SS Hà Thần
DTV EBOOK
CỬU THIÊN KIẾM

Cửu Thiên Kiếm - SS Hà Thần

SS Hà Thần

Ebook được tạo bởi DTV EBOOK

Tiên Hiệp, Kiếm Hiệp, Huyền Huyễn

Thiếu niên Chu Hằng dựa vào một thanh đoạn kiếm màu đen thần bí trong đan điền, từ Nguyên Thạch Trấn nho nhỏ đi ra và ở trong đại thế này chiến ra một mảnh thiên địa.

Người cùng hung cực ác, giết!

Người chèn ép thân hữu ta, giết!

Người cản trở ta thành đạo, giết!

Đăng thiên lộ đạp khúc hành ca, một kiếm nơi tay, thiên hạ độc tôn!

Mục lục

- Chương 1: Đoạn kiếm màu đen
- Chương 2: Biến Chuyển
- Chương 3: Bắt Đầu Tu Luyện!
- Chương 4: Tiến Cảnh Hung Mãnh
- Chương 5: Lịch Lãm
- Chương 6: Hùng Hổ Dọa Người
- Chương 7: Mặc Quả
- Chương 8: Nguyệt Ảnh Tâm Quyết
- Chương 9: Ngộ Kiếm!
- Chương 10
- Chương 11: Tiền Bối!
- Chương 12: Xuyên Bang!
- Chương 13: Đồng Hành
- Chương 14: Lục Túc Cự Đầu Thú
- Chương 15: Cảnh Giới Võ Đạo
- Chương 16: Kim Quan Xà
- Chương 17: Vong Ân Phụ Nghĩa
- Chương 18: Đuổi Giết
- Chương 19: Trở Về Nhà
- Chương 20: Kẻ Nhục Cha Ta, Chết
- Chương 21: Cuồng Dẹt
- Chương 22: Giết!
- Chương 23: Trợ Lực Hết Ý
- Chương 24: Giải Quyết
- Chương 25: Phong Vũ Thành
- Chương 26: Thạch Thanh Phong
- Chương 27: Đánh Thì Thế Nào
- Chương 28: Mời Chào
- Chương 29: Đồng Nhân Trận
- Chương 30: Thứ Nhất!
- Chương 31: Mê Cung!
- Chương 32: Ra Oai Phủ Đầu!
- Chương 33: 1 Chọi 4!
- Chương 34: Lịch Lãm
- Chương 35: Mê Vụ Tử Cốc!
- Chương 36: Tấm Bia Đá Màu Máu

- Chương 37: Luyện Thể Tầng Chín
- Chương 38: Con Lừa Đen Đê Tiện
- Chương 39: Ra Khe Núi
- Chương 40: Đứng Đầu Ngoại Môn
- Chương 41: Lựa Chọn Võ Kỹ
- Chương 42: Minh Ngọc Công
- Chương 43: Kết Bạn Vô Ý
- Chương 44: Xóa Sổ Kim Tu Minh
- Chương 45: Nhân Linh Thể
- Chương 46: Phá Trụ
- Chương 47: Bạch Ngọc Cốc Chặn Giết
- Chương 48: Gặp Lại Con Lừa Đen
- Chương 49: Đột Phá Tụ Linh Cảnh
- Chương 50: Huyết Mạch Lực
- Chương 51: Một Quyền Oanh Bạo
- Chương 52: Chém Tụ Linh
- Chương 53: Đại Chấn Kinh
- Chương 54: Lại Giết Thêm Một Con Trai
- Chương 55: Cả Ba Đều Chết!
- Chương 56: Hậu Trường
- Chương 57: Nhập Động
- Chương 58: Thế Giới Dưới Lòng Đất
- Chương 59: Quầng Sáng
- Chương 60: Tù Phạm
- Chương 61: Phi Vân Bộ Chân Chính!
- Chương 62: Không Nghe Lời Sẽ Phải Dạy Dỗ!
- Chương 63: Gặp Lại Cô Gái Áo Tím!
- Chương 64: Thân Phận Của Mẫu Thân!
- Chương 65: Đi Tới Hắc Thủy Điện
- Chương 66: Lại Ra Oai Phủ Đầu
- Chương 67: Lập Uy
- Chương 68: Nhân Linh Thể Thập Tinh
- Chương 69: Ai Kiêu Ngạo Hơn
- Chương 70: Bối Cảnh Của An Ngọc Mị
- Chương 71: Ước Hẹn Nửa Năm
- Chương 72: Kim Dương Thảo Vương
- Chương 73: Tàn Sát Chó Gà
- Chương 74: Huyền Ma Diệu Pháp
- Chương 75: Tỷ Muội Cổ Quái
- Chương 76: Tâm La Điện

- Chương 77: Ngân Nhân Đáng Sợ
- Chương 78: Nhân Linh Thể Tứ Tinh
- Chương 79: Cửu Huyền Thí Luyện Tháp
- Chương 80: Ngũ Hành Liên Hoa Phá
- Chương 81: Phong Linh Quả
- Chương 82: Chiến Dạ Ma
- Chương 83: Thiên Âm Thủ Lưu Hoàng
- Chương 84: Cánh Cửa Của Thế
- Chương 85: Lấn Đến Cùng
- Chương 86: Đấu Giá
- Chương 87: Ép Buộc!
- Chương 88: Kết Duyên!
- Chương 89: Giải Quyết Tốt Hậu Quả!
- Chương 90: Liệt Thiên Đan!
- Chương 91: Thập Phương Giai Sát
- Chương 92: Ba Nữ Nhân Một Màn Diễn
- Chương 93: Tả Hồng Trần Đến
- Chương 94: Trận Chiến Bất Công
- Chương 95: Cự Linh Thủ
- Chương 96: Thế Cảnh
- Chương 97: Cứu Tinh
- Chương 98: Sóng Gió Yên Tĩnh
- Chương 99: Lữ Tố Nga Cầu Hòa
- Chương 100: Tức Chết Ngươi
- Chương 101: Ra Ám Chiêu
- Chương 102: Nói Thật
- Chương 103: Hoàng Tử Hiếu Sắc
- Chương 104: So Sánh Lớn Nhỏ
- Chương 105: Thủy Nguyệt Công Chúa
- Chương 106: Đùa Giỡn Công Chúa
- Chương 107: Thắng Cùng Bại
- Chương 108: Tranh Hạng
- Chương 109: Người Song Linh Thể Thứ Hai
- Chương 110: Vụ Động
- Chương 111: Sơ Phân Cảnh!
- Chương 112: Ảnh Độn Phù!
- Chương 113: Gặp Lại Con Lừa Đê Tiện!
- Chương 114: Gài Bẫy Con Lừa!
- Chương 115: Oan Gia Ngõ Hẹp
- Chương 116: Tứ Nguyên Quy Sát Kỳ

- Chương 117: Hoàng Long Đan
- Chương 118: Huyết Mạch Thanh Long
- Chương 119: Cái Lồng Sáng Vàng
- Chương 120: Lấn Áp Ngược Lại
- Chương 121: Cùng Giai Vô Địch!
- Chương 122: Ám Bì Quái
- Chương 123: Vậy Thì Các Ngươi Ra Ngoài Đi
- Chương 124: Mua Dây Buộc Mình
- Chương 125: Rời Khỏi Thế Giới Thần Bí
- Chương 126: Tỉnh Thiên Trở Về
- Chương 127
- Chương 128
- Chương 129: Tái Chiến Tỉnh Thiên
- Chương 130
- Chương 131: Nhiệm Vụ Cứu Người
- Chương 132: Bẫy Rập
- Chương 133: Cực Kỳ Vô Sỉ
- Chương 134: Lấy Đầu Đập Vào Vách Tường
- Chương 135: Chém Ngược Ích Địa Cảnh
- Chương 136: Lưu Duyệt Trả Thù!
- Chương 137: Nhất Ngôn Cửu Đỉnh!
- Chương 138: Ép Ngươi Cúi Đầu!
- Chương 139: Tiêu Họa Thủy
- Chương 140: Cưỡi Sai Ngựa
- Chương 141: Thế Giới Thần Bí Náo Nhiệt
- Chương 142: Sơ Phân Tam Trọng Thiên
- Chương 143: Nhạc Gia Thất Thiếu
- Chương 144: Bức lui Ích Địa Cảnh
- Chương 145: Lão lừa đảo
- Chương 146: Mai Di Hương
- Chương 147: riệu Đoạt Thiên Yêu Nghiệt
- Chương 148: Tiểu Kim
- Chương 149: Võ Kỹ Huyết Mạch
- Chương 150: Tin dữ
- Chương 151: Thế lực thần bí
- Chương 152
- Chương 153: Kỳ ngộ của Chu Định Hải
- Chương 154
- Chương 155: Ứng Băng Phong bức hôn
- Chương 156: Cướp cô dâu

- Chương 157: Phá Hư Lục
- Chương 158: Cuồng dẹt
- Chương 159: Đánh lén ban đêm!
- Chương 160: Chém giết tam ác!
- Chương 161: Nhất long hí song phượng!
- Chương 162: Ai là hung thủ?
- Chương 163: Mạch khoáng linh thạch mới
- Chương 164: Hoàng thất mời
- Chương 165: Câu cả tiện nghi?
- Chương 166: Đại tiểu thư kiêu ngạo
- Chương 167: Quyết đấu chênh lệch
- Chương 168: Tái chiến Khai Thiên Cảnh
- Chương 169: May mắn thắng được
- Chương 170: Thế lực thần bí sơ hiển lộ
- Chương 171: Một chút đầu mối
- Chương 172: Mao gia
- Chương 173: Tranh giành linh hạch
- Chương 174: Ích Địa nhị trọng thiên
- Chương 175
- Chương 176: Giết như tằm ăn lên
- Chương 177: Tứ thiếu Trương gia
- Chương 178
- Chương 179: Triệu Minh Tuyên
- Chương 180: Tiến thối tự nhiên
- Chương 181: Tầng thứ hai
- Chương 182: Đánh thuốc con rắn đen
- Chương 183: Máu rắn!
- Chương 184: Đại trận kim chúc nhân!
- Chương 185: Mở hòm cầm bảo!
- Chương 186: Lạc Tuyết Chân Kinh
- Chương 187: Lục đại tiểu thư
- Chương 188: Mao Oa Sơn
- Chương 189: Người trong tộc tới
- Chương 190: Yêu cầu vô lý
- Chương 191: hiếu đánh!
- Chương 192: Lục Thần Phù đề nghị
- Chương 193: Lục gia đuổi theo
- Chương 194: Trong chiến đột phá
- Chương 195: Khai Thiên!
- Chương 196: Trở lại đế đô

- Chương 197: Ứng Hỏa Tâm
- Chương 198: Một quyền đánh nổ
- Chương 199: Tư chất vô địch
- Chương 200
- Chương 201: Pháp khí tuyệt thế
- Chương 202
- Chương 203: Cửu Nguyệt Phong Quả
- Chương 204: Tự giết lẫn nhau
- Chương 205: Cường thế ra tay
- Chương 206: Ứng Thừa Ân, Hàn Diệc Dao
- Chương 207: Hấp dẫn
- Chương 208: Cánh cửa của Vực!
- Chương 209: Tiến vào thạch thất!
- Chương 210: Huyết Kiếm Thiên Quân!
- Chương 211: Hắc kiếm phát uy!
- Chương 212: Đồng Tâm Kết!
- Chương 213: Thể chất của Sơn Hà Cảnh
- Chương 214: "Thi ngẫu" cường đại
- Chương 215: Chọc nhiều người tức giận
- Chương 216: Bức lui
- Chương 217: Pháp khí hình người
- Chương 218: Phong Hỏa Tử Hồ
- Chương 219: Địa tâm hỏa thạch
- Chương 220: Giữa họa và phúc
- Chương 221: Có địch đánh tới
- Chương 222: Tử hỏa dị biến
- Chương 223: Vạn Pháp Quy Nhất
- Chương 224: Chân tướng trồi lên
- Chương 225: Chiến với Linh Hải Cảnh
- Chương 226: Bình yên thoát thân
- Chương 227: Lai lịch Mao gia
- Chương 228: Đùa mà thành thật
- Chương 229: Tới chỗ sâu ghìm ngựa
- Chương 230: Lại bị bắt!
- Chương 231: Ứng gia, Triệu gia!
- Chương 232: Chiến lực khủng bố
- Chương 233: Đánh chém Ứng La Thiên
- Chương 234
- Chương 235: Thân thể Huyền Âm!
- Chương 236: Rời đi!

- Chương 237: Nha đầu hoang dã!
- Chương 238: Gặp lại Nam Cung Nguyệt Dung
- Chương 239: Công nhiên bắt người
- Chương 240: Nghênh ngang mà đi
- Chương 241: “Tham Ăn” tộc?
- Chương 242: Đỡ ta một chỉ
- Chương 243: Thiên Dương Địa Âm Công
- Chương 244: Đấu thú
- Chương 245: Đánh cược
- Chương 246: Bò một vòng
- Chương 247: Đại nhân vật đến rồi
- Chương 248: Triệu Đoạt Thiên yêu cầu
- Chương 249: Tiểu Kim thần kỳ
- Chương 250: Hàn Vũ Liên!
- Chương 251: Thượng Thiên Võ Các!
- Chương 252: Động phủ của cường giả Kết Thai Cảnh!
- Chương 253: Linh Oa!
- Chương 254: Khởi Phượng Thảo
- Chương 255: Sơn Hà Cảnh
- Chương 256: Cổ Hà Càn
- Chương 257: Tranh Thiên Đại Tái
- Chương 258: Vì sao trường sinh?
- Chương 259: Tiên vật không rõ
- Chương 260: Chiến Ứng Đông Vân
- Chương 261: Ứng Thừa Ân ra tay
- Chương 262: Vực
- Chương 263: Ứng Mộng Phạm
- Chương 264: Cùng mỹ nữ ra ngoài
- Chương 265: Kinh diễm
- Chương 266: Bạch Phi Vũ
- Chương 267: Thiên Ân Giáo
- Chương 268: hần dược xuất thế
- Chương 269: Âm Minh Thảo
- Chương 270: Sĩ cách ba ngày
- Chương 271: Thiên Huyền Linh Tinh
- Chương 272: Người đá
- Chương 273: Mao Vũ Hằng
- Chương 274: Giao Long Tam Tập Sát!
- Chương 275: Viễn cổ thiên kiêu!
- Chương 276: Thần dược xuất thế!

- Chương 277: Ứng Thừa Ân lại xuất hiện!
- Chương 278: Đại chiến mở ra
- Chương 279: Người đá tái hiện
- Chương 280: Chiến lực đáng sợ
- Chương 281: Độc Huyết Tông lão tổ
- Chương 282: Ma nữ tuyệt thế
- Chương 283: Một yêu cầu
- Chương 284: Chữa thương
- Chương 285: Đưa đi
- Chương 286: Xử lý thần dược
- Chương 287: Đông Linh Sơn Động
- Chương 288: Đoàn tụ
- Chương 289: Ngũ Thiên Hữu
- Chương 290: Thẹn quá thành giận
- Chương 291: Đông Linh Sơn trấn áp
- Chương 292: Khí thế hình rồng
- Chương 293: Xấu xí
- Chương 294: Ác bất tận, giơ kiếm giết!
- Chương 295: Động đất lớn
- Chương 296: Giải khai tâm kết!
- Chương 297: Đột phá Linh Hải Cảnh!
- Chương 298: Cứu!
- Chương 299: Trừng trị
- Chương 300: Cửu Đầu Xà!!
- Chương 301: Thông Thiên Đại Trận
- Chương 302: Ngươi không phải là đối thủ của ta
- Chương 303: Thanh Vân Vương
- Chương 304: Hào quang vạn trượng
- Chương 305: Thiên Hà Vương mời chào
- Chương 306: Cự Mãng Vương tới chơi!!
- Chương 307: Chiến Dương Chiêm!!
- Chương 308: Thượng cổ hậu duệ quý tộc
- Chương 309: Thật sự là ngoài ý muốn
- Chương 310: Thân thế Phong Liên Tình
- Chương 311: Huyết mạch của Chu Hằng
- Chương 312: Bích Nhãn Thủy Ngưu
- Chương 313: Xung đột nhỏ
- Chương 314: Tam Dương cổ địa
- Chương 315: Cảnh hoa đào
- Chương 316: Cây mẹ

- Chương 317: Thiên nữ tuyệt thế
- Chương 318: Mảnh vụn hắc kiếm
- Chương 319: Tên là Hoặc Thiên
- Chương 320: Kinh sợ rút lui
- Chương 321: Động tĩnh tu luyện khủng bố
- Chương 322: Linh Hải tam trọng thiên
- Chương 323: Lời đồn nổi lên bốn phía
- Chương 324: Tin tức xấu
- Chương 325: Tẩm Huyết Thiên Quân
- Chương 326: Lăn xuống dưới
- Chương 327: Chém ngược Thần Anh Cảnh
- Chương 328: Hình thành Thần chích
- Chương 329: Tên này là yêu nghiệt
- Chương 330: Chiến tranh
- Chương 331: Đại quân xuất chinh
- Chương 332: ông Hạm uy hiếp
- Chương 333: Lại chém một pho
- Chương 334: Thi thể biến mất
- Chương 335: Thi cốc !!
- Chương 336: Vạch rõ ngọn ngành !!
- Chương 337: Linh Xà Quan
- Chương 338: Kinh sợ thối lui
- Chương 339: Trời nứt ra
- Chương 340: Đại lục từ trên trời rơi xuống
- Chương 341: Lan Phi trả thù
- Chương 342: Tiên đại lục
- Chương 343: Sơn cốc
- Chương 344: Kiếm khí dư lưu
- Chương 345: Tranh kiếm truyền đạo
- Chương 346: Thiên kiều dị tộc
- Chương 347: Thân thể mạnh mẽ
- Chương 348: Chữ bằng máu
- Chương 349: Thập Luyện Đồ
- Chương 350: Hiểu lầm
- Chương 351: Kết Thai Cảnh!
- Chương 352
- Chương 353: Vào thành
- Chương 354: Tượng đá
- Chương 355: Bách Quỷ Kiếm!
- Chương 356: Đoạt kiếm!

- Chương 357: Biến hóa của yêu sủng!
- Chương 358: Quân lâm Ứng gia!
- Chương 359: Mạnh đến thái quá!
- Chương 360: Ứng gia diệt
- Chương 361: Hoặc Thiên tỉnh lại
- Chương 362: Xuất phát đi Phong Khiếu Lâm Địa
- Chương 363: Kim Hà Tông
- Chương 364: Cướp ngược một phen
- Chương 365: Vượt biển!!
- Chương 366: Phi ngư!!
- Chương 367: Đại hoạch toàn thắng
- Chương 368: Thi Linh Hoa
- Chương 369: Vô Ảnh Trảo lập công
- Chương 370: Chạy mau
- Chương 371: Nguyệt Ảnh Thánh Nữ
- Chương 372: Dẫn tới sát cơ
- Chương 373: Xuyên qua thông đạo
- Chương 374: Chiến Thánh nữ
- Chương 375: Tiên Cung
- Chương 376: Cửa điện mở ra
- Chương 377: Phiên Thiên Chưởng
- Chương 378: Bảo Dịch
- Chương 379: Thông đạo dao sắc
- Chương 380: Vạn dao xuyên thân
- Chương 381: Phiên Thiên Chưởng lập uy
- Chương 382: Man Thần tộc
- Chương 383: Tinh Môn
- Chương 384: Hắc điếm!
- Chương 385: riệu Đoạt Thiên xuất quan!
- Chương 386: Thiên Ân Giáo quật khởi!
- Chương 387: Thiên Tôn xuất thế!
- Chương 388: Xem lễ!
- Chương 389: Huynh muội Lệ gia
- Chương 390: Con của Thiên Tôn cũng đánh
- Chương 391: Thiên Tôn giá lâm
- Chương 392: Đệ tiện vô sỉ
- Chương 393: Rất nhiều áp chế
- Chương 394: Cốt bổng lập uy !!
- Chương 395: Độc Miểu Chi Hải !!
- Chương 396: Vị Thiên Tôn thứ hai

- Chương 397: Kinh sợ thối lui
- Chương 398: Thần Anh Cảnh
- Chương 399: Hành trình Mao gia
- Chương 400: Cường thế bức bách
- Chương 401: Tên ăn tạp
- Chương 402: Tiểu biến thái
- Chương 403: Một đường quét ngang
- Chương 404: Âm Hà Đại Trận
- Chương 405: Tự chôn mình
- Chương 406: Mao Tế Dương rất bi thương
- Chương 407: Mao gia chịu thua
- Chương 408: Hải Thiên Thịnh Yến
- Chương 409: Nhao nhao đột phá
- Chương 410: Yêu nghiệt lớn nhất
- Chương 411: Hải tộc đấu đá
- Chương 412: Khôi Lỗi Tông
- Chương 413: Con rối cấp Thiên Tôn
- Chương 414: Vương Hạ Tam đại tướng!
- Chương 415: Chiến lực của Thủy gia Tam huynh đệ!
- Chương 416: Khắc chế lẫn nhau!
- Chương 417: Đóng cửa đánh chó!
- Chương 418: Thể chất đột phá Thiên Tôn!
- Chương 419: Lư Tiên?
- Chương 420: Lực áp ba đại tướng
- Chương 421: Thể chất vô địch
- Chương 422: Nữ Tôn đánh tới
- Chương 423: Hắc Tuyết Tán
- Chương 424: Mạnh yếu đổi!!
- Chương 425: Thân phận Thiên Tôn thứ tư!!
- Chương 426: Ứng Thừa Ân tái hiện
- Chương 427: Thể chất lập uy
- Chương 428: Liên tục bính đinh
- Chương 429: Trở lại thế giới dưới đất
- Chương 430: Tu vi tăng mạnh
- Chương 431: Tiên duyên đến tột cùng là cái gì
- Chương 432: Tinh Hạch
- Chương 433: Dưới Thất Lộc Sơn
- Chương 434: Trước cấm chế
- Chương 435: Lâm gia
- Chương 436: Càn quấy làm bừa

- Chương 437: Một chưởng toàn diệt
- Chương 438: Đạo tặc trộm váy
- Chương 439: Bốn đại Thiên Tôn trẻ tuổi
- Chương 440: Yếu nhất trong lịch sử? Mạnh nhất trong lịch sử!
- Chương 441: Độc chiến ba Thiên Tôn
- Chương 442: Chém Thiên Tôn
- Chương 443: Phương tâm thiếu nữ như lưu ly
- Chương 444: Thất Lộc Sơn Động!
- Chương 445: Hữu bảo tự lai!
- Chương 446: Chính là nhiều người!
- Chương 447: Phẫn trư cật hổ a!
- Chương 448: Pháp khí Hóa Thần Cảnh xuất thế!
- Chương 449: Lấy yếu lừa địch
- Chương 450: Lại chém một Thiên Tôn
- Chương 451: Chỉ thiếu chút nữa
- Chương 452: Tinh Môn hiện
- Chương 453: Trước mặt đánh chém
- Chương 454: Tinh Môn mở ra!!
- Chương 455: Đại thiên di !!
- Chương 456: Trận chiến cuối cùng với Ứng Thừa Ân
- Chương 457: Không phải chỉ có ngươi có thể như thế!
- Chương 458
- Chương 459: Chém chết kẻ địch xưa nay
- Chương 460: Tinh Hạch hình thành
- Chương 461: Chiến với chủ nhân bốn đại tử địa
- Chương 462: Đẩy vào tuyệt cảnh
- Chương 463: Chém hết toàn bộ
- Chương 464: Kẻ địch mạnh nhất
- Chương 465: Phù văn phát uy
- Chương 466: Mao gia ra tay
- Chương 467: Xuyên qua Tinh Môn
- Chương 468: Nguyên gia
- Chương 469: Lão tổ Nguyên gia hiện thân
- Chương 470: Hai đại Thiên Tôn ra trận
- Chương 471: Bẫy giết
- Chương 472: Đề nghị của Thanh Dương Thiên Tôn
- Chương 473: Chân Dương Tiên Uyển!
- Chương 474: Điềm lành vô sỉ nhất của thiên địa!
- Chương 475: Một đám nhà quê!

- Chương 476: Xuống tay đi!
- Chương 477: Lai lịch của Tiên Cung!
- Chương 478: Bích Tiêu Thạch
- Chương 479: Lấy bảo
- Chương 480: Chân dung Sáng Thế Vương
- Chương 481: Thối cốt
- Chương 482: Xé rách da mặt
- Chương 483: Phàm giới cực hạn!!
- Chương 484: Bảo phòng!!
- Chương 485: Tiểu cô nương trong Thời Gian Nguyên Dịch
- Chương 486: Nghiêm hình tra tấn
- Chương 487: Thần chích lịch kiếp!
- Chương 488: Chuẩn Tiên hai kiếp
- Chương 489: Một đoạn trần duyên
- Chương 490: Cổ Linh tinh quái
- Chương 491: Đặng gia Quần Anh Hội
- Chương 492
- Chương 493: Không thức thời
- Chương 494: Giết sạch thiên hạ thì có sao?
- Chương 495: Giết!
- Chương 496: Chuẩn Tiên ba kiếp
- Chương 497: Lên tiên lộ
- Chương 498: 9 vầng trăng
- Chương 499: Tinh Trần Phong Bạo
- Chương 500: Chỉ thiếu một bước “vào cửa.”
- Chương 501: Tinh Mị
- Chương 502: Hấp thu Thiên Huyền Linh Tinh
- Chương 503: Lên thuận phong thuyền!
- Chương 504: Phỏng đoán thân phận!
- Chương 505: Ăn nhịp với nhau!
- Chương 506: Cảnh cáo của Lâm Tài Tuấn!
- Chương 507: Tái chiến Tinh Mị!
- Chương 508: Ngầm hại nhau
- Chương 509: Cường đạo tinh hải
- Chương 510: Tan tác
- Chương 511: Vầng trăng thứ 10
- Chương 512: Cực Nịch Lưu Sa
- Chương 513: Phong Ấn Hồ!!
- Chương 514: Bố cục xảo giết!!

- Chương 515: Thể chất đột phá
- Chương 516: Thiên kim Mặc gia
- Chương 517: Tà Vân Dược sư !
- Chương 518: Thân thể thử dược
- Chương 519: Đại gia Cốt phù
- Chương 520: Luyện chế Nhân Đan
- Chương 521: Phá lồng giam
- Chương 522: Thoát khốn
- Chương 523: Cuối cùng vào Tiên Thành
- Chương 524: Dường như đã gặp qua
- Chương 525: Rốt cuộc Thiên Bảo Các có lai lịch gì?
- Chương 526: Lò luyện đan kỳ quái
- Chương 527: Hỏa Thần Lô
- Chương 528: Luyện đan
- Chương 529: Nhiều đến không hợp lẽ thường
- Chương 530: Thanh Hoa Đan cực phẩm
- Chương 531: Nguyệt Luân Kỹ
- Chương 532: Quần là áo lượt chân chính
- Chương 533: Lan Vũ Nguyệt bị bán đấu giá!
- Chương 534: Người đánh lén thần bí!
- Chương 535: Gặp lại yêu nữ!
- Chương 536: 21 vầng trăng, chấn động Tiên giới!
- Chương 537: Đồ đao giơ lên cao!
- Chương 538: Kinh hãi nối tiếp
- Chương 539: Gà chó không yên
- Chương 540: Nhật Diệu Vương giá lâm
- Chương 541: Mai phục
- Chương 542: Núi còn có núi cao hơn
- Chương 543: Nhật Diệu Đế 9 luân
- Chương 544: Đột phá Nguyệt Minh Hoàng
- Chương 545: Tung tích Đại Đế
- Chương 546: Đi tới Tây Hợi Thành
- Chương 547: Dương gia
- Chương 548: Đá cửa gãy chân
- Chương 549: Hoặc Thiên yêu nghiệt
- Chương 550: Sư đệ
- Chương 551: Lưu Hàn Diệp
- Chương 552: Dã Mã Thành
- Chương 553: Chứng thực danh hiệu Dược sư
- Chương 554: Lợi hại đến đỉnh

- Chương 555: Tư Đồ Lăng
- Chương 556: Thiên Phương Các
- Chương 557: Lại gây chuyện
- Chương 558: Thiên vị
- Chương 559: Hành hạ đến chết
- Chương 560: Tái chiến Nguyệt Minh Đế
- Chương 561: Phó gia tề động
- Chương 562: Lấy một địch mười
- Chương 563: Hòa hoãn
- Chương 564: inh Phong Thí Luyện
- Chương 565: Công thẩm
- Chương 566
- Chương 567: Đột phá trong chiến đấu, chúng đế cúi đầu
- Chương 568: Dược sư tam tinh!
- Chương 569: Phó gia huỷ diệt
- Chương 570: Khiêu khích, chèn ép
- Chương 571: Con rể này ta không cần!
- Chương 572: Theo nhau mà đến
- Chương 573: Lợi hại quá mức!!
- Chương 574: Hạ độc !!
- Chương 575: Biện pháp giải độc cũ
- Chương 576: Trắc nghiệm
- Chương 577: Sấm sét liên tục, trời giáng mưa máu!
- Chương 578: Đồ Cương hoài nghi
- Chương 579: Tinh Phong Không Gian
- Chương 580: Nguyệt Hoa Liên
- Chương 581
- Chương 582
- Chương 583: Hẻm núi thứ hai
- Chương 584: Tra tuế
- Chương 585: Nơi cực lạnh
- Chương 586: Bảo vật gì?
- Chương 587: Tiểu Hậu gia
- Chương 588: Ngang ngược không nói lý lẽ
- Chương 589: Một vật khắc một vật
- Chương 590: Thiếu niên dã tính
- Chương 591: Tuyệt đối cường thế
- Chương 592: Ở sâu trong địa tâm
- Chương 593: Thỉnh cầu của chúng nữ!
- Chương 594: ải tạo thể chất!

- Chương 595: Tiến vào Nguyệt Minh Đế
- Chương 596: Trọng lực trận!
- Chương 597: Cùng thi triển tư thế oai hùng!
- Chương 598: Nguyệt Minh Đế mạnh nhất
- Chương 599: Đan thành
- Chương 600: Lui bước
- Chương 601: Huyết Hà lão tổ
- Chương 602: Thiên kinh
- Chương 603: Thâu thiên kinh!!
- Chương 604: Mặc gia đột kích!!
- Chương 605: Mất mặt xấu hổ
- Chương 606: Con tư sinh?
- Chương 607: Mặc Liễu Đông xuất trướng!
- Chương 608
- Chương 609: Năng lực của Tinh Linh nữ hoàng
- Chương 610: Thiên Kinh một giới
- Chương 611: Phù văn vỡ vụn
- Chương 612: Di phủ, Ngự Long Điện
- Chương 613: Rút ra phù văn
- Chương 614: Các thế lực hội tụ
- Chương 615: Người tùy tùng
- Chương 616: Chuyên chà đạp thiên tài
- Chương 617: Uy lực phù văn
- Chương 618: Cố hồn đan
- Chương 619: Hội đấu giá tinh hải
- Chương 620: Hỏa thạch
- Chương 621: Liệt vương đan
- Chương 622: 20 vầng trăng
- Chương 623: Thực lực tăng vọt!
- Chương 624: Thiệp mời!
- Chương 625: Dự tiệc!
- Chương 626: Chiến nhật diệu vương!
- Chương 627: Kiếm khí phá thiên!
- Chương 628: Thiểu nữ cổ quái
- Chương 629: Hàn Sương công tử đánh tới
- Chương 630: Chiến kha ân
- Chương 631: Ai dám khi dễ huynh đệ ta!
- Chương 632: Tiểu bá vương chu thống
- Chương 633: Trấn hồn ấn!!
- Chương 634: Tình huống có biến!!

- Chương 635: Cổ thành
- Chương 636: Chân long chi huyết ?
- Chương 637: Thuấn sát Nhật Diệu Vương
- Chương 638
- Chương 639: Đột phá Nhật Diệu Vương
- Chương 640: Dụ cá tới cửa
- Chương 641: Ăn khoái trá
- Chương 642: Tiếp cốt thuật
- Chương 643: Con lừa đột phá
- Chương 644: Hỏa tuyền
- Chương 645: Hỏa diễm quái thú
- Chương 646: Tiểu kiếm hậu
- Chương 647: Chí tôn trẻ tuổi chân chính
- Chương 648: Biến nhỏ
- Chương 649: Người khổng lồ lửa
- Chương 650: Lời đồn
- Chương 651: Tinh quả màu lam
- Chương 652: Huyết tế
- Chương 653: Chiến sáng thế cảnh!
- Chương 654: Dựa thế giết người!
- Chương 655: Dọa Sáng Thế Cảnh chạy!
- Chương 656: Trước ngự long điện!
- Chương 657: Kẻ địch cũ đến!
- Chương 658: Chiến ngô khải
- Chương 659: Bảo Bình Thuật không sứt mẻ
- Chương 660: Cửa điện mở ra
- Chương 661: Địa huyệt
- Chương 662: Thiết đầu công
- Chương 663: Di cốt Sáng Thế Đế!!
- Chương 664: Trần về trần, đất về đất!!
- Chương 665: Xiềng xích
- Chương 666: Quan tài ?
- Chương 667: Liên tiếp đánh gãy
- Chương 668: Liên tiếp bị chặn họng
- Chương 669
- Chương 670: Hai đại thiên kiêu
- Chương 671: Hùng bão thuật
- Chương 672: Quan tài mở ra
- Chương 673: Lam Long nữ hoàng
- Chương 674: Chiến lực kinh thiên

- Chương 675: Phản kích thành công
- Chương 676: Dẫn mỹ trở về
- Chương 677: Cùng nhau ngủ
- Chương 678: Các nàng đột phá
- Chương 679: Xuyên qua Tiên Thành
- Chương 680: Mẹ con ác độc
- Chương 681: Chiến lực của các nàng và con lừa đen
- Chương 682: Co vòi
- Chương 683: Trảm diệt Nhạc gia!
- Chương 684
- Chương 685: Sau lưng là Liên gia?
- Chương 686: Minh cái gì?
- Chương 687: Nội tình của Liên gia!
- Chương 688: Đến khô dương thành
- Chương 689: Lập kế hoạch
- Chương 690: Địa huyệt cứu người
- Chương 691: Hóa Cốt Thảo tới tay
- Chương 692: Kẻ thù đến
- Chương 693: Ba ngày uy hiếp !!
- Chương 694: Tu vi tăng cao!!!
- Chương 695: Thì ra là ngươi!
- Chương 696: Áp thăng hoa vương
- Chương 697: Chỉ cầu không thẹn với lương tâm
- Chương 698
- Chương 699: Đánh hung bạo
- Chương 700: Tử tâm đan
- Chương 701
- Chương 702: Chu Vũ Hà đột phá
- Chương 703: Xuất phát Tuyệt Tiên Thành
- Chương 704: Dương tiếu hùng
- Chương 705: Chứng thực phong cách
- Chương 706: Có nữ U Nguyệt
- Chương 707: Thế lực khủng bố
- Chương 708: Thánh Dược sư
- Chương 709: Tuyệt tiên thành
- Chương 710: Tái chiến Băng Tâm Trúc
- Chương 711: Tiến vào Thăng Hoa Vương
- Chương 712: Đầu bếp cấp siêu Sáng Thế Đế
- Chương 713: Kiếm thiếu!
- Chương 714: Kinh sợ!

- Chương 715: Ngày quyết đấu!
- Chương 716: Chiến công dương thái tôn!
- Chương 717: Lại một bộ Thiên Kinh!
- Chương 718: Bại!
- Chương 719: Siêu Sáng Thế Đế vào bàn
- Chương 720
- Chương 721: Lừa gạt tỷ
- Chương 722: Lại bị sư phụ lừa gạt
- Chương 723: Mới quen pháp tắc !!
- Chương 724: Tung tích Đại Đế!!!
- Chương 725: Hỏa nguyên quả !
- Chương 726: Chịu tiếng xấu thay cho người khác
- Chương 727: Phô trương thanh thế
- Chương 728: Giới thứ ba
- Chương 729: Hỏa diễm nhân
- Chương 730: Cực diễm địa quả
- Chương 731: Khổng Ngạo Côn xuất hiện
- Chương 732: Bức lui
- Chương 733: Trụ sắt
- Chương 734: Thù cũ
- Chương 735: Dường như đã gặp
- Chương 736: Người đến đủ rồi
- Chương 737: Thiên Kinh đại chiến
- Chương 738: Tranh đoạt
- Chương 739: Một chỉ định thiên hạ
- Chương 740: Linh xà canh
- Chương 741: Ngũ Hành phù văn
- Chương 742: Minh Tiên
- Chương 743: Lại đi tinh hải!
- Chương 744: Lại một mảnh vụn của hắc kiếm?
- Chương 745: Ảnh hưởng to lớn!
- Chương 746: Lần đầu đến!
- Chương 747: Bạch minh thành!
- Chương 748: Đòi nợ
- Chương 749: Nhấc tay một cái tạo thành kỳ tích
- Chương 750: Cẩu huyết chuyện xưa
- Chương 751: Chõ mõm vào
- Chương 752: Mã gia
- Chương 753: Trừng phạt!!
- Chương 754: Tượng đá hiển thánh!!!

- Chương 755: Ninh hữu khuyết
- Chương 756: Lại chỗ mõm vào
- Chương 757: Thánh tiên điện
- Chương 758: Lý nguyên tinh
- Chương 759: Người ở thế giới bên ngoài
- Chương 760: Hắc vân hạp
- Chương 761: Ai mai phục ai
- Chương 762: Kết thù không đáng
- Chương 763: Nhẹ nhàng thắng lợi
- Chương 764: Say rượu
- Chương 765: Thế không thể đỡ
- Chương 766: Cám ơn
- Chương 767: Tiến vào Thánh sơn
- Chương 768: Đột phá Thăng Hoa Đế
- Chương 769: Lý gia lão tổ xuất quan
- Chương 770: Lực lượng vô địch
- Chương 771: Thăng Hoa Đế mạnh nhất trong lịch sử
- Chương 772: Chém sáng thế vương
- Chương 773: Lại tiến vào Thánh sơn!
- Chương 774: Huyết Nguyệt chi nữ!
- Chương 775: Tên ta là Hồng Nguyệt!
- Chương 776: Huyết nguyệt chú!
- Chương 777: Kế hoạch!
- Chương 778: Cướp đây, nghiêm túc một chút đi
- Chương 779: Một ngụm nuốt
- Chương 780: Tinh hải
- Chương 781: Thất tinh quả
- Chương 782: Địa long
- Chương 783: Thuyền va chạm
- Chương 784: Kỳ Lân cốt
- Chương 785: Ly Vẫn hiện
- Chương 786: Vị Long Hoàng thứ ba
- Chương 787: Thập tuyệt tru thiên đại trận
- Chương 788: Mỗi người đi một ngả
- Chương 789: Hỏa ngưu
- Chương 790: Mắt trận hiện
- Chương 791: Bó tay không có biện pháp
- Chương 792: Chém minh tiên
- Chương 793: Chống cự cùng lĩnh ngộ
- Chương 794: Ngũ hành viên mãn

- Chương 795: Phá trận đi ra
- Chương 796: Quần ẩu
- Chương 797: Một kiếm chém Ly Vẫn
- Chương 798: Chấn nhiếp bốn phương
- Chương 799: Nháy mắt diệt Minh Tiên
- Chương 800: Thu thất tinh quả
- Chương 801: Ý đồ của Long Đế
- Chương 802: Giải thuật, thi thuật
- Chương 803: Đánh giết Địa Long
- Chương 804: Thuận phong thuyền
- Chương 805: Trước bắc tị thành
- Chương 806: Càn quét
- Chương 807: Sáng thế vương
- Chương 808: Khổ hình
- Chương 809: Cứu cha vợ
- Chương 810: Dương Thiết Hổ phát uy
- Chương 811: Tiến đánh đại quân cường đạo tinh hải
- Chương 812: Một kiếm kinh thiên hạ
- Chương 813: Chiến long đế
- Chương 814: Thu thập tài liệu
- Chương 815: Mời người hỗ trợ
- Chương 816: Siêu cấp tăng lên
- Chương 817: Thần bí chi khách
- Chương 818: Chạm tới bí mật tinh tú
- Chương 819: Huyết long phù đồ trận
- Chương 820: Bí mật của huyết tế
- Chương 821: Thật nhiều ưu đãi
- Chương 822
- Chương 823: Hỗn Độn Thiên Kinh phát uy
- Chương 824: Trảm long
- Chương 825: Quên ơn bạc nghĩa
- Chương 826: Vương U Nguyệt du thuyết
- Chương 827: Đại năng Long tộc xuất hiện
- Chương 828: Thiên nữ đối chiến
- Chương 829: Thái Hư nhất mạch, trận chiến tiền sử
- Chương 830: Về Phàm giới
- Chương 831: Triệu gia gặp nạn
- Chương 832: Dư gia nội loạn
- Chương 833: Tiểu Ăn Tạp ra tay!
- Chương 834: Sư phụ đến đây!

- Chương 835: Lấy lại tôn nghiêm!
- Chương 836: Tiểu Ăn Tạp chiến Tỉnh Thiên!
- Chương 837: Lão hòa giải đến!
- Chương 838: Các hữu cường viện
- Chương 839: Ưu thế áp đảo
- Chương 840: Biểu huynh bà con xa
- Chương 841: Thanh Hà tiên tử
- Chương 842: Tầm bảo bắt đầu
- Chương 843: Mê cung
- Chương 844: Bị tập kích liên tiếp
- Chương 845: Địa phương hung hiểm
- Chương 846: Lấy được ngoài ý muốn
- Chương 847: Cướp đoạt Thiên Huyền Linh Tinh
- Chương 848: Quay về Tiên giới
- Chương 849: Biển lửa
- Chương 850: Liệt diễm khuyển
- Chương 851: Thu phục thần thú
- Chương 852: Phi thăng Minh giới
- Chương 853: Tập thể đột phá
- Chương 854: Núi rừng nhiều nguy hiểm
- Chương 855: Phấn khởi chiến đấu
- Chương 856: Trời giáng cứu binh
- Chương 857: Học phủ
- Chương 858: Ở đâu cũng có quần là áo lượt
- Chương 859: Khảo hạch trước khi tiến vào học phủ
- Chương 860: Đây là một trận pháp
- Chương 861: Tiểu nha đầu phiền toái
- Chương 862: Người đầu trâu tặng điểm
- Chương 863: Ngưu Cương!
- Chương 864: Hoàn toàn không phải hợp lại để đối địch a!
- Chương 865: Ổn định ở hạng nhất!
- Chương 866: Tề Nguyên!
- Chương 867: Làm sinh ý!
- Chương 868: Điểm tăng vọt
- Chương 869: Long thiếu
- Chương 870: Hành hung
- Chương 871: Phá Cấm Cầu
- Chương 872: Khảo hạch chấm dứt
- Chương 873: Dương Ngọc Hoa
- Chương 874: Ban thưởng

- Chương 875: Lực Lượng Chi Tường
- Chương 876: Phá kỷ lục trước sự yên lặng
- Chương 877: Chấn động
- Chương 878: Quần ma ngầm động
- Chương 879: Bị khiêu khích
- Chương 880: Bắt giữ con tin
- Chương 881: Thoát thân lại gặp địch
- Chương 882: Chiến đấu kịch liệt với Tinh Thần Vương
- Chương 883: Còn có kẻ đến sau
- Chương 884: Tử Ngọc Chủy lập công
- Chương 885: Trước mặt có sói, sau lưng có hổ
- Chương 886: Kéo xuống nước
- Chương 887: Số thần tướng cực hạn
- Chương 888: Đột phá Tinh Thần Cảnh, đệ nhất cổ kim!
- Chương 889: Bá đạo xuất kích
- Chương 890: Mạnh yếu đảo ngược
- Chương 891: Bí mật Thiên Huyền Linh Tinh
- Chương 892: Một ngôi sao
- Chương 893: Thử kiểm tra chất lượng
- Chương 894: Tuyệt đối nghiền ép!
- Chương 895: Lại phá kỷ lục!
- Chương 896: Xích Diễm Kiếm Pháp!
- Chương 897: Tây Môn Động!
- Chương 898: Tây Môn Động khiêu chiến
- Chương 899: Ám chiêu
- Chương 900: Tương kế tựu kế
- Chương 901: Chậm!
- Chương 902: Đùa ngươi
- Chương 903: Tái chiến Tây Môn Sơn
- Chương 904: Không rơi xuống hạ phong
- Chương 905: Năng lực mới của con lừa đen
- Chương 906: Đại Hà Học Phủ
- Chương 907: Khoản lớn
- Chương 908: Tấm mộc không phải dễ làm như vậy
- Chương 909
- Chương 910
- Chương 911: Truyền công
- Chương 912
- Chương 913: Gia nhập Đại Hà Học Phủ
- Chương 914: Truyền thuyết chiến trường thượng cổ

- Chương 915: Đông Phương Văn Long
- Chương 916: Nổi danh rồi
- Chương 917: Chiến trường cổ mở ra
- Chương 918: Tìm kiếm Huyết Linh Quả
- Chương 919: Kẻ cướp
- Chương 920: Hoàng Kim Cốt
- Chương 921: Thể chất tăng lên
- Chương 922: Tái chiến Tinh Thần Đế
- Chương 923: Liên thủ mà thắng!
- Chương 924: Thu hoạch thoả mãn!
- Chương 925: 1000 tinh tú!
- Chương 926: Di thư của Cổ Thiên Vương!
- Chương 927: Lão quái vật sống lại!
- Chương 928: Tây Môn Sơn phục kích
- Chương 929: Thông báo tin tức
- Chương 930: Chuẩn bị
- Chương 931: Triển lộ thực lực
- Chương 932: Cổ Thiên Vương giá lâm
- Chương 933: on bài chưa lật của Đại Hà Học Phủ
- Chương 934: Tái chiến Đông Phương Văn Long
- Chương 935: Cổ Thiên Vương cường thế
- Chương 936: Hỏa Thần Lô phát uy
- Chương 937: Biến chuyển thần kỳ
- Chương 938: Hoặc Thiên thành Thánh
- Chương 939
- Chương 940: Trở về nhà
- Chương 941: Đánh trở về
- Chương 942: Cường thế giết người
- Chương 943: Một nguyện vọng!
- Chương 944: Đi tới Bách Long Tinh!
- Chương 945: Ngọ Dương Học Phủ!
- Chương 946: Học giả Hồng Nguyệt!
- Chương 947: Công địch của toàn dân
- Chương 948: Vũ Văn Hóa
- Chương 949: Lui nhường
- Chương 950: Liễu thế tử
- Chương 951: Ngọc Đỉnh Bích hiện
- Chương 952: Chém ngược Thiên Hà Đế
- Chương 953: Một khối lại một khối
- Chương 954: Suy đoán

- Chương 955: Thất công chúa
- Chương 956: Ước định
- Chương 957: Đối kháng 9000 tinh
- Chương 958: Tinh Thần Cảnh đại viên mãn
- Chương 959: Trên Thánh nhân?
- Chương 960: Thiên tài hội tụ
- Chương 961: Ngột ngạt
- Chương 962: Phản đoạt
- Chương 963: Tình huống ngoài ý muốn
- Chương 964: Dọa ngươi nhảy dựng
- Chương 965: Vạn viên tinh tú
- Chương 966: Thiên Hà Cảnh!
- Chương 967: Yêu thú cấp Tuệ Tinh
- Chương 968: Bạn mới
- Chương 969: Liễu Thi Thi cưỡng bức lợi dụ
- Chương 970: Hành động bí mật
- Chương 971: Lôi Vân Đại Đế
- Chương 972
- Chương 973: Giương thương múa kiếm!
- Chương 974: Lại là cấm khí?
- Chương 975: Công pháp vạn tinh!
- Chương 976: Tái chiến Lâm Hiến Dương!
- Chương 977: Bại bút!
- Chương 978
- Chương 979: Sinh linh vùng cực hàn
- Chương 980: Chim bay
- Chương 981: Tơ nhện Thiên Tàm
- Chương 982: Thạch Tượng tộc
- Chương 983: Tinh Thạch Nguyên Dịch
- Chương 984: Ta không có biến thái như vậy
- Chương 985: Bị cướp ngược
- Chương 986: Ba Bảo khí cấp Hắc Động
- Chương 987: Xé rách mặt
- Chương 988: Tử Vong Chi Vẫn
- Chương 989: Bệnh tâm thần
- Chương 990: Đáng thương
- Chương 991: Kỳ bưng
- Chương 992: Tử Linh xuất thế
- Chương 993: Hung uy
- Chương 994: So của

- Chương 995: Ngã xuống
- Chương 996: Tử Linh ép thành
- Chương 997: Hãi lui
- Chương 998: Lâm Vô Bệnh cường thế
- Chương 999
- Chương 1000: Hứa hẹn
- Chương 1001: Đẩy ngược
- Chương 1002
- Chương 1003: Khách tới từ Long Vực!
- Chương 1004: Trùng quan nhất nộ!
- Chương 1005: Xung đột!
- Chương 1006: Tiền của dồi dào!
- Chương 1007: Kịch chiến Diệp Cô Vũ!
- Chương 1008: Cường giả buông xuống
- Chương 1009: 4 động
- Chương 1010: Thanh danh ở ngoài
- Chương 1011: Dọa cho tự sát
- Chương 1012: Truyền thuyết huyết mạch
- Chương 1013: Thể chất Long tộc
- Chương 1014: Long Vực
- Chương 1015: Bá Long Quyền
- Chương 1016: Ta đền!
- Chương 1017: Thiếu nợ
- Chương 1018: Tổ trì thanh tẩy
- Chương 1019: Ưu đãi!
- Chương 1020: Huyết mạch hạ vị
- Chương 1021: Long hình trạng thái
- Chương 1022: Long Miếu đại chiến
- Chương 1023: Ma Hải
- Chương 1024: Nhập doanh
- Chương 1025: Âm Ảnh Tử Linh
- Chương 1026: Tiểu đội thứ 9
- Chương 1027: Công lớn
- Chương 1028
- Chương 1029: Tuyệt cảnh, đột phá
- Chương 1030
- Chương 1031: Dưới đáy Ma Hải
- Chương 1032: Đại Ngũ Hành Phù Văn
- Chương 1033: Đánh sứ giả!
- Chương 1034: Lời mời của Huyền Thiên Doanh!

- Chương 1035: Làm mất mặt!
- Chương 1036: Quang!
- Chương 1037: Tác dụng thứ hai của vòng thiên hà!
- Chương 1038: Đội chữ Địa
- Chương 1039: Cùng lên đi
- Chương 1040: Toàn diện áp chế
- Chương 1041: Long Toa Toa
- Chương 1042: Tin tức truyền ra ngoài
- Chương 1043: Đắc tội lớn
- Chương 1044: Hợp chiến Hắc Động Vương
- Chương 1045: Động phủ mở
- Chương 1046: Vấn đề nhân phẩm
- Chương 1047: Cốt phù
- Chương 1048: Thực lực tiến lớn
- Chương 1049: Chu Tước tinh vực
- Chương 1050: Mới Thánh nhân
- Chương 1051: Truyền thống kiêu ngạo bá đạo
- Chương 1052: Chí cường giả tới đông đủ
- Chương 1053: Thánh nhân oai
- Chương 1054: Khí lượng nhỏ hẹp
- Chương 1055: Hoặc Thiên tức giận
- Chương 1056: Chờ mong
- Chương 1057: Cầu bái sư
- Chương 1058
- Chương 1059: Lo lắng của Hoặc Thiên
- Chương 1060: Yêu nghiệt của Thiên Mệnh Chân Quân
- Chương 1061
- Chương 1062: Đại thương vong và đại thu hoạc
- Chương 1063: Thế giới bên cạnh?
- Chương 1064: Thủy tinh thần bí!
- Chương 1065: Tăng lên toàn diện!
- Chương 1066: Về doanh địa!
- Chương 1067: Tiểu công chúa giá lâm!
- Chương 1068: Kế hoạch và biến hóa
- Chương 1069: Ý chí phủ xuống
- Chương 1070: Dọa ngốc
- Chương 1071: Gia tốc lốc xoáy sao
- Chương 1072: Lại bị đẩy ngược
- Chương 1073: Đột phá lớn
- Chương 1074: Hậu duệ Cửu Anh

- Chương 1075: Không phải con đẻ
- Chương 1076: Lại là huyết mạch hạ vị
- Chương 1077: Chờ cứu binh
- Chương 1078: Tự sát đi
- Chương 1079: Hồng Nguyệt có bệnh nhẹ
- Chương 1080: Có người kế tục
- Chương 1081: Chiêu Tài Tiến Bảo
- Chương 1082: Bạn cũ
- Chương 1083: Khinh bỉ
- Chương 1084: Ép ngươi cúi đầu
- Chương 1085: Oan gia ngõ hẹp
- Chương 1086: Con rắn nhỏ
- Chương 1087: Nướng rắn
- Chương 1088: Ma Hải hình thức ban đầu
- Chương 1089: Tử thủ
- Chương 1090: Tử cực hậu sinh
- Chương 1091: Đột phá
- Chương 1092: 20 bước
- Chương 1093: Đuổi giết!
- Chương 1094: Chém Chân Quân 5 động!
- Chương 1095
- Chương 1096: Lý Tử Thanh!
- Chương 1097: Cơm chua!
- Chương 1098: Không làm được bằng hữu
- Chương 1099: Kém quá nhiều
- Chương 1100: Chỉ điểm một chút
- Chương 1101: Kết giao bằng hữu
- Chương 1102: Kẻ hồ đồ chuyển thế?
- Chương 1103: Chết không đổi tính
- Chương 1104: Vấn đề thân phận
- Chương 1105: Xác nhận
- Chương 1106: Người chết mà sống lại
- Chương 1107: Đê tiện thì vả mặt
- Chương 1108: Tác sừng
- Chương 1109: Thuốc thành
- Chương 1110: Con trai xuất thế
- Chương 1111: Con trai xuất thế
- Chương 1112: Tính sổ
- Chương 1113: Thay trời hành phạt
- Chương 1114: Thạch Dương đến đây

- Chương 1115: Trêu đùa Thánh nhân
- Chương 1116: Chật vật mà chạy
- Chương 1117: Mưu đồ cái gì
- Chương 1118: Tới cửa chất vấn
- Chương 1119: Song thánh liên thủ
- Chương 1120: Hai đại yêu nghiệt
- Chương 1121: Chi tiết pháp tắc
- Chương 1122: Hỗn loạn
- Chương 1123: Lưu lạc chân trời
- Chương 1124: Thiết Huyết Trại
- Chương 1125: Một lóng tay giải nguy
- Chương 1126: Cô gái nhỏ thử
- Chương 1127: Người đồ đệ thứ ba!
- Chương 1128: Cường địch chân chính!
- Chương 1129: Họa Đấu lão tổ!
- Chương 1130: Cường đại đến quỷ dị
- Chương 1131: Hắc động thứ 10
- Chương 1132: Cắn nuốt hết thảy
- Chương 1133: Thánh lừa?
- Chương 1134: Di thể năm Thánh
- Chương 1135: Nội không gian của Thánh nhân
- Chương 1136: Thế giới kỳ diệu
- Chương 1137: Hắc Ám Ma Chủ
- Chương 1138: Vị Thánh thứ 5
- Chương 1139: Ma Chủ thoát khốn!
- Chương 1140: Sâu mọt!
- Chương 1141: Chân tướng!
- Chương 1142: Giết thánh
- Chương 1143: Xé trời
- Chương 1144: Ma Hải thành hình
- Chương 1145: Thiên kiếp
- Chương 1146: Thần Giới [Đại kết cục]

Chương 1: Đoạn kiếm màu đen

Nguyên Thạch Trấn, Chu gia.

Mặt trời chói chang phủ xuống, trên một quảng trường có mười mấy thiếu niên nam nữ đang hô hô quát quát luyện công phu, mỗi một người mồ hôi ướt đẫm lưng, khổ không thể tả. Một trung niên nam tử chắp tay sau lưng đi lại trong đám người, thường thường hừ lạnh một tiếng, khiển trách thiếu niên lười biếng.

Ở trên một tảng đá lớn của quảng trường, một gã thiếu niên mày kiếm mắt sáng khoanh chân ngồi, thiếu niên 17, 18 tuổi, dáng người thon dài, thập phần tuấn mỹ.

Lúc này là giữa tháng chín, là lúc cuối thu nắng gắt nhất, phơi nắng dưới ánh mặt trời, độ nóng tảng đá này cũng tới mức nấu chín trứng gà. Thiếu niên khôi ngô kia tuy rằng mày luôn nhíu chặt, nhưng mà thủy chung không đứng lên, mồ hôi nhễ nhại cả hai bên thái dương.

Hắn tên Chu Hằng, đang tu luyện công pháp bí truyền của Chu gia – Liệt Dương Quyết.

Võ giả tu luyện là luyện hóa thức ăn trong bụng, chiết xuất ra năng lượng có thể hấp thu trong đó, luyện hóa ra nguyên lực của bản thân, chứa đựng ở trong tế bào con người. Liệt Dương Quyết này lại có thể mượn dùng lực lượng ánh mặt trời, tăng tốc hấp thu thức ăn, đề cao hiệu suất chuyển hóa.

Ánh mặt trời càng mãnh liệt, hiệu suất chuyển hóa cũng càng cao, nhưng mà lại có mấy người có thể phơi nắng được dưới ánh mặt trời này chứ, nhiều nhất là tu luyện được mười mấy phút, nửa tiếng liền phải chạy tới bóng râm hóng mát.

Nhưng mà Chu Hằng từ buổi sáng mặt trời bắt đầu mọc thì đã tu luyện như vậy rồi, cho tới bây giờ đã là 3 canh giờ!

Không phải một ngày hai ngày, mà là mấy năm nay đều vậy!

Đáng tiếc thân thể Chu Hằng quá kém, khổ tu như thế nhưng mà đến bây giờ còn dừng lại ở Luyện Thể sơ kỳ tầng một, gần như không khác gì người không tu luyện.

Tu vi võ giả chia làm 12 bước, còn gọi là mười hai tầng Luyện Thể, sau khi đạt tới Luyện Thể tầng mười hai liền có thể tấn công tầng thứ cao hơn, nghe nói một khi thành công liền có thể một bước lên trời! Nhưng mà hơn trăm năm nay, Chu gia chưa từng xuất hiện một người đi lên được con đường một bước trên lên trời.

Mười hai tầng Luyện Thể lại chia làm bốn cảnh giới nhỏ,

trước tầng ba là Luyện Bì Cảnh, từ tầng bốn đến tầng sáu là Luyện Nhục Cảnh, từ tầng bảy đến tầng chín là Luyện Cốt Cảnh, 10 đến tầng mười hai là Luyện Huyết Cảnh.

Võ giả tu luyện ra chân nguyên lực chứa đựng ở trong tế bào mình, đây là một quá trình tiến hành theo chất lượng, đầu tiên là làn da, tiếp theo là cơ thể, sau đó là xương cốt, cuối cùng là máu.

Bởi vậy mới phân chia ra bốn cảnh giới.

Lực lượng mỗi một cảnh giới trong đó chênh lệch rất lớn, một gã võ giả Luyện Nhục Cảnh chống lại một gã võ giả Luyện Cốt Cảnh, vậy căn bản là trong nháy mắt bị giết chết! Mà trong cùng cảnh giới, chẳng hạn như võ giả Luyện Thể tầng bốn và Luyện Thể tầng sáu đều là Luyện Nhục Cảnh, nhưng mà khi đánh nhau khẳng định võ giả Luyện Thể tầng sáu càng chiếm ưu thế.

Con đường võ đạo gian nan, càng lên cao, con đường võ đạo càng nhấp nhô, sau khi tiến vào Luyện Huyết Cảnh, có thể mười mấy năm cũng chưa chắc tăng lên được một tầng.

Tuy nhiên Luyện Bì Cảnh vẫn khá dễ dàng đột phá, bình thường mà nói, chỉ cần cung cấp đầy đủ thức ăn, bản thân lại chuyên cần không nghỉ, nửa năm có thể đạt tới Luyện Thể tầng một đỉnh phong, hoàn thành toàn bộ Luyện Bì Cảnh cũng chỉ vẻn vẹn cần 3 năm.

Chu Hằng từ lúc tám tuổi đã bắt đầu tu luyện Liệt Dương Quyết, đến bây giờ đã gần mười năm, nhưng mà tu vi vẫn dừng ở Luyện Thể sơ kỳ tầng một, đây quả thực là một chuyện kỳ quặc quái gở, gia tộc đã mời đến vô số y sư chẩn đoán cũng không có chút kết quả nào, chỉ có thể quy kết cho một nguyên nhân, đó chính là tư chất bản thân Chu Hằng quá kém, trời sinh không thích hợp tu luyện!

Giống như một tảng đá vậy!

Mà khiến người ta không nghĩ ra là, phụ thân của Chu Hằng, Chu Định Hải lại là một thiên tài, thiên tài chân chính, dùng thời gian nửa năm đã hoàn thành Luyện Bì, lại mất hai năm hoàn thành Luyện Nhục, tiếp thêm năm năm Luyện Cốt, năm nay chỉ 41 tuổi nhưng mà đã đạt tới Luyện Thể tầng mười, Luyện Huyết Cảnh!

Trước đó, tộc nhân Chu gia tiến vào Luyện Huyết Cảnh nhanh nhất cũng đã 63 tuổi, đủ thấy thiên phú của Chu Định Hải có đáng sợ dường nào!

Một thiên tài như vậy, tuyệt đối có được tư cách tấn công đăng thiên lộ (con đường một bước lên trời)!

Hổ phụ khuyển tử!

Đây là Chu gia đánh giá Chu Hằng, mà giờ đây không ít người sau lưng gọi thẳng hắn là rác rưởi, nếu không phải Chu Định Hải chính là một trong 6 đại trưởng lão gia tộc, thì nhục mạ này có lẽ ngày ngày diễn ra trước mặt.

– Tên phế vật kia còn không chịu từ bỏ sao?

– Hừ, không từ bỏ thì làm được gì, bao nhiêu y sư đều xem rồi, người nào cũng nói hắn không bệnh không tật, không thể tu luyện chính là tư chất bản thân hắn quá kém!

– May mắn gia tộc còn có chúng ta, nếu không yêu thú đến xâm phạm thì mọi người chỉ có chờ chết.

– Rõ ràng là phế vật, nhưng mà ăn cơm lại nhiều hơn bất cứ ai, đúng là một thùng cơm!

– Ta thấy hắn chỉ giả vờ giả vịt, cố ý ngồi ở đó mà thôi, căn bản không tu luyện!

Trên quảng trường, các thiếu nam thiếu nữ dừng lại nghỉ ngơi, vài người châu đầu kề tai nghị luận, giọng điệu không nhỏ, cho nên Chu Hằng có thể nghe được rõ ràng.

– Câm miệng!

Nam nhân trung niên phụ trách giám sát lập tức khiển trách một tiếng, hắn tên là Chu Viễn Dương, luận về máu mủ miễn cưỡng được cho là đường thúc của Chu Hằng, hắn xụ mắt nói:

– Giả vờ giả vịt? Trong các ngươi ai dám đi giả vờ giả vịt một chút đi! Ai có thể ngồi được trên tảng đá kia hơn một canh giờ, ta liền miễn bài học còn lại hôm nay cho hắn.

Lời này vừa ra, những thiếu nam, thiếu nữ kia lập tức im bặt.

Nói đùa, hòn đá kia còn có thể nướng chín trứng gà, ai có thể ngồi được hơn một canh giờ? Đừng nói một giờ, cho dù 10 phút cũng quá sức! Cũng chỉ có vài người tu luyện Liệt Dương Quyết mới có chuyển hóa nhiệt độ cao thôi, nhưng mà cũng không phải mỗi người Chu gia đều tu luyện Liệt Dương Quyết!

Chu Viễn Dương đi đến bên cạnh Chu Hằng, trong lòng khẽ thở dài một cái, thiếu niên này hắn thấy luôn cố gắng, chỉ là ông trời không có mắt, không ngờ để hắn trời sinh không thể tu luyện.

– Chớ để ở trong lòng!

Hắn chỉ có thể an ủi Chu Hằng một câu.

– Cảm ơn tộc thúc!

Chu Hằng lộ ra một nụ cười chân thành, như ánh mặt trời sáng lạn.

– Ngươi cũng đừng quá cố sức, phải chú ý thân thể của mình!

Chu Viễn Dương khuyên.

Ngồi ở trên tảng đá lớn này tu luyện, cho dù hắn cũng không thể kiên trì thời gian quá dài, huống chi là Chu Hằng ngay cả Luyện Thể sơ kỳ tầng một cũng chưa đạt tới?

– Ta hiểu mà!

Chu Hằng gật gật đầu, nhưng căn bản không có ý đứng dậy.

Chu Viễn Dương lại thán trong lòng, tiếc hận càng tăng, thầm nghĩ nếu như thiếu niên này có thiên phú như phụ thân hắn, cộng thêm cố gắng như vậy, chỉ sợ tiền đồ càng thêm sáng lạn!

Hắn quay đầu nhìn về phía những thiếu nam thiếu nữ đang nghỉ ngơi dưới bóng cây kia, lập tức dâng lên một con giận quát:

– Nghỉ ngơi chấm dứt, tiếp tục thao luyện!

– Không phải chứ, chúng ta mới nghỉ ngơi không đến năm phút.

– Đúng vậy, chút thời gian như vậy, còn chưa lấy được hơi nữa.

– Toàn bộ là do tên phế vật kia làm liên lụy chúng ta.

Những thiếu nam, thiếu nữ kia lưa thưa trở lại thao trường, ai cũng dùng ánh mắt tràn ngập địch ý nhìn chằm chằm Chu Hằng, tất cả tội lỗi đều quy lên người hắn.

Chu Hằng thấy những ánh mắt này, cũng không để ở trong lòng, vẫn vận chuyển Liệt Dương Quyết, mượn dùng lực lượng ánh mặt trời không ngừng luyện hóa thức ăn trong cơ thể, chuyển hóa thành chân nguyên lực của bản thân.

Ở trong cơ thể hắn, dưới tác dụng của ánh mặt trời và công

pháp, thức ăn không ngừng bị luyện hóa, hình thành vô số đạo năng lượng tự do, lại được Liệt Dương Quyết dẫn dắt hóa thành từng đạo chân nguyên lực lưu chuyển trong cơ thể hắn.

Hết thảy tới đây cũng còn bình thường, mà khi chân nguyên lực lưu chuyển đến bụng dưới (chỗ đan điền), lại đột nhiên rẽ một cái, tiến thẳng vào đan điền, nhưng mà cũng không đi ra ngoài nữa.

Chân nguyên lực chỉ có tồn trữ ở trong tế bào trong thời gian cần mới có thể phát ra ngoài, da, thịt, cốt, máu, cả người đều có. Nhưng mà đan điền là cái gì? Mặc dù nghe đồn đan điền cũng vô cùng trọng yếu, liên quan tới đăng thiên lộ hư vô mờ mịt, nhưng mà hiện tại Chu Hằng ngay cả cơ sở còn chưa có, làm sao còn nghĩ tới chuyện đăng thiên lộ?

Chỉ có Chu Hằng mới biết nguyên nhân hắn không thể tu luyện, cũng chính là tại cái đan điền này.

Cụ thể mà nói, là một thanh đoạn kiếm trong đan điền!

Chu Hằng cũng không nói cho ai biết bí mật này, cũng chính là năm hắn tám tuổi bắt đầu tu luyện, dường như ý thức có thể hóa hình, có thể lưu chuyển tự do ở trong người, cho nên 'nhìn thấy' chi tiết từng phần trong cơ thể hắn.

Cũng vào lúc đó, hắn thấy được trong đan điền mình chìm nổi một thanh đoạn kiếm.

Một thanh đoạn kiếm dái hơn một xích, toàn thân đen như mực, ngay cả chuôi kiếm cũng đen nhánh. Mặc dù là đoạn kiếm, nhưng lại làm cho người ta cảm nhận được nó tràn đầy khí thế, uy thế cuốn phăng tất cả thiên hạ, dường như khi khai thiên lập địa đã tồn tại, trải qua muôn đời, tồn tại vĩnh hằng.

Nếu đổi thành một đứa bé khác, thấy một màn như vậy tám phần là sợ hãi muốn khóc.

Nhưng mà Chu Hằng từ nhỏ chính là một người cực có chủ kiến, hắn lại giấu kín bí mật này trong lòng.

Hắn không muốn trở thành quái vật trong mắt người!

Lúc bị y sư đầu tiên mời đến chẩn đoán, trong lòng Chu Hằng còn lo sợ, nhưng mà y sư kia căn bản không tra ra có đoạn kiếm tồn tại. Không chỉ y sư này, tất cả y sư Chu Định Hải mời tới cũng không phát hiện đoạn kiếm màu đen tồn tại, dường như nó chỉ tồn tại trong ý tưởng của Chu Hằng mà thôi!

Nếu người khác ngay cả đoạn kiếm màu đen tồn tại cũng không biết, làm sao nói lấy ra?

Theo thời gian trôi qua, hắn cũng không biến thành quái vật, lại được công nhận là rác rưởi. Nhưng mà cũng không ai biết,

cũng không phải hắn không thể tu võ, mà là chân nguyên lực khổ cực tu luyện ra đều bị đoạn kiếm màu đen 'ăn' mất.

Tên cường đạo này chiếm thân thể mình là hang ổ thì cũng quên đi, lại còn hút sạch sẽ chân nguyên lực của hắn!

Nhưng mà biết rất rõ ràng thanh hắc kiếm này là một thổ phỉ, vì cái gì Chu Hằng vẫn không ngừng tu luyện?

Bởi vì hắn còn có một hy vọng, đó chính là tới lúc thanh đoạn kiếm màu đen này 'ăn' no.

Đến lúc đó, chân nguyên lực hắn tu luyện ra có thể dùng cho chính mình.

Tư chất của hắn cũng không kém, điểm ấy có thể phán đoán từ sức ăn của hắn, bởi vì đối với võ giả mà nói, thức ăn chẳng khác nào chân nguyên lực. Mỗi ngày hắn đều ăn nhiều hơn bất cứ người bạn cùng lứa nào, điều này cũng ý nghĩa với chân nguyên lực mỗi ngày hắn luyện ra cũng vượt xa những người khác!

Bởi vì có một đường hy vọng này, hắn mới ung dung đối mặt với ánh mắt khinh bỉ, từng cái thối mặt khinh thường! Hắn tin tưởng vững chắc, chỉ cần đoạn kiếm màu đen không trở lại còn ăn nữa, nhất định hắn có thể ra ngóc đầu lên!

Ngày này đã càng ngày càng gần!

Hắn có thể cảm giác được đoạn kiếm màu đen luôn phát sinh biến hóa, chỉ là quá trình này quá chậm quá chậm. Nhưng nước nhỏ xuống đá, 10 năm cũng phải biến chất!

Chính là mấy ngày nay!

Có hy vọng này hắn mới nhịn chống lại nắng hè chói chang như vậy, cái mông cũng bị nướng chín, vô cùng buồn tẻ ngồi đó tu luyện, tu luyện, tu luyện, cung cấp chân nguyên lực nuôi dưỡng đoạn kiếm màu đen trong đan điền.

Trừ ăn cơm ra, Chu Hằng vẫn ngồi trên tảng đá tu luyện, nếu hắn không tu luyện Liệt Dương Quyết, có thể chuyển hóa sức nóng thì đã sớm bị nướng chín rồi!

Lại mấy giờ sau, mặt trời xuống núi, Chu Hằng lắc lư đứng lên, đi về chỗ mình ở.

– Còn muốn chạy? Bò qua háng ta đi!

Một gã thiếu niên đột nhiên chặn đường Chu Hằng, hai tay ôm ngực, trên mặt nụ mang cười cao ngạo, bên cạnh còn bốn thiếu niên xem trò vui.

Chương 2: Biến Chuyển

Thiếu niên chặn đường tên là Chu Khảm, cùng tuổi với Chu Hằng, cũng là 17 tuổi. Tuy nhiên tu vi của hắn cao hơn Chu Hằng rất nhiều, đã là Luyện Thể tầng sáu, còn kém một bước là có thể đặt chân vào Luyện Cốt Cảnh!

Phụ thân của Chu Khảm là Chu Kiếm Minh, tư chất cũng khá, không may hắn cùng thời đại với thiên tài Chu Định Hải! Ở dưới vầng sáng của Chu Định Hải, Chu Kiếm Minh tự nhiên ảm đạm thất sắc, vẫn luôn là nhân vật bi kịch.

Chính vì vậy, Chu Kiếm Minh hận thấu xương Chu Định Hải, đáng tiếc, mặc hắn cố gắng thế nào cũng không đuổi kịp bước chân Chu Định Hải, cho dù Chu Định Hải dùng phần lớn thời gian tìm kiếm linh dược cho Chu Hằng cũng vậy.

Để hắn vui mừng là, con hắn lại thừa kế thiên phú của hắn, đã sớm đạt tới Luyện Thể tầng sáu, cho dù Chu Hằng nhìn lên cũng nhìn không tới.

Được Chu Kiếm Minh trong bóng tối sai bảo, Chu Khảm luôn luôn gây khó dễ với Chu Hằng, giống loại tình huống bây giờ cũng không biết phát sinh bao nhiêu lần rồi.

– Rác rưởi, thế nào, lỗ tai điếc sao?

Chu Khảm hi hi ha ha nói, trước kia được cha phân phó cho nên bây giờ đã thành thói quen, dường như mỗi ngày không khi dễ Chu Hằng một chút thì cả người không thoải mái.

Chu Hằng lạnh lùng nhìn đối phương, tên này dám lớn lối như vậy, là vì gia gia hắn cũng là trưởng lão gia tộc!

Chiếu theo tộc quy Chu gia, chỉ cần tu vi đạt tới Luyện Huyết Cảnh liền có thể trở thành trưởng lão, không liên quan tới tuổi tác và bối phận. Một khi trở thành trưởng lão, như vậy liền tiến vào quyền lực trung tâm Chu gia, nắm giữ quyền lực không biết cao hơn bao nhiêu so với gia chủ có tính tượng trưng!

Gia gia Chu Khảm là Chu Hiến Minh, chính là tồn tại Luyện Thể tầng mười hai, là đệ nhất cao thủ Chu gia, cũng là trưởng lão đứng đầu, quyền cao chức trọng! Cộng thêm Chu Định Hải hàng năm ở ngoài tìm kiếm linh dược trị liệu cho Chu Hằng, Chu Kiếm Minh mới dám chỉ định con mình khi dễ Chu Hằng.

– Cút ngay!

Chu Hằng mờ nhạt nói, muốn đi vòng qua.

Đối phương có thể uy phong mạnh miệng, cũng không dám động thủ thật, dù sao Chu Hằng cũng không phải không có cha dựa vào!

– Đại rác rưởi, cuộc sống an nhàn của ngươi sẽ chấm dứt!

Chu Khảm bước ngang một bước, lại chặn lại Chu Hằng:

– Hơn ba tháng nữa là lễ mừng cuối năm, gia tộc quy định, phàm là người tuổi tròn 18 mà chưa tiến vào Luyện Nhục Cảnh thì phải bị loại trừ khỏi gia phả gia tộc, không được tiếp tục tu luyện, ngược lại kinh doanh kiếm lợi cho gia tộc.

– Về sau thấy ta, phải nhớ gọi một tiếng đại nhân!

– Còn có đũng quần này, ngươi không chui cũng phải chui! Ha ha, ha ha ha ha!

Chu Khảm cười to, rất là đắc ý.

Chu Hằng nhướng mày, quả thật gia tộc có quy định như thế.

Chu gia mặc dù là gia tộc võ đạo duy nhất Nguyên Thạch

Trấn, thống trị hơn hai ngàn người trong trấn, nhưng mà thu nhập nhiều, chi tiêu cũng lớn, đặc biệt cung cấp cho võ giả tu luyện!

Võ giả tu luyện, bắt đầu từ trong thức ăn rút ra năng lượng, chuyển hóa thành chân nguyên lực bản thân. Bởi vậy, võ giả ăn uống rất nhiều, một ngày ăn 5, 6 bữa, thậm chí 8, 9 bữa cũng không hiếm, hơn nữa mỗi một bữa ăn lượng thức ăn cũng nhiều bằng ba bốn ngày của người thường.

Ăn như vậy đủ để khiến một nhà trung lưu nghèo luôn!

Toàn bộ Chu gia từ trên xuống dưới có gần 400 người, nếu như người người tu luyện, vậy cho dù với của cải của Chu gia cũng ăn không tiêu. Bởi vậy, gia tộc có một quy định như vậy, để những tộc nhân thiên tư không tốt, không thích hợp luyện võ đi buôn bán, nuôi dưỡng cho võ giả gia tộc.

Loại hy sinh này là cần thiết!

Không có vũ lực cường đại, Chu gia làm sao có thể giữ được gia nghiệp? Muốn chia đều chỉ có một kết quả, đó chính là Chu gia xuống dốc!

Tuy nói buôn bán cũng là cống hiến cho gia tộc, nhưng mà thế giới này sùng bái vũ lực, thực lực vi tôn, một khi trở thành thương nhân thì ngay cả tư cách có trong gia phả cũng không có, chỉ lớn hơn người hầu một chút mà thôi.

Chu Hằng hiện tại mới là Luyện Thể tầng một, hơn nữa còn là sơ kỳ, muốn trong ba tháng luyện tới Luyện Nhục Cảnh? Đây căn bản là si tâm mộng tưởng!

Cũng khó trách Chu Khảm lại đắc ý như vậy, Chu Hằng nếu đi buôn bán thì Chu Định Hải còn thể diện gì nữa?

Nhìn vẻ mặt tiểu nhân của đối phương, Chu Hằng siết chặt nắm đấm, hận không thể tiến lên cho hắn một đấm!

Tuy nhiên, hắn vẫn nhịn.

Giữa hai người chênh lệch quá lớn, hắn căn bản đánh không trúng được đối phương, trái lại lại cho Chu Khảm có một lý do ra tay, đến lúc đó hắn đánh trúng nhưng vẫn là lỗi của hắn, gia gia đại trưởng lão của người ta cũng không phải là để bài trí.

Nhẫn!

Một ngày nào đó hắn sẽ hoàn trả lại sỉ nhục này gấp bội!

Chu Hằng lại vòng qua Chu Khảm, lúc này đối phương cũng không tiếp tục ngăn cản, chỉ là liên tiếp cười lạnh.

Trở lại chỗ ở của mình, Chu Hằng ngồi xuống, giận dữ nện một đấm lên mặt bàn.

Hắn dù sao cũng chỉ là thiếu niên 17 tuổi, đúng là độ tuổi máu nóng nhất (ý nói nóng tính nhất), dễ bị kích động nhất, lại phải mạnh mẽ nhịn hết ngày này qua ngày khác bị châm chọc khiêu khích, nào có dễ không có một chút giận dữ nào.

– Hắc kiếm a hắc kiếm, ngươi hại ta nhiều năm như vậy, ta cũng không trông vào ngươi bồi thường gì, chỉ cầu lão nhân gia ngươi mỹ mãn nhanh một chút, đừng hại ta hết lần này tới lần khác nữa!

Chu Hằng thầm nói trong lòng, đây là chướng ngại vật trên đường hắn tu luyện, không vượt qua thì đừng đề cập tới nữa.

– Tiếp tục tu luyện!

– Tuy rằng công hiệu Liệt Dương Quyết buổi tối không bằng ban ngày, nhưng ta tuyệt không thể lãng phí từng giây từng phút!

Chu Hằng đi vào sân, khoanh chân ngồi xuống, vận chuyển Liệt Dương Quyết luyện hóa cơm chiều vừa mới ăn, cho tới tận khi tinh thần hắn chống đỡ không nổi mới bò vào phòng ngủ.

Hắn không có người hầu, phụ thân lại luôn bôn ba bên ngoài tìm kiếm linh dược chữa thương cho hắn, mà mẫu thân lại sớm mất, hắn đã sớm quen sống cô độc rồi.

Một đêm qua đi, Chu Hằng lại bắt đầu một ngày bình thản, khô khan, chịu đựng phơi nắng dưới mặt trời chói chang, đem chân nguyên lực hắn tân tân khổ khổ tu luyện tẩm bổ cho kiếm đen kia.

Đến buổi sáng thứ tư, Chu Hằng cũng không tới quảng trường nữa.

Tuy rằng ngồi ở trên khối đá lớn kia hút được nhiệt lượng nhiều nhất, tu luyện Liệt Dương Quyết cũng hiệu quả nhất, nhưng Chu Hằng có loại cảm giác, đoạn kiếm màu đen biến hóa gần trong gang tấc!

Hắn không biết có thể sinh ra biến hóa kỳ dị nào hay không, nói không chừng chuôi đoạn kiếm này sẽ từ trong cơ thể hắn chui ra, xé rách hư không bay đi, hoặc là phát ra hào quang chói mắt, tóm lại, hắn không muốn mạo hiểm như vậy.

Tu luyện trong sân min, tuy rằng hiệu quả kém một chút, nhưng cũng không kém một chút xíu hôm nay (ý nói là đủ bù vào cho kiếm đen hút no).

Chu Hằng đè xuống kích động trong lòng, khoanh chân ngồi dưới đất, ở dưới mặt trời chói chang bắt đầu tu luyện.

Nửa tiếng, một giờ… Thời gian từng chút qua đi, rất nhanh đã qua bốn tiếng.

– Ông!

Đoạn kiếm màu đen trong đan điền Chu Hằng run nhẹ lên, tạo thành từng gợn sóng. Rung động càng ngày càng mãnh liệt, cuối cùng biến thành trời long đất lở, mãnh liệt vô cùng.

Thân thể Chu Hằng cũng run lên theo, dường như có một sức mạnh muốn xé rách thân thể hắn vậy, khiến hắn thống khổ vô cùng.

– Chết tiệt! Ta nuôi ngươi, nhịn ngươi nhiều năm như vậy, ngươi còn không biết tốt xấu, vẫn muốn tra tấn ta!

Trong lòng Chu Hằng nảy sinh ác độc, mười năm khổ hận này hắn chưa bao giờ oán giận qua, nhưng đoạn kiếm đen chết tiệt

này còn tra tấn hắn, lập tức khiến hắn giận dữ!

– Trấn cho ta!

Chu Hằng cũng không biết nên làm như thế nào, chính nín một bụng oán khí, dùng ý chí trấn áp đoạn kiếm.

Hắc kiếm rung yếu hơn một chút, tuy rằng không phải quá rõ ràng, nhưng đúng là yếu đi!

Chu Hằng lòng có ngạo khí, đáng tiếc thủy chung không thể tu luyện giống như thường nhân, để hắn luôn luôn ẩn nhẫn. Có vài người trong hoàn cảnh như vậy sẽ hoàn toàn đánh mất nhuệ khí, mà Chu Hằng lại càng thêm cao ngạo, hắn chỉ chờ một ngày chín tầng trời hóa long, bộc phát ra hào quang vạn trượng!

Hiện tại là so ý chí, không liên quan tới lực lượng, rốt cục hoàn toàn kích phát ý chí của hắn ra.

– Đây là cơ thể của ta, ngươi ở trong thân thể ta thì phải nghe ta.

Chu Hằng điên cuồng gào thét trong lòng, ý chí càng ngày càng trở nên ngoan cường, hung hắn trấn áp tới hắc kiếm.

– Ông! Ông! Ông!

Đoạn kiếm màu đen dường như không cam lòng bị Chu Hằng trấn áp, lại bắt đầu chấn động kịch liệt, từng luồng sóng chấn động chấn cho cả người Chu Hằng như muốn nổ tung vậy!

Chu Hằng trong lòng hừ lạnh, không chút yếu thế triển khai phản kích, nhất định phải trấn áp đoạn kiếm màu đen kia.

Một người một kiếm cứ như vậy giằng co trường chiến. Đoạn kiếm màu đen không có cảm giác gì, nhưng mà Chu Hằng lại là tấm thân máu thịt, cả người mồ hôi như mưa, quần áo ướt sũng, mỗi một khối cơ thể đều đau đớn vô cùng.

Nhưng đối với một thiếu niên dựng dục oán khí mười năm mà nói, mà đoạn kiếm màu đen này chính là đầu sỏ gây nên, cho nên sẽ chịu thua nó sao?

Hắn nhịn mười năm, chính là đợi ngày này!

Tu luyện Liệt Dương Quyết mười năm, ý chí của Chu Hằng cũng được rèn luyện cực lớn, để hắn có năng lực chống lại, nếu không không tới một phút hắn đã bị hôn mê rồi.

10 phút, ba mươi phút, một giờ!

Thân thể Chu Hằng run rẩy sắp gục, giờ phút này chỉ cần ai đụng vào hắn một cái, khẳng định hắn sẽ ngã khụy, lập tức hôn mê. Nhưng chỉ có ý chí cứng cỏi không gục ngã, ý chí hắn trải qua ma luyện lâu như vậy đã sớm cứng như thép rồi.

Chiến đấu tới hơi cuối cùng.

Tuy rằng đoạn kiếm màu đen chỉ là một vật chết, nhưng mà Chu Hằng vẫn nuốt không trôi, thua ai cũng có thể, nhưng mà không thể thua thứ đã hại hắn mười năm.

Hai giờ, ba giờ!

Chu Hằng đã sớm đạt đến cực hạn, hắn không thể cảm giác được đau đớn trong thân thể nữa. Không phải đau đớn biến mất, mà là hắn đã chết lặng, giờ phút này tay chân có gãy cũng không còn cảm giác.

Nhưng ý chí của hắn lại trở nên càng ngày càng cường đại, chặt chẽ trấn áp đoạn kiếm màu đen, không có một chút thỏa hiếp, không có một phần thoái nhượng!

Đoạn kiếm màu đen rung động càng ngày càng mỏng manh, rốt cục, hoàn toàn ngừng rung động.

Khi nó hoàn toàn dừng lại, một đạo quang ảnh tối như mực mạnh mẽ bộc phát ra từ trên thân kiếm, so với tinh quang còn rực rỡ hơn, so với ánh mặt trời còn lóa mắt hơn!

– Ầm!

Trong đầu Chu Hằng lập tức hiện ra 9 bức đồ án, khắc thật sâu vào trong trí nhớ của hắn, mỗi một bức đồ án đều không ngừng biến hóa, đó là một thanh kiếm, đang không ngừng dọc ngang tung hoành, đâm, chém vô cùng huyền diệu!

Đây là 9 thức kiếm pháp!

Chuôi đoạn kiếm màu đen thần bí này không ngờ truyền thụ cho hắn 9 thức kiếm pháp!

Chu Hằng không khỏi trợn mắt há hốc mồm, hắn chỉ cảm thấy khó tin tới cực điểm! Nhưng đoạn kiếm này có thể sống nhờ mười năm trong đan điền của hắn này, nói không đã tồn tại từ lúc sớm hơn, chỉ là hắn không phát hiện được mà thôi, chuyện ly kỳ cổ quái như thế đều đã xảy ra, có truyền thụ cho hắn 9 thức kiếm pháp thì có gì kỳ quái chứ?

Chỉ là trong nháy mắt, tất cả hình ảnh vỡ nát, hóa thành vô số điểm sáng màu đen, dung vào trong đầu hắn, dung vào máu

huyết xương thịt hắn

MỖI NGÀY MƯỜI ĐẾN 20 CHƯƠNG Ạ

Chương 3: Bắt Đầu Tu Luyện!

Ầm!

Chu Hằng toàn thân thả lỏng, lập tức hôn mê bất tỉnh.

Cũng không biết qua bao lâu, hắn mới khoan thai tỉnh lại, chỉ cảm thấy mỗi khối cơ thể đều đau nhức, nhưng mà lại có một loại thư sướng không nói ra được, giống như mùa đông dùng nước lạnh tắm rửa, sống qua kỳ hạn đông giá, kế tiếp cả người ấm áp thoải mái.

Ộc ộc ộc, bụng hắn lập tức reo lên.

Chu Hằng ngẩng đầu nhìn trời, chỉ thấy lúc này trăng đã lên đỉnh trời, đại khái là chín, mười giờ. Mà cả ngày hắn chỉ ăn cơm trưa, bây giờ tự nhiên bụng đói réo ầm lên.

Hắn cũng lười nhóm lửa nấu cơm, tùy tiện lấy một ít lương khô ăn đối phó.

– Hình như có gì đó khác khác.

Chu Hằng cảm giác thân thể mình như phát sinh biến hóa, nhưng biến hóa gì hắn cũng không nói ra được, cảm giác rất là quái dị.

– Đúng rồi, tu luyện!

Đây là tất cả hy vọng hắn gửi gắp, nghĩ đến đây, hắn trực tiếp ngồi trên chiếu, vận chuyển Liệt Dương Quyết, thức ăn trong bụng không ngừng bị công pháp luyện hóa, hóa thành vô số năng lượng tự do, lại bị chuyển hóa thành chân nguyên lực lưu chuyển trong người.

Quả nhiên khi nguyên lực lưu chuyển tới đan điền, Chu Hằng không khỏi lộ ra vẻ khẩn trương.

Được hay không được là vào giờ khắc này!

Chân nguyên lực trào lên, đoạn kiếm màu đen không chút phản ứng.

Thành…!

Trong lòng Chu Hằng dâng lên một cỗ mừng như điên! Mặc

dù chuyện này hắn luôn kỳ vọng, nhưng mà lúc thực hiện được, hắn vẫn có loại cảm giác không thể tin được, chỉ sợ mộng đẹp này lập tức tan biến.

– Đây không phải là mộng!

Hắn tự nhắc nhở mình, ánh mắt trở nên sắc bén.

Không ngừng vận chuyển Liệt Dương Quyết, tế bào làn da tham lam hút chân nguyên lực trồn trữ, gia tăng tu vi của hắn.

Loại cảm giác này thật tốt!

Chu Hằng kích động đến muốn khóc! Hắn rốt cục có thể tu luyện!

Đối với người khác mà nói đây là chuyện đương nhiên, nhưng đối với Chu Hằng mà nói lại là hy vọng gần mười năm, khiến hắn kích động, hưng phấn, 5 vị hỗn tạp, khó có thể nói được bằng lời.

Hắn không biết mệt mỏi từng lần một vận chuyển Liệt Dương Quyết, không ngừng gia tăng tu vi bản thân, tuy rằng tiến cảnh này cực kỳ bé nhỏ, nhưng mà cho dù chỉ tăng lên một chút xíu cũng làm cho hắn phấn chấn không thôi.

Không đầy hai giờ, Chu Hằng liền ngừng lại.

Không phải hắn không chịu nổi tu luyện khô khan, mà là thức ăn đã bị tiêu hóa sạch sẽ toàn bộ.

Lương khô này dù sao cũng không thể so với thịt, năng lượng trong đó cực kỳ hữu hạn.

Chu Hằng không chút buồn ngủ, lập tức lại ăn một bữa, tiếp tục hành trình lần đầu tiên tu luyện chân chính.

Thời gian lặng yên trôi qua, rất nhanh trăng lên giữa trời, đêm về khuya.

– Ông!

Luôn luôn không có động tĩnh, đoạn kiếm màu đen đột nhiên run lên!

Chu Hằng hoảng sợ, vị đại gia này không đổi ý đấy chứ, lại

muốn đoạt chân nguyên lực sao?

Đang lúc này, một cỗ năng lượng tự do cực kỳ khổng lồ từ trong đoạn kiếm màu đen phát ra, tràn ngập toàn thân Chu Hằng!

– Cái gì?

Chu Hằng không khỏi kinh hãi, siêu cấp cường đạo này không ngờ nổi lên thiện tâm, chẳng những không đoạt chân nguyên lực của hắn, còn gia tăng lượng lớn cho hắn hấp thu?

Mặt trời mọc từ phía tây sao?

Nghi hoặc thì nghi hoặc, Chu Hằng không có nửa điểm do dự, lập tức vận chuyển Liệt Dương Quyết, chuyển hóa sạch những năng lượng tự do này, cường đạo này đoạt của hắn mười năm, trả lại cho hắn một chút cũng là nên.

Năng lượng tự do thật là tinh khiết!

Chu Hằng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, thiếu chút nữa đình chỉ vận chuyển Liệt Dương Quyết.

Trên con đường tu luyện, cái gì khó nhất?

Dĩ nhiên là chuyển hóa thức ăn ăn vào thành năng lượng tự do, chuyện này chiếm hơn chín thành thời gian, Liệt Dương Quyết tu luyện thống khổ như vậy, nhưng mà vẫn có người tuyển chọn, nguyên nhân là nó có thể mượn năng lượng mặt trời rút ngắn thời gian chuyển hóa.

Năng lượng tự do đoạn kiếm màu đen thả ra lại có thể trực tiếp hấp thu, như vậy tiết kiệm cho Chu Hằng bao nhiêu thời gian?

Hơn nữa, năng lượng tự do này thuần khiết vô cùng, mỗi một đạo năng lượng đều có thể so sánh với mười đạo Chu Hằng chuyển hóa ra trước kia!

Chu Hằng mừng rỡ, dường như sợ hắc kiếm sẽ hối hận, vội vàng điên cuồng hấp thu những năng lượng này, không ngừng chuyển hóa thành chân nguyên lực bản thân, tiếp đó tồn trữ trong tế bào bản thân.

Nửa giờ sau, năng lượng tự do đoạn kiếm màu đen thả ra bị hắn hấp thu sạch sẽ.

– Nửa giờ không ngờ công hiệu bằng ta khổ tu một tháng!

Chu Hằng tuyệt đối khiếp sợ, gần như không thể tin được!

Lúc này tu vi hắn vượt qua Luyện Thể tầng một sơ kỳ!

Mặc dù nói cảnh giới càng thấp tu luyện càng dễ dàng hơn, nhưng mà nói như vậy từ Luyện Thể sơ kỳ tầng một đến đỉnh phong cũng phải mất thời gian nửa năm, Chu Hằng trong nửa tiếng ngắn ngủi đã thu được hiệu quả bằng thường nhân hơn 1 tháng khổ tu, đây là kỳ tích bực nào!

Nếu như có thể luôn được như vậy, sáu lần nữa hắn có thể trực tiếp thẳng tiến đến Luyện Thể tầng một đỉnh phong!

– Ha ha, ha ha ha!

Chu Hằng không kìm nổi cười rống lên, cái gọi là khổ tận cam lại, hắn bị đoạn kiếm màu đen đoạt đi lực lượng mười năm khổ tu, hiện tại rốt cục vén mây thấy được trăng sáng!

Hắn tiếp tục vận chuyển Liệt Dương Quyết, ý đồ dụ dỗ đoạn kiếm màu đen lại phóng ra năng lượng tự do, đáng tiếc là, mặc hắn cố gắng thế nào đoạn kiếm màu đen vẫn không chút phản ứng.

Chu Hằng không khỏi cảm thấy thất vọng, nhưng trong đầu hắn lại hiện lên 9 bức đồ thức kiếm kia.

– Tuy rằng bị hắc kiếm kia gài bẫy mười năm, nhưng không thể phủ nhận, đây tuyệt đối là một bảo vật! Nếu không tuyệt đối không thể ở đan điền ta hơn 10 năm, 9 thức kiếm pháp kia tất không bình thường.

Hắn từ trong phòng lấy ra một thanh kiếm gỗ, đứng trong sân, hai mắt khép hờ, tâm thần yên tĩnh lại.

Thức kiếm pháp thứ nhất lập tức hiện ra trong đầu hắn, trước mắt hắn biến thành một mảnh tinh không, cũng chỉ còn lại một thanh trường kiếm đen như mực đang vũ động, cuốn lên ngân hà, uy thế vô cùng.

Thanh hắc kiếm chính là đoạn kiếm màu đen trong cơ thể hắn, chỉ là nó không bị gãy đoạn, cũng không biết là chuyện bao nhiêu năm trước.

Chu Hằng không ngừng hồi tưởng thức kiếm pháp này, cũng không biết qua bao nhiêu lâu, hắn chậm rãi động, kiếm gỗ trong tay vẽ ra quỹ tích huyền diệu không cách nào hình dung được.

Thật là nặng!

Chu Hằng chỉ cảm thấy kiếm gỗ giống như vật nặng vạn cân, trầm trọng khiến hắn ngay cả chuôi kiếm cũng cầm không

được, sau khi múa ra vài bóng kiếm hắn đã không thể tiếp tục nữa.

– Dường như toàn bộ thiên địa ở đây đều đối nghịch ta, động một cái liền thôi động ngày này một phần, đem đất này chuyển một tấc, khó khăn tầng tầng lớp lớp!

– Là ta chưa nắm giữ tinh áo kiếm pháp này cho nên mới bị thiên địa bài xích ta?

– Mặt khác, nếu như ta có thể thành công nắm giữ 9 thức kiếm pháp này, chính là thuận theo thiên địa?

– Rít, đây tột cùng là kiếm pháp gì?

Hắn tính cách kiên nghị, càng gặp khó khăn thì càng không muốn lùi bước, nếu không bị hắc kiếm làm khổ mười năm, hắn đã sớm bỏ qua.

Kiếm pháp thần kỳ như vậy hoàn toàn khơi dậy hứng thú của hắn, khiến ý chí chiến đấu của hắn sục sôi, vô cùng mãnh liệt muốn chinh phục nó.

Hắn nhất định sẽ nắm giữ 9 thức kiếm pháp này!

Một lần lại một lần, Chu Hằng không biết mệt mỏi vận chuyển thức kiếm pháp thứ nhất, hồn nhiên quên mất thời gian, chỉ cảm thấy thức kiếm pháp này dường như tràn đầy đại đạo chí lý, khiến hắn mỗi một lần vận chuyển đều có thể ngộ sâu đậm, dường như có thể nhìn thấy toàn bộ thiên địa vận chuyển, mặt trời lên, mặt trăng lặn, tất cả đều bị nắm giữ.

Dù là kiếm pháp cũng tốt, đao pháp cũng thế, những thứ này đều gọi là võ kỹ, khác với công pháp.

Nhưng mà võ kỹ cũng không phải chỉ có hình, nhất định phải có pháp quyết tương ứng phối hợp, như vậy mới có thể khiến cho nó phát huy tới mức lớn nhất, nếu không thì sẽ trở nên yếu kém rất nhiều. Nhưng 9 thức kiếm pháp này lại thật cổ quái, 9 bức đồ án trước kia ở trong đầu hắn hóa thành diễn viên, dường như cùng thân thể hắn hòa làm một thể!

Không cần pháp quyết, bởi vì nó đã ở trong thân thể hắn, chỉ cần hắn không ngừng lĩnh ngộ là được!

Ngày sau, khi tia sáng đầu tiên chiếu lên người hắn, Chu Hằng ngừng lại.

Một đêm chưa ngủ, mặc dù tinh thần vẫn phấn khởi, nhưng mà dù sao cũng là tấm thân máu thịt, cộng thêm đau đớn lúc trước trải qua, khiến Chu Hằng cảm thấy mỏi mệt, lập tức trở lại trong phòng, sau khi tắm rửa sạch sẽ an bậy chút gì đó sau đó cắm đầu vào ngủ.

Lúc tỉnh lại đã là xế chiều, Chu Hằng đàng hoàng làm bữa cho mình, sau một phen ăn uống như hổ đói, hắn bắt đầu tu luyện Liệt Dương Quyết.

Tuy rằng bộ kiếm pháp thần bí kia có thể có được uy lực hơn xa hắn tưởng tượng, nhưng mà chung quy cũng phải có đủ thực lực mới có thể vận chuyển, hắn hiện tại bất quá là Luyện Thể tầng một, đề thăng cảnh giới mới là việc chính.

Trong lúc mặt trời xuống núi, cảm thụ tốc độ chân nguyên lực chuyển hóa chậm lại, Chu Hằng không khỏi thở dài.

Giống như cả đời chưa ăn thịt cũng không sao, nhưng mà sau khi ăn qua một bữa thịt, bữa sau lại ăn rau xanh, thay đổi này khiến ai cũng không chịu nổi.

So với việc đoạn kiếm màu đen thả ra năng lượng tự do, hiện tại tốc độ tu luyện này quả thực chậm khiến người ta giận sôi!

Mặc dù có chút mất mát, nhưng ngẫm lại lúc trước chân nguyên lực tu luyện ra được, toàn bộ bị đoạn kiếm màu đen ăn luôn, đây chính là khác biệt giữa thiên đường và địa ngục, Chu Hằng cũng không để ở trong lòng, tiếp tục kiên nhẫn khổ tu.

Ban ngày qua đi, ban đêm buông xuống, Chu Hằng không ngừng tu luyện tới đêm khuya, từ một tên rác rưởi đến có thể

tu luyện, hắn hận không thể tu luyện một ngày hai mươi bốn giờ.

– Ông!

Khi trăng lên giữa bầu trời, đoạn kiếm màu đen lại đột nhiên run lên, lập tức thả ra một cỗ năng lượng tự do vô cùng dồi dào, năng lượng lại tràn ngập toàn thân Chu Hằng.

Lại tới nữa!

Chu Hằng không khỏi lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, trong khoảng thời gian ngắn cũng không kịp suy nghĩ kỹ, không ngừng hấp thu những năng lượng tự do này, chuyển hóa thành chân nguyên lực bản thân tồn trữ vào tế bào da.

Sau nửa giờ, những năng lượng tự do này lại bị hấp thu xong, mà từ đó về sau, đoạn kiếm màu đen cũng không còn phản ứng nữa.

Chỉ thiếu chút nữa đột phá đến Luyện Thể tầng một trung kỳ!

Chu Hằng siết quả đấm một cái, tâm niệm chuyển động, chân nguyên lực từ trong tế bào làn da trào ra ngoài, tụ lại trong quả đấm cửa hắn, hưu, một quyền đánh ra, nắm tay cắt qua không khí, phát ra tiếng gió rít.

Đoạn kiếm màu đen hai lần phóng xuất ra năng lượng tự do đều là lúc nửa đêm, đây có phải là quy luật hay không?

Nếu quả thật là như thế, như vậy trong thời gian khác hắn có thể nghiên cứu 9 thức kiếm pháp rồi, chỉ cần buổi tối lợi dụng nửa giờ này để tu luyện, như vậy tận dụng thời gian một cách tối ưu.

Phải hay không phải, tối mai liền biết!

Chương 4: Tiến Cảnh Hung Mãnh

Tuy rằng chưa muốn ngủ, nhưng Chu Hằng vẫn bắt ép mình đi nghỉ ngơi, hiện tại thân thể hắn đang ở trong thời kỳ mấu chốt.

Ngủ một lần tới hừng sáng, sau khi Chu Hằng thức dậy, vội vàng nếm qua điểm tâm, liền bắt đầu tiến hành nghiên cứu thôi diễn chín thức kiếm pháp.

Hắn không theo đuổi những thứ quá cao xa không thực tế, chỉ tập trung tinh thần nghiên cứu thức thứ nhất của kiếm pháp.

Đây là một quá trình tiến hành theo chất lượng, muốn tu tập thức kiếm pháp thứ hai, nhất định phải trước nắm giữ thức thứ nhất, không thể nhảy vọt, đây là kết luận sau khi hắn trải qua vô số lần quan sát 9 thức kiếm pháp trong đầu cho ra.

Từ buổi sáng mãi cho đến đêm khuya, Chu Hằng chỉ nghiên cứu thức kiếm pháp thứ nhất, không ngừng chau chuốt ảo diệu bên trong, mỗi lần thi triển đều có cảm ngộ mới, càng ngày càng cùng thiên địa cùng dung, cùng tự nhiên tương hợp.

Mặc dù như thế, hắn vẫn không có cách nào đem vận dụng đầy đủ một thức kiếm pháp này.

Trăng lên giữa trời, Chu Hằng đình chỉ nghiên cứu kiếm pháp, ngược lại ngồi xếp bằng, tu luyện Liệt Dương Quyết.

– Ông!

Nửa đêm, đoạn kiếm màu đen đúng lúc rung lên, phóng ra lượng lớn năng lượng tự do. Chu Hằng tự nhiên không khách khí, hải nạp kình hút, đồng dạng sau nửa giờ, những năng lượng này bị hắn hấp thu sạch sẽ, tu vi lại gia tăng không nhỏ.

– Chiếu theo điều kiện này xuống dưới, chỉ cần năm đến sáu ngày ta liền đạt tới Luyện Thể tầng một đỉnh phong!

Chu Hằng không che giấu được vẻ mặt vui mừng.

Đối với đoạn kiếm màu đen, mặc dù hắn không có một chút hiểu biết nào, nhưng cũng không ngăn cản hắn phỏng đoán, mười năm trước đoạn kiếm màu đen luôn luôn hấp thu chân nguyên lực hắn tu luyện ra, phảng phất là đang chú tạo ra một cái chìa khóa.

Khi súc tích đầy đủ chân nguyên lực, chìa khoá liền được chế tạo ra, cũng có thể mở ra đoạn kiếm màu đen, sau đó truyền cho hắn 9 thức kiếm pháp huyền diệu, mỗi ngày lại cung cấp cho hắn lượng lớn năng lượng tự do.

Mười năm trước là khảo nghiệm vô cùng dài, nếu hắn trong thời gian này thoái chí rút lui, như vậy sẽ vĩnh viễn không chờ được kết quả.

May mà hắn kiên trì nổi, bằng không cả đời hắn sẽ tầm thường vô vị, xứng đáng trở thành một tên rác rưởi.

Hoa mai thơm là trải qua rét lạnh, trải qua mười năm triết phục, nhẫn nại, Chu Hằng trở nên vô cùng kiên nhẫn, cũng rèn luyện ý chí của mình vô cùng rắn rỏi.

Hắn đúng là bước trễ hơn người khác mười năm, tuy nhiên chỉ cần đoạn kiếm màu đen luôn phát huy thần hiệu, như vậy chỉ cần bốn tháng hắn liền có thể bù lại! Mà sau đó, con đường tu luyện của hắn sẽ rộng mở hơn người khác vô số lần.

– Ba tháng sau chính là lễ mừng cuối năm, không biết có bao nhiêu người chờ chê cười ta bị loại khỏi gia phả.

– Nhiều năm như vậy, hình tượng phế vật của ta đã ăn vào lòng từng người, ai thèm để ý tới ta?

– Vô số lần ta nghĩ đến, sẽ có một ngày ta đứng ngạo nghễ trước mặt mọi người, hung hăng tặng cho họ một bạt tai, hiện tại, rốt cuộc cơ hội đã tới!

– Lễ mừng cuối năm chính là thời điểm ta nổi tiếng!

– Tiếp tục nghiên tập kiếm pháp thần bí kia!

Thoáng cái ba ngày qua đi, đoạn kiếm màu đen cũng không để Chu Hằng thất vọng, mỗi nửa đêm đều phóng ra lượng lớn năng lượng tự do, để Chu Hằng thuận lợi gia tăng tu vi lên tới Luyện Thể tầng một đỉnh phong.

Kế tiếp là đột phá tiểu cảnh giới, không bước qua cánh cửa này thì tu vi của hắn không thể tiến tiếp.

Nói thẳng ra, đột phá như vậy rất dễ dàng, dù ở Luyện Bì Cảnh, chỉ cần có đầy đủ lực lượng liền có thể một lần hành động xông phá, cũng không có khó khăn quá lớn gì. Tuy nhiên đột phá đại cảnh giới thì vô cùng khó khăn, chỉ là tầng chắn Luyện Nhục Cảnh này cũng đủ để cho chín thành võ giả ảm đạm tổn thương thần, khí.

Chỉ mất một canh giờ, Chu Hằng chỉ cảm thấy cả người nhẹ nhõm, đã tiến vào Luyện Thể tầng hai.

– Dễ dàng như vậy?

– Tuy nói tiểu cảnh giới đột phá rất dễ, nhưng mà nhẹ nhàng như vậy cũng quá khoa trương đi.

Sau khi đột phá, Chu Hằng cũng không cảm giác lực lượng của mình tăng trưởng, chuyện này cũng rất bình thường, đột phá cảnh giới chỉ là khiến không gian tu vi hắn tăng lên, chỗ tốt sẽ hiện ra sau khi tích lũy tu vi, mà không phải dựng sào thấy bóng.

Hắn vội vã đặt cho 9 thức kiếm pháp một cái tên, gọi là Lăng Thiên Cửu Thức, chỉ là mỗi ngày hắn bỏ phần lớn thời gian vào tu tập thức kiếm pháp này, nhưng đến nay vẫn không cách nào vẽ hồ lô ra được (ý nói phát huy).

Lăng Thiên Cửu Thức này không thể để người ngoài nhìn thấy, bởi vậy Chu Hằng không tới quảng trường nữa, mỗi ngày đều ở trong của mình, như là người điên cầm kiếm gỗ múa may.

Hắn vắng họp, những thanh thiếu niên Chu gia kia đều nhận định hắn tự biết không thể đạt tới Luyện Nhục Cảnh trước đại lễ cuối năm, cuối cùng sắp chết không giãy dụa nữa, cho nên không khỏi châm chọc khiêu khích một phen.

Chu Hằng tự nhiên không để ý tới cái nhìn của người khác, chỉ

lẳng lặng triết phục, đang đợi một ngày phá kén thành bướm.

Lại 10 ngày sau, tu vi đã đề thăng lên tới Luyện Thể tầng hai hậu kỳ, chỉ cần hai, ba ngày nữa liền có thể đạt tới đỉnh phong, tấn công Luyện Thể tầng ba! Mà càng làm cho hắn mừng rỡ là, sau bao ngày tinh nghiên Lăng Thiên thức thứ nhất rốt cục cũng có đột phá, có thể miễn cưỡng sử xuất ra được nửa chiêu.

Chu Hằng không có đối tượng bồi luyện, không cách nào biết được uy lực của nửa thức kiếm pháp này như thế nào, mà hắn lại không thể tùy tùy tiện tiện tìm người Chu gia thử chiêu, chỉ có thể nhẫn nhịn tự mình tập luyện.

– Ít nhất còn phải mất nửa tháng nữa ta mới có thể hoàn toàn thi triển ra được một thức này.

Chu Hằng không khỏi lắc đầu, chỉ vẻn vẹn 1 thức kiếm pháp đã phải mất một tháng mới có thể thi triển ra, đây rốt cuộc là hắn quá ngu ngốc hay là Lăng Thiên Cửu Thức này quá huyền diệu?

– Không thể tìm người gia tộc so chiêu, vậy liền đi Bình Thiên Sơn tìm dã thú luyện tập! Chỉ có chiến đấu sinh tử chân chính, mới có thể gia tăng cách vận dụng kiếm pháp! Đây là kinh nghiệm, bất luận kẻ nào cũng không dạy được.

– Tuy nhiên phải chờ ta đạt tới Luyện Nhục Cảnh, nếu không quá nguy hiểm.

– An tâm!

Chu Hằng không thèm nghĩ những chuyện kia nữa, chỉ khổ tu kiếm pháp, ngược lại đề thăng tu vi lại vô cùng đơn giản, chỉ cần mỗi ngày dùng nửa giờ đi luyện hóa năng lượng tự do đoạn kiếm màu đen thả ra.

Nếu để cho người khác biết mỗi ngày tu luyện hắn nửa giờ bằng thường nhân khổ tu một tháng, tuyệt đối sẽ khiến cho bất cứ ai hâm mộ đỏ mắt lên.

Mười năm chịu đủ xem thường, rốt cục Chu Hằng cũng có thu hoạch nặng trĩu.

Lại qua hai ngày nữa, hắn đạt tới Luyện Thể tầng hai đỉnh phong, vẻn vẹn chỉ dùng hơn một giờ, hắn lại đột phá, tiến vào Luyện Thể tầng ba.

Tính ra thời gian lúc hắn tu luyện đã 19 ngày.

Tốc độ này nhanh tới mức khiến người ta líu lưỡi!

Chu Hằng cũng không đắc ý vênh váo, mặc dù bây giờ tu vi

của hắn tiến cảnh hung mãnh, nhưng dù sao khởi điểm quá thấp, Luyện Thể tầng ba đi ra ngoài cũng không có gì để kiêu ngạo nào.

Chiếu theo tộc quy Chu gia, khi mười tám tuổi mà chưa đạt tới Luyện Nhục Cảnh thì phải loại khỏi gia phả là có thể thấy tu vi Chu Hằng vẫn thấp đến đáng thương, xa xa chưa đạt tới yêu cầu thấp nhất.

Trong nháy mắt, cái nắng khốc nhiệt tháng chín đã qua, qua tháng mười, khí thu cũng bớt một nửa, tu vi Chu Hằng vẫn tịnh tiến như bay, đã đạt đến Luyện Thể tầng ba đỉnh phong, gặp phải nan đề khó trước nay chưa từng có.

Đột phá đại cảnh giới!

Chu Hằng vốn còn tưởng rằng phải bị vây khốn ở đây trong thời gian mười ngày, thậm chí thời gian dài hơn, bởi vì thiên tài như phụ thân cũng phải dùng suốt chín tháng trời, nhưng không nghĩ tới chỉ vẻn vẹn nửa ngày hắn đã bước qua bậc thềm này.

Hắn ngẩn người một hồi mới tiếp nhận được sự thật này, sau đó quay đầu hồi tưởng lại, Chu Hằng phát hiện cũng không phải là không có nguyên nhân.

Đó là bởi vì một tháng này hắn không ngừng nghiên tập Lăng Thiên Cửu Thức, cho dù chỉ chiếm được một tia dẫn dắt, cũng

làm cho hắn giống như nắm giữ được chí lý huyền diệu thế gian vận chuyển vậy, cái gì đặt trước mắt hắn cũng không có bí mật gì đáng nói.

Hắc kiếm, tuyệt đối là cấp bậc chí bảo!

Võ đạo lên cao, chỗ khó đầu tiên là chỗ tích lũy chân nguyên lực. Tuy nhiên, nói chỗ khó này chi bằng nói là dùng thời gian dài, trên lý thuyết chỉ cần bỏ thời gian, như vậy luôn có thể đạt tới một cảnh giới đỉnh phong, trừ tình huống đặc biệt giống như Chu Hằng bị ăn mất chân nguyên lực như lúc trước.

Mà chỗ khó thứ hai tự nhiên là đột phá đại cảnh giới, kỳ thật đây mới là cái chết thực sự.

Tích lũy chân nguyên lực thì chỉ cần có thời gian, nhưng đột phá đại cảnh giới lại cần có ngộ tính, ngộ không ra chính là ngộ không ra, cả đời đều dậm chân tại chỗ!

Từ điểm đó mà nói, ngộ tính kỳ thật còn quan trọng hơn chăm chỉ!

Cho nên ở trên con đường võ đạo, đi đến đỉnh phong căn bản đều là thiên tài, ngẫu nhiên cũng có một ít người chăm chỉ leo đến đỉnh cao, nhưng tất nhiên là thu được thiên đại cơ duyên, nếu không có chăm chỉ hơn nữa cũng vô dụng.

Hắc kiếm lại giải quyết được nan đề này!

Cho nên mười năm chịu khổ, bị ủy khuất cũng không oan!

Là lúc đi dãy núi Bình Thiên!

Võ giả không trải qua thực chiến, trình độ cũng chỉ dừng lại ở lý luận suông, một khi gặp phải tình cảnh sinh tử, rất có khả năng ngay cả một thành thực lực cũng không phát huy ra được mà đã chết ở dưới đao, kiếm địch nhân.

Cường giả cũng không phải luyện ra được, mà là đánh, giết ra!

Chu Hằng thu thập một chút, mang theo một thanh kiếm sắt, rồi lặng lẽ rời khỏi Chu gia, đi ra Nguyên Thạch Trấn tiến vào khu rừng rậm rạp trong dãy núi Bình Thiên mờ mịt.

Lần trước rời khỏi Nguyên Thạch Trấn là khi nào?

Chu Hằng hồi tưởng lại, lúc hắn còn rất nhỏ, phụ thân từng mang theo hắn tiến vào dãy núi Bình Thiên săn yêu thú, mà sau khi tật xấu hắn không thể tu luyện phát sinh, Chu Định Hải liền bắt đầu đi khắp nơi tìm kiếm linh dược chữa bệnh cho hắn, tự nhiên không có thời gian bồi tiếp hắn.

Không biết phụ thân bây giờ ở nơi đâu? Chu Hằng trong lòng dâng lên tình cảm máu mủ mãnh liệt.

Dãy núi Bình Thiên rất lớn, về phần đến tột cùng bao lớn, Chu Hằng cũng không rõ ràng lắm, hắn chỉ biết là trong núi này, chẳng những dã thú vô số, còn có yêu thú tồn tại!

Yêu thú là dã thú trời sinh có thể tu luyện, chúng nó hoặc thông qua hấp thu tinh khí nhật, nguyệt, hoặc thông qua con mồi săn được tăng cường bản thân, năng lượng trong thịt đã vượt xa dã thú bình thường, đối với võ giả mà nói chính là vật đại bổ.

Nhưng mà yêu thú cũng cực nguy hiểm, giống như phàm nhân xa xa không phải đối thủ của mãnh hổ, võ giả hạ giới cũng không phải đối thủ của yêu thú. Sở dĩ Chu Hằng phải đạt tới Luyện Nhục Cảnh mới tiến vào dãy núi Bình Thiên, cũng chính là sợ gặp phải yêu thú, đó là tồn tại hắn không thể đối kháng.

Nửa ngày sau, hắn đã ở chỗ sâu trong núi rừng, khắp nơi là hổ gầm vượn hú, tràn đầy khí tức nguyên thủy.

– Ngang!

Một tiếng rít gào, một đầu gấu đen to lớn mạnh mẽ từ trong

bụi cây rậm rạp nhào ra, móng vuốt sắc nhọn bổ thẳng về phía Chu Hằng.

Chu Hằng không khỏi hưng phấn, keng một tiếng, trường kiếm ra khỏi vỏ, Lăng Thiên Cửu Kiếm thức thứ nhất sử xuất ra.

Chương 5: Lịch Lãm

Một kiếm ra, giống như thiên địa cùng nhau vận chuyển, kéo theo thế lớn vô cùng!

Động tác gấu đen lập tức chậm lại, dường như thời gian đột nhiên ngừng lại!

Động tác Chu Hằng cũng không có chút giảm bớt, đối với gấu đen cổ hoành kiếm mà đi, kiếm phong run rẩy, dường như đang gào thét theo nhịp điệu kỳ diệu nào đó, như đại đạo thiện xướng, tuyên truyền giác ngộ.

Rất kỳ diệu!

Cùng thời điểm mình luyện tập hoàn toàn khác nhau!

Một kiếm xẹt qua, một đầu gấu lớn lập tức giơ thẳng lên trời, ở giữa không trung xẹt qua một đạo đường cong rồi rơi xuống đất, lăn ra chừng 7, 8 thước xa mới ngừng lại được.

Một kiếm bị mất mạng!

Tuy rằng gấu đen không phải yêu thú, nhưng một đầu gấu trưởng thành có được lực lượng vô cùng khổng lồ, dù mãnh hổ giữa núi cũng không dám địch. Nhưng ở trước mặt của Chu Hằng lại ngay cả lực chống cự mảy may cũng không có, yếu ớt giống như trẻ con.

Lăng Thiên Cửu Thức thật sự quá cường đại!

Chu Hằng tự giác mô phỏng thức thứ nhất Lăng Thiên đến tám thành, mà đây chỉ là hình mà thôi, phải nắm giữ tinh túy trong đó lại không biết còn cần bao nhiêu thời gian! Nhưng chỉ có tám thành hình, lại một kiếm đánh chém gấu đen.

Chỉ là một kiếm này… hao tổn đi ba thành chân nguyên lực của hắn!

Quả nhiên, hắc kiếm thích ăn chân nguyên lực, kiếm pháp truyền thụ cho cũng như vậy! Tuy nhiên, uy lực vô cùng cường đại!

Chu Hằng đè xuống hưng phấn trong lòng, giơ kiếm mở ra thân thể gấu đen, đào lên mật gấu, sau đó chặt đứt hùng chưởng, tìm dòng suối nhỏ rửa rồi đốt một đống lửa, đem hùng chưởng nướng ăn.

Chỉ chốc lát, hùng chưởng thơm ngào ngạt liền ra lò, Chu Hằng nuốt ngấu nghiến như hổ đói, lộ ra nụ cười thỏa mãn.

Chu gia mặc dù thống trị Nguyên Thạch Trấn, nhưng Nguyên Thạch Trấn cũng không giàu có, bởi vậy Chu gia làm nhà giàu cũng không xứng với cái tên, điều kiện cuộc sống cố nhiên tốt hơn so với người bình thường, nhưng cũng hơn là bao nhiêu.

Đương nhiên, Chu Định Hải thân một trong 6 đại trưởng lão gia tộc, gia tộc tự nhiên cực kỳ hậu đãi, mỗi tháng thông lệ hàng tháng có 500 lượng bạc, nhưng bởi vì phải cấp Chu Hằng Chữa bệnh, số tiền này cơ bản đều đốt ở trên mua dược liệu.

Tuy rằng Chu Hằng có danh tiếng thiếu gia, nhưng cuộc sống từ trước đến nay quá thực kham khổ, thứ đồ tốt giống hùng chưởng cũng mới chỉ được nếm qua một lần, từ sau khi Phát bệnh đã không thưởng thức qua nữa.

Khẩu vị của hắn không nhỏ, tuy nhiên phân lượng hùng chưởng lại không nhẹ, chỉ là một cái liền nhét tràn đầy bụng hắn, tuy rằng chưa thỏa mãn, nhưng cũng không thể bởi vì tham ăn mà ăn sạch thức ăn dự trữ của chính mình!

Hiện giờ cách đêm khuya còn một đoạn thời gian, Chu Hằng đến nằm trên một tảng đá lớn sạch sẽ, hồi tưởng một màn phía trước một kiếm đánh giết gấu đen, tương đối chiếu cùng Lăng Thiên thức thứ nhất trong đầu, với ngón tay thay mặt kiếm, không ngừng mà múa, tăng lên lĩnh ngộ.

Mỗi lần đối chiếu, hồi tưởng, hắn đều có một phen cảm ngộ mới, đặc biệt trong nháy mắt tiên huyết bay khiến hắn có loại rung động không rõ, dường như lối suy nghĩ bỗng nhiên khuếch trương, dường như có thể bao phủ một phương thế giới!

– Kiếm là hung khí, nhất thiết phải thấy máu!

– Cho nên, tuy rằng lúc trước ta tập luyện một tháng, nhưng lĩnh ngộ cộng hết lại lại bất quá chỉ bằng một kiếm này hôm nay!

– Quả nhiên, thực chiến mới là biện pháp hữu hiệu nhất tăng lên chính mình!

Một lần lại một lần, Chu Hằng không ngừng lý giải mượt mà đối với Lăng Thiên thức thứ nhất, mỗi khi có một phần lĩnh ngộ mới, trong đầu sẽ đại chấn ầm ầm, dường như thiên địa cộng minh, đại đạo phụ họa theo.

Thẳng đến nửa đêm, hắn mới ngừng lại, ông, đoạn kiếm màu đen khẽ run lên, phóng xuất ra một cỗ năng lượng tự do khổng lồ.

– Ân?

Chu Hằng thoáng sửng sốt, hắn đột nhiên phát hiện lần này năng lượng đoạn kiếm màu đen thả ra không ngờ nhiều hơn rất nhiều so với lần trước!

Đã xảy ra chuyện gì?

Chẳng lẽ… bởi vì mình tiến nhập Luyện Nhục Cảnh!

Chu Hằng suy đoán trong lòng, nhưng cũng không quên vận chuyển Liệt Dương Quyết, không ngừng hấp thu luyện hóa năng lượng tự do, biến thành chân nguyên lực bản thân, từng cái tồn trữ khắp tế bào trong cơ thể.

Luyện Thể tầng mười hai, chính là một quá trình từ ngoài vào trong, phân biệt chứa chân nguyên lực đựng ở làn da, cơ thể, xương cốt, trong máu, cuối cùng thắp sáng cả người, một quyền động, ức vạn tế bào đồng thời phát ra chân nguyên lực, đá vụn liệt kim, uy lực vô cùng!

Hơn nửa canh giờ, Chu Hằng hấp thu sạch sẽ năng lượng tự do trong cơ thể.

– So với trước kia, lần này năng lượng hắc kiếm thả ra nhiều

hơn một nửa!

Hắn lộ ra vẻ hưng phấn:

– Nếu không có vị đại gia này nổi điên, vậy có thể kết luận, theo tu vi ta tăng lên, năng lượng hắc kiếm thả ra cũng sẽ cùng gia tăng theo!

– Nếu là như vậy, trong vòng mười ngày ta có thể đạt tới Luyện Thể tầng bốn đỉnh phong!

Chu Hằng cười ha ha, trong lòng tràn đầy vui sướng, lại không thể chia xẻ cùng người.

– Chuyện hắc kiếm quan trọng lớn, nói cho bất kỳ kẻ nào đều không ổn, hãy để cho nó tiếp tục trở thành một bí mật của ta! Đợi phụ thân trở về, ta dạy cho hắn Lăng Thiên Cửu Thức!

– Tuy nhiên, kiếm quyết cùng ta hóa làm một thể ta còn chậm chạp ngay cả hình đều không thể hoàn toàn nắm giữ, thực sự có thể truyền thụ cho phụ thân sao?

Buông nghi ngờ trong lòng, hắn tìm khe đá rộng lớn, chui vào trốn, thần kinh hưng phấn dần dần bình tĩnh trở lại, rất nhanh liền tiến vào mộng đẹp.

Cả đêm trôi qua, sau khi hắn tắm lại ở bên dòng suối, lại nướng hùng chưởng cho vào bụng, sau đó tiếp tục xuất phát hướng chỗ sâu trong núi rừng, tìm kiếm dã thú hung mãnh để mài giũa tài nghệ của mình.

Một ngày, hai ngày, ba ngày, thời gian trôi qua rất nhanh, trong nháy mắt tháng mười cũng trôi qua ngày cuối cùng.

Chu Hằng khoanh chân ngồi ở trong một cái sơn động, hai mắt nhắm nghiền, gương mặt tuấn mỹ chớp động thần thái kiên nghị, chừng mười ngày tanh máu chiến đấu khiến hắn thiếu vài phần thiếu niên ngại ngùng, có thêm vài phần ổn trọng.

Hắn đạt tới Luyện Thể tầng bốn đỉnh phong, đang tấn công Luyện Thể tầng năm!

Ầm!

Chân nguyên lực trong cơ thể bắt đầu khởi động, Chu Hằng gào to một tiếng, mạnh mẽ dựng lên từ dưới đất.

Luyện Thể tầng năm!

Hắn cười ha ha, vẻn vẹn chỉ hơn một tháng, hắn từ Luyện Thể

sơ kỳ tầng một tăng vọt đến rồi Luyện Thể tầng năm, cái này nói ra ai sẽ tin tưởng, ai lại dám tin tưởng?

– Dù sao cái nhà kia cũng không có ai mừng rỡ gặp ta, phụ thân tám thành sẽ trở về ở lễ mừng năm mới, như vậy ta cũng sẽ về lúc đó, ở trên lễ mừng bỗng nhiên nổi tiếng!

– Mặc dù phụ thân không nói, nhưng ta biết hắn ôm kỳ vọng rất lớn đối với ta! Lần này, ta sẽ không để cho phụ thân thất vọng!

Chu Hằng đi ra khỏi sơn động, nhìn một mảnh rừng rậm xanh um tươi tốt rậm rạp, gió núi thổi qua, vạn mộc lay động, trong lòng hắn đột nhiên hiện lên hào hùng vô cùng, trường kiếm keng ra khỏi vỏ, chém mạnh ra từng đạo bóng kiếm huyền diệu.

– Lăng Thiên thức thứ nhất, ta đã nắm giữ hình cơ bản, hiện tại nghiền ngẫm ý trong đó!

– Tiếp tục chiến đấu!

– Đến bây giờ còn không gặp được một con yêu thú, quả nhiên loại dị vật này rất thưa thớt!

Dưới chân Chu Hằng bắn ra, cả người lập tức bay vọt đi.

Theo cảnh giới tăng lên, vô luận là lực lượng hay là tốc độ hắn đều tăng lên rất lớn, mỗi một bước nhảy ra đều gần 10 thước, giống như một đạo mũi tên nhọn cắt qua không khí, nhanh vô cùng.

Đến gần chạng vạng, Chu Hằng tiến nhập một rừng cây, phía trước xuất hiện một cái khu vực trống không, tuy rằng phạm vi chỉ có 10 thước nhưng lại vô cùng đột ngột, khiến Chu Hằng không khỏi dừng bước.

Ông, đoạn kiếm màu đen trong đan điền khẽ run lên, mũi kiếm chỉ hướng giữa bãi đất trống.

Chu Hằng sửng sốt, vị đại gia này ở gần đêm khuya mới biết rung động một chút, phóng xuất ra năng lượng, bình thường mặc hắn lấy ý thức tiếp xúc như thế nào đều không có phản ứng , tại sao hiện giờ đột nhiên động một cái?

Hắn đưa mắt nhìn phiến đất trống, thổ địa màu vàng đen, lẻ tẻ vài miếng lá cây, địa phương không hề ly kỳ. Mà ở trung ương đất trống thì có một khối tảng đá cao cỡ nửa người, cũng không phát hiện khác thường gì.

Trong thân thể Chu Hằng cũng không thiếu khuyết tinh thần mạo hiểm, hắn không khỏi bước về phía trước vài bước, đi tới hòn đá kia.

Một cỗ cảm giác nguy hiểm không cách nào hình dung đột nhiên bao phủ thân thể hắn, Chu Hằng lập tức ngừng lại, trường kiếm trong tay sớm đã ra khỏi vỏ để ngang trước ngực.

Tê!

Tiếng gầm nhỏ vang lên, phía sau tảng đá đột nhiên toát ra một cái đầu, toàn thân vàng óng ánh, hai ánh mắt gần như chiếm đi một nửa địa phương, kế tiếp há miệng hiển lộ hết dữ tợn.

Răng nanh bén nhọn, hai cái nanh dài chừng tấc, một cái đầu lưỡi thật dài phun ra nuốt vào, máu tươi như dải tơ!

Thình thịch, con dã thú này nhảy lên tảng đá, hiện ra thân thể giống như liệp báo thon dài, trên mông là 3 cái đuôi dài, không ngừng mà chập chờn.

Tam Vĩ Lang Điêu!

Trong lòng Chu Hằng toát ra một cái tên – yêu thú!

Loại yêu thú này cũng không dễ chơi! Sau khi thành niên chính là tồn tại Luyện Nhục Cảnh, cộng thêm bản thân vượt qua xa loài người cùng cảnh giới, đủ để tăng chiến lực lên một

hai tiểu cảnh giới!

Vì cái gì nói yêu thú đáng sợ, võ giả cùng cảnh giới không thể địch? Chính vì yêu thú trừ bỏ tu luyện chân nguyên lực ra, bản thân cũng cực kỳ đáng sợ!

Tê – – đầu Tam Vĩ Lang Điêu này gầm nhẹ, ánh mắt nhìn chằm chằm Chu Hằng, tản phát ra hung quang hách người. Nó cũng không lập tức phát động công kích, là bởi vì nó còn không chắc thực lực Chu Hằng như thế nào.

Yêu thú, có được trí khôn nhất định!

Chu Hằng biết, nếu lúc này hắn lui một bước, như vậy Tam Vĩ Lang Điêu tất nhiên sẽ lập tức phát động công kích lôi đình mưa sa.

Yêu thú Luyện Nhục Cảnh!

Trong lòng Chu Hằng dâng lên một cỗ chiến ý cuồng nhiệt, lúc trước hắn săn giết đều là dã thú bình thường, hung thì hung nhưng thực lực quá yếu, không có một đầu nào chịu nổi một kiếm.

Không có áp lực, không có động lực, hắn đến hiện tại vẫn chưa hoàn toàn nắm giữ hình thức thứ nhất Lăng Thiên, đúng

là thiếu huyết chiến chân chính, thiếu kia rung động trong lúc sinh tử!

Chiến!

Trường kiếm ra, Chu Hằng bày ra tư thái tấn công.

Nguyên bản còn Tam Vĩ Lang Điêu đang quan sát Chu Hằng lập tức bị động tác này khiêu khích chọc giận, trong miệng phát ra một tiếng rít gào tức giận, bốn chân nó phát lực, thân thể cường tráng như điện xạ bổ nhào tới Chu Hằng.

Chu Hằng rạch dưới chân một cái, tránh đi bên trái, khó khăn lắm thoát khỏi một kích của Tam Vĩ Lang Điêu.

Nhưng vào lúc này, 3 cái đuôi phía sau cái mông Tam Vĩ Lang Điêu đột nhiên đồng loạt vũ động, thân thể yêu thú vồ hụt vô cùng quỷ dị đánh ngoặt trên không trung, lại đánh tới Chu Hằng!

Choang!

Chu Hằng huy một kiếm, chém trên móng vuốt Tam Vĩ Lang Điêu, cà, một đạo máu tươi văng lên!

Hắn bừng bừng đạp đất liên tiếp thối lui 7 bước, cúi đầu vừa thấy, trên bụng rõ ràng có thêm một vết thương! Lúc trước tuy rằng hắn đúng lúc khởi kiếm chắn, nhưng vẫn bị Tam Vĩ Lang Điêu gây thương tích!

Lực lượng yêu thú quả nhiên cường đại!

Chương 6: Hùng Hổ Dọa Người

Lực lượng đầu Tam Vĩ Lang Điêu này ít nhất còn cao hơn mình ba thành!

Chu Hằng phỏng đoán ở trong lòng, đây chẳng qua là phá vỡ chút da, cũng không tạo thành tổn thương quá lớn. Tuy nhiên, nếu tốc độ hắn xuất kiếm hơi chậm một chút, một trảo kia vô cùng có khả năng trực tiếp cắt qua bụng của hắn.

Móng vuốt yêu thú cũng có thể so với lợi khí.

Võ giả hoàn thành Luyện Bì, làn da cả người cứng như da trâu, dù lưỡi dao sắc bén chém cũng phải dùng sức lực tới đỉnh mới có thể phá! Mà hoàn thành Luyện Nhục, cơ thể kỹ càng, một kiếm đánh úp lại, cho dù có thể cắt qua làn da, cũng sẽ bị bắp thịt cuốn lấy, không thể tạo thành tổn thương quá lớn.

Về phần Luyện Cốt Cảnh càng thêm lợi hại , cốt như tinh thiết, có thể ngạnh kháng lợi khí! Sau cùng Luyện Huyết Cảnh thì khí huyết tràn đầy, bách bệnh không sinh, trừ tà bất xâm, một cỗ khí thế ra, kẻ nhát gan trực tiếp bị dọa ngất đi.

Chu Hằng đã hoàn thành Luyện Bì, nhưng ở dưới lợi trảo Tam

Vĩ Lang Điêu lại yếu ớt như tờ giấy, có thể thấy được móng vuốt đầu yêu thú này có bao nhiêu sắc bén, lực lượng kinh khủng bực nào.

Ngao – một kích không thể tất sát, Tam Vĩ Lang Điêu ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng thét dài, như kim thạch xé trời, chấn lỗ tai ầm ầm không thôi.

Sau khi thét dài, đầu yêu thú này đột nhiên phát tác, hiển nhiên nó cũng thông qua một kích phía trước đã biết thực lực đại khái của Chu Hằng, ngang nhiên không sợ lại phát động công kích.

Trong mắt Chu Hằng chớp động vẻ hưng phấn, hồi tưởng phía trước thiếu chút nữa bị cắt qua bụng, trong đầu của hắn luôn có tiếng vọng ông ông ông, dường như muốn đi vào một loại trạng thái đặc thù.

– Không đủ! Không đủ! Còn cần áp lực lớn hơn!

Dưới chân hắn dao động, trường kiếm trong tay phát ra âm thanh leng keng không ngừng đánh nhau với Tam Vĩ Lang Điêu, đỡ được đầu một lần lại một lần tiến công của yêu thú này.

Đây là chuyện cực độ nguy hiểm, hơi sơ sẩy có thể khiến hắn rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục!

Ba, ba, ba, cánh tay hắn, ngực, lưng không ngừng có vết máu, một đạo sâu nhất thậm chí nhập thịt gần tấc, thiếu chút nữa đâm vào trái tim của hắn! Ngắn ngủi mấy phút khiến cho hắn hơn mười lần đi vòng qua quỷ môn quan, mỗi một lần đều thiếu chút nữa lấy đi mạng nhỏ của hắn!

Chu Hằng lại vui vẻ chịu đựng, hưng phấn trong ánh mắt càng ngày càng điên cuồng, vào lúc này hắn mới biết mình chấp nhất đối với võ đạo cuồng nhiệt cỡ nào, vì trở nên mạnh mẽ, hắn có thể lấy sinh mệnh mạo hiểm!

Nếu thủy chung không thể tu luyện, hắn tuyệt đối sẽ buồn bực mà chết!

Ầm!

Chu Hằng chấn động trong óc, đột nhiên tiến nhập một cái kỳ diệu trạng thái, 9 bức đồ án Lăng Thiên Cửu Thức tự động cuồn cuộn ra từ trong đầu, không ngừng biến hóa!

Thì ra là thế!

Hắn gào to một tiếng, chém ra một kiếm, họa xuất tràn ngập quỹ tích huyền diệu!

Trong ánh mắt Tam Vĩ Lang Điêu hung ác lập tức lộ ra thần sắc tràn ngập sợ hãi, lại không cách nào trốn, giống như bị thi triển Định Thân Thuật, chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn một kiếm này đánh úp lại!

Phốc!

Một kiếm này trực tiếp đâm xuyên qua ngực Tam Vĩ Lang Điêu, kiếm phong vào cơ thể, một đạo máu tươi vẩy ra, mũi kiếm lại đâm đi ra từ phía sau lưng! Tam Vĩ Lang Điêu không kịp kêu một tiếng rên rỉ, thân thể trực tiếp ngã trên mặt đất, một vũng máu tươi nhuộm ướt mặt đất rất nhanh.

Chu Hằng thở ra một hơi mạnh, thiếu chút nữa đặt mông ngồi trên mặt đất.

Vừa rồi một kiếm kia, trực tiếp hao tổn đi một nửa chân nguyên lực trong cơ thể hắn!

Đúng là như vậy hắn mới có thể đâm thủng da lông Tam Vĩ Lang Điêu! Nên biết rằng đây chính là tầng phòng ngự rất tốt, không thể kém cỏi hơn võ giả mặc liên tử giáp, huống chi bị một kiếm xuyên qua?

– Ta rốt cục… hoàn toàn nắm giữ hình Lăng Thiên thức thứ nhất!

Khóe miệng Chu Hằng lộ ra vẻ tươi cười, so với đánh chém Tam Vĩ Lang Điêu càng làm cho hắn vui vẻ.

– Mới chỉ là hình đã đáng sợ như thế, như vậy khi ta có thể lĩnh hội đến ý trong đó, chân chính thi triển ra một thức kiếm pháp này, có năng lực bộc phát ra uy lực như thế nào?

– Hơn nữa, tổng cộng có 9 thức!

Hắn lấy ra băng gạc sạch sẽ từ trong túi đeo lưng, băng bó cho mình đơn giản một chút, tuy rằng mỗi một chỗ chỉ là vết thương da thịt, cũng không đả thương được gân cốt, nhưng không xử lý một chút, chỉ là đổ máu cũng sẽ khiến người chết !

Thể chất hắn bây giờ đã cực kỳ cường hãn, chút thời gian như vậy miệng vết thương bắt đầu kéo da non.

Băng bó xong, ánh mắt Chu Hằng nhìn về phía tảng đá – lúc trước giao chiến với Tam Vĩ Lang Điêu, đoạn kiếm màu đen thủy chung hướng về phía đá, cũng không thay đổi.

Nói cách khác, khiến đoạn kiếm màu đen phản ứng, cũng không phải Tam Vĩ Lang Điêu, mà là đồ vật phía sau tảng đá, mà Tam Vĩ Lang Điêu đang chờ đợi vật như vậy.

Hắn đang muốn đi tới, lại nghe tiếng bước chân xào xạc từ phía sau lưng truyền đến, Chu Hằng lập tức dừng bước, mạnh mẽ xoay người lại.

6 nam hai nữ nối đuôi nhau đi ra từ trong rừng cây, đều là người trẻ tuổi trên dưới 20, trên lưng, bên hông có binh khí. Tám người này đều cùng một loại trang phục, hai nữ tử cực kỳ đáng chú ý, quần áo bó sát người họ tràn ngập khí tức thanh xuân, bộ ngực cao vút, kiều mông mượt mà, cộng thêm mặt xinh đẹp tạo thành mê hoặc cường đại.

Tám người kia nhìn thấy Chu Hằng đều hơi kinh hãi, nhưng ánh mắt quét đến đầu Tam Vĩ Lang Điêu trên mặt đất lại lộ ra vẻ tham lam.

– Vận khí không tệ, xuất môn mới vài ngày đã gặp được yêu thú!

Một gã thanh niên chừng hai mươi tuổi cười ha ha nói, bộ dáng rất anh tuấn, chỉ là ngạo khí rất mạnh, dường như đã coi đầu Tam Vĩ Lang Điêu này trở thành vật trong túi.

– Triệu sư huynh vận khí tốt!

Một gã thiếu niên 17, 18 tuổi nịnh bợ, sau đó chuyển mặt hướng tới Chu Hằng, rút kiếm ra khỏi vỏ, mũi kiếm nhắm thẳng vào Chu Hằng:

– Tiểu tử, cút ngay khỏi thi thể con yêu thú bên cạnh!

Những người khác cũng không nói lời nào, nhưng cũng không ngăn cản, hiển nhiên thầm chấp nhận hành vi của hắn.

Bọn họ tự nhiên nhận ra Tam Vĩ Lang Điêu, cũng nhìn thấy vết thương đầy người Chu Hằng, bởi vậy tuy rằng đoán được đầu yêu thú này là Chu Hằng một mình đánh chém, nhưng cũng không vì vậy sinh ra kiêng kỵ!

Triệu sư huynh bọn họ là Luyện Cốt Cảnh, với sức một mình có thể đánh chém Tam Vĩ Lang Điêu, lại còn rất nhẹ nhàng!

Bởi vậy, bọn họ ăn chắc Chu Hằng!

Còn nữa, cách làm của bọn họ coi như là Nhân từ , gặp được kẻ tâm ngoan thủ lạt, không nói hai lời liền trực tiếp xông lên giết người!

Vì cái gì?

Tự nhiên là bởi vì Tam Vĩ Lang Điêu !

Cả người yêu thú là bảo, da lông có thể làm hộ giáp, bởi vì nhẹ, mềm, chẳng những mặc thoải mái, hơn nữa có tính phòng ngự cường đại, thậm chí vượt qua tỏa giáp bình thường! Mà lợi trảo yêu thú có thể rút ra khảm ở trên vũ khí, lực sát thương kinh người.

Cuối cùng thì là thịt yêu thú!

Yêu thú có thể tu luyện, tương đương với võ giả trong dã thú, trong thịt giàu năng lượng, đối với võ giả mà nói chính là vật đại bổ!

Có chút yêu thú còn có công năng độc đáo, như Kim Quan Xà đảm có thể làm thuốc, có thể giải bách độc! Xích Hỏa Hổ hổ cốt ngâm tắm rửa, có thể tăng lên tính dai da, thịt, gân, cốt võ giả!

Thế giới của võ giả từ trước đến nay là người mạnh là vua, đâu thèm cái gì thứ tự đến trước và sau, nếu bị tám người bọn họ thấy được, đầu Tam Vĩ Lang Điêu này là của bọn họ !

Chu Hằng giận dữ trong lòng, nhưng đối phương có tám người, từng kẻ khí tức thâm trầm, tu vi đều không kém hắn,

với một đối tám, hắn gần như không có phần thắng. Càng mấu chốt chính là, hắn sử xuất Lăng Thiên thức thứ nhất xong, chân nguyên lực vẫn chưa hoàn toàn khôi phục lại.

Khẩu khí này, nhịn!

Chu Hằng chậm rãi thối lui, tuy rằng thi thể yêu thú đáng giá, hắn cũng không quá mức để ở trong lòng, ngược lại thì đồ vật Tam Vĩ Lang Điêu bảo vệ phía sau tảng đá, nếu có thể làm cho đoản kiếm màu đen phản ứng, vậy khẳng định bất phàm.

Dung mạo tám người này hắn ghi tạc toàn bộ trong lòng, về sau nếu gặp gỡ, nhất định phải làm cho bọn họ nhổ ra ngay cả vốn lẫn lời!

Nhìn thấy Chu Hằng muốn thối lui, tám người kia đều lộ ra vẻ khinh thường.

Tuy nhiên có thể với lực một người đánh chém yêu thú Luyện Nhục Cảnh, chiến lực này cũng tương đối kinh người, tuy rằng tám người bọn họ chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, nhưng đánh nhau cũng khó bảo Chu Hằng dưới tình thế cấp bách liều mạng kéo theo 1 người bọn họ xuống nước.

Bởi vậy, Chu Hằng chủ động thoái nhượng chính là chuyện vui mừng.

Thiếu niên hoành kiếm đối với Chu Hằng đi đến bên cạnh Tam Vĩ Lang Điêu, xoay mình nâng lên đầu yêu thú này, mặc dù có mấy trăm cân nhưng đối với hắn tu vi Luyện Nhục Cảnh mà nói, đó cũng không phải gánh nặng quá lớn.

Hơn nữa bọn họ có tám người, có thể thay nhau gánh nặng.

Đoạt đi chiến lợi phẩm, tám người đi tới trước, chỉ là vẫn chưa ra khỏi khu vực này, một người đột nhiên ngừng lại, nói:

– Đầu yêu thú này tại sao ở trong này?

Lời này hỏi ra rất đột ngột, nhưng bảy người kia lại lập tức hiểu được.

Nói như vậy, yêu thú lục địa đều sinh hoạt trong sơn động, rất ít ra ngoài. Mà nơi này trừ bỏ một khối đá lớn ra, yêu thú căn bản không có chỗ xây dựng tổ!

– Nơi đây, có bảo!

Lại một người kêu lên.

Tám người kia đều lộ ra vẻ hưng phấn, không tồi, nếu yêu thú gặp được linh vật trời sinh, sẽ thủ hộ ở phụ cận, thẳng đến lúc thành thục rồi dùng mới rời đi.

– Tiểu tử, ngươi có thể lăn! Nếu không, chết!

Triệu sư huynh quát Chu Hằng.

Hiển nhiên, bọn họ muốn đuổi Chu Hằng đi, sau đó từ từ sưu tầm bảo vật đầu Tam Vĩ Lang Điêu bảo vệ.

– Sư tỷ, chúng ta không phải quá mức sao?

Một thiếu nữ có 2 mắt to lộ ra vẻ không đành lòng, thấp giọng nói tới một cô thiếu nữ khác.

– Ngươi tâm địa rất mềm! Nên biết rằng thế giới của võ giả chính là mạnh thì đoạt, không có thực lực thì không xứng có được bảo vật!

Một cô thiếu nữ tỏ vẻ không quan tâm.

Chu Hằng không có biểu tình, ngọn lửa nội tâm lại càng ngày càng thịnh vượng, hắn có thể dễ dàng tha thứ đối phương cướp

đi thi thể Tam Vĩ Lang Điêu, nhưng bảo vật ẩn giấu phía sau hòn đá kia, hắn lại nhất định phải có được!

– Tiểu tử, đừng vờ ngớ ngẩn, chúng ta là môn hạ Bạch Ngọc Cốc!

Một gã thanh niên mắt tam giác đi ra, vẻ mặt tràn đầy ngạo khí.

Bạch Ngọc Cốc, đó là vật gì?

Nhìn thấy Chu Hằng lộ ra vẻ khó hiểu, tám người kia đều lộ ra một tia khinh thường, dường như chưa từng nghe qua tên Bạch Ngọc Cốc là một chuyện kiến thức nông cạn cỡ nào.

Cũng đúng như vậy, bọn họ càng ngày càng khinh miệt Chu Hằng, lại càng không để hắn ở trong lòng.

– Nhanh cút ngay!

Mắt tam giác giận dữ, thân thủ đi tới chỗ Chu Hằng.

Cà, một kiếm xẹt qua, kiếm quang dày đặc xé bầu trời!

Mắt tam giác quá sợ hãi, hắn tuyệt đối không nghĩ tới Chu Hằng dám ra tay! Lúc này còn định lui đã không kịp, hắn vội vàng phát lực dưới chân, muốn bứt ra lui về phía sau.

Nhưng mà, hắn hoảng sợ phát hiện, thân thể hắn không thể động!

Chương 7: Mặc Quả

Hắn dường như đang đối nghịch cùng thiên địa, động thân thể một cái sẽ chống lại toàn bộ áp lực thiên địa hình thành thật lớn!

Cho dù mắt tam giác có thực lực Luyện Thể tầng năm đỉnh phong, luận lực lượng còn còn cao hơn Chu Hằng một đoạn, nhưng đối mặt với một kiếm này, hắn ngay cả năng lực tránh né cũng không có!

Kỳ thật cũng không phải thiên địa áp chế hắn, mà là tâm linh của hắn bị kiếm thế khống chế hoàn toàn! Thẳng đến lúc Chu Hằng đâm đến trước ngực của hắn, hắn mới miễn cưỡng có phản ứng, nhưng lúc này đã quá muộn!

Ở trong mắt những người khác liền xuất hiện một màn vô cùng quỷ dị, Chu Hằng đâm ra một kiếm, mắt tam giác lại như là choáng váng, căn bản không biết trốn tránh chống đỡ, cứ để một kiếm này đâm lại.

Phốc!

Một kiếm trực tiếp đâm xuyên qua trái tim mắt tam giác, theo

Chu Hằng rút kiếm ra, máu tươi trong trái tim lập tức như nước bơm tuôn ra, ước chừng phun ra hai thước xa.

Chu Hằng chợt cảm thấy một cỗ cảm giác vô lực mãnh liệt đánh úp lại, tuy rằng hắn đã khôi phục một bộ phận chân nguyên lực, nhưng theo một kiếm này đâm ra lại tiêu hao gần nửa lực lượng, gần như khiến hắn hoàn toàn hư thoát!

Hắn vội vàng lùi lại, nhảy xuống phía sau tảng đá, ánh mắt đảo qua, chỉ thấy phía dưới tảng đá có một gốc cây hai tấc, toàn thân đen nhánh, không chút một tia tạp màu, 5 cái lá dài, giống như ô che mở ra, trên đỉnh kết một quả trái cây đồng dạng màu mực, so với hoa không lớn hơn được bao nhiêu.

Đây cũng là bảo vật khiến đoạn kiếm màu đen rung động sao?

Chu Hằng không kịp suy nghĩ, thời điểm thân hình xẹt qua đưa tay chộp một cái, hái xuống quả màu mực, không một tia tạm dừng cấp bách mà đi.

– Hỗn đản!

– Súc sinh chết tiệt!

– Ngưu sư đệ!

Cho đến lúc này, bảy người phía sau mới phản ứng được, ai cũng phát ra tiếng hô tức giận, hai người chạy tới xem mắt tam giác, năm người còn lại nhao nhao truy kích hướng về Chu Hằng.

Chu Hằng hừ lạnh trong lòng, những người này lúc trước cường thế kinh người sao không suy tính một chút hậu quả, hiện tại người chết mới biết phẫn nộ!

Ai không có ba phần hỏa khí?

Nguyên bản hắn có thể trực tiếp hái được quả màu mực rời đi, nhưng nếu đối phương hùng hổ dọa người, hắn không để cho đối phương chút nhan sắc thì sao chịu được?

Vù vù vù, bóng người xuyên qua ở trong rừng rậm, hai nhóm người trước sau triển khai truy trốn.

Chu Hằng không ngừng biến hóa đường đi, dần dần kéo ra khoảng cách với truy binh phía sau, nhưng nói muốn hoàn toàn thoát khỏi bọn họ vẫn kém một chút. Hắn cũng không gấp, địa hình trong núi rừng phức tạp, chỉ cần kéo dài tới bầu trời tối đen, như vậy ánh sáng yếu, đừng nói năm người, dù năm mươi người cũng đừng mơ tưởng đuổi theo hắn!

Đáng tiếc là, Lăng Thiên Cửu Thức rất hao tổn chân nguyên

lực, một kiếm chém ra trực tiếp khiến hắn không còn gần một nửa chân nguyên lực.

Năm người phía sau cũng biết sau khi trời tối bất lợi cho truy kích, ai cũng phát ra gầm lên, còn nói khiêu khích, kêu Chu Hằng dừng lại chiến một trận.

Chu Hằng không để ở trong lòng chút nào, chỉ thôi phát tốc độ đến mức tận cùng, tận tình chạy.

Trời chiều lòng người, còn không có đợi đêm đen hoàn toàn đến, mây đen dầy đặc, bắt đầu nổi lên mưa to.

Trong rừng vốn ánh sáng không đủ, giờ phút này càng thêm có vẻ hôn ám, năm người kia hô quát lẫn nhau tiến hành liên hệ, để tránh đi nhầm, nhưng từ thanh âm để phán đoán, khoảng cách Chu Hằng đã càng ngày càng xa.

Mưa này lại càng rơi xuống càng lớn, khi một tia ánh mặt trời cuối cùng biến mất, trong rừng quả thực tối đưa tay không thấy được năm ngón. Tiếng hò hét phía sau càng ngày càng nhẹ, càng ngày càng xa, Chu Hằng biết, chính mình gần như bỏ rơi truy binh.

Hắn cũng không dừng lại, bây giờ còn xa xa không đủ rớt ra khoảng cách an toàn.

Trong rừng gần như không có ánh sáng, Chu Hằng cũng không dám chạy quá nhanh, đất vừa thấp lại trơn, sơ suất một cái sẽ đụng vào cây, đó chính là dục tốc tắc bất đạt . Hắn chậm bước chân lại, động tác càng ngày càng trở nên nhẹ nhàng.

Phía trước xuất hiện một sườn núi nhỏ, Chu Hằng đi qua mới phát hiện, giữa hai khối đá lớn không ngờ còn có một động hẹp đủ một người xuyên qua, cực kỳ bí mật.

Hắn suy nghĩ một chút liền chui đầu vào, vừa lúc ở nơi này tránh mưa.

Sau khi chui vào, Chu Hằng mới phát hiện động này lại còn sâu, một mảnh đen như mực, căn bản nhìn không thấy.

Hắn khoanh chân ngồi xuống trước, bù lại chân nguyên lực tiêu hao, theo đại lượng thức ăn tiêu hao, cộng thêm mấy giờ không ăn uống gì, chợt cảm thấy bụng đói kêu vang.

Từ trong túi đeo lưng lấy ra mấy khối thịt khô đã sớm nướng chín, tuy rằng vừa lạnh lại vừa cứng, nhưng lúc này hắn cũng không có khả năng đi lấy nhánh cây nhóm lửa, đành phải chậm rãi gặm. Tuy nhiên khi đói bụng, cũng không cảm thấy khó ăn, một khối thịt khô lớn rất nhanh liền vào bụng.

Lấp đầy bụng, chân nguyên lực cũng khôi phục hầu như không còn, Chu Hằng tự nhiên để khí, ở chỗ này đặc thù, dù bảy người kia truy lại đây hắn cũng không sợ, một người đã đủ giữ quan ải, tới một người bị hắn giết một cái!

Nghĩ đến truy binh, Chu Hằng vội vàng lấy ra trái cây màu đen, Tam Vĩ Lang Điêu vất vả thủ hộ, lại để cho đoạn kiếm màu đen phát lên phản ứng, đến tột cùng là dạng bảo bối gì?

Trái cây vừa lấy ra, trong động lập tức hiện ra ánh sáng nhàn nhạt – trái cây này lại còn phát sáng!

Tuy rằng không phải rất sáng, hơn nữa sơn động này cũng cũng đủ bí mật, Chu Hằng vẫn không dám mạo hiểm, hắn lại đi vào trong động thêm một đoạn, hiện tại đừng nói ánh sáng Mặc Quả phát ra vốn có hạn, dù đốt đống lửa bên ngoài cũng tuyệt đối không thể phát hiện!

Chu Hằng cẩn thận quan sát quả.

Trong bóng tối, quả tản ra ánh sáng dịu dàng, tuy rằng rất mỏng manh, nhưng đủ để thấy toàn bộ.

Chu Hằng đưa quả lại gần chút, chỉ thấy dưới vỏ trái cây thật mỏng, bên trong là một mảnh tinh quang rực rỡ, tràn đầy nhiều

điểm lốm đốm phát sáng, đúng là những điểm sáng như đầy sao này khiến quả phát sáng .

Nếu bỏ tầng ngoài, ánh sáng này khẳng định sẽ mãnh liệt rất nhiều!

Chu Hằng thầm nghĩ ở trong lòng, lại không chút tính toán cắt ra chút nào, vạn nhất nước trái cây bên trong phun ra, dị quả này coi như vứt !

Đây nhất định là dị bảo! Nhưng dùng như thế nào lại là một vấn đề khó khăn.

Chu Hằng không khỏi do dự, hắn có thể khẳng định quả này tất nhiên là thiên tài địa bảo, nhưng linh quả dị thảo cũng không phải có thể tùy tiện ăn, có chút dược vật cần phải phối hợp với thứ khác, có chút dược lực quá mạnh mẽ, cần chia làm vài lần dùng.

Hắn nếu cứ thế ăn xuống, có thể xảy ra chuyện hay không?

Di?

Hắn đang do dự, đã thấy tinh quang trong Mặc Quả không ngờ ảm đạm một ít!

Chẳng lẽ, hái xuống không lập tức dùng, dược lực trong đó sẽ tản dật sao?

Cứ như vậy trong nháy mắt tình, Mặc Quả lại ảm đạm một phần.

Chu Hằng không chần chờ, ném Mặc Quả vào miệng, trực tiếp nuốt xuống!

Mặc Quả vào cổ họng, da bao quanh lập tức vỡ nát, bên trong là một đoàn nước trái cây, lập tức hóa thành một đạo chất lỏng thanh băng, chui vào dạ dày hắn.

Ầm!

Chu Hằng nội thị thân mình, chỉ thấy đoàn chất lỏng này phảng phất từ vô số ánh sao tạo thành, trong nháy mắt rơi xuống dạ dày, mạnh mẽ va chạm tản ra, hóa thành vô số hạt chiếu lấp lánh tinh quang, tiến nhập huyết dịch của hắn, lan khắp toàn thân.

Như trăm sông nạp hải, khi những tinh quang này đi tới dưới bụng, lập tức hướng về vị trí đan điền.

Chu Hằng hoảng sợ, nghĩ đến lại là hắc kiếm đại gia Hoành đao đoạt ái, nhưng khi những tinh quang này tiến vào đan điền, đoạn kiếm màu đen lại không có động tĩnh gì, mà những tinh quang này như đang làm đẹp ở trong đan điền.

Hưu hưu hưu, không lâu lắm, tất cả hạt tinh quang đều thông qua máu lưu động tiến nhập đan điền, đúng như bầu trời đầy sao, ý thức Chu Hằng du lịch trong đó, giống như phi hành ở trong ngân hà đầy trời, tráng lệ, to lớn.

Ầm!

Một viên tinh quang đột nhiên nổ tung ra, lập tức tạo thành một đạo sóng xung kích, chấn động hướng về toàn bộ đan điền.

Cái gì!

Chu Hằng chưa kịp hiểu gì, chỉ thấy lại một đạo tinh quang nổ tung ra, ngay sau đó đạo thứ ba, đạo thứ tư!

Dường như phản ứng dây chuyền, trong nháy mắt gần như tất cả tinh quang nổ tung ra toàn bộ, tạo thành một đạo lại một đạo sóng xung kích, ở trong đan điền Chu Hằng điên cuồng tàn sát bừa bãi!

Toàn thân Chu Hằng lập tức run rẩy dữ dội, dường như bị người liên tục oanh kích thân thể, chỉ cảm thấy đan điền dường như sắp bị va chạm nứt ra!

Ầm! Ầm! Ầm!

Từng đạo sóng xung kích trào lên, đan điền của hắn bị ngạnh sinh mở rộng từng chút một, mà lực lượng những sóng xung kích này cũng chưa hoàn toàn biến mất, thật giống như sóng nước vỗ vào bờ, sau khi đánh vào đê đập, lại cuốn vọt tới một đầu khác.

Đan điền là một chỗ địa phương tuyệt đối thần kỳ, thân thể mới lớn, nhưng Chu Hằng nội thị chứng kiến, không gian đan điền của hắn đã có đường kính đạt ba xích – có thể cho ra kết luận như vậy, là thông qua đối lập với đoạn kiếm màu đen khi ra ngoài.

Hiện tại dưới hạt tinh quang nổ tung tạo sóng xung kích, không gian đan điền của hắn ngạnh sinh tăng tới ba xích hai, hơn nữa còn có xu thế tiếp tục mở rộng!

Nhưng điều này cũng khiến bụng hắn sinh sôi bành trướng muốn nổ tung !

Đau! Cực kỳ đau! Đau vô cùng kịch liệt!

Chu Hằng đầu đầy mồ hôi, nhưng so với một tháng trước đoạn kiếm màu đen làm đi làm lại cũng không tính cái gì! Mấu chốt là, không phải hắn có thể thừa chịu được thống khổ như thế hay không, mà là thân thể hắn muốn nứt ra rồi!

Ông!

Nhưng vào lúc này, đoạn kiếm màu đen thủy chung không có động tĩnh đột nhiên chiến động một cái, thật giống như đại nhân bị đứa nhỏ giằng co không nhịn được, một đạo khí tức chí cao vô thượng, như có thể trấn áp chư thiên cuồn cuộn xuất động, tràn đầy toàn bộ đan điền.

Chu Hằng cảm giác trong thân thể của mình dường như được rót vào lực lượng thần kỳ nào đó, đến lúc đan điền gần hỏng mất lập tức ổn định lại.

Oanh, sóng xung kích đang tàn sát bừa bãi va chạm, Chu Hằng đan điền vẫn mở rộng như cũ, nhưng dường như đau nhức muốn xé nát hắn đã không còn tồn tại nữa.

Được đoạn kiếm màu đen cứu một mạng!

10 phút, hai mươi phút, nửa tiếng!

Gần bốn mươi phút sau, sóng xung kích trong đan điền Chu Hằng rốt cục hao hết lực lượng, mà không gian đan điền của hắn cũng khuếch trương lớn đến 4 xích, so với trước gần như gấp đôi!

Hết thảy bình tĩnh lại, giống như biển rộng sau mưa rền gió dữ, điềm tĩnh không nao núng.

Chu Hằng sửng sốt, cứ như vậy xong ?

Như thế nào ngay cả chút chân nguyên lực mảy may cũng không gia tăng? Đây coi là gì vậy, làm đan điền của hắn lớn ra gấp đôi, có thể dùng để làm gì?

Thế mà cũng coi là bảo vật!

Hắn không khỏi ai thán liên tục, tuy nhiên có thể làm cho yêu thú thủ hộ, để hắc kiếm dao động, quả này tuyệt đối không phải vật phàm! Về phần không gian đan điền mở rộng có chỗ tốt gì, có thể phải đến ngày sau mới có thể thể hiện ra.

Chu Hằng đứng lên, giờ phút này cách đêm khuya còn có một đoạn thời gian, trong động hẹp hòi, căn bản không thích hợp luyện kiếm, bên ngoài lại có mưa to rơi xuống, không bằng thăm dò một chút sơn động này rốt cuộc sâu bao nhiêu.

Chương 8: Nguyệt Ảnh Tâm Quyết

Chu Hằng tiếp tục đi về chỗ sâu trong động.

Đừng nhìn cửa vào sơn động vô cùng hẹp hòi, nhưng càng đi vào bên trong lại càng rộng mở. Đương nhiên, cũng không rộng mở đến mức có thể đi ngang, đại khái có thể chứa ba người…song song.

Đi mười mấy phút, vẫn không có bất kỳ ý tứ đi đến cuối, tính cách Chu Hằng không chịu thua, liền quyết định đấu cùng sơn động này, thế nào cũng phải đi đến tận cùng!

Bên ngoài là một mảnh đen nhánh, chớ nói chi bên trong sơn động , hoàn toàn đưa tay không thấy được năm ngón, cũng may ở trong sơn động này cũng không có đường rẽ gì, chỉ là một con đường đi kéo dài phía trước, cũng không cần sợ lạc đường đi không ra.

Chu Hằng ngẫu nhiên dùng trường kiếm chém vách động, nương ánh sáng đốm lửa ma sát yếu ớt ra ngoài để đánh giá một chút hoàn cảnh chung quanh.

Lại nửa canh giờ đã qua, hắn vẫn không đi đến đáy động.

Nếu thay đổi một người khác, như thế nào cũng phải quay đầu trở về, nhưng Chu Hằng lại là kẻ cố chấp, nếu hạ quyết tâm phải đi đến cuối, vậy hắn tuyệt đối sẽ không buông bỏ giữa đường – nếu không, hắn cũng sẽ không kiên trì mười năm ở dưới hắc kiếm khảo nghiệm !

Chỉ cần không phải mê cung, như vậy luôn có thể đi đến cuối.

Lại một giờ sau, phía trước đột nhiên xuất hiện một đạo ánh sáng, tuy rằng rất mỏng manh, nhưng đối với người bị vây bóng tối lâu dài mà nói, cũng giống như một ngọn đèn sáng. Chu Hằng vui vẻ trong lòng, nhưng lòng đề phòng lại càng sâu, nắm trường kiếm trong tay càng chặt.

Lại đi thêm vài bước, ánh sáng càng ngày càng sáng, hiện ra một cái cửa động.

Khi hắn cất bước ra, trước mắt lập tức rộng mở trong sáng, chỉ thấy trăng sáng sao thưa, đây đúng là một tòa u cốc.

Chu Hằng ngẩng đầu nhìn trời, không biết khi nào mưa to ngừng lại, cỏ xanh trong cốc dính đầy giọt nước mưa, càng lộ vẻ xanh tươi, tản phát ra một cỗ khí tức dạt dào sinh cơ.

Sơn cốc không lớn, phạm vi chừng trăm thước, bốn bề toàn

núi, là một tòa tuyệt cốc. Vách núi dốc đứng, chỉ sợ linh vượn cũng khó mà leo đến đỉnh núi.

Phía tây vách núi có một ao nhỏ, bên hồ có một cây đại thụ, tán cây hoàn toàn che khuất ao, lá cây ở trong gió đêm nhẹ nhàng lay động, phát ra thanh âm xào xạc.

Khi ánh mắt đảo qua dưới đại thụ, con ngươi Chu Hằng không khỏi căng thẳng.

Một cỗ thi thể!

Đầu, cổ, tay đã hóa thành xương trắng dựa vào ở trên cây to, bộ phận còn sót lại giấu ở dưới một kiện cẩm bào màu đỏ thắm, không để xương trắng dày đặc hiển lộ ra, nhưng một cái đầu lâu khô khốc đã đủ thấy kinh khủng.

Lúc này Chu Hằng mới nhớ tới, trước đây không lâu hắn vừa mới giết chết một người!

Khiến hắn khiếp sợ là, hắn không ngờ không có cảm thấy cái gì không thích ứng, dường như không phải giết người, mà là làm thịt một con gà, một con chó!

– Con đường võ đạo, không tránh được sát phạt, xem ra ta đã thích ứng trước thời hạn!

– Tuy nhiên, ta cũng không muốn làm sát nhân cuồng ma… giới hạn cuối cùng của ta chính là, ai cũng đừng chọc ta!

Ánh mắt Chu Hằng kiên định, để qua việc giết người một bên, bước đến dưới ngọn cây.

Thi thể đầy đủ đầu, cổ xương, Chu Hằng đẩy ra quần áo thi thể, chỉ thấy vị trí nơi ngực bị chặt 3 cây xương sườn, xương gãy còn rơi trên mặt đất, chớp động vẻ trong suốt, vô cùng trắng nõn.

– Người này khi còn sống hẳn là bị đánh chấn thương nội phủ, sau đó trốn đến nơi này, bị thương nặng không trị liệu được mà chết!

– Điểm ấy có thể chứng minh từ trên quần áo hắn hoàn chỉnh, nếu là lợi khí đâm thủng, không thể nào không lưu lại vết thủng trên quần áo! Mà địch nhân của hắn nếu truy tới đây, trước khi hắn chết cũng không có khả năng bảo trì cái tư thế này!

– Từ hình dạng cốt xem, đây rõ ràng là bị một quyền oanh phá !

Chu Hằng lấy đi một đoạn xương gãy, dùng sức một chút, xương gãy lại cứng cỏi thần kỳ, không nhúc nhích tí nào. Hắn cổ động chân nguyên lực toàn thân, lại bẻ thử một lần, nhưng xương gãy vẫn như cũ, so với sắt còn bền hơn!

– Bây giờ lực hai tay ta tuyệt đối ở trên ngàn cân, mà xương cốt này ít nhất đã trải qua mấy thập niên dãi gió dầm mưa, sớm không còn cứng cỏi như trước nữa, sao còn có thể mạnh như vậy?

– Những năm trước đây có kẻ trộm mộ đào phần mộ một vị lão tổ mất mấy chục năm, thời điểm an táng một lần nữa, bị người không cẩn thận đạp phải di cốt, lập tức nát!

– Vị lão tổ kia khi còn sống là tồn tại Luyện Huyết Cảnh!

So sánh hai cái với nhau, Chu Hằng chỉ có thể cho ra một cái kết luận khiến hắn khiếp sợ vạn phần.

Đăng thiên lộ!

Cỗ thi thể này khi còn sống đã đi qua đăng thiên lộ, thành tồn tại bất khả tư nghị!

Ở trong Chu Hằng nhận thức, võ giả vượt qua đăng thiên lộ chẳng khác nào là tiên nhân trong truyền thuyết, mà tiên nhân như vậy bị người ta dùng quyền đầu chặt đứt xương ngực, cuối cùng chết thê thảm ở nơi đây!

Núi cao còn có núi cao hơn, cho dù là tồn tại vượt qua đăng thiên lộ cũng không phải bất tử bất diệt.

Chu Hằng cẩn thận tìm tòi thi thể một chút, ở gần xương hông phát hiện một quyển sách cùng một tấm lệnh bài.

Quyển sách này nguyên vốn giấu ở chỗ ngực bụng, bày bên người, nhưng theo thân thể hư thối, sách này cũng rớt xuống, mới xuất hiện ở vị trí xương hông.

Tuy nhiên, quyển sách này cũng không biết là dùng tài liệu gì chế thành, không ngờ đã trải qua thi thể hư thối mà chưa cùng xong đời! Hơn nữa, thời gian lâu như vậy qua, quyển sách này cũng không thay đổi chút nào, sờ ở trong tay vô cùng mềm mại, dường như không phải trang giấy mà là da người.

Tuyệt không đơn giản!

Có thể dùng tài liệu quý báu như vậy chế thành trang sách, như vậy phía trên đến tột cùng ghi lại dạng tin tức gì? Hơn nữa còn xuất ra từ một vị cường giả tuyệt thế có thể bước qua đăng thiên lộ, có thể được cường giả như vậy cất chứa bên người sẽ

quý báu cỡ nào?

Trên bìa cũng không có chữ viết, Chu Hằng không kềm chế được tò mò trong lòng, mở ra văn bản.

[Nguyệt Ảnh Tâm Quyết]!

Trang thứ nhất chỉ có bốn chữ, viết rồng bay phượng múa, bút lực cứng cáp, lộ ra một cỗ đại khí.

Một quyết tự có thể nói rõ căn bản là một quyển công pháp tu luyện, chỉ là quyển [Nguyệt Ảnh Tâm Quyết] này nói không chừng là nguyên nhân để cho vị cường giả kia ngã xuống, như vậy nó sẽ quan hệ trọng đại như thế nào?

Chu Hằng không kìm nổi tiếp tục lật xem xuống phía dưới, đọc một lượt thiên công pháp này.

Đúng vậy, đây đúng là một quyển công pháp tu luyện, chữ viết chỉ có hơn bốn ngàn, hơi có chút tối nghĩa, tuy nhiên Chu Hằng chỉ mất một vài giây đã bừng tỉnh đại ngộ, lý giải cũng không cố sức.

Ngộ tính của hắn, trong quá trình tu luyện Lăng Thiên Cửu Thức không ngừng tăng cường, tuy rằng đến bây giờ còn không thông hiểu đạo lí kiếm pháp thức thứ nhất, nhưng tìm

hiểu Nguyệt Ảnh Tâm Quyết lại không hề khó.

– Thật phải thử một chút xem hiệu quả bộ công pháp này như thế nào!

Chu Hằng khoanh chân ngồi xuống, với pháp môn Nguyệt Ảnh Tâm Quyết luyện hóa thức ăn trong cơ thể, chiết xuất ra năng lượng tự do, chuyển hóa thành chân nguyên lực bản thân.

Ân!

Vận chuyển Nguyệt Ảnh Tâm Quyết ở trong người một chu thiên, Chu Hằng không khỏi ngừng lại, trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ.

Hiệu suất!

Hiệu suất Nguyệt Ảnh Tâm Quyết chuyển hóa chân nguyên lực gấp đôi Liệt Dương Quyết!

Theo Nguyệt Ảnh Tâm Quyết miêu tả, tu luyện ở dưới ánh trăng, công hiệu có thể đề cao ba thành, nhưng Liệt Dương Quyết tu luyện dưới ánh mặt trời cũng có thể đề cao hai thành. Vô luận nói như thế nào, Nguyệt Ảnh Tâm Quyết đều mạnh mẽ hơn Liệt Dương Quyết nhiều!

Dù tính chỉ là tốc độ gấp đôi, ý vị đồng dạng phải đạt tới Luyện Cốt Cảnh, với Liệt Dương Quyết tu luyện cần 10 năm, như vậy dùng Nguyệt Ảnh Tâm Quyết chỉ cần năm năm!

Trách không được người này gặp họa sát thân!

Nên biết rằng ở trên con đường tu luyện, thời gian tuyệt đối là địch nhân lớn nhất!

Tỷ như Luyện Nhục Cảnh, nếu không thể đột phá ở trước hai mươi tuổi, như vậy khả năng này sẽ rơi chậm lại vô hạn, trên cơ bản không có hi vọng – cho nên Chu gia mới có quy định mười tám tuổi không thể đạt tới Luyện Nhục Cảnh không được tu luyện.

Tuy rằng công pháp chỉ là tốc độ tăng lên tích lũy chân nguyên lực, nhưng có thể tiết kiệm một nửa thời gian ở phía trên này, có thể có thời gian đi đột phá đại cảnh giới.

Hơn nữa cảnh giới càng cao, thời gian tích lũy chân nguyên lực cũng càng dài, sau khi đạt tới Luyện Huyết Cảnh, đột phá tiểu cảnh giới mất mười năm! Nếu như có thể dùng 15 năm đạt tới Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong, như vậy thời gian dùng để tấn công đăng thiên lộ tự nhiên cũng càng nhiều!

Nhân sinh vội vàng, trong nháy mắt trôi qua trăm năm, có bao

nhiêu mười năm có thể lãng phí?

Tuy rằng Chu Hằng có thể nhận được năng lượng tự do từ đoạn kiếm màu đen, tác dụng Nguyệt Ảnh Tâm Quyết trước mắt đối với hắn cũng không lớn, nhưng ai biết dị năng hắc kiếm có thể liên tục bao lâu?

Nói không chừng sau khi trả lại hắn mười năm khổ tu rồi chấm dứt!

Hơn nữa, bộ công pháp này còn có thể truyền cho Chu Định Hải.

Chu Định Hải vì hắn đã chậm trễ rất nhiều năm tu luyện, nếu sửa tu Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, như vậy với thiên phú Chu Định Hải nhiều nhất năm năm có thể đạt tới Luyện Thể tầng mười hai!

Chu Hằng thu vào công pháp, thời điểm lễ mừng năm mới khẳng định phụ thân sẽ trở về.

Cách đêm khuya còn chừng một canh giờ, thừa dịp chút thời gian này Chu Hằng đào cái hố, chôn cỗ thi thể kia xuống phía dưới, nếu từ trên người đối phương chiếm được một kiện công pháp cực phẩm, như vậy để người chết xuống mồ cũng là sự tình duy nhất hắn có thể làm.

Hạ táng với người chết còn có tấm lệnh bài kia, một mặt viết hai chữ Cửu Linh, mặt khác thì là chữ Tô, không biết là tài liệu gì chế thành, toàn thân màu tím.

Chu Hằng cho rằng đó là lệnh bài thân phận người chết, bởi vậy cũng quy táng theo.

Làm xong hết thảy, cũng gần như đến rạng sáng, hắn ngồi xuống, lẳng lặng đợi đoạn kiếm màu đen phóng xuất ra năng lượng.

Ông!

Trong nháy mắt tới đêm khuya, đoạn kiếm màu đen khẽ run lên, lực lượng khổng lồ trào ra, trong nháy mắt tràn ngập cả người Chu Hằng. Hắn vội vàng triển khai Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, điên cuồng hấp thu luyện hóa những năng lượng tự do này.

Vẻn vẹn chưa tới hai mươi phút, tất cả năng lượng đã bị hắn luyện hóa sạch sẽ, Chu Hằng mở hai mắt ra, lại bỗng nhiên cả kinh!

Ở bên trên vách núi đá rõ ràng nổi lên một đạo nhân ảnh, đang không ngừng di động tới!

Có người? Ai!

Chu Hằng vội vàng dựng bắn người lên, trường kiếm keng ra khỏi vỏ, bày ra trạng thái phòng ngự.

Hắn ngửa đầu nhìn trời, tuy rằng bầu trời trăng sáng treo cao, nhưng vách đá dựng đứng, phía trên tuyệt đối không thể có người, bởi vậy bóng người này tuyệt đối không phải phóng xuống từ bên trên.

Chẳng lẽ là từ mặt nước dưới đi ra ngoài?

Chu Hằng lập tức phát ra một cỗ cảm giác kinh ngạc lạ thường, người đang du động đáy nước hoàn toàn bất đồng, bóng người kia tuyệt đối đang đi động, mà không phải bơi!

Ai có thể bước chậm ở dưới đáy nước?

Thủy quái?

Chương 9: Ngộ Kiếm!

Chu Hằng không khỏi có loại cảm giác rợn cả tóc gáy.

Hắn đi tới bên cạnh ao nước, nhìn xuống dưới, cũng là một mảnh đen nhánh, cái gì cũng nhìn không thấy. Hắn không chưa từ bỏ ý định, đưa tay phải ra chạm vào trong nước, một cổ lạnh lẽo kì lạ đánh tới, để cho huyết dịch của hắn cũng như muốn cứng lại.

Nước ao bị hắn vừa chạm vào như vậy, lập tức hiện lên từng đạo rung động, bóng dáng đi lại trên vách núi đá cũng chập chờn theo.

Cái này đủ để chứng minh đúng là hình ảnh hiện lên từ đáy nước.

Chu Hằng vội vàng rút tay về, chân mày nhíu chặc hơn.

Nước này không ngờ lạnh như thế, hắn chỉ có đụng một chút, thiếu chút nữa đã bị đông cứng, vậy nếu là toàn thân ngâm ở trong đó, đây không phải là trong nháy mắt sẽ bị đông chết sao? Cổ quái là, nước lạnh như vậy không ngờ không có kết băng!

Nhưng không ngờ không ai có thể ở dưới nước như giẫm trên đất bằng, đây là chuyện tình khó bề tưởng tượng bực nào? Hơn nữa, cho dù không bị chết rét, thời gian lâu như vậy, chẳng lẽ còn không có buồn chết sao?

Trong cơ thể hắn tràn đầy tinh thần mạo hiểm, lòng hiếu kỳ quấy phá, hắn thật muốn nhảy vào ao nước, bơi tới dưới đáy đi xem đến tột cùng. Nhưng lý trí nói cho hắn biết, cái này thuần túy chính là tự sát!

Chu Hằng không sợ hãi nguy hiểm, nhưng tuyệt không có ý tứ ngại sống lâu.

Bóng người này một mực động, dưới chân phiêu dật, phảng phất có một loại vận luật cực kỳ đặc thù, để cho Chu Hằng không tự chủ được mà ngưng thần nhìn kỹ, thậm chí không ngừng cọ sát thăm dò, đợi đến lúc hắn tỉnh ngộ lại, cũng đã động theo bóng người kia.

Bành!

Dưới chân hắn vấp một cái, mạnh mẽ té bổ nhào.

Bộ pháp này bóng người ở đây dùng phiêu dật giống như thần tiên, nhưng Chu Hằng mô phỏng theo cũng là chẳng ra cái gì

cả, phảng phất như hán tử say, ngay cả đường cũng sẽ không đi đúng, nhưng lại làm cho mình trật chân té.

Chu Hằng ngẩng đầu lên, nhìn thân ảnh đột nhiên đung đưa ở trên vách núi đá, hắn không khỏi thầm nghĩ, nếu là mình đánh ra Lăng Thiên Cửu Thức, có thể đánh trúng bóng người trên vách núi này hay không?

Bộ pháp này, phảng phất như mang theo một cổ linh khí, nhìn lên phía trước, chợt ở phía sau, hoàn toàn không cách nào nắm lấy!

Nhất định phải học được!

Chu Hằng buông nghi ngờ trong lòng xuống; chẳng qua là đưa ánh mắt chuyên chú ở phía trên đạo nhân ảnh kia, nhìn chằm chằm bộ pháp dưới chân bóng người kia, trước sau trái phải, bay múa di chuyển, vừa đúng, tuyệt không thể tả!

Hắn không ngừng thôi diễn biến hóa trong đó, lĩnh ngộ ảo diệu bên trong từng chút từng chút một.

Mỗi khi liếc mắt một cái, sẽ hiểu được thêm một phần,, Chu Hằng không khỏi mừng rỡ như điên, trên mặt không ngừng lộ ra nụ cười ngây dại, vẻ mặt cực kỳ phong phú.

Trong lúc vô tình, tia nắng mặt trời thứ nhất của sáng sớm đã chiếu vào sơn cốc, mà bóng người trên vách núi đá lập tức biến mất.

Chu Hằng không khỏi buồn bã, giống như tiểu hài tử bị cướp đi món đồ chơi yêu mến, tràn đầy sự tiếc nuối. Nhưng trong nháy mắt, hắn cũng cảm giác được xương sống thắt lưng toàn thân đau, không tự chủ được mà đặt mông ngồi xuống dưới đất, xương cốt cả người phảng phất cũng rời khỏi khung xương.

Luyện bộ pháp thần bí cả đêm, lại là để cho hắn mệt đến trình độ này?

Chu Hằng nhìn bầu trời màu lam, một cổ buồn ngủ mãnh liệt đánh tới, rất nhanh hắn đã khép hai mắt lại, chìm vào giấc ngủ.

Tỉnh lại, hắn chỉ cảm thấy trong bụng cực kỳ đói, vội vàng bò dậy, xuất cốc đi tìm đồ ăn.

Sơn động này thật sự quá dài, không sai biệt lắm hai canh giờ sau hắn mới đi ra ngoài, đói bụng đến mức hai mắt nổ đom đóm, tựa hồ cho hắn một đầu trâu hắn cũng có thể nuốt sạch sẽ!

Săn được một con thỏ hoang, Chu Hằng vội vàng tìm nhánh sông rửa sạch, nổi lửa nướng, sau khi ngốn nga ngốn nghiến ăn xong, hắn mới vỗ vỗ cái bụng, lộ ra vẻ mặt hài lòng.

Tiếp tục săn thú, Chu Hằng săn được bảy con thỏ hoang cộng thêm một đầu sơn dương, sau đó chặt một đống củi lớn, mang về trong tuyệt cốc, hắn tính toán ở trong cốc một đoạn thời gian.

Sau cả ngày bận rộn; Chu Hằng mới có thời gian rãnh nghỉ ngơi chốc lát, sau đó lại bắt đầu suy nghĩ Lăng Thiên Cửu Kiếm cùng bộ pháp thần diệu nhìn được tối ngày hôm qua.

Kiếm pháp cùng bộ pháp mặc dù hoàn toàn không phối hợp, nhưng Chu Hằng cũng là cảm thấy trong đó có một điểm chung, đối lập với nhau, ấn chứng với nhau, không ngừng cho hắn có cảm giác bừng tỉnh đại ngộ.

– Bộ pháp này vô cùng thần diệu, nếu như ta có thể đạp trên bộ pháp này để thi triển Lăng Thiên Cửu Kiếm, trên đời này còn có ai có thể tránh né được?

Trong lòng Chu Hằng tràn đầy mong đợi.

Ánh trăng phủ xuống, trong lòng hắn bất ổn, nếu là bóng người trên vách núi đá không xuất hiện nữa, vậy sự chờ đợi của hắn sẽ là vô ích.

Nửa đêm, đúng lúc đoạn kiếm màu đen thả ra năng lượng dư thừa. Chu Hằng vội vã khoanh chân ngồi xuống, muốn tiêu hóa chỗ tốt này trước. Gần 20′ sau, hắn ngừng lại, mở hai mắt ra chớp mắt một cái, liền thấy trên vách núi đá lại không ngừng xuất hiện bóng người đi lại.

Tới!

Hắn mừng rỡ như điên, cũng là mạnh mẽ ép xuống, tập trung tinh thần ghi nhớ bộ pháp kỳ diệu kia.

Phức tạp, huyền diệu, biến hóa vô cùng!

Chu Hằng không khỏi âm thầm may mắn, nếu không phải hơn một tháng qua hắn một mực khổ tu Lăng Thiên Cửu Thức, sợ rằng thật đúng là không thể nào nhớ kỹ bộ pháp huyền diệu này, bởi vì bóng người kia cũng không phải là đang chủ động truyền thụ cho hắn, tốc độ thật nhanh, một cái nháy mắt là sẽ bỏ qua mấu chốt biến hóa nào đó.

Lúc Chu Hằng hoàn toàn không có phát giác, phương đông xuất hiện tinh dịch cá lần nữa, rất nhanh, ánh mặt trời rơi xuống, bóng người kia lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Mệt mỏi! Cực kỳ mệt mỏi!

Chu Hằng đặt mông ngồi trên đất, chỉ cảm thấy mí mắt nặng nề như núi, lập tức nằm xuống ngủ say.

Vừa tỉnh lại đã là đến xế chiều, hắn vội vã ăn chút gì đó, rồi lập tức dùng thời gian để nghiền ngẫm Lăng Thiên Cửu Thức cùng bộ pháp, không ngừng mà tăng thêm cảm ngộ, luôn luôn vui mừng thu hoạch.

Đến nửa đêm, sau khi Chu Hằng luyện hóa chỗ tốt hắc kiếm ban cho, đúng như dự đoán đã thấy được bóng người trên vách núi đá.

Cuộc sống của hắn trở nên đơn điệu lần nữa, buổi sáng ngủ, xế chiều ban đêm nghiên tập kiếm pháp cùng bộ pháp, đêm khuya thì tu luyện một hồi, sau đó quan sát bộ pháp thần bí của nhân ảnh thần bí, chỉ có lúc thức ăn hết sạch mới xuất cốc một chuyến.

May là, hiện tại hắn thiếu thời gian tu luyện công pháp, tiêu hao đối với thức ăn cũng giảm nhiều, bằng không một ngày hắn có thể ăn hết đồ của hơn mười ngày!

Mặc dù thời gian tu luyện của hắn không nhiều lắm, nhưng không sánh được chỗ tốt to lớn kinh người mà mỗi lần đoạn kiếm màu đen hắn, tu vi vẫn tăng đều trong mỗi ngày, hơn mười ngày sau, hắn liền đạt đến Luyện Thể tầng bốn đỉnh phong.

Chỉ có chẳng qua là hơn hai giờ, Chu Hằng đã hoàn thành đột phá tiểu cảnh giới, bước vào Luyện Thể tầng năm!

Đối với tốc độ tăng lên gần như yêu nghiệt của mình, hắn đã có chút ít chết lặng, nhưng chỉ vui mừng trong chốc lát, hắn lại quăng tinh lực nghiên cứu kiếm pháp cùng bộ pháp, gần như si mê tới nhập ma.

Lại là hai mươi ngày sau đó, hắn đột phá lần nữa, đạt đến Luyện Thể tầng sáu, vượt qua, thậm chí vượt qua đại bộ phận thế hệ trẻ của Chu gia. Mà càng làm cho hắn vui mừng chính là, đoạn kiếm màu đen một mực âm thầm cải tạo thân thể của hắn, mặc dù rất nhỏ, nhưng gần hai tháng qua, hắn vẫn là có thể cảm giác được.

Suy nghĩ của hắn trở nên càng thêm nhanh nhẹn, thị lực của hắn trở nên càng thêm sắc bén, trí nhớ của hắn trở nên càng thêm ưu tú!

Sưu, sưu, sưu!

Trong sơn cốc, thân hình Chu Hằng phiêu dật, dưới chân thi triển bộ pháp không cách nào dùng ngôn ngữ để hình dung, giống như sáp nhập vào khắp thiên địa này, rõ ràng hắn đang ở đó, lại tổng làm cho người ta có một loại ảo giác làm như không thấy.

– Hơn một tháng qua, rốt cục ta nắm giữ trọn bộ vận chuyển của bộ pháp! Bất quá, bất kỳ thân pháp nào đều cần phối hợp với lộ tuyến vận chuyển chân nguyên lực tương ứng mới có thể phát huy được đầy đủ uy lực, ta đây liền không thể ra sức! Nhưng cho dù như thế, bộ pháp này vẫn vô cùng huyền diệu, gia tăng năng lực tự vệ của ta thật lớn! Mặc dù là học trộm, nhưng vẫn là cần có tên, lấy là … Phi Vân Bộ đi!

Hiện tại thi triển Phi Vân Bộ, Chu Hằng đã không giống như vừa bắt đầu, khi dừng lại thì xương sống thắt lưng đau, phảng phất như mỗi cái xương cũng mệt rã rời.

Giống như Lăng Thiên Cửu Thức, vừa bắt đầu hắn phảng phất như đối nghịch cùng thiên địa này, vì vậy mỗi một bước bước ra cũng là cực kỳ phí sức, nhưng bây giờ là sáp nhập vào thiên địa tự nhiên, dĩ nhiên là tùy tâm sở dục, không còn nửa điểm ràng buộc.

– Phi Vân Bộ ta đã hoàn toàn nắm giữ được hình dạng, thần vận trong đó cũng chỉ khi có được pháp quyết đối ứng mới có thể lĩnh ngộ, ta đây cũng không có cách nào! Ở lại chỗ này đã không còn ý nghĩa nữa, thời gian tiến vào đã được mười hai tháng, cách cuối năm bất quá chỉ còn 22 ngày, ít nhiều cũng cần phải trở về! Hôm nay sắc trời đã tối, vậy ở chỗ này thêm một đêm nữa, sáng mai liền rời đi!

Chu Hằng quyết định chủ ý, sau khi ăn xong cơm tối, hắn không có nghiên tập Phi Vân Bộ nữa, mà là sửa thành tu tập Lăng Thiên Cửu Thức – hơn một tháng thời gian này, đại bộ phận thời gian hắn đều dùng để tập Phi Vân Bộ.

Trường kiếm vũ động, xuất ra từng đạo sợi tơ màu bạc, như Phi Long Tại Thiên, hết sức huyền ảo.

Nhưng Chu Hằng thủy chung không hài lòng, đến hiện tại, hắn vẫn dừng lại ở trình độ hình dạng đối với việc nắm giữ Lăng Thiên thức thứ nhất, thủy chung không cách nào nắm chặc thần vận trong đó.

Điều này làm cho hắn rất suy sụp.

Không giống với trộm Phi Vân Bộ, Lăng Thiên Cửu Thức chính là được hắc kiếm chánh nhi bát kinh truyền thụ cho, mặc dù không có pháp quyết truyền thống trên ý nghĩa, cũng là trực tiếp sáp nhập vào huyết mạch trong thân thể của hắn, thật ra thì hắn là dễ dàng nắm giữ hơn mới đúng.

Hắn đần như vậy sao?

Chu Hằng đặt ngang kiếm mà đứng, cẩn thận tự suy xét, chỉ cảm thấy luôn là thiếu một cơ hội, để cho hắn thủy chung chỉ có thể quanh quẩn một chỗ, không cách nào chân chính lĩnh ngộ được ảo diệu của Lăng Thiên Cửu Thức.

Hai mắt hắn nhắm lại, lẳng lặng suy tư, cánh cửa kia tựa hồ đang ở trước mắt, khổ nỗi không biết nên mở nó ra sao.

Hắn phảng phất như tượng đá, không nhúc nhích.

Hồi lâu sau, một chút lạnh lẽo kì lạ truyền đến từ trên mặt, Chu Hằng mở choàng mắt, chỉ thấy trên bầu trời đã nổi lên tuyết trắng, mỗi một bông tuyết cũng như là lông ngỗng nhẹ bay, cả bầu trời đêm cũng trở nên vô cùng mỹ lệ.

Đã là mùa đông khắc nghiệt!

Tuyết rất lớn, rất nhanh, trong cốc đã trở thành một mảnh trắng bạc, Chu Hằng cũng không có động, dưới bão tuyết tung bay, hắn cũng trở thành một người tuyết, dung hợp thành một thể cùng cả thiên địa.

Chu Hằng nhìn màu trắng đơn thuần này, suy nghĩ thật giống như bay đến trong tinh không vô hạn, cúi nhìn cái thế giới này, tưởng tượng tràng diện bát ngát kia, trong lòng đột nhiên dâng lên lòng hăng hái vô hạn, máu trong cả người như dòng nước xiết.

Ông!

Đoạn kiếm màu đen trong đan điền như có cảm ứng, nhẹ nhàng rung động.

Đây chính là cơ hội hắn hy vọng!

Chu Hằng cười ha ha, thân hình thoáng động, một kiếm lên!

Một màn thần kỳ xuất hiện, tất cả bông tuyết bay xuống trong lúc bất chợt ổn định, phảng phất như có một bàn tay vô hình đang thao túng hết thảy!

Lăng Thiên thức thứ nhất!

Trường kiếm họa xuất, như vũ trụ mới sinh, tràn đầy huyền diệu không thể kể tên, phảng phất như đại đạo thiện xướng, vạn vật phụ họa theo.

Một kiếm này, rốt cục có linh khí!

Chương 10

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Click để xem ảnh

Click để xem ảnh

Click để xem ảnh

Click để xem ảnh

Click để xem ảnh

Click để xem ảnh

Click để xem ảnh

Click để xem ảnh

Click để xem ảnh

Click để xem ảnh

Click để xem ảnh

Chương 11: Tiền Bối!

Đừng đánh? Chu Hằng thuận miệng nói, khóe miệng không khỏi gợi lên nụ cười, bộ dáng hờn dỗi này của đối phương rất là mê người. Lâm Phức Hương quả thật vốn là muốn dừng tay, nhưng là nghe được thanh âm lười biếng kia của Chu Hằng, một cổ tức giận lại xông ra từ đáy lòng, trường kiếm rung lên đặt ngang trước ngực, trách mắng: – Ngươi đơn thuần là phòng thủ tự nhiên chiếm ưu thế, hiện tại đến lượt ta phòng thủ, ngươi có thể công phá sao? Chu Hằng sau khi ngộ ra một tia chân ý của Lăng Thiên Cửu Thức, còn không có giao thủ cùng người khác, nghe nàng nói như thế, không khỏi có chút không thể kiềm chế, hắn suy nghĩ một chút, cũng là nói: – Vẫn là quên đi, ta với ngươi không cừu không oán, đả thương ngươi không tốt! Lâm Phức Hương thiếu chút nữa giận lệch mũi, cái gì gọi là "đả thương ngươi không tốt", nàng nhất định sẽ thua sao? Tên ghê tởm! – Ít tỏ rõ miệng lưỡi lợi hại lại, ra tay đi! Nàng quát lên. – Đây cũng là ngươi nói a! Chu Hằng chấn động tâm thần, nhất thời tiến vào cảnh giới kỳ diệu vô tranh vô dục, Lăng Thiên thức thứ nhất đã vận sức chờ phát động. Lâm Phức Hương quá sợ hãi! Ở trong mắt nàng, Chu Hằng đột nhiên dung hợp thành một thể cùng cả thiên địa, thật giống như hắn chính là vùng trời này, chính là khu đất này! Kiếm chưa ra, chỉ là khí thế đã rầm rộ tựa như vậy, một khi kiếm pháp kia thi triển ra, sẽ có uy lực khủng bố cỡ nào? Cách đối phó tốt nhất, chính là thừa dịp đối phương còn không có đánh ra một kiếm này, lập tức triển khai cường công! Nhưng Lâm Phức Hương khiếp sợ phát hiện, nàng lại không biết tấn công như thế nào! Cái này nói đến buồn cười, Chu Hằng không phải đứng ở nơi đó sao? Đối với Lâm Phức Hương mà nói, đây cũng là một chút cũng không thể cười! Chu Hằng đã hòa làm một thể cùng cả thiên địa, thử hỏi, nàng phát động công kích với thiên địa như thế nào? Ở trước mặt thiên địa, nàng nhỏ bé như con kiến hôi! Ai có thể chiến thiên? Đây

cũng là nàng trải qua chiến đấu quá ít, nếu là đổi thành người huyết sát bách chiến, sát khí bắn ra, chém thiên diệt địa thì như thế nào, trực tiếp xuất ra một kiếm là được! Hưu! Chu Hằng động, một kiếm vung ra, như ngôi sao đầy trời rơi xuống, tràn đầy khí thế lớn lao không thể chống cự. Tránh! Đây là ý niệm duy nhất của Lâm Phức Hương, nhưng khi nàng muốn nhảy đi, lại phát hiện thân thể của mình đột nhiên nặng nghìn cân, phảng phất như cả thiên địa đều trấn áp nàng, không khí vô hình biến thành vách tường cứng rắn, làm cho nàng ngay cả nhúc nhích một ngón tay cũng là vô cùng khó khăn! Trên thực tế, thiên địa bất nhân, không có chút tình cảm nào, tự nhiên không thể nào giúp đở người nào, đây chỉ là tâm linh của nàng bị kiếm thế của Chu Hằng áp chế hoàn toàn! Một kiếm Chu Hằng đánh tới! Hàn quang lạnh thấu xương, Lâm Phức Hương giật mình một cái, liền tranh thủ nhắm hai mắt lại, trong đầu trống rỗng. Một kiếm này là như thế nào? Chính là cha của nàng, Cửu Linh Tông tông chủ Lâm Kiếm Trần tuyệt đối cũng không sử ra được! Mà cha của nàng chính là cao thủ Tụ Linh Cảnh, chìm đắm trong kiếm đạo vượt qua trăm năm, ngay cả lão nhân gia ông ta cũng không có đạt tới ý cảnh như vậy, thiếu niên trước mặt này là tồn tại đáng sợ đến bực nào? Nghe nói, có chút chí cường giả sau khi tu vi đạt tới xuất thần nhập hóa, thậm chí có thể phản lão hoàn đồng, thanh xuân vĩnh trú! Thiếu niên trước mặt này tuyệt đối chính là tuyệt thế cao nhân như vậy, không sai, vậy mới có thể hóa giải Phi Bộc Kiếm Pháp của nàng từ đầu tới đuôi! Chính mình cũng là chọc giận tuyệt thế cao thủ như vậy! Lâm Phức Hương không khỏi hối hận vạn phần! Cũng không có đau đớn như trong tưởng tượng, nàng mở hé hai mắt ra, chỉ thấy mũi kiếm dày đặc kia đang dừng ở phía trước bộ ngực cao vút của chính mình, chỉ cần đâm lên trước một chút nữa liền có thể đụng phải bộ ngực ngạo nhân của nàng. Nếu như một màn này hiện ra trước đó, Lâm Phức Hương nhất định sẽ cho Chu Hằng là một đăng đồ tử, sắc lang, nhưng hiện tại nàng đã nhận định Chu Hằng là tuyệt thế cao thủ, lão quái vật không biết bao nhiêu tuổi, há lại sẽ nghĩ Chu Hằng bất kham như vậy? Nếu vị tiền bối, tuyệt thế cao thủ này không có hạ sát thủ đối với mình, vậy nói rõ vị tiền bối này cũng không có tức giận! Lâm Phức Hương "phúc chí tâm linh" (phúc đến thì lòng cũng sáng ra), lập tức quỳ mọp xuống, nói: – Vãn bối không biết uy phong của tiền bối,

kính xin tiền bối tha thứ! Chu Hằng bị sự trước ngạo mạn sau cung kính của nàng làm cho sợ hết hồn, mình tại sao lại đột nhiên lên cấp trở thành tiền bối a? Bất quá, hiển nhiên lúc này không cần đánh nữa, đối phương chẳng những tòng phục, hơn nữa tòng phục hơi quá! Hắn thu hồi trường kiếm, nói: – Ta không phải là tiền bối gì! – Vâng, tiền bối muốn giấu diếm thân phận, vãn bối hiểu được! Lâm Phức Hương cũng không có đứng dậy, mà là dùng đôi mắt đẹp sáng quắc nhìn Chu Hằng. – Lúc trước vãn bối không biết hảo ý của tiền bối, cô phụ tiền bối dụng tâm lương khổ chỉ điểm, kính xin tiền bối không cần để ở trong lòng! Gì? Chu Hằng choáng váng một trận, làm sao nữ nhân này tự nói như hát vậy, thấy thế nào nàng cũng không giống là người ngu a! Quên đi, nàng muốn hiểu lầm thì để cho nàng hiểu lầm! Không thể không nói, được một cực phẩm đại mỹ nữ dùng ánh mắt tràn đầy sùng bái nhìn, vẫn là làm cho người ta thoải mái. – Mau dậy đi! Hắn không có đưa tay đi đỡ, nam nữ thụ thụ bất thân. – Không, trừ phi tiền bối đáp ứng yêu cầu của vãn bối! Lâm Phức Hương thấy Chu Hằng không có tức giận, cũng là nhân cơ hội tát nước theo mưa. Ở trong mắt nàng, Chu Hằng chính là lão quái vật giả bộ nai tơ không biết đã sống bao nhiêu năm, làm nũng ở trước mặt đối phương có cái gì khó. Nàng vốn là giai nhân tuyệt sắc, đôi mắt đẹp đảo mắt, phong tình vô hạn. Trong lòng Chu Hằng không khỏi rung động, vội vàng mặc niệm Nguyệt Ảnh Tâm Quyết để bình ổn tâm tình, nói: – Được rồi, được rồi, đứng lên trước rồi hãy nói! – Đa tạ tiền bối! Lâm Phức Hương rất nghe lời, đứng lên, ôn nhu vô hạn. Chu Hằng suy nghĩ một chút, nói: – Bộ kiếm pháp kia của ngươi thật cũng không coi là quá kém, bất quá còn có rất nhiều khiếm khuyết, ta sửa đổi cho ngươi một chút! – Xin tiền bối chỉ điểm! Lâm Phức Hương cung kính ôm quyền. Chu Hằng ngưng thần tĩnh khí, một kiếm họa xuất, chính là Phi Bộc Kiếm Pháp. Hắn mặc dù chỉ là xem qua Lâm Phức Hương thi triển hai lần, nhưng sau khi nắm giữ một tia huyền diệu của Lăng Thiên Cửu Thức, bất kỳ võ học nào ở trước mặt hắn phảng phất như cũng không có bí mật có thể nói, giống như một quyển sách, có thể mặc hắn lật xem

Lâm Phức Hương lại là thất kinh, một kiếm này của Chu Hằng đã là hoàn toàn nắm giữ tinh túy của Phi Bộc Kiếm Pháp, thậm chí so sánh với lúc nàng đánh ra còn lợi hại hơn, phảng

phất như đã chìm đắm mấy thập niên thời gian ở phía trên bộ kiếm pháp kia. Tiền bối chính là tiền bối, cao nhân chính là cao nhân, chỉ là xem qua nàng thi triển mấy lần là có thể nắm giữ tinh túy của bộ kiếm pháp kia, thậm chí không cần kiếm quyết đối ứng, uy lực đánh ra cũng là không giảm chút nào! Không đúng, kiếm chiêu này hơi có điểm biến hóa! Cổ tay khe khẽ nghiêng nửa tấc! Nàng cũng không hiểu được ý nghĩa cải biến như vậy, nhưng vẫn là chú ý ghi tạc ở bên trong, cẩn thận quan sát chiêu thứ hai, chiêu thứ ba mà Chu Hằng đánh ra, chính mình khoa tay múa chân theo. – Cổ tay hướng lên một chút! Chu Hằng thỉnh thoảng lên tiếng chỉ điểm, một lúc sau hắn cũng bất chấp sự e ngại nam nữ, tay cầm tay tiến hành chỉ ra chỗ sai. Lâm Phức Hương cũng là không có gì, nàng đã hoàn toàn coi Chu Hằng trở thành lão tiền bối, nhưng Chu Hằng cũng là thiếu niên nhiệt huyết điển hình, chưa bao giờ đến gần nữ sắc, hắn ngửi mùi thơm của cơ thể Lâm Phức Hương, nhìn lúm đồng tiền tuyệt mỹ kia, sắc mặt không khỏi đỏ lên, tim đập rộn lên. 36 thức kiếm pháp rất nhanh đã diễn luyện xong một lần nữa, trên căn bản mỗi một chiêu đều có chút biến hóa, sau khi Lâm Phức Hương múa kiếm pháp sau cải tiến liền một mạch, nhất thời lộ ra vẻ mặt vừa mừng vừa sợ. Trước kia nàng sau khi vận chuyển Phi Bộc Kiếm Pháp này một lần, luôn có một loại cảm giác không được tự nhiên không nói ra được! Nghe phụ thân nói, đó là bởi vì Phi Bộc Kiếm Pháp chân chính đã sớm thất truyền, hiện tại Cửu Linh Tông đoạt được chính là bản thiếu, hơn ba trăm năm trước sau khi được một vị tiền bối thiên tư kinh người tu bổ, mới tiếp tục lưu truyền tới nay. Tuy nói như thế, bộ Phi Bộc Kiếm Pháp này vẫn có uy lực cường đại, chính là một trong tam đại võ kỹ thượng thừa nhất của Cửu Linh Tông! Nhưng hiện tại nàng cũng là liền mạch lưu loát, chân nguyên lực cả người bắt đầu khởi động như nước thủy triều, hẳn là có khuynh hướng đột phá Luyện Thể tầng chín, tiến vào Luyện Huyết Cảnh! Cái này chỉ có một giải thích, đó chính là Phi Bộc Kiếm Pháp dưới sự bổ sung đầy đủ hoàn toàn của Chu Hằng, khí cơ dẫn động, làm cho nàng đạt được một tia cơ hội đột phá đại cảnh giới! Mà có một tia cơ hội này, khó khăn sau này nàng đột phá Luyện Huyết Cảnh sẽ rớt xuống thật to! Phi Bộc Kiếm Pháp chân chính! Lâm Phức Hương nắm tay Chu Hằng, thần tình vô cùng kích động, trên mặt xinh đẹp hiện lên hai luồng ửng đỏ, kiều

diễm tuyệt mỹ. Chu Hằng không khỏi lúng túng, hắn thật sự không phải là tiền bối gì a, mà là thiếu niên huyết khí phương cương, chịu đựng hấp dẫn như vậy, sẽ gây ra chuyện a! Hắn liền tranh thủ rút tay trở lại, nặng nề ho khan một chút! Lâm Phức Hương cũng là không thèm để ý chút nào, trong lòng nàng hoàn toàn coi Chu Hằng trở thành tiền bối cao nhân, đã không có dấu hiệu nam nữ! – Nếu như là ngươi đã học xong, vậy chúng ta chia tay! Kích động trong lòng Chu Hằng cũng chỉ là kéo dài trong chốc lát, cũng là theo đuổi đối với võ đạo

– Đại ân của tiền bối, vãn bối còn không có báo đáp a, không bằng theo vãn bối tới trong nhà ngồi một chút? Lâm Phức Hương phát ra lời mời tha thiết, cô gái nhỏ này không ngốc, mời một "Tiền bối cao nhân" về Cửu Linh Tông, tùy tiện chỉ điểm một phần, còn sợ Cửu Linh Tông không lớn mạnh sao? Chu Hằng vội vàng khoát tay, nói: – Ta còn có việc! – Tiền bối … Lâm Phức Hương kéo dài thanh âm nói, lại nắm tay Chu Hằng lên mà đong đưa, bộ dáng tiểu nhi nữ nũng nịu. Tâm Chu Hằng nhảy lên một cái, sau khi thầm nghĩ một tiếng tiểu yêu tinh, mặt đen lại, nặng nề hừ một tiếng. Tiền bối sắp tức giận! Lâm Phức Hương không dám càn rỡ nữa, liền buông tay ra, thối lui mấy bước. – Ha ha ha! Mấy ngày không thấy Hương muội muội, bộ dạng lại mặn mà hơn rất nhiều! Ở bên trong một tiếng cười dài, bốn gã nam tử đi ra từ trong rừng, đầu lĩnh là một thanh niên chừng hai mươi tuổi, bộ dáng hết sức anh tuấn. Di, đây không phải là bọn người hơn một tháng trước cưỡng đoạt Tam Vĩ Lang Điêu sao? Chẳng qua là ít đi mấy người, người trẻ tuổi dẫn đầu này chưa từng thấy qua. Ánh mắt Lâm Phức Hương quét qua, trên mặt đẹp lập tức lộ ra vẻ tức giận, quát lên: – Kim Tu Minh, đừng vội nói hưu nói vượn! – Kim thiếu, tiểu tử kia … Tiểu tử kia chính là tiểu tạp chủng giết Ngưu sư đệ! Một người nhận ra được Chu Hằng, lập tức đi lên trước mấy bước, chỉ vào Chu Hằng. – Ừm? Kim Tu Minh cũng nhìn Chu Hằng, một đôi mắt lập tức trở nên lăng lệ, âm u cười một tiếng, nói: – Lại dám giết người của Bạch Ngọc Cốc ta, tiểu tạp chủng, ngươi nhất định phải chết! – Chớ có vô lễ đối với tiền bối! Lâm Phức Hương giận dữ, nàng cũng không phải là người vong ân phụ nghĩa, Chu Hằng bổ sung đầy đủ bổ sung đầy đủ thay nàng, đây đối với nàng, đối với cả Cửu Linh Tông cũng là thiên đại ân tình, há cho phép người khác chửi bới nói xấu! Nàng rút trường kiếm ra,

che ở phía trước Chu Hằng, tư thế oai hùng. – Tiền bối? Bốn người Kim Tu Minh hai mặt nhìn nhau, ai cũng cười lên ha hả. Gọi một tiểu tử chưa dứt sữa là tiền bối, đây không phải là thiên đại chê cười sao? Trong lòng Lâm Phức Hương vốn là sinh giận, bị bọn họ cười một tiếng như vậy, hỏa khí này tự nhiên càng lớn, nàng quát một tiếng, gót sen điểm, thân hình đã bắn đi ra, trường kiếm lưu chuyển, thi triển Phi Bộc Kiếm Pháp. – Phi, bản thiếu gia còn tưởng rằng ngươi trong ngọc trắng ngà, không nghĩ tới cũng là người lẳng lơ, không ngờ liếc mắt đưa tình cùng một đứa nhà quê, uổng cho ta ngàn dặm xa xôi tới tìm ngươi! Khuôn mặt Kim Tu Minh khinh thường. – Lại còn tiền bối tiền bối, thật là buồn nôn, lẳng lơ thành như vậy!

Chương 12: Xuyên Bang!

Kim Tu Minh, ngươi nói hưu nói vượn cái gì đó? Lâm Phức Hương giận đến nụ cười trắng bệch, trường kiếm khoanh tròn, tản ra tia sáng vô cùng sáng chói, mãnh liệt cuốn Kim Tu Minh. Kim Tu Minh nhất thời lộ ra vẻ mặt vô cùng chấn động, hắn cùng Lâm Phức Hương không phải là chưa có giao thủ, có thể nói là có hiểu biết tương đối đối với Phi Bộc Kiếm Pháp của nàng, nhưng từ kiếm quang của Lâm Phức Hương vẫy ra, uy lực to lớn này hẳn là xa xa vượt ra khỏi dự tính của hắn! Hắn hú lên quái dị, liên tiếp lui về phía sau, hẳn là không dám tiếp xúc phong mang của Lâm Phức Hương. Mới hơn một tháng thời gian không gặp nàng làm sao lại thay đổi thành người khác vậy, trở nên lợi hại như thế! Thấy Kim Tu Minh không ngừng mà bại lui, ba tuỳ tùng cũng là hét lớn một tiếng, đồng loạt phát khởi công kích đánh tới Lâm Phức Hương, để hóa giải áp lực Kim Tu Minh chịu. Bị ba người này ngăn trở, lúc này Kim Tu Minh mới trì hoãn một hơi thở, sắc mặt trở nên rất là khó coi. Trước đó, thực lực của hắn luôn luôn không phân cao thấp sàn sàn như nhau cùng Lâm Phức Hương, nhưng hiện tại cư nhiên bị đánh chỉ có thể chật vật mà chạy, để cho hắn làm sao chịu nổi? Hắn gầm lên một tiếng, gia nhập chiến đoàn, cùng ba người khác hợp lực đánh Lâm Phức Hương. Lâm Phức Hương không chỗ nào sợ hãi, trường kiếm ra chiêu hết sức huyền diệu. Mặc dù lấy một địch 4, nhưng Phi Bộc Kiếm Pháp sau khi được Chu Hằng tu bổ đã vô cùng thần diệu, làm cho nàng chẳng những không có rơi vào hạ phong, thậm chí còn hơi chiếm thượng phong! Trong nội tâm nàng tràn đầy vui mừng, càng kính ngưỡng Chu Hằng hơn. – Tiện nhân, tại sao không gọi nhân tình của ngươi cùng tiến lên? Kim Tu Minh thấy công phu trên tay đấu không lại Lâm Phức Hương, cũng là bắt đầu sử dụng chiêu khác, miệng phun đầy phân. Lâm Phức Hương chưa từng bị giội qua nước bẩn như vậy, không khỏi vừa giận vừa căm phẫn, múa trường kiếm

trong tay nhanh hơn, từng kiếm bén nhọn. – Ha ha, tiểu tiện nhân còn rất bảo vệ gian phu, biết tiểu tạp chủng kia không có bản lãnh gì! Kim Tu Minh chật vật không chịu nổi, liên tiếp lui về phía sau, miệng hắn quá thúi, thừa nhận hơn phân nửa công kích của Lâm Phức Hương. – Tiện nhân, tên mặt trắng nhỏ này một là không có đẹp trai như bản thiếu gia, hai là không có thực lực mạnh như bản thiếu gia, ngươi vì cái gì mà coi trọng hắn vậy? Có phải bị hắn làm quá sung sướng hay không? – Hừ, sớm biết là ngươi lẳng lơ như vậy, bản thiếu gia cần gì phí tâm tư gì theo đuổi van xin ngươi, trực tiếp cho ngươi nếm thử công phu dưới khố của bản thiếu gia! Lâm Phức Hương giận đến cả người phát run, nàng biết Kim Tu Minh là một tên hoàn khố, thanh sắc khuyển mã, nhưng trước kia nhìn thấy chính mình còn có thể miễn cưỡng giữ vững hình tượng công tử văn nhã, không nghĩ đến bên trong người này lại buồn nôn dung tục như thế! Nàng đại phát thần uy, Phi Bộc Kiếm Pháp sau khi cải tiến càng ngày càng thuần thục mượt mà, đầy trời tất cả đều là kiếm quang bén nhọn của nàng. – Kim thiếu, chúng ta không chống nổi! – Chúng ta rút lui đi! Ba người hầu của Kim Tu Minh cũng là kêu lớn, mặc dù áp lực bọn họ thừa nhận nhỏ, nhưng vạn nhất Kim Tu Minh xảy ra chuyện, bọn họ không chết cũng phải bị lột lớp da! – A! Kim Tu Minh hét thảm một tiếng, trên cánh tay trái trúng một kiếm, máu tươi tóe lên, đau đến hắn nước mắt chảy ròng. – Đi! Đi mau! Hắn quay đầu bỏ chạy trước, ba người hầu kia vội vàng che chở cho hắn, bốn người nhanh chóng rút lui. – Hừ!! Lâm Phức Hương tức giận đi trở về, mặc dù nàng chiếm thượng phong, nhưng thật sự bị lời nói của Kim Tu Minh làm cho tức giận, bộ ngực vẫn còn đang phập phòng, bộ dáng rất mê người. – Tiền bối. Nàng đi tới bên người Chu Hằng, dừng lại, trong ánh mắt mang theo một tia ngờ vực. Lúc trước đám người Kim Tu Minh bỡn cợt Chu Hằng không đáng giá một đồng, mặc dù những người kia là trong miệng chó không mọc được ngà voi, nhưng bọn họ cũng không có lý do gì mà cố ý thêu dệt chuyện, như vậy có ý nghĩa gì? Nàng vốn cũng không phải là người ngu, đột nhiên nghĩ đến Chu Hằng từ đầu tới đuôi cũng chưa có giao thủ chân chính cùng mình, triển lộ ra chẳng qua là thiên phú ở võ đạo của hắn, mà chưa từng có biểu hiện ra cảnh giới chân chính! Lâm Phức Hương không khỏi đem đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm Chu Hằng, cuối cùng dừng lại ở trên bờ môi của hắn,

phảng phất nơi đó giống như có một đóa hoa, nhìn xem không chớp mắt. Lông tơ trên môi Chu Hằng, đây là bởi vì hắn chưa trở thành một người nam nhân chân chính, chòm râu cùng lông tơ cũng không có

Mà phụ thân của nàng cho dù đã cạo râu, cũng sẽ lưu lại một mảnh cứng rắn, đó là hoàn toàn bất đồng! Cường giả tuyệt thế có thể vĩnh trú thanh xuân, nhưng có thể đem người trở lại như thời kỳ thiếu niên sao? – Ngươi … Ngươi rốt cuộc bao nhiêu tuổi? Lâm Phức Hương mơ hồ có cảm giác, chính mình thật giống như phát hiện ra chuyện gì đó! – 17! Chu Hằng ngay từ đầu không có ý định lừa gạt nàng, là Lâm Phức Hương luôn gọi hắn là tiền bối, hắn có biện pháp gì đâu? Vì vậy hắn trả lời lẽ thẳng khí hùng, lại bổ sung một câu, nói: – Qua năm sẽ 18! Lâm Phức Hương thiếu chút nữa giận mà ngất đi! Không ngờ nàng gọi một thiếu niên nhỏ hơn hai tuổi so với mình là tiền bối tiền bối hồi lâu! Hơn nữa còn làm nũng bắt đền hắn, này này này, hiện tại hồi tưởng lại, nàng chỉ cảm thấy da mặt nóng rần lên, hận không được tìm một cái lỗ mà chui xuống! Mất thể diện a! Quá ghê tởm! Qủa thật đáng giận! Tiểu tử này biết rất rõ ràng chính mình hiểu lầm, nhưng không ngờ không có làm rõ, cứ làm cho mình luôn luôn hiểu lầm như vậy, nhìn mình mất mặt rất vui vẻ sao? Nàng dùng đôi mắt đẹp hắc bạch phân minh, lại tràn đầy khổ đại cừu thâm nhìn chằm chằm Chu Hằng, cắn hàm răng chặt tới mức phát ra tiếng. – Ngươi tên khốn kiếp này! Nụ cười đỏ bừng của nàng như nhuộm đỏ, xinh đẹp bức người nói không nên lời. Chu Hằng buông tay ra nói: – Ta đã nói mình không phải là tiền bối, là ngươi cứ gọi! Lâm Phức Hương suy nghĩ một chút, quả thật như thế, nhưng ai có thể nghĩ đến một gã thiếu niên có thể hoàn toàn phá giải Phi Bộc Kiếm Pháp của nàng? Ai có thể nghĩ đến một gã thiếu niên xuất ra một kiếm sẽ làm cho nàng ngay cả năng lực chống đỡ tránh né cũng không có? Sau khi Chu Hằng giúp nàng cải tiến Phi Bộc Kiếm Pháp, nàng tự nhiên càng tin chắc thân phận tiền bối của Chu Hằng không nghi ngờ, ai ngờ đến, ai ngờ đến … Nụ cười Lâm Phức Hương giống như lửa đốt, nàng hung tợn nhìn chằm chằm Chu Hằng, hai tay chống nạnh, nói: – Tiểu bại hoại, ngươi để cho tỷ tỷ mất mặt như vậy, phải bồi thường ta thế nào đây? Gì, đột nhiên từ vãn bối lên cấp thành tỷ tỷ, mà hắn cũng từ tiền bối rớt xuống tầng thứ tiểu bại hoại? Chu Hằng mỉm cười nhìn thiếu nữ xinh đẹp tuyệt luân này,

thẹn quá thành giận, dùng phương thức này để che dấu bối rối của mình sao? Hắn gãi gãi đầu, nói: – Ngươi muốn thế nào? Lâm Phức Hương nâng cái cằm, suy nghĩ một chút, thật ra thì nghiêm chỉnh mà nói, nàng là chiếm thiên đại tiện nghi, Phi Bộc Kiếm Pháp sau khi bổ sung đầy đủ có thể nói là giá trị liên thành, trở thành võ kỹ cường đại nhất Cửu Linh Tông! Nhưng chính mình bị mất mặt như vậy, có thể dễ dàng bỏ qua cho tên ghê tởm này như vậy sao? Mấu chốt nhất là tên khốn kiếp này lại không một chút giác ngộ, nhìn vào sẽ làm cho nàng sinh khí! – Ta muốn chuẩn bị lễ vật năm mới cho phụ thân, mới đến trong núi thử thời vận! Nàng trái lo phải nghĩ, vỗ vỗ tay

– Như vậy đi, ngươi giúp ta chuẩn bị lễ vật để cho ta hài lòng, ta liền bỏ qua chuyện cũ! Tên khốn này thực lực rất mạnh, liên thủ cùng mình, đủ để chém giết yêu thú Luyện Cốt Cảnh! Chu Hằng không khỏi nở nụ cười, nói: – Ta chuẩn bị cho ngươi, không phải là mất đi ý nghĩa vốn có sao? – Quan trọng là … Tâm ý! Lâm Phức Hương liếc hắn một cái, càng cảm thấy bộ mặt tiểu tử này đáng ghét, nhìn nữa sẽ làm cho nàng nổi giận. – Nếu quan trọng là … Tâm ý, vậy đưa lễ vật gì đều giống nhau! Chu Hằng tiếp lời nói theo lời của nàng. – Ngươi … Lâm Phức Hương nhanh muốn tức điên, làm sao có tên ghê tởm như vậy! – Được, chúng ta đi tìm lễ vật! Chu Hằng cũng là gật đầu, hắn đột nhiên nghĩ đến cha của mình cũng sẽ trở về ở lễ mừng năm mới, hắn cũng muốn đưa lễ vật cho Chu Định Hải. Lâm Phức Hương liếc hắn một cái, thầm nghĩ tiểu ác nhân, tiểu bại hoại này làm sao đột nhiên thay đổi chủ ý? Chẳng lẽ là dang lấy lòng chính mình? Hừ, nàng cũng không có dễ dàng đối phó như thế! Hai người khởi bước đi về phía trước, tìm kiếm khắp núi đồi. Dãy núi Bình Thiên là một bảo khố to lớn, có linh thảo dị quả trân quý, có mỏ kim loại hiếm có, còn có yêu thú! Có chút yêu thú chỉ có thể làm thức ăn, nhưng có chút yêu thú cũng là vật đại bổ thập toàn, công hiệu không dưới linh thảo! Nói là nói như thế, nhưng hai người muốn tìm được linh thảo, khoáng sản, yêu thú ở trong núi sâu, vậy thì cần thiên đại vận khí! Hơn nữa lúc này bão tuyết phủ kín núi, vậy thì càng thêm khó khăn. Hai người đi cả ngày cũng là không có chút thu hoạch nào, khi màn đêm buông xuống, bọn họ tìm sơn động sạch sẽ đi vào, đốt lửa đuổi đi giá lạnh. Lâm Phức Hương xấu hổ chưa tiêu, căn bản không có ý

tứ nói chuyện cùng Chu Hằng. Chu Hằng lại càng vui lòng thanh tĩnh, tựa vào trên vách động mắt nhắm lại, bắt đầu nghiên cứu Lăng Thiên thức thứ hai. Từ lúc mới bắt đầu nửa bước khó đi, đến khi từ từ nắm giữ hình dạng, rồi đến hiện tại lĩnh ngộ một tia ý, Chu Hằng có loại cảm giác, càng là nắm giữ được sâu, tiêu hao khi đánh ra Lăng Thiên Cửu Thức lại càng nhỏ, uy lực ngược lại có thể càng lớn! Lăng Thiên Cửu Thức, phảng phất như là thiên địa tự nhiên sáng chế, chỉ là hình dạng, đã cần dùng chân nguyên lực của bản thân mạnh mẽ thôi động kiếm pháp. Mà nắm giữ ý, lại có thể cộng minh cùng thiên địa, một kiếm động, thiên địa phụ họa theo. Chu Hằng có cuồng nhiệt theo đuổi đối với võ đạo, phía trước có một tòa núi cao đang đợi hắn đi chinh phục, hắn tự nhiên là tràn ngập hưng phấn, nào có tâm tư để ý tới một Đại tiểu thư nháo không được tự nhiên. Nhìn bộ dáng Chu Hằng nhắm mắt dưỡng thần, trong lòng Lâm Phức Hương không nhịn được lại là bốc lửa. Chính mình lớn lên rất xấu sao? Tên khốn kiếp này không ngờ cũng không nhìn nàng, mà là nhắm mắt lại! Phải biết rằng Cửu Linh Tông có bao nhiêu thanh niên tuấn kiệt vây quanh nàng, chính là cùng nàng nói chuyện một câu nói cũng sẽ vô cùng hưng phấn, hiện tại Lâm đại tiểu thư an vị ở bên người, tên khốn này cũng là làm bộ nhắm mắt lại? Ghê tởm! Khóe miệng Lâm Phức Hương khe khẽ co quắp, trong đầu tưởng tượng bộ dáng Chu Hằng quỳ gối dưới chân chính mình, khóc rống cầu xin nàng tha thứ, nghĩ tới chỗ đắc ý, không khỏi bật cười lên. Tiếng cười phát ra, nàng cũng biết hỏng rồi, đúng như dự đoán, chỉ thấy Chu Hằng dùng ánh mắt cổ quái liếc mắt nhìn chính mình một cái! Bị khinh bỉ nhìn! Cư nhiên bị khinh bỉ nhìn! Nàng xấu hổ và giận dữ thiếu chút nữa đập đầu vào trên vách đá. Nàng quay lưng không nhìn tới Chu Hằng, đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm một tảng đá hơi hơi nhô ra trên vách núi đá, phảng phất như coi nó trở thành Chu Hằng, vừa hận hận nghiến răng nghiến lợi, vừa dùng đầu ngón tay vẽ ra các vòng tròn nguyền rủa trên mặt đất, trong lúc vô tình mí mắt dần dần nặng, tiến vào mộng đẹp. – Tên ghê tởm này! Bổn tiểu thư nhất định, nhất định, nhất định sẽ thu thập ngươi! Nàng lầm bầm nói mớ.

Chương 13: Đồng Hành

Chu Hằng không để ý tới suy nghĩ của Lâm Phức Hương, hắn chìm đắm trong ảo diệu của Lăng Thiên thức thứ hai, thời gian thoáng cái trôi nhanh đến nửa đêm, đoạn kiếm màu đen trong đan điền chấn động, phóng thích ra thật nhiều năng lượng. Hắn lập tức bó gối ngồi xuống, dùng Nguyệt Ảnh Tâm Quyết hấp thu thứ tốt này, khoảng 20 phút sau, hắn mở mắt ra. Chiếu theo tốc độ thế này, đến cuối năm hắn có thể đạt tới Luyện Thể tầng sáu đỉnh phong, tuy nhiên có thể tiến thêm một bước hay không, một hơi đột phá Luyện Cốt Cảnh, vậy thì khó mà nói. Dù sao tu vi càng cao, cần tích lũy chân nguyên lực càng nhiều. Nghĩ những chuyện này, hắn cũng vô thức ngủ mất. Hắn ngủ sau, nhưng tỉnh dậy trước, trời vừa sáng liền bò dậy, đi săn một con thỏ hoang, liền nhóm lửa đem nướng, nhanh chóng nướng thành màu vàng óng, mùi hương lan tỏa. – Thơm quá! Lâm Phức Hương đi qua, rất không khách khí muốn vươn tay cầm lấy. Chỉ là nàng mới vươn tay ra, liền thấy Chu Hằng một tay vỗ xuống! Nàng vội rụt tay nhỏ trở về, tức giận trừng Chu Hằng: – Ngươi muốn làm gì? – Đầu tiên, đây là đồ của ta, cô muốn ăn cũng được, trước tiên nói một tiếng cho xin! Thứ hai, cô là kẻ ngốc hả, đồ nóng như thế mà trực tiếp lấy tay cầm? Ban đầu Chu Hằng còn nghiêm túc, nói đến nửa câu sau, trên mặt đã phủ đầy cười cợt. Tâm tình buổi sáng tốt lành của Lâm Phức Hương lập tức bị phá hoại hết sạch! Nàng nhìn khuôn mặt tuấn tú rạng rỡ của Chu Hằng, chỉ cảm thấy tràn đầy muốn đánh, làm người ta nhìn mà nổi giận! Nàng hừ một tiếng, nói: – Ngươi nghĩ rằng ta không ăn đồ của ngươi thì sẽ đói chết hay sao? Vù, nàng nhảy đi ra, bóng dáng uyển chuyển nhanh chóng biến mất trong rừng núi, có lẽ là không phục nên tự mình đi săn thú. Chu Hằng cười, lấy ra thịt thỏ đã nướng vàng óng, bắt đầu cắn xé. Lâm Phức Hương xem như võ giả Luyện Cốt Cảnh, muốn bắt chút thú rừng tự nhiên là không khó khăn gì, nàng nhanh chóng đắc ý nghênh ngang trở về, tay

trái xách một con thỏ hoang, tay phải xách hai con chim trĩ, thu hoạch còn nhiều hơn Chu Hằng. Mổ bụng bỏ ruột, dùng nước tuyết rửa sạch, nàng cũng xiên con mồi đặt lên giá đem nướng. Chỉ là vị đại tiểu thư này căn bản không có một chút thiên phú về mặt này, đặt lên liền mặc kệ, vậy là nhanh chóng truyền ra mùi cháy khét. Một con, hai, ba con, toàn bộ bị nướng cháy đen, nhìn sao cũng không thấy ra đây là thịt. Lâm Phức Hương nghẹn một cục, kiên trì lục lọi thịt ăn được trong đó, nhìn thứ trong tay đen thùi lùi không nhìn ra giống cái gì, khuôn mặt xinh đẹp không khỏi co rút. Chu Hằng không nhịn nổi, liền cười ra tiếng. – Trơ mắt nhìn một đại mỹ nữ chịu khổ, ngươi còn có chút khí độ đàn ông hay không? Lâm Phức Hương ngẩng đầu trừng Chu Hằng. – Nếu như ta không có khí độ, nửa con thỏ này đã không dành lại cho cô! Chu Hằng như làm ảo thuật lấy ra một cái nhánh cây từ sau lưng, bên trên còn xiên nửa con thỏ nướng chín, dầu mỡ vàng ươm, hoàn toàn không thể đi so sánh với thứ cháy khét trên tay Lâm Phức Hương. – Yên tâm, ta dùng tay xé, bên trên không có nước miếng! Hắn lại bỏ thêm một câu. Không nhìn ra được, tiểu tử thúi này còn biết quan tâm người khác! Hừ hừ, xem ra có khốn thế nào cũng không đánh lại được mị lực của bổn tiểu thư! Lâm Phức Hương đắc ý thầm nghĩ, vừa nhận lấy thỏ nướng, chỉ là ánh mắt quét qua, trong lòng lại không nhịn được trào ra lửa giận – thỏ nướng này không còn 4 chân, thịt ngon nhất trên lưng cũng bị xé mất, chỉ còn thừa lại có cổ với mông! Vậy cũng là nửa con? Nàng quả thật muốn ném con thỏ nướng này lên mặt Chu Hằng, nhưng không chịu nổi cái bụng đang đói, đành đè lửa giận xuống, xé từng miếng từng miếng thịt thỏ, vừa ăn vừa trừng nhìn Chu Hằng, giống như đang nhai thịt của hắn. – Trong lòng cô đang mắng ta? Chu Hằng thuận miệng hỏi. – Đúng vậy! Lâm Phức Hương thoải mái thừa nhận, chỉ là Lâm đại tiểu thư chính là tiểu thư khuê các, mắng người thì thật không được học mấy câu, lăn qua lộn lại chỉ có mấy chữ linh tinh như là tiểu tử khốn kiếp, đáng ghét…

cho nên cũng không lấy ra để xấu mặt! Hiện tại để cho tiểu tử thúi này biết mình đang mắng hắn, tên khốn này khẳng định sẽ tự tạo ra rất nhiều từ thô tục, ngang với hắn đang tự mắng chính mình! Ha ha, nàng đúng là thông minh! Chu Hằng không biết phương thức suy tưởng ly kỳ của vị đại tiểu thư này, đợi Lâm Phức Hương ăn xong, hắn gật đầu nói: – Lên

đường thôi! Hai người lại vòng vo trong núi rừng, đi không mục đích, mùa đông ban ngày ngắn, đêm xuống rất nhanh, hai người vẫn như cũ tìm một cái hang đá. Lâm Phức Hương không cam lòng bị Chu Hằng xem thường, chủ động gánh vác nhiệm vụ đi săn, còn Chu Hằng thì phụ trách nấu nướng. Thấm thoát 10 ngày thoáng cái trôi qua, hai người vẫn không có thu hoạch, nhưng đã ngày càng gần đến cuối năm. – Lâm cô nương, chúng ta nên ngừng lại thôi, nếu còn không quay về, sẽ không kịp lễ năm mới! Chu Hằng cũng không muốn đi cùng vị đại tiểu thư này mãi đến quá tất niên. Lâm Phức Hương đầy vẻ khó chịu, nhưng nếu có thể dễ dàng tìm được bảo vật như thế, vậy thì còn có gì mà quý giá? Đáng ghét là mấy ngày trước nàng còn gặp một con yêu thú, tuy rằng không quý lắm, nhưng cũng miễn cưỡng cầm được. Nhưng 10 ngày qua đừng nói yêu thú, ngay cả mãnh thú lớn một chút cũng không gặp được! Tiểu tử này là sao quả tạ hay sao? Lúc nàng đi còn khoe khoang khoác lác, nhất định sẽ có thu hoạch, nếu trở về hai tay trống trơn, chẳng phải chẳng còn mặt mũi! – Đi tới trước một giờ nữa! Nàng không cam lòng nói. – Chỉ một giờ? – Bổn tiểu thư cam đoan! – Được rồi! Hai người tiếp tục đi tới, mấy ngày nay khí trời tốt, phần lớn chỗ có tuyết đọng đã hòa tan, nhưng còn những chỗ ánh mặt trời không rọi đến vẫn còn có tuyết đọng rất dày, không thấy có dấu hiệu gì là sẽ tan. – Hả? Đi được mười mấy phút, Chu Hằng chợt ngừng chân, đoạn kiếm màu đen yên lặng trong đan điền đột nhiên có phản ứng, đoạn kiếm chỉ xéo xuống mặt đất. Trong lòng đất… có bảo vật khiến cho hắc kiếm phản ứng? – Mã Hằng, chuyện gì vậy? Lâm Phức Hương đi tới mấy bước, thấy Chu Hằng không theo, liền quay đầu lại. Chu Hằng cũng không nói ra tên thật của mình, vị đại tiểu thư này rõ ràng có bối cảnh rất sâu, hắn không muốn tự chuốc lấy rắc rối cho mình

– Không có gì, tâm huyết dâng trào! Hắn thuận miệng nói. Một đại nam nhân còn tâm huyết dâng trào? Lâm Phức Hương có cảm giác muốn nổi điên. Nàng không để ý tới Chu Hằng, bước nhanh tới trước. Chu Hằng lại có tính toán khác, hắn vừa đi vừa nội thị đan điền, quan sát hướng đoạn kiếm màu đen chỉ tới. Xéo xuống, xéo xuống, thẳng dưới! Thứ khiến cho đoạn kiếm màu đen có phản ứng nằm ngay dưới chân! Chu Hằng quét qua xung quanh, không khỏi nhíu mày. …. Chỗ này là một mảnh núi đá liên miên, muốn đào ra cái hố ở chỗ này là

không thể nào. – Này, ngươi còn tính lười biếng đến bao giờ? Lâm Phức Hương quay đầu gọi. Chu Hằng cười, chỉ về phía hang đá cách đó trăm mét, nói: – Qua hang đá bên kia xem thử! – A? Lâm Phức Hương có vẻ không hiểu: – Vì sao chứ? Tự nhiên là bởi vì nơi này không thể đào bới, muốn đi vào hang đá xem thử, nói không chừng sẽ vươn dài đến chỗ này. Chu Hằng chắc chắn sẽ không nói thẳng, tạo ra cái cớ: – Phần lớn yêu thú ở trong hang, ta thấy hang đá kia rất lớn, nói không chừng sẽ có tồn tại yêu thú! – Vậy sao? Mặc dù Lâm Phức Hương có chút quá đơn thuần, nhưng cũng không phả ngu ngốc, có chút khó hiểu nhìn Chu Hằng. – Vậy thì đi xem thử! Hai người đi đến cửa hang đá, chỉ thấy hang đá này lớn đến quá cỡ, cao chừng 20m, rộng hơn 30m, bên trong còn thổi ra từng trận gió lạnh, khiến người ta có cảm giác lông tóc dựng thẳng. Ngao….. Tiếng gầm khẽ truyền ra như chuông lớn vang rền, không ngừng vang vọng trong hang đá, chấn cho lỗ tai Chu Hằng cùng Lâm Phức Hương có chút phát đau. Hai người đồng thời chuyển sang trạng thái cảnh giác, chỉ thấy một cái bóng đen bước ra từ trong hang, dần dần lộ ra chân dung của nó. Đó là một con thú lớn dài chừng 5m, dạng như sư tử, lại có 6 chân, cái đầu lớn quá tỷ lệ thường. – Lục Túc Cự Đầu Thú! Lâm Phức Hương phát ra tiếng hô khẽ: – Lục Túc Cự Đầu Thú thanh niên có thực lực Luyện Thể tầng chín, không thể coi thường! Luyện Thể tầng chín, như vậy cộng thêm sức mạnh của bản thân yêu thú, có thể sánh với võ giả Luyện Huyết Cảnh. Nếu như không có đoạn kiếm màu đen dao động, Chu Hằng cũng không có ý định trêu chọc tới một con yêu thú Luyện Thể tầng chín, dù sao hắn còn chưa vượt qua Luyện Cốt Cảnh, giữa hai bên tồn tại chênh lệch lực lượng khổng lồ. Nhưng bây giờ hắn lại nhất định phải có! Hắn vung kiếm ngang ngực, trong mắt tuôn trào chiến ý, cho hắn lòng tin mạnh mẽ đương nhiên là Lăng Thiên Cửu Thức. – Ngao…. Lục Túc Cự Đầu Thú phát ra tiếng rít gào đinh tai nhức óc, con yêu thú này rất tức giận, có hai nhân loại to gan dám xông vào lãnh địa của nó! Mà mỗi một con yêu thú đều có ý thức lãnh địa rất mạnh, xem kẻ xâm nhập là khiêu khích lớn nhất đối với nó. Nó dậm 6 chân, tiến gần tới Chu Hằng cùng Lâm Phức Hương, cái miệng lớn há to, nhỏ xuống cả chuỗi nước bọt, vừa lúc, nó cũng đã lâu chưa được ăn thịt người! Bùm! Lục Túc Cự Đầu Thú đồng thời phát lực 6 chân, thân thể to

lớn lập tức nhào ra, rít lên như gió bão, phát động công kích Chu Hằng trước tiên – Ở trong mắt con yêu thú này, thiếu niên khí tức hơi yếu này lại khiến nó có cảm giác nguy hiểm cao hơn. Phi Vân Bộ! Thân thể Chu Hằng nhẹ nhàng lướt qua, vừa lúc tránh được cú vồ của Lục Túc Cự Đầu Thú, trường kiếm vung lên, phát động Lăng Thiên thức thứ nhất! Thiên địa như nháy mắt ngừng lại! Chu Hằng vung lên một kiếm, trong lòng không linh, ý thức như dung nhập vào thiên địa, từng đoàn lực lượng xa lạ ở bốn phương tám hướng tụ lại, tiến vào thân kiếm, không ngừng phóng to uy lực chiêu kiếm này! Phập! Ở cổ Lục Túc Cự Đầu Thú lập tức xuất hiện một đoàn ha máu rực rỡ, trường kiếm cắm vào thịt sâu gần một xích! – Ngao… Con yêu thú này phát ra tiếng gào thảm thiết kinh thiên động địa, trong mắt thú phát ra hào quang điên cuồng, vung cổ thật mạnh, lực kéo rất lớn, Chu Hằng không cách nào cầm được chuôi kiếm, lập tức tuột khỏi tay! Lục Túc Cự Đầu Thú vung móng vuốt đánh về phía Chu Hằng, nó muốn giết con người đáng chết này! Cái gì, trúng một kiếm yếu hại còn chưa chết? Chu Hằng không khỏi cả kinh, khó trách nói là yêu thú đáng sợ, võ giả cùng cấp căn bản không phải đối thủ! Mặc dù hắn chỉ là Luyện Thể tầng sáu, nhưng sau khi dung hợp lực lượng thiên địa, uy lực một kiếm này tuyệt không kém gì cường giả Luyện Cốt Cảnh! Nhưng vẫn không thể chém giết được con Lục Túc Cự Đầu Thú này, đủ thấy lực phòng ngự của yêu thú này mạnh đến cỡ nào!

Chương 14: Lục Túc Cự Đầu Thú

Đây là tồn tại đầu tiên mà Chu Hằng gặp phải không chết dưới Lăng Thiên thức thứ nhất, không ngờ tới không phải là con người, mà là yêu thú! Yêu thú Luyện Cốt đỉnh phong quả nhiên mạnh mẽ! Tuy nhiên, mấu chốt hơn vẫn là hắn quá yếu, có thể phát huy lực lượng của thiên địa quá ít ỏi, không thể phát huy được uy lực chân chính của Lăng Thiên Cửu Thức. Nếu bây giờ hắn là Luyện Cốt Cảnh, một kiếm này nhất định trực tiếp xuyên thủng cổ của Lục Túc Cự Đầu Thú! Dưới chân Chu Hằng vừa trợt, triển khai Phi Vân Bộ, nhẹ nhàng tránh thoát một đòn đánh trả giận dữ của yêu thú. Hắn vừa oán vừa bực, Lâm Phức Hương lại chấn động đến há to miệng nhỏ. Mười ngày qua, mặc dù nàng không quá hiểu rõ Chu Hằng, nhưng cũng biết kỳ thật tiểu tử này chỉ có tu vi Luyện Thể tầng sáu. Ai có thể thấy Luyện Thể tầng sáu mạnh như vậy? – Ngao…. Lục Túc Cự Đầu Thú không ngừng phát ra tiếng gầm, trong ánh mắt như chuông đồng toát ra khí tức khát máu, đau đớn khiến nó điên cuồng, chảy máu làm nó giận dữ, nó nhất định phải nuốt sống con người đáng chết này! Bước chân Chu Hằng ấn nhẹ, triển khai Phi Vân Bộ, hắn lại hòa làm một thể với cả thiên địa, mỗi một bước đạp ra, như mặt đất chủ động đàn hồi, không khí đang đẩy ở sau lưng, làm cho tốc độ của hắn tăng vọt, qua lại tự nhiên dưới công kích của Lục Túc Cự Đầu Thú. Tuy nhiên đã không còn kiếm, hắn không thể công kích tiếp, trong thời gin ngắn rơi vào cục diện bế tắc không ai làm gì được ai. – Tiểu tử thúi, đón kiếm! Lâm Phức Hương cuối cùng phản ứng lại, vung tay phải lên, một đoàn sáng lạnh bay về phía Chu Hằng. Chu Hằng vươn tay đón lấy, trong tay liền có thêm một thanh trường kiếm, lưỡi kiếm như thu thủy, hàn quang chiếu rọi. Hắn cầm kiếm trên tay, lập tức lòng tin tăng mạnh, một kiếm giơ lên, như kéo theo cả thiên địa! Xẹt, hắn chém ra một kiếm! Trong mắt Lục Túc Cự Đầu Thú lóe lên một tia sợ hãi, nó đã nếm qua đau khổ của một

kiếm này. Rõ ràng nhìn thấy một kiếm đâm tới, nhưng lại cứng đờ không có nổi một chút ý né tránh, giống như phải nên bị một kiếm này đâm trúng, bằng không sẽ là địch với toàn thiên địa! Nhưng dục vọng muốn sống mạnh mẽ trào ra, Lục Túc Cự Đầu Thú bỗng nhiên phát ra tiếng rống lớn, ngay khoảng khắc cuối cùng nghiêng đầu sang mấy tấc. Phập! Máu tươi văng lên, một kiếm này đâm vào cổ yêu thú, lưỡi kiếm vào cơ thể như đâm vào đậu hủ, mũi kiếm trực tiếp vươn ra ở bên kia! Đáng tiếc làm kiếm này lệch vài phân, không thể trực tiếp đâm thủng cổ họng yêu thú! Lục Túc Cự Đầu Thú rít gào một tiếng, mặc kệ mọi giá vung chân đánh xuống Chu Hằng. Chu Hằng có vết xe đổ trước đó, lúc này dùng sức kéo ra, trường kiếm rút khỏi người yêu thú, kéo theo một dải máu tươi. Trong lòng hắn không khỏi thầm khen kiếm này quả nhiên không phải vật phàm, bằng không tuyệt đối không thể đâm thủng được cổc Lục Túc Cự Đầu Thú! Tuy nhiên yêu thú này càng không hổ là tồn tại Luyện Cốt Cảnh, bị thiệt một kiếm đầu tiên, càng có năng lực chống cự nhất định đối với kiếm thứ hai! Triển khai Phi Vân Bộ, Chu Hằng không ngừng chạy quanh, né tránh Lục Túc Cự Đầu Thú phản kích điên cuồng. Kiếm đầu tiên không tạo thành tổn thương quá lớn với yêu thú, hơn nữa trường kiếm còn nằm trên cổ yêu thú, ngăn cản máu chảy ở mức nhất định. Nhưng kiếm thứ hai thì khác, trực tiếp đâm xuyên thấu qua cổ Lục Túc Cự Đầu Thú, máu tươi phun mạnh, máu bị xói mòn rất nhanh. Tuy rằng hình thể Lục Túc Cự Đầu Thú to lớn, nhưng cũng không chịu nổi mất máu điên cuồng như vậy. – Ngao! Yêu thú này cũng không ngốc, đánh lâu mà còn không chạm được góc áo của Chu Hằng, quyết đoán từ bỏ dây dưa, mà quay sang công kích Lâm Phức Hương. Lâm Phức Hương tức thời mặt hoa hoảng hốt, tuy rằng nàng cũng là tồn tại Luyện Cốt Cảnh, nhưng làm sao có thể đấu sức được với yêu thú cùng cảnh giới! Hơn nữa nàng không biết Phi Vân Bộ, vũ khí đã cho mượn, bảo nàng lấy cái gì ngăn cản? Bước chân phát lực, nàng chạy sang phía bên trái. Vù, chỉ thấy một bóng đen bao phủ trên đầu nàng, Lâm Phức Hương ngẩng đầu lên, chỉ thấy Lục Túc Cự Đầu Thú đã nhảy tới trên đỉnh đầu, máu phun ra rơi xuống như mưa. Nói tốc độ, nàng làm sao hơn được yêu thú! Nhìn cái đầu dữ tợn của yêu thú ngày càng gần, Lâm Phức Hương không khỏi phát ra tiếng hét to yêu kiều, hai tay vung lên, bất chấp mọi giá

đánh ra. Nàng sẽ chết! Tuy rằng còn chưa xảy ra, nhưng Chu Hằng có thể nhìn lực lượng, tư thế tấn công của Lục Túc Cự Đầu Thú mà cho ra kết luận cuối cùng. Cũng như hắn có thể dễ dàng nhìn thấu kiếm pháp của Lâm Phức Hương, mọi thứ đều có thể suy diễn! Nhớ lại Lâm Phức Hương luôn miệng nũng nịu gọi tiền bối, nhớ lại bộ dáng hờn dỗi thẹn quá thành giận của nàng sau khi biết sự thật, nhớ lại nàng tay chân vụn về nướng chim trĩ cũng biến thành cháy đen, trong lòng Chu Hằng dâng lên một cỗ rung động mạnh mẽ. Nàng không đáng chết ở chỗ này! Chu Hằng nổi giận gầm lên, đạp Phi Vân Bộ nhanh chóng đuổi theo, ngay trong nháy mắt này, hắn đột nhiên có thêm một phần hiểu ra, tựa như toàn bộ ảo diệu thiên địa hoàn toàn bày ra trước mắt hắn. Lăng Thiên thức thứ hai! Hắn liều mạng kích hoạt lực lượng toàn thân, hóa đâm thành chém, hung hăng chém xuống Lục Túc Cự Đầu Thú

Có nền tảng Lăng Thiên thức thứ nhất, hắn chỉ cần 19 ngày liền nắm giữ hình của Lăng Thiên thức thứ hai, nhưng vẫn không thể hiểu ra ý trong đó. Còn hiện tại hắn bỗng nhiên thông suốt! Thiên địa nổ vang, kiếm quang như điện! Chết cho ta! Phập! Một kiếm chém xuống, cả cái đầu của Lục Túc Cự Đầu Thú bị chém văng, máu tươi điên cuồng phun ra như máy bơm nước. Chu Hằng bỗng cảm thấy một trận thoát lực ập tới, không khống chế đặt mông ngã ngồi xuống đất, bùm bùm bùm, mạch máu ngoài da kéo nhau nổ tung, từng khối cơ bắp toàn thân như đang rên rỉ, đau đớn không thể nào hình dung. Bằng lực lượng hắn đang có hiện tại, kỳ thật còn chưa đủ tư cách thi triển Lăng Thiên thức thứ hai, bởi vậy tạo thành thương tổn ngược rất lớn lên bản thân hắn. May mà chỉ nổ một ít mạch máu không nặng không nhẹ, sẽ nhanh chóng ngừng lại, nhưng vẫn nhuộm hắn thành người máu. Nhưng Chu Hằng vẫn mừng rỡ, cuối cùng hắn học được Lăng Thiên thức thứ hai! Nghe hắn thở hồng hộc, lúc này Lâm Phức Hương mới hồi thần lại, nhìn thấy yêu thú không đầu, nàng không khỏi bị chấn trợn mắt cứng lưỡi. Một kiếm chém rơi đầu yêu thú Luyện Cốt Cảnh? Khè, đó là yêu thú Luyện Thể tầng chín đó, xương cốt cứng rắn có thể sánh được với tinh thiết. Tuy rằng Chu Hằng sử dụng bảo kiếm của nàng, nhưng thật sự có thể chém đứt được xương cổ của Lục Túc Cự Đầu Thú hay sao? Sự thật bày ra trước mắt, nàng không tin cũng phải tin! Kinh hồn qua đi, Lâm Phức Hương dần dần hồi thần lại, không khỏi

dùng gót sen đạp lên thi thể yêu thú kia để hả giận, dám làm nàng sợ quá, đúng là đáng ghét! Đợi nàng hả giận xong, không khỏi cười ha ha, nói: – Phụ thân thấy ta săn được một con yêu thú Luyện Thể tầng chín, khẳng định sẽ vô cùng kinh ngạc! Ừm, lột da ra làm áo choàng cho phụ thân! Cái nữ nhân không tim không phổi này, không thấy bên cạnh còn có một người bị thương toàn thân đẫm máu hay sao? Chu Hằng miễn cưỡng ngồi dậy, vận chuyển Nguyệt Ảnh Tâm Quyết để khôi phục chân nguyên lực. Kỳ thật công pháp tu luyện không nhất định yêu cầu tư thế cố định, nhưng ngồi xếp bằng thì có thể khiến cho kinh mạch toàn thân thông suốt, tiện cho chân nguyên lực lưu chuyển, bởi vậy đa số người tu luyện đều chọn tư thế này. Một chu thiên, hai chu thiên, vận chuyển chân nguyên lực liên tục bốn năm chu thiên, Chu Hằng mới miễn cưỡng khôi phục một chút lực lượng. Hắn đứng dậy, đi sâu vào trong hang đá. Yêu thú có ý thức lãnh địa rất mạnh, cho nên ở gần đây tuyệt đối không có con yêu thú thứ hai, không cần phải đợi khôi phục lại trạng thái tốt nhất

– Nè, ngươi đi đâu đó? Nhìn thấy Chu Hằng bước đi, Lâm Phức Hương vội hỏi. – Ước định của chúng ta đã hoàn thành, ta giúp cô giết con yêu thú này, thanh toán xong! Chu Hằng cũng không quay đầu lại, chỉ là khoát tay. – Nè, nè, nè…. Lâm Phức Hương đuổi theo, sóng vai cùng Chu Hằng. Chu Hằng nhướng mày, nói: – Cô đi theo ta làm gì? – Ai nói bổn tiểu thư đi theo ngươi? Lâm Phức Hương cười nhạt: – Trong hang ổ yêu thú thường cất giấu bảo bối, bổn tiểu thư đi xem chiến lợi phẩm! Chu Hằng nhún vai không để ý tới đại tiểu thư này nữa, làm Lâm Phức Hương tức giận nhăn cả mũi. Hang động này không tối, tất cả tảng đá đều tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt, Chu Hằng nghe qua, thứ này là Tinh Tinh Thạch, có thể tỏa sáng trong bóng đêm, là vật liệu đá rất có giá. Tuy nhiên, phải cắt những tảng đá này ra, lại chuyển ra khỏi núi, chi phí đã vượt qua giá bán, tuyệt đối không có kẻ ngốc nào làm chuyện mua bán này. Đi ra chừng trăm mét, đằng trước xuất hiện ba con đường rẽ, Chu Hằng theo hướng chỉ của hắc kiếm trong đan điền, đi vào cái hang ở giữa. – Ngươi biết đường? Lâm Phức Hương sửng sốt một lát, lập tức đuổi theo. – Không biết! Chu Hằng không lạnh không nhạt đáp lại một câu. Cái tên khốn thối tha này! Lâm Phức Hương tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, tức hừ hừ đi sát theo sau Chu Hằng nhưng không

nói gì, kỳ thật đi theo tiểu tử thúi này để làm gì chứ? Trong lòng nàng cũng nghĩ không ra. Hang đá này rất lớn, cũng rất phức tạp, đi chưa xa liền xuất hiện ngã rẽ, Chu Hằng chỉ lặng lẽ nhớ kỹ đường đi qua, vừa ấn theo hướng hắc kiếm chỉ mà tiến tới trước. Khoảng 20 phút sau, Chu Hằng ngừng lại, đây là chỗ hắc kiếm chỉ. – Ha ha, ngươi cũng lạc đường rồi? Lâm Phức Hương đã sớm đầu óc choáng váng, nhìn thấy Chu Hằng ngừng lại, trong lòng lập tức vui vẻ – bây giờ nàng thấy Chu Hằng bị nghẹn liền thích thú. Chu Hằng không để ý tới nàng, chỉ tìm kiếm thứ giống bảo vật ở xung quanh. Keng keng keng, hắn dùng mũi kiếm gõ trên đá. – Nè, đây là kiếm của ta, ngươi đừng làm hỏng! Lâm Phức Hương vội vàng gọi, thanh Sương Hàn Kiếm của nàng là cha nàng hao tốn rất nhiều tâm huyết mới rèn ra, được nàng vô cùng quý trọng. Tuy rằng Sương Hàn Kiếm chính là mục kim quý giá, vô cùng cứng rắn, có thể cắt thép cắt ngọc, nhưng lấy làm chùy gõ đá, nàng có thể không đau lòng hay sao? Chu Hằng không để ý, lại cắt mấy cái, bùm, một khối đá bị cắt ra. Quả nhiên là bảo kiếm! Chu Hằng cũng có chút yêu thích không buông tay, không muốn trả lại cho Lâm Phức Hương nữa. Xẹt xẹt xẹt, lại mấy kiếm, vách đá bị hắn cắt ra một cái lỗ to. – Rốt cuộc ngươi đang làm gì? Lâm Phức Hương không cho rằng Chu Hằng lại khi không cắt đá để chơi. Chu Hằng đưa tay vào trong cái lỗ, mò mẫm một phen, trong tay liền có một phiến đá nhỏ, toàn thể màu trắng, sáng lấp lánh như một khối ngọc thạch thượng hạng. – Hả, đây là… Lâm Phức Hương giật lấy phiến đá, cầm trên tay quan sát kỹ càng một lúc, liền toát ra vẻ vô cùng kinh ngạc. – Ngươi có biết đây là gì không? Ngươi có biết đây là gì không? Nàng còn thiếu chút nữa nhảy dựng lên. – Không biết! Chu Hằng lắc đầu. – Đây là Địa Nham Vân Thạch!

Chương 15: Cảnh Giới Võ Đạo

Địa Nham Vân Thạch lại là cái thứ gì? Chu Hằng thuận miệng hỏi. Lâm Phức Hương vỗ trán, thở dài: – Rốt cuộc ngươi là quái vật ở đâu ra? Rõ ràng thực lực mạnh mẽ như thế, Luyện Thể tầng sáu có thể chém giết yêu thú Luyện Thể tầng chín, nhưng mà cái gì cũng không biết! – Đó là thanh bảo kiếm này quá mức sắc bén! Chu Hằng yêu thích không buông trường kiếm nhìn trường kiếm trong tay, người luyện kiếm tự nhiên không ai không muốn mình có được một thanh danh kiếm. Quả thật, không có thanh bảo kiếm sắc bén này, hắn nhất quyết không có khả năng một kiếm chặt đầu Lục Túc Cự Đầu Thú, mà sẽ chỉ làm gãy trường kiếm! – Vậy, tặng cho ngươi thanh kiếm này! Lâm Phức Hương cắn chặt răng, đưa ra một quyết định. Chu Hằng sửng sốt, kiếm quý báu như thế mà tiện tay tặng người? Lúc nào mà đại mỹ nữ này rộng rãi như thế, lúc trước cứu nạng một mạng còn chưa nghe nàng nói một câu cảm ơn? Chẳng lẽ… lâu ngày sinh tình với mình? Hắn dùng ánh mắt khó hiểu nhìn Lâm Phức Hương, hỏi: – Không lẽ là cô thích ta đó chứ? – Cái… cái gì! Lâm Phức Hương lập tức nhảy dựng lên như mèo bị đạp đuôi: – Bổn tiểu thư thích ngươi? Ngươi nằm mơ hả! Cái tên khốn đáng ghét nhà ngươi, ta muốn giết ngươi! – Vậy làm gì đưa kiếm cho ta? Chu Hằng lẩm bẩm một câu. – Tiểu tử thối, đừng có nghĩ sai! Lâm Phức Hương hừ hừ. – Địa Nham Vân Thạch này hết sức quý giá! Không, là vô cùng quý giá, cho nên bổn tiểu thư mới có thể tặng Sương Hàn Kiếm cho ngươi, xem như trả trước một phần thù lao! – À! Chu Hằng gật đầu, tuy nhiên Địa Nham Vân Thạch này rốt cuộc là dùng làm gì, lại quý giá như vậy, làm cho Lâm Phức Hương không tiếc tặng ra một thanh bảo kiếm có thể gọi là thần binh? Hơn nữa đây là thù lao trả trước! Nhìn thấy ánh mắt nghi hoặc của Chu Hằng, Lâm Phức Hương thở dài, đành phải giải thích: – Địa Nham Vân Thạch có thể dùng để luyện chế Pháp khí! – Pháp khí? Vẻ nghi hoặc của Chu

Hằng chẳng những không giảm bớt, lại còn tăng thêm. Vốn hắn chỉ không biết Địa Nham Vân Thạch, hiện tại lại thêm một cái Pháp khí. – A, bổn tiểu thư nói nhiều thêm mấy câu với ngươi liền muốn chết mất! Lâm Phức Hương thiếu chút vỗ đầu đấm ngực. – Rốt cuộc ngươi từ cái góc quê mùa nào bò ra, làm sao mà ngay cả Pháp khí cũng không biết? Chu Hằng bĩu môi, tự nhiên sẽ không tiếp lời. – Nói đến Pháp khí,vậy phải nói đến linh lực, còn phải nói đến cảnh giới võ đạo… Phiền chết mất, phiền chết mất! Lâm Phức Hương dậm chân liên tục, sau đó dùng ánh mắt hung tợn nhìn chằm chằm Chu Hằng, như muốn nuốt sống hắn. Thấy Chu Hằng một bộ dáng không quan tâm, nàng không khỏi thở dài, ủ rũ cúi đầu nói: – Vậy cái gọi là đăng thiên lộ ngươi cũng nên biết chứ? – Biết! Ánh mắt Chu Hằng sáng ngời, đây chính là mục tiêu mà hắn phấn đấu, đạp thiên lộ, kiếm khiếu cửu thiên! – Thật không dễ dàng, cũng còn có thứ mà ngươi biết! Lâm Phức Hương khen một câu. – Nè nè nè, sao ta không cảm thấy đây là câu khen ngợi? – Bổn tiểu thư vốn đã không có khen ngươi! Lâm Phức Hương trợn trắng liếc hắn, dưới ánh sáng mờ ảo, cái liếc xéo này trở nên nhu mì ngàn vạn, làm cho hang động như sáng thêm vài phần. – Cái gọi là đăng thiên lộ, chính là khi đạt tới Luyện Thể Cảnh đỉnh phong, cố gắng cộng hưởng với thiên địa, lĩnh ngộ đạo tự nhiên! – Phải biết, sức người có tận cùng, toàn thân ngươi chứa đầy chân nguyên lực, vậy thì có thể chứa được bao nhiêu? – Cường giả trong truyền thuyết có thể một quyền sụp núi, một chưởng ngăn sông, đã làm như thế nào? Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong nhiều nhất có thể một quyền nổ nát tảng đá to cỡ bò mộng, mà đó đã là lực lượng đáng sợ khiến lòng người run rẩy! Mà một quyền nổ núi, một chưởng ngăn sông, đây thật là con người có thể làm được? Chu Hằng không khỏi toát ra vẻ hướng tới, trong lòng toát ra một cỗ hào hùng, hắn nhất định sẽ trở thành cường giả như vậy! Nhìn thấy tự tin vô cùng mãnh liệt trên mặt Chu Hằng, làm cho nam tử trẻ tuổi này như thanh kiếm sắc bén rời vỏ, chớp động hào quang chói mắt, trong lòng Lâm Phức Hương không khỏi toát ra một cỗ rung động, có một loại nhu tình say lòng. Nhưng nàng lập tức nghĩ tới chỗ đáng ghét của Chu Hằng, khóe miệng co rút một chút, liền xua tan hết cỗ nhu tình này, nói: – Đến được Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong, võ giả khai thác tiềm năng thân thể cơ bản đã đạt đến cực hạn, muốn tiến thêm một bước, phải

khai phá đan điền! – Khai phá đan điền? Trong lòng Chu Hằng khẽ động, hắn từng nghe phụ thân lơ đãng có nói, đan điền có liên quan đến đăng thiên lộ thần bí, không ngờ tới lại nghe được từ người thứ hai

– Đan điền là một chỗ đặc thù, là một cái nội thế giới! Lâm Phức Hương cố gắng hồi tưởng lời của phụ thân nói: – Tuy rằng chúng ta bây giờ không thể nội thị đan điền, nhưng bổn tiểu thư có thể rất chịu trách nhiệm nói cho ngươi, đan điền mặc dù ở trong thân thể, nhưng tự thành một cái thế giới, có thể phóng to vô cùng! Không thể nội thị đan điền? Chu Hằng mỉm cười, lúc hắn 8 tuổi đã có thể nội thị đan điền, dĩ nhiên không phải bởi vì hắn là quái thai, mà là bởi trong đan điền có một thanh quái kiếm! Đan điền, nội thế giới, phóng to vô cùng? Hắn lập tức tỉnh ngộ ra, hỏi: – Sau khi đạt tới Luyện Thể đỉnh phong, có phải sẽ tồn trữ chân nguyên lực vào trong đan điền? – Hừ hừ, ngươi còn không tính là ngốc như con heo, cuối cùng phản ứng lại được! Lâm Phức Hương rất thích đả kích Chu Hằng, điều này làm trong lòng nàng rất là vui vẻ. – Tuy nhiên, không đơn giản như ngươi nghĩ, nếu muốn tồn trữ lực lượng vào trong đan điền như các bộ phận thân thể khác, trước tiên cần phải mở ra đan điền! – Cái gọi là đăng thiên lộ, chính là mở ra đan điền, thành công, có thể đột phá cực hạn thân thể, đi vào thiên địa võ đạo mới! – Thất bại thì sao? Chu Hằng tiếp lời. – Tiếp tục đánh vào thôi, sao ngươi đần như vậy! Lâm Phức Hương lập tức cười duyên. Khóe miệng Chu Hằng co rút, đột nhiên có xúc động muốn hung hăng đánh mông nữ nhân một trận. – Khụ khụ! Lâm Phức Hương hắng giọng: – Ngươi cứ luôn cắt ngang ta, bổn tiểu thư nói đến sang năm cũng nói không xong! “…..” Chu Hằng không lời chống đỡ, cảm thấy đại mỹ nữ này lại phát huy từ này đến đỉnh điểm

– Nói là như vậy, tuy nhiên mở ra đan điền cũng là một chuyện nguy hiểm, một chút không khéo sẽ làm đan điền nứt vỡ. Tuy rằng như thế sẽ không chết, nhưng cũng mất đi hy vọng tiến tới, chỉ có thể cả đời chết già ở Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong! Lâm Phức Hương nói tiếp, sắc mặt cũng dần trở nên thận trọng: – Bình thường mà nói, ban đầu đan điền của mỗi người đều có kích cỡ như nhau, là không gian hình tròn lớn cỡ 1m. – Một khi thành công mở ra đan điền, sẽ chân chính tạo thành một cái nội thế giới, có thể kết nối với thiên địa tự

nhiên. Đến lúc đó, võ giả sẽ không phải hấp thu luyện lấy chân nguyên lực trong thức ăn nữa, mà là trực tiếp hấp thu linh khí trong trời đất, hình thành linh lực của bản thân, tồn trữ trong đan điền. Chu Hằng không khỏi hít thở mạnh hơn, Lâm Phức Hương nói những lời này như mở ra một mảnh thế giới mới cho hắn, làm hắn sinh ra cảm giác nhỏ bé như ếch ngồi đáy giếng, trước giờ chưa từng có. – Hấp thu linh khí, kết nối với thiên địa, thoát thai hoán cốt, võ giả chẳng những có thể thu được không gian tăng lên lực lượng lớn hơn, hơn nữa còn có thể thêm được trăm năm thọ nguyên! Lâm Phức Hương nói tiếp. Tăng thêm trăm năm thọ nguyên, vậy không phải có thể sống thêm một đời? Khó trách nói là đăng thiên lộ! – Trên Luyện Thể Cảnh, gọi là Tụ Linh Cảnh, tên như ý nghĩa, chính là tụ đầy linh khí trong đan điền, tổng cộng có ba tiểu cảnh giới, gọi là tam trọng thiên! Lâm Phức Hương cũng mặc kệ Chu Hằng có tiếp thụ được hay không, nói ra toàn bộ những gì mà mình biết. Chu Hằng suy ngẫm, trái tim đột nhiên đập mạnh lên, hỏi: – Chiếu theo ngươi nói, không gian đan điền càng lớn, như vậy có thể tồn trữ linh lực càng nhiêu, cũng có thể bùng phát ra lực lượng càng lớn hơn? – Không sai! Lâm Phức Hương gật đầu: – Nói thì nói như vậy, nhưng nghĩ lại thì mở rộng không gian đan điền là chuyện khó khăn cỡ nào. Ngoài những thiên tài có thiên phú dị bẩm, từ nhỏ đan điền đã lớn hơn người thường, vậy thì không gian đan điền của cường giả Tụ Linh Cảnh bình thường cũng không xê xích bao nhiêu. Không gian đan điền của mình đã lớn gấp đôi trước kia! Lúc này Chu Hằng mới biết được Mặc Quả kia quý giá cỡ nào, có thể mở rộng không gian đan điền! Có nghĩa nếu hắn tiến vào Tụ Linh Cảnh, sẽ có được lực lượng gấp đôi cường giả Tụ Linh Cảnh bình thường! Đương nhiên, cũng có nghĩa là hắn linh lực mà hắn cần phải hoàn thành tích lũy sẽ tăng lên rất lớn, nhưng có đoạn kiếm màu đen cung cấp lực lượng, hắn căn bản không cần phải lo! – Nè, ngươi ngây ngốc gì đó? Lâm Phức Hương thấy Chu Hằng lại bắt đầu ngẩn người như không thấy nàng, ngọn lửa trong lòng lập tức vùn vụt trào lên. Chu Hằng cười hỏi: – Nhất thời nghĩ tới chuyện khác, thất thần! Vậy trên Tụ Linh Cảnh, có còn cảnh giới cao hơn hay không? – Đương nhiên là có! Lâm Phức Hương ra oai nghênh mặt ngọc lên cao, nhưng lập tức lại xịu xuống. – Phụ thân nói ta không thể theo đuổi quá cao xa, cho nên không nói cho ta biết

sau Tụ Linh Cảnh là còn cái gì! Chu Hằng gật đầu tỏ vẻ đồng ý, làm người phải đặt chân từng bước thật tốt, đứng cho vững vàng, một cái mục tiêu rộng lớn đương nhiên là cần thiết, nhưng chỉ sợ đặt quá cao xa làm bản thân mình bị lạc lối. – Chẳng qua, hình như lạc đề rồi, ta hỏi là Địa Nham Vân Thạch rốt cuộc dùng để làm gì? – Xì, còn không phải bởi vì ngươi quá dốt đặc, làm hại bổn tiểu thư cần phải giải thích từ đầu tới đuôi một lần! Lâm Phức Hương lại trợn trắng liếc xéo Chu Hằng, giống như liếc mãi không chán: – Trước đó có nói, Địa Nham Vân Thạch có thể chế Pháp khí, mà cái gọi là Pháp khí chính là vũ khí ít nhất phải cấp bậc Tụ Linh Cảnh mới sử dụng được, có thể dẫn động thiên địa linh khí, tăng lên uy lực công kích! – Pháp khí chia làm 10 phẩm, thập phẩm kém cỏi nhất, nhất phẩm tốt nhất. Pháp khí thập phẩm có thể cung cấp lực lượng tăng phúc 1 thành cho võ giả, còn Pháp khí nhất phẩm có thể đạt tới 10 thành! Chu Hằng hơi kinh hãi, tăng lên 10 thành lực lượng,vậy thực lực hai người vốn là xấp xỉ sẽ có thể xuất hiện tình huống nghiền ép nghiêng sang một bên! – Tiểu tử ngốc, hiện tại biết Địa Nham Vân Thạch này quý giá rồi chứ? Lâm Phức Hương tràn đầy tươi cười. – Bổn tiểu thư tìm được một cái quặng mỏ Địa Nham Vân Thạch, đây chính là công lao to lớn! Nàng nhìn Chu Hằng, lại nói: – Yên tâm, bổn tiểu thư là người nói nghĩa khí, sẽ không nuốt hết công lao của ngươi! Chờ qua năm mới, ngươi đến Cửu Linh Tông tìm bổn tiểu thư, ta sẽ nói phụ thân thu ngươi làm đồ đệ! Cửu Linh Tông? Chu Hằng không khỏi sửng sốt, hắn nhớ tới lệnh bài thân phận của cỗ thi thể thần bí trong thung lũng, một mặt có ghi hai chữ “Cửu Linh”, chẳng lẽ lúc người kia còn sống chính là môn hạ của Cửu Linh Tông? Vậy cũng quá trùng hợp đi chứ!

Chương 16: Kim Quan Xà

Tuy rằng mấy ngày ở chung, Chu Hằng tin tưởng Lâm Phức Hương không phải người xấu, chỉ có chút tính tình đại tiểu thư, nhưng Nguyệt Ảnh Tâm Quyết có liên quan quá lớn! Hiện tại hắn có thể khẳng định, người chết trong cốc kia đương nhiên là tồn tại Tụ Linh Cảnh, mà có thể khiến một vị cường giả Tụ Linh Cảnh vô cùng quý trọng, thậm chí vì thế mà chết, Nguyệt Ảnh Tâm Quyết này sẽ quý giá cỡ nào? Hắn cùng Lâm Phức Hương từ biệt tách ra ở cửa hang. Một người vội vàng chạy về Cửu Linh Tông báo cáo tin tức Địa Nham Vân Thạch, người khác phải tham dự lễ mừng cuối năm gia tộc, dù sao đã xác định thời gian gặp lại, cộng thêm đều là người trẻ tuổi, cũng không có gì luyến tiếc. Hai người đều sảng khoái mỗi người một hướng, nhanh chóng biến mất ở hai đầu núi rừng. Không có một đại tiểu thư đáng ghét, lỗ tai của Chu Hằng lập tức yên lành hơn nhiều, một lòng võ đạo nhanh chóng ném bóng dáng yêu kiều kia ra sau đầu, chỉ có khi ngón tay ngẫu nhiên quét qua chuôi kiếm bên hông, mới bỗng nhớ lại, khó tránh khỏi cười khẽ. Lâm Phức Hương chưa nói Cửu Linh Tông ở đâu, chỉ là nói cho Chu Hằng, ngay cả người mù cũng tìm được. Mà Sương Hàn Kiếm chính là tín vật, chỉ cần bày ra, tự nhiên sẽ có người tiếp đón hắn. Giọng điệu của nàng cũng giống như những người Bạch Ngọc Cốc, giống như Cửu Linh Tông, Bạch Ngọc Cốc đều là tồn tại nổi tiếng, hắn chưa nghe nói qua chỉ có thể quy kết là mình kiến thức nông cạn! Trên thực tế cũng phải, Chu Hằng ở Chu gia luôn luôn bị cô lập, ai lại nói chuyện với vị thiếu gia phế vật này. Còn phụ thân Chu Định Hải lại quanh năm bôn ba bên ngoài, ngẫu nhiên trở về cũng chỉ quan tâm "bệnh tình" của hắn, làm sao lại đi nói chuyện võ đạo để lại kích thích hắn chứ? Dù là con cháu thế gia võ đạo, nhưng Chu Hằng lại mãi không tiến vào vòng tròn này. Tặng Địa Nham Vân Thạch cho Lâm Phức Hương, hoặc nói là Cửu Linh Tông, Chu Hằng cũng không để trong lòng.

Bởi vì hắn căn bản không có năng lực khai thác, cũng không có con đường tiêu thụ, không có thực lực mạnh mẽ bảo hộ, một khi bại lộ gia tài khổng lồ, sẽ chỉ dẫn tới tai ương ngập đầu. Luyện Huyết Cảnh không phải điểm cuối của võ đạo, trên đó còn có cường giả Tụ Linh Cảnh. Theo Lâm Phức Hương nói, 100 cao thủ Luyện Huyết Cảnh tụ tập lại cũng không chống nổi một cường giả Tụ Linh Cảnh! Hai bên căn bản là khác biệt về chất, hoàn toàn bị nghiền ép! Nếu Chu gia lấy được quặng mỏ Địa Nham Vân Thạch này, kết quả duy nhất sẽ là bị thế lực mạnh mẽ áp bức chắp tay nhường ra, hoặc là bị nghiền thành tro bụi! Trí nhớ của hắn ngày càng tốt, ngẩng đầu nhìn trời, trong đầu lập tức hiện lên một tấm bản đồ địa hình lập thể, vị trí của hắn và Nguyên Thạch Trấn xuất hiện rõ ràng trên đó, hắn tự tin chênh lệch tuyệt đối sẽ không quá trăm mét! Đoạn kiếm màu đen vẫn mãi âm thầm cải tạo thân thể hắn, không hề nhận thức, ba tháng qua đã trở nên rõ ràng. Chu Hằng bước nhanh tới trước, tuy rằng đường núi dốc đứng, nhưng hắn cũng sắp đạt đến Luyện Thể tầng sáu đỉnh phong, cộng thêm Phi Vân Bộ thần diệu, một đường đi như đạp trên đất bằng, không hề ảnh hưởng tốc độ đi tới. “Còn cách lễ năm mới 10 ngày, nhưng với tốc độ của ta hiện giờ, 4 ngày có thể về đến Nguyên Thạch Trấn!” Trong lòng hắn nắm chắc, cũng không vội vàng, nghĩ tới nếu trở về hai tay trống trơn, vậy thì có chút không ổn, nói thế nào cũng phải chuẩn bị lễ vật cho phụ thân! “Nữ nhân hẹp hòi kia!” Nghĩ đến đây, Chu Hằng không khỏi xiết nắm tay, rõ ràng phát hiện một tòa quặng mỏ Địa Nham Vân Thạch, đó là một số tài phú khổng lồ, nhưng lúc chia tay Lâm Phức Hương lại lột đi bộ da Lục Túc Cự Đầu Thú, còn cuống theo xương cốt, răng nanh, chỉ chừa cho hắn một cái xác thú đầy máu! Hắn làm sao mang về mấy trăm cân thịt này? Chu Hằng chỉ cắt mấy khối thịt thú ở vị trí tốt nhất, những cái khác chỉ có thể bỏ đó, tuy rằng cực kỳ lãng phí, nhưng ai bảo thời gian của hắn có hạn đây chứ? Thịt yêu thú, đây là vật đại bổ với võ giả! Đi đến giữa trưa, Chu Hằng dừng lại đốt lửa, nướng thịt yêu thú đã sớm rửa sạch, chỉ một lát là mùi hương lan tỏa. Hắn cắn một cái, cảm thấy chất thịt vừa xốp lại mềm, tràn đầy đàn hồi, dù không thêm bất kỳ gia vị gì cũng vô cùng ngon lành! Khó trách được thịt yêu thú đáng giá, thứ này chẳng những là vật đại bổ, hơn nữa cũng là món ngon đỉnh cấp! Ăn xong, Chu Hằng cũng không lập tức khởi hành,

mà ngồi xuống luyện hóa thức ăn trong bụng. Tuy rằng nó khẳng định không thể so sánh với năng lượng của hắc kiếm thả ra, nhưng cũng là thịt yêu thú mà, từ nhỏ đến lớn hắn chỉ nếm qua hai lần, hơn nữa là lúc còn rất nhỏ, làm sao có thể lãng phí được

Vận chuyển Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, dưới tác dụng của công pháp, thịt yêu thú lập tức phóng ra rất nhiều năng lượng tự do, lại chuyển hóa thành chân nguyên lực, lần lượt tồn trữ vào trong cơ bắp của hắn. Năng lượng thật là mạnh, so với dã thú bình thường, cường độ năng lượng này ít nhất cũng phải gấp 10 lần trở lên! Từ góc độ về lượng, tuy rằng không thể so với hắc kiếm thả ra, nhưng cũng không kém bao nhiêu. Chỉ cần có thể cung cấp liên tục không ngừng, một ngày cũng thu hoạch không ít! "Khó trách Lâm Phức Hương nay mới 10 liền đạt đến Luyện Thể tầng chín đỉnh phong, tốc độ tu vi còn nhanh hơn phụ thân năm đó!" "Nghèo văn giàu võ, ta vẫn cho rằng Chu gia xem như nhà phú hào, nhưng so với hào môn chân chính, vậy chẳng khác gì ăn mày!" "Ta cũng không thể vênh váo, dù có hắc kiếm trợ giúp, nhưng so với con cháu hào môn chân chính, trên mặt tích lũy chân nguyên lực, ta cũng không chiếm được ưu thế quá lớn!" "Nhưng ta cũng không cần coi thường mình, trên con đường võ đạo, tích lũy chân nguyên lực chỉ là chuyện nhỏ, trọng yếu nhất chính là ngộ tính. Cũng như Lâm Phức Hương, theo nàng nói 13 tuổi đã tiến vào Luyện Cốt Cảnh, chỉ tích lũy 2 năm liền đạt đến Luyện Cốt Cảnh đỉnh phong, nhưng cho tới bây giờ mới nhìn đến một tia cơ hội đột phá Luyện Huyết Cảnh!" "Ta tu luyện Lăng Thiên Cửu Thức, trên ngộ tính tự tin không có người nào trong thiên hạ có thể so sánh được!" Chu bỗng sinh hào húng, hét dài nhảy lên, chạy vùn vùt giữa núi rừng. Đã rất gần Luyện Cốt Cảnh, đột phá chỉ trong ngày một ngày hai! Ai có thể tin được, lúc trở lại Chu gia, hắn chính là tồn tại Luyện Cốt Cảnh! Nhìn thấy hắn bỗng nhiên nổi tiếng trên lễ mừng năm mới, không biết những người trong gia tộc sẽ có biểu tình gì? Chu Hằng không khỏi lòng đầy mong chờ! Một ngày nhanh chóng trôi qua, Chu Hằng cũng không chạy giữa đêm, thời gian của hắn khá là đầy đủ, đêm khuya luyện hóa xong năng lượng tự do của hắc kiếm thả ra, hắn mỉm cười. Ngày ma, ngày mai hấp thu một lần năng lượng tự do nữa, hắn sẽ đánh vào Luyện Cốt Cảnh! Võ giả tu luyện có thể thay thế giấc ngủ ở mức nhất

định, bởi vậy tuy rằng giấc ngủ vẫn là cần thiết, nhưng thời gian có thể giảm đi rất nhiều, một ngày ngủ 3-4 tiếng là đủ rồi, chỉ có sau khi trải qua chiến đấu kịch liệt mới cần thời gian nghỉ ngơi. Sáng sớm vừa dậy, Chu Hằng cảm thấy tinh thần sảng khoái, hắn ăn xong điểm tâm liền tiếp tục đi tới, triển khai Phi Vân Bộ, tung bay như tiên, như có thể cưỡi gió mà đi

Đi ra khoảng 10 dặm, hắn bỗng ngừng bước, nghiêng đầu, bình ổn tâm tình, trong tiếng gió rít có xen lẫn mấy tiếng người gào thét, âm thanh mờ nhạt, hẳn là còn cách rất xa. Chu Hằng do dự một chút, lập tức đổi hướng, vòng lại chạy về phía phát ra tiếng hét. Phi Vân Bộ lướt nhanh, lộ trình ba bốn dặm không thành vấn đề. Chu Hằng xuyên qua một rừng cây nhỏ, chỉ thấy ở khoảng trống giữa rừng, có 5 thiếu niên đang đấu với một con cự xà! Cự xà dài gần 10m, to như thùng nước, toàn thân màu đen, nhưng trên đầu lại mọc một cái bướu thịt vàng óng như cái mão, có vẻ cực kỳ quái dị! Kim Quan Xà! Ánh mắt Chu Hằng không khỏi sáng ngời, tác dụng lớn nhất của Kim Quan Xà chính là xà đảm của nó, có thể giải bách độc, đây chính là thứ đáng giá ngàn vàn! Tuy nhiên, Kim Quan Xà trưởng thành là tồn tại Luyện Cốt Cảnh, tuy rằng Chu Hằng còn cách mấy chục mét, nhưng vẫn cảm nhận được khí tức mạnh mẽ của Kim Quan Xà, không hề kém hơn Lục Túc Cự Đầu Thú lúc trước! Luyện Thể tầng chín! Chu Hằng nắm chặt trường kiếm bên hông, nếu như không có thần binh này, gặp phải yêu thú Luyện Thể tầng chín, hắn tự nhiên không nói hai lời trực tiếp bỏ chạy, nó cũng không phải bảo vật gì đáng để hắn liều mạng! Nhưng có Sương Hàn Kiếm trong tay, hắn nắm chắc đầy đủ, thanh thần binh này tuyệt đối có thể chém đứt xương cốt Kim Quan Xà! Nhìn lại 5 thiếu niên kia, bị yêu thú Luyện Thể tầng chín công kích hoàn toàn lộ rõ thế thua, tuy nhiên có một thiếu niên dẫn tới Chu Hằng chú ý. Thiếu niên kia sắc mặt lạnh lùng, khí tức không mạnh bằng yêu thú, nhưng tuyệt đối vượt qua Chu Hằng. Tu vi như vậy hẳn là ở Luyện Thể tầng bảy hoặc là tầng tám, theo lý mà nói, hắn căn bản không thể nào là đối thủ của Kim Quan Xà. Nhưng hắn dựa vào một thanh đại đao xanh bếc, tung hoành múa lên, không ngờ có thể đấu sức được với Kim Quan Xà. Tuy rằng mỗi lần đều bị chấn lảo đảo lui lại, nhưng cũng không có thế thua rõ ràng! Chậc, nếu như thiếu niên này đạt đến Luyện Thể tầng chín, có thể nào áp chế được yêu thú trên

lực lượng hay không? Nhưng chỉ có là vậy thì vẫn không đủ, Kim Quan Xà hoàn toàn chiếm cứ chủ động trên sân, thân rắn khổng lồ lại vô cùng linh hoạt, không ngừng xuyên qua chạy lại, làm cho 5 người không ngừng rút lui. Tình huống hiện tại đã không phải là 5 người muốn giết rắn cướp bảo, mà là Kim Quan Xà này không chịu tha cho bọn họ, muốn biến 5 người này thành bữa cơm trong bụng! Yêu thú dĩ nhiên là vật đại bổ của võ giả, nhưng ngược lại, võ giả cũng là thuốc bổ cho yêu thú. – A…. Trong tiếng hét thảm vang lên, một thiếu niên bị Kim Quan Xà quấn lấy thân thể, tiếp theo thân rắn co rút, cả người hắn lập tức vang lên tiếng xương cốt vỡ vụn, rắc rắc như đốt pháo. Máu toàn thân không lưu chuyển được, mặt bị nghẹn đỏ rực, thân rắn lại co rút, bùm một cái, hai mắt bị nhồi nổ, tai mũi miệng phun máu, bộ dáng thê thảm cực điểm. Ngay cả giãy giụa cũng chưa, lập tức chết ngay! – Thạch Hổ! Bốn thiếu niên hét lớn, tràn đầy giận dữ. Trong lòng Chu Hằng thở dài, triển khai Phi Vân Bộ,vù một cái, nhảy xuống từ ngọn cây, bắn như mũi tên về phía Kim Quan Xà. Keng, Sương Hàn Kiếm rời vỏ, một kiếm chém ra, từng bóng kiếm như thác nước trút xuống. Đó là Phi Bộc Kiếm Pháp! Nếu như sử dụng Lăng Thiên thức thứ nhất, uy lực quả thật mạnh mẽ, nhưng tu vi của hắn hiện giờ chỉ có thể chém liên tục 5 kiếm. Như vậy không đảm bảo nhất định có thể chém giết Kim Quan Xà, mà ngược lại một khi kiệt sức, hắn nhất định phải chết! Lăng Thiên thức thứ hai? Vậy thì có khả năng lập tức chém ngay yêu thú này, nhưng hắn cũng sẽ rơi vào trạng thái suy yếu hoàn toàn, giao sống chết của mình cho bốn người xa lạ? Đương nhiên là Chu Hằng sẽ không làm thế!

Chương 17: Vong Ân Phụ Nghĩa

Thấy có người tương trợ, bốn gã thiếu niên kia đều lộ ra sắc mặt vui mừng, nhưng phát hiện khí tức Chu Hằng lộ ra thậm chí ngay cả Luyện Cốt Cảnh cũng không đạt tới, bốn người kia lập tức lộ ra vẻ mặt thất vọng. Chu Hằng bay vụt tới, triển khai Phi Bộc Kiếm Pháp, chém ra vô số bóng kiếm, từng đạo giống như thác nước trút xuống, trong lúc mờ hồ còn có thanh âm ào ào của nước. Điều này cho thấy hắn lĩnh ngộ Phi Bộc Kiếm Pháp đã đạt đến trình độ cực cao, gần như hoàn toàn nắm giữ tinh túy bộ kiếm pháp này! Trong vòng bóng kiếm, cho dù Kim Quan Xà cũng không dám khinh thường tiếp xúc, thân thể to dài uốn lượn, đầu rắn nho cao lên, từ trên cao phát động công kích. Chu Hằng mặc dù không thi triển Lăng Thiên kiếm pháp, nhưng mà tự nhiên cũng vận dụng một tia kiếm ý, tạo thành một loại áp lực vô hình cho Kim Quan Xà, cộng thêm phán đoán tình thế của hắn, Phi Vân Bộ thần kỳ, để hắn nhiều lần hóa hiểm vi di. Thấy một màn như vậy, bốn gã thiếu niên kia đều lộ ra vẻ mặt vui mừng! Tuy rằng trong số bọn họ cũng có một người có thể miễn cưỡng cùng Kim Quan Xà đối kháng, nhưng mà nên biết rằng Thạch Cương chính là Luyện Thể tầng tám a! Tiểu tử này cũng chỉ là Luyện Thể tầng sáu, không ngờ cũng có thể làm được bước này, đúng là thực sự khiến người ta không tiếp thu được. – Thần kiếm! – Thân pháp quỷ dị! Sau khi bốn người hai mặt nhìn nhau, lập tức cho ra một kết luận, bất quá bọn họ tuyệt không biết Chu Hằng còn có năng lực nắm giữ chiến cuộc càng thêm nghịch thiên, đây mới là yếu tố mấu chốt Chu Hằng có thể dùng tu vi Luyện Thể tầng sáu chống lại được yêu thú Luyện Thể tầng chín! – Cương ca, chúng ta làm sao bây giờ? Một gã thiếu niên quay sang Thạch Cương hỏi. Thạch Cương nhướng mày, do dự một lúc sau mới nói: – Dù tính cộng thêm hắn, chúng ta cũng không giải quyết được Kim Quan Xà này! Thừa dịp yêu thú này bị tiểu tử kia quấn lấy, chúng ta lập tức rời đi! – Cương ca,

người khác xuất thủ tương trợ, chúng ta làm như vậy là không chút đạo lý. – Hừ, vậy ngươi lưu lại bồi tiểu tử này cùng chết đi! Thạch Cương lạnh lùng nói. – Ta không phải có ý đó! – Chúng ta lưu lại chỉ có cùng chết, không bằng giữ lại tánh mạng quý báu, chờ sau này tu vi đại thành, lại đến giết con rắn thối này, coi như là báo thù cho hắn! Nếu không cùng nhau chết ở chỗ này, như vậy có ý nghĩa gì? Lại một thiếu niên tìm một lý do vô sỉ cho bọn hắn. – Không sai, chúng ta là hy vọng tương lai của Thạch gia, tuyệt không thể chết ở chỗ này! Đi! – Cương ca, vũ khí của tiểu tử kia chính là thần binh, cùng tiểu tử này chôn cùng có phải quá đáng tiếc hay không? Tên thiếu niên thứ ba không cam lòng nói, ánh mắt tràn đầy tham lam nhìn về phía Sương Hàn Kiếm. – Ngươi là heo sao? Thạch Cương hừ lạnh một tiếng: – Yêu thú ăn được binh khí sao? Chờ tiểu tử này bị Kim Quan Xà ăn, chúng ta quay lại lấy binh khí là được rồi. – Không sai! Ba người khác ánh mắt sáng lên, bốn người đồng loạt lui về phía sau, đột nhiên rẽ qua chỗ khác, vù vù biến mất không thấy. Chu Hằng biết lòng người hiểm ác, nhưng mà vẫn tin trong lòng mỗi người vẫn tồn tại một giới hạn cuối cùng, nhưng bốn người này lại khiến hắn kinh ngạc trố mắt, cuối cùng biết mình đánh giá quá cao trình độ vô sỉ của con người rồi. Trách không được trên thế giới này không có người nào nguyện ý làm người tốt. Trong lòng hắn hừ lạnh một tiếng, cũng không để chuyện này ở trong lòng, bởi vì hắn cũng không trông mong những người này hỗ trợ, mà sau khi bọn họ rời đi, hắn cũng có thể không hề cố kỵ gì thi triển Lăng Thiên thức thứ hai! Tốc chiến tốc thắng! Qua một hồi nữa, khẳng định bốn người này sẽ trở về xem xét, mình nhất thiết phải mau chóng giết chết Kim Quan Xà này, sau đó nhanh chóng rời đi, đợi sau khi khôi phục thì không cần sợ nữa. Lăng Thiên thức thứ hai! Chu Hằng thân hình dừng lại, trường kiếm đưa ra, một cỗ khí thế đáng sợ từ trên người hắn phát ra, hình thành một sóng xung kích, hung hăng ép tới Kim Quan Xà. Động tác của Kim Quan Xà không khỏi chậm lại, tâm linh bị một cỗ áp lực lớn bao phủ. Yêu thú hung tàn, tâm linh bị cảnh báo lại trong thời gian quá ngắn

Chu Hằng nắm trong chớp nhoáng này, trường kiếm chém ra! – Rầm, rầm, oanh! Hắn không giữ lại chút lực lượng nào, thân kiếm vận chuyển, thiên địa cũng vận chuyển theo, vô số lực lượng không thuộc về Chu Hằng cũng nhao nhao tụ tới thân

kiếm, không ngừng gia tăng uy lực một kiếm này. Kim Quan Xà dù sao cũng là yêu thú Luyện Thể tầng chín, trong nháy mắt trường kiếm tập kích, rốt cục làm ra phản ứng, nó vẫy cái đuổi, hung hăng quật tới Chu Hằng. Chém! Chu Hằng bạo hống một tiếng, Sương Hàn Kiếm chém xuống, kiếm phong sắc bén dưới lực lượng cuồng bạo gia trì, không chút dừng lại chém mở vảy Kim Quan Xà, cắt thân thể cứng cỏi của nó, chặt đứt xương cốt rắn chắc còn hơn bách luyện của hắn! – Hưu! Một cái đầu rắn bay múa trên không trung. Đuôi rắn đập đến! Phi Vân Bộ! Chu Hằng mạnh mẽ hít vào một hơi, thân hình uyển chuyển khó tin trên không trung, vù, hắn mạnh mẽ tà tà trượt ra mười thước, nặng nề đập lên mặt đất, điên cuồng phun ra một ngụm máu tươi, toàn thân dâng lên cảm giác suy yếu. Lăng Thiên thức thứ hai hút hết tất cả lực lượng của hắn, cộng thêm mạnh mẽ thi triển Phi Vân Bộ, càng tạo thành tổn thương nặng nề cho hắn. Hắn hiện tại ngay cả một ngón tay cũng không nhúc nhích được! Đây là thân thể hắn đã trải qua một lần Lăng Thiên thức thứ hai tấn công, cho nên có năng lực thích ứng nhất định, nếu không chắc chắn bị thương nặng hơn. Thi thể không đầu của Kim Quan Xà điên cuồng co rúm, đuôi rắn giống như roi thép, quất lên mặt đất để lại một vết sâu! Nếu bị nó quất lên người, bảo đảm xương cốt toàn thân sẽ bị đập nát. Chu Hằng lúc này chỉ có thể cầu nguyện đuôi rắn này sẽ không tiếp tục quất lên người hắn, hắn lập tức triển khai Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, tận khả năng khôi phục năng lực hành động. Vận khí của hắn không tồi, Kim Quan Xà mất đầu, lúc sắp chết giãy dụa cũng không còn chính xác (ý nói không quất lên người hắn), chỉ là rắn sống dai, giằng co 10 phút mới yên tĩnh lại, máu tươi xanh biếc chảy đầy mặt đất

Chu Hằng nắm bắt thời gian khôi phục sức khỏe, hắn biết bốn người Thạch gia khẳng định sẽ trở lại. Một phút, 2 phút… 10 phút… Mười lăm phút! Chu Hằng đứng lên, mặc dù mới chỉ khôi phục được hai thành lực lượng, nhưng hắn vẫn không kéo nổi. Sương Hàn Kiếm múa lên, thân thể Kim Quan Xà từng chút một bị chém mở ra, Chu Hằng thở hồng hộc, lực lượng không đủ, cho dù là thần binh lợi khí cũng rất khó phá được da thịt yêu thú này. Hắn cũng không biết xà đan ở đâu, chỉ có thể phá mở từng chút một từ đầu tới, cho tới tận khi rạch được ba thước, rốt cuộc hắn tìm được xà đan của Kim Quan Xà, một khỏa bằng nắm tay toàn thân xanh biếc. Bất kỳ bộ phận nào

của đều cứng cỏi, xà đan này cũng co dãn mười phần, dùng ngón tay nhấn lên cũng chỉ hơi biến hình chứ không rạn nứt. Chu Hằng cất xà đan đi, lại rút ra xà nha (răng rắn), đây là thứ có thể bán được một khoản lớn, chỉ là xa xa không thể so sánh với xà đan. Trong lúc hắn đang muốn lột da, một cảm giác bất an đánh úp lại, dường như một tảng đá ném vào mặt hồ yên tĩnh, tạo nên vô số gợn sóng. Hắn lập tức quay đầu nhìn lại nơi phát ra cảm giác bất an, chỉ thấy bốn người Thạch gia vừa lúc từ trong rừng cây đi ra. Ở trong tưởng tượng của bốn người Thạch gia, bây giờ Chu Hằng sớm nên bị Kim Quan Xà nuốt sống, bọn họ chỉ cần đến lấy bảo kiếm của đối phương để lại. Nhưng mà một màn trước mắt lại khiến bọn họ sợ ngây người. Kim Quan Xà không ngờ đã chết! Điều này sao có thể! Khi nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng kia của Chu Hằng, ý nghĩ đầu tiên của bốn người chính là trốn, trốn thật xa! – Hừ, nỏ mạnh hết đà! Thạch Cương lại lập tức cười lạnh, hắn nhìn Chu Hằng, khóe miệng hơi hơi gợi lên: – Để lại kiếm trong tay ngươi xuống, lưu lại đồ vật ngươi lấy được từ Kim Quan Xà, ta có thể tha cho ngươi một mạng! Được hắn đề tỉnh, ba người Thạch gia khác đều bừng tỉnh đại ngộ, Chu Hằng chỉ có tu vi Luyện Thể tầng sáu, có thể đánh chém Kim Quan Xà tuy rằng rất khó tin, nhưng mà cũng không phải hắn có năng lực, tất nhiên phải bỏ ra cái giá đáng sợ phải trả! Tiểu tử này chỉ mạnh mẽ chống đỡ thôi, nếu không đối mặt với bốn người vong ân phụ bọn họ làm sao không động thủ? Phi, bọn họ mới không phải vong ân phụ nghĩa, cũng không ai cầu cứu tiểu tử này à. Chu Hằng tươi cười, tức giận vì đám tiểu nhân này? Không đáng! Hắn giơ giơ Sương Hàn Kiếm lên, nói: – Ta cũng coi như đã cứu các ngươi một mạng, hơn nữa Kim Quan Xà này là một mình ta đánh chém, dựa vào cái gì phải cho các ngươi? – Không có nhóm ta lúc trước tiêu hao hơn phân nửa lực lượng yêu thú này, ngươi có thể đánh chém sao? Thạch Cương khinh thường cười: – Không cần kéo dài thời gian khôi phục, dùng tu vi Luyện Thể tầng sáu đánh chết yêu thú Luyện Thể tầng chín, cũng không phải một thời ba canh có thể làm được! – Cương ca, vì sao không làm thịt hắn? Một người nhỏ giọng hỏi, thả tiểu tử này còn sống rời đi, chẳng phải là đưa chuyện bọn họ làm ác ra ánh sáng sao? – Ngươi tên đần độn này, tiểu tử này có thể đánh chém Kim Quan Xà, ai biết hắn liều mạng sẽ có lực lượng kinh khủng cỡ nào, ngươi muốn chết thì lên đi!

Người còn lại cũng nhỏ giọng nổi giận mắng. Thạch Cương cười lạnh, hắn tự nhiên không phải thiện tâm để cho Chu Hằng rời đi, nếu ra tay thì sẽ không chút lưu tình, nếu không cố kỵ Chu Hằng còn có con bài chưa lật gì, hắn chắc chắn sẽ không buông tha một thiên tài ở Luyện Thể tầng sáu đã đánh chém yêu thú Luyện Cốt Cảnh như vậy! Bản tính bạc bẽo, đê tiện vô sỉ! Chu Hằng lành lạnh cười, trường kiếm trong tay rung lên, ánh mắt lạnh như băng đảo qua bốn người từng bước ép tới, tuyệt nhiên nói: – Ta lúc này thề, nhất định phải đánh chém bốn người bọn ngươi, nếu vi phạm lời thề này, không bằng heo chó! Bốn người Thạch Cương ai cũng biến sắc, bọn họ có thể từ trong lời nói xuôi tai của Chu Hằng nghe ra sát khí không hề che giấu! Không biết vì sao khiến toàn thân bọn họ phát lạnh! – Một khi đã như vậy, vậy không lưu ngươi được! Thân hình Thạch Cương cấp tốc vọt tới, đại đao xanh biếc chém ra, bắn ra một mảnh hắn quang. – Rửa cổ chờ chết đi! Chu Hằng cũng không đón đỡ, mà lại triển khai Phi Vân Bộ cấp tốc lách qua, sau khi thân hình phiêu dật chuyển biến vài cái, từ trong phong tỏa của bốn người dễ dàng thoát thân, trong nháy mắt rời xa trăm thước. Thạch Cương đạp bước đuổi theo, hắn chính là cao thủ Luyện Cốt Cảnh, tốc độ tuyệt đối trên Chu Hằng, nhưng mà thân hình hắn vừa vọt lên, đã thấy rõ ràng Chu Hằng quỷ dị đổi hướng. Chờ hắn dừng bước lại xoay người lại, Chu Hằng cũng đã chạy ra khỏi hơn trăm thước, lọt vào trong rừng cây. Này căn bản không đuổi kịp! – Cương ca, chúng ta làm sao bây giờ? – Thu thập Kim Quan Xà một chút, chúng ta về gia tộc! Có Kim Quan Xà này, lần này nhất định có thể áp đảo được Thạch Thanh Phong! – Vâng! Ba người khác đều đáp ứng một tiếng, trên mặt lộ ra vẻ phấn chấn. Thạch Thanh Phong là một thiên tài khác của Thạch gia, tư chất cao hơn Thạch Cương một bậc, đảm nhiệm chức vị gia chủ Thạch gia tiếp theo căn bản là chuyện giữa hai người, là người hầu của Thạch Cương, tự nhiên bọn họ hy vọng Thạch Cương có thể áp đảo Thạch Thanh Phong.

Chương 18: Đuổi Giết

Chu Hằng triển khai Phi Vân Bộ, tốc độ nhanh như thiểm điện, rất nhanh đã bỏ xa vài dặm. Hắn tìm một cái hốc cây sạch sẽ ẩn nấp, tiếp tục khôi phục chân nguyên lực, sau nửa ngày mới lần nữa mở mắt, một đạo hàn mang hiện lên, giống như một tia chớp xẹt qua. Tu vi chẳng những phục hồi, hơn nữa còn tiến cảnh nhẹ, nhảy tới Luyện Thể tầng sáu đỉnh phong! Có thể tấn công Luyện Cốt Cảnh! Chu Hằng nín một bụng lửa giận, bốn người Thạch Cương vong ân phụ nghĩa, chẳng những không có chút cảm kích, ngược lại còn nổi lên tham niệm, sát niệm với hắn, người như vậy tuyệt đối không xứng tiếp tục sống trên đời! Đợi đột phá đến Luyện Thể tầng bảy, sẽ là lúc giết sạch bốn súc sinh vong ân phụ nghĩa kia! Chu Hằng ninh tâm tĩnh thần, bài trừ hết thảy tạp niệm, lập tức tiến vào cảnh giới vô dục vô niệm, vận chuyển chân nguyên lực, bắt đầu tấn công Luyện Cốt Cảnh! Luyện Bì Cảnh là dễ dàng nhất, chỉ cần không phải đầu heo ngốc ngếch, như vậy trong vòng mười ngày ắt có thể nhập môn, bước ra bước đầu tiên của võ đạo. Mà Luyện Nhục Cảnh lại khó đột phá hơn nhiều, trong mười võ giả nhiều nhất chỉ có một nửa có thể đột phá. Mà Luyện Cốt Cảnh chính là bước ngoặt, đủ để hạ gục chín thành võ giả! Chu gia tổng cộng có tát cả 327 tộc nhân Luyện Nhục Cảnh, nhưng đạt tới Luyện Cốt Cảnh cũng chỉ có 74 người, Luyện Huyết Cảnh thì càng thiếu, chỉ có sáu người! Có thể thấy được con đường võ đạo càng về sau thì càng gian nan. Từ điểm đó cũng có thể thấy được, ngộ tính trọng yếu cỡ nào, càng ở cảnh giới cao, tầm quan trọng của ngộ tính lại càng nổi bật. Chu Hằng không vội không nóng nảy, thân dung thiên địa, tâm tình thả lỏng, trong đầu thầm niệm Lăng Thiên Cửu Thức, vũ động đoạn kiếm màu đen trong một mảnh ngân hà vô biên, giống như có thể trấn áp tang thương muôn đời. Hắn bắt đầu tấn công lá chắn Luyện Cốt Cảnh. Mười hai tầng Luyện Thể, chính là đem chân nguyên lực tồn trữ vào trong

da, thịt, cốt, máu. Sau khi đạt tới Luyện Nhục đỉnh phong, cơ thể rắn chắc vô cùng, nên muốn đột phá chướng ngại tầng này vô cùng khó khăn. Lăng Thiên Cửu Thức không ngừng vũ động trong người, chân nguyên lực nhao nhao hóa thành từng lợi kiếm màu đen, mãnh liệt tấn công tầng chắn, hưu hưu hưu, như vạn mũi tên bắn ra một lượt, chỗ bắp thịt tay trái bị chân nguyên lực xuyên thủng, tiến về phía xương cốt. Sau đó là tay phải, bụng, vai trái, đùi phải, làn tới toàn thân. – Ầm! Thân thể hắn chấn động, hai mắt bỗng nhiên mở ra, mỗi mắt hiện ra một thanh hắc kiếm còn tối hơn đêm đen, tiếp đó dần dàn nhạt đi. Luyện Cốt Cảnh! Chu Hằng nhìn lên tinh không, lúc này trăng sáng chưa lên quá đỉnh đầu, đột phá Luyện Cốt Cảnh nhiều nhất chỉ mất ba canh giờ. Năm đó phụ thân Chu Định Hải lại mất thời gian một tháng! Chu Hằng không tự mãn, xuất môn một chuyến, hắn học được rất nhiều kiến thức, tốc độ tu luyện của hắn ở Nguyên Thạch Trấn có thể nói yêu nghiệt, nhưng phóng ra thế giới bên ngoài, tuy rằng vẫn hết sức kinh người, nhưng chưa chắc không có người vượt qua hắn. Hắn lẳng lặng chờ đợi khuya tới. – Ông! Trong đan điền, đoạn kiếm màu đen chấn động, đúng giờ phóng ra lượng lớn năng lượng tự do, thông qua máu cấp tốc tràn vào trong cơ thể. Chu Hằng nội thị, lập tức có thể kết luận, năng lượng thả ra lại tăng lên. Nguyệt Ảnh Tâm Quyết triển khai, Chu Hằng nhao nhao hấp thu năng lượng tự do này lại, da, thịt đã hấp thụ đầy đủ chân nguyên lực, mà xương cốt cũng đã đả thông, giống như con nít kêu khóc không cho ăn, tham lam hấp thu chân nguyên lực. Quá trình hấp thu này chính là quá trình rèn luyện thể chất

Nửa giờ sau, Chu Hằng ngừng lại, năng lượng tự do trong cơ thể đã bị hấp thu xong. Hắn thô đơn giản phóng đoán một chút, đại khái một tháng là có thể tới Luyện Thể tầng bảy đỉnh phong! Chu Hằng đứng lên, khởi động chân tay một chút, cảm thụ được lượng lượng sung túc sau khi đột phá cực hạn, hắn có cảm giác có một tòa núi cao trước mặt cũng có thể một quyền đánh nát. Thình thịch, hắn đánh ra một quyền, gốc cây to bằng miệng chén lập tức gãy gục, bụi mù nổi lên. – Lực lượng Luyện Nhục đỉnh phong khoảng 3000 cân, mà bây giờ tuy rằng đột phá chưa bao lâu, lực lượng của ta đã đạt đến 4000 cân! Chu Hằng lộ ra nụ cười thỏa mãn, thời điểm mới vừa đột phá là giai đoạn lực lượng tăng trưởng nhanh nhất, sau đó sẽ dần dần thả chậm, cho tới tận khi gặp phải tấm chắn tiếp theo,

mới không thể tăng lên tiếp. Vốn 1000 cân lực lượng này ít nhất phải cần một tháng thậm chí còn lâu hơn, nhưng ai bảo hắc kiếm chính là chí bảo, trực tiếp cho Chu Hằng nhiều năng lượng tự do tinh thuần như vậy chứ, trực tiếp rút ngắn quá trình này lại trong bốn mươi phút. Hắn dựa vào thân cây nghỉ ngơi một đêm, khi bình minh lập tức xuất phát, đi tới nơi lúc trước gặp bốn người Thạch gia, chỉ thấy trên mặt đất là một mảng cháy xém lớn. Xem ra, bốn người Thạch gia sau khi lấy hết vật đáng tiền trên người Kim Quan Xà thì thiêu sạch, hạ quyết tâm không để lại cho hắn bất kỳ vật gì. Chu Hằng cẩn thận tra xét dấu vết xung quanh một chút, thân hình nhảy ra, bay vút về phía đông nam. Bốn người Thạch gia đi không xa! Một đường vội vã đuổi theo, Chu Hằng thường thường dừng lại quan sát một chút, xác định mình có đi sai hướng hay không. Sau khi tiến vào Luyện Cốt Cảnh, tốc độ của hắn cũng đề thăng rất lớn, đại khái hơn ba giờ sau, hắn đến trước một mảnh bùn lầy thấp, chỉ thấy 8 vết chân thẳng tắp tiến về phía trước

Triển khai Phi Vân Bộ, thân thể nhẹ như lông ngỗng, mạnh mẽ bay vút qua mảnh bùn lầy, mỗi một bước hạ xuống chỉ để lại dấu chân mờ nhạt trên mặt đất, rất nhanh nó lại bị bùn đất co dãn lấp đầy. Lại bảy tám tiếng sau, sắc trời đã tối, truy tung cũng trở nên khó khăn, nhưng vào lúc này, Chu Hằng nhìn thấy ánh lửa chớp động phía xa. Tìm được rồi! Thân hình hắn nhảy lên, hưu hưu hưu, sau khi lên xuống mười mấy cái, ánh lửa phía trước càng ngày càng sáng ngời, chỉ thấy bốn người Thạch Cương ngồi bên cạnh một đống lửa, đang nướng thịt, mùi thịt thơm nức, hắn ở xa còn ngửi được. Đó là thịt Kim Quan Xà! Trong lòng Chu Hằng lập tức dâng lên một cơn tức giận, trước kia hắn ở Chu gia tuy rằng chịu đựng tộc nhân khinh bỉ, nhưng mà đê tiện vô sỉ, vong ân phụ nghĩa giống như bốn người Thạch gia này thì chưa từng thấy qua, điều này làm cho sát khí mạnh mẽ trào ra! Hắn từ trên cây nhảy xuống, nhanh chóng đi tới đống lửa, cất giọng nói: – Bốn súc sinh khoác da người cho mượn lửa chút! – Cái gì! Bốn người Thạch Cương nhao nhao nhảy dựng lên, khó tin Chu Hằng, giống như thấy quỷ vậy! Tiểu tử này lại dám chủ động tìm mọi người? Còn dám mắng bọn họ là súc sinh? – Ồ, nói các ngươi là súc sinh đúng là ủy khuất cho đám 4 chân đó, các ngươi… Súc sinh cũng không bằng! Chu Hằng tươi cười, trên mặt lại

hiện lên sát khí lành lạnh: – Các ngươi sống trên đời chỉ lãng phí lương thực. – Muốn chết! Bốn người Thạch gia đều hét to, thương thương thương, vũ khí ra khỏi vỏ, nhắm thẳng đánh tới Chu Hằng. Thạch Cương ánh mắt lạnh lùng, tâm tư hắn thâm trầm hơn rất nhiều, Chu Hằng nếu dám chủ động truy kích, vậy tất nhiên có chỗ dựa vào, không ai ngốc đi tìm chết cho mình! Chẳng lẽ nói, đối phương có năng lực đánh giết Kim Quan Xà kia sao? Có khả năng sao? Lúc này mới trôi qua hơn một ngày! Không đúng, khí tức tiểu tử này… Luyện Cốt Cảnh! Ba người khác của Thạch gia cũng phát giác hơi thở trên người Chu Hằng biến hóa rõ ràng, mỗi một người đều chấn kinh! Luyện Cốt Cảnh cũng không có cái gì quá ly kỳ, nhưng rõ ràng ngày hôm qua Chu Hằng vẫn còn là Luyện Thể tầng sáu a! Nên biết rằng từ Luyện Thể tầng sáu đến tầng bảy, chính là phải vượt qua một đại cảnh giới, sao có thể trong một đêm hoàn thành? Đây là quái thai gì? Tuyệt đối không thể! Trên đời không có yêu nghiệt như vậy, nhất định là ngày hôm qua tiểu tử này dùng biện pháp đặc thù nào đó ẩn tàng khí tức! Đúng, như thế mới lý giải vì sao hắn có thể giết chết Kim Quan Xà! Nghĩ thông suốt chi tiết này, bọn họ thở phào một hơi. – Ngươi là người phương nào? Thạch Cương vọt tới Chu Hằng, đại đao xanh biếc ra khỏi vỏ, ánh đao hàn mang chớp động. – Người diệt chó gà. Chu Hằng mờ nhạt nói, vẻ mặt không chút giả dối nào. – Chỉ có miệng lưỡi lợi hại. Thạch Cương nháy mắt ra dấu, ba người khác đều nhao nhao tản ra, vây tới Chu Hằng, đợi ba người vào chỗ, hắn nhàn nhạt thốt lên. – Giết! Bốn người đồng thời nhào tới, lưỡi dao sắc bén trong tay xẹt qua trời đêm, phân ra chém tới cổ, ngực Chu Hằng. Chu Hằng thét dài một tiếng, thi triển Phi Vân Bộ trực tiếp tới trước mặt một người, trường kiếm đâm ra, đâm thẳng tới ngực đối phương. Tên Thạch gia kia vô cùng hoảng sợ, bởi vì một kiếm này hoàn toàn lách qua phòng ngự của hắn, dường như vũ khí trong tay hắn chỉ để bài trí, không có chút tác dụng gì. – Cứu… Hắn há mồm kêu cứu, chỉ là vừa phun ra được một chữ, trước mắt đã tối sầm lại, ánh mắt không còn mở nổi nữa! Chu Hằng thu kiếm, một vòi máu tươi phụt ra từ ngực đối phương. Người nọ chỉ là Luyện Thể tầng sáu, hắn căn bản không cần sử dụng kiếm ý Lăng Thiên Cửu Thức, liếc mắt một cái đã nhìn thấy sơ hở một thức của đối phương, một kích trí mạng! – Tiểu tạp chủng! – Lớn mật! Ba người Thạch

Cương vừa giận vừa sợ, không nghĩ tới chiến lực của Chu Hằng lại đáng sợ như thế, tuy rằng võ giả Luyện Thể tầng sáu ở trước mặt Luyện Cốt Cảnh chỉ chờ bị nghiền ép, nhưng mà một chiêu lấy mạng thì quá khoa trương đi. – Phong Quyển Tàn Vân! Thạch Cương lại phẫn nộ, một đao vung ra, ánh đao chớp động phóng ra kình phong xé rách không khí. Hắn là thiên tài Thạch gia, Chu Hằng giết người ngay trước mặt hắn, coi như là đang đánh vào mặt hắn! – Chết! Hắn nhất định phải giết tiểu tử này, nếu không gia tộc sẽ không có người nào đi theo hắn nữa. Ngay cả thủ hạ của mình cũng không bảo hộ được! Hắn được xưng là một trong hai đại thiên tài Thạch gia, tự nhiên có chỗ hơn người, một đao này chém ra, đầy trời đều là đao khí bén nhọn! Tên này, rất mạnh! Chu Hằng ánh mắt căng thẳng, trong nháy mắt tâm thần yên tĩnh lại, một kiếm chém ra, đúng là Phi Bộc Kiếm Pháp. – Choang! Choang! Choang! Đốm lửa liên tiếp hiện ra, Chu Hằng chợt lui năm thước, vẻ mặt thận trọng đề phòng. Thạch Cương sắc mặt càng thêm khó coi, tuy rằng hắn bức lui đối thủ, nhưng cánh tay lại có một vết thương, chính là bị Chu Hằng một kiếm đả thương, nếu không phải hắn phản ứng kịp thì không chỉ là một vết thương đơn giản như vậy, mà có thể là cánh tay này bị chém lìa! Lực lượng tiểu tử này tuy rằng không bì kịp mình, nhưng mà năng lực ứng phó tại sao đáng sợ như thế! Phong Quyển Tàn Vân chính là một trong ba chiêu uy lực mạnh nhất của Phong Vân Đao Pháp, một hai đại tuyệt học trong Thạch gia, nhưng mà một chiêu này đánh ra chẳng những không chặt đầu được Chu Hằng, ngược lại còn khiến hắn bị thương! Hơn nữa hắn giơ đao lên, chỉ thấy lưỡi dao đã xuất hiện một vết mẻ nhỏ.

Chương 19: Trở Về Nhà

Thấy Thạch Cương bị Chu Hằng một kiếm đả thương, hai người khác đều bị đả kích mãnh liệt, không ngờ quên cả công kích. – Còn thất thần làm gì, chế trụ hắn cho ta! Thạch Cương phẫn nộ quát, hắn từ trước đến nay tự xưng là thiên tài, nhưng mà không ngờ bị một tiểu tử vừa mới tiến vào Luyện Cốt Cảnh 1 chiêu đánh bại, bảo hắn làm sao không thẹn quá hóa giận! Hai người Thạch gia trong mổng tỉnh lại, mỗi người vung đao, kiếm trong tay chém tới Chu Hằng. Ở trong mắt Chu Hằng, cũng chỉ có Thạch Cương có thể xứng làm đối thủ, về phần hai người khác… Cho dù lúc hắn chưa đột phá Luyện Cốt Cảnh cũng có thể một kiếm giết chết bọn họ. – Vù! Một kiếm cắt ngang cắt qua cổ một tên trong đó. – Đừng mơ tưởng! Thạch Cương hừ lạnh một tiếng, chém ra một đao, đao khí lạnh thấu xương lập tức điên cuồng gọt tới Chu Hằng. – Người ta muốn giết, ngươi há có thể ngăn cản được! Chu Hằng cũng hừ lạnh một tiếng, Phi Vân Bộ triển khai, rất nhanh đỡ được một đao của Thạch Cương, lần nữa đạp bước vọt tới tên kia. – Phốc! Một đạo máu tươi thổi qua, cổ tên kia lập tức vọt ta một vòi máu tươi, Chu Hằng không chút ngừng lại, thân hình lách qua nhẹ nhàng đánh bật một đao Thạch Cương trở về. – Chết tiệt! Thạch Cương nổi giận gầm lên một tiếng, Chu Hằng ở trước mặt hắn liên tục giết hai người, khiến hắn muốn nổi điên! Tên thủ hạ Thạch gia cuối cùng sợ tới mức cả người phát run, Chu Hằng ở trong mắt hắn đã giống như tử thần, cho dù Thạch Cương thì thế nào, căn bản không bảo vệ được tính mạng của hắn! Hắn đột nhiên phát ra tiếng thét chói tai, lập tức quay đầu bỏ chạy. – Trở về! Thạch Cương phẫn nộ quát, hắn cũng không phải muốn đối phương tương trợ, mà tộc nhân này chạy trốn chẳng phải nhận định hắn không bằng Chu Hằng sao? Đây mới là cái khiến hắn tức giận! Nhưng địch nhân đang ở trước mắt, hắn cũng không tiện đuổi theo trừng phạt, chỉ mạnh mẽ nén ở trong lòng, dù sao tránh được hòa thượng

không tránh được miếu, đợi hắn quay về Thạch gia nhất định phải khiến người nọ hối hận không kịp! Nhìn sắc mặt âm ngoan, độc ác của Thạch Cương, Chu Hằng tươi cười, nói: – Không cần nghĩ chuyện xa như vậy, ngươi không có cơ hội như vậy! Hắn cũng bỏ qua truy kích, chỉ nhìn chằm chằm Thạch Cương. – Ha ha ha! Ngươi cho là ngươi có thể giết được ta sao? Thạch Cương cười lạnh: – Trước không nói ngươi không phải là đối thủ của ta, với tốc độ của ta, ngươi có thể đuổi theo kịp sao? Đây là lời thật, Phi Vân Bộ mặc dù có thể phụ trợ tăng tốc, nhưng tác dụng lớn hơn là chỗ biến hóa vô cùng huyền diệu! Đương nhiên, đây cũng là vì Chu Hằng không có được bộ công quyết vận chuyển bộ thân pháp này, chỉ học bộ pháp trong đó cũng không thể xưng là thân pháp chân chính. Chu Hằng mắt lộ ra sát khí, trường kiếm trong tay khe khẽ rung lên, nói: – Ngươi không có cơ hội chạy trốn! Thạch Cương không khỏi ngửa mặt lên trời cười ha ha, đây không phải là thiên đại chê cười sao, ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có? Tiểu tử này tưởng miểu sát được mình sao? – Vậy để ta cho ngươi thấy sự lợi hại chân chính của ta! Song chưởng Thạch Cương rung lên, từng khối cơ bắp lồi lên, một cổ khí thế cường đại lập tức trào ra, giống như một đầu hổ uy mãnh. – Ngươi phải cảm thấy vinh hạnh, bởi vì ngươi là người đầu tiên nhìn thấy thức thứ tư Phong Vân Đao Pháp của ta! Đại đao giơ lên cao, gân xanh bạo khởi, mỗi một khối bắp thịt đều run rẩy, dường như không chịu nổi lực lượng này. Phong Vân Đao Pháp kỳ thật tổng cộng có 4 chiêu bí thuật, nhưng bí thuật thức thứ tư uy lực lớn nhất đã sớm thất truyền, nhưng hắn lại tìm được từ trong tàng thư mênh mông của gia tộc. Đáng tiếc vì quá lâu cho nên có vài câu khẩu quyết đã mờ không còn nhìn rõ, tuy rằng hắn tận khả năng bổ sung toàn bộ, nhưng vẫn kém một chút. Ngay cả như vậy, uy lực thức thứ tư đao pháp này vẫn vô cùng đáng sợ, mạnh tới mức mỗi lần hắn xuất ra, chẳng những phải hao hết lực lượng, thậm chí còn bị phản thương! Bởi vậy, thức thứ tư đao pháp này là vũ khí bí mật của hắn, vốn chuẩn bị tới thời khắc mấu chốt tranh đoạt vị trí gia chủ với Thạch Thanh Phong, nhưng bây giờ trừ tuyệt chiêu này ra, hắn không biết còn có gì có thể uy hiếp được Chu Hằng nữa! – Phong Vân Long Hổ Biến! Hắn bạo hống một tiếng, một chân đạp xuống, mặt đất nổ vang, cả người phóng nhanh lên, mặt đất để lại dấu chân sâu 3 tấc. Đại đao vũ

động, từng ánh đao phát ra giống như vạn tiễn bắn ra, khiến người ta sinh ra cảm giác vô lực không thể tránh né. Chu Hằng trong lòng vừa động, đao pháp này không ngờ cũng có tác dụng áp chế tâm linh. Chỉ là so với Lăng Thiên Cửu Thức, ngay cả xách giày cũng không xứng! Nhất thiết phải một kích tất sát, ít nhất cũng phải đánh trọng thương đối thủ, mới khiến cho Thạch Cương không thể đào thoát

Một khi đã như vậy. Lăng Thiên thức thứ nhất! Đao đối kiếm, đối chọi gay gắt! Trong thời khắc mấu chốt này, Thạch Cương đột nhiên lại bị kiềm hãm! Dường như thiên địa đang bài xích hắn, lấn ép hắn, khiến hắn động một ngón tay cũng khó! Tuy nhiên, hắn dù sao cũng là người ý chí kiên định, nó chỉ ảnh hưởng trong thời gian ngắn ngủi, sau đó lập tức khôi phục bình thường. Nhưng mà, cao thủ đánh nhau, chỉ vẻn vẹn một sơ sẩy nhỏ cũng tạo thành hậu quả trí mạng! Chu Hằng hiện tại cũng không phải là Luyện Nhục Cảnh, mà là Luyện Cốt Cảnh thứ thiệt! Một kiếm xẹt qua, ánh đao lập tức tan rã, chỉ còn lại kiếm quang đầy trời như sao băng xẹt qua trời đêm, rực rỡ vô cùng! Thạch Cương bước chân lảo đảo, tay trái ôm ngực, kẽ ngón tay tràn ra máu tươi, sắc mặt trắng bệch, chân xiêu vẹo giống như đứng không vững. Buồng tim hắn trúng một kiếm, kiếm khí thiếu chút nữa chấn vỡ trái tim hắn, nếu lúc này hắn buông tay ra, máu tươi chắc chắn trực tiếp phun ra 3, 4 xích. Cũng may hắn là võ giả Luyện Cốt Cảnh, đổi thành thường nhân, bị một kiếm như vậy đã sớm chết rồi! Hắn dùng chân nguyên lực mạnh mẽ áp chế thương thế, nếu lấy dược liệu trị liệu đúng lúc thì vẫn có thể trị được. – Thù một kiếm này ta nhất định sẽ báo! Thạch Cương quay đầu bỏ chạy, căn bản không dám cùng Chu Hằng giao thủ nữa. – Ta đã nói qua, ngươi không có cơ hội này! Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, Lăng Thiên thức thứ nhất lại ra! Thân hình Thạch Cương lại bị kiềm hãm, tuy rằng hắn đã nếm qua một lần, tuy nhiên vẫn không thể hoàn toàn không bị ảnh hưởng. Mà bị kìm hãm như vậy sẽ trực tiếp lấy mạng của hắn! Chu Hằng một kiếm xẹt qua, keng một tiếng, Sương Hàn Kiếm vào vỏ, hắn cũng không quay đầu lại mà tiếp tục đi về phía trước. – Huỵch! Thạch Cương hai chân mềm nhũn, quỳ ở trên mặt đất, thân thể xiêu vẹo, cả người ầm ầm ngã xuống, hai mắt mở to, rất không cam lòng, dưới người là một vũng máu to

Nhưng vẫn còn một tên trốn chạy! Chu Hằng nhíu mày, bất quá hắn chưa từng lộ ra thân phận của mình, cho dù người kia còn sống trở lại Thạch gia đem tin tức truyền ra, nhiều lắm cũng chỉ miêu tả bộ dáng của hắn một chút, muốn tìm được Chu gia thì căn bản là chuyện không thể nào! Chính mình gây họa, tự nhiên sẽ tự gánh vác, Chu Hằng đối với Chu gia chưa nói có cảm tình quá sâu gì, nhưng cũng không muốn vì chuyện này mà rước phiền toái cho gia tộc. – Về nhà! Khi nói ra hai chữ này, trong lòng hắn dâng lên tình cảm phụ tử mãnh liệt, trong lòng nôn nóng muốn gặp Chu Định Hải, đây là người quan tâm hắn nhất, thân nhân duy nhất để hắn chi sẻ thành công, vui sướng của mình. Phụ thân đã trở lại Chu gia chưa? Chu Hằng cấp tốc vọt về phương hướng Nguyên Thạch Trấn. Một ngày qua đi, buổi tối hắn tìm sơn động sạch sẽ ở lại, đợi nửa đêm theo thường lệ luyện hóa năng lượng tự do đoạn kiếm màu đen thả ra, nhưng mà, lần này hắn lại phát hiện, số lượng năng lượng tự do này cũng không gia tăng! – Suy đoán của ta không sai, những lực lượng này vốn là lực lượng trong mười năm ta tu luyện ra được, chung quy cũng không phải vô cùng vô tận. – Cũng tốt, con đường võ đạo cũng chỉ có thể tự dựa vào bản thân tiến lên. Lại 4 ngày sau, Chu Hằng rốt cục về tới Nguyên Thạch Trấn. Lúc này không khí năm mới rạo rực, từng nhà giăng đèn kết hoa, thường thường thấy con nít mặc áo mới vui sướng nô đùa trên đường. Chu Hằng tươi cười, đối với hắn mà nói, vì cuối năm có khảo hạch, đây là chuyện hắn sợ nhất, từ tám tuổi về sau, mỗi một năm mới hắn đều ở cùng với cha hắn. Lần này, hắn rốt cục có thể đường đường chính chính xuất hiện ở trước mặt mọi người rồi, để phụ thân vì mình mà kiêu ngạo! Đi tới cửa lớn Chu gia, vẫn là cửa lớn đỏ lòe, vẫn là tám gã hộ vệ lưng thẳng tắp đứng canh gác, khác nhau duy nhất là trên cửa treo một ít đèn lồng to lớn, cũng biểu hiện tin vui sắp tới. Chu Hằng hít một hơi thật sâu, đi nhanh về phía trước. – Đứng lại! Hả, Hằng thiếu gia! Khi tám tên hộ vệ kia nhìn thấy Chu Hằng đều kinh hãi, nhưng sau khi cả kinh lại hiện lên vẻ mặt quái dị. Ánh mắt Chu Hằng đảo qua, không khỏi hơi có chút kỳ quái, mặc dù hắn ở trong mắt người Chu gia là rác rưởi, nhưng mà vẫn được cái tiếng là thiếu gia, hơn nữa phụ thân lại là trưởng lão gia tộc, hạ nhân nào gặp hắn mà không dám cung kính? Nhưng tám người này là vẻ mặt gì? Không ngờ có vẻ vui mừng khi người gặp họa!

Đây là chuyện gì xảy ra? Hắn cũng không có tâm tư chấp nhặt với mấy tên hạ nhân, chỉ nói: – Cha ta trở về chưa? – Bẩm Hằng thiếu, ba ngày trước Lục trưởng lão đã trở lại! Một gã hộ vệ hồi đáp, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng mang theo vài phần nghi hoặc, vị thiếu gia rác rưởi này khi nào lại có một cỗ khí thế đáng sợ như thế, dường như một thanh tuyệt thế bảo kiếm ra khỏi vỏ, bộc lộ tài năng. Chu Hằng lập tức mừng rỡ, cũng không hỏi bọn họ vì sao cổ quái, vù vù vù, thi triển Phi Vân Bộ thân hình quỷ dị vọt vào, người trên đường căn bản không thấy rõ bộ dáng của hắn. Rất nhanh hắn về tới biệt viện của mình, vừa đẩy cửa lớn ra, không kìm nổi cao giọng hét lớn: – Cha, cha! Cũng không nghe thấy Chu Định Hải trả lời, sau khi Chu Hằng lớn tiếng kêu mấy lần, mới nghe được một thanh âm hư nhược đáp lại nói: – Hằng nhi! Hắn lập tức biến sắc, lập tức vội tiến vào phòng ngủ, đi tới căn phòng của Chu Định Hải. Một nam nhân trung niên đăng nằm trên giường hẹp, sắc mặt trắng bệch, cả người suy yếu, chính là phụ thân Chu Định Hải của hắn! – Cha, ngươi làm sao vậy! Chu Hằng vừa sợ vừa giận, hai cha con từ nhỏ đã sống nương tựa lẫn nhau, ở trong mắt Chu Hằng, phụ thân chính là thân nhân duy nhất của hắn ở Chu gia, là người duy nhất hắn có thể dựa vào. – Không, không có việc gì, một chút thương thế mà thôi! Chu Định Hải phất tay áo, miễn cưỡng dựng người lên, nhưng mà sắc mặt lại ửng hồng, đầu vừa ngóc lên lại gục xuống, liên tục ho khan. – Cha, ngươi đừng động đậy! Chu Hằng vội vàng đỡ lại, lấy một cái gối lót dưới cổ Chu Định Hải để hắn tựa lên. – Hằng nhi, mấy ngày nay ngươi đi đâu? Chu Định Hải nhìn Chu Hằng từ trên xuống dưới một lần: – Không bị ủy khuất chứ? Chu Hằng thấy mũi cay cay, phụ thân bị thương nặng như vậy nhưng lại quan tâm mình, khiến lòng hắn đau như dao cắt.

Chương 20: Kẻ Nhục Cha Ta, Chết

Phụ thân, thương thế của người rốt cuộc là vì chuyện gì? Chu Hằng ấn xuống tức giận trong lòng, dùng giọng bình tĩnh hỏi, nhưng giọng run run vẫn bộc lộ tâm tình giận dữ đỉnh điểm của hắn. Chu Định Hải nghĩ lại, thầm nghĩ con mình trời sinh thông minh, dù là không nói thì nó cũng đoán được vài điều, còn không bằng trực tiếp nói cho nó biết, vậy là nói ra: – Mấy ngày trước nghe nói có một gốc thần dược xuất thế, vi phụ liền đi thử thời vận, đấu với người ta mấy chiêu, tài không bằng người mà thôi! Chu Hằng vừa nghe liền hiểu, phụ thân lại vì tìm được linh dược có thể "chữa bệnh" cho hắn, mạo hiểm tranh giành với người ta, nhưng lại bị người ta trọng thương! Vốn cũng thôi, thế giới này chính là lấy thực lực xưng vương, nắm đấm không bằng người khác chỉ có thể oán mình tài không bằng người! Điểm này Chu Hằng có thể tiếp nhận, nhưng cha lại vì hắn mà trọng thương, lại làm hắn không thể nào chịu được! Phụ thân là người thân duy nhất của hắn, nhưng lại bởi vì mình mà bị thương, hắn vô cùng giận dữ, chính là bởi vì trước kia mình "vô năng", mới làm hại phụ thân bôn ba khắp nơi, mạo hiểm vì hắn! Chu Hằng đang tự trách, nếu không phải vì mình vô dụng, phụ thân nào sẽ vì thế mà bị thương? Trong lòng hắn có một ngọn lửa giận, muốn thiêu sạch thế giới này! Mặc kệ kẻ kia là ai, mặc kệ kẻ kia có bối cảnh kinh khủng cỡ nào, hắn chết chắc rồi! Trong lòng Chu Hằng thề, ngoài mặt lại cố nặn ra mỉm cười, nói: – Cha, nói cho ngài biết một tin tốt, con có thể tu luyện rồi! – Cái gì, thật sao? Đôi mắt vô thần của Chu Định Hải bỗng nhiên bùng lên tia sáng, hắn cẩn thận quan sát Chu Hằng, lập tức cảm nhận được khí tức mạnh mẽ trên người Chu Hằng. Tuy rằng không so được với thời kỳ toàn thịnh của hắn, nhưng tuyệt đối là tiến vào Luyện Cốt Cảnh! Hắn mới rời nhà hơn bốn tháng, con mình liền từ rác rưởi không thể tu luyện chạy lên đến Luyện Cốt Cảnh? – Ha ha, ha ha ha ha! Chu Định Hải cười to

ra tiếng, tràn đầy vui vẻ, nhưng tiếng cười lại chấn động đến vết thường, hắn liền bắt đầu ho khan, sắc mặt vì hưng phấn mà có vài phần hồng hào lại lập tức trở nên tái nhợt. Nhưng trên mặt hắn vẫn thấp thoáng tươi cười, vươn tay vỗ vai Chu Hằng, nói: – Đứa nhỏ ngoan, đứa nhỏ ngoan, cha biết con nhất định làm được! Nhất định làm được! Chu Hằng cũng gật đầu thật mạnh, cầm lấy tay phụ thân, trong thời gian ngắng không lời để nói. – Cha, là ai đả thương ngài? Rốt cục Chu Hằng không nhịn được hỏi. Chu Định Hải im lặng không nói, một lát sau mới nói: – Hằng nhi, thế giới bên ngoài lớn hơn con nghĩ gấp trăm lần, ngàn lần. Chuyện mà con cần làm bây giờ, đó là tập trung tu luyện, đừng phân tâm vì chuyện khác! – Cha, ngài vì con mà trọng thương, ngay cả tên kẻ thù con cũng không biết, ngài bảo con làm sao có thể yên tâm tu luyện? Chu Hằng kích động nói. Chu Định Hải lắc đầu, nói: – Cũng không tính là kẻ thù, thiên tài địa bảo không có chủ nhân, ai cũng có thể tranh giành. Cha đã nói qua, tài không bằng người, tài không bằng người mà thôi! – Cha! Chu Hằng kiên quyết nhìn Chu Định Hải, trong ánh mắt tràn đầy cố chấp. Đứa nhỏ này, giống mình, càng giống mẹ của nó! Chu Định Hải thở dài, nói: – Được rồi, tuy nhiên bây giờ thực lực của con quá yếu, trừ khi con có thể đi qua đăng thiên lộ, bằng không cha sẽ không để con đi chịu chết! Thân thể Chu Hằng run lên, đả thương phụ thân chính là cường giả cấp bậc Tụ Linh Cảnh? Vậy thì tính sao! Chu Hằng nắm tay thật chắc, thù cha không báo, uổng phận làm con! Hiện tại hắn quả thật không phải đối thủ của cường giả Tụ Linh Cảnh, nhưng cuối cùng có ngày hắn sẽ đạt đến Tụ Linh Cảnh. Mà không gian đan điền của hắn rộng rải, mạnh ít nhất gấp đôi cường giả Tụ Linh Cảnh bình thường! Lại phối hợp Lăng Thiên Cửu Thức, hắn có lòng tin chém giết bất kỳ cường giả Tụ Linh Cảnh nào! – Hằng nhi, sao bệnh của con đột nhiên lại khỏi? Chu Định Hải không muốn con một của mình vướn mắc trên thương thế của mình, liền nhanh chóng đổi đề tài. Chu Hằng sửng sốt, do dự một lúc mới nói: – Con nhặt được trái cây rừng trên Bình Thiên Sơn, sau khi ăn vào cả người nóng lên, hôn mê 2 ngày liền đột nhiên có thể tu luyện, hơn nữa tốc độ nhanh chóng! Chuyện đoạn kiếm màu đen quá mức kỳ dị, hơn nữa liên hệ to lớn, không phải Chu Hằng không tin phụ thân mình, mà bản thân bí mật này là gánh nặng rất lớn, để một mình hắn gánh vác là đủ rồi! Chu Định Hải lại tin

tưởng vào chuyện này, bởi vì động lực chống đỡ hắn chạy ngược chạy xuôi chính là tìm được một loại linh dược loại trừ "bệnh nặng" của Chu Hằng, làm cha, hiện tại hắn chỉ có vô cùng cao hứng cùng tự hào! Ai nói con của hắn là rác rưởi, ai thấy qua rác rưởi trong vòng 4 tháng liền từ Luyện Thể sơ kỳ tầng một tiến vào Luyện Thể tầng bảy? Luyện Cốt Cảnh chưa đến 18 tuổi, bây giờ Chu gia có thể lấy ra được mấy người? Tuy rằng còn không có thiên phú yêu nghiệt 12 tuổi tiến vào Luyện Cốt Cảnh giống như hắn, nhưng nhìn thời gian Chu Hằng tu luyện mà thấy, lại ném hắn ra tít đằng sau! Có con như thế, hắn còn gì cầu mong nữa? – Cha, con ngẫu nhiên tiến vào một chỗ tuyệt cốc, lấy được một phần công pháp tu luyện, tốc độ tu luyện nhanh hơn gấp đôi so với Liệt Dương Quyết! Chu Hằng như hiến vật quý lấy ra Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, ở trước mặt cha của mình, hắn có thể không cần cố kỵ biểu hiện ra tâm tình của hắn. – Cái gì! Chu Định Hải biến sắc, sau khi cả kinh lại mừng rỡ, run rẩy tiếp nhận sách lụa, thậm chí còn không cầm chắc, liền trượt xuống chăn. Chu Hằng biến sắc, thương thế của phụ thân nặng vượt xa suy đoán của hắn

Hắn vội vàng mở ra, để Chu Định Hải chỉ cần quét mắt là được, chờ Chu Định Hải khẽ gật đầu, hắn mới lật sang trang khác. Công pháp hơn 4000 chữ tuy rằng tối nghĩa khó giải thích, nhưng Chu Định Hải cũng là một thế hệ thiên tài, chỉ là hơi khựng một chút liền thông suốt, nhanh chóng xem hết cả bộ công pháp. – Hằng nhi, quyển công pháp này thật là không tưởng được! Chu Định Hải nhắm mắt suy nghĩ một hồi, trên mặt toát ra vẻ vô cùng thận trọng. – Hơn nữa, nó liên hệ quá lớn, hơi lộ ra tin tức sẽ dẫn tới họa sát thân! Con lập tức đốt nó đi, về sau tự mình tu luyện là được, đừng nói cho bất kỳ ai, cũng không được truyền thụ cho bất kỳ ai khác! Quả nhiên gừng càng già càng cay, Chu Định Hải chỉ nháy mắt liền đưa ra phán đoán chuẩn xác. Chu Hằng gật đầu, hắn quả thật nghĩ tới phải thiêu hủy Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, tuy nhiên, phải đợi cho Chu Định Hải học được rồi làm. – Cha, ngài đã nhớ kỹ chưa? Chu Hằng hỏi

– Cũng bảy tám phần, con nhớ kỹ là được, ta có thể hỏi con! Chu Định Hải mỉm cười, lấy được một quyển công pháp như thế, hắn tự nhiên rất vui mừng Chu Hằng gật đầu, không dám lãng phí thời gian, lập tức đến phòng bếp nổi lửa, đốt ngay

Nguyệt Ảnh Tâm Quyết. Sách này tuy rằng trăm năm không mục nát, nhưng không chịu nổi nhiệt độ cao, nhanh chóng hóa thành đống tro tàn. Có két một cái, lúc này cửa biệt viện bị đẩy ra, một người hầu bưng mâm đi vào, vừa đi vừa kêu: – Nè nè nè, chết hay chưa, chưa chết nói một tiếng, ăn cơm này! Nghe lời này, Chu Hằng lập tức nhảy ra! – Ủa? Người hầu kia đi tới, lúc nhìn thấy Chu Hằng, trên mặt không khỏi toát ra chút kinh ngạc, rõ ràng là không ngờ hắn đột nhiên trở về, nhưng cũng không để trong lòng. Chỉ đặt mạnh mâm xuống bàn, nói: – Ngươi trở về thật vừa lúc, không cần lão tử đút cho phế nhân kia! Hắc, nguyên bản chỉ có một đứa con rác rưởi, hiện tại lão cha cũng thành rác rưởi, thật không hổ là cha con! Người này là nam nhân hơn 30 tuổi, Chu Hằng quen biết hắn, là người bên cạnh Chu Kiếm Minh, gọi là Triệu Tứ. Là người hầu sớm nhất đi theo Chu Kiếm Minh, hiện tại trở thành trưởng phòng quản sự, rất có địa vị trong những người hầu. Nhưng có địa vị thế nào cũng là người hầu, lại dám công khai phạm thượng, đây là ăn gan hùm mật báo, hay là…. Chu Hằng mở nắp mâm trên bàn, ánh mắt đảo qua, sắc mặt giận dữ càng thêm đậm. Cái gọi là đồ ăn này chỉ là cơm thiu canh mốc, là cho người ăn hay sao? Triệu Tứ này dựa vào cái gì dám đối đãi cha mình như thế? Chu Hằng giận dữ không thôi, cũng càng lo lắng – cha mình bị thương nặng đến cỡ nào, ngay cả một người hầu cũng dám khinh đến trên đầu? – Ha ha, lão cha của ngươi không nói cho ngươi biết hả? Nếu Triệu Tứ là người bên cạnh Chu Kiếm Minh, tự nhiên sẽ giống như chủ của hắn, coi cha con Chu Định Hải là cái đinh trong mắt. – Lão cha của ngươi bị phế đi một thân tu vi, đã không còn là cao thủ Luyện Huyết Cảnh gì nữa, má nó chỉ là một tên phế nhân! – Ngươi là rác rưởi, lão cha ngươi là phế nhân, không phải người một nhà không vào cùng một cửa! Triệu Tứ cười như điên, không có một chút cố kỵ – Chu Kiếm Minh hận Chu Định Hải nhiều năm như vậy, hiện giờ nắm được cơ hội này, tự nhiên sẽ dồn hai cha con họ vào chỗ chết, hắn căn bản không cần phải sợ. Trên mặt của Chu Hằng đã tràn ra sát khí không thể kiềm nén được, phụ thân chẳng những bị phế tu vi, lại còn bị trọng thương. Lúc trước hắn cảm xúc kích động không có chú ý, nhưng bây giờ nghĩ lại, hắn không ngửi được mùi thuốc ở trong phòng! Mà Triệu Tứ đưa tới, cũng chỉ có đồ thiu cho heo ăn, mà không có nấu thuốc, điều này có nghĩa gì? Gia tộc đã

bỏ qua Chu Định Hải, mặc kệ hắn tự sinh tự diệt! Mất đi tu vi, liền mất đi giá trị? Không, tuy rằng gia tộc thực tế, nhưng còn chưa máu lạnh đến trình độ này! Đây nhất định là Chu Hiến Minh giở trò quỷ đằng sau, cũng chỉ có vị đại trưởng lão này dốc hết sức kiên trì, mới có thể khiến gia tộc đưa ra quyết định tàn khốc như vậy! Trong mấy ngày nay, rốt cuộc phụ thân đã gánh chịu bao nhiêu ủy khuất! Nếu như mình về trễ mấy ngày nữa, phụ thân mất đi tu vi, lại không có thuốc trị liệu, cộng thêm loại đồ ăn này, sẽ có thể chống đỡ được mấy ngày? Nhục cha ta! Còn muốn giết cha ta! Trong lòng Chu Hằng tràn đầy giận dữ, sát ý trào ra tận trời Hắn vươn tay, chộp lấy cổ Triệu Tứ. – Lại dám… Ách! Triệu Tứ căn bản không để Chu Hằng vào mắt, đang muốn tiện tay một quyền đánh cho Chu Hằng nằm xuống, ai ngờ nắm tay mới đánh ra, đã bị Chu Hằng bóp cổ, lập tức không còn chút sức lực, nắm đấm đánh ra cũng rũ xuống. Rắc rắc rắc, tay Chu Hằng càng bóp càng chặt, cổ họng Triệu Tứ không ngừng phát ra tiếng xương rạn vỡ, bộ mặt nháy mắt nghẹn tím đỏ, dần chuyển thành màu đen. Hắn vô lực giãy giụa, ánh mắt lóe ra hoảng sợ, cùng với khó hiểu sâu sắc. Tại sao Chu Hằng có được thực lực mạnh mẽ như thế, làm cho Luyện Thể tầng ba đỉnh phong như mình không có một chút sức chống cự! Tiểu tử này, không phải là rắc rưởi không thể tu luyện hay sao? – Kẻ nhục cha ta, chết! Chu Hằng lạnh lùng tuyên án, tay phải bẻ ngang, một tiếng rắc giòn giã vang lên, Triệu Tứ đạp hai chân, đầu rũ xuống, đã chết!

Chương 21: Cuồng Dẹt

Chu Hằng tiện tay vung lên, thi thể Triệu Tứ lập tức té lăn trên đất, mặt không chút biểu tình. Triệu Tứ chỉ là một hạ nhân, nghe lệnh làm việc, giết cũng không thể giải hận, người làm chủ sau lưng mới là kẻ đầu sỏ! – Thình thịch! Đúng lúc này, cửa lạc việc đột nhiên kêu lên, chỉ là lần này cũng không phải bị người đẩy ra, mà bị một cước nặng nề đá văng ra, bốn tên thiếu niên đi tới. Chu Khảm, còn ba tên người hầu của hắn. – Chu Hằng, lăn ra đây cho ta! Chu Khảm hét lớn: – Bản thiếu gia biết ngươi mới vừa trở về, đừng nghĩ trốn trong phòng giả chết, hiện tại, lão già phế vật kia của ngươi không bảo vệ được ngươi đâu. Chính mình tìm tới cửa chịu chết! Chu Hằng mắt nhắm lại, tiếp đó mở lại, trong ánh mắt ánh lên vẻ kiên quyết. Hắn phải quậy tưng bừng một trận! Đại trưởng lão Chu gia đúng là lấy thúng úp voi, nhưng gia tộc còn có bốn vị trưởng lão khác, trong lòng đã sớm bất mãn với bá quyền của Chu Hiến Minh, chỉ cần cho bốn người này một cơ hội gạt bỏ được Chu Hiến Minh, vậy bọn họ tuyệt đối sẽ không buông tha! Vỗ vỗ Sương Hàn Kiếm bên hông, Chu Hằng sải bước đi ra phòng ở. – Ha ha ha! Rùa đen rút đầu, né tránh ta ba tháng thì thế nào, có thể tránh được cả đời sao? Chu Khảm cười to: – Lại đây, quỳ xuống cho bản thiếu gia, liếm đế giày cho bản thiếu gia đi! Ba người hầu đều cười hả hả, vốn bọn họ không dám lớn lối như vậy, nhưng ai bảo Chu Định Hải đã thành phế nhân chứ, bản thân Chu Hằng lại là rác rưởi không có cách nào tu luyện, sang năm mới sẽ bị loại khỏi gia phả, vậy còn có gì phải cố kỵ chứ? – Chu Khảm, cho ngươi một cơ hội, tự đoạn tay phải, cắt bỏ cái lưỡi thối thô tục của ngươi, ta tha cho ngươi một mạng! Chu Hằng thản nhiên nói, tất cả lửa giận đều hóa thành sát khí lạnh tanh. – Ha ha ha! Sau khi Chu Khảm sửng sốt, đột nhiên cất tiếng cười to: – Rác rưởi không thể tu luyện, cũng chỉ có miệng lưỡi lợi hại! Ồ, đúng rồi, đã quên nói cho ngươi biết, một tháng trước ta đã đột phá Luyện Thể tầng bảy,

hiện tại, ta là Luyện Cốt Cảnh! – Rác rưởi, ở trước hào quang chói mắt của bản thiếu gia quỳ lạy thần phục, ta có thể cho ngươi làm một con chó bên cạnh ta! Chu Hằng lắc lắc đầu, nói: – Nếu ngươi tự mình muốn chết, vậy đừng trách người khác! – Ba người các ngươi, không nghe bản thiếu gia nói, để phế vật này liếm giày ta sao? Chu Khảm liếc ba người hầu một cái, lỗ mũi hừ lạnh một tiếng. Ba người kia vội vàng đi ra, ép tới Chu Hằng, cũng không có vũ khí, đối phó một rác rưởi không thể tu luyện còn cần vận dụng vũ khí sao? Bọn họ đều hét lớn một tiếng, nhao nhao đánh ra, giống như chó dữ chụp mồi. – Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Ba tiếng trầm đục vang lên, ba người giống như diều đứt dây, đồng loạt bay ra ngoài, từng người đụng lên tường viện, tiếng va chạm liên tục vang lên. Hai người hôn mê tại đương trường, chỉ có một người miễn cưỡng bò dậy, khóe miệng tràn ra máu tươi. – Hả? Chu Khảm lộ ra vẻ khó tin, hắn tuyệt nhiên không nghĩ tới sẽ xuất hiện kết quả như vậy. Phế vật này khí lực sao lại lớn như vậy? Hắn chợt nghiêm lại, lúc này mới quan sát Chu Hằng một lần nữa, cảm ứng khí tức trên người Chu Hằng phát ra, thâm trầm, mạnh mẽ, không kém hắn chút nào! Luyện Cốt Cảnh! Làm sao có thể! Tên này không phải là rác rưởi không cách nào tu luyện sao? Hơn ba tháng trước vẫn là tồn tại phế không thể nào phế hơn, sao bỗng nhiên lại có lực lượng địch nổi hắn. – Chu Hằng, ngươi cho dù có thể tu luyện thì thế nào, lão tử ngươi đã phế rồi, ngươi có năng lực cao bằng trời sao? Chu Khảm lại la ầm lên, Luyện Cốt Cảnh mười tám tuổi quả thật bất phàm, nhưng mà Chu gia cũng không thiếu tồn tại Luyện Cốt Cảnh! Thiên tài là cần thời gian, không gian để trưởng thành, nếu trước thời hạn bóp chết, như vậy thiên tài và rác rưởi có cái gì khác nhau chứ? – Vẫn là câu nói kia, quỳ xuống liếm đế giày cho bản thiếu gia, bản thiếu gia có thể cân nhắc cho ngươi một con đường sống! Chu Hằng biểu tình lạnh lùng, cả nhà Chu Khảm công khai giết tới chỗ hắn, vậy hãy để cho bọn họ dùng máu tươi bồi thường đi! – Chết! Trường kiếm lập tức xuất ra, hình ảnh phụ thân chịu khuất nhục đọng lại trong đầu hắn, hóa thành vô tận lệ khí, tự trách, nếu không phải liên quan tới hắn thì phụ thân sẽ không rơi xuống bước này! Tự trách mãnh liệt hóa thành vô tận sát ý, hắn khát vọng nhìn thấy máu tươi của kẻ thù. Hắn từng bước ép sát Chu Khảm, sát ý như thực chất du động quanh người, tạo thành từng mũi kiếm,

nhìn kỹ giống đoạn kiếm màu đen như đúc, bất quá lại là hắc kiếm hoàn chỉnh. Sát ý cùng Lăng Thiên Cửu Thức không ngờ hợp nhau, tuy rằng kiếm thức chưa ra, nhưng lại tạo thành áp lực vô cùng cường đại, đủ để cho người tu vi yếu, tâm ảnh dơ bẩn nổ tung mà chết! Chu Khảm không tự chủ được từng bước lui về phía sau, tuy rằng hắn cũng có tu vi Luyện Cốt Cảnh, nhưng mà dưới áp lực cực lớn của Chu Hằng vẫn không dậy nổi một chút phản kháng nào, chỉ cảm thấy đối phương là một tòa núi cao, một mảnh biển rộng, làm sao có thể chống đỡ? – Huỵch! Chỉ cảm thấy phía sau là một bức tường, không có cách nào lui lại nữa, Chu Khảm vô tình đã lui về phía tường viện. Mồ hôi trên trán như mưa rơi xuống, ngay cả cử động cũng khó, dường như chỉ cần tay hơi động thì sẽ bị Chu Hằng đánh cho một đòn lôi đình. Cảm giác như vậy khiến hắn khuất nhục vô cùng! Không, hắn tuyệt không thể thua một tên phế vật! Cuối cùng Chu Khảm rống to một tiếng, nổi lên một tia chiến ý, keng, trường kiếm bên hông ra khỏi vỏ, hắn vọt mạnh về phía trước, một kiếm nặng nề chém về phía Chu Hằng

– Bịch! Một kiếm này mới chém ra, đã thấy thân thể Chu Hằng nhoáng lên một cái, không ngờ trực tiếp vọt đến trước người hắn, một quyền dưới ánh mắt của hắn nhanh chóng phóng to, nặng nề nện lên mặt hắn. Cảm giác đau đớn truyền lại, Chu Khảm không tự chủ được quay đầu đi, hộc ra một ngụm máu tươi, trong đó còn lẫn mấy cái răng, cả người liên tiếp thối lui ba bước, một lần nữa đụng phải tường viện mới ngừng lại được. Hắn run run lau miệng, nhìn lại biểu tình đằng đằng sát khí của Chu Hằng, đột nhiên ý thức được Chu Hằng không phải đang uy hiếp hắn, mà là thật sự sẽ giết chết hắn! Vì cái gì! Vì cái gì tiểu tử này đột nhiên có thực lực cường đại như vậy? Hắn chính là Chu Khảm a, độc tôn của đại trưởng lão, trước mười tám tuổi đã tiến vào Luyện Cốt Cảnh, mới là kiêu ngạo của Chu gia, sao lại thua bởi một phế vật. – Ngươi không dám giết ta! Nơi này là Chu gia, cha ta là gia chủ, gia gia ta là đại trưởng lão, ngươi giết ta, chính là cùng toàn bộ Chu gia là địch! Chu Khảm hét lớn, dường như bắt được một cây rơm rạ cuối cùng. – Cùng Chu gia là địch thì thế nào? Chu Hằng mờ nhạt nói: – Hơn nữa, phụ tử, ông cháu các ngươi có thể Chu gia sao? – Roẹt! Một kiếm đâm ra. – Hỗn đản! Chu Khảm rống to, vội vàng vung kiếm chắn lại. – Đinh! Trường kiếm vừa rút ra được một nửa, Sương Hàn Kiếm đã đâm tới,

một kiếm đâm vào vai trái của hắn. – A! Chu Khảm kêu lên thảm thiết, Chu Hằng thu hồi trường kiếm, phốc, đầu vai Chu Khảm vọt ra một vòi máu tươi. Chu Hằng cũng không muốn hắn chết dễ dàng như vậy! Tam đại tổ tôn bọn họ đối đãi phụ thân hắn như thế, chẳng khác nào mạnh mẽ khuất nhục tử cả đời anh hùng của phụ thân hắn, Chu Hằng sao không giận? – Chu Hằng, ngươi dám! Ngươi dám! Chu Khảm sợ tới mức chân run lên, rớt mấy cái răng, giọng nói của hắn cũng bóp méo, trên vai còn có một lỗ máu, tuy rằng bị hắn dùng chân nguyên lực tạm thời ép máu tươi phun ra, nhưng mà nếu lại bị đâm mấy kiếm thì

. – Biết sợ chết, tốt lắm! Khóe miệng Chu Hằng gợi lên nụ cười lãnh khốc, tay phải run lên một cái, Sương Hàn Kiếm lại đâm ra. – Phốc! Chu Khảm phản kích hắn thấy giống như trò đùa, Sương Hàn Kiếm không chút cản lại đâm lên người Chu Khảm, một kiếm đâm vào chân trái hắn. – A! Chu Khảm lại kêu lên thảm thiết, thanh âm lớn tới mức thổi bay nóc nhà. – Kêu lớn tiếng như vậy, không sợ người ta chửi ồn sao? Còn có gia giáo gì? Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, một đấm nện lên mặt Chu Khảm. Chu Khảm lập tức kêu thảm thiết một trận, nhưng tiếp theo cuồng phún máu tươi, máu tươi lại lẫn lộn mấy cái răng, tiếng kêu thảm thiết chẳng những không dừng lại, mà càng lớn thêm. – Đã nói với ngươi, không cần làm phiền người khác! Chu Hằng liên tục đánh ra mấy quyền, mặt của Chu Khảm lập tức sưng lên, lúc này cho dù Chu Kiếm Minh lại đây cũng không nhận ra được con trai mình giống như đầu heo này. – Ba! Một viên gạch rơi trên mặt đất, Chu Hằng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tên người hầu duy nhất theo Chu Khảm còn thanh tỉnh đang không ngừng run rẩy, đụng rơi một viên gạch đặt trên đó. Bị Chu Hằng nhìn qua, người nọ không khỏi rùng mình một cái, chỉ cảm thấy háng nóng lên, đúng là dọa sợ quấn ra tè (tè ra quần ^^). Tên điên này ngay cả Chu Khảm đều dám tra tấn như thế, vậy không phải trực tiếp giết chết mình sao? Chu Hằng quay đầu, thình thịch thình thịch thình thịch, lại vài quyền đánh ra, Chu Khảm đã hấp hối, cho nên ngoan ngoãn không nên tiếng nữa. Loảng xoảng, lại một tiếng vang truyền đến, Chu Hằng lại quay đầu lại, chỉ thấy người hầu kia đã chạy ra khỏi chỗ ở, cửa lớn phía sau đập vào vách tường. Nhưng mà không đợi hắn quay đầu, đã thấy bóng người kia trở lại. Không phải một cái, mà là hai cái! Có thêm

một trung niên hơn 40 tuổi, dáng người bình thường, sắc mặt thập phần âm trầm, vừa thấy là biết người lòng dạ thâm hiểm. Chu Kiếm Minh, cha của Chu Khảm! Hắn tới nhanh như vậy là vì đợi quá lâu mà không thấy Triệu Tứ trở về báo lại, nhất thời tâm huyết dâng trào chạy tới xem một chút, phải ngay trước mặt Chu Định Hải chế nhạo tên đã áp chế hắn mấy chục năm một phen. Ai ngờ hắn chưa tới cửa thì gặp tên người hầu luống cuống chạy nhào ra, sau đó xuất hiện một màn này. – Khảm, Khảm nhi! Ánh mắt Chu Kiếm Minh quét đến Chu Khảm, tuy rằng không nhận ra khuôn mặt, nhưng mà phụ tử liên tâm, cộng thêm quần áo trên người Chu Khảm, hắn vẫn nhận ra được. Cả người vừa vọt tới, đã thấy một đạo kiếm quang xẹt qua, linh hoạt, sắc bén vô cùng, mạnh mẽ cản lại. Chu Kiếm Minh ánh mắt sâm lạnh nhìn Chu Hằng tay đang cầm kiếm, hai đấm nắm siết chặt, tiếng răng rắc liên tiếp vang lên. Lúc này hắn không ngờ lấy lại bình tĩnh: – Chu Hằng, ngươi ý đồ mưu hại tộc nhân, chứng cớ vô cùng xác thực, lúc này bổn gia chủ tuyên bố, khai trừ ngươi khỏi gia tộc! – Phải không? Chu Hằng tươi cười, xoay mình nhấc Chu Khảm lên, vẻ mặt không chút che giấu sát khí.

Chương 22: Giết!

Chu Hằng, ngươi muốn làm gì, nhanh buông con ta ra! Lời nói của Chu Kiếm Minh mang một chút sợ hãi. Nếu Chu Hằng vẫn là Chu Hằng trước kia, vậy hắn đã gác kiếm lên cổ Chu Khảm rồi, Chu Kiếm Minh cũng có năng lực trong nháy mắt lúc Chu Hằng động thủ cứu được Chu Khảm! Nhưng mà một kiếm lúc trước hắn liền biết, thực lực Chu Hằng thập phần cường đại, cường đại đến mức cao thủ Luyện Thể tầng chín như hắn cũng không nắm chắc chiến thắng, càng đừng nói cứu người! Bây giờ thấy con bị người ta xốc lên như chó chết, Chu Kiếm Minh quan tâm quá tự nhiên loạn lòng. – Thời gian cũng không còn nhiều lắm rồi! Chu Hằng đột nhiên nói một câu không đầu không đuôi gì. – Cái gì? Chu Kiếm Minh sửng sốt, hồn nhiên không rõ Chu Hằng nói gì, nhưng hắn lắng tai nghe, rất nhanh cảm ứng được rất nhiều người đang chạy tới hướng bên này, chỉ chốc lát sau, mười mấy người đã tiến vào nơi này. Lúc trước động tĩnh cũng không nhỏ, hơn nữa vị trí biệt viện này cũng không tính quá hẻo lánh, khiến người tới xem xét tình huống là bình thường. Chợt nhìn thấy tình hình trong sân, mọi người đều ngẩn ngơ, vì bọn họ căn bản không nhận ra bộ dạng của Chu Khảm, bọn họ càng không biết sự việc thế nào, chỉ tưởng rằng tên giặc cỏ nào chạy tới gia tộc quậy phá. – Còn thiếu một người! Chu Hằng ánh mắt du động, hắn đang đợi Chu Hiến Minh đến. – Chu Hằng, ngươi đến tột cùng muốn làm gì! Chu Kiếm Minh sợ ném chuột vỡ đồ, chỉ có thể đè lại lửa giận trầm giọng nói. – Các ngươi đối đãi với cha ta như thế nào? Chu Hằng đè lại lửa giận nói: – Phụ thân ta là trưởng lão gia tộc, vì gia tộc lập được bao nhiêu công lao? Nhưng mà sau khi bị thương nặng, chẳng những gia tộc không trị cho hắn, ngược lại còn tước đoạt vị trí trưởng lão của hắn, ngay cả một hạ nhân cũng có thể tùy ý khi dễ. – Đây là thái độ gia tộc đối đãi với tộc nhân sao? Hay hoặc là nói, có vài người lấy thúng úp voi, cố ý bỏ qua lợi ích gia tộc báo thù riêng. –

Hài tử, chớ ngậm máu phun người, nói hươu nói vượn! Chu Kiếm Minh rống giận một tiếng, nếu không phải con mình còn trong tay Chu Hằng, tất nhiên hắn đã nhảy ra bắt giữ Chu Hằng. Có một số việc cho dù mọi người đều biết nhưng cũng chỉ biết ngậm họng. – Chu Hằng, ngươi đã bị khai trừ khỏi gia tộc, hiện tại, lập tức thả người cút ra ngoài. – Hừ, Chu gia không phải là phụ tử các ngươi có thể lấy thúng úp voi! Chu Hằng tươi cười, bóp chặt cổ Chu Khảm, lập tức truyền đến tiếng khớp xương, bị nghẹn thở, tay chân Chu Khảm run lên một cái, lập tức tỉnh lại. – Cha! Cha! Chu Khảm thấy cha mình, rướn cổ phát ra tiếng khàn khàn, tay chân dũ động như cầu cứu Chu Kiếm Minh. – Khảm nhi! Chu Kiếm Minh chỉ có một đứa con duy nhất, không biết cưng chiều tới độ nào, mắt thấy đầu con sưng phù như đầu heo, nhìn ánh mắt thê thảm kia mà lòng như đao cắt

Cái gì? Đầu heo này là Chu Khảm? Tộc nhân Chu gia vây tới đều hoảng sợ, giờ mới biết thật sự có đại sự xảy ra! Chu Hằng lại dám dùng hắn cưỡng bức Chu Kiếm Minh, lá gan đúng là đủ lớn! Không đúng a! Chu Khảm không phải một tháng trước vừa mới đột phá Luyện Cốt Cảnh sao? Gia tộc còn vì thế mà ăn mừng một phen, sao lại bị Chu Hằng bóp như chó chết thế kia? Chẳng lẽ Chu Hằng ám toán? Càng không đúng, võ giả Luyện Cốt Cảnh nếu bị một người Luyện Thể tầng một ám toán, vậy không bằng đâm đầu vào khối đậu hũ chết đi cho rồi. Lúc này bọn họ mới cảm ứng khí tức của Chu Hằng. – Luyện Cốt Cảnh! Trong sân cũng có Luyện Cốt Cảnh, cảm ứng khí tức Chu Hằng có lẽ thiếu chút nữa, nhưng tuyệt đối là tầng thứ phía sau, lập tức biến sắc thốt lên. Những người khác vừa nghe vậy, lập tức trợn tròn mắt! Chu Hằng không thể tu luyện, chuyện này cả gia tộc đều biết, sao đột nhiên biến thành Luyện Cốt Cảnh! – Hừ, ầm ỹ như vậy còn ra thể thống gì, không sợ bị khách quý giễu cợt sao! Một tiếng quát uy nghiêm đột nhiên truyền tới, mọi người lập tức yên tĩnh lại, mỗi một người đều lộ ra vẻ cung kính tuyệt đối. Chu Hiến Minh đến rồi! Gia tộc có 6 đại cao thủ Luyện Huyết Cảnh, cũng chỉ có một người duy nhất đạt tới Luyện Thể tầng mười hai, đúng là thực lực độc nhất vô nhị để hắn ngồi vững chức trên chức Đại trưởng lão, đem Chu gia gần như biến thành không bán hai giá. Dưới hình tượng như vậy, ai dám bất kính? Đám người tự động nhường ra một con đường, chỉ thấy hai lão nhân dắt tay nhau

đi tới, một người râu bạc trắng, lông mi cũng màu trắng, dáng người khôi ngô, trên người có một loại khí phách ngồi trên chức vị cao lâu dài hình thành. Một người khác nhìn trẻ hơn, đại khái khoảng năm mươi tuổi, một thân áo choàng màu xanh, nhưng lại có vẻ tiêu sái thoát tục. Lão nhân râu trắng, mi trắng chính là người thống trị Chu gia trên thực tế, Chu Hiến Minh, người kia là ai? Để cho Chu Hiến Minh xưng một tiếng khách quý, dắt tay nhau cùng tiến, vậy địa vị đối phương khẳng định không kém hắn! Chu Hằng cảm ứng khí tức lão nhân áo bào xanh một chút kia, sắc mặt không khỏi ngưng trọng, mặc dù hắn không cách nào trực tiếp nhìn thấu tu vi của đối phương, nhưng có thể sánh ngang Chu Hiến Minh, vậy hắn kết luận hai người cũng sàn sàn như nhau

Lại là một gã cao thủ Luyện Thể tầng mười hai! Chu Hằng vốn có vài phần nắm chắc cổ động bốn gã trưởng lão khác của Chu gia làm khó dễ Chu Hiến Minh, nhưng nếu lại có thêm một cao thủ Luyện Thể tầng mười hai, hai người kia liên thủ thì không người nào có thể phá! Lão nhân áo bào xanh này đến tột cùng là người nào? Nhưng mà lúc này tên đã lên dây, không phát không được! Chẳng lẽ bảo hắn ngồi xem phụ thân bị người nhục nhã, chịu thương thế chậm rãi chết đi sao? Hắn làm không được! Chu Hằng tràn ngập sát khí tươi cười, nói: – Ai muốn hại phụ thân ta, thì phải trả cái giá bằng máu tươi. Hắn không chút lưu tình chém ra một kiếm, từ cằm Chu Khảm đâm vào, Sương Hàn Kiếm sắc bén, lại thêm lực lượng Luyện Cốt Cảnh, một kiếm trực tiếp xuyên qua đỉnh đầu Chu Khảm! Phốc, máu tươi phun ra, cánh tay phải hắn giơ lên cao, xốc cả người Chu Khảm lên, giống như treo một lá cờ chính nghĩa. – Khảm nhi! Chu Kiếm Minh lập tức kêu lên thê lương, cả người vọt ra, không quản tới hết thảy bổ nhào tới Chu Hằng. Hắn muốn giết tiểu tử này! Lăng Thiên thức thứ nhất! Chu Hằng rút trường kiếm về, cả người trầm tĩnh lại, tâm thần cùng thiên địa dung hợp, giống như có thể xuyên thủng hết thảy huyền diệu thế gian. Thiên địa áp chế, thiên địa bài xích, thân hình Chu Kiếm Minh lập tức bị kiềm hãm, tâm thần bị quản chế. Kiếm quang cắt tới, giống như dải tơi kinh thiên! Hưu, một cái đầu bắn thẳng lên trời, sau khi vẽ lên một vòng cung rơi xuống mặt đất. Dư lực chưa tiêu, liên tiếp nảy lên, vừa lúc nảy tới chỗ chân Chu Hiến Minh. Thẳng đến lúc này, Chu Hiến Minh mới biết người bị Chu Hằng bóp như chó chết là

cháu của hắn! Mà ở trong vài giây ngắn ngủn, con trai, cháu trai duy nhất của hắn không ngờ đều bị Chu Hằng một kiếm xử lý gọn gàng. Nhìn đầu đầy máu của con mình, thân thể hắn không khỏi run lên dữ dội, ngực đau đớn, lập tức phun ra một ngụm máu tươi, máu nhuộm đỏ ngực. – Tiểu súc sinh, lão phu phải bầm thây ngươi thành vạn đoạn! Chu Hiến Minh tay ôm ngực, mắt giận dữ như phun lửa! Cường giả Luyện Huyết Cảnh cường đại cỡ nào, huyết khí mênh mông cuồn cuộn, thậm chí có thể chấn người sống sờ sờ ngất đi, Chu Hiến Minh giận dữ bộc phát ra uy thế đáng sợ cỡ nào, từng luồng lực lượng vô hình từ trên người hắn phát ra, như sóng biển kích động, chấn người xung quanh không tự chủ được lui về phía sau! Chu Hằng lại không chút động tâm, hắn dầu gì cũng là võ giả Luyện Cốt Cảnh, làm sao có thể bị khí thế của Luyện Huyết Cảnh hù dọa. Hơn nữa, hắn tu luyện Lăng Thiên Cửu Thức thần diệu cỡ nào, vốn chính là lấy thế đè người, càng không thể nào bị Chu Hiến Minh áp đảo. – Lão già, ngươi cũng có tâm, cảm thấy đau không? Chu Hằng cao giọng nói: – Con, cháu là thân nhân của ngươi, phụ thân ta thì không phải là thân nhân sao? Lúc ngươi dung túng con làm bậy, dung túng cháu làm ác, có không nghĩ tới mọi người đều là tộc nhân Chu gia không? – Người chỉ lo tư lợi, có tư cách gì ngồi ở vị trí trưởng lão? – Ta đề nghị, phế truất chức trưởng lão của Chu Hiến Minh! Một viên đá ném xuống mặt hồ nổi lên ngàn đợt sóng! Thẳng đến lúc này, những người Chu gia bị chấn cho ngây ngô mới hồi phục tinh thần lại. Chu Hằng giết Chu Khảm! Chu Hằng giết Chu Kiếm Minh! – Rít! Hắn làm sao dám! Hắn làm sao có thể! Chu Khảm còn chưa tính, có thể là bị đánh lén, dù sao ai cũng không nghĩ tới một rác rưởi không thể tu luyện lại đột nhiên có tu vi Luyện Cốt Cảnh! Nhưng mà Chu Kiếm Minh nổi giận ra tay, tuyệt đối là ứng phó toàn lực, hơn nữa Chu Kiếm Minh lại là Luyện Thể tầng chín a! Một kiếm miểu sát! Chiến lực cường đại cỡ nào! Chu gia… Muốn đổi thời sao? – Hài tử, ngươi cũng xứng luận ưu khuyết điểm của lão phu sao? Chu Hiến Minh hừ lạnh một tiếng: – Đại nghịch bất đạo, giết hại tộc nhân, tội không thể tha! Thân hình lão già vọt lên, giống như một con chim ưng chụp xuống Chu Hằng. Phi Vân Bộ! Oanh, Chu Hiến Minh đánh vào khoảng không, móng vuốt mạnh mẽ đánh thủng một tảng đá trên mặt đất, mang theo bụi đất bay lên. Mọi người lại lần nữa cả kinh!

Chu Hằng không ngờ tránh thoát một kích này! Gì vậy, tiểu tử này không ngờ phản kích! Chu Hằng không dùng Lăng Thiên Cửu Thức, cho dù Lăng Thiên thức thứ nhất thì cũng tiêu hao lực lượng rất nhiều, mà hắn không nắm chắc có thể dùng mười chiêu đánh giết một cao thủ Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong lâu đời! Phi Bộc Kiếm Pháp! Chu Hằng chân triển khai Phi Vân Bộ, thân hình chuyển vòng qua người Chu Hiến Minh, lúc hiện phía trước, đột nhiên ở phía sau, nếu nhìn thẳng vào, không tới vài giây sẽ choáng váng đầu óc. Chiến cuộc lại giằng co! Làm sao có thể! Một tiểu tử Luyện Cốt Cảnh, hơn nữa còn là tiểu tử mới vừa vào Luyện Cốt Cảnh, không ngờ có thể cùng một cao thủ Luyện Huyết Cảnh, Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong đánh tới mức có đến có hồi? Không, không phải có đến có hồi, mà là đè ép! Chu Hằng không ngờ đè ép Chu Hiến Minh! Đúng vậy, bằng vào thần diệu của Phi Vân Bộ, Chu Hằng hoàn toàn không sợ lo lắng về sau, chỉ cần nhìn chằm chằm Chu Hiến Minh điên cuồng tấn công là được! Mà Phi Bộc Kiếm Pháp tuy rằng không so được với Lăng Thiên Cửu Thức, nhưng mà có thể trở thành bí kỹ của Cửu Linh Tông thì đâu phải bình thường, trường kiếm đẩy ra giống như từng thác nước trên trời trút xuống, cực kỳ đồ sộ. Chu Hiến Minh liên tục hét to, luận tu vi, Chu Hằng tự nhiên thúc ngựa vẫn còn kém hắn, nhưng mà tiểu tử này lại có một bộ pháp vô cùng quỷ dị, khiến hắn căn bản đánh không trúng! Cộng thêm Sương Hàn Kiếm quá sắc bén, một kiếm có thể chặt đứt xương cốt võ giả Luyện Cốt Cảnh, cho dù hắn cũng không dám mạnh mẽ chống đỡ! Tuyệt không thể để tiểu tử dắt mũi! Chu Hiến Minh đưa mắt nhìn về phía nội viện.

Chương 23: Trợ Lực Hết Ý

– Vù! Lão già nhanh chóng vọt về phía nội viện. – Lão thất phu! Chu Hằng giận quát một tiếng, hắn biết Chu Hiến Minh muốn dùng Chu Định Hải uy hiếp mình. Lăng Thiên thức thứ nhất! Trong nháy mắt Chu Hằng tiến vào cảnh giới kỳ diệu, kiếm khí đầy trời lập tức biến mất, toàn bộ viện lạc lập tức im lặng, nhưng một cảm giác mưa bão trước yên lặng bao phủ tâm linh tất cả mọi người, mỗi người đều biết, kế tiếp chính là một kích lôi đình! Chu Hiến Minh đứng mũi chịu sào, áp lực tự nhiên lớn nhất! Dường như toàn bộ thiên địa đều áp chế hắn, để hắn có cảm giác cử động ngón tay cũng khó! Vào lúc này, hắn mới rõ vì sao con mình lại bị Chu Hằng một kiếm đánh chém, áp lực như vậy thậm chí ngay cả hắn cũng bị ảnh hưởng! Chu Hằng quát ln lớn một tiếng, một kiếm chém ra. Mây hóa rồng, gió hóa hổ, Sương Hàn Kiếm bắn ra, kéo thiên địa nhật nguyệt như trên trời sụp xuống, mặt đất sụp đổ, nhật nguyệt tinh tú rơi xuống! Đối mặt với dị tượng như vậy, người có ý chí không kiên định chỉ có thể vô lực rên rỉ trong lòng, để mặc cho làm thịt. Ở thời khắc nguy cấp, Chu Hằng bạo phát ra tiềm lực của mình, nắm giữ Lăng Thiên thức thứ nhất càng sâu hơn, uy lực cường đại hơn thêm! Kiếm quang tung hoành, đánh tới Chu Hiến Minh. Đối mặt với thế công như vậy, Chu Hiến Minh đã sớm xoay người lại, nào dám đưa lưng về phía Chu Hằng! Tuy nhiên, đây cũng là mục đích của hắn, ép Chu Hằng chính diện giao thủ với hắn! Lão già cười quái dị một tiếng, hai tay vươn ra, ngón tay hóa trảo chụp tới Chu Hằng. Đến trình độ Luyện Huyết Cảnh rồi, trừ phi là thần binh lợi khí chân chánh, nếu không không có binh khí nào so được với quyền cước! Hai trảo này của Chu Hiến Minh từng xé sống một đầu hung thú Luyện Thể tầng mười, chỉ cần bị hắn bắt được, Chu Hằng hữu tử vô sinh! – Roẹt! Một kiếm nảy lên, huyết hoa vẩy ra. Chu Hằng tay phải cầm kiếm, tay trái ôm bụng, kẽ ngón tay có máu tươi tràn ra, hắn bị Chu Hiến Minh

rạch ra một vết thương ở trên bụng, may mắn đúng lúc dùng Phi Vân Bộ né tránh, nếu không toàn bộ bụng đã bị xé rách! Chu Hiến Minh cũng không phải hoàn toàn không bị gì, trên cánh tay trái để lại một vết thương, máu tươi trào ra, tạo thành một một vết máu thật dài. Đây là uy lực của Lăng Thiên thức thứ nhất, đây là sự sắc bén của Sương Hàn Kiếm! – Rít! Người trong sân lại vô cùng rung động! Lần trước Chu Hiến Minh bị thương là khi nào? Chu Hằng quả thật không phải là đối thủ của Chu Hiến Minh, nhưng mà một kiếm này lại khiến Chu Hiến Minh bỏ ra cái giá bằng máu phải trả, mà mình lại bị thương nhẹ, đây là loại thực lực đáng sợ cỡ nào? Không tồi, tiểu tử này quả thật ỷ vào uy lực lợi kiếm, giao thanh kiếm này cho một người Luyện Cốt Cảnh cho thể đụng được một góc áo Chu Hiến Minh sao? Thiếu niên này thật đáng sợ, tiềm lực vô cùng! Chẳng lẽ lúc trước hắn luôn ẩn nhẫn, mười năm mài kiếm, rốt cục bộc phát ra hào quang chói lọi! Vào giờ khắc này, không người nào dám coi thường Chu Hằng nữa, tuy rằng hắn mới chỉ vừa tiến vào Luyện Cốt Cảnh, nhưng mà mỗi người đều liệt hắn vào cấp bậc cao thủ Luyện Huyết Cảnh đỉnh cao! Người dám xem thường Chu Hằng đã nằm trên mặt đất, Chu Khảm, Chu Kiếm Minh chính là vết xe đổ. Chu Hằng bỗng nhiên nổi tiếng dùng phương thức càng thêm rung động! – Lão thất phu, ngươi thật không biết xấu hổ! Chu Hằng hừ lạnh nói, trán đầy mồ hôi, một kiếm này trực tiếp hao tổn gần một phần năm lực lượng của hắn

– Được làm vua thua làm giặc, chỉ cần có thể đạt được mục đích, không từ thủ đoạn thì thế nào? Chu Hiến Minh lành lạnh nói, chuyện cho tới bây giờ, bất kể hắn giả bộ rộng lượng như thế nào thì cũng không thể che giấu hành vi bỉ ổi của hắn, như vậy thì cần gì che giấu đây? Chỉ cần xử lý Chu Hằng, hắn vẫn là đại trưởng lão nhất ngôn cửu đỉnh Chu gia, ai dám nói hắn nửa câu? Không tới mấy năm, mọi người đều quên Chu Hằng, Chu Định Hải, người thua không có tư cách lưu lại trong lịch sử! – Với lão phu công bình chiến một trận, lão phu sẽ không tổn thương cha ngươi! Chu Hiến Minh cất giọng nói, khí thế của Luyện Huyết Cảnh hoàn toàn thôi phát đến mức tận cùng, thanh âm ùng ùng như tiếng sấm, chấn mọi người như muốn ngất! Đê tiện! Mọi người mắng một câu trong lòng, đây cũng gọi là công bình chiến một trận, vậy mà lão già kia cũng nói ra được! Nhưng ở dưới uy thế ép người của Chu Hiến Minh, ai

dám đứng ra? Nếu như không có gánh nặng Chu Định Hải, có lẽ Chu Hằng còn có thể một mình chạy trối chết, nhưng bây giờ? Chu Hằng quả thật rất có thực lực, cũng có được tiềm lực vô cùng đáng sợ, nhưng mà hắn dù sao chỉ là võ giả mới vừa vào Luyện Cốt Cảnh, chính diện đấu với Chu Hiến Minh thì thua không thể nghi ngờ! Thua, chính là chết! Thiếu niên thiên tài tiền tích hậu phát này, nhất định chỉ là phù dung sớm nở tối tàn! Chu Hằng một kiếm cắt ngang, hắn phải đánh một trận cuối cùng! Lăng Thiên thức thứ hai! Hắn phải tế xuất Lăng Thiên thức thứ hai, chiêu này cho dù không thể bị đánh trọng thương Chu Hiến Minh, cũng phải để hắn bị thương, đến lúc đó các trưởng lão khác vẫn khiếp không dám tạo phản thì hắn cũng không có lời. Đại trượng phu, sinh có gì vui mừng, tử lại có sợ gì? Chu Hằng một niệm thông suốt, dường như đột nhiên nghĩ thông suốt cái gì, tay phải nhẹ nhàng rung động, Sương Hàn Kiếm lập tức chấn động theo một quy luật vô cùng huyền diệu, chỉ chấn động rất nhỏ nhưng mà không ai chú ý tới. – Chết đi! Chu Hiến Minh khuôn mặt dữ tợn, bổ nhào tới Chu Hằng. Bóng người chớp động, thình thịch, một tiếng trầm đục truyền tới, không khí bụi mù. Ánh mắt mọi người đều trở nên mơ hồ, đợi bụi mù tán đi, chỉ thấy hai đạo nhân ảnh đối diện mà đứng, Chu Hiến Minh râu bạc trắng, lông mi cũng trắng, huyết khí toàn thân xông lên tận trời, dường như có thể bốc cháy vậy! Mà đối diện với hắn, cũng là một cao thủ siêu cấp huyết khí xông lên tận trời! Chẳng lẽ Chu Hằng giấu giếm thực lực, tu vi thật sự của hắn là Luyện Huyết Cảnh? Không phải! Đó không phải là Chu Hằng, mà là khách quý trong miệng Chu Hiến Minh, lão nhân áo bào xanh kia! Vì cái gì, vì cái gì người này lại đột nhiên nhảy ra tương trợ Chu Hằng? Mọi người đều không nghĩ ra! Nếu là nhị trưởng lão, tam trưởng lão, tứ trưởng lão, ngũ trưởng lão xuất đầu, vậy mọi người đều có thể chấp nhận, nhưng mà cố tình là một ngoại nhân, đây đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? – Phùng huynh, vì sao phải che chở tên tiểu bối này? Đối mặt với lão nhân áo bào xanh, Chu Hiến Minh không dám chút khinh thường, giọng nói thậm chí còn mang theo chút sợ hãi! Lão nhân áo bào xanh tươi cười, hai tay chắp sau lưng, nói: – Lão phu phụng mệnh tông môn đến tìm kiếm thiếu niên tư chất xuất chúng, mà thiếu niên này, mới vừa vào Luyện Cốt Cảnh đã có thể cùng Luyện Huyết Cảnh chiến đấu, đúng là người lão phu muốn tìm! Chu

Hiến Minh lập tức lộ ra vẻ mặt giận dữ, nhưng lập tức ép xuống: – Phùng huynh, xin cho lão phu mặt mũi, nghịch tử này giết con cháu độc nhất của lão phu, lão phu nhất định phải chém hắn! Lão nhân áo bào xanh mặt lạnh lại, một bước cũng không nhường nói: – Chu Hiến Minh, nếu để tông môn biết lão phu đánh mất người này, cái tội danh này… Ngươi có thể gánh vác thay lão phu sao? – Cho ngươi mặt mũi? Lão phu dựa vào cái gì phải cho ngươi mặt mũi? Ngươi là ai! Lão nhân áo bào xanh đúng là không chút nể tình, chẳng những gọi thẳng tên Chu Hiến Minh, hơn nữa ngôn từ còn tràn đầy khinh bỉ, dường như đối mặt không phải đại trưởng lão quyền cao chức trọng Chu gia, mà chỉ là một con chó con mèo vậy

Mọi người đều vô cùng khiếp sợ, ai cũng nghĩ thầm đến tột cùng vị "Phùng huynh" này từ đâu đi ra, vị này cũng quá trâu đi? – Phùng Đằng Viễn, lão phu đã tuyệt tử tuyệt tôn, lại đang có tang trong nhà, ngươi nhất định cùng lão phu trở mặt sao? Chu Hiến Minh hiển nhiên vẫn tầng tầng lớp lớp cố kỵ lão nhân áo bào xanh, vẫn chỉ dùng miệng để đấu, cũng không dễ dàng ra tay. – Trở mặt thì thế nào? Phùng Đằng Viễn mờ nhạt nói, vẻ mặt tư lự, nhưng mà hai tay phía sau rụt về, hiển nhiên cũng không nhẹ nhàng như hắn nói. – Hừ, lão phu hôm nay muốn nghịch tử này phải chết! Chu Hiến Minh tức giận hừ một tiếng, thân hình đập ra, phát động công kích với Chu Hằng. Thình thịch thình thịch thình thịch, Phùng Đằng Viễn ra tay ngăn cản, hai đại cao thủ Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong lập tức giằng co, từng đạo lực lượng vô cùng uy thế chấn cho mọi người đều lảo đảo, lần nữa lui lại. Khiến người ta kỳ quái là, Chu Hằng giống như không hề choáng váng, không ngờ đứng tại chỗ không nhúc nhích! Chu Hiến Minh tuy rằng ra tay, nhưng lại cố kỵ Phùng Đằng Viễn tầng tầng lớp lớp, chỉ muốn bức lui hắn, khi nhìn thấy Chu Hằng không ngờ vã ở đó không trốn, trong lòng lập tức vui vẻ, đột nhiên một trảo họa xuất, đánh lui Phùng Đằng Viễn, sau đó giết tới Chu Hằng. – Chết tiệt! Phùng Đằng Viễn tức giận hừ một tiếng, cũng không biết là đang mắng Chu Hằng hay là Chu Hiến Minh, hắn điên cuồng gào thét một tiếng, thân hình cấp tốc lách trở về, sắc mặt đỏ bừng, một chưởng vỗ tới ngực Chu Hiến Minh. Hắn giống như đang vận dụng bí pháp nào mới mạnh mẽ quay ngược lại, hiển nhiên điều này tạo thành thương thế của hắn không nhỏ. Chu Hiến Minh tự nhiên rõ

ràng điểm ấy, không khỏi tức giận hừ một tiếng, nói: – Phùng Đằng Viễn, nghịch tử này cùng ngươi không thân cũng chẳng quen, ngươi vì sao phải liều mạng như vậy! Hắn chỉ có thể rụt người lại, xoay người đỡ một chưởng của Phùng Đằng Viễn, bằng không hắn cố tình giết được Chu Hằng, mình cũng bị trúng một chưởng nảy! Ăn một chưởng của cao thủ Luyện Thể tầng mười hai, không chết thì cũng bị trọng thương a! Một khi trọng thương, vậy mấy đầu ác lang luôn chờ trực vị trí của hắn sẽ ra tay? Mấy lão già kia không phải luôn chờ cơ hội như vậy hay sao? Hắn còn chưa có giác ngộ đồng quy vu tận với Chu Hằng. – Oanh, oanh… Hai đại cường giả lần nữa triền đấu, tuy nhiên, bởi vì Chu Hằng giống như cái bia ngắm không thể di động, Chu Hiến Minh lại chiếm cứ chủ động tuyệt đối, làm cho Phùng Đằng Viễn không thể không toàn lực ứng phó, liều chết bảo vệ! Đến tận lúc này, ai còn tin tưởng Phùng Đằng Viễn chỉ nói đùa? Cho dù cha ruột gặp phải nguy hiểm, chẳng qua cũng chỉ như thế a! – Chu Hiến Minh, ngươi giết hại đồng tộc, lão phu liên hợp mấy vị trưởng lão khác, quyết định trục xuất chức trách của ngươi, giải vào Hình đường gia tộc trừng phạt, còn không mau thúc thủ chịu trói, nếu không định giết không tha! Mấy đạo nhân ảnh cùng nhau đi tới, người vừa mới tới, lập tức quát lớn. Rốt cuộc đã tới! Bốn người này chính là mấy trưởng lão khác của Chu gia, sở dĩ bọn họ lúc này mới xuất hiện, tự nhiên là có một ít người mạnh mẽ cản lại, lúc này bọn họ mới vào được, cũng có mười phần nắm chắc xử lý được Chu Hiến Minh! Người Chu gia đều thầm thở phào, cũng khó trách Chu Hiến Minh ở vị trí đại trưởng lão có thể lấy thúng úp voi, nhìn dũng khí bốn người này thì cũng biết, dựa vào mấy người bọn hắn phế truất Chu Hiến Minh được sao? Cũng chính vào lúc này, Chu Hằng đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt lóe lên hai thanh hắc kiếm rồi biến mất, cả người tản phát ra một cỗ sát khí đáng sợ.

Chương 24: Giải Quyết

Chu Hằng thần người ra ở thời khắc mấu chốt này, là bởi vì hắn đột nhiên chiếm giữ được một cơ hội Lăng Thiên thức thứ ba! Vốn hắn cũng không có cơ hội lĩnh ngộ, nhưng ai biết Phùng Đằng Viễn không ngờ lại nhảy ra giúp hắn, Chu Hằng tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, lập tức đem tâm thần vùi đầu vào trong ảo diệu Lăng Thiên thức thứ ba. Cơ hội như vậy, nếu bỏ qua một lần thì sẽ vĩnh viễn không quay lại! Cơ duyên chỉ gặp không thể cầu! Mà bây giờ, hắn rốt cục nắm giữ được rồi! Sương Hàn Kiếm lập tức xuất ra, Chu Hằng nhìn thẳng Chu Hiến Minh, khí cơ vững vàng phong tỏa đối phương. Chu Hiến Minh lập tức cảm giác được một cỗ nguy hiểm đáng sợ đánh úp lại, đây là trực giác hình thành trong mấy chục năm chiến đấu của hắn. Từ trước đến nay hắn luôn tin tưởng trực giác của mình, mà nó không biết đã cứu hắn bao nhiêu lần rồi. Nhưng mà đối mặt với một đối thủ không yếu hơn hắn, hắn làm sao ra tay được chứ? Chỉ có thể cẩn thận là hơn, tùy cơ ứng biến! – Chu Hiến Minh, còn không mau thúc thủ chịu trói! Bốn gã trưởng lão đều hét lớn một tiếng, nhao nhao gia nhập chiến đoàn. – Hừ, chỉ bằng mấy bọn chuột nhắt các ngươi cũng muốn lên quản lão phu sao? Chu Hiến Minh trong mắt bắn ra hàn quang lành lạnh, ánh mắt này khiến cho thân hình bốn gã trưởng lão hơi bị kìm hãm. Chu Hằng quát lớn một tiếng, thân hình đập ra, như phi long tại thiên! Chu Hiến Minh cảm giác cảm giác bất an kia càng thêm mãnh liệt, sau khi một trảo chụp tới Phùng Đằng Viễn, vội vàng rút lui. Cấp tốc đạp Phi Vân Bộ, Chu Hằng hừng hực một kiếm đâm tới! Ở trong mắt Chu Hiến Minh, toàn bộ thiên địa đều trở nên tối tăm vô cùng, chỉ còn lại một thanh lợi kiếm cắt qua bóng tối, mang theo hào quang rực rỡ vô cùng cắt tới hắn. Tâm thần giai đoạt! Không được! Chu Hiến Minh vội vàng hét lớn một tiếng, miễn cưỡng từ trong tâm linh áp chế giãy ra, nhưng mà thiên địa vẫn tối tăm như cũ, đạo kiếm quang kia càng ngày càng sáng,

hào quang mãnh liệt chói mắt vô cùng, hoàn toàn xông phá bóng tối, tạo thành một khoảng trắng xóa trước mặt. Hắn cái gì cũng không nhìn thấy! Phốc! Thanh âm mũi kiếm đâm thủng truyền tới, Chu Hiến Minh cũng không cảm giác được đau đớn truyền tới, nhưng mà lực lượng cấp tốc trôi qua, ý thức trở nên mơ hồ, ánh sáng trước mặt dần nhòa đi, thứ đầu tiên hắn thấy là một thanh kiếm chói lọi! Trái tim hắn bị nổ rồi! Chỉ là trái tim bị đâm một kiếm nhưng mà đối với cao thủ Luyện Huyết Cảnh mà nói cũng không phải trí mạng, nhưng mà toàn bộ trái tim hắn đều bị kiếm khí phá hủy, biến thành một đống thịt vụn, như vậy thì không cứu sống nổi. Còn thở được một hơi là vì tồn tại Luyện Huyết Cảnh, sinh mệnh lực cường hãn vô cùng. – Không thể tưởng được… Không thể tưởng được… Ánh mắt Chu Hiến Minh càng ngày càng ảm đạm, không ngờ không tới một buổi tối, tam đại tổ tôn bọn họ không ngờ đều chết trong tay Chu Hằng, một tiểu nhân vật được công nhận là rác rưởi, căn bản không đang để bọn họ để vào mắt. – Ầm! Lão ngã ầm xuống đất, ngực điên cuồng phún máu. Đã chết! Chu Hiến Minh đã chết thật sự! Quái thai a! Tiểu tử Luyện Cốt Cảnh không ngờ chém giết tồn tại Luyện Huyết Cảnh, hơn nữa còn là cao thủ Luyện Huyết đỉnh phong mạnh nhất! Nếu tiểu tử này trở thành Luyện Huyết Cảnh, thế gian này còn có địch thủ sao? Trừ phi những cường giả tuyệt thế vượt qua đăng thiên lộ trong truyền thuyết kia! Toàn trường lặng ngắt như tờ, chỉ có tiếng thở dốc ồ ồ liên tiếp. Chu Hằng phá vỡ trầm mặc, chắp tay với Phùng Đằng Viễn nói: – Đa tạ tiền bối trượng nghĩa tương trợ! – Không cần khách sáo! Phùng Đằng Viễn đối với hắn lộ ra nụ cười ý vị sâu xa: – Hôm nay sắc trời đã tối, sáng mai lão phu lại tới cửa bái phỏng! – Nhất định quét dọn giường chiếu đón chào! Chu Hằng lại chắp tay. Phùng Đằng Viễn xoay người, phiêu nhiên rời đi. Tuy rằng hắn đi rồi, nhưng mà mọi người vẫn không dám có bất kỳ ý tưởng nào với Chu Hằng, chỉ nói vị cao thủ Luyện Thể tầng mười hai này vô cùng trân trọng và quan ái Chu Hằng, ai dám đắc tội Chu Hằng nữa chứ? Hơn nữa, tiểu tử này ngay cả Chu Hiến Minh đều có thể đánh chém, càng không người nào dám đối mặt với hắn! Nếu ngay cả Phùng Đằng Viễn đều nói sắc trời quá muộn, không muốn quấy rầy Chu Hằng, những người khác tất nhiên càng không dám, vội vàng ôm mấy thi thể Chu Hiến Minh rời đi

Hiện tại Chu gia bỗng nhiên trống một tầng quyền lực, không tránh được sẽ có một phen đấu tranh bên trong, mọi người đều bề bộn nhiều việc. Cho tới tận khi mọi người nhao nhao rời đi, thân thể Chu Hằng mới mạnh mẽ run lên, đặt mông ngồi trên mặt đất, máu trên vết thương trên bụng cháy như suối. Dùng ra Lăng Thiên thức thứ ba đã hoàn toàn hút hết lực lượng của hắn, tự nhiên không thể áp chế miệng vết thương. Hắn miễn cưỡng dựng người lên, xé một mảnh vải băng bó vết thương, lúc này nặng nề mới lê bước chân vào nội viện. – Cha! Chu Hằng kêu một tiếng, đã thấy Chu Định Hải nằm trên giường vẫn không nhúc nhích. Hắn hoảng sợ, vội vàng lảo đảo đi qua, bắt lấy mạch môn của Chu Định Hải, sau khi tra xét một hồi mới thở phào nhẹ nhõm. Chỉ là hôn mê. Chu Hằng cứ như vậy ngồi dưới đất, vận chuyển Nguyệt Ảnh Tâm Quyết để khôi phục chân nguyên lực, hắn sau khi tin tưởng giết chết Chu Hiến Minh, gia tộc tuyệt đối sẽ không còn đối xử qua loa với Chu Định Hải nữa, ai muốn làm Chu Hiến Minh thứ hai? Chính sự bây giờ là khôi phục sức khỏe. Không bao lâu đã tới nửa đêm, đoạn kiếm màu đen chấn động, lượng lớn năng lượng tự do trào ra, tràn đầy thân thể hắn

Hắn tham lam hấp thu những năng lượng này, rất nhanh đã khôi phục hoàn toàn, lại có một bước tiến dài. Có khí lực, hắn ra ngoài mang băng gạc và thuốc trị thương tới, định cho bó lại vết thương lần nữa, nhưng mà sau khi mở manh vải ra, hắn lại ngạc nhiên phát hiện, miệng vết thương đã đóng vảy! Tốc độ này cũng quá nhanh đi! Chu Hằng sửng sốt một hồi mới hồi phục tinh thần lại, được hắc kiếm cải tạo, thân thể hắn đang phát triển về phương hướng mạnh mẽ tuyệt đối, nếu không cho dù miệng vết thương của võ giả Luyện Cốt Cảnh không có khả năng khép nhanh như vậy. Hắn hồi tưởng lại lúc trước thi triển Lăng Thiên thức thứ ba. Thức kiếm pháp thứ ba này cường đại hơn hai thức trước, gánh nặng với hắn cũng lớn hơn! Nếu thân thể hắn không cường đại hơn, hơn nữa lại tiến vào Luyện Cốt Cảnh, chỉ sợ khi tụ tập lực lượng thi triển kiếm pháp kia đã khiến hắn bị nổ tung rồi! Có thể đánh chết Chu Hiến Minh, chủ yếu vẫn là bị Phùng Đằng Viễn phân tán hơn phân nửa tinh lực, nếu không một kiếm này cũng chỉ làm trọng thương hắn, muốn một kiếm bị mất mạng, với thực lực của Chu Hằng lúc này thì không làm được! Dù sao giữa hai người cách nhau năm cảnh giới, cho dù có Lăng Thiên Cửu Thức,

Sương Hàn Kiếm cũng không thể bù lại chênh lệch khổng lồ này. Hắn đại chiến mấy trận, lại bị chảy mất lượng lớn máu tươi, không lâu lắm liền không chịu nổi, cứ như vậy nằm trên mặt đất ngủ thiếp đi, chờ lúc tỉnh lại thì trời đã hừng sáng. – Cha! Chu Hằng vội vàng bò dậy, sau khi chạy vội tới phòng ngủ lại thấy Chu Định Hải còn chưa tỉnh lại, lúc này mới hơi hơi yên tâm, cởi bỏ quần áo Chu Định Hải, chỉ thấy trên ngực cửa hắn rõ ràng có một dấu tay đổ thẫm, dường như vật còn sống vậy, còn đang chậm rãi du động. Hắn vừa dùng ngón tay chạm vào, một cỗ cảm giác nóng phỏng truyền lại, dường như có thể thiêu cháy da thịt hắn vậy. Phụ thân, lúc nào cũng bị thương thế như vậy hành hạ sao? Trong ánh mắt Chu Hằng tràn ngập sát ý, nắm tay siết chặt, xương cốt không ngừng kêu lên răng rắc. – Cốc, cốc, cốc. Đúng lúc này, cửa lớn đại viện lại vang lên. Kỳ thật cửa lớn đã bị đánh cho hư hại nặng nề rồi, tuy nhiên Chu Hằng xưa đâu bằng nay, ai dám không mời tự vào? Chu Hằng đi ra ngoài, lại thấy người gõ cửa là Phùng Đằng Viễn! Hắn vội vàng chắp tay, nói: – Ra mắt tiền bối! – Ha ha, không cần khách khí như vậy! Phùng Đằng Viễn phất tay áo, sải bước tiến vào cười cười với Chu Hằng nói: – Ngươi có phải cảm thấy kỳ quái, vì sao lão phu phải ra tay giúp ngươi hay không? Chu Hằng cũng như thiểm điện suy nghĩ vấn đề này, vấn đề này đêm qua hắn cũng đã nghĩ qua. Đối phương từng nhắc tới hai chữ tông môn, mà Chu Hiến Minh lại cố kỵ hắn tầng tầng lớp lớp, cho dù xé rách da mặt cũng không dám ra sát chiêu, hiển nhiên tràn đầy kính sợ thế lực phía sau Phùng Đằng Viễn. Mà Chu Hằng có thể có quan hệ với tông môn, cũng chỉ có Cửu Linh Tông! – Đại khái là thanh kiếm này sao? Chu Hằng giơ giơ lên Sương Hàn Kiếm. – Thông minh! Phùng Đằng Viễn giơ lên ngón cái khen: – Đây chính là bảo kiếm đại tiểu thư yêu quý nhất, không ngờ lại đưa cho ngươi, sách sách sách! Hắn liên tục gật đầu, vẻ mặt không giấu nổi kinh ngạc. Hắn không hoài nghi kiếm này là do trộm, cướp Chu Hằng được, bởi vì kiếm có thể trộm, có thể đoạt, nhưng mà Phi Bộc Kiếm Pháp thì sao? Ngày hôm qua Chu Hằng đã thi triển qua vài thức Phi Bộc Kiếm Pháp, lại còn rất tinh thâm, nếu không phải đại tiểu thư dốc lòng truyền thụ thì làm sao có thể được? Sương Hàn Kiếm là thứ đại tiểu thư coi trọng nhất, là thứ luôn không rời khỏi người, bị người chặm vào cũng tức giận, huống chi là đưa cho người khác! Nhưng mà

thanh kiếm này lại xuất hiện ở trong tay Chu Hằng, trong tay một nam nhân, điều này nói rõ cái gì? Đại tiểu thư động xuân tâm! Đúng vậy, đại tiểu thư năm nay cũng đã 19 tuổi rồi, đổi lại con cái phàm nhân đã sớm lập gia đình sinh con rồi! Cô gia! Đúng là như vậy, hôm qua hắn mới liều mạng bảo vệ Chu Hằng, đây chính là thiên đại công lao! Chu Hằng trong lòng vừa động, nói: – Tiền bối, gia phụ bị người hạ độc thủ đang bị trọng thương, vãn bối bó tay không có biện pháp, tiền bối có thể xem thử giúp ta hay không? – Không dám nhận tiền bối hai chữ, ngươi gọi thẳng lão phu tên là được! Phùng Đằng Viễn liền vội vàng nói, nếu không sợ buồn nôn, quả thật hắn còn muốn xưng Chu Hằng là Hằng thiếu! – Ngài là trưởng bối, vô luận là tu vi hay là tuổi đều hơn xa ta, ta làm sao lại không kính trọng trưởng giả chứ! Chu Hằng lắc lắc đầu, vẫn kiên trì xưng hô tiền bối. Phùng Đằng Viễn đành phải theo hắn, trong lòng lại mừng thầm, thầm nghĩ vị cô gia này đúng là biết cách làm người, không kiêu không nóng nảy, đáng giá mình theo. Hai người tới buồng trong, khi ánh mắt Phùng Đằng Viễn đảo qua dấu bàn tay màu đỏ trên người Chu Định Hải, lập tức biến sắc, lỡ lời nói: – Xích Diễm Phần Tâm Chưởng! – Tiền bối, ngươi biết lai lịch thương thế này? Phùng Đằng Viễn mặt chớp động vẻ thận trọng, nói: – Xích Diễm Phần Tâm Chưởng chính là tuyệt kỹ của Bạch Ngọc Cốc, chỉ có cường giả Tụ Linh Cảnh mới đủ để tu luyện! Bạch Ngọc Cốc! Đúng là oan gia ngõ hẹp, lúc trước vì Mặc Quả đã kết thù với Bạch Ngọc Cốc, về sau lại bị tên Kim thiếu cho rằng là hắn và Lâm Phức Hương có gian tình, nhiều lần khiêu khích với hắn! Hiện tại ngay cả phụ thân cũng đả thương! Thù này, chỉ có máu tươi mới có thể hoàn lại! Cường giả Tụ Linh Cảnh? Thì tính sao, đối phương xuống tay ác như vậy, chẳng những muốn giết Chu Định Hải, còn muốn cho hắn trước khi chết nhận hết tra tấn, thù này không báo, uổng người làm con. Mà Xích Diễm Phần Tâm Chưởng nếu là tuyệt kỹ của Bạch Ngọc Cốc, như vậy người có thể tu luyện Pháp kỹ này tất nhiên thân phận không thấp, hắn muốn chém giết địch nhân như thế, rất có khả năng kết địch với toàn bộ Bạch Ngọc Cốc! Thực lực của hắn bây giờ còn quá yếu, muốn báo thù, bước đầu tiên chính là tiến vào Tụ Linh Cảnh! Chu Hằng hít một hơi thật sâu, áp chế giận dữ trong lòng, nói: – Tiền bối có biện pháp trị liệu cho gia phụ hay không?

Chương 25: Phong Vũ Thành

Cảm ứng được sát khí Chu Hằng bỗng nhiên thả ra, cho dù với tu vi của Phùng Đằng Viễn đều lạnh cả người. Vị cô gia này, tiền đồ vô lượng! Phùng Đằng Viễn lắc lắc đầu, nói: – Người trúng Xích Diễm Phần Tâm Chưởng giống như bị ngọn lửa thiêu đốt, nhất thiết phải không ngừng dùng chân nguyên lực bản thân để triệt tiêu, nhưng mà công kích cấp bậc Tụ Linh Cảnh hội tụ thiên địa linh khí, uy lực mạnh tới mức ngay cả võ giả Luyện Thể tầng mười hai cũng khó ngăn cản, cho nên sẽ bị hao hết chân nguyên lực cả đời, sau đó… – Lão phu, bất lực! Chu Hằng lòng như đao cắt, phụ thân lúc này đang chịu đựng thống khổ như vậy, nhưng ngày hôm qua khi cùng phụ thân nói chuyện, phụ thân lại căn bản không biểu hiện ra một chút dị thường, điều này cần bao nhiêu nghị lực mới có thể làm được? Cho nên khi hắn ra ngoài phụ thân mới bất tỉnh. – Tiền bối cũng không có cách nào sao? Chu Hằng siết chặt hai nắm đấm, móng tay xuyên vào lòng bàn tay, máu tươi rỉ ra. – Lão phu không có cách nào, tuy nhiên, trong tông khẳng định có nhân tài có thể trị liệu! Phùng Đằng Viễn giọng nói vừa chuyển. Không sai, Cửu Linh Tông có cường giả Tụ Linh Cảnh trấn giữ, nhất định có thể! Chu Hằng vội vàng nói: – Tiền bối, chúng ta khi nào thì có thể xuất phát? – Lần này lão phu tiến đến Nguyên Thạch Trấn là thay tông môn tìm kiếm nhân tài, qua một tháng nữa chính là lúc bổn tông khai sơn môn thu đồ đệ! Sau khi Phùng Đằng Viễn do dự một chút liền nở nụ cười: – Nói đến nhân tài, trước mặt lão phu đã có một! Lão gia rất là vui sướng, cho dù là Chu Hằng không có thân phận "Cô gia", bằng vào thực lực của hắn ở tu vi Luyện Cốt Cảnh đã có thể đánh chém võ giả Luyện Huyết Cảnh, cũng đủ khiến tông môn coi trọng, là trọng điểm bồi dưỡng! Có thể tìm được nhân tài như vậy, hắn cũng có công lớn! – Chọn lựa yêu cầu thấp nhất, chính là thiếu niên trước 20 tuổi đạt tới Luyện Cốt Cảnh, mấy ngày nay lão phu quan sát cũng chỉ có hai

người đạt tới yêu cầu này, một là ngươi, một người khác… Hắn cười khổ một tiếng, người còn lại đã bị Chu Hằng một kiếm xuyên đầu rồi! – Nhanh nhất thì hôm nay có thể xuất phát! Chu Hằng gật gật đầu, nói: – Cành nhanh càng tốt! Thương thế của phụ thân không thể kéo dài! Phùng Đằng Viễn tự nhiên sẽ không phản đối, chớ thấy hắn ở Nguyên Thạch Trấn là cao thủ đỉnh cao, nhưng ở Cửu Linh Tông lại không quan trọng gì, tu vi như hắn ở bên trong tông có một bó to! Bởi vậy nịnh bợ cô gia tự nhiên là đúng, nói không chừng còn có hy vọng tiến vào Tụ Linh Cảnh đấy! Chu Hằng cùng Phùng Đằng Viễn thương lượng một chút, mới biết được Cửu Linh Tông ở Phong Vũ Thành, tuy rằng cũng ở dưới chân dãy núi Bình Thiên, nhưng đi vòng lộ trình ngàn dặm lận. Hắn mượn gia tộc một chiếc xe ngựa, uy thế đánh chém Chu Hiến Minh vẫn còn, mọi người nghe hắn nói muốn dẫn Chu Định Hải tha phương trị thương, tự nhiên ai cũng không ngăn trở, bọn họ còn ước gì yêu nghiệt này đừng ở lại tranh giành quyền lực. Không đến một giờ, một chiếc xe ngựa rực rỡ đã chuẩn bị xong, 4 con tuấn mã kéo xe, thùng xe giống như một phòng ngủ tinh mỹ, đầy đủ mọi thứ. Chu Hằng khá vừa lòng, lưng cõng phụ thân lên xe ngựa, Phùng Đằng Viễn cũng đi theo, người đánh xe quất roi lên, ba ba ba xe ngựa chậm rãi chuyển động chạy về phía xa. Tuy rằng trên đường có chút gập gềnh, tuy nhiên chiếc xe ngựa này rất tốt, cố thể chống sóc, ngồi bên trên gần như cảm giác không sóc nảy, khiến Chu Hằng hoàn toàn yên lòng, chỉ là Chu Định Hải sau khi hôn mê không tỉnh lại nữa, khiến hắn vô cùng lo âu. Hắn là người cầm được thì cũng buông được, biết lúc này có lo lắng hơn nữa thì cũng không làm được gì, liền bắt đầu thỉnh giáo Phùng Đằng Viễn, hỏi tình huống thế giới bên ngoài. Phùng Đằng Viễn muốn kéo lại quan hệ, tự nhiên biết thì sẽ nói, nói là nói hết. Thế giới bên ngoài này hơn xa khả năng tưởng tượng của Chu Hằng! Chỉ phụ cận Bình Sơn thiên mạch đã có tổng cộng hơn 100 trấn nhỏ giống Nguyên Thạch Trấn, hơn nữa Nguyên Thạch Trấn còn là trấn quy mô tương đối nhỏ trong đó, thôn trấn lớn hơn thậm chí có hơn vạn người! Nhiều trấn nhỏ như vậy toàn bộ do Phong Vũ Thành thống trị! Cửu Linh Tông, Bạch Ngọc Cốc, Thanh Vân Tông chính là ba đại bá chủ chia xẻ quyền thống trị Phong Vũ Thành. Giống như bên trong gia tộc tranh quyền đoạt thế, tam đại tông môn tranh đấu càng thêm kịch

liệt và tanh máu, tông môn nào cũng muốn đè ép tông môn khác, thậm chí hoàn toàn tiêu diệt! Nhưng ba thế lực lớn thủy chung thực lực tương đương nhau, người này cũng không thể làm gì được người kia, cũng chỉ có thể chia để trị, chia xẻ quyền lực. Hơn 100 trấn nhỏ phân ra ba đại tông môn thống trị, xảo hợp là, Nguyên Thạch Trấn vừa đúng do Cửu Linh Tông thống trị, nếu không Chu Hằng cũng không nhất định giết được Chu Hiến Minh! Nhưng Phong Vũ Thành nhìn như rất lớn, nhưng chỉ là một trong thành nhỏ do Thiên Hàng Thành quản hạt, mà Thiên Hàng Thành lại chỉ là một trong tám thành lớn của Hàn Thương Quốc. Thành nhỏ như Phong Vũ Thành đã có vô số trấn nhỏ giống như Nguyên Thạch Trấn, vậy hệ thống thống trị của Hàn Thương Quốc khổng lồ thế nào? Bên ngoài Hàn Thương Quốc còn có rất nhiều quốc gia, về phần có bao nhiêu, thực lực của một nước như thế nào, cái này vượt ra khỏi phạm vi hiểu biết của Phùng Đằng Viễn, trên thực tế cho dù tình huống của Thiên Hàng Thành chỉ sợ hắn cũng nói không rõ được. Thế giới này thật sự quá lớn, quá lớn! Nếu một mình lên đường, dùng tốc độ của võ giả Luyện Cốt Cảnh và sức chịu đựng, đại khái phải mất hai, ba ngày mới tới được Phong Vũ Thành, tuy nhiên vì dùng xe ngựa, lại phải bận tâm thương thế của Chu Định Hải, tốc độ sẽ càng chậm hơn nữa, phải mất mười chín ngày mới tới

Trong lúc đó Chu Định Hải tỉnh lại vài lần, nhưng mỗi lần thần trí đều mơ hồ, miệng thỉnh thoảng kêu Khả Hân, một hồi lại gọi Hằng nhi, mặt tiều tụy, Chu Hằng nhìn thấy mà rơi lệ. Khả Hân trong miệng Chu Định Hải là mẫu thân của Chu Hằng, họ Triệu, sau khi sinh Chu Hằng không lâu thì mất vì bệnh, bởi vậy Chu Hằng cũng chỉ biết vậy về mẫu thân, về phần bộ dáng Triệu Khả Hân như thế nào lại không chút ấn tượng. – Đây là Phong Vũ Thành! Chu Hằng xa nhìn về phía cổ thành nguy nga phía trước, trong lòng không khỏi khiếp sợ. – Lớn! Tường thành trăm dặm liên miên, cao nhất tới mấy chục thước, xa xa nhìn lại giống như một cơn rồng lớn nằm sấp, dường như sống lại bất cứ lúc nào vậy, vô cùng khí phách! Nguyên Thạch Trấn so sánh với nó quả thực kém xa! Nhưng tòa thành trị khổng lồ này không ngờ ở Hàn Thương Quốc chỉ có thể xem như thành nhỏ? Như vậy Thiên Hàng Thành sẽ to tới cỡ nào? Hoàng đô Thịnh Nguyên Thành của Hàn Thương Quốc lại đồ sộ ra sao? Chu Hằng không khỏi

dâng lên một cỗ hào hùng, hắn muốn chu du toàn bộ thiên hạ, xem xét thế giới rõ ràng. Xe ngựa rất nhanh đi tới cửa thành, Phùng Đằng Viễn lấy ra một tấm lệnh bài, sau khi mười sau thị vệ thủ thành tiếp nhận, lập tức cung kính thi lễ cho đi, Chu Hằng sáng mắt nhìn, chỉ thấy tấm lệnh bài kia một mặt có ghi hai chữ Cửu Linh, mặt khác toàn thân màu đen. Hình thức lệnh bài giống Chu Hằng thấy ở trong tuyệt cốc, chỉ là tấm lệnh bài ở tuyệt cốc mặt kia có ghi chữ Tô, màu sắc cũng khác, chính là màu tím. Xem ra, lệnh bài màu sắc khác nhau cũng đại biểu cho địa vị cao thấp. Xe ngựa tiến vào thành, Chu Hằng dưới sự sắp xếp của Phùng Đằng Viễn ở lại một khách điếm

Đây là do Cửu Linh Tông mở ra, bởi vì ít ngày này dùng để bố trí cho thiếu niên tham gia khảo hạch nhập môn, cho nên ra ra vào vào tất cả đều là thiếu niên 16, 17 tuổi, nhỏ nhất thậm chí còn chưa đầy 15! Muốn tham gia khảo hạch nhập môn, điều kiện thứ nhất chính là đạt tới Luyện Cốt Cảnh! Bởi vậy, người nơi này tu vi ít nhất là Luyện Thể tầng bảy, Chu Hằng không khỏi âm thầm líu lưỡi, hắn bây giờ tiến cảnh đặt ở Nguyên Thạch Trấn có thể xưng là thiên tài, nhưng mà tới nơi này lại hết sức bình thường. Đâu đâu cũng thấy thiên tài, dường như hai chữ thiên tài này sắt hoen ngâm trong nước, nhiều lắm cũng chỉ xem như nhân tài. Điều này rất bình thường, con đường võ đạo gian nan, trong 1 vạn, 100 vạn người mới có một, hai người có thể đi đến đỉnh phong! Nguyên Thạch Trấn có bao nhiêu người? Nhiều nhất cũng chỉ có thể nói là chú lùn hơi cao chút mà thôi. Chỉ có đến tầng cấp Phong Vũ Thành rồi, có danh tiếng vang xa mới có tư cách xưng là thiên tài. Thiên tài chân chính! Sau khi đợi Chu Hằng bố trí, Phùng Đằng Viễn liền dẫn Chu Định Hải rời đi, đi tìm cao nhân trong tông môn trị liệu cho hắn, ít nhất cũng phải khống chế thương thế, không còn chuyển biến xấu nữa. Chu Hằng lưu lại, 10 ngày sau hắn phải tiến hành khảo hạch nhập môn, nếu như có thể xếp trước hạng ba thì sẽ được ban thưởng không tầm thường. Theo Phùng Đằng Viễn, Chu Hằng chính là cô gia Cửu Linh Tông tương lai, tự nhiên trực tiếp dẫn vào trong cửa, nhưng mà hắn lại không biết tình huống thật, tìm được một quặng mỏ Địa Nham Vân Thạch đúng là công lớn, nhưng Chu Hằng đã dùng nó để đổi lấy cơ hội trị liệu cho Chu Định Hải rồi. Bởi vậy, hắn tự hiểu không có gì khác với người, cộng

thêm nếu có thể xếp trước hạng ba có phần thưởng, vì sao hắn không tham gia chứ? Đợi sau khi Phùng Đằng Viễn rời đi, Chu Hằng ngồi xuống điều tức một chút, mười mấy ngày nay mặc dù hắn không tu luyện bao nhiêu, nhưng tu vi vẫn tăng lên tới Luyện Thể tầng bảy hậu kỳ, nếu thêm nửa tháng nữa sẽ đạt tới Luyện Thể tầng bảy đỉnh phong, trực tiếp tấn công Luyện Thể tầng tám. Đáng tiếc là, không có nhiều thời giờ như vậy cho hắn. Sau khi nghỉ ngơi một lúc, sắc trời cũng đã tối lại, ánh đèn rực rỡ bật lên, Chu Hằng cảm thấy đói bụng, liền đi ra khỏi phòng tiến về phía khách điếm. Khách điếm này có bốn biệt viện lớn, đủ để chứa hai, ba trăm người, là một trong ba gian khách điếm lớn nhất trong thành, hai gian khác tự nhiên là thuộc về Bạch Ngọc Cốc và Thanh Vân Tông. Lúc này đã có không ít người rời phòng xuống ăn cơm, bởi vì tất cả đều là thiếu niên, cho dù không quen nhau cũng cùng lứa tuổi, không khí rất là náo nhiệt. Mọi người đều là thiên tài trong trấn, tự nhiên ai cũng không chịu phục ai, nói đến khảo hạch 10 ngày sau, mỗi người đều mặt đỏ tới mang tai, nhao nhao tuyên bố mình mới là thiên tài trong thiên tài. – Oanh! – Không cần tranh cãi nữa, hạng nhất chỉ có thể là Thanh Phong ca chúng ta! Một gã thiếu niên nặng nề vỗ xuống mặt bàn, chân phải chống lên bàn, bộ dáng cực kỳ kiêu ngạo. – Ngươi rễ cây hành cây hẹ gì? Mọi người lập tức công phẫn. – Hắc Thổ Trấn, Thạch gia! Thiếu niên kia vênh váo tự hào: – Các ngươi chưa nghe nói qua tên Thanh Phong ca chúng ta, năm nay mới mười chín tuổi, nhưng đã là Luyện Thể tầng chín! Lời này vừa ra, bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, đây cũng không phải thiên phú mạnh nhất, nhưng tuyệt đối là thiếu niên có tu vi mạnh nhất trong này. Ở nơi này dùng thực lực xưng vương, hết thảy những cái khác đều là giả!

Chương 26: Thạch Thanh Phong

Mười chín tuổi Luyện Thể tầng chín, thiên phú như vậy thậm chí không kém gì Chu Định Hải ! – Luyện Thể tầng chín thì thế nào, ỷ vào lớn vài tuổi, đồng dạng là Luyện Cốt Cảnh, đánh nhau ai thua ai thắng còn không biết ! Trầm mặc một hồi, một thiếu niên đột nhiên nói. Chung quanh lập tức vang lên một mảnh thanh âm phụ họa không chịu thua theo. Ở thế giới này, thực lực đại biểu hết thảy, nếu muốn khiến những thiên tài từ nhỏ ngạo thị cùng thế hệ bội phục thiệt tình, trừ bỏ tu vi cảnh giới ra, còn phải xem chiến lực! Thiên tài chân chính, là có thể nghịch phạt võ giả bậc cao ! – Thật sự đánh nhau, mười các ngươi cùng nhau cũng không phải là đối thủ của Thanh Phong ca! Thiếu niên kia không sợ nhiều người tức giận, cả người đều đứng ở trên bàn, hoa chân múa tay vui sướng, nước miếng văng tung tóe. – Lăn xuống! – Thạch gia có gì đặc biệt hơn người, vừa không có cường giả Tụ Linh Cảnh tọa trấn, có thể có nội tình gì! – Tên tiểu tử này! Chúng thiếu niên đều là hạng người huyết khí phương cương, đều nhao nhao quát lên, kỳ quái là, tuy rằng miệng náo nhiệt, lại cũng không ai xuất thủ, chỉ ỷ vào miệng càng thêm náo nhiệt. Chu Hằng bưng bát cơm thối lui, miễn cho những người này chạm vào. – Hừ, Thạch gia thì thế nào! Một tiếng cười lạnh rất có uy nghiêm, một bóng người thon dài cũng đã đi tới, đi qua nơi nào, người phụ cận ai cũng bị khí thế cường đại ngạnh sinh bức lui, tự động nhường ra một cái lối đi. Một người trẻ tuổi chừng 20 tuổi đi đến trung ương phòng lớn, ngạo nghễ mà đứng, cả người tản phát ra khí thế hách nhân. Luyện Thể tầng chín! Mọi người ai cũng chợt nghiêm lại, bọn họ không ngờ bị khí thế người trẻ tuổi kia lộ ra ngoài bức lui , đây cũng không phải Luyện Thể tầng chín thông thường có thể làm được! Nên biết rằng bọn họ đều là thiên tài các trấn chọn ra ngoài, đều có năng lực nhất định vượt cấp khiêu chiến, nhưng ở trước mặt của người trẻ tuổi này, bọn họ lại cảm nhận được mệt mỏi vô

cùng, dường như đối phương động một ngón tay có thể nghiền chết chính mình. Tên này thật đáng sợ! – Ha ha ha! Hiện tại các ngươi biết Thanh Phong ca lợi hại chưa? Thiếu niên ngay từ đầu vô cùng kiêu ngạo dương dương đắc ý nói, dường như mình mới là Thạch Thanh Phong. – Nghe tiếng hai thiên tài Thạch gia đã lâu, Thạch Thanh Phong, Thạch Cương, tại sao lần này chỉ một cái? – Ha ha, ta nghe nói Thạch Cương bị người làm thịt, chỉ một người trốn về! Lại 2 đạo thanh âm vang lên, chỉ thấy hai bên phòng lớn xuất hiện 2 nam nhân trẻ tuổi, tuổi cũng trên dưới 20, một kẻ hai tay ôm ngực, thần tình khinh thường, một kẻ thì nghiêng dựa vào trên vách tường, trên mặt mang nụ cười lười biếng. – Chương gia thiên tài Chương Tử Quân! – Thường gia yêu nghiệt Thường Khang! Hai gã trẻ tuổi hiển nhiên có tên, lập tức đã bị người nhận ra. – Cộng thêm thiên tài Trầm gia thiếu nữ Trầm Tâm Kỳ, lần này bốn gã thiên tài mạnh nhất tham dự tổng tuyển chọn khai sơn! – Đều là yêu nghiệt Luyện Thể tầng chín! – Tuổi không sai biệt lắm, lại kém hai tầng cảnh giới, không thể không phục! Ánh mắt Thạch Thanh Phong phát lạnh, Thạch Cương ở dãy núi Bình Thiên bị người làm thịt, đây là nhục nhã vô cùng đối với toàn bộ Thạch gia! Hắn tuy rằng chưa từng để Thạch Cương vào mắt, nhưng người của Thạch gia cũng không chấp nhận được ngoại nhân ô nhục, càng không chấp nhận được ngoại nhân sát hại! Ánh mắt lạnh đảo qua Chương Tử Quân cùng Thường Khang, Thạch Thanh Phong lạnh lùng thốt: – Mười ngày sau, ta sẽ đích thân đả bại các ngươi, cho các ngươi biết cái gì gọi là thiên tài chân chính! – Thạch Thanh Phong, làm người không cần lớn lối như vậy! Thường Khang lắc lắc đầu, khuôn mặt vẫn lười biếng như cũ: – Đả bại ngươi, ta chỉ cần ba chiêu! Ân, cho ngươi mặt mũi, nhiều nhất chỉ cần mười chiêu! Mọi người đều im lặng, đây tột cùng là ai kiêu ngạo hơn a! – Hai người các ngươi có thể cùng tiến lên, ta mười chiêu có thể giải quyết toàn bộ bọn ngươi! Chương Tử Quân không chịu cô đơn gia nhập. Ba đại thiên tài đều lạnh lùng nhìn lẫn nhau, ánh mắt tràn ngập chiến ý quét tới quét lui, mùi hỏa dược mười phần. Chúng thiếu niên đều hưng phấn, trên thực tế ba đại thiên tài Luyện Thể tầng chín vừa ra, đã biểu thị Top 3 không có nghi ngờ, nhưng có thể nhìn thấy bọn họ đối chọi gay gắt giằng co thì càng khiến mọi người tràn ngập chờ mong. Võ giả, người nào không thích tranh đấu tàn nhẫn?

Không có khát vọng đối với thắng lợi, đào đâu ra động lực đi tới? Chu Hằng mắt lạnh nhìn, trong lòng điềm tĩnh không nao núng

Ngay cả cao thủ Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong đều bị hắn chém giết, còn có thể để Luyện Thể tầng chín vào mắt sao? Hắn mất hứng về tới gian phòng của mình, bắt đầu nghiên cứu Lăng Thiên thức thứ tư. Sáng sớm hôm sau, Phùng Đằng Viễn tới đây bái phỏng, nói thương thế Chu Định Hải đã được khống chế, nhưng phải trị liệu, đã có chút khó giải quyết. Kỳ thật muốn giải Xích Diễm Phần Tâm Chưởng cũng đơn giản, cộng tất cả hai loại biện pháp, thứ nhất, đúng bệnh hốt thuốc, chỉ cần điều phối ra giải dược, nhưng bí phương giải dược cũng chỉ có Bạch Ngọc Cốc mới có, nên muốn đạt được phương thuốc nhất định phải đi Bạch Ngọc Cốc! Thứ hai, chính là khiến cao thủ Tụ Linh Cảnh với linh lực bản thân khu trừ lửa độc cho Chu Định Hải. Biện pháp này nhìn như giơ tay lên có thể, nhưng cao thủ Tụ Linh Cảnh… là mời Phùng Đằng Viễn sao? Cũng may hắn đã phái người đi thông tri Lâm Phức Hương, chỉ cần đại tiểu thư vừa đến, như vậy thỉnh cường giả Tụ Linh Cảnh ra tay không phí nhiều sức. Sau khi Chu Hằng cám ơn Phùng Đằng Viễn, thầm nghĩ lúc này không nợ Lâm Phức Hương một cái nhân tình đều không được. Tưởng tượng bộ dáng vị đại tiểu thư này ở trước mặt hắn đắc ý mà cười, hắn không khỏi lắc lắc đầu. Hắn thế mới biết, kỳ thật bản bộ Cửu Linh Tông cũng không ở Phong Vũ Thành, mà ở trăm dặm ngoài thành, thành lập ở dưới chân núi – đồng dạng còn có Bạch Ngọc Cốc cùng Thanh Vân Tông, mặc dù Phong Vũ Thành là trung tâm quyền lực, nhưng chỉ là nhân viên bị tam đại tông môn phái ra cầm giữ mà thôi

Về phần tại sao tông môn phải thiết lập tại địa phương rời xa trần thế, theo Phùng Đằng Viễn nói đây là có lợi cho võ giả tu luyện. Chu Hằng thật ra không cảm thấy sau khi hắn tiến vào dãy núi Bình Thiên tốc độ tu luyện có gia tăng, như vậy, cái có lợi này có thể không phải nhằm vào võ giả Luyện Thể Cảnh mà là cường giả Tụ Linh Cảnh! Cường giả Tụ Linh Cảnh hấp thu thiên địa linh khí cường hóa bản thân, phương thức tu luyện hoàn toàn bất đồng với Luyện Thể Cảnh! Sau khi đưa Phùng Đằng Viễn đi, Chu Hằng đi cửa hàng dược trong thành, bán răng nanh Kim Quan Xà, được hơn 400 lượng bạc, nhưng

lập tức lại bị tốn tinh quang, mua hai viên Tụ Nguyên Đan. Tụ Nguyên Đan là lựa chọn tốt nhất của võ giả tăng lên tích lũy chân nguyên lực, giống cùng đoạn kiếm màu đen, sau khi Tụ Nguyên Đan ăn cũng sẽ lập tức phóng xuất ra năng lượng tự do, giảm bớt thời gian võ giả tu luyện! Tuy nhiên, 200 lượng bạc một viên, giá tiền này thật sự vô cùng đắt! Cách nhập môn khảo hạch còn có chín ngày, chỉ dựa vào đoạn kiếm màu đen hắn không có khả năng đạt tới Luyện Thể tầng tám ở trước kỳ hạn, lúc này dưới sự chỉ điểm của Phùng Đằng Viễn nghĩ tới Tụ Nguyên Đan – trước đó hắn cũng không nghe nói qua loại đan dược này. – Ta mười năm này, coi như là sinh hoạt bên ngoài thế giới! Chu Hằng không khỏi thở dài trong lòng, mang theo hai viên Tụ Nguyên Đan trở lại khách điếm, vừa muốn vào cửa, thình lình nhìn thấy một người đi ra, ngay tại trong nháy mắt sắp đụng nhau, Chu Hằng chớp động Phi Vân Bộ một cái, vọt tới ở thời điểm suýt xảy ra tai nạn. Di? Khi hắn thấy rõ bộ dáng người nọ, ánh mắt không khỏi nhấp nhoáng một chút sát khí lạnh thấu xương! Người này, đúng là một người duy nhất thoát được tánh mạng tên Thạch Cương! – A Thiếu niên kia cũng thấy rõ bộ dáng Chu Hằng, lập tức sợ tới mức mặt mũi trắng bệch, té địa chạy về khách điếm, dọc theo đường đi phát ra tiếng kêu giống như quỷ hào, trong nháy mắt làm kinh động toàn bộ khách điếm. Chu Hằng cũng không vội xuất thủ, thiếu niên kia chỉ có tu vi Luyện Thể tầng sáu, không có tư cách tham gia khảo hạch Cửu Linh Tông nhập môn, như vậy tất nhiên là đi theo thiên tài trong gia tộc mà đến. Vẻn vẹn chỉ một lát sau, liền gặp thiếu niên kia há miệng run rẩy trở về, mà bên cạnh hắn thì thêm một người – Thạch Thanh Phong! Chu Hằng thầm nghĩ, ngày hôm qua Thường Khang cùng Chương Tử Quân nói qua một thiên tài Thạch gia khác bị người làm thịt ở trong dãy núi Bình Thiên, dựa vào, nguyên lai người nọ chính là mình a! – Chính là hắn? Thạch Thanh Phong nhìn chằm chằm Chu Hằng, miệng lại đang hỏi người thiếu niên kia. – Hồi bẩm Thanh Phong thiếu gia, chính là tiểu tử này giết Cương ca… Không, Thạch Cương! Thiếu niên kia vội vàng sửa miệng. Trước kia hắn lăn lộn cùng Thạch Cương, hiện tại Thạch Cương đã chết, người thừa kế Thạch gia tương lai tự nhiên không thể trì hoãn. Nguyên bản hắn không thể trở thành thân tín, nhưng ai bảo hắn là kẻ duy nhất thấy Chu Hằng, Thạch Thanh Phong nghĩ đối phương có thể sẽ tới tham

gia tổng tuyển chọn tam đại tông môn khai môn, bởi vậy mang theo nhân chứng đi cùng. Thật không ngờ, Chu Hằng chẳng những đến đây, hơn nữa cũng bị Cửu Linh Tông lựa chọn! – Bản thiếu gia không có hứng thú hỏi tên của ngươi, tự sát đi! Thạch Thanh Phong nhàn nhạt nói, trong giọng nói mang theo tự tin vô cùng mãnh liệt, giống như đế vương cao cao tại thượng. Thật cuồng! Lúc này đã có rất nhiều thiếu niên chạy ra xem náo nhiệt, còn có chút người thì đứng ở cửa sổ gian phòng của mình nhìn xuống phía dưới. Chu Hằng tùy ý phủi tay 1 cái, nói: – Cút sang một bên! Tê, người này kiêu ngạo cũng không thua kém a! – Ha ha ha! Tiểu tử, ngươi rất thông minh! Thạch Thanh Phong lại đột nhiên cười ha hả: – Ngươi có biết quy củ Cửu Linh Tông, ở trong lúc khảo hạch ra tay sẽ tự động hủy bỏ tư cách, bản thiếu gia không làm gì được ngươi? Chu Hằng hơi sửng sờ, hắn thật sự không biết còn có quy định như thế, Phùng Đằng Viễn căn bản không đề cập với hắn. Cũng đúng, ở trong mắt của Phùng Đằng Viễn, Chu Hằng là cô gia tương lai a, cô gia muốn xử vài người thì có chuyện gì đâu? – Hiện tại, bản thiếu gia không làm gì được ngươi. Tuy nhiên, khảo hạch kia ngươi đừng mong gặp phải bản thiếu gia, nếu không, ta sẽ hủy đi mỗi một cái xương ngươi! Giọng của Thạch Thanh Phong biến đổi, tràn đầy sát khí lành lạnh. Chu Hằng lạnh lùng nhìn hắn, tên này nên biết Thạch Cương vì sao mà chết, nhưng hắn cũng không nói nguyên do trong đó, chỉ muốn giết hắn! Không phải là vì thân tình, mà là vì cái gọi là vinh dự gia tộc! Vì thân tình, Chu Hằng có thể lý giải, chính như hắn không tiếc bất cứ giá nào tìm hung thủ đả thương Chu Định Hải ra xử lý! Nhưng vinh dự gia tộc? Cái này có chút vinh quang đáng giá?

Chương 27: Đánh Thì Thế Nào

Chu Hằng tựa cười mà không cười nhìn Thạch Thanh Phong, suy tính có nên đập tên này 1 trận hay không Dù sao hắn có Sương Hàn Kiếm, muốn đi vào Cửu Linh Tông không khó! Hắn đi đến bên cạnh Thạch Thanh Phong, hai người 4 mắt đối diện, dường như có một đạo kịch liệt nhô ra. Thình thịch! Đúng lúc này, Chu Hằng đột nhiên đánh ra một quyền, vô cùng nhanh, nặng nề mà đánh vào trên bụng Thạch Thanh Phong. Giờ khắc này, bất kỳ ngôn ngữ đều không thể miêu tả biểu tình trên mặt Thạch Thanh Phong! Tiểu tử này lại dám ra tay với tự mình? Ra tay! Ra tay! Ra tay! Ta nhổ 18 đời tổ tông ngươi a! Nga… khóe miệng hắn không tự chủ được, thân thể xẹt qua một đường vòng cung ở giữa không trung, sau đó nặng nề rơi xuống trên mặt đất, thình thịch, bốc lên đầy tro bụi. Mọi người đều xem ngây người! Sau khi bọn họ được dẫn vào khách điếm, lấy được cái huấn thị thứ nhất chính là không được động thủ ở trong thành, nếu không chẳng những sẽ bị hủy bỏ tư cách khảo hạch, lại bị xử phạt nghiêm khắc! Bởi vậy, bọn họ cũng chỉ dám cãi nhau mà thôi. Mà Chu Hằng thật sự đủ bá đạo, không nói hai lời trực tiếp ra tay, đánh cho dạ dày Thạch Thanh Phong đều lòi ra! Rất con bà nó lớn lối! Rất con bà nó bá đạo! – Không sợ bị tông môn xử phạt sao? – Ta thấy tên này không phải gan lớn, mà là kẻ lỗ mãng! – Xui xẻo nhất vẫn là Thạch Thanh Phong, hắn thế nào cũng không nghĩ tới lại có người dám ra tay ở trong thành, bị hoàn toàn đánh bất ngờ không kịp đề phòng! Mặc dù là bị người đánh trộm, nhưng mặt của hắn cũng phải vứt sạch! Sau khi hết khiếp sợ, mọi người đều bắt đầu nghị luận. Mà ở trên lầu, có mấy người thấy được một mặt càng sâu. – Thạch Thanh Phong cố nhiên không đề phòng, vừa vặn là võ giả, sao không có ý thức phòng vệ bản năng! Khóe miệng Thường Khang lộ ra một tia nghiêm nghị. – Tiểu tử kia ra tay cực nhanh, nhưng lại khiến Thạch Thanh Phong không có một tia phản ứng! Ngón tay của

Chương Tử Quân gõ một cái ở trên cửa sổ, trong ánh mắt có chiến ý mãnh liệt. – Tiểu thư, cái này thì có gì mà nhìn, ngài là tồn tại nửa bước Luyện Huyết Cảnh, nếu nói ra, có thể dọa chết bọn họ! Cửa sổ phía tây lầu 3, một tỳ nữ mang theo biểu tình khinh thường nói. Bên cạnh nàng là một mỹ nữ bách mị thiên kiều, được công nhận một trong bốn đại thiên tài, cũng là nữ tính duy nhất Trầm Tâm Kỳ. – Thiếu niên này, không đơn giản! Đôi mắt Trầm Tâm Kỳ gắt gao chăm chú vào trên thân Chu Hằng. – Thấy thế nào cũng không giống như là có ba đầu sáu tay, tiểu thư, hắn sao không đơn giản? Tỳ nữ kia vẫn như cũ không phục lắm. – Một loại trực giác! Trầm Tâm Kỳ mờ nhạt nói, bên khóe miệng lại gợi lên một chút nụ cười tự tin. Phương diện diện phản ứng cũng chỉ phát sinh ở trong khoảng thời gian ngắn, Thạch Thanh Phong tuy rằng rơi, nhưng thể chất hắn Luyện Thể tầng chín mạnh không ngại, lập tức bò dậy, lau bên nước bọt khóe miệng, sắc mặt âm trầm đến đáng sợ. Hắn, siêu cấp thiên tài Thạch gia, không ngờ bị người đánh nằm trên đất! Tên hỗn đản này, gan chó thật là lớn! Vô cùng nhục nhã như thế, chỉ có bầm thây hắn vạn đoạn mới có thể giải hận! Nhưng hắn không thể ra tay, lúc này tự nhiên sẽ có người Cửu Linh Tông ra mặt trấn áp Chu Hằng, nếu hắn động thủ, tuy rằng có thể tính tự vệ, nhưng nhiều lắm phạt chút điểm nhẹ, vẫn như cũ không thể may mắn thoát khỏi! Nhẫn! Tiểu tử này dám xúc phạm quy củ Cửu Linh Tông trước mặt mọi người, khẳng định sẽ bị hủy bỏ tư cách khảo hạch, chỉ cần bị đuổi ra thành, như vậy hắn sẽ được xuất thủ! Một đạo nhân ảnh khoanh tay ra, huyết khí tràn đầy như thực chất, hừng hực thiêu đốt như hỏa lò, đi qua chúng thiếu niên đều không tự chủ được lui ra phía sau, dường như tới gần một chút sẽ bị đốt thành tro. Luyện Huyết Cảnh! Toàn trường yên lặng. Đây là một đại hán hơn 40 tuổi, hắn đi đến trước mặt của Chu Hằng cùng Thạch Thanh Phong, nhíu lông mày rậm, nói: – Các ngươi coi nơi này là địa phương nào, là góc trấn nhỏ của các ngươi sao? Đều cút về phòng của mình cho ta! Gì! Cứ như vậy? Quy củ Cửu Linh Tông ở chỗ nào! Không phải nói ai động thủ ở trong thành sẽ bị hủy bỏ tư cách khảo hạch, còn phải lọt vào trọng phạt sao? Vì cái gì Chu Hằng có thể may mắn thoát khỏi? Hơn nữa nghe khẩu khí đại hán này, không ngờ tính cả Thạch Thanh Phong vào. Ngươi nói Thạch Thanh Phong có oan hay không a, hắn bị ăn một quyền, nhưng lại

nhẫn nhịn không trả đòn, tại sao lại bị đối xử bình đẳng? Xử phạt như thế, chẳng những chúng thiếu niên không hiểu chút nào, dù 3 thiên tài trên lầu Thường Khang, Trầm Tâm Kỳ đều có loại cảm giác đầu óc choáng váng

Bất công! Quá thiên vị! – Ta không phục! Thạch Thanh Phong rống to, ở Thạch gia hắn là thiên tài siêu cấp, sớm đã thành thói quen cao cao tại thượng. Khi hắn nghĩ với thiên phú của hắn tới chỗ nào đều được coi trọng, nhưng bây giờ chẳng những không được tâng bốc, ngược lại bị thiên đại bất công! – Ngươi có tư cách gì không phục? Trung niên hán tử lạnh lùng nhìn Thạch Thanh Phong, đánh ra một quyền. – Ặc. Thạch Thanh Phong lập tức co rụt cả người lại, bụng lại nhân một quyền, hắn lại lần nữa bị đánh bay lên, ở giữa không trung xẹt qua một đường vòng cung, nặng nề mà té trên mặt đất. Lại bị đánh? Tê! Tên này cũng quá xui xẻo đi! Chu Hằng đến tột cùng là thân phận gì, tại sao được đối đãi như thế? – Đều trở về phòng của mình, chen ở trong này còn thể thống gì! Trung niên hán tử lạnh lùng nói: – Ai gây chuyện thị phi, lập tức đuổi ra Phong Vũ Thành! Thạch Thanh Phong giùng giằng bò dậy, dù sao Chu Hằng chỉ là Luyện Thể tầng bảy, thương tổn đối với hắn hữu hạn, nhưng hán tử trung niên lại là Luyện Thể tầng mười hai thứ thiệt, toàn lực đánh thậm chí có thể đấm xuyên bụng hắn! Hiện tại tuy rằng để lại lực, tuy nhiên đánh cho hắn đau kêu cha khóc mẹ, ở một bên nôn khan không thôi, dường như đều phải nhổ ra toàn bộ dịch dạ dày. Cảm nhận được đồng tình, hoặc là vui sướng khi người gặp họa, hoặc là ánh mắt khinh bỉ quét đến trên thân, Thạch Thanh Phong hận nắm tay chặt, hắn thề, nhất định sẽ giết Chu Hằng! Hơn nữa còn dùng phương pháp tàn nhẫn nhất! Chu Hằng tươi cười, cất bước đi vào khách điếm, trở lại gian phòng của mình. Hắn có thể nhận được đối đãi khác nhau, khẳng định là Phùng Đằng Viễn cùng người phụ trách khách điếm chiếu cố, chỉ là không nghĩ trình độ đối đãi khác đến vậy. Mặc kệ, trước luyện hóa hai viên Tụ Nguyên Đan, nhìn lại xem hiệu quả như thế nào

Chu Hằng khoanh chân ngồi xuống, lấy ra một viên Tụ Nguyên Đan, lột ra giấy dầu phía ngoài, ném một cái vào miệng, đan dược vào miệng tan đi, rất nhanh đạt tới dạ dày, cũng hóa thành ức vạn đạo nhiệt lưu khuếch tán ra, du đãng ở trong cơ thể hắn. Những nhiệt lưu này lập tức hóa thành từng

luồng năng lượng tự do, có thể trực tiếp rút ra luyện hóa. Chỉ là… Chu Hằng âm thầm nhíu mày, những năng lượng tự do này tương đối pha tạp, cần loại bỏ tạp chất trong đó trước, sau đó mới có thể luyện hóa nguyên lực thật, so sánh cùng năng lượng tự do đoạn kiếm màu đen thả ra, căn bản không phải một tầng cấp! Mất một giờ, Chu Hằng mới luyện hóa năng lượng trong viên Tụ Nguyên Đan, công hiệu tương đương với hắn ngồi trơ tu luyện ba ngày. Tuy rằng không thể so với đoạn kiếm màu đen, nhưng cộng thêm bản thân khổ tu, chính là tương đương với thường nhân khổ tu bốn ngày, nếu như có thể luôn luôn có Tụ Nguyên Đan duy trì, tốc độ tu vi tăng lên rất đáng sợ! Chỉ là trong Tụ Nguyên Đan chứa nhiều tạp chất, sau khi nếm qua một viên trước hết phải tống những tạp chất ra trong cơ thể, nếu không tạp chất tích trầm xuống sinh ra nguy hại cực lớn đối với võ giả. Nhân thể sẽ tự động bài trừ tạp chất, nhưng thời gian này cần một ngày, bởi vậy dù có 1 đống Tụ Nguyên Đan, một ngày cũng nhiều nhất ăn một viên. Nhưng năng lượng trong đoạn kiếm màu đen dùng thoải mái , Tụ Nguyên Đan đối với Chu Hằng mà nói vẫn là cực đồ tốt, đáng tiếc quá mắc, trong túi hắn không đủ a! Căn phòng của Chu Hằng đột nhiên trở nên náo nhiệt, từng đám thiếu niên tiền tới bái phỏng, một là muốn biết rõ ràng quan hệ hắn cùng Cửu Linh Tông đến tột cùng có gì, hai là muốn tạo quan hệ cùng hắn. Bắt đầu Chu Hằng còn có thể miễn cưỡng ứng phó, nhưng càng về sau thật sự không chịu nổi, đơn giản rời khỏi khách điếm, du ngoạn trong tòa cổ thành, dù sao cũng là tòa thành lớn, có nhiều đồ vật mới lạ Nguyên Thạch Trấn không thấy được. Tỷ như Phòng đấu giá. Phòng đấu giá cái gì đều bán, yêu thú, đan dược, công pháp, binh khí, chỉ cần ngươi có thể nghĩ, nơi này đều có! Đương nhiên, giá tiền cũng không phải người bình thường có thể chịu nổi , Chu Hằng nghĩ trong túi không đủ 10 lượng bạc, không khỏi bại lui. Ngày hôm sau hắn ăn viên Tụ Nguyên Đan thứ hai, chính là tăng tu vi sáu ngày lên ngay cả một phần mười năng lượng kiếm đoạn màu đen phóng thích một lần đều kém, hoàn toàn như muối bỏ biển! Đương nhiên, nếu mỗi ngày đều có thể ăn một viên, hiệu quả sẽ khác! Nhưng một viên Tụ Nguyên Đan 200 lượng bạc, mỗi ngày một viên, một năm chính là hơn 7 vạn lượng bạc, đã vượt qua tiền thu Chu gia một năm! Quả nhiên, Chu gia ở Nguyên Thạch Trấn còn có thể xưng là nhà giàu có, nhưng

phóng tới Phong Vũ Thành cũng không hơn ăn mày là bao. – Xem ra, còn dư lại 7 ngày không đủ để đẩy mạnh tu vi đến Luyện Thể tầng tám ! Chu Hằng thở dài, hắn sửng sốt một chút, lại nhớ tới, đến bây giờ hắn còn không biết khảo hạch Cửu Linh Tông cụ thể là cái gì. Có lẽ là khảo giáo thực lực đi, dù sao cũng là chọn lựa võ giả thiên tài, không phải chọn trạng nguyên văn. Hắn cũng không để chuyện này ở trong lòng, chỉ nghiên cứu Lăng Thiên Cửu Thức. Đáng tiếc nắm giữ Lăng Thiên Cửu Thức đều cần cơ hội, hắn thủy chung chỉ có thể quanh quẩn đứng ngoài cửa ở thức thứ tư, khiến hắn có loại buồn bực muốn hủy đi phòng ở. Mấy ngày nay Thạch Thanh Phong rất ít xuất hiện ở trong nhà trọ, theo vài kẻ tới bái phỏng lôi kéo tình cảm nói, tên kia đi Trân Bảo Các Trọng Lực Thất tu luyện. Trân Bảo Các chính là chủ nhân Phòng đấu giá duy nhất trong thành, hoàn toàn không quan hệ với tam đại tông môn, lại không biết như thế nào chiếm cứ như vậy một chỗ ngon như vậy, mà không ngờ tam đại tông môn cũng không có lòng tham, thật sự là một việc lạ khiến người ta không nghĩ ra. Trọng Lực Thất tương đối thần kỳ, nhìn như một gian phòng bình thường, bên trong bởi vì có trận pháp vận chuyển, trọng lực lại gấp mấy lần dưới tình huống bình thường. Ở trong hoàn cảnh như vậy tu luyện, đối với tu vi tăng trưởng cũng không trợ giúp, nhưng có thể khiến chân nguyên lực càng thêm ngưng luyện. Hơn nữa thích ứng trọng lực lớn hơn, võ giả có thể nhảy rất cao ở trong hoàn cảnh bình thường, chạy nhanh hơn, tăng lên sức chiến đấu! Tuy nhiên, lệ phí Trọng Lực Thất thu cũng vô cùng đắt! Thích Bình luận Gửi

Chương 28: Mời Chào

Tiến một chuyến vào Trọng Lực Thất, ít nhất 1000 lượng bạc, mà thời gian chỉ là ba giờ! Ba giờ cơ bản cũng là cực hạn, người bình thường có thể chống đỡ ở trong trọng lực thất hơn một canh giờ xem như bất phàm, hai giờ có thể xưng là thiên tài, 3 giờ là cấp bậc yêu nghiệt. Nhưng Trân Bảo Các để tiến vào Trọng Lực Thất chính là với 3 giờ làm đơn vị căn bản, có thể thấy được có bao nhiêu lòng dạ hiểm độc ! Thạch Thanh Phong tuyệt không khả năng ở trong vài ngày xông phá Luyện Huyết Cảnh , bởi vậy hắn phải tăng lên chiến lực của mình, đi Trọng Lực Thất tu luyện chính là lựa chọn tốt nhất. Hắn dĩ nhiên không phải bởi vì chịu thiệt thòi trong tay Chu Hằng mới liều mạng như vậy, hắn thấy Chu Hằng chẳng qua thừa dịp hắn chưa chuẩn bị đánh lén đắc thủ thôi. Có thể được hắn xem làm đối thủ , tự nhiên là ba người Luyện Thể tầng chín Trầm Tâm Kỳ! Kẻ có tiền a! Đồng dạng là nhà giàu địa phương nhỏ, Thạch Thanh Phong có thể vứt cả ngàn vàng, mỗi ngày tiến vào Trọng Lực Thất tu luyện, có thể thấy được trình độ giàu có hơn xa Chu gia. Chu Hằng lấy ra một cái hộp ngọc từ trong rương, bên trong chứa Kim Quan Xà xà đảm, nếu bán đi, thị trường đại khái ở 5000 lượng bạc. Đây là một khoản tài phú không nhỏ, nhưng Chu Hằng nghĩ nghĩ, lại thu hộp ngọc vào. Vẫn giữ đi, cái này có thể giải bách độc, ngày sau nói không chừng có thể cứu mạng! Mà tánh mạng lại không phải tiền tài có thể cân nhắc! Cửa phòng vang lên. Chu Hằng không khỏi thở dài, có chút hối hận mấy ngày hôm trước làm náo động, biến thành hắn hiện tại cũng không thể im lặng, thường thường còn có người tới bái phỏng. Hắn đi tới mở ra cửa phòng, vừa thấy, nơi cửa lại là một đại mỹ nhân rất có anh khí, một thân trang phục màu xanh biếc hoàn toàn biểu lộ ra dáng vóc ngạo nhân. – Ta tên là Trầm Tâm Kỳ! Mỹ nữ này thoải mái tự giới thiệu: – Không mời ta đi vào sao? Nàng tỏ vẻ quen nhau từ trước. Chu Hằng thối lui nửa bước, nói: – Mời! Thì ra

nàng chính là Trầm Tâm Kỳ một trong bốn đại thiên tài lần này Cửu Linh Tông khai sơn tổng tuyển chọn. Đương nhiên, trong phạm vi Phong Vũ Thành tuyệt đối không chỉ 4 thiên tài, bởi vì tam đại tông môn chia xẻ nhân tài, thiên tài giống nàng như thế nào cũng có chừng mười cái. Đợi Trầm Tâm Kỳ vào cửa, Chu Hằng khép cửa phòng lại, trên người đối phương có cỗ khí tức khiến hắn cảm thấy nguy hiểm, hắn cũng không nhận ra nữ nhân này đến làm gì. – Trầm cô nương, có gì chỉ giáo? Chu Hằng hỏi, cũng không chuẩn bị nước trà cho đối phương. Trầm Tâm Kỳ có chút tức giận, trước không nói thiên phú nàng ở võ đạo, đi tới chỗ nào đều có thể nhận được coi trọng, bộ dáng nàng thiên kiều bá mị cũng đồng dạng để cho nàng mọi việc đều thuận lợi! Tiểu tử này là người mù sao, không thấy mình khuynh quốc khuynh thành? Nàng hít vào một hơi, áp cỗ không thoải mái trở về trong lòng, nói: – Chu huynh là người sảng khoái, như vậy ta cũng không chần chừ ! Ta muốn mời Chu huynh khi tiến vào Cửu Linh Tông, tìm một cơ hội bái làm môn hạ nhất mạch Thiên Trụ trưởng lão! Thiên Trụ trưởng lão? Ý niệm trong lòng Chu Hằng bay lộn, dường như bên trong Cửu Linh Tông san sát đỉnh núi, cũng không phải bền chắc như thép, nếu không làm sao sẽ xuất hiện loại hiện tượng đào người này? Ngẫm lại cũng đúng, trong gia tộc cùng họ cũng tràn đầy đấu tranh quyền lực, như vậy huống là tông môn

Hắn nhìn Trầm Tâm Kỳ, dừng một hồi lâu mới nói: – Trầm cô nương có thể hay không giới thiệu kỹ càng tỉ mỉ cho ta một chút tình huống Cửu Linh Tông? – Cũng tốt! Trầm Tâm Kỳ gật gật đầu: – Cửu Linh Tông tự nhiên là tông chủ lớn nhất, nhưng tông chủ đại nhân một lòng tu luyện, rất ít quản chuyện tông môn, bởi vậy tông môn do thất vị trưởng lão cùng trị, Thiên Trụ trưởng lão là một cái trong số đó, với thực lực mà nói, xếp thứ hai ở trong thất đại trưởng lão! Phụ thân của Lâm Phức Hương cũng tiêu sái, có mấy người có thể xem quyền lực là không có gì ? Nhưng hắn uỷ quyền như vậy, sẽ không sợ người dưới thuận lợi phát triển, đẩy ngã tông chủ? – Chu huynh, tuy rằng thế lực nhất mạch Thiên Trụ trưởng lão tạm thời còn kém Tam Kiếm trưởng lão, nhưng cũng không thua kém bao nhiêu! Mà thôi thiên phú Chu huynh, nhất định có thể được Thiên Trụ trưởng lão dốc lòng tài bồi, ngày sau có thể trở thành cường giả Tụ Linh Cảnh! Trầm Tâm Kỳ là một thuyết

khách tốt, đối với tuyệt đại bộ phận võ giả mà nói, mê hoặc Tụ Linh Cảnh khẳng định không thể ngăn cản. Chu Hằng lại không nghĩ dựa vào phương thức Bán mình để đạt được tiến bộ võ đạo, hắn tin tưởng năng lực của mình, tuyệt đối có thể xông phá Tụ Linh Cảnh! Nhưng người ta tốt xấu cũng một mảnh thành ý, hắn cũng nghiêm chỉnh trực tiếp cự tuyệt, liền nói: – Để ta suy tính một chút! Trầm Tâm Kỳ không khỏi lộ ra vẻ thất vọng, nàng nguyên tưởng rằng Chu Hằng sẽ thống khoái mà đáp ứng, nên biết rằng đây chính là một vị đại mỹ nhân thiên kiều bá mị phát ra mời hắn! Lại nói tiếp, tuy rằng nàng xem trọng tiềm lực Chu Hằng, nhưng bởi vì lúc trước thái độ người phụ trách khách điếm đối với Chu Hằng. Đối phương chính là cao thủ Luyện Thể tầng mười hai, nếu Chu Hằng không có bối cảnh Tụ Linh Cảnh, người ta dựa vào cái gì bán mặt mũi cho hắn như vậy? Lôi kéo Chu Hằng tới, chẳng khác nào lôi kéo một vị, thậm chí mấy vị cường giả Tụ Linh Cảnh, thực lực nhất mạch Thiên Trụ trưởng lão tất nhiên tăng mạnh. Gia gia của nàng chính là đệ tử dưới trướng Thiên Trụ trưởng lão, nếu nàng lập được cái công này, như vậy địa vị gia gia nàng ở trong lòng Thiên Trụ trưởng lão cũng tăng nhiều. – Chu huynh, Thiên Trụ trưởng lão là tồn tại Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa có thể hoàn thành Tụ Linh, bước đầu sáng lập thế giới đan điền, trở thành tồn tại càng mạnh hơn Sơ Phân Cảnh! Trầm Tâm Kỳ tiếp tục khuyên: – Nếu Chu huynh biểu hiện nổi bật, ngày sau còn có tư cách tiến vào Hắc Thủy Điện, cái này bao nhiêu người đánh vỡ đầu đều không cầu được! – Hắc Thủy Điện? Chu Hằng không khỏi truy hỏi một câu. Trầm Tâm Kỳ nháy mắt, nàng nhìn ra được Chu Hằng mờ mịt cũng không phải giả vờ! Tên này ngay cả Hắc Thủy Điện cũng không biết? Nàng lập tức sinh lòng hoài nghi, một người ngay cả Hắc Thủy Điện là cái gì cũng không biết, sau lưng của hắn sẽ có cường giả Tụ Linh Cảnh tọa trấn sao? Có lẽ, người phụ trách khách điếm vừa lúc có tư oán cùng Thạch gia, mới có thể cố ý thiên vị! Nghĩ như thế, địa vị Chu Hằng ở trong mắt của nàng lập tức ngã xuống, nếu hắn không nóng không lạnh, nàng đường đường Trầm gia Công chúa tự nhiên cũng không cần đi ăn nói khép nép cùng đối phương, lười nói cùng Chu Hằng, trực tiếp đứng dậy cáo từ. Chu Hằng lại không biết nàng nhiều ý tưởng như vậy, đối với

nàng lúc lạnh lúc nóng hoàn toàn không nghĩ ra, chỉ cảm thấy nữ nhân này không sao nói rõ được

Thấm thoát 7 ngày trôi qua, cuối cùng đã tới ngày Cửu Linh Tông khai sơn môn tổng tuyển chọn. Ngày này, chúng thiếu niên nam nữ ở trong nhà trọ ở dưới sự hướng dẫn của một trung niên nam tử ly khai Phong Vũ Thành, sau khi ra khỏi cửa thành trung niên nam tử kia ngừng lại, nói: – Ta tên là Du Đông Thành, là giám khảo thứ nhất của các ngươi, hiện tại, bắt đầu tiến hành khảo hạch hạng thứ nhất! – Các ngươi chạy theo ta, thẳng đến Cửu Linh Tông! Người chậm hơn ta 3 phút, tính không thông qua khảo hạch, không cần tiếp tục ! Mọi người hai mặt nhìn nhau, một người nói: – Du tiền bối, ngài là cao nhân Luyện Huyết Cảnh, chúng ta làm sao có thể theo kịp! – Các ngươi không cần lo lắng điểm ấy, ta cam đoan các ngươi có thể đuổi cùng tốc độ của ta, tuy nhiên, có thể đuổi kịp bao lâu phải xem sự chịu đựng cùng ý chí các ngươi! Du Đông Thành mờ nhạt nói. – Bắt đầu! Hắn xoay người, thân hình triển khai, đi nhanh tới trước, nhìn như không vội không chậm, nhưng cất bước một cái chính là khoảng cách 10 thước trở lên, trong chớp mắt ra được trăm thước. Chúng thiếu niên tự nhiên không dám lãng phí thời gian, vội vàng đều triển khai thân pháp, chạy theo Du Đông Thành, hơn trăm người nhất thời tạo thành một đạo thẳng tắp thật dài. Du Đông Thành cũng không nói dối, tốc độ của hắn tuyệt đối chỉ là cấp bậc Luyện Thể tầng bảy, chỉ là thôi phát đến Luyện Thể tầng bảy cực hạn, nhanh như tuấn mã. Luyện Thể tầng bảy là một cái bay vọt về chất, võ giả đạt tới cảnh giới này sự chịu đựng tăng lên rất lớn, toàn lực đi vội nhiều nhất cũng chỉ có thể duy trì nửa tiếng, nhưng Phong Vũ Thành cách tổng bộ Cửu Linh Tông trăm dặm, ít nhất phải toàn lực đi ba khắc! Chỉ có thể trễ ba phút so với Du Đông Thành, ý vị bọn họ phải đánh phá cực hạn của mình! Đây tuyệt đối là khảo nghiệm sự chịu đựng cùng ý chí song trọng! Vì tiết kiệm lực lượng, dọc theo đường đi không có người nói chuyện, mỗi người đều tận khả năng hoàn mỹ lợi dụng mỗi một phần chân nguyên lực trong thân thể, tuyệt không dám có chút lãng phí – đương nhiên, Luyện Thể tầng chín ngoại lệ, chân nguyên lực bọn họ tích lũy hùng hậu, cơ bản không cần lo lắng. Chu Hằng không nói một lời, Phi Vân Bộ tiêu hao đối với chân nguyên lực rất nhỏ, hắn hoàn toàn không cần lo lắng không còn chút sức lực nào. Thời gian đang

nhanh chóng trôi qua, sau nửa giờ, khảo nghiệm bắt đầu tàn khốc! Dần dần có người không theo kịp đội ngũ, một cái, hai cái, ba cái, nhưng tốc độ Du Đông Thành lại không chậm lại chút nào, luôn luôn bảo trì ở trạng thái lúc ban đầu, dẫn đội ngũ đi tới, rất nhanh vứt người tụt lại phía sau không còn thấy bóng dáng. 10, 15 cái, hai mươi! Người tụt lại phía sau càng ngày càng nhiều, những người còn lại cũng không khẳng định sống khá giả, mỗi một người đều thở hổn hển, mồ hôi cuồn cuộn xuống, dù đám người Trầm Tâm Kỳ Luyện Thể tầng chín cũng có chút hô hấp hỗn loạn. Chu Hằng hô hấp lâu dài, trán có tầng một mồ hôi rịn, nhưng chân nguyên lực tiêu hao lại xa xa không biểu hiện ra lớn như vậy. Phi Vân Bộ triển khai, như thiên địa thôi động đi tới, tiêu hao đối với chân nguyên lực rất nhỏ, sở dĩ mệt hoàn toàn là bởi vì thể lực tiêu hao, cái này giống một võ giả ba ngày ba đêm không ngủ được, chân nguyên lực dồi dào thì thế nào, thân thể căn bản ăn không tiêu! Lại sau vài phút, phía trước xuất hiện một tòa núi không tính là cao, đỉnh núi mơ hồ có thể nhìn thấy lá cờ tung bay vài lần, hai chữ Cửu Linh trên lá cờ đón gió phấp phới. Sắp tới rồi! Nguyên bản các thiếu niên đã sớm đạt đến cực hạn dường như hăng tiết lên, lập tức đại chấn tinh thần, có mấy người ra sức nhanh chạy, thậm chí vượt qua Đông Thành. Nhưng nhìn núi ngựa chạy chết, núi kia nhìn như không xa, trên thực tế vẫn còn có lộ trình mười mấy dặm, mấy tên thiếu niên tuy rằng bạo phát một chút, nhưng rất nhanh bị đại bộ phận đuổi theo, cũng bị ném lại đằng sau phía xa xa. Đến nơi này, càng ngày càng nhiều người đạt tới cực hạn, lục tục rơi ra khỏi đường, bất quá bọn hắn cũng không phải không có hy vọng, bởi vì sau khi Du Đông Thành dừng lại, bọn họ còn có 3 phút. Rốt cục, Du Đông Thành dừng ở dưới chân núi, hắn quét mắt năm người cuối cùng còn dư lại, khi ánh mắt nhìn thấy Chu Hằng, không khỏi lộ ra một tia dị sắc.

Chương 29: Đồng Nhân Trận

Năm người ở bên cạnh hắn, bốn là Luyện Thể tầng chín, thậm chí còn là tu vi Luyện Thể tầng chín đỉnh phong, có thể kiên trì đến cuối cùng, cũng không kỳ quái! Nhưng Chu Hằng? Mới Luyện Thể tầng bảy hậu kỳ mà thôi, dựa vào tiềm lực phát ra, quả thật có thể theo hắn, có thể không kém một bước gắt gao đi theo, điều này không khỏi làm cho người ta khó mà tin được . Hơn nữa, dường như tiểu tử này còn không đạt đến cực hạn! Trời, tại sao có thể có quái thai như vậy, chân nguyên lực tích lũy kinh khủng như vậy? Du Đông Thành không hiểu , Chu Hằng cũng không tích lũy chân nguyên lực sâu như vậy, mà là Phi Vân Bộ có thể mượn lực thiên địa tự nhiên, tiết kiệm quá nhiều chân nguyên lực! Nếu không còn có nhân tố thân thể hạn chế, hắn toàn lực tiến lên một giờ cũng không vấn đề chút nào. Luyện Thể tầng mười hai, đúng là một bậc thang, cường hóa đối với thân thể hoàn toàn bất đồng ! Chu Hằng nhìn bốn người Trầm Tâm Kỳ, mặc dù bọn họ có chút hô hấp hỗn loạn, nhưng người nào cũng không lộ vẻ mỏi mệt. Không có biện pháp, bốn người này đều là Luyện Thể tầng chín đỉnh phong, so với Chu Hằng hơn hẳn hai tầng rèn luyện, hoàn toàn bất đồng tại cường độ thân thể. – Ngươi tên là gì? Du Đông Thành đột nhiên hỏi Chu Hằng. Gặp vị giám khảo này chỉ hỏi tính danh Chu Hằng, bốn người Trầm Tâm Kỳ đều toát ra một tia không phục, nhưng bọn họ hiện tại nào dám đắc tội giám khảo, không phục cũng phải ấn ở trong lòng. – Tại hạ Chu Hằng! Chu Hằng cung kính nhưng không mất tự tin hồi đáp. – Ừ! Du Đông Thành gật đầu, ghi tạc bộ dáng thiếu niên này trong lòng, đương lúc nói chuyện, phía sau lục tục có người chạy tới, từng cái hai má đỏ lên, hô hấp to như gió hộp. Ba, ba, ba, những người này chạy đến điểm, thoáng một cái nằm lăn xuống đất, nhưng bọn hắn cũng biết sau khi tiêu hóa lực lượng trực tiếp ngủ sẽ tai hại vô ích, lại giùng giằng bò dậy vận chuyển công pháp để khôi phục chân nguyên lực. Đến thời

khắc cuối cùng, bọn họ đã sớm hết sạch chân nguyên lực, hoàn toàn đang dùng lực lượng của thân thể để chạy, gần như chính là liều mạng . 3 phút đi qua rất nhanh, Du Đông Thành không chút do dự nói: – Đi! Hắn xoay người lại, mặt ngó về phía một tòa sơn môn thật to, cung kính xoay mình thi lễ, mang theo chúng thiếu niên theo bậc thềm lên núi, mà sau đó thiếu niên lại chạy tới bị một cỗ lực lượng vô hình ngăn trở, chỉ có thể lực bất tòng tâm. Không ít người nghĩ vinh quang gia tộc đã bị vứt, ngay cả đạo khảo nghiệm thứ nhất cũng không thông qua, lập tức khóc lớn lên. Chuyện này dường như có tính lây lan, sơn môn lập tức một mảnh tiếng khóc. Những người này bỏ qua cơ hội lần này, chờ Cửu Linh Tông mở lại sơn môn lại một cái năm năm , sớm đã vượt qua 20 tuổi, không có khả năng tham gia. Mà không thể bái môn hạ tam đại tông môn, ý nghĩa đời này không có cơ hội đi lên đăng thiên lộ, sao có thể không bị đả kích? Chỗ sơn môn có cỗ lực lượng huyền diệu có thể ngăn cản người tiến vào, nhưng không thể ngăn cản những thanh âm này, nghe tiếng khóc truyền tới sau lưng, những người đã qua khảo nghiệm cũng chua chác trong lòng, bởi vì đây chỉ là đạo khảo hạch thứ nhất, ai có thể bảo đảm kế tiếp chính mình sẽ không bị đào thải! Núi này rất lớn, bắt đầu từ dưới chân núi xây từng dãy phòng ở, càng lên cao thì mỹ quan càng to , có thể khẳng định, thân phận này càng cao, chỗ ở càng hướng lên trên. – Đây là người tham gia khảo hạch năm nay sao? – Nhìn qua không được tốt lắm a! – Tu vi cao nhất mới Luyện Thể tầng chín, không một cái có thể trực tiếp tiến vào nội môn! Một đường đi qua, từng cái thiếu niên trong hai bên phòng nhao nhao đi ra, tuổi từ mười bốn mười lăm tuổi đến dưới 20, tu vi cũng từ Luyện Thể tầng năm đến Luyện Thể tầng chín

Lại có nhiều Luyện Thể tầng chín như vậy! Chu Hằng hơi kinh, nên biết rằng bốn người Trầm Tâm Kỳ là thiên tài từ trong hơn trăm cái trấn nhỏ dưới Phong Vũ Thành, thực sự là chọn một trong một vạn, như thế nào ở Cửu Linh Tông lại một trảo được một bó to? Tuy nhiên, nghe mấy cái thiếu niên này khinh miệt rõ ràng như vậy, mọi người đều lộ ra vẻ giận dữ, từng người bọn họ ở trong trấn nhỏ đều là thiên tài tuyệt đối, nào bị người khinh thị như thế? Du Đông Thành lại căn bản không để ý tới, thân hình phiêu phiêu, rất nhanh đi tới giữa sườn núi, mang theo mọi người tiến nhập một phòng lớn. –

Lão Du, những người này thông qua khảo hạch? Lại một nam nhân trung niên đi tới, dáng người cao gầy, trên mặt mang nụ cười hòa ái, dường như rất dễ nói chuyện: – Một vài 3 4 5 6… Tổng cộng mới 47 cái, ai, bây giờ con người mới càng ngày càng tệ! Luyện Thể tầng mười hai! Chu Hằng khiếp sợ trong lòng, không hổ là chư hầu thống trị nhất phương, Luyện Thể tầng mười hai đặt ở trong Nguyên Thạch Trấn chính là cao thủ tuyệt đỉnh, Chu gia chỉ có thể lấy ra một cái! Nhưng ở Cửu Linh Tông, Luyện Thể tầng mười hai dường như chỉ là dùng để làm việc vặt vãnh , căn bản không đáng giá a! Những người khác tốt hơn Chu Hằng nhiều, bọn họ từ nhỏ nghe nói qua thanh danh Cửu Linh Tông, biết tông môn này có được nội tình đáng sợ dường nào, cho nên mới cố sức chui vào! Du Đông Thành gật đầu, xoay người lại nói với chúng thiếu niên: – Đây là giám khảo phụ trách hạng khảo hạch thứ hai, tên Chu Tầm. Thông qua hạng khảo hạch thứ hai, các ngươi có thể đi theo Chu Tầm đi tìm vị giám khảo thứ ba, mà thất bại… đi ra bên ngoài tới tìm ta! Nói xong, hắn đi nhanh đi về phía trước, ra đại môn, giống như phi lao đứng thẳng. – Tốt lắm, tất cả đi theo ta! Chu Tầm vỗ tay một cái, dẫn mọi người đi vào sâu trong chỗ phòng lớn, sau khi xuyên qua một cái Luyện Võ Trường, đi tới phía trước một tòa hành lang thật dài, dừng lại. Hành lang rất rộng, rộng có chừng ba thước, dài thì chừng trăm thước, trống rỗng. – Đây là khảo hạch thứ hai của các ngươi, rất đơn giản, đi ra 50 thước tính quá quan, mà sau đó, mỗi nhiều đi về phía trước hơn 10 thước, có thể đạt được một cái điểm số, cuối cùng ba người điểm số cao nhất sẽ nhận được phần thưởng nhất định! Chu Tầm mờ nhạt nói. Không ai khờ dại nghĩ hành lang này dễ dàng xuyên qua như vậy, trong đó khẳng định có vô số cơ quan! – Các ngươi hiện tại có nửa tiếng nghỉ ngơi! Chu Tầm thật ra có tình, không lập tức bắt đầu hạng khảo hạch thứ hai, mà cho mọi người thời gian nghỉ ngơi đầy đủ: – Ta sẽ biểu thị một chút chỗ khó cái hành lang này ở chỗ nào! Mọi người vốn cũng chỉ khôi phục một ít chân nguyên lực, được nghe lời ấy vội vàng ngồi xếp bằng xuống lại tiến hành khôi phục, mà Chu Tầm đi nhanh tiến nhập hành lang. Thình thịch! Hắn vừa mới đặt chân mà vào, chỉ thấy hai bên vách tường đột nhiên rạn nứt, hiện ra một đôi đồng nhân, sau đó thình thịch thình thịch thình thịch, một đôi lại một đôi đồng nhân từ vách tường đi ra

Hưu, hưu, ngay từ đầu xuất hiện hai cỗ đồng nhân vũ động song chưởng đánh tới Chu Tầm, kình phong gào thét, lực lượng ít nhất đạt tới Luyện Thể tầng bảy! Hai tay Chu Tầm vung lên, tiện tay đánh bay hai cỗ đồng nhân, hắn chính là cao thủ Luyện Thể tầng mười hai, muốn đánh lui hai cỗ đồng nhân Luyện Thể tầng bảy tự nhiên vô cùng ung dung. Thình thịch, thình thịch, thình thịch! Hắn một đường đi về phía trước, dọc theo đường đi nghênh chiến đồng nhân hai bên, chỉ là đồng nhân này tuy nhiều nhưng cũng không một ai có thể cản trở bước chân Chu Tầm. Nhưng mà, khi Chu Tầm đi ra 50 thước, đồng nhân nơi này liền rõ ràng trở nên mạnh mẽ! Luyện Thể tầng tám! Đi lên trước nữa, Luyện Thể tầng chín, tầng mười, tầng mười một, tầng mười hai! Đến 20 thước cuối cùng, dù Chu Tầm cũng không có cách nào ung dung chống đỡ, tuy rằng xông vào lại chật vật không chịu nổi, mồ hôi trên trán chảy ròng. Thật đáng sợ! May mắn chỉ cần xông qua trước 50 thước có thể quá quan! Chúng thiếu niên khiếp sợ trong lòng rất nhiều, cũng không khỏi nhẹ nhàng thở ra. Chu Tầm không nói gì thêm, ở trên tường ấn cơ quan kế tiếp, tất cả đồng nhân đều thu về, hắn đi trở về lẳng lặng chờ đợi, rất nhanh, nửa giờ đến, chúng thiếu niên nhao nhao đứng dậy, thời gian lâu như vậy, mỗi người đều gần như về tới trạng thái tột cùng. – Bắt đầu đi! Chu Tầm không nói nhảm, ngón tay máy động, một lần nữa mở ra cơ quan: – Ngươi, cái thứ nhất! Mọi người đều khôi phục trạng thái tốt, ai trước ai sau cũng không có phân biệt quá lớn, người nọ càng không dám nghịch lại Chu Tầm, kháng nghị tại sao chính mình là người thứ nhất, vội vàng đứng lên, cẩn thận tiến nhập hành lang. 10 thước, 20 thước, 30 thước, người nọ vừa chống đỡ đồng nhân công kích, một bên ra sức vọt tới trước, nhưng đồng nhân thật sự rất nhiều, phía trước phía sau chặn hắn thật chặt, thình thịch thình thịch thình thịch, hắn không ngừng bị đánh trúng, cho dù khí lực Luyện Thể tầng bảy cũng không chịu nổi tấn công như vậy, miệng lập tức phun máu tươi. Ba, hắn té lăn quay trên mặt đất chừng bốn mấy thước. Chu Tầm lập tức vỗ ở trên vách tường, tất cả đồng nhân lập tức đình chỉ vận chuyển, nhao nhao rút về vách tường. – Thất bại! Hắn lạnh lùng nói, đi tới nhấc người nọ lên, giống như rác rưởi vứt xuống một bên, sau đó ngón tay lại hướng một người khác, nói: – Ngươi, người thứ hai! Mọi người không khỏi nhìn lại kẻ bại, chỉ thấy người nọ bị đánh

thật thảm, may mắn là xương cốt cũng không gãy, chỉ là bị thương ngoài da mà thôi, rất dễ dàng dưỡng tốt. Lúc này bọn họ mới thở phào nhẹ nhõm, nếu sấm quan thất bại lại bị thương tàn phế thậm chí trả giá sinh mạng, mọi người cần một lần nữa suy tính một chút có nên tiếp tục nữa hay không. Chu Tầm khởi động cơ quan một lần nữa, bắt đầu trắc nghiệm người thứ hai. Đồng dạng là Luyện Thể tầng bảy, thực lực lại chênh lệch tương đối lớn, người thứ hai lợi hại hơn, thành công xông ra 50 thước, nhưng hắn cũng không cậy mạnh, lập tức ngừng lại yêu cầu đi ra ngoài. – Quá quan! – Quá quan! – Thất bại! Thời gian chậm rãi trôi qua, càng ngày càng nhiều người tiến vào hành lang cơ quan, đối mặt với đồng nhân khảo nghiệm, quá quan không đủ năm thành, mà có thể lấy điểm số chỉ có hai người, nhưng lại chỉ có một phần! Chu Tầm đưa mắt đảo qua năm người sau cùng, trong đó bốn là Luyện Thể tầng chín, là đám mạnh nhất trong lần khảo hạch này, mà người cuối cùng… Luyện Thể tầng bảy hậu kỳ, thật không biết vì cái gì Du Đông Thành cố ý bảo hắn gia tăng chú ý trong bóng tối. Hắn nghĩ nghĩ, chỉ vào Thạch Thanh Phong, nói: – Kế tiếp, ngươi! Thạch Thanh Phong sửng sốt, trên mặt lộ ra một tia lờ mờ, tại sao là hắn? Với thực lực của hắn hoàn toàn là người cuối cùng áp trục mới đúng! Hắn không dám tức giận đối với Chu Tầm, chỉ đen mặt lại tiến nhập hành lang, âm thầm quyết định phải phát huy ra toàn lực, khiến mọi người thấy hắn đến tột cùng có được thực lực đáng sợ dường nào. – Bắt đầu! Thạch Thanh Phong đi nhanh tới, thình thịch thình thịch thình thịch, từng cái đồng nhân nhảy ra, lại bị hắn dễ dàng đánh bay, rất nhanh xông qua yêu cầu thấp nhất 50 thước – đối với Luyện Thể tầng chín mà nói, tự nhiên vô cùng ung dung. – Ha ha, ta nhất định sẽ lấy thứ nhất! Hắn cười lớn một tiếng, bắt đầu tấn công Đồng Nhân Trận sau 50 thước.

Chương 30: Thứ Nhất!

Thạch Thanh Phong bắt đầu tấn công sau 50 thước. Ầm! Ầm! Tên này dám kiêu ngạo như thế, quả thật có thực lực cường đại, lúc này lực lượng đồng nhân đã tăng lên tới Luyện Thể tầng tám, đồng dạng bị đánh cho hỗn loạn tan tác. Hắn không ngừng chút nào lại xông vào 60 thước, lấy được cái điểm số thứ nhất. – Không thấm vào đâu! Không thấm vào đâu! Thạch Thanh Phong cuồng tiếu, dưới chân không ngừng chút nào. Đồng nhân Luyện Thể tầng chín hiện! – Lui cho ta! Hai mắt Thạch Thanh Phong đỏ thẫm, chiến ý bay lên, cho dù là Luyện Thể tầng chín đồng nhân vẫn như cũ ở trong tay hắn không có năng lực chống cự, bị đánh cho ngã trái ngã phải. Hắn đi tới 10 thước, tiến nhập Đồng Nhân Trận Luyện Thể tầng mười. Từ Luyện Thể tầng chín đến Luyện Thể tầng mười, đây là một cái bay vọt về chất, đồng nhân Luyện Huyết Cảnh ở trên lực lượng ít nhất tăng lên gấp đôi! – Ha ha ha! Chính là vật chết cũng không phải Luyện Huyết Cảnh chân chính, có thể làm khó dễ được ta? Thạch Thanh Phong cuồng tiếu, hai đấm nắm chặt, triển khai chiến đấu kịch liệt với những đồng nhân này. Thiên phú của hắn quả thật thực đáng sợ, có thể với thực lực Luyện Thể tầng chín đỉnh phong cứng rắn choảng nhau với Luyện Huyết Cảnh đồng nhân! Tuy rằng đồng nhân không có trí khôn, là do cơ quan khống chế, nhưng có thể đủ làm được điểm ấy đã rất tốt rồi! Cho dù là những người Chu Hằng, Trầm Tâm Kỳ không quen cách Thạch Thanh Phong làm người, cũng không khỏi không bội phục thực lực của hắn. Thạch Thanh Phong ngã xuống thước thứ tám mươi ba! Nói cách khác, hắn xông qua Luyện Thể tầng mười Đồng Nhân Trận, ở trong Đồng Nhân Trận Luyện Thể tầng mười một cũng đi ra ba thước, tuy rằng vẻn vẹn chỉ là ba thước lại đủ để cho lòng người sinh kính sợ . – Quá quan! Chu Tầm lộ một nụ cười thỏa mãn, thành tích như vậy tương đối khá, ở trong đệ tử ngoại môn cũng miễn cưỡng có thể xếp top 10 rồi! – Kế tiếp! Hắn

chỉ hướng Thường Khang. Sắc mặt của Thường Khang có chút thận trọng, 70 thước phía trước với hắn mà nói tự nhiên không tồn tại bất kỳ độ khó, nhưng đối mặt với đồng nhân Luyện Thể tầng mười, hắn cũng có thể giống Thạch Thanh Phong dũng cảm tiến tới như vậy sao? – Bắt đầu! Thân hình Thường Khang động, khinh phiêu tiến nhập hành lang, thân pháp của hắn cực kỳ linh động, tốc độ đồng nhân Luyện Thể tầng bảy ra quyền quá chậm, căn bản không thể dính vào một chéo áo hắn. 50 thước, 60 thước, 70 thước! Bước chân Thường Khang đột nhiên chậm, phía trước chính là đồng nhân Luyện Thể tầng mười, đối với hắn mà nói là khảo nghiệm to lớn! Hắn am hiểu nhất thân pháp, nhưng trong khu vực thu hẹp như vậy lại căn bản không thể tránh hết! – Thường Khang, có phải sợ hay không? Thạch Thanh Phong cũng không chịu thương quá nặng, trải qua điều tức đơn giản, hắn đã khôi phục hơn phân nửa, lập tức cười lạnh đối với Thường Khang. Thường Khang sao cam bại bởi Thạch Thanh Phong, lập tức bắt đầu vọt tới trước đánh. Thình thịch! Thình thịch thình thịch! Thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch! Đối mặt với lực lượng Luyện Thể tầng mười đáng sợ, tốc độ, với thân pháp tăng trưởng Thường Khang lập tức bị bị thương nặng, vẻn vẹn chỉ đi tới năm thước đã bị đồng nhân cuồng oanh, phun máu ngã xuống đất. Chu Tầm ấn ngừng cơ quan, nói: – Cũng không tệ lắm, quá quan! Với ánh mắt của hắn, tự nhiên đó có thể thấy được Thường Khang chịu thiệt ở nơi nào. Kế tiếp là Chương Tử Quân, tiếp theo là Trầm Tâm Kỳ, trình tự như vậy khiến mọi người đều không hiểu rõ, tại sao an bài Chu Hằng là người cuối cùng? Tiểu tử này có chỗ gì đặc thù, có thể áp trục đăng tràng? Tuy nhiên, năng lực Chương Tử Quân cùng Trầm Tâm Kỳ lại khiến mọi người cả kinh! Chương Tử Quân, 87 thước! Trầm Tâm Kỳ, 92 thước! Thành tích hai người này không ngờ đều vượt qua Thạch Thanh Phong, nhất là Trầm Tâm Kỳ, không ngờ xông qua Đồng Nhân Trận Luyện Thể tầng mười một, đáng sợ khiến người ta khiếp sợ! Chu Hằng lại chú ý tới, khi đồng nhân oanh đến trên người của Trầm Tâm Kỳ cùng Chương Tử Quân, đều có bạch quang chớp động nhàn nhạt rất nhỏ, nếu hắn không mẫn tuệ sâu sắc hơn người, thật đúng là không bắt giữ được một điểm sáng này. Đúng là đạo bạch quang này trợ giúp bọn họ hóa giải đại bộ phận lực lượng, khiến cho bọn họ có thể đi được xa hơn! Hắn là hộ cụ

nào đó, tương đối thần kỳ! Chương Tử Quân Chu Hằng không rõ ràng lắm, nhưng Trầm Tâm Kỳ hiển nhiên có bối cảnh rất sâu, mới có thể có hộ cụ như vậy, xem ra bối cảnh Chương Tử Quân cũng không đơn giản

– Người cuối cùng! Chu Tầm chỉ chỉ Chu Hằng, trên mặt có một tia tò mò, hắn thật sự muốn biết vì cái gì Chu Hằng có thể được Du Đông Thành coi trọng. Không chỉ … Chu Tầm tò mò, những thiếu niên khác cũng đồng dạng khó hiểu, rốt cuộc Chu Hằng có thực lực như thế nào! Thạch Thanh Phong lại cười lạnh trên mặt, đây là cứng rắn kiểm tra đo lường thực lực, Luyện Thể tầng bảy chính là Luyện Thể tầng bảy, như thế nào cũng không bay ra khỏi bọt nước. Chu Hằng vẫn như vậy, mang nụ cười nhàn nhạt trên mặt, đi tới cửa vào hành lang. – Bắt đầu! Hắn đi tới trước, thình thịch thình thịch, hai cỗ đồng nhân lập tức công kích tới hắn. Phi Vân Bộ! Chu Hằng nhẹ nhàng chiết thân một cái, như mây bay nước chảy lưu loát sinh động, lập tức phiêu nhiên mà qua. Thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch, đồng nhân trong vách tường liên tục không ngừng phát động công kích, nhưng không ngăn cản được bước chân Chu Hằng, hắn đi ra 50 thước rất nhanh. – Hừ, bất quá là ỷ vào bộ pháp quỷ dị, nhưng cũng chỉ dừng lại ở đây, người kia chính là vết xe đổ! Thạch Thanh Phong cười lạnh nói, còn xuy một tiếng đối với Thường Khang. – Thạch Thanh Phong, ngươi nói cái gì? Thường Khang lập tức nhảy dựng lên, mặc dù hắn chịu thiệt ở trong Đồng Nhân Trận, nhưng thật sự đánh lại hoàn toàn không sợ Thạch Thanh Phong

– Chớ ồn ào, nhìn lại xem tên kia đến tột cùng có năng lực gì! Chương Tử Quân nắm hai tay, trong giọng nói đồng dạng mang theo không phục. Đang lúc mọi người chú mục, Chu Hằng bắt đầu hành trình sau50 thước, đây mới thật sự là khảo nghiệm! Ầm! Ầm! Ầm! Đồng nhân liên tục xuất kích, nhưng Phi Vân Bộ thần diệu bực nào, dù trong khu vực hẹp như vậy cũng có thể quay vòng tự nhiên, giống như lửng thửng đi dạo trong sân nhà. 60 thước, 70 thước! Hắn không ngừng chút nào lại xông qua Đồng Nhân Trận Luyện Thể tầng tám cùng tầng chín! – Điều này sao có thể! – Không ra một quyền, không ra một chưởng, hoàn toàn bằng vào thân pháp linh động, đây cũng quá khoa trương! – Tê! Tuy rằng chiêu thức đồng nhân là

chết, nhưng nhiều đồng nhân như vậy vây đánh, gần như đã không có góc chết! Đây chẳng phải nói, dù võ giả Luyện Thể tầng chín chân chính cũng không có khả năng tổn thương được hắn! – Hừ, chẳng qua là Luyện Thể tầng chín, kế tiếp mới là mục đích hàng đầu! Thạch Thanh Phong ôm song chưởng ở trước ngực, mặc dù miệng nói nhẹ nhàng, nhưng trên mặt vẫn lộ ra vẻ ghen ghét, hiển nhiên Chu Hằng biểu hiện vượt ra khỏi dự tính của hắn. – Không tồi! Ba người Trầm Tâm Kỳ cũng đồng thời gật đầu, bọn họ cũng không thể nhận một cái Kẻ yếu Luyện Thể tầng bảy có thể sánh vai cùng mình, thậm chí vượt qua chính mình. Đúng lúc này, Chu Hằng đã không chút do dự tiếp tục đi tới. Lực lượng, tốc độ đồng nhân lập tức tăng vọt! Chu Hằng tâm linh trong vắt, tất cả nhất cử nhất động đồng nhân ở trong lòng bàn tay của hắn, Phi Vân Bộ triển khai, hắn giống như một linh xà, thân thể lướt qua, phiến lá không dính. Thất bại! Thất bại! Thất bại! Thất bại! Thất bại! Tất cả đồng nhân đều nhao nhao đánh hụt, ở dưới cơ quan vận chuyển lại ra quyền, làm công phu phí công vô dụng. 76 thước! Thường Khang âm trầm sắc mặt, đối phương đồng dạng dựa vào thân pháp, nhưng lại chỉ có Luyện Thể tầng bảy, cũng đã vượt ra khỏi cực hạn hắn! Ở lĩnh vực chính mình am hiểu nhất áp chế chính mình, điều này thật khó chịu a! 80 thước! Chu Hằng đã không thể dừng bước, một cước bước vào Đồng Nhân Trận Luyện Thể tầng mười một! Hắn hơi có chút cố hết sức, tốc độ đồng nhân nơi này công kích nhanh hơn, khiến hắn phải hao phí tâm lực đi nắm giữ đồng nhân biến hóa, nếu không, Phi Vân Bộ cố nhiên thần kỳ, nhưng đối mặt với loạn quyền đánh, cũng không thể làm được chu đáo! 81 thước, 82 thước, 83 thước, 84 thước! Vượt qua Thạch Thanh Phong! Giống cùng Thường Khang, sắc mặt của Thạch Thanh Phong cũng biến thành tương đối khó coi. – Thân pháp tên kia làm sao thần diệu như thế? – Xem ra, hắn thậm chí có thể vượt qua toàn bộ Đồng Nhân Trận Luyện Thể tầng mười một! – Trời ạ, hắn vẫn là Luyện Thể tầng bảy sao? Tiếng kinh hô liên tiếp, đến lúc này, mọi người đều không còn bất kỳ nghi vấn đối với chuyện Chu Hằng áp trục xuất trướng – ai đã từng gặp yêu nghiệt Luyện Thể tầng bảy như vậy! – Hừ, chỉ là ỷ vào thân pháp huyền diệu, lại không phải chiến lực chân thật của hắn có thể chống đỡ cùng Luyện Huyết Cảnh! Thạch Thanh Phong mạnh miệng, nhưng không nghĩ tới tuy rằng hắn có thể

thẳng tiến đến 83 thước, lại có thể đại biểu hắn có thể đối kháng Luyện Thể tầng mười, tầng mười một? Trầm Tâm Kỳ, Chương Tử Quân đều không nói gì, Chu Hằng đã sắp tới gần thành tích của bọn hắn, khiến lòng của bọn họ đột nhiên nhói lên. Thân là thiên tài, bị người vượt qua chính là sự tình tuyệt đối khó chịu. 90 thước! Trên mặt của Chu Hằng lộ ra vẻ mệt mỏi tuyệt đối, mặc dù ở trên chân nguyên lực tiêu phí nhiều nhưng sử dụng trí nhớ quá độ đồng dạng bị phụ tải thật lớn, khiến hắn sinh ra một loại cảm giác muốn ngả đầu ngủ luôn. Còn không được! Hắn gào to một tiếng, Phi Vân Bộ tái triển, thần thức đẩy ra, tính toán nhất cử nhất động tất cả đồng nhân ra một con đường có thể thông qua. Vù! Hắn giống như cá lội, thân thể vượt qua cực hạn biến chuyển vặn vẹo, giống như nhảy múa ở trên mũi đao, mỗi một bước bước ra đều đến cực hạn, hiểm lại hiểm tránh thoát lần lượt công kích, từng bước đi tới. 92 thước! 95 thước! Vượt qua bất luận kẻ nào! Chu Hằng cũng không dừng lại, từ điểm số đi lên, 90 đến 99 thước đều giống nhau , đều chỉ có thể lấy bốn phần, mà mục tiêu của hắn là năm phần! Hô hấp tất cả mọi người đều không tự chủ được ngừng lại, Luyện Thể tầng bảy xông qua Đồng Nhân Trận Luyện Thể tầng mười hai, thật sự làm cho người ta mong đợi! – Không thể nào! Không thể nào! Thạch Thanh Phong nghiến răng nghiến lợi, hắn không vui khi thấy Chu Hằng làm náo động , bụng ẩn ẩn đau nhức! 98 thước! 99 thước! 100 thước! Chu Hằng thành công thông qua toàn bộ Đồng Nhân Trận! Cái thành tích này dù là Chu Tầm cũng không nghĩ tới, hắn sửng sốt một hồi lâu mới nói: – Qua quan! Kể từ đó, cộng tất cả bảy người chiếm được điểm số thêm vào, Chu Hằng thứ nhất, năm phần, Trầm Tâm Kỳ thứ hai, bốn phần, Chương Tử Quân cùng Thạch Thanh Phong đặt song song thứ bốn, chia ba phần, Thường Khang thứ 5, hai phần, hai cái thiếu niên Luyện Thể tầng tám còn lại mỗi đứa một phần. Ngoài ra, lại có 23 người bị đào thải, chỉ có thể ảm đạm rời đi. – Đi theo ta, còn lại chính là khảo hạch cuối cùng! Chu Tầm đi nhanh tới trước. Hơn 20 người vội vàng đi theo, trừ bỏ mấy người Trầm Tâm Kỳ ra, biểu tình của những người khác đều tương đối khẩn trương, mỗi lần khảo hạch đều có tỉ lệ đào thải năm thành, rất khiến người ta lo lắng không thôi.

Chương 31: Mê Cung!

Chu Tầm rất nhanh thì đã mang theo bọn họ đi tới một cái phòng khác, cũng ghi lại một phần giao cho giám khảo địa phương này. Phần ghi lại kia chính là điểm số của người đoạt giải cùng với điểm số tính ra, cũng chỉ có bọn họ cần ghi lại, người nào cũng không biết 24 người còn dư lại còn có thể bị loại bỏ mấy người, mà người thất bại có tư cách lưu lại tên như thế nào? – Ta gọi là Hàn Vũ Liên, là giám khảo sau cùng của các ngươi! Một người mỹ nữ đầy đặn đứng ở trước mặt bọn họ tự giới thiệu mình, hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi, hiển thị rõ phong vận thành thục, thấy nàng các thiếu niên mới biết yêu kia trong lòng ai cũng nhộn nhạo, không tự chủ được mà liên tiếp quét ánh mắt qua bộ ngực to lớn cùng cặp mông đầy đặn tròn xoe. Bàn về dung mạo, Trầm Tâm Kỳ cũng không thua kém so sánh với nàng, nhưng phong tình lại kém hon nhiều. – Khảo hạch cuối cùng này, là một tòa mê cung! Hàn Vũ Liên lấy ra bản vẽ, sau khi mở ra thì dán lên trên vách tường, nhìn bộ dáng nàng quay lưng, thân thể đong đưa, cái mông tròn mê người, rất nhiều thiếu niên cũng là mặt đỏ tới mang tai, đem hai tay chắn dưới bụng, che dấu trò hề của mình. Trên giấy vẽ lộ tuyến của mê cung, hết sức phức tạp. Hàn Vũ Liên chỉ vào một cánh cửa bên cạnh, nói: – Đây chính là cửa vào của mê cung. Sau đó chỉ vào một cánh cửa khác bên trên, nói: – Đây là cửa ra, nếu các ngươi có thể đi ra trong vòng nửa giờ, liền coi như là vượt qua kiểm tra, ra trước mỗi hai phút liền có thể nhận được một điểm số! Hiện tại các ngươi có nửa giờ để ghi nhớ đường! Đây chính là khảo hạch sau cùng! Khảo hạch của võ giả, không ngờ không phải là trực tiếp động thủ so đấu thực lực, mà là những thứ đồ ngổn ngang này? Chúng thiếu niên nam nữ cũng là không giải thích được, nhưng bọn họ cũng không có tư cách vung tay múa chân đối với quy tắc thu đồ đệ của Cửu Linh Tông, chỉ có nắm lỗ mũi nhận mệnh, đều là tập trung tinh thần nhìn chằm chằm bản vẽ

trên tường, chăm chỉ tiến hành ghi nhớ. Chu Hằng trước sau vừa nghĩ, cũng là cảm thấy cách làm như thế của Cửu Linh Tông rất có đạo lý. Khảo hạch thứ nhất là kiểm tra đo lường sự chịu đựng cùng ý chí của võ giả, thứ hai là năng lực thực chiến, thứ ba là trí nhớ cùng ngộ tính, mọi phương diện cũng có thể vượt qua kiểm tra, vậy dĩ nhiên là nhân tài trong nhân tài! Ở phương diện trí nhớ, hắn là thiên tài tuyệt đối, mà ngộ tính – ngay cả Lăng Thiên Cửu Thức cũng lĩnh ngộ được ba thức, còn có cái gì là nắm giữ không được? Chỉ có 5 phút, hắn đã ghi nhớ lộ tuyến cả mê cung, thậm chí có thể xây dựng ra hình nổi của cả mê cung trong đầu. Hắn nhắm mắt lại, buông lỏng tinh thần, để khôi phục tâm lực tiêu hao của một cửa ải lúc trước. Thấy bộ dáng già dặn kinh nghiệm kia của Chu Hằng, trong lòng Hàn Vũ Liên không khỏi hơi giận – tiểu tử này không ngờ nhắm mắt dưỡng thần vào lúc này. Thật là một người tự cho là đúng, cho là chỉ nhìn chút như vậy là có thể nhớ kỹ cả đường đi của mê cung sao? Hừ, loại người tự đại này, liền để cho hắn bị đào thải là tốt nhất! Sự kiên nhẫn của Hàn Vũ Liên cũng không tốt, không lâu lắm đã bước tới dưới bản vẽ, cái này là muốn mạng người a, bộ ngực của nàng dao động thật sự lớn, đi một bước sẽ làm cho bộ ngực nặng trịch chấn động một chút. Đây quả thực làm choáng váng đôi mắt của chúng thiếu niên, không ngừng mà đem ánh mắt hoạt động trên dưới, phân tâm là chuyện không thể tránh khỏi. Nhưng là người có ý chí kiên định, giống như Thạch Thanh Phong, Chương Tử Quân, Thường Khang sẽ hoàn toàn làm như không thấy Hàn Vũ Liên, chẳng qua là dụng tâm ghi nhớ đường trong mê cung, bọn họ cũng muốn phấn khởi tiến lên ở vòng này, đoạt vị trí thứ nhất. Rất nhanh, nửa canh giờ đã qua. Hàn Vũ Liên lấy bản vẽ trên tường xuống, nói: – Bắt đầu đi, ngươi, thứ nhất! Nàng tiện tay chỉ một người. Người nọ cũng là lộ ra sắc mặt vui mừng, hiện tại bản vẽ trên tường đã thu vào, như vậy càng là người bắt đầu trước, trí nhớ tự nhiên càng rõ ràng, bởi vì đây là ép buộc ghi nhớ, nhất định sẽ từ từ mất đi theo thời gian trôi qua. Hắn không có lãng phí thời gian, lập tức xông ào vào bên trong cửa, trong nháy mắt đã biến mất ở khúc quanh. – Ngươi, người thứ hai! Hàn Vũ Liên chờ một phút đồng hồ sau, đưa ngón tay chỉ người thứ hai. Mỗi khi qua một phút đồng hồ, nàng sẽ gọi người kế tiếp lên đường, chút thời gian như vậy đủ để cho hai người trước sau kéo ra đầy đủ khoảng

cách, căn bản không thể gặp nhau, mà cho dù đi tới ngã ba gặp được, không giấy không bút, căn bản không thể bắt chước, người nào dám tin tưởng đối phương lựa chọn đúng lối rẽ? Người lưu lại là càng ngày càng ít, Hàn Vũ Liên khó chịu về Chu Hằng, trực tiếp để hắn là người cuối cùng, nếu tiểu tử này lớn lối, như vậy thì để cho hắn nếm thử hậu quả phách lối! – Ngươi, đi đi! Đợi đến cuối cùng, Hàn Vũ Liên rốt cục đưa ngón tay chỉ Chu Hằng Chu Hằng gật đầu, cất bước bước vào đại môn

Ánh sáng trong mê cung vô cùng ảm đạm, vách tường hai bên trái phải thẳng đến đỉnh chóp, đừng hòng nhảy lên trên để trực tiếp vượt qua trở ngại tầng tầng lớp lớp, làm việc mưu lợi. Quẹo qua một cái cua quẹo, chỉ thấy thường cách một đoạn khoảng cách sẽ có một cây đuốc, chiếu sáng khu vực phụ cận. Chu Hằng tâm bình khí hòa, trong đầu tạo thành một hình nổi, hắn tinh tường định vị khu vực mình đang đứng, dưới chân lay động, nửa lối rẽ cũng sẽ không đi nhầm, nhắm thẳng vào cửa ra. Hắn một bước cũng không có đi nhầm, tốc độ tự nhiên mau hơn rất nhiều so sánh với người khác, không lâu sau đã đuổi kịp người phía trước, triển khai Phi Vân Bộ, hắn tiếp xúc thoáng một cái, người phía sau cũng không dám toàn lực đuổi theo, bởi vì ai có thể xác định Chu Hằng cũng sẽ không chọn sai đường. Bất quá, mặc dù Chu Hằng toàn lực chạy vội, hơn nữa một bước cũng không có đi nhầm, nhưng kích thước mê cung này tương đối lớn, vòng tới vòng lui, ước chừng mười phút đồng hồ sau, hắn rốt cục đi tới cửa ra. Hắn sãi bước đi ra ngoài. Hàn Vũ Liên không biết lấy ra một cái chén từ nơi nào, đang uống, lúc thấy hắn không khỏi "phốc!" một tiếng, phun hết nước trong miệng ra ngoài, sau đó không ngừng ho khan. Làm sao có thể? Tiểu tử này chỉ dùng mười phút đồng hồ đã đi ra! Làm sao có thể Không phải là không có người đi ra ngoài, giống như Trầm Tâm Kỳ bởi vì lên đường sớm, đã đi ra chừng bảy tám phút, lấy được năm điểm, trong mấy người lên đường sớm nhất khác cũng có hai người đã ra, cũng là trong nửa giờ. Bởi vì người lên đường trước tuyệt không biết thứ tự người phía sau tiến vào mê cung, mấy người Trầm Tâm Kỳ này cũng không biết Chu Hằng đến tột cùng dùng bao nhiêu thời gian để đi ra, tự nhiên cũng sẽ không có kinh ngạc, cũng là thấy Hàn Vũ Liên đột nhiên thất thố ho khan, cả đám đều rất là kỳ quái

– Ngươi, ngươi, ngươi … Hàn Vũ Liên nhìn chằm chằm Chu Hằng, phảng phất như thấy quỷ. – Hàn sư tỷ, sao vậy? Chỉ có chút thời gian như vậy, Trầm Tâm Kỳ không ngờ đã tạo dựng được quan hệ cùng Hàn Vũ Liên. Lúc này Hàn Vũ Liên mới ý thức được sự thất thố của mình, vội vàng lấy khăn tay ra lau nước đọng bên khóe miệng, nàng kinh ngạc nhìn Chu Hằng thật lâu, mới nói: – Ngươi tên là gì? – Tại hạ Chu Hằng! – Chu Hằng? Hàn Vũ Liên giơ sổ ghi chép trong tay lên để nhìn, lại thấy tên của Chu Hằng đứng thứ nhất, có năm điểm số! Cái này đồng nghĩa, hắn xông qua cả Đồng Nhân Trận! Hàn Vũ Liên vừa bắt đầu cũng không biết Chu Hằng là ai, đợi hiện tại phát hiện Chu Hằng không ngờ chỉ có tu vi Luyện Thể tầng bảy, sắc mặt không khỏi biến đổi, cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài, viết vài nét bút trên giấy. Trầm Tâm Kỳ nghiêng đầu nhìn một cái, chỉ thấy bên cạnh tên của Chu Hằng, rõ ràng ghi một hàng chữ: “Mười phút đồng hồ, thưởng cho 10 điểm! Cái gì, mười phút đồng hồ đã vượt qua kiểm tra! Nụ cười Trầm Tâm Kỳ biến sắc, không tự chủ được nhìn lại Chu Hằng, trong ánh mắt có chút âm tình bất định. Trầm Tâm Kỳ hiện tại càng ngày càng nhìn không thấu Chu Hằng. 20′ sau, lại có một số người đi ra, nhưng cách người cuối cùng là Chu Hằng lên đường cũng đã nửa giờ, ý nghĩa hiện tại người vẫn ở trong mê cung cũng thất bại. Đếm lại nhân số, còn dư lại cũng chỉ có chín người! Năm năm thu môn nhân một lần, nhưng cuối cùng chỉ có chín người vượt qua kiểm tra, chia đều một năm chưa đầy hai người! Người vượt qua kiểm tra tự nhiên rất mừng rỡ, lúc biết Chu Hằng lại chỉ dùng mười phút đồng hồ đã lúc đi ra từ trong mê cung, những người khác đầu tiên là cả kinh, tiếp theo cũng không có để ở trong lòng, dù sao trí nhớ tốt thì có ích lợi gì, tu hành cũng không phải là dựa vào trí nhớ! Một quyển công pháp ta một ngày nhớ không được, không thể hai ngày, ba ngày sao? Muộn hai ngày này đối với tu luyện có thể có ảnh hưởng gì? Đúng là ý nghĩ như vậy, mọi người mới oán thầm không dứt đối với phương pháp lựa chọn môn đồ của Cửu Linh Tông. – Đi theo ta! Hàn Vũ Liên dẫn chín người rời đi, đi tới trong một cái sân nhã, Chu Tầm đã tại chờ ở nơi đó. – Rất tốt! Chu Tầm lộ ra nụ cười với chín người Chu Hằng. – Chúc mừng các ngươi, thông qua khảo hạch cuối cùng, trở thành đệ tử của Cửu Linh Tông! Hiện tại, báo tên của các ngươi ra, ta ghi danh cho các ngươi! Sau khi chín người nhất

nhất báo tên họ, số tuổi, Hàn Vũ Liên đã lấy ra 9 lệnh bài lệnh bài từ trong nhà, lần lượt đưa cho mọi người. Chu Hằng nhận lấy vừa nhìn, lệnh bài một mặt viết hai chữ "Cửu Linh", mặt khác lại trống không, không sai biệt lắm cùng khối kia của Phùng Đằng Viễn, nhưng một người là màu đen, một người là màu trắng. Sợ rằng, đây là lệnh bài có địa vị kém nhất ở Cửu Linh Tông. Hàn Vũ Liên rất nhanh đã đưa ra giải thích. – Các ngươi vào tông, là ngoại môn đệ tử, đột phá đến Luyện Huyết Cảnh thì có thể tấn thăng làm nội môn đệ tử. Trong tông môn không nhìn số tuổi, chỉ lấy tu vi luận cao thấp, các ngươi gặp phải đệ tử đồng tông Luyện Thể tầng mười, cho dù tuổi còn nhỏ hơn so sánh với các ngươi, đó cũng là sư huynh, sư tỷ! Thân phận của nội môn đệ tử lệnh bài là màu đen, ngày nào đó các ngươi đột phá đến Luyện Huyết Cảnh, liền có thể tới nơi này đổi lệnh bài! Cao hơn nữa, còn có lệnh bài màu tím cùng lệnh bài màu vàng! Lệnh bài màu tím đại biểu tu vi Tụ Linh Cảnh, là trưởng lão của tông môn!! Lệnh bài màu vàng chỉ có một khối, đó chính là tông chủ đại nhân! Đều nhớ lấy, phạm thượng trở xuống, chính là đại bất kính trong tông môn, sẽ phải chịu nghiêm trị! Chu Tầm tiếp lời, nói: – Tốt lắm, tất cả các ngươi đi theo ta, ta an bài chỗ ở cho các ngươi! – Vâng, Chu sư huynh! Chín người Chu Hằng cũng là gật đầu. Chỉ chốc lát, bọn họ đã đi tới bên trong một cái sân rất lớn, Chu Tầm an bài chỗ ở cho bọn hắn, một người một gian, vì vậy cũng không cần tách nam nữ ra, sau khi bố trí tốt hết thảy, Chu Tầm nói: – Cách mỗi mười ngày, sẽ có nội môn đệ tử đến đây giải thích cho các ngươi nghi hoặc trên tu hành, các ngươi cố gắng tận tình, không nên cô phụ hy vọng của tông môn! Nói xong hắn bước đi. Lúc này, từ các phòng trong sân nhỏ nhanh chóng có người đi ra, không sai biệt lắm có hơn trăm người, mà bốn gã thiếu niên lại đi lên trước, ngăn chặn chín người Chu Hằng, mọi người cũng là ngạo khí mười phần. Xem ra có phiền toái!

Chương 32: Ra Oai Phủ Đầu!

– Lần này người mới quá nhiều a! Một gã thiếu niên đột nhiên cười nói. – Ngươi đã quên, đây là tổng tuyển chọn xuất sơn môn năm năm một lần! Lại một tên thiếu niên nói. – Không trách được thoáng cái đã tới nhiều phế vật như vậy! Một người thiếu niên đi lên trước một bước, bộ dáng nhiều nhất là mười tám tuổi, nhưng là khí tức đã đạt đến Luyện Thể tầng chín, hơn nữa vô cùng cô đọng! Hai tay hắn đặt sau lưng, giống như Tướng quân đi một vòng vòng quanh chín người Chu Hằng, sau đó lui về phía sau hai bước, dẫm nát luống hoa bên cạnh, nói: – Các phế vật, chui qua dưới đũng quần ta! Cái gì, khinh người quá đáng! Những người mới cũng là tức giận, bọn họ người nào không phải là thiên tài của địa phương, nào đã từng chịu qua ô nhục như vậy, lúc này mọi người phẫn nộ ra mặt. Đây là ra oai phủ đầu! – Không chui ư, vậy thì đánh tới khi các ngươi chịu chui mới thôi! Tên thiếu niên thứ hai cũng tiến lên trước một bước, khí tức Luyện Thể tầng chín cuồn cuộn nhi động. – Đệ tử thu vào từ tổng tuyển cử khai sơn môn, có thể có hàng tốt gì! Người thiếu niên thứ ba thầm nói, đưa ngón tay ngắt ngắt, phát ra thanh âm bùm bùm, thả ra khí tức Luyện Thể tầng chín. Một tên thiếu niên sau cùng vẫn không nhúc nhích, nhưng có thể liệt vào cùng ba người phía trước, hắn há lại sẽ kém? Không hổ là Cửu Linh Tông, tùy tiện đi ra bốn người đã có tu vi Luyện Thể tầng chín, phải biết rằng cái này thả vào trấn nhỏ nào cũng là tuyệt đỉnh thiên tài a! – Vậy thì đánh đi! Thạch Thanh Phong đi ra thứ nhất. – Bản thiếu gia cũng muốn xem một chút, các ngươi là mặt hàng gì! – Can thiệp vào, nhất định chịu tội! Thiếu niên thứ nhất thân hình chợt lóe, tốc độ thật nhanh, trong nháy mắt đã hiện ra trước người của Thạch Thanh Phong, tay phải nắm lại, đấm ra, bành, cả người Thạch Thanh Phong nhất thời bị đánh cong người bay lên. A, Thạch Thanh Phong nặng nề ngã trên mặt đất, sắc mặt trắng nhợt, hộc ra một ngụm máu tươi, miễn cưỡng bò

dậy, rồi lại lập tức té xuống. Thật lợi hại! Rõ ràng song phương đều là Luyện Thể tầng chín, làm sao thực lực sai biệt to lớn như thế! – Nhớ kỹ tên của ta, Khổng Tường! Thiếu niên thứ nhất ngạo nghễ nói, đi tới một cước dẫm ở trên mặt của Thạch Thanh Phong, dùng sức nghiền mấy cái. – Ngoại môn đệ tử đứng hàng thứ mười! Không trách được mạnh như vậy, nguyên lai là tồn tại thứ mười trong xếp hạng ngoại môn đệ tử! Nhưng vừa nghĩ, người thứ mười cũng có thực lực cường đại như vậy, như vậy thứ chín, thứ tám, thứ bảy … thứ hai, thứ nhất thì sao? Thạch Thanh Phong vốn là vô cùng ngạo khí, bị giẫm lên mặt trước mặt mọi người, nhất thời tức thì nóng giận công tâm, trực tiếp hôn mê. – Còn có phế vật nào không phục? Tên thiếu niên thứ hai ngoáy ngoáy lỗ tai, nói: – Đã quên giới thiệu, ta gọi là Vệ Toàn Hà, xếp hạng thứ 9 trong ngoại môn đệ tử, còn có vị này, Nhậm An Dật, tên không như người, tuyệt không phải người an nhàn, xếp hạng thứ tám, sau đó là người này, Vi Kim Bình, xếp hạng thứ bảy! Ahhh, Khổng Tường lợi hại như thế, nhưng thực lực lại là kế cuối trong bốn người! – Ngoan ngoãn chui qua! Khổng Tường chỉ chỉ đáy quần, nhìn về phía mấy người Chu Hằng, lúc ánh mắt quét qua Trầm Tâm Kỳ cũng là nóng lên. – Vị sư muội này tên gọi là gì, lớn lên thật đúng là xinh đẹp! Trầm Tâm Kỳ xảo tiếu thiến hề, đi tới thấp giọng nói mấy câu với Khổng Tường, lại thấy Khổng Tường lập tức thu hồi vẻ phách lối, ngược lại lộ ra vẻ lấy lòng, giống như một con chó đực động dục. Ba người Vệ Toàn Hà cũng là vây quanh, giống như chúng tinh phủng nguyệt – sao quanh trăng sáng, xoay quanh Trầm Tâm Kỳ. Chu Hằng biết nàng có quan hệ với Thiên Trụ trưởng lão, hơn nữa còn là tồn tại Tụ Linh tam trọng thiên chí cao, chính là ngoại môn đệ tử đứng đầu nên nào dám đắc tội, tự nhiên chỉ có thể lấy lòng. Chương Tử Quân cũng đi tới, sau khi rỉ tai một phen, không chiến mà qua. Hiển nhiên, hắn cũng có trưởng lão khác phía sau đài. Bất quá, người còn dư lại cũng thật là "Người bình thường". – Hắc, đừng sững sờ nữa, nhanh lên một chút, nhanh lên một chút, ta còn phải đi tu luyện Xích Minh Quyền! Khổng Tường không nhịn được, nói – Khổng lão thập, ngươi cố gắng nữa cũng không được, vĩnh viễn đừng nghĩ biến thành Khổng lão cửu! Vệ Toàn Hà cười ha ha, đưa ngón tay thổi thổi, làm như đang thổi rớt ráy tai, vẻ mặt khinh thường để cho Khổng Tường không khỏi tức giận. Mọi người

không khỏi đưa mắt nhìn Trầm Tâm Kỳ cùng Chương Tử Quân, hy vọng bọn họ có thể năn nỉ cho mình một chút, chẳng qua là hai người này cũng là không chút biểu tình, làm như không thấy ánh mắt của bọn họ. Vết xe đổ của Thạch Thanh Phong còn đang trước mắt, các thiếu niên nhìn nhau một chút, cũng là cắn răng lộ ra vẻ bi phẫn, cúi đầu thấp người, bò qua háng Khổng Tường

Quân tử báo thù, mười năm không muộn! Nhẫn! Cũng không phải là tất cả mọi người không có xương, Thường Khang đã nhảy ra muốn xông đi qua, kết quả lại bị Vệ Toàn Hà một cước đá vào bộ ngực, không thể bò dậy nữa. Cuối cùng, chỉ còn lại có một mình Chu Hằng. Trầm Tâm Kỳ cười nhẹ nhàng, nàng rất là tò mò đối với Chu Hằng, vừa lúc mượn cơ hội này xem cái tiểu tử này đến tột cùng có bao nhiêu tiềm lực một chút, nếu là đáng giá đào tạo, không ngại mời gia gia thu hắn làm đệ tử ký danh. – Ngươi … Khổng Tường thấy Trầm Tâm Kỳ đột nhiên mỉm cười với Chu Hằng, trong lòng nhất thời dâng lên một cổ cảm giác không thoải mái, hắn âm trầm nhìn Chu Hằng, sãi bước đi qua, lấy tay chộp tới bộ ngực Chu Hằng. Chu Hằng triển khai Phi Vân Bộ, tránh thoát một trảo này. Hắn khẽ nhíu mày, nói: – Người không phạm ta, ta không phạm người! – Ha ha ha! Chẳng lẽ tiểu tử ngươi còn muốn đánh với ta? Khổng Tường cười lớn lên, ánh mắt cũng là trở nên càng thêm âm trầm. – Chính là phạm ngươi, thì như thế nào? – Cần ăn đòn! Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, đột nhiên bước về phía trước, ra quyền! – Chính là Luyện Thể tầng bảy, tiểu .

. Bành! Khổng Tường tự nhiên căn bản không để Chu Hằng vào trong mắt, nhưng vừa vặn lấy tay muốn bắt Chu Hằng, lại thấy thân ảnh của đối phương đột nhiên biến mất! Đang lúc này, hắn chỉ cảm thấy phía sau lưng đau xót, đã trúng một quyền. Khổng Tường lảo đảo vọt tới trước ba bốn bước, quay đầu lại vừa nhìn, chỉ thấy Chu Hằng đang đứng ở sau lưng hắn, bộ dáng dù bận vẫn ung dung. Lần này, để cho tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn. Lúc trước, Chu Hằng đã từng một quyền đánh Thạch Thanh Phong nằm sấp, nhưng đây chủ yếu là bởi vì Thạch Thanh Phong quá mức khinh thường, hoàn toàn không nghĩ tới Chu Hằng lại dám xuất thủ! Nhưng lần này, Khổng Tường chính là một chiêu chính diện đánh gục

nam nhân Thạch Thanh Phong, làm sao giống như trước cũng tránh không khỏi công kích của Chu Hằng? – Ha ha ha! Khổng lão thập, ngươi càng sống càng thụt lùi, dứt khoát mua đậu hủ về đập đầu đi! Vệ Toàn Hà nhân cơ hội nói lời châm chọc. Top 10 ngoại môn đệ tử là một loại vinh quang to lớn, càng có thể có được lượng lớn tài nguyên tu luyện, hơn nữa, xếp hạng càng đi về trước, vinh quang này tự nhiên càng lớn, tài nguyên lấy được cũng càng nhiều, nội bộ cạnh tranh hết sức kịch liệt! Khổng Tường xếp hạng thứ mười, trong mắt tự nhiên nhìn chằm chằm vị trí thứ 9, vì vậy hai người mặc dù nhìn như một nhóm, trên thực tế ngầm tranh đấu. Nếu không phải lần này cần ra oai phủ đầu cho người mới, bọn họ tuyệt đối không thể liên thủ. – Hừ! Sắc mặt Khổng Tường khó coi, bất kể có phải là khinh thường hay không, hắn bị Chu Hằng đánh trúng một quyền chính là sự thật, đây là một chuyện vô cùng nhục nhã! Thân hình hắn bắn ra, chụp tới Chu Hằng lần nữa. – Hồ đồ ngu xuẩn! Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, thi triển Phi Vân Bộ. Bành! Khổng Tường lãnh một quyền nữa, lần này lực lượng ăn vào lớn hơn nữa, để cho hắn thiếu chút nữa chụp ếch trên mặt đất. Tất cả mọi người lộ ra vẻ kinh sợ, chính là ba người Vệ Toàn Hà cũng không ngoại lệ. Lần đầu tiên có thể nói là Khổng Tường khinh thường, nhưng lần này a? Thân pháp thật là thần kỳ! Đúng rồi, ban đầu Chu Hằng dựa vào bộ thân pháp này cũng xông qua Đồng Nhân Trận của Luyện Thể tầng mười hai, Khổng Tường vô địch cùng giai đi nữa thì như thế nào, có thể so sánh cùng Luyện Thể tầng mười hai sao? Nếu là Khổng Tường bọn họ biết Chu Hằng xông qua cả Đồng Nhân Trận, đoán chừng hiện tại cũng sẽ không làm khó dễ hắn. Khóe miệng những người mới cũng là lộ ra cười lạnh, ước gì Khổng Tường bị đánh tới máu dầm dề, để bọn họ hả giận. – Tiểu tử, cho là có bộ thân pháp cao minh một chút là có thể qua sao? Khổng Tường lạnh lùng nói, rất nhanh liền bình ổn tâm tình nổi giận, hai tay nắm chặt, bày ra một thức mở đầu. Hắn vốn chính là lấy quyền pháp để xưng danh, lúc trước dùng dùng hoàn toàn là coi tu vi Chu Hằng quá yếu, hiện tại sau khi ăn hai quyền, cuối cùng không dám xem thường Chu Hằng, mà là vận dụng quyền pháp mạnh nhất của hắn. Hắn ít nhất phải đánh gãy 10 cái xương của Chu Hằng! Chu Hằng lắc đầu, cười nói: – Thật là chê cười, vẫn là các ngươi là người gây sự, ta bất quá là tự vệ mà thôi, làm sao ngược lại là ta

không đúng? – Ít nói nhiều lời đi! Khổng Tường quát một tiếng chói tai, thân hình vũ động, hai đấm loạn đả, giống như điên. Hô hô hô, kình phong gào thét trong không khí, cho thấy lực lượng đáng sợ cùng tốc độ của hắn. – Này … Thực sự là lực lượng Luyện Thể tầng chín có thể có sao? – Theo khí tức của tu vi, đúng là Luyện Thể tầng chín, chẳng qua là chân nguyên vô cùng tinh thuần, vì vậy tốc độ vận chuyển nhanh hơn, lực lượng cùng tốc độ có thể bộc phát ra càng thêm cường đại! – Đây chính là môn nhân Cửu Linh Tông bồi dưỡng ra được sao? Những người mới trong lòng cũng là cuồng loạn, mấy người mấy người cố nhiên cho bọn hắn thiên đại nhục nhã cùng áp lực, nhưng đồng dạng cũng làm cho bọn họ thấy được hy vọng, một ngày nào đó bọn họ cũng có thể trở thành cường giả như vậy, thậm chí mạnh hơn! Bành, bành, bành! Song, biểu hiện của Chu Hằng cũng là làm cho mọi người chấn kinh! Không ngờ hắn đánh áp đảo Khổng Tường! Không, nói đánh áp đảo có chút sai lầm, bởi vì Chu Hằng chẳng qua là ỷ vào thân pháp quỷ dị, không ngừng cho Khổng Tường một quyền bất thình lình, lại một quyền, một quyền nữa! Cho dù là giữa ban ngày, nhưng khi nhìn đến thân pháp của Chu Hằng, mọi người vẫn là có một loại ớn lạnh khi ban ngày thấy ma. Thế gian tại sao có thể có thân pháp đáng sợ như vậy! Khổng Tường là người trong cuộc, cảm giác này càng thêm mãnh liệt, rõ ràng Chu Hằng đang ở trước mặt, nhưng vừa vặn đánh ra quả đấm, thân hình đối phương sẽ lập tức biến đổi vòng qua nơi khác, để cho hắn hoàn toàn chính là mất không lực lượng! Loại cảm giác có lực không chỗ dùng này để cho hắn sắp phát điên! Hắn chưa từng có đụng phải chiến đấu như vậy, đánh năm sáu phút nhưng căn bản không chính diện giao phong cùng đối thủ một lần! – Có can đảm thì chính diện giao chiến cùng ta, luôn trốn đi trốn tới coi là năng lực gì? Hắn lớn tiếng quát. Tất cả mọi người đầy mặt bỉ di, một mình ngươi là Luyện Thể tầng chín lại muốn chính diện giao chiến với Luyện Thể tầng bảy, có xấu hổ hay không? Ngươi sao không đi chính diện giao phong cùng cao thủ Luyện Huyết Cảnh đi? – Vậy thì ăn một quyền của ta! Chu Hằng dừng lại, đứng ở trước mặt Khổng Tường, chính là oanh thẳng ra một quyền. – Ha ha, đây là ngươi muốn chết! Khổng Tường cũng không nghĩ tới Chu Hằng không ngờ sẽ trúng

phép khích tướng ngây thơ như vậy, nhất thời mừng rỡ, đánh ra một quyền! Hắn muốn phế một cái tay của Chu Hằng!

Chương 33: 1 Chọi 4!

Chu Hằng điên rồi! Có thân pháp huyền diệu như vậy không cần, ngược lại chính diện liều mạng cùng Khổng Tường? Đầu óc động kinh sao, Luyện Thể tầng bảy chính là Luyện Thể tầng bảy, chênh lệch này rất rõ ràng, thật muốn nghịch thiên sao? Khóe miệng Khổng Tường lộ ra một tia dữ tợn, hắn tuyệt sẽ không hạ thủ lưu tình! Ở bên trong Cửu Linh Tông là tuyệt đối không thể giết người, nhưng bên trong tông cũng không hạn chế môn nhân luận bàn, thậm chí cổ vũ hành động như vậy, bởi vì chỉ có chiến đấu không ngừng mới có thể làm cho võ giả chân chính trưởng thành! Chu Hằng lộ ra nụ cười nhàn nhạt. Oanh, một cổ khí thế cường đại triển khai, đánh tới Khổng Tường! Lăng Thiên thức thứ nhất! Không phải là kiếm pháp, mà là kiếm ý! Những ngày qua mặc dù Chu Hằng không có nắm giữ Lăng Thiên thức thứ tư, nhưng nghiên cứu ba thức phía trước đã đạt đến trình độ tương đối, có thể trực tiếp thi triển kiếm ý trong đó! Nhất thời thân hình Khổng Tường hơi chậm lại, trong ánh mắt xuất hiện một tia bàng hoàng. Ở bên trong ánh mắt hoàn toàn khó hiểu của mọi người, Chu Hằng chỉ là sáng ngời rồi lóe lên quả đấm của Khổng Tường, chính diện tiến mạnh, một quyền oanh đến trên mặt đối phương. Bành, dưới lực đánh vào to lớn, thân thể Khổng Tường cũng bị đánh bay, xẹt qua một đường vòng cung trên không trung rồi rơi xuống! Khiếp sợ! Toàn trường là một mảnh tiếng hít thở ồ ồ. Đây là chuyện gì xảy ra? Khổng Tường ngã nhanh, bò dậy cũng nhanh, trên mặt hắn hiện đầy vẻ không giải thích được, còn có mấy phần hoảng sợ, ánh mắt nhìn chằm chằm Chu Hằng, cũng không có lại ra tay. Mới vừa rồi, hắn lại bị chế thúc tâm linh! Mặc dù chỉ là một cái chớp mắt ngắn ngủn, nhưng đối với chiến đấu mà nói, điểm này thời gian đủ để phân ra thắng bại. Chẳng lẽ tiểu tử này có loại năng lực kia? Nhưng loại năng lực kia không phải là đến sau Tụ Linh Cảnh mới có thể phát huy ra sao? Trong đôi mắt đẹp của Trầm Tâm

Kỳ liên tục ánh lên tia sáng kỳ dị, hiện lên ý chiêu dụ mãnh liệt, cho dù phía sau Chu Hằng không có hậu trường cường ngạnh thì như thế nào, nhân tài như vậy bản thân đã đáng giá để coi trọng. Hơn nữa Chu Hằng còn có một bộ thân pháp kỳ diệu, nếu là có thể học được … Lòng của nàng lập tức nóng lên. – Không đánh nữa sao? Chu Hằng thuận miệng hỏi, nhìn má trái Khổng Tường nhanh chóng sưng phồng lên, nhưng trong lòng thì không có một tia thương cảm nào. Những người này ỷ vào tu vi cao, chiến lực mạnh, không ngờ làm cho những người mới phải chui qua háng, nếu không phải hắn có được kỳ ngộ, chiến lực cùng tu vi hoàn toàn không xứng đôi, hiện tại người chịu nhục sẽ là hắn. Căn bản không đáng giá đồng tình! – Khổng lão thập, cứ kinh sợ như vậy sao? Vệ Toàn Hà đi ra, mang trên mặt mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng cũng là tràn đầy lạnh lẻo, cũng không có xuất thủ. Hắn xếp hạng quả thật cao hơn so sánh với Khổng Tường, nhưng thực lực sai biệt cũng không lớn, vì vậy không một chút nắm chặc có thể chiến thắng Chu Hằng. – Vệ Toàn Hà, ngươi có thể xuất thủ thử một chút! Khổng Tường cũng không có nhảy dựng lên, ngược lại lui về phía sau mấy bước. – Không cần ngươi đẩy ta, các ngươi cùng lên đi! Chu Hằng dùng ngón tay chỉ Khổng Tường, lại chỉ Vệ Toàn Hà, thuận thế chỉ về Nhậm An Dật, Vi Kim Bình. Điên rồi! Tiểu tử này điên rồi, lại muốn 1 chọi 4! Cho là mình là ai, là Mã Vân Long đứng hàng thứ ba trong ngoại môn, hay là Quách Cương thứ hai, hay là Tỉnh Thiên đệ nhất! Chỉ có ba người này mới có hào khí cùng thực lực như vậy! Không có hào khí thực lực ủng hộ, vậy chỉ có thể xưng là tự đại! – Cắt, chính là Luyện Thể tầng bảy, tiểu … Vệ Toàn Hà khinh thường hừ lạnh một tiếng, nhưng lời còn chưa dứt, chỉ thấy Chu Hằng đã trực tiếp lao đến, hắn cả kinh vội vàng làm ra động tác phòng ngự, chỉ thấy hoa mắt, bóng dáng Chu Hằng đã mất đi. Trong lòng hắn biết hỏng bét, quả nhiên, bịch một cái, hắn nặng nề trúng một quyền, lưng một mảnh nóng hừng hực, thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu. – Ngươi . .

Hắn giận dữ quát lên, lại thấy Chu Hằng đã là như gió cuốn lên, phát khởi công kích về phía Nhậm An Dật cùng Vi Kim Bình. Bành! Bành! Hai người này cũng đều bị oanh trúng một quyền. Như thế, ba người này muốn không chiến cũng không được! Bị một sư đệ mới tới đánh một quyền trước mặt mọi người, sỉ nhục như vậy nếu không thể rửa sạch, ngày sau đâu

còn có thể gặp người? Ba người cũng là gầm lên giận dữ, nhào tới Chu Hằng, mà Khổng Tường cố nhiên không muốn một mình đối mặt Chu Hằng, nhưng có thể có ba người kề vai chiến đấu, hắn tự nhiên là không sợ hãi. Tứ đại cao thủ Luyện Thể tầng chín hợp lực tấn công Chu Hằng! Đây cũng không phải là Luyện Thể tầng chín thông thường, thực lực yếu nhất cũng là tồn tại gần như vô địch ở cùng giai, bốn người này liên thủ chính là cũng dám đấu một trận cùng cao thủ Luyện Huyết Cảnh. Những người đứng xem cũng là trợn mắt hốc mồm, hoàn toàn không nghĩ tới Chu Hằng điên cuồng như vậy! Chính là Trầm Tâm Kỳ cũng có chút đầu váng mắt hoa, bắt đầu suy nghĩ có nên chiêu dụ Chu Hằng hay không, bởi vì tiểu tử này mặc dù là người tài, nhưng đồng dạng cũng là tên không biết nặng nhẹ! Ầm! Ầm! Ầm! Tứ đại cao thủ Luyện Thể tầng chín toàn lực ứng phó, mặc dù không có một người vận dụng binh khí, chỉ là quyền thế chưởng kình cũng có thể vô cùng đáng sợ, kình phong cuồn cuộn nổi lên đủ để cắt qua da người bình thường! Đối mặt với vây công như vậy, bên trong cùng giai có ai có thể chống đở một chiêu? Dưới chân Chu Hằng lay động, triển khai Phi Vân Bộ, hắn giống như lửng thửng đi dạo trong sân nhà, tự nhiên đi lại trong sự vây công của bốn người. Thần thức của hắn đang tu luyện Lăng Thiên Cửu Thức nhận được tăng cường to lớn, khống chế môi trường quanh mình đạt đến trình độ vô cùng tinh vi, bốn người Khổng Tường thúc giục huyết mạch, da thịt chậm rãi đều bị thần thức của hắn bao phủ, một tác động là hắn biết đối phương sẽ đánh ra chiêu gì. Vô vi bất tra! Khống chế toàn cục, hơn nữa dựa vào sự thần kỳ của Phi Vân Bộ, Chu Hằng linh động tự nhiên trong sự vây kín của bốn người, không nói tới tiến hành phản kích, liền lấy vỏ trường kiếm quật vào cái mông của bốn người, ba ba ba rung động. – Khốn kiếp! – Tiểu tử ghê tởm! Khổng Tường bốn người nhanh muốn điên rồi, cư nhiên bị đánh đòn trước mặt mọi người, thật coi bọn họ là tiểu nhi năm tuổi sao? Nhưng bọn họ tức giận nữa thì có ích lợi gì, đối mặt với sự thần diệu của Phi Vân Bộ, bọn họ một chút cáu kỉnh cũng không có. – Lưng tựa lưng! Nhậm An Dật hét lớn. Ba người khác cũng là tỉnh ngộ, bốn người thật chặc dựa chung một chỗ, mỗi người cũng đối mặt với một cái phương hướng, giống như bốn đầu tám cánh tay, hoàn toàn không có góc chết. Chu Hằng cũng ngừng lại, Phi Vân Bộ này thần kỳ

hơn nữa cũng không thể vây quanh sau lưng của bọn họ. – Các ngươi tính toán cứ đứng ở đó như vậy, dùng ánh mắt tới đánh bại ta sao? Hắn khẽ mỉm cười, trên mặt tràn đầy vẻ nhạo báng. Khổng Tường bốn người cũng là giận đến mặt đỏ tới mang tai, nhưng đối mặt với bộ thân pháp quỷ dị kia của Chu Hằng căn bản cũng là không có cách đối phó, trừ biện pháp vụng về này, bọn họ thật sự nghĩ không ra cái khác

Mọi người đứng xem cũng có loại cảm giác không biết nên khóc hay cười, rõ ràng bốn người này vô cùng cường đại, nhưng sửng sốt bị một bộ thân pháp của Chu Hằng làm cho chỉ có thể làm Ô Quy rụt đầu! Đôi mắt đẹp của Trầm Tâm Kỳ lại càng thêm sáng ngời, nàng biết mình đánh giá thấp sự cường đại của bộ thân pháp kia của Chu Hằng, vọng động muốn có được càng thêm mãnh liệt. – Đã như vậy, ta liền không phụng bồi! Chu Hằng khoát khoát tay, xoay người liền đi, không có một tia dài dòng nào. Lúc này, bốn người Khổng Tường mới thở phào nhẹ nhõm, trên mặt một lúc xanh một lúc đỏ. Thể diện còn tồn tại sao! Vốn là tâm huyết dâng trào, muốn cho các sư muội sư đệ mới tới ra oai phủ đầu, không nghĩ tới không ngờ đá phải một khối thiết bản cứng rắn như thế, thật là mua dây buộc mình! Một cuộc phong ba mặc dù lặng lẽ bình ổn, nhưng tên của Chu Hằng đã truyền khắp cả ngoại môn. Bất quá, mặc dù có thể 1 chọi 4, nhưng không thể nói rằng Chu Hằng thực sự có năng lực chiến thắng bốn người Khổng Tường, mà thù cũng là kết, xây dựng ảnh hưởng căn bản không có người dám giao thiệp với Chu Hằng, sợ không cẩn thận liền trở thành đối tượng đả kích của Khổng Tường bọn họ, phải biết rằng bọn họ cũng không có Phi Vân Bộ a! Hai ngày qua đi, Chu Hằng cũng có hiểu rõ càng sâu đối với ngoại môn, đối với Cửu Linh Tông. Cửu Linh Tông cố gắng cho đệ tử trong môn luận bàn, nhưng chỉ giới hạn trong cùng tầng thứ, như ngoại môn đệ tử đối với ngoại môn đệ tử, nội môn đệ tử đối với nội môn đệ tử, lúc luận bàn không được sử dụng vũ khí trí mạng, cũng không thể đả thương trí tàn, người vi phạm sẽ bị trọng phạt! Cho phép toàn lực giao chiến, nhưng phải đến Võ Đấu Trường đặc biệt tiến hành, có cao thủ tông môn trấn giữ, có thể dừng chiến đấu lại kịp thời trong nháy mắt khi phân ra thắng bại. Ngoại môn đệ tử dĩ nhiên sẽ không phải mỗi người cũng yêu nghiệt giống như Khổng Tường bọn họ, thậm chí có tồn tại mới vừa vào Luyện Nhục Cảnh, đại bộ

phận bọn họ là "Lão nhân" của Cửu Linh Tông, cũng không nhất định là có thiên tư rất cao. Mà giống như Khổng Tường bọn họ, thì là thiên tài chân chính mà tông môn tìm kiếm được, cũng không giới hạn vào tổng tuyển chọn khai sơn môn năm năm một lần, vì vậy bọn họ cũng rất xem thường đệ tử được chọn thông qua tổng tuyển cử khai sơn môn. Ngoại môn đệ tử có tất cả 242 người, chỉ có mười người thực lực mạnh nhất mới có xếp hạng, xưng là mười người mạnh nhất ngoại môn, chiếm đi một phần ba tài nguyên tu luyện của cả ngoại môn! Mười người này, mỗi ngày đều có thể ăn thịt yêu thú, Tụ Nguyên Đan, là đối tượng bồi dưỡng trọng điểm của tông môn, tất cả cường giả Tụ Linh Cảnh của Cửu Linh Tông cũng đã từng là một trong mười người mạnh nhất của ngoại môn! Dĩ nhiên, có thể trở thành mười người mạnh nhất của ngoại môn cũng không phải là nhất định có thể đột phá Tụ Linh Cảnh, phần trăm này chưa đầy 10%, thậm chí ngay cả mấy cảnh giới tiếp theo cũng không thể! Chu Hằng quan tâm nhất vẫn là tình huống của Chu Định Hải, nhưng Phùng Đằng Viễn không biết đi nơi nào, hắn bị giới hạn trong thân phận lại không thể hỏi thăm, chỉ có thể kiên nhẫn đợi chờ. Ba ngày sau đó, Phùng Đằng Viễn rốt cục xuất hiện, dẫn Chu Hằng tới trong một tòa tiểu biệt viện giữa sườn núi. – Phùng tiền … Phùng sư huynh, cha ta thế nào? Chu Hằng không nhịn được kích động trong lòng, hỏi. – Vốn là có chút khó giải quyết, bất quá Đại tiểu thư tạm thời xuất quan, sau khi biết được chuyện này, cố ý mời một vị trưởng lão xuất thủ, hôm nay thương thế của của phụ đã vô ngại, chỉ cần tu dưỡng mấy ngày liền có thể khỏi hẳn! Phùng Đằng Viễn khẽ mỉm cười, càng cảm giác mình đi nước cờ hay, Đại tiểu thư quả nhiên đối với Chu Hằng không tầm thường a. Sau khi đi tới biệt viện, Chu Hằng lập tức xông ào vào phòng ngủ, thấy được Chu Định Hải đang ngồi, chỉ thấy tinh khí thần của lão phụ mặc dù còn không có đạt tới hoàn hảo, nhưng không biết tốt hơn gấp bao nhiêu lần cùng lúc trước. – Cha … Ngươi thấy tốt hơn chưa? Hắn run giọng hỏi. – Tốt lắm, ha ha, tốt lắm! Chu Định Hải Chu Định Hải, vỗ vỗ vai Chu Hằng, có lực, trầm ổn. Chu Hằng rốt cục yên lòng, hàn huyên cùng Chu Định Hải. Phùng Đằng Viễn cũng thức thời, không có ở lại quấy rầy hai người, không tiếng động lui đi ra ngoài. Biết được Chu Hằng tiến vào Cửu Linh Tông, Chu Định Hải cũng không có biểu hiện ra thần sắc hưng phấn,

chẳng qua là tha thiết dặn dò hắn tuyệt không thể tự kiêu tự đắc, hơn nữa phải dùng tốc độ nhanh nhất tấn nhập Tụ Linh Cảnh. Ở lông mày của hắn, Chu Hằng thấy được một sự lo lắng cùng tức giận làm sao cũng không xóa đi được.

Chương 34: Lịch Lãm

Ngày thứ hai Chu Định Hải đã rời khỏi Cửu Linh Tông, nói là không muốn thiếu nhân tình của Cửu Linh Tông. Chu Hằng cũng biết, phụ thân làm như thế cũng là không muốn làm cho hắn phân tâm, tập trung toàn bộ tinh thần để tu luyện. Sau khi hắn suy tính một chút, cũng không có khuyên can, không muốn làm cho phụ thân thất vọng. Hắn dằn thân tình xuống đáy lòng, đặt mục tiêu chuyên chú để tăng lên tu vi của chính mình. Năng lượng tự do mà đoạn kiếm màu đen đã bắt đầu hạ thấp, hắn có thể khẳng định những năng lượng này chính là mười năm trong quá khứ hắn tu luyện ra được, vì vậy, cho dù hắn có thiên phú như Chu Định Hải, sợ rằng những năng lượng này khi hắn đạt tới Luyện Thể tầng chín đã hết. Muốn tiếp tục hát vang tiến mạnh ở con đường tu luyện, hắn nhất định phải nghĩ biện pháp khác. Tỷ như Tụ Nguyên Đan, tỷ như thịt yêu thú Hắn đưa mục tiêu ngắm đến mười người mạnh nhất ngoại môn, cướp lấy, là hắn có thể đạt được trọng điểm bồi dưỡng của của tông môn. Bất quá, muốn khiêu chiến mười người mạnh nhất ngoại môn cũng không phải là muốn đánh nhau là có thể đánh, chỉ có đệ nhất thiên tài mỗi tháng được, mà hiện tại mới là tuần đầu của tháng hai, còn phải hai mươi ngày tới. Hắn đang lo, cũng là nhận được nhiệm vụ lịch lãm thứ nhất sau khi tiến vào tông môn, tiến vào dãy núi Bình Thiên săn yêu thú. Săn yêu thú, một phương diện là vì rèn luyện môn nhân, một phương diện khác cũng là cung cấp "Thức ăn" cho đệ tử ưu tú trong tông môn, chẳng lẻ phải để cho bọn họ tiêu tốn thời gian quý giá để săn thú sao? Tiểu đội săn thú do một tên nội môn đệ tử dẫn dắt, những đội viên khác là ngoại môn đệ tử, số lượng từ năm đến sáu người, nhiều hơn thì không quản được. Vừa đến sáng sớm, Chu Hằng liền tới tập hợp dưới chân núi, thấy những người khác trong đội. Không có một người nào nhận biết! Bất quá hắn không nhận ra người khác, cũng không đại biểu người khác cũng không

nhận biết hắn. Trên thực tế một mình hắn đấu tứ đại tối cường của ngoại môn, thanh danh đã sớm lên cao, ngay cả không ít nội môn đệ tử đều nghe nói tên của hắn. Chu Hằng đếm, bao gồm hắn cùng cả năm tên ngoại môn đệ tử, đều là nam tử. Một lát sau, chỉ thấy hai đạo nhân ảnh một trước một sau đi tới, đi ở phía trước là một cô gái quyến rũ diễm lệ, vóc người bốc lửa, bộ ngực đầy đặn đi một bước sẽ rung động một chút, thân hình phong tình vạn chủng như rắn nước. Chính là Hàn Vũ Liên! Người phía sau nàng lại là thanh niên chừng 20, vóc người thon dài, bộ dáng hết sức anh tuấn, chẳng qua là một đôi mắt luôn mê đắm nhìn chằm chằm cái mông của Hàn Vũ Liên, khóe miệng đều nhanh chảy nước miếng ra. – Ta là đội trưởng của đội ngũ săn thú lần này của các ngươi! Hàn Vũ Liên đi thẳng vào vấn đề nói, mắt đẹp quét qua Chu Hằng, nhất thời nghĩ tới thiếu niên này mang kinh ngạc cho nàng, ánh mắt không khỏi hơi chậm lại. – Hàn sư tỷ, làm sao cũng không giới thiệu ta một chút? Thanh niên sau lưng nàng cười cười, nói: – Nơi này có người mới, vậy thì tự giới thiệu mình một chút, ta gọi là Thích Quang Diệu, nội môn đệ tử, lần này là chủ động xin tiếp xúc, tới giúp Hàn sư tỷ một tay! – Hừ, không cần ngươi nhiều chuyện! Ánh mắt Hàn Vũ Liên quét qua Thích Quang Diệu, trong ánh mắt không khỏi toát ra vẻ chán ghét. – Sư tỷ, ngươi dù sao là lần đầu tiên dẫn đội, hơn nữa mới vừa tấn nhập Luyện Huyết Cảnh không bao lâu, ta là quan tâm ngươi! Trên mặt của Thích Quang Diệu lộ ra vẻ thắm thiết, biểu lộ ra trước mặt mọi người không có che dấu chút nào. Tuổi tác của hắn nhỏ, hơn so sánh với Hàn Vũ Liên, nhưng thời gian tiến vào Luyện Thể tầng mười sớm hơn so với Hàn Vũ Liên, bởi thế nên lấy khẩu khí lão luyện để nói lời nói này. – Ai muốn ngươi nhiều chuyện! Hàn Vũ Liên không cảm kích chút nào, đầu ngón tay vung lên. – Lên đường! Nàng đi trước, năm người Chu Hằng theo sát phía sau, Thích Quang Diệu cười hắc hắc, không nhanh không chậm cùng ở sau lưng mọi người. Cửu Linh Tông vốn chính là tọa lạc tại một chỗ dưới chân dãy núi Bình Thiên, vì vậy thật ra thì bọn họ vẫn là ở trong núi, chẳng qua là muốn săn bắt yêu thú, tự nhiên còn phải xâm nhập vào bên trong, bên ngoài rất không có khả năng gặp phải. Bốn ngày sau đó, bọn họ đã xâm nhập vào dãy núi Bình Thiên, xa xa vượt ra khỏi độ sâu trước kia Chu Hằng tiến

vào, thế núi càng thêm dốc đứng, tiếng thú kêu đáng sợ thỉnh thoảng vang lên, làm cho tâm linh người ta phát run

– Từ nơi này bắt đầu chính là yêu thú hoành hành, tất cả mọi người chú ý, không thể vượt qua cực hạn ba mươi dặm, ở sau cực hạn đó, sẽ có yêu thú Luyện Huyết Cảnh thường lui tới! Hàn Vũ Liên thận trọng nói. Tất cả mọi người rùng mình, gặp phải yêu thú Luyện Huyết Cảnh, sợ rằng Hàn Vũ Liên cũng chỉ có chạy trối chết, không cách nào chiếu cố bọn họ nữa! – Yên tâm, có ta ở đâêu thú Luyện Huyết Cảnh cũng có thể chém! Thanh âm Thích Quang Diệu cũng là vang lên cách đó không xa, hắn bị Hàn Vũ Liên đuổi ra khỏi đội ngũ, nhưng thủy chung mặt dạn mày dày theo ở phía sau, thỉnh thoảng sẽ chen vào một câu nói. Hắn và Hàn Vũ Liên giống nhau, đều là Luyện Thể tầng mười, bất quá tiến vào sớm hơn nửa năm so với Hàn Vũ Liên, trước mắt đã đạt đến Luyện Thể tầng mười đỉnh phong. Bất quá, cảnh giới võ đạo càng cao thì càng khó có thể đột phá, từ Luyện Thể tầng mười đến Luyện Thể tầng mười một vận khí không khéo ngủ ba năm năm năm cũng không phải là chuyện ly kỳ. Bắt đầu từ Luyện Huyết Cảnh, tầm quan trọng của ngộ tính hoàn toàn thể hiện ra ngoài. Hai cao thủ Luyện Thể tầng mười, chiến lực này quả thật rất mạnh, nhưng thật sự gặp phải yêu thú cảnh giới giống nhau căn bản cũng chỉ có chạy trối chết! Vì vậy, tự nhiên ai cũng sẽ không để lời nói khoác của Thích Quang Diệu ở trong lòng, đoạn đường tới đây cũng đã nghe hắn nói chán rồi. Thích Quang Diệu cũng không phảu là không tự mình hiểu lấy, thấy trên mặt của mọi người hiện lên mấy phần khinh bỉ, không khỏi nặng nề hừ một tiếng, lộ ra vẻ không vui trên mặt. – Hành động đi, đây là lịch lãm của các ngươi, nếu không gặp phải nguy hiểm tánh mạng ta sẽ không xuất thủ! Hàn Vũ Liên phất phất tay. Năm người Chu Hằng cũng là gật đầu. Đội ngũ đổi thành Chu Hằng dẫn đội, mặc dù hắn hoàn toàn là người mới, nhưng nhất chiến thành danh, tự nhiên bị bốn người khác cùng đề cử là đội phó. Yêu thú nơi này quả thật nhiều, không có đi ra bao xa, bọn họ đi tới một mảnh rừng, chỉ thấy một đầu Dã Trư to lớn đang gục ở dưới một cây đại thụ ngủ, tiếng ngáy khò khè tựa như sấm đánh, một nhóm Chu Hằng chính là bị thanh âm này dẫn qua

Dã Trư này dài chừng sáu thước, vô cùng cao lớn, cả người đều là lông dài vàng óng ánh, khóe miệng lộ ra hai cái răng nanh, dài đến một xích, tản mát ra hàn mang lành lạnh. Yêu thú Luyện Thể tầng tám, Kim Mao Trư! Chu Hằng lập tức nhảy ra, triển khai Phi Vân Bộ, mạnh mẽ giết yêu trư, thương, trường kiếm bên hông ra khỏi vỏ, hắn huy kiếm đâm thẳng. Hắn không muốn cầm danh tiếng của Lâm Phức Hương để khoa trương Sương Hàn Kiếm sớm bị hắn quấn vải lên luôn luôn đeo ở lưng, hiện tại chỉ là dùng một thanh thiết kiếm tầm thường. – Quá lỗ mãng! Hàn Vũ Liên nhất thời giận sôi lên, thân là một người lãnh đạo, chức trách tối trọng yếu chính là trù tính an bài chung, để cho thủ hạ mỗi một để cho thủ hạ cũng có thể phát huy tác dụng nên có. Nhưng Chu Hằng thì sao, cứ trực tiếp giết tới như vậy, này đâu còn có thể nói là phối hợp? Bốn gã thiếu niên khác cũng là trẻ tuổi khí thịnh, huyết khí phương cương, bị Chu Hằng hành động như vậy, ai cũng hưng phấn lên, cũng đi theo nhất nhất chạy vội đi ra ngoài. Tiếng ngáy của Kim Mao Trư bỗng nhiên ngừng lại, một đôi mắt heo to lớn mở ra, màu đỏ tươi. Chà! Chu Hằng một kiếm chém tới cũng là chém vào không trung, đừng xem Kim Mao Trư to mập, nhưng di động cũng là không chậm chút nào, thoáng cái đã tránh được công kích của Chu Hằng, bỗng nhiên phát ra một tiếng trư khiếu cao vút, đánh tới Chu Hằng. Phi Vân Bộ! Trong lòng Chu Hằng vô hỉ vô bi, hoàn toàn đắm chìm trong kiếm ý của Lăng Thiên Cửu Thức, hai mắt lúc mở lúc đóng, trong con ngươi hiện ra hai cây hắc kiếm, vô cùng thâm thúy.. Nhất cử nhất động của Kim Mao Trư đều ở trong lòng bàn tay của hắn! Cảm giác như vậy hết sức kỳ diệu, thật giống như hắn chính là đế vương trên chín tầng trời, có tư thế lấy mắt nhìn thương sinh linh trong thiên hạ. Dưới chân Chu Hằng hoạt động, hắn có loại cảm giác, lấy năng lực hắn nắm chặc toàn cục, chính là không có Phi Vân Bộ cũng có thể di động! Dĩ nhiên, có Phi Vân Bộ để cho hắn càng thêm dễ dàng, có thể đối kháng với địch nhân tầng thứ cao hơn. Có Chu Hằng làm mồi, bốn người khác tự nhiên có thể tận tình công kích, chẳng qua là lấy bản thân mạnh mẽ của yêu thú, binh khí thông thường đánh lên căn bản không thể nào phá vỡ da. Nhưng là nước chảy đá mòn, bốn người kia dù sao cũng là tu vi Luyện Cốt Cảnh, lực lượng chính là thật đả thật, công kích tích lũy cũng tương đối khả quan. Kim Mao Trư không ngừng

kêu to, đây là bị đánh đau! Chu Hằng nắm lấy cơ hội, đột nhiên đâm ra một kiếm! Phốc, phốc Hắn đâm liên tục hai kiếm, hai vòi máu phun ra. Kim Mao Trư nhất thời phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương, chợt vọt tới trước, không có đụng với Chu Hằng, mà là đụng vào hai khối đá ở giữa, không ngờ kẹp lại, không thể tiến lui! – Làm rất khá! Bốn người khác cũng là trầm trồ khen ngợi, lúc trước Chu Hằng đâm một cái rồi nhảy lên, hẳn là đâm vào hai con mắt Kim Mao Trư! Yêu thú này thân thể quả thật mạnh mẽ, nhưng mắt, mũi, miệng, hậu môn loại địa phương này vẫn là bộ vị yếu hại! Nếu không phải dụng ý của Chu Hằng là để cho yêu thú này mù, kiếm thứ nhất hoàn toàn có thể vào sâu hơn một chút, tạo thành tổn thương lớn hơn đối với Kim Mao Trư! Chẳng qua là kể từ đó, hắn sẽ không có thời gian ra lại kiếm thứ hai Thừa dịp Kim Mao Trư bị kẹt, bốn người khác liên tục oanh kích, lực lượng Luyện Cốt Cảnh há lại dễ coi thường, tận tình xuất thủ cho dù là lấy thể chất của Kim Mao Trư cũng chịu không nổi, không ngừng phát ra tiếng kêu như heo bị chọc tiết. Bành! Một tiếng nặng nề vang lên, yêu thú này bị đau hẳn là cứng rắn "nhổ" bản thân ra ngoài, trong mắt không ngừng chảy máu, càng lộ vẻ dữ tợn đáng sợ. Nhưng đây đã là nỏ mạnh hết đà, không tới mấy giây liền té xuống, trở thành con mồi thứ nhất của Chu Hằng bọn họ. Các thiếu niên rối rít hoan hô, trước kia bọn họ cũng không phải là không có giết chết yêu thú Luyện Thể tầng tám, nhưng nào có dễ dàng như lần này. Đôi môi đỏ mọng của Hàn Vũ Liên rung động mấy cái, cuối cùng không nói gì. Nàng thật ra thì rất muốn khiển trách biểu hiện không có chút tinh thần hợp tác đoàn đội nào của Chu Hằng, nhưng đầu Kim Mao Trư kia lại bị xử lí sạch sẽ gọn gàng, làm cho nàng muốn khiển trách cũng không biết mở miệng làm sao. Đội ngũ không có tiếp tục đi tới, mà là lập tức xử lý thi thể Kim Mao Trư. Da heo có thể làm thành đồ phòng ngự rất tốt, nanh lại là vũ khí sắc bén tuyệt đối, xương có thể làm thuốc, thịt heo lại là tài nguyên tu luyện tuyệt hảo. Cửu Linh Tông có một loại dược vật đặc thù, có thể rút sạch hoàn toàn thủy phân trong thịt, biến hơn ngàn cân thịt thành chỉ có gần trăm cân, hơn nữa thể tích rất nhỏ, vô cùng dễ mang theo. Chu Hằng không khỏi cảm khái, nếu là ban đầu Lâm Phức Hương cũng mang theo loại thuốc này, vậy thi thể Lục Túc Cự Đầu Thú kia sẽ không lãng phí. Nữ nhân kia, thật là bại gia a!

Chương 35: Mê Vụ Tử Cốc!

Ads Mặc dù Kim Mao Trư là Chu Hằng bọn họ giết chết, nhưng đại bộ phận thu hoạch đều được mang về trong tông, nhưng lấy ra một chút để ăn chơi cũng không có ai nói gì. Chu Hằng bọn họ đốt lửa, chọn lấy một cái chân heo để nướng. Đây cũng là vật đại bổ, mang về trong tông sẽ không có phần của bọn họ, tự nhiên phải nếm thử vào lúc này. Đừng xem chân một con heo hơn trăm cân, nhưng Chu Hằng bọn họ đều là người tu luyện, khẩu vị mọi người vô cùng lớn, không tới nửa giờ cái chân heo này hoàn toàn biến mất ở trong bụng bảy người. Tất cả mọi người không có lãng phí đồ tốt như vậy, mỗi một người đều là ngồi xuống, vận chuyển công pháp tiêu hóa chỗ tốt trong thịt yêu thú. Cái gọi là ưu khuyết cũng là thông qua tương đối mới có thể thể hiện ra, lúc Chu Hằng thu công, những người khác đều còn đang ra sức khổ tu, chính là Hàn Vũ Liên cùng Thích Quang Diệu cũng không ngoại lệ. Công pháp có thể làm cho một gã cường giả Tụ Linh Cảnh cũng lâm vào vẫn lạc quả nhiên bất phàm! Qua nửa giờ, mới nhìn thấy Thích Quang Diệu thu công, năm phút đồng hồ sau là Hàn Vũ Liên, hơn hai mươi phút đồng hồ sau những người khác mới lục tục ngừng lại. Đây chính là chênh lệch. Chu Hằng cũng không muốn lộ bí mật Nguyệt Ảnh Tâm Quyết ra ngoài, hắn làm ra vẻ, ngồi thật lâu mới đứng lên, dù sao cũng không có ai nhìn ra được thiệt giả của hắn. Trải qua một trận chiến lúc trước, quan hệ của tiểu đội năm người nhất thời trở nên chặc chẽ, mà Hàn Vũ Liên quyến rũ động lòng người, càng làm cho người thiếu niên huyết khí phương cương tâm dao động, chính là Thích Quang Diệu quá đáng ghét, luôn dây dưa không tha. Ngày thứ hai đội ngũ tiếp tục săn thú, vận khí bọn họ không tệ, cơ hồ mỗi ngày đều có thu hoạch. Chu Hằng vẫn không hề hợp tác đoàn đội, tự nhiên anh dũng tới trước, nhưng đây vẫn có thể xem là một loại biện pháp, để cho bốn người khác tới phối hợp với hắn, mỗi lần cũng là mọi việc đều thuận lợi, mặc

dù để cho Hàn Vũ Liên rất không thoải mái, cũng là không lời nào để nói

Năm ngày sau đó, Hàn Vũ Liên cuối cùng chịu không được sự dây dưa của Thích Quang Diệu, đưa ra ý định phân đội ngũ, do Thích Quang Diệu cùng nàng dẫn dắt một nửa người chia nhau săn thú. Thích Quang Diệu lấy danh nghĩa giúp đỡ Hàn Vũ Liên mà tới, sau khi bị Hàn Vũ Liên chụp mũ, làm sao cũng không thoái thác được,, không thể làm gì khác hơn là mặt đen lên đáp ứng. Sau khi thương lượng một chút, Thích Quang Diệu dẫn dắt hai người hành động, mà Hàn Vũ Liên thì mang theo ba người. Ai cũng không muốn đi cùng Thích Quang Diệu người tự đại này, không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là rút thăm để quyết định, làm cho Thích Quang Diệu giận đến mặt cũng xanh rồi. Cuối cùng, Chu Hằng, Mao Hiền Chí, Lục Thanh ba người rút được Hàn Vũ Liên, mà đổi thành hai người xui xẻo còn lại là đi cùng Thích Quang Diệu. Song phương ước định năm ngày sau trở lại tập hợp, sau khi cùng nhau trở về Cửu Linh Tông liền đường ai nấy đi, nhìn Thích Quang Diệu xanh mặt ba người Chu Hằng cũng là yên lặng thương tiếc thay hai người khác

Mặc dù thiếu hai người, nhưng chỉ cần có Chu Hằng, hiệu suất săn giết yêu thú căn bản sẽ không có thay đổi gì, để cho Mao Hiền Chí cùng Lục Thanh càng thêm bội phục Chu Hằng. Ba ngày sau, bọn họ đi tới một cái sơn cốc, không nghĩ tới đi vào rất xa, khí hậu đột nhiên trở nên vô cùng khác thường, không ngờ nổi lên mưa đá, đoàn người Chu Hằng không thể làm gì khác hơn là dừng bước, trốn vào dưới một tảng đá lớn nhô ra. Không lâu lắm, trên mặt đất tràn lan đầy khối băng, lớn không ngờ lớn cỡ nửa bàn tay, thấy vậy làm cho người ta nghẹn họng nhìn trân trối. Nhiệt độ đột nhiên hạ thấp, may là ba người Chu Hằng đều là tu vi Luyện Cốt Cảnh, nhưng vẫn là lạnh đến toàn thân phát run, chỉ có Hàn Vũ Liên đạt đến Luyện Huyết Cảnh, toàn thân khí huyết tràn đầy, hàn thử bất xâm, không sợ lạnh lẽo kì lạ chút nào. Mưa đá ước chừng rơi hơn nửa canh giờ, mới ngừng lại được, phía ngoài đã là một mảnh tầng băng bao trùm. Ai cũng không muốn đi cùng Thích Quang Diệu người tự đại này, không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là rút thăm để quyết định, làm cho Thích Quang Diệu giận đến mặt cũng xanh rồi. Cuối cùng, Chu Hằng, Mao Hiền Chí,

Lục Thanh ba người rút được Hàn Vũ Liên, mà đổi thành hai người xui xẻo còn lại là đi cùng Thích Quang Diệu. Song phương ước định năm ngày sau trở lại tập hợp, sau khi cùng nhau trở về Cửu Linh Tông liền đường ai nấy đi, nhìn Thích Quang Diệu xanh mặt ba người Chu Hằng cũng là yên lặng thương tiếc thay hai người khác. Mặc dù thiếu hai người, nhưng chỉ cần có Chu Hằng, hiệu suất săn giết yêu thú căn bản sẽ không có thay đổi gì, để cho Mao Hiền Chí cùng Lục Thanh càng thêm bội phục Chu Hằng. Ba ngày sau, bọn họ đi tới một cái sơn cốc, không nghĩ tới đi vào rất xa, khí hậu đột nhiên trở nên vô cùng khác thường, không ngờ nổi lên mưa đá, đoàn người Chu Hằng không thể làm gì khác hơn là dừng bước, trốn vào dưới một tảng đá lớn nhô ra. Không lâu lắm, trên mặt đất tràn lan đầy khối băng, lớn không ngờ lớn cỡ nửa bàn tay, thấy vậy làm cho người ta nghẹn họng nhìn trân trối. Nhiệt độ đột nhiên hạ thấp, may là ba người Chu Hằng đều là tu vi Luyện Cốt Cảnh, nhưng vẫn là lạnh đến toàn thân phát run, chỉ có Hàn Vũ Liên đạt đến Luyện Huyết Cảnh, toàn thân khí huyết tràn đầy, hàn thử bất xâm, không sợ lạnh lẽo kì lạ chút nào. Mưa đá ước chừng rơi hơn nửa canh giờ, mới ngừng lại được, phía ngoài đã là một mảnh tầng băng bao trùm.

Chương 36: Tấm Bia Đá Màu Máu

Sương mù nồng nặc, như che lại tầm nhìn ngọn núi. Ánh mắt Chu Hằng nhìn xuyên sương mù, nhìn thẳng vào chỗ sâu sơn cốc, cấp tốc vọt đi, không chút đình trệ. Chỉ gần mười phút sau, đã thấy phía trước sáng sủa, sương mù bỗng biến mất, lần nữa là một mảnh trong sáng. Vẫn là núi, vẫn là nước u ám. – Đây là nửa đoạn sau Sơn cốc! Hàn Vũ Liên mắt đẹp sáng ngời, nơi này hiển nhiên không phải cửa ra vào, địa hình bất đồng, hơn nữa cũng không thấy hai người Lục Thanh. Chu Hằng gật gật đầu, trong lòng vô cùng tò mò, sương mù khóa núi này đến tột cùng cất giấu bí mật gì! Hay là có bảo vật? Nhưng mà vì sao hắc kiếm không có phản ứng chứ? Chu Hằng nhíu nhíu mày, xem ra tình huống sơn cốc này không đơn giản, không có thiên tài địa bảo cũng khó. Như vậy không tiến về phía trước, không đi hết điểm cuối thì hắn không cam tâm. Hắn cất bước đi tới trước, mới đi hai bước, cũng nghe tiếng bước chân của Hàn Vũ Liên vang lên, sóng vai cùng hắn bước đi. – Mùi gì vậy? Lại đi được bảy tám phút, hai người Chu Hằng đều ngửi thấy một mùi lạ. Hai người liếc nhau, tiếp tục đi về phía trước, khoảng cách ngày càng gần, mùi lạ càng nồng nặc, hôi thối vô cùng. – Thi thối! Hàn Vũ Liên bỗng nhiên dừng bước, đôi mắt đẹp chớp động sắc thái khác thường, nói là chán ghét và sợ hãi chi bằng nói là hưng phấn. Tại sao phải hưng phấn chứ? Trong đầu Chu Hằng đảo qua vài vòng, lập tức hiểu ra một chút. Tòa sơn cốc này như là động ma ăn tươi nuốt sống, không biết có bao nhiêu người chết ở bên trong, tự nhiên thi thể không có khả năng đi ra. Trên người người chết luôn có một ít thứ, thậm chí có một ít rất có giá trị! Tìm được những thi thể này, tương đương tìm được một bảo tàng! Khó trách nàng theo vào, quả thật, có dị năng của Chu Hằng, nàng căn bản không sợ bị vây ở bên trong. Nhưng mà vừa mới từ cõi chết trở về lại nghĩ xa như vậy, không thể không nói, tâm cơ nữ nhân này rất sâu. Trong lòng Chu Hằng

nghiêm lại, âm thầm cảnh giác, tuy nói đối phương nhất định phải dựa vào mình mới có thể đi ra ngoài, nhưng cái khó là sự tình về sau. Vạn nhất tìm được bảo tàng thật sự, nàng nổi lên tham niệm, hoàn toàn có thể giết chết những người khác độc chiếm cho mình, trở về chỉ cần nói gặp phải yêu thú Luyện Huyết Cảnh, chỉ có một mình mình trở về được thôi. Tốt nhất mình phải đề phòng nhiều hơn! Trong lòng hắn nghĩ như vậy, nhanh đi về phía trước, hắn thật sự tò mò, thung lũng này đến tột cùng cất giấu bí mật gì. Sau khi đi được một đoạn đường, sơn cốc trở nên hẹp đi rất nhiều, giống như một khe núi quanh co, chín khúc 18 ngoặt. Đi suốt nửa giờ sau, phía trước mới sáng sủa, một mảnh đất bằng phẳng rất lớn. Mà đây là đáy sơn cốc. Hai người Chu Hằng xuất hiện ở phía tây mảnh đất bằng phẳng, đối mặt với một vách đá dựng đứng, phải xoay người lại mới có thể nhìn thấy toàn bộ mảnh đất bằng phẳng. Mà khi bọn hắn xoay người lại, lại thấy được một màn làm cho người ta vô cùng sợ hãi. Ở trung gian mảnh đất bằng phẳng, có một tấm bia đá đỏ máu, cột đá vẽ đầy đồ án cổ quái, chưa giống như vẽ, cao chừng mười thước, rộng hai xích. Mà ở chung quanh tấm bia đá, lại có từng vòng thi thể, sắp hàng vô cùng chỉnh tề, tổng cộng có bốn vòng. Thi thể gần tấm bia đá nhất gần như xác đã hư thối, chỉ còn xương trắng, mà vòng ngoài cùng lại khá mới, vẫn không thể nhìn thấy xương cốt. Cảnh tượng quỷ dị như vậy khiến Chu Hằng và Hàn Vũ Liên đều sợ hãi. Người chết thật ra không sao, võ giả người nào mà chưa từng thấy qua người chết, nhưng mà ai trong lúc sắp chết lại sắp xếp đồ án? Chẳng lẽ trong cốc còn có người sống, bày những thi thể này thành hình như vậy? Nếu quả thật có người như vậy, vậy dụng ý của hắn vậy là gì? Chu Hằng sau khi suy nghĩ một hồi, lập tức đi đến tấm bia đá, có thể đáp án ở ngay trên tám bia đá đó

Mảnh đất bằng phẳng này chỉ khoảng trăm thước, Chu Hằng rất nhanh đi tới vòng thi thể ngoài cùng, trận thi thể này có tất cả 4 vòng, số lượng khoảng hơn 300, đặt chung một chỗ rất có đả kích, làm cho lòng người sợ hãi. Chu Hằng ngừng thở, cất bước đi đến trung ương. – Ông! Đúng lúc này, tấm bia đá màu đỏ đột nhiên run lên, phóng ra một đạo ánh sáng màu máu đỏ, truyền tới mỗi góc mảnh đất bằng phẳng. Trong lòng Chu Hằng lập tức dâng lên một cảm giác suy sụp mãnh liệt, có dục vọng muốn chết, nhưng đoạn kiếm màu đen trong đan điền

đúng lúc rung lên, bỗng nhiên hắn phục hồi tinh thần lại, trong lòng hiện lên vẻ kinh sợ! Sương mù bên ngoài có tác dụng mê hoặc thần trí, ánh sáng này cũng giống như vậy! Hơn nữa, uy lực lớn hơn nữa, lúc trước hắn có thể dựa vào ý chí của mình mà tỉnh táo lại, nhưng lần này nếu không phải đoạn kiếm màu đen phát uy, hắn không biết mình có thể tỉnh lại hay không? Nói đến tỉnh lại, Chu Hằng vội vàng đưa mắt đảo qua, chỉ thấy Hàn Vũ Liên giống như cái xác không hồn đi tới, hai mắt u ám không có một chút sắc thái, đi tới chỗ trống vòng ngoài thi thể, thẳng tắp nằm xuống đất, không hề nhúc nhích! – Rít! Đây là bí mật thi thể xếp thành từng vòng sao? Căn bản không phải bị người ngoài di chuyển, mà tâm trí bị mê hoặc, tự mình dấn vào. Đơn giản như vậy! Chu Hằng đi đến bên cạnh Hàn Vũ Liên, chỉ thấy nữ nhân này mở to hai mắt, đồng tử không có chút tiêu cự nào, u ám đến đáng sợ. Lúc trước những người đi lầm vào sơn cốc, cũng nằm xuống chết như vậy? Trong lòng Chu Hằng lạnh lẽo vô cùng, chết kiểu này ai mà muốn chứ! Đến tột cùng là lực lượng gì mới có thể làm cho con người ta không hề có phản kháng đi tìm chết? – Hàn sư tỷ! Hàn sư tỷ! Chu Hằng lớn tiếng kêu lên, nhưng Hàn Vũ Liên lại không phản ứng chút nào, dường như đã mất đi linh hồn, nếu không phải trên người nàng còn tản ra khí tức Luyện Huyết Cảnh, cũng chẳng khác nào đã chết. Thật quỷ dị, chỉ là một đạo dao động đã khiến cho võ giả Luyện Huyết Cảnh không hề có sức phản kháng đi tìm chết! – Vậy cũng đừng trách ta, đây cũng là ta cứu ngươi! Chu Hằng tự lẩm bẩm, ba, hắn cho Hàn Vũ Liên một cái tát lên mặt. Không phản ứng chút nào. Ba ba ba, Chu Hằng liên tục tát 7, 8 cái, nhưng vẫn như cũ, Hàn Vũ Liên giống như một người hoạt tử, hoặc là nói, chỉ còn một cái thể xác tồn tại. Chu Hằng dùng hết chiêu thuật, đánh, tất, cấu véo, không có một chút tác dụng. Hiển nhiên, không thể dùng biện pháp thường được. Chu Hằng trong lòng vừa động, bởi vì hắn có đoạn kiếm màu đen mới tỉnh lại được, ít nhất món bảo vật này có được lực lượng chống lại năng lực thần bí kia. Nếu như có thể điều động nó ra dùng, như vậy không phải có thể cứu Hàn Vũ Liên trở về sao? Mấu chốt là làm cách nào dẫn động lực lượng cứu Hàn Vũ Liên

Tạm thời thử một lần đi, chuyện là do người, thành bại là thiên định. Hắn dùng tâm kết nối hắc kiếm trong đan điền, một lần lại một lần, ông, cái dị bảo này rốt cục phản ứng, phóng ra một

đạo dao động chí cao vô thượng. Dao động này theo nắm tay Chu Hằng truyền tới thân thể Hàn Vũ Liên. – Ách! Hàn Vũ Liên phát ra một tiếng cả kinh như từ trong ác mộng tỉnh lại, nửa người dựng lên, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, nhưng đôi mị nhãn đã khôi phục thần thái. Chu Hằng nhẹ nhàng thở phào một hơi, quả nhiên hữu hiệu! – Ta… Ta… Hàn Vũ Liên yên lặng nhìn Chu Hằng, đột nhiên một tay ôm lấy hắn, rung giọng nói: – Ta dường như bị nhốt vào một cái lồng, vô luận giãy giụa như thế nào cũng ra không được, cho tới tận khi một đạo ánh sáng xông phá hết thảy! Mỹ phụ này đã hoàn toàn thuần thục, bị nàng ôm như vậy, Chu Hằng chỉ cảm thấy ngực bị dúi vào hai quả cầu thịt mềm nhũn, thoải mái không nói ra được. – Không sao! Chu Hằng vội vàng đẩy nàng ra, hiện tại mỹ phụ này không giống như người lớn hơn hắn 7, 8 tuổi, mà giống như một tiểu cô nương bị dọa sợ. Hắn cũng không phải người lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, đứng dậy ánh mắt nhìn chằm chằm tấm bia đá màu đỏ. – Đừng đi lên trước nữa! Hàn Vũ Liên liền vội vàng kéo Chu Hằng lại, tay run lên. Nàng là sợ thật sự, hoàn toàn không dám lại đánh chủ ý lên những thi thể này nữa, này cũng phải có mạng đi ra chứ. – Không sao! Chu Hằng lắc đầu, ánh mắt kiên định nhìn về phía trước, một khi hắn quyết định, vậy không thể ngăn cản. Đoạn kiếm màu đen đủ để trấn áp tấm bia đá màu đỏ tà ác! Hắn đi nhanh về phía trước, ông, tấm bia đá màu đỏ lại phát ra một đạo ánh sáng tản ra bốn phương tám hướng. Lần này chẳng những Chu Hằng không bị ảnh hưởng, mà cho dù Hàn Vũ Liên cũng vậy, dường như bọn họ đều có năng lực miễn dịch. – Ông! Ông! Ông! Từng đạo sóng máu cuồn cuộn liên tiếp trào ra, giống như sóng nước ập tới đê đập kiên cỗ nhất, hai người Chu Hằng sừng sững không nhúc nhích. Chu Hằng tiếp tục đi về phía trước, đi qua vòng thi thể thứ nhất, sau đó là vòng thứ hai. Nhưng vào lúc này, tấm bia đá màu máu lại phát ra một dao động, lần này, dao động cũng không phải ập tới hai người Chu Hằng và Hàn Vũ Liên mà là ập tới những thi thể kia. Một màn càng quỷ dị xuất hiện, những thi thể này lại đều bò dậy. Người tu võ chỉ vì thành tựu mạnh nhất, không tin quỷ thần! Nhưng mà thi thể đã sớm biến thành bộ xương khô cũng có thể đứng lên, điều này hoàn toàn lật đổ quan niệm của hai người Chu Hằng! – Ầm! Ầm! Ầm! Mỗi một bộ xương hốc mắt chớp động một ngọn lửa xanh biếc, trên người lại mọc ra một tầng lông

đỏ, tà dị tới cực điểm. – Đây, đây là… Cái gì vậy! Thanh âm Hàn Vũ Liên run run, ai nhìn thấy một màn này lông tơ mà không dựng thẳng. Chu Hằng cũng lông tơ dựng thẳng, thi thể sống lại, điều này vượt qua tưởng tượng của hắn. – Ách… Ách… Những thi thể này ai cũng phát ra tiếng gầm nhẹ khô khốc, lửa xanh biếc trong hốc mắt nhảy lên, càng thêm đáng sợ. Hàn Vũ Liên quá khiếp sợ, chuyện này không liên quan tới tu vi, nó đã vượt xa cực hạn nàng có thể thừa nhận! Những thi thể này chậm rãi chuyển động, vây quanh Chu Hằng. Hai tầng ngoài, hai tầng trong, vây hắn nước không lọt. Chu Hằng gào to một tiếng, trường kiếm bên hông ra khỏi vỏ, kiếm ý Lăng Thiên Cửu Thức phát ra, trường kiếm liên tục chém ra. – Leng keng choang! Trường kiếm chém lên xương cốt thi thể liên tiếp tóe lên đốm lửa, mấy cục xương lập tức bị chém đứt, lập tức hóa thành bột phấn, cho dù là xương cốt cao thủ Luyện Huyết Cảnh cũng không đánh lại lực lượng năm tháng, trừ phi đạt tới Tụ Linh Cảnh. Chu Hằng một kiếm đắc thủ, khí thế tự nhiên tăng lên, chỉ là kiếm ý của Lăng Thiên Cửu Thức tựa hồ không có hiệu quả đối với những bộ xương khô này, không thấy bọn chúng có chút trì trệ nào. Cũng đúng, đã là người chết, còn phải sợ hãi sao. Phi Vân Bộ triển khai, Chu Hằng xẹt qua không khí, chân liên tiếp đạp lên đầu mỗi bộ xương khô, trong nháy mắt thoát khỏi vòng vây tử thi, Hàn Vũ Liên nhìn mà tim muốn nhảy ra ngoài. Những thi thể này hành động rất chậm, nhưng Chu Hằng không đám để chúng đụng vào, bởi vì hắn thấy những thi thể này đều có móng tay rất dài, đen nhánh vô cùng. Hiển nhiên có độc!

Chương 37: Luyện Thể Tầng Chín

Ads Những thi thể này khi còn sống cũng đều là tồn tại Luyện Thể Cảnh, bởi vậy sau khi tử vong trải qua nắng gió dầm mưa, hài cốt thi thể không còn cứng như ban đầu, dưới kiếm Chu Hằng đều bị nghiền nát, từng khối từng khối gục xuống. Cũng may là Chu Hằng, nếu là người khác, không có Phi Vân Bộ chống đỡ, bị nhiều cái xác không hồn vây quanh như vậy không bị đánh trúng mới là lạ. Thứ độc này cũng không cần phải đánh trúng chỗ yếu hại. Ba, ba, ba, thi thể không ngừng ngã xuống, cát bụi về trở về cát bụi, đất về đất, ánh lửa xanh biếc trong hốc mắt cũng biến mất. Mười mấy phút sau, mấy trăm cổ thi thể bị đánh ngã hết, Chu Hằng ngừng lại, lau mồ hôi trên trán. Nhìn như một hồi đại thắng nhưng mà cũng hung hiểm vô cùng, trong lúc đó chỉ cần hắn hơi sơ sẩy, bị những cái xác không hồn kia chộp trúng, nếu bị dính độc thì không biết sẽ thế nào. Tóm lại tuyệt đối không phải là chuyện tốt! Ánh mắt Chu Hằng nhìn về phía tấm bia đá màu máu kia, sải bước bước qua. Tất cả là nó gây ra, nó có thể "khởi tử hồi sinh", ảnh hưởng, khống chế thần trí, đến tột cùng nó là vật gì? – Chu sư đệ, ngươi đừng động vào vật kia, nó rất tà! Hàn Vũ Liên sau lưng hắn run giọng nói, nàng đã bị sợ quá rồi. Chu Hằng phất tay áo, lại tiếp tục đi về phía trước, dừng ở trước mặt tấm bia đá này. Lần này, tấm bia đá không phản ứng nữa. Chữ khắc trên đó, một từ hắn cũng xem không hiểu, rậm rạp giống như đầy trời tinh đấu, hắn dừng một chút, chậm rãi vươn tay sờ về tấm bia đá kia. Trái tim Hàn Vũ Liên giống như thọt lên cổ họng, nàng có lòng ngăn cản Chu Hằng, nhưng mà hai chân như đóng đinh vậy, làm sao cũng không thể nhúc nhích được, chỉ cảm thấy hô hấp ồ ồ, bất cứ lúc nào cũng có thể ngất đi. Dù sao, xương khô sống lại gây cho nàng đả kích quá lớn, để cho nàng hoàn toàn quên mình là một võ giả tu vi còn trên cả Chu Hằng, mà chỉ là nữ nhân sợ hãi. Bàn tay cách tấm bia đá càng ngày càng gần, Chu Hằng dường như nghe được âm

phong kêu khóc, cả người có cảm giác lạnh run nổi cả da gà. Trong lòng hắn không sợ, bàn tay chụp xuống. – Ầm! Một đạo huyết quang ở trên tấm bia đá hiện lên, dọc theo tay hắn nhằm về phía cơ thể hắn, lập tức đánh bay cánh tay, Chu Hằng nặng nề ngã xuống đất. Ý thức Chu Hằng lập tức tiến vào trong người, cũng không cảm ứng được xung quanh nữa. Đau! Đau quá! Toàn thân Chu Hằng lập tức tràn đầy huyết quang, giống như muốn ép bể thân thể hắn vậy. Đúng lúc này, đoạn kiếm màu đen lại khe khẽ rung lên, một cỗ uy thế trấn áp chín tầng trời mười tầng đất trong nháy mắt đẩy ra. Giống như thuốc tẩy, huyết quang nhao nhao tán loạn, tiến vào trong máu thịt, kinh mạch toàn thân Chu Hằng

Nguyệt Ảnh Tâm Quyết tự động vận chuyển, đúng là phải luyện hóa những lực lượng trong huyết quang này! Chu Hằng muốn tỉnh lại, nhưng không có biện pháp, hắn mơ hồ có cảm giác nhất thiết phải bài trừ huyết quang vào trong người nữa. Muốn hại ta? Trước hút khô ngươi! Hắn chủ động vận chuyển Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, bắt đầu dây dưa với những huyết quang này, không ngừng luyện hóa luyện hóa luyện hóa! Huyết quang này tuy rằng bị đoạn kiếm màu đen đánh cho xơ xác, mất đi phần lớn lực lượng, nhưng mà dư lực cũng không thể coi thường, ngoan cường dây dưa với Chu Hằng, không cho hắn dễ dàng luyện hóa, nhưng mà trong cơ thể Chu Hằng lại có đoạn kiếm màu đen trấn áp, loại chống cự này không hề có tác dụng. Một đạo, hai đạo, ba đạo, những huyết quang này nhao nhao biến thành năng lượng vô cùng thuần túy, bị Chu Hằng hấp thu chuyển hóa thành chân nguyên lực bản thân, nhanh chóng gia tăng tích lũy tu vi của hắn. Nhiều ngày như vậy, tuy rằng năng lượng tự do đoạn kiếm màu đen thả ra càng ngày càng ít, nhưng cũng để hắn luyện tới Luyện Thể tầng bảy đỉnh phong, có những chân nguyên lực tích lũy này, hắn lại có thể tấn công Luyện Thể tầng tám! Tuy rằng bị vây trạng thái nửa hôn mê, cũng không phải thời cơ tốt đột phá, nhưng mà Chu Hằng đã là tên đã lên dây, không phát không được! Không đột phá, hắn sẽ không thể tiếp tục cất chứa chân nguyên lực, nhưng mà Nguyệt Ảnh Tâm Quyết lại đang tự mình vận chuyển, nếu như không có biện pháp hấp thu chân nguyên lực trong cơ thể, hắn sẽ bị nổ chết! Vậy thì tới đi! Chu Hằng trong lòng thanh minh, bắt đầu tấn công Luyện Thể tầng tám. Sau khi tiến vào Luyện Cốt Cảnh, đột phá mỗi một tiểu

cảnh giới đều khá khó khăn! Tương đối mà nói, bởi vì có đan dược như Tụ Linh Đan loại, tích lũy chân nguyên lực cũng không khó gì, có ít thiên tài địa bảo thậm chí có thể khiến cho người ta tích lũy một tiểu cảnh giới trong một ngày. Nhưng mà đột phá cần không chỉ là tích lũy lực lượng, còn phải có ngộ tính. Càng ở cảnh giới cao, ngộ tính càng quan trọng. Thần thức Chu Hằng hóa thành một hình người hơi co lại, bước chậm vào trong cơ thể, nội thị bản thân, dẫn chân nguyên lực đánh thẳng vào tấm chắn Luyện Thể tầng tám. Nội thị bản thân, đây không phải năng lực võ giả Luyện Thể Cảnh có được, mà phải tới Tụ Linh Cảnh mới có được! Nhưng mà Chu Hằng lại phá vỡ quy luật này, khi người khác tấn công tấm chắn như người mù sờ voi, đúng hay sai hoàn toàn không biết, chỉ sau khi tấn công mới hiểu được. Nhưng Chu Hằng lại khác, hắn giống như thần linh cao cao tại thượng, nắm giữ rõ mồn một thân thể của mình, chỉ cần làm ra lựa chọn chính xác nhất là được

Mà ngộ tính của hắn? So với Lăng Thiên Cửu Thức, đây quả thực là một trò đùa! Mới chỉ nửa tiếng, thân thể hắn bỗng nhiên chấn động, khí tức toàn thân tăng trưởng một khoảng lớn! Luyện Thể tầng tám! Nhưng mà còn xa xa chưa hết, huyết quang trong cơ thể Chu Hằng vẫn còn sót lại vô số, hắn tiếp tục trấn áp, luyện hóa, hấp thu, chân nguyên lực không ngừng được tích lũy. Quá trình tích lũy chân nguyên lực chính là quá trình thối thể. Trong quá trình này, làn da Chu Hằng trở nên cứng cáp hơn, cơ thể càng thêm kỹ càng, xương cốt kiên cố, cứng rắn hơn, chỉ có máu không thể rèn luyện, đó là thuộc loại Luyện Huyết Cảnh. Luyện Thể tầng tám trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong! Trong ba giờ ngắn ngủi, Chu Hằng liền hoàn thành toàn bộ tích lũy lực lượng Luyện Thể tầng tám, có thể tấn công Luyện Thể tầng chín! – Làm sao có thể! Hàn Vũ Liên rốt cục phục hồi tinh thần lại, nàng tận mắt thấy Chu Hằng đột phá Luyện Thể tầng tám, điều này đã khiến nàng kinh hãi muốn ngất rồi, mà chuyện phát sinh kế tiếp càng làm cho nàng khó chịu đựng nổi. Nàng có thể cảm ứng được rõ ràng khí tức Chu Hằng từ Luyện Thể tầng tám sơ kỳ tăng lên tới tận đỉnh phong, quả thực giống như nằm mơ! Tên này ăn tiên đan sao? – Tấm bia đá kia! Mắt đẹp Hàn Vũ Liên nhìn về phía tấm bia đá màu máu kia, Chu Hằng đụng vào tấm bia đá đó mới như vậy, chẳng lẽ nó có thể tăng trưởng tu vi? Nhưng biến hóa quái

dị lúc trước của Chu Hằng nàng đã nhìn rõ ràng, cả người hiện lên huyết quang, giống như muốn mạnh mẽ ép hắn nổ tung vậy, nếu nàng chạm vào, có thể trực tiếp vỡ thành vạn mảnh hay không? Lúc trước Chu Hằng cứu nàng từ trong cõi chết trở về, nói rõ Chu Hằng có năng lực chống lại tấm bia đá này, mà nàng… Không được! Nàng tuy rằng tham lam, nhưng càng không phải là một người ngu xuẩn, hiện tại chỉ im lặng chờ đợi, chờ Chu Hằng tỉnh lại, nếu như đối phương nguyện ý, nói không chừng có thể giúp nàng đạt được ưu đãi. Chu Hằng hoàn toàn không biết tình huống bên ngoài, lập tức bắt đầu tấn công Luyện Thể tầng chín. Quá đơn giản! Lại sau nửa giờ, cửa ải này cũng hoàn toàn mở ra với Chu Hằng, chân nguyên lực mãnh liệt lưu động xương cốt toàn thân hắn, lúc này toàn bộ Luyện Cốt Cảnh thông, chân nguyên lực cũng có thể đi vào mỗi một góc xương cốt, loại cảm giác thư sướng này tuyệt không thể tả. – Rít! Hàn Vũ Liên hít một ngụm khí lạnh thật sâu, lại đột phá! Nàng khẳng định là gặp quỷ! Nàng là người từng trải, tinh tường biết độ khó từ Luyện Thể tầng bảy đến tầng tám, tầng chín, không phải khó ở tích lũy chân nguyên lực, mà là đột phá như thế nào. Chẳng hạn nàng, từ Luyện Thể tầng bảy sơ kỳ đến đỉnh phong phải mất 7 tháng, nhưng mà đột phá cửa ải lại mất tới 5 tháng! Từ Luyện Thể tầng tám sơ kỳ đến đỉnh phong phải mất 9 tháng, đột phá đến Luyện Thể tầng chín cũng mất 9 tháng! Cảnh giới càng cao, thời gian tích lũy tu vi và đột phá càng dài, sau khi đạt tới Luyện Huyết Cảnh, có thể mất một hai năm tích lũy lực lượng, nhưng mà phải mất ba, bốn năm để đột phá! Chu Hằng tuyệt đối là yêu nghiệt a! Nàng mắt đẹp lưu chuyển, trong lòng không khỏi tiếc hận. Nếu Chu Hằng có thể sinh ra sớm 10 năm, nàng cũng đang tuổi dậy thì, như vậy nàng tự tin có thể mê hoặc Chu Hằng dưới váy! Đáng tiếc, tuy rằng nàng bây giờ thành thục, nhưng dù sao cũng lớn hơn Chu Hằng 7, 8 tuổi! – Ta đang miên man suy nghĩ cái gì vậy! Nàng không khỏi lắc đầu bật cười, đưa mắt chăm chú quan sát Chu Hằng, ánh mắt lộ ra vẻ khẩn trương, tên này nếu chết ở đây thì nàng cũng phải chôn cùng! Huyết quang trong cơ thể vẫn chưa bị thanh trừ hoàn toàn! Chu Hằng bây giờ không gấp tỉnh lại, ngược lại hy vọng số lượng huyết quang này nhiều hơn chút nữa, tốt nhất là để hắn lập tức tấn công Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong! Hắn tin tưởng, cho dù là tấm chắn Tụ Linh Cảnh cũng không

cản được hắn bao lâu. Mà sau khi trở thành cường giả Tụ Linh Cảnh, hắn mới có thể giết tới Bạch Ngọc Cốc! Luyện Thể tầng chín trung kỳ! Huyết quang rốt cục hoàn toàn luyện hóa hết. Chu Hằng nhẹ nhàng thở dài, lại khôi phục lực khống chế thân thể, bỗng nhiên mở hai mắt ra, hai đạo tinh mang hiện lên, lập tức lại trở lại bình thường. – Chúc mừng Chu sư đệ! Hàn Vũ Liên chúc mừng từ đáy lòng, nàng đối với sự yêu nghiệt của Chu Hằng đã khâm phục đến tận xương tủy, lần này là thật lòng muốn kết bạn với Chu Hằng. Chu Hằng cười cười nói: – Chỉ là cơ duyên xảo hợp thôi! Hắn lại tấm bia đá kia, chỉ thấy ánh sáng lớp bên ngoài đã ảm đạm đi một chút. Có phải có thể tiếp tục hút thêm một chút hay không, trong lòng Chu Hằng không khỏi vừa động, lại đưa tay sờ lên. – Ầm! Trong đan điền đoạn kiếm màu đen chủ động rung lên, lập tức, lượng lớn huyết quang bị rút ra, nhưng này cũng không phân cho Chu Hằng một chút nào, mà lại bị đoạn kiếm màu đen độc chiếm! Đoạn kiếm màu đen hấp thu rất nhanh, chỉ vẻn vẹn một hô hấp, huyết quang này đã bị hắc kiếm rút hết không còn một mảnh! Chu Hằng không khỏi líu lưỡi, lúc trước tấm bia đá chỉ phát ra một đạo huyết quang đã để cho hắn liên tục đột phá hai cảnh giới nhỏ, nếu như những huyết quang này đều bị hắn luyện hết, vậy sẽ giúp hắn tới được bước nào? Luyện Thể tầng mười hai? Hay là Tụ Linh Cảnh! – Chu sư đệ, chúng ta vẫn nên nhanh rời khỏi nơi này. Hàn Vũ Liên nghĩ mà vẫn còn sợ. – Chi! Đúng lúc này, tấm bia đá bỗng nhiên đẩy tới phía trước, phát ra thanh âm thập phần chói tai. Đây là chuyện gì xảy ra? Chi, chi, trong ánh mắt gắt gao của Chu Hằng và Hàn Vũ Liên, tấm bia đá lại đẩy tới chút nữa, hơn nữa tần suất càng lúc càng nhanh. Thình thịch, bùn cát bay lên, chỉnh tấm bia đá bỗng nhiên sập xuống, một đạo hắc ảnh bay ra. – Oa ha ha ha! Bổn tọa rốt cục đi ra!

Chương 38: Con Lừa Đen Đê Tiện

Thanh âm già nua, như tiếng vịt đực quái dị, đạo bóng đen này vọt lên bốn năm thước cao, ba một tiếng, nặng nề rơi xuống đất. Chu Hằng và Hàn Vũ Liên đều đưa mắt nhìn chăm chú đạo hắc ảnh kia, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc. – Hai đưa con nít lông chưa mọc hết, dám nhìn chằm chằm bổn tọa, muốn chết! Bóng đen kia bò dậy, sau đó duỗi chân tay ra: – Trước hết để cho bổn tọa giãn gân cốt một chút, mấy trăm năm chưa hề cử động rồi. Hai người Chu Hằng giống như hoá đá vậy, chết lặng nhìn chằm chằm đạo hắc ảnh trước mặt kia. Bọn họ ngay cả bộ xương khô sống lại đều đã gặp, theo lý mà nói thế gian hẳn là không còn gì làm cho bọn họ sợ nữa, nhưng mà bóng đen trước mặt này… Con bà nó không phải người a, mà là một con lừa, con lừa toàn thân đen như mực không có một sợi lông. Yêu thú có thể tu luyện, cũng có linh trí kha khá, nhưng mà chưa từng nghe nói yêu thú còn có thể nói chuyện! Thú dù sao chỉ là thú! Nhưng mà con lừa đen trước mặt lại lên tiếng nói chuyện, nhưng lại một bộ khẩu khí già dặn. – Thế nào, thấy quỷ sao? Chẳng lẽ bổn tọa ngủ mấy ngàn, mấy vạn năm càng đẹp trai hơn sao? Con lừa đen này còn bày ra một tư thế rất thúi: – Này, hai người các ngươi còn không quỳ bái bổn tọa, bổn tọa miễn cưỡng thu các ngươi làm tọa kỵ! Chu Hằng sắc mặt tối sầm, bị một con lừa nói muốn thu làm tọa kỵ, điều này có thể khiến người ta thoải mái sao? – Xú tiểu tử, trừng mắt cái gì mà trừng, loại tiểu bối thực lực yếu ớt giống như ngươi, bổn tọa chỉ cần dùng một đầu ngón tay cũng có thể nghiền chết vạn tên, thu ngươi làm tọa kỵ là phúc khí đời trước ngươi đã tu luyện! Con lừa đen này oanh oanh liệt liệt nói, đặt mông ngồi trên đất, một cái chân trước chống cằm, bộ dáng rất cao ngạo. Không ngờ gặp một con lừa biết khoe mẽ! Chu Hằng keng một tiếng rút trường kiếm ra, một kiếm múa ra nói: – Bụng đang đói, vừa vặn ăn thịt lừa bồi bổ! Từ khí tức trên người con lừa này lộ ra, cũng chí có Luyện Thể tầng mười,

cũng không mạnh hơn Hàn Vũ Liên bao nhiêu. Mà hiện tại hắn cũng đạt tới Luyện Thể tầng chín, tuy rằng kém một đại cảnh giới, nhưng mà đã có Lăng Thiên Cửu Thức bù lại. – Xú tiểu tử chưa đủ lông đủ cánh, còn muốn ăn Lư đại gia ta, ta thóa đầy mặt ngươi! Con lừa đen này giận tím mặt, mạnh nhảy dựng lên, vung móng trước đá tới Chu Hằng. – Vù! Kình phong gào thét, một cước này nhanh vô cùng. Chu Hằng thân hình chuyển động, Phi Vân Bộ triển khai, may mắn tránh thoát một kích này, trường kiếm đâm lại, nhắm thẳng cái miệng thúi con lừa đen này đâm qua. – Hãy xem 3 thức đá người của bổn tọa! Con lừa đen dựng thẳng hai chân lên, bụp bụp, bụp, hai chân liên tục bước ra, so với yêu thú cùng giai còn nhanh hơn, chỉ một lát đã tới sau đầu Chu Hằng, một chân đá tới. Chu Hằng bộ pháp bước ra, hiểm hóc né được, trong lòng dâng lên khiếp sợ mãnh liệt. Sau khi tu tập Lăng Thiên Cửu Thức, hắn dường như nắm giữ võ kỹ đại thế thiên hạ, có thể từ một chút động tác mà nắm giữ được quỹ tích tiếp theo của đối phương, cho dù cao thủ Luyện Huyết Cảnh lâu đời như Chu Hiến Minh đều không ngoại lệ! Nhưng công kích của con lừa đen này lại thoát khỏi phạm vi lý giải của hắn, giống như thiên mã hành không, linh dương quải giác, khiến hắn không thể phán đoán, bởi vậy, hắn chỉ có thể dựa vào Phi Vân Bộ để tùy cơ ứng biến. Đây là lần đầu hắn mất đi khống chế chiến cuộc. – Xem bổn tọa đá đá đá! Con lừa đen này hô to gọi nhỏ: – Xú tiểu tử, ngươi căn bản không phải đối thủ của bổn tọa, còn không mau mau quỳ xuống nhận thua, nếu không bổn tọa một cước đá bể cái mông của ngươi! – Ở trước mặt bổn tọa, ngươi căn bản không có một chút xíu cơ hội! – Bổn tọa thấy tư chất ngươi không tệ, miễn cưỡng thu ngươi làm đồ đệ! – Đồ đệ mặt trắng, còn không mau mau quỳ xuống gọi bổn tọa là ân sư đi! Con lừa đen này hoàn toàn khiến Chu Hằng và Hàn Vũ Liên đều cho rằng đây là người khoác da lừa giả mạo. Khiếp sợ lúc đầu hoàn toàn bị con lừa đen vô lại này làm cho biến mất, nghe miệng nó phun đầy lời tục tằn, chỉ hận không thể hoàn toàn bịt miệng nó. – Xú tiểu tử, mau mau bái sư, bổn tọa truyền cho ngươi cái thế thần công! Con lừa đen này chắp hai chân trước sau lưng, hai chân sau đi thẳng, bộ pháp khá thần diệu, liên tiếp né qua trường kiếm Chu Hằng

Chu Hằng ánh mắt sắc bén, thân hình đột nhiên trùng xuống, kiếm ý đáng sợ phô ra, hắn bắt đầu vận chuyển Lăng Thiên

thức thứ nhất. – Không thể nào! Đây là kiếm pháp gì, không ngờ khiến bổn tọa cảm thấy chó chút sợ hãi? Con lừa đen để chân trước xuống: – Bổn tọa không chơi với ngươi! – Vù! Nó ba chân bốn cẳng bỏ chạy, tốc độ quá nhanh, trong nháy mắt đã biến mất vô tung. Chu Hằng kinh ngạc trố mắt, tuy rằng hắn am hiểu thân pháp, nhưng Phi Vân Bộ chỉ có hình mà cũng không có công quyết vận chuyển tương ứng, tốc độ của hắn cũng không nhanh hơn võ giả Luyện Thể tầng chín tầm thường bao nhiêu, nhưng mà con lừa đen này trong nháy mắt đã chạy mất tăm. – Nơi này… Rất cổ quái! Hàn Vũ Liên run giọng nói, một chuỗi chuyện lúc trước xảy ra đã hoàn toàn vượt ra khỏi cực hạn của nàng. Quả thật cổ quái! Thi thể sống lại, con lừa có thể nói! Chu Hằng đi đến vị trí bia đá lúc đầu, hiện tại chỉ còn lại một cái hố lớn, hắn thăm dò một chút, không ngờ là một mảnh đen nghịt không thấy được gì! Hắn nhặt một cục đá ném xuống, rất lâu sau vẫn không thấy tiếng vọng lại, sâu không đo được! Con lừa đen kia làm cách nào bò ra? – Ầm! Một cổ khí tức cường đại làm người sợ hãi từ trong hầm ngầm phát ra, Chu Hằng không tự chủ được liên tục rút lui, liên tiếp thối lui mấy chục thước mới ngừng lại. – Giống như chúng ta đã gây họa! Chu Hằng gãi đầu một cái, hiện tại hắn có vài phần khẳng định thì ra bia đá kia là trấn áp hầm ngầm này. – Là ngươi, không liên quan tới ta! Sau khi tâm tình Hàn Vũ Liên bị con lừa đen này làm xáo trộn ít nhiều cũng có vài phần sợ hãi, không ngờ cũng có tâm tư đùa giỡn với Chu Hằng. Đúng thế, đúng là một mình hắn gây họa. Chu Hằng đi đến bên cạnh tấm bia đá, thử độ nặng của nó, tay nâng lên cật lực mới nâng được một tấc. – Lực lượng của ta bây giờ sắp đạt tới vạn cân, có thể thấy được tấm bia đá này còn nặng hơn thế! Trong lòng Chu Hằng thầm nghĩ, nhưng vẫn kéo tấm bia đá đi ra hầm ngầm, sau khi mệt mỏi mồ hôi đầy người, mới đặt mông ngồi bên cạnh

– Ông! Tấm bia đá màu máu run lên, không ngờ tự động dựng lên, hưu hưu rơi vào trong hầm ngầm. Chu Hằng vội vàng triển khai Phi Vân Bộ, thân hình lóe lên lách qua tấm bia đá, thiếu chút nữa đã bị nó đè trúng! Tấm bia đá này nặng khoảng vạn cân, cộng thêm tốc độ vừa rồi, nếu như đập lên người hắn thì trong nháy mắt xương cốt cũng không còn! Lúc này hắn mới cảm thấy sợ, mồ hôi lạnh chảy ròng. – Đây đến tột cùng là nơi nào? Hàn Vũ Liên run run nói. Tất cả đều rất quỷ dị! Nếu

như có thể hỏi được con lừa kia một chút, như vậy có lẽ có thể nhận được đáp án, đáng tiếc, con lừa này chạy quá nhanh. Dãy núi Bình Thiên cũng không chỉ có chỗ quỷ dị này, còn có tuyệt cốc hàn đàm rọi ra bóng người kia cũng quỷ dị vô cùng. Nơi này, dường như phong ấn vật gì đáng sợ, bây giờ hắn còn xa xa chưa đủ thực lực để tìm hiểu rõ ràng, tốt nhất là không nên đụng vào. Chỉ mong không phải giống như con lừa kia, Chu Hằng kỳ vọng trong lòng, bằng không hắn lại gây họa lớn nữa. Hai người trở về, xuyên qua 9 khúc 18 rẽ, trước mặt lại xuất hiện một mảnh sương mù mênh mông, mơ hồ còn nghe được từng tiếng vọng quái dị. – Bẫy chết Lư đại gia ta rồi! – Có người hay không a, mang Lư đại gia ngươi ra ngoài đi! – Lư đại gia còn phải bắt Thánh nữ Đông Linh Tiên Trì làm hầu gái, không thể chết ở đây được a! Thanh âm gào khóc thảm thiết càng ngày càng vang, rất nhanh liền nhìn thấy một đạo hắc ảnh từ trong sương mù chạy vội ra, không phải là con lừa màu đen chửi bậy kia sao? Nhìn thấy hai người Chu Hằng, con lừa đen này lập tức oa oa kêu to, vội chạy về phía hai người Chu Hằng, kêu lên: – Thì ra các ngươi còn sống, đúng là muốn hại chết Lư đại gia ngươi mà! Chạy vội tới gần, con lừa đen này mạnh mẽ ngoặt người, cà cà, hai chân sau đá ra, đá về phía Chu Hằng. – Đoán ngay con lừa ngươi không có hảo ý mà! Chu Hằng đã sớm có chuẩn bị, thi triển Phi Vân Bộ, thân hình xẹt qua, tránh được cái chân của con lừa, một kiếm vung ra, đâm về phía mông con lừa. – Tiểu tử chưa dứt sữa, muốn cho Lư đại gia nhà ngươi mông nở hoa sao? Con lừa đen rụt mông đứng lên, khó khăn lắm mới tránh được một kiếm này, sau đó mông đen lại lắc một cái: – Có năng lực đánh Lư đại gia nhà ngươi a, bổn tọa thưởng cho ngươi đầy mặt hoàng kim. Đối mặt với con lừa đen lưu manh này, Chu Hằng có cảm giác hộc máu, hoàn toàn hòa tan khiếp sợ lúc trước con lừa gây ra. Lăng Thiên thức thứ nhất! – Lại nữa! Con lừa đen lập tức đáp xuống đất, cà cà chạy hơn 20 thước, rời khỏi phạm vi kiếm ý Chu Hằng có thể ảnh hưởng: – May mắn Lư đại gia nhà ngươi kiến thức rộng rãi, nếu bị một tên tiểu tử thúi ngươi đâm lên, không phải mất hết một đời anh danh sao? – Xú tiểu tử ngươi đi theo Lư đại gia nhà ngươi a! Con lừa lại chồm người lên, vừa uốn éo cái mông, vừa dùng móng trước vỗ vỗ, quả thực đê tiện đến không cách nào hình dung nổi. Chu Hằng thu kiếm mà đứng, vẻ mặt tươi cười nói: – Ta chỉ đi ra ngoài! Con lừa

đen lập tức giống như đóng băng, động tác dừng lại, trong nháy mắt lại cà cà chạy tới trước mặt Chu Hằng nói: – Tiểu tử, mang bổn tọa ra ngoài, bổn tọa cao hứng nói không chừng sẽ tiện tay chỉ ngươi mấy chiêu, bảo đảm ngươi trở thành cao thủ đệ nhất thiên hạ! Chu Hằng cười ha ha, lại lắc lắc đầu, nói: – Nói cho ta biết lai lịch của ngươi, ta còn suy nghĩ một chút. – Cái gì, tiểu tử thúi ngươi dám uy hiếp bổn tọa? Con lừa đen lập tức giận dữ, móng trước chống đất, hai chân sau liền đá tới Chu Hằng. – Con lừa đen chết tiệt, quả nhiên đê tiện vô sỉ! Chu Hằng vội vàng tránh đi, chỉ thiếu chút nữa đã bị đá trúng ngực, hắn một kiếm cắt qua, khiến con lừa thúi nhanh chóng lui lại. – Sai, bổn tọa đang hảo tâm dạy ngươi! Con lừa đen này da mặt cực dày, không quan tâm nói. Đối mặt với con lừa đen lấy vô sỉ làm vinh quang này, Chu Hằng hoàn toàn không còn lời nào để nói, kiếm quang càng múa càng hung hiểm hơn. – Dừng tay! Dừng tay! Con lừa đen hét lớn: – Bổn tọa không rảnh so đo với ngươi! Chu Hằng cũng biết không làm gì được con lừa thúi này, thu hồi công kích, thừa dịp con lừa thúi âm hiểm này lại giơ chân đá tới.

Chương 39: Ra Khe Núi

Chu Hằng chưa từng nghĩ tới mình sẽ lại đi cãi nhau với một con lừa! Nhưng con lừa này thật sự quá đê tiện, đê tiện đến mức hắn không mắng mấy tiếng là không được! Mấy người Chu Hiến Minh vô sỉ đê tiện, nhưng ít ra còn giữ thể diện, nhưng con lừa này lại không cần mặt không cần mũi, phát huy một chữ tiện đến cực hạn. – Dừng tay! Dừng tay! Con lừa đen này giở lại trò cũ, lại đề nghị dừng tay, nhưng Chu Hằng sẽ không mắc mưu nữa, vung kiếm múa càng nhanh hơn. Chỉ là con lừa đen này cũng rất tài, không dùng Lăng Thiên Cửu Thức là không làm gì được. Nhưng chỉ cần Chu Hằng vận chuyển kiếm ý, con lừa đen này liền chạy nhanh hơn ăn trộm, ngay cả Hàn Vũ Liên cũng theo không kịp. Đánh hơn nửa canh giờ, hai bên đều thở dốc hồng hộc. – Tiểu tử, bổn tọa không rảnh dây dưa với ngươi, mau dẫn đại gia ra ngoài, bằng không bổn tọa cắn mất đầu của ngươi, gâu! Con lừa đen thè cái lưỡi dài nói. – Ngươi không phải là chó, học chó sủa làm gì! Chu Hằng nhanh chóng ổn định nhịp thở, hắn tiêu hao phân nửa chân nguyên lực, cũng tiêu hao thể lực kinh người, mệt đến mồ hôi nhỏ giọt trên trán. – Đại gia ta thích! Con lừa đen ngông nghênh nói, sau đó giơ cái chân lửa chỉ về phía Hàn Vũ Liên, nói: – Tiểu mỹ nữ, tới đây đấm lưng cho đại gia! Đúng là chưa thấy qua con lừa đê tiện xấu xa như vậy! – Khó trách bị người ta trấn áp, quá đê tiện bị người ta hận! Chu Hằng cười to nói. – Ngao… Con lừa đen tức giận rống lên: – Lư đại gia nhà ngươi là gặp tai bay vạ gió, đang ngủ liền bị tấm bia đá chết tiệt kia hút mất tu vi cả đời, bằng không với thực lực của bổn tọa, phun nước miếng cũng có thể đập chết các ngươi! Con lừa đê tiện này có vẻ như nổi giận thật, trừng con mắt gian ra thật to, còn nhe hai hàng răng trắng bóc, cắn vang tách tách. Không biết nó có nói thật hay không! Trong lòng Chu Hằng thì thầm, đối với những gì con lừa đê tiện này nói, không nên dễ tin tưởng: – Ngươi đê tiện như vậy, xứng

đáng bị hút chết! – Nhãi con, bổn đại gia muốn đá vỡ mông ngươi, để cho ngươi biết tại sao bông hồng lại đỏ! Con lừa đen không ra tay, chỉ vào Chu Hằng mà mắng, về mặt động khẩu thì sức chiến đấu của nó không hề kém cỏi. – Con lừa đê tiện, ngươi bị đè bên dưới đã bao lâu rồi? Chu Hằng thuận miệng hỏi. Con lừa đen lại không bị lừa, nhìn chằm chằm Chu Hằng một hồi, nói: – Tiểu tử thúi muốn giở trò mèo trước mặt bổn tọa, gài bổn tọa nói ra, còn non lắm! Những thứ này Lư đại gia nhà ngươi từ ba tuổi đã chơi chán rồi! – Mau mau dẫn Lư đại gia ra ngoài, bổn tọa muốn quét ngang tứ hợp bát hoang, trở thành bá chủ trên trời dưới đất! Nói một hồi, tính đê tiện của nó vẫn không đổi, dựng người lên, hai cái chân trước bày ra tư thế gồng mình khoe độ cường tráng, bộ lông đen phấp phới, làm người ta không thể nhìn thẳng được. Chu Hằng cùng Hàn Vũ Liên nhìn nhau, đều không nhịn được ngứa cả răng, tính đê tiện của con lừa này hoàn toàn làm mọi rung động bị phai nhạt, khiến người ta chỉ muốn treo nó lên đánh một trận. – Hai người các ngươi, nhìn thấy tư thế oai hùng vô địch của bổn tọa còn không mau quỳ bái? Con lừa đen dựa vào vách đá, một chân sau nhếch lên đặt lên vách, hai chân trước vắt ngang trước ngực, cái đuôi thì gãi ngực thật là phá tan phong cảnh. Đối mặt với con lừa đen toàn thân đê tiện này, Chu Hằng muốn tức giận cũng không biết trút ra chỗ nào, chỉ cảm thấy vô lực liên hồi. – Được rồi, ta dẫn con lừa tiện này ra ngoài! Chu Hằng suy nghĩ một lúc, gật đầu đồng ý. – Là Lư đại gia! Con lừa đen bất mãn kháng nghị. – Nhưng mà có điều kiện! Chu Hằng nói tiếp: – Rốt cuộc ngươi là thứ gì? – Bổn đại gia đương nhiên là là Hắc Lư Đại Thần chí cao vô thượng trên trời dưới đất! Con lừa đê tiện này không biết xấu hổ nói, còn đắc ý nghênh ngang vểnh chân lên cao hơn. – Làm sao ngươi biết nói? Hàn Vũ Liên xen vào, đây là chỗ cổ quái nhất, chưa từng nghe qua có yêu thú nào có thể phun tiếng người, điều này đúng là lật đổ mọi thường thức. – Bổn tọa là kỳ thú thiên địa sinh thành, là tồn tại trên mọi tồn tại, có thể nói chuyện cũng đâu có gì ngạc nhiên! Con lừa đen tiếp tục ngông nghênh nói, vẻ mặt đê tiện làm người ta nhìn mà trong lòng khó chịu. – Nhìn sao cũng là một con lừa bình thường! Chu Hằng nhìn con lừa này từ trên xuống dưới, liên tục lắc đầu. – Tiểu tử thúi, bổn tọa đã nói trăm lần, vạn lần, bổn tọa là kỳ thú thiên địa! Con lừa đen tức muốn điên nói

– Vậy sao ngươi bị người ta trấn áp? – Xì, đó là bổn đại gia xúi quẩy, vốn đang bế quan trong này, không ngờ lúc đó không bị tên nào xây dựng một cái đại trận, thiếu chút nữa hút khô bổn tọa! Con lừa đen tràn đầy tức giận nói, bộ dáng cực kỳ khó chịu. Có khả năng lời này là thật. – Con lừa đê tiện, ngươi bị trấn áp lâu như vậy, có biết rốt cuộc đây là chỗ nào? – Là Thần Lư đại nhân vô thượng! Con lừa đen cắn răng nghiến lợi nói, một chân đá vào vách núi. – Bổn tọa cũng không biết, chỉ biết là nơi này rất là tà! Con lừa đê tiện này cũng không biết ư? Chu Hằng lắc đầu, nói với Hàn Vũ Liên: – Hàn sư tỷ, chúng ta ra ngoài thôi! – Ừ! Hàn Vũ Liên đương nhiên không có ý kiến gì với chuyện này, ở trong này tính mạng nàng nằm trong tay Chu Hằng, không có hắn dẫn đường, cả đời nàng cũng không ra được, có ai lại chịu ký gửi tính mạng mình trên tay người khác? Hai người một lừa xuất phát đi ra, tiến vào trong tầng sương mù. – Ta nói con lừa đê tiện, ngươi đã là con lừa, để cho ta ngồi lên thì sao? – Bổn tọa cắn chết ngươi! – …… Ngươi không phải là chó! – Bổn tọa thích vậy, ngươi có thể làm gì được bổn tọa? Trong lúc cãi nhau, hai người một lừa nhanh chóng ra khỏi khe núi. – Oa ha ha ha! Cuối cùng bổn tọa ra rồi! Chỉ là một cái mê cốc, làm sao có thể nhốt được Lư đại gia nhà ngươi, ha ha ha! Con lừa đen cười to một lúc, đột nhiên vung bốn vó bỏ chạy, nhanh như gió thổi, nháy mắt không thấy tung tích. Con lừa đê tiện này đúng là biết qua sông dỡ cầu, ngay cả một tiếng cảm ơn cũng không để lại! – Hàn sư tỷ, Chu sư đệ! Lúc này, Mao Hiền Chí cùng Lục Thanh ở gần đó chạy đến, nhìn thấy hai người Chu Hằng liền như trút được gánh nặng. – Đúng rồi, vừa nãy hình như ta còn nghe được tiếng của một người khác, là người trong khe núi ư? Lục Thanh hỏi. Hai người này cũng không nhìn thấy con lừa đen kia. Hàn Vũ Liên lắc đầu, con lừa có thể mở miệng nói chuyện, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, chính tai nghe nói, ai mà tin lại có chuyện đó? Nàng nói: – Nào có ai khác, chỉ có ta cùng Chu sư đệ! Hai người Lục Thanh cũng không hoài nghi chuyện này, mặc dù cái giọng quái lạ kia không hợp với Chu Hằng và Hàn Vũ Liên, nhưng khe núi này thật là quá quỷ dị, nghe nhầm cũng không kỳ quái. – Chu sư đệ, ngươi, ngươi, ngươi…

Luyện Thể tầng chín! – Con lừa đê tiện, ngươi bị đè bên dưới đã bao lâu rồi? Chu Hằng thuận miệng hỏi. Con lừa đen lại

không bị lừa, nhìn chằm chằm Chu Hằng một hồi, nói: – Tiểu tử thúi muốn giở trò mèo trước mặt bổn tọa, gài bổn tọa nói ra, còn non lắm! Những thứ này Lư đại gia nhà ngươi từ ba tuổi đã chơi chán rồi! – Mau mau dẫn Lư đại gia ra ngoài, bổn tọa muốn quét ngang tứ hợp bát hoang, trở thành bá chủ trên trời dưới đất! Nói một hồi, tính đê tiện của nó vẫn không đổi, dựng người lên, hai cái chân trước bày ra tư thế gồng mình khoe độ cường tráng, bộ lông đen phấp phới, làm người ta không thể nhìn thẳng được. Chu Hằng cùng Hàn Vũ Liên nhìn nhau, đều không nhịn được ngứa cả răng, tính đê tiện của con lừa này hoàn toàn làm mọi rung động bị phai nhạt, khiến người ta chỉ muốn treo nó lên đánh một trận. – Hai người các ngươi, nhìn thấy tư thế oai hùng vô địch của bổn tọa còn không mau quỳ bái? Con lừa đen dựa vào vách đá, một chân sau nhếch lên đặt lên vách, hai chân trước vắt ngang trước ngực, cái đuôi thì gãi ngực thật là phá tan phong cảnh. Đối mặt với con lừa đen toàn thân đê tiện này, Chu Hằng muốn tức giận cũng không biết trút ra chỗ nào, chỉ cảm thấy vô lực liên hồi. – Được rồi, ta dẫn con lừa tiện này ra ngoài! Chu Hằng suy nghĩ một lúc, gật đầu đồng ý. – Là Lư đại gia! Con lừa đen bất mãn kháng nghị. – Nhưng mà có điều kiện! Chu Hằng nói tiếp: – Rốt cuộc ngươi là thứ gì? – Bổn đại gia đương nhiên là là Hắc Lư Đại Thần chí cao vô thượng trên trời dưới đất! Con lừa đê tiện này không biết xấu hổ nói, còn đắc ý nghênh ngang vểnh chân lên cao hơn. – Làm sao ngươi biết nói? Hàn Vũ Liên xen vào, đây là chỗ cổ quái nhất, chưa từng nghe qua có yêu thú nào có thể phun tiếng người, điều này đúng là lật đổ mọi thường thức. – Bổn tọa là kỳ thú thiên địa sinh thành, là tồn tại trên mọi tồn tại, có thể nói chuyện cũng đâu có gì ngạc nhiên! Con lừa đen tiếp tục ngông nghênh nói, vẻ mặt đê tiện làm người ta nhìn mà trong lòng khó chịu. – Nhìn sao cũng là một con lừa bình thường! Chu Hằng nhìn con lừa này từ trên xuống dưới, liên tục lắc đầu. – Tiểu tử thúi, bổn tọa đã nói trăm lần, vạn lần, bổn tọa là kỳ thú thiên địa! Con lừa đen tức muốn điên nói. – Vậy sao ngươi bị người ta trấn áp? – Xì, đó là bổn đại gia xúi quẩy, vốn đang bế quan trong này, không ngờ lúc đó không bị tên nào xây dựng một cái đại trận, thiếu chút nữa hút khô bổn tọa! Con lừa đen tràn đầy tức giận nói, bộ dáng cực kỳ khó chịu. Có khả năng lời này là thật. – Con lừa đê tiện, ngươi bị trấn áp lâu như vậy, có biết rốt cuộc đây là chỗ nào? – Là Thần

Lư đại nhân vô thượng! Con lừa đen cắn răng nghiến lợi nói, một chân đá vào vách núi. – Bổn tọa cũng không biết, chỉ biết là nơi này rất là tà! Con lừa đê tiện này cũng không biết ư? Chu Hằng lắc đầu, nói với Hàn Vũ Liên: – Hàn sư tỷ, chúng ta ra ngoài thôi! – Ừ! Hàn Vũ Liên đương nhiên không có ý kiến gì với chuyện này, ở trong này tính mạng nàng nằm trong tay Chu Hằng, không có hắn dẫn đường, cả đời nàng cũng không ra được, có ai lại chịu ký gửi tính mạng mình trên tay người khác? Hai người một lừa xuất phát đi ra, tiến vào trong tầng sương mù. – Ta nói con lừa đê tiện, ngươi đã là con lừa, để cho ta ngồi lên thì sao? – Bổn tọa cắn chết ngươi! – …… Ngươi không phải là chó! – Bổn tọa thích vậy, ngươi có thể làm gì được bổn tọa? Trong lúc cãi nhau, hai người một lừa nhanh chóng ra khỏi khe núi. – Oa ha ha ha! Cuối cùng bổn tọa ra rồi! Chỉ là một cái mê cốc, làm sao có thể nhốt được Lư đại gia nhà ngươi, ha ha ha! Con lừa đen cười to một lúc, đột nhiên vung bốn vó bỏ chạy, nhanh như gió thổi, nháy mắt không thấy tung tích. Con lừa đê tiện này đúng là biết qua sông dỡ cầu, ngay cả một tiếng cảm ơn cũng không để lại! – Hàn sư tỷ, Chu sư đệ! Lúc này, Mao Hiền Chí cùng Lục Thanh ở gần đó chạy đến, nhìn thấy hai người Chu Hằng liền như trút được gánh nặng. – Đúng rồi, vừa nãy hình như ta còn nghe được tiếng của một người khác, là người trong khe núi ư? Lục Thanh hỏi. Hai người này cũng không nhìn thấy con lừa đen kia. Hàn Vũ Liên lắc đầu, con lừa có thể mở miệng nói chuyện, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, chính tai nghe nói, ai mà tin lại có chuyện đó? Nàng nói: – Nào có ai khác, chỉ có ta cùng Chu sư đệ! Hai người Lục Thanh cũng không hoài nghi chuyện này, mặc dù cái giọng quái lạ kia không hợp với Chu Hằng và Hàn Vũ Liên, nhưng khe núi này thật là quá quỷ dị, nghe nhầm cũng không kỳ quái. – Chu sư đệ, ngươi, ngươi, ngươi…. Luyện Thể tầng chín!

Chương 40: Đứng Đầu Ngoại Môn

ngày 31.1.2023 cHỜ AD RỬA MẶT XONG RỒI LÊN 20 CHƯƠNG TIẾP NHA…. Ngày đầu tiên mỗi tháng trước giờ luôn là ngày náo nhiệt nhất Cửu Linh Tông, bởi vì chỉ có ngày này, các đệ tử ngoại môn hùng tâm bừng bừng mới có thể phát động khiêu chiến 10 người mạnh nhất, phấn đấu vì tiền đồ của mình. Địa điểm khiêu chiến đặt ở Luyện Võ Trường trong tông môn, quy mô khá là lớn, đủ cho võ giả phát huy toàn bộ chiến lực. Võ giả tôn trọng cường giả, khiêu chiến như vậy tự nhiên sẽ thu hút vô số người tới xem, quan sát cũng sẽ có chỗ tốt để tăng lên thực lực của mình. Từ mờ sáng Chu Hằng đã sớm đến, ánh mắt quét qua, chỉ thấy bốn người Khổng Tường cộng thêm 6 khuôn mặt xa lạ xếp thành một hàng ngang, ngồi ở bên cạnh Luyện Võ Trường, trên mặt mỗi người đều mang theo biểu tình tràn đầy ngạo khí. – Nghe nói Mã Vân Long vừa mới bế quan đi ra, thực lực lại tăng lên một đoạn, lần này có thể sẽ trực tiếp khiêu chiến Tỉnh Thiên! – Dường như Quách Cương cũng luyện Đại Vô Ý Quyền Pháp đến tầng thứ năm, mục tiêu thẳng ngay đứng đầu ngoại môn! – Xì, Tỉnh Thiên đã ngồi vững vàng đứng đầu ngoại môn suốt một năm, ai có thể đẩy hắn rời khỏi ghế? – Không sai, ta thấy chỉ có chờ đến sau khi Tỉnh Thiên tiến vào Luyện Huyết Cảnh, Mã Vân Long cùng Quách Cương mới có tư cách tranh giành vị trí thứ nhất! – Này, đừng quên Chu Hằng, tên này ngày đầu vào tông đã dạy cho đám người Khổng Tường một trận, mấy ngày trước lại có được kỳ ngộ, tăng lên đến Luyện Thể tầng chín! – Tiểu tử kia chỉ là ỷ vào thân pháp huyền diệu, nói chiến lực chân thật còn chưa chắc là đối thủ của Khổng Tường! Xung quanh một mảnh xì xào ầm ĩ, nói lên quan điểm của mình, nhưng cùng thống nhất, là mọi người cũng không coi trọng lần này Chu Hằng có thể trở thành con tốt đen đột phá. Chu Hằng nhìn về phía 10 người Khổng Tường, Khổng Tường xếp hạng dưới chót ngồi ở ngoài cùng bên phải, như vậy người đầu tiên bên

trái sẽ chính là đứng đầu ngoại môn Tỉnh Thiên! Đây là một thanh niên khoảng 18 tuổi, bộ dáng rất là bình thường, cặp mắt luôn híp lại, có vẻ rất không tinh thần. Nhưng Chu Hằng chỉ nhìn hắn chưa quá 1 giây, hắn lập tức có cảm ứng, ngẩng đầu liếc nhìn Chu Hằng một cái, sau đó lại lười biếng cúi đầu, không chút để ý. Ngoại môn đệ nhất nhân, quả nhiên bất phàm. Trong mắt của Chu Hằng chỉ có một mình Tỉnh Thiên, nếu muốn khiêu chiến, vậy chọn mạnh nhất! Làm một võ giả thì phải có tấm lòng vô địch cùng cấp, hiện tại hắn cùng là Luyện Thể tầng chín, tự nhiên hoàn toàn không có gì phải sợ. Không bao lâu sau, chỉ thấy một lão già áo xanh bước ra, nói: – Lão phu Ngả Tùng Đào, là trọng tài ngày khiêu chiến lần này, dựa theo quy củ, trước khi mặt trời lặn, tất cả đệ tử ngoại môn đều có thể phát ra khiêu chiến, bắt đầu đi! Dứt khoát như vậy. Ánh mắt Chu Hằng căng thẳng, hắn biết chỉ có cường giả Tụ Linh Cảnh mới có thể đảm nhiệm trọng tài, bởi vậy Ngả Tùng Đào này đương nhiên là tồn tại Tụ Linh Cảnh! Nhưng nhìn từ bề ngoài, lại không có chỗ nào khác lạ, bình thường như lão già bình thường. Tụ Linh Cảnh cùng Luyện Thể Cảnh là khác biệt về chất, còn dùng ánh mắt thường là không được. Đây là cường giả Tụ Linh Cảnh đầu tiên mà Chu Hằng gặp được, đáng tiếc không nhìn ra được đối phương có chỗ nào khác lạ. – Ta tới! Bỗng nghe một tiếng quát to, Thạch Thanh Phong nhảy xuống khán đài. – Ta muốn khiêu chiến Khổng Tường! Tên này bị Khổng Tường một quyền đánh bại, trong lòng uất nghẹn, không đợi được muốn đánh bại Khổng Tường để bù đắp thể diện. Khổng Tường dựng người lên, toát ra một tia cười châm chọc, nói: – Ngươi tu luyện 10 năm nữa cũng không phải đối thủ của ta, rác rưởi chính là rác rưởi! – Khốn kiếp! Thạch Thanh Phong giận dữ gầm lên, lập tức phát động tiến công. Bùm bùm bùm, hai bên đại chiến

Không thể phủ nhận, trong 20 ngày này Thạch Thanh Phong có được tiến bộ nhảy vọt, nhưng như thế vẫn còn xa mới đủ, đánh đến hơn 50 chiêu hắn liền bị Khổng Tường đánh ra khỏi Luyện Võ Trường. Thất bại! Dựa theo quy củ, mặc kệ khiêu chiến thành công hay là thất bại, đương sự đều có được thời gian nghỉ ngơi 20 phút, tránh cho bất công xa luân đại chiến. Cho nên, nếu còn ai muốn khiêu chiến Khổng Tường, vậy người đó phải đợi thêm 20 phút nữa. Thực lực 10 người mạnh nhất ngoại môn theo xếp hạng mà tăng lên, muốn khiêu chiến,

tự nhiên phải bóp "quả thị mềm". Đa số ánh mắt mọi người đều nhắm vào người Khổng Tường, sẽ không đi khiêu chiến người khác, bởi vậy xuất hiện im lặng ngắn ngủi. – Ta muốn khiêu chiến Cổ U! Một bóng người tung bay lên sân, mắt hạnh mũi ngọc, vô cùng xinh đẹp, đó là Trầm Tâm Kỳ. – Không phải chứ, vừa lên liền khiêu chiến Cổ U, đó là xếp hạng sáu mà – Nghe nói Trầm sư muội là cháu gái của Trầm Lạc Hà trưởng lão, người ta có nắm chắc này! – Khè, vậy không phải là dòng chính nhất mạch Thiên Trụ trưởng lão? – Xem tiếp đi! Cổ U bị điểm danh đáp lời xuống sân, chiến đấu với Trầm Tâm Kỳ. Thực lực hai người không chênh lệch bao nhiêu, đánh chừng nửa tiếng mới phân ra thắng thua, Trầm Tâm Kỳ thắng một chiêu nhỏ mà kết thúc. Như vậy, Trầm Tâm Kỳ thành công chiếm cứ vị trí thứ sáu, còn Cổ U lọt khỏi nhóm 10, phải đánh trở lại lần nữa. Bên này, Khổng Tường cũng nghỉ ngơi xong, lại tiếp nhận khiêu chiến của người khác, vẫn thành công giữ được vị trí dưới mông

Tuy nhiên, Cổ U tự nhiên sẽ không cam lòng, hắn không thể tái chiến Trầm Tâm Kỳ trong cùng ngày, nhưng có thể khiêu chiến mấy người Khổng Tường, có nghĩa là ít nhất người trong bảy hạng đầu sẽ phải thay đổi. Chu Hằng chờ đến phiền, nhắm ngay một lúc trống nhảy xuống, hô: – Ta muốn khiêu chiến Tỉnh Thiên! Vừa lên tiếng, toàn trường một mảnh im lặng, sau đó là một trận tiếng cười. – Người này, ngay cả quy củ khiêu chiến cũng không biết rõ! – Ba hạng đầu chỉ có người trong nhóm 10 mới được khiêu chiến! Chu Hằng thế mới biết mình phạm phải trò cười, nhưng hắn cũng không để ý, ánh mắt quét qua, nói: – Vậy trước tiên đánh hạng bốn! Hạng bốn? Tên này ngay cả ai xếp hạng bốn cũng không biết, trong mắt chỉ có hạng nhất thôi! Cuồng, đủ cuồng! – Hắc, mấy ngày qua ta cũng mãi nghe nói tới tên của ngươi, vừa lúc muốn xem rốt cuộc ngươi có năng lực gì! Trong tiếng cười lạnh, một thiếu niên cao to đạp bước đi ra, một chân đạp xuống, cả Luyện Võ Trường cũng rung chuyển. Đương nhiên đây là hắn cố ý, nhưng có thể làm được như vậy cũng đủ chứng tỏ hắn không tầm thường. – Tên ta là Phí Thanh, nhớ kỹ! Thiếu niên kia đi ra liền tung một quyền mạnh, hung hăng đánh về phía Chu Hằng. Ở ở Luyện Võ Trường có thể ra tay toàn lực, trọng tài sẽ ngăn cản vào lúc nguy cấp, cường giả Tụ Linh Cảnh tự nhiên có năng lực đó! – Trước nay ta không có thói quen nhớ

tên bại tướng dưới tay! Chu Hằng không có dùng binh khí, chỉ thi triển Phi Vân Bộ, trực tiếp lách ra bên dưới đối phương, tay phải co lại, đánh ra! Bùm! Thân thể cao lớn của Phí Thanh lập tức bị đánh bay vụt lên, lăn đùng ra đất, ụa một cái phun máu, chống người muốn bò dậy, lại lập tức ngã xuống, mất tri giác. Một quyền! Chỉ vẻn vẹn một quyền liền đánh gục Phí Thanh! Khè, thực lực này quả thật đủ để khiêu chiến Tỉnh Thiên! Luyện Thể tầng chín không có thần kỳ, trong ngoại môn đạt tới tầng thứ này cũng chừng hơn 40 người, nhưng một chiêu có thể đánh ngã võ giả cùng cấp, vậy chỉ có 10 người mạnh nhất mới làm được! Nhưng bây giờ ngay cả người xếp hạng 4 trong 10 người mạnh nhất cũng bị một quyền đánh gục, suy ra thực lực Chu Hằng đạt đến trình độ đáng sợ cỡ nào? Mọi người hồi tưởng lại quá trình chiến đấu vừa rồi, Chu Hằng không dùng chiêu thuật hoa hòe gì, càng không dùng võ kỹ gì, chỉ là dứt khoát gọn gàng tới gần người, ra đòn, hóa phức tạp thành đơn giản, lưu loát như mây bay. Bọn họ càng hồi tưởng, càng cảm thấy động tác này vô cùng động tác đơn giản ảo diệu, từ đó có thể thu được vô số dẫn dắt. Chu Hằng liếc nhìn Tỉnh Thiên, giành được chỗ ngồi của Phí Thanh – dựa theo quy củ, hắn nhất định phải đợi thêm 20 phút nữa mới có thể chiến đấu tiếp. – Không coi ai ra gì! Quách Cương hừ lạnh một tiếng. – Chẳng qua là thắng một tên rác rưởi xếp hạng bốn mà thôi – Tiểu tử, vị trí thứ nhất là của ta, đừng có si tâm mộng tưởng, ngoan ngoãn ngồi ở chỗ của ngươi đi! Mã Vân Long cũng lạnh lùng nói. Hai người bọn họ đều bị Chu Hằng hoa lệ không nhìn, trong lòng tự nhiên cực kỳ khó chịu. Chu Hằng ngay cả đầu cũng không nhấc lên, mắt nhìn mũi, mũi hướng tim, thầm nghĩ nếu như có con lừa tiện kia ở đây, không biết sẽ làm hai người này tức giận đến cỡ nào. Bên này, Cổ U cũng phát động khiêu chiến Vi Kim Bình xếp hạng 7, thành công thay thế vị trí của đối phương. Còn Vi Kim Bình tự nhiên không cam lòng bị loại, nếu Phí Thanh tỉnh lại, cũng sẽ không bỏ qua xếp hạng nhóm 10, cho nên sẽ có náo nhiệt rồi. 20 phút, Chu Hằng nhẹ nhàng xuống sân, chắp tay với Tỉnh Thiên, hô: – Tỉnh sư huynh, ta muốn khiêu chiến ngươi! Toàn trường lập tức một mảnh tĩnh lặng, tràn đầy mong chờ. Tỉnh Thiên là một truyền thuyết ở Cửu Linh Tông! Có thể nói hắn là đại tài trưởng thành trễ, trước 14 tuổi còn lưu lạc, được một lão nhân tông môn thu nhận, khi đó không coi là đệ tử chính

thức. Nhưng ngắn ngủi 3 năm sau, hắn liền tiến vào Luyện Cốt Cảnh, được tông môn chính thức thu làm đệ tử. 18 tuổi đạt đến Luyện Thể tầng chín, sau đó đột nhiên phát lực đánh vào 10 người mạnh nhất ngoại môn, hơn nữa trực tiếp chiếm ghế hạng nhất, vẫn bảo trì cho đến giờ! Một năm sau, Chu Hằng cũng dùng tư thế tương tự đánh vào nhóm 10 người mạnh nhất, đồng thời chỉ kiếm vào hạng nhất, đây cũng là soạn ra một truyền kỳ mới, hay là Tỉnh Thiên tiếp tục duy trì truyền thuyết bất bại của hắn? Làm sao không khiến người ta mong chờ! Tỉnh Thiên đứng lên, mỉm cười với Chu Hằng, chỉ vào chỗ ngồi, nói: – Đây là của ngươi! Toàn trường ồ lên! Cái này là xảy ra chuyện gì, không chiến mà lui, đây là Tỉnh Thiên ư? Chu Hằng đầu tiên là sửng sốt, sau đó chắp tay cười nói: – Chúc mừng Tỉnh sư huynh! Chúc mừng? Chúc mừng cái đầu ngươi đó! Tiểu tử này được tiện nghi còn khoe mẽ, lại bắt đầu nói mát châm chọc nữa! – Ta đột phá Luyện Huyết Cảnh, còn chưa kịp báo cho tông môn đã bị kéo đến đây! Tỉnh Thiên chủ động giải thích: – Hôm nay mặc kệ là ai khiêu chiến, ta đều không thể ứng chiến! Luyện Huyết Cảnh! Khè, 19 tuổi Luyện Huyết Cảnh đó, đúng thật là đáng sợ! Quét khắp cả Cửu Linh Tông, cho dù là những cường giả Tụ Linh Cảnh cao cao tại thượng, nhưng có mấy người đột phá được Luyện Huyết Cảnh lúc mới 19 tuổi? Chu Định Hải được coi là thiên tài mạnh nhất trăm năm lịch sử Chu gia, nhưng tiến vào Luyện Huyết Cảnh cũng đã quá 30! Luyện Huyết, Luyện Cốt, cánh cửa này xưa nay chặn đứng không biết bao nhiêu người! Tiền đồ mênh mông! – Chúc mừng Tỉnh sư huynh! Mọi người đều lớn tiếng hô lên, 19 tuổi Luyện Huyết Cảnh đó, đặt tới chỗ nào cũng là thiên tài trong thiên tài, ngay cả Hắc Thủy Điện biết được cũng sẽ không để ý thể diện tới cướp đi? Tỉnh Thiên mỉm cười, xoay mình hành lễ chào Ngả Tùng Đào, nói: – Ngả trưởng lão, Tỉnh Thiên cáo lui trước! – Đi đi! Ngả Tùng Đào vuốt râu dài, vẻ mặt mỉm cười hài lòng. Bác sĩ thiên tài xuyên không thành đích nữ Tướng phủ, bị ép gả cho Nhiếp chính vương, trong hiểm nguy trùng trùng tìm được chân tìnhVị thiếu gia danh giá nhưng bệnh tật mỗi năm lấy 1 người vợ, ai cũng qua đời đầy bí ẩn. Mà người vợ thứ 7 lại là một biến số không ngờ!Lấy cô chỉ vì liên hôn gia tộc, anh mặc sức ăn chơi để rồi ngày cô rời đi cũng là lúc bắt đầu câu chuyện truy thê hỏa táng tràng của đại thiếu gia!Bị Hệ Thống ấn chọn, xuyên

vào quần chúng, bị tác giả dí bút giết chết, hòng đem bí mật con ruột bà ta chôn xuống mồ, nhưng cô phải vùng lên!

Chương 41: Lựa Chọn Võ Kỹ

Không ai ngờ tới, vốn là một trận long tranh hổ đấu nhưng lại kết thúc như vậy! Quách Cương cùng Mã Vân Long vừa đố kỵ lại hối hận! Đối tượng mà vẫn luôn bị bọn họ coi là phải vượt qua đột nhiên tiến vào Luyện Huyết Cảnh, ném bọn họ ở xa xa đằng sau, vậy làm sao không khiến bọn họ ghen tỵ đến phát cuồng! Mà cơ hội không đánh vẫn thắng lại bị Chu Hằng cầm mất, làm sao không khiến bọn họ hối hận? Hiện tại, còn muốn khiêu chiến Chu Hằng! Khiêu chiến một tên người mới gia nhập tông môn, như thế có thắng cũng chẳng có sức thuyết phục gì! – Chu Hằng, ta khiêu chiến ngươi! Mã Vân Long lập tức nhảy ra trước tiên, bởi vì trước đó Chu Hằng không có giao chiến, thời gian nghỉ ngơi 20 phút tự nhiên cũng không cần. Chu Hằng cũng không nói gì, chỉ ngoắc tay một cái. – Tiểu tử cuồng ngạo! Mã Vân Long giận dữ gầm lên, đạp bước đi ra. Có thể xếp hạng 3, thực lực Mã Vân Long rất bất phàm, gần đạt đến cực hạn Luyện Thể tầng chín, suýt soát có chiến lực Luyện Huyết Cảnh. Đáng tiếc, là ngay cả cao thủ Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong mà Chu Hằng cũng đã đấu qua, võ giả cùng cấp thì có người nào lọt được vào mắt hắn? Hắn không sử dụng Phi Vân Bộ, mà là đột kích chính diện, từng chiêu chọi cứng với Mã Vân Long. Bùm! Bùm! Bùm! Quả đấm của Chu Hằng liên tiếp đánh tan phòng thủ của Mã Vân Long, đánh vào trên người đối phương. Nhưng thanh niên cao to này như gấu lớn hình người, đả kích như thế hoàn toàn không cách nào tổn thương được đến hắn! – Ha ha ha! Ta tu luyện Thiết Bích Công, hiện giờ đã đạt đến tầng thứ sáu, cả người cứng rắn như sắt, chỉ nói phòng ngự, trong ngoại môn không ai có thể sánh bằng!Mã Vân Long cười ha hả. – Thân pháp của ngươi quả thật quỷ dị, đáng tiếc là gặp phải phòng thủ tuyệt đối của ta, ngươi có thể làm được gì! – Cái gì, Thiết Bích Công tầng thứ sáu! – Khè, đây có thể coi là cực hạn của Luyện Thể tầng chín, nghe nói chỉ có đạt tới Luyện Thể tầng

mười mới tu luyện được tầng thứ bảy! – Đồng dạng, Thiết Bích Công tầng thứ sáu ở trong Luyện Thể tầng chín cũng là phòng ngự tuyệt đối, không ai có thể rung chuyển! – Nếu như Tỉnh Thiên sư huynh không tiến vào Luyện Huyết Cảnh, vậy có thể phá được không? – Chu Hằng vốn có sở trường thân pháp, lần này gặp phải khắc tinh rồi!- Hắc hắc, chỗ ngồi còn chưa ấm mông liền phải đổi chỗ rồi! Mọi người lại xì xào bàn tán, mỗi người đều có vẻ kinh ngạc, không ngờ tới Mã Vân Long cũng là yêu nghiệt, tuy rằng không so sánh được với Tỉnh Thiên, nhưng cũng không thua kém bao nhiêu. Chu Hằng toát ra cười nhạt, nói: – Vậy thì chưa chắc! – Chỉ biết nói cho sướng mồm, vậy tới đây phá Thiết Bích Công của ta xem! Mã Vân Long cười ha hả, hai đấm vung lên như hai cây chùy lớn, hung hăng đánh xuống Chu Hằng. Dưới tác dụng của Thiết Bích Công, nắm tay của hắn biến thành màu tối đen, như biến thành khối sắt! – Tới đây, tiểu tử, ta sẽ đập bẹp xương của ngươi! Trong lòng Chu Hằng bình lặng như gương, hắn nhìn chằm chằm Mã Vân Long, kiếm ý Lăng Thiên Cửu Thức sôi trào trong lòng, phát ra uy thế đáng sợ. Tâm linh Mã Vân Long không khỏi bị ảnh hưởng, tuy rằng không có ngừng trệ động tác rõ ràng, nhưng lực phản ứng lại chậm nửa nhịp. Ở trong mắt hắn, Chu Hằng như Thần linh trên cao, chí cao vô thượng. – Lòng ta vô địch! Mã Vân Long hét lớn, hai mắt trở nên đỏ sẫm, khí thế không giảm lại tăng, bùng phát ra chiến lực càng mạnh hơn dưới áp lực lớn của Chu Hằng. Chu Hằng không khỏi thầm khen, đây mới thật sự là võ giả, đối mặt với kẻ địch mạnh cũng không sợ hãi, ngược lại chiến ý càng tăng. Mặc dù Chu Hiến Minh là cao thủ Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong, nhưng chỉ nói riêng ý chí vững chắc, vẫn là Mã Vân Long cao hơn một bậc! Không hổ là đệ tử Cửu Linh Tông! Nhưng, vậy thì sao chứ? Chu Hằng không ngừng vung nắm đấm, mỗi một đấm đều xuyên qua phòng thủ của Mã Vân Long, đánh lên người đối phương. Nhưng đối mặt với thân thể như sắt thép, lạ chấn cho nắm tay da tróc thịt bong, chảy máu đầm đìa. – Ngươi không làm gì được ta! Mã Vân Long tràn đầy tin tưởng, mục tiêu hắn muốn vượt qua là Tỉnh Thiên, tiểu tử này tính là cái gì! Chu Hằng không nói, chỉ là tập trung lực lượng vào nắm đấm, không ngừng công kích. Lực phòng ngự của Mã Vân Long quả thật mạnh mẽ, nhưng chiêu thức phòng thủ lại không có chút tác dụng gì ở trước mặt Chu Hằng. Hắn

cũng không quan tâm, ỷ vào thân thể cứng như sắt, mạnh mẽ chịu công kích của Chu Hằng mà lấn tới. Bùm bùm bùm, nắm đấm không ngừng công kích, giống như đang diễn tấu một khúc nhạc. – Từ bỏ đi, ngươi đã xác định chỉ có thể thất bại! Mã Vân Long cười to nói, chiếc ghế hạng nhất ngày càng gần hắn

Đáng tiếc, hắn không phải đánh bại Tỉnh Thiên mà bước lên, có chút không được hoàn mỹ. "Phụt…" Đột nhiên bước chân của hắn khựng lại, phun mạnh một ngụm máu, nhuộm ướt cả vạt áo trước ngực. Mã Vân Long cúi đầu nhìn xuống, vẻ mặt toát ra khó tin, lại ngẩng đầu nhìn Chu Hằng, thân thể không khống chế ngã ngửa ra sau, bùm một cái tung lên bụi mù trời. – Sao lại thế này, sao mà Mã Vân Long lại thua? – Không phải hắn có Thiết Bích Công tầng thứ sáu hay sao? – Chẳng lẽ Chu Hằng có được lực sát thương Luyện Huyết Cảnh? Trong tiếng bàn tán ầm ĩ, Ngả Tùng Đào đứng dậy, giơ tay ra hiệu mọi người yên lặng, tuyên bố: – Trận chiến này, Chu Hằng thắng lợi! – Chu Hằng không có được chiến lực Luyện Huyết Cảnh, mà là mỗi một đấm của hắn đều đánh vào cùng một vị trí trên người Mã Vân Long. Lực lượng không ngừng tích lũy, xuyên thấu phòng ngự Thiết Bích Công, tạo thành tổn thương bên trong lên Mã Vân Long! Nghe hắn giải thích như thế, mọi người mới bừng tỉnh hiểu ra, nhưng phương pháp phá giải này có thể phục chế được ư? Mã Vân Long không phải con rối, có thể mặc kệ cho người ta đánh, ngoài tên biến thái như Chu Hằng này, ai có thể liên tục đánh trúng hắn nhiều đấm như vậy, lại còn phải đánh vào cùng một vị trí? Nói tới Mã Vân Long cũng rất oan, nếu không phải hắn tự tin như vậy, chỉ cần hơi bảo hộ một chút, phân tán lực đánh bị trúng, như vậy dựa vào phòng ngự của Thiết Bích Công, Chu Hằng căn bản không thể nào làm hắn bị thương. Tiếp tục tiến hành. 20 phút sau, Quách Cương cũng không phát ra khiêu chiến Chu Hằng, giống như tự nhận mình không đánh lại, làm mọi người khó tránh khỏi một hồi kinh ngạc. Ngay cả Quách Cương cũng từ bỏ, vậy càng không có ai đui mù, đợi cho đến khi mặt trời lặn, xếp hạng mới của 10 người mạnh nhất ngoại môn sinh ra. Tăng thêm 2 khuôn mặt mới – Chu Hằng cùng Trầm Tâm Kỳ, hơn nữa không phải miễn cưỡng xen vào nhóm 10, một người hạng 6, một người giành lấy hạng nhất, thật là làm người ta không thể ngờ tới. Nhưng kinh người hơn vẫn là Tỉnh Thiên,

Luyện Huyết Cảnh 19 tuổi thậm chí còn kinh động cao tầng Cửu Linh Tông, nghe nói có mấy vị trưởng lão tư cách lâu năm muốn giành nhau thu hắn làm đệ tử, vì thế còn thiếu chút đánh nhau. Ở Cửu Linh Tông, bước vào Tụ Linh Cảnh sẽ có thể làm trưởng lão, nhưng Tụ Linh Cảnh còn chia làm 3 trọng thiên, giữa mỗi một tiểu cảnh giới dù không có chênh lệch trên trời dưới đất, nhưng cũng không kém bao nhiêu

Tụ Linh nhất trọng thiên làm sao có thể đặt ngang hàng với Tụ Linh nhị trọng thiên? Bởi vậy, cùng là trưởng lão, còn phải căn cứ mấy trọng thiên để xếp bối hạng, trưởng lão thiếu chút nữa đánh nhau vì Tỉnh Thiên, chính là đại năng Tụ Linh tam trọng thiên! Chu Hằng không hề để trong lòng, hắn chỉ cần phải hoàn thành tích lũy Luyện Thể tầng chín, cửa ải Luyện Huyết Cảnh cũng không có khả năng làm khó được hắn. Tỉnh Thiên chẳng qua là đi sớm hơn hắn một bước mà thôi. 10 người mạnh nhất ngoại môn quả nhiên đãi ngộ không thể so sánh với những người khác, mỗi ngày có cung cấp thịt yêu thú, 1 tháng còn cung cấp 15 viên Tụ Nguyên Đan, tính toán ra là 3000 bạc, quả thật đốt tiền. Hơn nữa, còn một điểm trọng yếu, chính là có thể đi Tàng Thư Các chọn lựa một môn võ kỹ! Thiết Bích Công của Mã Vân Long chính là từ đây mà ra. Tuy rằng Chu Hằng có được Phi Vân Bộ, Lăng Thiên Cửu Thức cùng Phi Bộc Kiếm Pháp, nhưng không cái nào có thể xem như võ kỹ nghiêm túc.Phi Vân Bộ cùng Phi Bộc Kiếm Pháp đều chỉ có hình, không có công quyết tương ứng để vận chuyển. Còn Lăng Thiên Cửu Thức thì quá ảo diệu, cũng không có khẩu quyết, mà là dung nhập vào huyết mạch của hắn, cần phải không ngừng thăm dò. Chính vì như thế, hắn cảm thấy rất hứng thú với võ kỹ, ngay lập tức đi đến Tàng Thư Các. Tàng Thư Các không lớn, chỉ có 2 tầng trên dưới, một lão nhân áo xanh khoảng chừng 50 tuổi canh gác trong đó, nhìn bề ngoài bình thường không có gì lạ. Người không thể nhìn bề ngoài, có thể phái đến trấn thủ nơi này, lão già nhất đương nhiên là cường giả Tụ Linh Cảnh! Chu Hằng đi vào trong các, cung kính hành lễ, nói: – Vãn bối là đệ tử Chu Hằng mới vào nhóm 10 ngoại môn, đến đây lựa chọn một môn võ kỹ! Lão già này ngẩng đầu liếc hắn một cái, nói: – Ngươi có thể tùy tiện chọn lựa ở lầu một, chọn được rồi, đến gặp lão phu! – Vâng! Chu Hằng, phóng mắt nhìn trong phòng, chỉ thấy tầng này có 12 giá sách, cao hơn người thường một cái đầu, nhìn qua không

thấy có người khác ở trong đó. Hắn đến trước giá sách đầu tiên, cầm lên một quyển công pháp, lật xem một chút, hắn không khỏi nhướng mày, cái này chỉ có bìa cùng miêu tả võ kỹ, thiếu đi nội dung cụ thể. Cũng đúng, nếu thật có toàn bộ hình ảnh, pháp quyết ở trên đó, vậy không thiếu người trí nhớ siêu quần như Chu Hằng, một lần có thể ghi nhớ ba bộ, năm bộ thậm chí là 10 bộ võ kỹ như thế. Bản thân mình cần võ kỹ gì? Trong lòng Chu Hằng tự hỏi, về mặt công kích, Lăng Thiên Cửu Thức tuyệt đối bá đạo, Phi Bộc Kiếm Pháp mặc dù không có yếu quyết tương ứng, nhưng kiếm ý của Lăng Thiên Cửu Thức là đủ để bù đắp, cho nên trên mặt này thì hắn không thiếu gì. Thân pháp thì càng không phải nói, Phi Vân Bộ cho dù là không có khẩu quyết tương ứng cũng vượt xa thân pháp của hắn, không cần phải bỏ dưa hấu đi nhặt hạt mè. Như vậy, có thể cân nhắc thuật phòng ngự. Thiết Bích Công để lại ấn tượng sâu sắc cho Chu Hằng, đây không phải chỉ gia tăng lực phòng ngự, kỳ thật phương diện công kích cũng rất mạnh. Rèn luyện hai nắm tay như sắt thép, hoàn toàn có thể chọi cứng với vũ khí. Có phương hướng rõ ràng, hắn liền có mục tiêu lựa chọn, nhìn qua hai hàng giá sách, hắn cầm lấy ba phần võ kỹ, cũng không quyế định chọn cái nào, mà xem qua một lượt rồi đi thỉnh giáo vị tiền bối canh chừng. Lúc đến giá sách thứ bảy, bỗng cảm giác làn gió thơm phà vào mũi, trước mặt hắn bỗng xuất hiện một mỹ nhân mặt phấn má đào, đó là Trầm Tâm Kỳ. Gặp nàng trong này cũng không có gì lạ, bởi vì nàng cũng là một trong 10 người mạnh nhất ngoại môn mới lên, cũng có tư cách vào chọn lựa một môn võ kỹ. – Chu sư đệ! Mỹ nữ này nhìn thấy Chu Hằng, ánh mắt đẹp không khỏi sáng ngời, đều là đệ tử ngoại môn, ấn tuổi để phân biệt lớn nhỏ. Ánh mắt nàng quét qua võ kỹ trên tay Chu Hằng, cười nói: – Thì ra ngươi muốn chọn võ kỹ theo hướng phòng ngự, ta lại có thể đề cử một môn cho ngươi!

Chương 42: Minh Ngọc Công

Ads Chu Hằng cười, chắp tay: – Vậy xin Trầm sư tỷ chỉ giáo! Đối phương có bối cảnh Tụ Linh tam trọng thiên, kiến thức võ đạo khẳng định uyên bác hơn hắn, cũng không ngại nghe một chút. Trầm Tâm Kỳ cười hì hì, nàng đã sớm muốn bù đắp quan hệ với Chu Hằng, chỉ là trước đó không có cơ hội, tự nhiên không thể bỏ qua lần này. Nàng đi tới cạnh Chu Hằng, cầm lấy thư mục võ kỹ trong tay hắn. – Chu sư đệ có lẽ còn không rõ, võ kỹ cũng có phân chia cấp bậc! Nàng nhìn vào Chu Hằng. Chu Hằng sửng sốt, nghĩ tới Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, môn công pháp này có hiệu suất luyện hóa chân nguyên lực cao hơn gấp đôi Liệt Dương Quyết. Nếu công pháp có ưu thế, võ kỹ phân ra bậc cao thấp cũng không có gì lạ. – Quả thật ta không biết! Chu Hằng thành thật gật đầu. Trầm Tâm Kỳ lại cười, nói: – Võ kỹ chia làm ba phẩm thượng trung hạ, tự nhiên là thượng phẩm cao nhất, hạ phẩm kém nhất, giống như võ kỹ trong tay ngươi đây, hì hì, đều là hạ phẩm! Muốn học, dĩ nhiên là học tốt nhất! Chu Hằng nói: – Trầm sư tỷ có gì chỉ bảo? – Ôi, cũng không phải ta không muốn giúp ngươi, chỉ là trong tầng một này cũng chỉ có võ kỹ hạ phẩm, trung phẩm thì phải lên lầu hai mới tìm được! Trầm Tâm Kỳ ánh mắt xinh đẹp quét qua, có một loại mị lực không nói nên lời.Chu Hằng lại lòng không nữ sắc, Trầm Tâm Kỳ ở trong mắt hắn còn không thực tế bằng một môn công pháp trong tay. Lúc này nhướng mày, thầm nghĩ nếu như võ kỹ trung phẩm ở lầu hai, ngươi không phải đang đùa giỡn ta hay sao! – Tuy nhiên, tầng này lại có một bản võ kỹ thượng phẩm, không biết Chu sư đệ có hứng thú hay không? Trầm Tâm Kỳ lại chuyển lời trở lại. Khó trách có người nói, chỉ có tiểu nhân cùng nữ nhân là khó nuôi! Chu Hằng khó hiểu hỏi: – Tại sao tầng này lại có tồn tại võ kỹ thượng phẩm? Trầm Tâm Kỳ mỉm cười:- Nói thẳng ra cũng không có gì lạ, quyển võ kỹ kia là Minh Ngọc Công, nghe nói là võ kỹ thượng phẩm, nhưng chưa từng

có người luyện thành – dù là tầng thứ nhất! Hơn nữa, võ kỹ này cũng không phải lão tổ đầu tiên của Cửu Linh Tông truyền xuống, mà là tông chủ tìm được trong một chỗ di tích hơn trăm năm trước, theo phỏng đoán là võ kỹ thượng phẩm. – Bởi vì chưa từng có người luyện thành, lâu dần dần, mọi người liền hoài nghi đây có phải là trò đùa của người xưa hay không! – Hơn nữa, tu luyện Minh Ngọc Công ban đầu cần đầu tư rất lớn, phải tắm thuốc rèn thể, nhưng sau đó không thấy một chút hy vọng, bởi vậy tự nhiên ngày càng ít người lựa chọn môn võ kỹ này. Đến bây giờ thậm chí không có mấy người biết còn có môn võ kỹ thượng phẩm này nữa! Nghe nàng nói vậy, Chu Hằng liền nổi lên chút hứng thú, được Trầm Tâm Kỳ chỉ ra, hắn tìm được một quyển sách ở nằm khuất trong góc, ba chữ Minh Ngọc Công hiện lên rõ ràng. Hắn mở ra xem, đúng lời Trầm Tâm Kỳ nói, muốn tu luyện Minh Ngọc Công, đầu tiên cần ngâm thuốc tắm rèn luyện cơ sở, bằng không chỉ dựa vào chân nguyên lực rèn luyện thì không có khả năng rèn luyện thân thể đến mức không gì phá nổi. Có nên chọn quyển này hay không? Trầm Tâm Kỳ nói môn Minh Ngọc Công này chưa từng có người luyện thành! Nhưng có thể môn võ kỹ này thật quá huyền ảo, mới khiến người ta bó tay, ngay cả cửa còn chưa vào được. Nhưng cũng có thể đây là người xưa đùa cợt, nếu quả thật là thế, đúng là khi không lãng phí thời gian. Chỉ do dự trong nháy mắt, hắn liền liền quyết định lựa chọn môn võ kỹ này, trong lòng hắn có ngạo khí, nếu chọn thì tự nhiên phải chọn tốt nhất! Chu Hằng bỏ lại những võ kỹ khác, chỉ để lại một quyển Minh Ngọc Công. – Chu sư đệ, ngươi thật tính tu luyện môn võ kỹ này? Trầm Tâm Kỳ lại có mấy phần kinh ngạc, không thể ngờ Chu Hằng quyết đoán như vậy. – Ừm! Chu Hằng gật đầu, một khi đã quyết định, vậy hắn sẽ không do dự nữa. – Cảm tạ Trầm sư tỷ chỉ điểm! – Không cần khách khí! Trầm Tâm Kỳ muốn nói nữa, lại thấy Chu Hằng đã cầm Minh Ngọc Công xoay người bước đi, trong lòng nàng liền nghẹn một hơi, thầm nghĩ sao tiểu tử này lại không hiểu phong tình như thế! Đại mỹ nhân giống như nàng, người khác muốn chen nhau tới bên cạnh lấy lòng, không như tiểu tử này có cơ hội một mình ở cạnh nàng, vậy mà cũng không biết quý trọng! Khó trách chiến lực của hắn mạnh như vậy, đúng là đặt hết tâm tư lên võ đạo, cũng như Tỉnh Thiên, không biết rốt cuộc tiền đồ của hai người này sẽ là bên nào sáng hơn

Chu Hằng cầm Minh Ngọc Công đi tới trước mặt lão già áo xanh kia, nói: – Tiền bối, vãn bối chọn môn võ kỹ này! – Hả, Minh Ngọc Công? Lão già kia kinh hãi, ngẩng đầu nhìn Chu Hằng, nói: – Người trẻ tuổi, ngươi có biết chưa từng có người luyện thành bộ võ kỹ này? – Biết! Chu Hằng gật đầu. – Ngay cả như vậy ngươi cũng vẫn chọn nó? – Phải! Chu Hằng trả lời quyết đoán. – Vậy được, lão phu đi lấy bản sao cho ngươi! Lão già này đi vào một cánh cửa, không lâu sau liền đ ra, trong tay có thêm một quyển sách. Lão đặt sách lên bàn, nói: – Ngươi có 1 tháng để nghiên cứu, sau 1 tháng nhất định phải trả về, không được truyền thụ cho người khác, bằng không… xử lý cực hình! – Rõ! Chu Hằng nghiêm nghị nghe theo. Pháp không truyền ra ngoài, hắn cũng hiểu đạo lý này. Ví dụ như Chu gia, công pháp trọng yếu sẽ không truyền ra ngoài, thiếu niên khác họ trong trấn chỉ là học được công pháp cấp thấp nhất, chỉ có thiếu niên thiên tư xuất chúng mới có được truyền thừa công pháp cao cấp. Hắn cầm Minh Ngọc Công trở lại chỗ ở, lập tức mở ra đọc ngay. Đây là bản viết tay, cũng không phải nguyên bản Minh Ngọc Công. Ngẫm lại cũng đúng, trải qua nhiều năm truyền thừa, nguyên bản đã sớm rách nát, chạm vào là sẽ rã hết. Minh Ngọc Công khá là phức tạp, mỗi một câu khẩu quyết đều hết sức ảo diệu, hết sức khó giải thích

“Khó trách không ai luyện thành, người bình thường xem những khẩu quyết này, chỉ sợ sẽ coi là nhàm chán viết bậy ra. Thâm ảo đến mức nhất định, vậy quả thật không có gì khác nói bậy nói bạ!” Chu Hằng toát ra mỉm cười, đáng tiếc, ngộ tính của hắn được hắc kiếm lặng lẽ cải tạo đã đạt đến mức đáng sợ, cộng thêm hắn luôn suy xét Lăng Thiên Cửu Thức, thứ thâm ảo hơn đặt trước mặt hắn cũng vô cùng đơn giản, nhanh chóng nắm giữ được ảo diệu trong đó. Minh Ngọc Công tổng cộng có 10 tầng, sau khi luyện đến cảnh giới tối cao, thân thể có thể sánh với vũ khí hình người! Công pháp cũng không khó luyện, khó là trước khi tu luyện phải ngâm thuốc đặt nền móng. Nếu không trải qua cửa này mà trực tiếp tu luyện, vậy khi vận chuyển chân nguyên lực, trước tiên sẽ làm bản thân nổ tung. Chu Hằng xem dược vật cần để tu luyện Minh Ngọc Công, không khỏi thầm líu lưỡi. Hiện tại hắn đã không phải thiếu niên mới ra ngoài Nguyên Thạch Trấn, tầm mắt rộng rãi, muốn gom đủ phương thuốc tắm này làm sao cũng phải tốn mấy vạn lượng bạc. Không có tiền mà! Trên người Chu Hằng

ngoài một cái xà đảm Kim Quan Xà ra không còn thứ gì đáng tiền, cũng không thể đem bán Sương Hàn Kiếm được? Chạy đi đâu kiếm chút tiền đây? Dãy núi Bình Thiên! Đó là một cái kho báu khổng lồ, lúc trước hắn mới Luyện Nhục Cảnh đã dám xông vào, huống chi là bây giờ? Nói lại, hắn cũng không xa Luyện Huyết Cảnh, cũng muốn đi hàn đàm trong tuyệt cốc xem thử, làm rõ bóng người dưới đáy kia là có chuyện gì. Mang theo đồ vật cần thiết, hắn lập tức xuất phát, dù sao 15 viên Tụ Nguyên Đan đã tới tay. Cửu Linh Tông cũng không có hạn chế hành động của môn hạ đệ tử, chỉ là mỗi tháng phải phải hoàn thành nhiệm vụ cần thiết. Nhưng cái này không có liên quan tới Chu Hằng, 10 người mạnh nhất ngoại môn chỉ cần tu luyện, không cần chấp hành nhiệm vụ nào. Không đến nửa ngày, hắn đã vào trong núi rừng mênh mông, phóng mắt non xanh nước biếc, hắn cảm thấy trong lòng mở rộng, chân nguyên lực bắt đầu khởi động như thủy triều, núi lở biển gầm. Thoải mái! Thoải mái không gì tả được! Chu Hằng nhìn lên mặt trời trên cao, tâm cảnh bỗng nhiên tăng lên rất lớn. Vào lúc này, hắn hiểu rõ lòng của mình. Hắn là chim ưng bay trên trời, cần có bầu trời rộng lớn cho hắn bay lượn, mà không phải một vùng một chỗ có hạn. Bất luận là Chu gia hay Cửu Linh Tông, hắn như bị một loại lực lượng vô hình trói buộc. Còn vào lúc này, lòng hắn như được cất cánh, lên tận chín tầng trời, ngao du đáy biển sâu, hoàn toàn được phóng thich! Đoạn kiếm màu đen khẽ chấn động, thiên địa như có phản ứng, từng đoàn lực lượng tinh thuần từ bốn phía tràn tới, tiến vào cơ thể Chu Hằng. Đây không phải là đoạn kiếm màu đen phóng thích lực lượng, mà là tâm cảnh của Chu Hằng biến hóa dẫn tới đoạn kiếm màu đen cộng hưởng, sau đó làm cho thiên địa giao cảm, sinh ra biến hóa không rõ này. “Đây… chẳng lẽ là thiên địa linh khí!” Trong lòng Chu Hằng khiếp sợ, hắn đã nghe nói rất nhiều lần, cường giả Tụ Linh Cảnh tu luyện không phải dựa vào luyện hóa năng lượng trong thức ăn, mà là trực tiếp hấp thu thiên địa linh khí! Nhưng hắn ngay cả Luyện Huyết Cảnh còn chưa đến, làm sao có thể cảm ứng được, thậm chí hấp thu thiên địa linh khí? Nhưng nếu không phải thiên địa linh khí, vậy phải giải thích thế nào, khi không sinh ra? Hắc kiếm! Đúng rồi, võ giả phải khai phá đan điền mới có thể tiến vào Tụ Linh Cảnh, dùng thế giới đan điền dung nhập thiên địa tự nhiên, từ đó hấp thu linh khí! Mà hắc kiếm ở ngay trong đan

điền của hắn, có tác dụng như cầu nối, giúp hắn trực tiếp kết nối thiên địa! Chu Hằng khoanh chân ngồi xuống, hiện tại hắn cũng không suy nghĩ có phải hay không nữa, vội vàng vận chuyển Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, liên tục chuyển hóa năng lượng khổng lồ này thành chân nguyên lực, nhanh chóng tăng lên tu vi của mình. Luyện Thể tầng chín hậu kỳ! Nửa giờ sau, Chu Hằng ngừng lại, xung quanh đã không còn lực lượng tràn vào người hắn nữa, có nghĩa lần kỳ ngộ bỗng nhiên có được này đã kết thúc. "Chỉ thiếu một chút có thể đạt đến Luyện Thể tầng chín đỉnh phong, hiện tại hắc kiếm thả ra năng lượng tuy rằng ngày càng yếu, nhưng hiệu quả mạnh hơn Tụ Nguyên Đan cả mảng lớn, trong vòng 10 ngày hẳn là có thể đạt đến Luyện Thể tầng chín đỉnh phong!" "Còn có một chút thời gian, trước tiên đi săn mấy con yêu thú, lại đi hàn đàm u cốc kia!" Hắn thả người nhảy lên, chạy đi trong núi, triển khai Phi Vân Bộ, như có thiên địa đẩy đi, thân pháp của hắn huyền diệu nhanh nhạy, nhưng tiêu hao rất nhỏ, cộng thêm thân thể cũng gần tới Luyện Cốt Cảnh đỉnh phong, thể chất ngày càng mạnh mẽ, đủ duy trì cho hắn chạy đường dài. Hai ngày sau, hắn đi tới một chỗ rừng rậm, vừa muốn đi vào, liền thấy có 4 người đúng lúc đi ra, mỗi người còn không ngừng mắng to. – Con lừa chết tiệt kia, đừng để lần sau ta gặp phải ngươi, nhất định phải mần ngay bữa thịt lừa! – Quá đê tiện vô sỉ hạ lưu, chưa từng gặp phải loại yêu thú này! – Dám gạt chúng ta là kỳ thú thiên địa gì chứ! Chu Hằng thiếu chút nữa phun ra, không cần hỏi, con lừa trong miệng bọn họ khẳng định là con lừa đê tiện trong Mê Vụ Tử Cốc! Con lừa đê tiện kia vẫn không rời khỏi dãy núi Bình Thiên?

Chương 43: Kết Bạn Vô Ý

Nhìn thấy Chu Hằng, bốn người đối diện lập tức có thái độ cảnh giác, mơ hồ xoay quanh bảo hộ một thiếu niên. Chu Hằng cười, nói: – Ta không có ác ý! Bốn người này đều là người trẻ tuổi khoảng trên dưới 20, thiếu niên ở giữa khoát tay, ý bảo không sao, nói: – Lão huynh, ngươi biết đường không? Không biết đường cũng dám vào núi? Chu Hằng nhớ tới lần đầu tiên mình vào dãy núi Bình Thiên, lúc đó chẳng phải cũng không biết đường hay sao? Hắn không khỏi mỉm cười, nói: – Vậy thì biết! Bốn người kia đều toát ra vẻ vui mừng, thiếu niên ở giữa nói: – Chúng ta vốn có mang theo dụng cụ thiên tinh, không ngờ nửa đường gặp phải một con lừa yêu, bị nó lừa hết toàn bộ! Nói đến bị một con lừa cướp sạch, ba người khác đều lộ ra vẻ xấu hổ, rõ ràng đây không phải là chuyện mất mặt bình thường. Dụng cụ thiên tinh là dụng cụ chỉ bản đồ rất quý, thông qua kết hợp thiên văn và bản đồ, trận pháp cảm ứng, có thể hiển thị ra vị trí của người dùng, dù cho ở trong rừng sâu sa mạc cũng không có khả năng lạc đường. Khó trách bốn người này không biết đường cũng dám chạy vào dãy núi Bình Thiên, có dụng cụ thiên tinh quả thật không cần phải lo lạc đường, chỉ là không ngờ lại bị cướp mất. – Là con lừa đê tiện…. Chu Hằng không nhịn được khóe miệng co rúm. – Lão huynh, ngươi cũng từng bị con lừa yêu kia gạt? – Coi như thế!Chu Hằng gật đầu, hắn bị con lừa đen đánh lén mấy lần, ngực cũng bị đạp một cái. Đồng bệnh tương liên, bốn người kia lập tức cùng chung mối thù, kéo gần khoảng cách với Chu Hằng. – Lão huynh, có thể nào dẫn chúng ta rời khỏi đây được không, chúng ta muốn đi Phong Vũ Thành! Lại một thiếu niên nói. Chu Hằng do dự một chút, hắn chuẩn bị vào dãy núi Bình Thiên kiếm tiền, dẫn mấy người này đi Phong Vũ Thành, qua lại sẽ phải lãng phí ít nhất 4 ngày. Nếu là 4 ngày, có thể tiếp nhận, vậy giúp bọn họ một lần. Hắn gật đầu, nói: – Được! Bốn người trẻ tuổi đều hoan hô lên, giống như gặp được đại cứu

tinh.Chu Hằng dẫn theo bốn người trở về, mọi người đều là người trẻ tuổi, tự nhiên nói chuyện với nhau không có gì khó, nhanh chóng xưng tên nói họ. Thiếu niên mơ hồ dẫn đầu bốn người gọi là Chư Chí Hòa, ba người kia phân biệt là Lưu Viêm, Dư Chấn Diệp cùng Vạn Lượng. Về phần xuất thân phương nào, bọn họ chưa nói, Chu Hằng cũng không có hứng thú tìm hiểu. Lúc nói đến con lừa yêu kia, bốn người Chư Chí Hòa đều lòng đầy căm phẫn. Thì ra khi bọn họ gặp được con lừa đen kia, tự nhiên bị đối phương nói chuyện được mà chấn đến choáng váng, con lừa đen lại tự khoác lác là thần thú thiên địa, tự nhiên mỗi người đều không hoài nghi, cung phụng con lừa đê tiện này thật cao, suốt một đường gánh con lừa này. Tuy nhiên đê tiện vẫn là đê tiện, con lừa đen nhanh chóng lộ ra nguyên hình. Bốn người Chư Chí Hòa biết mắc mưu, tự nhiện hận không thể lột da con lừa đê tiện này, lại không ngờ con lừa đen hết sức lợi hại, xuống tay độc ác, đánh bốn người bọn họ một trận, còn cướp sạch sẽ bọn họ. Có thể còn giữ được quần áo trên người cũng đã không dễ dàng! – Chư huynh, hiện tại các ngươi không còn xu nào, còn đi Phong Vũ Thành làm gì? Chu Hằng hỏi. – Hả, ngươi không phải người Phong Vũ Thành hay sao, chẳng lẽ không biết Tử Tinh tiểu thư phải đi Phong Vũ Thành? Lưu Viêm cướp lời hỏi. – Tử Tinh tiểu thư? – Nè nè nè, ngươi đừng nói cho chúng ta, ngay cả Tử Tinh tiểu thư là ai cũng không biết! Bốn người đều dùng ánh mắt cổ quái nhìn Chu Hằng

– Quả thật không biết! – Ôi, huynh đệ, ta thyấ ngươi tốn hết thời gian cho việc tu luyện rồi! Chư Chí Hòa liên tục lắc đầu. – Đời người làm sao có thể dốc hết thời gian vào tu luyện khô khan nhàm chám, nhất định phải hưởng thụ cho tốt, còn tu luyện, từ từ là được! Chu Hằng không tranh cãi, chỉ là mỉm cười, bốn người này tự nhiên có lai lịch lớn, mỗi người trên dưới 20, đều đã là Luyện Thể tầng chín. Dù nói là ở tuổi này có tu vi đó, trong Cửu Linh Tông tuyệt không dưới hai ba mươi người, nhưng ai không phải chuyên cần khổ luyện mà thành? Bốn người này vừa thấy liền biết không phải chuyên tâm võ đạo, nhưng tu vi vẫn theo kịp những người nổi trội cùng lứa, như vậy chỉ có thể nói là bối cảnh thâm hậu. —- Nếu như mỗi ngày có thể dùng Tụ Nguyên Đan, vậy mỗi ngày chỉ cần tốn nửa giờ tu luyện, hiệu quả lại gấp ba lần người khổ tu không nghỉ! Nghèo văn giàu võ, tu luyện cực kỳ dựa vào tài

nguyện, có cùng không có quả thật là chênh lệch trên trời dưới đất, bất cứ cố gắng nào cũng không thể bù đắp được. – Nhắc đến Tử Tinh tiểu thư… Bốn người Chư Chí Hòa lập tức đồng loạt toát ra vẻ si mê. – Nàng là sao trên trời, xinh đẹp trong sáng! – Nàng là trân châu trong biển, rực rỡ loá mắt! – Nàng có võ kỹ vô song, say mê lòng người! – Tiếng ca của nàng vấn vương, ba ngày không tan! Chu Hằng cười ha hả, nói: – Bốn người các ngươi không đi làm thi nhân thì đúng là quá lãng phí! Chư Chí Hòa vỗ vai Chu Hằng, nói: – Tử Tinh tiểu thư là đệ nhất mỹ nữ được công nhận ở Hàn Thương Quốc, liếc một cái cũng đủ làm người ta sống thêm ba năm! Chu Hằng chỉ nhếch miệng cười, hắn chưa từng chạm vào nữ sắc, cũng không thấy mỹ nữ tuyệt sắc có gì là hay. Ở trong mắt hắn còn không có lực hấp dẫn hơn tài liệu một thang thuốc tắm Minh Ngọc Công. – Tiểu tử thúi, ta không tin ngươi có thể chống lại được mị lực của Tử Tinh tiểu thư! Bốn người Chư Chí Hòa đều không cam lòng nhìn Chu Hằng. Lòng dạ bốn người này không xấu! Dù chỉ là mới quen, nhưng có mấy người kết giao cả đời cũng khó hiểu rõ, nhưng có mấy người vừa gặp lại như quen lâu, bốn người Chư Chí Hòa là người hợp ý, làm cho Chu Hằng cảm thấy tràn đầy tình người. Võ giả dốc lòng võ đạo, dường như trong lòng chỉ còn lại một ý nghĩ mạnh lên, mọi thứ khác đều không hề quan tâm. Ở trong tông môn nội, tất cả đều hóa thành cạnh tranh kịch liệt, mọi người đều muốn đạp lên đầu đối phương bước lên trên, căn bản không có hữu tình gì mà nói

Buổi tối, bọn họ săn một con lợn rừng, ăn một bữa no, bốn người Chư Chí Hòa cố ý chơi xấu, nói những chuyện trăng gió hết sức tỉ mỉ cho Chu Hằng. Tuy nhiên, Chu Hằng còn chưa trải qua chuyện nam nữ, tự nhiên nghe không hiểu rõ, dù có một cỗ xao động không rõ chạy trong người, nhưng hắn đè xuống là tan. Ngược lại bốn người Chư Chí Hòa nói nói liền làm cho mình mặt đỏ mang tai, mỗi người lăn qua lộn lại làm sao cũng không ngủ được, hôm sau thức dậy đều đeo theo con mắt đỏ hồng hồng. Lại 2 ngày sau, bọn họ ra khỏi núi rừng, đặt chân lên đường lớn, Chu Hằng phân biệt phương hướng, dẫn bốn người đi tới Phong Vũ Thành. Đến được Phong Vũ Thành, bốn người Chư Chí Hòa làm sao cũng không chịu thả cho Chu Hằng đi, mạnh mẽ kéo hắn đi cùng, nói là không cần lo vấn đề tiền, bọn họ sẽ hỗ trợ giải quyết. Trước đó Chu Hằng

chưa từng kết giao bè bạn, bốn người này thật lòng thật ý, hắn cũng không tiện từ chối, đành phải đáp ứng. Về phần nguyên nhân hắn vào dãy núi Bình Thiên, bốn người Chư Chí Hòa tự nhiên đã sớm hỏi, cho nên mới bảo không cần lo vấn đề tiền. Đương nhiên, Chu Hằng tuyệt đối sẽ không nói chuyện hàn đàm tuyệt cốc. Chỉ là sau khi bị bốn tên này kéo đến tửu lâu, Chu Hằng liền hối hận không kịp! – Công tử, ta mời ngài uống rượu! Trong bao sương,một thiếu nữ xinh đẹp mười tám đôi mươi, chu môi hồng xáp lại gần Chu Hằng, không biết đã là lần thứ mấy quấn lấy hắn. – Ha ha ha! Bốn người Chư Chí Hòa thì liền tục cười xấu xa, bên cạnh mỗi người đều ngồi một giai nhân xinh đẹp, thản nhiên hưởng thụ hầu hạ, hết sức phóng đãng. Đây không phải tửu lâu thông thường, mà là Hạnh Xuân Lâu nơi trăng gió đứng đầu Phong Vũ Thành, cô nương bên trong hầu rượu cũng hầu ngủ, chỉ là giá cao kinh người, người thường thu nhập một năm gom lại cũng không đủ đến đây chơi một bữa. Kết bạn vô ý mà! Chu Hằng lắc đầu liên tục, tuy nhiên bốn người Chư Chí Hòa cũng không làm quá mức, chỉ là chiếm chút tiện nghi nhỏ, cũng còn có phong độ. – Chu Hằng, vừa nãy ta đã nghe ngóng, thì ra Tử Tinh tiểu thư còn phải một ngày sau mới đến Phong Vũ Thành, hôm nay chúng ta ăn uống thỏa thích, sáng mai ca ca ta dẫn ngươi đi xem cái gì gọi là sắc nước hương trời! Chư Chí Hòa cười to. Cốc cốc cốc, lúc này, cửa phòng bị gõ, một tiểu nhị lập tức đẩy cửa vào, vẻ mặt cười nịnh nói: – Các vị đại gia, thật là ngại quá, có vị khách quý đến đây, điểm danh muốn mấy nha đầu Xuân hà đi qua! Tiểu nhân an bài mấy người khác cho các vị đại gia! – Cái gì! Lúc này Lưu Viêm liền nhảy dựng lên, chỉ vào mũi tiểu nhị mắng: – Mắt chó của ngươi mù hả, thấy chúng ta dễ ăn hiếp hay sao? – Không dám! Không dám!Tiểu nhị liên tục lắc đầu, hắn chỉ mới Luyện Thể tầng ba, làm sao chịu được khí tức Luyện Thể tầng chín đỉnh phongcủa Lưu Viêm, bị dọa đến nhũn cả chân. – Vị khách quý kia là Kim thiếu, thiếu chủ Bạch Ngọc Cốc, tiểu nhân không đắc tội nổi – Vậy các ngươi đắc tội nổi chúng ta hay sao? Lưu Viêm lành lạnh nói, vào lúc này, khí hoàn khố tan hết, toát ra một cỗ khí tức người bề trên. – Không đắc tội nổi! Không đắc tội nổi! Tiểu nhị liền vội vàng lắc đầu không ngừng. – Cút! – Vâng! Vâng! Tiểu nhị vội xoay người bỏ chạy. – Tới đây tới đây, tiếp tục uống! Lưu Viêm ngồi xuống, nâng ly mời. Kim thiếu,

chẳng lẽ là Kim Tu Minh? Trong lòng Chu Hằng thầm nghĩ, hắn đã sớm định nghĩa Bạch Ngọc Cốc là đối tượng phải xóa sổ, tự nhiên không sợ đối nghịch. Tuy nhiên nhìn bốn người Chư Chí Hòa không hề để ý, đó không phải là kiêu căng đến không biết trời cao đất rộng, mà là thật sự có nội tình thâm hậu, mới có thể không thèm để vào mắt. Có thể không để mắt tới Bạch Ngọc Cốc, sẽ có bối cảnh thế nào? Năm mỹ nữ hầu rượu thì lại sợ đến cả người phát run, các nàng chỉ là lục bình không rễ, sóng lớn một chút cũng có thể dìm các nàng tận đáy. Bùm! Tiếng nổ vang, cửa phòng lại mở, chỉ là lần trước bị đẩy ra, lần này là bị đá văng. Một thiếu niên áo gấm đi vào, đằng sau là bốn người hầu, mỗi người hận không thể nhếch mũi lên trời, vô cùng ngạo khí. – Chỉ mấy tên phế vật các ngươi dám giành nữ nhân với bổn thiếu gia? Thanh niên áo gầm tay phải cầm quát, chỉ qua mỗi bốn người Chư Chí Hòa, lúc chỉ đến Chu Hằng, hắn lại sửng sốt: – Là tên khốn nhà ngươi! Chu Hằng mỉm cười, thật sự là oan gia ngõ hẹp, thanh niên áo gấm này đúng là Kim Tu Minh! – Huynh đệ, ngươi quen hắn? Chư Chí Hòa tính cách ưa náo nhiệt, lập tức hỏi: – Không lẽ, lần trước ngươi cũng giật gái của hắn? Đúng là mèo mù vớ chuột chết mà! Sắc mặt Kim Tu Minh lập tức trở nên vô cùng dữ tợn, vung tay lên, nói: – Hôm nay bổn thiếu gia cho năm người các ngươi đi ngang ra ngoài!

Chương 44: Xóa Sổ Kim Tu Minh

Bốn người hầu đằng sau Kim Tu Minh lập tức xông về phía năm người Chu Hằng, mỗi người đều có vẻ không sợ chết. Không phải bọn họ không sợ chết, mà là ở trong Phong Vũ Thành căn bản không có ai dám đối chọi với bọn họ, ngay cả võ giả Luyện Thể tầng mười hai thấy được Kim thiếu cũng phải ngoan như chó con, huống chi là mấy tên Luyện Thể tầng chín. Bùm! Bùm! Bùm! Bùm! Dư Chấn Diệp tung bốn cước, đá văng từng tên người hầu, sau đó phủi chân, nói: – Muốn cho chúng ta đi ngang ra ngoài, ngay cả Kim Đằng Dật đến đây cũng không dám nói như vậy! Kim Tu Minh ngẩn ra, Kim Đằng Dật chính là phụ thân của hắn, Cốc chủ Bạch Ngọc Cốc, cường giả tuyệt thế Tụ Linh tam trọng thiên! Dám gọi thẳng tên phụ thân, lại còn nói lời vô lễ! – Bằng những lời này của ngươi, hôm nay năm nn các ngươi khó thoát kết cục bầm thây vạn đoạn! Kim Tu Minh sắc mặt âm trầm quát. – Chu Hằng, nếu ngươi có thù riêng với tên này, vậy giao kẻ này cho ngươi đi! Chư Chí Hòa vỗ vai Chu Hằng, bộ dáng rất là khiêm nhường. Nếu đổi lại là người khác, nói như thế không chừng là cố ý dẫn tai họa lên người Chu Hằng, tuy nhiên bốn người Chư Chí Hòa tuyệt đối có lai lịch lớn, tuyệt không phải người như thế. Tặng Kim Tu Minh cho Chu Hằng trừng trị, như là bốn người Chư Chí Hòa bán thể diện cho Chu Hằng. Chu Hằng quay lại nhìn Chư Chí Hòa, cười nói: – Giết cũng không sao chứ? Chư Chí Hòa hơi sững sờ, không ngờ tới Chu Hằng nói chuyện cười đùa cũng có thể tỏa đầy sát khí, nhưng hắn cũng không phải người thường, liền nhe răng cười nói: – Không sao, trời sập xuống ta cũng có thể chống cho ngươi! – Đúng là lớn lối! Kim Tu Minh nghe hai người kẻ xướng người hoạ, coi mình như không ra gì, không khỏi giận tím mặt.Chu Hằng gật đầu, bước chân bắn ra, đã xông về phía Kim Tu Minh. – Muốn chết! Kim Tu Minh giận không nén nổi, ngay cả tiểu tử này còn chưa đến Luyện Cốt Cảnh này cũng dám ra

tay với mình, đúng là ăn gan hùm mật báo mà! Bùm! Chu Hằng coi như không thấy phòng ngự của Kim Tu Minh, một quyền trực tiếp đánh vào ngực hắn. Lực lượng chấn động, Kim Tu Minh sắc mặt lập tức đại biến, phụt một cái phun ra ngụm máu, ánh mắt tràn đầy khó tin. Luyện, Luyện Thể tầng chín! Chu Hằng một cái chộp lấy cổ Kim Tu Minh, nói: – Ta hỏi, ngươi trả lời!- Cái rắm, mau thả bổn thiếu gia ra, bằng không giết sạch trên dưới nhà ngươi! Kim Tu Minh lại không hề có tự giác bản thân là tù binh, vừa giãy giụa, vừa uy hiếp lại Chu Hằng. – Khụ… Năm ngón tay Chu Hằng bóp chặt, Kim Tu Minh lập tức giãy giụa tứ chi, mặt nhanh chóng trở nên đỏ rực, vô cùng khó coi. – Ta hỏi, ngươi trả lời, không cần phải nói nhảm, bằng không ta ngắt đầu ngươi! Chu Hằng bình thản nói, nhưng dưới lời bình thản lại tràn ngập hơi lạnh. – Hiểu chưa? – Hiểu… hiểu! Kim Tu Minh cảm thấy nỗi kinh sợ trào ra trong đáy lòng, dũng khí nháy mắt tan biến sạch. – Bạch Ngọc Cốc có tổng cộng mấy người biết Xích Diễm Phần Tâm Chưởng? Chu Hằng mỉm cười nhìn Kim Tu Minh, nhưng nụ cười này ở trong mắt Kim Tu Minh lại dữ tợn hơn bất kỳ cái gì. – Chỉ… chỉ có hai người, cha ta cùng đại ca của ta! Kim Tu Minh run rẩy nói. Chỉ có hai người! Chu Hằng vốn tưởng là sẽ có rất nhiều, nhưng ngẫm lại cũng hiểu được, cũng giống như võ kỹ thượng phẩm Phi Bộc Kiếm Pháp, chỉ có giới hạn mấy nhân vật trọng yếu mới được tu luyện. Như vậy đả thương Chu Định Hải chính là phụ thân của Kim Tu Minh, hay là ca ca của hắn? Không có nhiều khả năng là người lớn, bởi vì thân là cốc chủ sẽ không dễ dàng rời khỏi, nhưng người nhỏ thì không giống, không có nhiều hạn chế như thế. – Ca ca ngươi, tên là gì? Trong ánh mắt Chu Hằng mơ hồ lóe ra lửa giận, hắn nhớ tới bộ dáng oằn oại trên giường bệnh, trong lòng trào ra sát ý ngập trời. – Kim… Kim Tu Long! Kim Tu Minh đột nhiên trào ra dũng khí. – Đại ca của ta là Tụ Linh nhất trọng thiên đỉnh phong, có thể tiến vào Tụ Linh nhị trọng thiên bất cứ lúc nào, các ngươi dám vô lễ với ta, chờ đại ca của ta đến đây, các ngươi khó mà thoát được cái chết! Tính càn quấy của hắn cuối cùng khó mà sửa đổi, một cường giả Tụ Linh Cảnh đủ để làm chỗ dựa cho hắn

– Đã quên trước đó ta nói cái gì? Không được nói nhảm, bằng không… Tiếng nói của Chu Hằng như truyền ra từ trong băng lạnh. – Không, không… Kim Tu Minh cả người phát run. Rắc!

Tay phải Chu Hằng gập lại, đầu của Kim Tu Minh lập tức gãy nghiêng, rũ xuống chạm vào vai, trên mặt vẫn còn mang theo biểu tình vô cùng hoảng sợ. – Oa, huynh đệ, ngươi quả thật là sát phạt quyết đoán, nói giết liền giết, ca ca xem thật là sảng khoái! Chư Chí Hòa hưng phấn nói. Ba người Dư Chấn Diệp cũng có biểu tình không khác mấy, liên tục vỗ bàn khen ngợi. Năm người này là kẻ điên ư? Các cô nương hầu rượu đều sợ hãi cực điểm, kia là giết thiếu chủ Bạch Ngọc Cốc đó. Xong đời, mọi người đều phải chết, lửa giận Bạch Ngọc Cốc sẽ đốt hết mọi thứ! – Tới đây tới đây, chúng ta đổi phòng khác tiếp tục uống! Chư Chí Hòa cười to. Lần này năm người không cần nữ nhân theo hầu, đi sang phòng khác, lại tiếp tục chè chén. Lúc này, khách trong tửu lâu đã sớm nghe tin bỏ chạy, ngay cả những phục vụ cũng chạy sạch, chỉ có chủ tửu lâu không thể thoát thân, dùng ánh mắt thù sâu đại hận nhìn chằm chằm căn phòng năm người Chu Hằng. Không lâu sau, một mảnh ồn ào vang lên, rầm rầm chạy đến tửu lâu, là người Bạch Ngọc Cốc đã đến. – Kim thiếu! Kim thiếu! Tiếng kêu la hoảng sợ nhanh chóng vang lên, hẳn là bọn họ phát hiện ra thi thể của Kim Tu Minh, sau đó tiếng bùm bùm ầm ầm vang lên, phòng chỗ Chu Hằng chẳng những bị đá tung cửa, vách tường xung quanh cũng bị đục thủng, tràn vào mười mấy người

– Chính là các ngươi sát hại Kim thiếu? Một lão già áo xám tràn đầy hơi lạnh quát hỏi, không chút che giấu khí tức Luyện Thể tầng mười hai của hắn, lực khí huyết kinh khủng như thực chất, đủ chấn cho võ giả Luyện Bì Cảnh ngất xỉu. – Lão già, nói chuyện khách khí một chút! Vạn Lượng lại nhảy dựng lên trước, chỉ vào mũi đối phương mắng. Lão già áo xám kia thiếu chút tức muốn ngất xỉu, chưa từng thấy kẻ nào lớn lối như vậy, giết thiếu chủ Bạch Ngọc Cốc của bọn họ, lại còn cao ngạo như thế! Hắn hừ lạnh một tiếng, nói: – Bắt lấy bọn chúng, giao cho Cốc chủ xử lý! Năm người này nhất định phải chết, chỉ là không thể để bọn họ ra tay! Keng! Dư Chấn Diệp ném ra một khối lệnh bài ngọc trắng, lười biếng nói: – Các ngươi cứ ra tay thử xem! – Dừng tay! Lão già áo xám run giọng, vội vàng vung tay quát ngừng những người khác, hắn run run cầm lên lệnh bài kia xem, tỉ mỉ lật mặt sau xem lượt, vẻ mặt toát ra cung kính, cầm lệnh bài đi tới chỗ Dư Chấn Diệp, nói: – Xin thứ cho tiểu nhân có mắt không tròng, không biết các đại thiếu giá lâm! Chư Chí Hòa phất tay, nói: – Cút hết cho ta, đừng ảnh

hưởng hứng thú uống rượu của mấy huynh đệ chúng ta! – Vâng! Vâng! Lão già áo xám không ngừng thưa dạ, dẫn theo mọi người cùng thi thể Kim Tu Minh nhanh chóng rút đi, vậy là xong chuyện. – Mấy người chúng ta đến từ Hắc Thủy Điện! Chư Chí Hòa cũng không gạt Chu Hằng nữa. Hắc Thủy Điện! Chu Hằng có nghe Trầm Tâm Kỳ nhắc qua, hình như là tồn tại tầng thứ cao hơn Bạch Ngọc Cốc, Cửu Linh Tông, tuy nhiên cụ thể thế nào thì không rõ ràng. Nhìn thấy vẻ mặt Chu Hằng toát ra mờ mịt, bốn người Chư Chí Hòa cũng hai mặt nhìn nhau, nói: – Chu Hằng, chẳng lẽ ngay cả Hắc Thủy Điện mà ngươi cũng không biết!- Nghe nói qua! Chu Hằng nói lại một câu. – Ha ha ha! Cái tên nhà ngươi đúng là cổ quái, ngay cả Hắc Thủy Điện cũng chỉ là nghe nói qua, ta thật hoài nghi nhà ngươi có phải là từ tảng đá chui ra hay không! Cũng là Lưu Viêm giải thích rõ ràng cho Chu Hằng huống về Hắc Thủy Điện. Tựa như Nguyên Thạch Trấn phụ thuộc vào Phong Vũ Thành, ở trình tự trên Phong Vũ Thành chính là tám thành lớn Hàn Thương Quốc. Mà Hắc Thủy Điện chính là thế lực lớn ở Thiên Hàng Thành một trong tám thành lớn, vừa lúc quản lý Phong Vũ Thành. Đối với Hắc Thủy Điện mà nói, ngay cả Bạch Ngọc Cốc, Cửu Linh Tông, Thanh Vân Tông gộp chung lại cũng chỉ phất tay hủy diệt, hoàn toàn không cần cân nhắc – Cũng như Cửu Linh Tông có thể tiện tay hủy diệt Nguyên Thạch Trấn vậy. Cho nên, cho dù Bạch Ngọc Cốc đã chết một thiếu chủ, cũng chỉ có thể đánh rớt răng nuốt trở vào trong! Thì ra vậy, khó trách bốn người này không hề sợ hãi. Chu Hằng có lòng vô địch, tự nhiên sẽ không vì thế mà có vẻ kính sợ bốn người Chư Chí Hòa, nói chuyện vẫn như trước, làm cho bốn người Chư Chí Hòa thầm khen, càng thêm đánh giá cao Chu Hằng. – Chúng ta đổi chỗ khác, bằng không chắc chắc sẽ bị người ta tới bái phỏng, phiền chết! Năm người tìm chỗ khách sạn, lớn tiếng nói chuyện, tính tình hợp nhau, đều có cảm giác hận gặp nhau quá trễ. Ngày hôm sau, mấy người Chư Chí Hòa liền kéo Chu Hằng đi xem đệ nhất mỹ nữ Hàn Thương Quốc. – Chu Hằng, không phải ngươi nói muốn mua thuốc luyện thể hay sao? – Đã quên nói cho ngươi biết, Tử Tinh tiểu thư chính là người phụ trách Thiên Bảo Các! – Ở Hàn Thương Quốc, còn có tiệm thuốc nào so sánh được với Thiên Bảo Các? – Đi thôi! Không cho nói gì, bốn người liền kéo Chu Hằng đi, liền nhanh chân đến Thiên Bảo Các. Khó

trách Thiên Bảo Các ngày thu đấu vàng, ba thế lực lớn Cửu Linh Tông lại không có ý nhúng tay, cũng không phải không muốn, mà là không dám. Thiên Bảo Các có lai lịch lớn đến kinh người, mỗi một tòa thành ở Hàn Thương Quốc đều có chi nhánh của Thiên Bảo Các! Đừng nói Cửu Linh Tông, ngay cả cấp bậc như Hắc Thủy Điện chỉ có thể kính ở đằng xa! Mấy người Chư Chí Hòa cũng không nói dối Chu Hằng, sau khi vào cửa đầu tiên là càn quét dược phẩm cần cho hắn tu luyện Minh Ngọc Công, bao lớn bao nhỏ cả đống, nhưng sau khi trả tiền, bọn họ cũng không trực tiếp vác đi, mà nói Thiên Bảo Các phái người đưa đến chỗ đang ở. – Xin hỏi, hiện Tử Tinh tiểu thư đang ở chỗ nào? Chư Chí Hòa đột nhiên quay sang hỏi chuyện tiểu nhị Thiên Bảo Các. – Tiểu thư nhà ta đang ở Hòa Tâm Viện, các vị cũng đến tham gia đại hội trà đạo? Tiểu nhị kia hỏi lại. – Đúng vậy! – Mời các vị! Chu Hằng mơ mơ màng màng đi theo mấy người Chư Chí Hòa, trong lòng rất là kỳ quái, Tử Tinh tiểu thư này hẳn là thân phận cao lắm mới đúng, sao lại tùy tiện hỏi người nào cũng gặp được? Quanh co mấy vòng, năm người Chu Hằng đi đến một chỗ sân viện lớn, chỉ thấy bên trong đã có rất nhiều người, đa số là người trẻ tuổi trên dưới 20, nhưng cũng có trung niên ba bốn mươi tuổi, ít nhất cũng phải bốn năm trăm người. Bọn họ hoặc ngồi hoặc đứng, như quần sao vây quanh một cô gái áo tím. Tuyệt lệ vô song!

Chương 45: Nhân Linh Thể

Nữ nhân áo tím này khoảng chừng đôi mươi, quả nhiên thiên tư tuyệt lệ, xinh đẹp không thể tả được! Chu Hằng một lòng võ đạo, chỉ là liếc nhìn liền thu hồi ánh mắt, quay lại nhìn bốn người Chư Chí Hòa, lại thấy bọn họ hai mắt thẳng tắp lóe sáng vàng, bộ dáng si mê tận xương. – Đừng mất mặt nữa, mau tìm chỗ ngồi đi! Chu Hằng vội vàng kéo bốn người tìm chỗ trống ngồi xuống, nơi này lâm thời đặt rất nhiều bàn ghế. Chờ bọn họ ngồi xuống, liền có tỳ nữ đến dâng trà, nước trà xanh biếc, rất là hài lòng. Nữ nhân áo tím đang nói trà đạo, dẫn ra luận chứng, làm mọi người gật đầu liên tiếp, toàn trường lặng ngắt, chỉ có tiếng nói như tiên âm của nữ nhân áo tím lượn lờ không dứt. Ánh mắt Chu Hằng đảo qua, liền thấy mọi người đến đây đều là võ giả, thiệt nhiều người hắn không gọi ra tên nhưng cũng gặp được mấy lần, chính là đệ tử Cửu Linh Tông! Nói cách khác, người nơi này cơ bản thuộc ba thế lực lớn. Cũng trách là thời gian hắn rời đi quá trùng hợp, như vậy lúc hắn mới đặt chân đi ra, tin tức liên quan tới Tử Tinh tiểu thư đã đến Phong Vũ Thành đã truyền đến, bằng không ba đại tông môn đã không có nhiều người đến như thế. Nữ nhân áo tím này quả thật phong thái tuyệt lệ, nhất là có một cỗ khí chất phiêu miễu, phụ trợ nàng như tiên tử trên chín tầng trời, tràn đầy xinh đẹp như cõi mộng, khiến người ta không tự chủ cõi lòng gợn sóng. Chu Hằng nghĩ tới người xung quanh toàn là võ giả, nhưng bây giờ mỗi người lại làm ra vẻ nhã nhặn, nghe người ta bình phẩm trà đạo, không nhịn được cười khẽ. Tiếng cười này vô cùng đột ngột, lập tức làm nữ nhân áo tím ngừng lên tiếng, ánh mắt đẹp nhìn sang hắn, hỏi: – Vị công tử này, thiếp thân nói có gì không đúng, lại làm cho công tử phải bật cười? Xoạt, ánh mắt của mọi người liền theo nữ nhân áo tím tập trung tới người Chu Hằng. Tâm linh Chu Hằng đã vô cùng vững chắc, tuy rằng bị mấy trăm ánh mắt nhìn chằm chằm, sắc mặt lại không hề thay đổi, bình thản nói: – Chỉ là nghĩ tới một

chuyện lý thú, mời Tử Tinh tiểu thư tiếp tục! Tên này là kẻ nào, lại dám nói chuyện với Tử Tinh tiểu thư mà tùy ý như thế!Nên biết Tử Tinh tiểu thư có thân phận cao quý dường nào, người ta phải cẩn thận hết sức, chỉ sợ mạo phạm giai nhân, tiểu tử này ngược lại, bộ dáng như không hề quan tâm! Chẳng lẽ, tiểu tử này muốn dùng phương pháp thấp kém này dẫn tới sự chú ý của Tử Tinh tiểu thư? Quá vô sỉ! Quá hèn hạ! Trong nháy mắt, Chu Hằng trở thành công địch của mọi nam nhân, cũng có không ít nữ nhân cười với Chu Hằng, hiển nhiên nữ nhân áo tím đàn áp tất cả mỹ nữ ảm đạm mờ nhạt, cũng trở thành công địch của tất cả nữ nhân. Mọi người Cửu Linh Tông đều rất tự giác quay mặt đi, làm bộ như không biết Chu Hằng, quả thật là khiến bọn họ cảm thấy mất mặt. Nữ nhân áo tím lại rất rộng lượng, chỉ ngừng một lúc liền bắt đầu giảng giải trà đạo. – Chu Hằng, không nhìn ra ngươi còn là cao thủ đạo này,. Bội phục! Bội phục!Chư Chí Hòa nhếch ngón cái với hắn, ba người Lưu Viêm cũng không che giấu được kính nể. Chu Hằng không khỏi toát mồ hôi, chẳng lẽ ở trong mắt bốn người này chỉ có nữ nhân thôi sao? Ánh mắt của hắn quét qua, nơi này quả thật là không ít người quen, Thạch Thanh Phong, Trầm Tâm Kỳ, thậm chí Tỉnh Thiên cũng ở đó, tuy rằng nghe nữ nhân áo tím nói hoàn toàn không có quan hệ tới võ đạo, nhưng mỗi người đều không có thần sắc gì bực mình. Tuy nhiên nữ nhân áo tím này quả thật có mị lực mạnh mẽ, cộng thêm tri thức uyên bác, nói lời êm tai rất là hấp dẫn, khiến người ta không có cảm giác buồn bực. Trong lòng Chu Hằng khó hiểu, nếu nói toàn bộ những người này đều đến vì mị lực của nữ nhân áo tím này, chỉ sợ chưa chắc. Giống như Tỉnh Thiên, tuy rằng hắn không hiểu lắm, nhưng tuyệt đối không phải là hạng người cúi đầu khom lưng vì nữ sắc! Hơn nữa ở đây còn có rất nhiều nữ tính, tại sao bọn họ lại đến đây? Nữ nhân áo tím nói mãi đến sắc trời tối lại mới ngừng, nàng nhấp ngụm trà thơm, tư thế duyên dáng, sau đó vỗ tay, nói: – Hôm nay mời các vị đến đây, ngoài việc thảo luận trà đạo cùng mọi người, còn có một việc…

Một tỳ nữ áo trắng lập tức bê một chiếc khay đi đến, đặt trên bàn đá trước người nữ nhân áo tím, không biết trong chiếc khay đặt thứ gì, bị một lớp vải che dậy. – Bổn các vẫn luôn tìm người có duyên, nếu ai có thể dẫn động Linh Tinh Trụ này phát ra cảm ứng đặc thù, sẽ trở thành chủ nhân của Thiên Bảo

Các! Vừa nói ra, lập tức như trời long đất lở, mỗi người đều toát ra hưng phấn vô cùng. Chỉ có hưng phấn, không có ngạc nhiên? Đúng rồi, hẳn là mọi người đã sớm biết, chỉ có hắn trùng hợp rời đi mấy ngày qua, mới không hề biết đến chuyện này. Thắc mắc vướng trong lòng Chu Hằng được cởi bỏ, khó trách nhiều người chạy đến đây, thì ra đều đánh cùng chủ ý, thử xem mình có phải là người có duyên mà Thiên Bảo Các vẫn tìm kiếm! Thiên Bảo Các giàu có cỡ nào? Không ai có thể tưởng tượng, nhưng mà khẳng định, cho dù là ba đại tông môn Phong Vũ Thành gộp lại cũng không thể sánh bằng Thiên Bảo Các! Mà Thiên Bảo Các không phải chỉ có sản nghiệp ở Phong Vũ Thành, mà là trải rộng toàn bộ Hàn Thương Quốc. Có thể trở thành chủ nhân Thiên Bảo Các, có nghĩa là nắm giữ tài phú lớn nhất Hàn Thương Quốc! Về sau còn cần lo tài nguyên tu luyện hay sao? Không chỉ thế, Thiên Bảo Các có thể ổn định kiếm tiền ở Hàn Thương Quốc, sẽ không có cường giả chống đỡ hay sao? Trở thành chủ nhân Thiên Bảo Các, có nghĩa là nắm giữ thế lực kinh khủng này ở trong tay mình! Khó trách mọi người đều đến đây, dụ hoặc như thế đủ khiến bất cứ ai điên cuồng! Nữ nhân áo tím vén tấm vải đỏ phủ khay lên, ở trong khay đặt một trụ thủy tinh trong suốt, dài chừng một xích, chia làm ba đoạn. Nàng mỉm cười mê người, nói: – Rất đơn giản, chỉ cần đặt lên cầm lấy Linh Tinh Trụ này là được! Quả thật đơn giản, nhanh chóng có người xung phong tiến lên, đặt tay lên đó, nhưng không có phản ứng gì. Một người, hai người, ba người, hơn trăm người lên thử vẫn không có động tĩnh gì. Điều này rất bình thường, nếu như "người có duyên" dễ tìm được như vậy, Thiên Bảo Các tự nhiên đã sớm có chủ nhân, sẽ không xuất hiện cảnh tượng này. Chu Hằng cũng không cho rằng mình là người may mắn đó, không hề có ý đi lên thử một lần, không ngờ tới bốn người Chư Chí Hòa cũng không động đậy

Vốn hắn tưởng bốn người này tranh nhau đợt cuối cùng, vừa hỏi mới biết căn bản không có chuyện đó, mà là bốn người đã sớm thử qua. Thật là không nên có lòng tin với bốn người này mà! – Hả…. Xung quanh chợt vang lên tiếng kêu kinh dị, Chu Hằng ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy cây trụ thủy tinh kia tỏa ra hào quang xanh biếc, rực rỡ loá mắt. Chẳng lẽ trùng hợp như vậy, người có duyên mà Thiên Bảo Các muốn tìm thật sự xuất hiện? Ánh mắt Chu Hằng chuyển qua, liền thấy người đang

cầm trụ thủy tinh chính là Tỉnh Thiên! – Hả, người này có lực huyết mạch thật là mạnh! Chư Chí Hòa giật mình hô lên. – Chưa tiến vào Tụ Linh Cảnh đã có thể dẫn động lực huyết mạch, tư chất người này thật là không đơn giản! Dư Chấn Diệp cũng tràn đầy khiếp sợ. Chu Hằng hiếu kỳ, hỏi: – Hắn không phải người Thiên Bảo Các muốn tìm hay sao? – Không phải! Chư Chí Hòa lắc đầu. – Hào quang xanh biếc, đại biểu thể chất hệ mộc, tên này là người may mắn, có được lực huyết mạch. Nếu như có thể đột phá Tụ Linh Cảnh, vậy tiền đồ của hắn không lường hết được! – …. Làm ơn nói sao mà người ta nghe hiểu được! – Ấy, nếu tổ tiên của ngươi là nhân vật rất mạnh mẽ, mạnh đến không biên giới, như vậy con cháu đời sau sẽ có thể được thừa kế một bộ phận lực lượng của tổ tiên, hoặc nói là dị năng, hoặc nói là võ kỹ, vô cùng kỳ diệu. Ngươi trời sinh may mắn như thế, gọi là linh thể! Chư Chí Hòa vỗ đầu nói. – Trực quan nhất, chính là độ khó đột phá cảnh giới của là linh thể thấp hơn nhiều so với người thường, thậm chỉ có thể nói là không có bình cảnh gì đáng kể, ngay cả nằm ngủ cả ngày cũng có thể không ngừng đột phá! – Tuy nhiên, loại năng lực này bình thường đều phải đến sau Tụ Linh Cảnh mới sẽ thể hiện ra, có thể dẫn động Luyện Thể Cảnh, nó tuyệt đối là lực huyết mạch vô cùng mạnh mẽ! Chu Hằng quét qua mặt bốn người Chư Chí Hòa, hỏi: – Vậy các ngươi thì sao? Bốn người Chư Chí Hòa đều lắc đầu, sau đó Lưu Viêm nói: – Trong cơ thể chúng ta có sở hữu lực huyết mạch hay không, vậy thì phải tiến vào Tụ Linh Cảnh rồi mới biết được! Nói như vậy, cho dù bọn họ có được lực huyết mạch cũng còn thua xa Tỉnh Thiên. – Ủa, nhưng vì sao Linh Tinh Trụ kia chỉ sáng một đoạn dưới cùng? Ánh mắt Chu Hằng rất sắc sảo, lập tức phát hiện chi tiết này. – Nó có liên quan tới cường độ lực huyết mạch, thắp sáng đoạn thứ nhất nói rõ tiểu tử này là Nhân linh thể, hơn nữa nhìn độ sáng để phán đoán, đã gần tới Nhân linh thể đỉnh phong! Dư Chấn Diệp tiếp lời. – Vậy đoạn thứ hai cùng đoạn thứ ba? Chu Hằng truy hỏi. – Thắp sáng đoạn thứ hai là Địa linh thể, thắp sáng đoạn thứ ba là Thiên linh thể! – Chu Hằng, đừng nên coi thường Nhân linh thể, ngay cả đặt toàn bộ võ giả Hàn Thương Quốc tới một chỗ, Nhân linh thể cũng sẽ không vượt quá 10 ngàn người, càng đừng nói đạt đến cường độ đó! – Chỉ sợ là đạt đến 9 sao, thậm chí 10 sao! – Còn Địa linh thể… nghe nói chỉ có Thủy Nguyệt công chúa đương

triều mới có được thể chất đáng sợ như vậy! – Thủy Nguyệt công chúa, 14 tuổi vào Tụ Linh Cảnh, 17 tuổi đạt tới Sơ Phân Cảnh, có được năng lực hóa thân Kim Kiếm, không gì không phá, vô địch cùng cấp, thậm chícó thể chống đỡ tồn tại cao hơn nàng một cảnh giới! Bốn người Chư Chí Hòa đều toát ra vẻ rung động tuyệt đối, tràn đầy sùng kính vị Thủy Nguyệt công chúa này. Sơ Phân Cảnh! Vậy không phải có được lực lượng quét ngang toàn bộ Phong Vũ Thành? – Xin hỏi tôn tính đại danh của công tử? Bên kia, nữ nhân áo tím ôn nhu hỏi Tỉnh Thiên, bộ dáng dịu dàng động lòng người khiến cho vô số nam nhân đều đố kỵ, ai bảo bọn họ không có được thiên phú nghịch thiên như thế? – Tại hạ Tỉnh Thiên! Ở trước mặt nữ nhân áo tím, Tỉnh Thiên cũng không lộ ra vẻ thần hồn điên đảo, bình tĩnh ung dung, dường như căn bản không để ý tới nữ nhân trước mặt xinh đẹp chói mắt đến cỡ nào. – Tỉnh công tử, tuy rằng ngài không phải người có duyên mà bổn các muốn tìm, tuy nhiên có thể dẫn động lực huyết mạch ở Luyện Thể Cảnh, quả thật kỳ tài ngất trời! Tấm thẻ này… Nữ nhân áo tím đưa cho Tỉnh Thiên một tấm thẻ sáng bóng. – Là thẻ khách quý của bổn cách, có thể tùy ý sử dụng ở mỗi một chi nhánh Thiên Bảo Các trong Hàn Thương Quốc, đều có thể giảm giá 30%! Khè, đều giảm giá 30%, đúng là mạnh tay mà! Thiên Bảo Các không thiếu bảo vật chân chính, động cái là 10 vạn đến trăm vạn lượng bạc, giảm bớt 30% là vô cùng khủng bố! Tỉnh Thiên cũng không chối từ, thu lấy tấm thẻ, chắp tay: – Cung kính không bằng tuân mệnh, cảm tạ Tử Tinh tiểu thư! Hắn bình tĩnh trở về chỗ cũ ngồi xuống, làm những người khác luôn miệng mắng hắn là kẻ ngốc, nếu trao đổi vị trí, bọn họ chắc chắn sẽ nắm lấy cơ hội này lấy lòng nữ nhân áo tím, dùng rung động Nhân linh thể, nói không chừng có thể khiến mỹ nhân động lòng thì sao! “Kiểm tra” tiếp tục tiến hành, sau Tỉnh Thiên liền không còn ai có năng lực dẫn động Linh Tinh Trụ nữa. – Chu Hằng, lên! Bốn người Chư Chí Hòa bắt đầu giật dây đẩy Chu Hằng ra.

Chương 46: Phá Trụ

Có bốn tên tổn hại này lôi kéo Chu Hằng, đồng thời mạnh mẽ đẩy hắn ra ngoài. Hắn đang định quay trở lại, thì nghe nữ nhân áo tím bình thản nói: – Nếu công tử đã đứng dậy, thì ngại gì lại đây thử một lần? Chu Hằng ngẫm nghĩ trong lòng rồi cũng thản nhiên! Tuy rằng hắn biết mình không có khả năng có huyết mạch lực gì đó, nhưng thử xem cũng không sao. Hắn đột phá cảnh giới là đơn giản, nhưng đó là sau khi thu được kế thừa của hắc kiếm, cũng không phải hắn có từ nhỏ. Đi tới phía trước Linh Tinh Trụ, Chu Hằng ngưng thần tĩnh khí một chút, rồi vươn tay đặt lên cây trụ kia. Lập tức một luồng hơi ấm chảy khắp toàn thân hắn, khi chảy tới đan điền, liền cảm nhận đoạn kiếm màu đen khe khẽ rung lên, một luồng kiếm khí đen như mực lập tức dọc theo cánh tay của Chu Hằng tiến vào trong Linh Tinh Trụ. Trong nháy mắt Linh Tinh Trụ liền phát ra ánh sáng màu đen như mực, chỉ là quá trình này rất ngắn ngủi, căn bản không có người nào thấy rõ. Rồi lập tức "bốp" một tiếng, Linh Tinh Trụ vỡ thành vô số mảnh nhỏ! Trong đan điền, đoạn kiếm màu đen chìm nổi một chút rồi yên tĩnh trở lại, dường như một cường giả tuyệt thế phất tay một cái hủy diệt một con kiến dám cả gan quấy rầy mình, không để ở trong lòng chút nào. Oái, mới động một cái liền vỡ nát vậy? Chu Hằng sửng sốt, hắn cũng không có tiền bồi thường nha! – Ha ha ha! Tên này sợ mình xấu mặt sao, rồi lại cậy mạnh dùng sức bóp nát Linh Tinh Trụ! – Chúng ta ở đây nhiều người như vậy, cũng chỉ có một người dẫn động lên phản ứng của Linh Tinh Trụ, cũng đâu có gì mất mặt! – Tên này trước đó đã cố ý làm bộ làm tịch câu dẫn chú ý của Tử Tinh tiểu thư, hiện tại lại làm trầm trọng thêm! Phía dưới lập tức truyền đến một tràng tiếng cười vang. Bốn người Chư Chí Hòa thì thầm khen vị huynh đệ này quả nhiên là cao nhân của đạo cua gái, luôn luôn có ý tưởng kỳ diệu của riêng mình.- Thật là ngượng ngùng, làm hư vật của cô nương rồi! Chu Hằng gãi gãi đầu, nói: – Cái

này phải thường bao nhiêu tiền vậy? Vật thần kỳ như vậy chắc không rẻ đâu? Nữ nhân áo tím trong mắt lại đột nhiên lóe lên một tia sáng kỳ dị, nhưng lập tức liền áp chế xuống, thản nhiên nói: – Công tử không cần quan tâm! Xin hỏi công tử xưng hô như thế nào? Cái gì, như vậy cũng được sao!Ánh mắt của mọi người không khỏi rơi "lộp độp" đầy đất! Nếu biết làm như vậy có thể hấp dẫn chú ý của Tử Tinh tiểu thư, bọn họ còn không sớm đã làm như vậy từ lâu rồi! Nhưng mỗi người bọn họ đều sợ đường đột mạo phạm nữ nhân áo tím, đâu có người nào dám làm ra chuyện lỗ mãng như vậy? – Tại hạ Chu Hằng! – Chu công tử là cao đệ của tông môn nào vậy? Nữ nhân áo tím lại hỏi. Vấn đề thứ hai! Tỉnh Thiên yêu nghiệt như vậy, mà chỉ được nữ nhân áo tím hỏi cái tên mà thôi, vậy mà Chu Hằng làm hư Linh Tinh Trụ thì ngược lại chiếm được coi trọng cao hơn, điều này sao có thể làm cho mọi người chịu phục chứ? – Cửu Linh Tông! Chu Hằng đáp lại vô cùng đơn giản, hắn cũng không muốn tiếp xúc nhiều với nữ nhân áo tím. Nhìn thấy trên mặt Chu Hằng kia rõ ràng lộ vẻ không kiên nhẫn, mọi người đều hận không thể cầm binh khí vọt lên chém hắn: đây không những là được tiện nghi mà còn khoe mã, muốn chọc giận chết người khác mà! Nữ nhân áo tím cũng không nghĩ tới Chu Hằng lại có thái độ như vậy, không khỏi hơi khựng lại. Một lát sau mới miễn cưỡng cười cười, lấy ra một tấm thẻ trong suốt đưa cho Chu Hằng, nói: – Chu công tử! Đây là thẻ khách quý của bản các! Cái này đúng là đồ tốt đây! Chu Hằng vội vàng nhận lấy, cười nói: – Đa tạ Tử Tinh tiểu thư! Nhìn vẻ tươi cười rạng rỡ trên mặt Chu Hằng kia, thiếu chút nữa nữ nhân áo tím phun ra một búng máu! Hóa ra ở trong mắt đối phương, nàng còn xa không có trọng yếu bằng một tấm thẻ khách quý! Tức chết mà! Tức chết mà! Tuy rằng nàng quyền cao chức trọng, nhưng dù sao chỉ là một nữ nhân chừng hai mươi tuổi, hơn nữa còn được người xưng tụng là mỹ nhân xinh đẹp… hiện giờ lại bị người ta trắng trợn làm như không nhìn thấy, điều này sao có thể không làm cho nàng sinh giận trong lòng? – Chu công tử có thể lưu lại cùng nhau ăn cơm rau dưa bồi tiếp thiếp hay không? Mặc dù trong lòng nàng vô cùng tức giận, trên mặt vẫn hiện lên nụ cười mê người. – Đi! Đi! Bốn người Chư Chí Hòa đã vội chen sát lại đây, tranh nhau nói đáp ứng thay cho Chu Hằng. – Thì ra là các vị Chư công tử! Nữ nhân áo tím hiển nhiên nhận ra bốn người Chư Chí Hòa, lộ ra vẻ

tươi cười tự nhiên. Rồi trước hướng về phía mọi người tuyên bố trà đạo hôm nay chấm dứt, tiếp đó mang theo năm người Chu Hằng đi vào một gian phòng u nhã, cho mang lên rượu và thức ăn mời năm người cùng ăn uống. Những người khác tự nhiên ghen tị không thôi, nhưng đây là Thiên Bảo Các đâu có ai dám làm càn, bọn họ người nào cũng đều nhận được trưởng bối tông môn dặn dò, không được gây chuyện ở trong Thiên Bảo Các, mỗi người chỉ có thể dùng ánh mắt nhìn trừng trừng đến đỏ bừng. Mà Trầm Tâm Kỳ, Hàn Vũ Liên thì càng không nghĩ tới tên Chu Hằng đần độn kia lại còn có duyên với nữ nhân như vậy, không khỏi trong lòng dậy lên cảm giác khác thường. Bốn người Chư Chí Hòa mặc dù ái mộ sát đất đối với nữ nhân áo tím, nhưng khi thực sự đối mặt thì lại không dám nói ra, đều là khép na khép nép, ngay cả tài ăn nói láu lỉnh xưa nay, mỗi người đều là ấp a ấp úng. Trọng điểm của nữ nhân áo tím hiển nhiên là ở trên thân Chu Hằng, nàng không ngừng hỏi thăm lai lịch của hắn. Chu Hằng thầm nghĩ với năng lực của Thiên Bảo Các nếu muốn đào ra lai lịch của mình khẳng định không hề khó, nên đơn giản cũng không giấu giếm chút nào, chỉ là tuyệt đối hắn sẽ không nói ra các loại bí mật như của hắc kiếm

Khách và chủ đều tận hứng, Chu Hằng lôi bốn tên giả say muốn ngủ lại ở Thiên Bảo Các rời đi, đương nhiên làm cho bốn người Chư Chí Hòa đều ai oán than thở không ngừng. – – – – – – – – – – – – – – Tiểu thư! Ngài nói người kêu là Chu Hằng kia lại làm vỡ nát Linh Tinh Trụ ư? Trong một hầm bí mật của Thiên Bảo Các, nữ nhân áo tím đang ngồi uống trà, một lão già mặc áo bào xám thì ngồi ở một bên, trên khuôn mặt già nua đầy nếp nhăn, vốn không nhìn ra đã già lão bao nhiêu. Nếu có những trưởng lão của ba đại tông môn khác ở đây, hẳn có thể lập tức nhận ra: lão nhân này chính là Diêm Sâm, các chủ của Thiên Bảo Các ở Phong Vũ Thành. – Sâm lão! Ngài cũng biết Linh Tinh Trụ có độ cứng rắn bao nhiêu chứ, dù là võ giả Tụ Linh Cảnh cũng không có khả năng một kích nổ nát, huống chi là một người Luyện Thể tầng chín đỉnh phong! Trên gương mặt trắng như bạch ngọc của nữ nhân áo tím hãy còn chớp động vài phần vẻ cáu giận, hiển nhiên nhớ lại Chu Hằng làm như không nhìn thấy đối với nàng! – Quả thật là không thể tưởng tượng! Diêm Sâm liên tục gật đầu, bởi vì trên gương mặt già nua nếp nhăn nhiều lắm, nên hoàn toàn

không nhìn ra là biểu tình gì. Nữ nhân áo tím có chuyện cũng không nói ra, chính là ở ngay khoảnh khắc Linh Tinh Trụ vỡ nát, nàng nhìn thấy ánh sáng đen kia nhoáng lên một cái rồi biến mất! Cái đó có điểm giống với người hữu duyên mà Thiên Bảo Các đang tìm kiếm, nhưng lại không giống nhau hoàn toàn. Việc này rất trọng đại, trước hết nàng phải trở về tổng các báo cáo tình hình, ít nhất phải mang tới Linh Tinh Trụ cao cấp hơn để trắc nghiệm. – Sâm lão! Ngày mai ta sẽ trở về, ngài giúp ta trông chừng tên kia, đừng để cho bất luận kẻ nào làm hắn bị thương! Nàng ngẫm nghĩ một lát, rồi nói. – Dạ, tiểu thư! Diêm Sâm cung kính đáp lời, không vì tuổi cao chênh lệch mà tỏ ra bất kỳ chút xíu bất mãn nào. – – – – – – – – – – – Chu Hằng trở lại khách điếm, sau đó, chuyện thứ nhất chính là mở ra dược vật mua được từ Thiên Bảo Các, điều phối dược phẩm cần thiết để tu luyện Minh Ngọc Công. Bốn người Chư Chí Hòa thì ở một bên nịnh bợ Chu Hằng, sau đó xúi giục hắn ngày mai lại đi tìm nữ nhân áo tím, để bọn họ cũng có thể dính chút hào quang. Chu Hằng mặc kệ hội bốn người này, rất nhanh liền dựa theo phương thuốc pha chế ra thuốc ngâm

Việc này rất đơn giản, chỉ cần dùng đúng tài liệu, lấy ra đúng phân lượng từng món ném vào thùng nước tắm là được. Sau khi đuổi bốn người ra ngoài, Chu Hằng cởi hết quần áo chỉ còn lại có một cái quần cộc, rồi bước vào trong thùng nước tắm. Nóng quá! Nóng quá! Nước này dường như nước sôi sôi trào, tràn đầy độ nóng nóng bỏng, Chu Hằng vội vàng dựa theo công pháp của Minh Ngọc Công, từng chút từng chút hấp thu những dược lực này trui luyện thân thể. Võ giả ở trong quá trình tu luyện, chân nguyên lực sẽ không ngừng rèn luyện thân thể. Sau khi đạt tới Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong, cường độ thân thể cũng sẽ không kém hơn bao nhiêu so với nham thạch. Mà võ kỹ mang tính phòng ngự thì phải đi xa hơn trên cơ sở này, dù là lợi kiếm cũng không chém thủng! Muốn đạt tới loại hiệu quả thêm vào này, chỉ dựa vào chân nguyên lực là không đủ, trước hết cần phải dùng dược vật khai phá ra tiềm lực của thân thể. Chu Hằng như nằm trong nước sôi, ngay cả ý chí của hắn đều có chút không chịu nổi!Trách không được rõ ràng có một quyển võ kỹ thượng phẩm đặt ở đó, nhưng bên trong tông gần như không hề nghe nói qua có ai tu luyện thành công Minh Ngọc Công, thì ra nguyên nhân là bước đầu tiên này gian nan như vậy, chỉ sợ mười người hết chín vừa đặt chân

bước vào liền lập tức lại nhảy ra ngoài. Thu hút dược lực, cường hóa lớp da, cơ thể, xương cốt, hiệu quả này cũng không phải dựng sào thấy bóng, mà nhất thiết phải phối hợp với Minh Ngọc Công mới có thể dung hợp dược lực với thân thể, khai thác ra tiềm lực nằm ẩn sâu trong thân thể. Một đêm qua đi, Chu Hằng ngạc nhiên phát hiện, nguyên vốn lúc đầu nước đỏ bầm lúc này trở nên nhàn nhạt trong suốt. Điều này có nghĩa dược lực trong đó đã hoàn toàn biến mất! Dựa theo ghi chú trong công pháp, một thang thuốc này có thể sử dụng chừng mười lần, vậy sao chỉ trong một đêm đã bị hắn hấp thu hết sạch vậy chứ? Thân thể của mình, dường như khác thường! Chu Hằng biết rằng, từ sau khi đoạn kiếm màu đen "thức tỉnh", nó vẫn đang từ từ cải tạo thân thể hắn, chỉ là không nghĩ đến chỉ mới non nửa năm, mà lại tăng trưởng đến mức đáng sợ như vậy! Hắn vội vàng vận chuyển Minh Ngọc Công, nâng lên hai tay, chỉ thấy lớp ngoài làn da đúng là biến thành như ngọc thạch! Cái này… là đã luyện thành tầng thứ nhất của Minh Ngọc Công! Chu Hằng không khỏi kinh ngạc trố mắt, chuyện này cũng quá khoa trương đi! Tuy rằng mỗi người thiên phú bất đồng, nhưng chỉ một buổi tối liền tu thành tầng thứ nhất của Minh Ngọc Công, quả thật khiến chính hắn cũng phải líu lưỡi kinh sợ. Kế tiếp đã có thể tu luyện tầng thứ hai rồi! Chỉ là không đợi Chu Hằng bắt đầu, lúc này bốn tên tổn hại Chư Chí Hòa đã phá cửa mà vào, nhất định phải lôi kéo hắn lần nữa đi tới tiệc trà của Tử Tinh tiểu thư. – Ngày hôm qua không phải đi rồi sao? Chu Hằng khó chịu hỏi. – Tiệc trà của Tử Tinh tiểu thư, mỗi khi đến nơi nào đều sẽ tổ chức ba ngày. Bởi vậy, chúng ta còn có thể đi thêm hai ngày nữa! Tính toán của bọn họ tốt lắm, kết quả khi chạy đến Thiên Bảo Các lại bị báo cho biết buổi sáng nay Tử Tinh tiểu thư đã rời đi. Điều này làm cho Chu Hằng nhẹ nhàng thở ra, nhưng bốn người Chư Chí Hòa thì lại liên tục gào lớn. Nếu Tử Tinh tiểu thư đi rồi, bốn người bọn họ cũng không có tâm tình lưu lại đây, phải tiếp tục đuổi theo nữ thần của họ. Tuy nhiên bởi vì đều rất hợp ý với Chu Hằng, bọn họ đều ở lại thêm một ngày, muốn Chu Hằng về sau có rảnh đi Hắc Thủy Điện tìm bọn họ vui chơi, làm cho Chu Hằng nghe nói vậy đầu đầy hắc tuyến: Hắc Thủy Điện kia là tùy tiện có thể ra vào vui chơi hay sao? Chu Hằng cũng không có lập tức rời đi, mà ở lại khách điếm tiếp tục tu luyện Minh Ngọc Công. Tốc độ tu luyện đáng sợ

vẫn như cũ liên tục kéo dài, chỉ hai ngày sau, hắn đã hoàn thành tầng thứ hai và tầng thứ ba của Minh Ngọc Công, rèn luyện da thịt, xương cốt toàn thân giống như tấm thuẫn kiên cố. Tuy rằng Minh Ngọc Công cộng tất cả có mười tầng, nhưng hắn đã cách rất gần Luyện Huyết Cảnh, đúng là thời điểm nên rời đi. "Đi dãy núi Bình Thiên! Ta còn có vài ngày là có thể đột phá đến Luyện Thể tầng mười, có tư cách tiến vào hàn đàm kia tìm tòi rồi!" Sau khi Chu Hằng trả phòng, lập tức rời Phong Vũ Thành đi tới hướng dãy núi Bình Thiên. Thời gian có hơi cấp bách, mỗi đầu tháng hắn cần phải trở lại Cửu Linh Tông nhận người khác khiêu chiến, dù có người khiêu chiến hay không là chuyện khác. – Chờ ngươi rất lâu rồi! Mới vừa tiến vào dãy núi Bình Thiên, liền thấy một bóng người hiện ra, chặn đường đi của Chu Hằng…

Chương 47: Bạch Ngọc Cốc Chặn Giết

– Ngươi là ai? Chu Hằng quét ánh mắt nhìn người chặn đường, đó là một nam nhân cường tráng hơn 30 tuổi. Mặc dù bây giờ mới ngoài đầu tháng hai, thời tiết rất giá lạnh, mà hắn lại để trần hai cánh tay, lộ ra bắp thịt rắn chắc như nham thạch. Huyết khí xông lên tận trời, vô cùng bá đạo! Luyện Huyết Cảnh! Nhưng lại không phải Luyện Huyết Cảnh bình thường, mà là cao thủ tuyệt đỉnh Luyện Thể tầng mười hai! – Tiểu tử! Ngươi cho là giết chết người của Bạch Ngọc Cốc, còn có thể nghênh ngang rời đi như vậy ư? Tráng hán kia trầm giọng nói, giọng nói rổn rảng như tiếng sấm. Bạch Ngọc Cốc! Đúng rồi, trước đây có biển chữ vàng Hắc Thủy Điện, Bạch Ngọc Cốc như thế nào cũng không dám tới cửa đánh giết, mà trong nội thành Phong Vũ Thành không được ra tay, cũng là quy định của ba đại tông môn cùng đặt ra! Hơn nữa Chu Hằng giao hảo với người của Hắc Thủy Điện, thậm chí còn nhận được Thiên Bảo Các coi trọng, người như vậy chỉ thích hợp lén lút làm thịt! Bởi vậy, mới có chuyện chặn đánh nửa đường! Lẽ ra để chắc chắn, hẳn là phải xuất động cường giả Tụ Linh Cảnh, như vậy Chu Hằng sẽ không có chút xíu lực phản kháng! Nghĩ đến đây, Chu Hằng không khỏi lắc đầu bật cười. Hắn biết thực lực của mình, nhưng Bạch Ngọc Cốc lại không rõ ràng lắm, xuất động một cao thủ Luyện Thể tầng mười hai còn chưa đủ sao? Đừng nói Luyện Thể tầng mười hai, dù là Luyện Thể tầng mười cũng thắng chắc hắn rồi! Vẻ tươi cười này của Chu Hằng rơi vào trong mắt nam nhân cường tráng, lập tức khiến hắn dâng trào tức giận: Tên tiểu tử hỗn đản này lại còn dám lộ ra ý châm biếm, thật đúng là muốn chết mà! – Còn cười được, tốt lắm! Tuy nhiên, không bao lâu nữa ngươi dù có muốn khóc cũng không khóc được! Nam nhân cường tráng lướt thân hình tới, vung tay chụp xuống Chu Hằng. Hắn vâng mệnh bắt sống Chu Hằng mang trở về, tự nhiên không thể giết chết Chu Hằng, nếu không lại có tội vô công. Chu Hằng triển khai Phi

Vân Bộ, thân hình lướt xéo đi, thật khéo léo đúng lúc lướt qua mấy lần tránh thoát một kích của nam nhân cường tráng.- Ồ! Nam nhân cường tráng chụp một cái thất bại, trên mặt không khỏi lộ ra một chút dị sắc. Theo hắn thấy, chỉ là một thiếu niên Luyện Thể tầng chín đỉnh phong còn không phải bắt dễ như trở bàn tay, không ngờ lại thất bại, quả thật khiến hắn ít nhiều hơi kinh hãi. – Hừ… Tránh được một lần, tránh được tiếp lần thứ hai không? Lần nữa hắn vươn ra bàn tay to chụp tới phía Chu Hằng. – Muốn chết! Trong mắt Chu Hằng mơ hồ lóe ra sát khí. Song phương không quen biết đương nhiên cũng chưa nói tới thù hận, đáng tiếc là lập trường bất đồng, dù gì hắn cũng không có khả năng thúc thủ chịu trói.Keng… trường kiếm ra khỏi vỏ, Phi Bộc Kiếm Pháp! – Cái gì! Nam nhân cường tráng liên tiếp thối lui, nhưng trên cánh tay vẫn là nhiều thêm vài vết trắng. Phi Bộc Kiếm Pháp chính là một trong ba võ kỹ mạnh nhất của Cửu Linh Tông, sau khi trải qua Chu Hằng cải tiến, uy lực đương nhiên càng mạnh hơn. Cộng thêm thực lực của Chu Hằng cũng tăng mạnh, một kiếm vận chuyển ngay cả Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong đều phải trúng chiêu! Không hổ là tuyệt học trấn phái của Cửu Linh Tông, trong một kiếm vẫn có thể lấy yếu chống mạnh! Mặc dù có phần nguyên nhân do tráng hán kia khinh địch, nhưng khẳng định nếu không phải kiếm pháp huyền diệu, thì sao có thể đạt tới hiệu quả như vậy? – Phi Bộc Kiếm Pháp? Trong mắt nam nhân cường tráng lóe lên vẻ kinh dị: – Ngươi làm sao có thể học được tuyệt học trấn phái của Cửu Linh Tông? Cũng giống như Xích Diễm Phần Tâm Chưởng của Bạch Ngọc Cốc, đây gần như chính là tuyệt học riêng biệt thuộc về tông chủ. – Điều này không có quan hệ gì với ngươi! Chu Hằng tươi cười, múa trường kiếm một vòng

– Hừ! Phi Bộc Kiếm Pháp quả thật cường đại, đáng tiếc là ngươi cũng chỉ có Luyện Thể tầng chín, chênh lệch với ta thật sự quá lớn! Nam nhân cường tráng vung lên hai tay: – Ngươi dứt khoát không có khả năng đánh vỡ phòng ngự của ta! Ha ha… bắt giữ ngươi, về sau bản cốc sẽ có thêm một môn tuyệt học! Hắn cười ha hả, rồi lại như thương ưng vỗ cánh công tới hướng Chu Hằng. Chu Hằng dưới chân triển khai Phi Vân Bộ, vung trường kiếm trong tay chém ra như điện, một kiếm lại một kiếm chém trên người của nam nhân cường tráng. Phi Bộc Kiếm Pháp phi thường huyền diệu, thẳng đến Luyện Thể tầng

chín, Chu Hằng mới phát huy ra được uy lực chân chính trong đó. Đáng tiếc là chênh lệch giữa hắn và nam nhân cường tráng cũng hết sức rõ ràng, trường kiếm chém trên thân đối phương giống như chém vào trên tảng đá, chỉ có thể lưu lại những vết màu trắng, ngay cả da cũng không thể chém rách! Nam nhân kia ngay từ đầu còn né tránh vài lần, nhưng không chịu nổi linh hoạt của Phi Bộc Kiếm Pháp, nên đơn giản ngay cả né tránh đều lười né, mặc cho Chu Hằng từng kiếm một chém trúng thân mình, chỉ cần bảo vệ hai mắt, hạ thân và các chỗ yếu hại, rồi từng bước ép sát tới gần Chu Hằng, chính là muốn dùng cảnh giới đè người. – Tiểu tử! Đây là chênh lệch của cảnh giới! Hắn cười như điên nói. Chu Hằng mặt không đổi sắc, đối thủ Luyện Thể tầng mười hai này đối với hắn mà nói là đá mài dao tốt nhất, đương nhiên không thể bỏ qua. – Gần như nên kết thúc rồi! Nam nhân cường tráng đột nhiên vươn tay chụp một cái, vô cùng nhanh chóng, đúng là chụp được trường kiếm của Chu Hằng, không cho hắn thu về: – Thực sự tưởng ta không đối phó được ngươi sao? Phi Bộc Kiếm Pháp quả thật huyền diệu, chỉ là ngươi biến đổi 7, 8 lần ở trước mặt ta, chẳng lẽ ta còn không nhìn ra vài phần sao? Hắn dùng lực kéo một cái, trường kiếm trong tay Chu Hằng lập tức rời tay, rồi "rốp rốp rốp…" bị hắn bẻ gãy thành 7, 8 đoạn! Đây là lực lượng của Luyện Thể tầng mười hai! – Tiểu tử hãy ngoan ngoãn theo ta trở về, còn có thể cho ngươi ít chịu đau khổ da thịt một chút! Chu Hằng thở dài, thò tay trên lưng lấy xuống Sương Hàn Kiếm, nhẹ nhàng cởi ra từng lớp bao vải: – Ngươi vốn còn có thể sống lâu một thời gian! – Cái gì? Tráng hán kia vô cùng tức giận mà cười: – Ngươi còn có thể giết được ta ư? Trong lúc nói chuyện, Chu Hằng đã cởi bỏ xong lớp vải bọc, hiện ra thanh Sương Hàn Kiếm. Nhìn thấy trong tay Chu Hằng còn có một thanh kiếm, nam nhân cường tráng không khỏi co giật da mặt, hắn liều mạng chịu đựng nhiều kiếm của Chu Hằng như vậy mới tìm được cơ hội chuẩn đoạt được vũ khí của đối phương, không nghĩ tới Chu Hằng lại còn mang theo thanh kiếm thứ hai! Người này như thế nào, không ngờ mang theo hai thanh kiếm! Ngươi cũng không phải hai tay dùng kiếm mà! Keng… Sương Hàn Kiếm ra khỏi vỏ, phát ra một tiếng ngân khẽ thanh thúy, bị bao lại cất chứa lâu lắm, đúng là nó đang kháng nghị với Chu Hằng! Nam nhân cường tráng biến sắc, với ánh mắt của hắn đương nhiên có thể liếc mắt một

cái nhìn ra thanh kiếm này rất sắc bén! – Sợ rồi ư? Chu Hằng bình thản nói, giống như đang nói một sự kiện rất bình thường

– Hừ! Luyện Thể tầng chín nho nhỏ! Nam nhân cường tráng ánh mắt lạnh xuống. Tuy rằng biểu hiện khinh thường, nhưng hắn không dám có mảy may khinh thường, hai đấm rung lên, bày ra một tư thế tiến công cổ quái. – Đây là Phách Quyền! Hắn đã vận chuyển toàn thân chân nguyên lực, tiếng nói chấn động ù ù, giống như tiếng sét đánh bên tai, quả thực có thể chấn cho người ta ngất đi: – Tuy rằng không so được với Phi Bộc Kiếm Pháp, nhưng cũng là tồn tại số một số hai trong võ kỹ trung phẩm! – Với ta vận chuyển lực lượng cao hơn ba cảnh giới, một quyền liền có thể đánh ngươi nổ tung! Đại thiếu lệnh cho ta phải mang người sống trở về, tuy nhiên, cũng không nói nhất định phải là người hoàn chỉnh! Nam nhân cường tráng quát lên một tiếng lớn, tung ra một quyền đánh tới. Chân nguyên lực tuôn ra, hơi nén tạo thành một sóng không khí đánh tới phía Chu Hằng. – Phách Ảnh Thiên Kích! "Ầm Ầm Ầm Ầm Ầm Ầm…" Hắn không ngừng cách không công kích, tạo thành một đạo lại một đạo sóng không khí, giống như biển rộng gào thét, từng sóng từng sóng ập tới phía Chu Hằng! Hắn là kiêng kỵ bảo kiếm sắc bén của Chu Hằng, mới không tiếc chân nguyên lực cách không công kích. Tuy nhiên lực lượng của Luyện Thể tầng mười hai đã đạt đến trình độ đáng sợ, dù là lực lượng cách không đánh ra cũng đủ để trong nháy mắt đánh cho thân thể Chu Hằng dập nát! Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, thân hình phóng ra, trong nháy mắt triển khai thần ý, lập tức mọi tình huống tỉ mỉ từng tí di động hiện rõ ở trong đầu của hắn. 74 sóng không khí đang ở các góc độ khác nhau ập tới phía hắn! Chu Hằng triển khai Phi Vân Bộ, không lùi mà tiến tới! Thân hình của hắn trợt tới như cá lội, xuyên qua trong từng sóng không khí, mạnh mẽ tạo ra trong núi đao một con đường đi tới! – Làm sao có thể!Nhìn thấy Chu Hằng từng bước bức tới, trong lòng nam nhân cường tráng dâng lên nỗi khiếp sợ không cách nào hình dung được. Hắn biết bất kỳ công kích nào đều không thể làm được không một kẽ hở, mà vẫn luôn lưu lại điểm tạm dừng. Hoặc là nói chỗ sơ hở đó, có thể thông qua Pháp kỹ mượt mà, không ngừng thu nhỏ chỗ sơ hở lại, thậm chí che giấu nó đi! Phách Quyền tuy có sơ hở, nhưng có thể được xếp vào hạng võ kỹ trung phẩm, sơ hở này dĩ nhiên cực kỳ nhỏ! Mấu chốt nhất là

hắn đang thi triển với tu vi Luyện Thể tầng mười hai, còn đối thủ thì chỉ có Luyện Thể tầng chín! Ở trước mặt lực lượng và tốc độ tuyệt đối, cái gọi là sơ hở kỳ thật cũng không đáng kể, bởi vì kẻ yếu vốn không có khả năng nắm bắt cơ hội chỉ một phần vạn, thậm chí một phần ức vạn đó! Nhưng mà, hiện tại hắn đã thấy một tên quái thai như vậy, cố tình nắm bắt sơ sót sơ hở gần như chỉ thoáng qua trong từng chiêu từng thức của hắn, dũng cảm tiến tới với thế như chẻ tre! Trong nháy mắt, Chu Hằng đã đánh tới trước mặt hắn! Đây là kết quả của Chu Hằng vận chuyển cùng một lúc Phi Vân Bộ và thần thức vô vi dò tra, hai bộ phận này thiếu một thứ cũng không được. Lăng Thiên thức thứ ba! Kiếm ý lưu loát điên cuồng, chân nguyên lực trong cơ thể Chu Hằng bị nhanh chóng rút sạch, hắn chém ra một kiếm rực rỡ chói mắt, dường như có thể chém hết thiên địa! Một kiếm lướt qua! Phốc… máu tươi phun cao ba xích! Một kiếm này lướt qua đúng là chặt đứt ngang mình nam nhân cường tráng! Chu Hằng lập tức đặt mông ngồi trên mặt đất, Lăng Thiên Cửu Thức thật không phải là con người có thể thi triển, cho dù là hắn đã nắm giữ ảo diệu bên trong, nhưng chém ra một kiếm này vẫn làm cho lực lượng của hắn toàn bộ hao hết sạch. Nếu như sử dụng Phi Bộc Kiếm Pháp, như vậy phối hợp với Sương Hàn Kiếm dĩ nhiên vẫn là thắng chắc, nhưng thắng chắc cũng không có nghĩa là chắc chắn giết chết đối thủ! Tu vi thật sự của hắn dù sao mới chỉ là Luyện Thể tầng chín, nếu tráng hán kia muốn chạy trốn thì dứt khoát không đuổi kịp, bởi vậy nhất thiết phải một kích lấy mạng đối phương! Còn nếu đối phương đã muốn bắt hắn trở về nhận lấy cái chết, như vậy Chu Hằng cũng không có gì để nói, chỉ có một chữ: Giết! Nhân từ với địch nhân chính là tàn nhẫn đối với mình! Một khi ra tay liền không chút lưu tình! Thời điểm Chu Hằng đi lên con đường võ đạo liền có giác ngộ như vậy. Hắn tìm tòi một chút thi thể của nam nhân cường tráng, nhưng trừ mấy tấm ngân phiếu ra cũng không có vật gì khác. Đếm sơ một chút, mấy tấm ngân phiếu này cộng hết lại có hơn 5000 lượng. Tuy nhiên, khi nhìn thấy ấn ký trên ngân phiếu, Chu Hằng không khỏi co giật khóe miệng một cái. Đây rõ ràng là ngân phiếu từ Thiên Bảo Các mở đưa ra ngoài! Thu cất ngân phiếu, hiện tại hắn đang nghèo mạt rệp, tự nhiên không ngại dùng tài sản của người chết. Hít một hơi thật sâu, sau đó hắn tiếp tục chạy về hướng dãy núi Bình Thiên. Ân oán với Bạch Ngọc

Cốc này, nhất định phải có một ngày thanh toán đến cùng! Ba ngày sau, hắn về lại tới hàn đàm tuyệt cốc, lúc này chân nguyên lực của hắn đã đạt tới trạng thái tốt nhất, có thể tấn công Luyện Huyết Cảnh! – Ồ! Là tên nào to gan lớn mật dám xâm nhập động phủ của bổn tọa? Đột nhiên vang lên tiếng quát rè rè, một con lừa đen cũng xuất hiện ở trước mặt Chu Hằng. – Là ngươi con lừa đê tiện ư! – Con bà nhà ngươi, bổn tọa là Thần Lư! Con lừa đen này lập tức vọt tới vừa cắn Chu Hằng vừa la lối…

Chương 48: Gặp Lại Con Lừa Đen

"Xoạt xoạt lốp cốp…", một trận gà bay chó sủa, con lừa đen này vốn trước đây chỉ có tu vi Luyện Thể tầng tám, nhưng vài ngày không thấy, không ngờ vù vù nhảy đến Luyện Thể tầng chín đỉnh phong, không kém chút nào so với Chu Hằng. Một người một con lừa chiến gần như nửa giờ sau, đều kêu nhau thu binh, thở phì phò hào hển, ngồi dưới đất trừng mắt nhìn đối phương. – Ngươi con lừa đê tiện này làm sao lại chạy tới đây? – Xú tiểu tử ngươi làm sao tìm được sào huyệt của Lư đại gia? Một người một con lừa đồng thời hỏi, nhưng con lừa đen lập tức chính là một chân đạp tới: – Là Thần Lư đại nhân! Chu Hằng ngồi qua một bên điều tức hồi phục nguyên khí, thầm nghĩ có con lừa đen này ở bên cạnh, hắn còn làm thế nào tấn công Luyện Huyết Cảnh? Nhưng con lừa đen này cực kỳ khó đối phó, muốn đuổi nó ra ngoài là không có khả năng, chẳng lẽ tự mình phải bỏ đi? – Xú tiểu tử! Ngươi ba chớp ba nháng chạy tới đây làm chi, chẳng lẽ muốn làm vật cưỡi cho bổn tọa? Con lừa đen dường như không nói lời đê tiện thì cả người không thoải mái, vừa mở miệng là có thể khiến người ta giận chết người. Chu Hằng cười ha hả một tràng, nói: – Vậy tại sao ngươi lại chạy tới đây? Con lừa đen nhìn chằm chằm Chu Hằng, nó cũng không có nắm chắc đuổi Chu Hằng đi được, chỉ cần đối phương vừa sử ra cái loại kiếm ý kia, theo bản năng nó cảm ứng thật đáng sợ. Nó nằm trên mặt đất chép chép miệng, dùng một cái chân chống cái đầu lừa cực lớn, nói: – Bổn tọa thích cảnh đêm ở nơi này! – Ngươi con lừa đê tiện này cũng phát hiện quái ảnh trong đầm chăng? Chu Hằng vừa nghe nó nói như vậy liền có thể đoán được. – Hả! Xú tiểu tử cũng biết trong đầm nước này có quái ảnh ư? Con lừa đen bĩu môi nói: – Ha ha… bộ thân pháp của ngươi kia khẳng định là học lóm được từ nơi này! Bổn tọa trước đây đã thấy kỳ quái, tại sao bộ pháp của bóng người kia dường như đã từng quen biết, thì ra là thế!- Con lừa đê tiện! Ngươi có xuống nước đi

tìm thử xem sao không? Chu Hằng giựt giây nói. – Là Hắc Lư đại nhân! Con lừa đen hung tợn nhìn chằm chằm vào Chu Hằng, đột nhiên "Gâu" một tiếng liền bổ nhào tới há mồm cắn. – Ngươi cũng không phải chó, như thế nào luôn học chó sủa vậy! – Bổn tọa thích thế! Lại là một phen quấn lấy đánh nhau, sau đó Chu Hằng khoát tay, nói: – Chúng ta hãy đặt ước pháp tam chương: về sau ta không gọi ngươi là con lừa đê tiện, ngươi cũng không được gọi ta là Xú tiểu tử! – Được! Ngươi phải gọi ta là Thần Lư đại nhân!Con lừa đen ưỡn ngực che lấp bụng. – Ngươi vốn không có một cái tên bình thường một chút sao? Chu Hằng dĩ nhiên có đánh chết cũng không kêu một con lừa là đại nhân. – Bổn tọa từ nhỏ chính là chói mắt như vậy, làm sao có thể có cái tên thông thường! Con lừa đen chợt hiện ra thần khí như thật bước đi thong thả, bắt đầu tạo hình dáng. – Vậy hay là gọi Hắc Lư đi! – Xú tiểu tử! Ngươi thì gọi là gì? – Chu Hằng! – Ôi! Cái tên này khó nhớ quá, hay là cứ gọi là Xú tiểu tử đi! Một người một con lừa tạm thời kết thành đồng minh, bởi vì bọn họ đều cảm thấy cực kỳ hứng thú với thân ảnh ở dưới hàn đàm. Chu Hằng mặc kệ con lừa đê tiện nghe nói đã ngủ mấy trăm năm, mấy ngàn năm này lắm mồm lắm miệng, hắn đi đến dưới gốc đại thụ nhắm mắt điều tức, con lừa đen kia tự mình nói chuyện cũng chán, liền chạy tới dưới vách núi điều tức. Nhìn một con lừa ngồi xếp bằng như chó học dáng người, khóe miệng Chu Hằng không khỏi co giật một trận. Hắn ổn định tâm thần, bắt đầu tấn công Luyện Huyết Cảnh! Người khác tấn công cửa ải thì cần môi trường tuyệt đối yên tĩnh, nhưng Chu Hằng lại khác, hắn mỗi lần đột phá chỉ cần ba bốn tiếng, nhiều nhất là năm sáu tiếng. Nên dù là con lừa đen kia cũng tuyệt đối không ngờ tới hắn dám ở chỗ này đột phá! Nhìn như có phiêu lưu, nhưng lại tuyệt đối là an toàn. Ngày hôm qua hắn đã đạt đến Luyện Thể tầng chín đỉnh phong tuyệt đối, tu luyện ra chân nguyên lực chỉ có thể phóng ra bên ngoài cơ thể, không còn không gian để tồn trữ nữa. Luyện Huyết Cảnh, đến đây đi! Chu Hằng vận chuyển Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, dẫn đạo chân nguyên lực trong cơ thể vọt tới hướng máu huyết, phải xuyên phá màn ngăn cách này. Điều này tương đối nguy hiểm, bởi vì theo võ giả cảnh giới tăng cao, lực phá hoại của chân nguyên lực càng lúc càng lớn, nhưng máu thì chưa từng nhận được tẩm bổ của chân nguyên lực, vẫn còn rất mong manh, hơi bất cẩn một chút rất có thể sẽ

phá hỏng huyết tương! Phá hư nhiều máu, võ giả sẽ lập tức tử vong, tình trạng cũng giống như bị mất máu quá nhiều. Chu Hằng triển khai thần ý, bao phủ mỗi một chỗ mạch máu toàn thân mình, quan sát chăm chú. Cũng chỉ có thần ý của hắn sau khi trải qua hắc kiếm cải tạo mới có thể duy trì được với tiêu hao đáng sợ như vậy, nếu không chỉ sợ không tới 10 giây hắn sẽ lao tâm lao lực quá độ đến ngất đi. "Ầm!" Chân nguyên lực bắt đầu tấn công tầng máu, đánh vỡ màn ngăn cách vô hình kia. Chu Hằng không vui không buồn, chỉ chuyên tâm vận chuyển chân nguyên lực, không ngừng tấn công! Tấn công! Tấn công! Ba giờ sau, bỗng nhiên hắn mở ra hai mắt, lóe lên một tia sáng, khí tức toàn thân hắn đột nhiên tăng mạnh! Luyện Thể tầng mười: Luyện Huyết Cảnh! Máu bắt đầu khởi động, như hồng dịch ngọc tương, trong mênh mông mơ hồ có tiếng sấm dậy! – Xú tiểu tử! Ngươi đột phá rồi sao? Con lừa đen nhảy dựng lên, giật mình nhìn Chu Hằng, miệng lừa mở lớn đến dường như có thể nuốt gọn cả một cái đầu người. – Ha ha… Chu Hằng cười phá lên, cũng không có đứng dậy, mà tiếp tục vận chuyển Nguyệt Ảnh Tâm Quyết. Tuy rằng đột phá, nhưng số lượng chân nguyên lực cũng không có gia tăng, chỉ là mở ra con đường đạo hắn có thể tiếp tục tăng lên mà thôi

– Thật đúng là quái thai mà! Con lừa đen nhếch lên một cái chân gãi đầu, thấp giọng lẩm bẩm: – Huyền Tôn năm đó có thiên phú cao như vậy sao? Quên đi! Tiểu tử này sao xứng so sánh với Huyền Tôn chứ! Sắc trời tối đen xuống, Chu Hằng nhóm lên một đống lửa, lấy ra thịt khô sớm đã chuẩn bị từ trước, gác lên nướng. Chỉ chốc lát liền tỏa ra mùi thơm bốn phía. – Hít, hít, hít… Con lừa đen vừa nhích động cái mũi vừa sáp lại gần, thừa dịp Chu Hằng không chú ý, liền há mồm cắn vào miếng thịt. "Bốp!" Chu Hằng đá ra một cước ngay trên mặt con lừa đen, ngăn cản đối phương ăn trộm: – Này, này, này… có lầm hay không, ngươi là con lừa cũng không phải chó, còn ăn thịt ư? – Bổn tọa thích! Con lừa đen tả xung hữu đột, nhưng thủy chung không thể phá được phòng thủ của Chu Hằng, nó đơn giản mở ra cái miệng rộng nhe răng cắn chân Chu Hằng. – Ngươi con lừa đê tiện này, thật đúng là chó biến thành mà! Chu Hằng bị cắn đau liên tục dậm chân la thét. – Phì phì! Thúi quá! Xú tiểu tử này mấy trăm năm không có rửa chân vậy? Con lừa đen liên tục phun nước miếng, một bộ dáng

hối hận không kịp. Sau đó nó cấp bách phóng tới, ngậm lấy một miếng thịt khô liền bỏ chạy, rét một cái lẻn ra thật xa. – Nóng quá! Nóng quá! Con lừa đê tiện này vừa kêu nóng, vừa ăn thật nhanh. Rất nhanh liền tiêu diệt sạch sẽ miếng thịt khô nướng: – Xú tiểu tử! Nướng tiếp trên dưới một trăm miếng cho bổn tọa ăn bữa ăn ngon đi! – Cút! Chu Hằng tiếp tục nướng thịt. Lần này hắn đề cao cảnh giác, cuối cùng không để cho con lừa đê tiện kia thực hiện được hành vi ăn trộm. – Xú tiểu tử! Huynh đệ chúng ta một phe, tình kiên cố như vàng, ân sâu như biển, ngươi cứ không nói đạo nghĩa như vậy, tự mình một người độc hưởng được sao? Con lừa đen dùng lời nói chính nghĩa khiển trách Chu Hằng, chỉ là bên khóe miệng không ngừng tràn ra nước miếng

Chu Hằng cố ý ăn rất chậm, nhưng mắt cũng không nhìn nó một lần. – Tức chết bổn tọa mà! Con lừa đen lắc lắc cái mông lừa chạy đi. Không lâu lắm lại chạy trở về, không ngờ ngậm lại đây một đống lớn trái cây thảo dược. Nhân Sâm, Chu Quả, Phục Linh, tất cả đều là vật đại bổ! Chu Hằng không khỏi hai mắt sáng ngời, vài ba lần cắn nuốt liền ăn sạch thịt khô, rồi đi tới chỗ con lừa đen. “Xoạt”, Sương Hàn Kiếm ra khỏi vỏ, hắn vung kiếm đâm tới phía con lừa đen. – Ta nguyền rủa 18 đời tổ tông nhà ngươi! Con lừa đen kêu to một tiếng, vội vàng nhanh chân bỏ chạy. Chu Hằng cười ha hả, nhìn kỹ trên mặt đất kia toàn bộ đúng là linh dược quý hiếm, hắn cũng không quản tới đây là con lừa đen ngậm tới, nhặt đến bên hàn đàm rửa một chút rồi ăn. Hiện tại hắn đã là Luyện Huyết Cảnh, huyết khí tràn đầy, bước đầu không sợ giá lạnh, không còn giống như lần trước vừa chạm vào nước cả người như sắp đông cứng. – Xú tiểu tử! Ngươi thật đủ gian trá! Con lừa đen chạy trở về, mặt đầy phẫn nộ. – Hòa thôi! Hòa thôi! Trước đó ngươi cũng trộm của ta một miếng thịt khô!Chu Hằng mắng trả. – Phì! Bổn tọa chịu ăn đồ vật của ngươi, đó là hãnh diện cho ngươi! Con lừa đen vô sỉ nói. – Mà này, những linh quả dị thảo này ngươi từ đâu nhặt được vậy? Chu Hằng không khỏi ngạc nhiên nói. Vừa rồi hắn ăn vào một gốc sâm núi, có ít nhất mấy trăm năm hỏa hậu, nếu như đưa ra bên ngoài khẳng định là vô cùng quý giá! Con lừa đen hất đầu, nói: – Bổn tọa trời sinh có cái mũi nhạy bén tinh tường, bất kỳ linh dược gì đều không thoát khỏi cái mũi của bổn tọa! – … Thật đúng là giống như chó! Ta nói con lừa đê tiện này, ngươi xác định ngươi không phải là con

lừa lai tạp chứ? – Xú tiểu tử! Bổn tọa muốn cắn chết ngươi! Gâu… Lại là một phen quấn lấy nhau cắn xé, sau đó hai người quyết định điều ước bất đắc dĩ: Về sau Chu Hằng phải phụ trách nướng thịt cho con lừa đen ăn; phần con lừa đen thì sẽ cung cấp linh thảo cho Chu Hằng: hai bên cùng có lợi. Lại nói tiếp đương nhiên là Chu Hằng có lợi lớn, những linh thảo dị quả kia giống nhau, thứ nào mà không phải là giá trị ngàn vàng? Nhưng đối với con lừa đen, những thứ này ngược lại đúng là chuyện nhỏ. Dù sao chỉ cần nó muốn, dãy núi Bình Thiên chính là một cái kho báu rộng mở đối với nó! Ngược lại nó dù cố thế nào cũng không có khả năng học được nướng thịt, vì nó không có ngón tay a! Lúc này Chu Hằng mới hiểu lý do vì sao con lừa này, lại tăng lên tu vi nhanh như vậy, thì ra mỗi ngày nó đều ăn những linh quả sâm núi, vật đại bổ như thế, sao có thể không tăng nhanh cảnh giới cho được? Ban đêm, bóng người trong hàn đàm lại hiện lên, tuy nhiên Chu Hằng và con lừa đen cũng không có lặn xuống nước. Con lừa đen thì vì còn không có khôi phục lại thực lực Luyện Huyết Cảnh, mà Chu Hằng thì vừa mới vào Luyện Thể tầng mười, cảnh giới còn chưa kịp củng cố. Hắn cũng không gấp, dù sao đã có ước định với con lừa đen: trong khoảng thời gian ngắn cần phải nhanh chóng tăng lên tu vi, hoàn toàn nâng cao tu vi lên một chút càng thêm nắm chắc hơn. Con lừa đen cũng muốn học trộm Phi Vân Bộ, nhưng tự mình lại vướng chân liên tục té bổ nhào, làm Chu Hằng cười ha hả… nói: – Một con lừa học tiếng người là quá lắm rồi, còn học thân pháp của người để làm chi…” Không khỏi chọc tức con lừa đen mở ra cái miệng rộng, đuổi theo cắn mông Chu Hằng. Một người một con lừa phân công hợp tác: một bên săn bắn, một bên thu thập linh quả. – Con lừa đê tiện kia, nếu ngươi không đê tiện như vậy, miễn cưỡng cũng có thể tính là một con lừa tốt! Chu Hằng vừa cắn ăn linh quả không biết tên, vừa nhạo báng con lừa đen. – Phì! Bổn tọa là vua trong lừa, ngày sau sẽ thống nhất đại đạo càn khôn, vạn tộc thiên hạ đều phải thần phục dưới uy nghi lừa của bổn tọa! Con lừa đen nói với gương mặt đầy ngạo khí. – Còn nữa, tu vi của ngươi tiến bộ cũng khá nhanh đấy! Chu Hằng nghiêm mặt nói. Không tới bốn năm ngày, con lừa đen này cũng đạt tới Luyện Thể tầng mười, về cảnh giới không yếu thua chút nào so với hắn. – Bổn tọa vốn chính là cao thủ đỉnh cao ở thế gian, chỉ là bị trấn áp không biết bao nhiêu năm,

toàn bộ tu vi bị rút sạch, chỉ có thể luyện lại từ đầu. Nếu không như thế bổn tọa chỉ cần đánh rắm là có thể đánh ngươi vỡ nát rồi! Chu Hằng ngồi dựa vào gốc cây khô, nói: – Vậy ngươi nói thử xem, võ đạo này tu đến tột cùng là thứ gì? – Xú tiểu tử chẳng qua là Luyện Thể tầng mười, đã muốn biết bản chất của võ đạo rồi ư? – Hóa ra ngươi cũng không biết gì! – Phì! Bổn tọa sao có thể không biết! Đừng tưởng là bổn tọa không biết ngươi đang dùng phép khích tướng, xem ở tình quen biết với nhau, bổn tọa nói cho ngươi biết huyền bí của thân thể thành thần!

Chương 49: Đột Phá Tụ Linh Cảnh

Con lừa đen ngồi ngay ngắn nghiêm trang, nhưng một con lừa học ngồi ngay ngắn bộ dáng của người, đây vốn chính là một sự kiện vô cùng buồn cười, Chu Hằng trông thấy buồn cười, cuối cùng bật cười ha hả. – Xú tiểu tử! Muốn đánh đòn mà! Con lừa đen tung một chân đá lại đây. Chu Hằng ở chung bảy tám ngày với nó, sao có thể không hề phòng bị đối với con lừa đê tiện này, lập tức thân mình nhoáng lên một cái tránh thoát. Hắn phất tay áo, nói: – Ta xin lỗi ngươi, thật sự không nên chê cười ngươi con lừa đê tiện dạng chó bắt chước người như vậy! – Bổn tọa đạp chết ngươi! Sau khi yên tĩnh lại, con lừa đen ho khan một tiếng hắng giọng nói: – Tu luyện võ đạo, chính là một quá trình của thân thể thành thần. Như thế nào là thần, nếu ngươi là chủ nhân của phiến đại lục này, chủ nhân chân chính, chỉ một ý niệm vạn vật sinh, đây là thần! Võ giả, chính là muốn hình thành một thế giới nhỏ ở trong bản thân, trở thành thần của tiểu thế giới, sau đó kết nối đại thế giới này, đạt được lực lượng vô thượng! Luyện Thể Cảnh, còn dừng lại ở võ đạo cấp thấp nhất, căn bản chưa nói tới hình thành tiểu thế giới! Đạt tới Luyện Thể Cảnh đỉnh phong, mở ra đan điền, mới có thể hình thành một cái thế giới hỗn độn, do đó có thể hấp thu thiên địa linh khí, đây là Tụ Linh Cảnh! Thì ra là thế! Chu Hằng gật gật đầu, con lừa đê tiện này tuy rằng gian trá tham lam không đáng tin, nhưng về võ đạo quả thật có lý giải rất cao thâm, nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu… so với Lâm Phức Hương mà nói có thể thu được hiểu biết tốt hơn nhiều. – Thế giới sáng tạo như thế nào? Khai thiên ích địa, thanh khí là thiên, trọc khí là địa! Bởi vậy, sau khi thế giới đan điền tràn ngập linh khí, kế tiếp chính là tách rời thế giới, đây là Sơ Phân Cảnh! Sau đó, hình thành mặt đất, là Ích Địa Cảnh! Tiếp theo, hình thành bầu trời, là Khai Thiên Cảnh!Lúc này, thiên địa sơ thành, hoang vắng khôn cùng, vẫn không thể xưng là thế giới chân chính! Cho nên, cần phải sáng tạo núi sông, là Sơn Hà

Cảnh! Có núi sông, còn phải có hải dương, là Linh Hải Cảnh! Đến lúc này, thế giới sơ thành, võ giả đã có thể bắt đầu thân thể thành thần, ở trung tâm thế giới hình thành anh châu, sinh ra Thần chích, là Kết Thai Cảnh! Hóa thai là anh, là Thần Anh Cảnh! Thần Anh trưởng thành, hóa phàm là thần, là Hóa Thần Cảnh! Chu Hằng nghe nói cảm xúc mênh mông, vội vàng nói: – Sau Hóa Thần Cảnh thì sao? – Ngu ngốc! Hóa thần là hóa thần, chính là biến đổi thành thần, đâu còn có về sau!Con lừa đen xùy một tiếng, đầy mặt khinh miệt. Quái, bị một con lừa xem thường! Chu Hằng cũng không có để ở trong lòng, chỉ là trong lòng nghĩ tới chín cảnh giới sau Luyện Thể Cảnh này, đây là một quá trình hình thành nội thế giới, khiến hắn dường như trong mơ hồ đốt sáng lên một ngọn đèn, chỉ dẫn phương hướng cho hắn đi tới. – Hắc Lư! Không phải ngươi nói trước kia ngươi rất lợi hại sao, như vậy lúc đó ở cảnh giới gì? – Bổn tọa à… Con lừa đen ngập ngừng chần chừ một hồi rồi nói: – Đương nhiên là Hóa Thần Cảnh! Thật nếu là Hóa Thần Cảnh thì đó chính là tồn tại mạnh nhất trên trời dưới đất, làm sao có thể bị một cái trận pháp hút sạch tu vi? Hiển nhiên, con lừa đê tiện này lại đang ba hoa. Mỗi ngày ăn linh quả, tu vi của Chu Hằng tăng lên mau đến thái quá. Tuy rằng đoạn kiếm màu đen cung cấp năng lượng càng ngày càng ít, nhưng hắn vẫn như cũ trong vòng một tháng đạt tới Luyện Thể tầng mười đỉnh phong! “Hôm nay hãy đi xuống hàn đàm nhìn lại xem!” Hắn làm ra quyết định, không đợi bầu trời tối đen, lập tức nhảy xuống hàn đàm. Trong một tiếng “bõm”, nước lạnh như băng phủ trùm tới, lập tức khiến hắn lạnh run cả người. Thật lợi hại! Nên biết rằng, lúc này hắn đã là Luyện Thể tầng mười đỉnh phong, cả người huyết khí tràn đầy, sớm đã là hàn thử bất xâm mới phải. Tuy nhiên vẫn cảm nhận được một cơn giá lạnh cực kỳ đánh úp lại, có thể thấy được nhiệt độ nước này xuống tới mức độ không thể tưởng tượng như thế nào. Hắn hít sâu một hơi, tiếp tục lặn xuống. Ba trượng, năm trượng, mười trượng! Giá lạnh thấu xương, tốc độ máu lưu chuyển càng ngày càng chậm, dường như sắp đóng băng! Chu Hằng vội vàng quẫy mình một cái, trồi lên mặt nước, sau khi bò lên bờ, toàn thân hắn đã hiện đầy sương trắng, thậm chí tạo thành những cây băng hình lăng trụ! – Ha ha ha… Con lừa đen lập tức cười đến ngã nghiêng ngã ngửa, tròng mắt gian xảo xoay tròn, làm như đang suy nghĩ có nên hay không đá Chu Hằng một cái cho lọt

tiếp xuống nước. – Thật đúng là khó tin! Mới lặn xuống không tới mười trượng, nhiệt độ nước này đã xuống thấp đến mức Luyện Thể tầng mười cũng không thể chịu đụng nổi! Chu Hằng chắc lưỡi hít hà không thôi: – Hơn nữa, hàn đàm này còn xa không có xuống tới đáy, thật không biết phía dưới sẽ còn rét lạnh tới mức nào! – May mà bổn tọa thông minh, không có lỗ mãng giống như tiểu tử kia! Con lừa đen vỗ ngực vui mừng nói. Luyện Thể tầng mười không được, vậy chờ tới Luyện Thể tầng mười một, tầng mười hai tính sau! Hiện tại Chu Hằng cũng không vội quay về Cửu Linh Tông, dù sao bản sao 'Minh Ngọc Công' ở đây rồi, mà hiện nay mỗi ngày hắn có linh quả ăn, so với Tụ Linh Đan đúng là cường đại hơn nhiều; về phần vị trí top 10 ngoại môn không có cũng không sao. Hắn rất nhanh liền đột phá đến Luyện Thể tầng mười một, lại tiếp theo một tháng khổ tu, hắn đạt tới Luyện Thể tầng mười một đỉnh phong, liền một lần nữa nhảy xuống hàn đàm. 20 trượng! So sánh với lần trước lặn xuống sâu hơn mười trượng, nhưng cách dưới đáy hàn đàm thì không biết còn bao xa. Điều này ngược lại trở thành động lực thúc đẩy Chu Hằng, hắn tự đặt ra mục tiêu thử thách với hàn đàm này. Sau khi đột phá Luyện Thể tầng mười hai, tu vi tiếp tục tăng lên không ngừng

Chớp mắt một cái, hắn tiến vào sơn cốc đã có ba tháng. – Xú tiểu tử! Bổn tọa khuyên ngươi tốt hơn là từ bỏ ý đồ đi! Hàn đàm này có thể là nối thẳng tới địa tâm, không ai có khả năng chống lại! Con lừa đen vô cùng lười nhác, vốn nó cũng chưa một lần nhảy xuống hàn đàm. Thật ra Chu Hằng cũng đã bỏ qua chuyện chinh phục hàn đàm này rồi, Tụ Linh Cảnh cũng chỉ là mới bắt đầu của võ đạo, có lẽ phải đạt tới Khai Thiên Cảnh, thậm chí là Thần Anh Cảnh mới có thể chân chính có tư cách khiêu chiến với hàn đàm. Hắn dùng hàn đàm này để tự khiêu chiến chính mình, mỗi lần lặn xuống sâu thêm một trượng, thậm chí một xích đều là một tiến bộ của mình! – Xú tiểu tử! Lư đại gia của ngươi muốn tìm một địa phương tốt tấn công Tụ Linh Cảnh, về sau chính là con lừa khiếu thiên hạ! Ở chung ba tháng coi như là một hồi duyên phận, về sau nếu có gì phiền toái, cứ việc báo tên của bổn tọa ra là được! Con lừa đen oanh oanh liệt liệt nói. Chu Hằng cười ha hả, nói: – Báo tên của ngươi ra, không phải bị chết còn nhanh hơn sao! Khẳng định sẽ biến thành con chuột chạy qua đường, mỗi người đều hô hào đuổi đánh! – Xú tiểu tử thật là không biết tốt

xấu! Quên đi! Bổn tọa còn phải đi Đông Linh Tiên Trì nhìn lại xem, Thánh nữ của thế hệ này trưởng thành là bộ dáng gì đây! Con lừa đen quay đầu bước đi, không chút luyến tiếc. – Con lừa đê tiện này! Chu Hằng thì thào nói, khóe miệng lại hiện lên vẻ tươi cười. Con lừa đen này mặc dù đê tiện, nhưng ở chung sinh hoạt với nhau ba tháng, dù sao cũng có chút cảm tình. Chu Hằng lại là người trọng tình cảm, đột nhiên liên tưởng nghĩ tới bốn người Chư Chí Hòa, không biết bọn họ có đuổi kịp nữ nhân áo tím hay không. – Bắt đầu từ hôm nay, mở ra đan điền, tấn công Tụ Linh Cảnh! Chu Hằng dùng sức nắm chặt hai nắm tay, trong ánh mắt tràn đầy kiên định và chờ mong. Chỉ có đạt tới Tụ Linh Cảnh mới có tư cách thay cho phụ thân báo thù! Tuy nhiên, phải làm thế nào để mở ra đan điền đây? Điều này nhưng không giống như là Luyện Bì, Luyện Nhục, Luyện Cốt, Luyện Huyết, chỉ cần dùng chân nguyên lực đánh phá tấm chắn là có thể đột phá. Đan điền tự thành thế giới thật hư vô mờ ảo, phải làm như thế nào đây? Ưu thế lớn nhất của Chu Hằng, ở chỗ không có đạt tới Tụ Linh Cảnh đã có thể nội thị thân thể mình, hắn có thể nhìn thấy tinh tường thế giới đan điền của mình! Phải lợi dụng điểm này như thế nào đây? Hắn rơi vào trong trầm tư

Bắt đầu mười ngày, hắn ngồi xếp bằng, cơ năng thân thể tiêu hao nhỏ tới cực điểm, mỗi ngày chỉ cần ăn một miếng thịt, uống một hớp nước là có thể chịu được đói khát một ngày. Bắt đầu từ ngày thứ mười một, hắn nằm trên mặt đất, thân thể càng thêm buông lỏng, thần thức mơ màng, giống như thoát thể ra ngoài, quan sát thân thể của chính mình. Trong mơ hồ dường như có một tia lĩnh ngộ, mà lại không chạm tới được, không thấy được, khiến hắn chợt nổi lên lòng nôn nóng. “Bình tĩnh, bình tĩnh, tâm nhận tự nhiên, thể ngộ tự nhiên!” Đây là lời nói của con lừa đen để lại cho Chu Hằng, xem như một chút quà tặng nhỏ trước khi chia tay. Một ngày, hai ngày, ba ngày, Chu Hằng vẫn không nhúc nhích, không ăn không uống, giống như một người chết, cơ năng sinh lý gần như toàn bộ đình chỉ, chỉ còn lại có ý thức lưu chuyển trong thân thể. Đến ngày thứ hai mươi, hắc kiếm trong đan điền đột nhiên chấn động. Cũng không phải là đoạn kiếm màu đen chủ động vận chuyển, mà là ý thức của Chu Hằng đang kích động đan điền, dẫn phát chấn động của hắc kiếm. Mặt ngoài thân thể Chu Hằng vẫn như cũ không có động tĩnh gì, không khí chung quanh nhưng hắn lại

giống như nước nấu sôi, không ngừng bốc hơi, vô cùng đồ sộ.Nếu có cường giả Tụ Linh Cảnh ở đây, hẳn có thể cảm ứng được rõ ràng dị động của thiên địa linh khí. Chu Hằng giống như là trung tâm của thiên địa, vô số linh khí giống như bầy ngựa khát nước vọt tới bên bờ suối, xoay tròn bành trướng ở chung quanh thân thể hắn. Nhưng Chu Hằng cũng không phải Tụ Linh Cảnh, hắn nhất định lấy được đột phá, nhưng cũng không có một chân nhảy vào cánh cửa này, không thể hấp thu những linh khí này, chỉ có thể không ngừng ứ đọng quanh thân hắn, càng ngày càng nhiều. Linh khí vô hình, nhưng khi số lượng quá nhiều thì lại hình thành áp lực cực lớn, mãnh liệt chèn ép thân thể Chu Hằng, giống như tảng đá vạn cân đè trên thân hắn, hơn nữa còn là có mặt khắp nơi. Nếu không đột phá, mà linh khí không tiêu tan, như vậy chờ đợi vận mệnh của Chu Hằng chính là bị mạnh mẽ chèn ép đến vỡ nát! – Mở cho ta! Chu Hằng khẽ co rút ngón trỏ một cái, ý thức trở lại đan điền, hóa thành hình người chụp tới hướng đoạn kiếm màu đen, sau đó nắm chặt vung tay chém ra. Hắn muốn chém phá gông cùm xiềng xiếc, mạnh mẽ chém ra một cái thế giới mới! “Ầm! Ầm! Ầm!” Trong thân thể hắn phát ra tiếng động như tiếng sấm nổ, thậm chí ảnh hưởng đến hàn đàm bên cạnh, nước ao không ngừng sôi trào, xoay tròn, tạo thành một cái lốc xoáy to lớn. Lăng Thiên thức thứ nhất! Chu Hằng chiến ý thiêu đốt bùng nổ, không ngờ ở trong đan điền lại thi triển ra Lăng Thiên Cửu Thức. Đây là ý thức của hắn đang thôi động kiếm pháp, cũng không tiêu hao chân nguyên lực. Lăng Thiên thức thứ hai! Lăng Thiên thức thứ ba! Hắn không ngừng vận chuyển ba thức Lăng Thiên kiếm pháp này, chém phá hư không. Đan điền run rẩy dữ dội, rồi lại hướng ra bốn phía mở rộng vài phần! Chu Hằng quên đi hết thảy, chỉ là không ngừng múa kiếm! Không gian đan điền của hắn lúc trước dưới trợ giúp của một quả dị quả đã mở rộng đến hơn 4 xích, lúc này lần nữa phồng lên, lập tức phá vỡ kích cỡ lúc trước. Mở ra đan điền! Chu Hằng chiến đến điên cuồng, chân nguyên lực toàn thân không ngừng hội tụ vào không gian đan điền, không ngừng va chạm, dường như muốn xé mở một vết thương. 5 xích! 6 xích! “Ầm!” Chân nguyên lực hao hết, toàn thân Chu Hằng run lên, hai mắt đột nhiên mở ra, hai tia sáng lạnh, rực rỡ loá mắt như có thể đâm thủng thiên địa. Đan điền mở ra một lỗ hổng! Lập tức, linh khí thiên địa ở bốn phía điên cuồng tràn

vào trong cơ thể hắn. Thì ra, đây là linh khí thiên địa! Chu Hằng đảo ánh mắt nhìn lướt qua, chỉ thấy trong thiên địa tràn đầy hạt sáng, so với chân nguyên lực trước kia luyện hóa ra, cái này còn tinh thuần hơn xa, đồng thời năng lượng ẩn chứa cũng càng cường đại hơn, mỗi một hạt sáng độ sáng ít nhất là gấp trăm lần chân nguyên lực trong cơ thể hắn! Linh khí thiên địa điên cuồng tràn vào trong cơ thể hắn, ngưng tụ trong đan điền, chuyển hóa thành linh lực của bản thân! Thành Tụ Linh Cảnh!

Chương 50: Huyết Mạch Lực

Mở ra đan điền, hội tụ linh khí thiên địa! Chu Hằng ngồi xếp bằng, chủ động vận chuyển Nguyệt Ảnh Tâm Quyết hấp thu linh khí đã sớm tụ lại ở quanh mình, hắn không khách sáo chút nào từng chút hấp thu, chuyển hóa thành linh lực của bản thân. Chân nguyên lực sớm đã tiêu hao sạch sẽ khi công phá mở rộng đan điền, mà lúc này linh khí thiên địa cũng không có chuyển hóa thành chân nguyên lực mảy may nào, mà là với linh lực tầng thứ cao hơn tràn đầy thân thể hắn. Không giống với trước kia, thời điểm đột phá chính là phá vỡ cửa ải, lực lượng của bản thân cũng sẽ không có gia tăng chút nào. Nhưng khi đạt tới Tụ Linh Cảnh, đan điền vừa mở ra, linh khí thiên địa tẩy rửa bản thân mình, đương nhiên thực lực tăng cao. Ở dưới linh lực tẩy rửa cường đại hơn gấp trăm lần so với chân nguyên lực, thân thể hắn trở nên càng thêm mạnh mẽ. Lúc này cho dù là Luyện Thể tầng mười hai cầm Sương Hàn Kiếm điên cuồng chém hắn đều không nhất định có thể phá mở phòng ngự của hắn. Lợi khí chỉ là giảm bớt độ khó phá vỡ tầng phòng ngự, vũ khí càng sắc bén, cần lực lượng lại càng nhỏ; ngược lại thì cần lực lượng càng lớn. Nhưng đạt tới tầng thứ Tụ Linh Cảnh này, bất kể Luyện Thể tầng mười hai dùng lợi khí gì để chém đều vô dụng, tầng thứ này thật sự chênh lệch quá xa, lực lượng phải cần vượt hơn xa Luyện Thể Cảnh. Không vào Tụ Linh Cảnh, thì vĩnh viễn cũng không thể tưởng tượng lực lượng của Tụ Linh Cảnh đáng sợ biết dường nào! Rốt cục… đã tiến vào Tụ Linh Cảnh! Đây là một thiên địa mới tinh, Chu Hằng cảm nhận được biến hóa của thân thể, chỗ linh thức mở rộng tiếng con kiến bò cũng vang động như sấm; một hạt bụi cũng là văn lạc rõ ràng như cự thạch: thị lực và thính lực của hắn tăng lên tới một mức độ đáng sợ. Chu Hằng hít một hơi thật sâu, vẻ vui mừng trên mặt dần dần phai nhạt. Tụ Linh Cảnh mới chỉ là một bắt đầu, còn xa chưa tới mức có thể thỏa mãn như vậy! Tuy nhiên, biến đổi của thân thể quả thật

vô cùng rõ ràng. Sinh cơ bừng bừng, lực lượng vô hạn! Tiến vào Tụ Linh Cảnh liền có thể gia tăng 100 năm thọ nguyên, đây là một chỗ tốt, tuy bây giờ còn không nhìn thấy không sờ được, nhưng Chu Hằng cảm nhận rõ ràng trong cơ thể mình tràn đầy sinh cơ, dường như xuất ra một giọt máu là có thể làm cho cây cối chết héo sống lại! Không chỉ như thế! Hắn cảm nhận được trong cơ thể dường như có hai lực lượng thần bí đột nhiên thức tỉnh, rục rịch, từng đạo lĩnh ngộ nói không rõ bung ra ở trong đầu, dường như đây vốn chính là trí nhớ thuộc về hắn, chỉ là trước đây luôn bị che phủ đầy bụi mà thôi.“Ầm!” Hắn nâng tay phải lên, bỗng nhiên ở lòng bàn tay bốc lên một màn lửa tím. Đây… chẳng lẽ chính là kế thừa huyết mạch như Chư Chí Hòa bọn họ nói? Không chỉ một loại này! Chu Hằng đưa tay trái ra, hiện lên một luồng sáng vàng, toàn bộ cánh tay lập tức trở nên giống như hoàng kim tạo thành. Hắn đi đến trước vách núi, vươn tay chụp một cái, lập tức một khối nham thạch ở trong tay của hắn biến thành bột mịn. Lực lượng cơ thể thật đáng sợ! Chu Hằng không khỏi líu lưỡi, vừa rồi hắn vốn không có vận dụng linh lực, mà chỉ là bằng vào lực lượng tinh khiết của thân thể chụp một cái, không ngờ lại làm cho một khối nham thạch cứng rắn biến thành bột phấn! Cái này cũng không phải là lực lượng cường đại có thể làm được, mà còn cần cường độ thân thể vô cùng mạnh mẽ.Hắn có thể cảm nhận được, hiện tại cánh tay của hắn này chẳng khác nào như kim loại, thậm chí ngay cả Sương Hàn Kiếm cũng không thể chém đứt. Thử một chút xem sao. Hắn rút ra Sương Hàn Kiếm vạch một cái ở trên tay của mình, “xoạt” vang lên tiếng chói tai bén nhọn, nhưng trên tay ngay cả một dấu vết đều không có để lại. Hắn thêm chút lực… lại thêm chút lực, cánh tay hắn thủy chung không thấy có chút vết thương nào, ngược lại lưỡi thanh Sương Hàn Kiếm lại uốn cong lên một chút! Đúng vậy, hiện giờ cường độ thân thể của hắn quả thật đã vượt qua Sương Hàn Kiếm! Chu Hằng vừa động trong lòng, tay trái bình thường hóa trở lại, tiếp theo dùng Sương Hàn Kiếm vạch nhẹ, chỉ dùng ba thành lực lượng, mà trên cánh tay liền xuất hiện một vết máu, nhưng máu tươi ngưng đọng mà không rơi, rồi nhanh chóng khép lại tạo thành một vệt máu. Hai loại huyết mạch lực! Không hề nghi ngờ, một là đến từ phụ thân, một là đến từ mẫu thân. Bốn người Chư Chí Hòa có nói qua, toàn bộ Hàn Thương Quốc, có được huyết mạch lực cũng

không vượt qua 1 vạn người. Chỉ người có tổ tiên không có chỗ nào không phải là có đại năng lực, mới có thể thông qua huyết mạch truyền thừa xuống lực lượng. Tử hỏa, hóa thân kim loại! Hắn chẳng những là linh thể, hơn nữa còn là song linh thể! Nhưng hắn còn không hài lòng là, vô luận là tử hỏa cũng vậy, hóa thân kim loại cũng thế, đều chỉ có thể bao phủ diện tích chừng hai nắm tay, nhưng cũng không hạn chế ở vị trí này, tỷ như hắn có thể dùng đầu hóa kim loại, đồng thời cũng dấy lên ngọn lửa tím. Nói cách khác, huyết mạch lực của hắn cũng không phải rất cường đại, ít nhất không thể so sánh với Tỉnh Thiên, nếu không lúc trước đã bị Linh Tinh Trụ dẫn động ra rồi

Chu Hằng thu hồi huyết mạch lực, cái này kỳ thật cũng xem như là võ kỹ đi, bất luận là vận chuyển tử hỏa hay là hóa thân kim loại, đều sẽ tiêu hao linh lực. Đặc biệt khi hắn dùng Sương Hàn Kiếm tự chém mình, linh lực tiêu hao cực nhanh. “Huyết mạch lực này có thể chồng lên cùng một chỗ với Minh Ngọc Công hay không nhỉ?” Chu Hằng vừa động trong lòng: nếu không được, vậy thật đúng là hắn uổng phí thời gian học môn võ kỹ phòng ngự này rồi. Hắn lại lần nữa kim loại hóa nắm tay, sau đó vận chuyển Minh Ngọc Công, trên nắm tay lập tức nhiều thêm một đạo sáng bóng như ngọc. Có thể được! Tuy nhiên… Linh lực tiêu hao còn lớn hơn! Chu Hằng lại thu hồi huyết mạch lực, ngồi xếp bằng, vận chuyển Nguyệt Ảnh Tâm Quyết hấp thu linh khí ở chung quanh, bổ sung tiêu hao vừa rồi. “Ông…”, đột nhiên đoạn kiếm màu đen trong đan điền khẽ ngân lên, rồi biến mất! “Cái gì?” Chu Hằng cả kinh, thanh hắc kiếm này tuy rằng báo hại hắn mười năm, tuy nhiên cũng đã giúp hắn chỉ trong thời gian ngắn ngủi hơn nửa năm từ Luyện Thể tầng một đi lên đăng thiên lộ, tiến vào Tụ Linh Cảnh… tất cả đều là công lao của thanh thần kiếm này! Hắn vội vàng mở mắt, đang định nhảy ra, liền thấy trước mặt rõ ràng lơ lửng một thanh đoạn kiếm toàn thân đen nhánh. … Không ngờ nó xuất hiện! Chu Hằng như đang trong mộng, vươn tay chộp vào chuôi kiếm, cầm lấy thanh đoạn kiếm trước nay luôn chỉ có thể dùng ý thức mới nhìn thấy này. Lập tức từ bàn tay truyền tới một cảm giác huyết mạch tương liên kỳ dị, rồi lan tràn khắp từng bộ phận thân thể. Lăng Thiên thức thứ nhất! Chu Hằng nhích động thân hình vung ra đoạn kiếm, linh khí thiên địa ở chung quanh lập tức tụ lại, không ngừng ngưng

tụ ở trên thân kiếm, nhanh chóng tăng lên uy lực của kiếm pháp. Lăng Thiên thức thứ hai, thức thứ ba! Sau khi tiến vào Tụ Linh Cảnh, lực lượng của Chu Hằng cũng không biết tăng lên gấp bao nhiêu lần, giúp hắn có đầy đủ linh lực một hơi thi triển ra cả ba thức kiếm pháp. Lăng Thiên thức thứ tư! Như nước chảy thành sông, sau khi hoàn thành Lăng Thiên thức thứ ba, hắn thuận thế khai triển, chém ra Lăng Thiên thức thứ tư, thức thứ năm, thức thứ sáu! Hành văn lưu loát liền mạch! Lăng Thiên thức thứ bảy! Kiếm khí ngang dọc, vạch trên vách núi đá cách xa ba bốn trượng. Vang lên một tràng tiếng nổ "ầm… ầm…", không ngờ lại tướt đi một lớp đá lớn chừng một gian phòng! – Thì ra là thế! Thì ra là thế! Chu Hằng cười ha hả, Lăng Thiên Cửu Thức này kỳ thật mà nói chỉ là một chiêu hoàn chỉnh, mỗi một thức đều là quá trình súc tích lực lượng

Chín thức hợp nhất, súc tích lực lượng sẽ vô cùng đáng sợ! Mà cũng chỉ có hắc kiếm mới có thể chịu đựng nổi lực lượng súc tích hoàn mỹ này, kiếm và kiếm pháp thiếu một thứ cũng không được! Khó trách trước kia khi hắn thi triển ra một chiêu một thức đều rơi vào tình trạng kiệt lực. Hiện tại muốn vận dụng kiếm pháp đáng sợ như vậy, đối với tiêu hao của bản thân hắn tự nhiên cũng cực kỳ khủng bố. Nhưng lúc này hắn cũng chỉ có thể thôi diễn Lăng Thiên Cửu Thức đến thức thứ bảy, có muốn tiếp thêm nữa, lực lượng của hắn cũng không thể tiếp tục. Có thể thấy được một khi muốn thi triển Lăng Thiên Cửu Thức đầy đủ, ít nhất với lực lượng của hắn hiện giờ còn chưa đủ! Thật đúng là nhà giàu ăn linh lực mà! Chu Hằng nhìn đoạn kiếm trong tay, thầm nghĩ thanh kiếm này ra ngoài, còn có thể trở về hay không đây? Tâm niệm vừa động, đoạn kiếm đen nhánh kia, "vù" một cái liền biến mất vô tung. "Ồ!" Hắn vội vàng nội thị đan điền, quả nhiên, đoạn kiếm màu đen đang chìm nổi ở trong đan điền, tràn đầy đại khí bàng bạc như chí tôn trên chín tầng trời. "Đi ra!" Chu Hằng lại động tâm niệm, đoạn kiếm màu đen lại lần nữa ra hiện ra lơ lửng ở trước mặt hắn, không thể giải thích nổi. "Đây là thần vật gì chăng!" Chu Hằng cầm hắc kiếm trong tay, đột nhiên nảy sinh tò mò: "Hắc kiếm này so với Sương Hàn Kiếm cái nào sắc bén hơn?" Nghĩ đến đây, hắn vội lấy ra Sương Hàn Kiếm, nhẹ nhàng cụng hai thanh kiếm vào nhau. "Keng" bắn ra một màn đốm lửa, hắc kiếm không nhúc nhích tí nào, mà trên mũi kiếm Sương Hàn Kiếm lại có thêm một vết nứt nhỏ. "Không phải chứ, ta còn

không có dùng bao nhiêu khí lực mà!" Chu Hằng không khỏi sửng sốt, hắn đúng là chỉ cho hai thanh kiếm va chạm nhẹ một cái mà thôi. "Xoạt, xoạt, xoạt…" hắn liên tục cho va chạm mấy kiếm, Sương Hàn Kiếm giống như bùn đất làm ra, bị hắc kiếm chặt đứt thành 7, 8 đoạn! "Sương Hàn Kiếm thật đáng thương! Không biết khi Lâm Phức Hương biết được sẽ tức giận thành cái dạng gì nữa? Đây chính là bảo bối của nàng!" Chân chính thần khí, chém sắt như chém bùn! Chu Hằng không khỏi vô cùng mừng rỡ, với hắc kiếm tung hoành thiên hạ, thế gian người nào có thể ngăn chống?"Thử một lần nữa, để xem lần này ta có thể lặn xuống bao sâu!" Đối với hàn đàm thủy chung hắn không cam lòng, "bùm" một tiếng lại nhảy xuống đầm, hít một hơi dài rồi không ngừng lặn xuống, 30 trượng, 40 trượng, 50 trượng… Khi đạt tới chiều sâu 70 trượng, Chu Hằng ngừng lại, hắn đã không đủ sức tiếp tục lặn xuống, giá lạnh còn đáng sợ hơn so với tưởng tượng của hắn, cho dù hiện tại hắn đã đạt tới Tụ Linh Cảnh đều vô dụng. Hắn trồi lên mặt nước, về lại trên bờ, linh lực lưu chuyển một vòng, trong nháy mắt giá lạnh toàn bộ tiêu tan. Hàn đàm sâu không lường được, cho dù lặn xuống 70 trượng vẫn không có bất kỳ dấu hiệu gì cho thấy sắp tới đáy, mà với tu vi của Chu Hằng hiện giờ cũng chỉ có thể làm đến bước này thôi. "Cần phải trở về rồi!" Chu Hằng nhìn lên bầu trời, tuy rằng hắn mới vừa vào Tụ Linh Cảnh, nhưng đan điền to lớn gấp tám lần người bình thường, so lực lượng cùng cảnh giới hắn cơ hồ là vô địch! Cộng thêm Phi Vân Bộ quỷ dị, cho dù hắn đánh không lại tồn tại Tụ Linh nhị trọng thiên, tam trọng thiên, nhưng muốn thoát thân rời đi cũng không có gì trở ngại. Chỉ có điều từ một tháng trước hắc kiếm đã đình chỉ phóng ra năng lượng, hiện tại muốn tăng lên tu vi nhất định phải dựa vào cố gắng của bản thân hắn! Chu Hằng củng cố ổn định một chút cảnh giới, sau đó rời sơn cốc. Phi Vân Bộ vừa triển khai, hắn giống như một luồng gió thổi qua, tốc độ so với khi còn là Luyện Thể tầng mười hai ít nhất tăng cao gấp mười. Chỉ năm tiếng đồng hồ sau hắn đã ra ngoài dãy núi Bình Thiên, ngọn núi Cửu Linh Tông trú đóng đang ở trước mắt. "Trước về nhìn một chút đi!" Chu Hằng về tới dưới chân núi. Thật ra hắn cũng không có cảm tình gì với Cửu Linh Tông, tuy rằng nhập tông đã có hơn bốn tháng, nhưng thời gian hắn ở bên trong tông còn không hơn mười ngày. Tuy nhiên dù sao Chu Định Hải cũng là nhờ

Cửu Linh Tông cứu, phần ân tình này hắn không thể quên, cũng không dám quên. Sau khi đạt tới Tụ Linh Cảnh, hắn trở lại nguyên trạng, nhìn theo khí tức hoàn toàn không khác gì với thường nhân, nếu không có cường giả cùng cảnh giới tuyệt đối không thể nhìn ra mức độ sâu cạn của hắn. Một đường hắn đi qua giống như thường nhân, không có dẫn tới chú ý của bất kỳ người nào. Ai có thể nghĩ đến, lại có một cái quái thai như thế, chỉ mới rời đi tông môn ba tháng liền từ Luyện Thể tầng chín đột phá mà vào Tụ Linh Cảnh! – Chu Hằng! Ngươi trở về thật đúng lúc, mau đi theo ta! Thường Khang từ bên đường đi ra, thời điểm nhìn thấy hắn không khỏi lộ ra sắc mặt vui mừng. – Chuyện gì vậy? Chu Hằng thuận miệng hỏi. – Phương Kiếm Vũ của Bạch Ngọc Cốc đang ở ngoài cửa khiêu chiến, đã đánh bại Mã Vân Long và Quách Cương, đang kiêu căng thét gào Cửu Linh Tông chúng ta không người! Thường Khang nói đầy vẻ tức giận: – Thật rất đáng hận! Ngươi rời tông môn hơn ba tháng, vị trí thứ nhất không có trận chiến nào, mà Tỉnh sư huynh thì trở thành đệ tử nội môn, nếu không sao có cơ hội cho tên khốn kia phách lối! – Đi xem! Chu Hằng lộ ra một tia sát khí. Cho dù người của Bạch Ngọc Cốc không phải họ Kim, hắn cũng không có một chút cảm tình. – Ừm! Ngươi nhất định phải hung hăng giáo huấn hắn một phen! Tên khốn kia không biết có bao nhiêu kiêu ngạo mà miệng lưỡi thô tục, chúng ta hận không thể cùng tiến lên đánh chết hắn! Thường Khang căm hận nói…

Chương 51: Một Quyền Oanh Bạo

Chu Hằng có thể không thèm để ý tu vi mình đã là Tụ Linh Cảnh, chống lại người Bạch Ngọc Cốc, ỷ lớn hiếp nhỏ thì thế nào! Hai người bừng bừng đi tới Luyện Võ Trường, chỉ thấy người châu đầu đầy vào đây, giống như đệ tử ngoại môn đều tới đây. – Chu Hằng sư huynh đến rồi! Cũng không biết ai hô lên đầu tiên, lập tức, cả đám người nhường ra một con đường, chúng đệ tử nhao nhao nhìn về phía Chu Hằng, vẻ mặt tràn đầy kích động. – Chu sư huynh, ngươi rốt cục đã trở lại! – Chỉ cần Chu sư huynh đến, nhất định có thể hung hăng giáo huấn tên hỗn đản này! Mọi người nhao nhao hoan hô. Nhìn những người này kích động không hề giả, trong lòng Chu Hằng lại có chút cảm động. – Chu sư đệ, ngươi nhất định phải đả bại hắn! Mã Vân Long đi tới, cánh tay phải đã bị cụp xuống, rõ ràng đã bị trọng thương. – Chúng ta đều đã tận lực, tên khốn kia kiêu ngạo, nhưng mà thực lực lại không kém, ngươi không nên khinh thường! Quách Cương cũng đi tới, tay phải ôm ngực sắc mặt tái nhợt. – Ồ, ngươi chính là tên Chu Hằng kia? Một gã trẻ tuổi hai tay khoanh ngực, vẻ mặt vô cùng ngạo mạn đi tới: – Tốt lắm, tốt lắm, ngươi còn dám trở về! Vậy để Phương Kiếm Vũ ta đả bại ngươi! Chuyện Chu Hằng đánh chết Kim Tu Minh ở Bạch Ngọc Cốc cũng không phải bí mật gì, chỉ có điều kiêng kỵ Hắc Thủy Điện cường đại, Bạch Ngọc Cốc tuyệt không dám giết tới Cửu Linh Tông, đương nhiên loại chuyện mất mặt này không truyền ra ngoài. – Người Bạch Ngọc Cốc sao lại tới đây?Chu Hằng căn bản không để người này ở trong lòng, mà quay đầu hỏi Thường Khang, đây là chỗ mà hắn không nghĩ ra, Cửu Linh Tông cùng Bạch Ngọc Cốc cũng không phải là hàng xóm tốt gì, sao đột nhiên có người chạy tới khiêu khích. – Không biết sao lại vậy, Thanh Vân Tông và Bạch Ngọc Cốc cùng dắt nhau tới, đều mang theo đệ tử xuất sắc nhất khiêu chiến chúng ta! Thường Khang cũng vẻ mặt khó hiểu. – Không phải hai nhà bọn họ muốn hợp công chúng

ta chứ? Trầm Tâm Kỳ mắt đẹp nhìn chằm chằm Chu Hằng, nhưng trong lòng thầm nghĩ mấy ngày nay tên này đến rốt cuộc đi đâu. – Hỗn đản! Phương Kiếm Vũ nổi giận gầm lên một tiếng, những người này lại dám coi như không thấy hắn, thật sự rất đáng ghét! Trong lúc rống giận, hắn cấp tốc bổ ra, mang theo một cỗ kình phong đánh tới Chu Hằng.Giống như chim ưng chụp thỏ, một bóng râm lập tức bao phủ đỉnh đầu Chu Hằng. – Cẩn thận! Mấy người Mã Vân Long đồng thời hét lớn. – Ha ha ha! Vô dụng! Thân hình Phương Kiếm Vũ đã sắp chụp xuống rồi. Chu Hằng nắm tay lại, một đấm đánh ra! Thân hình Phương Kiếm Vũ lập tức bị đẩy lui, nhưng thân thể còn chưa đứng vững, thình thịch một tiếng, cả người bị đánh cho tả tơi, hóa thành mưa máu rơi xuống. Trong nháy mắt, mọi người đều bị dọa sợ cho ngây người! Một quyền oanh bạo! Một quyền oanh bạo a! Chu Hằng quả thật lợi hại, mọi người đều cho rằng hắn là yêu nghiệt duy nhất có thể tranh chấp với Tỉnh Thiên, nhưng mà có yêu nghiệt hơn nữa cũng không đến mức một quyền đánh võ giả cùng giai thành thịt vụn đi. Hơn nữa, hắn sao lại dám giết người chứ? Tuy rằng Cửu Linh Tông và Bạch Ngọc Cốc không hợp nhau, nhưng lần này đối phương mang danh nghĩa tỷ thí mà tới, hiện tại xảy ra án mạng liệu có dẫn phát chiến đấu giữa hai bên hay không? Nói không chừng Cửu Linh Tông sẽ giao hắn ra để hòa giải? Nhưng mà nói, một quyền oanh bạo tên Phương Kiếm Vũ kiêu ngạo vô cùng này, thật sự con bà nó hết giận! Lúc trước bọn họ bị tên khốn kia làm cho tức muốn chết, ai không muốn có thần lực vô thượng một quyền đánh hắn nằm xuống chứ? Sướng! Quá sung sướng! – Đây không phải là lực lượng Luyện Thể tầng chín! Một lão già áo xanh từ trên khán đài tà tà đáp xuống, ánh mắt tản ra hàn mang lành lạnh, khí thế đáng sợ từ trên người trào ra, giống như thực chất bức lui mọi người Thường Khang, trực tiếp hiện ra trước mặt Chu Hằng

Chiến đấu ở Luyện Võ Trường đã có cường giả Tụ Linh Cảnh tọa trấn, để phòng ngừa tình huống xuất hiện án mạng, mà lão giả này chính là cường giả Tụ Linh Cảnh của Bạch Ngọc Cốc, cũng tới đây bảo hộ và trấn giữ. – Hồng Anh Toàn, chẳng lẽ ngươi muốn lấy lớn hiếp nhỏ sao? Một tiếng hừ lạnh vang lên, đồng dạng có một lão nhân từ trên khán đài hạ xuống, đó là trưởng lão Bách Nguyên của Cửu Linh Tông. – Hừ, nếu như công bình chiến một trận, lão phu cũng không thể nói gì hơn,

nhưng tu vi tiểu tử này là Luyện Thể tầng chín sao? Hồng Anh Toàn chỉ thẳng tay về phía Chu Hằng, khuôn mặt tràn ngập sát khí, Phương Kiếm Vũ bị đánh chết chính là thiên tài mà Bạch Ngọc Cốc dốc lòng bồi dưỡng, có hi vọng trước 50 tuổi tiến vào Tụ Linh Cảnh! Nhưng mà không nghĩ tới lại bị Chu Hằng giải quyết gọn sạch như vậy, một quyền oanh bạo. Hắn thân là người thủ hộ, tự nhiên không thể trốn tránh trách nhiệm, món nợ này nhất định phải tính lên người Chu Hằng. – Tiểu tử, tự ngươi nói, ngươi tu vi gì? Hồng Anh Toàn sắc mặt càng ngày càng lạnh, sát khí không kìm được tràn ra, bởi vì tiểu tử trước mặt này trước đó đã làm thịt hai người Bạch Ngọc Cốc! – Lão già kia, dựa vào gì mà vênh váo không xem ai ra gì, ngươi là ai a! Chu Hằng không chút yếu thế gạt tay trở về, ở cùng con lừa đê tiện kia ba tháng, hắn không thể tránh khỏi đã lây dính một chút giọng điệu nói chuyện của nó. Hồng Anh Toàn thiếu chút nữa tức chết, hắn đường đường là cường giả Tụ Linh Cảnh, bất kỳ võ giả Luyện Thể Cảnh nào ở trong mắt hắn chỉ là kiến hôi, nhưng con kiến này lại dám khiêu khích hắn trước, điều này làm sao bảo hắn không giận? – Chỉ với những lời này của ngươi, lão phu sẽ giết ngươi! Hắn giận dữ quát lên một tiếng, vươn tay đánh tới Chu Hằng. Thiên địa linh khí hội tụ, trên đỉnh đầu Chu Hằng lập tức xuất hiện một bàn tay màu xanh to lớn, hung hăng đập xuống đầu hắn. – Hồng Anh Toàn, nơi này chính là Cửu Linh Tông! Bách Nguyên hừ lạnh, tay phải chém ra, nghênh đón bàn tay xanh kia. – Thình thịch! Chưởng kình của Bách Nguyên còn chưa vỗ tới, đã thấy Chu Hằng một quyền chỉ thiên, đón đỡ bàn tay màu xanh kia

Một tiếng nổ lớn vang lên, sóng khí đáng sợ đánh cho mọi người ngã trái ngã phải! Còn có thể đứng, chỉ còn lại ba người: Hồng Anh Toàn, Bách Nguyên, Chu Hằng! Mọi người nhao nhao bò dậy, khuôn mặt tràn ngập khiếp sợ khó có thể cầm được. Chu Hằng không ngờ có thể cứng rắn chống lại công kích của cường giả Tụ Linh Cảnh? Này này này này này, này là thật sao? – Ngươi, ngươi là Tụ Linh Cảnh! Hồng Anh Toàn sắc mặt đại biến, có thể chống lại Tụ Linh Cảnh chỉ có Tụ Linh Cảnh, cho dù là Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong ở trước mặt Tụ Linh Cảnh cũng không sửa đổi được vận mệnh con kiến. Lão lập tức giận tím mặt, quát: – Ngươi nếu là Tụ Linh Cảnh, vì sao còn muốn luận bàn với một tiểu bối Luyện Thể tầng chín, không sợ mất mặt sao? Chu Hằng cười ha ha,

nói: – Lão già kia, ngươi mắt mù sao? Rõ ràng là tên kia xuất thủ với ta trước, đổi lại là ngươi, ngươi sẽ nhịn sao? Vô nghĩa, đương nhiên sẽ không nhịn! Cường giả Tụ Linh Cảnh là cao cao tại thượng bực nào, sao có thể dễ dàng tha thứ con kiến khiêu khích! Nhưng mà nói đi thì phải nói lại, có con kiến nào dám khiêu khích cường giả Tụ Linh Cảnh? – Hừ, ngươi không chứng minh thân phận, ai biết ngươi là Tụ Linh Cảnh? Hồng Anh Toàn cũng không chịu thoái nhượng, hậu bối tiền đồ vô lượng như thế sao có thể chết vô ích: – Ngươi sao phải hạ sát thủ? – Cái này đúng là ngượng ngùng, không khống chế được lực lượng! Chu Hằng nhún vai, khuôn mặt tiếc nuối. Hắn nói thật, hắn mới vào Tụ Linh Cảnh, lực lượng tăng trưởng ít nhất gấp trăm lần, mặc dù dùng một thành lực lượng oanh kích Phương Kiếm Vũ, nhưng mà lực lượng quá lớn, mà chênh lệch này đối với võ giả Luyện Thể Cảnh mà nói đều có tính huỷ diệt. – Hỗn đản! Hồng Anh Toàn giận đến điên cuồng, không kìm nổi bật người lên, lại lần nữa phát động công kích đối với Chu Hằng. Lúc này, Bách Nguyên cũng không ngăn cản nữa, mà đã hoàn toàn bị chuyện Chu Hằng trở thành cường giả Tụ Linh Cảnh mà khiếp sợ! Cường giả Tụ Linh Cảnh mười tám tuổi!Không chỉ Bách Nguyên, mọi người đều choáng váng, hoàn toàn không dám tiếp nhận chuyện này là thực. Năm tháng trước Chu Hằng mới vừa tiến vào Cửu Linh Tông, tu vi Luyện Thể tầng bảy, cũng chỉ đạt tới yêu cầu thấp nhất để nhập môn. Nhưng bây giờ không ngờ đã là Tụ Linh Cảnh… Thế gian còn có chuyện khó tiếp nhận hơn vậy sao? Nhưng khi nhìn thấy chiến đấu Chu Hằng và Hồng Anh Toàn, ai còn dám một chút hoài nghi. Dưới Tụ Linh cảnh chỉ là con kiến! Đúng thật là Tụ Linh Cảnh! Đúng thật là Tụ Linh Cảnh! Mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, có vài người phấn chấn, có vài người mất mát, giống như Thạch Thanh Phong lại trực tiếp thất hồn lạc phách, mà Trầm Tâm Kỳ mắt đẹp sáng ngời, gương mặt xinh đẹp bừng bừng sinh khí. Chu Hằng tận tình đại chiến, sau khi tiến vào Tụ Linh Cảnh hắn chưa cùng võ giả cùng giai chiến đấu qua, đối mặt với một cường giả Tụ Linh Cảnh lâu đời, chiến ý của hắn xông lên chín tầng trời. Bừng bừng chiến đấu! Hắn không thèm trốn tránh, cũng không cần Phi Vân Bộ, hai tay hóa quyền, không dùng huyết mạch lực, chỉ sử dụng lực lượng bình thường, không ngừng oanh kích! Hồng Anh Toàn không kìm nổi nét mặt già nua biến sắc, trong

lòng tràn đầy khiếp sợ. Hắn tự nhiên biết tỉ mỉ về Chu Hằng, đây chính là kẻ đã mưu hại hai Thiếu cốc chủ! Nhưng mà theo tư liệu lúc trước điều tra được, tiểu tử này bất quá chỉ là Luyện Thể tầng chín, hiện tại mới qua bốn tháng, tiểu tử này sao lại đột phá tới Tụ Linh Cảnh rồi? Chẳng lẽ Tụ Linh Cảnh dễ đột phá như vậy? Không có khả năng! Hắn 34 tuổi đã đạt tới Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong, nhịn suốt 40 năm rốt cục mới đột phá Tụ Linh Cảnh, trở thành đại năng có thể ngạo thị thiên hạ! Mà nhìn quanh toàn bộ Bạch Ngọc Cốc, những nhân trung hào kiệt năm đó tư chất ngang ngửa hắn cũng chỉ có một mình hắn bước ra được một bước này, những người khác đều dừng ở Luyện Thể tầng mười hai, đã sớm mục nát với cỏ cây rồi. Nhưng mà tiểu tử này bốn tháng liền từ Luyện Thể tầng chín xông lên Tụ Linh Cảnh, điều này ai có thể chấp nhận chứ? Yêu nghiệt như thế, nhất định phải thừa dịp hắn chưa đủ lông cánh diệt trừ, nếu không, ngày sau ai có thể ngăn cản hắn? Đắc tội Hắc Thủy Điện cố nhiên là đại họa, nhưng mà cùng lắm thì chuyển cốc, trong Thiên Hàng Thành cũng không phải chỉ có một Hắc Thủy Điện! Giết! Trong mắt Hồng Anh Toàn tràn ngập sát ý, dọc hai tay ngưng tụ vô số đạo hàn khí, hội tụ ở trên người hắn, trong nháy mắt hai bàn tay biến thành một mảng sương trắng. – Cẩn thận, đây là Băng Linh Chưởng! Bị đánh trúng, hàn khí nhập thể, phản ứng sẽ chậm hơn! Bách Nguyên ở một bên nhắc nhở. Chu Hằng gật gật đầu, thân hình không lùi mà tiến đánh tới Hồng Anh Toàn. Biết rõ núi có hổ còn đi lên, tiểu tử này rốt cuộc uy mãnh hay là ngông cuồng? – Ha ha ha! Tiểu tử, đây là ngươi tự tìm đường chết! Hồng Anh Toàn cười to, song chưởng đẩy mạnh tới Chu Hằng. – Chưa chắc! Chu Hằng vung quyền nghênh đón, ánh sáng vàng nhoáng lên một cái, huyết mạch lực cũng được phát động.

Chương 52: Chém Tụ Linh

– Thình thịch! Một tiếng trầm đục vang lên, Hồng Anh Toàn và Chu Hằng đều thối lui hơn mười bước, trên tay Chu Hằng ánh sáng vàng nhoáng lên một cái rồi biến mất, hai đấm không chút sứt mẻ, không có thương thế gì. Mà Hồng Anh Toàn lại thảm, hai tay lại vặn vẹo, tay phải có một cái xương gãy đâm ra thịt, máu tươi đầm đìa. Cái gì! Chu Hằng trong lúc cứng rắn đối chọi, chẳng những không rơi xuống hạ phong, ngược lại còn đả thương Hồng Anh Toàn? – Hừ! Hồng Anh Toàn nhìn chằm chằm Chu Hằng một hồi, đột nhiên quay đầu bước đi, cũng không phải về phía chân núi, mà là chạy lên núi. – Còn muốn chạy? Chu Hằng cả người vọt lên, Phi Vân Bộ phiêu hốt mau chóng đuổi theo Hồng Anh Toàn. – Tiểu tử, ngươi không cần quá đáng! Hồng Anh Toàn thấy Chu Hằng đuổi giết, không khỏi vừa giận vừa sợ, nếu hắn không trở lại chiến đấu, chẳng phải là cho thấy hắn sợ Chu Hằng sao? Nhưng mà lúc nãy giao thủ… Hắn đã thua nha! – Chê cười, ngươi nhiều lần ra tay với ta, còn có mặt mũi nói ta quá đáng! Chu Hằng cười lạnh, thân hình cấp tốc vút đi, tuy rằng tốc độ Phi Vân Bộ tăng lên không nhiều lắm, nhưng mà đan điền hắn gấp tám lần người thường, để cho hắn dù mới bước vào Tụ Linh Cảnh nhưng mà mức độ linh lực cũng không kém cạnh Hồng Anh Toàn. Bởi vậy, Phi Vân Bộ triển động, thậm chí tốc độ của hắn còn nhanh hơn Hồng Anh Toàn! Một màn này lạ khiến mọi người đầu óc choáng váng. Mắt thấy Chu Hằng đuổi tới gần, Hồng Anh Toàn chỉ có thể đứng lại chống đỡ, thình thịch, một kích va chạm, Hồng Anh Toàn sắc mặt tái biến, một cái xương ngón tay bị đánh cho bật ra khỏi da thịt.Thân thể tiểu tử kia rốt cuộc mạnh cỡ nào? Hồng Anh Toàn không khỏi hoảng sợ, Băng Linh Chưởng của hắn tuy rằng không coi là võ kỹ thượng phẩm, nhưng cũng là cấp bậc trung phẩm, uy lực cũng không kém nỗi nào à! Trừ phi… – Huyết mạch lực! Huyết mạch lực! Hắn thất thanh la lên, chỉ có huyết mạch lực kế thừa

mới cổ quái như vậy, nghe đồn trong truyền thuyết thậm chí có võ giả Tụ Linh nhất trọng thiên bằng vào huyết mạch lực đánh giết Tụ Linh tam trọng thiên! Không thể địch! Hồng Anh Toàn lúc này không còn dám ứng chiến nữa, vội vàng quay đầu bỏ chạy, Cốc chủ đại nhân còn có tông chủ Thanh Vân Tông đều ở trên núi này, chỉ cần gặp được bọn họ là an toàn! Mà hai vị đại năng sẽ cho phép Cửu Linh Tông xuất hiện người thứ hai có được huyết mạch lực linh thể sao? Đặc biệt người này đã tiến vào Tụ Linh Cảnh, có thể vận dụng huyết mạch lực! Chu Hằng gào to một tiếng, toàn lực triển khai Phi Vân Bộ, truy kích Hồng Anh Toàn, kim quyền không ngừng oanh kích tới Hồng Anh Toàn. Từ dưới chân núi lên đến núi cũng mất tới 5, 6 dặm, mặc dù lên núi, nhưng ở trong mắt cường giả Tụ Linh Cảnh lại như giẫm trên đất bằng, nhiều nhất một hai phút là có thể chạy tới. Nhưng chỉ một hai phút này lại khiến Hồng Anh Toàn lo lắng đề phòng, ba bốn lần đã từ cõi chết trở về.Rốt cục, mảnh đất bằng phẳng đỉnh núi cũng ở trước mắt, khoảng cách lúc này chỉ khoảng ba bốn trăm thước. Hồng Anh Toàn trong lòng buông lỏng, hai bàn tay hắn đã hoàn toàn bị đánh cho máu thịt bầy nhầy, gần như mỗi một cái xương đều bị đánh gãy, mà đau đớn khiến hắn thiếu chút té xỉu. – Ngươi đi không được đâu! Chu Hằng đuổi tới. – Tiểu tử, ngươi đừng quá lớn lối, thiên hạ nhất định có người chế trụ được ngươi! Hồng Anh Toàn toàn lực chạy trốn chỉ có thể dùng mồm mép phân bua. – Ít nhất không phải ngươi! Hai mắt Chu Hằng mở ra, Lăng Thiên Cửu Thức kiếm ý đẩy ra, chấn động tới phía Hồng Anh Toàn. – Ách! Thân hình Hồng Anh Toàn lập tức bị kiềm hãm, hắn cảm giác được thiên địa linh khí dường như đang bài xích hắn, khiến tốc độ hắn hơi chút giảm bớt. Nếu là lúc bình thường cũng không có gì, nhưng bây giờ chính là thời điểm sống còn, sao có phép trì trệ như vậy. Chu Hằng đã giết tới! – Tiểu tử, lão phu liều mạng với ngươi! Hồng Anh Toàn gầm lên giận dữ, thôi động song chưởng hung hăng đánh về Chu Hằng. Đây là một kích tụ tập tu vi cả đời hắn, một kích long trời lở đất! Chu Hằng dũng cảm tiến tới, vô vi thần thức tràn ra, hắn như vạn mũi tên bắn một lượt du động trên không trung, hoàn toàn né tránh được chưởng kình của Hồng Anh Toàn, cả người đáp xuống trước người đối phương. Quyền phải kim hóa, một quyền toàn lực đánh ra! – Thình thịch!

Hồng Anh Toàn bay xẹt qua bầu trời, bắn về phía mảnh đất bằng phẳng, chỉ là vẫn rơi xuống cách đó một khoảng khá xa

Hắn giùng giằng bò dậy, vươn tay phải máu thịt bầy nhầy, dường như đang lục lọi cái gì, nhìn về phía mảnh đất bằng nói: – Cốc, chủ! Mới nói ra ra hai chữ, bắp thịt trên ngực hắn không ngờ rơi xuống, hiện ra một khung xương sườn đầm đìa máu, sau đó trong nháy mắt dập nát, cả người bết xuống đất, chết không thể chết thêm. Một gã cường giả Tụ Linh Cảnh cứ như vậy mà chết! Chu Hằng không chút để ý, thân hình nhấp nhô mấy cái, đã quay trở lại bình đài. Chỉ thấy bình đài to lớn tổng cộng trăm người, chia làm ba đoàn thể, trong đó có hai đoàn người ít hơn, đại khái chỉ có mười người. Hiển nhiên hai nhóm người này là Bạch Ngọc Cốc và Thanh Vân Tông. Giữa mảnh đất bằng phẳng đang có hai người đang chiến đấu, bởi vì đánh nhau quá kịch liệt, cho nên không có ai chú ý Chu Hằng và Hồng Anh Toàn đang chiến đấu. Một nam nhân trong đó khuôn mặt lạnh lùng, vẻ mặt lạnh lùng, mà đối thủ của hắn là một người trẻ tuổi 20 tuổi, bộ dáng lười biếng, chính là Tỉnh Thiên! Tên này đã đạt tới Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong! Với nhãn lực bây giờ của Chu Hằng, tự nhiên liếc mắt một cái liền nhìn ra tu vi của Tỉnh Thiên, chỉ là tốc độ tiến cảnh của đối phương cũng làm hắn hoảng sợ. Không hổ là người ở Luyện Thể Cảnh có thể dẫn động huyết mạch lực! – Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Chiến đấu trên tràng kịch liệt vô cùng, hai đạo nhân ảnh như điện quang thạch hỏa đánh qua đánh lại, Tỉnh Thiên liên tiếp thối lui bảy bước, lạnh nhạt nói: – Ta thua! Hắn lui qua một bên, lập tức khoanh chân ngồi xuống, cũng không biết là đang khôi phục nguyên khí hay làđiều tức dưỡng thương. – Không hổ là Thanh Vân Tông Cao đệ, tu vi chỉ sợ đã là nửa bước Tụ Linh Cảnh rồi à? Một lão nhân nhìn qua chừng năm mươi tuổi nói, ánh mắt đảo qua thanh niên chiến thắng Tỉnh Thiên, sau đó nhìn về phía Tỉnh Thiên, trong ánh mắt hiện lên một vẻ dịu dàng. Hắn là tông chủ Cửu Linh Tông, Lâm Kiếm Trần, Tỉnh Thiên là đệ tử cửa hắn, mà bây giờ tuy rằng tên đệ tử này không địch lại đối phương, nhưng cũng khiến hắn cảm thấy an ủi

– Ha ha, chỉ chiếm tiện nghi tu luyện nhiều hơn mấy năm mà thôi! Tuy nhiên, Lâm huynh, vị cao đồ này của ngươi đúng là khó có được, Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong đã có thể

cùng giao thủ với Xích Long nhiều chiêu như vậy! Một lão nhân mặc trường bào màu xanh cười lớn nói, ánh mắt sắc bén đảo qua Tỉnh Thiên, trong mắt mịt mờ sát ý. Thanh Vân Tông chưởng giáo Phan Bộ Vân. Hắn sao không thể không kiêng kỵ, thiên phú của Tỉnh Thiên từ sau trà đạo đại hội nữ nhân áo tím đã truyền khắp Phong Vũ Thành, chỉ là ai cũng không nghĩ tới người này trong thời gian ba tháng ngắn ngủi từ Luyện Thể tầng mười đột tiến đến Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong, thiên phú như thế quả thực ngàn năm khó gặp! Tỉnh Thiên quả thật yêu nghiệt, nên biết rằng Xích Long đã bước một chân vào Tụ Linh Cảnh, được vài lần linh khí thối thể, hoàn toàn nghiền ép bất kỳ võ giả Luyện Thể Cảnh nào, không nghĩ tới lại thủ thắng Tỉnh Thiên! Thiên tài như vậy nếu như sinh ra ở Bạch Ngọc Cốc, như vậy sẽ toàn lực bồi dưỡng, nhưng mà cố tình lại xuất hiện ở Cửu Linh Tông… Vậy chỉ có thể không tiếc bất cứ giá nào hủy diệt. – Ha ha, hai vị đều thu được đồ đệ tốt, chỉ có lão phu vẫn không thu được đệ tử vừa ý! Lại một lão nhân mặc cẩm y cười lớn nói, trên lưng thêu một đóa hoa bạch ngọc to lớn, đúng là Bạch Ngọc Cốc Cốc chủ Kim Đằng Dật. Hắn liếc nhìn Tỉnh Thiên, cũng khó nén sát khí. – Kế tiếp, có phải nên nói chuyện chính sự hay…… Hả? Kim Đằng Dật đột nhiên ngừng lại, quay đầu lại nhìn về phía Tỉnh Thiên. Không chỉ hắn, Lâm Kiếm Trần, Phan Bộ Vân, tất cả cường giả Tụ Linh Cảnh đều nhìn về phía Tỉnh Thiên! – Không ngờ thu được cơ hội đột phá! Chu Hằng âm thầm líu lưỡi, Tỉnh Thiên này thiên phú đúng là yêu nghiệt đến cực hạn rồi, không ngờ cùng cường giả nửa bước Tụ Linh chiến một trận lại chạm tới cánh cửa huyền bí của Tụ Linh Cảnh! – Chu Hằng? Một đạo nhân ảnh bay tới, mùi thơm ập vào mũi, là Đại tiểu thư Lâm Phức Hương. Lúc này nàng đã đạt tới Luyện Thể tầng mười một, xem ra sau khi đột phá đến Luyện Huyết Cảnh, nàng cũng nhất phi trùng thiên! Chỉ là so với Chu Hằng và Tỉnh Thiên, tốc độ tu luyện hết sức kinh người của nàng lại trở nên bình thường lại. – Thật là ngươi a! Lâm Phức Hương đi quanh Chu Hằng hai vòng: – Ngươi sao lại chạy tới đây, mau đi theo ta, nếu không để cha ta nhìn thấy đệ tử không có quy củ như vậy, khẳng định sẽ phạt ngươi một phen! Nàng cũng không tị hiềm, kéo Chu Hằng đi đến một góc, đột nhiên gương mặt xinh đẹp nghiêm lại: – Xú tiểu tử, kiếm ta đưa cho ngươi đâu? Chu Hằng âm thầm kêu khổ, sao vừa trở lại Cửu Linh

Tông liền đụng phải vị đại tiểu thư này, hơn nữa trực tiếp hỏi Sương Hàn Kiếm, bảo hắn làm sao trả lời đây. – Để ở trong phòng rồi! Hắn cái khó ló cái khôn vội vàng viện cái cớ. – Ồ! Lâm Phức Hương gật gật đầu, nghĩ lại tiểu tử này cất kỹ kiếm của nàng đi, chẳng phải cho thấy rất coi trọng nàng sao, nếu không bảo kiếm sắc bén như thế sao lại không cần? Nghĩ như thế, nàng không khỏi vừa thẹn lại vừa loạn, thầm nghĩ tiểu tử này quá nóng nảy rồi, không ngờ ở trước mặt mọi người thổ lộ với nàng! – Tên khốn này, bổn tiểu thư còn chưa chuẩn bị tâm lý đâu, tại sao lại nhanh như vậy. Gương mặt xinh đẹp đỏ bừng, cúi đầu không ngừng dậm chân, hồ đồ không chú ý tới Chu Hằng đã đi tới trung ương mảnh đất bằng phẳng. Bỗng nhiên nhìn thấy một người tùy tùy tiện tiện đi tới, mọi người không khỏi cảm thấy kỳ, đợi thấy rõ là một người trẻ 20 tuổi, trong lòng đều nổi giận, thầm nghĩ đây là trường hợp trọng yếu gì, sao bỗng nhiên lại có một tên thất thất thố thố chạy tới. – Tông chủ! Một đạo nhân ảnh xẹt qua, là Bách Nguyên, hắn phải dặn dò những đệ tử ngoại môn kia không được lộn xộn, tự nhiên tới chậm hơn nhiều. – Ngươi tại sao cũng tới? Phía dưới đã luận bàn xong rồi sao? Lâm Kiếm Trần không khỏi kỳ quái. – Sao chỉ có một mình ngươi? Kim Đằng Dật ngắt lời hỏi, hắn nghĩ nếu như Bách Nguyên đến, như vậy Hồng Anh Toàn hẳn phải cũng tới. – Này! Bách Nguyên không khỏi chần chờ. – Một già một trẻ của Bạch Ngọc Cốc đã bị ta làm thịt, sẽ không tới nữa! Chu Hằng tiếp lời nói. – Cái gì? Một viên đá ném nổi lên ngàn đợt sóng, toàn trường lập tức yên tĩnh, toàn bộ ánh mắt quái dị nhìn Chu Hằng. Đùa gì thế! Chu Hằng lành lạnh cười, ánh mắt đảo qua một vòng đám người Bạch Ngọc Cốc nói: – Kim Tu Long có tới không, ta còn có một món nợ muốn tính với hắn.

Chương 53: Đại Chấn Kinh

– Ngươi là Chu Hằng sao? Một nam nhân trung niên hơn 30 tuổi từ trong đám người Bạch Ngọc Cốc đi ra, hắn có vài phần giống với Kim Đằng Dật, hắn lạnh lùng nhìn Chu Hằng nói: – Thật to gan, còn dám khiêu khích ta! Chuyện Chu Hằng giết Kim Tu Minh cũng không truyền rộng ra Cửu Linh Tông, nhưn mà cấp bậc Tụ Linh Cảnh sao có thể không biết, dù sao chuyện này ở Bạch Ngọc Cốc cũng không phải bí mật gì, nếu như ngay cả tin tức này đều không rõ, Cửu Linh Tông cũng không cần lăn lộn nữa! Lâm Kiếm Trần nhướng mày, hắn tự nhiên nghe nói qua tên Chu Hằng, tiểu tử này như là kỳ nhân, truyền thụ cho ái nữ mình Phi Bộc Kiếm Pháp hoàn chỉnh, lại tìm cho Cửu Linh Tông một quặng mỏ Địa Nham Vân Thạch, sau khi gia nhập Cửu Linh Tông một lần hành động trở thành đệ tử đứng đầu ngoại môn, sau đó liền gây đại họa, làm thịt Nhị thiếu chủ Bạch Ngọc Cốc! Vốn còn tưởng hắn chạy tới Hắc Thủy Điện để tránh nạn, nhưng sao bỗng nhiên lại chạy tới đây? Người này hắn phải dạy! – Chu Hằng, không được không lớn không nhỏ, còn không mau mau xuống dưới đi! Lâm Kiếm Trần quát khẽ. Chu Hằng nhìn hắn cảm kích, tuy nhiên, cũng không có ý chấm dứt gây chiến, ánh mắt nhìn chằm chằm Kim Tu Long, nói: – Nửa năm trước, ngươi đả thương phụ thân ta, làm hại cha ta thiếu chút nữa bỏ mình! – Thù cha bất cộng đái thiên, món nợ này hôm nay tính với ngươi. – Ha ha ha! Kim Tu Long cười to, đi nhanh đến chỗ Chu Hằng nói: – Người chết ở trong tay ta nhiều lắm, nhưng ta lại không nhớ rõ có một người như thế! Tuy nhiên, nếu còn chưa chết, vậy chờ ta làm thịt ngươi liền tới xử lý toàn bộ nhà ngươi! – Ngươi giết đệ đệ của ta, tuy rằng đó là một tên không ra hồn, nhưng cũng là đệ đệ ta!Hắn lạnh giọng nói: – Cho nên, ta sẽ nghiền tay chân ngươi thành phấn vụn, cho ngươi muốn sống không được, muốn chết cũng không xong! – Đủ rồi, nơi này là Cửu Linh Tông ta, không phải Bạch Ngọc Cốc các

ngươi! Lâm Kiếm Trần vẻ mặt giận dữ, khí tức Tụ Linh tam trọng thiên giống như biển rộng điên cuồng gào thét, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ mảnh đất bằng phẳng. – Lâm huynh, người này giết con ta, xin chớ nhúng tay! Kim Đằng Dật vọt ra chặn lại, đồng dạng bộc phát ra khí thế bá đạo Tụ Linh tam trọng thiên chống lại Lâm Kiếm Trần nói: – Còn có, quặng mỏ Địa Nham Vân Thạch bản cốc muốn có ba thành! – Bổn tông cũng muốn ba thành!Phan Bộ Vân chen lời nói. Thì ra là thế, trách không được hai đại tông môn đột nhiên chạy tới luận bàn, thì ra là đến khoe ra vũ lực! Tin tức Địa Nham Vân Thạch quặng mỏ dù sao cũng không giấu mãi được, tài phú lớn như vậy sao có thể không khiến hai đại tông môn động tâm? – Ha ha, hai vị vậy là muốn ép ta xuất thủ? Lâm Kiếm Trần cười lạnh nói, thực lực ba người bọn họ vốn sàn sàn như nhau, lấy một địch hai hắn phải thua không thể nghi ngờ. Nhưng mà sau khi Phi Bộc Kiếm Pháp đã được cải tiến, phẩm cấp tăng lên một bậc, uy lực cũng tăng nhiều, khiến hắn tràn đầy tin tưởng. – Thình thịch! Một cỗ sóng xung kích vọt tới, ba người đồng thời dừng tranh chấp, quay đầu nhìn về giữa sân, chỉ thấy Chu Hằng và Kim Tu Long đã chiến đấu với nhau. – Cái gì! Mọi người đều có cảm giác muốn ngất, chỉ cảm thấy tất cả mọi thứ trước mắt chỉ là một con heo bay trên trời, tràn đầy khó tin! Chu Hằng không ngờ cùng Kim Tu Minh chiến đấu! Lúc trước Tỉnh Thiên có thể chống lại nửa bước Tụ Linh Cảnh đã khiến mọi người giật mình chết khiếp, hiện tại không ngờ chạy ra thêm một tên yêu nghiệt, tuổi tác không xê xích lắm, nhưng lại có thể chống lại Tụ Linh Cảnh chân chính! Nên biết rằng Kim Tu Long kỳ thật đã 57 tuổi, chỉ là sáu năm trước đột phá đến Tụ Linh Cảnh ăn một ít dược vật đặc thù, cho nên nhìn qua mới hơn 30 tuổi. 51 tuổi đột phá Tụ Linh Cảnh, nhân vật như vậy ở trong tam đại tông môn cho dù không sắp xếp thứ nhất thì cũng không kém nhiều lắm, tuyệt đối là cấp bậc thiên tài! Mà 6 năm qua, Kim Tu Long cũng đạt tới Tụ Linh nhất trọng thiên đỉnh phong, chỉ kém một cơ hội đột phá! Nhưng mà Chu Hằng không ngờ đánh ngang ngửa với hắn! Đây cũng không phải là nửa bước Tụ Linh Cảnh có thể làm được, nửa bước chính là nửa bước, chỉ là tương đối với Luyện Thể Cảnh mà nói, ở trước mặt cường giả Tụ Linh Cảnh chân chính, nếu không bước ra được một bước này thì chiến lực căn bản không thể so sánh nổi. Nói cách khác, Chu

Hằng chính là Tụ Linh Cảnh thứ thiệt! – Rít! Tụ Linh Cảnh không đầy 20! Cửu Linh Tông đây là muốn nghịch thiên sao, đã có một Tỉnh Thiên, hiện tại lại thêm một Chu Hằng, hơn nữa càng thêm yêu nghiệt! – Có chút ý tứ! Kim Tu Long bỗng nhiên dừng lại, tay phải vươn ra, nắm lại tiếp đó mở ra, lòng bàn tay không ngờ trở nên đỏ thẫm, giống như đang bốc cháy vậy. Xích Diễm Phần Tâm Chưởng, tuyệt kỹ của Bạch Ngọc Cốc, võ kỹ thượng phẩm! Hắn muốn động thật! Chu Hằng cười lạnh, cũng đưa tay phải ra, nắm tay cũng không mở ra, một ngọn lửa chân chính bốc lên, nắm đấm chớp động ngọn lửa màu tím! Cao thấp đã phân! – Máu, huyết mạch lực! Bốn phía lập tức ồ lên, võ kỹ tuyệt đối không thể có được uy lực đáng sợ như vậy, ít nhất võ kỹ thượng phẩm tuyệt đối không được! Bởi vậy, đây tất nhiên là huyết mạch lực, linh thể trời sinh! – Hừ, Cửu Linh Tông không ngờ có hai linh thể! – Nhất thiết phải diệt trừ, bằng không ngày sau tất thành họa lớn! Hai đại trận doanh Bạch Ngọc Cốc và Thanh Vân Tông lập tức thấp giọng trao đổi. Hai linh thể nếu để trưởng thành thì tiềm lực quá lớn! – Thì tính sao! Kim Tu Long ngạo nghễ nói, vẻ mặt tự tin: – Chỉ mới vừa vào Tụ Linh Cảnh, có thể sánh với ta sao? Hắn gào to một tiếng, vọt thẳng tới Chu Hằng, hai bàn tay lóng lánh ánh sáng đỏ úp tới. – Thình thịch! Chu Hằng vũ động hai đấm đón đỡ, hắn cũng không dùng võ kỹ gì, lửa tím bùng cháy, đón đánh song chưởng Kim Tu Long

Quyền chưởng tương giao, từng đạo sóng xung kích mắt thường có thể thấy được lập tức chấn ra bốn phương tám hướng, chấn cho một mảnh người ngã chổng vó. – Tên này không ngờ tiến vào Tụ Linh Cảnh! Lâm Phức Hương từ thẹn thùng tỉnh lại, gương mặt xinh đẹp tràn đầy ngạc nhiên, nằng có nằm mơ cũng không nghĩ tới: – Đáng ghét, bổn tiểu thư bế quan hơn hai tháng mới đột phá Luyện Huyết Cảnh, còn tưởng rằng có thể đạp lên đầu tên khốn này! – Lại dám làm hại bổn tiểu thư mừng hụt, nhất định phải mắng hắn một trận. Nàng hung tợn nghĩ, không biết tại sao, trong lòng còn có chút vui sướng nói không nên lời. Chu Hằng thu hồi nắm tay, tử hỏa bùng cháy, không chút bị thương, chỉ là không địch lại lực lượng Kim Tu Long bị chấn lui hơn mười bước, dù sao, đối phương đã đạt đến Tụ Linh nhất trọng thiên đỉnh phong, mà hắn chỉ mới vừa vào Tụ Linh Cảnh, không gian đan điền lớn gấp tám lần cũng không thể bù lại! Cái ưu thế này phải cần

thời gian tích lũy mới được. – Khoác lác! Chu Hằng lạnh lùng nói, đối phương đã tế xuất tuyệt chiêu Xích Diễm Phần Tâm Chưởng của Bạch Ngọc Cốc, mà hắn chỉ dùng tử hỏa mà thôi, còn có kim loại hóa thân, những đại sát chiêu Phi Vân Bộ, Lăng Thiên Cửu Thức còn chưa dùng! Đương nhiên còn có hắc kiếm! Thần binh lợi khí chân chánh, cho dù Tụ Linh Cảnh cũng có thể chém! Tuy nhiên, vũ khí bí mật này hắn phải giữ lại để đối phó Kim Đằng Dật, cũng không thể lập tức xuất ra toàn bộ lá bài tẩy của mình. – Tiểu tạp chủng, thật ngông cuồng! Kim Tu Long lạnh lùng nói, song chưởng cuộn ra, giết tới Chu Hằng

– Giết ngươi chỉ như giết cho gà mà thôi! Chu Hằng lửa giận trong lòng bạo dũng, cảnh tượng Chu Định Hải nằm triền miên ở trên giường bệnh hiện ra trước mắt, chiến ý cuồng thăng, chủ động phát động công kích. – Ta thừa nhận huyết mạch lực cường đại, tuy nhiên linh thể cũng chia cao thấp, ngươi còn kém xa lắm! Kim Tu Long song chưởng càng đánh càng lớn, giống như hai thanh búa nặng hơn nữa còn là hai thanh búa lửa cháy bùng bùng. Phi Vân Bộ! Thân hình Chu Hằng lướt đi, mỗi một bước bước ra đều khiến người ta kinh ngạc lạ thường, lại ảo diệu tới mức tận cùng, tránh được toàn bộ công kích của Kim Tu Long, cứ như vậy chính diện đột phá không chút vòng vo! – Làm sao có thể! Mọi người nhìn một màn này mà đều trợn mắt há hốc mồm, giống như nhìn thấy quỷ. Ai cũng biết, công kích trên đời cũng không phải hoàn mỹ, chiêu thức với chiêu thức cũng không thể gắn kết hoàn mỹ, trên lý thuyết quả thật có thể lợi dụng được sở hở này để trực tiếp tiến tới. Nhưng mà tu vi Kim Tu Long chính là Tụ Linh nhất trọng thiên a, hơn nữa cảnh giới còn cao hơn Chu Hằng gần như một tiểu cảnh giới! Muốn trong công kích của hắn tìm ra sơ hở, đồng thời một đường tiến mạnh quả thực là thần tích!Có được huyết mạch lực linh thể đã đủ kinh khủng rồi, cộng thêm ngộ tính chiến đấu đáng sợ này, hoàn toàn có thể khiến địch nhân của hắn ăn ngủ không yên! Chu Hằng đã lấn đến trước người Kim Tu Long, nắm tay đánh ra. Kim Tu Long kêu lên một tiếng đau đớn, liên tục lui về phía sau. Chu Hằng từng bước ép sát, hai đấm như mưa rền gió dữ oanh kích, tử hỏa bùng lên, mỗi một quyền đều dẫn động thiên địa linh khí, mênh mông đáng sợ. – Đủ rồi! Kim Đằng Dật sắc mặt khó coi quát ngưng, con trai mình rõ ràng cảnh giới rất cao, lại bị người khác đánh

cho áp đảo, điều này làm sao bảo hắn không đỏ mặt! Nếu không phải vì thân phận, hắn đã tự mình ra tay rồi. Nhưng bây giờ cũng không phải hắn muốn ngưng chiến là ngưng được, Chu Hằng không hề có ý thu tay lại ý, vẫn một mực oanh kích Kim Tu Minh! – Hừ, tưởng lời của bổn tọa là gió thoảng bên tai sao? Kim Đằng Dật mặt lạnh lùng nói, hắn đang lo không có cớ ra tay. – Kim huynh, tiểu bối tranh đấu, làm trưởng bối cần gì phải nhúng tay. Lâm Kiếm Trần mỉm cười, bước ra chặn đường Kim Đằng Dật. Cãi nhau ầm ĩ? Chu Hằng tiểu tử kia luôn miệng nói muốn lấy mạng con mình, vậy còn là đùa giỡn? – Lâm huynh, mau ngăn cản trận chiến này, nếu không, lão phu tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ! Kim Đằng Dật nóng nảy, tình huống còn mình càng ngày càng gay, rất có thể nguy hiểm tới tính mạng! – Mang cao thủ đến bổn tông cưỡng ép, khi bổn tọa là tượng đất muốn bóp thế nào thì bóp sao? Lâm Kiếm Trần lành lạnh nói, thân là tông chủ, hắn sao có thể để không nổi giận? Hắn không có khả năng ra tay với Kim Tu Long, đó là ỷ lớn hiếp nhỏ, Bạch Ngọc Cốc cũng có bối cảnh rất cường đại, nhưng nếu đổi lại là Chu Hằng ra tay thì không thành vấn đề! Bạch Ngọc Cốc có hậu trường, chẳng lẽ Cửu Linh Tông không có sao? Muốn tranh, mọi người cùng tranh, đừng tưởng ỷ lớn hiếp nhỏ, như vậy hậu trường song phương sẽ không nói gì! Trong lúc nói chuyện, Chu Hằng càng đánh càng hăng, khiến cho Kim Tu Long không thể lui được nữa! – Long Nhi! Kim Đằng Dật giận dữ quát một tiếng, mạnh mẽ áp chế lửa giận, nói: – Mang Long Nhi về cho bổn tọa! – Vâng, Cốc chủ! Kim Đằng Dật cũng không phải lẻ loi một mình, hắn lập tức quay đầu nói với người bên cạnh. – Bổn tọa cũng đã nói, chuyện giữa tiểu bối với nhau, trưởng bối không nên nhúng tay! Lâm Kiếm Trần phất phất tay, cường giả Tụ Linh Cảnh Cửu Linh Tông cũng đứng dậy. – Chết! Đúng lúc này, lửa giận toàn thân Chu Hằng hoàn toàn dung nhập vào trong một quyền đánh ra! QUẢNG CÁO

Chương 54: Lại Giết Thêm Một Con Trai

Một quyền như đốm lửa rơi xuống, lửa tím lóa mắt. Kim Tu Long không thể lui được nữa, lên cũng không lên được, chỉ có thể cứng rắn đánh ra một chưởng chống đỡ, sắc mặt vô cùng dữ tợn. Hắn thân là thiếu chủ Bạch Ngọc Cốc, lại từ rất sớm đột phá Tụ Linh Cảnh, làm người tự nhiên vô cùng kiêu ngạo, chưa từng bị người ta áp đảo như thế. Một tiếng nổ trầm đục vang lên, một quyền của Chu Hằng trực tiếp xuyên qua phòng thủ của Kim Tu Long nên lên ngực hắn. Thân thể Kim Tu Long lập tức run lên, cả người bị đánh bay lên, trên không trung vẽ lên một vòng cung, sau đó nặng nề rơi xuống mặt đất. Hắn giùng giằng bò dậy, vừa liên tục ho khan vừa nôn ra máu tươi. Sắc mặt đầu tiên đỏ bừng, tiếp đó trở nên trắng bệch, Kim Tu Long tiến lên trước một bước, ngón tay run run chỉ thẳng Chu Hằng nói: – Ngươi! Thân hình thẳng tắp ngã lăn trên đất, không thể đứng lên được nữa. – Long Nhi! Kim Đằng Dật gầm lên giận dữ bổ nhào tới phía Kim Tu Long, lần này Lâm Kiếm Trần không ngăn trở nữa, bởi vì Kim Tu Long đã không còn khí tức. Tử hỏa đốt cháy tim hắn, đã chết! – Tiểu súc sinh, lão phu muốn ngươi nợ máu phải trả bằng máu, phàm là người họ Chu giết chết toàn bộ! Trên khuôn mặt già nua Kim Đằng Dật đằng đằng sát khí, hắn chỉ có hai đứa con trai, đứa nhỏ mấy tháng trước đã bị Chu Hằng đánh giết, không nghĩ tới đứa con lớn cũng chết trong tay Chu Hằng, đó là mối hận bất cộng đái thiên. Lão nhanh bổ tới, kình phong gào thét, không khí giống như bị xé rách vậy. – Kim huynh, đừng quên đây là Cửu Linh Tông! Lâm Kiếm Trần lại chặn đường Kim Đằng Dật. – Lâm Kiếm Trần, ngươi muốn chết! Kim Đằng Dật hoàn toàn trở mặt, hai đứa con trai đều đã chết hết, tự nhiên hắn vô cùng điên cuồng.Chu Hằng lại đứng dậy, nói: – Tông chủ, hãy để cho ta đánh với hắn một trận! Hắn nhất định phải xử lý Kim Đằng Dật, nếu không lão gia hỏa này điên cuồng trả thù, Chu gia tất nhiên khó thoát khỏi một kiếp!

Mặc dù hắn không có cảm tình quá sâu với Chu gia, nhưng mà cũng không mong vì vậy mà khiến Chu gia bị huỷ diệt! Lại nói, Chu Định Hải đang ở Chu gia. – Ngươi? Lâm Kiếm Trần sửng sốt, không nghĩ tới Chu Hằng cũng dám chiến đấu với Kim Đằng Dật. – Xin tông chủ hãy thành toàn! Chu Hằng ôm quyền thi lễ, Lâm Kiếm Trần năm lần bảy lượt bảo vệ hắn, phần nhân tình này hắn lĩnh.Lâm Kiếm Trần trong lòng khó hiểu, nhưng cũng không ngăn cản nữa, mà bước qua một bên. – Tiểu súc sinh, dũng khí thật lớn, tuy nhiên ngươi nhất định phải chết! Kim Đằng Dật nhún chân một cái, thân hình lập tức vọt lên, tốc độ cực nhanh. Tụ Linh tam trọng thiên hoàn toàn không phải Tụ Linh nhất trọng thiên có thể sánh được, lực lượng chênh lệch ít nhất 7, 8 lần! Chu Hằng dưới chân chớp động, phát huy Phi Vân Bộ đến huyền diệu cực hạn, nhiều lần tránh được công kích của Kim Đằng Dật, giống như đang đạp trên mũi đao, chỉ cần sơ sẩy một chút là vạn kiếp bất phục, nhưng mà nó vẫn không xảy ra. – Thì ra là thế! Lâm Kiếm Trần âm thầm gật đầu, có được thân pháp thần kỳ như vậy, Chu Hằng quả thật có tư cách khiêu chiến với cường giả Tụ Linh tam trọng thiên. Tuy nhiên, nếu như Kim Đằng Dật biến đổi phương thức công kích khác thì… – Vù! Hắn còn chưa nghĩ xong, chỉ thấy Kim Đằng Dật đã thay đổi công kích, tay phải vừa lật, trên bầu trời lập tức xuất hiện một bàn tay to màu đỏ thẫm, hung hăng đè xuống Chu Hằng. Bàn tay này khoảng mấy trượng vuông, mặc cho Chu Hằng bộ pháp có huyền diệu hơn nữa thì có ích gì? Tuy rằng công kích như vậy lực lượng sẽ phân tán, nhưng mà với thực lực của Kim Đằng Dật thì Chu Hằng cũng không sánh nổi, cho dù lực lượng phân tán cũng đủ khiến hắn trọng thương, thậm chí giết chết Chu Hằng! Đây là chuyện mà Lâm Kiếm Trần lo lắng, khi lực lượng chênh lệch đạt tới trình độ nhất định, như vậy tuyệt đối là nghiền ép. Một chưởng chụp xuống! – Ầm! Một tiếng nổ vang lên, toàn bộ đỉnh núi Cửu Linh Tông rung lắc vài cái, chỗ Chu Hằng đứng lại xuất hiện một cái hố sâu vuông năm thước

– Rít! Khi mọi người thấy bóng người ngạo nghễ đứng ở trong miệng hố sâu, không khỏi hít một ngụm khí lạnh. Chu Hằng không ngờ không chết! Hắn lúc này, trên hai nắm đấm lóng lánh ánh sáng vàng bóng, cả người phát ra ánh sáng xanh ngọc, giống như thần nhân trên trời giáng thế, thần uy lẫm liệt. Tại sao lại như vậy? – Huyết mạch lực, loại huyết mạch lực

thứ hai! – Song, song linh thể! Sau một lúc im bặt, trong đoàn người vang lên tiếng cả kinh, mọi người tràn đầy kinh ngạc. Toàn bộ Hàn Thương Quốc người có được huyết mạch lực cũng chỉ có một vạn, mà đồng thời có được hai loại huyết mạch lực song linh thể… Nghe cũng chưa nghe nói qua! Tỉnh Thiên quả thật yêu nghiệt, nhưng mà so với Chu Hằng thì lại kém xa. Đây mới là yêu nghiệt chân chính a! Chu Hằng thân hình run lên, khóe miệng rỉ máu, bị một chưởng chụp xuống nhưng mà hắn chỉ bị thương nhẹ. Đúng vậy, giữa hai người thực lực chênh lệch quá xa, cho dù Kim Đằng Dật phân tán lực lượng, nhưng mà cứng rắn ăn một kích này lai không bị thương sao? Công bình mà nói, Tụ Linh nhất trọng thiên sơ kỳ nào có thể cứng rắn ăn một kích toàn lực của cường giả Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong mà miệng chỉ rỉ máu, một màn này khiến mọi người chấn động sâu sắc. Đó là một kỳ tích. – Tiểu súc sinh, càng không thể lưu lại ngươi được! Trong mắt Kim Đằng Dật sát khí bén nhọn, yêu nghiệt như vậy nếu không sớm diệt trừ, hắn sẽ ăn ngủ không yên! – Ầm! Ầm! Ầm! Hắn song chưởng cuồn cuộn vũ động, lại một bàn tay từ trên trời giáng xuống, hắn phát huy Xích Diễm Phần Tâm Chưởng đến cực hạn. – Cha, ngươi nhanh đi giúp tiểu tử đáng ghét kia một tay! Lâm Phức Hương chạy đến bên cạnh Lâm Kiếm Trần, giật góc áo phụ thân mình nói. – Không cần lo lắng, tiểu tử kia không chết được! Lâm Kiếm Trần mỉm cười, kỳ thật con gái không yêu cầu, hắn cũng sẽ không để một thiên tài siêu cấp Chu Hằng chết như vậy, khẳng định sẽ tương trợ trong lúc đối phương nguy cấp, chỉ là khi nhìn thấy vẻ mặt quan ái của con gái, trong lòng hắn vừa động, hỏi: – Tiểu Hương, ngươi có phải thích tiểu tử kia hay không? – Cái gì? Ta mà thích tên đại ngốc đó? Lâm Phức Hương lập tức cáu giận nói: – Phi phi phi, phụ thân ngươi không thể nói bậy nói bạ, ta chỉ là nể tình hắn từng giúp ta vài lần, cho nên mới cầu tình cho hắn. – Phi, ngẫm lại tiểu tử kia đáng ghét như thế, cha, ngươi vẫn nên đừng cứu hắn! – Được! Lâm Kiếm Trần ứng một tiếng

Lâm Phức Hương lập tức há hốc mồm, nhưng khi nhìn thấy biểu tình cười như không cười của Lâm Kiếm Trần, lúc này mới nhận ra mình đã mắc bẫy, không khỏi vừa thẹn vừa giận, giậm chân bịch bịch. Thân hình Chu Hằng liên tục di chuyển, tránh được Kim Đằng Dật vài lần oanh kích, nhưng phạm vi

chưởng lực đối phương quá lớn, hơn nữa dù sao thực lực đối phương mạnh hơn hắn nhiều, tốc độ chưởng kình đánh tới cũng rất nhanh, hắn tránh né càng thêm khó, cuối cùng khó tránh khỏi phải cứng rắn chống đỡ vài lần công kích. Mỗi lần cứng rắn chống đỡ, tuy rằng dựa vào kim loại hóa thân cùng Minh Ngọc Công triệt tiêu bảy tám thành lực lượng, nhưng mà vẫn khiến hắn liên tục nôn ra máu. Hơn nữa, linh lực tiêu hao quá lớn! Sau khi tiến vào Tụ Linh Cảnh, võ giả có thể kết nối với thiên địa, bất cứ lúc nào cũng có thể hấp thu linh khí xung quanh, cho nên nói không sợ thiếu thốn lực lượng, nhưng bây giờ Chu Hằng tiêu hao quá lớn, lớn đến mức tốc độ bổ sung xa xa không kịp, chỉ 4 năm phút đồng hồ đã khiến hắn mồ hôi đầm đìa. Tiếp tục như vậy hắn sẽ bị Kim Đằng Dật hao chết, phải ra tuyệt chiêu! Chu Hằng quyết định, lại không chú ý tới 4 người chung quanh hai mắt đều như muốn trừng ra ngoài. Ai đã từng thấy một Tụ Linh nhất trọng thiên có thể cùng Tụ Linh tam trọng thiên cứng rắn chống đỡ lâu như vậy chưa? Kim Đằng Dật tuyệt đối toàn lực ứng phó, lại chậm chạp không thể giết chết Chu Hằng, như vậy sao không khiến ánh mắt mọi người lòi ra? – Tiểu súc sinh, lão phu tiễn ngươi ra đi! Kim Đằng Dật công kích hồi lâu mà không được, nét mặt già nua cũng giận tới đỏ bừng. Một khi nổi giân thì rất dọa người a! Thứ hai lực lượng tiêu hao rất lớn, toàn lực oanh kích như thế, cũng gây cho hắn gánh nặng không nhỏ. – Ông! Một thanh trường đao sáng như nước đột nhiên hiện lên, Kim Đằng Dật một tay chụp lấy, tay trái vẫn không ngừng dùng chưởng oanh kích tới Chu Hằng, tay phải lại quơ trường đao chém tới Chu Hằng. Đao khí tung hoành, diễn hóa thành thực chất, tạo thành một thanh trường đao, giống như vạn mũi tên bắn một lượt bổ tới Chu Hằng. – Pháp khí! Mọi người ai cũng cả kinh kêu lên, chỉ có pháp khí mới có thể cất chứa trong không gian đan điền, mà pháp khí lại có thể gia tăng chiến lực võ giả. Cho dù đây chỉ là pháp khí thấp nhất, nhưng mà cũng có thể đề thăng một thành chiến lực. Cũng chớ xem thường một thành chiến lực này, thực lực Chu Hằng và Kim Đằng Dật vốn đã chênh lệch rất lớn, một thành chiến lực này hoàn toàn có thể cải biến chiến cuộc. Hoặc là nói, tăng nhanh thời gian Chu Hằng bại vong. Kim Đằng Dật thật sự hận thấu xương Chu Hằng, ỷ lớn hiếp nhỏ không nói, lại còn tế ra pháp khí trước!- Kim huynh, chỉ điểm hậu bối một chút mà thôi, làm gì phải đem pháp khí

ra, không sợ bị người chê cười sao? Lâm Kiếm Trần nhẹ nhàng vọt ra, trong tay cũng xuất hiện một thanh trường kiếm, đây là pháp khí của hắn. – Lâm huynh, bổn tọa vừa lúc có chút ngứa tay, muốn cùng ngươi đánh hai chiêu. Phan Bộ Vân vừa lúc tiến tới chỗ Lâm Kiếm Trần, tay cầm một cây trường tiên màu đen. Hắn tuyệt không cho phép Cửu Linh Tông xuất hiện hai đại thiên tài! Hai Đại tông chủ xa xa nhìn nhau, cũng không ra tay, nhưng một cỗ khí tức đáng sợ lại lưu động giữa hai người, như có thể nghiền nát tất cả. – Đi ra! Chu Hằng hét lớn một tiếng, đoạn kiếm màu đen trong đan điền rung lên, bỗng nhiên đi ra trước mặt hắn. – Giết! Lăng Thiên Cửu Thức! Kiếm ra, kiếm ý mênh mông từ Chu Hằng trảm ra. Một thức lại một thức, lực lượng chồng chất, Chu Hằng chân đạp Phi Vân Bộ điên cuồng chém tới Kim Đằng Dật. – Đây là kiếm pháp gì! – Ta sao có cảm giác như thiên địa sụp đổ, trấn áp về phía ta! – Ối, mắt ta đau quá! – Không nên nhìn vào thanh kiếm kia, nó quá tà! Trong tiếng kinh hô, Chu Hằng đã giết tới gần Kim Đằng Dật, Lăng Thiên Cửu Thức đã chồng đến thức thứ bảy, uy lực mạnh không thể đo được! – Muốn chết! Kim Đằng Dật hừ lạnh một tiếng, hắn cũng không bị khí thế của Chu Hằng hù dọa! Tụ Linh nhất trọng thiên dù sao chỉ là Tụ Linh nhất trọng thiên, lực lượng có thể mạnh tới đâu? Cho dù có được nhất phẩm pháp khí thì thế nào, chiến lực tăng lên cũng không bù lại được chênh lệch cảnh giới. Muốn dùng khí thế dọa hắn? Đừng quên, hắn chính là Cốc chủ Bạch Ngọc Cốc, cho tới bây giờ chỉ có hắn dọa người khác mà thôi! Đao vung lên chém xuống! Hắn muốn một đao chém Chu Hằng thành hai đoạn! – Choang! Kiếm đao chạm nhau, giống như lưỡi dao sắc bén cắt qua đậu hủ, trường đao không hề có chút trì hoãn bị cắt thành hai đoạn, hắc kiếm không thể ngăn cản chém tới thân thể Kim Đằng Dật! – Cái gì! Kim Đằng Dật sắc mặt đại biến, nhưng lúc này muốn lui nữa là không thể nào, chỉ có thể vận chuyển linh khí cứng rắn chống đỡ! – Roẹt! Hắc kiếm xẹt qua.

Chương 55: Cả Ba Đều Chết!

Kim Đằng Dật kinh ngạc nhìn Chu Hằng, thân thể uốn éo, cả nửa người mới rơi xuống! Đường đường là cường giả Tụ Linh tam trọng thiên, không ngờ bị một kiếm chém thành hai đoạn! Mọi người hoàn toàn sợ ngây người, cho dù Lâm Kiếm Trần và Phan Bộ Vân đều ngừng giằng co, nhìn sang hướng Chu Hằng. Một mảnh yên tĩnh! Ai có thể nghĩ đến, chẳng những Chu Hằng có thể cùng Kim Đằng Dật chống lại, thậm chí còn chém chết đối phương? Đừng nói Tụ Linh tam trọng thiên, cho dù Tụ Linh nhị trọng thiên chống lại Tụ Linh nhất trọng thiên cũng bị hoàn toàn nghiền ép, tiểu tử này là yêu nghiệt gì, sao lại có chiến lực đáng sợ như thế! Chu Hằng ánh mắt băng lãnh như kiếm, mạnh mẽ đè ép lực lượng hao hết không để cho người khác nhìn ra một tia manh mối. Hắn lúc này không thể lộ ra thái độ suy yếu, nếu không người Bạch Ngọc Cốc và Thanh Vân Tông khẳng định sẽ cùng lên. Miễn cưỡng khôi phục một tia lực lượng, hắn xoay người lại, đảo qua đám người Bạch Ngọc Cốc một vòng, nói: – Đây là ân oán của ta với Kim gia, tới đây coi như kết thúc! Nếu các ngươi muốn báo thù cho hai cha con này, ta không ngại giết Bạch Ngọc Cốc một trận! Đánh giết Kim Đằng Dật, lúc này Chu Hằng khí thế bừng bừng, khí phách như núi, chấn nhiếp đám người Bạch Ngọc Cốc một câu nói cũng không dám nói. Còn có thể nói gì? Ngay cả Kim Đằng Dật đều bị chém, hơn nữa còn là chính diện giao phong, ngay cả người và pháp khí đều bị chém! Toàn bộ Bạch Ngọc Cốc bây giờ còn có người cường đại hơn Kim Đằng Dật sao? Ở dưới sự chỉ huy của một trưởng lão, toàn bộ người Bạch Ngọc Cốc lui đi, thuận tiện mang thi thể phụ tử Kim Đằng Dật đi. Mà Phan Bộ Vân = thật sâu nhìn Chu Hằng mấy lần, cũng mang theo người Thanh Vân Tông rời đi. Còn dư lại, tất cả đều là người Cửu Linh Tông. Những người này đều đờ người nhìn Chu Hằng, mỗi người đều mất đi khả năng nói chuyện. – Ngươi đi xuống nghỉ ngơi trước đi!

Lâm Kiếm Trần nhìn chằm chằm Chu Hằng hít một hơi thật sâu, cuối cùng phá vỡ trầm mặc.Chu Hằng cầu còn không được, liền vội vàng thu hắc kiếm vào không gian đan điền, nhưng ngay trong nháy mắt này, hắn biến sắc, bởi vì đoạn kiếm màu đen đột nhiên phóng ra lực lượng vô cùng cường đại! Đây là chuyện gì xảy ra? Hắc kiếm đã sớm ngừng cung ứng lực lượng, sao đột nhiên lại cung cấp nữa chứ? Chẳng lẽ… Là hắn chém giết Kim Đằng Dật! Hắn biết, thanh hắc kiếm này có được năng lực hấp thu lực lượng, lúc trước mười năm khổ tu của hắn bị nó hút hết không còn chút nào! Chẳng lẽ nói khi hắc kiếm chém lên người Kim Đằng Dật, đồng thời cũng hấp thu lực lượng đối phương lại. Đây, đây là năng lực tà ác đáng sợ cỡ nào? Trong nháy mắt trong lòng Chu Hằng nổi lên sóng to gió lớn, nhưng mà vẻ mặt lại không chút thay đổi, triển khai Phi Vân Bộ, hắn nhanh chóng chạy xuống núi, về tới viện tử của mình. Với uy thế của hắn lúc này, cũng không có kẻ nào dám tới quấy rầy hắn. Hắn lập tức ngồi xếp bằng, vận chuyển Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, không ngừng chuyển hóa lực lượng cuồn cuộn hắc kiếm thả ra thành linh lực bản thân, rót vào không gian đan điền.Đây nhất định là tu vi cả đời của Kim Đằng Dật! Bởi vì trong lúc Chu Hằng luyện hóa còn cảm ứng được một cỗ lệ khí mãnh liệt, đó là hận ý hắn tới tận xương tủy, chỉ là người sống hắn còn không sợ, làm sao phải sợ chút lệ khí khi chết này? Luyện hóa! Luyện hóa! Luyện hóa! Tu vi của Kim Đằng Dật là Tụ Linh tam trọng thiên, một thân lực lượng của hắn tự nhiên vô cùng kinh khủng, cũng không biết đến tột cùng hắc kiếm hấp thu được bao nhiêu, Chu Hằng ngồi xếp bằng chừng hai giờ mới ngừng lại, tu vi tăng vọt một ngăn, tuy rằng còn chưa đạt tới Tụ Linh nhất trọng thiên trung kỳ, nhưng cũng cách không xa. Nếu hắc kiếm thật có năng lực như thế, vậy về sau hắn chẳng phải không cần lo lắng tích lũy tu vi hay sao? Vì sao lúc trước đánh chết Kim Tu Long và Hồng Anh Toàn lại không có hiệu quả như vậy? Đúng rồi, đó là không thông qua hắc kiếm, hai người là do hắn dùng nắm tay đánh gục. Như thế xem ra, đây tuyệt đối là công hiệu của hắc kiếm. Ở trong giết chóc trưởng thành, ở trong giết chóc cường đại? Thì tính sao, thế gian người có thể giết vô số kể, tuy rằng hắn không có hứng thú làm ma đầu tàn sát thiên hạ, nhưng mà người luôn luôn hành hung làm ác, giết người như vậy hắn cũng không có chút gánh nặng trong lòng. Tựa như

Kim Đằng Dật, Kim Tu Long! Vậy sau này con đường tu luyện của mình, chính là con đường giết chóc. Rất nhanh bóng đêm phủ xuống, Chu Hằng đang chuẩn bị ăn uống thì vang lên tiếng gõ cửa

Lúc này còn có người tới bái phỏng mình? Hắn lưỡng lự một chút, vẫn đi ra mở cửa, lúc này hắn đã khôi phục toàn bộ tu vi, cho dù gặp cường giả Tụ Linh tam trọng thiên cũng có sức đánh một trận, tự nhiên hoàn toàn không sợ. Đương nhiên, nếu lại muốn chém một tên Tụ Linh tam trọng thiên nữa thì cơ hồ là không thể nào, Kim Đằng Dật chết là bởi vì đánh giá quá thấp lực sát thương của Chu Hằng mà thôi! Đúng thế, có mấy người lại nghĩ tới một gã Tụ Linh nhất trọng thiên sơ kỳ có năng lực uy hiếp cường giả Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong chứ? Kim Đằng Dật bị chết oan không oan, dù sao trên đời yêu nghiệt như vậy quá ít! – Két! Cửa phòng mở ra, đã thấy hai mỹ nhân động lòng người đứng ở cửa, Trầm Tâm Kỳ, Hàn Vũ Liên. Hai nàng dường như đều như bàn nhau, trong tay đều xách một hộp cơm tinh mỹ. – Chu Hằng! Hai nàng nghe tiếng mở cửa cùng tươi cười, nhấc hộp cơm trong tay lên nói: – Ta đưa cơm chiều đến cho ngươi đây! Chu Hằng đang có chút đói bụng, cũng không khách sáo, thuận tay tiếp nhận hai hộp đựng cơm, miễn cho không đắc tội người nào. Hắn tiếp đón hai nàng vào nhà, mình thì mở hộp đựng cơm ra gặm lấy gặm để. Trầm Tâm Kỳ và Hàn Vũ Liên lại có vẻ khá câu thúc, lúc này Chu Hằng đã là cường giả Tụ Linh Cảnh, bất kỳ võ giả Luyện Thể Cảnh nào ở trước mặt hắn cũng chỉ là con kiến, tự nhiên các nàng cũng hết sức lo sợ. Hơn nữa Chu Hằng còn không phải cường giả Tụ Linh Cảnh bình thường, chuyện hắn một kiếm đánh chém Kim Đằng Dật đã truyền toàn bộ Cửu Linh Tông, đó là kỳ tích bực nào? Chỉ sợ Lâm Kiếm Trần cũng không phải là đối thủ của Chu Hằng à! Trên dưới Cửu Linh Tông đều có ý nghĩ như vậy, bởi vậy thời điểm Trầm Tâm Kỳ và Hàn Vũ Liên đối mặt với Chu Hằng làm sao có thể đủ trấn định. – Chu Hằng, Thiên Trụ trưởng lão mời ngươi đi gặp mặt! Đợi sau khi Chu Hằng tiêu diệt hai hộp cơm, Trầm Tâm Kỳ mới nói ra ý đồ đến. Chu Hằng tươi cười, Thiên Trụ trưởng lão này còn không quên thu mua hắn sao? Chỉ là vị trưởng lão này cũng quá hống hách đi, muốn mời chào hắn không đích thân ra mặt sao, ngay cả điểm ấy thành ý cũng không có! Không bỏ xuống được mặt mũi của trưởng lão? Chu

Hằng lắc đầu, nói: – Thiên Trụ trưởng lão nếu muốn nói chuyện với ta thì tự tới đây đi

Trầm Tâm Kỳ lập tức trong lòng giận dữ, nhưng lập tức nghĩ đến người này ngay cả Kim Đằng Dật đều làm thịt, vội vàng đè lại, nói: – Chu Hằng, không phải Thiên Trụ trưởng lão không chịu tự mình ra mặt, mà là tông chủ đại nhân nói qua, không ai được quấy rầy ngươi! Vậy hai người sao lại tới đây? Hắc, có đôi khi thân là nữ nhân lại chiếm tiện nghi, giả danh nghĩa đưa cơm tối tới đây, vậy còn không tính quấy rầy? – Vậy còn ngươi? Chu Hằng không khách khí nhìn về phía Hàn Vũ Liên: – Ngươi là thuyết khách của người nào? – Ta, ta! Thanh âm Hàn Vũ Liên càng ngày càng nhỏ: – Là Tam Kiếm trưởng lão! Chu Hằng hơi hơi suy nghĩ nói: – Ta không có ý định dựa mạnh phụ yếu, sẽ không đầu phục ai, cũng sẽ không tạo thành uy hiếp với người nào, đường của ta ở bên ngoài! Các ngươi cứ vậy trở về bẩm báo đi. – Ân! Hai nàng không dám làm trái Chu Hằng, đều gật đầu. Chu Hằng biết, Thiên Trụ trưởng lão và Tam Kiếm trưởng lão phái hai nàng ra tự nhiên có dụng ý dùng sắc đẹp dụ dỗ, đáng tiếc, hắn làm sao có thể thích loại nữ nhân ngay cả ở trước mặt nói chuyện cũng không dám này? Thế gian mỹ nữ nhiều biết bao nhiêu, sau khi đạt tới Tụ Linh Cảnh hắn hoàn toàn có thể lấy thứ hắn muốn, nhưng mà đó là có ý gì, hắn không có ý định ở độc thân, cũng không phải động lòng với loại trần tục này. – Chu Hằng! Xú tiểu tử đáng ghét, ngươi có ở nhà hay không? Lúc này lại người đến. Nghe thanh âm quen thuộc này, Chu Hằng không cần nhìn người đến cũng biết, tất nhiên là Lâm Phức Hương. Một làn gió thơm thổi qua, thân ảnh lả lướt của Lâm Phức cũng xuất hiện ở trong phòng, xảo hợp là tay nàng cũng có một hộp cơm. – Tốt nha, bổn tiểu thư còn tưởng ngươi sẽ đói bụng, hảo tâm đưa chút thức ăn cho ngươi, không nghĩ tới ngươi thật diễm phúc! Lâm Phức Hương dùng mắt đẹp quét tới quét lui hai người Trầm Tâm Kỳ, ánh mắt tràn đầy địch ý. – Đại tiểu thư, ta cáo lui! – Ta cũng cáo lui! Hai nàng làm sao dám cùng Lâm Phức Hương tranh phong, vội vàng cáo từ. Chờ hai nàng đóng cửa đi ra, Lâm Phức Hương hừ hừ hai tiếng, nói: – Xú tiểu tử, nhìn không ra ngươi lại hoa tâm như vậy, còn bắt cá hai tay! Tuy nhiên ánh mắt ngươi cũng quá kém, không bằng để bổn tiểu thư giới thiệu cho ngươi một người, ta cam đoan diện mạo quá quan, nhân phẩm lại được. Nữ nhân này đúng là không thay

đổi.Chu Hằng không khỏi cười, nói: – Không cần phiền toái như vậy, có ngươi là được rồi. – Phi, bổn tiểu thư mới chướng mắt con cóc ghẻ ngươi! Lâm Phức Hương kiêu ngạo nghênh cổ, giống như một con thiên nga cao quý: – Tuy nhiên, nể tình ánh mắt Xú tiểu tử ngươi không nhìn sai, bổn tiểu thư ngoại lệ không so đo với ngươi! – Nhạ, hộp cơm này thưởng cho ngươi! Chu Hằng cười khổ một tiếng, nói: – Ngươi cho ta là heo a, mới vừa ăn hai hộp còn đòi ăn nữa? – Không ăn thì quên đi, bổn tiểu thư đem đổ đi! Lâm Phức Hương giận dữ muốn cướp lại hộp đựng cơm. – Quên đi, hiện tại ăn không vô, đợi lát nữa khuya ăn là được! Chu Hằng ngăn hai tay nàng lại. Lâm Phức Hương lúc này mới hết hờn dỗi, nhưng còn chưa đổi giận thành vui, nói: – Này, ngươi sao đột phá tu vi nhanh như vậy? Bổn tiểu thư coi như là kỳ tài ngút trời, ngươi làm sao có thể vượt qua bổn tiểu thư chứ? – Bí mật! Chu Hằng thuận miệng nói, hắn tự nhiên không có khả năng nói thật. – Xích, một đại nam nhân còn ấp a ấp úng như vậy! Lâm Phức Hương khinh thường bĩu môi, nhưng hai mắt lại chớp chớp không nhịn được nói: – Chúng ta coi như là bạn cũ, ngươi ngay cả bạn cũ cũng phải giấu giếm, ôi, đúng là làm cho người thương tâm. Chu Hằng nghĩ tới bộ dáng hờn dỗi lúc trước Lâm Phức Hương một câu lại một câu gọi hắn là tiền bối, không khỏi mỉm cười. Có vài người sẽ vì địa vị của mình khác nhau mà đối xử khác nhau, có vài người lại không, người như vậy đáng kết giao bằng hữu. – Xú tiểu tử, cười cười cái gì, đừng tưởng rằng ngươi bây giờ trở nên lợi hại, bổn tiểu thư sẽ sợ ngươi! Lâm Phức Hương thở phì phò nói. – Đúng rồi, ta làm thịt Cốc chủ Bạch Ngọc Cốc, sẽ không rước họa lớn chứ? Chu Hằng đổi qua đề tài. – Ngươi còn biết sợ hãi, trễ rồi! Chu Hằng nhướng mày, nói: – Sao vậy, Bạch Ngọc Cốc còn có nhân vật càng lợi hại hơn sao? – Bạch Ngọc Cốc không có, tuy nhiên cũng không có nghĩa là Kim gia không có!

Chương 56: Hậu Trường

Chu Hằng sửng sốt, nói: – Kim gia còn có cao thủ gì? Chính hắn không sợ, nhưng lo lắng dẫn mầm tai hoạ tới Chu gia, đặc biệt trên người của Chu Định Hải. – Là mẫu thân huynh đệ Kim Tu Minh, Lữ Tố Nga! Lâm Phức Hương lộ ra một tia ngưng trọng: – Nàng là người Hắc Thủy Điện! – Cái gì! Lúc này Chu Hằng thật sự kinh hãi, lúc trước Kim Tu Minh bị hắn giết chính vì có bốn người Chư Chí Hòa lấy ra tín vật Hắc Thủy Điện đẩy lui người Bạch Ngọc Cốc. Nhưng nếu Bạch Ngọc Cốc đồng dạng có quan hệ cùng Hắc Thủy Điện, vậy tại sao lại kiêng kỵ như vậy? – Ngươi cũng thật ngốc, đồng dạng là người Hắc Thủy Điện, địa vị tự nhiên có cao có thấp! Lâm Phức Hương cho hắn một cái quyến rũ xem thường, khiến Chu Hằng không tự chủ được rung động trong lòng: – Tuy nhiên, quan hệ giữa Lữ Tố Nga với Bạch Ngọc Cốc cũng không tốt, Bạch Ngọc Cốc cũng không dám lấy nàng ra khoa trương! – Sao lại thế? Chu Hằng hỏi tới. – Ta nghe nói, Lữ Tố Nga vốn là đồ đệ Kim Đằng Dật, bị lão già ra vẻ đạo mạo kia … Lâm Phức Hương đỏ mặt lên, không nói nữa. – Làm cái gì? Chu Hằng dốt đặc cán mai đối với chuyện nam nữ, chớp hai mắt nhìn Lâm Phức Hương. – Bại hoại!Gương mặt Lâm Phức Hương xinh đẹp càng thêm quyến rũ, không kìm nổi liếc Chu Hằng một cái, phong tình vạn chủng. Trong lòng Chu Hằng dường như có cái gì đột nhiên sống lại, mạnh mẽ hiện lên một cỗ tình cảm khác thường, hắn vội vàng ép xuống, nói: – Oan uổng, ta thật không biết ngươi đang nói cái gì! – Ngươi còn nói! Lâm Phức Hương dậm chân, thần tình hờn dỗi: – Tóm lại, Kim Đằng Dật làm chuyện không biết xấu hổ, sau đó thì có Kim Tu Long huynh đệ! Chu Hằng giờ mới hiểu được, sư phụ với đồ đệ mặc dù không có liên hệ máu mủ, nhưng kết hợp lẫn nhau cũng là chuyện thế tục không cho phép. Lâm Phức Hương còn nói là Kim Đằng Dật làm chuyện không biết xấu hổ, vậy hắn bắt buộc Lữ Tố Nga, bởi vậy Lữ Tố Nga mới có

thể trở mặt với Bạch Ngọc Cốc. – Thiên phú Lữ Tố Nga rất cao, có được huyết mạch lực, là Nhân linh thể bát tinh, mặc dù 50 tuổi mới đột phá Tụ Linh Cảnh, nhưng hậu tích bạc phát, vẻn vẹn chỉ 20 năm sau liền đạt tới Tụ Linh tam trọng thiên, bị Hắc Thủy Điện thu làm đệ tử, nghe nói rất nhanh đột phá Sơ Phân Cảnh !Lâm Phức Hương ngưng trọng nói. – Sơ Phân Cảnh! Sắc mặt của Chu Hằng cũng biến thành ngưng trọng. Tuy rằng hắn có thể đánh chém Kim Đằng Dật, nhưng đó là bởi vì đối phương quá mức khinh thị hắn, bằng không hắn tuyệt không thể nào là đối thủ Kim Đằng Dật. Mà hắn tiến vào Tụ Linh Cảnh cũng hiểu thêm Tụ Linh Cảnh chênh lệch cùng Luyện Thể Cảnh, chênh lệch này đồng dạng áp dụng ở trên Tụ Linh Cảnh với Sơ Phân Cảnh! Lữ Tố Nga có thể hận không thể khiến Kim Đằng Dật chết, nhưng như thế nào cũng là mẫu thân Kim Tu Long huynh đệ, biết được hai đứa con trai đều chết trong tay Chu Hằng, tất nhiên sẽ không thờ ơ! Nếu Lữ Tố Nga vẫn là Tụ Linh tam trọng thiên, cho dù Chu Hằng không địch lại cũng có hy vọng đào thoát, liều mạng cũng có thể lưỡng bại câu thương. Nhưng nếu là Sơ Phân Cảnh… Chu Hằng không nhìn thấy một chút hy vọng! Hắn không xem nhẹ chính mình, nhưng mà thực lực chênh lệch quá mức. Tuy rằng thực lực của hắn tăng lên rất nhanh, nhưng cường giả thế giới này như rừng, Tụ Linh Cảnh chỉ là bắt đầu võ đạo, hắn căn bản không có tư cách tự mãn. – Tuy nhiên, ngươi cũng không cần quá lo lắng, Lữ Tố Nga dù tiến vào Sơ Phân Cảnh cũng không dám sấm đến Cửu Linh Tông giết người! Lâm Phức Hương tràn đầy tự tin nói: – Bởi vì gia gia ta là Hắc Thủy Điện Bạch Ngân trưởng lão! – Nga? – Ai, ngươi thật ngu ngốc! Lâm Phức Hương cố ý thở dài: – Hắc Thủy Điện cao thủ nhiều như mây, chỉ có cường giả Sơ Phân Cảnh mới có thể gánh chịu Nhâm trưởng lão! – Trong đó, Sơ Phân nhất trọng thiên là Thanh Đồng trưởng lão! – Sơ Phân nhị trọng thiên là Bạch Ngân trưởng lão! – Sơ Phân tam trọng thiên là Tử Kim trưởng lão! – Vì cái gì không phải Hoàng Kim trưởng lão? Chu Hằng ngắt lời hỏi. Lâm Phức Hương lại có loại nên kích động muốn đấm vào vách tường, hung tợn nói với Chu Hằng: – Tại sao phải kêu Hoàng Kim trưởng lão? Chu Hằng nhún nhún vai, nói: – Ta chỉ tùy tiện hỏi một chút mà thôi! Hắn cũng rốt cuộc minh bạch Cửu Linh Tông có cái gì để cứng như vậy, nguyên lai ở Hắc Thủy Điện có Bạch Ngân trưởng lão

làm chỗ dựa vững chắc. Nói vậy Thanh Vân Tông cũng có bối cảnh không sai biệt lắm, như vậy ba thế lực lớn mới ai cũng không áp được ai, chỉ có thể dựa vào thực lực của bản thân cùng liều mạng, mà không thể mượn lực lượng sau lưng

Bởi vì bọn họ đều dựa vào Hắc Thủy Điện. Lâm Phức Hương nguyên bản cửu biệt gặp lại Chu Hằng, tâm tình tương đối khá, nhưng bây giờ bị lửa giận đẩy lùi, chỉ cảm thấy tiểu tử này vẫn đáng ghét giống trước kia! Nàng tức giận nói: – Cho nên, ngươi ngoan ngoãn đợi ở Cửu Linh Tông, đó chính là tuyệt đối an toàn, nếu không, không quản ngươi nữa! Nàng thở phì phò đi, nhìn bóng dáng nàng mê người nhanh chóng biến mất, Chu Hằng không khỏi lắc đầu bật cười. Kế tiếp, nên lo lắng con đường ngày sau. Hắc kiếm có được năng lực nghịch thiên, cái này hoàn toàn biến đổi ý tưởng Chu Hằng trước kia, hắn nhất định đi con đường giết chóc ! Ở lại Cửu Linh Tông cố nhiên an toàn, nhưng cũng ý nghĩa bày đặt một kiện vũ khí cường đại nhất mà không đi sử dụng, đây là hành vi phi thường ngu xuẩn. Hắn hiện tại đã là cường giả Tụ Linh Cảnh , cộng thêm Phi Vân Bộ thần diệu, Lữ Tố Nga với người Bạch Ngọc Cốc giám thị hắn, cũng ít có thể nhận ra hắn. Trừ phi hắn đen đủi trực tiếp đụng phải chủ nhân chân chính. Ngược lại thì Chu Định Hải phải suy tính an toàn một chút, vạn nhất Lữ Tố Nga không tìm được hắn, đi bắt Chu Định Hải uy hiếp hắn làm sao bây giờ? Chu Hằng suy tính hồi lâu, quyết định thế nào cũng phải mặt dạn mày dày để Cửu Linh Tông thu dụng phụ thân, có Bạch Ngân trưởng lão uy hiếp, Lữ Tố Nga tuyệt không dám xằng bậy. Phải về Nguyên Thạch Trấn một chuyến. Suốt đêm không nói chuyện, ngày hôm sau Chu Hằng vừa mới tỉnh lại, đã nghe trên cửa lao xao

Hắn mở cửa vừa thấy, lại là Lâm Phức Hương. – Tại sao ngươi lại đến đây? Chu Hằng lắc lắc đầu: – Trách không được tu vi ngươi tiến bộ chậm như vậy, thì ra thời gian đều bị ngươi lãng phí! Lâm Phức Hương tức giận đến thiếu chút nữa nhảy dựng lên, nàng làm sao lãng phí thời gian, toàn bộ thế hệ trẻ Cửu Linh Tông có mấy người so với được với nàng? – Quên đi, bổn tiểu thư đại nhân có đại lượng, không so đo với ngươi bình thường! Nàng không khách khí chút nào đi vào trong viện: – Mau, thu thập một chút, chúng ta đi dãy núi Bình Thiên! – Để làm gì? Chu Hằng mới vừa trở về từ nơi đó,

không chút ý tứ lại vào núi. – Có việc lạ! Lâm Phức Hương thần thần bí bí nói: – Ngày hôm qua nhận được tin tức, trong sơn động có quỷ! – Sơn động? Chu Hằng sửng sốt liền hiểu tất nhiên là quặng mỏ Địa Nham Vân Thạch: – Chuyện ma quái, đây là ý gì? – Bổn tiểu thư cũng không rõ ràng lắm, nghe nói trên thân nhiều thợ mỏ đột nhiên dài ra lông đỏ, trở nên lì lợm, cậy mạnh kinh người, gặp người liền giết, hiện tại ngay cả quặng mỏ đều không khai thác được! Lâm Phức Hương rất hưng phấn mà nói. Lông đỏ? Chu Hằng nghĩ tới Mê Vụ Tử Cốc, dưới ảnh hưởng tấm bia đá màu đỏ, thi thể hài cốt trên đất đều dài ra lông đỏ sống lại, một màn này đến nay nghĩ đến đều khiến người ta hoảng sợ. Nhưng Mê Vụ Tử Cốc cùng quặng mỏ Địa Nham Vân Thạch cách rất xa, làm sao lại xuất hiện biến hóa giống nhau? – Nghe nói ngươi ở Mê Vụ Tử Cốc cũng nhìn thấy quái lông đỏ, chúng ta đi xem hai bên có phải là giống nhau hay không ! Lâm Phức Hương giựt giây nói. Chu Hằng có chút tâm động, hắn đến bây giờ cũng không biết những thi thể này thế nào biến thành quái vật lông đỏ, mà tấm bia đá màu máu kia lại trấn áp một con lừa đê tiện, toàn bộ đều lộ ra một cỗ vô cùng quỷ dị! Dưới tấm bia đá màu máu trấn áp một hầm ngầm sâu không thể nhận ra, hắn cũng không dám xuống phía dưới từ nơi đó, như vậy, quặng mỏ có phải là một con đường đột phá hay không? Trong huyết dịch của hắn chảy tinh thần mạo hiểm mãnh liệt, lập tức rục rịch. – Đi! Chu Hằng quyết định thật nhanh.Hai người rời đi Cửu Linh Tông xuất phát hướng trong núi, Chu Hằng vừa đi vừa hỏi: – Chuyện này, tông chủ nói như thế nào? – Cha ta nói chuyện này thật là quỷ dị, phải điều binh hướng Hắc Thủy Điện! – Hắc, nếu Hắc Thủy Điện nhúng tay, chủ nhân quặng mỏ sẽ đổi chủ đi? – Không có biện pháp, ai bảo đột nhiên xuất hiện chuyện cổ quái như vậy! Năm ngày sau, hai người đi tới trước sơn động quặng mỏ Địa Nham Vân Thạch. Lúc này nơi này đã biến dạng , bên ngoài cửa động bị san thành một mảnh đất bằng phẳng, giương đủ các loại lều trại, đủ để cung cấp cho chừng trăm người ở lại, mà chỗ cửa động thì có chừng mười người canh chừng. – Người nào! Di, đại tiểu thư! Phát hiện hai người Chu Hằng tới gần, lập tức có người quát hỏi, nhưng thời điểm nhìn thấy Lâm Phức Hương, lập tức lại đổi lại thần thái cung kính. – Hiện tại tình huống thế nào? Lâm Phức Hương hỏi. – Phàm là thợ mỏ biến thành quái lông đỏ, toàn bộ mất đi lý trí, nhìn thấy vật

còn sống liền công kích! Người nọ vội vàng cung kính trả lời: – Hiện tại Thần Vũ trưởng lão đang tọa trấn ở cửa động! Lâm Phức Hương kéo Chu Hằng đi tới cửa động, dịu dàng nói với một vị lão nhân sáu mươi: – Phí thúc thúc, Hương nhi tới thăm ngươi! – Hắc, Hương nha đầu như thế nào đến đây? Lão giả kia chỉ nhìn thoáng qua Lâm Phức Hương rồi chuyển đến trên thân Chu Hằng, trong ánh mắt lập tức đại bắn tinh quang, kêu lên một tiếng đau đớn: – Tụ Linh Cảnh! – Cái gì! Xung quanh hơn mười võ giả Luyện Thể tầng mười hai đồng thời cả kinh kêu lên. Một thiếu niên không đầy 20 dĩ nhiên là tồn tại Tụ Linh Cảnh? Phí Thần Vũ được Cửu Linh Tông phái tới trấn áp quặng mỏ , bởi vì quặng mỏ Địa Nham Vân Thạch rất quý báu, xuất động một gã trưởng lão Tụ Linh Cảnh cũng không đủ. Hắn cũng không biết Chu Hằng còn có hành động vĩ đại một kiếm đánh chém Kim Đằng Dật, nhưng một cường giả Tụ Linh Cảnh không đến 20 tuổi cũng đã đủ kinh diễm. – Lão đệ xưng hô như thế nào, thứ cho mắt lão phu vụng về, trước kia chưa từng thấy qua! Phí Thần Vũ hướng Chu Hằng ôm quyền, tuy rằng tuổi giữa hai người chênh lệch rất lớn, nhưng thế giới của võ giả chỉ nhìn thực lực, nếu bây giờ Chu Hằng là Sơ Phân Cảnh, Phí Thần Vũ ngay cả lão đệ cũng không dám kêu, mà sẽ cung kính gọi tiếng Tiền bối ! – Tại hạ Chu Hằng, nửa năm trước mới nhập tông, Phí huynh chưa từng thấy qua tại hạ cũng rất bình thường! Chu Hằng thi lễ, cũng không già mồm cãi láo khiêm tốn vãn bối. – Nửa năm trước? Phí Thần Vũ tự lẩm bẩm, hắn vừa lúc nửa năm trước bị phái tới nơi này, đúng là không thể thấy một thế hệ thiên tài quật khởi. Nhưng hắn tuyệt đối không có khả năng nghĩ đến, hắn tới nơi này cũng là do Chu Hằng phát hiện quặng mỏ Địa Nham Vân Thạch! – Phí thúc thúc, chúng ta muốn vào sơn động! Lâm Phức Hương cũng không muốn ngây ngốc đứng ở nơi này, lập tức đưa ra yêu cầu.

Chương 57: Nhập Động

– Quá nguy hiểm! Phí Thần Vũ lập tức lắc lắc đầu: – Tất cả thợ mỏ một khi biến thành quái vật lông đỏ thì lực vô cùng lớn, hơn nữa lợi khí khó làm thương, cả người không có yếu hại, cho dù đánh nát trái tim cũng sẽ không chết! – Nếu bị những quái lông đỏ này quào trúng, cho dù là miệng vết thương nhỏ cũng bị lây lan, ở trong thời gian rất ngắn biến thành quái vật đồng dạng! – Nha đầu, ta cho ngươi đi vào, quay đầu lại tông chủ đại nhân nhất định sẽ lột da của ta! Phí Thần Vũ mặc dù là trưởng lão Cửu Linh Tông, nhưng hắn bất quá là Tụ Linh nhất trọng thiên, địa vị cũng không cao, tự nhiên hết sức lo sợ ! Lâm Phức Hương lại hì hì cười, đẩy Chu Hằng ra, nói: – Có tiểu tử này bảo hộ bổn tiểu thư, Phí thúc thúc không cần lo lắng! Phí Thần Vũ thế nào đều không đáp ứng, nếu xảy ra chuyện làm sao bây giờ, hắn không gánh vác được trách nhiệm này. – Xú tiểu tử, chúng ta đi! Lâm Phức Hương trực tiếp lôi kéo Chu Hằng đi về phía trước. – Hương nha đầu, không nên hồ nháo! Phí Thần Vũ vươn bàn tay to chụp tới Lâm Phức Hương. Chu Hằng quyết đoán ra tay, hóa ngón tay thành kiếm, nghênh đón Phí Thần Vũ. Đạt tới loại cảnh giới Tụ Linh Cảnh, tơ bông trích lá có thể là thần binh lợi khí, Phí Thần Vũ nào dám coi thường, vội vàng xuất chưởng chống đỡ, chưởng phong cùng ngón tay chạm nhau, hắn không khỏi kêu lên một tiếng đau đớn, thân hình chấn động. Đúng lúc này, Lâm Phức Hương đã kéo Chu Hằng tiến nhập trong động. – Thật sự là hồ nháo! Phí Thần Vũ lắc đầu liên tục, nhưng hắn nhất thiết phải tọa trấn cửa động, bằng không hắn truy đi vào vừa lúc gặp được quái lông đỏ, cửa động nhất định bị đột phá!Hắn đành phải trơ mắt nhìn hai người Chu Hằng biến mất trong bóng đêm, nghĩ đến thực lực Chu Hằng đúng là không kém mình chút nào, chỉ sợ cũng có thể giữ được Lâm Phức Hương an toàn, không khỏi hơi hơi nhẹ nhàng thở ra. – Để lão phu nhìn một chút! Hắn quát to, mất mặt mũi chung

quy phải nghĩ biện pháp vớt trở về. … Sơn động này trải qua qua chừng nửa năm khai phá, đã hoàn toàn thay đổi, trên vách động cách mỗi một khoảng cách có cắm cây đuốc, chỉ là hiện ở trong động không người sống có thể tiến vào, cây đuốc đã sớm đốt sạch, mới đi qua một cái góc chính là một mảnh đen nhánh. Chu Hằng lại thấy rất rõ ràng. Đạt tới Tụ Linh Cảnh, linh thức tăng mạnh, thị lực tăng vọt, đồng thời còn có năng lực thấy vật ở trong bóng đêm. Lâm Phức Hương lại không có cái năng lực này, lập tức đưa bàn tay mềm bắt được chéo áo của hắn, nói:- Xú tiểu tử, ngươi muốn bổn tiểu thư vướng chân, ta tuyệt không tha cho ngươi! Tuy rằng một mảnh tối tăm, cũng không ngại Chu Hằng thấy rõ khuôn mặt nàng tuyệt mỹ tiếu lệ! Hắn không khỏi thầm nghĩ Tử Tinh tiểu thư mặc dù có danh xưng Hàn Thương Quốc đệ nhất mỹ nữ, nhưng cũng chưa chắc đẹp hơn vài phần so với Lâm Phức Hương, đại khái là thân phận cao hơn, mới có thể được bảo toạ đệ nhất mỹ nữ. Hắn không nhịn được cười một tiếng, nói: – Ngươi muốn như thế nào mới buông tha? – Làm người cỏ mỗi ngày đánh ngươi 1 vạn lần! Lâm Phức Hương hung tợn nói. – Ha ha ha! Chu Hằng không khỏi nở nụ cười, nữ nhân này vẫn giống như trước đây. – Nhỏ giọng một chút, đừng đưa tới quái lông đỏ! Lâm Phức Hương vội vàng giơ chân nói. – Ngươi không phải vì sang đây xem quái lông đỏ sao, như thế nào hiện tại ngược lại sợ? – Ngươi… Thật sự không thể nói lý! Lâm Phức Hương không để ý tới hắn, bừng bừng đi nhanh tới, cũng không quan tâm có thể đụng vào cái gì hay không. – Cẩn thận! Chu Hằng đột nhiên sinh lòng cảnh giới, đoạn kiếm màu đen từ trong đan điền trồi lên, hắn cầm kiếm nơi tay, đột nhiên chém ra. Một đạo ánh sáng đen xẹt qua, tiếp theo vang lên Thình thịch địa vật nặng rơi xuống đất thanh. Hắc kiếm chớp động hào quang u ám, chiếu không gian quanh mình trong vòng ba thước rõ ràng thấy được có thể. – A

Lâm Phức Hương mạnh mẽ phát ra một tiếng thét chói tai, vội vàng chạy nhanh tới Chu Hằng, trốn phía sau hắn, mới dám nhô đầu ra. Trên mặt đất, rõ ràng có thêm một khối quái vật toàn thân mọc đầy lông đỏ hình người, chỉ là đã bị chém thành hai đoạn, máu tươi bốn phía, ẩn ẩn có mùi máu tươi truyền tới. Lâm Phức Hương không khỏi sợ, nếu vừa rồi Chu Hằng phản ứng chậm một chút, nàng có thể có thể bị quái lông đỏ này chộp được! Chu Hằng cầm kiếm mà đứng, hai mắt nhắm lại

mở, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng. Hắn đoán được đúng, hắc kiếm quả thật có năng lực cướp đoạt lực lượng, chỉ là tuy rằng quái lông đỏ nghe nói là lực lớn vô cùng, nhưng lực lượng hắc kiếm cướp đoạt lại thật là ít ỏi. Có thể là có liên quan cùng cảnh giới, mà không phải lực lượng cơ thể. Đây cũng là nguyên nhân tại sao hắn muốn vận dụng hắc kiếm, không cần hắc kiếm giết chết, chỉ cần cướp đoạt lực lượng, tuy rằng lượng thật ít ỏi, nhưng nghĩ dù nhỏ cũng là thịt, tích tiểu thành đại! – Còn muốn đi phía trước không? Chu Hằng cười nhìn về phía Lâm Phức Hương, không che giấu ý nhạo báng chút nào. Lâm Phức Hương vừa mới mới có chút cảm kích Chu Hằng, lập tức bị những lời này của hắn làm tức giận đến gương mặt xinh đẹp đen lại, sau khi hừ một tiếng, lại đi một mình ở phía trước – nàng đoán chắc Chu Hằng khẳng định sẽ xuất thủ cứu giúp. Thình thịch, thình thịch, thình thịch, một đường đi qua, không ngừng có quái vật lông đỏ nhảy ra đánh lén, lại đều bị Chu Hằng một kiếm chặt đứt, bị chết hoàn toàn triệt để. – Kỳ quái, không phải nói những quái vật này giết không chết sao? Qua một trận, cuối cùng Lâm Phức Hương kịp phản ứng. – Ngươi phản ứng cũng thật khá nhanh! Chu Hằng khen

– Thằng khốn, ngươi thật sự rất đáng ghét ! Lâm Phức Hương làm sao không nghe ra hắn đang nói mát, hận không thể bổ nhào vào trên lưng của Chu Hằng hung hăng cắn vài hớp. Chu Hằng kỳ thật cũng rất kỳ quái. Những quái lông đỏ này quả thật rất giống cùng quái vật Mê Vụ Tử Cốc, nhưng quái lông đỏ trong Mê Vụ Tử Cốc vừa đụng liền toái , lúc trước hắn còn không dùng Sương Hàn Kiếm, càng miễn bàn là đoạn kiếm màu đen ! – A, bổn tiểu thư nghĩ là cái chuôi đoạn kiếm này đúng không? Lâm Phức Hương lại vỗ tay kêu lên: – Ta trước kia còn đang kỳ quái, như thế nào ngươi lấy đoạn kiếm làm vũ khí, không nghĩ tới lại chặt đứt pháp khí Kim Đằng Dật! – Bây giờ còn có thể khắc quái lông đỏ, thật sự là bảo bối! Hai mắt nàng sáng quắc, nhìn chằm chằm Chu Hằng nói: – Cho ta sờ sờ được không? Một mỹ nữ nói nhỏ nhẹ tràn ngập mập mờ, không khỏi khiến Chu Hằng rung động trong lòng, chỉ là hắc kiếm chính là bí mật lớn nhất của hắn, sao có thể giao cho người khác, lúc này liền lắc lắc đầu. – Quỷ hẹp hòi! Lâm Phức Hương giẫm chân, hắc bạch phân minh mắt to chớp chớp, đột nhiên nói: – Kiếm bổn tiểu thư đưa cho ngươi đâu? – Lưu tại Cửu Linh Tông ! Chu Hằng âm thầm kêu khổ, như thế nào nữ

nhân này lại nghĩ tới. – Gạt người! Lúc này Lâm Phức Hương lại không tin tưởng hắn: – Quỷ hẹp hòi, bảo kiếm bổn tiểu thư ngay cả yêu mến nhất đều đưa cho ngươi, ngươi ngay cả để ta sờ một cái cũng không chịu! Chu Hằng thở dài, nói: – Được rồi, cho ngươi sờ một cái! Lâm Phức Hương lập tức đổi giận thành vui, thấy Chu Hằng cũng không giao ra hắc kiếm, mà đưa cho nàng một cái tay trái. Nàng không khỏi cắn răng, nói: – Ngươi đưa qua móng vuốt chó của ngươi để làm chi? – Ngươi không phải nói muốn sờ một cái sao? Lâm Phức Hương không khỏi méo cái cái miệng nhỏ nhắn, thở phì phò trừng mắt Chu Hằng, mạnh mẽ quay đầu bước đi. Chu Hằng cười đuổi theo, hắn phát hiện đùa Lâm Phức Hương thật có ý tứ. Chẳng lẽ mình thật sự có thú vị làm kẻ ác? Chu Hằng không khỏi tỉnh lại. Một đường vượt mọi chông gai, ở trong mắt Phí Thần Vũ đều là quái lông đỏ rất khó dây dưa ở dưới kiếm Chu Hằng lại một chém liền chết, liên đới khiến Lâm Phức Hương cũng khinh thường rất lớn, tuyên bố muốn dẹp yên sơn động, lập thiên đại công lao. – Ngô Nàng đột nhiên chợt dừng lại, trong ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, lại nửa câu cũng nói không nên lời.Chu Hằng sau lưng nàng, ánh mắt đảo qua, chỉ thấy trên cổ ngọc của mỹ nữ hiện lên một tầng màu đỏ sậm! Hắn vội vàng đi lên một bước, khoát tay trái lên vai Lâm Phức Hương, tâm niệm vừa động, đoạn kiếm màu đen lập tức bắt đầu khởi động ra một đạo khí tức tối cao, thông qua tay hắn tiến nhập trong cơ thể Lâm Phức Hương. Thân thể Lâm Phức Hương mềm mại phát ra một tiếng hít thở thật dài, gương mặt xinh đẹp trắng bệch. – Mới vừa… vừa rồi không biết cái gì chui vào cơ thể của ta, dường như muốn khống chế ta, thật đáng sợ! Nàng lạnh phát run, gắt gao cầm lấy góc áo Chu Hằng. – Không sao! Không sao! Chu Hằng an ủi. Quả nhiên giống như Mê Vụ Tử Cốc, nơi này có khí tức mê hoặc, khống chế thần trí hoặc là cái gì khác, chỉ là ở Mê Vụ Tử Cốc, người trúng chiêu chỉ biết lẳng lặng nằm chờ chết, nơi này lại lập tức biến thành quái lông đỏ khát máu cuồng bạo! Giống nhau, hắc kiếm đều có thể trấn áp! Trong dãy núi Bình Thiên đến tột cùng cất giấu bí mật gì? Chu Hằng không khỏi xoay chuyển tâm niệm nhanh chóng, hắn và Lâm Phức Hương mới vào động này cũng không gặp được loại tình huống này, hơn nữa chủ nhân nơi này vốn là Lục Túc Cự Đầu Thú, cũng không biến thành quái lông đỏ! Nói cách khác, biến cố phát sinh

trong nửa năm này. Trong nửa năm này xảy ra chuyện gì? Khai thác quặng mỏ! Không sai, tấm bia đá màu máu trong Mê Vụ Tử Cốc trấn thủ một cái động không đáy, chẳng lẽ nơi này cũng có? Di, nói như vậy, tấm bia đá màu máu ngược lại trấn áp khí tà ác, mà nơi này không có, cho nên sơn động bị đào ra hầm ngầm, tà khí tràn đầy bên ngoài lây lan cả thợ mỏ? – Thối, Xú tiểu tử, chúng ta trở về đi! Lần này Lâm Phức Hương bị dọa không nhẹ, nói chuyện có chút run run. Chu Hằng lắc lắc đầu, cười nói: – Ngươi không phải muốn quét sạch quái lông đỏ, lập được công lớn sao? Sao có thể bỏ dở nửa chừng! – Bổn tiểu thư nghĩ, vẫn giao cho phụ thân là tốt nhất, chúng ta đi thôi! Nàng hãy còn mạnh miệng. – Ta đây đưa ngươi đi ra ngoài trước! – Di, ngươi còn muốn đi vào nữa? – Đó là đương nhiên! Lâm Phức Hương lại không chịu, giữ chặt góc áo Chu Hằng nói: – Bổn tiểu thư sao có thể thua quỷ hẹp hòi ngươi! Đi! Chu Hằng không khỏi sững sờ, suy nghĩ nữ nhân này như thế nào thay đổi bất thường , thật sự làm cho không người nào có thể nắm lấy. Hắn lật tay kéo Lâm Phức Hương đến phía sau, nơi này càng ngày càng cổ quái, hắn cũng không muốn để Lâm Phức Hương lỗ mãng đi ở phía trước. – Quỷ hẹp hòi có đôi khi cũng quan tâm người! Lâm Phức Hương đảo mắt, gương mặt xinh đẹp lại vô tình nhiều thêm một tầng đỏ ửng mê người.

Chương 58: Thế Giới Dưới Lòng Đất

Ở Chu Hằng dẫn đường, hai người rất nhanh giết tới địa phương phát hiện Địa Nham Vân Thạch. Lúc này nơi này đã bị đào ra một cái sơn động, ẩn ẩn có âm phong đánh úp lại, khiến lông tơ người ta dựng thẳng. – Chúng ta, thật sự đi vào sao? Lâm Phức Hương co sau lưng Chu Hằng nói, có hắc kiếm làm cây đuốc, tuy rằng chiếu xạ không phải rất xa, nhưng cũng đủ để nàng xem hoàn cảnh chung quanh . – Phải! Chu Hằng gật gật đầu, tính cách hắn nói liền làm, không chần chừ chút nào, lập tức đạp bước đi vào. – Tên tiểu tử thúi này! Lâm Phức Hương giẫm chân, vội vàng cũng đi theo. Chừng nửa năm, nơi này đã đào rất sâu, hai người Chu Hằng đi chừng trăm trượng cũng không đạt tới cuối, mà âm phong kia cũng thành càng thêm rét lạnh, khiến Lâm Phức Hương không ngừng run rẩy, không phải lạnh, là sợ! Chu Hằng chấn chấn hắc kiếm trong tay, không ngừng múa may ở trước người, lập tức, âm phong bị đẩy ra, dường như e ngại hắc kiếm. – Quỷ hẹp hòi, ngươi nói thật, bổn tiểu thư đưa cho ngươi kiếm còn ở đó hay không? Lâm Phức Hương nũng nịu nói, gặp Chu Hằng trầm ngâm không nói, lại nói: – Không có quan hệ, kiếm đã đưa ngươi, dù hỏng rồi cũng không có việc gì! – Vậy là tốt rồi! Chu Hằng nhẹ nhàng thở ra, hắn cũng thật không muốn bị đại tiểu thư điêu ngoa này nhớ thương cả ngày. – Cái gì, ngươi làm hư? Lâm Phức Hương giận dữ, tay hung hăng bấm một cái ở bên hông Chu Hằng. Chút lực tay ấy của nàng đối với cường giả Tụ Linh Cảnh mà nói quả thực chính là gãi không đúng chỗ ngứa, Chu Hằng tự nhiên không thèm để ý chút nào, nhưng hắn đồng dạng cũng là thiếu niên, bị người lừa tự nhiên khó chịu, nói: – Không phải ngươi nói, kiếm tặng cho ta sao!- Bổn tiểu thư cũng không nói về sau sẽ không thu hồi ! Lâm Phức Hương lại ăn vạ: – Được rồi, hiện tại bổn tiểu thư muốn thu hồi, ngươi trả đis! – Càn quấy! Chu Hằng xuy xuy. – Hừ hừ, ngươi thật nói đúng, bổn tiểu thư chỉ thích như vậy! Lâm Phức

Hương không cho là nhục, ngược lại dào dạt đắc ý. Chu Hằng không khỏi bại lui, gặp được người như vậy, nói rõ lí lẽ hiển nhiên vô dụng. – Di!Hắn đột nhiên dừng lại, phía sau Lâm Phức Hương đang đắc ý, nào dự đoán được hắn lại đột nhiên dừng lại, lập tức đụng phải người của hắn. – Ôi! Nàng che mũi hừ nói, đánh lên một gã cường giả Tụ Linh Cảnh cùng đụng vào một bức tường kỳ thật không có gì khác nhau. – Quỷ hẹp hòi, lại chỉnh bổn tiểu thư, bổn tiểu thư muốn đánh ngươi – Ngươi xem! Chu Hằng nhường, chỉ chỉ phía trước. Lâm Phức Hương cũng không khỏi kêu nhẹ một tiếng, sơn động đào lên đã đến cuối, phía trước lại xuất hiện một sông ngầm! Chu Hằng thấp người, thân thủ tìm tòi ở trong sông, tuy rằng nước sông lạnh như băng, nhưng nước suối trong núi âm hàn, điều này rất bình thường, xa xa không thể so sánh cùng hàn đàm tuyệt cốc. – Ngươi chờ ở đây, ta vào nước tìm tòi! Chu Hằng quay đầu nói với Lâm Phức Hương. – Không được, bổn tiểu thư cũng phải đi! Lâm Phức Hương vội vàng nói. Chu Hằng lắc đầu, nói: – Sông ngầm không biết sâu bao xa, vạn nhất quá lâu, ngươi sẽ ngộp chết ở bên trong! – Ta sẽ bơi trở về ở trước khí tuyệt! Lâm Phức Hương kiên trì : – Thật là, ngươi một người nam nhân như thế nào như đàn bà vậy! Xoạt, nàng giành trước nhảy vào trong sông ngầm. Đây là nữ nhân làm loạn! Chu Hằng hít một hơi thật sâu, cũng thả người nhảy vào trong sông. Tiến vào Tụ Linh Cảnh sau, hơi thở võ giả vô cùng dồi dào, một hơi ít nhất có thể nghẹn hai ba giờ, cộng thêm lực lượng đáng sợ, cho dù du động ở đáy nước tốc độ cũng sẽ không chậm bao nhiêu, hai ba giờ có thể bơi ra rất xa. Bởi vậy, Chu Hằng cũng không lo lắng bơi không đến cuối, đó là nơi phát ra Tà khí. Với tốc độ của hắn tự nhiên rất nhanh vấp phải Lâm Phức Hương, đưa tay bắt lấy nàng, kéo nàng về phía trước bơi nhanh

Hắn như cá lội, thân thể phá mở dòng nước, đi nhanh về phía trước. Sông ngầm rất dài, rất dài, cho dù với tốc độ Chu Hằng, gần mười phút vẫn không nhìn thấy cuối, mà lúc này, Lâm Phức Hương nín một hơi đã dùng hết một nửa. Chu Hằng ngừng lại, dùng tay phải khoa vòng vòng, ý tứ là mang Lâm Phức Hương trở về. Lâm Phức Hương lại lắc đầu liên tục, hai tay không ngừng xoa xoa, tuy rằng Chu Hằng xem không hiểu, nhưng có thể đoán được ý của đối phương, phải đánh cuộc cuối dòng sông cũng không xa. Đây cũng không phải là chủ ý

gì tốt, nhưng tính tình Lâm Phức Hương cũng đồng dạng bướng bỉnh, đã tự mình bơi về phía trước. Chu Hằng bất đắc dĩ, đành phải lại lần nữa mang theo nàng bơi nhanh về phía trước, mà hắn cũng không tin sông ngầm nầy thực sự dài như vậy. Nhưng mà, sự tình luôn không như sở liệu, rất nhanh lại trôi qua10 phút, nhưng sông ngầm vẫn không có ý tứ đến cùng! Thân thể Lâm Phức Hương bắt đầu rồi run rẩy, khí tức Luyện Huyết Cảnh tuy rằng xa xa dồi dào hơn thường nhân, nhưng hai mươi phút cũng không chênh lệch bao nhiêu, nhiều nhất ba mươi phút tất phải hít thở không thông mà chết! Chu Hằng đẩy nhanh tốc độ hơn, dưới chân điểm liên tiếp. Lại năm phút đồng hồ sau, Lâm Phức Hương đã mất đi ý thức, toàn dựa vào Chu Hằng kéo mà đi. Rầm! Chu Hằng vạch nước ra, rốt cục bơi tới đối diện ! Hắn ôm Lâm Phức Hương đến trên bờ, trái tay cầm cổ tay của đối phương, đẩy vào một đạo linh lực. – Ngô Lâm Phức Hương kêu lên một tiếng đau đớn, chu cái miệng nhỏ, hộc ra vài hớp nước sạch, sau đó từng ngụm từng ngụm hô hấp, Chu Hằng đưa mắt đảo qua, chỉ thấy phía trước rõ ràng lại xuất hiện một cái sơn động, mà trong không khí bốn phía thì nhấp nhô ánh sáng đỏ nhàn nhạt, tản ra một loại tà ác không nói ra được. Hắn hiện tại có thể kết luận, đúng là loại khí tức này thông qua sông ngầm truyền tới sơn động đối diện, mà sau khi sơn động bị đào ra, truyền bá những độc khí này ra

Tuy nhiên, đây thật sự là độc khí sao? – Xú tiểu tử, chúng ta ở đâu? Lâm Phức Hương còn quỳ rạp trên mặt đất. Chu Hằng quay đầu nhìn sang nàng, đang lúc muốn nói chuyện, lại chấn động mạnh một cái! Lâm Phức Hương hoàn toàn không biết tư thế của mình bây giờ có bao nhiêu câu hồn đoạt phách! Lúc này đã là tháng năm, thời tiết cực ấm, cộng thêm Lâm Phức Hương tiến vào Luyện Huyết Cảnh, hàn thử bất xâm, tự nhiên đã sớm đổi lại váy mỏng. Hiện tại toàn thân nàng ướt đẫm, váy dài lập tức gắt gao dán tại trên người của nàng, hoàn toàn vẽ ra dáng người nàng mê người. Mảnh mai tinh tế, phong đồn đĩnh kiều! Nhất là tư thế nàng bây giờ, đẩy cái mông nhỏ vểnh lên thật cao , vải vóc ướt đẫm gắt gao dán ở trên thân, lộ rõ hình dáng mượt mà, đẹp không sao tả xiết. Kỳ thật mông của nàng cũng không lớn, nhưng cùng eo nhỏ nhắn mảnh mai đặt chung một chỗ đối lập, nổi lên mông đẹp đầy đặn , tròn vo khiến người ta chảy nước miếng. Dù Chu Hằng một lòng nhào vào võ đạo, nhưng dù sao cũng là thiếu niên huyết khí phương

cương, thấy một màn như vậy chỉ cảm thấy bụng dưới phát nhiệt, có cỗ xao động không rõ, dường như muốn ôm người xinh đẹp trước mặt vào trong ngực mới có thể thở bình thường lại. Hắn vội vàng nhắm mắt lại gọi thầm Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, chỉ là lần này lại không có tác dụng, chỉ cảm thấy cả người khó chịu. – Này, quỷ hẹp hòi, bổn tiểu thư đang nói chuyện với ngươi! Lâm Phức Hương không nghe thấy Chu Hằng trả lời, lập tức quay đầu lại nói, thấy Chu Hằng như lão tăng ngồi xếp bằng, không khỏi cười hì hì, đi tới vươn tay bóp mũi Chu Hằng. Làn gió thơm ập vào mũi, Chu Hằng nguyên bản nóng khô khó nhịn, không khỏi kích động trong lòng, vội vàng lại lần nữa đem đè ép cỗ tà khí trở về, quay đầu trầm giọng nói: – Không nên hồ nháo! – Người ta đang hỏi ngươi chính sự, đây là đâu? Nàng mất đi ý thức một đoạn thời gian. – Một đầu sông ngầm khác, ta cũng không biết! Chu Hằng đưa tay trái ra, vận chuyển huyết mạch lực, một đạo lửa tím lập tức thiêu đốt: – Hong khô quần áo một chút! Nếu ai biết Chu Hằng lấy huyết mạch lực dùng để sấy khô quần áo, tuyệt đối sẽ mắng to hắn phá sản. – A! Lúc này Lâm Phức Hương mới phát hiện đường cong chính mình lộ ra hết, vội vàng ôm tay trước ngực, ngồi chồm hổm, trừng mắt Chu Hằng: – Lưu manh! Thật sự là trả đũa! Rõ ràng chính mình không nên cậy mạnh xuống nước, nếu không phải mình cứu giúp, nàng phải vứt cái mạng nhỏ nhét vào trong sông ngầm!Chu Hằng lắc lắc đầu, quyết đoán bỏ qua ý tưởng cãi cọ cùng nàng, mà là bỏ lực chú ý vào sơn động trước mặt. Nếu đến nơi này, vậy dĩ nhiên phải tìm tòi , chỉ không biết phía trước còn có bao nhiêu nguy hiểm! Cũng không lâu lắm, Lâm Phức Hương đã hơ khô quần áo, nàng chu cái miệng nhỏ nhắn đứng lên, trên mặt hãy còn bất mãn đối với Chu Hằng. – Đi thôi! Chu Hằng đi tới trước. – Chờ ta một chút! Lâm Phức Hương vội vàng đi theo, nơi này âm trầm đáng sợ, không người bồi ở bên cạnh, thế nào nàng cũng sẽ bị dọa ngất. Hắc kiếm tản ra u quang nhàn nhạt, ở địa phương bóng tối như trăng sáng, chỉ dẫn con đường. Nửa tiếng, một giờ, ba giờ! – Quỷ hẹp hòi, ta đói bụng rồi! Lâm Phức Hương sầu mi khổ kiếm nhìn Chu Hằng. Vị đại tiểu thư này nghĩ đến đến chơi phải không? – Nhẫn một chút, sắp chấm dứt! – Ngươi ở đây suốt nửa giờ trước đã nói như vậy! – Lần này là thật sự! – Trước ngươi cũng nói như vậy! – Chấm dứt nói chuyện! Chu Hằng đột nhiên dừng lại, phía trước trong

sáng rộng mở, hiện ra một cái không gian thật lớn, trên bầu trời dường như bao phủ tầng mây màu máu đỏ, tản phát ra ánh sáng yếu ớt, không phải rất sáng ngời, nhưng cũng đủ để thấy rõ phiến thiên địa xa lạ này. Đây là một tòa bình nguyên, mà ở địa phương vô cùng xa xôi, có một vỏ trứng gà hình nửa vòng tròn chụp, che lấp mặt đất, màu trắng ngà, thi thoảng tạo nên một tầng gợn sóng. Không hoa không cây cỏ, một mảnh hoang vắng. – Ta đã biết, nơi này khẳng định là đại lục trầm xuống sau địa chấn! Lâm Phức Hương vỗ tay nói. – Bầu trời xảy ra chuyện gì? Chu Hằng chỉ chỉ đỉnh đầu. – Thật là đỏ! Chu Hằng thở dài, nhắm thẳng vào màn hào quang xa xôi màu trắng ngà, nói: – Chúng ta đi nơi đó! – Tốt nhất nơi đó có gì đó ăn, nếu không bổn tiểu thư chặt ngươi nướng thịt! Hai người đi về phía trước, bùn đất tương đối xốp, dường như giẫm nát trong tuyết, một cước sâu một cước mờ nhạt. Thình thịch! Đột nhiên ngay lúc đó, một đạo hắc ảnh chạy vọt ra từ trong đất bùn, lao về phía hai người.

Chương 59: Quầng Sáng

Ánh mắt Chu Hằng đảo qua, chỉ thấy bóng đen này chính là một đầu dã thú hình thù kỳ lạ cổ quái, có điểm giống con báo, chỉ có 3 chân, một cái đuôi còn dài hơn thân thể, đuôi mang theo móc câu, hàn quang lẫm lẫm. Dã thú đồng dạng toàn thân che lấp lông đỏ, thân thể đánh về phía Chu Hằng, một cái móng vuốt vụt tới cổ của hắn, mà đuôi dài thì quất tới Lâm Phức Hương, giống như trường tiên. Không thể không nói, con dã thú này tương đối hung hãn, đồng thời phát công kích tới hai người Chu Hằng. Chu Hằng hừ nhẹ một tiếng, hắc kiếm đẩy ra, họa xuất một đạo kiếm quang huyền ảo. Phốc, con dã thú này lập tức bị Chu Hằng trảm làm đôi, không trì hoãn chút nào. Đây là dĩ nhiên, yêu thú Luyện Thể tầng mười hai há là đối thủ võ giả Tụ Linh Cảnh, cho dù là khí lực yêu thú có mạnh mấy đi nữa cũng không đủ, hơn nữa, tiến vào Tụ Linh Cảnh, lực lượng cơ thể xa xa không thể so sánh cùng linh lực, chênh lệch giữa yêu thú cùng giai cùng các võ giả cũng không lớn như Luyện Thể Cảnh. – Ngươi không phải đã đói bụng sao, có thịt nướng ăn! Chu Hằng chỉ chỉ xác thú trên đất. Lâm Phức Hương vội vàng lắc đầu, đùa gì thế, thứ ác tâm như vậy sao ăn được! – Không có biện pháp, chỉ có thể đi thôi! Chu Hằng kỳ thật cũng không có hứng thú, dù sao võ giả Tụ Linh Cảnh 3, 4 ngày không ăn cái gì cũng sẽ không ảnh hưởng sức chiến đấu, dù là võ giả Luyện Huyết Cảnh 3, 4 ngày không ăn cũng không đến mức đói chết, Lâm Phức Hương thuần túy là phát ra tính tiểu thư. – Tại sao có thể có vật còn sống ? Hắn càng để ý địa phương này cổ quái, không hoa không cây cỏ, như vậy yêu thú nơi này là sao ? Đi không xa lắm, thình thịch một chút, lại một đầu yêu thú nhào ra từ trong đất bùn, đồng dạng là quái thú 3 chân, không chút ngoài suy đoán, tự nhiên bị Chu Hằng một kiếm chặt đứt. Một đường đi tới, những yêu thú này ùn ùn, lại hai ba giờ sau, Lâm Phức Hương dừng lại, thế nào cũng phải nghỉ ngơi. Chu Hằng nhìn lại khoảng cách

màn hào quang màu trắng ngà vẫn như cũ vô cùng xa xôi, liền gật đầu, dù sao cũng không phải trong khoảng thời gian ngắn có thể chạy đến, không bằng nghỉ ngơi thật tốt một chút, hơn nữa hắc kiếm đã hấp thụ rất nhiều lực lượng, hắn vừa lúc lấy tiêu hóa một chút.Hắn thu hắc kiếm vào đan điền, lập tức có số lớn năng lượng phóng thích ra, hắn vội vàng vận chuyển Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, hấp thu luyện hóa những năng lượng này không ngừng, trở thành linh lực bản thân tích tụ. Luyện Thể Cảnh là chuyển hóa thức ăn thành chân nguyên lực, mà Tụ Linh Cảnh là thông qua thế giới đan điền với câu thông bên ngoài, hấp thu linh khí trên cái thế giới này, từng bước hình thành tiểu thế giới của bản thân. Đây là hai cái quá trình hoàn toàn bất đồng, nhưng có một điểm chung, quá trình hấp thu linh khí đồng dạng rất hao tổn thời gian. Hắc kiếm trực tiếp nhảy vọt qua một bước, giết một thú thì tương đương với tích súc một viên Tụ Nguyên Đan, đương nhiên hiệu quả như thế nào còn phải quyết định bởi tu vi người bị giết hoặc là bản thân thú. Nếu đều giống như Kim Đằng Dật cường giả Tụ Linh Cảnh, vậy có thể nói là siêu cấp Tụ Nguyên Đan . Tuy nhiên yêu thú Luyện Thể Cảnh tự nhiên không thể so sánh cùng Tụ Linh Cảnh, huống chi là Tụ Linh tam trọng thiên, Chu Hằng không đến nửa tiếng cũng đã luyện hóa toàn bộ lực lượng hắc kiếm thả ra, nhưng tu vi chỉ tăng lên một chút. Đương nhiên, nếu Chu Hằng tự mình tu luyện, không có một hai tháng thì đừng mơ tưởng !- Quỷ hẹp hòi, bổn tiểu thư đói lắm rồi! Lâm Phức Hương đáng thương nói. Chu Hằng đưa tay đưa ra ngoài, nói: – Dường như có chút thịt! – Thiên tài muốn ăn móng heo của ngươi! Lâm Phức Hương nói, kỳ thật nàng cũng là không ốm mà rên, trên thân hai người bọn họ cũng không mang thức ăn – dù tính dẫn theo, tới thời điểm lặn cũng khẳng định vất toàn bộ. Chu Hằng mỉm cười, hàn huyên một lúc với Lâm Phức Hương, hai người đều cảm thấy có chút buồn ngủ, nhao nhao ngủ. Lâm Phức Hương yên tâm lớn mật ngủ, Chu Hằng lại vẫn duy trì cảnh giác cực cao, ở nơi này hoàn cảnh lạ lẫm hắn nào dám ngủ, chỉ là để thân thể nhận được một tia nghỉ ngơi thôi. Dù sao hắn đạt tới Tụ Linh Cảnh, vài ngày không ngủ cũng không sao

Nơi này tuy rằng bầu trời không sáng, nhưng cũng không đêm tối, bầu trời luôn luôn là phiến màu máu đỏ, khiến người ta hoàn toàn không có quan niệm thời gian. Sau khi Lâm Phức

Hương nghỉ ngơi đủ, hai người tiếp tục đi tới, mà càng đi phía trước, huyết khí nhấp nhô càng đặc hơn, gần như sắp hình thành một loại mờ mịt. Lại nửa ngày sau, bọn họ rốt cục đi tới phía trước màn hào quang màu trắng ngà, nhưng không cách nào xuyên thấu màn hào quang để nhìn thấy tình huống bên trong. Lâm Phức Hương muốn đưa tay, nhưng bị Chu Hằng kéo lại, thiếu chút nữa để cho nàng ngã, quở mắng: – Xú tiểu tử, ngươi muốn hại chết ta sao? – Ngươi thật là đủ lớn gan, vật này là cái gì cũng không biết cũng dám sờ, ngươi không sợ mặt trên có kịch độc, làm thối nát tay ngươi? Chu Hằng thở dài, hắn hiện tại thật sự hối hận mang vị đại tiểu thư này cùng tới. Lâm Phức Hương đỏ mặt lên, hung hăng liếc mắt Chu Hằng một cái, xoay qua chỗ khác ngồi xổm xuống, nàng sớm không phải đối thủ của Chu Hằng, chỉ có thể dựa vào chiêu lợi pháp tinh thần thắng, chà đạp Chu Hằng ở trong tưởng tượng. Chu Hằng lăng không chém ra một quyền, đánh vào trên quầng sáng, với tu vi hắn lúc này, lực cách không cũng có thể dễ dàng đánh võ giả, yêu thú Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong, thành nhục bính. Thình thịch!Một tiếng nổ nặng nề vang lên, quầng sáng vẫn như cũ, ngay cả một đạo gợn sóng cũng không sinh ra. Chu Hằng không tin tà, thình thịch thình thịch thình thịch, hắn huy động liên tục hơn mười quyền, nhưng đều như trâu đất xuống biển, không chút động tĩnh nào. – Ai, quỷ hẹp hòi ngươi chưa ăn no sao, khí lực không còn nữa! Lâm Phức Hương ở một bên trêu nói, nhìn thấy Chu Hằng mất sức, nàng tự nhiên khôi phục sức sống. Chu Hằng không để ý tới nàng, đưa tay dò xét. – Này, ngươi không phải nói không thể đụng vào sao? Lâm Phức Hương nói

– Đó là ngươi, ta lợi hại hơn ngươi, đương nhiên có thể thử! Chu Hằng thuận miệng hồi đáp. Lâm Phức Hương tức giận đến giơ chân, nhưng quả thật như thế, Chu Hằng lợi hại hơn so với nàng. – Xú tiểu tử, một ngày nào đó bổn tiểu thư vượt qua ngươi, giẫm tên đáng ghét này dưới lòng bàn chân! Nàng âm thầm thề. Màn hào quang không biết là dùng làm bằng chất liệu gì , vô cùng chắc chắn! Chu Hằng âm thầm líu lưỡi, nếu là này màn hào quang chỉ có một căn phòng vậy lớn nhỏ bằng cỡ cũng là không có gì, nhưng bây giờ nhưng lại như là cùng tòa núi cao, này đắc bao nhiêu bút tích mới có thể làm được? Chỉ có thể vận dụng hắc kiếm ! Chu Hằng ký thác hy vọng vào trên hắc kiếm, thanh thần binh này ngay cả Sương Hàn Kiếm

đều dễ dàng cắt thành 7, 8 phần, dưới một kiếm ngay cả Kim Đằng Dật Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong đều bị chẻ thành hai đoạn, không biết có thể tiếp tục sự thần kỳ của nó. – Ngươi lui ra phía sau một ít! Hắn gọi ra hắc kiếm, cũng không lập tức chém, mà quay đầu nói với Lâm Phức Hương. – Để làm chi? – Không biết, có thể sẽ bắn ngược, tóm lại lui ra phía sau một ít tương đối an toàn! Chu Hằng nghiêm nghị nói. Lâm Phức Hương lại ngọt ngào trong lòng, thầm nghĩ tên này thật cũng không phải xấu, còn biết quan tâm nàng. Nếu như vậy, chờ ngày sau nàng vượt qua tiểu tử thúi này, sẽ đá hắn ít đi mấy đá. Ân, bổn tiểu thư vẫn rất thông tình đạt lý ! Chu Hằng nào biết suy nghĩ trong lòng nàng, trong ánh mắt lẫm liệt, hắc kiếm chém ra. U quang nhoáng lên một cái chợt lóe sáng, không giống như va chạm mạnh, hắc kiếm giống như chém vào đậu hủ, ngập đến tận chuôi! Ông! Quầng sáng chấn động, giống như nước gợn sóng, ở trước mặt của Chu Hằng tách ra một cái thông đạo đủ một người tiến vào, nhưng sâu vào một trượng, phía trước vẫn là màn hào quang màu trắng ngà chặn đường. – Di, không ngờ bị ngươi chém ra ! Lâm Phức Hương lập tức tỉnh táo tinh thần: – Thanh kiếm này thật là sắc bén! Quỷ hẹp hòi, bổn tiểu thư đưa cho ngươi Sương Hàn Kiếm, không bằng ngươi tặng kiếm này cho ta đi! Dù sao đều chặt đứt, bổn tiểu thư cũng không ngại! – Không có cửa đâu! Chu Hằng nhìn chằm chằm quầng sáng bị phá vỡ, chỉ thấy hai bên có vô số ánh sáng tràn đầy động, chậm rãi chữa trị quầng sáng. Tốc độ cũng không nhanh, qua chừng mười phút đồng hồ mới hoàn toàn khép lại, nhưng toàn bộ quầng sáng không một kẽ hở, không nhìn ra từng bị chém ra một cái lỗ to. – Thứ này còn có thể tự mình chữa trị? Lâm Phức Hương trợn to đôi mắt đẹp, trong ánh mắt chớp động hưng phấn. 10 phút, vậy là đủ rồi! – Ngươi ở tại chỗ này, hay là theo ta đi vào? Chu Hằng nghiêm nghị nói: – Ta cũng không biết bên trong là cái gì, có thể vô cùng nguy hiểm, chính ngươi rõ ràng! – Đương nhiên là đi vào! Lâm Phức Hương cũng không lo lắng: – Chúng ta là người trong võ đạo sao có thể không có đảm lượng! Nơi này thần kỳ như vậy, nói không chừng bên trong cất giấu đại cơ duyên tuyệt thế gì! Nàng có câu chưa nói, chính là nhận được cái đại cơ duyên này, tu thành tuyệt thế thần công xong, phải hung hăng sửa Chu Hằng một trận. – Đại cơ duyên! Chu Hằng cười cười, hy vọng có đại cơ duyên, cũng được nhưng đừng lại

đào ra một đầu lừa đê tiện. Hắn xẹt qua một kiếm, quầng sáng lại bị rạch ra, Chu Hằng đi vào, Lâm Phức Hương vội vàng theo ở phía sau, cà cà cà, Chu Hằng chém hắc kiếm liên tục, quầng sáng phía trước rạch ra từng tầng một, hai người nhanh chóng đi tới. Đi đại khái năm phút đồng hồ, Chu Hằng lại chém một kiếm, cảnh sắc phía trước đột biến, xuất hiện một mảnh thiên địa mới. Đây là một mảnh núi rừng, đầy khắp núi đồi đều là dây mây màu máu đỏ, giống như một đầu cự thú nằm, có một loại thái độ dữ tợn. – Ta nghĩ, mục tiêu của chúng ta hẳn là ở địa phương trung ương đi! Chu Hằng chỉ ngón tay phía xa. – Vậy còn chờ gì, đi mau! Lâm Phức Hương thúc giục: – Bổn tiểu thư sắp chết đói , vội vàng tìm được đại cơ duyên, sau đó rời khỏi nơi này tìm thức ăn ngon xơi một trận! Nàng còn tưởng rằng bảo bối chỉ cần cúi người là có thể lấy sao? Chu Hằng thực sự có loại cảm giác dở khóc dở cười, nữ nhân này thật quá ngây thơ, hoàn toàn không có một chút xíu ý thức nguy cơ. Tuy nhiên, mục tiêu của hắn đúng là ở phía trước! – Đi! Hắn hào hùng quá độ, võ giả mất đi tinh thần mạo hiểm, tương đương mất đi dũng khí tiến thủ. Hai người đi đến dây mây màu máu, sau hai giờ, bọn họ đã xâm nhập vào núi rừng kỳ dị này, khắp nơi đều là dây mây máu đỏ, nhìn không thấy một tia tạp sắc. Khi bọn hắn đi tới một tảng đá lớn, Lâm Phức Hương muốn nghỉ ngơi một chút, hai người liền dừng lại tu chỉnh. – Cứu… Mệnh… Đúng lúc này, dưới tảng đá chợt phát ra tiếng kêu cứu!

Chương 60: Tù Phạm

Chu Hằng cùng Lâm Phức Hương đều hoảng sợ, bọn họ thế nào cũng không thể nghĩ đến đây lại còn có những người khác tồn tại! Thật không phải lại chạy ra một đầu lừa đê tiện đi? Chu Hằng lo sợ trong lòng, nhảy xuống dưới cự thạch, tách ra dây mây hai bên, rõ ràng hiện ra một người! Nói là người, lại không thể nói hoàn toàn là người, bởi vì trên thân hắn có một đôi cánh như là con dơi, dáng người cao hơn thường nhân ít nhất ba cái đầu! Đây là một nam nhân, cả người trần trụi, làn da màu đen bầm, gầy như cây gậy trúc, gần như liền chỉ có một khối xương bọc da . Hắn quỳ rạp trên mặt đất, chỗ xương bả vai có một đôi cánh dơi to lớn, mở ra , bên cạnh cánh dơi lại lộ ra một cỗ mùi máu tanh! Càng làm cho Chu Hằng cổ quái là những dây mây màu máu đỏ đều đâm bộ rễ vào trên người của Dực nhân, dường như coi máu thịt trên người người này là chất dinh dưỡng. Nhưng rõ ràng không có đồ vật gì cột lấy Dực nhân kia, trên người của hắn giống như dây thừng vô hình cột lấy, khiến hắn không thể động đậy chút nào. Tê! Hắn lập tức nổi lên một cỗ lạnh xương sống. – A Lâm Phức Hương cũng nhảy xuống, nhìn thấy một nam nhân lõa thể nằm đó, lập tức xông lên đạp tới một cước, hô to một tiếng Lưu manh, sau đó vội quay người đi. Một cước này đá vào cánh tay trái Dực nhân, chỉ nghe một tiếng khớp xương gãy đoạn thanh thúy vang lên, cánh tay trái Dực nhân lập tức cắt thành hai đoạn. Người bình thường sẽ kêu cực kỳ đau đớn nhưng Dực nhân lại không chút vẻ mặt biến hóa, miễn cưỡng ngẩng đầu, nói với Chu Hằng: – Cứu… ta… Thanh âm suy yếu, dường như sắp tàn trong gió, sinh mệnh chi hỏa đều có thể tắt bất cứ lúc nào. – Cứu ngươi như thế nào?Chu Hằng tỉnh táo nói, hắn đã trải qua rất nhiều việc lạ, sớm không phải thiếu niên ngây thơ lúc trước mới vừa vừa ly khai Nguyên Thạch Trấn. – Chỉ cần… cắt… dây mây… trên người ta…… là được! Dực nhân nói với thanh âm vô cùng suy yếu. – Ngươi, ngươi đến tột cùng là vật

gì? Lâm Phức Hương hết hồn, nàng rốt cục ý thức được tên cánh dài không phải lưu manh cố ý đùa giỡn, lập tức sinh ra tò mò lớn đối với hai cánh hắn. Nàng trốn sau lưng Chu Hằng hỏi. – Ta là một người vô tội, bị một ác nhân bắt, dùng loại Hấp Huyết Đằng này tra tấn ta!Dực nhân vẫn như cũ nói với thanh âm đứt quãng bất cứ lúc nào có thể chết đi. – Quỷ hẹp hòi, chúng ta mau cứu hắn đi! Lâm Phức Hương thương lượng với Chu Hằng. Chu Hằng lại lắc lắc đầu, hắn luôn có một loại cảm giác, Dực nhân trước mặt nhìn như vô cùng suy yếu, nhưng bên trong lại ẩn chứa lực lượng kinh thiên động địa, nếu hắn đang lừa gạt bọn họ thả hắn ra, như vậy chờ hắn thoát khốn sẽ đổi chủ thành khách. – Nói lai lịch của ngươi! Chu Hằng nghiêm nét mặt nói: – Ngươi làm sao sinh ra một đôi cánh ? Ngươi đến tột cùng có phải là người hay không? – Tiểu huynh đệ, hiện tại ta quá mệt mỏi, không trả lời được lời của ngươi, trước tiên ngươi nhổ dây mây trên người ta, chờ ta đi ra, ngươi muốn biết cái gì ta sẽ nói cho ngươi biết! Dực nhân chỉ là thúc giục Chu Hằng trợ giúp hắn thoát khốn. – Ta không tin ngươi! Chu Hằng lắc lắc đầu: – Nơi này không biết bị đóng cửa bao nhiêu năm, ngươi không ăn không uống, còn bị cái gọi là Hấp Huyết Đằng tra tấn, người bình thường đã sớm chết một vạn lần rồi! – Thả ngươi thoát khốn, nếu ngươi là ác, ai có thể ngăn trở? Dục nhân trước mặt khiến hắn phát lên một cỗ cảm giác vô cùng kiêng kỵ từ đáy lòng, là loại cấp bậc Kim Đằng Dật ó tuyệt đối không thể cho hắn

Cường đại đến cực điểm! Tụ Linh Cảnh lợi hại hơn nữa, nhiều lắm mười ngày nửa tháng không ăn không uống, nhưng Dực nhân này ở trong này đã bao lâu? Ít nhất nửa năm đi! Đây là người sao? Hơn nữa, nơi này cổ quái, tà khí có thể biến người thành lông đỏ quái, cướp lấy thần trí. Tuy rằng Dực nhân suy yếu, nhưng thần trí tuyệt đối thanh tỉnh, nói cách khác hắn không sợ tà khí! Chu Hằng dựa vào hắc kiếm mới có thể bách tà bất xâm, Dực nhân lại có thể dựa vào chính mình, hơn nữa còn ở trạng thái cực hư nhược! Tất cả cộng hết lại, ai cũng chứng minh Dực nhân có được thực lực vô cùng đáng sợ! Dực nhân nhìn chằm chằm Chu Hằng, hai tròng mắt màu đen đột nhiên biến sắc, màu đỏ như lửa, 2 đạo hào quang mắt thường có thể thấy được lập tức bắn ra, phân biệt đâm về phía Chu Hằng cùng Lâm Phức Hương. Đây quả thực còn nhanh hơn tia chớp! Chu Hằng đã sớm chuẩn bị phòng ngự, nhưng tốc độ hai

đạo quang mang cũng quá nhanh , hắn vừa mới vừa kịp phản ứng, hàn mang đã bắn tới trán của hắn, thẳng không mà vào. Hắn lập tức run rẩy một trận, chỉ cảm thấy một cỗ ý thức cực tà chí ác xâm nhập từ trán, phóng về óc của hắn, muốn đuổi ý thức của hắn ra ngoài, chiếm lấy quyền khống chế thân thể! Hắc kiếm! Chu Hằng triệu hoán ở trong lòng, ông, hắc kiếm trong đan điền lập tức rung lên, khí tức chí cao vô thượng lập tức lan ra toàn thân, như giội nước sôi vào tuyết, nơi đi qua ý thức tà ác lập tức bị thanh trừ không còn một mảnh. Ý thức trở về vị trí cũ, Chu Hằng mạnh mẽ mở hai mắt ra, đã thấy Lâm Phức Hương đã đi bên cạnh tới Dực nhân, đang nhổ dây mây trên người đối phương! – Dừng tay! Hắn hét lớn một tiếng, cất bước ra, phóng về Lâm Phức Hương. – Di, không ngờ không thể khống hồn? Dực nhân lộ ra một tia nghi hoặc, đang muốn thi triển lại, đã thấy trong tay Chu Hằng có thêm một thanh đoạn kiếm u ám tối đen. Hàn mang bắn ra, vừa mới đến trước người của Chu Hằng, lại ầm ầm tán loạn, hóa thành trăm ngàn đạo ánh sáng. – Cái, cái gì! Dực nhân đại biến sắc mặt

Nhưng vào lúc này, Chu Hằng đã bắt lại Lâm Phức Hương, kéo nàng trở về. Chỉ là cô hai tay của nàng hãy còn gắt gao cầm lấy một dây mây, bị Chu Hằng kéo một cái như vậy, lập tức rút ra dây mây sinh sôi từ cánh tay trái Dực nhân! Dị biến nổi bật, dây mây dường như vật còn sống, bộ rễ vừa ly khai thân thể của Dực nhân đã đâm tới Lâm Phức Hương. Ngay cả thực lực Dực nhân đáng sợ như vậy đều bị hút đến gần đèn hết dầu, Lâm Phức Hương nào có thể so sánh ? Dây mây sẽ bởi vì nàng là mỹ nữ mà thủ hạ lưu tình sao? Chu Hằng nóng vội, huy kiếm chém xuống dây mây. Ba, một kiếm chém xuống, dây mây lập tức bị chém đứt, mà tuy rằng bộ rễ cắm đến trên lưng Lâm Phức Hương, lại lập tức héo rũ rớt xuống. – Đau quá! Lâm Phức Hương biến sắc, đôi mắt gắt gao nhăn lại, cắn chặt hàm răng . Chu Hằng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trên lưng của Lâm Phức Hương rõ ràng có thêm một lỗ máu, máu tươi chảy ra, một đoàn vết máu đang nhanh chóng mở rộng. Hắn vội vàng dùng linh lực phong tỏa miệng vết thương, giúp Lâm Phức Hương ngăn máu tươi tràn ra. – Cái, cái gì! Dực nhân chỉ đưa mắt nhìn về phía đoạn dây mây trên mặt đất: – Ngay cả Ma Hóa Hấp Huyết Đằng đều bị chém đứt! Đó là bảo vật gì! Đó là bảo vật gì! Hắn đột nhiên sáng quắc ánh mắt, ngẩng đầu nhìn về phía Chu Hằng, nói: – Tiểu tử, đưa thanh kiếm kia cho

ta, ta có thể cho ngươi thành thiên hạ đệ nhất cao thủ! – Tỉnh lại đi! Chu Hằng ôm lấy Lâm Phức Hương, lui về phía sau hơn mười thước. – Không nên mời rượu không uống thích uống rượu phạt? Dực nhân lập tức biến đổi biểu tình, một cỗ khí thế đáng sợ phát ra từ trên người của hắn, trong nháy mắt từ bệnh quỷ tinh thần sa sút biến thành cường giả chí tôn tinh vũ vô thượng! Uy thế vô đào, vạn vũ triều bái! Chu Hằng chỉ cảm thấy một cỗ cảm giác vô lực mãnh liệt dâng lên từ trong tâm, chỉ cảm thấy người trước mặt này tuyệt đối không thể chiến thắng, cho dù hắn có cường đại mấy đi nữa đều vô dụng!Nản lòng thoái chí, thầm muốn thần phục dưới chân của đối phương! Không được! Ta tại sao có thể dễ dàng buông bỏ như vậy! Tuy rằng hiện tại nhỏ yếu, nhưng cũng không có nghĩa tương lai sẽ không cường đại! Ảm đạm trong mắt Chu Hằng lập tức phát ra ra ý chí chiến đấu mãnh liệt, càng thiêu đốt càng vượng, oanh, hắc kiếm trong tay nổi lên cảm ứng, tản phát ra một cỗ khí thế càng cường đại hơn, càng thêm đáng sợ. – Không Dực nhân lập tức kêu lên một tiếng đau đớn, khí thế chí tôn vừa mới mới phát lên lập tức tán đi hoàn toàn, một lần nữa biến thành lão hủ cúi xuống đợi chết. Mà thảm hại hơn chính là, phía trước hắn còn có một chút lực lượng chống cự lại Hấp Huyết Đằng, nhưng vì trấn áp Chu Hằng lại tiêu hao không ít, bây giờ căn bản không đủ sức chống cự, lập tức phát hét thảm một tiếng, trong nháy mắt bị hút thành thân mình khô khốc! Chỉ là sinh mệnh lực Dực nhân này cường hãn đến trình độ kinh khủng, cho dù như vậy cũng không chết đi, dần dần thân thể lại có dấu hiệu tràn đầy lên. Điều này hoàn toàn siêu thoát Chu Hằng nhận thức! Nhân thể mất đi nhiều tiên huyết như vậy, tuyệt đối đã chết! Nhưng Dực nhân này bị hút thành thân mình khô khốc vẫn còn sống như cũ, nhưng lại không phải sống một ngày hai ngày, thời gian tuyệt đối khiến người ta giận sôi! Đây tột cùng là tồn tại như thế nào? – Tiểu bối cứu ta! Dực nhân lại lệ rọng 2 mắt, hai mắt không ngừng biến hóa đen nhánh với đỏ rực, cả người vừa phồng vừa co rụt lại, dường như đang trải qua thống khổ to lớn. Hắn vươn tay trái duy nhất nhận được tự do tới Chu Hằng, đoạn cánh tay gãy lắc lắc, nhưng mới vươn một nửa đã bắt đầu mục nát, từ bàn tay kéo dài đến cánh tay, rồi đến bả vai, rồi tới toàn thân! Tồn tại cường đại đến mức Chu Hằng khó có thể tưởng tượng, cuối cùng biến thành tro bụi như thế! Cũng đen đủi cho hắn, nếu

không phải hắn nổi lên ác ý đối với Chu Hằng, vốn phát động cũng không nhiều lực lượng đi công kích Chu Hằng, lại không nghĩ rằng ngược lại khiến cho hắc kiếm Tức giận, cuối cùng cho hắn một kích chí mạng! Chỉ là kể từ đó, chỗ tốt gì Chu Hằng cũng không mò được! Dực nhân tuyệt đối vô cùng cường đại, nếu có thể hấp thu lực lượng của hắn, vậy có thể đưa hắn tới độ cao như thế nào? Chu Hằng không khỏi thầm kêu đáng tiếc, hắn cúi đầu nhìn mỹ nhân trong lòng, tiếp tục đi tới. Hết thảy nơi này đều vô cùng quỷ dị, nếu không có hắc kiếm nơi tay, Chu Hằng lựa chọn duy nhất chính là quay đầu trở về, nhưng bây giờ hắn lại có dũng khí tiếp tục về phía trước, không biết rõ ràng hết thảy quả thực là một loại tra tấn. Lâm Phức Hương đã hôn mê bất tỉnh, Chu Hằng cõng nàng ở trên lưng, với thực lực hắn hiện tại Tụ Linh Cảnh cõng nàng trên lưng mấy chục năm cũng sẽ không cảm thấy một chút cố sức. Đây đến tột cùng là địa phương nào? Từ tình huống Dực nhân mà xem, đây hình như là một cái ngục giam, hơn nữa còn có khổ hình hút máu! Chờ một chút, bộ dạng Hấp Huyết Đằng đầy khắp núi đồi tươi tốt như thế, đến tột cùng đã hấp thụ bao nhiêu máu tươi? Chu Hằng đưa mắt đảo qua, trong lòng phát lên một cỗ kinh hãi mãnh liệt.

Chương 61: Phi Vân Bộ Chân Chính!

Nơi này đến tột cùng là người nào thành lập? Mặc dù Dực nhân đã bị Hấp Huyết Đằng hành hạ nửa chết nửa sống, nhưng lúc trước là ai bắt lại? Quái vật kia bị hút tới đèn cạn dầu còn có thực lực cường đại như vậy, như vậy chiến lực của thời kỳ toàn thịnh kinh khủng bực nào? Chu Hằng tới chỗ cao nhất của ngọn dãy núi này, ngắm nhìn bốn phía, chỉ thấy dãy núi vây quanh, hắn chẳng qua là đứng ở dọc theo một cái hình tròn, mà ở trong quần sơn lại là một cái hồ to lớn, nước sông đỏ sẫm như máu! Suy nghĩ một chút, Chu Hằng vẫn là chạy vội đi qua hồ kia. – A! Lâm Phức Hương trên lưng chợt phát ra một tiếng thét chói tai. – Tiểu tử thúi, ngươi, ngươi, ngươi chiếm tiện nghi của bổn tiểu thư! Chu Hằng dừng bước, để nàng xuống, nói: – Ngươi không nên cố tình gây sự, người nào chiếm tiện nghi của ngươi? – Ngươi cái tên khốn kiếp này, ai cho ngươi cõng bổn tiểu thư? Lâm Phức Hương thiếu chút nữa tức xỉu, kể từ khi nàng sau mười tuổi chưa từng có tiếp xúc thân mật như thế cùng người nam tử nào. – Vậy ý của ngươi là muốn ta ném ngươi xuống đất? Chu Hằng có chút không nhịn được, hắn thiếu hụt kinh nghiệm giao thiệp với nữ nhân. – Nam nữ thụ thụ bất thân, ngươi hiểu hay không hiểu? Lâm Phức Hương giận đến cắn răng, tên khốn kiếp này chiếm tiện nghi của nàng lại một bộ ủy khuất, thật sự quá ghê tởm! – Ngươi nếu tỉnh rồi, vậy thì tự mình đi đi, ngươi cũng thật nặng! Chu Hằng không có đem tức giận của nàng để vào trong mắt.Oa nha nha, tên khốn kiếp này! – Bổn tiểu thư mập chỗ nào? Lâm Phức Hương nhìn chằm chằm không tha, đối với Lâm đại tiểu thư mà nói, đây cũng không phải là chuyện nhỏ nhặt không đáng kể. – Ta có nói ngươi mập sao? – Ngươi chính là cái ý tứ này! – Cố tình gây sự, mặc kệ ngươi! Lâm Phức Hương đối với vấn đề hình thể nghiêm túc dị thường, nhìn chòng chọc đến mức Chu Hằng vô lực bại lui, chỉ có thể thừa nhận vóc người thon thả của Lâm đại tiểu thư, thân thể

thướt tha, nhiều một phần thì mập, giảm một phần thì gầy, lúc này hắn mới hài lòng không dây dưa ở cái đề tài này, mà là hỏi tới chuyện tình Dực nhân. Hắn bị Hấp Huyết Đằng cắn một cái đã hôn mê, cũng may khí huyết của Luyện Huyết Cảnh tràn đầy, vết thương rất nhanh đã khép lại.Chu Hằng sẽ không kể chuyện xưa, ba câu đã nói sang chuyện khác, để cho Lâm Phức Hương rất là bất mãn, cuối cùng hỏi lung tung này kia. Thấy được sự kinh khủng của Hấp Huyết Đằng, Lâm Phức Hương có thể không dám một mình xông loạn, mà là theo sát Chu Hằng thật chặc, mùi thơm xông vào mũi, mấy phần tóc đen thổi qua gương mặt của Chu Hằng, để cho hắn không khỏi phát lên tình cảm khác. Lâm Phức Hương tựa hồ ý thức được chuyện này nhiều tia mập mờ, an tĩnh lại hiếm thấy, thật ra như vậy khiến Chu Hằng thở phào nhẹ nhỏm, chỉ cảm thấy nữ nhân vẫn là an tĩnh chút ít thì tương đối khả ái. Lại là nửa ngày trời sau, bọn họ đi tới bên cạnh hồ. Phương viên của hồ lớn màu máu này có chừng mười dặm, ở giữa có một suối phun xông thẳng lên trời, bọt nước ước chừng phun lên cao mấy trăm trượng, cơ hồ cũng có thể bắn tới bên bờ chỗ hai người Chu Hằng – Xong rồi? Khuôn mặt Lâm Phức Hương thất vọng. Nàng nguyên tưởng rằng nơi này phải có một tòa cung điện hay gì đó, sau đó khi Lâm đại tiểu thư đích thân đến, cửa điện mở ra, nàng đi lên vương tọa, đạt được truyền thừa tuyệt thế, ăn một viên Thần Đan lập tức biến thành cao thủ độc nhất vô nhị! Nhưng sự thật lại là như vậy, điều này cũng kém đến quá xa! Từ khi thấy Dực nhân, Chu Hằng cũng không cảm thấy đây là di tích Cổ tiền bối lưu lại, mà hẳn là ngục giam do cường giả tuyệt thế nào đó bố trí! Đã như vậy, vậy khẳng định đừng nghĩ tìm được truyền thừa tuyệt thế gì. – Nếu không ngươi lặn đi xuống xem một chút? Chu Hằng giựt giây nói. – Ngươi một đại nam nhân lại muốn tiểu nữ nhân như ta đi mạo hiểm, thật là không có tim không có phổi! Lâm Phức Hương hừ một tiếng, nhưng lập tức che bụng. – Bổn tiểu thư thực sự đói bụng! Tính ra, bọn họ cũng đã hai ngày chưa có hạt cơm giọt nước, Chu Hằng thì không ngại, Lâm Phức Hương thực sự rất khó chịu, mặc dù võ giả Luyện Huyết Cảnh mười ngày không ăn không uống cũng sẽ không chết, nhưng tuyệt đối là hấp hối. Tay phải Chu Hằng nắm chặt hắc kiếm, tay trái lại tìm tòi trong hồ nước, một cổ lạnh lẽo kì lạ nhất thời đánh tới, hắn vội vàng rút tay về, chỉ thấy cả cánh tay đã biến thành băng,

tản ra bạch khí um tùm. – Lạnh như vậy? Lâm Phức Hương cũng bị kinh hãi, đôi mắt đẹp trừng to. Chu Hằng khua huyết mạch lực, trên tay lập tức bốc lên tử hỏa, ngượng ngùng đáp, từng giọt nước đỏ rơi xuống, tiện đà tạo thành một sợi, băng ở trên cả cánh tay toàn bộ hòa tan rất nhanh. – Rất lạnh! Hắn đột nhiên nhớ lại hàn đàm trong tuyệt cốc, chính là rét lạnh như thế! Giữa hai người có mối liên hệ hay không? – Quỷ hẹp hòi, chúng ta trở về đi thôi! Nhìn không thấy chút dấu hiệu của bảo tàng nào, Lâm Phức Hương tự nhiên mất đi hứng thú. Chu Hằng cũng là lắc đầu, nói: – Đi một vòng quanh hồ, xem tình huống một chút! – Chỉ một vòng? – Chỉ một vòng! Hai người đi quanh hồ, cũng không biết qua bao lâu, suối phun trong hồ cũng là ngừng lại, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh bắn ra từ trong hồ. Bóng người này xông thẳng đến màn trời, lúc này mới ầm ầm rơi xuống, nhìn trầm trọng giống như một tảng đá lớn, nhưng lúc rơi vào trên mặt nước lại nhẹ như một cái lông chim, tương phản mãnh liệt cũng có thể làm cho người ta khó chịu mà hộc ra máu. Hưu, hưu, hưu, người nọ chạy vội trên mặt nước, dưới chân thi triển bộ pháp huyền diệu không cách nào hình dung

Chu Hằng cùng Lâm Phức Hương đồng thời kinh hô một tiếng, nhưng hai người giật mình cũng là hoàn toàn bất đồng. Lâm Phức Hương kinh dị là hồ này rét lạnh như thế, không ngờ còn có người có thể đợi ở dưới nước, đây không phải là quái vật vậy là cái gì? Mà để cho Chu Hằng khiếp sợ cũng là bộ pháp bóng người kia thi triển rõ ràng là giống Phi Vân Bộ như đúc! Chẳng lẽ, bóng người hắn nhìn ở hàn đàm trong tuyệt cốc chính là người này sao? Bóng người kia tốc độ rất nhanh, vừa sải bước ra chính là khoảng cách gần dặm, không ngừng chạy phía trên hồ, diễn hóa ra bộ pháp vô cùng ảo diệu. Bởi vì tốc độ quá nhanh, hai người Chu Hằng căn bản thấy không rõ hình dạng của hắn, chỉ có thể nhìn thấy một cái bóng dáng nhàn nhạt. Nhất định, nhất định chính là bóng người kia! Chu Hằng khẳng định nói ở trong lòng, đây nhất định là bóng người hắn nhìn qua ở hàn đàm trong tuyệt cốc! Chẳng qua là tại sao, bóng người kia rõ ràng ở sâu dưới lòng đất lại có thể phản xạ đến trong hàn đàm! Có lẽ, hàn đàm kia nối thẳng tới nơi này, thông qua một loại lực lượng hắn không cách nào hiểu, chiếu bóng người kia tới. Sưu! Chu Hằng, Lâm Phức Hương chỉ cảm thấy hoa mắt, ở trước mặt bọn họ đã là thêm

một người, cả người quấn quanh khí tức màu máu đỏ, lộ ra một cổ tà ác không cách nào hình dung. Chính là cỗ tà khí này! Chu Hằng có thể khẳng định, người này chính là người gây ra, nguồn gốc tai hoạ của con thú biến thành quái vật lông đỏ, khí tức tà ác kia nồng nặc tới cực điểm, cũng không phải lây dính, mà chính là phát ra từ trong cơ thể hắn! Người này nhìn qua đại khái chừng ba mươi tuổi, vóc người thon dài, là một mỹ nam tử, mặc dù đứng ở đó, nhưng lại có một cỗ đại uy thế kinh sợ cửu thiên thập địa một cách tự nhiên, không biết mạnh hơn biết bao nhiêu so với Dực nhân lúc trước! Cái này cũng không đại biểu Dực nhân yếu hơn so với người này, bởi vì một tên đã bị Hấp Huyết Đằng hành hạ đến gần mức đèn cạn dầu, mà người trước mắt này toàn thân cũng là không có một tia vết thương, khí thế như có thể chém thiên diệt địa! Bất luận kẻ nào ở trước mặt hắn cũng sẽ phát lên một cổ cảm giác nhỏ bé mãnh liệt, tiện đà phát lên sự kính sợ từ sâu trong tâm. Đây tột cùng là cường giả cảnh giới gì? Kết Thai Cảnh? Thần Anh Cảnh? Hay là… Hóa Thần Cảnh! – Chết! Ánh mắt nam tử kia dại ra, giống như cái xác không hồn, trên mặt lại hiện lên sát khí mãnh liệt. Nếu như chờ cường giả như vậy xuất thủ, Chu Hằng tin tưởng hắn cùng Lâm Phức Hương tuyệt không có một tia phản kháng để tìm đường sống, chênh lệch của song phương đã đạt đến trình độ không cách nào hình dung

Hắn vội vàng triển khai Phi Vân Bộ, tay trái quơ lấy Lâm Phức Hương, tay phải còn lại là nắm hắc kiếm, quay đầu bỏ chạy! Chẳng qua là mới bước ra bước thứ hai, trước người của hắn đã có thêm một người – chính là nam tử kia. Chân Chu Hằng vội vàng di chuyển, thân hình biến hóa, cố gắng tìm ra một con đường sống. Nhưng mỗi lần hắn bước ra một bước, luôn có thể thấy nam tử kia che ở phía trước hắn, để cho hắn chỉ có thể biến đổi. Sau hơn trăm bước, Chu Hằng ngừng lại, Phi Vân Bộ của hắn chính là học từ người này, bây giờ đang thi triển trước mặt đối phương, đây không phải là múa rìu qua mắt thợ sao? Bất cứ lúc nào hắn cũng sẽ không buông tha, rung hắc kiếm cầm trong tay lên, ánh mắt kiên quyết. – Tấn Vân Lưu Quang Bộ? Hai mắt đờ đẫn của nam tử kia đột nhiên hiện ra một đạo thần thái, phảng phất sống lại trong nháy mắt. – Làm sao ngươi biết thân pháp độc môn của Khổng gia? Hắn dừng lại, lập tức tiếp tục nói.- Đúng rồi, ngươi là tộc nhân của

Khổng gia ta. Mặc dù hắn khôi phục mấy phần "nhân vị", nhưng thần trí mơ hồ, cứ như vậy mà xác nhận thân phận cho Chu Hằng. – Ngươi mặc dù nắm giữ mấy phần tinh diệu của Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nhưng làm sao không được tự nhiên như vậy? Gia tộc dạy ngươi thế nào vậy? Nam tử kia lộ ra vẻ bất mãn, chỉ vào cái trán Chu Hằng một cái, nhanh đến mức Chu Hằng căn bản phản ứng không kịp. Ầm! Chu Hằng chỉ cảm thấy vô số đạo kim quang trào vào đầu óc, trong nháy mắt đã tràn ngập óc của hắn, hóa thành một đạo kim sắc tự phù, dung hợp vào thân thể, huyết mạch xương thịt của hắn! Đây là… Khẩu quyết vận chuyển của Phi Vân Bộ, không, Tấn Vân Lưu Quang Bộ! Giống như Lăng Thiên Cửu Thức, căn bản không phải thông qua khẩu thuật, mà là trực tiếp sáp nhập vào huyết mạch! Chờ một chút, đây không phải là giống như huyết mạch lực sao? Chu Hằng mơ hồ cảm thấy giữa hai thứ có sự liên hệ, nhưng giờ này khắc này hắn cũng bất chấp gì khác, tâm thần hoàn toàn bị công pháp của Tấn Vân Lưu Quang Bộ hấp dẫn, không tự chủ được lại bắt đầu nghiền ngẫm. Nam tử kia quét mắt về Lâm Phức Hương, không khỏi nhướng mày, nói: – Chính là cô gái thế tục, làm sao xứng đôi với đệ tử của Khổng gia ta! Hắn vươn một ngón tay ra, làm bộ muốn điểm tới Lâm Phức Hương, nhưng ánh mắt lại đột nhiên dại ra, huyết khí cả người bạo động một trận, tạo thành một cơn lốc cấp tốc vòng quanh hắn. – Chu Hằng! Lâm Phức Hương vội vàng kinh hô. – Kẻ điên này muốn nổi điên, cứu mạng a! Chu Hằng tỉnh lại từ trong minh tưởng, thấy thế liền tranh thủ giơ hắc kiếm lên cao cao, tâm thần chấn động, phát ra từng đạo ba động. Nam tử kia lập tức bình tĩnh trở lại, ánh mắt khôi phục mấy phần linh động, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng, nói: – Nữ nhân chẳng qua là vật phẩm chế thuốc, cứ cấp bách như vậy để làm chi? Ngươi sau này tất thành cường giả, mỹ nữ lấy không hết, chỉ cần một hai người sinh con để nối dõi cho ngươi, những người khác vui đùa một chút là được! Nam nhân là trời của nữ nhân, tại sao có thể nghe nữ nhân nói! Nữ nhân không thể cưng chìu, không nghe lời sẽ phải dạy dỗ! Chu Hằng không khỏi ngẩn ngơ, đây thật giống như chuyện tình không liên quan nhau. Hơn nữa, một vị cường giả tuyệt thế như vậy làm sao lại đột nhiên hóa thân thành nguyệt lão, biến hóa này cũng quá lớn a? Mà Lâm Phức Hương một bên đã giận đến nụ cười đỏ bừng. – Xin hỏi đại danh của tiền bối?

Chu Hằng chuyển đề tài. – Ta gọi là … Khổng Ngạo Côn! Nam tử kia sau khi nói ra tên của mình, tia máu trong ánh mắt đột nhiên mãnh liệt, vô số đạo khí lưu huyết sắc phun ra từ trong thân thể của hắn, tạo thành từng đạo gông xiềng, quấn quanh ở xung quanh thân hắn. – A! Hắn đột nhiên gầm thét, trong nháy mắt trở nên điên cuồng.

Chương 62: Không Nghe Lời Sẽ Phải Dạy Dỗ!

Tiếng hô giống như một cơn sóng lớn, làm cho thân hình Chu Hằng cùng Lâm Phức Hương đều bị chấn động, trên da chảy ra một tầng máu tươi. Chu Hằng khua một tia lực lượng cuối cùng lên, xoay người ôm Lâm Phức Hương bỏ chạy. Triển khai Phi Vân Bộ, không, Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn vận dụng một tia công pháp ảo diệu mới vừa học được, thân hình đột nhiên gia tốc, trong nháy mắt đã chạy ra khỏi hơn trăm trượng. Thật là nhanh! Lúc này Chu Hằng mới biết được, uy lực chân chính của Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nhưng đối với tiêu hao lực lượng của hắn cũng là thật lớn, nhưng lúc này hắn nửa điểm do dự cũng không có, dưới chân lập tức nhảy qua, sưu sưu sưu, trong nháy mắt hắn vọt ra bảy tám dặm, sau đó lảo đảo ngã ở trên mặt đất một cái, Lâm Phức Hương ôm trong ngực cũng ngã ra ngoài. Bành! Bành! Bành! Sóng âm trào lên, tất cả dây màu máu cũng bị phá cho nát bấy, tựu như một đạo sóng xung kích thực chất, nghiền nát hết thảy nơi đi qua! Cái vòng này, dừng ở địa phương chưa đầy bốn năm trượng phía sau hai người Chu Hằng. Chu Hằng giãy dụa bò dậy, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Lâm Phức Hương đã hôn mê lần nữa rồi. Nữ nhân này sau khi tiến vào nơi này thật là đủ xui xẻo! Chu Hằng giương con mắt nhìn lại về hồ, chỉ thấy Khổng Ngạo Côn bắt đầu chạy như điên trên hồ lần nữa, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn quả thực còn nhanh hơn so sánh với tia chớp, một đạo gió lốc nổi lên ở trên hồ. Hắn cũng không dám đi qua, Khổng Ngạo Côn kia hiển nhiên đầu óc có vấn đề, nếu là hắn cố ý giết người, ý niệm vừa động là có thể làm cho Chu Hằng tan xương nát thịt! Ít nhất, hắn biết rõ vài chuyện. Khổng Ngạo Côn chính là bóng người ở hàn đàm trong tuyệt cốc, mà hắn cũng là ngọn nguồn tạo ra quái thú lông đỏ, trên người một mực phát ra tà khí, chỉ cần dính vào người liền có thể ma hóa người ta! Nhưng tựa hồ nơi này có thể áp chế hắn,

nếu không phải quặng mỏ bị phá hư, tà khí cũng sẽ không tràn ra ngoài, mà Mê Vụ Tử Cốc lại càng có tấm bia đá huyết sắc trấn áp ở đây. Nhưng vấn đề cũ được giải quyết, thì nghi vấn mới lại sinh ra.Đầu tiên, tồn tại giống như ngục giam này là ai thành lập? Dực nhân kia tuyệt đối là tồn tại vô cùng cường đại, có thể bất chấp ảnh hưởng tà khí của Khổng Ngạo Côn, bị Hấp Huyết Đằng hút tới hao hết tánh mạng, người giật dây sẽ đáng sợ như thế nào? Khổng Ngạo Côn thật giống như đầu óc có vấn đề, sau khi nói ra tên của mình, không ngờ trực tiếp nổi điên! Người cường đại như vậy sao có thể điên cuồng? Hơn nữa, Khổng Ngạo Côn giống như là bị trấn áp tại nơi này, nhưng vừa rồi không có bị Hấp Huyết Đằng cướp lấy huyết nhục giống như Dực nhân, là chuyện gì xảy ra? Chu Hằng càng nghĩ đầu càng to ra, quyết định vứt sang một bên. Bất kể thế nào, chuyến này mặc dù có điểm nguy hiểm, nhưng hắn cũng chiếm được thu hoạch khổng lồ, bổ sung đầy đủ Tấn Vân Lưu Quang Bộ! Vốn là chỉ có bộ pháp, cũng không có pháp quyết tương ứng để vận chuyển, chỉ đành phải thể hiện ra cái hình mà không có ý bên tong, nhưng hiện tại cuối cùng đã đủ! Hơn nữa, hiệu quả của Tấn Vân Lưu Quang Bộ xa xa vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn! Rời khỏi nơi này rồi nói sau! Chu Hằng cõng Lâm Phức Hương trên lưng lần nữa, theo đường cũ trở về.Hắn bây giờ căn bản không có tư cách đi tìm hiểu rõ ràng về tất cả ở nơi này, cậy mạnh mà đi sẽ chỉ là ném tính mạng đi. Hắn thích mạo hiểm, nhưng mạo hiểm lại không thể đánh đồng với việc toi mạng! Vừa đi, Chu Hằng vừa suy nghĩ ảo diệu của Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thỉnh thoảng sợ hãi than một tiếng. – Quỷ hẹp hòi, ngươi nghĩ gì mà hành động kì quái thế? Lâm Phức Hương không biết tỉnh lại từ lúc nào, hơi thở như lan vương vấn ở cổ Chu Hằng. Chu Hằng ngứa, trong khoảng thời gian ngắn cũng không suy nghĩ nữa, đưa tay đánh một cái, ba, một tiếng vang thanh thúy, cái đánh này vỗ vào trên kiều đồn Lâm Phức Hương không lệch chút nào. Cái mông nhỏ của nàng vốn là bị kéo căng, một chưởng này đánh ra nhất thời tạo thành một đạo sóng mông mê người, đáng tiếc, Chu Hằng nhìn không thấy. Một cú đánh ra, hai người cũng ngây ngẩn cả người. Lâm Phức Hương là vừa thẹn vừa vội, nàng mặc dù có chút tình cảm khác thường đối với Chu Hằng, nhưng xa xa còn không có minh xác đến trình độ thích, bỗng nhiên cái mông bị đánh một cái, nhất thời làm cho nàng đỏ

mặt như máu. Sau khi sửng sốt một chút, nàng hét lên một tiếng. – Khốn kiếp, bổn tiểu thư không đội trời chung cùng ngươi! Nói còn không đã nghiền, nàng lại duỗi tay bấm cổ của Chu Hằng. Bằng lực lượng bây giờ của nàng thật đúng là không làm gì được Chu Hằng, cho dù Chu Hằng không vận chuyển Minh Ngọc Công cũng vậy, huống chi hắn còn có huyết mạch lực càng cường đại hơn, hóa thân kim loại vừa mở, chính là cũng có thể chống cự một phần đòn nghiêm trọng của Tụ Linh tam trọng thiên. Bản thân Chu Hằng cũng có chút ngượng ngùng, làm sao lại thuận tay đánh một cái vào mông của nữ nhân này, đây không phải là đùa bỡn lưu manh sao? Vì bình ổn lửa giận của Lâm Phức Hương, hắn cũng chỉ có thể cố gắng phối hợp, oa oa kêu lên một tiếng. – Đồ lưu manh! Lưu manh đáng chết! Lâm Phức Hương chỉ là bấm còn không đã nghiền, còn dùng lực giãy dụa thân thể mềm mại, tựa hồ muốn đánh ra toàn bộ sức mạnh. Đừng xem vóc người nàng thon dài, nhưng nửa điểm cũng không gầy, địa phương nên lớn tuyệt đối đủ đầy đặn, hai món đồ tròn xoe, mềm mại đè ở trên lưng của Chu Hằng, tập trung ấn nhẹ chà xát để cho Chu Hằng quả thực phiêu phiêu dục tiên. Không trách được nhiều người trầm mê nữ sắc như vậy, nguyên lai nữ nhân quả thật có chút ý tứ. Nếu để cho Lâm Phức Hương biết suy nghĩ trong lòng Chu Hằng lúc này, sợ rằng càng phải giận đến giận sôi lên, nhưng hiện tại nàng lại không có chú ý tới nên mơ hồ để cho Chu Hằng chiếm đi tiện nghi lớn hơn, lòng muốn siết chết tên đại lưu manh ghê tởm này

A! Chu Hằng lại đánh một cái, vẫn là đánh vào cái mông đẫy đà ngạo nghễ ưỡn lên của nàng, vẫn tạo ra sóng mông mê người. Lâm Phức Hương kinh ngạc hé mở cái miệng nhỏ nhắn, hai tay mặc dù vẫn siết chặt cổ của Chu Hằng, nhưng đã mất đi lực lượng, thay vì nói là siết, còn không bằng nói là ôm. Nàng ngây người, nhưng Chu Hằng cũng không có ngốc, một cú đánh này cũng không phải là hắn thuận tay đánh ra, mà là cố ý. – Nữ nhân không nghe lời sẽ phải dạy dỗ! Hắn nghĩ tới lời của Khổng Ngạo Côn, ở phương diện nam nữ hắn lại vô cùng ngây ngô, mà Khổng Ngạo Côn lại tựa hồ là cao thủ phương diện này, trong lúc vô tình hắn làm theo. – Tiểu … tiểu tử thúi, ngươi, ngươi thật lớn mật … Thanh âm Lâm Phức Hương cũng run rẩy. Ba, lại một cú đánh! – Khốn kiếp! Ba! – Tiểu tử thúi! Ba! Lâm Phức Hương rốt cục sợ, cái mông nhỏ

đau quá, trên mặt lại càng mắc cở mà nóng lên, chỉ có thể gục ở trên lưng của Chu Hằng, không có đất mà trốn, cái mũi ngửi khí tức tràn đầy vị dương cương của Chu Hằng, tâm không khỏi như lộc nhảy, chỉ cảm thấy đầu hỗn loạn. – Tiểu tử này lại dám một vốn một lời với bổn tiểu thư như vậy, trở về Cửu Linh Tông nhất định phải để cho phụ thân đánh hắn nhừ tử! Nhưng nếu là phụ thân xuất thủ, có thể hạ thủ quá độc ác hay không? Phi phi phi, ta quan tâm hắn để làm chi, dám đánh bổn tiểu thư .

. Lưu manh đáng chết, bị đánh chết là đáng đời! Nàng một hồi kích động một hồi khẩn trương, chỉ cảm thấy suy nghĩ như tê dại, hoàn toàn không biết mình đến tột cùng đang suy nghĩ gì. Quả nhiên nghe lời! Chu Hằng âm thầm gật đầu, nếu một chiêu này hữu dụng, sau này cũng không ngại dùng nhiều một chút, hắn không phải không thừa nhận, đánh cái mông Lâm Phức Hương đối với hắn mà nói cũng là một chuyện rất hưởng thụ. Xúc cảm tuyệt không thể tả! Chu Hằng không có nghỉ ngơi ở nửa đường, thể lực của hắn đủ để duy trì không ngủ không nghỉ ba bốn ngày, hơn nữa cho dù năng lực nhịn đói của hắn đạt đến trình độ vô cùng đáng sợ, nhưng đã đói bụng tổng cũng không phải là chuyện tình làm người ta vui vẻ. Hắn phá vỡ màn sáng rời nơi này, men theo con đường phía trước đi tới sơn động, rất nhanh lại trở về sông ngầm. – Nín thở! Chu Hằng quay đầu nói với Lâm Phức Hương. Lâm Phức Hương trong lòng đang bực dọc hắn, chẳng qua là quăng cho hắn ánh mắt xem thường thật to, nhưng cuối cùng vẫn hít một hơi thật sâu, nàng cũng đã muốn rời đi sớm. Nhảy xuống sông, sau khi Chu Hằng lặn một đường, ý tưởng đột phát, có thể sử dụng Tấn Vân Lưu Quang Bộ trong nước hay không? Mặc dù trong nước cùng đất liền hoàn toàn bất đồng, nhưng sóng nước cũng có thể mượn lực! Hắn nghĩ đến liền làm, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, không hề đạp sang hai bên ở trong tối nữa, mà là điểm sóng nước đi tới. Vừa bắt đầu tương đối không được tự nhiên, tốc độ không tăng mà giảm, nhưng theo hắn dần dần thích ứng, tốc độ bắt đầu tăng vọt. Chỉ có ba bốn phút đồng hồ sau, hắn liền vạch nước ra, trở lại trong hầm mỏ. – Tiểu tử thúi, mau hong khô quần áo của ta! Mặc dù Lâm Phức Hương không muốn để ý tới Chu Hằng, nhưng ai bảo hiện tại quần áo nàng ẩm ướt như vậy, sao có thể không biết xấu hổ mà đi ra ngoài gặp người! Chu Hằng cũng không có thối thác, hắn cũng

không muốn để cho người khác thấy bộ dạng mê người hiện tại của Lâm Phức Hương, ý niệm vừa động, tử hỏa lập tức bùng cháy trên tay, nhiệt độ đột nhiên tăng cao. Sau khi hơ cho khô y phục của hai người, Chu Hằng cũng không có lập tức đứng lên, mà là khôi phục linh lực tiêu hao, Tấn Vân Lưu Quang Bộ thật sự quá hao tổn linh lực.Hắn đoán chừng, nếu như toàn lực thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nhiều nhất chỉ có thể kéo dài chừng mười phút đồng hồ mà thôi, dĩ nhiên, tốc độ này cũng là nhanh vô cùng, ít nhất là gấp trăm lần tốc độ chạy vội bình thường của hắn! Tương đương với việc bộc phát trong khoảng thời gian ngắn đổi lại để dùng kéo dài, cái này vô luận là dùng để chiến đấu hay là chạy trối chết đều có được ý nghĩa to lớn. – Tiểu tử thúi, xong chưa, ta thực sự sắp chết đói! Lâm Phức Hương đáng thương nói. – Đi! Chu Hằng đứng lên, sau khi trải qua một phen điều tức, linh lực của hắn cuối cùng cũng khôi phục được thất thất bát bát. Hai người đi ra ngoài động, sau khi mới chỉ đi qua hai chỗ ngoặt, Chu Hằng lập tức dừng bước, nói: – Người nào? – Người nào? Đối diện cũng truyền đến âm thanh quát hỏi. – Cha … Lâm Phức Hương cũng là kêu lên, lập tức chạy vội đi ra ngoài. – Ngươi nha đầu này, thật là hồ nháo, lại dám một mình chạy đến chỗ nguy hiểm như vậy! Người tới tự nhiên là tông chủ Cửu Linh Tông hiện tại – Lâm Kiếm Trần, hắn ôm ái nữ, trên mặt thay vì nói là trách cứ, còn không bằng nói là ân cần. – Cha, Hương nhi biết sai rồi! Lâm Phức Hương làm nũng, rất nhanh liền xóa bỏ sự tức giận của Lâm Kiếm Trần. Chu Hằng cũng đi tới, ôm quyền nói: – Tham kiến tông chủ! – Cha, con gái của ngươi đã sắp chết đói, đừng hàn huyên ở nơi này nữa, vừa đi vừa hàn huyên a! Lâm Phức Hương lôi kéo Lâm Kiếm Trần bước đi. Ba người đi tới sơn động, Lâm Kiếm Trần phân phó cho hai người đưa thức ăn ngon tới, đợi đến sau khi bọn họ ăn xong, lúc này mới hỏi tới chuyện hai người biết được trong sơn động. Sau khi biết được thế giới dưới lòng đất kỳ dị kia, hắn tự nhiên cũng hết sức cảm thấy hứng thú, cũng không để ý Chu Hằng khuyên can, quyết định muốn đích thân dẫn người đi một chuyến. Kết quả chín người tiến vào sông ngầm, nhưng ngay cả một nửa đường cũng không có đi được đã buộc phải trở về, bởi vì có ba tên trưởng lão Tụ Linh nhất trọng thiên biến thành quái vật tóc đỏ! Lúc này Lâm Kiếm Trần mới chân chính coi trọng, chỉ đành phải buông tha cho tính toán vào

trong đó, đợi chờ cao thủ Hắc Thủy Điện tới đây. Bất quá, Chu Hằng cũng không cho rằng võ giả Sơ Phân Cảnh sẽ có cái gì khác biệt, đừng nói nhìn thấy Khổng Ngạo Côn, ngay cả cửa thứ nhất là tà khí cũng không xông qua được, chớ nói chi là màn trời còn có thứ giống như vật còn sống kia! Những thứ này cũng không phải là chuyện hắn cần quan tâm, hắn theo cha con Lâm Kiếm Trần trở lại Cửu Linh Tông, lập tức bế quan tu tập Tấn Vân Lưu Quang Bộ.

Chương 63: Gặp Lại Cô Gái Áo Tím!

Hai ngày trôi qua, Chu Hằng còn đang nghiên cứu Tấn Vân Lưu Quang Bộ, bộ pháp này thật đúng là vô cùng huyền diệu, đến hiện tại hắn cũng mới nắm giữ ba bốn phần huyền bí, nếu có thể toàn lực thi triển, tốc độ cũng đã tăng vọt gấp trăm lần! Thật sự không cách nào tưởng tượng sau khi hắn nắm giữ toàn bộ, có thể đẩy mạnh tốc độ đến độ cao như thế nào? Bất quá, nếu là hắn toàn lực thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, không tới mấy phút đồng hồ toàn thân sẽ giống như khung xương rời ra, cậy mạnh tiếp tục chắc chắn toàn thân rướm máu, da thịt gãy lìa, thậm chí ngay cả xương cũng sẽ gãy! Nói cách khác, lấy thực lực bây giờ của hắn, thật ra thì còn không xứng vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ chân chính này! Cũng chỉ có thể vận chuyển hóa thân kim loại, hắn có thể miễn cưỡng chấp nhận được, nhưng đối với linh lực tiêu hao lại tăng lên một chút, khiến cho thời gian toàn lực vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ tuyệt không vượt qua mười phút đồng hồ. Nếu như hiện tại hắn thực sự hoàn toàn nắm giữ Tấn Vân Lưu Quang Bộ, như vậy toàn lực thi triển chỉ có một kết quả: hắn sẽ hoàn toàn bị tách rời trong quá trình chạy trốn! Nghĩ tới đây, tim hắn không khỏi đập nhanh vài cái. Đang lúc này, bành bành bành, cánh cửa vang lên tiếng gõ, lại truyền đến thanh âm của một cô gái: – Quỷ hẹp hòi, mở cửa nhanh, nếu không bổn tiểu thư sẽ đạp để vào! Là Lâm Phức Hương. Chu Hằng đi tới mở cửa ra, chỉ thấy nàng đang mặc một bộ quần áo màu hồng, làm cho nàng càng lộ vẻ xinh đẹp câu nhân, để cho Chu Hằng chợt nhìn trái tim cũng là đập mạnh. – Có việc gì? Hắn là cuồng nhân tu luyện, mặc dù nghiên tập Tấn Vân Lưu Quang Bộ tiếp nữa không khác gì là có hại, nhưng Minh Ngọc Công cũng mới tu luyện tới tầng thứ ba, hắn rất bận bịu. Tiểu tử thúi ghê tởm này, ở quặng mỏ chiếm tiện nghi lớn như vậy của chính mình, hiện tại không ngờ làm bộ như không có chuyện gì xảy ra? Lâm Phức Hương hung tợn nhìn chằm chằm Chu Hằng,

tức giận không nói câu nào, cũng không biết là bởi vì thái độ của Chu Hằng, hay là tức giận hành vi lúc trước của hắn. – Wey wey Wey, đừng có dùng ánh mắt tội nghiệp đó nhìn ta, ta cũng không có thứ gì để cho ngươi!Chu Hằng cười nói, sau hành trình ở quặng mỏ, trong tim của hắn phảng phất như mở rộng ra một cánh cửa, không bài xích Lâm Phức Hương giống như trước kia. – Ngươi dám nói bổn tiểu thư là tiểu Cẩu? Lâm Phức Hương nổi giận, vung đầu ngón tay lên định đánh Chu Hằng. – Nữ nhân thật là không cưng chìu được! Chu Hằng lắc đầu, một tay bắt Lâm Phức Hương tới đây, đặt nàng lên trên bàn đá, vươn tay đánh một cái vào mông của Lâm Phức Hương. Lần trước hắn vô duyên nên không thấy tận mắt, nhưng lúc này đây cũng là thấy rõ ràng, chỉ thấy Lâm Phức Hương bởi vì tư thế, mông đẹp nhổng lên thật cao, làm cho cái quần căng ra, nên hình dáng hoàn mỹ của bộ phận tròn trịa kia sẽ hiện ra. Một cú này đánh xuống, sóng mông tung bay, cho thấy độ co dãn kinh người.Lâm Phức Hương nhanh muốn mắc cở chết được, làm sao tiểu tử khốn kiếp này cứ thích đánh cái mông như vậy! – Cửa đang mở! Nàng quỷ thần xui khiến nói ra một lời nói không liên hệ nhau. Trong nháy mắt Chu Hằng xoay người lại, một luồng kình phong xẹt qua, đại môn không gió mà bay, bành bành khép lại, hắn lấy một đám kình đạo để cửa tự động khép lại. Võ giả Tụ Linh Cảnh có thể dẫn động thiên địa linh khí, thao túng hư không trong khoảng cách mấy trượng. Lâm Phức Hương nguyên là nghĩ lừa gạt hắn đi đóng cửa, sau đó nhân cơ hội thoát thân, không nghĩ tới bản lĩnh của Chu Hằng cao một phần, không có làm cho tính toán của nàng được như ý. – Tiểu tử thúi, bổn tiểu thư cảnh cáo ngươi, không cho đánh vào … Dù sao ngươi không thể đánh nữa! Nàng lớn tiếng kêu lên. Đều đã lớn như vậy, còn bị người ta đánh đòn, thật xấu hổ a! – Còn không nghe lời! Chu Hằng quơ quơ tay phải, ba ba ba, liên tiếp đánh vài cái, đánh cho Lâm Phức Hương yêu kiều kêu không dứt, không ngừng giãy dụa

Toàn thân Chu Hằng không khỏi nóng lên, kì kì quái quái, thật giống như có đồ vật gì đó muốn lao ra từ trong thân thể, lại không biết là cái gì. Động tác của hắn không khỏi chậm lại, dùng sức cũng nhẹ đi, thay vì nói là đánh đòn, còn không bằng nói là đang vuốt ve. Lâm Phức Hương vừa bắt đầu cũng không có ý thức được, một lát sau mới phát hiện không còn đau nữa, nàng còn chưa kịp cảm thấy may mắn, lại đột nhiên phát hiện

một ma chưởng đang nhẹ xoa mông đẹp của nàng. Trong khoảng thời gian ngắn, lông mao nàng dựng đứng, chính là lúc muốn mạnh mẽ lên án tiểu sắc lang Chu Hằng này, lại phát hiện toàn thân mình mềm nhũn ra, một chút khí lực cũng không có, tựa hồ rất là trầm mê trong sự vuốt ve của đối phương. Nàng sắp muốn khóc lên, trời đất chứng giám, nàng từ trước đến giờ thủ thân như ngọc, mặc dù thân là Đại tiểu thư của Cửu Linh Tông, lúc bình thường không biết có bao nhiêu tuấn nam thiếu kiệt vây quanh, nhưng cho tới bây giờ nàng cũng không có để ở trong lòng, không có một người nào có thể làm cho trái tim của nàng phát ra sự rung động. Nhưng cư nhiên bị một tên tiểu tử thúi bỗng nhiên dừng đánh đòn lại thu phục được rồi, cái này ngay cả chính nàng cũng không thể tiếp nhận, nếu để cho Chu Hằng biết, còn không phải sẽ cho rằng nàng là dâm oa đãng phụ sao. – Tiểu tử thúi, mau buông bổn tiểu thư ra! Nàng trấn định tâm thần, miễn cưỡng nói, trong giọng nói cũng là khó nén khỏi sự bối rối. Lúc này Chu Hằng như ở trong mộng mới tỉnh, chẳng qua là xao động bên trong thân thể càng ngày càng mãnh liệt, giống như một cổ tà hỏa bị thiêu đốt lên, không biết phải như thế nào mới có thể thở bình thường lại. Đánh cái mông của Lâm Phức Hương, có thể tạm thời áp chế tà hỏa, nhưng hậu quả cũng là làm cho tà hỏa bùng cháy mạnh hơn. Biết rõ như thế, hắn không dừng được

– Không buông! Hắn nói như đinh chém sắt. Ta kháo, lưu manh đùa bỡn cũng không thể đùa bỡn lẽ thẳng khí hùng như vậy a! Lâm Phức Hương đã sắp muốn khóc lên, sớm biết vậy nàng làm sao cũng không dám tìm đến Chu Hằng một mình, cái này nàng lỗ vốn nặng a! – Tiểu tử thúi, người ta cũng không dám nữa, ngươi tha cho ta đi! Nàng cầu xin tha thứ, bởi vì nàng không biết tiếp tục như vậy nữa nàng còn có thể kiên trì bao lâu, thân thể thật giống như muốn thiêu cháy. Chu Hằng yêu thích không buông tay vỗ vỗ cái mông của Lâm Phức Hương, lúc này mới buông lỏng nàng ra, nói: – Có chuyện gì không? Lâm Phức Hương sờ sờ cái mông nhỏ, lúc trước mấy cú đánh của Chu Hằng thật đúng là rất dùng sức, đến bây giờ còn có chút ít đau, nàng trách móc, nói: – Tình nhân cũ của ngươi tới! Trong khẩu khí tràn đầy sự ghen tức. – Cái gì tình nhân cũ? Chu Hằng không biết nàng đang nói cái gì. – Ngươi còn có mấy tình nhân cũ? Lâm Phức Hương đã sắp muốn tức

điên, thật là nhìn lầm, còn tưởng rằng người nầy đần độn, không nghĩ tới trong lúc vô tình đã trêu chọc nhiều nữ nhân như vậy, thật là tiểu sắc lang! – Nói hưu nói vượn nữa ta đánh cái mông ngươi! Chu Hằng cũng không cảm thấy đánh cái mông của nữ nhân có cái gì không tốt, đây cũng là Khổng Ngạo Côn truyền thụ cho, sự cường đại nam nhân của Ma Thần kia không thể nghi ngờ là ảnh hưởng rất lớn đối với hắn. Nếu là Lâm Phức Hương biết, nhất định sẽ kêu to oan uổng, người điên này nói cũng có thể nghe sao? – Hừ! Hừ! Lâm Phức Hương tức giận, bị Chu Hằng đánh cái mông hai lần, nhưng hết lần này tới lần khác nàng thật đúng là không tức giận được, cho dù nàng ngốc tới mức nào cũng nên hiểu được mình thích tên hỗn đản đáng ghét trước mắt này. – Ngươi thực sự không có trêu chọc nữ nhân khác nữa? Dấm chua của nàng rất lớn, nói. Chu Hằng bị nàng nói như vậy, cũng không nói chuyện, một tay lôi nàng tới đây, tiếp tục chào hỏi cái mông một bữa. – Đừng đánh! Đừng đánh! Lâm Phức Hương mị nhãn như tơ, trên mặt đẹp nổi lên đầy đỏ ửng, chỉ cảm thấy toàn thân mềm nhũn, nếu không phải Chu Hằng ôm nàng, nàng tuyệt đối sẽ mềm nhũn mà ngã xuống, ngay cả khí lực đứng cũng không có. – Lần này nói rõ ràng! Chu Hằng khó chịu nói, nhìn mị thái phong tình mười phần mê người của Lâm Phức Hương, tà hỏa của hắn tựa hồ đã bị đốt mạnh hơn, chẳng qua là không biết nên phát tiết ra ngoài làm sao. – Chính là Tử Tinh tiểu thư của Thiên Bảo Các! Lâm Phức Hương rốt cục nói ra, sau đó ngẩng đầu lên. – Ngươi thực sự không nhận ra nàng? – Gặp một lần! Chu Hằng nhàn nhạt nói. Lâm Phức Hương nhất thời hiện lên cảm giác nguy cơ mãnh liệt, cô gái áo tím mỹ lệ kia nàng đã gặp, người ta chính là người được gọi là đệ nhất mỹ nữ của Hàn Thương Quốc, mặc dù không cần thiết so sánh sự xinh đẹp với nàng, nhưng nam nhân không phải là thích hư vinh sao? – Nàng tìm ngươi để làm chi?- Hẳn là có liên quan cùng linh thể,, lần trước ta làm hỏng Linh Tinh Trụ của nàng rồi, nàng không phải là tới tìm ta đòi bồi thường chứ? Nữ nhân này, lần trước nói không cần ta bồi thường, hiện tại tìm tới tận cửa rồi, quả nhiên, nữ nhân không thể tin tưởng! Ôi, ngươi bấm ta để làm chi, lại muốn bị đánh mông đít sao? Chu Hằng đang nói, thình lình bị Lâm Phức Hương cấu vào eo, mặc dù không gây thương tổn được hắn, mà dù sao cũng có chút đau. Lâm Phức Hương đảo đôi

mắt đẹp, thân thể mềm mại càng phát ra tê dại, nói: – Ngươi đánh cái mông của người ta đi, đừng đi gặp người đàn bà kia! Nàng đây là hy sinh cái tôi, ai kêu danh tiếng của cô gái áo tím quá lớn, lấy vương miện đệ nhất mỹ nữ của Hàn Thương Quốc, không biết có thể làm cho bao nhiêu nam nhân thần phục ở dưới quần của nàng! Chu Hằng không khỏi kỳ quái, mới vừa rồi còn cầu xin tha thứ, làm sao hiện tại chủ động đòi đánh? Nữ nhân quả nhiên là kỳ quái nhất trên đời! Hắn suy nghĩ một chút, nói: – Vẫn là đi gặp một chút đi! Dù sao Lâm Phức Hương chạy không được, muốn đánh cái mông lúc nào đều được, hắn thật muốn biết dụng ý của cô gái áo tím. Quả nhiên có gian tình! Lâm Phức Hương thở gấp, nắm tay Chu Hằng lên cắn một ngụm cái. Hậu quả tự nhiên không nói cũng hiểu, lại bị Chu Hằng đánh cái mông, nhưng còn ngại bản tính của nàng nên vẫn không thể nào khai hỏa, Chu Hằng chỉ đánh nàng một cái rồi bước đi ra cửa. Nàng liền vội vàng đuổi theo, làm sao cũng không thể cho Chu Hằng cùng cô gái áo tím có cơ hội một mình chung đụng, nàng mới sẽ không để cho cô gái áo tím có cơ hội cho tiểu sắc lang đánh đòn! Hai người một trước một sau, rất nhanh liền đi tới tòa biệt viện tinh mỹ, bất quá cửa biệt viện cũng là có hai đại hán khỏe mạnh coi giữ, tròng mắt Chu Hằng lập tức ngưng tụ, đây cũng là hai cường giả Tụ Linh Cảnh danh phù kỳ thực! Võ giả Tụ Linh Cảnh ở Cửu Linh Tông cũng không phải là quá ly kỳ, có thể dùng để giữ cửa, chủ nhân sau lưng phải ngưu bức tới đâu a? Bối cảnh của Thiên Bảo Các quả nhiên cường đại! Chu Hằng ôm quyền, nói: – Tại hạ Chu Hằng! – Nguyên lai là Chu công tử, mời vào, tiểu thư chờ đã lâu! Hai người kia cũng ôm quyền đáp lễ lại, một người xoay người mở cửa ra, làm động tác mời. Thấy Lâm Phức Hương đi theo vào, hai người kia vốn định ngăn trở, nhưng thấy Chu Hằng mang chút nụ cười, lập tức nuốt trở vào. May nhờ bọn họ không có làm như vậy, nếu không Lâm Phức Hương tất nhiên sẽ nổi giận, nàng chính là Đại tiểu thư của Cửu Linh Tông a. Sau khi bọn họ tiến vào viện, chỉ thấy có một cô gái áo tím đang ngồi trong lương đình, đưa lưng về phía bọn họ, thân hình uyển chuyển, như tiên tử, tràn đầy khí tức không linh. – Chu công tử, Lâm cô nương, mời ngồi! Cô gái áo tím xoay người lại, lộ ra nụ cười mê người!

Chương 64: Thân Phận Của Mẫu Thân!

– Di, ngươi thích mặc y phục màu tím như vậy sao? Chu Hằng có chút ngạc nhiên, hỏi. Đây là cái vấn đề gì? Lâm Phức Hương lý sự, lại có vọng động nhào tới cắn Chu Hằng. – Thiếp thân quả thật rất yêu thích màu tím! Cô gái áo tím cũng không gây gổ, lại gật đầu, lộ ra nụ cười nhàn nhạt. Gian phu dâm phụ! Gian phu dâm phụ! Lâm Phức Hương mắng ở trong lòng, không khỏi trề cái miệng nhỏ nhắn ra, ý cảnh giác càng thêm. – Thiếp thân họ Nguyễn, tên Giai Oánh, bởi vì rất yêu thích màu tím, nên tên là Nguyễn Tử Y. Cô gái áo tím lần đầu thẳng thắn lộ ra thân phận của mình, nàng ra hiệu cho hai người Chu Hằng ngồi xuống. – Lần này mạo muội tiến đến bái phỏng, vẫn là nhắc lại chuyện xưa, hy vọng Chu công tử có thể tiến hành khảo nghiệm linh thể lần nữa! – Tại sao? Trong lòng Chu Hằng rùng mình. – Ngươi sẽ không phải cho rằng ta thật sự là chủ nhân của Thiên Bảo Các chứ? – Có lẽ!Nguyễn Giai Oánh cười như không cười. – Kính xin Chu công tử thử một lần! Chu Hằng cũng không tin tưởng Thiên Bảo Các làm ra trận chiến lớn như vậy thật vì cái gọi là tìm chủ nhân. Đổi lại tự hỏi, dưới tay người nào nắm giữ tài phú có thể địch quốc, cùng với lực lượng vô cùng cường đại, còn có thể mong chờ thay chủ nhân? Thay vì tin tưởng cõi đời này thực sự có người tốt như vậy, còn không bằng nói bên trong có mưu đồ gì đó! Lần trước là hắc kiếm chủ động nổi đóa, căn bản không cho hắn có cơ hội chấm dứt trở ngại, bất quá hiện tại không giống với lúc trước, hắn đạt đến Tụ Linh Cảnh, lực độ chưởng khống đối với hắc kiếm cũng tăng lên. – Vậy liền thử một lần! Chu Hằng đáp ứng.Nếu Thiên Bảo Các cũng đã tìm tới cửa, nếu hắn không đáp ứng, đối phương há lại sẽ từ bỏ ý đồ? Thay vì đợi đối phương âm thầm hạ thủ, còn không bằng thoải mái đáp ứng. Nguyễn Giai Oánh lộ ra nụ cười thỏa mãn, vẫy vẫy tay, một tỳ nữ lập tức bưng một cái khay đi tới, bên trong vẫn là một cây cột dài một xích, trong suốt chia làm ba đoạn. –

Nếu là làm hư nữa, cũng không cần bồi thường sao? Chu Hằng hỏi một câu trước. Nguyễn Giai Oánh không khỏi cười khổ một tiếng, nói: – Không cần bồi thường! – Ta đây an tâm! Chu Hằng đưa tay bắt được Linh Tinh Trụ, một cổ cảm giác quen thuộc đánh tới, đi tới vị trí đan điền, hắn cũng là mạnh mẽ áp chế hắc kiếm, mà hai đạo huyết mạch lực cũng là tự động phản ứng, vọt tới Linh Tinh Trụ. Ông, Linh Tinh Trụ đầu tiên là hiện lên một đường ánh sáng màu vàng, đốt sáng lên một đoạn tinh trụ dưới cùng, sau đó kim quang giảm đi, biến thành một mảnh tử quang, giống như ngọn lửa hừng hực thiêu đốt, cũng chỉ đốt sáng lên tầng tinh trụ dưới cùng. Hai loại tia sáng không ngừng biến hóa, cho đến khi Chu Hằng buông tay ra, lúc này mới ảm đạm đi. – Hỏa Hệ cùng Kim Hệ, song huyết mạch lực … Cũng là Nhân linh thể tam tinh! Nguyễn Giai Oánh tự lẩm bẩm, vẻ mặt trên mặt thay vì nói là khiếp sợ, còn không bằng nói là thất vọng, bởi vì cái này so với một màn nàng chờ đợi xuất hiện kém nhiều lắm. – Chẳng lẽ lần trước mình nhìn lầm rồi? Nàng âm thầm nói ở trong lòng. – Phiền toái Chu công tử! Nguyễn Giai Oánh miễn cưỡng nặn ra một nụ cười, nhìn ra được trên mặt của nàng tràn đầy cô đơn. Nữ nhân này, tâm cơ vô cùng thâm trầm! Trong lòng Chu Hằng thầm run sợ, nữ nhân này có thể còn lâu mới cảm thấy thất vọng như đã thể hiện ra, mà là cố ý bày ra thái độ như vậy, mềm hoá tim của hắn! Nói như thế, nàng chẳng những không có hết hy vọng, ngược lại sinh ra hoài nghi đối với mình! Thật muốn đánh cái mông nàng một trận! Chu Hằng rất là khó chịu, hắn chán ghét có cảm giác bị để mắt tới ở trong bóng tối, đáng tiếc, trước mắt hắn còn chưa có tư cách làm gì Thiên Bảo Các, cái ý nghĩ này cũng thực sự chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi. Lâm Phức Hương nhìn vẻ mặt của Chu Hằng ở trong mắt, làm như người từng trải, nàng tự nhiên biết Chu Hằng muốn làm gì, không khỏi âm thầm phát cáu, thầm nghĩ tiểu sắc lang này quả nhiên động ý niệm đối với Nguyễn Giai Oánh trong đầu. – Nguyễn cô nương, không có chuyện gì nữa, chúng ta cáo từ trước! Lâm Phức Hương khách khí nói với Nguyễn Giai Oánh, nhưng ý tứ không vui cho dù ngu ngốc cũng nghe ra được. – Mời! Nguyễn Giai Oánh như có thâm ý liếc mắt nhìn Lâm Phức Hương một cái, đứng dậy đưa hai người Chu Hằng ra cửa

– Hừ! Sau khi ra cửa, Lâm Phức Hương hận hận trợn mắt nhìn Chu Hằng một cái, một mình rời đi. Đây là thế nào? Chu Hằng lắc đầu, trở lại viện của mình, tiếp tục tu luyện Tấn Vân Lưu Quang Bộ cùng Minh Ngọc Công. Hắn cũng không có trải qua cuộc sống an tĩnh, chẳng những Lâm Phức Hương mỗi ngày đều muốn tới quấy rối hắn, ngay cả Nguyễn Giai Oánh cũng là thỉnh thoảng mời hắn đi thưởng thức trà, để cho đệ tử bên trong tông cũng là không ngừng hâm mộ. Lại là hai ngày sau, người của Hắc Thủy Điện đến. Cửu Linh Tông thoáng cái đã xuất hiện hai gã thiên tài, một người đã vượt qua đăng thiên lộ, một người còn lại là đang trùng kích, cái này cho dù là Hắc Thủy Điện cũng là tương đối khiếp sợ, lúc này giao thiệp với Cửu Linh Tông, muốn thu nạp hai người này tiến vào Hắc Thủy Điện. Mặc dù không muốn, nhưng Cửu Linh Tông cũng không có tư cách nói không. Mà đối với Cửu Linh Tông mà nói cũng là một cái kỳ ngộ, nếu như Chu Hằng cùng Tỉnh Thiên ngày sau tu vi thành công, bọn họ tóm lại là đi ra từ Cửu Linh Tông, như thế nào lại không niệm tình cũ? Tỉnh Thiên là đệ tử đích truyền của Lâm Kiếm Trần, cái thế giới này mặc dù lấy võ vi tôn, nhưng là vẫn chú ý tôn sư trọng đạo, Tỉnh Thiên quả quyết sẽ không phản bội Cửu Linh Tông. Ngược lại Chu Hằng có chút phiền phức, tiểu tử này quá yêu nghiệt, tiến vào Cửu Linh Tông chỉ có nửa năm liền tiến vào Tụ Linh Cảnh, căn bản chưa cho tông môn cơ hội tài bồi hắn! Chu Hằng cũng không có bái làm môn hạ của trưởng lão nào, vì vậy quan hệ cùng tông môn tự nhiên cũng không thể quá mức chặc chẽ, cũng may tên thiên tài này tựa hồ quan hệ đặc thù cùng Đại tiểu thư ngày sau nói không chừng sẽ trở thành con rể của Cửu Linh Tông. Đồ đệ, con rể cũng có thể coi như là con rể, thân cũng không thể thân hơn, vì vậy trên dưới Cửu Linh Tông vừa bắt đầu mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng nghĩ thông suốt thì cũng không có dị nghị gì, ước gì hai người Chu Hằng nhanh rời đi một chút, tu thành tuyệt thế thần công rồi trở về trấn giữ. Chu Hằng sau khi suy tính một chút, cũng đón nhận lời mời này. Chỉ có đứng ở tầng thứ cao hơn, hắn có thể đạt được không gian phát triển lớn hơn, Phong Vũ Thành dù sao quá nhỏ, không có nhiều cao thủ cho hắn giết như vậy. Bất quá, trước đó hắn phải đi gặp Chu Định Hải. Chu Hằng xin được thời gian mười ngày, trở lại Nguyên Thạch Trấn, hắn

muốn nói chuyện lâu một chút cùng phụ thân. Nhìn ra được, trong lòng Chu Định Hải cất giấu một cái bí mật rất lớn

– Uy, ngươi đi theo ta tới để làm chi? Chu Hằng quay đầu nhìn thiếu nữ xinh đẹp bên người một chút. – Bổn tiểu thư cao hứng, ngươi quản được sao? Lâm Phức Hương hừ một tiếng. – Cái mông lại ngứa sao? Chu Hằng vuốt vuốt tay áo. – A! Lâm Phức Hương bị làm cho sợ đến mức liền tranh thủ đưa hai tay che cái mông lại, đây cũng là trên đường cái, nếu bị Chu Hằng đánh đòn ở chỗ này, nàng thật là mắc cở chết được. Chu Hằng cười ha ha, bước đi về Chu gia. – Hằng thiếu! – Hằng thiếu! Sau khi tiến vào Chu gia, vô luận là hạ nhân hay là tộc nhân của Chu gia, cũng là cung kính chào Chu Hằng. Đây là tự nhiên, người chủ nhân này ngay cả Chu Hiến Minh là Luyện Thể tầng mười hai cũng làm thịt, ai dám không một mực cung kính? Mà Lâm Phức Hương tuyệt sắc lại để cho mọi người nhìn chăm chú, kết cục giới hạn trong Nguyên Thạch Trấn bọn họ chưa từng có gặp qua cực phẩm mỹ nữ như vậy. Chẳng qua là Lâm Phức Hương theo chân Chu Hằng tới, bọn họ cũng chỉ dám dùng ánh mắt liếc trộm mà thôi. Lâm Phức Hương đối với cái này rất là hài lòng, cái này cho thấy mị lực của Lâm đại tiểu thư cũng khá lớn!Chu Hằng rất nhanh liền trở về chỗ ở của mình, lớn tiếng nói: – Cha, ta đã trở về! – Hằng nhi! Chu Định Hải nghe tiếng mà ra, một tay ôm lấy Chu Hằng, trên mặt khó nén vẻ kích động. Khi ánh mắt quét qua Lâm Phức Hương, hắn không khỏi ngẩn ra, sau đó lộ ra một nụ cười tỉnh ngộ. – Hằng nhi, không giới thiệu một chút cho cha sao? – Nga, nàng là tự mình theo tới, không cần để ý! Chu Hằng vội vả thương lượng chánh sự cùng Chu Định Hải, trực tiếp vứt Lâm Phức Hương sang một bên. – Tiểu … Chu Hằng, không nên nói bậy nói bạ! Lâm Phức Hương nguyên muốn nói tiểu bại hoại, quỷ hẹp hòi, nhưng nghĩ tới Chu Định Hải bên cạnh nên vội vàng ngưng lại, cười ngọt ngào với Chu Định Hải. – Chu bá bá, ta gọi là Lâm Phức Hương, là bằng hữu của Chu Hằng! Chu Định Hải đánh giá Lâm Phức Hương, trên mặt lộ ra nụ cười thỏa mãn, thầm nghĩ con mình ánh mắt không tệ, cô nương này chẳng những người rất xinh đẹp, khí chất lại càng nhất đẳng! – Đến đây, vào trong nhà ngồi đi! Hắn kêu Chu Hằng cùng Lâm Phức Hương vào phòng. Sau khi ngồi vào chỗ của mình, Chu Hằng nói một phen về kinh nghiệm mấy tháng này của mình, để cho Chu Định Hải vừa mừng vừa sợ, không

nghĩ tới Chu Hằng bước đi qua đăng thiên lộ nhanh như vậy, trở thành cường giả Tụ Linh Cảnh. Một bước này thật đúng là tạm biệt người phàm! Hai cha con nói đến nửa đêm, Lâm Phức Hương mặc dù ngáp liên tục, nhưng vẫn theo bên cạnh, để cho Chu Hằng rất phiền, nghĩ thầm phụ tử người ta tâm sự, ngươi ở đây làm gì? Mà Chu Định Hải cũng là hết sức hài lòng, đối với người sắp là con dâu này lại đánh giá cao hơn một phần. Cuối cùng, Lâm Phức Hương vẫn bị Chu Định Hải khuyên đi phòng khách nghỉ ngơi, trong phòng chỉ còn lại có Chu Hằng,, không khí trong lúc vô tình trở nên lạnh. – Hằng nhi, ta biết ngươi có nghi vấn, không cần phải gấp, hôm nay cha sẽ nói cho ngươi biết! Chu Định Hải nhìn con trai độc nhất trước mặt, trong ánh mắt chớp lên một tia từ ái. – Mẹ ngươi còn sống! – Cái gì? Chu Hằng thoáng cái đã nhảy lên, câu nói đầu tiên của Chu Định Hải long trời lở đất như thế. – Không nên chen vào nói, để cha nói cho ngươi nghe từ đầu tới đuôi! Chu Định Hải nói như thế, nhưng ánh mắt cũng là xuất hiện một tia mê mang, làm như đắm chìm trong chuyện cũ. Qua hồi lâu sau, hắn mới chậm rãi mở miệng: – Mẹ của ngươi cũng không phải là người địa phương Nguyên Thạch Trấn, là năm mười ba tuổi chạy trốn tới đây. Lúc ấy ta cũng chỉ có mười lăm tuổi, bởi vì cứu tế nàng mấy bữa ăn, chúng ta trở thành bạn tốt khi chúng ta từ từ lớn lên, chúng ta thích đối phương, cũng kết hôn sinh con, có ngươi! Vốn ta cho là một nhà chúng ta rất hạnh phúc, không nghĩ tới … Mẹ của ngươi cũng không phải là người bình thường, mà là tiểu công chúa của hào môn Triệu gia ở Lãng Nguyệt hoàng triều! Năm đó Triệu gia gặp đại kiếp, thiếu chút nữa một đêm ị tiêu diệt, tộc nhân tứ tán, mẹ ngươi cũng là chạy trốn tới Hàn Thương Quốc vào lúc đó, cũng đi tới Nguyên Thạch Trấn. Nhưng Triệu gia có một kỳ tài ngất trời, tên là Triệu Đoạt Thiên, hắn rất nhanh đã trọng chấn uy danh của Triệu gia, cũng đẩy Triệu gia tới độ cao mới! Năm hai ngươi tuổi, hắn tìm được mẫu thân ngươi, cũng mang mẫu thân của ngươi về Triệu gia! Hắn là cậu của ngươi!

Chương 65: Đi Tới Hắc Thủy Điện

Mẫu thân của mình cũng chưa chết!

Chu Hằng sửng sốt một hồi lâu mới tiếp nhận sự thật này, bởi vì hắn biết phụ thân tuyệt đối không thể lừa hắn.

– Cữu cữu tại sao muốn mang mẫu thân đi?

Chu Hằng nhướng mày, nếu như nói chỉ là huynh muội đoàn tụ, như thế nào chia rẽ vợ chồng Chu Định Hải, làm hại vợ chồng bọn họ chia lìa, mà mình cũng từ nhỏ thành đứa nhỏ không nơi nương tựa.

– Cữu cữu ngươi… rất ngạo, hắn cho là ta không xứng với mẫu thân của ngươi!

Chu Định Hải lộ ra một tia chua xót:

– Hắn nói, chỉ cần ta có thể chống đỡ được một ngón tay hắn, sẽ cho nương ngươi trở về.- Cha ngươi vô dụng!

Chu Định Hải cầm lấy tóc của mình, lộ ra vẻ thống khổ.

Chu Hằng lập tức giận dữ, cái đại cữu này sao bá đạo như vậy a!

Nhiều nhất xuống tay có điểm đúng mực, đừng nên làm tai nạn chết người.

– Cha, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ mang nương về!Chu Hằng nghiêm nghị nói.

– Cha tin tưởng ngươi!

Chu Định Hải gật đầu, nói:

– Tu vi của ngươi tiến cảnh quả thật rất nhanh, tuy nhiên, trên đời này nhiều cao thủ lắm, cữu cữu ngươi đúng là bất thế kỳ tài, tuy rằng cha cũng có danh thiên tài, nhưng so sánh cùng hắn… A, vi phụ nói cho ngươi thiên hạ đại thế!

Trong trình tự giới hạn, Chu Hằng chỉ biết trên Nguyên Thạch Trấn là Phong Vũ Thành, trên Phong Vũ Thành là Thiên Hàng Thành, sau đó chính là Hàn Thương Quốc, về phần thế giới bên ngoài, hắn hoàn toàn không biết gì cả.

– Nghe nói, ở thời điểm sớm nhất toàn bộ Huyền Càn đại lục cũng chỉ có một quốc gia cường đại, về phần gọi là gì, đã chôn vùi vào trong bụi bậm của lịch sử.Chu Định Hải bắt đầu giảng cho Chu Hằng.

– Sau đó, đại lục tách rời, quần hùng tranh giành, tạo thành 4 đại Đế triều. Vi phụ chỉ biết là một người trong đó, chính là Thiên Long Đế triều, thống trị bốn đại Hoàng triều, theo thứ tự là Nguyên Kiền hoàng triều, Đông Thịnh hoàng triều, Sương Nguyệt hoàng triều cùng Lãng Nguyệt hoàng triều!

– Đúng vậy, mẹ ngươi đến từ Lãng Nguyệt hoàng triều!

– Dưới Lãng Nguyệt hoàng triều, lại thống trị mười mấy Vương triều nhỏ, Hàn Thương Quốc chúng ta chỉ là một cái trong mười mấy Vương triều nhỏ kia!

Nguyên lai, thế giới không ngờ to lớn như thế! Nguyên lai, Hàn Thương Quốc lại nhỏ như thế!

Trách không được Triệu Đoạt Thiên không chịu thừa nhận phụ tử Chu Định Hải, thân là người Lãng Nguyệt hoàng triều, Triệu gia quả thật có ngạo khí Triệu gia!

Nhưng Chu Hằng tuyệt sẽ không tiếp nhận!

– Hàn Thương Quốc mặc dù với họ Nam Cung xưng vương, nhưng bọn hắn cũng chỉ là nhất mạch Thiên Tinh Tông, chỉ là thực lực họ Nam Cung mạnh nhất, lúc này mới có thể xưng vương ở trong thế tục. Nhất mạch này có cường giả siêu cấp Khai Thiên Cảnh tọa trấn!

– Đúng rồi, ngươi còn không biết cảnh giới võ đạo trên Tụ Linh Cảnh đi? Tụ Linh tam trọng thiên lên trên, chính là Sơ Phân Cảnh, sau đó là Ích Địa Cảnh, Khai Thiên Cảnh, Sơn Hà Cảnh, Linh Hải Cảnh, Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh, Hóa Thần Cảnh, mỗi kém một cái cảnh giới lớn, thực lực sai biệt chính là trời cùng đất!

Kỳ thật Chu Hằng sớm đã biết, nhưng hắn cũng không cắt đứt Chu Định Hải, chỉ là ở một bên lẳng lặng nghe.

– Nhưng cho dù là Khai Thiên Cảnh cũng chỉ có thể xưng tôn ở Vương triều, bốn đại Hoàng triều có tồn tại Kết Thai Cảnh!

– Cữu cữu ngươi ở mười mấy năm trước chính là Khai Thiên Cảnh, bây giờ nói… nói không chừng đã là Linh Hải Cảnh !

Chu Định Hải lộ ra một tia chua xót, cường giả như vậy há hắn

có thể địch nổi ? Mười mấy năm qua, đừng nói đuổi theo, ngược lại bị ném càng thêm xa.

Linh Hải Cảnh sao?Chu Hằng nắm chặt hai tay, ý chí chiến đấu trong ánh mắt sục sôi, hắn nhất định có thể vượt qua!

– Cha, ta nhất định sẽ mang mẫu thân trở về!

Chu Hằng nói năng có khí phách:

– Tuy nhiên, tốt nhất cha dời đến Cửu Linh Tông trước đi!

– Ngươi sợ Bạch Ngọc Cốc trả thù vi phụ sao?

– Không sai, còn có Lữ Tố Nga Hắc Thủy Điện!

Chu Định Hải suy nghĩ một chút, gật gật đầu, nói:

– Vi phụ sẽ không cản trở cho ngươi, ngày mai theo ngươi cùng đi Cửu Linh Tông!

…

Chỉ là đợi một đêm ở Chu gia, Chu Hằng cùng Chu Định Hải, Lâm Phức Hương ly khai Nguyên Thạch Trấn, chạy về Cửu Linh Tông.

Trên đường, Chu Hằng muốn truyền cho phụ thân Tấn Vân Lưu Quang Bộ, để Chu Định Hải có thêm một môn bổn sự bảo mệnh, lại không dự liệu Chu Định Hải như thế nào cũng không học được, vẻn vẹn chỉ là bắt chước bước chân một chút đã bị chính mình vướng chân té lăn trên đất.

Chu Hằng không tin tà, để Lâm Phức Hương cũng luyện theo, kết quả lại giống nhau, khiến Lâm Phức Hương ăn vài cái bổ nhào,

Nghĩ đến Tấn Vân Lưu Quang Bộ chân chính có thể có tốc độ như lưu quang, Chu Hằng xác định cấp bậc thân pháp này rất cao, người bình thường ngay cả mô phỏng theo cũng không có tư cách! Hắn có thể học được, tất nhiên là bởi vì quan hệ hắc kiếm! Ngẫm lại con lừa đen kia cũng đồng dạng không học được!

Thật giống như Lăng Thiên Cửu Thức, đây tuyệt đối là cấp bậc thần kỹ xa xa vượt qua Tụ Linh Cảnh!

Hắn cũng đành bỏ qua, lại 3 ngày sau, bọn họ về tới Cửu Linh Tông.

Đối với Chu Hằng yêu cầu nói muốn cho Chu Định Hải ở Cửu Linh Tông, Lâm Kiếm Trần tự nhiên không có dị nghị gì, đây đúng là cơ hội tốt để quan hệ với Chu Hằng, chỉ cần Chu Định Hải ở Cửu Linh Tông, còn sợ gặp được nguy hiểm Chu Hằng không ra tay sao?

Sau khi giải quyết mọi việc, Chu Hằng cùng Tỉnh Thiên theo người Hắc Thủy Điện rời đi, lên đường chạy tới Thiên Hàng Thành. Đệ tử Cửu Linh Tông nhao nhao ra đưa tiễn, bọn người Trầm Tâm Kỳ, Hàn Vũ Liên, Thạch Thanh Phong biểu tình khác nhau, Chu Hằng đã là tồn tại bọn họ chỉ có thể ngưỡng vọng, cách một cái hào rộng.

Trong đó buồn nhất chính là Trầm Tâm Kỳ , lúc trước nếu nàng tích cực một chút, xem sâu xa một chút, với mị lực của nàng có thể để cho Chu Hằng bái ở dưới váy của nàng! Đương nhiên, đây chỉ là suy nghĩ của riêng nàng mà thôi.

– Di, ngươi thật đúng là âm hồn không tiêu tan, như thế nào theo chân ta!

Chu Hằng thở dài.

– Miệng chó không mọc được ngà voi, ngươi cho là bổn tiểu thư muốn đi theo ngươi sao? Nói cho ngươi biết, bổn tiểu thư cũng phải đi Hắc Thủy Điện bái sư, ra vẻ cái gì vậy!

Lâm Phức Hương nói, trong đôi mắt đẹp đảo mắt phong tình vạn chủng, khiến Chu Hằng không khỏi rung động trong lòng.

Nói thật, thiên tư Lâm Phức Hương ở Cửu Linh Tông tuy rằng có thể xếp vào top trên, nhưng vô luận là so sánh cùng Chu Hằng hay là Tỉnh Thiên với kém một đoạn khoảng cách, theo đạo lý không có tư cách tiến vào Hắc Thủy Điện – ít nhất ở trước khi nàng tiến vào Tụ Linh Cảnh.

Tựa như vài người Chư Chí Hòa, tuổi gần cùng Lâm Phức Hương, thậm chí còn không bước qua Luyện Huyết Cảnh, địa vị ở Hắc Thủy Điện lại không thấp. Cho nên nói, sanh ở một nhà tốt có thể bớt phấn đấu mấy đời!

Chu Hằng cũng không muốn đời sau của mình cũng phát ra cảm khái như vậy, chính hắn muốn đi đến đỉnh phong thế giới.

Một đường thật ra không gặp được mảy may trở ngại, chạy hai mươi ngày sau, mấy người Chu Hằng rốt cục đi tới phụ cận Thiên Hàng Thành.

Hắc Thủy Điện đồng dạng không thiết lập tại Thiên Hàng Thành, mà ở ngọn núi thứ chín ngoài thành.

Thiên Hàng Thành bị chín tòa cự phong bảo vệ xung quanh , mà chín tòa đỉnh núi này nghe nói linh khí dồi dào, chính là Thánh địa tu luyện, bởi vậy tự nhiên là mục tiêu mỗi thứ thế

lực lớn đỏ mắt. Trải qua rất nhiều lần gió tanh mưa máu liền tạo thành một cái quy định bất thành văn.

Chỉ có 9 thế lực lớn mạnh nhất mới có thể chiếm cứ chín tòa đỉnh núi này, là thống trị Thiên Hàng Thành!

Hắc Thủy Điện có thể chiếm cứ một ngọn núi, đủ để chứng minh thực lực của hắn cường đại, tuy nhiên 9 ngọn núi có xếp hạng, từ ngọn núi thứ nhất đến ngọn núi thứ chín, cũng là xếp hạng thực lực 9 thế lực lớn, Hắc Thủy Điện chỉ có thể chiếm ngọn núi thứ chín, nói rõ ở Thiên Hàng Thành còn có tám thế lực lớn cường đại hơn.

Bọn Chu Hằng cũng không đi Thiên Hàng Thành, mà đi tới ngọn núi Thiên Hàng thứ chín.

Ở ngọn núi thứ chín có thể nhìn thấy toàn cảnh tám ngọn núi khác, mỗi một ngọn núi đều cao ít nhất 2000 trượng, sau đó một ngọn núi lại cao hơn một ngọn núi, trung gian có một tòa thành lớn.

Chu Hằng đã đạt đến Tụ Linh Cảnh, vừa tới dưới chân núi ngọn núi thứ chín cũng cảm giác được thiên địa linh khí nơi này bỗng nhiên trở nên thập phần nồng đậm, khiến tinh thần hắn đại chấn, có một loại kỳ diệu vũ cực đăng tiên.

Trách không được mỗi thế lực đều muốn cướp đánh 9 ngọn núi, tu luyện ở trong này, ít nhất có thể nhanh hơn năm thành

so với địa phương khác!

Nghe nói xếp hạng đỉnh núi càng tốt, linh khí cũng càng thêm nồng đậm, ngọn núi thứ chín đã như thế, thật không biết ngọn núi thứ nhất sẽ như thế nào?

Toàn bộ ngọn núi dốc đứng dị thường, nhưng ngạnh sinh bị mở ra một đường núi chừng ba trượng, với tảng đá làm nền, một đường nối thẳng đỉnh núi, làm cho người ta có một loại cảm giác đại khí bàng bạc.

Từ dưới chân núi đi lên, tùy ý có thể nhìn thấy từng người đi lại ngồi bên tảng đá hai bên đường, tuổi khác nhau, nữ có nam có, đều đang nhắm mắt tu luyện.

Thiệt nhiều tồn tại Tụ Linh Cảnh!

Chu Hằng không khỏi âm thầm kinh ngạc, Cửu Linh Tông cũng chỉ có mười mấy võ giả Tụ Linh Cảnh, nhưng hắn chỉ một đường đi tới đã thấy được không dưới trăm cái tồn tại như vậy, còn lại đủ Tụ Linh tam trọng thiên .

Thật giống như thiên tài Nguyên Thạch Trấn phóng tới Cửu Linh Tông không đáng bao nhiêu tiền, thiên tài Cửu Linh Tông ném tới đây cũng như hạt mưa rơi vào hồ nước, nhiều lắm chỉ tạo nên một chút gợn sóng.

Chu Hằng đi tới đi tới, đột nhiên bước chân dừng, quay đầu hướng về bên trái nhìn lại, chỉ thấy một mỹ phụ ba mươi tuổi đang theo dõi hắn, tuy rằng nhìn thấy hắn nhìn lại, lại mảy may cũng không có ý tứ thu hồi ánh mắt, ánh mắt cực kỳ linh hoạt, sắc bén.

Lâm Phức Hương luôn luôn theo dõi Chu Hằng, lập tức theo ánh mắt của hắn nhìn sang, lập tức mất hứng, cấu Chu Hằng một cái:

– Không được nhìn nàng chằm chằm!

Chu Hằng phất tay áo, quay đầu nói:

– Ngưu sư huynh, người nọ là ai?

Ngưu sư huynh chính là sứ giả Hắc Thủy Điện phái đến Cửu Linh Tông tiếp dẫn ba người Chu Hằng, tên chỉ một chữ Lập, tu vi Tụ Linh tam trọng thiên, Tỉnh Thiên cùng Lâm Phức Hương đối với hắn đều tương đối kính sợ. Nhưng Chu Hằng ngay cả Kim Đằng Dật đều làm thịt, tự nhiên sẽ không sợ hắn, tuy rằng khách khí, lại hoàn toàn luận xử ngang hàng.

– Nga, nàng là Lữ Tố Nga, danh khí ở bổn điện rất lớn!

Chương 66: Lại Ra Oai Phủ Đầu

Lữ Tố Nga?

Chu Hằng lập tức hiểu ra, vì sao mỹ phụ kia lại nhìn chằm chằm mình, hơn nữa sát khí nặng như vậy, thì ra nàng chính là mẫu thân huynh đệ Kim Tu Long!

– Ngưu sư huynh, nàng không phải sắp 60 tuổi sao, sao lại thấy còn trẻ như vậy?

Lâm Phức Hương cướp lời hỏi, làm một nữ nhân, đặc biệt mỹ nữ, tự nhiên rất chú trọng dung mạo mình.

Chiếu theo quy củ của Hắc Thủy Điện, chỉ có đột phá Tụ Linh Cảnh mới có thể trở thành đệ tử nội điện, theo lý mà nói lần này chỉ có một mình Chu Hằng mới đạt tiêu chuẩn. Tuy nhiên tình huống của Tỉnh Thiên và Lâm Phức Hương đều rất đặc biệt, một người không đầy 20 tuổi đã thấy cơ hội đột phá, người còn lại có gia gia là Bạch Ngân trưởng lão, bởi vậy đều được thu làm đệ tử nội điện, ngang hàng với Ngưu Lập.

Ngưu Lập tự nhiên không dám chậm trễ với Lâm Phức Hương, Bạch Ngân trưởng lão ở Hắc Thủy Điện có quyền uy

rất lớn, nói:

– Nàng chắc khi trẻ đã dùng qua Vĩnh Xuân Đan, có thể giữ dung nhan lâu hơn.

– Oa, tốt như vậy?

Lâm Phức Hương lập tức lộ ra vẻ hâm mộ, đôi mắt đẹp nhìn chăm chú về phía Chu Hằng.

Nhìn hắn làm chi? Chu Hằng không khỏi sửng sốt, nhưng ngẫm lại Lâm Phức Hương xinh đẹp, nếu như bị năm tháng tàn phá đến mức da mặt nhăn nheo trắng bệch cũng cực kỳ lãng phí, liền gật đầu, nói:

– Có cơ hội, ta làm cho ngươi một viên!

Lâm Phức Hương lập tức tươi cười ngọt ngào, thầm nghĩ tiểu tử ngốc này không ngờ cũng có lúc biết săn sóc người khác, nhưng hắn cũng không biết là nàng không phải có ý này.

Lữ Tố Nga dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Chu Hằng, một lúc sau, nàng đưa tay lên cổ cứa một cái, làm xong động tác cứa cổ thì đột nhiên xoay người rời đi biến mất trong đám ngói đen.

– Hả, Chu sư đệ, có phải ngươi trước kia đắc tội với nàng hay không?

Ngưu Lập quay đầu nhìn về phía Chu Hằng.- Có một chút chút xung đột!

Chu Hằng hời hợt trả lời.

– Vậy ngươi phải cẩn thận một chút, Lữ Tố Nga là môn hạ của Chu Hiên trưởng lão, nghe nói… Hắc hắc, ngươi biết, nếu chỉ là hơi xung đột thì ngươi tốt nhất chuẩn bị lễ vật bồi tội với nàng, nếu không hậu hoạn vô cùng!

Ngưu Lập nói, chuyện Lữ Tố Nga là mẹ đẻ của huynh đệ Kim Tu Long, người Hắc Thủy Điện biết cũng không nhiều.

Ngươi biết?

Chu Hằng quay ngược đầu bối rối, nhìn thấy Lâm Phức Hương xấu hổ đỏ mặt, giờ mới hiểu được, thì ra tình huống Lữ Tố Nga ở trong này giống với hắn gặp ở Bạch Ngọc Cốc, bị sư phụ dắt lên giường.

Ngẫm lại nữ nhân này cũng rất đáng thương, nhưng ân oán

giữa Chu Hằng với nàng cũng tuyệt không thể hóa giải, mối thù giết con có thể nói là đau tới xương cốt, cho dù hai đứa con trai kia cũng không phải Lữ Tố Nga muốn sinh ra.Tặng lễ vật bồi tội? Đi, chỉ cần đưa đầu Chu Hằng qua, ân oán dĩ nhiên biến mất.

Đáng tiếc, Chu Hằng không có ý hạ mình mong bề trên thưởng cho.

Vậy đấu một trận đi!

Trong Hắc Thủy Điện cũng cấm đồng môn tương tàn, bởi vậy khi hắn ở Hắc Thủy Điện, Lữ Tố Nga nhiều lắm chỉ làm khó dễ hắn, chỉ có hắn lúc rời đi, Lữ Tố Nga mới có thể hạ sát thủ với hắn, nhưng lại không thể gióng trống khua chiêng để người khác biết!

Chu Hằng cười lạnh trong lòng, Lữ Tố Nga muốn giết hắn, hắn cũng không ngại giết luôn người cuối cùng liên quan tới Kim gia, vĩnh tuyệt hậu hoạn.

Ngưu Lập dẫn ba người đi lĩnh thân phận lệnh phù trước, cái này cao cấp hơn Cửu Linh Tông nhiều, trong lệnh phù có một Pháp trận nhỏ, có thể chân chính biện bạch thân phận của mỗi người, hơn nữa còn có công năng ghi lại, ưu khuyết điểm.

Giống như Cửu Linh Tông, Hắc Thủy Điện cũng ghi điểm cống hiến trong nó. Điểm cống hiến có thể đổi lấy võ kỹ, công pháp, đan dược, nhưng quan trọng nhất là đổi được linh thạch.

– Ngưu sư huynh, linh thạch là cái gì vậy?

Chu Hằng không hiểu liền hỏi, cũng không giả bộ ta đây.

– Sau khi võ giả tiến vào Tụ Linh Cảnh hấp thu thiên địa linh khí để tu luyện, ngươi nên biết, linh khí càng nồng đậm, tu luyện càng nhanh! Mà linh thạch, chính là thiên địa ban ân, linh khí là hóa rắn, nồng đậm vô cùng, có thể gia tăng tốc độ tu luyện lên gấp đôi!

Ngưu Lập biết gì nói hết, dù sao đây cũng không phải cơ mật gì.

Tăng lên gấp đôi! Đó chính là gấp ba tốc độ tu luyện bình thường à!

Người khác phải mất mười năm mới có thể tu luyện tới đỉnh phong một cảnh giới, nhưng nếu có linh thạch thì chỉ cần hơn ba năm!

Tuy rằng bắt đầu từ Tụ Linh Cảnh, vây khốn võ giả không phải là tích lũy tu vi, mà là đột phá cảnh giới. Nhưng mà tích lũy tu vi thời gian càng ngắn, thì cũng tương đương với thời gian để đột phá càng nhiều, cũng có ý nghĩa trọng đại!

– Ngưu sư huynh, ta nghe nói linh thạch còn phân phẩm cấp, có phải hay không?

Lâm Phức Hương chen lời nói.

– Không sai, linh thạch có 4 cấp, cực phẩm là cấp cao nhất, kế tiếp là thượng phẩm, sau đó là trung phẩm và hạ phẩm! Linh thạch chúng ta có thể có được chỉ là hạ phẩm, có thể gia tăng gấp đôi tốc độ tu luyện, linh thạch trung phẩm thì là gấp ba, thượng phẩm gấp năm lần, cực phẩm gấp mười lần!

Gấp mười!

Ngay cả Tỉnh Thiên lười biếng như vậy, dường như cái gì cũng không thể để hắn lộ ra một tia khiếp sợ.

– Hơn nữa……

Ngưu Lập nghiêm mặt, lộ ra vẻ hướng tới nói:

– Nghe nói bởi vì linh thạch cực phẩm tinh thuần nhất, hấp thu linh khí trong đó còn có thể câu thông với thiên, thông ngộ đại đạo, sử dụng loại linh thạch này lâu dài để tu luyện, tương đương tương hợp với đạo, giảm bớt rất nhiều độ khó đột phá.

Còn có thần hiệu như vậy?

Lâm Phức Hương lập tức nói:

– Ngưu sư huynh, vậy làm sao mới có thể có được linh thạch cực phẩm?

– Lâm sư muội, ngươi suy nghĩ nhiều quá!

Ngưu Lập cười khổ một tiếng:

– Toàn bộ Hàn Thương Quốc cũng chỉ có một cái mạch khoáng linh thạch hạ phẩm, lại bị Thiên Tinh Tông nắm giữ ở trong tay, linh thạch bổn điện lấy được đều là dùng linh thảo, trân thiết để đổi!

– Linh thạch cực phẩm a, nghe nói toàn bộ đại lục cũng cực kỳ hiếm thấy, không biết nắm giữ ở trong tay siêu cấp thế lực nào, không có cường giả Thần Anh Cảnh tọa trấn, căn bản là giữ không được!

Ngưu Lập thở dài, lắc lắc đầu.

– Quên đi, quên đi, chúng ta bắt đầu từ linh thạch hạ phẩm trước, chờ tu thành tuyệt thế thần công lại đi đoạt linh thạch cực phẩm!

Lâm Phức Hương rất có phong phạm cường đạo nói.

Chu Hằng và Tỉnh Thiên đều mỉm cười, ánh mắt hai người hừng hực chiến ý, bọn họ cũng không bị cường giả Thần Anh Cảnh dọa sợ, ngược lại khơi dậy chiến ý của bọn họ lên gấp trăm lần.

Ngưu Lập cười khổ một tiếng, hai người này đúng là nghé con mới sinh không sợ cọp! Tuy nhiên hai người này cũng quá biến thái, một người không đầy 20 tuổi đã thấy cơ hội đột phá Tụ Linh Cảnh, người còn lại càng đáng sợ hơn, đã là Tụ Linh Cảnh!

Nói không chừng hai người này có thể nghịch thiên thật!

– Đi thôi, ta dẫn bọn ngươi tới chỗ ở.

– Làm phiền Ngưu sư huynh!

Ngưu Lập dẫn ba người đi tới một tòa viện lớn, bên trong phân ra từng khu ở nhỏ, mỗi một căn nhà đều là nhà đơn, bên trong còn trồng các loại hoa tươi, giống như tiên cảnh nhân gian.

Ba người Chu Hằng mỗi người chiếm một chỗ tương xứng nhưng lại nối nhau, Lâm Phức Hương chọn căn ở giữa, Chu Hằng và Tỉnh Thiên ở hai bên trái phải, hình như là bảo tiêu cho vị đại tiểu thư này vậy.

Sau khi an bài thỏa đáng, Ngưu Lập liền cáo từ rời đi, ba người Chu Hằng cảm ơn đều tiễn hắn ra cửa viện mới vẫy tay tạm biệt.

Bọn họ vừa mới xoay người muốn đi về, liền thấy một nam thanh niên hai mươi bảy, hai mươi tám tuổi đi tới, một thân đồng phục, thần thái phiêu dật.

– Ta tên là Tất Hòa Thành!

Hắn đứng cách ba người Chu Hằng một trượng nói:

– Trong các ngươi, người nào là Chu Hằng?

– Có gì chỉ giáo?

Chu Hằng tiến lên trước một bước.

– Chính là ngươi a!

Tất Hòa Thành lắc lắc đầu, chắp hai tay sau lưng thong thả bước đi vài bước:

– Nói cho ngươi biết một tin tức bất hạnh, ngươi đắc tội Lữ sư tỷ, cho nên, ta phải giáo huấn ngươi một trận!

Lữ sư tỷ? Lữ Tố Nga! Nữ nhân này quả nhiên không chịu an phận!

Chỉ là Tất Hòa Thành này cũng quá yếu một chút đi!

Chu Hằng phất phất tay, nói:

– Ngươi không phải đối thủ của ta, qua một bên đợi đi, đừng tự chuốc lấy khổ cho mình.

Cái gì!

Tất Hòa Thành tức giận sôi máu lên, hắn chính là tồn tại Tụ Linh nhất trọng thiên đỉnh phong, hơn nữa đã bước một chân vào Tụ Linh nhị trọng thiên, hoàn toàn có thể ngạo thị cùng thế hệ, không ngờ bị một tiểu tử còn trẻ hơn hắn xem thường!

Vốn hắn chỉ muốn lấy lòng Lữ Tố Nga một chút, nhưng bây giờ thật sự giận dữ rồi.

– Ta vốn chỉ tính đánh gãy một tay ngươi, nhưng bây giờ thôi, ta quyết định đánh gãy cả hai tay ngươi! Cũng tốt, ta đỡ phải cân nhắc đánh gãy tay trái hay tay phải ngươi!

Tất Hòa Thành lành lạnh nói.

Lúc này, không ít người trong các căn nhà đi ra, một ít đi tới gần, một ít đứng ở trên vách tường, mỗi người đều là tồn tại Tụ Linh Cảnh, tuổi khác nhau, nữ có nam có.

Bọn họ tự nhiên đều là đệ tử nội điện Hắc Thủy Điện, đối với chuyện giằng co ở cửa chính cũng không thèm để ý, ngược lại lộ ra vẻ mặt xem trò vui.

Mỗi lần có đệ tử nội điện mới đến, nhất định một màn như vậy

sẽ được diễn, đây là ra oai phủ đầu với người mới, miễn cho bọn họ kiêu ngạo tự đại.

– Lại là Tất Hòa Thành, tên này xuống tay rất độc ác!

– Đó là tự nhiên, người này lòng hẹp hòi, trừng mắt tất báo, lúc mới vừa tiến vào bị Thủy sư huynh dạy dỗ một trận. Hắn không dám khiêu chiến với Thủy sư huynh, mỗi lần đều trút giận lên sư đệ sư muội mới tới.

– Tuy nhiên thiên phú Tất Hòa Thành rất cao, vào điện chỉ có hai năm đã từ Tụ Linh nhất trọng thiên sơ kỳ đạt tới đỉnh phong, thậm chí còn thấy được hy vọng đột phá!

– Ừ, đối thủ của hắn lần này thảm rồi!

Trong lúc mọi người nhao nhao nghị luận, Tất Hòa Thành đã nhanh ép tới Chu Hằng, mà Tỉnh Thiên và Lâm Phức Hương lại chủ động lui ra phía sau, bọn họ cũng không lo lắng cho Chu Hằng, bởi vì Kim Tu Long cũng là Tụ Linh nhất trọng thiên đỉnh phong, Chu Hằng còn chưa xuất toàn lực cũng đều có thể làm thịt đối phương!

Ánh mắt Chu Hằng sát khí lóe lên một cái, trong lòng thầm kêu đáng tiếc, ở trong Hắc Thủy Điện không thể giết người a!

Buồn bực!

Nếu để ta buồn bực, vậy ngươi sẽ thảm hơn!

– Tiểu tử, cho ngươi thấy…

Tất Hòa Thành còn chuẩn bị miệng lưỡi một trận, nhưng mà không nghĩ tới Chu Hằng đã trực tiếp tấn công lại, hắn chỉ cảm thấy hoa mắt, một quả đấm to lớn đã nện tới mặt hắn.

– Thình thịch!

Cả người bị đánh bay về phía sau.

Toàn trường im lặng, tiếp đó xung quanh lại vang lên tiếng cười ha hả, ai lại nghĩ tới Tất Hòa Thành giả ngu lại bị đánh chứ?

– Hỗn đản!

Tất Hòa Thành dựng người lên, hắn dù sao cũng là Tụ Linh nhất trọng thiên đỉnh phong, Chu Hằng không sử dụng hắc kiếm, không dùng huyết mạch lực, một kích cũng không có khả năng đánh hắn nằm xuống.

– Còn không thấy đủ giáo huấn sao?

Chu Hằng lạnh lùng nói, thân hình vọt ra.

Chương 67: Lập Uy

Tất Hòa Thành đã nếm qua một lần thua thiệt, tự nhiên toàn lực phòng bị, tay trái che ở trước người, tay phải hóa quyền mạnh mẽ đón đỡ Chu Hằng đánh tới.

Nhưng mà không nghĩ tới thân hình Chu Hằng còn trơn trượt hơn cả cá, hai chân nhẹ nhàng gập lại thân thể đã tới bên trái Tất Hòa Thành, một quyền đánh mạnh tới sườn hắn.

Tất Hòa Thành hoàn toàn hở hoác, sườn hắn không có phòng thủ, lập tức ăn một quyền nữa.

– A…

Hắn đau đớn rống giận một tiếng, mặt lập tức đỏ rực.

Dọa người a!

Từ lúc hắn vào Hắc Thủy Điện bị sư huynh cường đại hơn đánh cho đau đớn một trận, hắn đã không còn bị chật vật qua như vậy nữa, nhưng mà Chu Hằng lại khiến hắn nếm cay đắng

thêm một lần!

– Tam Tàn Trảo!

Tất Hòa Thành kêu to một tiếng, hai tay hóa trảo, một mảnh ô quang chớp động, hai tay giống như ưng trảo, đen như mực sáng bóng như sắt.

– Đánh thật rồi!

– Không nghĩ tới a, vị sư đệ mới tới lại lợi hại vậy, nhanh như vậy đã bức Tất Hòa Thành xuất ra tuyệt chiêu!

– Tuy nhiên, tình thế cũng nên nghịch chuyển rồi.

– Tuy rằng ta không thích thái độ làm người của Tất Hòa Thành, tuy nhiên người mới nên biết bổn phận của người mới, lần này ta ủng hộ Tất Hòa Thành!

– Đúng vậy, nếu để cho người mới phiên thiên, chẳng phải vứt sạch mặt mũi chúng ta sao?

– Chu Hằng, ta muốn cho ngươi hối hận cả đời!

Tất Hòa Thành bổ tới, hai tay mạnh mẽ vũ động giống như hai con rồng đen bay múa trên trời.

Chu Hằng chân điểm nhẹ một cái, thân hình vọt lên, còn quỷ dị, huyền diệu hơn. Sau khi chiếm được Tấn Vân Lưu Quang Bộ chân chính, thân pháp một đạo của hắn gần như có thể nói là có một không hai thiên hạ, không sử dụng công kích phạm vi lớn, cùng giai ai có thể chạm được một sợi lông của hắn?- Ta và ngươi không cừu không oán, ngươi lại hùng hổ dọa người, tưởng coi ta là tượng đất muốn bóp thế nào thì bóp sao?

Chu Hằng ánh mắt dày đặc, hắn vốn muốn hạ thấp một chút, nhưng mà người khác không để cho hắn cơ hội như vậy.

Một khi đã như vậy, vậy đơn giản càng phách lối kiêu ngạo hơn, để mọi người đều biết hắn không dễ chọc vào!

– Ha ha, mồm miệng độc ác, ta muốn cho ngươi…Ô!

Tất Hòa Thành kêu thảm một tiếng, bụng đã dính một quyền nặng nề.

– Gian ngoan bất linh!

Chu Hằng hừ lạnh, hai đấm liên tục huy động.

– Thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch!Tiếng trầm đục liên tiếp vang lên, từng quyền đánh lên da thịt, phòng thủ của Tất Hòa Thành ở trước mặt Chu Hằng hoàn toàn không có tác dụng, giống như một cái bao cát cứ vậy bị người nện lên.

Một màn này mọi người nhìn vào đều lạnh người!

Tên này cũng quá ác đi!

Viện này tên là Tinh Hà Viện, người ở nơi này đều có tu vi Tụ Linh nhất trọng thiên, sau khi tiến vào Tụ Linh nhị trọng thiên có thể dời đến Nguyệt Hà Viện, tự nhiên tất cả đệ tử nơi đó đều là Tụ Linh nhị trọng thiên.

Sau Nhật Hà Viện là thế giới của Tụ Linh tam trọng thiên.

Đương nhiên, Tinh Hà Viện cũng không hoàn toàn là Tụ Linh nhất trọng thiên, còn có loại chuẩn Tụ Linh Cảnh như Tỉnh Thiên, còn có loại nhờ quan hệ như Lâm Phức Hương.

Tất Hòa Thành cũng không phải đệ nhất cao thủ Tinh Hà Viện, nhưng khi nhìn thấy Chu Hằng đánh Tất Hòa Thành như đánh bao cát, bộ dạng dễ dàng kia, cho dù Tất Hòa Thành là Tụ Linh nhị trọng thiên thì chiến lực song phương hoàn toàn không cùng một cấp bậc.

Nói cách khác, cho dù đổi thành đệ nhất cao thủ của Tinh Hà Viện ra tay, kết quả cũng giống như vậy, căn bản không phải là đối thủ của Chu Hằng!

Trời ạ, yêu nghiệt từ đâu chạy tới a, sao lại biến thái đến mức này!

Lúc này, mọi người đều âm thầm cảm thấy may mắn vì người xuất thủ với Chu Hằng không phải là mình, nếu không trở thành bao cát cho người ta đánh đập chính là mình.

– Đáng đánh, đánh rất hay, đánh bên phải một quyền, đánh bên trái một quyền, quỷ hẹp hòi, ngươi cũng không thể để Cửu Linh Tông mất mặt a!

Lúc này cũng chỉ có Lâm Phức Hương cao hứng, ở một bên không ngừng hò hét.

Tỉnh Thiên chiến ý cuồng phát, ánh mắt hắn cũng không nhìn về phía Tất Hòa Thành, mà nhìn chằm chằm Chu Hằng, dường như ở trong mắt của hắn, Tất Hòa Thành căn bản không đáng

giá nhắc tới, chỉ có Chu Hằng mới có thể khơi dậy chiến ý của hắn.

– Ba!

Tất Hòa Thành cũng không biết ăn bao nhiêu quyền, đợi khi Chu Hằng thu tay, hắn đã hư nhược gục xuống đất hoàn toàn hôn mê.

Mọi người đều thở phào một hơi, thầm nghĩ cuối cùng cũng kết thúc. Tuy rằng không phải đánh lên người bọn họ, nhưng mà bọn họ cũng là người cũ của Tinh Hà Viện, bị một người mới hành hạ tinh thân như vậy, tự nhiên cũng không vui vẻ gì.

Nhưng Chu Hằng cũng không rời đi, ngược lại đi tới trước người của Tất Hòa Thành.

Tiểu tử này muốn làm gì?

Ánh mắt Chu Hằng đảo qua, vô luận là xa là gần, tất cả mọi người đều có loại khó chịu bị kiếm đâm thủng trái tim:

– Ta không thích phiền toái, nhưng cũng không sợ phiền toái! Mang ơn người chỉ bằng giọt nước, ta sẽ dùng cả ao nước báo đáp, mà người trêu chọc ta, cũng sẽ bị trả lại gấp đôi.

– Người này muốn đánh gãy hai tay ta, ta đây liền đoạn tứ chi hắn!

– Rắc, rắc!

Tiếng răng rắc vang lên, Chu Hằng mạnh mẽ bẻ gãy cánh tay trái Tất Hòa Thành.

– A…..

Tất Hòa Thành bị đau đớn khiến cho trực tiếp tỉnh lại, đau tới nước mắt tuôn ra, nhưng thương thế quá nặng, hắn căn bản không có chút lực phản kích nào, chỉ có thể dùng ánh mắt oán hận nhìn chằm chằm Chu Hằng.

– Răng rắc!

Lại một tiếng kêu thanh thúy vang lên, cánh tay phải của Tất Hòa Thành cũng bị bẻ gãy.

– Chu Hằng, ngươi làm quá đáng rồi!

Rốt cục có người không kìm nổi nhảy ra, đây là làm nhục Tất Hòa Thành, nhưng mà lại làm cả người cũ của Tinh Hà Viện mất mặt, nể mặt ta, như vậy bỏ qua đi.

– Răng rắc, răng rắc!

Liên tục hai tiếng giòn vang, Chu Hằng gọn gàng đạp gãy hai đùi Tất Hòa Thành, khiến cho Tất Hòa Thành lại đau đến hôn mê bất tỉnh. Lúc này hắn mới ung dung nhìn về tên làm chim đầu đan kia, lãnh đạm nói:

– Ta tại sao phải nể mặt, ngươi là ai?

Dựa vào cái gì mà phải nể tình? Lúc đầu Tất Hòa Thành còn dùng thân phận người cũ bắt nạt người mới, nhưng lại không có người đi ra khuyên can, hiện tại thì sao? Chỉ cho các ngươi khi dễ người khác, không cho người khác trả đòn sao?

Buồn cười!

Chu Hằng đã quyết định cao ngạo phách lối một phen, tự nhiên không chút khách khí, thân hình vừa động, quỷ mị đã tới trước mặt người kia, Tấn Vân Lưu Quang Bộ không hổ kỳ danh, dưới tốc độ cao nhất gấp trăm lần, cho dù Sơ Phân Cảnh cũng chưa chắc có thể phân cao thấp tốc độ với Chu Hằng!

– Thình thịch!

Chu Hằng một quyền móc lên, nặng nề đánh lên cằm người kia, đánh cho hắn phóng cao lên trời.

– Ba ba ba ba!

Chờ khi người nọ rơi xuống, Chu Hằng một tay tóm áo đối phương, tay phải liên tục thưởng cho hắn mấy cái tất, cho tới khi mặt người nọ sưng phù lên như đầu lợn, lúc này mới tiện tay vứt qua một bên.

Hắn lại đảo qua một vòng, nói:

– Còn người nào muốn đứng ra nữa không?

Lặng ngắt như tờ, mọi người đều bị khí phách của Chu Hằng chấn khiếp, Tất Hòa Thành còn có vị lão huynh kia ngay cả tên cũng chưa báo ra đã nằm trên đất. Có vết xe đổ này, còn có ai dám đứng ra?

Đây dù sao chỉ là phân tranh khí phách, không có một chút ưu đãi thực tế nào, mọi người đều lựa chọn trầm mặc.

– Đi thôi!

Chu Hằng quay đầu nói với Lâm Phức Hương, Tỉnh Thiên, vẻ mặt hiện lên nụ cười ôn hòa.

– Xú tiểu tử, vừa rồi ngươi thật đẹp trai à!

Lâm Phức Hương hai mắt tỏa ánh sáng, thế giới này dùng thực lực vi tôn, mọi người đều tôn trọng cường giả, huống chi là thiếu nữ tuổi hoài xuân nàng.

– Ta trước kia không đẹp trai sao?

Đối với người quen, Chu Hằng cũng không ngại đùa giỡn một chút.

– Không biết xấu hổ!

Lâm Phức Hương hừ một tiếng.

Ba người quay lại viện tử của mình, Lâm Phức Hương lại cứng rắn muốn cùng hắn ăn cơm, mà Tỉnh Thiên cũng nắm bắt thời gian tu luyện, hắn phải nhanh đột phá Tụ Linh Cảnh.

Rất nhanh, tin tức hai người Tất Hòa Thành lập uy không thành, còn bị người mới đánh đập thê thảm truyền khắp Nguyệt Hà Viện cùng Nhật Hà Viện, khiến người mới tiến vào Nguyệt Hà Viện có chút khó chịu, thầm nghĩ nếu như bọn họ còn ở Tinh Hà Viện thì làm sao có chuyện để cho Chu Hằng có cơ hội phách lối.

– Chu Hằng?

– Tiểu tử mười tám tuổi đã đột phá Tụ Linh Cảnh kia đã đi tới bổn điện?

– Hắc hắc, so ra không kém ta năm đó a, thật muốn cùng hắn giao thủ một lần! Đáng tiếc, ta bây giờ đã có tu vi Tụ Linh tam trọng thiên, đây không phải là ỷ lớn hiếp nhỏ sao?

– Tốc độ tấn chức của tiểu tử kia ở trong thế hệ trẻ có thể xếp trong top 10, chỉ không biết thiên phú như thế nào, nếu như Nhân linh thể chỉ dưới ngũ tinh, vậy hắn rất nhanh sẽ bị mọi người xao lãng, căn bản không xứng làm đối thủ của ta!

– Ngày mai sẽ tiến hành trắc nghiệm linh thể, là rồng hay là trùng đến lúc đó sẽ biết!

Theo tin tức này truyền ra, sóng ngầm trong ba viện bắt đầu nổi lên, ánh mắt mọi người đều tập trung vào Chu Hằng, bọn

họ thật muốn biết kết quả khảo nghiệm linh thể của Chu Hằng.- Thể thức trắc nghiệm linh thể?

Chu Hằng nhìn Ngưu Lập, vừa nói sao giờ lại tới rồi?

– Đúng, mỗi một đệ tử Tinh Hà Viện đều phải tiến hành trắc nghiệm linh thể, chuyện này liên quan tới mức độ bồi dưỡng trọng điểm của tông môn về sau đối với ngươi.

Ngưu Lập có chút hâm mộ nói. Linh thể từ nhỏ đã có, cũng không phải cố gắng là có thể sinh ra.

Hàn Thương Quốc cũng chỉ có vạn người có linh thể, mà trong thế hệ trẻ Hắc Thủy Điện cũng chỉ có mười, cũng là đối tượng trọng điểm bồi dưỡng của tông môn, ngày sau đều có cơ hội trở thành cường giả Sơ Phân Cảnh, thậm chí tấn công cảnh giới cao hơn.

Chu Hằng, Tỉnh Thiên còn có Lâm Phức Hương đều theo Ngưu Lập rời khỏi Tinh Hà Viện, đi tới một tòa đại điện cực kỳ to lớn, sau đó tiến vào một phòng nhỏ, bên trong cũng chỉ có một cái bàn thấp, trên bàn bày một cây Linh Tinh Trụ, sau bàn đang ngồi một lão già gầy còm, một bộ vô thần giống như cách cái chết không xa.

– Bái kiến Triều Huy trưởng lão!

Ngưu Lập lập tức khom mình thi lễ, vẻ mặt vô cùng thận trọng.

Trưởng lão?

Chỉ có Sơ Phân Cảnh mới có thể là trưởng lão!

Thật không nhìn ra, lão già gầy vô thần như vậy lại là một cường giả siêu cấp Sơ Phân Cảnh!

– Bái kiến Triều Huy trưởng lão!

Ba người Chu Hằng học theo, cũng khom mình thi lễ.

– Miễn đi!

Gầy lão già phất tay áo, một cỗ lực lượng hùng hồn không thể kháng cự nâng bốn người lên:

– Đặt thân phận lệnh phù lên bàn, sau đó chạm tay vào Linh Tinh Trụ, không được dùng sức, tâm tính thả lỏng là được!

– Nữ oa tử tới trước đi, nghe nói ngươi là cháu gái lão gia hỏa Lâm Tự Tu kia, coi như là cố nhân! Ta họ Vương, ngươi gọi lão phu là Vương gia gia là được.

– Vâng, Vương gia gia!

Lâm Phức Hương khéo léo nói, nhiều cường giả Sơ Phân Cảnh làm chỗ dựa vững chắc thì càng tốt, nàng ngồi chồm hổm ở trước bàn, đưa tay ấn lên thủy trinh trụ.

Không chút phản ứng nào.

– Đừng nản chí, ngươi còn chưa đạt tới lấy tiên cảnh, không thể dẫn động huyết mạch lực cũng bình thường!

Vương Triều Huy an ủi một chút đã thấy cái miệng chu lại của Lâm Phức Hương lộ ra một nụ cười khó coi.

– Ừ!

Lâm Phức Hương ứng một tiếng, nhưng sắc mặt vẫn không tốt hơn chút nào.

– Ngươi là Tỉnh Thiên sao, nghe nói ngươi bây giờ có thể dẫn động huyết mạch lực, điều này rất hiếm thấy!

Vương Triều Huy nhìn về phía Tỉnh Thiên:

– Ngươi đi thử một chút đi!

Chương 68: Nhân Linh Thể Thập Tinh

Tỉnh Thiên vâng lời bước tới, cũng ngồi ở trước mặt bàn, tay phải ấn lên Linh Tinh Trụ.

Vẻn vẹn chỉ trong nháy mắt, Linh Tinh Trụ đã phóng ra ánh sáng xanh mãnh liệt, vô cùng loá mắt, sáng tới kinh người.

– 10, Nhân linh thể thập tinh!

Vương Triều Huy quá sợ hãi, nhưng ngay sau vô cùng vui mừng, cười ha ha đứng lên nói:

– Nhân linh thể thập tinh, tư chất như vậy đừng nói bổn điện chưa bao giờ có, cho dù trong 9 ngọn núi cũng chưa xuất hiện qua!

– Tư chất như vậy, chỉ có Thủy Nguyệt Công chúa đương triều mới có thể vượt qua!

– Trời phù hộ bổn tông!

Lão già gầy ốm giống như điên vậy, khoa tay múa chân. Bất quá hắn là cường giả Sơ Phân Cảnh, cho nên không ai dám cười nhạo hắn, đều chỉ giấu ở trong lòng, chờ đợi lão khôi phục.

Cho tới năm sáu phút sau, lúc này Vương Triều Huy mới thu hồi trạng thái mừng như điên, ghép thân phận lệnh phù của Tỉnh Thiên với thân phận của hắn, nhắm mắt im lặng một hồi, sau đó đem thân phận lệnh phù ném trả lại cho Tỉnh Thiên, nói:

– Tiểu tử, ngươi rất có tiền đồ, nhất thiết không được tự mãn, nhất định mỗi ngày phải khổ tu không ngừng!

– Vâng!

Tỉnh Thiên nhận lấy thân phận lệnh phù, trong mắt chiến ý bừng bừng, cuối cùng quét tới Chu Hằng.

Lúc trước Chu Hằng khiêu chiến hắn, hắn chắp tay nhường ra vị trí thứ nhất ngoại môn, bởi vì hắn đã tiến vào Luyện Huyết Cảnh, đây là tư thái từ trên cao quan sát Chu Hằng, nhưng bây giờ lại phải ngước lên, Chu Hằng đã vượt qua hắn, đổi lại là hắn phải đuổi theo.

Hắn thích khiêu chiến, điều này khiến ý chí chiến đấu của hắn

mạnh gấp trăm lần!- Chỉ còn ngươi!

Vương Triều Huy quay sang Chu Hằng gật gật đầu, nói:

– Tiến hành trắc nghiệm đi!

Tuy rằng Chu Hằng là Tụ Linh Cảnh duy nhất trong ba người, nhưng mà ở trong mắt của lão già gầy lại có địa vị thấp nhất, vẻ mặt cũng mang chút không kiên nhẫn.

Tuy rằng trong lòng Chu Hằng không thoải mái, nhưng người ta muốn dùng thái độ gì nói chuyện với hắn là chuyện của người ta, lại nói Vương Triều Huy là cường giả Sơ Phân Cảnh, không có ngạo khí mới là chuyện lạ. Lúc trước hiền lành giống gia gia nhà bên, đó là vì gặp người của cố nhân, còn một người là thiên tài tiền đồ vô hạn.

So sánh mà nói, tuy rằng tu vi Chu Hằng rất cao, nhưng mà nhân tài như vậy trong Hắc Thủy Điện cũng không phải không có.

Chu Hằng ngồi chồm hỗm ở trước bàn, không có cách nào, bàn này rất lùn, chỉ có thể dùng tư thế như vậy, áp tay lên Linh Tinh Trụ.Hắn đã có kinh nghiệm khảo nghiệm của hai người trước, tự nhiên biết ứng phó như thế nào, tâm thần khống chế hắc kiếm, không cho vị đại gia này phẫn nộ phá hủy cây Linh Tinh Trụ này.

Ánh sáng màu tím hiện lên, tiếp theo là ánh sáng vàng, luân phiên hiện, nhưng mà độ sáng lại xa xa không theo kịp ánh sáng xanh của Tỉnh Thiên.

– Quả nhiên là song linh thể, đáng tiếc, chỉ có ba vạch mà thôi!

Vương Triều Huy lắc lắc đầu, trên mặt lộ ra vẻ thất vọng.

Song linh thể tuy rằng hiếm thấy, nhưng huyết mạch lực này cũng quá mỏng manh, chỉ đạt tới ba vạch mà thôi, so với Tỉnh Thiên thì kém nhiều lắm.

Hắn cầm lấy thân phận lệnh bài của Chu Hằng ghép với của mình, đồng dạng nhắm mắt một hồi, chắc là ghi kết quả trắc nghiệm lên thân phận lệnh bài của Chu Hằng.

Đối với kết quả như vậy, Lâm Phức Hương chu cái miệng nhỏ nhắn, có vẻ rất không vừa ý, có đôi khi nàng hận Chu Hằng đến nghiến răng ken két, nhưng mà lúc này lại ước gì Chu Hằng có thể cường đại hơn gấp trăm lần nữa, tốt nhất là Thiên linh thể, là người tư chất cường đại nhất trong ức vạn người.

Tỉnh Thiên thì hơi thở phào một hơi, bởi vì tư chất Chu Hằng quá cường đại thì hắn đuổi theo sẽ khó hơn.

Chu Hằng lại ngây ngẩn cả người.

Hắn nhớ rõ mấy ngày trước dùng Nguyễn Giai Oánh Linh Tinh Trụ trắc nghiệm, độ sáng kia yếu hơn hiện tại một ít!

Biến hóa cực nhỏ, nhưng mà linh thức hắn là mẫn tuệ bực nào, cho dù có mỏng hơn trăm lần cũng có thể nhận ra rõ ràng!

Tại sao lại như vậy?

Mọi người đều nói qua, linh thể từ nhỏ như thế nào thì sẽ luôn như thế ấy, vĩnh viễn sẽ không thay đổi! Nhân linh thể thập tinh dù thế nào cũng sẽ không biến thành Địa linh thể nhất tinh, đây là một hào rộng vĩnh viễn không thể vượt qua!

Nhưng mà là huyết mạch của hắn lại được tăng cường!

Tuy rằng không phải quá nhanh, nhưng đúng là đang tăng cường, điểm này Linh Tinh Trụ tuyệt đối không nói dối.

Hắc kiếm!

Chu Hằng bỗng nhiên nghĩ đến, sau khi hắc kiếm thức tỉnh, vẫn luôn cải tạo thân thể hắn, mà nó cũng bao gồm huyết mạch lực!

Nói cách khác, phẩm cấp linh thể của hắn có hteer tăng trưởng, bây giờ là Nhân linh thể tam nhừng mà cũng không phải kết thúc, sớm hay muộn sẽ biến thành Nhân linh thể tứ tinh, không ngừng tăng lên!

Về phần tốc độ như thế nào, Chu Hằng cũng không rõ ràng lắm, nhưng chỉ cần qua một thời gian thử lại là biết.

Trong lòng hắn dâng lên một cỗ mừng như điên, khiến hắn sợ ngây người.

– Các ngươi đi thôi!

Vương Triều Huy phất phất tay, hắn vội vàng đem tình huống của Tỉnh Thiên đích bẩm báo cho mấy vị đại lão trong điện, thiên tài như vậy phải lập tức toàn lực bồi dưỡng.

– Quỷ hẹp hòi, không nên nản chí, dù là Nhân linh thể tam tinh, nhưng mà toàn bộ Hàn Thương Quốc có mấy người mạnh hơn ngươi!

Lâm Phức Hương thấy Chu Hằng ánh mắt ngây ngô, còn tưởng rằng hắn vô cùng thất vọng.

Chu Hằng phục hồi tinh thần lại, lúc này hắn tâm tình đang tốt, nhìn ai đều là vô cùng thuận mắt, chỉ cảm thấy thiếu nữ bên cạnh này sặc sỡ loá mắt, đẹp không thể nói.

– Xú tiểu tử!

Lâm Phức Hương bị hắn nhìn cho ngượng ngùng, không khỏi chà chà giày, thầm nghĩ tiểu tử ngu xuẩn này không biết tìm lúc không có người sao, người ta cũng không nói không cho hắn nhìn à.

Ngưu Lập trước chúc mừng Tỉnh Thiên một phen, lại cùng Chu Hằng hàn huyên một trận, lúc này mới cáo từ rời đi, mà ba người Chu Hằng cũng tự mình trở lại Tinh Hà Viện.

Không lâu, tin tức Chu Hằng là song Nhân linh thể tam tinh và Tỉnh Thiên là Nhân linh thể thập tinh đã là truyền khắp toàn bộ Hắc Thủy Điện.

– Song linh thể tuy rằng hiếm thấy, nhưng chỉ là ba vạch mà thôi, tông môn sẽ coi trọng, nhưng tuyệt không toàn lực bồi dưỡng, chỉ cần hắn rời khỏi Hắc Thủy Điện, sau lưng tuyệt đối

không có cao thủ Sơ Phân Cảnh bảo hộ, muốn diệt trừ cũng không khó!

Trong một gian phòng u nhã, Lữ Tố Nga đang nằm lỳ ở trên giường, vểnh cái mông mập mờ lưu quang lên, toàn lực nghênh đón lão nhân tiến lên, không ngừng phát ra tiếng rên rỉ.

Lão già kia chính là chỗ dựa vững chắc của nàng ở Hắc Thủy Điện, Chu Hiên, Bạch Ngân trưởng lão. Về phần hai người làm sao làm được trên giường, cũng không biết là Chu Hiên yêu cầu, hay là Lữ Tố Nga chủ động câu dẫn.

– Sư phụ, người ta sắp chết, sắp bị ngươi làm chết!

Nàng đổ mồ hôi cuồn cuộn, trong ánh mắt chớp động vẻ oán độc, tính toán phải làm sao giết chết Chu Hằng, cái miệng nhỏ nhắn thì phải hôn miệng Chu Hiên, tiếng phát ra cũng méo mó không rõ.

– Tiểu yêu tinh, lão phu phải đâm vỡ mông ngươi!

Chu Hiên hùng hổ gầm một tiếng, sau khi run rẩy một trận, nằm sấp lên lưng Lữ Tố Nga.

– Sư phụ, chừng nào thì ngươi truyền cho nhân gia tầng tâm

pháp cuối cùng của Cửu Chuyển Xá Âm Công?

Nàng vừa lấy đà vừa nói, lại dùng cái lưỡi thơm liếm lỗ tai đối phương.

Chu Hiên vừa mới tiết dục xong, nhưng mà bị Lữ Tố Nga liếm như thế lập tức lại phản ứng, hắn gắt gao bóp chặt đôi nhũ phong hút hồn của Lữ Tố Nga, nói:

– Tiểu dâm phụ, nhanh như vậy đã muốn vi sư dốc hết vốn liếng cho ngươi sao?

– Sư phụ, đồ nhi ngay cả thân thể đều đã cho ngài, ngài vẫn chưa yên tâm với đồ nhi sao?

Lữ Tố Nga nũng nịu nói, cái mông nhướng lên phía trước, thuần thục ép cái vật cứng kia vào sâu cơ thể.

Chu Hiên hùng hổ gầm một tiếng, không kìm nổi lại bắt đầu tấn công:

– Vậy phải xem biểu hiện của ngươi!

Lữ Tố Nga ra sức phối hợp, nhưng trong lòng lại lạnh lẽo:

– Chu Hằng, đợi lão nương nhận được tầng tâm pháp cuối cùng của Cửu Chuyển Xá Âm Công, đột phá Sơ Phân Cảnh, chính là ngày chết của ngươi! Tuy nhiên, trước lúc đó ngươi cũng đừng mơ tưởng sống khá giả!

– Ân!

Nàng rên lên một tiếng, lão già này quả thực không phải người, bóp tới nỗi ngọc phong của nàng muốn vỡ ra!

…- Nhân linh thể tam tinh? Chỉ thường thôi, cho dù là song linh thể, nhưng huyết mạch lực cũng chỉ như thế, không đáng coi trọng!

– Ngược lại phải đề phòng tên Tỉnh Thiên kia, không ngờ là Nhân linh thể thập tinh!

– Người này chưa tiến vào Tụ Linh Cảnh đã có thể dẫn động huyết mạch lực, ngày sau nhất định sẽ tạo thành uy hiếp với ta!

– Lúc này cách Đại Diễn Thịnh Hội chỉ còn nửa năm, hai người này cũng không đủ gây sợ hãi, đối thủ của ta vẫn là mấy người kia.

– Ta phải đoạt được tư cách đi Đại Diễn Thịnh Hội!

Lại là một mảnh sóng ngầm bắt đầu nổi lên, rung động ngày đầu Chu Hằng mang tới nhanh chóng phai đi, thay vào đó là Tỉnh Thiên Nhân linh thể thập tinh khiến cho những thiên tài Nguyệt Hà Viện và Nhật Hà Viện như lâm đại địch.

Hắc Thủy Điện phản ứng rất nhanh, lập tức phái hai vị trưởng lão mang Tỉnh Thiên đi. Nghe nói, Tỉnh Thiên được mang vào trong Thiên Mệnh Cốc tu luyện, nơi đó chính là nơi tu luyện của các trưởng lão, linh khí càng thêm nồng đậm!

Chu Hằng không khỏi cảm khái, thời điểm gặp lại Tỉnh Thiên, khẳng định đối phương đã đột phá Tụ Linh Cảnh!

Hắn chỉ nghĩ như thế rồi bỏ qua một bên, nói đến tích lũy tu vi, có cái gì có thể nghịch thiên hơn hắc kiếm đây? Nói đến ngộ tính, ai có thể đủ thấm nhuần Lăng Thiên Cửu Thức hơn hắn?

Chu Hằng lại thấy làm đệ tử nội điện đúng là có chỗ tốt, cứ mỗi ba tháng liền nhận được một khối linh thạch!

Đương nhiên, khẳng định là linh thạch hạ phẩm, toàn bộ Hàn Thương Quốc đều chỉ có một cái mạch khoáng linh thạch hạ phẩm, làm sao có thể có được linh thạch phẩm bậc cao hơn?

Một khối linh thạch tiêu chuẩn khoảng một cân, có thể cung cấp cho võ giả Tụ Linh Cảnh luyện hóa khoảng một tháng.

Muốn có linh thạch? Có thể, dùng điểm cống hiến để đổi lấy!

So với nó, điểm cống hiến Hắc Thủy Điện không phải dễ có như vậy, cần dùng yêu đan để đổi.

Là yêu đan gì?

Yêu thú Tụ Linh Cảnh trở lên, trong người sẽ hình thành một vật thể hình châu tròn, tương đương với đan điền võ giả, có thể dùng nó để luyện chế Tụ Nguyên Đan phẩm chất Tụ Linh Cảnh trở lên, ngoài ra còn có những tác dụng khác, tuy nhiên đa số đều dùng để luyện chế Tụ Nguyên Đan.

Bởi vậy, bình thường đệ tử Hắc Thủy Điện sẽ tiến vào Thanh Thương Sâm Lâm đi săn yêu thú. Nhưng mà yêu thú cũng không phải dễ trêu chọc như vậy, hàng năm số lượng đệ tử Hắc Thủy Điện chết ở trong Thanh Thương Sâm Lâm cũng rất nhiều.

Linh thạch đầu tháng mỗi ba tháng phát ra, Chu Hằng vận khí không kém, chỉ cần đợi hơn hai chục ngày nữa là tới tháng 7, có thể lĩnh được khối linh thạch đầu tiên.

Lâm Phức Hương cũng rất nhanh bị gia gia nàng tới giám sát tu luyện, Chu Hằng lại lẻ loi một mình, chỉ là hắn còn chưa hưởng thụ được cuộc sống an tĩnh thì lại có người tìm tới cửa.

Là bốn người Chư Chí Hòa, mấy tháng không thấy, bọn họ cũng nhao nhao đột phá Luyện Huyết Cảnh, Chư Chí Hòa tu vi cao nhất lại trực tiếp tiến lên Luyện Thể tầng mười hai.

– Chu huynh đệ, ngươi rốt cuộc đã tới, đi, ca ca mời ngươi uống rượu!

– Thật không nghĩ tới a, ngươi trở thành Tụ Linh Cảnh nhanh như vậy, lúc trước chúng ta đều là Luyện Thể tầng chín giống nhau à!

Bốn người này vẫn nhiệt tình như cũ, Chu Hằng gặp lại người cũ, cũng vô cùng cao hứng, cũng không cự tuyệt, cùng bốn người rời ngọn núi thứ chín đi tới Thiên Hàng Thành.

Chương 69: Ai Kiêu Ngạo Hơn

Chu Hằng cuối cùng tiến vào tòa thành cổ lịch sử lâu đời này.

Thiên Hàng Thành lớn gấp mười lần Phong Vũ Thành, trình độ náo nhiệt lại gấp trăm lần, tiểu thương hàng gánh, thương nhân lữ khách chen chúc trong tòa thành cổ khổng lồ. Số lượng võ giả cũng tăng thêm mấy bậc, cường giả Tụ Linh Cảnh có thể thấy thường xuyên, tựa như tăng vọt, bỗng nhiên biến thành không đáng giá.

Tự nhiên thôi, chỉ riêng 9 đại tông môn cộng lại đã có 5000 môn nhân Tụ Linh Cảnh, cộng thêm các tông môn lớn nhỏ khác cũng không dưới 2000, bởi vậy số lượng trở nên cực kỳ kinh khủng.

Chuyện này cũng bình thường, Thiên Hàng Thành chính là một trong tám thành lớn Hàn Thương Quốc, có thể nói là tập hợp một phần tám võ giả mạnh nhất cả quốc gia!

Chu Hằng bị bốn người Chư Chí Hòa kéo đi Diệu Hương Lâu trong thành, đây là tửu lâu cấp bậc tối thượng ở Thiên Hàng Thành, mức độ tiêu dùng cao hơn không biết bao nhiêu lần so với Phong Vũ Thành, nghe nói còn có mấy món ăn phải dùng linh thạch để trả, không thu vàng bạc!

Chư Chí Hòa liền chọn mấy món, đều là dùng thịt yêu thú Sơ Phân Cảnh làm thành, bởi vậy dùng linh thạch thu phí cũng không phải chặt chém gì.

– Huynh đệ, mấy tháng này ca ca đúng là thảm, bị ép bế quan tu luyện! Nhưng ta đã liều mạng như thế, vậy mà còn không tiến bộ nhanh bằng ngươi, ngươi nói như vậy còn có lý trời hay không?

Chư Chí Hòa vừa ôm vai Chu Hằng, vừa thở dài.

Ba người Dư Chấn Diệp cũng như thế, mỗi người hô to bất công, sau đó thừa cơ nốc rượu Chu Hằng.

Lúc này Chu Hằng mới biết được thân phận thật sự của bốn người, bối cảnh Chư Chí Hòa là lớn nhất, lại là con thứ của Nhị điện chủ! Ba người khác tuy rằng kém một chút, nhưng cũng là con cháu trưởng lão, thân phận cực cao.

Hắc Thủy Điện có tổng cộng ba vị Điện chủ, là quan hệ sư huynh đệ, trong đó Đại điện chủ bế quan quanh năm để đột phá cảnh giới cao hơn, Nhị điện chủ chính là Chư Nguyên Lộ, phụ thân của Chư Chí Hòa, Tam điện chủ là Liễu Vũ Phong.

Là con cháu của Điện chủ, Chư Chí Hòa còn không thể đột phá Tụ Linh Cảnh thì quả thật không thể nói nổi, bởi vì hắn có

tài nguyên tu luyện xa xỉ nhất, trước kia tiến bộ chậm chạp hoàn toàn là bởi bản thân hắn lười biếng.

Có điều sau chuyện này trở về, không biết xảy ra chuyện gì, mấy tên này đều trở nên vô cùng nghiêm túc.

Năm người đụng ly cạn chén, đang uống vui vẻ, bùm một cái, cửa phòng bị đá mạnh văng ra, hai người đi đến, một nam một nữ. Nam khoảng chừng 23-24, diện mạo không tệ, mơ hồ toát ra khí tức đạt đến Tụ Linh Cảnh!

Còn nữ thì là mỹ nữ mới khoảng 20, dáng người nóng bỏng, mông tròn trịa, dung mạo cực đẹp, đặc biệt là ánh mắt như biết nói, câu hồn đoạt phách.

– Chư lão nhị, sao ngươi còn có lòng dạ đi ra uống rượu vậy chứ?

Nam tử kia ôm eo thon của mỹ nữ, vẻ mặt mỉm cười cao ngạo.Chư Chí Hòa đầu tiên là thoáng nhìn qua người mỹ nữ kia, ngẩn ra một lúc liền biến sắc, vỗ bàn đứng lên quát:

– Liễu Thừa Tuấn, nơi này không chào đón ngươi!

– Hả, vậy thì sao?

Nam nhân được gọi là Liễu Thừa Tuấn không thèm để ý, nhún vai:

– Ngươi tính là cái gì? Cũng xứng giành với ta! Sao hả, Tình tỷ tỷ ngươi thích hiện tại cũng thành nữ nhân của ta, ha ha, lúc ta chơi nàng vẫn còn là xử nữ. Chư lão nhị, lão nhị của ngươi có phải không được rồi không?

– Tuấn thiếu…

Mỹ nữ kia vặn vẹo thân mình như rắn nước ra vẻ ngượng ngùng, nũng nịu mềm yếu, câu hồn nhiếp phách.

Bốp!Liễu Thừa Tuấn vỗ lên mông nữ nhân, phát ra tiếng vang thật to, một đoàn sóng dâng lên, cho thấy độ co dãn kính người. Hắn cười khẽ, nói:

– Bản thiếu gia làm ngươi trên giường, không phải ngươi rất lãng hay sao, thế nào mà gặp tình nhân cũ liền giả vờ rụt rè?

– Liễu Thừa Tuấn, ngươi đủ chưa!

Chư Chí Hòa sắc mặt tái xanh, hai tay nắm chặt, ngón tay cũng trắng bệch.

– Đương nhiên chưa đủ!

Liễu Thừa Tuấn cười ha ha, không chút cố kỵ luồn tay vào bộ ngực cao vút của nữ nhân, ra sức nhào nặn, ánh mắt lại nhìn thẳng Chư Chí Hòa:

– Hối hận không? Chư Chí Hòa, ngươi hối hận lúc trước đắc tội ta không?

– Tên khốn nhà ngươi!

Chư Chí Hòa liền xông tới, nhưng bùm một cái bị Liễu Thừa Tuấn đá trở về, quỳ dưới đất không ngừng ho khan.

– Không phải là chơi mấy nữ nhân thôi sao, ngươi lại đi cáo trạng ta, làm hại ta bị phạt giam ở Hắc Băng Động nửa tháng! Nửa tháng, Chư lão nhị, suốt nửa tháng!

Sắc mặt Liễu Thừa Tuấn dữ tợn.

– Trong vòng nửa tháng đó, ta không ngừng suy nghĩ làm sao tra tấn ngươi!

– Cho nên, mọi thứ của ngươi, ta sẽ cướp lấy!

– Thuận tiện nói một chút, lúc trước khi ta cường bạo Tình tỷ tỷ của ngươi, ả ta chống cự dữ dội lắm, nhưng ả càng chống cự thì ta càng hưng phấn, làm ả ta suốt ba ngày! Nhưng nữ nhân đúng là đê tiện, bây giờ dù ta đuổi ả đi, ả cũng không chịu đi! Có phải không, lãng phụ?

Câu cuối là hắn nói với nữ nhân kia.

Mỹ nữ kia liếc nhìn Chư Chí Hòa, tuy rằng thấy được vẻ khẩn cầu của đối phương, nhưng lại cúi thấp xuống, nhỏ giọng nói:

– Phải, Tuấn thiếu!

– Lớn giọng chút, nghe không được!

– Ta là lãng phụ, ta thích bị chơi!

Mỹ nữ kia lớn giọng nói, sắc mặt trắng bệch.

Liễu Thừa Tuấn cười ha hả, lại nhào nặng ngực đối phương mấy cái, nói:

– Chư lão nhị, có muốn bổn thiếu gia tặng Tình tỷ tỷ cho ngươi chơi mấy bữa? Bổn thiếu gia nói nghĩa khí không giống như ngươi, nữ nhân mà, giống như quần áo, chơi nhiều sẽ chán!

– Câm miệng!

Chư Chí Hòa rống lớn, ba người Dư Chấn Diệp cũng căm phẫn không thôi.

– Đúng là phụ ý tốt của bổn thiếu gia!

Liễu Thừa Tuấn bĩu môi.

– Nếu Chư lão nhị giả vờ giả vịt, bổn thiếu gia trở về tìm mấy tên thủ hạ thỏa mãn con lãng phụ này!

– Tuấn thiếu…

Mỹ nữ kia tràn đầy kinh sợ, nắm tay Liễu Thừa Tuấn cầu khẩn.

– Tên khốn nhà ngươi!

Chư Chí Hòa hai mắt đỏ rực, cả người cũng phát run.

Liễu Thừa Tuấn làm ra vẻ trầm tư, sau đó vỗ tay, nói:

– Chư lão nhị, bổn thiếu gia làm việc trước nay đều chừa một đường! Cho ngươi hai con đường, đầu tiên, quỳ xuống liếm giày cho bổn thiếu gia, ta trả lãng phụ này cho ngươi, dù sao ta cũng chơi chán rồi!

– Thứ hai, ngươi chơi con lãng phụ này ở ngay đây, bổn đồ rách bổn thiếu gia đã chơi vừa vặn xứng đôi với ngươi!

Hai con đường này, mặc kệ thế nào Chư Chí Hòa cũng sẽ không chọn, mà Liễu Thừa Tuấn cũng biết, chẳng qua là hắn đang đùa giỡn Chư Chí Hòa mà thôi.

– Vì sao ngươi không tự mình chơi?

Một tiếng nói đột ngột vang lên.

– Hả?

Ánh mắt Liễu Thừa Tuấn nhìn chằm chằm vào Chu Hằng.

– Tiểu tử ngươi nói gì?

– Ngươi chẳng những ngu ngốc, ngay cả lỗ tai cũng không được?

Chu Hằng cười nhạt, không hề để đối phương vào mắt.

– Muốn chết!

Liễu Thừa Tuấn hừ lạnh một tiếng, vung tay lên, một đạo kình khí quét về phía Chu Hằng. Võ giả Tụ Linh Cảnh, cho dù công kích từ xa cũng đủ một đòn đánh chết Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong.

Chu Hằng chỉ khoát tay, đạo kình khí kia lập tức tiêu tán mất tăm, hắn nhìn Liễu Thừa Tuấn, nói:

– Ta không thích gây chuyện…

– Ha ha, chậm rồi, ngươi đã chọc tới bổn thiếu gia!

Liễu Thừa Tuấn nghĩ là Chu Hằng muốn lùi bước.

– Tên ngu ngốc kia có biết là cắt ngang lời người khác là hành vi rất vô lý hay không?

Chu Hằng liếc nhìn Liễu Thừa Tuấn, giống như đối phương rất thiếu ăn học dạy dỗ.

– Ta không thích gây chuyện, nhưng nếu kẻ khác chọc tới trên đầu ta, ta cũng không ngại ra tay!

Liễu Thừa Tuấn đã bị Chu Hằng làm cho tức giận bốc khói, chỉ về phía Chu Hằng:

– Ngươi… ngươi, ngươi….

– Chẳng những ngu ngốc, lỗ tai không nghe được, thì ra còn bị nói lắp! Loại phế vật này, lúc trước sinh ra nên bóp mũi chết cho xong, sống đến giờ không ngại mất mặt hay sao?

Chu Hằng bình thản nói.

Hự hự hự, Liễu Thừa Tuấn mắt trợn trắng, sắp tức đến ngất xỉu.

Bốn người Chư Chí Hòa cũng hết sức kỳ quái, sao mà mới mấy tháng không gặp, sức chiến đấu ngôn ngữ của Chu Hằng lại tăng lên đến cỡ này? Hơn nữa, sao bọn họ cứ cảm thấy giọng điệu nói chuyện này hình như quen quen?

…. Chu Hằng cùng con lừa đen ở chung hơn 3 tháng, sao mà lại không bị ảnh hưởng chứ?

– Ta muốn giết ngươi!

Liễu Thừa Tuấn cuối cùng thở lại được, thân hình lao ra, đánh về phía Chu Hằng.

Hắn đã biết Chu Hằng cùng là Tụ Linh nhất trọng thiên, công kích từ xa tuyệt đối không thể tổn thương được đối phương, chỉ có thể phát động cận chiến gần người.Bùm!

Chu Hằng đánh ra một quyền, trực tiếp nện lên mặt Liễu Thừa

Tuấn, mạnh mẽ đánh hắn văng trở về. Đùng một cái, Liễu Thừa Tuấn cắm đầu vào vách tường thành cái lỗ to, nửa người bị ấn dính trong đó.

– Ta chưa nói không thích có kẻ uy hiếp ta hay sao?

Chu Hằng phủi tay, nhẹ nhàng như đập ruồi bọ.

– Chu Hằng, ngươi đủ nghĩa khí!

Sắc mặt của Chư Chí Hòa giãn ra.

– Huynh đệ như ngươi, ta kết giao chắc rồi!

– Đúng, từ hôm nay trở đi, ngươi chính là huynh đệ của bốn người chúng ta!

Ba người Dư Chấn Diệp cũng kích động biểu lộ.

– Khốn kiếp!

Liễu Thừa Tuấn rút đầu ra khỏi vách tường, đối với võ giả Tụ

Linh Cảnh mà nói, vách tường làm sao cứng rắn được như thân thể, đừng nói đụng tường, dù có là đá lớn thì cũng trực tiếp đánh nát.

Hai mắt hắn phun lửa, từ bé đến lớn, những kẻ dám làm như vậy với hắn quả thật chỉ đếm trên ngón tay.

Đây là sỉ nhục vô cùng!

Hơn nữa, còn là ở trước mặt Chư Chí Hòa1

– Tiểu tử, bổn thiếu gia không làm ngươi sống không bằng chết, bổn thiếu gia sẽ không phải họ Liễu!

Liễu Thừa Tuấn khàn giọng gào lên.

– Đủ rồi!

Tiếng quát kiều mỵ vang lên, chỉ thấy một bóng người xinh đẹp thân mình lung linh như rắn nước bước vào trong phòng riêng, đó là một mỹ phụ tuyệt sắc, dáng người còn nóng bỏng hơn cả mảng lớn so với Tình tỷ tỷ kia, hai đỉnh núi mây như muốn căng phồng lớp vải nhảy ra bên ngoài, eo thon như rắn nước quả thật một tay có thể ôm lấy, kiều mông tròn trịa màu mỡ, hai chân dài đến kinh người.

Yêu diễm, tiêu hồn, mỹ phụ này trời sinh như là yêu tinh hại người, mỗi một chỗ toàn thân đều toát ra phong tình quyến rũ, khiến người ta vừa thấy liền cả người nổi lửa, phát ra phản ứng nguyên thủy nhất.

Lúc nhìn thấy mỹ phụ này, ngay cả Chư Chí Hòa thân phận cao quý, cũng phải thu hồi ngạo khí của mình, khách khí hành lễ nói:

– Chào An tiểu thư!

Liễu Thừa Tuấn cũng thu hồi giận dữ, ánh mắt tham lam xẹt qua người mỹ phụ này, nhưng lập tức chuyển qua chỗ khác, ánh mắt còn có kiêng kỵ.

– Nể mặt Liễu Vũ Phong, chuyện này cứ thôi đi, cút!

Mỹ phụ lạnh lùng nói với Liễu Thừa Tuấn,nhưng giọng có lạnh cũng không che giấu được dụ hoặc trời sinh.

Liễu Thừa Tuấn lại không hề toát ra một chút tức giận, xám xít quay đầu rời đi, nhưng đi ra hai bước liền ngừng lại, quay sang "Tình tỷ tỷ" quát:

– Lãng phụ, còn không qua đây, sững sờ cái gì?

Hắn trút hết oán khí lên người nữ nhân này.

– Chậm đã!

Chu Hằng lại đột nhiên xen vào.

Chương 70: Bối Cảnh Của An Ngọc Mị

– Hả?

Liễu Thừa Tuấn quay đầu, trên mặt không thể kiềm được giận dữ, quát:

– Tiểu tử, ngươi muốn làm gì?

– Không có gọi ngươi, lăn qua chỗ khác!

Chu Hằng tùy ý phủi tay, thật giống như xua ruồi, nhìn "Tình tỷ tỷ" kia, nói:

– Ngươi còn muốn đi theo hắn?

– Ta đậu cái tổ tông ngươi!

Liễu Thừa Tuấn thiếu chút nữa tức điên, hắn không ngờ bị trắng trợn không nhìn, hơn nữa tiểu tử khốn kiếp này còn

muốn đào tường nhà hắn, sao không làm hắn nổi giận tận trời?

– Miệng tiện!

Thân hình Chu Hằng bắn ra, vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tốc độ của hắn còn vượt qua năng lực phản ứng của Liễu Thừa Tuấn, bốp một tiếng, một bạt tay quất vào mặt Liễu Thừa Tuấn.

Liễu Thừa Tuấn hét thảm một tiếng, miệng há mở, liền phun ra bốn năm cái răng lẫn máu, khuôn mặt tuấn tú đã sưng vù lên.

– Ngươi trở về với hắn, còn có thể sống ngày lành?

Chu Hằng căn bản không liếc nhìn Liễu Thừa Tuấn, nói với "Tình tỷ tỷ" kia.

– Đừng quên vừa rồi hắn đã nói thế nào, hoặc nói là bản thân ngươi thật sự trụy lạc?

Nếu không phải vì Chư Chí Hòa, hắn mới lười nói thêm!

Nữ nhân kia sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, trong khoảng thời gian ngắn xoay chuyển vô số ý nghĩ, nhưng chân lại như mọc rễ,

không đi sang Liễu Thừa Tuấn, cũng không lùi lại.- Tiện nhân, ngươi còn không qua đây, thật muốn phản bội bổn thiếu gia hay sao?

Liễu Thừa Tuấn cuối cùng biết mình không phải đối thủ của Chu Hằng, thật thông minh bỏ qua khiêu khích Chu Hằng, lại tung hết uy phong lên người cô gái này.

– Không…

Bước chân của cô gái kia vừa động, tiến một bước tới Liễu Thừa Tuấn, chỉ là không đợi Liễu Thừa Tuấn cao hứng, lại xoay người chạy về phía Chư Chí Hòa.

– Được! Được! Được!

Liễu Thừa Tuấn tức giận rống to, hai mắt muốn phun lửa, quét qua Chu Hằng cùng Chư Chí Hòa:

– Thù hôm nay, bổn thiếu gia nhất định sẽ đòi lại bội lần! Tiện nhân, ngươi cứ chờ nát mông đi!Hắn không dám ở lại thêm, cũng không có mặt mũi ở lại, xám xịt quay đầu rời đi.

Mỹ phụ vô cùng yêu mị kia vốn có phần giận dữ, nhưng nhìn thấy Chu Hằng nhúng tay là vì “Tình tỷ tỷ” kia, sắc mặt liền không khỏi dịu xuống, lộ ra một tia tán thưởng, nói:

– Bổn tiệm chiêu đãi không chu toàn, để các vị khách dùng bữa bị quấy rầy, bữa này ta mời!

– Mời các vị dùng thong thả!

Nàng cũng không chờ mấy người Chu Hằng trả lời, liền xoya vòng eo như rắn nước uyển chuyển bước đi, đôi mông tròn lớn xoay trái lắc phải, khiến người ta nhìn mà lửa bốc hừng hức

Chu Hằng không khỏi cảm khái, Tử Tinh tiểu thư kia mặc dù có danh xưng là đệ nhất mỹ nữ Hàn Thương Quốc, nhưng mỹ nữ cực phẩm trên thế gian thật là không ít, có thể để nàng giành trạng nguyên, có lẽ cũng vì nàng thường xuyên đi lại bên ngoài, thanh danh lớn nhất!

Ít nhất, mỹ phụ này đã tuyệt không dưới nàng, Lâm Phức Hương cũng chưa chắc kém hơn bao nhiêu!

– Tới đây, tiếp tục uống!

Chư Chí Hòa gọi mọi người ngồi xuống, ánh mắt nhìn về phía

“Tình tỷ tỷ”, không khỏi lộ ra vài phần phức tạp, nói:

– Tình sư tỷ, tỷ cũng ngồi đi!

Đối với chuyện xưa phức tạp của hai nam nữ này, Chu Hằng không có đi hỏi chuyện tư, mà lại hỏi thân phận của mỹ phụ kia. Rõ ràng, bất kể là Chư Chí Hòa hay Liễu Thừa Tuấn đều rất kiêng kỵ nàng.

– Nàng là An Ngọc Mị, là chủ của nơi này!

Chỉ đơn giản như vậy?

Ánh mắt Chư Chí Hòa nhìn vào người “Tình tỷ tỷ” một hồi, cuối cùng thu hồi, cũng khôi phục tiêu sái ban đầu, nói:

– Huynh đệ, ngươi có biết tòa tửu lâu này là ai mở ra sớm nhất?

– Ai?

– An tiền bối An Nhược Trần!

– Chưa nghe qua!

Chu Hằng lắc đầu.

– Đây chính là một vị đại nhân vật, nghe nói từ hơn 50 năm trước đã là cao thủ Ích Địa tam trọng thiên, hiện tại không biết đã đột phá Khai Thiên Cảnh hay chưa!

Lưu Viêm tiếp lời:

– Dù chỉ tính là Ích Địa tam trọng thiên… vậy cũng xứng là đệ nhất cao thủ Thiên Hàng Thành!

– Đừng nói Thiên Hàng Thành, ngay cả Hàn Thương Quốc cũng có thể xưng vương!

– Vậy thì chưa chắc, nghe nói Thiên Tinh Tông có tồn tại Khai Thiên Cảnh!

– Đó là nghe nói, có hay không cũng chưa chắc, hơn nữa nói không chừng An tiền bối cũng đột phá đến Khai Thiên Cảnh thì sao?

Bốn người Chư Chí Hòa không khỏi tranh cãi.

– Nói như thế, An Ngọc Mị kia chính là cháu gái của An Nhược Trần?

Trong đầu Chu Hằng hồi tưởng bộ dáng An Ngọc Mị, hình ảnh mỹ phụ yêu diễm tận xương như sống lại, câu hồn đoạt phách làm hắn liên tục hô lợi hại, chỉ là tưởng tượng đã câu người như thế, đúng là họa thủy trong họa thủy!

– Sai rồi, không phải cháu gái, mà là con gái!

Chư Chí Hòa chỉnh lại:

– Toàn bộ nam nhân Thiên Hàng Thành không ai không muốn cưới An Ngọc Mị! Ngươi thử nghĩ xem, đừng nói nàng vốn đã sắc nước hương trời, chỉ nhìn lão cha Ích Địa tam trọng thiên ở đằng sau, ngay cả nàng có xấu xí hơn nữa, người theo đuổi nàng cũng có thể chen đầy cả Thiên Hàng Thành!

Quả thật, có thể cưới được An Ngọc Mị, dĩ nhiên sẽ một bước lên trời, cá vượt long môn!

Vạn Lượng nói:

– Đáng tiếc, An tiểu thư ánh mắt quá cao, vẫn mãi không có nam nhân nào vừa mắt nàng, cứ thế mãi kéo dài, quả thật làm người ta đau lòng! Giai nhân như thế, lại cô đơn lẻ loi không ai đi cùng!

Nói tiếp nữa không khỏi lệch đề tài, mọi người đều tự giác ngậm miệng lại. Nơi này chính là địa bàn của An Ngọc Mị, hơn nữa nói không chừng An Nhược Trần tọa trấn ở chỗ này, bằng tu vi Ích Địa tam trọng thiên, thần ý có thể nhẹ nhàng bao phủ toàn bộ tửu lâu, mặc kệ ngươi đè thấp giọng cỡ nào cũng vô dụng!

Nghe bọn họ ba hoa về con gái yêu của mình, chọc lão già này nhảy ra giết người thì làm sao đây? Đúng là chết uổng mà, ai dám đứng ra!

– Tình sư tỷ, về sau tỷ bái làm môn hạ Thích trưởng lão đi!

Chư Chí Hòa cuối cùng bỏ xuống tâm kết, chủ động nói chuyện với “Tình tỷ tỷ” kia.

– Cảm ơn!

Cô gái kia kích động không thôi, nước mắt chảy dài.

Đánh Liễu Thừa Tuấn một trận, bốn người Chư Chí Hòa đều có hứng thú cực cao, uống mãi đến nửa đêm mới kết thúc. Bọn họ cũng không trực tiếp về Hắc Thủy Điện, mà tìm khách sạn trong thành ở lại, hôm sau trở về cũng không muộn.

An trí xong "Tình tỷ tỷ" kia, Chư Chí Hòa liền chủ động nói ân oán với Liễu Thừa Tuấn.

Liễu Thừa Tuấn là con thứ của Tam điện chủ Liễu Vũ Phong, lớn hơn Chư Chí Hòa 5 tuổi, từ nhỏ đã quen kiêu ngạo bá đạo, lúc 13 tuổi đã học được chơi gái, còn vươn ma trảo tới những nữ đệ tử trong điện, cưỡng bức dụ dỗ thu các nàng vào giường.

Có một lần bị Chư Chí Hòa vô ý phát hiện, khi đó hắn chỉ mới 7-8 tuổi tự nhiên về nói cho phụ thân mình, kết quả Liễu Thừa Tuấn bị phạt giam nửa tháng trong Hắc Băng Động.

Từ đó về sau, Liễu Thừa Tuấn liền hận Chư Chí Hòa, năm lần bảy lượt đối chọi với hắn.

Bọn họ một người là con Nhị điện chủ, một người là con Tam điện chủ, tự nhiên không ai sợ ai. Ban đầu cũng không có gì, nhưng 3 tháng trước, Chư Thiên Vũ ca ca của Chư Chí Hòa đánh lên Sơ Phân nhị trọng thiên thất bại, tẩu hỏa nhập ma, phế hết một thân tu vi!

Điều này lặng lẽ thay đổi bố cục Hắc Thủy Điện.

Liễu gia đại công tử Liễu Thánh Kiệt cũng là thiên tài, trước mắt cũng là Sơ Phân nhất trọng thiên, vốn là hai nhân tài kiệt xuất ngang hàng, ngày sau khẳng định cùng nhau kế thừa chức Điện chủ của phụ thân, cùng nhất mạch Đại điện chủ thành thế xe ba ngựa kéo.

Nhưng Chư Thiên Vũ vừa xảy ra chuyện, Chư Chí Hòa bổn tính lười biếng không thích tu luyện, nhất mạch Nhị điện chủ liền có xu hướng đứt đoạn truyền thừa!

Đã có mấy trưởng lão vốn phụ thuộc vào Chư gia lặng lẽ xoay chuyển dựa vào nhất mạch Tam điện chủ, so sánh hai bên, Liễu Thừa Tuấn tự nhiên ngày càng lớn lối. Hắn biết Chư Chí Hòa từng thích một nữ nhân là Miêu Tình, liền triển khai cưỡng bức dụ dỗ.

Ở trong mắt của các đệ tử Hắc Thủy Điện, nhất mạch Nhị điện chủ dứt truyền thừa đương nhiên sẽ phải suy sụp, Miêu Tình nào có dũng khí từ chối Liễu Thừa Tuấn, nhanh chóng nằm trên giường của đối phương.

Sau khi thành công, Liễu Thừa Tuấn tự nhiên muốn dẫn vật săn đi khoe khoang với Chư Chí Hòa, không ngờ tới lại đá phải tấm thép Chu Hằng, bị đánh thành đầu heo.

Kỳ thật Chư Chí Hòa cũng không phải thật thích Miêu Tình, chẳng qua là thời thiếu niên thanh xuân chớm nở mà thôi.Nhưng tất cả mối tình đầu đều là tốt đẹp, đây là đả kích

rất lớn đối với Chư Chí Hòa. Nếu không có Chu Hằng ra tay, không biết chắc Chư Chí Hòa sẽ như thế nào!

Khó trách bốn tên lười biếng này lại có tu vi tiến bộ rất nhanh, thì ra là bị kích thích, bắt buộc phải nghiêm túc!

Cũng đúng, nam nhân làm sao có thể trốn tránh trách nhiệm được?

– Hiện tại phụ thân đặt hy vọng trên người ta!

Chư Chí Hòa sắc mặt ngưng trọng, không còn chút vẻ trẻ tuổi lông bông.

– Hiện tại ta hối hận nhất là trước kia không cần cù, lãng phí nhiều thời gian vô ích như thế!

Chu Hằng vỗ vai hắn, nói:

– Hiện giờ còn kịp!

Cũng như hắn, thời gian có thể tu luyện chân chính cũng chưa được một năm! Đương nhiên người khác không có hắc kiếm, không thể nào sao chép kỳ tích như hắn.

– Thương thế của ca ca ngươi thật không cách nào điều trị được?

Chu Hằng chuyển đề tài.

– Rất khó, trừ phi có thể tìm được Cửu Chuyển Thiên Long Đan, đó là cực phẩm chữa thương! Tuy nhiên… đừng nhắc tới, Hàn Thương Quốc căn bản không có, cho dù có, chúng ta cũng không mua nổi!

Chư Chí Hòa lắc đầu cười khổ.

Chu Hằng đã nghe Chu Định Hải nói kỹ càng tình thế Huyền Càn đại lục. Quả thật, Hàn Thương Quốc chỉ là một nước nhỏ không có gì nổi bật trên đại lục này, trình tự quá thấp!

Hắc Thủy Điện ở Phong Vũ Thành coi như cao cao tại thượng, là quái vật đáng sợ đến không thể rung chuyển. Nhưng đặt tới Hàn Thương Quốc, thế lực như vậy cũng phải có cả trăm cái! Lại đặt tới Lãng Nguyệt Quốc, vậy càng không tạo ra bọt sóng gì!

Huống chi, trên Lãng Nguyệt hoàng triều còn có một cái Đế triều!

Chu Hằng chỉ là thầm ghi nhớ Cửu Chuyển Thiên Long Đan, có cơ hội, hắn sẽ phải kiếm một viên.

– Chu Hằng, hôm nay ngươi đánh Liễu Thừa Tuấn đương nhiên là sảng khoái, nhưng mà, cũng phải cẩn thận hắn trả thù!

Chư Chí Hòa nghiêm nghị nói:

– Đệ tử cùng điện không được tương tàn, đây là điều mọi người nhất định phải tuân thủ. Liễu Thừa Tuấn không dám xuống tay ngoài sáng, nhưng nhất định sẽ ra tay trong tối!

Ra tay trong tối?

Chu Hằng toát ra cười lạnh, giao đấu bên ngoài, hắn không tiện xuống tay sát thủ, nhưng nếu động đao kiếm sau lưng, hắn có thể giết chóc tùy ý, đang lo tu vi tích lũy không đủ nhanh đây!

Một đêm qua đi, sáu người quay lại Hắc Thủy Điện. Miêu Tình sợ Liễu Thừa Tuấn trả thù, tự nhiên bám sát bên cạnh Chư Chí Hòa, không biết Chư Chí Hòa có thể nào tình xưa lại cháy, đẩy ngã sư tỷ xinh đẹp này.

Chia tay bốn người Chư Chí Hòa, Chu Hằng vừa mới trở lại Tinh Hà Viện, liền thấy mọi người đều dùng ánh mắt đáng thương nhìn mình. Không đợi hắn hỏi chuyện, liền thấy một người lao tới, nỏi:

– Chu Hằng, Liễu đại thiếu muốn gặp ngươi, mau đi theo ta!

Chương 71: Ước Hẹn Nửa Năm

– Liễu đại thiếu? Đó chính là Liễu Thánh Kiệt!

– Tới thật nhanh a!

Chu Hằng nhìn lại người tới, đó là một thanh niên hơn 20 tuổi, từ khí tức bên ngoài lộ ra mà phán đoán thì đã đạt đến Tụ Linh nhất trọng thiên!

Ở Cửu Linh Tông, Tụ Linh Cảnh 50 tuổi cũng có thể gọi là trẻ tuổi, nhưng mà đến Hắc Thủy Điện, Tụ Linh Cảnh hơn 20 tuổi cũng không thần kỳ, rõ ràng là trình độ cao hơn một đoạn!

Cũng chỉ có Chu Hằng mười tám tuổi là vào Tụ Linh Cảnh, mới được phá quy củ kết nạp.

Thanh niên kia khá khiêu ngạo, khóe miệng vênh váo, hai mắt bễ nghễ, dường như trên trời dưới đất không ai có năng lực để hắn nhìn thẳng vào. Hắn đương nhiên là có tư cách kiêu ngạo, Tụ Linh nhất trọng thiên hơn 20 tuổi ở Hắc Thủy Điện mặc dù có, nhưng số lượng cũng không nhiều, đủ để xưng là thiên tài.

Chu Hằng tươi cười, nói:

– Ai muốn gặp ta, bảo hắn tự tới đi!

Mọi người nghe vậy, ai cũng hít một hơi thật sâu!

Tiểu tử này thật là phách lối!

Đây chính là Liễu đại thiếu a, ngày sau nhất định kế thừa chủ vị Tam điện! Mà từ tình thế trước mắt để xem, nói không chừng ngày sau Hắc Thủy Điện chỉ biết có hai vị Điện chủ, Liễu Thánh Kiệt quyền lực không giới hạn.

Cùng vị chủ điện này cứng rắn đối địch, làm sao có dũng khí? Làm sao có tự tin chứ?

– Ngươi, ngươi, ngươi.

Thanh niên kia tức giận mặt đỏ rực, ngón tay run run chỉ Chu Hằng vài cái, hai tay mở ra, giống như mãnh hổ xuống núi bổ nhào tới Chu Hằng.Hắc Thủy Điện nghiêm cấm môn nhân tương tàn, nhưng cũng không cấm tỷ thí với nhau, chỉ cần đừng giết chết là được, điểm ấy giống với Cửu Linh Tông.

– Cút!

Chu Hằng mạnh mẽ đá ra một cước, thình thịch một tiếng, thanh niên kia như bóng cao su bay trở về, mạnh mẽ đụng gãy một cây đại thụ trong sân, sau đó lại đụng thủng mấy bức tường, cuối cùng cắm vào trong một bức tường cuối cùng.

Nếu đổi lại người khác, cho dù là Luyện Thể tầng mười hai, bị đánh như vậy chỉ sợ xương cốt toàn thân cũng gãy nát hết. Nhưng mà Tụ Linh Cảnh chính là Tụ Linh Cảnh, thanh niên kia lập tức từ trong tường nhảy ra ngoài, miệng sùi bọt máu, gần như có thể nói là không bị chút thương thế nào.

Chu Hằng rất ghét như người vậy, hắn sát phạt quyết đoán, người mang tầng tầng lớp lớp gông xiềng khiến hắn cực kỳ không được tự nhiên!

– Ngươi thật to gan!Thanh niên kia đứng cách Chu Hằng rất xa, sau khi nếm qua một lần đau khổ, hắn không có dũng khí liều mạng với Chu Hằng nữa:

– Ta sẽ bẩm báo với Liễu đại thiếu! Ngươi chờ!

– Mau cút!

Chu Hằng lóe lên một cái đã xuất hiện ở trước người đối phương, bịch, lại một cước đá ra.

– Thình thịch!

Thanh niên kia lập tức bị đá bay lên không trung, giống như một hòn đá nhỏ, hoàn toàn không có sức phản kháng!

Con bà nó, tên này cũng quá yêu nghiệt đi!

Đánh võ giả cùng giai như chơi đùa, thật không biết hắn là quái thai gì!

Chu Hằng trở lại phòng, bắt đầu tính toán chuyện về sau.

Ở trong Hắc Thủy Điện hắn cũng không phải lo tới tính mạng, nhưng lại đeo cho hắn một cái gông xiềng lớn, chế ước bản thân, tư tưởng, gia tăng tu vi của hắn! Bởi vậy, hắn nhất thiết phải ra ngoài!

Bên ngoài rất nguy hiểm, Lữ Tố Nga khẳng định tìm cơ hội xuống tay với hắn, Tất Hòa Thành trước đó bất quá chỉ là làm

mất mặt hắn, xa xa chưa thể nói là hạ sát thủ.

Liễu Thừa Tuấn cũng vậy, hắn là con của Tam điện chủ, tài nguyên nắm giữ và thế lực trong tay cũng không phải Lữ Tố Nga có thể so được!

Nhưng mà tất cả chuyện này không thể ngăn cản được Chu Hằng, hắn khát vọng cường đại, chuyện này đã ăn sâu vào mỗi một giọt máu tủy của hắn.

Không thể làm Thần Long trên chín tầng trời, vậy không bằng làm pháp hoa rực rỡ rồi diệt.

– Chu Hằng, bản thiếu gia đến đây, xuất hiện đi!

Một âm thanh trong trẻo vang lên, tuy rằng không cao lắm, nhưng lại giống như đao kiếm vậy, tràn đầy lực xuyên thấu, trực tiếp nổ tung bên tai Chu Hằng.

Thật cường đại!

Chu Hằng trong lòng chợt nghiêm lại, hắn đã biết người tới là người nào.

– Liễu Thánh Kiệt!

Hắn hít một hơi thật sâu, sải bước đi ra ngoài, chỉ thấy trước cửa viện lạc hắn đứng bốn người, cầm đầu là một thanh niên áo trắng, nhìn qua chỉ hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, khuôn mặt tiêu sái, diện mạo có vài phần tương tự với Liễu Thừa Tuấn.

Ba người khác đứng sau thanh niên áo trắng, trong đó có một người vừa rồi mới bị Chu Hằng dạy dỗ.

– Mặt mũi của ngươi đúng là lớn, còn muốn bản thiếu gia tự mình tới gặp!

Thanh niên áo trắng dĩ nhiên là Liễu Thánh Kiệt, hắn tu vi là Sơ Phân nhất trọng thiên, vượt qua Chu Hằng suốt một đại cảnh giới, khí thế vô hình giống như đao kiếm quanh quẩn bên người Chu Hằng, dường như bằng vào khí thế kia có thể khiến Chu Hằng vạn kiếm xuyên tim.

Hưu hưu hưu, Chu Hằng thân hình cấp bách di chuyển, Tấn Vân Lưu Quang Bộ triển khai, hắn nhanh chóng lùi lại mười trượng, rời khỏi phạm vi khí thế của Liễu Thánh Kiệt bao bọc. Hắn cười nhạt một tiếng, nói:

– Liễu đại thiếu có gì chỉ giáo?

Tiểu tử này thật là vênh váo a, lại dám nói chuyện với Liễu Thánh Kiệt như vậy!

Đám đệ tử trong Tinh Hà Viện đều câm như hến, lúc này không có chỗ cho bọn họ xen mồm vào, ai cũng không có tư cách này.

– Ngày hôm qua, ngươi đánh đệ đệ của ta!

Liễu Thánh Kiệt cũng không tức giận, mặt còn hơi tươi cười, bình tĩnh, nói:

– Vốn ta muốn ngươi bồi thường gấp bội… Tuy nhiên, bản thiếu gia đột nhiên hiện lên một ý.

Hắn chắp hai tay sau lưng, ngạo nghễ mà đứng, dường như trở thành trung tâm vũ trụ, thiên địa chỉ có sự hiện hữu của hắn!

– Cho ngươi một cơ hội lớn, làm một con chó của bản thiếu gia! Đại Diễn Thịnh Hội nửa năm sau, bản thiếu gia có thể cho ngươi một cái danh ngạch! Chu Hằng, không nên bỏ qua thiên đại cơ hội này!

– Ha ha ha!

Chu Hằng cười to:

– Liễu đại thiếu đúng là chí khí, đáng tiếc, Chu mỗ đường đường là nam tử hán, chưa từng khúm núm tính làm tay sai kẻ khác! Liễu Thánh Kiệt, hãy bớt sàm ngôn đi, cứ việc phóng ngựa qua đây.

Mọi người gần như choáng váng, đây là công khai khiêu chiến với Liễu Thánh Kiệt a! Tuy nhiên Liễu Thánh Kiệt cũng thật chịu chơi, không ngờ chịu xuất ra một cái danh ngạch đến Đại Diễn Thịnh Hội, khiến mọi người ai cũng sáng mắt, hận không thể thay mặt Chu Hằng đáp ứng.

– Có ngạo khí! Có bản chất! Không tồi, bản thiếu gia rất thưởng thức!

Liễu Thánh Kiệt vẫn chưa tức giận, ngược lại vỗ vỗ tay. Hắn vừa vỗ tay, ba người tên thuộc hạ kia cũng học theo, trong viện lập tức vang lên tiếng vỗ tay thưa thớt.

– Bản thiếu gia yêu tài, cho nên sẽ cho ngươi một cơ hội!”

Liễu Thánh Kiệt rất nhanh lại chắp hai tay sau lưng:

– Nửa năm, bản thiếu gia cho ngươi cân nhắc nửa năm, nửa năm sau, bản thiếu gia lại hỏi ngươi một lần nữa, nếu như ngươi vẫn kiên trì trả lời như bây giờ, hắc hắc.

Thanh âm chợt trở nên vô cùng lạnh lẽo, bất cứ người nào cũng có thể đoán được, như vậy khẳng định là vô cùng thê thảm!

Chỉ là Hắc Thủy Điện nghiêm cấm đồng môn tương tàn, cho dù hắn là Thiếu điện chủ cũng không thể nói rõ lời này ra, nhưng để Chu Hằng hiểu được ý của hắn.

Liễu Thánh Kiệt xoay người rời đi, ba người kia cũng quay sang Chu Hằng cười lạnh một sau, cũng theo sau rời đi.

Rất nhiều đệ tử Tinh Hà Viện chỉ nhìn Chu Hằng một cái, vội vàng rút vào phòng mình, chỉ sợ bị tên tai tinh này liên lụy.

– Liễu Thánh Kiệt đây là đang mượn ta lập uy, tạo hình tượng điện chủ ngày sau của hắn, cho nên mới không lập tức động thủ! Còn cố ý xuất ra danh ngạch Đại Diễn Thịnh Hội gì, chẳng qua chỉ làm cho người khác nhìn xem mà thôi.

– So với đệ đệ hắn, tâm cơ người này càng sâu, thực lực cũng cường đại hơn rất nhiều.

– Nếu ta hiện tại chính diện đối dịch với hắn, chỉ có cách thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ chạy trốn mà thôi!- Tuy nhiên, nửa năm… Nửa năm là đủ rồi, ta sẽ cho tất cả mọi người biết, cái gì gọi là cơn giận của thất phu, máu tươi 5 bước!

– Lập tức đi Thanh Thương Sâm Lâm!

– Giết chóc mới là thế giới của ta!

Chu Hằng bắt đầu chuẩn bị, tiếp đó rời khỏi ngọn núi thứ chín, tiến về phía nam.

Hắc Thủy Điện rất thoải mái trong việc quản lý môn nhân, không có hành động hạn chế gì. Trên thực tế, 9 ngọn núi Thiên Hàng chính là Thánh địa tu luyện, ai lại nguyện ý rời đi chứ? Bởi vậy, Chu Hằng đi rất nhẹ nhàng, không dẫn đến người khác chú ý.

Thanh Thương Sâm Lâm ở 300 dặm chỗ sâu Thiên Hàng, đây là một mảnh rừng rậm to lớn, bên trong yêu thú vô số.

Nhưng mà nơi đây vẫn là một kho báu thiên nhiên, các loại thảo dược trân quý rất phong phú, còn có một đặc sản gọi là Kim Dương Thảo, đây chính là cực phẩm tráng dương, có thể cho nam nhân hùng phong không phấn chấn cả đêm cưới ngựa nữ nhân.

Kim Dương Thảo này chẳng những đều rất khát (nhu cầu) ở Hàn Thương Quốc, cho dù mấy quốc gia chung quanh cũng là loại thảo được rất khát, từ xưa đến nay, nam nhân đều rất xem trọng phương diện này.

Đáng tiếc là sản lượng Kim Dương Thảo rất thấp, rất thấp.

Thứ nhất, loại linh thảo này vốn rất ít ỏi, thứ hai, Thanh Thương Sâm Lâm vô cùng nguy hiểm, cho dù võ giả Luyện Thể tầng mười hai đi vào cũng là cửu tử nhất sinh, chuyện này khiến cho giá cả Kim Dương Thảo càng cao, tục xưng vô cùng quý giá.

Đương nhiên, không chỉ là Kim Dương Thảo, trong Thanh Thương Sâm Lâm còn có rất nhiều những linh thảo khác, mỗi ngày đều hấp dẫn vô số người đi vào đào bảo, cũng để cho vô số người mất mạng trong đó, một đi không trở lại.

Bởi vì nguy hiểm lớn cho nên có một ít Thương gia hội chuyên thuê võ giả Tụ Linh Cảnh làm hộ vệ tiến vào rừng rậm, mà võ giả Tụ Linh Cảnh đa số vì muốn săn giết yêu thú mà tới, tự nhiên sẽ không cự tuyệt kiếm thêm chút khoản thu nhập, cho nên kiểu thuê này cũng rất phổ biến.

Chu Hằng cũng quá giang một đội ngũ hái thuốc như vậy, cả đội khoảng hai mươi người, muốn vào Huyết Long Hồ trong Thanh Thương Sâm Lâm ngắt Huyết Dương Quả, bởi vậy mời năm vị võ giả Tụ Linh Cảnh hộ tống.

Trừ Chu Hằng ra, bốn người khác phân biệt gọi là Bàng Hào, Hứa Dĩ Sơn, Tào Kiếm và Khang Mẫn, đều là người trẻ tuổi không đầy 30 tuổi, trong đó Khang Mẫn là một mỹ nữ không thể chê vào đâu, một thân trang phục bó sát, tôn bờ mông vểnh và nhũ phong cao vút, khiến mọi người phải chăm chú nhìn.

Nàng khá hào phóng, người khác nhìn trộm cũng không giận, có đôi khi còn dùng mị nhãn đáp lại, làm cho người là nhen nhóm dục hỏa trong lòng.

Trong bốn người này, Tào Kiếm tu vi cao nhất, đạt tới Tụ Linh nhị trọng thiên, những người khác đều là Tụ Linh nhất trọng thiên. Về đội ngũ hái thuốc, dẫn đầu là Đào Hàn, cũng có tu vi là Tụ Linh nhất trọng thiên, nhưng thuộc hạ chỉ là một đám võ giả Luyện Thể tầng năm, tầng sáu, ngay cả một Luyện Cốt Cảnh cũng không có.

Phải bảo vệ đội ngũ như vậy đi tới, tự nhiên tốc độ rất chậm, Chu Hằng cũng không để ý, bởi vì hắn chỉ là muốn tàn sát yêu thú, hấp thu lực lượng.

Năm người thủ trước đó đều không quen nhau, nhưng thời gian chung đụng tự nhiên cũng có chút hiểu biết về nhau. Trong đó lai lịch Tào Kiếm lớn nhất, là đệ tử Quy Nguyên Tông ngọn núi thứ ba trong 9 ngọn núi Thiên Hàng, bình thường rất hay ngông nghênh lớn, ba câu lại có một câu Quy Nguyên Tông, sợ người khác không biết lai lịch của hắn vậy.

Ba người khác đều là tộc nhân, đệ tử trong thế lực nhỏ của Thiên Hàng Thành, , nhưng thật giả cũng không ai biết, dù sao không thể chứng minh.

Tào Kiếm rất để ý Khang Mẫn, dường như muốn nhân đoạn đường này kết mối nhân duyên, mà Khang Mẫn cũng khá có ý với hắn, không mấy ngày hai người đã ngủ chung một cái lều.

Một đường cũng không yên bình, gần như mỗi ngày đều có yêu thú đột kích, cũng là tồn tại cường đại như Tụ Linh Cảnh.

Tào Kiếm muốn ở trước mặt mỹ nữ khoe khoang, mỗi lần đều xông lên đầu tiên, cũng ra sức nhất, như vậy lại tiện nghi cho Chu Hằng, hắn chỉ cần dùng hắc kiếm đâm ra một kích cuối cùng, hấp thu ưu đãi trong đó là được.

Chín ngày sau, rốt cục bọn họ đi tới ven một hồ nước, đây là Huyết Long Hồ.

Chương 72: Kim Dương Thảo Vương

Cuối cùng cũng tới, Chu Hằng dạo quanh hồ một vòng, nơi này cũng không có yêu thú gì.

Nghe người trong đội hái thuốc nói, Huyết Long Hồ này khá nổi danh, mấy trăm năm trước, hoặc là mấy ngàn năm trước có một con Thần Long bị thương, một giọt máu rồng rớt xuống hồ, từ đó về sau, nước không hồ này liền đỏ như máu.

Được long khí tẩm bổ, thảo dược xung quanh hồ sinh trưởng rất tốt, linh khí đầy đủ, không kém chút nào ngọn núi thứ chín.

Đáng tiếc, Thanh Thương Sâm Lâm này quá nguy hiểm, không phải Thánh địa tu luyện! Nên biết rằng nơi này cũng cách xa chỗ sâu rừng rậm, nói không chừng chỗ sâu bên trong linh khí càng thêm dồi dào.

Chu Hằng có hắc kiếm làm chỗ dựa, nhìn như không chút lo sợ đi dọa quanh bờ hồ, kỳ thật hắn luôn lưu ý biến hóa của hắn kiếm trong đan điền, nhưng mà vị đại gia này từ sau khi hắn tiến vào Tụ Linh Cảnh, dường như cũng lười hơn rất nhiều, từ lúc tiến vào rừng rậm tới nay vẫn chưa có chút động tĩnh.

Hắn cũng không tin dọc con đường này không có một gốc cây linh thảo, một khối trân thiết nào!

Hoặc là nói, ánh mắt của hắc kiếm hiện tại cũng đã cao hơn, linh thảo, trân thiết thông thường không thể khiến nó phản ứng?

Nếu như vậy thì thua thiệt rồi, hắc kiếm đại gia ngươi chướng mắt thì không sao, nhưng mà ta lại vừa mắt a!

Hồ này rất lớn, Chu Hằng dạo qua một vòng, hắc kiếm trong đan điền cũng không có chút động tĩnh nào, hắn cũng bỏ qua tính toán tầm bảo, ngồi ở bên hồ, nhìn mặt hồ đỏ thẫm như máu.

Kỳ thật nước hồ này trong vắt, sở dĩ nhìn qua giống như máu tươi là vì đá ngầm ở dưới đáy hồ giống như Huyết san hô, cũng vì nó cho nên ánh sáng ánh xạ mới có màu đỏ máu.

Những đá ngầm kia cũng không có giá trị gì, nó sớm bị người ta đào ra nghiên cứu qua, Chu Hằng tự nhiên không có hứng thú xuống nước tìm tòi, ngồi đó đơn giản là muốn ngủ một chút.

Hắn làm sao ngủ được, trằn trọc một hồi, đột nhiên nhìn thấy trong kẽ tảng đá có một gốc dị thảo màu vàng óng, thân có năm lá, trên ngọn lại kết một quả vàng óng, chỉ cỡ bằng trái nhãn.

Trái cây tản ra hương thơm cực nhạt, chỉ có thể ở thật gần mới có thể ngửi được, hương thơm thấm vào ruột gan.

Gốc dị thảo này sinh trưởng ở nơi cực kỳ bí mật, nếu không phải Chu Hằng đúng lúc nằm trên mặt đất, hơn nữa trùng hợp ở bên cạnh tảng đá, dưới tình huống bình thường thì tuyệt không khả năng phát hiện.Chu Hằng trong lòng vừa động, mạnh mẽ đẩy tảng đá kia ra, hái quả cây kia xuống đặt lên bàn tay nhìn nhìn, cũng không nhận ra nó giống cái gì.

Ở dãy núi Bình Thiên cung đụng với con lừa đen ba tháng, hắn đã ăn vào vô số linh quả trân dược, cũng không có loại quả nào tương tự quả này. Tuy nhiên, tuy rằng Chu Hằng không nhận ra, nhưng sau khi ăn nhiều linh quả như vậy, với thảo dược hắn cũng có năng lực nhận biết tương đối, ít nhất biết trái cây kia không phải độc vật.

Nghĩ nghĩ, hắn tiện tay ném trái cây vào miệng, phần lớn linh quả ăn khi vừa hắn là tốt nhất, nếu không dược hiệu sẽ xói mòn.

Trái cây rất mềm, chỉ dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng đè một cái đã biến thành một loại dịch mật, mùi thơm ngát đầy ắp gò má, hương thơm chảy vào, cho dù chưa nuốt vào cũng đã tiến vào dạ dày hắn, sau đó hóa thành ức vạn đạo hạt, dung hợp vào máu hắn.

Sau đó không còn nữa!

Không có một tia linh khí tiết ra, thân thể cũng không có biến hóa gì, giống như ăn một trái táo, một quả đào.Tại sao có thể như vậy?

Chu Hằng lòng đầy khó hiểu, với nhãn lực của hắn có thể khẳng định quả này rất không đơn giản, nhưng mà kết quả cố tình lại như vậy. Nghĩ nghĩ, hắn rốt cuộc đào gốc cây dị thảo màu vàng óng lên, đi về phía đầu mực Đạo Hàn đội hái thuốc thỉnh giáo.

Đào Hàn đã hơn 80 tuổi, nhưng vì tu vi Tụ Linh Cảnh, cho nên tốc độ lão hóa rất chậm, nhìn qua bộ dáng chỉ hơn năm mươi tuổi, nếu như ăn đan dược hồi xuân chú nhan nữa thì trẻ tới 20 tuổi cũng không phải là vấn đề.

– Đào đại thúc, ngươi có biết đây là cây gì không?

Chu Hằng trực tiếp hỏi.

– Hả, Kim Dương Thảo!

Sau khi Đào Hàn ngẩn ra lập tức vô cùng khiếp sợ:

– Lại có Kim Dương Thảo dài, to như vậy, rất hiếm có! Khó lường! Gốc Kim Dương Thảo này tuyệt đối đã trên trăm năm, có thể gọi là Kim Dương Thảo vương!

– Chu Hằng, ngươi tìm được ở đâu vậy?

Kim Dương Thảo? Chính là linh thảo có thể tráng dương, đặc sản trong Thanh Thương Sâm Lâm! Không ngờ mình bậy bạ lại ăn vào một quả của nó! Có thể có tác dụng phụ gì hay không?

– Chính là ở bên hồ, giữa một khối đá lớn!

– Trách không được, trách không được, cho nên mới có thể trưởng thành đến mức độ này, nếu không đã sớm bị người khác đào đi rồi!

Đào Hàn vô cùng thán phục, vui mừng nói:

– Chu Hằng, gốc Kim Dương Thảo này chuyển nhượng cho lão phu thế nào?

– Ta cho ngươi hai khối linh thạch!

Chu Hằng hoảng sợ, hai khối linh thạch, đây chính là có tiền cũng không mua được, đối với võ giả mà nói là vô cùng trân quý!

– Không đủ sao, 3 khối… không 5 khối!

Đào Hàn cắn chặt răng, một bộ tuyệt nhiên tráng sĩ đoạn đoạn cổ tay.

Lão gia hỏa này tuy rằng có tu vi Tụ Linh Cảnh, nhưng từ bản chất mà nói, lại là một thương nhân không hơn không kém! Chu Hằng cũng không nghĩ đến đối phương lại ra giá 5 khối linh thạch sẽ lỗ vốn, khẳng định còn có lợi nhuận cực lớn!

Nhưng đây vốn là tài lộc ngoài ý muốn, Chu Hằng cũng không để ở trong lòng, gật đầu đáp ứng, Đào Hàn sợ hắn đổi ý, vội vàng lấy ra 5 khối linh thạch tiêu chuẩn trao đổi với hắn.

– Đáng tiếc không có pháp khí không gian, cuối cùng tránh không được sẽ bị xói mòn dược lực một chút!

Đào Hàn coi cây Kim Dương Thảo Vương kia như trọng bảo, nhìn trái nhìn phải một hồi lâu mới thu vào hộp ngọc.

Chu Hằng nghe Lâm Phức Hương nói về pháp khí không gian, đó là một loại pháp khí vô cùng đặc thù, giới tử nạp càn khôn, một cái nhẫn, một sợi dây chuyền có thể chứa được một cái hộp, thậm chí chứa đồ bằng cả một gian phòng.

Chỉ tiếc, pháp khí không gian chỉ có Luyện khí sư Đế triều mới có thể chế tạo được, ở Hàn Thương Quốc muốn lấy được một kiện chẳng những cần rất nhiều linh thạch, mà còn phải có phương pháp!

Chu Hằng nghĩ nghĩ, vẫn hỏi:

– Đào đại thúc, Kim Dương Thảo này kết quả có tác dụng gì?

– Cái gì, Kim Dương Thảo còn có thể kết quả?

Đào Hàn dùng vẻ mặt nghi ngờ nhìn hắn.

Hỏi ngược như vậy, Chu Hằng cũng biết là hỏi đường người mù, Đào Hàn ngay cả Kim Dương Thảo sẽ kết quả cũng không biết, vậy sao có thể hiểu được tác dụng của quả?

Mình ăn vào quả kia có thể có vấn đề hay không?

Kim Dương Thảo là vật phẩm tráng dương, có lẽ tác dụng quả kia cũng không ngoài nó, chắc là không sao chứ?

Đội hái thuốc dừng lại ở đây hai ngày, liền quay trở về, không phải bọn họ không muốn ở lại nữa, mà là qua một ngày nữa sẽ có đàn Thiết Ngưu kéo tới đây, đó là yêu thú, Thiết Ngưu trưởng thành có thực lực Luyện Thể tầng mười hai, ngẫu nhiên cũng sẽ xuất hiện dị chủng, trở thành Hoàng Kim Thiết Ngưu, đó chính là Tụ Linh Cảnh, cực kỳ lợi hại.

Hơn nữa một đàn Thiết Ngưu có khoảng mấy trăm con, số lượng nhiều lắm, cho dù võ giả Tụ Linh tam trọng thiên cũng không nguyện ý trêu chọc tồn tại như vậy.

Thương đội khởi hành, tám ngày sau, đội ngũ đã sắp rời khỏi Thanh Thương Sâm Lâm, mọi người đều nhẹ nhàng thở ra, Chu Hằng tổng cộng giết hơn 30 con yêu thú Tụ Linh Cảnh, thành công đẩy tu vi lên Tụ Linh tầng một hậu kỳ, tốc độ nhanh quả thực khiến người ta giận sôi lên.

– Ngừng!

Tào Kiếm đột nhiên phất tay áo, vẻ mặt nghiêm lại, cảnh giác nhìn phía trước quát:

– Người nào, còn không mau mau hiện thân!

– Ha ha, đúng là có tài nha!

Theo một tiếng cười to, trong bụi cây rậm rạp cách đó không xa đi ra mười mấy đại hán, tu vi đều là Tụ Linh Cảnh, thậm chí người cầm đầu còn đạt tới Tụ Linh nhị trọng thiên đỉnh phong.

– Ta không muốn nhiều chuyện, lập tức tránh ra!

Tào Kiếm hừ lạnh nói, trong tay đột nhiên hiện ra một thanh trường kiếm sáng chói, đây là pháp khí của hắn.

Pháp khí cũng không phải mỗi người đều có được, cả Cửu Linh Tông cũng chỉ có Lâm Kiếm Trần và mấy trưởng lão Tụ Linh tam trọng thiên mới có, mà Hắc Thủy Điện lại có nhiều hơn một chút, nhưng tuyệt đối không phải đệ tử Tụ Linh Cảnh bình thường có thể có được!

Người này có thể sử dụng pháp khí, nói rõ hắn ở Quy Nguyên Tông khá được coi trọng.

– Cẩn thận, những người này là cường đạo chuyên cướp thương lữ từ trong rừng rậm trở về, đầu lĩnh ngoại hiệu là Độc Thủ, vô cùng đáng sợ!

Khang Mẫn đi lên trước nói, mấy ngày nay nàng với Tào Kiếm công khai ra vào với nhau, quan hệ tất nhiên vô cùng thân mật.

– Đồ lẳng lơ ngươi cũng biết thân phận đại gia, ha ha, biết thì tốt rồi, ngoan ngoãn giao tài vật trên người ra đây, nếu không, người, tài đều mất.Đầu lĩnh cường đạo Độc Thủ cười to nói.

– Cút!

Tào Kiếm giơ giơ pháp khí trong tay lên:

– Cho ngươi mười giây, lập tức biến mất cho ta, nếu không định ta sẽ chém đầu ngươi xuống.

Sau khi hắn nghe được hai chữ Độc Thủ cũng không dám làm quá căng, dù sao lại người này khó lòng phòng bị.

– Không cần 10 giây, lão tử xử lý các ngươi trước!

Độc Thủ quát to một tiếng, thân hình đáp xuống, hưu hưu hưu, hai tay liên tục vung lên, bảy đạo hàn tinh lập tức bắn mạnh về phía Tào Kiếm:

– Xem độc phiêu của lão tử!

Tào Kiếm vội vàng vung kiếm đỡ, nhưng cũng chỉ đánh bay ba mũi tiêu, thân hình nhanh chóng nhảy lùi lại, căn bản không đám chạm vào.

Đúng lúc này, một đạo hàn quang cuốn qua, đánh về phía hông hắn.

– Phốc!

Một đạo máu tươi văng lên, Tào Kiếm lập tức bị chẻ thành hai đoạn, khuôn mặt vẫn còn vẻ khó tin, chết không nhắm mắt nhìn người chém eo của hắn, Khang Mẫn! Linh lực cuốn lấy, cho dù không phải pháp khí cũng có uy lực đánh chém võ giả Tụ Linh Cảnh!

Hắn không thể tin được người khác, bởi vậy thời điểm né tránh còn cố ý lựa chọn bên Khang Mẫn, nhưng mà hắn tuyệt đối không nghĩ tới, nữ nhân cùng hắn ngay cả giường đều lên một đường đi qua lại xuống tay với hắn!

Không một chút phòng bị, đường đường là thiên tài trẻ tuổi Tụ Linh nhị trọng thiên, cứ như vậy lặng lẽ biến mất!

Tay lau lau múa tươi bắn lên mặt, Khang Mẫn giơ ngón tay nhuốm máu mút lên miệng, khuôn mặt lộ ra vẻ hồng nhuận, ánh mắt như nước mùa xuân, câu hồn phách người ta, nàng phóng đãng kiều mị cười rộ lên, nhũ phong mãnh liệt nhu động nói:

– Không cần nhìn ta kỳ quái như thế, ta vốn cùng một phe với bọn họ!

– Làm tốt lắm!

Độc Thủ nhanh đi tới, bàn tay to vỗ lên cái mông vểnh của Khang Mẫn một vỗ, khiến Khang Mẫn phát ra một tiếng hừ ưm kiều mị, ngã vào trong ngực hắn.

Nữ nhân này là cường đạo nằm vùng!

Thật âm độc, lập tức trừ đi người mạnh nhất trong nhóm! Trách không được Tào Kiếm dễ dàng quan hệ như vậy, người ta đã sơm quyết định phải lợi dụng tầng quan hệ thân mật này để giết hắn!

– Giết chết toàn bộ cho ta!

Độc Thủ phất phất tay, mười mấy cao thủ Tụ Linh Cảnh phía sau lập tức giết tới đám người Chu Hằng.

Chương 73: Tàn Sát Chó Gà

Chu Hằng gào to một tiếng, đoạn kiếm màu đen tế xuất, chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, vọt lên đầu tiên giết tới đám cường đạo này.

Nhưng mà vào lúc này, đám người Đào Hàn lại có cảm giác rút gân, tiểu tử này cũng quá mạnh đi! Không, không phải mạnh, mà là quá ngu xuẩn! Bên bọn họ cộng hết lại mới có năm võ giả Tụ Linh Cảnh, đối phương có mười mấy người, hơn nữa còn có một là tồn tại Tụ Linh nhị trọng thiên, bọn họ bại cục đã định!

Việc duy nhất lúc này là chạy trốn, chỉ cần chạy ra khỏi rừng rậm, như vậy đám cường đạo nhất định sẽ rút lui.

Nhưng mà không ngờ tên này lại xông lên!

Đến tột cùng ăn mấy trăm cân xuân dược mới bị kích động như thế, mình muốn chết cũng không sao, nhưng đừng liên lụy người khác a!

Chu Hằng sao phải chạy trốn?

Những cao thủ Tụ Linh Cảnh này đối với những người khác mà nói có thể là Tử Thần, nhưng đối với Chu Hằng mà nói lại là dự trữ linh lực a! Nếu bọn họ chủ động giết tới cửa, Chu Hằng tự nhiên không cần cố kỵ chém giết.

– Giết giết giết!

Hắn chiến ý cuồng bạo, tuy rằng hắn chém qua đại năng Tụ Linh tam trọng thiên, nhưng mà còn chưa lần nào cùng với mười mấy cấp bậc Tụ Linh Cảnh chiến đấu qua, hưng phấn gào to một tiếng, giống như một hùng binh vọt vào trong đám ác lang.

Đương nhiên, ở trong mắt những người Đào Hàn, Chu Hằng chính là dê vào miệng cọp!

Phi Bộc Kiếm Pháp!

Chu Hằng vung hắc kiếm đâm tới, vô số đạo kiếm khí hình thành thác nước lập tức từ trên bầu trời buông xuống, cuốn về đám cường đạo kia, tiếng nước ầm ầm như sấm bên tai, đúng là rất thật!

Võ kỹ, chỉ có đạt tới Tụ Linh Cảnh mới có thể chân chánh phát huy ra uy lực trong đó!

– Phốc…

Rất nhanh đã có một tên cường đạo phát ra tiếng kêu thảm thiết, bị hắc kiếm xuyên thủng trái tim, phốc một tiếng mới ngã xuống đất mà chết.

Sạch sẽ, gọn gàn!

Tất cả mọi người đều hoảng sợ.Đây cũng không phải là một chọi một a, mà là bị mười mấy võ giả cùng cảnh giới vây công, Chu Hằng lại có thể lập chém chết một người, đây là cường đại bực nào? Mãnh tướng trong quan có thể ở trong trăm vạn quân địch lấy thủ cấp thượng tướng, mà phải ở trong mười mấy cao thủ cùng giai vây giết một người lại không bị một chút thương thế, độ khó của nó cực cao.

Chu Hằng không chút ngừng lại, Phi Bộc Kiếm Pháp tiếp tục đẩy ra, mặc dù Tấn Vân Lưu Quang Bộ không thôi diễn đến mức tận cùng, nhưng mà cũng không phải võ giả cùng giai có thể địch nổi, giết người như lấy đồ trong túi, thân hình như quỷ mỵ, căn bản không thể ngăn cản.

Sau khi liên tiếp giết bốn người, những cường đạo kia rốt cục kịp phản ứng, rối rít nói:

– Dựa lưng vào nhau, dựa vào nhau.

– Vậy thì thế nào!

Chu Hằng cười lạnh, trực tiếp từ chính diện đột phá, lúc này, Tấn Vân Lưu Quang Bộ đã không thể phát huy tác dụng vốn có, nhưng hắn tay trái nắm chặt, phát động huyết mạch lực, lập tức biến thành một nắm quyền hoàng kim.

– Thình thịch!Nắm tay kim loại đủ địch nổi lợi khí, hắn liên tục đánh phá vũ khí chém tới, hắc kiếm trong tay phải vô tình chém ra, tiếp tục thu gặt mạng người.

– Lão đại, mau tới hỗ trợ!

Sau khi lại ba người bị đánh chém, đám cường đạo cuối cùng đành phải kêu lên cứu mạng, giọng điệu vội vã như sắp khóc!

Đây đâu phải là người à, đều là Tụ Linh nhất trọng thiên, sao lại có chênh lệch lớn như vậy!

Mà đám người Đào Hàn lại trở nên hưng phấn, rốt cuộc hiểu ra, Chu Hằng cũng không phải là ngu xuẩn, mà chân chính có

thực lực giải quyết bọn họ!

– Tiểu tử, ngươi bây giờ rời đi, ta có thể coi như chuyện gì cũng chưa phát sinh!

Độc Thủ vẻ mặt nghiêm nghị, hắn nhận ra Chu Hằng cũng không phải Tụ Linh nhất trọng thiên thông thường, sức chiến đấu không kém hắn chút nào, thậm chí còn mạnh hơn một khoảng!

Bởi vì hắn cũng chỉ có thể địch nổi năm tên Tụ Linh nhất trọng thiên, mà Chu Hằng lại trong đám người mười mấy cường đạo Tụ Linh nhất trọng thiên vây công mà còn mạnh mẽ giết người!

Sức chiến đấu như vậy có thể so sánh với Tụ Linh tam trọng thiên!

– Sau khi giết sạch các ngươi, ta tự nhiên sẽ rời đi!

Chu Hằng thét dài một tiếng, hắc kiếm trong tay tiếp tục chém ra, hắn làm việc chưa từng có bỏ dở nửa đường.

– Phốc!

Một kiếm cắt qua, lại một tên cường đạo bị chém thành hai đoạn, hơn nữa còn là từ đầu đến chân, mạnh mẽ bị chém thành hai nửa!

– Thằng khốn!

Độc Thủ rốt cục ra tay, vung tay ném ra bảy cái phi tiêu, hóa thành bảy điểm hàn quang bắn nhanh về phía Chu Hằng.

– Leng keng leng keng!

Chu Hằng giơ tay trái che ở trước người, mạnh mẽ bắt lấy bảy cây phi tiêu, dùng sức bóp chặt, bảy cây phi tiêu này lập tức bị bóp thành sắt vụn.

– Tiểu tử, độc phiêu của lão tử không cần thấy máu, chỉ cần dính vào một chút độc khí sẽ nhập thể, không tới ba canh giờ ngươi sẽ hóa thành một đống máu loãng!

Độc Thủ âm trầm nói.

Đám người Đào Hàn vừa nghe vậy, ai cũng sắc mặt đại biến, hiện tại Chu Hằng có thể nói là đại cứu tinh của bọn họ, nếu hắn trúng độc ngã xuống, ai có thể ngăn cản tồn tại Tụ Linh

nhị trọng thiên?

Chu Hằng tươi cười, nói:

– Ngươi nói có độc ta liền phải tin tưởng ngươi sao?

Dùng độc là do Khang Mẫn nói, nữ nhân này nói có thể tin tưởng sao? Hơn nữa, sau khi kim hóa, cánh tay Chu Hằng giống như tinh kim, không sợ nóng lạnh, cho dù độc tố cũng không thể xâm phạm.

Lui thêm bước nữa mà nói, hắn còn có khỏa xà đan của Kim Quan Xà, có thể giải được bách độc.

Độc Thủ kinh ngạc nhìn Chu Hằng, phi tiêu của hắn tự nhiên không có độc, độ dược có thể uy hiếp với Tụ Linh Cảnh trân quý bực nào, hắn làm sao có thể bỏ ra được! Mà độc dược đầu độc Luyện Thể Cảnh để làm chi, hắn vốn là Tụ Linh nhị trọng thiên, giết Luyện Thể Cảnh như giết con kiến.

Nói là có độc, chỉ là một kiểu chấn nhiếp, khiến đối thủ vướng tay vướng chân, 10 thành tu vi không phát huy ra được sáu bảy thành!

Nếu không phải Tào Kiếm kiêng kỵ độc dược, thì sao có thể bị Khang Mẫn một kích đắc thủ?

– Hừ, đừng quên lão tử chính là Tụ Linh nhị trọng thiên thứ thiệt, cho dù không cần độc, giết ngươi cũng dễ như trở bàn tay!

Độc Thủ khôi phục trấn định, bất kể như thế nào cảnh giới của hắn cũng cao nhất, có ưu thế tuyệt đối.

– Vậy thử một chút đi!

Chu Hằng vung trường kiếm ra, thân hình như Thần Long chín tầng trời, ánh sáng đen rạch ra một cái, giống như có thể trảm phá cả thiên địa!

– Giết!

– Giết!

Chẳng những đám cường đạo cùng hô lên, mà bốn cường giả Tụ Linh Cảnh Đào Hàn cũng nhao nhao gia nhập chiến đoàn, lúc này bọn họ và Chu Hằng đều bị cột vào trên một chiếc thuyền, nếu Chu Hằng bị thua, như vậy bọn họ cũng đừng nghĩ may mắn thoát khỏi.

Chu Hằng gào to một tiếng, thanh âm cuồn cuộn như sấm, hoàng kim quyền bên tay trái vung lên, tay phải cầm hắc kiếm liên tục chém ra.

Hắn lúc này đã đạt đến Tụ Linh nhất trọng thiên hậu kỳ, không gian đan điền gấp tám lần người thường, khiến cho lực lượng của hắn thậm chí vượt qua Tụ Linh tam trọng thiên sơ kỳ! Cho dù không có hắc kiếm sắc bén, không có Phi Bộc Kiếm Pháp thần diệu, không có huyết mạch lực, chỉ có lực lượng đáng sợ này cũng có được ưu thế tuyệt đối!

Bây giờ nếu lại đánh với Kim Đằng Dật, cho dù đối phương đã có chuẩn bị, cũng vẫn bị hắn chém giết!

Đối mặt với chiến lực như vậy, Độc Thủ là Tụ Linh nhị trọng thiên thì thế nào?

Người muốn giết ta, chém!

Người muốn hại ta, chém!

Người muốn mưu hại thân nhân ta, chém!

Người cản trở con đường võ đạo của ta, chém!

Chém chém chém chém chém, giết giết giết giết giết!

Chu Hằng giống như thượng cổ Sát Thần, cả người tản ra sát khí đáng sợ, sát khí giống như thực chất vậy, khiến đám người Đào Hàn không ngừng lui về phía sau, dường như bị sát khí này dính vào một chút là bị gặp vô vàn ác mộng vậy.

Lại một tên cường đạo ngã xuống, rất nhanh chỉ còn lại hai người cuối cùng, Độc Thủ và Khang Mẫn.

– Dừng tay!

Độc Thủ hét lớn.

Chu Hằng cũng không để ý, người hắn đã quyết giết, không người nào có thể cản trở.

– Đáng ghét!

Độc Thủ hét lớn một tiếng, quay đầu nhìn về phía Khang Mẫn:

– Mau ra tuyệt chiêu, không thì sẽ không có cơ hội!

– Giúp ta một tay!

Khang Mẫn mặt âm trầm lại, dường như hạ quyết tâm.

Độc Thủ miễn cưỡng ngăn cản được Chu Hằng một kích, mạnh mẽ há mồm cắn lên cổ tay mình, sau đó đưa tới phía Khang Mẫn.

– Hút hút hút!

Khang Mẫn giống như dơi hút máu vậy, mồm cắn lên cổ tay hắn liên tục hút máu, phát ra thanh âm ùng ục ùng ục, trong nháy mắt khiến mặt Độc Thủ trở nên trắng bệch.

– Đủ rồi, đủ rồi!Độc Thủ vội vàng thu tay lại, khí tức đột nhiên hạ một mảng lớn, mấy lọn tóc trở nên hoa râm như tuyết, giống như mặc một căn bệnh nặng, lại giống trong nháy mắt lão đi mấy chục tuổi.

Khang Mẫn mặt bừng bừng sinh khí, trong nháy mắt khí tức tăng vọt đến Tụ Linh tam trọng thiên, bộ ngực càng lộ vẻ đầy đặn, mông càng thêm chắc vểnh, khiến cho trang phục bó sát cũng phải rách ra vậy.

– Đây là yêu thuật gì?

– Làm sao có thể trong nháy mắt tăng lên hai tiểu cảnh giới, đây căn bản không hợp lý!

Tâm tình bốn người Đào Hàn biến đổi rất nhanh, ngay từ đầu còn tưởng rằng chạy trời không khỏi nắng, lại không ngờ Chu Hằng ngang trời giết ra, như vô thượng Chiến Thần. Mắt thấy giết sạch cường đạo, nhưng lại không nghĩ tới biến hóa, Khang Mẫn không ngờ có uy lực Tụ Linh tam trọng thiên!

Tụ Linh tam trọng thiên a, vậy tuyệt đối là nghiền ép Tụ Linh nhất trọng thiên!

Vậy phải làm sao bây giờ?

Khang Mẫn lè lưỡi liếm máu trên môi, động tác vô cùng yêu kiều, nàng hừ nhẹ một tiếng, hai mắt trong veo như nước nhìn về phía Chu Hằng, thanh âm mềm mại khiến người ta xuôi lòng nói:

– Không nghĩ tới Chu công tử mới là cao thủ thâm tàng bất lộ, sớm biết vậy, người ta sao cần để ý tên Tào Kiếm phế vật kia!

– Tiện nhân, còn dâm tục nữa, còn không nhanh hạ hắn.

Độc Thủ ở một bên hét lớn.

– Ba!

Khang Mẫn xoay người một quyền thọi lên ngực Độc Thủ, mạnh mẽ đánh xuyên ngực hắn.

Biến cố như vậy cũng khiến mọi người không ngờ tới!

– Đê tiện… Nhân…

Độc Thủ khóe miệng đóng mở, phun ra hai chữ cổ ngoặt đi, khí tức đoạn tuyệt. Vốn tu vi hắn cao hơn Khang Mẫn, nhưng mà sau khi cùng đối phương thi triển một môn công phu quỷ dị, bị hút đi lượng lớn tinh huyết, để cho tu vi hắn tụt lại Tụ Linh nhất trọng thiên.

Nhưng mà tu vi Khang Mẫn lại tăng vọt đến Tụ Linh tam trọng thiên, mạnh yếu lập tức nghịch chuyển, bị một kích giết chết!

Khang Mẫn thu hồi tay phải, bàn tay lại nắm một trái tim còn đang nảy nảy, máu tươi ồ ồ chảy ra, mọi người nhìn vào mà cả người phát lạnh. Nàng mở cái miệng anh đào nhỏ nhắn ra,

từng miếng từng miếng nhai nuốt, khiến cho mấy người khác không nhịn nổi nôn ra.

– Đây chính là vật đại bổ!

Khang Mẫn rất nhanh ăn hết quả tim người, trên mặt ánh sáng đỏ càng sáng hơn, khí tức yêu dị càng tăng lên.

Nàng lắc lắc mập mông đi đến phía Chu Hằng, phong vận cười quyến rũ nói:

– Tiểu huynh đệ, đến đây cùng tỷ tỷ làm chút chuyện thú vị đi!

Vô cùng quyến rũ, trong thời gian ngắn, mọi người biết rất rõ nàng là ác ma giết người không chớp mắt, nhưng vẫn vì nàng mà thần hồn điên đảo, dường như có thể cưỡi lên nàng một đêm, cho dù tan xương nát thịt cũng không sao.

Đây là mị công, mị công thượng thừa!

– Ngươi làm quỷ đi!

Chu Hằng giận dữ, nữ nhân này không ngờ giết chết Độc Thủ!

Đây chính là đại bổ hoàn cấp bậc Tụ Linh nhị trọng thiên a!

Chương 74: Huyền Ma Diệu Pháp

Không ngờ không bị Huyền Ma Diệu Pháp của ta mê hoặc tâm thần!

Khang Mẫn vô cùng khiếp sợ, nàng còn nghĩ, toàn trường hẳn là không ai có thể địch nổi công pháp của nàng!

Chiếm được gần như toàn bộ tu vi Độc Thủ, cảnh giới của nàng tạm thời tăng lên tới Tụ Linh tam trọng thiên, trên lý thuyết cho dù tồn tại Tụ Linh tam trọng thiên cũng rất khó chống nổi Huyền Ma Diệu Pháp của nàng.

Chu Hằng quả thật có được lực lượng cấp bậc Tụ Linh tam trọng thiên, nhưng cảnh giới lại chỉ là Tụ Linh nhất trọng thiên, tiểu tử này bất quá không gian đan điền lớn hơn người khác chút thôi, chỉ có thể nói là tiềm lực đáng sợ.

Vì sao tiểu tử này không bị ảnh hưởng? Huyền Ma Diệu Pháp chỉ cần là người làm phép cảnh giới cao hơn, toàn bộ sẽ khó thoát khỏi bị mê hoặc!

Nguyên nhân rất đơn giản, thần thức Chu Hằng xa xa cao hơn cảnh giới!

Trên lý thuyết, thần thức cùng luôn cùng tương xứng với cảnh giới, Tụ Linh Cảnh không có khả năng có được thần thức Sơ Phân Cảnh, đồng dạng phải bị cảnh giới ảnh hưởng. Mà chỉ sau khi đạt tới Sơ Phân Cảnh, mới có thể lớn mạnh thần thức, tăng lên trình độ tương ứng.

Trừ phi đạt tới Sơ Phân Cảnh, bởi vì tình huống đặc thù mà cảnh giới rớt xuống, như vậy mới có thể có thể xuất hiện hiện tượng thần thức cao hơn cảnh giới. Đương nhiên, cũng có một ít đan dược, linh quả có thể đề cao thần thức, nhưng mà nó rất hiếm thấy!

Trong quá trình Chu Hằng tu tập Lăng Thiên Cửu Thức, thần thức đã sớm nhất phi trùng thiên, độ cao hắn đạt tới hắn cũng không biết phỏng đoán, như vậy cho nên hắn hộc bất kỳ võ kỹ, công pháp nào đều một lần đều xong.

Huyền Ma Diệu Pháp quyết là võ kỹ mê hoặc thần trí, nhiều nhất chỉ có thể ảnh hưởng đối thủ cùng cảnh giới, mà cái gọi là cùng cảnh giới, kỳ thật chỉ là cảnh giới thần thức. Nhưng đối với người bình thường mà nói, thần thức và cảnh giới tương xứng, bởi vậy Khang Mẫn mới nghĩ Chu Hằng chỉ có thực lực lớn mà thôi, còn thần thức cũng không phải là đối thủ của nàng!

Đá phải thiết bản!

Chu Hằng nổi giận, đây chính là đại bổ hoàn Tụ Linh nhị trọng thiên a, quản ngươi là hồ ly tinh hay là thủy xà tinh, đám đoạt ưu đãi của ta, chém.

Hắc kiếm phun ra từng đạo kiếm khí, hắn đã hoàn toàn nắm giữ Phi Bộc Kiếm Pháp, sóng nước ầm ầm nổ vang, điên cuồng vây về phía Khang Mẫn.

– Chết tiệt!Khang Mẫn biến sắc, nếu hiện tại nàng vẫn không thể khẳng định Chu Hằng căn bản không bị nàng ảnh hưởng thì đúng là ngu như lợn! Đối mặt với lực lượng đáng sợ kia của Chu Hằng, nhất là hắc kiếm sắc bén, không có vũ khí nàng căn bản không dám đón đỡ, vội vàng triển khai thân pháp, liên tiếp thối lui.

– Giết hắn cho ta

Nàng hét lên một tiếng, đám người Đào Hàn không tự chủ được đuổi theo Chu Hằng, vũ khí vung lên.

Tà pháp thật là lợi hạii, lại có thể mê hoặc lòng người!

Chu Hằng gào to một tiếng, Tấn Vân Lưu Quang Bộ triển khai nhanh chóng đuổi theo.

Khang Mẫn tâm hồn táng đảm, nàng tuy rằng toàn lực chạy

trốn, nhưng mà không ngờ không bỏ xa được Chu Hằng, ngược lại bị hắn nhanh chóng tới gần!Đây là quái thai gì, nên biết rằng hiện tại nàng chính là Tụ Linh tam trọng thiên a, tuy rằng chỉ vẻn vẹn duy trì được trong một hồi, nhưng mà trong khoảng thời gian này, nàng chính là Tụ Linh tam trọng thiên thứ thiệt.

– Đại gia, ngài tha cho nô đi!

Nàng đột nhiên dừng lại, khuôn mặt trở nên vô cùng quyến rũ, hai mắt ướt át mê người, trong khoảng thời gian ngắn, hoa đào bốn phía dường như cũng mờ đi.

Đám người Đào Hàn ai cũng dừng lại, khuôn mặt đỏ lên, hô hấp đều trở nên dồn dập.

Chu Hằng chống kiếm đứng, hắn phát hiện từ bụng hạ dâng lên một cổ nhiệt lưu, thân thể đúng lúc nổi lên biến hóa!

Là tác dụng của quả cây Kim Dương Thảo Vương!

Kim Dương Thảo vốn là vật tráng dương cực phẩm, dược hiệu Kim Dương Thảo vương tự nhiên càng mạnh, mà quả cây này lại hội tụ tinh hoa mạnh nhất, quả thật có thể làm cho người

chết cũng phản ứng!

Đây không phải là xuân dược, sẽ không mê loạn thần trí, mà chỉ làm cho phương diện kia trở nên mãnh liệt gấp trăm lần!

Khang Mẫn thấy thế, trong lòng lập tức cười lạnh, thầm nghĩ mao đầu tiểu tử này không ngờ vẫn trúng chiêu!

Huyền Ma Diệu Pháp của nàng vốn cần phải phối hợp với tư thế thân thể mới có thể phát huy ra công hiệu cường đại nhất, chỉ là nàng vốn còn tưởng rằng bằng vào tu vi Tụ Linh tam trọng thiên là có thể nghiền ép mọi người, lúc này mới bỏ qua một bước này, bây giờ Huyền Ma Diệu Pháp mới chính thức phát huy ra toàn bộ uy lực!

– Đến… Đến đây… Đến đây!

Nàng vừa vẫy vừa nói, cái lưỡi thơm không ngừng liếm môi đỏ mọng, mị nhãn mê ly, tràn đầy phong tình câu người. Hai tay đưa tới ngực, liên tiếp mở ra từng cái nút áo, tốc độ rất chậm, lại tràn đầy mỹ cảm.

Bộ ngực của nàng vô cùng đầy đặn, sau khi cởi ba cái nút áo, trang phục tự nhiên tách ra hai bên, lộ ra hai quả cầu bằng ngọc, tiếp đó từ từ tuột xuống, đáng tiếc còn chưa lộ tới chỗ nụ hoa đã ngừng lại, dục lộ còn che.

Chu Hằng thân hình tái động, chạy như bay về phía Khang Mẫn, chỉ cần giết nàng, tự nhiên tất cả đều không phục.

– Làm sao có thể!

Khang Mẫn kinh hãi, mặc dù Chu Hằng chạy tới phía nàng, nhưng mà bộ dáng không bị một chút mê hoặc, ngược lại càng đằng đằng sát khí!

Vì sao ngay cả Huyền Ma Diệu Pháp hoàn toàn cũng không thể ảnh hưởng đến hắn?

– Chết!

Chu Hằng bay vọt tới, một kiếm đảo qua.

Khang Mẫn không dám đón đỡ, cấp tốc lui lại, muốn tránh đi mũi nhọn, nhưng so thân pháp với Chu Hằng, đây không phải là tự tìm đường chết sao?

Cà, một kiếm gọt qua, một cánh tay Khang Mẫn bay lên không trung, máu tươi bắn ra bốn phía.

– A!

Khang Mẫn hét thảm một tiếng, nhưng vẻ mặt lại không chút giận dữ, ngược lại tràn đầy sợ hãi, vội vàng kêu lên:

– Đừng giết ta, ta nguyện ý làm nô tỳ của ngươi, vĩnh viễn, tuyệt không phản bội!

– Không cần!

Chu Hằng đạp bước tiếp tục tấn công, đối phương là Tụ Linh tam trọng thiên, hắn cũng không thể một kiếm giết chết được.

– Không nên ép người quá đáng!

Khang Mẫn vội tránh né tránh, lại lần nữa khống chế đám người Đào Hàn phát động công kích với Chu Hằng:

– Ta là đệ tử Âm Ma Tông, nếu ngươi giết ta, chính là tử địch của Âm Ma Tông!

– Âm Ma Tông gì? Chưa nghe nói qua!

Chu Hằng hắc kiếm liên tục chém ra. Hắn nếu như sử xuất Lăng Thiên Cửu Thức, tự nhiên đã sớm giải quyết chiến đấu rồi, nhưng kiếm pháp này là con bài chưa lật bảo mệnh của hắn, bình thường tuyệt không dễ dàng vận dụng.

Ba chiêu giải quyết cùng mười chiêu giải quyết, kỳ thật cũng không khác nhau nhiều lắm, chỉ là hao phí thời gian một chút thôi.

– Cho dù Thiên Tinh Tông cũng không dám là địch với Âm Ma Tông ta!

Khang Mẫn thét to, nàng bị Chu Hằng áp chế đã sắp không còn không gian tránh né, mà những người Đào Hàn làm sao có thể theo kịp tốc độ hai người bọn họ, hoàn toàn không có tác dụng, không có một chút tác dụng.

– Chê cười, Âm Ma Tông nếu thật cường đại như thế, ngươi cần gì phải cấu kết với cường đạo giả vờ giả vịt mê hoặc người.

Khang Mẫn liên tục nhảy lên, hai banh bao lớn trên ngực cũng theo động tác của nàng không ngừng nhảy lên, quả thực có thể khiến người ta hoa mắt, đáng tiếc, không hề tác dụng với Chu Hằng. Sắc mặt nàng tái nhợt, quát lên:

– Ta tư chất kém, đã sớm bị đuổi ra khỏi Âm Ma Tông! Tuy

nhiên, một ngày làm đồ đệ, cả đời làm đồ đệ, Âm Ma Tông tuyệt không cho phép có người xúc phạm thiên uy!

– Huyền Ma Diệu Pháp của ta là minh chứng tốt nhất, ta là đệ tử Âm Ma Tông, ngươi không thể giết ta!

– Thì tính sao!

Chu Hằng đột tiến, trong ánh mắt sát khí chợt hiện, hắn không thích gây chuyện, nhưng một khi chọc tới hắn, vậy chỉ có một con đường chết!

– Giết!

– Không……

Một kiếm xẹt qua, như tinh quang lóng lánh rực rỡ, trong màn mưa máu, đầu Khang Mẫn cũng bay khỏi cổ, gương mặt vặn vẹo, hai mắt vẫn còn tràn ngập oán độc nhìn chằm chằm Chu Hằng.

Không còn người làm phép, đám người Đào Hàn lập tức tỉnh táo lại.

Chu Hằng cúi đầu nhìn nhìn, cũng không lên tiếng gọi, lập tức bắn người chạy đi, trong nháy mắt biến mất ở trong rừng rậm.

Mặc dù đám người Đào Hàn tràn đầy cảm kích Chu Hằng, nhưng cũng không bốc nguy hiểm tính mạng chạy loạn trong Thanh Thương Sâm Lâm tìm người, lại nói bọn họ cũng không theo kịp Chu Hằng, chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn biến mất.

Bọn họ chỉ nghĩ Chu Hằng là hiệp khách chân chánh, gặp bất bình rút đao trợ, sau phất áo rời đi, một chút ưu đãi cũng không muốn.Điều này làm cho ba người Bàng Hào rất kính nể, nửa ngày sau ra khỏi Thanh Thương Sâm Lâm cũng không thu tiền thuê của Đào Hàn, đều là muốn học tập Chu Hằng, để Đào Hàn không khỏi ngạc nhiên vui mừng, như vậy có thể tiết kiệm được cho hắn 4 khối linh thạch a!

Bọn họ đâu biết rằng, Chu Hằng căn bản không phải thanh cao trượng nghĩa gì, mà căn bản ngượng ngùng gặp mặt mọi người!

Hạ thân hắn còn đang phản ứng mãnh liệt!

– Kim Dương Thảo chết tiệt!

Sau khi chạy sâu trăm dặm, Chu Hằng nhảy lên một cây đại thụ ngồi xuống, không biết nói gì với cái bộ vị nửa ngày còn chưa tiêu nhiệt kia, trời đất chứng giám, hắn căn bản không có ý tưởng phương diện này.

Hắc kiếm hấp thu lượng lớn tinh khí sinh mệnh, Chu Hằng lại không dám luyện hóa ở nơi này, bởi vì một bộ vị thân thể còn đang dựng đứng lên, lúc này hành công rất dễ dàng phân tâm, khó tránh khỏi gây đại họa tẩu hỏa nhập ma.

Trong lòng hắn cũng không chút nghĩ bậy, bởi vậy cũng không cần phân tâm suy nghĩ chuyện không liên quan gì, chỉ có thể chậm rãi chờ tiểu huynh đệ hạ nhiệt.

Cho tới khi qua gần hai giờ, rốt cục hắn mới khôi phục nguyên dạng.

Chu Hằng vội vàng vận chuyển Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, bắt đầu luyện hóa chỗ tốt to lớn vừa mới hút được.

Một ngày sau, hắn gào to một tiếng từ trên đại thụ nhảy xuống, một quyền đánh ra, kình phong như rồng, gió lớn nổi lên.

Tụ Linh nhất trọng thiên đỉnh phong!

– Lực lượng của ta lúc này đã vượt qua Tụ Linh tam trọng thiên trung kỳ!

Chu Hằng hết sức hài lòng, không gian đan điền gấp tám lần người thường tuy rằng hắn cũng cần thời gian tám lần tu vi tích lũy, nhưng đối với tốc độ gia tăng thực lực của hắn vừa xem hiểu ngay.

– Tuy nhiên, ta cũng không thể tự mãn, trên đời này cũng không phải chỉ có một mình ta có thể mở rộng đan điền, nói không chừng có thể có tồn tại càng nghịch thiên hơn ta!

Chu Hằng rất nhanh liền tỉnh táo lại, cảnh báo mình không thể tự mãn.

– Để đối kháng Liễu Thánh Kiệt, ít nhất ta phải có được tu vi Tụ Linh tam trọng thiên, như vậy mới có sức đánh một trận!

– Cách thời gian nửa năm còn rất lâu, tiếp tục ở trong Thanh Thương Sâm Lâm săn giết yêu thú, đây là một con đường tăng trưởng thật nhanh.

Trên người Chu Hằng có 5 khối linh thạch Đào Hàn đổi cho, mỗi ngày, ban ngày săn giết yêu thú, buổi tối lại dùng linh thạch tu luyện, sau khi đạt tới Tụ Linh Cảnh, tu luyện bước đầu đã có thể thay thế giấc ngủ, một tháng ngủ một lần là đủ rồi.

Cách đột phá Tụ Linh nhị trọng thiên cũng càng ngày càng gần, một mình cô đơn, có đôi khi Chu Hằng khó tránh khỏi nhớ tới bốn người Chư Chí Hòa, Khổng Ngạo Côn, con lừa

đen, phụ thân còn có Lâm Phức Hương.

Ngày thứ bốn mươi bảy tiến vào Thanh Thương Sâm Lâm, sáng sớm, Chu Hằng rời khỏi sơn động ngủ qua đem, lần trước hắn ngủ cách nay nửa tháng, lúc này tinh khí thần đều trạng thái tột cùng.

Hắn tới một dòng suối nhỏ lấy nước, trong lòng lại cảnh giác, hắc kiếm tế xuất, lạnh lùng nhìn chằm chằm bụi cỏ cách đó nửa trượng, quát:

– Đi ra!

Chương 75: Tỷ Muội Cổ Quái

Tiếng xoàn xoạt vang lên, một bóng người đứng dậy, hai tay đều cầm lưỡi dao hình trăng khuyết, sáng loáng lạnh lẽo, vừa nhìn là biết không phải vật phàm.

Chu Hằng sững sờ, vốn hắn còn tưởng đối phương ẩn nấp trong đó chuẩn bị đánh lén mình, nhưng hiện giờ xem ra lại không giống, bởi vì rõ ràng người kia bị thương nặng, khí tức cực kỳ không ổn định.

Đây là một mỹ nữ dáng người thon thả, mắt sáng mũi ngọc, tóc dài như mây, mỹ nữ tuyệt đỉnh, không kém gì Tử Tinh tiểu thư, Lâm Phức Hương. Mà càng làm người chú ý, là bộ ngực của nàng lớn đến kinh người, quả thật đồ sộ hùng vĩ như hai ngọn núi.

Bộ ngực không phải là càng lớn càng tốt, bộ ngực quá lớn ngược lại sẽ ảnh hưởng mỹ quan. Nhưng ngực của nàng chẳng những lớn, hơn nữa đặc biệt cân xứng, khiến người ta không hề có cảm giác béo ú, mà lại vô cùng gợi cảm.

Sắc mặt của nàng có chút tái nhợt, làm người ta nhìn mà đau thương, cộng thêm bộ ngực đầy đặn muốn nổ tung, lập tức tạo thành lực đánh mạnh mẽ, khiến người ta muốn trào ra một cỗ dục vọng muốn chà đạp nàng.

– Ngươi là ai!

– Ngươi là ai!

Hai người đồng thời hỏi, đều không dám có một chút sơ ý.

– Ta tên là Cổ Tư!

Mỹ nữ kia đáp, giọng lành lạnh, nhưng êm tai không nói được.

Chu Hằng ngẫm lại, nói:

– Ta tên là Chu Hằng!

Kiến thức của hắn đã không còn là tiểu tử lúc ở Nguyên Thạch Trấn trước kia, có thể khẳng định đối phương không nói dối, ánh mắt trong suốt như nước.

– Ngươi không phải người của Cổ Lộ?

Cổ Tư lại hỏi.

Cổ Lộ? Cổ Tư? Hai tên này vừa nghe là biết có quan hệ.

Chu Hằng lắc đầu, nói:

– Không quen!- À!

Cổ Tư gật đầu, lại ngồi xuống, thân mình bị bụi cỏ che lấp.

…… Vậy là tin!

Chu Hằng có cảm giác muốn phát điên, nữ nhân này dễ tin người quá đi chứ! Bởi vì hắn nghe được tiếng hít thở của Cổ Tư rất nhẹ, tim lại đập thình thịch, đó là động tĩnh chỉ có khi đang điều tức vận chuyển linh lực.

Vận công điều tức ở trước mặt một người xa lạ tuyệt đối, rốt cuộc đây là không hiểu thế sự cỡ nào, hay là thực lực mạnh mẽ đến mức có thể không sợ mọi thứ?

Đối phương, không có mạnh như vậy!

Chu Hằng nghĩ lại, có lẽ Cổ Tư cùng một tầng thứ với Liễu Thánh Kiệt, nhưng bây giờ nàng còn bị thương, khí tức không ổn định, có thể phát huy ra lực lượng Tụ Linh nhất trọng thiên đã có thể cười trộm rồi, căn bản không nói là cao thủ gì.

Hắn từng nghe Chư Chí Hòa nói qua, càng là nữ nhân bề ngoài thanh tú nhã nhặn thì càng điên cuồng, xem ra quả nhiên không sai!….. Nếu Chư Chí Hòa biết, khẳng định sẽ lệ rơi đầy mặt, bởi vì hắn là ám chỉ nữ nhân sau khi lên giường.

Rống! Tiếng thú rống vang lên, một con mãnh hổ toàn thân màu đỏ bỗng nhiên xuất hiện, cao chừng một trượng, dài đến bảy trượng, đối diện Chu Hằng cùng Cổ Tư gầm nhẹ, trong mắt hổ không chút che giấu sát khí máu tanh.

Yêu thú cấp bậc Tụ Linh nhị trọng thiên!

Chu Hằng không khỏi vui vẻ, lúc này đang thiếu tích lũy cuối cùng xông lên Tụ Linh nhị trọng thiên, không ngờ buồn ngủ đưa tới gối nằm, vậy là đã tới!

– Nghiệp chướng, xem kiếm!

Một người một hổ chiến đấu, tuy rằng cùng cảnh giới vẫn là yêu thú mạnh hơn một ít, nhưng đối với tên biến thái như với Chu Hằng thì sợ là yêu thú Tụ Linh tam trọng thiên cũng phải nuốt hận, con yêu thú này nhanh chóng bị một kiếm xuyên tim!

… Ở trước mặt Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nó không có cả cơ hội chạy trốn.

Chu Hằng khoanh chân ngồi xuống, lập tức luyện hóa tinh khí sinh mệnh vừa mới hấp thu. Nếu ngay cả một nữ nhân cũng to gan như vậy, hắn có thể yếu thế được sao?

Tuy nhiên tinh khí của một con yêu thú Tụ Linh nhị trọng thiên cũng chỉ đủ cho Chu Hằng luyện hóa nửa giờ, không lâu sau hắn liền đứng lên, theo hắn ước chừng, trong một hai ngày hắn sẽ xông lên Tụ Linh nhị trọng thiên!

Đúng lúc này, trong bụi cỏ léo lên một tia dao động lực lượng, Cổ Tư đứng dậy, bộ ngực to lớn cũng run lên, vô cùng mê người.

– Cám ơn!

Nàng nhìn Chu Hằng, rất là bình tĩnh nói.

Nữ nhân này thật đúng là kỳ quái!

Chu Hằng nhướng mày, nói:

– Thương thế của cô còn chưa khỏi hẳn!

– Không phải thương, là độc!

Cổ Tư lắc đầu, sửa lời Chu Hằng:

– Hiện tại ta chỉ bức ra một phần độc tố, vừa khôi phục lại tu vi Tụ Linh nhất trọng thiên trung kỳ, còn cách khôi phục ít nhất là ba ngày nữa!

Chu Hằng thiếu chút nữa té xỉu, nữ nhân này nghĩ rằng trên đời không có kẻ ác hay sao, thế nào mà ngay cả chuyện bí ẩn như thế cũng nói ra hết? Không sợ hắn thừa cơ ra tay, giết người cướp sắc chẳng hạn?

– Cô cứ tín nhiệm ta như thế?

Cổ Tư nghiêm túc nhìn Chu Hằng, gật đầu nói:

– Ngươi không có ác ý đối với ta, ta cảm giác được!

Chu Hằng liền có cảm giác thua nàng luôn, cố tình nàng vẫn nghiêm túc như thế, làm trong thời gian ngắn hắn không biết phải nói gì mới được.

– Có người đuổi giết ta, không lâu nữa sẽ chạy đến, tốt nhất ngươi lập tức rời đi!

Cổ Tư ngừng một hồi rồi nói.

– Nhìn ra được!

Chu Hằng thở dài, bằng không sao nàng lại trúng độc được.

– Vậy vì sao ngươi còn không đi?

Cổ Tư dùng ánh mắt trong veo không một chút tạp chất nhìn Chu Hằng.

– Tu vi của cô ta là Sơ Phân nhất trọng thiên, ngươi rất mạnh, nhưng tuyệt đối không phải đối thủ của cô ta!

Sơ Phân nhất trọng thiên? Vậy hắn quả thật không phải là đối thủ! Tuy nhiên, ánh mắt của nữ nhân này thật lợi hại, có thể nhìn ra được chiến lực thật sự của mình?

Chu Hằng không khỏi cổ quái, nữ nhân này nhìn như ngây thơ đến không hiểu chuyện đời, nhưng lại vô cùng thông minh, có thể nhìn thấu mọi thứ, vô cùng quái dị.

Ngẫm lại cũng phải, nếu nàng thật ngây ngốc đến cỡ đó, làm sao có thể tu luyện đến Sơ Phân Cảnh!

– Còn muốn chạy? Đã không kịp nữa rồi!

Tiếng nói ngọt ngào vang lên, một bóng người kéo dài bay đến, khí tức đáng sợ hùng hồn trào ra, vượt xa trình tự Tụ Linh Cảnh!

Sơ Phân Cảnh!

Đây là người đang đuổi giết Cổ Tư? Cổ Lộ?

Chu Hằng híp mắt nhìn lại, chỉ thấy cô gái này cũng chỉ khoảng 24-25, dung mạo tuyệt lệ, giống y như đúc với Cổ Tư!

Chỉ nhìn mặt của hai nàng, quả thật khó phân biệt được ai là ai, tuy nhiên nếu nhìn toàn thn6, vậy chỉ cần không phải người mù cũng có thể phân biệt ra được – Tuy rằng chiều cao của hai người giống nhau, nhưng kích cỡ ngực lại hoàn toàn khác.

Cổ Lộ ngực bằng phẳng, chút độ cong cong hở lên có thể bỏ qua không tính.

Hai cô gái này tuyệt đối là tỷ muội song sinh!

– Ngươi nhanh hơn ta dự tính 3 phút!

Cổ Tư rất bình tĩnh nói, chỉ sang Chu Hằng.

– Hắn chỉ là người không liên quan, để hắn đi!

– Hừ! Ngươi nói không liên quan thì không liên quan, cố tình ta muốn giết hắn!

Cổ Lộ toát ra nụ cười ngọt ngào xinh đẹp, giọng nói ngọt ngào, nhưng lại lời nói ra lời độc ác khiến người ta không rét mà run.

– Gây chuyện vô lý!

Cổ Tư lạnh lùng quát mắng.

– Cổ Tư, mạng ngươi còn khó giữ được, còn nghĩ cho sống chết của tiểu tình nhân?

Cổ Lộ ngọt ngào nói, tính cách đôi tỷ muội này hoàn toàn trái ngược, một người lạnh băng một người nhiệt tình, nhưng cố tính người nhiệt tình lại là một ma đầu.

– Yên tâm, dù sao cũng là tỷ muội, ta sẽ chôn các người chung một chỗ!

– Không cần lo lắng, ta còn chưa muốn chết!

Chu Hằng xen lời.

– Ngươi có muốn hay không cũng vô dụng, mấu chốt là ta muốn ngươi chết, không ai có thể cứu được ngươi!

Cổ Lộ cười ngọt ngào với Chu Hằng.

– Chưa chắc!

Thân hình Chu Hằng chuyện động, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, vừa nhấc bước liền đến bên cạnh bên cạnh, vòng tay ôm lấy nàng, toàn lực chạy đi.

Một khi thi triển toàn lực Tấn Vân Lưu Quang Bộ, vậy là tốc độ sẽ tăng lên gấp trăm lần!

Vù, trong nháy mắt Chu Hằng liền hóa thành một chấm đen nhỏ.

– Đáng giận!

Cổ Lộ giận dữ gầm lên, trên mặt vẫn duy trì tươi cười, nhìn rất là quỷ dị.

– Các ngươi trốn không thoát!

Nàng cất bước đuổi theo.Không thể không thừa nhận, Sơ Phân Cảnh bất kể là lực lượng hay tốc độ, đều là nghiền ép tuyệt đối Tụ Linh Cảnh! Nhưng như vậy vẫn cứ không thể so sánh với

Tấn Vân Lưu Quang Bộ, Cổ Lộ cũng toàn lực hành động, nhưng chỉ có thể trơ mắt nhìn Chu Hằng ôm lấy Cổ Tư biến mất trong tầm mắt của nàng.

Mất dấu rồi!

Bùm! Bùm! Bùm!

Nàng tức giận liên tục vung quyền đánh chưởng, lực lượng Sơ Phân Cảnh vô cùng đáng sợ, một đòn là mặt đất xuất hiện một cái hố sâu hai trượng, phá hủy sạch cây to chọc trời xung quanh.

……

Chu Hằng toàn lực chạy đi, với tích lũy linh lực của hắn hiện tại cũng chỉ duy trì được chừng 10 phút, liền nhanh chóng cảm thấy linh lực khô cạn.

Oong… Hắc kiếm trong đan điền đột nhiên rung lên, chỉ về một hướng.

Chu Hằng sửng sốt, vốn hắn tưởng sau khi tiến vào Tụ Linh Cảnh thì hắc kiếm mất đi công năng “tìm bảo”, không ngờ bây giờ lại có phản ứng. Hắn vội xoay người, phóng về phía hắc kiếm chỉ đến.

Một cỗ có cảm giác quỷ dị đến không cách nào hình dung ập đến, Chu Hằng cảm giác như thân mình bị kiềm hãm, hắn cùng Cổ Tư lập tức biến mất tại chỗ, giống như bị thứ gì nuốt mất.

Bùm!

Chu Hằng hoàn toàn kiệt sức, cắm đầu ngã lăn ra đất, còn Cổ Tư thì xoay mình, vững vàng đáp xuống đất, đang quan sát hoàn cảnh xung quanh.

Qua sông dỡ cầu mà, cũng không tới dìu hắn một cái!

Chu Hằng cũng đứng lên, hiện tại nào có lòng dạ đi so đo mấy chuyện này, hắn quét mắt nhìn qua, chỉ thấy đây là một chỗ phế tích khổng lồ, khắp nơi là tường đổ trụ gãy, cỏ dại thành bụi, vô cùng hoang vu.

Nơi này cũng có bảo vật?

– Đây là chỗ nào?

Chu Hằng nhướng mày, xung quanh tuy rằng có cây cỏ xanh

mát, nhưng hắn có một loại cảm giác, hắn không còn ở chỗ lúc trước.

– Chúng ta thông qua một cái trận pháp, tiến vào chỗ không gian che giấu này!

Cổ Tư bình tĩnh nói, nàng dường như không có dao động tâm tình gì, dù cho tỷ muội song sinh đuổi giết tới cũng không thấy nàng lộ ra biểu tình gì.

Di tích?

Trong lòng Chu Hằng khẽ động, lịch sử tồn tại của Huyền Càn đại lục thật sự quá dài lâu, rất nhiều thế lực hùng mạnh chôn vùi trong dòng sông lịch sử, chỗ bọn họ cư trú liền được gọi là di tích.

Phần lớn bên trong các di tích đều có thể tìm được bảo vật, đương nhiên, cũng tràn đầy nguy hiểm, trên đời trước giờ vốn không có bữa ăn miễn phí.

Hắn khoanh chân ngồi xuống, điên cuồng hấp thu linh khí bù lại linh lực tiêu hao, Cổ Tư thì không ngừngloanh quanh trong phế khu, hết sức cẩn thận, hoàn toàn không giống vẻ không hiểu sự đời của nàng lúc trước.

Suốt hai giờ sau, Chu Hằng cuối cùng khôi phục được lực lượng, hắn đi tới chỗ Cổ Tư, hỏi:

– Có phát hiện điều gì kỳ lạ không?

– Không có, nơi này đều là kiến trúc thông thường, tuy nhiên đằng trước có một kiến trúc hoàn chỉnh, có lẽ sẽ phát hiện được gì!

Cổ Tư bình tĩnh nói, không nhìn ra một chút lo lắng.

Chu Hằng tin tưởng, nếu đổi lại thành Lâm Phức Hương, hiện tại hoặc là kích động đến mặt ngọc đỏ bừng, hoặc là lo lắng đến dậm chân liên hồi, đòi hắn phải tìm được đường ra.

Nữ nhân này đúng là kỳ quái!

Hắn đã không phải lần đầu tiên cảm thán như vậy, hỏi:

– Vì sao tỷ tỷ hoặc là muội muội của cô lại muốn đuổi giết cô?

Chương 76: Tâm La Điện

– Cổ Lộ là muội muội của ta!

Cổ Tư vẫn dùng giọng điệu vĩnh viễn không thay đổi nói.

– Các người thật sự là tỷ muội song sinh?

Chu Hằng liếc xéo ngực của Cổ Tư hỏi.

– Phải!

Chu Hằng lại nhìn bộ ngực đầy đặn đến kỳ cục của Cổ Tư, hỏi:

– Không phải là cô nhét đồ như bánh bao gì đó vào trong ngực đó chứ?

– Tại sao ta phải làm vậy?

Cổ Tư cũng không tức giận, mà dùng vẻ mặt nghiêm túc nhìn Chu Hằng, hai tay ấn vào ngực.

– Đây là thật!

Bộ ngực cao vút của nàng lập tức bị ấn xuống biến dạng, sóng cả cuộn trào, quá sức chói mắt!

Chu Hằng thiếu chút phun máu, có cảm giác bại lui, nói:

– Sao cô ta lại muốn đuổi giết cô?

Sẽ không phải là ghen ghét tỷ tỷ có ngực lớn quá đấy chứ, cướp luôn cả phần của cô ta?

– Chúng ta đều là Cô Tuyệt Tông, nhất định phải giết chết đối phương, mới có thể tu luyện tới cảnh giới viên mãn!

Cổ Tư bình thản nói.

– Cái gì!

Chu Hằng nhảy dựng lên, Cô Tuyệt Tông này sao mà tàn nhẫn như thế, lại muốn tỷ muội ruột thịt tàn sát lẫn nhau! Hắn biết Cô Tuyệt Tông là núi thứ hai trong 9 ngọn núi Thiên Hàng, thực lực vượt xa Hắc Thủy Điện, nhưng hắn không hề nghĩ tới Cô Tuyệt Tông này lại tà ác như vậy!

– Vì sao các người lại nghe tông môn xếp đặt?

Chu Hằng lớn tiếng hỏi, theo hắn thấy đây là chuyện không thể hiểu nổi.hè để có 1 làn da không bóng nhờn!

– Có gì không đúng?

Cổ Tư hỏi lại, ánh mắt trong suốt, không nhìn ra một chút giả vờ.

Đúng rồi, từ nhỏ nàng đã được giáo dục như thế, không hề ý thức được điều này có gì không đúng. Cũng như đứa trẻ con từ nhỏ bị sói tha đi nuôi lớn, như vậy ở trong mắt nó ăn thịt người cũng là chuyện bình thường.

Chu Hằng không lời chống đỡ, tại sao hắn lại đi nói luân thường đạo đức với một dã nhân?

Hắn hỏi tới chuyện Cô Tuyệt Tông, Cổ Tư cũng không hề che giấu, dường như tràn đấy tín nhiệm vào Chu Hằng.

Cô Tuyệt Tông mặc dù xếp thứ hai trong 9 ngọn núi Thiên Hàng, nhưng chỉ tính nhân số thì lót đáy trong 9 ngọn núi, chính bởi vì điều kiện thu đồ đệ ngặt nghèo cùng phương thức bồi dưỡng tàn nhẫn.

Cô Tuyệt Tông chỉ thu trẻ sinh đôi, mỗi người chia nhau tu luyện một môn công pháp đối lập, từ nhỏ chính là thù địch. Một khi giết được đối phương, sẽ có thể thông qua cảm ứng song sinh đặc biệt mà lấy được lý giải võ đạo của đối phương, từ đó tu vi tiến nhanh.

Loại thù hận này hình thành từ nhỏ, thấm sâu tận xương tủy, không thể hóa giải!

Tông môn thật là tà ác!

Trong lòng Chu Hằng nghĩ thế, nhưng không nói ra miệng, Cổ Tư căn bản không biết phân biệt thiện ác, chỉ biết người khác có địch ý với mình hay không, có nói cho nàng cũng là vô ích.- Đi, đi tới cung điện cô nói!

Hắn không vướng mắc chuyện tỷ muội tương tàn nữa, hiện tại hắn có nói nhiều hơn cũng là vô ích.

– Ừm!

Cổ Tư gật đầu, đi trước dẫn đường.

Qua lại trong phế khu khoảng nửa canh giờ, một tòa cung điện hùng vĩ xuất hiện trước mặt hai người. Xung quanh đều là hoang phế, lại chỉ có một tòa cung điện hoa lệ đứng một mình, làm người ta có cảm giác rất là quái dị.

Cửa điện đóng kín, cao chừng ba trượng, đứng đằng trước khiến người ta không nhịn được sinh ra cảm giác nhỏ bé.

– Bên trong, có thể sẽ gặp nguy hiểm!

Cổ Tư cũng không lập tức đẩy cửa ra, nói:

– Trong vòng 3 ngày ta sẽ có thể đẩy ra hết độc trong người, đến lúc đó hãy đi vào!

– Cũng được!

Chu Hằng gật đầu, nữ nhân này sẽ không giả vờ, thiện ác đều hiện rõ ngoài mặt, hắn cũng không nghĩ tới đối phương khôi phục thực lực sẽ trở mặt. Mà hắn cũng đạt đến Tụ Linh nhất trọng thiên đỉnh phong, có thể xông lên tầng thứ cao hơn.

Hai người đều ngồi xuống, một người nắm chắc thời gian trục xuất độc tố, một người thì bắt đầu đánh lên Tụ Linh nhị trọng thiên.

So với Luyện Thể Cảnh, tiểu cảnh giới Tụ Linh Cảnh khó đột phá hơn nhiều lần. Tuy nhiên, ai bảo thần thức của Chu Hằng sau khi tu luyện Lăng Thiên Cửu Thức đã vượt xa trình tự hiện tại, chỉ 2 ngày sau, cả người hắn run lên, đột phá!

Linh khí xung quanh cuồn cuộn chuyển dời, tự động tràn vào người hắn, không ngừng chuyển hóa thành linh lực, nhanh chóng tăng lên lực lượng của hắn, củng cố cảnh giới, kéo dãi đến 15 phút mới ngừng lại.

Tụ Linh nhị trọng thiên!

Chu Hằng cảm nhận rõ ràng khác biệt, thị lực, thính lực đều có tăng lên tương đối, hai tay chấn động, ngọn lửa tím bùng lên, hóa kim loại cứng lại.

“Không tệ, hai lực huyết mạch đều có tăng lên nhất định!”

Hắn thầm gật đầu, tuy rằng hắc kiếm tăng lên thể chất của hắn quả thật tiến hành mọi lúc, nhưng lần này khi đột phá cảnh giới, biến hóa rõ ràng nhất.

“Hiện tại, hai loại lực huyết mạch đã có thể bao phủ tới cổ tay!”

“Thử lại lần nữa, hiện tại ta hẳn là Nhân linh thể tứ tinh!”

Hơn nữa, không gian đan điền của hắn lại phình ra, tăng lên gấp ba, không gian đan điền vốn tràn ngập liền có thêm năng lực chứa dựng linh lực.

Thì ra Lâm Phức Hương cũng chưa hiểu rõ, không gian đan điền không phải là cố định không thay đổi, mà sau khi mở ra sẽ theo cảnh giới tăng lên mà không ngừng lớn ra. Cũng phải, nếu Hóa Thần Cảnh cũng chỉ có không gian đan điền cỡ ba xích, vậy làm sao nói là một cái thế giới cho được?

Tuy nhiên không gian đan điền của Chu Hằng hiện tại đã lớn gấp ba lần Tụ Linh tam trọng thiên bình thường, cho dù còn không tràn đầy, tổng sản lượng linh lực cũng đã gần gấp Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong, vô cùng đáng sợ!

Nói cách khác, hiện tại hắn đã có được lực lượng gấp đôi Tụ

Linh tam trọng thiên đỉnh phong!

Hắn tiếp tục củng cố cảnh giới, dù sao Cổ Tư còn chưa tỉnh lại.

Lại thêm một ngày, Cổ Tư bỗng đứng vụt dậy, một cỗ khí thế của hùng hồn trào ra, làm cho Chu Hằng cảm thấy áp lực rất lớn.

– Đi, chúng ta vào thôi!

Nàng vẫn vô cùng bình thản như trước nói.

– Hắc hắc, thực lực của cô bây giờ mạnh hơn ta nhiều, có thể nào bất lợi với ta không?

Chu Hằng nói đùa.

– Sẽ không!

Cổ Tư nghiêm túc nói:

– Ngươi đã cứu ta một mạng, ta nhất định sẽ trả lại cho ngươi!

– Hình như là hai lần chứ!

– Một lần!

Cổ Tư lắc đầu.

– Con Bạo Huyền Hổ kia, dù ngươi không ra tay cũng sẽ không tổn thương tới ta!

Dựa vào, coi như cô giỏi, thì ra muốn chiếm tiện nghi của cô ta cũng không đơn giản như thế.

– Một lần thì một lần vậy!

Chu Hằng cười khẽ, đặt hai tay lên cửa cung điện, dùng sức đẩy ra, cánh cửa này không hề nhúc nhích chút nào. Hắn không khỏi cả kinh, nên biết lúc này hắn đã là Tụ Linh nhị trọng thiên, không gian đan điền gấp 8 lần người thường, lực hai tay đã sắp trên trăm vạn cân, nhưng vẫn cứ không đẩy ra được cánh cửa này.

– Để ta!

Cổ Tư cũng ấn tay lên, nhưng ngay lúc này, một cái bóng sáng hiện ra, ở cửa bỗng xuất hiện một đứa bé, làm hai người giật mình vội lùi ra sau mấy bước, đúng là quá quỷ dị mà.

– Đừng sợ, ta là trận linh huyễn hóa ra!

Đứa bé kia hất bím tóc, mặt nhỏ vừa tròn lại trắng.

– Các ngươi muốn có được Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nhất định phải dựa vào lực lượng của mình đẩy ra cánh cửa!

– Yên tâm, cánh cửa này sẽ tự động điều chỉnh lực lượng cần đẩy ra theo cảnh giới các ngươi!

Nó lại bổ sung thêm.

– Ngươi không phải người?

Chu Hằng giơ ngón tay ấn xuống đầu đứa bé, nhưng lại chọt vào khoảng không, đối phương căn bản không phải là thực thể, mà như hình ảnh phát ra.

– Các ngươi mới là người!

Đứa bé này không vui nói, dường như là người thì rất xấu hổ.

– Chúng ta quả thật là người!

Cổ Tư thì lại nghiêm túc gật đầu.

Chu Hằng vỗ trán, một lớn một nhỏ này nếu nghiêm túc lên thì quả là sẽ không dừng lại, nói:

– Rốt cuộc đây là chỗ nào?

– Ngay cả chỗ này là đâu mà các ngươi cũng không biết?

Đứa bé giật mình hô lên.

– Đúng là thua các ngươi rồi! Nghe đây, nơi này là Tâm La Điện, bởi vì chủ nhân cũ đã chết sạch, cho nên chỉ cần các ngươi thông qua Tâm La Điện, sẽ nhận được chí bảo Cửu Huyền Thí Luyện Tháp!

– Chủ nhân nơi này trước kia đã chết như thế nào?

– Không nhớ rõ!

– …. Vậy đó là chuyện bao lâu trước?

– Không nhớ rõ!

– … Chủ nhân cũ của ngươi có thân phận gì?

– Không nhớ rõ!

– Sao cái gì ngươi cũng không nhớ rõ!

– Bởi vì ta là linh của trận pháp, chỉ nhớ rõ nhiệm vụ của mình, những chuyện khác chỉ cần ta trở về trận pháp là sẽ quên hết!

Đúng là đáng thương!

– Vậy Cửu Huyền Thí Luyện Tháp là thứ gì, ngươi cũng nên

biết chứ?

Chu Hằng đổi vấn đề khác.

– Không biết, đây là chủ nhân để lại tin tức, ai có thể xông qua Tâm La Điện, vậy sẽ có được Cửu Huyền Thí Luyện Tháp!
Đứa bé vẫn lắc đầu, sau đó búng tay.

– Nên nói đã nói, các ngươi vượt ải đi. Nhớ kỹ, nếu muốn ra ngoài, biện pháp duy nhất là thông qua Tâm La Điện! Bằng không, chết! Vượt ải thất bại, chết!

Nó nói liền hai chữ chết, thân mình nhanh chóng nhạt đi, nhanh chóng biến mất.

– Nè! Nè!

Chu Hằng kêu mấy tiếng với cửa điện, không có gì phản ứng.

– Xem ra, chúng ta chỉ có con đường vượt ải thôi!

Hắn quay lại nói với Cổ Tư.

Cổ Tư gật đầu, đặt hai tay lên cửa diện, linh lực trào ra, đột nhiên bùng nổ. Kẹt, kẹt, kẹt, cửa điện tách ra, hiện ra một quần sáng mờ mờ, nàng cũng không bất ngờ, chỉ là đặt chân bước vào.

Chu Hằng cũng muốn vào theo, nhưng quầng sáng này lại đột nhiên biến thành cứng như sắt, bắn hắn văng trở ra.

Rầm! Cửa điện lại khép kín.

Đúng là có linh tính, ngay cả trộm lười cũng không được!

Chu Hằng cũng đặt tay lên cửa điện, toàn lực thúc đẩy, hắn có không gian đan điền gấp 8 lần người thường, lúc này đạt đến Tụ Linh nhị trọng thiên, kỳ thật lực lượng đã vượt qua Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong thông thường.

Kẹt, kẹt kẹt kẹt… Cửa điện lại mở ra lần nữa.

Hắn nhấc bước tới, quả nhiên quầng sáng kia không cản trở hắn nữa, thuận lới bước vào trong.

Đây là một cái đường hầm âm u, không biết sâu cỡ nào. Cũng may lúc này Chu Hằng đã là Tụ Linh Cảnh, có được năng lực nhìn thấy trong tối, tuy rằng cũng chỉ thấy được có vẻn vẹn 3

trượng.

– Không phải đi vào là đại điện hay sao, sao lại có cảnh tượng này?

Chu Hằng lẩm bẩm nói.

– Trận pháp? Đúng rồi, toàn bộ đại điện này đều có bố trí trận pháp, hiện tại ta đang ở bên trong, chỉ có thể đi xuôi theo dòng!

– Vượt ải, vượt ải, ải ở đâu?

Hắn bước nhanh tới trước, tăng tinh khí thần lên đến đỉnh, sẵn sàng đối phó kẻ địch đột ngột xuất hiện.

Bụp!

Tiếng động nhỏ vang lên, chỉ thấy một đoàn chất lỏng màu bạc chảy ra từ vách tường, nhỏ tí tách thành một vũng nước. Nhưng chất lỏng này rất đặc, phình ra như quả bóng da, không có lan tràn ra xung quanh.

Cuối cùng, những chất lỏng màu bạc này tạo thành một quả

cầu tròn đường kính 2 xích.

Dị biến chợt xuất hiện, quả cầu mọc ra tay, chân, cổ, nhanh chóng biến thành một thân thể người màu bạc!

Cuối cùng sinh ra đầu tóc, Ngân Nhân mở mắt, nhưng không có tròng mắt, mà là hai luồng sáng trắng lấp lóe.

Bùm! Nó cũng không nói gì, mà nặng nề đánh một quyền về phía Chu Hằng.

Tốc độ thật nhanh!

Bước chân Chu Hằng vừa chuyển, dời bên trái nửa xích, né qua một quyền này, gió rít kéo qua má hắn, muốn cắt xé cả làn da.

…. Chẳng những tốc độ cực nhanh, lực đấm cũng đáng sợ!

Bùm!

Ngân Nhân gập người lại, động tác vô cùng nhanh nhẹn, lại một quyền đánh về phía Chu Hằng.

– Hừ, cho rằng ta sợ ngươi hay sao!

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, một quyền nghênh đón.

Chương 77: Ngân Nhân Đáng Sợ

Bùm!

Chu Hằng liên tiếp lùi lại hai bước, sắc mặt thay đổi, bởi vì hắn gãy ba ngón tay!

Ngân Nhân này nhìn như tạo thành từ chất lỏng, vốn phải rất mềm dẻo, nhưng trên thực tế cường độ thân thể của nó lại vô cùng đáng sợ, ít nhất vượt xa Chu Hằng, hai đấm đụng nhau làm cho Chu Hằng bị thiệt.

Hắn vội vàng phát động hóa thân kim loại, tay phải nháy mắt biến thành kim loại, trong quá trình đó, tiêu hao linh lực rất lớn, lúc giải trừ lực huyết mạch, tay phải liền khôi phục lại như ban đầu.

Đây là không lâu trước hắn mới phát hiện, lực huyết mạch có được năng lực trị liệu thương thế trong nháy mắt, nhưng phải tiêu hao linh lực, là bao nhiêu thì phải xem mức độ tổn thương mà xác định.

Ánh mắt Chu Hằng lướt qua, chỉ thấy Ngân Nhân kia liên tục lùi lại hơn một trượng, đụng mạnh vào vách tường đường hầm

mới ngừng lại, một cánh tay bị đánh cong queo. Nhưng chỉ thấy ánh sáng bạc lóe lên, cả cánh tay hóa thành chất lỏng mềm dẻo, trong nháy mắt khôi phục nguyên trạng!

Năng lực tự lành này không kém hắn chút nào!

Tuy nhiên, lực lượng chỉ có Tụ Linh nhị trọng thiên sơ kỳ, giống như cảnh giới của hắn, hẳn là đã được cố ý điều chỉnh, nhưng thân thể này… gần như là thân bất tử mà! Quá biến thái!

Chu Hằng nổi lên chiến ý, bước chân đạp ra, chủ động đánh trả.

Ánh sáng trắng trong mắt Ngân Nhân lóe lên, vung hai đấm đón đỡ.

Đây là quyền pháp gì!

Chu Hằng không khỏi ngừng trệ, quyền pháp của Ngân Nhân này vô cùng đơn giản, chỉ là một quyền đánh thẳng, nhưng lại có một cỗ khí thế vô thượng bách chiến bách thắng, tà ma tránh lui, đơn giản, thẳng thắn, hoàn toàn có phong phạm đại tông sư.

Ầm!

Chu Hằng bị một quyền đánh lui,cau mày, bởi vì hắn bị đánh gãy hai xương sườn!

Sao lại thế này?Hắn căn bản không có cả cơ hội phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, một quyền của Ngân Nhân này linh động như lướt qua mây gió, lại dày nặng như con đê biển, đơn giản không hoa lệ, nhưng lại vô cùng mạnh mẽ.

Từ trước đến nay, chỉ có hắn nhìn thấu sơ hở của người khác, tùy tiện một kiếm một quyền là có thể đanh lùi, đánh thương, đánh chết đối thủ. Đây là lần đầu tiên ở tình huống cùng cảnh giới bị người ta một chiêu đánh bị thương. Hắn phát động lực huyết mạch, nháy mắt trị khỏi thương thế, hoàn toàn thu hồi ý khinh thường.

Ngân Nhân không có bất cứ tâm tình gì, lại phát động công kích, vẫn là quyền pháp giản lược đến mức tận cùng, nhưng uy lực lại lớn mạnh không biên giới, làm cho Chu Hằng chỉ có thể thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, không ngừng né tránh, lui ra đằng sau.

Chu Hằng chưa bao giờ biết quyền pháp còn có thể đạt tới độ cao như vậy, dường như ngay cả người chưa từng tu luyện cũng có thể thi triển, nhưng uy lực lại mạnh mẽ hơn bất kỳ võ kỹ nào!

Nếu Ngân Nhân còn có biết võ kỹ, như vậy sẽ trở nên đáng sợ

thế nào?

Tỷ như, trong quyền kình có chứa lực lượng lửa, hiệu quả đóng băng, hay là kịch động! Những võ kỹ này hoàn toàn có thể dung hợp vào trong quyền pháp, không có một chút xung đột gì.

Rõ ràng là tồn tại không hề có sự sống, nhưng lại phát huy đạo công kích đến cực hạn!Ầm ầm ầm, quyền phong rít gào, Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ không ngừng né tránh lui lại, đây là một loại áp chế trên trình tự, hắn căn bản không có cả tư cách liều mạng với đối phương, hoàn toàn bị áp đảo. Nếu không phải Tấn Vân Lưu Quang Bộ vô cùng kỳ diệu, hắn nhất định phải tế ra đoạn kiếm màu đen.

Lấy yếu đánh mạnh, dùng yếu thắng mạnh!

Chu Hằng không khỏi nhức đầu, nếu lực lượng của hắn thật sự đạt đến cảnh vô song, như vậy chỉ cần một quyền đánh xuống, dưới lực lượng tuyệt đối nghiền ép, một chút quyền phong cũng có thể đánh Ngân Nhân thành mảnh vụn!

Nhưng mấu chốt là hắn không phải!

Trên thực tế, lực lượng của Ngân Nhân này vẫn căn cứ cảnh giới của hắn mà điều chỉnh, bằng không buông ra đánh một trận, ai nghiền ép ai còn chưa biết!

Oong, tế ra đoạn kiếm màu đen, Chu Hằng thi triển Phi Bộc Kiếm Pháp.

Từng dòng thác màu đen trút xuống, cuốn lấy Ngân Nhân, thần kỳ không nói hết.

Ngân Nhân vung tay phải, một cây trụ bạc bay ra từ tay hắn, hóa thành một thanh kiếm bạc. Nó vung lên kiếm thức, đánh trả Chu Hằng, kiếm pháp cũng vô cùng đơn giản, tràn đầy ý nhị hóa phức tạp thành đơn giản, phản phác quy chân.

Keng!

Hắc kiếm lần đầu tiên va chạm với kiếm bạc, tia lửa bắn ra, kiếm bạc lập tức bị chém đứt, nhưng ngay sau đó ánh sáng bạc trào ra, lưỡi kiếm bị chặt đứt lại mọc dài ra, nguyên vẹn như cũ.

Thế này… đúng là gian lận mà!

Ngân Nhân lại công kích, một kiếm đánh xuống, nhanh vô cùng, kéo theo khí thế nặng nề xa xưa, đột phá Phi Bộc Kiếm

Pháp đánh thẳng vào ngực Chu Hằng.

Chu Hằng kinh hãi, vội vàng toàn lực thúc đẩy Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tốc độ tăng lên gấp trăm lần, trong nháy mắt hắn vụt qua hơn mười trượng, trong ánh mắt tràn đầy ngạc nhiên

Ngân Nhân này quả thật đáng sợ, trình độ quyền pháp, kiếm pháp quả thực đạt tới chí cao vô thượng, thật sự là hóa kém cỏi thành thần ký, chỉ là dựa vào một chém một đâm đơn giản nhất liền hóa giải Phi Bộc Kiếm Pháp!

Hết cách, đành phải chọi cứng vấy

Chu Hằng tiếp tục toàn lực thúc đẩy Tấn Vân Lưu Quang Bộ, dựa vào tăng tốc gấp trăm lần, cực nhanh lướt tới trước người Ngân Nhân, hắc kiếm xẹt qua cổ của đối phương.

Một cái đầu Ngân Nhân lập tức bay lên trên cáo

Giải quyết xong… Không hề!

Thân thể không đầu của Ngân Nhân cũng không có ngã xuống, mà ở cổ lại mọc ra cái đầu mới. Ầm, hắn lao vụt tới, tay phải kiếm, tay trái quyền, tiếp tục phát động công kích Chu Hằng.

Chu Hằng quả thật muốn vỗ đầu mình, Ngân Nhân chỉ là có hình thái loài người, cũng không phải con người thật sự, vốn là một cục chất lỏng hóa thành, làm gì mà có yếu hại chứ?

Nhưng cái thứ quái vật thế này phải làm sao mới đánh bại được?

Chu Hằng cũng không biết nên làm thế nào, quái vật này quả thực là thân bất tử, hoàn toàn không có cách giải quyết!

Chạy!

Hắn lộn mình mấy cái, băng ngang qua bên trên Ngân Nhân, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nhanh như ánh sáng, Ngân Nhân làm thế nào cũng không đuổi kịp.

Bùm!

Đi ra khoảng trăm trượng, bỗng nghe tiếng nổ vang, thần ý Chu Hằng rung động, lại thấy một giọt chất lỏng màu bạc rơi xuống từ vách tường, từng giọt nối từng giọt, nhanh chóng chảy thành một dòng.

Đó là con ban đầu, hay lại chạy ra một con mới?

Chỉ vài giây sau, đáp án không cần trả lời cũng tự biết, rầm rầm rầm, trong đường hầm đằng sau vang lên tiếng bước chân nặng nề.

Dựa vào, Ngân Nhân kia đuổi tới, đây là con Ngân Nhân thứ hai!

Chu Hằng vắt chân bỏ chạy, một con cũng không đối phó được, làm sao chống nổi hai con?

Bùm! Bùm! Bùm!

Hắn chạy suốt một đường, chỉ thấy ven đường không ngừng có dịch bạc nhỏ xuống, hóa thành từng con Ngân Nhân gia nhập truy đuổi hắn.

Ba con, bốn, năm con… Chín con!

Khi con số này lên đến 9 con, cuối cùng ngừng lại, ở trước mặt Chu Hằng lại xuất hiện một cánh cửa chặn đường.

Hắn vội vàng dùng sức đẩy ra, nhưng cánh cửa này lại vô cùng chắc chắc, mặc kệ hắn phát động lực lượng đến tận cùng cũng

vô ích, không hề nhúc nhích!

Đây là vượt ải, không phải chạy ải!

Chu Hằng lập tức hiểu được, không giải quyết 9 con Ngân Nhân đằng sau lưng, cánh cửa này sẽ không mở ra cho hắn!

Làm sao mà đánh?

Quái vật giống như bất tử bất diệt thế này, làm sao có thể giết được?

Trong lúc Chu Hằng buồn rầu, 9 con Ngân Nhân đã nhào tới, mỗi một con đều mặt không biểu tình, không có chút do dự, liền tục tấn công Chu Hằng.

9 con Ngân Nhân chiến lực ngang nhau, đều có năng lực hóa chiêu phức tạp thành đơn giản, phản phác quy chân, làm cho Chu Hằng căn bản không thể chống trả, chỉ có thể không ngừng trốn, trốn, trốn.

Từ khi có thể tu luyện tới nay, Chu Hằng mới lần đầu gặp phải kẻ địch khó chơi như thế, làm hắn to cả đầu.

Hắn chạy từ đầu này trở về đầu bên kia, cũng thế, cánh cửa bên này cũng không mở ra.

Nhốt chết ở chỗ này!

Chỉ có một con đường để đi, đó là chân chính xông qua1

Vậy thì đánh đi!

Chu Hằng xoay người, trong ánh mắt chớp động chiến ý hừng hực, vậy thì đánh một trận.

9 con Ngân Nhân chạy tới, không hề ngừng lại, chia ra 9 hướng khác nhau đánh tới, phát động công kích Chu Hằng.

Bất kỳ Pháp kỹ gì ở trước mặt 9 con Ngân Nhân này đều không có đất dụng võ, Chu Hằng rống to, phát động Pháp kỹ mạnh nhất của hắn.

Lăng Thiên Cửu Thức!

Lăng Thiên thức thứ nhất, thức thứ hai, thức thứ ba… Thi triển một thức lại một thức, một thức chồng một thức!

Trước đó, bất kể Chu Hằng sử dụng chiêu thức gì, Ngân Nhân đều có thể dễ dàng hóa giải,nhưng đối mặt với Lăng Thiên Cửu Thức, rốt cuộc bọn nó liền bất lực!

Kiếm pháp như vậy, vốn đã không nên là người phàm có được!

Xẹt! Xẹt! Xẹt! Xẹt!

Vô số kiếm khí ngang dọc, chém 9 con Ngân Nhân thành mảnh vụn, chất lỏng bạc tung tóe, bay đầy trời. Khi Chu Hằng sử dụng đến Lăng Thiên thức thứ bảy, tất cả Ngân Nhân đã bị chém thành từng giọt chất lỏng.

Đã xong rồi?

Ngay cả hiện tại Chu Hằng đã tăng lên một tiểu cảnh giới, nhưng đánh xong bảy thức Lăng Thiên thì cũng hút hết lực lượng của hắn, thân hình lảo đảo muốn té. Đương nhiên, lực lượng của hắn tăng lên ít nhất gấp ba lần so với lúc đánh Kim Đằng Dật, lực sát thương lại tăng vọt gấp mười!

Còn chưa xong!

Chu Hằng bất đắc dĩ phát hiện, những chất lỏng dưới đất lại đang chạy đi, sau đó dung hợp cùng nhau, 9 Ngân Nhân đầy đủ đang hình thành lần nữa với tốc độ cực nhanh.

Như vậy còn giết không được, vậy còn làm thế nào?

Chu Hằng không có chút dự tính bỏ cuộc, tuy rằng lực lượng gần cạn kiệt, hắn đã chuẩn bị xong vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ. Nó không cần thúc đẩy toàn lực cũng có thể phát huy hiệu quả, còn hắn từ từ khôi phục lực lượng, lại đánh nứa

Đánh đánh đánh, dù cho sinh mệnh kết thúc cũng tuyệt không từ bỏ!

9 con Ngân Nhân hoàn toàn thành hình!

Chúng nó đồng loạt tiến tới một bước, Chu Hằng đang muốn bỏ chạy, lại thấy 9 con Ngân Nhân lại cúi mình với hắn, sau đó rút vào trong vách tường, thân thể nhanh chóng dung nhập vào trong, vô cùng quỷ dị.

Qua ải?

Xem thì là vậy, bằng không thì sao những Ngân Nhân này lại biến mất!

Thì ra, không cần phải chân chính tiêu diệt chúng nó, chỉ cần đánh ngã toàn bộ chúng nó là được rồi.

Chu Hằng vội chạy tới, đi đến cuối đường đi, chỉ thấy cánh cửa ban đầu đóng chặt đã mở ra, đằng trước xuất hiện một mảnh ánh sáng.

Quả nhiên qua ải, cửa mở!

Chu Hằng suy ngẫm, cũng không lập tức đi tới, mà khoanh chân ngồi xuống, vận chuyển Nguyệt Ảnh Tâm Quyết để khôi phục linh lực tiêu hao quá lớn. Vì mau chóng khôi phục lực lượng, hắn lấy ra một khối linh thạch, để tăng lên tốc độ khôi phục.

Hiệu quả này rất tốt, chỉ 1 giờ sau, Chu Hằng đã khôi phục được trạng thái tốt nhất.

– Tiếp theo, sẽ là cái gì?

Hắn bước qua cửa, hoàn toàn không sợ.

Đằng trước là một mảnh ánh sáng chói mắt, đợi cho Chu Hằng thích ứng lại, hắn phát hiện mình đứng trên vách đá, đằng

trước là cầu đá thật dài, rộng lắm là nửa xích, đi ra xa không rõ.

Gió thổi qua, cầu đá này lại lung lay như dây thừng, khiến cho trong lòng người ta phát lạnh.

Chương 78: Nhân Linh Thể Tứ Tinh

Thế này là phải đi qua bên kia mới tính là qua ải?

Chu Hằng nhìn cầu đá lắc lư trong gió núi, tay phải rung lên, một đạo kình khí đánh ra, đánh sâu xuống vách núi. Ầm, ngọn lửa tím trào ra, hắn phát động lực huyết mạch, một đoàn hào quang màu tím xẹt qua như sao băng, nhanh chóng biến mất ở khe núi sâu.

Là thật!

Nếu như té khỏi cầu đá, hắn thật sự sẽ xong đời. Độ cao như vậy, ngay cả thể chất của hắn mạnh mấy đi nữa cũng sẽ nháy mắt tan xương nát thịt!

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cánh cửa đã im lặng đóng kín, ngoài việc tiến tới trước, hắn đã không còn đường lui.

Vậy thì tiến tới!

Chu Hằng hít sâu một hơi, bình ổn tâm tình, một chân bước ra.

Cầu đá mặc dù là cầu, nhưng độ rộng hẹp đến dọa người, đi trên đó lắc qua lắc lại.

Kỳ thật với tính cân bằng của lấy võ giả, nếu đặt ở trên đất bằng, có đi 100 dặm, 1000 dặm cũng sẽ không sẩy chân một cái. Nhưng khi đặt trên dốc núi đá, nó như trên băng mỏng, lúc nào cũng có thể lật thuyền mất mạng!

Nói là kiểm tra thực lực, còn không bằng nói là kiểm tra tâm tính.

Không e không sợ, gió quét bất đống

Gió núi thổi qua, chút lực này đừng nói Tụ Linh Cảnh không để vào mắt, ngay cả người thường cũng coi như hóng mát. Nhưng lúc này không giống, mỗi một bước đạp sai đều sẽ không thể trở mình, cầu đá bị gió núi thổi lắc lắc lên xuống, vặn vẹo như một con rắn.

Chu Hằng bước chân vững chắc, mỗi một bước đặt xuống đều trầm ổn chắc chắn, dính chặt trên cầu đá.

Vù! Vù! Vù!Đi tới chừng trăm trượng, gió núi bỗng nhiên gào thét, như có lốc xoáy nổi lên, trở nên vô cùng cuồng bạo! Chu Hằng như chiếc lá bay trong lốc xoáy, có thể bị cuốn bay lên

trời bất kỳ lúc nào.

– Định!

Chu Hằng vận chuyển linh lực, thân thể vững như núi, từng bước đi tới, ánh mắt sắc bén như tia chớp.

Hắn vững vàng đi tới trước, lại chừng trăm trượng, gió núi bỗng nhiên nhỏ đi, giống như đã qua mắt bão cuồng bạo, tiến vào khu an toàn. Nhưng bỗng một tiếng ầm, trên bầu trời mây đen dày đặc, sấm vang chớp giật.

Dựa vào, cái này chơi lớn rồi!

Ầm! Ầm! Ầm!Từng tia sét đánh ra từ tầng mây, điên cuồng đánh xuống cầu đá!

Chu Hằng ngay cả muốn chửi má nó cũng không có tâm tình đó, vội vàng chạy đi, bởi vì tia sét đánh từ đằng sau tới! Hắn không cho rằng tốc độ của mình có thể nhanh hơn tia sét, có lẽ tu luyện Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến cảnh giới tối cao còn có thể thử, nhưng không phải là hắn ở hiện giờ!

Chạy chạy chạy, xông xông xông!

Chu Hằng chạy như điên đằng trước, đằng sau đánh xuống từng tia sét, nếu để cho người thường thấy cảnh này, nhất định phải hô to khó tin, sau đó nghĩ rằng Chu Hằng là kẻ vạn ác không tha, ông trời già cũng mở mắt muốn đánh chết hắn!

Thậm chí Chu Hằng phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tần suất tia sét đánh xuống ngày càng cao, tốc độ đuổi theo hắn cũng nhanh hơn. Hắn căn bản không có một chút thời gian tạm dừng, nếu bị đuổi kịp, hắn căn bản không thể nào so sánh tốc độ với tia sét.

Có lẽ một tia sét đánh hắn không chết, nhưng chỉ cần đánh hắn rớt khỏi cầu đá, hắn tuyệt đối sẽ xong đời!

Chu Hằng một nghĩ làm hai, chẳng những phải vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, còn phải nhìn dưới chân không được đạp sai, bởi vì gió núi cũng không dừng lại, cầu đá vẫn đang lắc lư, mặt cầu hẹp như vậy, hắn chỉ cần đạp sai một chút xíu là sẽ nuốt hận!

Đây đúng là thử thách tâm lực của hắn quá to lớn, cũng may thần thức của hắn được hắc kiếm rèn luyện ra, cứng rắn, to lớn, cũng chống đỡ được tiêu hao như vậy.

1 phút, 2 phút, 3 phút!

Tốc độ tia sét đuổi theo ngày càng nhanh, Chu Hằng đành phải thúc đẩy Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến tận cùng, mới miễn cưỡng không để tia sét đuổi theo! Chỉ duy trì 2-3 phút, hắn liền cảm giác xương cốt toàn thân như rời ra, trên da sắp toát ra máu.

Hóa thân kim loại vận chuyển, Chu Hằng không ngừng khôi phục các bộ phận thân thể bị thương, thuận tiện cũng vận chuyển Minh Ngọc Công, môn công pháp này đã bị hắn đẩy lên tầng thứ bảy, lực phòng ngự khá là đáng sợ.

Ngay cả như thế, lúc đến phút thứ 8, Chu Hằng đã thành một người máu, bởi vì hóa thân kim loại khôi phục thua xa Tấn Vân Lưu Quang Bộ phá hoại thân thể. Mà hóa thân kim loại, Minh Ngọc Công, Tấn Vân Lưu Quang Bộ tiêu hao ba tầng cũng làm hắn cảm thấy kiệt sức.

Kiên trì! Nhất định phải kiên trì!

9 phút, 10 phút, 11 phút!

Trên người Chu Hằng không ngừng chảy ra máu loãn, thậm chí có cơ thịt không ngừng rớt xuống từng cục, bộ dáng hết sức thê thảm. Nhưng ánh mắt của hắn lại trở nên càng sáng ngời, ý chí chiến đấu sục sôi thẳng lên trời cao, muốn diễn hóa thành thực chất.

12 phút, 13 phút!

Phía trước xuất hiện một mảnh đất trống – là điểm kết thúc!

Chu Hằng mừng rỡ, đan điền sớm đã khô cạn như được rót một dòng suối mát, làm tốc độ của hắn tăng thêm một bậc. Vù vù vù, bảy lần lên xuống, hắn đã nhảy lên trên chỗ trống.

Mây sấm nhanh chóng biến mất, mọi thứ trở về bình lặng.

Chu Hằng thở hổn hển hồng hộc, nhưng cố nén cả người đau đớn muốn chết, lấy ra một khối linh thạch luyện hóa.

Linh lực khô cạn chậm rãi khôi phục, hắn lại vận chuyển hóa thân kim loại điều trị toàn thân, trên dưới toàn thân liền không còn thấy một vết thương, nhưng sắc mặt khá là tái nhợt, dù sao máu tươi đã tổn thất không có khả năng lập tức bù lại được.

Cũng không có gì, Tụ Linh Cảnh dựa vào linh lực ăn cơm, chỉ cần bổ sung được linh lực, mọi thứ đều dễ nói.

Bởi vì còn phải cộng thêm chữa thương, lần này Chu Hằng tốn hết 3 canh giờ mới khôi phục hoàn toàn, hắn quay đầu nhìn lại cầu đá thật dài, trong lòng suy tưởng miên man.

Hắn tuyệt đối không phải người đầu tiên xông qua hai ải này, mà nơi này sẽ căn cứ thực lực võ giả để điều chỉnh độ khó, như vậy những người trước kia làm sao xông qua được? Hắn đã đủ kinh diễm tuyệt thế, tuy nhiên vẫn làm thảm như vậy, những người trước kia thì sao?

Không được tự mãn, trên đời này có nhiều thiên tài, có rất nhiều yêu nghiệt, ở trong khu vực Thiên Hàng Thành, hắn có thể xếp vào trong thiên tài đứng đầu, nhưng toàn bộ Hàn Thương Quốc thì sao?

Lại đặt trên toàn Huyền Càn đại lục thì sao?

Đừng quên Hàn Thương Quốc chỉ là một Vương triều nho nhỏ, căn bản không thể so sánh được với Hoàng triều, Đế triều!

Tin chắc, nguyên chủ nhân cung điện này hẳn là nhân vật đứng đầu trong Hoàng triều, thậm chí Đế triều, cho nên mới làm ra điều kiện qua ải biến thái như thế!

Chu Hằng đứng lên, nhìn về phía trước, một cánh cửa đã mở rộng với hắn.

Không biết hiện tại Cổ Tư thế nào, trong lòng hắn bỗng toát ra

ý nghĩ này, thử thách đáng sợ như vậy, Cổ Tư thật có thể thông qua ư?

Hắn bước vào cánh cửa thứ ba.

Cảnh vật thay đổi, đây là một gian phòng u nhã, không lớn, cũng chỉ khoảng 1 trượng vuông, ở giữa đặt một cái bàn đá. Trên bàn đá có một cây trụ thủy tinh, Chu Hằng đã thấy nó mấy lần, chính là Linh Tinh Trụ dùng để kiểm nghiệm linh thể.

ikienthuc.org

Chẳng lẽ ải thứ ba này, chính là kiểm nghiệm lực huyết mạch?

Vậy người có thiên tài đi nữa đến nơi này cũng bó tay, chỉ nghe theo mệnh trời! Bởi vì lực huyết mạch sinh ra đã được quyết định, không có khả năng đề cao, cũng không có khả năng tan biến.

Chu Hằng lại mỉm cười, định luật này vô dung với hắn, hắc kiếm vẫn luôn đang tăng lên thể chất của hắn, từ thần thức đến lực huyết mạch, cường độ thân thể, mọi mặt đều được tăng lên.

Chỉ là quá trình này rất lâu dài, 2 tháng trước kiểm nghiệm còn

là Nhân linh thể tam tinh, hiện tại nhiều nhất tăng lên tứ tinh, không có khả năng cao hơn.

Hắn đi đến cạnh bàn, đặt tay phải lên, Linh Tinh Trụ liền có biến hóa, một hồi tỏa ra ánh sáng tim, một hồi lại phát ra màu vàng, không ngừng thay đổi, nhưng độ sáng tổng hợp vẫn không thể theo kịp Tỉnh Thiên.

Quả nhiên, Nhân linh thể tứ tinh, tăng lên nhất tinh so với lúc kiểm nghiệm ở Hắc Thủy Điện!

Xung quanh không có động tĩnh gì.

Rõ ràng, tư chất như vậy căn bản không được tiếp thu, quá kém!

Ánh mắt thật cao, toàn bộ Hàn Thương Quốc cũng chỉ có khoảng một vạn linh thể, đặt ở chỗ nào cũng được bồi dưỡng trọng điểm, nhưng ở trong này ngay cả qua ải cũng không được! Ngẫm lại cũng đúng, Hàn Thương Quốc nho nhỏ đã có vạn người đủ tư cách qua ải, vậy còn có khó khăn gì chứ?

Chu Hằng cũng không nản lòng, bởi vì hắn còn có công cụ gian lận nghịch thiên!

Hẳn thả lỏng áp chế hắc kiếm, lập tức thần vật này như gặp

phải khiêu khích, lập tức phát ra ánh sáng đen, đánh vào Linh Tinh Trụ.

Toàn bộ Linh Tinh Trụ nháy mắt bị màu đen tràn đầy, cả phòng ngập trong hào quang màu đen. Rõ ràng là màu đen, nhưng lại khiến người ta có cảm giác chói mù cả mắt! Nhưng chỉ vẻn vẹn là nháy mắt, bùm một cái, Linh Tinh Trụ vỡ vụn thành ngàn vạn mảnh.

Kẹt, kẹt kẹt kẹt… Vách tường đột nhiên kéo lên, hiện ra một tòa đại diện lớn ở đằng sau.

Qua ải!Chu Hằng bước nhan tới trước, vù một cái ánh sáng trắng lóe lên, một bóng người đột nhiên xuất hiện, chính là đứa bé biến ảo từ linh của Pháp trận.

– Chúc mừng ngươi xông qua ba cửa ải, trở thành chủ nhân tạm thời của Tâm La Điện!

Đứa bé nói.

– Chủ nhân tạm thời?

Chu Hằng sửng sốt.

– Vì sao không phải là chủ nhân vĩnh viễn?

– Bởi vì ta đã bị phá hỏng, không thể nhận chủ, cho nên mỗi một người xông qua ba cửa ải có thể trở thành chủ nhân tạm thời của Tâm La Điện, thẳng đến khi rời đi!

Đứa bé vô cùng bình tĩnh nói, giống như đã quên trước đó từng gặp qua Chu Hằng.

Thì ra vậy, nhưng mà, lực lượng gì có thể phá hoại Tâm La Điện? Một mảnh phế khu bên ngoài, là bị chiến đấu phá hoại? Rốt cuộc là ai làm? Chủ nhân ngày xưa của Tâm La Điện là tồn tại như thế nào?

Đáng tiếc, linh của Pháp trận căn bản không có trí nhớ.

– Đây là phần thưởng cho ngươi, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, là chí bảo Tâm La Điện, quý giá hơn Tâm La Điện vô số lần!

Đứa bé vươn tay vẫy một cái, trên bàn lập tức xuất hiện một tòa tháp lung linh cao khoảng một tấc.

Tháp có 10 tầng, mỗi một tầng đều chạm khắc tỉ mỉ, vô cùng tinh xảo.

– Không phải Cửu Huyền hay sao, tại sao lại có 10 tầng?

Chu Hằng cầm tháp nhỏ lên, lật qua lật lại cũng không thấy nó có gì quý giá.

– Sau khi ngươi nhận chủ sẽ hiểu!

Linh của Pháp trận nói.

– Nhỏ một giọt máu của ngươi lên đó, đồng thời dùng thần thức tiến vào trong, có thể hoàn thành nhận chủ. Chủ nhân tháo này đã sớm chết, ngươi nhận chủ không có gì khó khăn.

Chu Hằng không cảm thấy linhcủa Pháp trận sẽ hại mình, bằng không hai ải trước tùy tiện tăng thêm độ khó liền đủ làm hắn chết không biết bao nhiêu lần. Hắn rạch ngón tay, nhỏ một giọt máu lên thân tháp, đồng thời dùng thần thức kết nối với nó.

Ầm!

Thức hải của hắn rung lên, vô số tin tức tràn vào trong đầu, đợi tiêu hóa xong, Chu Hằng lập tức toát ra vẻ mặt mừng rỡ không thôi.

Chương 79: Cửu Huyền Thí Luyện Tháp

Pháp trận chi linh nói không sai, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp này đúng là chí bảo, quý báu đến mức không cách nào hình dung.

Tháp này chỗ trân quý thứ nhất chính là một pháp khí không gian đặc thù!

Chu Hằng vừa động tâm niệm, trong lúc thần thức lưu chuyển, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp lập tức thu nhỏ lại, từ cao một tấc biến thành một hạt cực nhỏ, giống như hạt bụi bình thường không có gì khác lạ, bất cứ người nào nhìn thấy cũng không hề chú ý tới.

Hắn tiếp tục động ý niệm, lập tức Cửu Huyền Thí Luyện Tháp lớn lên trở lại, thẳng đến lúc chạm tới đỉnh điện!

Kỳ thật còn có thể cao thêm nữa, tòa bảo tháp này độ cao chân thật là 30 trượng, hiện tại chỉ mới tăng tới 20 trượng mà thôi.

Phóng lớn đến trình độ này, liền có thể thấy rất rõ ràng từng chi tiết của Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. Tháp này trừ tầng dưới cùng, chín tầng khác đều không có cửa hông hay cửa sổ, đóng kín mít kiên cố.

Chu Hằng đi đến cửa tầng thứ nhất, vừa động tâm niệm trong lúc đó, cửa tháp lập tức mở rộng, hắn đi vào, chỉ thấy tầng này bình thường không có gì lạ, trống rỗng không có gì, trừ một hàng đèn thang lầu lên hướng tầng thứ hai.

Đây đúng là chỗ trân quý của Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Tầng thứ nhất này có thể chứa đồ vật!

Phạm vi không gian cao ba trượng, rộng mười trượng, có thể cất chứa được rất nhiều đồ vật này nọ? Không nói gì khác, nếu gặp phải tình huống bị người đuổi giết, trực tiếp trốn vào bên trong tháp, thu nhỏ lại thân tháp, thì còn ai có thể tìm ra được?

Đây là tác dụng thứ nhất của Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nhưng cũng không phải điểm trân quý nhất.

Bắt đầu từ tầng thứ hai, mỗi một tầng đều có một địch nhân do trận pháp biến ảo trấn thủ, mỗi khi đánh bại một người, có thể đi tiếp lên một tầng phía trên, tiếp tục khiêu chiến địch nhân càng cao hơn ở phía trên. Mà khi chiến thắng địch nhân là có tưởng thưởng.

Thời điểm chế tạo Cửu Huyền Thí Luyện Tháp này đã chứa vào vô số bảo vật, nhưng muốn lấy được, nhất định phải khiêu chiến địch nhân của chín tầng, phân biệt đối ứng từ chín cảnh giới Tụ Linh Cảnh đến Hóa Thần Cảnh!

Đương nhiên, mỗi một tầng cũng chỉ có thể thu được một lần thưởng cho, sau khi dọn sạch một tầng, về sau đến lần nữa thì Trận pháp chi linh sẽ không tạo ra địch nhân để nghênh chiến.

Điều này thoạt nhìn không được tốt lắm, dù đánh thông chín tầng tháp cũng chỉ có thể thu được 9 món bảo vật, thế nhưng mấu chốt là: chẳng những Chu Hằng có thể khiêu chiến, mà hắn cũng có thể cho bất kỳ người nào hắn nguyện ý tiến vào trong đó để khiêu chiến, đồng dạng cũng có thể nhận được tưởng thưởng!

Cho nên mới gọi là Cửu Huyền Thí Luyện Tháp!

Thật sự là phát tài kiếm lời lớn!

Chu Hằng cười ha hả, mừng rỡ cười đến khóe miệng sắp tét ra.

Ồ, đúng rồi!Thân hình hắn nhoáng lên một cái, thối lui ra khỏi

bảo tháp, tiện tay thu nhỏ lại thu cất, rồi quay sang hỏi Pháp trận chi linh biến thành đứa bé kia:

- Đồng bạn của ta tình huống hiện tại thế nào rồi?

- Sắp chết!

Đứa bé nói, trên mặt không có chút biểu tình, nó vốn chính là vật chết, sinh tử đối với nó mà nói không có gì khác nhau.

- Ta bây giờ là chủ nhân tạm thời của Tâm La Điện phải không, ta lệnh cho ngươi, lập tức thả nàng ra!

Chu Hằng vội nói, hắn vẫn rất có hảo cảm đối với Cổ Tư.

- Như ngài mong muốn!

Đứa bé hơi khom người, rạch tay phải một cái, đột nhiên một bóng người xuất hiện."Vù…", một luồng sáng sắc bén xẹt qua, bóng người kia vừa xuất hiện liền phát động công kích mãnh liệt.

Chu Hằng ngay cả khí lực mắng chửi người đều không kịp, vội vàng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ né tránh.

- Ồ! Sao ta lại ở đây? Huynh sao lại ở đây?

Bóng người kia dĩ nhiên là Cổ Tư, tay phải nàng cầm kiếm, tay trái tung chưởng, trên người quần áo có chỗ rách nát, lộ ra da thịt nõn nà như bạch ngọc, may mà bộ ngực cực lớn cực phẩm cũng không có bị tổn thương chút nào.

- Cô nương đối đãi với ân nhân cứu mạng như vậy sao?

Chu Hằng oa oa la lớn! Không hổ là cao thủ Sơ Phân Cảnh, kiếm khí lướt qua cũng làm cho trên bụng hắn xuất hiện một

vết thương.

- Thực xin lỗi! Không phải ta nhằm vào huynh!

Cổ Tư lập tức nói, thái độ rất là thành khẩn, không có làm ra vẻ Sơ Phân Cảnh chút nào.

- Coi như thêm lần này, cô nương thiếu ta hai cái mạng đó!

Chu Hằng nói ra tình huống.

Thời điểm hắn bảo Pháp trận chi linh ra tay quả thật đúng lúc: Cổ Tư đang bị chín Ngân Nhân vây công, bởi vì người vượt quan có thực lực cường đại mà cường đại, nàng phải đối mặt với 9 đại Ngân Nhân đều là cấp bậc Sơ Phân nhất trọng thiên!

May mắn nàng cũng có thể tính là cấp yêu nghiệt, mặc dù không cách nào một kiếm chém hết cả 9 Ngân Nhân giống như Chu Hằng, nhưng vẫn khổ sở duy trì cho tới bây giờ, đã đến gần bên bờ hỏng mất. May mắn đúng lúc được Pháp trận chi linh truyền đưa tới đây, nếu không khẳng định nàng không thể chống đỡ tiếp thêm nửa phút!

Chính vì vậy, nàng mới vừa xuất hiện liền phát động công kích làm như lâm đại địch.

- Ừm! Ta thiếu huynh hai cái mạng!

Cổ Tư nghiêm túc nói.

- Hà hà… Vậy cô nương chỉ có thể lấy thân báo đáp rồi!

Chu Hằng nhún vai, nói đùa.

- Được!

Cổ Tư liền đáp ứng, ánh mắt cũng không chớp một cái, dường như chỉ là đáp ứng đi ăn bữa cơm trưa bình thường:

- Từ giờ trở đi, ta sẽ là nữ nhân của huynh!

Chu Hằng lập tức hối hận, hắn chỉ là đùa giỡn một chút mà thôi, nhưng lại quên mất nữ nhân này thật sự vô cùng nghiêm túc, căn bản không phân rõ cách nói chuyện vui đùa. Mà loại người nghiêm túc từ trước đến nay đều là cố chấp, hắn cũng không cho rằng Cổ Tư chỉ là nhất thời hứng khởi nói như vậy.

- Huynh có muốn ta ngay bây giờ không?

Cổ Tư bình tĩnh nói.

Chu Hằng co giật khóe miệng mấy cái. Câu hỏi này thực cũng quá trực tiếp đi! Tuy nhiên, khoan hãy nói, một mỹ nữ ngực lớn siêu cấp hỏi ra lời như vậy, làm cho đệ đệ của hắn nhảy dựng nhộn nhạo, lập tức dâng lên một ngọn lửa tà.

Hắn ăn quả Kim Dương Thảo Vương, ở phương diện này trở nên mẫn cảm dị thường, lập tức liền có phản ứng.

- Quên đi! Xem như ta chưa nói!

Chu Hằng đầy mặt sầu khổ, chỉ đùa một chút lại là tự gài bẫy mình đi vào. Hắn khom người, nói với Pháp trận chi linh:

- Còn có chỗ tốt gì không, dù sao nhiều năm như vậy cũng chỉ có một mình ta hoàn thành vượt qua cửa quan, đều lấy ra hết đi!

- Không có! Tâm La Điện trân quý nhất cũng là bảo vật duy nhất chính là Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, đã là của ngài rồi!

Pháp trận chi linh nói.

Chu Hằng thở dài, thầm nghĩ quả thật mình có chút lòng tham không đủ, bản thân Cửu Huyền Thí Luyện Tháp kia chính là một cái kho bảo vật lớn, còn xa cầu cái khác làm gì? Chỉ có điều là kho báu thì kho báu, nếu chỉ xuất ra mà không có nhập vào, thì kho báu có lớn bao nhiêu đi nữa cũng sẽ miệng ăn núi lở mà thôi!

Thật không biết bây giờ còn có bao nhiêu bảo vật lưu lại cho hắn!

- Vậy, đưa chúng ta rời đi thôi!

- Như ngài mong muốn!

Pháp trận chi linh phất tay một cái, trong nháy mắt Chu Hằng và Cổ Tư biến mất từ trong điện, mà thân ảnh của đứa bé này cũng dần dần tiêu tan, chờ đợi các nhóm mạo hiểm kế tiếp tới đây.

Thế nhưng lần tới, cho dù có người thành công xông qua cũng không có khả năng nhận được phần thưởng gì.

- - - - - - -

Không khí xuất hiện từng gợn sóng, sau khi chấn động mạnh một cái, Chu Hằng cùng Cổ Tư bắn vọt ra ngoài.

Hai người đều là cao thủ, tự nhiên chỉ cần xoay người một cái đã ổn định thân hình, nhìn quanh đánh giá một chút, nơi này đúng là lối vào lúc bọn họ tiến vào phiến phế vực kia.

- Huynh định đi đâu?

Cổ Tư hỏi Chu Hằng.

- Tiếp tục đi dạo ở trong rừng rậm, săn giết yêu thú!

- Ừm!

Cổ Tư gật gật đầu, dịu ngoan giống như một con mèo nhỏ.

- Này, không phải cô nương định đi theo ta thật chứ?

Chu Hằng đau đầu nói.

- Ta là nữ nhân của huynh, đương nhiên phải đi theo huynh!

Cổ Tư nhìn Chu Hằng với ánh mắt rất kỳ quái nói.

Chu Hằng đảo ánh mắt nhìn lướt qua bộ ngực cực lớn đầy đặn của nàng, không khỏi trong lòng rung động, nguyên vốn ngọn lửa tà trong lòng còn không có bình ổn càng bùng cháy mạnh hơn, hắn nhìn Cổ Tư, nói:

- Ta có thể tin tưởng cô nương sao?

- Có thể!

Cổ Tư bình thản nói, nhưng trong giọng nói bình thản lại cất giấu vô cùng kiên định.

Nữ nhân nghiêm túc, quả nhiên luôn bướng bỉnh!

Chu Hằng lập tức hạ quyết tâm, chẳng lẽ hắn còn không thẳng thắn bằng một nữ nhân hay sao? Hắn lấy ra Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nói:

- Đây là bảo vật ta lấy được ở trong Tâm La Điện!

Hắn tiện tay ném ra, ý niệm vừa động, bảo tháp lập tức phồng lớn đến mười trượng.

Cổ Tư trợn mắt tròn xoe, nhưng trên mặt vẫn bình tĩnh như cũ, nói:

- Đây ít nhất là pháp khí của Kết Thai Cảnh, mới có thể biến hóa lớn nhỏ được!

Chu Hằng mỉm cười, nói:

- Chúng ta đi vào xem!

Hắn mang theo Cổ Tư tiến vào bảo tháp, ý niệm vừa chuyển, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp lập tức thu nhỏ lại như hạt bụi, không người nào có thể dò ra.

ikienthuc.org

- Bắt đầu từ lầu hai, cô nương có thể theo thứ tự khiêu chiến đối thủ, nếu đánh thắng thì có thể thu được phần thưởng!

Chu Hằng đơn giản giới thiệu một chút:- Có muốn thử xem hay không?

- Ừm!

Cổ Tư gật đầu:

- Trước chờ ta khôi phục một chút linh lực!

Nàng lấy ra một khối linh thạch luyện hóa, cứ như vậy ngồi ở bên cạnh Chu Hằng, tựa hồ không phòng bị chút nào đối với Chu Hằng.

Chu Hằng thật đúng là dở khóc dở cười, dầu gì hắn cũng là một nam nhân, thực cho là hắn không có "hỏa" khí sao?

Chẳng những có, mà còn rất dồi dào đây!

Chết tiệt Kim Dương Thảo!

Chu Hằng lửa tà bùng cháy mãnh liệt, vội vàng chạy lên thang lầu đi tới tầng thứ hai, hắn phải thông qua chiến đấu để phát tiết một chút hỏa khí.

Sau một bậc thang lầu cuối cùng là một cánh cửa, hắn xuyên qua vầng sáng liền thấy mình đi tới một không gian rộng lớn hình viên trụ, đường kính có chừng trăm trượng, bề cao đạt tới ngàn trượng.

Không có vật gì chiếu sáng, nhưng không gian này lại sáng trưng.

Một bóng sáng chớp động, bỗng dưng hiện ra một con chuột to lớn, toàn thân đen nhánh, mọc đầy lông dài giống như mũi tên bình thường.

Tiến Thử!

“Vù vù vù…”

Con Tiến Thử này vừa xuất hiện liền phóng tới công kích Chu Hằng, vô số lông dài trên thân nó rời thể bay đi, giống như mưa tên đầy trời bắn tới hướng Chu Hằng.

Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong!

Chu Hằng tập trung ánh mắt, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, lách mình tránh các mũi tên bay qua, hai đấm rung lên, một quyền hóa thành hoàng kim, một quyền hóa thành tử hỏa, phản kích về hướng con Tiến Thử.

“Ầm ầm ầm ầm ầm ầm ầm…”

Một tràng tiếng chấn động loạn xạ, Chu Hằng rất nhanh liền chiếm thượng phong tuyệt đối, đánh cho con Tiến Thử này thành điểm sáng bay tứ tán.

Nếu so sánh với Ngân Nhân ở cửa thứ nhất Tâm La Điện, tuy rằng Ngân Nhân chỉ có Tụ Linh nhị trọng thiên, nhưng còn khó đối phó hơn gấp trăm lần so với Tiến Thử tu vi Tụ Linh tam trọng thiên này!

Cũng đúng, cửa quan của Tâm La Điện chính là chọn lựa chủ nhân Cửu Huyền Thí Luyện Tháp mà thiết lập, tự nhiên độ khó rất cao, mà nơi này chỉ là “Thí luyện” mà thôi, nếu còn biến thái giống như Ngân Nhân, vậy thì còn ai có thể thắng?

Chu Hằng bỗng nhiên nghĩ tới, phải đi hỏi Cổ Tư kia thử xem: Pháp kỹ của Ngân Nhân vì đâu đáng sợ như thế, cái loại Pháp kỹ của đại đạo tối giản đơn đó nếu như có thể nắm giữ, chắc chắn chiến lực của hắn sẽ tăng lên gấp mười!

“Bốp…”

Một mặt gương đồng trống rỗng hiện ra, rơi trên mặt đất.

Đây là phần thưởng thông qua thí luyện hay sao?

Chu Hằng vừa cầm lên, lập tức truyền vào đầu một tin tức.

“Bảo Nguyệt Kính, có thể thu lấy tinh hoa ánh trăng hình thành Nguyệt Châu.”

“Nguyệt Châu?” Chu Hằng sờ sờ đầu: “Đây là món gì vậy? Quên đi! Đợi lát nữa đi hỏi Cổ Tư xem sao! Nàng xuất thân là Cô Tuyệt Tông, bản thân còn là cao thủ Sơ Phân Cảnh, khẳng định kiến thức uyên bác hơn nhiều so với mình.”

Hắn còn muốn đi lên lầu ba tìm hiểu một chút, không nghĩ tới lại không cách nào thông qua quầng sáng ngay cửa kia, chỉ đành phải quay xuống. Xem ra không đạt tới cảnh giới quy định thì ngay cả tư cách khiêu chiến cũng không có.

Chu Hằng trở lại tầng dưới cùng, ngồi xuống bên cạnh Cổ Tư, chờ đợi đối phương thức tỉnh.

Chương 80: Ngũ Hành Liên Hoa Phá

– Nguyệt Châu!

Sau khi Cổ Tư tỉnh lại, nghe Chu Hằng hỏi, nàng hơi trầm ngâm một chút, rồi nói với giọng bình tĩnh:

– Đó là bảo vật phi thường hữu dụng, có thể dùng để luyện chế các loại đan dược, luyện chế một ít pháp khí cũng cần nó! Nghe nói chỉ có cường giả tuyệt thế Linh Hải Cảnh trở lên mới có thể bắt giữ tinh hoa ánh trăng, luyện hóa thành Nguyệt Châu, món bảo vật này lại có thể tự động luyện hóa Nguyệt Châu, thật khiến người ta khiếp sợ! Nói về giá thị trường… thật đúng là không dễ đánh giá! Trong Thiên Hàng Thành căn bản không ai có năng lực luyện chế Nguyệt Châu, bởi vậy dĩ nhiên cũng không có ai định ra giá cả. Tuy nhiên, khẳng định thứ này rất đáng giá, nếu giá cả không dễ đánh giá, có thể giao cho Thiên Bảo Các để bán đấu giá!

Chu Hằng kinh ngạc nhìn Cổ Tư, hắn vốn tưởng rằng nữ nhân này cố chấp không có đầu óc, chỉ là muốn thỉnh giáo một chút tri thức mà thôi, không nghĩ tới nữ nhân này còn rất có đầu óc, cũng không phải ngực lớn là ngu xuẩn.

“Chẳng lẽ bộ ngực này thật sự là độn lót ra? Không có đạo lý muội muội ngực phẳng lì, mà tỷ tỷ lại to lớn như thế chứ!”

– Còn có, Ngân Nhân ở cửa thứ nhất kia cô nương cũng từng giao đấu qua rồi chứ?

Chu Hằng chuyển đầu đề câu chuyện, hỏi tới vấn đề quấy nhiễu hắn thật lâu:

– Pháp kỹ của những Ngân Nhân đó dường như đạt tới cảnh giới cực cao, áp chế ta hoàn toàn không thể dùng lực!

– Những Ngân Nhân đó rất mạnh!

Cổ Tư vẫn nói giọng điệu bình tĩnh, nhưng trong ánh mắt lại lộ ra vẻ thận trọng, tiếp đó có vẻ lửa nóng:

– Hóa ra huynh cũng không biết, nắm giữ võ kỹ là có chia làm mấy tầng thứ!

– Cái gì tầng thứ?

Chu Hằng sửng sốt hỏi lại. Hắn tiến vào Hắc Thủy Điện không được mấy ngày liền chạy ra ngoài, kiến thức còn không có theo kịp.- Tỷ như huynh học một môn võ kỹ đơn giản nhất là Hắc Hổ Quyền…

Cổ Tư vừa giải thích cho hắn, vừa vung múa nắm tay phối hợp, oai phong lẫm lẫm:

– Lý giải đơn giản nhất, chính là y theo dạng vẽ cái hồ lô, nắm giữ hình dạng của nó.

Đúng vậy, cũng giống như Tấn Vân Lưu Quang Bộ, trước đó Chu Hằng không có công pháp vận chuyển để đối ứng, cũng chỉ có thể theo hình dáng của nó, hiệu quả đã là rất mạnh. Nhưng so sánh với Tấn Vân Lưu Quang Bộ hoàn chỉnh thì còn kém rất xa, căn bản ngay cả tư cách so sánh cũng không có.

– Cái này là cảnh giới thứ nhất, Hình Cảnh! Chỉ cần chịu bỏ thời gian tu luyện, bất luận kẻ nào đều có thể đạt tới cảnh giới này! Sau đó là cảnh giới thứ hai: Ý Cảnh! Cái này cần hoàn toàn nắm giữ võ kỹ, nắm giữ tinh túy trong đó!

Chu Hằng nhướng mày, đây đúng là cảnh giới hắn hiện tại đạt tới, bất kỳ vũ kỹ nào hắn chỉ cần vừa học là có thể nắm giữ tinh túy, không hề có độ khó gì đáng nói. Nhưng theo như lời của Cổ Tư, cái này còn không phải điểm cuối!Đúng, bằng không quyền pháp, kiếm pháp của Ngân Nhân như thế nào tạo áp lực cho hắn lớn như vậy, hóa phức tạp là đơn giản, trọng kiếm vô phong.

– Từ Ý Cảnh thăng hoa, chính là Thế Cảnh!

– Thế Cảnh?

Chu Hằng không tự chủ bật hỏi lại.

– Ngân Nhân chính là nắm giữ Thế!

Cổ Tư gật gật đầu:

– Vứt bỏ hết thảy động tác võ thuật đẹp mắt, thăng hoa đến cảnh giới cao hơn, ngưng tụ tinh hoa của Pháp kỹ, đương nhiên uy lực sẽ càng mạnh!

Chu Hằng không nói gì, trong đầu lại nghĩ tới, nếu như nén ép 36 thức Phi Bộc Kiếm Pháp, đơn giản hoá thành năm chiêu, ba chiêu thậm chí là một chiêu, như vậy uy lực sẽ tăng lên tới trình độ nào?

Những Ngân Nhân đó chính là áp súc biến hóa phức tạp vào trong một chiêu nhìn như bình thường, nhưng uy lực lại là cường đại đến không giới hạn!

Thế Cảnh!

Chu Hằng không khỏi lửa nóng trong lòng, nếu hắn cũng có thể đạt tới độ cao như vậy, nhất là Lăng Thiên Cửu Thức, như vậy một khi thi triển ra, đừng nói là cùng cảnh giới không người nào có thể chống đỡ, mà dù là võ giả Sơ Phân Cảnh cũng có thể chịu được sao?

– Thế Cảnh còn không phải điểm cuối, còn có tầng cảnh giới thứ bốn là Vực Cảnh! Tuy nhiên, nếu như đạt tới Vực Cảnh, đã không còn giới hạn ở trong kiếm pháp, quyền pháp đặc biệt nào đó, mà là vượt thoát ra ngoài, chân chính bao trùm trên nó!

Cổ Tư lộ ra vẻ mặt vô cùng hướng tới, nói tiếp:

– Tỷ như nắm giữ Kiếm Vực, chẳng khác nào là kiếm pháp đại sư đỉnh cao nhất của thiên hạ, bất kỳ kiếm pháp nào cũng có thể phá! Cơ hồ gần với đạo! Cảnh giới như vậy, ở Hàn Thương Quốc từ trước tới nay còn chưa từng có ai đạt tới, nhiều nhất chỉ có thiên tài nắm giữ Thế Cảnh!

Chu Hằng hít một hơi thật sâu, thì ra hắn chỉ mới nắm giữ đến cảnh giới thứ hai!

– Có thể nắm giữ cảnh giới thứ hai, đã có thể xưng là thiên tài!

Cổ Tư lại chuyển đề tài nói:

– Mà cảnh giới thứ ba, thì phải là cấp bậc tông sư, khắp thiên hạ ít ỏi có thể đếm được; về phần cảnh giới thứ tư… thì đều là người mạnh nhất từ xưa đến nay, bất kỳ ngôn ngữ nào cũng không thể hình dung được bọn họ!

Chu Hằng có phần rung động, nhưng cũng không cho rằng đại tông sư đạt tới cảnh giới thứ ba lại ít như vậy, bởi vì tầm mắt của Cổ Tư cũng chỉ là hạn chế ở Hàn Thương Quốc, thậm chí chỉ là Thiên Hàng Thành mà thôi.

Khắp thiên hạ, có rất nhiều thiên tài!

Không biết cữu cữu Triệu Đoạt Thiên của hắn kia đã đạt tới cảnh giới như thế nào rồi?

Chu Hằng hưng trí bừng bừng bắt đầu nghiên cứu Phi Bộc Kiếm Pháp, ý đồ tăng lên tới Thế Cảnh; còn Cổ Tư thì bắt đầu tiến hành thí luyện ở tầng thứ hai. Chu Hằng là chủ nhân của Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, thần ý không chỗ nào không có mặt ở trong tháp, “nhìn thấy” tình huống của Cổ Tư rất rõ ràng.

Địch nhân ở tầng thứ hai vẫn là Tụ Linh Cảnh, nhưng lực lượng của Cổ Tư cũng bị áp chế xuống tới Tụ Linh Cảnh tam

trọng thiên, xem như tương đối công bình. Nhưng dù sao Cổ Tư cũng là thiên tài, địch nhân ở nơi này lại không biến thái giống như Ngân Nhân, nên rất nhanh nàng thu được thắng lợi.

Nàng nghỉ ngơi một chút, sau đó leo lên tầng thứ ba.

Lúc này, nàng gặp phải khổ chiến, đối thủ chính là tồn tại Sơ Phân tam trọng thiên đỉnh phong, rất nhanh thì đánh cho nàng hoa rơi nước chảy, ho ra máu chạy trở xuống tầng thứ hai.

Thảm bại!

Nàng cũng không có yêu nghiệt giống như Chu Hằng, nếu như đấu với Sơ Phân nhị trọng thiên sơ kỳ còn có hy vọng chiến thắng, trung kỳ thì giỏi lắm đấu ngang tay, gặp phải hậu kỳ thì tất bại, huống chi là Sơ Phân tam trọng thiên đỉnh phong.

Cổ Tư cũng không đơn giản, trên thân lưu chuyển một vòng sáng màu xanh, ngay tức thì miệng vết thương nhanh chóng liền lại, chỉ là tiêu hao linh lực cũng không phải nhanh như vậy có thể phục hồi như cũ, nàng có vẻ vô cùng mệt mỏi.

– Đừng nản chí, về sau còn có thể tiếp tục khiêu chiến!

Chu Hằng an ủi.

Cổ Tư gật gật đầu, lại từ trong lòng ngực lấy ra một quyển sách, nói:

Đây là phần thưởng cho ta khi thông qua cửa quan thứ nhất!

Chu Hằng đi tới gần nhìn xem, chỉ thấy trên đó viết năm chữ 'Ngũ Hành Liên Hoa Phá'. Hắn lật ra trang sách, cùng nhìn xem với Cổ Tư.

– Võ kỹ Địa cấp thượng phẩm?

Hắn không khỏi sửng sốt, trước kia chỉ nghe nói qua có ba loại phẩm chất: thượng trung hạ, tại sao lại chạy ra cái gì Địa cấp?

– Bất luận là công pháp hay là võ kỹ, đều có ba cấp bậc là Thiên, Địa, Nhân, mỗi một cấp bậc lại chia nhỏ thành ba phẩm bậc: thượng, trung, hạ!

Cổ Tư biết Chu Hằng lịch duyệt rất thấp, lập tức giải thích cho hắn.

– Ở Hàn Thương Quốc truyền lưu, nhiều lắm chỉ có công pháp và võ kỹ Địa cấp trung phẩm, không nghĩ tới phần thưởng ở cửa thứ nhất chính là một quyển võ kỹ Địa cấp thượng phẩm!

Giọng nói của Cổ Tư mặc dù có chút kích động, nhưng trên mặt nàng vẫn không có bất kỳ biểu lộ gì, bình tĩnh đến lãnh tĩnh quá mức.

Thì ra là thế, không trách được bất luận là Hắc Thủy Điện hay là các thế lực khác, luôn không xuất ra được cao thủ quá mạnh mẽ, thì ra có một phần ảnh hưởng rất lớn là do phẩm bậc của công pháp.

Hai người nhìn nhau một cái, đều tiếp tục lật xem quyển 'Ngũ Hành Liên Hoa Phá' này.

Đây là một môn võ kỹ phi thường khó luyện, phải hấp thu linh khí ngũ hành, hình thành một đóa hoa sen năm màu, khi gặp địch sẽ nổ tung, có thể bộc phát ra lực sát thương cao hơn một tiểu cảnh giới!

Cực kỳ khủng bố!

Giống như Phi Bộc Kiếm Pháp sau khi cải tiến đã rất lợi hại. Nếu một võ giả Tụ Linh nhất trọng thiên sơ kỳ thi triển, có thể dùng lực chống võ giả Tụ Linh nhất trọng thiên hậu kỳ, với điều kiện tiên quyết là đối thủ không có võ kỹ cao cấp.

Thế nhưng Ngũ Hành Liên Hoa Phá lại có thể mạnh mẽ tăng

cao lực sát thương cả một tiểu cảnh giới, đây tuyệt đối là đáng sợ!

Có mấy người có thể giống như Chu Hằng có được không gian đan điền gấp tám lần so với thường nhân? Điều này cần cơ duyên nghịch thiên, nhưng bản thân Ngũ Hành Liên Hoa Phá đã là nghịch thiên!Hơn nữa đây còn chỉ là võ kỹ Địa cấp thượng phẩm, nếu là võ kỹ Thiên cấp thượng phẩm thì thế nào?

Chu Hằng không khỏi ngưng trọng: nhà quyền thế của Đế triều khẳng định có được võ kỹ Thiên cấp thượng phẩm, nếu một ngày kia gặp phải đối thủ như vậy, thì tuyệt đối không thể vì cảnh giới của đối thủ không cao mà sơ sẩy sơ suất!

Thiên địa ngũ hành, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, năm loại linh khí bài xích lẫn nhau, lại diễn sinh cho nhau là một loại cân bằng. Hoa sen ngũ hành chính là phải làm cho những linh khí này hình thành hoa sen cân bằng, sau đó dùng linh lực của bản thân khống chế, nổ tung phát ra thương tổn siêu cấp.

Hai người đều là người mê võ nghệ, sau khi lật xem xong, liền bắt đầu diễn luyện.

Tầng thứ nhất này là chỗ nghỉ ngơi cũng có thể chứa vật dụng, đương nhiên không thể phá hỏng, hai người liền đi lên tầng thứ hai. Bởi vì bọn họ đều đã thông qua tầng này, lần nữa đi vào màn sáng cũng không có tách ra, cũng không có xuất hiện địch nhân.

Nếu như có người chưa thông qua khảo nghiệm, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp sẽ mở ra cho hắn một không gian riêng biệt. Dù 100 người đi vào, cũng sẽ hình thành 100 không gian độc lập.

Ngũ Hành Liên Hoa Phá trọng yếu nhất chính là lấy được cân bằng linh khí tuyệt đối, độ khó ngay ở chỗ cân bằng. Vũ kỹ này chia làm bốn trình tự: tầng thứ nhất chính là khống chế hai loại linh khí; tầng thứ hai thì ba loại linh khí; tầng thứ ba thì bốn loại linh khí; cuối cùng thì phải cân bằng ngũ hành.

Hai loại linh khí cũng có thể bài xích tự kích nổ, sinh ra lực hủy hoại cường đại. Đương nhiên uy lực thì không thể nào so sánh với cực bạo của ngũ hành tương sinh tương khắc, mà độ khó cũng thấp hơn nhiều.

Chu Hằng trước bắt đầu từ cơ sở, tay trái tụ tập thủy linh khí, tay phải thì dẫn động hỏa linh khí, đem hai thứ tạo thành một đóa hoa sen trắng đen.

“Ầm…”

Hoa sen đen trắng còn chưa có thành hình, đã mất cân bằng liền nổ tung, đánh cho cả người hắn đều bay ra, va chạm mạnh trên vách tường phía sau, chấn cho hắn phun ra một ngụm máu tươi.

Cái này tương đương với hắn toàn lực công kích vào chính mình, không đụng gãy vụn xương cốt đã là may mắn lắm rồi.

"Ầm…"

Bên kia Cổ Tư cũng không dễ chịu chút nào. Nàng cũng bị nổ tung, thân mình vết thương lớp lớp.

May mắn hai người đều có huyết mạch lực, năng lực tự lành cường đại đến đáng sợ, với tiêu hao linh lực là cái giá phải trả, trong nháy mắt có thể chữa lành vết thương. Từ đó cũng có thể thấy được linh thể cường đại! Khó trách toàn bộ Hàn Thương Quốc cũng chỉ có vạn người mà thôi.

"Ầm! Ầm! Ầm…"

Hai người đều ở trong này trải qua lần lượt thất bại, chớp mắt một cái đã trôi qua ba ngày.

Con ngươi trong mắt Chu Hằng chợt lóe sáng một cái, trong tay nhiều ra một đóa hoa sen cao một tấc, cánh hoa một đen một trắng, ở vào cân bằng tuyệt đối. Hắn vung tay phải lên, đóa hoa sen này lập tức bắn ra vô cùng nhanh chóng.

– Nổ!

Chu Hằng khẽ quát một tiếng, “ầm” một tiếng vang thật lớn, hoa sen đen trắng bỗng nhiên bùng nổ, tạo thành một luồng sóng xung kích đáng sợ!

Thành công rồi!

Chu Hằng mỉm cười, đây chỉ là bước đầu, kế tiếp chính là dung hợp hoa sen ba màu!

Chương 81: Phong Linh Quả

Từ hoa sen đen trắng đến hoa sen ba màu, nhìn như chỉ tăng thêm một đạo linh khí, nhưng độ khó khống chế nó tăng lên lại gấp năm, sáu lần!

Hoa sen đen trắng chỉ cần duy trì cân bằng cùng một lúc, nhưng hoa sen ba màu lại tăng lên tới ba mặt, tiêu hao đối với tâm lực vô cùng lớn. Đây còn là thần thức của Chu Hằng đã được hắc kiếm rèn luyện mới có thể miễn cưỡng.

Suốt nửa tháng sau, hắn miễn cưỡng có thể khống chế hoa sen ba màu, trước mắt đây cũng là cực hạn của hắn, dù sao thần thức không đủ cường đại, chịu cảnh giới hạn chế hắn dù có yêu nghiệt mấy đi nữa nhiều lắm cũng chỉ đạt tới Sơ Phân Cảnh, cường độ thần thức nhiều nhất là của Ích Địa Cảnh, mà chỉ có cảnh giới cao hơn mới có thể duy trì thần hồn cường đại hơn.

Về phần Cổ Tư thì miễn cưỡng hoàn thành hoa sen đen trắng, còn hoa sen ba màu nàng còn con đường rất dài phải đi, không thể không cam bái hạ phong đối với ngộ tính và năng lực khống chế của Chu Hằng.

Tuy nói như thế, hoa sen đen trắng vẫn như cũ có được uy lực rất cường đại, tuy rằng còn chưa đủ để tăng lên chiến lực của

nàng một cấp bậc, nhưng nếu phát động đột kích bất ngờ, khẳng định có thể mang đến cho đối thủ một lần kinh hoàng.

Mà Chu Hằng thì càng thêm đáng sợ, hắn vốn là linh lực hùng hậu vượt qua Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong, nếu bất thình lình sử ra hoa sen ba màu, chính là Sơ Phân Cảnh đều phải chịu thiệt! Điểm ấy, Cổ Tư đã nếm qua đau khổ rồi.

Hai người ở tầng thứ hai này đã luận bàn với nhau rất nhiều lần, Cổ Tư nếu như áp chế lực lượng bằng với Chu Hằng, như vậy không hề nghi ngờ nàng không phải đối thủ của Chu Hằng. Mà nếu nàng khai hỏa toàn bộ chiến lực, như vậy Chu Hằng cũng phải bại không trì hoãn chút nào.

Đại cảnh giới áp chế cũng không phải nói là nói, hắn có thể ở Tụ Linh nhất trọng thiên đánh chết Tụ Linh tam trọng thiên, nhưng khẳng định không thể ở Tụ Linh nhị trọng thiên đánh chết Sơ Phân nhất trọng thiên! Tuy nhiên, tấm chắn đại cảnh giới này cũng không phải không thể đánh vỡ, Chu Hằng tự tin một khi đạt tới Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong, hắn nhất định có thể đánh chết Sơ Phân nhất trọng thiên!

Tu luyện Ngũ Hành Liên Hoa Phá tạm thời tới đây kết thúc, bọn họ đều trải qua tăng nhanh thực lực, về sau phải nhờ vào thời gian tu luyện tiến bộ từng tí từng tí một, còn phải qua nhiều lần hao phí tinh lực để Ngũ Hành Liên Hoa Phá tiến bộ.

Chu Hằng tiếp tục ở lại trong rừng rậm săn giết yêu thú, chỉ là yêu thú Tụ Linh Cảnh cũng không phải đầy đường đâu cũng gặp, mà số lượng có hạn. Hơn nữa rừng rậm này rộng lớn như

vậy, hắn đi tới thật xui xẻo, trong mười ngày không ngờ chỉ giết được có ba con.

– Chu Hằng! Tại sao huynh muốn giết yêu thú?

Cổ Tư bình thản hỏi.

Chu Hằng đương nhiên không có khả năng nói thật, ngẫm nghĩ một chút rồi nói:

– Xem như lịch lãm thôi! Ở trong tông môn giao đấu với người khác, luôn bị bó tay bó chân, không thể phát huy toàn lực, không thể có hiệu quả tôi luyện chân chính!- Vậy không bằng đi vào Đấu Thú Trường trong thành đi!

– Đấu Thú Trường?

– Đấu Thú Trường ở thời điểm lúc đầu, là cho yêu thú đấu với nhau để giải trí cho nhân loại, nhưng dần dần liền cải đổi, võ giả nhân loại cũng xuống sân chiến đấu, đấu với thú, rồi đấu với người. Tới nay Đấu Thú Trường cũng được xưng là Huyết Tinh Đấu Sĩ Trường!

Cổ Tư vẫn như cũ không chút đổi sắc nói:

– Có thể ở nơi đó sống sót, đều là người có kinh nghiệm chiến đấu vô cùng phong phú, mỗi ngày có vô số người chết ở bên trong đó!

Chu Hằng lộ vẻ do dự, hắn theo đuổi giết chóc mục đích là để nhanh chóng tích lũy tu vi, nhưng nếu vì điểm ấy mà đi đánh chết người không quen biết, không hề có ân oán, điều đó hắn khó có thể chấp nhận.Giới hạn cuối cùng của hắn chính là đánh chết ác đồ cùng hung cực ác, hoặc là người chọc tới trên đầu hắn, nên người ở Đấu Thú Trường dường như không phù hợp với yêu cầu của hắn.

– Lo lắng lạm sát kẻ vô tội sao?

Cổ Tư dường như nhìn thấu tâm tư của hắn:

– Yên tâm đi! Người ở trong đó phần lớn đều là tử tù, đều là ác đồ làm lớp lớp chuyện ác, người giống như huynh tới đó để tôi luyện chính mình quả thật rất ít!

Nghe nói như vậy, Chu Hằng không hề cố kỵ nữa.

– Đi! Chúng ta lập tức trở về Thiên Hàng Thành!

– – – – – – –

Một chuyến đi về cũng trôi qua hai tháng, tu vi của Chu Hằng tăng lên tới Tụ Linh nhị trọng thiên. Đối với người bình thường mà nói tốc độ này đã mau không tưởng rồi, nhưng hắn vẫn không vừa lòng, bởi vì Liễu Thánh Kiệt đã là Sơ Phân nhất trọng thiên!

Người này là con của Tam điện chủ, khẳng định hưởng thụ tài nguyên tu luyện tốt nhất, tốc độ tu vi tăng lên tất nhiên cũng cực nhanh!

Khoảng cách kỳ hạn nửa năm cũng chỉ còn bốn tháng, không có thời gian cho hắn lãng phí.

Sau khi về lại Thiên Hàng Thành, hai người lập tức biết một tin tức: Bảy ngày sau, Thiên Bảo Các sẽ bán đấu giá ba trái Phong Linh Quả.

Tin tức từ nửa tháng trước đã được Thiên Bảo Các công bố ra ngoài, dụng ý dĩ nhiên rất rõ ràng: chính là tạo cho mọi người có đủ thời gian để chuẩn bị tiền, đến lúc đó thống khoái ra giá! Nếu không lâm thời mới chạy kiếm, thì làm sao có thể đánh ra giá cao chứ?

Phong Linh Quả là cực phẩm của võ giả Tụ Linh Cảnh, sau khi võ giả ăn vào có thể tăng lên một tiểu cảnh giới, nếu là Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong ăn vào, như vậy cũng có thể nắm chắc vài phần tấn công thành công Sơ Phân Cảnh!

Bởi vậy, các võ giả trong Thiên Hàng Thành ai nấy đều xoa xoa tay. Chẳng những võ giả Tụ Linh Cảnh động tâm, chính là không ít cường giả Sơ Phân Cảnh cũng rục rịch: Phong Linh Quả này tuy không có hiệu quả với bọn họ, nhưng không phải bọn họ còn có con cháu đời sau sao?

Tuy nhiên Phong Linh Quả không thể ăn nhiều, trong cơ thể sẽ có kháng dược tính, ăn vào viên thứ hai chỉ sẽ sinh ra tác dụng phụ không có chỗ tốt gì!

Chu Hằng lập tức động tâm, nhưng bán đấu giá loại cấp bậc này, tiền sử dụng cũng không phải vàng bạc, mà là linh thạch! Hắn tổng cộng chỉ kiếm được 5 khối, trong đó có 3 khối đã bị hắn hấp thu xong, còn lại 2 khối linh thạch có ném vào Phòng đấu giá thì ngay cả mua bọt nước đều không nổi!

Nguyệt Châu!

Vật này cũng là cực phẩm, hơn nữa đối với người cảnh giới càng cao thì càng quý báu. Nó cần tới võ giả Linh Hải Cảnh mới có thể luyện hóa, nhìn khắp Hàn Thương Quốc có cường giả như vậy sao?

– Huynh hãy hóa trang, không nên để người ta nhận ra, nếu không có thể sẽ có hậu hoạn!

Cổ Tư nhắc nhở hắn.

Chu Hằng gật gật đầu, hắn cũng đang có ý nghĩ như vậy, lập tức mua một cái mũ nỉ lớn đội trên đầu, lại mua một tấm mặt nạ, tiếp theo vận chuyển linh lực tràn ngập cơ thể, cả người nhất thời cường kiện lên một vòng.

Hiện tại chỉ nhìn riêng từ hình thể hắn, cho dù là Chu Định Hải, Lâm Phức Hương cũng không thể nhận ra Chu Hằng.

Hắn cảm thấy vừa lòng, liền lấy ra 5 viên Nguyệt Châu rời khách điếm đi tới hướng Thiên Bảo Các.

Bảo Nguyệt Kính mỗi buổi tối sau khi hấp thu ánh trăng đều có thể ngưng tụ ra một viên Nguyệt Châu, hiện trong tay Chu Hằng đã có 17 viên, nhưng hắn đâu dám một lần lấy ra hết. Hơn nữa, dù hắn muốn một lần lấy ra hết, dựa vào trình độ của Thiên Hàng Thành còn không có người có thể nuốt trôi phần bảo vật lớn như vậy.

5 viên cũng đã đủ xa xỉ rồi!

Đi tới Thiên Bảo Các, nhìn khu kiến trúc hoa lệ diện tích tới

mấy mẫu kia, Chu Hằng không khỏi thầm líu lưỡi. Bàn về tài phú, toàn bộ các thế lực của Hàn Thương Quốc cộng hết lại có thể so sánh với Thiên Bảo Các được sao?

– Vị đại gia này, ngài là muốn mua đan dược, binh khí, hay là muốn vào Trọng Lực Thất tu luyện?

Khi Chu Hằng đi vào, lập tức một gã phục vụ tiến lên hỏi.

– Ta có mấy món đồ cần ủy thác các ngươi bán đấu giá!

Chu Hằng biến đổi thanh âm ồ ồ nói.

– Hiểu rồi! Mời đại gia đi theo tiểu nhân!

Phục vụ kia dẫn Chu Hằng đi ra lầu chính, thông qua một cái hành lang, sau đó đi tới một tòa biệt viện. Hắn gõ cửa, nói:

– Mã chưởng quỹ! Có vị khách nhân muốn ủy thác chúng ta bán đấu giá, ngài báo chưởng quản xem!

Cửa phòng mở ra, một thiếu niên thanh tú đi ra, phất phất tay cho phục vụ kia, sau đó liếc nhìn Chu Hằng, nói:

– Mời đi theo ta!

Chu Hằng đi theo hắn đi vào sân viện, liền thấy một lão nhân chừng sáu mươi đang ngồi uống trà, lão tóc hoa râm, mặt đầy nếp nhăn.

– Ngồi đi!

Lão nhân ngẩng đầu nhìn lướt qua Chu Hằng, cặp mắt xám đục đột nhiên trở nên vô cùng sắc bén, dường như có thể đâm thủng màn trời. Lão cười ha hả mấy tiếng, nói:

– Tiểu tử thật cẩn thận! Đến tột cùng là định bán đấu giá bảo vật gì, mà cẩn thận như vậy?

Lão nhân này là cao thủ Sơ Phân Cảnh, lộ ra ngoài khí tức vô cùng cường đại.

Chu Hằng cười cười, từ trong lòng lấy ra một viên Nguyệt Châu, đặt lên bàn, nói:

– Có vị trưởng bối bảo tại hạ bán ra vật này!

– À! Đưa lão phu nhìn xem!

Lão nhân cầm lên Nguyệt Châu:

– Hả!

Lão lập tức phát ra một tiếng kêu kinh hãi, lộ ra vẻ mặt khó tin.

– Gia gia, chuyện gì vậy?

Gã thiếu niên thanh tú vội hỏi, từ lúc hắn có trí nhớ tới nay chưa từng thấy qua lão nhân thất thố như vậy.- Nguyệt Châu!

Lão nhân mắt sáng rực, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng có ngụ ý sâu sắc, cười nói:

– Trưởng bối của tiểu tử ắt hẳn có lai lịch lớn đây! Lão phu Mã Khoan Quân, đây là tiểu tôn Mã Ứng Khả!

Chỉ có cường giả Linh Hải Cảnh trở lên mới có thể ngưng luyện tinh hoa ánh trăng hình thành Nguyệt Châu, bởi vậy sau lưng Chu Hằng nhất định phải có cường giả tuyệt thế Linh Hải

Cảnh! Linh Hải Cảnh nha, đó là tồn tại cường đại biết bao!

Chu Hằng muốn chính là hiệu quả này, hắn vừa không thừa nhận vừa không phủ nhận, nói:

– Mã tiền bối! Ngài xem Nguyệt Châu này có đủ tư cách để bán đấu giá hay không?

– Ha ha… nếu là Nguyệt Châu mà không có tư cách, thì còn có vật gì có tư cách chứ?

Mã Khoan Quân cười ha hả nói. Lão là một trong quản sự của Thiên Bảo Các ở nơi này, lão biết về đồ vật này nọ không biết nhiều hơn gấp bao nhiêu lần so với Chu Hằng.

Hàn Thương Quốc với Thiên Tinh Tông mạnh nhất, nhưng lão tổ tông môn cũng chỉ có tu vi Khai Thiên Cảnh, ở trước mặt cường giả Linh Hải Cảnh ngay cả con kiến cũng không bằng.

Một tiểu quốc như vậy lại xuất hiện một cường giả siêu cấp Linh Hải Cảnh, ý nghĩa sau lưng hắn là cái gì chứ?

Chu Hằng cũng lấy ra 4 viên Nguyệt Châu còn lại, toàn bộ đặt lên bàn, rồi nói:

– Cộng tất cả 5 viên, xin tiền bối xem qua nghiệm thu!

Mã Khoan Quân không dám qua loa, sau khi cầm lấy từng viên Nguyệt Châu cẩn thận kiểm tra, gật gật đầu nói:

– Đây đều là Nguyệt Châu thượng phẩm! Tiểu tử xưng hô như thế nào?

– Vãn bối họ Lý, tên chỉ một chữ Hoành!

Chu Hằng tùy ý bịa đặt một cái tên. Nếu hắn báo ra tên thật, như vậy với năng lực của Thiên Bảo Các khẳng định có thể tra ra lai lịch của hắn, vậy thì bối cảnh Linh Hải Cảnh của hắn sẽ bị lộ tẩy.

– Lý công tử! Đây là tín vật, ngươi hãy thu cất, đợi sau khi bán đấu giá của bản các hoàn thành, dựa vật ấy đến đổi tiền bán đấu giá thu được!

Mã Khoan Quân nói:

– Dựa theo quy củ của bản các, vốn phải rút ra một thành phí dụng. Tuy nhiên Nguyệt Châu quá mức quý báu và hi hữu, thực có chỗ tốt để tăng lên danh tiếng của bản các, lão phu làm chủ chỉ rút ra nửa thành phí dụng!

Chu Hằng vốn tưởng rằng đối phương sẽ nói không rút ra tiền phí dụng, không nghĩ tới chỉ là giảm một nửa, khiến hắn không khỏi thầm than: quả nhiên thương nhân chính là thương nhân, cho dù muốn lấy lòng "cao nhân" ở sau lưng hắn, cũng không quên kiếm tiền lời.

Lại tán gẫu vài câu, Mã Khoan Quân muốn moi ra chi tiết về cao nhân sau lưng Chu Hằng kia, nhưng bị Chu Hằng ứng đối cẩn thận. Sau nửa giờ, Mã Khoan Quân liền bảo Mã Ứng Khả đưa Chu Hằng rời đi, dụng ý tự nhiên là để con cháu tạo mối quan hệ tốt với Chu Hằng.

Nào ngờ gã thiếu niên Mã Ứng Khả khí thịnh, căn bản xem thường không để Chu Hằng vào mắt, đối đãi với Chu Hằng không nóng không lạnh, thành ra cô phụ dụng tâm lương khổ của Mã Khoan Quân.

Chu Hằng cũng không quan tâm, sau khi ra ngoài Thiên Bảo Các, liền đi tới Đấu Thú Trường.

Chương 82: Chiến Dạ Ma

Đi tới Đấu Thú Trường, Chu Hằng không khỏi có loại cảm giác không biết nên khóc hay nên cười.

Bởi vì Đấu Thú Trường này rõ ràng trên danh nghĩa lại là sản nghiệp của Thiên Bảo Các!

Tuy nhiên Đấu Thú Trường từ đầu cũng không thuộc về Thiên Bảo Các, trước kia cũng chỉ có thú đấu, là xứng với cái tên Đấu Thú Trường. Đến sau này sau khi bị Thiên Bảo Các thu tóm, thì mới có tiền lệ tù phạm tử hình tham dự huyết đấu.

Nhân loại tuy rằng khai hóa trí tuệ, thoát khỏi hàng ngũ dã thú, nhưng trong máu vẫn có bản tính giết chóc. Khi có võ giả nhân loại gia nhập quyết đấu tanh máu, khán giả của Đấu Thú Trường lập tức bạo phát trở thành giống như giếng phun.

Trải qua vô số năm, Đấu Thú Trường cũng biến thành Huyết Tinh Đấu Sĩ Trường, cũng tăng thêm rất nhiều quy định.

Võ giả bên ngoài có thể xuống sân ứng chiến, dùng trong giết chóc chân chính tôi luyện chính mình, nhưng điều này cần trả một số tiền lớn làm phí dụng: đấu với yêu thú hoặc là tù phạm

tử hình Luyện Thể Cảnh, có thể dùng vàng bạc để trả tiền; nhưng nếu muốn chiến đấu với yêu thú, hoặc tù phạm tử hình có tu vi Tụ Linh Cảnh thì cần phải trả tiền bằng linh thạch!

Về phần đối thủ Sơ Phân Cảnh thì thật có lỗi, cấp bậc này ngay cả Thiên Bảo Các cũng không tìm ra! Hoặc là nói, cũng không muốn tìm lại đây, dù sao Thiên Hàng Thành đâu có cao thủ Sơ Phân Cảnh nào nguyện ý đi mạo hiểm như vậy.

Chu Hằng nhìn xuống, cùng đấu với tù phạm tử hình hoặc là yêu thú Tụ Linh Cảnh, mỗi lần vào sân cần trả một khối linh thạch.

Hắn nhìn xem ví tiền của mình, tổng cộng chỉ còn lại hai khối, ở trước khi bán đấu giá hắn có thể đánh được hai trận.

Phải nghĩ biện pháp kiếm thêm linh thạch!

Đánh cược!

Huyết Tinh Đấu Sĩ Trường sẽ tổ chức đánh cược đối với rất nhiều trận chiến đấu, cung cấp cho mọi người đặt tiền cược, phương thức đặt tiền cuộc có hai loại là nhận tiền và linh thạch.

Dùng tiền đánh cược nuôi chiến! Đúng! Ý không tồi!Chu

Hằng hạ quyết tâm, liền khôi phục tướng mạo của mình, đỡ phải sau khi hắn lũ chiến lũ thắng có người nghiên cứu tìm hiểu mình, ngược lại liên lụy lòi ra đại bí mật của Nguyệt Châu.

– Muốn khiêu chiến tù phạm tử hình Tụ Linh Cảnh, hay là yêu thú?

Khi Chu Hằng nói rõ ý đồ đến đây, hắn được dẫn tới một gian thư phòng, một nam nhân trung niên hơn 40 tuổi hỏi hắn.

– Tù phạm tử hình!

Chu Hằng ngẫm nghĩ, nhân loại có thể thông minh hơn so với yêu thú. Mà hắn ngoại trừ muốn hấp thu lực lượng ra, còn muốn dựa vào áp lực sinh tử bức bách chính mình đạt tới cảnh giới của "Thế".

Yêu thú không thể tạo cho hắn áp lực lớn như vậy!- Được! Giao nộp một khối linh thạch!

Nam nhân trung niên kia nói lạnh như băng.

Chu Hằng y theo lời xuất ra một khối linh thạch để lên bàn, nam nhân nhặt lên xem xét một phen, sau đó gật gật đầu, nói:

– Cần lưu tên tuổi không?

– Chu Hằng!

– Tốt! Trận chiến của ngươi sẽ sắp xếp vào khoảng ba giờ chiều, thỉnh trước thời hạn chờ ở chỗ này. Đến lúc đó nếu không có mặt, xem như tự động buông bỏ, sẽ không trả lại linh thạch!

Người trung niên kia vẫn như cũ không chút đổi sắc, nói.

– Đã biết!

– Nếu chết trận trong Đấu Thú Trường, chúng ta không chịu trách nhiệm!

– Biết!

– Tốt! Vậy ngươi ký tên vào tờ văn kiện này đi!

Sau khi Chu Hằng ký tên vào tờ sinh tử khế kia, rời đi, nam nhân trung niên lập tức viết lên tờ giấy: “Chu Hằng, Tụ Linh nhị trọng thiên, chiến lực không rõ!”

Thời gian còn sớm, Chu Hằng trước về lại khách điếm. Cổ Tư cũng không trở về Cô Tuyệt Tông, mà vẫn luôn đợi hắn ở trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, không ngừng khiêu chiến đối thủ ở tầng thứ ba. Tuy rằng nhiều lần chiến bại, nhưng nàng vẫn không tức giận chút nào, khiến Chu Hằng đều phải bội phục nghị lực của nàng.

Trong chiến đấu với đối thủ mạnh mẽ này, nàng bị bức phải xuất ra toàn bộ tiềm lực, dần dần có xu thế lĩnh ngộ ra hoa sen ba màu!

Chu Hằng cũng vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, tuy rằng linh khí ở trong này cũng không có khác biệt với ngoại giới, nhưng được cái ở trong này sẽ không chịu bất kỳ ảnh hưởng gì, là một chỗ bế quan tu luyện tốt nhất.

Mấy ngày nay, hắn vận dụng bảo tháp cũng càng ngày càng thuận buồm xuôi gió, cũng phát hiện thật ra muốn đi vào bảo tháp cũng không cần phóng lớn tháp đến mức độ có thể chui vào, mà chỉ cần dùng ý thức kết nối, là hắn có thể trực tiếp bị hấp thu vào.

Đương nhiên khoảng cách này không thể quá xa, phải ở bên trong khu vực thần thức của hắn có thể bao phủ, hơn nữa ở

giữa không thể có đồ vật này nọ ngăn cách.

Hiện nay thần thức của hắn đã có thể bao phủ phạm vi không gian ba trượng, bởi vậy ở trong phạm vi này hắn có thể trực tiếp biến mất giống như quỷ mỵ. Cái này dùng để đánh lén cường giả có lẽ không đủ, nhưng dùng để bảo mệnh thì không còn gì tốt hơn. Dù sao ai có thể phát hiện Cửu Huyền Thí Luyện Tháp thu nhỏ lại như hạt bụi ở trước mắt?

Trách không được lúc trước lấy được nó khó khăn lớn như vậy, vật này đúng là một chí bảo!

Cổ Tư so với Chu Hằng còn si mê với võ đạo hơn, sau khi bảo hắn chuẩn bị một số lớn thức ăn ở tầng thứ nhất, nàng hoàn toàn không có ý định rời đi.

Chu Hằng ăn uống một chút, sau đó bắt đầu ở trong đầu quay trở lại quá trình chiến đấu với 9 Ngân Nhân lúc trước, cố gắng muốn tìm ra ảo diệu của “Thế”.

Đợi đến gần hai giờ chiều, hắn ra ngoài bảo tháp, thu cất bảo tháp trên thân mình, rồi đi tới Huyết Tinh Đấu Sĩ Trường.

Lúc này, đã có tin tức đối chiến của hắn, đối thủ của hắn là một tù phạm tử hình ngoại hiệu là Dạ Ma, đồng dạng là Tụ Linh nhị trọng thiên, quá trình chiến đấu ở Đấu Thú Trường ghi lại là ba thắng không thua, chính là tay mới.

Đúng như vậy, tin tức về Dạ Ma cũng không nhiều lắm, chiến lực cụ thể không có đánh giá.

Trận chiến đấu này cũng có thể đặt tiền cuộc, tỷ lệ cược của Chu Hằng là 10 chung 14, còn tỷ lệ cược của Dạ Ma thì lại thấp hơn, 10 chung 13. Coi như vì muốn tốt cho Dạ Ma xuất trướng thêm vài lần, mà có thể thắng liên tiếp ba trận đương nhiên thực lực bất phàm, bởi vậy tỷ lệ cược phải thấp một chút.

Chu Hằng không chút do dự lấy ra tài sản còn sót lại của mình: một khối linh thạch đặt trên cửa của chính mình. Đáng tiếc, Cổ Tư mặc dù là tu vi Sơ Phân Cảnh, nhưng bản thân cũng nghèo đến đáng thương. Hơn nữa còn cần linh thạch để nhanh chóng khôi phục thương thế, địa chủ gia thật không có lương tâm, chẳng những không thể cho hắn mượn, thiếu chút nữa ngay cả khối linh thạch này của hắn cũng đoạt đi.

Hắn đi tới phòng chuẩn bị, nơi này có thể nhìn thấy tình huống bên trong Đấu Thú Trường: chỉ thấy hai đầu hung thú Luyện Thể Cảnh đang điên cuồng chém giết nhau, đánh cho máu tươi bắn tung tóe, thật lâu mới phân ra thắng bại.

– Quý vị khán giả, kế tiếp chính là một trận long tranh hổ đấu, là trận chiến giữa cấp bậc Tụ Linh Cảnh! Người ứng chiến là đại danh đỉnh đỉnh Dạ Ma, ghi lại chiến đấu ở Huyết Tinh Đấu Sĩ Trường là ba thắng không thua!

Trên khán đài, một nam nhân trung niên cao giọng giới thiệu, tu vi Luyện Thể Cảnh cũng đủ để truyền phát thanh âm đến toàn bộ mỗi một góc Đấu Thú Trường.

– Còn người khiêu chiến là một người mới, tên gọi là Chu Hằng!

– Hai người đều là Tụ Linh nhị trọng thiên, đến tột cùng ai thua ai thắng? Quý vị khán giả thân mến! Hiện tại quý vị hãy đặt tiền cược đi! Trận chiến sẽ bắt đầu ở ba phút sau, hãy nắm bắt thời gian!

ikienthuc.org

Chu Hằng không khỏi than thầm, Thiên Bảo Các này thật đúng là biết kiếm tiền: rõ ràng hắn là bỏ tiền ra để huyết chiến, vẫn còn bị người ta lấy ra để bài bạc, cố tình lại một xu một hào ưu đãi đều không được chia!

Thời gian ba phút rất nhanh trôi qua, hàng rào sắt trước mặt Chu Hằng cũng vù vù nâng lên hiện ra một lối đi. Đi ra chừng mười trượng chính là khu vực của Đấu Thú Trường dùng để chiến đấu.

Khu vực này là một hình vuông, mỗi cạnh dài chừng một trăm trượng, chung quanh xây tường rất cao tạo thành một cái lồng giam to lớn, còn ở phía trên là từng dãy khán đài nghiêng xéo lên, đủ để cất chứa mấy vạn người.

Tuy nhiên hôm nay có vẻ rất vắng vẻ, đại khái chỉ có ba phần ghế có người ngồi, người xem với nam tính chiếm đa số, nhưng cũng có nữ nhân. Khi Dạ Ma cũng từ thông đạo bên kia đi ra, lập tức có mấy nữ nhân phát ra tiếng thét chói tai hưng phấn, một tay nắm chỗ cổ áo kéo tới kéo lui làm hai bầu ngực lắc lư giống như mẫu thú động dục.

Chu Hằng tập trung ánh mắt nhìn lại đối thủ chỉ có ngoại hiệu bên kia, đó là một nam nhân thân hình rất cao gầy, bộ mặt lạnh lùng, làn da ngăm đen, trên thân chớp động sát khí mãnh liệt, dường như sắp tạo thành thực chất.

– Không có bất kỳ quy tắc nào khác, một phương nhận thua hoặc là tử vong tức là chiến đấu chấm dứt!

– Cho máu tươi rơi vãi đi!

– Chiến đấu bắt đầu!

Chu Hằng không có lập tức phát động công kích, ngược lại áp chế lực lượng đến tiêu chuẩn Tụ Linh nhị trọng thiên bình thường. Đây là hắn muốn mượn chiến đấu để đẩy mạnh chiến kỹ đến cảnh giới “Thế”, nếu chỉ một chiêu thủ thắng thì hoàn toàn không có hiệu quả.

Dạ Ma đồng dạng không có vội vã phát động công kích, mà đi vòng quanh Chu Hằng, chỉ là thường thường nhếch khóe miệng, vươn đầu lưỡi thật dài liếm môi dưới, giống như đang thưởng thức máu tươi.

Không thể không cẩn thận, mặc dù nói nhận thua có thể chấm dứt chiến đấu, nhưng tỉ lệ tử vong này vẫn như cũ cao tới chín thành! Vì sao? Thời điểm đánh giết đến đỏ mắt lúc đó, đâu còn quản đối thủ nói cái gì, chỉ có một chữ: Sát!

– Sát!Trên khán đài chung quanh, khán giả không nhịn được gào to, thanh âm tạo thành sóng âm không ngừng kích thích chiến ý của Chu Hằng và Dạ Ma.

“Vù…”

Dạ Ma động rồi, thân hình hắn vừa động, với một loại bộ pháp cực kỳ quỷ dị cực kỳ cổ quái áp sát tới hướng Chu Hằng.

Chu Hằng mới đầu hai mắt vừa nhìn thấy, liền có loại cảm giác đầu váng mắt hoa, liền vội vàng nhắm lại hai mắt, dùng thần thức bắt giữ động tĩnh của đối thủ: bộ pháp của đối phương có được hiệu quả làm mê loạn thần trí.

– Chết!

Một tiếng quát khẽ bén nhọn, Dạ Ma đã áp sát lại đây, tay phải mở ra, trong tay nhiều thêm một thanh chủy thủ tỏa ánh sáng lam dịu dàng.

“Choang!”

Chu Hằng vung kiếm triển khai Phi Bộc Kiếm Pháp đón đỡ. Lập tức trên bầu trời xuất hiện từng đạo thác nước buông xuống, đây chính là từ kiếm khí hình thành, đủ để tạo thành uy hiếp to lớn cho Dạ Ma.

Hắn cũng không có sử dụng hắc kiếm, mà chỉ dùng thanh trường kiếm thông thường lâm thời mới mua, nhưng ở dưới tình huống hắn dồn hết vào linh lực, vẫn có thể sinh ra uy hiếp trí mạng đối với võ giả Tụ Linh Cảnh.

Sau khi thử va chạm một kích, Dạ Ma xoay thân hình, trong nháy mắt nhảy ra ngoài xa mười trượng.

Hắn lè lưỡi liếm một cái trên chủy thủ, trên mặt lộ ra một vẻ cười khát máu, nói:

– Ta đã thật lâu không có thưởng thức mùi vị của máu người! Thật sự là hoài niệm khi còn một thân tự do, lúc trước diệt một thôn xóm, một hơi uống máu tươi hơn trăm người, thật sự là vô cùng nhớ nhung mà! Đặc biệt là máu tươi của trẻ sơ sinh và xử nữ, thật ngọt ngào khiến người ta phát cuồng!

Chu Hằng mơ hồ động sát khí, hắn biết chiến đấu ở trong này đều là tù phạm tử hình, nhưng về phần ác tới mức độ nào hắn cũng không rõ ràng lắm, nhưng nghe Dạ Ma nói ra mấy câu nói đó, lập tức hắn xác định những người này chết đi không có gì đáng tiếc!

Thậm chí chết 100 lần cũng không quá đáng!

– Mặc dù là máu của nam nhân, bất quá bây giờ điều kiện gian khổ, ta cũng không chọn tới chọn lui làm gì!

Dạ Ma gào to một tiếng, thân hình lại nhích động, vẫn là bộ pháp khiến thần trí người ta mê muội kia, phóng nhanh tới hướng Chu Hằng.

Chu Hằng lại mở ra cặp mắt, trong ánh mắt sát khí hừng hực.

– Ha ha ha… Lại còn dám trợn mắt, ngươi là ngại bị chết không đủ nhanh hay sao?

Dạ Ma cười to, xuống tay lại không lưu tình chút nào, tay phải xẹt qua, chủy thủ vạch thẳng vào cổ Chu Hằng. Với toàn bộ linh lực dồn hết vào, pháp khí này chỉ sợ thân thể Tụ Linh Cảnh đều có thể cắt đứt đoạn.

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, “keng keng keng”, trường kiếm vung lên liên tục, hóa giải từng công kích của Dạ Ma.

– Ồ! Tại sao ngươi có thể không bị ảnh hưởng của Quỷ Ảnh Bộ ta?

Dạ Ma cả kinh kêu lên.

Chương 83: Thiên Âm Thủ Lưu Hoàng

Dạ Ma kinh hãi, Quỷ Ảnh Bộ này chính là tuyệt kỹ thành danh của hắn, có được công hiệu mê hoặc thần trí, khiến hắn ở trong chiến đấu chiếm hết tiện nghi, cho dù thực lực đối thủ nguyên bản mạnh mẽ hơn cũng không dễ ăn trong tay của hắn!

Nhưng tiểu tử này không ngờ chỉ bị ảnh hưởng lúc bắt đầu, đến tột cùng là quái thai gì?

Chu Hằng không trả lời, chỉ vũ động trường kiếm, ý chí của hắn kiên định như sắt, sao dễ dàng bị ảnh hưởng thần trí? Ngay từ đầu chịu ảnh hưởng, chỉ là lần đầu gặp được công kích như vậy thôi.

Hai người chiến đấu kịch liệt không thôi, kiếm với chủy thủ không ngừng va chạm, tia lửa điện bắn ra bốn phía.

Chu Hằng áp chế lực lượng, không dùng Tấn Vân Lưu Quang Bộ, biến chính mình thành Tụ Linh nhị trọng thiên bình thường nhất, chỉ dựa vào Phi Bộc Kiếm Pháp tới chắn Dạ Ma công kích.

Thế, là một loại cảnh giới, chỉ cần có thể ở trên một môn kiếm

pháp đạt được đột phá, chẳng khác nào mở rộng ra một cánh cửa cho mình, về sau học tập bất kỳ kiếm pháp nào đều có thể rất dễ dàng đạt tới cảnh giới của Thế.

Mà tập thế to lớn, có thể đi vào cảnh giới của Vực, thiên hạ vạn kiếm nghe ta!

Đây là Cổ Tư sư phụ dạy cho của nàng, chỉ là nàng thủy chung không thể đột phá – thậm chí ngay cả sư phụ nàng cũng không nắm giữ, cũng chỉ là nghe sư tổ của nàng truyền thụ xuống – mấy ngày này luôn luôn liều mạng trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, muốn thông qua áp lực cực lớn để đạt tới cảnh giới của Thế.

Chu Hằng cũng rất mắt thèm Ngân Nhân chiến lực kia, nhưng thí luyện tháp tầng thứ hai đã bị hắn nhẹ nhàng đả thông, tầng thứ ba lại giới hạn trong cảnh giới không đi được, như vậy đành phải tìm kiếm đối thủ ở trong này!

Hy vọng có thể gặp được một yêu nghiệt thiên phú kiệt xuất, tựa như Ngân Nhân trong Tâm La Điện, ép hắn đến tuyệt lộ.

– Giết!

– Giết!

– Giết!

Trên khán đài, tiếng kêu như biển, máu tươi kích thích bọn họ liều mạng quát to, có vài nữ nhân lại lộ ra mông trắng bóng, ngoáy tít mù đối với khán đài phía dưới.

Ở trước mặt của sinh và tử, cái gọi là đạo đức bị đánh tan thành mảnh nhỏ.- Tiểu tử, buông bỏ chống cự đi, ta sẽ để ngươi được chết một cách thống khoái!

Hai mắt Dạ Ma thay đổi đến đỏ bừng, làn da cả người càng thêm khô quắt, dường như chỉ còn một bộ khung xương.

Hơi thở của hắn đột nhiên tăng lên tới Tụ Linh tam trọng thiên!

Cái này hiển nhiên là một loại bí pháp, đem tu vi của hắn trong khoảng thời gian ngắn đề cao một cái cảnh giới, mà giá phải trả… không biết.

Chu Hằng lộ ra một tia tiếc hận, nếu không gian đan điền người này lớn hơn một chút, như vậy sau khi đề cao một cái cảnh giới sẽ chân chính có tư cách đối kháng cùng hắn. Đáng tiếc, người bình thường vẫn rất nhiều, vẫn không thể bức ra tiềm lực của hắn.

– Chết đi!

Dạ Ma ào ào mà đến, hai tay mở ra, thân thể lướt đi, thực sự giống như một đầu ác ma săn bắn trong đêm đen.Chu Hằng thở dài, đối thủ quá yếu, căn bản không thể tạo thành áp lực cho hắn, đối với tìm tòi nghiên cứu thế không hề có trợ giúp.

Một khi đã như vậy, vậy chấm dứt đi!

Phốc!

Chu Hằng bước ra, trường kiếm đâm ra, trực tiếp đâm vào ngực của hắn, nhưng linh lực nội hàm mà không phun, một kiếm này chỉ làm Dạ Ma bị thương nặng, cũng không giết hắn.

– Ta nhận…

Phốc!

Dạ Ma vừa định nhận thua, trong tay trái Chu Hằng đã có thêm đoạn kiếm màu đen, xẹt qua cổ của hắn, máu tươi cuồng phun!

Chết!

Xoạt – trên khán đài lập tức vang lên tiếng thét chói tai kinh thiên động địa, những người xem không quan tâm ai có thể thắng được cuối cùng, bọn họ chỉ muốn nhìn thấy đổ máu, nhìn thấy tử vong. Mà khi giờ khắc này tiến đến, bọn họ tự nhiên giống như gà chọi hăng tiết vậy.

Chu Hằng xoay người rời đi, hai bên thông đạo mở ra một lần nữa, hắn về tới phòng nghỉ.

Thay đổi thân quần áo, hắn lấy ra tiền đặt cược, cũng chỉ có một khối linh thạch tiêu chuẩn cộng thêm hai khối linh thạch vụn vặt, cộng hết lại cũng chỉ là một cân bốn lượng.

Quá ít!

Nguyên bản còn có hai khối linh thạch !

Tiền vốn quá ít, làm này mua bán thua thiệt lớn!

Nghĩ nghĩ, hắn lại đi tới Thiên Bảo Các, cải trang giả dạng biến thành Lý Hoành, đi gặp Mã Khoan Quân.

– Lý công tử, có gì cần sao?

Mã Khoan Quân rất kỳ quái, tại sao tên này lại đến đây, chẳng lẽ muốn thu hồi Nguyệt Châu không bán ? Cái này không thể được a, hắn đã triển khai tuyên truyền .

Chu Hằng cười cười, nói:

– Gần đây tiêu tiền có chút nhanh, cần một ít linh thạch trước!

– Không có vấn đề!

Mã Khoan Quân buông lỏng trong lòng, nói:

– Giá trị Nguyệt Châu không thể đo lường, giá trị mỗi viên ít nhất ngàn khối linh thạch, nếu lưu lại, bản các cũng sẽ tự mua!

Thiên Hàng Thành chung quy vẫn còn có chút nhỏ, Nguyệt Châu ở Lãng Nguyệt Quốc rất dễ dàng có thể bán được 500 trở lên – không phải linh thạch hạ phẩm, mà là trung phẩm, giá trị cao hơn gấp mười!

Nhưng chưa từng có người lấy linh thạch trung phẩm đi đổi linh thạch hạ phẩm, điều này rất thua thiệt! Bởi vậy với 1000 linh thạch hạ phẩm, Thiên Bảo Các kiếm lời lớn, chỉ là phải mất chút phí vận chuyển.

– Lý công tử, lão phu dự chi ngươi trước 1000 linh thạch, có đủ?

– Đủ rồi!

Chu Hằng gật gật đầu, cho dù 1000 linh thạch hắn không đi đấu cược vẫn đủ để hắn chiến đấu 1000 tràng.

Chu Hằng lập biên lai xong, Mã Khoan Quân giao cho hắn 10 tấm giấy màu đen, thập phần cứng cỏi, tài liệu cũng rất đặc biệt, có kim tuyến xuyên thấu. Một mặt đen chỉ viết mấy chữ 100, hạ phẩm, mặt khác thì ba chữ Thiên Bảo Các.

Đây là linh phiếu Thiên Bảo Các dùng ở bên ngoài, tương tự với ngân phiếu, chỉ có điều có thể tùy ý đổi linh thạch ở một chi nhánh Thiên Bảo Các, nếu không gặp được bảo vật cần mấy vạn linh thạch tới mua, chẳng lẽ phải mang theo xe ngựa?

Có linh phiếu, cực kỳ dễ dàng!

Đương nhiên cũng chỉ có thế lực như Thiên Bảo Các mới có tư cách viết hoá đơn linh phiếu, đổi thành nhà khác ai dám tin tưởng?

Chu Hằng đã nghe Cổ Tư nói qua, tự nhiên sẽ không ra làm trò cười cho thiên hạ, lúc này ly khai Thiên Bảo Các, trở lại khách điếm.

Ngày hôm sau, Chu Hằng tiếp tục đi Đấu Thú Trường chiến đấu, trừ bỏ dùng một khối linh thạch trả phí vào bàn, hắn áp toàn bộ linh thạch còn dư lại ở trên người mình.

Thắng! Thắng! Thắng!

Liên tiếp ba ngày, Chu Hằng thắng liên tiếp ba trận, cộng thêm tràng với Dạ Ma kia, hắn đã là 4 thắng liên tiếp , ở Huyết Tinh Đấu Sĩ Trường cũng coi như có chút danh tiếng. Chỉ là theo số lần hắn thắng thay đổi nhiều, tỷ lệ cược cũng thu nhỏ theo, hiện giờ đã là 10 bồi thường 12.

Dù như thế, tài phú hắn cũng tích lũy đến 1700 linh thạch.

Khi Chu Hằng lại đi tới Đấu Thú Trường, người phụ trách tự mình ra mặt thấy hắn, hỏi hắn có nguyện ý nhận vượt cấp chiến đấu hay không – cũng chính là giao thủ cùng thiên tử hình phạm Tụ Linh tam trọng!

Cái này không cần Chu Hằng mất lệ phí, ngược lại còn cấp cho hắn một một trăm linh thạch.

Thương nhân đều không lợi không làm , có thể cho Chu Hằng chỗ tốt như vậy, tự nhiên đã nghĩ thông suốt đấu cược vớt trở về.

Chu Hằng tự nhiên đáp ứng, Tụ Linh tam trọng thiên? Hắn mới vừa vào Tụ Linh Cảnh đã giết qua, hiện tại lại dễ dàng như giết gà chém chó.

Lần chiến đấu này vốn không lập tức tiến hành, mà là vào hai ngày sau.

Tựa như có vật đấu giá trân quý phải tuyên truyền một chút, loại quyết chiến này có thể kinh động con mắt tự nhiên cũng phải tuyên truyền một chút thật tốt.

Chu Hằng huyết chiến cùng với Thiên Âm Thủ Lưu Hoàng!

Theo Đấu Thú Trường phóng tin tức này ra ngoài, toàn bộ Thiên Hàng Thành đều chấn động .

Thiên Âm Thủ Lưu Hoàng, đây chính là một trong mười đại cường giả Đấu Thú Trường!

Tụ Linh tam trọng thiên sơ kỳ, 65 tuổi, am hiểu chưởng pháp, một bộ Loạn Vũ Chưởng đánh ra, như có được 1000 tay, chiến tích ở Đấu Thú Trường là 89 thắng 7 thua. Trong 89 thắng, trực tiếp giết chết đối thủ 65 lần, người trọng thương không trị liệu 22 lần, chỉ có hai người sống sót, nhưng cũng bị tàn phế!

Hắn mặc dù có 7 thua, lại có thể giữ được tánh mạng, cũng đủ để chứng minh thực lực của hắn .

Tụ Linh nhị trọng thiên với Tụ Linh tam trọng thiên vốn chênh lệch rất lớn, mà Lưu Hoàng có chiến tích hiển hách như thế, tự nhiên không ai xem trọng Chu Hằng. Tỷ lệ cược rất nhanh đi ra, Chu Hằng thắng, 1 chung 7!

Mà Lưu Hoàng thắng? Thật có lỗi, không có tỷ lệ cược!

Thằng ngốc cũng biết Lưu Hoàng tất thắng, tiền đặt cược biến thành Chu Hằng là chết chắc, hoặc là trọng thương không trị liệu được mà chết, hay là bị thương tàn phế, chỉ có ba cái chọn.

Miểu sát, 10 chung 11; trọng thương mà chết, 10 chung 15; bị thương tàn phế, 10 chung 22.

Đây là căn cứ chiến tích dĩ vãng của Lưu Hoàng định ra tỷ lệ

cược, cho dù chỉ có một thành lợi nhuận, nhưng đại đa số người vẫn rất máu me.Trận chiến đấu này không chỉ hấp dẫn dân chúng toàn thành, đồng dạng cũng kinh động võ giả 9 ngọn núi.

– Cái gì, Chu Hằng chiến đấu cùng với Lưu Hoàng?

– Muốn chết sao!

– Chu Hằng? Chính là tiểu tử mười tám tuổi đột phá Tụ Linh Cảnh sao? Nghe nói là song linh thể, mặc dù chỉ là Nhân linh thể tam tinh, nhưng huyết mạch lực cũng không thể coi thường!

– Phải đi nhìn xem !

– Các vị khán giả, hôm nay, bản Đấu Thú Trường kính dâng mọi người một trận chiến đấu vô cùng đặc sắc, từ lính mới Chu Hằng khiêu chiến chiến sĩ chân chính Đấu Thú Trường chúng ta, Thiên Âm Thủ – Lưu Hoàng!

Xoạt, bốn phía lập tức vang lên tiếng gào điên cuồng, lúc này trên khán đài không còn chỗ trống, thậm chí có không ít người đứng xem, mà khu vực cao nhất ở trong sương mù cũng tới sáu bảy thành người xem, đây đều là đệ tử 9 ngọn núi.

– Tin tưởng mọi người đã chờ lâu, xin mọi người nắm bắt thời gian đặt tiền cuộc, bắt đầu chiến đấu năm phút đồng hồ, đến lúc đó xin miễn đặt tiền cuộc !

Thương thương thương!

Hàng rào sắt dâng lên, Chu Hằng đi nhanh tới trước, khi hắn đặt chân đến sân chiến đấu Đấu Thú Trường, trong thông đạo đối diện cũng có một nam nhân dáng người khôi ngô đi tới, lập tức, tiếng hoan hô nổi lên bốn phía, lại có nữ nhân điên cuồng mà vạch ngực lộ nhũ hoa.

Đây là Thiên Âm Thủ Lưu Hoàng?

Từ ngoại hiệu mà xem, người này hẳn dáng rất thon dài, thiên về nhanh nhẹn, không nghĩ tới như là một con gấu.

Thời gian còn chưa tới, Chu Hằng cùng Lưu Hoàng đối mắt nhìn nhau, đều đang quan sát đối phương.

Người kia, có điểm mạnh!

Chu Hằng lộ ra một tia chiến ý, đánh chừng mấy ngày, rốt cục gặp được một đối thủ có thể làm cho hắn mất chút tinh thần.

– Đã đến giờ, bắt đầu!

Vù!

Lưu Hoàng lập tức triển khai hai tay, ảo ảnh chồng lên tầng tầng lớp lớp, thực sự giống như dài ra 1000 cái tay, đánh về phía Chu Hằng.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Chu Hằng nâng quyền đón, sau khi ngay oanh mười mấy quyền, hắn bị ngạnh sinh đẩy lui hơn 20 trượng, khóe miệng tràn ra một đạo máu tươi.

Lực lượng của đối phương, cường đại đến vượt ra khỏi hắn tưởng tượng!

Khí là Tụ Linh tam trọng thiên sơ kỳ, nhưng lực lượng tuyệt đối không chỉ vậy!

Không phải Tụ Linh Cảnh tam trọng thiên thông thường, mà là không gian đan điền lớn hơn rất nhiều so với thường nhân!

Đáng giá chiến một trận!

Ánh mắt Chu Hằng sáng lên.

Chương 84: Cánh Cửa Của Thế

Trách không được không ai xem trọng Chu Hằng, chiến lực Lưu Hoàng tuyệt đối cường hãn!

Tuy nhiên, ngay cả đối phương cũng chỉ xếp hạng thứ 10ở Đấu Thú Trường, ở trước mặt hắn vẫn còn có chín người cường đại hơn!

Chu Hằng không khỏi mừng như điên trong lòng, đối thủ như vậy nói không chừng thật có thể ép hắn đến trạng thái lúc trước đánh với Ngân Nhân một trận, tiến vào cảnh giới của Thế.

Đáng tiếc, Lưu Hoàng còn yếu một chút, lực lượng của hắn quả thật vượt qua Tụ Linh tam trọng thiên sơ kỳ bình thường, nhưng so sánh cùng Chu Hằng biến thái vẫn không đủ. Lực lượng người cũng tương đương với Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong, nhưng lực lượng Chu Hằng đã sớm vượt qua trình độ này.

Chu Hằng thử áp chế lực lượng, kể từ đó hắn biết mình không sẽ gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào, làm sao có thể vội vã xuất ra tiềm lực của hắn?

Tuy nhiên, đối thủ như vậy cũng rất khó được .

Chu Hằng hoàn toàn buông ra lực lượng, chủ động áp chế tu vi chiến đấu căn bản không có ý nghĩa.

Ầm!

Chu Hằng lại đụng nhau một cái với Lưu Hoàng, sau khi trầm đục, ra ngoài dự liệu của tất cả mọi người, Lưu Hoàng bị nặng nề đánh bay ra ngoài, mà Chu Hằng lại đứng bình ổn!

Yêu quái a!

Tụ Linh nhị trọng thiên không ngờ có thể đánh bay Tụ Linh tam trọng thiên! Hơn nữa, Lưu Hoàng cũng không phải Tụ Linh tam trọng thiên thông thường a, hắn đủ để địch nổi Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong!

Nói cách khác, không gian đan điền tiểu tử này vượt qua xa thường nhân, vượt qua lực lượng Tụ Linh tam trọng thiên!

Sắc mặt Lưu Hoàng khó coi, tay phải của hắn bị Chu Hằng chặt đứt 3 xương ngón tay.

Chênh lệch song phương to lớn như thế sao?Hắn vận chuyển linh lực, toàn lực khôi phục thương thế, chỉ là không có huyết mạch lực, tốc độ khôi phục xa xa không thể so sánh cùng Chu Hằng trên thực tế, cũng không phải tất cả huyết mạch lực đều thích hợp dùng để khôi phục thương thế.

” Đúng là nhìn lầm, nguyên tưởng rằng tiểu tử này chỉ là Nhân linh thể tam tinh không cần để ở trong lòng, không nghĩ tới lại có được không gian đan điền viễn siêu thường nhân, từ kết quả đụng nhau Lưu Hoàng, không gian đan điền người này ít nhất là gấp ba thường nhân!”

” Không gian đan điền gấp ba thường nhân? Đây vẫn chỉ là đánh giá thấp nhất, có thể còn cao hơn!”

“Tuy không gian đan điền lớn hơn nữa cũng sẽ không khiến cho đột phá cảnh giới trở nên dễ dàng, nhưng ta cũng không đạt tới Sơ Phân Cảnh, nếu chiến với người này một trận, thắng bại còn thật khó dự liệu!”

“Đáng ghét, Đại Diễn Thịnh Hội không đủ bốn tháng đã phải bắt đầu, lúc này không ngờ lại chạy ra một cái đối thủ cạnh tranh khó dây dưa như thế!”

Trong khán đài, lập tức vang lên từng đạo thanh âm nói nhỏ, đều bị Chu Hằng đột nhiên bộc phát ra thực lực làm khiếp sợ.

Nhân linh thể tam tinh tuy rằng huyết mạch lực không tính là cường đại, nhưng dù sao cũng là linh thể a! Toàn bộ Hàn Thương Quốc cũng chỉ có vạn cái linh thể mà thôi, cho dù là Nhân linh thể nhất tinh thì sao có thể bỏ quên?"Không đúng, thời điểm tiểu tử này mới vừa vào tông môn không phải mới vừa vào Tụ Linh Cảnh sao? Tại sao hiện tại đạt tới Tụ Linh nhị trọng thiên?"

"Vẻn vẹn chỉ hai tháng a, hắn hoàn thành một lần đột phá, đây là người sao?"

"Chẳng lẽ, hắn chiếm được linh dược cùng loại Phong Linh Quả?"

"Không sai, nếu không như thế, làm sao hắn có thể tiến bộ nhiều như vậy trong vòng hai tháng! Không gian đan điền của hắn lớn, ngược lại hạn chế tốc độ tích lũy tu vi, dù mỗi ngày ôm linh thạch tu luyện cũng không thể có hiệu quả như vậy!"

"Chết tiệt! Tại sao phúc duyên tiểu tử này lớn như vậy!"

Khán đài vang lên nói nhỏ lần nữa, chỉ là lần này thanh âm lớn hơn rất nhiều, mọi người đều trao đổi suy nghĩ trong lòng, có mấy người đã bạo phát ra sát ý lành lạnh.

Mà chiến đấu trong Đấu Thú Trường còn đang tiến hành, Lưu Hoàng đã phục hồi xương gãy như cũ, thiên thủ triển khai.

Chu Hằng ứng đối tự nhiên, thần thức của hắn được hắc kiếm cải tạo viễn siêu võ giả cùng cảnh giới, rất tùy ý ra quyền đón chào.

“Bạo Vũ Liên Kích!”

Lưu Hoàng mạnh mẽ hét lớn một tiếng, hắn biết nếu không xuất ra bổn sự chân chính về sau nói không chừng không có cơ hội.

Bốp! Bốp! Ba!

Trong không khí chợt vang lên thanh âm keng keng, mắt thường có thể thấy được, không khí quanh thân Chu Hằng tạo thành vô số hạt mưa, đột nhiên bắn đi. Thực sự như mưa rền gió dữ, như vạn mũi tên bắn một lượt, lực xuyên thấu mười phần.

Chu Hằng vội vàng bắn ra thân hình, hai đấm vũ động như gió, ngạnh sinh giết ra ngoài.

” Lợi hại!

Hắn khen tự đáy lòng, trên thân hiện ra vài lỗ máu, cuối cùng không thể lui toàn thân. Tuy nhiên theo hắn vận chuyển huyết mạch lực, những lỗ máu này cũng nhanh chóng khép lại, nếu không phải trên quần áo còn lưu lại từng lỗ hổng, căn bản không nhìn ra từng bị đánh cho bị thương.

Lưu Hoàng cũng không nản lòng, tuy rằng cái này không tạo thành thương nặng đối với Chu Hằng, nhưng cũng làm tiêu hao linh lực đối phương, đồng dạng vẫn có ưu thế.

Hắn lại chủ động xuất kích, hai tay huy động, lại vô số hạt mưa trống rỗng hiện lên, cuồng bắn đối với Chu Hằng. Mà bản thân của hắn thì xông lên, cực lực khiến Chu Hằng phân tâm, khiến cho Bạo Vũ Liên Kích có thể tạo thành phá hư lớn nhất.

Chu Hằng không triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, có tuyệt học bảo mệnh mạnh nhất, hắn cũng có vài phần lười biếng, gặp được công kích phản ứng đầu tiên chính là né tránh. Đây cũng bất lợi cho thực lực của hắn tăng lên, hơn nữa hiện tại không thử, về sau gặp được cường giả Sơ Phân Cảnh, thậm chí Ích Địa Cảnh thì sẽ thế nào?

Với công đối công!

Lực lượng của chính mình chiếm thượng phong tuyệt đối, chẳng lẽ còn đánh bừa? Võ đạo chi tâm nên dũng cảm tiến tới!

Chu Hằng huơ quyền như gió, với quyền hóa kiếm, đẩy ra Phi Bộc Kiếm Pháp, đón đánh hạt mưa đầy trời, trong lòng đột nhiên có một chút hiểu ra.

Thân hình của hai người vụt qua nhau.

Trên người của Chu Hằng lại có thêm vài cái lỗ máu, máu tươi tràn ra, nhuộm đỏ quần áo hắn.

Trên khán đài, một mảnh thanh âm!

” Không hổ là Thiên Âm Thủ a, chiêu Bạo Vũ Liên Kích này lần nào cũng tốt, không biết giết bao nhiêu người!”

“Thập đại cao thủ Huyết Tinh Đấu Sĩ Trường là đùa sao?”

” Tuy rằng lực lượng tiểu tử kia mạnh, nhưng võ đạo cũng không phải lực lượng lớn nhất định có thể thắng!”

” Giết! Thiên Âm Thủ, xử lý tên tiểu tử kia!”

Lưu Hoàng lại âm trầm sắc mặt, trong ánh mắt có rung động

mãnh liệt.

Người khác có thể không có cảm giác, nhưng hắn lại rõ ràng, lần này Chu Hằng bị đánh ra chín lỗ máu! Mà một lần phía trước, đối phương bị đánh trúng 11 lần!

Đây tột cùng là vận khí Chu Hằng tốt, hay là tiểu tử này đột nhiên tiến bộ!

Nếu như là về sau, tiểu tử này không khỏi thật đáng sợ!

Lúc này Lưu Hoàng đã không có đường lui, hắn gầm lên một tiếng, vẫn là Bạo Vũ Liên Kích, đây là sát chiêu mạnh nhất, tuy rằng cực kỳ hao tổn linh lực, nhưng hắn lại không thể không dùng!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Hai người không ngừng giao thủ, Chu Hằng vẫn như cũ ở hạ phong, mỗi lần giao thủ trên người hắn đều có thêm vài cái lỗ máu, dù huyết mạch lực có thể khôi phục thương thế trong nháy mắt, nhưng tiêu hao đại lượng linh lực, hô hấp Chu Hằng rõ ràng trở nên thô.

Lưu Hoàng cũng không chịu nổi, uy lực Bạo Vũ Liên Kích lớn như vậy, phụ tải đối với hắn cũng vô cùng đáng sợ!

“Tiểu tử, ngươi cũng gần tới cực hạn đi?”

Lưu Hoàng điều chỉnh hô hấp một chút, để thanh âm có vẻ bình tĩnh, che lấp chuyện linh lực hắn hao tổn:

“Ta có thể phát thiện tâm, tha cho ngươi một mạng, ngươi nhận thua đi!”

Hắn không muốn đánh tiếp cùng Chu Hằng, làm một cái ma đầu giết chóc vô số, hắn ẩn ẩn có loại cảm giác, Chu Hằng căn bản còn không bộc phát ra chiến lực mạnh nhất.

Không phát huy toàn lực đã đáng sợ như thế, như vậy một khi bộc phát ra, không nói đánh giết hắn, ít nhất cũng có thể liều mạng cùng hắn lưỡng bại câu thương, thậm chí đồng quy vu tận!

Chu Hằng mỉm cười, hắn mơ hồ chạm đến một tầng màng, nhưng chỉ thiếu chút nữa vẫn không thể chọc thủng!

“Lại đến!”

Hắn vẫy vẫy tay, ý chí chiến đấu sục sôi thẳng hướng vòm

trời.

“Hỗn đản!”

Lưu Hoàng giận quát một tiếng, nếu Chu Hằng không chịu dừng lại chiến đấu giữa chừng, hắn là người bị khiêu chiến không có quyền chấm dứt chiến đấu, ai bảo hắn là phạm nhân tử hình?”

Vậy ngươi đi chết đi!”

Hắn vốn chính là hung nhân, hung tính nổi lên, lại một chiêu Bạo Vũ Liên Kích, cuồng oanh hướng về Chu Hằng.

Hoa lạp lạp!Chu Hằng vươn một ngón tay, nhẹ nhàng huy động, chợt trống rỗng hiện lên một đạo thác nước, phát ra tiếng nước hoa lạp lạp.

Một đạo, 2 đạo, ba đạo, ngón tay hắn huy động liên tục, trong nháy mắt hình thành 36 đạo thác nước, hộ ở trước người của hắn.

Hạt mưa đầy trời va chạm trên thác nước, nhao nhao mai một!

Chu Hằng không bị thương chút nào.

Sắc mặt của Lưu Hoàng khó coi giống như nuốt vào mấy trăm con ruồi! Hắn dự cảm không sai, Chu Hằng thật sự đang lấy hắn làm đá mài dao, dưới áp lực mà không ngừng tiến bộ, hơn nữa tốc độ còn nhanh kinh người!

Làm sao bây giờ? Ngay cả sát chiêu mạnh nhất của hắn đều bị phá giải, còn có thể như thế nào?

Chu Hằng lộ ra nụ cười thỏa mãn, đang không ngừng sát phạt, hắn rốt cục bước ra một bước cực kỳ trọng yếu, đẩy mạnh Phi Bộc Kiếm Pháp đến độ cao mới.

Kiếm pháp, cũng không phải nhất định phải xử dụng kiếm mới có thể thi triển ra!

Trọng yếu, chính là kiếm ý.

Kiếm ý trong lòng, vạn vật đều có thể là kiếm!

Ngón tay Chu Hằng chém ra, kiếm khí ngang dọc, kiếm khí trên bầu trời tái hiện thác nước, bay cuộn hướng về Lưu Hoàng. Một đạo 2 đạo 3 đạo, lại 36 đạo thác nước, giống như 36 con Hắc Long.

Lưu Hoàng cả kinh kêu lên liên tục, không ngừng đánh ra Bạo Vũ Liên Kích, hiện tại hắn cũng chỉ có một chiêu này có thể chống đỡ được Chu Hằng công kích.

Ầm! Ầm! Ầm!

Nhưng mưa rền gió dữ lớn hơn nữa làm sao có thể đủ so sánh với thác nước liên miên bất tuyệt?

Lưu Hoàng kêu thảm một tiếng, bị một đạo thác nước trực tiếp đâm thủng qua ngực!

Phốc! Một đạo máu tươi phun ra, ma đầu giết người vô số không cam lòng liếc nhìn miệng vết thương, chỉ cảm thấy lực lượng toàn thân cùng sinh mệnh đều theo máu tươi rời đi.

Hắn ầm ầm ngã xuống, khí tức đoạn tuyệt.

Chu Hằng còn đắm chìm trong Phi Bộc Kiếm Pháp, hắn đã chạm tới cánh cửa thế, chỉ cần hợp nhất 36 kiếm, hắn có thể dung hợp trọn bộ Phi Bộc Kiếm Pháp đến trong một kiếm, hóa phức tạp thành giản đơn!

Hắn không thể liên tục được lâu, thanh âm huyên náo xung

quanh rất nhanh làm hắn bừng tỉnh.

Thảm!

Chu Hằng nhìn thi thể Lưu Hoàng, không khỏi thở dài, bởi vì hắn đánh hứng khởi, đã quên sử dụng hắc kiếm để hoàn thành một kích tối hậu!

Không biết đâm người chết có hữu hiệu hay không?

Hắn cuối cùng không làm như vậy, chết là hết tội, không đáng đi khinh nhờn thi thể.

Chương 85: Lấn Đến Cùng

– Cái gì, Chu Hằng đột phá đến Tụ Linh nhị trọng thiên!

Lữ Tố Nga biết được tin tức này, sắc mặt lập tức đen. Nàng biết Chu Hằng chiến thắng ở Đấu Thú Trường, đối với chuyện hắn đánh giết Lưu Hoàng cũng không có rung động quá lớn, dù sao lúc trước Chu Hằng ngay cả Kim Đằng Dật Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong cũng làm thịt!

Lưu Hoàng cố nhiên hóa huyết giết thành cuồng, có được chiến lực viễn siêu Tụ Linh tam trọng thiên sơ kỳ bình thường, nhưng nhiều nhất cũng chỉ có thể so sánh Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong thôi. Nếu Chu Hằng đạt tới Tụ Linh nhị trọng thiên, có thể đánh giết Lưu Hoàng cũng không lạ.

Ly kỳ là, tiểu tử này vẻn vẹn chỉ hơn hai tháng liền từ Tụ Linh nhất trọng thiên tăng lên đến Tụ Linh nhị trọng thiên!

Tốc độ này, cũng quá nhanh đi!

Thiên tư của nàng cũng không cao, thẳng đến 50 tuổi mới đột phá Tụ Linh Cảnh, nhưng sau khi nàng ngoài ý muốn uống một thần quả, ngắn ngủi sáu năm liền đạt tới Tụ Linh tam

trọng thiên, bởi vậy bị Hắc Thủy Điện đặc biệt thu nhận sử dụng.

Nhưng vừa so sánh cùng Chu Hằng, tốc độ nàng coi là cái gì?

Mặc kệ Chu Hằng có phải dùng dị quả gì hay không, vẻn vẹn chỉ hai tháng có thể đột phá một cái tiểu cảnh giới, cái này đủ để cho tông môn thêm xem trọng đối với hắn, dốc lòng tài bồi !

Cứ như vậy, cho dù nàng đột phá đến Sơ Phân Cảnh cũng không có cơ hội đánh chết Chu Hằng – trừ phi nàng nguyện ý gánh vác lửa giận vô tận của tông môn sau khi giết chết Chu Hằng! Tuy rằng nàng muốn báo thù, nhưng còn không quả quyết đến mức vất cả tánh mạng của mình.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là suy nghĩ của nàng, nghĩ đến Sơ Phân Cảnh có thể giết chết Chu Hằng.

– Không thể cho tiểu tử này thời gian trưởng thành!

Nàng nắm tay, trong ánh mắt toát ra sát khí. Hiện tại nàng muốn hóa giải ân oán cũng không có khả năng, giữa hai người nhất định là không chết không ngừng!- Tiểu tử này nếu còn tại Đấu Thú Trường, như vậy …

– Mời Thập Phương Giai Sát Thượng Quan Kỳ ra, trấn giết tiểu tử này!

– Mặc kệ tiêu phí bao nhiêu giá phải trả!

…

Chu Hằng ở Đấu Thú Trường tuy rằng toàn thắng 4 chiến, nhưng cũng chỉ có thể nói là có chút thanh danh, thẳng đến lần này chiến thắng Lưu Hoàng đột nhiên thành đại danh nhân, ở trong Thiên Hàng Thành có thể nói là nổi tiếng.

Kế tiếp, Chu Hằng còn tiếp tục đi chiến 9 người mạnh hơn của Đấu Thú Trường hay không?Mọi người đều vô cùng mong đợi, tốt nhất Chu Hằng đi trực tiếp va chạm Thập Phương Giai Sát Thượng Quan Kỳ có được uy danh bất bại ở Đấu Thú Trường, đây tuyệt đối là một trận long tranh hổ đấu vô cùng đặc sắc!

Chu Hằng không đếm xỉa tới những thứ này, sau khi thắng Lưu Hoàng, tài sản cá nhân của hắn lập tức đột phá vạn khối linh thạch, coi như là tiểu phú ông!

Vì tích lũy tu vi, đương nhiên hắn sẽ còn tiếp tục đi Đấu Thú Trường chiến đấu, tuy nhiên thực lực của hắn bây giờ quá mức cường đại, phương diện Đấu Thú Trường cũng không phải người ngu, an bài cho hắn đối thủ nhỏ yếu – đem những tử hình phạm tội lại đây, Thiên Bảo Các cũng tìm giá phải trả

tương đối, mà Chu Hằng chống lại bọn họ lại không có chút trì hoãn nào, lấy cái này làm đánh cuộc, chỉ có mệt người!

Phương diện Đấu Thú Trường còn đang thương lượng kế tiếp nên xuất động cao thủ nảo để đánh Chu Hằng.

Chu Hằng cũng không cấp bách, ngày mai chính là hội đấu giá Thiên Bảo Các, hắn đưa mắt đến trên Phong Linh Quả – có thể tăng lên một cái tiểu cảnh giới, hắn nhất định phải được!

Trước kia đương nhiên hắn không dám nghĩ, nhưng bây giờ hắn đã có tài phú vạn khối linh thạch, cộng thêm còn có 5 viên Nguyệt Châu, một viên thấp nhất 1000 linh thạch mà tính, 5 viên kia cũng có 5000 linh thạch!

Đệ tử nội môn Hắc Thủy Điện mỗi ba tháng mới có thể có một khối linh thạch, 15000 khối linh thạch nói ra đủ để cho đệ tử 9 ngọn núi đều điên cuồng, cướp lấy một quả Phong Linh Quả hắn độ khó không lớn, thậm chí 2 quả cũng có hi vọng, 3 quả thì… phỏng chừng nguy hiểm.

Hắn sợ đám người Chư Chí Hòa sẽ tìm đến hắn cùng đi hội đấu giá nên đổi khách điếm, dù sao hiện tại hắn khá có danh tiếng, người hữu tâm muốn biết chỗ ở của hắn cũng không khó.

Chỉ là hắn còn không rời đi, trước tiên tiếp đãi một khách không mời.

Đó là một nam nhân tuổi còn trẻ, chừng 25, 26, nhưng khí tức vô cùng đáng sợ, thậm chí so với Liễu Thánh Kiệt còn mạnh hơn một đoạn – Sơ Phân nhị trọng thiên!

– Ta tên là Nghiêm Ứng Long!

Đối phương trực tiếp nói:

– Tìm ngươi, chỉ vì một chuyện!

Hắn ngồi xuống, bộ dáng thập phần tùy ý.

Sơ Phân Cảnh a, quả nhiên kiêu ngạo!

Chu Hằng cực độ không vui trong lòng, Sơ Phân Cảnh thì thế nào, lấn đến trên đầu của hắn chính là địch nhân của hắn! Chọc tới hắn, thả ra Cổ Tư liên thủ giết hỗn đản này!

– Chiến đấu Đấu Thú Trường kế tiếp, ta muốn ngươi thua!

Nghiêm Ứng Long nói với giọng của mệnh lệnh, dường như đang nói một chuyện đương nhiên theo lý thường. Hắn đột nhiên nở nụ cười, lại nói:

– Không nên vọng động cái ý tưởng gì không thiết thực, ngươi không có khả năng chống cự lại được ta!

– Thứ nhất, ngươi căn bản không phải đối thủ của ta!

– Thứ hai, ta là Thiếu tông chủ Hải Sơn Tông, luận địa vị, ta là rồng trên bầu trời, ngươi bất quá là con kiến mà thôi!

Nguyên lai hắn muốn thao túng ván bài để phát tài lớn!

Tuy nhiên Hải Sơn Tông quả thật rất cường đại, đứng đầu 9 ngọn núi Thiên Hàng! Thân là thiếu chủ Hải Sơn Tông, luận quyền thế thậm chí còn cao hơn Liễu Thánh Kiệt một đoạn, trách không được hắn dám lớn lối như vậy!

Chu Hằng lạnh như băng, nói:

– Nếu muốn ta bại, đơn giản, tìm cho ta đối thủ!

– Ngươi…

Nghiêm Ứng Long giận dữ nói:

– Lá gan không nhỏ a! Ngươi cho là, ngươi là đệ tử Hắc Thủy Điện, ta không dám thu thập ngươi sao?

– Ít nhất không phải nơi này!

Chu Hằng cũng cười, trong Thiên Hàng Thành cấm chiến đấu, đây là quy tắc 9 ngọn núi cộng đồng định ra, tuy rằng trong thành vẫn sẽ có tư đấu, nhưng bây giờ chúng nhân đang nhìn, lá gan Nghiêm Ứng Long lớn hơn nữa cũng không dám xằng bậy ở trong nhà trọ.

– Tốt! Tốt! Tốt!

Nghiêm Ứng Long phát ra cười lạnh liên tiếp:

– Nếu ngươi muốn tìm cái chết, ta sẽ thanh toàn ngươi! Đối thủ kế tiếp của ngươi, chính là Thập Phương Giai Sát Thượng Quan Kỳ, ta thật muốn nhìn ngươi sống thế nào!

Hắn khoanh tay mà đi, dường như bị thiên đại ủy khuất.

Chu Hằng nắm chặt tay, thực lực của hắn tăng lên rất nhanh, nhưng còn chưa đủ! Bằng không hắn căn bản không cần nhẫn, trực tiếp thu Nghiêm Ứng Long vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp trấn giết, ai cũng không thể biết là hắn hạ thủ!

Phong Linh Quả, nhất định phải lấy!

Chu Hằng thay đổi khách sạn, cải trang chính mình lại thành Lý Hoành, kiên nhẫn chờ đợi.

Buổi tối ngày hôm sau, hắn đi tới Thiên Bảo Các, sau khi lấy ra tín vật, được đưa vào một gian phòng, xem như đãi ngộ cấp bậc khách quý.

Giống như rạp hát, vách tường lầu dưới được đánh xuyên qua , thay vào đó là một khối vải mành màu đen, xuyên thấu qua vải mành có thể thấy rõ phía dưới. Chu Hằng hướng xuống dưới, chỉ thấy dưới chân giống cùng sân khấu kịch, trước mặt là một bệ gỗ cao, quanh đó có từng dãy ghế dựa, đủ để chứa hơn một ngàn người.

Lúc này phía dưới ít nhất đã ngồi tám thành, ghế lô lầu hai thì phần lớn buông xuống vải mành đen, Chu Hằng chỉ dụng thần thức cảm ứng một chút liền lập tức lui trở về – có cường giả Sơ Phân Cảnh!

Loại dụng thần thức này cảm ứng cường giả mà nói có thể coi là khiêu khích, bởi vậy hắn chỉ vừa chạm vào liền thu hồi lại.

Lại mười mấy phút sau, phía dưới đã không còn chỗ ngồi, xem ra lực hấp dẫn Phong Linh Quả cùng Nguyệt Châu tương đối cường đại, cũng không biết cuối cùng có thể đánh ra giá bao nhiêu.- Thanh Hà huynh, như thế nào ngươi có hứng thú lại đây?

– Trường Thiên huynh, vì sao lão phu không thể tới? Cũng không phải chỉ có ngươi mới có hậu đại!

– Vì một quả Phong Linh Quả, cũng không cần tổn thương hòa khí!

– Ha ha, Lưu Thanh Hà, Trầm Trường Thiên, các ngươi cũng chia quá nhanh đi!

– Hừ, lão phu chỉ có hứng thú đối với Nguyệt Châu, mọi người bán lão phu mặt mũi, lão phu chỉ cần hai viên!

– Khẩu vị thật là lớn, tổng cộng 5 viên Nguyệt Châu, một mình ngươi đã muốn lấy hai viên?

Tuy rằng ghế lô trên lầu bố trí ngăn cách, nhưng cũng không ảnh hưởng những cao thủ Sơ Phân Cảnh nhận ra khí tức, dù sao toàn bộ Thiên Hàng Thành cũng chừng trăm cường giả Sơ Phân Cảnh, có thể nói đều hiểu rõ lẫn nhau .

Bán đấu giá còn chưa bắt đầu, những người này đã bắt đầu lén phân, chỉ là mật ít ruồi nhiều, nhất định không có khả năng đạt thành hiệp nghị, cuối cùng vẫn phải xem túi tiền của người nào dày.

Chu Hằng kiên nhẫn chờ đợi, lại vài phút sau, rốt cục Thiên Bảo Các có người đi lên đài, đúng là Mã Khoan Quân.

Không ngờ xuất động một gã cao thủ Sơ Phân Cảnh đến chủ trì bán đấu giá! Ngẫm lại cũng đúng, đồ vật hôm nay phải bán đấu giá phi thường quý báu, không ít cao thủ Sơ Phân Cảnh trình diện, nếu Thiên Bảo Các chỉ động võ giả Tụ Linh Cảnh thì sao có thể trấn được tràng?

– Các vị, hoan nghênh đi tới Phòng đấu giá bản các tổ chức! Lão phu biết, có mấy vị lão hữu hướng về phía Phong Linh Quả, còn có mấy vị lão hữu liếc xem Nguyệt Châu. Tuy nhiên, giao tình thì giao tình, làm ăn là làm ăn, lão phu cũng phải làm theo quy củ, các ngươi cũng đừng nghĩ lão phu cho các ngươi thương lượng cửa sau, các ngươi chết tâm đi!

Lời nói Mã Khoan Quân lập tức dẫn tới mọi người cười to, không thể không nói, người làm ăn chính là người làm ăn, lời nói này nói ra, ai cũng không tiện ỷ vào thân phận cùng giao

tình khiến Mã Khoan Quân lấy ra Nguyệt Châu và Phong Linh Quả đấu giá trước thời hạn.

– Như vậy, không cần nói nhiều, hiện tại bắt đầu bán đấu giá hôm nay!

Mã Khoan Quân chuyện trò vui vẻ cùng trên lầu mọi người, tầng dưới tự nhiên nửa câu oán giận cũng không dám có, bởi vì tu vi bọn họ cao nhất cũng chỉ là Tụ Linh Cảnh, ở trước mặt cường giả Sơ Phân Cảnh căn bản không có tư cách xen mồm.

– Hôm nay kiện vật phẩm thứ nhất, là một quả đan dược, tên là…

Một thị nữ đưa ra một cái khay , Mã Khoan Quân lấy ra một cái bình thuốc bên trong, bắt đầu giới thiệu.

Ngay từ đầu mấy thứ này, không ngoài là các loại đan dược tiện nghi Tụ Nguyên Đan, Tiểu Hồi Linh Tán, còn có cái gọi là thần binh lợi khí, cũng chỉ là cấp bậc Luyện Thể Cảnh, đừng nói những đại lão lầu hai căn bản không chú ý, dù đại đa số người ở lầu dưới cũng không quan tâm.

– Kế tiếp, là một kiện pháp khí!

Bởi vì vật đấu giá cấp bậc không cao, Mã Khoan Quân cũng

đồng dạng không hăng hái lắm, nhưng thời điểm nói đến pháp khí, hắn đột nhiên đề cao vài phần thanh âm, có vẻ có chút phấn chấn.

– Võ đạo 9 cảnh, pháp khí cũng chia làm bậc chín, võ giả cao cấp sử dụng pháp khí bậc thấp, sẽ làm pháp khí bậc thấp trực tiếp tan vỡ. Bởi vậy, một kiện pháp bảo cao giai dĩ nhiên cực kỳ quý báu, mà cái chuôi trong tay lão phu là Ly Hỏa Đao, chính là cấp bậc Sơ Phân Cảnh , với linh lực kích phát có thể phóng xuất ra ngọn lửa, uy lực không tầm thường!

Chương 86: Đấu Giá

Trong khoảng thời gian ngắn vắng lặng, trên lầu các lập tức vang lên các loại thanh âm.

– Đúng là pháp khí của Sơ Phân Cảnh!

– Toàn bộ Thiên Hàng Thành chỉ có hơn năm mươi món pháp khí của Sơ Phân Cảnh đi?

– Lưu huynh, cái chuôi Ly Hỏa Đao này có phẩm chất gì?

Mã Khoan Quân phất tay áo, ý bảo mọi người yên tĩnh lại, nói:

– Cái chuôi Ly Hỏa Đao này là pháp khí bát phẩm!

– Bát phẩm, có thể tăng lên ba thành chiến lực!

– Ở trong pháp khí Sơ Phân Cảnh Thiên Hàng Thành, có thể xếp trước hai mươi!

– Ha ha, Lưu huynh, nhanh bắt đầu đi!- Được!

Mã Khoan Quân cũng không để mọi người chờ lâu, nói:

– Giá quy định 500 linh thạch, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn một trăm linh thạch!

– Bổn tọa dẫn đầu đi, 600!

Trên lầu lập tức có người ra giá.

– 700!

– 800!- 900!

Mọi người nhao nhao tăng giá, rất nhanh vượt qua 1000, lần này mọi người vì Nguyệt Châu và Phong Linh Quả nên đã chuẩn bị rất nhiều linh thạch, bởi vậy đấu giá tương đối nóng.

Đối với Thiên Bảo Các mà nói, lợi dụng Nguyệt Châu và Phong Linh Quả kéo giá tiền của các vật phẩm khác mới là

mục đích của bọn họ, quả nhiên, bữa chính còn chưa lên, bữa phụ cũng đã dẫn tới mọi người máu lửa.

Chu Hằng cũng tương đối thèm, tuy rằng hắc kiếm vô cùng sắc bén, nhưng cũng không có tác dụng tăng lên lực lượng. Mà tuy rằng võ giả bậc cao không thể sử dụng pháp khí bậc thấp, nhưng trái lại vẫn có thể .

Tuy rằng trong tay hắn có hơn một vạn linh thạch, nhưng mục tiêu của hắn vẫn tương đối xác minh, là hướng về phía 3 Phong Linh Quả!

Lại nói, Ly Hỏa Đao không phải kiếm, hắn cũng dùng không quen.

– 3000!Một phen đấu giá, giá cả Ly Hỏa Đao rốt cục đột phá 3000, người ra giá đã mang theo hỏa khí tương đối:

– Thang Hạ, ngươi cũng không phải sử đao, vì sao tranh chấp đau khổ cùng ta!

– Lão tử cao hứng!

Một thanh âm thô to vang lên:

– Dù thế nào, lão tử nhiều linh thạch, ném xuống nước thì thế nào? Tuy nhiên xem tiểu tử ngươi thích thanh phá đao này, vậy tặng cho ngươi cho khỏe, có cái gì ly kỳ!

Không có gì ly kỳ ngươi tranh làm gì a!

Ban đầu người nọ tức giận đến phát run, Thang Hạ là một quái nhân, luôn thích tranh cãi cùng người khác, Thiên Hàng Thành không một ai không ghét hắn, chỉ là thân phận người này cũng không đơn giản, chính là tiểu sư đệ tông chủ Hải Sơn Tông, người khác nếu không thích cũng chỉ có thể cãi nhau cùng hắn, cũng không dám động thủ.

Chỉ là người này vô cùng thô bỉ, cãi nhau có thắng không bại, càng làm cho người ta chán ghét.

Chu Hằng lưu tâm, quả nhiên, chỉ một lúc sau, lại có vài món vật phẩm tương đối trân quý bán đấu giá, Thang Hạ vẫn luôn đá trước một cước, dường như không đắc tội người ta thì không thoải mái.

– Các vị, kế tiếp chính là mục đích hàng đầu hôm nay!

– Đầu tiên đăng tràng , là một quả Nguyệt Châu!

Một giờ sau, cuối cùng Phòng đấu giá đã tới cao trào, Mã Khoan Quân giơ lên cao một cái bình thuốc trong tay, nói:

– Mai Nguyệt Châu này, phẩm chất thượng đẳng, lớn bằng cỡ mắt rồng, mọi người có thể nhìn một chút!

Hắn đổ ra Nguyệt Châu, sau khi triển lãm cho mọi người một vòng, nói:

– Giá quy định 2000 linh thạch, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn 100!

Thật đen tối!

Mọi người đều mắng ở trong lòng, 5 viên Nguyệt Châu nếu cùng nhau bán đấu giá, mấy người có thể hợp lực tranh mua, sau khi tới tay lại chia theo lợi tức phân phối, có thể tiết kiệm tiêu hao rất lớn.

Nhưng từng viên từng viên phân tán bán đấu giá, ai cũng không biết viên tiếp theo sẽ có giá bao nhiêu, có thể đột nhiên tăng ào ào lên không, như vậy chỉ có thể liều mạng ra tay.

Chu Hằng làm chủ nhân vật đấu giá, đối với chuyện này tự nhiên không dị nghị chút nào, mà Thiên Bảo Các cũng có thể rút ra nửa thành chỗ tốt, tự nhiên vô cùng để ý.- 3000!

– 5000!

Ngay từ đầu chính là cao trào, không bao lâu đã đẩy giá Nguyệt Châu lên cực cao, dễ dàng vượt qua Ly Hỏa Đao, khiến Chu Hằng không khỏi kinh ngạc Nguyệt Châu nho nhỏ này lại đáng tiền như vậy!

Nên biết rằng mỗi ngày hắn đều có thể có một viên, chẳng phải mỗi ngày đều có thể có ít nhất 5000 linh thạch?

Thực chất Nguyệt Châu đặt ở địa phương khác cũng không đáng giá như này, chỉ là Thiên Hàng Thành quá nhỏ, cũng không có cường giả Linh Hải Cảnh tọa trấn, mọi người dù có nhiều linh thạch hơn nữa cũng không có khả năng mua được Nguyệt Châu.

Dường như một đám đói bụng chừng mấy ngày đột nhiên nhìn thấy một cái bánh bao, tự nhiên không tiếc lấy một thỏi hoàng kim đập tới đoạt!

Số lượng nhiều, vậy cũng không hiếm lạ .

Cuối cùng, viên Nguyệt Châu thứ nhất bị người với 7200 khối linh thạch đánh hạ, khiến Chu Hằng âm thầm líu lưỡi, linh thạch này cũng quá dễ kiếm !

– Kế tiếp, vẫn là mục đích hàng đầu – Phong Linh Quả!

Mã Khoan Quân chỉ chỉ một quả trước mặt khay , so với quả đấm của đứa nhỏ còn nhỏ hơn, toàn thân màu xanh đậm:

– Không nói nhiều nói, đồng dạng bắt đầu giá 2000 linh thạch, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn 200!

– 2500!

– 3000!

Mọi người đều bị viên Nguyệt Châu thứ nhất đấu ra hỏa khí, trực tiếp tăng giá 500 1000, khiến Mã Khoan Quân vui vẻ không thôi, tuy rằng hắn đến tuổi này, tu vi này, kỳ thật đối tài phú đã không có theo đuổi quá lớn, nhưng tận mắt thấy đồ vật chính mình bán đấu giá từng bước đi cao, vẫn khiến cho hắn thập phần hưng phấn.

– 7000!

Một gian bao sương, truyền ra một đạo thanh âm vô cùng quyến rũ, khiến người ta ngứa cả người, không nói được thoải mái.

Nguyên bản Phong Linh Quả mới thét lên giá 5000, lần này đột nhiên tăng giá 2000, lập tức khiến một đám đại lão tranh đoạt lâm vào lưỡng lự ngắn ngủi.

Chu Hằng nhận được thanh âm của cô gái này, đúng là Diệu Hương Lâu chủ nhân An Ngọc Mị! Nữ nhân này là tu vi Tụ Linh tam trọng thiên, chắc là muốn dùng Phong Linh Quả tấn công Sơ Phân Cảnh .

7000 linh thạch a! Muốn tranh hay không?

Chu Hằng nghĩ nghĩ, nếu là 5 viên Nguyệt Châu có thể vỗ tới 7000 linh thạch, như vậy tổng tư sản hắn có thể đạt tới gần 5 vạn linh thạch, chỉ cần giá cả một quả Phong Linh Quả không vượt qua 1 vạn 5, hắn có thể cạnh tranh một chút!

Trù tính Nguyệt Châu còn dư lại không đến 7000 cũng không có việc gì, dù sao hắn còn nhiều Nguyệt Châu mà, có thể trực tiếp bán cho Thiên Bảo Các, cùng lắm thì một ngàn mốt viên thôi, đủ để bù đắp lỗ thủng.

Vậy tranh một chút!

– 8000!

Chỉ là Chu Hằng còn không mở mồm, lại một gã nam tử trong gian bao sương truyền đến tiếng kêu, từ thanh âm để phán đoán, hẳn rất trẻ tuổi. Chu Hằng từ trong mành kẽ hở hướng ra phía ngoài vừa thấy, chỉ thấy gian bao sương kia cũng không dùng mành chặn, một gã nam nhân cẩm y đang ngồi, dáng người tương đối thon dài, diện mạo thập phần anh tuấn, trong tay chập chờn một cái quạt, như công tử ca nhẹ nhàng phong lưu.

Nghiêm Ứng Long, thật sự là oan gia ngõ hẹp! Chỉ là đối phương rõ ràng đã là Sơ Phân nhị trọng thiên tu vi, vì sao còn muốn thò một cước vào?

– 9000!

An Ngọc Mị không để ý chút nào tăng giá. Mành đen của bao sương cũng không thu hồi, cũng không nhìn ra nữ nhân quyến rũ như hồ ly đến tột cùng có biểu tình như thế nào.

– 1 vạn!

Nghiêm Ứng Long quạt quạt chiết phiến, một bộ dáng bình tĩnh.

– Thì ra là Hải Sơn Tông Nghiêm Ứng Long!

– Đứng đầu Thiên Hàng Thành thập đại thiên tài!

– Năm trước đã đột phá Sơ Phân nhị trọng thiên, bây giờ là nhất chi độc tú !

Trong các bao sương truyền đến từng lời nói nhỏ, tuy rằng Nghiêm Ứng Long rất trẻ tuổi, nhưng võ đạo chỉ nhìn thực lực không nói tuổi, tu vi Sơ Phân nhị trọng thiên đủ để ngồi cùng những lão gia hỏa đó!

Hơn nữa, Hải Sơn Tông chính là đứng đầu 9 ngọn núi Thiên Hàng, thực lực mạnh nhất, Nghiêm Ứng Long lại là con đại tông chủ thứ 5, địa vị cũng không phải cao thủ Sơ Phân Cảnh bình thường có thể so sánh được!

Thiên tài như vậy, ngày sau có hi vọng đột phá Ích Địa Cảnh, trở thành một trong người mạnh nhất Thiên Hàng Thành.

Hai người này, một cái sau lưng có Ích Địa tam trọng thiên, thậm chí nghe đồn đã đạt tới lão tử Khai Thiên Cảnh, một … cái khác sau lưng thì là Thiên Hàng Thành đệ nhất đại tông, đều là tổ tông không chọc nổi!

Bởi vậy, mọi người đều không gia nhập hai người tranh đoạt. Hơn nữa, tăng lên một cái tiểu cảnh giới như thế nào cũng không giá trị bằng một vạn linh thạch a! Nên biết rằng một vạn linh thạch có bao nhiêu quý báu, có thể làm cho bao nhiêu hậu bối tăng lên tu vi rất nhanh sao?

– 12000!

An Ngọc Mị vẫn như cũ không để ý tăng giá chút nào, thanh âm vẫn mềm mại quyến rũ như vậy.

– 15000!

Nghiêm Ứng Long phe phẩy chiết phiến, dường như cũng không để vào mắt số lượng linh thạch khổng lồ như vậy.

Chu Hằng không khỏi thầm mắng trong lòng, lần này còn chơi cái rắm a!

– 1 vạn 7000!

– 2 vạn!

An Ngọc Mị không tăng giá nữa, trầm mặc xuống, hiển nhiên cũng sẽ không tăng giá.

– Đồng ý giao dịch!

Mã Khoan Quân hưng phấn mà giải quyết dứt khoát.

Điên rồi!

Phong Linh Quả quả thật quý báu, nhưng làm sao có thể giá trị hai vạn linh thạch? Mặc dù nói cảnh giới đột phá cần dựa vào tự thân ngộ tính, nhưng tiểu cảnh giới dù sao cũng là tiểu cảnh giới, không có khó khăn đột phá như đại cảnh giới.

Hai vạn linh thạch đủ để cho 100 người hoàn thành tích lũy từ Tụ Linh nhất trọng thiên đến Tụ Linh tam trọng thiên tu vi rất nhanh, cộng hết lại thời gian có bao nhiêu? Đủ để so với 100 Phong Linh Quả !

Vì một người mà tốn nhiều tài nguyên như vậy, thật không chịu nổi!

Cũng chỉ có tiểu thư công tử như An Ngọc Mị, Nghiêm Ứng Long mới có khuyến khích như vậy, những người khác chỉ có thể xem là đủ rồi!

3 mai Phong Linh Quả, An Ngọc Mị khẳng định sẽ đánh một quả, cái này không ai tranh được, cũng không ai dám tranh cùng nàng, như vậy, mọi người đều đành phải đưa mắt đặt ở một quả Phong Linh Quả cuối cùng.

– An tiểu thư, công tử nhà ta đưa lên một quả Phong Linh Quả, chúc An tiểu thư thanh xuân vĩnh trú!

Lúc này, một cái thanh âm mang chút khàn khàn vang lên, truyền khắp toàn bộ phòng đấu giá.

Gì?

Nghiêm Ứng Long chụp được Phong Linh Quả chính là vì đưa cho An Ngọc Mị ?

Thật phí phạm a!

Nhưng ngẫm lại, mọi người không thể không cảm thán chiêu thức ấy cao minh! Phía trước một bước cũng không nhường cạnh tranh, hiện tại lại đột nhiên cúi người lấy lòng, tuyệt đối có thể làm cho An Ngọc Mị đổi giận thành vui, ngược lại ngọt ngào?

Trực tiếp tiễn hai vạn linh thạch, bút này tuy lớn lại không khỏi tục khí!

Hơn nữa, nếu An Ngọc Mị bởi vậy mà bị Nghiêm Ứng Long khuynh đảo, đối với Nghiêm Ứng Long mà nói hai vạn linh thạch tốn tuyệt đối không oan! Bởi vì sau lưng An Ngọc Mị có ít nhất một đại nhân vật Ích Địa tam trọng thiên, cưới được An Ngọc Mị chẳng khác nào có thêm vị đại cao thủ này giúp đỡ!

Một gã cường giả Ích Địa tam trọng thiên có hay không hai vạn linh thạch đáng giá? Chẳng những giá trị, còn có lợi nhuận rất lớn, giá trị này căn bản không thể dùng linh thạch để cân nhắc, Ích Địa tam trọng thiên đủ để xưng là đệ nhất cao thủ Thiên Hàng Thành, dù là Hải Sơn Tông tông chủ nghe đồn cũng chỉ là tu vi Ích Địa nhị trọng thiên thôi.

Chương 87: Ép Buộc!

Ads – Không cần!

Mọi người ở đây cho là có thể làm chứng một đoạn lương duyên, trong rạp lại truyền tới thanh âm lạnh lùng của An Ngọc Mị, tuy lạnh lùng nhưng vẫn quyến rũ như cũ.

Vẻ mặt vốn là mỉm cười của Nghiêm Ứng Long lập tức ngưng trọng, chiết phiến lay động trong tay cũng ngừng lại, tựa hồ bị đả kích thật sâu. Hắn miễn cưỡng giật giật miệng lưỡi, lộ ra nụ cười, nói:

– An tiểu thư, tại hạ …

– Thứ mà An Ngọc Mị ta cần, ta sẽ tự mua!

Phốc!

Phía dưới nhất thời truyền đến một mảnh thanh âm chê cười, những võ giả Tụ Linh Cảnh kia không dám, cũng không có nhiều người tham dự cạnh tranh Phong Linh Quả, lúc trước chỉ

có thể nhìn mà chảy nước miếng, trong lòng âm thầm hâm mộ, bây giờ thấy Nghiêm Ứng Long đụng nhằm cây đinh tự nhiên nhìn có chút hả hê.

Sắc mặt của Nghiêm Ứng Long trở nên âm trầm, vung tay lên, hắc liêm trước mặt rũ xuống, hắn gõ gõ tay vịn của cái ghế, lẩm bẩm nói:

– An Ngọc Mị, ngươi đã cô phụ một phen tâm ý của ta, cũng đừng trách ta không thương hương tiếc ngọc! Ta không có nhiều thời giờ từ từ chơi cùng ngươi như vậy! Đi, thi hành kế hoạch thứ hai!

– Rõ!

Thanh âm lúc trước mang chút khàn khàn nói.

Mã Khoan Quân lại bắt đầu đấu giá Nguyệt Châu, lần này liên tục lấy được hai quả, chia ra lấy giá tiền 8000 cùng 6000 để thành giao, làm cho người phía trước giận đến lỗ mũi cũng lệch, một trước một sau bất quá năm phút đồng hồ, hắn đã xài hơn 2000 đồng linh thạch!

2000 đồng a!

Sau đó, là miếng Phong Linh Quả thứ hai.- 1 vạn!

An Ngọc Mị trực tiếp hô lên giá cao có thể làm cho đại bộ phận người tuyệt vọng.

– 1 vạn hai!

Chu Hằng rốt cục gia nhập chiến đoàn, hiện tại chỉ có hai quả Phong Linh Quả, mà của hắn còn đang tăng cao, vì vậy giới hạn thấp nhất của mỗi miếng Phong Linh Quả trong lòng đã tăng lên tới 25000 đồng linh thạch.

Mặc dù một người chỉ có thể ăn một quả Phong Linh Quả, nhưng hắn cũng không ngại thu về hai qủa, một quả cho chính mình, một quả cho Chu Định Hải, hắn tin tưởng cha của mình khẳng định có thể đột phá Tụ Linh Cảnh.

– 1 vạn 5!

An Ngọc Mị lạnh lùng nói.Tất cả mọi người rất có hăng hái thưởng thức cuộc chiến giá tiền mới, không ít người thậm chí cho là Chu Hằng cũng giống Nghiêm Ứng Long, là muốn chính mình giành được Phong Linh Quả sau đó đưa cho An Ngọc Mị để làm cho đối phương vui lòng.

Tặng người ta? Thiên tài ngại linh thạch nhiều mà phỏng tay sao?

– 1 vạn 8!

Chu Hằng tài đại khí thô nói, quả thật, sau khi có Bảo Nguyệt Kính, hắn tương đương với có một chậu châu báu, mỗi ngày ít nhất là có 1000 linh thạch vào tay, có thể so với có một tòa mỏ linh thạch!

– 1 vạn 9!

Trong thanh âm của An Ngọc Mị có nhiều vẻ tức giận, hiển nhiên, linh thạch trên người nàng khẳng định chưa đầy 2 vạn, cho nên biên độ tăng giá mới có thể nhỏ xuống, cho nên mới không hề ra giá nữa sau khi Nghiêm Ứng Long hô lên giá 2 vạn.

– 2 vạn!

Một mảnh yên lặng như tờ, ai cũng không nghĩ tới quả Phong Linh Quả thứ hai không ngờ cũng có thể được mua với giá cao 2 vạn linh thạch.

Cái này xong, một viên Phong Linh Quả cuối cùng ai có thể tranh được An Ngọc Mị? Các cường giả Sơ Phân Cảnh trong rạp cũng là sầu mi khổ kiểm, trước đó ai có thể nghĩ tới, những đại lão bọn họ không ngờ chẳng qua là tới để làm người xem.

– Tiếp theo là đấu giá viên Nguyệt Châu thứ tư!

Viên Nguyệt Châu thứ tư được mua với giá chín ngàn linh thạch!

Nguyên nhân rất đơn giản, các đại lão Sơ Phân Cảnh cảm thấy một quả Phong Linh Quả cuối cùng hợp lại không hơn được An Ngọc Mị, như vậy không thể làm gì khác hơn là nhắm mục tiêu ngay ở hai khỏa Nguyệt Châu còn sót lại, vậy nên thuận thế tăng giá của Nguyệt Châu tới như thế.

– Các vị, các vị, bây giờ là một quả Phong Linh Quả cuối cùng!

Mã Khoan Quân thập phần hưng phấn, hôm nay tổng giá trị của vật phẩm trong tay hắn đưa ra không sai biệt lắm có thể đột phá 10 vạn linh thạch!

– 1 vạn!

Thanh âm quyến rũ của An Ngọc Mị lập tức vang lên, ngọt

ngào, trêu chọc lòng người.

– 2 vạn!

Chu Hằng trực tiếp hô lên giá tiền để cho An Ngọc Mị tuyệt vọng.

Toàn trường yên lặng như tờ lần nữa..

Bọn họ cho dù không có nhớ kỹ thanh âm Chu Hằng, cũng có thể phân biệt ra thanh âm của hắn truyền tới từ đâu, không phải là người mua quả Phong Linh Quả thứ hai sao? Tiểu tử này thật là độc ác, đã có một Phong Linh Quả, còn muốn cạnh tranh, chẳng lẽ không biết Phong Linh Quả ăn nhiều vô ích sao?

Trong rạp, An Ngọc Mị cũng là giận dữ, nàng trăm triệu lần không nghĩ tới, Chu Hằng còn có thể giết tới dọa chính mình một hồi!

Làm sao bây giờ?

Phòng đấu giá cũng không có quy củ ghi nợ, nếu là người người cũng như thế, vậy còn đấu giá cái rắm a! Nàng tổng cộng mang theo 19000 linh phiếu, trừ một bộ phận nhỏ là nàng kiếm được thông qua Diệu Hương Lâu, những phần khác đều

gia sản của An Nhược Trần!

Lão tử hắn lại nói giỡn với nàng, đây nhưng đều là đồ cưới của nàng, xài thì sẽ không có! Lại không nghĩ rằng không ngờ không thể bỏ ra, đây là ông trời già muốn cho nàng cả đời không ai thèm lấy sao?

Không phục thì thế nào? Phòng đấu giá chỉ nhận tiền không nhận người, chẳng lẽ nàng phải mang An Nhược Trần ra để dọa người?

Đừng nói đây căn bản là vô dụng, Thiên Bảo Các bối cảnh cường đại đáng sợ, bản thân nàng cũng không phải là người có loại tính cách này!

Nhẫn!

An Ngọc Mị giận đến hô hấp dồn dập, nàng tự nhiên cho là Chu Hằng đang cố ý chọc giận mình, nếu không nào có người ra giá cao như vậy để mua hai quả Phong Linh Quả, một là không đáng giá, hai là một người ăn không hết hai quả Phong Linh Quả.

– Chúng ta đi!

Nàng đứng lên đi ra ngoài.

– Rõ, tiểu thư!

Tỳ nữ vốn là đứng hầu ở sau ghế dựa của nàng lập tức đáp lời, chẳng qua là trong ánh mắt của tỳ nữ nhìn về phía bóng lưng nàng mang theo một chút do dự.

An Ngọc Mị rời đi tự nhiên không thể nào ảnh hưởng buổi đấu giá tiếp tục tiến hành, viên Nguyệt Châu thứ 5 cũng phá vỡ kỉ lục, bán ra với giá 1 vạn 1, nếu như tính toán, Chu Hằng mặc dù tốn hết 4 vạn linh thạch, nhưng hắn cũng không phải móc ra một khối nào, ngược lại còn có thể có chút thu nhập.

Sau khi thanh toán, hắn thu hồi hai quả Phong Linh Quả chứa ở trong hộp ngọc, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, trong nháy mắt viễn độn ra mấy dặm, để cho người có chút không cam lòng muốn đánh cướp chỉ có thể lực bất tòng tâm.

…

Trong một chiếc xe ngựa tinh sảo, An Ngọc Mị một tay cầm chén rượu, một bên hận hận nghĩ Chu Hằng, vô cùng quyến rũ.

Đột nhiên nàng đầu nàng cảm thấy cháng váng, đang muốn để chén rượu xuống, một tia khí lực trong tay cũng không dùng

được, cái chén rớt xuống trên bàn, lăn xuống dưới, may là bên trong buồng xe trải thảm thật dầy, cũng không có bị vỡ.

Bành!

Nàng cũng không có sức ngồi nữa, thoáng cái đã úp sấp trên bàn.

– Tiểu thư, ngươi làm sao vậy?

Nàng tỳ nữ lập tức hô gấp.

Đúng lúc này, phía ngoài vang lên tiếng kêu sợ hãi của tuấn mã, xe ngựa lập tức ngừng lại, nhưng ngay sau đó vang lên thanh âm giao thủ ngắn ngủi, tiếp theo cửa buồng xe mở ra, một người nam tử mặc cẩm y đi tới.

Chính là Nghiêm Ứng Long!

– An tiểu thư, tại hạ ngưỡng mộ ngươi đã lâu, đặc biệt tới mời ngươi đi một chuyến!

Hắn mở chiết phiến ra, bộ dáng rất là tiêu sái.

An Ngọc Mị ngay cả khí lực búng ngón tay cũng không có, chẳng qua là dùng ánh mắt tuyệt vọng mà tức giận nhìn chằm chằm tỳ nữ của nàng. Trên người nàng có khối ngọc bài, chính là An Nhược Trần đích thân chế ra, chỉ cần bóp vỡ, An Nhược Trần sẽ lập tức chạy tới!

Nhưng nàng bây giờ căn bản không có khí lực này!

Hiển nhiên, Nghiêm Ứng Long chuẩn bị rất đầy đủ, thậm chí biết nàng có vũ khí bí mật này, nên thuốc ngã nàng! Mà có thể biết những thứ này, lại có thể làm được điều này, chỉ có thị nữ thiếp thân nhất của nàng.

Tại sao? Tại sao lại phản bội chính mình!Nàng khe khẽ nhu động khêu gợi môi đỏ mọng, nhìn chằm chằm tỳ nữ kia.

– An tiểu thư, người thì sẽ có nhược điểm!

Nghiêm Ứng Long khẽ mỉm cười, vung chiết phiến lên, phốc một cái, mặt quạt xẹt qua cổ thị nữ kia, một cái đầu người xinh đẹp lập tức bay vút lên, máu tươi tuôn ra.

Hai tròng mắt động nhân của An Ngọc Mị không khỏi co rút lại, dù nói thế nào, nàng và thị nữ kia cũng sớm chiều chung sống hơn ba năm, cho dù bị đối phương phản bội vẫn là có cảm tình tồn tại.

– Nàng có một đệ đệ, bất quá bị ta bắt, cho nên mới phải len lén bỏ thuốc ngươi! Bất quá, mặc dù là bị ép buộc, nhưng phản bội chính là phản bội, liền để nàng đi Địa phủ gặp mặt đệ đệ của nàng!

Nghiêm Ứng Long nhàn nhạt nói.

Nam nhân này thật ác độc!

Trong lòng An Ngọc Mị lạnh như băng, đối phương trăm phương ngàn kế làm ra, hiển nhiên là đánh chủ ý tới nàng! Đánh chủ ý cũng không khó tưởng tượng, khống chế nàng để đạt tới mục đích khống chế An Nhược Trần.

Mà khống chế nàng như thế nào? An Ngọc Mị tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, nàng là nữ nhân, một nữ nhân xinh đẹp, quyến rũ tuyệt đỉnh, rơi vào tay của đàn ông sẽ có kết quả gì tốt?

– An tiểu thư, nơi này thật không có tình cảm, ta dẫn ngươi đi khách sạn nghỉ ngơi một chút đi!

Nghiêm Ứng Long xách cổ áo An Ngọc Mị, sưu sưu sưu, thân hình hắn nhảy gấp, rất nhanh liền đi tới một cái khách sạn, tiến vào căn phòng tốt mà người hầu đã sớm thuê.

An Nhược Trần đối với bảo bối độc nữ này vô cùng yêu thương, không bao lâu nữa sẽ phát hiện An Ngọc Mị mất tích, chắc chắn sẽ dẫn động vị cường giả Ích Địa tam trọng thiên căm giận ngút trời, đến lúc đó tất cả mọi người bao gồm cả cửu đại phong ở bên trong đúng là đối tượng hoài nghi!

Hải Sơn Tông mặc dù cường đại, nhưng sẽ không chọi cứng cùng một vị cường giả Ích Địa tam trọng thiên, nếu như hắn mang theo An Ngọc Mị trở về, không bao lâu nữa cũng sẽ bị điều tra ra!

Mà khách sạn Thiên Hàng Thành nhìn như nguy hiểm, nhưng trong khoảng thời gian ngắn ngược lại sẽ không có người nghĩ đến. Dĩ nhiên, đây nhất định cũng dấu diếm không được bao lâu, nhưng đến lúc đó, An Ngọc Mị khẳng định đã bị hắn dạy dỗ tới phục phục thiếp thiếp!

Tất cả người tham dự chuyện này cũng đã bị hắn diệt khẩu, mà hắn muốn làm chính là chinh phục An Ngọc Mị, bắt đầu từ thân thể, rồi đến tâm.

Không có biện pháp a, lão Đại lão Nhị bọn họ đã liên thủ đối phó hắn, phụ thân lại để mặc cho huynh đệ bọn họ nội đấu, tin chắc chỉ có nhân tài mạnh nhất, vô cùng tàn nhẫn mới xứng để thừa kế vị trí tông chủ Hải Sơn Tông, nếu như không thể tìm được một cường lực trợ giúp, hắn nhất định phải chết!

Thời gian có hạn, đợi không được a!

Hắn âm thầm thở dài, mỹ nữ giống như An Ngọc Mị hắn cũng muốn chinh phục tâm đối phương trước, sau đó hưởng thụ thân thể yêu mị động nhân của đối phương, nhưng ai bảo An Ngọc Mị không chút do dự cự tuyệt ý tốt của hắn?

– An tiểu thư, đây là giải dược, rất nhanh thì có thể sự khôi phục khí lực. Bất quá, bên trong ta còn tăng thêm một chút vật khác, ừm, sẽ không có hại đối với thân thể của ngươi, chẳng qua là cho ngươi đặc biệt muốn lên giường cùng nam nhân mà thôi!

Nghiêm Ứng Long khẽ mỉm cười, nhét một quả đan dược màu đỏ sậm vào cái miệng anh đào nhỏ nhắn của An Ngọc Mị, thuốc này vừa tiếp xúc, An Ngọc Mị cả người vô lực căn bản không thể phun ra, lập tức chảy xuống theo thực quản của nàng.

Dược tính rất nhanh đã phát tác, hai mắt An Ngọc Mị trở nên mê ly, giống như bao phủ một tầng hơi nước, càng phát ra vẻ đẹp mê người.

– Ha ha ha! Để cho ta hảo hảo thưởng thức An Ngọc Mị lãnh diễm cao ngạo biến thành dâm phụ là thế nào! Ăn Xuân Mị Đan, mặc ngươi là nữ nhân lạnh như băng đi nữa, thấy nam nhân cũng sẽ phóng túng. Mỗi ngày một viên, ta không tin sẽ không phá hủy được sự chống cự của ngươi!

Lúc này, vừa lúc Chu Hằng trở lại.

Chương 88: Kết Duyên!

Mặc dù triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ bỏ rơi mọi người, nhưng Chu Hằng vẫn là không yên lòng, đi xung quanh một vòng thật to, lúc này mới loại bỏ ngụy trang trên người, trở về đến khách sạn.

-… An Ngọc Mị biến thành dâm phụ là thế nào!

Lúc hắn đi qua một cánh cửa, bỗng nhiên nghe được bên trong truyền tới tiếng nói, trừ phi hắn là tu vi Tụ Linh Cảnh căn bản không có thể nghe được.

An Ngọc Mị? Nghiêm Ứng Long?

Hắn nhận được thanh âm này là Nghiêm Ứng Long, nhưng An Ngọc Mị có chuyện gì? Nhưng hai câu nói kế tiếp lại làm cho hắn hiểu rõ ra!

Nghiêm Ứng Long này thật đúng là âm độc a!

Trong nháy mắt hắn đã hiểu, mục tiêu của Nghiêm Ứng Long

thật ra là An Nhược Trần! Nếu để cho tiểu nhân âm hiểm này nhận được sự giúp đỡ của An Nhược Trần, hắn chẳng phải là càng lớn lối không ai bì nổi sao!

Bành!

Không chút do dự, Chu Hằng một cước đá văng cửa phòng, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn nhanh như điện quang thạch hỏa!

– Người nào …

Nghiêm Ứng Long lập tức vung lên một quyền, nhưng chỉ là đánh tới một đoàn không khí, hắn nôn nóng xoay thân, cũng là lộ ra vẻ khó tin, An Ngọc Mị trên giường không thấy!

Làm sao có thể?

Rõ ràng chỉ thấy có người xông tới, nhưng hiện tại cửa sổ đóng chặt, căn bản không có dấu hiệu chạy đi! Mà thần thức của hắn mở ra, có thể khẳng định trong phòng trừ hắn ra căn bản không có vật còn sống tồn tại!

Hai người sống bỗng nhiên biến mất!Cho dù Nghiêm Ứng Long là tu vi Sơ Phân nhị trọng thiên, cả người vẫn nổi lên một tầng mồ hôi lạnh!

Chẳng lẽ là tuyệt thế cao nhân ra tay? Nhưng vì cái gì không tiện tay diệt chính mình? Sau đó, hắn mới nghĩ đến nên giải quyết tốt hậu quả chuyện này như thế nào! Nếu để cho An Nhược Trần biết chuyện của mình làm … Hắn chết là chắc!

Trốn! Lập tức chạy trốn!

Chỉ cần giữ được tánh mạng, một ít thất bại cũng có thể làm lại!

Khoan đã, mới vừa rồi người nọ thật giống như có chút nhìn quen mắt!

Chu Hằng! Là Chu Hằng!

Hắn chợt hồi tưởng lại, dù sao lúc trước hắn gặp qua Chu Hằng một lần, mặc dù tốc độ của Tấn Vân Lưu Quang Bộ rất nhanh, nhưng hai người vẫn là lướt qua nhau!Tại sao lại là tiểu tử này!

Nghiêm Ứng Long thu thập một chút đồ vật này nọ, chuẩn bị rời đi, cũng là để cho hắn thiếu chút nữa giận ngất đi, Phong Linh Quả hắn mới vừa đấu giá được, để ở trên bàn không có!

Không cần phải nói, khẳng định bị Chu Hằng mượn gió bẻ măng!

Tốt tốt tốt, ngày sau bản thiếu gia trở về, nhất định phải đem ngươi bầm thây vạn đoạn!

Nghiêm Ứng Long không do dự nữa, lập tức bắn người dựng lên, bay đi ra ngoài thành. Hắn tuyệt sẽ không xem thường năng lực của một vị Ích Địa tam trọng thiên, không bao lâu nữa sẽ tra ra hai người trong xe ngựa là hắn giết chết, nếu không đi, khó giữ được cái mạng nhỏ này!

…

Chu Hằng cùng An Ngọc Mị đi đâu?

Tự nhiên là trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp!

Sau khi hắn phá cửa tiến vào phòng, lấy Tấn Vân Lưu Quang Bộ loáng một cái tách Nghiêm Ứng Long ra, ôm lấy An Ngọc Mị nằm ở trên giường, sau khi tâm niệm câu thông Cửu Huyền Thí Luyện, trực tiếp tiến vào trong đó! Cái này Nghiêm Ứng Long cho rằng, hai người đương nhiên là đột ngột hư không

tiêu thất.

Cũng may An Ngọc Mị bị vây ở trạng thái mê loạn, không có sức phản kháng, nếu không Chu Hằng liền không cách nào nhẹ nhàng đưa nàng thu vào bên trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp như vậy.

Hiện tại hắn có chút phiền toái!

Dược vật An Ngọc Mị ăn đã hoàn toàn phát huy tác dụng, nàng khôi phục lực lượng vốn có, nhưng tình huống cũng chỉ có càng hỏng bét, bởi vì thần trí của nàng hoàn toàn bị dược vật kích thích tình dục.

Thân thể nàng giống như linh xà quấn chặt trên người Chu Hằng, trong cái miệng nhỏ nhắn phát ra thanh âm ưm ưm trêu chọc lòng người, môi đỏ mọng hé mở, hôn Chu Hằng.

A!

Chu Hằng đẩy đầu của nàng ra, nhưng An Ngọc Mị cũng không tức giận chút nào, quấn lấy hắn lần nữa, vóc người đầy đặn ma sát Chu Hằng, một đôi chân ngọc thon dài thẳng tắp kẹp thật chặc lấy thắt lưng của Chu Hằng.

Thực sự phát xuân!

Trong lòng Chu Hằng không khỏi căng thẳng, trước đây hắn biết có dược vật mê loạn tâm trí, nhưng chưa từng có gặp qua, không nghĩ tới đan dược là có thể để cho An Ngọc Mị lạnh như băng trở nên phóng túng như thế!

Nếu như là độc dược?

Võ giả rất cường đại, Tụ Linh Cảnh liền có thể vỡ đá gãy sông, cường đại hơn thậm chí còn có thể dời sông lấp biển, nhưng sơ ý một chút mà ăn vào độc vật, vậy vô số năm cực khổ tu hành hoàn toàn hóa thành bọt nước.

Đường nghịch thiên, phải bước cẩn thận a!

Trong lòng Chu Hằng cảm thán, trước mắt chính là một ví dụ tốt nhất, có lão tử là Ích Địa tam trọng thiên thì thế nào, người vẫn là chỉ có thể dựa vào chính mình!

– Cho ta! Cho ta!

An Ngọc Mị dùng ánh mắt ai oán nhìn Chu Hằng, trong cái miệng nhỏ nhắn hộc ra nhiệt khí làm cho người ta huyết mạch căng phồng, bộ dáng quyến rũ làm dung động lòng người kia đủ để cho bất kỳ nam nhân nào điên cuồng.

Nàng xé y phục Chu Hằng, lực lượng Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong là cường đại cở nào, xuy lạp xuy lạp mấy tiếng, áo Chu Hằng liền bị xé tới nát nhừ.

Chu Hằng cũng không chịu nổi.

Hắn ăn trái cây kết xuất từ Kim Dương Thảo Vương, đây chính là bộ phận tinh hoa nhất của Kim Dương Thảo! Mà Kim Dương Thảo vốn là linh dược tráng dương, Tinh Hoa Quả kết xuất từ Kim Dương Thảo Vương lại càng là Thánh dược tráng dương!

Thánh dược này cũng sẽ không để cho Chu Hằng mê loạn thần trí, chỉ biết hắn bị kích thích gấp trăm lần, trở nên vô cùng nhạy cảm, hết sức hưởng thụ sung sướng trong chuyện hoan ái.

An Ngọc Mị treo ngược ở trên người của hắn, cái mông đầy đặn vừa lúc ngồi ở phía trên vật cứng của hắn, không chịu nổi kích thích mà nhổng lên thật cao, dưới sự ma sát không ngừng để cho tên kia trở nên sát khí mười phần. ikienthuc.org

Những ngày qua, Chu Hằng không biết tích xuống bao nhiêu tà hỏa, giờ phút này bị một vưu vật trời sanh quấn lên, bảo hắn làm sao còn có thể yên lặng quyết tâm được?

Hắn có loại vọng động liều lĩnh ăn hết nữ nhân này trong ngực mãnh liệt!

– Đủ rồi!

Hắn biết, nhất định An Ngọc Mị bây giờ chẳng qua là bị dược vật mê loạn lý trí, cũng không muốn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, mặc dù hắn không có giác ngộ phương diện này chút nào, chẳng qua là nhận thức vô duyên vô cớ đi trêu chọc một cường giả Ích Địa tam trọng thiên là không cần thiết chút nào.

Hắn muốn quên đi, nhưng An Ngọc Mị có thể sẽ không đáp ứng, luôn dính chặt trong lòng ngực của hắn, hai cánh tay ôm lấy Chu Hằng thật chặc, không ngờ để cho hắn không tránh thoát!

Không gian đan điền của nữ nhân này ít nhất gấp ba thường nhân, thậm chí gấp bốn, lúc này mới có thể đủ chống đở cùng Chu Hằng!

Phiền toái nhỏ biến thành đại phiền toái!

Nếu là Chu Hằng không hạ sát thủ, căn bản không thể tránh thoát đi ra ngoài, nhưng hắn làm sao có thể hạ sát thủ? Vì vậy, hắn chỉ có thể mặc cho An Ngọc Mị quấn thật chặc ở trên người của hắn, hết sức chống cự, ngược lại giống như là tên côn đồ khi dễ tiểu cô nương.

Chẳng qua là hắn có thể kiên trì bao lâu?

Hắn dù sao cũng là nam nhân bình thường, hơn nữa đang trong thời kỳ huyết khí phương cương, dễ dàng bị hấp dẫn nhất, hơn nữa trái cây Kim Dương Thảo làm độ mẫn cảm tăng lên gấp trăm lần, một mỹ nữ yêu mị tận xương trong ngực, để cho hắn làm sao có thể cầm giữ được?

Có thể kiên trì lâu như vậy đã tương đối không dễ dàng!

Chu Hằng dục loạn tình mê, hai tay mở ra, ôm lấy cái mông tròn trịa đầy đặn ngạo nghễ ưỡn lên của An Ngọc Mị.

Thật mềm, thật co dãn!

Chu Hằng dùng sức nhéo, hai tay tràn đầy, xúc cảm tuyệt diệu tới cực điểm!

Nhận được kích thích này, An Ngọc Mị ôm Chu Hằng càng chặt, để cho mặt của hắn vùi thật sâu vào bên trong hai vú kiêu ngạo của nàng, trong cái miệng nhỏ nhắn hộc ra hô hấp nồng đậm, tựa hồ như vậy có thể giảm bớt lửa nóng nhanh muốn thiêu cháy trong cơ thể nàng.

Xuy, xuy, xuy, quần áo An Ngọc Mị cũng bị Chu Hằng xé thành nát bấy, hiện ra một thân thể uyển chuyển mỹ tuyệt nhân hoàn.

Thân thể mềm mại động nhân giống như răng ngà, chẳng những tuyết trắng hơn nữa trắng mịn, bộ ngực mặc dù không có lớn khoa trương như Cổ Tư, nhưng cũng không phải là một tay Chu Hằng có thể nắm trọn, to lớn chắc chắn, rất tròn.

An Ngọc Mị ôm chặc cổ của Chu Hằng, một bên bản năng dao động cái mông đầy đặn, cố gắng kết hợp với Chu Hằng.

Hai người ở phương diện này cũng là vạn phần ngốc, lần lượt "ma sát" với nhau, để cho dục vọng của nhau trở nên càng cao hơn. Nhưng mười lần, trăm lần thất bại không cần gấp gáp, luôn luôn va chạm vừa vặn.

– Ân!

Sau khi một lần tiến vào ngoài ý muốn, hai người đồng thời phát ra tiếng hừ lạnh thỏa mãn, nhưng một giây sau bọn họ trở nên càng thêm điên cuồng, hướng đối phương tìm lấy vui thích.Một phòng đều tràn đầy ý xuân.

Cũng không biết qua bao lâu, trận "đại chiến" kinh thiên động địa này mới kết thúc, hai người ôm nhau thật chặc, số lớn thể lực tiêu hao cùng tinh thần tuyệt đối thỏa mãn để cho bọn họ

đều là lâm vào ngủ say.

May là, mỗi một tầng trong tháp cũng là tuyệt đối cách âm, mà Cổ Tư lại là người mê võ nghệ, nếu không bị hắn đánh vỡ chuyện tốt thì thật là có ý tứ.

Ngủ một giấc ngon lành, Chu Hằng tỉnh lại, hai mắt vừa mở, liền thấy một thân thể tuyết trắng nằm trên người, trên thân thể mềm mại còn có từng đạo xanh tím bị hắn làm ra, trên người hắn khẳng định cũng không ít, ít nhất trên lưng không biết bị nắm ra bao nhiêu dấu tay.

Tóc đen phất phơ, làn da như tuyết như ngọc.

Thân thể uyển chuyển của An Ngọc Mị dán chặt vào người hắn, hồi tưởng đến đại chiến điên cuồng lúc trước của hai người, Chu Hằng lập tức lại có phản ứng, hiệu quả của Kim Dương Thảo thật sự quá cường đại.

– A …

An Ngọc Mị phát ra một tiếng thét kinh hãi, hai người lúc trước sau khi xong chuyện căn bản không có hoàn toàn tách ra, Chu Hằng vừa động, trực tiếp tiến thật sâu vào thân thể của nàng.

Con mắt hai người đụng vào nhau, đồng thời giật mình.

An Ngọc Mị mặc dù là xảy ra quan hệ cùng Chu Hằng dưới tác dụng của dược vật, nhưng trí nhớ của nàng cũng không có mất, tinh tường nhớ được hai người triền miên lúc trước. Tiểu tử này quả thực không phải là người, muốn nàng bảy tám lần, thời gian mỗi lần lại là tăng lên tới đáng sợ!

Nàng vốn định sau khi sự việc xảy ra sẽ giết chết Chu Hằng, nhưng nàng bị hắn muốn một lần lại một lần, bây giờ căn bản cử động một ngón tay cũng là không có khí lực.

Đây chính là tác dụng của Kim Dương Thảo, có thể làm cho nam nhân đêm ngự vài nữ, huống chi là trái cây tinh hoa do Kim Dương Thảo Vương kết xuất ra!

– Rút đồ đáng chết kia của ngươi ra!

An Ngọc Mị hung tợn nhìn Chu Hằng, nếu như bây giờ nàng còn có khí lực thì nhất định sẽ bóp chết người nam nhân này! Người lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, cầm đi lần đầu tiên trân quý hơn hai mươi năm của nàng.

Làm thì cũng làm, hối hận nữa cũng vô ích, Chu Hằng vốn là người làm việc quyết đoán, lúc này vung bàn tay to lên đánh vào cái mông cao cao nổi lên của An Ngọc Mị.

A!

An Ngọc Mị thiếu chút nữa giận ngất, nam nhân này lại dám đánh cái mông của mình? Ách, thật giống như chuyện tình ác liệt hơn nữa cũng đã làm, cũng tỷ như hiện tại thứ đang làm ác kia của hắn đang cắm vào trong thân thể của mình.

– Nữ nhân không nghe lời sẽ phải dạy dỗ!

Chu Hằng nhớ được rất rõ ràng lời của Khổng Ngạo Côn, An Ngọc Mị đã là nữ nhân của hắn, vậy dĩ nhiên phải nghe lời của hắn!

Ba! Ba! Ba!

Chu Hằng không ngừng đánh xuống, mỗi khi vỗ một cái, An Ngọc Mị sẽ run run một chút. Không có biện pháp, ai bảo hai người trước mắt đang ở trong trạng thái dán chặt vào nhau, dưới mỗi một chưởng này cũng làm cho thứ kia tiến vào chỗ sâu nhất trong thân thể của nàng.

Một trận chiến hỏa đã đốt lên lúc đó, Chu Hằng gầm một tiếng, áp An Ngọc Mị ở phía dưới.

Chương 89: Giải Quyết Tốt Hậu Quả!

An Ngọc Mị lại bị hành hạ tới chết đi sống lại một lần nữa, sau khi xong chuyện trực tiếp chìm vào trong giấc ngủ ở trong ngực Chu Hằng.

Chu Hằng ôm tuyệt sắc vưu vật này, trong lòng dâng lên một cổ cảm giác chinh phục mãnh liệt, không trách được nhiều người trầm mê ở trong nữ sắc như vậy, không phải không thừa nhận, quả thật vô cùng tuyệt đẹp, để cho hắn vô cùng dư vị, chỉ trong nháy mắt như vậy, hắn quả muốn mãi như vậy cho đến vĩnh viễn.

Lúc này hắn mới nghĩ đến, Cổ Tư không ngừng mà khiêu chiến ở tầng thứ ba, nếu là nữ nhân này đột nhiên chạy xuống, chẳng phải là hỏng bét?

Xuyên thấu thần thức qua Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, đảo qua ở bên ngoài, cũng chỉ có chủ nhân như hắn có thể làm được điểm này, hắn và An Ngọc Mị không biết giằng co bao lâu, cửa phòng bị hắn phá vỡ cũng đã tu bổ tốt lắm.

Những ngày qua hắn đã chuẩn bị số lớn thức ăn, nước cùng với quần áo ở trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, cũng không cần đi ra ngoài, ăn uống thả cửa ở chỗ này một phen, lấy ra quần áo mới để đổi.

Hắn khoanh chân ngồi xuống, tâm thần vô cùng yên lặng.

Sau khi trở thành một nam nhân chân chính, trong nháy mắt hắn phảng phất như đạt được trưởng thành to lớn, trở nên càng thêm trầm ổn, tâm tính tu dưỡng nâng cao một bước.

Hắn giơ tay phải lên, vươn một ngón tay ra, không ngừng di động, từng đạo kiếm khí ngang dọc, rủ xuống 36 thác nước màu đen nhánh, hắn đang cố gắng dung hợp Phi Bộc Kiếm Pháp.

Loại dung hợp này, cũng không phải là dung hợp chiêu thức đơn giản, mà là dung hợp kiếm ý, một loại lĩnh ngộ chân ý 36 thức kiếm pháp tiến thêm một bước.

Đây là thế!

Hiện tại hắn đã có thể lấy ra chân tủy của 36 thức Phi Bộc Kiếm Pháp, mà hắn phải làm, chính là dung hợp 36 thức kiếm pháp này, không giới hạn trong chiêu thức, một kiếm ra, ngưng tụ toàn bộ uy lực của Phi Bộc Kiếm Pháp một cách tự nhiên, cao hơn tầng lầu.

Vốn là sau khi hắn lấy ra chân tủy của 36 thức kiếm pháp sẽ không tiếp tục tiến bộ, nhưng hiện tại thần thanh khí sảng,

thần niệm rõ ràng, nhưng thật giống như có thể hoàn thành nhất cổ tác khí.

Ngón tay hắn giương lên nữa, lúc này biến hóa hiện ra, 36 thác nước biến thành 35!

Lại đến!

34, 33, 32, tốc độ của hắn rất nhanh, phảng phất như ngộ đến bí quyết trong đó, nhưng là khi thác nước hình thành từ kiếm quang giảm bớt thành 18 đạo, phảng phất như gặp phải một đạo lạch trời, ngăn cản nó- Ưm!

Một tiếng cắt đứt suy nghĩ của Chu Hằng, cũng là An Ngọc Mị tỉnh lại.

Ánh mắt của nàng có chút mờ mịt, nhưng lúc thấy Chu Hằng, cũng là lập tức trở nên muôn màu muôn vẻ, nổi giận, ai oán, căm hận, vô cùng phức tạp.

– Cầm y phục cho ta!

Cuối cùng An Ngọc Mị tỉnh táo lại, nàng lấy hai tay bảo vệ bộ vị yếu hại, lạnh lùng nói với Chu Hằng. Chẳng qua là hai cái tay làm sao có thể đủ che đi vóc người khêu gợi bốc lửa của nàng, muốn che lại lộ, ngược lại càng làm cho người ta sinh ý

nghĩ kỳ quái.

May là, cảnh đẹp như vậy chỉ có Chu Hằng xem được.Chu Hằng lộ ra một nụ cười nguy hiểm, sải bước đi tới phía nàng.

– Ngươi … Ngươi muốn làm gì?

An Ngọc Mị là thật sự sợ, người này thật không phải là người a, giằng co nàng bao lâu rồi? Nàng đối với Chu Hằng là hận, bởi vì hắn cướp đi lần đầu tiên của nàng, nhưng cũng có cảm kích, bởi vì đối phương cứu nàng từ trong tay Nghiêm Ứng Long ra.

Nếu như người xâm phạm nàng là Nghiêm Ứng Long, như vậy hiện tại nàng sẽ nghĩ biện pháp đích thân giết chết đối phương, nếu như không thể, vậy thì tự sát, An Nhược Trần nhất định sẽ báo thù cho nàng! Đừng xem nàng đẹp đẻ quyến rũ, đó là trời sanh, nàng tính nóng như lửa, nguyện chết không gảy.

Nhưng Chu Hằng … Vừa là ân nhân, cũng là cừu nhân, làm cho nàng tâm loạn như ma.

Không thể không nói, ban đầu Chu Hằng ra mặt là vì Miêu

Tình, dám là địch cùng Liễu Thừa Tuấn, vẫn là để lại ấn tượng tương đối sâu cho An Ngọc Mị. Bất quá thưởng thức thì thưởng thức, nàng cũng không có coi Chu Hằng ra gì, dù sao người như vậy cũng không phải là không có.

Lại không nghĩ rằng, hai người lần thứ hai gặp mặt đã là ở trên giường … Ngay cả giường cũng không có! Lần đầu tiên của nàng lại là bị Chu Hằng cướp đi ở phía trên đất đá lạnh như băng!

Tên ghê tởm, còn muốn hành hạ nàng nữa sao? Còn không đủ sao? Nàng thật muốn chết!

– Đừng, … Đừng tới nữa!

Mặt mũi xinh đẹp của An Ngọc Mị trắng bệch.

Chu Hằng không khỏi nổi cáu, nữ nhân này coi mình thành Tang Môn Tinh hay là cái gì, không ngờ sợ chính mình như vậy? Hắn đáng sợ như vậy sao?

Nữ nhân, không dạy dỗ không được!

Hắn một tay bắt An Ngọc Mị tới đây, trở tay đặt An Ngọc Mị ở phía dưới, ba ba ba, chính là một bữa măng xào thịt để chào hỏi.

An Ngọc Mị khóc không ra nước mắt, tên lưu manh này làm sao lại thích đánh cái mông của nàng như vậy, chẳng lẽ là từ nhỏ bị lão tử đánh nên tạo thành bóng ma? Nhưng cũng không thể tùy tiện chuyển họa đến trên thân người khác a, bọn ta bao nhiêu người, quả thực mắc cở chết được!

Hơn nữa, hắn lại đánh cái mông!

Mặc dù lúc trước chuyện tình hơn nữa cũng làm, nhưng khi đó là khi đó, nàng trúng mỵ dược nha, hiện tại nàng chính là thanh tỉnh!

Ba! Ba! Ba!

An Ngọc Mị cắn đôi môi đỏ mọng thật chặc không nói lời nào, nếu vừa rên rỉ chẳng phải là càng thêm mất thể diện! Nhưng bàn tay to của Chu Hằng phảng phất như có ma lực, mỗi một chưởng rơi xuống đều có một cổ nhiệt lưu chảy qua trong thân thể của nàng, làm cho nàng không tự chủ được mà mị nhãn như tơ, hai hạt ngọc châu trên bộ ngực cứng ngắc.

Càng làm cho nàng xấu hổ và giận dữ chính là, trong khe suối thậm chí có nước suối xông ra, nàng có thể cảm giác được rất rõ ràng!

Thật sự muốn cứ chết luôn đi, không cần mất mặt nữa!

Nàng không một chút chú ý tới, bàn tay Chu Hằng đánh ra càng ngày càng nhẹ, càng ngày càng chậm, cuối cùng dứt khoát không đề cập tới, hắn đang vuốt ve cặp mông màu mỡ rất tròn.

Thu tâm, tĩnh thần!

Chu Hằng hít một hơi thật sâu, nữ sắc đối với võ giả mà nói giống như độc dược ngon nhất, rất dễ dàng làm cho người ta trầm mê trong đó, bao nhiêu thiên tài cũng là bởi vì nữ sắc mà phai mờ trong mắt mọi người!

Có thể dính, nhưng không thể quá mức trầm mê!

Chu Hằng tính toán một cái, thời gian trong quá khứ hắn có ít nhất hai phần ba thời gian là phiên vân phúc vũ cùng An Ngọc Mị! Đây đối với một võ giả mà nói quả thực là bất khả tư nghị, hoang đường, hoang phế!

Hắn được thiên ban thưởng, có hắc kiếm, đây là cơ duyên bất thế, vì hắn mở ra một con đường đi thông tới võ đạo đỉnh phong! Nhưng nếu không phải hắn có thể thủ vững võ đạo chi tâm, vậy khẳng định sẽ bị lạc ở trên nửa đường, vĩnh viễn không thể nào có một ngày đi tới đỉnh!

Độ, nhất định phải nắm chặc!

Chu Hằng ôm An Ngọc Mị vào trong ngực, một tay ôm lấy cái cằm như ngọc của nữ nhân này, thưởng thức vẻ mặt mộng ảo mê ly của nàng.

Thật là yêu tinh câu dẫn người a!

Bàn về dung mạo, Lâm Phức Hương, Nguyễn Giai Oánh, Cổ Tư cũng không kém hơn nàng, nhưng bàn về phong tình quyến rũ thì người nào không sánh bằng nàng! Cho dù là mỹ phụ chín muồi như Lữ Tố Nga cũng phải cam bái hạ phong trước phong vận gợi cảm của nàng!

Bất quá nghĩ đến tuổi chân thực của Lữ Tố Nga đã là 60, hắn không khỏi rùng mình một cái!

Đây thật ra là quan niệm của hắn không có biến chuyển, Lữ Tố Nga có thọ nguyên hai trăm năm, trong mắt thường nhân là 60 tuổi, nhưng đối với Tụ Linh Cảnh mà nói cũng bất quá là vừa vào ba mươi tuổi, chính là lúc chín muồi.

Võ giả tu hành nghịch thiên, tự nhiên không thể lại dùng ánh mắt thường nhân để xem. Giống như cường giả Hóa Thần Cảnh có thể sống hơn bốn nghìn năm, như vậy cho dù 1000 tuổi cũng chỉ có tương đương với người bình thường chừng hai mươi tuổi, tiến vào tầng thứ Tụ Linh trở lên, võ giả đã

không nhìn số tuổi, chỉ lấy thực lực mà định ra.

– Sau này phải ngoan, nếu không, đánh cái mông của ngươi!ư

Chu Hằng uy phong bá đạo nói, nữ nhân của hắn tại sao có thể không nghe lời của hắn!

An Ngọc Mị đâu chịu mặc cho hắn định đoạt, lúc này tỏ vẻ phản đối.

Ba! Ba! Ba!

Chu Hằng nhân cơ hội giày xéo cái mông của nàng một bữa.

– Ngươi mơ tưởng!

Ba! Ba! Ba!

– Ta tuyệt đối sẽ không khuất phục!

Ba! Ba! Ba!

– Lưu manh, ngươi ít nhất để cho ta mặc y phục a!

Ba! Ba! Ba!

Hai người đều là tính tình ương ngạnh, bất quá một người bị vây trong trạng thái tuyệt đối bị động, thân thể trần truồng bị đánh cái mông, này ở trong lòng là áp lực bực nào? Nửa ngày trời sau, An Ngọc Mị rốt cục khuất phục.

Dĩ nhiên, đây nhất định là ngoài mặt, tâm lý nữ nhân này không biết mắng Chu Hằng thành hình dáng ra sao.

Chu Hằng cũng không so đo, hắn có rất nhiều thời gian!

An Ngọc Mị rốt cục vẫn mặc quần áo vào, đó là Cổ Tư.

Sau khi thấy thân thể tuyết trắng đầy đặn, yêu mị mê người của nàng bị quần áo che, Chu Hằng không khỏi tiếc hận thở dài, có một cổ vọng động giam cầm An Ngọc Mị vĩnh viễn ở chỗ này, chỉ để một mình hắn nhìn.

Hắn không khỏi nghiêm nghị, vội vàng vứt ý nghĩ này ra ngoài chín tầng mây.Hắn có thể sát phạt quyết đoán, nhưng giam cầm một nữ nhân không có chút oán thù nào cùng hắn, cái này

quá mức, hoàn toàn vượt qua giới hạn thấp nhất của hắn.

Không có giới hạn thấp nhất, cũng chưa có bản tâm, không có bản tâm, thủ vững võ đạo chi tâm như thế nào?

– Ngươi tại sao có thể có quần áo của nữ nhân?

An Ngọc Mị đột nhiên hỏi, mắt to ngập nước nhìn chằm chằm Chu Hằng, ngọn lửa hừng hực kia cho dù là loại lính mới trong tình trường như Chu Hằng cũng có thể cảm giác được.

Cái gọi là liệt nữ sợ vướng víu, hảo nữ sợ giày vò, dù nói thế nào nàng đã là người của Chu Hằng, hơn nữa đối phương cũng là vì cứu nàng mới thúc đẩy đoạn nghiệt duyên này. Trong thời gian thật ngắn, nàng không biết trải qua bao nhiêu ý nghĩ, cuối cùng vẫn là quyết định tiếp nhận Chu Hằng.

Tình cảm nha, có thể từ từ bồi dưỡng!

Nhưng là một tia mầm mống tình yêu này cũng còn không có bồi dưỡng được, đã làm cho nàng tức giận tới mức muốn đánh Chu Hằng!

Đại sắc lang hoa tâm này!

– Nga, nơi này có khách trọ, đây là y phục của nàng, sau này nhớ trả lại nàng!

Chu Hằng thuận miệng nói. Hắn không thẹn với lương tâm, tự nhiên thẳng thắng.

– Khách trọ?

An Ngọc Mị thiếu chút nữa tức xỉu, ngươi muốn lừa gạt ta, vậy có thể tìm lý do làm cho người ta tin tưởng chút a!

– Đúng rồi, xem một chút ngươi có thể được bảo vật gì!

Ánh mắt Chu Hằng đột nhiên sáng lên, An Ngọc Mị là Tụ Linh tam trọng thiên, có cơ hội xông qua tầng thứ hai rất lớn, không biết có thể có được bảo vật gì!

– Tới đây.

Hắn nắm tay An Ngọc Mị lên chạy lên trên thang lầu.

Khốn kiếp! Tiểu sắc lang! Đồ lưu manh!

Trong lòng An Ngọc Mị mắng Chu Hằng, nhưng thân thể lại rất "hư" Khí lực đánh không lại Chu Hằng, bị hắn kéo lên thang lầu.

– Phía trước có một địch nhân, ngươi chỉ cần chiến thắng nó, là có thể đạt được bảo vật!

Chu Hằng một tay đẩy An Ngọc Mị vào, hắn biết linh lực của An Ngọc Mị hết sức hùng hậu, không gian đan điền to lớn mặc dù không thể so với hắn, nhưng bởi vì cảnh giới cao, lực lượng không kém chút nào.

Có nắm chắc mười phần có thể dễ dàng vượt qua kiểm tra!

– Chu Hằng, ngươi tên …

Sau khi thân thể An Ngọc Mị biến mất sau cánh cửa, âm thanh la mắng của nàng cũng im bặt.

Chu Hằng cũng đi vào, nhưng lại là một cái không gian khác so với người sấm quan thành công, tầng thứ hai này trống rỗng, căn bản nhìn không thấy tới thân ảnh của An Ngọc Mị. Bất quá, chỉ có chừng mười phút đồng hồ sau, liền thấy An Ngọc Mị trống rỗng xuất hiện, trên bầu trời cũng rơi xuống một bình thuốc.

Chương 90: Liệt Thiên Đan!

– Cuối cùng là địa phương nào?

An Ngọc Mị nhìn chằm chằm Chu Hằng, trên mặt không che được vẻ khiếp sợ.

Lúc trước mặc dù nàng thấy môi trường chung quanh cổ quái, nhưng cũng không có để ở trong lòng, nhưng tới đây thì không giống với lúc trước, địch nhân bỗng nhiên xuất hiện kia dĩ nhiên là trận pháp diễn hóa ra, hoàn toàn vượt qua cực hạn nàng có thể tưởng tượng.

– Đợi sau sẽ nói cho ngươi biết, xem xem ngươi có được thứ gì tốt trước!

Chu Hằng chỉ chỉ bình thuốc trên đất.

An Ngọc Mị liền tranh thủ nhặt bình thuốc lên, trên mặt đẹp đầu tiên là ngẩn ra, tiếp đó lộ ra sắc mặt vui mừng mãnh liệt.

– Liệt Thiên Đan! Lại là Liệt Thiên Đan!

– Liệt Thiên Đan là cái gì?

Chu Hằng thuận miệng hỏi, hắn biết mỗi bảo vật cũng sẽ có kèm theo một tin tức, nói cho người được bảo vật này cách dùng.

– Có thể giúp võ giả Ích Địa tam trọng thiên khai thiên!

An Ngọc Mị thận trọng nói, sau đó dùng ánh mắt tựa như đề phòng cướp nhìn chằm chằm Chu Hằng, giấu bình thuốc ra phía sau.

Khai thiên Khai Thiên sau Ích Địa, đó chính là có thể đột phá đại cảnh giới!

Bất quá cũng thật là kỳ quái, hắn rõ ràng là Tụ Linh Cảnh, làm sao sẽ có được phần thưởng linh dược cấp bậc Ích Địa Cảnh? Ách, thử nghĩ xem cũng không kỳ quái, Bảo Nguyệt Kính mặc dù không có trợ giúp gì đối với tu luyện của hắn, nhưng cũng chính là bảo vật cấp bậc Linh Hải Cảnh, đây cũng nói như thế nào đây?

Còn có Cổ Tư lấy được Ngũ Hành Liên Hoa Phá, võ kỹ làm sao có thể đủ để cân nhắc cảnh giới?

Mặc kệ nó, chỉ cần bảo vật tới tay là tốt rồi!

Bất quá, nữ nhân này là thái độ gì?Lòng Chu Hằng tràn đầy khó chịu, bắt An Ngọc Mị tới ba ba ba chào hỏi cái mông một bữa, đánh cho mắt hạnh của An Ngọc Mị ngập nước, mệt mỏi hóa thành một vũng xuân thủy trong ngực hắn, thiếu chút nữa để cho hắn cầm giữ không được, đẩy ngã yêu tinh này lần nữa.

– Sau này ít câu dẫn ta!

Hắn khí phách nói.

Phi!

An Ngọc Mị quả muốn phỉ nhổ người không biết xấu hổ này, người nào câu dẫn hắn, rõ ràng chính là tiểu sắc lang, còn trách nàng! Bất quá thấy Chu Hằng không có dã tâm gì đối với Liệt Thiên Đan, nàng cũng không xem Chu Hằng như đại địch nữa.

– Nga, cha ngươi còn không có đột phá Khai Thiên Cảnh sao?

Chu Hằng hiểu, nữ nhân này quý Liệt Thiên Đan như thế là vì lão tử của nàng.

– Ừm!Ánh mắt An Ngọc Mị phức tạp nhìn bình thuốc trong tay, phụ thân bị vây ở Ích Địa tam trọng thiên đã có hơn ba trăm năm, không đột phá nữa thọ nguyên sẽ khô cạn! Mà nàng làm vậy, cũng là để kéo dài huyết mạch của An Nhược Trần mà thôi, từ nhỏ chưa từng thấy mẫu thân.

Nữ nhân đối với An Nhược Trần mà nói, chẳng qua là công cụ sinh đẻ; xua đuổi như rác.

Bất quá, An Nhược Trần đối với nàng thật sự tốt, nắm ở trong tay sợ rơi mất, ngậm ở trong miệng sợ tan ra, vô cùng sủng nịch. Vì vậy mặc dù nàng có lúc sẽ nhớ mẫu thân, không muốn xa rời phụ thân, sao có thể để cho phụ thân hồn quy thiên?

Có Liệt Thiên Đan, An Nhược Trần nhất định có thể đột phá đến Khai Thiên Cảnh, có bốn trăm năm thọ nguyên lần nữa!

Vô luận thả vào nơi nào, viên Liệt Thiên Đan này cũng là giá trị liên thành! Không, phải nói giá trị không cách nào lường được!

Ít nhất so sánh với một cường giả Ích Địa tam trọng thiên cũng

cao hơn!

An Ngọc Mị tự nhận dù tuyệt diễm động lòng người thế nào, cũng không cách nào so sánh với một viên Liệt Thiên Đan, nếu như Chu Hằng thả phong thanh ra nói nàng có một viên Liệt Thiên Đan, chỉ cần giết An Nhược Trần là có thể nhận được, bảo đảm An Nhược Trần tuyệt đối sẽ bị mười mấy, thậm chí trên trăm cao thủ Ích Địa Cảnh vây công đến chết!

Dùng chính mình đổi lại một viên Liệt Thiên Đan, là kiếm được rồi.

Lòng An Ngọc Mị tràn đầy khổ sở, nàng mặc dù cao ngạo, cũng không phải là không hiểu chuyện, không nói đạo lý, được rồi, Chu Hằng quý trọng như vậy, nàng còn có lý do gì cự tuyệt Chu Hằng?

Không … Không được!

Nàng có thể làm nữ nhân của tên tiểu sắc lang này, nhưng cũng không đại biểu nàng phải nghe theo hắn định đoạt!

Thân thể… Chỉ bán cho hắn! Nhưng ở trên mặt cảm tình, nàng nhất định sẽ chinh phục tên tiểu sắc lang này, cũng không tin lấy dung mạo của nàng, lấy sự quyến rũ trời sanh của nàng không mê chết được tên hỗn đản đáng ghét này!

Hiện tại không thích nàng? Không cần gấp gáp, tình cảm có thể từ từ bồi dưỡng!

Chinh phục một tiểu sắc lang, vậy cũng rất có cảm giác thành tựu a.

An Ngọc Mị nhất thời tâm linh thông thấu, người sợ nhất chính là để tâm vào chuyện vụn vặt, một khi nghĩ thông suốt nàng giống như đổi thành người mới, trên mặt yêu mị xinh đẹp hiện lên nụ cười mê chết người, nàng giẫm lên mảnh vụn đi tới chỗ Chu Hằng, mông tròn màu mỡ đung đưa trái phải, thân hình như rắn nước đủ để cho bất kỳ nam nhân nào cũng bị phóng hỏa.

– Ngươi phải gọi là nhạc phụ!

Nàng bắt đầu bước chinh phục đầu tiên.

Chu Hằng gật đầu, ăn nữ nhi của người ta, tiếng kêu nhạc phụ này cũng là nên.

Bành!

Đang lúc này, chỉ thấy một đạo nhân ảnh lăn xuống từ trên thang lầu, quần áo cả người cũng là rách tung toé, nhất là vị trí

ngực, bị rách một cái lổ hổng lớn, lộ ra hai bán cầu khổng lồ rất tròn trắng như tuyết, may là đầu v* cao nhất còn có vải chắn.

An Ngọc Mị vội vàng làm ra bộ dạng cảnh giới, Chu Hằng cũng là cười ha ha, nói:

– Ngươi đây là lần thứ mấy thất bại?

Người nọ tự nhiên là Cổ Tư, nàng khe khẽ nghiêng đầu qua suy nghĩ một chút:

– Lần 67!

Thật đúng là có nghị lực a!

Chu Hằng lắc đầu, nói:

– Ngươi hiện tại không thể nào xông qua được, dù sao thực lực chênh lệch quá xa! Ít nhất phải đến Sơ Phân nhị trọng thiên ngươi mới có hy vọng!

– Đây là tu luyện rất tốt, ta đã cảm giác được cơ hội đột phá! Trước Đại Diễn Thịnh Hội, ta tuyệt đối có thể đạt tới Sơ Phân

nhị trọng thiên!

Cổ Tư vẫn ôn hoà nói, muốn từ trên mặt nàng thấy vẻ mặt kinh ngạc cơ hồ là chuyện không thể nào.

Đại Diễn Thịnh Hội?

Đây là lần thứ hai Chu Hằng nghe được cái tên này, lúc trước Liễu Thánh Kiệt cũng đã nói một lần, hình như là cái gì đó không được.

– Đại Diễn Thịnh Hội là vật gì?

Hắn hỏi.

– Hai người các ngươi …

An Ngọc Mị chắn trước mặt của Chu Hằng, trên mặt lộ ra nụ cười điềm mỹ, nói với Cổ Tư:

– Ta gọi là An Ngọc Mị, muội muội xưng hô như thế nào?

– Nụ cười của ngươi thật giả dối, ta không muốn nói chuyện cùng với ngươi!

Cổ Tư đi sang phía bên trái hai bước, để có thể thấy Chu Hằng.

– Đại Diễn Thịnh Hội …

An Ngọc Mị sau khi bị Chu Hằng chọc tức, thành công bị Cổ Tư chọc tức lần nữa, nàng chặn tầm mắt của Cổ Tư lại lần nữa, chỉ tay cắt đứt lời của đối phương, của còn chưa mở miệng đã bị Chu Hằng đẩy sang một bên.

– Đừng quấy rối, nếu không ta đánh cái mông ngươi!

Nụ cười của An Ngọc Mị không khỏi đỏ bừng, nếu thật bị Chu Hằng làm trò đánh đòn trước mặt một nữ nhân khác, nàng thật là không có mặt sống sót!

– Đại Diễn Thịnh Hội là Hàn Thương Quốc hoàng thất họ Nam Cung khởi xướng, tất cả võ giả 50 trở xuống, có tu vi Sơ Phân Cảnh cũng tự động có tư cách, hơn nữa còn có thể mang theo một gã tùy tùng đồng hành vào. Mặt khác, tám Đại Thành của Hàn Thương, mỗi một thành còn có mười danh sách thêm vào,, phân phối cho 30 võ giả Tụ Linh Cảnh trở xuống!

Cổ Tư nói liên tục.

– Có ích lợi gì sao?

Chu Hằng quan tâm nhất vẫn là điểm này.

– Có thể tiến vào di địa của Đại Diễn Tông năm xưa thám hiểm, trong lúc đó bảo vật linh dược đoạt được đều thuộc về sở hữu cá nhân!

Cổ Tư gật đầu nói.

Đây quả thật là cơ hội tương đối tốt, nếu không Liễu Thánh Kiệt cũng sẽ không treo ngoài miệng để tuyên truyền, chỉ tiếc ban đầu Chu Hằng căn bản không biết Đại Diễn Thịnh Hội là cái gì, coi như là mị nhãn xinh đẹp để người mù nhìn.

– Đừng quấy rầy ta, ta khôi phục linh lực một chút, muốn tiếp tục khiêu chiến! Đúng rồi, y phục nhớ đưa cho ta!

Một câu nói phía sau của Cổ Tư là nói với An Ngọc Mị, sau đó khoanh chân ngồi xuống, lấy ra một khối linh thạch hấp thu để nhanh chóng khôi phục linh lực.

An Ngọc Mị thật muốn nhảy qua đánh cho nàng một trận, làm như chính mình rất muốn mặc y phục của nàng vậy? Nhưng chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi, đừng nói đối phương là tu vi Sơ Phân Cảnh, nàng căn bản không địch lại, cho dù là Tụ Linh Cảnh nàng cũng sẽ không lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn.

– Đi!

Chu Hằng nắm tay An Ngọc Mị trở lại tầng dưới chót của bảo tháp, nói một lần về lai lịch cùng diệu dụng của bảo vật này.

Biết được chính mình đang ở chỗ thần kỳ như thế, An Ngọc Mị không khỏi miệng há thật to, để cho Chu Hằng bỗng nhiên phát lên một cổ ý nghĩ tà ác, nhét một ngón tay vào trong miệng của nàng.

– Phi phi phi!An Ngọc Mị buồn nôn, người không biết xấu hổ này.

Chu Hằng cười ha ha, tiến tới nói bên tai của nàng:

– Ta rõ ràng nhớ được bộ dáng ngươi mút lấy ngón tay, không thể không nói, rất là mê người!

An Ngọc Mị lại nổi lên vọng động giết người, quả muốn dùng hai mắt trừng chết tên hỗn đản đáng ghét này.

– Này . . Cái này cho ngươi!

Chu Hằng lấy ra một quả Phong Linh Quả mà hắn đã lấy được. Hắn vốn là có hai quả, hơn nữa mượn gió bẻ măng lấy một quả từ chỗ Nghiêm Ứng Long, hiện tại ba quả Phong Linh Quả toàn bộ ở trong tay của hắn.

Chính hắn một quả, cho Chu Định Hải một quả, một quả cho nữ nhân của mình cũng là nên.

Đáng tiếc, có một quả nữa thì có thể để lại cho Lâm Phức Hương!

Nghĩ đến bộ dáng xinh đẹp của Lâm Phức Hương, Chu Hằng không khỏi có một chút thất thần. Hiện tại hắn biến thành nam nhân chân chính, quay đầu nhìn lại thì ánh mắt tự nhiên bất đồng, rất dễ dàng hồi tưởng lại chỗ bất đồng mà Lâm Phức Hương đối với hắn.

Nguyên lai cô nàng này thích chính mình!

Chu Hằng không khỏi nhếch miệng cười một tiếng, kết hợp cùng An Ngọc Mị hoàn toàn là dục vọng quấy phá, không hề có tình cảm, nhưng Lâm Phức Hương thực sự hàm tình mạch mạch đối với hắn. Bị thích luôn là một chuyện cao hứng, mà

đối với cường giả mà nói, tam thê tứ thiếp căn bản là chuyện nhỏ, hắn không có một chút ý niệm chỉ chuyên tâm với An Ngọc Mị trong đầu.

Dĩ nhiên, hắn cũng không có ý nghĩ lấy nhiều người, con đường võ đạo đã đầy đủ để cho hắn dùng tâm lực vô tận đuổi theo, đâu có nhiều thời gian rỗi rãnh như vậy.

An Ngọc Mị đầu tiên là vui mừng, nhưng thấy ánh mắt dào dạt của Chu Hằng, hiển nhiên là nghĩ đến chuyện khác! Lấy nhạy cảm của nữ nhân, nàng có thể lập tức kết luận, Chu Hằng khẳng định nghĩ đến những nữ nhân khác!

Nổi giận! Nổi giận!

Tên tiểu sắc lang này, vừa mới ăn chính mình, hiện tại nghĩ những nữ nhân khác ở trước mặt nàng, sau này còn cao đến đâu?

Không được, hiện tại đấu cùng hắn phần thắng không lớn, vẫn là đột phá đến Sơ Phân Cảnh rồi trở lại thu thập hắn từ đầu! Đến lúc đó bảo hắn đi hướng đông thì đi hướng đông, bảo hắn đi hướng tây thì phải đi hướng tây, hừm hừ!

An Ngọc Mị nghĩ đến đây, không khỏi hưng phấn hớn hở ra mặt.

– Cầm lấy a, tự dưng phát ngốc gì thế!

Chu Hằng thấy An Ngọc Mị chậm chạp không cầm Phong Linh Quả, không khỏi hừ một tiếng, trực tiếp nhét dị quả vào trong tay của nàng, thuận tay nắm lấy lắc lắc người của nàng.

Khốn … Khốn kiếp!

Cô nãi nãi nhịn, tiểu sắc lang ngươi chờ đó cho ta!

An Ngọc Mị cất Phong Linh Quả xong, nói:

– Tiểu …, Chu Hằng, đi gặp phụ thân với ta, ta còn chưa trở về nữa, lão nhân gia ông ta nhất định sẽ gấp chết!

Chu Hằng thử nghĩ thấy cũng đúng, liền cũng không vội vả phục dụng Phong Linh Quả, nói:

– Đi!

Hai người trở ra khỏi Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, An Ngọc Mị mặc dù đã là người lớn 24, 25 tuổi, nhưng thấy cái mình thích là thèm, vẫn là quấn Chu Hằng thu phóng bảo tháp lại,

chơi chừng mười phút đồng hồ vẫn là không hết hứng, chỉ là nghĩ tới An Nhược Trần, không thể không tạm thời dừng lại, kéo Chu Hằng chạy đi.

Chương 91: Thập Phương Giai Sát

An Nhược Trần dáng người cao lớn khôi ngô, mặt quả táo, đầy đầu tóc bạc, ánh mắt linh hoạt, sắc bén, như một hung thần.

Hung thần này cứ như vậy nhìn chằm chằm Chu Hằng, gây cho hắn áp lực vô cùng cường đại.

Chu Hằng miễn cưỡng kéo da miệng mỉm cười, dù sao vừa mới ăn nữ nhi của người ta, bị làm khó dễ như vậy cũng là nên, đáng thương cho tấm lòng cha mẹ thiên hạ! Hắn âm thầm thề, nếu như hắn tương lai có con gái lập gia đình, tất nhiên phải dùng thái độ hung ác hơn dọa nạt nam nhân kia.

– Cha!

An Ngọc Mị lúc trước còn hận không thể cắn chết Chu Hằng, hiện tại lại kéo kéo cánh tay An Nhược Trần làm nũng, sau đó vội vàng lấy ra quả Liệt Thiên Đan nói:

– Đây là lễ vật Chu Hằng tặng cho ngươi, Liệt Thiên Đan, có thể khiến cho tỷ suất đột phá Khai Thiên Cảnh đề cao bảy thành!

Bảy, bảy thành!

Cho dù An Nhược Trần đã tu luyện tâm linh với cảnh giới băng thiên địa liệt cũng không kinh hoảng, nhưng mà nghe ái nữ nói vậy vẫn run người lên! Không có biện pháp, hắn đã kẹt ở Ích Địa Cảnh hơn 300 năm rồi, nằm mơ cũng muốn đột phá Khai Thiên Cảnh!

Nhưng mà trước kia hắn luyện rất thuận, chậm chạp không thể đột phá Khai Thiên Cảnh lại trở thành tâm ma của hắn, khiến hắn luôn luôn kém một đường mà không thể thành công.

Bởi vậy, sau khi biết Liệt Thiên Đan có thể đề thẳng bảy thành xác xuất thành công, hắn làm sao không kích động khiếp sợ cho được?

Trước kia hắn cũng nghe nói qua Liệt Thiên Đan, nhưng mà con gái khẳng định như vậy, hắn không thể không tin! Trong lòng mừng rỡ, lại nhìn Chu Hằng cũng cảm thấy tiểu tử này thuận mắt hơn nhiều!

Mặc dù không chấp nhận hắn chưa được cho phép mà đem ái nữ gạo nấu chín thành cơm, nhưng dù sao cũng là cứu người, ái nữ lại trúng độc, cho nên cũng là chuyện bất khả kháng.

Người này ấn tượng đầu tiên là quan trọng nhất, hiện tại An

Nhược Trần càng nhìn Chu Hằng thì càng thuận mắt, vẻ uy nghiêm trên mặt cũng dần tan biến, lộ ra vẻ tươi cười nói:- Nếu các ngươi đã… Vậy sớm lập gia đình đi!

– Cha, hay là chờ ngươi đột phá Khai Thiên Cảnh trước, đến lúc đó song hỷ lâm môn!

Gương mặt xinh đẹp của An Ngọc Mị đỏ bừng nói.

An Nhược Trần nghĩ nghĩ, gật đầu đáp ứng:

– Cũng tốt!Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong và Khai Thiên Cảnh nhìn như chỉ kém một đường, nhưng mà trên thực tế lại là chênh lệch như trời và đất! Nếu như hắn tiến vào Khai Thiên Cảnh, vậy thì có thể chân chính xông pha ở Hàn Thương Quốc, cho dù gặp mấy lão già Thiên Tinh Tông kia cũng không cần kiêng kỵ.

Thế giới này thực lực quyết định địa vị!

– Vi phụ lập tức bế quan, ngắn thì mười ngày, chậm thì một tháng, nhất định có thể thành công!

Hắn hào khí vạn phần nói.

Lúc trước hắn chỉ kém một đường mà thôi, Liệt Thiên Đan có thể tăng lên bảy thành xác xuất thành công, nếu như hắn vẫn không thể thành công thì đi mà đâm vào vách tường cho rồi.

An Nhược Trần vốn muốn trước tiên giết tới Hải Sơn Tông để đòi công đạo, nhưng Nghiêm Ứng Long nhất định đã trốn trối chết, thứ hai Hải Sơn Tông cũng có mấy lão quái Ích Địa Cảnh, tuy rằng hắn không sợ, nhưng cũng không có nắm chắc hoàn toàn quét sạch đối phương.

Nhưng nếu như tiến vào Khai Thiên Cảnh thì không còn giống nữa, giết Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong cũng giống như chơi đùa vậy!

Đạt tới loại cảnh giới này hắn có cái gì mà không nhịn nổi, cho dù chờ một tháng hắn cũng chờ nổi.

An Nhược Trần đi bế quan, Chu Hằng và An Ngọc Mị cũng bắt đầu bế quan, bọn họ phải ăn Phong Linh Quả, tấn công cảnh giới cao hơn.

Căn bản không cần mật thất gì, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp chính là chỗ an toàn nhất, Chu Hằng vốn còn tưởng rằng An Ngọc Mị sẽ ở bí thất nhà mình tu luyện, không nghĩ tới nàng cũng đi theo Chu Hằng tiến vào bảo tháp.

Hắn tự nhiên không biết, An Ngọc Mị làm như vậy là vì muốn tuyên cáo chủ quyền của nàng với Cổ Tư! Chu Hằng là người của nàng, bảo tháp này tự nhiên cũng là của nàng, Cổ Tư bất quá chỉ là khách trọ mà thôi.

Chu Hằng dù tính biết cũng không để ý tới, dù sao không khiêu khích quyền uy của hắn là được, nếu không sẽ đánh đòn!

Hắn khoanh chân ngồi một bên, ăn vào một quả Phong Linh Quả, lập tức vận chuyển Nguyệt Ảnh Tâm Quyết để tiêu hóa dược lực.

Máu huyết toàn thân sôi sục, nước ép Phong Linh Quả hóa thành ức vạn điểm dược lực, thấm vào trong huyết dịch của hắn, ở trong thân thể hắn không ngừng lưu chuyển. Lượng lớn linh lực được kích thích ra, từng chút dung vào đan điền hắn, dùng tốc độ cực nhanh đề thăng tích lũy tu vi.

Tụ Linh nhị trọng thiên đỉnh phong!

Dừng lại.

Chu Hằng không khỏi cười khổ, không gian đan điền của hắn gấp tám lần người thường, có được lực lượng gấp tám lần võ

giả cùng cảnh giới, nhưng ở thời điểm đề thăng tu vi, độ khó và tiêu hao cũng tăng lên tám lần.

Hắn vốn đã gần như đạt tới Tụ Linh nhị trọng thiên hậu kỳ, Phong Linh Quả này vốn có thể làm cho người ta tăng lên một tiểu cảnh giới, nhưng không ngờ chỉ để hắn tăng lên một khoảng nhỏ!

Chỉ thiếu một chút!

Chu Hằng thở dài, nhìn như một chút, nhưng mà hắn tu luyện không mất nửa tháng thì cũng đừng mơ hoàn thành, đây còn là điều kiện tiên quyết hắn phải sử dụng linh thạch.

Có được tất có mất, hơn nữa tu vi tích lũy cũng không phải là việc quá khó!

Chu Hằng đứng lên, bên kia An Ngọc Mị đang tận dụng dược lực Phong Linh Quả thăm dò huyền diệu của Sơ Phân Cảnh, nàng cũng không có huyết mạch lực, độ khó đột phá đại cảnh giới rất cao.

Cho dù là Nhân linh thể nhất tinh, thời điểm đột phá dùng huyết mạch lực cũng đều có trợ giúp, trong mơ hồ như có thần linh chỉ dẫn, đột phá tương đối dễ dàng. Giống An Nhược Trần coi như là thiên tài, nhưng mà cũng không có huyết mạch lực, nếu không chỉ cần nhẹ nhàng đẩy một cái, hắn đã sớm đột phá tiến vào Khai Thiên Cảnh rồi!

Mà con đường võ đạo càng lên cao thì càng khó đi, An Nhược Trần nếu không có Liệt Thiên Đan trợ giúp, chắc chắn sẽ chết già ở Ích Địa Cảnh! Mà hắn ngay cả Khai Thiên Cảnh cũng không thể dựa vào ngộ tính bản thân đột phá, như vậy Sơn Hà Cảnh càng không cần suy nghĩ!

Ngộ tính, mới là yếu tố quan trọng nhất của võ giả, quyết định tiền cảnh phát triển của võ giả! Huyết mạch lực lại có thể giảm bớt rất nhiều cho võ giả phụ thuộc vào ngộ tính, huyết mạch lực càng mạnh, đột phá càng dễ dàng!

Chính vì vậy, Tỉnh Thiên mới được Hắc Thủy Điện coi trọng như vậy, một Nhân linh thể thập tinh chỉ cần không phải là kẻ ngu ngốc, như vậy đột phá đến Ích Địa Cảnh đã ván đóng thuyền, thậm chí Khai Thiên Cảnh cũng không phải là vấn đề lớn.

Chu Hằng liếc nhìn An Ngọc Mị, cũng không quá coi trọng lần này nàng có thể đột phá hay không, bởi vì Phong Linh Quả dù sao chỉ có thể dùng để đột phá tiểu cảnh giới, cũng có trợ giúp đột phá Sơ Phân Cảnh, nhưng khẳng định có hạn.

Hy vọng nàng có thể thành công.

Chu Hằng rời khỏi An gia, lại chạy tới Đấu Thú Trường. Hắn hiện tại chỉ thiếu chút nữa có thể tiến vào Tụ Linh tam trọng thiên, tự nhiên muốn đi tìm thằng nào xui xẻo để gia tăng tu vi

của hắn, dù sao những người đó đều là kẻ làm ác không thể tha thứ, giết cũng không có gánh nặng.

Đấu Thú Trường rất nhanh cho hắn câu trả lời thuyết phục, đối thủ kế tiếp của hắn là người đứng đầu 10 đại cao thủ trong Huyết Tinh Đấu Sĩ Trường, Thập Phương Giai Sát Thượng Quan Kỳ!

So với Thượng Quan Kỳ, Lưu Hoàng căn bản là mảnh vụn!

Thượng Quan Kỳ có tu vi Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong, tới Huyết Tinh Đấu Sĩ Trường mới hai năm, chiến tích là 127 thắng không thua. Mà trong 127 thắng, đối thủ của hắn đều tử vong, không có một ai có thể sống được.

Cho nên hắn mới được xưng là Thập Phương Giai Sát!

Người này thực lực sâu không lường được, ngày trước đã từng có một thiên tài không phục tới khiêu chiến, nhưng mà lại bị Thượng Quan Kỳ ba chiêu tức giết, được công nhận là cường giả đã bước nửa bước vào Sơ Phân Cảnh! Đáng sợ hơn là, Thượng Quan Kỳ năm nay mới chỉ 23 tuổi, thiên phú như thế, Thiên Hàng Thành không người nào có thể sánh được!

Đương nhiên, phóng tới toàn bộ Hàn Thương Quốc thì vẫn có người có thể áp được hắn, cho dù Thủy Nguyệt Công chúa đương triều, người ta 17 tuổi cũng đã tiến vào Sơ Phân Cảnh.

Là khách hàng và người tự do, Chu Hằng đương nhiên có quyền lợi cự tuyệt đối thủ như vậy, tuy nhiên đây đúng đối thủ hắn cần, làm sao có thể cự tuyệt cho được.

Sau khi Chu Hằng đáp ứng, Đấu Thú Trường lập tức tuyên truyền phô trương thanh thế, phương diện này có thể thu được một khoản lãi lớn.

Một trận chiến này diễn ra nửa tháng sau.

Tin tức truyền ra, toàn bộ Thiên Hàng Thành lại chấn động, ngay cả 9 đại ngọn núi đều bị kinh động, yêu nghiệt Thượng Quan Kỳ mọi người đều biết, cho dù cao thủ Sơ Phân Cảnh, Ích Địa Cảnh cũng không dám vỗ ngực nói bọn họ ở cùng cảnh giới có thể chiến thắng đối thủ như vậy!

– Quỷ hẹp hòi, ngươi thật muốn đánh với Thập Phương Giai Sát kia sao?

Lâm Phức Hương rốt cục bị dẫn ra, lúc này đã là Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong, mơ hồ đã chạm tới cánh cửa Tụ Linh Cảnh, hẳn là dùng thiên tài địa bảo gì, nếu không không có khả năng tiến cảnh nhanh như vậy.

Chu Hằng gật gật đầu, mỹ nữ này hôm nay mặc bộ váy dài màu trắng, tuy rằng rộng thùng thình nhưng cũng không che

giấu được dáng người uyển chuyển. Hắn đã không phải là nam nhân không hiểu phong tình lúc trước, lập tức dùng ánh mắt tán thưởng nhìn giai nhân tuyệt sắc này, bắt đầu so sánh với An Ngọc Mị.

Khó mà nói người nào tốt hơn, ở trên dung mạo hai người tương xứng, An Ngọc Mị quyến rũ đẹp hơn, mà Lâm Phức Hương lại tràn đầy sức sống thanh xuân, chỉ có thể nói, người mới quen tư vị nam nữ như Chu Hằng càng thích ở trên giường với vưu vật An Ngọc Mị hơn.- Xú tiểu tử, nhìn cái gì vậy! Cẩn thận ta móc mắt ngươi!

Lâm Phức Hương phát hiện Chu Hằng đang nhìn mình, có chút thẹn thùng, lại có chút vui sướng, thói quen mà thôi, nàng cho Chu Hằng một cái liếc mắt.

Chu Hằng cười to, nói:

– Gia gia ngươi sao lại thả ngươi ra đây?

Nàng đang trong thời kỳ mấu chốt tấn công Tụ Linh Cảnh, theo lý mà nói tuyệt đối sẽ không xuất hiện.

– Còn không phải muốn gặp ngươi, người ta phải cầu xin gia gia thật lâu!

Lâm Phức Hương nắn nắn tay nói, cái miệng nhỏ nhắn hơi chu lên, tràn đầy phong tình mê người, Chu Hằng nhìn vào trong lòng không khỏi rung động.

Không cẩn thận nói ra lời nói trong lòng, nàng không khỏi đỏ bừng mặt, lại không biết tại sao lại có loại cảm giác thở phào nhẹ nhõm.

Chu Hằng tuy rằng đã thành nam nhân chân chính, nhưng chưa nếm qua tư vị tình yêu, không khỏi cười ngây ngô.

– Đúng là tên ngốc!

Lâm Phức Hương hơi giận đế giày, nàng đều đã thổ lộ ra tâm tư thiếu nữ, tên này lại chỉ biết ngây ngô cười, đúng là tức chết người ta đi được! Nhưng mà ai bảo mình lại thích hắn chứ, Lâm Phức Hương chuyển chủ đề, nói:

– Nói cho ngươi biết một tin tức lớn, Tỉnh Thiên đã đột phá Tụ Linh Cảnh, hơn nữa đã vọt tới Tụ Linh nhị trọng thiên!

Thật là lợi hại!

Chu Hằng không khỏi lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, đột phá Tụ Linh Cảnh lại còn một mạch tới nhị trọng thiên, đúng là không đơn giản!

Nhưng mà hắn cũng không nghĩ huyết mạch lực của Tỉnh Thiên lại cường đại đến mức độ vậy, khẳng định là Hắc Thủy Điện toàn lực bồi dưỡng, cho hắn phục dụng lượng lớn linh dược, hậu tích bạc phát, để Tỉnh Thiên một lần hành động tấn công lên tới Tụ Linh nhị trọng thiên.

Cho dù như thế, cũng đó có thể thấy được huyết mạch lực của Tỉnh Thiên cường đại cỡ nào, bởi vì sau khi đột phá Tụ Linh Cảnh, hạn chế võ giả chân chính cũng không phải là tu vi tích lũy.

Không hổ là Nhân linh thể thập tinh!

Lấy tốc độ này để suy tính, thiên phú Thủy Nguyệt Công chúa kia lại yêu nghiệt cỡ nào?

Nàng có tài nguyên tu luyện tuyệt đối gấp trăm lần Tỉnh Thiên, hiện giờ đã đạt tới độ cao nào?

Chương 92: Ba Nữ Nhân Một Màn Diễn

Lâm Phức Hương nhất quyết không về, nói khó lắm mới trốn ra được một lần, dù thế nào cũng phải tận mắt nhìn Chu Hằng đánh bại tên thối tha Thập Phương Giai Sát kia rồi mới trở về.

Vô tình, mười ngày thoáng cái đã qua.

Bởi vì Chu Hằng miễn cưỡng cũng có thể xem như người từng trải tình trường, mấy ngày này hai người cũng gặp không ít tình huống chớ trêu, chỉ mà Lâm Phức Hương da mặt non nớt, thấy tình thế không ổn sẽ chạy ra, cũng không cho Chu Hằng một cơ hội ôm ấp, khiến Chu Hằng thầm hô tiểu yêu tinh này tinh thông lạt mềm buộc chặt.

Chu Hằng luôn luôn nghiên cứu Phi Bộc Kiếm Pháp, muốn đem 18 đạo bóng kiếm nén ép thêm một bước, chỉ là hắn đã đạt tới bình cảnh, thủy chung không thể tiến thêm một bước.

– Tiểu sắc lang, ta đã đột phá! Ta đột phá rồi!

Một tiếng kêu dịu dàng quyến rũ truyền đến, két két, An Ngọc Mị đẩy cửa tiến vào, khuôn mặt đầy vẻ vui sướng.

– Ngươi là ai?

Lâm Phức Hương đang quấn lấy Chu Hằng chỉ điểm nàng Phi Bộc Kiếm Pháp, ngộ tính của nàng cũng không thể so được với Chu Hằng, đến bây giờ còn chưa chân chính nắm giữ tinh túy của Phi Bộc Kiếm Pháp. Hai nàng hai mặt nhìn nhau, đồng thời quát hỏi đối phương.

– Tiểu sắc lang, nàng là ai?

– Quỷ hẹp hòi, nàng là ai?

Hai nàng lại trăm miệng một lời hỏi han, một thanh âm kiều my, một thanh âm trong veo, đều chấn động người nghe, chỉ là biểu tình hai nàng cũng không phải là cao hứng, mà có cảm giác như lâm đại địch.

– Ồ, nàng là An Ngọc Mị, còn nàng tên là Lâm Phức Hương!

Chu Hằng trước chỉ chỉ An Ngọc Mị, sau đó ngón tay lại chỉ Lâm Phức Hương, xem như giới thiệu cho hai nàng. Hắn cảm ứng khí tức hùng hậu trên người An Ngọc Mị lại không ổn định, không khỏi ngạc nhiên nói:

– Ngươi thật sự đột phá.

Hắn vốn còn tưởng rằng An Ngọc Mị lần thất bại này sẽ lớn hơn nữa chút.- Hừ hừ, ta sao sẽ thất bại!

An Ngọc Mị kiêu ngạo nói.

Kỳ thật nàng thiếu chút nữa đã thất bại, chỉ là trong lòng có chấp niệm, nhất định phải tiến vào Sơ Phân Cảnh, như vậy mới có thể khi dễ Chu Hằng, cũng đúng khiến nàng dựa vào dược lực Phong Linh Quả dẫn động ảo diệu thiên địa linh khí, sau mười ngày khổ tư, rốt cục phá kén hóa bướm!

Đương nhiên đây là do nàng đã sớm đạt tới Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong, ở cánh cửa này lui tới vô số lần, cho nên một lần mới đột phá xong.

Chu Hằng gật gật đầu, cười nói:

– Vận khí của ngươi đúng là tốt.

– Đây là thực lực!An Ngọc Mị dùng đôi mắt đẹp khiêu khích Lâm Phức Hương, với ánh mắt người từng trải của nàng làm sao lại nhìn không ra Lâm Phức Hương có ẩn tình với Chu Hằng! Trong lòng nàng thầm mắng tiểu sắc lang Chu Hằng, khuôn mặt lại tươi cười đi đến bên cạnh Chu Hằng, ngước

gương mặt xinh đẹp như bạch ngọc, môi đỏ mọng khẽ nhếch, câu hồn đoạt phách.

– Ngươi sao không vì ta mà cao hứng?

Nàng dùng ánh mắt mê ly nhìn Chu Hằng, một bộ muốn véo.

Lâm Phức Hương khiến nàng nổi lên cảnh giác rất mạnh, nàng tự phụ tuyệt mỹ, nhưng mà như vậy cũng không cho là Lâm Phức Hương lại kém mình. Hai nàng phong cách khác biệt, một người yêu mị, một người ngây thơ, khó phân cao thấp.

Nàng đã quyết tâm phải làm nữ nhân của Chu Hằng, tự nhiên tâm tính chuyển biến. Thế giới này nam nhân thê thiếp thành đàn cũng không hiếm lạ, mà nam nhân có thực lực càng có vô số mỹ nhân chủ động yêu thương nhung nhớ, An Ngọc Mị cũng không có tâm độc chiếm Chu Hằng.

Nàng cũng không ngại tìm thêm vài thê thiếp cho Chu Hằng, vốn tiểu sắc lang ở phương diện kia cũng rất lợi hại, vừa lúc chia sẻ chút áp lực cho nàng, nhưng mà thê thiếp tuyệt đối không thể uy hiếp địa vị của nàng được!

Ở trong mắt nàng, Lâm Phức Hương có thể đủ tạo thành uy

hiếp với nàng!

Bởi vậy, nhất thiết phải kiên quyết bảo vệ quyền lực của nàng!

Nhớ tới ở trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp còn có một Cổ Tư, đồng dạng cũng tuyệt mỹ không thua kém nàng, mà bộ ngực kia… Nàng nhìn mà còn hâm mộ a!

– Ngươi làm gì!

Chu Hằng còn chưa biết điều gì, Lâm Phức Hương liền kinh hô lên, liền vội vàng kéo Chu Hằng đến bên cạnh, nữ nhân kia cũng quá không biết xấu hổ, suýt chút nữa đã dán lên người Chu Hằng!

Nàng hung tợn nhìn An Ngọc Mị, tuy rằng thực lực của đối phương sâu không lường được, nhưng mà nàng sao có thể trơ mắt nhìn Chu Hằng bị người cướp đi!

– Tiểu muội muội, đây là chuyện nhà của người ta!

An Ngọc Mị kiều mị nói, nàng là vưu vật trời sinh, bất kể thanh âm lúc nào cũng kiều mỵ vô cùng.

Trong lòng Chu Hằng không khỏi nóng lên, hắn đã mười ngày chưa chạm qua nữ sắc, thiếu niên mới nếm thử tư vị tình yêu, đúng là đã xâm nhập vào cốt tủy, nhìn vẻ phong tình quyến rũ tận xương của An Ngọc Mị, nghe thanh âm kiều mị động lòng của nàng, khiến hắn cả người nóng lên.

– Cái gì việc nhà?

Lâm Phức Hương nháy đôi mắt to, vội vàng nhìn Chu Hằng nói:

– Quỷ hẹp hòi, mau đuổi con đàn bà không biết xấu hổ này đi!

– Sách sách sách, người ta chính là vợ Chu lang, Chu lang sao lại đuổi người ta đi chứ?

An Ngọc Mị cầm lấy một cánh tay Chu Hằng, áp khuôn mặt xinh đẹp như bạch ngọc lên, vẻ mặt quyến rũ nở rộ như hoa hồng đỏ, phong tình vạn chủng.

– Hồ, nói bậy!

Lâm Phức Hương nóng giận, sao lại có nữ nhân mặt dày như vậy! Nàng không cam lòng yếu thế cầm cánh tay khác của Chu Hằng lên, cũng áp người tới gần. Nhưng mà dù sao nàng cũng là xử nữ thuần khiết, thân thể không ngừng run rẩy bán

đứng sự khẩn trương cùng bất an của nàng.

– Tiểu muội muội, ngươi sao lại không biết xấu hổ thông đồng phu quân người khác như thế!

An Ngọc Mị nổi giận.

– Ngươi mới không biết xấu hổ, quỷ hẹp hòi khi nào lập gia đình với ngươi?

Lâm Phức Hương không cam lòng yếu thế nói.

– Chu lang, phu quân, ngươi nói với nàng, người ta có phải là vợ ngươi hay không?

An Ngọc Mị ngọt ngào nói, còn vừa dùng bộ ngực đầy đặn chà lên cánh tay Chu Hằng, bộ dáng quyến rũ kia quả thực có thể làm cho cây khô nẩy mầm!

Dù sao nàng đã là nữ nhân của Chu Hằng, làm chút động tác thân mật thì thế nào? Nàng vốn là vưu vật trời sinh, loại chuyện câu người khác này vô sự tự thông, một khi buông ra thì sẽ lớn mật vô cùng.

Hơn nữa, người trước mặt lại là tình địch nữa! Tình trường như chiến trường, nàng không xuất ra toàn bộ bản lãnh thì sao được?

– Coi là vậy đi!

Chu Hằng nghĩ nghĩ, hai người dù sao cũng lên giường vài lần, mà hắn lại tuyệt đối theo chủ nghĩa đại nam tử, cho dù An Ngọc Mị muốn chạy hắn cũng đoạt đối phương về, người vợ này đã định rồi.

Lâm Phức Hương lập tức sắc mặt tái nhợt, kinh ngạc nhìn lui ra phía sau vài bước, liên tục lắc đầu, lẩm bẩm nói:

– Sẽ không! Sẽ không!

An Ngọc Mị có chút không đành lòng, nhưng mà lúc này sao có thể nhân từ mà nương tay? Nàng thuận thế ngả vào ngực Chu Hằng nói:

– Tiểu muội muội, về sau không nên dây dưa với phu quân nhà ta nữa.

Lâm Phức Hương thất thần, tinh thần trở nên sa sút, nhưng rất nhanh ánh mắt trở nên kiên định, nói:

– Ta sẽ không bỏ qua!

– Ngươi…

An Ngọc Mị không nghĩ tới đối phương khi ở sơn cùng thủy tận lại bộc phát ra ý chí chiến đấu cường đại như vậy, đây quả nhiên là vật cực tất phản, nàng làm quá cứng, ngược lại khiến cho chiến ý của Lâm Phức Hương trở nên kiên định.

Lâm Phức Hương chạy đến bên cạnh Chu Hằng, cũng muốn chen vào trong ngực hắn, nhưng mà không thể nào, An Ngọc Mị chính là Sơ Phân Cảnh, chiến lực lúc này ngay cả Chu Hằng đều có thể nghiền ép, Lâm Phức Hương ngay cả Tụ Linh Cảnh cũng chưa tới, làm sao tranh?

An Ngọc Mị chỉ nhẹ nhàng phất phất tay, Lâm Phức Hương liền liên tiếp thối lui mười mấy bước, đặt mông ngồi vào ghế dựa, may mà An Ngọc Mị dùng là nhu kình, nếu không một kích mạt sát cũng không khó.

– Ba!

Chu Hằng vỗ một cái lên mông An Ngọc Mị nói:

– Không được khi dễ người.

Lâm Phức Hương vốn vô cùng ủy khuất, nhưng thấy Chu Hằng xuất đầu vì mình, trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ mừng như điên, nước mắt không tự chủ được chảy xuống. Nhưng lập tức thầm nghĩ quỷ hẹp hòi tại sao lại đánh mông An Ngọc Mị chứ? Không đúng, nàng cũng bị Chu Hằng đánh mông, chẳng lẽ đây là vợ chồng sao?

Hừ, xú nữ nhân này ngạc nhiên cái gì, khi quỷ hẹp hòi đánh mông mình còn sớm xa nàng!

Lâm Phức Hương phục hồi ý chí chiến đấu, đối phương cảnh giới cao thì có ích gì, quỷ hẹp hòi thích người nào mới là quan trọng!

Hai nàng lại lần nữa mắt lớn trừng mắt nhỏ, cũng muốn làm cho đối phương biết khó mà lui!

Đúng lúc này, một đạo nhân ảnh hiện lên, trong phòng xuất hiện nữ nhân thứ ba – Cổ Tư.

Nàng ở trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp ngây người một tháng, cuối cùng cũng ra hít thở không khí, chủ yếu muốn tắm rửa một chút. Tuy rằng sau khi tiến vào Tụ Linh Cảnh, võ giả có linh lực rửa sạch bản thân, không để bụi bậm không dính vào, nhưng ra mồ hôi trong lòng luôn có chút không thoải mái,

ngay cả Cổ Tư mê võ nghệ như vậy cũng không ngoại lệ.

Dù sao nàng cũng là một mỹ nhân tuyệt sắc.Nàng thông qua Cửu Huyền Thí Luyện Tháp câu thông thần thức với Chu Hằng, Chu Hằng liền dùng ý niệm phóng nàng ra, nếu không không có chủ nhân cho phép, bất luận kẻ nào cũng đừng nghĩ vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

– Quỷ, quỷ quỷ!

Lâm Phức Hương bỗng nhiên nhìn thấy một người sống đột nhiên xuất hiện, lập tức sợ ngây người, nếu không phải đi theo Chu Hằng tới thế giới dưới lòng đất, gan lớn hơn rất nhiều, thì chỉ sợ đã ngất đi rồi.

– Ta không phải quỷ!

Cổ Tư vô cùng nghiêm túc nói.

– Vậy ngươi, vậy sao ngươi đột nhiên biến ra?

Lâm Phức Hương vẫn trợn mắt, cái miệng nhỏ nhắn há hốc lên, không che giấu nổi vẻ khiếp sợ.

– Ta từ chỗ hắn đi ra ngoài!

Cổ Tư chỉ chỉ Chu Hằng.

Lâm Phức Hương lại lập tức nghĩ sai, sao lại từ trên người Chu Hằng đi ra, chẳng lẽ lúc trước nàng giấu ở trong ngực Chu Hằng? Không thể nào nha, sao lại giấu được chứ?

– Ta có món pháp khí không gian, có thể cho người ở!

Chu Hằng đưa ra giải thích, hắn sợ Lâm Phức Hương ngạc nhiên tới mức tròng mắt đều rơi cả.

Lâm Phức Hương lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, lúc trước bị lông đỏ quái dọa sợ, giống như sợ bộ ngực nữ nhân đột nhiên biến thành lệ quỷ! Ánh mắt đảo qua bộ ngực Cổ Tư, nàng cũng không thu trở lại nữa, làm sao có thể lớn như vậy?

Là giả sao?

– Cái này là thật.

Thái độ làm người của Cổ Tư thật sự quá nghiêm túc, nhưng mà năng lực cảm ứng lại cao hơn Chu Hằng gấp trăm lần, lập

tức phát hiện ánh mắt khó có thể tin của Lâm Phức Hương. Nàng đè bộ ngực cao ngất của mình, nghiêm trang nói, không chút phát giác lời này có chút kinh thế hãi tục nào.

Không khoe ra sẽ chết a!

Lâm Phức Hương và An Ngọc Mị đều kêu lên trong lòng, khoảnh khắc này, họ thật muốn bóp chết nữ nhân kiêu ngạo này!

– Ta đi tắm!

Cổ Tư thành công vén lên chiến hỏa hai nàng, lại không chịu trách nhiệm rời đi.

Lâm Phức Hương và An Ngọc Mị hai mặt nhìn nhau, bị Cổ Tư quấy rối như vậy, họ cũng không có tâm tình tiếp tục chiến đấu.

Hai nàng đều lo lắng để đối phương một mình bồi tiếp Chu Hằng, ai cũng không chịu rời đi, bồi tiếp Chu Hằng nói chuyện một hồi, ngẫu nhiên lại tặng nhau một câu khiêu khích. Chỉ một lúc sau, Cổ Tư tắm rửa xong trở về, thay bộ trang phục bó sát người, hoàn toàn phô ra bộ ngực đầy đặn của nàng.

Tóc đen hơi ướt, bắp thịt còn dính nước, như phù dung thuần

mỹ trong nước, nhưng lại phù hợp với bộ ngực vô cùng đầy đặn của nàng, lại trở nên gợi cảm vô cùng, hai loại phong cách khác nhau tạo thành lực tấn công mãnh liệt.

Lâm Phức Hương và An Ngọc Mị như lâm đại địch.

Chương 93: Tả Hồng Trần Đến

Đáng tiếc, tuy rằng Lâm Phức Hương cùng An Ngọc Mị coi Cổ Tư thành đại địch, nhưng Cổ Tư lại không hề có chút giác ngộ chiến đấu với bọn họ, vẫn cứ bình thường bảo Chu Hằng thu nàng vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, tiếp tục đi khiêu chiến.

Hai nàng đều như một quyền đánh vào không khí, buồn bực chết khiếp, không còn tâm tình gì mà nói, rầu rĩ không vui.

Đêm đến khuya, Lâm Phức Hương mặt mỏng, cuối cùng không dám ở lại nữa, trở về phòng mình, còn An Ngọc Mị thì kéo Chu Hằng vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, cùng đi theo còn có một cái giường.

Chu Hằng nắm giữ bảo tháp ngày càng hoàn thiện, hiện tại hắn đã có thể tách rời 10 tầng bảo tháp, không có hắn cho phép, người ở tầng hai vĩnh viễn chỉ có thể ở tầng hai. Trừ khi đối phương có được thực lực đánh tan Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, bằng không ở trong này sẽ phải nghe theo hắn!

Hắn phong tỏa tầng một, như vậy Cổ Tư tuyệt đối sẽ không thể xông vào.

Bùm!

An Ngọc Mị dã tính bùng phát, đẩy ngã Chu Hằng xuống giường, nhảy lên cưỡi trên người Chu Hằng. Lực lượng của hàng hiện giờ đã vượt xa Chu Hằng, cường giả Sơ Phân Cảnh không phải là nói chơi!

Rẹt, rẹt, quần áo của Chu Hằng nhanh chóng bị xé hết.

An Ngọc Mị mặt cười tỏa sáng mị hoặc, đôi mắt mê ly, khẽ nhấc mông nuốt trọn cái thứ cứng rắn của Chu Hằng, hai người đồng thời phát ra tiếng hừ thỏa mãn.

Bọn họ đều là mới hưởng thụ chuyện nam nữ, hiện giờ tiểu biệt thắng tân hôn, đều cảm thấy đặc biệt phấn khích.

– Tiểu sắc lang, ta chờ đợi ngày này lâu rồi!

An Ngọc Mị giống như một nữ kỵ sĩ oai phong, tận tình rong ruổi trên người Chu Hằng, nàng đã sớm có ý tưởng này, muốn hung hăng ức hiếp Chu Hằng một trận.

Đánh? Đầu tiên nàng là thục nữ, không làm được, thứ hai thì cũng chưa chắc nỡ lòng, vậy cưỡi lên trên Chu Hằng, đây là một loại thỏa mãn tâm lý.Chu Hằng lại không hề có giác ngộ

về mặt này, còn rất là sảng khoái hưởng thụ, hai mắt mở to nhìn chằm chằm vào hai quả đồi núi không ngừng nhảy lên nhảy xuống ở trước mắt, vẻ mặt lười biếng làm người ta tức giận!

An Ngọc Mị quyết đoán bùng nổ, tiểu sắc lang này sao lại lười biếng như thế, ngươi là đàn ông mà, bị nữ nhân cưỡi trên người mà không biết xấu hổ hay sao?

Được, cưỡi chết ngươi!

Nàng điên cuồng đong đưa mông đẹp, hưởng thụ tuyệt diệu muốn sống muốn chết, nhưng chiến lực ở mặt này thì nàng làm sao có thể so sánh với Chu Hằng đã từng ăn trái cây của Kim Dương Thảo Vương?

Kim Dương Thảo thông thường thì dược hiệu có hạn, cũng chỉ có thể kéo dài ba bốn ngày, làm cho mỗi ngày nam nhân đều căng phồng trồi lên, oai vệ mạnh mẽ. Tuy nhiên, Kim Dương Thảo Vương thì khác, có thể đứng thẳng một hai năm cũng không thành vấn đề!

Huống chi là trái cây tinh hoa của Kim Dương Thảo Vương đã tiến vào trong máu huyết của Chu Hằng, hòa làm một thể với hắn, quả thật là cải tạo hoàn toàn mà.Đấu sức bền với Chu Hằng, nhất định phải thua!

Cho dù An Ngọc Mị đã tiến vào Sơ Phân Cảnh cũng vô dụng,

chuyện nam nữ là hưởng thụ cả hai mặt từ thân thể đến tinh thần, nhưng cũng là mỏi mệt gấp đôi. Thân thể An Ngọc Mị chống được, nhưng tinh thần thì thật là ăn không tiêu, nhanh chóng nhão ra như bùn, mềm nhũn nằm xuống người Chu Hằng.

Nàng đã tới chín lần hay mười lần, đòi hết phần nợ tách ra 10 ngày, nhưng tuy rằng Chu Hằng cũng tới hai ba lần, nhưng vừa xong chuyện thì nó lại có thể bừng lên như rồng, tựa như có thể hiên ngang vĩnh viễn cùng thiên địa.

Đúng là đáng buồn, dù có đạt tới Sơ Phân Cảnh cũng không phải đối thủ của tiểu sắc lang này!

An Ngọc Mị bị ấn nằm xuống giường, hiện tại đến lượt Chu Hằng cưỡi lên người nàng, ba mươi năm trời đất thay đổi, báo ứng đến rất nhanh!

Cái tên này, sức chiến đấu quá mạnh, nàng quả thật ăn không tiêu!

Không tìm mấy thị thiếp cho tiểu sắc lang này là không được, nàng cũng không muốn thích quá mà chết! Đương nhiên, nàng hoàn toàn không để ý Lâm Phức Hương cùng Cổ Tư, hai nữ nhân này có dung mạo tương đương với nàng, lại đều có đặc sắc riêng, làm sao có thể cho các nàng chia mỏng yêu thương

của Chu Hằng.

“Kỳ quái, ta lại để ý tiểu tử này như vậy? Chẳng lẽ là ta thích hắn?”

An Ngọc Mị mơ mơ màng màng thầm nghĩ, dường như nàng vẫn luôn bay bay trên mây, suy nghĩ có chút mê loạn.

……..

Gió xuân lại thổi, không biết hoa mai đã nở mấy lần, lúc Chu Hằng tỉnh lại, thần thanh khí sảng, cả người tràn đầy tinh lực.

Hắn nhìn xem An Ngọc Mị nhũn ra trên giường như một hồ xuân thủy, ngực tròn da trắng, không khỏi lại kích động tràn ra lửa, vội vàng thu liễm tâm thần, tối qua đã đủ điên cuồng rồi.

Rời khỏi bảo tháp, hắn đi ra sân, tắm trong nắng sớm, lại vận chuyển Phi Bộc Kiếm Pháp.

17 đạo bóng kiếm!

Một bước chậm chạp không thể đột phá liền đơn giản nhẹ nhàng như thế, Chu Hằng ngẩn ra liền thừa thắng xông lên.

16 đạo, 15 đạo, 14 đạo!

Không đến nửa giờ, hắn nén gọn Phi Bộc Kiếm Pháp xuống 9 đạo bóng kiếm.

Lại gặp phải ngưỡng cửa, không thể vượt qua!

Chu Hằng cũng không miễn cưỡng, hắn hồi tưởng lại toàn bộ quá trình.

Thì ra chuyện nam nữ còn có chỗ tốt như thế!

Chu Hằng cẩn thận hồi tưởng, đại tình đại dục, có thể tận tình phóng thích áp lực, cái loại sôi sục, sảng khoái, mấy lần đến đỉnh cao, không hề kém cỏi hơn một trận chiến hả hê đẫm máu, thậm chí còn vượt qua.

Chỉ là huyết chiến sẽ gặp được áp lực sinh tử, còn nam nữ quấn lấy nhau sẽ phóng thích áp lực, vừa căng thẳng vừa thả lỏng, cũng có hiệu quả kỳ diệu!

“Đánh lâu không ngừng, sẽ như cây cung kéo căng, đến một ngày sẽ kéo đứt dây cung! Mà mặc sức chơi bời, trầm mê

trong đó, con người cũng sẽ không còn ý chí chiến đấu gì! Hai bên đều không được, chính là vừa căng vừa lỏng, chính là đạo lý này!”

“Đừng xem nữ sắc như hổ, say mê dĩ nhiên là không thỏa đáng, nhưng cố ý chống cự cũng sẽ chỉ phản tác dụng!”

Chu Hằng toát ra mỉm cười, nghĩ thông suốt mấu chốt này, hắn như bỏ xuống gánh nặng, trở nên nhẹ nhõm, linh lực trong người bắt đầu tuôn trào, bỗng nhiên lại có tiến bộ.

“Cổ nhân có nói sớm mai ngộ đạo, quả nhiên là có đạo lý, ta chỉ là nghĩ thông một chuyện, lực lượng lại có tăng lên, như như đại triệt đại ngộ, có thể nào đạp đất thành tiên?”

Chu Hằng rơi vào trầm tư, cách nói đạp đất thành tiên vốn từ viễn cổ, mà tiên là một cách nói hư vô xa xôi.

Võ giả theo đuổi lực lượng, còn tiên, trong truyền thuyết không già không chết, không hủ không diệt, vượt xa Hóa Thần Cảnh! Trên đời thật có tiên hay sao? Trong truyền thuyết có người cưỡi mây phi thăng, trở thành tiên nhân, nhưng bất luận là Nguyên Thạch Trấn, Phong Vũ Thành, Thiên Hàng Thành, hắn cũng không nghe qua có tiền lệ người nào thật sự thành tiên.

Hắn liền lắc đầu, loại chuyện này có gì hay mà nghĩ, cho dù có tiên, cũng không phải tầng thứ mà hiện tại hắn theo đuổi được.

Lâm Phức Hương cùng An Ngọc Mị vẫn là oan gia đối đầu, cũng may An Ngọc Mị cũng không dùng thực lực Sơ Phân Cảnh đi ăn hiếp Lâm Phức Hương, nhưng nàng thường thường biểu hiện ra vẻ vô cùng thân mật với Chu Hằng ở trước mặt Lâm Phức Hương, làm cho Lâm Phức Hương càng thêm tức giận.

Chỉ cần đừng đánh nhau, Chu Hằng cũng lười để ý tới. Hắn đóng cửa tầng thứ ba Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, bắt buộc Cổ Tư nghỉ ngơi.

Nàng đã bị căng thẳng quá mức, nói không chừng sẽ tự giày vò bản thân đến chết!

Lại qua 5 ngày, ngày Chu Hằng đại chiến với Thập Phương Giai Sát đã đến.

Khi Chu Hằng dẫn ba nàng Lâm Phức Hương đến Đấu Thú Trường, chỉ thấy nơi này đã thành biển người, còn chưa đi vào trong mà bên ngoài đã đầy ắp cả người, một mảnh đầu người đen thui, không biết đánh một chưởng ở trong đó thì sẽ có bao nhiêu người chết ngay.

Cũng may bọn họ có hai tồn tại Sơ Phân Cảnh, linh lực phóng ra, mọi người liền tự động tránh né, mạnh mẽ tạo ra một con đường.

Nhìn thấy ba nàng tuyệt mỹ, mọi người không khỏi chảy nước miếng, có thật nhiều người đã nhận ra thân phận của An Ngọc Mị, lập tức lớn tiếng kinh hô, ánh mắt nhìn Chu Hằng tràn đầy hâm mộ.

Đây là con gái một của An Nhược Trần, có thể cưới được nàng vậy tương đương có chỗ dựa là một vị cường giả Ích Địa tam trọng thiên! Hơn nữa tiểu tử này diễm phúc không khỏi quá lớn, một hai ba, có đến ba mỹ nữ tuyệt sắc phong tình khác nhau!

Một người hồn nhiên, một người quyến rũ, một người ngực to, không chịu nổi, chảy cả máu mũi rồi!

Bốn người đi qua, nam nhân hai bên có chảy máu mũi, có che đũng quần, nhưng không ai dám nói lời bẩn thỉu, dõi mắt nhìn bốn người tiến vào Đấu Thú Trường.

– Phì, diễm phúc lớn thì sao chứ! Gặp phải Thập Phương Giai Sát chẳng khác nào người chết, đừng nói ba mỹ nữ, 300 người cũng vô dụng!

– Đúng thế, hắn chết là đáng đời!

– Ô sệch, ai có vé, ta ra 50 lượng bạc thu mua!

– Đồ ngu, vừa nãy có người kêu giá thu mua 300 lượng cũng không ai chịu, ngươi ra 50 lượng bạc ai thèm?

Trong đám đông vang lên tiếng ghen ghét, không ăn được quả nho cũng có thể nói là nho chua.

Chu Hằng vào trong phòng nghỉ ngơi, còn ba nàng Lâm Phức Hương thì lên ghế lô trên khán đài, bất kể là Cổ Tư hay An Ngọc Mị, các nàng đều có tư cách đó. Trước kia An Ngọc Mị là nhờ ơn huệ của phụ thân, nhưng hiện tại nàng cũng tiến vào Sơ Phân Cảnh, đủ để dựa vào bản thân đạt được chỗ đứng ở Thiên Hàng Thành.Chiến đấu còn chưa bắt đầu, vù vù vù, chỉ thấy một bóng người bay lên trời cao, uy áp kinh khủng bao phủ, ngay cả cao thủ Sơ Phân Cảnh cũng trào ra hơi lạnh tận đáy lòng.

Là cường giả Ích Địa Cảnh!

Trận chiến hôm nay lại kinh động đến cả cường giả Ích Địa Cảnh?

– Cao nhân phương nào, đến Thiên Hàng Thành ta cũng không nói trước một tiếng, để chúng ta hoan nghênh từ xa!

Tiếng nói không biết vang lên từ đau, lại một đạo khí tức kinh khủng quét qua, chống lại uy áp kia.

– Hừ!

Một tiếng hừ nặng, hai đạo khí tức đồng thời thu lại.

– Khặc khặc khặc, hôm nay lão phu đến đây, là trợ trận cho tiểu đồ!

Một lão già gầy gò hiện ra trên khán đài, ánh mắt như điện, quét qua không ai dám đối diện với hắn.

Đây là cường giả Ích Địa Cảnh xuất hiện đầu tiên!

Tiểu đồ? Hắn là sư phụ của Chu Hằng, hay là Thượng Quan Kỳ?

Không thể nào là Chu Hằng, tiểu tử này là đệ tử Hắc Thủy Điện, nghe nói còn chưa bái vào môn hạ trưởng lão nào. Hơn nữa Hắc Thủy Điện tổng cộng chỉ có ba võ giả Ích Địa Cảnh, không ai có bộ dáng giống như lão già này.

– Các hạ xưng hô thế nào?

Lại một lão nhân hiện ra, khí tức hùng hồn vô cùng. Có thể chống đỡ được Ích Địa Cảnh tự nhiên cũng có tu vi Ích Địa Cảnh, chỉ là thực lực giữa hai người có chênh lệch rõ ràng, lão già đầu tiên mạnh mẽ hơn nhiều!

– Lão phu Tả Hồng Trần, đồ đệ ta chính là Thượng Quan Kỳ!

Lão già gầy gò kia nói, hắn quét nhìn đối thủ, toát ra một tia cười âm hiểm.

– Lão phu còn nhớ đệ nhất cao thủ Thiên Hàng Thành là An Nhược Trần, tu vi Ích Địa tam trọng thiên, ngươi không phải hắn! Ích Địa nhị trọng thiên… Đúng rồi, ngươi là Nghiêm Bình Tùng tông chủ Hải Sơn Tông đúng chứ?

Khè!

Nếu lão nhân thứ hai là tông chủ Hải Sơn Tông, như vậy Tả Hồng Trần càng mạnh hơn hắn, chẳng phải cũng có tu vi là Ích Địa tam trọng thiên?

An Nhược Trần không xuất hiện, lão quái này chính là vô địch!

Chương 94: Trận Chiến Bất Công

Lão nhân thứ hai đúng là Nghiêm Bình Tùng, hắn chắp tay nói:

– Tả huynh, Thượng Quan hiền điệt theo pháp lệnh đương triều khống chế, ngươi sẽ không muốn cướp ngục đó chứ?

Nếu Tả Hồng Trần thật muốn cướp ngục, mọi người nơi này không ai cản trở được! Đương nhiên, Tả Hồng Trần dám làm như vậy, chẳng khác nào khiêu khích Hàn Thương Quốc, sau lưng hoàng thất Nam Cung là Thiên Tinh Tông, có lão quái Khai Thiên Cảnh!

Trừ khi sau này Tả Hồng Trần không muốn đặt chân vào Hàn Thương Quốc nữa, bằng không làm vậy sẽ là tự tìm đường chết.

– Ha ha ha! Lão phu sao lại làm chuyện ngu xuẩn như vậy!

Tả Hồng Trần cười to.

– Lão phu có được thánh ý của bệ hạ, đặc biệt tới đón đồ đệ của ta, đây là trận chiến cuối cùng của đồ đệ ta, giết xong đối thủ là hắn sẽ có được tự do!

Lão lấy ra một tấm lụa gấm từ trong ngực, có lẽ là thánh chỉ.

Lập tức có người Đấu Thú Trường xuất hiện, tiếp nhận lụa gấm, tiếp theo có một Tụ Linh Cảnh xuất hiện, lớn tiếng khẳng định lời nói của Tả Hồng Trần. Trong thánh ý, nói là đối với Thượng Quan Kỳ rất có cố gắng, coi như thiên phú trác tuyệt, không nên lãng phí trong Đấu Thú Trường, cho phép lập công chuộc tội, góp sức vì nước.

Xong, khẳng định Chu Hằng xong rồi!

Trước tiên đừng nói thực lực Thượng Quan Kỳ như thế nào, chỉ là có một cường giả Ích Địa tam trọng thiên tọa trấn, Chu Hằng nào dám hạ sát thủ với đối phương? Chém giết sinh tử, một bên có lòng cố kỵ, làm sao còn phát huy ra toàn lực?

Hơn nữa, Thập Phương Giai Sát há phải là khoác lác mà ra!

Tả Hồng Trần tràn đầy ngạo khí quét mọi người, không nhịn được nói:

– Sao còn chưa bắt đầu, mau mau để đồ đệ của ta giết tên kia

đi, theo lão phu về đế đô!

Kiêu ngạo, bá đạo!

Ở trong mắt của hắn, Chu Hằng chỉ có mạng bị giết mổ, căn bản không coi là chuyện gì, phất tay là chém, ngay cả con kiến cũng không bằng!Cường giả Ích Địa tam trọng thiên ỷ thế ở chỗ này, ngay cả Thiên Bảo Các là chủ đằng sau Đấu Thú Trường cũng không dám không nghe, dù sao người mạnh nhất Thiên Bảo Các ở trong này cũng chỉ là Sơ Phân Cảnh Mã Khoan Quân mà thôi.

– Các vị khán giả, đại chiến mà mọi người mong đợi sắp bắt đầu, mời các vị mở to mắt ra, tận tình thưởng thức trận long tranh hổ đấu này!

Người chủ trì Đấu Thú Trường vội vàng hô lên, cũng ra lệnh mở hàng rào hai bên.

Chu Hằng đạp bước đi ra, lúc trước dù hắn không thấy Tả Hồng Trần, nhưng lại nghe không sót một lời đối phương nói.

Trong lòng hắn giận dữ, sắc mặt nghiêm nghị.

Tâm võ đạo không thể rung chuyển, hắn phải giết Thượng Quan Kỳ, cho dù là Tả Hồng Trần ở bên cạnh cũng không có

tác dụng! Hắn đã sớm hạ quyết tâm này, nếu như hiện giờ bỏ cuộc, như vậy tâm võ đạo suy bại, không chừng ngày sau sẽ cứ suy sụp như thế.

Võ giả không sợ, leo lên con đường đỉnh cao nhất định sẽ tràn ngập ngàn vạn nguy hiểm, nguy cơ trùng trùng, nếu cứ sợ này sợ kia, vậy làm sao còn tiến tới được?

Ở bên kia, Thượng Quan Kỳ cũng xuất hiện.Đó là một thanh niên dáng vẻ thanh tú, tuy rằng sau khi tiến vào Tụ Linh Cảnh, tốc độ già đi của võ giả sẽ chậm lại rất nhiều, cộng thêm còn có vật trú nhan, chỉ nhìn bề ngoài đã không thể phán đoán tuổi thật của một người.

Tuy nhiên, Thượng Quan Kỳ quả thật chỉ mới có 22 tuổi!

Hắn nhìn qua không khác gì người trẻ tuổi bình thường, nhã nhặn, thậm chí còn có chút thanh tú, nhưng khi Chu Hằng nhìn vào đôi mắt của hắn, trong lòng liền không còn nghĩ thế nữa.

Điên cuồng!

Đây là cảm giác duy nhất của Chu Hằng, trong thân thể gầy yếu kia như che giấu một con ác quỷ, lúc nào cũng có thể nhảy

ra tàn sát mọi thứ!

– Sư phụ!

Thượng Quan Kỳ cung kính hành lễ với Tả Hồng Trần.

– Đồ nhi đã hai năm chưa được gặp sư phú

– Ha ha ha! Mau mau giết tên tiểu quỷ kia đi!

Tả Hồng Trần chỉ về phía Chu Hằng đằng xa, áp lực nặng nề đè xuống, Chu Hằng hừ nặng một tiếng, khóe miệng tràn máu.

– Tả huynh, ngươi làm như vậy có chút không ổn?

Nghiêm Bình Tùng lạnh lùng nói, trong giọng mang theo giận dữ. Hắn là đệ nhất nhân chín núi Thiên Hàng, tuy rằng không phải đệ nhất cao thủ Thiên Hàng Thành, nhưng trong tay nắm giữ thế lực khổng lồ như Hải Sơn Tông, nào phải võ giả tán tu có thể sánh bằng?

– Không ổn, có gì không ổn?

Tả Hồng Trần rít lên the thé nói:

– Đừng nói một tên tiểu tử Tụ Linh nhị trọng thiên, ngay cả Ích Địa Cảnh, lão phu cũng muốn giết cứ giết!

Lời này có chút quá, trong Đấu Thú Trường đột nhiên xuất hiện thêm mấy đạo khí tức đáng sợ, đánh về phía Tả Hồng Trần.

—- Tả Hồng Trần dĩ nhiên có thực lực mạnh nhất, nhưng một võ giả Ích Địa tam trọng thiên nhiều nhất cũng chỉ ngăn cản được 5 người Ích Địa nhị trọng thiên. Võ giả Ích Địa Cảnh chín núi Thiên Hàng tổng cộng tuyệt không dưới 30 người, đủ hao chết hắn!

Đương nhiên, kết quả liều mạng tuyệt đối là lưỡng bại câu thương, nếu không tất yếu, không ai muốn mở ra trận chiến như vậy.

– Ha ha, lão phu là người Độc Huyết Tông, các ngươi thật muốn là địch với lão phu hay sao?

Tả Hồng Trần cười lạnh một tiếng, ánh mắt quét qua, lập tức mấy đạo khí tức kia liền thu về, dường như tràn đầy sợ hãi Độc Huyết Tông.

Ngay cả Nghiêm Bình Tùng cũng thở dài, không nói thêm nữa.

Một người, áp đảo toàn bộ Thiên Hàng Thành!

– Sư phụ, cứ giao tiểu tử này cho đồ nhi! Phí Huyết Công của đồ nhi đã đại thành, vừa lúc lấy tiểu tử này mở tế!

Thượng Quan Kỳ cao giọng nói, giọng điệu tràn đầy tự tin và kiêu ngạo.

– Phí Huyết Công đại thành? Ha ha, đồ nhi giỏi, không uổng cho con ở chỗ này 2 năm! Một khi Phí Huyết Công đại thành, tu vi ngày sau tiến mạnh, trong trăm năm con nhất định sẽ đột phá Khai Thiên Cảnh!

Tả Hồng Trần cười to.

Một thầy một trò, hoàn toàn không coi mấy vạn người toàn trường ra gì!

Quá kiêu ngạo!

Nơi này chính là Thiên Hàng Thành đó! Hơn nữa, Thượng Quan Kỳ còn là tử tù, ít nhất phải đánh xong trận này mới được đặc xá, ngông nghênh cái gì?

Nhất thời, mọi người đều nghẹn một cơn giận dữ, muốn hét lên lại không kêu được, khó chịu cũng không nói được!

Tựa như nước yếu bị người ta lấn ép, mất mặt là của tất cả mọi người!

Vốn đa số mọi người muốn xem Thập Phương Giai Sát chém giết Chu Hằng, nhưng bây giờ không ai lại mong Thượng Quan Kỳ thắng lợi, toàn bộ đều xoay ngược về phía Chu Hằng. Nhưng Thập Phương Giai Sát đáng sợ cỡ nào, Chu Hằng có thể thắng được?

Đương nhiên cũng có những người hả hê, ví dụ như Lữ Tố Nga, như là Liễu Thừa Tuấn, bọn họ chỉ muốn thấy Chu Hằng chết. Về phần có mất thể diện hay không, liên quan cái rắm gì đến bọn họ, những cường giả Ích Địa Cảnh còn không phải cũng rụt vòi!

– Bớt nói nhảm, cứ phóng đến đây!

Chu Hằng lạnh lùng nói, cũng chỉ có bản thân hắn tràn đầy tin tưởng, ý niệm chém giết Thượng Quan Kỳ vô cùng kiên cố.

Tấn Vân Lưu Quang Bộ thêm Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, làm hắn dám buông tay đánh một trận!

– Muốn chết, vậy thành toàn cho ngươi!

Thượng Quan Kỳ bước dài tới trước, lao về phía Chu Hằng, một quyền đánh ra, lập tức gió cuốn lên, kéo theo lực lượng vô cùng.

Bùm!

Chu Hằng chọi cứng với hắn một cái, dưới chân trượt đi, bị mạnh mẽ đánh lui năm trượng! Nhìn lại Thượng Quan Kỳ chỉ lùi nửa trượng nhỏ, thân mình lắc lư liền đứng vững.

Không gian đan điền của người này, cũng là gấp bốn lần người thường!

Ánh mắt Chu Hằng co rụt, lập tức cảm giác được áp lực rất mạnh, hắn mới lần đầu gặp phải yêu nghiệt như thế! Khó trách đối phương có thể giành được danh hiệu Thập Phương Giai Sát, quả thật không đơn giản.

– Hả, không gian đan điền của tiểu tử này thật lớn!

Tả Hồng Trần tự nhiên biết rõ ràng đồ đệ, từ một đòn có thể đoán được tiềm lực của Chu Hằng đáng sợ cỡ nào, trong mắt lão quái vật lóe lên sát khí.

– Không thể để lại, mau giết!

– Rõ, sư phụ!

Thượng Quan Kỳ toát ra tươi cười tràn đầy sát khí, giơ cao tay phải, dưới ánh mặt trời phản xạ ra tia máu kỳ dị.

– Tiểu tử, ngươi muốn chết như thế nào?

– Ta thấy, là ngươi tự chịu chết thì hơn!

Chu Hằng nhàn nhạt nói, đối thủ như vậy càng tốt, vừa lúc hắn đang cần!

– Vô tri!

Thượng Quan Kỳ hừ lạnh một tiếng, thân hình lóe lên, tay phải chém ra, hình thành ánh sáng màu đỏ máu, đánh thẳng về

phía Chu Hằng.

Triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, không cần thúc đẩy đến tận cùng, Chu Hằng nhẹ nhàng lướt qua, trường kiếm bên hông rời vỏ, xẹt xẹt xẹt, chín bóng kiếm quét qua, tạo thành chín thác nước màu đen, mỗi một cái rộng một trượng, dài năm trượng, đánh về phía Thượng Quan Kỳ.

Đây không phải Phi Bộc Kiếm Pháp thông thường, mà là dung hợp tinh túy 36 thức kiếm pháp thành 9 kiếm, uy lực tăng vọt!

Phi Bộc Kiếm Pháp vốn là võ kỹ Nhân cấp thượng phẩm, đến sau được Chu Hằng dùng kiếm ý Lăng Thiên Cửu Thức sửa chữa liền đạt đến cấp bậc vốn có – Địa cấp hạ phẩm! Hiện tại 36 thức kiếm pháp trở về 9, đủ đẩy mạnh uy lực Phi Bộc Kiếm Pháp lên đến trình độ Địa cấp trung phẩm.Làm cho Chu Hằng có được chiến lực gần như vượt qua một tiểu cảnh giới, lập tức bù đắp chênh lệch lực lượng của hắn với Thượng Quan Kỳ!

Bùm! Bùm! Bùm!

Thượng Quan Kỳ liên tục đấm ra chống đỡ, cuối cùng cũng không thành công, bị một đạo thác kiếm đâm thủng qua ngực!

Oa!

Toàn trường lập tức vang lên tiếng hoan hô nhiệt liệt, mọi người đều rống to lên, mượn phương thức này phát tiết uất ức trong lòng.

– Được! Được! Được!

Thượng Quan Kỳ lạnh lùng nhìn Chu Hằng, sắc mặt lạnh như băng, sát khí tăng vọt, ngực bị xé ra tuôn trào huyết quang, đang nhanh chóng khép lại với tốc độ cực nhanh, nhanh chóng không thấy một chút vết thương nào.

Năng lực tự lành thật mạnh, không biết đây có phải là lực huyết mạch của hắn hay không!

– Xem thường ngươi!

Thượng Quan Kỳ lành lạnh nói, hai tay mở ra, trong nháy mắt trở nên đỏ rực.

– Để cho ngươi xem Phí Huyết Công ta khổ tu 12 năm!

– Huyết Hà Vạn Lý!

Hắn quát lớn một tiếng, vù vù vù, trong hai tay của hắn không

ngừng bắn ra cái bóng đỏ, giống như tung lên một tấm lưới cá, bao phủ lấy Chu Hằng.

Triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, Chu Hằng không ngừng xoay chuyển thân mình, đi lại tự nhiên trong vùng huyết quang, tựa như nhảy múa trên lưỡi đao, cho mọi người cảm giác vô cùng linh động.

Huyết quang quét qua, Chu Hằng ngạo nghễ đứng đó.

– Hắc hắc, thế này có chút không công bằng!

Tả Hồng Trần đột nhiên nói, vung tay phải lên, bùm bùm bùm, quanh người Chu Hằng đột nhiên xuất hiện bốn cột sáng màu xanh, kéo dài ghép lại, tạo thành bốn bức tường.

Chu Hằng đánh ra một quyền, bức tường ánh sáng chỉ rung động một cái, cứng không phá được.

Đây chính là lồng nhốt mà cường giả Ích Địa tam trọng thiên bày ra, tuy rằng không thể duy trì lâu, nhưng có Tả Hồng Trần ở một bên không ngừng bảo trì linh lực, chỉ cần linh lực của hắn không cạn kiệt, vậy thì lồng giam này sẽ tồn tại vĩnh viễn.

– Quá đê tiện!

– Vô sỉ!

– Quá không công bằng!

Chu Hằng vốn có sở trường thân pháp, thế này liền phế bỏ phân nửa thực lực của hắn, còn đánh thế nào nữa? Trên khán đài lập tức vang lên tiếng mắng giận dữ.

– Ồn ào!

Tả Hồng Trần hừ lạnh một tiếng, khí thế kinh khủng quét qua, toàn trường một mảnh tĩnh lặng, không ai dám nói gì nữa.

– Hiện giờ công bằng rồi, đánh đi!

Hắn cười quái dị nói.

Chương 95: Cự Linh Thủ

Có công bình hay không, từ trước đến nay là cường giả định đoạt!

Tả Hồng Trần cảnh giới cao nhất, sau lưng lại có một Độc Huyết Tông, căn bản không có người dám đắc tội hắn, hắn nói công bình, vậy chính là công bình!

Người xem trong toàn trường đều phẫn nộ tới cực điểm, nhưng cũng chỉ tức giận nhưng không dám nói.

– Tiểu tử, không cần phẫn nộ, đây là sự thật!

Thượng Quan Kỳ đi vào bức tường ánh sáng, giống như xuyên qua gợn nước, sau khi lắc lư một trận, hắn xuất hiện ở trước mặt Chu Hằng, cùng hắn ở trong cái lồng vây.

Tả Hồng Trần tự nhiên sẽ không ngăn cản hắn.

– Buông bỏ đi, không cần phải… Giãy giụa, ngươi vốn không là đối thủ của ta.

Hắn ung dung nói, hai tay nâng lên, lại là trăm ngàn đạo quang ảnh màu máu chớp động.

– Huyết Hà Vạn Lý!

Chu Hằng đã không có nhiều không gian để có thể chuyển dịch, mà những huyết ảnh này gần như tràn ngập toàn bộ không gian, trừ phi hắn cả thể thu nhỏ người lại, nếu không tuyệt đối không thể tránh được.

Phi Bộc Kiếm Pháp!

Trường kiếm Chu Hằng rung động, chín đạo thác nước màu đen từ trên trời giáng xuống, tiếng nước ầm ầm, vây quanh hắn tạo thành màn nước phòng ngự.

– Phốc! Phốc! Phốc!

Từng đạo huyết quang xuyên qua thác nước kiếm màu đen, tuy rằng bị suy yếu một khoảng, nhưng vẫn đâm xuyên về phía Chu Hằng.

Chu Hằng tay phải vẫn chém múa kiếm tạo thành màn thác

nước, quyền trái kim hóa oanh kích tới huyết quang kia.

Nắm tay màu vàng bay múa, huyết ảnh diệt, chỉ là số lượng huyết ảnh quá nhiều, Chu Hằng chung quy không có cách nào đánh hết, trên thân lập tức xuất hiện từng lỗ máu.

– Ha ha ha!

Thượng Quan Kỳ đình chỉ công kích, cười lạnh nói:

– Ngươi đã ở trong Phí Huyết Công của ta, máu huyết toàn thân rất nhanh sẽ bị bốc cháy, mạnh mẽ đốt ngươi thành tro tàn!- Biết không, muốn luyện Phí Huyết Công trước cần phải uống máu ngàn người mới có thể đạt tới tiểu thành, cũng vì ta giết cả một trấn nhỏ cho nên mới bị bắt! Tuy nhiên, ta là cố ý, bởi vì ta còn muốn mượn hoàn cảnh tanh máu của Đấu Thú Trường luyện Phí Huyết Công tới đại thành!

– Ngươi phải cảm thấy vinh hạnh, bởi vì ngươi là người đầu tiên chết ở dưới Phí Huyết Công đại thành của ta!

Ánh mắt của hắn lạnh lùng nhìn Chu Hằng, giống như nhìn một người chết vậy.

– Làm sao bây giờ?

Lâm Phức Hương khẩn trương, tuy rằng có đôi khi nàng hận Chu Hằng đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng mà không thể nhìn hắn chết được.

An Ngọc Mị cũng ngồi không yên, nhưng toàn trường đều bị khí thế của Tả Hồng Trần trấn áp, nàng căn bản không thể nhảy xuống hỗ trợ Chu Hằng! Cũng may nàng đã bóp nát ngọc bài phụ thân cho nàng, truyền tin tức nguy cấp ra ngoài.

Hỏng bét là An Nhược Trần còn đang bế quan tấn công Khai Thiên Cảnh, có thể tới đúng lúc hay không là một vấn đề lớn à.

– Các ngươi phải tin tưởng hắn!

Cổ Tư vẻ mặt bình tĩnh, cho dù trời sập xuống cũng không khiến cho nàng biến sắc.- Quỷ hẹp hòi có thể thắng?

Lâm Phức Hương khi tuyệt vọng cái gì cũng có thể thử, vội vàng nhìn sang Cổ Tư.

– Ừ!

– Thật sự?

– Trực giác là như thế!

Cổ Tư gật gật đầu.

Trực giác? Lâm Phức Hương cùng An Ngọc Mị đều khóc không ra nước mắt, lúc này là lúc nào mà nữ nhân này còn có tâm tình nói đùa!

– Chết! Chết đi!

Bên kia, Liễu Thừa Tuấn và Lữ Tố Nga lộ ra vẻ mặt vui sướng, ước gì lập tức nhìn thấy Chu Hằng hóa thành thây khô.

Ánh mắt mọi người đều chăm chú nhìn vào trên người Chu Hằng.

Máu toàn thân sôi sục, giống như muốn bốc cháy vậy.

Muốn đốt ta?

Chu Hằng cười lạnh, phát động tử hỏa lực, trong huyết dịch của hắn có vô số đạo linh lực màu đỏ sậm, chính nó đang thiêu đốt huyết dịch của hắn!

Dùng lửa mồi lửa!

Huyết mạch lực của hắn tuy rằng không tính đặc biệt cường đại, nhưng linh thể chính là linh thể, tử hỏa bắt đầu khởi động, hết thảy tạp chất đều bị đốt sạch!

Vẻn vẹn chỉ mấy giây, tất cả linh lực dị chủng trong cơ thể đều bị thanh trừ!

Hắn đứng ngạo nghễ như núi, chỉ lạnh lùng nhìn Thượng Quan Kỳ.

10 giây, 30 giây, 2 phút!

Thượng Quan Kỳ không còn cười được nữa, sắc mặt trở nên hết sức khó xử.

Hắn đã thổi rách cả da trâu rồi (ý nói gì cũng dùng), Chu Hằng lại vẫn ngạo nghễ đứng ở đó, nếu là thây khô thì trên thế giới

sẽ không có người sống nữa!

– Ha ha!

Xung quanh vang lên tiếng cười nhạo, càng ngày càng vang, dường như có thể truyền lại, không lâu sau, toàn bộ Đấu Thú Trường đều cười vang lên, tạo thành một biển cười.

Thượng Quan Kỳ phẫn nộ, từng tiếng cười vào mặt hắn, khiến mặt hắn đỏ bừng, mà tất cả đều là lỗi của Chu Hằng!

Vì sao không ngoan ngoãn đi tìm chết!

– Huyết Hà Vạn Lý!

Hắn lại sử xuất Phí Huyết Thuật, đây là một trong sát chiêu của hắn, cũng là sát chiêu hắn đắc ý nhất! Hắn thích nhìn đối thủ chậm rãi biến thành thây khô nhất, quá trình đó tuy rằng không dài, nhưng lại khiến vô cùng thư sướng.

Hắn tuyệt đối không tin Chu Hằng có thể luôn hóa giải được sát chiêu của hắn.

– Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Chu Hằng xuất kiếm vung quyền, oanh diệt lượng lớn huyết quang, mà còn dư lại hắn chỉ cần vận chuyển tử hỏa liền thanh trừ sạch sẽ.

– Thượng Quan, ngươi làm cho lão phu quá thất vọng rồi!

Tả Hồng Trần cuối cùng lên tiếng nói, hắn đưa tay trái búng ra, một đạo kình phong nhanh bắn ra, nhanh như thiểm điện xẹt qua, bắn về phía ngực Chu Hằng.

– Phốc!

Một đạo huyết hoa trào lên, căn bản Chu Hằng ngay cả thời gian phản ứng cũng không có, lập tức trúng chiêu, cả người trở nên uể oải, Ích Địa Cảnh, Tụ Linh Cảnh, chênh lệch giữa hai người quá lớn.

Toàn trường ồ lên, đây cũng quá đê tiện, quá vô sỉ đi!

Vốn Tụ Linh nhị trọng thiên chiến Tụ Linh tam trọng thiên cũng đã không công bình rồi, cường giả Ích Địa Cảnh nhúng tay tương trợ không tính là gì, hiện tại lại chủ động ra tay đả thương người, đây còn mặt mũi sao? Còn có biết liêm sỉ không?

– Rủa tổ tông cả nhà ngươi!

– Sinh con không có lỗ đít!

– Chưa thấy qua người hèn như vậy!

Một mảnh mắng chửi vang lên, mọi người vốn đã nín giận, hiện tại ai còn nhịn nổi, ai cũng nhao nhao chửi rủa.

– Hừ!

Tả Hồng Trần hừ lạnh một tiếng, khí thế đáng sợ điên cuồng trào ra, không người nào phát ra tiếng được nữa:

– Thượng Quan, không được tiếp tục để cho lão phu thất vọng!

– Vâng, sư phụ!

Thượng Quan Kỳ nghiêm nghị nói, nhìn phía Chu Hằng hai mắt tràn đầy sát khí.

Đều là tên hỗn đản này, chẳng những làm hại hắn mất hết mặt mũi, còn khiến sư phụ nổi giận với hắn. Chết, hắn nhất định phải chết!

– Huyết Hà Vạn Lý!

Hắn cong người bật tới, vừa dẫn động Phí Huyết Công, vừa triển khai thiết chiến bên người, hắn động thật!

Phí Huyết công quả thật cường đại, nhưng đó cũng không phải toàn bộ con bài chưa lật của hắn, trên thực tế môn vũ kỹ này hắn cũng mới vừa tu tới đại thành, mà hắn có thể trở thành chiến sĩ cường đại nhất Đấu Thú Trường, là bởi vì hắn còn có những thần thông khác.

– Giết!

Chu Hằng cũng vô cùng nổi giận, hắn chưa từng bị biệt khuất như vậy, chiến đấu bất công như thế!

Rút kiếm chiến đấu, cơn giận của thất phu cũng có thể máu tươi ba xích!

– Giết!

Hai người đại chiến, mỗi người đều xuất ra kỳ chiêu, chiến đến trời đất u ám, tận tình phát ra hào quang của bọn họ.

Không thể không thừa nhận, Thượng Quan Kỳ quả thật cũng là một thiên tài, chiến lực cường đại vô cùng, có thể cùng Chu Hằng chiến ngang tay! Đương nhiên, đây cũng vì Chu Hằng thấp hơn hắn tới cả một tiểu cảnh giới, trên lực lượng cũng kém hơn rất nhiều.

Mà Tấn Vân Lưu Quang Bộ lại bị hạn chế rất lớn, Chu Hằng vừa không sử dụng Lăng Thiên Cửu Thức, tự nhiên không thể khắc địch chế thắng.

Đây đúng là thứ Chu Hằng cần!

– Áp lực!

Mọi thời khắc của hắn đều quanh quẩn trong thời khắc sinh tử, Thượng Quan Kỳ gây cho hắn áp lực quá lớn, mà áp lực này cũng đang không ngừng chuyển hóa thành động lực, nhưng mà vẫn còn chưa đủ, vẫn không thể phát huy ra toàn bộ tiềm lực của hắn.

Vậy trước tiên ép đối phương đến tuyệt lộ, khiến Thượng Quan Kỳ sử xuất lực lượng cường đại nhất.

Trong ánh mắt Chu Hằng bạo phát ra quanh ảnh ba màu, hai tay kết động tạo thành một đóa hoa sen ba màu cao một xích.

– Ngũ Hành Liên Hoa Phá!

– Hưu hưu hưu!

Đóa hoa sen ba màu chớp động vầng sáng mê người lượn vòng về phía Thượng Quan Kỳ.

Thượng Quan Kỳ ngưng trọng, hắn có thể cảm giác được trong đóa hoa sen xinh đẹp này ẩn chứa uy lực đáng sợ, lực lượng ẩn chứa trong đó có thể giết chết hắn!

– Rống!

Hắn bạo hống một tiếng, ngực bỗng nhiên xuất hiện cánh tay thứ ba, cánh tay trở nên càng lúc càng lớn, nhanh chóng chộp tới đóa hoa sen ba màu kia.Đây cũng không phải là cánh tay do linh lực tinh khiết hình thành, mà là cánh tay vô cùng chân thật, cho dù phồng lớn lên gấp trăm lần cũng không có dấu hiệu hư hóa, giống như cự linh chưởng của người khổng lồ, ma thủ che phủ bầu trời!

Bàn tay khổng lồ chụp lấy đóa hoa sen!

– Ầm!

Lượng lượng vô cùng khinh khủng nổ tung, cả bàn tay kia cũng nổ tung tạo thanh mưa máu đầy trời, mà hoa sen ba màu cũng hoàn toàn mai một! Lực lượng đáng sợ vẫn chưa hoàn toàn tiêu tán, mà oanh kích lên không khí, nhưng bởi vì có bốn bức tường ánh sáng chắn, cho nên chỉ có không gian bên trong là chấn động thôi.

– Đó là vật gì!

– Sao lại có cánh tay lớn như vậy?

– Cũng không phải giả, nếu không tại sao lại có mưa máu rơi xuống?

Trên khán đài lập tức vang lên vô số tiếng nghị luận, mà ở trong bao sương phía trên kia, biểu tình mỗi người đều ngưng trọng hơn rất nhiều.

– Uy lực đóa hoa sen ba màu kia thật đáng sợ!

– Có thể ngăn trở một kích này, bàn tay này cũng rất mạnh.

– Đây không phải là võ kỹ, mưa máu bay xuống, đây là… Huyết mạch lực!

– Thượng Quan Kỳ là linh thể!

– Tuyệt đối là linh thể vô cùng đáng sợ, Nhân linh thể thất tinh, thậm chí thập tinh, thậm chí… Địa linh thể!

– Không không không, không thể nào là Địa linh thể, Địa linh thể không có khả năng đến bây giờ còn chưa đột phá Sơ Phân Cảnh, Thủy Nguyệt Công chúa chính là chứng cứ rõ ràng!

– Đây là huyết mạch lực gì mà cường đại đến đáng sợ!

Thượng Quan Kỳ vẻ mặt giận dữ, lại liên tiếp cười lạnh, nói:

– Không tồi! Không tồi! Ngươi lại có thể bức ta ra huyết mạch lực! Đáng ghét, đây là tuyệt bí của ta, chưa bao giờ thi triển ở trước mặt mọi người!

– Nếu ngươi đã ép ta đến một bước này, như vậy, ta sẽ dùng

Cự Linh Thủ tiễn ngươi về tây thiên!

Ngực của hắn lại lần nữa vươn ra một cánh tay, bỗng nhiên mở lớn đánh về phía Chu Hằng! Mà từng đạo ánh sáng màu máu tỏa quanh bàn tay, đây chẳng những là huyết mạch lực, hơn nữa còn có Phí Huyết Công!

Hai thứ hợp nhất, uy lực càng mạnh!

Chu Hằng cảm nhận được uy hiếp tử vong, uy hiếp chân chính, đáng sợ đến mức nếu hắn không tế xuất Lăng Thiên Cửu Thức thì tuyệt đối không thể ngăn cản nổi!

Hắn đè xuống kích động sử dụng Lăng Thiên Cửu Thức, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ cật lực tránh đi.

– Ha ha ha! Chỉ có tí đất này, ngươi có thể trốn đi đâu?

Thượng Quan Kỳ cười ha ha, vung bàn tay khổng lồ đuổi theo Chu Hằng, đây cũng không phải là cánh tay đơn giản từ linh lực hình thành, mà không có chút khác biệt với cánh tay thật, linh động, thu phóng tự do!

Chu Hằng tâm thần buông lỏng, trường kiếm trong tay chém ra, tinh nghĩa 36 thức Phi Bộc Kiếm Pháp ở trong đầu hắn không ngừng hiện ra.

Kiếm thác nước lưu chuyển!

* Chú thích: Phi Bộc ==Thác nước, Phi Bộc Kiếm Pháp là kiếm pháp dựa theo thác nước mà sáng tạo ra.

– Ầm! Ầm! Ầm!

Mỗi một đạo kiếm thác nước đều dễ dàng bị Cự Linh Thủ bóp nát, nhưng vẫn hơi ngăn trở được Cự Linh Thủ đánh xuống, cho Chu Hằng cơ hội kéo dài hơi tàn.

Tám đạo kiếm thác nước!

Dưới áp lực cực lớn, Chu Hằng rốt cục đột phá.

Chương 96: Thế Cảnh

Trong tiếng chấn động mãnh liệt, tám đạo kiếm thác nước vẫn bị Cự Linh Thủ không chút lưu tình nghiền nát!

Tuy rằng thiếu một đạo kiếm thác nước, nhưng uy lực không giảm mà lại tăng, thời gian cản trở bàn tay to kia cũng được nửa giây! Chớ xem thường nửa giây này, đây chính là thời gian có thể cứu mạng!

– Hả?

Thượng Quan Kỳ hừ lạnh một tiếng, trong ánh mắt bắn ra tinh quang mãnh liệt, bạo hống một tiếng, Cự Linh Thủ lại nới rộng ra một ít, chỉ là điều này hiển nhiên tạo thành tác dụng phụ với hắn rất lớn, khuôn mặt trở nên dữ tợn hiện lên gân xanh.

– Hưu hưu hưu!

Trường kiếm Chu Hằng cắt ngang, lại bảy đạo kiếm thác nước bắn ra.

– Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Lực lượng đáng sợ cuốn lên, bảy đạo kiếm thác nước lại mai một, nhưng mà bàn tay to kia cũng mỏng đi một phần, tuy rằng bắt được Chu Hằng, nhưng lại bị hắn mạnh mẽ dùng kim quyền đánh ra một lỗ lớn trốn ra.

– Hảo tiểu tử, ngươi lại lấy ta tôi luyện tài nghệ!

Thượng Quan Kỳ cũng không phải ngu ngốc, lập tức hiểu Chu Hằng đang làm cái gì, hắn quát lớn một tiếng, tóc đen phóng lên cao, hai mắt hắn trở nên đen nhánh:

– Vậy hãy để cho ngươi nếm thử ác quả!

Cự Linh Thủ trong nháy mắt cũng trở nên đen nhánh, bên trên vẫn có huyết quang quấn quanh, Thượng Quan Kỳ phun ra một ngụm máu tươi, bắn thẳng lên Cự Linh Thủ.

Bàn tay lập tức trở nên đén hơn, uy thế kéo lên vô cùng đáng sợ!

Hắn cũng liều cái mạng già, nếu không thể xử lý Chu Hằng, nhất định Tả Hồng Trần sẽ vô cùng bất mãn với hắn.

Áp lực cường đại trước nay chưa từng có dồn nén!

Chu Hằng cả người lông tơ dựng lên, uy lực Cự Linh Thủ này cũng quá cường đại đi!Mà ở trong thời khắc nguy cấp, tâm linh của hắn lại càng thêm thông thấu, giống như dấn vào một mảnh tinh không kết nốt với toàn bộ vũ trụ.

– Kiếm động!

6 đạo kiếm thác nước! Mai một! Năm đạo kiếm thác nước! Mai một! Bốn đạo kiếm thác nước! Mai một!

Chu Hằng liên tục vũ động trường kiếm, trên bầu trời số lượng thác nước kiếm màu đen cũng cấp tốc giảm bớt, mà Thượng Quan Kỳ cũng liều mạng, hắn cũng bị bức ra toàn bộ tiềm lực.

Đúng là như vậy! Đúng là như vậy!

Ba đạo kiếm thác nước! Mai một! 2 đạo kiếm thác nước! Mai một!

Chu Hằng gào to một tiếng, chủ động bay thẳng tới về phía Cự Linh Thủ, một kiếm đâm ra, kiếm thác nước tối tăm đến mức làm cho lòng người cũng run lên, theo một đường phóng lên,

một đạo màu đen xuất hiện!Một đạo kiếm thác nước!

Thế Cảnh!

– Muốn chết!

Thượng Quan Kỳ cười lạnh, Cự Linh Thủ mở ra tiếp tục chụp tới Chu Hằng, lúc trước kiếm thác nước chỉ hơi chút cản lại thế đánh của hắn chậm lại mà thôi.

– Ầm!

Kiếm thác nước màu đen chìm vào trong Cự Linh Thủ, bàn tay to mạnh mẽ nắm chặt, giống như phải mạng mẽ bóp Chu Hằng thành phấn vụn, nhưng vào lúc này, tiếng chấn động đáng sợ truyền tới, một ánh sáng đen bắn ra, Cự Linh Thủ mạng mẽ bị đâm xuyên một cái lỗ lớn, thác nước màu đen trùng trùng điệp điệp vọt ra.

– Hưu!

Thân hình Chu Hằng cũng xuất hiện, sắc mặt lạnh lùng bay về

phía Thượng Quan Kỳ.

– Cái gì?

Thượng Quan Kỳ phát ra một tiếng thét kinh hãi, điều đó không có khả năng!

Cự Linh Thủ của hắn làm sao có thể bị phá giải! Đây chính là huyết mạch lực a! Hắn lại là Nhân linh thể thập tinh a, Huyết Linh lực vô cùng cường đại, đây quả thực có thể cùng Địa cấp trung phẩm, thậm chí võ kỹ thượng phẩm so sánh, tuyệt đối có thể nghiền ép Chu Hằng!

– Vì cái gì! Vì cái gì!

Hắn vội vàng lắc người né tránh, đồng thời nổi giận gầm lên một tiếng, Cự Linh Thủ lúc trước bị oanh phá bỗng nhiên biến mất, lại một bàn tay từ ngực của hắn vươn ra vỗ về phía Chu Hằng.

– Ầm!

Dưới thác nước kiếm màu đen lưu chuyển, Cự Linh Thủ lập tức bị đánh ra một cái động lớn, Chu Hằng bắn ra, tiếp tục truy kích Thượng Quan Kỳ. Tuy nhiên, cuối cùng Cự Linh Thủ cũng là do huyết mạch lực hình thành, vẫn có tác dụng tương

đối, cũng cản được tốc độ truy kích của Chu Hằng, Thượng Quan Kỳ kéo dài hơi tàn, không ngừng chạy đông chạy tây.

Tình huống hai người hoàn toàn điên đảo.

Lúc trước Chu Hằng còn tránh né, dùng từng đạo kiếm thác nước kéo dài thời gian, nhưng mà ba mươi năm phong thuỷ thay phiên chuyển, lập tức đến phiên Thượng Quan Kỳ trở thành người trốn chạy, chỉ có thể dựa vào Cự Linh Thủ chưởng để cản trở Chu Hằng.

Trên khán đài lập tức phát ra từng tiếng cười nhạo, hiện tại lòng người vui sướng, trừ ngoại lệ cá biệt, mọi người đều hy vọng Chu Hằng có thể thắng lợi, cho nên khi nhìn thấy loại tình huống này tự nhiên cao hứng.

– Quỷ hẹp hòi rốt cục sắp thắng!

Lâm Phức Hương hưng phấn vỗ vỗ tay, giọng điệu vui sướng.

Cổ Tư vẻ mặt bình tĩnh, trong ánh mắt lại hiện lên vẻ khiếp sợ, chậm rãi nói:

– Thế Cảnh!

– Không sai, Thế Cảnh!

An Ngọc Mị cũng gật đầu, lão tử nàng chính là cường giả Ích Địa Cảnh, chưa xem qua heo chạy còn chưa ăn qua thịt heo sao, cho nên đối với bốn đại cảnh giới tự nhiên không có khả năng không biết.

– Thế Cảnh?

Bị giới hạn trong trình độ, Lâm Phức Hương vẫn chưa biết được cái gì là Thế Cảnh, trong lòng nàng lại ngứa ngáy, không ngại học hỏi kẻ dưới lãnh giáo hai đại tình địch.

Cổ Tư lại không cho rằng tình địch, lúc này mới giải thích cho nàng.

– Trách không được ta cảm thấy Phi Bộc Kiếm Pháp của quỷ hẹp hòi là lạ, thì ra hắn đã đạt tới độ cao như vậy!

Lâm Phức Hương lòng tràn đầy vui sướng, tràn đầy kiêu ngạo về Chu Hằng. Người ta nói, toàn bộ Hàn Thương Quốc, người nắm giữ Thế Cảnh không vượt qua mười người, hơn nữa mỗi người đều là cấp bậc lão quái vật, Chu Hằng trẻ tuổi như vậy đã nắm giữ Thế Cảnh, có thể nói là ngàn vạn năm khó gặp!

– Không biết quỷ hẹp hòi có thể tiến lên bước nữa hay không, lĩnh ngộ luôn ra Vực Cảnh!

Nàng thì thào nói.

– Đúng là lòng tham không đáy mà!

– Nếu muốn đạt tới Vực Cảnh, nhất thiết phải lĩnh ngộ Thế Cảnh khác nhau, sau khi góp lại mới có một đường hy vọng!

– Toàn bộ Hàn Thương Quốc cũng tìm không ra một người nắm giữ Vực Cảnh!

An Ngọc Mị và Cổ Tư thay phiên nói.

– Nói không chừng quỷ hẹp hòi chính là thiên tài như vậy thì sao?

Lâm Phức Hương không cam lòng nói, ở trong mắt nàng, Chu Hằng không gì không làm được! Ban đầu thời điểm còn là Luyện Thể Cảnh đã bổ sung đầy đủ Phi Bộc Kiếm Pháp, chỉ vẻn vẹn nửa năm đã đột phá Tụ Linh Cảnh, hiện tại lại nắm giữ Thế Cảnh, tiếp tục sáng tạo chút kỳ tích thì có gì kỳ quái chứ?

– Đây là kiếm pháp gì, sao lại cho ta cảm giác đại đạo đơn giản, trở lại nguyên trạng vậy?

– Mặc dù chỉ là một kiếm, lại dường như bao dung toàn bộ ảo diệu!

– Trời ạ, một kiếm này liền phá Thượng Quan Kỳ huyết mạch lực, thật là đáng sợ!

– Kiếm pháp gì, đây tột cùng là kiếm pháp gì!

Trong bao sương, không ngừng vang lên tiếng cả kinh, trong bọn họ cũng không thiếu cao thủ Tụ Linh Cảnh giống như Liễu Thừa Tuấn, nhưng mà bị giới hạn trong kiến thức, bọn họ còn chưa phát hiện ra Chu Hằng đã nắm giữ đến Thế Cảnh rồi.

– Thế Cảnh!

Liễu Thánh Kiệt sắc mặt thâm trầm, ba, hắn bóp vỡ nắm tay vụn.

– Ca, cái gì là Thế Cảnh?

Liễu Thừa Tuấn cảnh giới còn thấp, cũng chưa được lão tử hắn truyền thụ cho kiến thức võ đạo càng sâu hơn, có đôi khi biết quá nhiều chỉ phân tâm.

Liễu Thánh Kiệt cũng không trả lời, chỉ là hai mắt nhìn chằm chằm Chu Hằng, lần đầu phát hiện tiềm lực người nọ phía dưới có đáng sợ dường nào!

Thế Cảnh, ngay cả hắn cũng chưa nắm giữ a!

Người như hắn còn có rất nhiều, thanh âm trong bao sương rất nhanh lặng lại, rất nhiều người đều đằng đằng sát khí nhìn Chu Hằng, yêu nghiệt như vậy tuyệt không thể để cho hắn trưởng thành, nếu không đối với tuấn kiệt cùng thời đại với hắn quả là một tai nạn.

Mọi người đều sẽ bị hắn ép cho ảm đạm thất sắc.

– Thế, Thế Cảnh!

Thượng Quan Kỳ rốt cục phát hiện ra huyền diệu, dùng giọng điệu vạn phần khiếp sợ hô lên, trong lòng tràn đầy chua xót.

Hắn vẫn luôn muốn nắm giữ Thế Cảnh, nhưng mà thủy chung sờ không tới một chút ánh sáng. Hắn cũng không quá để ý, dù sao ngay cả sư phụ của hắn cũng không thể nắm giữ cảnh giới

này, dù sao cái đó không có liên quan tới tu vi, có yêu nghiệt nghịch thiên nói không chừng thời kỳ Luyện Thể Cảnh đã nắm giữ Thế Cảnh.

Thế Cảnh chỉ có thể nói là dệt hoa trên gấm, dù sao Luyện Thể Cảnh nắm giữ Thế thì thế nào, vẫn bị Tụ Linh Cảnh một tay đập chết! Nhưng cùng giai đối chiến, nắm giữ Thế Cảnh thì hoàn toàn bất đồng, tuyệt đối nghiền ép hết thảy!

Trừ phi, hắn có phương pháp cấm kỵ lập tức bạo phát lực lượng đến Sơ Phân Cảnh, hoặc là cũng nắm giữ Thế.Thật có lỗi, hai loại biện pháp này hắn đều không có!

Thượng Quan Kỳ chỉ có thể không ngừng trốn tránh chống đỡ, ở Thế Cảnh của Phi Bộc Kiếm Pháp, hắn căn bản không có đường sống trả đòn.

Tả Hồng Trần xanh mặt, nhưng cũng không ngăn cản chiến đấu, hắn thấy đồ đệ mình vẫn thiếu tôi luyện, nếu không với huyết mạch lực của hắn xuất sắc như vậy, ở lĩnh ngộ võ đạo, làm sao có thể không bằng một mao đầu tiểu tử chứ?

Đối phương có thể ở sống chết trước mắt lĩnh ngộ được Thế Cảnh, Thượng Quan Kỳ cũng có thể làm được!

Nếu Thượng Quan Kỳ lại dùng Chu Hằng làm đá mài dao, như vậy lần này sẽ để cho Chu Hằng làm đá mài dao cho Thượng Quan Kỳ, dù sao có hắn một bên nhìn, Chu Hằng cũng không

làm gì được!

Tả Hồng Trần triệt hồi 4 bức tường ánh sáng, lúc trước chỉ để trói buộc Chu Hằng, để cho hắn không có không gian để chạy, nhưng bây giờ lại ngược lại đang giam cầm Thượng Quan Kỳ. Còn nữa, cứ giữa cái lồng như vậy khiến hắn tiêu hao không nhỏ, dù sao cũng làm ở khoảng cách xa như vậy.

Chu Hằng tâm linh trong sáng, làm sao không biết ý tưởng của Tả Hồng Trần?

Một khi đã như vậy, hắn sẽ hung hăng cho lão một cái bạt tai.

Chu Hằng sát niệm cuồng tăng, tay trái mở ra, hoa sen ba màu hiện lên, tay phải trường kiếm vẫn chém ra một đạo thác nước kiếm đen bay về phía Thượng Quan Kỳ.

Thượng Quan Kỳ cũng có thể đoán được ý tưởng của Tả Hồng Trần, hắn chiến ý cuồng thăng, dùng bất cứ giá nào chiến đấu kịch liệt với Chu Hằng, hắn cũng là thiên tài kinh diễm tuyệt thế, Chu Hằng nếu có thể nắm giữ Thế Cảnh, hắn cũng có thể!

Nhất định có thể!

Tấn Vân Lưu Quang Bộ triển khai, Chu Hằng mạnh mẽ đuổi tới, tay trái ấn ra, hoa sen ba màu nện tới ngực Thượng Quan

Kỳ.

– Đi!

Thượng Quan Kỳ lập tức mở ra Cự Linh Thủ chộp tới hoa sen ba màu.

– Oanh!

Trong một tiếng nổ lớn, hoa sen ba màu mạnh mẽ bị bóp nát, mà Cự Linh Thủ cũng bị chấn cho máu thịt loang lổ, nhưng cũng không bị chấn vỡ.

– Nhận lấy cái chết!

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, đột nhiên trường kiếm trong tay biến mất, thay vào đó là một đoạn kiếm màu đen.

Phi Bộc Kiếm Pháp, Thế Cảnh!

Một đạo kiếm thác nước xẹt qua!

– Phốc!

Huyết hoa cuốn qua, cả người Thượng Quan Kỳ bị chặt ngang, nửa thân trên bay lên không trung, nửa khúc thân dưới nhanh chóng rơi xuống.

Thân hình Chu Hằng hạ xuống, cầm đoạn kiếm màu đen mà đứng, đầu đầy tóc đen không gió tự bay, như thượng cổ Ma Thần, tràn đầy khí phách uy chấn thiên hạ!

Lâm Phức Hương, An Ngọc Mị lập tức hai mắt mê ly, cho dù Cổ Tư trong nháy mắt cũng thơ thẩn.

Toàn trường yên lặng trong thời gian ngắn ngủi, ngay sau đó phát ra tiếng thét chói tai dường như cuốn phá vòm trời vậy, tâm tình mọi người lúc này hoàn toàn được phát kích ra.

Chương 97: Cứu Tinh

– A!

Tả Hồng Trần phát ra một tiếng vô cùng phẫn nộ, một tiếng đè xuống tiếng hoan hô toàn trường, khí tức lạnh lẽo bắt đầu khởi động, toàn trường lại trở nên im lặng.

Hắn nhảy xuống ôm lấy hai đoạn thân thể Thượng Quan Kỳ, cũng từ trong lòng ngực móc ra một bình thuốc, sau khi bóp nát đan dược bên trong đổ vào miệng Thượng Quan Kỳ.

Sau khi đạt tới Tụ Linh Cảnh, võ giả rất khó chết, sinh lực dồi dào đến mức khủng bố!

Bị chém ngang lưng giống như vậy chỉ cần hợp lại đúng lúc, rót vào thần dược cứu mạng thì vẫn có thể cứu sống được. Tuy nhiên, nếu khi đánh chém rót vào linh lực cường đại, như vậy có tính chất huỷ diệt, tuyệt đối phải chết!

Huống chi, Thượng Quan Kỳ chính là bị hắc kiếm đánh chém, một thân lực lượng ở trong nháy mắt bị hắc kiếm rút hết. Đã không còn lực lượng, Tụ Linh Cảnh còn có thể xưng là Tụ Linh Cảnh sao, còn không bằng cả người phàm nữa.

Phàm nhân bị một trảm như vậy còn có đường sống?

Cho dù Tả Hồng Trần cho ăn bao nhiêu đan dược, thân thể Thượng Quan Kỳ càng lúc càng lạnh, hoàn toàn chết hẳn.

Tả Hồng Trần rốt cục dừng hành động loại không có ý nghĩa này, dùng ánh mắt lạnh tanh nhìn về phía Chu Hằng, sát khí cuộn trào.

Hắn cũng chỉ có một tên đồ đệ như vậy, tuy rằng quản giáo nghiêm khắc, nhưng mà tất cả xuất phát từ mong muốn rèn khổ thành tài, đã sớm coi hắn như con trai mình. Một đồ đệ muốn tìm được sư phụ tốt cố nhiên không dễ dàng, nhưng mà một cao thủ muốn thu được một thiên tài có thể kế thừa y bát của mình thì càng khó hơn.

Tả Hồng Trần đặt lên người Thượng Quan Kỳ vô số tâm huyết, kỳ vọng, vốn đây là trận chiến cuối cùng của Thượng Quan Kỳ, lại không nghĩ tới lại là trận chiến cuối cùng khi hắn còn sống!

Lão quái vật không chút để ý hành vi mất mặt, trong lòng chỉ có mối hận giết đồ!

Hắn phải làm thịt Chu Hằng báo thù cho ái đồ!

– Tiểu tử, lão phu sẽ không để cho ngươi chết nhẹ nhàng ngư vậy, lão phu sẽ tra tấn ngươi từng chút từng chút, cho ngươi sống không bằng chết! Không chỉ ngươi, phàm là người có liên quan với một người cũng đừng mơ tưởng đào thoát, lão phu muốn giết sạch cả nhà ngươi, cho dù một con mèo, một con chó cũng đừng mơ tưởng tránh được!

Lão quái vật cũng không vội vã động thủ, toàn trường thực lực hắn mạnh nhất, hơn nữa cũng có hậu trường đáng sợ, ai dám cản trở hắn?

– Tả tiền bối, xin hãy thủ hạ lưu tình!

Nhưng mà đúng lúc này có người đứng ra.Ánh mắt mọi người lập tức nhao nhao nhìn sang người nọ, chỉ thấy đó là một nữ nhân áo tím xinh đẹp như hoa, phong thái như tiên, không thể diễn tả bằng ngôn từ.

– Đúng là Tử Tinh tiểu thư!

– A, đó là Tử Tinh tiểu thư!

– Tử Tinh tiểu thư sao lại cầu tình cho Chu Hằng?

– Chắc là khí khái anh hùng của Chu Hằng đả động mỹ nhân!

Một trận kinh hô, Nguyễn Giai Oánh dịu dàng thi lễ với Tả Hồng Trần một cái, nói:

– Thiếp Nguyễn Giai Oánh, xuất thân Thiên Bảo Các, xin tiền bối đại nhân hãy rộng lượng, thả người này một con đường sống, dù sao, đây là quyết đấu công bình!

Công bình? Công bình cái quỷ, Tả Hồng Trần không biết đã nhúng tay mấy lần rồi, sớm con bà nó không biết xấu hổ!Mọi người đều oán thầm không thôi, chỉ là sợ thực lực của Tả Hồng Trần cho nên chỉ nén giận mà không dám nói gì.

Thượng Quan Kỳ chết là xứng đáng!

Đánh tốt lắm! Đánh hay lắm! Giết hay lắm!

Tả Hồng Trần lộ ra vẻ kiêng kỵ, sự cường đại của Thiên Bảo Các hắn hiểu rất sâu, hơn nữa hắn cũng biết, hắn hiểu biết chỉ là một góc băng sơn của Thiên Bảo Các mà thôi, cái thế lực này quả thực chính là cự phách Huyền Càn đại lục, có thể cùng thế lực như vậy chống lại, lưa thưa không có mấy!

Loại trình độ này hắn căn bản ngay cả tư cách ngưỡng vọng

cũng không có!

Hắn tuyệt không dám đắc tội Thiên Bảo Các, đừng nói hắn, cho dù Độc Huyết Tông sau lưng hắn cũng không dám! Tuy nhiên, Nguyễn Giai Oánh chỉ là người trong Thiên Bảo Các Hàn Thương Quốc, căn bản không phải là thượng tầng!

Hơn nữa, hắn cũng không đắc tội Thiên Bảo Các, chỉ không nể tình cầu chết mà thôi, chút chuyện nhỏ này hắn vẫn gánh được.

– Tiểu nha đầu, người này giết ái đồ lão phu, lão phu nhất định phải lấy đầu hắn tế đồ nhi ta, ngươi đừng có dài dòng!

Tả Hồng Trần mờ nhạt nói, giọng điệu vô cùng kiên định. Đạt tới loại cảnh giới như hắn, võ đạo chi tâm tất nhiên thủ vững không dời, nếu đạo tâm không ổn thì cả đời cũng không có tiến bộ.

Nguyễn Giai Oánh lòng tràn đầy chua xót, nàng mấy ngày trước mới đến, còn chưa có cơ hội gặp mặt Chu Hằng. Tuy rằng Chu Hằng lần thứ hai trắc nghiệm linh thể rất bình thường, nhưng nàng vẫn rất hoài nghi, nên muốn tiến thêm một bước tìm hiểu lai lịch của hắn.

Chỉ là không nghĩ tới Chu Hằng lại gây chuyện như vậy, không ngờ trêu chọc phải một lão quái vật Ích Địa tam trọng thiên, người này ở toàn bộ Hàn Thương Quốc đều có thể liệt vào cao thủ đứng đầu, người có thể đánh thắng Tả Hồng Trần không tới một bàn tay.

Chu Hằng… Chết chắc rồi!

Tả Hồng Trần như mèo vờn chuột, hắn muốn cho Chu Hằng hưởng thụ một chút tư vị tuyệt vọng trước, chỉ là Chu Hằng cũng không cho hắn thấy vẻ mặt này, không ngờ vẻ mặt vẫn ung dung như cũ!

Tiểu tử này sợ tới mức phát điên rồi sao?

Chu Hằng làm sao phải sợ hãi, từ lúc hạ quyết tâm xử lý Thượng Quan Kỳ, hắn cũng đã nghĩ kỹ đường lui, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp! Món bảo vật này đều có thể ngăn cản địch nhân Hóa Thần Cảnh, vậy ít nhất cũng là pháp khí cấp Hóa Thần Cảnh à?

Vậy Tả Hồng Trần làm sao phá được?

Hắn bất cứ lúc nào cũng có thể tiến vào trong tháp tránh nạn, nơi đây cát vàng bùn trải rộng, cho dù thị lực Tả Hồng Trần tăng lên gấp một vạn lần cũng không thể tìm cho ra Cửu Huyền Thí Luyện Tháp sau khi thu nhỏ lại.

Về phần dẫn tới không gian chấn động, Chu Hằng cũng không cần thiết, đương nhiên tánh mạng là quan trọng nhất.

– Tiểu tử, ngươi không sợ?

Tả Hồng Trần lạnh lùng nói.

– Ta tại sao phải sợ?

Chu Hằng hỏi lại, tay hẩy hẩy Tả Hồng Trần, khinh thường nói:

– Chỉ bằng lão quái vật không biết xấu hổ như ngươi mà đời dọa ta?

– Ha ha ha! ikienthuc.org

Tả Hồng Trần ngửa mặt lên trời cười lạnh:

– Tốt lắm, tốt lắm, rất có ý chí chiến đấu! Như vậy thời điểm lão phu tra tấn ngươi cũng rất vui vẻ, dù sao vài ba lời cầu xin

tha thứ khuất phục cũng không có ý nghĩa!

– Hy vọng xương của ngươi cũng cứng như cái miệng của ngươi, có thể chống đỡ được nửa năm à!

Lão quái vật rốt cục ra tay, tay phải dò ra, cũng hóa thành một cự chưởng chộp tới Chu Hằng.

Đây cũng không phải là huyết mạch lực, mà là linh lực biến thành, lại là Cự Linh Chưởng độ lớn vượt xa Thượng Quan Kỳ, giống như mây đen bao phủ trời đất vậy.

– Hừ, ai dám động vào một cọng lông của con rể của lão phu?

Trong một tiếng hừ lạnh, trước người Chu Hằng bỗng nhiên xuất hiện một nam nhân uy nghiêm, một quyền đấm thẳng tới cự chưởng che trời.

– Thình thịch!

s

Cự chưởng lập tức hóa thành vô số đạo toái ảnh, nam tử kia giống như đại ma thần bễ nghễ thiên hạ, ngạo nghễ đứng

thẳng, khí tức đáng sợ không kém Tả Hồng Trần chút nào.

Điều này khiến cho Chu Hằng từ bỏ ý niệm tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

An Nhược Trần đến rồi!

– Phụ thân!

An Ngọc Mị ngạc nhiên kêu lên, lo lắng hoàn toàn biến mất.

– Các hạ là… Ồ, các hạ chính là An Nhược Trần sao?

Tả Hồng Trần ôm quyền thi lễ một cái:

– An huynh xin cho lão phu mặt mũi, người này giết đồ đệ ta, lão phu nhất định phải lấy đầu hắn!

– Ngươi là ai, lão phu sao phải cho ngươi mặt mũi?”

An Nhược Trần không chút lưu tình khiển trách, ngón tay chỉ thẳng Tả Hồng Trần, vẻ mặt tràn đầy khinh bỉ.

Tả Hồng Trần thiếu chút nữa khí bạo!

Hắn là Ích Địa tam trọng thiên, An Nhược Trần cũng là Ích Địa tam trọng thiên, cảnh giới mọi người giống nhau, đánh nhau tám thành là lưỡng bại câu thương! Hắn khách khách khí khí, cũng không có nghĩa là hắn sợ An Nhược Trần.

Có bao nhiêu năm chưa bị người chỉ thẳng mũi măng rồi?

Trước Chu Hằng không tính là gì, người này chỉ là Tụ Linh Cảnh, căn bản ngay cả tư cách khiến hắn liếc mắt nhìn nhiều cũng không có! Giống như con voi tuyệt đối không để ý con kiến khiêu khích mình, song phương căn bản không cùng một tầng thứ, tùy ý nhấc chân cũng có thể nghiền chết đối phương rồi.

Nhưng mà An Nhược Trần lại là Ích Địa tam trọng thiên thứ thiệt, bị võ giả cùng cảnh giới chỉ thẳng vào mũi mắng, điều này làm cho Tả Hồng Trần muốn không giận dữ cũng khó khăn!

– Lão phu hôm nay nhất định phải giết người này!

Thanh âm Tả Hồng Trần cũng lạnh xuống, lật tay chộp tới Chu Hằng.

– Muốn chết!

An Nhược Trần khí phách mười phần gầm lên giận dữ, thân hình đập ra, vung quyền đấm tới mặt Tả Hồng Trần.

– Khinh người quá đáng!

Tả Hồng Trần vung chưởng đón đỡ.

– Thình thịch!

An Nhược Trần một quyền hạ xuống, Tả Hồng Trần phòng ngự không có chút tác dụng, hung hăng đánh lên mặt đối phương, một tiếng trầm đục vang lên, Tả Hồng Trần lập tức bay ngược ra. Nhưng An Nhược Trần lập tức vươn tay ra, chụp lấy chân Tả Hồng Trần mạnh mẽ kéo trở về.

– Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

An Nhược Trần liên tục ra quyền, mỗi một quyền đều nện lên mặt của Tả Hồng Trần, giống như người lớn bắt nạt trẻ con, Tả Hồng Trần ngay cả một tia năng lực chống đỡ cũng không có.

– Muốn giết lão phu con rể, ngươi là ai?

– Thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch!Tả Hồng Trần bị trở thành bao cát thịt người, nào còn chút phong thái cường giả Ích Địa Cảnh nữa.

Con bà nó đã nghiền!

Nhìn thấy lão quái vật này bị quyền cước đấm đá, người xem trên khán đài hận không thể nhảy xuống thượng lên mấy quyền. Ai bảo lão gia hỏa này kiêu ngạo, ai bảo lão gia hỏa này bá đạo, ai bảo lão gia hỏa này tùy ý phá hư quy tắc!

Đánh chết lão vương bát này!

– Cha, cha đột phá!

An Ngọc Mị hoan hô một tiếng, có thể đánh cường giả Ích Địa tam trọng thiên như món đồ chơi, nhất định cao hơn một đại cảnh giới mới làm được.

– Khai Thiên Cảnh!

Tả Hồng Trần đột nhiên kêu to:

– Ngươi tiến vào Khai Thiên Cảnh!

– Bịch!

An Nhược Trần lại thọng một đấm lên khuôn mặt già nua của Tả Hồng Trần, phốc một tiếng, Tả Hồng Trần mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi, mang theo 7, 8 cái răng.

Mới vừa rồi còn uy phong bát diện, Tả Hồng Trần không ngờ bị đánh giống như con chó chết, sự tương phản khiến cho người ta khó lòng tưởng tượng nổi!

– Con rể, lão vương bát này lấn ngươi, để cho ngươi tiễn hắn đoạn đường cuối cung!

An Nhược Trần quay đầu nói với Chu Hằng.

– Tốt!

Chu Hằng không chút nghĩ ngợi liền đáp ứng.

– Ngươi, các ngươi dám!

Tả Hồng Trần cả kinh kêu lên, ai lại muốn chết, hơn nữa còn chết ở trong tay một tên mao đầu tiểu tử Tụ Linh Cảnh, chuyện này đối với hắn mà nói quả thực vô cùng nhục nhã, chết cũng không thể nhắm mắt.

Hắn trợn mắt nhìn lại Chu Hằng, mặc dù không cách nào động thủ, nhưng mà khí thế khổng lồ vẫn ép tới Chu Hằng.

– Thình thịch!

An Nhược Trần lại thọng một đấm lên đầu hắn Tả Hồng Trần, lập tức đánh cho Tả Hồng Trần mất đi năng lực phản kháng, cái đầu cụp xuống như cá chết.

– Ta là người Độc Huyết Tông, các ngươi không thể giết ta!

Tả Hồng Trần kêu to, hắn không muốn chết, càng không muốn chết trong tay Chu Hằng.

– Độc Huyết Tông thì thế nào!

Chu Hằng cũng là người to gan lớn mật, lúc trước bị Tả Hồng Trần làm cho giận dữ, lúc này nào có đạo lý không dám ra tay, huống chi một võ giả Ích Địa tam trọng thiên có thể cung cấp cho hắn bao nhiêu linh lực tích lũy, làm sao có thể bỏ qua!

Hắc kiếm tế xuất, Chu Hằng không chút do dự một kiếm vung qua!

– Phốc!

Cái đầu tái nhợt của Tả Hồng Trần lập tức rời khỏi cỏ, đôi mắt già vẫn còn mang theo oán hận mãnh liệt, lại không thể tin, hai người này lại dám giết mình.

Chương 98: Sóng Gió Yên Tĩnh

An Nhược Trần hài lòng nhìn Chu Hằng, con rể này sát phạt quyết đoán, không chút nào úy kỵ nào, tuyệt đối tiền đồ vô lượng!

Lúc này, trên khán đài vừa xì xào, tiếp đó biến thành một mảnh sóng triều.

– Cái gì, An Nhược Trần không ngờ đột phá tới Khai Thiên Cảnh!

– Hắn không ngờ thật bước ra một bước này!

– Ở toàn bộ Hàn Thương Quốc cũng có thể xông pha, cho dù Độc Huyết Tông cũng phải nghĩ lại, muốn hưng sư động chúng, xuất động cao thủ đến trấn áp hay không?

– Độc Huyết Tông tuy rằng cường đại, nhưng thanh danh rất xấu, nếu như thật muốn tới, tuyệt hội sẽ khiến thế lực mạnh mẽ của Lãng Nguyệt Quốc tới trấn áp!

– Chu Hằng không ngờ là con rể An gia!

– Tiểu tử này đúng là cá chép vượt long môn, hiện tại ai còn dám ra tay với hắn? Cường giả Khai Thiên Cảnh a, đây chính là cường giả chiến lực mạnh nhất Hàn Thương Quốc!

Lữ Tố Nga mặt xám như tro tàn, nàng biết thù của mình là tuyệt đối báo không được, cho dù nàng đột phá Sơ Phân Cảnh làm thịt Chu Hằng, cũng chắc bị lửa giận của An Nhược Trần đốt sạch. Chẳng những nàng phải buông bỏ ý niệm báo thù, còn phải nghĩ biện pháp chống lại sự phẫn nộ của Chu Hằng, dù sao nàng đang âm thầm động tay chân vài lần.

Liễu Thừa Tuấn cũng như cha mẹ chết, hiện đang cho hắn 1 vạn lá gan cũng không dám chống lại Chu Hằng, hậu thuẫn của người ta không biết cao hơn hắn bao nhiêu!

– Hừ!

Liễu Thánh Kiệt lại hung hăng nắm chặt tay, An Ngọc Mị từng là một trong đối tượng mà hắn thầm mơ ước, thậm chí có thể nói là hắn coi trọng nhất, sau lưng có một lão tử Ích Địa tam trọng thiên, nếu như có thể cưới được nàng liền có thể vượt xa đối tượng điện chủ còn lại, độc bá Hắc Thủy Điện.

Không nghĩ tới An Ngọc Mị không ngờ thành nữ nhân của Chu Hằng!

Vì sao cố tình là Chu Hằng? Một con kiến căn bản hắn không để vào mắt, quả thực là đang tát lên mặt hắn!Hơn nữa, con kiến này chính là song linh thể, không gian đan điền ít nhất gấp năm lần thậm chí gấp sáu lần người thường, lại còn nắm giữ Thế Cảnh! Đối thủ như vậy nếu không sớm ngày loại bỏ, quả thực khiến hắn ăn ngủ không yên.

Không tiếc bất cứ giá nào, nhất định phải xử lý hắn!

Liễu Thánh Kiệt nhắm hai mắt lại, bắt đầu tự hỏi.

…

An Nhược Trần làm theo ý mình, sau khi vỗ vỗ bả vai Chu Hằng, phiêu nhiên đi ra.

Thời điểm hắn nhận được tin tức ngọc bài truyền của ái nữ, đúng là thời khắc mấu chốt đột phá, thiếu chút nữa khiến hắn bị tẩu hỏa nhập ma! Cũng may mà vượt qua được liền vội vàng chạy đến giải nguy cho Chu Hằng.

Hiện tại nguy cơ giải trừ, hắn phải đi về củng cố cảnh giới trước, nếu không đan điền vừa mới sáng lập rất có thể sẽ sụp đổ, rơi trở lại Ích Địa Cảnh.

Chuyện nguy hiểm như vậy hắn không gượng dậy nổi.

Hiện tại ai cũng biết Chu Hằng là con rể của hắn, người nào dám động vào một sợi lông măng của hắn, không sợ lửa giận của một vị cường giả Khai Thiên Cảnh diệt sạch sao? Dù tính muốn xuống tay với Chu Hằng cũng phải tiến hành lén lút, bí ẩn, nếu không hậu quả cũng không ai chịu nổi.

Chu Hằng mang theo tam nữ An Ngọc Mị về An gia trước, khách điếm là khẳng định không thể ở, nếu không khẳng định ngay cả cánh cửa cũng bị người ta đạp vỡ, mà An gia? Ai dám tiến vào!

Mới vừa trở lại An gia, thấy người tới bái phỏng nối liền không dứt, không có biện pháp, ai bảo An Nhược Trần bây giờ là cường giả Khai Thiên Cảnh duy nhất Thiên Hàng Thành! Trước kia 9 ngọn núi liên thủ còn có thể chống lại An Nhược Trần được, hiện tại thì mạnh yếu đã phân.

Đây tuyệt đối là nghiền ép, ai mà không lo sợ.

An Ngọc Mị bảo người hầu từ chối khéo, ai cũng không thấy, tuy nhiên khi biết được Nguyễn Giai Oánh tới bái phỏng, xuất phát từ tôn trọng với Thiên Bảo Các, lại nói Nguyễn Giai Oánh từng cầu tình cho Chu Hằng, An Ngọc Mị vẫn để cho

nàng đi vào.

Nguyễn Giai Oánh đưa tới một đống lớn lễ vật, với chúc mừng An Nhược Trần đột phá Khai Thiên Cảnh. Cường giả như vậy ở Hàn Thương Quốc chỉ đếm được một bàn tay, có thể tiến vào cảnh giới này, liền có tư cách chia xẻ trọng khí trong nước, coi trọng như thế là phải.

An Ngọc Mị thay mặt cha cám ơn, nhận lấy lễ vật, chỉ liếc mắt một cái có thể nhìn ra được, mục tiêu của Nguyễn Giai Oánh thật ra là Chu Hằng, lại khiến cho nàng giống như ăn dấm, rất nhanh đưa đối phương đi.

Chuyện này tự nhiên phải thẩm vấn Chu Hằng.

– Tiểu sắc lang, thành thật nói đi, quan hệ của ngươi và nữ nhân kia của Thiên Bảo Các là thế nào?

An Ngọc Mị thay một cái váy ngủ mỏng, vừa mới tắm rửa xong, tóc đen còn nhem ướt, bắp thịt còn bóng nước càng thêm kiều diễm.

– Nữ nhân kia không đơn giản!

Chu Hằng nhướng mày, khi lần đầu tiên tiến hành trắc nghiệm linh thể hắn không có kinh nghiệm, để hắc kiếm oanh phá

Linh Tinh Trụ, về sau tuy rằng hắn che giấu, nhưng cũng không thể giải trừ hoài nghi của Nguyễn Giai Oánh, hiện tại lại đuổi tới Thiên Hàng Thành này.

Hắn tuyệt không tin Nguyễn Giai Oánh bôn ba tìm kiếm chủ nhân cho Thiên Bảo Các, loại chuyện hoang đường này hắn tin mới là lạ.

– Đương nhiên không đơn giản, người ta chính là đệ nhất mỹ nữ Hàn Thương Quốc à!

An Ngọc Mị nằm lỳ ở trên giường, co đôi đùi đẹp lên, áo ngủ rũ xuống, lộ ra hai cẳng chân bóng loáng trắng như tuyết, chọc người ta thèm nhỏ dãi.

Nếu An Nhược Trần đã ở trước mặt mọi người thừa nhận thân phận con rể của Chu Hằng, vậy nàng có tự nhiên thoải mái ngủ chung một phòng với Chu Hằng, mà làm như vậy đỡ cho hai nữa nhân Lâm Phức Hương, Cổ Tư ăn trộm nam nhân của nàng.

Nàng bây giờ khá vừa lòng với Chu Hằng.

Mười tám tuổi là Tụ Linh nhị trọng thiên đỉnh phong tuy rằng không tính quá kinh diễm, nhưng mà đan điền không gian gấp tám lần thường nhân, có được hai loại huyết mạch lực, thậm chí nắm giữ Thế Cảnh, mỗi một cái tùy tiện nói ra cũng làm cho người ta chấn động, huống chi đều tập trung trên người

hắn!

Hơn nữa, nàng đã bị Chu Hằng gạo nấu thành cơm, chẳng lẽ còn đi tìm nam nhân thứ hai?

Nàng mỹ miều nhìn Chu Hằng, bộ dạng tên này tuy rằng không tính rất anh tuấn, nhưng mà nhìn kỹ, kiếm mi lãng mục, ánh mắt kiên định, gương mặt cương nghị kia tràn đầy mị lực nam nhân!

Hơn nữa hắn ở trên giường còn dũng mãnh như vậy, bình thường nàng vẫn nghe đồn một ít, nam nhân khác cũng không lợi hại như vậy!

Đúng là làm cho nàng sướng lên tiên, lại có chút sợ sệt!

Phi phi phi, sao lại luôn muốn những thứ này, đúng là xấu hổ muốn chết.

Gương mặt xinh đẹp An Ngọc Mị ửng đỏ, diễm mị không thể tả, khiến Chu Hằng nhìn mà ánh mắt đăm đăm.

– Tiểu sắc lang, lấm la lấm lét!

Nàng đáp lại một cái mị nhãn nói, nói là hờn dỗi, không bằng nói là đang câu dẫn Chu Hằng.

Quả nhiên, Chu Hằng trúng chiêu, hôm nay hắn đã trải qua một trận huyết chiến, mặc dù dưới áp lực rất lớn hoàn thành đột phá, thành công nắm giữ thế, nhưng sau khi buộc chặt thì cũng cần phải thả lỏng.

Mà một vưu vật trời sinh đúng là chế phẩm tốt nhất.

Hắn nhảy trên giường, ngồi ở bên cạnh An Ngọc Mị.

– Ngươi sao không cởi giày lại nhảy lên giường!

An Ngọc Mị vội vàng thét lên chói tai, mặc dù nàng đúng là đang khiêu khích, nhưng mà Chu Hằng cũng quá tùy ý, vội vàng giúp Chu Hằng cởi giày. Nàng đưa lưng về phía Chu Hằng, nhổng mông lên cao, bởi vì tư thế này cho nên áo ngủ lại bó chặt, cho nên hoàn toàn lộ ra hai cái mông tròn vểnh, giống như một trái đào chín muồi.

Chu Hằng lập tức quen mắt, một tay vỗ lên.

– A!

An Ngọc Mị lập tức run run một cái, quay đầu lại cho Chu Hằng một cái hận hận xem thường, lại bổ tới Chu Hằng, đè hắn xuống người nàng.

– Giầy còn chưa cởi đâu, đừng làm dơ giường của ta!

Nàng vẫn còn đắn đo những chuyện này.

– Chuyên tâm chút đi!

Chu Hằng hai chân đạp vào nhau đẩy giầy rơi xuống, hôn lên môi nàng mút mút, hôn An Ngọc Mị đến thần hồn phiêu phiêu, ngay cả áo ngủ bị cởi khi nào cũng không biết.

Cho tới tận khi cái vật thể dài cứng của Chu Hằng tiến vào thân thể nàng, cái cảm giác khoái cảm mạnh mẽ kia mới khiến nàng tỉnh lại, khiến nàng lạc vào trong biển khoái lạc.

Nàng không kìm nổi bắt đầu yêu kiều rên lên, khiến nam nhân trên người càng tiến vào dũng mãnh hơn.

Một lần lại một lần, nàng không ngừng mà phiêu đãng trong cực lạc, rốt cục đạt tới cực hạn, méo miệng cầu xin tha thứ với Chu Hằng:

– Tiểu sắc lang, ta không chịu nổi nữa, ngày mai ta đi mua cho ngươi vài thị nữ, ngươi tha cho ta đi!

Chinh phục một vưu vật xinh đẹp, Chu Hằng tự nhiên có cảm giác thỏa mãn mãnh liệt, hắn cười ha ha, ôm An Ngọc Mị không bỏ nói:

– Lần này tạm thời bỏ qua cho ngươi, ngủ đi!

– Vậy ngươi còn không rút ra đi, như vậy ta làm sao ngủ được!

An Ngọc Mị liếc mắt hắn.- Ta lui một bước, ngươi cũng lui một bước, cứ như vậy!

Chu Hằng rất bá đạo.

– Vậy ngươi không thể động!

– Không nhúc nhích!

Một lát sau, giường lại kêu lên.

– Ngươi giở trò!

An Ngọc Mị yêu kiều hừ nói.

– Động đất!

An Ngọc Mị trợn trắng mắt, tiểu tử này da mặt dày như tường thành.

…

An Ngọc Mị muốn mua cho Chu Hằng vài thị nữ, với giảm áp lực cho mình, loại hiện tượng này rất phổ biến, nam nhân có tiền, có địa vị đều có vài phòng phu nhân, vì tranh thủ tình cảm, mỗi một phu nhân bình thường đều có mấy thị nữ cùng nhau hầu hạ trượng phu, dù sao thị nữ không có địa vị gì, cũng có dược vật tránh thai, không có khả năng gà mái trở thành phượng hoàng.

Chu Hằng đối với nhục dục thuần túy không có một chút ý tưởng, tự nhiên không có khả năng để An Ngọc Mị làm như vậy, lại để An Ngọc Mị không an lòng, còn nghĩ Chu Hằng luôn luôn đánh chủ ý lên Lâm Phức Hương và Cổ Tư, cho nên lại cảnh giác với hai nàng.

Ngày hôm sau, Cổ Tư trở về Cô Tuyệt Tông, nàng và Cổ Lộ vẫn không tránh được một phen sinh tử ác chiến, mà ở trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp chiến đấu lâu như vậy, tuy rằng không thể đột phá đến Sơ Phân nhị trọng thiên, cũng không có thể nắm giữ Thế Cảnh, chiến lực tăng lên một khoảng.

Lâm Phức Hương nương nhờ An gia, An Ngọc Mị lộ rõ ý muốn đuổi nàng đi, nhưng mà nàng cũng cố ý nghe không ra, ý chí chiến đấu lại trào dâng.

Chu Hằng rất là buồn cười, cũng có chút cảm động, liền truyền Nguyệt Ảnh Tâm Quyết cho nàng.

Đây vốn là thứ lấy được từ trưởng lão Cửu Linh Tông, coi như là nhân quả.

Hắn cũng không nặng bên này nhẹ bên kia, tự nhiên cũng truyền cho An Ngọc Mị, tuy nhiên An Ngọc Mị cũng không tu luyện, bởi vì công pháp nhà nàng cũg không kém nó, cũng là Địa cấp hạ phẩm.

Chu Hằng lúc này mới biết được, Nguyệt Ảnh Tâm Quyết là công pháp Địa cấp hạ phẩm, so với công pháp Cửu Linh Quyết của Cửu Linh Tông trấn phái còn mạnh hơn rất nhiều, Cửu Linh Quyết là công pháp Nhân cấp trung phẩm.

Lâm Phức Hương đắc ý, An Ngọc Mị lại như ăn dấm chua, Chu Hằng lại không chịu trách nhiệm bế quan tu luyện.

Hắn phải luyện hóa lực lượng do hắn kiếm hấp thu từ trên người Thượng Quan Kỳ và Tả Hồng Trần.

Vận khí tốt, nói không chừng hắn có thể đột phá lên thẳng Sơ Phân Cảnh!

Chu Hằng tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, hắc kiếm trở lại thế giới đan điền, lập tức phóng xuất ra từng đợt sóng lực lượng cường đại, rất nhanh tràn đầy không gian đan điền hắn.

Có thể tấn công Tụ Linh tam trọng thiên!

Chương 99: Lữ Tố Nga Cầu Hòa

Chu Hằng không lay không chuyển, bắt đầu thử đột phá.

Từ Tụ Linh nhị trọng thiên đến Tụ Linh tam trọng thiên, đây là đột phá tiểu cảnh giới, không liên quan đến biến hóa về chất, xét đến cùng chỉ là làm không gian đan điền tiếp tục mở rộng, có thể chứa đựng thêm linh lực.

Hắn vận chuyển Nguyệt Ảnh Tâm Quyết một lần lại một lần, thúc đẩy thế giới đan điền giãn nở.

Đã có kinh nghiệm một lần, lần này tự nhiên thuận buồm xuôi gió. Đương nhiên, cũng chỉ có loại người mà thần thức vượt xa cảnh giới như hắn mới làm được nhẹ nhàng như thế, bằng không chỉ một chút sơ sẩy là sẽ bóp vỡ thế giới đan điền, khổ tu cả đời hóa thành hư vô!

Con đường võ đạo như trèo lên núi cao, không cẩn thận lỏng tay, chẳng những kiếm củi ba năm thiêu một giờ, còn rơi vào cảnh không thể ngóc đầu lên nổi!

Mà đối với Chu Hằng, ít nhất con đường hiện tại vẫn là tươi sáng mênh mang, chỉ vẻn vẹn hai ngày sau, hắn đã mở rộng

thế giới đan điền gấp ba lần, sau đó củng cố toàn bộ không gian, không thể rung chuyển chút nào.

Hắn hỏi qua Cổ Tư cùng An Ngọc Mị, mỗi người lúc đột phá tiểu cảnh giới thì không gian đan điền đều mở rộng cố định gấp ba, còn đột phá cảnh giới thì không gian đan điền sẽ nâng cao gấp mười lần!

Cụ thể là bao nhiêu, mỗi người mỗi khác, mỗi một cái thiên tài, yêu nghiệt, đều sẽ được tăng lên không gian đan điền bằng người bình thường đột phá đại cảnh giới, mới sẽ càng tích lũy càng mánh

Nếu đạt đến tận cùng, cùng cảnh giới mà xuất hiện chênh lệch lực lượng mười mấy lần cũng không có gì ngạc nhiên!

Đương nhiên, cảnh giới càng cao, số lượng võ giả càng ít, chất lượng cũng càng cao! Giống như có thể đạt tới Thần Anh Cảnh, Hóa Thần Cảnh, làm sao có thể là người bình thường, bọn họ ai mà có kích thước không gian đan điền chỉ như người thường?

Chu Hằng cũng không dừng lại, mà tiếp tục luyện hóa lực lượng hắc kiếm cung cấp, đồng thời linh khí thiên địa cọ rửa, hắn vừa củng cố cảnh giới cũng không ngừng tăng lên.

Luyện hóa lực lượng thì nhanh hơn xung phá cảnh giới, chỉ một ngày sau Chu Hằng đã đem hoàn toàn luyện hóa lực

lượng của hắc kiếm thả ra, tu vi cũng đạt đến Tụ Linh tam trọng thiên hậu kỳ.

— Lực lượng vốn thuộc về Tả Hồng Trần bị hắc kiếm hấp thu hơn phân nửa, không có truyền cho Chu Hằng, mà biến hóa kèm theo là màu của hắc kiếm càng thêm sâu đậm hơn, phảng phất như có ma lực, khiến người ta nhìn vào sẽ chìm đắm trong đó, không thể thu hồi ánh mắt được nữa.Chu Hằng cũng không có gì luyến tiếc, năng lực hấp thu lực lượng vốn là thuộc về hắc kiếm.

Khi hắn xuất quan, An Nhược Trần tự nhiên đã sớm củng cố cảnh giới, khí tức trầm ổn, nếu hắn không chủ động thả ra, người có cảnh giới thấp hơn hắn căn bản không tra xét được.

Ích Địa Cảnh có thọ nguyên khoảng 700 năm, An Nhược Trần cách đại nạn đã không còn bao nhiêu, nếu không đã sao lại sinh ra An Ngọc Mị để kéo dài huyết mạch. Nhưng theo đột phá Khai Thiên Cảnh, hắn lại có thêm 400 năm thọ nguyên dồi dào, nhìn bề ngoài đúng là trẻ hơn nhiều!

Nếu như hắn có thể thu được dược vật như Hồi Xuân Đan, hoàn toàn có thể biến dung mạo trở về thời trung niên, thậm chí là thời thanh niên, thẳng đến 30 năm sinh mệnh cuối cùng mới lại già đi lần nữa.

Tuy nhiên, chỉ có nữ nhân mới đi để ý dung mạo như thế, An Nhược Trần tự nhiên không thể như vậy.

Chuyện đầu tiên An Nhược Trần muốn làm, đó là quyết định hôn kỳ giữa Chu Hằng và An Ngọc Mị, hai người đã ngủ suốt trên một giường, lão làm sao có thể để con gái đi theo Chu Hằng mà không danh không phận?Người trong võ đạo sẽ không để ý tới ngày lành gì, mà An Nhược Trần đã sống 700 năm, người thân bạn tốt cũng đã sớm chết sạch, cũng chỉ còn lại mỗi một con gái, cho nên chỉ cần mời người phía Chu gia đến là có thể cử hành hôn lễ.

Từ Nguyên Thạch Trấn đến bên này phải cần rất nhiều thời gian, tuy nhiên vừa lúc dành để chuẩn bị, làm hôn lễ càng lớn thêm.

Không vội xác định ngày, bởi vì cũng không biết khi nào mấy người Chu Định Hải mới có thể chạy đến, nếu xác định sớm mà người còn chưa đến, vậy không phải sẽ thành trò cười.

Chu Hằng vốn muốn tự mình chạy một chuyến, nhưng An Ngọc Mị, Lâm Phức Hương bám hắn rất chặt, làm hắn không dành ra thời gian trống được, đành phải nói Hắc Thủy Điện thay mặt thông báo Cửu Linh Tông, lại báo cho Chu Định Hải biết.

Hắc Thủy Điện đang lo không thể quan hệ tốt đẹp với hắn, đương nhiên vui vẻ đồng ý. Để tỏ lòng tận tâm còn phái ra hai cường giả Sơ Phân tam trọng thiên, tốc độ còn nhanh hơn Chu Hằng tự mình lên đường.

Chu Hằng về đến chỗ ở Tinh Hà Viện, mỗi ngày ở An gia không phải bị An Ngọc Mị cùng Lâm Phức Hương quấn lấy, thì là cùng An Ngọc Mị lăn qua lăn lại trên giường, không thể tập trung ngâm mình trong võ đạo.

Hắc Thủy Điện mặc dù không có cường giả Khai Thiên Cảnh, nhưng cũng có nội tình mấy ngàn năm, các loại võ kỹ nhiều không đếm hết!

Chu Hằng muốn đạt đến lĩnh vực kiếm, trước tiên phải luyện trăm kiếm, dung hợp các loại Kiếm Thế, đạt được cơ hội đột phá Kiếm Vực!

Có bảng hiểu con rể cường giả Khai Thiên Cảnh, hắn qua lại tự nhiên trong phòng chứa công pháp Hắc Thủy Điện, Hắc Thủy Điện cũng muốn lung lạc thiên tài yêu nghiệt như hắn, hai bên liền ăn nhịp với nhau.

Phi Hỏa Kiếm, Diệt Vân Thập Tam Kiếm, Hàn Quang Kiếm Pháp… Chu Hằng đắm chìm trong thế giới kiếm pháp, dựa vào trí nhớ kinh người, hắn nhanh chóng nhớ kỹ từng môn kiếm pháp, cũng lập tức đạt đến Ý Cảnh.

Sau đó tốc độ liền chậm lại, từ Ý Cảnh đến Thế Cảnh lại không phải chạm là đến ngay, tuy nhiên Chu Hằng đã suy diễn Phi Bộc Kiếm Pháp đến được Thế Cảnh, có kinh nghiệm, tiếp theo liền đơn giản.

Chưa quá 10 ngày, hắn đã đẩy mạnh bảy tám môn kiếm pháp đến được cảnh giới Thế, nhưng cảnh giới Vực vẫn hư vô xa xăm, căn bản không có một chút manh mối. An Nhược Trần nói muốn đi vào cảnh giới Vực, cần phải nắm giữ vạn loại Thế, mới có khả năng tụ tập đại thành, hắn còn kém xa lắm!

So với theo đuổi Vực Cảnh xa xôi, còn không bằng đẩy mạnh quyền pháp đến cảnh giới Thế, một kiếm một quyền, chính là phong cách chiến đấu của hắn hiện tại.

Man Ngưu Quyền, Hỏa Long Quyền, Phách Thiên Quyền, Chu Hằng lại chui đầu vào trong biển rộng quyền pháp.

Vạn pháp thiên hạ, nhiều đường cùng lối.

Quyền pháp cùng kiếm pháp nhìn như khác biệt, nhưng trên ý cảnh thì giống nhau. Chu Hằng nắm giữ Thế kiếm pháp, quay lại đi nghiên cứu Thế quyền pháp, bớt được nhiều sức. Bảy ngày sau, hắn liền nắm giữ Thế quyền pháp đầu tiên.

Tiếp theo liền nước chảy thành sông, quyền pháp gì cũng nhanh chóng đạt đến Thế Cảnh.

Cộc cộc cộc, hắn đang tu luyện trong sân, lại vang lên tiếng đập cửa.

Lúc ban đầu, tự nhiên là có nhiều người muốn kéo quan hệ với hắn, tuy nhiên sau khi bị hắn liên tiếp từ chối, liền không ai muốn đến chịu thất bại nữa, vậy giờ lại là ai?

Chu Hằng đi ra mở cửa, lại thấy ngoài cửa đang đứng một mỹ phụ ngực lớn mông nở, chính là Lữ Tố Nga!

– Chu công tử, ta có thể nói chuyện với ngài chứ?

Nàng toát ra mỉm cười mê người, toàn thân tràn đầy khí tức mạnh mẽ, tuyệt đối vượt xa Tụ Linh Cảnh!

Nữ nhân này, đột phá rồi!

Không chỉ đơn giản như vậy, trên người nàng dường như tăng thêm một tầng diễm quang, mỗi một hành động đều hết sức quyến rũ.

An Ngọc Mị là vưu vật trời sinh, dường như nàng tu luyện công pháp gì đó, tuy rằng cũng vô cùng xinh đẹp, lại có cảm giác dụ hoặc âm trầm, nhưng không làm yếu bớt mị lực của nàng, mà tạo thành một loại lực hấp dẫn lạ.

Nữ nhân này đến đây làm gì?

Chu Hằng ngẫm nghĩ, tránh đường, để cho đối phương đi vào. Hắn cũng không sợ đối phương sẽ xuống tay sát thủ, đầu tiên là không dám, thứ hai hắn có Tấn Vân Lưu Quang Bộ cùng Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, Sơ Phân nhất trọng thiên muốn đánh bại hắn thì được, giết hắn? Tuyệt đối không thể!

Thậm chí hắn không tiếc liều mạng, bằng lực lượng đáng sợ của hắn cộng thêm Thế Cảnh, Lăng Thiên Cửu Kiếm hoàn toàn có thể chống đỡ Sơ Phân nhất trọng thiên!

– Cám ơn Chu công tử!

Lữ Tố Nga vặn vẹo mông to đi vào, Chu Hằng thì thuận tay đóng cửa.

– Nói chuyện gì?

Chu Hằng không cảm thấy có gì mà nói với nữ nhân này.

– Trước kia ta có nhiều đắc tội Chu công tử, cho nên đặc biệt đến đây nhận lỗi, xin Chu công tử đại nhân rộng lượng, tha cho ta một lần, muốn phạt thế nào, nô gia đều nghe theo Chu công tử!

Lữ Tố Nga ném cho Chu Hằng một cái mị nhãn, thân thể mềm mại đầy đặn hơi dựa vào cột trụ, bộ dạng như ngươi muốn làm gì cũng được.

Chu Hằng cười nhạt, nói:

– Ngươi cảm thấy, ta có nên tin lời của ngươi nói?

– Nô gia thật lòng đến nhận lỗi!

Lữ Tố Nga lộ ra vẻ u oán.

– Nếu Chu công tử không tin, ta đành phải chứng minh cho Chu công tử xem!

Nàng xoay người lại, một tay chống cột nhà, tay kia thì kéo váy vén lên cao, đôi chân trắng muốt liền lộ ra, thẳng tắp, nhỏ nhắn, bóng mịn, phản xạ màu sắc mê người.

Lữ Tố Nga cười khẽ, tay lại không dừng, tiếp tục kéo váy lên, đùi trắng như tuyết, mông tròn vo đầy đà, giữa khe cốc là một mảnh rừng rậm màu đen, mơ hồ thấy một chút phấn hồng.

Bên trong váy là trống không, không có mặc quần lót!

– Chu công tử, nô gia phát tình, cầu Chu công tử hung hăng chà đạp ta!Lữ Tố Nga quay đầu, chiếc lưỡi hồng vươn ra liếm môi.

– Ngươi xứng sao?

Chu Hằng không chút động tâm, sau vô số lần lăn giường với An Ngọc Mị, hắn đã không còn chỉ gặp chút kích thích liền bị kích động, dược lực tinh hoa của trái cây Kim Dương Thảo Vương chỉ là tăng mạnh năng lực chinh chiến trên giường của hắn mà thôi.

– Nô gia tinh thông tu luyện đạo nữ đỉnh, có thể làm nam nhân cực khoái cực lạc, hai người sư phụ của nô gia cũng đều khen nô gia!

Lữ Tố Nga vẫn tràn đầy dụ dỗ nhìn Chu Hằng.

Nếu muốn được Chu Hằng tin tưởng, cho hắn biết mình không có lòng báo thù, còn có biện pháp nào tốt hơn là lên giường với đối phương? Hơn nữa, nàng có dã tâm rất lớn, Chu Hằng rõ ràng chỉ là Nhân linh thể tam tinh, nhưng lại trỗi dậy nhanh như thế, trên người hắn phải có bí mật to lớn!

Nàng phải chiếm lấy nó!

Muốn đạt được mục đích này, nhất định phải trở thành nữ nhân của Chu Hằng, dựa vào yêu mị của nàng, nàng tự tin chỉ cần Chu Hằng vừa tiến vào thân thể nàng là sẽ bị mê đến thần hồn điên đảo, cũng như hai người sư phụ kia!

Câu dẫn nam nhân, nàng là cao thủ!

– Cút!

Chu Hằng lạnh lùng nói, ở trong mắt hắn huynh đệ Kim Tu Long còn không xứng là kẻ địch, hơn nữa đã sớm chết rồi, hắn không cần phải cưỡi lên người Lữ Tố Nga để trút ra cơn giận.

Nếu không phải Lữ Tố Nga đã tiến vào Sơ Phân Cảnh, hắn đã trực tiếp ra tay rồi!

Có lẽ Lữ Tố Nga cũng có chỗ dựa này, cho nên đột phá Sơ Phân Cảnh rồi mới đến tìm Chu Hằng.

– Chu công tử…

Nàng quyến rũ hàm xuân, khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy ủy khuất, vô cùng đáng thương.

– Không chịu tự mình cút ra, vậy đánh ngươi ra ngoài!

Chu Hằng trực tiếp tế ra hắc kiếm, triển khai Phi Bộc Kiếm Pháp, một thác nước u ám từ trên trời giáng xuống, lao về phía Lữ Tố Nga.

– Ngươi sẽ hối hận!

Lữ Tố Nga hét to lên, thân hình bắn lên, trực tiếp trèo tường bay ra, giữa làn váy bay lên, có thể thấy rõ hai chiếc đùi ngọc ngà, chỗ thần bí cũng bị thấy rõ ràng, không biết ở bên ngoài có ai vừa vặn đi ngang qua nhìn cho đã mắt hay không.

Không giết kẻ này, cuối cùng sẽ thành mối họa, Chu Hằng sắc mặt lạnh băng, sát khí lan tỏa.

Chương 100: Tức Chết Ngươi

Ngày hôm sau khi Lữ Tố Nga rời đi, mấy người Chư Chí Hòa đã đến, lại kéo Chu Hằng đi Thiên Hàng Thành, nói là phải chúc mừng một bữa.

Bọn họ vẫn luôn bị ép đi bế quan, bởi vậy cũng bỏ lỗ trận chiến giữa Chu Hằng cùng Thượng Quan Kỳ. Thẳng đến khi hai người Chư Chí Hòa, Lưu Viêm gần như đồng thời đột phá Tụ Linh Cảnh, lúc này bốn người mới được thả ra ngoài thư giãn một hồi.

Chu Hằng không chịu nổi nhiệt tình của bọn họ, liền cùng đi Tùng Hạc Quán Thiên Hàng Thành, nơi này cũng là tửu lâu cấp bậc tối thượng.

– Ta nói huynh đệ, ngươi có thể tu luyện chậm một chút được không, ca ca vừa mới vào Tụ Linh Cảnh, ngươi liền vù vù vù lên đến Tụ Linh tam trọng thiên, thật sự là không cho một chút mặt mũi gì!

Chư Chí Hòa vỗ vai Chu Hằng cười đùa.

– Đúng đó, tu vi vẫn như trước, nhưng chênh lệch lại càng kéo

lớn ra! Ta nói Chu Hằng, ngươi thật sự là Nhân linh thể tam tinh?

Dư Chấn Diệp buồn bực thở dài, hắn càng thêm không xong, đến bây giờ vẫn còn là Luyện Thể tầng mười hai đỉnh phong, đừng nói chênh lệch càng lúc càng lớn với Chu Hằng, đã bị Chư Chí Hòa, Lưu Viêm bỏ lại.

– Còn giả được sao!

Chu Hằng mỉm cười, nhưng hắn biết nếu lại làm kiểm tra linh thể, hắn tuyệt đối đã là Nhân linh thể tứ tinh, thậm chí có thể là Nhân linh thể ngũ tinh. Sau khi đột phá đến Tụ Linh tam trọng thiên, hai đạo lực huyết mạch của hắn lại có tăng lên tương đối lớn.

Nhưng hắn không thể nói lời này cho bất cứ ai, có thể tăng lên phẩm chất lực huyết mạch, vậy còn không hù chết người?

– Dư lão nhị, bây giờ ngươi thành Dư lão tam, nếu không cố gắng sẽ thành lão tứ!

Chư Chí Hòa cười ha hả.

– Tuyệt đối đừng để cho Vạn lão tứ cũng vượt qua ngươi!

– Hắn làm lão tứ là chắc rồi!Vạn Lượng tràn đầy tin tưởng nói.

– Xì, ta sẽ không thua con heo mập nhà ngươi!

Dư Chấn Diệp không cam lòng biểu lộ.

Bọn họ đều là bạn tốt quen biết nhiều năm, cũng không ngại nói mấy câu thô tục đả kích nhau một chút.

Năm người vào Tùng Hạc Quán, tầng dưới cùng đã không còn phòng riêng, phải lên lầu hai mới có. Tuy nhiên phòng riêng này thật là không đúng thật, chỉ có dùng những chiếc bình phong ngăn cách, chỉ là không thể nhìn thấy người khác, tiếng nói xuyên qua không có gì cản trở được.

May mà người ở đây đều có phẩm giá, nói rất nhỏ, nếu không chú ý kỹ sẽ không nghe được.Phục vụ dẫn đường đằng trước cho năm người Chu Hằng, trên đường vòng qua vòng lại như đi qua một cái mê cung. Bỗng nhiên Chu Hằng dừng bước, có vẻ nghiêng tai lắng nghe.

– Chu Hằng, có chuyện gì?

Lưu Viêm phát hiện Chu Hằng ngừng lại, liền quay đầu hỏi.

Chu Hằng mỉm cười với hắn, nhưng lại xoay mình, đi vào trong một "phòng riêng", bởi vì không có cửa chỉ có bình phong ngăn cách, tự nhiên đi qua không có gì cản trở.

– Khách quan! Khách quan!

Phục vụ kia sốt ruột, nếu để cho Chu Hằng quấy rầy người khác dùng cơm, hắn sẽ bị phê bình, vội chạy đến ngăn cản. Nhưng hắn làm sao ngăn cản được Chu Hằng, ngay cả góc áo còn chưa chạm đến, Chu Hằng đã bước vào trong.

– Khách quan, ngài không thể như vậy…

Phục vụ kia cũng vội đi vào, trước tiên khẽ trách Chu Hằng một câu, sau đó xoay người sang phía hai người đang dùng bữa, không ngừng cúi mình hành lễ, nhận lỗi:

– Hai vị khách nhân, thật sự là rất có lỗi! Thật sự xin lỗi!

Ánh mắt quét qua, chỉ thấy nam nữ này đều là người trẻ tuổi khoảng 20, nam anh tuấn tiêu sái, nữ xinh đẹp như hoa, đặc

biệt là bộ ngực kia, cao vút như muốn phá tan lớp vải, làm cho mắt của hắn nhìn muốn thẳng.

– Chu Hằng, ngươi quá vô lễ!

Nam nhân trong phòng riêng trách mắng, vẻ mặt rõ ràng không vui, khí thế khổng lồ cuốn qua. Tuy rằng không nhắm vào phục vụ kia, nhưng cũng làm hai chân hắn nhũn ra, ngã ngồi xuống đất.

Chu Hằng lại không hề lay chuyển, muốn dùng khí thế áp đảo hắn, ít nhất cũng phải là cường giả Ích Địa tam trọng thiên mới được! Hắn mỉm cười, bất ngờ ngồi xuống cạnh mỹ nữ ngực lớn kia, hỏi:

– Sao cô lại chạy đến đây?

Hoàn toàn không nhìn nam nhân kia!

Chu Hằng đều biết nam nữ này, nam là Liễu Thánh Kiệt, nữ là Cổ Tư, hắn chính là nghe được giọng của Cổ Tư mới lâm thời quẹo vào.

– Hắn nói muốn nói chút chuyện Đại Diễn Thịnh Hội với ta!

Cổ Tư chỉ vào Liễu Thánh Kiệt, vẻ mặt bình thản như vạn năm cũng không thay đổi.

– Liễu huynh, không để ý ta cũng ngồi nghe chứ?

Chu Hằng cười nói.

Con muội ngươi, ngồi cũng đã ngồi rồi, ta để ý ngươi sẽ đứng lên hả?

Trong lòng Liễu Thánh Kiệt chửi má nó, nhưng hôm nay thân phận Chu Hằng không như trước kia, con rể cường giả Khai Thiên Cảnh ai cũng phải nể vài phần, căn bản không như tiểu tử Tinh Hà Viện trước kia nữa.

Đáng hận mà, rõ ràng là hắn nhìn trúng rõ ràng là, nếu như hắn có thể cưới được mị vật trời sinh này, hiện tại thân phận này đã là của hắn!

Cái tên đần độn Chu Hằng này, căn bản không biết làm sao vận dụng lá bài này, nếu đổi lại là hắn, hiện tại chín núi Thiên Hàng khẳng định đã là vật trong túi! Lãng phí, lãng phí mà! Sao mà tên ngu này lại lừa được An Ngọc Mị?

Nhìn ngang nhìn dọc cũng không nhìn ra tiểu tử này có cái gì

xuất sắc, vừa không phải mỹ nam tử anh tuấn hơn người, càng không phải là đàn ông to con khí vũ hiên ngang, chẳng lẽ kỹ xảo trên giường rất cao, chơi thỏa mãn lãng phụ An Ngọc Mị kia?

— Hắn đoán như thế cũng đúng vài phần, chỉ là quá trình cùng tình huống thực tế vẫn còn chút lệch lạc. Nếu không phải vì Chu Hằng cứu người, An Ngọc Mị sau khi chịu nhục khẳng định sẽ liều mạng ngọc đá cùng vỡ, mà nếu không phải Chu Hằng quả thật xuất sắc, nhiều lắm thì nàng chỉ gắn cho Chu Hằng một cái danh hiệu làm chồng, về sau sẽ không để cho hắn chạm đến một sợi lông của nàng!

Chu Hằng quả thật không phải mỹ nam tử, nhưng chẳng lẽ hắn không xuất sắc hay sao?

– Thì ra là con rể An gia, mời ngồi!

Liễu Thánh Kiệt nhấn chữ "ngồi" rất nặng, tự nhiên là trào phúng Chu Hằng không mời mà ngồi, hơn nữa còn chỉ ra thân phận của Chu Hằng, không gì ngoài cảnh cáo Cổ Tư, người này đã có vợ rồi.

Thời này nam nhân nhiều vợ, nhưng nữ nhân xuất sắc như Cổ Tư sẽ cùng chia xẻ nam nhân với người khác? Tự nhiên là không!

– Chu huynh đệ, ngươi…

Bốn người Chư Chí Hòa cũng vào theo, lúc nhìn thấy Liễu Thánh Kiệt, bọn họ lập tức ngậm miệng lại, ảnh hưởng xưa nay vẫn làm bọn họ sinh lòng sợ hãi.

Trong lòng Liễu Thánh Kiệt sắp giận phát nổ, thật vất vả lấy được cái cớ mời Cổ Tư đi ra, không ngờ còn chưa nói được mấy câu, những kẻ không liên quan liền nhảy ra!

An Ngọc Mị đã hoa rơi Chu gia, hắn cũng không phải người không bỏ xuống được, lúc này liền chuyển mục tiêu lên người Cổ Tư, đóa hoa tươi này cũng đã sớm nằm trong danh sách săn bắn của hắn. Không giống theo đuổi An Ngọc Mị là vì bối cảnh của đối phương, bản thân Cổ Tư chính là Sơ Phân Cảnh, nếu có thể cưới của nàng, vậy sẽ là hỗ trợ đắc lực!

Đương nhiên hắn cũng cân nhắc qua Cổ Lộ, tuy rằng hai nàng là tỷ muội song sinh, nhưng là nam nhân không có thẩm mỹ khác thường, hắn chọn ai là chuyện quá dễ hiểu.

– Đều ngồi đi!

Liễu Thánh Kiệt buồn bực nói, ở trước mặt Cổ Tư, hắn phải bảo trì phong độ.

Chu Hằng ngồi dán sát vào Cổ Tư, quay đầu nói với phục vụ:

– Làm phiền lấy thêm 5 đôi đũa đến đây, còn có thực đơn, chút đồ ăn này làm sao mà đủ, cũng không thể để người ta nói Liễu huynh keo kiệt được!

Liễu Thánh Kiệt thiếu chút nữa tức giận đến nhảy dựng lên, hắn chỉ là bảo mấy người Chu Hằng ngồi xuống, bao giờ nói là mời bọn họ cùng ăn? Thật không nhìn ra được da mặt Chu Hằng này dày như thế!

Thức ăn trên bàn đương nhiên không đủ ăn, đây vốn là cho hai người dùng mà!

Nhưng dù sao Liễu Thánh Kiệt cũng là Liễu Thánh Kiệt, không phải như người huynh đệ của hắn cứ hờn giận đều lộ rõ ngoài mặt! Hắn lập tức tỉnh táo lại, thầm nghĩ tiểu tử này trước kia bị nhục trong tay ta, bây giờ đang cố ý quấy rối, nếu như ta thất thố nổi giận, vậy đúng là trúng quỷ kế của tiểu tử này!

Không sai, mục tiêu của ta là Cổ Tư, mà tiểu tử này cũng nhìn ra, cố ý phá hoại hình tượng của ta ở trong mắt Cổ Tư!

Tên khốn đáng chết, lúc trước nên mượn cớ xử lý hắn, bằng không sao lại có xấu hổ lúc này!

Liễu Thánh Kiệt nắm tay thật chặt, trong mắt còn thiếu chút

phun ra lửa, hắn vội vàng ngưng thần tĩnh khí, ổn định lửa giận trong lòng, nháy mắt vẻ mặt toát ra mỉm cười, tựa như không để trong lòng.

Phục vụ kia thấy hai bên đều là quen biết, tự nhiên thở phào, vội vàng đưa tới 5 đôi đũa cùng thực đơn, đưa cho Chu Hằng gọi món.

Chu Hằng cũng mặc kệ cái gì, cứ chọn món đắt tiền, món đắt nhất cần đến 100 linh thạch, cũng bị hắn không khách khí chỉ ra, đều chọn!Liễu Thánh Kiệt trong lòng nhỏ mãu, hắn tự nhiên biết những món mà Chu Hằng chọn là đắt cỡ nào, nhưng buồn bực là hắn còn phải bảo trì mỉm cười như không có chuyện gì.

Chín núi Thiên Hàng thực lực chênh lệch rất lớn, Nghiêm Ứng Long có thể lấy ra 2 vạn linh thạch, cũng không có nghĩa là Liễu Thánh Kiệt lấy ra được, dù sao một người ở núi thứ nhất, một người ở núi thứ chín.

Toàn bộ gia sản của Liễu Thánh Kiệt khoảng cỡ 3000 linh thạch, tuy rằng đủ để trả cho bữa tiệc này, nhưng chỉ một lần liền ăn hơn 400 linh thạch, làm sao không làm hắn khóc ra máu?

Nếu như 400 linh thạch này có thể giành được phương tâm của Cổ Tư thì cũng đáng, nhưng đáng ghê tởm là ở đó, hai người gặp riêng liền biến thành liên hoan bảy người, nào còn một chút tình thú gì.

Hơn 400 linh thạch của hắn đúng là đổ bỏ mà!

Thoáng cái tổn thất hai phần gia sản, ngay cả hàm dưỡng như Liễu Thánh Kiệt cũng tái xanh cả mặt, tuy rằng vẫn treo nụ cười, nhưng đã vô cùng miễn cưỡng.

Tốc độ dọn món ăn của Tùng Hạc Quán rất nhanh, một món tiếp một món, nối liền không dứt, chưa đến 10 phút đã dọn đầy những món mà Chu Hằng chọn thêm.

– Tới đi tới đi, ăn ăn thôi!

Chu Hằng cố ý ghê tởm Liễu Thánh Kiệt, cầm đũa lên mời gọi, tựa như hắn mới là chủ nhân.

Bốn người Chư Chí Hòa đều hi hi ha ha, bọn họ cũng biết Chu Hằng có thêm bối cảnh, tự nhiên không cần sợ Liễu Thánh Kiệt như thế nào, đều nhấc đũa ăn thoải mái. Đừng nói, bọn họ còn chưa từng được ăn đồ ăn mắc như thế, cũng chỉ có những cường giả Ích Địa Cảnh mới có tư cách hưởng thụ, lúc này tự nhiên ngấu nghiến như hổ, mỗi người như quỷ chết đói.

– Đệ muội, nếm thử Tiễn Vĩ Ngư hấp này, chất thịt béo ngậy, dư vị vô cùng!

Chư Chí Hòa cũng không chỉ ăn, cuối cùng ngừng lại gọi Cổ Tư.

– Chư Chí Hòa, đừng nói bậy!

Cuối cùng Liễu Thánh Kiệt không nhịn được quát, tiếng đệ muội này khẳng định là gọi theo Chu Hằng, nếu hắn lên tiếng, vậy quả thật là ngốc nghếch tiêu tiền như rác rồi.

– Liễu ca, ta nói sai cái gì?

Chư Chí Hòa vẻ mặt ủy khuất, tuy rằng tu vi của bọn họ kém xa, nhưng địa vị cha chú thì giống nhau, tự nhiên đối xử ngang hàng, đây là quan hệ cá nhân.

Tiểu tử này đúng là biết giả trang!

Chu Hằng nhìn thế nào cũng không vừa mắt được Liễu Thánh Kiệt, lúc này gắp miếng thịt cá đặt vào chén Cổ Tư, nói:

– Ăn nhiều một chút!

– Ừ!

Cổ Tư gật đầu, dùng đũa gắp miếng cá của Chu Hằng bỏ vào miệng, nhai kỹ nuốt chậm.

Liễu Thánh Kiệt thiếu chút nữa phun ra cả ngụm máu!

Chương 101: Ra Ám Chiêu

Cổ Tư ăn món mà Chu Hằng gắp cho ngay trước mặt mọi người, điều này có ý nghĩa gì?

Thân mật, rất là thân mật!

Sao thế này! Tại sao lại thế này!

Liễu Thánh Kiệt rốt cục mắt phun ra lửa, hắn không thể nhịn được, rõ ràng là nữ nhân mà hắn đang theo đuổi sao lại ngã vào trong lòng Chu Hằng? Tiểu tử này là nhất định là đối đầu với ta hay sao, đầu tiên là An Ngọc Mị, hiện tại lại là Cổ Tư, hắn nhìn trúng ai liền cướp đi kẻ đó!

Chết! Nhất định phải làm chết hắn!

– Cổ cô nương, trước kia cô đã quen biết với Chu Hằng?

Hắn lại đè xuống lửa giận, không cam lòng thất bại như thế, ít nhất cũng muốn biết thua như thế nào.

– Quen biết!

Trước nay Cổ Tư luôn trực tiếp đơn giản, càng là những người nàng không thích, lại càng tiếc chữ như vàng.

Quá lạnh nhạt!

Liễu Thánh Kiệt như bị chùy vạn cân hung hăng nện xuống, nụ cười trên mặt ngày càng gượng gạo. Hiện tại hắn cũng không còn ý hỏi cho kỹ càng, thật muốn kiếm cớ bỏ chạy.

– Hình như Liễu huynh có chuyện gấp, vậy cứ đi nhanh đi!

Chu Hằng cười nói, kỳ thật người như hắn cũng rất trực tiếp, thích sát phạt quyết đoán. Mà trước mắt hắn còn chưa có thực lực chém giết Liễu Thánh Kiệt, tự nhiên không muốn nhìn thấy người này ở trước mặt mà ảnh hưởng tâm tình.

– Hắc, ta bỗng đột nhiên nhớ ra, quả thật còn có một chuyện quan trọng!

Liễu Thánh Kiệt thừa dịp đứng lên, nói với Cổ Tư:

– Cổ cô nương, hôm nào lại mời cô ra nói chuyện riêng!

Hắn vẫn không cam lòng chịu thua, nhất là bị thua không rõ ràng.

– Miễn đi, lén hẹn gặp bạn gái người khác là rất không có giáo dưỡng!

Chu Hằng nhàn nhạt nói.

– Ngươi nói cái gì!

Liễu Thánh Kiệt thừa dịp đứng lên, nói với Cổ Tư:

– Cổ cô nương, hôm nào lại mời cô ra nói chuyện riêng!

Hắn vẫn không cam lòng chịu thua, nhất là bị thua không rõ ràng.

– Miễn đi, lén hẹn gặp bạn gái người khác là rất không có giáo dưỡng!

Chu Hằng nhàn nhạt nói.

– Ngươi nói cái gì!

Liễu Thánh Kiệt thừa dịp đứng lên, nói với Cổ Tư:

– Cổ cô nương, hôm nào lại mời cô ra nói chuyện riêng!

Hắn vẫn không cam lòng chịu thua, nhất là bị thua không rõ ràng.

– Miễn đi, lén hẹn gặp bạn gái người khác là rất không có giáo dưỡng!

Chu Hằng nhàn nhạt nói.

– Ngươi nói cái gì!

Chương 102: Nói Thật

Trong lòng Lữ Tố Nga thầm mắng Liễu Thánh Kiệt âm độc, vừa mới rồi còn ngủ chung một giường, hiện tại muốn nàng lên giường với đàn ông khác! Hơn nữa, như thế dĩ nhiên giết được Chu Hằng, nhưng nàng cũng khó mà thoát cái chết!

Cường giả Khai Thiên Cảnh sẽ không tra ra là chuyện gì xảy ra? Nàng trốn được không? Nhất định phải đền mạng!

Mà Liễu Thánh Kiệt sẽ cho phép mình kéo hắn ra liên lụy? Chắc chắn sẽ không, bởi vậy hắn nhất định sẽ bức tử mình từ sớm, ép nàng để lại mấy thứ linh tinh như là di thư, gánh hết toàn bộ trách nhiệm.

Nàng có thù lớn với Chu Hằng, điều này không phải bí mật gì trong cao tầng Hắc Thủy Điện, bởi vậy chuyện này hoàn toàn nói được, là báo thù cho chồng con mà thôi!

Nam nhân này, giống như một con rắn độc!

Lữ Tố Nga mặt ngoài không đổi sắc, nhận lấy gói giấy, nàng biết nếu hiện tại mình từ chối, thậm chí chỉ cần toát ra ý chống cự, vậy thì đừng mơ sống được ra khỏi gian phòng này!

Trong lòng nàng thầm nghĩ, nếu Chu Hằng chết rồi, vậy Liễu Thánh Kiệt sẽ có thể theo đuổi An Ngọc Mị, tuy rằng không nhất định sẽ thành công, nhưng dù sao cũng có hy vọng!

Một công đôi việc mà!

Chẳng những nhổ đi cây đinh trong mắt, còn có hy vọng trở thành con rể của cường giả Khai Thiên Cảnh!

Nếu như An Ngọc Mị biết được vị hôn phu của mình chết ở trên bụng nữ nhân khác, khẳng định cõi lòng giận dữ, mất mát vô cùng! Lúc này chính là thời cơ tốt nhất thừa dịp hư mà vào, Liễu Thánh Kiệt lại là người bày kế, nhất định có thể nắm chắc, tuyệt đối có cơ hội lớn nhất.

Thật là ác! Thật là độc!

– Ngươi yên tâm, sau khi chuyện thành công ta sẽ an bài ngươi đi một chỗ an toàn, ngay cả An Nhược Trần cũng sẽ không thể tìm được ngươi!

Liễu Thánh Kiệt cắn lấy bộ ngực cao của Lữ Tố Nga, vưu vật như vậy thật muốn chơi thêm mấy lần nữa!

Trong lòng Lữ Tố Nga cười lạnh, chỗ an toàn? Chỉ sợ là phần mộ thì có!

Nếu ngươi vô tình, cũng đừng trách ta vô nghĩa!

……..

Trận chiến Tụ Linh Cảnh tham dự Đại Diễn Thịnh Hội đã bắt đầu, Chu Hằng tự nhiên lũ chiến lũ thắng, nhưng sau khi đánh vào nhóm 10 hắn liền từ bỏ chiến đấu tiếp theo, hoàn toàn không cần thiết… Giành được hạng nhất, cũng không có chỗ gì tốt.

Có mạnh mẽ hay không, không phải do danh hiệu hạng nhất quyết định, mọi người đều nhìn thấy rõ.

Dù nói thế, An Ngọc Mị, Lâm Phức Hương vẫn chúc mừng hắn, lúc này Chu Định Hải đã quay lại Cửu Linh Tông, hắn cũng đột phá Tụ Linh Cảnh, có được thêm trăm năm thọ nguyên, có đầy đủ tư cách chờ đợi. Mà Chu Hằng lại cho hắn rất nhiều linh thạch cùng một cái Phong Linh Quả cuối cùng, với tư chất của hắn thậm chí có hy vọng đột phá Sơ Phân Cảnh!

An Ngọc Mị cùng Lâm Phức Hương vẫn đối chọi gay gắt như trước, lúc ăn vẫn không ngừng đấu võ mồm, oanh oanh yến yến lại có một phong vị khác.

Chu Hằng đột nhiên ngừng động tác, An Ngọc Mị cũng vậy, chỉ có Lâm Phức Hương còn chưa phản ứng, vẫn líu ríu ở đó, nhưng thấy An Ngọc Mị chậm chạp không đối phó, lúc này mới phát hiện hai người khác thường.

– Có chuyện gì thế?

Nàng không rõ ràng hỏi.

An Ngọc Mị sắc mặt lạnh lùng, nói:

– Nếu đã đến, vậy đừng lén lút, xuất hiện đi!

– Cái gì chứ, ta làm sao lén lút?

Lâm Phức Hương nghĩ rằng An Ngọc Mị đang nói nàng, lập tức tiếp lời.

– Không mời tự đến, mong ba vị thứ lỗi!

Một bóng người hiện lên, xuất hiện trước mặt ba người Chu Hằng là một nữ nhân mặt trang phục bó sát màu đen, hiện rõ đường cong.

Trên mặt đeo khăn đen, che đi khuôn mặt.

Lâm Phức Hương thế mới biết An Ngọc Mị không phải nói chuyện với nàng, không khỏi xấu hổ, cúi đầu dùng ngón tay vẽ vòng tròn trên bàn, không biết là đang trù ếm nữa nhân áo đen hay là An Ngọc Mị.

– Lữ Tố Nga?

Chu Hằng nhướng mày, cho dù võ giả cùng cảnh giới, khí tức cũng có chút khác biệt, hắn lập tức nhận ra đối phương.

– Ta là Lữ Tố Nga, chào Chu công tử, An tiểu thư!

Nữ nhân áo đen gỡ khăn che mặt xuống, duyên dáng hành lễ với ba người Chu Hằng. Về phần Lâm Phức Hương bị hoa lệ không nhìn, dù sao địa vị của nàng quá thấp, thực lực quá kém.

– Ngươi đến đây làm gì?

Chu Hằng hỏi, chẳng lẽ nữ nhân này còn chưa từ bỏ ý định, chạy đến đây dụ hoặc hắn? Điên rồi hả!

– Ta có chuyện cơ mật phải báo cho Chu công tử!

Lữ Tố Nga chớp mắt, ý là nơi này có quá nhiều người.

– Nói ở đây đi, cũng không có người ngoài!

Chu Hằng nhàn nhạt nói.

An Ngọc Mị thì không có gì, nàng đã là vị hôn thê của Chu Hằng, Lâm Phức Hương thì trong lòng vừa mừng vừa sợ, không có người ngoài, vậy là người mình! Sao tiểu tử thúi này có thể thổ lộ trước mặt mọi người như thế, nàng còn chưa chuẩn bị tâm lý mà!

Lữ Tố Nga chần chờ một chút, lấy trong ngực ra một bọc giấy nhỏ, nói:

– Chu công tử, đây là Tang Dương Tán!

– Tang Dương Tán!

Ánh mắt An Ngọc Mị lập tức trở nên sắc bén, nàng tự nhiên biết đây là thứ âm hiểm cỡ nào, trên người một nữ nhân cất giấu thứ này, còn không rõ đánh chủ ý gì hay sao?

– Ai cho ngươi?

Nếu Lữ Tố Nga đã nói ra, tự nhiên sẽ không che giấu nữa, nói ra mệnh lệnh mà Liễu Thánh Kiệt muốn nàng làm. Đương nhiên trong miệng nàng, tự nhiên là nàng hết sức vô tội, bởi vì không chống đỡ được uy thế ép người của Liễu Thánh Kiệt mới bị ép buộc đi làm bậy, nhưng chưa mất lương tri, giả vờ nhận lợi sau đó bỏ tối sang sáng.

– Liễu Thánh Kiệt!

Chu Hằng toát ra cười lạnh, hắn biết tên này nhất định sẽ không chịu bỏ qua, lại không ngờ tới tên này uổng là cao thủ Sơ Phân Cảnh, thậm chí ngay cả dũng khí đối địch trực diện với hắn cũng không có, lại bỉ ổi như thế!

– Bà cô muốn chém hắn!

An Ngọc Mị giận dữ, nàng thật vất vả mới tìm được một cái nam nhân lọt vào mắt, lại có người muốn làm hại Chu Hằng, làm sao mà không giận được?

– Hắn là của ta, nàng không được nhúng tay!

Chu Hằng vỗ vai nàng, địa điểm mở rộng trên Đại Diễn Thịnh Hội, bên trong khó tránh một phen chiến đấu, mà chỉ cần hắn đột phá Sơ Phân Cảnh, trừ khi Liễu Thánh Kiệt còn yêu nghiệt hơn hắn, bằng không tên kia chết là chắc rồi!

Hắn nhin sang Lữ Tố Nga, nói:

– Từ giờ trở đi, đừng lại xuất hiện trước mặt ta!

Lữ Tố Nga toát ra sắc mặt vui vẻ, khom mình nói:

– Cảm tạ Chu công tử! Ta cáo lui!

Thân hình nàng nhảy lên, nhanh chóng bay vút đi. Nàng phản bội Liễu Thánh Kiệt, khẳng định không thể ở lại Hắc Thủy Điện nữa, Liễu Thánh Kiệt có thừa biện pháp lặng lẽ xử lý nàng!

Về phần có thật sự chịu bỏ qua ân oán với Chu Hằng hay không, vậy chỉ có bản thân nàng mới biết.

– Thật không ngờ tới, Liễu Thánh Kiệt lại là người như vậy!

Lâm Phức Hương tức giận nói, ấn tượng của nàng với Liễu Thánh Kiệt cũng không tệ lắm. Bởi vì gia gia nàng là Bạch Ngân trưởng lão, cũng coi như có chút địa vị ở Hắc Thủy Điện, Liễu Thánh Kiệt cũng không ngại thu nàng làm thị thiếp để lấy được một cao thủ Sơ Phân nhị trọng thiên phụ trợ, bình thường biểu hiện đầy phong độ ở trước mặt nàng.

– Biết người biết mặt khó biết lòng!

Chu Hằng thuận miệng nói một câu.

– Đúng nha, thật là khó hiểu lòng người nào đó!

An Ngọc Mị liếc xéo Chu Hằng, nàng vẫn luôn oán giận Chu Hằng ám muội với Lâm Phức Hương, Cổ Tư, Nguyễn Giai Oánh, làm nàng rất không có cảm giác an toàn.

Chu Hằng cười khẽ, quyết đoán không tiếp lời, đấu võ mồm với nữ nhân sẽ không có kết cục hay, ngay cả có lý cũng sẽ bị nói thành vô lý, còn không bằng trực tiếp đánh mông hầu hạ, bảo đảm nghe lời!

Bốn ngày sau, 10 đại tuấn kiệt Tụ Linh Cảnh Thiên Hàng Thành tham dự Đại Diễn Thịnh Hội lần này đã sinh ra, trong đó có 7 người xuất thân chín núi Thiên Hàng, 3 người khác là thiên tài tông môn nhỏ. Còn bên phía cường giả Sơ Phân Cảnh, ngoài An Ngọc Mị ra, toàn bộ những người khác đều đến từ chín núi Thiên Hàng, tổng cộng 17 người.

Trong 27 người chỉ có bảy nữ giới, có thể thấy được nam nhân chiếm cứ ưu thế tuyệt đối trong võ đạo, bởi vì nam nhân càng thêm khát vọng mạnh mẽ hơn nữ nhân, điều này ghi trong máu của bọn họ, khích lệ bọ họ càng thêm cố gắng.

Bởi vì mỗi một võ giả Sơ Phân Cảnh còn có thể mang theo một tùy tung, cho nên toàn bộ đội ngũ trên lý thuyết nhiều nhất có thể đến 44 người, nhưng An Ngọc Mị không có tùy tùng, danh ngạch của Cổ Tư thì bị Lâm Phức Hương nhõng nhẽo lấy đi, bởi vậy tổng cộng là 43 người.

Cộng thêm mấy vị cường giả Ích Địa Cảnh hộ tống, đội ngũ này khá khổng lồ, hùng hổ xuất phát đi đế đô.

Trong đám đông, ánh mắt Chu Hằng quét qua, chỉ thấy Liễu Thánh Kiệt không chút một chút chột dạ, giống như căn bản không phát hiện Lữ Tố Nga phản bội, không thể không làm Chu Hằng thừa nhận lòng dạ người này vô cùng thâm trầm.

Mà điều này càng khiến hắn kiên quyết phải giết!

Đoàn người đi hơn một tháng, vượt qua ngàn núi sông, cuối cùng đi đến đế đô Thịnh Nguyên Thành.

Thịnh Nguyên Thành không lớn hơn Thiên Hàng Thành bao nhiêu, chỉ là khí tức cổ xưa càng thêm hùng hậu, cho thấy nội tình cùng lịch sử của tòa cổ thành này.

Trong thành thủ vệ sâm nghiêm, tất cả đều ngay ngắn trật tự, không hổ là dưới chân thiên tử, dù cho đoàn người đều là thiên kiều, đến nơi này cũng phải trở nên an phận, không ai dám lớn tiếng ồn ào.

Bọn họ tạm thời ở trong khách sạn, chờ đợi ngày Đại Diễn Thịnh Hội bắt đầu.

Thiên Tinh Tông ở ngoài Thịnh Nguyên Thành, trong thành là đại biểu trong thế tục của bọn họ – Nam Cung hoàng tộc, xử lý sự vụ quốc gia ở trong hoàng cung Thịnh Nguyên Thành. Đối với dân chúng bình thường mà nói, bọn họ không biết sự tồn tại của Thiên Tinh Tông, chỉ biết tôn húy của đương kim Hoàng đế là Nam Cung Hoành.

Tuy nhiên đối với người trong võ đạo mà nói, Nam Cung gia nổi danh nhất không phải Nam Cung Hoành, mà là Thủy Nguyệt công chúa Nam Cung Nguyệt Dung!

Địa linh thể, 17 tuổi tiến vào Sơ Phân Cảnh!

Trước mắt vị thiên tài võ đạo này cũng chỉ mới 22 tuổi, nghe nói đã đến Sơ Phân tam trọng thiên, cách cách đột phá Ích Địa Cảnh không xa! Nàng nhất định sẽ sáng tạo kỳ tích, trở thành cường giả Ích Địa Cảnh trẻ tuổi nhất Hàn Thương Quốc từ trước tới nay.

Không hổ là là Địa linh thể!

Lực huyết mạch càng mạnh, tự nhiên chiến lực càng mạnh, cũng như chênh lệch giữa võ kỹ thượng phẩm và võ kỹ hạ phẩm, đây là ưu thế trời sinh, tuy nhiên không phải không thể bù lại, chỉ cần học được một môn võ kỹ mạnh mẽ là được.

Chênh lệch chân chính ở chỗ độ khó đột phá cảnh giới, chỉ nhìn tốc độ tu luyện của Thủy Nguyệt công chúa đáng sợ như vậy là biết, nàng gần như không bị đột phá cảnh giới làm khó, điều này làm cho người ta hâm mộ vô cùng.

Chu Hằng không khỏi lấy Tỉnh Thiên ra so sánh, Hắc Thủy Điện không tiếc mọi giá bồi dưỡng Tỉnh Thiên, các loại linh dược nện xuống không cần tiền, mà Tỉnh Thiên cũng không phụ kỳ vọng, tu vi hiện giờ đã đuổi kịp Chu Hằng, cũng là Tụ Linh tam trọng thiên, đồng thời đánh ra vòng vây trong lần giành nhóm 10 tư cách, dùng tư thế con tốt đen giành được hạng nhất!

Đương nhiên, hạng nhất này có tranh cãi, bởi vì Chu Hằng đã sớm bỏ cuộc.

Không đánh bại Chu Hằng, không ai thật sự cho rằng Tỉnh Thiên có thể nghiền ép Tụ Linh Cảnh – Thượng Quan Kỳ không phải cũng là Nhân linh thể thập tinh, vẫn bị Chu Hằng giết chết!

Chu Hằng rất muốn biết, lúc Tỉnh Thiên đột phá Tụ Linh Cảnh, không gian đan điền sẽ mở rộng bao nhiêu! Người bình thường chỉ có thể mở ra đan điền, kích thước sẽ không thay đổi, còn thiên tài chân chính lại khác.

Hắn có một trực giác, nhất định sẽ có một trận chiến cùng với Tỉnh Thiên!

Chương 103: Hoàng Tử Hiếu Sắc

Ngày thứ ba sau khi tới đế đô, Chu Hằng nhận được một tấm thiếp mời, ký tên Nam Cung Lân.

Họ Nam Cung là hoàng tộc của Hàn Thương Quốc, Thiên gia không có nhúng tay vào. Phàm là người khác họ Nam Cung, không có liên hệ máu mủ với Nam Cung hoàng thị, đều bị lệnh cưỡng chế rời khỏi đế đô, hoặc là đổi họ. Bởi vậy, hiện giờ ký tên họ Nam Cung, nghĩ cũng không cần nghĩ tất nhiên là người của hoàng tộc Nam Cung.

Không lâu lắm, An Ngọc Mị, Cổ Tư nối tiếp lại đây, hai nàng cũng nhận được thiếp mời giống nhau.

Thấy mọi người đều có thiếp mời, Chu Hằng cũng không lấy làm lạ, dù sao loại mời đến thỉnh đi toàn trường này, hai ngày nay hắn cũng thường thấy.

Tuấn kiệt trẻ tuổi của tám thành lớn lục tục đi tới. Từ lúc nhóm người thứ nhất đuổi tới, trong thành liền náo nhiệt hẳn lên, mỗi ngày đều có yến hội, liên lạc mời nhau tỏ một chút tình cảm. Dù sao tám thành lớn chính là cơ sở trụ cột của Hàn Thương Quốc, cần dựa vào bọn họ để khởi động toàn bộ quốc gia!

Họ Nam Cung đương nhiên phải lôi kéo quan hệ giao hảo với bọn họ một chút, miễn cho một ngày kia một thế lực nào đó đột nhiên nảy sinh lòng mưu nghịch. Mặc dù Thiên Tinh Tông có thể trấn áp, nhưng dù sao tổn thương chính là quốc lực của nhà mình.

Suy nghĩ một chút, Chu Hằng quyết định đi dự tiệc, dù sao cũng phải kiến thức một chút phong thái của chủ nhân tòa thành này, tuy rằng chưa chắc Nam Cung Lân là nhân vật đứng đầu của Nam Cung gia.

Khi màn đêm buông xuống, đèn đuốc mới lên rực rỡ, Chu Hằng liền cùng ba nàng An Ngọc Mị cùng nhau đi tới Hàn Minh Các dự tiệc. Lâm Phức Hương đương nhiên không chịu đợi ở khách điếm, mặt dạn mày dày cùng đi với ba người.

Hàn Minh Các là tửu lâu, nhưng diện tích rất rộng lớn, trước sau cộng tất cả ba cửa ra vào, chia làm ba tầng cấp: Cửa vào trước mặt nhất chỉ cần có tiền là có thể đi vào; cửa vào thứ hai thì cần phải có thân phận, có địa vị; còn cửa vào thứ ba thì không phải khách quý không mời chào.

Trong đế đô, có thể đi vào Hàn Minh Các theo cửa thứ hai đã xem là vinh quang, nếu có thể đi vào cửa thứ ba, thì phỏng chừng rất nhiều người ngay cả lão bà đều bỏ ra bán cũng không tiếc.

Bốn người Chu Hằng đều được dẫn tới cửa thứ ba đi vào, đi

tới một tòa viện lạc u nhã. Dẫn đường là một tỳ nữ trẻ tuổi xinh đẹp, đẩy ra cánh cửa sân viện, dịu dàng nói:

– Khách quý đến!

– Ha ha… Hoan nghênh! Hoan nghênh!

Trong một tràng tiếng cười to, đi ra một nam nhân phong độ tuấn lãng, không ngờ lại là Liễu Thánh Kiệt!

Tại sao là hắn?

Thiếp mời rõ ràng là Nam Cung Lân phát ra, chẳng lẽ là Liễu Thánh Kiệt mạo danh? Không có khả năng! Giả mạo tên của hoàng thất, thì dù Liễu Thánh Kiệt là Thiếu điện chủ của Hắc Thủy Điện, hắn cũng không gánh nổi tội danh này!

– Nam Cung huynh có chút bất tiện, cho nên tiểu huynh thay mặt đón chào! Mời!

Liễu Thánh Kiệt đầy mặt tươi cười, dường như đã hoàn toàn quên điều khó chịu với Chu Hằng.

Tên này lòng dạ quá sâu, vô cùng âm hiểm!

Chu Hằng cười cười, đi lên phía trước, Liễu Thánh Kiệt dẫn đường đi xuyên qua sân, đi vào trong phòng khách, liền thấy đèn đuốc sáng ngời, trong sảnh bày một cái bàn lớn. Lúc này đã có một người cực kỳ béo mập đang ngồi ngay đó.

Là một nam nhân, hẳn là còn rất trẻ, trên mặt tất cả đều là nọng thịt rũ xuống lớp lớp, hoàn toàn không nhìn ra gương mặt! Một mình hắn đã chiếm ít nhất bốn chỗ ngồi, trông hắn giống như một núi thịt.

Người này chính là Nam Cung Lân đây à?

Trách không được hắn không đi ra nghênh tiếp, trọng tải của hắn thế này mà muốn di chuyển quả thật phi thường khó khăn.

Tên béo mập này đang ăn to uống lớn, tay trái cầm một cái giò heo, tay phải nắm một lúc bốn cái chân gà, chính xác là mỗi kẽ ngón tay kẹp một cái. Trên mặt trên tay hắn tất cả đều đầy dầu mỡ, như thế nào cũng không nhìn ra có chút xíu gì phong phạm của thiên kiêu hoàng thất.

Vốn người này cực kỳ béo phì, khả năng đi lại khó khăn, đương nhiên bốn người Chu Hằng cũng không lưu tâm chuyện

hắn không ra ngoài nghênh đón. Thế nhưng nếu là mời dự yến, khách nhân chưa tới hắn đã ăn uống cật lực như vậy, đây rõ ràng là biểu hiện không tôn trọng khách.

Điều này tự nhiên làm cho trong lòng bốn người Chu Hằng không thích. Tuy nhiên nhìn dáng ăn hùng hục của tên béo mập chết bầm này, cho dù là cùng nhau ngồi ăn, phỏng chừng cũng không ai thèm ăn, ghê tởm muốn ói!

Sức ăn của tên béo mập kia lớn đến dọa người, vài ba lần tọng vào miệng, hắn đã gặm sạch sẽ giò heo, chân gà cầm trong tay. Sau đó hắn mới ngẩng đầu lên, quét mắt nhìn bốn người Chu Hằng. Mà thấy rất rõ ràng hắn bỏ quên Chu Hằng, chỉ là chuyển đôi mắt nhỏ hí quét tới quét lui ở trên người ba nàng An Ngọc Mị.

– Tiểu Lân! Để ta giới thiệu cho ngài một chút, bốn vị này theo thứ tự là Chu huynh Chu Hằng, An cô nương An Ngọc Mị, Cổ cô nương Cổ Tư và Lâm cô nương Lâm Phức Hương!

Liễu Thánh Kiệt chỉ từng người nói với tên mập mạp, sau đó mới giới thiệu thân phận của tên mập cho Chu Hằng bọn họ:

– Vị này chính là Nam Cung huynh Nam Cung Lân, tuy nhiên Nam Cung huynh thích người khác gọi mình là Tiểu Lân!

– Ngồi đi!

Nam Cung Lân đưa tay béo mập ra thế mời. Kỳ thật vóc người hắn cũng rất cao, chỉ là béo mập quá mức nên trông có vẻ thấp bé tròn vo. Hắn vươn bàn tay ra giống như bệnh phù thủng, còn lớn hơn một vòng so với giò heo.

Lâm Phức Hương không giấu được cảm xúc, lập tức bật cười "khì" một tiếng, sau đó vội vàng đưa ta che cái miệng nhỏ nhắn, chớp chớp cặp mắt to trắng đen rõ ràng, dáng ngây thơ xinh đẹp ập vào mặt.

Nam Cung Lân lập tức tập trung ánh mắt nhìn đăm đăm, nhưng lại nói với Chu Hằng:

– Chu tiểu tử! Nữ nhân này là thị thiếp của ngươi ư! Ta ra giá 1 vạn linh thạch, ngươi bán nàng cho ta đi!

Lâm Phức Hương lập tức liền nổi giận: tên mập mạp chết bầm này lại dám đánh chủ ý tới nàng, thật đúng là mắt chó đui mù mà, cũng không nhìn lại bản thân mình một chút xem! Nàng vốn bản tính vui buồn lộ rõ trên nét mặt, lúc này lập tức vỗ bàn một cái đứng lên.

Chỉ là mỹ nhân nổi giận vốn chính là một phong thái xinh đẹp khác! Bộ dáng giận dữ yêu kiều của Lâm Phức Hương lúc này chẳng những không giảm xinh đẹp chút nào, ngược lại còn hiển lộ ra hết khí tức thanh xuân của nàng, vô cùng mê người.

Chu Hằng lại cười ha hả, nói:

– Nữ nhân ngốc ngếch, không tồi nha! Không ngờ cô có giá trị tới 1 vạn linh thạch, dù sao ta nhìn tới nhìn lui cũng không nhìn ra mà! Cô nương nói xem ta có nên bán cô đi hay không? Đây chính là một khoản tiền thật lớn đấy!

– Ngươi dám!

Lâm Phức Hương quá độ hờn dỗi, há cái miệng nhỏ nhắn làm như muốn cắn xé, đôi mắt đẹp trợn trừng.

Nam Cung Lân trông thấy trong lòng càng lửa nóng, không nhịn được nói:

– Đúng vậy! Là một khoản tiền thật lớn! Chu tiểu tử! Ngươi hẳn là đáp ứng rồi chứ?

Kỳ thật ba nữ nhân này hắn đều muốn, nhưng trước đó đã nghe Liễu Thánh Kiệt nói qua thân phận của các nàng: sau lưng An Ngọc Mị có lão tử Khai Thiên Cảnh, ở Thiên Tinh Tông cũng là nhân vật đỉnh cao, hắn trêu chọc không nổi!

Cổ Tư lại là cao đệ của Cô Tuyệt Phong, tuy rằng Cô Tuyệt Phong so với Thiên Tinh Tông còn kém rất nhiều, nhưng dù

sao cũng là thế lực đỉnh cao trong tám thành lớn, loại người thừa kế của tông phái này đồng dạng không dễ trêu chọc.

Chỉ có Lâm Phức Hương xuất thân từ Cửu Linh Tông, danh tiếng chưa biết, mặc dù nàng ta có gia gia đảm nhiệm Bạch Ngân trưởng lão ở Hắc Thủy Điện, nhưng chỉ là một Bạch Ngân trưởng lão thì khi ở trước mặt Nam Cung Lân hắn ngay cả thở mạnh cũng không dám!

Bởi vậy, tuy rằng hắn rất muốn thu cả ba nàng An Ngọc Mị này lên giường, nhưng cuối cùng vẫn chỉ chọn một mình Lâm Phức Hương. Xuất thân là Thiên gia, từ nhỏ được giáo dục chính là thống trị thiên hạ, hắn là một tên ăn tạp, sắc quỷ, nhưng cũng không phải kẻ ngu ngốc.

Chu Hằng quay đầu nhìn lại hướng Nam Cung Lân, nụ cười trên mặt trong nháy mắt biến mất, biến đổi sắc mặt đến lạnh lẽo.

Không cần nói, đây là Liễu Thánh Kiệt giở trò quỷ, hắn biết Nam Cung Lân hiếu sắc, liền cố ý giựt giây bảo Nam Cung Lân mời bốn người Chu Hằng đến đây, gặp mặt, đương nhiên Nam Cung Lân sẽ phát ra lòng tà.

Ở trong mắt Nam Cung Lân, cũng chỉ có An Ngọc Mị và Cổ Tư đáng để hắn coi trọng, bất luận là Chu Hằng hay Lâm Phức Hương đều thuộc loại đối tượng hắn muốn làm gì thì làm.

Chu Hằng nếu nhịn xuống cục tức này, thỉ cả đời cũng đừng nghĩ ngẩng đầu lên: ngay cả nữ nhân của mình đều không giữ được, nói gì trèo lên con đường võ đạo? Còn nếu như Chu Hằng trở mặt, thì tất nhiên sẽ dẫn lên xung đột với Nam Cung Lân.

Tuy rằng Nam Cung Lân chỉ có Tụ Linh tam trọng thiên, nhưng là huyết mạch dòng chính của hoàng thất, muội muội cùng cha cùng mẹ với hắn chính là Thủy Nguyệt Công chúa đại danh đỉnh đỉnh!

Động tới Nam Cung Lân, chẳng khác nào chọc tới Thủy Nguyệt Công chúa!

Thân là Công chúa đương triều, lại là thiên tài mạnh nhất từ trước tới nay, Thủy Nguyệt Công chúa cần cố kỵ người nào sao?

Đó là một tử cục, bất kể Chu Hằng làm như thế nào cũng không có kết quả tốt!

Liễu Thánh Kiệt lộ ra vẻ cười âm hiểm. Tuy rằng làm như vậy sẽ hoàn toàn quyết liệt với Cổ Tư, An Ngọc Mị, nhưng không xử lý chết Chu Hằng, sao hắn có thể nuốt được cục tức này! Chu Hằng là thứ gì, dù có yêu nghiệt cũng chỉ là Tụ Linh tam trọng thiên, ở trong mắt cường giả Sơ Phân Cảnh chỉ là một con kiến.

Nếu không vì úy kỵ An Nhược Trần, hắn đã sớm tự mình động thủ!

Nhưng như vậy cũng không tệ, không cần hắn động một ngón tay, Chu Hằng liền xong đời!

Chu Hằng lạnh lùng nhìn Nam Cung Lân, tuy rằng việc này là Liễu Thánh Kiệt khêu lên, nhưng hắn cũng không có chút cảm tình với tên béo mập này. Hắn lấy ra mấy tấm linh phiếu thảy lên trên bàn, nói:

– Ta ra giá 1000 linh thạch mua lão nương của ngươi, lại xuất ra 1000 linh thạch mua tỷ tỷ muội muội của ngươi, một khoản tiền thật lớn đấy, cầm đi!

Tên này thật đúng là đủ can đảm!

Tuy rằng Nam Cung Lân thoạt nhìn giống con heo, nhưng mẹ của hắn là ai? Là Quý Phi đương triều đấy! Hắn không có tỷ tỷ, nhưng có một muội muội, chính là Thủy Nguyệt Công chúa!

2000 linh thạch mua Quý Phi và Công chúa đương triều, cũng giỏi cho Chu Hằng dám nói!

Liễu Thánh Kiệt mừng rỡ trong lòng, bằng vào những lời này,

Chu Hằng khó thoát khỏi bị trừng trị.

“Bốp!”

Nam Cung Lân vỗ mạnh xuống bàn, ánh mắt trong nháy mắt trở nên ác liệt. Lúc này ngược lại hắn thực sự có vài phần khí thế của quý tộc hậu duệ hoàng thất. Hắn trợn mắt nhìn Chu Hằng, nói:

– Ngươi thật to gan!

– Bình thường, mua bán bình thường mà thôi! Chuyện làm ăn phải thấu tình đạt lý, mọi người tự do cò kè mặc cả, hai bên đều có thể vui mừng!

Chu Hằng cười nói, một chút không sợ khí thế của Nam Cung Lân.

Ba nàng An Ngọc Mị đều ngồi yên lặng, hoàn toàn biểu đạt duy trì với Chu Hằng cầm đầu.

– Liễu! Đánh tên lớn mật này cho bổn hoàng tử!

Nam Cung Lân giơ lên bàn tay to béo, hạ lệnh cho Liễu Thánh

Kiệt.

– Dạ, điện hạ!

Liễu Thánh Kiệt lập tức khom người ứng tiếng, ngay cả xưng hô lẫn nhau đều thay đổi.

– Cổ Tư! Cô nương đón chặn hắn, ta có chút việc riêng muốn nói với Nam Cung điện hạ!

Chu Hằng quay đầu nói với Cổ Tư.

– Được!

Cổ Tư không có nói bất kỳ lời vô nghĩa, lập tức nhảy lên một cái, dẫn đầu phát động công kích tới phía Liễu Thánh Kiệt. Hai thanh Nguyệt Nha Kỳ Nhận đảo lộn, nàng ra hết toàn lực, phát huy chiến lực đến cực hạn.

Nữ nhân này điên rồi!

Liễu Thánh Kiệt lập tức chửi má nó ở trong lòng: “Con bà nó! Đây là đón chặn người sao? Rõ ràng chính là đang liều mạng mà!”

Hắn vốn cũng không định ngăn cản Chu Hằng, ngược lại còn ước gì Chu Hằng kết thù hận với Nam Cung Lân sâu một chút, nên chỉ làm bộ tranh tài vài hiệp với Cổ Tư. Nhưng không nghĩ rằng với bản tính của Cổ Tư thì làm sao có thể giả dạng, vừa ra tay chính là toàn lực ứng phó, làm cho hắn cũng chỉ có thể liều mạng đón đỡ.

Chu Hằng cười hì hì, bức tới gần Nam Cung Lân.

– Chu tiểu tử! Ngươi dám vô lễ với bản hoàng tử ư?

Nam Cung Lân sa sầm mặt xuống, quát. Ngược lại hắn toát ra khí thế Vương Bá, dù sao hắn cũng là hoàng tử của Thiên gia! Hắn phẫn nộ quát:

– Còn không mau quỳ xuống cho bổn hoàng tử, nếu không giết chín tộc của ngươi!

– Thiếu nợ đi!

Chu Hằng tung một quyền đánh ra, thân thể mập mạp của Nam Cung Lân kia lập tức bay lên, rồi “ầm” một tiếng, thân mình hắn rơi xuống giống như ngọn núi nhỏ, toàn bộ mặt đất đều rung lên.

Chương 104: So Sánh Lớn Nhỏ

- Ngươi… ngươi dám đánh ta?

Nam Cung Lân ngọ ngậy bò dậy, cả người hắn là thịt mỡ. Một quyền này nhìn như đánh rất mạnh, nhưng vốn cũng không có thương tổn gân cốt của hắn. Lúc này tên mập phì đầy mặt phẫn nộ, vươn một ngón tay như cái móng heo chỉ vào Chu Hằng, quát, bộ dáng như sắp nổ tung.

- Đánh đều đánh rồi, còn hỏi!

Chu Hằng đi tới gần, "bốp" một tiếng, lại quạt tới một cái tát.

Hiện tại hắn đã nắm giữ cảnh giới của Thế, nhất cử nhất động trong đó đều tự nhiên mà thành; rõ ràng là vung tay tát ra đơn giản nhất nhưng lại tràn đầy hàng vạn hàng ngàn biến hóa, người cùng cấp hoàn toàn không thể chống cự lại! Trừ phi đối phương cũng nắm giữ Thế.

"Bốp! Bốp! Bốp…"

Trên mặt béo phì của Nam Cung Lân rất nhanh trúng mười mấy cái tát. Đây chính là kèm theo linh lực, lập tức mặt của Nam Cung Lân sưng phù lên. Hắn vốn đã mập như heo, lúc này lại bị đánh mặt sưng lên, đầu hắn lập tức trở nên cực kỳ lớn, ít nhất gấp năm lần người thường!

- Lớn lên béo mập như vậy không có việc gì làm, ngươi thích ăn thì ăn, nhưng một con heo mập như ngươi chạy tới tửu lâu ăn uống, quả thực làm hỏng mỹ vị của người khác… Cái này là do ngươi không đúng! Heo nên có giác ngộ của heo, cứ đợi

trong chuồng heo không phải tốt hơn sao, đi ra ngoài mất mặt xấu hổ làm gì chứ!

Chu Hằng tát một hồi, sau đó hình như là mệt mỏi, ngừng lại, răn dạy.

Nam Cung Lân ở trước mặt Chu Hằng hoàn toàn không có mảy may lực chống cự, chỉ có thể co rúm thân mình dùng hai tay che đầu, miễn cho bị đánh tàn phế. Cặp mắt nhỏ hí của hắn xuyên qua khe hở hung tợn nhìn Chu Hằng, trong lòng lướt qua vô số ý niệm ác độc.

Chỉ cần thoát khỏi nơi này, hắn nhất định phải làm cho Chu Hằng sống không bằng chết!

Hắn chính là hoàng tử đương triều, tuy rằng thiên tư không tốt, không có hy vọng kế thừa ngôi vị hoàng đế, nhưng hoàng tử chính là hoàng tử, đại biểu cho uy nghiêm của Thiên gia, có thể tùy tiện bị người đánh thành như con chó chết sao?

Thù này nhất định phải báo!

- Quỷ hẹp hòi, ngươi không đánh nữa sao?

Lâm Phức Hương còn chưa đã ghiền đâu! Tên béo mập chết bầm này lại dám đánh chủ ý tới nàng, nghĩ đến bộ dáng như núi thịt ghê tởm kia, nàng đã muốn ói rồi!

Nàng tâm tư cổ quái, đột nhiên thầm nghĩ nếu như một ngày kia Chu Hằng cũng béo thành như vậy thì như thế nào? Nàng chợt rùng mình một cái, tâm tư cuồn cuộn, vô cùng lo lắng.

- Mệt rồi, nghỉ một chút!

Chu Hằng phất tay áo nói.

Nam Cung Lân lập tức mồ hôi lạnh chảy ròng, như vậy còn chưa hết sao! Cái gọi là hảo hán không chấp thua thiệt trước mắt, nhưng hắn cũng không muốn bị đánh tiếp. Mấy người trước mắt này đều là kẻ điên, dùng thân phận uy hiếp bọn họ

vô dụng.

- Đều là chủ ý của Liễu Thánh Kiệt, ta chỉ là nhất thời đầu óc hôn mê!

Hắn cầu xin tha thứ.

- Chậm rồi! Hiện tại ta xem ngươi không vừa mắt, chỉ muốn đánh ngươi!

Chu Hằng lại tung một quyền đánh ra, đập vào mặt Nam Cung Lân.

- A…

Nam Cung Lân đau đến oa oa kêu to. Từ nhỏ đến lớn hắn đều là lớn lên trong hầm vàng, ai bỏ được, ai dám đánh hắn? Trong lòng hắn vô cùng căm hận, trong đầu không ngừng sôi trào ý niệm tra tấn Chu Hằng.

An Ngọc Mị cùng Cổ Tư tạm thời hắn còn không nghĩ trêu chọc, nhưng Lâm Phức Hương thì: hừ hừ… nhất định hắn phải lôi tiểu mỹ nhân này lên giường, làm chết nàng! Làm chết nàng! Mà lại phải cho Chu Hằng chứng kiến!

Không chỉ như thế, còn phải tìm một trăm tên trai tráng đồng thời làm vào mông tên tiểu tử này, ngày qua ngày, thẳng đến khi gian nổ nát mông tiểu tử này mới thôi!

- A…

Trong lúc hắn đang nghĩ điều ác độc, chỉ cảm thấy chân trái truyền đến một cơn đau nhói, đúng là bị Chu Hằng đạp mạnh gãy ngay mắt cá chân, xương gãy đâm vào trong thịt, đau đến hắn nước mắt chảy ròng, nước mũi với nước mắt hòa lẫn, vô cùng chật vật.

“Rốp!”

Nam Cung Lân lại hét thảm một tiếng, chân phải của hắn cũng bị đạp gãy.

“Rốp! Rốp!”

Nam Cung Lân kêu la thảm thiết không ngừng, hai xương cổ tay cũng bị đạp gãy, bị thương nặng.

Chu Hằng lạnh lùng nhìn hắn như con heo mập nằm trên mặt đất khóc thét, trên mặt không hề có vẻ đồng tình. Chuyện hôm nay nhất định không có khả năng hòa giải nữa rồi. Một khi đã như vậy, cứ đơn giản phát tiết hết cục tức!

Chỉ cần không chạm tới giới hạn cuối cùng, cứ làm theo ý mình.

Họ Nam Cung thì thế nào chứ, nếu thật dám gây bất lợi với hắn, hắn cũng không ngại cứ mỗi ngày tàn sát tiểu bối của Nam Cung gia, dùng máu tươi của chúng để giúp hắn đột phá Sơ Phân Cảnh, Ích Địa Cảnh, Khai Thiên Cảnh… một đường dùng máu tươi xây dựng con đường Vương giả của hắn, cuối cùng tiêu diệt luôn nhà quyền thế thứ nhất của Hàn Thương Quốc này!

Hắn có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, có Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hoàn toàn có thể làm được!

Không có giết Nam Cung Lân đã là nương tay lưu tình, tuy rằng đạp gãy tứ chi của hắn, nhưng đối với võ giả mà nói, chỉ cần không tổn thương liên quan tới thần thức, đan điền… còn tay chân đầu có chặt đứt, như vậy hết thảy đều là việc nhỏ, có thể dễ dàng trị liệu, chỉ là đau đớn da thịt mà thôi.

Lần này Chu Hằng xuống tay độc ác, chính là muốn dạy cho Nam Cung Lân một bài học nhớ đời.

Nam Cung Lân đau ngất đi, vừa tỉnh lại, hắn nhìn trước mặt

vẫn còn nam nhân ác nghiệt này, hắn phát lạnh cả người.

Hắn tuyệt sẽ không bỏ qua cho Chu Hằng, nhưng cũng không dám thấy lại Chu Hằng, đây quả thực là ác mộng của hắn!

- Cổ Tư! Trở về đi!

Chu Hằng cất giọng nói.

Thân hình Cổ Tư lập tức bắn ra, nhảy về bên cạnh Chu Hằng. Trong chiến đấu với Liễu Thánh Kiệt, rõ ràng nàng chiếm thượng phong, muốn đánh thì đánh, muốn lui thì lui… chiếm cứ quyền chủ động tuyệt đối.

Liễu Thánh Kiệt tự nhiên cũng không truy kích, sắc mặt hắn vô cùng dữ tợn, cực kỳ khó coi.

Vốn nữ nhân này hẳn thuộc về hắn! Là của hắn!

- Mang theo chủ tử của ngươi cút đi!

Chu Hằng phất phất tay nói, giống như xua đuổi ruồi bọ.

Liễu Thánh Kiệt thiếu chút nữa giận quá bùng nổ chết, tên tiểu tử Tụ Linh Cảnh này lại dám nói chuyện với mình như vậy? Nhịn, nhịn, nhịn… mục đích của hắn đã đạt được, Chu Hằng còn ngu xuẩn hơn so với tưởng tượng của hắn, không ngờ dám đánh cho Nam Cung Lân thê thảm như vậy, khẳng định hắn chết chắc rồi!

Liễu Thánh Kiệt mang theo Nam Cung Lân rời đi, tuy rằng con heo mập kia tuyệt đối vượt qua 500 cân, nhưng võ giả Sơ Phân Cảnh có lực lượng cường đại cỡ nào? Trọng lượng này cũng giống như hạt bụi mà thôi.

Bốn người Chu Hằng cũng không ở lại lâu, người nào còn có lòng ăn uống, nên đều quay lại khách điếm.

Ra ngoài ý liệu, việc này vậy mà không có gì xảy ra, ngày hôm sau hết thảy đều bình thường như mấy ngày trước, nên

thù tạc xã giao thì xã giao, nên nghỉ ngơi cũng vẫn như cũ nghỉ ngơi… dường như không có phát sinh chuyện Nam Cung Lân bị đánh.

Tuy vậy Chu Hằng cũng không dám xem thường, bảo ba nàng đều đến ở chung phòng của hắn. Dù sao có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp buổi tối cũng không cần chen nhau trên một cái giường.

Tuy rằng Lâm Phức Hương rất muốn phá hỏng chuyện song túc song phi giữa Chu Hằng và An Ngọc Mị. Nhưng nàng vốn có lòng háo thắng rất mãnh liệt, không cam lòng tụt hậu trong bốn người, nên bắt đầu khiêu chiến tầng thứ hai: một là để rèn luyện tài nghệ của mình, hai là nếu mình có thể thành công vượt qua cửa quan, thì cũng có thể có được một kiện bảo vật!

Đáng tiếc, An Ngọc Mị và Cổ Tư đều là Sơ Phân nhất trọng thiên, Lâm Phức Hương thì thảm hại hơn mới là Tụ Linh nhất trọng thiên, đều không ai có một đường hy vọng khiêu chiến thành công, trong khoảng thời gian ngắn bọn họ cũng đừng nghĩ kiếm được một kiện bảo vật.

- Đáng tiếc, không thể để phụ thân đi vào, với thực lực của lão nhân gia, nhất định có thể chém liên tiếp ba cửa ải!

An Ngọc Mị thở dài nói. An Nhược Trần cũng không có theo tới đế đô.

Chu Hằng từ chối cho ý kiến, Khai Thiên Cảnh dĩ nhiên cường đại, nhưng nếu đi vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp khiêu chiến, cảnh giới cũng sẽ bị áp chế tương ứng. Điều này xem ra là năng lực cùng giai đối kháng, mà không thể dùng cảnh giới áp chế.

Đối thủ của Tụ Linh Cảnh là đơn giản nhất, nhưng bắt đầu từ Sơ Phân Cảnh sẽ càng khó hơn nhiều. Mặc dù Chu Hằng không có tự mình thí nghiệm, nhưng "xem" Cổ Tư khiêu chiến nhiều lần như vậy, hắn cũng hiểu vài phần.

Thấm thoát lại là mấy ngày trôi qua, đang lúc bốn người Chu

Hằng nghĩ là chuyện này đã kết thúc êm xuôi rồi, bọn họ lại nhận được một tấm thiếp mời.

Đây là một tấm thiệp mời không để cho cự tuyệt!

Là Thủy Nguyệt Công chúa!

Không chỉ riêng bốn người Chu Hằng, mà mọi người đều nhận được thiếp mời. Lần này mời tuấn kiệt của tám thành lớn toàn bộ đi dự, là Thủy Nguyệt Công chúa có ý định tổ chức một yến hội hoan nghênh, để tẩy trần cho mọi người.

Mời thỉnh như vậy, không người nào nguyện ý từ chối.

Thủy Nguyệt Công chúa chính là Địa linh thể đệ nhất của Hàn Thương Quốc từ trước tới nay, ngày sau tiến vào Khai Thiên Cảnh chính là chuyện ván đã đóng thuyền, thậm chí Sơn Hà Cảnh, Linh Hải Cảnh đều có hy vọng! Từ hai năm trước đã có thế lực siêu cấp của Lãng Nguyệt Quốc muốn thảy cho nàng một cành ô- liu, muốn thu nàng làm đồ đệ, nhưng chỉ vì Đại Diễn Thịnh Hội mới luôn bị nàng kéo dài tới nay.

Nhân vật như vậy, ai không muốn nịnh bợ?

Bốn người Chu Hằng nhưng thật ra không có tâm tư như thế, nhưng nghe đại danh của Thủy Nguyệt Công chúa đã lâu, tự nhiên là muốn gặp nàng một phen.

Hơn nữa, còn có chuyện Nam Cung Lân trước đây, Chu Hằng cũng không tin là muội muội của Nam Cung Lân, Thủy Nguyệt Công chúa thực sự sẽ từ bỏ ý đồ! Thoát được hòa thượng trốn không thoát chùa miếu, hơn nữa Chu Hằng cũng không có ý chạy trốn, hắn đâu sợ gì một trận chiến!

An Ngọc Mị cùng Lâm Phức Hương thì muốn kiến thức một chút về dung mạo của Thủy Nguyệt Công chúa. Nghe nói nàng cũng là một đại mỹ nhân, chỉ là rất ít lộ diện vì thế mới bị Nguyễn Giai Oánh đoạt đi danh hiệu đệ nhất mỹ nữ của Hàn Thương Quốc.

Vào lúc đêm xuống, An Ngọc Mị cùng Lâm Phức Hương chăm chút ăn diện một phen, ước chừng bắt Chu Hằng và Cổ Tư đợi gần hai giờ mới lưu luyến không rời ra khỏi phòng trang điểm, khiến Chu Hằng đều có loại bị kích động muốn đập phá gian phòng.

Tuy nhiên, sau khi trau chuốt tỉ mỉ cách ăn mặc, quả nhiên hai nàng càng thêm xinh đẹp: một nàng càng thêm xinh đẹp quyến rũ, một nàng thì đầy sức sống thanh xuân… khiến Chu Hằng lại có loại cảm thán không uổng công chờ đợi thời gian lâu như vậy.

- Đừng nóng giận!

Trong xe ngựa, An Ngọc Mị kỵ ngồi ở trên đùi Chu Hằng, đưa lên cặp môi thơm.

- Hồ lý tinh! Chưa từng thấy người không biết xấu hổ như ngươi vậy!

Lâm Phức Hương kéo An Ngọc Mị xuống, nói với dáng vẻ tức giận.

- Tiểu muội muội! Ta và Chu lang chính là danh chính ngôn thuận vợ chồng sắp cưới, thì dù có hôn hít thân mật một chút cũng là chuyện bình thường!

An Ngọc Mị cười duyên khanh khách, thuận tiện nhéo một cái lên bộ ngực của Lâm Phức Hương hơi lộ ra trẻ trung hơn so với nàng kia.

- Ngươi, ngươi, ngươi…

Lâm Phức Hương sợ tới mức hai tay che kín ngực.

- Quá nhỏ!

An Ngọc Mị cố ý thở dài, thuận tiện cố tình ưỡn bộ ngực đầy đặn của mình. Nhận được Chu Hằng không ngừng vuốt ve, vốn bộ ngực kiêu ngạo của nàng lại tăng lên một vòng, càng lộ

vẻ căng tròn mê người.

- Hừ! Cũng không lớn bằng Cổ Tư tỷ, còn làm ra vẻ cái gì chứ!

Lâm Phức Hương không cam lòng yếu thế, phản kích.

An Ngọc Mị lập tức cứng người lại, bộ ngực của nàng tuyệt đối có thể xưng là hùng vĩ, nhưng so với loại hàng khủng của Cổ Tư thì vẫn còn chưa đủ tư cách.

Hai nàng nói qua nói lại khiêu khích lẫn nhau, mặc dù là đấu võ mồm nhưng giọng nói yêu kiều của mỗi nàng đều vô cùng dễ nghe: một giọng giòn tan, một giọng quyến rũ. Chu Hằng cũng không có ngăn cản họ, coi như để giết thời gian.

Xe ngựa lắc lư lắc lư, rốt cục ở trong tiếng đấu võ mồm của hai nàng, ngừng lại.

Đến rồi!

Chu Hằng mở cửa xe, chỉ thấy ở trước mặt hắn xuất hiện một tòa cung điện hoa lệ, đèn đuốc sáng trưng như ban ngày.

Trước cửa ngựa xe như nước, không ngừng có người đi vào, mà ở bốn phía thì có nhiều đội binh sĩ uy vũ không ngừng tuần tra. Mỗi một người đều có tu vi Luyện Thể tầng mười hai, nếu đặt ở trấn nhỏ của hắn, mỗi người đều có thể thành lập một gia tộc quyền thế thuộc về mình.

- Đi! Chúng ta đi kiến thức một chút về vị Thủy Nguyệt Công chúa kia, để xem đến tột cùng là ba đầu sáu tay như thế nào!

Chương 105: Thủy Nguyệt Công Chúa

Ba nàng An Ngọc Mị đều là mỹ nữ tuyệt thế, mỗi người đều đặc sắc, một mình đi ra đều có thể dẫn tới chấn động lớn, huống chi là ba nàng cùng xuất hiện! Một đường đi qua, mọi người ai cũng nhao nhao dừng chân quay lại nhìn, khen ngợi không thôi.

Về phần Chu Hằng thì bị vứt đi xem như không thấy.

Bọn họ đi tới nơi hơi chậm, lúc này trong cung điện đã tụ tập đầy người, nhưng bởi vì còn chưa tới thời gian, mọi người đều không có ngồi vào ghế, mà tụ thành từng nhóm nói chuyện.

Đây là hành cung của Thủy Nguyệt Công chúa, sau khi nàng tiến vào Sơ Phân Cảnh, hoàng đế đương triều ban cho nàng, nên gọi là Thủy Nguyệt Cung, hùng vĩ đồ sộ, vô cùng hoa lệ.

Chu Hằng nhìn thấy Liễu Thánh Kiệt, Tỉnh Thiên, đáng tiếc là Chư Chí Hòa và Lưu Viêm sớm đã bị đào thải, nếu không có bốn tên đó ở đây khẳng định sẽ như cá gặp nước.

– Chu công tử!

Bỗng vang lên thanh âm êm tai, một nữ nhân áo tím uyển chuyển đi tới phía hắn, một thân cung trang may cắt tinh xảo làm tôn lên dáng người hoàn mỹ của nàng, bộ ngực đầy đặn cao thẳng, mông lớn tròn, vòng eo nhỏ nhắn.

– Nguyễn cô nương!

Chu Hằng ôm quyền lên tiếng chào. Người tới đúng là Nguyễn Giai Oánh người phụ trách của Thiên Bảo Các. Hiện tại nữ nhân này thật giống như âm hồn không tiêu tan, hắn đi đến đâu đều có thể nhìn thấy bóng dáng của nàng.

Vẫn là nhớ mãi không quên với bí mật của mình đây mà!

Nguyễn Giai Oánh cười khúc khích, ngược lại quay lại nói gì đó với An Ngọc Mị. Trừ Cổ Tư ra, rất nhanh ba nàng liền vang lên tiếng cười thích chí, dẫn tới ánh mắt nhìn chăm chú của những người khác, dù sao họ đều là mỹ nữ…

Trên thực tế mỹ nữ đẳng cấp cao nơi này còn có mấy người, chỉ là giữa mỹ nữ và mỹ nữ trong đó từ xưa tới nay có khi nào quý trọng lẫn nhau. Ai nấy đều có bè cánh của mình, nhưng dù thế nào cũng không so được với bốn nàng đồng thời hào quang nở rộ, tự nhiên là bị xếp xuống phía dưới.

Lập tức liền có nam nhân không quen biết tới gần làm quen…

Sau vài ba lần Cổ Tư không nhịn được liền lấy ra hai thanh Nguyệt Nha Nhận cầm ở trong tay, lập tức không còn người nào dám tới nữa. Thực lực của Cổ Tư ở trong này không phải là mạnh nhất, nhưng ai lại ra tay ở trường hợp này, hơn nữa đối thủ còn là một giai nhân tuyệt sắc, không sợ Thủy Nguyệt Công chúa trách mắng sao?

– Thủy Nguyệt Công chúa tới!

Lại qua mười mấy phút sau, đột nhiên có người cao giọng kêu lên, lập tức trong cung điện im lặng xuống, mọi người đều đưa mắt nhìn vào chỗ cửa nội môn cung điện. Thủy Nguyệt Công chúa là ngụ ở đây, tự nhiên không có khả năng từ ngoài cửa chính đi vào.

Tiếng ngọc va nhau "đinh đang", rất nhanh liền thấy một giai nhân từ bên trong đi ra, dáng người thon dài, phục sức hoa lệ.

– Quá đẹp!

– Không kém chút nào so với Tử Tinh tiểu thư!

– Ta nói, Thủy Nguyệt Công chúa mới hoàn toàn xứng đáng là đệ nhất mỹ nữ!

Trong nháy mắt kinh diễm, sau đó mọi người xì xào bình luận. Mọi người đều là thiên kiêu của tám thành lớn chọn lựa ra, tu vi tâm tính tự nhiên cũng vô cùng cường đại, thưởng thức sắc đẹp nhưng tuyệt đối sẽ không rơi vào trầm mê.

Giai nhân kia quả thật phong thái như tiên, đặc biệt nàng xuất thân hoàng gia, có một loại quý khí bẩm sinh, khiến người ta không nhịn được phát lên lòng sùng bái, chỉ muốn quỳ gối cúi đầu xưng thần dưới gót chân nàng.

Nàng uyển chuyển đi tới, mỗi một bước hạ xuống đều tuyệt đẹp, hiển lộ ra hết phong thái quý tộc hoàng gia.

Nếu như có thể chinh phục nữ nhân mà mỗi một lỗ chân lông đều tản ra quý khí này, như vậy sẽ thỏa mãn biết bao? Tất cả nam nhân đồng loạt sinh ra ý nghĩ như vậy. Thiên tài võ đạo như bọn họ sẽ không bị nữ sắc mê hoặc, mà một khi chinh phục một mỹ nữ xuất sắc, thì chính là một loại cảm giác thỏa mãn vô thượng!

Thậm chí điều này có thể mang tới tinh tiến của võ đạo!

Trong khoảng thời gian ngắn, tất cả ánh mắt của nam nhân nhìn về phía Thủy Nguyệt Công chúa đều vô cùng nóng rực, dung mạo xuất sắc cộng thêm quý khí hoàng tộc của nàng, tạo thành mị lực giống như xuân dược, khiến người ta trầm luân trong si ngốc mê say.

– Bổn cung Nam Cung Nguyệt Dung, hôm nay có hân hạnh thỉnh mời chư vị tuấn kiệt trong nước, Bổn cung thật vui vẻ. Các vị, mời ngồi!

Nam Cung Nguyệt Dung đi đến chủ vị, sau đó nhẹ hất lên bàn tay ngọc, rồi nói, thanh âm rất có lực, nhưng vô cùng êm tai, không có cảm giác chói tai chút nào.

Mọi người từng người ngồi xuống, trừ chủ vị của Nam Cung Nguyệt Dung, mỗi một chiếu ngồi đều là mười người, tránh không được người không quen biết, thậm chí không vừa mắt nhau phải ngồi chung một chỗ.

Như chỗ ngồi của Chu Hằng này còn có Tỉnh Thiên, Liễu Thánh Kiệt, còn có một người cũng thuộc Hắc Thủy Điện, tên là La Nghị, với thân phận người hầu đi theo Liễu Thánh Kiệt tới đây.

Hắn chỉ mới 24 tuổi là Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong, là người mới trọng điểm bồi dưỡng của Tam điện chủ nhất mạch. Đáng tiếc mười danh ngạch lần này tranh đoạt quá mức kịch liệt, trước sau xuất hiện Chu Hằng, Tỉnh Thiên hai tên khó lường. Mà La Nghị ngay tức thì bị Tỉnh Thiên loại ra, chỉ có thể với thân phận người hầu của Liễu Thánh Kiệt tham gia Đại Diễn Thịnh Hội.

Điều này dĩ nhiên khiến trong lòng La Nghị vô cùng khó chịu,

ánh mắt nhìn Tỉnh Thiên tràn đầy oán hận.

Mà trong ba người kia rõ ràng còn có Cổ Lộ, tuy rằng trên mặt tươi cười ngọt ngào, nhưng ai cũng có thể cảm nhận được giữa nàng và Cổ Tư nổi sóng ngầm mãnh liệt.

Tiệc rượu bắt đầu, bên trong điện dành ra một chỗ trống thật lớn, có cung nữ khiêu vũ, cũng có đoàn xiếc ảo thuật, thập phần náo nhiệt.

Mọi người chén qua chung lại, toàn trường cực kỳ náo nhiệt.

– Các vị! Hôm nay mời mọi người tới đây, ngoại trừ để các vị đón gió tẩy trần, còn có một sự kiện Bổn cung muốn tuyên bố với mọi người!

Nam Cung Nguyệt Dung vỗ tay một cái, toàn bộ cung điện lập tức yên tĩnh lại. Tu vi của nàng là Sơ Phân tam trọng thiên đỉnh phong tuyệt đối có thể xếp hạng tốp ba toàn trường, cộng thêm thân phận Công chúa đương triều, không người nào dám không coi trọng.

Mọi người đều đưa mắt nhìn sang hướng nàng.

– Chuyện này, hẳn là một tin tức xấu!

Nam Cung Nguyệt Dung thở dài, gương mặt trắng như ngọc xinh đẹp lộ ra vẻ u sầu, nói:

– Mọi người đều là vì Đại Diễn Thịnh Hội mà đến, mà vấn đề này cũng xảy ra ở trên Đại Diễn Thịnh Hội!

– Thủy Nguyệt Công chúa! Đến tột cùng xảy ra chuyện gì?

Có người cao giọng hỏi.

Nam Cung Nguyệt Dung trầm ngâm một chút, rồi nói:

– Mọi người đều biết, ngày xưa Đại Diễn Tông chính là thế lực lớn thứ nhất của Hàn Thương Quốc, sau khi đột nhiên bị hủy diệt, đại trận hộ sơn lại khởi động, mà chỉ có cách kỳ hạn 18 năm mới có một lần suy yếu, có thể cho võ giả Sơ Phân Cảnh trở xuống tiến vào!

Mọi người đều gật gật đầu, Chu Hằng cũng không có bất ngờ, gần đây hắn cũng từ trong miệng An Ngọc Mị biết được lai lịch cụ thể của Đại Diễn Tông.

Ở thời điểm mấy ngàn năm trước, người thống trị phía sau màn của Hàn Thương Quốc thật ra chính là Đại Diễn Tông,

mà không phải là Thiên Tinh Tông, nhưng sau một trận kịch biến không giải thích được, toàn bộ Đại Diễn Tông đều trở thành tử địa, mới có Thiên Tinh Tông lên thế vị trí.

Thiên Tinh Tông vốn chính là thế lực gần với Đại Diễn Tông, tiếp nhận thượng vị cũng rất bình thường, chỉ là quốc lực của Hàn Thương Quốc lại là rớt xuống không ít, vốn trước kia Đại Diễn Tông có cường giả Sơn Hà Cảnh tọa trấn, nhưng đến Thiên Tinh Tông thay mặt ngày nay, Khai Thiên Cảnh chính là mạnh nhất.

Năm đó Đại Diễn Tông bị hủy diệt không sao biết rõ được, ai cũng không biết vì sao lại thế, chuyện gì phát sinh, là đắc tội với cường giả siêu cấp nào hay là cái gì, tóm lại, hết thảy đều là một câu đố.

Tuy nhiên, có thể khẳng định là bên trong Đại Diễn Tông có vô số bảo vật, vẫn luôn ở bên trong đó!

Tông môn này chính là thống trị Hàn Thương Quốc mấy vạn năm, thậm chí còn lâu hơn, nội tình cũng không phải Thiên Tinh Tông có thể sánh bằng, bởi vậy ai cũng muốn đi vào bên trong kiếm một khoản! Đáng tiếc là, đại trận hộ sơn chính là lúc trước cường giả Sơn Hà Cảnh thiết lập, tự động vận chuyển dù Khai Thiên Cảnh đến đây cũng trong nháy mắt bị giết chết.

Nếu có thể mời đến cường giả tuyệt thế Linh Hải Cảnh, như vậy phá giải trận pháp tự nhiên dễ như trở bàn tay, nhưng nếu là Linh Hải Cảnh thì đâu thèm quan tâm tới tích lũy của tông

môn Sơn Hà Cảnh, lao sư động chúng mà đến không phải bị chê cười mất mặt sao?

May mắn là, đại trận hộ sơn cứ cách mỗi mười tám năm đều sẽ có một lần suy yếu, có thể cho võ giả Sơ Phân Cảnh, Tụ Linh Cảnh tiến vào; Luyện Thể Cảnh cũng có thể đi vào, nhưng thực lực thấp như vậy đi vào để làm chi?

Có thể đi vào, cũng không đại biểu bên trong sẽ an toàn!

Nguy hiểm là nguy hiểm, nhưng chỉ cần có thể từ bên trong nhặt được bảo vật gì đó, thì thu hoạch cũng sẽ vô cùng kinh người, thậm chí có thể thay đổi cuộc sống của một đời người!

Chính vì vậy, danh ngạch của Đại Diễn Thịnh Hội mới trở thành trân quý như thế.

Nam Cung Nguyệt Dung nếu nói về chuyện Đại Diễn Tông, hiển nhiên vấn đề đưa ra về mặt này đều quan hệ đến lợi ích của mình, mỗi người đều khẩn trương lên, không chớp mắt theo dõi vị quý nữ thiên chi này.

– Năm nay hộ pháp đại trận tuy rằng hơi yếu, nhưng lại rất không ổn định. Dựa theo Cửu Hồ đại sư suy tính, lần này nhiều nhất chỉ có thể đi vào 150 người, nếu không sẽ dẫn tới trận pháp chấn động sinh ra hậu quả không thể liệu trước, mọi người… đều sẽ trong nháy mắt bị giết chết!

Rốt cục Nam Cung Nguyệt Dung nói ra tin tức xấu.

– Cái gì, chỉ có thể đi vào 150 người thôi sao?

– Tám thành lớn cộng thêm Thiên Tinh Tông, lần này nhân số nói như thế nào cũng có hơn 300! Hiện tại chỉ có thể đi vào một nửa, phân phối thế nào đây?

– Tuy nhiên, nếu là Cửu Hồ đại sư nói, thì khẳng định chính là như thế!

– Đúng vậy! Cửu Hồ đại sư là Trận Pháp Đại sư lợi hại nhất trong nước, hắn tuyệt đối sẽ không tính sai!

– Không tránh được phải một phen long tranh hổ đấu rồi đây!

Nam Cung Nguyệt Dung khoát tay, ý bảo mọi người yên lặng, rồi nói:

– Các vị tiền bối bản tông sau khi thương lượng, đã đưa ra quyết định: tất cả võ giả Sơ Phân Cảnh toàn bộ có thể đi vào di tích, nhưng không được mang theo tùy tùng. Bổn cung sơ tính tổng cộng là 147 người, còn lại ba danh ngạch cuối cùng, do tất cả Tụ Linh Cảnh cùng tranh đoạt!

Lời của nàng vừa dứt, toàn trường lặng ngắt như tờ.

Chuyện đã như thế, oán giận cũng không có ý nghĩa, thế giới này với người mạnh là vua, tự nhiên trước phải ưu tiên cho võ giả Sơ Phân Cảnh. Trên thực tế, võ giả Tụ Linh Cảnh tới đây lần này đều không vượt qua 30 tuổi, bởi vậy chỉ cần bọn họ đột phá Sơ Phân Cảnh, như vậy còn có thể có một lần cơ hội tham gia Đại Diễn Thịnh Hội.

Hơn nữa, hiện nay còn có ba danh ngạch. Vậy thì tranh một chuyến đi, xem ai là Vương giả của Tụ Linh Cảnh trong thế hệ này!

– Ai muốn tham gia tranh đoạt, ngày mai đến Đấu Thú Trường đi! Trong vòng 3 ngày phải quyết định chọn ra ba người, cách ngày mở ra di tích Đại Diễn Tông đã rất gần, không thể lãng phí thời gian!

Nam Cung Nguyệt Dung còn nói thêm.

Mọi người nhao nhao gật đầu, cường giả Sơ Phân Cảnh tự nhiên buông cần câu chờ thời; còn các võ giả Tụ Linh Cảnh thì phải mài quyền sát chưởng, cũng không phải chỉ có mỗi một thành thứ nhất mới có cơ hội đoạt được ba danh ngạch này, chính như Chu Hằng như vậy, rất nhiều người sau khi tiến vào top 10 cũng không có tiếp tục toàn lực ứng phó.

Mà lần này, bọn họ nhất định phải liều mạng!

Cũng tốt, vừa lúc nhìn một chút xem ai mới là Vương giả của Tụ Linh Cảnh trong thế hệ này! Nên biết rằng chuyện này trước kia đúng là chưa từng phát sinh, nếu như có thể giành được đệ nhất, thì sẽ vinh quang đến cỡ nào?

– Mặt khác…

Nam Cung Nguyệt Dung đảo đôi mắt đẹp nhìn vào Chu Hằng, lập tức tạo thành uy áp đáng sợ:

– Chu công tử, nghe nói ngươi muốn dùng 1000 linh thạch để mua Bổn cung?

Chương 106: Đùa Giỡn Công Chúa

Cái gì, người ngu ngốc nào lại nói muốn dùng 1000 linh thạch mua Thủy Nguyệt Công chúa!

Nam Cung Nguyệt Dung vốn chính là mỹ nhân tuyệt thế, Công chúa đương triều, còn có thêm huyết mạch lực Địa linh thể hiển hách, cộng thêm tu vi Sơ Phân tam trọng thiên, đừng nói là 1000 linh thạch, chính là 100 vạn, 10 triệu linh thạch cũng không ngại nhiều!

Tên khốn này là ở đâu ra, cũng dám mở miệng nói ra ngông cuồng như thế?

Nên biết rằng Thủy Nguyệt Công chúa vẫn chưa có hôn phối, tất cả tuấn kiệt trẻ tuổi ở đây đều có cơ hội trở thành như ý lang quân của nàng, bởi vậy Nam Cung Nguyệt Dung vừa mới dứt lời, gần như tất cả nam nhân đều lộ ra vẻ cừu thị với Chu Hằng.

Bọn họ đều muốn đánh ngã Chu Hằng, để lấy lòng với Nam Cung Nguyệt Dung!

Tuy rằng với thực lực của Nam Cung Nguyệt Dung đánh giết

Chu Hằng cũng giống như chơi trò chơi, nhưng dù sao nàng cũng là Công chúa đương triều, ra tay với một tên vô danh tiểu tốt không tránh khỏi bị chê cười mất mặt! Loại chuyện này, hoàn toàn có thể giao cho người khác làm thay.

– Lớn mật, dám ăn nói xằng bậy với Thủy Nguyệt Công chúa!

– Đứng lên chiến một trận với ta, Triệu Tân ta nhất định sẽ dạy cho ngươi một bài học!

– Thủy Nguyệt Công chúa! Ngài muốn trừng phạt tên tiểu tặc này như thế nào, muốn giết muốn lóc xương, chỉ cần ngài phân phó một câu, Ân Đường ta muôn lần chết không chối từ!

Các thanh niên ai cũng tranh nhau được ra mặt thay Nam Cung Nguyệt Dung, bọn họ có thể địch lại sắc đẹp mê hoặc, nhưng Nam Cung Nguyệt Dung tuyệt không chỉ là một mỹ nhân tuyệt sắc đơn giản như vậy, ai không muốn hái xuống viên minh châu rực rỡ nhất toàn trường này?

Chu Hằng thì lại cười ha hả, tinh tế đánh giá Nam Cung Nguyệt Dung một phen, rồi nói:

– Nếu sớm biết Công chúa xinh đẹp như vậy, đương nhiên tại hạ sẽ không ra giá 1000 linh thạch, như thế nào cũng phải 2000 mới được!

Toàn trường rơi vào tĩnh lặng!

Thủy Nguyệt Công chúa giá trị là có thể dùng linh thạch để đo lường sao? Tiểu tử này không tăng giá cũng thôi đi, lúc này lại từ 1000 linh thạch tăng thêm đến 2000, không phải có ý định chọc giận Nam Cung Nguyệt Dung sao?

Tiểu tử này như thế nào to gan lớn mật như thế!

– Ngươi đả thương gia huynh, Bổn cung cũng không ỷ lớn hiếp nhỏ, sẽ áp chế cảnh giới đến Tụ Linh tam trọng thiên. Chỉ cần ngươi đỡ được một trăm chiêu của Bổn cung, việc này từ đây bỏ qua! Nếu như ngươi tài nghệ không bằng người, như vậy cũng đừng trách Bổn cung hoàn trả gấp bội!

Nam Cung Nguyệt Dung lạnh lùng nói, vẻ mặt nghiêm nghị.

Nàng và Nam Cung Lân cảm tình cũng không tốt lắm, nhưng dù nói thế nào đó cũng là thân ca ca của nàng, mà còn đại biểu cho tôn nghiêm của hoàng thất, đâu có đạo lý nào bị đánh mà bỏ qua khơi khơi như vậy! Sau khi chuyện xảy ra, nàng lập tức sai người điều tra bối cảnh của Chu Hằng, khi phát hiện hắn dĩ nhiên là con rể của An Nhược Trần, liền không có triển khai phản kích.

Nếu An Nhược Trần còn ngưng lại ở Ích Địa tam trọng thiên, như vậy Nam Cung Nguyệt Dung sẽ không do dự chút nào

giết chết Chu Hằng: Uy của Thiên gia đâu cho phép khinh mạn, quản hắn có lý hay không có lý, đó chính là quyền uy tuyệt đối!

Thế nhưng An Nhược Trần đã đột phá!

Cái này không dễ làm!

Tuy rằng An Nhược Trần vừa mới đột phá, khẳng định không phải đối thủ của mấy lão tổ Khai Thiên Cảnh của Thiên Tinh Tông, nhưng với cảnh giới ngang nhau, An Nhược Trần muốn chạy cũng không ai ngăn được! Nếu như một cường giả Khai Thiên Cảnh quyết chí thề trả thù, thì dù là Thiên Tinh Tông cũng sẽ bị đảo lộn phá thành mảnh nhỏ.

Cường giả không có gì ràng buộc là khó đối phó nhất, đánh thắng được thì giết, không đánh lại liền bỏ chạy!

Bởi vậy, Nam Cung Nguyệt Dung mới điều chỉnh một chút sách lược, quyết ý "công bình" chiến một trận với Chu Hằng, như vậy An Nhược Trần cũng không có lý do gì để nói. Thiên Tinh Tông là kiêng kỵ một cường giả tán tu, nhưng An Nhược Trần lại càng thêm kiêng kỵ Thiên Tinh Tông, dù sao Thiên Tinh Tông cũng không chỉ có một Khai Thiên Cảnh!

Tuy rằng nàng áp chế cảnh giới đến Tụ Linh tam trọng thiên, nhưng thần thức của nàng cũng không thay đổi, vẫn là Sơ Phân Cảnh đỉnh phong, cộng thêm huyết mạch lực cấp bậc Địa linh thể của nàng, Chu Hằng lấy gì để chống đỡ?

Nàng vừa lên tiếng liền nói về chuyện 1000 linh thạch, chính là muốn cho Chu Hằng không thể cự tuyệt!

Chu Hằng một tay ngăn lại An Ngọc Mị đang định đứng lên nói, hắn còn không có suy yếu tới mức để cho nữ nhân ra mặt thay hắn. Hắn vốn còn đang hoài nghi vì sao Nam Cung gia lại chậm chạp không có phản ứng, thì ra là muốn ở trước mắt bao người cho hắn mất hết mặt mũi!

Nam Cung Nguyệt Dung khẳng định sẽ không nương tay lưu tình, nhưng cũng sẽ không giết hắn, dù sao còn phải bận tâm tới mặt mũi của An Nhược Trần. Đây cũng là nguyên nhân vì sao hai ngày trước họ Nam Cung vẫn không có động tĩnh, chính là muốn vào lúc này hung hăng đả thương hắn!

Bị trọng thương, còn làm thế nào đánh để giành tốp ba, đạt được tư cách tiến vào di tích Đại Diễn Tông? Đến lúc đó hắn phải xám xịt chạy trở về Thiên Hàng Thành, cả đời này hắn còn có thể ngẩng cao đầu được nữa sao?

Muốn hủy diệt một người, cũng không cần phải giết người đó.

Chu Hằng nhìn Nam Cung Nguyệt Dung, trong lòng thầm than nữ nhân này nhìn đẹp như Thiên Tiên không ngờ tâm tư lại ác độc như vậy. Hắn mỉm cười, nói:

– Nếu Công chúa điện hạ vui lòng chỉ giáo, tại hạ cầu còn không được!

Một trận chiến này khẳng định là không tránh được, như vậy đơn giản cứ việc thống khoái tiếp nhận!

Hơn nữa, cùng cấp chiến một trận hắn sợ gì ai chứ?

– Người chân thật nói lời thẳng thắn!

Nam Cung Nguyệt Dung lộ ra vẻ tươi cười ung dung cao quý, thân hình vừa nhích động, đã ra ngoài cung điện:

– Theo Bổn cung đến đây!

Lực phá hoại của Tụ Linh Cảnh tuyệt đối không thể xem thường, tòa cung điện này thoạt nhìn hùng vĩ hoa lệ, nhưng cũng không có thêm vào trận pháp bảo hộ, chỉ cần bị một luồng dư lực lan đến sẽ gãy cột tường nát ngay.

Chu Hằng cùng theo ra, phía sau là tuấn kiệt của tám thành lớn… Sao có thể bỏ qua trận đại chiến như vậy.

Đương nhiên, trừ người tới từ Thiên Hàng Thành, những người khác đều cho rằng Chu Hằng nhất định bại, khác biệt ở chỗ Chu Hằng sẽ bị thua ở chiêu thứ mấy.

– Mười chiêu đi! Nói như thế nào hắn cũng xếp top 10 của Thiên Hàng Thành!

– Thủy Nguyệt Công chúa kỳ tài ngút trời, vô địch cùng cấp, cho dù áp chế lực lượng xuống còn Tụ Linh tam trọng thiên, nhưng thần thức vẫn là Sơ Phân tam trọng thiên, hơn nữa vẫn như cũ có thể vận dụng võ kỹ cấp cao, ta thấy chỉ tối đa là 5 chiêu!

– Tiểu tử kia không ngờ dám ăn nói càn quấy, nói muốn dùng 1000 linh thạch mua Thủy Nguyệt Công chúa, đây là tự tìm chết! Khẳng định Thủy Nguyệt Công chúa chỉ dùng một chiêu liền đánh hắn trọng thương!

– Hừ! Chu Hằng nhất định thắng, các ngươi có ai dám đánh cuộc với ta không?

Lâm Phức Hương là sùng bái Chu Hằng nhất, nghe mọi người xem nhẹ người trong lòng của nàng như thế, không khỏi phẫn nộ, không kiềm được liền quay sang hỏi mọi người muốn đánh cược không.

Mọi người đều cười cười, ai cũng sẽ không theo một tiểu nhân vật mới là Tụ Linh nhất trọng thiên. Đương nhiên, đây cũng là bởi vì Lâm Phức Hương là một nữ nhân diện mạo xinh đẹp, nếu đổi lại là nam nhân nói, phỏng chừng sẽ bị đánh vào khóe miệng rồi.

An Ngọc Mị dắt Lâm Phức Hương đi qua một bên, nói:

– Không cần chấp nhặt với chúng, chờ nhỏ… thắng, là có thể hung hăng tát vào miệng của chúng!

– Ừm!

Lâm Phức Hương gật gật đầu, lần đầu tiên nhất trí ý kiến với An Ngọc Mị.

Nam Cung Nguyệt Dung đứng ở trên quảng trường bên ngoài cung điện. Tuy rằng đại chiến cũng sẽ phá hỏng hoàn toàn nơi này, nhưng dưới đất có lót một lớp viên gạch đúng là phải tiện lợi hơn nhiều. Mà lúc này nàng cũng không có tâm tình dẫn Chu Hằng đi tới Đấu Thú Trường trong thành.

– Bổn cung trước hết nhường cho ngươi ba chiêu!

Nam Cung Nguyệt Dung chắp hai tay sau lưng, ngẩng đầu nhìn lên trăng sáng trên bầu trời, lộ ra một đoạn cần cổ trắng bóng loáng như ngọc, gió đêm nhẹ hất mái tóc lên, tay áo nàng bay bay, dường như muốn thuận gió bay lên, phong thái động lòng người.

Không ít người đều lộ ra vẻ mặt si mê, Nam Cung Nguyệt Dung có đủ tư cách làm cho bọn họ động tâm.

– Không cần!

Thân hình Chu Hằng văng ra, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, một lóng tay vươn ra điểm về phía Nam Cung Nguyệt Dung, đột nhiên trống rỗng sinh ra thác kiếm màu đen, ào ào ập về phía Nam Cung Nguyệt Dung.

Với tu vi Tụ Linh tam trọng thiên của hắn, cho dù trong tay không có kiếm cũng có thể dẫn động kiếm khí, lực sát thương không kém chút nào so với tay cầm phàm binh.

Nam Cung Nguyệt Dung không khỏi trợn lên đôi mắt đẹp, không tự chủ cả kinh kêu lên:

– Thế Cảnh!

Nàng đâu còn có nửa phần dám do dự, lập tức múa động tay phải bắn ra một mảnh ánh sáng vàng chói mắt, “leng keng leng keng”, không ngừng có tiếng va chạm của lợi khí phát ra.

Đợi cho thác kiếm màu đen cùng ánh sáng vàng đồng thời tiêu tan, chỉ thấy Chu Hằng cùng Nam Cung Nguyệt Dung đã đứng cách xa nhau mười trượng. Chu Hằng vẫn như cũ mặt mỉm cười, còn Nam Cung Nguyệt Dung thì đầy vẻ thận trọng.

– Vừa rồi… không phải Thủy Nguyệt Công chúa là nói Thế Cảnh chứ?

– Tiểu tử kia nắm giữ Thế Cảnh ư?

– Không phải vậy chứ? Hắn mới bao tuổi, làm sao có thể nắm giữ Thế Cảnh!

– Nếu quả thật hắn nắm giữ Thế Cảnh, trận chiến này thắng bại liền khó nói rồi!

Nam Cung Nguyệt Dung khẽ nhíu mày, nàng có thể khẳng định Chu Hằng đã nắm giữ Thế Cảnh! Nàng không sợ Thế Cảnh, bởi vì nàng đồng dạng cũng nắm giữ Thế Cảnh, đây cũng là chỗ nàng tự tin dám khoa trương nói áp chế lực lượng vẫn có thể đánh bại Chu Hằng.

Thế nhưng Chu Hằng cũng có được Thế Cảnh, cái này không dễ làm rồi! Trong vòng một trăm chiêu muốn đánh bại làm bị thương nặng hắn, cũng rất khó đây!

Nàng cũng là người cầm được thì buông được, lúc này liền mỉm cười, nói:

– Chu Hằng! Hiện giờ ngươi có thể nắm giữ Thế Cảnh, tuyệt đối là một thiên tài! Không bằng như vầy đi: ngươi đầu nhập vào Bổn cung, hiệu lực cho Bổn cung một trăm năm, trong thời gian đó, Bổn cung có thể thỏa mãn hết thảy nhu cầu tu luyện của ngươi, như thế nào?

Cái gì!

Mọi người đều ồ lên kinh dị.

Thế Cảnh! Quả nhiên là Thế Cảnh! Nghe nói toàn bộ Hàn Thương Quốc cũng chỉ có chừng mười người nắm giữ cảnh giới này, Chu Hằng chỉ mới 20 tuổi đã đạt tới cảnh giới như vậy, điều này thật quá kinh người mà!

Tuy nhiên, phần lớn người thì hâm mộ Nam Cung Nguyệt Dung khai ra điều kiện cho Chu Hằng: thỏa mãn hết thảy nhu cầu tu luyện! Đây cũng không phải là tùy tiện nói để nói!

Cảnh giới càng cao, cần tài nguyên cũng càng nhiều, đặc biệt là sau Ích Địa Cảnh, trừ phi chân chính là kỳ tài ngút trời, nếu không chỉ riêng một Khai Thiên Cảnh đều phải dùng vô số tài nguyên ném ra ngoài!

Đừng nhìn phải phục vụ một trăm năm nghe ra có vẻ khủng bố, nhưng chỉ Tụ Linh Cảnh đã có 200 năm thọ nguyên, Sơ Phân Cảnh thì tới 400 năm, Ích Địa Cảnh lại thọ đến 700 năm… thời gian 100 năm tính ra cũng không nhiều lắm… Nếu như có thể đổi lấy tài nguyên tu luyện vô tận thì khẳng định là đáng giá.

Đỏ mắt, hâm mộ!

Thủy Nguyệt Công chúa là Địa linh thể, ngày sau ắt là nhân vật nổi bật, có thể đi theo làm việc bên cạnh nàng, bao nhiêu người đánh nhau vỡ đầu đều cầu không được! Sau này tầng thứ Thủy Nguyệt Công chúa chạm tới khẳng định không chỉ Khai Thiên Cảnh đơn giản như vậy, đi theo bên cạnh nàng cũng có nghĩa kỳ ngộ vô hạn!

Hơn nữa, vạn nhất còn có thể thu được trái tim của mỹ nhân nữa đấy? Đều nói lâu ngày sinh tình, không phải không có đạo lý.

– Ha ha ha…

Chu Hằng cười ha hả, lại vừa cười vừa lắc đầu:

– Công chúa điện hạ! Ta đây chưa bao giờ thích dựa vào người, không bằng ngươi đầu đến làm môn hạ, hay làm thị nữ của ta đi!

“Ông!”

Mọi người đều có cảm giác đầu óc choáng váng, không ngờ Chu Hằng cự tuyệt ý tốt của Nam Cung Nguyệt Dung! Chẳng những cự tuyệt, mà còn trêu đùa ngược lại! Lá gan của tên này cũng quá lớn đi!

– Thật to gan!

Cuối cùng Nam Cung Nguyệt Dung không nhịn nổi mặt ngọc đầy phẫn nộ… Chu Hằng đã hoàn toàn chọc giận nàng rồi!

– Muốn chiến thì chiến, ở đâu ra nhiều lời vô nghĩa như vậy!

Chu Hằng đột nhiên quát to một tiếng, chiến ý bốc thẳng lên trời cao…

Chương 107: Thắng Cùng Bại

Chiến ý Chu Hằng xông lên tận trời, tuy rằng Nam Cung Nguyệt Dung cũng không nói gì, nhưng hắn biết đối phương cũng nắm giữ thế!

Nữ nhân này đúng là thiên tài!

Mạnh như An Nhược Trần đều đã phá vỡ mà vào Khai Thiên Cảnh, tuy nhiên ngay cả cánh cửa thế cũng không đụng đến. Cái đó và tu vi không quan hệ, thuần túy là ngộ tính, ngộ không được chính là ngộ không được, dù người khác nói như thế nào đi nữa đều vô dụng.

Chu Hằng không chút suy nghĩ ủy khuất cầu toàn nào, từ lúc hắn động thủ đánh Nam Cung Lân cũng đã chuẩn bị kỹ càng! Chẳng lẽ hắn nghĩ Nam Cung Nguyệt Dung sẽ thủ hạ lưu tình?

Vì uy nghiêm hoàng thất, Nam Cung Nguyệt Dung nhất định phải biến hắn thành thảm hại hơn, hoặc con đường thứ hai, chính là đầu nhập vào Nam Cung Nguyệt Dung, đáng tiếc, hắn làm sao có thể bị người ước chế!

Một khi đã như vậy, vậy còn cần sợ đầu sợ đuôi sao? Chiến

cho thống khoái!

Con đường võ đạo của hắn không giống với người khác, có tài nguyên tu luyện cung ứng cố nhiên tốt, tỷ như Phong Linh Quả, hắn không ngại mỗi ngày đều có vài cái! Nhưng loại vật này dù Thiên Tinh Tông cũng không lấy ra bao nhiêu, làm sao có thể cung cấp cho hắn!

Không có tài nguyên tu luyện, Chu Hằng cũng không sợ, bởi vì có hắc kiếm, hắn có thể trưởng thành rất nhanh ở trong giết chóc! Linh thạch ở trong mắt người khác là tài nguyên tu luyện, nội tình tông môn, nhưng ở trong mắt Chu Hằng lại không có gì khác với vàng bạc, chỉ là dùng để mua bán vật phẩm quý trọng .

– Bổn cung cho ngươi biết, cái gì là sơn ngoại hữu sơn!

Nam Cung Nguyệt Dung kêu lạnh một tiếng, chủ động phát công kích, ngón trỏ phát ra một luồng sáng vàng, hai đoạn ngón tay biến thành một thanh tế kiếm màu vàng, chiều dài ba xích!

Thân kiếm tản ra sát khí vô hình, làm cho người ta cảm giác có một loại sát ý vô cùng mãnh liệt!

Huyết mạch lực!

– Nghe nói huyết mạch lực Thủy Nguyệt Công chúa có liên quan với kiếm, có thể tùy ý một bộ phận người thành lợi kiếm!

– Không phải mũi kiếm thông thường, có thể so với pháp khí, cùng xứng đôi với cảnh giới Thủy Nguyệt Công chúa!

– Hơn nữa, phẩm bậc ở thất phẩm trở lên!

– Nói cách khác, ít nhất gia tăng 4 thành chiến lực!

Mọi người nghị luận ầm ĩ, Thủy Nguyệt Công chúa còn trẻ thành danh, rất nhiều chuyện đã không phải là bí mật.

Nam Cung Nguyệt Dung không thèm để ý chút nào, bị người biết thì thế nào, ở trước mặt thực lực tuyệt đối, hết thảy đều là phù vân!

Kim Kiếm vút qua, vạn ảnh mọc thành bụi, lại diễn hóa thành một.

Thế Cảnh!

Chu Hằng cười to, tay phải rung lên, hóa thành một quyền

hoàng kim, nghênh đón về phía Kim Kiếm.

Đinh đinh đang đang!

Tiếng vang giòn không dứt, Thế Cảnh đối Thế Cảnh, tự nhiên không phân sàn sàn như nhau, mà lực lượng của hai người lại cũng khó phân cao thấp, các mặt đều đánh ngang tay!

Thình thịch!

Theo một lần toàn lực oanh kích, hai người đều thối lui ba trượng, lại đối diện mà đứng.

Lại là thế cục ngang tay!

Làm sao có thể!

Thiên tài Nam Cung Nguyệt Dung yêu nghiệt như thế, không ngờ chỉ có thể đánh ngang tay cùng Chu Hằng? Nên biết rằng tuy rằng nàng áp lực lượng đến Tụ Linh tam trọng thiên, nhưng thần thức vận dụng võ kỹ lại vẫn là Sơ Phân tam trọng thiên a!

Nói cách khác, nếu quả thật Nam Cung Nguyệt Dung là Tụ Linh tam trọng thiên, trận chiến đấu này… Nàng thất bại?

Tê!

Thủy Nguyệt Công chúa vô địch cùng giai, đây là chuyện mọi người công nhận suốt mười năm, hơn nữa còn tiếp tục, Ích Địa Cảnh Khai Thiên Cảnh, thẳng đến nàng đi ra Hàn Thương Quốc, đi đến bầu trời rộng lớn hơn, mới có thể gặp được kẻ có tư chất xấp xỉ nàng, thậm chí vượt qua nàng.

Nhưng ngày này, ít nhất cũng phải sau trăm tuổi mới có thể!

Ai cũng biết Nam Cung Nguyệt Dung yêu nghiệt, nhất định phá Khai Thiên Cảnh, nhưng không có chừng trăm năm tích lũy, lắng đọng lại cũng đừng mơ tưởng hoàn thành!

Nhưng giang sơn thay đổi có người mới xuất hiện, lúc này mới trôi qua mười năm, đã xuất hiện một tên càng thêm yêu nghiệt, có thể khiêu chiến truyền kỳ Nam Cung Nguyệt Dung vô địch cùng giai!

– Chu Hằng, Bổn cung hứa hẹn hữu hiệu như cũ, chỉ cần ngươi đầu nhập vào Bổn cung, ngươi có thể nói ra hết thảy điều kiện!

Nam Cung Nguyệt Dung mờ nhạt nói, ngược lại tâm tình trở nên bình hòa.

Thế giới này sùng bái cường giả, Chu Hằng dùng thực lực chứng minh giá hắn!

Trong lòng Chu Hằng khó chịu nhất chính là người khác thu mua hắn, hắn đã nói đủ rõ ràng, đầu óc nữ nhân này có vấn đề sao? Hắn tức giận trong lòng, tự nhiên biểu hiện ra, nói:

– Muốn ta đầu nhập vào ngươi cũng được, chỉ cần ngươi đáp ứng ta một sự kiện!

Vừa nghe có của, Nam Cung Nguyệt Dung không khỏi lộ ra sắc mặt vui mừng, nói:

– Chuyện gì? Ngươi nói, Bổn cung nhất định đáp ứng!

– Kỳ thật cũng không có gì khó khăn, chính là bên cạnh ta thiếu nha đầu sai sử, xem công chúa điện hạ ngươi cũng rất thông minh, bộ dạng lại không kém, không bằng chỉ ngươi đi!

Chu Hằng nhìn Nam Cung Nguyệt Dung, tựa cười như không

cười.

Thằng nhãi này thật to gan lớn mật a, đùa giỡn Thủy Nguyệt Công chúa?

Gương mặt Nam Cung Nguyệt Dung lập tức trở nên một mảnh lạnh như băng, nàng yêu tài, tích tài, bởi vì nàng biết thiên địa sau này của mình cũng không phải địa phương nhỏ như Hàn Thương Quốc, cho nên nàng cần phải có giúp đỡ kiên cố!

Không nghĩ tới Chu Hằng vô lại như thế, lại nhiều lần cự tuyệt vẻ đẹp của nàng không tính, còn nhiều lần đùa giỡn nàng!

Không thể nhẫn nhịn!

– Bổn cung hầu hạ, chỉ sợ ngươi vô phúc tiêu thụ!

Nam Cung Nguyệt Dung giận dữ, phát tán ra khí tức mạnh mẽ.

Cảnh giới của nàng vẫn như cũ đặt ở Tụ Linh tam trọng thiên, nhưng lực lượng lại tăng vọt! Nhưng dù như vậy lại không ai có năng lực nói gì, dù sao quái thai ngày nay rất nhiều, chẳng lẽ lại không thể có không gian đan điền gấp 10, 20 lần thường nhân sao?

Đương nhiên, cái này cũng có cực hạn, nhiều nhất không thể vượt qua gấp mười, nếu không nhất định phải đột phá đến Sơ Phân Cảnh.

Cảnh giới càng cao, cực hạn cũng càng lớn.

Nam Cung Nguyệt Dung thật sự nổi giận, từng kiếm tàn nhẫn, ăn một kiếm, linh lực tấn công, không chết cũng phải vứt bỏ nửa cái mạng!

Chu Hằng cũng không dám khinh thường, chiến lực đối phương không hề yếu hơn hắn!

Không hổ là thiên tài Địa linh thể, nếu hắn không có được Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thật đúng là từng bước hiểm nguy, bất cứ lúc nào cũng có thể bị sóng lớn huỷ diệt!

Leng keng leng keng!

Hai người không ngừng chiến đấu kịch liệt, không lâu lắm đã chiến đến 90 chiêu, cách kỳ hạn Nam Cung Nguyệt Dung nói trăm chiêu chỉ còn mười chiêu.

Gương mặt Nam Cung Nguyệt Dung xinh đẹp một mảnh lạnh như băng, nàng cũng đã coi trọng Chu Hằng, mới có thể nói ra

hạn trăm chiêu, không nghĩ tới vẫn đánh giá thấp Chu Hằng, tiếp tục như vậy đừng nói 100 chiêu, dù 1000 chiêu cũng không bắt được Chu Hằng!

Nhưng nàng làm sao cam tâm cứ như vậy buông tha Chu Hằng! Trước không nói thù Nam Cung Lân, chỉ nói Chu Hằng vài lần đùa giỡn nàng, nàng cũng không thể nhịn được khẩu khí này, cần phải hung hăng giáo huấn tiểu tử này một trận!

Thiên Tinh Tông đứng đầu chư tông Hàn Thương Quốc, họ Nam Cung chính là đại biểu, quản lý xã tắc Thần khí, làm chủ nhân thiên hạ!

Chủ nhân uy nghiêm, thần tử có thể mạo phạm sao?

Nàng hít một hơi thật sâu, tay trái dương động, một thanh Kim Kiếm tái hiện.

Hưu!

Nàng vũ động thân hình, như ngọc phượng chín tầng trời, hai thanh Kim Kiếm đâm ra từ trái phải, uy lực lập tức tăng lên vài lần!

Huyết mạch lực thật cường đại, không hổ là Địa linh thể!

Chu Hằng tán thưởng trong lòng, hắn chỉ có thể hóa một quyền đầu kim loại hoặc là hóa tử hỏa, nhiều nhất đạt tới chỗ cổ tay, huyết mạch lực hữu hạn, còn chưa đủ để nắm tay đồng thời vận chuyển một loại huyết mạch lực.

Mà Nam Cung Nguyệt Dung có thể!

Kim Kiếm của nàng cũng không chỉ đơn giản cứng rắn sắc bén, nhưng lại có thể tăng lên năm thành lực lượng! Điểm ấy Chu Hằng có thể khẳng định. Mà hai thanh Kim Kiếm nếu uy lực không thể chồng, vậy dùng đến để làm chi, chỉ có thêm phiền.

Mười chiêu cuối cùng, nàng rốt cục sử tuyệt chiêu!

Song kiếm quyển vũ, ầm ầm xông ra, giống như hai con rồng phẫn nộ, cuồng phác hướng về Chu Hằng.

10 thành lực lượng tăng lên! Quả nhiên có thể chồng! Đây mới là uy lực huyết mạch lực chân chính!

Chiến ý Chu Hằng như nước, ngón trỏ phải bắn ra, với ngón tay là kiếm, tiếp tục vận chuyển Phi Bộc Kiếm Pháp, rõ ràng thành ngón tay hoàng kim, nhưng đánh ra lại là thác nước đen như mực, vô cùng quỷ dị.

Mà trong tay trái của hắn thì có một đóa hoa sen bốn màu đang thành hình rất nhanh!

Trong mấy tháng này, tu vi Chu Hằng cũng không tăng lên bao nhiêu, nhưng lại rốt cục nắm giữ hoa sen bốn màu!

Hưu!

Hoa sen bốn màu vũ động ra, nghênh đón hướng về Kim Kiếm.

Thác nước màu đen, hoa sen bốn màu, 2 đạo hoàng kim kiếm long bỗng nhiên đụng vào nhau!

Oanh!

Một tiếng vang lên đáng sợ, võ giả cấp bậc Tụ Linh Cảnh đều tạm thời mất đi thính giác, chỉ có tiếng gầm rú ong ong vang thành một phiến, một đạo cơn lốc thổi qua, toàn bộ quảng trường đã hóa thành phế tích.

Chu Hằng cùng Nam Cung Nguyệt Dung đều bị đánh lui mười mấy trượng, bộ dáng có chút chật vật.

– Lực lượng thật là đáng sợ! Võ kỹ thật là đáng sợ!

– Thủy Nguyệt Công chúa thì quên đi, nàng vốn chính là Sơ Phân tam trọng thiên, nhưng tại sao tiểu tử kia cũng có thực lực đáng sợ như vậy!

– Chiến lực này tuyệt đối có thể lấy một cái danh ngạch !

Sau khi bình tĩnh ngắn ngủi, là nhiệt liệt nghị luận, hiện tại người nào còn dám xem nhẹ Chu Hằng! Tuy rằng bây giờ hắn chỉ là Tụ Linh tam trọng thiên, nhưng chiến lực cùng tiềm lực biểu hiện ra ngoài lại vô cùng kinh người.

Nam Cung Nguyệt Dung rung hai tay lên, nguyên bản hai thanh Kim Kiếm biến mất tái hiện, nàng lạnh lùng nhìn Chu Hằng, nói:

– Còn có 9 chiêu!

Chu Hằng cũng không trả lời, chuyện cho tới bây giờ chỉ có chiến một trận!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Nam Cung Nguyệt Dung tuyệt đối động thủ thật , tuy rằng vẫn áp lực lượng đặt ở Tụ Linh Cảnh, nhưng tuyệt đối cũng là không gian đan điền lớn nhất từ trước tới nay , đã đạt đến cực hạn, chỉ cần tăng lên một tia lực lượng nữa đã phá vỡ mà vào Sơ Phân Cảnh .

Chu Hằng vốn chỉ là Tụ Linh tam trọng thiên sơ kỳ, lúc này Không gian đan điền cũng không lớn như Nam Cung Nguyệt Dung, cộng thêm lực lượng hai thanh Kim Kiếm thêm, lực lượng của hắn yếu đi gấp bốn so với Nam Cung Nguyệt Dung!

Đánh bừa, sẽ chỉ có thua!

Hắn vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thường thường đánh ra một đạo hoa sen bốn màu uy hiếp Nam Cung Nguyệt Dung, cũng không chỉ mê muội phòng thủ.

97 chiêu, 98 chiêu, 99 chiêu!

Nam Cung Nguyệt Dung khẽ quát một tiếng, chém ra một kiếm cuối cùng.

Thình thịch!

Chu Hằng bị đánh lui chừng trăm trượng, dọc theo đường đi không biết phá vỡ bao nhiêu cột đá vách tường, hoàn toàn mất hết bóng người.

– Chu Hằng

Lâm Phức Hương cùng An Ngọc Mị đồng thời cả kinh kêu lên một tiếng, phi nước đại tới.

Nam Cung Nguyệt Dung lạnh lùng, đi trở về trong cung điện.

– Di, không phải Thủy Nguyệt Công chúa thắng sao, như thế nào ngược lại càng tức giận hơn!

Có người không hiểu hỏi.

– Sai lầm rồi, một chiêu cuối cùng, Thủy Nguyệt Công chúa vận dụng lực lượng Sơ Phân Cảnh, cho nên trên thực tế là Thủy Nguyệt Công chúa thua!

– Cái gì, Thủy Nguyệt Công chúa phải vận dụng lực lượng Sơ Phân Cảnh mới có thể đả bại Chu Hằng?

– Không nghĩ tới Hàn Thương Quốc lại có thêm một cái yêu

nghiệt!

Chương 108: Tranh Hạng

Tiệc rượu tiếp tục, Chu Hằng không có đi vào nữa, mà trở về khách điếm.

– Còn Công chúa cái gì, nói cùng giai chiến một trận, nhưng đánh không lại lại vận dụng lực lượng Sơ Phân Cảnh, thật không biết xấu hổ!

Lâm Phức Hương tức giận nói, may mà Chu Hằng bình phục thương thế rất nhanh với huyết mạch lực, nếu không Nam Cung Nguyệt Dung tuyệt đối khó thoát khỏi bị mắng cẩu huyết lâm đầu.

– Sau lưng mắng chửi người không có ý nghĩa, phải giáp mặt mắng!

An Ngọc Mị thấy Chu Hằng không ngại, cũng yên lòng, tiếp tục với đấu khẩu với Lâm Phức Hương.

– Ngươi nghĩ rằng ta không dám sao?

Lâm Phức Hương nhảy dựng lên.

– Ta đây thực chờ mong biểu hiện của ngươi!

An Ngọc Mị cười duyên khanh khách, nha đầu kia thật sự dễ bị kích, lập tức rơi vào bẫy của nàng.

Lúc này Lâm Phức Hương mới biết mắc bẫy, nhưng lại không cam lòng yếu thế ở trước mặt đại địch, ngang bướng nói:

– Chờ coi đi!

Lúc này Chu Hằng đã thông qua luyện hóa linh thạch khôi phục linh lực tiêu hao, cười nói:

– Mắng vài câu làm sao đã nghiện, thế nào cũng phải đánh một trận vào mông, hảo hảo mà giáo huấn nàng một trận!

– Đúng, đánh mông nàng!

Lâm Phức Hương nếm qua đau khổ, lúc này nhấc tay tán thành. Về phần có thể làm được hay không thì hoàn toàn không hề hoài nghi, ở trong lòng của nàng, Chu Hằng không gì làm không được , hiện tại không đánh lại Nam Cung

Nguyệt Dung không việc gì, một ngày nào đó có thể đánh nhau .

Tuy rằng An Ngọc Mị cũng tin tưởng Chu Hằng, nhưng dù sao không phải tiểu cô nương thích nằm mơ như Lâm Phức Hương, trên mặt nàng cười, trong lòng lại thập phần sốt ruột.

Nam Cung hoàng thất cũng không dễ chơi nha!

Tuy rằng họ Nam Cung cũng không có nghĩa là Thiên Tinh Tông, nhưng lại là đại biểu Thiên Tinh Tông ở thế tục, có được thực lực thường nhân không thể tưởng tượng! Dù một cái Hắc Thủy Điện ở trong mắt Thiên Tinh Tông căn bản không đáng giá nhắc tới!

Có thể nói như vậy, tất cả tông môn tám thành lớn chung vào một chỗ cũng chỉ miễn cưỡng có thể chống lại cùng Thiên Tinh Tông! Ai có thể vì một cái tiểu tử Tụ Linh Cảnh đi liều mạng cùng quái vật lớn như Thiên Tinh Tông!

Nam Cung Nguyệt Dung sở dĩ không hạ sát thủ, là bởi vì cố kỵ An Nhược Trần, nếu không Thiên Tinh Tông muốn giết người còn cần lý do sao?

Chỉ khi nào tiến nhập di tích Đại Diễn Tông, nơi đó vô cùng nguy hiểm, cao thủ Sơ Phân Cảnh chết ở bên trong cũng không hiếm, Nam Cung Nguyệt Dung ở nơi đó giết Chu Hằng cũng có thể thoái thác sạch sẽ.

Nàng có tâm khuyên Chu Hằng không nên đi vũng nước đục này, nhưng Chu Hằng sao nghe lời khuyên của nàng?

Cũng chỉ có thể cẩn thân là hơn , có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp phòng thân, an toàn cũng không thành vấn đề! Nàng nghĩ nghĩ, cuối cùng không nói ra, chỉ là chập chờn ngoáy mông đi tới cửa, sau đó quay đầu lại cho Chu Hằng một cái liếc mắt, âm thanh nỉ non:

– Tiểu sắc lang, ta muốn đi tắm, có muốn nhìn lén?

Lâm Phức Hương thiếu chút nữa tức nổ, nhưng Chu Hằng đã đi theo An Ngọc Mị ra ngoài, nàng cũng chỉ có thể không công dậm chân.

Chu Hằng đương nhiên không chỉ xem An Ngọc Mị tắm rửa đơn giản, hai người rất nhanh hòa hợp thành một thể ở thùng tắm, thân thể An Ngọc Mị đầy đặn mê người mỗi lần đều khiến cho hắn ngạc nhiên vui mừng, khiến hắn muốn ngừng mà không được.

Duy nhất tiếc nuối chính là lực chiến đấu của nàng vẫn không mạnh, rất nhanh bị Chu Hằng làm đi làm lại phải cầu xin tha

thứ liên tục, oán trách hắn tại sao quái dị như thế, luôn luôn không đủ.

Đối với chuyện này Chu Hằng tự nhiên mừng rỡ, để một mỹ nữ ở trong ngực của mình thẹn thùng cầu xin tha thứ, đây là thỏa mãn bực nào! Nắm ngực An Ngọc Mị tròn xoe, hắn lại bắt đầu một vòng chinh phạt mới.

…

Ngày hôm sau, tranh hạng Tụ Linh Cảnh lại bắt đầu.

Lần này cộng tất cả 129 người tranh đoạt ba cái danh ngạch, nguyên bản top 10 tám thành lớn đạt được tư cách, cộng thêm tùy tùng không cam lòng buông tha Sơ Phân Cảnh, trăm người xông qua đại quan.

Mỗi lần đều dùng rút thăm để quyết định đối thủ, thật bất ngờ, vòng thứ nhất Chu Hằng không có đối thủ.

Cái này cũng không có gì kỳ quái, số lẻ thôi, luôn có người bốc phải, mà tối hôm qua Chu Hằng chiến một trận với Nam Cung Nguyệt Dung cũng để cho mọi người biết, thực lực của hắn tuyệt đối hoàn toàn xứng đáng đệ nhất Tụ Linh Cảnh, vòng thứ nhất xông thẳng cũng không tính chiếm tiện nghi.

Nhưng càng xảo chính là, đợt 65 người thứ hai, Chu Hằng vẫn như cũ xông thẳng.

Vận khí quá tốt .

Vòng thứ ba 33 người, vẫn là xông thẳng.

Đã có người bắt đầu nghi ngờ tính công chính lần rút thăm này, nhưng kế tiếp lại càng xảo hơn, vòng thứ bốn 17 người, Chu Hằng tiếp tục xông thẳng, vòng thứ năm chín người vẫn là thế, một trận chưa chiến cũng đã tiến Top 5.

Vận khí này khiến người ta giận sôi!

Năm người còn sót lại trừ bỏ Chu Hằng ra, còn có một người đến từ Thiên Hàng Thành , chính là Tỉnh Thiên, ba người khác đến từ địa phương bất đồng, phân biệt kêu Thang Kiếm, Ân Bảo Long cùng Vân Tương Dung, 4 nam một nữ.

Ly kỳ là, Chu Hằng cùng Tỉnh Thiên cũng chỉ là Tụ Linh tam trọng thiên sơ kỳ, không giống ba người khác đã đạt đến Tụ Linh tam trọng thiên đỉnh phong, khiến người ta không khỏi không cảm khái yêu nghiệt xuất hiện lớp lớp, hơn nữa còn xuất thân từ cùng một chỗ, cùng tông môn!

Một vòng rút thăm cuối cùng, cuối cùng Chu Hằng không có

vận khí tốt như vậy , hắn rút được Tỉnh Thiên, mà Thang Kiếm đối Ân Bảo Long, Vân Tương Dung xông thẳng.

Công bình mà nói…, Vân Tương Dung cũng không thể trực tiếp đạt được tư cách, mà phải đợi hai trận tranh rồi tái chiến, quyết ra người thắng đánh cùng nàng, ai thắng lấy đến danh ngạch cuối cùng.

Chu Hằng vs Tỉnh Thiên, ở Thiên Hàng Thành không trình diễn quyết đấu không ngờ thực hiện ở đế đô.

Chuyện bị đào lên, giống như hai người lúc trước ở Cửu Linh Tông chính là đồng môn, cùng nhau tiến nhập Hắc Thủy Điện, vốn nghĩ Tỉnh Thiên Nhân linh thể thập tinh sẽ hoàn toàn bỏ rơi Chu Hằng, không nghĩ tới Chu Hằng biểu hiện ngược lại càng thêm yêu nghiệt.

Tỉnh Thiên cũng thật sự bi ai, thân là một thiên tài, lại gặp được một cái tên càng thêm yêu nghiệt, bị Chu Hằng hoàn toàn che đi hào quang!

Trận chiến cuối cùng, mọi người đều nhất trí nhận định Chu Hằng tất thắng, không trì hoãn chút nào.

Chu Hằng có chút hưng phấn, tuy rằng hắn chưa bao giờ giao thủ cùng Tỉnh Thiên, nhưng đối phương lại cho hắn một loại cảm giác tương đối nguy hiểm, đây cũng không phải đối phương đột phá đến Luyện Huyết Cảnh mà hắn vừa mới mới

tiến vào Luyện Cốt Cảnh, bởi vì cảnh giới chênh lệch mà hình thành áp lực, mà là luôn luôn tồn tại.

Tỉnh Thiên tuyệt không đơn giản như vậy!

Ngày thứ tư, hắn sớm chạy tới Đấu Thú Trường, đang mong đợi Tỉnh Thiên sẽ cho hắn ngạc nhiên vui mừng như thế nào.

Vô số người đang xem cuộc chiến, trừ bỏ người tham dự Đại Diễn Thịnh Hội ra, còn có võ giả đế đô, không còn chỗ ngồi. Khiến Chu Hằng buồn bực là, không ngờ nơi này cũng là sản nghiệp Thiên Bảo Các!

Lại bị gian thương này chém một miếng thịt!

Không có gì vô nghĩa, chiến đấu hôm nay lập tức bắt đầu, đầu tiên là Thang Kiếm vs Ân Bảo Long, khổ chiến nửa giờ sau Thang Kiếm thắng mà chấm dứt. Kế tiếp chính là Chu Hằng vs Tỉnh Thiên.

Hai người tiến nhập Đấu Thú Trường từ hai bên thông đạo, cách xa nhau năm trượng mà đứng.

– Chu huynh, ta với ngươi rốt cục phải đánh một trận!

Ánh mắt Tỉnh Thiên lười biếng trở nên phong duệ, khí thế cả người lập tức trở nên vô cùng đáng sợ, thật giống như một thanh tuyệt thế bảo kiếm ra khỏi vỏ, phóng xuất ra sát khí vô kiên bất tồi.

Chu Hằng cười cười, nói:

– Tỉnh huynh, mời!

– Ta sẽ toàn lực ứng phó!

Tỉnh Thiên thật sự nghiêm túc nói, song chưởng vung lên, một động tác âm một động tác dương, sinh ra vạn vật.

– Cũng vậy!

Chu Hằng vươn hữu quyền, thay đổi biến thành màu vàng, dưới ánh mặt trời tản ra hào quang chói mắt.

– Mời!

Hai người đồng thời nói một tiếng, sau đó đánh về phía đối phương.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Chiến đấu kịch liệt lập tức triển khai, ra ngoài mọi người dự kiến, Chu Hằng cũng không giơ tay lên đã oanh bại Tỉnh Thiên, mà là đánh hoà với đối phương!

– Cái gì!

– Tỉnh Thiên này sao cũng đáng sợ như thế!

– … Chu Hằng đã nắm giữ thế, một quyền một kiếm, uy lực đều vô cùng, trừ phi lực lượng vượt qua hắn xa, hoặc là phẩm bậc võ kỹ hơn xa, nếu không, căn bản không thể chống lại cùng hắn!

– Sai lầm rồi, còn có một loại có thể!

– Tỉnh Thiên cũng nắm giữ thế!

Trong khoảng thời gian ngắn, mọi người đều sôi trào.

Đây cũng quá khoa trương, trước đó Hàn Thương Quốc chỉ có mười người nắm giữ Thế Cảnh, người nào không phải lão quái vật mấy trăm tuổi? Nhưng trước ra một cái Chu Hằng, sau đó Thủy Nguyệt Công chúa cũng đồng dạng triển hiện ra Thế Cảnh, hiện tại lại chạy ra một cái Tỉnh Thiên!

Đây là xảy ra chuyện gì, Thế Cảnh đột nhiên trở nên không đáng giá bao nhiêu tiền?

– Không thể tưởng được Phong Vũ Thành nho nhỏ lại trào ra hai thiên tài chân chính!

Trong một gian bao sương trên khán đài, Nam Cung Nguyệt Dung ngồi ngay ngắn đang xem cuộc chiến, một tỳ nữ mỹ mạo trang nghiêm đứng phía sau.

– So sánh với cùng Công chúa, bọn họ ngay cả xách giày cũng không xứng!

Tỳ nữ kia khinh thường nói.

Nam Cung Nguyệt Dung tươi cười, lại lắc lắc đầu, nói:

– Bổn cung có tài nguyên tu luyện, bọn họ cũng không thể sánh bằng, cảnh giới cao cũng vậy, hơn nữa hai người này một cái năm tới mới 19, một cái 20, nếu so với Bổn cung nhỏ hơn

vài tuổi.

– Khiến Bổn cung không nghĩ ra là, mặc dù Chu Hằng là song linh thể, nhưng rõ ràng chẳng qua là Nhân linh thể tam tinh, làm sao tinh tiến mạnh như thế! Mà Tỉnh Thiên kia, mặc dù là Nhân linh thể thập tinh, cũng không đạt tới Địa linh thể, cũng không nên có tốc độ tinh tiến nhanh như vậy!

– Hai người đều đến từ Hắc Thủy Điện, Cửu Linh Tông, trong này có phải có bí mật hay không gì!

Nam Cung Nguyệt Dung nhắm lại đôi mắt đẹp, ngón tay nhẹ nhàng gõ, lẩm bẩm nói:

– Có thể lĩnh ngộ thế, ngộ tính người này tuyệt đối đáng sợ, Tỉnh Thiên thật ra có thể mời chào một chút, về phần Chu Hằng… lúc tiến vào di tích Đại Diễn Tông, chính là khoảnh khắc hắn chết!

Nàng mở hai mắt ra, tiếp tục nhìn Chu Hằng chiến đấu cùng Tỉnh Thiên, muốn nhìn Tỉnh Thiên đến tột cùng có tiềm lực đáng sợ dường nào.

Oanh!

Chu Hằng trao đổi với Tỉnh Thiên một kích, hai người đồng

thời lui 7, 8 trượng mới ngừng lại được.

– Pháp khí!

Chu Hằng thầm nghĩ một tiếng, không gian đan điền Tỉnh Thiên cũng không lớn như hắn, nhưng một đôi quyền sáo trên tay lại có phẩm chất có chút không tầm thường, ngạnh sinh đền bù lực lượng chênh lệch.

Lực lượng tương đương, hai người lại cùng dạng là Thế Cảnh, như vậy thì phải xem võ kỹ song phương nắm giữ ai cao minh hơn!

Ngũ Hành Liên Hoa Phá!

Tay trái Chu Hằng giương lên, một đóa hoa sen bốn màu lập tức xoay tròn đánh tớiTỉnh Thiên.

Hắn càng kính trọng Tỉnh Thiên, thì sẽ càng không thủ hạ lưu tình, song phương cầu chính là một trận đại chiến đầm đìa.

Tỉnh Thiên lộ ra vẻ mặt thận trọng tuyệt đối, hắn biết đóa hoa sen này nhìn như xinh đẹp có được uy lực đáng sợ dường nào!

– Mở!

Hắn quát một tiếng chói tai, một mảnh ánh sáng xanh trước người hiện lên, tạo thành một gốc cây đại thụ màu xanh biêng biếc!

Oanh!

Hoa sen bốn màu nổ tung, trong một mảnh lực lượng đáng sợ dao động, đại thụ xanh biêng biếc lập tức vỡ vụn, mà ở sau đó Tỉnh Thiên lại không bị thương chút nào, chỉ là sắc mặt trở nên trắng.

Chương 109: Người Song Linh Thể Thứ Hai

Lại đỡ được một chiêu này!

Trong Đấu Thú Trường lập tức vang lên tiếng hoan hô như sấm, người không hiểu môn đạo đương nhiên chỉ xem náo nhiệt, nhưng những người thấy Chu Hằng chiến một trận với Nam Cung Nguyệt Dung lại rõ ràng hoa sen bốn màu này có được uy lực đáng sợ dường nào!

Ngay cả Nam Cung Nguyệt Dung cuối cùng đều bị phải dùng tới lực lượng Sơ Phân Cảnh mới đánh bại Chu Hằng, chính là bị hoa sen bốn màu này bức!

Tỉnh Thiên giống với Chu Hằng, đều là Tụ Linh tam trọng thiên sơ kỳ mà thôi, hắn có thể dựa thân lực mình đỡ hoa sen bốn màu, chẳng lẽ nói tiềm lực của hắn còn lớn hơn so với Nam Cung Nguyệt Dung?

Thế nào trong lúc bất chợt lại xuất hiện nhiều yêu nghiệt như vậy, điều này làm cho người khác còn sống thế nào a! Một cái Thủy Nguyệt Công chúa đã ép thế hệ trẻ không ngốc đầu lên được, hiện tại lại nhô ra hai cái thiên tài dường như càng yêu nghiệt!

Chu Hằng cười ha ha,nói:

– Tỉnh huynh, nếu ngươi không sử tuyệt chiêu, cũng không thể khiến ta toàn lực ứng phó!

Cái gì, hai người này còn dư lực?

Trên khán đài, ngay cả Nam Cung Nguyệt Dung đều lộ vẻ khó tin, vô luận là Chu Hằng hay là Tỉnh Thiên, chiến lực hai người trước mắt tự nhiên không có khả năng để cho nàng động dung, tùy ý một chưởng có thể trấn áp, nhưng tiềm lực này …

Dựa tâm mà nói, nàng tự nhận ở cùng lúc cũng không phải đối thủ của hai người này!

Làm sao có thể như vậy!

Nàng là Địa linh thể, hơn nữa còn là Địa linh thể ngũ tinh, hai người phía dưới thúc ngựa cũng không thể so được, hoàn toàn là chuyện không có đạo lý a! Nếu nói có một biến thái thì quên đi, hiện tại lập tức nhô ra hai cái, hơn nữa còn đến từ cùng một chỗ, cái này không thể không khiến người ta nghi ngờ!

Chẳng lẽ là quặng mỏ sông ngầm kia thông hướng địa phương

thần bí?

Cửu Linh Tông đã sớm thông báo việc lạ lông đỏ cho Hắc Thủy Điện, nhưng Hắc Thủy Điện xuất động một vị Điện chủ Ích Địa Cảnh cũng chưa thể thông qua sông ngầm, giấu diếm thật lâu sau, vẫn báo cho Thiên Tinh Tông.

Điều này làm cho Thiên Tinh Tông cảm thấy hứng thú, cho rằng sông ngầm nầy có thể đi thông một cái di tích, đang lúc chuẩn bị tính toán rõ ràng. Nam Cung Nguyệt Dung làm thiên tài đệ nhất tông môn, có tư cách biết chuyện này.

Bởi vậy, nàng đoán Chu Hằng cùng Tỉnh Thiên có thể thông qua biện pháp đặc thù nào đó tiến vào Di tích, thu được kế thừa thượng cổ cường đại nào đó.

Thời điểm Lâm Kiếm Trần báo Hắc Thủy Điện, Chu Hằng cùng Lâm Phức Hương từng tiến vào thế giới dưới đất.

Vừa nghĩ tới hai tên tư chất thường nhân cũng có thể lấy được thành tựu thiên tài như nàng, Nam Cung Nguyệt Dung không khỏi sáng ngời mắt phượng, nàng đã không kịp chờ đợi muốn tìm được đại bí mật từ trên người hai người!

– Đánh a! Đánh a!

– Tỉnh Thiên thứ nhất!

– Chu Hằng mạnh nhất!

Trên khán đài, người xem nhao nhao hô to, bọn họ đều ủng hộ đối tượng của mình.

Hai mắt Tỉnh Thiên sáng ngời như điện, hắn lộ ra vẻ tươi cười, nói:

– Muốn khiến ta dùng ra con bài chưa lật, ngươi cũng phải tăng thêm lực mới được!

– Tốt!

Chu Hằng rung tay trái lên, hoa sen bốn màu mở lại, nhưng trung gian lại bốc cháy lên một đoàn tử hỏa, huyết mạch lực xứng võ kỹ, đây là thứ hắn đã sớm nghĩ đến, cũng luôn luôn nghiên cứu, cho tới bây giờ mới sử ra lần đầu tiên!

Với cảnh giới hắn bây giờ còn không thi triển được hoàn toàn Ngũ Hành Liên Hoa Phá, không phải ngộ tính không đủ, lý

giải không được tinh túy môn võ kỹ này, mà điều này cần ít nhất lực lượng Sơ Phân Cảnh mới có thể thi triển!

Trên thực tế, nếu Chu Hằng không có được không gian đan điền gấp tám lần thường nhân, hiện tại hắn nhiều lắm cũng chỉ vận chuyển ra hoa sen ba màu mà thôi.

Sơ Phân Cảnh tạm thời còn có chút xa, tuy nhiên ý nghĩ Chu Hằng kỳ lạ, đưa tử hỏa cũng thêm vào Ngũ Hành Liên Hoa Phá!

Với tử hỏa là thân cây, với bốn loại linh khí đối lập là cánh hoa, tạo thành một đóa hoa sen bốn màu mới, nhưng lại có thể nói là hoa sen năm màu, uy lực tuyệt đối vượt xa hoa sen bốn màu bình thường.

Cũng chỉ có thần thức Chu Hằng biến thái vượt qua xa tu vi cảnh giới mới có thể làm được!

Hoa sen năm màu xoay tròn hướng về Tỉnh Thiên, khí tức ẩn chứa trong đó đáng sợ đến cực hạn!

– Thanh Mộc thông thiên!

Tỉnh Thiên quát lên một tiếng lớn, trước người lại tạo thành một gốc thương thiên đại thụ, xanh miết xanh biếc, tràn đầy

sinh cơ dạt dào.

Oanh!

Một tiếng nổ kinh thiên động, trong nháy mắt gốc đại thụ bị oanh bạo, hoa sen năm màu hóa thành năng lượng khủng bố cuồng dũng hướng về Tỉnh Thiên! Theo Ngũ Hành Liên Hoa Phá viên mãn, uy lực đã không phải huyết mạch lực Tỉnh Thiên có thể chống lại!

– Đây là võ kỹ Địa cấp thượng phẩm!

Nam Cung Nguyệt Dung không che giấu vẻ kinh ngạc, nàng vốn cho hoa sen bốn màu chính là cực hạn, gần như chính là võ kỹ Địa cấp hạ phẩm hoặc là trung phẩm, nàng có chút quen mắt, nhưng tuyệt không bỏ thân phân đi cướp.

Nhưng Địa cấp võ kỹ thượng phẩm không giống, ngay cả Thiên Tinh Tông cũng không có võ kỹ tầng thứ này!

Tuyệt đối là lấy được từ cái Di tích kia! Nhất định là thế!

Nam Cung Nguyệt Dung vô cùng kiên định ý nghĩ của chính mình, nàng hận không thể lập tức xuống sân bắt giữ Chu Hằng cùng Tỉnh Thiên, buộc bọn hắn nói ra hết thảy bí mật!

Rầm rầm!

Năng lượng đáng sợ ba trào lên, một mảnh tro bụi tràn ngập bao phủ bầu trời che lấp đại địa, hoàn toàn thấy không rõ tình thế trong sân.

Hô!

Một đạo gió mát cuốn qua, cát bụi quét tới, hiện ra hình dáng trong sân.

Chu Hằng ngạo nghễ sừng sững, mà nguyên bản địa phương Tỉnh Thiên đứng yên, lại xuất hiện một đại hán toàn thân ngân quang lóng lánh, đại hán cao ít nhất hơn một trượng, cả người giống như là Bạch Ngân tạo thành, dưới ánh mặt trời phản xạ chất kim loại.

Đại hán kia… là Tỉnh Thiên?

Đây là luận võ, cũng không phải biến hình, vậy khẳng định là Tỉnh Thiên! Nhưng Tỉnh Thiên không phải thân cao chênh lệch cùng Chu Hằng lắm sao, hình thể sao lập tức biến thành như vậy, nửa đêm gặp hù chết người cũng có thể!

– Đây là huyết mạch lực!

Chu Hằng lộ ra hứng thú mãnh liệt :

– Ngươi cũng là song linh thể, ha ha, hơn nữa đạo huyết mạch này thứ hai lực lại còn cường đại hơn so với đạo thứ nhất! Kỳ quái, như thế nào ngươi dẫn động ở Luyện Thể Cảnh lại là loại huyết mạch lực thứ nhất!

Cái gì, đạo huyết mạch lực thứ hai?

Lại là một cái song linh thể!

Trời ạ, linh thể ở toàn bộ Hàn Thương Quốc cũng không hơn vạn, nhưng song linh thể cũng chỉ có một cái Chu Hằng! Hiện tại lại chạy ra người thứ hai, khiến song linh thể nguyên bản vô cùng hiếm lạ lại trở nên không đáng giá!

Hơn nữa, đạo huyết mạch lực thứ nhất của Tỉnh Thiên vốn đạt tới trình độ Nhân linh thể thập tinh, nếu đạo huyết mạch lực thứ hai còn vượt qua, vậy ít nhất là Địa linh thể !

Tê!

Địa linh thể! Toàn bộ Hàn Thương Quốc trước đó chỉ có Thủy Nguyệt Công chúa là Địa linh thể, hiện tại lại xuất hiện người thứ hai!

Cái Tỉnh Thiên này, thật sự đáng sợ! Song linh thể, Địa linh thể, hai cái này chồng cùng một bên, ngay cả Chu Hằng cùng Nam Cung Nguyệt Dung đều so ra kém hắn a!

– Không tồi, ta là song linh thể!

Đại hán màu bạc gật đầu, thanh âm thật ra không có bất kỳ biến hóa nào, vẫn như cũ là làn điệu lười biếng:

– Đạo huyết mạch lực thứ hai mới xuất hiện sau khi ta tiến vào Tụ Linh Cảnh!

Nhận được Tỉnh Thiên chính mồm thừa nhận, trên khán đài lập tức lại vang lên một mảnh cả kinh, hiện tại mọi người trừ bỏ chú ý Chu Hằng cùng Tỉnh Thiên ai sẽ thắng ra, còn đang suy đoán đạo huyết mạch lực thứ hai của Tỉnh Thiên đến tột cùng hùng hậu bao nhiêu, có thể so sánh cùng Thủy Nguyệt Công chúa hay không.

– Vậy liền chiến!

Chu Hằng gào to một tiếng, dưới chân điểm một cái, phát khởi

công kích.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Hai người đại chiến, Tỉnh Thiên ngân hóa hoàn toàn lì lợm, lại có thể cứng rắn ăn Ngũ Hành Liên Hoa Phá mà chỉ bị đẩy lui mà thôi, lực phòng ngự cường đại đến làm người ta giận sôi! Mà chỉ cần như thế, lực lượng Tỉnh Thiên cũng điên cuồng tăng lên, so với Chu Hằng còn mạnh hơn một đoạn, thậm chí kích phá cực hạn Tụ Linh Cảnh!

Cái này hoàn toàn lật đổ lẽ thường võ đạo!

– Không, không đảo điên!

Bên cạnh có một lão nhân Sơ Phân tam trọng thiên giải thích, tuy rằng tu vi hắn không tính là đỉnh cao, nhưng sống hơn 300 năm, lịch duyệt lại cực kỳ phong phú:

– Đây không riêng chỉ là linh lực, còn có lực lượng cơ thể bản thân hắn, hai người hợp nhất, mới có thể đột phá cực hạn linh lực Tụ Linh Cảnh!

– Tựa như yêu thú, lực lượng của thân thể cũng vô cùng kinh khủng!

– Tên này, chính là một đầu yêu thú hình người!

Ngân quang chớp động, tốc độ Tỉnh Thiên nhanh như lưu quang, không ngừng mà huy động nắm tay oanh kích đối với Chu Hằng, mỗi một quyền chém ra đều nghiền nát không khí, phát ra từng đạo thanh âm âm bạo, đáng sợ đến cực hạn.

Tất cả võ giả Tụ Linh Cảnh đều trắng bệch sắc mặt, bọn họ tự nghĩ nếu đổi lại mình, có thể một chiêu đều không chống đỡ được!

Vượt qua lực lượng Tụ Linh Cảnh, Thế Cảnh, phòng ngự không thể phá hủy, công kích lại vô kiên bất tồi, đây là yêu thú hình người, ở Tụ Linh Cảnh là vô địch!

Chu Hằng rất yêu nghiệt, nhưng hắn gặp được một đầu yêu thú hình người làm sao có thể thắng? Lâm Phức Hương, An Ngọc Mị tràn ngập tin tưởng Chu Hằng cũng đều có chút dao động, Tỉnh Thiên thật sự rất biến thái, thua ở trong tay của hắn cũng không dọa người.

– Sẽ không thua , quỷ hẹp hòi nhất định sẽ không thua !

Lâm Phức Hương đột nhiên lại kiên định tín niệm, nàng đã thành thói quen Chu Hằng không ngừng mà sáng tạo kỳ tích.

– Ân, hắn khẳng định sẽ thắng!

An Ngọc Mị cũng gật đầu nói.

Ở trong tiếng hai nàng thì thào, thân hình Chu Hằng mạnh mẽ như rồng, ở trong công kích mưa rền gió dữ kiên quyết đi tới trước, keng, trong tay hắn có thêm một thanh trường kiếm, dưới linh lực cuốn quanh, chém về phía Tỉnh Thiên.

Lăng Thiên Cửu Thức!

Kỳ thật, nếu hắn triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, đời này Tỉnh Thiên cũng không thể đuổi theo hắn, hao tổn có thể khiến đối phương chết. Nhưng Chu Hằng tôn kính một cái đối thủ như vậy, nếu đối phương lấy ra toàn bộ bổn sự, hắn cũng phát động một trận chiến mạnh nhất với đối phương.

Oanh oanh liệt liệt, bất luận thắng thua, chỉ cầu chiến một trận!

Hắn không dùng hắc kiếm, bởi vì xuất hắc kiếm, Tỉnh Thiên hẳn phải chết!

Cà cà cà, kiếm ảnh đầy trời, cuối cùng hình thành một vòi

rồng phẫn nộ, cuồng oanh đối với Tỉnh Thiên.

Thình thịch!

Một tiếng vang thật lớn, giữa sân lại tràn ngập vô số tro bụi, chặn lại tầm mắt mọi người. Nhưng lần này, tro bụi đánh tan rất nhanh, mọi người đều nhìn rõ ràng.

Tỉnh Thiên biến thành người màu bạc khổng lồ, nơi bụng có thêm một vết thương thật lớn, trực tiếp xuyên thủng toàn bộ thân thể, quỷ dị là không có một tia máu tươi tràn ra, hơn nữa, miệng vết thương này đang khép lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Nhìn lại Chu Hằng, trường kiếm đứng thẳng, không bị thương chút nào!

Hiển nhiên, Chu Hằng thắng!

Mọi người đều muốn điên , lực lượng Tỉnh Thiên rõ ràng đã vượt qua cực hạn Tụ Linh Cảnh, lại nắm giữ thế, làm sao có thể bại!

Không đạo lý a! Hoàn toàn không thể nào a!

Nhưng sự thật thắng hùng biện, chẳng lẽ vết thương trên người Tỉnh Thiên là giả!

– Ta thua!

Trầm mặc một lúc, Tỉnh Thiên mờ nhạt nói:

– Đa tạ thủ hạ lưu tình! Tuy nhiên, về sau chúng ta còn tái chiến!

– Ta rất chờ mong!

Chu Hằng nghiêm túc nói.

Chương 110: Vụ Động

Chu Hằng chiến đấu cùng Tỉnh Thiên, vẫn như mọi người dự tính ngay từ đầu, với Chu Hằng thắng lợi mà chấm dứt.

Nhưng quá trình lại ngoài dự liệu của tất cả mọi người!

Cửu Linh Tông như thế nào bồi dưỡng được hai cái tuyệt thế đại yêu nghiệt?

Chiến đấu tạm thời dừng một lúc, Tỉnh Thiên đơn giản khôi phục một chút, liền giao thủ với Ân Bảo Long, với ưu thế áp đảo nhẹ nhàng thắng được, sau đó đồng dạng nghiền ép Vân Tương Dung, lấy một tuyến danh ngạch cuối cùng.

Đây cũng là mọi người kỳ vọng , Chu Hằng cùng Tỉnh Thiên, ở trong di tích Đại Diễn Tông cũng không tránh được một phen long tranh hổ đấu đi! Ai ở bên trong lấy được cơ duyên lớn, dẫn đầu đột phá Sơ Phân Cảnh a!.

Sau khi chiến đấu kết thúc, Tỉnh Thiên được mời vào hoàng cung, mọi người đều có thể đoán được, họ Nam Cung khẳng định mời chào Tỉnh Thiên, giống như phía trước Nam Cung Nguyệt Dung mời chào Chu Hằng.

Chỉ là dù sao Chu Hằng chỉ là song Nhân linh thể tam tinh, không so được Tỉnh Thiên có một đạo huyết mạch lực đạt tới Địa linh thể, quy cách tự nhiên cũng không giống nhau.

Hai ngày sau, tin tức truyền ra, Tỉnh Thiên gia nhập Thiên Tinh Tông!

Không biết Thiên Tinh Tông cho Hắc Thủy Điện bao nhiêu ưu đãi, dù sao đại điện chủ Hắc Thủy Điện cùng đi mà đến mặt tươi cười, không nhìn ra thương tâm bị đào một gã đệ tử thiên tài.

Về sau mới biết được, tuy rằng Tỉnh Thiên đáp ứng gia nhập Thiên Tinh Tông, nhưng vẫn như cũ bảo lưu lại thân phận đệ tử Hắc Thủy Điện, cái yêu cầu này nhìn như cực không hợp lý không ngờ bị Thiên Tinh Tông đáp ứng, có thể thấy được tư chất Tỉnh Thiên cường đại đến mức nào, khiến Thiên Tinh Tông không tiếc giá phải trả mời chào.

Địa linh thể thập tinh!

Trên đời không có tường nào gió không lọt qua được, ở trước ngày cuối cùng di tích Đại Diễn Tông mở ra, bí mật Tỉnh Thiên cũng xuất hiện ngoài ánh sáng.

Mọi người đều bị kinh hãi!

Tuy rằng không biết Thủy Nguyệt Công chúa là Địa linh thể mấy tinh, nhưng nhiều nhất cũng ngang hàng cùng Tỉnh Thiên, mà rất có thể không bằng Tỉnh Thiên ! Khó trách Thiên Tinh Tông không tiếc giá phải trả mời chào Tỉnh Thiên, đây là thiên tài vạn năm không gặp a!

Sau khi tin tức truyền ra, không ai để ý Tỉnh Thiên từng bại bởi Chu Hằng, bởi vì huyết mạch lực càng thâm hậu, tác dụng ở cảnh giới cao cũng càng lớn, bây giờ Chu Hằng còn có thể theo kịp bước chân Tỉnh Thiên, nhưng sẽ bị Tỉnh Thiên ném càng ngày càng xa!

Có lẽ thời điểm Chu Hằng tiến vào Sơ Phân tam trọng thiên, Tỉnh Thiên đã là Ích Địa Cảnh thậm chí Khai Thiên Cảnh !

Thủy Nguyệt Công chúa chính là chứng cứ rõ ràng, 17 tuổi vào Sơ Phân Cảnh, Tỉnh Thiên đại khái là đại tài trưởng thành trễ, cũng có thể xuất thân quá mức bình thường, không được bồi dưỡng từ nhỏ đến đến.

Nghe nói Thiên Tinh Tông vô cùng quan tâm Tỉnh Thiên, thậm chí còn khuyên hắn không nên tiến vào di tích Đại Diễn Tông, dù sao hắn muốn tài nguyên tu luyện gì sẽ đều cấp! Mà Nam Cung hoàng thất cũng có ý gả Thủy Nguyệt Công chúa cho Tỉnh Thiên, một là mời chào, hai là hai đại Địa linh thể kết hợp sinh hậu đại, nói không chừng đồng dạng có thể kế thừa huyết mạch cường đại.

Nói tóm lại, trước mắt Tỉnh Thiên tuyệt đối là người nổi tiếng, đừng nói Chu Hằng kém, ngay cả Thủy Nguyệt Công chúa đều bị hắn vứt xuống phía dưới.

Đầu tháng giêng, các võ giả thế hệ trẻ Hàn Thương Quốc lại nhao nhao đi tới dưới ngọn núi lớn ngoài ngàn dậm đế đô, nơi này chính là di chỉ Đại Diễn Tông, một chi binh đoàn đóng ở phụ cận, tuyệt không cho phép một người xuất nhập.

Phát động cấm chế, tuyệt đối chỉ còn đường chết!

Cả tòa núi bị sương mù lượn lờ, cho dù Chu Hằng thị lực Tụ Linh tam trọng thiên đều không thể xuyên thấu, mà thần thức thả ra cũng giống như gặp được một vách tường, lập tức bị bắn ngược trở về.

Mười tám năm mới có một lần Đại Diễn Thịnh Hội tự nhiên tương đối long trọng, hoàng đế đương triều Nam Cung Hoành đều tự mình ra mặt, bên cạnh hắn là ba đại sủng phi, mỗi người đều là mỹ nhân tuyệt sắc.

– Người nào là mẹ Nam Cung Nguyệt Dung?

Lâm Phức Hương cùng An Ngọc Mị nhàm chán, bắt đầu lấy ba cái nữ nhân thân phận cao quý nhất đương triều làm đề tài.

Nam Cung Hoành thủy chung không lập hậu, ba đại sủng phi theo thứ tự là Anh Phi, Vũ Phi cùng Lan Phi, nghe nói Nam Cung Nguyệt Dung sinh ra Lan Phi, ba đại sủng phi vì tranh đoạt hoàng hậu vị cũng tạo thành gió nổi mây phun, đao quang kiếm ảnh không kém mỗi đại tông môn tranh chiến chút nào.

– Ta thấy là người váy lam kia, người ta không phải gọi là Lan Phi sao?

– Hẳn là váy vàng bên trái, giống Nam Cung Nguyệt Dung hơn một chút!

Hai nàng lại cãi vì cái vấn đề nhàm chán này.

– Không cần tranh chấp, là nữ nhân váy vàng!

Chu Hằng chen lời nói.

– Vì cái gì?

Hai nàng trăm miệng một lời hỏi.

– Sát khí!

Chu Hằng cười cười:

– Nàng có sát khí đối với ta! Đại khái là đang tức giận 1000 linh thạch đi!

An Ngọc Mị không khỏi liếc mắt, đổi là nàng cũng tức chết đi được.

Không lâu, Nam Cung Hoành tiến hành một đoạn khích lệ đơn giản, dặn bảo mọi người trong di tích phải giúp lẫn nhau, tuyệt không giết hại người khác. Hắn thân là chủ nhân một quốc gia, khí vũ hiên ngang, cộng thêm tu vi bản thân cũng là Ích Địa Cảnh, càng thêm uy thế, khiến mọi người chỉ có run sợ.

Nhưng ai cũng biết, đây bất quá là ngoài miệng nói thôi! Mọi người ở trong di tích là vì đoạt bảo, bình thường gặp được có thể cười cười mở bước cho nhau, nếu ai có thể bị người ta biết đạt được bảo vật, tuyệt đối tránh không được chiến một trận!

Đến lúc đó, sinh tử khó liệu a!

Giúp lẫn nhau? Lừa quỷ đi!

– Các vị, bắt đầu đi!

Vào lúc giữa trưa, Nam Cung Hoành gật đầu, lúc này, tất cả mỗi cao thủ đại tông môn tiến đến hộ tống đều nhao nhao tiến lên trước, dùng linh lực đẩy dời đi đối với một khay đá hình tròn.

Ông!

Cái khay đá này lập tức xoay tròn, mà sương mù ở dưới chân núi đột nhiên xoay chuyển, tạo thành một đường đi thông trong núi, vô cùng quỷ dị.

– Mau tiến vào!

Nam Cung Hoành quát to, bọn họ cũng chỉ có thể miễn cưỡng mở ra thông đạo một lần ở cách mỗi mười tám năm trận pháp suy yếu kỳ, cái kỳ suy yếu chỉ có một tháng, đến lúc đó bọn họ lại mở ra, để người ở bên trong đi ra.

Mà bỏ qua lúc này , cũng chỉ có thể vĩnh viễn ở lại bên trong , chưa từng có người nào có thể sống thêm ở trong đó mười tám năm.

– Chu Hằng.

Chỉ thấy Nam Cung Nguyệt Dung dịu dàng chạy bộ đến, nhất cử nhất động hoàng gia quý nữ đều tràn đầy dáng vẻ, đẹp không sao tả xiết, nàng với Tỉnh Thiên…song song , hai người thoạt nhìn có chút thân mật, xem ra nghe đồn không giả, hai người thật có thể ghép thành đôi.

Nàng không biết nói gì đó với Tỉnh Thiên, một mình đi tới, trên mặt lộ ra một chút nụ cười xinh đẹp, giọng điệu vô cùng lành lạnh, nói:

– Nếu không muốn chết, tốt nhất chớ vào, nếu không, Bổn cung tuyệt không thủ hạ lưu tình!

Sau đó, nàng nhẹ nhàng xoay người, đi đến bên cạnh Tỉnh Thiên, hai người sóng vai đi vào vụ động, rất nhanh biến mất vô tung.

– Xú nữ nhân này!

Lâm Phức Hương tức giận muốn ném tảng đá theo, lại bị Chu Hằng kéo lại, trừng mắt một cái đối với nàng, nói:

– Ngươi không muốn đi vào?

Lúc này nàng mới thè lưỡi, đi tới phía sau một khối đá lớn, bị Chu Hằng thu vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Chu Hằng cũng không yên tâm để cho nàng ở lại khách điếm, loại người như Nam Cung Lân rất có thể thừa dịp lúc hắn rời đi xuống tay đối với Lâm Phức Hương!

Dù sao thu người ở trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cũng sẽ không ảnh hưởng trận pháp ổn định, Chu Hằng tự nhiên phải mang nàng theo trên người.

– Chúng ta cũng đi!

Chu Hằng trở về, nói với Cổ Tư cùng An Ngọc Mị.

Ba người đã là sau cùng , Chu Hằng che chở hai nàng đi cuối cùng, khi hắn cũng tiến vào vụ động, toàn bộ vụ động đột nhiên run rẩy dữ dội, sương mù cuốn lên, có dấu hiệu hỏng mất.

Phốc – những cao thủ vận chuyển khay đá đồng thời văng lên búng máu tươi, thần sắc uể oải, mà vụ động cũng bắt đầu sụp đổ từ lối vào!

– Đi mau!

Chu Hằng vội vàng kêu lên, sương mù này hình thành từ đại trận hộ sơn Đại Diễn Tông, ngay cả cường giả Khai Thiên Cảnh đều có thể mạt sát, hắn cũng không muốn nếm thử uy lực trận pháp này!

Vào lúc này hắn còn không quên quay đầu lại nhìn thoáng qua, chỉ thấy trên đài cao, Lan Phi lộ ra một chút tươi cười lành lạnh!

Là nàng, nhất định là nàng tạo trò quỷ!

Chu Hằng ngại Cổ Tư cùng An Ngọc Mị chạy chậm, trực tiếp xách hai nàng lên, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, cà cà cà, hắn nhanh như thiểm điện, vượt qua vài người phía trước, chỉ sau hai ba giây liền thoát ra từ một đầu sương mù khác.

Oanh!

Vụ động phía sau hắn cũng hoàn toàn sụp đổ ở cùng thời khắc đó, một lần nữa dung hợp ở trong sương mù mờ mịt, giống như chưa từng phát sinh bất cứ chuyện gì, nhưng mấy người bị ở lại phía sau lại… không thể còn sống đi ra nữa.

An Ngọc Mị kinh hoàng chưa định, ghé vào trong lòng Chu Hằng, hồi lâu sau mới nói:

– Có phải chúng ta mang thêm một người, vượt qua cực hạn hay không?

Chỉ có thể chưa 50 người là Trận Pháp Đại sư Cửu Hồ suy tính, với trình độ Cửu Hồ ở trận pháp chi đạo, không ai có hoài nghi đối với chuyện này.

– Không phải!

Chu Hằng lắc đầu, trên mặt tràn đầy sát khí:

– Là Lan Phi!

– Cái gì?

An Ngọc Mị cùng Cổ Tư đồng thời nói, chỉ là thanh âm của An Ngọc Mị tràn đầy kinh ngạc, Cổ Tư lại bình tĩnh nhiều.

– Nàng làm sao có thể làm được?

An Ngọc Mị lại truy hỏi một câu.

– Mấy người phá mở trận pháp, mở ra vụ động tất nhiên có thân tín của nàng, cố ý ở thời điểm chúng ta vào động giảm bớt linh lực, hoặc là quấy rối, lối đi này đã sụp đổ!

Chu Hằng mờ nhạt nói.

Hắn không có chứng cớ, nhưng từ vẻ mặt Lan Phi lành lạnh lại không hề kinh ngạc có thể biết, 8, 9 phần 10!

– Nữ nhân kia cũng bởi vì một câu mà muốn hại nhóm ta? Lại làm liên lụy vài người vô tội?

An Ngọc Mị nới rộng ra đôi mắt đẹp, có vẻ cực không thể tin, giữa bọn họ có thù lớn như vậy sao?

– Có ít người ác độc, không thể suy đoán theo lẽ thường!

Chu Hằng bình thản không có gì lạ nói.

– Thật đáng chết!

An Ngọc Mị vô cùng phẫn nộ.

Kỳ thật dù Chu Hằng không có Tấn Vân Lưu Quang Bộ cũng sẽ không chết, bởi vì hắn còn có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

– Không vội, nếu nàng ra tay với ta, ta cũng tuyệt đối không bỏ qua cho nàng!

Chu Hằng mắt nhìn sương mù, dường như có thể xuyên thấu qua, nhìn thấy Lan Phi vô cùng ác độc:

– Ngày này, sẽ không quá xa !

– Chúng ta đi!

Không ai sau khi đi vào sẽ dừng lại, mỗi một người đều nắm bắt thời gian đi tìm kiếm cơ duyên của mình, Chu Hằng quay đầu, gật đầu hướng về hai nàng.

– Đi!

Chương 111: Sơ Phân Cảnh!

Di tích, nghe có chút dọa người, thật ra thì cũng không lạ thường.

Núi này cùng 9 đỉnh núi Thiên Hàng cũng không có quá nhiều khác biệt, một đám viện liên miên đến đỉnh núi, chỉ là có một vài viện vô cùng lớn, chiếm diện tích mười mấy mẫu, thậm chí mấy chục mẫu.

– Căn cứ theo tài liệu, mấy địa phương có giá trị nhất theo thứ tự là Linh Thảo Viên, Trân Khí Các, Diệu Đan Các cùng Vũ Kinh Lâu!

An Ngọc Mị cầm lấy một tấm bản đồ, nhìn một hồi, rồi lần lượt chỉ ra.

– Đi Linh Thảo Viên trước!

Chu Hằng lập tức nói.

…

Đại Diễn Thịnh Hội cũng cử hành mấy trăn lần, tình huống của nơi này sớm bị nhiều người tìm hiểu rõ ràng. Chu Hằng sở dĩ lựa chọn như vậy, là bởi vì thứ bên trong những địa phương khác càng ngày càng ít, mà Linh Thảo Viên mỗi lần trải qua "kỳ nghỉ" mười tám năm, lại sẽ có linh thảo mới lớn lên.

Linh Thảo Viên chưa chắc là địa phương có giá trị lớn nhất của Đại Diễn Tông, nhưng tuyệt đối là địa phương dễ dàng đạt được ích lợi nhất.

Lấy tốc độ của ba người, tới Linh Thảo Viên không đến mấy phút, trực tiếp leo tường mà vào, hiện ra trước mặt ba người là một cánh rừng rậm rạp, từ chỗ cao nhìn, cánh rừng này chừng mười mấy mẫu, liên miên xanh miết.

Dưới mỗi một cây đại thụ, cũng có thể có linh thảo sinh trưởng, theo bạn mà sinh. Đây là phương pháp trồng linh thảo đặc hữu của Đại Diễn Tông, hiệu quả tốt vô cùng. Chỉ tiếc từ khi Đại Diễn Tông đột nhiên sụp đổ cũng thất truyền.

Nếu muốn tìm được linh thảo ở dưới một mảnh rễ cây lá khô cỏ dại, khó khăn rất cao. Hơn nữa chỗ này to lớn như thế, tháng chỉ sợ cũng chưa chắc đủ để đi hết một lượt!

Nhưng các thế lực lớn nghiêm cấm đốn cây tìm kiếm, đối với thế lực của Hàn Thương Quốc mà nói, đây là kỳ thu hoạch mười tám năm một lần,; đốn cây mà thu dĩ nhiên có thể đề cao

thu hoạch lần này, nhưng cũng ý nghĩa không có lần sau!

Thế lực kia cũng sẽ không cho phép có tình huống như thế phát sinh, người nào phạm phải, đó chính là công địch của Hàn Thương Quốc, người người truy sát.

Vì vậy, không người nào dám làm chuyện như vậy.

Chu Hằng triển khai thần thức, quan trọng nhất là lưu ý hướng đi của đoạn kiếm màu đen trong đan điền, vị đại gia này mới là Đại Năng tầm bảo đệ nhất. Đáng tiếc, nơi này tựa hồ không có linh thảo gì có thể làm cho vị đại gia này "động tâm", không phản ứng chút nào.

So sánh với tới Tâm La Điện, nơi này quả thật không đủ cấp bậc!

Có bảo vật gì có thể so sánh cùng Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, đây cũng là bảo vật của Hóa Thần Cảnh! Không đúng, nếu quả thật tầng thứ mười có thể xuất hiện đối thủ Hóa Thần Cảnh, cái này ít nhất cũng phải cao hơn nửa đoạn so sánh với Hóa Thần Cảnh a?

Tiên … Tiên khí? Bán Tiên khí?

Thế gian thực sự có tiên sao? Trường sanh bất lão. Bất tử bất

diệt tồn tại?

Chu Hằng có loại cảm giác nóng lòng, đáng tiếc, hắn không có quá nhiều người tin cẩn, nếu không chỉ cần để cho người ta đi vào lần lượt khiêu chiến. Mỗi một quan đều có đại thu hoạch a!

Không thể ăn gian, cũng chỉ có thể tiến hành từ từ, Chu Hằng thả Lâm Phức Hương ra, bốn người cùng nhau tìm kiếm.

– Có!

Lâm Phức Hương đột nhiên kêu lên, rút một gốc cây dị thảo toàn thân màu xanh biếc lên, dương dương đắc ý nói:

– Nhìn đi. Bích La Tâm Thảo, có ít nhất ba trăm năm, bổn cô nương thật là lợi hại, ẩn dấu nhiều năm như vậy không có bị người phát hiện, lại bị bổn cô nương tìm được rồi!

Ba người Chu Hằng hai mặt nhìn nhau, cũng không khỏi lắc đầu, vận khí của nàng quả thật rất tốt.

Đáng tiếc, cách dùng của Bích La Tâm Thảo cũng không phải là rất lớn, khả năng này cũng là một trong những nguyên nhân may mắn còn sống sót của nó.

– Chờ đã!

Lâm Phức Hương ba người vừa muốn rời đi, Chu Hằng cũng là ngăn trở các nàng.

– Nhìn kỹ, lá cây Bích La Tâm Thảo này có dấu vết bị cắn!

– Rất bình thường a, trong rừng cây luôn luôn có côn trùng!

Lâm Phức Hương không cho là đúng nói.

Cổ Tư cùng An Ngọc Mị ánh mắt đồng thời sáng ngời, vẫn là An Ngọc Mị nói:

– Bích La Tâm Thảo vốn dĩ lấy bền bỉ mà nổi danh, có thể làm thuốc cũng là bởi vì tác dụng này, có thể làm chậm lại quá trình biến chất của đan dược rất lớn, trên căn bản không có côn trùng gì sẽ ăn Bích La Tâm Thảo! Trừ phi .. .

– Trừ phi nơi này có Minh Ngọc Phong!

Chu Hằng tiếp lời nói:

– Phong mật của Minh Ngọc Phong chính là vật đại bổ!

An Ngọc Mị nhất thời trở nên hưng phấn, kiều nhan hiện đầy vầng sáng mê người, phảng phất như mới vừa kết thúc triền miên cùng Chu Hằng.

– Hẳn là đang ở trên cây to ở phụ cận, tìm xem!

Bốn người Chu Hằng lập tức tản ra, nhảy lên cây, cẩn thận tìm kiếm.

– Ta tìm được rồi!

Không lâu lắm, Lâm Phức Hương duyên dáng gọi to, trong giọng nói tràn đầy hưng phấn.

– Chớ lộn xộn!

Chu Hằng vội vàng nói, thông thường Minh Ngọc Phong

chẳng qua là yêu thú Luyện Thể Cảnh, nhưng nhất định là có mấy ong đực hộ vệ tổ ong đạt đến Tụ Linh Cảnh, cũng không phải Lâm Phức Hương có thể địch nổi.

Nếu là nàng lộn xộn, vô cùng có khả năng sẽ bị chích thành tổ ong vò vẽ, nọc ong Tụ Linh Cảnh há lại có thể coi thường!

Chu Hằng bay vút tới, chỉ thấy trên một cành cây quả nhiên có một tổ ong to lớn, cao chừng nửa người! Nhưng lá cây rậm rạp, nếu không phải nhảy lên đầu cành, làm sao cũng không thể phát hiện.

Tất cả mọi người đưa ánh mắt nhìn chăm chú linh thảo ở dưới gốc cây, cũng là bỏ lỡ vô ích tổ Minh Ngọc Phong bảo vật như vậy.

Chu Hằng không chút do dự, trực tiếp làm Cửu Huyền Thí Luyện Tháp lớn hơn, đá ra một cước, toàn bộ tổ ong lập tức bay vụt vào trong tháp, vô số con ong mật toàn thân tuyết trắng rối rít bay ra khỏi tổ ong, giết về phía Chu Hằng.

Bành!

Tháp thân quan hợp, Chu Hằng tâm niệm vừa động, đã thu Cửu Huyền Thí Luyện vào.

Lúc này, An Ngọc Mị cùng Cổ Tư cũng nhảy tới đây, Chu Hằng đồng thời ôm lấy tam nữ, nói:

– Đều vào tháp!

Hắn tâm niệm vừa động, bởi vì tam nữ cũng sẽ không chống cự ý chí của hắn, lập tức bị hắn thu vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Nhất thời, vô số ngọc phong điên cuồng cuốn về phía bốn người.

– Các ngươi cũng không nên động thủ!

Chu Hằng khẽ quát một tiếng, phi hắc kiếm ra, đẩy Phi Bộc Kiếm Pháp ra, kiếm thác nước màu đen cuốn đi, nhất thời có vô số con phong chết ở dưới hắc kiếm.

Những ngọc phong này mặc dù cảnh giới không cao, nhưng thắng ở số lượng nhiều, chung vào một chỗ cũng không thể coi thường.

Hắn nắm giữ thế, nhìn như xuất ra một kiếm lại có thể diễn hóa ra hàng vạn hàng nghìn kiếm, lực sát thương vô cùng đáng sợ. Chỉ có sau một phút đồng hồ, quanh người hắn đã là thi thể ngọc phong chất thành đống cao.

Sau khi chém giết sạch 5 con ngọc phong Tụ Linh Cảnh, có chừng trăm con ngọc phong còn lại cuối cùng không dám tiến lên nữa, chẳng qua là bay múa vờn quanh tổ ong.

Chu Hằng bổ tổ ong ra thật cẩn thận, sau khi lấy đi chín thành mật ong, dung hợp tổ ong biến đổi vững chắc, thả lại trên cây một lần nữa. Hắn giữ ngọc phong lại không có giết, hơn nữa một thành mật ong, hơn trăm con tàn phong, đủ để tiếp tục sinh sôi nảy nở.

Bầy ong này cũng không có đắc tội hắn, nhưng vì sự cường đại của mình, Chu Hằng xuất thủ cướp đoạt, nên giữ một đường sinh cơ. Đây là nguyên tắc của hắn.

Mật ong rất nhiều, sau khi chia làm 4 phần, mỗi một phần đều lớn chừng nắm đấm, Chu Hằng cũng không có nặng bên này nhẹ bên kia, nếu là bốn người đồng hành, như vậy mỗi người đoạt được cũng giống nhau.

– Sau này tranh đoạt sẽ rất kịch liệt, chúng ta lập tức luyện hóa mật ong, tranh thủ đột phá!

Chu Hằng nói.

Thực lực của đoàn người bọn họ cũng không mạnh, nếu là

tranh đoạt bảo vật cùng người. Khả năng chiến thắng rất thấp, còn nếu là gặp gỡ Thủy Nguyệt công chúa, thậm chí còn sẽ có nguy hiểm tánh mạng!

Tăng cường thực lực, vô cùng cấp bách.

Bốn người đang ở trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp tiêu hóa chỗ tốt của mật Minh Ngọc Phong.

Chu Hằng cũng không có ăn mật Minh Ngọc Phong vào. Mà là để hắc kiếm hấp thu lực lượng luyện hóa, thời gian không lâu, chỉ hơn hai giờ. Đưa tu vi của hắn lên Tụ Linh tam trọng thiên trung kỳ.

Lại cắt mật Minh Ngọc Phong thành từng mảnh nhỏ, chia ra ăn vào, tu vi của hắn tăng mạnh. Sau một ngày một đêm, đạt đến Tụ Linh Cảnh đỉnh phong!

Có thể trùng kích Sơ Phân Cảnh!

Khả năng này cần thời gian thật lâu. Mười ngày nửa tháng cũng không coi là lâu dài! Chu Hằng suy nghĩ một chút, thương lượng một chút cùng An Ngọc Mị tam nữ, cuối cùng quyết định ở lại bên trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, để bảo đảm an toàn.

Thống nhất ý kiến, Chu Hằng liền yên lòng trùng kích Sơ Phân Cảnh.

Không gian đan điền của hắn bây giờ đã tràn đầy linh lực, nồng nặc hóa thành chất lỏng, xuống một bước, chính là tách đan điền ra, trọc khí trầm xuống thành đất, thanh khí bay lên thành trời.

Dĩ nhiên, cả quá trình liên quan đến Ích Địa Cảnh cùng Khai Thiên Cảnh, trước mắt hắn còn xa xa không có đi đến một bước này, chỉ cần đan điền Sơ Phân cũng đủ.

Nhưng làm sao chia, đây là một cái vấn đề khó khăn không nhỏ, cái gọi là quan, bình chướng chính là chỉ cái này.

Hắn thần thức hóa hình, tay cầm hắc kiếm, tạo nên Lăng Thiên Cửu Thức ở trong đan điền.

Chém chém, phá phá phá!

Ùng ùng, trong cơ thể hắn không ngừng phát ra tiếng nổ lớn như đồng dạng sét đánh, phảng phất như vũ trụ sơ khai, chấn động vạn lãnh thổ!

Sơ Phân Cảnh, chính là phải Sơ Phân thiên địa, tạo thành hình thức ban đầu của thế giới nội tại.

Lòng Chu Hằng có điều hiểu ra, Lăng Thiên Cửu Thức khai thiên Ích Địa!

Ầm!

Không gian đan điền run rẩy dữ dội, cắn cắn cắn, giống như vỏ trứng gà, xuất hiện một vết nứt, không ngừng lan tràn, hiện đầy cả đan điền, sau đó ầm ầm bể tan tành, rầm rầm mở ra, tạo thành hai bộ phận trên dưới!

Ở trong quá trình này, không gian đan điền đang cấp tốc bành trướng, cuối cùng lớn lên gấp mười lần!

Gấp mười lần!

Lúc mở đan điền, không gian đan điền của hắn lớn hơn gấp bốn, lần này là gấp mười lần! Mà đại bộ phận người Sơ Phân thiên địa có thể tăng lớn gấp đôi không gian đan điền, lúc này đan điền của Chu Hằng gấp 40 lần Sơ Phân Cảnh!

Bởi vậy, tiềm lực sự phát triển của hắn chẳng những không có giảm nhỏ, ngược lại còn đang tăng lên!

Thiên địa linh khí tuôn ra, Chu Hằng tham lam hấp thụ lấy, củng cố cảnh giới.

Nửa giờ sau, hắn ngừng lại, cũng không có đứng lên, mà là ăn mật Minh Ngọc Phong còn dư lại, tiếp tục tăng tu vi của hắn lên.

Sơ Phân nhất trọng thiên trung kỳ!

Chu Hằng mở hai mắt ra lần nữa, lộ ra vẻ mặt hài lòng, lúc này gặp lại Nam Cung Nguyệt Dung, lá bài tẩy của hắn nhất định có thể chém giết đối phương!

Hắn giơ hai tay lên, oanh, tử hỏa bốc cháy lên ở tay trái, tay phải biến thành kim loại. Lần này, kim loại cùng tử hỏa cũng đạt đến cánh tay!

Huyết mạch lực tăng lên rất lớn!

Chu Hằng lấy Linh Tinh Trụ ra, đây là hắn nhờ An Ngọc Mị mua, để thỉnh thoảng thử huyết mạch lực của hắn một chút.

Song Nhân linh thể thập tinh!

Lại đột phá một lần, cho dù chẳng qua là tiểu cảnh giới, hắn có thể đẩy mạnh huyết mạch lực đến Địa linh thể!

Quá nghịch thiên!

Chu Hằng vừa sợ hãi than,vừa mừng rỡ tới mặt mày hớn hở, Sơ Phân Cảnh quả thật không phải là Tụ Linh Cảnh có thể so, lúc này lực lượng của hắn ít nhất là hơn trước ba mươi lần!

Dưới tình huống bình thường, từ Tụ Linh Cảnh tăng lên tới Sơ Phân Cảnh, lực lượng gia tăng gấp mười lần, nhưng Chu Hằng cũng không phải là thường nhân.

Hắn trực tiếp lên lầu 3, bắt đầu thí luyện Sơ Phân Cảnh!

Chương 112: Ảnh Độn Phù!

Lần này, màn sáng lầu 3 không có ngăn cản hắn nữa, Chu Hằng đi vào, chỉ thấy một đạo quang ảnh hiện lên, trong không gian thật lớn cũng xuất hiện một bóng người, ở dưới xương sườn có thêm một đôi cánh tay, nhìn qua cực kỳ quỷ dị.

Căn bản không có trao đổi, người bốn tay này lập tức đánh tới Chu Hằng.

Hô, kình phong gào thét, lực lượng kinh người!

Chu Hằng đã xem qua Cổ Tư khiêu chiến đối thủ này rất nhiều lần, lúc ấy tràn đầy khiếp sợ đối với lực lượng, tốc độ của người bốn tay, bởi vì người này chính là tồn tại Sơ Phân tam trọng thiên đỉnh phong, hơn nữa lực lượng còn vượt qua võ giả cùng cảnh giới.

Mặc dù không đến nổi đáng sợ như gấp ba bốn lần, nhưng một lần là tuyệt đối có!

Đối mặt với địch nhân như thế, Sơ Phân nhất trọng thiên như Cổ Tư căn bản không có một tia phần thắng, có thể chống đỡ 30 chiêu cũng đã rất khá, đây còn bởi vì tay nàng cầm pháp

khí.

Nhưng đối thủ đồng dạng gặp phải Chu Hằng, hoàn toàn cũng là tình huống bất đồng.

Bởi vì Chu Hằng nắm giữ thế!

Có thể đối kháng thế, liền chỉ có thế, hoặc chính là nghiền ép lực lượng! Nhưng gặp phải biến thái như Chu Hằng, cho dù Sơ Phân tam trọng thiên đỉnh phong cũng không thể nghiền ép, mà thế? Nói giỡn, đó là khảo nghiệm khi đạt được Cửu Huyền Thí Luyện Tháp mới có!

Chu Hằng cảm thụ được lực lượng to lớn trong cơ thể, thần thức, Linh Giác của hắn đều tăng cao đạt được chất sau khi đột phá, để cho hắn có một loại cảm giác chí cường chí thượng.

Mặc dù chiến đấu với người bốn tay sẽ tạo cho hắn phiền toái nhất định, nhưng chỉ là một chút phiền toái nhỏ mà thôi, mấy phút đồng hồ sau hắn đã đánh nát đối thủ mà nhiều tháng Cổ Tư cũng không đánh bại được, đạt được phần thưởng thứ hai.

Mười lá phù.

Trong nháy mắt khi gón tay Chu Hằng đụng chạm lấy, một đạo tin tức lập tức truyền tới, nói cho hắn biết cách dùng

những phù này.

Ảnh Độn Phù!

Chỉ cần xé mở, liền có thể tùy cơ truyền tống ra ngoài vạn dặm. Đây là phù có thể dùng để bảo vệ tánh mạng.

Chu Hằng có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, liền cho An Ngọc Mị tam nữ mỗi người hai tờ Ảnh Độn Phù. Hắn còn phải cho Chu Định Hải hai tờ, mỗi tấm Ảnh Độn Phù tương đương một mạng, hai Ảnh Độn Phù chính là hai tính mạng, vạn kim không đổi!

Mặc dù nhiều thêm một thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, nhưng Chu Hằng cũng không phải là rất hài lòng, bởi vì cái này không trợ giúp tăng tu vi lên chút nào.

Cũng may sau khi Lâm Phức Hương tam nữ ăn Minh Ngọc Phong vào, tu vi cũng có tăng lên cực lớn, Cổ Tư tăng lên rõ ràng nhất, trực tiếp phá vỡ mà vào Sơ Phân nhị trọng thiên, An Ngọc Mị thì đạt đến Sơ Phân nhất trọng thiên đỉnh phong. Trong lúc nhất thời chưa thể đột phá, đây cũng không phải là tích lũy lực lượng đúng chỗ là được, còn phải xem ngộ tính của bản thân.

Lâm Phức Hương cũng là biểu hiện ra tiềm lực không tầm thường, chẳng những phá vỡ mà vào Tụ Linh nhị trọng thiên, hơn nữa còn vọt tới Tụ Linh nhị trọng thiên đỉnh phong.

– Cô gái ngốc có cái phúc của người ngốc a!

Chu Hằng không khỏi cảm khái, cái này kỳ thật cũng không khó hiểu, tu vi Tụ Linh Cảnh tăng lên dĩ nhiên dễ dàng hơn gấp mười lần nếu so với Sơ Phân Cảnh.

Tam nữ tiến hành khiêu chiến lần nữa, đáng tiếc, một người cũng không có vượt qua kiểm tra. Chu Hằng cũng không có làm cho các nàng lãng phí thời gian nữa, bọn họ vẫn đang trong di tích a!

Coi một cái, phía trước phía sau tổng cộng mới dùng hết ba ngày, cũng không tính là dài.

– Linh Thảo Viên nhiều nhất chỉ ở thêm năm ngày. Không thể toàn bộ thời gian đều ở chỗ này!

Chu Hằng nói.

– Ừm!

An Ngọc Mị tam nữ cũng gật đầu.

Linh Thảo Viên có khả năng thu hoạch nhất, nhưng địa phương có giá trị cao nhất nhất định không thể nào là ở nơi này. Trải qua nhiều năm cướp sạch như vậy, linh thảo có số năm cao đã bị lấy đi không còn nhiều lắm. Nhưng những địa phương khác thì lại khác.

Giống như Trân Khí Các, nhất định là có pháp khí cao cấp, hơn nữa bởi vì có cấm chế. Hiện tại pháp khí lưu lại nhất định là tốt nhất!

Không giống hộ sơn đại trận, lấy thiên địa tự nhiên để làm lực lượng khởi nguyên. Trừ phi thiên địa dị biến, nếu không lực lượng tuyệt sẽ không khô kiệt, lực lượng cấm chế trong Trân Khí Các phát ra từ linh thạch, tiêu hao hết sẽ không còn nữa. Vì vậy, mỗi một Trân Khí Các cũng sẽ có một hai kiện pháp khí cao cấp xuất thế.

Mặc dù Chu Hằng cũng không phải là hết sức coi trọng đối với pháp khí, hắn đã có hắc kiếm, nhưng An Ngọc Mị các nàng cũng là phải cần, hơn nữa chính mình không cần chẳng lẽ không thể bán sao?

Giống như Phong Linh Quả … Thiên tài địa bảo cũng phải cần giá tiền rất cao để mua lại, tiền nhiều hơn tuyệt sẽ không phỏng tay!

Bốn người rời khỏi Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, tiếp tục đi tới, mỗi người bọn họ đều tăng thực lực lên rất lớn, dọc theo đường đi thần thái phấn chấn, ước gì có người tìm đến gây phiền toái, để cho bọn họ đánh nhau một trận.

Vừa mong đợi, chợt nghe được tiếng mắng chửi gào thét truyền đến từ chỗ sâu trong rừng, bốn người Chu Hằng nhất thời hưng phấn, sau khi liếc mắt nhìn nhau một cái, đồng thời nói:

– Đi xem một chút!

Chẳng qua là còn không có đợi bọn họ đi vào, sưu, chỉ thấy một đạo hắc ảnh hiện lên, một vật thể khổng lồ đã chui ra từ trong rừng.

Bây giờ mục lực của Chu Hằng sắc bén bực nào, chỉ cần quét một cái đã thấy rất rõ ràng bộ dáng của đạo hắc ảnh kia.

– Cạc cạc cạc, muốn đuổi theo bổn tọa, đi tu luyện thêm một vạn năm đi! Đuổi theo bổn tọa a, thưởng cho các ngươi hoàng kim đầy mặt!

Đạo hắc ảnh kia quái dị nói, sau khi thấy được bốn người Chu Hằng, thân thể chạy như bay ra mười trượng xa, cũng không có tiếp tục chạy nhanh về trước, mà là nện bước chạy trở lại.

– Tiểu tử thúi, làm sao ngươi cũng chạy đến nơi này?

Xoẹt, tên kia chạy đến trước người Chu Hằng, lập tức đạp chân tới.

– Ngươi con lừa đê tiện này, quả nhiên chó không đổi được ăn cứt!

Chu Hằng mắng to, đánh ra một đấm.

– Di, tiểu tử thúi, không ngờ nắm giữ thế!

Bóng đen kia dĩ nhiên chính là con lừa đen đê tiện đến tận trong xương, nó kinh hô một tiếng, chợt đứng thẳng lên, liên tục rút lui, không ngờ tránh né được một quyền này của Chu Hằng.

– Con lừa đê tiện, làm sao còn không có chết?

Chu Hằng nói không khách khí chút nào.

– Bổn tọa người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, có ai nguyện ý để bổn tọa chết?

Lúc này con lừa đen xuy xuy một tiếng, khuôn mặt sĩ cao khí ngang.

Con lừa đê tiện mặt dầy này quá mức tự luyến rồi!

An Ngọc Mị tam nữ lại là lâm vào trạng thái hóa đá, cho dù ai thấy một con lừa biết nói đều sẽ ngây ngốc a!

– Con lừa đê tiện, đừng trốn!

Trong lúc nói chuyện, chỉ thấy bốn đạo nhân ảnh cũng từ trong rừng bay đi ra ngoài, tất cả đều là cao thủ Sơ Phân Cảnh.

– Uy, ngươi vừa gây chuyện?

Chu Hằng nhìn lại con lừa đen, khuôn mặt nhìn có chút hả hê, con lừa đen này hư từ đầu đến đuôi, miệng đầy thô tục, bị người đuổi giết thật sự quá bình thường.

– Chu tiểu tử, giết chết mấy tên ngu xuẩn này cho bổn tọa!

Con lừa đen vẫn duy trì tư thế người đứng thẳng, lại cố gắng đặt một chân trước lên trên vai Chu Hằng, lại bị Chu Hằng thoáng nghiêng một cái, không thể làm gì khác hơn là tứ chi chạm đất, nó khinh thường nói:

– Không phải là ăn mấy cây thảo của bọn họ sao? Thực hẹp hòi không đở nỗi, cũng không phải là con lừa, đoạt cùng bổn tọa làm gì?

Chu Hằng nhất thời hiểu được, "thảo" này tất nhiên là linh quả dị thảo mà bốn người kia cực khổ tìm được, bị ăn thì ai không nổi đóa?

Con lừa đê tiện này quả nhiên không thay đổi tật bệnh gây họa!

– Chu Hằng?

Bốn người kia tự nhiên nhận được người trước mắt là Chu Hằng danh tiếng đang nổi, nhưng trên mặt cũng là hiện lên vẻ mặt khinh thị, dù sao võ giả Tụ Linh Cảnh kiệt xuất hơn nữa, cũng không thể nào phân cao thấp cùng Sơ Phân Cảnh.

Ở trong mắt bọn họ, Chu Hằng một khi không đạt tới Sơ Phân Cảnh, vẫn chẳng qua là con kiến hôi hơi chút cường đại mà thôi.

– Ngươi và con lừa đê tiện này là một nhóm?

Một người nam tử mặc trường sam màu xám tro lạnh lùng hỏi Chu Hằng.

– Có liên quan gì tới ngươi?

Mặc dù Chu Hằng không thích con lừa đê tiện này, nhưng khó chịu thái độ cư cao lâm hạ kia của đối phương, biểu hiện ra càng thêm cao ngạo so với đối phương.

– Chu tiểu tử, đánh bọn họ cho bổn tọa!

Con lừa đen tới đây thêm phiền.

– Bốn người này vừa nhìn chính là đê tiện, lại dám đuổi giết bổn tọa, mắt chó của những tên ngu ngốc này mù rồi, Chu tiểu tử không cần hạ thủ lưu tình, chém chết bọn họ cho bổn tọa!

– Quả nhiên là một nhóm!

Nam tử áo xám cười lạnh:

– Vậy thì giết toàn bộ, cũng có thể thiếu một ít đối thủ cạnh tranh.

– Chỉ mấy người lính tôm tướng cua các ngươi, một chân của bổn tọa là có thể thu thập, bất quá thấy Chu tiểu tử đau khổ cầu khẩn muốn dốc sức vì bổn tọa, bốn tên ngu xuẩn này giao cho ngươi!

Con lừa đen vừa hạ độc thủ, đã một cước đạp Chu Hằng đi ra ngoài, tu vi của con lừa đê tiện này tăng lên rất nhiều, Chu Hằng không có phòng bị một cái, không ngờ trúng chiêu.

– Mọi người lui về phía sau!

Con lừa đê tiện này không thay đổi tính đê tiện, An Ngọc Mị tam nữ vội vàng lui về sau, ba nữ nhân kia vẫn đang khiếp sợ vì con lừa biết nói, chết lặng rút lui từng bước.

– Chu tiểu tử, làm sao còn không lên a…

Con lừa đen tùy tiện nói, bộ dáng cực kỳ vô sỉ.

– Không cần sợ chết, ngươi chết bổn tọa sẽ thay ngươi chiếu cố ba tiểu nữu này, mặc dù mỗi người lớn lên không được xinh đẹp, nhưng bổn tọa miễn cưỡng chịu đựng, tới, ngươi hát một khúc cho bổn tọa, hai người các ngươi đấm bóp chân cho bổn tọa!

Nó nói với tam nữ.

Tính của con lừa đê tiện này Chu Hằng đã sớm rõ ràng, tự nhiên sẽ không để ở trong lòng, nếu không thật sẽ tức chết, ánh mắt của hắn quét qua bốn người nam tử áo xám, cười nói:

– Ta vừa lúc muốn tìm người đánh một trận, các ngươi cùng lên đi!

Khẩu khí thật lớn!

Chính là một tiểu tử Tụ Linh Cảnh lại dám đồng thời khiêu khích tứ đại cường giả Sơ Phân Cảnh, đây không phải là dũng khí hơn người gì, mà là tự đại.

– Hừ, để ta tới đưa ngươi xuống Địa phủ!

Nam tử áo xám kia đi ra, tiện tay đánh ra một chưởng về phía Chu Hằng, hơn mười đạo kình khí màu lam nhất thời tuôn ra, làm cho không khí phụ cận cũng đông lại thành sương!

Nam tử áo xám này mặc dù ngoài miệng nói khinh thường, nhưng trên thực tế một chưởng đánh ra đã là vận chuyển võ kỹ, hiển nhiên là muốn một kích đánh giết Chu Hằng, để kinh sợ An Ngọc Mị tam nữ.

Chiến đấu cùng cảnh giới, khí thế, lòng tin, tâm tình chứa nhiều nhân tố cũng ảnh hưởng tới kết quả chiến đấu.

Ba!

Một tiếng giòn vang, Chu Hằng đánh cho nam tử áo xám một bạt tai mạnh mẽ.

An tĩnh, tĩnh mịch!

Điều này sao có thể? Một tiểu tử Tụ Linh Cảnh không ngờ tiện tay đánh cho cường giả Sơ Phân Cảnh một bạt tai, đang nằm mơ sao?

– Đánh thật tốt, đánh rất hay, đánh rất tuyệt!

Con lừa đen ở một bên cười quái dị, hưng phấn nhảy lên một cái, vểnh cái mông lên, không ngừng lắc tới lắc lui.

– Ngay cả tiểu đệ của bổn tọa cũng đánh không lại, thật là một đám cứt chó!

– Sơ Phân Cảnh!

Một gã trung niên nhân gầy cao của đối phương trở nên thận trọng, cuối cùng hắn kịp phản ứng, Tụ Linh Cảnh yêu nghiệt hơn nữa cũng không thể nào làm được một bước này!

– Hiện tại mới phản ứng ra?

Chu Hằng khua hai đấm lên.

– Đúng lúc, ta cũng nghĩ làm thịt các ngươi!

– Thúi lắm!

Nam tử áo xám kia cuối cùng tỉnh lại, gân xanh trên mặt nổi lên, bất kể Chu Hằng là Tụ Linh Cảnh cũng được, Sơ Phân Cảnh cũng được, nhưng hắn ăn một bạt tai là sự thật, đây là chuyện vô cùng nhục nhã!

– Chết cho ta!

Hắn kêu to một tiếng, tung người đánh tới Chu Hằng.

Chương 113: Gặp Lại Con Lừa Đê Tiện!

Chu Hằng tế hắc kiếm ra, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, một kiếm họa xuất.

Bóng người bay nhanh lập tức dừng hình ảnh, nam tử áo xám kia bất khả tư nghị cúi đầu nhìn một thanh đoạn kiếm rõ ràng xuất hiện ở bộ ngực, đâm vào trong cơ thể hắn thật sâu, linh lực dị chủng cuồng bạo cuốn mạnh trong cơ thể hắn, dễ dàng hủy diệt hết thảy sinh cơ của hắn.

A!

Theo Chu Hằng rút kiếm mà quay về, nam tử áo xám cũng ầm ầm ngã xuống đất, phía dưới chảy ra một mảnh máu tươi nhạt nhạt, phảng phất như bị rút đi vật chất nào đó.

– Cái gì?

Ba người còn lại kia đều là dùng ánh mắt nhìn thấy quỷ mà nhìn Chu Hằng, ai có thể nghĩ tới Chu Hằng cường đại đến trình độ này.

– Thế Cảnh, thực sự cường đại như vậy sao?

Lòng bọn họ tràn đầy khổ sở.

Đồng dạng là Sơ Phân Cảnh, đồng dạng là Sơ Phân nhất trọng thiên, nhưng trước mặt của Chu Hằng ngay cả một chiêu cũng không qua được!

Chênh lệch quá xa!

Đây quả thực là Sơ Phân Cảnh nghiền ép Tụ Linh Cảnh a!

Cũng không kỳ quái, ban đầu Chu Hằng gặp phải 9 Ngân Nhân ở Tâm La Điện, còn không hề có lực hoàn thủ dưới Thế Cảnh của đối phương, nếu không phải Tấn Vân Lưu Quang Bộ thần kỳ, hắn không biết đã chết bao nhiêu lần.

Có thể đối kháng thế, liền chỉ có nắm giữ thế, hoặc là có lực lượng có thể nghiền ép, nếu không tất bại.

Ba người kia hai mặt nhìn nhau, nhất thời quay đầu bỏ chạy, phân ra ba phương hướng bất đồng mà chạy gấp!

– Cổ Tư, hồ ly tinh, một người một người!

Chu Hằng kêu lên, hắn truy kích một người, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nhanh như lưu quang thạch hỏa, trong nháy mắt đã đến phía sau của đối phương.

– Ta liều mạng với ngươi!

Người nọ đột nhiên quay đầu lại, trong mắt hiện lên sát ý, cả người toát ra sợi côn trùng màu đen, nhìn qua vô cùng buồn nôn.

Giống như bọn họ, đến tuổi này nhẹ nhàng đã đột phá Sơ Phân Cảnh, chín thành chín cũng là có huyết mạch lực, mạnh yếu là một chuyện khác, nhưng trợ giúp đột phá Sơ Phân Cảnh cũng là không nói chơi.

Vì vậy mới có Sơ Phân Cảnh hơn hai mươi tuổi, thậm chí hơn ba mươi tuổi, không có huyết mạch lực trợ giúp, dựa hết vào ngộ tính của bản thân, muốn đạt tới một bước này cũng phải cần mười mấy năm, thậm chí mấy thập niên chịu khổ sâm tu!

Đây là sự cường đại của huyết mạch lực, cũng là nguyên nhân linh thể ở các đại tông môn cực kỳ nổi tiếng.

Lúc trước, nam tử áo xám kia quá bi kịch, ngay cả huyết mạch

lực cũng không có vận chuyển đã bị Chu Hằng xử lí, mà hiện tại hắn là bị vây khốn, không cầu đả thương địch thủ, chỉ cầu thoát thân.

– Ngươi còn không có tư cách này!

Chu Hằng xẹt qua một kiếm, Thế Cảnh hoàn toàn nghiền ép cùng giai, hắc kiếm xẹt qua, cổ người kia nhất thời phun máu, chỉ kịp phát ra một tiếng kêu ngắn ngủi đã im bặt.

– Là kiều thê đại nhân!

An Ngọc Mị hận đến nghiến răng, tên khốn kiếp Chu Hằng này lại dám đặt ra ngoại hiệu cho nàng và Lâm Phức Hương, mỗi lần đều gọi nàng là hồ ly tinh, hồ ly tinh!

Phi, hồ ly tinh có xinh đẹp như nàng sao?

Oán trách thì oán trách, nàng vẫn nhanh chóng phóng ra, ngăn đón người thứ hai còn dư lại của đối phương, mà Cổ Tư cũng chọn lấy người cuối cùng.

Chẳng qua là động tác của Chu Hằng cũng quá nhanh, sau khi hắn đánh giết đối thủ của mình, An Ngọc Mị cùng Cổ Tư cũng mới vừa cản lại đối thủ của mình, cả tay đều không có làm nóng, liền thấy Chu Hằng giết tới đây.

– Tha ta một mạng, ta nguyện ý quy thuận ngươi, trọn đời sẽ không phản bội, nếu như phản lời thề, trời đánh ngũ lôi!

Đối thủ của An Ngọc Mị toàn thân phát rét, tên kia quả thực không phải là người, giết cùng giai mà như giết gà, căn bản không có sức phản kháng.

– Ánh mắt ngươi lóe lên, rõ ràng là nghĩ tạm thời bảo vệ tánh mạng, sau khi rời đi sẽ mời trưởng bối tông môn hạ thủ đối với ta!

Chu Hằng rất rõ, sức quan sát của hắn tỉ mỉ bực nào, tâm mạch của đối phương nhảy lên, con ngươi biến hóa căn bản không thể gạt được hắn.

– Cho nên, ngươi vẫn là đi chết đi!

– Không …

Người nọ phát ra một tiếng rít, huyết mạch lực đã phát động, cả người dài ra một loạt thiết thứ, phảng phất đột nhiên từ

người biến thành con nhím.

– Làm người tốt đẹp thì không làm, không thấy con lừa đê tiện dạng chó hình người này suốt ngày muốn làm người ư, ngươi cũng là càng sống càng thụt lùi! Cũng tốt, tiễn ngươi một đoạn đường, cho ngươi đi đầu thai một lần nữa!

– Cạc cạc, Chu tiểu tử ngươi nói cái gì?

Con lừa đen một bên bất mãn hét lên.

Hắc kiếm của Chu Hằng xẹt qua, một đầu người phóng lên cao. Hắn không dừng lại chút nào, ánh mắt lành lạnh nhìn về phía người cuối cùng.

…

Không trì hoãn chút nào, Chu Hằng vừa tiến vào Sơ Phân Cảnh, lấy lực lượng đáng sợ của hắn cùng với nắm giữ Thế Cảnh, đã có thể nghiền ép Sơ Phân tam trọng thiên thông thường, giết Sơ Phân nhất trọng thiên tự nhiên giống như chơi đùa.

Hắn sẽ không chủ động gây hấn, nhưng phàm là muốn phạm hắn, hoặc là gây bất lợi đối với người đứng bên cạnh hắn, như vậy rất đơn giản, nhất luật đánh giết!

– Chu tiểu tử, tu vi ngươi tiến cảnh cũng tạm được, không bằng làm môn hạ của bổn tọa, bổn tọa có thể chỉ điểm ngươi một chút!

Con lừa đen đứng thẳng người lên, để hai móng trước giao nhau ở trước ngực, một bộ ngươi mau tới bái ta.

– Ngươi con lừa đê tiện này, làm sao tiến vào đây?

Chu Hằng không hiểu chút nào, nếu nói con lừa đê tiện có thể xen lẫn trong hơn trăm người lúc trước cùng nhau đi vào, hắn đánh chết cũng không tin tưởng.

– Chính là một cái trận hỏng, làm sao ngăn được Lư đại gia nhà ngươi!

Con lừa đen để móng trước xuống, dương dương đắc ý chạy chậm.

– Bổn tọa một chân đạp ra, tiến vào!

Chu Hằng tự nhiên sẽ không tin tưởng, nhưng con lừa đen này vô cùng khôn khéo, nếu không phải nó muốn nói, dù uy bức

lợi dụ thế nào đều vô dụng! Hắn suy nghĩ một chút, nói:

– Nếu con lừa đê tiện có thể tìm kiếm thảo dược, kế tiếp ngươi liền mang theo ba người các nàng đi tìm!

– Ừm, bổn tọa sẽ đốc thúc ba người quái dị các nàng!

Con lừa đen chồm người lên.

– Con lừa chết, ngươi nói ai là người quái dị?

An Ngọc Mị rốt cục thích ứng con lừa có thể nói, bắt đầu bạo nộ rồi.

– Lớn như vậy còn nói mình không phải là người quái dị, có muốn Lư đại gia cho ngươi mượn gương để soi soi hay không?

Con lừa đen bại hoại nói.

– Đừng để ý tới nó, ngươi so đo đẹp xấu với một con lừa làm cái gì?

Chu Hằng thật là không biết nên khóc hay cười, chẳng lẻ muốn để cho con lừa đen tiếp nhận thẩm mỹ quan của loài người?

– Hừ!

Lâm Phức Hương của làm cái mặt quỷ với con lừa đen, bởi vì nàng cũng bị đả kích vào hàng ngũ người quái dị.

– Vậy là các ngươi không có kiến thức, nếu để cho các ngươi thấy Thánh nữ của Đông Linh Tiên Trì, không phải là sẽ tự ti tới mức đập đầu chết sao!

Con lừa đen đê tiện dường như không trêu chọc mỗi người tới mức lửa giận ngút trời cũng không cam tâm, chuyển pháo khẩu hướng tới An Ngọc Mị tam nữ.

Cổ Tư căn bản không quan tâm, nhưng Lâm Phức Hương cùng An Ngọc Mị cũng là vô cùng tự tin đối với dung mạo, đâu chịu bị xỉ nhục là người quái dị trước mặt người trong lòng, lúc này liền miệng đấu miệng cùng con lừa đen.

Con lừa đen kia vốn không chịu ngồi yên, ước gì có người cãi nhau cùng nó, nhất thời hưng phấn chiến đấu cùng An Ngọc Mị hai nàng, lấy một địch hai cũng không rơi vào thế hạ phong chút nào, để cho hai nàng ngay cả tâm muốn chết đều có.

– Ta đi điều tức trước một chút!

Chu Hằng vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, tháp thân thì ghé vào trên người An Ngọc Mị, để nàng mang theo đi về phía trước, dù sao ở trong mắt người bình thường, không có chút phân lượng nào.

– Di, không gian pháp khí có thể cho vật còn sống?

Hai mắt con lừa đen nhất thời trừng rất tròn, dùng ánh mắt tham lam nhìn chằm chằm An Ngọc Mị, nước miếng nơi khóe miệng lập tức chảy thành nước miếng rớt xuống, đầu lưỡi đỏ rừng rực sắp rớt xuống đất.

– Con lừa đê tiện, ngươi muốn làm gì?

An Ngọc Mị cảnh giới nhìn con lừa đen, con lừa đen này vừa nhìn đã biết không phải thứ tốt, căn bản không cần Chu Hằng nhắc nhở.

– Người quái dị, đưa món không gian pháp khí đó cho bổn tọa xem một chút!

Con lừa đen tùy tiện nói, một bộ cao nhân phong phạm.

– Không!

An Ngọc Mị quyết đoán lắc đầu, đưa cho nó chính là bánh bao thịt đánh chó, một đi không trở lại.

– Ngươi cho bổn tọa xem một chút, sau này bổn tọa sẽ gọi ngươi là Tiểu Sửu bát quái, gọi nàng là đại sửu bát quái!

Con lừa đen nhìn An Ngọc Mị, cũng là đưa một chân chỉ Lâm Phức Hương.

Lâm Phức Hương nhất thời kêu to lên:

– Con lừa đen chết tiệt, người ta xấu hơn nàng lúc nào?

– Đều xấu, đều xấu!

Thành công khơi dậy hai nàng cùng chung mối thù, liên thủ phát khởi công kích đánh con lừa đen. Chẳng qua là con lừa đen đê tiện thì đê tiện, thực lực lại không nhỏ, thế nhưng cũng tăng lên tới Sơ Phân Cảnh, khi hai nàng công kích đến nó ở một bên kêu loạn người quái dị, người quái dị.

– Dừng tay!

Cổ Tư bình tĩnh nói:

– Không nên lãng phí thời gian, tiếp tục tìm kiếm linh thảo!

An Ngọc Mị cùng Lâm Phức Hương cũng biết không làm gì được con lừa đê tiện kia, vừa lúc từ bậc thang này mà thu tay lại, các nàng hận hận trợn mắt nhìn con lừa đen, đều quyết định vô luận con lừa đen này nói gì đều coi như không có nghe được.

– Bảo bối gì a, năm đó bổn tọa không biết có bao nhiêu không gian pháp khí, đợi lát nữa sau khi Chu tiểu tử ra ngoài, nhất định sẽ bị sự anh minh của bổn tọa chiết phục, cam tâm tình nguyện dâng bảo vật lên!

Con lừa đen vừa lầm bầm lầu bầu.

Con lừa đê tiện này đã là tự luyến tới cực điểm, da mặt còn dầy hơn so sánh với thành tường!

Lâm Phức Hương cùng An Ngọc Mị liếc mắt nhìn nhau, cũng là thở dài, cùng súc sinh không mặt mũi không có da đấu võ mồm, có thể thắng sao?

…

Chu Hằng tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp tự nhiên là để luyện hóa lực lượng trong hắc kiếm, ở trong di tích này, mỗi người cũng thu hồi mặt nạ trên mặt, động binh khí, hắn phải mau sớm tăng lực lượng lên.

Bốn cường giả Sơ Phân Cảnh cung cấp lực lượng tương đối phong phú cho hắn, nhưng tu vi vẫn là Sơ Phân nhất trọng thiên trung kỳ, chẳng qua là tăng lên một chút.

– Mới chỉ như vậy!

Hắn không khỏi cau mày, vốn tưởng rằng có thể nhất cử đẩy mạnh đến Sơ Phân nhất trọng thiên đỉnh phong, nhưng thử nghĩ xem không gian đan điền của hắn là gấp 40 lần Sơ Phân Cảnh bình thường, tu vi tích lũy chậm cũng rất bình thường.

Hắn tâm niệm vừa động, đã rời đi Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, lại thấy An Ngọc Mị tam nữ đang cẩn thận tìm kiếm trong bụi cây, mà con lừa đen kia lại đang ngáp dài ở một bên.

– Con lừa đê tiện, làm sao ngươi không có đi tìm linh thảo??

Chu Hằng không khỏi kỳ quái, có “Con lừa tìm thuốc” ở đây, cần gì An Ngọc Mị các nàng tìm kiếm khổ cực như thế.

– Bổn tọa đang rèn luyện các nàng!

Con lừa đen dõng dạc nói.

– Không phải đâu!

Lâm Phức Hương chạy tới.

– Quỷ hẹp hòi không nên tin nó, con lừa chết này căn bản sẽ không biết tìm kiếm linh thảo, nó chỉ biết lừa bịp!

Con lừa đen hừ một tiếng, nói:

– Người quái dị, bổn tọa biết ngươi chẳng qua là đang ghen tỵ thôi!

Sau đó ánh mắt nó đột nhiên sáng ngời,nói:

– Chu tiểu tử, mau để cho bổn tọa xem không gian pháp khí của ngươi một chút!

Chu Hằng cười ha ha một tiếng:

– Ngươi nếu không phải sợ tiến vào ra không được, bản thân ta sẽ không để ý trấn áp ngươi 180 năm, ngày nào đó đột nhiên nghĩ tới lúc thức dậy, làm súp thịt lừa!

Con lừa đen nhất thời nhếch miệng, lộ ra dày đặc răng trắng hướng về phía Chu Hằng, nhưng thử nghĩ xem, chủ nhân của không gian pháp khí quả thật có khả năng này, trừ phi thực lực của nó cường đại đến mức vượt ra khỏi phẩm cấp của pháp khí, lúc này mới có thể mạnh mẽ phá xuất!

Lư đại gia bị trấn áp mấy trăm năm, mấy ngàn năm thật vất vả mới thoát, cũng không muốn lại bị trấn áp.

Chương 114: Gài Bẫy Con Lừa!

Con lừa đen cuối cùng vẫn là nói thật, nó cũng không có năng lực tầm bảo gì, mà là có cảm ứng rất mạnh đối với sinh vật cường đại.

Ở dãy núi Bình Thiên mặc dù nó có thể có được nhiều linh thảo như vậy, thật ra là tìm đến yêu thú trông chừng linh thảo trước tiên, sau đó lại lừa bịp để trộm đi. Nói cách khác, Chu Hằng ăn tang vật suốt ba tháng!

Yêu thú muốn gạt, loài người cũng bị gài bẫy, giống như bốn người Chư Chí Hòa sẽ coi con lừa đen trở thành Thần Lư trời giáng, kết quả sai biệt ngay cả quần cũng bị mang đi, có thể thấy được con lừa đen vẫn rất có thực lực, nếu không phải vừa xuất hiện gặp phải Chu Hằng, bị nhìn xuyên bản tính, nói không chừng ngay cả Chu Hằng cũng sẽ mắc mưu.

Dù sao, một con lừa biết nói thật sự rung động, muốn người ta không coi thành thiên địa tường vật cũng không được.

– Con lừa đê tiện, ngươi đã không biết tầm bảo, vậy thì mau ra chỗ khác đợi!

Chu Hằng phất tay một cái, hắn đã miễn dịch đối với tính đê tiện của con lừa đen, nhưng An Ngọc Mị cùng Lâm Phức Hương đã sắp bị tức chết.

– Qua sông rút cầu a, bổn tọa thưởng cho người vong ân phụ nghĩa như ngươi bộ mặt hoàng kim!

Con lừa đen liên tục quái khiếu.

– Ngươi muốn đi theo cũng được, ngậm miệng lại, ta chỉ cần nghe được ngươi nói một chữ, lập tức ném ngươi ra ngoài!

Chu Hằng cười hì hì nhìn con lừa đen.

– Biến,, muốn bổn tọa không nói lời nào, ngươi là muốn mưu sát bổn tọa sao?

Con lừa đen há mồm liền cắn Chu Hằng, đối với chuyện ra ám chiêu, con lừa đê tiện này tuyệt đối là cao thủ trong đó.

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ tránh qua một cạp kia, bất quá con lừa đen sau khi biết Chu Hằng có không gian pháp khí có thể để vật còn sống tiến vào, làm sao cũng không chịu rời đi.

– Muốn cho bổn tọa rời đi, đơn giản, đưa bảo tháp kia cho bổn tọa là được! Mặc dù bổn tọa nhìn không thuận mắt. Nhưng miễn miễn cường cường sẽ thu hiếu tâm này của ngươi!

Con lừa đen hết sức vô sỉ nói.

Nó hấp tấp đi theo, hiển nhiên là quyết định chủ ý muốn lừa bịp. Thừa dịp Chu Hằng không chú ý mà lấy kiện bảo bối này. Lấy sự thần bí của con lừa đen này, nói không chừng nó thật có thủ đoạn để cho Cửu Huyền Thí Luyện Tháp thoát khỏi quyền khống chế của Chu Hằng, sau đó nhận chủ một lần nữa!

Chu Hằng không dám khinh thường, con lừa đen này sinh ra đã thích gài bẫy, rất quen chuyện lừa gạt, tuyệt đối phải cẩn thận đề phòng.

Bốn người một lừa sau năm ngày di chuyển ở Linh Thảo Viên, chiếm được không ít thu hoạch, nhưng muốn nói giá trị liên thành thì một cũng không có. Đây cũng là đặc biệt của Linh Thảo Viên, luôn có thể có thu hoạch, nhưng linh thảo trồng trên trồng lên, thậm chí trên vạn năm cơ hồ là không thể nào gặp phải.

Chu Hằng cũng không có cái gì bất mãn, đã có được một khối mật Minh Ngọc Phong. Để cho bốn người đều có tiến bộ nhảy vọt, chuyến này sớm đã đáng giá!

Bọn họ rốt cục rời khỏi lâm viên to lớn này, tiếp tục đi lên trên núi, trong lúc đó mặc dù gặp phải mấy nhóm người, nhưng Chu Hằng cũng không có tùy ý giết người, chỉ cần con lừa đen không đê tiện, bình thường sẽ không xung đột.

Bọn họ xuyên qua một đám viện tử, nơi này đã từng là chỗ ở của đệ tử Đại Diễn Tông, lúc này lại toàn bộ trở thành quỷ ốc, trống rỗng.

Trong này cơ bản không thể nào có bảo vật, cho dù có sớm cũng bị người lấy đi. Bất quá, Chu Hằng vẫn là vào xem, nổi lên hứng thú đối với chuyện đã xảy ra của Đại Diễn Tông ngày xưa.

– Không có ai biết là chuyện gì xảy ra!

Cổ Tư lắc đầu. Ở phương diện này nàng có quyền lên tiếng hơn so sánh với An Ngọc Mị, Lâm Phức Hương.

– Đại Diễn Tông đúng là đột nhiên hủy diệt ngay lúc đó, đó là một loại lực lượng xa xa ra ngoài Sơn Hà Cảnh!

Chuyện đã qua mấy ngàn năm, chính là cường giả Khai Thiên Cảnh cũng chỉ có thể sống một ngàn năm, trải qua năm tháng

người đã sớm chết sạch. Nhưng Đại Diễn Tông bị tiêu diệt quá mức cổ quái. Các thời đều có người nghiên cứu, cơ hồ mỗi chi tiết cũng được ghi lại từ đầu chí cuối.

Nhưng khi người của Đại Diễn Tông bị diệt toàn bộ. Thật ra thì không có bao nhiêu chi tiết được ngoại nhân biết, vẫn là bí mật.

– Có người nói, Đại Diễn Tông đắc tội Kết Thai Cảnh, thậm chí cường giả tuyệt thế Thần Anh Cảnh, mới có thể bị diệt sạch sẽ như vậy, vì vậy, cho dù có chút cường giả Sơn Hà Cảnh, thậm chí cường giả Linh Hải Cảnh tò mò cũng không dám tới đây, sợ không cẩn thận đắc tội vị cường giả kia!

An Ngọc Mị tiếp lời nói.

– Phụ thân sở dĩ sẽ đến nơi này định cư, thật ra thì cũng là muốn thử thời vận, có thể gặp vị tiền bối hư vô mờ mịt kia hay không, được đối phương chỉ bảo, đột phá Khai Thiên Cảnh!

Chu Hằng đi vào mấy gian sân, cẩn thận xem xét, thậm chí thấy được hai cỗ Khô Lâu chồng lên nhau ở một gian phòng ốc, từ xương chậu mà xm, rất rõ ràng là một nam một nữ, lại từ trình độ gắn bó của hai người, tám phần khi còn sống là nam nữ đang tiến hành chuyện thân mật nhất

– Không có phòng bị một chút nào!

Chu Hằng nhướng mày.

– Đúng là một loại lực lượng vượt xa, trong nháy mắt sẽ làm cho mọi người tử vong, ngay cả phát giác cũng không có phát giác ra!

– Người này so với Thiên Tôn không biết người nào mạnh hơn? Phi, một cái tay của Thiên Tôn là có thể trấn áp người này!

Con lừa đen thấp giọng lẩm bẩm.

– Con lừa đê tiện, ngươi đang nói thầm cái gì đó? Có phải biết cái gì hay không?

Chu Hằng không có nghe rõ, chỉ biết là con lừa đen đang nói thầm.

– Bổn tọa đang suy nghĩ, làm sao đánh ngươi một cước!

Con lừa đen nham hiểm cười nói, cũng là chuyển đề tài.

Chu Hằng tự nhiên không tin, nhưng con lừa đen này vô cùng gian giảo, nếu không phải nó muốn nói, cũng không thể khiến nó nói ra, chẳng qua là lắc đầu, nói:

– Con lừa đê tiện, đến loại trình độ này, cần lực lượng cấp bậc gì?

Lần này con lừa đen cũng không có nói loạn, mà là yên lặng suy nghĩ, mới nói:

– Mới vừa rồi, người quái dị kia nói không sai, ít nhất phải Kết Thai Cảnh mới có thể làm!

– Con lừa đen chết tiệt!

An Ngọc Mị bay qua đánh một cước, nhưng là bị con lừa đen dễ dàng tránh né.

– Đại Diễn Tông này lúc ấy rốt cuộc đã làm chuyện thập ác bất xá gì?

Chu Hằng gõ đầu.

– Hoặc là nói, Đại Diễn Tông trong lúc vô tình đã chiếm được

bảo vật gì đó, mới làm cho vị cường giả kia xuất thủ, giết người diệt khẩu!

Bất kể là trả thù hay là diệt khẩu, trong chớp nhoáng này hủy diệt cả Đại Diễn Tông, nghe nói thời kỳ toàn thịnh ít nhất có hơn vạn người, tuyệt đối là cực kỳ tàn nhẫn!

– Cũng không nhất định!

Cổ Tư tỏ vẻ phản đối, bình tĩnh nói:

– Ở trong mắt cường giả, hết thảy người yếu cũng chỉ là con kiến hôi thôi, hủy diệt nhiều tánh mạng của con kiến hôi hơn nữa cũng sẽ không đặt tại trong lòng cường giả!

Tất cả mọi người trầm mặc, theo thực lực tăng mạnh, bọn họ ngược lại còn có cảm giác nguy cơ. Giống như Đại Diễn Tông bị cường giả phá huỷ, nếu là tâm tình không tốt một cái đại khai sát giới, đây tuyệt đối là máu chảy vạn dặm, bất luận kẻ nào đừng mơ tưởng may mắn thoát khỏi.

Ở trong mắt cường giả, con kiến hôi vô tội bực nào!

Nhất định phải trở nên mạnh mẻ!

Chu Hằng bóp bóp nắm tay, nói ở trong lòng, vận mạng của hắn nhất định phải nắm giữ ở trong tay của mình.

Bốn người một lừa tiếp tục đi tới. Đi tới Diệu Đan Các.

Diệu Đan Các tên tuy là các, nhưng cũng là một cái Thạch Điện thập phần lớn. Tổng cộng ba tầng, mỗi một tầng đều có rất nhiều đan phòng. Cất kỹ số lớn đan dược. Nhưng trải qua những năm này cướp đoạt, còn thừa đã không nhiều lắm.

Mà sở dĩ có thể còn dư lại, chính là mỗi viên đan trong đan phòng đều có cấm chế bảo vệ, có chút cấm chế rất dễ phá giải, có chút rất khó, mà những thứ còn dư lại, tự nhiên cũng là cấm chế đáng sợ nhất.

Cấm chế sẽ theo nguồn gốc lực lượng giảm bớt mà suy yếu, cuối cùng biến mất, vì vậy biện pháp ngu nhất chính là đợi. Phương pháp xử lí thứ hai là không ngừng dẫn động cấm chế, chỉ cần có thể đối kháng, như vậy thì có thể gia tốc làm cấm chế biến mất.

Dĩ nhiên, người tinh thông trận pháp còn có thể phá giải cấm chế, đây mới là phương pháp xử lí tốt nhất.

Mặc dù nói đan dược tầng thứ ba khẳng định phẩm cấp cao hơn so sánh với tầng thứ nhất, nhưng tầng thứ nhất cũng chưa chắc không có đan dược cực phẩm, mà mấu chốt nhất không

phải là phẩm chất đan dược như thế nào, mà là có thể đắc thủ hay không, nếu không xem được mà lấy không được thì có ý nghĩa gì?

Bốn người Chu Hằng quét qua từng gian đan thất. Mấy ngàn năm qua đi, cơ hồ cấm chế gì cũng mất đi tác dụng, chỉ còn lại có một loạt đan thất trống không. Lò luyện đan ở giữa cũng bị đá ngả lăn mở ra, sớm bị dọn sạch.

Cho đến khi đi qua một nửa đan thất tầng thứ nhất, bốn người Chu Hằng mới nhìn đến một gian đan thất cũng không có bị dọn sạch. Có một lọ đan dược duy nhất còn lưu lại ở tầng trên cùng của kệ.

Phía trên bình thuốc dán một nhãn dán. Trên đó viết ba chữ "Hoàng Long Đan".

– Chu tiểu tử, trong miệng bổn tọa rỗi rãnh. Đưa bình đan dược kia để Lư đại gia mở mang dạ dày!

Con lừa đen không nhịn được bị coi thường.

– Hoàng Long Đan có ích lợi gì?

Chu Hằng quay đầu hỏi, ánh mắt con lừa đen này rất độc, bị nó nhìn trúng tám phần là đồ tốt!

– Có thể có ích lợi gì, chính là làm đường đậu cho bổn tọa ăn!

Con lừa đen tránh mà không nói, nước miếng không tự chủ chảy ra.

Hoàng Long Đan này khẳng định là đồ tốt, nếu không lực lượng cấm chế cũng sẽ không cường đại như vậy, đến bây giờ còn chưa tiêu tán. Mấy ngàn năm sóng to đãi cát, đan dược còn lại dĩ nhiên càng ngày càng không dễ dàng, nếu lấy được vậy tuyệt đối là đồ tốt.

Chu Hằng đưa tay phải ra, trong nháy mắt biến thành kim loại, chụp tới bình thuốc kia.

Bành!

Khi tay hắn đến gần bình đan chưa đầy một tấc, phảng phất như chạm đến một tầng sóng gợn, không khí nhất thời tản ra từng đạo rung động, sau đó cổ lực lượng cường đại phản chấn về Chu Hằng, đánh bay làm cho cả người hắn nặng nề đụng phải vách tường đối diện.

– Ha ha ha!

Con lừa đen cười lớn lên, thiếu chút nữa ngã ra.

– Không có sao chứ?

An Ngọc Mị cùng Lâm Phức Hương chạy tới đỡ hắn.

Chu Hằng lắc đầu, lực lượng cấm chế này mặc dù không đủ để tạo thành uy hiếp đối với hắn, nhưng cũng là bởi vì nguyên nhân hắn nhẹ nhàng sờ vào, lực lượng công kích càng lớn, độ mạnh yếu phản kích tự nhiên càng lớn.

Nếu là hắn đánh toàn lực, sẽ không còn đơn giản như vậy.

Hắn nhìn con lừa đen đang cười gian một chút, chợt đá ra một cước, đá vào trên mông đít con lừa đen. Một cước này vừa nhanh vừa chuẩn, hắn chẳng những vận dụng Tấn Vân Lưu Quang Bộ, lại dung hợp thế, con lừa đen cuối cùng khinh thường một hồi, bị Chu Hằng đánh lén trúng.

– Tiểu tử thúi, bổn tọa không xong với ngươi! A, mạng của con lừa khó bảo toàn …

Con lừa đen nặng nề đụng vào kệ đựng đan, bành, nhất thời một đạo sóng gợn trào lên, thật giống như hồ nước bị một tảng đá lớn rơi vào, sóng gợn lan đầy khắp đan thất.

Ông!

Bốn chân của con lừa đen chợt phát ra kim quang, đá bể đạo sóng gợn này.

Chết là không có chết, bốn chân còn đang co quắp, xem ra mạnh mẽ oanh phá cấm chế, nó cũng bỏ ra trả giá cực lớn.

Chu Hằng cười dài một tiếng, khoanh tay chộp bình thuốc vào trong tay.

Lúc này, con lừa đen là bị Chu Hằng gài bẫy thảm!

Chương 115: Oan Gia Ngõ Hẹp

– Quỷ hẹp hòi, con lừa đen chết tiệt này có phải đã chết thật hay không?

Nhìn thấy hình dạng con lừa đen, Lâm Phức Hương lại có chút đồng tình.

– Ngươi đã quên con lừa đê tiện này chửi thế nào rồi sao, cô gái ngốc!

An Ngọc Mị thì nhân cơ hội đá lên mông con lừa đen mấy đá, nàng đã sớm muốn làm như vậy, đáng tiếc con lừa đê tiện này quá trơn trượt, đến bây giờ mới có cơ hội.

Chu Hằng cầm Hoàng Long Đan hỏi tam nữ:

– Các ngươi có ai biết tác dụng của Hoàng Long Đan không?

Đan này cũng không thể ăn bậy.

Tam nữ đều lắc đầu, mà con lừa đen kia lại sùi bọt mép, tứ chi co giật.

– Hả, Hoàng Long Đan sao lại rơi vào tay ngươi?

Đúng lúc này, cửa đan thất đột nhiên xuất hiện hai người, nói chuyện đúng là Liễu Thánh Kiệt. Hai mắt nhìn chằm chằm Hoàng Long Đan, không che giấu được vẻ tham lam.

Có thể khiến cho một tên lòng dạ thâm trầm như tên này lộ ra vẻ tham lam như thế, Hoàng Long Đan này tuyệt đối bất phàm, khó trách ngay cả con lừa đen cũng động tâm.

– Chu Hằng, đưa Hoàng Long Đan cho ta, ân oán giữa chúng ta xóa bỏ!

Liễu Thánh Kiệt thập phần đại độ nói, dường như bán cho Chu Hằng một đại nhân tình vậy.

Tên này mặt dày cỡ nào mới không đỏ được, hơi mạnh cỡ nào mới nói ra lời như vậy!

– Biểu đệ, cần gì phải vô nghĩa với hắn, trực tiếp cướp đoạt là được!

Người bên cạnh hắn nói, vẻ mặt đầy kiêu căng.

Người này lại là biểu ca của Liễu Thánh Kiệt!

Trách không được hai người cùng nhau tiến vào, nên biết rằng chim chết vì ăn, ở ích lợi trước mặt cái gọi là tình nghĩa đồng môn, nghĩa khí bằng hữu đều là cứt chó, cũng chỉ có liên hệ máu mủ mới có thể cùng qua trải nghiệm.

Đương nhiên cũng phải xem là khảo nghiệm gì, nếu Chu Hằng chịu đem lấy hắc kiếm ra. Cũng nói rõ tác dụng của nó, cam đoan cho dù thân huynh đệ cũng trở mặt.

– Cẩn thận. Người này tên là Trương Tại Duẫn, tu vi là Sơ Phân tam trọng thiên!

Cổ Tư thấp giọng nói.

Lần này tiến vào di tích. Tổng cộng có bốn Sơ Phân tam trọng thiên, trong đó có ba người đạt tới đỉnh phong, lại không biết có mấy người đã có tư cách chuẩn bị tấn công Ích Địa Cảnh, chỉ là lần này tiến vào di tích cho nên mới kiềm chế lại.

Tuy nhiên khẳng định không phải Trương Tại Duẫn, bởi vì hắn

còn đang ở Sơ Phân tam trọng thiên trung kỳ.

– Lưu lại Hoàng Long Đan, cút!

Ánh mắt Trương Tại Duẫn đảo qua An Ngọc Mị, hơi chút đình trệ sau đó lạnh lùng nói.

Chu Hằng tin tưởng nếu như không có An Ngọc Mị ở đây, đối phương sẽ tuyệt đối không vô nghĩa. Mà trực tiếp động thủ giết người đoạt bảo! Dù sao, một tán tu cường giả Khai Thiên Cảnh, cho dù là Thiên Tinh Tông cũng phải kiêng kỵ vài phần!

Trương Tại Duẫn đúng là đệ tử Thiên Tinh Tông, tuy rằng tư chất không xuất sắc như Nam Cung Nguyệt Dung, nhưng mà năm nay cũng chỉ 37 tuổi, tuyệt đối có thể xưng là thiên tài!

– Hoàng Long Đan này có ích lợi gì?

Chu Hằng biết con lừa đê tiện kia không dễ lừa, bởi vậy không bằng hỏi hai người trước mặt kia.

Liễu Thánh Kiệt bật cười, nói:

– Ngươi cũng dám hỏi ta?

– Có gì không dám!

Chu Hằng nhún vai:

– Tuy nhiên. Ta cũng không hỏi ngươi, mà là hỏi hắn!

Hắn chỉ chỉ Trương Tại Duẫn, sau đó ngón tay lại chỉ Liễu Thánh Kiệt, nói:

– Ta sẽ giết ngươi trước. Sau đó sẽ hỏi hắn!

– Khẩu khí thật lớn, tin tưởng tới điên rồi sao?

Trương Tại Duẫn lạnh lùng nói, trong mắt tràn ra sát khí.

– Biểu ca. Nơi này có trận pháp cấp bậc Sơn Hà Cảnh che lấp, cho dù trên người nữ nhân này mang theo vật giống như truyền tin thạch cũng không có thể truyền tin tức ra ngoài. Ngươi trước chống đỡ An Ngọc Mị và Cổ Tư, ta giải quyết hai

người còn lại cùng con lừa…Hả?

Liễu Thánh Kiệt liếc nhìn Lâm Phức Hương. Lại nhìn con lừa đen bên dưới, đột nhiên choáng một cái!

Đây là chuyện gì xảy ra!

Làm sao đột nhiên lại chạy tới một con lừa đen? Hơn nữa, rõ ràng Lâm Phức Hương không lấy được danh ngạch, sao lại xuất hiện ở đây?

– Biểu ca, trên người bọn họ có thể có pháp khí không gian chứa được vật sống.

Sau khi Liễu Thánh Kiệt choáng váng, đột nhiên kinh hô lên, vẻ mặt mừng như điên.

Chỉ cần pháp khí không gian thì đã quý báu rồi, đừng nói trên người hắn không có, cho dù cha hắn cũng lấy không ra, chỉ có mấy vị đại lão Thiên Tinh Tông mới có bảo vật như vậy. Mà pháp khí không gian bình thường khi cất chứa vật còn sống thì hẳn phải chết, hoặc là lực lượng quá mạnh mẽ, khiến pháp khí không gian nổ tung!

Pháp khí không gian có thể thu được vật còn sống ít nhất cũng phải cường giả Kết Thai Cảnh mới có thể chế tạo được, bởi vì

sinh mệnh là thứ thần kỳ nhất trên đời, đan điền Kết Thai Cảnh uẩn dục thần thai, mới có thể hiểu được ý nghĩ sâu xa của sinh mệnh.

Trong nháy mắt Liễu Thánh Kiệt hiểu được, trách không được Chu Hằng rõ ràng chỉ là Nhân linh thể tam tinh, nhưng tu vi lại tịnh tiến đáng sợ, có chiến lực nghịch thiên như vậy, cùng giai địch! Tất cả đều đến từ bảo vật Kết Thai Cảnh kia, nhất định là vậy!

May mắn, may mà bây giờ để hắn gặp phải, nếu không chờ tiểu tử này tiến vào Sơ Phân Cảnh thì liền khó đối phó!

Không tiếc bất cứ giá nào phải giết chết, cơ duyên nghịch thiên như vậy phải thuộc về mình!

Bảo vật cấp bậc Kết Thai Cảnh a!

Liễu Thánh Kiệt đỏ mắt lên, mà Trương Tại Duẫn cũng không tốt hơn bao nhiêu, hai người đồng thời nhìn chằm chằm Chu Hằng, hô hấp dồn dập trở nên ồ ồ.

– Đừng có tham, cái mạng cũng không còn đâu!

Chu Hằng lạnh lùng nói.

– Ngươi đi đoạt bảo vật tiểu tử này lại, ta sẽ bám trụ hai nữ nhân này!

Trương Tại Duẫn quyết định rất nhanh, Cổ Tư và An Ngọc Mị đều là Sơ Phân Cảnh, tuy rằng hắn tự tin có thể dễ dàng thắng cho dù hai nàng liên thủ, nhưng chung quy không có khả năng 3 chiêu 5 thức liền thắng lợi, đêm dài lắm mộng, bảo vật tự nhiên phải nắm trong tay mình mới có thể an tâm.

– Ừ!

Liễu Thánh Kiệt lộ ra vẻ dữ tợn, hắn muốn đánh giết Chu Hằng cũng không phải một ngày hai ngày, đáng tiếc đầu tiên là Lữ Tố Nga phản bội, sau tuy rằng dấy lên thù hận giữa Chu Hằng và Nam Cung gia, nhưng Chu Hằng dùng thực lực cường đại một lần nữa giải quyết được.

Nhưng bây giờ bị trọng bảo mê hoặc, hắn nhất định phải xử lý Chu Hằng, cho dù về sau An Nhược Trần phát hiện hắn cũng bất chấp!

– Chu Hằng, ngươi không nên không biết phân biệt! Nếu như ngươi ngoan ngoãn làm chó của ta, ngươi còn có thể sống rất tốt!

Liễu Thánh Kiệt lật tay phải lên, trong tay xuất hiện một thanh

trường kiếm xanh biếc như nước, nhất định không phải phàm vật.

Để tránh có người tới đây làm ảnh hưởng, hắn phải dùng thời gian ngắn nhất xử lý Chu Hằng, bởi vậy rõ ràng là ỷ lớn hiếp nhỏ, hắn lập tức vận dụng pháp khí.

– Hiện tại, đi tìm chết đi!

Liễu Thánh Kiệt bay vọt ra, pháp khí trong tay vung lên cao, chém về phía Chu Hằng.

Hắn biết Chu Hằng nắm giữ Thế, nhưng ở trước mặt lực lượng tuyệt đối, thế thì có ích gì!

– Chết! Chết! Chết!

Hắn cười dữ tợn, đã mấy lần mơ ước giờ khắc này xuất hiện, nhưng cho tới bây giờ mới được như ý nguyện.

Trương Tại Duẫn thì nhìn chằm chằm Cổ Tư và An Ngọc Mị, để ngừa bọn họ nhúng tay cứu người, nhưng mà khiến hắn kỳ quái là hai nàng chẳng những không có ý xuất thủ, ngược lại nhàn nhã nhìn trò vui!

Này là chuyện gì vậy? Vào giờ khắc này hắn cũng có cảm giác bi ai thay Chu Hằng, tiểu tử này cũng quá thảm, không ngờ gặp phải loại nữ nhân tình nghĩa này.

Chu Hằng tươi cười, nói:

– Liễu Thánh Kiệt, cho ngươi một lời khuyên, trước khi cùng người giao thủ tốt nhất phải biết thực lực đối phương rõ ràng! Tuy nhiên, khi ta chưa nói, dù sao ngươi cũng không có sau đó!

– Chó má!

Liễu Thánh Kiệt một kiếm xẹt qua, kiếm đã chém tới chỗ cổ Chu Hằng rồi, hắn không kịp chờ đợi nữa, hắn muốn nhìn thấy cảnh tượng xinh đẹp đầu người bay lên, máu tươi phun ra.

Hắn tự nhiên biết đạo lý biết người biết ta, nhưng mà Chu Hằng có thực lực gì hắn còn không rõ ràng sao? Tụ Linh Cảnh? Có thể giao phong được với Sơ Phân Cảnh sao? Không biết kém rất xa, đây chính là 1 cái hào rộng tuyệt đối không thể vượt qua!

Chẳng lẽ chỉ vài ngày mà tiểu tử này có thể xông phá Sơ Phân Cảnh sao?

Liễu Thánh Kiệt mạnh mẽ phủ định, Chu Hằng tiến vào Tụ Linh Cảnh cũng chưa được bao nhiêu ngày a, lại ở trong khoảng thời gian ngắn nhiều lần đột phá tiến vào Tụ Linh tam trọng thiên, muốn nói hắn tiến thêm một bước thì là chuyện không thể a!

Không có khả năng! Không có khả năng!

Đại cảnh giới há có thể dễ dàng đột phá như vậy, mà hắn lại chỉ là Nhân linh thể tam tinh, huyết mạch lực cũng không cường đại, sao có thể ở trong vòng mười ngày ngắn ngủi xông phá được?

Hắn đang gạt mình, nhất định là như vậy!

Chu Hằng ra tay, trong nháy mắt kim loại hóa, một tay chụp lấy trường kiếm của Liễu Thánh Kiệt. Hắn nắm giữ Thế, bất kỳ biến hóa nào trong mắt hắn đều như một trò đùa, một trảo này nhìn như khinh miêu đạm tả, nhưng mà Liễu Thánh Kiệt làm sao cũng không tránh được.

– Muốn chết!

Liễu Thánh Kiệt hừ lạnh một tiếng, huyết mạch lực thì thế nào, không đủ lực lượng duy trì cũng biến thành mảnh vụn!

– Toái cho ta!

Hắn chợt quát lên, linh lực vận chuyển muốn mạnh mẽ chém nát bàn tay Chu Hằng.

– Chưa chắc!

Chu Hằng vững vàng bóp chặt thân kiếm, tiếng xèo xèo chói tai không ngừng vang lên.

Liễu Thánh Kiệt trong lòng lạnh lẽo!

Sơ Phân Cảnh! Thật sự là Sơ Phân Cảnh! Lúc này mới bao nhiêu ngày a, tiểu tử này lại đột phá, còn có thiên lý hay không! Nhất định là do bảo vật Kết Thai Cảnh trong tay hắn, cho nên hắn mới sáng tạo ra kỳ tích nghịch thiên như thế.

Sớm biết như vậy, trước kia vì sao không xuống tay xử lý, bây giờ đến nỗi dưỡng hổ gây họa!

Biết vậy chẳng làm! Biết vậy chẳng làm a!

– Buông tay!

Chu Hằng quát lạnh, dùng sức kéo một cái, Liễu Thánh Kiệt không nắm được trường kiếm, trường kiếm mạnh mẽ bị đoạt mất.

Không gian đan điền của hắn gấp 40 lần Sơ Phân Cảnh bình thường, đương nhiên, Liễu Thánh Kiệt cũng có thể miễn cưỡng xem như thiên tài, không gian đan điền so với Sơ Phân Cảnh thông thường cũng lớn hơn rất nhiều, nhưng ít ra nhỏ gấp mười Chu Hằng!

Bởi vậy, Liễu Thánh Kiệt rõ ràng là Sơ Phân nhất trọng thiên đỉnh phong cũng không có lực lượng đánh bừa với Chu Hằng, cho dù có thêm pháp khí!

– Biểu ca, chúng ta liên thủ xử lý hắn!

Liễu Thánh Kiệt cắn răng nói, tiểu tử này quá yêu nghiệt, vừa mới tiến vào Sơ Phân Cảnh đã có lực lượng vượt qua hắn, cộng thêm nắm giữ Thế, chín thành chín hắn không phải là đối thủ.

– Trách không được!

Trương Tại Duẫn ngạo nghễ nhìn lại Chu Hằng, khó trách An Ngọc Mị và Cổ Tư không ra tay, thì ra Chu Hằng đã tiến vào

Sơ Phân Cảnh, họ tự nhiên không sợ.

– Tuy nhiên, chênh lệch chính là chênh lệch, ta là Sơ Phân tam trọng thiên, bốn người các ngươi liên thủ cũng không thể nào là đối thủ của ta!

Ở dưới tình huống bình thường, đúng là như thế, một gã võ giả Sơ Phân tam trọng thiên đủ để địch nổi năm Sơ Phân nhị trọng thiên, mà Chu Hằng bọn họ dù tính cả con lừa đen cũng mới là năm người, hơn nữa còn có một Tụ Linh Cảnh.

Nhưng mà chiến lực Chu Hằng sao có thể tính theo lẽ thường.

– Các ngươi lắm lời quá đó!

Chu Hằng tiện tay ném pháp khí qua một bên, vung quyền đánh tới Liễu Thánh Kiệt.

– Lớn mật!

Trương Tại Duẫn gầm lên một tiếng, cũng đánh ra một quyền, nghênh đón Chu Hằng.

– Oanh!

Một tiếng nặng nề vang lên, lực lượng cuồng bạo bắt đầu khởi động, Chu Hằng và Trương Tại Duẫn đồng thời bị đánh bay ra, đụng vào vách tường, người còn lại trực tiếp đụng vào cánh cửa, đụng vào vách tường trên lối đi nhỏ.

Đúng là chẳng phân biệt được cao thấp!

Chương 116: Tứ Nguyên Quy Sát Kỳ

Lực lượng hai người tương đương nhau, nhưng trên thực tế là Trương Tại Duẫn thua.

Cảnh giới của hắn là Sơ Phân tam trọng thiên, hơn Chu Hằng hai tiểu cảnh giới, nếu như cùng giai chiến một trận, hắn đã sớm thất bại thảm hại rồi! Hơn nữa, ở trên lực lượng không thể nghiền ép, làm sao có thể chiến thắng được Chu Hằng đã nắm giữ Thế?

Trương Tại Duẫn sắc mặt tái xanh, một màn này giống như hung hăng tát lên mặt hắn một cái, nóng rất đau nhức!

– Tiểu tử, không nên đắc ý, nội tình Thiên Tinh Tông cũng không phải là ngươi có thể tưởng tượng!

Hắn hung tợn nhìn chằm chằm Chu Hằng:

– Tuy rằng lực lượng của ngươi rất mạnh, còn nắm giữ Thế, nhưng quyết định sinh tử còn có những vật khác!

Chu Hằng thật sự không biết hắn lấy đâu ra oán khí, rõ ràng là hai người này chủ động tới cửa khiêu khích, không xử lý được mình còn oán giận? Chẳng lẽ mình phải ngoan ngoãn để bọn họ giết sao?

Tuy nhiên, cho dù Liễu Thánh Kiệt không khiêu khích hắn, hắn cũng không tính toán bỏ qua cho người kia.

– Tứ Nguyên Quy Sát Kỳ!

Trương Tại Duẫn quát một tiếng, sau lưng đột ngột hiện lên 4 lá cờ, mỗi mỗi mặt đều dài hai xích, phân bốn màu đen, trắng, đỏ, xanh, quái dị vô cùng.

– Pháp khí?

Chu Hằng ánh mắt ngưng lại.

– Sai, là cấm khí!

Trên mặt Trương Tại Duẫn tràn đầy ngạo khí:

– Ta chính là đệ tử tông môn trọng điểm bồi dưỡng, làm sao có thể không có đạo cụ phòng thân, đây chính là cấm khí cường

giả Khai Thiên Cảnh chế ra, chỉ có thể sử dụng một lần, nhưng đủ để nhấc tay hủy diệt tồn tại Sơ Phân Cảnh!

– Ngươi dù có chiến lực mạnh mấy đi nữa thì thế nào, có thể so được với nội tình ta sao?

Chu Hằng tươi cười, nói:

– Ta cũng muốn xem vài lá cờ quỷ này đến tột cùng có ích lợi gì!

– Ngươi sẽ thấy!

Trương Tại Duẫn quát lên:

– Có thể khiến ta tế xuất một mặt Tứ Nguyên Quy Sát Kỳ để trấn giết ngươi, ngươi cũng nên cảm thấy vinh hạnh!

– Da trâu cũng thổi vỡ rồi, ra tay nhanh lên đi!

Chu Hằng nóng lòng muốn thử, hắn vẫn là lần đầu tiên nghe nói đến cấm khí.

– Xem ngươi còn có thể mạnh miệng tới khi nào!

Trương Tại Duẫn quát lên một tiếng chói tai, nói:

– Lục Sát Kỳ, khởi!

– Hưu!

Mặt lá cờ màu xanh biếc sau lưng hắn đột nhiên bay lên, giống như có một bàn tay vô hình đang nắm lên vậy, phần phần kêu lên.

– Trấn giết!

Hắn chỉ tay về phía Chu Hằng, lập tức, mặt lá cờ màu xanh biếc kia oanh kích tới Chu Hằng.

Lực lượng đáng sợ tràn ra, như cường giả Ích Địa Cảnh giá lâm, nghiền ép hết thảy!

– Chết đi!

Liễu Thánh Kiệt ở một bên hưng phấn hét lớn, đây chính là công kích của Ích Địa Cảnh. Cho dù Thủy Nguyệt Công chúa không tế xuất bảo vật tương ứng cũng không ngăn được.

– Oanh!

Lục Sát Kỳ trấn giết rơi xuống, nhưng ngay khi va chạm vào Chu Hằng, mấy người đều hoa mắt, sau đó lá cờ kia không còn thấy tăm hơi!

– Làm sao có thể!

Trương Tại Duẫn sắc mặt đại biến, Tứ Nguyên Quy Sát Kỳ này chính là sư phụ hắn ban tặng, nhưng không phải do sư phụ hắn chế. Mà lại đến từ lão tổ Khai Thiên Cảnh của tông môn, là sư phụ hắn xin được.

Tuy rằng bốn mặt cờ chỉ có thể vận dụng được bốn lần, nhưng mà mỗi một lần đều có thể phát huy ra uy lực cấp bậc Ích Địa Cảnh, đủ để trấn giết bốn cường giả Sơ Phân Cảnh, cộng thêm hắn chính là Sơ Phân tam trọng thiên, ở trong này có thể nói là vô địch!

Nhưng ngay lúc vừa rồi, hắn mất đi liên hệ thần thức với Lục Sát Kỳ. Dường như cái cấm khí này đột nhiên tiêu thất vậy.

Cho dù Lục Sát Kỳ trấn áp Chu Hằng nhưng không thể giết chết hắn thì cũng không khiến kinh ngạc như thế, nhưng mà vô thanh vô tức biến mất, chuyện này hoàn toàn nằm ngoài phạm trù hiểu biết của hắn, kinh ngạc ngẩn người nhìn.

Chu Hằng lộ ra vẻ tươi cười, vừa rồi hắn gọi ra Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, cũng mở cửa lớn tháp ra trực tiếp nuốt vào Lục Sát Kỳ!

Hắn quả thật không thể dùng thần thức tiến vào bảo tháp trấn áp lá cờ kia, nhưng nó lại cứng rắn chui đầu vô lưới. Hắn dùng thần ý đảo qua. Chỉ thấy Lục Sát Kỳ đang an tĩnh nằm ở trên lớp gạch đá tầng đầu của bảo tháp.

– Dường như vũ khí bí mật của ngươi không nhạy!

Chu Hằng tủm tỉm cười, sau cố ý lắc lắc đầu, thở dài nói:

– Xem ra ngươi bị sư phụ ngươi gài bẫy, lấy cái đồ rác rưởi này ra gạt ngươi.

Trương Tại Duẫn vừa tức vừa gấp, nhưng mà vừa rồi mình còn tràn đầy tự tin khoe nội tình nhà mình, hiện tại Lục Sát Kỳ

lại bị biến mất không giải thích được. Điều này chẳng phải khiến hắn mờ mịt khó hiểu mà kiêng kỵ sao?

– Ta cũng không tin ngươi còn có thủ đoạn như vậy!

Hắn âm lệ kêu lên, có thể chống cự lại cấm khí cao thủ Khai Thiên Cảnh luyện chế, như vậy bảo vật của Chu Hằng lấy đi Lục Sát Kỳ khẳng định cũng là cấp bậc cùng dạng!

Đúng rồi, khẳng định là An Nhược Trần cho hắn!

Tuy nhiên An Nhược Trần vừa mới tiến vào Khai Thiên Cảnh. Có thể chế tạo ra mấy phần cấm chế như vậy? Một phần? Hai phân? Ngàn phần?

So với nội tình của Thiên Tinh Tông thì còn kém xa!

– Hắc Sát Kỳ, khởi!

Trương Tại Duẫn lại quát lên một tiếng chói tai, mặt lá cờ màu đen sau lưng kia lập tức bay lên, sau đó hưu cấp tốc đánh tới Chu Hằng.

Trò cũ đoạt cờ, trong nháy mắt Hắc Sát Kỳ đánh đến, Chu

Hằng tế xuất Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, cửa tháp mở ơn thỉnh ông vào rọ.

Tất cả đều giống như trước, trống rỗng biến mất, an tĩnh đến đáng sợ.

Chu Hằng cố ý nhướng mày, sau đó lộ ra vẻ vui mừng.

Trương Tại Duẫn đã mở to hai mắt nhìn, hắn mơ hồ bắt được một đạo hư ảnh, nhưng mà cụ thể là cái gì thì không thấy rõ, biến mất thật sự quá nhanh! Tuy nhiên, hắn cũng thu vẻ mặt biến hóa của Chu Hằng vẻ vào mắt, trước sầu sau vui?

– Hừ, hiểu!

Cấm khí của hắn như lưới cá, có thể tiêu trừ cấm khí người khác, có nhưng mà số lần thì không nhiều lắm, khẳng định đã dùng hết rồi, cho nên mới lộ ra vẻ ưu sầu, lại sợ mình phát hiện, mới cố ý lại dùng sắc mặt vui mừng để che giấu!

Chút tài mọn, cho hắn là đứa trẻ ba tuổi dễ dàng bị gạt vậy sao?

Không sai, An Nhược Trần vừa mới đột phá Khai Thiên Cảnh, nào có nhiều thời giờ như vậy, nhiều tài liệu như vậy để chế tạo cấm khí? Đây cũng không phải là vật phẩm tùy tiện lấy ra

được, rót linh lực vào là được, mà là quá trình cực kỳ phức tạp!

Hai kiện cấm khí, xanh, đen! Cái này cũng phù hợp với phỏng đoán lúc trước của hắn.

– Chu Hằng, ngươi hẳn phải cảm thấy kiêu ngạo, bởi vì ngươi đã để ta vận dụng ba mặt Tứ Nguyên Quy Sát Kỳ lên người ngươi.

Trương Tại Duẫn lại khôi phục bộ dáng cao cao tại thượng trước đó, hắn ngàn lần khinh thường Chu Hằng, không phải là ôm đùi một cường giả Khai Thiên Cảnh sao?

Tiểu nhân đắc chí!

– Chết!

Hắn lại hét lớn:

– Bạch Sát Kỳ, khởi!

– Hưu!

Lá cờ thứ ba màu trắng bay lên, oanh kích tới Chu Hằng.

Chu Hằng trong lòng cười lạnh, tên ngu ngốc này bị lừa! Hắn có tâm thu bốn mặt lá cờ này, chỉ cần giết chết Trương Tại Duẫn, sau khi chúng trở thành vật vô chủ, hắn có thể luyện hóa!

Hắn chỉ sợ Trương Tại Duẫn không tế động Tứ Nguyên Quy Sát Kỳ, mà lại trực tiếp khiến chúng nổ tung, bởi vậy mới có thể sử kế làm cho đối phương nhìn thấy hy vọng thắng lợi.

Bạch Sát Kỳ bay tới, Chu Hằng lại thu.

– Chu Hằng, ngươi, ngươi, ngươi nói dối ta!

Trương Tại Duẫn có thể ở trước 50 tuổi tu luyện tới Sơ Phân tam trọng thiên, khẳng định bản thân vô cùng thông minh, chỉ là tuyệt đối không ngờ rằng Cửu Huyền Thí Luyện Tháp có được uy lực cường đại như vậy, lúc này mới tin tưởng đánh giết Chu Hằng, nhưng quá tam ba bận, lúc này nếu hắn không kịp phản ứng thì thật khờ khạo.

– Ôi, ta cũng chỉ tùy tiện thử xem, không nghĩ tới ngươi dễ lừa gạt như vậy!

Chu Hằng mỉm cười, còn cố ý nhún vai.

Lâm Phức Hương và An Ngọc Mị lập tức cười duyên dáng, Cổ Tư thì vẫn như cũ, vẻ mặt lạnh nhạt.

Trương Tại Duẫn gấp rút hô hấp vài cái, cố ổn định tâm thần, nói:

– Chúng ta nhận thua! Trả Tứ Nguyên Quy Sát Kỳ cho ta, chúng ta lập tức rời đi!

Chu Hằng vô cùng sửng sốt, không khỏi bật cười nói:

– Các ngươi da mặt cũng quá dày đi, ngươi dựa vào đâu cho rằng ta phải trả đồ lại cho ngươi?

– Chỉ bằng ta là đệ tử Thiên Tinh Tông!

Trương Tại Duẫn ưỡn ngực nói:

– Bất kể là ngươi, cũng là An Nhược Trần sau lưng ngươi, ở trước mặt Thiên Tinh Tông chỉ là bột phấn! Đắc tội Thiên

Tinh Tông, bất luận kẻ nào đều bị hủy diệt!

– Chẳng lẽ ra phải làm ra bộ dáng sợ hãi để thỏa mãn lòng hư vinh của ngươi?

Chu Hằng sắc mặt lạnh lại nói:

– Nếu ngươi đã nói như vậy, ta đây không diệt khẩu hai ngươi thì không được.

– Ha ha ha! Ta thừa nhận lực lượng của ngươi và ta chênh lệch không bao nhiêu, lại lĩnh ngộ Thế, chiến lực cường đại! Nhưng ta muốn chạy, ngươi có thể đuổi theo kịp ta sao?

Trương Tại Duẫn lúc trước còn kiêu ngạo nói muốn giết người đoạt bảo, hiện tại lại không ngờ dào dạt đắc ý về bản lãnh chạy trốn của mình, hoàn toàn không biết hai chữ vô sỉ là viết thế nào!

Chu Hằng không khỏi bật cười, so tốc độ với hắn? Tấn Vân Lưu Quang Bộ toàn lực vận chuyển, trong vòng mười phút cho dù Ích Địa Cảnh cũng không có tư cách so tốc độ với hắn, huống chi là Sơ Phân Cảnh!

Cái này gọi là đại đệ tử tông môn không có da mặt, thực lực cường đại thì dụng bạo lực ức hiếp nhân, đá phải thiết bản thì

lấy tông môn sau lưng ra đè người, cả hai đều không bị thiệt.

– Vô sỉ!

Lâm Phức Hương ở một bên giả bộ mặt quỷ trào phúng, gương mặt xinh đẹp sinh động, sáng sủa vô cùng, đáng tiếc Trương Tại Duẫn và Liễu Thánh Kiệt đều không có lòng dạ nào thưởng thức.

Chu Hằng chỉ Liễu Thánh Kiệt, nói:

– Ngươi có thể chạy, biểu đệ này sẽ không xía vào.

Liễu Thánh Kiệt sắc mặt lập tức trắng bệch, hai nắm đấm gắt gao siết chặt, mấy tháng trước, Chu Hằng vẫn chỉ là con kiến hơi chút cường đại mà thôi, không nghĩ tới ba mươi năm phong thuỷ thay phiên chuyển, mới chút thời gian như vậy đã bị đối phương cỡi lên đầu!

Cái mạng nhỏ của hắn nằm trong tay Chu Hằng, Cổ Tư luôn luôn theo dõi chặt chẽ hắn, căn bản sẽ không cho hắn cơ hội chạy trốn.

– Ngươi không dám!

Trương Tại Duẫn tràn đầy tự tin nói:

– Ngươi nếu dám đụng đến một sợi lông biểu đệ ta, chẳng khác nào chọc tới Thiên Tinh Tông, tự ngươi nghĩ kỹ một chút, đắc tội nổi tông môn đứng đầu Hàn Thương Quốc hay không?

– Hưu!

Bóng người chớp động, một đạo kiếm thác nước màu đen đột nhiên hiện ra, ngay sau đó máu tươi đỏ sẫm vẩy ra, một cánh tay rơi xuống đất.

– A!

Lúc này Liễu Thánh Kiệt kêu lên thảm thiết, hắn khó có thể tin nhìn vai phải trống trơn của mình, nhìn lại cánh tay quen thuộc trên mặt đất, trong lòng đau thắt liên tục kêu lên thảm thiết.

Nếu như ở bên ngoài, hắn lập tức nối lại cánh tay cụt, dùng linh dược để nói lại, nhưng mà ở trong này? Đừng mơ tưởng!

– Ngươi, ngươi, ngươi!

Trương Tại Duẫn chỉ chỉ Chu Hằng, cả người phát run, Chu Hằng hiện tại cũng không chỉ động vào một sợi lông a, ngay cả một cánh tay đều đã chém xuống!

Kẻ điên, ngay cả Thiên Tinh Tông uy hiếp cũng không sợ sao?

Hắc kiếm Chu Hằng cầm trong tay khe khẽ rung lên, trong mắt sát khí lóe lên:

– Liễu Thánh Kiệt, chúng ta trước tính nợ cũ!

– Roẹt!

Lại một kiếm xẹt qua, cánh tay trái của Liễu Thánh Kiệt cũng rơi ra.

Trước mặt Chu Hằng đang nắm giữ Thế, cộng thêm hắc kiếm sắc bén, Liễu Thánh Kiệt căn bản không đủ sức kháng cự!

Chương 117: Hoàng Long Đan

– Ngươi được lắm!

Trương Tại Duẫn rít lên.

– Chu Hằng, ta nhớ kỹ món nợ hôm nay. Trương Tại Duẫn ta thề, không đội trời chung với ngươi, cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ nghiền xương thành tro, diệt cửu tộc ngươi!

Hắn nói thế, là muốn bỏ trốn!

Liễu Thánh Kiệt vừa sợ lại vội, liền hét lên:

– Biểu huynh, cứu ta! Cứu ta!

Lấy cái gì cứu?

Trong lòng Trương Tại Duẫn nén giận, hắn tự nhiên cũng muốn cứu Liễu Thánh Kiệt, cũng không phải nói tình nghĩa

huynh đệ giữa hắn và Liễu Thánh Kiệt sâu đậm cỡ nào, mà là vì vấn đề thể diện. Không ngờ lại bị Chu Hằng làm cho phải một mình chạy trối chết, nếu chuyện này truyền ra, hắn còn mặt mũi nào nữa!

Nhưng không trốn thì làm sao đây, chết chung với Liễu Thánh Kiệt? Hắn không phải kẻ ngu, sao làm chuyện ngốc như vậy!

Nhịn cơn giận nhất thời, ngày sau chém Chu Hằng mà đòi lại! Thường nói núi xanh còn đó, sợ gì không có củi đốt!

Hắn căm hận nhìn Chu Hằng, xoay người bỏ chạy!

Nhưng hắn vừa xoay người, lại hoảng sợ thiếu chút hồn phi phách tán – Chu Hằng bỗng nhiên đứng trước mặt hắn!

Sao lại có tốc độ nhanh như thế? Nếu không phải Chu Hằng có tốc độ rất nhanh, chẳng lẽ hắn còn biết thuật phân thân hay sao? Nhất thời trong lòng Chu Hằng hoảng sợ, rõ ràng kẻ địch trước mắt, hắn lại có một loại kích động mạnh muốn quay lại nhìn xem có đúng là Chu Hằng vẫn còn ở chỗ cũ hay không.

Liễu Thánh Kiệt còn đang kêu thảm không ngừng, Trương Tại Duẫn lại mắt điếc tai ngơ, chỉ cảm thấy mồ hôi lạnh không ngừng toát ra trên người, áp lực quá lớn.

Nếu như Chu Hằng thật sự có tốc độ đáng sợ như thế, hắn còn trốn kiểu gì?

– Chu Hằng, ngươi đừng khinh người quá đáng!

Hắn hét lớn ngoài mạnh trong yếu.

– Ta khinh người quá đáng?

Chu Hằng quả thật có cảm giác muốn cười to, hai người này chạy vào ngông nghênh giết người cướp bảo vật, nhưng đánh không lại bị người ta chém giết thì lại hô to đừng khinh người quá đáng?

– Chưa thấy qua kẻ không biết xấu hổ như vậy!

Lâm Phức Hương đá mạnh vào con lừa nằm đo đất, xếp Trương Tại Duẫn cùng một tầng thứ với con lừa đen.

Trương Tại Duẫn sắc mặt lại thay đổi, chuyển sang vẻ mặt thành khẩn, nói:

– Chuyện này là chúng ta làm hơi quá, chúng ta xin lỗi ngươi. Coi như nể tình Thiên Tinh Tông, cứ bỏ qua đi!

Lâm Phức Hương có muốn nổi giận cũng không được nữa, thấy kẻ không biết xấu hổ, lại chưa thấy qua mặt dày đến cỡ này.

Chu Hằng cười khẽ, nói:

– Nể tình Thiên Tinh Tông, ta bao trọn gói cả giết lẫn chôn, yên tâm!

– Ngươi…

Trương Tại Duẫn lồng ngực phập phồng, giận dữ đến đỉnh điểm. Hắn là thiếu niên đắc chí, ở Thiên Tinh Tông được trưởng bối cực kỳ yêu thích, dưỡng thành tính tình tự đại kiêu ngạo, không coi ai ra gì.

Hắn tự cho là đã ăn nói khép nép, Chu Hằng sao vẫn cứ cắn mãi không bỏ qua? Hắn là đệ tử Thiên Tinh Tông bồi dưỡng trọng điểm, trọng yếu hơn Điện chủ Hắc Thủy Điện không biết bao nhiêu lần, giết một tên đệ tử Hắc Thủy Điện thì có là gì, hơn nữa không phải còn chưa giết được, còn xin lỗi hay sao?

– Giữa người và heo quả thật không thể giao lưu được!

Chu Hằng lắc đầu thở dài, đã không còn tâm tình trêu đùa đối phương, vung tay phải lên, hắc kiếm vẽ lên Phi Bộc Kiếm Pháp đẩy ra, từng đoàn thác kiếm màu đen sinh ra từ hư không.

Trương Tại Duẫn luống cuống tay chân, ở trước mặt Thế, hắn căn bản không có sức chống cự, chỉ có thể không ngừng lùi lại.

Lúc trước lực lượng của Chu Hằng còn mạnh hơn những Ngân Nhân trong Tâm La Điện, nhưng Thế Cảnh vừa ra, hắn chỉ có thể thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ chạy trốn! Lực lượng của Trương Tại Duẫn không thể mạnh hơn Chu Hằng, nói tốc độ càng thúc ngựa không theo kịp, làm sao mà thoát được?

– Dù có chết, ta cũng muốn kéo ngươi lót lưng!

Trương Tại Duẫn sắc mặt dữ tợn, hắn biết mình tuyệt đối không có khả năng may mắn thoát được, lúc này trong lòng hung ác.

– Hồng Sát Kỳ, bạo!

Hắn biết Chu Hằng có thể thu lấy cấm chế của hắn, lần này căn bản không tế ra, trực tiếp dẫn động cấm khí tự bạo!

Ầm!

Lập tức, năng lượng đáng sợ lấy Trương Tại Duẫn làm trung tâm, lan toàn toàn bộ nhà đá.

Trong lòng Chu Hằng mắng to má nó, hai tay vung lên, cuốn lấy ba nàng An Ngọc Mị, thuận tiện xách một chân con lừa đen, vù một cái nháy mắt tiến vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Lực lượng cuồng bạo lan tỏa trong nhà đá, nháy mắt phá hủy giá đặt đan, lò luyện đan, mọi thứ bị phá hủy trong nháy mắt, tự nhiên còn bao gồm cả hai người Liễu Thánh Kiệt cùng Trương Tại Duẫn. Làm người ta giật mình, là nhà đá này vẫn bình yên như không.

Kỳ thật chuyện này cũng không lạ gì, đây là phòng đan, Đan sư cũng sẽ luyện chế đan dược trong này, mà luyện chế đan dược sẽ không tránh khỏi khả năng nổ lò, có đôi khi uy lực còn mạnh hơn công kích của Ích Địa Cảnh. Bởi vậy lúc thiết kế xây dựng phòng đan này sẽ dùng loại đá rất cứng rắn, cộng thêm có trận pháp, ngay cả Ích Địa Cảnh cũng khó mà tháo dỡ được chỗ này.

Không phải không tháo dỡ được, nhưng không phải là chuyện

hai ba chiêu.

Năng lượng trào ra, thật lâu sau mới bình thường trở lại, Chu Hằng có thể thông qua Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cảm giác rõ ràng, mang theo ba người một lừa rời bảo tháp.

– Đáng tiếc, những thứ trên người bọn họ cũng bị nổ nát rồi!

Lâm Phức Hương đầy vẻ đáng tiếc.

– Tuy nhiên đã thu được ba món cấm khí, xem như một chút an ủi!

An Ngọc Mị tiếp lời, các nàng tự nhiên biết làm sao Chu Hằng thu được ba lá cờ kia.

Sắc mặt Chu Hằng không vui, Trương Tại Duẫn tự bạo thì tự báo, còn kéo theo Liễu Thánh Kiệt, làm hại hắn không hấp thu được một chút lực lượng gì! Lúc đó chỉ mành treo chuông, hắn chỉ có thể thu ba nàng cùng con lừa đen vào trong tháp, còn Liễu Thánh Kiệt thì trong lòng đầy thù hận với hắn, nhất định phải mở ra Cửu Huyền Thí Luyện Tháp mới mang vào được.

Một là không đủ thời gian, hai là lỡ như để cho năng lượng tràn vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, vậy mọi người cùng nhau xui xẻo!

Hắn không có khả năng đi mạo hiểm lớn như thế chỉ vì một chút lực lượng!

– Còn có một bình Hoàng Long Đan!

Chu Hằng lắc lắc bình thuốc, bên trong hình như còn vài viên, chính là thứ này trực tiếp dẫn tới xung đột với hai người Trương Tại Duẫn.

– Phải đánh thức con lừa đen, hỏi thử xem rốt cuộc đan dược này dùng để làm gì!

Liên tục đạp con lừa đen mười mấy cái, đột nhiên con lừa đê tiện này bắn vụt lên, vừa trở mình vừa liên tục lùi lại, vừa la to:

– Cái tên ngu ngốc sinh con không có l* đ** nào dám đánh lén bổn tọa?

An Ngọc Mị cùng Lâm Phức Hương lập tức đằng đằng sát khí, lời này dù là mắng Chu Hằng, nhưng đứa con không có l* đ** cũng có phần của các nàng, làm sao mà không giận được?

– Con lừa đê tiện, rốt cuộc Hoàng Long Đan này có tác dụng gì?

Chu Hằng thảy thảy bình thuốc trong tay.

– Không có tác dụng gì, chỉ có thể gia tăng tích lũy linh lực!

Con lừa đen không hề quan tâm nói, vừa tiến tới gần Chu Hằng, bỗng nhiên đạp móng xông tới, há mồm muốn cắn lấy bình thuốc.

Triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình Chu Hằng xoay chuyển, đã đi ra cách xa 7 xích, hắn cười ha hả nói:

– Sớm biết con lừa đê tiện này sẽ ra âm chiêu mà!

– Cảnh cáo Chu tiểu tử ngươi, phải cung kính gọi bổn tọa là Hắc Lư Đại Thần vô thượng!

Con lừa đen ngẩng cái đầu lừa lên thật cao, bốn chân đột nhiên tung lên, lại phát động đột kích Chu Hằng.

Con lừa đê tiện này quả thật am hiểu sâu sắc đạo lý hạ độc thủ, không hề hổ thẹn vì đánh lén, hơn nữa đủ loại nhiều trò, vô số

thủ đoạn.

– Con lừa đê tiện, nếu ngươi không nói, ta trực tiếp nuốt Hoàng Long Đan, dù sao ta biết tuyệt đối là thứ tốt!

Chu Hằng làm bộ muốn bóp vỡ bình thuốc.

– Tiểu tử thúi, coi như ngươi thắng!

Con lừa đen ngừng lại, ngay khi Lâm Phức Hương nghĩ rằng hai bên thật muốn bắt tay giải hòa, lại thấy con lừa đáng chết này bỗng nhiên giơ chân đá vào hạ bộ Chu Hằng, vô cùng âm hiểm.

Bùm!

Chu Hằng hai chân đá ra phản kích, phát động lực huyết mạch, một chân hóa kim loại, một chân quấn quanh lửa tím, con lừa đen bị đá kêu oai oái, cuối cùng phải dựng thân thể, dựa lưng vào vách tường, giơ cao hai chân trước làm ra dáng đầu hàng.

– Hì hì hì!

Lâm Phức Hương cùng An Ngọc Mị đều cười duyên, con lừa

đê tiện này đụng phải nam nhân của các nàng thì chỉ có phần chịu thiệt thòi!

– Đúng là tiểu tử thúi quên ơn bội nghĩa, uổng cho bổn tọa rửa mông lau nước tiểu bồi dưỡng ngươi từ Luyện Thể tầng chín lên đến Luyện Thể tầng mười hai. Hiện tại cứng cáp rồi, quay ngược lại khi dễ bộ xương già của bổn tọa!

Con lừa đen đau thương thở dài.

– Con lừa đê tiện, hình như ngươi đã quên là ai cứu ngươi ra khỏi trấn áp, lại dẫn ngươi ra khỏi Mê Vụ Sơn Cốc!

Chu Hằng nhắc nhở.

– Hả, sao bổn tọa lại không nhớ chứ?

Con lừa đen vẻ mặt mờ mịt, giống như căn bản không có chuyện đó.

– Mặc kệ ngươi, mau, tác dụng của Hoàng Long Đan!

Chu Hằng lắc lắc bình thuốc trong tay.

– Hoàng Long Đan kìa…

Con lừa đen không nhịn được nước miếng chảy dài.

– Đó là dùng máu rồng tinh luyện ra, có thể làm người dùng có được huyết mạch của rồng, nếu may mắn, thậm chí sẽ có một tia long uy!

– Long uy?

– Tiểu tử ngu xuẩn, ngay cả long uy cũng không biết! Chân Long thiên địa, chính là tồn tại hùng mạnh nhất trên đời, long uy chính là uy áp của Thần Long, chính là thể hiện ý chí thiên địa. Chỉ cần bị giới hạn trong thiên địa này, sẽ phải bị long uy ảnh hưởng!

Trong mắt con lừa đen toàn là sao nhỏ:

– Trọng yếu nhất là có thể đạt được huyết mạch của rồng, thiên địa có Thần Long ngũ hành, cộng thêm Lôi Long hiếm thấy nhất, đều có được đại năng lực không thể tưởng tượng, kiếm lớn rồi!

Chu Hằng nhướng mày, nói:

– Nếu Hoàng Long Đan quý giá như thế, sao lại bị người ta đặt ở chỗ này? Trước kia người Đại Diễn Tông đều là kẻ ngu hay sao?

– Không phải là ngu, là căn bản không có ai biết lai lịch của Hoàng Long Đan!

Con lừa đen đỏ mắt nhìn chằm chằm bình thuốc trong tay Chu Hằng.

– Hoàng Long Đan truyền từ thượng cổ, đan phương đã sớm thất truyền, tuyệt không thể nào là Đan sư Đại Diễn Tông luyện ra, mà là bọn họ vô tình tìm được, có thể là di tích thượng cổ nào đó. Bởi vì vẫn không biết là thứ gì, mới cứ đặt ở chỗ này!

Chu Hằng ngẫm nghĩ, như vậy cũng có khả năng, dù cho linh đan cũng không thể nào ăn bậy được. Hai người Trương Tại Duẫn để ý Hoàng Long Đan như vậy,có lẽ cũng vì tra xét thư tịch cổ liền biết được tác dụng của Hoàng Long Đan, mới lấy ra cả Tứ Nguyên Quy Sát Kỳ vốn là bài tẩy, nhất định phải lấy bằng được.

Hắn mở bình thuốc, đổ ra toàn bộ đan dược bên trong, rất trùng hợp, vừa vặn 5 viên.

– Mỗi người một viên, con lừa chết, dùng Hoàng Long Đan này không có cấm kỵ gì chứ?

Chu Hằng trước tiên chia Hoàng Long Đan cho ba nàng An Ngọc Mị mỗi người một viên, sau đó quát hỏi con lừa đen.

– Không, chỉ là dùng nhiều không có hiệu quả!

Con lừa đen nước miếng ròng ròng, vội vàng đưa móng về phía Chu Hằng.

– Tiểu tử thúi, mau cho bổn tọa!

Chu Hằng cuối cùng cũng ném cho nó một viên Hoàng Long Đan, con lừa đen chết bầm này như sợ có người cướp của nó, vội vàng ném vào miệng, cũng không nhấm nháp liền nuốt xuống, sau đó ánh mắt tham lam nhìn chằm chằm một viên Hoàng Long Đan cuối cùng trong tay Chu Hằng:

– Chu tiểu tử, vừa rồi ngươi thiếu chút hại chết bổn tọa, lấy viên Hoàng Long Đan này để xoa dịu bổn tọa đi!

– Con lừa chết bầm, không phải ngươi nói dùng nhiều không có hiệu quả, còn tham lam cái gì!

– Xì, người bình thường dùng nhiều không có hiệu quả, nhưng bổn tọa chính là Thần Lư trời sinh, tuyệt đối không có hạn chế mặt này! Gâu!

– Con lừa đê tiện, lại học chó cắn bậy, xem ta có đạp chết ngươi không!

Chương 118: Huyết Mạch Thanh Long

Bốn người một con lừa đều dùng Hoàng Long Đan, vì an toàn, Chu Hằng đưa bọn họ vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp để luyện hóa dược lực.

Sau khi thấy được Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, đôi mắt gian tà của con lừa đen lập tức xoay vòng vòng, rõ ràng lại nổi lên ý xấu xa. Tuy nhiên muốn giở trò mèo gì ở trong Cửu Huyền Thí Tháp, đó là không hiện thức

Lúc này dù cho con lừa đen có đỏ mắt, nhưng nó cũng không làm bậy, mực tiêu hàng đầu tự nhiên phải tiêu hóa dược lực Hoàng Long Đan.

Bốn người Chu Hằng khoanh chân ngồi xuống, con lừa đê tiện kia cũng bắt chước xếp bằng theo, làm Lâm Phức Hương thấy mà cười ha ha, thật lâu mới nhịn xuống được.

Không bao lâu sau, dược lực Hoàng Long Đan phát huy, bốn người một lừa đều tiến vào trạng thái yên lặng tuyệt đối, hấp thu luyện hóa dược lực.

Ầm!

Chu Hằng chỉ cảm thấy trong cơ thể có tiếng rống lớn vang vọng, mấy dòng hơi ấm tràn vào đan điền, hội tụ thành hình con rắn dài, tuy nhiên trên đầu có sừng hưu, bụng có bốn chân, toàn thân màu xanh.

Đây là rồng trong truyền thuyết!

Nhưng rõ ràng là Hoàng Long Đan, sao lại xuất hiện một con rồng xanh?

Chu Hằng chỉ so đo một chút, bởi vì con Thanh Long này đang rít gào trong đan điền, đôi mắt rồng đang hung ác trừng hắn, như muốn ăn thịt người!

Dĩ nhiên đó không phải là thật, mà là trong dược lực có ý chí của Thần Long để lại, tuy rằng đã sớm hao mòn gần hết trong lúc luyện chế, nhưng Thần Long chính là Thần Long, long uy hùng hồn!

Hoàng gia thích dùng rồng làm tượng trưng thống trị, chính là mượn lực long uy, thể hiện oai phong của trời!

Muốn hấp thu dược lực Hoàng Long Đan, đầu tiên phải hàng phục long uy, mà trong quá trình này, sẽ có cơ hội nhìn thấu được bí mật long uy! Có thể sở hữu được long uy hay không,

phải xem ngộ tính của bản thân.

Cơ duyên, ngộ tính, võ giả muốn đi lên đỉnh cao, không tách khỏi hai điểm này.

Thanh Long thuộc tính thủy, Thần Long này cuốn lên linh lực trong đan điền Chu Hằng, hóa thành những cột nước, đánh về phía thần thức của Chu Hằng, muốn trục xuất thần thức của hắn ra ngoài!

Long uy chấn động, như thiên địa rung lên, rất đáng sợ!

Oong!

Ngay lúc này, hắc kiếm động đậy, trực tiếp chém về phía Thanh Long kia!

Thanh Long mới nãy còn thần uy lẫm liệt lập tức như thần tử gặp phải đế vương chân chính, ánh mắt toát ra thần sắt sợ hãi, ngay cả chống cự cũng không dám, nháy mắt bị một kiếm chém rơi đầu. Trực tiếp biến thành những hạt ánh sáng, sau đó tiến vào các nơi trên thân thể hắn.

Lưu chuyển dung hợp với dòng máu, từng cảm giác cổ quái phát ra trong lòng Chu Hằng, tựa như thiên địa hát vang, có một loại lĩnh ngộ không thể nói rõ ràng.

Đây không phải là lĩnh ngộ của bản thân hắn, nhưng dung hợp vào trong máu của hắn, tựa như đóng đinh vào trong cơ thể, trở thành một bộ phận thân thể, chỉ cần còn sống là sẽ không biến mất.

Dược lực Hoàng Long Đan được hấp thu hoàn toàn.

Chu Hằng mở mắt, từ đầu đến cuối chỉ mới có 10 phút, sở dĩ hắn nhanh như thế, là bởi Hoàng Long Đan chống cự liền bị hắc kiếm cho một kiếm chém chết!

Như cứ như thế, phải rồi, khuyết điểm rõ ràng, đó là Chu Hằng không tự mình trấn áp long uy, cũng không còn cảm ngộ được long uy, chưa nói đến vận dụng. Nhưng mà ngẫm lại, Chu Hằng lại mỉm cười.

Hắn cần long uy để làm gì?

Hắc kiếm vừa ra, ngay cả Thần Long cũng bất lực chống cự, cái này còn hùng mạnh hơn long uy bao nhiêu lần, hắn cần gì bỏ gần cầu xa?

Lăng Thiên Cửu Thức đã có năng lực giống như long uy, trấn trụ tâm linh đối phương, mà hắc kiếm có thể trấn áp Thần Long, nói rõ uy áp của Lăng Thiên Cửu Thức tuyệt đối vượt qua long uy, hắn căn bản là đang ôm gạch vàng mà khóc nghèo!

Chu Hằng cười lắc đầu, giơ tay phải lên, trong lòng khẽ động, một quả bóng nước tự nhiên trào ra, không ngừng xoay tròn quấn quanh tay của hắn.

Đây là năng lực mà Thanh Long mang đến cho hắn, khống thủy.

Lực huyết mạch cũng giống như võ kỹ, chỉ là loại võ kỹ này không cần học tập, mà ăn sâu vào trong máu, tự nhiên có thể vận dụng, hơn nữa uy lực mạnh mẽ, tác dụng thần kỳ.

Lấy kim loại hóa của hắn mà nói, hiện tại dù mới đạt đến trình độ Nhân linh thể thập tinh, nhưng từ tác dụng, còn quý giá hơn cả Ngũ Hành Liên Hoa Phá!

Bởi vì bất kỳ thương thế nào cũng có thể bị kim loại hóa trị liệu trong nháy mắt, chỉ là tiêu hao một ít linh lực mà thôi, năng lực chữa thương như vậy có võ kỹ nào so sánh được? Hơn nữa, sau khi kim loại hóa có được phòng ngự mạnh mẽ, lực phá hoại cũng mạnh đến kinh người.

Mấu chốt là cảnh giới càng cao, uy lực của lực huyết mạch cũng càng lớn! Huống chi lực huyết mạchcủa Chu Hằng được hắc kiếm ảnh hưởng sẽ còn có thể tăng lên phẩm chất, cái này càng thêm nghịch thiên.

– Thử xem sao!

Chu Hằng lấy ra Linh Tinh Trụ, đặt tay lên, ngăn chăn hắc kiếm bạo động.

Lập tức Linh Tinh Trụ nổi lên phản ứng, đầu tiên là đoạn dưới cùng chớp tắt ánh sáng vàng, hoàn toàn đạt đến trình độ mà Tỉnh Thiên kiểm tra lúc trước, sau đó là màu tím như lửa, độ sáng cũng như nhau.

Sau đó, một đoàn màu xanh lóe lên, xung quanh nổi lên một tầng hơi nước mỏng, đoạn thứba của Linh Tinh Trụ bỗng nhiên sáng lên, không phải rất sáng, nhưng mấu chốt là đoạn thứ ba đại biểu cho Thiên linh thể!

Dù còn chưa đạt đến Thiên linh thể thập tinh hoàn mỹ, có thể chỉ mới tam tinh hay tứ tinh, nhưng cũng đã tuyệt đối nghiền nát Địa linh thể thập tinh của Tỉnh Thiên!

Không hổ là Thần Long, chỉ là một viên thuốc liền đạt đến Thiên linh thể!

Lần này đúng là kiếm lời lớn rồi!

Lực huyết mạch đó, khắp Hàn Thương Quốc cũng chỉ có vạn người, trước mắt chỉ có hai người đạt đến Địa linh thể! Thiên linh thể? Đặt tới Lãng Nguyệt hoàng triều, không, đặt đến Thiên Long Đế triều cũng sẽ bị điên cuồng giành giật!

Huống chi, hắc kiếm còn có thể tăng lên lực huyết mạch, tuy rằng tốc độ bình thường rất chậm, nhưng chỉ cần hắn đột phá cảnh giới, sẽ nghênh đón một lần bay vọt, Thiên linh thể thập tinh cũng có thể đạt đến!

Không biết các nàng An Ngọc Mị phải cần bao lâu nữa mới luyện hóa xong Hoàng Long Đan, ngẫm lại bọn họ không có hắc kiếm, muốn trấn áp Thần Long cũng cần nhiều thời gian. Tuy nhiên dù thời gian hơi dài một chút, nhưng có thể thông qua quá trình này lĩnh ngộ được long uy, đương nhiên, chưa chắc có thể thành công.

Chu Hằng rời Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, tiếp tục tìm kiếm trong Diệu Đan Các, dù biết là bảo vật như Hoàng Long Đan chỉ có thể mong cơ duyên gặp gỡ, nhưng không cẩn thận tìm hết thì sẽ thật sự không tuyệt vọng được.

Quả nhiên vẫn còn một chút đan dược trân quý, chỉ là lực lượng cấm chế còn quá mạnh, hắn thử phá giải một chút, hậu quả là trước ngực có thêm một cái lỗ thủng. Nếu không phải hắn trốn vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp đúng lúc, cả ngực đã bị nổ nát rồi!

Hắn vận chuyển huyết mạch Thanh Long mới có được, từng dòng nước chảy qua, vết thương nháy mắt khép lại – Phần lớn lực huyết mạch đều có tác dụng điều trị, mà không biết có phải vì huyết mạch Thanh Long là phẩm chất cao hay không, hoặc là thuộc tính thủy thích hợp chữa thương, tốc độ vết thương khôi phục chẳng những nhanh hơn, còn tiêu hao rất ít linh lực.

Một lỗ thủng còn có thể dùng lực huyết mạch để điều trị, nhưng nếu cả ngực bị nổ nát, vậy tuyệt đối sẽ đi đời nhà ma, làm sao cũng không cứu nổi nữa.

Tuy rằng Chu Hằng luyến tiếc cũng chỉ có thể nhẫn tâm từ bỏ, những người ấm ức bỏ đi giống hắn cũng nhiều lắm, loại cảm giác bảo vật gần trong gang tấc mà không cách nào lấy được, quả thật là tồi tệ!

Ba ngày sau, Chu Hằng mới quét một vòng ba tầng Diệu Đan Các, thu hoạch một lọ Hắc Ngọc Tán, đây là linh dược cứu mạng, dù cho chỉ còn một hơi vẫn có thể kéo dài tính mạng, hắn vui vẻ cất đi.

Trong lúc này hắn cũng gặp qua không ít võ giả Sơ Phân Cảnh, đều phát ra yêu cầu gia nhập tông môn của mình, hứa cho hắn phúc lợi rất cao. Tuy rằng Chu Hằng không có lực huyết mạch mạnh mẽ kinh người như Tỉnh Thiên, nhưng cũng là nhân tài hiếm có, vẫn có tông môn cảm thấy hứng thú với hắn.

Chu Hằng đều lần lượt uyển chuyển từ chối, có mấy người cười rồi đi, có một ít thì ôm lòng bất mãn, chỉ là cố kỵ An Nhược Trần không dám ra tay mà thôi, cũng may thế mới bảo vệ được mạng của bọn họ.

Ngày thứ tư, con lừa đen tiêu hóa xong dược lực đầu tiên, sau đó là Cổ Tư, An Ngọc Mị, cuối cùng mới là Lâm Phức Hương.

– Quỷ hẹp hòi, ta có lực huyết mạch rồi!

Lâm Phức Hương vừa ra liền nhào vào trong lòng Chu Hằng, kích động hưng phấn. Theo lý mà nói, lực huyết mạch chỉ có thông qua huyết mạch tổ tiên mới được truyền thừa, chuyện bất ngờ như thế sao không khiến nàng hưng phấn quên hết mọi chuyện.

– Đừng có đụng tay đụng chân!

An Ngọc Mị mạnh mẽ kéo cô ta xuống, đây là nam nhân của nàng mà.

Tâm tình Lâm Phức Hương đang tốt, cũng không so đo với nàng, mà chỉ nói:

– Tới đây xem lực huyết mạch của chúng ta đạt đến trình độ

nào?

Chu Hằng lấy ra Linh Tinh Trụ, ngoài con lừa đen ra thì ba nàng đều kiểm tra.

Thiên linh thể, Thiên linh thể, Thiên linh thể!

Lập tức lại xuất hiện ba cái Thiên linh thể, quả thật không thể tin nổi!

Từ trên phẩm chất, huyết mạch Thanh Long của ba nàng đều nằm trong khoảng ba tinh đến bốn tinh, chỉ cần thể hiện ra, các nàng nhất định sẽ được các tông môn lôi kéo, không tiếc mọi tài nguyên toàn lực bồi dưỡng.

Nếu như nói Địa linh thể có thể nắm chắc đột phá Khai Thiên Cảnh, như vậy Thiên linh thể ít nhất cũng phải đạt đến Linh Hải Cảnh! Đương nhiên, con đường võ đạo không phải chỉ có lực huyết mạch là sẽ thẳng đường, còn phải xem cố gắng của bản thân, lực huyết mạch chỉ làm bớt đi chướng ngại trên con đường mà thôi.

Đừng nói Lâm Phức Hương cùng An Ngọc Mị đều mừng rỡ ra mặt, ngay cả Cổ Tư cũng toát ra hưng phấn. Lực huyết mạch không phải sẽ tăng lên tu vi dựng sào thấy bóng, chỗ tốt này phải thông qua thời gian dài mà thể hiện từng chút một.

– Hiện tại gặp lại tên Tỉnh Thiên đáng ghét kia, bổn cô nương sẽ vỗ vỗ đầu hắn rồi nói, tiểu đệ, ngươi còn kém lắm!

Lâm Phức Hương đắc ý nghênh ngang, nàng cùng Tỉnh Thiên từ nhỏ đã sống ở Cửu Linh Tông, trên thực tế thời gian quen biết còn lâu hơn Chu Hằng.

– Thử xem uy lực của huyết mạch Thanh Long này!

Đối tượng thử nghiệm tốt nhất dĩ nhiên là kẻ địch trấn thủ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, ba nàng Lâm Phức Hương rối rít đi khiêu chiến, chẳng những có thể kiểm nghiệm lực huyết mạch, nếu như thắng được thì sẽ còn có phần thưởng!

Con lừa đen thì ở một bên, ánh mắt gian tà nhìn chằm chằm sau đầu Chu Hằng, giơ móng lên thật cao.

– Con lừa đê tiện, đừng trách ta không nhắc nhở ngươi, ngươi dám đánh lén, ta cũng sẽ không xuống tay lưu tình nữa!

Chu Hằng cũng không quay đầu mà nói, con lừa đê tiện này khẳng định nổi lên lòng tham đối với Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

– Hắc hắc!

Con lừa đen cười trừ thu móng lại.

– Thương lượng cái, Chu tiểu tử ngươi đưa cho bổn tọa món bảo vật này, bổn Thần Lư đại nhân sẽ đưa cho ngươi một hồi tạo hóa lớn!

– Tạo hóa đó để dành cho chính ngươi đi!

– Chuyện gì cũng từ từ thương lượng… Bổn tọa tặng Đông Linh Tiên Trì Thánh nữ cho ngươi thì sao? Bổn tọa vốn là định thu làm thị nữ!

– Vậy bản thân ngươi tự giữ đi!

– Tiểu tử thúi!

– Lừa đê tiện!

Chương 119: Cái Lồng Sáng Vàng

Tam nữ An Ngọc Mị đã chiến đấu xong, tuy nhiên An Ngọc Mị và Lâm Phức Hương đều thất bại, huyết mạch lực cấp bậc Thiên linh thể cũng không thể khiến các nàng vượt qua chiến đấu với đối phương vượt qua hai tiểu cảnh giới, tuy nhiên Cổ Tư lại thành công đả thông tầng thứ ba.

Nàng thu được một thanh pháp khí tam phẩm cấp bậc Linh Hải Cảnh!

Đây là một cây chủy thủ, toàn thân xanh biếc, sắc bén tinh xảo, nhìn qua rất đẹp. Chuyện này ý nghĩa với, trước khi Cổ Tư đột phá Kết Thai Cảnh sử dụng pháp khí này sẽ được tăng phúc tám thành lực lượng.

Pháp khí của cấp bậc Linh Hải Cảnh a, hơn nữa phẩm chất cao như vậy, tin tức này nếu truyền ra, cam đoan tất cả cao thủ Khai Thiên Cảnh toàn bộ Hàn Thương Quốc đều động tâm, thậm chí còn đưa tới cao thủ của Lãng Nguyệt Quốc!

Cũng may pháp khí chỉ cần mình không sử dụng thì chẳng ai biết tới, bởi vậy chỉ cần Cổ Tư cẩn thận một chút, sẽ không phải lo lắng gì.

Sau khi con lừa đen biết còn có chuyện tốt như vậy, lập tức tiến vào tầng thứ hai khiêu chiến, liên tục qua hai cửa thu được hai kiện pháp khí, nhưng con lừa đê tiện này lại không có ý chia sẻ với người khác, cũng rời khỏi Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, không ngờ trong người nó còn có đồ cất giấu vật phẩm.

– Con lừa này có bí mật lớn!

Bốn người đều tỏ vẻ đồng ý, con lừa đen này bị trấn áp tại trong lòng đất nhiều năm như vậy cũng không bị chết, nhưng lại có thể thần không biết quỷ không hay tiến vào nơi này, tuyệt đối không đơn giản. Chỉ là con lừa luôn giữ như bưng lai lịch của mình, nên muốn moi được toàn bộ trong miệng nó ra cực kỳ khó khăn.

Con lừa đê tiện này lại chạy đi, không biết khi nào mới lại xuất hiện.

4 người Chu Hằng đi tới Trân Khí Các, nơi này lưu giữ pháp khí, tuyệt đối có thể xuất hiện pháp khí cấp bậc Linh Hải Cảnh.

Pháp khí chẳng những phân phẩm, mà còn có giai, pháp khí nhất phẩm cố nhiên có thể gia tăng 10 thành lực lượng, còn muốn xem là võ giả Tụ Linh Cảnh hay là Sơ Phân Cảnh hoặc là Sơn Hà Cảnh sử dụng, Tụ Linh Cảnh có thể sử dụng pháp khí của Sơn Hà Cảnh, nhưng ngược lại thì không được, như vậy sẽ khiến pháp khí nổ tung.

Pháp khí ở Trân Khí Các theo cảnh giới chia ra năm phòng, theo thứ tự là Tụ Linh Cảnh, Sơ Phân Cảnh, Ích Địa Cảnh, Khai Thiên Cảnh và Sơn Hà Cảnh. Mỗi một phòng lại chia làm mười giá binh khí, từ thập phẩm đến nhất phẩm.

Đương nhiên, bây giờ trên cơ bản giá binh khí đã trở nên vô ích.

Bốn phòng tổng cộng còn lại sáu thanh pháp khí, một thanh Tụ Linh Cảnh ngũ phẩm; hai thanh Sơ Phân Cảnh ngũ phẩm; một thanh Ích Địa Cảnh tứ phẩm; một thanh Khai Thiên Cảnh tứ phẩm; một thanh Sơn Hà Cảnh lục phẩm.

Mỗi một phòng đều có mấy cấm chế vòng quanh giá binh khí, chỉ là uy lực cấm chế quá lớn, tuy rằng trải qua nhiều năm hao tổn như vậy, nhưng vẫn không phải Sơ Phân Cảnh có thể đối kháng.

Chu Hằng cũng thử. Nhưng căn bản ngăn không được, hắn nghĩ chờ khí đạt đến Sơ Phân Cảnh đỉnh phong có thể mạnh mẽ thử xem, nhưng bây giờ tuyệt đối không được.

Hắn đều không được, huống chi là tam nữ An Ngọc Mị, Lâm Phức Hương thậm chí ngay cả thử cũng không dám thử, nàng tự biết rõ mình.

– Đi thôi, chúng ta đi Võ Kinh Các!

Bốn người ra khỏi Trân Khí Các. Cổ Tư lại đột nhiên dừng lại, đưa mắt nhìn chăm chú vào một góc, nói:

– Các ngươi đi trước đi!

– Chuyện gì vậy?

Lâm Phức Hương thân thiết hỏi han, nàng chỉ khó chịu với An Ngọc Mị, nhưng với Cổ Tư thật ra không có địch ý gì.

– Có cần giúp một tay không?

Chu Hằng hỏi, hắn đoán được chuyện này nhất định có liên quan với Cổ Lộ.

– Không cần, đây là chiến đấu giữa ta và nàng!

Cổ Tư vẻ mặt lạnh lùng, nhìn chỗ góc kia nói:

– Cổ Lộ, lúc này quyết chiến sao?

Lời vừa dứt, trong góc đi ra một nữ nhân áo trắng, diện mạo giống Cổ Tư như đúc, chỉ là bộ ngực lại bằng phẳng như ngựa phi, vẻ mặt tươi cười, nhưng thanh âm lại lạnh như băng nói:

– Không chết không thôi!

– Đến!

Cổ Tư kêu nhỏ một tiếng, thân hình bắn lên, bay vọt về phía Linh Thảo Viên.

Cổ Lộ trước cho nụ cười Chu Hằng tràn ngập sát ý, lúc này mới di chuyển bám theo phía sau Cổ Tư.

Nếu không có tên nam nhân này, Cổ Tư đã sớm chết rồi! Tuy nhiên không liên quan gì, nàng vận khí nghịch thiên, lúc trước ở Trân Khí Các thu được một thanh pháp khí ngũ phẩm cấp bậc Sơ Phân Cảnh, so với pháp khí thất phẩm của nàng thì tăng phúc nhiều hơn hai thành chiến lực!

Thực lực nàng và Cổ Tư vốn sàn sàn như nhau, nhiều hơn hai

thành chiến lực nàng cũng khó nắm chắc thắng lợi!

Tuy là tỷ muội song sinh, nhưng mà giữa hai nàng không có chút tình thân, ngược lại còn là sinh tử cừu địch, nàng vội vã muốn nhìn thấy biểu tình kinh ngạc của Cổ Tư khi phát hiện thực lực nàng tăng vọt.

…

– Nàng sẽ không sao chứ?

Lâm Phức Hương lo lắng hỏi.

– Yên tâm!

Chu Hằng lắc đầu:

– Nàng tất thắng!

Cổ Tư đã tập được môn võ kỹ Địa cấp thượng phẩm Ngũ Hành Liên Hoa Phá, cộng thêm có được mật Minh Ngọc Phong trợ giúp đột phá Sơ Phân nhị trọng thiên, còn có một pháp khí tam phẩm Linh Hải Cảnh đủ để dùng, quả thực chiến lực đã biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Như vậy vẫn không nắm chắc thắng lợi thì mới là chuyện lạ.

– Không đợi nàng sao?

Chu Hằng nghĩ nghĩ, nói:

– Không đợi!

Cổ Tư muốn chiến thắng Cổ Lộ rất dễ dàng, nhưng muốn giết chết đối phương lại là một chuyện khác, Cổ Lộ phát hiện không địch lại tuyệt đối sẽ không chiến không chết không ngừng, cho dù đánh trọn một tháng chưa chắc có thể làm được.

Vì giảm bớt phiền toái, Chu Hằng thu Lâm Phức Hương vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nàng là Tụ Linh Cảnh, Sơ Phân Cảnh liếc mắt một cái có thể nhìn ra tu vi cảnh giới của nàng. Lâm Phức Hương tuy rằng không muốn cũng không có cách nào, nhưng An Ngọc Mị mặt mày hớn hở, khoác tay Chu Hằng đi tới Võ Kinh Các.

Đây cũng là trọng địa trong trọng địa của Đại Diễn Tông, là nới tất cả thế lực nằm mộng cũng muốn tới.

Công pháp, võ kỹ!

Công pháp đại biểu cho tốc độ tu luyện nhanh, chậm, cùng với độ khó đột phá cảnh giới, một quyển công pháp Địa cấp thượng phẩm cùng một quyển công pháp Nhân cấp hạ phẩm, để cho hai người tư chất giống nhau tu luyện xuất hiện sẽ khác biệt giữa trời và đất bình.

Đại Diễn Tông mặc dù có đủ lực áp ngàn tông, trở thành người chủ của Hàn Thương Quốc, không phải là vì bọn họ có công pháp Địa cấp thượng phẩm sao? Mà Thiên Tinh Tông lại được người người ca tụng, cũng bởi vì bọn họ có công pháp Địa cấp trung phẩm.

Bởi vậy, bảo vệ Võ Kinh Các tự nhiên thành nhiệm vụ trọng yếu nhất, nếu như có thể nhận được công pháp trấn phái của Đại Diễn Tông ngày xưa, lại có thêm mấy chục năm, trăm năm tích lũy, không khó để biến tông phái mình trở thành Đại Diễn Tông thứ hai, thay thế địa vị Thiên Tinh Tông bây giờ.

Thời điểm hai người Chu Hằng đi tới nơi này, chỉ thấy nơi này đã có ít nhất trăm người, ngay từ đầu phần lớn bọn họ đã nhắm nơi này mục tiêu của mình, mà một ít là do càn quét nơi khác đi tới.

Kỳ hạn cách cũng không xa, cho nên biến nơi này trở thành nơi cạnh tranh gay gắt nhất.

Nhưng mà, cảnh tượng trong Võ Kinh Các lại khiến hai người Chu Hằng kinh hãi, bởi vì này tòa lầu đã bị hủy hoại một nửa, trên sàn nhà tầng dưới cùng xuất hiện một cái lồng sáng vàng nửa vòng tròn to lớn, giống như nửa vỏ trứng gà chụp mái nhà vỡ lại.

Không có công pháp, võ kỹ gì, toàn bộ đều trở thành phế tích.

Khẳng định màn ánh sáng này mới xuất hiện gần đây, nếu không tuyệt đối không khiến nhiều người tới đây tìm kiếm công pháp như vậy, tuy nhiên sao lại xuất hiện thứ cổ quái như thế?

Trận pháp? Cấm chế? Truyền tống môn?

Thứ này quá quỷ dị, ai cũng không dám đi đụng vào, vạn nhất dẫn tới công kích chết ngươi, tìm ai kêu oan đây?

Bởi vậy, mọi người đều nghị luận ầm ĩ về lồng sáng vàng, lại còn dùng gạch đá ném lên, cạch cạch…Tiếng gạch đá xuyên qua màn sáng dễ dàng rơi xuống đất, tuy rằng không có chuyện gì, nhưng mà vẫn không ai dám lên.

Nói không chừng cấm chế này chỉ có sát thương với vật còn sống à?

Người càng biết nhiều, thì cố kỵ càng nhiều. Nếu đổi thành thường nhân, bọn họ căn bản không biết trên đời có nhiều nguy hiểm như vậy, nói không chừng đã dấn thân vào thử thăm dò rồi, nhưng mà ở trong này căn bản đều là võ giả Sơ Phân Cảnh, người nào người nấy đều là đối tượng trọng điểm bồi dưỡng của mỗi đại tông môn, kiến thức, trí tuệ đều đứng đầu.

Bọn họ biết trên đời có nhiều thứ giết người vô hình lắm, hơn nữa nơi này là nơi nào? Đại Diễn Tông trọng địa, dĩ nhiên cũng là sát địa, bỗng nhiên xuất hiện một cái lồng sáng vàng, làm sao có thể phán đoán theo lẽ thường.

Mọi người đều nghị luận ầm ĩ, lúc này cũng không có ai khởi hấn, cho dù bình thời là oan gia đối đầu hiện tại cũng bất chấp, đều đặt lực chú ý lên cái lồng sáng vàng.

Này nói không chừng một đại họa, nhưng nói không chừng cũng là tràng đại cơ duyên!

Đại Diễn Tông bị phá hủy cũng không ai nói rõ được, theo mọi người đoán là bị một vị cường giả tuyệt thế hủy diệt, nhưng mà vị cường giả kia sao lại làm bí mật như vậy! Hoặc là, vị cường giả kia để lại chút kế thừa gì ở trong này không?

Nghĩ như thế, mọi người đều đỏ mắt lên!

Có thể tiện tay hủy diệt Đại Diễn Tông, tồn tại như vậy tuyệt không phải Linh Hải Cảnh có thể làm được, ít nhất phải là cường giả siêu cấp Kết Thai Cảnh, nếu như có kế thừa như vậy, cho dù không đạt tới Kết Thai Cảnh, nhưng Sơn Hà Cảnh, Linh Hải Cảnh thì cũng phải ngẫm lại?

Vậy đủ để xưng bá ở Hàn Thương Quốc, phóng tới Lãng Nguyệt Quốc cũng đều được mỗi thế lực lớn chiêu mộ.

Bởi vì có cố kỵ như vậy, lại nôn nóng chờ đợi, mọi người vừa không dám xông vào, cũng không nguyện rời đi, cứ như vậy giằng co.

Chu Hằng cũng hết sức tò mò, những nơi khác đều quét qua, chỉ còn lại nơi này mà thôi, bởi vậy hắn và An Ngọc Mị đã ngồi xuống một bên, quan sát tình huống phát triển, chỉ là khổ cho Lâm Phức Hương, ở trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp tự mình trò chuyện để phát tiết buồn phiền.

Một ngày nữa qua đi, cách kỳ hạn một tháng cũng chỉ còn bảy ngày. Thời gian càng gần, mọi người càng lo lắng, nhao nhao lộ ra thái độ nóng lòng muốn thử, nhưng lại không dám hành động.

Võ giả Tụ Linh Cảnh có thể mười ngày nửa tháng không ăn không uống, huống chi là Sơ Phân Cảnh, bởi vì chỉ phải đợi ở chỗ này một tháng, mọi người đều lấy ra chút lương khô ăn, uống miếng nước là đủ để trở lại trạng thái tốt nhất.

Chu Hằng đã chuẩn bị lượng lớn thức ăn, nước sạch để ở trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nhưng mà vì muốn giữ bí mật cho nên hắn cũng không thể đường hoàng vào trong đó, chỉ đành phải nhẫn nhịn chịu đói.

Một tháng không ăn, cũng không đại biểu không đói, chỉ là nó cũng làm tăng giới hạn chịu đựng cực hạn.

– Các vị, cứ chờ đợi như vậy cũng không phải biện pháp!

Một gã nam nhân áo xanh cuối cùng không nhịn nổi lớn tiếng nói.

– Nguyên Pháp Minh, ngươi nếu muốn xung phong đi thử sao?

Một người cười ha ha.

– Hừ, cuối cùng cũng phải tiến vào, nhưng phái ai đi lại phải bàn bạc một chút, không bằng mọi người rút thăm!

Nam nhân tên Nguyên Pháp Minh kia nói.

– Không cần rút thăm!

Một thanh âm êm tai vang lên, Nam Cung Nguyệt Dung dùng ánh mắt lành lạnh nhìn Chu Hằng:

– Các vị đều là rường cột nước nhà, hao tổn mỗi một người đều không dậy nổi! Chu Hằng, hiện tại chính là thời điểm ngươi vì nước nguyện trung thành!

Chương 120: Lấn Áp Ngược Lại

– Không sai, chỉ là Tụ Linh Cảnh, ở trong này cũng chẳng hơn ai, phải nên vào trong tìm đi.

– Chúng ta đều là thiên chi kiêu tử, tại sao có thể dấn thân vào nguy hiểm!

– Chu Hằng, chúng ta sẽ ở phía sau bảo hộ ngươi, cứ yên tâm mà đi vào!

Sau khi mọi người thoáng sửng sốt, nhao nhao tỏ vẻ đồng ý. Việc này chỉ cần không phải mình đi vào, quản hắn là ai làm gì! Hơn nữa, tổng cộng chỉ có ba Tụ Linh Cảnh tiến vào nơi này, hiện tại chỉ có Tỉnh Thiên và Chu Hằng ở đây, hai người này khẳng định dễ bắt nạt nhất.

Tuy nhiên Tỉnh Thiên chính là Địa linh thể thập tinh, là bảo bối được Thiên Tinh Tông vô cùng bảo hộ, hơn nữa còn có Thủy Nguyệt Công chúa bao bọc, ai dám bức hắn? Chu Hằng thì không giống vậy, tuy rằng sau lưng cũng có cao thủ Khai Thiên Cảnh, nhưng dù sao chỉ có một, hơn nữa cũng không ở đây!

Người là Thủy Nguyệt Công chúa ép, bọn họ chỉ trợ giúp mà thôi, ngày sau An Nhược Trần muốn trả thù cũng phải tìm Nam Cung Nguyệt Dung trước. Mà cái gọi là nhiều người tức giận khó phạm, chẳng lẽ An Nhược Trần dám đối với kháng toàn bộ Hàn Thương Quốc sao?

Trong khoảng thời gian ngắn, tiếng người sôi trào, đều bức bách Chu Hằng tiến vào trong màn sáng tìm tòi.

– Nữ nhân này thật độc!

An Ngọc Mị ghé vào tai Chu Hằng nói.

Quả thật độc, chọn đúng lúc này làm khó dễ, nếu như Chu Hằng phản đối, chẳng khác nào chống đối mọi người! Còn nếu ngoan ngoãn nghe lời, thứ nhất sinh tử khó liệu, thứ hai về sau nào còn mặt mũi nào gặp người?

– Tiểu tử, còn không mau đi vào!

Có vài người không nhịn được, nghiêm mặt quát.

Chu Hằng không giận mà cười, nói:

– Vì sao ngươi không đi vào?

– Hồ đồ trướng!

Không ít người đều mắng chửi, ở trong mắt bọn họ một võ giả Tụ Linh Cảnh chỉ giống như một con kiến mà thôi, cho dù tư chất xuất sắc mấy đi nữa, lại cùng giai vô địch thì cũng chẳng làm gì được, không vượt qua đạo hạm này chính là rác rưởi!

– Bức hắn tiến vào!

Nam Cung Nguyệt Dung lạnh lùng nói.

Nàng là Công chúa đương triều. Lại là cao đồ Thiên Tinh Tông, ra lệnh một tiếng. Đủ để trở thành tồn tại thánh chỉ.

– Tuân lệnh công chúa điện hạ!

Không ít người đều cung kính đáp, dù sao xảy ra chuyện gì đã có Thủy Nguyệt Công chúa chặn. Bọn họ quả thật không muốn đợi thêm, vô cùng nôn nóng muốn vào trong màn sáng kia tìm hiểu bí mật.

Thời gian không đợi người!

– Tiểu tử, không nên ép chúng ta động thủ!

Có mười mấy người vây quanh.

– Làm càn!

An Ngọc Mị lập tức nhẹ giọng quát, mị mắt trợn lên, một đạo uy áp cuốn qua, khiến mọi người trong lòng chấn động, ý chí chiến đấu hoàn toàn biến mất, sợ hãi như muốn quỳ rạp trên mặt đất thần phục.

Long uy áp!

Nàng luyện hóa Hoàng Long Đan, chiếm được thanh long huyết mạch. Không nghĩ tới nắm giữ cả long uy, đây cũng không phải là tự nhiên có thể có được, khiến cho Chu Hằng không khỏi ngạc nhiên vui mừng.

Chu Hằng cười cười, tiến lên trước một bước, nói:

– Nhiều người như vậy, không có ai đứng ra nói một lời công đạo sao?

– Quả đấm lớn chính là công đạo!

Có người hừ lạnh nói, dù sao mọi người đều là Sơ Phân Cảnh, long uy áp có thể ảnh hưởng bọn họ, nhưng cũng chỉ là ảnh hưởng. Vẫn không thể ảnh hưởng ý chí tâm linh bọn họ.

Ánh mắt Chu Hằng đảo qua, mặt lạnh lại nói:

– Ta đây rất dễ nói chuyện, cũng không chủ động chọc người! Tuy nhiên. Ai muốn chọc tới ta, ta cũng không để ý hung hăng dạy dỗ một trận!

– Nếu ai ta ra với ta, ta sẽ ném người đó vào trong kia.

Hắn chỉ chỉ cái lồng sáng vàng.

– Hắc, ha ha ha ha!

Mọi người đều cười ha hả. Chu Hằng đây là đang tuyên chiến với mọi người a, tiểu tử này tưởng rằng cùng giai vô địch là có

thể khiêu chiến được với Sơ Phân Cảnh sao? Cho là có nhạc phụ Khai Thiên Cảnh có thể khiến mọi người cúi đầu xưng thần sao?

– Tiểu tử khoác lác. Bản thiếu gia đến cho ngươi tỉnh táo lại!

Một gã thanh niên bước ra, vung tay chụp tới Chu Hằng.

– Cút!

Chu Hằng hừ lạnh. Thân hình nhoáng lên một cái, đã cắt qua trước người đối phương, tay phải vươn ra chụp mạnh lên cánh tay đối phương, bàn tay vặn mạnh, thanh âm xương cốt vỡ vụn vang lên, người nọ lập tức hét thảm một tiếng.

Chu Hằng tiện tay ném ra, cái đầu người nọ đụng lên quầng sáng vàng kia, tiếng kêu thảm thiết lập tức ngừng lại, cả người đột ngột biến mất!

Đã chết? Hay là bị truyền tống đi nơi khác?

Không người nào có thể chứng thực chuyện này!

Chu Hằng nếu đã ra tay thì không chút lưu tình, thân hình lại

chuyển, Tấn Vân Lưu Quang Bộ triển khai, hắn như hổ nhảy vào đàn dê, thủ đoạn độc ác giở ra, sau vài lần hô hấp, lại có ba người bị vạn nát cánh tay bị ném vào trong cái lồng sáng vàng.

Hắn không quan tâm người bị ném vào sống hay chết, nếu những người này muốn buộc hắn đi vào, vậy hắn tại sao phải thủ hạ lưu tình?

Dưới linh lực oanh kích, người bị hắn vặn nát tay cho dù có được huyết mạch lực cũng đừng mơ tưởng trong thời gian ngắn có thể khép lại, mà trước tiên phải trục xuất linh lực của hắn ra ngoài! Mà muốn trục xuất linh lực dị chủng thì cũng không phải việc dễ dàng trong nhất thời có thể làm được.

Nếu như tiến vào cái lồng sáng vàng mà không chết, vậy cũng chỉ chút đau khổ, tóm lại đừng nghĩ sống khá giả!

Tấn Vân Lưu Quang Bộ phối hợp nắm giữ Thế, lực lượng gấp 40 lần Sơ Phân nhất trọng thiên bình thường, trừ Sơ Phân nhị trọng thiên còn có thể miễn cưỡng chống đỡ được vài cái, những người khác căn bản không có sức đánh trả, từng người giống như cây cỏ bị ném vào trong.

Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang lên, lại nhao nhao biến mất.

– Đây, đây không phải là Tụ Linh Cảnh!

– Sơ Phân Cảnh!

– Con bà nó, tiểu tử này tiến vào Sơ Phân Cảnh!

– Yêu quái a, lúc trước tiến vào di tích hắn rõ ràng chỉ là Tụ Linh tam trọng thiên sơ kỳ, làm sao đột phá Sơ Phân Cảnh nhanh như vậy!

Chu Hằng không ra tay thì thôi, vừa ra tay thì hắn cũng không che giấu được khí tức Sơ Phân Cảnh nữa, dù sao hắn cũng không có năng lực lớn như vậy, áp chế lực lượng ở mức Tụ Linh tam trọng thiên còn dễ dàng thu thập mọi người như vậy sao?

Bị phát hiện thì bị phát hiện, di tông Đại Diễn Tông vốn tràn đầy cơ duyên, đột phá đại cảnh giới cũng không phải sự tình tuyệt đối không thể tiếp nhận.

Vài phút sau, lại có hơn 30 người bị Chu Hằng ném vào màn sáng vàng, những người còn lại nhao nhao lui tới phía sau ba cường giả Sơ Phân tam trọng thiên Thủy Nguyệt Công chúa mạnh nhất, cũng chỉ có bọn họ có thể chống lại được Chu Hằng.

Sắc mặt của Nam Cung Nguyệt Dung cực kỳ khó coi, nàng

vốn còn tưởng có thể ăn đứt Chu Hằng, không nghĩ tới chỉ vài ngày không gặp, không ngờ Chu Hằng nhảy vào Sơ Phân Cảnh! Nàng tuyệt không cho là mình cao hơn hai tiểu cảnh giới là có thể dễ dàng thắng được Chu Hằng, lực lượng của đối phương cường đại đến đáng sợ, lại có một môn võ kỹ ít nhất là Địa cấp trung phẩm, đủ để ảnh hưởng đến thắng bại!

Nàng không phải là không biết đạo lý dưỡng hổ vi hoạn, nhưng mà ai có thể nghĩ tới yêu nghiệt này không ngờ có thể đột phá trong thời gian ngắn như vậy?

– Đã đi vào nhiều người như vậy, các ngươi còn khách sáo gì?

Chu Hằng mỉm cười:

– Các ngươi có hai lựa chọn. Đầu tiên là tự mình đi vào, không cần ăn đau khổ gì! Thứ hai. Bị ta ném vào, vậy sẽ bị gãy một cánh tay!

– Không nên quá lớn lối!

– Ngươi chỉ mới vừa vào Sơ Phân Cảnh. Sẽ có người trị được ngươi.

Đám người phía sau khó chịu kêu lên.

– Hừ, lúc trước các ngươi cho rằng quả đấm mình lớn, bức bách ta, tại sao giờ không nói lời này?

Chu Hằng lạnh lùng nói:

– Hiện tại quả đấm của ta lớn hơn các ngươi, ta khi dễ các ngươi thì thế nào?

– Hỗn đản!

Đám người đều phẫn nộ, bọn họ ở trong tông phái của mình, người nào mà không phải thiên chi kiêu tử, chưa từng bị ủy khuất như vậy.

– Cùng tiến lên, xử lý hắn!

Không biết là ai rống lên một tiếng trước, gần 70 tên võ giả Sơ Phân Cảnh nhao nhao tràn ra tấn công tới Chu Hằng.

Chu Hằng rất mạnh, mặc dù là Sơ Phân nhất trọng thiên, nhưng chiến lực ít nhất là Sơ Phân tam trọng thiên! Nhưng mà hay tay khó địch bốn tay, hảo hán không chịu nổi nhiều người, đây là chí lý!

Một gã võ giả Sơ Phân tam trọng thiên có thể đồng thời chống lại năm tên Sơ Phân nhị trọng thiên, mà một gã Sơ Phân nhị trọng thiên cũng kém không nhiều lắm, có thể chống lại năm tên Sơ Phân nhất trọng thiên. Trong 70 người còn dư lại, có một phần ba là Sơ Phân nhị trọng thiên, cho dù mạnh như Thủy Nguyệt Công chúa cũng không dám tiếp xúc mũi nhọn.

Chỉ là bọn họ đánh giá mình quá cao. Đánh giá thấp Chu Hằng.

– Làm càn!

An Ngọc Mị gầm lên một tiếng, tiếng như long ngâm, uy áp cuồn cuộn!

Mọi người đều sợ hãi trong lòng. Phản ứng không tự chủ được chậm lại nửa nhịp, Chu Hằng đúng lúc đột phá. Rắc, rắc, rắc, tiếng khớp xương loạn hưởng. Lại 7, 8 người bị hắn đánh vỡ xương cốt ném vào trong màn sáng.

– Long, long uy áp!

Nam Cung Nguyệt Dung ánh mắt lóe lên, hai mắt nhìn chằm chằm An Ngọc Mị, lộ ra vẻ không thể tin.

Ở trong mắt nàng An Ngọc Mị chính là một tiểu thư phong tao yếu ớt, nếu như không phải có lão tử Khai Thiên Cảnh đứng ở phía sau thì cũng không khá hơn nữ nhân thanh lâu bao nhiêu. Nhưng một tiếng long ngâm này lại mạnh mẽ phá vỡ quan niệm của nàng, long uy áp a, mặc dù không có lực sát thương thực tế, nhưng mà hiệu quả vận dụng lại không có kém bất kỳ võ kỹ nào.

Nữ nhân này sao đột nhiên lại có long uy áp?

Liên tưởng đến Chu Hằng đột nhiên tiến vào Sơ Phân Cảnh, Nam Cung Nguyệt Dung trong lòng vừa động, hai người này khẳng định chiếm được đại cơ duyên ở trong di tích!

Đỏ mắt, ghen tị!

Nàng là Công chúa đương triều, thiên chi kiều nữ chân chính, những cơ duyên này hẳn phải thuộc về nàng!

– Đủ rồi!

Một người thoát ra chính diện đấm tới Chu Hằng, quyền phong giống như đao nhọn, xé rách không khí thành mảnh nhỏ, cho thấy lực lượng vô cùng cường đại.

– Ngươi nói đủ rồi là đủ rồi sao?

Chu Hằng không chút yếu thế vung quyền đón đỡ, thình thịch một tiếng trầm đục vang lên, thân hình hai người đồng thời chấn động, nhao nhao rút lui ba bước, lại là cục diện chẳng phân biệt được cao thấp.

Nhìn thấy kết quả như vậy, Nam Cung Nguyệt Dung lại biến sắc.

Nàng tự nhiên nhận ra người giao thủ với Chu Hằng, người nọ là Phí Hiếu Toàn, đến từ Độc Huyết Tông, thực lực khá cường đại, đã từng giao thủ với nàng, trên phương diện lực lượng nàng hơn một chút, nhưng chỉ hơn được một chút mà thôi.

Chu Hằng có thể đánh ngang với Phí Hiếu Toàn, như vậy lực lượng cũng không kém nàng bao nhiêu! Mấu chốt là, Chu Hằng mới chỉ là Sơ Phân nhất trọng thiên a, nếu như hắn đạt tới Sơ Phân tam trọng thiên, bên trong cùng giai ai có thể chống nổi hắn đây?

Vốn cho rằng huyết mạch lực của hắn loãng, cảnh giới càng cao, tiềm lực này lại càng nhỏ, không nghĩ tới lại hoàn toàn ngược lại, hắn càng ngày càng trở nên yêu nghiệt!

– Ngươi rất không tệ!

Phí Hiếu Toàn dùng kiêu căng thái độ nói:

– Đầu nhập dưới trướng bản thiếu gia, đảm bảo ngươi một đời vinh quang!

– Đáng tiếc, cho dù ngươi muốn làm chó cho ta cũng không xứng.

Chu Hằng không chút lưu tình trào phúng nói.

– Thật to gan!

Phí Hiếu Toàn ánh mắt lành lạnh, hắn cũng không phải người Hàn Thương Quốc, mà đến từ Độc Huyết Tông, tổng giáo ở Lãng Nguyệt Quốc, Hàn Thương Quốc chỉ là một phân giáo nho nhỏ, hắn tự nhiên xem thường nơi này.

Với nhãn lực của hắn tự nhiên nhìn ra Chu Hằng có mang đại bí mật, bởi vậy liền lên tiếng mời chào, dụng ý cướp lấy cơ duyên của Chu Hằng, không nghĩ tới lại bị Chu Hằng chỉ vào mũi thoá mạ, có thể không giận sao?

– Chu Hằng, ngươi rất to gan, giết hai người bổn tông còn dám chạy loạn khắp nơi?

Phí Hiếu Toàn liếc Chu Hằng một cái, sau đó dùng ánh mắt tham lam nhìn chằm chằm về phía hạ thân An Ngọc Mị, cô gái này được Chu Hằng chăm sóc càng ngày càng quyến rũ:

– Bản thiếu gia sẽ giết ngươi, sau đó tận tình hưởng dụng nữ nhân của ngươi! Yên tâm, với thủ đoạn của bản thiếu gia, nữ nhân nào cũng đều được phụ vụ sướng muốn chết.

Chương 121: Cùng Giai Vô Địch!

Trong mắt Chu Hằng sát khí bạo phát, hắn lạnh lùng nhìn Phí Hiếu Toàn, giống như nhìn một người chết, nói:

– Nếu ngươi đã muốn chết, vậy ta sẽ thành toàn cho ngươi!

– Ha ha, ngươi cho là lực lượng tương đương với bản thiếu gia, có thể cùng bản thiếu gia là địch?

Phí Hiếu Toàn khinh thường:

– Bản thiếu gia là Độc Huyết Tông, giết người… Cũng không nhất định cần lực lượng!

Hắn cười lạnh, từng luồng khí trên người hắn tràn ra, trong nháy mắt tràn ngập cả phòng.

Những người còn lại đều khiển khai linh lực phòng ngự. Độc Huyết Tông vừa nghe đã không phải là loại tốt lành gì, ai dám để chất khí này dính vào người. Chỉ là bọn hắn mở ra linh lực mới phát hiện, loại khí này có tính ăn mòn rất mạnh, linh lực

có thể ngăn cản nó xâm nhập, nhưng mà tiêu hao lại rất lớn.

Cao thủ cùng giai như Nam Cung Nguyệt Dung còn ngại, những võ giả Sơ Phân nhất trọng thiên, nhị trọng thiên nhân khác thì nhao nhao lui về phía sau, muốn thoát khỏi độc khí quấn thân, nhưng không nghĩ tới Chu Hằng không có ý buông tha bọn họ, chặn lại phía cửa, cản bọn họ lại.

Vách tường Võ Kinh Các rất là chắc chắn, căn bản không phải Sơ Phân Cảnh có thể đánh vỡ, muốn ra ngoài cũng chỉ còn cách đánh với Chu Hằng!

Nhưng mà liều mạng thắng được Chu Hằng sao?

Có vài người vẫn có cốt khí, cắn răng một cái, nhảy vào trong lồng sáng vàng, rất có khả năng trong nháy mắt bị phá vỡ thành mảnh vụn, ngay cả tro tàn cũng không thấy, nhưng rất có thể là bị truyền tống đi chỗ khác.

Kỳ thật thời điểm người đầu tiên biến mất, mọi người đều có ý nghĩ như vậy, có ít nhất bảy thành nắm chắc, chỉ là bị Chu Hằng ném vào rất mất mặt, lúc này mới nhao nhao phản kháng.

Hiện tại tình thế bức bách, bọn họ cũng chỉ có con đường này có thể đi.

Có một người chủ động tiến vào, sẽ có nhiều người noi theo, dù sao bên trong rất có thể có kỳ ngộ lớn, chỉ một hồi ngắn ngủi đã có ba mươi người tiến vào.

Hiện tại người chưa tiến vào trong chỉ có Chu Hằng, An Ngọc Mị, Nam Cung Nguyệt Dung, Tỉnh Thiên, còn có một võ giả Sơ Phân tam trọng thiên sau cùng, tên là Khương Huyền Linh.

Tỉnh Thiên nhíu mày, hắn rất vất vả mới đột phá Tụ Linh Cảnh. Ở trên tu vi mới kéo lại gần Chu Hằng, không nghĩ tới chỉ mấy ngày đã bị Chu Hằng bỏ lại phía xa rồi! Hắn đã sớm xem Chu Hằng là đối thủ cạnh tranh mạnh nhất, cho dù Nam Cung Nguyệt Dung cũng không được hắn xem trọng như vậy.

Đối thủ tiến cảnh như bay, hắn cũng phải nhanh chóng rượt theo a!

– Sư tỷ, chúng ta cũng đi vào!

Tỉnh Thiên xoay đầu lại, hắn có cảm giác, bên trong màn hào quang kia có cơ duyên tuyệt thế!

Hắn nhất định phải nhận được!

Nam Cung Nguyệt Dung nghĩ nghĩ nói:

– Nơi này độc khí lan tràn, ngươi chỉ là Tụ Linh Cảnh không chống cự được, ngươi đi vào trước đi, Bổn cung sẽ hội hợp với ngươi sau.

Nàng xem Chu Hằng là đại địch, nhất định phải xóa bỏ!

Tuyệt đối không thể tiếp tục cho Chu Hằng không gian trưởng thành!

– Vậy sư tỷ phải cẩn thận!

Tỉnh Thiên liếc nhìn Chu Hằng, nhưng cũng không lo lắng cho Chu Hằng. Chỉ có hắn mới có thể đả bại Chu Hằng. Những người khác căn bản không xứng!

– Vù!

Tỉnh Thiên vọt vào trong cái lồng sáng vàng, trong nháy mắt biến mất.

– Ngươi cùng chất độc này của ngươi vẫn nên đầu thai sớm một chút.

Chu Hằng chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, quanh người tràn ngập linh lực màu vàng, cả người vọt tới Phí Hiếu Toàn, một quyền đánh ra. Tử hỏa lượn lờ.

Hỏa có thể khắc độc, huống chi đây là tử hỏa do huyết mạch lực hình thành!

– Hừ!

Phí Hiếu Toàn cũng ra quyền, hắn cũng không ngại trực diện đánh với Chu Hằng, bởi vì Chu Hằng phải gia cố linh lực chống độc, cho nên tốc độ tiêu hao hơn xa hắn, hắn có thể tiêu hao Chu Hằng tới chết!

– Nằm mơ!

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, nắm tay như sơn nhạc đánh xuống, xông phá phòng ngự của Phí Hiếu Toàn. Thọng thẳng lên ngực đối phương.

Dưới tình huống lực lượng giống nhau, rất khó có thể chống lại Thế.

– Oanh!

Phí Hiếu Toàn thân hình bạo lui, sắc mặt tái nhợt, sau đó nhanh chóng đỏ lên, bị lực lượng cùng cấp đánh trúng, không trực tiếp bị đánh vỡ đã là rất may rồi.

Chu Hằng sát khí cuồng tăng, tên này cũng dám mơ ước nữ nhân của hắn, không giết sao được!

Thân hình hắn tái động, một quyền đấm thẳng tới đầu Phí Hiếu Toàn.

– Thình thịch!

Một ngọc chưởng đột nhiên xuất hiện. Cản lại một kích này của Chu Hằng, lực lượng mạnh mẽ thậm chí chấn Chu Hằng liên tục lui bảy bước

.

Nam Cung Nguyệt Dung! Nàng xuất thủ!

Ánh mắt Chu Hằng đảo qua, chỉ thấy Khương Huyền Linh cũng đang nóng lòng muốn thử, không khỏi lộ ra nụ cười lạnh, nói:

– Ba người các ngươi cùng lên đi!

– Muốn chết!

Khương Huyền Linh hừ một tiếng, lại mặt dày mày dạn vọt tới, hướng Chu Hằng phát động công kích.

– Thật không biết xấu hổ!

An Ngọc Mị quát, long ngâm nhắm thẳng ba người Nam Cung Nguyệt Dung oanh tới. Tuy rằng tu vi nàng yếu nhất, nhưng phòng ngự ở trong độc khí thì vẫn có thể chống đỡ được một thời gian, mà long uy áp cũng không cần linh lực để thi triển, đây là một loại chấn nhiếp tâm linh, thần thức.

Long uy chấn động, ba người Nam Cung Nguyệt Dung đều hơi trì trệ, mọi người đều là Sơ Phân Cảnh, loại tâm linh uy này hiếp đủ để tạo thành ảnh hưởng với bọn họ, tuy rằng cực kỳ bé nhỏ, nhưng mà dù sao cũng không thể hoàn toàn xem nhẹ.

Giống như bị một con côn trùng bò lên người, trên thực tế cũng không thể tạo thành tổn thương gì, nhưng trong lòng tuyệt đối không thoải mái!

Cao thủ so chiêu, sao lại xuất hiện sơ xẩy như vậy?

Nhưng mà bọn họ có thể nói Chu Hằng đê tiện sao? Ba người bọn họ liên thủ, sẽ không cho phép An Ngọc Mị giúp đỡ sao?

Chu Hằng sát khí cuồng tăng, lật tay một cái, một đóa hoa sen năm màu xuất hiện, lấy tử hỏa làm thân cây, cánh hoa bốn màu lập tức oanh kích tới Phí Hiếu Toàn. Hắn tiến vào Sơ Phân Cảnh vốn đã có thể vận dụng hoàn toàn trạng thái Ngũ Hành Liên Hoa Phá, nhưng mấy ngày nay cũng không có thời gian cho hắn nghiên cứu, bởi vậy vẫn dùng loại Ngũ Hành Liên Hoa Phá khác, uy lực cũng theo đó tăng lên Sơ Phân Cảnh!

Lực lượng của hắn vốn tương đương Phí Hiếu Toàn, lại thi triển Ngũ Hành Liên Hoa Phá, uy lực đủ để một kích giết chết đối phương!

Chiêu này vừa ra, ba người Nam Cung Nguyệt Dung đều biến sắc!

Đây chính là võ kỹ Địa cấp thượng phẩm a, tuy rằng còn chưa luyện xong toàn bộ, nhưng mà có tử hỏa thay thế, uy lực cũng không kém chút nào.

Không thể cứng rắn chống đỡ!

Ba người đồng thời sinh ra ý nghĩ như vậy, nhao nhao né tránh, triển khai du đấu.

Cùng so thân pháp với một người nắm giữ Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tự tin không biết lấy ở đâu ra?

– Đi!

Chu Hằng thân hình vừa chuyển đã đuổi kịp Phí Hiếu Toàn, tay phải đẩy ra, hoa sen năm màu chính diện oanh kích tới trước mặt hắn.

– Không!

Phí Hiếu Toàn rống to một tiếng, cả đầu đột nhiên biến thành màu xanh đậm, nước biếc từ da tay hắn chảy ra, vừa ghê tởm vừa cổ quái.

– Oanh!

Hoa sen năm màu đột nhiên nổ tung, Chu Hằng không chút do dự tiếp tục thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ truy kích Nam Cung Nguyệt Dung, lại một đóa hoa sen năm màu tràn ra.

Lực lượng cuồng bạo trào lên, tuy rằng Phí Hiếu Toàn ở trong vụ nổ, nhưng mà không ngờ lại không chết, ở trong nước biếc xoay chuyển, miệng vết thương tức tốc phục hồi như cũ, chỉ là một kích này cũng không phải uổng công, hơi thở hắn dồn dập, hiển nhiên bỏ ra cái giá to lớn phải trả.

– Còn chưa chết!

Chu Hằng sửng sốt, quả nhiên, đệ tử đại tông môn đi ra ngoài đều có bảo vật bảo mệnh, hắn hừ nhẹ một tiếng, thân hình xoay ngược lại, lại tấn công tới Phí Hiếu Toàn.

– Hỗn đản!

Nam Cung Nguyệt Dung nổi giận, nàng không ngờ bị Chu Hằng coi như đồ vật, cho mình là kỹ nữ thanh lâu, nếu muốn lên thì lên, muốn đi thì đi sao? Nàng uốn người điên cuồng đuổi theo, bàn tay ngọc trắng nõn vỗ tới lưng Chu Hằng.

Chỉ là để cho nàng tuyệt vọng là, cái bóng lưng kia càng cách nàng càng xa, trong nháy mắt đã bỏ xa vùng ảnh hưởng của nàng.

Tấn Vân Lưu Quang Bộ toàn lực triển khai, tốc độ của Chu Hằng có thể tăng vọt gấp trăm lần, chỉ là như vậy thì tiêu hao quá lớn, không thể duy trì được trong khoảng thời gian quá lâu, nhưng ngẫu nhiên dùng để truy kích thì không thành vấn đề.

– Ngươi còn có thể tránh được mấy lần!

Chu Hằng lành lạnh nói, hắc kiếm tế xuất chém tới Phí Hiếu Toàn.

Lúc đầu hắn chỉ muốn giết người, hoàn toàn quên phải cướp đoạt tu vi của đối phương, một kích không chết ngược lại chính là đang nhắc nhở hắn.

Một đạo kiếm thác nước màu đen lập tức mở ra, điên cuồng cuốn tới Phí Hiếu Toàn, hắc kiếm không thể rót vào lực lượng, nhưng mà vô cùng lợi hại, đủ để trảm phá tất cả.

Hoa sen năm màu vũ động ở phía sau Chu Hằng, để ngăn cản Nam Cung Nguyệt Dung và Khương Huyền Linh ứng cứu, Chu Hằng sát ý như nước, người nào dám đánh chủ ý lên thân nhân, bằng hữu động bên cạnh hắn, giết! Không chút lưu tình!

– A!

Phí Hiếu Toàn giống như cô lang bị thương rống to lên, cả người lại hiện lên nước biếc, dường như cả người đều hóa thành chất lỏng vậy, dùng nó để tránh bị tổn thương.

Một kiếm xẹt qua!

Nước xanh biếc văng lên, Phí Hiếu Toàn lập tức biến thành hai đoạn, dưới hắc kiếm, không gì không phá! Mà bị đao kiếm bình thường chém eo còn có cơ hội sống, nhưng hắc kiếm chém lên, thuận tiện lại rút ra toàn bộ lực lượng của Phí Hiếu Toàn thì chỉ có chết!

Đã không còn lực lượng, Phí Hiếu Toàn không khác gì thường nhân, nhận được vết thương trí mệnh như vậy, hẳn phải chết!

Nam Cung Nguyệt Dung vaf Khương Huyền Linh đều hoảng sợ dừng lại, tuy rằng bọn họ tự cho rằng mình mạnh hơn Phí Hiếu Toàn, nhưng mà cugnx không tới mức trong hai ba chiêu có thể giải quyết được đối phương! Lực lượng đáng sợ, tốc độ đáng sợ, lực công kích đáng sợ, ba thứ cùng chung một chỗ, tạo thành một quái vật vô địch cùng giai.

Đánh không lại, chạy không được!

Hai người nhìn nhau một cái, nhao nhao vọt về phía cái lồng sáng vàng, không còn dũng khí chiến với Chu Hằng một trận nữa, hoặc là nói, bọn họ không muốn dùng tuyệt chiêu con bài

chưa lật của mình ở đây, dù sao trong cái lồng sáng vàng không biết cất giấu bí mật gì!

– Tiểu sắc lang, ngươi thật lợi hại!

An Ngọc Mị vui mừng kêu lên, cả người nhảy chồm lên người Chu Hằng hai chân thon dài kẹp chặt hông hắn, bộ ngực đầy đặn ép lên ngực hắn.

Nàng tình cảm mãnh liệt, gì mà Thủy Nguyệt Công chúa, đệ nhất nhân thế hệ trẻ, căn bản không phải đối thủ của nhân nhân của nàng! Nàng vốn phóng khoáng, nơi này cũng không có người ngoài, lúc này cúi đầu hung hăng hôn tới Chu Hằng.

Chu Hằng ôm chặt vành mông tròn vểnh của nàng, hai bàn tay to dùng sức bóp bóp, phần thịt mềm mại lại mười phần đàn hồi, mũi phả hơi nóng, ép sát mũi ngọc An Ngọc Mị cắn lên một cái, khiến cả người An Ngọc Mị run lên, hai bầu vú phập phồng phập phồng.

Nhìn nàng mị thái phong tình mê hoặc mười phần, Chu Hằng thiếu chút nữa không cầm lòng được muốn lên ngựa, nhưng nơi này, lúc này không thích hợp làm chuyện đó, chỉ đành mạnh mẽ kiềm chế lại, trong lòng thầm kêu một tiếng yêu tinh.

– Ngươi tiến trong tháp, trong màn ánh sáng này cũng biết có nguy hiểm gì không, không thể sơ suất!

Chu Hằng phân phó nói.

An Ngọc Mị nghe lời gật đầu, chuyện này liên quan tới sinh tử, không phải nàng có thể chống đối.

Chu Hằng thu nàng vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, lại nhìn về phía chân núi, cũng không thấy dấu hiệu Cổ Tư xuất hiện, lúc này hít một hơi thật sâu, từng bước bước vào trong cái lồng ánh sáng vàng.

Chương 122: Ám Bì Quái

Ánh sáng vàng lóe lên, Chu Hằng chỉ cảm thấy thân thể trầm xuống, một cỗ pháp thuật mạnh mẽ cuốn tới, không đợi hắn tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, đã thấy hoa mắt, trực tiếp xuất hiện ở một nơi xa lạ.

Đây là một mảnh thế giới màu xanh biếc, một dòng suối màu xanh biếc, hai bên là bùn đất màu xanh biếc, bên cạnh cũng là rừng cây màu xanh biếc, khắp nơi đều là màu xanh biếc.

Rừng cây vốn có màu xanh biếc, nhưng thân cây màu xanh biếc, bùn đất màu xanh biếc, bầu trời màu xanh biếc thì có vẻ quái dị. Hơn nữa cây này cũng quá cao, mỗi một cây không dưới trăm trượng, giống như một tòa núi nhỏ màu xanh biếc.

Trên trời chỉ có một vầng trăng màu bạc, màu là khác biệt.

Nơi này cũng không chỉ có một mình hắn, Nam Cung Nguyệt Dung, Khương Huyền Linh cùng với tất cả những người bị Chu Hằng ném vào đều ở đây, hơn trăm người đều ở xung quanh, mỗi một người đều lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Chu Hằng vừa tính đường lui thì đã thấy mình xuất hiện ở đây,

xung quanh cũng không có truyền tống môn đối ứng, chỉ có một mảnh màu xanh biếc.

Quái dị! Rất quái dị!

Chu Hằng lúc trước đã đi qua Mê Vụ Sơn Cốc, thế giới dưới lòng đất, còn có khảo nghiệm trong Tâm La Điện, cho nên đối với hiện tượng này có sức miễn dịch rất lớn, rất nhanh liền trấn định lại, ánh mắt đằng đằng sát khí lại phong tỏa hai người Nam Cung Nguyệt Dung cùng Khương Huyền Linh.

– Oanh! Oanh! Oanh!

Còn chưa chờ Chu Hằng triển khai công kích, chỉ nghe một trận nổ lớn truyền đến, mặt đất rung lên, dường như động đất vậy.

Mọi người đều bừng tỉnh, nơi này là một thế giới mà mình không biết, họa phúc khó liệu.

Chu Hằng cũng thu tay về, không vội giết người, tự dấn mình vào nguy hiểm mới là hành động ngu xuẩn nhất. Động tĩnh lớn như vậy đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

Mọi người nhìn về phương hướng phát ra tiếng nổ.

– Oanh, oanh, oanh!

Thanh âm càng ngày càng gần.

– Tỉnh sư đệ! Tỉnh sư đệ!

Nam Cung Nguyệt Dung cất giọng kêu lên, vẻ mặt rất lo lắng.

Đối với họ Nam Cung mà nói, Tỉnh Thiên chẳng những là một thiên tài đáng giá bồi dưỡng, hơn nữa trên người hắn còn có đại bí mật, cơ mật liên quan tới gia tăng tu vi của hắn Chu Hằng và hắn. Bọn họ lựa chọn Tỉnh Thiên, dĩ nhiên sẽ không cần Chu Hằng. Nam Cung Nguyệt Dung mới có không chút cố kỵ nào ra tay trong lòng đất.

Nhưng mà nếu như Tỉnh Thiên chết, như vậy tất cả đều phải quay lại Chu Hằng. Nhưng quan hệ hai bên đã quá căng thẳng, vô pháp bù đắp, cho nên Nam Cung Nguyệt Dung mới nhìn trái nhìn phải tìm Tỉnh Thiên, sắc mặt trở nên lo lắng.

Chu Hằng đối với Tỉnh Thiên vẫn có tình đồng môn, hắn cũng xem xét bốn phía, căn bản không nhìn thấy bóng dáng Tỉnh

Thiên. Chẳng lẽ là vì Tỉnh Thiên vẫn là Tụ Linh Cảnh cho nên bị truyền tống đi nơi khác?

– Oanh! Oanh!

Nhưng mà tiếng gầm rú kia đã càng ngày càng gần, chỉ thấy một rừng cây ngã xuống, trong tầm mắt mọi người xuất hiện một quái vật lớn, thân thể vừa to vừa dài, dường như một nhuyễn trùng phóng đại mấy lần, to tới ba trượng. Mà từ bên ngoài mà xem, ít nhất dài 20, 30 trượng.

Nơi cự trùng này đi qua, cây cối đại thụ đều ràm rạp đổ xuống, tiếng nổ ầm ầm liên tục vang lên.

Lại một mảnh cây cối đổ xuống, xuất hiện con cự trùng thứ hai, chỉ là nhỏ hơn một chút, nhưng cũng không kém bao nhiêu. Toàn thân xanh biếc, thân thể mọc đầy chân dài một trượng, nhìn qua rất là ghê tởm. Sau đó là con nhuyễn trùng to lớn thứ ba, thứ tư, thứ 11 chậm rãi từ trong rừng rậm xuất hiện, bởi vì thể tích quá lớn, nhưng kỳ thật nó đang bay.

11 con cự trùng này cũng không để ý tới mọi người, hoặc là bởi vì không có tai mắt. Cho nên không phát hiện bọn họ, chỉ tự đi tới bên canh dòng suối, uống nươc suối xanh biếc kia, lúc này mới tinh tường nhìn thấy, mỗi con dài tới trăm trượng.

Trời trong nắng ấm, bình tĩnh duyên dáng nhưng lại không hợp với một màn này, rất là quỷ dị.

– Rống…

Không đợi mọi người phục hồi tinh thần lại. Chỉ nghe một tiếng quái rống, vù vù vù, trong rừng rậm chạy ra ít nhất hơn ngàn con vật cao tới một trượng, đang hạy băng băng tới. Đầu dài như cá sấu, răng nanh dài nhọn, cả người có vảy lớn như đồng tiền, chi trước ngắn nhỏ, chi sau lớn, dài, cường tráng, hữu lực, toàn thân đỏ sậm.

Những sinh vật này chạy với tốc độ rất kinh người, một lần nhảy đã vượt qua mấy chục trượng, giống như từng tia chớp cấp tốc vọt tới đám nhuyễn trùng kia.

Dấu hiệu một màn chém giết tanh máu báo trước, đám quái vật xuất hiện vây lại, điên cuồng công kích 11 con nhuyễn trùng to lớn kia. Đừng thấy thân thể hai bên kém nhau lớn như vậy, nhưng mà nhuyễn trùng to lớn ở trước mặt quái thu da ngăm này nào có sức phản kháng, từng miếng từng miếng thị bị cắn xuống, những nhuyễn trùng kia bị cắn cho bị thương, vết thương lớp lớp, máu màu xanh biếc chảy đầy đất.

– Sơ Phân Cảnh! Những quái vật này đều là Sơ Phân Cảnh!

– Đi, vạn nhất chúng công kích chúng ta, chúng ta căn bản không ngăn được à!

– Số lượng quá nhiều!

Mọi người nhao nhao kinh hô lên, mà đúng lúc này, đã có mấy đầu Ám Bì Quái phát hiện sự tồn tại của bọn họ, dừng động tác vùi đầu gặm, cắn, nhao nhao xoay đầu lại, ánh mắt đỏ lên chớp động sát ý.

– Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Những quái vật thích giết chóc này không chút do dự vọt tới, miệng to như chậu máu mở ra, vô cùng khủng bố.

Nếu chỉ có mấy con quái vật Sơ Phân Cảnh tự nhiên không lọt vào mắt mọi người, chỉ là động thủ sẽ đưa tới toàn bộ quái vật vây giết thì nguy to! 1000 đánh 100, số lượng tuyệt đối hình thành ưu thế nghiền ép áp đảo, mọi người sẽ nhanh chóng bị làm thịt.

Mọi người nhao nhao quay đầu lại, bổ xuống suối xuôi dùng bơi đi, quái vật đều tới từ thường du, nếu như đi về hướng đó, nói không chừng sẽ gặp phải đợt thứ hai, như vậy thì tiền hậu giáp kích, sẽ không có đường sống.

Chỉ là chậm rồi!

Cái miệng tất cả Ám Bì Quái nhao nhao dừng lại, sau đó truy kích đám người Chu Hằng.

Truy kích cũng không bao lâu, bởi vì tốc độ những quái vật này rất kinh người, rất nhanh đã bao vây mọi người lại, chỉ có số ít cao thủ giống Nam Cung Nguyệt Dung, Khương Huyền Linh mới có thể miễn cưỡng giữ được một khoảng, trong nháy mắt liền biến mất tại phương xa.

Ám Bì Quái vây mọi người thành một vòng tròn, thân thể cao ba trượng so với nhuyễn trùng thì là nhỏ tới đáng thương, nhưng đối với nhân loại mà nói, tuyệt đối là quái vật lớn.

Chu Hằng cũng ở trong đám người này, nếu hắn triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tự nhiên đã sớm chạy không còn tung tích, nhưng mà Ám Bì Quái này đối với hắn mà nói, lại là một bữa tiệc lớn, bởi vì chúng có thể cung cấp lực lượng tích lũy khổng lồ cho hắn.

Sinh tử đại chiến bùng lên, những Ám Bì Quái này cũng không nói lời dạo đầu nào, lập tức phát động công kích, trong khoảng thời gian ngắn, máu tươi bắn lên, tay chân cụt bay loạn, giết hại diễn ra thảm thiết vô cùng.

Chu Hằng cũng không phải là người lấy ơn báo oán, lúc trước đám người kia còn cậy mạnh bức bách hắn, không thèm để ý tới sống chết của hắn, hắn tự nhiên sẽ không viện thủ, hắc kiếm đâm ra, bắt đầu gặt hái thành quả.

Gặp quái vật, giết! Gặp người cũng giết!

Hắn nhất thiết phải độc, bởi vì có mấy người biết hắn chiến lực cường đại, không ngờ trốn phía sau hắn! Đối với loại tiểu nhân này cần gì phải khách khí, giết, chết ở trong miệng Ám Bì Quái còn không bằng bị hắn xử lý, ít nhất có thể gia tăng tu vi của hắn.

Chu Hằng không cố ý giết người, phàm là người muốn mượn hơi hắn liền không chút lưu tình xử lý. Không lâu sau, không có người nào dám tới gần hắn, chỉ là tất cả Ám Bì Quái còn vây công hắn.

Những Ám Bì Quái này phòng ngự cường hãn đến kinh người, cho dù chỗ yếu hại chịu võ giả Sơ Phân Cảnh một quyền, một chưởng cũng không bị tổn thương lông tóc, vảy trên người là phòng ngự siêu cấp, hấp thu phần lớn lực lượng.

Chỉ có pháp khí bọc linh lực chém lên mới có thể chém xuống vài miếng vảy, mà muốn tạo thành vết thương trí mệnh tới những quái vật này, nhất định phải chém tan lớp vảy này.

Bên võ giả phương vị vây trong ưu thế số lượng tuyệt đối, đối mặt với lực phòng ngự như vậy lại không đônng, không bao lâu chết hơn nửa.

Chu Hằng hắn kiếm tung hoành, từng đạo kiếm thác nước màu

đen đột nhiên xuất hiện, nơi kiếm phong đi qua, từng con Ám Bì Quái ầm ầm ngã xuống, hắn ngự nhìn như cực kỳ cường đại kia dưới hắc kiếm không chút tác dụng.

Tuy rằng hắn chỉ có một mình, nhưng mà tốc độ giết chóc cũng không chậm hơn Ám Bì Quái bao nhiêu, khi số lượng võ giả chỉ còn hơn 30 người, Chu Hằng cũng giết 70, 80 con Ám Bì Quái, chiến lực mạnh khiến người ta trố mắt.

– Chu Hằng, ta nguyện làm người hầu của ngươi, cứu ta!

Một gã nam nhân liều chết giết lại.

– Cứu ta, cứu ta, ta nguyện làm nữ nhân của ngươi, ngươi muốn thế nào cũng được!

Một nữ nhân bộ dạng không tệ vội kêu lên.

– Cứu ta!

– Cứu ta!

Người sống tranh nhau kêu lên, vì mạng sống, chuyện gì bọn họ cũng đáp ứng! Đương nhiên, hứa hẹn và thề thốt hiện tại,

về sau có tuân thủ hay không thì còn chưa biết.

Chu Hằng tuy rằng nghe được như vậy, cũng không ứng cứu, nhưng mà hắc kiếm vẫn múa lên, không ngừng thu gặt sinh mệnh Ám Bì Quái, hắn không bỏ đá xuống giếng lúc này thì đã không tệ rồi.

Tới được chỗ này đều là tuấn kiệt trẻ tuổi mỗi đại tông môn, rất được tông môn coi trọng, trên người mỗi người hoặc nhiều hoặc ít đều có vật phẩm bảo mệnh, cũng chính những thứ này mới để cho bọn họ kéo dài hơi tàn.

Nhưng mà sở dĩ nói vật bảo mệnh có thể bảo mệnh, chỉ là trong một ít trường hợp nguy cấp thôi, nếu như lúc nào cũng đều có thể vận dụng thì cũng không gọi là vật bảo mệnh, dưới công kích điên cuồng của đám quái vật kia, lại có mười mấy người ngã xuống vũng máu, cũng nhanh chóng bị ăn sạch.

Máu thịt của võ giả cũng là vật đại bổ với yêu thú.

Chu Hằng cũng không kém chút nào, lại hơn 20 con Ám Bì Quái ngã xuống bên chân hắn, dưới hắc kiếm, bất kỳ phòng ngự gì cũng chỉ là bài trí mà thôi.

– Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Đúng lúc này, ba con Ám Bì Quái cao năm trượng chạy như điên tới, từ tốc độ kia, Chu Hằng biết, ba con Ám Bì Quái đều là tồn tại Ích Địa Cảnh!

Đánh không lại!

Chu Hằng cũng không vì thắng lớn mà choáng váng đầu óc, hắn cùng giai vô địch ở Sơ Phân Cảnh, nhưng mà dù sao vẫn chỉ là Sơ Phân nhất trọng thiên, không có lực lượng chống lại được tồn tại Ích Địa Cảnh. Hắn cũng giết được khoảng trăm con Ám Bì Quái rồi, cũng kiếm được quá nhiều rồi!

Nên rút lui!

– Rống!

Ba con Ám Bì Quái Ích Địa Cảnh đồng thời rít gào, mở hai cái chân tráng kiện nhanh chóng vọt tới Chu Hằng, một đường giơ móng vuốt hai chân rạch ra, vài tên võ giả lập tức bị gặt hái như dao thái rau, máu thịt tung bay.

Chu Hằng không một chút do dự, Tấn Vân Lưu Quang Bộ triển khai, hắn cấp tốc chạy trốn.

Ba con Ám Bì Quái Ích Địa Cảnh đuổi theo không bỏ, mà chỗ hổng vừa mở ra lại lập tức đóng lại, mười mấy tên võ giả còn

lại bị vây trong tuyệt vọng.

Vận mệnh của bọn họ đã quyết định.

Chương 123: Vậy Thì Các Ngươi Ra Ngoài Đi

Chu Hằng vắt chân chạy như điên, nhưng không vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến cực hạn, hắn có ý muốn đánh chết con quái vật Ích Địa Cảnh kia. Có lòng tin này, đương nhiên là bởi Tứ Nguyên Quy Sát Kỳ đã bị hắn luyện hóa lại, tuy rằng chỉ còn ba cây, nhưng vừa đủ cho ba con quái.

Chỉ là hắn không biết Tứ Nguyên Quy Sát Kỳ có uy lực lớn đến cỡ nào, nếu có thể một đòn đánh Ám Bì Quái trọng thương, vậy hắn vừa vặn có thể lên cho thêm một kiếm. Nhưng nếu chỉ tạo thành tổn thương nhẹ, chẳng khác nào hắn lãng phí ba món bảo vật.

Nghĩ lại, Chu Hằng vẫn quyết định không mạo hiểm như thế, phòng ngự của Ám Bì Quái mạnh mẽ đến mức khiến người ta giận sôi, Tứ Nguyên Quy Sát Kỳ chưa chắc có thể tạo ra vết thương nặng. Dù sao đây chỉ là cường giả Khai Thiên Cảnh ban cho Trương Tại Duẫn trấn áp Sơ Phân Cảnh, dùng để đối phó yêu thú Ích Địa Cảnh thì thật quá miễn cưỡng.

Nếu đã như thế, vậy chạy thôi!

Chu Hằng đột nhiên tăng sức, uy lực Tấn Vân Lưu Quang Bộ lại tăng lên, thân hình của hắn nhanh như tia chớp, nhảy lên

xuống mấy cái đã ném ba con Ám Bì Quái ở đằng sau.

Hắn giảm tốc độ, chuẩn bị tìm đường đi ra, nhưng bỗng nghe đằng xa có âm thanh truyền đến, ba con Ám Bì Quái kia đã đuổi theo đến đây!

Đáng chết, mũi của mấy con quái vật này thính quá đi chứ!

Chu Hằng lại thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, chạy nhanh tới trước, 3-4 phút sau bất ngờ thấy được có mấy thi thể Ám Bì Quái nằm dưới đất, rõ ràng là bị lưỡi dao sắc bén gây thương tích, chứ không phải móng vuốt răng nanh giết chết.

Đầu tiên hắn sửng sốt, sau đó hiểu được, nhất định là Ám Bì Quái truy đuổi mấy người Nam Cung Nguyệt Dung, trên đường xảy ra chiến đấu, bị mấy người Nam Cung Nguyệt Dung đánh chết. Cũng phải, những quái vật này có mũi thính kinh người, dù cho rời khỏi tầm nhìn, cũng có thể thông qua mũi để tìm tới, phiền không nói hết, chỉ có giết mới thôi.

Vù, vù, vù, hắn chạy đi như bay, nhưng không dám thúc đẩy Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến tận cùng, vậy sẽ tiêu hao quá lớn. Chỉ là duy trì tốc độ tương xứng với Ám Bì Quái ở đằng sau, vừa quan sát địa hình, tìm kiếm con đường thoát thân.

Ồ?

Bỗng nhiên ánh mắt hắn sáng lên, đằng trước xuất hiện một hang núi, cửa hang nhỏ hẹp, hắn có thể đi vào, nhưng Ám Bì Quái cao đến 5 trượng tuyệt đối không thể vào được! Hắn hoàn toàn có thể dùng hang núi này để thoát khỏi truy đuổi.

Có chủ ý này, hắn lập tức tăng tốc, nhảy lên mấy cái, đã đến bên ngoài hang núi.

Ầm!

Một cơn gió mạnh đáng sợ cuốn qua, trong hang động lại có người phát động công kích hắn! Chu Hằng vội vàng tréo chân, dùng Tấn Vân Lưu Quang Bộ né tránh, ánh mắt quét qua, ánh mắt lạnh băng.

Phát động công kích hắn, chính là Nam Cung Nguyệt Dung! Ở trong hang động không chỉ có mỗi mình nàng, còn có Khương Huyền Linh, cùng với mấy võ giả Sơ Phân nhị trọng thiên. Hẳn là kết bạn đánh ra chạy ngoài, cũng giống như Chu Hằng, muốn mượn hang động này để nghỉ ngơi.

– Chu Hằng, không phải ngươi có bản lĩnh rất lớn hay sao, cứ ở bên ngoài chơi đùa với những quái vật kia đi!

Khương Huyền Linh cười ha hả, sóng vai cùng Nam Cung Nguyệt Dung, giữ vững hang động.

Những võ giả còn lại cũng cười lạnh nhìn Chu Hằng, mỗi người đều lên tiếng nói móc trào phúng. Bọn họ không đánh lại Chu Hằng, chỉ có thể dùng phương pháp này để phát tiết.

Hai đại cao thủ Sơ Phân tam trọng thiên tọa trấn, dựa vào địa hình, dù cho Chu Hằng có Tấn Vân Lưu Quang Bộ cũng vô dụng, căn bản không thể nào đi qua.

Mà bóng dáng ba con Ám Bì Quái đã ngày càng gần, nháy mắt sẽ đuổi tới, Chu Hằng có thể, có năng lực chống đỡ ba con yêu thú Ích Địa Cảnh hay sao? Chỉ còn đường chết, tuyệt đối là chỉ còn đường chết!

Những người này đều bị thiệt bởi Chu Hằng, hiện tại dù bản thân đang trong thế giới cực độ nguy hiểm, nhưng vẫn chặn người có chiến lực mạnh nhất như Chu Hằng ở ngoài cửa, trong mắt chỉ còn thù riêng.

Chu Hằng nhếch môi cười lạnh, mấy tên đần độn này căn bản không biết hắn còn có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, chỉ cần chui vào bên trong, đừng nói Ích Địa Cảnh, ngay cả cường giả Khai Thiên Cảnh, Linh Hải Cảnh đến đây cũng không tổn thương được tới hắn!

Hắn không trực tiếp vận dụng Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, một là xuất phát từ rèn luyện bản thân, hai là cũng cần quan sát thử cái thế giới xa lạ này.

Hang động này, hắn không nhất định phải vào, nhưng những kẻ này càng không muốn cho hắn vào, hắn lại càng muốn vào.

Chu Hằng trực tiếp tế ra hắc kiếm, cười lạnh buốt nói:

– Ta không thích chơi với quái vật, không bằng các ngươi đi đi!

Một kiếm chém ra, hắc kiếm tung ra một con rồng đen, cuốn lấy Khương Huyền Linh cùng Nam Cung Nguyệt Dung.

Keng! Keng!

Hai tiếng giòn giã, Nam Cung Nguyệt Dung cùng Khương Huyền Linh đồng thời vung vũ khí ra đón đỡ. Chỉ là hang động này tuy rằng dễ thủ khó công, nhưng đồng thời cũng hạn chế hành động của bọn họ, chỉ có thể chọi cứng với Chu Hằng, ba thanh vũ khí va chạm, tia lửa bắn tung tóe.

Đại đao màu tím trong tay Khương Huyền Linh, kiếm vàng của Nam Cung Nguyệt Dung dùng lực huyết mạch hóa thành,

đồng thời đứt làm hai!

Nam Cung Nguyệt Dung hừ nặng một tiếng, khuôn mặt xinh đẹp bỗng trắng bệch. Kiếm vàng của nàng là lực huyết mạch biến thành, coi như một bộ phận thân thể nàng, bị mạnh mẽ cắt đứt cũng như cắt một ngón tay, chẳng những đau đớn, hơn nữa cực kỳ tổn thương nguyên khí!

– Đây là Pháp khí cấp bậc gì, sao lại sắc bén như vậy?

Khương Huyền Linh không thể tin được hét to.

Pháp khí chẳng những có phân biệt phẩm cấp, còn có khác biệt cảnh giới, tựa như Linh Hải Cảnh chỉ có thể sử dụng Pháp khí của Linh Hải Cảnh, hoặc là càng cao cấp hơn. Bằng không nếu sử dụng Pháp khí cảnh giới thấp, linh lực khổng lồ sẽ nháy mắt phá hủy trận pháp bên trong Pháp khí.

Cảnh giới Pháp khí càng cao, sử dụng tài liệu chế tạo cũng càng quý giá, sau khi chế thành tự nhiên cũng càng cứng rắn, sắc bén hơn.

Đao tím của Khương Huyền Linh là Pháp khí Sơ Phân Cảnh, tuy rằng phẩm bậc chỉ mới thất phẩm, nhưng có thể một kiếm chém đứt, chỉ sợ Pháp khí cấp bậc Ích Địa Cảnh cũng không làm được, ít nhất phải là Khai Thiên Cảnh!

Trong tay tiểu tử này lại có Pháp khí Khai Thiên Cảnh? Đừng nói là mấy phẩm, có thể tăng lên mấy thành chiến lực, chỉ là uy lực không gì cản nổi là đủ rồi!

– Bớt nói nhảm, ngươi nên ra ngoài cho ta!

Chu Hằng hừ lạnh, trường kiếm tiến vào, giơ tay chụp lấy Khương Huyền Linh.

Khương Huyền Linh không nắm giữ Thế, cộng thêm hang động nhỏ hẹp, hắn căn bản không có không gian né tránh, trực tiếp bị Chu Hằng chộp lấy, nắm ngực ném ra ngoài.

– Không…

Khương Huyền Linh hét thảm, ba con Ám Bì Quái Ích Địa Cảnh bên ngoài đã xông tới, hắn không muốn chết mà!

Nhưng bây giờ nào còn do hắn được nữa?

– Ra ngoài một người, còn lại bốn, các ngươi không cảm thấy chỗ này rất chật chội hay sao?

Chu Hằng toát ra tươi cười lạnh giá, nếu những người này muốn chắn mình ở ngoài hang, vậy để chính bọn họ cũng nếm thử cảm giác này.

Tuy rằng làm như vậy sẽ lãng phí lực lượng của những người này, nhưng Chu Hằng cũng không so đo, trên đời này có quá nhiều người đáng giết, cũng không thèm mấy tên này.

Bốn người Nam Cung Nguyệt Dung liên thủ chống lại Chu Hằng, có Nam Cung Nguyệt Dung cũng nắm giữ Thế, lại là cao thủ Sơ Phân tam trọng thiên làm chủ lực, bọn họ miễn cưỡng còn kéo dài hơi tàn. Nhưng ở bên ngoài, ba con Ám Bì Quái Ích Địa Cảnh đã chạy tới, triển khai công kích Khương Huyền Linh.

Ầm! Ầm! Ầm!

Lực lượng cuồn cuộn lan tỏa, giữa lúc sống chết, Khương Huyền Linh cũng lấy ra bản lĩnh áp rương, trên người xuất hiện hào quang màu trắng, lại có thể chống chịu được công kích Ích Địa Cảnh!

Chỉ là sau mười mấy lần, trên màn hào quang xuất hiện vô số vết nứt như mạng nhện, rõ ràng không thể duy trì được bao lâu nữa.

Khương Huyền Linh cứ đứng ở hang động, cố gắng muốn xông trở vào, nhưng mỗi lần đều bị Chu Hằng một quyền đánh

ra – Màn hào quang này chỉ có thể bảo hộ hắn không bị thương, nhưng không thể chuyển dời được lực lượng đánh tới.

Hắn không thể tiến vào, cũng không lùi lại được, bị kẹt chết cứng ở cửa hang.

Ầm!

Màn hào quang tím cuối cũng vỡ nát, hóa thành hàng tỷ đốm sáng, Khương Huyền Linh mất đi tầng bảo hộ này làm sao còn ngăn cản được Ám Bì Quái công kích, lập tức bị cắn vào một cánh tay mạnh mẽ lôi ra ngoài.

Ba con quái vật giành giật nhau, rẹt rẹt rẹt mấy cái đã xé Khương Huyền Linh thành tám khúc, cầm tay, chân cắn rột rột mấy cái rồi nuốt xuống.

Sinh mệnh lực của võ giả Sơ Phân Cảnh rất mạnh, Khương Huyền Linh bị thương nặng như vậy cũng còn chưa chết ngay, nhưng như vậy chỉ khiến hắn càng thêm thê thảm, tận mắt thấy được quá trình mình bị nuốt sống!

Thẳng đến khi một con Ám Bì Quái há to miệng máu cắn đứt cổ của hắn, lúc này mới kết thúc vận mệnh khổ sở của hắn.

– Chu Hằng, ngươi quả thật không phải người! Mọi người đều

cùng là loài người, sao ngươi có thể làm như vậy!

Một người hiên ngang lẫm liệt trách mắng Chu Hằng, giọng lại đang run lên, hắn không muốn mình cũng lọt vào cùng một vận mệnh.

Chu Hằng cười ha ha, nói:

– Lúc trước không phải là các ngươi chặn ta ngoài cửa hang, không phải muốn thấy ta bị ba con yêu thú phanh thây hay sao? Hiện tại trở mặt lý lẽ hào hùng trách mắng ta, ta thật là không hiểu, sao da mặt của các ngươi dày như thế chứ?

– Muốn làm kỹ nữ thì làm kỹ nữ, đừng có đòi lập đền thờ trình tiết gì!

Thế công của hắn càng mạnh thêm, còn ba con Ám Bì Quái ở bên ngoài cũng dùng đầu va đụng, dùng vuốt đào bới hang đá, muốn đào cái hang này ra. Nhưng hang đá này chắc chắn thần kỳ, yêu thú Ích Địa Cảnh mà cũng không làm gì được!

Đánh lâu không xong, Chu Hằng se tay trái, một đóa hoa sen năm màu bỗng xuất hiện, đánh về phía bốn người Nam Cung Nguyệt Dung!

– Mau tránh!

Bốn người đều biết uy lực của hoa sen năm màu này, lập tức mặt mũi trắng bệch, không gian chỗ này là hang động đó, làm sao có thể sử dụng tuyệt chiêu như thế. Một khi bùng nổ không chỉ bọn họ gặp tai ương, ngay cả Chu Hằng cũng khó may mắn thoát được.

Cái tên điên này! Má nó đây là kẻ điên! Sớm biết vậy làm sao cũng sẽ không đi chọc hắn!

Ầm!

Hoa sen năm màu đột nhiên nổ tung, lực lượng của Chu Hằng vốn đã vượt qua Sơ Phân tam trọng thiên bình thường, Ngũ Hành Liên Hoa Phá này có thể tăng uy lực lên một tiểu cảnh giới, tuy rằng còn xa mới đạt đến Ích Địa Cảnh, nhưng cũng không phải là Sơ Phân Cảnh có thể ngăn cản được!

— Ngay cả bản thân Chu Hằng dính phải cũng sẽ bị thương nặng!

Dao động năng lượng đáng sợ điên cuồng quét ngang trong hang động, tựa như sóng to gió lớn gào thét dữ dội.

Bốn người Nam Cung Nguyệt Dung đều tế ra tuyệt chiêu hộ mệnh, nhưng ngoài Nam Cung Nguyệt Dung ra, ba người khác

không phải xuất thân Thiên Tinh Tông, nào có nội tình sâu như thế. Có hai tên không hay ho, trực tiếp bị sóng khí cuồng bạo mạnh mẽ ném bay ra ngoài hang động.

Khi bọn họ choáng đầu hoa mắt bò dậy, ở đối diện là ba con Ám Bì Quái cùng hung cực ác!

Lại một trận yến tiệc giết chóc!

Chu Hằng xuất hiện từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, hắn cũng không muốn nếm thử uy lực Ngũ Hành Liên Hoa Phá của mình, ngay nháy mắt bùng nổ đã sớm tiến vào trong bảo tháp, đợi cho lực lượng kinh khủng cuốn qua mới xuất hiện trở lại. Tuy rằng dư sóng còn quanh quẩn trong hang động, nhưng lực sát thương đã yếu đi nhiều.

Chỉ còn lại hai người!

Chương 124: Mua Dây Buộc Mình

Hai người Nam Cung Nguyệt Dung đều có sắc mặt khó coi.

Nam Cung Nguyệt Dung còn đỡ một chút, bản thân là công chúa đương triều, còn duy trì được phong thái tương đối, còn người kia thì kém hơn nhiều, bên tai nghe được hai người ở bên ngoài hang không ngừng phát ra tiếng kêu la thảm thiết, dù cho không tận mắt nhìn thấy cũng có thể tưởng tượng được bộ dáng thê thảm của bọn họ, không khỏi cả người phát run.

Hắn quỳ mạnh xuống đất, không ngừng dập đầu với Chu Hằng, nói:

– Ta sai rồi! Ta sai rồi! Bỏ qua cho ta đi! Bỏ qua cho ta đi!

Khóc lóc kể lể, nước mắt nước mũi giàn giụa, nào còn một chút cao cao tại thượng của cường giả Sơ Phân Cảnh? Ở trước mặt sống chết, cái gọi là cường giả thì có khác gì con kiến?

Chu Hằng không có một chút đồng tình, ngược lại sinh ra cực kỳ chán ghét, không chút lưu tình tung chân đá ra, đạp văng người này ra ngoài hang động, tiếng gào thét “A A A” bên ngoài lại càng thêm náo nhiệt.

– Chu Hằng, ngươi quả thật bất phàm, hơn nữa có rất nhiều bí mật!

Nam Cung Nguyệt Dung bình tĩnh nhìn Chu Hằng, thân là cao đồ của Thiên Tinh Tông, lại là công chúa đương triều, mỗi một hành động của nàng đều tràn đầy phong thái cao quý.

Dù cho Chu Hằng cũng phải thừa nhận, nữ nhân này loại trừ độc ác, quả thật Nam Cung Nguyệt Dung có được năng lực làm cho nam nhân động lòng.

– Có thể Tỉnh Thiên đã chết, ngươi là người nắm giữ bí mật duy nhất!

Nam Cung Nguyệt Dung mỉm cười, yêu kiều như hoa.

– Vốn cứ tưởng lực huyết mạch của ngươi không đủ đậm, tiềm lực có hạn, không ngờ tới là ta nhìn nhầm!

– Chu Hằng, cân nhắc lại đi, gia nhập Thiên Tinh Tông, còn ta, chính là phần thưởng cho ngươi!

Nàng ưỡn ngực thật cao, kiêu ngạo mà tự tin, lóe lên mị lực

kinh người.

Quả thật, thân phận của nàng rất cao, chính là công chúa đương triều, hơn nữa bản thân còn là mỹ nữ cấp bậc khuynh quốc khuynh thành, trên dưới cả nước có không biết bao nhiêu người nằm mơ cũng muốn cưới được nàng.

Chu Hằng cười ha ha, lắc đầu nói:

– Ta muốn thu hồi lời nói lúc trước, 1000 linh thạch mua ngươi quả thật là không ổn!

Không đợi Nam Cung Nguyệt Dung nói, hắn đã tiếp tục.

– Không khác gì kỹ nữ, cùng lắm là cao sang một chút, không phải khách hàng nào cũng đón!

– Dân đen, ngươi nói cái gì!

Nam Cung Nguyệt Dung giận tím mặt, bao giờ có ai dám nhục mạ nàng là kỹ nữ?

– Nè, đây là hai khối linh thạch, cười cho đại gia một cái!

Chu Hằng tiện tay ném ra hai khối linh thạch.

– Lớn mật!

Nam Cung Nguyệt Dung tung chưởng, hai khối linh thạch liền bị đánh bay, ngực nàng phập phồng dữ dội, đã giận dữ đến cực điểm. Mắt phượng trợn lên, nàng quát:

– Đây là ngươi ép ta!

Rõ ràng là nàng đã giận đến đỉnh điểm, đến mức quên tự xưng là “bổn cung”.

Chu Hằng mơ hồ có cảm giác không ổn, nhưng lúc này, trong mắt Nam Cung Nguyệt Dung bỗng nhiên lóe lên ánh sáng đỏ yêu mị. Sau đó, trong mắt hắn mất hết mọi màu sắc, chỉ còn lại Nam Cung Nguyệt Dung cung trang trắng như tuyết, tựa như tiên nữ trên trời bay bổng trên không trung.

Đây là ảo ảnh!

Chu Hằng biết thế, nhưng không cách nào thoát khỏi, tâm linh chìm đắm, chỉ cảm thấy tiên nữ cao cao tại thượng này là thần trong thiên địa, hắn cần thành kính quỳ bái, không tiếc mọi giá bảo hộ nàng.

Nàng chính là trời, nàng chính là thần, nàng chính là tồn tại tối cao!

Nhìn ánh mắt Chu Hằng dần dần chết lặng, Nam Cung Nguyệt Dung toát ra tươi cười đắc ý.

Đây là bí thuật của nàng, học được từ một quyển cổ tịch mà hoàng thất cất kỹ, trước đó căn bản không có bao nhiêu người học được, để ở đó không biết bao nhiêu năm. Môn bí thuật này chỉ có thể sử dụng một lần, có thể làm cho bất cứ ai, thậm chí là yêu thú có cảnh giới yếu hơn nàng đều phải thuần phục nàng, trọn đời không phản bội!

Bí thuật này, vốn là nàng muốn để lại sau này dùng, chờ đạt đến Khai Thiên Cảnh, thậm chí Sơn Hà Cảnh, lại dùng bí thuật này thu phục một cao thủ đỉnh cao phụ tá bản thân. Cho nên, nàng rất luyến tiếc dùng trên người Chu Hằng chỉ có Sơ Phân Cảnh.

Nhưng nghĩ kỹ lại, cảnh giới của Chu Hằng hiện tại dù thấp, nhưng tiềm lực vô cùng lớn, ngày sau chưa chắc không có hy vọng tiến vào Khai Thiên Cảnh, Sơn Hà Cảnh. Hơn nữa trên người kẻ này có bí mật lớn, nếu Tỉnh Thiên mất tích, tám thành là đã chết, như vậy Chu Hằng chính là người duy nhất

biết được.

Đến bây giờ nàng còn nghĩ rằng Cửu Linh Tông có thể liên tục xuất hiện hai yêu nghiệt là có liên quan tới thế giới dưới lòng đất.

Thu phục Chu Hằng, như vậy bí mật này sẽ là của nàng!

Không thiệt! Không thiệt!

Khóe miệng Nam Cung Nguyệt Dung mỉm cười càng thêm ngọt ngào.

Hình ảnh tiên tử trong mắt càng thêm thánh khiết, cao quý, tựa như có một loại lực lượng thần bí đang dẫn dụ hắn quỳ xuống, kính dâng mọi thứ cho tiên tử thánh khiết kia!

Không!

Trong lòng Chu Hằng trào ra một tia do dự, mục đích hắn tu luyện chính là có thể tự do hít thở không khí trong trời đất, tuyệt đối sẽ không khuất phục thế lực nào, cá nhân nào!

Đạo của hắn, giết chóc thiên hạ, tiến lên chín tầng trời!

Kẻ cản ta thành đạo, giết!

Trong ánh mắt Chu Hằng đột nhiên xẹt qua một tia sát khí sắc bén, trong mắt hiện ra bóng hai thanh hắc kiếm hoàn chỉnh, khí tức hung bạo bắt đầu điên cuồng trào dâng, trong nhất thời làm cho ba con Ám Bì Quái bên ngoài đang ra sức đào bới cũng chợt ngừng trệ!

– Cái gì!

Nam Cung Nguyệt Dung hoảng sợ không thôi, tiểu tử này vẫn còn khả năng chống cự! Nàng vội kéo hết tinh thần tăng cường uy lực bí thuật, nếu như bí thuật này thất bại, nàng sẽ bị cắn trả dữ dội. Tuy rằng không đến mức nghe lời ngược lại Chu Hằng, nhưng khó tránh khỏi bị thương nặng.

Nàng vừa phát động toàn lực, hình tượng tiên tử trong mắt Chu Hằng càng thêm thánh khiết xuất trần, tựa như nếu hắn không bái lạy, sẽ theo gió mà đi, trở về chín tầng trời.

Lạy! Lạy! Lạy đi, tiên tử sẽ vĩnh viễn không đi nữa!

Trong đầu dường như có giọng nói không ngừng thì thầm, quẩn quanh, tâm linh Chu Hằng rơi vào trong giãy giụa dữ dội, ánh mắt lúc thì chết lặng, lúc này hiện ra bóng kiếm, biến hoa

không ngừng.

– Đạo của ta, đừng mơ có ai chà đạp!

Không biết đã bao lâu, Chu Hằng bỗng nhiên rống lớn, hắc kiếm đã thu vào đan điên chợt hưởng ứng, phát ra một đạo dao động tối cao tối thượng, xoảng, hình tượng tiên tử trong mắt Chu Hằng đột nhiên vỡ nát!

Bí thuật bị phá!

Nhưng mà, lúc này lại xuất hiện một chút sơ suất.

Mảnh vỡ hình ảnh tiên tử rơi rụng nhập vào trong người hắn, bỗng nhiên dẫn động phản ứng dược lực của Kim Dương Thảo Vương trong máu hắn, lập tức hai mắt Chu Hằng đỏ rực, có một loại dục vọng hung bạo dữ dội.

Khó chịu muốn chết, nóng muốn chết, nghẹn muốn chết!

Ánh mắt hắn bừng sáng lên, ở trước mặt hắn không phải có một tiên nữ đang nằm dài hay sao?

Chu Hằng sải bước đi qua.

Nam Cung Nguyệt Dung vô cùng suy yếu, Chu Hằng giãy khỏi bí thuật của nàng, cũng làm nàng bị thương nặng. Đây mới thật là bị thương nặng, từ thần thức đến thân thể, không phải lực huyết mạch có thể chữa trị trong nháy mắt!

Còn chưa chờ nàng dùng thuốc điều tức, lại thấy Chu Hằng đi tới gần nàng.

– Chu Hằng, ngươi thắng!

Nàng không cam lòng nói.

– Bổn cung sẵn sàng chuộc mạng, ngươi ra giá đi, dù là pháp khí Khai Thiên Cảnh, bổn cung cũng có thể cho ngươi!

Roẹt!

Tiếng xé rách vải vang lên, bàn tay to của Chu Hằng vươn tới, bộ cung trang của Nam Cung Nguyệt Dung bắt đầu từ chỗ cổ trực tiếp bị xé xuống bên hông, nội y phấn hồng bên trong cũng khó trốn khỏi số mệnh, lập tức hiện ra bộ ngực bộ ngực đầy đặn run run của nàng.

Núi ngọc trắng như tuyết dựng thẳng lên cao, hai vòng điểm xuyết đỏ hồng, đều có một quả nho mê người ở giữa, đẹp không gì tả được.

– Ngươi… ngươi muốn làm gì!

Nam Cung Nguyệt Dung kinh hoàng không thôi, bại trận nàng cũng không sợ, thân phận của nàng cao quý, có đủ vốn để mua lại mạng mình, nhưng gặp phải cưỡng bức… với trạng thái của nàng hiện giờ thì làm sao chống cự?

Bí thuật kia dung hòa với dược lực Kim Dương Thảo Vương, liền biến chất thành mị dược mạnh nhất, hai mắt Chu Hằng đỏ rực, hiện tại trong đầu hắn chỉ còn một ý niệm, đó là ra sức phát tiết một hồi.

Thân thể mềm mại trắng bóng trước mắt làm cho hắn càng thêm đói khát, không chút do dự nhào lên, mỗi tay nắm giữ ngọn núi ngọc trắng mịn, mềm nhũn như bông, mà lại không mất đàn hồi, vô cùng tuyệt diệu.

– Dân đen, thả ta ra!

Nam Cung Nguyệt Dung ra sức chống cự, nhưng hiện tại nàng bị thương nạng, làm sao có thể chống cự bạo lực của Chu Hằng, chỉ có thể mặc cho nam nhân này tận tình đùa bỡn khuôn ngực quý báu của nàng.

Vào lúc này, nàng cảm thấy mình như là một kỹ nữ.

Rất nhanh, Chu Hằng liền không thỏa mãn chỉ là xâm chiếm hai ngọn núi tròn dựng thẳng, một tay dò xuống, bắt đầu xé rách nửa phần quần áo bên dưới.

Nam Cung Nguyệt Dung lập tức đạp chân lung tung, nhưng vậy cũng chỉ rối thêm mà thôi. Mông dưới lành lạnh, nàng biết mình đã bị lột sạch trơn, trong lòng cũng trở nên tàn lạnh.

Xâm lược thoáng ngừng, nhưng tiếp theo một thứ nóng bỏng va chạm lung tung vào giữa chân nàng. Đầu tiên nàng sửng sốt, nhưng lập tức phản ứng lại, là công chúa hoàng thất, từ nhỏ nàng đã được dạy những chuyện nam nữ này.

– Đừng! Đừng mà!

Nàng lệ rơi đầy mặt, cầu xin Chu Hằng lúc này nàng không còn là công chúa cao quý, thiên tài Sơ Phân Cảnh gì cả, mà chỉ là một nữ nhân yếu đuối.

Nhưng ai bảo nàng mua dây buộc mình, dẫn tới bí thuật sinh ra dung hợp kỳ dị với Kim Dương Thảo Vương, hiện tại là tự ăn quả báo.

Vật cứng kia đẩy lung tung mấy cái, cuối cùng đụng vào đúng chỗ, roạt một cái liền chui thẳng vào trong.

– A!

Nam Cung Nguyệt Dung phát ra tiếng kêu thảm thiết tràn đầy khuất nhục, sau đó chống cự dữ dội.

Kim Dương Thảo Vương vốn làm cho năng lực của Chu Hằng ở mặt này mạnh mẽ đến biến thái, huống chi lần này là kích hoạt ở hình thức mị dược! Hắn không ngừng đánh thẳng, va đụng, chỉ dùng tư thế này không ngừng chiếm giữ mỹ nữ dưới người.

Không biết mệt mỏi, kéo dài không ngứng

Nam Cung Nguyệt Dung từ ban đầu là giãy giụa cho đến từ bỏ, chỉ là không ngừng rơi lệ, rồi đến sợ hãi cầu xin, cuối cùng chết lên chết xuống. Nam nhân rong ruổi trên người nàng như có được tinh lực vô tận, đòi lấy nàng một lần lại một lần, làm sao cũng không đủ.

Nàng không chịu được mà ngất đi, lại tỉnh dậy từ trong hôn mê, hai lần ba lượt, nàng chỉ còn một ý nghĩ, chết rồi còn hơn bây giờ!

Cuối cùng, không biết Chu Hằng đã hưởng thụ cực lạc lần thứ mấy trên người nàng, gầm rống một tiếng nằm xuống, giày vò cuối cùng cũng kết thúc. Nam Cung Nguyệt Dung rất muốn bóp chết nam nhân đã không còn phòng bị ở trên người mình, nhưng mệt mỏi ùa tới, ý chí của nàng cũng không thể chống cự, lập tức ngủ mất.

Tỉnh lại, Chu Hằng thần thanh khí sảng, hắn cụp mắt nhìn mỹ nữ dưới người, trong lòng có chút do dự.

Nếu đổi lại trước đó, mặc kệ Nam Cung Nguyệt Dung đưa ra cái giá cỡ nào, hắn cũng sẽ không thay đổi quyết tâm giết người, nhưng còn bây giờ? Hắn tuyệt không có ý thu Nam Cung Nguyệt Dung vào hậu cung, nhưng bảo hắn xuống tay xử lý nữ nhân từng có thân cận da thịt với mình, điều này làm hắn khó mà xuống tay được.

Phải làm sao đây?

Chương 125: Rời Khỏi Thế Giới Thần Bí

Lúc Nam Cung Nguyệt Dung tỉnh lại, mạnh mẽ muốn bò dậy, nhưng sống lưng đau đớn ập tới, nàng liền phải nằm trở về, cảm giác mỗi một đốt xương toàn thân đều như muốn rã ra.

Nàng hung tợn nhìn Chu Hằng, nếu ánh mắt có thể giết người, như vậy Chu Hằng đã chết mấy trăm, mấy ngàn lần.

– Khi dễ một nữ nhân rất oai phong chứ gì!

Nàng lạnh lùng nói, trong lòng tràn đầy giận dữ, lần đầu tiên của nàng lại bị nam nhân nàng ghét nhất cướp mất ở trong hang động lạnh băng này.

– Đừng có ủy khuất như vậy, đây là ngươi tự nhận lãnh!

Chu Hằng cũng hạ quyết tâm, coi như nữ nhân này dùng thân thể mua lại tính mạng, lần này không giết!

– Ngươi…

Nam Cung Nguyệt Dung mắt phượng trợn trừng, nhưng đành phải thừa nhận là Chu Hằng nói có lý. Bởi vì nàng cũng cảm giác được lúc đó Chu Hằng không bình thường. Nàng không biết Chu Hằng đã có dùng Kim Dương Thảo Vương, chỉ nghĩ rằng đây là tác dụng phụ mà bí thuật của nàng dẫn tới.

– Chu Hằng, ngươi có gan thì giết bổn cung, bằng không bổn cung thề, nhất định phải bầm thây ngươi trăm ngàn mảnh báo thù hôm nay!

Nam Cung Nguyệt Dung lớn tiếng nói.

Chu Hằng cười ha hả, đưa tay đẩy cằm ngọc của nàng, nói:

– Đừng có dùng phép khích tướng với ta, giết hay không, là do ta quyết định, ngươi không có khả năng ảnh hưởng tới ta! Tuy nhiên một đêm vợ chồng trăm ngày ơn, trong vòng trăm ngày, ta sẽ không giết ngươi!

Nam Cung Nguyệt Dung giãy giụa bò dậy, nàng cũng không muốn lại để Chu Hằng nhìn thấy thân thể mình, người bộ cung trang kia đã bị Chu Hằng xé nát, làm sao còn mặc được? Nhưng tay nàng nhoáng lên, liền có thêm một bộ quần áo hoàn chỉnh.

Pháp khí không gian!

Ánh mắt Chu Hằng sáng ngời, nhất định đó là pháp khí không gian, nữ nhân này quả thật có địa vị không tầm thưởng ở Thiên Tinh Tông. Ngay cả Điện chủ Hắc Thủy Điện cũng chưa chắc có được pháp khí không gian như nàng!

Nam Cung Nguyệt Dung dùng động tác thật chậm mặc quần áo vào, không phải nàng muốn vậy, mà là cả người không có sức, muốn nhanh cũng không được.

Điều này đối với Chu Hằng, quả thật là một cái dụ hoặc.

Tiến vào di tích cũng phải hơn 20 ngày, Chu Hằng vẫn luôn không có cơ hội ở riêng với An Ngọc Mị, mà bản thân là người một lòng hướng võ, hắn cũng có thể kiềm chế nhu cầu thân thể của mình.

Tuy nhiên có thể kiềm chế cũng không có nghĩa là không cần, mà là làm nhu cầu không ngừng tích lũy. Tuy rằng đã có một trận bùng nổ trước đó, nhưng nhìn thấy Nam Cung Nguyệt Dung lắc lắc cái mông tròn vểnh lên mặc quần lót vào, cảnh này có lực đánh vào mạnh mẽ hơn bao giờ hết.

– A!

Nam Cung Nguyệt Dung bỗng phát ra tiếng kêu to, thân thể lại

bị ấn nằm sấp xuống, mông đẩy lên thật cao, quần lót mới mặc được một nửa cũng bị kéo xuống, một thứ thật cứng làm nàng ác mộng lại xông vào.

Chu Hằng tận tình hưởng thụ mỹ nữ dưới người, mị độc trước đó còn chưa tan hết, trong lòng hắn vẫn còn tràn đày hung bạo! Hắn cũng không muốn trút xuống người An Ngọc Mị, dù sao Nam Cung Nguyệt Dung cũng bị hắn làm như thế, cũng không chấp một lần nữa.

Ai bảo họa là do nàng gây ra!

– Súc sinh!

Nam Cung Nguyệt Dung thét to, ngủ một giấc, nàng đã khôi phục vài phần tinh lực.

– Yên tâm, ta sẽ trả tiền cho ngươi!

Chu Hằng lạnh nhạt nói, tuy rằng đã xảy ra quan hệ, thậm chí là đang tiến hành, nhưng hắn vẫn không có một chút yêu thương gì Nam Cung Nguyệt Dung, chỉ có nhục dục đơn thuần.

Nam Cung Nguyệt Dung cắn răng, hai tay chống mặt đất thừa nhận Chu Hằng đánh vào, bằng không đầu của nàng sẽ phải đụng xuống đất. Nam nhân này như có được tinh lực dùng mãi không hết, làm nàng rất tuyệt vọng. Ban đầu khóc lóc cầu xin, cuối cùng mềm yếu lăn ra đất, mặc cho Chu Hằng thỏa thích giày vò.

Khi hai người lại kết thúc trận đại chiến này, ba con Ám Bì Quái ở bên ngoài không biết đã đi từ lúc nào.

Chu Hằng dò thám sâu trong hang động, chỗ này không sâu, nhiều lắm không quá 50 trượng, vách đá màu xám bạc, hoàn tòn khác với đá thường, vô cùng cứng chắc. Hắc kiếm có thể chém được, nhưng Chu Hằng không đủ lực lượng, một kiếm xuống cũng chỉ cắt vào nửa tấc mà thôi.

Hai người rời hang động, đi dọc theo khe suối đi xống, đầu bên kia có Ám Bì Quái đáng sợ, khứu giác nhạy bén, gặp phải chúng nó sẽ rắc rối to.

Nam Cung Nguyệt Dung im lặng không hé răng đi theo Chu Hằng, sắc mặt lạnh lùng, tựa như đã quen mới nãy nam nhân này còn chiếm giữ nàng rất nhiều lần. Nhưng Chu Hằng lại biết, lòng dạ nữ nhân này rất sâu, hiện tại không phát tác chỉ là muốn mượn sức hắn rời khỏi đây mà thôi.

Mới tiến vào đã gặp một đống lớn Ám Bì Quái Sơ Phân Cảnh, còn có ba con đạt tới Ích Địa Cảnh, chỗ quỷ quái này tràn đầy

nguy hiểm, nào phải mấy tiểu tử Sơ Phân Cảnh như bọn họ có thể chạy lung tung?

Có lẽ chỗ này có cơ duyên tuyệt thế, nhưng chỉ sợ trước khi bọn họ tìm được thì đã dâng lên tính mạng của mính

Hai ngày sau, bọn họ đi đến cuối khe suối.

Cũng không thể gọi là cuối khe suối, mà là tận cùng không gian này. Bắt đầu từ hôm qua, không gian chỗ bọn họ đang không ngừng thu nhỏ, khoảng cách giữa trời đất ngày càng gần, cho đến giờ, vươn tay là có thể chạm lên trời.

Một mảnh xám xịt, đi không qua, giống như là cấm chế.

Đằng trước cũng không có đường, nhưng nước suối vẫn chảy tới.

Chu Hằng ngẫm nghĩ, lập tức nhảy vào trong nước, mở mắt nhìn ra, dòng suối biến thành dòng nước ngầm, vẫn tiến về phía trước. Hắn cũng không sợ sẽ bị ngộp chết trong nước, đừng nói hiện tại hắn có thể một hơi nhịn thở mấy giờ, còn có thể tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp để hít thở bất cứ lúc nào!

Nước suối không có độc, trước đó hắn đã thử qua, cho nên

mới không do dự nhảy xuống.

Nam Cung Nguyệt Dung do dự một chút, cũng theo sau nhảy xuống nước. Thời gian không còn nhiều, nếu không thể rời khỏi đây, nàng cũng sẽ bị nhốt chết trong này!

Vì mạng sống, làm sao cũng phải liều một phen.

Nửa giờ, một giờ, hai giờ!

Đằng trước xuất hiện một màng sáng vàng!

Trong lòng Chu Hằng cùng Nam Cung Nguyệt Dung đều khẽ động, tăng tốc bơi tới, đều lao vào trong.

Oong!

Thân thể hai người cùng run lên, hoa mắt, nhìn lại, bọn họ đã xuất hiện trở lại trong Võ Kinh Các Đại Diễn Tông, trước mặt chính là màng sáng dẫn bọn họ vào trong thế giới thần bí.

Tuy nhiên, lúc này không ai muốn trở vào trong đó nữa.

Cách ngày quy định một tháng chỉ còn có 1 ngày, lại đi thế giới thần bí một chuyến, vậy tuyệt đối là không kịp rời đi nữa.

Nam Cung Nguyệt Dung nhìn bóng lưng Chu Hằng có chút ngo ngoe, chỉ cần nàng đánh một chưởng, có thể đánh Chu Hằng vào trong màng sáng vàng. Nhưng nàng không dám, mỗi lần giao đấu với Chu Hằng đều là nàng chịu thiệt, ai biết thế này có phải là cạm bẫy mà Chu Hằng cố ý bày ra hay không?

Nếu như nàng ra tay, Chu Hằng sẽ có lý do lý do quang minh chính đại giết nàng rồi?

Có lẽ trong nháy mắt bị Chu Hằng chiếm lấy, nàng có ý muốn chết, nhưng thời gian qua lâu nàng liền không còn ý muốn chết nữa, chết cũng cần có dũng khí.

Chu Hằng cũng không liếc nàng một cái, thân mình nhảy lên, nháy mắt đi xa, sau đó tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

– Tiểu sắc lang, sao trên người ngươi lại có mùi lạ?

An Ngọc Mị lập tức bịt mũi nói.

Đây là mùi của nước suối, Chu Hằng bơi trong đó mấy giờ, đương nhiên toàn thân đầy mùi lạ.

Chu Hằng nói hai ba câu giải thích một chút, lập tức bắt đầu bế quan luyện hóa lực lượng trong hắc kiếm.

Hắn đã giết mấy trăm con Ám Bì Quái cấp bậc Sơ Phân Cảnh, tích lũy lực lượng tuyệt đối nhiều đến kinh người, dù sao còn có hơn 1 ngày, ở không cũng nhàn rỗi.

Triển khai Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, hắn nhanh chóng luyện hóa hấp thu năng lượng trong hắc kiếm, chỉ nửa ngày sau đã luyện hóa xong, tu vi cũng đạt tới Sơ Phân nhất trọng thiên đỉnh phong.

Không gian đan điền gấp 40 lần võ giả Sơ Phân Cảnh bình thường, điều này đương nhiên làm cho Chu Hằng có được lực lượng đáng sợ, nhưng cũng làm tốc độ tích lũy lực lượng của hắn chậm hơn nhiều lần, lực lượng cả trăm con yêu thú Sơ Phân Cảnh vậy mà không xông phá được một trọng thiên!

Chu Hằng dẫn theo An Ngọc Mị rời Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, về phần Lâm Phức Hương còn phải ở lại bên trong, sẽ lập tức rời khỏi di tích, tuyệt đối không thể tiết lộ bí mật pháp khí không gian có thể chứa được vật sống.

Thừa dịp còn một ngày, Chu Hằng vừa chờ đợi Cổ Tư đến tụ hợp, vừa cân nhắc Ngũ Hành Liên Hoa Phá. Hiện tại hắn đã có đầy đủ lực lượng thi triển Ngũ Hành Liên Hoa Phá chân chính, hơn nữa cộng thêm lửa tím làm thân cây, uy lực hoa sen sáu

màu lại tăng thêm một tầng.

Nếu nói trước kia là Địa cấp thượng phẩm, như vậy hoa sen sáu màu đã có uy lực sánh với võ kỹ Thiên cấp hạ phẩm!

Ngộ tính của hắn tuyệt đối là tiêu chuẩn đỉnh cao, nửa ngày sau đã nắm giữ được vài phần, khoảng cách có thể vận chuyển cũng không còn xa xôi.

Võ kỹ đơn thuần lực lượng không khác gì nắm giữ Thế Cảnh, Vực Cảnh, đơn thuần là nắm giữ cùng vận chuyển linh lực, lực lượng bản thân càng lớn, tự nhiên uy lực càng lớn.

Cổ Tư tìm tới vào ngày cuối cùng, gặp mặt Chu Hằng và An Ngọc Mị.

– Ta không giết nàng!

Không đợi Chu Hằng hỏi, nàng chủ động nói ra kết quả trận chiến với Cổ Lộ.

– Ta tiếp nhận đề nghị của ngươi, giữa tỷ muội là không được tương tàn!

– Vậy về sau cô ta có còn tìm nàng gây rối nữa không?

Chu Hằng hỏi, dụng ý của hắn không phải là vì cho Cổ Lộ một tấm hộ thân phù.

Cổ Tư nghiêng đầu nghiêm túc suy nghĩ, nói:

– Chênh lệch giữa cô ấy và ta sẽ chỉ ngày càng lớn, không thể có cơ hội!

Quả thật, hiện giờ Cổ Tư có được lực huyết mạch cấp bậc Thiên linh thể, tiền đồ sáng chói, Cổ Lộ không thể nào sánh kịp. Hiện tại hai người cùng là Sơ Phân Cảnh, nhưng 10 năm sau có thể Cổ Lộ vẫn là Sơ Phân Cảnh, nhưng Cổ Tư đã là Ích Địa Cảnh, Khai Thiên Cảnh, chênh lệch sẽ chỉ càng kéo xa hơn.

Nửa ngày loáng cái là qua, sương mù trước mặt bọn họ bỗng xuất hiện một lối đi, mơ hồ thấy được tình cảnh hư ảo dưới chân núi.

Đã đến giờ, sương mù tự động mở ra.

– Đi!

Ba người Chu Hằng vội bay ra, vụt vụt vụt, mười mấy giây sau là bọn họ đã chạy ra khỏi sương mù.

Dưới tình huống bình thường, lúc này hẳn là phải có người đi ra không ngớt, nhưng ba người Chu Hằng đi ra một lúc, mới nhìn thấy Nam Cung Nguyệt Dung cùng Cổ Lộ lục tục đi ra. Lại thêm một lát, liền có hai ba mươi người vội vàng chạy ra, sau đó liền không còn nữa.

– Những người khác đâu?

Mọi người dưới chân núi hỏi.

– Chết rồi!

Nam Cung Nguyệt Dung lạnh lùng nói, ánh mắt đẹp nhìn chằm chằm Chu Hằng, sát ý thu liễm. Nàng sẽ không giết Chu Hằng dễ dàng như thế, bởi vì trên người Chu Hằng còn che giấu bí mật lớn, trước tiên nàng phải vắt sạch thứ tốt trên người Chu Hằng, lại dùng thủ đoạn tàn khốc nhất tra tấn chết hắn!

Nói lại, đường đường là công chúa bị người ta cưỡng bức là chuyện mất mặt cỡ nào, nàng làm sao lại nói ra trước mặt mọi người.

– Sao lại chết nhiều người như thế?

Mọi người đều không hiểu được, tuy rằng mỗi lần mở ra di tích quả thật sẽ chết một số người, nhưng chưa có lần nào chết nhiều như thế, chỉ vẻn vẹn còn không tới 30 người sống sót đi ra, vậy đã gần như toàn quân bị diệt!

Đổi lại chết 30 thì còn được!

Những người này đều là tinh anh trẻ tuổi các môn các phái Hàn Thương Quốc, đã chết như thế, tuyệt đối sẽ đại thương nguyên khí!

Chương 126: Tỉnh Thiên Trở Về

Nam Cung Nguyệt Dung đơn giản giải thích một chút, mọi người mới biết được bên trong Đại Diễn Tông còn che giấu một cái thế giới thần bí, liền chấn động không thôi.

Bọn họ rất dễ dàng liên hệ thế giới thần bí với chuyện Đại Diễn Tông đột nhiên sụp đổ.

Vị cường giả tuyệt thế kia tiêu diệt Đại Diễn Tông, mở ra một cái không gian, nhất định là thế!

Quá trình tu luyện chính là sáng tạo một cái nội thế giới, mà thế giới này khổng lồ, chân thật đến mức nhất định, sẽ có thể dung hợp với thế giới hiện thực? Sợ là chỉ có Kết Thai Cảnh mới làm được, trong cơ thể dần dần sinh ra thần chi!

Giới hạn bởi trình tự, mọi người không cách nào tưởng tượng được cường giả Khai Thiên Cảnh trở lên có được năng lực như thế nào, chỉ có thể chiếu theo truyền thuyết mà suy đoán cao xa, không biết là chênh lệch bao xa so với sự thật.

Trong nhất thời, mọi người không biết nên đau lòng truyền nhân ưu tú của tông môn nhà mình mất mạng, hay là mừng rỡ

vì bên trong Đại Diễn Tông còn che giấu một cái thế giới thần bí!

Nói không chừng, thật sự là vị cường giả tuyệt thế kia để lại bí địa, truyền thừa tuyệt học chấn cổ tuyệt kim của hắn.

Nóng mắt thì nóng mắt, đáng tiếc không ai trong bọn họ có năng lực xông qua đại trận hộ sơn Đại Diễn Tông. Cửa đầu tiên còn không qua được, làm sao có tư cách đi xông vào nội thế giới của cường giả Kết Thai Cảnh mờ ảo xa xôi?

Nam Cung Nguyệt Dung dùng ánh mắt mịt mờ quét Chu Hằng, thân hình nhảy lên, lướt bay đi.

Lúc này nàng đã không phải là đối thủ với Chu Hằng, cũng không thể mời người ra tay với Chu Hằng, bởi vì nó cũng cần có lý do, dù cho đệ tử Thiên Tinh Tông cũng không thể giết người lung tung, như vậy sẽ dẫn tới căm phẫn!

Nhưng nàng có thể nói ra sự thật hay sao?

Chuyện đó càng không thể được, Thủy Nguyệt công chúa bị người ô nhục, chuyện tai tiếng như thế dù có giết Chu Hằng cũng không thể rửa đi vết bẩn trên người nàng, sẽ bám theo nàng cả đời! Cho nên, nàng chỉ có thể thông qua thủ đoạn khác để đối phó Chu Hằng.

Ví dụ như, điều động cao thủ hoàng thất ám sát Chu Hằng, hoặc là dẫn dụ người khác tranh giành ghen tuông, khiến người ta sinh ra đố kỵ, ra tay giết Chu Hằng. Tuy nhiên, vì có thể lấy được bí mật trên người Chu Hằng, nàng có khuynh hướng điều động cao thủ đi bắt sống.

Ba người Chu Hằng về đến khách sạn, đối với Liễu Thánh Kiệt cùng Tỉnh Thiên chết, Đại điện chủ đi cùng có vẻ hết sức đau khổ, một người là con của Tam điện chủ, một người là học trò cưng của hắn, hai người này chết đi là tổn thất lớn đối với Hắc Thủy Điện.

Liễu Thánh Kiệt chết chỉ là không dễ ăn nói với Tam điện chủ, dù sao người là hắn dẫn ra. Còn Tỉnh Thiên thì là học trò cưng của hắn, chẳng những được hắn ký gửi yêu thương, hơn nữa quả thật là hy vọng của Hắc Thủy Điện, Địa linh thể thập tinh đó!

Sớm biết thế, nói cái gì cũng không nên để cho Tỉnh Thiên đến Đại Diễn Thịnh Hội!

Ở trong khách sạn hai ngày, xử lý chút việc vặt, mọi người liền chuẩn bị trở về. Thế giới thần bí trong Đại Diễn Tông tuy rằng dụ dỗ mê người, nhưng phải vào mới có tư cách thử vận may, có thể nhận được truyền thừa nghịch thiên hay không.

Nhưng mà, những người còn sống ra khỏi Đại Diễn Tông như Chu Hằng lập tức nhận được hoàng thất thông báo, bọn họ vào cùng báo cáo chi tiết hành trình lần này, nhất là Chu Hằng còn sống đi ra sau khi vào trong thế giới thần bí đó.

Kỳ thật, Chu Hằng biết được cũng không hơn Nam Cung Nguyệt Dung bao nhiêu, vì sao còn muốn bọn họ vào cung? Lại là Nam Cung Nguyệt Dung giở trò quỷ?

Chu Hằng suy nghĩ, quyết định đi một chuyến.

Dù sao, nếu công khai chống lệnh hắn sẽ thành công địch quốc gia, Nam Cung gia sẽ có thể theo lý hiệu lệnh tông môn thiên hạ đối phó hắn. Hắn không sợ, nhưng hắn không phải một mình cô đơn, còn có người thân, đặc biệt là phụ thân của hắn.

Người thân là vảy ngược của hắn, tuyệt đối không cho phép xảy ra chuyện gì.

Dù cho đi hoàng cung một chuyến hắn cũng không sợ, hắn có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, có Tấn Vân Lưu Quang Bộ, có Ảnh Độn Phù, phương diện an toàn tuyệt đối không thành vấn đề. Chỉ cần Nam Cung Nguyệt Dung không nói ra chuyện kia, Nam Cung gia sẽ không có lý do gì ra tay.

Mà Nam Cung Nguyệt Dung sẽ nói ra ư? Chắc chắn là không, đầu tiên là mất thể diện, thứ hai cũng không phải trách nhiệm

của mỗi mình Chu Hằng, ai bảo Nam Cung Nguyệt Dung sử dụng bí thuật với hắn, lúc này mới làm sự tình càng không thể vãn hồi.

Muốn đối phó Chu Hằng, làm sao cũng phải thêu dệt ra tội danh, hoàng thất không thể đánh mất thể diện được.

Đèn hoa mới treo lên, Chu Hằng dẫn theo An Ngọc Mị cùng Lâm Phức Hương trang điểm lộng lẫy đi đến hoàng cung. Đương nhiên, còn có Đại điện chủ, về phần Cổ Tư tự nhiên là đi cùng người Cô Tuyệt Phong.

Bọn họ đến không tính là trễ, nhưng tuyệt đối không phải sớm, khách nghe lệnh đến đây đã hơn phân nửa, chỉ có một số ít người còn chưa đến. Đây không phải là mời, mà là mệnh lệnh của Nam Cung hoàng tộc, nếu như có người dám không đến sẽ là công khai kháng chỉ, đây là tội lớn!

Chu Hằng tự nhiên cùng hai nàng An Ngọc Mị ngồi chung một chỗ, Đại điện chủ thì đi trò chuyện với các cao thủ tông môn khác. Hắc Thủy Điện chỉ có thể tính là ngồi ghế chót trong chín núi Thiên Hàng, có thể bị hất cẳng bất kỳ lúc nào.

Bởi vậy, tốt nhất là tìm tới những ô dù mạnh mẽ, cho dù chỉ là quan hệ tư nhân cũng được! Chính là như thế, Đại Diễn Thịnh Hội lần này Đại điện chủ mới xuất quan tự mình hộ tống, chính là vì đi ngoại giao.

Chuyện này không liên quan tới Chu Hằng, hắn cùng An Ngọc Mị, Lâm Phức Hương cười cười nói nói, vừa ăn hoa quả điểm tâm ngọt trên bàn, cũng không cảm thấy thời gian trôi quá chậm.

Đợi đến 8 giờ tối, cuối cùng người đã đông đủ, hoàng đế đương triều Nam Cung Hoành cũng mặc long bào, bước đi như rồng đi vào, đằng sau là ba đại sủng phi theo cùng, mỗi người đều cao quý hoa lệ, thân thể mềm mại đầy đặn, ngực to mông tròn, khiến cho người ta nhìn mà nóng người.

Không phải là không có nữ nhân nào có thể so sánh thân thể, dung mạo với bọn họ, nhưng thân phận nữ nhân của Hoàng đế cao quý cỡ nào, nó như một ly rượu ngon kịch độc, vừa khiến người ta kiêng kỵ, lại không nhịn được muốn một hơi cạn sạch, dù cho có chết cũng muốn thử nếm hương vị.

Đi cùng một Đế ba Hậu, đó là các hoàng tử hoàng nữ môn đương triều, trong đó tự nhiên có Thủy Nguyệt công chúa thanh danh hiển hách nhất, đứng giữa các huynh đệ tỷ muội như hạc trong bầy gà, phong thái như tiên.

Ánh mắt Chu Hằng quét qua khuôn mặt xinh đẹp kia, nhưng trong lòng chỉ tràn đầy chán ghét. Nam Cung Nguyệt Dung đúng là mỹ nữ, nhưng hắn làm sao cũng không dấy lên được một chút ái mộ hay tiếc thương gì.

– Ngồi đi!

Nam Cung Hoành ngồi trên ghế rồng, tùy ý khoát tay. Nơi này đều là võ giả bậc cao, tuấn kiệt trẻ tuổi Hàn Thương Quốc, lúc này thân phận của hắn còn đại biểu Thiên Tinh Tông, mà không phải hoàng đế thế tục, cho nên sẽ không bày cái dáng quá cao.

– Các vị, các người thấy sao về thế giới thần bí trong Đại Diễn Tông?

Hắn lên tiếng, vốn đây là mục đích gọi mọi người vào cung.

Mọi người đều phát biểu ý kiến, phần lớn suy đoán là có vị tuyệt thế cường giả giáng xuống, nhấc tay giết sạch mọi người trong Đại Diễn Tông, sau đó bố trí thế giới của mình ở bên dưới, chờ người có duyên tiến vào.

Chỉ có một số ý người suy đoán thế giới thần bí này càng thêm xa xưa, thậm chí vượt qua thời gian Đại Diễn Tông tồn tại. Đã tồn tại từ trước khi Đại Diễn Tông thành lập, sau đó đến mấy ngàn năm trước có thể xảy ra biến động gì, kích hoạt lực lượng đáng sợ trong đó, nháy mắt giết sạch người trong Đại Diễn Tông. Đến hôm nay biến đổi càng thêm mạnh, đến mức người bên ngoài cũng có thể vào trong.

Hai loại suy đoán này không có được đáp áp, dù cho các lão quái vật Khai Thiên Cảnh Thiên Tinh Tông tự mình đi ra cũn không thể xông vào được, trận pháp Sơn Hà Cảnh nào phải trò đùa?

Nam Cung Hoành lại hỏi Chu Hằng, hắn và Nam Cung Nguyệt Dung là hai người duy nhất tiến vào thế giới thần bí mà còn sống đi ra – Đương nhiên không ai biết còn có Lâm Phức Hương và An Ngọc Mị trốn trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nhưng các nàng không thể thấy được thế giới bên ngoài, cũng coi như chưa đi vào.

Chu Hằng cơ bản đáp theo lời thật, đương nhiên đè thấp chiến lực của mình một ít, cũng không nói chuyện ném mấy người Khương Huyền Linh ra khỏi hang động, nơi này còn có trưởng bối của những người đó.

Mọi người đã nghe Nam Cung Nguyệt Dung nói qua một lần, nhưng nghe đến trong thế giới thần bí kia có được nhiều yêu thú Sơ Phân Cảnh như thế vẫn còn khiếp sợ. Đây chỉ là một góc núi băng mà thôi, chỉ là yêu thú ở lỗi vào, lại đi sâu vào trong thì có thể nào xuất hiện tồn tại càng đáng sợ hơn?

Truyền thừa Kết Thai Cảnh dĩ nhiên làm người ta đỏ mắt, nhưng cũng phải có mạng mới lấy được!

Vì mạnh lên, chỉ cần có một tia hy vọng, phần lớn võ giả đều sẽ chịu mạo hiểm. Nhưng chỉ có một con đường chết, vậy cứ cứng đầu xông vào, đó không phải dũng cảm mà là ngu ngốc!

Có thể đẩy tu vi lên Ích Địa Cảnh thì làm sao có kẻ ngốc chứ?

– Chỉ sợ, phải bẩm báo Lãng Nguyệt Quốc chuyện này!

Nam Cung Hoành khẽ thở dài, hắn tự nhiên hy vọng giữ cơ duyên này ở lại Thiên Tinh Tông, để cho Nam Cung gia bọn họ, nhưng cấp bậc Khai Thiên Cảnh đã không thể nắm giữ được tình thế trước mắt.

Lỡ như thế giới thần bí mở rộng ra thì sao?

Nói không chừng bên trong còn có yêu thú cấp bậc Sơn Hà Cảnh, Linh Hải Cảnh, một khi tiến vào Hàn Thương Quốc sẽ tạo thành hậu quả đáng sợ cỡ nào? Không ai ngăn cản được, cho dù là tất cả tông môn tụ tập lại cũng chỉ có mức bị phá hủy trong nháy mắt!

Vượt qua một đại cảnh giới, vậy thì không còn là số lượng bù đắp được, đó là nghiền nát tuyệt đối.

Mọi người đều than thở, nhưng may là thế giới thần bí này vẫn ở Hàn Thương Quốc, đợi cho cường giả tuyệt thế Lãng Nguyệt Quốc phá vỡ đại trận hộ sơn Đại Diễn Tông, dẫn bọn họ xông vào thế giới thần bí, thế nào cũng sẽ chia được một chút canh chứ?

Thứ của cường giả Kết Thai Cảnh để lại, dù chỉ là nhỏ nhặt cũng là chí bảo đối với võ giả Ích Địa, Khai Thiên Cảnh! Hơn nữa, Kết Thai Cảnh cũng chỉ là phán đoán thấp nhất, nếu như

là Thần Anh Cảnh, thậm chí Hóa Thần Cảnh thì sao?

Nhất thời, mọi người đều thảo luận ầm ĩ, vừa có chút thất vọng cũng có chút hưng phấn mong chờ.

– Báo….

Một thị vệ bỗng nhiên vội vàng chạy vào, vẻ mặt tràn đầy khiếp sợ, giống như đã gặp quỷ.

– Chuyện gì?

Nam Cung Hoành đầy vẻ không hài lòng, trước mặt bao người lại thất thố như vậy, thật là mất mặt hoàng gia mà!

– Tỉnh… Tỉnh công tử đã trở lại!

Thị vệ kia hổn hển thở mấy hơi, cuối cùng nói ra lời.

– Cái gì!

Không chỉ Nam Cung Hoành kinh hãi, những người khác cũng

vội vàng đứng lên, những võ giả Ích Địa Cảnh này đều có thực lực không kém Nam Cung Hoành, nào nói gì kính sợ Nam Cung Hoành, lúc này tranh nhau hỏi thị vệ kia.

– Chính chủ ở bên ngoài điện, các ngươi hỏi người không liên quan làm gì!

Nam Cung Hoành quát một tiếng, dù sao trên danh nghĩa hắn cũng là Hoàng đế Hàn Thương Quốc, là chủ của thiên hạ!

Lúc này mọi người mới yên lặng, nhưng mắt vẫn tập trung nhìn vào cửa điện, chờ đợi Tỉnh Thiên tiến vào!

Chương 127

Chương 127 Hai Thiên Linh Thể

Tỉnh Thiên cũng tiến vào trong màn hào quang kia, nhưng từ lúc mới bắt đầu liền không thấy bóng dáng, mà thế giới thần bí lại rất nguy hiểm. Bởi vậy Nam Cung Nguyệt Dung mới suy đoán hắn đã chết. Dù sao một võ giả Tụ Linh Cảnh đi vào nơi đó, trong nháy mắt sẽ bị vô số yêu thú xé thành mảnh nhỏ!

Thế nhưng không ngờ hắn còn sống trở về!

Có thể còn sống rời thế giới thần bí, hoặc có thể nói là hắn vận khí tốt, nhưng rõ ràng đại trận hộ sơn của Đại Diễn Tông đã qua đi thời kỳ suy yếu, hắn làm thế nào đi ra ngoài được?

Điều này cũng chỉ có Tỉnh Thiên mới trả lời được, mà đáp án này cực kỳ trọng yếu, có lẽ có thể mang đến cho người ta ngạc nhiên vui mừng vô hạn!

Vào lúc này Nam Cung Hoành thì lại hối hận: tại sao phải cho đòi người vào cung, hiện tại mọi người đều biết Tỉnh Thiên đi ra, với uy thế của hắn cũng không thể độc chiếm Tỉnh Thiên, không thể độc bá bí mật này.

Đây chính là điểm mấu chốt liên quan đến tự do ra vào Đại Diễn Tông đấy!

Đang lúc mọi người nhìn chăm chú, một bóng người cường kiện đi vào đại điện như long hành hổ bộ. Dáng người hắn thon dài, mang trên mặt vẻ tươi cười lười nhát, chỗ nào ánh mắt hắn đảo qua, lại sáng như tia chớp, kinh tâm đoạt phách!

Đúng là Tỉnh Thiên!

Chu Hằng ánh mắt chợt ngưng lại, thần thức của hắn cao hơn xa cảnh giới, có thể cảm ứng được rõ ràng khí tức rất cường đại của Tỉnh Thiên, đúng là cao hơn một bậc so với hắn: là Sơ Phân nhị trọng thiên!

Hiển nhiên, Tỉnh Thiên ở trong thế giới thần bí đã nhận được kỳ ngộ, lại lần nữa trên cảnh giới vượt qua hắn, mà lại vượt qua hẳn một bậc.

- Quả thực đúng là Tỉnh Thiên!

- Không ngờ lại còn sống đi ra!

- Có thể xông qua trận pháp hộ sơn ở trạng thái toàn vẹn, tiểu tử này là yêu quái hay sao?

Các võ giả Sơ Phân Cảnh nhỏ giọng nghị luận, mà nhóm lão quái Ích Địa Cảnh thì nhìn chằm chằm vào Tỉnh Thiên. Bọn họ khẳng định sẽ không để họ Nam Cung có cơ hội cất giấu Tỉnh Thiên, bí mật này nhất định phải cùng chung hưởng!

Nam Cung Hoành cũng không có cách nào, hắn cũng không phải Khai Thiên Cảnh, nếu không chỉ cần trừng mắt, phát ra khí thế một cái, ai dám rục rịch? Hắn hít một hơi thật sâu, hỏi:

- Tỉnh Thiên! Ngươi là đi ra ngoài như thế nào?

Đây là vấn đề mọi người đều quan tâm!

Như thế nào đi ra ngoài? Đây chính là trận pháp cấp bậc Sơn Hà Cảnh đấy!

Tỉnh Thiên trước nhìn thoáng qua Nam Cung Nguyệt Dung, khi nhìn thấy ánh mắt của đối phương cụp xuống, trong lòng hắn không khỏi phát sững sờ, sau một lúc ngẩn người hắn mới nói:

- Hồi bẩm bệ hạ, sau khi ta đi vào cửa truyền tống màu vàng kia, liền xuất hiện ở một đại điện Thanh Đồng, bất ngờ nhận

được một phần kế thừa, sau đó bị tống đi, trực tiếp xuất hiện ở bên ngoài đại trận hộ sơn!

Mọi người vừa nghe nói, chẳng những không hưng phấn mà lại thất vọng.

Thất vọng là: Đại Diễn Tông vẫn như cũ không thể trực tiếp đi vào đi ra, nhưng điều này cũng không quan trọng, không phải Tỉnh Thiên nhận được kế thừa rồi sao, hoàn toàn có thể lấy ra từ trên người hắn!

Ánh mắt mọi người đều nhìn chằm chằm vào trên thân Tỉnh Thiên, trong đó cũng không thiếu cường giả Ích Địa Cảnh, áp lực trầm trọng cũng có thể làm cho lớp da của võ giả Sơ Phân Cảnh nổ tung.

Đại điện chủ và Nam Cung Hoành đồng thời chắn trước mặt Tỉnh Thiên, hai người đều có quan hệ mật thiết với Tỉnh Thiên, tự nhiên không có khả năng ngồi xem.

- Hắc Thủy Điện cùng Thiên Tinh Tông muốn nuốt chỗ tốt này một mình sao?

Lập tức có người kêu lên.

Tức thì kích động phẫn nộ của quần chúng. Thiên Tinh Tông tuy rằng cường đại, nhưng thật muốn tiêu diệt hết chư tông, thì toàn bộ Hàn Thương Quốc cũng gần như phải hoàn toàn sụp đổ.

Nam Cung Hoành hừ lạnh một tiếng, nói:

- Các ngươi cũng quá nóng nảy rồi! Tỉnh Thiên! Ngươi nhận được kế thừa gì, nói cho mọi người biết đi!

Hắn quay đầu nhìn về phía Tỉnh Thiên, lại làm một động tác

nháy mắt không thể phát hiện.

Ý tứ này tự nhiên là ý bảo Tỉnh Thiên nói hươu nói vượn một phen, kiên quyết nói không có nhận được ưu đãi gì nhiều, chẳng lẽ những người này thực dám ép người vào chỗ chết sao?

Tỉnh Thiên thu lại ánh mắt từ trên thân Nam Cung Nguyệt Dung, nói:

- Bệ hạ hãy lấy ra đây một kiện Linh Tinh Trụ!

Mọi người sửng sốt, đây là để làm chi? Linh Tinh Trụ chỉ có một công dụng, chính là trắc nghiệm mật độ huyết mạch lực của võ giả, điều đó có quan hệ gì với kế thừa của thế giới thần bí? Tuy nhiên vào lúc này, nhất định Tỉnh Thiên sẽ không làm chuyện trêu đùa mọi người, mọi người cũng chỉ có thể kiên nhẫn chờ đợi. Dù sao mọi người một lần bế quan chính là với đơn vị tháng để tính, chỉ mấy phút thì sao không chờ nổi.

Chỉ một lúc sau, một người hầu mang đến đây một kiện Linh Tinh Trụ. Tỉnh Thiên đưa tay đặt lên trên, lập tức, ánh sáng xanh nhấp nhoáng, một đoạn thân trụ Linh Tinh Trụ phía dưới cùng sáng lên, sáng rọi chói mắt, sau đó, màu xanh biếc tan đi, rồi chớp động tiếp một vầng sáng bạc.

Tia sáng này độ sáng so ra kém ánh sáng xanh, nhưng mà, mọi người đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, miệng há hốc thiếu chút nữa làm cho cằm sai lệch vị trí.

Một đoạn thân trụ phía trên Linh Tinh Trụ sáng lên!

Thiên linh thể! Là Thiên linh thể a!

Tuy rằng nhiều nhất chỉ ở mức độ nhị tinh, nhưng đó là Thiên linh thể đấy!

Điều này sao có thể!

Tỉnh Thiên trước đây đã từng làm trắc nghiệm, đạo thứ hai

huyết mạch lực là Địa linh thể thập tinh, như thế nào hiện tại lại trở thành Thiên linh thể? Huyết mạch lực không phải từ nhỏ đã cố định hay sao, như thế nào còn có thể tăng lên?

Cái này chẳng lẽ chính là chỗ ưu đãi Tỉnh Thiên nhận được ở đại điện Thanh Đồng trong thế giới thần bí?

- Ta nhận được kế thừa, chính là tăng lên huyết mạch lực này, còn có một đạo lực lượng giúp tăng lên tu vi của ta tới Sơ Phân nhị trọng thiên!

Tỉnh Thiên ánh mắt trong vắt nhìn mọi người, bình thản nghiêm túc, không có một tia ý giả dối.

Lần này mọi người không tin cũng phải tin!

Huyết mạch lực tăng lên, điều này còn không phải ưu đãi to lớn hay sao? Nhân linh thể, Địa linh thể, Thiên linh thể, con đường tu luyện này tuyệt đối không giống nhau. Cứ nhìn xem Thủy Nguyệt Công chúa thì biết, 17 tuổi đã đột phá Sơ Phân Cảnh!

Điều này đương nhiên có một phần công lao của Thiên Tinh Tông bồi dưỡng cung cấp tài nguyên tu luyện, nhưng đột phá cảnh giới trọng yếu còn là lĩnh ngộ của mình, mà huyết mạch lực có thể dẫn tới tác dụng mang tính quyết định.

Nếu như nói Địa linh thể có thể dễ dàng đột phá Khai Thiên Cảnh, có hy vọng tiến lên Sơn Hà Cảnh, như vậy Thiên linh thể nhất định có thể đạt tới Sơn Hà Cảnh, cũng nhắm vào cảnh giới cao hơn, thậm chí là Hóa Thần Cảnh đỉnh phong của võ đạo!

Tỉnh Thiên có Địa linh thể thập tinh đã đủ trọng yếu, nhưng bây giờ hắn có huyết mạch lực cấp bậc Thiên linh thể, địa vị của hắn lập tức lại tăng vọt gấp trăm lần! Toàn bộ Thiên Tinh Tông đều sẽ rơi vào điên cuồng, không tiếc bất cứ giá nào bồi dưỡng đào tạo hắn!

Mọi người đều trầm mặc, chỉ sợ bọn họ cũng không tin Tỉnh Thiên chỉ là nhận được chút ưu đãi như vậy.

Rất đơn giản, Thiên Tinh Tông tất nhiên sẽ không tiếc phải trả cái giá nào để bảo hộ Tỉnh Thiên, mà với tính yêu nghiệt của Thiên linh thể, chỉ sợ trong thời gian một trăm năm Tỉnh Thiên có thể đột phá vào Khai Thiên Cảnh, đến lúc đó hắn tính toán sổ sách, ai có thể chạm vào mũi nhọn của hắn?

Quên đi! Tốt hơn là chờ đại năng của Lãng Nguyệt Quốc tới đây, phá mở cấm chế của Đại Diễn Tông, nhìn lại xem có thể kiếm được chỗ tốt gì hay không!

Nếu tâm tính đã cân bằng lại, mọi người đều lộ vẻ mặt ôn hoà; vui vẻ hoà nhã chúc mừng Tỉnh Thiên, đại điện chủ và Nam Cung Hoành, bởi vì Tỉnh Thiên đồng thời là đệ tử của Hắc Thủy Điện vả Thiên Tinh Tông.

- Xì! Thiên linh thể nhị tinh có gì đặc biệt hơn người!

Lâm Phức Hương không nhịn được khẽ hừ một tiếng, nàng muốn nói chỉ có Chu Hằng mới xứng đáng với vinh quang như vậy, Tỉnh Thiên tuy rằng cũng xuất thân từ Cửu Linh Tông, nhưng nổi bật hơn so với người trong lòng của mình thì không được!

- Ha ha ha…

Một số người trẻ tuổi đều cười ha hả: Nếu Thiên linh thể nhị tinh mà còn không có gì nghiêm trọng, thì còn có gì được xem là cao hơn? Thật đúng là không ăn được bồ đào liền nói bồ đào còn xanh: ghen tị thành như vậy!

- Tiểu mỹ nữ! Vậy cô nương là Thiên linh thể mấy tinh, mà có thể không để Tỉnh Thiên vào mắt?

Một gã thanh niên có chút tà khí kêu lên hỏi Lâm Phức Hương. Hắn có tu vi Tụ Linh Cảnh, không biết là tốp 10 Tụ Linh Cảnh của thành nào, lần này không được đi vào Đại Diễn Tông, không nghĩ tới ngược lại đã cứu hắn một mạng.

Người giống như hắn còn có rất nhiều, nguyên vốn cũng bởi vì không được đi vào Đại Diễn Tông mà vô cùng thất vọng, hiện tại lại thầm cảm thấy mình may mắn, đã không có đi vào để toi mạng!

Lâm Phức Hương không có đối nhân xử thế gì, mà bản tính lại không chịu nổi kích thích, lúc này liền đứng lên, "bịch bịch…" đi đến phía trước Linh Tinh Trụ còn không có thu cất, đặt một bàn tay trắng nõn như tuyết lên trên đó.

Chu Hằng vốn có thể ngăn cản, nhưng ngẫm lại cứ để Lâm Phức Hương lộ ra ngoài một chút sự thực nàng có được Thiên linh thể cũng không có gì. Dù sao trước đây nàng cũng chưa từng bày ra huyết mạch lực, thì không thể chấp nhận nàng có tài nhưng trưởng thành trễ hay sao?

Thiên linh thể nhưng có thể được tất cả các thế lực coi trọng, Chu Hằng tự mình không cần lo lắng vấn đề tài nguyên tu luyện, nhưng người bên cạnh thì bất đồng.

Trong lúc các tiểu bối này đang nháo nhào gây náo loạn, vốn không có cao thủ Ích Địa Cảnh nào lại để ở trong lòng, dù là Sơ Phân Cảnh cũng không có mấy người thèm chú ý tới. Chỉ là Lâm Phức Hương ngây thơ thanh thuần, lại dẫn tới không ít người ngầm chú ý tới nàng, thầm nghĩ trong lòng phải làm thế nào thu được tiểu mỹ nữ lên giường.

"Ông". Linh Tinh Trụ sáng lên, đoạn thứ nhất, đoạn thứ hai… rồi đoạn thứ ba!

Cũng giống như Tỉnh Thiên, nhưng sáng bóng là màu xanh, hơn nữa còn sáng ngời hơn!

Mấy người ở gần lập tức kinh ngạc trố mắt nhìn trân trối, rơi vào trạng thái si ngốc tuyệt đối, sau đó giống như là bệnh truyền nhiễm, chung quanh càng ngày càng nhiều người dừng nói chuyện, nhao nhao dời ánh mắt nhìn lại, toàn bộ cung điện chợt trở nên im lặng như tờ.

Lại là một Thiên linh thể? Hơn nữa huyết mạch lực còn nồng đậm hơn so với Tỉnh Thiên?

Oái!

Trước kia Địa linh thể đều là rất hiếm lạ, hiện tại chẳng những xuất hiện Thiên linh thể, mà lại không chỉ một!

- Đây là… Thiên linh thể tam tinh!

- Lại là một Thiên linh thể!

- Tiểu cô nương tên là gì? Gia nhập Hải Lan Tông ta đi!

- Cút sang một bên! Hải Lan Tông cũng xứng thu Thiên linh thể làm đệ tử sao, các ngươi chứa nổi Đại Phật như vậy sao?

- Đến Minh Dương Tông ta đi! Bổn tông nhất định toàn lực bồi dưỡng!

Mọi người đều hướng tới Lâm Phức Hương đưa ra cành ô- liu. Đây chính là Thiên linh thể đấy, thậm chí huyết mạch lực còn cường đại hơn so với Tỉnh Thiên. Thiên tài như vậy sao có thể không toàn lực tranh giành.

- Hừ! Nàng này chính là môn hạ của bổn điện, các ngươi đều tỉnh lại đi!

Đại điện chủ lạnh lùng nói, nhưng trong lòng thì nở hoa. Không nghĩ tới Hắc Thủy Điện lại xuất ra hai người Thiên linh thể, cộng thêm Chu Hằng một tên có huyết mạch lực không mạnh, nhưng yêu nghiệt không thua kém kia… thật đúng là tỏa rộ tia sáng kỳ dị, tất cả vinh quang rực sáng đều bị Hắc Thủy Điện giành lấy.

Huyết mạch lực trọng yếu, cũng không phải nói không có huyết mạch lực, hoặc là huyết mạch lực không mạnh, sẽ không thể trở thành cường giả tuyệt thế!

Nhưng mê hoặc của một Thiên linh thể thật sự quá lớn, mọi

người tranh giành nhau hướng về Lâm Phức Hương khai ra điều kiện… ví dụ như ngươi qua đây làm đồ đệ, qua 100 hay 80 năm lập tức làm cho ngươi trở thành tông chủ đều được!

Đừng nhìn bọn họ đưa ra điều kiện thật cao, trên thực tế hơn một trăm năm sau với tiềm lực của Thiên linh thể khẳng định có thể tiến vào Khai Thiên Cảnh. Với phần thực lực này đã có thể xưng vương ở Hàn Thương Quốc, làm một tông chủ hay gì đó… xem ra đâu có gì hiếm lạ?

Có thể tiến vào Ích Địa Cảnh, đâu có người nào là đần độn!

Tỉnh Thiên mới vừa rồi còn tỏa hào quang vạn trượng trong nháy mắt đã bị đoạt đi hơn phân nửa vinh quang rực sáng. Lâm Phức Hương trở thành tiêu điểm tuyệt đối… giống như vầng trắng sáng được các vì sao bao quanh…

Chương 128

Chương 128 Bái Sư Đông Linh Tiên Trì

Cuối cùng Lâm Phức Hương không có đáp ứng mời chào của bất kỳ một thế lực nào. Nàng cũng không muốn rời xa Chu Hằng, không muốn hắn bị hồ ly An Ngọc Mị kia chiếm tiện nghi đâu!

Tuy nhiên, Thiên linh thể mê hoặc thật sự quá lớn, cho dù khi bọn họ trở về khách điếm, nhưng người đến du thuyết Lâm Phức Hương vẫn là nối liền không dứt, khiến Lâm Phức Hương phiền não không thôi, nàng cực kỳ hối hận sự lỗ mãng của mình trước đó.

Thế nhưng sáng sớm ngày hôm sau, đến đây một vị khách nhân không để cho từ chối.

Đây là một mỹ phụ chừng ba mươi, gương mặt đẹp lạnh lùng, nhưng dáng người nở nang dồi dào, bộ ngực kia cao vút như ngọn núi chọc thẳng tầng mây, như muốn xé rách áo ló ra, khiến người ta nhìn thấy mà kinh tâm động phách.

- Vi sư tên Cố Lăng Phỉ, xuất thân từ Đông Linh Tiên Trì! Ngươi thu thập một chút, rồi đi với vi sư!

Mỹ phụ kia vừa vào cửa liền nói, khí chất ung dung như tiên, dưới so sánh mấy phu nhân khuynh thành như Lan Phi kia lập tức trở thành gà đất, căn bản không có tư cách so sánh.

Đông Linh Tiên Trì? Chính là vị trí của Đông Linh Tiên Trì Thánh nữ mà con lừa đê tiện hay nhắc tới kia hay sao?

Ba người Chu Hằng, An Ngọc Mị, Lâm Phức Hương đều có

chút kinh ngạc, vốn tưởng rằng con lừa đen kia chỉ là nói lung tung ra một cái tên, không nghĩ tới trên đời này đúng thật là có một địa phương như vậy…

- Ta, ta…

Lâm Phức Hương ấp úng, dùng ngón tay vo vo nhau. Cố Lăng Phỉ tạo cho bản năng nàng cảm nhận hết thảy ý thân thiết, khiến nàng sinh ra một loại cảm giác như từ mẫu, tạo ra trong đầu óc không muốn cự tuyệt đối phương, nhưng nàng vẫn luyến tiếc xa cách Chu Hằng a!

Nàng cũng không ghét đối phương vừa tới đã tự cho mình là vi sư, trên người đối phương có một loại khí chất xuất trần làm cho nàng không tự chủ muốn thân cận.

- Đứa nhỏ ngốc này, còn do dự cái gì! Ở lại đây chỉ có thể mai một thiên phú của ngươi!

Cố Lăng Phỉ nghiêm nghị nói. Đối với Chu Hằng và An Ngọc Mị thì hoàn toàn xem như không khí, ngay cả khóe mắt cũng không có đảo qua bọn họ một lần nào.

Lâm Phức Hương lo lắng phân vân một hồi lâu, vẫn là lắc đầu một cái, ở giữa sự cường đại bản thân và tình lang: nàng không chút do dự lựa chọn người tình.

- Đứa nhỏ ngốc! Đông Linh Tiên Trì ở Thiên Long Đế triều đều là tiếng tăm lừng lẫy. Bao nhiêu người tranh nhau đánh bể đầu đều muốn chen vào đấy!

Cố Lăng Phỉ thương tiếc nói, đầu tiên nàng nhìn thấy Lâm Phức Hương liền ưa thích ngay nha đầu ngây thơ thanh thuần này.

Lâm Phức Hương chỉ là lắc đầu, mặc cho Cố Lăng Phỉ nói tới khô miệng cũng vô dụng.

- Đi đi thôi!

Chu Hằng lại lên tiếng:

- Còn muội nữa, cũng cùng nhau tới Đông Linh Tiên Trì đi!

Hắn chỉ chỉ An Ngọc Mị.

- Cái gì?

An Ngọc Mị bất mãn, nàng đang ước gì Lâm Phức Hương sớm một chút rời đi, đỡ phải mỗi ngày nàng như lâm đại địch. Ai mà nghĩ tới Chu Hằng cũng muốn đuổi nàng đi! Có phải tên tiểu sắc lang này muốn thừa dịp nàng không ở đây nhân cơ hội câu dẫn ba bốn nàng nữa hay không?

Cố Lăng Phỉ lại là sắc mặt sa sầm xuống. Ở trong mắt nàng tu vi của mấy người Chu Hằng thật sự là quá thấp kém, cho dù những lão quái Thiên Tinh Tông kia, nàng cũng căn bản không có đặt ở trong mắt, chênh lệch này hoàn toàn là chuyện thường tình!

Nàng xuất hiện ở nơi này, chính là để xử lý một việc nhà, nếu không Hàn Thương Quốc nho nhỏ này đối với nàng mà nói thật không có chút lực hấp dẫn nào.

Chu Hằng lại dám xen mồm ở trước mặt nàng, đối với nàng quả thực đây là đại bất kính! Tuy nhiên nàng cũng nhìn ra được, Lâm Phức Hương rất coi trọng Chu Hằng, mới có thể nghe lời hắn khuyên.

Vì đồ đệ yêu quý, nàng nhịn! Còn cô gái nhỏ kia tuy rằng xinh đẹp có chút quá mức, nàng không thích, nhưng chỉ cần có thể thuyết phục Lâm Phức Hương bái làm môn hạ của nàng, thì cứ để nữ lang xinh đẹp kia làm hầu gái cũng tốt.

- Các ngươi ở Đông Linh Tiên Trì cố gắng tu luyện cho tốt, mới có thể theo kịp bước chân của ta!

Chu Hằng khuyên nhủ. Hắn có hắc kiếm, tích lũy tu vi không ai có thể sánh bằng, cộng thêm ngộ tính xuất sắc, cái chắn cảnh giới đối với hắn mà nói chỉ là một chuyện đùa.

Hai nàng An Ngọc Mị nếu không đi ra ngoài học hỏi, chỉ sẽ bị hắn bỏ rơi thật xa bóng dáng đều không nhìn thấy.

Nghe hắn nói như vậy, hai nàng An Ngọc Mị đều là lộ ra ý động: Bản tâm họ cũng rất kiêu ngạo, sao cam chịu thua sút Chu Hằng! Mà bắt đầu từ Tụ Linh Cảnh, mỗi một lần đột phá gia tăng thọ nguyên cũng sẽ càng nhiều, Khai Thiên Cảnh là có thể sống hơn một ngàn năm!

Nhất thời rời xa, đổi lấy gặp nhau lâu dài!

Hai nàng nhìn nhau một cái, rồi đều gật gật đầu.

Chu Hằng cười cười, nói với Cố Lăng Phỉ:

- Tiền bối! Nàng cũng là Thiên linh thể!

“Phì!”

Cố Lăng Phỉ đang uống nước, lập tức phun ra, liên tục ho khan, bộ ngực cao vút lắc lư qua lại. Mỹ phụ phong vận đầy đặn ngọt ngào thảnh thục cũng không phải hai nàng có thể so sánh. Với tâm tính tu dưỡng của nàng vốn không nên thất thố như thế, ai mà nghĩ tới tin tức này quá kinh người mà!

Lại thêm một Thiên linh thể?

- Tiền bối chờ chút!

Chu Hằng làm bộ đi vào phòng của mình, bất chợt từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp lấy ra Linh Tinh Trụ, sau đó đi tới căn phòng của Lâm Phức Hương, bảo An Ngọc Mị trắc nghiệm linh thể.

Theo đoạn thân trụ thứ ba tỏa ánh sáng sáng ngời, Cố Lăng

Phỉ đúng là kinh ngạc đến ngây người.

Quả nhiên là Thiên linh thể, hơn nữa… là tam tinh!

Vốn trước đó nàng quyết định thu An Ngọc Mị vào Đông Linh Tiên Trì có chút miễn cưỡng, nhưng bây giờ lại là tràn đầy ngạc nhiên vui mừng. Nếu ngay cả Thiên linh thể đều ghét bỏ, vậy thì trên đời còn có người nào có thể xưng là thiên tài?

- À, đúng rồi! Cổ Tư cô nương của Cô Tuyệt Phong cũng là Thiên linh thể, tiền bối không ngại cũng cùng thu vào Đông Linh Tiên Trì chứ!

Chu Hằng vỗ đầu một cái, thiếu chút nữa quên mất Cổ Tư.

Cố Lăng Phỉ hai mắt ngẩn ra, thần tình chết lặng.

…

Ba nàng An Ngọc Mị sẽ theo Cố Lăng Phỉ rời đi, đại điện chủ và cường giả Cô Tuyệt Phong kia thì càng hưng phấn, bởi vì bọn họ sẽ nhấc lên quan hệ với Đông Linh Tiên Trì.

Kỳ thật đừng nói bọn họ, chính là lão quái Khai Thiên Cảnh của Thiên Tinh Tông cũng không biết lai lịch của Đông Linh Tiên Trì là gì! Nhưng bọn họ chỉ cần biết rằng Đông Linh Tiên Trì là nhà quyền thế của Thiên Long Đế triều là đủ rồi, tùy tiện đi ra một lão ẩu quét rác đều có phân lượng hơn so với Hoàng đế Hàn Thương Quốc!

Không ai biết tu vi của Cố Lăng Phỉ là gì, ngay cả mấy lão tổ của Thiên Tinh Tông tự mình ra mặt đều không cách nào nhìn ra. Điều này cũng làm cho trong lòng bọn họ càng thêm kính sợ, hết sức lo sợ, sợ một khi Cố Lăng Phỉ mất hứng tiện tay vỗ một cái, làm cho Thiên Tinh Tông bị hủy diệt cũng giống như Đại Diễn Tông ngày nào.

Loại cường giả tuyệt thế này, động một cái chính là đất rung núi lở, ai dám đắc tội?

Đáng tiếc, Đông Linh Tiên Trì chỉ lấy nữ đệ tử, bởi vậy tuy rằng Tỉnh Thiên đồng dạng là Thiên linh thể nhưng hoàn toàn bị xem như không khí, không có nhận được một cái liếc nhìn của Cố Lăng Phỉ.

Mà phương thức Cố Lăng Phỉ mang theo ba nàng rời đi, cũng chấn nhiếp mọi người một phen. Nàng bỗng không lấy ra một chiếc thuyền ngọc hoa lệ, sau khi bốn nàng bước lên, thuyền ngọc lơ lửng giữa không trung bay đi, bốn nàng đều là tay áo phất phơ, phong thái như tiên.

Trống rỗng lấy ra thuyền ngọc, thủ đoạn này thì mọi người đều có thể đoán được, đó là Cố Lăng Phỉ có được pháp khí không gian, nhưng không ngờ thuyền ngọc lại có thể lơ lửng bay đi giữa không trung, đây thật là khiến người ta mở rộng tầm mắt, hoàn toàn không thể tưởng tượng!

Trong đám người, Nam Cung Nguyệt Dung lộ ra vẻ mặt vừa hâm mộ vừa ganh tị.

Nàng vốn là đệ nhất thiên tài của Hàn Thương Quốc, nhưng hiện giờ đúng là một hơi xuất hiện bốn Thiên linh thể, làm cho Địa linh thể ngũ tinh của nàng lúc này trở nên không đáng giá một đồng! Từ một con phượng ngọc trên chín tầng trời rơi xuống thành con gà đất, mức chênh lệch của lòng sông so với mặt biển như vậy… sao nàng có thể chịu đựng nổi?

Nàng tuyệt đối không tin tưởng Hàn Thương Quốc thực sự có nhiều thiên tài như vậy, mà bởi vì ba nàng đều có quan hệ kề cận với Chu Hằng, thực dễ dàng khiến người ta liên tưởng có phải hay không Chu Hằng đã làm qua tay chân gì!

Hiện tại Tỉnh Thiên đã còn sống trở về, nàng không cần Chu Hằng nữa rồi!

“Sát!”

Vừa nghĩ tới hình ảnh bị Chu Hằng chiếm đoạt, nàng không nhịn được liền sát ý sôi trào. Nếu sau chuyện đó Chu Hằng nhu tình trấn an với nàng, như vậy nàng xuất phát từ coi trọng

tiềm lực của Chu Hằng, vẫn có thể đâm lao phải theo lao lựa chọn gả cho hắn. Dù sao nàng là người làm đại sự, sẽ không bị mối hận riêng tư chi phối sức phán đoán: Nhưng bây giờ tuyệt đối không có khả năng phát sinh!

Kế tiếp, chính là chờ đợi đại năng của Lãng Nguyệt Quốc tới đây phá giải đại trận hộ sơn của Đại Diễn Tông, thăm dò khai thác thế giới thần bí kia. Tuy nhiên, chuyện này không có liên quan tới Chu Hằng, đến lúc đó khẳng định mỗi người đều muốn đi vào, nhưng tới lúc đó cũng không phải Thiên Tinh Tông có thể làm chủ, mà phải xem những cường giả Lãng Nguyệt Quốc kia nói như thế nào.

Thế giới thần bí kia liên quan tới một kế thừa ít nhất là của cường giả Kết Thai Cảnh, không ai muốn có nhiều người cạnh tranh. Vì cho dù vốn là con kiến không đặt ở trong mắt bọn họ, nhưng loại chuyện kế thừa này không phải thực lực mạnh thì nhất định có thể nhận được!

Cũng tỷ như Tỉnh Thiên, lúc trước rõ ràng chỉ là Tụ Linh Cảnh, có thể trong hơn một trăm người đi vào thế giới thần bí cũng chỉ có một mình hắn nhận được ưu đãi. Kỳ thật Chu Hằng cũng nhận được ưu đãi, tuy nhiên đó là hắc kiếm mang tới.

Chu Hằng cũng không thể rời đi được, vì hắn nhận được khiêu chiến của Tỉnh Thiên.

Không phải chiến thư, mà là Tỉnh Thiên nói lên ở trước mặt hắn. Tên nam nhân từ trước đến nay lười biếng không để ở trong lòng hết thảy này lại tỏ ra phi thường phẫn nộ, thiếu chút nữa liền trực tiếp ra tay đấu với Chu Hằng.

Điều này làm cho Chu Hằng rất khó hiểu, dường như giữa hắn và Tỉnh Thiên không có ân oán gì mà?

Đáng tiếc, Tỉnh Thiên hoàn toàn không có cho hắn cơ hội hỏi rõ, trực tiếp nổi giận đùng đùng rời đi, khiến Chu Hằng suy nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra.

Vì để tìm hiểu nguồn cơn, hắn quyết định ứng phó trận chiến.

Ngày hôm sau, hắn đi tới Đấu Thú Trường trong thành, mà lúc này người ta tấp nập, vô số khán giả chờ xem.

Trận chiến đầu tiên giữa hai đại thiên tài liền dẫn lên chấn động toàn thành. Mà một tháng qua, hai người cũng đồng thời đột phá Sơ Phân Cảnh, Tỉnh Thiên là tăng thẳng lên Sơ Phân nhị trọng thiên! Trước đây Chu Hằng chiếm thượng phong, còn lần này Tỉnh Thiên nắm giữ ưu thế cao hơn một tiểu cảnh giới, có thể hay không hòa nhau một thành?

Mà đây còn không phải là lực kích động nhất!

Kích động nhất chính là: Tiêu Họa Thủy lãng phụ nổi danh nhất trong thành thả ra tin tức, trong hai người Chu Hằng và Tỉnh Thiên, ai thắng có thể leo lên giường ngọc của nàng!

Nguyễn Giai Oánh mặc dù có danh hiệu đệ nhất mỹ nữ của Hàn Thương Quốc, nhưng nếu hỏi nam nhân khắp đế đô muốn trên giường cùng nữ nhân nào nhất, như vậy khẳng định không phải Nguyễn Giai Oánh, mà là Tiêu Họa Thủy!

Tiêu Họa Thủy là nhị tiểu thư của Tiêu gia, lúc còn trẻ đã tươi đẹp danh tiếng lan xa. Đến sau này gả cho con trai độc nhất của Đại tướng quân Ngô Thiên Hùng của đế quốc, thế nhưng số mệnh nhiều trắc trở, một năm sau phu quân liền nhiễm bệnh qua đời, mà Ngô Thiên Hùng cũng hai năm sau máu nhuộm sa trường.

Bắt đầu từ khi đó, Tiêu Họa Thủy sống cuộc sống phóng đãng, liên tiếp câu dẫn tráng nam mỹ nam vào khuê phòng, là công địch của các phu nhân ở đế đô, họ chỉ sợ trượng phu của mình bị hồ ly tinh yêu mỵ này câu dẫn hồn phách!

Tuy nhiên cũng không phải tất cả nam nhân đều có thể leo lên giường của Tiêu Họa Thủy, mà trước hết phải cho nàng xem vào mắt mới được.

Tiêu gia vốn chính là đại gia tộc ở đế đô, sau lưng đồng dạng

có lão tổ Thiên Tinh Tông, cộng thêm dư uy của Ngô lão tướng quân chấn nhiếp, ai mà dám dùng sức mạnh với Tiêu Họa Thủy?

Mấy năm gần đây khẩu vị của vị diễm phụ này đã càng ngày càng kén chọn, có rất ít nam nhân có thể đi vào khuê phòng của nàng. Cũng vì vậy đế đô có một câu như vầy: Một nam nhân mị lực lớn hay không lớn, cứ xem Tiêu Họa Thủy có thể hay không tiếp hắn vào khuê phòng.

Mà được vị diễm phụ này dùng thời gian càng dài mới vứt bỏ, thì chứng minh mị lực càng lớn. Nghe nói trước đây chưa từng có nam nhân nào có thể làm cho Tiêu Họa Thủy ba lần chiêu đãi ở khuê phòng, đủ để chứng minh diễm phụ này vui mới ghét cũ biết bao.

Hiện tại, toàn bộ nam nhân ở đế đô đều đang ngưỡng mộ Chu Hằng và Tỉnh Thiên, trong hai người bọn họ sẽ có một người có thể ngủ trên thân nữ nhân yêu mị nhất của đế đô này…

Chương 129: Tái Chiến Tỉnh Thiên

Chu Hằng với Tỉnh Thiên đứng cách xa nhau ba trượng.

Thời gian cách hơn tháng, hai người lại lần nữa tranh đấu cao thấp ở Đấu Thú Trường, chỉ là lúc này không giống với lúc trước, trong mắt Tỉnh Thiên đằng đằng sát khí, không hề một tia thiện ý so tài.

– Tỉnh huynh! Giữa chúng ta có ân oán gì sao?

Chu Hằng bình thản hỏi. Hắn cũng không sợ Tỉnh Thiên, nhưng không muốn chiến một trận mà không giải thích được lý do.

– Ngươi đã làm gì với Thủy Nguyệt Công chúa?

Tỉnh Thiên khẽ quát, chỉ để một mình Chu Hằng nghe được.

Chu Hằng sửng sốt, chẳng lẽ Tỉnh Thiên biết chuyện giữa hắn và Nam Cung Nguyệt Dung? Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng! Nam Cung Nguyệt Dung đâu có lý nào

nói ra chuyện này cho một nam nhân có thể nói là hoàn toàn xa lạ.

– Ta đã làm gì chứ?

Hắn hỏi ngược lại.

– Tên khốn ngươi không ngờ lại có ý đồ cường bạo Thủy Nguyệt Công chúa, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Tỉnh Thiên lộ sắc mặt dữ tợn, trong cặp mắt như muốn phun ra lửa.

Thì ra, Nam Cung Nguyệt Dung đã lừa gạt hắn như vậy!

Chu Hằng nhướng mày, đảo ánh mắt nhìn lướt qua một vòng ở Đấu Thú Trường, chỉ là trong ghế lô khách quý đều có màn che, hơn nữa số lượng lại nhiều như vậy, hắn cũng rất khó tìm được vị trí của Nam Cung Nguyệt Dung.

– Tỉnh huynh! Nam Cung Nguyệt Dung cũng không phải là người vợ tốt, không đáng để huynh đặt trọn chân tình!

Xem ở hai người đều là xuất thân từ Cửu Linh Tông, Chu

Hằng nói thêm một câu. Thật ra hắn không có cố ý tát nước dơ trên thân Nam Cung Nguyệt Dung, nữ nhân kia tâm cơ quá mức trầm trọng, tuyệt không đáng để đặt trọn cảm tình.

Bởi vì nàng vốn cũng không ưa thích người nào!

Ở trong lòng Nam Cung Nguyệt Dung, lực lượng, quyền thế còn ngự trị xa phía trên cảm tình! Tỷ như đổi lại là nàng với Lâm Phức Hương, nhận được lời mời của Cố Lăng Phỉ như vậy, nàng sẽ không chút do dự đáp ứng đi Đông Linh Tiên Trì, mà sẽ không cần biết cảm nhận của Chu Hằng ra sao.

Nếu hỏi Chu Hằng: hắn thà rằng thích một nữ nhân dung mạo và thân phận bình thường, cũng sẽ không lựa chọn Nam Cung Nguyệt Dung.

– Tên khốn ngươi, chẳng những có ý đồ đen tối với Thủy Nguyệt Công chúa, còn muốn bôi nhọ nàng như thế!

Tỉnh Thiên không muốn để người ta biết Chu Hằng từng có "ý đồ" xâm phạm Nam Cung Nguyệt Dung. Lao thẳng đến hạ giọng nói xuống rất thấp, nhưng nói đến câu sau cùng, lại là rống lên, quát:

– Ta muốn giết ngươi!

Chu Hằng thở dài, thầm nghĩ trước đây Tỉnh Thiên ung dung biết bao, đáng tiếc không ngờ một đầu chìm vào trong bẫy dịu dàng của Nam Cung Nguyệt Dung, lúc này còn muốn đi ra cũng rất khó đây!

– Vậy cứ chiến một trận đi!

Hắn nói vô cùng bình tĩnh.

Với Tỉnh Thiên cũng chưa nói tới có giao tình thâm hậu gì, hắn đã nhắc nhở qua. nếu Tỉnh Thiên không nghe thì quên đi!

– Hừ!

Toàn thân Tỉnh Thiên run lên, thân hình đột nhiên tăng vọt, trở nên cao lớn, cả người cũng hiện lên sáng bóng màu bạc. So với một tháng trước, hiện giờ sau khi Tỉnh Thiên phát động huyết mạch lực trở nên càng cao lớn hơn.

Hiển nhiên hắn hận không thể một chiêu giết chết Chu Hằng, bởi vậy vừa lên liền vận dụng huyết mạch lực.

Chu Hằng rút ra trường kiếm bên hông, rót linh lực vào múa động, đủ để tạo thành uy hiếp trí mạng đối với cường giả Sơ Phân Cảnh. Đồng thời tay trái hắn rung lên, hóa thành một quả đấm màu vàng, đây là phương thức chiến đấu hắn am hiểu nhất lúc này.

Tỉnh Thiên cường thế đánh úp lại, hai đấm giơ lên thật cao, trầm trọng đánh tới Chu Hằng. Nhìn như trực tiếp đơn giản, nhưng bởi vì vận dụng cảnh giới của Thế, trước hai đấm này hoàn toàn không thể trốn tránh, chỉ có thể đón đỡ!

Chu Hằng không sợ, trường kiếm chém ra, thác kiếm màu đen tuôn ra. Giống như một con rồng đen nhánh cuốn tới phía Tỉnh Thiên, đồng thời đánh ra một quyền, lóe ra quyền ảnh màu vàng.

– Tên khốn! Ngươi không xứng sống trên thế giới này!

Tỉnh Thiên gầm lên một tiếng, hai tay quyền va chạm với thác kiếm và quyền ảnh của Chu Hằng. Song phương đều nắm giữ Thế, ai cũng không thể né tránh được ai.

Chu Hằng cười ha hả, nói:

– Không nghĩ tới huynh còn nói thật nhiều lời vô nghĩa!

– Trấn cho ta!

Tỉnh Thiên giơ lên thật cao tay quyền phải, quát to. Lập tức xuất hiện một màn quỷ dị, thân thể hắn lại kịch liệt thu nhỏ lại, mà tay quyền kia lại phóng lớn lên gấp mấy lần, trở thành lớn như một căn phòng, cứ như vậy ầm ầm nện xuống đầu Chu Hằng!

Cuồn cuộn mãnh liệt, như ngọn núi đè xuống đỉnh đầu!

Nếu Chu Hằng thi triển ra Tấn Vân Lưu Quang Bộ, vẫn có thể tránh toát trong đường tơ kẽ tóc, nhưng trong lòng hắn có ngạo khí, trong một trận chiến giống nhau đại cảnh giới, không ai có thể làm cho hắn chủ động né tránh mũi nhọn!

Chiến chiến chiến!

Hắn chiến ý dâng trào, một đóa hoa sen năm màu liền sinh thành, bay lên đón về hướng tay quyền khổng lồ; đồng thời thác kiếm màu đen bay múa, như thác nước va chạm, trong tiếng nổ ầm ầm mười dặm có thể nghe được.

“Ầm…”

Truyền đến tiếng nổ mạnh đáng sợ, mọi người dưới Tụ Linh Cảnh đều tạm thời hai lỗ tai mất đi thính giác, mà trước mắt là

một mảng tro bụi tràn ngập, hoàn toàn không nhìn thấy tình huống chiến đấu trong sân… Từng luồng sóng năng lượng mạnh mẽ đang không ngừng đánh thẳng vào kết giới phòng ngự ở bốn phía Đấu Thú Trường, giống như từng đợt sóng dữ mênh mông mãnh liệt.

Cấm chế của Đấu Thú Trường này chính là do cường giả Khai Thiên Cảnh thiết lập, đủ để chịu đựng công kích toàn lực của mấy võ giả Ích Địa Cảnh. Bởi vậy Chu Hằng cùng Tỉnh Thiên tuy rằng đều là hạng người thiên tài yêu nghiệt, nhưng tuyệt đối không thể công phá cấm chế như vậy.

Một hồi lâu sau, rốt cục sóng năng lượng mới bị hấp thu yếu dần đi, tro bụi rơi xuống đất, hiện ra hai bóng người đang đối mặt giữa sân.

Tỉnh Thiên vẫn là bộ dáng Ngân Nhân hóa kim loại thật lớn, mà Chu Hằng thì hơi lộ ra vẻ chật vật, quần áo trên người hắn có vài chỗ rách nát lộ ra da thịt, bên khóe miệng có một dòng máu tươi chảy ra.

Ngày trước Chu Hằng tế ra hoa sen năm màu đủ để trấn áp Tỉnh Thiên, nhưng hiện nay theo huyết mạch lực của Tỉnh Thiên đột phá đến Thiên linh thể, đồng thời trên tu vi đè ngược lại hắn một bậc… nên hoa sen năm màu không chống lại được Tỉnh Thiên.

Chu Hằng lại lộ ra vẻ tươi cười. Tốt lắm, địch nhân như thế mới đủ tư cách để hắn toàn lực ứng phó, kích thích ra tiềm lực của mình.

Hắn nâng lên tay trái, sinh ra một hoa sen sáu màu dần dần có hình thức ban đầu.

Với tử hỏa là lực lượng, với linh khí ngũ hành thiên địa là cánh hoa, lần này chẳng những hoàn toàn là hình thái Ngũ Hành Liên Hoa Phá, mà còn được cải tiến một tầng trở thành hoa sen sáu màu!

Uy lực này đã vượt hơn xa Ngũ Hành Liên Hoa Phá, nhưng Chu Hằng còn không có chân chính nắm giữ môn võ kỹ biến hóa này, hắn chỉ là muốn nương theo áp lực của Tỉnh Thiên gây cho hắn để thực hiện lần đột phá này!

Hắn vốn là người thiên phú yêu nghiệt, mà ở dưới áp lực ngộ tính của hắn sẽ càng thêm biến thái!

Chiến đi! Chiến đi!

Trong mắt hắn chớp động ngọn lửa chiến ý hừng hực, hoa sen sáu màu càng ngày càng rõ ràng, phảng phất như từ trong hư không bị lấy ra ngoài, không ngừng thực chất hóa, mỗi một cánh hoa có thể thấy được đều là chi tiết rõ ràng, không giống như là năng lượng thể chút nào.

– Chết đi!

Tỉnh Thiên hét lớn một tiếng, lại tung ra một quyền đánh tới, vẫn là tay quyền kim loại hóa to lớn kia!

Chu Hằng ngược lại thu hồi trường kiếm, hắn khống chế đối với hoa sen sáu màu này không thuần thục lắm, nếu như lại phân tâm dùng thêm Phi Bộc Kiếm Pháp như vậy ngược lại sẽ ảnh hưởng tới uy lực của hoa sen sáu màu, sẽ bùng nổ trước thời hạn, chẳng khác nào bản thân hắn và Tỉnh Thiên cùng nhau bị công kích, vậy đúng là tự sát!

Cự quyền màu bạc đánh xuống!

"Ầm!"

Lập tức sinh ra một nấm mây, cái đáy lan tràn ra hướng bốn phía, mà đỉnh chóp nấm mây thì hướng thẳng lên bầu trời. Cấm chế trong Đấu Thú Trường cũng không có bao phủ đỉnh chóp, dù sao trong sân đấu cũng phải để cho lực lượng cuồng bạo có chỗ phát tiết. Lúc này nấm mây lập tức bay lên không trung mấy trăm trượng, toàn bộ đế đô đều có thể thấy được rõ ràng!

Dưới đáy nấm mây, bụi mù thật lâu rốt cục mới tan đi, Chu Hằng cùng Tỉnh Thiên vẫn như cũ đứng đối mặt, đều là chiến ý dâng trào.

– Chu Hằng! Thực lực của ngươi rất mạnh, thiên tư cũng không tầm thường! Đáng tiếc! Ngươi đi lầm đường rồi!

Tỉnh Thiên cụng hai tay quyền vào nhau nói:

– Hôm nay, ta nhất định phải giết ngươi!

– Trước kia vì sao không phát hiện nhỉ? Không ngờ huynh nói nhiều lời vô nghĩa như vậy!

Chu Hằng tay trái ôm trước ngực, lại hình thành một đóa hoa sen sáu màu, so với trước, lần này hoa sen sinh ra tốc độ nhanh hơn!

Điều này chứng tỏ Chu Hằng tăng lên khống chế môn tài nghệ này với tốc độ đáng sợ!

Tỉnh Thiên biến sắc. Hắn là thiên tài võ đạo, có thể nói là cấp bậc yêu nghiệt, nhưng ngộ tính so với Chu Hằng, dường như vẫn không thấm vào đâu! Hắn còn thuộc loại phạm trù bình thường, chỉ là đạt tới cực hạn; còn đối phương thì hoàn toàn là một tên biến thái!

Không thể để cho đối phương có bất kỳ cơ hội tiếp tục tăng lên!

Tỉnh Thiên gầm lên một tiếng, vung lên tay quyền màu bạc, đánh tới hướng Chu Hằng.

Hắn không cần chiêu thuật tinh xảo đẹp mắt gì, đạt tới cảnh giới của Thế, một quyền đấm ra phá vạn pháp, chỉ cần lực lượng tuyệt đối là có thể nghiền ép hết thảy! Ưu thế của hắn ở chỗ cao hơn Chu Hằng một tiểu cảnh giới, cộng thêm huyết mạch lực cường hóa, lực lượng của hắn vượt hơn xa Chu Hằng.

Lực lượng tuyệt đối, nghiền ép tuyệt đối!

"Ầm…"

Cự quyền màu bạc giống như mưa to trút xuống đầu Chu Hằng.

"Xoạt!"

Trên khán đài, người xem bình thường đều giơ cao nắm tay hò hét. Long tranh hổ đấu như vậy cũng không phải mỗi ngày đều có thể xem được! Đây là huyết mạch lực cấp bậc Thiên linh thể đấy! Hàn Thương Quốc trước nay chưa từng có, thật sự là mở rộng tầm mắt mà!

Mà các võ giả cấp bậc Sơ Phân Cảnh thì lại ảm đạm thất sắc, mỗi người đều lộ ra vẻ mặt rất khó coi.

Đây là hai tên yêu nghiệt mà!

Ở trước mặt hai người này, ai có thể không tự ti, còn ai có lòng tin ở mình? Sinh ra cùng một thời đại với hai tên yêu nghiệt này quả thực chính là một bi kịch, ở dưới vầng hào quang vạn trượng của bọn hắn còn có ai có thể nhìn thấy bộ dáng của mình?

– Đi!

Chu Hằng cũng không ngừng vung tay, gọi ra nhiều đóa hoa sen sáu màu, chặn đón cự quyền màu bạc đầy trời kia.

“Ầm! Ầm! Ầm…”

Cho dù có trận pháp bảo hộ, toàn bộ Đấu Thú Trường vẫn giống như bị động đất, không ngừng rung động, lắc lư, quả thực khiến khán giả vừa hưng phấn muốn thét chói tai, vừa kinh sợ đến muốn lập tức chạy đi.

Chu Hằng nhíu mày, hoa sen sáu màu đủ để chống cự lại Tỉnh

Thiên, nhưng nếu tiếp tục kéo dài, khẳng định hắn sẽ chịu thiệt. Bởi vì lực lượng của hắn nếu so với Tỉnh Thiên còn kém một bậc, hiện tại chiến lực ngang nhau nhưng hắn cũng phải trá giá cao hao tổn nhiều lực lượng.

Kéo dài tiếp, khẳng định hắn sẽ kiệt lực trước!

Vậy phải tăng thêm chút lửa!

Trong mắt Chu Hằng chớp động tia sáng điên cuồng. Trên võ đạo hắn chính là một kẻ điên không hơn không kém!

Hoa sen bảy màu!

Hắn nhe răng cười, Ngũ Hành Liên Hoa Phá mấu chốt là cân bằng, sau đó đánh phá vỡ cân bằng bộc phát ra lực lượng kinh khủng! Ngũ hành đã là cân bằng, mà lại thêm vào hai luồng huyết mạch lực, đồng dạng cũng có thể cân bằng.

Tử hỏa và kim loại hóa? Không ổn, hai thứ này cũng không có đối lập!

Như vậy thì dùng tử hỏa và thanh long thủy lực!

Chu Hằng múa động hai tay, hoa sen tái hiện, cánh hoa năm màu giống như lúc trước, nhưng cánh hoa lại có biến đổi, biến thành hai màu một tím một xanh xen lẫn mà thành!

Thủy hỏa khắc nhau, nhưng bị Chu Hằng dùng một loại cân bằng tinh tế cưỡng ép xoay cùng một bên, bởi vì đây đều thuộc về huyết mạch lực của hắn, do hắn khống chế!

Hoa sen bảy màu!

“Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm…”

Truyền đến tiếng nổ, một đám bụi mù phóng lên cao. Lần này nấm mây bay thẳng lên cao nghìn trượng, sau khi vượt qua cấm chế của Đấu Thú Trường liền tản ra bốn phương tám hướng. Trong tiếng nổ “ầm ầm…”, trên vùng trời đế đô không ngừng vang động giống như tiếng sấm rền…

Chương 130

Chương 130 Luôn Có Người Vô Sỉ

Thật đáng sợ!

Đây còn là trận chiến đấu của cấp bậc Sơ Phân Cảnh sao?

Bụi mù tan đi, sắc mặt Tỉnh Thiên thật khó coi, quyền phải nắm chặt, nhưng một vệt máu lại không ngừng nhỏ giọt. dưới công kích của hoa sen bảy màu, dù là huyết mạch lực của hắn cao tới cấp bậc Thiên linh thể đều không thể ngăn cản mà bị thương!

Lại bị đánh bại?

Không, vì Nam Cung Nguyệt Dung, hắn tuyệt đối không thể bại!

Tỉnh Thiên chiến ý hừng hực trở lại, đánh mạnh một quyền nặng nề vào ngực của mình, oa một tiếng phun ra một ngụm máu tươi màu bạc, khí thế toàn thân hắn lại tăng vọt, trực tiếp nhảy vào độ cao Sơ Phân tam trọng thiên!

- Ta nói rồi, hôm nay nhất định phải giết ngươi!

Hắn nhảy lên thật cao, lại hiện ra cự quyền màu bạc.

Tự hại mình để tăng lên thực lực?

- Đần độn!

Chu Hằng dưới chân trợt một cái, liền triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nhẹ nhàng né tránh, khi bóng người hắn hiện ra lại,

thì đã xuất hiện ở phía sau Tỉnh Thiên, hung hăng đá một cước vào cái mông của hắn…

“Vù!”

Tỉnh Thiên lập tức nghiêng mình một cái, cự quyền đánh thẳng vào cấm chế của Đấu Thú Trường, “ầm” một tiếng phản chấn bay trở về. Cái này tương đương với tự đánh mình một quyền, lập tức sắc mặt hắn trắng bệch.

Mà Chu Hằng cũng nắm được cần cổ của hắn, lôi hắn xuống mặt đất đánh tiếp.

“Ầm!”

Một tiếng nổ vang thật lớn, lập tức nửa thân mình Tỉnh Thiên hoàn toàn vùi vào trong gạch đá kiên cố của Đấu Thú Trường, chỉ còn lại có hai cái chân còn dựng thẳng tắp trên không trung.

- Tỉnh Thiên! Xem ở tình đồng môn, lần này ta nương tay lưu tình, nhưng tuyệt đối không có lần sau!

Chu Hằng lạnh lùng nói, trong ánh mắt hiện lên một chút sát ý mờ nhạt.

Đã từng có trong nháy mắt như vậy, hắn muốn đánh chết Tỉnh Thiên, nhưng cuối cùng bỏ qua ý nghĩ này. Một là, quả thật hắn nể tình thân phận đồng môn; hai là, dù hắn có ý định xuống tay cũng không thể xử lý Tỉnh Thiên, bởi vì Thiên Tinh Tông chắc chắn sẽ không cho phép một thiên tài Thiên linh thể chết đi như vậy!

Ở trong ý nghĩ của Chu Hằng, Thiên Tinh Tông cho phép Tỉnh Thiên khiêu chiến với hắn, không ngoài mục đích muốn cho Tỉnh Thiên lập uy. Mà sau khi chiến thắng hắn sẽ xóa đi bóng râm từng bại dưới tay hắn, dù sao cường giả chân chính là địch!

Đối thủ từng bị chiến bại, thì nhất định phải thắng trở lại, nếu

không điều này sẽ trở thành ma chướng khi đột phá cảnh giới!

Tỉnh Thiên đã là Sơ Phân nhị trọng thiên, lại được tăng lên huyết mạch lực tới Thiên linh thể, vốn hắn là ưu thế mang tính áp đảo. Ở trong mắt giới cao tầng Thiên Tinh Tông khẳng định sẽ là thắng lợi nghiền ép. Không nghĩ tới chỉ là làm cho Tỉnh Thiên bại thêm lần thứ hai, bóng râm càng sâu đậm hơn.

- Hừ!

Đột nhiên vang lên một tiếng hừ lạnh, một bóng người xuất hiện ở trong Đấu Thú Trường. Không ngờ cấm chế ở chung quanh không thể ngăn cản hắn chút nào!

Khai Thiên Cảnh, nhất định là Khai Thiên Cảnh!

Đây là một lão nhân dáng người thon dài, khuôn mặt võ vàng, tóc đen nhánh, chừa một chòm râu dài nửa xích, thanh cao rất có dáng thế ngoại cao nhân. Chỉ là vị lão nhân lúc này hiển nhiên rất không cao hứng. Lão đảo ánh mắt quét qua Chu Hằng, sau đó chụp về phía Tỉnh Thiên một cái, lập tức Tỉnh Thiên từ trong đống gạch đá bay ngược ra, khí tức vô cùng suy yếu.

Một là bị Chu Hằng đánh bị thương; hai là hắn tự hại thân thể mình để cưỡng ép tăng lên cảnh giới, làm sao tránh khỏi không có tác dụng phụ?

Ánh mắt của lão giả vừa đảo qua, Chu Hằng chỉ cảm thấy thân thể dường như bị mấy lưỡi dao sắc bén xẹt qua, trên da đúng là rịn ra máu tươi. Trong lòng hắn giận dữ: lão già này thật không biết xấu hổ, ỷ lớn hiếp nhỏ. Thực cho là hắn không có sức phản kháng hay sao?

Chọc giận hắn, cùng lắm thì thu luôn phụ thân vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. Sau đó sẽ giết sạch tất cả môn nhân

Thiên Tinh Tông dưới Ích Địa Cảnh, chỉ để lại những người già cô đơn này xem bọn họ còn làm thế nào cao cao tại thượng!

- Còn nhỏ tuổi, tâm tư ác độc, không chút niệm tình đồng môn như thế, lão phu thay mặt An Nhược Trần giáo huấn ngươi một chút!

Lão nhân võ vàng kia nói dứt lời liền giơ tay quất tới Chu Hằng.

Kình phong hóa thành một bàn tay như thanh ngọc, đập tới mặt của Chu Hằng. Một tát này nếu như đánh trúng, cũng không chỉ giáo huấn một chút đơn giản như vậy, tuyệt đối sẽ đánh cho Chu Hằng bị trọng thương!

Lão thất phu thật đúng là không biết xấu hổ!

Chu Hằng vội triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, vận dụng môn thân pháp này đến mức tận cùng, chỉ là trong Đấu Thú Trường còn chưa có tiêu trừ cấm chế, hắn cũng không ra được, chỉ có thể lách mình né tránh trong phạm vi một trăm trượng này.

Nhưng một chưởng này, thật rõ ràng hắn lại tránh khỏi.

Toàn trường đều ồ lên kinh ngạc!

Tuy rằng người nhận ra lão nhân kia không nhiều lắm, nhưng người thông minh cũng không ít, biết có thể phá mở cấm chế vào sân đấu, khẳng định phải là cấp Khai Thiên Cảnh! Thế nhưng cường giả Khai Thiên Cảnh ra tay với một tiểu bối Sơ Phân Cảnh, không ngờ bị đối phương né tránh khỏi!

Cái này tương đương lão nhân kia hung hăng tự tát một cái trên mặt mình!

Tuy rằng khẳng định lão nhân không có dùng ra toàn lực, nhiều nhất chỉ dùng một thành lực lượng, nhưng một thành lực lượng của Khai Thiên Cảnh cũng đủ để đập chết Ích Địa tam

trọng thiên!

Ngoài ý muốn! Cực kỳ kinh ngạc!

Tiểu tử Chu Hằng này đến tột cùng đạt tới độ cao như thế nào?

Lão nhân võ vàng lộ ra vẻ mặt thẹn quá thành giận, lại hừ lạnh một tiếng, không thèm để ý mặt mũi ra tay lần nữa. Lần này, đúng là lão thật sự nổi giận rồi, một chưởng tung ra bao phủ toàn bộ Đấu Thú Trường!

Tấn Vân Lưu Quang Bộ dù có lợi hại đi nữa cũng không có đất dùng võ!

Thật không biết xấu hổ mà!

Rõ ràng ỷ lớn hiếp nhỏ, mà còn lợi dụng cấm chế của Đấu Thú Trường, hạn chế Chu Hằng phát huy thực lực. Con bà nó! Lão già này quả thực da mặt dày đến không biết xấu hổ mà!

Trên khán đài của Đấu Thú Trường lập tức vang lên một tràng tiếng thở dài.

“Ầm!”

Lại tiếp một bóng người phá mỡ cấm chế bay vào Đấu Thú Trường, tiện tay đánh ra một quyền hướng về phía trước, chưởng ảnh to lớn kia lập tức bị đánh nát tan thành ngàn vạn mảnh vỡ.

- Nam Cung Trường Không! Đủ rồi!

Người thứ hai lạnh lùng nói, lại là một văn sĩ nhìn qua cũng chỉ 40 tuổi, tràn đầy phong thái nho nhã.

- Thiên Quân Tử! Ngươi muốn ra mặt thay tiểu tử này sao?

Lão nhân võ vàng được gọi là Nam Cung Trường Không, không vui nhìn văn sĩ trung niên kia.

- Ngươi muốn chiến, vậy thì chiến đi!

Văn sĩ trung niên Thiên Quân Tử không để ý chút nào nói.

- Ha ha… Mọi người đều là người trong nhà, làm gì tổn thương hòa khí như vậy!

Lại thêm một người bay bắn vào, là một ngoan đồng chỉ chừng 11, 12 tuổi, có thể nói giọng điệu lại làm ra vẻ ông cụ non dạy đời.

Có thể tự do ra vào Đấu Thú Trường, thì tất nhiên là tu vi Khai Thiên Cảnh, người thứ ba nhìn như ngoan đồng, nhưng hẳn nhiên là tu luyện công pháp đặc thù gì đó, mới có thể nhìn qua giống một đứa nhỏ.

- Một năm sau, hai người này tái chiến một trận!

Nam Cung Trường Không dừng một chút, nói tiếp:

- Trong một năm này, lão phu sẽ đích thân chỉ dạy! Hừ… Lão phu cũng muốn nhìn lại xem tiềm lực của một Thiên linh thể!

Lão nâng Tỉnh Thiên lên, thân hình nhoáng một cái, trong nháy mắt biến mất.

- Thiên Quân Tử! Ngươi muốn thu đứa nhỏ này làm đồ đệ sao?

Ngoan đồng quét mắt nhìn Chu Hằng, rồi quay sang hỏi Thiên Quân Tử.

Thiên Quân Tử quay đầu nhìn Chu Hằng, nói:

- Tiểu tử! Ngươi có bằng lòng bái làm môn hạ lão phu hay không?

Chu Hằng ngẫm nghĩ một lúc, ôm quyền nói:

- Đa tạ tiền bối tương trợ! Tuy nhiên vãn bối phải để tiền bối

thất vọng rồi, vãn bối còn không có ý định bái sư!

Bái vào tông môn so với bái sư là hai chuyện khác nhau, võ giả liên tiếp đổi môn phái cũng không phải là chuyện hiếm thấy, nhưng nếu đã bái sư thì một ngày là sư cả đời là sư. Không được sư phụ cho phép ngay cả đổi vị sư phụ khác đều không được, nếu không ắt sẽ bị mọi người phỉ nhổ.

Chu Hằng cũng không muốn tự mình mang gông xiềng. Hơn nữa tuy rằng hắn chịu ân tình của đối phương, nhưng dù Thiên Quân Tử không ra tay hắn cũng không phải không có đối sách, cùng lắm thì để cho bí mật của Cửu Huyền Thí Luyện Tháp lộ ra ánh sáng mà thôi.

- Tiểu oa nhi khẩu khí thật là lớn!

Ngoan đồng lại nhìn lướt qua Chu Hằng một cái. Sau đó cười ha hả, nói:

- Tuy nhiên rất hợp với khẩu vị của lão phu! Lão phu họ Tiêu, về sau nếu có người khi dễ ngươi, cứ báo tên hiệu Tiêu Vũ Ngân ta là được!

Nói xong, thân hình hắn nhảy lên, liền rời khỏi Đấu Thú Trường.

Thiên Quân Tử có chút luyến tiếc nhìn Chu Hằng một cái. Tiểu tử này tuy rằng chỉ có Nhân linh thể tam tinh, nhưng huyết mạch lực cũng không thể đại biểu hết thảy. Trên lịch sử từng có rất nhiều người là phàm thể tiến vào Kết Thai Cảnh, thậm chí cảnh giới tối cao. Ví dụ, như lão chính là phàm thể, không phải vẫn đạt tới Khai Thiên Cảnh, trở thành nhân vật cấp bậc lão tổ của Hàn Thương Quốc hay sao.

Đáng tiếc, Chu Hằng lại không chịu bái làm môn hạ của mình!

Đạt tới cảnh giới như lão, sở cầu cũng không phải là hai chuyện đột phá cảnh giới cao và tìm kiếm một truyền nhân có thể kế thừa y bát của mình. Mà vì giới hạn trong tư chất và công pháp tu tập, cơ bản lão không có hy vọng đột phá Sơn Hà

Cảnh, bởi vậy kế thừa y bát trở thành đại sự hàng đầu của lão.

Chu Hằng các mặt đều hợp với khẩu vị của lão, đáng tiếc lại bị cự tuyệt!

Với thân phận của lão tự nhiên sẽ không quấn lấy không rời, cũng chỉ có thể thầm than một tiếng rồi rời đi. Đương nhiên lão cũng không buông bỏ ý nghĩ thu Chu Hằng làm đồ đệ, dù sao lão và Chu Hằng đều có thọ nguyên thật dài, chậm rãi lôi kéo thôi.

Theo ba đại cường giả Khai Thiên Cảnh rời đi, trận chiến giữa Chu Hằng và Tỉnh Thiên cũng chấm dứt, mà danh tiếng của Chu Hằng cũng càng thêm vang dội.

Trước đây tuy rằng hắn đã từng một lần chiến thắng Tỉnh Thiên, nhưng ở thời điểm đó Tỉnh Thiên cũng chỉ là Địa linh thể thập tinh, hiện tại không ngờ đã là Thiên linh thể, hơn nữa còn cao hơn Chu Hằng một tiểu cảnh giới.

Chiến thắng Tỉnh Thiên đầy đủ mười phần như vậy, tự nhiên danh tiếng của Chu Hằng càng thêm vang dội.

Mà để cho nam nhân đế đô hâm mộ, thì lại là lời mời của Tiêu Họa Thủy!

Có thể tiến vào khuê phòng của vị vưu vật xinh đẹp này là ước mơ tha thiết của bao nhiêu nam nhân đế đô, có một số nam nhân nguyện ý dùng hết thảy tài sản của mình để đánh đổi với Chu Hằng lần này có thể có cơ hội đêm xuân gần gũi với Tiêu Họa Thủy.

Chu Hằng không bài xích nữ sắc, thậm chí có thời điểm còn có phần trầm mê, nhưng so với trèo lên võ đạo, thì điều đó lại bé nhỏ không đáng kể!

Tiêu Họa Thủy không có nuốt lời, vào lúc ban đêm liền gửi tới thiếp mời cho Chu Hằng. Đáng tiếc Chu Hằng xem cũng không xem liền ném qua một bên. Cảnh này nếu để cho những nam nhân đế đô kia biết được, khẳng định sẽ đấm ngực giậm

chân tức đến hộc máu.

Ngươi nha, không muốn tới có thể nhường cho ta mà!

Ngày hôm sau Chu Hằng lại lần nữa bị đòi vào hoàng cung.

Hắn bị cưỡng ép nhận một nhiệm vụ, đi tới Thiên Linh Thành là thành thị biên cảnh của nước láng giềng Thủy Nguyên Quốc để cứu một người.

Không chỉ có hắn, cùng đi còn có bốn võ giả Sơ Phân Cảnh khác, ba nam một nữ, một người trong đó là một lão nhân hơn 300 tuổi, tên là Hàn Đào, ba người kia là người sống sót từ Đại Diễn Thịnh Hội lần này, theo thứ tự là Lâm Chí Hòa, La Nhuận Thiên và Thi Vũ Lạc.

Chuyến đi này do Hàn Đào dẫn dắt đội ngũ, không phải bởi vì lão tu vi cao nhất, chiến lực mạnh nhất, mà là kinh nghiệm của lão phong phú, dù sao lão đã sống hơn 300 năm.

- Bệ hạ! Vì sao nhiệm vụ này phải là chúng ta làm?

Chu Hằng không xu nịnh không kiêu ngạo hỏi Nam Cung Hoành ngồi trên hoàng tọa. Hắn ngay cả Khai Thiên Cảnh đều chính diện đối địch, thì đâu có lý nào lại sợ Nam Cung Hoành chỉ là Ích Địa Cảnh.

- Lớn mật! Ngươi có tư cách gì chất vấn?

Ngồi ở phía sau, Lan Phi khiển trách lộ sát khí nồng đậm.

Bởi vì Chu Hằng nói một câu dùng 1000 linh thạch mua nàng, nàng đã hoàn toàn hận tên Chu Hằng. Ở thời điểm Đại Diễn Thịnh Hội nàng đã vận dụng lực lượng muốn hủy diệt Chu Hằng. Nữ nhân này phát ác độc đến mức có thể còn lợi hại hơn so với nam nhân. Ngày đó khi ở trong cửa động cũng không chỉ có một mình Chu Hằng, nàng cũng không chút do dự mở ra sát khí làm chết oan một số mạng người, mà không mảy may để ở trong lòng…

Chương 131: Nhiệm Vụ Cứu Người

Chu Hằng thật muốn bạo động, một kiếm đánh giết nữ nhân này, tu vi đối phương Sơ Phân Cảnh không là gì ở trong mắt của hắn!

Chỉ là có Nam Cung Hoành ở một bên, hắn không có khả năng đắc thủ, hơn nữa hắn vừa ra tay tương đương với phản bội Hàn Thương Quốc, mà trước mắt hắn còn không muốn gặp phải phiền toái như vậy. Đương nhiên nếu có cơ hội, hắn cũng không ngại lén lút hủy diệt tính mệnh nữ nhân ác độc này.

– Giao cho các ngươi chấp hành nhiệm vụ này, tự nhiên là có đạo lý!

Nam Cung Hoành phất tay áo, ý bảo Lan Phi không cần xen mồm:

– Các ngươi phải cứu Lưu Duyệt, chính là một người vô cùng trọng yếu của bổn tông!

– Vì cái gì cho các ngươi hành động, là bởi vì các quốc gia có quy định bất thành văn, phàm là võ giả Ích Địa Cảnh trở lên tiến vào quốc gia khác, nhất thiết phải tiến hành báo, nếu

không coi là xâm lấn, nhấc lên chiến tranh!

Cái này cũng có đạo lý, nếu không chỉ cần vài cái cường giả Khai Thiên Cảnh quốc gia khác đến giết, Hàn Thương Quốc gần như xong đời. Về phần quy định vì sao có thể có lực trói buộc, có thể là Lãng Nguyệt Quốc chế định đi, không có Vương triều nào dám không tuân…

– Đối phương cũng không biết thân phận Lưu Duyệt, mà Thiên Linh Thành cũng chỉ có võ giả Sơ Phân Cảnh, các ngươi đủ để hoàn thành nhiệm vụ nhẹ nhàng!

Nam Cung Hoành phất tay áo, nói:

– Các ngươi mau mau xuất phát, nhất định phải cứu Lưu Duyệt trở về, trẫm đều có trọng thưởng! Nếu thất bại… các ngươi dẫn theo đầu mình tới gặp trẫm đi!

Đây là mệnh lệnh, chỉ có thể thành công, không được thất bại.

Lưu Duyệt đến tột cùng có thân phận gì?

Mặc kệ có nguyện ý hay không, năm người Chu Hằng cũng phải đáp ứng, công nhiên kháng chỉ, đó chính là phản bội quốc gia. Nắm giữ Thần khí xã tắc có nghĩa nắm giữ đại nghĩa, có thể hiệu lệnh thiên hạ!

Trừ phi Chu Hằng có thể phá vỡ mà vào Khai Thiên Cảnh. Bằng không hắn nhất định phải chịu hoàng thất tiết chế.

Chu Hằng liếc mắt Lan Phi một cái, khóe miệng nữ nhân lộ một tia cười lạnh.

Hiển nhiên, nữ nhân này tuyệt đối sẽ không an phận!

Tay phải Chu Hằng căng thẳng, sát khí cuồn cuộn, hắn cần lực lượng cường đại để thoát khỏi bị quản chế! Cũng tốt, có chiêu gì cứ cho xuất hiện đi, hắn không ngại giết thêm vài người để gia tăng tích lũy tu vi của mình.

Sau khi ra hoàng cung, ba người Lâm Chí Hòa đều hỏi Hàn Đào chi tiết về Lưu Duyệt. Mà Hàn Đào hơn 300 năm quả nhiên không sống uổng phí, lập tức nói ra lai lịch Lưu Duyệt.

Nguyên lai, phụ thân Lưu Duyệt là Lưu Thanh Huyền một trong bốn đại lão quái Khai Thiên Cảnh Thiên Tinh Tông.

Lưu Thanh Huyền là cuồng nhân võ đạo. Trong mắt chỉ có võ

đạo, năm hết tết đến cũng chỉ bế quan tu luyện, nhưng hơn 30 năm trước hắn tẩu hỏa nhập ma, dưới thần mê ý loạn cường bạo một nữ đồ, sinh ra Lưu Duyệt.

Trước đây Lưu Thanh Huyền không gần nữ nhân, nhưng đột nhiên có con, lại cưng chìu Lưu Duyệt đến tận xương tủy, ngoan ngoãn phục tùng. Cuối cùng làm cho Lưu Duyệt trở nên kiêu ngạo.

Nàng to gan lớn mật, sau khi chơi đùa ở Hàn Thương Quốc, không ngờ chạy tới Thủy Nguyên Quốc. Lại không biết đến tột cùng gây họa gì, bị người bắt.

Không có thời gian có thể lãng phí, năm người lập tức xuất phát, xuất phát hướng về Thiên Linh Thành.

Thiên Linh Thành ở phía tây Thủy Nguyên Quốc, với phía đông biên cảnh Hàn Thương Quốc cũng chỉ là khoảng cách mấy trăm dặm. Thuộc loại biên quan thành thị, hàng năm gặp chiến hỏa xâm nhập. Dân cư cũng không nhiều.

Tuy nhiên nơi này buôn bán phi thường phát đạt, nói ví dụ đặc sản Hàn Thương Quốc Kim Dương Thảo chính là thông qua nơi này chảy vào Thủy Nguyên Quốc , đừng nhìn thành nhỏ, nhưng lưu lượng khách cực kỳ to lớn. Mỗi khi hai nước ngưng chiến, chính là lúc Thiên Linh Thành náo nhiệt nhất , thương nhân mạo hiểm phát tài vô số.

Từ đế đô đến phía đông biên cảnh có lộ trình chừng 3 vạn lý, người thường đi đường với xe ngựa không có hai tháng đừng mơ tưởng tới. Nhưng đối với võ giả Sơ Phân Cảnh mà nói cũng không cần lâu như vậy, cường giả như vậy hoàn toàn có thể một hơi đi một tháng, sau đó chỉ dùng một ngày để khôi phục linh lực.

Lộ trình 3 vạn lý, bình thường võ giả Sơ Phân nhất trọng thiên đại khái cũng chỉ cần đi 5,6 ngày mà thôi.

Chu Hằng lo lắng chính là Lan Phi hạ sát thủ, xuất động võ giả Ích Địa Cảnh ở trên đường đánh chính mình, lại không nghĩ rằng năm ngày sau bọn họ thuận lợi tiến vào lãnh thổ Thủy Nguyên Quốc cũng không gặp được một lần tập kích.

Cũng đúng, thân phận Lưu Duyệt rất cao, phỏng chừng Lan Phi cũng không dám xuống tay, nếu không sau khi truy cứu, thân phận nàng chỉ là Quý Phi sao có thể đỡ nổi lửa giận của cường giả Khai Thiên Cảnh?

Thời điểm đi sẽ không hạ thủ, nhưng nếu lúc cứu người về, tiến vào Hàn Thương Quốc cảnh sẽ không giống nhau!

Tiện nhân kia, nhất định phải chết!

Chu Hằng thầm kêu đáng tiếc trong lòng, nếu không phải lần này xuất phát cấp bách, hắn nhất định phải dùng Tấn Vân Lưu Quang Bộ lẻn vào hoàng cung, vụng trộm làm thịt Lan Phi! Có

Cửu Huyền Thí Luyện Tháp yểm hộ, hắn hoàn toàn có thể làm được thần không hay quỷ không biết.

Giết trở về cũng giống vậy!

Tiến vào Thiên Linh Thành gần Thủy Nguyên Quốc.

Thiên Linh Thành không biết bị phá hư bao nhiêu lần ở trong chiến hỏa, nhưng bởi vì là trung tâm thương mậu hai nước buôn lậu, mỗi lần phá hư đều đã trùng tu với tốc độ cực nhanh.

Mậu dịch ngạch nơi này hàng năm lớn đến kinh người, cho dù hoàng thất hai nước đều không dám khinh thị, cũng cần thu hoạch tài nguyên hi hữu của quốc gia đối phương từ nơi này. Bởi vậy, tuy rằng hai nước đối địch ngàn vạn năm, sinh ý lại chưa từng cấm, hơn nữa còn chiếm được bảo hộ.

Vì để cho thương nhân Hàn Thương Quốc an tâm, Thủy Nguyên Quốc thậm chí còn nghiêm cấm võ giả Ích Địa Cảnh bổn quốc trở lên tiến vào Thiên Linh Thành, bởi vậy, võ giả Sơ Phân Cảnh nơi này được xưng vương, chỉ cần đừng làm rộn ra chuyện quá lớn, Thủy Nguyên Quốc cũng sẽ không xảy ra chuyện cường giả Ích Địa Cảnh lại đây trấn áp.

Bởi vậy, Thiên Linh Thành náo nhiệt thì náo nhiệt, nhưng đồng dạng cũng hỗn loạn đến đáng sợ. Giết người, cướp bóc, cường bạo, gần như mỗi một phút mỗi một giây đều phát sinh ở đây, nơi này vừa là Thiên Đường, lại là địa ngục.

Trách không được Lưu Duyệt chạy đến đây, đối với người Pháp Thiên mà nói, nơi này hoàn toàn là chỗ vui chơi!

Năm người Chu Hằng đi qua, chỉ thấy trong thành náo nhiệt, trình độ chật chội dù Phong Vũ Thành, Thiên Hàng Thành đều kém xa.

Số lượng tiểu thâu trên đường cái rất nhiều, có mấy người mắt không mở còn muốn xuống tay đối với bọn Chu Hằng, chỉ là gặp được cường giả Sơ Phân Cảnh, không ai có thể thực hiện được, ai cũng bị giáo huấn một phen.

La Nhuận Thiên xuống tay vô cùng tàn nhẫn, trực tiếp kéo đứt cánh tay một gã tiểu thâu, làm cho đối phương kêu thảm phun máu tươi mà chết.

Lúc này Hàn Đào quát một phen, lần này bọn họ tiến đến cứu người , gây ra động tĩnh lớn sao được? La Nhuận Thiên lại không thèm để ý chút nào, tiểu thâu kia chỉ là Luyện Thể Cảnh, trong mắt hắn giống như con kiến, lại dám xuống tay hướng hắn, tự nhiên phải nghiêm trị, bằng không thể diện cường giả Sơ Phân Cảnh còn gì?

Hai người đều là Sơ Phân nhị trọng thiên, Hàn Đào tuổi lớn hơn cũng không có chỗ dùng, võ giả xem thực lực mà không phải là tuổi, tư lịch, căn bản không đè ép được La Nhuận Thiên.

– Đủ rồi!

Chu Hằng nhướng mày, hai người kia lập tức ngậm miệng lại:

– Đi tìm hiểu một chút tình huống trước, vì cái gì Lưu Duyệt bị bắt, là ai bắt.

Năm người tìm khách sạn ở, sau đó phân công nhau hành động, tiến đến hỏi thăm tình huống Lưu Duyệt.

Buổi tối, năm người hội hợp ở khách điếm, nói ra tin tức của từng người dò hỏi được, cuối cùng vẫn trở lại chân tướng sự kiện Lưu Duyệt bị bắt.

Nguyên lai vị nhị thế tổ này đi tới Thiên Linh Thành chỉ an phận được vài ngày, còn kết thành huynh đệ với Phương gia đại thiếu quyền thế trong thành, mà khi vị này đi Phương gia làm khách, lại động tâm đối với thê tử xinh đẹp của Phương gia đại thiếu, không ngờ t*ng trùng xông lên não cường bạo đối phương.

Không bị trực tiếp làm thịt, là bởi vì không gian pháp khí trên người Lưu Duyệt đủ để chứng minh lai lịch của hắn bất phàm, Phương gia đang thẩm vấn lai lịch của hắn, sau khi biết rõ ràng sẽ tính toán tiếp.

Nếu Lưu Duyệt là người nhà quyền thế tại Thủy Nguyên Quốc, như vậy Phương gia cũng chỉ có thể nhịn xuống khẩu khí này, bởi vì bọn họ không thể trêu vào thế lực có được pháp khí không gian! Nhưng nếu biết Lưu Duyệt đến từ Hàn Thương Quốc, vậy khẳng định khó thoát khỏi vận mệnh cái chết!

Nghe thế, Chu Hằng đều có loại kích động muốn phủi mông bỏ chạy, người như thế cứu để làm chi, gây tai họa cho nhiều người sao?

– Thật là một bại hoại!

Thi Vũ Lạc cũng gắt một cái, xem như nữ tính duy nhất trong năm người, nàng tự nhiên hiện lên ác cảm mãnh liệt đối với Lưu Duyệt.

– Ai bảo hắn có cha tốt!

La Nhuận Thiên tràn đầy hâm mộ nói.

Thi Vũ Lạc là một mỹ nữ không tầm thường, nhìn qua bộ dáng 24, 25, dụ người nhất chính là mông nàng, tròn xoe màu mỡ, dường như quả đào chín muồi, khi nàng xoay mình, luôn có thể khiến cho ánh mắt nam nhân tham lam.

Động tâm đối với Thi Vũ Lạc cũng không chỉ La Nhuận Thiên, dù lão già Hàn Đào một chân đã bước vào quan tài cũng thường xuyên dùng ánh mắt mân mê nhìn chằm chằm mông Thi Vũ Lạc.

Tin tưởng nếu nhóm hắn có Khai Thiên Cảnh, e sớm đã thu Thi Vũ Lạc lên giường.

Đáng tiếc, trong mắt Thi Vũ Lạc căn bản không có ba người bọn hắn, mà nhìn chằm chằm vào Chu Hằng.

Điều này rất tự nhiên, Chu Hằng thiên tư kiệt xuất, ngày sau tất thành châu báu, hơn nữa bản thân chính là con rể cường giả Khai Thiên Cảnh, còn có lão tổ Thiên Tinh Tông muốn thu hắn làm đồ đệ, thân phận này không thể thấp hơn Lưu Duyệt a!

Chu Hằng lại không quan tâm đối với Thi Vũ Lạc, nàng thanh thuần không kịp Lâm Phức Hương, xinh đẹp không thể so An Ngọc Mị, dáng người thúc ngựa cũng không có thể so sánh với Cổ Tư, làm sao có thể khiến hắn động tâm?

– Việc này không nên chậm trễ, tối hôm nay hành động, cứu Lưu Duyệt ra, lập tức quay về Hàn Thương Quốc!

Đang ở địch quốc, trong lòng ai cũng có loại cảm giác nguy cơ.

Chương 132: Bẫy Rập

Dưới đêm trăng, năm đạo bóng người xẹt qua tinh không.

Hưu hưu hưu, bọn họ dừng ở trước một tòa đại trang viên thành tây, chính là một nhóm Chu Hằng.

– Ta mua được một gã hộ vệ Phương gia, tìm được tin tức nói Lưu Duyệt bị giam ở trong hầm phía bắc trang viên!

La Nhuận Thiên nói.

Thân hình năm người xuất động, bay vào trong trang viên, tuy rằng trong trang viên này giới vệ sâm nghiêm, ba bước một trạm canh gác, 5 bước một đồi, nhưng đều là cấp bậc Luyện Thể Cảnh, làm sao phát hiện tồn tại Sơ Phân Cảnh.

Một đường như vào nhân cảnh, năm người liền đi tới hầm, không chút do dự xâm nhập, đánh hôn mê vài người, đã đi tới chỗ sâu trong hầm.

Nơi này quả nhiên giam giữ một người, toàn thân cột lấy từng

cây xích sắt to như cánh tay, đầu buông xuống , dường như đã hôn mê.

– Cứu người!

Hàn Đào vội vàng kêu một tiếng, từ đan điền gọi ra pháp khí chém tan những xích sắt kia. Leng keng, đốm lửa phát tán ra tứ phía, pháp khí vốn sắc bén, sau khi được thêm vào linh lực chẳng khác nào đậu hủ…

Từng cái xích sắt rơi xuống, người bị cột cũng ngã quỵ xuống, La Nhuận Thiên vội vàng đỡ lấy, vội hỏi:

– Lưu thiếu, ngươi thế nào?

Người nọ nặng nề ngẩng đầu, mơ hồ có thể thấy được là một nam nhân có chút tuấn mỹ, khí tức Sơ Phân Cảnh, nhưng thập phần mỏng manh, hình như là bị cầm giữ tu vi. Cũng đúng, nếu không người khác sao yên tâm giam hắn ở trong này.

– Đi!

Hàn Đào nói.

La Nhuận Thiên cõng Lưu Duyệt ở trên lưng, đây chính là cơ hội để hắn vuốt mông ngựa, tự nhiên không có khả năng tặng cho người khác.

Chu Hằng nhướng mày, có cảm giác không ổn.

Hắn đi sau cùng. Trong lòng suy tư rốt cuộc là lạ ở chỗ nào, một đường đi ra hầm, hắn mới tỉnh ngộ, hết thảy đều quá thuận lợi . Đừng nói Sơ Phân Cảnh, dù là Tụ Linh Cảnh cũng có thể dễ dàng cứu người ra!

Oanh, nhưng vào lúc này, một mảnh ánh lửa hiện lên, mấy cây đuốc sáng lên. Mỗi một cây đuốc tự nhiên đều có một người cầm. Quét mắt qua một cái có ít nhất mấy trăm người, hơn nữa trong đó tồn tại Sơ Phân Cảnh.

Sắc mặt đám người Hàn Đào lập tức trở nên khó coi, rõ ràng đây là một cái bẫy!

Trách không được Lưu Duyệt dễ dàng dò ra như vậy, nguyên lai người ta đã sớm giương bẫy chờ bọn họ chui vào.

Lúc này, Chu Hằng ngược lại buông lỏng.

Nguy hiểm không biết mới là đáng sợ nhất, bây giờ đối phương lấy ra con bài chưa lật, mà con bài chưa lật này ở

trong mắt Chu Hằng, một kích là vỡ, căn bản không cần để ở trong lòng! Đám người Hàn Đào lại như lâm đại địch. Là bởi vì chưa từng thấy qua hắn một mình tranh tài trăm võ giả Sơ Phân Cảnh ở Đại Diễn Tông, một mình giết trên trăm Ám Bì Quái Sơ Phân Cảnh!

Bọn họ chỉ biết Chu Hằng ở Sơ Phân Cảnh có thể coi vô địch, nhưng tuyệt không tin tưởng hắn có thể chiến thắng gần bốn mươi Sơ Phân Cảnh.

– Các ngươi từ đâu tới?

Trong đám người, một lão nhân chừng sáu mươi bước ra, khí tức Sơ Phân tam trọng thiên đỉnh phong cuồn cuộn. Ích Địa Cảnh ở nơi này có thể được cho là cao thủ tuyệt đỉnh.

Chuyện cho tới bây giờ cũng không phải do bọn họ chống chế , Hàn Đào ôm quyền, nói:

– Vị Lưu công tử này chính là hậu nhân một vị trưởng bối tệ tông. Hy vọng quý phương có thể mở 1 con đường để chúng ta mang người về!

– Không cần lén lút. Báo lên lịch!

Lão giả kia lớn tiếng quát.

Mấy người Hàn Đào lại nào dám, nếu thật báo ra lai lịch Lưu Duyệt. Như vậy chuyện này sẽ làm lớn chuyện, con trai một cường giả Khai Thiên Cảnh tuyệt đối đầu cơ kiếm lợi, đến lúc đó Thiên Tinh Tông không biết phải bỏ ra bao nhiêu giá mới có thể chuộc Lưu Duyệt về!

– Chúng ta đi!

Bốn người Hàn Đào hai mặt nhìn nhau sau, đều quyết định liều mạng, dù sao Lưu Duyệt đã cứu ra, chỉ cần giết ra trùng vây, biên cảnh Hàn Thương Quốc cũng không xa.

Chu Hằng tự nhiên không thèm để ý chút nào, chiến lực hắn lúc này đã có thể nghiền ép hết thảy Sơ Phân Cảnh.

La Nhuận Thiên lưng đeo Lưu Duyệt, mọi người bắt đầu phá vây.

Chiến đấu lập tức khai hỏa, chừng bốn mươi Sơ Phân Cảnh võ giả đồng thời vây quanh, sáu người Chu Hằng, quả thực có chạy đằng trời! Đương nhiên, đây cũng là bởi vì Chu Hằng không nghiêm túc, chỉ là ứng đối lung tung, nếu không sớm đánh những người này tan rã .

Hắn luôn cảm thấy sự tình vẫn chưa hết!

Đối phương làm cho không phải rất nhanh, đại khái sợ năm người này liều mạng, đồng dạng có thể khiến 1 vài người chôn cùng, tự nhiên ai cũng sẽ không nguyện ý. Bởi vậy sách lược bọn họ chính là tiêu hao, chỉ cần hao hết lực lượng năm người Chu Hằng, như vậy tự nhiên muốn giết cứ giết, muốn bắt cứ bắt.

Đúng lúc này, La Nhuận Thiên đột nhiên phát ra một tiếng hét thảm, đầu ngã quỵ xuống dưới, mà Lưu Duyệt trên lưng hắn lại nhảy lên một cái, trên không trung xoay người rơi xuống trên mặt đất, khí tức tăng vọt, làm sao còn có nửa điểm uể oải?

Quả nhiên là liên hoàn kế a, Lưu Duyệt căn bản là giả, chọn vào lúc này đánh lén một cái, tuyệt đối là một kích bị thương nặng! Ba người Hàn Đào lập tức há hốc mồm, bọn họ tự nhiên cũng có thể đoán được cứu lầm người , nhiệm vụ hiện giờ những không hoàn thành, lại còn bị thương một người, vậy phải làm sao bây giờ?

Cuối cùng Chu Hằng lộ ra vẻ mỉm cười nói với người trẻ tuổi tuấn mỹ:

– Ngươi là Phương gia đại thiếu?

Thanh niên tuấn mỹ ngụy trang thành Lưu Duyệt không khỏi sửng sốt, sau đó kiềm chế tóc bay rối một chút, lập tức biến thành một công tử tuấn mỹ, hắn cũng cười cười, nói:

– Kẻ bất tài đúng là Phương Hà Thanh, các hạ xưng hô như thế nào? Dường như các hạ sớm nhìn ra vài phần không ổn, có thể giải thích nghi hoặc cho Phương mỗ hay không, đến tột cùng làm sao lộ ra chân tướng?

Hắn không ngờ thỉnh giáo Chu Hằng.

– Chu Hằng!

Chu Hằng thuận miệng nói, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười:

– Phía trước nghe nói qua Phương huynh túc trí đa mưu, theo lý mà nói, chúng ta vốn không dễ dàng có thể tìm được con tin như vậy!

Phương Hà Thanh gật gật đầu, nói:

– Đây là ta sơ sót, bất quá nếu ta không thiết kế như vậy, sợ có kẻ đần độn không tìm thấy địa phương!

Hắn liếc mắt bốn người Hàn Đào một cái, trên mặt lộ ra một chút cười nhạo.

Gương mặt ba người Hàn Đào lập tức đỏ lên, nhưng La Nhuận Thiên đã hôn mê, không bị đả kích thêm.

– Kỳ thật, lai lịch của các ngươi không nói ta cũng có thể đoán ra!

Phương Hà Thanh tuy rằng chỉ có Sơ Phân nhị trọng thiên, nhưng dường như địa vị cực cao, hắn vừa nói không người nào dám xen mồm, không ai động thủ, chỉ là vây quanh năm người Chu Hằng.

– Các ngươi phải cứu người mang theo pháp khí không gian trên thân, mà có thể có được pháp khí không gian chỉ có hai cái có thể, thứ nhất, vận khí tốt, nhặt được; thứ hai, phía sau ít nhất phải có thế lực Khai Thiên Cảnh!

Phương Hà Thanh lại liếc mắt nhìn năm người Chu Hằng một cái:

– Các ngươi xuất hiện, nói rõ là loại thứ hai, thân phận người nọ rất cao, không thể không cứu!

– Hiện tại đến vấn đề thứ hai, nếu người nọ là người bổn quốc, như vậy Khai Thiên Cảnh đại năng chỉ cần phân phó một tiếng, chúng ta còn dám giữ người? Nhưng lại phái người lại đây nghĩ cách cứu viện, điều này nói rõ, các ngươi cũng không phải người Thiên Linh Quốc!

– Các ngươi gọi người nọ là Lưu thiếu, mà đại năng Khai Thiên Cảnh họ Lưu, dường như Hàn Thương Quốc Thiên Tinh Tông có một vị!

– Kết hợp vị trí địa lý nơi này, ta suy đoán các ngươi phải cứu Lưu thiếu chính là con trai độc nhất của Lưu Thanh Huyền, Lưu Duyệt!

Nghe hắn phân tích từng tầng một, sắc mặt đám người Hàn Đào càng ngày càng trắng, không nghĩ tới Phương Hà Thanh trí lực hơn người như thế, vẻn vẹn chỉ thông qua dấu vết để lại liền suy đoán ra.

Chu Hằng không khỏi vỗ tay cười to:

– Phương huynh quả nhiên trí tuệ hơn người như nghe đồn! Ta hiện tại đều hoài nghi, với thông minh của ngươi sao không nhìn ra bản tính Lưu Duyệt, làm ra hành vi dẫn sói vào nhà!

Phương Hà Thanh hơi sững sờ, sau đó cũng nở nụ cười:

– Không tồi, ta đã sớm phát hiện Lưu Duyệt không ổn, cố ý mời hắn tới nơi này, về phần nữ nhân bị hắn ô nhục đương nhiên cũng không phải vợ Phương mỗ!

– Chu huynh, ta rất thưởng thức đối với ngươi, không bằng làm thủ hạ của ta, Phương mỗ nhân tất nhiên sẽ không bạc đãi ngươi!

Phương Hà Thanh ném ra cành ô- liu cho Chu Hằng.

Ba người Hàn Đào lập tức khẩn trương nhìn Chu Hằng, nếu Chu Hằng đầu nhập vào, vậy bọn họ hoàn toàn không có đường sống.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, nói:

– Phương huynh, ngươi giao Lưu Duyệt ra đây, sau đó chúng ta nước giếng không phạm nước sông, được không?

Hắn cũng có chút thưởng thức Phương Hà Thanh mới có thể làm ra quyết định này.

– Ha ha ha!

Những người Phương gia đó đều cười ha hả.

Cái này không thể cười sao? Thú trong tù, cá chậu chim lồng không ngờ tùy tiện nói điều kiện đến, người như thế sao xứng để Phương đại thiếu mời chào!

Dù là Phương Hà Thanh cũng không nghĩ tới Chu Hằng đưa ra một cái điều kiện không thực tế như vậy, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, hắn nghĩ Chu Hằng hẳn không ngu xuẩn như vậy!

– Vậy không có cách nào!

Phương Hà Thanh lộ ra một tia áy náy, sau đó biểu tình chuyển lệ, quát:

– Đánh hạ bọn họ… sinh tử bất luận!

Chu Hằng thở dài, tay phải rung lên, đoạn kiếm màu đen trong tay tế xuất, nói:

– Nói thật, ta cũng không muốn cứu người như Lưu Duyệt, bất quá ta cũng cũng không ngại đại khai sát giới!

– Khoác lác!

Một gã cao thủ Sơ Phân Cảnh Phương gia quát, đánh một quyền tới Chu Hằng, kình khí hóa thành một đầu mãnh hổ, rít gào mà đi hướng về Chu Hằng.

Thác nước màu đen hiện lên, máu tươi bắn lên tận trời!

Ba!

Tên võ giả Sơ Phân Cảnh chỉ một kiếm đã bị chém thành hai đoạn, rớt xuống từ hai bên, tiên huyết vẩy đầy đất.

Đây cũng là ảo giác đi!

Mọi người đều không kìm nổi lấy tay dụi mắt một cái, lộ ra biểu tình khó tin.

Một chiêu giết chết võ giả cùng cảnh giới, cái này cũng quá khoa trương đi! Dù là võ giả mới vừa vào Sơ Phân Cảnh gặp được Sơ Phân tam trọng thiên đỉnh phong cũng không đến mức như thế, luôn có thể ngăn cản mấy chiêu , đây hoàn toàn giống như là Ích Địa Cảnh đang khi dễ Sơ Phân Cảnh!

Nhưng vừa động thủ khí tức võ giả liền vô pháp che dấu, Chu Hằng rõ ràng là Sơ Phân nhất trọng thiên mà thôi!

Chiến lực này… nghịch thiên a!

Chu Hằng tươi cười, nói:

– Phương huynh, đề nghị của ta hữu hiệu như cũ!

Chương 133: Cực Kỳ Vô Sỉ

Phương Hà Thanh phất tay áo, ngăn trở những người khác xuất kích, ánh mắt sáng quắc nhìn Chu Hằng, chỉ là hơi hơi do dự, hắn liền cười ha hả, nói:

– Phương mỗ cho Chu huynh người bạn này!

Hắn quay đầu lại phân phó nói:

– Mang người nọ tới!

– Dạ, đại thiếu!

Lập tức liền có người tuân mệnh rời đi.

Hiển nhiên, Phương Hà Thanh có quyền uy tuyệt đối ở trong này, làm ra bất kỳ quyết định gì cũng không cần trưng cầu ý kiến người khác, những người khác đều chỉ có nghiêm nghị đồng ý.

Chu Hằng cũng không sợ đối phương ra chiêu gì, với thực lực của hắn bây giờ hoàn toàn có thể bỏ qua bất kỳ âm mưu! Cho dù nơi này có giấu cường giả Ích Địa Cảnh hắn cũng không sợ, cùng lắm thì trốn chạy, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, dù là cường giả Khai Thiên Cảnh cũng phải trố mắt nhìn theo!

– Chu huynh, xin hỏi là cao đồ tông môn nào?

Phương Hà Thanh cười hỏi Chu Hằng.

– Hắc Thủy Điện, Cửu Linh Tông!

Chu Hằng nghĩ nghĩ liền không giấu giếm, hắn gần đây ở Hàn Thương Quốc cực nổi bật, chỉ cần hơi tìm hiểu có thể biết lai lịch xuất thân, chi bằng thoải mái nói thẳng ra.

– Phương huynh, ngươi hẳn không phải là người địa phương thành này đi?

Hắn cũng cười hỏi.

Trong Thiên Linh Thành nho nhỏ, một cái gia tộc làm sao có thể có nhiều võ giả Sơ Phân Cảnh như vậy, khẳng định là đại gia tộc nào, cũng không biết gia tộc, thế lực này đến tột cùng cường đại đến trình độ nào.

Hai người tán gẫu cho nhau, dò hỏi lẫn nhau, Phương Hà Thanh thắng ở đầu óc linh hoạt, mà Chu Hằng căn bản không nói lời khách sáo, hắn có tâm đối địch, ai nếu không phục trực tiếp chém, mỗi tiếng nói cử động đều có khí phách!

Hắn không có nhận được long uy từ trong Hoàng Long Đan, có thể hòa làm một thể cùng hắc kiếm, uy thế bản thân hắn kỳ thật quá mức long uy, chỉ cần hơi lộ vẻ giận dữ có thể làm cho người ta cảm giác tim và mật nứt ra.

Phương Hà Thanh chỉ cảm thấy từng tầng mồ hôi lạnh chảy xuống, hắn chưa từng mệt như vậy!

Phương gia lão tổ kỳ thật cường đại hơn xa Chu Hằng dự liệu, nhưng hắn biết lão tổ gia tộc phải không thể thương tổn hắn , như vậy tâm linh tự nhiên thoải mái. Nhưng nam nhân trước mặt lại tâm tư khó liệu, bất cứ lúc nào có thể một kiếm chém chết hắn, sinh tử chỉ tại một ý niệm đối phương, hắn có thể luôn luôn duy trì trấn định ở mặt ngoài cũng đủ khen ngợi !

Phương Hà Thanh không hoài nghi chút nào đối với chiến lực Chu Hằng, bởi vì hắn đã nhìn ra Chu Hằng nắm giữ Thế!

Có thể chống cự lại Thế , trừ bỏ lực lượng cấp bậc nghiền ép, vậy thì phải đồng dạng nắm giữ Thế! Đáng tiếc người bên hắn cũng không có, bọn họ nhìn như nhiều người, nhưng nhìn một kiếm Chu Hằng mạt sát phía trước là biết, hơn 40 người còn

xa xa không đủ.

Hai người bọn họ nói chuyện, võ giả Sơ Phân Cảnh Phương gia tự nhiên không dám nhiều lời, mà ba người Hàn Đào cũng câm như hến, hy vọng thoát khốn của bọn họ hiện tại trên thân Chu Hằng, nào dám lắm miệng.

Nhưng ánh mắt Thi Vũ Lạc nhìn về phía Chu Hằng tràn đầy tia sáng kỳ dị, trên mặt đỏ ửng, hiển nhiên là động chân tâm.

Trong lúc nói chuyện, người nọ rời đi lúc trước rốt cục mang tới một người.

– Các ngươi còn không mau mau thả ta! Cha ta là cường giả Khai Thiên Cảnh, các ngươi dám đụng đến một sợi lông của ta, cha ta nhất định sẽ bầm thây vạn đoạn các ngươi!

Tên này còn một bên ồn ào, không có chút tự giác nào của tù nhân.

Chỉ xem đức tính này, mấy người Chu Hằng đều có thể kết luận, người này ắt là Lưu Duyệt!

Tên này lúc trước còn biết giấu giếm thân phận, nhưng bị đóng vài ngày bị chút đau khổ, tất cả đều không đánh đã khai ! Nhị thế tổ chính là nhị thế tổ, kiêu ngạo, bá đạo, luôn cho là toàn bộ thế giới đều vây quanh chính mình, không chịu nổi một chút ủy khuất.

– Lưu thiếu, chúng ta phụng mệnh tiến đến tiếp dẫn ngươi trở về!

Hàn Đào trầm giọng nói.

– Ân, mấy người các ngươi?

Lưu Duyệt nhìn năm người Chu Hằng, ánh mắt ở trên người của Thi Vũ Lạc dừng lại một chút, lúc này mới hừ lạnh một tiếng, nói:

– Được, các ngươi xử lý toàn bộ những tạp chủng này cho bản thiếu gia!

Lời này vừa ra, đừng nói những người Phương gia mặt lạnh như sương, dù là mấy người Hàn Đào cũng tối sầm sắc mặt.

Ngu ngốc sao? Không thấy đang phải đối địch sao? Có thể cứu ra, cũng bởi vì đối phương bị chiến lực Chu Hằng chấn nhiếp,

nếu như thật sự đánh nhau Phương gia cố nhiên phải trả một cái giá lớn, nhưng đoàn người bọn hắn phỏng chừng cũng mất xác tại chỗ này!

Đương nhiên, bọn Hàn Đào cũng không biết chiến lực Chu Hằng chân thật. Tuy nhiên có một chút đúng, Chu Hằng cố nhiên có thể xử lý sạch đám người Phương gia, tuy nhiên trước đó bọn Hàn Đào cũng khẳng định sẽ bị đám Sơ Phân Cảnh vây giết!

– Lưu thiếu, mau lại đây!

Hàn Đào tránh không đáp, chỉ tiếp đón Lưu Duyệt.

– Đừng nhiều chuyện, bản thiếu gia muốn các ngươi giết thì phải giết, các ngươi là những thứ gì, con chó của bản thiếu gia mà thôi!

Lưu Duyệt nói:

– Cha ta là cường giả Khai Thiên Cảnh, các ngươi ở trong mắt bản thiếu gia kỳ thật ngay cả con chó cũng không bằng, bản thiếu gia chịu cho các ngươi làm việc là để mắt các ngươi!

– Còn thất thần làm chi, còn không động thủ cho bản thiếu gia?

– Các ngươi điếc sao?

Người của Phương gia không có được mệnh lệnh của Phương Hà Thanh, mỗi người cũng chỉ trợn mắt nhìn, ba người Hàn Đào lại không dám khiển trách Lưu Duyệt, toàn trường lập tức chỉ còn lại có một mình hắn tự sướng.

– Đủ rồi!

Chu Hằng nhướng mày, khí thế phát ra, giống như sóng biển mãnh liệt.

Lưu Duyệt lập tức kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt trắng bệch, không ngờ… không nói nổi một chữ.

Không phải long uy, lại hơn long uy!

Chu Hằng cười cười với Phương Hà Thanh, ôm quyền nói:

– Phương huynh, ngày sau hữu duyên gặp lại!

– Nhất định sẽ gặp lại , hơn nữa, sẽ không lâu lắm!

Phương Hà Thanh lộ ra tươi cười, đồng dạng ôm quyền.

– Đi!

Chu Hằng cũng không để ý tới mấy người Hàn Đào, điện xạ mà đi.

Hắn không đại khai sát giới có hai nguyên nhân: Thứ nhất, oán thù hắn và Phương gia nhấc lên như vậy không hợp đạo; thứ hai, hắn không muốn giết chóc vì loại ngu ngốc như Lưu Duyệt.

Nếu Phương Hà Thanh biết làm người, vậy hắn cũng kính một trượng.

Không lâu sau, năm người Hàn Đào liền quay về khách điếm, La Nhuận Thiên đã tỉnh lại, mở miệng nịnh bợ Lưu Duyệt.

Chu Hằng chưa từng nghĩ đến người tu võ cũng sẽ có một mặt không chịu được như thế!

Với hắn mà nói, cho dù không có được hắc kiếm, đạt tới Sơ

Phân Cảnh cũng có thể một phương xưng hùng. Cái gọi là thà làm đầu gà không làm má lợn, việc gì phải lấy mặt mình đi dán mông người khác!

Sợ đêm dài lắm mộng, Phương Hà Thanh đột nhiên giở trò, mấy người Hàn Đào kiên trì lên đường suốt đêm, Chu Hằng cũng không phản đối, thời điểm ở với kẻ ngu ngốc như Lưu Duyệt tự nhiên càng ngắn càng tốt, ngây ngô lâu sẽ bị hạ thấp chỉ số thông minh .

Sáu người lập tức khởi hành, một đường hướng về biên cảnh Hàn Thương Quốc, hơn nửa canh giờ, bọn họ rốt cục tiến vào lãnh thổ một nước Hàn Thương Quốc, đều nhẹ nhàng thở ra, ý vị bọn họ tuyệt đối an toàn.

Sau khi bảo đảm an toàn, tính tình Lưu Duyệt bá đạo cũng càng thêm không thể vãn hồi, ban ngày còn không ngừng chạy đi, nhưng đến buổi tối lại không tìm khách điếm nghỉ ngơi.

Mọi người nghĩ nghĩ cũng không phản đối, nếu nhiệm vụ đã hoàn thành, ở Hàn Thương Quốc tuyệt không ai dám động Lưu Duyệt, bọn họ tuyệt đối an toàn, quả thật không cần phải gấp gáp chạy đi.

Sơ Phân Cảnh quả thật có thể một hơi đi vội một tháng, nhưng mục đích võ giả tu luyện cũng không phải là vì có thể chịu được cực khổ, mà là đạt được thực lực cường đại đi hưởng thụ cuộc sống!

6 người 6 phòng, ngủ ngay tại trong phòng của từng người.

– A

Cũng không lâu lắm, một tiếng thét chói tai vang lên, Chu Hằng vừa mới luyện hóa lực lượng hấp thu trong hắc kiếm, lập tức dựng thân lên.

Hắn nhận thức thanh âm này, là Thi Vũ Lạc phát ra.

Địch tấn công?

Không thể a!

Nơi này bất quá là một cái thành nhỏ, sao có người dám đánh lén 6 đại cao thủ Sơ Phân Cảnh? Chẳng lẽ cường giả Ích Địa Cảnh đến, báo tên lên sẽ không có bất cứ vấn đề gì, có ai dám là địch cùng Thiên Tinh Tông?

Hắn đi ra khỏi phòng, đã thấy đám người Hàn Đào cũng đều đi ra, chỉ là thiếu Lưu Duyệt mà thôi.

Thình thịch!

La Nhuận Thiên đá một cước văng ra cửa phòng Thi Vũ Lạc, hắn đã sớm mang tâm tư nữ lang xinh đẹp này, đây đúng là cơ hội để hắn biểu hiện.

– Thi cô nương, ta vào đây!

Hắn giành trước chạy vội đi vào, nhưng khi nhìn thấy cảnh tượng trong buồng, lại hơi ngừng.

Chu Hằng cũng đi vào, ánh mắt đảo qua, sát khí trong ánh mắt nhoáng lên một cái.

Nguyên lai, trong buồng đang có hai người giằng co, một cái tự nhiên là Thi Vũ Lạc, mà một … cái khác không ngờ là Lưu Duyệt! Vị Lưu thiếu này cởi chỉ còn lại có một cái quần cộc, đang nhìn chằm chằm Thi Vũ Lạc, không thèm quan tâm bên ngoài có ai vào.

Tình huống này đã không còn gì để nói : Lưu Duyệt nổi lên dục vọng đối với Thi Vũ Lạc, đã chạy tới muốn hành sự, nhưng Thi Vũ Lạc cũng không đáp ứng, bởi vậy liền vỡ lở ra .

– Tiện nhân, còn không lên giường, ngươi lớn tiếng như vậy để làm chi!

Lưu Duyệt chẳng biết xấu hổ nói, quay đầu liếc nhìn bốn người Chu Hằng, khóe miệng lộ ra vẻ khinh bỉ:

– Các ngươi đều cho cút ra ngoài bản thiếu gia!

– Lưu thiếu, ngài xem có phải hay không…

La Nhuận Thiên cười vừa mới lên tiếng, nhưng bị Lưu Duyệt lập tức quát bảo ngưng lại.

– Bản thiếu gia bảo các ngươi cút, các ngươi cũng không có lỗ tai sao?

Lưu Duyệt hừ lạnh, quay đầu vừa nhìn về phía Thi Vũ Lạc, ngạo nghễ nói:

– Tiện nhân, bản thiếu gia chịu chơi ngươi là phúc khí của ngươi, mẹ của ngươi còn không đáng để bản thiếu gia cởi quần áo !

Thi Vũ Lạc vội vàng lắc đầu, chạy đi hướng cửa.

– Hắc, ngươi thoát được lần này, thoát được lần sau sao?

Lưu Duyệt cũng không ngăn cản, chỉ là cười lạnh:

– Cha ta ra lệnh một tiếng, ngươi phải ngoan ngoãn cởi sạch quần áo cho bản thiếu gia chơi! Nói cho ngươi biết, loại phóng túng giống ngươi bản thiếu gia không biết chơi đùa bao nhiêu, bắt đầu đều giả bộ trinh tiết mãnh liệt, nhưng sau khi chơi đùa vài lần, còn không phải muốn chỗ tốt từ bản thiếu gia sao!

– Ngươi cũng chỉ có hai lựa chọn, thứ nhất, đêm nay ngoan ngoãn bồi bản thiếu gia trên giường, về sau không thiếu chỗ tốt của ngươi! Thứ hai, hôm nay ngươi chạy, về sau bản thiếu gia bắt ngươi trở về, đến lúc đó ngươi còn phải để bản thiếu gia chơi trên giường, tuy nhiên… Bản thiếu gia sẽ giết chết hết thảy thân nhân của ngươi, chơi ngươi xong sẽ phế đi tu vi của ngươi, bán vào thanh lâu làm kỹ nữ, ngàn người cưỡi!

– Chính ngươi chọn đi!

Lưu Duyệt giống như ma quỷ, cả người tản ra khí tức dơ bẩn, tà ác.

Chương 134: Lấy Đầu Đập Vào Vách Tường

Thi Vũ Lạc dùng ánh mắt nhờ giúp đỡ hướng mấy người Hàn Đào, nhưng đám Hàn Đào lại tránh ánh mắt của nàng, dù là La Nhuận Thiên cũng không có ý xuất đầu chút nào, ngược lại là kẻ thứ nhất hoạt động bước chân, lui ra ngoài.

Thiên Tinh Tông, Khai Thiên Cảnh, đối với những tông môn khác mà nói quả thực chính là đá lớn trên đầu, người nào khiêng được?

Thi Vũ Lạc không khỏi muốn chết, nhưng nàng biết Lưu Duyệt nói được làm được, nếu sớm hay muộn bị đối phương đùa bỡn, vì cái gì không vớt chút ưu đãi cho mình? Áp lực Khai Thiên Cảnh thật sự quá lớn.

– Ha ha ha!

Đúng lúc này, tiếng cười to đột ngột vang lên.

– Ngươi *** cười cái rắm!

Lưu Duyệt giận tím mặt, ánh mắt hung ác hướng về Chu Hằng, hắn đã sớm xem tiểu tử này không vừa mắt, luôn giả bộ dường như tuyệt thế cao thủ, xa cách đối với mình!

Hắn cũng không phải đần độn, không có xung đột ở trên đường cùng Chu Hằng, nhưng đã quyết định sau khi trở lại phải gọi người hung hăng thu thập Chu Hằng.

Chu Hằng lắc đầu, thở dài, nói:

– Ta đã thấy rất nhiều tiện nhân vô sỉ, nhưng vừa so sánh với ngươi, mỗi một người đều có thể thành thánh! Ngươi quả nhiên không hổ họ Lưu, thật sự là vô sỉ hạ lưu!

– Ngươi, ngươi dám mắng ta?

Lưu Duyệt lập tức hổ , từ nhỏ đến lớn có mấy người dám mắng hắn? Hắn từ nhỏ cưỡi trên cổ cường giả Khai Thiên Cảnh mà lớn lên, quả thực có thể xem như nửa Khai Thiên Cảnh !

– Nàng không quản xa vạn dặm, nguy hiểm đến tính mạng cứu ngươi, mà ngươi hồi báo nàng như vậy?

Chu Hằng đột nhiên chuyển lạnh.

Lời nói này nếu nện ở trên người của một người bình thường, tất nhiên sẽ khiến người nọ mặt đỏ tới mang tai. Nhưng trong quan niệm của Lưu Duyệt căn bản không có hai chữ liêm sỉ, lời này đúng là đàn gảy tai trâu trâu.

– Bản thiếu gia là chủ nhân của các ngươi, cho dù các ngươi vứt bỏ tính mệnh cũng phải tới cứu bản thiếu gia! Bản thiếu gia là chủ, các ngươi là nô, các ngươi hết thảy đều là của bản thiếu gia , còn cái gì hồi báo, đầu óc ngươi bị nước vào sao!

Lưu Duyệt nói.

Đối mặt với loại này, Chu Hằng ngay cả tâm tình mắng cũng không có, mà trực tiếp xoay người lại, nói với ba người Hàn Đào:

– Mà các ngươi, đối đãi đồng bạn như vậy? Nhìn đồng bạn chịu nhục cũng không dám thở mạnh một cái, các ngươi còn có thể xem như người sao?

Ba người Hàn Đào đều nhu nhược, bọn họ đã biết uy thế Chu Hằng ở Đấu Thú Trường chiến Tỉnh Thiên, ra mắt hắn một kiếm rõ ràng gọn gàn đánh chết một võ giả Sơ Phân Cảnh, nào dám tranh luận cùng hắn.

Nên biết rằng, phía sau Chu Hằng cũng có một vị cường giả Khai Thiên Cảnh! Bọn họ nếu sợ hãi Lưu Duyệt, tự nhiên cũng không có lý do không úy kỵ Chu Hằng !

– Con mẹ nó, ngươi nói cái gì vậy, bản thiếu gia nói với ngươi, có nghe hay không!

Lưu Duyệt hét lớn, sau đó quay đầu quát đối với Thi Vũ Lạc:

– Tiện nhân, còn không cởi quần áo, bản thiếu gia muốn chơi *** ngươi.

Thình thịch!

Hắn còn chưa nói hết lời, toàn bộ đầu đã bị ngạnh sinh va chạm vào vách tường, Chu Hằng đột nhiên ra tay, một bàn tay đập hắn lún vào trong vách tường.

Lưu Duyệt mặc dù là ăn chơi trác táng, nhưng có cha là Khai Thiên Cảnh, vẫn tăng tu vi lên tới Sơ Phân Cảnh, va chạm nhìn như rất nặng, kỳ thật thương tổn đối với hắn lại cực kỳ bé nhỏ, lập tức rút đầu ra từ trong vách tường.

Hắn hung thần ác trạng nhìn Chu Hằng, giận dữ mà cười:

– Được được được, ngươi cũng dám ra tay đối với bản thiếu gia, ngươi chết chắc rồi! Chết chắc rồi! Chẳng những là ngươi, còn có người nhà của ngươi, toàn bộ phải chết!

Trong ánh mắt Chu Hằng đột nhiên nhoáng lên hung quang một cái, hắn hận nhất chính là có người lấy thân nhân của hắn uy hiếp!

– Muốn chết!

Chu Hằng xuất thủ lần nữa, nắm cổ của Lưu Duyệt, hung hăng đập vào vách tường.

– Ha ha, ngươi độc, ngươi độc, tuy nhiên ngươi có năng lực độc tới khi nào!

Vách tường đụng cái tạo thành lỗ thủng, nhưng Lưu Duyệt lại lông tóc không thương.

Chu Hằng cười lành lạnh, nói:

– Hy vọng ngươi có thể kiên trì lâu một chút!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Chu Hằng cứ như vậy dẫn Lưu Duyệt đi khắp nơi, thấy cái gì đều đập đầu Lưu Duyệt vào đó.

Sơ Phân Cảnh quả thật cứng cỏi, mười lần trăm lần không có việc gì, nhưng ngàn lần, vạn lần?

Trên mặt của Lưu Duyệt xuất hiện từng vết máu tươi, lập tức có vẻ dữ tợn. Tuy nhiên tên này kiêu ngạo, dù chết không nhận thua, chỉ kêu la muốn giết cả nhà Chu Hằng, thanh âm càng ngày càng thấp.

Bốn người Hàn Đào đều đi theo khuyên giải Chu Hằng, nếu Lưu Duyệt bị Chu Hằng giết chết, Chu Hằng có chết hay không không biết, nhưng bọn hắn khẳng định xong đời!

Chu Hằng sao nghe lọt, đi thẳng tới tường thành, cười nói:

– Không biết đánh vỡ tường thành này, ngươi có chết hay không?

Lưu Duyệt rốt cục lộ ra vẻ mặt e ngại, hắn nguyên bản chắc chắc Chu Hằng nhất định không dám đưa hắn vào chỗ chết, bởi vì phía sau hắn có một lão tử Khai Thiên Cảnh! Nhưng nhìn Chu Hằng so với hắn còn điên cuồng hơn lại có chút sợ.

– Chu Hằng.

Bốn người Hàn Đào đều kêu lên, thật sự sắp xảy ra án mạng.

Thình thịch!

Xem như trả lời, Chu Hằng dẫn theo Lưu Duyệt đập vào tường thành.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Một đường đi tới, từng mảnh tường thành vỡ xuống, khi một phần ba tường thành ngã xuống, Lưu Duyệt cũng đã giống như một con chó chết, mắt trắng dã trợn ngược, khóe miệng sùi bọt mép.

Bốn người Hàn Đào đều phát lên hàn khí trong lòng, không âm thầm nhắc nhở mình tuyệt đối không nên đắc tội Chu Hằng, đây cũng là người điên!

– Ha ha, quả nhiên không sai, ngươi rất kiêu ngạo!

Một đạo thanh âm đột ngột không biết truyền tới từ địa phương nào, tuy rằng không phải rất vang dội, lại dường như thẳng vào lòng người, khiến người ta không khỏi sinh ra một cỗ khiếp sợ.

Cường giả Ích Địa Cảnh!

Hưu!

Một đạo kiếm quang đánh úp lại, như lưu quang, đánh thẳng sau lưng của Chu Hằng.

Triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, Chu Hằng né tránh, nhưng trong tay xách theo Lưu Duyệt bị người kia nhân cơ hội đoạt lấy. Hắn trở lại vừa thấy, chỉ thấy địa phương nguyên bản có thêm một cái nam nhân toàn thân áo đen, trên mặt che một cái khăn đen.

Nam nhân che mặt tay cầm trường kiếm chói lọi, trên mặt đất có một cái vết kiếm dài đến ba trượng, lúc này hãy còn còn có thể cảm ứng được sát khí phát ra trên vết kiếm, nếu vừa rồi Chu Hằng phản ứng chậm một chút, lúc này tất nhiên đã bị một kiếm chẻ thành hai khúc!

– Di, lại có thể tránh thoát một kích của ta?

Nam nhân che mặt phát ra một tiếng kinh dị, tiện tay ném Lưu Duyệt cho mấy người Hàn Đào, nói:

– Không phải chuyện của các ngươi, mang theo hắn về, mà người này…

Hắn nâng kiếm chỉ Chu Hằng:

– Vì cứu Lưu Duyệt, chết trận tại Thiên Linh Thành! Các ngươi có hiểu!

– Đã hiểu được!

Bốn người Hàn Đào vội vàng gật đầu, đây chính là giết trắng trợn, nhưng bọn họ lại nào dám nói một chữ không, nam nhân che mặt này là Ích Địa Cảnh tiện tay có thể hủy diệt tính mệnh bọn họ.

Bọn họ lúc trước đã bỏ Thi Vũ Lạc, hiện tại lại buông bỏ Chu Hằng có gì kỳ quái.

Nhưng khiến Chu Hằng thất vọng là, Thi Vũ Lạc cũng không liếc hắn một cái, theo bọn Hàn Đào nhanh rời đi.

– Chu Hằng, mùi vị bị người phản bội thế nào?

Nam nhân che mặt cũng không vội vã động thủ, mà nhân cơ hội đả kích hắn. một chút

Chu Hằng cười ha ha, nói:

– Chỉ có thân nhân bằng hữu phản bội mới khiến cho lòng người đau, mấy người bọn hắn… còn không xứng phản bội ta!

Quả thật, cho dù lúc trước hắn xuất đầu cho Thi Vũ Lạc cũng bởi vì xem Lưu Duyệt không vừa mắt thôi, cũng không phải hắn có cảm giác gì với Thi Vũ Lạc.

– Hừ, con vịt chết mạnh miệng!

Nam nhân che mặt cười lạnh một tiếng, tay phải rung lên, kiếm quang lạnh thấu xương.

Hắn muốn đả kích võ đạo thiên tài này một chút, lại không nghĩ rằng Chu Hằng lại không chịu ảnh hưởng chút nào, khiến

tâm tình của hắn khó chịu cực độ. Một khi đã như vậy, vậy trực tiếp làm thịt người kia, dù sao nhâm nhi hương vị máu tươi cũng không sai.

– Ra tay đi, ở đâu ra nhiều vô nghĩa như vậy!

Chu Hằng tế xuất hắc kiếm, chỉ có chiến ý hừng hực, về phần đối phương là ai phái tới hắn căn bản lười hỏi, không ngoài ai khác chỉ có mấy người kia, hắn sẽ xử lý từng cái!

– Tự tìm đường chết!

Nam nhân che mặt quát một tiếng chói tai, trường kiếm đánh về phía Chu Hằng.

Một kiếm xẹt qua, như trời sụp đất nứt, kiếm quang thẳng hướng cửu trọng thiên!

Chu Hằng tươi cười, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tốc độ như điện, trực tiếp chính diện đột kích trong sơ hở của kiếm chiêu đối phương!

Nam nhân che mặt cũng không nắm giữ thế, cho dù cảnh giới cao hơn Chu Hằng một cái đại cảnh giới cũng không đại biểu chiêu thức đối phương cao minh hơn.

– Thật to gan!

Nam nhân che mặt giận dữ cười, như thế nào đi nữa hắn cũng là Ích Địa Cảnh a, Chu Hằng lại dám đón đánh hắn chính diện, đây quả thực là đại nhục nhã đối với hắn.

Hắn đẩy dời tay trái, lập tức một đạo kình khí cuồn cuộn mãnh liệt cuốn ra, mênh mông cuồn cuộn.

Đây chính là một kích toàn lực của cao thủ Ích Địa Cảnh, đủ để miểu sát bất kỳ tồn tại Sơ Phân Cảnh trong nháy mắt, tuyệt không thể địch lại được!

Chu Hằng gập thân hình lại, né người sang bên, phát công kích về nam nhân che mặt

Nam nhân che mặt giận dữ, hắn cao hơn Chu Hằng một cái đại cảnh giới, kích này tuyệt đối nghiền ép, nhưng tình huống hai người hiện tại thật giống như là võ giả cùng giai, mà hắn cũng chỉ dựa vào lực lượng cường đại mới bức lui Chu Hằng!

May mắn không ai nhìn thấy, bằng không thể diện hắn còn gì?

– Tiểu tử, chết cho ta!

Nam nhân che mặt tay phải múa kiếm, tay trái không ngừng oanh chưởng, chỉ là hắn căn bản không đuổi theo chiêu thức tinh túy , chỉ dựa vào lực lượng cường đại ngạnh sinh ép áp Chu Hằng.

Thế cùng cảnh giới võ đạo cũng không có quan hệ trực tiếp, cường giả Linh Hải Cảnh cũng không nhất định nắm giữ Thế.

Nam nhân che mặt rốt cục phát huy ra uy lực thân là cường giả Ích Địa Cảnh, kiếm phong phát động hết, chưởng lực bốn phía, mỗi một đánh đều đáng sợ, cho dù Chu Hằng chỉ dính vào mảy may đều bị thương nặng!

Chu Hằng vừa động tâm niệm, đột nhiên quay đầu bỏ chạy.

– Chạy đi đâu!

Nam nhân che mặt đã thật sự nổi giận, nếu không thể tự tay xử lý Chu Hằng, thể diện hắn còn gì? Thân hình hắn đuổi nhanh về phía Chu Hằng, hưu hưu hưu, dưới đêm trăng, hai cái bóng người một trước một sau, đều như điện chớp.

Tốc độ tiểu tử này sao thế nào nhanh như vậy?

Nam nhân che mặt không khỏi kinh hãi, đuổi theo chừng năm phút đồng hồ , nhưng hắn vẻn vẹn chỉ cách gần ba trượng!

Chương 135: Chém Ngược Ích Địa Cảnh

Tiểu tử này tất nhiên nhất định cầm một môn thân pháp cực cao minh!

Nam nhân che mặt trong lòng không khỏi nổi giận, tiểu bối Sơ Phân nhất trọng thiên này không ngờ có thể miễn cưỡng so sánh ở phương diện tốc độ cùng hắn, nếu là hắn có thể học được, chẳng phải là cũng có thể so sánh tốc độ cùng cường giả Khai Thiên Cảnh?

Vậy hắn chẳng phải là có thể xông pha ở Hàn Thương Quốc? Đánh không lại thì bỏ chạy, ai có thể trị được hắn!

Nghĩ tới đây, trong lòng hắn không khỏi nóng như lửa, nhất thời sinh ra ý niệm bắt sống, nhất định phải bức bách Chu Hằng đưa ra môn tuyệt học này.

Nhưng hắn cũng không biết, một khi Tấn Vân Lưu Quang Bộ triển khai toàn lực, hắn sớm đã bị Chu Hằng vứt xa tới mức bóng dáng cũng không nhìn thấy! Sở dĩ hắn còn có thể đuổi theo gần mấy trượng, đó là bởi vì Chu Hằng cố ý.

Lấy tốc độ như vậy chạy trốn, Chu Hằng có thể duy trì chừng

một giờ, nhưng hắn dĩ nhiên sẽ không chạy thời gian lâu như vậy, hắn phải giữ vững trạng thái ở trạng thái đỉnh phong, bởi vì hắn muốn phản giết nam nhân che mặt!

Nếu như hắn muốn chạy, lúc này đã sớm không thấy, xa hơn nữa là chui vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp nam nhân che mặt đến chết cũng sẽ không phát hiện hắn ở nơi đâu.

– Tiểu tử, ngươi trốn không thoát, luôn luôn bị ta đuổi theo!

Nam nhân che mặt cười lạnh nói, hắn vội vàng muốn có được bí mật thân pháp của Chu Hằng, không tiếc sử dụng ngôn ngữ để công kích.

Chu Hằng cười ha ha, thân hình đột nhiên dừng lại, xoay người lại, nói:

– Vậy liền đánh một trận!

Nam nhân che mặt mừng rỡ, hắn chỉ sợ Chu Hằng một đường chạy xuống như vậy, cũng không phải lo lắng Chu Hằng có thể chạy ra lòng bàn tay của hắn, mà là trên nửa đường đột nhiên nhô ra cao thủ gì cướp đồ!

Cái gọi là đêm dài lắm mộng, chỉ có ép hỏi ra thân pháp kia mới có thể an tâm.

Hắn quăng kiếm không cần, để tránh không cẩn thận giết chết Chu Hằng. Song chưởng mở ra, hai đạo kình lực xông ra. Giống như cá phủ chụp tới Chu Hằng. Chỉ cần bị hắn vây khốn, Chu Hằng làm sao cũng không thể chạy trốn.

Chu Hằng cười hắc hắc, trong đôi mắt chợt hiện lệ quang, hưu hưu hưu, cờ xí ba mặt đột ngột ra, bắn nhanh về nam nhân che mặt.

Tứ Nguyên Quy Sát Kỳ!

Mặc dù hiện tại chỉ còn lại có ba mặt, nhưng mỗi một mặt cũng có thể phát huy ra uy lực của Ích Địa Cảnh, ba mặt cùng giương giống như ba cường giả Ích Địa Cảnh đồng thời xuất thủ!

– Cái gì!

Nam nhân che mặt kinh hô một tiếng, hắn làm sao cũng không nghĩ tới Chu Hằng thế nhưng có thể phát ra thế công như vậy, mặt mũi dưới mặt nạ trắng bệch, hai tay vội vàng chụp, rầm rầm rầm, hắn toàn lực ứng phó.

Bành! Bành! Bành!

Ba mặt Tứ Nguyên Quy Sát Kỳ đồng thời nổ tung, lực lượng đáng sợ cuốn lên, tạo thành một đám mây hình nấm to lớn.

– Không nghĩ tới thủ đoạn của tiểu tử ngươi còn rất nhiều, chỉ là muốn giết ta còn xa xa chưa đủ!!

Trong tro bụi, thanh âm của nam nhân che mặt lộ ra mấy phần suy yếu, nhưng cũng không có bị thương quá nặng.

Dù sao, hắn cũng là cường giả Ích Địa Cảnh, mặc dù không thể nào có năng lực địch lại tam đại cao thủ cùng cảnh giới, nhưng Tứ Nguyên Quy Sát Kỳ cũng chỉ là cấm khí duy nhất, dùng rồi thì sẽ không còn!

– Ai nói!

Ở bên trong thanh âm lạnh như băng, Chu Hằng giết đi ra ngoài, xuyên qua tro bụi tràn ngập, Tấn Vân Lưu Quang Bộ thôi phát đến mức tận cùng. Tốc độ lúc này của hắn chính là cường giả Khai Thiên Cảnh thấy thì cũng ngây người!

Lăng Thiên Cửu Thức, giết!

Nam nhân che mặt quá sợ hãi. Không nghĩ tới tốc độ của Chu Hằng lại còn có thể tăng mạnh! Lúc này, hắn tự nhiên có thể nghĩ đến tốc độ lúc trước Chu Hằng bày ra chỉ vì để hắn mất cảnh giác, dụ dỗ hắn, vì chính là một kiếm rung trời này!

Nếu là không có Tứ Nguyên Quy Sát Kỳ ba mặt lúc trước oanh kích, hắn hoàn toàn có thể chấn động ra lực lượng trong cơ thể, dựa vào đại cảnh giới áp chế Chu Hằng! Nhưng hiện tại đúng là một khắc suy yếu nhất sau khi hắn toàn lực đánh ra, đâu còn có thể phát ra lực lượng như vậy?

Tâm tư của tiểu tử này thật kín đáo, liên tiếp đặt bố cục, làm cho hắn chỉ có thể chịu khổ một kiếm này!

Nhưng, vậy thì như thế nào!

Hắn là Ích Địa Cảnh, cho dù là ăn sống một kích của con kiến hôi Sơ Phân Cảnh thì như thế nào, nhiều lắm cũng chỉ là để cho hắn mất lớp da mà thôi!

Mà chờ hắn qua thời điểm này, hắn nhất định sẽ bắt Chu Hằng lại, dùng hết thủ đoạn tàn khốc nhất để ép hỏi bí mật thân pháp của Chu Hằng, sau đó lại giết chết Chu Hằng!

Nhất định phải như thế!

Xoẹt! Cửu Thiên Kiếm, hắc kiếm cắt tới!

Uy lực của từng thức từng thức Lăng Thiên Cửu Thức chồng lên nhau, mặc dù Chu Hằng đã đạt đến Sơ Phân Cảnh, nhưng sau khi chồng bảy thức, lực lượng của hắn vẫn bị rút không còn, mà hắc kiếm dẫn động thiên địa linh khí bốn phía, tăng uy năng lên tới trình độ đáng sợ!

Nam nhân che mặt đột nhiên biến sắc, lực lượng này thật là đáng sợ, thậm chí có năng lực uy hiếp được tánh mạng hắn!

Chém!

Xoẹt, một đạo huyết quang tóe lên, nửa thân thể trên của nam nhân che mặt đã bay lên trên trời, nửa đoạn thân thể còn lại lung la lung lay, sau khi đi mấy bước, ầm ầm ngã xuống đất!

Lại một cường giả Ích Địa Cảnh chết ở dưới kiếm của Chu Hằng!

Bất đồng là, lúc trước chém giết Tả Hồng Trần là toàn ỷ vào lực lượng của An Nhược Trần, mà hiện tại lại là thủ đoạn của bản thân hắn, sau khi tổng hợp vận dụng mới lấy một kích đắc thủ!

Nếu là không có Tứ Nguyên Quy Sát Kỳ, Chu Hằng căn bản không có cơ hội gần người xuất kiếm! Nếu là không có huyền diệu của Lăng Thiên Cửu Thức, hắc kiếm sắc bén, cho dù hắn gần người cũng không thể giết được nam nhân che mặt!

Hơn nữa, dù sao cũng phải nói tới, nam nhân che mặt vẫn là khinh thường, lòng tham! Nếu là lặp lại một lần nữa, nam nhân che mặt tuyệt đối không thể bị ba mặt Tứ Nguyên Quy Sát Kỳ bức đến một bước này!

Bất kể nói thế nào, Chu Hằng thắng!

Hàng loạt mệt mỏi đánh tới, Chu Hằng nhịn cực độ mệt nhọc và buồn ngủ xuống, tâm niệm vừa động liền tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. Theo lực lượng hắn tăng lên, uy lực của Lăng Thiên Cửu Thức cũng càng lúc càng lớn, nhưng tác dụng phụ đối với hắn cũng là càng lúc càng lớn.

Mới vừa vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, Chu Hằng lập tức ngủ, mà ở trong đó cũng đầy đủ an toàn.

Không biết qua bao lâu, hắn mơ mơ màng màng tỉnh lại, lại phát hiện trong cơ thể đột nhiên tràn đầy lực lượng, thế nhưng đạt đến cực hạn của Sơ Phân nhất trọng thiên, có thể đánh sâu vào Sơ Phân nhị trọng thiên!

Đại chiến hao hết tâm thần lại còn có hiệu quả như vậy?

Chu Hằng không khỏi vừa mừng vừa sợ, cũng không đi ra ngoài, trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu đánh sâu vào Sơ Phân nhị trọng thiên!

Sơ Phân nhị trọng thiên, sẽ phải chia lìa trên dưới thế giới đan điền tiến thêm một bước, mãi cho đến Sơ Phân tam trọng thiên, tạo thành khoảng cách trời đất, sau đó là có thể Ích Địa, khai thiên, nội thế giới sẽ đầy đủ thêm một bước.

Thế giới bây giờ của Chu Hằng không có gì khác biệt cùng Hỗn Độn, bàn về trên dưới cũng là một mảnh hôi mông mông.

Mở lại Lăng Thiên Cửu Thức, ở trong thế giới thần thức, hắn có thể thi triển bộ kiếm pháp này tới mức tận cùng.

Mỗi một dùng đều có lĩnh ngộ rất sâu, Chu Hằng không ngừng vận chuyển Lăng Thiên Cửu Thức, kiếm pháp thức thứ tám tựa hồ gần ngay trước mắt, chỉ cần bước ra một bước nữa là có thể xông phá, nhưng chỉ là cách một lớp màng, thủy chung kém một chút.

Nhưng ở trong quá trình này, thế giới đan điền đang kịch liệt bành trướng, ùng ùng như sáng tạo một cái Thế.

Hắn ầm ầm chấn động, hai mắt chợt mở ra, đột phá!

Đơn giản không khác gì uống miếng nước, thế giới đan điền lớn ra gấp ba, tiểu cảnh giới tăng lên tất cả mọi người là giống nhau, cũng là nội thế giới khuếch trương gấp ba, có thể đề cao gấp ba ở trên một cơ sở cùng đề cao gấp ba ở trên mười cơ sở, đây cũng không phải là tổng thể!

Chênh lệch càng kéo càng lớn!

Nương theo cảnh giới biến hóa, còn có huyết mạch lực!

Ở hắc kiếm cải tạo, huyết mạch lực của hắn một mực tăng lên, chẳng qua là tốc độ rất chậm, nhưng mỗi lần đột phá tiểu cảnh giới cùng đại cảnh giới, huyết mạch lực tăng lên lại sẽ xuất hiện một lần vượt bậc, nhất là đại cảnh giới.

Hắn lấy Linh Tinh Trụ ra khảo nghiệm một chút.

Tử hỏa, Địa linh thể nhất tinh! Kim loại hóa, Địa linh thể nhất tinh! Thanh Long lực, Thiên linh thể tứ tinh!

Từ Nhân linh thể đến Địa linh thể, đây là một cái bay vọt về chất, hai cánh tay Chu Hằng rung lên, hai cánh tay đồng thời bốc cháy lên tử diễm hừng hực, kéo dài lên tới bả vai. Kim loại hóa cũng giống như thế, diện tích bao trùm càng lúc càng

lớn.

Huyết mạch lực có thể có trình độ lẩn tránh tập kích rất lớn, vừa là lợi khí công kích, đồng dạng cũng là cực phẩm phòng ngự.

Chu Hằng vận chuyển Thanh Long lực lần nữa, trên người lập tức có ba viên thủy cầu xoay tròn, mỗi một viên đều lớn chừng quả đấm, ẩn chứa trong đó là lực lượng đáng sợ, tương đối mà nói, Thanh Long lực này tăng lên nhỏ hơn rất nhiều.

Hắn không có đứng dậy, mà là tiếp tục luyện hóa lực lượng trong hắc kiếm hấp thu từ trên người nam nhân che mặt.

Đây cũng là lực lượng Ích Địa Cảnh!

Lúc trước Tả Hồng Trần mặc dù chém giết một Ích Địa Cảnh khác cho hắn, nhưng đại bộ phận lực lượng bị hắc kiếm tự thân hấp thụ, lần này hắc kiếm không có tranh giành cùng hắn, mà là phóng thích tất cả lực lượng cho hắn.

Tu vi của Chu Hằng nhất thời bắt đầu tăng mạnh!

Sơ Phân nhị trọng thiên trung kỳ, hậu kỳ!

Đáng tiếc, nhận được lực lượng của một cường giả Ích Địa Cảnh cũng không có nghĩa là có thể cướp lấy, huống chi bản thân không gian đan điền của Chu Hằng khổng lồ hơn rất nhiều so với thường nhân, vì vậy tích lũy tu vi của hắn cũng chỉ là đạt đến Sơ Phân nhị trọng thiên hậu kỳ.

Dĩ nhiên thành tích này cũng đầy đủ kinh người!

Chu Hằng ra khỏi Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nơi này chính là một chỗ núi hoang, ít ai lui tới, vì vậy thi thể gãy thành hai khúc của nam nhân che mặt cũng không có bị người phát hiện, lại bị dã thú ăn sạch sẽ.

Đây cũng là thân thể của võ giả Ích Địa Cảnh, đối với yêu thú mà nói chính là vật đại bổ.

Chu Hằng nguyên muốn nhìn bộ dáng người này một chút, không nghĩ tới lúc gặp lại thì chỉ còn là hai đống xương khô. Nhưng hắn có thể đoán được người này hẳn là Lan Phi phái ra.

Trở về đế đô, giết hồi mã thương (quay đầu lại bất ngờ đâm ngọn thương vào kẻ địch)!

Chu Hằng bóp bóp nắm tay, nữ nhân kia đã hai lần hạ thủ đối với hắn, hắn không nhịn trôi cục tức này!

Đi tới một cái thành thị gần nhất, Chu Hằng hỏi thăm ngày tháng mới biết được hắn đã ở trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp suốt sáu ngày! Thật ra thì hắn đột phá Sơ Phân nhị trọng thiên cũng không có tốn bao nhiêu thời gian, như vậy có ít nhất năm ngày hắn bởi vì sử dụng Lăng Thiên Cửu Thức kiệt lực mà ngủ say.

Hắn không khỏi âm thầm chắc lưỡi hít hà, nếu không phải chiếm được Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nói không chừng trong thời gian năm ngày này đã bị yêu thú gặm sạch giống như nam nhân che mặt!

Triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, chỉ có ba ngày sau đó hắn liền đi tới bên ngoài đế đô, nhưng cũng không có lập tức tiến vào, mà là nghỉ ngơi suốt một ngày trước tiên, khôi phục trạng thái lại tốt nhất, lúc này mới tiến vào đế đô.

Hắn chính là muốn để cho Lan Phi biết mình không có chết, cho đối phương một kích trên tâm lý trước, sau đó lại ẩn vào hoàng cung làm thịt tiện nhân kia!

Một đường đi tới khách sạn đã ở lúc trước, nhưng Đại Điện Chủ sớm đã trở về Hắc Thủy Điện, chẳng qua là để lại lời nhắn cho hắn, bảo hắn sau khi xong chuyện tự mình trở về, Chu Hằng liền thuê một gian phòng để ở.

Đế đô có chuyện gì có thể dấu diếm được, tin tức Chu Hằng trở về rất nhanh đã truyền tới trong tai các thế lực.

Chương 136: Lưu Duyệt Trả Thù!

Mấy người Hàn Đào đã trở về trước tử mấy ngày trước, cũng mang "tin tử" của Chu Hằng về, nghe nói là đang trong quá trình rút lui, bị đông đảo cao thủ Phương gia vây quanh. Mặc dù không có nói thẳng sinh tử, nhưng ngụ ý chính là dữ nhiều lành ít.

Chẳng qua là Chu Hằng trở lại đế đô hoành tráng như thế, cũng là lập tức dập nát lời đồn đãi này, làm cho người ta không thể không cảm thán sự cường đại của hắn, cho dù bị "vây khốn" cũng có thể tìm ra con đường sống.

Chu Hằng ngồi trơ ở trong sân, hắn là cường giả Sơ Phân Cảnh, khách sạn nào dám chậm trễ, chuẩn bị một gian biệt viện u nhã cho hắn, không được phân phó của hắn không người nào dám tới quấy rầy.

Hắn đầu tiên là suy đoán người nào sẽ tìm đến mình đầu tiên, sau đó nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, suy nghĩ dung hợp ba đạo huyết mạch lực vào trong Ngũ Hành Liên Hoa Phá như thế nào.

Ngũ Hành Liên Hoa Phá vốn là bao gồm Ngũ Hành lực, đại biểu Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, mà tử hỏa tự nhiên thuộc hỏa, Thanh Long lực thuộc thủy, kim loại hóa lại thuộc kim, vốn là

cần phải để lực lượng độc lập gia nhập trong Ngũ Hành Liên Hoa Phá, nhưng huyết mạch lực tự nhiên có chỗ cường đại, hẳn là có thể đối lập bài xích cùng Ngũ Hành Ngũ Hành lực của thiên nhiên.

Cái này có khả năng trở thành hoa sen tám màu!

Lúc này, Chu Hằng đối với việc nắm giữ cùng lý giải môn võ kỹ này đã xa xa vượt ra khỏi phạm vi vốn có, hoa sen tám màu nếu thật có thể thi triển, uy lực này tuyệt đối có thể đột phá thành võ kỹ Thiên cấp, hơn nữa còn ít nhất là trình độ trung cấp!

Mấu chốt của Ngũ Hành Liên Hoa Phá chính là thăng bằng, bất kể là hoa sen đen trắng đơn giản nhất, hay là hoa sen tám màu hắn muốn thực hiện!

Duy trì trạng thái tuyệt đối bài xích ở một cái trạng thái thăng bằng vi diệu, một khi bộc phát ra, uy lực vô cùng lớn.

Ngũ Hành là một đại thăng bằng, mà tử hỏa cùng Thanh Long lực cũng là nước lửa bài xích nhau. Nhưng bởi vì cũng là huyết mạch lực của bản thân hắn, vừa có đạo lý cùng tồn tại, mà kim loại lực tương đối trung dung, có thể lấy hình thức cánh hoa để tồn tại.

Hai tay Chu Hằng kết ấn, không ngừng lật qua lật lại, một đóa hoa sen tám màu hiện ra hình thức ban đầu, nhưng lập tức đã

sụp đổ.

Ngũ Hành thăng bằng, tử hỏa cùng Thanh Long lực cũng thăng bằng, nhưng đại thăng bằng giữa hai thứ này mà không có xử lý tốt, hơn nữa còn có kim loại lực gia nhập, vừa chạm vào đã tản đi.

Chu Hằng không tức giận chút nào, tiếp tục thử nghiệm, trên người mặc dù bị nhiều lần nổ tạo ra vết thương nhưng Thanh Long lực vừa chuyển, lập tức khôi phục như thường!

Đây cũng là huyết mạch lực cấp bậc Thiên linh thể. Hơn nữa thủy thuộc tính vốn là nghiêng về chữa trị, hiệu quả chữa thương tự nhiên mạnh hơn so sánh với tử hỏa cùng hóa thân kim loại.

Tử hỏa cùng kim loại hóa là trực tiếp biến chuyển người thành ngọn lửa hoặc là kim loại, sau khi chữa trị thương thế sẽ biến trở về thân thể như cũ, hao tổn số lớn linh lực. Nhưng Thanh Long lực thì bất đồng, bản thân lực lượng này đã có hiệu quả chữa trị, vì vậy đối với bản thân linh lực tiêu hao của Chu Hằng sẽ nhỏ hơn rất nhiều.

Bành!

Chu Hằng đang nghiên cứu rất nhập thần. Chỉ nghe một tiếng vang nặng nề, cửa lớn đã bị đá văng ra, một gã nam tử ba mươi tuổi đi tới, vóc người hơi gầy, một thân cẩm phục màu

vàng nhạt, mười phần tức giận!

Ích Địa Cảnh!

– Đi theo ta!

Nam tử kia cũng không xưng tên báo họ, trực tiếp ra lệnh cho Chu Hằng.

Chu Hằng lạnh lùng cười một tiếng, nói:

– Tại sao phải đi?

Tại sao phải đi??

Chỉ bằng hắn là cường giả Ích Địa Cảnh, trong mắt hắn Chu Hằng chính là một con kiến hôi, lời của hắn chính là thánh chỉ, Chu Hằng há có tư cách nói không!

– Vậy ngươi chính là muốn ta động thủ?

Nam tử Ích Địa Cảnh kia lạnh lùng nói, trong ánh mắt mang theo sát khí.

– Lão gia nầy, ngươi chưa chắc làm được!

Chu Hằng xuy một tiếng.

Cường giả Ích Địa Cảnh có thọ nguyên bảy trăm năm, người này nhìn qua bất quá ba mươi tuổi, nhưng tuổi chân thật ít nhất qua 200, thậm chí 300, 400, tuổi cũng có thể! Dù sao người này vừa nhìn chính là chân chạy cho người ta, mà hơn một trăm năm vào Ích Địa Cảnh tuyệt đối có thể coi là thiên tài, nhưng thiên tài mọi người cũng là thể hiện sự sắc sảo rõ ràng, làm sao nghe lệnh làm việc giống như con chó?

– Tiểu bối, ngươi thật đúng là to gan lớn mật!

Nam tử Ích Địa Cảnh kia nắm chắc quả đấm, tựa hồ liền muốn xuất thủ.

– Thật muốn động thủ? Nghĩ thông suốt, phía sau ta chính là có một Khai Thiên Cảnh!

Chu Hằng cười nói, hắn cũng không nguyện ý mượn thanh thế của người ta, nhưng dùng để đùa giỡn người ta một chút thật cũng không sai.

Nam tử kia không khỏi cứng lại, tu vi Chu Hằng cố nhiên không là gì trong mắt hắn, nhưng An Nhược Trần sau lưng của hắn không phải là muốn quên là có thể quên! Khai Thiên Cảnh a, cả Hàn Thương Quốc trước kia chỉ có bốn, hiện tại là năm!

Từng người cũng chính là nhân vật dậm chân một cái là có thể đất rung núi chuyển, hắn chính là tiểu thân bản Ích Địa nhất trọng thiên, làm sao cũng dây không nổi?

Chu Hằng không khỏi lắc đầu, nói:

– Được rồi, ta liền đi một chuyến cùng ngươi! Ngươi nhìn, con người của ta rất dễ nói chuyện, chưa bao giờ gây khó khăn cho người ta!

Nam tử kia thiếu chút nữa tức điên, ngươi ngoan ngoãn nghe lời, lúc trước còn nói nhiều lời như vậy để làm chi, không phải là rõ ràng muốn chọc giận hắn sao? Nhưng nếu Chu Hằng đáp ứng đi cùng hắn, hơn nữa hắn còn phải cố kỵ An Nhược Trần, làm sao cũng không dám làm gì Chu Hằng.

Hắn bóp bóp nắm tay, tức giận hừ một tiếng, xoay người rời đi.

Chu Hằng nhàn nhã đi ở phía sau hắn, hai người một đường xuyên qua đường phố, đi cũng không lâu, mười mấy phút đồng hồ sau đã đến một tòa dinh thự to lớn, đi qua hành lang, tiến vào một tòa biệt viện u nhã.

– Thiếu gia, người đã mang đến!

Nam tử Ích Địa Cảnh kia dừng ở ngoài cửa viện, thanh âm cung kính.

– Để cho hắn đi vào!

Bên trong truyền ra thanh âm của một nam tử.

– Vào đi thôi!

Nam tử Ích Địa Cảnh kia đẩy cửa viện ra, lạnh lùng nói với Chu Hằng.

Chu Hằng cười một tiếng, sãi bước đi vào, chỉ thấy rất nhiều loài hoa, bóng cây chiếu xuống, trung gian của viện là một bàn đá hình tròn, bốn phía bàn đá có ba cái ghế, một gã thanh niên ngồi trong đó, đang rót trà uống, mà bên chân của hắn lại có một cô gái toàn thân trần truồng quỳ ở đó, tóc dài phất phơ rơi

xuống nhìn không thấy mặt, nhưng cặp mông tròn xoe, nhổng lên thật cao.

Bởi vì quan hệ tới vị trí, cũng không thể nhìn nàng rõ ràng, loáng thoáng, cũng là làm cho người ta sinh ra vọng động đến gần để xem cho rõ ràng.

Trong sân không chỉ có hai người bọn họ, bên tường còn có một loạt nam nhân đứng, cả đám đều dùng ánh mắt tham lam nhìn chằm chằm cái mông bộ ngực của cô gái kia, hận không được xông lên sờ.

– Chu Hằng, hiện đang hối hận sao?

Thanh niên kia nói với Chu Hằng.

– Ngươi nhìn nữ nhân đã bị ta chơi đùa nhiều lần, công phu trên giường không tệ, mỗi lần cũng kẹp chặt bản thiếu gia ép khô nước, ha ha!

– Ngươi là ai?

Chu Hằng lộ ra một tia mờ mịt.

– Ngươi …

Thanh niên kia nhất thời giận dữ, đứng lên đạp đổ bàn đá trước mặt.

– Ta là Lưu Duyệt! Lưu Duyệt! Ngươi tên khốn kiếp này, ban đầu đánh ta đánh rất thoải mái đúng không, bất quá bản thiếu gia sỉ nhục nữ nhân của ngươi cũng rất thoải mái! Bản thiếu gia biết được ngươi bị người ta giết chết chính là thất vọng thật lâu, bất quá cũng may, ngươi còn sống trở về, bản thiếu gia có thể đích thân hành hạ ngươi! Đồ phóng túng, còn cúi đầu để làm chi, để cho tên khốn kia xem mặt của ngươi một chút!

Câu nói sau cùng của Lưu Duyệt cũng là nói với nữ tử lõa lồ quỳ trên mặt đất kia.

Nàng kia run rẩy ngẩng đầu lên, tóc đen hai bên tách ra, hiện ra một khuôn mặt mỹ lệ, chính là Thi Vũ Lạc.

– Tiện nhân, bò hai vòng, để cho hắn hảo hảo thưởng thức ngươi hạ tiện đến cỡ nào một chút!

Lưu Duyệt đá một cước vào trên mông đít Thi Vũ Lạc, làm cho nàng nằm xuống trên mặt đất.

Bất quá Thi Vũ Lạc căn bản không dám sinh khí, giương tứ chi bò dậy trên mặt đất, đinh đinh đinh, tiếng chuông thanh thúy vang lên, phía trên vú ngọc của nàng bị treo hai cái Linh Đang nhỏ, một khi nhúc nhích sẽ rung động.

Nàng nhổng cái mông tròn lên thật cao, trong đường cong bắp đùi tuyết trắng có một mảng rừng rậm màu đen lớn, tản mát ra sự hấp dẫn.

Hai hàng nước mắt rơi ra, nếu là nàng có một cơ hội lựa chọn nữa, tuyệt đối sẽ không nhượng bộ vào Lưu Duyệt! Khiếp sợ uy thế của cường giả Khai Thiên Cảnh cùng Thiên Tinh Tông, sau khi trở lại đế đô, nàng rất dễ dàng đã bị Lưu Duyệt thu lên giường.

Đối với việc này, thật ra thì nàng cũng không có quá nhiều mâu thuẫn, cô gái của cái thế giới này bị vây vào địa vị tuyệt đối yếu thế, nhất là mỹ nữ, trừ phi có một phụ thân tốt hoặc là đi theo một nam nhân cường đại, không tránh khỏi sẽ gặp phải các loại mơ ước của nam nhân, có người tránh được, có người không tránh được.

Trước đó, nàng cũng không phải là không có lên giường cùng nam nhân, đã có chuyện như vậy, cũng không có thiệt thòi gì, nam nhân có thể hưởng thụ, nữ nhân thì không thể sao? Lúc trước từ Thiên Linh Thành trở về, nếu như Lưu Duyệt không phải là nửa đêm xông vào muốn ép buộc, mà là sử dụng sách lược ôn hòa, nàng đã sớm theo.

Nhưng Lưu Duyệt hoàn toàn chính là đồ biến thái!

Hắn chẳng những thích đùa bỡn mỹ nữ, thích hành hạ mỹ nữ, mấy ngày qua nàng chính là ăn đủ đau khổ, giống như hiện tại, người trần truồng ở trước mắt bao người, điều này làm cho ngày sau nàng còn mặt mũi nào gặp người?

Nhưng nàng đã đi lên con đường này, đã không có biện pháp quay đầu lại! Tự sát? Nàng cũng không có dũng khí lớn như vậy, chết tử tế không bằng sống ỷ lại!

Chu Hằng thưởng thức một chút, không phải không thừa nhận, thân thể mỹ nữ thật là cảnh vật phi thường xinh đẹp, có cảm giác làm cho người ta nhìn trăm lần không chán. Hắn thu hồi ánh mắt rất nhanh, không nhịn được nói:

– Ngu ngốc, đây là thủ đoạn trả thù của ngươi?

– Không cho phép kêu ta ngu ngốc nữa!

Lưu Duyệt rống to.

– Ngươi vốn chính là ngu ngốc, không gọi ngươi ngu ngốc thì là gì?

Chu Hằng buông tay ra.

– Thời giờ của ta rất quý, nếu ngươi gọi ta tới đây, tốt nhất là có chuyện trọng yếu gì, nếu không ngươi sẽ phải tiếp tục lo lắng cho đầu ngươi một chút!

Lưu Duyệt không tự chủ được rụt cổ một cái, lộ ra vẻ nghĩ mà sợ.

– Tiểu tử, ngươi quả nhiên to gan lớn mật!

Một đạo thanh âm như có như không truyền đến, trong sân đột ngột thêm một người đi ra ngoài, đầu đầy tóc trắng, khí tức cả người không hiện.

Con ngươi Chu Hằng cũng là căng thẳng, lão giả này không phải là tu vi quá yếu, mà là quá mức cường đại, lấy thực lực căn bản của hắn đo lường được cảnh giới của đối phương.

Khai Thiên Cảnh!

– Cha!

Lưu Duyệt lập tức vui mừng lộ rõ trên nét mặt.

– Hừ!

Lão giả tóc trắng không vui nhìn Thi Vũ Lạc, vung tay lên, một cổ kình khí nhất thời lăng không quất tới nàng, trên mặt của Thi Vũ Lạc lập tức xuất hiện một dấu bàn tay.

– Tiện nhân, câu dẫn con ta, thật đáng chết!

Chu Hằng không khỏi trợn mắt, không trách được Lưu Duyệt lớn lối đến trình độ không thể nói lý, nguyên lai là bị lão tử hắn sủng nịch bất chấp lý lẽ tạo ra thói quen!

Rõ ràng là Lưu Duyệt háo sắc, nhưng cũng có thể trách đến trên thân người khác, hai cha con này thật đúng là tuyệt phối!

Thi Vũ Lạc căn bản không dám biện hộ, chẳng qua là cúi đầu rơi lệ.

– Chu Hằng, ngươi dám làm tổn thương ái tử của ta, lão phu khó tránh khỏi sẽ phải lấy lớn hiếp nhỏ, giáo huấn ngươi thay An Nhược Trần một phen!

Lão giả tóc trắng Lưu Thanh Huyền lành lạnh nhìn Chu Hằng, khẩu khí trước khi xuất thủ giống Nam Cung Trường Không như đúc.

Chương 137: Nhất Ngôn Cửu Đỉnh!

Lão này cưng chiều nhi tử đã đạt đến trình độ không thể nói lý, không hỏi đầu đuôi sự tình, bất kể đúng sai, chính là bao che trâu nghé.

Chu Hằng cười ha ha nói:

– Lão gia nầy, có thời gian rãnh rỗi như vậy, ngươi phải đi hảo hảo mà quản giáo con của mình một chút! Ta cũng không cần ngươi phí tâm!

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người tại chỗ cũng là lộ ra vẻ mặt kinh ngạc!

Lưu Thanh Huyền là ai? Đây chính là cường giả Khai Thiên Cảnh tuyệt thế a, ở Hàn Thương Quốc là một trong mấy người đứng ở ngọn núi cao nhất, có thể ngồi ngang hàng cùng hắn cực ít, đừng nói Sơ Phân Cảnh, chính là cường giả Ích Địa Cảnh ở trước mặt hắn cũng phải hết sức lo sợ!

Không muốn sống nữa sao?

– Quả nhiên là tiểu nhi miệng xảo quyệt, không được nuôi dạy!

Lưu Thanh Huyền hừ lạnh một tiếng, giơ tay đánh ra một cái tát về Chu Hằng, người đứng bất động tại chỗ, nhưng một cổ chưởng phong cũng là gào thét ra, nhanh chóng đánh về phía Chu Hằng.

Một chưởng này hắn không có đem hết toàn lực, nhưng đủ để Chu Hằng bị thương nặng!

Dĩ nhiên đây là bởi vì quan hệ tới An Nhược Trần, nhưng hắn cũng không đến mức e ngại An Nhược Trần, chỉ là có chút cố kỵ mà thôi, dù sao một Khai Thiên Cảnh nếu là muốn trộm làm thịt con của hắn, hắn thật đúng là không thể nào bảo vệ, khẳng định phải luôn luôn canh giữ ở bên người Lưu Duyệt.

Mà làm Chu Hằng bị thương nặng cũng là không đáng kể, hắn tấn nhập Khai Thiên nhất trọng thiên đã hơn ba trăm năm, sớm đã đạt đến Khai Thiên nhất trọng thiên đỉnh phong, hoàn toàn có thể thắng An Nhược Trần dễ dàng, chỉ cần đừng giết Chu Hằng, An Nhược Trần thực có can đảm tìm hắn gây phiền toái sao?

Triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, trong nháy mắt Chu Hằng thôi phát Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, hưu, thân hình hắn chuyển đổi, tránh né một chưởng này.

– Lão gia nầy, ta sẽ kiện ngươi!

Chu Hằng lạnh như băng, nói:

– Ngươi nếu là lại đánh ra một chiêu nữa, ta liền đánh gãy một chi con của ngươi. Tứ chi gãy hết thì sẽ làm cho hắn không làm được nam nhân, sau đó vặn gảy cổ của hắn. Ngươi thử một chút mà xem!

Lại dám uy hiếp một gã cường giả Khai Thiên Cảnh!

Mấy người trong viện đều có cảm giác muốn ngất, tiểu tử này cũng quá trâu bò đi. Thực sự không đem Khai Thiên Cảnh để vào trong mắt a!

– Tiểu bối lớn mật!

Lưu Thanh Huyền quát lạnh một tiếng, nghĩ ta thật không dám tùy ý xuất thủ sao? Một chưởng kia mới vừa rồi của hắn mặc dù chưa hết toàn lực, nhưng mà dù sao cũng là công kích của cấp Khai Thiên Cảnh, chính là Ích Địa Cảnh cũng khó tránh dược!

Tiểu tử này, rất nghịch thiên a!

Tốc độ như thế thật đúng là làm cho người ta nhức đầu, Lưu Thanh Huyền tự nhiên không cho là mình không cách nào bảo vệ con, nhưng mấu chốt là hắn không thể lúc nào cũng ở bên người con! Đã như vậy, vậy thì phế tiểu tử này đi!

Sát khí trong mắt Lưu Thanh Huyền chợt lóe, cường giả Khai Thiên Cảnh há có thể chịu để một con kiến hôi uy hiếp. Đây quả thực là vô cùng nhục nhã!

– Tiểu bối, ngươi thật cho là có thể chống đỡ cùng Khai Thiên Cảnh?

Hắn lạnh lùng nói, lại ra một chưởng, thiên địa linh khí đột nhiên cuồng quyển, cuốn về Chu Hằng. Hắn muốn dùng thiên địa làm lao, ép buộc Chu Hằng, để cho Chu Hằng không thể trốn!

Lúc trước, Ích Địa Cảnh Tả Hồng Trần từng dùng qua chiêu này, hiện tại do cường giả Khai Thiên Cảnh dùng vậy thì càng không thể phá vỡ, cho dù Chu Hằng tăng lên một cái đại cảnh giới so với trước cũng đều vô dụng!

Làm như vậy cực kỳ hao tổn linh lực, nhưng đối phó một gã tiểu bối Sơ Phân Cảnh, chính là chỉ còn lại có một phần ngàn lực lượng cũng đủ rồi!

Lưu Thanh Huyền không thèm để ý chút nào, phô trương linh lực, họa địa vi lao (quy định phạm vi hoạt động). Bao vây Chu Hằng trong một cái lồng có giới hạn không tới một trượng.

– Tiểu bối, hiện tại thì như thế nào?

Hắn cạc cạc cười quái dị.

Chu Hằng không phải là người không có hỏa khí. Nếu bị buộc đến nước này, hắn chính là bại lộ bí mật của Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cũng muốn thực hiện lời hứa lúc trước!

Thất phu giận dữ, máu tươi ba thước!

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, cái lồng bao vây Chu Hằng nhất thời vỡ vụn, hóa thành linh khí, dung hợp trong thiên địa tự nhiên.

– Tiêu lão quái, ngươi dám phá hư chuyện của lão phu!

Lưu Thanh Huyền giận tím mặt, hướng về phía bầu trời mà quát to.

– Ai, ngươi cái tên hổ thẹn này chính là lão phu cũng không ưa!

Tiếng nói có chút bén nhọn phát ra, một ngoan đồng nhìn qua chỉ có mười mấy tuổi hiện ra trước người Chu Hằng, chính là một vị cường giả Khai Thiên Cảnh của Thiên Tinh Tông – Tiêu Vũ Ngân.

– Tiêu lão quái, hôm nay lão phu không rảnh dây dưa cùng ngươi!

Lưu Thanh Huyền đè ép hỏa khí, chủ động nhượng bộ một bước.

– Nhưng lão phu rất muốn đánh nhau một trận cùng ngươi, ngươi lão quái này ngày ngày bế quan, cũng không có tới Khai Thiên nhị trọng thiên, còn không bằng học cách làm người như thế nào a!

Tiêu Vũ Ngân không chút lưu tình, nói.

– Ngươi!

Lưu Thanh Huyền giận đến râu mép run run, hắn và Tiêu Vũ Ngân mặc dù đều là lão tổ của Thiên Tinh Tông, nhưng hai người từ trước đến giờ bất hòa. Năm đó Lưu Thanh Huyền chính là tiến vào Thiên Tinh Tông sớm hơn mười mấy năm so sánh với Tiêu Vũ Ngân, bởi vì Tiêu Vũ Ngân từ nhỏ đã tu luyện một môn dị công, vóc người luôn luôn như ngoan đồng, không ít lần bị Lưu Thanh Huyền khi dễ, vì vậy thù này đã kết.

Theo hai người đều tiến vào Khai Thiên Cảnh, bọn họ cũng ít đi cơ hội đánh nhau, nhưng cũng không đại biểu hai người bắt tay giảng hòa, ngược lại là cừu hận tích lũy theo thời gian càng ngày càng sâu.

– Đánh nhau thì đánh nhau, còn nói linh tinh, thật không giống nam nhân!

Tiêu Vũ Ngân gào to một tiếng, thực sự phát khởi công kích về phía Lưu Thanh Huyền.

Bành!

Lưu Thanh Huyền bị buộc như thế, chỉ có thể phản kích, trong khoảng thời gian ngắn kình khí tung hoành, làm cho mọi người chỉ có thể lui về phía sau.

– Dừng tay!

Đánh không được mấy chiêu, lại là một đạo thanh âm tràn đầy uy nghiêm vang lên, Nam Cung Trường Không xuất hiện, tách hai người ra.

Có Khai Thiên Cảnh người thứ ba ở đây, trận chiến này nhất định là không đánh nổi..

– Cũng là lão giao tình mấy trăm năm, cần gì vì một chút xíu chuyện nhỏ mà tổn thương hòa khí!

Nam Cung Trường Không trầm giọng, tứ đại lão tổ Khai Thiên Cảnh của Thiên Tinh Tông mặc dù cùng là tu vi Khai Thiên nhất trọng thiên, nhưng lấy chiến lực của Nam Cung Trường Không mạnh nhất, cũng chính là như thế, Hoàng đế của Hàn Thương Quốc mới do họ Nam Cung làm.

Cảnh giới giống nhau, nhưng chiến lực xê xích gấp trăm lần, không gian đan điền, phẩm chất võ kỹ, nắm giữ Thế, cũng là ảnh hưởng mấu chốt thắng bại.

– Vẫn là trở lại trên người tiểu tử này!

Nam Cung Trường Không chỉ về Chu Hằng.

– Nghe Lưu Duyệt hiền chất nói, người này cấu kết Phương gia của Thiên Nguyên Thành, ý đồ phản quốc, nếu như thẩm tra, phải nghiêm trị!

– Thật sự!

Lưu Duyệt vội vàng kêu lên.

– Ta tận mắt thấy, hắn và đại thiếu gia gì gì đó của Phương gia xưng huynh gọi đệ, nếu không Phương gia làm sao có thể dễ dàng thả ta rời đi như vậy! Khi đó Phương gia chính là có hơn bốn trăm cao thủ Sơ Phân Cảnh!

Vì cho Chu Hằng ngồi trọn vào tội phản quốc, Lưu Duyệt không chút do dự làm lớn thực lực của Phương gia gấp mười lần! Nếu không phải biết Thiên Linh Thành không có Ích Địa Cảnh, hắn khẳng định còn có thể thổi phồng thêm thực lực của Phương gia.

– Chu Hằng, Phương gia cho ngươi bao nhiêu chỗ tốt, ngươi lại dám phản quốc?

Nam Cung Trường Không lành lạnh nói.

Thật ra thì, cho dù Chu Hằng phản quốc thật cũng không cần phải cường giả Khai Thiên Cảnh ra tay, nhưng ai bảo phía sau hắn còn có một An Nhược Trần, võ giả Ích Địa Cảnh dám công khai đối phó Chu Hằng ư, không sợ An Nhược Trần trả thù sao?

Vì vậy, Nam Cung Trường Không chỉ có thể tự thân xuất mã.

Thiên tài yêu nghiệt còn trẻ như vậy, nếu không để Nam Cung gia sở dụng, như vậy thì hủy diệt, tốc độ phát triển của tiểu tử này thật sự quá nhanh, nếu như có thể luôn luôn tiếp tục giữ vững như vậy, sợ rằng trong vòng mười năm là có thể có thực lực uy hiếp được Khai Thiên Cảnh!

Hắn vốn muốn cho Chu Hằng trở thành đá mài đao của Tỉnh Thiên, nhưng sau cũng là càng nghĩ càng không ổn, sự yêu nghiệt của Chu Hằng đã không phải là là Địa linh thể, Thiên linh thể có thể cân nhắc!

Phải lập tức hủy diệt!

Thêu dệt danh phản quốc, An Nhược Trần cũng chỉ có thể nuốt khổ, nếu không phục, Nam Cung Trường Không có thể cầu trợ Lãng Nguyệt Quốc, mời cường giả tới trấn giết An Nhược Trần!

Trọng tội phản quốc, thiên hạ cùng chung giết!

Chu Hằng cười nhạt một tiếng, nói:

– Ta vạn dặm xa xôi đi cứu một người ngu ngốc, lấy được không phải là tưởng thưởng, mà là cái danh phản quốc? Nam Cung Trường Không, ngươi còn chút hổ thẹn nào không? Đúng rồi, ta là được Nam Cung Hoành phái đi Thiên Linh Thành, muốn nói phản quốc cũng là Nam Cung Hoành chỉ điểm!

– Nói hưu nói vượn!

Sắc mặt Nam Cung Trường Không trầm xuống.

– Dưới chứng cớ vô cùng xác thực, ngươi còn muốn ăn nói bừa bãi, thật là hồ đồ ngu xuẩn! Nằm xuống cho lão phu!

Hắn ngang nhiên xuất thủ, đánh một chưởng về phía Chu Hằng.

Công kích giống nhau, nhưng một chưởng này của Nam Cung Trường Không!

Bành!

Âm thanh nặng nề vang lên, năng lượng cường đại ba động, tường rào bốn phía bị trùng kích nặng như vậy, nhất thời bể tan tành. Ở bên trong bùn đất tung bay, trước mặt của Chu Hằng lại xuất hiện một người, đúng là hắn xuất thủ đỡ được một kích kia của Nam Cung Trường Không.

Có thể đấu sức cùng Khai Thiên Cảnh, tự nhiên cũng chỉ có Khai Thiên Cảnh.

Thiên Quân Tử!

– Nam Cung, người này là đệ tử của lão phu, ngươi dám động một sợi tóc của hắn, lão phu liền giết trên dưới cả nhà ngươi!

Thiên Quân Tử dùng giọng nói bình thản mà nói, nhưng mùi máu tươi trong đó cũng là mười dặm có thể nghe.

Khai Thiên Cảnh nhất ngôn cửu đỉnh, cũng không phải đùa giỡn, lời thề chính là bản tâm, không tuân thủ bản tâm, đạo tâm ở đâu?

Nam Cung Trường Không căm tức nhìn Thiên Quân Tử, nắm chặc hai đấm.

Tứ đại Khai Thiên Cảnh của Thiên Tinh Tông, lấy chiến lực của Nam Cung Trường Không mạnh nhất, mà Thiên Quân Tử là người tiếp theo, mặc dù kém mấy phần, nhưng là sẽ không quá nhiều.. Chẳng qua là Thiên Quân Tử không có con nối dõi, nhất mạch lộ ra vẻ tương đối vắng lặng.

Thực sự động thủ, không có mười ngày nửa tháng hắn đừng mơ tưởng đánh giết Thiên Quân Tử, nhưng đối phương muốn đánh thì đánh, muốn chạy thì bỏ chạy, cũng không cố kỵ chút nào, có thể so với võ giả tán tu!

Huống chi bất kể thắng thua, thiệt này cũng là thực lực của Thiên Tinh Tông!

Đầu óc của Nam Cung Trường Không còn không có nóng lên đến loại trình độ này, Thiên Tinh Tông là căn cơ của Nam Cung gia, chỉ có Thiên Tinh Tông cường thịnh suy, mới có thể bảo vệ cơ nghiệp vạn năm của Nam Cung gia! Vì vậy, hắn quyết định nhịn xuống khẩu khí này.

– Cạc cạc, hiện tại hai đấu hai, Lưu Thanh Huyền, chúng ta đánh lại một trận!

Tiêu Vũ Ngân khơi mào trận chiến lần nữa, phát khởi công kích về Lưu Thanh Huyền.

– Ngươi kẻ điên này!

Lưu Thanh Huyền nổi giận gầm lên một tiếng, cũng là không thể không chiến.

Chu Hằng lại là lành lạnh cười một tiếng, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, cho dù là cường giả Khai Thiên Cảnh cũng là không cách nào ngăn cản, trong nháy mắt hắn hiện ra phía sau Lưu Duyệt, bàn tay to trực tiếp nắm lấy cổ đối phương.

Ở trước mặt Thế Cảnh, Lưu Duyệt nào có nửa phần đường sống để chống cự, trực tiếp bị Chu Hằng nâng lên như chó chết.

– Lão thất phu, ta nói rồi, ngươi đánh ta một chưởng, ta liền bẻ gãy một chi của con của ngươi! Ta, nói được là làm được!

Chu Hằng bắt được cánh tay phải của Lưu Duyệt, chợt vặn một cái.

– A!

Lưu Duyệt nhất thời phát ra một tiếng hét thảm, nguyên cả cánh tay đang sống bị xé đứt ra.

Cái này!

Đừng nói mấy người Thi Vũ Lạc thấy vậy ánh mắt đã dại ra, cho dù là tứ đại cường giả Khai Thiên Cảnh như Nam Cung Trường Không cũng là hơi chậm lại, tiểu tử này thật đúng là dám a!

Chương 138: Ép Ngươi Cúi Đầu!

– Tiểu súc sinh, ngươi muốn chết?

Lưu Thanh Huyền giận dữ rống to, chợt một chưởng bức lui Tiêu Vũ Ngân, đánh về phía Chu Hằng, sắc mặt dữ tợn đáng sợ, thật giống như muốn ăn thịt người.

Triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, một chưởng này của Lưu Thanh Huyền đánh rớt, thân ảnh Chu Hằng nhất thời mở tung, cũng là tốc độ của hắn quá nhanh, không ngờ để lại một cái tàn ảnh ở tại nguyên chỗ.

– Lần thứ hai!

Chu Hằng lạnh lùng, không chút do dự bắt được một cánh tay còn dư lại của Lưu Duyệt, xé gãy.

– A …

Lưu Duyệt mới vừa bị đau ngất đi, hiện tại lại bị đau nên tỉnh lại, nước mắt nước mũi chảy ròng.

– Tiểu bối, xem như ngươi lợi hại, thả con ta, lão phu đáp ứng trong vòng ba năm không tìm ngươi gây phiền toái!

Lưu Thanh Huyền đè nén hỏa khí, bây giờ còn có thể là hai cánh tay của Lưu Duyệt, nhưng một lúc sau, kinh mạch của phần còn lại của chân tay đã bị cụt chết khô, vậy thì thực sự phế đi.

– Không cần ba năm, tiểu gia ở nơi này, cứ việc phóng ngựa tới đây!

Chu Hằng đã đối kháng cùng Khai Thiên Cảnh, vậy còn gì phải sợ.

– Lão thất phu, nói xin lỗi ta.

– Cái gì?

Lưu Thanh Huyền thiếu chút nữa tức điên, để cho một Khai Thiên Cảnh nói xin lỗi với tiểu bối Sơ Phân Cảnh, chấp nhận sao?

– Lỗ tai ngươi điếc sao?

Chu Hằng lãnh đạm nói.

– Tiểu bối . .

Nam Cung Trường Không đột nhiên phóng ra, bây giờ hắn coi như là một phe cùng Lưu Thanh Huyền, nếu là Lưu Thanh Huyền nói xin lỗi đối với Chu Hằng, vậy tương đương với hắn cũng bị đánh xáng một bạt tai nặng nề.

Tấn Vân Lưu Quang Bộ!

Chu Hằng nhanh chóng di chuyển, sát khí trên mặt tràn đầy, bắt được đùi phải Lưu Duyệt, rắc một tiếng, đùi phải Lưu Duyệt bị vặn gảy xương, sau đó rời thân thể.

Lúc này, Lưu Duyệt đã không còn kêu thảm thiết, mất máu một lượng lớn để cho hắn cách cái chết không xa.

Lưu Thanh Huyền vừa vội vừa giận vừa đau lòng, không ngờ thất thanh nói:

– Lão phu cũng không có xuất thủ, tại sao làm tổn thương con ta?

– Hắn cùng một phe với ngươi, hắn động thủ cũng tính là ngươi động thủ!

Chu Hằng thuận miệng nói.

– Tiểu bối …

Nam Cung Trường Không sát khí đầy mặt, hắn đã không chỉ một lần xuất thủ đối với Chu Hằng, nhưng thân pháp của tiểu bối Sơ Phân Cảnh này thực sự tạo hóa nghịch thiên, không ngờ có thể ngăn cản công kích của hắn nhiều lần.

– Nam Cung, dừng tay …

Lưu Thanh Huyền đoạt bước, chắn trước gót chân Nam Cung Trường Không, hắn cũng chỉ có một đứa con trai là Lưu Duyệt, ngay cả cháu trai cũng còn chưa bế, sao có thể để cho con trai chết đi?

Mặc dù hắn cũng hận Chu Hằng thấu xương, nhưng Chu Hằng cũng nắm quyền chứng minh thực tế, chính là Khai Thiên

Cảnh cũng không thể gây tổn thương cho Chu Hằng, phải bố trí một cục diện trước, để cho Chu Hằng không cách nào triển khai ưu thế về thân pháp của mình.

Nhưng hiện tại trong tay Chu Hằng có con tin, hắn há dám làm như vậy nữa?

Hiện tại ngay cả Lưu Thanh Huyền cũng muốn tự mình ra tay.

Thực lực của Nam Cung Trường Không vững vàng ở vị trí thứ nhất, trong tứ đại cường giả Khai Thiên Cảnh của Thiên Tinh Tông, nhưng còn không có cường đại đến mức có thể lấy một địch ba, sau khi Lưu Thanh Huyền cũng nhảy ra ngăn cản hắn, hắn quyết đoán dừng lại, sắc mặt vô cùng khó coi.

– Tiểu bối, lão phu xin lỗi ngươi!

Nét mặt già nua của Lưu Thanh Huyền đỏ bừng.

Vô cùng nhục nhã! Vô cùng nhục nhã a!

Không ngờ thấp giọng cầu xin một gã tiểu bối Sơ Phân Cảnh tha thứ, quả thực chính là bi ai lớn lao!

Chu Hằng đột nhiên cười một tiếng, nói:

– Thật rất không có thành ý, nhưng ai bảo tiểu gia từ trước đến giờ kính lão tôn hiền, tên ngu ngốc này trả lại cho ngươi!

Hắn tiện tay ném, vứt Lưu Duyệt cho Lưu Thanh Huyền.

Kính lão tôn hiền?

Tất cả mọi người có cảm giác thiên lôi cuồn cuộn, người nầy lúc nào thì kính lão tôn hiền, lão tổ trong tứ đại Khai Thiên Cảnh của Thiên Tinh Tông bị hắn đắc tội hai người, bản lãnh gây họa này thật là vô địch!

Hình như người ta cũng không phải là dựa vào nhạc phụ Khai Thiên Cảnh sau lưng, mà thật là dựa vào thực lực của mình làm cho Lưu Thanh Huyền cúi đầu, điều này làm cho người ta không thể không phục.

Chuyện ngày hôm nay sau khi tuyên truyền ra, thanh danh Chu Hằng nhất định sẽ tăng lên.

Lưu Thanh Huyền nhận lấy ái tử, trong tay đã sớm cầm lấy ba chi bị cụt của Lưu Duyệt, thời gian liếc mắt nhìn Chu Hằng một cái cũng không có, trực tiếp nhảy đi, hắn muốn lập tức nối lại các chi đã gãy cho con mình.

Cho dù có thể nối lại, vẫn là có khác biệt, thời gian càng ngắn, chân tay này lại càng linh hoạt, nếu không khó tránh khỏi ảnh hưởng tới phát triển võ đạo ngày sau.

Lưu Thanh Huyền vừa đi, Nam Cung Trường Không là lấy một chọi hai, bị vây trong trạng thái bất lợi, hắn cũng là người cầm được thì cũng buông được, sau khi liếc mắt nhìn Chu Hằng một cái thật sâu, vũ động thân ảnh rời đi.

– "Đa tạ hai vị tiền bối trượng nghĩa tương trợ.

Chu Hằng xoay người lại, hành lễ với Tiêu Vũ Ngân cùng Thiên Quân Tử.

Tiêu Vũ Ngân cạc cạc cười quái dị một chút, nói:

– Tiểu tử ngươi thân pháp không tệ, chính là hai người chúng ta không ra tay ngươi cũng có thể dễ dàng chạy trốn, lão phu ngược lại phải cám ơn ngươi, chỉnh Lưu Thanh Huyền thảm như vậy, ai, lão phu đã sớm muốn chơi chết con hắn, chẳng qua là lão phu ở chỗ này cũng có đời sau, chỉ có thể nhịn!

Không ngờ hắn lộ ra vẻ tiếc hận.

– Lão phu cũng nên đi!

Thân hình Tiêu Vũ Ngân bắn ra, bay nhanh lên không trung.

– Chu Hằng, suy tính như thế nào, bái làm môn hạ của lão phu chứ?

Thiên Quân Tử rất yêu thích Chu Hằng, tiểu tử này có đảm có mưu, lúc nên tàn nhẫn thì không chút nương tay, thật sự quá hợp khẩu vị của hắn!

– Lại phải để cho tiền bối thất vọng, vãn bối quả thật không có ý bái sư!

Chu Hằng chắp tay, nói.

– Ai!

Thiên Quân Tử thở dài, nhưng thần quang toả sáng tức khắc, hảo đồ đệ tựa như mỹ nữ, dễ dàng đắc thủ cũng không vui.

– Lão phu sẽ không bỏ qua!

Nói xong, cường giả Khai Thiên Cảnh cuối cùng cũng rời đi.

Chu Hằng sửng sốt một chút, mới vừa rồi hắn nhìn như uy phong bát diện, làm cho một gã cường giả Khai Thiên Cảnh cúi đầu với mình, nhưng đó cũng không phải thực lực của hắn thực sự đạt đến trình độ có thể làm cho Khai Thiên Cảnh khom lưng.

Tăng tu vi lên!

Hắn nắm chặt hai đấm, khát vọng đối với thực lực không khỏi thêm mãnh liệt.

– Chu thiếu …

Trước khi Chu Hằng rời đi, Thi Vũ Lạc vội vàng chạy vội tới, lúc này nàng vẫn chưa mặc y phục, vừa chạy hai cái bánh bao trước ngực nhất thời không ngừng lắc lư, còn có âm thanh đinh đinh đinh liên miên bất tuyệt.

– Van xin ngươi chứa chấp ta!

Nàng đáng thương nhìn Chu Hằng, ưỡn bộ ngực lên thật cao, để cho hai vú càng thêm cao ngất, mà cặp mông khe khẽ

nhếch lên,, tạo thành một đường cong mê người cùng vòng eo.

Nàng đánh chủ ý tốt, mặc dù Chu Hằng nhìn như đắc tội hai đại Khai Thiên Cảnh, nhưng có thể có ba Khai Thiên Cảnh đang ủng hộ hắn, tiềm lực trưởng thành của bản thân là vô cùng đáng sợ, có thể đi theo bên cạnh hắn, đây tuyệt đối là một may mắn lớn.

– Ngươi đánh lầm bàn tính rồi!

Chu Hằng lạnh lùng nói, xoay người rời đi.

Loại nữ nhân này, tặng không cho hắn, hắn cũng sẽ không đụng.

Mấy phút đồng hồ sau, Chu Hằng trở về đến khách sạn.

Hắn còn không nghĩ sẽ rời đi như vậy, trướng của Lan Phi còn không có xem a, nhưng tối nay đã gây ra động tĩnh quá lớn, thật sự không nên lại đi tới hoàng cung, vậy thì tiện nghi cho nữ nhân kia một ngày, tối mai đi làm thịt nàng.

…

Chu Hằng còn không có ngủ yên, đại môn của biệt viện cũng là vang lên, hắn khe khẽ sửng sốt, là ai tới đây trễ như thế?

Đi tới mở cửa viện ra, chỉ thấy một cô gái cả người che ở trong áo choàng đang uyển chuyển xinh đẹp đứng ở cửa, mặc dù áo choàng hơi có vẻ rộng thùng thình, nhưng lại có thể dễ dàng thấy vóc người có lồi có lõm mê người của nàng, chỉ một cái liếc mắt sẽ làm cho người ta bốc hỏa, dục hỏa lan tràn.

Đây tuyệt đối là yêu tinh trời sanh, chỉ là vóc người cũng sẽ làm cho người ta sinh ra vô số ý nghĩ hạ lưu.

– Chu công tử, muốn gặp ngươi thật đúng là không dễ dàng.

Nàng kia thản nhiên cười, kéo áo choàng xuống, nụ cười vui buồn lẫn lộn.

Mắt to quyến rũ ngập nước, có một mị lực yêu diễm, mị thái tận xương, phảng phất như bị nàng nhìn một cái thì trong lòng như có một cái tay đang cào loạn.

Bàn về dung mạo, nàng và Lâm Phức Hương, An Ngọc Mị chúng nữ không phân cao thấp, nhưng một ít đầu độc của cổ mỵ hồng trần ngay cả An Ngọc Mị cũng kém hơn.

Đây thật là một yêu tinh dụ dỗ đến tận xương tủy.

– Tiêu phu nhân?

Chu Hằng có mấy phần khẳng định, bởi vì trên đời này sợ rằng không có nữ nhân thứ hai có thể có được mị lực yêu mị như vậy.

– Ta chính là Tiêu Họa Thủy.

Vưu vật kia hé miệng cười một tiếng, sau đó lộ ra một tia u oán.

– Chu công tử cũng không mời ta vào nhà ư, gió lạnh bên ngoài lớn như vậy, thân thể ta yếu đuối, sẽ bị lạnh!

Đây tự nhiên là nói dối, nàng cũng là tu vi Sơ Phân Cảnh, làm sao có thể sẽ bị lạnh?

Nhưng nàng trời sanh mị hoặc, biểu tình ai oán này của nàng sẽ làm người ta thấy yêu tiếc, cũng làm cho lòng người sinh ra ý nghĩ thương xót, lại để cho người ta sinh ra dục vọng bạo ngược mãnh liệt, khát vọng nhìn thấy bộ dáng buồn bã chuyển thành cầu xin tha thứ của nàng ở dưới hạ thân mình.

Chu Hằng cả kinh, vội vàng thu nhiếp tâm thần, hắn có thể khẳng định nữ nhân này cũng không thông hiểu mị công, mà đúng là vưu vật trời sanh, ở trước mặt nàng cho dù là Lữ Tố Nga, Khang Mẫn tinh tu mị công, đều cam bái hạ phong.

Mị công là làm bộ, mà nàng cũng là tự nhiên, nhất cử nhất động hồn nhiên thiên thành, sâu tận xương tủy.

– Mời!

Hắn để cho Tiêu Họa Thủy đi vào, mặt mũi này thật ra thì cho Tiêu Vũ Ngân, mặc dù hắn không có sự trợ giúp của Tiêu Vũ Ngân cũng có thể vượt qua hiểm quan, nhưng phần nhân tình này hắn vẫn nhận.

Tiêu Họa Thủy thản nhiên cười, hai người cùng nhau vào đại sảnh, ngồi xuống cách một cái bàn, nàng cởi áo choàng xuống, lộ ra một bộ quần dài màu vàng, đường cong nóng bỏng để cho mị lực của nàng bay lên theo cấp số nhân.

– Chu công tử, lần trước ta mời, vì sao Chu công tử ngay cả hồi âm cũng không có, để cho ta phòng không cả đêm.

Nàng ai oán uyển chuyển nói, mắt to ngập nước, liên tục lộ hình thái quyến rũ.

Chu Hằng biết rất rõ ràng yêu nữ này tuyệt đối không thể thực sự đợi hắn một đêm, nhưng trong lòng vẫn là dâng lên một cổ kiêu ngạo.

– Có thể là không thấy!

Chu Hằng thuận miệng nói mò.

– Ai, đàn ông các ngươi chính là thích nói dối!

Tiêu Họa Thủy liếc mắt nhìn Chu Hằng một cái, nhất thời để cho trong lòng Chu Hằng rung động.

– Chu công tử, lúc trước ta chưa từng có tới chỗ ở của xú nam nhân nào, ngươi chính là lấy đi lần đầu tiên của ta.

Cả người Chu Hằng bốc lửa, nữ nhân này quá yêu tinh, ngồi một chỗ cùng nàng quả thực là khảo nghiệm lớn lao, hắn biết rõ nữ nhân này ai cũng có thể làm chồng, nhưng vẫn là sinh ra một loại ý niệm đoạt lấy mãnh liệt.

Yêu tinh này không hỗ với cái danh họa thủy, chỉ là một ánh mắt, một vẻ mặt, nói một câu ai oán là có thể làm cho nam nhân xuẩn xuẩn dục động.

Chu Hằng hít một hơi thật sâu, cố đè xuống xao động trong lòng, cười nói:

– Vậy Tiêu phu nhân muốn ta bồi thường như thế nào?

– Tự nhiên là một lần, để cho ta hảo hảo lĩnh giáo “hùng phong” của Chu công tử một chút!

Nàng vươn một đầu ngón tay ra, năm ngón tay xanh miết như ngọc làm thành, trơn bóng nõn nà giống như tuyết.

Chương 139: Tiêu Họa Thủy

Chu Hằng không biết có bao nhiêu nam nhân cự tuyệt mê hoặc của nữ nhân này, nhưng mà hắn tuyệt không hội vì dung mạo xinh đẹp của Tiêu Họa Thủy mà đánh mất nguyên tắc của hắn.

– Tiêu phu nhân!

– Gọi tên ta đi, tiểu nam nhân của ta!

Tiêu Họa Thủy mắt đẹp nhìn chằm chằm Chu Hằng, hàm răng trắng như tuyết cắn môi đỏ mọng, một màn này phong tình tuyệt mỹ vô song,

Chu Hằng cười ha ha nói:

– Tiêu phu nhân, ta cũng không phải nam nhân của ngươi!

Hắn đột nhiên trầm giọng nói:

– Ta sẽ không chia xẻ nữ nhân với bất luận kẻ nào, ngươi muốn theo ta thì cũng chỉ được làm nữ nô của ta, vĩnh viễn chỉ thuộc về mình ta.

– Vương của ta, ta chính là nô của mình ngươi.

Tiêu Họa Thủy dịu dàng đứng lên đi vòng quanh Chu Hằng, dáng người uyển chuyển dường như đang múa, thân hình như rắn nước mềm mại không xương, mông tròn uốn trái lại uốn phải, khiến người ta không thể dời mắt, đúng là đẹp đến kinh tâm động phách.

Nàng ra vẻ muốn nhào vào lòng Chu Hằng, nhưng mà lại bị Chu Hằng đỡ lại, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ở trong ấn tượng của nàng, đàn ông nào thấy nàng cũng giống như sói đói gục dưới váy nàng, mà cũng có một ít kẻ làm bộ làm tịch, nhưng bị nàng "yêu thương" nhung nhớ, lập tức lộ ra nguyên hình.

Nam nhân đều giống nhau.

Trước kia nàng thích mỹ nam, nhưng về sau si mê tráng nam, về sau nữa khẩu vị càng ngày càng tăng, nam nhân có thể khiến cho nàng phải lòng càng ngày càng ít, hai tháng gần nhất cũng không có nam nhân nào tiến được vào khuê phòng của nàng.

Lúc trước nàng thả lời, cho phép Tỉnh Thiên và Chu Hằng người nào đánh thắng thì có thể leo lên hương tháp của nàng bất quá là chỉ nhàm chán nghĩ ra mà thôi, cho tới tận khi nàng tự miệng mời mọc nhưng lại bị Chu Hằng không thèm lưu tâm.

Cẩn thận nghĩ lại tư liệu về Chu Hằng, nàng bắt đầu cảm thấy hứng thú với Chu Hằng, có một cảm giác khó chịu, nhất định phải mang tiểu tử này lên giường, để hắn biết hương vị thực tủy rồi một cước đạp ra, cho hắn biết, chỉ có Tiêu Họa Thủy nàng mới có tư cách ném người đi.

Lúc này mọi chuyện đều truyền tới tai nàng, Tiêu gia là gia tộc của Tiêu Vũ Ngân, mắt nào mất linh, một việc nhỏ cũng khó tránh khỏi tại mắt bọn họ, huống chi là đại sự bốn đại cường giả Khai Thiên Cảnh ra hết,

Chu Hằng lại dám, thậm chí còn khiến cho Lưu Thanh Huyền cúi đầu nhận sai.

Thời điểm Tiêu Họa Thủy nghe thị nữ thuật lại, chỉ cảm thấy cả người cương cứng, hạ thân nước mật tràn ra, thiếu chút nữa rên lên, nàng tự mình phá vỡ quy củ nhân lúc trời tối tới gặp Chu Hằng.

Lúc này nàng muốn làm nhất chính là khiến nam nhân uy phong bá đạo này hung hăng tiến vào thân thể nàng, bổ khuyết trống vắng vô tận kia.

Nhưng mà không nghĩ tới, Chu Hằng lại cự tuyệt nàng.

Không phải giả vờ giả vịt, mà thật sự cự tuyệt nàng.

Tiêu Họa Thủy không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, bộ dáng mờ mịt kia không ngờ cũng tạo thành mị hoặc cường đại, khiến Chu Hằng thiếu chút nữa không cầm lòng được.

Sau khi sửng sốt, nàng mới khanh khách cười duyên nói:

– Chu công tử, chẳng nhẽ phương diện kia của ngươi không ổn sao?

Ánh mắt nàng nhìn chằm chằm hạ bộ Chu Hằng, dụng ý không nói cũng hiểu.

Nàng tinh thông nam nữ chi đạo, biết nam nhân đều sĩ diện, những lời này khẳng định sẽ khiến Chu Hằng nhảy dựng lên.

Chu Hằng cười ha ha, nói:

– Thân thiết với người quen sơ, Tiêu phu nhân, sắc trời đã khuya, ngươi cũng nên trở về đi.

– Sắc trời quá muộn, một mình người ta trở về không an toàn, bên ngoài người xấu nhiều lắm, nếu để bọn họ bắt được ta, khẳng định sẽ hung hăng chà đạp ta, Chu công tử ngươi sẽ nhẫn tâm sao?

Tiêu Họa Thủy làm bộ ủy khuất nói với Chu Hằng.

Nữ nhân này thật khoác lác trơ tráo, dính vào liền quấn lấy không tha.

Chu Hằng lộ ra nụ cười nguy hiểm nói:

– Tiêu phu nhân, sự kiên nhẫn của ta có hạn.

– Vậy cũng chớ nhịn, lên giường với ta.

Chu Hằng càng cự tuyệt, Tiêu Họa Thủy càng muốn cùng nam nhân này đảo điên loan phượng, môi đỏ mọng khẽ nhếch, đầu lưỡi màu hồng nhẹ nhàng liếm môi một cái, mị thái mười

phần.

– Đây chính là ngươi tự tìm!

Chu Hằng đứng lên, một tay ấn Tiêu Họa Thủy nằm xuống bàn.

– Dịu dàng một chút!

Tiêu Họa Thủy mị nhãn mê ly, còn tưởng Chu Hằng thích tư thế này, còn vểnh cao cái mông đầy đặn lên.

Chu Hằng vỗ mông nàng một cái.

Lập tức cả người Tiêu Họa Thủy run lên, vội vàng muốn giãy giụa đứng dậy, nhưng mà không địch nổi lực lượng của Chu Hằng, ba ba ba, mông mỡ lập tức bị vỗ mấy cái, khiến nàng yêu kiều liên tục rên lên.

Nữ nhân này đúng là vưu vật, cho dù kêu lên đau đớn cũng kích thích như vậy, Chu Hằng trong lòng kích động, thiếu chút nữa vỗ lên đùi mình.

Ba ba ba, hắn không ngừng xuất chưởng, đánh cho Tiêu Họa

Thủy kêu lên không dứt.

Chu Hằng trán đổ mồ hôi, hắn thật không biết làm như vậy là đang trừng phạt Tiêu Họa Thủy hay là đang trừng phạt mình, cứ mỗi một chưởng, mông thịt Tiêu Họa Thủy lại xung lên xúc cảm, khiến dục hỏa của hắn bạo tăng.

– Hừ, hừ, ây da…

Cái miệng nhỏ nhắn của Tiêu Họa Thủy không ngừng phát ra âm thanh mê người, nếu Chu Hằng nhìn được thì lúc này sẽ phát hiện mắt nàng đã mê ly, tươi đẹp vô cùng.

Đánh nữa, hắn cũng không nhịn được,

Chu Hằng thu tay lại, nói:

– Nhớ kỹ, muốn làm nữ nhân của ta, phải chiếu theo quy củ của ta.

Hiện tại xem ra, thu nữ nhân mị hoặc tận xương này cũng không tồi, chỉ tiếc người ta chưa chắc nguyện ý.

– Tiểu nam nhân, ta còn chưa đã nghiền, ngươi đánh ta thêm

vài cái nữa đi.

Nàng nhểnh nhểnh mông, quay đầu nói, hai gò má ửng đỏ, kiều diễm ướt át.

– Về đi!

Chu Hằng kéo nàng lên, đẩy ra ngoài cửa sau đó đóng lại.

Tiêu Họa Thủy mê ly thất thần đã lâu, lúc này mới hoàn hồn lại, quay sang cửa phòng cười khanh khách, cất giọng nói:

– Tiểu nam nhân, ta càng lúc càng hứng thú với ngươi, ngươi nếu làm thêm vài đại sự kinh thiên động địa, nói không chừng ta có thể thỏa mãn ngươi.

Tiểu nam nhân, ta ăn chắc ngươi.

Nàng xoay người, phiêu nhiên rời đi, bên ngoài khách điếm tự nhiên có ngựa của nàng.

Tuy rằng đưa đi một vưu vật xinh đẹp câu hồn đoạt phách, nhưng trong lòng Chu Hằng làm cách nào cũng không yên được.

Lăng Thiên Cửu Thức, Ngũ Hành Liên Hoa Phá, Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, hắn nghĩ tới từng thứ, nhưng mà trong đầu thủy chung vẫn hiện lên mầm mông quyến rũ phong tình của Tiêu Họa Thủy, cả người trằn trọc, nóng như lửa đốt.

Thất tình lục dục là gốc rễ của con người.

Hắn đã rất nhiều ngày không quan hệ với nữ nhân, làm một võ giả, chuyện này vốn không có vấn đề gì, cho dù mỹ nhân như Thi Vũ Lạc trần truồng như nhộng ở trước mặt cũng không khiến hắn dao động, nhưng mà một cái nhăn mày, một tiếng cười của Tiêu Họa Thủy lại làm được.

Vưu vật trời sinh à.

Chu Hằng nằm mà trằn trọc, chỉ cảm thấy tà hỏa trong lòng càng ngày càng vượng, hỏa khí nếu không tiết ra sẽ tạo thành quấy nhiễu hắn rất lớn, nhưng An Ngọc Mị đã đi Đông Linh Tiên Trì, hắn tìm ai bây giờ?

Thanh lâu?

Chu Hằng lại không có hứng thú, hắn có dục vọng độc chiếm mãnh liệt, nữ nhân bị hắn chạm qua chỉ thuộc về mình hắn.

Đúng, là Nam Cung Nguyệt Dung.

Chu Hằng trong lòng vừa động, không còn chịu nổi nữa, thân hình lập tức bắn lên, thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ bay về chỗ Thủy Nguyệt Cung, cho dù mười mấy dặm, trong mười mấy hơi thở là tới.

Hắn như vào chỗ không người, thủ vệ Luyện Thể Cảnh ngay cả bóng dáng hắn cũng không thấy được, cho tới tận khi tiến vào tẩm cung mới thấy mấy tên hộ vệ cấp bậc Tụ Linh Cảnh, nhưng mà ở trước mặt Chu Hằng cũng không có tác dụng.

Không biết phòng ngủ của Nam Cung Nguyệt Dung cũng không sao, dù sao hắn chỉ cần xem nơi nào có thủ vệ sâm nghiêm nhất, liền khẳng định là vị trí của Nam Cung Nguyệt Dung.

Mười mấy phút sau, hắn đã thấy một căn phòng bên ngoài có 12 tên binh sĩ cấp bậc Tụ Linh Cảnh canh giữ, ngoài cửa còn đứng hai thị nữ, bất cứ lúc nào cũng có thể nhận lệnh tiến vào hầu hạ chủ tử.

Xem ra đây chính là phòng ngủ của Nam Cung Nguyệt Dung.

Chu Hằng xông vào, những thủ vệ này tự nhiên không thể ngăn được hắn, nhưng mà hắn cũng không muốn mọi người

đều biết, lúc này lui ra ngoài, đi vòng qua phòng ngủ này, linh lực nhẹ nhàng chấn động, cửa sổ lập tức vỡ vụn, hắn lặng lẽ tiến vào.

Tráng lệ, xa hoa!

Một cái bàn trang điểm cao lớn, còn cao hơn cả người bình thường, tường phía tây có một cái giường lớn, trên rủ màn gấm lộ ra tất cả khí thế xa hoa của hoàng gia.

Trên giường có một nữ nhân đang nằm nghiêng, cổ ngọc trắng như tuyết, tóc đen như mun, hô hấp dài nhỏ, cũng không phát hiện ra Chu Hằng tiến vào.

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ đi qua, hắn là đến thâu hương, cũng không muốn để Nam Cung Nguyệt Dung thét lên chói tai khiến người trong mười dặm cũng có thể nghe được.

Đi tới bên giường, hắn nhanh tay ấn lên lưng Nam Cung Nguyệt Dung.

Một kích này trực tiếp phong tỏa đan điền đối phương, trói buộc linh lực, mà tay trái lại bịt miệng Nam Cung Nguyệt Dung, miễn cho nàng thét lên chói tai, khiến vệ binh bên ngoài xông vào.

Hắn biết Nam Cung Nguyệt Dung thực lực bất phàm, cho dù đánh lén cũng không nhất định có thể một kích đắc thủ, bởi vậy đã chuẩn bị sẵn sàng tế xuất Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, mạnh mẽ hút đối phương vào trong.

– A!

Nam Cung Nguyệt Dung cả kinh

Chu Hằng thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nàng không thể tra ra Chu hằng đến gần, nhưng trong nháy mắt thân thể nhận được công kích, bản năng võ giả lập tức hiện ra, nàng phản ứng, chỉ là chậm rồi, vừa mới a một cái đã bị Chu Hằng bịt miệng lại, mà linh lực cũng cùng lúc bị khắc chế.

Nàng bây giờ cũng không khác gì người thường.

Chu Hằng sửng sốt, hắn cũng không nghĩ tới lại thuận lợi như vậy, lúc này mới vén chăn lên, chỉ thấy Nam Cung Nguyệt Dung mặc một bộ nội y trắng như tuyết, khuôn ngực đầy đặn mê người như ẩn như hiện khiến dục hỏa mãnh liệt do Tiêu Họa Thủy gợi lên bùng phát, lúc này cũng không nhịn nữa, lập tức cưỡi lên, một tay kéo khố xuống, lập tức lộ ra hai cái mông tròn trắng như tuyết, hai khối thịt xanh ngọc.

Tam giác thần bí màu đen xinh đẹp tràn đầy mê hoặc khiến người ta muốn phạm tội.

Chu Hằng một tay cởi bỏ quần áo, vật cứng của hắn đã sớm vận sức chờ phát động, sau khi quền quệt bên ngoài một tí, lập tức rúc vào nơi mềm mại, khiến hắn thoải mái rên dài một tiếng.

Nam Cung Nguyệt Dung giãy giụa kịch liệt, nhất là trong nháy mắt khi hắn tiến vào thân thể mình, cả người đều cứng ngắc.

Chu Hằng không dám động làm quá kịch liệt, bởi vì bên ngoài có 12 thủ vệ Tụ Linh Cảnh, sau khi hắn đi tới đi lui vài lần, hắn đột nhiên phát hiện không ổn, liền vội vàng bỏ tay ra khỏi mặt Nam Cung Nguyệt Dung, đập vào mắt là khuôn mặt xinh đẹp hiền thục quyến rũ lại có bảy phần giống với Nam Cung Nguyệt Dung.

Chương 140: Cưỡi Sai Ngựa

Trong nháy mắt ngây ngẩn, Chu Hằng lập tức làm ra phản ứng, hắn tế xuất Cửu Huyền Thí Luyện Tháp thu Lan Phi vào trong.

Kỳ thật hắn phải sớm nên phát hiện không đúng!

Thực lực của Nam Cung Nguyệt Dung đúng là yếu hơn hắn, nhưng cũng không thể khinh địch như vậy mà bị hắn chế phục, mà Lan Phi tuy rằng cũng là Sơ Phân Cảnh, nhưng không nắm giữ Thế, chiến lực kém hắn như trời và đất.

Còn nữa, cho dù cùng là Sơ Phân Cảnh, khí tức mỗi người cũng có chút khác nhau, bởi vì thời điểm tiến vào Sơ Phân Cảnh, không gian đan điền mỗi người mở ra đều khác nhau.

Gấp tới loạn luôn!

Chu Hằng không khỏi thêm rung động về sức mị hoặc của Tiêu Họa Thủy, không ngờ có thể khiến hắn mất hết bình tĩnh, mất đi phán đoán. Cho tới tận khi tiến vào thân thể Lan Phi, cảm giác lỗ của nàng tuy rằng khít, nhưng lại không giống như Nam Cung Nguyệt Dung. Cho nên mới phát hiện không thích

hợp.

Kỳ thật, tuy rằng hai nàng rất giống, nhưng vẫn có khác nhau rất lớn, chẳng hạn như, bộ ngực Lan Phi càng thêm đầy đặn mềm mại, kích thước lưng áo cũng lớn hơn một chút, cái mông vểnh tròn hơn.

Về chuyện này vốn nên liếc mắt một cái là nhìn ra.

– Buông ta ra!

Lan Phi thét to, cái đồ chơi kia Chu Hằng còn cắm trong thân thể nàng.

Chu Hằng không nói gì, lại ấn nàng lên giường, tiếp tục chiến đấu dở dang. Hiện tại đã làm tới nông nỗi này, hắn lui hay không lui thì cũng chẳng khác nhau, hơn nữa đưa Lan Phi vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cũng có ý không muốn để Lan Phi rời đi.

– Dân đen, ngươi thật to gan, ngay cả Bổn cung cũng dám xúc phạm!

Lan Phi thét to, thân phận của nàng cao quý ra sao, ba đại Quý Phi Hàn Thương Quốc, chỉ một chút nữa là có thể lên ngôi vị hoàng hậu rồi.

Nàng vừa quát Chu Hằng, lại đột nhiên bị Chu Hằng thúc mạnh vào chỗ sâu. Khiến cho ngọc thể của nàng run rẩy dữ dội, cái cổ thon dài nghểnh lên. Cái miệng nhỏ nhắn mở ra, hai mắt mê ly.

Xâm lược như lửa. Bá đạo như núi.

Chu Hằng vốn tràn đầy sát khí với nữ nhân này, hiện tại lại dùng biện pháp khác "giết" đối phương, một dập lại một dập, hắn dập lên nhịp nhàng.

Lan Phi lúc đầu còn ra sức giãy giụa, nhưng rất nhanh sướng không còn khí lực, chỉ có thể cúi đầu duyên dáng rên to, rồi đến cầu xin tha thứ, cho đến khi hôn mê. Sau khi hôn mê tỉnh lại, lại từ trong cực độ phấn chấn ngất đi. Không ngừng lặp lại.

Nàng hoàn toàn mất đi quan niệm thời gian, chỉ cảm thấy mình đang ở trong ác mộng, làm cách nào cũng không thể tỉnh lại, ngay cả Chu Hằng đã rời đi cũng không biết.

Mà bên ngoài cũng sáng rồi!

Lan Phi mất tích!

Ở dưới mắt thủ vệ sâm nghiêm của Thủy Nguyệt Cung mà mất tích, ngay cả mất tích như thế nào, bị ai bắt đi cũng không biết!

Không ai dám giấu diếm tin tức lớn như vậy mà không báo, Nam Cung Hoành lập tức giận dữ, nghe bẩm báo trước mặt triều thần, mất mặt đánh tan cả vương tọa.

Chuyện này hắn đương nhiên phải phẫn nộ rồi! Trước không nói Lan Phi là một trong ba Quý Phi hắn sủng ái nhất, mà chỉ nói bốn chữ Đế Cung hậu phi, cho dù là nữ nhân không cần thì cũng không phải nam nhân khác có thể đụng tay vào được.

Đến tột cùng là ai?

Có thể thần không biết, quỷ không hay bắt đi Lan Phi. Vậy ít nhất cũng là cao thủ Ích Địa Cảnh mới có thể làm được! Đế đô này tuy rằng có rất đông cường giả Ích Địa Cảnh , lúc trước phái đi cũng chưa trở về toàn bộ, cao thủ Ích Địa Cảnh còn dư lại có thể đếm được trên đầu ngón tay!

Trong những người này, Nam Cung Hoành không thể tìm ra ai làm ra chuyện như vậy!

Bắt đi một nữ nhân của hắn là có ý gì? Vơ vét tài sản. Hay là trả thù?

Cả thành đều triển khai tìm kiếm Lan Phi, lùng bắt hành động kẻ bắt cóc, chuyện này liên quan tới tôn nghiêm hoàng thất, cho nên cả đế đô đều bị lật tung lên. Nhưng Lan Phi dường như hư không tiêu thất, không thể tìm ra.

Chu Hằng dĩ nhiên trở lại khách sạn. Vệ binh tới điều tra, hắn rất phối hợp để cho đối phương tiến vào viện lạc. Dù sao bọn họ cũng không thể tìm được gì.

Lại tìm kiếm phạm vi lớn ngoài đế đô. Nếu như chuyện này là vơ vét tài sản thì đã sớm có liên lạc, vậy chỉ còn một khả năng là trả thù. Cho cái đầu của Nam Cung Hoành mọc sừng xanh!

Chuyện nhục nhã như vậy, Nam Cung Hoành làm sao có thể nhịn được, một khi không tìm được Lan Phi, vậy thì tìm kiếm sẽ không dừng lại.

Đối với chuyện này, cao hứng nhất tự nhiên là Anh Phi và Vũ Phi, thiếu một đối thủ tranh đoạt ngôi vị hoàng hậu, mặc kệ Lan Phi tìm được trở về hay không, Nam Cung Hoành tất không thể để một nữa nhân bị người khác chạm qua ngồi lên chức vị hoàng hậu, thậm chí còn có thể trực tiếp giết chết người cứu ra.

Chu Hằng lại tiến vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

– Thả Bổn cung rời đi!

Lan Phi lập tức thét to với Chu Hằng, nàng có thể trở thành một trong ba nữ nhân thân phận cao quý nhất đế quốc, tự nhiên không có khả năng ngực lớn não nhỏ, biết mình mất tích càng lâu, tình cảnh lại càng không ổn!

Cho dù trở lại hoàng cung, rất có thể nàng cũng bị nhốt vào lãnh cung, thậm chí còn gặp họa sát thân!

Bất luận cái nào đều không phải chuyện nàng có thể tiếp nhận.

Bởi vậy, nàng nhất thiết phải đi ra ngoài! Về phần chuyện xảy ra với Chu Hằng, dĩ nhiên chỉ coi như chưa từng phát sinh, chuyện này nếu truyền đi, ngay cả bọn họ cũng bị Nam Cung Hoành diệt khẩu!

Chu Hằng liếc nàng một cái nói:

– Ngươi có tư cách gì ra lệnh cho ta?

– Ngươi tên ác dân thấp hèn này, dám khi dễ Bổn cung, ngươi

khó thoát khỏi tội chết!

Lan Phi nổi giận nói, cuộc sống như thế, một ngày nàng cũng không qua được, bị giam ở không gian hẹp này, không có thị nữ, không có tùy tùng, khiến nàng có thói quen cao cao tại thượng muốn nổi điên lên.

– Ngươi có tin ta sẽ giết chết ngươi ở đây không?

Chu Hằng bình ổn ngồi xuống.

Lan Phi vạn phần hối hận vì mình đắc tội một tên to gan lớn mật như vậy, nàng kết thù với Chu Hằng chỉ vì một câu 1000 linh thạch mua nàng của đối phương. Chuyện này có thể cười cho qua, nhưng nàng lại tính toán chi li, rốt cục chọc giận Chu Hằng.

Nàng lại không nghĩ đến, Chu Hằng căn bản không muốn phát sinh quan hệ với nàng, đi Thủy Nguyệt Cung chỉ là để tìm Nam Cung Nguyệt Dung, bằng không Chu Hằng làm sao có thể đi Thủy Nguyệt Cung tìm nàng chứ?

– Ngươi không phải là muốn báo thù Bổn cung sao? Tốt, ngươi còn muốn làm Bổn cung vài lần ngươi mới đã nghiền, sau đó thả Bổn cung ra!

Lan Phi lớn tiếng nói, vừa nằm xuống giường vừa kéo váy dài tới hông, sau đó trút bỏ khố nhỏ, lộ ra kiều đồn và tam giác thần bí.

– Lên đi! Bổn cung làm cho ngươi hài lòng mới thôi!

Nàng vểnh cái mông tròn lên.

– Thu lại cái bộ dáng thấp hèn của ngươi đi!

Chu Hằng mạnh mẽ vỗ một bạt lên mông nàng, nếu không nhận lầm người, hắn tuyệt đối sẽ không phát sinh quan hệ với Lan Phi, mà đã một kiếm giết chết, tuy nhiên làm thì cũng đã làm rồi, hắn cũng không thể phủ nhận.

Lan Phi, hắn tuyệt đối không thả, một lần làm nữ nhân của hắn, như vậy cả đời chính là của hắn!

Là một nữ nô không tồi!

Ngẫm lại để một vị phu nhân làm nữ nô, vẫn rất có cảm giác thành tựu.

Chu Hằng không khỏi nhớ lại Nam Cung Nguyệt Dung, lần đó

thả nàng rời đi có chút hối hận, nếu bây giờ để hắn chọn lại, vậy khẳng định đã thu vào làm nữ nô rồi.

Nghĩ đến bộ dáng hai mẹ con này cùng giường, trong lòng hắn không khỏi nóng lên, nhưng lập tức lắc đầu, khẩu vị của mình đúng là càng ngày càng nặng. Bất quá nếu thu Nam Cung Nguyệt Dung vào thì cũng không phát sinh quan hệ cưỡi nhầm ngựa với Lan Phi rồi.

Nam Cung Nguyệt Dung chạy đi đâu rồi?

– Con gái ngươi đâu?

Hắn hỏi.

Lan Phi lập tức bất chấp bị Chu Hằng nhục nhã, trợn mắt trừng mắt với Chu Hằng:

– Ngươi còn dám đánh chủ ý nữ nhi của Bổn cung?

– Thái độ này của ngươi quá cay nghiệt rồi.

Chu Hằng đè Lan Phi lên giường, lại cho một bạt tay lên mông mỡ của nàng, nữ nhân hắn phải giáo huấn, bất kể thân phận

của nàng là gì!

– Ngươi tên thảo dân thấp hèn này, Bổn cung muốn giết ngươi! Giết ngươi!

Lan Phi vừa giận vừa tức vừa xấu hổ, tên này lại dám đánh mông mình! Hắn sao lại dám!

– Ba ba ba!

Chu Hằng không nhịn được so sánh cảm giác vỗ mông Lan Phi và Tiêu Họa Thủy, cũng đầy đặn mượt mà, nhưng Lan Phi vì sinh con rồi, cho nên mông lớn hơn một chút, thịt cũng mềm mại hơn, cảm xúc rất là thoải mái.

Sau khi Lan Phi kêu lên một trận, cuối cùng nhận mệnh ngậm miệng lại, bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ vận mệnh của mình.

Nàng cũng không phải là người không có kiến thức, lúc trước thừa dịp Chu Hằng vắng mặt, nàng đã nghiên cứu qua đường lui, chỉ là cửa đá kia nàng căn bản không thể xê xích được! Về phần lầu hai, tầng quầng sáng kia cũng chặn nàng không thể tiến thêm.

Đây là một kiện pháp khí không gian! Nhưng lại có thể chứa người sống!

Pháp khí không gian trân quý bực nào!

Cho dù nàng cũng không có, trong hoàng thất cũng chỉ có hoàng đế đương triều Nam Cung Hoành mới có một kiện, về sau Nam Cung Nguyệt Dung cũng có một kiện! Nam Cung Nguyệt Dung có thể có được, cũng không phải vì nàng là Công chúa hoàng thất, mà vì thiên phú võ đạo kiệt xuất của nàng!

Pháp khí không gian Nam Cung Hoành và Nam Cung Nguyệt Dung bao lớn? Cao thấp, rộng chỉ hơn một trượng, so với cái này thì kém một đường. Mà pháp khí không gian có thể cất chứa vật còn sống thì nghe cũng chưa nghe qua.

Đây là kiện chí bảo! Giá trị của nó có thể vượt qua toàn bộ Thiên Tinh Tông! Nếu như có thể kiếm được món bảo vật này, nàng tuyệt đối trở thành hoàng hậu Hàn Thương Quốc!

Không phải là không có cơ hội, nàng là Sơ Phân Cảnh, Chu Hằng cũng là Sơ Phân Cảnh, hiện tại hai người đều có quan hệ thân mật nhất, nàng luôn có thể tìm được cơ hội hạ thủ.

– Đừng đánh, Bổn cung không dám nữa!

Nàng biến đổi sách lược.

– Bổn cung?

Chu Hằng dừng tay.

– Ta! Ta!

Lan Phi vội vàng cải chính nói.

– Con gái ngươi ở đâu?

Chu Hằng lại hỏi.

– Nàng và Tỉnh Thiên đã bị Thiên Tinh Tông đưa đi Phong Khiếu Tông ở Lãng Nguyệt Quốc rồi!

Lan Phi cũng không lo lắng cho con gái, Phong Khiếu Tông là trung cấp tông môn Lãng Nguyệt Quốc, trong phái có cường giả Linh Hải Cảnh, Chu Hằng dù có thêm 100 lá gan cũng không dám đi trêu chọc.

Không ngờ lại chạy tới Lãng Nguyệt Quốc?

Chu Hằng không hỏi Lan Phi tại sao lại tới Thủy Nguyệt Cung, chuyện này đã không còn quan trọng rồi.

– Ngươi an tâm ở trong này đi.

…

Mỗi một Vương triều, Hoàng triều đều có chỗ dựa vững chắc, Thiên Tinh Tông là phụ thuộc vào Phong Khiếu Tông của Lãng Nguyệt Quốc, không có tầng quan hệ này, Hàn Thương Quốc đã sớm đổi chủ.

Đương nhiên, vì nịnh bợ cái chỗ dựa vững chắc này, Thiên Tinh Tông cũng cần giao nộp phần lớn linh thạch khai thác được lên cho Phong Khiếu Tông. Không giao? Có thể, Phong Khiếu Tông hoàn toàn có thể bồi dưỡng tông môn để làm chủ nhân Hàn Thương Quốc.

Thế giới thần bí của Đại Diễn Tông khiến rất nhiều cao tầng Phong Khiếu Tông coi trọng, bọn họ xuất động hai vị cường giả Linh Hải Cảnh đến tìm tòi.

Tại trước mặt hai đại cường giả này, đại trận hộ sơn Đại Diễn Tông không có tác dụng, bị bọn họ dùng lực lượng kinh khủng mạnh mẽ phá giải, mang theo đệ tử cùng nhau tiến vào thế giới

thần bí kia.

Nhưng mà chỉ sau ba ngày, những người này đã gãy cánh mà về, chẳng những người chết mất hai phần ba, ngay cả một vị cường giả Linh Hải Cảnh cũng chết ở bên trong!

Tin tức truyền ra, người đời đều kinh hãi!

Tác giả:Vì hôm qua có độc giả đẩy 30 coin nên hôm nay ad đăng 30 chương ạ.

Chương 141: Thế Giới Thần Bí Náo Nhiệt

Nghe nói, ban đầu đoàn người Phong Khiếu Tông cực kỳ thuận lợi, một đường nghiền nát quét ngang, không gì cản nổi, san bằng không biết bao nhiêu yêu thú. Nhưng càng đi sâu vào thế giới thần bí kia, càng gặp phải yêu thú mạnh hơn, cuối cùng bọn họ gặp được đối thủ mạnh mẽ.

Bốn con yêu thú cấp bậc Linh Hải Cảnh!

Kết quả chiến đấu là Phong Khiếu Tông tổn thất một cường giả tuyệt thế Linh Hải Cảnh!

Linh Hải Cảnh đó, ở Phong Khiếu Tông cũng là nhân vật cấp lão tổ chân chính, có thể chống đỡ một mảnh trời, nhưng không ngờ chưa vớt được chỗ tốt gì đã ngã xuống ở cái chỗ không biết tên này!

Phong Tử Ca, vị cường giả Linh Hải Cảnh trốn ra, thiếu chút chém chết bốn lão tổ Thiên Tinh Tông. Xét lại bọn họ cũng không có tư cách biết được tình huống bên trong thế giới thần bí, lúc này mới nhịn không xuống tay.

Dù sao, chém bốn người này rồi, Thiên Tinh Tông khẳng định không thể trấn áp các tông phái Hàn Thương Quốc, Phong Khiếu Tông lại phải phái cao thủ tới hỗ trợ, vậy còn cần Thiên Tinh Tông quản lý làm gì?

……..

Ngay cả cường giả Linh Hải Cảnh cũng ngã xuống ở bên trong!

Tin tức nay nhanh chóng lan ra như cháy rừng, hoàn toàn khẳng định suy đoán của mọi người, quả thật có vị cường giả ít nhất là Kết Thai Cảnh nào đó tiện tay huỷ diệt Đại Diễn Tông, sau đó chọn nơi này làm chỗ truyền đạo của hắn!

Bên trong thế giới thần bí kia có truyền thừa thấp nhất là cấp bậc Kết Thai Cảnh!

Có thể dự kiến được, mọi người liền tràn vào trong, dù cho tiểu võ giả Tụ Linh Cảnh cũng muốn đi vào thử vận may. Dù sao, thứ như truyền thừa không phải nhất định nhìn thực lực, nếu đủ may mắn thì nói không chừng sẽ lấy được.

Trong lịch sử có nhiều sự tích về các tiểu nhân vật nhận được truyền thừa của kỳ nhân thời cổ, nhảy vọt thành cường giả đương thời. Chính điều này khích lệ vô số võ giả Tụ Linh, Sơ Phân, Ích Địa Cảnh… chạy đến Hàn Thương Quốc, thử xem vận số của bọn họ.

Chu Hằng vốn muốn quay về Hắc Thủy Điện, nhưng ngẫm lại hắn có trở về cũng không có chuyện gì làm. Mà ở lại chỗ này, còn có thể đi vào thế giới thần bí chém giết tung hoành, thu được nhanh chóng tích lũy tu vi.

Ngẫm lại, hắn vẫn quyết định phải về một chuyến, An Ngọc Mị, Lâm Phức Hương đều đi Đông Linh Tiên Trì, tuy rằng hai nàng đều gửi thư về, nhưng Chu Hằng cảm thấy mình vẫn có nghĩa vụ phải tự mình đi nói một tiếng.

Nghĩ tới liền làm, Chu Hằng lập tức khởi hành, vài ngày sau liền quay về Thiên Hàng Thành, gặp được An Nhược Trần.

An Nhược Trần đã sớm thu được thư của ái nữ, biết nàng đã đi Đông Linh Tiên Trì, bởi vậy cũng không kỳ quái Chu Hằng trở về một mình, chỉ là cảm thấy ngạc nhiên đối với Chu Hằng nhanh chóng đột phá đến Sơ Phân Cảnh.

Hắn tự nhiên liếc mắt nhìn ra được, lúc này Chu Hằng đã sắp đến Sơ Phân nhị trọng thiên đỉnh phong, chuyến này mới đi mấy tháng mà thôi, con rể này có thiên phú võ đạo thật là yêu nghiệt!

An Nhược Trần tự nhiên vui vẻ vì chuyện này, khuyến khích Chu Hằng mấy câu, sau đó nghe Chu Hằng nói cụ thể những gì bọn họ đã trải qua trong Đại Diễn Tông.

Chu Hằng nói rất tỉ mỉ kỹ càng, nhưng chuyện về Nam Cung Nguyệt Dung thì tự nhiên nhảy qua, đây là chuyện riêng của hắn. Cuối cùng là nói đến Phong Khiếu Tông có một vị cường giả Linh Hải Cảnh ngã xuống ở bên trong.

An Nhược Trần sợ hãi không thôi, lúc này tu vi Khai Thiên Cảnh của hắn dù có thể coi là cường giả tuyệt thế ở Hàn Thương Quốc, nhưng ở trước mặt Linh Hải Cảnh thì hoàn toàn là lính quèn, người ta không thèm nhìn một cái!

Nhưng cường giả như thế vẫn ngã xuống trong thế giới thần bí kia!

– Lão phu sẽ không đi!

An Nhược Trần ngẫm nghĩ, từ chối lời mời của Chu Hằng cùng đi vào dò thám thế giới thần bí Đại Diễn Tông.

– Lão phu bị nhốt ở Ích Địa Cảnh đỉnh phong hơn 300 năm, tích lũy đầy đủ, có hy vọng xông lên Khai Thiên Cảnh nhị trọng thiên trong vòng mười năm, không cần thiết phải mạo hiểm vì truyền thừa Kết Thai Cảnh hư ảo!

– Thân là một võ giả, trọng yếu nhất là phải nhìn rõ bản thân mình cần gì, mà không phải theo đuổi quá cao xa không thực tế!

An Nhược Trần nói lời này cũng là nhắc nhở Chu Hằng, truyền thừa mạnh mẽ dĩ nhiên làm người ta thèm nhỏ dãi, nhưng cũng phải xem là có lấy được hay không, có tiêu hóa nổi không. Bằng không có bảo tàng mà không dùng được, vậy có ý nghĩa gì nữa.

Chu Hằng gật đầu, kỳ thật hắn tuy rằng đỏ mắt với truyền thừa trong thế giới thần bí, nhưng cũng không quá để trong lòng. Hắc kiếm chính là bảo vật quý giá nhất của hắn, ngay cả Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cũng phải kém hơn!

Hắn tiến vào thế giới thần bí không phải là vì thu được truyền thừa, mà là vì giết chóc thu hoạch tích lũy tu vi. Đương nhiên, nếu không cẩn thận thu được truyền thừa của vị cường giả kia, hắn tự nhiên sẽ không đẩy ra ngoài cửa.

Ở lại An gia hai ngày, An Nhược Trần không chút giữ lại truyền cho Chu Hằng kinh nghiệm võ đạo của hắn.

Trên kỹ nghệ, An Nhược Trần đã không có tư cách làm sư phụ của Chu Hằng, bản thân hắn còn không nắm giữ được Thế mà! Nhưng trên kinh nghiệm võ đạo, hắn có thừa sức giải thích thắc mắc của Chu Hằng.

Đây chính là tích lũy kinh nghiệm gần 700 năm của An Nhược Trần, trong đó quý giá nhất là những gì đã nghe đã thấy trong nhiều năm du lịch thiên hạ, đều làm Chu Hằng mở rộng tầm mắt.

Rốt cuộc hắn cũng biết, vì sao An Nhược Trần lại không động lòng vì thế giới thần bí trong Đại Diễn Tông.

Chỗ giống như thế, trên Huyền Càn Đại Lục cũng còn mấy chỗ, lịch sử chứng minh những chỗ này căn bản không thể chinh phục được. Tuy nhiên, thế giới thần bí này có thể đặt ngang hàng với những chỗ đó hay không thì hiện tại còn chưa rõ ràng.

Xung quanh Huyền Càn đại lục có bốn chỗ được công nhận là tử địa, theo thứ tự là Tử Vong Sâm Lâm, Viêm Hỏa Sa Mạc, Độc Miểu Chi Hải cùng Lôi Quang Địa Cốc.

Theo truyền thuyết, bốn chỗ tuyệt địa này từng thuộc về bốn vị chí tôn Hóa Thần Cảnh, đó là chỗ bọn họ tọa hóa! Bởi vì thực lực của bọn họ quá hùng mạnh, gần như có thể phi thăng thành tiên, lực lượng bất tử bất diệt, cho nên sau khi bọn họ chết thì đạo cũng không tan, hình thành bốn chỗ tuyệt địa.

Bên trong có truyền thừa của bốn vị cường giả Hóa Thần Cảnh, từ xưa đến nay có không biết bao nhiêu người trước sau xông vào thử vận may, nhưng kết quả đều như nhau, không một người nào sống đi ra.

Hóa Thần Cảnh là tồn tại như thần thoại trên Huyền Càn đại lục, nhưng nếu đã có bốn người, vì sao không thể có năm người, sáu người, bảy người? Nói không chừng thế giới thần bí trong Đại Diễn Tông chính là một vị cường giả Hóa Thần Cảnh ngã xuống mới hình thành.

– Nhạc phụ, ý của ngài là, sau khi cường giả Hóa Thần Cảnh chết đi, nội thế giới của bọn họ thật có thể diễn hóa thành một cái thế giới chân thật?

Chu Hằng không khỏi khiếp sợ.

– Thế giới thần bí mà ta tiến vào, từng là không gian đan điền của một vị cường giả Hóa Thần Cảnh?

– Tuy rằng lão phu không tận mắt thấy, nhưng có lẽ là vậy!

An Nhược Trần gật đầu nói:

– Nguyên bản, thế giới đan điền không có khả năng diễn hóa ra vật sống, tuy nhiên sau khi võ giả chết đi, không gian đan điền chồng lên thế giới chân thực, sẽ có khả năng diễn sinh vạn vật!

Chu Hằng không khỏi líu lưỡi, nhưng ngẫm lại thế giới kia kỳ quái lạ lùng,quả thật khác thế giới chân thực rất nhiều, nào có một mảnh xanh biếc như thế.

Đợi hai ngày sau, Chu Hằng tiếp tục chạy đến Phong Vũ Thành Cửu Linh Tông, giải thích những ngày trải qua của Lâm Phức Hương.

Lâm Kiếm Trần không dám sơ suất, môn nhân ngày xưa hiện tại đã đạt đến Sơ Phân Cảnh, là tồn tại hắn phải ngước nhìn, nói chuyện cực kỳ khách sáo, có chút sợ hãi, chỉ sợ hơi sơ ý chọc giận Chu Hằng, rước tới họa diệt môn lên đầu Cửu Linh Tông.

Chu Hằng không khỏi dở khóc dở cười, hắn có đáng sợ như vậy không?

Hắn cũng biết Lâm Kiếm Trần sợ mình, cũng từ biệt Lâm Kiếm Trần, đi gặp cha của hắn.

Chu Định Hải biết được Chu Hằng đã tiến vào Sơ Phân Cảnh, tự nhiên cực kỳ mừng rỡ. Nếu phát triển thế này, có lẽ trong vòng 10 năm sẽ thấy được Chu Hằng trưởng thành đến Linh Hải Cảnh, sau đó đón Triệu Khả Hân trở về, một nhà đoàn tụ!

Chu Hằng ngẫm nghĩ, đưa hết 4 tấm Ảnh Độn Phù cho phụ thân, dù sao hắn có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cùng Tấn Vân Lưu Quang Bộ, căn bản không cần cân nhắc phương diện an

toàn. Nhưng Chu Định Hải nói sao cũng không chịu, hai cha con đẩy qua đẩy lại, cuối cùng Chu Định Hải lấy 3 tấm Ảnh Độn Phù, còn Chu Hằng để lại một tấm để phòng tình huống đột xuất.

Được Phong Linh Quả hỗ trợ, Chu Định Hải đã đạt đến Tụ Linh nhị trọng thiên sơ kỳ, lực huyết mạch của hắn cũng thức tỉnh, chính là ngọn lửa tím, phẩm chất còn cao hơn Chu Hằng một đoạn, đạt đến Nhân linh thể thất tinh.

Có lực huyết mạch hỗ trợ, hắn xông lên Sơ Phân Cảnh cũng không quá khó khăn.

Hai cha con lại nói chuyện mấy ngày, Chu Hằng mới quay lại đế đô.

Bởi vì bên trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp có một quý phi đương triều bị hắn cướp lấy, Chu Hằng không dám để cho An Nhược Trần cùng Chu Định Hải đi vào, da mặt của hắn vẫn còn mỏng lắm.

Bốn ngày sau, hắn về tới đế đô.

Một chuyến qua lại tốn hơn nửa tháng, lúc này đế đô càng thêm náo nhiệt, khắp nơi là võ giả khí phách hiên ngang tụ tập, ngay cả Ích Địa Cảnh bình thường không hay gặp được cũng như đổ xô tràn ra đường, đông đúc vô cùng.

Chu Hằng ăn uống một phen trong tửu lâu, mới đi di chỉ Đại Diễn Tông.

Lúc này đại trận sơn môn đã sớm bị phá giải, Linh Thảo Viên, Trân Khí Các gì đó cũng bị Phong Khiếu Tông sớm dọn sạch. Tuy nhiên mọi người không phải đến vì mấy thứ này, ánh mắt mỗi người đều nhắm vào thế giới thần bí kia.

Phong Khiếu Tông vốn muốn phái người canh giữ truyền tống môn, độc bá nơi này, nhưng bị đông đảo hào môn Lãng Nguyệt Quốc ép buộc, đành phải mở ra truyền tống môn cho mọi người, nhưng muốn đi một chuyến thì trước tiên phải nộp trăm khối linh thạch hạ phẩm.

Chút tiền trà nước này cũng phải kiếm, dù sao Hàn Thương Quốc là phụ thuộc Phong Khiếu Tông, đây là địa bàn của người ta, thu chút lợi lộc cũng có thể chấp nhận.

100 linh thạch hạ phẩm đối với một số người thì là chuyện nhỏ, nhưng đối với phần lớn võ giả mà nói thì cả đời cũng không gom đủ, chỉ có thể bất lực đứng nhìn. Muốn mạnh mẽ xông vào? Ngay cả 100 linh thạch hạ phẩm cũng không có, người như vậy có tư cách gì khiêu chiến quái vật khổng lồ như Phong Khiếu Tông?

Xung quanh truyền tống môn thế giới thần bí kia đã bị bảo vệ, chỉ chừa một lối đi, nộp 100 linh thạch hạ phẩm mới được cho vào.

Chu Hằng cũng không quan tâm chút tiền lẻ này, giao nộp linh thạch xong, hắn tiến vào màng sáng vàng, lần thứ hai tiến vào thế giới thần bí.

Núi xanh biếc, nước xanh biếc, mặt đất xanh biếc, bầu trời xanh biếc, mọi thứ đều là màu xanh biếc, không khác gì lần đầu tiến vào nơi này. Nhưng khác ở chỗ, cây to khắp núi đã bị chặt hết, chỉ để lại một mảnh núi trụi lủi, cùng những gốc rễ cây.

Chẳng lẽ những cây to này cũng có giá trị rất cao?

Trong lòng Chu Hằng nghĩ vậy, vừa nhanh chân tới trước, hắn xem trọng nhất là những yêu thú nơi này. Nếu hiện giờ không còn thời gian hạn chế, hắn sẽ giết mãi cho đến ói ra mới thôi, tăng tu vi lên đến Ích Địa Cảnh, Khai Thiên Cảnh, thậm chí Linh Hải Cảnh, Kết Thai Cảnh!

Sau đó đánh tới Triệu gia Lãng Nguyệt Quốc, đón mẫu thân trở về!

Chương 142: Sơ Phân Tam Trọng Thiên

Lần đầu tiên tiến vào nơi này, mọi người còn mơ màng không hiểu gì đã bị đông đảo Ám Bì Quái tập kích, gần như toàn quân bị diệt!

Chu Hằng cũng chưa hiểu rõ thế giới này.

Đi chừng nửa ngày, hắn buồn bực phát hiện vậy mà không gặp được một con yêu thú nào! Hắn đi lên một chỗ khá cao, phóng mắt nhìn ra, chỉ thấy đằng xa có hàng đống người, hoặc hai ba người thành một nhóm, hoặc năm người một tổ, đông nhất thậm chí hơn 20 người.

Khó trách không gặp được yêu thú! Nơi này đã trở thành bãi săn bắn, tự nhiên không còn bóng dáng yêu thú nào.

Yêu thú nơi này quả thật rất nhiều, nhưng võ giả đến đây càng đông hơn, săn bắt như thế tự nhiên khó mà tìm được yêu thú nữa.

Không phải khiến hắn càng thêm phiền hay sao!

Chu Hằng lại không thể đuổi những người này ra ngoài, đành thi triển thân pháp, tiếp tục tiến tới trước.

Nơi này không có phân biệt động nam tây bắc, bầu trời vĩnh viễn treo vầng trăng màu trắng bạc, không thể phân biệt trời sáng đêm tối, không thể biết thời gian trôi đi. May mà sau khi đạt đến Tụ Linh Cảnh, võ giả cực kỳ mẫn cảm với thời gian, cũng không thành vấn đề gì.

Khoảng ba giờ sau, Chu Hằng mới thấy một đàn yêu thú, đó là bảy con thú to như trâu, toàn thân nhiều màu loang lổ, hai bên thân thể mọc đầy gai xương như lưỡi dao.

Sơ Phân Cảnh!

Chu Hằng mừng rỡ không nói hai lời liền đánh ra, hắc kiếm quét cuốn như rồng, quét tới bảy con yêu thú kia.

Ở trước mặt Chu Hằng nắm giữ Thế Cảnh, bảy con yêu thú này căn bản không có sức chống trả, hai ba cái bị chém giết, máu tươi văng ra.

Chu Hằng lưu ý cẩn thận, đưa thần thức bám lên hắc kiếm, hắn muốn biết rốt cuộc hắc kiếm làm sao hấp thu được lực lượng trong cơ thể yêu thú, võ giả.

Một con, hai con, ba con!

Hắn lắc đầu, không có đầu mối, có lẽ trình tự hắc kiếm quá cao, lúc này hắn căn bản không thể nắm giữ được bí ẩn trong đó! Cũng phải, ngay cả Thần Long đại biểu thiên địa cũng bị hắc kiếm trấn áp dễ dàng, phẩm cấp tự nhiên cao đến đáng sợ!

Tuy nhiên Chu Hằng lại có phát hiện trên thi thể yêu thú.

Máu bị nhạt đi!

Trong cơ thể những yêu thú này chảy ra máu xanh biếc, nhưng bị hắc kiếm đánh chết, màu máu sẽ từ màu xanh đậm biến thành xanh xám, tựa như đã mất đi thành phần nào đó.

Có lẽ, chính là tinh hoa lực lượng, hoặc nói là tinh hoa sinh mệnh.

Chu Hằng xem xét, yêu hạch của bảy con yêu thú vẫn còn.

Yêu hạch là lực lượng căn nguyên của yêu thú, ngang với đan

điền của võ giả, nó cũng là một cái nội thế giới. Nhìn cũng chỉ cỡ nắm tay, nhưng có thể tu luyện đến cực hạn thì cũng ẩn chứa một cái thế giới!

Chu Hằng có chút hiểu được, tuy rằng hắc kiếm rút ra tinh hoa trong cơ thể yêu thú, nhưng cũng không phải toàn bộ, ít nhất không bao gồm yêu hạch. Bởi vậy dù hắn chém giết một con yêu thú Ích Địa Cảnh cũng không thể nào nhảy vọt ngàn dặm, liên tục tăng lên mấy bậc!

Đương nhiên, cảnh giới yêu thú võ giả bị hắc kiếm chém giết càng cao, hắn cũng lấy được càng nhiều chỗ tốt, đây là chuyện khẳng định.

Theo kinh nghiệm cho thấy, lực lượng của bảy con yêu thú này còn chưa đủ tích lũy tu vi của hắn tiến lên Sơ Phân nhị trọng thiên đỉnh phong. Chu Hằng cũng không lập tức luyện hóa, mà tiếp tục săn bắt, muốn một hơi tiến thẳng đột phá Sơ Phân tam trọng thiên.

Chỗ này thật là đông người quá!

Vận số của Chu Hằng lại trở nên kém cỏi, cũng không phải nói là hắn không gặp được yêu thú, nhưng hoặc là Tụ Linh Cảnh, hoặc là Ích Địa Cảnh, thứ trước đối với hắn thì không đủ nhét kẽ răng, thứ sau thì hiện tại hắn không cách nào chống nổi.

Thẳng đến ngày thứ 10, cuối cùng hắn mới thu một vố to,

chém một đàn yêu thú, cuối cùng gom đủ tích lũy lực lượng.

Hắn nhoáng lên tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

– Chủ nhân, ngài đã lâu rồi không đến gặp tiện nô!

Lan Phi lập tức lên nghênh đón, váy dài lam nhạt bó chặt dáng người đầy đặn ngạo nghễ của nàng, càng chết người là nàng không mặc đồ lót bên trong, chẳng những cánh tay đùi trắng như tuyết như ẩn như hiện, hai đốm đỏ hồng trước ngực càng thêm rõ ràng, còn dưới váy thì là một mảnh màu đen mê người.

Nói tới câu dẫn đàn ông, ngay cả Tiêu Họa Thủy cũng không am hiểu sâu được như Lan Phi.

Bởi vì Tiêu Họa Thủy căn bản không tốn sức gì, một ánh mắt, một nụ cười duyên là có thể khiến làm cho nam nhân thần hồn điên đảo. Còn Lan Phi thì khác, hậu cung 3000 giai lệ tranh sủng, chỉ có mỗi khuôn mặt xinh đẹp thì làm sao mà đủ?

Trên đời có biết bao nhiêu nữ nhân xinh đẹp, muốn bộc lộ nổi lên giữa hậu cung khổng lồ, Lan Phi tự nhiên có chỗ hơn người của nàng!

Nàng biết rõ không được Chu Hằng cho phép, nàng tuyệt đối

không thể rời khỏi chỗ này. Mà từ lúc nàng bị bắt cũng đã qua một tháng, hiện giờ dù nàng trở về hoàng cung, khẳng định Nam Cung Hoành cũng sẽ cho rằng nàng bị chơi tới tàn rồi – dù nàng chỉ xảy ra một lần quan hệ với Chu Hằng.

Nhất định phải lập được công lớn mới trở về, bằng không vận mệnh đợi sẵn nàng sẽ không tốt hơn bị giam cầm trong này bao nhiêu, thậm chí có thể bị bí mật xử quyết!

Cho nên, nàng nhất định phải lấy lòng Chu Hằng, làm hắn tin tưởng mình quả thật cam lòng làm nô, mới tìm được cơ hội xử lý hắn, cướp lấy Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Làm hậu phi chìm trong tranh quyền đoạt vị lâu dài, mỉm cười đẩy đưa với kẻ địch cùng không tính là gì, nên biết trong lòng nàng hận không thể đem Anh Phi, Vũ Phi nghiền xương thành tro, nhưng khi gặp mặt hai người đó còn không phải chào hỏi thân thiết như tỷ muội, thậm chí còn phải hầu hạ Nam Cung Hoành trên cùng một giường.

Bốp!

Chu Hằng một bạt tay đánh văng Lan Phi sang một bên, hắn chỉ thu nữ nô, tự nhiên không cần hòa nhã gì với Lan Phi. Nếu không phải xảy ra quan hệ sai lầm, hắn đã sớm làm thịt nữ nhân độc ác này.

Hắn trực tiếp lên lầu hai, thân là chủ nhân Cửu Huyền Thí

Luyện Tháp, không được hắn cho phép, không ai có thể tiến vào nơi này.

Ngồi xuống, Chu Hằng bắt đầu luyện hóa lực lượng trong hắc kiếm.

Sôi trào như biển, dao động như sóng triều.

Linh lực nhanh chóng chảy vào trong đan điền trống trải, không gian hỗn độn đến nửa ngày sau cuối cùng nhồi đầy, có thể xông lên Sơ Phân tam trọng thiên.

Thần thức Chu Hằng hóa thành hình, tay cầm hắc kiếm không ngừng múa lên trong không gian đan điền, lại mở rộng thế giới hỗn độn này.

Lăng Thiên Cửu Thức ẩn chứa kỳ bí thiên địa, trình tự vượt xa Sơ Phân Cảnh, mỗi lần Chu Hằng thi triển Lăng Thiên Cửu Thức có một loại thấu hiểu đại đạo, nối liền thiên địa, thậm chí có cảm giác ngự trị trên thiên địa.

Tuyệt vời, kỳ diệu!

Ầm ầm ầm, không gian hỗn độn không ngừng rung động mạnh, Lăng Thiên Cửu Thức thúc đẩy, khoảng cách giữa hai đầu trên dưới lại mở rộng ra.

Ta dùng kiếm chém chín tầng trời!

Chu Hằng liên tục thét dài, không gian đan điền không ngừng mở rộng, mở rộng, mở rộng ra, cuối cùng cứng lại định hình.

Sơ Phân tam trọng thiên!

Linh khí thiên địa lập tức tuôn ra, cọ rửa thân thể Chu Hằng, củng cố cảnh giới, tăng lên cường độ thân thể hắn thêm một bước.

Hơn nửa buổi sau, Chu Hằng ngừng lại, hắn đã hoàn toàn củng cố Sơ Phân tam trọng thiên.

Hắn trực tiếp lóe lên ra khỏi Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, căn bản quên mất sự tồn tại của Lan Phi.

—- Hắn không bài xích nữ sắc, thậm chí ngẫu nhiên cũng chìm đắm trong đó, nhưng tính tự kiềm chế vẫn còn khá mạnh. Nếu không phải gặp vưu vật trời sinh như Tiêu Họa Thủy, cho dù một năm hắn không chạm nữ sắc cũng sẽ không nhớ nhung chút nào.

Theo tiểu cảnh giới tăng lên, ba đạo lực huyết mạch lại có tăng lên rõ ràng, lửa tím và hóa thân kim loại đều đạt tới Địa linh thể nhị tinh, còn huyết mạch Thanh Long thì đạt đến Thiên linh thể ngũ tinh!

Hắn tiện thể nhấc tay, một đóa hoa sen tám màu tự nhiên hiện ra, phát tán một loại xinh đẹp nguy hiểm, có sức dụ dỗ yêu dị như thiêu thân lao đầu vào lửa.

Ngũ Hành Liên Hoa Phá chính là võ kỹ Địa cấp thượng phẩm, hoa sen tám màu dù không đạt đến trình tự Thiên cấp thượng phẩm, nhưng Thiên cấp trung phẩm cũng tuyệt đối không thành vấn đề. Mà hiện tại hắn đã là Sơ Phân tam trọng thiên, có được lực lượng gấp 40 lần Sơ Phân Cảnh bình thường, lại thi triển Ngũ Hành Liên Hoa Phá, vậy thì ngay cả Ích Địa Cảnh cũng có thể đánh một trận!

Hắn không chờ nổi muốn tìm một con yêu thú Ích Địa Cảnh đánh một trận, nếu như có thể chém giết, vậy thì phạm vi săn bắn của hắn sẽ mở rộng hơn nhiều.

Nửa ngày sau, hắn gặp bốn con Lôi Bạo Thú Ích Địa Cảnh, đây là yêu thú có ở bên ngoài, tuy nhiên Lôi Bạo Thú chỗ này kỳ quái hơn, toàn thân xanh biếc, không giống những con ở ngoài có màu đỏ tím.

Yêu thú tự nhiên sẽ không thu liễm khí tức, Chu Hằng ước đoán thử, cảnh giới bốn con Lôi Bạo Thú này đều là Ích Địa nhất trọng thiên.

Dù sao có Tấn Vân Lưu Quang Bộ, có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, hắn không chút do dự đánh ra ngoài.

Bốn con yêu thú kia đang ngủ gật, với thần thức Ích Địa Cảnh cảm ứng tự nhiên đã phát hiện Chu Hằng xâm nhập từ cách xa trăm trượng. Khi chúng phát hiện ra Chu Hằng chỉ là con kiến Sơ Phân Cảnh, không khỏi cùng nhau nổi giận, mũi phun ra dòng khí màu xanh.

Loài người chú trọng địa vị, nếu có võ giả Tụ Linh Cảnh dám thất lễ với Sơ Phân Cảnh, như vậy tuyệt đối sẽ xui tận mạng, xử lý thế nào phải xem tâm tình của vị Sơ Phân Cảnh kia. Còn ở trong thế giới yêu thú, chế độ cấp bậc này càng thêm nghiêm ngặt!

Xông lên khiêu khích, vậy có nghĩa là chết!

Bốn con Lôi Bạo Thú đồng thời xông về phía Chu Hằng, yêu thú sẽ không nói thể diện gì, Chu Hằng ở trong mắt chúng chỉ là con mồi mà thôi.

Cho dù Chu Hằng có lòng tin đánh một trận với Ích Địa Cảnh, nhưng cũng không cho rằng có thể đối phó cùng lúc bốn con yêu thú Ích Địa Cảnh, vội vàng thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ xoay chuyển, tấn công một con Lôi Bạo Thú trong đó.

Hoa sen tám màu hiện ra, hắn quát khẽ một tiếng “Đi!”, đóa hoa sen xinh đẹp nhưng nguy hiểm này lập tức bắn về phía con Lôi Bạo Thú đó.

Ầm!

Một tiếng nổ đáng sợ, bùn đất xanh biếc bắn lên trời, con Lôi Bạo Thú kia bị mạnh mẽ đánh bay ba trượng, trên người có thêm mấy vết máu loang lổ, nhưng khí tức không suy yếu, ngược lại càng thêm cuồng bạo.

Thân hình Chu Hằng lóe lên, bắn ra khỏi vòng vây ba con Lôi Bạo Thú.

Hắn nhướng mày, uy lực hoa sen tám màu quả thật có thể chống lại Ích Địa nhất trọng thiên, nhưng cũng chỉ có thể chống đỡ, không thể đánh bại kẻ địch! Mà hắn ở trong vòng vây bốn con yêu thú Ích Địa Cảnh, nhất định phải duy trì Tấn Vân Lưu Quang Bộ ở mức cực nhanh, thời gian dài thì khẳng định hao hết lực lượng!

Nếu như một chọi một, hắn dốc toàn lực có thể xử lý một con, nhưng mà bốn con… không có chút hy vọng!

Đáng tiếc!

Chu Hằng không chút do dự quay đầu bỏ chạy, thân hình nhảy lên, nháy mắt đi xa mấy dặm, sau đó tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, mặc kệ mũi của đám yêu thú thính cỡ nào cũng không có khả năng tìm tới hắn.

Lại vòng vo trong này nửa tháng, Chu Hằng chỉ chém giết bảy con yêu thú Sơ Phân Cảnh liền không còn thu hoạch, võ giả chỗ này thật là nhiều quá!

Ngẫm nghĩ, Chu Hằng quyết định rời đi, nơi này có truyền thừa Kết Thai Cảnh, thậm chí Hóa Thần Cảnh hay không thì chưa biết, nhưng khẳng định hắn bây giờ không thể chạm tới. So với mơ tưởng những chuyện hư vô mờ ảo này, còn không bằng thành thật tăng lên tu vi của mình.

Chương 143: Nhạc Gia Thất Thiếu

Chu Hằng ra khỏi thế giới thần bí, sau khi trở lại đế đô tìm một gian khách sạn.

Hiện giờ thế giới thần bí kia đã có tên, được Phong Khiếu Tông mệnh danh là Phong Khiếu Lâm Địa, chiêu này hiển nhiên có dụng ý Phong Khiếu Tông đã sở hữu thế giới thần bí kia. Tên và vân vân, không ai sẽ để ở trong lòng, chỉ cần có thể đi vào là được.

Tuy rằng trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp có lương khô nước sạch dự trữ, không đến mức đói bụng, nhưng sau khi Chu Hằng ra ngoài chuyện làm thứ nhất vẫn là đi tửu lâu đánh chén một bữa ngon, mục đích tu luyện cũng không phải là chịu khổ.

Hắn đi tới Tam Hương Lâu rất nổi danh trong thành, bởi vì mấy ngày qua võ giả đi tới Phong Khiếu Lâm Địa đại chiến, cũng mang tới bán cho tửu lâu chút thịt yêu thú, cho nên thức ăn cũng phong phú hơn.

Tuy nhiên, làm ra thịt yêu thú là một chuyện, có người dám ăn hay không còn là một chuyện. Thịt yêu thú gia tăng tích lũy tu vi có, hương vị ngon có, nhưng cũng không phải mỗi loại thịt yêu thú đều như vậy.

Chu Hằng gọi một chút rượu, một mình thưởng thức, lúc này hắn có chút nhớ nhung cảnh tượng náo nhiệt khi Lâm Phức Hương và An Ngọc Mị ở bên cạnh mình.

Chỉ một lúc sau, nghe tiếng cười nói ồn ào vang lên, ánh mắt Chu Hằng đảo qua cửa cầu thang lầu, chỉ thấy một hàng bốn người từ dưới lầu đi lên, cầm đầu là một nam tử tuấn mỹ áo xanh, tu vi Sơ Phân tam trọng thiên đỉnh phong, theo sát sau lưng hắn lại là Lưu Duyệt!

Tên này bị Chu Hằng mạnh mẽ chặt đứt tay chân, không nghĩ tới mới một tháng đã có thể đi lại tự nhiên.

Ở phía sau Lưu Duyệt còn có hai người nữa, đều là nam nhân trẻ tuổi. Tu vi đã ở Sơ Phân Cảnh, nhưng hiển nhiên sức mạnh không đủ. Chỉ có thể nhìn Lưu Duyệt và thanh niên áo xanh chuyện trò vui vẻ.

Ánh mắt Lưu Duyệt lơ đãng đảo qua Chu Hằng, cả người đột nhiên dừng lại, đồng tử phóng đại, vừa lộ ra vẻ hãi, vừa sợ lại vừa hận.

– Lưu Duyệt, chuyện gì vậy?

Thanh niên áo xanh thấy hắn đột nhiên chậm lại sau một bước,

cũng ngừng lại, quay đầu hỏi.

– Không có việc gì, chỉ là thấy được một người quen.

Lưu Duyệt lộ ra nụ cười lạnh. Sau đó kề vai sát cánh với áo thanh niên áo xanh, chọn một cái bàn ngồi xuống, hai người liên tiếp quét mắt về phía Chu Hằng, cũng không biết đến tột cùng Lưu Duyệt nói với tên kia những gì.

Chu Hằng cũng không để ý, loại tiểu nhân chỉ biết dựa vào trưởng bối tác oai tác quái căn bản hắn không để ở trong lòng.

Một lúc sau, trong bốn người Lưu Duyệt, hai tên bối phận kém nhất đứng lên, cùng đi đến trước mặt Chu Hằng. Một người nói:

– Chu Hằng, thiếu gia nhà ta muốn gặp ngươi, đứng lên!

Chu Hằng không ngừng đũa, thản nhiên nói:

– Ta bề bộn nhiều việc, ai muốn gặp ta, bảo hắn tự lại đây!

– Tiểu tử. Thiếu gia nhà ta chính là Nhạc gia Thất thiếu gia Nhạc Hổ Lãng Nguyệt Quốc!

Người nhấc chân phải đạp lên bàn Chu Hằng nói:

– Nhạc gia, biết không? Đây chính là có lão tổ tồn tại Sơn Hà Cảnh, một đầu ngón tay cũng có thể trấn áp toàn bộ người Hàn Thương Quốc các ngươi.

Trách không được Lưu Duyệt đột nhiên dũng khí lớn như vậy, lại dám chủ động tiến đến khiêu khích. Thì ra còn có một tên Thất thiếu Nhạc gia.

Chu Hằng quét mắt nhìn chân người kia nói:

– Bỏ cái chân chó ngươi xuống.

– Hả?

Ánh mắt người nọ ngưng lại.

– Tiểu tử, ngươi dám mắng ta?

– Một!

– Ha ha, đây là ngươi đang uy hiếp ta sao?

– Hai!

– Ngươi đếm tới 100 đều vô dụng!

– Ba!

Chu Hằng ánh mắt phát lạnh, một quyền đánh ra, oanh kích lên bắp chân người kia.

Ở trước mặt Thế, người nọ làm sao có năng lực chống cự, lập tức bị một quyền đánh trúng.

– A…

Hắn kêu thảm một tiếng, xương cảnh chân bị đánh cho cong lại thành một góc độ người bình thường không thể đạt tới.

– Ngươi quá ồn, đây là tửu lâu, không nên làm ảnh hưởng người khác ăn uống!

Chu Hằng lại đánh ra một quyền, cẳng chân tên kia lập tức bay lên, thình thịch rơi xuống bàn Lưu Duyệt.

– Hỗn đản!

Một gã thanh niên khác giận dữ, rút ra trường kiếm bên hông cắt nhanh tới Chu Hằng.

– Cút!

Quả đấm Chu Hằng trong nháy mắt biến thành màu hoàng kim, một quyền đánh ra, keng, trường kiếm thanh niên kia lập tức gập lại thành hai đoạn, quyền kình Chu Hằng không giảm, đánh thẳng lên ngực thanh niên kia.

– Thình thịch!

Người nọ cũng bay vút lên cao, rơi vào thanh niên đứt chân lúc trước.

– A…

Nam tử bị đứt chân lại bị va chạm như vậy, xương gảy đâm vào trong thịt, lập tức lại kêu lên thảm thiết.

Từ lúc người đầu tiên bay lên, rồi đến người thứ hai ngã xuống, toàn bộ quá trình chỉ vài giây mà thôi, người trong tửu lâu cho đến lúc này mới phản ứng được, nhao nhao dừng đũa, để chén rượu xuống, nhìn lại bên này.

Toàn trường lặng ngắt.

Rất ít người biết Nhạc Hổ, nhưng người biết Lưu Duyệt cũng rất nhiều, mọi người đều biết đây chính là tổ tông không chọc nổi! Nhưng mà lại có người dám khiêu khích hắn, đúng là thật to gan lớn mật!

– Đó là Chu Hằng!

– Chính là người đánh thắng Tỉnh Thiên sao?

– Đúng vậy, tên này hiện tại nổi danh nhất trong thế hệ trẻ!

– Bất quá không có cách nào so được với Lưu Duyệt à.

Các thực khách nghị luận ầm ĩ, chuyện lúc trước Chu Hằng chống lại Lưu Thanh Huyền, Nam Cung Trường Không bị phong tỏa, mặc dù truyền lưu trong phạm vi nhỏ, nhưng đối với phần lớn người khác mà nói thì vẫn là bí mật.

Thanh niên được xưng là Nhạc gia thất thiếu Nhạc Hổ kia đột nhiên vỗ tay, ánh mắt nhìn Chu Hằng, cười nói:

– Tiểu tử, ngươi rất can đảm, bản thiếu gia rất thưởng thức ngươi!

Hắn đi tới phía Chu Hằng:

– Về sau, ngươi đi bản thiếu gia đi!

Hắn ngạo nghễ nhìn Chu Hằng, một bộ đương nhiên.

Chu Hằng cười ha ha, nói:

– Ngươi xứng sao?

– Bản thiếu gia nếu như không có tư cách này, còn có người nào có tư cách đây?

Nhạc Hổ vẫn kiêu ngạo.

Chu Hằng lười nói lý với tên ngu ngốc này, tự nhiên tiếp tục ăn uống.

– Thật to gan!

Sắc mặt của Nhạc Hổ trầm xuống:

– Đánh người của ta, còn muốn không trả giá sao?

Chu Hằng thở dài, sao lại luôn có người nghĩ thiên địa vây quanh mình, ngu ngốc như vậy chứ? Hắn ngẩng đầu, nói:

– Cút!

– Ha ha, Lưu Duyệt, ngươi nói không sai, tiểu tử này quả thật kiêu ngạo!

Nhạc Hổ giơ chân phải đạp lên bàn Chu Hằng, quay đầu về phía Lưu Duyệt cười nói.

– Thất thiếu, cẩn thận!

Lưu Duyệt đột nhiên kêu lên.

– Thình thịch!

Nhạc Hổ còn chưa phản ứng lại, ngực đã trúng một quyền, cả người bay vút lên, sau đó nặng nề đập xuống, đập vào trúng hai người lúc trước.

– A…

Thanh niên đứt chân lại kêu lên thảm thiết.

– Ngươi thật to gan!

Nhạc Hổ bị thương cũng không nặng, lập tức bò dậy, nhưng khiến Chu Hằng kinh hãi, theo suy đoán của hắn, một quyền này ít nhất có thể khiến đối phương nằm vài ngày.

Chu Hằng tươi cười nói:

– Chớ chọc ta!

Nhạc Hổ nhìn chằm chằm Chu Hằng, khóe miệng lộ ra nụ cười lạnh, nói:

– Quá muộn, ngươi đã chọc giận bản thiếu gia, biết vậy thì ngươi không nên làm.

Hắn bóp nát một khối ngọc bài.

Kêu người đến hỗ trợ?

Chu Hằng ngồi ngay ngắn không nhúc nhích, có được Tấn Vân Lưu Quang Bộ và Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, hắn không cần sợ Ích Địa Cảnh thanh niên áo xanh và Khai Thiên Cảnh, về phần Sơn Hà Cảnh thì không biết, trình độ song phương kém quá xa, có thể hắn còn chưa ý thức được đã bị cường giả này trấn giết!

Người mạnh nhất Nhạc gia cũng chỉ là Sơn Hà Cảnh, như vậy Nhạc Hổ khẳng định không có tư cách sai khiến cường giả

như vậy.

Chỉ mấy hơi thở sau, lâu trong xuất hiện một người áo đen, bộ dáng đại khái chừng bốn mươi tuổi, khuôn mặt lạnh lùng. Hắn khom người thi lễ một cái với Nhạc Hổ nói:

– Ra mắt thất thiếu!

– Bành thúc, làm thịt hắn cho ta!

Nhạc Hổ khẩy khẩy ngón tay chỉ Chu Hằng, mặt tràn đầy sát ý.

Hắc y nhân kia là thực khách đầu nhập vào Nhạc gia, nghe lệnh Nhạc gia, đổi lấy đại năng Nhạc gia phải chỉ điểm võ đạo cho hắn, đây cũng là thủ đoạn tất cả nhà quyền thế ở Lãng Nguyệt Quốc xài chung. Nhạc Hổ mặc dù là thiếu gia, nhưng cảnh giới thấp hơn đối phương một khoảng, tự nhiên không dám lớn lối.

– Vâng!

Hắc y nhân kia ứng một tiếng, sau đó xoay đầu lại, hai ánh mắt như hai đạo lợi kiếm nhìn thẳng Chu Hằng nói:

– Tự sát đi, ta có thể lưu cho ngươi toàn thây.

Hắn mờ nhạt nói.

Không ai cảm thấy lời hắn có gì không ổn, kém một cái tiểu cảnh giới chính là ưu thế nghiền ép, huống chi là kém một đại cảnh giới!

Phía sau Chu Hằng mặc dù có một Khai Thiên Cảnh An Nhược Trần, nhưng mà sau lưng thanh niên áo xanh Nhạc Hổ lại có quái vật khổng lồ Nhạc gia, cường giả Sơn Hà Cảnh một ngón tay cũng có thể trấn áp An Nhược Trần!

Bởi vậy, Nhạc Hổ tự nhiên không có bất kỳ cố kỵ nào.

Chu Hằng không nhìn người áo đen, mà đưa mắt nhìn về phía Nhạc Hổ, trong mắt bùng lên lửa giận và sát khí.

Thật nghĩ rằng đến từ Lãng Nguyệt Quốc là có thể làm gì thì làm, muốn giết ta?

Chu Hằng lộ ra nụ cười nguy hiểm, chuyển hướng người áo đen nói:

– Ngươi tốt nhất đem chủ tử của ngươi đi nhanh một chút, không phải… Thế giới này khá nguy hiểm, không cẩn thận sẽ dẫn tới tai nạn chết người!

Mọi người hít một hơi khí lạnh, tên này đúng là quá can đảm, cũng dám uy hiếp một gã cường giả Ích Địa Cảnh! Tuy nhiên ngẫm lại, đối phương đã muốn giết mình, vậy còn cần gì nén giận?

– Tiểu tử vô tri!

Người áo đen lạnh lùng hừ một tiếng, vung chưởng nện tới Chu Hằng.

Thân hình Chu Hằng nhoáng lên một cái, không cùng người áo đen giao thủ, mà bay vụt về phía Nhạc Hổ, bắt giặc phải bắt vua trước, cho dù giết người áo đen thì có ý nghĩa gì, hắn chỉ là một con chó mà thôi.

– Lớn mật!

Người áo đen gầm lên một tiếng, thân hình gập lại chụp tới Chu Hằng.

– Thật tưởng ta sợ ngươi sao?

Chu Hằng hừ lạnh, cũng không quay đầu lại, tay trái chém ra, một đóa hoa sen tám màu nhanh chóng hình thành bay về phía người áo đen, mà tay phải của hắn vẫn nện tới đầu Nhạc Hổ.

– Oanh! Oanh!

Hai tiếng trầm đục liên tục vang lên, người áo đen một quyền đánh vào hoa sen tám màu, lập tức bị lực lượng kinh khủng nổ bay ra ngoài, mà quả đấm của Chu Hằng cũng kém không nhiều lắm, cùng lúc đánh vào đầu Nhạc Hổ, nhưng mà một vầng sáng trắng trào lên, tạo thành một màn sáng mạnh mẽ đỡ được một quyền này của Chu Hằng, ngược lại đẩy Chu Hằng lui trở về.

Hai chuyện liên tiếp chỉ phát sinh trong nháy mắt, mọi người chỉ thấy Chu Hằng và người áo đen bay ra ngoài, căn bản không hiểu được đến tột cùng là chuyện gì xảy ra. Mà nhưng vào lúc này, cả tòa tửu lâu ầm ầm sập xuống!

Lực lượng cấp bậc Ích Địa Cảnh va chạm, tửu lâu này không có trận pháp bảo hộ, dính một chút lực lượng cũng bị hủy diệt.

Cũng may người trong tửu lâu đều là võ giả, tự nhiên cũng sẽ không bị loại tàn lực này đả thương, nhao nhao từ trong phế tích nhảy ra ngoài, từng người giống như nằm mơ khó hiểu.

Bụi mù tán đi, Chu Hằng ngạo nghễ đứng, mà người áo đen lại nghiêm nghị thủ hộ phía trước Nhạc Hổ, tiểu tử kia được bạch quang bảo hộ lông tóc không tổn.

Chương 144: Bức lui Ích Địa Cảnh

Mọi người lúc này mới ý thức được, Chu Hằng và người áo đen đã so qua một chiêu.

– Xít! Cùng cường giả Ích Địa Cảnh đối một chiêu không ngờ không gục? Chẳng những không gục, hơn nữa khí tức đầy đủ, toàn thân không có chút thương thế, đây là mình hoa mắt hay là thế giới thay đổi?

Ích Địa Cảnh chống lại Sơ Phân Cảnh, cho dù mới vừa vào Ích Địa Cảnh cũng có thể nhẹ nhàng nghiền chết Sơ Phân tam trọng thiên đỉnh phong, đây là võ đạo chí lý, kém một đại cảnh giới, đó chính là khoảng cách giữa trời và đất!

Cảnh giới càng cao, chênh lệch này lại càng lớn, cho nên mới có võ giả cảnh giới cao không phải võ giả cảnh giới thấp có thể dùng số lượng bù lại.

Nhưng mà Chu Hằng dám phá vỡ thiết luật được công nhận này, bộ dáng lanh lợi kia, nói bị trọng thương thì quỷ cũng không tin a!

Chẳng lẽ người áo đen khinh địch, căn bản chỉ dùng một thành

lực lượng? Đúng, nhất định là như vậy, nếu không làm sao có thể giải thích được đây, đây chính là võ đạo chân lý không thể bàn cãi!

Ánh mắt Chu Hằng lại ngưng ở trên người Nhạc Hổ, trên người tiểu tử này khẳng định mang theo bảo vật phòng ngự, lúc này mới có thể hóa giải một kích chí mạng của hắn, hắn cũng không thủ hạ lưu tình à.

Ai muốn giết hắn, hắn sẽ giết người đó, rất đơn giản!

Nhạc Hổ lúc này mới lấy lại một hơi, hắn đưa tay sờ sờ cổ một cái, trên mặt hoảng sợ thất sắc, giận dữ hét lên với Chu Hằng:
– Hỗn đản, ngươi dám giết ta! Trên người hắn có một mặt cấm khí, chính là gia tộc ban tặng, cho dù là hắn cũng không phải là người được gia tộc sủng ái nhất.

Cấm khí này là do cường giả Khai Thiên Cảnh chế luyện, tổng cộng có thể chống đỡ năm lần công kích chí tử, hiện tại cấm chế này đã nát một góc, ý nghĩa cũng dùng mất một lần bảo mệnh, cũng ý nghĩa với vừa rồi hắn lượn một vòng bên quỷ môn quan.

Hắn không ngờ thiếu chút nữa đã chết! Thiếu chút nữa chết trong tay một tây dân đen.

Sắc mặt của Nhạc Hổ trong nháy mắt đỏ bừng: – Bành thúc. Giết hắn cho ta! Giết hắn! Không giết Chu Hằng, hắn nửa đêm

đều gặp ác mộng!

Người áo đen lại không hề động, nói: – Thất thiếu, nhiệm vụ của ta là bảo đảm an toàn của ngươi!

– Giết hắn, ta tự nhiên an toàn! Nhạc Hổ chỉ vào Chu Hằng, trong mắt lửa giận bùng lên.

Chu Hằng cười cười, nói: – Ngu ngốc, người hộ vệ của ngươi nếu dám bước ra giết ta, ngươi hẳn phải chết rồi! Hắn có thể khẳng định trên người của Nhạc Hổ tất nhiên mang theo cấm khí, mà cấm khí thì nhất định hạn chế số lần dùng.

Mà người áo đen căn bản không nắm chắc trong ba năm chiêu xử lý được hắn. Bởi vậy tự nhiên tầng tầng lớp lớp cố kỵ, không dám tùy tiện rời khỏi Nhạc Hổ.

Khách nhân xung quanh lúc này mới phản ứng được, Chu Hằng không ngờ yêu nghiệt đến mức khiến võ giả Ích Địa Cảnh kiêng kỵ, đây là người đáng sợ đến bực nào a! Có Sơ Phân Cảnh nào có thể dựa vào lực lượng bản thân khiến cường giả Ích Địa Cảnh cố kỵ không?

Tuy rằng người áo đen cũng bận tâm đến an toàn của Nhạc Hổ, sợ ném chuột vỡ đồ, nhưng mà chút đó cũng không tổn hại tới đánh giá chiến lực của Chu Hằng.

Tiểu tử này thật đáng sợ!

Chu Hằng rất tùy ý đi mấy bước, sau đó đưa mắt nhìn lên người Lưu Duyệt nói: – Ngu ngốc, ngươi không nhớ kỹ giáo huấn?

Lưu Duyệt không khỏi hoảng sợ lui về phía sau, hắn tự nhiên biết tình huống cụ thể phát sinh khi màn đêm buông xuống, trong Thiên Tinh Tông lại có hai vị lão tổ lựa chọn ủng hộ Chu Hằng, chuyện này đủ để cho lão tử hắn không dám làm bừa!

Chạm phải loại tình huống này, chuyện giữa tiểu bối tự nhiên là để tiểu bối tự mình giải quyết. Chỉ cần không gây ra án mạng, đại nhân sau lưng sẽ không ra mặt. Nhưng mà lần này Lưu Duyệt bồi tiếp Nhạc Hổ đi ra, bên cạnh cũng không có mang cho hộ vệ, võ giả Ích Địa Cảnh có thể tùy ý chỉ huy sao, Thiên Tinh Tông lại không thể đánh đồng được với Nhạc gia, một đối một, cho hắn có thêm 100 cánh tay cũng không thể nào là đối thủ của Chu Hằng a!

Hắn nhích về phía Nhạc Hổ. Muốn lợi dụng người áo đen để uy hiếp Chu Hằng.

Chỉ là hắn qua được Chu Hằng sao?

Thân thể vừa mới di chuyển, hắn đã bị Chu Hằng bóp chặt cổ, Tấn Vân Lưu Quang Bộ cộng thêm Thế nắm trong tay, hắn căn bản một chiêu cũng không chặn được.

Chu Hằng sắc mặt âm trầm, nói: – Ngu ngốc, nếu ngươi không nhớ kỹ giáo huấn, vậy để cho ngươi khắc sâu một chút.

– Ba!

Hắn giơ một chân, đạp lên đũng quần Lưu Duyệt.

– A…. Lưu Duyệt lập tức kêu lên thảm thiết, cả người cong như tôm luộc, hai tay ôm chặt hạ thân, vẻ mặt cực kỳ thống khổ.

Đừng nói là hắn, tất cả nam nhân thấy một màn như vậy, da mặt đều co trừu, không tự chủ được đưa tay ôm hạ thân.

Dưới đũng quần Lưu Duyệt chảy ra một bãi máu tươi, trứng vỡ, vỡ không thể vỡ thêm.

Nơi đó cấu tạo phức tạp, giống như đầu người vậy, hỏng rồi chính là hỏng rồi, vĩnh viễn không có khả năng trị liệu. Từ nay về sau, Lưu Duyệt sẽ trở thành thái giám.

Tiểu tử này không phải thích nữ nhân sao, vậy phế đi vốn liếng của hắn thì xem hắn chơi sao?

– Chu Hằng, ngươi thật to gan! Nhạc Hổ bị chọc giận điên rồi, tuy rằng người bị phế không phải là mình, nhưng mà Lưu Duyệt là khách của hắn, hắn lại chỉ có thể trơ mắt nhìn một màn này phát sinh, quả thực đang tát lên mặt hắn 17, 18 cái.

– Cút! Chu Hằng phẩy phẩy tay, bộ dáng đuổi ruồi bọ vậy.

– Ngươi chờ xem! Nhạc Hổ hét lớn một tiếng, thất thố, lúc này muốn rời đi.

– Chờ một chút! Chu Hằng lại đột nhiên kêu lên.

– Ha ha, muốn cầu xin tha thứ? Nhạc Hổ lộ ra nụ cười lạnh: – Chậm rồi, ta nhất định sẽ đạp vỡ cái đó của ngươi.

– Đem tiền bồi thường cho người ta! Chu Hằng cắt lời hắn: – Làm hỏng nơi của người ta, còn muốn vẫy đuôi đi sao? Không biết phải bồi thường sao? Đó là gia giáo gì?

[CHARGE=3]Nhạc Hổ tức giận đến cả người run run, lúc này

hắn mới phát hiện, Chu Hằng chẳng những chiến lực kinh người, mà công phu mồm miệng cũng rất có sức đả thương người.

Tửu lâu này bị phá hư chẳng lẽ Chu Hằng không có phần sao, nói sao lại chính trực như vậy.

– Không trả! Nhạc Hổ nếu còn nhịn được cục tức này thì uống cho hắn là Nhạc gia thất thiếu. Đừng nói là một gian tửu lâu, cho dù phá hủy toàn bộ đế đô, Nam Cung Hoành dám bắt đền hắn sao?

– Còn thiếu gia Lãng Nguyệt Quốc cái gì, bất quá chỉ là kẻ người nghèo rớt mồng tơi! Chu Hằng đá đá Lưu Duyệt đang kêu rên: – Đừng kêu quỷ nữa, không biết như vậy khiến người ta nghe rất không thoải mái sao?

– Ai nói bản thiếu gia là kẻ nghèo rớt mùng tơi, bản thiếu gia chính là hiểu tiền! Nhạc Hổ móc ra một tờ linh phiếu giơ lên.

– Vậy lấy ra đi! Thân hình Chu Hằng đập ra, một đóa hoa sen tám màu lặng yên hình thành, quay sang Nhạc Hổ đập tới.

– Thất thiếu cẩn thận! Người áo đen vội vàng kêu lên một tiếng, chặn ở trước mặt Nhạc Hổ, một chưởng đẩy ra, hóa thành một bàn tay to màu xanh chụp tới hoa sen tám màu. Hắn bị buộc sử dụng loại phương thức tiêu hao lớn này, nếu không nó nổ tung gần người, hắn chịu nổi, nhưng Nhạc Hổ sau lưng

ăn không tiêu a!

Sau vài lần như vậy thì lực lượng cấm khí cũng sẽ bị hao hết, về sau thì làm sao bây giờ?

Hưu hưu hưu, nhiều đóa hoa sen tám màu hiện ra cuốn về phía Nhạc Hổ.

Người áo đen buồn bực tới cực điểm!

Hắn chưa từng nghĩ tới sẽ có một ngày bị một tiểu bối Sơ Phân Cảnh ép tới mức như vậy, hắn không phải không biết đánh hạ Chu Hằng là có thể giải quyết hết thảy phiền toái, nhưng mà mấu chốt là thân pháp của Chu Hằng rất cao thâm, huyền ảo, hơn nữa biến hóa khôn lường, pháp môn của hắn căn bản không bắt được, làm sao nói tới chuyện đánh hạ?

Hắn không tiếc linh lực, một chưởng lại một chưởng hóa thành bàn tay to màu xanh đỡ hoa sen tám màu, nhưng như vậy chính là uống rượu độc giải khát, linh lực tiêu hao với tốc độ kinh người, hắn không kiên trì được bao lâu!

– Đi! Người áo đen quyết định rất nhanh, ôm lấy Nhạc Hổ bỏ chạy!

Thấy một màn như vậy, mọi người đều ngạc nhiên kêu lên.

Chu Hằng không ngờ ép một gã Ích Địa Cảnh bỏ chạy!

Võ giả Sơ Phân Cảnh không ngờ bức lui Ích Địa Cảnh!

Đây cũng quá khí phách đi!

– Còn muốn chạy? Tiền còn chưa trả, còn dám ăn cơm bá vương! Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, trong nháy mắt chặn phía trước người áo đen, hoa sen tám màu tái hiện, đây cũng là tuyệt học duy nhất trước mắt hắn có thể cứng đối cứng với Ích Địa Cảnh.

Lăng Thiên Cửu Thức tất nhiên không tính, chiêu này vừa ra hắn tiêu hao một nửa, nó thuộc loại chiêu số liều mạng không thành công thì thành nhân.

– Thình thịch!

Người áo đen bị buộc dừng lại, chỉ có thể đánh ra bàn tay to màu xanh chống đỡ, một đạo lực lượng chấn động ra, khiến người gần đó liên tiếp lui về phía sau, cho dù lực lượng dư ba trong nháy mắt cũng có thể oanh chết một gã võ giả Tụ Linh Cảnh.

Hiện bên trái, lóe lên bên phải, người áo đen chỉ muốn bỏ xa Chu Hằng, nhưng hắn hoảng sợ phát hiện, tốc độ Chu Hằng

thủy chung nhanh hơn hắn một đường.

– Xít!

Mọi người tại đây vốn tưởng rằng kết quả Ích Địa Cảnh bị Sơ Phân Cảnh ép đi đã đủ rung động, nhưng mà không nghĩ tới còn có chuyện rung động hơn, Ích Địa Cảnh này muốn chạy lại chạy không thoát!

Có vài người không kìm nổi bật cười, nhưng mà sau khi cười xong lại hoảng sợ.

Chu Hằng thật sự là Sơ Phân Cảnh sao?

– Đủ rồi, chúng ta nguyện ý bồi thường. Người áo đen cuối cùng bỏ qua ý niệm phá vây, sắc mặt âm trầm nhìn Chu Hằng.

– Chưởng quầy đâu, lại đây tính sổ! Chu Hằng cất giọng nói.

Qua một hồi lâu, một trung niên hơn 40 tuổi mới run rẩy đi ra, hắn tuy rằng cũng là Sơ Phân Cảnh, nhưng mà bất luận là người áo đen hay là Chu Hằng đều có thể dễ dàng lấy mạng của hắn.

Hắn thà rằng là trùng kiến từ dưới đất chui lên cũng không muốn nhấc lên quan hệ với hai sát tinh này.

– Trăm linh thạch hạ phẩm! Hắn nói một số lượng rất nhỏ.

– Chưởng quỹ, có lòng tốt không được báo, ngươi không cần khách khí với bọn họ! Chu Hằng cười cười: – Hay là để ta tính cho! Trong tửu lâu nhiều nguyên liệu nấu ăn như vậy đều bị lãng phí, vậy miễn cưỡng tính 10 vạn linh thạch, sau đó lâu sụp người bị thương nhiều như vậy, miễn cưỡng cũng coi như là 10 vạn đi, còn có phí tinh thần chấn kinh, phí cắt ngang bữa, miễn cưỡng coi như 10 vạn, vậy là 50 vạn linh thạch hạ phẩm!

– Cộng hết lại rõ ràng chỉ có 30 vạn, cho dù là phí chấn kinh và phí cắt ngang bữa tách ra mỗi thứ tính 10 vạn cũng chỉ có 40 vạn! Nhạc Hổ không kìm nổi kêu lên, nhiều linh thạch như vậy cũng không phải là số lượng nhỏ a!

Chu Hằng lấy trừng mắt, nói: – Ý của ngươi là ta tính sai sao? Ta là người ngu ngốc như ngươi sao?

Rất không nói lý! Rất không nói lý!

Nhạc Hổ tức giận đến tóc dựng thẳng, trước kia từ trước đến nay chỉ có hắn rất không nói lý, nhưng bị người rất không giảng lý một hồi mới biết được tư vị này biệt khuất bao nhiêu!

– Năm mươi vạn thì năm mươi vạn! Người áo đen trầm giọng nói, cố đè nặng lửa giận giống như có thể bùng cháy kia: – Thất thiếu, đưa linh phiếu trên người ngươi cho ta.

Hai người liều mạng liều mạng móc móc, cộng hết lại cũng chỉ có 30 vạn linh phiếu.

Chu Hằng một tay tiếp nhận, thở dài, nói: – Quỷ nghèo chính là quỷ nghèo, còn làm bộ người có tiền! Cút đi, đừng để ta nhìn thấy các ngươi nữa! Đúng, đừng quên tên phế vật này!

Hắn một cước đá Lưu Duyệt tới dưới chân người áo bào đen.

Người áo đen liếc thật sâu Chu Hằng một cái, thân hình bắn lên, lần này Chu Hằng không ngăn cản, trong nháy mắt hắn biến mất vô tung vô ảnh. – – – – – oOo- – – – –

Chương 145: Lão lừa đảo

Chu Hằng cho chưởng quầy tửu lâu 10 vạn linh phiếu, còn mình thì cất linh phiếu còn lại đi.

Ngẫm lại chính mình đấu cược, bán đấu giá, cực khổ lâu như vậy mới kiếm được mấy vạn linh thạch, nhưng bây giờ đánh mấy cái đã được 20 vạn, quá dễ dàng.

Có rảnh, xuất hiện thêm mấy tên Nhạc Hổ coi tiền như rác như vậy đi!

Hắn chậm rãi bước trên đường cái, trong lòng nghĩ an bài ngày sau. Mục tiêu ngắn hạn, tự nhiên là mau chóng đạt tới Linh Hải Cảnh, đi đả bại vạn ác cữu cữu kia, cứu mẫu thân trở về, cả nhà đoàn viên.

Nhưng mà yêu thú trong Phong Khiếu Lâm Địa mọi người săn bắn quá nhiều rồi, con đường tăng lên tu vi trong thời gian ngắn này không ổn, như vậy lấy đâu ra yêu thú cho hắn giết đây?

– Đúng, Phòng đấu giá!

Chu Hằng ánh mắt sáng rực, hắn vừa kiếm tự số tiền phi nghĩa, tự nhiên phải nghĩ biện pháp dùng hết, nói không chừng trong phòng đấu giá có bảo vật nhanh chóng đề thăng tu vi, chẳng hạn như mật Minh Ngọc Phong vân vân.

Dù sao đi xem cũng không có tổn thất gì.

Chủ ý quyết định, hắn liền hỏi tin tức, phòng đấu giá này thuộc Thiên Bảo Các, không người nào không biết.

– Tiểu huynh đệ, ta thấy ngươi khí sắc u ám, chỉ sợ có tai ương vấy máu!

Đang lúc Chu Hằng đi tới, đột nhiên có một lão già gầy ốm chạy tới, vẻ mặt đáng khinh, cười lộ ra năng nanh trắng như tuyết.

Chu Hằng không khỏi tối sầm mặt, có người rủa rủi như vậy sao?

– Tiểu huynh đệ, chỗ lão phu có 4 tấm phù trừ tà, dán lên người bảo ngươi bách tà bất xâm! Lão già đáng khinh thần thần bí bí lấy ra 4 tấm phù lục, vẻ mặt còn có chút không nỡ.

– Thế nào, mỗi tấm chỉ cần năm vạn linh thạch!

Trong lòng Chu Hằng chợt nghiêm lại, 4 tấm phù lục vừa vặn 20 vạn linh thạch, vừa vặn sỗ lượng hắn lấy được từ chỗ Nhạc Hổ, lão nhân này không nói nhiều, liền xuất ra 20 vạn linh thạch, chẳng lẽ lúc trước hắn thấy và đi theo mình.

– Tiêu tiền tiêu tai a! Lão già đáng khinh lấm la lấm lét, vừa dùng ánh mắt tham lam nhìn chằm chằm Chu Hằng.

Chu Hằng không khỏi kỳ quái, lão nhân này rõ ràng chỉ có tu vi Sơ Phân Cảnh, chẳng lẽ không biết hắn ngay cả Ích Địa Cảnh đều bỏ chạy, dựa vào cái gì nắm chắc lừa được mình như vậy? Hắn cười cười, nói: – Con người ta thích tai ương đổ máu, tới một người, ta giết một người, đến hai người, giết một đôi!

Nói xong, hắn muốn đi vòng qua lão già gầy.

– Uy uy uy, buôn bán còn chưa xong, còn có thứ khác a! Lão già đáng khinh vội vàng gọi lại Chu Hằng, chắn phía trước từ trong ngực móc ra một bình thuốc: – Đây là thuốc tăng lực long hổ ba mươi năm trân quý của lão phu, ăn một viên bảo đảm ngươi long tinh hổ mãnh, tinh lực mười phần, khiến đàn bà liên tục thét lên chói tai.

Hắn nháy mắt với Chu Hằng, một vẻ mặt nam nhân đều hiểu.

Sắc mặt của Chu Hằng càng đen hơn, hắn còn cần tráng dương sao? Đều đã bị Kim Dương Thảo vương tráng gây chuyện ròi, vẫn nên tỉnh lại đi!

– Lão già, ngươi đi lừa người khác đi! Chu Hằng lại muốn đi vòng qua.

– Cái gì mà lừa, lão phu buôn bán nghiêm chỉnh, ngươi cũng không nên nói xấu lão phu! Lão già đáng khinh không vui, chân lại bước qua chặn lại Chu Hằng.

Lão nhân này, thân pháp vô cùng cổ quái!

Chu Hằng bước đi tuy rằng không nhanh, nhưng dĩ nhiên dùng tới Tấn Vân Lưu Quang Bộ, cho nên vốn quỷ dị không hiểu, người khác căn bản không nắm rõ hướng đi của hắn, nhưng lão già này lại có thể mạnh mẽ chặn hắn.

Hắn thậm chí đã giao thủ với Khai Thiên Cảnh, cho dù là Lưu Thanh Huyền, Nam Cung Trường Không cũng chưa thể nhìn ra vị trí mỗi bước của hắn, nhưng mà lão già đáng khinh này lại làm được.

– Lão tiên sinh xưng hô thế nào? Chu Hằng có vài phần tò mò với lão nhân này.

– Lão phu Linh Thiên thượng nhân! Lão già đáng khinh ra vẻ đạo mạo nói, bộ dạng giống như có vài phần phong phạm thế ngoại cao nhân, chỉ là một đôi mắt chuột lém lỉnh như thế nào cũng không che dấu được.

Chu Hằng lập tức không nói gì, đây còn là Linh Thiên thượng nhân, rõ ràng là đang gạt người.

Lão lừa đảo, lão vô lại a!

Hắn đột nhiên thầm nghĩ, lão này mà gặp con lừa đen, không biết là ai có thể lừa được ai nha.

– Tiểu huynh đệ, không cần thuốc tăng lực, vậy có muốn Ngự Nữ Tâm Kinh hay không, chỉ cần học được, bất kỳ nữ nhân nào đều chạy không khỏi nụ cười của ngươi! Lão già đáng khinh lại lấy ra một quyển sách rách rưới nói.

– Lão già, ngươi tự giữ cho mình đi, nhanh mà đi tìm một bàn già. Chu Hằng thôi phát Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh.

Đáng khinh lão già cũng không động, mà lại lộ ra vẻ trầm tư.

– Thân pháp này, hình như là… Tấn Vân Lưu Quang Bộ! Kỳ quái, tiểu tử này sao có thể thi triển được? Chẳng lẽ hắn giống lão phu, là chuyển…

Thanh âm của hắn càng ngày càng thấp, lúc này vẻ mặt không còn chút đáng khinh nào nữa.

[CHARGE=3]

– Nể tình lão hữu Khổng gia, tuy rằng không buôn bán được, lão phu vẫn giúp hắn hóa giải một chút tai ương đổ máu đi! …

Chu Hằng đi tới Thiên Bảo Các.

Đạt tới Tụ Linh Cảnh có thể khống chế bắp thịt của bản thân tự nhiên, hắn biến hóa mặt mình một chút, sau đó lấy ra Nguyệt Châu tiến hành giao dịch.

Tuy rằng không phải mỗi đêm hắn đều có thể lấy ra Bảo Nguyệt Kính hấp thu ánh trăng chuyển hóa thành Nguyệt Châu, nhưng thời gian lâu như vậy hắn cũng chỉ có trăm viên Nguyệt Châu. Đồ chơi này dù sao với hắn cũng không có tác dụng gì, cho nên bán toàn bộ cho Thiên Bảo Các.

Nguyệt Châu là hàng hóa dễ bán, tuy rằng cường giả Linh Hải Cảnh có thể bắt giữ ánh trăng chế tạo ra, nhưng mà cho dù Lãng Nguyệt Quốc cũng không có bao nhiêu võ giả Linh Hải Cảnh, huống chi võ giả đạt tới loại cảnh giới này, làm sao có thời giờ chế tạo Nguyệt Châu chứ!

Bởi vậy căn bản không cần lo lắng nguồn tiêu thụ, đừng nói hơn 100 viên, cho dù 1000 viên, 1 vạn viên, Thiên Bảo Các cũng nguyện ý dùng số tiền lớn mà mua.

Đương nhiên, trực tiếp bán cho Thiên Bảo Các, giá cả khẳng định không thể so được với phòng đấu giá, nhưng giá cả mỗi viên cũng đạt tới 3000 linh thạch, lại mang cho thu nhập Chu Hằng hơn 30 vạn linh thạch hạ phẩm.

Bây giờ tài sản của hắn đã lên tới 60 vạn linh thạch hạ phẩm, ở Hàn Thương Quốc tuyệt đối có thể xưng là cự phú.

Người phụ trách Thiên Bảo Các cho hắn một tấm thẻ khách quý, có nó hắn tham gia đại hội bán đấu giá bảy ngày sau.

Đầu tháng mỗi tháng, Thiên Bảo Các đều tiến hành một lần đại hội đấu giá, mà lần này vì có lượng lớn võ giả tới đây thăm dò Phong Khiếu Lâm Địa, bởi vậy hội đấu giá lần này của Thiên Bảo Các cũng tăng lên một cấp bậc, nghe nói có rất nhiều bảo vật chỉ xuất hiện ở hội đấu giá Lãng Nguyệt Quốc.

Chu Hằng vui vẻ nhận, linh thạch kiếm không tiêu, chẳng lẽ muốn làm thần giữ của sao?

Hắn chưa trở về khách điếm, mà lại dùng tướng mạo sẵn có đi vào, khống chế bộ mặt như vậy rất phiền toái.

Lưu Duyệt bị hắn phế đi chi thứ 5, sau khi Lưu Thanh Huyền biết được tất nhiên sẽ nổi giận lôi đình, hắn còn muốn yên bình vượt qua bảy ngày này, bởi vậy, hắn không muốn nhất chính là bị Lưu Thanh Huyền đuổi giết bỏ lỡ cả hội đấu giá của Thiên Bảo Các.

Chỉ là hắn đi vào không bao lâu, đã có người đến bái phỏng hắn.

Là Tiêu Họa Thủy. Vưu vật xinh đẹp động lòng người này lần này mặc một bộ váy trắng đơn giản, khí tức toàn người lại thêm vài phần thuần khiết, nhưng mà cái gọi là nữ nhân xinh đẹp, một thân đồ tang, nhưng mà quần áo màu trắng khoác lên người nàng lại càng thêm diễm lệ.

Cổ ngấn, ngực cao vút, giống như từ trong quần áo bật ra, eo nhỏ nhắn bó chặt, một cái đai lưng cùng màu, buông xuống khiến người ta không tự chủ được nhìn xuống mông nàng.

Bởi vì lưng áo bị buộc chặt, cho nên cái mông kia càng tròn vểnh, tròn vểnh đầy đặn mê người, chỉ cần nhúc nhích, mông

tròn liền tục động xoay trái xoay phải, vải trắng mỏng manh, có thể thấy rõ được hai bờ mông trắng tròn.

Tuy rằng không phải lần đầu tiên nhìn thấy vưu vật này, nhưng mà Chu Hằng vẫn không nhịn được, trong lòng lại dấy lên dục hỏa mãnh liệt.

Nữa nhân này chính là yêu tinh trời gieo xuống gây tai nạn và rắc rối nhân gian, nhìn thấy nàng, đầu tiên liên tưởng là lên giường.

Chu Hằng cố đè xuống xung động trong lòng, nói: – Tiêu phu nhân đúng là hiểu rộng, ta mới ở trong này không tới một giờ đã bị ngươi tìm được rồi.

Tiêu Họa Thủy hé miệng cười, ném cho Chu Hằng ánh mắt xem thường, ai oán nói: – Còn không phải ngươi không chịu yêu nhân gia, khiến nhân gia ta mỗi ngày đều nhớ nhung, hàng đêm thèm muốn, ngay cả cơm đều ăn không vô, ngươi xem một chút, ngực ta cũng gầy một vòng rồi.

Chu Hằng không khỏi chảy mồ hôi lạnh, đây còn là kích thước lưng áo gầy đi một vòng! Nhìn một cái, một ngực của nàng vẫn như núi đâm vào mây, rung rung như bọng nước vậy.

Hỏng bét, lại bị nữ nhân này vô tình dẫn dụ!

Chu Hằng vội vàng thu hồi ánh mắt: – Tiêu phu nhân có gì phải làm sao?

– Hì hì, đương nhiên là phải làm tình rồi! Tiêu Họa Thủy nói ra một câu trắng trợn, sóng mắt như nước, không khí lập tức trở nên mập mờ.

– Ta đã nói rồi, nữ nhân ta chạm qua, vĩnh viễn chỉ có thể thuộc về một mình ta, ngươi suy nghĩ kỹ chưa? Chu Hằng nói. Kỳ thật hắn cũng để ý thu Tiêu Họa Thủy làm nữ nô, nhưng mà điều kiện tiên quyết là nhị tiểu thư kiều mị Tiêu gia này phải đáp ứng mới được.

Không giống với Lan Phi, Chu Hằng nhận nhân tình Tiêu Vũ Ngân, quả quyết không có khả năng buộc Tiêu Họa Thủy tiến vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, bởi vậy, trừ phi Tiêu Họa Thủy đáp ứng chỉ ở cùng hắn, bằng không hắn tuyệt không phát sinh quan hệ với đối phương.

– Tiểu nam nhân, ngươi đúng là biết gây chuyện! Tiêu Họa Thủy lại thở dài: – Chọc hai cường giả Khai Thiên Cảnh đã đủ phiền toái, hiện tại lại còn đắc tội Nhạc gia Lãng Nguyệt Quốc!

– Tuy rằng Nhạc gia ở Lãng Nguyệt Quốc cũng không được gọi là nhà quyền thế, chỉ có thể xem như tiểu gia tộc, nhưng mà cường giả Sơn Hà Cảnh ở Hàn Thương Quốc lại là vô địch!

Chu Hằng cười ha ha, nói: – Vậy Tiêu phu nhân càng không nên liên quan với ta!

– Ôi! Tiêu Họa Thủy tiếp tục thở dài, gương mặt xinh đẹp ngẩng lên, trong ánh mắt tràn đầy vẻ cuồng nhiệt: – Người ta lúc đầu còn kiềm chế được, ai bảo ngươi rước họa lớn như vậy, khiến người ta không kiềm chế được!

Chu Hằng không khỏi ngẩn người, nữ nhân này đúng là khác người, người khác thấy phiền toái tránh còn không kịp, nàng lại vì phiền toái mà dục hỏa đốt người!

– Tiểu nam nhân, ta đáp ứng ngươi, chỉ cần ngươi khiến ta vừa lòng, ta liền đáp ứng chỉ làm nữ nhân của một mình ngươi! Tiêu Họa Thủy dùng ánh mắt mông lung nhìn Chu Hằng, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, đầu lưỡi màu hồng nhẹ nhàng liếm môi, tơ nước bọt hiện lên nhục dục sáng bóng.

Chu Hằng cười ha ha, nói: – Ta cũng không chấp nhận cò kè mặc cả, ngươi vẫn trở về đi!

Hắn đuổi Tiêu Họa Thủy ra khỏi cửa, ầm một tiếng đóng cửa lại, lại không khỏi nuốt một ngụm nước miếng.

Muốn cự tuyệt một yêu tinh mầm tai hoạ vậy như vậy cần năng lực tự kiềm chế cường đại cỡ nào, mà tuy rằng hắn làm

được, nhưng cũng bị yêu tinh này dấy lên dục hỏa, hắn mạnh mẽ tiến vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. – – – – – oOo- – – – –

Chương 146: Mai Di Hương

Lan Phi đã sắp phát điên rồi!

Nàng sớm đã thành thói quen cao cao tại thượng, ra lệnh một tiếng, vô số người phía sau phải hoàn thành, tư vị quyền lực như một ly rượu ngon, khiến người ta dính vào không thể thoát ra.

Nhưng tại trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp này, không gian chỉ trăm trượng, không ngày không đêm, nhìn không thấy một chút cảnh sắc, nghe không được một tia động tĩnh! Người, từ nhỏ đã là động vật quần cư, an tĩnh tuyệt đối lại là tra tấn đáng sợ.

Cho dù Lan Phi là võ giả Sơ Phân Cảnh, cũng không phải chưa khổ tu qua, nhưng mà một ngày hai ngày, mười ngày nửa tháng còn có thể nhịn được, nhưng thời gian dài hơn nữa thì không chịu nổi, mỗi một ngày đều là tra tấn.

Lúc tịch mịch nhất, thậm chí nàng không cầu rời đi, chỉ cầu Chu Hằng có thể tiến vào, cho dù bị hắn đánh đòn một trận cũng còn hơn hoàn cảnh tịch mịch này! Nhưng càng về sau, nàng càng hận Chu Hằng hơn, tất cả đều do tên hỗn đản này tạo thành!

Tại trong mâu thuẫn không thể nói này, nàng gần như muốn chết cho xong.

Nhưng vào lúc này, Chu Hằng xuất hiện…

Sau khi Lan Phi hơi hơi lưỡng lự, lập tức tươi cười rạng rỡ đi tới, nàng nghĩ như thế nào cũng không trọng yếu, vấn đề là nàng muốn rời khỏi, thậm chí đạt được bảo vật trên người Chu Hằng, cho nên cũng chỉ có thể lấy lòng tên nam nhân này, làm cho đối phương buông lỏng cảnh giác, để nàng chạy trốn, thậm chí có cơ hội cường đoạt bảo vật.

Nàng am hiểu nhất là làm nũng nam nhân, liếc mắt một cái đã nhìn ra dục hỏa tràn ngập trong mắt Chu Hằng, lập tức nhào tới dưới chân Chu Hằng, dùng gương mặt xinh đẹp trắng như tuyết liếm chân Chu Hằng, nũng nịu nói: – Chủ nhân, nô rất nhớ ngươi!

Nàng nhểnh cái mông vểnh lên cao, còn nhẹ nhàng lắc lắc, bởi vì không mặc khố, vải dệt mỏng căng cho nên nhìn rõ hai mông căng, lại thấy được tam giác thần bí màu đen mê người.

Chu Hằng vốn dục hỏa mười phần. Thấy bộ dáng nàng mê người như vậy không nhịn được nữa, hắn tiến vào không phải là vì phát tiết dục hỏa do Tiêu Họa Thủy đưa tới sao? Hắn bắt một tay Lan Phi tới. Ôm lên giường, hai tay đè nàng lên giường.

Lan Phi rất phối hợp vểnh cái mông lên, hoàn toàn lộ ra dáng người kêu gợi kia.

Cảm giác được vật to cứng kia vào thân thể, Lan Phi không khỏi kêu lên thỏa mãn, nhiều ngày tịch mịch cô độc như vậy hóa thành dục hỏa đốt người, nàng chủ động vặn mông dập nhịp nhàng.

– Chủ nhân, vô thật sâu, sắp chạm vào buồng tim ta rồi. Nàng thần tình xuân sắc, kiều diễm ướt át.

Nhìn gương mặt xinh đẹp tương tự Nam Cung Nguyệt Dung của nàng. Tinh thần Chu Hằng trở nên phảng phất, bất đầu hợp tình tượng của nàng và Nam Cung Nguyệt Dung lại với nhau, một hồi là Lan Phi, một hồi là Nam Cung Nguyệt Dung, không ngừng biến ảo.

Hắn tự nhủ khẩu vị mình nặng, nhưng phía dưới phản ứng càng thêm mãnh liệt.

Một lần lại một lần, Lan Phi lên đỉnh, nàng không còn chịu nổi chinh phạt nữa, nhưng mà Chu Hằng vẫn như trâu như bò hùng hục. Làm nàng một lần lại một lần, làm thế nào cũng không đủ.

– Chủ nhân, tha cho nô đi, ta chết mất! Hai mắt nàng mê ly nhìn Chu Hằng. Trên mặt tràn đầy vẻ cầu khẩn. Chu Hằng vỗ lên mông nàng một cái: – Nữ nô sẽ không có quyền lực gì!

– Chủ nhân! Chủ nhân! Lan Phi vội vàng kêu lên: – Nô có biện pháp khiến chủ nhân vừa lòng!

– Đừng gạt ta, nếu không ngươi sẽ hối hận!

– Nô làm sao dám lừa gạt chủ tử! Lan Phi cười quyến rũ. Xoay người lại, dịu dàng quỳ rạp xuống dưới chân Chu Hằng. Mở cái miệng nhỏ nhắn đỏ tươi ra, nuốt thẳng cái vật cứng rắn kia vào.

Chu Hằng không khỏi trợn tròn hai mắt. Như vậy cũng được? Tuy nhiên không thể không thừa nhận, tư vị này cũng cực kỳ tuyệt vời, Lan Phi hiển nhiên am hiểu sâu đạo này, cái lưỡi nhỏ thơm tho linh động tự do, như linh xà trắng mịn, để hắn vô thượng hưởng thụ.

…

Bởi vì Lưu Duyệt bị phế của quý, Lưu Thanh Huyền giận tím mặt, tuyên bố muốn giết Chu Hằng, cũng treo giải thưởng, bất luận kẻ nào chỉ cần cung cấp nơi ở của Chu Hằng, hắn sẽ trọng

thưởng.

Đồng dạng, lúc này cao thủ Nhạc gia cũng vì chuyện Thất thiếu gia bị tiểu tử Sơ Phân Cảnh nước thuộc hạ vơ vét tài sản mà giận không kềm được, cũng tỏ vẻ muốn mời cao thủ trấn giết tiểu tử to gan lớn mật này, với lại bảo vệ tôn nghiêm của Nhạc gia.

Tuy nhiên, như vậy còn chưa khiến đế đô nhấc lên sóng to gió lớn, bởi vì còn có hai chuyện càng thêm hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Thứ nhất tự nhiên là Phong Khiếu Lâm Địa, nghe nói Lãng Nguyệt Quốc có cường giả tuyệt thế lặng lẽ tiến vào, một đường đánh chém vô số yêu thú, cuối cùng lại bị một mảnh Tử Hải cản trở, không thể qua được, chỉ có thể bất đắc dĩ buông bỏ!

Có nhân sĩ biết chuyện để lộ ra, vị đại năng này là cao thủ Lãng Nguyệt Quốc, tu vi Kết Thai Cảnh!

Ngay cả vị đại năng này cũng không thể đi đến cuối, những người khác lại càng không có tư cách xông vào! Tuy nhiên, bởi vì Tỉnh Thiên từng tiến vào một tòa Thanh Đồng Đại Điện, chiếm được một phần kế thừa, huyết mạch lực được đề thăng, cho nên chuyện khích lệ này vẫn hấp dẫn vô số người nhào tới tiếp tục tiếp bước.

Nói không chừng bọn họ cũng có vận khí tốt như vậy thì sao?

Hơn nữa, ngay cả cường giả Kết Thai Cảnh đều chỉ có thể lực bất tòng tâm, chuyện này hàm ý kế thừa trong Phong Khiếu Lâm Địa ít nhất cũng phải là Thần Anh Cảnh, nếu như vận khí nghịch thiên nhận được kế thừa, liền một bước lên chín tầng trời!

Vận khí là thứ không liên quan tới thực lực, nói không chừng mình chính là người may mắn kia thì sao?

Chính bởi vì có ý nghĩ như vậy, Phong Khiếu Lâm Địa càng thêm náo nhiệt, nơi này không giống với bốn đại tử địa Huyền Càn đại lục, đi vào hẳn phải chết. Nơi này không cần trả giá quá lớn mà còn có thể đạt được kế thừa tuyệt thế, cho nên người trước tiếp bước người sau.

[CHARGE=3]

Sau đó, một tin tức khác phát ra.

Hắc Thủy Điện đã sớm phái người đi thế giới dưới đất mà Chu Hằng và Lâm Phức Hương phát hiện, nhưng căn bản không thể xâm nhập, sau khi báo cho Thiên Tinh Tông, tông này phái ra cao thủ cũng bị ma khí cản trở, có cao thủ Ích Địa Cảnh cậy mạnh đi tới, lông tóc toàn thân lập tức hóa đỏ, giết người lung tung.

Vừa lúc cao thủ Phong Khiếu Tông còn chưa rời đi, Thiên Tinh Tông cũng đem việc này bẩm báo lên, mà kết quả lại vô cùng kinh người, ngay cả cường giả tuyệt thế Linh Hải Cảnh cũng không thể tiến vào!

Hàn Thương Quốc nho nhỏ không ngờ xuất hiện hai nơi Bí cảnh, thật khiến người ta không tưởng tượng được, mà hiển nhiên sông ngầm sở thông thế giới dưới lòng đất Phong Vũ Thành kia càng thêm đáng sợ, gần như không thể đi qua, tuyệt đối có thể sánh ngang với bốn đại tử địa khác.

Chỉ sợ không bao lâu nữa Huyền Càn đại lục sẽ có 5 đại tử địa đặt song song.

Chính bởi vì xuất hiện hai tòa bí địa này, trong khoảng thời gian ngắn Phong Vân Tế Hội, càng ngày càng nhiều người không có ý định tiết lộ tin tức ra ngoài.

Thời kỳ viễn cổ, võ đạo Huyền Càn đại lục hưng thịnh, cho dù cường giả Hóa Thần Cảnh cũng có rất nhiều, nghe nói, sau khi thế giới đan điền Thần Anh lớn mạnh, liền có thể phá mở hư không, hóa phàm thành tiên, chân chính thoát khỏi sinh tử trở thành bất hủ!

Trên chín tầng trời là tiên!

Trường sinh bất tử, đây là thứ mỗi người đều hy vọng, cũng khích lệ võ đạo thiên tài các thời đại vì muốn thành tiên nhân mà không ngừng cố gắng, về phần có người thành công hay không, cũng không còn người nào biết, đã sớm chôn vùi vào trong lịch sử vô tận rồi.

Nhưng không biết khi nào võ đạo đột nhiên từ mạnh thành suy, cực độ điêu linh, nghe nói hiện giờ đã không có tồn tại Hóa Thần Cảnh, ngay cả cường giả tuyệt thế Thần Anh Cảnh đều có thể đếm được trên đầu ngón tay, ở Thiên Long Đế triều có mấy người, cũng không biết đã ai chết chưa?

Bốn đại tử địa tục truyền đều là nơi khi cường giả Hóa Thần Cảnh còn sống lưu lại kế thừa, nhưng bởi vì thế gian đã không có Hóa Thần Cảnh, không người nào có thể xông vào, truyền nhân phù hợp yêu cầu lại chậm chạp không hiện, cho nên luôn truyền lưu cho tới bây giờ.

Chu Hằng nghe những tin đồn này, không khỏi tràn đầy hướng tới.

Một ngày nào đó, hắn sẽ đứng ngạo nghễ tại đỉnh thế giới, một kiếm trảm phá hư không, trở thành tiên bất hủ!

Trong bảy ngày này, hắn luôn ở trong nhà trọ nghiên cứu Pháp kỹ của mình, hắn cách Vực Cảnh còn xa lắm, hắn cần tinh nghiên vạn đạo Pháp kỹ, do đó đề thăng tới cảnh giới của Vực. Tuy rằng còn không biết phải đi bao xa, nhưng hắn không thể lãng phí mỗi một giây phút.

Hắn cũng không lo lắng Lưu gia, Nhạc gia không tìm thấy hắn mà đi tìm An Nhược Trần, Lâm Kiếm Trần bọn họ gây phiền toái, hai nhà này hẳn phải rõ ràng Đông Linh Tiên Trì có ý vị như thế nào hơn hắn, cũng nên biết ngày sau Lâm Phức Hương và An Ngọc Mị có thể đạt tới độ cao như thế nào, làm sao dám đi trêu chọc?

Bán đấu giá là ngày kia, hắn đường hoàng dùng tướng mạo sẵn có đi tới Thiên Bảo Các.

Chu Hằng tiến dần từng bước, đi tới lô ghế lầu hai.

– Ngươi chính là Chu Hằng sao? Trong hành lang, hắn cùng một công tử văn nhã gặp mặt, phía sau người nọ còn đi theo bốn tùy tùng, một già 3 tráng kiện, lão giả kia khiến Chu Hằng hơi chậm lại, lão phát ra khí tức âm lãnh khiến hắn có cảm giác tay chân phát lạnh.

Tuyệt đối vượt qua Khai Thiên Cảnh!

Cường giả như vậy nếu đột nhiên xuất thủ, khoảng cách gần như thế, Chu Hằng ngay cả phản ứng cũng không phản ứng kịp!

Công tử văn nhã kia đứng lại mỉm cười với Chu Hằng, hai má không ngờ trắng như tuyết, còn bóng loáng hơn nữ nhân, mày

liễu mắt sao, mang chút tuấn mỹ âm nhu khiến cho phần lớn nữ nhân rơi vào điên cuồng.

Hắn rõ ràng có địa vị cao nhất trong năm người, tuy rằng tu vi chỉ là Sơ Phân Cảnh, nhưng lão nhân thực lực sâu không lường được kia cũng đều khoanh tay đứng sau hắn.

Mình khi nào nổi danh như vậy?

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Tại hạ đúng là Chu Hằng, huynh đài xưng hô thế nào?

– Tại hạ Mai Di Hương, đến từ Lãng Nguyệt Quốc, thời gian gần đây luôn nghe nói đại danh Chu huynh, rốt cục hôm nay cũng thấy chánh chủ! Công tử văn nhã cười vang nói.

Mai Di Hương, tên này sao lại ẻo lả như vậy?

Chu Hằng không khỏi lại liếc nhìn vị công tử này một cái, chỉ thấy hắn làn da tinh tế, sáng bóng như ngọc, mà bộ ngực cũng hơi hơi phồng lên, nhìn dáng người thon dài kia, tuyệt không đến mức cơ ngực phát triển như vậy. Đây là một mỹ kiều nương giả dạng nam nhân!

– Thì ra là Mai cô nương! Chu Hằng lắc lắc đầu, lộ ra nụ cười khổ, rõ ràng đối phương toàn thân đều phát ra mùi son phấn,

mùi thơm của cơ thể nhàn nhạt kia thấm vào ruột gan, làm sao có thể là đại nam nhân a, nhưng mà sau khi hắn nghe xong tên mới phát hiện không thích hợp.

– Ha ha ha! Chu huynh, nam nhân cùng nữ nhân đều không phải là người sao? Mai Di Hương cười to, làm ra tư thế mời: – Đến bao sương tại hạ ngồi trò chuyện thế nào?

Người ta khách khách khí khí như vậy, Chu Hằng cũng không tiện cự tuyệt, liền cười đồng ý.

Sáu người tiến vào một gian ghế lô, nghe thanh âm đẩy cửa vào, chỉ thấy một tiểu cô nương 15, 16 tuổi nhảy dựng lên, vẻ mặt đau khổ nói: – Tiểu thư

– Là công tử! Mai Di Hương mở quạt xếp phẩy phẩy, làm ra vẻ tiêu sái.

– Vâng, công tử! Tiểu cô nương kia liền vội vàng gật đầu, sau đó khuôn mặt nhỏ nhắn làm ra vẻ khổ sở nói: – Không tìm thấy Tiểu Kim đâu… – – – – – oOo- – – – –

Chương 147: riệu Đoạt Thiên Yêu Nghiệt

– Không thấy?

Mai Di Hương bất mãn bĩu môi.

– Tiểu tử không lương tâm kia, ăn ngon ngủ ấm, còn ở chung với mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành, tuyệt thế vô song như bổn tiểu thư, vậy mà lại chạy?

– Tức chết bổn tiểu thư!

Nàng dậm chân liên tục, nào còn một chút giả trang làm công tử tiêu sái trần tục, chỉ còn đáng yêu quyến rũ tràn đầy vị nữ nhân.

Đúng là tính cách thay đổi liên tục mà.

– Ba người các ngươi, đi tìm Tiểu Kim cho bổn công tử!

Nàng quát gọi ba thủ hạ.

– Rõ, đại tiểu thư!

Ba tên tùy tùng kia lập tức cung kính thưa.

– Là công tử!

Mai Di Hương cắn răng nói.

– Rõ, công tử!

Ba người tùy tùng này lại thưa một tiếng, vội vàng ra ngoài tìm kiếm người gọi là Tiểu Kim.

– Chu huynh, mời ngồi!

Mai Di Hương chào hỏi mời Chu Hằng ngồi xuống, lại biến trở về dạng công tử trần tục, tuấn mỹ yêu dị đủ khiến cho nữ nhân thét to. Tuy nhiên sau khi biết nàng là nữ nhân, nhìn thế nào cũng phát hiện ra sự quyến rũ của nàng, mỗi một hành động đều có phong tình mê người.

Đây tuyệt đối là đại gia tộc có gia thế sâu xa, loại khí chất cao quý phát ra từ sâu trong lòng này không phải hình thành trong sớm chiều, mà phải trải qua tích lũy nhiều năm, đã thấm sâu vào cốt tủy.

So sánh lại, tuy rằng Lan Phi có khí tràng đầy đủ, luôn muốn bày ra thế quý phi của nàng, nhưng ở trước mặt Mai Di Hương lại chỉ thành làm cho ra dáng, nói khí tôn quý, Mai Di Hương toàn thắng.

Chu Hằng liếc lão nhân nghiêm trang đứng ở góc phòng, dựa vào tu vi của bảo tiêu này cũng đủ chứng minh lai lịch của Mai Di Hương lớn đến kinh người!

— Nhạc gia coi như là hào môn nhỏ ở Lãng Nguyệt Quốc, nhưng bảo tiêu của Nhạc Hổ chẳng qua là Ích Địa Cảnh. Còn lão già này ít nhất cũng phải Sơn Hà Cảnh, chênh lệch hai bên căn bản không thể nào so sánh!

Tuy nhiên, cùng là con cháu hào môn, thân phận Mai Di Hương tuy rằng cao quý hơn, nhưng không có tính ngạo mạn hùng hổ dọa người, đây mới là phong độ nên có của con cháu hào môn Hoàng triều, thân phận cao quý nào phải thông qua bá đạo hung ác để thể hiện.

– Mai tiểu thư, cô cảm thấy hứng thú với thứ gì trên hội đấu giá này?

Chu Hằng cũng không biết phải nên nói gì, cứ tùy tiện lấy chủ đề hôm nay ra nói chuyện.

Mai Di Hương biếng nhác ngồi ở ghế dựa, thị nữ xinh đẹp lập tức lấy ra chiếc khăn thơm, thay nàng lau gò má mịn màng bóng loáng, khiến người ta phải hâm mộ chiếc khăn thơm kia có thể ở gần giai nhân như thế.

Nữ nhân này phong tình muôn mặt, lúc giả đàn ông cũng ra dáng ra hình, lúc trở lại vai nữ nhân thì phong tình vạn chủng, bộ dáng biếng nhác kia càng thêm mê người, dụ dỗ nam nhân muốn nhào lên người nàng tìm kiếm thắng cảnh che giấu.

– Cũng không nhìn trúng thứ gì, chỉ là nhàn rỗi dạo chơi thôi!

Mai Di Hương hé miệng cắn một miếng nho tím của thị nữ đưa sang, lại không cẩn thận cắn trúng ngón tay thị nữ kia, làm cho thị nữ này mắt như hoa đào, má nổi phấn hồng.

Loại xinh đẹp trung tính của nàng hiện giờ cũn có lực sát thương mạnh mẽ với nữ nhân!

Chu Hằng đột nhiên không còn lời để nói, liền chìm vào im lặng.

– Chu Hằng, có muốn đi Lãng Nguyệt Quốc dạo chơi?

Mai Di Hương lại hỏi.

Lãng Nguyệt Quốc?

Đi thì nhất định phải đi, mẫu thân ở ngay Triệu gia Lãng Nguyệt Quốc, hắn nhất định phải đón về để một nhà đoàn tụ. Tuy nhiên, bây giờ còn không phải lúc, tuy rằng hắn có chiến lực mạnh mẽ, vô địch cùng cảnh giới, thậm chí Sơ Phân tam trọng thiên có thể chiến đấu với Ích Địa nhất trọng thiên, nhưng tu vi ông cậu vạn ác của hắn thì ít nhất là Sơn Hà Cảnh!

Đúng rồi, Mai Di Hương đến từ Lãng Nguyệt Quốc, phải nên biết tư liệu của Triệu gia chứ?

Ánh mắt Chu Hằng sáng lên, vội hỏi:

– Ta quả thật muốn đi Lãng Nguyệt Quốc, tuy nhiên trước mắt còn chưa đến lúc! Mai tiểu thư, tại hạ muốn hỏi cô chuyện của một người!

– Ồ, là người nào?

Mai Di Hương vẫn biếc nhác không thôi, phát tán ra không khí xinh đẹp dụ người.

Nàng cùng Tiêu Họa Thủy là hai loại phong cách hoàn toàn khác!

Tiêu Họa Thủy quả thật là họa thủy, trời sinh là yêu tinh mê chết người không đền mạng, khiến người ta vừa gặp là muốn leo lên giường. Còn Mai Di Hương thì có khí chất cao nhã, vừa gặp khiến người ta không thể xâm phạm, nhưng ở cùng nàng càng lâu, lại càng phát hiện loại mị hoặc quyến rũ tận xương của nàng phát ra từ sâu bên trong!

Một người cuồng bạo như ngọn lửa, một người thì nước chảy đá mòn, nhìn bề ngoài thì tính xâm lược không bằng người trước, nhưng thời gian tích lũy dần, mị lực lại không hề kém hơn.

Đây là một đóa ngọc lan xinh đẹp, càng thưởng thức sẽ càng phát hiện phong tình mê người của nàng.

Chu Hằng vội vàng thu liễm tâm thần, nói:

– Triệu Đoạt Thiên!

– A!

Mai Di Hương phát ra một tiếng kêu khẽ, ngồi vụt dậy, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc.

– Ngươi quen biết Triệu Đoạt Thiên?

– Không biết!

Chu Hằng lắc đầu, đây là lời thật, tuy rằng hai người là quan hệ cậu cháu, nhưng từ khi sinh ra hắn vẫn chưa từng gặp mặt.

Mai Di Hương tự nhiên không tin nàng như cười như không nhìn chằm chằm Chu Hằng một hồi, nói:

– Triệu Đoạt Thiên là người nổi danh Lãng Nguyệt Quốc, hơn 20 năm trước Triệu gia gặp phải một trận nguy cơ có thể nói là diệt tộc, chỉ trong một đêm ngã xuông sụp đổ!

– Nhưng không quá mấy năm, Triệu Đoạt Thiên liền mạnh mẽ trỗi dậy, xây dựng lại Triệu gia, cũng quét sạch những thế lực đối địch ngày xưa, còn đẩy Triệu gia lên độ cao mới! Hai năm trước Triệu Đoạt Thiên đã đạt đến Linh Hải Cảnh đỉnh phong,

lúc nào cũng có thể tiến lên một bước, trở thành cường giả Kết Thai Cảnh!

– Một khi hắn đi ra một bước này, như vậy không cần nghi ngờ, Triệu gia sẽ trở thành hào môn đỉnh cấp Lãng Nguyệt Quốc, Kết Thai Cảnh có được thọ nguyên gần 3000 năm, trước mắt Triệu Đoạt Thiên còn chưa đầy trăm tuổi, có thể bảo đảm Triệu gia mấy ngàn năm trường thịnh không suy!

Khè, ông cậu của hắn cũng là yêu nghiệt mà!

Trong trăm năm có hy vọng xông lên Kết Thai Cảnh? Tư chất cỡ này thật là đáng sợ!

Chu Định Hải vốn tưởng hiện giờ Triệu Đoạt Thiên có thể đã bước chân vào Linh Hải Cảnh, nhưng không ngờ tới ông cậu này chẳng những bước vào Linh Hải Cảnh, thậm chí còn có hy vọng xông lên Kết Thai Cảnh! May mắn hắn không biết, bằng không hắn có tin tưởng Chu Hằng hơn đi nữa, cũng không thể nào nghĩ tới Chu Hằng còn có thể yêu nghiệt hơn cả Triệu Đoạt Thiên.

– Thật đúng là lợi hại!

Chu Hằng khẽ giọng nói, trong mắt lại toát ra thần sắc kiên quyết.

Vậy thì sao, hắn nhất định sẽ đánh bại Triệu Đoạt Thiên, đón mẫu thân về nhà!

– Nào chỉ là lợi hại, quả thật chính là quái thai mà!

Mai Di Hương chống chiếc cằm trắng muốt.

– Theo cha ta nói, khẳng định Triệu Đoạt Thiên lấy được truyền thừa thượng cổ, thậm chí là bảo vật của cường giả Hóa Thần Cảnh, tu vi mới có thể tiến bộ nhanh như vậy!

Chu Hằng gật đầu tỏ vẻ đồng ý, tích lũy tu vi chính là một vấn đề lớn, không có số lượng lớn linh đan diệu dược chống đỡ, nào có thể đã hoàn thành tích lũy lực lượng từ Tụ Linh lên đến Linh Hải Cảnh trong vòng trăm năm!

Tuy rằng cảnh giới võ đạo càng cao, lá chắn cảnh giới mới là khó khăn lớn nhất, nhưng tích lũy tu vi cũng sẽ theo cảnh giới tăng lên mà tiêu tốn nhiều thời gian hơn.

– Này, tu vi của ngươi cũng rất yêu nghiệt mà!

Mai Di Hương đột nhiên hưng phấn, nhảy dựng lên, đứng trước mặt Chu Hằng, đối mặt đánh giá hắn từ trên xuống dưới.

Nàng dán thật gần, mùi thơm cơ thể yếu ớt không ngừng truyền vào mũi Chu Hằng, làm hắn không khỏi toát ra một cỗ suy nghĩ vẩn vơ.

– Ồ, bổn tiểu thư đột nhiên phát hiện, ngươi cùng vị thiên tài Triệu gia kia có mấy phần giống nhau!

Mai Di Hương một tay ôm ngang ngực, một tay vuốt cằm nhỏ trắng muốt ra vẻ trầm tư.

– A, ta hiểu rồi, có phải ngươi là con tư sinh ở bên ngoài của Triệu Đoạt Thiên?

– Đúng rồi, khẳng định như thế, cho nên ngươi mới hỏi thăm chuyện của hắn!

– Chậc chậc chậc, thật không ngờ tới, cái tên Triệu Đoạt Thiên này tuy rằng cứng đầu luyện võ thành cuồng, không ngờ tới con lén lút sinh ra một đứa con trai!

Hai mắt nàng tỏa sáng, tựa như phát hiện ra một mỏ vàng, hưng phấn vung tay dậm chân vui vẻ.

Năng lực liên tưởng của nữ nhân này cũng phong phú quá đi

chứ!

Chu Hằng dở khóc dở cười, nhưng nếu không có lời giải thích, nói không chừng nàng thật nghĩ thế, lỡ như đi ra tuyên dương, chẳng phải càng thêm hỏng chuyện! Trong này còn liên quan tới danh dự của mẫu thân hắn, hắn không hề muốn người ta hiểu lầm.

– Triệu Đoạt Thiên là cậu của ta!

Chu Hằng nghiêm mặt nói.

– Hầy….

Mai Di Hương lập tức lộ ra vẻ thất vọng, mặt đẹp xụ xuống.

– Không thú vị!

Nàng lại lười biếng nằm trở về.

Chu Hằng coi như hiểu được, nữ nhân này chính là ưa gây chuyện, chỉ sợ thiên hạ không rối loạn!

– Hả, không đúng!

Mai Di Hương đột nhiên lại lại lên tinh thần.

– Triệu Đoạt Thiên chỉ có một muội muội, nhưng không có nghe nói cô ta đã gả ra ngoài!

Hai mắt nàng lại tỏa sáng.

– Quả nhiên ngươi vẫn là con tư sinh!

Chu Hằng đầu đầy chỉ đen, mình có đúng là con tư sinh hay không, có đáng vui vẻ như thế không chứ?

– Ta không phải con tư sinh, mẫu thân ta là Triệu Khả Hân, phụ thân là Chu Định Hải, bọn họ là cưới hỏi đàng hoàng, chỉ là đến sau…

Chu Hằng đột nhiên ngừng lại, không nói tiếp.

Bằng thông minh của Mai Di Hương làm sao không đoán được, nàng vỗ tay mềm nói:

– Đúng rồi, cái tên Triệu Đoạt Thiên kia rất là thối tha, cho là huyết mạch Triệu gia hắn cao quý, chắc chắn sẽ không cho thân muội muội tùy tiện xuất giá! Cái tên khốn này, trước kia trong nhà ta có tên khốn trưởng bối nào đó muốn gả ta cho tên khốn kia, tên khốn kia lại còn từ chối!

Chu Hằng bị nàng liên tiếp nói tên khốn này nọ đến choáng váng, ngây ra một lúc mới phản ứng lại, không khỏi kỳ quái. Ông cậu của hắn dù không quá trăm tuổi, nhưng cũng đã gần trăm tuổi, từng tuổi này còn có người chịu gả cô nương xinh đẹp mọng nước như thế cho hắn?

Sau đó hắn liền bật cười, người thường chỉ sống được trăm năm, nhưng Linh Hải Cảnh có được thọ mệnh khoảng 2000 năm, Triệu Đoạt Thiên quả thực đang tuổi xuân không thể thanh xuân hơn nữa, làm sao dính dáng tới già lão.

– Tiểu Chu Tử, vậy là ngươi muốn cướp mẫu thân trở về?

Mai Di Hương ánh mắt đẹp xoay chuyển, lộ ra tươi cười không có ý tốt.

Tiểu Chu Tử?

– Ta có tên!

Chu Hằng nghiêm túc nói:

– Đương nhiên ta sẽ đón mẫu thân trở về!

– Tiểu Chu Tử không dễ nghe sao? Vậy gọi Tiểu Hằng Tử đi, ngươi đúng là chọn ba lấy bốn!

Mai Di Hương thở dài, dáng như ta không có cách nào với ngươi nữa.

– Vậy chúng ta liên thủ, đánh cho Triệu Đoạt Thiên tơi bời hoa lá! Hừ hừ hừ, dám coi thường bổn tiểu thư, trước giờ chỉ có bổn tiểu thư mới được bỏ người khác!

Tiểu Hằng Tử?

– Tên ta là Chu Hằng!

Chu Hằng có xúc động muốn đánh vào mông nàng.

– Đừng có tùy tiện sửa đổi tên của ta!

– Ầy, Chu Hằng nào có dễ kêu bằng Tiểu Chu Tử, Tiểu Hằng Tử!

Mai Di Hương lại thở dài.

– Được rồi, nể ngươi cầu bổn tiểu thư, bổn tiểu thư sẽ phiền thêm một chút vấy

– Vậy thì thật cám ơn nhiều!

Chu Hằng cắn răng nói.

Cộc cộc cộc, lúc này, có tiếng gõ cửa, sau đó một nam nhân đẩy cửa vào, chính là một tùy tùng nghe lệnh ra ngoài tìm Tiểu Kim, hắn chắp tay khom người nói:

– Khởi bẩm tiểu thư…

– Là công tử!

Mai Di Hương không vui chỉnh lại.

Chỉ đen trên đầu Chu Hằng lại toát ra thêm mấy sợi.

Chương 148: Tiểu Kim

– Rõ, công tử!

Nam tử kia lại rất biết nghe lời, không hề có vẻ nhẫn nhịn.

– Thuộc hạ đã tìm được Tiểu Kim, nhưng mà… Tiểu Kim đang ở trong tay một nữ nhân, cô ta không muốn trả lại Tiểu Kim!

Tiểu Kim này có lai lịch gì, được nữ nhân ưa thích như thế? Chu Hằng không khỏi thầm nghĩ.

– Nữ nhân? Xinh đẹp không?

Mai Di Hương lại đi quan tâm tới chuyện hoàn toàn khác.

– … Xinh đẹp!

Nam tử kia ngừng một chút, cuối cùng không dám nói dối.

– Có xinh đẹp bằng bổn tiểu thư hay không?

Mai Di Hương vuốt mái tóc đen qua vai, toát ra tươi cười tự tin.

– Thưa công tử…

– Là tiểu thư!

Mai Di Hương lập tức ngắt lời.

Chu Hằng thở dài, phải hầu hạ vị chủ này đúng là không dễ dàng.

– Vâng, tiểu thư!

Nam tử kia liền vội vàng gật đầu.

– Bộ dáng nữ nhân kia không phân cao thấp với tiểu thư!

Hắn toát ra một tia si mê.

Mai Di Hương lập tức không vui, đùng đùng đi ra cửa, nói:

– Dám xinh đẹp như bổn tiểu thư, bổn tiểu thư phải dạy cho cô ta một trận, làm cho cô ta cam lòng làm nữ nhân xấu xí!

Nàng vừa đi, thị nữ kia lập tức đi theo, còn lão già thực lực sâu không lường thì lùi lại đằng sau một đoạn, nhưng với thực lực của hắn, có cách xa hơn một chút cũng không ai tổn thương được Mai Di Hương.

Chu Hằng cũng đi theo cùng, đoàn người đi qua mấy gian phòng liền ngừng lại, nam nhân bẩm báo vừa nãy liền gõ cửa phòng.

– Vào đi!

Bên trong truyền ra tiếng nói nũng nịu mềm mại, thật là làm người ta ngọt dịu toàn thân, khiến xương cốt muốn tan ra.

Da mặt Chu Hằng lại co rút, hắn tự nhiên nhận ra giọng nói này, chính là Tiêu Họa Thủy! Mỗi lần gặp nữ nhân này, hắn đều hứng thú tăng vọt đến không kiềm chế được, bởi vậy nữ nhân này thuộc về một trong những người hắn không muốn

gặp nhất.

Mai Di Hương đi vào trước, Chu Hằng vốn muốn quay đầu đi, nhưng ngẫm lại ân tình với Tiêu Vũ Ngân, làm sao cũng không thể khoanh tay đứng nhìn, lúc này cũng đi vào.

Chỉ thấy trong phòng có hai nữ nhân, một là Tiêu Họa Thủy, mặt khác là một thị nữ, tuy rằng cũng có tư sắc, nhưng ở trước mặt yêu mị cấp bậc họa thủy thì đành mờ ảo kém sắc, khiến người ta tự nhiên bỏ qua.

Ở trong lòng Tiêu Họa Thủy đang ôm một con mèo vàng thật lớn, ở bên hông có hai cục thịt trồi ra, may mắn toàn thân bao phủ lông vàng, bằng không khẳng định sẽ rất khó coi.

Chu Hằng ngó qua lại, cũng không thấy người thứ ba, như vậy, cái gọi là Tiểu Kim căn bản không phải là người, mà là một con mèo to?

Không đúng, đó không phải là mèo!

Ánh mắt Chu Hằng nghiêm nghị, đó rõ ràng là một con cọp con, bốn chân to khỏe, tuyệt đối không nhỏ nhắn như mèo.

– Nữ nhân xấu xí, trả Tiểu Kim lại cho bổn tiểu thư!

Mai Di Hương rất là khách sáo với Chu Hằng, nhưng đối với Tiêu Họa Thủy thì thái độ hoàn toàn khác, tràn đầy cao ngạo hất hàm sai khiến.

Quả nhiên, giữa mỹ nữ không làm được bạn bè, mỗi lần Lâm Phức Hương cùng An Ngọc Mị gặp nhau đều mắt phóng ra lửa, sóng ngầm cuộn trào. Còn Mai Di Hương đối mặt Tiêu Họa Thủy cũng không thể khác hơn.

– Nữ nhân xấu xí?

Tiêu Họa Thủy trước tiên sững sốt, nhưng ánh mắt quét qua ngực Mai Di Hương liền lộ ra vẻ giật mình, cười duyên hì hì , thân thể đầy đặn run run không ngừng, sóng ngực mê người, phong tình ngàn vạn. Nàng là vưu vật trời sinh, nàng làm ra bất kỳ động tác nào cũng đều trở nên càng thêm dụ người, huống chi mỹ nhân cười duyên vốn là tràng cảnh khiến người ta rung động.

– Tiểu muội muội, ta xấu chỗ nào?

Nàng tự tin đứng lên, thân thể đầy dặn mà không có vẻ mập mạp, khí chất quyến rũ mà không lộ ra dâm tà, mỗi một lỗ chân lông đều phát tán ra vị nữ nhân mê người.

– Từ trên xuống dưới, chỗ nào cũng xấu!

Mai Di Hương hừ một tiếng, sau đó gọi con cọp con kia.

– Tiểu Kim, qua đây!

Bị nàng quát như thế, cọp con vốn đang thoải mái nằm dựa đầu vào ngực Tiêu Họa Thủy không khỏi run lên, càng dúi cái đầu nhỏ vào trong bộ ngực cao vút của Tiêu Họa Thủy! Nếu như nam nhân đế đô thấy được cảnh này, tuyệt đối sẽ hét to: buông cọp con kia ra, để cho ta vào!

– Hì hì hì, tiểu muội muội, xem ra ngực của muội phát dụng không tốt, ngay cả hổ con cũng chê muội!

Tiêu Họa Thủy còn ưỡn bộ ngực cao lên, lại càng thêm gợi cảm cao vút.

– Ngực của bổn tiểu thư rất hoàn mỹ, không giống ngươi, béo tới sắp rớt xuống đất rồi!

Mai Di Hương không chút yếu thế phản kích.

– Không cần đố kỵ dáng người của tỷ tỷ!

Tiêu Họa Thủy kiêu ngạo nói, cọp con trong lòng nàng cũng giơ một chân bám dính lên ngực nàng, miệng nhỏ chưa mọc răng há mở, động tác như muốn bú sữa.

– Tiểu Kim không có lương tâm, bổn tiểu thư muốn làm thịt ngươi làm hổ sữa nướng!

Mai Di Hương tức đến dậm chân.

– Chu công tử cũng đến rồi?

Lúc này Tiêu Họa Thủy mới nhìn sang Chu Hằng, có thể thấy được thù hận giữa mỹ nữ lớn cỡ nào, nàng đả kích xong Mai Di Hương mới rảnh để ý đến Chu Hằng.

– Ta giới thiệu cho các người, vị này là Tiêu cô nương Tiêu Họa Thủy, là nhị tiểu thư Tiêu gia đế đô! Vị này là Mai cô nương Mai Di Hương, đến từ Lãng Nguyệt Quốc!

Chu Hằng nhắm mắt nhắm mũi giới thiệu cho hai bên, hắn cũng không muốn thấy hai nàng đánh nhau, vậy thì khẳng định là Tiêu Họa Thủy thua chắc, ngay cả Tiêu Vũ Ngân tự mình ra

mặt cũng vô dụng.

– Vú bò!

– Ngực lép!

Hai nàng vẫn cứ đối chọi gay gắt, không có chút dấu hiệu dịu đi. Ngay lúc này, hổ con lại mạnh mẽ giãy khỏi trong lòng Tiêu Họa Thủy, nhảy xuống đất, rất là nhẹ nhàng.

Mai Di Hương mừng rỡ, lập tức quên mất ý muốn làm món hổ sữa nướng, vội vàng ngồi xuống mở rộng hai tay với hổ con.

– Tiểu Hổ, về đây!

Tiêu Họa Thủy cũng ngồi xuống, giống như đang dụ dỗ chó con, nhưng bởi vì tư thế, bộ ngực đầy đặn của nàng bị nặn lồi ra, từ cổ áo có thể thấy được cảnh xuân sắc, khiến người ta muốn phun máu mũi.

Hổ con lại không hề nhìn tới, cong cong vẹo vẹo chạy về phía Mai Di Hương, làm cho Mai Di Hương đắc ý không thôi.

– Tiểu Kim, tỷ tỷ ôm ngươi!

Khi hổ con tới gần một chút, Mai Di Hương đang muốn ôm lấy nó, ai ngờ hổ con đang đi tới bỗng đổi hướng, két một cái dừng bước, sau đó chạy như điên tới dưới chân Chu Hằng, vòng quanh cọ cọ vào chân hắn.

Mặt ngọc của hai nàng cùng lúc biến thành màu đen, làm nửa buổi không ngờ đều thua bởi Chu Hằng, làm sao mà chịu được!

"Nhất định đó là con hổ cái!"

Các nàng phá lệ sinh ra cùng một ý nghĩ.

Cảm giác được cọp con thân thiết rõ ràng, Chu Hằng không khỏi bế nó lên, hổ con nhào vào trong lòng hắn, không ngừng dùng vuốt cào cào ngực, há miệng không răng, nước miếng ròng ròng.

– Ha ha, Chu công tử nên cho nó bú sữa đi!

Tiêu Họa Thủy cũng không biết cái gì gọi là rụt rè, lập tức trêu đùa Chu Hằng, cũng mặc kệ lời này là nữ nhân nói với nam nhân có thích hợp hay không.

Chu Hằng dở khóc dở cười, cọp con này xảy ra chuyện gì, sao lại nghĩ tới việc mò đến chỗ hắn mà tìm sữa uống?

Động vật trời sinh mẫn cảm, tuyệt sẽ không nhận nhầm mẫu thân. Nói như vậy, chẳng lẽ trên người mình có thứ gì thu hút hổ con này? Chu Hằng sờ sờ người, lấy ra ba hạt châu trắng cỡ đậu tương.

– Ngao, ngao, ngao…

Cọp con lập tức phát ra tiếng kêu không lớn lắm, bốn chân múa may vui mừng.

– Nguyệt Châu?

Mai Di Hương kiến thức rộng rãi, lập tức nhận ra nó.

Cọp con này cảm ứng được Nguyệt Châu mới chạy tới chỗ hắn?

Chu Hằng thử dút một viên Nguyệt Châu cho cọp con, tiểu tử này liền nuốt trọn, bởi vì không có răng để nhai, liền trực tiếp nuốt xuống.

– Không phải chứ, đừng bị nghẹn chết?

Chu Hằng nhíu mày, con hổ này không phải của hắn, nếu bị Nguyệt Châu làm chết, vậy rắc rối to. Hắn dốc ngược đầu con cọp, không ngừng lắc lên lắc xuống.

– Ngươi làm gì vậy!

Mai Di Hương vội vàng giật lấy con hổ, miệng nhỏ cong lên.

– Lại đi ngược đãi Tiểu Kim đáng yêu như vậy, ngươi đúng là không có tình yêu mà!

Chu Hằng cười hì hì nói:

– Không biết vừa nãy là ai muốn ăn hổ sữa nướng?

– Hả, ai nói? Ai nói? Dám ăn sủng vật của bổn tiểu thư?

Mai Di Hương hầm hừ.

– Là cô…

Chu Hằng cùng Tiêu Họa Thủy đồng thời chỉ qua.

– Nói bậy, làm sao bổn tiểu thư có thể nói ra lời tàn nhẫn như thế, các ngươi quá xấu rồi!

Mai Di Hương lắc đầu liên tục, nhưng hổ con trong ngực lại không nể mặt nàng, vùng vẫy lại muốn nhảy xuống. Chỉ là bị Mai Di Hương siết chặt không thể làm được, chỉ có thể mở to mắt đáng thương nhìn Chu Hằng.

– Nè, cô còn siết nữa thì thật sẽ làm chết nó!

Chu Hằng nhắc nhở.

– A!

Mai Di Hương vội vàng thả lỏng, hổ con thừa cơ giãy ra, lại chạy đến chân Chu Hằng làm nũng.

– Xem ra, nó thật thích ăn Nguyệt Châu mà!

Lúc này Mai Di Hương không tức giận, mà lộ ra vẻ suy tư.

– Tiểu tử này đúng là không dễ nuôi, tỷ tỷ thừa nhận không nuôi nổi nó, không cần nữa!

Tiêu Họa Thủy lắc đầu không thôi. Nói chơi, Nguyệt Châu này ít nhất phải là cường giả Linh Hải Cảnh mới nắm giữ tinh hoa ánh trăng làm ra, mà có cường giả Linh Hải Cảnh nào đi rảnh rỗi như thế, chế tạo Nguyệt Châu mỗi ngày?

Thứ đồ chơi này lại vô cùng đắt, có tiền cũng không mua được ở Hàn Thương Quốc, nếu con hổ này lấy Nguyệt Châu làm đồ ăn, vậy ở Hàn Thương Quốc này ngoài Chu Hằng ra sẽ không ai nuôi nổi.

Chu Hằng ném hai viên Nguyệt Châu còn lại cho hổ con, lập tức bị tiểu tử này vội vàng nuốt vào. Hắn cũng không quá coi trọng Nguyệt Châu này, trong bảy ngày đã có bốn ngày quên lấy ra Bảo Nguyệt Kính, cho nên chỉ có tổng cộng ba viên Nguyệt Châu.

Quả nhiên có sữa chính là mẹ, hổ con bám dưới chân Chu Hằng liền không chịu đi, bộ dáng như muốn nhận cha nuôi, ai muốn ôm nó đi liền cắn kẻ đó, nhe miệng hổ không răng gầm gừ.

– Được rồi, tặng con hổ ngốc này cho ngươi đó!

Mai Di Hương hờn dỗi nói.

– Con cọp này có lai lịch gì?

Chu Hằng hỏi nàng, yêu thú có thể dùng Nguyệt Châu làm thức ăn thì làm sao cũng không phải là hạng bình thường được.

– Không biết, tùy tiện nhặt được trên đường!

Mai Di Hương nhún vai.

Nữ nhân này thật là có vận số tốt, tùy tiện nhặt cũng nhặt được một con hổ kỳ dị ăn Nguyệt Châu!

Chu Hằng quyết định nhận ân tình này của Mai Di Hương, nói:

– Vậy ta sẽ không khách khí!

Cộc cộc cộc!

Đúng lúc này, cửa phòng lại gõ vang, nhưng vốn là không có đóng, lập tức bị đẩy ra, xuất hiện một nam tử tuấn tú dáng người cao lớn.

– Hương muội!

Ánh mắt nam tử tuấn mỹ kia lập tức quét qua người Mai Di Hương, trên mặt toát ra tươi cười tỏa sáng.

– Nghe nói muội đã đến đây, tiểu huynh lập tức chạy tới!

– Ứng Băng Phong, sao ngươi cứ âm hồn không tan như vậy?

Mai Di Hương tức giận nói.

Nam tử tuấn mỹ kia lại hề để vào lòng những lời này, chỉ là dùng ánh mắt si tình nhìn Mai Di Hương, nhưng khóe mắt lướt qua Chu Hằng, sắc mặt toát ra một tia sát khí. Mà lúc thấy được Tiêu Họa Thủy, hai mắt liền sáng lên, toát ra vẻ kinh diễm.

Chương 149: Võ Kỹ Huyết Mạch

Vưu vật tuyệt sắc như Tiêu Họa Thủy, tuyệt đối là báu vật với nam nhân, nhìn nàng mà có thể không động lòng, hoặc là thái giám, hoặc là không còn xài được nữa.

Ứng Băng Phong là đời trẻ tuổi của Ứng gia Lãng Nguyệt Quốc, khá được coi trọng, tâm trí mưu lược tu vi đều coi như thượng thừa, người như vậy tự nhiên không thể dễ dàng bị mỹ sắc dụ hoặc. Nhưng Tiêu Họa Thủy thật sự quá đẹp quá yêu mị, làm cho hắn tu tâm mấy chục năm cũng lập tức tan vỡ, sinh ra ý muốn chiếm hữu dữ dội.

Đương nhiên, hắn không dám thể hiện ra ở trước mặt Mai Di Hương, dù sao hắn đánh chiêu bài đau khổ vì tình, lưu luyến si mê Mai Di Hương mà chạy theo nàng khắp thế giới.

Chính thê của hắn, đương nhiên phải là nữ nhân có thân phận, địa vị phải xứng đôi. Còn Tiêu Họa Thủy, vậy thì làm thị thiếp, nữ nô cũng được, vưu vật tuyệt sắc như vậy tự nhiên phải giấu trong nhà vàng.

Ứng Băng Phong không hề nghi ngờ có nữ nhân nào từ chối hắn ưu ái, Ứng gia, Dạ gia, Mai gia là ba gia tộc hùng mạnh nhất Lãng Nguyệt Quốc, ngoài nữ nhân hai nhà khác không thể cho hắn tùy ý chiếm lấy ra, những nữ nhân khác còn dám

nói một chữ không hay sao?

Hắn mỉm cười, tràn đầy phong độ, tuấn mỹ ngời ngời, nhìn bề ngoài hắn tuyệt đối có bản lĩnh khiến cho mỹ nữ ái mộ:

– Hương muội, không thể giới thiệu cho biểu huynh hay sao?

– Bổn tiểu thư không quen với ngươi, đừng có làm ra vẻ thân thiết như thế, ụa, muốn ói quá!

Mai Di Hương tràn đầy vẻ chán ghét.

Ứng Băng Phong lại không hề để trong lòng, hắn không phải lần đầu bị Mai Di Hương lạnh nhạt. Trước tiên hắn ngạo nghễ nhìn Chu Hằng, nói:

– Tại hạ Ứng Băng Phong, các hạ xưng hô thế nào?

Chu Hằng cười nhạt, nói:

– Ta cũng không quen với ngươi, đừng có kết giao lung tung!

Hắn thấy được một tia tham lam chợt lóe qua của Ứng Băng Phong đối với Tiêu Họa Thủy, làm một nam nhân có lòng chiếm hữu cực mạnh, dù rằng Tiêu Họa Thủy còn chưa đồng ý làm nữ nô của hắn, nhưng Chu Hằng đã coi Tiêu Họa Thủy thành vật chuyên dùng của mình, tuyệt đối không cho phép nam nhân nào mơ ước.

Sắc mặt Ứng Băng Phong không khỏi trầm xuống, tiểu tử này dám mặt lạnh đối với hắn?

Trước tiên không nói hắn xuất thân cao quý, đến từ hào môn Lãng Nguyệt Quốc, ngay cả tu vi bản thân cũng đạt đến Ích Địa nhất trọng thiên, có thể coi là kiệt xuất trong hàng thế hệ trẻ, áp đảo vượt xa Chu Hằng!

Tiểu tử này có tư cách gì coi thường mình?

– Các hạ, đừng nên tùy tiện từ chối ý tốt của người khác!

Hắn lạnh lùng nói, không trực tiếp ra tay là bởi quy củ của Thiên Bảo Các. Ở trong Thiên Bảo Các cấm đánh nhau, bằng không coi như là khiêu khích Thiên Bảo Các.

Thiên Bảo Các tuyệt đối là quái vật to lớn, ngay cả ba đại hào môn Lãng Nguyệt Quốc cũng không dám đắc tội.

– Vậy thì sao!

Mai Di Hương cướp lời nói:

– Cũng không mời ngươi vào đây, ngươi ở đây chi chi chít chít cái gì? Ngươi có biết quy củ hay không, xông vào lung tung sủa bậy một trận, đúng là không biết ai dạy dỗ ra nữa!

Nàng nói lời không chút nể tình, sắc mặt tuấn tú của Ứng Băng Phong lập tức phình ra đỏ bừng lên.

Không có gì mất thể diện hơn việc bị cô gái mình theo đuổi mắng cho một trận, Ứng Băng Phong vốn là thiên kiêu, nào có bị ủy khuất như thế? Hắn căm hận liếc Chu Hằng, phất tay bỏ đi.

Chu Hằng không hiểu chuyện gì, nói:

– Rõ ràng là cô mắng, làm gì mà hắn lại trừng ta?

– Hắn là ngu ngốc đó!

Mai Di Hương bĩu môi.

– Các vị, các vị, để mọi người đợi lâu, buổi đấu giá hôm nay chính thức bắt đầu!

Đúng lúc này, tầng dưới cùng truyền ra tiếng nói già nua, hội đấu giá lần này cuối cùng mở màn rồi.

– Chu công tử, cứ ngồi ở đây đi!

Tiêu Họa Thủy phát ra lời mời với Chu Hằng.

– Được!

Chu Hằng nghĩ lại liền tiếp nhận, dù sao Tiêu Họa Thủy hay Mai Di Hương đều là tồn tại khiến người ta nhức đầu, đi bên nào cũng như nhau thôi.

Mai Di Hương không mời tự ngồi, nói:

– Tiểu Chu Tử, lần sau lại gặp tên Âm Sâm Sâm kia, ngươi cứ việc ra sức đánh hắn cho ta, mặc kệ xảy ra chuyện gì, bổn tiểu

thư đều sẽ che chở ngươi!

Âm Sâm Sâm? Ứng Băng Phong?

Chu Hằng thở dài, so với ngoại hiệu Âm Sâm Sâm, bất kể là Tiểu Chu Tử hay Tiểu Hằng Tử đều tốt hơn mấy chục lần! Hắn cũng lười so đo với Mai Di Hương, lỡ như nàng nghĩ ra ngoại hiệu có thể sánh ngang với Âm Sâm Sâm, vậy chẳng phải còn xui xẻo hơn!

– Âm Sâm Sâm kia là Ích Địa Cảnh, cô xác định ta đánh thắng được hắn?

Chu Hằng nghiêng đầu hỏi.

– Không sao, hội đấu giá lần này, bổn tiểu thư sẽ toàn diện ủng hộ ngươi, mua hết những bảo vật có thể tăng lên tu vi cho ngươi, để ngươi dốc sức đột phá Ích Địa Cảnh, đến lúc đó ngươi sẽ đánh được hắn!

Mai Di Hương hưng phấn nói.

Nữ nhân này quả nhiên chỉ sợ thiên hạ không loạn, sao chổi gây chuyện mà!

Chu Hằng không khỏi cười khổ, bản thân mình có thể là mặt trắng hay không?

Bán đấu giá đang tiến hành, bởi vì có không ít tuấn kiệt trẻ tuổi Lãng Nguyệt Quốc đến đây, vật phẩm đấu giá lần này quả nhiên xa hoa hơn nhiều. Nguyệt Châu do Chu Hằng cung cấp cũng xuất hiện, tuy nhiên chỉ có ba viên, rõ ràng là đầu cơ kiếm lợi, Thiên Bảo Các muốn tối đa hóa giá trị của những Nguyệt Châu này.

Chu Hằng nhàn rỗi xem, Mai Di Hương thì tài đại khí thô mua những đan dược linh quả có thể tăng lên tu vi, tuy nhiên mấy thứ này cũng chỉ thuộc may mà gặp được, dù nàng có điên cuồng tung linh thạch cũng vô dụng, thu hoạch cực kỳ có hạn.

– Tiếp theo, chính là một quyển võ kỹ đặc thù!

Đấu giá sư hắng giọng, lộ ra vẻ hưng phấn.

– Mọi người đều biết lực huyết mạch có thể sánh với võ kỹ, nhưng vận dụng thế nào lại là vấn đề lớn! Còn quyển Cửu U Băng Thiên Quyết này, có thể làm người mang huyết mạch lực thuộc tính thủy sử dụng lực huyết mạch ở hình thức võ kỹ, uy lực tăng mạnh!

Mọi người không khỏi rung động.

Kim loại hóa như Chu Hằng có thể coi là võ kỹ tính phòng ngự cực mạnh, nhưng hắn cũng không biết vận dụng ra sao, chỉ là bố trí ở chỗ bị công kích để giảm bớt tổn thương. Còn nếu có thể vận dụng như võ kỹ, khẳng định uy lực sẽ tăng mạnh.

Chỉ là võ kỹ huyết mạch này cũng có hạn chế lớn, đầu tiên đương nhiên là phải có được lực huyết mạch, tiếp theo phải là lực huyết mạch thuộc tính thủy.

Trước kia Thiên Bảo Các chưa bao giờ đấu giá thứ bảo bối thế này, tự nhiên là bởi lần này có không ít tuấn kiệt Lãng Nguyệt Quốc đến đây, cho nên mới lấy ra vật cấp bậc cao hơn.

– Bất kể là ai mua được Cửu U Băng Thiên Quyết, tuyệt đối không thể tiến hành bán lại, bằng không sẽ là kẻ địch với Thiên Bảo Các, không chết không ngừng!

Đấu giá sư dùng giọng lành lạnh nói.

Không ai hoài nghi tính chân thật của lời này, Thiên Bảo Các quả thật có có sức mạnh như thế, thế lực khổng lồ này có được thực lực cùng của cải mà mọi người không thể tưởng tượng, chỉ riêng phát ra giải thưởng kếch xù cũng đủ làm cho bất kỳ ai trở thành đối tượng bị toàn bộ thiên hạ đuổi giết.

– Giá bắt đầu: 1 vạn linh thạch hạ phẩm!

Đấu giá sư dừng một lát rồi tiếp tục hô lên.

Nếu như ở Lãng Nguyệt Quốc, vậy khẳng định giá bắt đầu là linh thạch trung phẩm, nhưng đi tới Hàn Thương Quốc thì chỉ có thể lùi lại một bước, cũng may linh thạch là tài nguyên không thiếu, hoàn toàn có thể dùng số lượng để bù đắp.

– 2 vạn!

– 3 vạn!

Giá cả lập tức tăng vọt, võ kỹ huyết mạch, chưa từng nghe qua, dù cho bản thân không phải linh thể thuộc tính thủy, thậm chí không có lực huyết mạch, nhưng mua về nghiên cứu cất giữ cũng được chứ?

– 10 vạn!

– 12 vạn!

Tăng lên đến 10 vạn linh thạch hạ phẩm, người hô giá rõ ràng ít đi, dù sao chỉ là lấy về cất giữ lật xem, vậy thì giá này quá

lớn, người còn ra giá dĩ nhiên là người có nhu cầu thật sự.

– 15 vạn!

– 15 vạn lần một!

– 15 vạn lần hai!

– 20 vạn!

Cuối cùng Chu Hằng gia nhập đấu giá, huyết mạch Thanh Long của hắn vốn đạt đến Thiên linh thể, thậm chí còn có thể trở thành Thiên linh thể thập tinh, như vậy tu luyện thêm Cửu U Băng Thiên Quyết sẽ phát huy ra uy lực cỡ nào?

– 20 vạn, có người ra giá 20 vạn, còn có ai cao hơn không?

Đấu giá sư kia lớn tiếng hô.

– Ủa, không phải ngươi là song trọng linh thể hỏa – kim hay sao, tại sao bỏ nhiều tiên như vậy mua quyển Cửu U Băng Thiên Quyết này?

Tiêu Họa Thủy xen vào hỏi.

– Đầu óc có vấn đề đó!

Mai Di Hương trợn trắng, sau đó tràn đầy dè dặt.

– Ngươi có nhiều linh thạch như vậy không? Đừng đến lúc đó không trả được lại tìm tới bổn tiểu thư, bổn tiểu thư sẽ không làm ra chuyện tiêu tiền như rác đâu!

– Yên tâm, sẽ không tìm cô!

Chu Hằng khoát tay.

– Tiểu Chu Tử, ngươi có ý gì, khinh thưởng bổn tiểu thư hay sao?

Mai Di Hương đột nhiên lại tức giận.

– 25 vạn!

Chu Hằng tăng thêm giá, sau đó quay lại mỉm cười với Mai Di Hương, không nói gì. Đấu võ mồm với nữ nhân sẽ không có kết cục hay, mà hắn lại không thể đánh mông Mai Di Hương, cho nên quyết đoán không tiếp lời mới là đúng đắn.

– 26 vạn!

Trong một phòng khác, có người cạnh tranh với Chu Hằng.

– 30 vạn!

Chu Hằng lười thêm từng chút từng chút, dù sao đối với hắn mà nói, linh thạch chính là dùng để tiêu xài.

– 31 vạn!

– 35 vạn!

– …. Chu Hằng, ngươi không phải linh thể thuộc tính thủy, tranh giành với ta làm gì!

Người trong phòng kia vội hô lên, bởi vì phòng chỗ Chu Hằng không có kéo rèm, đây cũng là vì sao Ứng Băng Phong lại chạy đến, chính là bởi thấy được Mai Di Hương.

Chu Hằng không khỏi buồn cười, nói:

– Ta ra giá hay không có liên quan gì tới ngươi? Nhiều tiền nặng tay, chỉ muốn đập ra thôi!

Người kia buồn bực không thôi, ngươi có nhiều tiền nặng tay còn không tìm thứ khác mà mua, cứ muốn đối đầu với hắn không bỏ qua. Nhưng mọi người cạnh tranh công bằng, hắn cũng không thể ngăn cản Chu Hằng ra giá, chỉ có thể trơ mắt mà nhìn.

Vì một quyển võ kỹ trả giá trên 30 vạn linh thạch, đúng là không có lời, bởi vì hắn căn bản không biết võ kỹ huyết mạch này có thể tăng thêm bao nhiêu phần chiến lực cho hắn.

– Vậy bổn thiếu cũng chơi với ngươi!

Tiếng nói mang theo một tia ngạo khí vang lên.

– 40 vạn!

Đó là Ứng Băng Phong!

Chu Hằng thở dài, mỹ nữ quả nhiên là thứ đồ nguy hiểm nhất trên thế giới này, hắn còn chưa có chạm vào đã không hiểu sao lại dẫn tới kẻ địch! Cũng như người kia không thể ngăn cản Chu Hằng ra giá, hắn cũng không thể khiến Ứng Băng Phong rút lui.

Dù sao hắn có gần 60 vạn linh thạch, liều thì liều!

– 45 vạn!

– Thiếu gia, vì một quyển võ kỹ huyết mạch vô dụng, không đáng tiêu tốn nhiều linh thạch như vậy!

Trong phòng của Ứng Băng Phong, một lão nhân khoảng 60 tuổi nói, nhìn như già yếu mắt mờ, nhưng mang theo tinh minh nhìn thấu mọi thứ.

Ứng Băng Phong cười cười, nói:

– Mã thúc, trong lòng ta có tính toán, chỉ ra giá một lần nữa!

Lão già kia gật đầu, không nói thêm nữa.

– 50 vạn!

Ứng Băng Phong khiêu khích liếc Chu Hằng.

50 vạn linh thạch hạ phẩm đối với hắn cũng là con số rất lớn, tuy nhiên đả kích Chu Hằng một chút ở trước mặt Mai Di Hương thì vẫn đáng giá. Lỡ như Chu Hằng không tăng giá nữa, hắn cũng không có ý định tăng thêm, cũng đủ làm Chu Hằng chảy máu nhiều.

– 55 vạn!

Chu Hằng không để ý, người khác căn bản không biết linh thạch đối với hắn chỉ là dùng để khôi phục nhanh linh lực tiêu hao, có mấy trăm khối là đủ rồi.

Hắn không quan tâm nhất chính là linh thạch.

Chương 150: Tin dữ

– 55 vạn lần một!

– 55 vạn lần hai!

– 55 vạn lần ba, thành giá!

Đấu giá sư gõ chùy công bố, kỳ thật quyển Cửu U Băng Thiên Quyết này cũng không đáng giá nhiều linh thạch như vậy, nhưng đấu giá là đấu giá, chỉ cần có hai người muốn mua cạnh tranh, vậy sẽ có khả năng bán ra con số vượt quá giá trị thật sự.

Ứng Băng Phong tự cho là làm Chu Hằng phá sản một lần, không khỏi toát ra vẻ cười lạnh. Hắn biết 55 vạn linh thạch hạ phẩm có ý nghĩa gì, dù là hắn cũng không thể tùy ý lấy ra. Lần này đến Phong Khiếu Lâm Địa dò thám, lúc này mới nhận được một số kinh phí của gia tộc.

Dù sao hắn còn trẻ, địa vị ở Ứng gia cũng không cao, có thể chi phối linh thạch đương nhiên có hạn.

Chu Hằng mặt không đổi sắc, 55 vạn linh thạch đối với hắn không khác gì 55 đồng tiền lẻ, chỉ là khi không bị người ta đẩy giá tốn thêm nhiều như vậy, cứ làm cho mình thấy khó chịu!

Cũng may, Cửu U Băng Thiên Quyết tới tay!

– Tiểu Chu Tử, sao ngươi cứ muốn có Cửu U Băng Thiên Quyết này, võ kỹ huyết mạch này rất là đặc thù! Mai Di Hương cân nhắc từ ngữ, ngừng một lúc mới nói: – Võ kỹ có phân cấp bậc, nhưng võ kỹ huyết mạch thì không, bởi vì có thể phát huy bao nhiêu uy lực thì toàn phải xem cường độ linh thể của bản thân võ giả!

– Ví dụ như quyển Cửu U Băng Thiên Quyết này, ở trong tay một người Nhân linh thể có thể chỉ tương đương với võ kỹ Nhân cấp hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm. Nhưng nếu ở trong tay Thiên linh thể, vậy tương đương với võ kỹ Thiên cấp!

Chu Hằng cười khẽ, vậy đúng là kiếm lời to rồi!

Huyết mạch Thanh Long của hắn từ ban đầu đã là Thiên linh thể tam tinh, hiện tại thậm chí đạt tới ngũ tinh, ngày sau khẳng định sẽ đạt đến thập tinh! Bởi vậy, môn Cửu U Băng Thiên Quyết này đối với hắn cũng là võ kỹ Thiên cấp thượng phẩm!

Ít nhất hiện tại đã có thể so sánh với hoa sen tám màu rồi?

– Chậc, ngươi cười rất hạ lưu! Mai Di Hương rùng mình, còn Tiêu Họa Thủy cũng phá lệ gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Chu Hằng giao tình với hai nàng cũng không sâu, tự nhiên sẽ không nói ra chuyện hắn có Thiên linh thể, chỉ là mỉm cười làm ra vẻ cao thâm, làm hai nàng nhìn mà nghiến răng nghiến lợi. Ngay cả hổ con cũng nhìn không được, không ngừng cắn quần Chu Hằng.

Một lát sau, có một người hầu Thiên Bảo Các bưng hộp gấm đi vào, thanh toán giá tiền với Chu Hằng, Cửu U Băng Thiên Quyết này cũng chính thức thuộc về Chu Hằng.

– Đúng là phá sản mà! Tuy rằng Mai Di Hương không để vào mắt 55 vạn linh thạch hạ phẩm,nhưng dùng để mua một quyển võ kỹ huyết mạch chỉ có cái mã ngoài thì quả nhiên là lỗ to. Trên đời này có mấy cái Thiên linh thể, quyển Cửu U Băng Thiên Quyết này nhiều nhất chỉ coi như võ kỹ Địa cấp, hơn nữa còn có chồng chất hạn chế, còn bắt buộc linh thể thuộc tính thủy mới tu luyện được.

Chu Hằng không để ý, mở ra Cửu U Băng Thiên Quyết xem ngay, làm cuồng nhân võ đạo, hắn tự nhiên tràn đầy hứng thú với Pháp kỹ.

Kỳ thật Cửu U Băng Thiên Quyết rất đơn giản, chính là dùng lực huyết mạch dẫn động linh khí thuộc tính thủy trong tự nhiên thiên địa, hóa thành một mảnh băng sương, sau đó có thể phát huy ra các loại hiệu quả.

Ví dụ như đóng băng đối thủ, thực lực kém chút thì trực tiếp nộp mạng, dù cho có thể phá vỡ đi ra cũng làm chậm hành động của đối phương, sáng tạo điều kiện một đòn đánh chết. Hoặc là chế tạo một tấm khiên băng, hình thành phòng ngự cực mạnh.

Nhiệt độ của băng, mức độ cứng rắn, toàn quyết định bởi cường độ lực huyết mạch. Lực huyết mạch càng mạnh, như vậy tự nhiên uy lực cũng càng mạnh!

Nếu như để võ giả Nhân linh thể nhất tinh đánh ra, vậy căn bản chỉ là võ kỹ Nhân cấp hạ phẩm, cũng chỉ ăn hiếp được đối thủ yếu hơn mình một chút. Mà ý nghĩa của võ kỹ là gì, không phải phát huy ra chiến lực vượt qua thực lực bản thân võ giả hay sao, không đạt đến yêu cầu này, võ kỹ cũng mất đi ý nghĩa.

Chu Hằng xem mà mừng rỡ, vừa suy nghĩ ảo diệu trong đó, lại không nhịn được bắt đầu diễn hóa.

Cửu U Băng Thiên Quyết rất là cao thâm, người bình thường tốn cả năm cũng chưa chắc hiểu được ảo diệu trong đó. Nhưng ngộ tính của Chu Hằng là được Lăng Thiên Cửu Thức rèn

luyện ra, đạo pháp quyết này ở trong mắt hắn chỉ đơn giản như là 1 cộng 1 bằng 2.

Chỉ vẻn vẹn nửa tiếng, hắn chẳng những ghi nhớ hết Cửu U Băng Thiên Quyết, hơn nữa đã cân nhắc ra chân ý trong đó. Tay phải giơ ra, trên bàn tay liền xuất hiện một đoàn hơi nước, sau đó nhanh chóng đông lạnh, trở thành một khối băng, rồi rớt bùm xuống đất.

Tiếng động này kinh động Mai Di Hương cùng Tiêu Họa Thủy, hai nàng nhìn khối băng tỏa ra hơi lạnh dưới đất, cùng rơi vào ngây ngốc, cái miệng đỏ cũng há mở thật to.

Chu Hằng thật luyện thành Cửu U Băng Thiên Quyết?

Sao lại thế này!

Không phải tên này là song linh thể hai thuộc tính hỏa – kim hay sao, chưa từng nghe nói trên đời này có truyenfull thể, đó là chuyện không thể nào! Dù là hai bên cha mẹ đều là song linh thể, nhưng lúc kéo dài huyết mạch, cũng chỉ sẽ truyền thừa đạo huyết mạch mạnh nhất của mình cho con.

Bởi vậy, song linh thể là cực hạn, tuyệt đối không thể có truyenfull thể!

Nhưng nếu không phải truyenfull thể, Chu Hằng làm sao có thể tu thành Cửu U Băng Thiên Quyết, điều này hoàn toàn không giải thích được!

Trên người nam nhân này, rốt cuộc che giấu bí mật gì?

[CHARGE=3]

Đừng nói hai nàng nhìn đến trợn mắt hốc mồm, ngay cả lão nhân ít nhất là Sơn Hà Cảnh kia cũng ánh mắt sáng lên, toát ra kinh dị. Một tên Sơ Phân Cảnh có thể làm cho cường giả Sơn Hà Cảnh kinh ngạc, nói ra chuyện này sẽ chỉ làm thanh danh của Chu Hằng tăng thêm một tầng!

– Tiểu Chu Tử, tại sao ngươi có thể tu luyện được Cửu U Băng Thiên Quyết? Mai Di Hương không nhịn được hỏi.

Chu Hằng cười hắc hắc, trong lòng thầm trách mình lại không nhịn được vận chuyển ra ở đây, nhưng nếu đã bị đối phương thấy được, hắn cũng không thể chống chế, nói: – Dĩ nhiên là ta có lực huyết mạch thuộc tính thủy!

Vậy không phải là nhảm nhí hay sao!

Hai nàng đồng thời trợn trắng, ý của Mai Di Hương tự nhiên là làm sao Chu Hằng có được lực huyết mạch thuộc tính thủy.

Nhưng Chu Hằng nói vòng vo, các nàng đều là người thông minh, biết rõ Chu Hằng sẽ không nói cho các nàng biết.

Tiểu tử đáng ghét, mỹ nữ xinh đẹp như vậy hỏi hắn mà cũng nhịn xuống không nói, không coi ai ra gì mà!

Mai Di Hương bĩu môi, rồi nói: – Tiểu Chu Tử, làm cho bổn tiểu thư khối đá, bổn tiểu thư muốn ăn tuyết lê ướp lạnh!

– Ừm, ta cũng muốn! Tiêu Họa Thủy không cam lạc hậu nói, ánh mắt đẹp liếc qua Chu Hằng, quyến rũ lan tỏa, nhất là câu "ta cũng muốn" rõ ràng mang theo ám chỉ khác thường, làm trong lòng Chu Hằng không khỏi rung động.

Rõ ràng đã gặp nàng nhiều lần, nhưng mị lực của nàng chẳng những không giảm chút nào, ngược lại càng tăng mạnh hơn.

Đường đường võ kỹ huyết mạch lần đầu tiên sử dụng lại không phải với kẻ địch, mà đi làm đá lạnh cho người ta? Chu Hằng thở dài nhưng vẫn thỏa mãn tâm nguyện của hai nàng, dù sao hai nàng đều là mỹ nữ cực phẩm, lần đầu tiên này cũng không oan.

Nhìn hai nàng thích thú uống đồ ướp lạnh, Chu Hằng không khỏi buồn cười. Dù hắn không có ý muốn ôm ấp mỹ nữ thiên hạ, nhưng thưởng thức mỹ nữ cũng làm tâm thần người ta vui sướng. Đương nhiên là có chút mỹ nữ lòng như rắn rét, vậy thì tự nhiên quá phá phong cảnh.

Hội đấu giá kết thúc mỹ mãn, Mai Di Hương không nuốt lời, đưa hết thứ mua được cho Chu Hằng, dù cộng lại cũng không bằng được Cửu U Băng Thiên Quyết, nhưng giá trị cũng khoảng 20 vạn linh thạch, cũng coi là rất bạo tay.

Nhưng mấy thứ này nhiều nhất chỉ làm tu vi của Chu Hằng tăng thêm một đoạn nhỏ, tiến lên mỗi một bước đều cần đầu tư càng lớn, bởi vậy càng là hào môn thì càng có nhiều cao thủ, tài nguyên tu luyện là cực kỳ trọng yếu.

Chu Hằng trở lại khách sạn, chuyện đầu tiên là vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. Bởi vì Tiêu Họa Thủy câu lên dục hỏa tự nhiên phải đi tìm người xả ra, nếu đổi lại là An Ngọc Mị, Chu Hằng sẽ sinh ra lòng có lỗi, nhưng đối với Lan Phi thì lại không có một chút nào.

Hắn thô bạo lột bỏ quần lót của Lan Phi, cũng không cởi váy ngoài, liền trực tiếp đẩy ngã đối phương xuống giường, trực tiếp đẩy vật to dài nóng rực vào bên trong, mạnh mẽ mà làm.

Nữ nhân này hai lần ba lượt muốn hại hắn, Chu Hằng có thể khẳng định , nếu không phải những ngày này nàng luôn bị giam cầm trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, khẳng định sẽ lại nghĩ ra chiêu trò gì mà hại hắn! Đối với nữ nhân này, hắn không cần phải có thương tiếc gì.

Nào ngờ mỗi ngày Lan Phi đều ở trong hoàn cảnh yên tĩnh

tuyệt đối này, tâm tình đã gần đến đến điên cuồng, đối với việc hắn thô bạo lại chỉ có mừng rỡ chứ không chán ghét, gần như điên cuồng nghênh đón hắn chiếm lấy.

Chu Hằng hung hăng ngắt nhéo lấy bộ ngực đầy dặn của nàng, để lại những vết thâm tím, nhưng điều này chỉ làm cho Lan Phi càng thét to điên cuồng, đôi chân ngọc thật dài kẹp thật mạnh, hận không thể làm hắn dung nhập thân thể mình.

Nàng cũng chỉ có đến lúc này mới điên được một chút, bị Chu Hằng làm bốn năm lần liên tục liền không chịu nổi nữa, phải phải cầu xin dùng biện pháp khác hầu hạ Chu Hằng. Nhìn nàng quỳ trước mặt mình, lung lay dùng bộ ngực lớn kẹp chặt mút lấy cái vật dài bên dưới, Chu Hằng không khỏi trào ra cảm giác thành tựu mạnh mẽ.

Nữ nhân này ngày càng ra dáng nô lệ mà.

……

Mai Di Hương tuyệt đối là sao chổi sợ thiên hạ không loạn, gần như mỗi ngày nàng đều tìm tới Chu Hằng, sau đó lôi hắn ra ngoài gây họa. Bịt ống khói nhà người ta, giật xâu kẹo hồ lô của đứa nhỏ, còn có cướp giàu chia nghèo.

Chu Hằngthật không biết trong thân thể thanh tú, danh môn quý nữ như nàng sao lại che giấu điên cuồng như thế, hoặc có thể là vì nàng bị đè nén lâu qua, nên mới đột nhiên bùng phát

ra.

Làm nóng người xong, Mai Di Hương sẽ cùng Chu Hằng đi đánh người, bị đánh đương nhiên là đám con cháu hoàn khố trong đế đô, bao gồm cả các con cháu hào môn chạy tới Lãng Nguyệt Quốc.

Chu Hằng không có hứng thú nổi điên với nàng, muốn rời khỏi đế đô, đi dạo thiên hạ một chuyến, phấn đấu vì tăng lên thực lực của mình, nhưng một tin dữ đột nhiên ập tới làm rối loạn ý tưởng của hắn.

Tin tức là do Tiêu Họa Thủy mang tới, nàng đến gặp lúc giữa trưa, sắc mặt nghiêm nghị, không có một chút quyến rũ yêu mị, nhưng quyến rũ của nàng phát ra từ sâu trong lòng, dù cho vẻ mặt có đoan trang không biểu tình đi nữa cũng không che giấu được.

– Chu Hằng, có một tin tức xấu! Nàng nhìn Chu Hằng nói.

– Chuyện gì?

– Sáu ngày trước, có một thế lực thần bí đột nhiên tập kích Phong Vũ Thành, tất cả võ giả Tụ Linh Cảnh đều bị giết!

Bùm!

Chu Hằng một quyền đánh nát bét chiếc bàn, lập tức đứng thẳng lên, mái tóc đen dựng thẳng, sắc mặt đầy kích động. Nhưng hắn lập tức bình tĩnh lại, Chu Định Hải có 3 tấm Ảnh Độn Phù, có thể nháy mắt truyền tống đi xa vạn dặm, tuyệt đối không thể lọt vào bất trắc

Nhưng mà, là ai xuống tay độc ác như thế?

Chương 151: Thế lực thần bí

Là ai đã hạ thủ?

Chu Hằng ngẫm nghĩ, mình thật đúng là gây thù vô số, nào là Lưu gia, Nam Cung gia, Nhạc gia, nếu còn tính thêm Ứng gia, mấy thế lực này đều có thực lực chỉ một cái nhấc tay là có thể huỷ diệt Phong Vũ Thành!

– Huynh suy nghĩ quá nhiều rồi! Tiêu Họa Thủy ào tới bế lên tiểu Hổ nho nhỏ, con tiểu sắc hổ này liền vô cùng thoải mái vùi đầu vào bộ ngực mềm mại cao ngất của Tiêu Họa Thủy kia, hai mắt híp lại liền ngủ.

– Không chỉ có Phong Vũ Thành, còn có năm thành nhỏ khác cũng gần như đồng thời bị tai nạn như nhau, phàm là võ giả Tụ Linh Cảnh tất cả bị giết chết, còn bị móc lấy trái tim!

– Lão tổ nói đây không phải là ân oán cá nhân, mà là thế lực tà môn nào đó đang làm tà pháp!

Chu Hằng ngẩn ra, gật gật đầu, nếu đồng thời phát sinh giết chóc ở rất nhiều địa phương như vậy, thì hẳn không phải chỉ nhằm vào thân nhân của hắn, dù sao điều này cũng quá điên

cuồng, không có ý nghĩa gì.

Chỉ có điều, đến tột cùng là do thế lực nào làm ra chuyện tàn nhẫn như vậy? Móc lấy trái tim võ giả Tụ Linh Cảnh để làm gì? Cho dù là yêu thú cũng chỉ ưa thích ăn máu thịt của võ giả, mà không đặc biệt chọn trái tim.

Tiêu Vũ Ngân nói là thế lực tà môn làm tà pháp, điều này đúng là có khả năng: lấy trái tim, đầu người hiến tế là từ xưa đã có, nhưng sự thật chứng minh điều đó vốn cũng không nói ra được là tiên nhân hay tà ma!

– Muốn giết võ giả Tụ Linh Cảnh, Sơ Phân Cảnh có thể làm được dễ dàng, nhưng nếu gần như đồng thời giết sạch Tụ Linh Cảnh của một thành phố, thì điều đó không phải một Sơ Phân Cảnh có thể làm được! Chu Hằng tỉnh táo lại, xoay chuyển dòng suy nghĩ, rồi nói.

– Cho nên, thực lực của thế lực này rất cường đại! Tiêu Họa Thủy gật gật đầu: – Hơn nữa, lão tổ lo lắng đây chỉ là một bắt đầu!

Tại sao muốn giết võ giả Tụ Linh Cảnh? Chẳng lẽ, là địch quốc gây nên, ý đồ diệt sạch cơ sở của Hàn Thương Quốc, làm cho Vương triều này tự mình chậm rãi đi về hướng diệt vong? Khi xuất hiện tuyệt tự kế thừa, khẳng định sẽ trở thành thời kì giáp hạt, đến lúc đó quốc lực của Hàn Thương Quốc tự nhiên sẽ hạ xuống đến mức thấp nhất.

Có thể xuất ra nhiều võ giả Sơ Phân Cảnh đưa đến Hàn Thương Quốc như vậy, cũng không phải chuyện một sớm một chiều, không biết cần phải bày bố kế hoạch chi li cỡ nào mới làm được.

Chu Hằng không khỏi nhớ lại Phương gia đại thiếu, nếu là người nọ ở sau lưng chỉ huy, vậy nhất định có thể làm được!

Chu Định Hải khẳng định đã dùng Ảnh Độn Phù, đang ở cách xa Phong Vũ Thành vạn dặm, hơn nữa còn là khu vực hình tròn cực lớn với Phong Vũ Thành làm trung tâm, đường kính dài đến 2 vạn dặm. Muốn ở trong khu vực rộng lớn như vậy tìm được một người, giống như là tìm kim dưới đáy biển.

Chu Hằng không có nôn nóng lập tức xông ra ngoài: Hắn biết với Chu Định Hải mà nói, hiện tại chỗ an toàn nhất chính là Thiên Hàng Thành, đợi ở một bên An Nhược Trần vị cường giả Khai Thiên Cảnh này.

Cho nên, trước mắt Chu Định Hải hẳn là đang ở chỗ nào đó đi về hướng Thiên Hàng Thành. Đương nhiên, cũng có thể Chu Định Hải sẽ trực tiếp đến đế đô tìm hắn.

Chu Hằng không dám tùy tiện rời đi, liền quyết định tiếp tục ở lại đế đô. Nếu Chu Định Hải đi tới Thiên Hàng Thành, thì khẳng định An Nhược Trần sẽ phái người đưa tin tới. Mà nếu Chu Định Hải đến đế đô, như vậy hắn cũng không thể đi đâu được.

Một ngày sau, lại có tin tức truyền ra, trong Hàn Thương Quốc lại có bảy trấn nhỏ bị tấn công, võ giả Tụ Linh Cảnh bị diệt toàn bộ. Thậm chí có một võ giả Sơ Phân Cảnh đi ngang qua cũng bị xử lý, đồng dạng bị móc lấy trái tim!

Lần này tin tức không thể giấu được nữa, lập tức lan truyền khắp đế đô, mọi người đều bàn tán ầm ĩ: đến tột cùng đây là thế lực nào làm, chuyên đối phó với Tụ Linh Cảnh để làm chi, móc lấy trái tim dùng làm gì chứ?

Kế tiếp, mỗi ngày đều có tin tức truyền đến, một tòa lại một tòa thành trấn nhỏ bị vận mệnh như thế. Phàm nhân không bị thương, Luyện Thể Cảnh không e ngại, mà võ giả đạt tới Tụ Linh Cảnh thì đồng loạt không ngoại lệ bị họa sát thân!

Trong khoảng thời gian ngắn cả nước chấn động, mọi người đều có chung nhận thức đây chính là âm mưu của nước đối địch, muốn cho Hàn Thương Quốc dần dần đi đến diệt vong!

Hàn Thương Quốc tổng cộng giáp giới với lãnh thổ của bảy quốc gia, mà trong đó ân oán lớn nhất, kẻ thù qua nhiều thế hệ chính là Thủy Nguyên Quốc, sự kiện lần này hết tám thành là bọn hắn bày kế.

Cả nước trên dưới đoàn kết chưa từng có, ai nấy nhất trí hướng về hoàng thất chờ lệnh xuất binh, nếu không cứ tiếp mãi thế, nước sẽ không là nước!

Nhưng mà, Nam Cung Hoành còn chưa kịp hạ lệnh cho đại quân xuất kích ra biên cảnh, hướng gió lại có biến chuyển ngược lại.

Không chỉ là Hàn Thương Quốc gặp phải tình huống như vậy, ngay cả Thủy Nguyên Quốc, cùng với sáu nước giáp giới khác với Hàn Thương Quốc cũng giống như vậy. Bọn họ cũng đang hoài nghi có phải "hàng xóm" gây nên hay không, đồng dạng chuẩn bị phát binh tuyên chiến với địch quốc có khả năng nhất.

Mỗi một quốc gia đều có gián điệp ở địch quốc, thời điểm tin tức truyền trở về bổn quốc, mọi người mới biết động tĩnh lần này thật sự quá lớn!

Thế lực đó cũng quá cường đại đi! Không ngờ triển khai giết chóc đồng thời ở nhiều quốc gia như vậy, đây là muốn với sức một mình chiến khắp thiên hạ hay sao?

Hành động xuất binh chiến tranh tự nhiên chấm dứt, các quốc gia đều ra sức mở rộng điều tra, xem trong quốc nội mình đến tột cùng cất giấu một thế lực đáng sợ nào, chính là Lãng Nguyệt Quốc cũng bị kinh động, phái ra cao thủ trợ giúp điều tra.

Tuy rằng Chu Hằng chắc chắc rằng Chu Định Hải an toàn, ba tấm Ảnh Độn Phù đủ để giữ được ba lần tánh mạng, nhưng một ngày chưa nhìn thấy người hoặc là nhận được tin tức xác thực, thì một ngày Chu Hằng không thể yên lòng, càng chờ đợi càng sốt ruột.

Hai ngày này hắn không còn tâm trí để tu luyện, thân nhân là vảy ngược của hắn, mà phụ thân lại là người hắn quan tâm nhất.

Hắn đã nhờ Tiêu Họa Thủy phát động lực lượng của Tiêu gia, dò xét ở chung quanh đế đô, chỉ cần Chu Định Hải vừa đến liền lập tức dẫn tới chỗ ở của hắn, chỉ là thời gian từng ngày từng ngày trôi qua, Chu Định Hải vẫn lần lữa không thấy bóng dáng, cũng không thấy An Nhược Trần phái người đưa tin tức lại đây.

Mỗi ngày Chu Hằng đều ngồi ở trong sân chờ tin tức, có một loại kích động muốn giết người.

Hắn phát thề, chỉ cần hắn biết vị trí của của thế lực thần bí kia, thì nhất định sẽ giết tới cửa, quấy đảo long trời lỡ đất!

“Ầm!” Đột nhiên cửa chính bị đá văng ra, đi vào một thanh niên tuấn mỹ, hoa phục cẩm y, phong độ ung dung, chính là Ứng Băng Phong.

[CHARGE=3]Trong Thiên Bảo Các không thể ra tay, quy củ này ngay cả hắn đều không dám phá hư, nhưng hắn không thể nhịn được khẩu khí này. Chỉ có điều là mấy ngày hôm trước Mai Di Hương luôn chạy đến tìm Chu Hằng làm cho hắn không có biện pháp xuống tay, hôm nay hắn dùng một kế điều Mai Di Hương đi nơi khác, chính là muốn tới giết Chu Hằng.

– Tiện chủng! Mai Di Hương không phải ngươi có thể nhúng chàm, ngay cả nghĩ tới cũng là tội chết! Ứng Băng Phong lạnh lùng nhìn Chu Hằng, nói. Hắn đối với Mai Di Hương nhất định phải được, nhưng Mai Di Hương đối với hắn lại luôn lạnh lùng như băng giá!

Hắn ghen tị với Chu Hằng! Cho dù là Mai Di Hương vốn cũng không có động tâm với Chu Hằng, nhưng một tên dân đen của quốc gia hạ đẳng không ngờ còn nhận được đãi ngộ cao hơn so với hắn, đây là điều hắn không thể nhẫn nhịn!

Bởi vậy, Chu Hằng nhất thiết phải chết!

– Ngươi coi như chết rồi! Ứng Băng Phong lạnh lùng tuyên án, giống như Hoàng đế cao cao tại thượng.

Chu Hằng tâm tình đang cực độ hỏng bét, hắn lạnh lùng nhìn lướt qua Ứng Băng Phong một cái, nói: – Cút!

– Hừ! Khẩu khí thật lớn! Người không biết còn tưởng rằng ngươi là Ích Địa Cảnh, ta là Sơ Phân Cảnh đấy! Ứng Băng

Phong thật sự không biết Chu Hằng ở đâu ra sức lực, tiểu tử này quả thực rất yêu nghiệt, có thể chiến một trận với Ích Địa Cảnh, nhưng cũng chỉ hạn chế ở Ích Địa Cảnh bình thường mà thôi.

Ứng Băng Phong xem như là thế hệ trẻ trọng điểm bồi dưỡng của Ứng gia, tư chất của hắn sao có thể bình thường được!

Hắn có được không gian đan điền gấp năm lần so với Ích Địa Cảnh bình thường!

– Như thế nào nhiều lời vô nghĩa như vậy! Chu Hằng nhíu mày, từ dưới đất đứng lên, ngoắc ngón tay: – Vừa lúc, ta đang muốn tìm người đánh một trận, vậy cứ dùng tên ngu ngốc ngươi đi!

– Cái gì, ngu ngốc? Ứng Băng Phong sắc mặt tối sầm, hắn còn chưa từng bị người mắng ngu ngốc.

– Đến chiến đi! Chu Hằng gào to một tiếng, chủ động phát ra công kích.

– Đúng là muốn chết! Ứng Băng Phong giận không kiềm được, con kiến đê tiện này lại dám giành trước ra tay với hắn, quả thực chính là không thể tha thứ! Hai tay hắn lật lại vỗ tới Chu Hằng, kình khí hóa thành ba con Phong Lang, mở ra cái miệng sắc bén rít gào.

Hắn căn bản không cần vận dụng võ kỹ gì, dưới lực lượng tuyệt đối nghiền ép, đủ để quét sạch hết thảy.

Chu Hằng hừ nhẹ một tiếng, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn lách mình qua ba con Phong Lang, xuất hiện ở bên trái Ứng Băng Phong, chém ra tay phải, một đóa hoa sen tám màu nhanh chóng hình thành ném về hướng Ứng Băng Phong.

Ứng Băng Phong đồng dạng hừ lạnh một tiếng, hắn tuyệt đối sẽ không thèm tránh né công kích của một con kiến. Mà hắn tràn đầy tin tưởng đối với mình, hắn có lực lượng gấp năm lần so với Ích Địa nhất trọng thiên bình thường, tức tương đương với Ích Địa nhị trọng thiên!

Hắn đẩy tiếp ra một chưởng, nghênh đón hoa sen tám màu.

– Băng! Chu Hằng lộ ánh mắt lãnh liệt, tay trái chém ra phát động võ kỹ huyết mạch, lập tức Ứng Băng Phong bị một lớp băng bao phủ.

– Ồ! Ứng Băng Phong lộ vẻ mặt kinh ngạc, nhưng toàn thân rung lên, trong nháy mắt lớp băng rạn nứt, hắn vội vàng xuất chưởng, đánh vào hoa sen tám màu.

Một tiếng nổ vang nặng nề, cuốn ra kình phong cuồn cuộn, trong nháy mắt toàn bộ đình viện bị phá hủy, tro bụi tạo thành

một nấm mây thẳng hướng lên trời cao.

Ứng Băng Phong lui ra phía sau ba trượng, hai tay chắp sau lưng, trong ánh mắt hiện lên một tia hoang mang.

Võ kỹ huyết mạch cùng võ kỹ bình thường là không có cách nào phân biệt, nhưng hắn lại biết trước đó mấy ngày Chu Hằng đã thu vào tay Cửu U Băng Thiên Quyết, nên đại khái suy đoán ra hiệu quả của Chu Hằng ra tay vừa rồi là cùng một dạng.

Điều này không khỏi làm cho người ta liên tưởng, Chu Hằng sử dụng đúng là Cửu U Băng Thiên Quyết!

Nhưng điều này làm sao có khả năng!

Chu Hằng là kim, hỏa song linh thể, đây là sớm đã được mọi người xác thực, thì sao hắn có thể tu luyện võ kỹ huyết mạch thuộc tính thủy?

Chẳng lẽ hắn có huyết mạch lực thứ ba?

Buồn cười, trên đời làm sao có thể có người có được ba loại huyết mạch lực!

Chẳng lẽ tiểu tử này đã tu luyện một môn võ kỹ tương tự nào đó từ trước? Nhưng dạng võ kỹ này thì sao có thể có tác dụng với hắn? Hắn chính là Ích Địa Cảnh, nếu dưới võ kỹ của một con kiến Sơ Phân Cảnh mà có thể sinh ra uy hiếp đối với hắn, như vậy ít nhất phải là võ kỹ Thiên cấp mới được!

Võ kỹ Thiên cấp?

Trong ánh mắt của Ứng Băng Phong hiện lên vẻ tham lam nóng bỏng, dù là Ứng gia cũng chỉ có võ kỹ Thiên cấp hạ phẩm, hơn nữa chỉ hạn chế ở giới quyền lực trung tâm chân chính tiến vào Ứng gia, hoặc giả là tộc nhân cấp bậc hạch tâm bồi dưỡng mới có tư cách tu luyện!

Hắn đúng là tộc nhân trọng điểm bồi dưỡng của gia tộc, nhưng còn không được gọi là cấp bậc hạch tâm.

Nếu có thể từ trong tay Chu Hằng nhận được võ kỹ Thiên cấp này, cho dù chỉ là hạ phẩm cũng có thể giúp cho thực lực của hắn tăng lên gấp bội, còn nếu là Thiên cấp trung phẩm, thượng phẩm, thì hiến lên cho gia tộc khẳng định là một công lớn, đủ để hắn tiến vào trung tâm quyền lực của Ứng gia!

– Ha ha ha! Vận khí của dân đen ngươi không tệ, đáng tiếc hết thảy của ngươi đều sẽ về ta tất cả! Ứng Băng Phong cười to, lại vươn tay vỗ tới hướng Chu Hằng. Nhưng lần này lại là hắn dùng ra toàn lực, một chưởng chụp ra hóa thành một bàn tay xám nâu khổng lồ, giống như nham thạch hung hăng chụp tới phía Chu Hằng.

Hắn không ngại chụp đánh cho Chu Hằng bị thương tàn phế, chỉ cần chừa lại một hơi thở để bức cung là được…

Chương 152

Chương 152 Ba tên tiểu nhân

Chu Hằng gào to một tiếng, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn tạm lánh mũi nhọn chính diện của Ứng Băng Phong. Nếu Sơ Phân Cảnh cứng rắn chống đỡ chính diện với một cường giả Ích Địa Cảnh vốn chỉ là trường hợp bất khả kháng, bằng không ai muốn như vậy!

Chu Hằng cũng không cần phát huy tốc độ đến mức tận cùng, thân thể hắn đã giống như một luồng sáng, vô cùng mau lẹ, làm cho Ứng Băng Phong ngay cả quay đầu theo dõi hắn đều không kịp, chỉ có thể phóng ra thần thức để bắt giữ hướng đi của hắn.

"Ầm! Ầm! Ầm…" Hoa sen tám màu không ngừng đánh vào Ứng Băng Phong, phát ra tiếng nổ ầm ầm, tuy nhiên tu vi Ích Địa Cảnh của Ứng Băng Phong cũng không phải để không, thế công như vậy vốn không thể gây thương tổn cho hắn, nhiều lắm chỉ là bức hắn lui lại vài bước mà thôi.

Thế nhưng Ứng Băng Phong lại bị chọc giận điên lên rồi!

Hắn chính là Ích Địa Cảnh a, hơn nữa còn có không gian đan điền vượt hơn xa thiên tài bình thường, cái này vốn phải là nghiền ép tuyệt đối, vậy mà lại bị Chu Hằng đánh áp đảo, điều này sao hắn có thể chịu nổi?

Hai người đại chiến tạo ra động tĩnh tự nhiên dẫn tới rất nhiều người vây xem, mà theo thời gian trôi qua, người tới cũng càng ngày càng nhiều, trong đó có cả con cháu nhà quyền thế đến từ Lãng Nguyệt Quốc, không ít người nhận được Ứng Băng Phong, lập tức phát ra tiếng kêu kinh ngạc.

Không ngạc nhiên sao được? Ứng Băng Phong chính là con cháu Ứng gia, được xưng là vô địch cùng cấp Ích Địa nhất trọng thiên! Thậm chí nếu triển khai huyết mạch lực còn có thể có được thực lực vượt cấp khiêu chiến, chiến thắng cường giả Ích Địa nhị trọng thiên!

Nhưng hiện tại không ngờ vị chủ này bị người vượt cấp khiêu chiến, lại không phải vượt một tiểu cảnh giới, mà là vượt trọn một đại cảnh giới!

Càng thái quá chính là, ngay cả như vậy Ứng Băng Phong cũng không chiếm được thượng phong, lại còn bị người ta đánh áp đảo!

Những người này tự nhiên nhãn lực không kém, có thể nhìn thấy rất rõ ràng: kỳ thật lực lượng của Chu Hằng còn xa không bằng Ứng Băng Phong. Đây cũng là chuyện rất bình thường, chênh lệch cả một đại cảnh giới! Nếu lực lượng của hai người thực sự ngang nhau, đó mới kêu là gặp quỷ đây!

Thế nhưng Chu Hằng chính là dựa vào tốc độ đáng sợ mạnh mẽ kéo lại cân bằng với Ứng Băng Phong!

Lực lượng, thân pháp, kỹ xảo, đây đều là một bộ phận thực lực thuộc về võ giả, Chu Hằng với tu vi Sơ Phân Cảnh có thể dùng lực chống lại với Ứng Băng Phong, cho dù chủ yếu là dựa vào thân pháp nhanh chóng, điều này cũng đủ để lòng người sinh kính ý.

Hơn nữa, chiến lực của hắn không cho phép xem nhẹ, hoa sen tám màu kia có mấy người Ích Địa nhất trọng thiên có thể vỗ ngực nói mình đủ sức tiếp được?

Mà hiện tại Chu Hằng mới chỉ là Sơ Phân Cảnh đấy! Nếu hắn cũng tiến vào Ích Địa Cảnh, thì người cùng cảnh giới nào có thể chiến một trận với hắn? Cho dù là Ích Địa tam trọng thiên cũng phải run run một chút!

Yêu nghiệt! Xuất hiện một yêu nghiệt tuyệt thế!

Trước đó, phần lớn tuấn kiệt của Lãng Nguyệt Quốc chỉ là nghe nói qua danh tiếng của Chu Hằng, tỷ như hai lần chiến với Tỉnh Thiên, chiến một trận với Thủy Nguyệt Công chúa, từ trong trùng vây "hơn 400" Sơ Phân Cảnh của Thiên Linh Thành chạy ra một đường sống.

Nhưng hết thảy đều là tin tức vỉa hè, Tỉnh Thiên, Nam Cung Nguyệt Dung sớm đã đi Phong Khiếu Tông, không ai thấy qua chiến lực của họ. Mà hơn 400 võ giả Sơ Phân Cảnh? Đùa cái gì thế, đây rõ ràng chính là khoác lác!

Hiện tại thấy Chu Hằng chiến một trận với Ứng Băng Phong, mọi người mới biết Chu Hằng tuyệt đối có chiến lực như vậy! Ích Địa Cảnh đừng nói là 400, cho dù là 4000 Sơ Phân Cảnh đều có thể đánh giết, Chu Hằng có được chiến lực sánh với Ích Địa Cảnh, cộng thêm thân pháp mạnh mẽ như vậy: dĩ nhiên có thể dễ dàng làm được.

- Hỗn đản! Ứng Băng Phong rít gào như tiếng sấm. Không ngờ hắn trở thành đá lót đường cho Chu Hằng đạp bước tăng lên danh tiếng, hơn nữa còn là hắn chủ động đưa tới cửa… điều này sao hắn có thể chịu đựng nổi? Tên đáng chết này, như thế nào không thể thành thực chút cho hắn bắt giữ chứ!

Hai người thật ra là cục diện người này cũng không làm gì được người kia. Thế nhưng hắn đường đường là cường giả Ích Địa Cảnh không ngờ bị một con kiến Sơ Phân Cảnh ép đến nông nỗi này, đã thua không thể thua thêm nữa.

- Âm Sâm Sâm! Ngươi thật đúng là không biết xấu hổ mà! Mai Di Hương không biết tới đây từ khi nào. Toàn trường cũng chỉ có nàng mới có tư cách, có đảm lượng chế giễu Ứng Băng Phong, những người khác phải trước nghĩ một chút về địa vị của Ứng gia ở Lãng Nguyệt Quốc.

Ứng Băng Phong tức giận hét lớn một tiếng, hai tay rung lên, một lực lượng cực kỳ hùng hậu từ trong cơ thể hắn trào ra, giống như một cơn sóng cuộn trào ra, mạnh mẽ bức lui Chu Hằng. Hắn căm hận nhìn Chu Hằng một cái, đột nhiên nhảy vọt rời đi.

Trước mắt bao người, hắn đánh lâu như vậy mà không xử lý được Chu Hằng, dĩ nhiên cực kỳ mất mặt, đâu còn có mặt mũi tiếp tục đánh nữa. Đương nhiên hắn còn có tuyệt chiêu chưa có thi triển, nhưng nếu là bốn phía không người, khẳng định hắn sẽ thi triển ra, nhưng hiện giờ nếu dùng đến, sẽ chỉ làm cho hắn thêm mất mặt!

Ích Địa Cảnh giết Sơ Phân Cảnh lại còn phải vận dụng tuyệt chiêu, điều này chẳng phải là chọc người ta cười đến rơi răng hàm sao!

Hiện tại Ứng Băng Phong cũng chỉ có thầm hối hận, không chịu vận dụng tuyệt chiêu ngay từ đầu. Thế nhưng ai mà nghĩ tới, Chu Hằng lại thực sự lợi hại giống y như trong lời đồn đãi, khiến hắn không thể không nuốt xuống quả đắng này.

Nhìn hắn chật vật rời đi, trong đám người lập tức vang lên tiếng cười nhỏ, rồi giống như bệnh truyền nhiễm lây bệnh, lập tức biến thành tiếng cười vang toàn trường. Cái gọi là pháp không trách đông người. Đúng vậy, Ứng Băng Phong là tộc nhân của một trong ba nhà quyền thế mạnh nhất của Lãng Nguyệt Quốc, nhưng cũng không thể làm gì tất cả mọi người tại trường.

Con người xưa nay chính là bất bình đẳng! Ứng Băng Phong sinh ra đã có được tài nguyên tốt nhất, tu luyện công pháp võ đạo tốt nhất, có danh sư chỉ điểm các loại nghi vấn, chỗ khó trong tu hành; tới khi đột phá cảnh giới còn có đan dược trân quý trợ giúp… đây đều là người khác chỉ có thể tưởng tượng ở trong mộng.

Sinh ra trong một đại gia tộc như thế, tự nhiên Ứng Băng Phong có không ít mỹ nữ yêu thương nhung nhớ, tự đưa thân lên chiếu… sao có thể không khiến người ta nảy sinh tật đố?

Đau khổ tu luyện, cam chịu mạo hiểm, liều mạng chấp nhận đủ các loại nguy hiểm trong di tích v. v… đều không phải là để lớn mạnh thực lực, từ đó có địa vị khiến người ta kính ngưỡng, để uống rượu ngon nhất, để có nữ nhân đẹp nhất hay sao?

[CHARGE=3]Ứng Băng Phong thì lại từ nhỏ đã có được những thứ này, dĩ nhiên điều đó khiến người ta cảm thấy bất công, bình thường gặp mặt liền sợ hãi với thực lực và bối cảnh của đối phương, buộc phải cung kính gọi một tiếng "gia", nhưng không biết trong lòng có bao nhiêu chua cay đâu!

Hiện tại có cơ hội, dĩ nhiên mọi người đều cười vang, dường như e sợ cho Ứng Băng Phong không nghe được, càng cười lớn tiếng hơn.

Từng tiếng cười lạnh này giống như những mũi đao nhọn, từng đao từng đao đâm vào trên người Ứng Băng Phong, khiến hắn vừa xấu hổ vừa giận dữ đến mức thiếu chút nữa linh lực đi đường rẽ ngã xuống giữa không trung. Sắc mặt hắn âm trầm, đột nhiên thân hình tăng tốc, trong nháy mắt biến mất dạng.

- - - - - - -

Trăng sáng lên cao, lại là một buổi tối ngợp trong xa hoa vàng son.

Mặc dù có thế lực thần bí đang ở nơi nơi tàn sát võ giả Tụ Linh Cảnh, tạo cho lòng người bàng hoàng kinh sợ, nhưng ở đế đô vẫn hưởng lạc là chính. Từng mảng đèn chiếu sáng như ban ngày làm tăng vẻ đẹp cho đế đô. Trong thanh lâu quán rượu khắp nơi là người tìm vui, mua vui.

Đây là thế giới của võ giả, chỉ nhận thức thực lực, không nhìn đẹp xấu, thậm chí là giới tính.

Địa vị của nữ tính ở thế giới này ở vào yếu thế tuyệt đối. Tuy nhiên nữ nhân có thực lực cường đại thì đồng dạng có thể cỡi trên đầu nam nhân. Như ở đế đô còn có hoa phường của nữ

nhân chuyên làm chuyện buôn bán, bên trong chiêu đãi tất cả đều là tuấn nam, tráng nam.

Đây là một thế giới tàn khốc, động một cái là động đao động kiếm, lập tức phân sinh tử, nhưng nơi này đồng dạng cũng là chỗ cường giả vui chơi, chỉ cần thực lực đủ mạnh, có thể có được hết thảy.

Tỷ như Thư Phương Các, đây là tửu lâu cấp bậc cực cao ở đế đô, thị nữ ở bên trong mỗi người đều xinh đẹp như hoa, nhưng từ trước đến nay chỉ bán tiếng cười không bán thân, không biết làm cho bao nhiêu nam nhân đầu óc ngứa ngáy, chỉ là sợ hãi chủ nhân cường đại của Thư Phương Các mà không dám manh động.

Nhưng lúc này, Thư Phương Các lại đóng kín cửa, vẻn vẹn chỉ chiêu đãi ba vị khách nhân, mà thị nữ mỹ mạo trong lâu mỗi người không mặc một sợi tơ trên người, có vào vào ra ra bưng mâm đưa đồ ăn, có ca hát, có điệu múa tươi đẹp… tất cả đều là da thịt trắng bóng.

Hiển nhiên ba vị khách nhân này có thân phận bất phàm, mới có thể làm cho Thư Phương Các ngoại lệ chỉ chiêu đãi ba người bọn họ, hơn nữa từ một tửu lâu biến thành thanh lâu.

Ứng Băng Phong, Nhạc Hổ, Lưu Duyệt, không ngờ ba con cháu quý tộc họp lại với nhau, mà điểm giống nhau của họ là đều có cừu oán với Chu Hằng.

- Bản thiếu gia muốn Chu Hằng phải chết, các ngươi có chủ ý gì hay không? Ứng Băng Phong không để cho bất kỳ mỹ nữ hầu hạ, những mỹ nữ phấn son thô tục này hắn vốn không có để vào mắt.

- Tên Chu Hằng này cũng không khó giết! Chỉ là tên này cực kỳ tự tiện câu dẫn nữ nhân, có rất nhiều hậu trường, bằng không hắn đã sớm chết rất nhiều lần rồi! Nhạc Hổ căm hận nói. Ba người này ngồi vào cùng nhau, tự nhiên là do hắn giật dây bắc cầu.

- Vô nghĩa! Ứng Băng Phong không chút lưu tình khiển trách. Địa vị của hắn cao hơn xa Nhạc Hổ và Lưu Duyệt, thực lực của bản thân hắn cũng cao hơn một đại cảnh giới, trong lúc nói chuyện hoàn toàn không cần có bất kỳ cố kỵ nào.

Tên Chu Hằng này quả thật rất biết dựa thế của nữ nhân, ở trên Thiên Hàng thì câu dẫn An Ngọc Mị, từ đó thu được ô dù của Khai Thiên Cảnh. Sau khi tới đế đô, lại dính với Tiêu Họa Thủy, khiến lão tổ Tiêu gia cứng rắn chống lại Lưu Thanh Huyền vì hắn!

Hiện giờ đến ngay cả Mai Di Hương cũng đứng ở sau lưng hắn!

Mai gia, chính là thế lực siêu cấp có thể cùng ngồi cùng ăn với Ứng gia, hơn nữa thân phận của Mai Di Hương cực cao. Tuy rằng tu vi thấp, nhưng tuyệt đối là thiên chi kiều nữ ở Mai gia, cũng không phải Ứng Băng Phong có thể sánh bằng.

Hắn theo đuổi Mai Di Hương, phần nhiều là theo đuổi thân phận của Mai Di Hương, nếu không mỹ nữ như vậy cũng không phải chỉ có một mình nàng, đâu cần phải luôn nếm mùi thất bại bị đối xử lạnh nhạt như vậy chứ? Hắn cũng không phải người thích chịu ngược đãi!

Biết là một chuyện, nhưng làm thế nào phá giải lại là một chuyện! Hiện tại rõ ràng Mai Di Hương muốn bảo vệ Chu Hằng, ai dám công nhiên làm khó Chu Hằng? Nữ nhân mà phát điên… thì khẳng định còn đáng sợ gấp trăm lần so với nam nhân!

- Ta thật ra có một chủ ý! Lưu Duyệt đảo ánh mắt nhìn mỹ nữ trần trùng trục khắp nhà, trong ánh mắt lại hiện lên vẻ thống khổ: hắn bị phế hạt giống nam, trừ phi phát sinh kỳ tích, nếu không tuyệt đối không có khả năng đụng chạm nữ nhân.

Đối với một tên sắc quỷ mà nói, đây là trừng phạt lớn nhất.

- Nói ra thử xem! Ứng Băng Phong lạnh nhạt nói. Ở trong mắt hắn Lưu Duyệt còn không chịu nổi hơn xa so với Chu Hằng.

Loại tiểu nhân quần áo lụa là mười phần mười này mà bảo hắn đi đấu tranh anh dũng thì tuyệt đối không thể nào, nhưng nếu nói ra âm mưu quỷ kế thì không ai bằng!

- Thành công của Chu Hằng toàn bộ là dựa vào nữ nhân, nhưng muốn đánh hắn cũng rất dễ dàng, đồng dạng cũng là nữ nhân! Giọng nói của Lưu Duyệt trở nên có phần lanh lãnh, bất nam bất nữ tự nhiên là biến thái rồi! - Hiện tại hắn có hai nữ nhân là Mai Di Hương và Tiêu Họa Thủy!

- Mai Di Hương không thể động tới, nhưng Tiêu Họa Thủy thì được!

- Ứng thiếu có thể tới Tiêu gia cầu hôn, để Tiêu gia gả Tiêu Họa Thủy lại đây, mà sau khi Chu Hằng biết, khẳng định với cá tính kiêu ngạo của hắn, sẽ tới ngăn cản!

- Kể từ đó, nhất định Mai Di Hương sẽ sinh ra chán ghét hắn, không còn quản tới chuyện của hắn nữa! Mà chỉ cần có Ứng thiếu tọa trấn, bất kể Tiêu Vũ Ngân hay là Thiên Quân Tử, đều khẳng định không dám ra tay, như vậy cha ta có thể dễ dàng giết chết tên tiểu tử kia! Lưu Duyệt liên tục cười lạnh. Từ khi bị Chu Hằng phế đi hạt giống nam, hắn luôn luôn nghĩ tới chuyện làm thế nào báo thù.

Đáng tiếc, ngay cả Tiêu Họa Thủy hắn cũng không ăn được, hơn nữa cũng vĩnh viễn không ăn được, nhưng Chu Hằng mi cũng đừng mơ tưởng sống khá giả!

Chương 153: Kỳ ngộ của Chu Định Hải

– Có tung tích của phụ thân ta rồi à? Ứng Băng Phong rời đi không bao lâu, Chu Hằng nhận được tin tức của Tiêu Họa Thủy phái người đưa tới. Hắn lập tức chạy tới, vội hỏi nữ nhân đang nằm dựa nghiêng trên ghế với tư thế mị hoặc hàng vạn hàng ngàn kia.

Tên nam nhân lỗ mãng này không biết chút phong tình sao? Chẳng lẽ không trông thấy tư thế phong tình vạn chủng của nàng mỹ nữ này, ngay cả người đá nhìn thấy cũng động tâm kia sao?

Hừ, thật là uổng công nàng suy nghĩ hồi lâu mới nghĩ ra được tạo hình gợi cảm như vậy!

Tiêu Họa Thủy chu cái miệng nhỏ nhắn đỏ tươi một cái, nói: – Dạ dạ dạ… Nhạc phụ tiện nghi của huynh kia phái người truyền tin tới đây, tuy nhiên bởi vì huynh thay đổi khách điếm, nên người truyền tin này được thiếp tiếp đãi rồi! Phụ thân huynh rất an toàn, hiện giờ cùng với tông chủ Cửu Linh Tông đang ở tại An gia!

Tông chủ Cửu Linh Tông? Lâm Kiếm Trần ư? Hắn cũng may mắn thoát khỏi tai nạn ư?

Chu Hằng cũng không cho rằng Lâm Kiếm Trần có thực lực cường hãn có thể mở một con đường máu như vậy, hơn nữa lại ở chung một chỗ với phụ thân Chu Định Hải, có khả năng lớn là Chu Định Hải cho đối phương một tấm Ảnh Độn Phù!

Cũng tốt, nếu Lâm Kiếm Trần chết đi, Chu Hằng còn thật không biết cô nàng Lâm Phức Hương này sẽ thương tâm biết dường nào!

Hắn ngẫm nghĩ, rồi nói: – Bây giờ ta sẽ đi ngay Thiên Hàng Thành. Tiêu phu nhân! Lần này thật cám ơn phu nhân, ta sẽ ghi nhớ trong tâm khảm!

– Thiếp cũng không muốn huynh ghi tạc trong lòng, tốt nhất chỉ cần huynh yêu thiếp một lần là được! Tiêu Họa Thủy phát ra tiếng cười quyến rũ rung động toàn thân: – Có thể hai lần, ba lần, bốn lần… thiếp nhưng phi thường vui mới ghét cũ!

Chu Hằng không để ý tới nàng, tuy rằng nhận được tin tức phụ thân an toàn, nhưng chưa tận mắt nhìn thấy người hắn vẫn không thể yên tâm. Lập tức hắn rời Tiêu gia, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, rất nhanh đi tới Thiên Hàng Thành.

Mỗi lần nhìn thấy Tiêu Họa Thủy, hắn đều bị kích dục mãnh liệt. Nhưng bây giờ đúng là không có thời gian để hắn chui vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp tìm Lan Phi cưỡng ép đè xuống. Ở trong lòng hắn an nguy của phụ thân thắng hơn hết thảy.

Chỉ ba ngày sau, hắn liền đi tới Thiên Hàng Thành, trực tiếp vào An gia.

– Hừ! Chợt vang lên một tiếng hừ lạnh, rồi một bàn tay khổng lồ như bạch ngọc từ trên trời giáng xuống, trấn áp tới phía Chu Hằng.

– Nhạc phụ, là ta! Chu Hằng lách mình tránh né, tránh khỏi trong đường tơ kẽ tóc.

– Thì ra là ngươi! Bàn tay to bạch ngọc lập tức thu về, thân hình An Nhược Trần cũng xuất hiện trên nóc nhà. Lão gật gật đầu, nói: – Phụ thân ngươi đang ở viện bên trái, ngươi có thể lập tức chạy tới đi! Lòng hiếu thảo thật đáng khen!

Lão có phần vui mừng: một người kính trọng phụ thân mình như thế, đương nhiên cũng đối tốt với thê tử của mình. Lão càng thêm yên tâm.

Chu Hằng cũng không kịp thi lễ cùng An Nhược Trần, thân hình bắn vọt đi tới khu nhà bên trái, lớn tiếng kêu lên: – Cha! Cha!

– Hằng nhi! Chu Định Hải từ trong phòng chạy vội ra, hai cha con gặp mặt, đều kích động không thôi.

Nếu không nhờ Chu Hằng mang về tặng cho Ảnh Độn Phù, lần này tất nhiên Chu Định Hải khó thoát khỏi một kiếp, sau tai kiếp gặp lại dĩ nhiên hai người đều rất kích động.

– Cha! Ngài đã vào Sơ Phân Cảnh ư? Một lát sau, Chu Hằng đột nhiên cả kinh kêu lên! Hắn có thể cảm ứng được khí tức mênh mông của phụ thân. Tuy rằng không cường đại bằng hắn, nhưng về bản chất lại ở cùng một tầng thứ.

Chu Định Hải cười thần bí, nói: – Cha đã gặp được một duyên kỳ ngộ! Đến đây, ta nói tường tận cho con nghe!”

Hai người đi vào trong phòng ngồi xuống, Chu Hằng liền nghe Chu Định Hải nói tường tận chuyện của mình.

Ở trong đêm Cửu Linh Tông bị tập kích, tổng cộng có chừng mười Tụ Linh Cảnh, cơ hồ chỉ trong mấy phút đã bị bắt giữ, cưỡng ép móc lấy trái tim. Mà đối phương chỉ xuất động hai người, nhưng trên mặt đeo mặt nạ, không thể nhìn thấy gương mặt.

Chu Định Hải vô cùng cảnh giác, trước tiên xé mở Ảnh Độn Phù, ai mà ngờ bị truyền tống vào trong một cái động phủ, cơ

quan tầng tầng lớp lớp, ngược lại thiếu chút nữa táng mạng của mình! Chẳng qua Chu Định Hải cũng là người có cơ may lớn, tuy rằng bị trọng thương, nhưng vẫn đi tới chỗ sâu trong động phủ, thu được hai viên linh đan!

Chu Định Hải lập tức uống vào một viên, liền hôn mê đi. Nhưng lúc tỉnh lại thì phát hiện chẳng những thương thế lành lặn hết, tu vi còn đột phá đến Sơ Phân Cảnh! Sau đó, Chu Định Hải sợ qua thời gian quá lâu Chu Hằng lo lắng, liền chạy tới Thiên Hàng Thành.

Trước đó Chu Định Hải đã đưa cho Lâm Kiếm Trần một tấm Ảnh Độn Phù: vì Chu Định Hải sớm đã xem Lâm Phức Hương trở thành con dâu, sui gia kết thân dĩ nhiên sẽ không keo kiệt. Nhưng bởi vì Chu Định Hải trì hoãn ở trong động phủ một thời gian, bởi vậy Lâm Kiếm Trần tới An gia trước.

Sau đó, thì có An Nhược Trần phái người truyền tin báo cho Chu Hằng biết chuyện.

Sự tình rất đơn giản, khi Chu Định Hải nói ra chuyện trải qua trong động phủ cũng rất sơ qua đại khái, nhưng Chu Hằng biết này nhất định là phụ thân đã trải qua cửu tử nhất sinh, trong lòng phụ thân vốn có chấp niệm: trước khi chưa gặp lại mẫu thân, ông nhất định sẽ sống tiếp!

– Hằng nhi! Đây là một viên Ngọc Tâm Đan còn lại, con lập tức uống đi! Chu Định Hải lấy ra một cái bình thuốc, nhét vào trong tay Chu Hằng.

– Cha! Hay là ngài dùng đi! Chu Hằng đẩy trở về: – Con cũng không cần lo lắng tăng lên tu vi!

Hắn có hắc kiếm, còn hiệu quả hơn so với bất kỳ linh đan diệu dược nào, nếu hắn chịu hóa thân làm ma đại khai sát giới, tốc độ tăng lên tu vi sẽ vô cùng đáng sợ.

– Đan dược này chỉ có thể dùng một viên, uống nhiều cũng vô ích! Chu Định Hải lắc lắc đầu: – Hằng nhi! Hy vọng của vi phụ đều đặt hết trên người con, tu vi con càng cao, vi phụ mới có thể càng yên tâm!

Chu Hằng chỉ phải nhận lấy bình thuốc, đối với hạn định của đan dược chỉ có thể uống dùng một viên thật ra hắn không có ý hoài nghi gì, tỷ như Hoàng Long Đan chính là như vậy.

– Con mau bế quan, lập tức luyện hóa dược lực đi! Chu Định Hải là hận đứa con không thể lập tức trưởng thành đến Linh Hải Cảnh, để mau đi đón ái thê trở về.

[CHARGE=3]- Con hiểu rồi!

Chu Hằng hỏi An Nhược Trần muốn một gian mật thất, sau khi tiến vào trong đó lại là một chân bước vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. Lần này hắn hoàn toàn không quan tâm tới Lan Phi đang hoa tay uốn mình, mà đi thẳng lên lầu 3, lấy ra Ngọc

Tâm Đan ăn vào, bắt đầu luyện hóa dược lực.

Ngọc Tâm Đan này khẳng định là đan dược mạnh nhất, Chu Hằng đã thấy hiệu quả trước mắt, không ngờ có thể giúp cho Chu Định Hải còn ở Tụ Linh nhất trọng thiên vù một cái trực tiếp vọt lên đến Sơ Phân Cảnh! Tuy nhiên, Ngọc Tâm Đan gặp phải tên biến thái hắn này liền có vẻ không thấm vào đâu, không gian đan điền gấp 40 lần Sơ Phân Cảnh bình thường không phải dễ lấp đầy như vậy?

May mà, rốt cục vẫn đẩy mạnh tu vi của Chu Hằng lên đến Sơ Phân tam trọng thiên đỉnh phong, vừa vặn có thể tấn công Ích Địa Cảnh!

Nếu vậy thì tới đi!

Tâm linh Chu Hằng hoàn toàn đắm chìm vào thế giới đan điền, thần thức hóa thành hình người, tay cầm hắc kiếm.

Ích Địa Cảnh, chính là phải biến đổi phiến thế giới hỗn độn sơ khai này trở thành thiên địa chân chính, từ linh lực trạng thái thể lỏng biến thành trạng thái mặt đất cố định, bước đầu hoàn thiện nội thế giới, một mảnh hỗn độn lại có thể xưng là thế giới?

Chu Hằng triển khai Lăng Thiên Cửu Thức, không ngừng vận chuyển bộ kiếm pháp tuyệt thế này.

Ở trong quá trình vận kiếm, hắn dung hợp với thiên địa, cộng minh với đạo, thiện xướng ảo diệu vũ trụ, cả người buông lỏng tinh thuần, giống như không biết, không hiểu.

Hắn vận chuyển Lăng Thiên Cửu Thức, bản thân chính là một quá trình lĩnh ngộ, mà điều huyền diệu của bộ kiếm pháp này vượt hơn xa Ích Địa Cảnh, Khai Thiên Cảnh, cho dù là Chu Hằng chỉ là hiểu rõ thêm một ít, thì chút ngộ đạo đó đều là kinh thế hãi tục.

Nếu không phải Chu Hằng tích lũy tu vi chưa đủ, thậm chí hắn có thể một hơi xông phá tới Hóa Thần Cảnh!

Nội thế giới chính là tâm của võ giả, đạo của võ giả, tùy tâm mà động, tùy ngộ mà thay đổi!

Chu Hằng đắm chìm trong trong ảo diệu của Lăng Thiên Cửu Thức, kiếm khí vũ động ba ngàn dặm, toàn bộ thế giới đan điền đều bị kiếm quang chiếu sáng, “ầm ầm”, từng mảng hỗn độn không ngừng sụp xuống, mà trong quá trình này, linh lực trạng thái thể lỏng nhanh chóng biến đổi vững chắc, tạo thành một thế giới hoang vắng.

Đan điền của hắn đang cấp tốc bành trướng, gấp đôi, gấp ba, gấp bốn… tốc độ cực nhanh.

Thiên địa diễn biến, một thế giới hồng hoang đang lặng yên hình thành.

Một thế giới hình thành hiển nhiên chậm hơn rất nhiều so với dự tính của Chu Hằng, phải tròn năm ngày sau, hắn mới mở ra hai mắt.

Ích Địa Cảnh!

Linh khí thiên địa tụ tập đến với tốc độ đáng sợ, súc tích trong thân thể hắn, nhanh chóng củng cố cảnh giới của hắn: đây là khoảnh khắc tăng lên nhiều nhất, cũng là khoảnh khắc mấu chốt nhất, một sơ suất nhỏ có thể sẽ làm cho tu vi đảo ngược, mặt đất vừa mới hình thành trong nháy mắt sẽ hóa trở lại thành trạng thái thể lỏng, từ đó không thể duy trì thế giới đan điền, đẩy lùi về lại trạng thái Sơ Phân Cảnh.

Sau nửa giờ, hắn đột ngột đứng lên, hai mắt sáng như tia chớp, nhưng lập tức hào quang biến mất, trở thành trong sáng tinh thuần.

Hắn nội thị đan điền, hiện tại không gian này đã bành trướng gần như gấp 30 lần so với trước!

Từ Sơ Phân Cảnh đến Ích Địa Cảnh, phần lớn mọi người chỉ có thể mở rộng không gian đan điền gấp 15 lần, mà Chu Hằng lại đạt tới 30 lần, cộng thêm tích lũy của hắn từ trước, không gian đan điền của hắn lớn gấp 80 lần, so với Ích Địa Cảnh bình

thường!

Điều này có ý nghĩa gì?

Hiện giờ lực lượng của hắn đã mạnh hơn Ích Địa Cảnh tam trọng thiên đỉnh phong bình thường!

Các thế lực lớn vì sao coi trọng người có huyết mạch lực cường đại như vậy? Cũng bởi vì những người này ở thời điểm đột phá, không gian đan điền mở rộng phải lớn hơn so với thường nhân.

Chống lại những người này, ưu thế của Chu Hằng không có lớn như vậy, nhưng không gian đan điền lớn gấp 80 lần so với Ích Địa nhất trọng thiên bình thường, đây tuyệt đối là một con số cực kỳ khoa trương! Như Ứng Băng Phong coi như là con cháu kiệt xuất của Ứng gia, nhưng không gian đan điền cũng chỉ là lớn gấp 5 lần Ích Địa nhất trọng thiên bình thường mà thôi, so với Chu Hằng kém cả 16 lần!

Hiện tại nếu gặp lại Ứng Băng Phong, Chu Hằng căn bản không cần dùng võ kỹ, huyết mạch lực gì, mà chỉ một quyền là có thể đánh hắn nổ tung!

Chu Hằng lại khảo nghiệm một chút huyết mạch lực của hắn, tử hỏa, kim loại hóa đều đạt tới Địa linh thể ngũ tinh, mà thanh long lực thì đạt tới Thiên linh thể thất tinh, cách Thiên linh thể thập tinh đã càng ngày càng gần.

Thanh long lực tăng lên, có nghĩa uy lực của Cửu U Băng Thiên Quyết cũng càng lúc càng lớn.

Chu Hằng cười cười hài lòng, trước kia tuy rằng bởi vì hắc kiếm hắn phải làm phế nhân mười năm, nhưng hết thảy đều đã được hồi báo, hơn nữa còn là hồi báo gấp trăm lần, gấp ngàn lần.

Hắn không có rời đi Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, mà đi lên lầu bốn, đi khiêu chiến thí luyện của Ích Địa Cảnh.

Đó là một người cá, có hình dạng đầu của loài cá, lại có thân thể loài người, chỉ bởi vì là do trận pháp biến thành, cũng không biết đến tột cùng có thể lên tiếng nói chuyện hay không.

Chu Hằng tự nhiên không có khả năng nói lời vô nghĩa, liền xông thẳng tới chiến đấu.

Người cá này là Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong, không gian đan điền cũng lớn hơn gấp ba bốn lần so với Ích Địa Cảnh bình thường. Về lực lượng kỳ thật cũng không kém so với Chu Hằng, dù sao nó cao hơn tới hai tiểu cảnh giới. Thế nhưng ở trước mặt Chu Hằng đang nắm giữ Thế, không có lực lượng cấp bậc nghiền ép thì nó làm thế nào chống lại được!

Địch nhân từ trận pháp huyễn hóa ra này liền bị Chu Hằng đánh cho dập nát, rồi đột ngột "bốp" một tiếng, một cái bình ngọc từ giữa không trung rơi xuống, lẳng lặng nằm trên mặt đất.

Chương 154

Chương 154 Tinh huyết Phệ Kim tộc

Chu Hằng nhặt lên bình ngọc kia, trong nháy mắt chạm vào, lập tức một đạo tin tức cũng truyền vào đầu óc của hắn.

Đây là một lọ máu, là tinh huyết được chiết xuất ra, đến từ một chủng tộc cổ xưa thần bí được xưng là Phệ Kim tộc. Chủng tộc này có một năng lực bẩm sinh, chính là có thể cắn nuốt kim loại để cường hóa thân thể mình. Chẳng những họ có lực lượng đáng sợ, hơn nữa thân thể cứng chắc như kim loại, không thể phá vỡ!

Nếu có thể luyện hóa bình tinh huyết này, như vậy thì có thể nhận được năng lực của Phệ Kim tộc, nhưng nếu như không hàng phục được lực lượng cuồng bạo trong tinh huyết, như vậy kết cục sẽ rất bi thảm: bị tinh huyết luyện hóa ngược thành kim loại, trong nháy mắt tử vong!

Hơn nữa, tỷ lệ thất bại cao hơn xa tỷ lệ thành công, có thể coi là cửu tử nhất sinh. Nhưng nếu như có thể sống sót, thì lực lượng của thân thể sẽ tăng lên tới mức độ đáng sợ, lực phòng ngự cũng cường hãn đến mức tận cùng!

Chu Hằng tim đập thình thịch!

Nghiêm chỉnh mà nói, đặc tính của Phệ Kim tộc này kỳ thật không kém gì hắc kiếm, một bên là cắn nuốt kim loại, một bên kia thì cắn nuốt tinh khí người chết. Một bên thì tăng trưởng là lực lượng thân thể, khí lực mạnh mẽ; một bên kia thì lại gia tăng tích lũy linh lực.

Dù sao hai bên cũng không xung đột, vì sao không thể cùng có

cả hai chứ?

Về phần khả năng tính có thể hàng phục tinh huyết hay không? Chu Hằng tự nhiên không hề nghĩ ngợi, hắc kiếm có thể trấn áp muôn đời, tuyệt đối không sợ bình tinh huyết này có thể tạo phản!

Chu Hằng không một chút do dự, mở ra nắp bình liền nghiêng miệng bình dốc hết vào miệng, "ục ục ục", chỉ mấy hơi đã uống sạch sẽ máu huyết trong bình. Lập tức, một luồng hơi nóng từ cổ họng hắn tiến vào dạ dày, sau đó hóa thành ức vạn hạt li ti chạy tới các nơi trong thân thể hắn, cuối cùng hội tụ lớp lớp ở trong đan điền.

Những hạt ánh sáng vàng lấp lánh này, rất nhanh liền tổ hợp thành một hình người, hoàn toàn chính là do kim loại tạo thành. Ngay cả sợi tóc đều lấp lánh ánh sáng kim loại. Trông giống như Hoàng Long Đan, chỉ là tinh huyết này hình thành người kim loại tạo áp lực cho Chu Hằng lớn hơn nhiều lắm!

- Bọn chuột nhắt lớn mật! Tưởng uống máu là có thể nhận lấy năng lực thiên phú của Phệ Kim tộc ta ư? Nhận lấy cái chết đi! Người kim loại kia bay vọt lên, trong tay huyễn hóa ra một cây chùy màu vàng, đập xuống đầu Chu Hằng.

Đó cũng không phải công kích thực thể, mà là đến từ thế giới ý thức, là so tay nghề về mặt thần thức. Nếu là thần thức hỏng mất, như vậy Chu Hằng chính là một hoạt tử nhân, thân thể sẽ bị lực lượng trong tinh huyết đồng hóa thành kim loại.

- Hừ! Chu Hằng hừ một tiếng nặng nề, hắn tu tập Lăng Thiên Cửu Thức nhiều ngày, tuy rằng còn không thể vận chuyển thuần thục tự nhiên, nhưng ở trong thế giới ý thức này, hắn cũng không chịu hạn chế của lực lượng.

Tu vi thần thức của hắn đã sớm vượt qua cảnh giới!

Uy lực của Lăng Thiên Cửu Thức, cộng thêm uy áp của long uy, dưới một tiếng hừ này, người kim loại kia thoáng bị chựng lại một chút, nhưng cũng chỉ trong nháy mắt mà thôi, lại công

tiếp về hướng Chu Hằng.

Không phải Lăng Thiên Cửu Thức không đủ cường đại, mà là Chu Hằng căn bản không thể phát huy ra uy lực chân chính của bộ kiếm pháp này! Về mặt khác, Phệ Kim tộc có thể cắn nuốt kim loại tăng cường lực lượng thân thể, đồng dạng cũng là năng lực nghịch thiên, chủ nhân của tinh huyết này khi còn sống không biết trưởng thành đến mức độ đáng sợ nào rồi.

Cho nên mới có cách nói luyện hóa tinh huyết là cửu tử nhất sinh.

Chu Hằng một tay rung lên, lập tức đoạn kiếm màu đen xuất hiện ở trong tay, hắn triển khai Lăng Thiên Cửu Thức tạo nên bóng kiếm diệt thiên tiệt địa.

"Ầm…" Cũng giống như hồn phách thanh long trong Hoàng Long Đan lúc trước, người kim loại ở trước mặt Lăng Thiên Cửu Thức, ở trước mặt hắc kiếm căn bản không có năng lực phản kháng, trong nháy mắt đã bị chẻ thành mấy ảnh vụn, chân chính dung hợp vào trong cơ thể Chu Hằng.

Thân mình Chu Hằng run rẩy dữ dội, hắn đang cấp tốc hấp thu năng lực thiên phú của Phệ Kim tộc, đây là một loại biến hóa tương tự như thoát thai hoán cốt!

Hắn từng từ trong Hoàng Long Đan thu được huyết mạch lực, lần đó rất đơn giản chỉ là gia tăng một năng lực hạng nhất cho hắn, gần như là một loại võ kỹ cùng đẳng cấp. Thế nhưng tinh huyết của Phệ Kim tộc khẳng định là bất đồng, đúng là phải phá vỡ toàn bộ rồi cấu tạo lại thân thể Chu Hằng!

Một khi hoàn thành cải tạo lần này, ngoại trừ tư tưởng hắn còn bảo trì trạng thái vốn có, thân thể trở nên giống nhau như đúc với Phệ Kim tộc!

Đến lúc đó, kỳ thật hắn cũng không thể xưng là người, mà chính là Phệ Kim tộc.

Như vậy sao được?

Ánh mắt Chu Hằng chợt ngưng trọng, hắn cũng không có chán ghét làm người, đến mức phải đổi làm ngoại tộc. Thân thể da thịt là công ơn cha mẹ sinh thành, hắn ngay cả mặt mũi mẫu thân còn chưa nhìn thấy. Nếu sau này biến thành một khối kim loại đi gặp lão nương, chẳng phải là sẽ bị lão nương mắng chết sao: mười tháng hoài thai mà lại sinh ra một quái thai như vậy sao!

Trấn cho ta!

Chu Hằng cần chỉ là năng lực cắn nuốt kim loại của Phệ Kim tộc, tuyệt đối không nguyện ý bị đồng hóa làm dị tộc.

Lúc này hắc kiếm đã không giúp được gì nữa rồi, bởi vì Phệ Kim tộc về mặt sinh mệnh trình tự còn cao hơn nhân loại, phần cải tạo thân thể này ở trong ý hắc kiếm "xem ra" đúng thật là hữu ích cho Chu Hằng, đã có ích như thế, thì cớ sao nó ngăn cản?

Cũng may mà ý chí đối địch trong tinh huyết đã bị đánh diệt, Chu Hằng liền dùng ý chí mạnh mẽ khống chế tinh huyết, hạn chế công cuộc cải tạo này ở xương cốt của tay phải.

Một giờ, ba giờ, mười giờ, một ngày!

Trọn hai ngày sau, công cuộc cải tạo này rốt cục hoàn thành!

Chu Hằng lộ ra vẻ tươi cười vui mừng, lau mồ hôi trên trán, tâm tình rất nhanh trầm tĩnh lại, lập tức hắn cảm thấy rất mệt nhọc.

Hắn nâng tay phải lên, xem từ bề ngoài không khác chút nào so với cánh tay của người thường, nhưng nếu cắt vào trong da thịt, thì sẽ phát hiện toàn bộ xương cốt của bàn tay hắn đã biến thành một mảng màu vàng óng.

Phệ Kim tộc là dùng miệng ăn kim loại, cắn nuốt kim loại để thu lấy lực lượng, cũng dùng tinh hoa kim loại để cường hóa thân thể của mình. Nhưng Chu Hằng thì lại hạn chế chức năng này trên tay phải, nói chính xác là xương ngón tay trong tay phải.

Những xương ngón tay này có thể cắn nuốt kim loại!

[CHARGE=3]

Chu Hằng không muốn biến đổi chính mình trở thành người kim loại giống như Phệ Kim tộc, nhưng tăng lên xương cốt toàn thân thì vẫn có thể chấp nhận. Chỉ cần thu được đủ nhiều tinh hoa kim loại, xương cốt toàn thân hắn sẽ trở nên không thể phá vỡ.

Thử một chút xem sao!

Chu Hằng lấy ra một thanh trường kiếm, đây là lưỡi kiếm có độ sắc bén thông thường, hắn thường xuyên đeo bên hông để giả dạng.

Tay phải nắm mũi kiếm, Chu Hằng vừa động tâm niệm, lập tức vô số hạt màu vàng từ giữa thân kiếm chạy vào trong cơ thể hắn. Vào giờ khắc này, dường như hắn cùng thanh trường kiếm kết nối vào nhau, có thể nhìn thấy rõ ràng dòng chảy của những hạt màu vàng kia.

Tốc độ cũng không nhanh lắm, những hạt này từng cái bám vào trên xương cốt của hắn, cường hóa thân thể, cũng tăng lên một chút xíu lực lượng của hắn. Nhưng so với linh lực cấp bậc Ích Địa Cảnh của hắn lúc này mà nói, những lực lượng này cực kỳ bé nhỏ.

Chu Hằng ngừng lại, ngón trỏ, ngón giữa tay trái cùng chập lại, trong nháy mắt kim loại hóa liền giống như môt cây chủy thủ rạch vào tay phải của mình, lập tức máu tươi chảy đầm đìa, lộ ra xương ngón tay trong đó giống như hoàng kim tạo thành vậy.

Hắn dường như không có cảm giác đau đớn, lại lần nữa dùng tay phải đó chộp lên trên thân kiếm, tâm niệm vừa động, lúc này hạt màu vàng kia tràn vào trong cơ thể hắn lập tức tăng nhanh tốc độ, thời gian chỉ chừng hai ba lần hô hấp, thanh trường kiếm này liền biến thành mục nát. Thuộc tính tinh hoa trong đó đã bị Chu Hằng cắn nuốt, để cường hóa thân thể hắn.

Bất luận là cường hóa thể chất hay là tăng trưởng lực lượng, đều ít đến đáng thương! Nhưng điều này cũng có thể lý giải, thanh trường kiếm này chỉ là sắt thường, kim loại lại rất ít, làm sao có thể mang tới nhiều ưu đãi cho Chu Hằng được.

Nhưng nếu như cắn nuốt cả một quặng sắt, hay một mỏ vàng thì sao?

Chu Hằng không khỏi tim đập thình thịch.

Hắn rạch ra bàn tay là để trắc nghiệm trực tiếp dùng Phệ Kim tộc hóa xương cốt tay phải có thể hay không tăng thêm tốc độ cắn nuốt luyện hóa, mà điều này cũng được chứng minh là cực kỳ có hiệu quả, tốc độ giữa hai loại ít nhất chênh lệch gấp 100 lần!

Hắn vận chuyển thanh long lực, trong một màn nước trong sáng, tay phải nhanh chóng khép lại, trong nháy mắt liền giống như da trẻ con mới sinh, vân da tinh mịn, trắng bóng như ngọc, cũng không có vẻ ẻo lả. Năm ngón tay thon dài hữu lực, cường kiện mười phần.

Hẳn nên nói ra tin tức mình đột phá cho phụ thân bọn họ biết!

Chu Hằng theo bậc thềm đi xuống.

Lan Phi đã chờ đợi Chu Hằng từ lâu, vị chủ này hiện tại chính là nắm trong tay sinh tử và tự do của nàng, nàng muốn rời khỏi nơi này, thậm chí mang theo kiện chí bảo Cửu Huyền Thí Luyện Tháp này rời đi, thì trước phải làm cho Chu Hằng mê say. Sau đó mới có thể nhân cơ hội đánh lén và vân vân.

“Ông”, ánh sáng nhoáng lên một cái. Chu Hằng xuất hiện ở cửa thang lầu lầu hai, Lan Phi lập tức cười híp mắt đi lên đón. Chỉ là nàng mới bước ra hai bước, nụ cười trên mặt lập tức biến mất, lộ ra vẻ rúng động không thể tin được.

Chu Hằng vừa mới đột phá, khí tức còn không ổn định lắm, nhưng tràn ra tràn đầy khí thế của Ích Địa Cảnh như sóng to gió lớn.

Lan Phi đúng thật không phải thiên tài võ đạo, nàng có thể đạt tới Sơ Phân Cảnh cũng nhờ uống dùng rất nhiều linh đan diệu dược. Có tài nguyên cung ứng cuồn cuộn không ngừng của hoàng thất, nên giúp nàng mau chóng tăng lên độ cao Sơ Phân Cảnh.

Nhưng không thấy tận mắt heo chạy, còn chưa từng nếm qua thịt heo hay sao? Nam Cung Hoành chính là Ích Địa Cảnh, tự nhiên nàng phải quen thuộc hơn ai hết đối với khí tức của Ích Địa Cảnh.

“Ích… Ích Địa Cảnh?” Lan Phi trợn tròn mắt, thế này thì làm thế nào cướp đây!

Cảnh giới võ đạo mỗi kém một đại cảnh giới, đó là lực nghiền ép tuyệt đối, trừ phi là quái thai không thuộc nhân loại giống như Chu Hằng này mới có tư cách nghịch chiến một đại cảnh giới! Mà ngay cả như vậy, cho dù là Chu Hằng ở Sơ Phân tam trọng thiên cũng rất khó đánh chết một võ giả Ích Địa nhất trọng thiên!

Kém một đại cảnh giới, chính là kém một khoảng cách như trời và đất!

Chu Hằng tiến vào Ích Địa Cảnh, có nghĩa bất luận âm mưu đùa giỡn gì của Lan Phi lúc này đều vô dụng. Ở trước mặt lực lượng tuyệt đối, hết thảy đều là hư ảo, phí công.

Cho dù là Chu Hằng ngồi yên không nhúc nhích để mặc nàng bổ chém, thì cho dù chém tới lúc nàng lực lượng hao hết, Chu Hằng cũng không bị tổn thương chút nào, đây là chênh lệch

của đại cảnh giới! Càng là cảnh giới cao, chênh lệch này lại càng lớn! Nếu đạt tới Hóa Thần Cảnh, thì chỉ một ý niệm là có thể làm cho cường giả Thần Anh Cảnh bị hủy diệt nát tan thành bụi!

Lan Phi vốn còn đang tính toán phải giết chết Chu Hằng, lấy được Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, tiếp tục làm Quý Phi cao cao tại thượng của nàng, thậm chí có thể dùng Cửu Huyền Thí Luyện Tháp để thành công ngồi trên vị trí hoàng hậu.

Đây là tín niệm giúp nàng có thể kiên trì, nhưng bây giờ tín niệm này lại ầm ầm vỡ nát!

Ích Địa Cảnh đấy! Dưới lực lượng nghiền ép tuyệt đối, chút thông minh, chút kỹ xảo của nàng đều không có mảy may đất dụng võ.

Xong rồi! Nàng phải ở nơi đáng chết này cả đời rồi!

Trong khoảng thời gian ngắn đó, Lan Phi mất hết can đảm, chỉ có nghĩ tới cái chết: Cái chuồng này yên tĩnh tuyệt đối quả thực đều đáng sợ hơn so với bất kỳ khổ hình nào!

Tên yêu quái này như thế nào tốc độ tu vi tăng tiến nhanh như vậy chứ, còn có phải là người hay không?

“Hả!” Đột nhiên đôi mắt phượng của Lan Phi sáng ngời, nếu Chu Hằng có thể đột phá Ích Địa Cảnh như vậy, thì cũng có thể rất nhanh sẽ đột phá Khai Thiên Cảnh, Sơn Hà Cảnh, Linh Hải Cảnh, thậm chí có thể tiến vào Kết Thai Cảnh cũng không nhất định!

Đến một ngày nào đó, chẳng phải là Chu Hằng sẽ trở thành một trong những nhân vật cường đại nhất của toàn bộ đại lục sao? Làm nữ nhân của cường giả như vậy, thậm chí chỉ là một nữ nô, quyền thế nắm trong tay này có thể kém so với Quý Phi nho nhỏ của Hàn Thương Quốc hay sao?

Đừng nói Nam Cung Hoành, cho dù là Nam Cung Trường Không cũng phải quỳ gối dưới chân nàng!

Nghĩ đến đây, đột nhiên thân thể Lan Phi nóng lên, giữa hai đùi ẩm ướt, không ngờ lúc này nàng lại động tình như lửa…

- - - - - oOo- - - - -

Chương 155: Ứng Băng Phong bức hôn

– Chủ nhân, ngài xuất quan!

Lan Phi cười quyến rũ như hoa.

Tâm lý hoạt động liên tiếp kỳ thật chỉ là chuyện tình trong nháy mắt, ngay tại nàng nhấc chân, hạ xuống đất trong nháy mắt đã xảy ra, nhưng chính một bước như vậy, tư tưởng quan niệm Lan Phi đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Nàng ném hết thảy Nam Cung Hoành, Hàn Thương Quốc, hoàng hậu vị tới một bên, tư vị quyền lực thật sự một ngày cũng không tách rời được. Hậu cung lục đục với nhau nói tới nói lui vẫn là vì quyền lực, đều muốn trở thành hoàng hậu duy nhất.

Nhưng vì quyền lực lớn hơn, Lan Phi nguyện ý hiện tại chịu chút tội, chỉ cần tưởng tượng một chút cảnh tượng giẫm đạp Nam Cung Hoành dưới chân, nàng sẽ hưng phấn mà hai chân như nhũn ra, khe suối ướt đẫm.

Hiện tại tên nam nhân này chính là vương của nàng, cần nàng xuất ra toàn bộ bổn sự nắm lấy!

Lan Phi tự mình thôi miên , trên mặt cười quyến rũ càng ngày càng ngọt ngào, dường như coi Chu Hằng trở thành Hoàng đế cao cao tại thượng, mà nàng là một hậu phi, lấy lòng Hoàng đế.

Chu Hằng từ trước đến nay khinh thường âm mưu quỷ kế, hắn thích xử dụng kiếm, dụng quyền đầu đi đánh ra một cái thế giới, nhưng cũng không đại biểu hắn ngu ngốc, làm việc không cần đầu óc. Cẩn thận quan sát khiến hắn lập tức phát hiện Lan Phi biến hóa tinh tế, hắn có thể đoán được tất nhiên là chính mình đột phá, khiến Lan Phi hoàn toàn tuyệt vọng.

Đương nhiên, Chu Hằng sẽ không biết Lan Phi nghĩ xa như vậy.

– Chúc mừng chủ nhân đột phá Ích Địa Cảnh tiến vào Khai Thiên Cảnh cũng không xa! Lan Phi lấy lòng, một bên quỳ gối bên chân Chu Hằng, dùng hai má trắng muốt đi cọ mắt cá chân Chu Hằng, giống như một mèo mẹ ôn nhu.

Chu Hằng không khỏi nhớ lại đầu nhũ hổ nhỏ kia, hắn lưu tại Mai Di Hương. Hắn không biết tại sao mình đột nhiên nghĩ đến vậy. Nhưng nhìn hai quả cầu tròn cao ngất của Lan Phi buông xuống lộ chỗ cổ áo, hắn không khỏi nóng lên trong lòng.

Hắn mới vừa đột phá Ích Địa Cảnh. Tâm tình sung sướng, gặp

Lan Phi biết vâng lời , hiếm thấy không có phát lên ý chán ghét, một tay kéo lấy nàng lên, một động tác ôm lấy hông của nàng, một tay kia ấn vào trên vú Lan Phi tròn cao ngất.

Mềm mại, nhưng không cứng, không thể không nói Lan Phi có thể ngồi vững hậu cung. Tự nhiên có điều kiện của nàng, thân thể dồi dào giống như mật chín, hấp dẫn ong bướm đi ăn.

– Ân. Lan Phi phát ra rên rỉ khắp người, mặt hiện lên màu hồng, mắt phượng mê ly, cái miệng nhỏ nhắn khẽ mở, có một chút nước bọt trong suốt chảy ra. Đủ để cho quân tử đạo đức đều hóa thân làm dã thú trong nháy mắt.

Chu Hằng thô bạo giày xéo bộ ngực Lan Phi, ý muốn tăng vọt mà không thể vãn hồi.

– Nằm xuống! Chu Hằng vỗ một chưởng ở trên mông của nàng, cái mông tròn xoe lập tức xuất hiện một vòng đỏ ửng mê người, màu mỡ đầy đà, tràn đầy phong vận mỹ phụ mê người.

Lan Phi mềm mại quỳ rạp trên mặt đất, đem mông trắng như tuyết nhổng lên thật cao. Không hề cảm thấy thẹn triển lộ địa phương tư mật nhất về phía Chu Hằng, khê cốc màu đen đã sớm ướt đẫm, đầm nước mập nị hiện lên hào quang đẹp đẽ.

Nàng tràn đầy tự tin đối với thân thể của chính mình, ba đại Quý Phi hậu cung dung mạo chẳng phân biệt được cao thấp, mà nói riêng về dáng người tuyệt đối nàng là thứ nhất.

Chu Hằng nâng eo nhỏ nhắn của nàng lên. Vật ngang dài tiến quân thần tốc, xúc cảm tuyệt đẹp đánh úp lại. Hai người đồng thời phát ra tiếng hừ thỏa mãn, Lan Phi mị nhãn mê ly, lập tức bắt đầu yêu kiều vui mừng hát.

Hơn một tiếng sau, Lan Phi hoàn toàn biến thành một bãi bùn lầy, không đủ sức chịu đựng Chu Hằng tấn công, chỉ có thể khóc cầu xin tha thứ.

Nhìn bộ dáng nàng hoa lê đái vũ mê người, Chu Hằng không khỏi kích thích, với phương thức càng thêm thô bạo lại chơi nàng một hồi, khiến Lan Phi chết đi sống lại, sống lại rồi chết, quanh quẩn một chỗ ở cực lạc cùng cực khổ.

Đây mới gọi là trừng phạt!

Chu Hằng chơi Lan Phi 3 hồi, tuy rằng vẫn chưa hoàn toàn tận hứng, nhưng nếu chơi tiếp nữa, nữ nhân này rất có thể bị hắn chơi chết sống, lúc này thu binh. Lan Phi cũng nhu thuận, biết Chu Hằng đã thủ hạ lưu tình, thân thể mệt mỏi lại dùng cái miệng nhỏ nhắn hầu hạ hắn một hồi.

– Chủ nhân, không bằng ngươi cũng đoạt lấy Vũ Phi cùng

Anh Phi! Lan Phi ngồi chồm hỗm ở bên chân Chu Hằng, dùng bàn tay ngọc xoa nắn Chu Hằng, rất tự giác nhập tâm vào nhân vật nữ nô.

– Cái gì? Chu Hằng nhìn hai vú cao ngất rung rung, đầy đặn cực lớn, lại không có chút rũ xuống nào, ngược lại hơi hơi nhếch lên hướng về phía trước, dáng người quả thật vô cùng tốt.

– Vũ Phi cùng Anh Phi đều tinh thông phòng thuật! Lan Phi thành thật nói, nàng hiện tại sợ Chu Hằng đuổi chính mình đi, bởi vậy mỗi tiếng nói đều cực kỳ để ý: – Vũ Phi chỉ cần bị tiến vào thân thể, sẽ khóc, tiếng kêu vô cùng tao mị! Mà Anh Phi thì có được danh khí, cửu khúc thập bát loan, có thể khiến cho nam nhân có được khoái hoạt vô thượng!

Tuy rằng nàng khát khao tương lai cao cao tại thượng, nhưng càng không muốn hai đại địch nhân ngày xưa có thể dễ dàng thoát đi như vậy, bởi vậy ra chủ ý muốn gài bẫy hai nàng.

– Danh khí? Chu Hằng còn chưa hiểu, thẳng đến lúc Lan Phi cười – đem ngón tay của hắn mang đến mật động ướt át quyến rũ kia, hắn mới phản ứng được. Bốp, hắn vỗ đét lên kiều mông của Lan Phi một cái, nói: – Ta là người háo sắc như vậy sao?

Lan Phi oán thầm không thôi, thầm nghĩ nếu ngươi không háo sắc, vì cái gì mỗi lần tìm nàng đều chỉ vì muốn chơi nàng, hơn nữa không cần biết bao nhiêu lần, làm đi làm lại khiến nàng chết đi sống lại còn không đã nghiền, đây không phải háo sắc thì là cái gì!

[CHARGE=3]Lời này nàng không dám nói ra, chỉ dám cười bồi, bày mưu Chu Hằng tiến vào hoàng cung đoạt lấy Vũ Phi cùng Anh Phi. Nàng cũng có tư tâm, Chu Hằng tại phương diện kia thật sự quá cường đại, nàng thật sợ một ngày kia mình không chờ được Chu Hằng trở thành cường giả Kết Thai Cảnh, cuối cùng trước đó bị biến thành cực lạc mà chết.

Nếu có ba người thay phiên hầu hạ vị chủ nhân này, áp lực kia sẽ nhỏ hơn rất nhiều.

Chu Hằng làm sao không nghe ra ý của nàng, vỗ mông nàng một cái, y đứng dậy, trực tiếp ly khai Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Lan Phi thất vọng rất nhiều cũng không khỏi nghĩ đến, nếu Anh Phi cùng Vũ Phi thò chân vào được, hai cái đồ đê tiện kia về sau chẳng phải cũng có thể ngồi ngang hàng nàng? Như vậy sao được, nàng nằm mộng cũng muốn đạp đầu hai cái đồ đê tiện kia, giết chết họ từng chút một!

…

Chu Hằng rốt cục ra Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, Chu Định Hải tất nhiên đã chờ gấp.

– Hằng nhi, ngươi đột phá? Chu Định Hải vô cùng khẩn trương nhìn Chu Hằng, đại cảnh giới này đột phá há dễ dàng, hắn từ Tụ Linh Cảnh trở thành Sơ Phân Cảnh, nhưng từ Sơ Phân Cảnh đến Ích Địa Cảnh có khoảng cách quá lớn, Chu Hằng mới bế quan bảy ngày, thất bại có khả năng lớn hơn nữa a!

– Đột phá! Chu Hằng lộ ra một chút tươi cười.

– Tốt tốt tốt! Chu Định Hải cười ha ha, trên mặt tràn đầy kiêu ngạo.

Đứa con trai này đáng giá để hắn kiêu ngạo!

Hai cha con đi ra ngoài, An Nhược Trần cùng Lâm Kiếm Trần sau khi biết được đều kinh thán không thôi, nhất là Lâm Kiếm Trần, khi nhìn Chu Hằng từ Luyện Thể tầng bảy đi bước một đi tới, lúc trước hắn bởi vì ái nữ mới nghe nói có người như vậy, không nghĩ tới lúc này mới trôi qua bao lâu, Chu Hằng đã tới độ cao mà hắn chỉ có thể ngưỡng vọng.

Ích Địa Cảnh a, ở 9 ngọn núi Thiên Hàng đều có thể xưng vương xưng bá !

Khi mấy người Chu Hằng từ tửu lâu trở lại An gia, lại gặp được một người truyền tin vừa mới chạy tới từ đế đô.

Đó là Tiêu Họa Thủy phái tới .

– Cái gì, Ứng Băng Phong bức hôn? Chu Hằng nhướng mày, tiếp nhận từ trong tay người kia một phong thơ, mở ra vừa thấy, bên trong là giấy hoa tiên màu hồng, mặt trên viết đầy văn tự dạt dào tình ý.

Tín là Tiêu Họa Thủy viết, tình ý kéo dài, dường như mùi nước hoa có thể theo giấy viết thư cùng nhau tiến vào trong thân thể Chu Hằng.

Chu Hằng đảo qua một lần, quả thật như theo như lời người truyền tin, Tiêu Họa Thủy bị Ứng Băng Phong bức hôn, mà Tiêu gia cũng không dám kháng cự ý tốt của Ứng gia đến từ một trong ba nhà đại quyền thế Lãng Nguyệt Quốc, đồng ý gả Tiêu Họa Thủy cho Ứng Băng Phong là thị thiếp.

Kỳ thật đây là Tiêu gia với cao.

Nên biết rằng Thiên Tinh Tông nguyên bản chỉ có bối cảnh Phong Khiếu Tông, nhưng Phong Khiếu Tông sao có thể so sánh cùng Ứng gia, từ góc độ Tiêu gia mà nói, cái cọc hôn sự thật ra là kiếm lời lớn, cũng có vài nữ nhân Tiêu gia còn hận không được gả thay Tiêu Họa Thủy.

Tiêu Họa Thủy cũng không nghĩ như vậy, nàng tôn trọng tự do, hận nhất chính là bị người làm như hàng hóa đi làm lợi,

trước kia làm qua một lần, nàng nhịn, nghe theo gia tộc, mà ở trong lòng của nàng cũng cho rằng trả sạch công ơn nuôi dưỡng của Tiêu gia, hiện tại nàng là người tự do.

Nàng có thể làm thiếp, làm nô, làm tỳ, nhưng phải là nàng cam tâm tình nguyện, mà không phải bị người ép!

Rõ ràng là thư cầu cứu, nhưng yêu tinh chính là yêu tinh, lại còn có tâm tình khiêu khích Chu Hằng, viết chính mình mặc quần áo gì sinh động như thật, đang dùng cái tư thế gì viết thư, bộ ngực đều bị dập đầu đau linh tinh đủ các loại.

Chu Hằng không khỏi đen mặt, thật muốn không để ý tới nữ nhân này, cứ để cho nàng rơi vào hố lửa.

Nhưng Ứng Băng Phong không phải đang đào góc tường hắn sao? Khẩu khí này hắn thật không thể nhịn, cũng tốt, hắn đột phá Ích Địa Cảnh, đang ngứa tay tìm người mở đao, mượn Ứng Băng Phong cũng tốt!

Việc này không nên chậm trễ, Chu Hằng cáo biệt Chu Định Hải, An Nhược Trần Lâm Kiếm Trần, lập tức xuất phát chạy về đế đô. Về phần thế lực thần bí tập kích Chu Định Hải chỉ có thể chậm rãi điều tra, dù sao lực lượng của cá nhân hắn hữu hạn.

Tiến vào Ích Địa Cảnh, tốc độ của hắn cũng tăng lên gấp bốn năm lần, nguyên bản cần ba ngày mới có thể tới đế đô hiện tại

lại vẻn vẹn chỉ cần một ngày. Tuy nhiên Chu Hằng cũng không trực tiếp đi Tiêu gia, mà trước tiên điều chỉnh trạng thái của mình đến tốt nhất ở trong một gian nhà trọ.

Đối với Tiêu Họa Thủy hắn chưa nói tới cảm tình, muốn nói cũng chỉ là nhục dục mà thôi, thuần túy là bị phong tình yêu tinh này mê hoặc, thật giống như không biết có bao nhiêu nam nhân nằm mộng cũng muốn chơi Thủy Nguyệt Công chúa, cũng sẽ không ảnh hưởng đến ai, hắn tuyệt không biết dùng thủ đoạn cường ngạnh đi bức bách Tiêu Họa Thủy.

Việc này, hắn có thể quản, cũng có thể mặc kệ, dù sao loại chuyện bức hôn mỗi ngày không biết trình diễn bao nhiêu lần ở trên đại lục khổng lồ, hắn cũng không phải tiên nhân cứu khổ cứu nạn, nào có nhiều tinh lực như vậy!

Nhưng đoạn thời gian trước Tiêu Họa Thủy rất bận rộn vì hắn, tìm hiểu Chu Định Hải hạ lạc, phần nhân tình này Chu Hằng phải thừa nhận, cộng thêm lại có quan hệ cùng Ứng Băng Phong, hắn càng phải thò một chân vào.

Chương 156: Cướp cô dâu

Đèn rực rỡ mới lên, đế đô lại nghênh đón ăn chơi trác táng ban đêm, đế quốc khổng lồ, mấy ngàn năm thống trị, toàn bộ quốc gia sớm đã mục nát, nếu không phải còn có địch quốc đứng ngồi không yên, cuộc sống các quý tộc, võ giả tất nhiên càng thêm mỹ mãn, mà người nghèo tự nhiên càng thêm nghèo khổ.

Chu Hằng biến đổi tướng mạo, lặng yên đi tới Tiêu gia, chen vào lẫn trong đám người.

Tiêu gia là nhà quyền thế đế đô, gần với Nam Cung hoàng thất, lần này gả lại là Tiêu Họa Thủy tươi đẹp danh lan xa, hơn nữa chú rể lại đến từ Ứng gia một trong ba đại gia tộc Lãng Nguyệt Quốc, ai cũng phải cho chút thể diện đến một chút.

Nam Cung Hoành tự mình trình diện, chỉ là nguyên bản ba đại Quý Phi biến thành hai cái, Lan Phi đến nay tung tích không rõ, khiến trên đầu Nam Cung Hoành cũng xanh mượt , không biết bị bao nhiêu người ngầm giễu cợt.

Cuộc hôn lễ này cực kỳ long trọng, không được hoàn mỹ chính là lúc trước có lão già xin cơm kêu la cái gì Huyết quang tai ương, may mắn bị gia đinh sớm đuổi chạy, nếu không để khách nhân nghe xong nhiều người không được tự nhiên.

Ứng Băng Phong ở phòng lớn nghênh đón chư vị tân khách, nguyên bản cưới thị thiếp cũng không cần long trọng như thế, bổn ý của hắn cũng chỉ muốn đánh vào mặt Chu Hằng, khiến Mai Di Hương tuyệt vọng đối với hắn, sau đó hủy diệt mạng chó của tiểu tử này!

Nhưng gặp lại Tiêu Họa Thủy một lần, hắn liền bay bổng trong lòng, phía trước ở Thiên Bảo Các bởi vì có Mai Di Hương, hắn không nhìn kỹ Tiêu Họa Thủy, nhưng lần thứ hai lại càng xem càng cảm thấy mầm tai hoạ này danh bất hư truyền, khiến hắn thiếu chút nữa không khống chế được trực tiếp đẩy ngã nàng.

Chơi một cái thị thiếp tươi đẹp như vậy, không mệt!

Khiến hắn khó chịu là, Mai Di Hương bị hắn mời lại đây, tại sao Chu Hằng còn không hiện thân?

Mục đích chủ yếu nhất của hắn là để cho Mai Di Hương tuyệt vọng đối với Chu Hằng. Chu Hằng nếu không đến, hắn cũng chỉ cưới được một thiếp tươi đẹp mà thôi. So với việc quyền lực, sắc đẹp thì không trọng yếu như vậy.

Có quyền, dạng nữ nhân gì không lấy được?

Chẳng lẽ tiểu tử kia biết mất đi Mai Di Hương cho nên không

dám tới? Không đúng a, tiểu tử kia rõ ràng chính là mãng phu, làm việc cứng ngắc, nếu không cũng không dám đắc tội hắn, đắc tội Nhạc Hổ, đắc tội Lưu Nhạc !

Hay là còn không biết tin tức?

Khách đông, giờ lành đã đến. Hôn lễ chính thức tiến hành, Tiêu Họa Thủy mặc đỏ áo bào đỏ thẫm bị người đẩy ra, gương mặt xinh đẹp như ngọc, minh diễm ướt át, mắt đẹp đảo mắt phong tình vạn chủng, khiến người ta không tự chủ được phát lên một đoàn dục hỏa từ dưới bụng, hóa thân dã thú.

– Giờ lành đến. Chú rể tân nương bái thiên địa! Lễ quan hét lớn rát cổ họng.

Tiêu Họa Thủy chạy bộ đến bên cạnh Ứng Băng Phong, bộ ngực ở trong áo cưới rộng thùng thình va chạm trái phải, vẫn như cũ có thể nhìn thấy hình dạng tròn xoe màu mỡ, khiến người ta chực phun máu mũi.

– Nhất bái thiên địa!

– Nhị bái cao đường!

– Phu thê giao bái!

Tiêu Họa Thủy một bên bái , một bên dùng thanh âm rất thấp nói: – Đừng tưởng rằng khiến gia tộc ép ta gật đầu thì mọi sự ngon lành, từ nay về sau mỗi ngày ta sẽ tìm nam nhân bất đồng. Cho ngươi mang danh bị cắm sừng!

Cao tầng Tiêu gia dùng tính mệnh cha mẹ Tiêu Họa Thủy để ép, làm cho nàng chỉ có thể gật đầu đáp ứng, nhưng nàng há là người mặc cho kẻ khác xoa nắn, tự nhiên sẽ tiến hành phản kích với phương thức của nàng.

Ứng Băng Phong thiếu chút nữa ngã ngửa, nữ nhân này cũng dám uy hiếp hắn như vậy. Thật sự là to gan!

Hừ, chờ về tới Ứng gia. Nữ nhân này sẽ biết chính mình có bao nhiêu ngây thơ! Nữ nhân của hắn, cho dù cởi hết nằm ở trên đường cái, cũng không có ai dám liếc mắt một cái!

Nữ nhân xinh đẹp hơn nữa có thể trọng yếu hơn tánh mạng của mình không?

– Này, các ngươi coi như là lập gia đình sao? Một đạo thanh âm đột ngột vang mạnh lên, dẫn tới mọi người đều chú mục.

Ánh mắt có thể thấy được, ai cũng tự động tách ra, ai cũng không muốn bị ngộ nhận là người nói chuyện, cuối cùng, những ánh mắt này dừng ở trên thân một thanh niên.

– Không phải ta! Người kia phản ứng lại chậm một nhịp, sửng sốt một lúc sau mới phủ nhận, lại phát hiện ánh mắt của mọi người chăm chú vào bên trên hắn, hắn vội vàng nhìn lại, chỉ thấy phía sau có một nam nhân đứng! – Chu Hằng! Rất nhiều người nhận được Chu Hằng, lập tức kinh hô thành tiếng – ở lúc nói chuyện, Chu Hằng cũng khôi phục tướng mạo sẵn có.

Ứng Băng Phong mừng rỡ, hắn chờ chính là Chu Hằng, thật sợ hắn không hiện ra quấy rối, nếu không Mai Di Hương không phải mời uổng công sao! Hắn lành lạnh cười lạnh, nói: – Chu Hằng, ngươi có ý gì?

– Ngu ngốc, con người của ta xưa nay có thói quen cướp cô dâu, phu nhân ngươi như hoa như ngọc, bản Đại vương rất thích, quyết định nhận lấy cho làm tỳ nữ! Chu Hằng lộ ra một chút tươi cười.

Tê, tên này tới cướp cô dâu !

Lập tức, người bên cạnh Chu Hằng ai cũng nhao nhao lui về phía sau, trong nháy mắt trống ra một cái không gian thật lớn, ai dám nhấc lên quan hệ cùng hắn vào lúc này? Chỉ có thanh niên kia phản ứng luôn chậm hơn người khác 1 nhịp, còn ngu độn hồ hồ đứng tại chỗ.

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, vỗ vỗ vai người kia, nói: – Huynh đệ, ngươi cũng đầy nghĩa khí!

Chú lùn nhìn hai bên một chút, lúc này mới phát hiện mọi người chạy sạch , lập tức vẻ mặt đưa đám nói: – Ta không nghĩa khí! Ta không nghĩa khí! Ta căn bản không nhận thức hắn! Thật sự, ta không biết hắn! Hắn chỉ vào Chu Hằng, vội vã giải thích với mọi người.

– Thật to gan! Lưu Thanh Huyền cùng Nam Cung Trường Không không biết chui ra từ địa phương nào, mỗi người mang trên mặt sát khí lạnh thấu xương. Có Ứng gia uy hiếp, Tiêu Vũ Ngân, Thiên Quân Tử cũng không dám tái bảo vệ Chu Hằng, hôm nay tiểu tử này hẳn phải chết!

– Lá gan của ta từ trước đến nay rất lớn! Thân hình Chu Hằng nhoáng lên một cái, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, đã thấy Tiêu Họa Thủy đã bị hắn ôm đến trong ngực.

Thật sự đoạt a!

– Chu Hằng Ứng Băng Phong quát lên, tuy rằng hắn muốn ép Chu Hằng ra tay, nhưng cũng không có kế hoạch để Chu Hằng thành công! Hiện tại hắn cùng Tiêu Họa Thủy đều đã bái đường, chính là vợ chồng chân chính.

Chu Hằng cướp người trước mặt của hắn, lập tức khiến trên đầu của hắn xuất hiện một chút màu sắc xanh mượt.

[CHARGE=3]- Ứng Băng Phong, lão nương tuyên bố từ giờ trở đi bỏ ngươi! Tiêu Họa Thủy ngọt ngào ôm cổ của Chu Hằng, tên nam nhân này lại vì nàng không tiếc đứng ra chống cự lại nhà quyền thế cường đại như Ứng gia, quả thực khiến nàng cảm động muốn chết!

Nếu không phải người nơi đây không liên hệ nhiều lắm, nàng thật muốn đè Chu Hằng ra, để tên nam nhân này hung hăng tiến vào thân thể của chính mình, lúc này mới có thể phóng xuất ra tình cảm mãnh liệt hiện tại của nàng sắp bùng nổ.

Bị người đoạt đi tân nương ở hôn lễ. Tiếp theo lại bị tân nương tuyên bố bỏ chồng, đây quả thực chính là vô cùng nhục nhã đối với Ứng Băng Phong. Dốc hết nước sông cũng khó rửa sạch, sẽ đi theo hắn cả đời!

Không phải như vậy a!

Ứng Băng Phong đỏ thẫm hai mắt, rống mạnh lên, trong tay lập tức có thêm một thanh lợi kiếm, dưới chân hắn bắn ra, đánh bay hướng về Chu Hằng: – Gian phu dâm phụ, đều tìm chết cho ta!

Tiêu Họa Thủy dù tươi đẹp thì thế nào. Phản bội hắn chỉ có

một con đường chết!

– Đối với thê tử của chính mình đều tàn nhẫn như vậy, ngươi thật đúng là không bằng cầm thú! Chu Hằng lắc lắc đầu, vẻ mặt khinh miệt.

Mọi người nghe xong cũng đều có loại cảm giác hộc máu, đổi là ai cũng sẽ không tốt hơn Ứng Băng Phong bao nhiêu!

– Diệt Tuyệt Thiên Kiếm! Ứng Băng Phong tuy rằng giận dữ, nhưng cảm xúc lại không loạn chút nào, hắn biết thân pháp Chu Hằng rất cao, bởi vậy vừa ra tay chính là tuyệt chiêu. Không dẫm trở lại vào vết xe đổ trước.

Diệt Tuyệt Thiên Kiếm, có thể phát ra gần vạn đạo kiếm quang ở trong nháy mắt, mỗi một đạo kiếm quang đều có lực sát thương cấp bậc Ích Địa Cảnh, đối với Chu Hằng Sơ Phân Cảnh mà nói quả thực chính là tuyệt sát!

Dù là võ giả Ích Địa Cảnh đồng dạng gặp được, cũng chỉ có thể nhượng bộ lui binh!

Tay trái Chu Hằng vẫn như cũ ôm eo Tiêu Họa Thủy, tay phải thì phải hóa thành nắm tay đánh ra. Ánh sáng vàng chớp động, huyết mạch kim loại dĩ nhiên phát động. Hắn không cần sử dụng võ kỹ, bởi vì tay quyền hoàng kim có thể so với võ kỹ Địa cấp.

Oanh!

Trong tiếng nổ, dường như thời gian dừng hình ảnh, mọi người có thể tinh tường nhìn thấy hoàng kim thánh quyền đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi. Đánh bể một đạo lại một đạo kiếm quang, sau đó đánh vào trên bụng Ứng Băng Phong. Đánh hắn nặng nề bay dựng lên.

Một đạo máu tươi xẹt qua, Ứng Băng Phong nặng nề bị ném tới trên mặt đất, khóe môi xuất hiện một hàng máu thê lương.

Cái gì, Ứng Băng Phong không ngờ bị Chu Hằng một quyền đánh lui, còn bị thương!

Mọi người đều có loại cảm giác nằm mơ, mấy ngày hôm trước hai người còn giao thủ, tuy rằng Chu Hằng miễn cưỡng có thể chống đỡ cùng Ứng Băng Phong, nhưng đó là bởi vì thân pháp của hắn quá nhanh quá mức huyền diệu, mới có thể làm cho Ứng Băng Phong giống như lão hổ trảo quy!

Nhưng bây giờ – – Chu Hằng chính diện đánh tan Ứng Băng Phong, điều này nói rõ lực lượng của hắn cao hơn một đoạn!

Trời, Ích Địa Cảnh

Chu Hằng tiến vào Ích Địa Cảnh nếu không dù Sơ Phân Cảnh yêu nghiệt đến đâu cũng không thể nào làm được điểm ấy, vượt qua một cái đại cảnh giới còn có thể nghiền ép đối thủ, đây căn bản không phải người!

– Ích Địa Cảnh

– Ta muốn điên rồi, lúc trước thời điểm Chu Hằng tham gia Đại Diễn Thịnh Hội không phải vừa mới nhập Tụ Linh Cảnh sao, lúc này mới trôi qua bao lâu, hắn đã thành Ích Địa Cảnh?

– Vừa so sánh cùng hắn, bất kỳ thiên tài đều trở thành ngu ngốc!

– Làm sao có thể có biến thái như vậy!

Mọi người đều đang nhỏ giọng nghị luận, tốc độ tu vi Chu Hằng tinh tiến cũng quá dọa người .

– Ích Địa Cảnh Nam Cung Trường Không cùng Lưu Thanh Huyền đồng thời biến sắc, tiểu tử này quả thực không thuộc nhân loại, cho hắn thêm thời gian tiếp tục tăng trưởng, nói không chừng rất nhanh sẽ trở thành Khai Thiên Cảnh , đến lúc đó ai giết ai sẽ không nhất định.

Hôm nay, nhất định phải xử lý tiểu tử này!

Hai đại lão tổ Khai Thiên Cảnh đều nghiêm nghị sát khí, bọn họ tuyệt không sẽ thả một cái yêu nghiệt nhất định thành tử địch trưởng thành.

– Huyết quang tai ương a! Huyết quang tai ương! Đúng lúc này, lại một cái thanh âm đột ngột vang lên, thanh âm khàn khàn.

Lúc này ai lên tiếng khẳng định sẽ bị mọi người chú mục, mọi người lập tức đưa ánh mắt nhìn, biển người lại nhao nhao tách ra, lại hiện ra chú lùn lúc trước kia che ở trước mặt Chu Hằng.

Chú lùn kia lập tức muốn khóc , dùng sức lắc đầu nói: – Không phải ta nói!

Hắn phản ứng luôn chậm, nói xong mới biết quay đầu nhìn lại, đã thấy sau lưng có một lão già vô cùng đáng khinh đang đứng, thấy hắn nhìn sang lập tức nhe răng cười, hai hàng răng nanh ít nhất rớt 7, 8 cái.

Chu Hằng cũng nhìn thấy, lập tức đen xì mặt, lão nhân kia rõ ràng là lão lừa đảo lúc trước bán phù giả cho hắn!

– Ai, bất tường hiện ra, huyết quang tai ương! Ngươi, ngươi,

ngươi, ngươi Lão già chỉ tay đối với mọi người, thần sắc nghiêm nghị, rất có phong thái cao nhân trên đời, nhưng sau đó một khắc hắn liền lộ ra nguyên hình, lấy ra một bó to phù:
– Thanh tâm phù lục của lão phu chuyên trị huyết quang tai ương, một dán chỉ cần năm vạn linh thạch, mua một tấm đi!

Lập tức, chỉ thấy hắn dạt dào sinh ý, vô liêm sỉ chém gió khắp nơi.

Mọi người đều có loại cảm giác dở khóc dở cười, rõ ràng là vừa mới một trận đại chiến, nhưng bị hắn khuấy đảo như vậy, lập tức biến thành một trò khôi hài.

Làm sao lại để lão già bỉ ổi như vậy trà trộn vào?

Chương 157: Phá Hư Lục

– Tiểu huynh đệ, mua phù lục đi, lão phu nhìn ấn đường ngươi biến thành màu đen, chính là điềm đại hung! Lão lừa đảo quẹo trái xuất hiện ở trước người Chu Hằng, ở trước mặt hắn lắc mấy cái lá phù màu vàng.

Loại này chỉ vừa thấy liền biết giấy đi cầu người ta dùng.

Chu Hằng không khỏi đen mặt hơn, lão lừa đảo này không phải vẽ thời điểm thuận tiện đi nhà xí chứ, vừa nghĩ tới bộ dáng đáng khinh kia khiến cho người ta vô cùng ghê tởm, hắn vội vàng lui một bước, giữ một khoảng cách với lão lừa đảo.

– Tiểu cô nương, ta đây có bí phương ngực to, bán ngươi một phần, chỉ cần 100 vạn linh thạch! Lão lừa đảo lại chuyển mục tiêu nhắm ngay Tiêu Họa Thủy trong lòng Chu Hằng.

– Lão già, dáng người bổn tiểu thư hoàn mỹ quá rồi, còn cần ngực to sao? Tiêu Họa Thủy cũng rất hung hãn hồi đáp.

– Càng lớn càng tốt! Càng lớn càng tốt! Lão lừa đảo tỏa ánh sáng hai mắt, nhưng không nhìn Tiêu Họa Thủy, dường như đang đang suy nghĩ cái gì, lại có nước miếng chảy ra.

– Đủ chưa! Nam Cung Trường Không quát lên một tiếng lớn, ánh mắt như đao, phun ra hàn mang dường như muốn giết người.

Chu Hằng cùng lão già đáng khinh lại hoàn toàn không thấy sự hiện hữu của hắn, quả thực không thể tha thứ! Khai Thiên Cảnh a, ở Hàn Thương Quốc chính là chí tôn thông thiên, ai dám không cung kính?

– Nam Cung huynh, mau chóng ra tay xử lý tiểu tử kia, để tránh đêm dài lắm mộng! Lưu Thanh Huyền lập tức nói, hắn biết thân pháp Chu Hằng cực nhanh, một người thật không nắm chắc lưu Chu Hằng lại, phải liên thủ cùng Nam Cung Trường Không.

Hai đại cường giả Khai Thiên Cảnh quy định phạm vi hoạt động, Chu Hằng quả quyết không có khả năng bỏ chạy.

– Cũng tốt! Nam Cung Trường Không lạnh lùng gật đầu, tách ra một trái một phải với Lưu Thanh Huyền. Hai đại cường giả Khai Thiên Cảnh đồng thời xuất động, tạo thành từng đạo cột sáng. Nhanh chóng kết hợp hình thành bức tường ánh sáng, biến thành một cái chuồng to lớn.

Làm như vậy sẽ tiêu hao đại lượng linh lực, nhưng vì hủy diệt Chu Hằng lại hoàn toàn đáng giá.

Tuyệt đối không thể để cho tiểu tử này bất kỳ không gian trưởng thành!

– Hai lão già các ngươi này, không làm sinh ý cho lão phu còn chưa tính, còn muốn cướp lấy sinh ý của lão ph! Lão lừa đảo kêu to oa oa, tiện tay lấy ra một bó to phù lục từ trong lòng ngực, phân một ít cho Chu Hằng, nói: – Xú tiểu tử, ta thấy ngươi huyết quang trước mắt, lão phu hữu duyên cùng ngươi, độ ngươi một hồi, trước ghi nợ ngươi 20 tấm Phá Hư Lục, lần sau nhớ rõ còn thiếu lão phu 10 triệu linh thạch!

– Lão phu đi trước một bước, nếu không khó tránh khỏi có huyết quang tai ương!

Cũng không biết lão lừa đảo vận chuyển bộ pháp như thế nào. Lại trong nháy mắt xuất hiện ở viền bức tường ánh sáng, cầm trong tay một tấm phù lục dán trên thân, cà địa một chút không ngờ trực tiếp xông ra ngoài, dường như bức tường ánh sáng không tồn tại.

Bao gồm Chu Hằng, Nam Cung Trường Không cũng những người ở đây, ai cũng ngẩn người một trận!

Đây chính là lồng giam cường giả Khai Thiên Cảnh bày a, có

thể khinh địch xuyên qua như vậy sao? Hoặc lão nhân này cố ý giấu dốt. Tu vi vô cùng cao minh, lúc này mới có thể làm được; hoặc là phù lục lão già thật hữu hiệu, ngay cả chướng ngại cấp Khai Thiên Cảnh bày đều có thể xuyên qua.

Trong khoảng thời gian ngắn, mọi người đều vô cùng hối hận, sớm biết rằng phù lục lão già hữu dụng như vậy. Vừa rồi như thế nào cũng phải mua cả trăm cái a! Hiện tại lão già đã chạy mất xác, lãng phí một cái thiên đại cơ duyên một cách vô ích!

Chu Hằng nắm 20 tấm Phá Hư Lục trong tay. Từ lúc lão lừa đảo lấy ra trong nháy mắt, hắn cảm ứng được một tia lực lượng quỷ dị ẩn chứa trong đó, bởi vậy như thế hắn mới thu xuống.

Lão lừa đảo vẫn như cũ là lão lừa đảo, lúc trước bán tất cả đều là hàng giả, chỉ có 20 tấm Phá Hư Lục này mới là hàng thật.

Chu Hằng vừa động trong lòng, lão lừa đảo này hình cố ý đến đưa hắn Phá Hư Lục ! Nhưng hai người lúc trước đã một mặt, nhưng xa xa chưa nói tới giao tình, vì cái gì lão lừa đảo lại đưa cho hắn một cái nhân tình lớn như vậy?

Hắn không nghĩ ra, cũng lười nghĩ, lần sau nếu gặp gỡ lão lừa đảo hỏi lại rõ ràng là tốt.

Dán một tấm Phá Hư Lục trên thân, Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, vọt tới Ứng Băng Phong. Hắn vốn chỉ

muốn dùng Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cứu người, nhưng đã có Phá Hư Lục, sẽ lợi dụng một chút.

Trên người của Chu Hằng hiện lên ánh sáng đen hơi yếu, hưu, thân thể hắn trực tiếp xuyên ra ngoài từ trong bức tường ánh sáng, quả nhiên, ở trước mặt của Phá Hư Lục, cái chắn cấp Khai Thiên Cảnh đúng là không có tác dụng!

– Đầu con lừa đê tiện kia lúc trước có thể tiến đại trận hộ sơn Đại Diễn Tông, có phải cũng bởi vì có Phá Hư Lục hay không? Chu Hằng không khỏi nghĩ đến, con lừa đen kia cũng hết sức thần bí.

– Ứng Băng Phong, có dám tái chiến? Hắn cười ha ha: – Ta chấp ngươi một tay!

Mọi người vừa nghe, không khỏi đều âm thầm líu lưỡi.

Chu Hằng quả thật chỉ có thể vận dụng một bàn tay, bởi vì tay trái của hắn luôn luôn ôm Tiêu Họa Thủy. Thiếu một cái tay tuy rằng không đến mức thiếu một nửa chiến lực, nhưng khẳng định là có ảnh hưởng, theo lý mà nói là Ứng Băng Phong chiếm đại tiện nghi.

Nhưng cái tiện nghi này phỏng chừng đổi là ai cũng sẽ không nguyện ý đi chiếm, bởi vì Chu Hằng ôm tiểu thiếp Ứng Băng Phong vừa mới bái đường, cưới hỏi đàng hoàng.

Thật muốn tức chết!

Quả nhiên, Ứng Băng Phong xanh cả mặt, cả người phát run, nổi giận gầm lên một tiếng nói: – Chu Hằng, hôm nay ta phải giết ngươi! Nói xong hắn điên cuồng lao tới Chu Hằng, khóe miệng mở ra, phun ra một đạo chất lỏng màu đen, vô cùng hôi thối.

– Đây là huyết mạch lực Ứng gia, linh thể con cóc, đừng nói bị dính chút nọc độc sẽ lập tức tử vong, cho dù chỉ là ngửi được một tia hương vị đều sẽ hôn mê! Mai Di Hương ở một bên giải thích.

[CHARGE=3]- Là Độc thủy linh thể! Ứng Băng Phong không kìm nổi biện giải một câu, huyết mạch lực gia tộc không thể bị bôi nhọ.

0Thật đúng là chết vì sĩ diện, đây không phải con cóc phun độc thì là cái gì! Mai Di Hương không sợ trời không sợ đất e sợ thiên hạ bất loạn, làm sao để ý đắc tội toàn bộ Ứng gia.

– Chính là con cóc, còn muốn ăn thịt thiên nga! Chu Hằng cười một tiếng dài, nghênh đón về Ứng Băng Phong.

– Muốn chết! Ứng Băng Phong hừ lạnh một tiếng, hắn là Địa linh thể nhị tinh, nọc độc vô cùng đáng sợ, dù là võ giả cùng

cảnh giới đều có thể bị giết bằng thuốc độc trong nháy mắt!

Xuy!

Khi nọc độc phun đến trên thân Chu Hằng, một đạo tường băng bỗng nhiên xuất hiện, nọc độc lập tức phun toàn bộ ở trên lớp băng, từng đạo chất khí nổi lên, dường như nước ấm nhào vào trên mặt tuyết, lớp băng bị hòa tan nhanh chóng, sương mù tầng tầng.

Cửu U Băng Thiên Quyết!

Đây là võ kỹ huyết mạch, vừa là huyết mạch lực lại là võ kỹ, mà thanh long huyết mạch của Chu Hằng lại đạt tới Thiên linh thể thất tinh, ở dưới tình huống không kém đại cảnh giới chẳng lẽ còn không thể chống cự lại Địa linh thể?

Tốc độ nọc độc ăn mòn lớp băng mặc dù nhanh, nhưng còn không đạt được trình độ dựng sào thấy bóng, Chu Hằng đẩy tay phải, lớp băng liền hung hăng đập tới Ứng Băng Phong.

Loảng xoảng!

Lớp băng đập tới trên mặt của Ứng Băng Phong, lập tức ầm ầm vỡ vụn, vô số đạo vụn băng đánh bay, mà đầu Ứng Băng Phong cũng bị ngạnh sinh đập phá, máu tươi từ tóc rỉ ra, cả

mặt toàn là vết máu.

– Lớn mật! Nam Cung Trường Không cùng Lưu Thanh Huyền đồng thời gầm lên một tiếng, đánh tới Chu Hằng.

Bọn họ biết thân pháp Chu Hằng cực nhanh, bởi vậy cũng không tùy ý ra tay, mà chờ đợi một cái cơ hội tốt, một kích trí mạng! Không nghĩ tới Ứng Băng Phong thậm chí ngay cả ba chiêu hai thức cũng không đỡ nổi, bọn họ sao có thể ngồi xem Ứng Băng Phong bị Chu Hằng đánh giết.

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình lưu chuyển thật nhanh, giống như quỷ mị, dễ dàng lách qua công kích của hai đại cường giả Khai Thiên Cảnh.

– Chu Hằng, ngươi thật quá mức! Ứng Băng Phong tuy rằng đầu bị đánh nở hoa, nhưng đây chỉ là ngoại thương, linh lực bản thân cũng không bị ảnh hưởng, phát động độc thủy huyết mạch, toàn bộ đầu hắn đều trở nên xanh mượt , miệng vết thương lập tức khép lại.

Hắn thương không nặng, nhưng thể diện lại gần như mất hết, đây mới là vô cùng nhục nhã.

– Ta quá mức? Chu Hằng cười lạnh, hắn cũng không chủ động trêu chọc Ứng Băng Phong, mà tên này vài lần khiêu khích hắn, hắn cũng không phải tượng đất, làm sao có thể nhẫn? Làm sao lại không biết giận?

– Ngươi chỉ là một cái dân đen Hàn Thương Quốc, ở trong mắt ta ngươi không xu dính túi! Ứng Băng Phong trống rỗng lấy ra một cái lục lạc, toàn thân màu tím đỏ, lớn chừng ấm nước – với thân phận của hắn tự nhiên có được pháp khí không gian .

– Có thể ép ta sử dụng Ma Âm Linh, ngươi cũng có thể kiêu ngạo! Hắn lộ ra một chút ngạo khí.

Vì cái gì những tên nhị thế tổ rất thích dùng loại khẩu khí này nói chuyện?

Chu Hằng nhìn cái lục lạc trong tay Ứng Băng Phong, chỉ thấy cái này cũng không đầy đủ, bên góc thiếu một cái lỗ nhỏ, cũng không biết dùng tài liệu gì chế thành, nhưng cũng khẳng định tuyệt đối là kim loại.

Vừa lúc, hắn có năng lực Phệ Kim tộc

– Ma Âm Xuyên Não! Ứng Băng Phong rung lục lạc lên, lập tức, một đạo quái âm dùng ngôn ngữ không thể miêu tả cuồn cuộn trào ra.

Tụ Linh Cảnh quanh mình thực lực yếu ớt trong nháy mắt thất khiếu chảy máu chết ngay lập tức, mà Sơ Phân Cảnh cũng

không khá hơn chút nào, đồng dạng trong mắt chảy ra huyết lệ, khí tức mỏng manh, lập tức bị trọng thương!

Võ giả Ích Địa Cảnh còn miễn cưỡng có thể chống cự lại, nhưng nhất thiết phải tế xuất toàn lực, nếu không Ma Âm Xuyên Não, không chết cũng biến thành ngu ngốc! Cho dù cường giả Khai Thiên Cảnh cũng không thể sống khá giả, có loại kích động muốn dùng hai tay che lỗ tai.

– Ứng thiếu, thủ hạ lưu tình! Nam Cung Trường Không lập tức hét lớn, nơi này phần lớn là người Hàn Thương Quốc, chết một người đối với thực lực của một nước Hàn Thương Quốc đều suy yếu, hắn sao có thể không hoảng hốt.

– Hừ, xử lý tên tiểu tử kia, ta tự nhiên sẽ dừng tay! Ứng Băng Phong lạnh lùng nói, lục lạc trong tay lại càng lắc nóng nảy hơn.

Cho Nam Cung Trường Không 100 lá gan cũng không dám ra tay với Ứng Băng Phong, hắn nổi giận gầm lên một tiếng, bổ nhào tới Chu Hằng. Ở dưới Ma Âm Xuyên Não, dù sao Chu Hằng cũng phải phân tâm ngăn cản, đúng là thời cơ giết trừ người này tốt nhất!

Cho dù người đế đô đều chết hết, chỉ cần có thể xử lý Chu Hằng vẫn đáng giá!

– Đều là tiểu tạp chủng ngươi gây ra họa! Nam Cung Trường

Không quát một tiếng chói tai, trấn áp Chu Hằng.

– Đổi trắng thay đen! Chu Hằng hừ lạnh, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình hắn chớp động như điện, trong tay đã tế ra hắc kiếm, cái gọi là Ma Âm Xuyên Não đối với hắn không hề một tia ảnh hưởng, ngay cả Tiêu Họa Thủy trong ngực hắn đều dường như không có việc gì.

Hắc kiếm đối với tà ác có năng lực trấn áp trời sanh, nên biết rằng ngay cả cường giả Linh Hải Cảnh đều chịu ma khí ảnh hưởng biến thành quái lông đỏ!

Hắn chém một kiếm tới Ứng Băng Phong.

Chương 158: Cuồng dẹt

– Cái gì!

Ứng Băng Phong phát ra một tiếng thét kinh hãi, như thế nào cũng không nghĩ tới chiến lực Chu Hằng không ngờ không nhận được chút suy yếu, nên biết rằng tuy rằng tu vi hắn không đủ phát huy toàn bộ uy lực Tử Linh Đang, nhưng cường giả Khai Thiên Cảnh cũng phải chịu ảnh hưởng!

Khi hắn kinh ngạc, Chu Hằng đã giết lại đây, một kiếm đâm thẳng tới cổ của hắn.

Ông!

Đoạn kiếm hoa rơi, trên người của Ứng Băng Phong lại đột nhiên xuất hiện một màn hào quang màu vàng nhạt, sinh sôi chặn một kiếm Chu Hằng!

Chu Hằng cũng không kỳ quái, ngay cả trên thân Nhạc Hổ đều có cấm khí bảo mệnh, Ứng Băng Phong sao lại không có, loại bảo vật này bởi vì có số lần sử dụng hạn chế, chỉ có khi gặp được sinh tử nguy hiểm mới có thể phát động, bởi vậy tuy rằng lúc trước Ứng Băng Phong bị hắn đập đến vỡ đầu chảy

máu nhưng không phát động cấm chế.

Hắn bỗng nhiên thu kiếm, tay phải gập lại, đoạt Tử Linh Đang trong tay Ứng Băng Phong, trực tiếp thu vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Chu Hằng không sợ bại lộ chuyện hắn có pháp khí không gian, chỉ cần đừng cho bí mật nghịch thiên có thể cất chứa vật còn sống hấp thụ ánh sáng thì được.

Ứng Băng Phong thần tình hoảng sợ, nếu phát động cấm chế, điều này nói rõ vừa rồi hắn đã đi qua 1 vòng ở trước quỷ môn quan! Chu Hằng… thật sự dám giết hắn! Hắn lập tức giận đến cực hạn, một cái dân đen lại dám giết hắn, hơn nữa còn dám hạ thủ!

Nhưng lần này hắn đi ra ngoài là vì theo đuổi Mai Di Hương, bên cạnh chỉ có vài cái người hầu, thực lực đều chỉ tại Sơ Phân Cảnh mà thôi, hiện tại tức giận thì như thế nào? Con bài chưa lật ra hết. Tử Linh Đang, huyết mạch lực, pháp khí, ai cũng bị giảm ở trước mặt Chu Hằng. Còn có thể làm sao?

Không tốt, Tử Linh Đang!

Ứng Băng Phong căng thẳng thần sắc, nói: – Chu Hằng, đưa ta Ma Âm Linh, ân oán giữa chúng ta xóa bỏ!

Món bảo vật này cũng không phải của hắn, mà thuộc Ứng Thừa Ân – một nhân tài gia tộc… khác mới xuất hiện, tuổi gần như cùng hắn, nhưng thiên phú lại mạnh hơn một mảng lớn. Chính là Thiên linh thể khiến người ta ghen tị đỏ mắt, thiên kiêu chân chính!

Người này chẳng những thiên phú cao, hơn nữa còn là sủng nhi được trời cao yêu tha thiết, vận khí tốt đến nghịch thiên, ra ngoài đường, ngồi xuống nghỉ ngơi ở ven đường đều gặp được ngàn năm linh thảo, mà vào cái sơn động ngủ một đêm cũng có thể phát hiện pháp khí, công pháp linh tinh đủ các loại!

Lục lạc màu tím chính là Ứng Thừa Ân phát hiện ngoài ý muốn ở trong đáy hồ một cái thủy động. Thời điểm lấy được ít đi một góc, đến nỗi uy lực tổn hại lớn, nhưng vẫn là bảo vật cường đại đến cực hạn!

Lần này Ứng Băng Phong xuất môn, còn có một chuyện khác, chính là thay Ứng Thừa Ân tìm kiếm một vị ẩn cư Chú Khí sư, chữa trị Tử Linh Đang. Nhưng bây giờ Chú Khí sư còn không tìm được. Lục lạc màu tím bị Chu Hằng đoạt đi, làm sao bây giờ?

Hắn là người trọng yếu của Ứng gia, nhưng so cùng Ứng Thừa Ân thì chính là cỏ cây ! Ở trước mặt Ứng Thừa Ân, hắn ngoan tựa như con chó, tuy rằng mơ ước Tử Linh Đang nhưng lá gan to gấp trăm lần cũng không dám nuốt.

Nếu không đoạt lại Tử Linh Đang, hắn sẽ vô cùng thảm.

Vừa nghĩ tới khuôn mặt tuấn tú của Ứng Thừa Ân luôn mang theo nụ cười vô hại. Ứng Băng Phong lập tức phát ra hàn ý từ trong thâm tâm, hắn vô cùng sợ hãi người trẻ tuổi này, thậm chí vượt qua lão tổ gia tộc!

Nhất định phải cướp về!

– Ngu ngốc, ngươi thật nghĩ toàn bộ thiên hạ đều là nhà của ngươi? Chu Hằng lắc lắc đầu: – Ân oán giữa chúng ta cũng không thể xóa bỏ đơn giản như vậy!

– Trước mắt bao người, ngươi chẳng lẽ còn dám giết ta? Ứng Băng Phong không kìm nổi nói câu vô nghĩa, phía trước nếu không phải trên người hắn có chứa cấm khí đã chết qua một lần! Nhưng hắn đến bây giờ còn không cách nào nhận, hắn chính là đại thiếu gia một trong ba nhà quyền thế đỉnh cấp Lãng Nguyệt Quốc, Chu Hằng làm sao dám!

Hắn hành hung ở trong này, khẳng định không thể bảo trụ bí mật diệt khẩu, như vậy Chu Hằng sao chống nổi Ứng gia trả thù?

Đây là điều Ứng Băng Phong thủy chung không nghĩ ra!

Thân pháp Chu Hằng quả thật rất nhanh, nhưng gặp được cường giả Sơn Hà Cảnh, Linh Hải Cảnh, người ta một cái ý niệm có thể giam cầm người, ngay cả cơ hội triển khai thân pháp cũng không có! Chẳng lẽ tiểu tử này quá cuồng ngạo, tự đại có thể bằng vào thân pháp tung hoành thiên hạ?

Nếu thật sự là như thế, vậy hắn chết ở trong tay một cái mãng phu không phải cực kỳ oan uổng!

– Chu tiểu tử, người này có thể giáo huấn, nhưng phải lưu một cái mạng! Chu Hằng đang định ra tay, bên tai lại vang lên lời nói nhỏ nhẹ, rõ ràng quanh mình không có một bóng người, nhưng thanh âm này lại gần trong gang tấc.

Người này, thực lực cường đại!

Ánh mắt Chu Hằng không khỏi hướng tới lão nhân bên Mai Di Hương, toàn trường cũng chỉ có người này có được tu vi cao thâm khó lường như vậy.

Quả nhiên, lão giả kia hướng hắn mỉm cười, cũng gật gật đầu.

Chu Hằng hiểu được, tuy rằng Mai Di Hương xem Ứng Băng Phong không vừa mắt, nhưng hai đại gia tộc đều là nhà quyền thế đỉnh cấp Lãng Nguyệt hoàng triều, luôn có chút quan hệ cá

nhân, nếu Mai Di Hương ngồi xem Ứng Băng Phong bị giết, Mai gia sẽ rất khó bàn giao cho Ứng gia.

Hắn quyết định cho Mai Di Hương một cái mặt mũi, dù sao cầm người ta không ít thứ.

Người không giết, nhưng phải bị phế!

[CHARGE=3]

– Chu Hằng, nhận lấy cái chết! Nam Cung Trường Không cùng Lưu Thanh Huyền đồng thời tập kích, bọn họ tuyệt đối không thể xem Chu Hằng giết Ứng Băng Phong, nếuquả thật phát sinh chuyện như vậy, Ứng gia trả thù cũng không phải bọn họ có thể thừa nhận.

– Hai người các ngươi còn có xấu hổ hay không ? Mai Di Hương hét lớn: – Phúc bá, vả miệng cho ta!

– Vâng, tiểu thư! Lão nhân bên cạnh nàng nhoáng lên thân hình một cái, hai tay dò ra, cũng không thấy hắn dùng ra chiêu thức cao minh, nhưng Nam Cung Trường Không cùng Lưu Thanh Huyền lại căn bản không tránh được, lập tức bị hắn đè xuống, ngạnh sinh ngừng lại.

Bốp! Bốp! Ba!

Phúc bá làm nhiều việc cùng lúc, chém ra từng đạo chưởng kình, gương mặt hai người Nam Cung Trường Không lập tức sưng đỏ lên, máu mũi chảy đầm đìa, bộ dáng vô cùng thê thảm.

Mọi người đều xem ra trong lòng phát lạnh, Nam Cung Trường Không cùng Lưu Thanh Huyền tu vi bực nào, ở Hàn Thương Quốc chính là bá chủ tuyệt đối vô địch, cao cao tại thượng đã có mấy trăm năm , nhưng bây giờ là bị người ta vả trước mặt mọi người, đây là loại nhục nhã nào?

Đây là thực tế tàn khốc!

Bọn họ là Khai Thiên Cảnh, có thể tùy ý khi dễ Chu Hằng, lại nhiều lần ra tay muốn đẩy hắn vào chỗ chết, khi đó bọn họ sao để ý Chu Hằng cảm thụ? Hiện tại gặp được Mai gia càng cường đại hơn, bọn họ như cùng chó chết không còn sức đánh trả chút nào.

Hai người Nam Cung Trường Không thảm như vậy còn không phải bởi vì phía trước bọn họ quá kiêu ngạo , nghĩ khi dễ Chu Hằng, không nghĩ tới Mai Di Hương không ngờ coi trọng Chu Hằng như thế, không tiếc để cường giả bên người ra tay bảo vệ!

Xứng đáng!

Chu Hằng chỉ nhìn thoáng qua liền thu hồi ánh mắt, hết giận là hết giận, đáng tiếc cũng không phải lực lượng bản thân hắn, mà hắn cũng không vui, một màn này chỉ kích thích hắn càng thêm khát vọng cường đại.

– Ứng Băng Phong, chúng ta nên tính toán! Chu Hằng đánh ra một quyền.

– Đáng ghét! Ứng Băng Phong nổi giận gầm lên một tiếng, tay phải gọi ra một thanh trường kiếm, pháp khí thêm vào, lực lượng lập tức tăng vọt bảy thành, nhanh chém về hướng Chu Hằng.

Kim hóa!

Tay phải Chu Hằng lập tức biến thành một mảnh màu vàng, keng một tiếng đỡ trường kiếm, tay trái tiếp tục đẩy dời đi, lực đóng băng cuốn lên, hình thành một thanh băng trùy, bắn nhanh hướng về Ứng Băng Phong.

– A Ứng Băng Phong phát ra một tiếng hét thảm, lực phòng ngự hắn cũng không yếu, nhưng gặp được võ kỹ huyết mạch này lại gần như đã không có hiệu quả, thân thể lập tức bị 7 cây băng trùy đâm thủng, máu tươi phun ầm ầm.

– Phong bế cho ta! Hắn vội vàng vận chuyển huyết mạch lực,

muốn cầm máu chữa thương, nhưng một kích này của Chu Hằng dùng võ kỹ huyết mạch đẩy dời đi , ở miệng vết thương để lại lực đóng băng cường đại.

Nếu cho Ứng Băng Phong đầy đủ thời gian, hắn khẳng định có thể đuổi đi những lực lượng dị chủng này, nhưng mấu chốt hắn hiện tại thiếu nhất chính là thời gian!

Quyền phải Chu Hằng đã huy đến, dưới Thế Cảnh, không thể chắn, không thể trốn!

Thình thịch!

Trên mặt Ứng Băng Phong lập tức nặng nề trúng một quyền, thân thể không thể chịu được bay thẳng, nhưng vừa mới đứng dậy đã bị Chu Hằng chộp lôi trở về, thình thịch, trên mặt của hắn lại bị đánh một quyền.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Chu Hằng ra quyền như gió, đối với Ứng Băng Phong chính là một trận loạn đả.

Ứng Băng Phong bắt đầu còn có thể chống đỡ vài cái, nhưng đối mặt với kẻ có được Thế Cảnh, hơn nữa lực lượng cường đại hơn hắn lại lập tức thua trận, chỉ có thể mặc cho Chu Hằng

đánh thống khoái.

Chu Hằng sử lực lượng rất đúng mực, nếu có thể để cho Ứng Băng Phong cảm thấy đau, nhưng lại không thương đến tính mạng của hắn, bởi vậy cấm chế trên người hắn luôn luôn không phát động, hắn đau đến kêu thảm thiết liên tục.

Mọi người đều không nói gì, Chu Hằng cũng quá cường thế, ngay cả thiếu gia Ứng gia cũng dám đánh!

Cuộc hôn lễ này đúng là một chuyện tiếu lâm, tân nương cam tâm tình nguyện bị đoạt, chú rể thì bị kẻ cướp cô dâu tẩn vỡ đầu, nhưng mọi người lại xem rất đã nghiền. Đại bộ phận nơi này là người đế đô, đối với thiếu gia Ứng gia cao cao tại thượng tự nhiên không có hảo cảm gì, ở trong lòng thiên về Chu Hằng .

Cộng thêm lúc trước Ứng Băng Phong không quản tới hết thảy tế xuất Tử Linh Đang, căn bản không coi tánh mạng mọi người ra gì, tự nhiên khiến hắn trở thành công địch, nếu không kiêng kỵ thân phận thiếu gia Ứng gia, mọi người đã sớm chém chết hắn.

Nhìn Chu Hằng tẩn Ứng Băng Phong, không ít người đều âm thầm kêu thích ở trong lòng!

Ứng Băng Phong rất nhanh mất đi ý thức, Chu Hằng tiện tay ném hắn qua một bên, trong lòng thầm nghĩ trước mặt mọi

người quả thật không thích hợp giết người, nhưng hắn cùng Ứng Băng Phong tuyệt đối là tử thù , như thế nào hắn cũng phải tìm một cơ hội vụng trộm làm thịt tên này!

– Tiểu nam nhân, dẫn ta đi! Tiêu Họa Thủy hai tay quấn ở trên cổ Chu Hằng, cả người dính vào trong ngực của hắn không chịu rời đi, mị nhãn như nước, mê người vô cùng.

Chu Hằng gật gật đầu, cũng không để ý tới bất luận kẻ nào, thân hình bắn ra, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, trong nháy mắt trốn xa hơn mười dặm, sau đó mới tìm khách sạn ở, cũng không thể luôn luôn mang theo vưu vật tuyệt sắc này loạn chuyển nơi nơi.

– – – – – – – – – – – oOo- – – – – – – – – – –

Chương 159: Đánh lén ban đêm!

– Tiểu nam nhân, ta thật là bị ngươi làm cảm động muốn chết!

Tiêu Họa Thủy mị nhãn hàm xuân, nửa quỳ trước người Chu Hằng, mang trên mặt vẻ sùng bái mãnh liệt, dung quang toả sáng, vô cùng xinh đẹp.

Nàng vốn là yêu tinh dụ người phạm tội, giờ khắc này chủ động câu dẫn, sức hấp dẫn tự nhiên càng nhiều hơn, để cho Chu Hằng thiếu chút nữa một tay đẩy ngã nàng để thành chuyện tốt!

Nữ nhân này, không hấp dẫn người khác sẽ chết a!

Chu Hằng lắc đầu, nói:

– Đối với Tiêu gia các ngươi mà nói, ta đây làm sao chỉ sợ là sẽ để cho bọn họ thất vọng rất lớn!

Tiêu Họa Thủy không khỏi ngẩn ra, sau đó lộ ra vẻ hoảng hốt, phát ra một tiếng thở dài nhẹ nhàng.

Đối với một đại gia tộc mà nói, tác dụng lớn nhất của tộc nhân phái nữ chính là dùng để hòa thân, nếu như có thể tạo quan hệ cùng nhà giàu có lớn hơn, vậy đối với gia tộc mà nói tự nhiên là chuyện cực kỳ có lợi.

Ứng gia của Lãng Nguyệt Quốc chính là quái vật lớn, gia tộc có lão tổ Kết Thai Cảnh, chính là thả vào Thiên Long Đế triều cũng có thể được xưng tụng là nhà giàu có nhất lưu, có thể kết thành thân gia cùng nhà giàu có như vậy, Tiêu gia tự nhiên cầu cũng không được!

Về phần ý nguyện của Tiêu Họa Thủy hoàn toàn không có ở bên trong suy tính, làm tộc nhân của Tiêu gia, hiến thân vì gia tộc không phải là nên làm sao? Hơn nữa, Ứng Băng Phong phong độ ung dung, vô cùng tuấn mỹ, nơi nào không xứng với nàng?

Nói khó nghe một chút nữa, diễm danh của Tiêu Họa Thủy lan xa, trai lơ vô số, nam nhân có thân phận cao như vậy cưới hỏi đàng hoàng, đây là phúc phận của nàng, còn muốn có ý kiến sao!

– Tộc nhân đều cho là ta có thể gả cho Ứng Băng Phong là ta với cao, nhưng bọn họ làm sao biết ý nghĩ của ta? Bọn họ cầm tánh mạng của cha mẹ ta để bức bách, ta chỉ có thể đồng ý!

Đôi mắt đẹp của Tiêu Họa Thủy mê ly, có tầng tầng sương mù.

Nhất cử nhất động của vưu vật này cũng là tràn đầy mị ý. Vẻ mặt hơi bi thương này xuất hiện ở trên mặt nàng chính là đặc biệt mê người, bằng mọi giá làm cho người ta muốn tàn bạo nàng.

– Ta đã bán thân cho gia tộc một lần. Cho nên nửa đời sau ta chỉ sống vì mình!

Tiêu Họa Thủy hiện ra một tia mềm yếu, tựa gò má bạch ngọc vào trên đùi Chu Hằng.

– Nhưng là bọn họ lấy tánh mạng của cha mẹ ta để bức bách, bọn họ làm sao lại có thể làm ra chuyện tàn nhẫn như vậy?

Chu Hằng im lặng, gia tộc là gia tộc, nói là thân nhân, nhưng liên quan đến quyền lực, đao quang kiếm ảnh trong đó há lại sẽ thiếu!

– Từ hiện tại bắt đầu, ngươi là người tự do!

Hắn vỗ vỗ đầu Tiêu Họa Thủy, tóc đen đầu đầy vô cùng bóng loáng, tản ra hương thơm mê người. Hắn không ủng hộ cuộc sống lúc trước của Tiêu Họa Thủy, nhưng làm một bằng hữu, hắn ủng hộ ý nghĩ của Tiêu Họa Thủy.

– Nhưng là ta đã quyết định, muốn làm nữ nhân của ngươi!

Tiêu Họa Thủy nâng mặt xinh đẹp lên, mang theo một tia cười – quyến rũ nhìn Chu Hằng. Tinh mâu hàm chứa nhu tình, làm cho người ta tim đập thình thịch.

– Ngươi cũng không thương ta, vẫn là thôi đi! Mặc dù ta đã giúp ngươi một lần, nhưng cũng là Ứng Băng Phong quá làm cho người ta chán ghét, ngươi cũng không cần để ở trong lòng!

Chu Hằng lắc đầu, tham muốn giữ lấy của hắn mặc dù mạnh nhưng cũng không muốn tùy ý trêu chọc nữ nhân, nhiều người, hắn sẽ phải gánh thêm một phần trách nhiệm.

Cho dù là Lan Phi làm hắn chán ghét, nếu thành nữ đày tớ của hắn, hắn cũng sẽ bảo vệ an toàn của đối phương. Mặc dù hắn vĩnh viễn không thể nào thích Lan Phi.

– Hì hì, tiểu nam nhân thật biết điều. Yêu? Từ xa xỉ cỡ nào, ta đã sớm không có người yêu!

Tiêu Họa Thủy nhu mị vạn thiên, phong tình yêu diễm ngày

đó để cho cả người Chu Hằng bốc lửa.

– Nam nhân chính là khẩu thị tâm phi!

Nụ cười trên mặt Tiêu Họa Thủy càng tăng lên, thứ cứng rắn vừa thô vừa nóng trong tay tựa hồ qua mấy tầng vải vóc cũng có thể cảm giác được nhiệt độ của nó, mà cũng làm cho nàng động tình như lửa.

– Ta không cần ngươi yêu ta, chỉ cần ngươi hung hăng đoạt lấy ta! Tiêu gia quá làm cho ta thất vọng, sau này ta sẽ theo ngươi, làm nữ đày tớ của ngươi, chỉ cần ngươi có thể cho ta ăn no là được!

Một vưu vật diễm mỹ vô song ăn nói khép nép xin làm nữ đày tớ của mình, muốn nói tâm tình Chu Hằng không kích động vậy khẳng định là giả dối, nhưng hắn cũng không phải là người hiệp ân tác báo, liền nói ngay:

– Một khi trở thành nữ nhân của ta, như vậy trọn đời cũng chỉ có thể đi theo mình ta, ngươi không phải là hướng tới tự do ư, nguyện ý như thế?

– Không có lực lượng cường đại bảo vệ, vậy lấy tự do chân chính ở đâu!

Tiêu Họa Thủy dùng ngọc thủ nhẹ nhàng vuốt ve, cái miệng nhỏ nhắn hé mở, lộ ra một hàm răng tuyết trắng, tựa hồ là cử động theo bản năng, cũng là để cho thân thể Chu Hằng đều nhanh muốn nổ tung.

Em gái ngươi, chớ lộn xộn có được hay không!

– Ta thấy Nhị tiểu thư của Tiêu gia, nhận hàng vạn hàng nghìn sủng ái, thật là chuyện may mắn, ta cũng căn bản vô lực chống cự! Lần này là Ứng Băng Phong, lần sau có thể là Mã Băng Phong, Dương Băng Phong, ai, ai bảo ta thiên sinh lệ chất, người gặp người thích?

Động tác trong tay Tiêu Họa Thủy nhanh hơn trước, vuốt ve làm cho vật cứng kia sắp ngẩng đầu điên rồi!

Bắt đầu nàng còn nói tương đối ai oán, nhưng lúc đến câu nói sau cùng, hiển nhiên đã khôi phục lại mị thái điên đảo nhân gian của nàng, đẹp không sao tả xiết.

Cuối cùng Chu Hằng không nhịn được, túm lấy nàng, ôm ở trong ngực.

Hai người chen chúc trong một cái ghế, thân thể dán chặt, có thể nghe được cả âm thanh tim đập thình thịch trong lồng ngực đối phương.

– Ngươi yêu tinh này!

Bàn tay to của Chu Hằng đặt tại trên cặp mông đầy đặn căng đầy của nàng, dùng sức gạt hai bắp đùi ra, mặt thì hoàn toàn vùi vào bộ ngực Tiêu Họa Thủy.

– Ta chính là yêu tinh mê chết người không đền mạng, đời trước là hồ ly tinh, kiếp này nhất định mê chết một người đàn ông! , Tiêu Họa Thủy thở gấp, nong nóng phun lên trên trán Chu Hằng, nàng vòng hai tay quanh cổ của Chu Hằng, mông đẹp không ngừng mà ma sát vật cứng rắn của Chu Hằng, mị nhãn như tơ.

– Tiểu nam nhân, đoạt lấy ta! Hung hăng đoạt lấy ta!

Tiêu Họa Thủy thét to, kích tình trong thân thể như muốn nổ tung.

[CHARGE=3]

– Biết rồi!

Chu Hằng ngậm lấy đỉnh bộ ngực của nàng, hung hăng cắn một cái, cho khôi phục tĩnh táo.

– Nhưng không phải là hiện tại, ta muốn đi làm thịt mấy người trước!

– Người nào?

Tiêu Họa Thủy dùng tiếng nói hơi khàn khàn nói ra, thanh âm trầm thấp làm cho nàng càng thêm gợi cảm.

– Ứng Băng Phong, Nhạc Hổ, Lưu Duyệt!

Sát khí của Chu Hằng đột nhiên phát ra, trước kia hắn quá nhân từ, đối đãi ác nhân nên ác hơn độc hơn so sánh với ác nhân, bằng không hắn tránh không được sẽ bị gây sự!

– Ngươi thật tình?

Tiêu Họa Thủy sợ hết hồn, sau lưng ba người này kém nhất cũng là một cường giả Khai Thiên Cảnh, mà Ứng gia còn có lão tổ Kết Thai Cảnh, đây cũng không phải là nói giết là có thể giết!

– Dĩ nhiên!

Chu Hằng gật đầu, nhéo một cái trên càm Tiêu Họa Thủy, hưởng thụ vẻ mặt kinh ngạc của nữ nhân này.

– Ngươi đi tắm, nằm ở trong chăn chờ ta!

Nghe hắn khí phách vạn trượng ra lệnh, Tiêu Họa Thủy không có một chút xíu ý mâu thuẫn đối với sự bá đạo của hắn, ngược lại cam tâm tình nguyện, cả người lại càng mềm nhũn, mật thủy tràn lan, thật giống như mới vừa trải qua một cuộc hoan ái.

– Ta chờ ngươi, ngươi đi sớm về sớm.

Nàng lộ ra thái độ thẹn thùng, mị ý vô hạn.

– Ta ngủ sẽ không mặc quần áo!

Chu Hằng thiếu chút nữa không thể đứng lên, trực tiếp muốn ôm đại yêu mỵ này lăn lên giường, thật vất vả mới tỉnh táo lại.

Hắn rời khách sạn, ngẩng đầu nhìn lên tinh không, lúc này đêm đã khuya, tối nay vừa lúc mây đen giăng đầy, ánh sao ảm đạm, chính là thời gian thật là tốt để giết người cướp của!

Triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, Chu Hằng lướt nhanh như gió, chạy trong đế đô khổng lồ này.

Ứng Băng Phong ở Tây Phượng khách điếm tại thành đông, đây là một trong khách sạn tốt nhất trong thành, Chu Hằng cũng là trong lúc vô tình nghe đối phương nói đến khi nói chuyện cùng Mai Di Hương, Ứng Băng Phong ở lại đây.

Tây Phượng khách điếm rất lớn, chiếm diện tích chừng mười mấy mẫu, trong đó có trên trăm biệt viện độc lập, đặc biệt cung ứng cho khách nhân có quyền thế, trong mỗi một tòa biệt viện đều có thị nữ tôi tớ, không có gì khác như khi ở tại nhà mình.

Chu Hằng mở thần thức ra, bao phủ phạm vi trăm trượng chung quanh, chẳng qua là vòng vo nửa vòng cũng đã khóa chặt mục tiêu.

Thân hình hắn bắn ra, đi tới trong một cái sân tòa thật lớn. Dưới Tấn Vân Lưu Quang Bộ, động tác của hắn còn nhẹ hơn so sánh với con báo, cho dù là võ giả cùng cảnh giới cũng không thể nghe được một tia động tĩnh.

– … Hai người ngu xuẩn các ngươi nghĩ ra chủ ý chó má gì vậy, hiện tại nhìn mặt của ta một cái xem đã bị ném thành dạng gì?

Trong phòng truyền đến tiếng kêu la tức giận của Ứng Băng Phong.

– Ứng thiếu, chuyện đã như thế, nói những thứ này nữa cũng không có ý nghĩa, không bằng lại nghĩ biện pháp!

Thanh âm Lưu Duyệt vang lên ngay sau đó.

– Nói nhảm, bây giờ còn có thể có biện pháp gì? Đồ đê tiện Mai gia kia cư nhiên bảo vệ Chu Hằng như thế, hiện tại cả Thịnh Nguyên Thành còn có người nào dám ra tay đối phó hắn? Con mẹ nó, bảo vật của ta còn đang trong tay của hắn, nhất định phải cầm về!

Ứng Băng Phong hét lớn, mặc dù nhìn không thấy mặt của hắn, nhưng tin tưởng nhất định vô cùng dữ tợn.

– Ta bất kể các ngươi dùng biện pháp gì, nhất định phải đoạt lại Linh Đang màu tím kia!

Đây chính là Ứng Thừa Ân giao cho hắn tạm thời gìn giữ, nếu là không mang trở về được, hắn chắc chắn bị Ứng Thừa Ân bổ sống!

Không sai, hắn cho dù là tộc nhân có địa vị khá cao của Ứng gia đều vô dụng, không người nào dám chọc giận Ứng Thừa

Ân. Vị chủ này ngôi sao hy vọng của Ứng gia, được lão tổ gia tộc cưng chìu đến tận xương tủy, cho dù hiếp chết gia chủ phu nhân hiện tại cũng chỉ là bị nhốt mấy ngày mà thôi!

Ở Ứng gia, chính là đắc tội lão tổ cũng không có thể đắc tội Ứng Thừa Ân!

Con mắt của Chu Hằng quán chú linh lực, cửa sổ thật mỏng nhất thời không cách nào ngăn cản tầm mắt của hắn nữa, để cho thấy rõ ràng rành mạch tình huống bên trong.

Ứng Băng Phong, Nhạc Hổ, Lưu Duyệt ba người đang ngồi uống rượu, bên cạnh còn có mấy cô gái xinh đẹp đang rót rượu hầu hạ.

Rất tốt, ba người không ngờ đều ở cùng nhau, hắn đỡ phải chạy đi nhiều nơi!

Để cho Chu Hằng có chút ngoài ý muốn là Lưu Duyệt, vốn cho là người nầy chỉ biết bá đạo cùng lớn lối, không nghĩ tới mấy ngày không gặp không ngờ thành quân sư quạt mo, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, chính mắt nghe thấy, hắn thật đúng là không thể tin được.

– Ta đã dò thăm, mẫu thân Chu Hằng chết sớm, hiện tại chỉ có một phụ thân, trước mắt đang ở tại An gia của Thiên Hàng Thành! Ứng thiếu, chỉ cần chúng ta có thể bắt được lão tử của Chu Hằng, không sợ tiểu tử này không chịu đi vào khuôn khổ!

Lưu Duyệt âm sâm sâm nói.

– An Nhược Trần mới vừa đột phá Khai Thiên Cảnh, tuyệt không thể nào là đối thủ của phụ thân ta!

Trên mặt Lưu Duyệt chớp động lên ý ác độc.

– Trước kia phụ thân ta xuất thủ luôn luôn cố kỵ, là sợ An Nhược Trần trả thù ta! Nhưng chỉ cần Ứng thiếu nói một câu, An Nhược Trần cũng chỉ có thể ẩn nhẫn, hắn nào dám đối kháng cùng Ứng gia?

– Tốt!

Cuối cùng Ứng Băng Phong lộ ra nụ cười, kế này của Lưu Duyệt không tệ, có thể được!

Hắc hắc, đến lúc đó chẳng những ép Chu Hằng giao Ma Âm Linh ra đây, còn muốn cho hắn và lão tử của hắn cùng chết!

Chương 160: Chém giết tam ác!

Không nghĩ tới a, không nghĩ tới, nếu không phải tự mình tới đây, Chu Hằng tuyệt không tin tưởng âm mưu này là xuất từ tay Lưu Duyệt!

Nếu như ai nói cho hắn biết, hắn nhất định sẽ cười nhạt, người ngu ngốc kia làm sao có thể thông minh giống như vậy, rõ ràng cho thấy đang vu oan người a!

Người này, quả nhiên là không thể xem thường!

Lửa giận trong lòng Chu Hằng bốc lên, hắn hận nhất chính là người khác xuất thủ đối với thân nhân của hắn! Ba người này chết chắc!

Đương đương một tiếng, là một thị nữ trong lòng run sợ làm đổ chén rượu nhỏ, rượu bắn ra ngoài, đổ cả vào Ứng Băng Phong. Thị nữ kia nhất thời bị làm cho sợ đến mặt mũi trắng bệch, nàng biết vị quý khách kia có thân phận gì, ngay cả Hoàng đế đương triều thấy hắn cũng phải tươi cười tiếp đón.

A!

Trong lòng Ứng Băng Phong vốn là thịnh nộ, cái này giống như lửa đổ thêm dầu, một bạt tai đánh cho thị nữ kia văng ra ngoài, thị nữ kia ngã nhào xuống đất, mông tròn nhổng lên thật cao, đường cong đầy đặn.

Ực, Ứng Băng Phong nuốt ngụm nước miếng, trong ánh mắt hiện lên dục hỏa mãnh liệt, lập tức đi tới, đưa tay xé quần của thị nữ kia ra, cái mông như trứng gà nấu chín lập tức lộ ra, giữa khe rãnh có một rừng rậm màu đen mê người.

Hắn cười quái dị, liền tháo dây lưng quần của mình, không ngờ sẽ lên ngựa trước mặt mọi người.

Thật ra thì hắn cũng không phải là người háo sắc như vậy, ai bảo hôm nay hắn nín một bụng lửa, hơn nữa thấy Tiêu Họa Thủy có ai sẽ không dục hỏa bừng cháy? Lúc trước chỉ là bởi vì áp chế tức giận, hiện tại gặp phải kích thích tự nhiên không ngăn được.

Nhạc Hổ học theo, cũng đã bắt lấy một thị nữ, cởi sạch đồ của đối phương.

Lưu Duyệt nhìn hai người này bỗng nhiên lộ vật cứng rắn kia ra ngoài, trên mặt hiện lên vẻ hâm mộ. Trước đây không lâu, hắn vẫn là uống rượu ngon, chơi mỹ nữ, nhưng hiện tại thế nào, mệnh căn bị phế, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn người khác ra vẻ ta đây.

Đây hết thảy, cũng là Chu Hằng tạo thành!

Ánh mắt của hắn nhất thời trở nên vô cùng oán độc, chén rượu trong tay bị hắn bóp nát, hóa thành nghìn vạn mảnh nhỏ.

– Chu Hằng. Ngươi nhất định phải chết!

Lưu Duyệt hận hận nói.

– Người si nói mộng!

Bành!

Vách tường kín bưng bị oanh phá trong giây lát, Chu Hằng tiến quân thần tốc, phát động khí thế, mấy thị nữ kia căn bản còn không biết chuyện gì xảy ra, liền bị đánh hôn mê bất tỉnh.

– Chu … Chu Hằng!

Lưu Duyệt đầu tiên là kinh hô, sau đó Ứng Băng Phong cùng Nhạc Hổ đang ôm cái mông nữ nhân chuẩn bị lên ngựa bỗng nhiên cũng ngừng lại, xoay đầu lại nhìn về phía Chu Hằng, bởi

vì bị kinh sợ. Vật giữa háng hai người cũng rút lại giống như củ lạc.

– Cút ra ngoài cho ta!

Ứng Băng Phong vội vàng dùng hai tay che hạ thân, người chính là kỳ quái như vậy, mới vừa rồi rõ ràng hắn chuẩn bị lên ngựa trước mặt Lưu Duyệt cùng Nhạc Hổ, nhưng bây giờ lại cảm thấy thẹn.

– Giết các ngươi xong, ta tự nhiên sẽ rời đi!

Sát khí của Chu Hằng đột nhiên phóng ra.

Ba người Ứng Băng Phong tất cả giật mình, bọn họ tuyệt không nghĩ tới lá gan của Chu Hằng lớn như vậy. Lại dám chạy đến khách sạn công khai giết người! Hơn nữa, đại chiến mới phát sinh đêm qua, bọn họ làm sao cũng sẽ không đoán được không ngờ Chu Hằng đêm khuya lại chạy tới.

– Chia nhau chạy!

Ứng Băng Phong quyết định thật nhanh, ba người bọn họ ở chung một chỗ cũng không phải là đối thủ của Chu Hằng, cứng rắn cũng không phải chuyện tốt.

– Chạy trốn được sao?

Chu Hằng đã xuất thủ, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn đánh một quyền về phía Lưu Duyệt.

Người này tiểu nhân nhất, hơn nữa lại còn dám nghĩ ra âm mưu đánh chủ ý tới trên người của Chu Định Hải, phải chết!

– Ứng thiếu, cứu ta!

Lưu Duyệt vội vàng kinh hô, thân hình cấp tốc lui về phía sau.

Nhưng ở trước mặt Tấn Vân Lưu Quang Bộ, đừng nói hắn chỉ là Sơ Phân Cảnh, chính là Khai Thiên Cảnh cũng không có tư cách so đấu tốc độ cùng Chu Hằng, thân thể mới động thì quả đấm của Chu Hằng cũng đã đến.

Nghiền ép của đại cảnh giới, Lưu Duyệt có tư cách gì đối kháng?

Bành!

Một đạo bạch quang hiện lên, nứt vỡ, Lưu Duyệt cũng là bình an vô sự!

Cấm khí!

Lão tử của hắn là cường giả Khai Thiên Cảnh, chắc chắn sẽ không keo kiệt đối với con của mình, lúc trước bị bắt ở Thiên Nguyên Thành, cấm khí trên người khẳng định bị tịch thu, nhưng trở lại lâu như vậy, Lưu Thanh Huyền tự nhiên lại sẽ ban cho hắn nữa.

Bất quá cấm khí chẳng những ít nhất cần cường giả cấp Khai Thiên Cảnh mới có thể miễn cưỡng luyện chế, tài liệu sử dụng cũng vô cùng trân quý, căn bản không thể có nhiều, nếu không hoàn toàn có thể sử dụng như pháp khí thông thường.

Trên người Lưu Duyệt có cấm khí, nhưng là chỉ có một, sử dụng có hạn.

– Người nào cũng không thể nào cứu được ngươi!

Sát khí của Chu Hằng cuồng tăng, chính là lực lượng Sơ Phân Cảnh đã không ở trong mắt hắn, hắn cũng không có ý tứ sử dụng hắc kiếm, chính là dùng từng quyền oanh kích Lưu

Duyệt!

Bành! Bành! Bành!

Một đạo lại một đạo bạch quang hiện lên, tạo thành màn hào quang giống như vỏ trứng gà, nhưng lập tức ầm ầm bể tan tành, căn bản không chống đỡ được một chiêu! Đây là Lưu Thanh Huyền chế ra, cũng chỉ có thể phát huy ra lực phòng ngự của Ích Địa Cảnh, làm sao có thể chống cự lực lượng của Chu Hằng?

Mỗi một quyền đánh xuống, miệng Lưu Duyệt sẽ phun máu tươi, cho dù là cấm khí cũng không cách nào hoàn toàn hấp thu lực lượng của Chu Hằng, dư ba chấn động để cho hắn ăn đủ khổ.

[CHARGE=3]

Nhưng hắn căn bản không có tâm tình quan tâm thống khổ trên thân thể, bởi vì cấm chế chỉ có thể có tác dụng một lần!

Hắn phải chết!

Nhưng hắn cũng không muốn chết a!

Chu Hằng sẽ không để ý ý nghĩ của hắn, vung quả đấm lên, kim quang chớp động, hóa thành một quyền màu vàng, đánh tới lồng ngực Lưu Duyệt.

Bành!

Bạch quang lại lóe lên, phòng ngự vỡ vụn trong nháy mắt, mà quả đấm của Chu Hằng chỉ là hơi ngừng một chút, đánh tới Lưu Duyệt lần nữa.

– Không …

Lưu Duyệt kêu thảm một tiếng, nhưng âm thanh cũng là im bặt, hắn khó có thể tin nhìn một màn này.

Hắn kinh ngạc nhìn Chu Hằng, ánh mắt nhanh chóng ảm đạm xuống, đầu dần gục xuống, sinh mệnh chi hỏa bị dập tắt.

Nếu biết sớm như vậy, ban đầu hắn còn có thể lựa chọn gây sự với Chu Hằng sao?

Chu Hằng thu hồi quả đấm, Thanh Long huyết mạch lưu chuyển, một đạo nước trong tẩy rửa, nhất thời loại bỏ toàn bộ máu đen. Cả quá trình nói thì rất dài, thật ra thì cộng dồn lại cũng chỉ là hai ba giây.

Chút thời gian này, thật đúng là không đủ để Nhạc Hổ cùng Ứng Băng Phong chạy thoát.

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nhấp nhô một cái đã đuổi kịp Ứng Băng Phong. Đùi phải đá một cái, Ứng Băng Phong nhất thời ngã lăn trở về. Chu Hằng dừng cũng không dừng, giương bộ pháp thần diệu đuổi kịp Nhạc Hổ.

Bành!

Tên kia cũng là lăn lộn ngã trở lại, đụng vào Ứng Băng Phong.

Chu Hằng lành lạnh cười một tiếng, nói:

– Cho các ngươi đi sao?

Ứng Băng Phong cùng Nhạc Hổ cũng không nói lời cầu tình gì, Chu Hằng đã dùng hành động thực tế để biểu đạt ra ý giết chóc của hắn, hiện tại cầu tình Chu Hằng chẳng qua là tự rước lấy nhục, bọn họ chỉ có mong đợi người nào đó có thể kịp thời chạy tới cứu.

Chu Hằng phát động công kích, hắn là tới ám sát. Động tĩnh

lúc này đã hơi lớn, nhưng chuyện này cũng không là gì, chỉ cần đừng làm cho hai người này kêu lên tên của hắn cũng đủ.

– Chu …

Ứng Băng Phong đang muốn la hét tên Chu Hằng, nhưng miệng mới vừa mở ra đã bị Chu Hằng đánh cho một quyền, quang hoa hiện trên người, hiển nhiên lại dùng cấm khí bảo vệ tánh mạng.

Nhạc Hổ thì càng thêm không chịu nổi, hắn chỉ là Sơ Phân Cảnh mà thôi. Ngay cả một ngón tay của Chu Hằng cũng đở không nổi, có thể kéo dài hơi tàn chỉ bằng vào lực lượng của cấm khí.

Nhưng cấm khí có thể chống đỡ được bao lâu?

Chu Hằng lấy hắc kiếm ra, hắn muốn tốc chiến tốc thắng!

Không có dùng Lăng Thiên Cửu Thức, Chu Hằng chẳng qua là vận chuyển Phi Bộc Kiếm Pháp, nhưng dưới Thế Cảnh, hơn nữa hắc kiếm sắc bén. Mỗi một kiếm cũng là đoạt mệnh mất hồn.

Ông! Ông! Ông!

Trên người của hai người Ứng Băng Phong không ngừng mà chớp động tia sáng, cấm khí bị tiêu hao cấp tốc, mà bọn họ muốn chạy cũng chạy không được, ở trước mặt Tấn Vân Lưu Quang Bộ, bọn họ vừa mới động cũng sẽ bị đuổi theo, sau đó bị đạp trở về.

Trơ mắt nhìn cấm khí không ngừng mà giảm bớt, hai người cũng là lộ ra vẻ mặt tuyệt vọng mà không cam lòng.

Ai cũng không muốn chết, hơn nữa biết thời điểm chết của mình, nắm chặt lấy ngón tay đếm một khắc kia đến, đây là tuyệt vọng bực nào? Cũng không có cấm khí bảo vệ, bọn họ hợp lại người nào có thể địch được Chu Hằng?

– A!

Nhạc Hổ phát ra một tiếng hét thảm, bị hắc kiếm chém thành hai khúc, tinh khí sinh mệnh bị hấp thu hoàn toàn, chết ngay lập tức!

Đồng dạng là cấm khí vẫn là có khác biệt, lão tổ Nhạc gia bất quá là Sơn Hà Cảnh, cấm khí này tự nhiên cực kỳ có hạn, không giống Ứng Băng Phong, mặc dù không thể nào là lão tổ Kết Thai Cảnh chế ra, nhưng có nhiều khả năng là xuất từ tay cường giả Linh Hải Cảnh, đừng nói Ích Địa Cảnh chính là công kích của cấp bậc Sơn Hà Cảnh cũng có thể ngăn cản được!

Nhưng đây cũng chỉ là để cho Ứng Băng Phong có thể có thời gian trì hoãn lâu một chút mà thôi, mỗi một lần công kích tạo thành đả kích trí mạng đối với hắn cũng sẽ đánh vào cấm khí, là khuyết điểm trí mạng của cấm khí.

– Chu Hằng, ngươi tuyệt đối không thể nhơn nhơn ngoài vòng pháp luật, Đại Năng của Ứng gia ta nhất định sẽ chém rụng thủ cấp của ngươi!

Ứng Băng Phong liều lĩnh phóng ra, cuối cùng thắng được cơ hội phát ra di ngôn lâm chung vì mình, đáng tiếc Chu Hằng đã phong tỏa không gian bốn phía của hắn, âm thanh này là không truyền ra được.

– Ứng gia nếu là dám đến tìm ta gây phiền toái, ta không ngần ngại xóa sổ Ứng gia khỏi Lãng Nguyệt Quốc!

Chu Hằng cười lạnh nói, trong ngôn ngữ tự nhiên có cổ lực lượng làm cho người tin phục.

Thực lực bây giờ của hắn quả thật vô pháp so sánh với Ứng gia, nhưng không ngăn nổi tiềm lực kinh người của hắn, một ngày nào đó sẽ trở thành trình độ làm cho Ứng gia cũng run rẩy!

– Vọng tưởng!

Ứng Băng Phong không muốn bó tay chờ chết, điên cuồng triển khai công kích, Ứng gia chỉ có nam nhân chiến đấu đến một giọt máu cuối cùng, mà không có bọn hèn nhát quỳ trên mặt đất chờ chết.

– Ứng gia ta có thiên tài tuyệt thế Ứng Thừa Ân, ngươi yêu nghiệt hơn nữa cũng không sánh bằng hắn! Ma Âm Linh kia chính là của hắn, ngươi chiếm bảo vật của hắn, hắn nhất định sẽ tìm tới ngươi! Chu Hằng, ngươi đã là một người chết, chỉ bất quá chết muộn hơn mấy ngày so với ta1 Ha ha ha! Ta chờ ngươi tại Địa ngục!

Ứng Băng Phong tiến vào trạng thái hoàn toàn điên cuồng, có ít người dưới áp lực tử vong sẽ sụp đổ, có ít người sẽ điên cuồng, mà Ứng Băng Phong hiển nhiên chính là người sau.

– Đi chết đi!

Chu Hằng căn bản khinh thường cải cọ cùng hắn, hắc kiếm họa xuất, từng đạo kiếm như thác nước oanh kích ra, mỗi một đạo cũng có thể phá tan cấm cấm trên người Ứng Băng Phong, gia tăng sự tiêu hao của cấm khí.

Xoẹt, một đạo huyết quang tóe lên, Chu Hằng họa xuất một kiếm cuối cùng, trên người Ứng Băng Phong không còn màn hào quang dâng lên ngăn cản, cả người nhất thời bị hắc kiếm chém đôi!

Trong mắt Ứng Băng Phong lóe lên một tia quyến luyến đối với sinh mạng, sau đó nhanh chóng ảm đạm thất sắc, đường đường là thiếu gia Ứng gia, hiện tại đã kéo màn che nhân sinh xuống.

Chương 161: Nhất long hí song phượng!

Chu Hằng không dừng lại chút nào, thân hình bắn lên, viễn độn trong nháy mắt.

Chỉ có mấy phút đồng hồ sau, hắn liền trở về khách sạn, đẩy cửa phòng ra tiến vào, trong phòng đốt mười mấy cây nến, tản ra ánh sáng nhu hòa, tựa hồ có thể rửa sạch sát khícủa hắn, tâm thần lập tức trở nên ổn định.

– Trở lại?

Thanh âm Tiêu Họa Thủy mang theo vài phần mệt mỏi nói, nhõng nhẽo giống như mật đường, vô cùng tuyệt vời.

Chu Hằng đi tới, chỉ thấy vưu vật này đang nằm ở bên trong trường kỉ, thân thể co ro giống như một con Tiểu Miêu, khoác trên người một cái chăn đơn thật mỏng, làm cho vóc người tuyệt đẹp của nàng hoàn toàn lộ ra.

Nhớ được nữ nhân này đã nói, lúc ngủ nàng không mặc quần áo!

Trong lòng Chu Hằng không khỏi rung động, dưới chăn đơn thật mỏng này chính là thân thể tuyệt đẹp tới mức nào a?

Tiêu Họa Thủy từ từ nâng người lên, chăn đơn chậm rãi chảy xuống, hiện ra thân thể tuyệt đẹp, tóc dài đen nhánh, cổ tuyết trắng, ngọn núi cao cao nổi lên, nhưng ngọn núi hiện ra một cái đường viền, liền bị một áo ngực màu hồng ngăn trở.

– Ngươi gạt ta!

Chu Hằng cắn răng nói.

– Khanh khách, lời nói của xú nam nhân không thể tin tưởng, lời nói của nữ nhân xinh đẹp thì càng không thể tin!

Tiêu Họa Thủy cười như yêu tinh, mà nàng đúng là yêu tinh mê chết người không đền mạng.

Nàng đứng lên, lấy có tư thế dịu dàng động lòng người đi tới chỗ Chu Hằng, thân hình như rắn nước nhẹ nhàng đong đưa, mông tròn mập dao động mê người.

– Tiểu nam nhân của ta, chẳng lẽ ngươi cũng không nghĩ sẽ đích thân lột sạch ta sao?

Tiêu Họa Thủy ngừng lại, bàn tay trắng nõn khoác lên bên hông, cái mông đầy đặn bày ra một tư thế khoa trương, hấp dẫn mê người.

Chu Hằng đi tới nắm lấy càm tuyết trắng của nàng, nhẹ nhàng nâng lên, để nàng ngẩng đầu nhìn chính mình, cười nói:

– Không nên gọi ta là tiểu nam nhân, nếu không ngươi sẽ phải hối hận!

Tiêu Họa Thủy khanh khách cười duyên, nói:

– Ôm ta!

– Rất vui lòng!

Chu Hằng giang hai tay ra ôm lấy yêu tinh mê chết người này, bước đi đến bên trong phòng, hai người lăn lên giường.

Tiêu Họa Thủy gục ở bộ ngực Chu Hằng, bộ ngực nặng trịch đè ép làm cho Chu Hằng vô cùng thoải mái, nàng vươn một ngón tay ngọc ra đặt ở trong cái miệng nhỏ nhắn, nói:

– Ngươi giết Ứng Băng Phong?

– Giết!

Chu Hằng gật đầu.

– Nói như vậy, ta vừa thành quả phụ?

Tiêu Họa Thủy yếu ớt nói.

Nàng và Ứng Băng Phong đúng là vợ chồng đã bái đường, cưới hỏi đàng hoàng, là được luật pháp đế quốc thừa nhận.

– Có cảm tưởng gì?

Chu Hằng mội tay sờ lên bộ ngực đầy đặn của nàng, mềm nhũn mà co dãn mười phần, vô cùng trắng mịn, xúc cảm tuyệt diệu tới cực điểm. Hô hấp của hắn có chút dồn dập, dục vọng nóng như lửa dán thật chặc lên chỗ kín của Tiêu Họa Thủy.

– Ta là mạng khắc phu trời sanh!

Tiêu Họa Thủy khanh khách cười duyên. Hai tay linh hoạt giải khai quần Chu Hằng, mắt hạnh nhất thời trở nên mê ly, sau đó nói:

– Ngươi sau này cần phải tốt với ta một chút, nếu không ta liền ép ngươi cưới ta, sau đó khắc chết ngươi!

Đây thật là uy hiếp hoàn toàn mới!

Chu Hằng cười ha ha, dùng sức xoa nắn cái mông núc ních thịt của Tiêu Họa Thủy một chút, để cho dục vọng càng tăng cao.

– Ta muốn ăn ngươi!

Tiêu Họa Thủy giơ cái mông như bạch ngọc lên, đầu ngón tay vịn vật kia, chậm rãi ngồi xuống, chân mày khẽ nhăn lại, trong cái miệng nhỏ nhắn phát ra tiếng rên rỉ thật thấp, câu dẫn nhân tâm.

Hai người hoàn toàn kết hợp lại với nhau, một cuộc cuồng phong bạo vũ lập tức triển khai.

…

Tiêu Họa Thủy vừa bắt đầu đã rất cuồng dã, giống như nữ kỵ sĩ tung hoành trên người Chu Hằng, nhưng nàng vẫn không thể nào địch nổi Chu Hằng đã ăn Kim Dương Thảo Vương, sau suốt một giờ điên cuồng, nàng đã không biết là tám lần hay chín lần đạt tới đỉnh cao, mà Chu Hằng mặc dù cũng tới một lần, nhưng lập tức khôi phục lại, hỏa khí vẫn quá lớn.

– Tiểu nam nhân, ta chịu phục, để cho ta nghỉ ngơi một chút, lát nữa hầu hạ ngươi!

Nàng mị nhãn như tơ, cả người cũng là đổ mồ hôi, chỉ cảm thấy chính mình thực sự đạt tới cực lạc mà chết.

Nàng cũng là người thân kinh bách chiến, sở dĩ phóng đãng như vậy, cũng là bởi vì nàng tham vọng khó thoả mãn, nhưng chưa từng có một người đàn ông nào có thể thỏa mãn nàng, cho đến hiện tại! Nàng hiện tại cảm thấy Chu Hằng mới là người tham vọng khó thoả mãn, đã sắp hành hạ nàng đến chết.

Nhưng dạng chết này cũng đáng giá!

Tiêu Họa Thủy chưa từng có thỏa mãn như thế, mặc dù cực kỳ mệt, nhưng mỗi một nơi của toàn thân cũng tràn đầy vui vẻ, da thịt như bạch ngọc hiện lên màu hồng phấn động nhân, nụ cười tràn đầy dục vọng xuân triều, tăng kiều mỵ lên gấp bội.

A!

Chu Hằng vỗ một cái vào cái mông ngạo nghễ ưỡn lên mượt mà của nàng, xúc cảm thật là tuyệt diệu đến cực hạn, toàn thân vưu vật này mỗi lỗ chân lông cũng lộ ra yêu mị, để cho hắn muốn ngừng mà không được.

– Không cho phép gọi chủ nhân của ngươi là tiểu nam nhân!

[CHARGE=3]

– Được, đại anh hùng của ta!

Tiêu Họa Thủy liếc mắt nhìn Chu Hằng một cái, nhưng sau khi cảm giác được Chu Hằng xuẩn xuẩn dục động, nàng nhất thời hoảng sợ, nói:

– Hảo ca ca, ta thực sự chịu không nổi!

Cực lạc mà chết cũng không kém, nhưng nàng mới vừa vặn nếm được chỗ tốt của Chu Hằng, sao có thể chết như vậy?

Nàng còn muốn nếm trải mười lần, trăm lần, nghìn lần, vạn lần!

Chu Hằng suy nghĩ một chút, cười nói:

– Ngươi có thể bảo thủ bí mật chứ?

– Nam nhân của ta, ngươi có thể tuyệt đối tín nhiệm ta!

Tiêu Họa Thủy nhu tình nhìn Chu Hằng, nàng có lẽ không có yêu người nam nhân này, nhưng tuyệt đối sẽ không làm bất kỳ chuyện bất lợi đối với người nam nhân này.

– Không cần có bất kỳ ý thức kháng cự nào!

Chu Hằng tâm niệm vừa động, câu thông với Cửu Huyền Thí Luyện Tháp!

Hưu, hai người đồng thời bị thu vào.

– Chủ …

– Di!

Sau khi Tiêu Họa Thủy chạm mặt Lan Phi, hai nàng đồng thời phát ra một tiếng sợ hãi than, các nàng cũng là nữ nhân có thân phận cao quý nhất đế đô, tự nhiên biết nhau.

– Lan Phi là ngươi bắt đi?

Tiêu Họa Thủy lập tức kịp phản ứng, quay đầu nhìn về phía Chu Hằng, chỉ cảm thấy nam nhân này thật là to gan lớn mật, lúc ấy hắn vẫn chỉ là Sơ Phân Cảnh, dĩ nhiên cũng dám làm chuyện như vậy.

Khóe miệng Chu Hằng khe khẽ nhếch lên, nói về chuyện này cũng có chút quan hệ cùng Tiêu Họa Thủy, chính vì bị nữ nhân này hấp dẫn, hắn mới sẽ nhớ đi tìm Nam Cung Nguyệt Dung, kết quả lại là sai lầm rồi.

– Các ngươi đã biết nhau, ta liền không để cho các ngươi giới thiệu!

Chu Hằng đi về phía Lan Phi, mặc dù đã làm một lần cùng Tiêu Họa Thủy, nhưng chỉ là để cho hỏa khí của hắn trở nên vượng hơn, xa xa còn không có đủ nghiền.

Nhìn ánh mắt lửa nóng của Chu Hằng, Lan Phi biết hắn muốn cái gì. Mặc dù có một ngoại nhân, nhưng nếu nàng đã quyết định chủ ý muốn làm nữ đày tớ của Chu Hằng, lấy khát vọng về quyền lực của nàng há lại sẽ quan tâm, lúc này biết điều chổng mông lên một chút, quay đầu lại dùng vẻ mặt khát vọng nhìn Chu Hằng, vừa dùng đầu lưỡi liếm môi đỏ mọng.

Loại tràng diện nhiều người cùng hoan hảo này nàng không phải là không có trải qua, lúc vẫn là thân phận Quý Phi, nàng thường xuyên cùng Vũ Phi, Anh Phi hầu hạ Nam Cung Hoành trên một cái giường, cũng không có ngạc nhiên.

Chu Hằng tiến thật sâu vào thân thể Lan Phi, ở ánh mắt nhìn soi mói của Tiêu Họa Thủy, hỏa khí của hắn dâng cao, bắt đầu mạnh mà có lực chinh phạt mỹ nữ phía dưới.

Không bao lâu, Lan Phi nhịn không được mà thua trận, Tiêu Họa Thủy nghỉ ngơi một hồi, thấy vậy cả người khó chịu, vội vàng tiếp sức, nhất long song phượng, không ngừng diễn ra tràng diện nóng hừng hực.

Một đêm trôi qua, Chu Hằng rốt cục hài lòng tuyên bố thu binh, lúc này Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi cũng mệt mỏi, ngay cả lực lượng động một ngón tay cũng không có.

Nhìn hình ảnh hai nàng quấn giao ở chung với nhau, Chu Hằng không khỏi dâng lên một cổ đắc ý, cất bước lên lầu hai.

Hắn luyện hóa tinh hoa tánh mạng của hai người Ứng Băng Phong, Nhạc Hổ, cái này không có tiêu hao bao nhiêu thời gian của hắn, chẳng qua là lực lượng tăng tiến cũng là cực kỳ bé nhỏ. Sau đó, hắn lấy ra Linh Đang màu tím.

Đối với công hiệu của cái Linh Đang này, Chu Hằng không thèm để ý chút nào, hắn thích chiến đấu trực tiếp, đối với loại pháp khí phụ trợ tính này không có chút hứng thú nào, vì vậy chuyện thứ nhất hắn nghĩ tới chính là để thôn phệ.

Cảnh giới pháp khí cùng tài liệu trực tiếp móc nối, tài liệu phẩm chất cao có thể dùng để chế pháp khí cảnh giới thấp, nhưng ngược lại cũng là tuyệt đối không được. Linh Đang màu tím này không phải pháp khí bình thường, cũng không có hiệu quả gia tăng lực lượng trực tiếp, nhưng phẩm chất tuyệt đối sẽ không thấp!

Vì vậy, tài liệu chế luyện Linh Đang màu tím này tuyệt đối là hàng cao cấp.

Chu Hằng cũng không nhận ra tài liệu này là cái gì, nhưng cũng khẳng định đây là kim loại, mà chỉ cần là kim loại là có thể bị hắn cắn nuốt.

Tay phải của hắn ấn vào Linh Đang màu tím, phát động năng lực Phệ Kim tộc, nhất thời, Linh Đang rung lên, có một cổ ý chí cường đại đánh sâu vào hắn.

Ừm?

Đây là trận pháp phản kích!

Trong mỗi pháp khí cũng có khắc trận pháp, tập hợp thiên địa linh khí, phát huy ra uy lực cường đại. Mỗi một pháp khí cũng sẽ tạo thành một cái khí linh, là thiên địa linh khí hình thành dưới trận pháp, có ý thức nhất định.

Mà ý thức phản ứng mãnh liệt nhất trong đó chính là sinh tồn, khí đã có linh, như vậy tự nhiên cũng không nguyện 'tử vong', quy về thiên địa tự nhiên một lần nữa.

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, dẫn động hắc kiếm, ông, hắc kiếm rung lên, một đạo uy áp đáng sợ nhất thời phản kích mà quay về.

Ầm!

Ý thức yếu ớt của khí linh nhất thời bị oanh, Chu Hằng vung hắc kiếm lên mãnh liệt bổ xuống, Linh Đang màu tím xuất hiện một vết kiếm nhàn nhạt.

Không có một kiếm chẻ thành hai mảnh, cũng không phải là hắc kiếm không đủ sắc bén, mà là chất liệu của Linh Đang màu tím này quá mức cao cấp, mà lực lượng của Không có

quá yếu, nên chẳng qua là để lại vết kiếm mà thôi.

Nếu như đổi lại là pháp khí Ích Địa Cảnh, một kiếm này chém ra, sợ rằng sẽ làm trường kiếm tan vỡ, thậm chí nứt vỡ!

Chu Hằng liên tiếp xuất kiếm ra, nhưng Linh Đang màu tím này tuyệt đối là pháp khí cảnh giới cực cao, không có chủ nhân thao túng tự nhiên không phát huy ra được chút uy lực nào, chỉ có thể mặc cho Chu Hằng bổ.

Vết kiếm càng ngày càng nhiều, càng ngày càng sâu, cuối cùng bị chém nát!

Nếu khí linh đã vỡ, trận pháp trong đó tự nhiên sẽ hoàn toàn bị phá hư, không gọi là khí linh nữa.

Chu Hằng phát động năng lực Phệ Kim tộc một lần nữa, lúc này, không còn lực chống cự sinh ra nữa, vô số hạt màu tím thông qua bàn tay chảy vào trong cơ thể hắn, không ngừng mà lắng đọng, lưu tinh hoa lại.

Tốc độ quá chậm!

Chu Hằng mở da ra, xương ngón tay màu vàng trực tiếp bắt được mảnh kim loại màu tím, nhất thời, tốc độ lưu động của hạt màu tím tăng vọt, thật giống như hắn chính là một khối đá

nam châm to lớn, có hấp lực vô cùng cường đại đối với những thứ kim loại này.

Sau nửa giờ, cả Linh Đang màu tím biến thành một mảnh vụn, mà ở trong cơ thể Chu Hằng cũng xuất hiện một viên châu màu tím lớn chừng hạt đậu tương.

Chương 162: Ai là hung thủ?

Trong nháy mắt khi kết thúc cắn nuốt, viên châu màu tím này tràn ra, hóa thành vô số hạt một lần nữa, tiến vào toàn thân Chu Hằng, chẳng qua là sắc màu của hạt màu tím lần này càng thâm thúy chân thật hơn.

Chu Hằng biết, đây mới là tinh hoa trong kim loại màu tím, có thể dùng để đề cao cường độ, lực lượng thân thể của hắn.

Phệ Kim tộc nuốt chửng kim loại, ngày qua ngày, cả người cũng sẽ biến thành kim loại, lợi khí không phá được, lực lớn vô cùng. Chu Hằng lại không có hứng thú biến thành một người kim loại, chẳng qua là khống chế những hạt màu tím này dung nhập vào xương cốt hắn.

Hạt màu tím cùng dung, xương cốt của Chu Hằng lập tức xuất hiện biến hóa rõ ràng, mang theo một tầng màu tím nhạt.

Cả quá trình đại khái kéo dài nửa giờ, tất cả hạt màu tím rốt cục toàn bộ bị hắn hấp thu xong, Chu Hằng đứng lên, hai đấm rung lên, nhất thời kích động kình phong, vô cùng bá đạo hùng hậu.

Linh lực của hắn không có tiến thêm, nhưng lực lượng cơ thể cũng là tăng vọt, mặc dù hoàn toàn không thể so sánh với linh lực của Ích Địa Cảnh, nhưng đây cũng chỉ là bởi vì Chu Hằng chỉ có hấp thu một khối kim loại mà thôi.

Hơn nữa, lực lượng cơ thể cùng linh lực là hoàn toàn không xung đột, hoàn toàn có thể liên hiệp để sử dụng ở chung một chỗ.

Trọng yếu hơn vẫn là thân thể trở nên càng thêm mạnh mẽ!

Bởi vì Chu Hằng dung hợp toàn bộ tinh hoa kim loại vào xương cốt, trình độ bền bỉ của da lông máu thịt của hắn cũng không có tăng lên, nhưng cường độ xương cốt cũng xuất hiện biến hóa rõ ràng, hắn có tự tin mãnh liệt, chính là chọi cứng cùng pháp khí cấp bậc Sơ Phân Cảnh cũng có thể thắng được!

Nhưng dù sao còn không phải là Ích Địa Cảnh!

Xem ra cần cắn nuốt nhiều kim loại một chút, chất lượng không đạt tiêu chuẩn thì dùng số lượng để đền bù!

Đúng rồi! Thiên Bảo Các!

Chu Hằng khẽ mỉm cười, trong Thiên Bảo Các có bán ra số ít pháp khí cảnh giới thấp. Mà số lượng này ở buổi đấu giá sẽ

nhiều hơn một chút, dù sao hắn lại không yêu cầu phẩm cấp pháp khí, thập phẩm cũng tốt, thất phẩm cũng được, hắn nhìn trúng chính là tài liệu chế luyện pháp khí.

Cảnh giới pháp khí quyết định bởi tài liệu sử dụng, mà phẩm cấp lại là quyết định bởi trận pháp khắc vào trong đó, một phần tài liệu giao cho hai Chú Khí sư có năng lực bất đồng chế tạo, như vậy một cái có thể là thập phẩm, một cái khác có thể là nhất phẩm!

Chu Hằng không cần nhất phẩm, thập phẩm là được, hắn chẳng qua là muốn tài liệu mà thôi.

Vừa lúc, giết Ứng Băng Phong ba người hắn cũng đánh cướp được không ít linh phiếu, Ứng Băng Phong tài đại khí thô, chẳng những có 50 vạn linh thạch hạ phẩm, thậm chí còn có 1 vạn linh thạch trung phẩm! Lưu Duyệt cùng Nhạc Hổ thì nghẻo hơn nhiều. Nhất là Nhạc Hổ, lúc trước đã bị Chu Hằng đánh cướp một lần, mặc dù chưa nói tới nghèo rớt mồng tơi nhưng cũng không có tốt hơn chỗ nào.

Chu Hằng trở lại tầng dưới chót, mặc dù đã qua gần nửa ngày, nhưng Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi vẫn ngủ rất sâu, lúc trước thật sự bị hắn hành hạ hơi quá a.

Hai nàng cũng không mặc gì, trên người đắp một cái chăn đơn thật mỏng, không biết từ lúc nào đã ôm chặt nhau, bốn quả cầu bằng ngọc đè ép lẫn nhau, bộ dáng mê người kia đủ để cho bất kỳ nam nhân nào cũng điên cuồng.

Trong lòng Chu Hằng nhất thời rung động, không khỏi đi tới. Cúi người xuống ngậm chặt môi đỏ mọng của Tiêu Họa Thủy, tham lam mút vào.

Ở không gian đặc thù này, Tiêu Họa Thủy rất buông lỏng, vì vậy cho đến khi bị Chu Hằng hôn đến không thở nổi mới tỉnh lại, nàng mở đôi mắt đẹp ra, mềm mại cười một tiếng với Chu Hằng, rồi mới nói:

– Nam nhân tốt của ta, mới vừa rồi ta đã chết vài lần, ngươi cũng thật là lợi hại!

Mỗi tiếng nói cử động của vưu vật này đều mang sự mê hoặc mãnh liệt, trong lòng Chu Hằng nhất thời dâng lên dục hỏa mãnh liệt, hai chân cọ cọ vào nhau, đá giầy rơi xuống, bò lên giường.

– Ngươi đầu Man Ngưu này, còn chưa muốn đủ sao?

Tiêu Họa Thủy trêu chọc Chu Hằng bất quá là động tác theo thói quen, nàng vội vàng chống đỡ Chu Hằng không để cho hắn xâm phạm biên giới.

– Ta thật sự không chịu nổi!

Chu Hằng liếc một cái, chỉ thấy chỗ kia của nàng sưng đỏ vô cùng, quả thật không chịu nổi chinh phạt nữa, nhưng hỏa khí của hắn như vậy, mang theo hỏa khí như vậy ra ngoài không phải sẽ gây chuyện sao? Lúc này tiếp tục hôn hít Tiêu Họa Thủy, đẩy người một cái cũng là tiến vào một địa phương mềm mại ẩm ướt sít chặt khác.

– A!

Lan Phi kinh hô một tiếng, tỉnh lại từ trong giấc mộng, nhưng nàng lập tức dùng hai tay nắm thật chặc sàng đan, bởi vì Chu Hằng đã bắt đầu kịch liệt va chạm, mỗi một lần cũng thọt tới chỗ sâu trong thân thể của nàng.

Tiêu Họa Thủy ngọt ngào hôn Chu Hằng, hưởng thụ ôn tình của nam nhân này, Lan Phi đáng thương lại thành vật thay thế, làm cho nàng ủy khuất tới mức ngay cả nước mắt cũng chảy xuống!

Tất cả mọi người là nữ nhân, làm sao đãi ngộ kém nhiều như vậy chứ?

Nửa giờ sau, Chu Hằng thu binh, Lan Phi sớm đã biến thành một đống bùn nhão nằm không cách nào nhúc nhích một ngón tay, bởi vì cái gọi là dục tiên dục tử, nàng không biết tới tới lui

lui bao nhiêu lần ở trong cực lạc.

Mặc dù tình huống của Tiêu Họa Thủy tốt đi một chút, nhưng là tỏ vẻ muốn nghỉ ngơi thật nhiều, mới có thể tiếp tục hầu hạ hắn buổi tối.

Chu Hằng liền một mình rời Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, ra khỏi khách sạn, chẳng qua là hơi dò thăm một chút liền có thể biết lúc này đế đô hoàn toàn chính là đang ầm ĩ!

Ứng Băng Phong đã chết! Nhạc Hổ đã chết! Lưu Duyệt đã chết!

Thoáng cái sau khi ba tên hào môn chết, đế đô lại không gió nổi mây phun, có chút người nhát gan thậm chí muốn chuyển ra khỏi đế đô, rất rõ ràng, sự trả thù của ba nhà sẽ tới rất nhanh, vạn nhất bọn họ tìm không ra chánh chủ, giết lung tung một mạch thì làm như thế nào?

Ba gã đại thiếu là chết cùng một chỗ, mặc dù có mấy thị nữ hôn mê không có chết, nhưng hỏi các nàng thì mọi người đều nói không biết chuyện gì xảy ra, chỉ cảm thấy đầu đau xót thì đã hôn mê bất tỉnh, tỉnh lại thì ba vị đại thiếu đã chết.

Vì vậy, đừng nói hung thủ là người nào, chính là tổng cộng có mấy hung thủ cũng không biết!

[CHARGE=3]Nhưng vẫn là có thể làm ra chút ít phán đoán.

Ba gã đại thiếu cũng có chứa cấm khí, nhất là Ứng Băng Phong, cho dù cường giả Khai Thiên Cảnh xuất thủ cũng không thể đánh giết hắn!

Như vậy, chẳng lẽ là cường giả Sơn Hà Cảnh làm?

Sai sai sai, cấm khí tuy mạnh, nhưng có hạn chế số lần sử dụng, chỉ cần chiến lực mạnh hơn Ứng Băng Phong liền có thể hao hết lực lượng cấm khí, dù sao đồ chơi này cũng sẽ không biết tiếc rẻ lực lượng giống như người, mỗi lần nhận được công kích cũng sẽ toàn lực phát huy.

Bởi vậy, người bị tình nghi có thể sẽ nhiều hơn! Hiện tại đế đô cũng không biết có bao nhiêu người bởi vì Phong Khiếu cấm địa cùng thế giới dưới lòng đất mà đến, cao thủ Ích Địa Cảnh,, Khai Thiên Cảnh đếm không xuể.

Bất quá, có mấy người có thể trong thời gian có hạn giết chết ba đại thiếu gia trong người có cấm khí, ba người bọn hắn lại không phải người ngu, gặp phải nguy hiểm còn không biết trốn sao?

Chiến lực này, ít nhất phải là Ích Địa tam trọng thiên, thậm chí mạnh hơn!

Mặt khác, người nào không có chuyện gì lại đi giết ba tên đại thiếu này sao, dù sao ba tên đại thiếu này mặc dù chuyện xấu làm không ít, nhưng cố kỵ thế lực phía sau bọn họ, lại có mấy người dám xuất thủ đối với bọn họ?

Hiềm nghi lớn nhất dĩ nhiên chính là Chu Hằng, hắn có năng lực như thế, cũng có động cơ!

Mà lúc này, người bị tình nghi lớn nhất cũng là ngông nghênh, đường hoàng đi tới Thiên Bảo Các, quét sạch sẽ hàng hóa trong binh khí các lầu hai, kế tiếp tham gia một buổi đấu giá cỡ nhỏ, nhìn thấy pháp khí liền ra tay, vung ra một lượng lớn linh thạch, bao hết bảy pháp khí bán ra lần này.

Điều này làm cho rất nhiều người có ý mua cũng nhe răng, ngươi có bảy tay hay là mười tay, mua nhiều pháp khí như vậy để trở về nấu ăn sao?

Chu Hằng đâu thèm để ý những người khác nghĩ như thế nào, một đường trở về khách sạn, chẳng qua là hắn còn chưa kịp cắn nuốt những thứ kim loại này, liền tiếp đãi một vị khách nhân – Mai Di Hương.

– Tiểu Chu Tử, ngươi phát tiền của phi nghĩa, nghe nói ngươi phát rồ theo sát người ta đoạt pháp khí, là bị thiêu tới nóng đầu sao?

Nữ nhân này lại là mặc trang phục công tử văn nhã, bên cạnh chỉ có một người bảo vệ xưng là Phúc bá, mà một hộ vệ đã thắng được tất cả cao thủ của Hàn Thương Quốc.

Trong ngực nàng ôm Tiểu Kim, vật nhỏ mắt lom lom nhìn Chu Hằng, nước miếng chảy ròng.

Chu Hằng lấy ra mấy viên Nguyệt Châu đưa tới, đây là thứ hắn thật vất vả nhớ tới mới thu ở buổi tối lấy Bảo Nguyệt Kính ra.

Tiểu tử bắt đầu ăn, Mai Di Hương lại lười biếng ngồi xuống, một đôi mắt to hắc bạch phân minh nhìn Chu Hằng.

– Tiểu Chu Tử, ngày hôm qua có phải là ngươi âm thầm xử lí hay không?

Nàng có chút hưng phấn mà hỏi.

– Cơm có thể ăn lung tung, nói cũng không thể nói lung tung!

Chu Hằng cười nói.

– Cắt, Tiểu Chu Tử ngươi quá không đủ nghĩa khí, chúng ta là ai a, là huynh đệ thì ngươi cũng không thể dấu diếm ta?

Mai Di Hương liếc mắt nhìn Chu Hằng một cái, mắt to quyến rũ, dưới một thân nam trang có loại phong tình khác..

– Ngươi biết là được!

Chu Hằng cũng không muốn phủ nhận.

– Ha ha ha! Tên ngu ngốc kia vừa chết, ta liền đoán được là ngươi làm!

Mai Di Hương hưng phấn mà vỗ tay.

– Giết thật tốt! Giết thật hay! Mặc dù mọi người đều đoán là ngươi làm, nhưng chỉ cần ngươi đừng thừa nhận, ta liền có thể cho ngươi chỗ dựa, chính là lão tổ của Ứng gia tới, ta cũng mời phụ thân ra!

Trong lòng Chu Hằng vừa động, lão tổ của Ứng gia chính là cường giả Kết Thai Cảnh, có thể đối kháng cùng cao thủ cấp số này, cả Lãng Nguyệt Quốc cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay! Nói như vậy, Mai Di Hương hẳn là ái nữ của cường giả Kết Thai Cảnh?

Mai Di Hương là quỷ linh tinh quái bực nào, lập tức thấy được hoài nghi trên mặt Chu Hằng, lúc này gật đầu, nói:

– Cha ta chính là Mai Tùng Đào, một trong tam đại cường giả Kết Thai Cảnh của Lãng Nguyệt Quốc! Hì hì, có phải chân mềm nhũn hay không, nhanh chóng quỳ bái bổn tiểu thư một chút!

Không trách được nàng có cao thủ Sơn Hà Cảnh tự mình làm hộ vệ, nguyên lai lão tử của nàng dĩ nhiên là một trong ba người mạnh nhất của Lãng Nguyệt Quốc! Không trách được Ứng Băng Phong theo đuổi nàng như vậy, ái nữ của một gã cường giả Kết Thai Cảnh giá trị tuyệt đối đáng để bỏ công.

– Cúng bái thì quên đi, bản thân ta thật là có chút giật mình!

Chu Hằng cười nói, hắn tò mò là Mai Tùng Đào sinh hạ Mai Di Hương lúc mấy trăm tuổi hay mấy ngàn tuổi? Một lão đầu mấy trăm tuổi, mấy ngàn tuổi lại có nữ nhi mười mấy hai mươi tuổi, cái này làm sao cũng làm cho người ta cảm thấy buồn cười a!

Mai Di Hương không biết hắn suy nghĩ cái gì, nếu không tức giận xông tới đánh Chu Hằng một bữa cũng có thể. Nàng hưng phấn xâu chuỗi bằng chứng cùng Chu Hằng, quyết định nói là tối ngày hôm qua nàng và Chu Hằng uống rượu với nhau, cho tới rạng sáng hôm nay, Ứng Băng Phong ba người chết đi tự nhiên không có nửa xu quan hệ cùng Chu Hằng.

Nữ nhân này chính là e sợ cho thiên hạ bất loạn, hăng hái bừng bừng, không cảm thấy làm như vậy có gì không ổn chút nào, chẳng qua là yêu cầu sau này Chu Hằng đi Lãng Nguyệt Quốc làm thịt thêm mấy tên quỷ chán ghét của Ứng gia.

Chu Hằng không có cự tuyệt, hắn chiếm Linh Đang màu tím chính là mọi người đều biết, từ phản ứng của Ứng Băng Phong, vật này rất trọng yếu, Ứng Thừa Ân tuyệt đối sẽ không bỏ qua!

Vì vậy, ân oán của hắn và Ứng gia đã sớm gieo!

Chương 163: Mạch khoáng linh thạch mới

Mai Di Hương nóng vội, ngồi không bao lâu liền đi. Nguyên nhân gây ra là nàng nhận được báo cáo của thủ hạ, nghe nói từ đâu chạy tới một con heo năm chân, lập tức hào hứng đi xem.

Nữ nhân này…!!

Chu Hằng hoàn toàn không làm rõ tính tình của nữ nhân này, bách biến đa dạng, nhưng tổng thể mà nói vẫn là năng lực gây họa tương đối mạnh. Loại vua gây họa này vẫn là bớt chọc vào là hơn. Tuy rằng nàng thật sự rất xinh đẹp, thân phận cũng vô cùng cao quý, nhưng Chu Hằng cũng không muốn cả ngày sứt đầu mẻ trán.

Hắn tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, trực tiếp chạy lên tầng hai, bắt đầu luyện hóa vũ khí vừa mới lấy được.

Trong hơn trăm món binh khí, chỉ có chín món là pháp khí, ngoài ra đều là phàm khí khá thượng thừa. Chu Hằng nhìn xem những tài liệu dùng kia cũng khá là bất phàm, bởi vậy liền mua lại, dù sao cũng không mất bao nhiêu tiền.

Năng lực của Phệ Kim tộc phát động, hắn bắt đầu cướp đoạt tinh hoa trong những binh khí này.

Vút vút vút!! Đầu tiên là phàm khí bởi vì không có trận pháp bảo hộ, hoàn toàn chính là một món vật chết, tinh hoa trong đó lập tức liền bị Chu Hằng rút ra ngoài, hóa thành từng hạt tiến vào trong cơ thể hắn, màu sắc khác nhau, sắc thái loang lổ.

Mà chín món pháp khí kia thì đều có trận pháp tồn tại, khí linh lập tức triển khai phản kích. Nhưng trong chín món pháp khí cảnh giới cao nhất cũng chỉ là cấp bậc Sơ Phân Cảnh, sao có thể là đối thủ của Chu Hằng, ngay cả hắc kiếm đều không dùng, hắn mạnh mẽ phá hủy trận pháp, chín món pháp khí lập tức hóa thành phàm khí.

Những binh khí này cộng lại một chỗ đều không thể so sánh với lục lạc màu tím, Chu Hằng ngay cả da thịt đều không cần rạch ra, chỉ vẻn vẹn mười mấy phút sau liền cắn nuốt sạch sẽ chúng, mục nát hóa thành bụi. Mà ở trong cơ thể Chu Hằng thì thêm ra một viên châu hoàn màu sắc rực rỡ còn nhỏ hơn hạt gạo.

Tâm niệm hắn thoáng động, viên châu hoàn này lập tức tản ra, dung hợp vào trong xương cốt toàn thân, tiếp tục đề cao cường độ thân thể và lực lượng của hắn.

– Tính chất của kim loại càng cao, tinh hoa trong đó cũng càng nhiều!

Chu Hằng mở mắt, điều này không khó đoán, nhưng vẫn phải chứng minh một chút mới có thể hết hy vọng.

– Tuy nhiên, kim loại cao cấp chỉ có duyên gặp không thể cầu, dù sao không có nhiều thằng ngốc tới tặng bảo vật cho ta như là Ứng Băng Phong. Vẫn là dùng số lượng để bù lại thôi!

Hắn rời khỏi Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, lại chạy tới Thiên Bảo Các một chuyến. Muốn mua đồ vật cấp cao thì ở đó tự nhiên là lựa chọn đầu tiên.

– Chu công tử! Lần này là Nguyễn Giai Oánh ra mặt tiếp đãi Chu Hằng. Vị Tử Tinh tiểu thư có danh xưng đệ nhất mỹ nữ Hàn Thương Quốc này một đoạn thời gian gần đây đặc biệt điệu thấp, giống như bốc hơi khỏi nhân gian vậy.

Chu Hằng làm lễ ra mắt, phân chủ khách ngồi xuống.

– Khi mới gặp Chu công tử, Chu công tử chẳng qua Luyện Thể Cảnh, nhưng bây giờ lại đã là cường giả Ích Địa Cảnh, khiến cho thiếp thân ngưỡng mộ! Vị mỹ nữ khiêm tốn này nhẹ nhàng cười, có một loại quyến rũ phát ra từ trong xương tủy.

Mỗi một mỹ nữ đều là yêu tinh trời sinh, một nụ cười một cái nhăn mày trong lúc lơ đãng đều có thể khiến người tim đập thình thịch.

Chu Hằng những ngày này quả thật là đi lại lại trong đống son phấn. Lâm Phức Hương, Cổ Tư, An Ngọc Mị, Mai Di Hương, Tiêu Họa Thủy, người nào không phải ở trên tiêu chuẩn. Nhìn mỹ nữ nhiều hắn tự nhiên cũng có năng lực miễn dịch mạnh mẽ đối với mỹ nữ.

Hắn mỉm cười nói: – Chẳng qua là vận khí tốt một chút mà thôi!

– Chu công tử thật là khiêm tốn! Nguyễn Giai Oánh ánh mắt lưu chuyển, phong tình chợt sinh, nàng chuyển đề tài: – Chu công tử, thiếp thân thủy chung cho rằng, ngươi chính là vị chủ nhân mà Thiên Bảo Các chúng ta gian khổ tìm kiếm!

– Ồ. Vì sao ngươi lại cho là như vậy? Chu Hằng cười hỏi.

Hắn lúc này đã không phải là tiểu tử ngây ngô cái gì đều không hiểu ở Phong Vũ Thành lúc trước, hắn biết Thiên Bảo Các nghĩa là gì. Đây chính là một quái vật lớn sản nghiệp trải rộng toàn bộ đại lục!

Có thể đem sản nghiệp làm đến lớn như vậy, không có lực lượng mạnh mẽ duy trì sao được, sớm bị người gặm đến ngay cả xương cốt đều không còn! Bởi vậy, trong Thiên Bảo Các

thế nào cũng phải có cường giả tuyệt thế Thần Anh Cảnh tọa trấn, nếu không làm sao có thể trấn áp vạn tông chư quốc?

Lão tổ Thần Anh Cảnh tìm kiếm chủ nhân? Đùa gì thế!

Được rồi, cho dù là thật, phó này mạnh hơn chủ, như vậy làm chủ nhân phải nghẹn uất cỡ nào đây?

– Dựa theo quy định đời đời lưu truyền lại, chủ nhân chân chính của Thiên Bảo Các chúng ta sau khi dùng Linh Tinh Trụ kích phát sẽ phát ra hào quang màu đen, độc nhất vô nhị! Nguyễn Giai Oánh hiển nhiên là muốn ngả bài mà không phải quanh co lòng vòng.

– Khi Chu công tử lần đầu tiên sử dụng Linh Tinh Trụ trắc nghiệm, thiếp thân liền nhìn thấy một vệt sáng đen, thậm chí đều phá hủy Linh Tinh Trụ.

– Trong trắc nghiệm về sau, song linh thể của Chu công tử tuy rằng trong quy củ, nhưng thiếp thân tin tưởng đó khẳng định là Chu công tử cố ý làm ra!

– Không biết thiếp thân nói có đúng không?

Nàng cười khanh khách nhìn Chu Hằng, mi mắt như vẽ, linh khí bức người.

Trong lòng Chu Hằng trong nháy mắt hiện lên vô số ý tưởng, phen lời này của Nguyễn Giai Oánh dường như xẹt qua một tia chớp trong đầu hắn, khiến hắn đem rất nhiều chuyện gắn kết vào một chỗ.

Đoạn thời gian gần nhất hắn đã không suy nghĩ vì sao kiếm gãy màu đen lại xuất hiện trong đan điền của hắn nữa, đây kỳ thật là một chuyện cực kỳ trọng yếu. Hắn có thể có được thành tựu bây giờ có thể nói chín phần là nhờ vào hắc kiếm.

[CHARGE=3]Thanh kiếm gãy này đến tột cùng là lai lịch gì?

Nếu kiếm này uy lực lớn như thế,lúc trước lại là làm sao mà gãy?

Trên chín tầng trời là Tiên!

Chẳng lẽ, lúc trước hắc kiếm từng thuộc về tiên nhân nào đó, mà vị tiên nhân kia gặp phải tai nạn lớn gì, ngã xuống bỏ mình, hắc kiếm lưu lạc trong trần thế, không biết làm sao chui vào trong đan điền của hắn an gia.

Nếu như nói hắc kiếm là tiên vật, thật ra có thể hoàn mỹ giải thích năng lực có thể cắn nuốt tinh hoa sinh mệnh của nó. Dù sao đây cũng không phải phạm trù người phàm có thể lý giải.

Mà nghe nói tiên nhân bất tử bất diệt, sau khi vị tiên nhân kia trọng thương, có thể nào chơi loại chuyển thế đầu thai hay không?

Tiên nhân kia đã từng là chủ nhân của Thiên Bảo Các, như vậy sau khi hắn ngã xuống, Thiên Bảo Các tự nhiên sẽ tìm kiếm vị tiên nhân chuyển thế này. Đúng là như vậy, cao thủ Thần Anh Cảnh mới có thể cúi đầu xuôi tay, cam lòng làm người hầu!

Đó nhưng là tiên nhân!

Đương nhiên, nếu quả thật có chuyện chuyển thế, ai biết cao thủ Thần Anh Cảnh có ý đồ gì, có phải là tính toán giết tiên nhân chuyển thế chân chính chiếm cứ Thiên Bảo Các? Lại hoặc là ép hỏi ra Tiên pháp, chính mình thành tiên?

Nói tóm lại, nếu không có thực lực tương ứng ngồi lên ngôi vị hoàng đế, sẽ chỉ bị đàn sói cắn nuốt!

Chu Hằng hít sâu một hơi, đem những suy nghĩ này toàn bộ nén ở trong lòng, hắn tuyệt đối không thể thừa nhận. Mặc dù hắn có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nhưng chênh lệch giữa hắn và cường giả Thần Anh Cảnh không biết cách mấy triệu dặm, nếu thật sự gặp phải cường giả như vậy, nói không chừng đối phương có năng lực lớn mạnh mẽ cướp đoạt Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Hắn sẽ không mạo hiểm như vậy!

Cường giả Thần Anh Cảnh quá đáng sợ, một ý niệm đều có thể đánh giết hắn, hắn ngay cả cơ hội chạy trốn đều không thể có!

– Đáng tiếc, tuy rằng ta cũng rất muốn có được sản nghiệp thật lớn như Thiên Bảo Các, nhưng ta thật sự không phải người các ngươi muốn tìm! Chu Hằng lắc lắc đầu, hắn nhiều nhất chỉ là có được một món tiên vật, bất kể là tư tưởng, ý thức, hắn vẫn là hắn.

Nguyễn Giai Oánh lộ ra một vẻ thất vọng, nàng vốn tưởng rằng mình thẳng thắn, Chu Hằng cũng sẽ bánh ít đi bánh quy lại, không nghĩ tới miệng tên này vẫn kín như vậy! Chẳng lẽ muốn nàng dùng mỹ nhân kế sao?

Tuy nhiên mỹ nhân kế cũng chưa chắc có tác dụng. Duyên nữ nhân của kẻ này mạnh đến kinh người, trước có Lâm Phức Hương, An Ngọc Mị, Cổ Tư, hiện tại lại có Tiêu Họa Thủy, Mai Di Hương, bên cạnh thủy chung không thiếu mỹ nữ, hơn nữa còn là mỹ nữ siêu cấp có tướng mạo, dáng người , có khí chất, tài sản. Mỗi người đều không kém nàng!

Nếu dùng mỹ nhân kế, nàng thật sự không có một chút xíu lòng tin, nói không chừng còn phải làm chính mình rơi vào, vậy không phải là thiệt lớn!

– Vậy Chu công tử hôm nay tới lại là vì chuyện gì? Nguyễn

Giai Oánh biết Chu Hằng kín miệng, ép đến cùng sẽ chỉ tạo nên hiệu quả trái ngược, vẫn là từ từ mà tiến thì hơn.

Chu Hằng nói ra ý tới, cần mua sắm lượng lớn binh khí, đương nhiên tốt nhất là pháp khí. Không cầu phẩm chất, nhưng cấp bậc phải càng cao càng tốt.

Nguyễn Giai Oánh cực kỳ khó hiểu, thế nào cũng không thể lý giải Chu Hằng muốn những thứ này làm chi. Thật sự là linh thạch quá nhiều không có chỗ dùng sao? Nhưng yêu cầu của khách cổ quái mấy chăng nữa, chỉ cần không trái với quy định của Thiên Bảo Các thì phải nhận ủy thác.

– Đúng rồi. Chu công tử rất nhanh là sẽ trở nên bận rộn! Trước khi Chu Hằng rời đi nàng lại nói một câu.

– Ồ, vì sao? Chu Hằng thuận miệng hỏi.

– Ở chỗ giao giới bốn nước lớn Hàn Thương Quốc, Thủy Nguyên Quốc … phát hiện một mạch khoáng linh thạch, nghe nói lượng ẩn chứa tương đương phong phú . Bốn nước lớn đều muốn chiếm làm của riêng, nhưng Lãng Nguyệt Quốc đột nhiên hạ chỉ, nói bọn họ không nên làm lớn chuyện!

– Bởi vậy, bốn nước lớn quyết định dùng chiến lực đỉnh cao để quyết định quyền khai thác, phân phối của mỏ khoáng. Chu công tử nếu tiến vào Ích Địa Cảnh, chiến lực lại mạnh mẽ như vậy, như vậy tất nhiên phải vì nước ra sức!

Nguyễn Giai Oánh rủ rỉ nói, thanh âm êm tai, dư âm văng vẳng, giống như đang ngâm xướng một khúc hoan ca.

Chu Hằng không nói gì, rời khỏi Thiên Bảo Các trở lại khách điếm. Lúc này Tiêu Họa Thủy rốt cục tỉnh ngủ, hắn liền đem vưu vật này phóng ra, để cho nàng ngồi ở trong ngực mình, mềm mại không xương, dường như một hồ nước mát.

– Mạch khoáng linh thạch? Tiêu Họa Thủy sau khi nghe Chu Hằng thuật lại lời Nguyễn Giai Oánh, mày liễu dài nhỏ hơi hơi cau lại: – Đây là một kỳ ngộ, cũng tương đương nguy hiểm!

– Là sao?

– Mỗi một mỏ linh thạch hình thành đều cần một khối mẫu thạch, cũng giống như trận pháp trời đất tự nhiên hình thành, tụ tập linh khí, dùng thời gian tỉ tỉ năm để hình thành mạch khoáng. Mà nếu là phẩm chất mỏ linh thạch cực cao, trong mẫu thạch có thể hình thành linh hạch!

– Linh hạch?

– Ừm, linh hạch là tinh hoa linh khí tinh túy nhất, đối với võ giả mà nói chẳng những có thể nhanh chóng đề cao tích lũy lực lượng, còn có thể đạt được lĩnh ngộ thật lớn! Linh thạch

thượng phẩm liền có được tác dụng gia tăng võ giả ngộ đạo, mà hiệu quả của linh hạch lại càng mạnh. Đáng tiếc là, một mỏ linh thạch cũng chỉ có thể hình thành một cái linh hạch, hơn nữa còn không phải mỗi một mỏ khoáng đều có!

Chu Hằng hiểu được, bốn nước lớn sở dĩ mỗi người đều không chịu buông tay, trừ mỏ linh thạch ngày sau có thể mang đến thu nhập linh thạch cuồn cuộn không ngừng , càng trọng yếu vẫn là muốn xem xem có thể kiếm được linh hạch hay không!

Những người này đều bị chặn ở Khai Thiên nhất trọng thiên giống Nam Cung Trường Không không biết đã bao nhiêu năm rồi, nếu là có thể đạt được linh hạch, vượt qua vách ngăn cảnh giới nhỏ này tự nhiên không thành vấn đề!

Bởi vậy, mặc dù bây giờ còn không biết có linh hạch hay không, nhưng các cường giả của bốn nước lớn lại đều muốn thử vận may một lần!

Vì mạnh mẽ mà mạo hiểm, điều này ăn sâu vào trong xương tủy máu thịt mỗi một võ giả, nếu không Phong Khiếu Lâm Địa lại làm sao hấp dẫn nhiều võ giả như vậy tới?

Chương 164: Hoàng thất mời

Chu Hằng lập tức nghĩ tới một nghi vấn. Đó chính là vì sao hào môn Lãng Nguyệt Quốc không nhúng tay?

Nếu nói linh hạch đối với hào môn của Lãng Nguyệt Quốc không có lực hấp dẫn, điều này Chu Hằng thế nào cũng không thể tin tưởng.

Vẫn là vị thiên kim hào môn "thổ địa" Tiêu Họa Thủy này cởi bỏ nghi hoặc cho hắn. Chuyện này có hai nguyên nhân. Thứ nhất chính là mỗi một quốc gia đều có quyền tự chủ tương đối, đây là quy tắc do ba đại hào môn Lãng Nguyệt Quốc cộng đồng định ra.

Bởi vậy cho dù là Phong Khiếu Tông sau lưng Hàn Thương Quốc cũng không dám công nhiên làm trái, chỗ dựa sau lưng ba nước khác cũng đồng dạng như thế.

Thứ hai, khả năng trong mỏ khoáng kia có chứa linh hạch nhỏ đến đáng thương.

Linh khí trời đất cũng không phải phân bố chia đều, mà là càng gần trung tâm đại lục linh khí càng dày đặc, sau đó theo

khoảng cách gia tăng mà không ngừng trở nên loãng.

Thiên Long Đế triều tự nhiên là chiếm cứ trung tâm đại lục, có được linh khí nồng đậm nhất, cũng chỉ có nơi đó mới có thể hình thành mỏ linh thạch thượng phẩm. Mà bốn đại Hoàng triều thì phân tán ở chung quanh Thiên Long Đế triều, mật độ linh khí kém hơn một đoạn, ở đó có thể hình thành mỏ linh thạch trung phẩm.

Mà tới chỗ Hàn Thương Quốc, gần như là cuối đại lục, đi thêm một đoạn nữa chính là hải dương vô tận, linh hồn loãng, có thể sinh ra mỏ linh thạch hạ phẩm đều có thể cười trộm rồi!

Mỏ linh thạch hạ phẩm 99% không có điều kiện sinh ra linh hạch, chính vì như thế các đại hào môn Lãng Nguyệt Quốc mới hào phóng không nhúng tay, nếu không cho dù là có lệnh cấm của ba đại hào môn, bọn họ cũng sẽ ngầm giở thủ đoạn.

Hiện tại thì sao, bọn họ chỉ để ý thu ưu đãi là được rồi.

Chu Hằng rất nhanh liền làm ra quyết định, hắn muốn đi mỏ quặng thăm dò một chuyến. Chuyến đi này lại không có tổn thất, mà vạn nhất thật sự có linh hạch, vậy chẳng phải là kiếm lớn! Có Tấn Vân Lưu Quang Bộ, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, hắn nếu là lấy được linh hạch, lập tức vận chuyển thân pháp chạy đi, chạy mất dạng rồi chui vào trong tháp, thần quỷ khó hay.

Tin tức Ứng Băng Phong mất mạng truyền lại Lãng Nguyệt Quốc, lại đến Ứng gia làm ra đối ứng, phái ra cao thủ đến Hàn Thương Quốc điều tra còn cần một đoạn thời gian. Mà mặc dù Lưu Thanh Huyền có thể khẳng định là Chu Hằng hạ thủ, nhưng có Mai gia bảo bọc Chu Hằng, hắn lại dám ra tay?

Càng mấu chốt chính là, hắn biết cho dù chính mình ra tay cũng rất khó giết chết Chu Hằng. Tốc độ của tiểu tử kia thật sự quá nhanh, hơn nữa còn có một đống lớn Phá Hư Lục, hắn căn bản không thể vây chết Chu Hằng, dựa vào lực lượng mạnh mẽ tiến hành tuyệt sát.

Về phần Nhạc gia thì đồng dạng phải chờ đợi gia tộc của Lãng Nguyệt Quốc làm ra phản ứng, tuy nhiên có sự ủng hộ của Mai Di Hương, cho dù bọn họ hoài nghi là Chu Hằng hạ thủ phỏng chừng khả năng buông bỏ trả thủ càng lớn một chút.

Chu Hằng đột nhiên trở nên không có việc gì, được cái Thiên Bảo Các cuồn cuộn không ngừng đem các loại binh khí đưa tới, có bình thường, có pháp khí, hắn không ngừng cường hóa khí lực. Nhưng tiêu tiền cũng như nước chảy, hơn triệu linh thạch rất nhanh liền thấy đáy.

Đương nhiên chỗ tốt cũng rất rõ ràng. Chu Hằng hiện tại xương cốt cứng cỏi đã không thua pháp khí Ích Địa Cảnh , cho dù là không vận chuyển huyết mạch lực kim loại hóa, thuần dựa vào thân thể là có thể ngạnh kháng pháp khí cùng cảnh giới!

Mà một khi đem hai quyền kim loại hóa, hắn thậm chí có thể mạnh mẽ đánh nát pháp khí Ích Địa Cảnh. Quả thật chính là một quái vật hình người!

Mặt khác, lực lượng thân thể của hắn cũng tăng tiến không ít. Nếu toàn lực bộc phát, gần như có thể tăng lên 10% chiến lực! Nhưng không nên xem thường 10% này. Hắn nguyên bản liền có được không gian đan điền gấp 80 lần Ích Địa Cảnh bình thường, 10% chiến lực này tương đương với tám Ích Địa Cảnh!

Quả nhiên, nghèo văn giàu võ. Tu luyện chính là một cái động không đáy! Nếu là không có tư bản hùng hậu duy trì, muốn đạt tới một bước này cần bao lâu ? Mà một triệu linh thạch hạ phẩm này nếu là chia cho người khác tu luyện, lại có thể khiến cho bao nhiêu người tốc độ tu luyện như bay?

Chu Hằng sờ đầu, chính mình lại sắp nghèo rớt mồng tơi, phải nghĩ biện pháp kiếm chút tiền!

Lúc này, hắn ngược lại rất hoài niệm loại người như Ứng Băng Phong. Đánh cướp bọn họ chẳng những khiến người thoải mái tinh thần, hơn nữa mỗi người thân gia giàu có, nếu không phải Chu Hằng chi tiêu thật sự quá lớn, một triệu linh thạch đều có thể dùng đến đời cháu của hắn.

Nguyên bản hắn có thể dựa vào bán Nguyệt Châu để đạt được

một nguồn thu nhập ổn định, nhưng con hổ con tên là Tiểu Kim kia tương đối biết ăn, một ngày một viên cho nó ăn cũng không đủ, nào còn có dư thừa?

Một viên Nguyệt Châu ít nhất có thể bán hai, ba ngàn linh thạch hạ phẩm, con hổ con này chính là bại gia tử tuyệt đối!

Theo sự cứng cỏi của xương cốt thân thể đề cao, hiện tại kim loại bình thường đã không có biện pháp tăng lên cường độ thân thể của Chu Hằng, phải tìm được loại cực kỳ quý trọng. Hiện tại cường độ thân thể hắn đã đuổi kịp cảnh giới, nói cách khác, ít nhất phải cắn nuốt pháp khí Ích Địa Cảnh mới được.

Nhưng pháp khí Ích Địa Cảnh là hiếm có bậc nào, Thiên Bảo Các là đừng mờ nữa, cho dù là xuất hiện thì giá cả cũng đắt đến thái quá. Chút tài sản hiện tại của Chu Hằng còn không đủ tư cách cạnh tranh. Tuy nhiên nếu là có thể đánh cướp môn phái giống như Thiên Tinh Tông, đó tuyệt đối là mùa thu hoạch lớn!

Nếu như không có quan hệ của hai người Thiên Quân Tử và Tiêu Vũ Ngân, Chu Hằng thật sự muốn lập tức lẻn vào Thiên Tinh Tông đi trộm sạch, nhưng nể tình hai người đó Chu Hằng cố đè ý tưởng mê người này xuống.

Ân tình quả nhiên là không dễ nợ như vậy!

[CHARGE=3]

Chu Hằng nghĩ nghĩ, quyết định để Tiêu Họa Thủy và Lan Phi phân biệt đi xông Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. Hai nàng đều là Sơ Phân tam trọng thiên, chỉ cần năng lực chiến đấu đạt tiêu chuẩn, mỗi người đều có thể đạt được hai món phần thưởng quá quan.

Hai nàng đều không biết Cửu Huyền Thí Luyện Tháp còn có công năng như vậy, khi nghe Chu Hằng nói đều lộ ra vẻ khiếp sợ mãnh liệt. Món bảo vật này thật khó lường! Chỉ cần để cho một nhóm lớn võ giả Tụ Linh Cảnh đi vào khiêu chiến, vậy chẳng phải là trở thành chậu châu báu, bảo vật có thể không ngừng nghỉ sản xuất đan dược, công pháp, pháp khí ??

Chu Hằng cũng không cảm thấy có thể một mực tiếp tục như vậy. Cửu Huyền Thí Luyện Tháp là khi chế tạo phong vào lượng lớn bảo vật làm phần thưởng, lại không phải là có thể trống rỗng biến ra. Trải qua vét sạch nhiều năm như vậy, bên trong còn sót lại bao nhiêu đồ vật thật sự là đáng để hoài nghi.

Hai nàng đồng thời tiến hành khiêu chiến, nhưng khiến Chu Hằng buồn bực chính là, bọn họ xông qua cửa thứ nhất đều là hết sức miễn cưỡng, mà cửa thứ hai thì căn bản không qua được. Có lực lượng lại không biết vận chuyển như thế nào, bị quái vật cửa thứ hai đánh cho hoa rơi nước chảy.

Chu Hằng cũng không miễn cưỡng bọn họ. Có một số người trời sinh có được bản năng chiến đấu mạnh mẽ, có một số thì phải trong chiến đấu dài dòng ma luyện trưởng thành. Mà Tiêu Họa Thủy và Lan Phi đều là người sống an nhàn sung sướng,

mục đích bọn họ tu luyện là vì đạt được tuổi thọ dồi dào, đối với thực lực bản thân lại không có gì theo đuổi, chiến lực làm sao có thể mạnh mẽ?

Bọn họ là ví dụ điển hình bị vượt cấp khiêu chiến, Sơ Phân nhất trọng thiên hơi mạnh một chút là có thể dễ dàng đánh bại bọn họ, yếu đến đáng thương!

Dù gì cũng là qua một cửa đơn giản nhất, đều thu hoạch được một phần ban thưởng. Tiêu Họa Thủy lấy được là một món pháp khí, chỉ là mới Tụ Linh Cảnh, cấp bậc ngược lại đạt tới tứ phẩm. Đáng tiếc ai cũng không dùng được.

Mà Lan Phi thì lấy được một viên Sơ Tâm Hoàn, có thể trên diện rộng đề cao tu vi võ giả Tụ Linh Cảnh.

Hai phần ban thưởng này đều hết sức gân gà, Chu Hằng đoán rằng đây là bởi vì hai nàng qua cửa hết sức miễn cưỡng, bởi vậy tuy rằng lấy được phần thưởng, lại là rác rưởi vô cùng. Mà hắn mỗi lần đều là ở nhất trọng thiên liền thành công qua cửa, phần thưởng đều là phong phú khác thường.

Cũng là công bình!

Chu Hằng đem pháp khí và Sơ Tâm Hoàn bán cả cho Thiên Bảo Các, lại đổi được hơn vạn linh thạch. Mà rốt cục, hắn thu được thánh chỉ đến từ Nam Cung hoàng thất, cho đòi hắn tiến cung gặp vua.

Cùng với nói là thánh chỉ, không bằng nói là thiệp mời. Chu Hằng đã là Ích Địa Cảnh, chiến lực lại càng là mạnh mẽ như nghịch thiên , tuyệt đối là người thứ nhất dưới Khai Thiên Cảnh, đủ để xưng vương xưng bá ở Hàn Thương Quốc.

Trong lúc vô tình, Chu Hằng đã đứng ở đỉnh của võ giả Hàn Thương Quốc, mấy người Nam Cung Trường Không tuy ràng chiến lực mạnh hơn hắn, nhưng nếu nói trấn giết hắn lại là đừng hòng. Nhân vật như vậy dù là Nam Cung Hoành đều phải dè chừng!

Mặc dù không có chứng cớ, nhưng đại đa số người đều đoán Ứng Băng Phong là Chu Hằng giết chết! Thiếu gia Ứng gia! Luận thân phận cao hơn Nam Cung Hoành không biết bao nhiêu, Nam Cung Hoành vì cái mạng già của mình suy nghĩ, lại làm sao dám không đối với Chu Hằng cung kính có thừa!

Nếu không, bị Chu Hằng ngầm lẻn vào hoàng cung làm thịt, chẳng lẽ Nam Cung Trường Không còn có thể làm hắn chết mà sống lại?

Chu Hằng vui vẻ đi tới, hắn muốn hiểu biết tình huống mỏ linh thạch mới phát hiện kia. Trước mắt chuyện này bị quy vào cơ mật, ngay cả Tiêu Họa Thủy đều không rõ ràng.

– Chu khanh mời ngồi! Nam Cung Hoành cực kỳ khách khí, đối mặt với một cường giả Ích Địa Cảnh, vai diễn của hắn liền

không phải là chủ của một nước mà là đại biểu của Thiên Tinh Tông ở thế tục, đồng dạng chỉ là một võ giả Ích Địa Cảnh mà thôi.

Chu Hằng trấn định tự nhiên, với thực lực của hắn bây giờ cho dù Nam Cung Trường Không nấp trong bóng tối đột nhiên đánh lén cũng không sợ, hắn hoàn toàn có thể đúng lúc né tránh. Hắn đã không phải là thiếu niên ngày trước vừa mới rời khỏi Nguyên Thạch Trấn kia nữa, trải qua máu tươi giữa sống và chết gột rửa, bất luận là tâm tính hay là thực lực đều đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Nam Cung Hoành trong lòng thầm than, nếu sớm biết Chu Hằng có thành tựu hiện tại, lúc trước nên đem hắn và Tỉnh Thiên cùng nhau mời chào. Cho dù chỉ có thể mời chào một người, vậy cũng nên chọn Chu Hằng mà không phải Tỉnh Thiên!

Đáng tiếc, hiện tại nói gì đều đã quá muộn. Ân oán giữa bọn họ đã quá sâu, có thể duy trì khách khí mặt ngoài đã rất tốt rồi.

Lần này mới Chu Hằng vào cung, nói đến quả nhiên là vấn đề sở hữu mỏ khoáng linh thạch mới phát hiện. Bởi vì mỏ linh thạch vừa khéo ở vào chỗ giao giới của bốn nước lớn, mọi người đều tuyên bố chính mình có quyền khai thác, bởi vậy tồn tại vấn đề phân phối như thế nào.

Mỗi một nước khẳng định đều muốn phần hơn, nhưng cũng không có khả năng mọi người chia đều, như vậy lại có vấn đề. Cuối cùng đạt được nhất trí, trở về ý nghĩ đơn giản nhất, dùng

thực lực để quyết định.

Bốn nước lớn mỗi một nước đều có thể có được một phần khoáng sản, mà sáu phần còn lại thì dùng chiến đấu để quyết định. Mọi người đều ra sáu người, chia làm sáu tổ tiến hành chiến đấu. Ở trong tổ nước nào thắng thì có thể sở hữu thêm một phần khoáng sản.

Thiên Tinh Tông tổng cộng mới bốn Khai Thiên Cảnh, cho dù là tính cả An Nhược Trần cũng mới năm người, tự nhiên cần tìm võ giả Ích Địa Cảnh cho đủ số. Mà Chu Hằng tự nhiên chính là người được chọn tốt nhất.

Ba nước khác cũng không có nhiều Khai Thiên Cảnh như vậy, có thể bốn cũng có thể năm, nhưng tuyệt đối sẽ không đạt tới saus người!

Bởi vậy, chỉ cần Chu Hằng bắt được tổ Ích Địa Cảnh, như vậy với thực lực của hắn hoàn toàn có thể hai trận toàn thắng, lấy được một phần khoáng sản!

Chính vì quan hệ trọng đại, Nam Cung hoàng thất mới có thể muối mặt tới mời Chu Hằng.

Chương 165: Cậu cả tiện nghi?

Cậu cả: ở đây là nghĩa anh/em vợ. Thiên Tinh Tông đã phái người đi mời An Nhược Trần, hứa cho lợi lớn, thêm một Khai Thiên Cảnh này liền thêm một phần thắng, quan hệ sản lượng một phần mỏ linh thạch!

An Nhược Trần vui vẻ tiến đến, dưới sự hấp dẫn của vô số linh thạch, hắn tự nhiên cũng không ngại ra tay một lần. Dù sao thất bại cũng không có tổn thất gì. Võ giả cả đời khó tránh khỏi từng trải thất bại, nếulà bởi vì thất bại mà không gượng dậy nổi, người như thế căn bản không có tư cách đi đến một bước này!

Điều kiện Chu Hằng và An Nhược Trần được hứa hẹn đều là như nhau, nếu là bọn họ có thể vì Hàn Thương Quốc thắng một phần mỏ linh thạch, như vậy bọn họ về sau hàng năm đều có thể đạt được hai phần trong lượng khai thác của một phần này.

Con số này cũng không thấp, bởi vì còn phải tính cả một phần nộp lên lão đại Phong Khiếu Tông phía sau màn. Hơn nữa, hai phần này so với sản lượng của toàn bộ mỏ linh thạch cũng có thể chiếm đến 2%, hơn nữa còn là cho cá nhân, đó tuyệt đối xứng là đại thủ bút.

Chịu dùng lợi lớn như vậy cũng là vì khích lệ Chu Hằng và An Nhược Trần toàn lực ra tay. Nếu không bị thua, vậy chính là cọng lông đều không lấy được! Hào phóng là thành lập trên cơ sở có được.

An Nhược Trần cũng không sợ Thiên Tinh Tông về sau đổi ý. Xù nợ của một cường giả Khai Thiên Cảnh tán tu cũng không phải là chuyện đùa!

Thời gian đã không nhiều, mọi người lập tức xuất phát. Nam Cung Trường Không, Lưu Thanh Huyền khi nhìn thấy Chu Hằng khó tránh khỏi xấu hổ, nhất là Lưu Thanh Huyền. Hắn chắc chắn con yêu là Chu Hằng giết chết, lúc nhìn thấy Chu Hằng hai mắt phun lửa!

Bởi vì Mai Di Hương cũng cùng đi, Phúc bá thực lực sâu không lường được kia cũng đứng trang nghiêm bên cạnh, Lưu Thanh Huyền làm sao dám ra tay? Hơn nữa, hắn cho dù thật sự ra tay, thứ nhất căn bản không làm gì được Chu Hằng, thứ hai còn có mặt hai người Tiêu Vũ Ngân, Thiên Quân Tử , cho dù Mai Di Hương không đi theo đều đủ để ngăn cản hắn.

Thiên Quân Tử cũng có chút ngượng ngùng gặp Chu Hằng. Ngày đó Ứng Băng Phong bức hôn Tiêu Họa Thủy, với kinh nghiệm của hắn tự nhiên đoán ra là một cái bẫy nhằm vào Chu Hằng, nhưng hắn bởi vì sợ Ứng gia mà không ra mặt, lúc này gặp lại Chu Hằng khó tránh khỏi có một tia áy náy.

Tiêu Họa Thủy quang minh chính đại đi theo Chu Hằng, ở trước mặt người ngoài lại càng lấy tư thế hầu gái hầu hạ Chu

Hằng, khiến các nam nhân đi theo đều ghen tị không thôi. Lần này xuất hành tự nhiên không có khả năng chỉ có sáu người. Thiên Tinh Tông xuất động không ít thế hệ trẻ, quan sát chiến đấu của võ giả cảnh giới cao có thể trợ giúp chính mình lĩnh ngộ võ đạo!

Tổng bộ Thiên Tinh Tông tuy rằng không ở đế đô, nhưng khoảng cách cũng không xa, trong tông người nào không biết diễm danh của Tiêu Họa Thủy, lại có nam nhân nào sau khi nhìn thấy Tiêu Họa Thủy có thể không nhớ mãi không quên?

Hơn nữa phía sau Tiêu Họa Thủy còn có một Tiêu lão tổ. Nếu là có thể cùng nàng móc nối quan hệ, chẳng khác nào móc nối với Tiêu Vũ Ngân. Ai không rục rịch đối với yêu tinh xinh đẹp này.

Nhưng hiện tại yêu tinh này không ngờ ngả vào trong lòng một nam nhân, lại còn cam tâm làm nô!

Thật sự là tức chết người!

Nếu như nói Chu Hằng là cưới Tiêu Họa Thủy, vậy bọn họ còn có thể chua chát nói Chu Hằng chẳng qua là nhặt một cái giầy rách mà thôi. Nhưng Tiêu Họa Thủy lại là tự xưng là nô, như vậy bất kể nàng quá khứ phong lưu phóng đãng cỡ nào, đều không có khả năng đem nước bẩn hắt lên người Chu Hằng.

Có một số người biết Chu Hằng không thể trêu vào, chỉ có thể đem ghen tị đặt ở trong lòng. Có một số người cũng không tin tưởng Chu Hằng thật sự lợi hại như vậy, thi thoảng dùng ánh mắt hướng về hắn khiêu khích, giống như là Khổng Tước đực tranh giành phối ngẫu, liều mạng biểu hiện trước mặt Tiêu Họa Thủy. Dường như đánh bại Chu Hằng là có thể khiến Tiêu Họa Thủy trở thành nữ nô của mình vậy.

Chu Hằng đã vượt qua trình tự Sơ Phân Cảnh, khiêu khích của những người này theo hắn thấy giống như là có kêu bên đường. Hắn tuyệt đối sẽ không bởi vì chê khó nghe mà cố ý đi qua giẫm một cước.

Không xứng!

Nếu hắn thật sự nổi giận, trực tiếp một quyền đánh chết, thế giới liền thanh tĩnh. Nào rảnh rỗi đi giáo huấn bọn họ hoặc là thỏa mãn sự tranh đấu tàn nhẫn như động dục của bọn họ?!

Với tính cách của Mai Di Hương tự nhiên sẽ không vất vả dùng hai cái chân đi dường, mà là có một chiếc xe ngựa sang trọng thế chân. Kéo xe ngựa rõ ràng là tám con Thanh Phong Truy Nguyệt Thú, nổi tiếng tốc độ nhanh, có thể chạy liên tục nửa tháng không cần nghỉ ngơi, chính là yêu thú sức bền siêu cường.

Chu Hằng, Tiêu Họa Thủy tự nhiên không khách khí vào ngồi.

Chu Hằng còn đỡ, Tiêu Họa Thủy cũng là người ham ăn lười làm, lúc có thể ngồi tuyệt đối không chịu đứng, khi có thể nằm cũng tuyệt đối không muốn ngồi.

Cũng chính là như vậy, bọn họ ít có cơ hội lộ mặt, khiến Chu Hằng giảm bớt lượng lớn giá trị cừu hận. Chỉ là một nam hai nữ cả ngày ở trong xe ngựa lại đang làm những gì chứ?

Có thể làm gì, khẳng định là chuyện mọi người đều thích làm!

Có thể có Phúc bá còn mạnh mẽ hơn Khai Thiên Cảnh tự mình làm xa phu, ai dám tới nhìn trộm một cái, chỉ có thể ở trong đầu không ngừng hiện lên hình ảnh hương diễm một rồng hai phượng, một bên ngầm chảy nước miếng, một bên nghiến răng mắng vô sỉ.

Sau bảy ngày, đoàn người đi tới biên cảnh đông bắc Hàn Thương Quốc, lại đi thêm nữa chính là giao giới bốn nước, ẩn chứa mạch khoáng linh thạch vừa bị phát hiện kia.

Chiếc xe ngựa này của Mai Di Hương tuyệt đối là bậc cao, cho dù chạy ở trong núi gập ghềnh cũng không hề có cảm giác lắc lư, hiển nhiên trên xe ngựa khẳng định bố trí trận pháp hóa giải xóc nảy, mới có thể như đi đất bằng.

Ngay cả trên xe ngựa đều bố trí trận pháp, đây thật sự là trình độ xa xỉ đến phá sản!

Chu Hằng không khỏi cảm khái, nhưng Mai Di Hương lại không thèm để ý chút nào, phản bác: – Vậy ngươi nói nuôi đám Trận Pháp sư kia làm gì? Để bọn họ mỗi ngày nhàn nhã đến buồn chán ngủ nướng sao?

[CHARGE=3]

Sau khi vượt qua hai ngọn núi, đoàn người tiến vào một thung lũng. Thung lũng có một góc đã lún, hiện ra một đoạn bụng núi màu xám trắng, phụ cận linh khí nồng đậm vô cùng, gần như muốn hóa thành thực thể.

Đây là vị trí của mạch khoáng linh thạch. Mấy ngày trước sấm sét cuồn cuộn, lại thêm mưa to liên tục, rồi lại khiến cho một đoạn bụng núi sụt lở. có người hái thuốc trải qua đột nhiên phát giác trong đá núi rơi xuống lại có linh thạch tồn tại!

Tin tức không che giấu được bao lâu, vì thế tông môn cầm quyền bốn nước lớn nhao nhao tham gia, liền có một màn tỉ đấu quyết định lợi ích này.

Bốn nước lớn đều phái ra bộ đội tinh nhuệ trấn thủ nơi này. Một là phòng ngừa người to gan lớn mật , thứ hai cũng là giám thị ba nước lớn khác. Mà bộ đội này cũng sẽ một mực trú đóng ở đây, thẳng đến mạch khoáng này bị đào hết mới thôi.

Tính sơ một chút, một mạch khoáng linh thạch thế nào cũng có thể đào khoảng chục năm.

Trong thung lũng khắp nơi khắp nơi dựng lều trại, bốn nước lớn phân biệt rõ ràng, chia nhau chiếm bốn góc. Đám người Chu Hằng tự nhiên ở vào lều trại lớn nhất, mà Mai Di Hương thì có địa phương tốt hơn như xe ngựa kia.

Lúc này, bốn nước lớn chỉ vẻn vẹn tới hai nước Hàn Thương, Thủy Nguyên , mà hai nước này lại là thù địch xưa nay, gặp mặt sẽ chỉ đấu đến ngươi chết ta sống, tự nhiên là không hề có ý qua lại.

Nhưng ra ngoài dự kiến của Chu Hằng chính là, hắn không ngờ tiếp đãi một người khách tới từ Thủy Nguyên Quốc.

– Chu huynh, từ biệt mấy tháng, hết thảy đều tốt? Người tới chính là Phương Thanh Hà Phương đại thiếu từng có qua lại với Chu Hằng. Trong Thiên Nguyên Thành hắn làm hại Lưu Duyệt không nhỏ, cũng mới có bắt đầu ân oán của Chu Hằng với Lưu gia.

– Nhờ phúc, rất tốt! Chu Hằng ôm quyền cười. Vị Phương đại thiếu này hiển nhiên không phải nhân vật đơn giản, có thể làm cho hơn 40 võ giả Sơ Phân Cảnh như Thiên Lôi chỉ đâu đánh đó, thành lập được quyền uy tuyệt đối, đây tuyệt đối không phải dựa vào gia tộc mà là uy tín của bản thân.

Tuy nhiên hiện tại Chu Hằng đã nhảy xa khỏi phạm trù Sơ Phân Cảnh, Phương Hà Thanh tâm trí yêu nghiệt mấy thì lại thế nào. Hắn chỉ dùng một kiếm một quyền là có thể chém nát hết thảy, nổ nát hết thảy!

– Ta giới thiệu với ngươi một chút. Đây là xá muội, Phương Hi Văn. Văn Văn, đây là Chu Hằng Chu huynh ta từng nói với ngươi! Phương Hà Thanh cũng không phải một người tới, bên cạnh còn có một cô nương xinh đẹp thân mặc trang phục vàng nhạt, rất có tư thế oai hùng hơn người.

Đại cô nương này bộ dạng vừa tròn 20, tóc đen da trắng, mắt sáng răng trắng, rất là xinh đẹp động lòng người. Vóc người cực cao, so với Chu Hằng nhiều nhất cũng chỉ thấp hơn hai tấc, hai cái đùi ngọc thon dài càng có vẻ khoa trương.

– Chu huynh! Phương Hi Văn hơi hơi khom người chào, vẻ mặt lại mang một tia khinh thường.

Chu Hằng không nhỏ mọn như vậy, càng không có tâm tình cùng một đại cô nương kiêu căng tính toán chi li, chỉ hướng về nàng gật gật đầu một cái sau đó nói với Phương Hà Thanh: – Phương huynh, ngươi lần này tới đây không sợ có người hãm hại ngươi thông đồng với địch phản quốc sao?

– Xì, ai dám nói anh ta phản quốc! Phương Hi Văn lập tức khinh bỉ hừ một tiếng, ánh mắt nhìn Chu Hằng giống như nhìn một tên nhà quê.

– Ha ha ha! Xá muội không có khiếu hài hước gì, Chu huynh không nên để ở trong lòng! Phương Hà Thanh cười ha hả, khoác vai Chu Hằng đi tới một bên ngồi xuống. Trong lều giản dị này tự nhiên cũng không thể có bàn ghế gì, chỉ là bày hai tảng đá vuông vức mà thôi.

Chu Hằng cười cười, với sự thông minh của Phương Hà Thanh tự nhiên sớm nên nhìn ra sự kiêu ngạo của muội muội hắn, nhưng vì sao còn muốn dẫn người qua đây chứ? Chẳng lẽ là muốn làm cậu cả tiện nghi? Hắn không thể không làm ra phán đoán như vậy, bằng không hắn cũng không tìm ra nguyên nhân Phương Hi Văn tới đây.

Phương Hi Văn rất là bất mãn, nhưng cũng không dám làm trái Phương Hà Thanh phất tay áo bỏ đi, chỉ tức giận dứng ở một bên. Nơi này chỉ có hai chiếc "Ghế dựa", không có chỗ ngồi của nàng.

– Chu huynh, ngươi là theo An tiền bối tới mở mang kiến thức hả? Phương Hà Thanh hướng về phía Phương Hi Văn nhìn một cái, biểu tình nhìn như ôn hòa, nhưng Phương Hi Văn lại lập tức thu hồi vẻ bất mãn trên mặt.

Chu Hằng mỉm cười nói: – Không , ta phải lên đánh!

Phương Hà Thanh ngây ra một hồi, đột nhiên ha hả cười to, vỗ vai Chu Hằng nói: – Mấy tháng không gặp, khiếu hài hước của ngươi càng ngày càng mạnh!

Chu Hằng cười theo hai tiếng, kỳ thật hắn nói là lời thật, biết sao được người ta không tin cũng không có biện pháp.

Chắc rằng Phương Hà Thanh sau khi hắn rời đi liền phái người điều tra hắn, nếu không cũng sẽ không biết quan hệ của hắn và An Nhược Trần. Chỉ là Phương Hà Thanh coi trọng Chu Hằng thế nào chăng nữa cũng không thể mọi lúc chú ý, lại làm sao có thể biết được đoạn thời gian gần đây hắn đã tiến vào Ích Địa Cảnh!

Lúc trước khi đi Thiên Linh Thành, Chu Hằng chỉ là mới vào Sơ Phân Cảnh, thời gian mới mấy tháng mà thôi ai có thể nghĩ đến hắn lại tằng tằng tằng đạt tới Ích Địa Cảnh?

Hai người nói lời khách sáo, giữa lẫn nhau đều không có trọng điểm gì. Không lâu sau Phương Hà Thanh đứng dậy cáo từ, nhưng Phương Hi Văn lại ở lại.

– Họ Chu, ngươi cũng nhìn ra được, anh ta đối với ngươi rất coi trọng, tuy nhiên con cóc ghẻ nhà ngươi cũng đừng mơ ăn thịt thiên nga. Ta tuyệt đối không có khả năng thích ngươi! Phương Hi Văn kiêu ngạo nói, đem cái cổ thon dài tuyết trắng ngẩng thật cao, đúng như một con thiên nga cao quý.

Chu Hằng tự nhiên biết Phương Hà Thanh là cố ý rời đi, chính là vì để hắn và Phương Hi Văn ở riêng với nhau. Tên kia quả nhiên có ý đồ muốn làm cậu cả tiện nghi!

Chương 166: Đại tiểu thư kiêu ngạo

Phương Hi Văn quả thật là một mỹ nữ, nhưng Chu Hằng thật sự nhìn không ra nàng có điểm sáng nào hấp dẫn mình. Mỹ mạo không bằng Mai Di Hương, dáng người không bằng Cổ Tư, quyến rũ không thể so với Tiêu Họa Thủy, ngây thơ lại càng không thể đánh đồng Lâm Phức Hương.

Nữ nhân như vậy trừ phi hắn ăn mấy trăm cân xuân dược, thần trí mê loạn mới có thể động vào!

– Yên tâm đi, ta đối với ngươi không có hứng thú! Chu Hằng lạnh nhạt nói: – Ngươi có thể đi rồi! Hắn vẻ mặt lãnh đạm, thầm nghĩ nếu là Tiêu Họa Thủy không đi xe ngựa của Mai Di Hương ngủ, Phương Hi Văn ở trước mặt vưu vật chân chính tự nhiên là tự thấy xấu hổ, không nhiều lời như vậy.

Phương Hi Văn cười lạnh nói: – Loại thủ đoạn lạt mềm buộc chặt như ngươi bổn tiểu thư gặp nhiều rồi, nói cho ngươi biết, không có cửa đâu! Nàng càng ngày càng cảm thấy Chu Hằng diện mạo đáng ghét, rồi lại dùng loại chiêu thuật rác rưởi kém cỏi này!

Chu Hằng không khỏi buồn cười, nữ nhân này thật sự là cảm giác tự kỷ quá tốt!

Hắn một tay ngoắc, một cái ghế dựa thủ công hoàn mỹ lập tức trống rỗng xuất hiện. Hắn đá văng tảng đá bên chân, bày ghế ra, thoải mái ngồi xuống nói: – Nếu ngươi không định đi, mà ta lại xưa nay hiếu khách, vậy ngươi cứ tùy ý!

Phương Hi Văn suýt nữa tức điên. Tên thô lỗ này không ngờ chính mình ngồi vào ghế dựa, để cho đại tiểu thư đáng yêu như nàng ngồi tảng đá lạnh băng?

Tuy nhiên, trên người kẻ này không ngờ lại có pháp khí không gian!

Nàng không khỏi ánh mắt sáng ngời. Pháp khí không gian nhưng là thứ cực kỳ quý báu, cho dù ca ca của nàng cũng bởi vì không lâu đạt được sự ưu ái của một thế lực mạnh mẽ mới có được một món pháp khí không gian!

Mà không gian bên trong món pháp khí không gian đó cũng chỉ là một trượng vuông, cao một trượng, bị Phương Hà Thanh coi như bảo bối vô cùng.

Nhưng Chu Hằng không ngờ dùng pháp khí không gian để chứa ghế dựa!

Điều này khiến cho Phương Hi Văn trong cơn giật mình đều bắt đầu phẫn nộ. Nào có chà đạp bảo vật như vậy! Nàng hận

không thể đem món pháp khí không gian đó cướp lấy, sau đó giao cho ca ca. Chỉ có ở trong tay Phương Hà Thanh mới có thể chân chính phát huy ra tác dụng nên có!

Đúng, nhất định phải cướp lấy, không thể để tiểu tử này lãng phí!

Phương Hi Văn đột nhiên "Hiểu được" dụng ý của huynh trưởng. Hóa ra là vì món pháp khí không gian trên người Chu Hằng này! Hừ, tên phá của này ỷ là con rể của cường giả Khai Thiên Cảnh, không ngờ không coi bảo vật ra gì như thế!

Ừm, trước gạt lấy bảo vật, lại vạch trần tội ác của tiểu tử này. Để cho An Nhược Trần nhìn rõ diện mạo sẵn có của con dê xồm hoa tâm này, một cước đá hắn văng thật xa!

Trong lúc nhất thời, Phương Hi Văn đột nhiên ý chí sục sôi, có dục vọng chiến đấu vô cùng mạnh mẽ.

Chu Hằng cũng không nghĩ tới hắn chỉ vì ngồi thoải mái một chút, từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp lấy ra một cái ghế dựa có thể dẫn phát liên tưởng phong phú như thế của Phương Hi Văn. Hắn nhắm mắt giả ngủ, nhưng trong lòng lại đang nghĩ tới mạch khoáng dưới chân.

Hắc kiếm mơ hồ có chút động tĩnh, nhưng khả năng cách quá xa, phản ứng không phải rất mãnh liệt. Nhưng hắn có thể khẳng định, nơi này có bảo vật có thể khiến hắc kiếm có phản ứng!

Khẩu vị của vị kiếm đại gia này hiện tại là càng ngày càng điêu, đã rất ít có đồ vật có thể khiến hắc kiếm có phản ứng . Lần trước còn là Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, cái này hoàn toàn xứng đáng. Mà lúc này rốt cuộc lại có phản ứng.

Trong mạch khoáng linh thạch có cái gì có thể khiến cho hắc kiếm có phản ứng? Nghĩ tới nghĩ lui Chu Hằng chỉ có một đáp án, đó chính là linh hạch.

Nơi này, thật sự có linh hạch!

Chu Hằng không khỏi tim đập thình thịch. Hiện tại nơi này cao thủ tụ tập, hắn cũng không tiện lén rời đi, nếu không mục tiêu quá mức rõ ràng. Lều trại trống rỗng chỉ cần bị thần thức cao thủ đảo qua là không gì giấu được!

Tuy nhiên người khác ngay cả nơi này có linh hạch hay không đều không thể khẳng định. Dựa theo quy luật bình thường ,nơi này là không có khả năng sinh ra linh hạch. Bởi vậy đám người Nam Cung Trường Không mặc dù có chút chờ mong, nhưng cũng sẽ không đem toàn bộ hy vọng đánh cuộc ở mặt này, ở trong mắt bọn họ vẫn là từng khối linh thạch càng thêm thật sự.

Bởi vậy, đợi sau khi quyết định ra sở hữu của sáu phần mạch khoáng còn lại, những cao thủ này tự nhiên đều sẽ ai về nhà nấy. Mạch khoáng này lớn như vậy, ít nhất có thể đào khoảng 10 năm, ai biết nên từ nơi nào xuống tay tìm linh hạch?

Nào có nhiều thời gian rảnh như vậy!

Nếu là thật sự có linh hạch xuất thế, vậy tự nhiên không tránh khỏi một phen huyết chiến. Nhưng hiện tại tuyệt đối sẽ không có cao thủ Khai Thiên Cảnh lại đi phí công sức suông đó.

– Này, ta đang nói với ngươi đó! Phương Hi Văn mặc kệ Chu Hằng là ngủ thật hay ngủ giả, nhưng đối phương rõ ràng xem nhẹ nàng khiến nàng hết sức bất mãn. Tiểu tử này lạt mềm buộc chặt cũng thật quá đáng, nào có bộ dạng như vậy.

– Ngươi nói đi, ta nghe! Chu Hằng mắt cũng không mở, hắn muốn xem xem nữ nhân này có thể giở ra trò gì. Về sau nói với đám người Tiêu Họa Thủy, Lâm Phức Hương biết, để mọi người cười một cái.

– Ngươi nghe đây, nếu ca ca coi trọng ngươi như vậy, cho nên bổn tiểu thư cũng quyết định cho ngươi một cơ hội! Phương Hi Văn cao ngạo nói: – Tuy nhiên, nếu ngươi muốn đánh động bổn tiểu thư phải hao phí tâm tư, bổn tiểu thư tuyệt đối sẽ không dễ dàng bị cảm động!

– Thứ nhất, ngươi phải nghe mênh lệnh của bổn tiểu thư, kêu ngươi hướng đông không thể hướng tây, chỉ ngươi đứng ngươi không thể ngồi!

[CHARGE=3] – Thứ hai, không được bổn tiểu thư cho phép, ngươi ngay cả nghĩ cũng không thể nghĩ bổn tiểu thư. Những ý niệm bẩn thỉu trong đầu kia nghĩ một chút đều là một loại làm bẩn đối với bổn tiểu thư.

– Thứ ba…

Nàng dương dương đắc ý liệt ra cho Chu Hằng hơn mười quy định, tóm lại mọi thứ Chu Hằng có được đều là của nàng, nhất cử nhất động cũng đều phải nghe theo nàng. Mà làm xong hết thảy cũng mới là đạt được quyền lợi theo đuổi nàng.

Chu Hằng không khỏi nở nụ cười, mở mắt ra nói: – Ngươi đây là tìm nam nhân hay là tìm sủng vật?

– Người khác muốn làm, bổn tiểu thư còn không cho hắn cơ hội đấy! Phương Hi Văn cảm giác tự kỷ rất cao, quả thật nàng là đại tiểu thư Phương gia, Phương Hà Thanh lại càng xuất sắc, nhân cách mị lực cường đại, bên cạnh tụ họp đống lớn võ giả cam tâm tình nguyện cho hắn sử dụng. Cũng khiến cho Phương Hi Văn cảm thấy thân phận cao quý, không kém so với những công chúa phu nhân ở đế đô, tự nhiên không coi Chu Hằng cùng là “Sơ Phân Cảnh” để vào trong mắt.

Chu Hằng lắc lắc đầu, cười nói: – Tốt, ta sẽ chậm rãi lĩnh hội! Hắn chỉ cảm thấy từng cơn buồn cười.

– Hừ, vậy còn tạm tạm! Phương Hi Văn ngẩng cái cổ thon dài, kiêu ngạo đi ra lều trại, đi về phía doanh địa của Thủy Nguyên Quốc. Khi sắp ra khỏi doanh địa Hàn Thương Quốc, nàng nhìn thấy một nữ nhân kiều mỵ đến không thể hình dung hướng về phía nàng dịu dàng đi tới, dường như làm từ nước. Mềm mại non tươi, ngay cả nàng cùng là nữ nhân đều nhìn mà thấy thương yêu.

Đây thật là vưu vật trời sinh, một gương mặt đẹp như mừng như giận, tươi đẹp ở trên mặt, hấp dẫn ở tận xương!

Phương Hi Văn đều có loại tiếc nuối hận không phải thân là nam nhân, đưa mắt nhìn nữ nhân như mầm tai họa kia đi xa, trong lòng không khỏi nổi lên một cảm giác tự thấy xấu hổ. Hồi lâu trong lòng mới bình tĩnh một chút, quay về doanh địa Thủy Nguyên Quốc.

Vưu vật khiến nàng ta bị đả kích nhiều này tự nhiên chính là Tiêu Họa Thủy. Đáng tiếc Phương Hi Văn cũng không nhìn thấy nàng đi vào lều trại của Chu Hằng, nếu không lòng tự tin của nàng ta khẳng định trong nháy mắt sụp đổ. Biết Chu Hằng cũng không phải đang lạt mềm buộc chặt, mà là thật sự đối với nàng không thèm quan tâm.

Một ngày sau, cao thủ của hai nước còn lại cũng tới nơi, theo thứ tự là Bạch Điện Quốc Hoa Anh Tông và Thổ Lạc Quốc

Tam Nguyên Tông.

Người đến đông đủ, mọi người lại đều là người bận rộng, nào có thời gian để lãng phí, lập tức quyết định ngày hôm sau liền bắt đầu tỉ đấu.

Quy tắc rất đơn giản – rút thăm. Trên thăm phân biệt viết bốn chữ Giáp Ất Bính Đinh. Rút được Giáp đánh với Ất, Bính đánh với Đinh. Sau đó người thắng của hai cặp lại đánh một trận. Hai vòng toàn thắng liền có thể thắng được một phần mỏ linh thạch.

Thăm không thể rút thay, ai rút người đó đánh. Bốn nước lớn giám sát lẫn nhau, người vi phạm xem như là trực tiếp thất bại vòng đó.

Điều này liền tồn tại mẹo nhỏ, khiến cho người xuất chiến có phần thắng nhất của nước mình tránh đi cường địch. Bởi vì bốn nước lớn đều không gom đủ 6 Khai Thiên Cảnh, nếu là Khai Thiên Cảnh gặp ba Ích Địa Cảnh, đó chính là nghiền ép tuyệt đối, ổn thỏa giành một thắng!

Đương nhiên, tỷ lệ như vậy quá nhỏ quá nhỏ, nhưng cho dù là chỉ gặp phải một người đều có thể tiết kiệm lực lượng, trong trận chiến tiếp chiếm hết ưu thế.

Bởi vậy, cái này chẳng những yêu cầu thực lực, càng phải xem vận khí.

Tỷ như hai người nguyên bản thực lực tương đương, nhưng một người vừa mới trải qua một trận đại chiến, hao phí nhiều tinh lực, một người khác lại nhặt được một trái hồng mềm Ích Địa Cảnh qua cửa, như vậy cán cân thắng bại liền không thể thăng bằng.

Vòng thứ nhất rút thăm đã bắt đầu, An Nhược Trần đầu tiên ra sân, hắn rút được đối thủ Bạch Điện Quốc, đối phương cũng là Khai Thiên Cảnh. Tuy nhiên cũng không tính thiệt, bởi vì bốn nước lớn đều muốn thắng khởi đầu tốt đẹp, toàn bộ là cường giả Khai Thiên Cảnh ra trận, cũng liền không có cái gọi là trái hồng mềm.

Hai trận chiến đấu đồng thời bắt đầu, mà sau khi chiến đấu của hai bên đều kết thúc, người thắng cũng sẽ lập tức bắt đầu. Bởi vậy, càng sớm giải quyết đối thủ của mình lại có càng nhiều thời gian để nghỉ ngơi, khôi phục trạng thái.

Hai trận quyết đấu, bốn đại cường giả Khai Thiên Cảnh đồng thời tế ra chiến lực mạnh nhất. Thời gian này kéo dài càng lâu tự nhiên là càng bất lợi, ai cũng muốn mau chóng giải quyết đối thủ, vì mình tranh thủ thời gian nghỉ ngơi hồi phục.

An Nhược Trần thắng trận thứ nhất, nhưng thua trận thứ hai. Cũng không phải đối thủ mạnh hơn hắn, mà là trận chiến trước hắn tiêu hao quá nhiều lực lượng, sau khi khổ chiến cuối cùng không thể không nhận thua.

Đây dù sao không phải sinh tử chiến, không cần thiết dùng ra thủ đoạn ngọc đá cùng tan.

Trận thứ hai do Lưu Thanh Huyền xuất chiến, xui xẻo gặp phải Khai Thiên Cảnh mạnh nhất của Thổ Lạc Quốc, trận đầu tiên liền thua, vô duyên với trận dành cho người thắng. Trận thứ ba Nam Cung Trường Không, trận thứ bốn Tiêu Vũ Ngân, trận thứ năm Thiên Quân Tử.

Vận khí của Hàn Thương Quốc kém tới cực điểm. Năm đại cường giả Khai Thiên Cảnh rồi lại không một người lấy được hai trận toàn thắng như Nam Cung Trường Không mạnh nhất vốn là có cơ hội, nhưng hắn gặp phải cao thủ mạnh nhất của Hoa Anh Tông, sau khi khổ chiến vẫn là bại trận với tình thế bất lợi kém hơn chút xíu.

Chu Hằng bởi vì trận thứ sáu phải ra sân, liền không cùng Tiêu Họa Thủy, Mai Di Hương đứng chung một chỗ. Hắn đang nhắm mắt dưỡng thần, lại thấy Phương Hà Thanh chen qua.

– Chu huynh, xem ra Hàn Thương Quốc các ngươi cũng chỉ có thể lấy được một phần mỏ linh thạch khai thác! Hắn đè thanh âm xuống rất thấp, tránh cho chọc giận đám người Nam Cung Trường Không: – Chu huynh, không bằng tới Thủy Nguyên Quốc, chúng ta liên thủ tung hoành thiên hạ. Thế nào?

Chu Hằng biết Phương Hà Thanh có ý mời chào, nhưng không nghĩ tới hắn ta lại nói ra vào lúc này. Hắn cười cười nói: – Phương huynh, hiện tại không phải lúc, ta còn phải ra sân đánh

một trận!

– Cái gì? Phương Hà Thanh sau khi sửng sốt lại nở nụ cười, nghĩ rằng Chu Hằng đang dùng loại phương pháp này uyển chuyển từ chối. Hắn cũng chưa từng nghĩ Chu Hằng sẽ dễ dàng tiếp nhận lời mời của mình, bởi vậy cũng không thấy vọng gì.

Chỉ là Chu Hằng lại đột nhiên đứng dậy, đi nhanh hướng giữa thung lũng, nhìn như không nhanh không chậm, nhưng một bước bước ra ít nhất xa trăm trượng, trong nháy mắt liền đi tới giữa thung lũng làm chiến trường.

Với tâm trí của Phương Hà Thanh đều có chút ngây ra, Chu Hằng này thật đúng là ra sân hả?

Chương 167: Quyết đấu chênh lệch

Ngay cả Phương Hà Thanh đều ngẩn ngơ huống chi là Phương Hi Văn, nữ nhân tự tin thái quá này kinh ngạc trố mắt, hoàn toàn không rõ Chu Hằng nhảy vào tràng để làm gì?

Chẳng lẽ Hàn Thương Quốc biết không còn hy vọng, tính toán phá quán đập niêu, ngay cả Ích Địa Cảnh cũng lười phái ra, để một tiểu tử Sơ Phân Cảnh đến góp cho đủ quân số? Đây không phải là tồn tại bị người một ngón tay cũng nghiền nát được sao?

– Đây là đại biểu của Hàn Thương Quốc ta, Chu Hằng! Thiên Quân Tử cất giọng nói, Nam Cung Trường Không và Lưu Thanh Huyền tự nhiên sẽ không giới thiệu Chu Hằng.

– Còn trẻ như vậy?

– Hàn Thương Quốc khi nào xuất hiện cao thủ trẻ như vậy?

– Hả, không phải nói đệ nhất thiên tài của Hàn Thương Quốc là nha đầu Nam Cung gia sao? Địa linh thể, tuổi còn nhỏ đã đạt tới Sơ Phân tam trọng thiên đỉnh phong, được Phong Khiếu Tông thu làm đệ tử. Tiểu tử này từ đâu nhảy ra vậy?

– Cho dù thiên phú kiệt xuất giống Nam Cung Nguyệt Dung, thì nhiều nhất cũng chỉ vừa mới đột phá Ích Địa Cảnh, tu vi như thế cũng dám xuống sân?

– Không phải đang đùa đó chứ?

Mọi người đều nghị luận ầm ĩ, cho dù Chu Hằng là Ích Địa Cảnh thì như thế nào, nhất trọng thiên và tam trọng thiên kém nhau quá xa, làm sao cũng không phải là kẻ không môn không phái như thế đi lên.

Lúc này, võ giả vòng cuối cùng ba nước khác cũng lục tục đi tới giữa sân bắt đầu rút thăm, hai Khai Thiên Cảnh, một Ích Địa Cảnh. Nếu rút được hai Khai Thiên Cảnh đối chiến hai Ích Địa Cảnh, như vậy trận đầu rất nhanh chấm dứt, quyền sở hữu quặng mỏ linh thạch sẽ do hai đại Khai Thiên Cảnh quyết định.

Còn nếu Khai Thiên Cảnh đấu Khai Thiên Cảnh, Ích Địa Cảnh đấu Ích Địa Cảnh, như vậy cường giả Khai Thiên Cảnh thắng trận đấu sẽ không mấy thể nghi ngờ là người thắng cuối cùng, Khai Thiên Cảnh đấu Ích Địa Cảnh. Đây tuyệt đối là nghiền ép, bất kỳ pháp khí gì cũng không thể bù lại được.

Chu Hằng và một gã Ích Địa Cảnh khác nhất định là vật hy sinh.

Bốn người bắt đầu rút thăm, kết quả là hai đại cao thủ Khai Thiên Cảnh đấu với nhau, mà Chu Hằng cùng một tên Ích Địa Cảnh khác thành một tổ, hai trận chiến đấu tiến hành cùng lúc.

Phương Hà Thanh đã lui về trận doanh của mình, Phương Hi Văn thì sùng bái nhìn huynh trưởng của mình, nữ nhân này yêu thương anh mình mãnh liệt, ánh mắt nhìn về phía Phương Hà Thanh mà tỏa sáng.

– Chẳng lẽ, Chu Hằng thật sự đã tiến vào Ích Địa Cảnh sao? Hắn thì thào nói.

Chuyện này thật khó có thể tin. Nếu như là thật, vậy Chu Hằng từ Sơ Phân Cảnh đến Ích Địa Cảnh mất bao nhiêu lâu? Đây tuyệt đối là tốc độ đột phá nhanh nhất từ trước tới nay, bất kỳ thiên tài nào cũng phải ngả mũ thán phục trước kỷ lục này.

Nhưng mà nếu Chu Hằng vẫn là Sơ Phân Cảnh, Hàn Thương Quốc sẽ để cho hắn xuống tràng hay sao, cho dù biết là thua cũng không nên dọa người như thế chứ?

Chiến đấu lập tức bắt đầu, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra sẽ bày ra thôi.

– Oanh!

Lực lượng kinh khủng tràn ra. Hai đại Khai Thiên Cảnh mạnh mẽ va chạm với nhau, bọn họ cũng không bảo lưu thực lực, bởi vì người thắng trong số bọn họ chắc chắn nghiền ép gã Ích Địa Cảnh khác, chuyện này đã chắc chắn thắng lợi rồi.

Bởi vậy, đây là quyết chiến bắt đầu trước thời hạn.

– Lão phu không muốn khi dễ tiểu bối, ngươi nhận thua đi! Đối thủ của Chu Hằng là một lão nhân sáu mươi. Tu vi đã đạt tới Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong, khí tức hùng hậu, tràn đây uy nghiêm khiến người ta thần phục.

Chu Hằng cười cười, nói: – Tại hạ cũng không muốn bắt nạt người già, ngươi vẫn nên nhận thua đi!

– Phốc! Không ít người lập tức bật cười. Chiến lực Chu Hằng có mạnh hay không là một chuyện khác, nhưng mà miệng lưỡi tiểu tử này cũng thật độc. Ngay cả cường giả Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong cũng dám trêu chọc.

– Tiểu tử, đây là ngươi tự tìm! Lão già kia hừ một tiếng, vươn tay phải nói: – Lão phu chấp ngươi một tay!

– Đa tạ! Đa tạ! Chu Hằng hết sức lo sợ gật đầu, vẻ mặt chân thành.

Nếu như hắn không lên tiếng trực tiếp ra tay, như vậy mọi người đều cho rằng hắn chiếm tiện nghi này, nhưng mà hắn còn cố tình tạ ơn, ngược lại có vẻ rất giả dối, dường như đang diễn trò vậy, lập tức khiến mọi người cười ồ lên.

Hai người bọn họ tuy rằng chưa đấu, nhưng mọi người cũng không để ở trong lòng, dù sao mặc kệ ai thắng ai thua, cuối cùng khẳng định đều bị cường giả Khai Thiên Cảnh giơ tay trấn áp, không có một chút trì hoãn.

– Chỉ biết múa mép khua môi! Lão nhân sắc mặt giận dữ, mặc dù hắn là Ích Địa tam trọng thiên, nhưng mà đã kẹt lại ở tam trọng thiên đỉnh phong hơn 200 năm, có hi vọng trong vòng 50 năm đột phá Khai Thiên Cảnh!

Bởi vậy, từ trước đến nay hắn hết sức tự phụ, trong lúc mơ hồ đã sánh mình với cường giả Khai Thiên Cảnh rồi, cho nên rất không vui với hành vi không lớn không nhỏ này của Chu Hằng, cũng coi như bị người ra sức khiêu khích.

Hắn ngang nhiên ra tay, tay phải mở ra, dẫn động linh khí thiên địa hóa thành một bàn tay to màu xám hung hăng vỗ xuống Chu Hằng.

Một chưởng này hắn không dùng toàn lực, không gian đan điền gấp ba lần Ích Địa tam trọng thiên bình thường cho nên chiến lực của hắn đáng sợ vô cùng, kình phong rít gào, thanh thế động thiên.

– Không hổ là Lại Hành Vân, Ích Địa tam trọng thiên cường đại nhất Bạch Điện Quốc, có thể coi là đứng đầu trong Ích Địa Cảnh!

– 1 chiêu có thể thủ thắng!

– Đáng tiếc, hắn bị Ích Địa Cảnh hạn chế quá lâu, nếu như có thể đột phá đến Khai Thiên Cảnh, như vậy hiện tại tuyệt đối có thể xếp ngang hàng với cường giả Khai Thiên Cảnh này.

– Oanh! Bàn tay to màu xám tro nhanh chóng đập xuống, phạm vi bao phủ ít nhất mười trượng.

Chu Hằng thét dài một tiếng, tay phải đấm ra, đấm thẳng bàn tay to trên bầu trời.

[CHARGE=3]

– Thình thịch!

Một tiếng trầm đục vang lên, bàn tay to màu xám tro lập tức bị đánh tan, sóng khí cuồng bạo chấn ra, chấn cho rất nhiều người chật vật lui ra phía sau, ít nhất phải là Ích Địa Cảnh mới có thể đứng vững tại chỗ.

Tro bụi tản ra, Chu Hằng và Lại Hành Vân đứng cách nhau mười trượng, Chu Hằng ung dung mỉm cười, mà Lại Hành Vân vẻ mặt thận trọng hơn rất nhiều, nét mặt già nua âm trầm, trong ánh mắt không ngừng biến đổi. Đây là tình huống gì!

Chu Hằng không ngờ không bị chưởng kia đánh cho trọng thương, làm sao có thể!

Chẳng lẽ tên này cũng không phải là Ích Địa nhất trọng thiên, mà là nhị trọng thiên, tam trọng thiên? Nhưng như vậy cũng quá khoa trương đi, tiểu tử này huyết khí tràn đầy, rõ ràng còn rất trẻ, tuyệt đối không thể vượt qua 50 tuổi!

50 tuổi Ích Địa nhị trọng thiên, thậm chí tam trọng thiên? Xít, quá yêu nghiệt đi!

– Không phải Ích Địa tam trọng thiên, chỉ là Ích Địa nhất trọng thiên!

– Đúng vậy, chỉ là không gian đan điền tiểu tử này hơn xa người thường, cho nên mới có lực lượng đối kháng với Ích Địa tam trọng thiên.

– Không phải chứ, không gian đan điền của Lại Hành Vân rõ ràng đã lớn gấp ba lần Ích Địa tam trọng thiên thông thường, mà Chu Hằng mới là Ích Địa nhất trọng thiên lại có thể chống lại hắn, vậy không gian đan điền của hắn lớn cỡ nào?

– Đúng là một quái vật.

Mọi người ai cũng nghị luận ầm ĩ, hiển nhiên đều kinh ngạc, mà Phương Hà Thanh lúc này mới phản ứng, hôm qua Chu Hằng nói không sai, hắn đúng là muốn lên tràng so đấu, chỉ là mình không tin mà thôi!

Hắn cười khổ một tiếng, Chu Hằng yêu nghiệt như thế, nếu hắn nói rõ ra thì cần gì mình lại muốn hắn làm tùy tùng? Mị lức nhân cách của hắn rất lớn, nhưng lớn hơn nữa cũng không lớn tới mức khiến cao thủ Ích Địa Cảnh làm tùy tùng cho mình.

Phương Hi Văn lại trợn tròn hai mắt, cái miệng nhỏ nhắn há hốc lên, chỉ cảm thấy gương mặt xinh đẹp của mình nóng lên! Hôm qua nàng đã rất kinh ngạc về Chu Hằng điều kiện khai ra, Ích Địa Cảnh a, đó là đại nhân vật cùng ngồi cùng ăn với Phương gia lão tổ, nàng chỉ có thể nhìn lên mà thôi.

– Giả vờ giả vịt. Lại Hành Vân hừ lạnh nói, tay trái vẫn chắp sau lưng, tay phải lại động, lại lần nữa đánh về phía Chu Hằng. Một chưởng vừa rồi hắn chỉ tùy ý đánh ra, nhưng nếu Chu

Hằng có được lực lượng cùng hắn không chênh lệch lắm, như vậy hắn sẽ thật sự nghiêm túc đối đãi.

Đối với võ giả mà nói, lực lượng quan trọng nhất, nhưng lực lượng cũng không đại biểu cho toàn bộ chiến lực, kỹ xảo, kinh nghiệm. Chu Hằng khí huyết vô cùng tràn đầy, hiển nhiên còn rất trẻ, cho dù lực lượng có thể chống lại hắn, nhưng kỹ xảo, kinh nghiệm thì sao?

– Phong Vân Tế Hội! Hắn hét lớn một tiếng, bàn tay to lại đập xuống, kình khí tạo thành một con thanh long và một con bạch hổ đang rống giận.

Vân từ rồng, gió từ hổ, cho nên đặt là Phong Vân Tế Hội!

Đây là võ kỹ mạnh nhất của Lại Hành Vân, hiển nhiên hắn thật sự nổi giận, phải tốc chiến tốc thắng thắng Chu Hằng, nếu không mặt mũi của hắn cũng mất sạch! Mặc kệ Chu Hằng yêu nghiệt như thế nào, hắn chung quy chỉ là Ích Địa nhất trọng thiên, hơn nữa còn quá trẻ, Lại Hành Vân dù thế nào cũng không chấp nhận chuyện đối phương có thể với cùng ngồi cùng ăn với mình!

Chu Hằng cười nhạt một tiếng, lão gia hỏa này nếu như không biết xấu hổ, như vậy chỉ có thể vận dụng quyền đầu để giáo huấn!

Hoa sen tám màu, hiện!

Lập tức, một đóa hoa sen nhìn qua xinh đẹp vô cùng đột nhiên hình thành trên tay Chu Hằng, sau đó xoay tròn nhanh chóng phóng lớn lên, bắn về phía Long, Hổ đang xoay quanh bàn tay to.

– Oanh!

Lại một tiếng nổ lớn vang lên, võ giả cấp bậc dưới Ích Địa Cảnh đều tạm thời mất đi thính giác, trong tai chỉ còn tiếng gầm rú đáng sợ vang vọng, mà mặt đất lại giống như khiêu vũ vậy, từng đợt sóng nối tiếp nhau nổi lên.

Mà một đạo nhân ảnh cũng theo sóng khí bắn ra ngoài, ở trên trời vẽ ra một đường cong, thình thịch rơi trên mặt đất.

Khiến mọi người cảm thấy khó có thể tin là, người bị đánh văng không phải là Chu Hằng, mà là Lại Hành Vân!

Tại sao có thể như vậy!

Lại Hành Vân vừa rồi đã dùng ra tuyệt chiêu a, dưới tình huống toàn lực ứng phó, không ngờ bị Chu Hằng đánh bay! Đây là tình huống gì, Chu Hằng vẫn còn là người sao?

– A…… Lại Hành Vân nổi giận gầm lên một tiếng, từ dưới đất bắn ra, thân hình nằm ngang bay về phía Chu Hằng, hai tay cuồn cuộn vũ động đánh ra kình phong đáng sợ, toàn bộ hóa thành mãnh hổ, thanh long, từng con phẫn nộ gào thét đè tới Chu Hằng.

Chu Hằng không khỏi cười ha ha, ra vẻ ngạc nhiên nói: – Không phải nói chấp ta một tay sao?

Chấp cái muội ngươi a!

Lại Hành Vân thẹn quá hóa giận, lúc đầu hắn quả thật không để Chu Hằng vào mắt, nhưng mà ai nghĩ tên trẻ tuổi này lại có được chiến lực đáng sợ như vậy, giờ còn dùng một tay nữa, đừng nói là thủ thắng, tuyệt đối sẽ bị đánh bại vô cùng thê thảm!

Hắn giận dữ hét lên mà không đáp, chỉ đẩy hai tay ra, phong vân điên cuồng gào thét.

– Ngươi rõ ràng không nên mang họ Lại, phải gọi là xấu tính mới đúng. Chu Hằng cười to, quyền phải màu vàng đánh ra, tay trái lại đánh ra một đóa hoa sen tám màu nghênh đón Lại Hành Vân.

– Tiểu bối mồm miệng điêu ngoa!

Lại Hành Vân hận không thể đem Chu Hằng bầm thây vạn đoạn, có đôi khi cừu hận thình lình xuất hiện, không sao nói rõ được.

– Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Hai người kịch liệt giao chiến, khiến Chu Hằng có chút chú ý là, Lại Hành Vân cũng nắm giữ Thế, bởi vậy hắn không thể chiếm cứ ưu thế áp đảo, tuy nhiên ở trên lực lượng vẫn là hắn mạnh hơn, hoàn toàn áp đảo Lại Hành Vân. – – – – – oOo- – – – –

Chương 168: Tái chiến Khai Thiên Cảnh

Tiểu tử này cũng quá hung tàn đi!

Mọi người không biết nói gì cho phải, Chu Hằng mới bao nhiêu lớn, từ khí huyết tràn đầy của hắn mà xem thì không quá 50 tuổi, vậy tính ra hắn tiến vào Ích Địa Cảnh mới được vài năm, nhưng mà không ngờ có thể áp đảo Lại Hành Vân nhãn hiệu lâu đời!

Lại Hành Vân là ai? Đây chính là đệ nhất nhân trong Ích Địa Cảnh Bạch Điện quốc, thậm chí rất nhiều người còn đặt hắn song song với Khai Thiên Cảnhà, chỉ kém bước một bước nữa là có thể phá được cảnh giới này! Mà hắn còn nắm giữ Thế, một khi tiến vào Khai Thiên Cảnh, như vậy trong cường giả Khai Thiên Cảnh cũng có thể ngồi trước hạng ba!

Nhưng mà giang sơn thay đổi, người mới xuất hiện, hiện giờ lại chạy ra một tên yêu nghiệt!

Huynh muội Phương Hà Thanh đều kinh ngạc trố mắt, nhất là Phương Hà Thanh, hắn nhận thức Chu Hằng càng sâu, thì càng khó tin thành tựu bây giờ của Chu Hằng, nên biết rằng mới mấy tháng trước Chu Hằng vẫn còn là Sơ Phân Cảnh a!

Không phải Sơ Phân tam trọng thiên, mà là vừa mới tiến vào Sơ Phân nhất trọng thiên chưa được bao lâu!

Yêu quái, đúng là yêu quái!

Trong lúc mọi người hô to hô nhỏ, Chu Hằng cường thế tiến công, lực lượng của hắn vốn mạnh hơn Lại Hành Vân, hoa sen tám màu lại tương đương với võ kỹ Thiên cấp trung phẩm, thậm chí thượng phẩm, uy lực vô cùng cường đại.

Lại Hành Vân lúc đầu còn có thể đón đỡ, nhưng sau khi Chu Hằng toàn lực đánh ra, hắn đã hoàn toàn không địch lại, chỉ có thể không ngừng lui lui lui, tránh, tránh, tránh.

Nhưng mà so tốc độ với người có được Tấn Vân Lưu Quang Bộ như Chu Hằng không phải là tự rước nhục sao?

– Thình thịch! Trên mặt hắn trúng một quyền! – Thình thịch! Ngực hắn trúng một quyền! – Thình thịch! Bụng hắn bị đánh một quyền!

Đáng thương cho vị cường giả đệ nhất nhân trong Ích Địa Cảnh này, ở trước mặt Chu Hằng không ngờ lại giống như bao cát vậy, từ lúc bị trúng quyền đầu tiên, thì vận mệnh chỉ biết chịu đòn, thình thịch thình thịch thình thịch. Chu Hằng quyền ra như mưa, bạo động kinh thiên.

– Lão phu nhận thua! Lại Hành Vân lộ ra vẻ sầu thảm nói, khuôn mặt già nua vô cùng sa sút.

Võ giả cũng không e ngại thất bại, một đường thuận lợi chỉ thắng không bại, ngược lại bất lợi cho đột phá cảnh giới, bị đánh bại thì sợ cái gì, ngày sau thắng lại là được, đây là một loại tôi luyện.

Nhưng mà Chu Hằng quá trẻ tuổi, hơn nữa cũng quá cường đại, đối thủ như vậy làm sao mới thắng được đây?

Chuyện này giống như một bóng râm phủ xuống tâm hồn Lại Hành Vân. Hơn nữa cũng là bóng râm vĩnh không thể tiêu tán, hắn vốn đang kém một bước là có thể đột phá Khai Thiên Cảnh, nhưng bây giờ tâm linh bị đả kích rất lớn, chỉ sợ vĩnh viễn không bước qua được bước này.

Hắn đã mất đi lòng tự tin.

Chu Hằng thu tay mà đứng, kỳ thật hắn cũng chỉ muốn dốc toàn lực chiến một trận mà thôi, đáng tiếc Lại Hành Vân căn bản không ép hắn ra hết toàn lực được, về phần đối phương chịu đả kích hay không đả kích hắn không tâm. Đây là khảo nghiệm tâm tính với mình!

Không qua được, vậy tính là tâm tính còn kém, cho dù miễn cưỡng tiến vào Khai Thiên Cảnh, nói không chừng ngày sau cũng sẽ tẩu hỏa nhập ma, hậu quả kia cũng không phải đơn giản như tu vi đình trệ.

Trận chiến này, Chu Hằng dùng lực lượng cường bạo nhẹ nhàng thắng lợi trước ánh mắt ngỡ ngàng của mọi người.

– Đúng là yêu nghiệt. Tiểu tử này thậm chí có thể xưng là nửa bước Khai Thiên Cảnh!

– Ta vừa mới thăm dò được một tin tức, tiểu tử kia còn chưa đầy 20 tuổi!

– Cái gì, ngươi đang nói giỡn sao?

– 20 tuổi tiến vào Ích Địa Cảnh, đó cũng không phải không có, nhưng mà mới vừa vào Ích Địa Cảnh có thể lực áp Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong. Thậm chí còn là Lại Hành Vân gần như cùng giai vô địch, như vậy cũng quá kinh người đi.

– Đáng tiếc!

– Đáng tiếc đối thủ kế tiếp của hắn là Khai Thiên Cảnh. Đây là đại cảnh giới nghiền ép, bất kể hắn yêu nghiệt như thế nào cũng không thể bù lại chênh lệch lớn như vậy!

– Cảnh giới càng cao, chênh lệch thực lực đại cảnh giới càng lớn, có lẽ chỉ có Sơ Phân Cảnh nghịch thiên có thể chiến Ích Địa Cảnh, nhưng dù Ích Địa Cảnh yêu nghiệt hơn nữa ở trước mặt Khai Thiên Cảnh chỉ có thể cúi đầu xưng thần!

Mọi người nghị luận ầm ĩ một hồi, mặc dù đều vạn phần coi trọng thực lực, tiềm lực của Chu Hằng, nhưng vẫn không có người nào xem trọng, trận chiến kế tiếp hắn có thể thắng lợi.

Mà chiến đấu giữa hai đại Khai Thiên Cảnh lại tiêu hao ngoài dự liệu, hoàn toàn không giống Chu Hằng áp đảo Lại Hành Vân, hai người bọn họ thực lực tương đương, tuyệt chiêu nhiều lần xuất hiện nhưng lại khó phân cao thấp.

Hai người đều biết chỉ cần ai thắng được trận này liền thắng được trận cuối cùng, lấy được một thành sản lượng quặng mỏ linh thạch! Đến lúc đó, bọn họ tự nhiên cũng giống như Chu Hằng, An Nhược Trần, từ trong đó rút ra được mấy phần, coi như là tài sản riêng.

Đây là một số lượng vô cùng to lớn, cho dù Khai Thiên Cảnh đều động tâm.

Bởi vậy, hai người đều không chút giữ lại, tuyệt chiêu có thể

sử dụng tự nhiên dùng, ngay cả cấm chiêu không thể dùng đều ngoan thủ xuất ra, tự nhiên đánh nhau tóe lửa, không phân ra thắng bại không thôi, mà như vậy cũng chẳng khác nào trận chiến sinh tử!

Đánh khoảng bảy tiếng, chiến đấu hai bên mới đi vào hồi kết, cuối cùng cường giả Thủy Nguyên Quốc thắng lợi.

Chiếu theo quy định, người thắng lập tức chiến đấu.

– Tiểu tử, ngươi dám chiến một trận với bổn tọa? Cường giả Khai Thiên Cảnh Thủy Nguyên Quốc kia nhìn qua chỉ hơn bốn mươi tuổi, dáng người cường tráng, từng khối cơ cuồn cuộn như nham thạch.

[CHARGE=3]

Hắn tên là Lý Ngạo Bách, là Khai Thiên Cảnh nhãn hiệu lâu đời của Thủy Nguyên Quốc, đã bị vây ở cảnh giới Khai Thiên nhất trọng thiên cũng đã trên trăm năm, cũng nổi tiếng bạo ngược, kết hợp với linh lực bản thân có thể phát huy ra lực lượng vượt qua Khai Thiên nhất trọng thiên, đây cũng là mấu chốt cuối cùng hắn chiến thắng.

Hắn tự nhiên vạn phần khinh thường Chu Hằng, tuy rằng hắn khổ chiến bảy tiếng, nhưng đối phó với tiểu tử Ích Địa Cảnh còn không phải dùng một ngón tay có thể nghiền chết sao?

– Có tiền bối chỉ điểm tự nhiên tại hạ cầu còn không được, mời!

Chu Hằng không kiêu ngạo không siểm nịnh, ôm quyền thi lễ một cái, vô luận là thực lực của đối phương hay là cảnh giới tu vi, Lý Ngạo Bách xứng đáng được một lễ này.

– Ha ha, cầu xin cũng vô ích, bổn tọa chỉ đánh ra một chỉ! Tuy rằng Lý Ngạo Bách hao tổn linh lực rất lớn, nhưng mà chiến ý lại xông thẳng lên trời, chiến thắng một võ giả cùng giai khiến chiến ý đại tăng.

Hắn vươn một ngón tay điểm ra, vô cùng đơn giản, lại giống như một tòa núi cao sụp đổ, khiến cho người ta có áp lực không thể chắn được, tránh cung không tránh được, khó chịu khiến người ta muốn phun máu.

Đây là áp chế tâm hồn, Khai Thiên Cảnh tự nhiên đủ cảnh giới ảnh hưởng tới Ích Địa Cảnh.

Chu Hằng cười ngạo nghễ, áp chế tâm linh? Đùa gì thế, ngay cả Thần Long uy áp hắn cũng không để ở trong lòng, chỉ là uy áp của một Khai Thiên Cảnh thì coi là cái gì! Hắn tế xuất hắc kiếm, tay trái lại xuất ra một đóa hoa sen tám màu, sau đó hóa thành hoàng kim quyền, một kiếm, một quyền, một hoa sen, nghênh đón một chỉ kia.

Mọi người đều ngưng mắt nhìn!

Tên này cũng quá trâu đi, lại dám chính điện đối cứng với cường giả Khai Thiên Cảnh!

Không ít người đã mắng Chu Hằng ngu xuẩn, nhưng mà có người nghĩ, dù sao hắn cũng thua, vì sao không thua chói mắt một chút, khí thế một chút! Cùng một Khai Thiên Cảnh chính diện giao phong bị thua, vậy còn gì để tiếc nuối?

Phương Hi Văn hai măt đỏ lên, giống như mê muội nhìn chằm chằm Chu Hằng.

Nàng vốn yêu huynh trưởng mình mãnh liệt, xem huynh trưởng là nhân vật kiệt xuất nhất trên đời, ngày sau tất thành đại nhân vật dẫn động phong vân! Nhưng cùng độ tuổi so với Chu Hằng thì chênh lệch không phải nhỏ tí tẹo.

Trong vòng mười năm, có lẽ Phương Hà Thanh có hi vọng cùng Ích Địa Cảnh chiến một trận, trong vòng 50 đến 100 năm, có thể khiêu chiến với Khai Thiên Cảnh! Nhưng mà khi đó Chu Hằng đã đạt tới trình độ nào rồi?

Thiếu nữ hoài xuân tự nhiên sùng bái cường giả, người mạnh hơn Chu Hằng tự nhiên có rất nhiều, nhưng mà người nào mà không phải lão quái vật trên trăm tuổi?

Nàng chỉ cảm thấy trong lòng như hươu chạy, hận không thể lập tức ngả vào lòng Chu Hằng, thậm chí quỳ rạp xuống dưới chân hắn, nói ra sự ngưỡng mộ của nàng.

– Oanh!

Đang lúc mọi người chú mục, Chu Hằng đánh ra kiếm, quyền, hoa sen đón đỡ một chỉ kia! Trong tiếng nổ lớn, ngón tay như ngọn núi kia bị đánh cho vỡ nát, thân hình Chu Hằng trực tiếp xuyên qua công kích của Lý Ngạo Bách , giết tới hắn.

– Xít!

Khuôn mặt mọi người đều co giật, một màn cũng quá khoa trương đi, Chu Hằng không ngờ oanh phá công kích của cường giả Khai Thiên Cảnh?

Cho dù Lý Ngạo Bách vừa mới trải qua một phen đại chiến, tiêu hao lượng lớn linh lực, cho dù một chỉ kia cũng không phát huy ra chiến lực vốn có của hắn, nhưng mà Khai Thiên Cảnh chính là Khai Thiên Cảnh, sao có thể dễ dàng oanh phá như vậy?

Đối thủ lại chỉ là Ích Địa Cảnh a!

Người Hàn Thương Quốc đều vui mừng, nói không chừng Chu Hằng sẽ có hy vọng chiến thắng, mang về cho Hàn Thương Quốc một quặng mỏ linh thạch thì sao? 6 chiến toàn thua, chuyện này cũng quá mất thể diện đi, dù thế nào cũng phải thắng một trận chứ?

Nam Cung Trường Không, Lưu Thanh Huyền xanh cả mặt, Chu Hằng biểu hiện càng xuất sắc, bọn họ lại càng không vui.

Mai Di Hương mạnh mẽ can thiệp, bọn họ căn bản không dám ra tay với Chu Hằng, mà hiện tại Chu Hằng cũng không có năng lực uy hiếp được bọn họ. Nhưng mà hai, ba, năm năm sau thì sao, Chu Hằng yêu nghiệt như vậy, đến lúc đó Khai Thiên Cảnh có thể khốn hắn sao?

Tiểu tử này vừa vào Khai Thiên Cảnh, đã là tồn tại vô địch trong đại cảnh giới rồi, chỉ sợ bọn họ đột phá đến Khai Thiên nhị trọng thiên cũng không phải là đối thủ của hắn.

Bọn họ không thể ra tay với Chu Hằng, nhưng Mai Di Hương không quy định Chu Hằng không thể ra tay với bọn họ, đến lúc đó Chu Hằng giết tới cửa, bọn họ tìm ai kêu oan đây?

Hai đại Khai Thiên Cảnh liếc nhau, cũng từ ánh mắt của đối phương nhìn ra vẻ chua xót, có một nhân thật tiềm lực vô hạn như vậy là địch khiến bọn họ ăn ngủ không yên.

– Tiểu tử ngươi hay lắm. Trong mắt Lý Ngạo Bách lóe lên vẻ kinh dị, lập tức điểm ra một chỉ nữa, uy lực bạo tăng.

– Oanh!

Lực lượng kinh khủng trào lên, một chỉ này vượt qua trình độ Chu Hằng và Lại Hành Vân đối chiếc lúc trước, mọi người vốn đã lui đủ xa, hiện tại lại tiếp tục lui nữa.

Chu Hằng và Lý Ngạo Bách đứng cách nhau mười mấy trượng, gió núi thổi qua, tay áo hai người đều bay bay.

– Tiểu tử, bổn tọa không thể không thừa nhận, lúc còn trẻ còn xa mới là đối thủ của ngươi. Lý Ngạo Bách cười ha ha: – Tuy nhiên, hôm nay không phải luận bàn tài nghệ, bổn tọa nhất thiết phải thủ thắng, cho nên, bổn tọa cũng chỉ có ỷ lớn hiếp nhỏ!

Đại hán khôi ngô này hét lớn một tiếng, lập tức phong vân biến hóa, thế giới trong cường giả Khai Thiên Cảnh đã có trời và đất, có ảnh hưởng nhất định đối với thế giới chân thật.

– Ăn bổn tọa một quyền! Hắn hét lớn, một quyền đấm ra như cự thạch thét gào đánh xuống Chu Hằng. Như sơn nhạc áp đỉnh! – – – – – oOo- – – – –

Chương 169: May mắn thắng được

Chu Hằng cũng không có ác cảm với hắn, ít nhất cường giả Khai Thiên Cảnh này cũng coi như quang minh lỗi lạc. Tuy nhiên, tự nhiên không có khả năng để Chu Hằng thoái nhượng, trận chiến này hắn quyết định toàn lực ứng phó.

Hắn phải biết cực hạn của mình! Cửu U Băng Thiên Quyết!

Tay trái Chu Hằng hương lên trời, thanh long huyết mạch phát động, cự quyền trên bầu trời lập tức bị băng bao bọc, hàn khí tỏa ra đủ để khiến cho võ giả Ích Địa Cảnh đóng băng trong nháy mắt.

Ngũ Hành Liên Hoa Phá!

Một đóa hoa sen tám màu lập tức sinh ra đánh tới cự quyền như núi băng kia.

– Thình thịch!

Tiếng nổ như sấm, cho dù võ giả cấp bậc Ích Địa Cảnh đều

không tự chủ được bịt tai, uy thế quá mạnh mẽ. Bịt tai thì bịt tai, nhưng mà mắt vẫn nhìn chằm chằm bầu trời, chỉ thấy bàn tay to của Lý Ngạo Bách bị mạnh mẽ nổ nát, vô số băng tinh bắn ra, người bị đánh trúng khóc gào đau đớn.

Xít, tiểu tử này lại phá một kích nữa của cường giả Khai Thiên Cảnh!

Không chỉ như thế, Chu Hằng xuyên qua bàn tay to của Lý Ngạo Bách, hắc kiếm xẹt qua, từng đạo kiếm thác nước đột nhiên sinh ra điên cuồng đánh tới đối phương.

Thật sự đánh có đi có lại!

Mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, tiểu tử này cũng quá mạnh mẽ đi, sao lại có người nghịch thiên như thế chứ?

– Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Chu Hằng và Lý Ngạo Bách đánh giáp lá cà, hai người đều nắm giữ Thế, giáp chiến không ai lỗ lãi. Bình thường cao thủ cảnh giới giống nhau so chiêu đều tránh cận chiến, bởi vì nó quá hung hiểm, rất có thể xuất hiện tình huống trọng thương thậm chí ngã xuống.

Mọi người rất vất vả tu luyện được như vậy, cũng không phải

vì muốn oanh liệt chiến một trận rồi chết. Bởi vậy, trừ phi có đại thù không thể hóa giải, nếu không không phân thắng bại mỗi người đều tự thu tay.

Nếu không, hôm nay ngươi giết ta, ngày mai ta giết ngươi, vậy còn có bao nhiêu võ giả còn sống đây?

Chỉ là Chu Hằng gan quá lớn, lại dám cùng cường giả Khai Thiên Cảnh kiệt liệt cận chiến, đây chính là tình huống có chiến lực tương đối mới dám làm, tiểu tử này không sợ bị Lý Ngạo Bách đấm cho thành thịt nát sao?

Không giống với công kích Pháp kỹ diễn hóa ra, cự chưởng kia đều do lực ngưng kết thành, lực công kích cường đại, nhưng tuyệt đối không thể so được với nắm tay bao bọc linh lực.

Giống như bõ giả dùng linh lực bao bọc phàm khí có thể đánh chém địch nhân cùng cảnh giới vậy. Cận chiến là vô cùng nguy hiểm.

Mà Lý Ngạo Bách lại được xưng là kẻ thô bạo ngang tàng, dùng lực lượng đánh bừa với hắn không phải là thiếu não sao?

Chu Hằng rất yêu nghiệt, có thể coi như vô địch trong Ích Địa Cảnh , thậm chí có thể đánh bừa với Khai Thiên Cảnh vài cái, nhưng mà đó cũng chỉ là vài cái, chênh lệch giữa Khai Thiên Cảnh và Ích Địa Cảnh giống như trời và đất vậy. Cũng không phải thiên phú có thể bù đắp được.

Muốn cận chiến thì cần phải có chiến lực tương đương, nếu không trong nháy mắt sẽ bị nghiền thành mảnh vụn.

– Tiểu tử, ngươi đúng là to gan lớn mật! Lý Ngạo Bách cười ha ha, hắn thể chất mạnh mẽ, rắn rỏi kinh người. Chưa từng có võ giả cùng cảnh giới nào dám cận chiến với hắn.

Nhưng bây giờ không ngờ bị một tiểu tử Ích Địa Cảnh lấn đến gần giao thủ, một màn này đúng là mới mẻ.

Thậm chí Chu Hằng còn hu hồi hắc kiếm, dùng hai nắm đấm oanh kích.

– Thình thịch!

Hai người quả đấm cùng nhau va chạm một lần, Chu Hằng lập tức bị đánh lui ba trượng, thân hình ở giữa không trung lộn lên bảy tám vòng mới đáp xuống đát, trên mặt hiện lên một vệt máu tươi. Tay phải đã máu thịt bầy nhầy.

– Cùng Lý Ngạo Bách so lực lượng, khí lực, không phải là ngu xuẩn sao?

– Ha ha, toàn bộ tay phải tiểu tử này cũng bị phế rồi.

– Đó là tự nhiên, ai bảo tiểu tử này thật tưởng mình là thiên hạ vô địch, xứng đáng!

Có vài người ghen tị Chu Hằng, lập tức nói bóng nói gió.

Chu Hằng tay phải rung lên, da thịt rách nát đều nhao nhao rơi xuống, lộ ra xương ngón tay màu vàng óng, nhìn ra lại không bị thương chút nào.

Sau khi xương cốt toàn thân hắn được lượng lớn kim loại cải tạo đã đạt tới trình độ Ích Địa Cảnh, mà tay phải của hắn lại được tinh huyết Phệ Kim tộc hoàn toàn cải tạo, mức độ cứng rắn còn mạnh hơn một chút.

Tuyệt đối có thể so được với Khai Thiên Cảnh!

Chu Hằng gào to một tiếng, lại lần nữa nhào tới cận chiến, hắn cũng lười dùng huyết mạch lực khép lại vết thương trên tay, dù sao đánh bừa cũng sẽ bị thương lần nữa.

Trong mắt Lý Ngạo Bách hiện lên vẻ cuồng nhiệt, làm một người thể chất mạnh mẽ, hắn tự nhiên cũng thích cận chiến, đáng tiếc không có mấy người dám đánh với hắn như vậy. Bây giờ thấy Chu Hằng dám lấn tới, tự nhiên khiến chiến ý hắn cuồng tăng.

Đánh một quyền, lại đánh một quyền! Thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch!

Hai người ngươi một quyền ta một quyền, không ai nhường ai, không có một tia mưu lợi, hoàn toàn dùng lực lượng thân thể đánh nhau, hai người đều nắm giữ Thế, lại cận chiến cho nên hai người không thể tránh nhau được.

Ra ngoài dự liệu của tất cả mọi người, tay phải Chu Hằng tuy rằng nhìn qua vô cùng thảm thiết, chỉ còn lại khung xương, nhưng mức độ rắn rỏi đủ mức khiến cho bất luận kẻ nào trố mắt.

Không hỏng, không hủy, dường như là hoàng kim thật sự vậy, có thể trường tồn cùng năm tháng.

– Xương cốt của người bình thường là màu trắng, tên này khẳng định tu luyện thối thể thuật gì đó, mới khiến cho xương cốt biến thành màu hoàng kim!

– Đúng là nghịch thiên, hắn lại có thể đánh bừa với cường giả

Khai Thiên Cảnh!

– Đừng quên, Lý Ngạo Bách vừa mới trải qua một trận đại chiến, linh lực tổn hao nhiều, nhiều nhất chỉ có thể phát huy ra được vài thành lực lượng thôi.

– Ngay cả như vậy cũng khiến người ta không dám tin!

Chu Hằng chiến đến phát cuồng, tay trái của hắn không cứng cỏi như vậy, chỉ còn cách không ngừng đẩy ra hoa sen tám màu, hoặc dẫn động Cửu U Băng Thiên Quyết, tay phải thì mạnh mẽ oanh kích, oanh kích, oanh kích!

Trước mắt là một tòa nham thạch, nổ nát! Núi cao cũng nổ nát!

Đạo mà hắn theo đuổi là đạo vô địch, cho nên khí thế tuyệt đối không thua bất luận kẻ nào.

Cuồng chiến!

Chu Hằng thét dài như sấm, chiến ý hoàn toàn bùng lên, năm ngón tay tay phải tản ra ánh sáng vàng lóa mắt, không ngừng không làm cho người ta run rẩy sợ hãi, ngược lại lại có cảm giác vô cùng cao quý.

Chỉ xét trên sinh mệnh mà nói, Phệ Kim tộc ở trên xa nhân loại, mỗi người sanh ra đều có năng lực cắn nuốt kim loại, có thể đem khí lực lớn mạnh tới trình độ đáng sợ, chủng tộc như vậy tự nhiên từ nhỏ đã có khí tức cao quý.

– Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Chu Hằng càng ngày càng cường thế, đánh cho Lý Ngạo Bách chân đứng không vững, bắt đầu từng bước lui về phía sau!

Không phải Lý Ngạo Bách chiến lực không đủ, mà lúc trước hắn đại chiến hao phí quá nhiều lực lượng, lúc này nhiều nhất chỉ còn dư lại hai ba thành thực lực. Vốn như vậy cũng đủ dùng để trấn áp một tên Ích Địa Cảnh, nhưng mà ai ngờ hắn lại gặp phải Chu Hằng chứ?

– Oanh!

Chu Hằng đánh ra một quyền cuối cùng, kình lực đáng sợ xoáy quanh xương ngón tay vàng kim, tiếp đó không ngừng diễn hóa ra từng đạo phù văn, như bí mật thiên địa, khiến người ta phảng phát có cảm giác ngộ đạo.

Lý Ngạo Bách mạnh mẽ chấn động tâm linh, có dời mắt khỏi cốt quyền của Chu Hằng, bằng không tâm thần hắn dấn sâu vào trong, chỉ sợ sẽ khiến hắn mạnh mẽ ăn một quyền của Chu Hằng, hắn đánh ra một quyền nghênh đón Chu Hằng.

Nhưng mà hắn đã là nỏ mạnh hết đà, mỗi một quyền sau đều yếu hơn quyền trước, mà Chu Hằng lại ở trạng thái đỉnh cao, không bao lâu sau, thắng bại cuối cùng được phân ra.

Lý Ngạo Bách bị mạnh mẽ đánh lui trăm trượng, thân hình lay động, sắc mặt trắng bệch, sau đó lập tức ửng hồng, dường như sắp phun ra một búng máu, nhưng lại bị hắn mạnh mẽ đè xuống.

– Ngươi thắng! Lý Ngạo Bách biểu hiện ra phong độ của cường giả, không phải thực lực hắn không bằng Chu Hằng, mà trận chiến lúc trước quá hao tốn lực lượng, nhưng mà thua chính là thua, không có gì để nguỵ biện!

– Tiền bối thừa nhận! Chu Hằng ôm quyền thi lễ, vẻ mặt không hề đắc ý.

Đối với hắn mà nói, thắng bại trận này cũng không quan trọng, quan trọng là… Biết cực hạn của mình.

Lý Ngạo Bách thật sâu nhìn Chu Hằng một cái, sau đó quay người rời đi.

Mọi người cũng không khó lý giải, tuy rằng Lý Ngạo Bách bị bại, nhưng mà thua trong tay một Ích Địa Cảnh tự nhiên là mất

mặt, cho nên chỉ có thể rời đi, lưu lại chỉ bị người chế giễu mà thôi.

– 6 chiến chấm dứt, phương án phân phối quặng mỏ linh thạch cũng cho ra! Bạch Điện Quốc, Thổ Lạc Quốc mỗi nước chiếm ba thành, Thủy Nguyên Quốc, Hàn Thương Quốc mỗi nước chiếm hai thành, thành lập khế ước, về sau không ai được đổi ý, nếu không ba nước còn lại dẫn quân tẫn diệt.

Quặng mỏ linh thạch cuối cùng cũng có đoạn kết, tuy rằng kế ước viết ra là vẫn có thể vi phạm, nhưng mà trong thời gian ngắn không thể thay đổi kết cục, trừ phi quốc gia nào xuất hiện cường giả mới, như vậy mới mạnh mẽ thay đổi.

Trước mắt mà xem, Chu Hằng đúng là có tư cách như vậy!

Tuy rằng lần này hắn thắng được do có quá nhiều mưu lại trong đó, nhưng cho hắn thêm 10 năm, 20 năm, thậm chí chỉ cần ba năm, năm năm, nói không chừng hắn có thể đột phá tiến vào Khai Thiên Cảnh! Mà một khi hắn tiến vào Khai Thiên Cảnh, trong bốn nước lớn còn ai là đối thủ của hắn đây?

Lại nói tiếp Hàn Thương Quốc tuy rằng lấy thêm được một thành khoáng sản, không bị mất trắng, xem như bảo vệ được mặt mũi, nhưng cái mặt mũi này lại dựa vào một gã võ giả Ích Địa Cảnh đoạt tới, đúng là không thể khiến cho người nào có thể cao hứng được.

Nhất là Nam Cung Trường Không và Lưu Thanh Huyền, bọn họ đều vô cùng băn khoăn, Chu Hằng càng mạnh, bọn họ càng không thể an tâm.

Nhất định phải thừa dịp tiểu tử này lông cánh chưa đủ mà xử lý, để mặc cho hắn phát triển là dưỡng hổ vi hoạn, về sau sẽ hại chết mình!

Mọi người cũng không lập tức tán đi, định ra khế ước cũng cần thời gian, đại khái mất một ngày nữa mới có thể rời đi.

Phương Hà Thanh lại đến lều Chu Hằng chúc mừng, chỉ là lời chào mời hắn không nói ra được, hắn tự mình hiểu được, Chu Hằng như rồng trên chín tầng trời không phải hắn có thể hàng phục được, ít nhất không phải hiện tại.

Nhưng Phương Hi Văn lại ẩn ý đưa tình, vốn muốn thổ lộ với Chu Hằng, nhưng lại thấy Tiêu Họa Thủy đang thân mật với Chu Hằng, vừa nhìn thấy nàng kia đã khiến nàng cam bái hạ phong, nữ nhân kia xinh đẹp tận xương, tràn đầy ý ái khiến người tan chảy.

Ở trước mặt Tiêu Họa Thủy, nàng quả thực là một nha đầu bình thường, dựa vào cái gì khiến Chu Hằng liếc nàng một cái đây?

… – Có mai phục! Lúc nửa đêm, chỉ nghe một tiếng gầm giận dữ từ xa truyền tới, một bóng người lảo đảo vụt tới, là Lý

Ngạo Bách!

Bất quá bộ dáng của hắn bây giờ thê thảm vô cùng, cả người đẫm máu, dường như bị trọng thương. Đây cũng không phải bị Chu Hằng đánh, mà vừa mới bị thương. Nhưng mà đến tột cùng là ai khiến hắn trọng thương như vậy, nên biết rằng hắn chính là Khai Thiên Cảnh a, trong bốn nước lớn có lẽ có người có thể thắng hắn, nhưng muốn đánh hắn bị trọng thương thì khó vô cùng.

Là ai đắc thủ? – – – – – oOo- – – – –

Chương 170: Thế lực thần bí sơ hiển lộ

Trong sơn cốc có tất cả cao thủ Khai Thiên Cảnh bốn nước lớn, hơn nữa còn có cường giả tuyệt thế Phúc bá, người nào không phải người thần ý mẫn tuệ, lập tức vọt ra, trong nháy mắt đã xuất hiện ở cửa sơn cốc.

– Lý huynh, ngươi bị kẻ nào phục kích? Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Mọi người nhao nhao hỏi.

Lý Ngạo Bách lảo đảo, lúc này mọi người nhìn thấy bên hông hắn có một lỗ máu lướn, máu tươi không ngừng tràn ra. Nên biết rằng cường giả Khai Thiên Cảnh đã sớm có thể khống chế mỗi một bộ phận thân thể, vết thương lớn hơn nữa trong nháy mắt cũng có thể khép lại.

Đây chỉ là hai thứ có thể, thứ nhất Lý Ngạo Bách bị ép tới mức quá gấp gáp, đừng nói vận chuyển linh lực khép lại miệng vết thương, cho dù khống chế một chút cũng không thể. Thứ hai, hoặc là người đả thương hắn, để lại linh lực dị chủng trong cơ thể hắn, Lý Ngạo Bách cần phải bức linh lực này ra trước mới được.

Mà chuyện này hắn cũng không có thời gian.

Có thể ép vị cao thủ này tới mức này, đến tột cùng là ai, hoặc là nói là thế lực gì mới làm được?

– Sau khi ta rời khỏi, đầu tiên khôi phục linh lực một chút, sau đó mới rời đi, nhưng đi không xa thì bị vây trong một trận pháp, sau đó gặp một địch nhân cường đại không phải ta có thể địch nổi! Lý Ngạo Bách điểm lên miệng vết thương mấy cái, vừa dùng linh lực khống chế thương thế, nhưng miệng vết thương khép lại với tốc độ rất chậm.

Điều này có thể chúng minh trong miệng vết thương kia có để lại linh lực dị chủng của cường giả khác, trước hết phải bức nó ra mới khống chế thương thế được.

– Đối phương là ai? Đám người Nam Cung Trường Không nhao nhao kinh hỏi.

– Một người bịt mặt, cảnh giới là Khai Thiên tam trọng thiên! Lý Ngạo Bách trầm giọng nói. Trên trán nhỏ xuống mồ hôi lạnh, có thể thấy được muốn bức linh lực dị chủng này ra cũng không đơn giản.

– Đối phương có ý bắt sống ta cho nên ta mới có cơ hội trốn ra, nếu không sớm đã phơi thây tại chỗ! Hắn tiếp tục nói.

– Khai Thiên tam trọng thiên!

– Thế lực này ở đâu ra, không ngờ dám hạ độc thủ như thế?

Mọi người ai cũng nổi giận, đây rõ ràng không phải Lý Ngạo Bách tiến nhầm vào địa bàn người ta, mà là đối phương bày ra đại trận, đánh chủ ý lên đám người bọn họ! Chỉ là Lý Ngạo Bách ngoài ý muốn tức giận rời đi, lúc này mới chúng chiêu.

Nói cách khác, có thế lực muốn một lưới bắt hết bọn họ.

Đúng là trời đất đảo lộn rồi. Có tông môn nào lại dám một hơi nhằm vào tất cả cường giả Khai Thiên Cảnh bốn nước lớn? Không sợ lòng tham không đủ, không sợ ăn vào no nổ bụng sao?

Khai Thiên tam trọng thiên!

Chỉ kém một tiểu cảnh giới, bình thường cần năm người mới có teher chống lại, bởi vậy, một gã cường giả Khai Thiên tam trọng thiên có thể tính bằng 25 cường giả Khai Thiên nhất trọng thiên. Đương nhiên là có những người không gian đan điền vô cùng lớn, có vài người nắm giữ Thế. Có vài người có được võ kỹ Địa cấp, thậm chí Thiên cấp làm cho chênh lệch không quá nhiều.

1 chống 5, đây là dựa theo lực lượng thường quy đổi.

Tất cả cường giả Khai Thiên Cảnh cộng hết lại cũng không quá 20 người, một gã cường giả Khai Thiên tam trọng thiên có đủ để trấn áp bọn họ, trừ phi trong đám người Nam Cung Trường Không cũng có yêu nghiệt nghịch thiên giống như Chu Hằng, cũng không cần vô địch trong đại cảnh giới, chỉ cần bốn năm người liên thủ cũng đủ chống lại rồi.

Nhưng mà một gã cường giả Khai Thiên tam trọng thiên tuy rằng đủ để trấn áp toàn bộ bọn họ. Nhưng mà muốn giết hết bọn họ, thậm chí chỉ giết chết một người cũng không phải dễ dàng. Dù sao, đánh bại và giết chết hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

Bởi vậy, mới cần bố trí trận pháp vây bọn họ vào trong!

Võ giả từ lúc bước vào Ích Địa Cảnh. Cho dù địa hình hiểm ác hơn nữa cũng không vây khốn được bọn họ, cho dù là vách núi cao bọn họ cũng có thể dễ dàng vượt qua. Biển lửa cũng có thể xông vào, cho nên muốn vây giết võ giả như vậy, nhất định phải vận dụng trận pháp chặn đường đi trước.

Đương nhiên nếu có thân pháp thần kỳ như Tấn Vân Lưu Quang Bộ, như vậy cũng không cần phiền toái như thế, một quyền, một chưởng, một kiếm, 10 bước giết một người, chỉ cần chiến lực nghiền ép, trong giây phút đã có thể giết chóc vô số.

Chu Hằng cũng không đi lên, chỗ hắn đứng đủ để nghe rõ đám người Lý Ngạo Bách đối thoại.

Người bịt mặt? Bắt giữ?

Hắn đột nhiên nghĩ đến sự kiện giết chóc long trời lỡ đất ở mỗi nước lớn trước kia, chỉ là khi đó bị giết đều là võ giả Tụ Linh Cảnh, nhưng bây giờ thế lực này lại phóng nhãn tới Khai Thiên Cảnh?

– Ôi, cần gì phải chống cự vô vị! Lúc này, một thanh âm trầm thấp đột nhiên từ cửa sơn cốc truyền tới, vang vọng không trung, không ai có thể nắm bắt nó phát ra từ đâu.

– Ai!

– Không cần dấu đầu lộ đuôi, hiện thân ra đi!

Đám người Nam Cung Trường Không lập tức quát, bọn họ cũng không quá lo lắng, bởi vì nơi này ít nhất còn có một Sơn Hà Cảnh Phúc bá tọa trấn, giết Khai Thiên tam trọng thiên như giết chó gà.

– Các ngươi cứ muốn chết như vậy phải không? Thanh âm sâu kín lần nữa vang lên, chỉ thấy một người bịt mặt đột ngột hiện ra, dáng người hơi gầy, nhưng là một nam nhân, bởi vì không có đường cong nữ tính.

[CHARGE=3]- Hãy xưng tên ra đi! Đám người Nam Cung Trường Không nhao nhao quát.

– Các ngươi chưa có tư cách này! Nam nhân che mặt mờ nhạt nói, giọng điệu vô cùng bình tĩnh.

– Làm càn! Mọi người đều hét lớn.

Chu Hằng đột nhiên ngắt lời, hỏi: – Lúc trước, võ giả Tụ Linh Cảnh các nơi có phải là các ngươi giết hay không? Tại sao phải làm như vậy?

Nam nhân che mặt kia nhìn thoáng qua Chu Hằng, dường như có chút ngoài ý muốn, một tiểu tử Ích Địa Cảnh cũng dám xen mồm vào lúc này, nhưng lập tức thu hồi ánh mắt, tiểu nhân vật như vậy hắn tự nhiên sẽ không liếc thêm một cái: – Người chết không cần biết nhiều như vậy!

Hắn vỗ một cái, vù vù vù, từng bóng người lục tục xuất hiện, nơi cửa cốc lập tức xuất hiện mấy chục người bịt mặt.

Mặc dù không chính mồm thừa nhận, nhưng cũng không phủ nhận, dường như thầm chấp nhận, trên thực tế bọn họ đều che mặt mà đến, cũng không ngu để cho người khác biết thân phận, hơn nữa mục đích của bọn họ vốn là muốn bắt mọi người trong cốc xuống núi.

– Cút! Đúng lúc này, trong cốc lại truyền tới một thanh âm tràn ngập uy thế, đám người Chu Hằng lại không có chút phản ứng, nhưng những người bịt mặt lại đồng loạt chấn động trong lòng, khuôn mặt dưới khăn đen đều trở nên trắng bệch.

Khí tức thật đáng sợ, chỉ giọng nói đã mạnh mẽ như thế.

– Xin hỏi tiền bối xưng hô như thế nào? Người bịt mặt xuất hiện đầu tiên hiển nhiên là thủ lĩnh, hắn quay sang sơn cốc ôm quyền thi lễ một cái. – Không nghĩ tới còn có một vị tiền bối Sơn Hà Cảnh ở đây, vãn bối thật thất lễ!

– Cút, không cần lão phu nói lần thứ hai, các ngươi đã quấy rầy tiểu thư nhà ta nghỉ ngơi! Thanh âm trong sơn cốc lại vọng ra, mặc dù không nhìn thấy người đâu, nhưng mọi người có thể khẳng định đó nhất định là Phúc bá, cũng chỉ có lão già cao thâm khó lường này mới có thực lực như vậy.

– Là ta thất lễ, mạo phạm tiền bối, xin hãy tha thứ! Người thủ lĩnh bịt mặt sau khi do dự một chút, lại lần nữa cất giọng nói, nhưng trong giọng nói cũng không có vẻ quá e ngại.

Thế lực thần bí này lúc trước giết hại võ giả Tụ Linh Cảnh, hiện tại khẩu vị lớn hơn, không ngờ dám đánh chủ ý lên Khai Thiên Cảnh. Hiển nhiên, người chủ sau lưng có mưu đồ rất lớn, nếu không cũng không phải giết người cho vui.

Kẻ điên như vậy có lẽ có, nhưng tuyệt không phải mỗi thế lực như vậy đều có kẻ điên như vậy.

Loại người làm ác như vậy, thiên hạ đều công phẫn, bởi vậy bọn họ phải che mặt làm việc, mà lực lượng ẩn giấu sau lưng này khẳng định vô cùng cường đại, nếu không lấy đâu ra khí thế lớn như vậy?

– Hừ! Phúc bá hừ lạnh một tiếng, nhưng không nói gì thêm, cũng không hiện thân ra tay.

– Cáo từ! Người thủ lĩnh bịt mặt quay sang sơn cốc chắp tay, vung tay lên, hắc y nhân phía sau hắn nhao nhao phóng lên, trong nháy mắt biến mất.

Những người này tới rất đột ngột, đi cũng rất đột ngột, giống như chưa từng xuất hiện qua vậy.

– Tiền bối, vì sao không ngăn bọn họ lại? Một gã cường giả Khai Thiên Cảnh của Thủy Nguyên Quốc bạo gan hỏi, nếu như có thể bắt giữ người bịt mặt cầm đầu kia, tất nhiên có thể hỏi ra vài ba điều.

Trầm mặc một hồi, Phúc bá nói: – Còn có một cường giả Sơn Hà Cảnh bí mật ẩn núp gần đó!

Hắn chỉ nói một câu như vậy, mọi người lập tức im lặng, nếu Phúc bá ra tay, vị cường giả kia khẳng định sẽ ra tay ngăn cản, đến lúc đó rất khó nói sẽ phát triển trở thành thế nào, nhưng có thể khẳng định, đừng nghĩ tới việc hòa bình.

Hơn nữa nhiệm vụ của Phúc bá chỉ là bảo hộ Mai Di Hương, hoàn toàn không cần phải… Để ý sinh tử của những người khác, càng không cần mạo hiểm tính mạng của Mai Di Hương.

Chỉ là lần này thế lực thần bí bị Phúc bá bức lui, tiếp theo thì sao? Đối phương cường đại quả thực không thể phỏng đoán!

Khai Thiên tam trọng thiên rất khó giết chết Khai Thiên nhất trọng thiên, nhưng mà cường giả Sơn Hà Cảnh muốn giết Khai Thiên Cảnh thì quá dễ dàng, nhấc tay là có thể trấn giết, trốn cũng không thoát!

Mọi người đều im lặng không tiếng động, bọn họ có thể xin tông môn sau lưng Lãng Nguyệt Quốc giúp đỡ, nhưng cường giả Sơn Hà Cảnh sẽ làm bảo tiêu sao? Nếu bọn họ biết lai lịch thế lực thần bí này, như vậy mỗi thế lực lớn sẽ liên hợp, tự nhiên có thể mời cao thủ Lãng Nguyệt Quốc đi ra đánh thẳng vào chỗ hiểm yếu, một lần hành động diệt địch. Nhưng mà bây giờ là sao?

Bọn họ muốn chủ động xuất kích nhưng mà lại không tìm ra được địch nhân ở đâu, cũng chỉ có thể ngồi chờ địch nhân đến tập kích, chuyện này chẳng khác nào ngày ngày đề phòng kẻ trộm, cường đạo cướp bóc.

Một tối qua rất nhanh, cao thủ bốn nước lớn nhao nhao trở lại quốc mình, tự nhiên phải xin thế lực sau lưng Lãng Nguyệt Quốc giúp đỡ, về phần thế lực sau lưng bọn họ làm tới mức nào thì không ai biết.

Chu Hằng tự nhiên không đi, hắn phải đi tìm kiếm linh hạch, đây chính là thứ tốt à.

Mai Di Hương vốn muốn ở lại, nhưng mà lần này Phúc bá cũng không nghe nàng, thế lực thần bí kia thật đáng sợ, lần này có cường giả Sơn Hà Cảnh ẩn nấp gần đó, nếu là lần sau lại có cường giả Linh Hải Cảnh đến thì sao?

Nên đi đều đi rồi, còn dư lại thủ vệ trước đó, quặng mỏ linh thạch này cũng không thể đem đi được. Thợ mỏ khai thác linh thạch ít ngày nữa mới tới được, đến lúc đó những thủ vệ này còn phải ở lại giám sát, canh phòng nghiêm ngặt các quốc gia lén giấu linh thạch không lấy ra nữa.

Chu Hằng bước chậm ở trong núi hoang, bên cạnh còn có Tiêu Họa Thủy thiên kiều bá mị, vưu vật này ôm cánh tay Chu Hằng, cùng hắn sóng vai mà đi, khuôn mặt hiện lên vẻ ngọt ngào.

Hắc kiếm phản ứng vô cùng mơ hồ, để Chu Hằng không thể xác định vị trí bảo vật chính xác, hai người không ngừng du đãng trong núi sâu, vị trí cụ thể của linh hạch vẫn chưa tìm được, lại để Tiêu Họa Thủy phát hiện một con suối, nhõng nhẽo đòi tắm.

Chu Hằng bất đắc dĩ đành phải chấp nhận nàng, ngẫm lại Lan Phi cũng ở trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp đủ lâu rồi, tuy rằng bên trong có nước sạch, nhưng nhiều lắm chỉ đủ để lau chùi thân thể một chút, tắm rửa là một chuyện xa xỉ. Bởi vậy, hắn cũng thả Lan Phi ra. – – – – – oOo- – – – –

Chương 171: Một chút đầu mối

Khi Lan Phi nhìn thấy bầu trời xanh thẳm, núi rừng xanh mát liên miên, nàng bỗng nhiên khóc ra.

Nàng chưa bao giờ nghĩ tới có một ngày lại vì nhìn thấy những thứ này mà kích động đến khóc, hương vị tự do thật quá tuyệt vời, trước kia không biết quý trọng, mất đi mới biết quý giá cỡ nào.

– Tới đây, cởi áo cho ta! Tiêu Họa Thủy cười yêu mị với Chu Hằng. – Không phải đàn ông các người thích nhất là cởi quần áo của nữ nhân hay sao?

Nhìn bộ dáng xinh đẹp của nàng, Chu Hằng không khỏi thèm thuồng, quả thật muốn nuốt sạch sẽ yêu tinh này, làm nàng vĩnh viễn hòa làm một thể với mình. Hắn tự nhiên vui vẻ nghe theo lệnh của Tiêu Họa Thủy, lúc này đi tới trước mặt mỹ nhân này.

Đối với quần áo phụ nữ, Chu Hằng vẫn luôn không hiểu thấu, nhìn những nút thắt tràn đầy cứ như đối mặt với con nhím, thật sự không biết xuống tay thế nào.

– Ôi, thật là ngốc mà! Tiêu Họa Thủy che miệng cười duyên, bộ ngực đầy đặn cọ cọ Chu Hằng, cảm xúc tuyệt diệu đỉnh điểm.

Chu Hằng không khỏi bực mình, nào còn có lòng dạ nghiên cứu tỉ mỉ làm sao cởi được quần áo, lúc này luồn vào cổ áo của nàng, mạnh mẽ kéo nàng ra ngoài.

– Đừng làm hỏng quần áo của ta! Tiêu Họa Thủy vội hô to, nàng rất là thích bộ quần áo này.

Nhưng Chu Hằng làm sao để ý tới, dùng sức xé ra, hai bên một người sức lớn, một người Sơ Phân Cảnh, thể chất mạnh mẽ tự nhiên vượt xa một bộ quần áo, tiếng vải bị xé rách vang lên, bả vai trắng muốt của nàng liền lộ ra.

Dáng người của nàng đẫy đà, nhưng vẫn thấy rõ hai chiếc xương vai, tinh xảo xinh xắn, đẹp hoa cả mắt.

Trong lòng Chu Hằng trào ra lửa nóng, dùng phương thức này làm một đại mỹ nhân lộ ra thân thể xinh đẹp ở trước mặt mình, thật là quá kích thích. Hai tay của hắn tiếp tục xé, tốc độ không nhanh, nhưng đủ làm cặp núi đôi vừa tròn vừa lớn của Tiêu Họa Thủy hiện ra đường cong.

Cặp vú trắng muốt trồi lên thật cao, tạo thành khe rãnh sâu thẳm, đó là chỗ làm cho đàn ông mê say.

Theo lớp vải xé rơi xuống, phần núi đôi lộ ra càng nhiều, roạt một cái, phần vải cuối cùng lướt qua đỉnh núi, một vầng màu hồng toát ra, hai quả anh đào nhỏ như không chịu nổi gió núi lạnh lẽo, lập tức dựng thẳng lên, xinh đẹp kiều mị.

– Lớn không? Tròn không? Tiêu Họa Thủy kiêu ngạo hỏi, nàng tràn đầy kiêu ngạo với bộ ngực của mình, chẳng những lớn, còn rất căng mẩy, nhếch lên như măng, xúc cảm, mỹ cảm đều là hạng thượng thừa.

Chu Hằng cũng không muốn đả kích nàng, so sánh với Cổ Tư, bất kỳ nữ nhân nào cũng sẽ phải bại trận trên trận đấu so sánh kích cỡ bộ ngực, hắn chỉ cười, giơ tay cầm lấy cặp núi đôi cao vút này.

– Sắc lang, người ta muốn đi tắm, không phải thỏa mãn dâm dục của ngươi! Tiêu Họa Thủy lại trợn trắng liếc hắn.

Nếu muốn tắm thì tự mình cởi quần áo đi, cái này không phải chỉ phụ trách châm lửa rồi không chịu dập lửa hay sao?

Chu Hằng cười to, đây là một loại tình thú, bằng không hai người vừa gặp mặt liền cởi sạch đi làm chuyện đó, vậy cảm thấy không khác gì súc vật, chỉ cần phát tiết ra. Hắn tiếp tục

chuyện chưa xong, trút sạch toàn bộ võ trang của Tiêu Họa Thủy.

Bộ ngực to lớn, nhưng cố tình có vòng eo nhỏ nhắn, phụ trợ cho quy mô bộ ngực càng thêm đồ sộ. Còn bên dưới chiếc rốn nhỏ mê người là mảng cỏ um tùm, đùi ngọc thẳng tắp, khép lại liền không thấy một khe hở nào.

Ngực to, eo nhỏ, mông vểnh, nàng chiếm đủ ba loại, dù cho khuôn mặt bình thường cũng đủ để hấp dẫn người khác. Càng huống chi nàng có được dung mạo xinh đẹp, phong tình càng thêm điên đảo nhân gian.

– Chờ ta tắm rửa sạch sẽ xong mới hầu hạ ngươi, đại ma vương! Tiêu Họa Thủy cười duyên, tùm một cái nhảy vào trong suối nước nóng, bơi lội như một mỹ nhân ngư, hơi nước bốc hơi khoảng hai ba tấc, dù không hình thành sương mù dày, nhưng vẫn làm cho thân thể như ẩn như hiện dưới mặt nước, những đường cong dụ hoặc càng thêm thần bí, tăng mạnh vẻ đẹp mơ hồ.

Chu Hằng tim đập thình thịch, yêu tinh này đúng là mê chết người không đền mạng mà!

– Chủ nhân, ngài cũng cởi áo cho nô! Lan Phi cũng muốn nịnh nọt Chu Hằng, hiện tại nam nhân này chính là tất cả của nàng, dù chỉ là hít thở thêm một chút không khí tràn đầy tự do này, nàng cũng sẵn sàng làm bất cứ gì cho Chu Hằng.

Chu Hằng trừng nàng một cái, hắn mềm lòng nhất thời cho nữ nhân này đi ra, nàng còn muốn cọ mũi lên mặt hắn!

Bốp, hắn một tay đánh mạnh lên mông Lan Phi, bùm một cái, Lan Phi cũng vào trong suôi nước nóng, khác ở chỗ một người dùng tư thế tao nhã mê người chầm chậm bước vào, người khác thì chật vật từ trên đáp xuống, té vào trong suối.

Đúng là đồng nghiệp không đồng mệnh mà!

Lan Phi vừa cởi quần áo ướt đẫm, trong lòng vừa cảm thán. Nhưng vốn Chu Hằng đã chán ghét nàng, so sánh phong tình thì nàng càng kém Tiêu Họa Thủy không biết bao nhiêu bậc, muốn được Chu Hằng sủng ái thì quá khó khăn.

Chỉ có thể càng thêm chú ý hầu hạ, nàng cũng không cầu nhiều, chỉ có thể được hít thở bầu không khí này thường xuyên là được. Ngày sau Chu Hằng thật sự thành một đời cường giả, địa vị của nàng tự nhiên cũng theo nước mà lên.

Không thể không nói, nàng đã sớm bị quyền lực ăn mòn, đến lúc này vẫn còn nhớ mãi không quên quyền lực.

– Ngươi cũng xuống đi! Tiêu Họa Thủy cười duyên nói với Chu Hằng.

– Thôi đi! Chu Hằng do dự một chút vẫn khoát tay, tìm kiếm linh hạch trọng yếu hơn, thứ tốt này nếu không sớm lấy tới tay, vậy thì không thể yên lòng, còn nam nữ ân ái thì lúc nào không được?

– Hừ! Tiêu Họa Thủy bất mãn, dùng đôi tay ngọc hất nước suối về phía Chu Hằng.

Lan Phi đánh không lại Chu Hằng, kỳ thật cũng rất muốn té nước lên tên này, nhưng cuối cùng không có gan như Tiêu Họa Thủy, chỉ có thể ở một bên nóng mắt mà nhìn. Hai người cùng là nữ nô, nhưng địa vị không giống, một người là bị dùng sức mạnh bắt tới, một người khác lại là tự nguyện.

Chu Hằng muốn tránh né cũng dễ dàng, nhưng đùa giỡn tình thú với nữ nhân của mình thì không cần phải dùng tới thân pháp, liền nhanh chóng bị té nước ướt hết.

[CHARGE=3]

– Cùng tắm đi! Tiêu Họa Thủy lại giật dây. – Ta cũng không muốn bị thân thể bẩn thỉu của ngươi đè lên người, nghĩ thôi mà đã ghê tởm rồi!

Chu Hằng cười khẽ, hai ba cái cởi hết quần áo nhảy vào suối nước nóng, ngồi trên một tảng đá, dòng nước ấm áp quần quanh người, quả thật rất là thoải mái.

Tiêu Họa Thủy bơi qua, cặp núi đôi thật to như ẩn như hiện trong nước, nàng quấn lấy người Chu Hằng, ôm Chu Hằng thật chặt, như muốn dung nhập cả người vào trong lòng.

– Sao vậy? Chu Hằng hỏi.

– Chỉ là cảm giác trước kia đã sống uổng! Tiêu Họa Thủy cười yêu mị, cúi đầu nhìn dưới người Chu Hằng, sắc mặt tràn đầy vẻ ái muội.

Trong lòng Chu Hằng rung động, cái cọc dưới người liền dựng thẳng lên, Tiêu Họa Thủy đang ngồi trên người hắn cũng bị đẩy lên ba tấc.

– Hì hì hì, tiểu sắc lang! Tiêu Họa Thủy cười đến cả người run rẩy, nhưng nàng đang muốn tiến vào chủ đề, nhét thứ kia vào đúng đường lối, lại phát giác có một bàn tay sờ mó tới, sau đó vật đẩy người nàng lên chợt biến mất.

Nàng không khỏi sửng sốt, nghiêng đầu nhìn lại, chỉ thấy Lan Phi lặn xuống đáy nước, mái tóc dài lan tỏa nổi lên như rong. Nàng đẩy hơi nước ra, mặt nước trong suốt liền hiện ra rõ ràng, còn nàng cũng giật mình há miệng thật to.

Lan Phi đang ngậm cái đồ chơi của đại sắc lang này vào trong

miệng!

Như vậy cũng được?

Tuy rằng Tiêu Họa Thủy từng cùng Lan Phi hầu hạ Chu Hằng trên cùng một giường, nhưng chưa từng thấy qua cảnh tượng hiện tại, thứ kia rất bẩn, sao lại ngậm được chứ?

Nàng nhìn lại Chu Hằng, chỉ thấy đại sắc lang này đang nhắm mắt lộ ra vẻ thoải mái, rõ ràng cực kỳ hưởng thụ, còn hai bàn tay to vẫn không quên cầm lấy núi đôi của nàng mà sờ nắn.

– Đại sắc lang, thật thoải mái vậy sao? Tiêu Họa Thủy có cảm giác miệng khô lưỡi nóng. – Có phải cũng muốn ta làm như thế?

Chu Hằng mở mắt, không kiềm được liếc nhìn đôi môi đỏ tươi của nàng, kỳ thật thoải mái thì thoải mái, nhưng không thể thích hơn là làm thật sự, đây là một loại hưởng thụ tâm lý.

– Đừng có mơ! Tiêu Họa Thủy cấu véo bên hông hắn. – Bẩn chết, ta cũng không muốn mười ngày nửa tháng không ăn vô thứ gì!

Chu Hằng đang muốn nói, bỗng nhiên nghiêm lại, nói: – Đều vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp!

Hắn giơ tay phất lên, chẳng những lập tức thu hai nàng vào trong tháp, ngay cả quần áo ở trên bờ cũng không bỏ sót.

– Chuyện gì vậy? Trong tháp, hai nàng đều lộ ra vẻ mờ mịt.

Chu Hằng muốn vội vàng nhấc thương ra trận hay sao? Vậy cứ làm trong suối nước nóng là được rồi, cũng không phải sẽ không cho hắn làm! Hơn nữa, bá vương này mà muốn, các nàng còn chống cự hay sao?

– Có người tới! Chu Hằng giải thích, hắn làm sao biết lúc này trong đầu hai nàng đang suy nghĩ quá cỡ như thế.

Thông qua Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, thần thức của hắn có thể cảm ứng rõ ràng có hai người đang nhanh chóng tiến tới. Đến cảnh giới như hắn, cảm ứng thần thức đã không khác bao nhiêu so với trực tiếp dùng mắt nhìn, có thể thấy rõ hai người nam nhân một cao một thấp, đều rất xa lạ.

Bọn họ đều là võ giả Sơ Phân Cảnh!

Tuy rằng Bốn nước lớn để lại cao thủ Sơ Phân Cảnh bảo vệ quặng mỏ linh thạch,nhưng Chu Hằng có thể khẳng định tuyệt không có hai người này!

Nơi này lại là hoang sơn dã lĩnh, đột nhiên chạy ra hai cao thủ Sơ Phân Cảnh thì làm sao không khiến người ta nghi ngờ? Nếu như bọn họ không giống như Chu Hằng, đến đây là vì muốn thử vận may tìm kiếm linh hạch, như vậy chỉ có một khả năng khác – người của thế lực thần bí kia.

– Đúng là xui xẻo, loại chuyện phục vụ lấy nước này cũng phái hai chúng ta đi làm! Nam nhân lùn lấy ra thùng nước trong pháp khí không gian, bắt đầu ở lấy nước trong suối nước nóng.

– Ai bảo lần này chúng ta điều động toàn là tinh nhuệ, ngươi cùng ta tính là cái gì ở trước mặt cao thủ Ích Địa Cảnh, Khai Thiên Cảnh? Nam nhân cao an ủi đối phương.

– Xì, ngay cả ta cũng có thể một tháng không ăn uống gì, bọn họ lại muốn pha trà uống rượu mỗi ngày! Đã đi ra bên ngoài, chẳng lẽ không thể bớt chú ý hay sao? Nam nhân lùn vẫn đang oán giận.

– Ta nói, ngươi làm nhiều, bớt nói đi! Nếu ngươi thật làm cho cường giả Khai Thiên Cảnh nào hài lòng, tùy ý chỉ điểm chúng ta một chút, chúng ta lời to rồi!

– Chỉ mong thế! Nhưng rốt cuộc chúng ta đang làm gì, móc tim người sống, làm sao mà cứ khiến trong lòng phát lạnh!

– Chuyện bên trên quyết định, chúng ta có tư cách gì mà hỏi? Chúng ta đây, cứ thành thật làm việc, không nhìn nhiều, không hỏi nhiều, không nói nhiều, chớ có rước họa vào thân!

– Ta cũng là tò mò thôi, ta nói lão Ngụy, chẳng lẽ ngươi không muốn biết?

– Vô nghĩa, dù ta muốn biết, có người sẽ nói cho tiểu tốt như ta biết được tự thật hay sao?

– Cũng phải!

Hai người lấy vài thùng nước, lại trở về theo đường cũ.

Chương 172: Mao gia

Chu Hằng hận thấu xương thế lực thần bí này!

Bởi vì thiếu chút nữa bọn họ giết Chu Định Hải, nếu không phải hắn lấy được Ảnh Độn Phù trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, khẳng định hiện tại Chu Định Hải đã gặp phải tai họa.

Hắn không lập tức xuất hiện xử lý hai người này, là bởi hắn còn muốn thông qua hai người này tìm tới nơi thế lực thần bí kia đóng quân, rõ ràng bọn họ còn chưa đi, đang đóng ở chỗ nào đó.

Chu Hằng đang muốn mặc quần áo đi ra, nhưng không ngờ chỗ hiểm của mình bỗng bị cầm lấy!

Là Tiêu Họa Thủy.

Nữ nhân này dùng ánh mắt nhu mị liếc hắn một cái, sau đó nhẹ nhàng há miệng anh đào nhỏ nhắn, cúi xuống gần con rắn mềm nhũn kia.

Trong lòng Chu Hằng bỗng nhiên kích động, nhưng lúc này làm sao có thể hưởng lạc được, liền vội đẩy nàng ra, nói: – Các ngươi đợi ở trong này trước, ta có chuyện quan trọng.

Tiêu Họa Thủy thật muốn giết người, nàng không dễ dàng hạ quyết tâm hy sinh lớn như thế, không ngờ lúc này Chu Hằng lại muốn bỏ chạy!

Tiểu tử thối đáng ghét!

Nhìn thấy vẻ mặt Chu Hằng nghiêm túc, nàng cũng không phải nữ nhân không hiểu chuyện, lúc này chỉ gật đầu, trong lòng lại thầm nhủ tiểu tử thối, đừng mơ có lần sau nữa! Bỏ qua cơ hội lần này, về sau ngươi còn muốn lão nương dùng miệng hầu hạ ngươi, lão nương sẽ cắn rớt cái thứ thối tha của ngươi!

Chu Hằng nào biết trong lòng nàng nháy mắt chuyển qua ý nghĩ này, lập tức khoác áo, thân hình vừa động đã rời Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. Triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn thoáng cái bước ra 10 dặm, chỉ nhảy lên bảy tám cái đã đuổi kịp hai người một cao một lùn kia.

Với tu vi Ích Địa Cảnh của hắn hiện giờ, cộng thêm Tấn Vân Lưu Quang Bộ thần diệu, hai người kia căn bản không thể phát hiện được Chu Hằng, hồn nhiên đi trước dẫn đường.

Hơn 10 phút sau, hai người đi vào một mảnh rừng rậm, Chu Hằng cũng không đi vào, bởi vì hắn cảm ứng được bên trong

rừng rậm có rất nhiều người.

Trong thế lực thần bí này có cao thủ Sơn Hà Cảnh, tuy rằng không biết hiện tại có đang ở trong này hay không, nhưng Chu Hằng không muốn bức dây động rừng, hắn phải làm rõ chi tiết về thế lực này.

Nếu dám ra tay với phụ thân, vậy hắn không cần phải xuống tay lưu tình, hủy diệt toàn bộ!

Có rất nhiều người không biết hắn, nhưng Chu Định Hải cũng không có ân oán với bọn họ, còn không phải cũng gặp họa sát thân. Nếu đã như thế, hắn cần gì phải xuống tay lưu tình.

Giết!

Người thân là vảy ngược của hắn, ai đụng là chết! Dù cho thế lực thần bí này có cao thủ Khai Thiên Cảnh, thậm chí càng mạnh hơn, vậy thì sao. Hiện tại không diệt được, không có nghĩa là về sau không làm được.

Chu Hằng đợi một lúc, nhưng trong rừng rậm không có người ra ngoài, còn hắn canh bên ngoài rõ ràng không thể có thu hoạch gì, liền quyết định lẻn vào trong.

Hắn vừa nhích người, nhưng đang ở giữa không trung đã đi

vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, bảo vật này hóa thành hạt bụi, theo quán tính vẫn bay nhanh tới trước.

Vù vù vù, bốn bóng người đồng thời bắn ra, đều dừng lại ở chỗ Chu Hằng tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

– Người đâu?

– Biến mất giữa hư không?

– Sao lại thế này!

Bốn người mỗi người một câu, đều nhíu chặt chân mày, bọn họ cảm ứng được khí tức xa lạ trên người trên thân Chu Hằng, cho nên mới đi ra hiện thân, nhưng quỷ dị là bọn họ lại không bắt được người kia!

Nếu như nói là một người cảm ứng sai lầm thì còn có khả năng, nhưng bốn người cùng lúc sai lầm, vậy thì tỷ suất đã gần bằng 0.

Nhưng, người đâu?

Bọn họ cảm ứng được khí tức rõ ràng chỉ có Ích Địa Cảnh mà thôi, theo lý thuyết đối phương tuyệt đối không thể phản ứng nhanh hơn bọn họ. Nhưng sự thật lại là kẻ đột nhập biến mất, không thấy đâu, giống như có năng lực ẩn thân kỳ dị.

Bốn người đều mở rộng thần thức quét qua quét lại trong rừng, nhưng không có thu hoạch gì.

Bọn họ nhìn nhau, đều thấy được kinh ngạc trong mắt đối phương, nhưng đạt đến cảnh giới như bọn họ đã có thể làm được vui buồn không hiện ra mặt, liền xoay người trở về, nhưng mỗi người đều đề cao cảnh giác.

Chu Hằng thu liễm khí tức toàn thân, đổi một bộ áo đen, cũng đeo vải đen bịt mặt – kiểu đồ này, võ giả nào mà không chuẩn bị một bộ? Hắn lặng lẽ rời Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, chỉ cần không dẫn động linh lực, cho dù là Khai Thiên Cảnh cũng khó mà cảm ứng được sự tồn tại của hắn.

Hắn cứ ngang nhiên đi trong rừng, liền thấy có chừng trăm cái lều trại trong này, không ít người ra vào.

– Lão huynh, ngươi thật đúng là chơi nghiện, bây giờ cũng còn mặc kiểu này? Một người trung niên vừa lúc vén lều trại đi ra, nhìn thấy Chu Hằng như vậy liền cười nói.

Chu Hằng gật đầu với hắn, bước đi qua, lúc đến ngoài lều một cao thủ Khai Thiên Cảnh, hắn lại vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, ở chỗ này hắn có thể nghe lén mọi thứ bên trong.

– Chu Hằng, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi nhìn mà như lọt vào sương mù, một hồi ra một hồi vào, còn biến thành người bịt mặt, chẳng lẽ muốn chơi trò thổ phỉ cướp người với các nàng hay sao?

Chu Hằng nói sơ lược tình huống, Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi thế mới biết chuyện này lớn rồi, cho nên mới quan tâm tới. Chỉ là các nàng không phải chủ nhân Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, thần thức căn bản không phóng ra được, chỉ có thể nghe Chu Hằng kể lại mà thôi.

Vừa chờ đợi là ba ngày.

Chu Hằng nghe lén ba ngày, phần lớn là vô nghĩa, nhưng ngẫu nhiên cũng có mấy tin tức trọng yếu tiết lộ ra, sương mù thần bí bao phủ chuyện này cũng dẫn mờ đi.

Bọn họ đều đến từ một gia tộc, Mao gia. Về phần Mao gia ở đâu, có cao thủ cấp bậc gì, Chu Hằng không nghe được, nhưng cũng biết vì sao những người này lại không rời đi.

Thì ra, có một vị cường giả Khai Thiên Cảnh hoài nghi quặng mỏ linh thạch nơi này không phải cấp bậc hạ phẩm!

[CHARGE=3]

Tình huống rất phức tạp, hầu hết mỏ linh thạch nơi này đều là hạ phẩm, nhưng vị cường giả kia có nghiên cứu về mỏ linh thạch, cho rằng quần sao tụ quanh trăng sáng, sẽ có thể ấp ủ ra một đoạn mạch khoáng linh thạch trung phẩm!

Mà mạch khoáng linh thạch trung phẩm sẽ có khả năng ấp ủ ra linh hạch!

Chính vì thế, bọn họ mới có một bộ phận người không rời đi, mà đang tìm kiếm vị trí tồn tại của đoạn linh mạch trung phẩm kia!

Chu Hằng không khỏi cười lạnh, Mao gia này đúng là đối đầu với hắn, trước đó lén lút tập kích Chu Định Hải, hiện tại lại cùng dòm ngó linh hạch với hắn. Không giống đối phương dựa vào dân chuyên nghiệp suy đoán, Chu Hằng có dụng cụ gian lận tìm bảo vật như hắc kiếm, có thể khẳng định chỗ nấy phải có linh hạch.

Nhất định phải giành trước đối phương một bước!

Sức người thì tự nhiên là đối phương nhiều hơn, nhưng ưu thế của Chu Hằng ở chỗ có hắc kiếm chỉ dẫn, hắn không cần phải

lo.

Mao gia, ghi nhớ kỹ!

Chu Hằng không bứt dây động rừng, lặng lẽ lui ra khỏi khu rừng, hắn không thể lãng phí thêm thời gian, nhất định phải nhanh chóng tìm được vị trí của linh hạch.

Hắn triển khai tìm tòi rải thảm, 7 ngày sau, hắn đừng lại, bởi vì hắc kiếm rốt cục có chút động tĩnh mạnh một chút, lưỡi kiếm chỉ thẳng vào lòng đất.

Chính là chỗ này!

Chu Hằng dùng chân đạp xuống, bên dưới là khối đá cứng rắn, nếu người thường đụng tới tình huống này thì chỉ có thể bất đắc dĩ bỏ cuộc, chỗ này căn bản không phải sức người đào bới ra được.

Nhưng ở trước mặt cường giả Ích Địa Cảnh, đây chỉ là chuyện nhỏ.

Ích Địa, không chỉ đơn giản là sáng lập ra mặt đất trong không gian đan điền, lực lượng thực tế của cá nhân cũng đủ để phá đất đắp núi!

Vì nâng cao hiệu suất, Chu Hằng vận chuyển huyết mạch kim loại, hai tay biến hóa như đúc bằng vàng, chỉ móc xuống liền đào ra một cái lỗ lớn. Ầm ầm ầm, hắn giống như con tê tê, núi đá cứng rắn ở trước mặt chỉ như đậu hủ, móc một cái là rớt ra cả mảng lớn.

Đi xuống mấy trượng, hắn không tiện ném đá vụn ra, nhưng điều này không làm khó được hắn, trực tiếp nhét vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp là được, không gian bên trong quá lớn.

Đào sâu xuống mấy chục trượng, tầng dưới cùng Cửu Huyền Thí Luyện Tháp mới bị nhét đầy, Chu Hằng sẽ trở lên mặt đất một lần, đổ hết bùn đất đá vụn. Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi đều lên tầng hai – cũng may các nàng đánh thông cửa thứ nhất, bằng không sẽ phải ở chung với bùn đất đá vụn.

Công trình nhưu thế tốn sức rất nhiều, dù cho có linh lực bao bọc, huyết mạch làm cứng, hai tay Chu Hằng vẫn đẫm máu, không chịu nổi gánh nặng. Hắn thu hồi tay trái, chỉ dùng tay phải đào đá, với cường độ xương cốt được tinh huyết Phệ Kim tộc rèn luyện, đủ cho hắn duy trì lâu hơn.

Càng đi xuống, tốc độ càng chậm, nhưng một ngày sau Chu Hằng vẫn đào ra được mạch khoáng, móc một cái, đá vụn trong tay hiện ra một mặt cắt trắng ngà, tràn ngập linh khí.

Phẩm chất này vẫn là hạ phẩm mà thôi.

Chu Hằng tiếp tục đào bới, nhưng linh thạch cứng rắn vượt xa đá bình thường, tốc độ của hắn càng thêm chậm, lại một ngày sau, hắn mới đào xuyên qua mạch khoáng này, tiếp tục thăm dò bên dưới.

Đào đào đào, Chu Hằng hoàn toàn không còn ý nghĩ khác, cả ngày lăn lộn trong bùn đất đá tảng.

Qua nửa ngày sau, hắn lại đào được một cái mạch khoáng linh thạch.

Mạch khoáng linh thạch trung phẩm!

Trước đó Chu Hằng chưa thấy qua linh thạch trung phẩm, nhưng cũng cảm giác được bên trong ẩn chứa rất nhiều linh lực, cùng với một loại ảo diệu thiên địa không nói rõ ràng, nhưng không hoàn chỉnh, không thể làm người ta ngộ ra.

—- Tuy rằng hắn lấy được 1 vạn linh thạch trung phẩm từ chỗ Ứng Băng Phong, nhưng đó là linh phiếu, không phải vật thật.

Quả nhiên, chỉ có bên trong linh thạch thượng phẩm mới ẩn chứa ảo diệu thiên địa, chí lý đại đạo, có thể làm cho võ giả hiểu thấu đạo tự nhiên, lĩnh ngộ thông suốt. Linh thạch trung phẩm này vẫn còn kém một chút, không có khắc ghi huyền bí thiên địa chân chính ở bên trong.

Chu Hằng cũng không để ý chuyện này, thứ hắn không thiếu nhất là lĩnh ngộ cảnh giới. Bên trong Lăng Thiên Cửu Thức đã ẩn chứa bí mật mạnh nhất, hắn hiểu được chín thức này, chẳng khác nào hiểu được toàn bộ thế giới.

Tiếp tục đào!

Ánh mắt Chu Hằng lóe sáng, nếu tìm được mạch khoáng linh thạch trung phẩm, như vậy tự nhiên linh hạch cũng gần trong gang tấc!

Ta đào! Đào! Đào!

Chu Hằng tràn đầy sức mạnh, hắn cần tích lũy linh lực mạnh mẽ hơn, đặt nền móng đột phá.

Hả?

Hắn đột nhiên khựng lại, trên đầu truyền tới động tĩnh.

Bên trên đã cách trăm trượng, thần thức của hắn đã không thể cảm ứng, nhưng thính lực vẫn không bị ảnh hưởng, có thể nghe được tiếng người rõ ràng. Hắn lập tức có thể khẳng định,

nhất định đó là người thuộc thế lực thần bí kia!

Bởi vì bọn họ cũng đang tìm linh hạch!

– Kẻ nào ở bên dưới, mau ra đây! Người ở bên trên quát lớn, sau đó còn mơ hồ nghe được hắn nói với người ở trên đó "Mau đi thông báo các vị đại nhân!".

Chu Hằng chỉ coi như không nghe, chỉ là đào bới tầng đá linh thạch, lúc này hắn chạy lên ngăn cản những người đó thông báo thì đã quá trễ, hang động này vừa sâu lại hẹp lại dựng thẳng, đừng nhìn chỉ có trăm trượng, hắn không mất năm ba phút thì đừng mơ lên trên được.

Nếu cường giả Khai Thiên Cảnh đến đây, với địa hình đặc thù chỗ này, hắn căn bản không thi triển được Tấn Vân Lưu Quang Bộ, chỉ có thể trốn vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp!

Điều này có nghĩa là hắn phải chắp tay nhường lại linh hạch!

Cho nên, hắn phải lập tức tìm được linh hạch, nắm trong tay!

Chương 173: Tranh giành linh hạch

Chu Hằng thoải mái đào ở bên dưới, cố tình người bên trên lại không ngăn cản hắn được.

Khoảng cách chừng trăm trượng, ngay cả Ích Địa Cảnh cũng không thể đánh vỡ ra khoảng cách xa như thế, mà hang động này không phải đi thẳng tắp, muốn ném ra ám khí đánh lén cũng không thể, nếu muốn ngăn cản Chu Hằng, nhất định phải tự mình đi xuống.

Nhưng không rõ sâu cạn của kẻ địch, ai dám mạo hiểm đi xuống?

Hang động này chật hẹp như vậy, căn bản không có không gian xê dịch, nếu như gặp phải đối thủ có thực lực mạnh hơn mình, vậy căn bản không có đường lui nào, chỉ trực tiếp một chữ chết!

Dù sao bọn họ không thể tìm được chỗ linh hạch chính xác như Chu Hằng, cũng đã phái người đi mời các đại năng Khai Thiên Cảnh, hoàn toàn có thể cho cao thủ đi đối phó Chu Hằng, không cần phải lấy mạng nhỏ ra mạo hiểm.

Chu Hằng biết thời gian gấp rút, hắn toàn lực đối phó, thúc đẩy lực lượng đến tận cùng, đào bới tầng đá.

Hắn liền nhanh chóng phát hiện một chuyện xấu hổ, đó là tầng chót của Cửu Huyền Thí Luyện Tháp đã đầy!

Vốn cũng không có gì, chạy ra một chuyến ném hết là được, nhưng bây giờ hắn làm sao có thể lãng phí thời gian được? Lúc này hắn liền truyền lời cho hai nàng bên trong, bảo các nàng hỗ trợ dốc hết khả năng di dời đất đá lên trên tầng hai.

Đáng thương hai nàng đều là thân thể cao quý, bình thường được người ta hầu hạ quen rồi, hiện tại phải làm chuyện nặng nhọc như thế thật là khiến các nàng kêu than ủy khuất.

Bởi vì Chu Hằng thúc giục gấp gáp, hai nàng đều phải liều mạng vận chuyển đất đá, may mà Chu Hằng đào tầng đá linh thạch vô cùng cứng rắn, tốc độ không quá nhanh, bằng không các nàng thật sự sẽ không làm kịp.

Gần rồi! Gần rồi!

Chu Hằng có thể cảm giác rõ ràng linh khí xung quanh đang trở nên vô cùng dày đặc, sắp ngưng thực thành chất lỏng, bao bọc lấy hắn, lại làm hắn có cảm giác nhúc nhích cũng khó khăn.

Hắn càng tăng thêm sức, xuống tay thật nhanh, tay phải đã hoàn toàn biến thành khung xương đỏ, nhưng cường độ càng thêm đáng sợ, ngay cả tầng đá linh thạch cũng móc vào là vỡ, lực lớn kinh người.

– Kẻ ở bên dưới, đi ra! Lúc này, bên trên truyền xuống tiếng nói tràn ngập bá đạo, giọng điệu tràn đầy cao cao tại thượng, rõ ràng là người ở địa vị cao lâu ngày, mới tùy ý một câu cũng mang theo giọng điệu như thế.

– Hả? Người kia liền ngẩn ra, lẩm bẩm nói: – Khí tức kẻ nào sao lại có chút quen thuộc? Không sai, là kẻ thần bí xông vào từ mấy ngày trước, nhưng vẫn không có ai thấy được hắn, không ngờ lại xuất hiện ở chỗ này!

– Ha ha, ngươi cũng đến đây vì linh hạch? Nhưng mà, một mình ngươi thì có thể làm gì?

– Còn không mau mau tự mình đi lên, nói ra lai lịch của ngươi, bổn tọa có thể tha cho ngươi một mạng.

Người kia thật có hứng thú với thủ đoạn đột nhiên biến mất của Chu Hằng, nếu là một loại bí thuật, hắn làm sao cũng phải ép hỏi cho ra, thứ này có giá trị quá lớn.

Chu Hằng mắt điếc tai ngơ, chỉ vùi đầu ra sức đào bới.

– To gan! Người bên trên gầm lên, đột nhiên thả người xuống, từ bên dưới đi lên thì rất khó, nhưng từ trên xuống dưới lại rất dễ dàng. Vù một cái, hắn đã rơi xuống 50 trượng, vươn tay vỗ xuống Chu Hằng.

– Đi! Chu Hằng cũng không quay đầu, vươn tay trái ra, đánh ra một hoa sen tám màu.

– Hả! Người kia là một nam nhân dáng dấp cổ quái, tóc trắng như lão già sáu mươi, nhưng mặt lại trắng nõn bóng loát, không có râu, còn "xinh đẹp" hơn cả những đại cô nương.

Ánh mắt của hắn nghiêm lại, lập tức cảm giác được trong hoa sen ẩn chứa lực lượng mạnh mẽ, bình thường thì hắn có thể không quan tâm, nhưng ở trong không gian gần như khép kín này, lực lượng phản hồi quả thật có lực phá hoại mang tính hủy diệt!

Nhưng hắn không thể không đón đỡ, tay phải đẩy ra, bao phủ hoa sen kia!

Ầm!

Hoa sen tám màu lập tức nổ tung, toàn bộ lực lượng phản hồi trong lòng bàn tay của nam nhân kia, không có một chút nào tràn ra!

Nam nhân này, lực lượng thật là mạnh mẽ, lực khống chế thật là chính xác!

Dù cho Chu Hằng không thấy tận mắt, nhưng thần thức vẫn quét thấy cảnh này rõ ràng.

Khai Thiên Cảnh!

Lại còn không phải Khai Thiên Cảnh bình thường, ít nhất phải là Khai Thiên nhị trọng thiên, thậm chí Khai Thiên tam trọng thiên, mới có lực lượng mạnh mẽ đến mức bóp tắt được hoa sen tám màu.

Vốn Chu Hằng muốn nổ sụp đường hầm này, dù sao hắn có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, trốn vào trong là được, còn đối phương thì khẳng định không có năng lực này, trong lòng đất không có chỗ dựa, đào ra đất đá cũng không có chỗ vứt, dù cho Khai Thiên Cảnh muốn đào ra một đường cũng phải vô cùng khó khăn.

Đáng tiếc, sách lược kéo dài thời gian này lại bị đối phương mạnh mẽ phá giải.

Lực lượng tuyệt đối quả nhiên có thể coi thường mọi thứ!

Tay phải của Chu Hằng càng đào nhanh hơn, nơi này căn bản không thể thi triển thân pháp, đối mặt với tồn tại Khai Thiên nhị trọng thiên, thậm chí tam trọng thiên đáng sợ, hắn ngoài việc trốn vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp thì chỉ có đường bó tay chịu trói.

Đào đào đào, nhất định phải giành lấy linh hạch trước tiên!

Đối với Chu Hằng, cho dù hủy diệt linh hạch cũng không thể để thứ này lọt vào tay những kẻ ra tay với phụ thân.

– Hả, linh thạch trung phẩm! Nam nhân đầu bạc kia quét mắt qua, ánh mắt nghiêm lại, sau đó lộ ra vẻ mừng như điên. Quả nhiên chỗ này có mạch khoáng linh thạch trung phẩm, nói cách khác sẽ có tỷ lệ xuất hiện linh hạch!

Ngay trong nháy mắt này, một cỗ linh khí vô cùng đậm đặc phà tới, Chu Hằng móc ra một tầng đá, ở giữa tầng đá rõ ràng là một quả cầu ngọc màu trắng, nhỏ hơn trứng gà một chút, tròn trịa bóng loáng, tỏa ra ánh sáng êm dịu.

– Linh hạch! Nam nhân đầu bạc vừa mừng vừa sợ, linh hạch là thứ còn quý giá hơn cả linh thạch thượng phẩm, trong đó chẳng những ẩn chứa cực nhiều linh khí cực dễ hấp thu, hơn

nữa còn có ảo diệu thiên địa ngưng tụ khi hình thành.

Đối với võ giả bậc cao mà nói, một phần lĩnh ngộ thiên địa đó mới là trọng yếu nhất, có thể giúp bọn họ đột phá đại cảnh giới!

[CHARGE=3]

Mỗi một tiểu cảnh giới Khai Thiên Cảnh tích lũy linh lực nhiều nhất chỉ cần 50 năm, nhưng muốn đột phá tiểu cảnh giới, không tốn trăm năm trở lên thì đừng mơ. Mà từ Khai Thiên Cảnh đến Sơn Hà Cảnh,nó càng thêm khó khăn.

Khai thiên ích địa, hình thành núi cao, hoàn thiện nội thế giới không thoát khỏi lĩnh ngộ thế giới bên ngoài, không có lĩnh ngộ thì còn nói gì đột phá?

Bên trong linh hạch còn có trí nhớ tự nhiên khi thiên địa hình thành, núi sông biển rộng xuất hiện, luyện hóa linh hạch sẽ có thể cảm ngộ quá trình này, giá trị không thể lường được khi đột phá đại cảnh giới.

Nhìn thấy linh hạch trong tay Chu Hằng, ánh mắt nam tử đầu bạc cũng thẳng.

– Tiểu tử, giao linh hạch cho ta! Trong kích động, hắn cũng

không còn xưng là bổn tọa nữa, vươn tay chụp lấy linh thạch trong tay Chu Hằng.

– Nằm mơ đi! Chu Hằng cười ha hả, vù một cái, đi vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Người đâu?

Nam nhân đầu bạc ngẩn ngơ, dù trước đó cũng có cùng trải qua, nhưng dù sao không phải tận mắt nhìn thấy, nhưng khi nhìn thấy một người sống sờ sờ đột ngột biến mất như vậy, ngay cả tu vi tâm tính của hắn cũng phải khiếp sợ.

Hắn không phải không biết trên đời có vật tương tự như Ảnh Độn Phù, đương nhiên hiệu quả cũng không mạnh như thế, một lần chỉ có thể trốn ra mười dặm, trăm dặm, nhưng dù là hắn cũng không có được vật đó!

Về phần pháp khí không gian có thể chứa vật còn sống, hắn căn bản không hề nghĩ tới, loại vật quý giá này thì hoàn toàn không hề xuất hiện qua.

– Không…. Nhưng hắn lập tức gầm lên giận dữ, tiểu tử kia đã cướp đi linh hạch!

Linh thạch mà hơn trăm người bọn họ đau khổ tìm kiếm nhiều

ngày, lại đi rơi vào tay Chu Hằng, còn hắn thậm chí không có một chút đầu mối nào để tìm lại!

Đứt rồi! Mất rồi!

Hắn thậm chí còn không biết tiểu tử kia gọi là gì, đến từ chỗ nào!

Tìm!

Nhất định phải tìm được hắn!

Phù lục loại thuấn di tuyệt đối không thể nháy mắt đưa tiểu tử kia đi quá xa, chỉ cần phát động người tạo thành vòng vây, tuyệt đối có thể tìm được hắn!

Nam nhân đầu bạc phát ra tiếng gầm uất ức, bắn người lên trên, ầm ầm ầm, mấy cái liền nhảy ra khỏi đường hầm. Không ngờ lại bị một tiểu tử Ích Địa Cảnh đùa giỡn, cướp miếng ăn trước miệng cọp, quả thật là vô cùng nhục nhã.

Đợi cho tìm được tiểu tử này, nhất định phải bầm thây hắn thành vạn mảnh!

Hắn vẫy tay, dẫn người bên trên nhanh chóng rời đi, hắn phải bố trí thiên la địa võng, nhất định phải tìm được Chu Hằng!

……..

Bên trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, Chu Hằng ngồi trên một đống đất đá, thần thức quét qua, phát hiện nam nhân đầu bạc đã rời đi, hắn cũng ra khỏi bảo tháp, leo ra ngoài đường hầm.

Chuyện đầu tiên là đổ hết đất đá trong bảo tháp ra ngoài, đây là chỗ cho người ở.

Cái gọi là chỗ nguy hiểm nhất cũng là chỗ an toàn nhất, lời này mặc dù chưa chắc hoàn toàn đúng, nhưng hiện tại chỗ này rõ ràng trở thành một điểm mù, ít nhất trong thời gian ngắn sẽ không có người thế lực Mao gia đến đây nữa.

Đổ ra đất đá rất đơn giản, khó là làm sao dọn dẹp vết bẩn sót lại, cái này phải dọn dẹp từng chút một.

Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi đều là người thích sạch sẽ, làm sao có thể chấp nhận ở chỗ dơ bẩn thế này, lập tức bắt đầu dọn dẹp, bận rộn không ngừng, còn Chu Hằng thì chuẩn bị luyện hóa linh hạch vừa mới lấy được.

Hả?

Hắn bỗng sửng sốt, hắc kiếm trong đan điền vẫn còn chỉ thẳng vào lòng đất.

Sao lại thế này, chẳng lẽ còn có một viên linh hạch?

Chu Hằng ngẫm lại, bảo hai nàng ngừng chuyện dọn dẹp, hắn tiếp tục đào bởi tầng đá , tìm kiếm viên linh hạch thứ hai có thể tồn tại.

Linh thạch trung phẩm ngưng kết linh khí càng đậm đặc hơn linh thạch hạ phẩm, cho nên độ cứng cũng vượt xa. Tốc độ đào bới của Chu Hằng cũng không nhanh, tốn hết ba ngày mới đào xuyên qua mạch khoáng linh thạch trung phẩm này.

Hắc kiếm vẫn chỉ thẳng vào lòng đất, vẫn có phản ứng mơ hồ.

Chu Hằng lại đào xuống 200 trượng, lúc này đã không còn tầng đá cứng nữa, chỉ là đá bình thường mà thôi. Hắn tiếp tục đào, vượt qua 500 trượng, nhiệt độ bỗng nhiên lên cao, giống như ở trong lòng hấp.

Ầm!

Một đoàn dung nham nóng bỏng độ nhiên trào ra từ lòng đất, phun về phía Chu Hằng.

Chu Hằng vội vàng bắn người đi lên, đi theo đường hầm chạy lên trên. Hắn dính phải dung nham này cũng không sao, nhưng thời gian lâu thì ngay cả thân thể của hắn cũng không chịu nổi, tự nhiên phải nhanh chóng rời đi.

Đã đào ra địa hỏa rồi, nhưng phản ứng của hắc kiếm vẫn mơ hồ như vậy, lúc này Chu Hằng có thể khẳng định, bảo vật có thể dẫn động hắc kiếm còn cách hắn cực xa, nói không chừng còn ở sâu trong địa tâm!

Hiện tại tiểu nhân vật như hắn không thể nào tới được, nghe nói càng tới gần trung tâm lòng đất, nhiệt độ sẽ càng cao, ngay cả sắt luyện trăm lần cũng có thể hòa tan trong nháy mắt.

Kỳ quái, vật dẫn tới phản ứng của hắc kiếm lại không phải là linh hạch!

Chuyện này thật là trùng hợp, linh hạch nằm ngay trên con đường này, bằng không Chu Hằng đã mù mờ chạy mãi.

Chương 174: Ích Địa nhị trọng thiên

Chu Hằng đổ hết đất đá trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, bản thân đi lên tầng ba bắt đầu luyện hóa linh hạch, còn Lan Phi cùng Tiêu Họa Thủy thì tiếp tục dọn dẹp không gian trong tháp đã thành một đống lộn xộn. Tuy rằng hai nàng chưa nói tới thích sạch sẽ, nhưng cảnh tượng đầy bùn đất hiện giờ thật là khiến người ta không thoải mái.

Hai nàng bận rộn không ngừng, Chu Hằng thì khoanh chân ngồi trong tầng ba, luyện hóa linh hạch.

Linh hạch cùng linh thạch, linh khí giống nhau, biện pháp đơn giản nhất chính là dùng lỗ chân lông trên thân thể để hấp thu. Tuy nhiên tốc độ này cũng chậm nhất, không nhanh bằng trực tiếp uống vào.

Tụ Linh Cảnh không có tư cách trực tiếp nuốt linh thạch, linh khí khổng lồ có thể mạnh mẽ nhồi thân thể nổ tung, nhất định phải đến Sơ Phân Cảnh, bước đầu mở ra thế giới đan điền, lúc này mới có tư cách làm thế.

Mặc dù linh hạch này là cốt lõi, bộ phận tinh hoa nhất của linh thạch, nhưng độ cứng cũng không cao, có thể nghiền nát dễ dàng, sau đó bỏ vào miệng mà nuốt. Một đoàn mát lạnh chạy theo cổ họng vào trong dạ dày, hóa thành hàng tỷ hạt giàu

năng lượng, có thể hấp thu dễ dàng.

Chu Hằng vận chuyển Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, liều mạng hấp thu những hạt này, mỗi một hạt đều mang theo tích lũy linh lực phong phú, đẩy mạnh tăng trưởng tu vi của hắn.

Ích Địa nhất trọng thiên trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong!

Suốt hai ngày đêm, Chu Hằng tích lũy lực lượng đạt tới cực hạn cảnh giới trước mắt, dù là còn thừa lực lượng cũng không thể tiếp tục hấp thu, bằng không chỉ là lãng phí, thậm chí nhồi nhét nổ tung thân thể!

Có thể xông lên Ích Địa nhị trọng thiên!

Thần thức Chu Hằng hóa thành hình người, tay cầm hắc kiếm, lại thi triển Lăng Thiên Cửu Thức.

Vù vù vù, bóng kiếm lạnh lẽ, sáng chọi vạn dặm, toàn bộ không gian đan điền lập tức phát ra tiếng nổ ầm ầm, bầu trời hỗn độn không có biến hóa, nhưng mặt đất kiên cố lại chìm xuống, đồng thời không ngừng mở rộng diện tích. Lại có vô số linh lực đông cứng, hình thành vùng đất mới.

Mỗi một lần đột phá, đều là quá trình hoàn thiện, mở rộng nội thế giới.

Ầm, ầm, ầm!

Nửa ngày sau, quá trình khai thiên ích địa kết thúc một giai đoạn, Chu Hằng bỗng mở mắt, khí thế trên người tăng vọt, nhưng nháy mắt lại thu liễm trở vào cơ thể. Tăng lên đại cảnh giới là đáng sợ nhất, cho nên sau mỗi lần đột phá hắn cần một quá trình thích ứng. Nhưng sau khi đột phá tiểu cảnh giới, hắn lại có thể lập tức khống chế khí tức bản thân một cách hoàn mỹ.

Ích Địa nhị trọng thiên!

Chu Hằng cũng không lập tức đứng lên, linh khí thiên địa đang cọ rửa thân thể hắn, năng lượng linh hạch còn thừa cũng vẫn đang chuyển hóa thành tích lũy linh lực, tuy rằng số lượng không nhiều, nhưng cũng không thể tùy tiện lãng phí.

Ba đạo lực huyết mạch lại có tiến bộ, Chu Hằng tin tưởng khi hắn đạt tới Ích Địa tam trọng thiên, huyết mạch Thanh Long sẽ đạt đến Thiên linh thể thập tinh hoàn mỹ, từ đó hoàn toàn phát huy được uy lực của Cửu U Băng Thiên Quyết.

Lại nửa ngày sau, hắn mới hài lòng đứng lên.

Là lúc phản kích rồi!

Đi xuống tầng dưới, chỉ thấy chỗ vốn dơ bẩn lộn xộn này đã sạch không còn hạt bụi, chỉ có ở góc tường đặt mấy thùng nước phá vỡ phong cảnh, bên trong toàn là là nước bẩn đục ngầu.

Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi đang nhàm chán nằm trên giường, hai nàng vốn không vừa mắt nhau, nhưng ở trong này không có người thứ ba đều nói chuyện giải buồn, các nàng cũng hình thành hữu nghị nhất định.

Các nàng đều có dáng người kiêu ngạo, dù cho nằm ngửa trên giường thì bộ ngực kia vẫn vững vàng dựng thẳng, bên dưới váy lộ ra bốn cái chân nhỏ trắng muốt làm người ta hoa cả mắt.

Nghe được tiếng Chu Hằng bước xuống, các nàng lười biếng chống nửa người trên, phong tình biếng nhác làm người ta mê say.

– Rốt cuộc ngươi chịu ra rồi! Tiêu Họa Thủy vỗ vỗ bộ ngực đầy đặn. – Mau dẫn chúng ta đi tắm, bẩn chết mất!

Chu Hằng không khỏi buồn cười, hai nàng làm khuân vác

không biết bao lâu, vốn loại chuyện này là quá nhẹ nhàng đối với Sơ Phân Cảnh, nhưng có Sơ Phân Cảnh nào lại đi làm chuyện thấp kém như vậy? Huống chi hai nàng vốn là thân thể cao quý, làm xong liền thấy đau lưng mỏi vai, đó hoàn toàn là tác dụng tâm lý.

Ba người cùng rời Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, hướng về phía sơn cốc phát hiện ra suối nước nóng.

Đi ra được nửa giờ, Chu Hằng liền phát hiện một tiểu đội tuần tra, có một Ích Địa Cảnh dẫn đầu, ba Sơ Phân Cảnh đi theo. Ngay cả Khai Thiên Cảnh hắn còn không sợ, tự nhiên sẽ không e ngại những người này, lúc này không tránh không né đi ra đón đầu.

– Hả, chính là hắn! Cường giả Ích Địa Cảnh kia thấy được Chu Hằng đầu tiên, vội vàng lấy ra tranh vẽ, quét qua liền toát ra mừng rỡ, vung tay hô lên: – Chính là tiểu tử này cướp đi linh hạch, các ngươi mau thả tín hiệu, để ta quấn lấy hắn!

Chiến đấu cấp bậc Ích Địa Cảnh, Sơ Phân Cảnh căn bản không có tư cách tham dự, ba tên Sơ Phân Cảnh kia liền vội lùi lại, vừa lấy ra đạn tín hiệu trong người ném lên trời cao, vút một cái nổ tung ở trên không, hình thành một cái hoa văn màu xám tro.

– Ngươi ngăn cản được ta? Chu Hằng mỉm cười, lúc hắn ở Ích Địa nhất trọng thiên có thể chém giết Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong, lúc này nhảy vọt lên một tiểu cảnh giới, vậy giết càng thêm dễ dàng.

– Hừ! Cảnh giới của ngươi và ta như nhau, tuy rằng ta chưa chắc thắng được ngươi, nhưng ngăn cản ngươi vài phút cũng không thành vấn đề! Cường giả Ích Địa Cảnh kia ngạo nghễ nói, hắn cũng có tu vi Ích Địa nhị trọng thiên, khí tức thậm chí còn mạnh hơn Chu Hằng một chút.

– Vậy ngươi cản cho ta xem! Chu Hằng cười lạnh, hắn hận người Mao gia thấu xương, muốn giết phụ thân hắn, phải làm sẵn chuẩn bị bị giết lại!

[CHARGE=3]Triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn tiến thẳng tới trước mặt đối phương, tế ra hắc kiếm chém vào cổ đối phương.

Võ giả Ích Địa Cảnh tràn đầy tinh khí, không thể lãng phí được!

Người kia chỉ cảm thấy hoa mắt, Chu Hằng đã xuất hiện trước mặt hắn, bóng kiếm màu đen vung lên trước mặt, từng đạo thác kiếm xuất hiện. Hắn tự nhiên nhận ra đây là Phi Bộc Kiếm Pháp, chẳng qua là võ kỹ Địa cấp hạ phẩm, chỉ có thể tăng chiến lực của Chu Hằng từ Ích Địa nhị trọng thiên sơ kỳ lên đến hậu kỳ.

Nắm giữ Thế cũng không thể tăng lên uy lực võ kỹ, mà chỉ làm đối thủ không thể cản được, không thể né được, quyết định lực sát thương chân chính còn phải xem cấp bậc của bản

thân võ kỹ. Cũng như võ giả nắm giữ Thế chia ra vận chuyển một môn kiếm kỹ Nhân cấp hạ phẩm cùng một môn kiếm kỹ Thiên cấp thượng phẩm, uy lực có thể giống nhau hay sao?

Người kia cũng không nắm giữ Thế, hoàn toàn không thể nào tránh né một kiếm này, nhưng tu vi của hắn là Ích Địa nhị trọng thiên đỉnh phong, dù có bị đánh trúng thì sao chứ?

Với lực phòng ngự của hắn, có thể mạnh mẽ chịu dựng!

Tuy rằng sẽ làm hắn bị thương một chút, nhưng không có vấn đề, cùng lắm mấy phút là các vị đại năng Khai Thiên Cảnh sẽ xuất hiện, đến lúc đó sẽ có thể dễ dàng chém giết Chu Hằng.

Hắn không cần thắng, chỉ cần có thể bám trụ Chu Hằng một chút thời gian là đủ rồi.

Chu Hằng vung lên một kiếm, xẹt, người kia cùng vũ khí trong tay đều bị chém làm hai, một cái đầu rời cổ vang ra, máu tươi phun trào. Khí huyết Ích Địa Cảnh dồi dào cỡ nào, cột máu này phun cao đến hai trượng!

Cái đầu của người kia lăn nhiều vòng dưới đất, ngừng lại, trên mặt vẫn còn vẻ khó tin, như là hoàn toàn không cách nào chấp nhận được sự thật mình bị một kiếm chém đầu.

Không cam lòng, quá oan mà!

Tốt xấu gì hắn cũng là cường giả Ích Địa nhị trọng thiên đỉnh phong mà, sao lại có thể bị chiến lực Ích Địa nhị trọng thiên hậu kỳ một kiếm đánh chết?

Chu Hằng không hề ngừng lại đánh về phía ba võ giả Sơ Phân Cảnh kia, nói không chừng ba người này còn từng ra tay với cha của hắn!

Từng đạo thác kiếm tuôn trào, dưới Tấn Vân Lưu Quang Bộ, ba người kia tự nhiên không trốn thoát, nháy mắt bị giết sạch, máu nhuộm đồng hoang. Phi Bộc Kiếm Pháp đương nhiên chỉ là võ kỹ Địa cấp hạ phẩm, nhưng cũng không chịu nổi lực lượng của hắn vốn đã vượt xa Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong, uy lực một kiếm này có thể dùng Ích Địa nhị trọng thiên hậu kỳ để tính toán hay sao?

– Đi! Chu Hằng thu hai nàng vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, toàn lực triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, trong nháy mắt đi xa hơn mười dặm, ngay cả cường giả Khai Thiên Cảnh chỉ có thể trơ mắt mà nhìn.

Trên đường lại gặp mấy nhóm đội tuần tra Mao gia, Chu Hằng không chút lưu tình xử lý toàn bộ. Nếu không phải thực lực của hắn bây giờ còn chưa ra sao, hắn cũng muốn bắt người tra hỏi, trực tiếp đánh tới tổng bộ Mao gia đại náo một trận.

Muốn hại phụ thân của hắn, vậy đánh tới cả nhà trên dưới các ngươi, giết đến gà chó không tha!

Sau khi đến suối nước nóng, hai nàng vội vàng cởi áo, tiến vào trong hồ tẩy rửa thân thể trắng nõn nà, vẫn còn không quên câu dẫn Chu Hằng.

Đã trải qua nhiều tầng giết chóc, Chu Hằng cũng tích lũy khá nhiều cảm xúc tiêu cực, đang lúc cần phát tiết một hồi. Lúc này bắt đầu mạnh mẽ chinh phạt, nhìn hai nàng yêu kiều thừa nhận dưới người hắn, không chịu nổi cầu xin, cũng làm tâm tình của hắn được thỏa mãn, thả lỏng rất nhiều.

Sóng nước dập dờn cả nửa ngày mới bình lặng trở lại, hai nàng ôm tảng đá nổi ở bên hồ, thế mới không tuột vào trong nước suối, đã bị Chu Hằng dày vò đến cả người không còn sức, mềm nhũn như muốn sung sướng đến chết mất.

– Đại sắc quỷ, rốt cuộc phải có bao nhiêu nữ nhân mới thỏa mãn ham muốn cùng cực của ngươi! Tiêu Họa Thủy biếc nhác uể oải nói, làm chuyện đó với Chu Hằng thật là làm người ta vừa yêu lại sợ, không làm thì muốn, làm thì muốn chết, cực kỳ mâu thuẫn.

– Ta là người đứng đắn được không? Chu Hằng ôm Tiêu Họa Thủy vào lòng, hai tay mỗi bên nhào nặn bờ mông trắng mịn, còn mặt thì vùi vào trong bộ ngực đầy đặn hùng vĩ của đối phương, cắn mút để lại dấu ấn của hắn ở trên núi đôi hùng vĩ đó.

Hắn đang nói lời thật, nếu không phải bị Tiêu Họa Thủy liên tiếp câu dẫn, hắn sẽ không bò nhầm lên Lan Phi, lại càng không thu lấy Tiêu Họa Thủy.

– Được được được, ngươi cứ liều mạng dát vàng lên mặt mình đi! Tiêu Họa Thủy hưởng thụ Chu Hằng âu yếm, chỉ cần hắn đừng xông vào trong chỗ bí mật của nàng lúc này đã sưng đỏ, vậy thì được rồi. – Nghe nói nam nhân đều có dục vọng biến thái, có muốn ta tìm mấy hậu bối ở Tiêu gia cùng nhau hầu hạ ngươi?

– Ôi nha! Nàng lập tức phát ra tiếng kêu to, Chu Hằng lười trả lời nàng, chỉ là dùng bàn tay to nhéo mạnh lên mông nàng, Tiêu Họa Thủy trợn trắng liếc Chu Hằng, ánh mắt quét qua Lan Phi, đột nhiên nghĩ ra ý tưởng, nói: – Nàng không phải có đứa con gái, còn rất có danh tiếng hay sao, ngươi sẽ không nghĩ tới mẹ con thông ăn đó chứ?

Chu Hằng bị nàng lơ đãng nói trúng rồi tâm sự, tuy rằng ngoài mặt không có biến hóa gì, nhưng trong lòng kích động trong lòng, không tự chủ hiện ra hình ảnh Lan Phi, Nam Cung Nguyệt Dung cùng nhau nằm trên giường, nhếch cao mông to trắng muốt mê người.

– A, quả nhiên ngươi có ý nghĩ xấu xa này! Tiêu Họa Thủy cắn mạnh lên cổ Chu Hằng.

– Nói bậy!

– Nói bậy? Nếu người ta nói bậy, vậy cứ thứ xấu xa của ngươi sao đột nhiên cứng lên như thế, đẩy người ta lên cao ba tấc rồi này?

– Ngươi quá nhiều lời, xem ta bịt kín miệng ngươi!

– A, ngươi không cho người ta nói chuyện, người ta không nói nữa, làm gì lại nhét cái thứ xấu kia vào trong?

– Trên dưới đều bịt kín!

"….." Tiêu Họa Thủy hết chỗ nói, từng đợt khoái cảm không ngừng tràn tới như thủy triều, làm nàng hồn nhiên quên hết mọi thứ.

Chương 175

Chương 175 Cường thế giết người

Chu Hằng cùng đám người của thế lực Mao gia này nổi lên chơi trốn tìm, hắn né tránh những cường giả Khai Thiên Cảnh kia, rồi lại xuống tay với Ích Địa Cảnh, Sơ Phân Cảnh lạc đàn. Hết thảy đều là một kiếm giết chết, không lưu tình chút nào.

Tình huống hiện tại đã không phải là Mao gia đang đuổi bắt hắn, mà là hắn đang săn giết những người này!

Ngắn ngủi 5 ngày, đã có hơn 30 người chết ở trong tay Chu Hằng, trong đó cường giả Ích Địa Cảnh lại tới hơn bảy người, quả thực làm cho tên của Chu Hằng giống như Ôn Thần, mỗi người nghe nói tới là biến sắc.

Nhưng oái oăm là bọn họ còn không biết tên của Chu Hằng gọi là gì, chỉ kêu là "Người Phục Kích", "Con Chuột Chết Tiệt"… trừ mấy người Khai Thiên Cảnh ra, có ai lại không sợ hãi trong lòng?

Những người bọn họ này cũng không phải là toàn bộ lực lượng phục kích bốn nước lớn, vị cường giả Sơn Hà Cảnh kia sớm đã mang theo một số lớn người quay về, hiện tại thế lực này chỉ là do bốn cường giả Khai Thiên Cảnh dẫn dắt đội ngũ.

Chịu thiệt quá nhiều ở trong tay Chu Hằng, bốn cường giả Khai Thiên Cảnh lệnh cho mọi người không cần phân tán, sẽ do hai Khai Thiên Cảnh phụ trách tọa trấn, hai người kia thì phân công nhau đi tìm tung tích Chu Hằng.

Bị một tên Ích Địa Cảnh ép đến nông nỗi này, ai nấy đều trên mặt tối sầm, nhưng so với cái mạng của mình thì lại không

tính vào đâu! Mỗi người đều bị bức phải làm con rùa đen rút đầu ở trong nơi dừng chân.

Bọn họ cũng không cam lòng rời đi, linh hạch vẫn còn ở trên thân Chu Hằng!? Bọn họ còn không biết bảo vật này đã bị Chu Hằng luyện hóa, luôn nghĩ tới chuyện đoạt lại linh hạch. Rõ ràng bọn họ có cường giả Khai Thiên Cảnh, mà Chu Hằng mới chỉ là Ích Địa Cảnh, nếu cứ nhường bảo vật bỏ chạy như vậy, ai có thể nuốt trôi cục tức này?

Mà đúng lúc này, Chu Hằng quyết định xông vào chính diện.

Hắn đã phát hiện, thế lực này hiện giờ cũng chỉ có bốn Khai Thiên Cảnh. Hơn nữa cũng chỉ là Khai Thiên nhị trọng thiên, còn cường giả Sơn Hà Cảnh kia sớm đã rời đi.

Một khi đã như vậy, hắn còn có gì phải sợ? Lúc trước ở thời điểm Sơ Phân Cảnh hắn đã dám phế đi tứ chi của Lưu Duyệt ở ngay trước mắt Lưu Thanh Huyền, hiện tại tu vi đã đột phá đến Ích Địa nhị trọng thiên, sao lại không dám?

Bốn Khai Thiên Cảnh kia, trước mắt Chu Hằng còn không có năng lực xử lý, nhưng những người khác thì một tên cũng đừng hòng sống trở về!

Chu Hằng ánh mắt lạnh xuống, tay cầm hắc kiếm, đằng đằng sát khí từ trong núi chạy ra, chạy thẳng tới nơi dừng chân của người Mao gia.

- Người nào!

- Ồ! Tên này như thế nào có điểm quen mặt?

- Không xong! Hắn chính là tên tiểu tử trên bức họa kia!

- Sao hắn dám chạy tới nơi này?

Lối vào nơi dừng chân đang có mấy người luận bàn tay nghề, chợt nhìn thấy Chu Hằng giống như Tử Thần chạy tới: đầu tiên là sửng sốt, sau đó kịp phản ứng, đều kinh hãi nhao nhao hô to hô nhỏ, loạn thành một đám.

- Thật to gan! Vang lên một tiếng hừ lạnh, ngay lối ra vào bay vụt ra một nam nhân đầu bạc, đúng là người hôm đó đã tranh đoạt linh hạch với Chu Hằng. Lúc này hắn mở ra khí thế của cường giả Khai Thiên Cảnh, ánh mắt của hắn như kiếm, hung hăng nhìn chằm chằm vào Chu Hằng, sát khí như thực chất.

Hắn thật sự là nuốt không trôi cục tức này, đường đường là cường giả Khai Thiên Cảnh không ngờ bị một tên tiểu tử Ích Địa Cảnh cướp thức ăn trong miệng hổ, mà lại thuận lợi chạy mất!

Chạy mất còn không tính, mấy ngày này lại dám rình đánh giết thủ hạ của hắn, khiến bọn họ chỉ có thể co đầu rút cổ phòng thủ… quả thực đây là chuyện vô cùng nhục nhã đối với hắn! Cường giả Khai Thiên Cảnh giận dữ chính là máu tươi vãi vạn dặm!

- Bình thường… bình thường thôi! Bệnh tâm thần so ra còn kém các ngươi, nơi nơi tàn sát võ giả, móc lấy trái tim người ta! Chu Hằng lạnh lùng nói: - Mao gia các ngươi đều là hạng người này sao?

- Ngươi… Nam nhân đầu bạc quát một tiếng chói tai. Quả nhiên trước đó chính là tiểu tử này lén vào doanh địa của họ, nghe trộm được rất nhiều điều cơ mật không nên bị người ngoài biết! Một khi đã như vậy, tiểu tử này nhất định phải chết!

- Còn một tên nữa đâu, núp trong bóng tối muốn cắn trộm sao? Chu Hằng đưa mắt nhìn về phía chỗ sâu trong doanh địa, nơi đó còn có một gã Khai Thiên Cảnh đang ẩn núp.

- Tiểu tử! Miệng sạch sẽ một chút! Bên trong một người lạnh lùng nói.

- Dấu đầu dấu đuôi, mất hết nhân tính! Mắng chính là loại người cặn bã các ngươi! Chu Hằng thu hồi ánh mắt, đối phương núp trong bóng tối dĩ nhiên là muốn đánh một kích trí mạng, dù sao ai cũng biết hắn có bảo vật Thuấn di phù lục các loại.

- Chết! Nam nhân đầu bạc phát động trước làm khó dễ, tay phải rung lên liền nhiều thêm một thanh khai sơn đao to lớn, sống dao rất nặng rộng chừng một xích, chỉ riêng phần trọng lượng này, tuyệt đối không phải người thường có thể nâng lên được.

Hắn vung múa đại đao, bổ tới phía Chu Hằng, kình phong gào thét, có vô số Phong Lang rít gào, theo đao thế cùng nhau đánh tới hướng Chu Hằng. Hắn đồng dạng nắm giữ Thế, không giống với lúc ở trong hầm ngầm chật hẹp trước kia, nơi này địa hình trống trải rất thích hợp để triển khai Pháp kỹ.

Tuy nhiên, hắn có thể triển khai võ kỹ, cũng có nghĩa Chu Hằng có thể hoàn toàn phát huy thần diệu của Tấn Vân Lưu Quang Bộ.

“Vù vù vù…”, Chu Hằng xoay quanh thân hình, trong hiểm tránh thoát một đao của nam nhân đầu bạc, xuất hiện ở phía sau một võ giả Ích Địa Cảnh, chém ra hắc kiếm, lập tức “phốc” một tiếng, máu tươi bắn tung tóe, một cái đầu người bay tung lên.

“A!” Thấy một màn như vậy, mọi người chỉ cảm thấy cần cổ mình lạnh lẽo!

Dưới công kích mãnh liệt của một cường giả Khai Thiên Cảnh, còn thêm một cường giả Khai Thiên Cảnh trong bóng tối uy hiếp, vậy mà Chu Hằng còn có thể giết người! Hắn cũng quá lớn lối đi! Hơn nữa, người bị hắn tập sát kia dầu gì cũng là Ích Địa Cảnh, như thế nào ngay cả một chút lực phản kháng cũng không có?

Chiến lực này dứt khoát không phải Ích Địa Cảnh, mà là của

một đại cảnh giới áp chế chênh lệch!

Nói giết người liền giết người, ngay cả Khai Thiên Cảnh đều không ngăn cản được, còn ai có thể có cảm giác an toàn chứ? Nếu mục tiêu kế tiếp của Chu Hằng là nhắm ngay chính mình, ai có thể may mắn thoát khỏi?

- Tiểu tử! Thủ đoạn của ngươi thật ác độc! Gã cường giả Khai Thiên Cảnh thứ hai cuối cùng từ chỗ tối đi ra, là một nam nhân trung niên, mặc một thân áo lam lộ ra khí chất nho nhã.

Chu Hằng lộ ra ý khinh bỉ, rốt cục đối phương ngồi không yên rồi! Nếu còn không ra mặt ắt lòng người phải tan rã. Hắn giơ cao thanh kiếm, nói: - Đừng nhiều lời vô nghĩa, hôm nay ta đến, chính là để tàn sát lính tôm tướng của các ngươi!

[CHARGE=3]- Trương huynh đi giết tiểu tử này, ta phụ trách bảo hộ an toàn cho mọi người! Trung niên áo lam quay sang nói với nam nhân đầu bạc.

- Được! Nam nhân đầu bạc gật gật đầu, lần nữa vung lên đại đao, chém tới phía Chu Hằng.

Thân pháp của Chu Hằng tuy rất nhanh, nhưng cũng không thể thay đổi được sự thực hắn chỉ là Ích Địa Cảnh, bởi vậy tất nhiên phải thông qua phương thức tiêu hao linh lực cực độ để thực hiện, chỉ cần bức hắn không ngừng vận chuyển thân pháp, thì nhất định có thể rất nhanh làm hao hết linh lực của hắn!

Đã không có linh lực, võ giả chính là lão hổ không có răng.

Trung niên áo xanh thì đang vạch ra phạm vi hoạt động, tuy nhiên cũng không phải nhằm vào Chu Hằng, mà là bao phủ hết thảy mọi người trong doanh địa này ở trong bức tường linh lực, không tiếc với cái giá phải trả hy sinh linh lực, che chắn bảo hộ cho mọi người.

Cái này phải hết sức cẩn thận!

Chu Hằng cười ha hả, trong một tiếng gào to, hắn xông thẳng tới bức tường linh lực.

- Muốn chết! Trung niên áo lam hừ lạnh nói. Dù Chu Hằng có tốc độ cực nhanh thì thế nào chứ? Chung quy là Ích Địa Cảnh, so với tu vi Khai Thiên nhị trọng thiên của hắn không biết kém gấp bao nhiêu lần, tưởng muốn cứng rắn phá bức tường linh lực của hắn sao?

Lần này sẽ chấn cho hắn vỡ đầu chảy máu, thậm chí lưu lại nội thương!

Cái gì gọi là tự tìm đường chết? Tiểu tử này đúng là quá kiêu ngạo mà! Thật nghĩ rằng có thể chống lại với Khai Thiên Cảnh sao?

Đi tìm chết đi!

Chu Hằng nhào tới, "ông", hắn giống như dòng nước chảy hòa tan vào bên trong bức tường linh lực, hắc kiếm ngang dọc, đại khai sát giới!

Nguyên vốn bức tường linh lực này là dùng để bảo hộ mọi người, nhưng tình huống hiện giờ lại hoàn toàn tương phản, đúng là trói buộc hành động của mọi người bên trong, trông giống như trung niên áo xanh kia cố ý hỗ trợ, vây khốn những người này lại một chỗ để Chu Hằng dễ dàng đại khai sát giới.

"Phốc phốc phốc…" đầu người tung bay, máu chảy thành sông!

Lập tức, tiếng người gào thét liên tục, liều mạng muốn đi ra ngoài. Thế nhưng Ích Địa Cảnh, Sơ Phân Cảnh có tư cách gì công phá bức tường bảo hộ của Khai Thiên Cảnh bày ra?

- Hỗn đản! Trung niên áo xanh phẫn nộ quát một tiếng, vội vàng triệt bỏ tường chắn, vung tay đánh tới hướng Chu Hằng.

Chu Hằng uốn ngược thân hình, thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nhẹ nhàng ung dung ở dưới công kích của hai đại cường

giả Khai Thiên Cảnh. “Xoạt, xoạt, xoạt”, hắn lại xẹt qua mấy kiếm, ngược lại tiếp tục lấy mạng ba người.

Nam nhân đầu bạc cùng trung niên áo xanh đều không dám tiếp tục truy kích, quả thực tiểu tử này chính là quái vật!

Hắn làm thế nào có thể xem bức tường linh lực phòng hộ của cường giả Khai Thiên Cảnh như không có gì? Cho dù là các cường giả Khai Thiên Cảnh khác cũng không có khả năng tùy tiện ra vào như vậy, mà nhất thiết phải dùng lực lượng cường đại mạnh mẽ đánh xuyên qua!

Trên thân tiểu tử này đến tột cùng có bao nhiêu bảo bối?

Hai người kia vừa vô cùng phẫn nộ, vừa nảy sinh lòng tham lam. Loại bảo vật cấp bậc này ngay cả bọn họ đều động lòng không thôi!

Kỳ thực Chu Hằng có thể xuyên qua xem như không có bức tường linh lực này, dĩ nhiên là đã dùng Phá Hư Lục của lão lừa đảo cho hắn. Lần trước hắn đã dùng hết một tấm, trong tay còn có rất nhiều đây!

- Còn lại năm mươi bốn tên! Chu Hằng đảo ánh mắt ác liệt nhìn mọi người được hai người nam nhân đầu bạc bảo vệ, nói với giọng điệu lạnh như băng.

Bị ánh mắt lạnh như băng của hắn quét qua, mỗi người đều từ đáy lòng nổi lên một luồng hơi lạnh chạy từ đầu xuống chân. Chu Hằng đã dùng thực tế chứng minh người hắn muốn giết ngay cả cường giả Khai Thiên Cảnh cũng không có cách nào ngăn cản, hiện giờ ai bị hắn nhìn chòng chọc mà không sợ hãi?

Cái chết, mỗi người đều sợ!

- Tiểu tử! Giữa chúng ta có ân oán gì không thể hóa giải sao? Nam nhân đầu bạc đột nhiên lên tiếng. Tuy rằng hắn ra tay muốn cướp linh hạch, nhưng vật đó không phải vẫn còn trong tay Chu Hằng sao, đâu cần phải giết nhiều người như vậy chứ?

Chu Hằng chỉ cười lạnh lùng, đối phương là muốn từ trong lời nói của hắn, dò ra nội tình của hắn!

Đáng tiếc, hắn sao có thể để cho đối phương như nguyện, hắn không quan tâm chính mình bị người đuổi giết, nhưng hắn phải lo lắng cho Chu Định Hải, sao có thể để phụ thân cũng trở thành mục tiêu bị đuổi giết?

- Điều các ngươi đã làm, không đáng chết sao? Chu Hằng cất giọng nói. Tuy rằng giết chóc vô số, nhưng hắc kiếm lại không dính một giọt máu tươi.

- Không nghĩ tới ngươi còn là người rất nhiệt tình, lo gánh chuyện cho thiên hạ! Trung niên áo xanh lên tiếng nói, trong giọng nói mang theo ý khinh miệt mãnh liệt. Trên thế giới này đâu còn có Thánh nhân như vậy?

- Ta cũng không có vĩ đại như vậy, chỉ là xem các ngươi không vừa mắt! Chu Hằng thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, "vù vù vù", thân hình hắn như quỷ mỵ, cho dù là cường giả Khai Thiên Cảnh cũng không cách nào nắm bắt được thân ảnh của hắn, chỉ có thể dùng thần thức cảm ứng.

"Ầm! Ầm! Ầm!" Chu Hằng muốn tiếp tục giết người, nhưng hai đại cường giả Khai Thiên Cảnh chỉ thủ chứ không công, lần lượt đón đỡ công kích của hắn nên bảo vệ được an toàn của mọi người.

Nhìn như giằng co, nhưng Chu Hằng lại chiếm chủ động tuyệt đối, muốn đánh thì đánh, muốn lui thì lui.

Hơn nữa, chỉ là một võ giả Ích Địa Cảnh không ngờ dồn ép cho hai Khai Thiên Cảnh, mười mấy Ích Địa Cảnh, mười mấy Sơ Phân Cảnh… phải rơi vào nông nỗi này. Khẳng định Chu Hằng là người thứ nhất từ trước tới nay!

- Hôm nay tới đây thôi! Hy vọng các ngươi buổi tối không cần ngủ quá say, nếu không… Chu Hằng phất phất tay, thân hình bắn lên, trong nháy mắt đi xa.

Nhìn thấy thân hình sát tinh này biến mất, lúc này mọi người mới thở phào buông lỏng, nhao nhao đặt mông ngồi trên mặt đất, chỉ cảm thấy trên lưng tất cả đều là mồ hôi lạnh, quần áo đều ướt nhẹp…

Chương 176: Giết như tằm ăn lên

Mấy ngày kế tiếp, những người Mao gia đó giống như đã trải qua một cơn ác mộng như thế nào cũng không tỉnh được.

Mỗi ngày đều có người bị Chu Hằng tập kích giết chết. Có vài người bị chết thật sự là kinh ngạc lạ thường, rõ ràng bốn cường giả Khai Thiên Cảnh tự mình tìm tòi, xác định không có mai phục, nhưng người nhà cứ như vậy chết đi, đầu bị cắt đứt, máu tươi chảy đầy đất.

Xuất quỷ nhập thần!

Không ai biết Chu Hằng dùng thủ đoạn gì, nhưng người của Mao gia đều hiểu rằng: không có địa phương nào an toàn nữa rồi!

52 người, 41 người, 29 người, 15 người!

Mỗi một ngày qua đi, nhân số của Mao gia đều giảm đi một số lớn. Chu Hằng luôn có thể tìm được cơ hội, tới thu lấy tính mạng của bọn họ.

Tình huống hiện tại đã không phải là bọn họ muốn tìm Chu Hằng đoạt lại linh hạch, mà là bọn họ có thể mang trở về được bao nhiêu người sống. Bốn cường giả Khai Thiên Cảnh không ngờ có nguy hiểm đến tính mạng, bọn họ chẳng những không thể bảo vệ được cho những người khác, mà mặt mũi sớm đã vứt sạch không còn lại mảy may nào, mặt mày ai nấy luôn tối sầm.

Nói thật, bọn họ cũng không có để những tên thủ hạ kia vào mắt. Ở trong mắt của cường giả Khai Thiên Cảnh, võ giả Ích Địa Cảnh đều là con kiến, huống chi là Sơ Phân Cảnh. Nhưng bây giờ bị Chu Hằng nhảy lên trên đầu xả nước tiểu xuống, sao bọn họ có thể nhịn được nỗi uất nghẹn này?

Nếu nói bốn người nam nhân đầu bạc chỉ là tức giận, như vậy những người khác thì cả tâm thần hoảng sợ, người nào cũng có thể chết bất cứ lúc nào, mỗi người đều như thất hồn lạc phách, nếu không có bốn cường giả Khai Thiên Cảnh cường thế trấn áp, không thể tránh khỏi sẽ xuất hiện tình trạng đào binh.

Bọn họ bắt đầu lui lại, Chu Hằng truy kích không tha, chỉ cần có cơ hội hắn liền làm thịt một hai người. Cứ như vậy, hắn đi theo ở phía sau như âm hồn không tiêu tan.

Bốn cường giả Khai Thiên Cảnh đối với chuyện này đều không có biện pháp. Điều duy nhất có thể làm chính là ngày đêm kiêm trình chạy đi, không để cho Chu Hằng có cơ hội ra tay. Mà bốn cường giả Khai Thiên Cảnh không ngờ lại bị một tên tiểu bối Ích Địa Cảnh ép bức đến nông nỗi ngay cả nghỉ ngơi cũng không dám… cũng coi như là một chuyện hi hữu ở thế gian.

Bọn họ cũng không phải không nghĩ tới phản kích. Thậm chí cố ý dùng thủ hạ làm mồi nhử, định dẫn dụ Chu Hằng xuất hiện sau đó đánh diệt. Thế nhưng kết quả chính là Chu Hằng ăn hết bả mồi, sau đó với thân pháp thật nhanh ung dung thối lui, để lại cho bọn họ nỗi nhục lớn lao.

Những người Mao gia này trèo đèo lội suối, bắt đầu chạy trốn chết, Chu Hằng thì theo đuổi không bỏ, giống như một Sát Thần đòi mạng, chỉ cần có cơ hội là hắn tuyệt đối không hề nương tay.

Nửa tháng sau, đội ngũ hơn trăm người của Mao gia lúc trước chỉ còn lại năm người: bốn Khai Thiên Cảnh cộng thêm một Sơ Phân Cảnh. Đến nước này rồi, bốn đại Khai Thiên Cảnh kia dù là đánh bạc tính mạng của mình cũng phải bảo vệ cho một người còn lại còn sống, đây là chỗ mặt mũi duy nhất của bọn hắn.

Bất cứ lúc nào đều có ba Khai Thiên Cảnh bảo hộ chung quanh người kia, mặc kệ Chu Hằng dương đông kích tây như thế nào, thậm chí lấy bản thân hắn làm mồi nhử, bọn họ cũng không mắc câu, nhiều nhất chỉ điểm ra một người đi công kích hắn.

Chu Hằng thấy vậy không miễn cưỡng nữa. Hắn đã biết những người này thuộc về thế lực của Mao gia, mà Mao gia có thể sai khiến nhiều cường giả, còn có võ giả Sơn Hà Cảnh tọa trấn như vậy, thì thực lực sau lưng dù gì cũng phải là cấp bậc Sơn Hà Cảnh.

Trên đời này có rất nhiều gia tộc họ Mao, nhưng có thể đạt tới Sơn Hà Cảnh, thậm chí cao hơn, vậy khẳng định cũng không có bao nhiêu.

Chỉ cần đến Lãng Nguyệt Quốc tìm hiểu một chút, nhất định sẽ có manh mối.

Không nhất định là gia tộc của Lãng Nguyệt Quốc, nhưng đạt tới loại cấp bậc này, khẳng định không khó dò ra được.

Chu Hằng về tới Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, bắt đầu luyện hóa tinh khí sinh mệnh từ trong hắc kiếm điên cuồng giết chóc hút nhận được mấy ngày nay. Tinh hoa của hơn một trăm người thêm vào cùng nhau, trong đó lại có ba mươi mấy cường giả Ích Địa Cảnh, lực lượng ẩn chứa trong đó vô cùng cường đại.

Hắn dùng gần nửa ngày mới tiêu hóa hết, tu vi cũng từ Ích Địa nhị trọng thiên sơ kỳ tăng vọt đến trung kỳ. Đây còn là vì không gian đan điền của hắn quá lớn, nếu không cũng có thể trực tiếp xông lên Ích Địa tam trọng thiên!

Có được tất có mất, đây là chuyện không có biện pháp.

Hắn cho Tiêu Họa Thủy và Lan Phi ra ngoài Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, ba người leo qua mấy ngọn núi, đi vào một tòa cổ thành.

Truy đuổi giết chóc hơn nửa tháng, bọn họ sớm đã rời xa địa giới Hàn Thương Quốc. Đương nhiên Chu Hằng cũng không quan tâm đến tột cùng mình chạy tới nơi nào. Ba người hỏi thăm một chút người đi đường trong thành, mới biết đây là lãnh thổ thuộc Tân Lan Quốc.

Ở ngoài vùng hoang dã nhiều ngày như vậy, thức ăn trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cũng tiêu hao rất lớn, ba người liền tìm một gian khách điếm ở lại, mua thêm thức ăn bổ sung vào.

Bọn họ đều không phải người biết nấu nướng, ăn nhiều ngày lương khô như vậy đã sớm chán ngán rồi, nên đưa nhau tới một tửu lâu ăn bữa cơm ngon.

Hai nữ nhân thiên kiều bá mị cùng xuất hiện một chỗ, khó tránh khỏi sẽ dẫn tới cuồng phong loạn điệp. Tuy nhiên hai nàng đều là người ở địa vị cao lâu dài, trong cái đưa tay nhấc chân đều lộ ra vẻ tôn quý cao cao tại thượng, tự nhiên khiến người ta không dám khinh nhờn.

Bởi vậy, người không có chút thực lực đúng là không dám đi lên sinh sự, chỉ thỉnh thoảng dùng ánh mắt tham lam ngắm nghía hai nàng, ý dâm “núi non trùng điệp” của các nàng, rồi

không nhịn được liền đi thẳng tới thanh lâu giải quyết.

Ba người ăn sáng, thưởng thức rượu ngon, dáng vẻ nhàn nhã.

Lan Phi lại kích động đến muốn khóc: nàng đã bao nhiêu ngày chưa được ăn thức ăn nóng? Nàng thật không nghĩ tới, món rau xào đơn giản lúc này lại ngon miệng như thế, rượu ngon này lại tinh khiết và thơm nồng như thế.

Sau vài chén rượu vào bụng, trên mặt hai nàng đều hiện lên màu ửng đỏ tươi đẹp, càng thêm kiều diễm động lòng người: hai gương mặt vô cùng xinh đẹp ướt át, phong tình quyến rũ đủ để cho nam nhân rơi vào điên cuồng.

Chu Hằng thưởng thức sắc đẹp dụ hoặc của Tiêu Họa Thủy, về phần Lan Phi thì bị hắn xem như không thấy. Mặc dù đã nhiều lần quan hệ thân mật, nhưng hắn luôn cảm thấy nữ nhân này thật phiền toái… đó là trừ thời điểm ở trên giường…

[CHARGE=3]

Tiêu Họa Thủy vừa ăn vừa cười khúc khích, hai chân cọ xát, cởi ra đôi hài thêu, đạp nhẹ bàn chân ngọc lên lưng bàn chân Chu Hằng, nhẹ nhàng cọ cọ.

Chu Hằng không khỏi rung động trong lòng, bàn chân của vưu

vật này trắng mịn mềm mại, được nàng đạp vô cùng thoải mái.

Lan Phi đang vắt hết óc suy nghĩ phải làm thế nào lấy lòng Chu Hằng, nên thật ra không chú ý tới động tác nhỏ của hai người chút nào. Tuy nhiên dù nàng có chú ý nhìn thấy cũng không dám nói gì, nữ nô nào có quyền lên tiếng.

Chu Hằng hưởng thụ xúc cảm tuyệt vời kia, ai ngờ lá gan của Tiêu Họa Thủy càng lúc càng lớn, bàn chân ngọc theo bắp chân của hắn leo lên đùi, cuối cùng lại để thẳng vào chỗ yếu hại của hắn, dùng bàn chân ngọc xinh xắn chọc cho tên kia dựng thẳng lên…

Yêu tinh này, có phải lại thiếu đánh đòn hay không?

Chu Hằng cũng không muốn tới đỉnh một cái vọt ra ngoài lều trại, vội vàng trừng mắt nhìn nàng một cái, cảnh cáo yêu tinh này không cần làm quá mức.

Tiêu Họa Thủy che miệng cười, thu chân ngọc về.

Rốt cục Lan Phi phát hiện vẻ khác thường của hai người, không khỏi kỳ quái hỏi một câu: – Sao mấy người không ăn? Món ăn không ngon sao?

– Ăn cái đầu ngươi! Chu Hằng trừng mắt nhìn nàng một cái,

lại động đũa gắp thức ăn.

Lan Phi bị hắn trừng mắt nhìn không sao hiểu được, ở trong lòng mắng to: “Thằng nhà quê này đúng là thổ phỉ mười phần mười, mình có ý tốt đối với hắn, mà lại đổi lấy kết quả như vậy!”

Tuy nhiên tên thổ phỉ này cũng không phải hiện tại mới không hiểu lý lẽ như vậy, Lan Phi sớm đã tập mãi thành quen, ngay cả tức giận đều không dám, chỉ khép nép gục đầu xuống, một bộ dáng nàng dâu nhỏ bị ủy khuất.

– Này, lão huynh! Sao đối đãi với một mỹ nữ như vậy, không thấy quá đáng sao? Một nam nhân mang theo vài phần tửu hứng, loạng choạng đi tới, hai mắt nhìn chằm chằm vào bộ ngực cao vút của Lan Phi, lại lướt qua trên gương mặt trắng đẹp như bạch ngọc của nàng, dường như hắn không biết nên đưa mắt nhìn ở nơi nào.

– Mỹ nữ này! Nam nhân như vậy có gì tốt, không bằng đi theo Lưu gia, bảo đảm sẽ yêu thương cô nương! Nam nhân này lại nói với Lan Phi, còn đưa ra một bàn tay bẩn về phía bộ ngực cao vút của Lan Phi.

– Cút! Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, tung ra một quyền. “Ầm” một tiếng, nam nhân kia lập tức bay lên, xẹt qua một đường cong sau đó rơi mạnh xuống, đụng vào một cái bàn ngã lăn, ngọn đèn chén đũa lập tức rơi đầy đất.

– Chết, đã chết rồi?

– Lưu lão thất đã chết rồi!

– Thật quá đáng mà!

Ba gã nam nhân ngồi cùng bàn với nam nhân kia, đồng thời đứng lên, mang trên mặt vẻ vừa sợ vừa giận. Bọn họ đều là người hầu của Trương gia, địa vị thấp kém. Tuy nhiên Lưu lão thất này có một muội muội lại gả cho một thiếu gia Trương gia làm thiếp, địa vị không ngừng phất lên. Bởi vậy ba người bọn hắn đều có chút nịnh bợ đối với Lưu lão thất.

Cũng chính vì thế, mới chỉ có Lưu lão thất đi tới chọc ghẹo Lan Phi, vưu vật tuyệt sắc như vậy bọn họ sao dám tranh giành với Lưu lão thất!

Không nghĩ tới mới nói một lời không hợp, liền bị Chu Hằng đánh chết ngay tại chỗ, như vậy sau khi trở về bọn họ phải ăn nói thế nào đây?

– Tôn giá! Ngài thật quá đáng mà! Lưu lão thất cũng chỉ là quan tâm nữ nhân kia một chút thôi, ngài cần gì ra tay tàn nhẫn như vậy? Một người sau khi trấn định tâm thần, liền nói với Chu Hằng, để tranh thủ thời gian cho người báo tin.

Chu Hằng nhìn hắn một cái, đối phương định làm gì đương nhiên hắn biết rõ mồn một, nhưng hắn hoàn toàn không quan tâm, muốn gọi người thì cứ việc đến đi! Có người hầu thế này tất có kỳ chủ, ác nô dĩ nhiên chỉ có ác chủ mới có thể nuôi dưỡng!

Hắn không ngại đại khai sát giới, giết nhiều ác nhân một chút chẳng những có thể tăng lên tu vi của hắn, còn có thể tinh lọc tòa thành này, cớ sao mà không làm chứ?

Tại sao phải ra tay giết chết? Chẳng lẽ hắn không đáng chết sao?

Chu Hằng có thể khẳng định, nếu ba người bọn họ chỉ là người bình thường, hiện tại hai nàng đã bị đoạt đi, rơi vào cảnh ô nhục!

Hắn vốn không tiết tranh cãi cùng võ giả Tụ Linh Cảnh nho nhỏ này, chỉ là muốn nhàn nhã thưởng thức rượu ngon, món ăn ngon.

Người nọ cũng lấy hết dũng khí mới dám nói chuyện với Chu Hằng. Nên biết rằng Chu Hằng chỉ tung một quyền liền đánh giết một võ giả Tụ Linh Cảnh, thực lực như vậy căn bản không phải hắn có thể tưởng tượng. Sau khi nói xong hắn mới nghĩ lại mà sợ, quần áo sau lưng đều ướt đẫm!

Hắn không còn chút dũng khí nói thêm lần thứ hai, chỉ cùng với người còn lại đứng ở bên cạnh coi chừng, chờ đợi cao thủ gia tộc lại đây.

… Trương gia là danh gia vọng tộc, là nhà quyền thế đỉnh cấp trong thành này, từ trước đến nay chỉ có bọn họ khi dễ người khác, nếu như bị người cỡi trên đầu mà còn không có phản ứng, chẳng phải là tổn hao nhiều uy tín sao?

Những khách nhân khác trong tửu lâu nhao nhao tính tiền rời đi, đây chính là chỗ thị phi, lập tức sẽ có đao quang kiếm ảnh, ai còn dám ở lại tiếp tục ăn uống.

Chỉ một lúc sau, liền nghe vang lên thanh âm huyên náo, cuối cùng người của Trương gia đã tới…

Chương 177: Tứ thiếu Trương gia

– Người nào lại dám lớn mật như thế, ngay cả người của Trương gia ta cũng dám động? Một gã thanh niên mặc hoa phục từ cửa thang lầu đi ra, mặt đầy ngạo khí nói: – Cho dù là một con chó, cũng là chó của Trương gia ta, đều đắt gấp trăm lần so với bất kỳ dân đen nào!

Hắn đảo ánh mắt nhìn lướt qua, khi nhìn thấy Tiêu Họa Thủy và Lan Phi, hai mắt không khỏi sáng ngời, lập tức khóe miệng há to, còn kém chút nữa chảy ra nước miếng.

– Hai vị tiểu thư họ gì! Hắn lập tức đổi lại một bộ khuôn mặt tươi cười, chuyển biến cực nhanh khiến mọi người trố mắt kinh ngạc.

Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi đều là người có thân phận cao quý, người khác cung kính đối với các nàng, các nàng cũng chỉ xem là chuyện đương nhiên, đâu có vì vậy mà sinh ra cảm tình, đáp lại chứ?

Đối mặt với biểu tình tốt gần như nịnh hót của thanh niên mặc hoa phục này, hai nàng đều không hề quan tâm tới.

– Hừ! Là ai ở trong này quấy rầy hai vị tiểu thư dùng cơm? Thanh niên hoa phục xoay đầu nhìn lại hỏi một đám người đang xông tới ở phía sau.

– Tứ thiếu! Là ba người tiểu nhân! Ba người trước đó ngồi cùng bàn với Lưu lão thất đều đứng ra nói.

– Các ngươi thật to gan, cũng dám đường đột với giai nhân, có còn biết văn hóa một chút hay không? Gã thanh niên hoa phục làm mặt nghiêm, lạnh lùng quát: – Tới đây quỳ xuống cho ta, mau bồi tội hai vị tiểu thư đi!

Ba người kia căn bản ngay cả tư cách nói cũng không có, lập tức đi tới, "cộp" một tiếng liền quỳ xuống trước mặt hai nàng Tiêu Họa Thủy, rối rít nói: – Chúng tiểu nhân quấy rầy hai vị tiểu thư dùng cơm, tội đáng chết vạn lần!

Trương gia này không phải khí thế hùng hùng hổ hổ tới tìm thù sao, như thế nào sự tình lại đảo ngược như vậy?

Nhìn thấy một màn này, đám người đi theo thanh niên hoa phục kia tới cũng không có gì bất ngờ: tứ thiếu của bọn họ này tính tình thất thường, chính là thích mỹ nữ, bình thường sẽ vì mỹ nữ làm ra chút chuyện khó mà tưởng tượng.

Hiện tại chỉ là bảo người quỳ xuống, hoàn toàn chỉ là chút chuyện nhỏ.

Hai nàng Tiêu Họa Thủy đều lộ ra vẻ mặt không vui, các nàng chẳng qua là muốn yên tĩnh ăn bữa cơm ngon, hiện tại đây là trò xiếc khỉ hay sao?

– Ba tên đần độn các ngươi này, lại làm cho hai vị tiểu thư tức giận thành như vậy, đồ đáng chết! Gã thanh niên hoa phục hừ lạnh một tiếng, "bốp", hắn chụp một chưởng, đầu một gã đang quỳ lập tức vỡ ra như một trái dưa hấu, vật thể màu đỏ trắng lập tức chảy đầy đất.

May mà những khách trong tửu lâu đã sớm thấy thời cơ bất ổn bỏ đi, nếu không trông thấy một màn này chẳng phải sợ đến phát khiếp sao.

Hai nam nhân còn lại tuy rằng sợ tới mức mật đều tan ra, nhưng không có phép của gã thanh niên hoa phục cũng không dám nhúc nhích, nhưng thân mình lại run rẩy dữ dội.

Gã thanh niên hoa phục này thật ác độc, tuy rằng võ giả không tránh khỏi giết người, nhưng không có lý do chính đáng lại ra tay giết thủ hạ của mình, đây cũng không phải là người bình thường làm được.

Trên thực tế, gã thanh niên hoa phục cũng không phải là vì lấy

lòng hai nàng Tiêu Họa Thủy, mà chỉ là tâm huyết dâng trào nên làm như vậy. Cùng với nói là lấy lòng, không bằng nói là uy hiếp: Hãy nhìn xem, nếu không nghe lời của bản công tử, chính là kết cục như vậy!

– Cút! Chu Hằng búng ngón tay một cái, quát to. Lúc này quả thực hắn không có tâm tình thưởng thức loại biểu diễn vụng về này.

– Ha ha ha ha… Gã thanh niên hoa phục đột nhiên cười ha hả, sau đó quay đầu lại nhìn đám đông thủ hạ, hỏi: – Tên này mới vừa nói cái gì, lại muốn bản thiếu cút ư?

Những người đó đều rất biết phối hợp, nhao nhao cùng nhau cười ha hả, chế giễu Chu Hằng.

– Không người nào dám nói với bản thiếu như vậy! Gã thanh niên hoa phục quay đầu lại, nụ cười trên mặt biến mất, trở nên lành lạnh lãnh liệt: – Biết Trương Đông Lâm ta là ai không?

– Bất kể thấy thế nào, đều là một tên ngu ngốc! Tiêu Họa Thủy lòng đầy ắp không vui, lạnh lùng nhìn đối phương: – Khóe miệng lệch, cái mũi tẹt, xấu xí đến tận cùng, còn muốn ăn thịt thiên nga ư?

– Ngươi… Trương Đông Lâm biến sắc, hắn vốn xem thường không để Chu Hằng vào mắt, mặc cho đối phương nhục mạ hắn như thế nào cũng không quan tâm, tiện tay xử lý là được

rồi. Thế nhưng Tiêu Họa Thủy là nữ nhân hắn nhìn trúng, lại bị nàng nói mình không đáng một đồng, đương nhiên hắn phẫn nộ.

– Nữ nhân đê tiện! Chờ tới thời điểm bản thiếu làm cho ngươi oa oa gào to, ngươi sẽ biết thế nào là hối hận! Cuối cùng Trương Đông Lâm lộ ra bản tính sẵn có, trong ánh mắt không che giấu sắc dục chút nào.

– Trên đời này có thể làm cho bổn tiểu thư kêu to oa oa, cũng chỉ có một tên đại sắc lang! Còn ngươi, tìm một bức tường đâm đầu chết đi! Tiêu Họa Thủy không chút lưu tình chế giễu.

Nữ nhân này thật đúng là dám nói mà! Không hổ là người đẹp ngày xưa làm cho cả đế đô rơi vào điên cuồng, ngôn ngữ lớn mật, không hề ngượng ngùng.

Tuy nhiên, nàng vốn đã đẹp đẽ quyến rũ, nói đến loại chuyện nóng hừng hực này, chẳng những không làm cho người tức giận, ngược lại là đầu óc ngứa ngáy, trong đầu ai nấy đều hiện lên cảnh tượng làm cho nàng oa oa kêu to, mỗi người đều bị kích động như sắp phun ra máu mũi.

– Thật đã! Trương Đông Lâm chỉ cảm thấy dưới thân sưng phồng thật lợi hại, đâu còn nhẫn nại được nữa. Hắn chỉ muốn đặt yêu tinh này ở dưới thân mình quần thảo một trận mãnh liệt. Lập tức hắn nhảy ra, giơ tay chụp tới phía Tiêu Họa Thủy.

– Sau này mà nói ăn nói khùng điên như vậy, ta đánh cái mông ngươi! Chu Hằng không vui nói, nữ nhân của hắn cũng chỉ được phép nở rộ phong tình mê người ở trước mặt hắn.

Tiếp sau đó hắn vung nắm tay đánh tới Trương Đông Lâm.

[CHARGE=3]"Ầm!" Một vầng sáng màu vàng nổi lên, lập tức Trương Đông Lâm bị đánh lui trở về, tuy nhiên không có chết, hắn "oa" một tiếng hộc ra một ngụm máu đen, vẻ mặt uể oải.

Hắn lộ ra vẻ kinh ngạc mãnh liệt, quầng sáng vàng kia nổi lên có nghĩa hắn đã trải qua một lần chết! Bởi vì đó là cấm khí bảo mệnh của lão tổ gia tộc ban thưởng cho hắn, đủ để đỡ một kích toàn lực của cường giả Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong!

Theo lý mà nói, nếu cấm chế phát động, ở dưới bảo vệ của vầng sáng vàng hẳn là hắn không bị thương chút nào, nhưng sự thật là hắn bị đánh gãy bốn cây xương sườn, dường như ngay cả nội tạng đều bị đánh nát mấy mảnh, có thể nhìn thấy rõ ràng mấy miếng thịt vụn lẫn trong máu đen!

Điều này có nghĩa chiến lực của Chu Hằng vượt hơn xa Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong bình thường, chỉ là cũng chưa có đạt tới Khai Thiên Cảnh, nếu không dưới công kích của một quyền, ngay cả cấm khí đều không có khả năng giữ được tính mạng của hắn.

Chu Hằng nhướng mày, như thế nào những người này đều có

cấm khí hộ thân, làm cho hắn giết còn khó khăn hơn, thật đúng là phiền toái!

Phiền toái thì phiền toái một chút thôi, cũng không thể vì phiền toái mà bỏ qua cho tiểu tử này.

Hắn đứng lên, khí thế cường đại lập tức mở rộng vô hạn, cấp bậc Sơ Phân Cảnh ai cũng tim gan lạnh giá, đây là áp chế vượt ra khỏi một tầng thứ.

– Đừng giết ta! Trương Đông Lâm lớn tiếng nói, là một tên hoàn toàn không xem mạng người ra gì, nhưng hắn lại vô cùng quan tâm tới cái mạng nhỏ của mình: – Ngươi muốn cái gì ta đều có thể cho ngươi! Hơn nữa, gia gia ta là lão tổ Khai Thiên Cảnh, ngươi giết ta cũng không sống được lâu!

Tiểu tử này thật ra cũng không phải ngu ngốc, Ích Địa Cảnh bình thường chỉ sợ vừa nghe nói năm chữ lão tổ Khai Thiên Cảnh lập tức rét run lên rồi.

Chu Hằng tươi cười, nói: – Thật ngại ngùng! Ta chỉ cảm thấy hứng thú với tính mạng của ngươi!

– … Ngươi không phải là vì động phủ của Mã Bộ Tiền mà đến sao, buông tha ta, ta có thể cầu xin gia gia ta mang ngươi cùng nhau đi vào! Trương Đông Lâm trưng ra đòn sát thủ, hấp dẫn như vậy cũng không phải Chu Hằng có thể chống lại được?

Động phủ của tiền bối thượng cổ sao? Chu Hằng lộ ra vẻ mặt hứng thú, nói: – Động phủ này là chuyện gì xảy ra?

Trương Đông Lâm không nghĩ tới Chu Hằng lại hoàn toàn không biết gì về chuyện này, hắn hơi sửng sốt một chút mới nói: – Mã Bộ Tiền khi còn sống là võ giả tán tu Linh Hải Cảnh, không có ai biết chỗ mai táng hắn. Trước đây không lâu mới bất ngờ bị phát hiện! Hiện nay các thế lực lớn đang phá giải cấm chế, ít ngày nữa liền có thể đi vào!

Động phủ của cường giả Linh Hải Cảnh khi còn sống?

Nhìn thấy trên mặt Chu Hằng lộ ra vẻ tươi cười, Trương Đông Lâm cũng vui mừng, cho là giữ được cái mạng nhỏ của mình rồi. Trong lòng hắn thầm phát thề: đợi đến khi gặp gia gia, tất nhiên phải bầm thây tiểu tử này vạn đoạn, vùi hoa dập liễu hai nữ nhân của hắn cho đến tàn phế mới thôi!

Ích Địa Cảnh thì thế nào chứ? Ích Địa Cảnh có lợi hại mấy đi nữa ở trước mặt cường giả Khai Thiên Cảnh cũng là đồ phế thải!

“Ầm!” Thế nhưng mộng đẹp của hắn còn không có duy trì được vài giây, chỉ thấy Chu Hằng lại tung ra một quyền đánh tới, vầng sáng vàng chớp một cái, hắn lại bị đánh bay ra ngoài, máu tươi bắn tung tóe.

– Vì sao vậy? Rõ ràng ngươi đáp ứng rồi mà! Hắn vừa giận vừa sợ quát hỏi.

– Ai nói ta đáp ứng rồi? Chu Hằng lạnh lùng nói, hắn sao không biết chủ ý trong bụng Trương Đông Lâm là gì! Người cặn bã như thế dĩ nhiên không cần phải lưu lại để gây tai họa cho người khác. Hắn không có hứng thú làm đại hào kiệt trừ gian diệt ác, nhưng gặp được thì cũng không ngại dọn dẹp một chút rác rưởi.

"Ầm! Ầm! Ầm…" Trên người Trương Đông Lâm liên tiếp nhoáng lên vầng sáng vàng, tuy rằng nhiều lần ngăn chặn công kích, bảo vệ tánh mạng hắn, nhưng chỉ riêng phun ra máu cũng có thể làm chết hắn. Bởi vì lực lượng của Chu Hằng thật sự quá cường đại, vượt hơn xa Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong bình thường.

– Tiền bối, lưu tình nương tay! Thủ hạ của Trương Đông Lâm cũng lớn tiếng kêu lên. Nếu vị thiếu gia này chết đi, bọn họ cũng đừng hòng còn sống, mà khẳng định sẽ bị vị lão tổ Khai Thiên Cảnh kia trút hết lửa giận vào mình!

Chu Hằng sao lại quan tâm, hai tay quyền liên tục không ngừng đánh ra. Thời điểm đến quyền thứ chín, trên người Trương Đông Lâm đã không còn hiện lên vầng sáng vàng, lập tức bị một quyền kế tiếp của hắn đánh bay lên, thân thể ở giữa không trung liền chia năm xẻ bảy, máu thịt, nội tạng, mảnh xương vỡ rơi vãi đầy đất!

Nguyên vốn hắn sẽ không chết không toàn thây như vậy, ai bảo hắn có cấm khí bảo mệnh, nhiều lần bị thương mà không chết, nhưng mỗi lần hắn dính đòn, kình lực phân tán xuống, xương cốt, cơ thể của hắn đều bị đánh xơ xác từng cái, hoàn toàn dựa vào lực lượng cấp bậc Sơ Phân Cảnh, hắn mới có thể miễn cưỡng tụ lại cùng một chỗ.

Thế nhưng khi hắn vừa chết, lực lượng này tự nhiên cũng tan thành mây khói, thân thể hắn lập tức hóa thành vô số mảnh vụn.

Đừng thấy hắn bị chết thảm như vậy, nhưng khi còn sống Trương Đông Lâm hắn đã làm bao nhiêu chuyện ác, chỉ sợ cũng không ai có thể một hơi nói ra hết được. Có thể chết mau như thế đã là tiện nghi cho hắn rồi!

Trong tửu lâu những người khác đều tim và gan phát lạnh, tên này cũng quá độc ác đi! Ngay cả cháu của Khai Thiên Cảnh cũng dám giết!

– Các ngươi cũng nên đi theo chủ của các ngươi đi! Chu Hằng lạnh lùng nói, sát khí lẫm liệt, từ hành vi trước đó của Lưu lão thất cũng có thể biết: đám thủ hạ của Trương gia này vô cùng kiêu ngạo bá đạo, toàn bộ đều không phải người tốt!

“Ầm!” Lực lượng khủng bố quét tới, “bốp bốp bốp…” trái tim những người đó cơ hồ trong cùng một lúc bị chấn nát, “bịch bịch bịch…” ngã nhào xuống đất.

– Thật mất hứng! Tiêu Họa Thủy vểnh lên cái miệng nhỏ nhắn, với thân phận của nàng và Lan Phi đâu phải chưa từng thấy qua người chết. Nhất là Lan Phi, ở triều đình thỉnh thoảng sẽ chém tội thần ngay tại chỗ, loại toàn trường tanh máu này nàng từng chứng kiến không ít lần.

Đối với chuyện này, chẳng những nàng không có bất kỳ ghê tởm, ngược lại bởi vì máu tươi kích thích cả người nóng lên, ý dục đòi hỏi mãnh liệt, chỉ muốn bị Chu Hằng cưỡi trên thân mình.

Chỉ có điều là Chu Hằng không có chủ động, nàng cũng không dám cầu xin Chu Hằng thỏa mãn cho mình.

Chương 178

Chương 178 Động phủ

Tửu lâu này đương nhiên là không thể ở lại, Chu Hằng mang theo hai nàng rời đi, trở lại khách điếm nghỉ ngơi.

Hắn vốn cũng không sợ gia gia Khai Thiên Cảnh của Trương Đông Lâm kia, bốn cường giả Khai Thiên Cảnh của Mao gia đều bị hắn làm cho chỉ có thể chật vật chạy trốn, hắn còn sợ một Khai Thiên Cảnh hay sao?

Động phủ của một cường giả Linh Hải Cảnh khi còn sống lưu lại, hắn cũng rất hứng thú kỳ ngộ này!

Thế giới của võ giả là hình kim tự tháp, càng là đứng ở trên cao, như vậy người lại càng ít, nhưng tài nguyên có được lại càng nhiều! Nói ví dụ như, nếu cường giả Kết Thai Cảnh nào đó nói Hàn Thương Quốc khai thác ra linh thạch đều phải giao cho hắn tất cả, như vậy có ai dám không tuân theo?

Linh Hải Cảnh đấy! Cho dù ở Lãng Nguyệt Quốc đều có thể được xem là cao thủ đính cao, nghe nói chỉ có ba nhà quyền thế Ứng, Mai, Bạch mới có được lão tổ Kết Thai Cảnh, có thể nghĩ Linh Hải Cảnh có địa vị như thế nào.

Động phủ của cường giả như vậy lưu lại, hơn nữa còn là lưu lại trước khi chết, thì tất nhiên là để lại truyền thừa tuyệt học của hắn, nếu ai nhận được nhất định ngày sau cũng có hi vọng tiến quân Linh Hải Cảnh!

Chu Hằng đối với công pháp các loại thật ra không có nghĩ tới nhiều lắm. Nguyệt Ảnh Tâm Quyết mặc dù chỉ là công pháp Địa cấp hạ phẩm, nhưng hắn cũng rất ít dựa vào trực tiếp hấp

thu linh khí để tăng lên tu vi, phẩm bậc của công pháp có ảnh hưởng đối với hắn gần như có thể xem nhẹ.

Đương nhiên hắn cũng không ngại thu thập một môn công pháp Thiên cấp thượng phẩm, cho dù hắn không cần, cũng có thể cấp cho cha của mình, cho Tiêu Họa Thủy…

Công pháp càng là thượng thừa, dĩ nhiên là càng dễ dàng cộng minh với thiên địa, tốc độ hấp thu linh khí nhanh hơn, đồng thời có trợ giúp rất lớn ở thời điểm đột phá cảnh giới.

Tuy nhiên, trong động phủ của cường giả Linh Hải Cảnh, làm sao có thể xuất hiện công pháp Thiên cấp thượng phẩm chứ?

Nhiều lắm là Thiên cấp hạ phẩm!

Chu Hằng hỏi thăm một chút. Tuy nhiên bí mật của động phủ Mã Bộ Tiền hiển nhiên chỉ là truyền lưu ở trong phạm vi nhỏ, hắn tìm hiểu nửa ngày cũng không ra đầu mối gì. Người khác ngay cả cái tên Mã Bộ Tiền cũng chưa từng nghe nói qua.

Không tìm ra tin tức gì cũng không sao! Chu Hằng đổi thành hỏi ngay chỗ Trương gia, ở đó hẳn không người nào không biết.

Hắn đi tới phủ đệ Trương gia, toàn bộ Trương gia bởi vì Trương Đông Lâm bỏ mình mà trở nên không khí căng thẳng, không ngừng có người vào vào ra ra, đều là người của Trương gia phái ra đi tìm tung tích của Chu Hằng. Chu Hằng cảm ứng một chút, sau khi xác định vị trí của vị lão tổ Trương gia kia, hắn liền đi vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nhàn nhã chờ đợi.

Khẳng định lão tổ Trương gia sẽ đi động phủ Mã Bộ Tiền, bởi vậy hắn chỉ cần đi theo là được rồi, về phần cấm chế các thứ, có Phá Hư Lục của lão lừa đảo cho hắn là giải quyết dễ dàng rồi!

Tiêu Họa Thủy cũng không phải là người chịu khổ nhọc, trong những ngày này, nàng và Lan Phi chỉ hợp lực cải tạo tầng thứ nhất bảo tháp, mua thêm một số lớn đồ gia dụng, mặt khác còn

làm một cái bể tắm to lớn siêu cấp. Cái gì cần có đều có, vật không nên có cũng có không ít.

Chu Hằng cũng lười để ý tới các nàng, chẳng qua Cửu Huyền Thí Luyện Tháp này vốn là dùng để thí luyện, rèn luyện võ giả, hiện tại lại trở thành chỗ hưởng lạc. Không biết nếu để cho người chế tạo nó biết, thì có thể tức giận đến phun ra một búng máu hay không?

Hắn lẳng lặng chờ đợi, phần lớn thời gian dùng để tu luyện, nhưng khi hưng phấn lên cũng sẽ làm chút chuyện thú vị với Tiêu Họa Thủy và Lan Phi. Nam nhân và nữ nhân ở chung một chỗ thật ra là vĩnh viễn sẽ không nhàm chán.

Tiêu Họa Thủy vốn chính là mị hoặc trời sinh; còn Lan Phi thì lại đấu tranh thượng vị ở hậu cung lâu dài, về phương diện chuyện nam nữ có kỹ xảo vô cùng phong phú, nếu không làm sao nàng có thể thu được lòng yêu của Hoàng đế?

Ở dưới chỉ dẫn của Lan Phi, Tiêu Họa Thủy ở phương diện kỹ xảo kia cũng từ từ thành thục phong phú, hầu hạ Chu Hằng đến thần hồn bay bổng… thật sự hắn muốn một ngụm nuốt tươi yêu tinh này.

Chỉ có điều là hai nàng cố sức tăng lên kỹ xảo chiến đấu ở trên giường, còn về phương diện chiến lực thực tế các nàng lại không hề tăng lên chút nào. Chu Hằng cho các nàng đi thí luyện ở cửa quan thứ hai trong tháp, kết quả vài ba lần đều là bị đánh cho hoa rơi nước chảy.

Quên đi! Hai nữ nhân này chỉ là may mắn vượt qua cửa quan, phỏng chừng lấy được phần thưởng cũng là vô cùng thê thảm, cũng không cần miễn cưỡng các nàng. Hai nàng vốn hoàn toàn không có thiên phú trên phương diện chiến đấu, vậy cứ chuyên tâm nghiên cứu kỹ xảo trên giường là được.

Vừa nghĩ tới Tiêu Họa Thủy trò giỏi hơn thầy mà thắng ở kỹ thuật cao thâm, Chu Hằng không khỏi liền bị kích động phát lên lửa dục mãnh liệt…

Bốn ngày sau, hành động tìm kiếm hung đồ của Trương gia cũng không có đình chỉ, mà vị lão tổ kia cũng lặng yên rời đi, mang theo hơn mười tộc nhân ra khỏi thành đi vào núi, rất nhanh đã đi xa hơn mười dặm.

Chu Hằng ra Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ đi theo. Hắn đi theo xa xa chừng mười dặm. Ở trong phạm vi này, cho dù là thần thức của Khai Thiên Cảnh cũng không có khả năng nắm bắt được hắn, mà nói đến mắt thường… thì càng không thể nào nhìn thấy Chu Hằng.

Một đường trèo đèo lội suối, rất nhanh đám người lão tổ Trương gia liền dừng lại. Lão là một lão già đầy đầu tóc bạc trắng, trên mặt đều là nếp nhăn sâu đậm, cũng không biết lão đã bao nhiêu tuổi, mà toàn thân đều tỏa ra một mùi vị mục nát.

Hiển nhiên, thọ nguyên của lão tổ Trương gia đã đến gần khô cạn, nếu không đột phá Sơn Hà Cảnh, đại nạn của lão sắp buông xuống.

Lần này động phủ của Linh Hải Cảnh là hy vọng duy nhất của lão, nếu lão có thể thu được bảo vật trong động phủ, đột phá Sơn Hà Cảnh, như vậy lão có thể thêm được thọ nguyên 500 năm. Nếu không, không tới mười năm ắt lão phải đạo tiêu thân vẫn!

Sống càng lâu thì càng sợ chết! Nhất là các nhân vật cấp bậc lão tổ, nắm quyền, ra lệnh một tiếng ức vạn người phải run sợ, loại mê hoặc của quyền lực này ai có thể buông bỏ được?

Chu Hằng không có đến gần, chỉ ngồi ở trên đỉnh núi nhìn xuống. Lão tổ Trương gia mang theo nhiều người như vậy đương nhiên là muốn cho những tên hậu bối gia tộc này thử thời vận.

Dù sao loại vật kế thừa này nếu lấy được cũng không phải xem

thực lực, mà là xem vận số!

Đương nhiên, nếu đến đây là cường giả Kết Thai Cảnh, như vậy trực tiếp dùng bạo lực xông vào, chính là bất kỳ bố trí gì của Linh Hải Cảnh thiết lập đều không có tác dụng! Nhưng một cường giả Kết Thai Cảnh muốn kế thừa của Linh Hải Cảnh để làm chi? Nào có thời gian rỗi rãnh như vậy!

Cũng giống như trên mặt đất có một cái bánh bao, sức dụ dỗ của nó đối với một người đói bụng ba ngày và một người không mảy may lo lắng chuyện cơm áo… là hoàn toàn khác biệt.

Đoàn người lão tổ Trương gia lại tiếp tục lên đường, rất nhanh liền đi tới một chỗ chân núi. Nơi đó đã có rất nhiều người trước thời hạn đi tới, tuổi tác khác nhau, thực lực bất đồng.

[CHARGE=3]

Hẳn là giống như lão tổ Trương gia, đều là lão tổ Khai Thiên Cảnh mang theo hậu bối của mình tới đây.

Ở khoảng cách xa như vậy, dĩ nhiên Chu Hằng không nghe được bọn họ đang nói gì, nhưng hắn cũng không có hứng thú biết. Hắn từ xa nhìn tới, chỉ thấy bọn họ đều đứng ở trước một cái hang động, có một cánh cửa đá chặn lại.

Vậy hẳn đây chính là động phủ của Mã Bộ Tiền, hiện tại đang có mấy người lắc qua lắc lại thứ gì đó, có lẽ đang phá giải cấm chế.

Phá Hư Lục không thể xuyên thấu vật thật, nếu không, lúc này Chu Hằng đã xông ra ngoài rồi! Với tốc độ cực nhanh của Tấn Vân Lưu Quang Bộ, cường giả Khai Thiên Cảnh hoàn toàn không có khả năng ngăn cản hắn, mà sau khi đi vào cấm chế, thì những người này cũng chỉ có thể giương mắt nhìn mà thôi.

Đáng tiếc lại còn có một cửa đá ngăn chặn, sao không phải là đại trận hộ sơn giống như Đại Diễn Tông chứ?

Nghĩ đến đây, Chu Hằng lập tức bật cười: đây là động phủ của võ giả tán tu, tự nhiên không có khả năng thiết lập đại trận hộ sơn giống như tông môn, không cần thiết làm vậy. Khi Mã Bộ Tiền còn sống không người nào dám xông vào, mà sau khi hắn chết đây cũng là địa phương truyền thừa tuyệt học của hắn, không cho người đi vào thì làm thế nào tìm được truyền nhân?

Cửa đá kia thật ra cũng không phải cấm chế, mà là một cơ quan đóng mở, nếu tìm ra đúng phương pháp là có thể mở ra.

Ba ngày sau, chỉ nghe vang lên một tràng tiếng động "ùng ùng", rồi cửa đá kia chậm rãi kéo lên, hiện ra một lối đi sâu hun hút.

Mọi người đều lộ vẻ hưng phấn: đây chính là động phủ của cường giả Linh Hải Cảnh nha!

Thông đạo đã xuất hiện, kế thừa kia gần trong gang tấc, ai mà không động tâm?

Nơi này tổng cộng có 50, 60 người, cường giả Khai Thiên Cảnh chỉ có bốn người, còn lại đều là Ích Địa Cảnh, Sơ Phân Cảnh, thậm chí còn có Tụ Linh Cảnh, đi theo lão tổ Khai Thiên Cảnh tới đây thử vận may một chút.

Bọn họ lần lượt trước sau lục tục đi vào sơn động, khi người cuối cùng cũng đi vào, cửa đá kia cũng chậm rãi buông xuống, kín mít. Thật đúng là không để cho người đến sau có chút cơ hội nào!

Chu Hằng lắc lắc đầu, nhích động thân hình, rất nhanh liền xuất hiện ở trước cửa động phủ.

"Hẳn là ở chỗ này!" Hắn đi tới chỗ một đống loạn thạch, rất nhanh tìm được ở trong đó một hòn đá nhỏ có màu sắc hơi khác biệt, hắn dùng tay nhấn một cái, hòn đá kia lập tức chìm xuống.

"Ầm ầm…", cửa đá lại dâng lên.

Chu Hằng cười cười. Trước đó hắn đã quan sát cẩn thận, nên mới có thể tìm được phương pháp mở ra động phủ nhanh như vậy.

Hắn hít một hơi thật sâu, sãi bước đi vào.

Sau khi vào cửa, bên cạnh còn có một khối đá nổi lên, nói vậy đây là cơ quan đóng cửa đá.

Chu Hằng ngẫm nghĩ môt lát, rồi cũng không có chạm tới cơ quan này. Hắn không ngại để một số cao thủ nữa đi vào để biến cục diện thành hỗn loạn một chút. Thực lực của hắn bây giờ còn chưa đủ để chính diện chống lại với Khai Thiên Cảnh, toàn trường càng hỗn loạn như vậy thì càng có lợi cho hắn.

Trong đan điền, đoạn kiếm màu đen không có động tĩnh gì.

Vị kiếm đại gia này ăn uống càng lúc càng lớn, ở thời điểm hắn còn là Luyện Thể Cảnh nó còn thường xuyên có phản ứng, nhưng theo hắn tiến vào Tụ Linh Cảnh sau đó nó chỉ xuất hiện hai lần phản ứng: thứ nhất là thu được Cửu Huyền Thí Luyện Tháp; thứ hai là lấy được linh hạch. Đương nhiên hắc kiếm chỉ ra cũng không phải là linh hạch, mà là món bảo vật nào đó ẩn ở sâu dưới lòng đất.

Cửu Huyền Thí Luyện Tháp là bảo vật cấp bậc gì?

Cũng không phải Hóa Thần Cảnh đơn giản như vậy, Chu Hằng cho rằng đó là tiên vật, nếu không tuyệt đối không thể diễn hóa ra đối thủ ảo ảnh của Hóa Thần Cảnh, cũng không có khả năng xuất ra bảo vật như tinh huyết Phệ Kim tộc như vậy!

Chẳng lẽ nói, theo thực lực của Chu Hằng tăng lên, hiện tại có thể làm cho hắc kiếm nổi lên phản ứng, cũng chỉ có bảo vật Tiên cấp?

Bằng không, chẳng lẽ trong động phủ của Linh Hải Cảnh này vốn không có bảo vật gì sao, như thế nào không thấy hắc kiếm có phản ứng gì!

Hẳn không phải là không có, mà là trình độ quá thấp, hắc kiếm đại gia vốn không thèm quan tâm!

Chiếu theo suy đoán như thế, thì bảo vật ở chỗ sâu dưới lòng đất kia tất nhiên cũng là cấp bậc tiên vật, nếu không sao hắc kiếm lại bị dẫn động chứ?

Đáng tiếc, cách thật sự quá xa!

Chu Hằng hiện tại không có năng lực chui xuống chỗ sâu trong lòng đất như thế, địa hỏa hừng hực dưới đó đủ để trong nháy mắt đốt hắn thành tro tàn!

Dù sao người khác cũng không có hắc kiếm, căn bản không thể biết được có một kiện tiên vật cất giấu ở chỗ sâu dưới lòng đất kia, vậy thì cứ để đó sau này khi có đủ thực lực hãy đi lấy cũng không muộn!

Chu Hằng thu hồi suy tư, bước đi trong thông đạo u tối, nhưng đi tới không bao lâu trong này trở nên sáng lên. Chỉ thấy trên đỉnh thông đạo được khảm những hạt châu phát sáng, phát ra ánh sáng dịu dàng, không chói mắt chút nào.

Hắn tiếp tục đi tới phía trước, xuyên qua thông đạo thật dài này, phía trước liền rộng mở trong sáng, hiện ra một gian nhà đá to lớn hình tròn. Đám người lão tổ Trương gia đi vào trước đều ở chỗ này.

Nhìn thấy Chu Hằng đi vào, những người này đều tập trung ánh mắt nhìn vào hắn, ai nấy đều lộ vẻ kinh ngạc…

Chương 179: Triệu Minh Tuyên

Đây là một gian binh khí thất.

Pháp khí tăng lên thật lớn đối với võ giả, pháp khí nhất phẩm thậm chí có thể tăng chiến lực võ giả lên gấp đôi, đây quả thực là nghịch thiên!

Nhưng muốn kiếm được một kiện pháp khí thích hợp với mình cũng vô cùng gian nan, Khai Thiên Cảnh muốn đạt được một kiện pháp khí Ích Địa Cảnh đơn giản, vô luận là dùng linh thạch tạp, dùng bảo vật đổi hoặc dùng sức cướp đều được.

Nhưng lấy được pháp khí cấp Khai Thiên Cảnh sẽ khó khăn!

Thứ nhất, vị tất có đủ tiền, cho dù đủ cũng có người cạnh tranh, mọi người cùng là Khai Thiên Cảnh, tài lực tự nhiên tương đương, ai cũng rất khó áp đảo ai.

Thứ hai, không người nào nguyện ý trao đổi loại bảo vật này, đối với võ giả mà nói, thực lực chính là hết thảy!

Thứ ba, dùng sức cướp càng không thực tế! Càng cảnh giới cao, mọi người càng quý trọng danh tiếng, sẽ không dễ dàng so chiêu với võ giả cùng cảnh giới, mà pháp khí bậc cao giống như tính mệnh võ giả , cướp đoạt pháp khí chính là liều mạng cùng người ta! . .

Nói tóm lại, nếu phía sau không có một cường giả duy trì, võ giả rất khó đạt được một thanh pháp khí thích hợp.

Mà nơi này là động phủ cường giả Linh Hải Cảnh!

Cường giả Linh Hải Cảnh có lẽ không lấy được pháp khí của cấp bậc Linh Hải Cảnh, nhưng pháp khí Sơn Hà Cảnh, Khai Thiên Cảnh lại không thành vấn đề, nơi này bày đầy binh khí, tuy rằng còn không chạm tới, nhưng hoàn toàn có thể khẳng định, trong này tất nhiên đủ pháp khí cấp bậc Sơn Hà Cảnh!

Sao có thể không để cho người ta đỏ mắt!

Bốn đại cường giả Khai Thiên Cảnh Trương gia lão tổ tuy rằng cùng thuộc một quốc gia , nhưng khi gặp được bảo vật như vậy làm sao còn bình tĩnh được, không khí dĩ nhiên vô cùng khẩn trương.

Nhưng vào lúc này, Chu Hằng đi đến.

Tiểu tử này vào bằng cách nào?

Mọi người đều nổi lên một cái nghi vấn, lúc tiến vào bọn họ rõ ràng đóng cửa đá! Chẳng lẽ Chu Hằng luôn luôn đi theo bọn họ, mới có thể biết mở ra cơ quan như thế nào?

Nhưng bốn đại cường giả Khai Thiên Cảnh cũng không phát hiện có người đi theo ở chỗ tối sao?

Trong khoảng thời gian ngắn. địa vị Chu Hằng trong lòng mọi người lập tức cất cao rất nhiều. Cái gọi là người tài cao mới gan lớn, dám độc thân xông thẳng, tất nhiên có tài nghệ, nếu không không phải muốn chết sao?

– Bất quá là tiểu bối Ích Địa Cảnh! Trương gia lão tổ lạnh lùng nói, hắn cao hơn một cái đại cảnh giới có thể dễ dàng nhìn ra Chu Hằng.

Cái gì, mới Ích Địa Cảnh

Mọi người đều buồn bực, khó chịu vô cùng! Bọn họ đánh giá Chu Hằng tuyệt đối cao, như thế nào cũng phải là cấp Khai Thiên Cảnh đi. Không phải lại đây để làm chi?

Chịu chết? Thật là một tên đần độn!

– Là ai sai ngươi tới? Lại một Khai Thiên Cảnh nói, là một người đẹp hết thời nhìn qua chừng bốn mươi tuổi, rất có phong vận, lúc còn trẻ ắt là người phong lưu, mê đảo qua không ít người.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Không ai sai, chỉ là thấy nhiều người lại đây tham gia náo nhiệt!

Mọi người đều tối sầm sắc mặt, vô giúp vui?!

– Minh Tuyên. Đánh hạ hắn! Tên lão tổ Khai Thiên Cảnh thứ ba lên tiếng, hắn là một lão nhân chừng 50 tuổi, dáng người lại béo lại lùn, dường như một quả bóng cao su.

– Vâng lão tổ! Kẻ được xưng là Minh Tuyên là người trẻ tuổi, khí tức lộ ra ngoài cũng đạt tới Ích Địa Cảnh đương nhiên nhìn qua trẻ tuổi cũng không phải chỉ có 20, 30 tuổi. Đối với võ giả Tụ Linh Cảnh trở lên mà nói, tuổi đã mất đi ý nghĩa.

Hắn họ Triệu. Tên Minh Tuyên, năm nay cũng chỉ hơn 70 tuổi. Cũng đã có tu vi Ích Địa Cảnh nhị trọng thiên, chính là thiên tài Triệu gia, được Triệu gia lão tổ thưởng thức ưu ái, với thọ nguyên Ích Địa Cảnh dài đến 700 năm mà nói, hắn quả thật trẻ

tuổi đến đáng sợ.

Đồng dạng là Ích Địa Cảnh thiên tài như Triệu Minh Tuyên tự nhiên có mười phần nắm chắc đánh hạ Chu Hằng, không cần cường giả Khai Thiên Cảnh ra tay.

– Quỳ xuống, thúc thủ chịu trói, có thể không bị nổi khổ da thịt! Triệu Minh Tuyên bắt chéo sau lưng, ngạo nghễ đứng ở phía trước Chu Hằng, vẻ mặt tràn đầy khinh thường.

Chu Hằng nhếch miệng cười, nói: – Nếu ngươi thích quỳ xuống như vậy, ta không ngại để ngươi dập đầu vài cái!

– Lớn mật! Triệu Minh Tuyên tức giận hừ một tiếng, thân hình xuất động, tay phải chụp tới bả vai Chu Hằng.

Tuy rằng lão tổ gia tộc nói phải bắt giữ, nhưng hắn cũng không nói không thể cho Chu Hằng nếm mùi đau khổ, vừa rồi Chu Hằng đã chọc giận hắn, hắn phải chụp nát bả vai Chu Hằng.

Ánh mắt Chu Hằng phát lạnh, hắn bất quá hoàn trả lời của đối phương thôi, nếu Triệu Minh Tuyên ra tay tàn nhẫn, như vậy cũng đừng trách hắn !

[CHARGE=3]Tay phải rung lên, trong nháy mắt biến thành

tay quyền hoàng kim, đón đánh đối với Triệu Minh Tuyên.

– Huyết mạch lực cũng muốn chống cự lại cùng ta? Triệu Minh Tuyên cười lạnh, hai tay đã trở nên bầm đen ở trong nháy mắt. Đây cũng không phải huyết mạch lực, mà là võ kỹ!

Hắn cũng không kế thừa huyết mạch lực, nhưng tu vi hắn tinh tiến rất mạnh, yêu nghiệt đủ để oanh bại bất kỳ một cái linh thể nào có được huyết mạch lực. Hắn hận nhất chính là kẻ có được huyết mạch lực, bởi vì đây là thứ hắn cố gắng thế nào cũng không thể lấy được.

Thình thịch!

Nắm tay cùng móng vuốt chạm vào nhau, phát ra một đạo dao động mãnh liệt, chấn động hướng về bốn phương tám hướng.

Bốn cường giả Khai Thiên Cảnh vội vàng mở ra lực lượng phòng ngự, những lực lượng này tuy rằng không có khả năng tạo thành thương tổn đối với bọn họ, nhưng binh khí trong phòng đều vận chuyển cấm chế, lực lượng chạm vào tất nhiên sẽ phát động cấm chế, đến lúc đó vài đạo, mấy chục đạo, thậm chí trên trăm đạo cấm chế đồng thời bạo phát, vậy coi như không phải đùa giỡn !

Bừng bừng bừng bừng, lực lượng chấn động, chỉ thấy Triệu Minh Tuyên lảo đảo lui về phía sau, một đường còn vãi xuống vết máu loang lổ, tay trái băng bó cổ tay phải, bị Chu Hằng

một kích làm thương nặng!

Thấy một màn như vậy, mọi người đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Bọn họ đều nhận thức Triệu Minh Tuyên, đây chính là tuấn kiệt nổi bật nhất, được vô số người xem trọng, ngày sau có hi vọng tiến vào Sơn Hà Cảnh ! Thiên tài như vậy vốn nên là vô địch cùng giai, không ngờ gặp đối thủ, lại còn thảm như vậy, 1 chiêu liền bại!

Chu Hằng liếc mắt nhìn Triệu Minh Tuyên một cái, tên này kiêu ngạo thì kiêu ngạo, nhưng vẫn có chút chân tài thật học , một quyền lúc trước hắn bổn ý là phế đi cánh tay đối phương, không nghĩ tới chỉ làm gãy cổ tay.

– Minh Tuyên! Triệu gia lão tổ vội vàng nhảy ra ngoài, đây là hy vọng Triệu gia, sao có thể nhận được một tia hao tổn ở võ đạo! Đáng ghét, hắn vốn chỉ muốn đánh hạ Chu Hằng, lúc này mới trực tiếp phái ra hậu bối coi trọng nhất, không nghĩ tới lại bị Chu Hằng gây thương tích!

Suy sụp như vậy sẽ ảnh hưởng đến võ đạo chi tâm của Triệu Minh Tuyên, vạn nhất hắn bị đả kích rồi không gượng dậy nổi làm sao bây giờ?

– Lão tổ, ta không sao! Triệu Minh Tuyên vận chuyển linh lực ổn định thương thế, không có huyết mạch lực, tốc độ khép lại cũng thập phần thong thả, vẻ mặt hắn nghiêm nghị, nói: – Lão

tổ, vừa rồi là ta khinh thường! Cho ta một lần cơ hội, ta nhất định có thể đả bại người này!

– Ngươi bị thương, hay là trị liệu trước đi! Triệu gia lão tổ phất tay áo, hắn biết hậu bối tâm cao khí ngạo, tuyệt không nguyện nhận thua, nhất định phải đòi lại mặt mũi. Nhưng hắn chính là Khai Thiên Cảnh, nhãn lực tự nhiên hơn xa Triệu Minh Tuyên, hai người giao thủ một lần, hắn biết Triệu Minh Tuyên cũng không phải đối thủ Chu Hằng.

Chỉ là hắn cũng không muốn làm thương lòng tự trọng của Triệu Minh Tuyên, với trị liệu lấy cớ đưa hắn qua một bên, miễn cho hắn lại bị Chu Hằng sửa, đả kích quá lớn ảnh hưởng võ đạo chi tâm.

Triệu Minh Tuyên tuy rằng không muốn, nhưng cũng không dám vi phạm ý tứ lão tổ, hung hăng trừng mắt nhìn Chu Hằng, lúc này mới thối lui đến một bên lấy thuốc trị thương trị liệu.

Chu Hằng vừa động sát khí, nói thật song phương cũng không có ân oán gì, nhưng thế giới của võ giả chính là như vậy, bình thường chỉ câu nói đầu tiên đã kết làm sinh tử thù hận!

Một khi đã như vậy, vậy làm thịt!

– Tiểu bối, ngươi từ đâu tới? Triệu gia lão tổ đứng chắp tay, đặt câu hỏi. Nếu như lúc trước Triệu Minh Tuyên cuồng ngạo nói, hiện giờ hắn là lão tổ Khai Thiên Cảnh, hắn có mười phần

tư cách.

Chu Hằng cười cười, trên mặt lộ ra nghiêm nghị vẻ mặt, nói: – Gia sư họ Hồ, tên Bát Đạo!

Hồ Bát Đạo?

Nói hươu nói vượn!

Triệu gia lão tổ đầu tiên là sửng sốt, nhưng lập tức liền phản ứng lại, tiểu tử này rõ ràng đang đùa giỡn chính mình, nói hươu nói vượn!

– Tiểu tử, ngươi thật to gan lớn mật, họa ở miệng mà ra! Triệu gia lão tổ đánh ra một chưởng, chụp tới Chu Hằng, Khai Thiên Cảnh vs Ích Địa Cảnh chính là nghiền ép tuyệt đối, hắn căn bản không cần vận dụng võ kỹ gì, một chưởng có thể trấn áp.

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình nhoáng lên một cái đã né sang 1 bên, căn bản cũng không để ý tới cái lão tổ Triệu gia này.

Hắn đã dán Phá Hư Lục trên thân, trong một đạo u quang chớp động, hắn không ngừng vũ động hai tay, chỉ thấy từng chiếc lính khí nhanh chóng biến mất, hắn cũng không đình chỉ, lại vụt tới một cái binh khí khác.

Hắn không quan tâm những pháp khí này có phẩm bậc gì, nhìn trúng chỉ là tài liệu chế pháp khí mà thôi, cái này cũng có thể dùng để cắn nuốt, tăng lên thể chất của hắn.

– Lớn mật! Mọi người đều giận dữ, bọn họ tới nơi này trước, không ngờ Chu Hằng lại bắt đầu cướp đoạt bốn phía, đây là hồn nhiên không để mọi người vào mắt a! Chỉ là Chu Hằng đến tột cùng dùng biện pháp gì đột phá cấm chế phong tỏa binh khí trên kệ, nếu dễ dàng phá giải, bốn đại cường giả Khai Thiên Cảnh đã sớm chia cắt ưu đãi nơi này xong rồi.

Tiểu tử này dám cả gan đơn thương độc mã giết vào, quả nhiên có chút bản lãnh!

Trương gia lão tổ cùng bốn cường giả Khai Thiên Cảnh nhao nhao ra tay, đánh về Chu Hằng, từng cái bàn tay cuồn cuộn mãnh liệt, uy thế che phủ bầu trời.

Chu Hằng căn bản không có ý tứ giằng co cùng bọn chúng, thân hình chuyển động, không ngừng mà thu pháp khí vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Mắt thấy một cái binh khí bị biến mất, mọi người đều vừa giận vừa vội vừa sợ, tiểu tử này thật sự nghịch thiên a, ở dưới vòng vây của bốn đại cường giả Khai Thiên Cảnh còn dám phát tài, lá gan này cũng đủ to !

Nhưng con bà nó tốc độ tiểu tử này cũng quá nhanh !

– – – – – – – – – – oOo- – – – – – – – – –

Chương 180: Tiến thối tự nhiên

Chu Hằng không ngừng mà ra tay cướp đoạt, căn bản không dừng , bốn đại cường giả Khai Thiên Cảnh thì phí công truy kích ở phía sau, dưới Tấn Vân Lưu Quang Bộ, cho dù là Sơn Hà Cảnh đều không có khả năng truy kích được Chu Hằng , huống chi là bọn họ.

Nhưng có thể trở thành Khai Thiên Cảnh, bốn người lão tổ Triệu gia tự nhiên cũng không phải người ngu, có ba cái rất nhanh ngừng lại, bảo hộ binh khí bốn phía không cho Chu Hằng tới gần, chỉ chừa một người tiếp tục truy kích Chu Hằng tạo thành áp lực.

Nhưng chỗ này quá nhiều,binh khí, trên mặt mỗi cái đều có cấm chế bảo hộ, ba cường giả Khai Thiên Cảnh bảo hộ như thế nào đây? Bọn họ không thể dời tất cả đến cùng nhau!

– Hỗn đản!

– Dừng tay!

Những người khác cũng ngồi không yên, bọn họ đều là hậu bối bốn đại lão tổ Khai Thiên Cảnh yêu tha thiết, những pháp

khí này vốn đều có phần bọn họ, nhưng bây giờ lại sắp bị Chu Hằng quét sạch sẽ , ai có thể không vội vàng?

Nhất định phải ngăn cản Chu Hằng!

Bọn họ nhao nhao nhảy ra, đánh về Chu Hằng, không cầu đả thương địch thủ, chỉ cần ngăn cản hắn một chút, như vậy sẽ có đại năng Khai Thiên Cảnh trấn giết hắn.

Chu Hằng lạnh lùng ánh mắt, cất giọng nói: – Người cản đường tự gánh lấy hậu quả!

Con mẹ nó, chỉ là một cái Ích Địa Cảnh bị bốn đại Khai Thiên Cảnh lão tổ truy kích, một đống cao thủ Ích Địa Cảnh hợp đánh lại còn dám mở miệng ra uy hiếp như vậy, đây cũng quá con bà nó lớn lối đi!

– Cản ngươi thì thế nào! Triệu Minh Tuyên hận Chu Hằng nhất, hắn vốn là thiên tài lóe sáng nhất trong thế hệ trẻ. Nhận hết ánh mắt cùng thế hệ ngưỡng vọng, mà đoạn thời gian gần đây hắn còn đang theo đuổi đại tiểu thư Đỗ gia xinh đẹp.

Nhưng bây giờ lại lòi ra một chuyện xấu xí, nếu lan truyền ra ngoài, vị Đỗ đại tiểu thư chẳng phải sẽ không thèm liếc mắt nhìn hắn 1 cái sao!

Cho nên, nhất định phải xử lý Chu Hằng, một thiên tài kiệt xuất đã chết còn có ai để ở trong lòng!

Hắn tế xuất một thanh trường kiếm xanh biếc. Bởi vì tay phải bị thương chưa lành, tay trái hắn cầm kiếm, quang hàn rung chuyển giống như một linh xà đánh về phía Chu Hằng.

Đây là pháp khí ngũ phẩm, có thể tăng lên 6 thành chiến lực võ giả, phối hợp lực lượng Triệu Minh Tuyên, uy thế tăng thêm kinh khủng !

Hưu. Quang hàn chói mắt, cuồn cuộn mãnh liệt hướng về Chu Hằng.

– Muốn chết! Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, thân hình gia tốc, trong nháy mắt xuất hiện ở trước người Triệu Minh Tuyên, tay phải cầm hắc kiếm, chém xuống!

Ông!

Một đạo bạch quang nổi lên. Tạo thành một màn hào quang bảo hộ ở trước người của Triệu Minh Tuyên, nhưng trong nháy mắt tức bị hắc kiếm trảm phá, kiếm khí xẹt qua, trước ngực Triệu Minh Tuyên lập tức bắn ra một đoàn máu tươi.

– Minh Tuyên! Lão tổ Triệu gia cả kinh kêu lên một tiếng, thân hình vụt tới. Không tiếc hao phí linh lực thi triển ra bàn tay to che phủ bầu trời, ép tới Chu Hằng.

Chết tiệt!

Chu Hằng thu kiếm mau lui. Những nhà quyền thế này đều có cấm khí, nếu muốn giết thật có chút phiền toái! Đương nhiên, đây cũng bởi vì chiến lực Chu Hằng còn chưa đủ mạnh, nếu hắn và lão tổ Triệu gia cùng một cấp số , như vậy có cấm khí thì như thế nào?

Thân hình Chu Hằng chuyển hoán, thôi phát Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, lão tổ Triệu gia vì bảo hộ Triệu Minh Tuyên đã không đuổi theo hắn, mà chỉ dựa vào ba Khai Thiên Cảnh thì làm sao bảo hộ được binh khí nơi này?

– Đừng mơ tưởng!

Đám thế hệ sau nhao nhao ra tay với Chu Hằng, tàn nhẫn ác độc!

– Nếu các ngươi muốn chết như vậy, ta sẽ thanh toàn các ngươi! Chu Hằng giận dữ, nơi này là nơi vô chủ, chưa nói tới ai cướp ai , có thể có thu hoạch bao nhiêu phải xem bổn sự!

Nếu những người này hạ thủ được, vậy hắn cần gì phải cố kỵ?

Người kính ta 1 xích, ta mời người một trượng! Nhưng người nào muốn giết ta, ta cũng sẽ giết lại!

Chu Hằng đẩy hắc kiếm ra, từng đạo thác nước đẩy ra, tiếng thác nước ầm ầm như sấm.

Hắn vốn có thể tùy ý nghiền ép một cái Ích Địa Cảnh trừ phi đồng dạng nắm giữ thế mới có thể miễn cưỡng chống cự lại một vài chiêu cùng hắn, nhưng mấy chục người này đâu có thể nào mỗi người đều nắm giữ thế?

Ông! Ông! Ông!

Một đạo lại một đạo ánh sáng vàng nổi lên, máu tươi văng khắp nơi, những thế hệ nhỏ tiến vào nơi này tầm bảo, các trưởng bối tự nhiên sẽ ban cho cấm khí phòng thân, đây là dùng để cứu mạng ! Nhưng lúc này lại dường như pháo hoa, liên tiếp không dứt, tốc độ tiêu hao nhanh kinh người.

– Dừng tay! Ba cái cường giả Khai Thiên Cảnh đâu còn ngồi, căn bản không thể ngồi xem hậu bối mình bị đánh chém, nào còn dư lực trông coi binh khí, nhao nhao nhằm phía Chu Hằng.

Được bọn họ mang tới đều là tộc nhân có tiền đồ nhất gia tộc, tuyệt không thể hao tổn ở trong này!

Chu Hằng cười dài một tiếng, thân hình nhanh quay ngược trở lại, nhân cơ hội cướp đoạt, trong chớp mắt đã bị hắn cướp vài cái binh khí.

– Mọi người tụ chung một chỗ! Triệu gia lão tổ quát to: – Lỗ huynh, ngươi phụ trách bảo hộ mọi người, Nhâm phu nhân, Trương huynh, các ngươi phụ trách trông coi bảo vật, đừng để tiểu tử này thò tay lấy nữa, lão phu phụ trách truy kích!

[CHARGE=3]

Bốn đại Khai Thiên Cảnh lão tổ tuy rằng đều là Khai Thiên tam trọng thiên, nhưng chiến lực lão tổ Triệu gia mạnh nhất, bởi vậy hắn ra lệnh cũng không có ai cảm thấy không ổn, mọi người nhao nhao tuân mệnh làm việc, không đi đánh Chu Hằng, đây chẳng qua là làm trở ngại chứ không giúp gì.

Tuy nhiên, bốn Khai Thiên Cảnh, một đống võ giả Ích Địa Cảnh không ngờ bị một tiểu tử Ích Địa Cảnh ép đến trình độ gà bay chó sủa, nói ra tuyệt đối có thể để cho thanh danh Chu Hằng nhất phi trùng thiên!

Bốn đại lão tổ Khai Thiên Cảnh lại phân công hợp tác, lão tổ Triệu gia dữ tợn, hắn phải chặt đầu chó tiểu tử này làm cho bọn họ tổn hao nhiều!

– Lão già, ngươi đánh giá quá cao thực lực của các ngươi, lại đánh giá thấp ta! Cho nên, các ngươi sẽ trả giá thật lớn! Chu Hằng gào to một tiếng, thân hình biến chuyển, giết về đám người.

Tay trái dương động, một đóa hoa sen tám màu nhanh chóng hình thành, xinh đẹp mà lại tràn đầy nguy hiểm, tích lưu xoay tròn, rơi xuống trong đám người.

– Hừ! Lỗ gia lão tổ mở bàn tay to ra, linh lực tụ hợp thành chưởng, chụp tới hoa sen tám màu trên bầu trời.

– Dừng cho ta! Tay trái Chu Hằng chấn động, phát động võ kỹ huyết mạch, linh lực ngưng tụ thành bàn tay lập tức bị Hàn Băng phong bế!

Hắn hiện tại đã là Thiên linh thể bát tinh, Cửu U Băng Thiên Quyết cũng hoàn toàn có thể so sánh với võ kỹ Thiên cấp thượng phẩm, đủ để tăng chiến lực Chu Hằng lên một cái tiểu cảnh giới! Hắn nguyên bản có được chiến lực viễn siêu Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong, tăng lên một tiểu cảnh giới tuy rằng không cách nào đạt tới trình độ Khai Thiên Cảnh, nhưng chênh lệch cũng sẽ không quá xa.

Cửu U Băng Thiên Quyết ra, linh lực bàn tay to không ngờ không thể bẻ gãy lập tức phá mở, hưu, hoa sen tám màu lập tức xoay tròn về phía đám người.

– Cùng nhau phản kích! Triệu Minh Tuyên hét lớn ở trong đám người.

– Mọi người chúng ta chung vào một chỗ, còn có thể bại bởi một người sao?

Mọi người nhao nhao ra quyền, lập tức đạo đạo linh lực phóng lên cao, hóa thành các loại các dạng hình dạng, có giống yêu thú, có giống binh khí, nhao nhao nghênh hướng hoa sen tám màu trong trời cao.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, tuy rằng không gian này lớn, nhưng dù sao vẫn là một cái không gian bịt kín, vô số đạo lực lượng va chạm, đè ép, tạo thành sóng lớn, ở trong toàn bộ không gian không ngừng bắt đầu khởi động.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Từng đạo bóng người bị đẩy lùi đi ra ngoài, ánh sáng trắng bắt đầu khởi động, từng màn hào quang vỡ nát!

Hoa sen tám màu đồng dạng đạt tới cấp bậc võ kỹ Thiên cấp thượng phẩm, ngay cả cường giả Khai Thiên Cảnh cũng không dám coi như không quan trọng, huống chi là những người khác, lực lượng kinh khủng va chạm, mỗi người bọn họ đều bị đánh bay ra ngoài.

Có vài người chỉ bị đẩy lùi đến trên vách tường bốn phía, mà có vài người không hay ho, bị đánh vào binh khí trên kệ! Bọn họ không có Phá Hư Lục, dưới va chạm hoàn toàn mạnh mẽ oanh kích, lập tức giải ra cấm chế phản kích!

Cấm chế mơi này là cường giả Linh Hải Cảnh bày, tuy rằng đã qua vô số năm, uy lực của cấm chế đã không lớn bằng lúc trước, nhưng chỉ cần có uy lực Khai Thiên Cảnh đã đủ rồi!

Cấm khí trên người mọi người là lão tổ Khai Thiên Cảnh chế luyện, trình độ phòng ngự chống đỡ Ích Địa Cảnh đỉnh phong, ngay cả Chu Hằng một kiếm chém xuống đều đã nôn ra máu bị thương nặng, huống chi là cấm chế cấp Khai Thiên Cảnh sát thương!

Cà, cà, cà, cấm chế xúc động, lập tức tạo thành giết chóc, mười mấy người bị cấm chế xé thành mảnh vỡ, bị chết không thể chết lại.

– Không… Bốn đại cường giả Khai Thiên Cảnh đồng thời vừa giận vừa vội rống to, nơi này đều là tinh nhuệ gia tộc a, chết một người đều làm gia tộc đau!

Chu Hằng không chút biểu tình, người giết ta, ta giết người, có cái gì để nói ?

Xuất thân nhà quyền thế, có thể cao cao tại thượng xem người trong thiên hạ là thịt cá?

– Tiểu tạp chủng! Lão phu cùng ngươi không chết không ngừng! Lỗ gia, Trương gia lão tổ đều ngửa mặt lên trời rống giận, sắc mặt vô cùng dữ tợn.

Chu Hằng không để ý tới chút nào, chém gió thật sự không có ý nghĩa, thân hình hắn vận chuyển, tiếp tục cướp đoạt binh khí.

Bốn đại Khai Thiên Cảnh lão tổ tiến thối lưỡng nan, xuất kích đi, hậu viện bị châm lửa, sự thật chứng minh một Khai Thiên Cảnh căn bản không bảo vệ được mọi người, hai cái có chút miễn cưỡng!

Nhưng trơ mắt nhìn Chu Hằng cướp đoạt pháp khí, đồng dạng lòng rỉ máu a!

Đường đường cường giả Khai Thiên Cảnh không ngờ bị một tiểu tử Ích Địa Cảnh ép đến một bước này, thật làm cho người ta biệt khuất muốn bị nội thương!

Tuy nhiên, nếu bọn họ biết nhóm người Mao gia đồng dạng là bốn Khai Thiên Cảnh, tuy nhiên bị Chu Hằng đánh chỉ còn lại một người, nói không chừng tâm tình sẽ tốt hơn một chút.

Thân hình Chu Hằng xuất động, đột nhiên hướng về đường đi lui ra ngoài, nhoáng lên một cái khí tức biến mất, dường như cả người bốc hơi.

Một màn này khiến mọi người không hiểu, Chu Hằng có ý gì?

Còn có vài cái binh khí không lấy a, tiểu tử này chẳng lẽ có thiện tâm, định chừa chút cho bọn họ? Nhưng tại sao hắn phải rời khỏi từ đường cũ, chẳng lẽ không tiếp tục về phía trước?

Chương 181: Tầng thứ hai

Chu Hằng tự nhiên vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Hắn không có hảo tâm như vậy, lại đột nhiên tiến vào bảo tháp chính là vì linh lực của hắn hao tổn đại lượng, đã không chống đỡ nổi hắn vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ !

Tuy rằng hắn cố ý khống chế tốc độ, hạ xuống linh lực tiêu hao, tuy nhiên không có khả năng mặc hắn vận chuyển vô hạn, cộng thêm hắn cũng không phải chạy không đánh, vận chuyển Cửu U Băng Thiên Quyết, hoa sen tám màu đồng dạng hao tổn linh lực.

Chu Hằng đã quét sạch gần tới chín thành binh khí, thu tay lại cũng kiếm được lời, còn nữa, sau khi hắn khôi phục linh lực, nói không chừng bốn người Triệu gia lão tổ còn không thể phá giải cấm chế, hắn còn có thể càn quét một hồi.

– Chu Hằng, tình huống thế nào? Tiêu Họa Thủy tiến lên đón, họ nghe Chu Hằng nói qua muốn đi động phủ cường giả Linh Hải Cảnh khi còn sống, nhưng cụ thể xảy ra chuyện gì họ cũng không thể thông qua Cửu Huyền Thí Luyện Tháp nhìn thấy.

Họ chỉ nhìn thấy vô số pháp khí giáng xuống từ trên trời, làm cho các nàng đỡ không xuể. Tuy rằng chiến lực hai nàng không mạnh, nhưng xuất thân nhà quyền thế đỉnh cấp Hàn Thương Quốc, ánh mắt họ lại không thấp, tự nhiên biết những pháp khí này quý báu.

Trong đó số lượng pháp khí Sơn Hà Cảnh, Khai Thiên Cảnh, Ích Địa Cảnh nhiều nhất, ngẫu nhiên có vài món cấp bậc Sơ Phân Cảnh , tuy rằng cảnh giới thấp, nhưng phẩm chất lại phi thường cao, có ít nhất tam phẩm.

Ngoài ra còn có hai kiện pháp khí Linh Hải Cảnh, phẩm chất đạt tới lục phẩm cùng ngũ phẩm, nếu xuất ra đi bán, đủ để cho tất cả nhà quyền thế Lãng Nguyệt Quốc đều khiếp sợ!

Trái tim Lan Phi lại nhảy loạn. Bảo vật như vậy đừng nói Nam Cung hoàng thất lấy không ra, dù là Thiên Tinh Tông ở trước mặt những pháp khí này cũng phải tự thừa nhận là kẻ nghèo hàn!

Đi theo tên nam nhân này. Hiện tại quả thật có chút ủy khuất, nhưng đợi cho hắn thực sự trở thành rồng chín tầng trời, chính là lúc nàng thăng quan tiến chức như diều gặp gió!

Vừa nghĩ tới nắm quyền thiên hạ, nhất là Nam Cung Hoành, Ứng phi, Vũ Phi đều quỳ dưới chân nàng, nàng không khỏi dạt dào tình ý, chỉ cảm thấy giữa hai đùi ướt át.

Mắt nàng hiện lên xuân tình, dùng biểu tình vô cùng đói khát nhìn Chu Hằng, muốn tên nam nhân này cường thế tiến vào thân thể của chính mình. Chu Hằng liếc mắt ngắm nàng một cái, trong lòng rất không rõ nữ nhân này như thế nào lại đột nhiên mắc cỡ! Hắn vốn không thích Lan Phi, tự nhiên càng thêm phản cảm, thật muốn một cước đạp nữ nhân này ra ngoài.

– Hết thảy đều ở trong lòng bàn tay! Hắn cười nói với Tiêu Họa Thủy, sau đó đi lầu hai khôi phục linh lực.

Ngược lại không phải hắn không tín nhiệm Tiêu Họa Thủy, hoặc lo lắng Lan Phi nhân cơ hội hạ độc thủ, lúc này hắn đã là Ích Địa Cảnh Cộng thêm năng lực Phệ Kim tộc hình thành thể chất đáng sợ, hai nàng cầm đao kiếm chém hắn tới chết già đều khó thương tổn được hắn mảy may, mà mỗi lần nhìn thấy Lan Phi luôn như vậy thật khiến người ta giận sôi.

Hắn lấy ra mấy khối linh thạch trung phẩm, đó là thời điểm đang đào linh hạch thuận tiện thu , số lượng không nhiều lắm. Nhưng ngẫu nhiên lấy khôi phục linh lực cũng đủ dùng.

Gần nửa ngày sau, hắn phục hồi linh lực, nhưng hắn rời khỏi Cửu Huyền Thí Luyện Tháp lại đi binh khí thất, đã thấy nơi này sớm vườn không nhà trống, mà mỗi một tòa binh khí đều trống rỗng .

Không nghĩ tới đám lão tổ Triệu gia xuống tay thật mau, mới nửa ngày mà thôi. Bọn họ đã quét sạch chỗ còn lại!

Chu Hằng bước chậm mà đi, ở trong phòng binh khí quét một vòng, cuối cùng không nhìn thấy một kiện pháp khí thất lạc, không khỏi thở dài, ra từ thông đạo đối diện.

Thông đạo rất dài, nhưng với tốc độ của hắn vẫn đi tới cuối rất nhanh, chỉ thấy đây là một cái lầu thang hình xoắn ốc, kéo dài về phía trước.

Chu Hằng đi lên dọc theo thông đạo, độ dốc rất lớn, người bình thường đi khẳng định rất cố sức, nhưng đối với Ích Địa Cảnh mà nói lại như giẫm trên đất bằng.

Vòng vo ít nhất hai mươi mấy vòng, hắn không khỏi thầm mắng Mã Bộ Tiền thưởng thức đặc thù, Linh Hải Cảnh nhảy có thể cao trăm trượng, làm gì tạo ra thông lộ phiền toái như vậy, trực tiếp nhảy lên không được sao?

Rốt cục, hắn đi ra thông đạo xoay tròn, phía trước xuất hiện một vườn hoa cỏ to lớn, liếc mắt một cái căn bản không đến cuối!

Chu Hằng không khỏi sửng sốt, đây chính là lòng núi a, không có mặt trời chiếu sáng, không có ánh trăng tẩm bổ, sao lại có những thứ này? Còn nữa, vườn hoa cỏ lại dại dào sinh cơ vô

tận.

Cái vườn hoa cỏ này bị tách rời thành vô số luống hoa nhỏ, mỗi một luống hoa đều có mười mấy viên minh châu tản ra ánh sáng nhu hòa, có tác dụng chiếu sáng, nếu không cho dù có thực vật thích hợp sinh trưởng từ một nơi bí mật gần đó, cũng sẽ không lớn như vậy.

Chu Hằng đi qua Đại Diễn Tông Linh Thảo Viên, đối với linh thảo cũng không thiếu nhận thức, lập tức nhận ra vài cây linh thảo phẩm chất không thấp.

Không hổ là Dược Viên của cường giả Linh Hải Cảnh!

Chu Hằng một lần nữa lấy ra một tấm Phá Hư Lục dán trên thân, một tấm phía trước đã hao tổn, mà nhìn lại đại bộ phận linh thảo nơi này còn bình yên vô sự, là được đoán được tất nhiên có cấm chế bảo hộ, nếu không không sớm bị những người lão tổ Triệu gia quét sạch sẽ ?

Đối với bọn lão tổ Triệu gia mà nói, kế thừa công pháp Mã Bộ Tiền mới là bọn họ coi trọng nhất , bởi vậy bọn họ không đặc biệt coi trọng đối với những linh thảo này.

Luyện chế linh dược tốt tự nhiên quý báu, giống Thanh Long Đan lại vô giá, nhưng nơi này bây giờ cũng chỉ là nguyên liệu mà thôi, không có được Đan sư luyện chế cũng chỉ có thể dùng để bán ra, rất ít có linh thảo dùng trực tiếp.

Bọn lão tổ Triệu gia tự nhiên không muốn lãng phí thời gian ở trong này, bọn họ không biết khi nào Chu Hằng lại giết trở về, bởi vậy tự nhiên đi thẳng vào vấn đề, trước phải thu vào tay công pháp Linh Hải Cảnh!

Chỉ cần nhận được Mã Bộ Tiền kế thừa, bọn họ có thể đột phá đến Sơn Hà Cảnh, đến lúc đó thu thập Chu Hằng sẽ rất dễ dàng!

Cường giả có thể lên chín tầng trời, cũng có thể nhịn tức giận nhất thời!

[CHARGE=3]

Chu Hằng lắc lắc đầu, thân hình triển khai, bắt đầu tìm kiếm linh thảo dị quả có giá trị. Tuy rằng nơi này là Linh Hải Cảnh cường giả xây, nhưng có chút linh thảo ngay cả Mã Bộ Tiền cũng không nhất định chờ được thành thục.

Võ giả nghịch thiên đoạt mệnh, giống cường giả Hóa Thần Cảnh có được thọ mệnh gần tới 5000 năm, đây là thứ thường nhân ngay cả muốn đều không dám nghĩ!

Nhưng so sánh cùng thiên nhiên, 5000 năm thật không coi vào đâu.

Ở linh dược giới, thảo dược thành thục ngàn năm cũng không ngạc nhiên, vạn năm đều một trảo một bó to!

Thực vật không có linh trí, không thể tu luyện, bị vây ở vị trí hạ tầng, lên trời cũng công bình, ban cho chúng nó sinh mệnh dài lâu ngay cả cường giả Hóa Thần Cảnh cũng không thể sánh bằng.

Thọ mệnh Linh Hải Cảnh đại khái hơn hai ngàn năm, cả đời Mã Bộ Tiền cũng không đợi đại được đa số linh dược thành thục, chỉ có thể lưu lại phúc ấm cho hậu nhân mà thôi.

Ánh mắt Chu Hằng bây giờ cũng cao, cái gì linh thảo trăm năm căn bản không đáng quan tâm, ngàn năm linh thảo còn phải xem phẩm chất như thế nào, hắn nhắm chính xác là vạn năm linh thảo, cái loại bảo vật này ngay cả cường giả Hóa Thần Cảnh cũng không chờ được!

– Kỳ quái!

Chu Hằng đi nửa vòng, mày nhăn lại, những luống hoa này cơ bản không có hư hao gì, rất nhiều linh thảo vốn nên dài ngàn năm lại ngoài ý đều chỉ mọc trên trăm năm.

Cho dù linh thảo cũng có sinh mạng cực hạn, cho dù vạn năm

mới có thể thành thục, cũng sẽ rơi vào tử kỳ, bởi vậy cây chết héo, cây non dài ra rất bình thường. Nhưng rất nhiều linh thảo 7000 năm, 8000 năm, 9000 năm, 1 vạn năm lại đều chỉ có trên trăm năm, nhiều nhất 200 năm năm, cái này tuyệt đối không bình thường.

Dường như bị người ngắt lấy một lần, mới xuất hiện tình huống như vậy.

Nơi này đã có người đến qua ?

Cũng không kỳ quái, bởi vì tiến vào nơi này chỉ cần tìm được cơ quan khống chế, cũng không cần có thực lực cường đại gì đi phá giải cấm chế, trước kia đã có người tới quá nơi này cũng không khó hiểu.

Nhưng kỳ quái là, nếu người nọ có thể phá giải cấm chế luống hoa ngắt lấy linh thảo, tại sao không nhìn những pháp khí trong phòng?

Đừng nói pháp khí không quý báu, bên trong có hai thanh pháp khí cấp bậc Linh Hải Cảnh, đều đủ để khiến nhà quyền thế Lãng Nguyệt Quốc đoạt vỡ đầu, ít nhất sẽ không kém cỏi hơn linh thảo ngàn năm!

Pháp khí không lấy một kiện, nhưng linh thảo trân quý lại sớm bị quét sạch sẽ!

Ánh mắt của người kia thật đủ mạnh, Chu Hằng căn bản không tìm thấy một gốc linh thảo đủ quý báu, những thảo dược vài ba trăm năm có thể làm thuốc hắn lại không để vào mắt, một đường đi qua như cưỡi ngựa xem hoa, căn bản không có cơ hội xuất thủ.

Rất nhanh, hắn tới trung ương vườn cây cỏ nơi này, xa xa có thể nhìn thấy có một cây cây cột, có thể đi thông tầng không gian thứ ba.

Cây cột to ít nhất ba trượng, trung gian trống không, lại một thông đạo hình xoắn ốc hướng lên.

Chu Hằng thấy được những người Triệu gia lão tổ lại giảm mạnh, chỉ còn lại có bốn, chính là bốn đại lão tổ Khai Thiên Cảnh, nói vậy bọn họ sợ tiếp tục bị Chu Hằng sờ gáy nên điều động những người khác ly khai.

Bốn người này thế nào còn tại nơi đây?

Đáp án rất đơn giản, bọn họ bị chặn!

Ánh mắt Chu Hằng ngưng trọng, bởi vì ngăn cản bốn người Triệu gia lão tổ đi cũng không phải người, cơ quan, cấm chế, mà là một con rắn đen vô cùng lớn, thân thể nhìn không ra chiều dài cụ thể, nhưng tuyệt đối không dưới 20, 30 trượng,

thân thể to chừng một trượng, vảy cả người như mái ngói!

Khai Thiên tam trọng thiên!

Khí tức con rắn đen đáng sợ, lại cũng phá vỡ mà vào Khai Thiên Cảnh, hơn nữa thể chất yêu thú mãnh liệt, đồng dạng là Khai Thiên tam trọng thiên cho dù không phải võ giả nhân loại có thể sánh bằng, lực lượng thân thể mạnh mẽ đủ để cho chúng nó dùng lực vài cái đập nát võ giả cùng cảnh giới!

Nếu con rắn đen này có kịch độc, thì càng thêm khó đối phó .

Bốn người Triệu gia lão tổ chỉ muốn đột phá con rắn đen, nhưng con rắn đen lại có được ý thức lãnh địa mãnh liệt, xem đi thông đạo thông tầng thứ ba là ổ, vững vàng trấn giữ không lùi.

Chu Hằng đột phát kỳ tưởng, những linh thảo mấy ngàn năm, hơn vạn năm kia có phải bị đại xà này ăn luôn hay không!

Nói không chừng con rắn đen nguyên bản không cường đại như vậy, lại có được năng lực không nhìn cấm chế, sau khi càn quét linh thảo quý báu nơi này một vòng, lại trải qua mấy trăm năm luyện hóa, như vậy trưởng thành đến Khai Thiên Cảnh cũng không kỳ quái.

Mà yêu thú tự nhiên sẽ không cần pháp khí, bởi vậy trong binh khí các mới không nhúc nhích một kiện.

Đây là giải thích hợp lý duy nhất Chu Hằng có thể nghĩ tới.

Chương 182: Đánh thuốc con rắn đen

– Ba vị, kéo dài tiếp như vậy cũng không phải biện pháp! Lỗ gia lão tổ nói, ánh mắt nhìn chằm chằm con rắn đen, đối mặt với yêu thú mạnh mẽ như vậy hắn tự nhiên không dám phân tâm.

Tê!

Con rắn đen lè lưỡi, nó nghe không hiểu ngôn ngữ nhân loại, nhưng yêu thú từ Tụ Linh Cảnh bắt đầu có trí tuệ, mà theo cảnh giới tăng lên, trí tuệ cũng càng ngày càng cao. Trong truyền thuyết có hồ ly tinh biến ảo hình người mê đảo chúng sinh, đây thật ra là yêu thú phóng xuất ra khí tức mê loạn thần trí, khiến người ta lầm yêu thú trở thành mỹ nữ.

Nhưng cái này cũng đủ thấy trí tuệ yêu thú có thể khai hóa đến trình độ nào!

Nhân loại so với lực lượng ở thân thể yêu thú kỳ thật ở hạ phong, chiếm ưu thế là có trí khôn, mới cách nói có vạn vật chi linh. Nếu yêu thú có trí tuệ, đối với nhân loại mà nói quả thực chính là tai nạn!

May mắn, cảnh giới càng cao, linh lực cũng càng trọng yếu, lực lượng thân thể tiến dần chậm lại, nếu không theo cảnh giới tăng lên mà yêu thú có được trí tuệ càng ngày càng cao, nhân loại lấy cái gì chống cự lại?

Con rắn đen có thể dùng bản năng tra bốn người này không có hảo ý, nó tức giận phun lưỡi rắn ra nuốt vào, phát ra cảnh cáo mãnh liệt, muốn bọn họ rời khỏi lãnh địa của mình. Nếu không phải nó biết bốn người này vô cùng cường đại, đã sớm cuộn ra ngoài ăn bọn họ sạch sẽ.

Máu thịt võ giả đối với yêu thú mà nói có sức hấp dẫn mãnh liệt, cảnh giới càng cao, máu thịt lại càng thơm .

– Đều ra tuyệt chiêu, có thể đột phá! Triệu gia lão tổ trầm giọng nói.

– Ân!

Ba người khác đồng thời gật đầu, kỳ thật nếu có thể bọn họ càng muốn giết con rắn đen, cả người yêu thú Khai Thiên Cảnh là bảo a, máu thịt đều là thuốc bổ tốt nhất. Mà trong yêu hạch cũng có lĩnh ngộ thiên địa!

Yêu thú không tu công pháp, theo bản năng mà luyện hóa linh khí thiên địa. Tốc độ tu luyện thong thả. Nhưng chính vì vậy mà yêu thú càng thêm gần tự nhiên so với nhân loại, thiên địa bí mật ẩn chứa trong yêu hạch đối với võ giả đột phá cảnh giới

có trợ giúp rất lớn.

Nếu như có thể nhận được yêu hạch con rắn đen, sau khi luyện hóa bọn họ đều có hy vọng đột phá Sơn Hà Cảnh!

Đáng tiếc, bọn họ càng muốn nhận được kế thừa Linh Hải Cảnh, thứ hai cảnh giới con rắn đen cũng không yếu hơn bọn họ, cộng thêm thể chất yêu thú mạnh mẽ, lực lượng cơ thể. Căn bản không phải bốn người bọn họ có thể chém giết !

Có lẽ đánh bạc toàn lực liều mạng, có thể đánh chém con rắn đen, nhưng bọn hắn cũng phải trả giá một vài người đồng quy vu tận!

Ai nguyện ý để người khác hưởng?

Bởi vậy, bọn họ tự nhiên bỏ qua ý niệm đánh chém con rắn đen trong đầu, chỉ là muốn đột phá tìm kiếm kế thừa Linh Hải Cảnh, đây mới là chuyện trọng yếu nhất.

– Sát Nhiễm Thiên Địa!

– Cực Diệt Chưởng!

– Đoạn Thiên Kiếm!

– Hoa Lạc Tinh Hà!

Bốn đại cường giả Khai Thiên Cảnh đồng thời quát lên một tiếng lớn, mỗi thứ ra tuyệt chiêu đánh tới con rắn đen.

Đối mặt với công kích đáng sợ. Cho dù thể chất yêu thú mạnh mẽ cũng không dám đón đỡ, con rắn đen cấp bách nhích người tránh né, đừng nhìn thân thể to dài, thực chất vô cùng linh động, tránh hết công kích của bốn đại cường giả Khai Thiên Cảnh.

Sinh tồn, là thứ có sẵn trong máu yêu thú. Chỉ có ở có thể ở điều kiện sống tiên quyết, yêu thú mới có thể muốn cường đại, đi mở rộng lãnh địa, đi tranh đoạt phối ngẫu, nếu không hết thảy đều là hư vô .

Hưu hưu hưu, bốn người Triệu gia lão tổ cũng chỉ cần trong chớp nhoáng này mà thôi, lập tức bắn người cấp bách vượt qua. Nhao nhao tiến nhập thông đạo, lập tức biến mất.

Con rắn đen hét giận dữ. Nhưng không có truy kích.

Đây là lãnh địa của nó, nhưng mặt trên không phải, nếu địch nhân ly khai nó cũng sẽ không theo đuổi, dù sao thực lực bốn người này khiến nó tương đối ngại, yêu thú trời sinh có bản năng mẫn cảm đối với cường địch.

Chu Hằng xa xa nhìn chăm chú, nếu hắn muốn lên tầng thứ ba sẽ dễ dàng hơn nhiều so với bốn người lão tổ Triệu gia, một khi thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ toàn lực, con rắn đen sẽ không kịp phản ứng!

Nhưng nếu như có thể chém con rắn đen?

Tinh khí sinh mệnh yêu thú Khai Thiên Cảnh, cộng thêm con rắn đen dùng nhiều linh thảo như vậy, trong máu khẳng định đều tràn đầy dược lực, máu rắn tuyệt đối có thể so với linh dược quý báu nhất!

Võ giả ăn nhiều linh thảo như vậy phỏng chừng không chết cũng bị nổ tung, nhưng yêu thú sẽ không. Yêu thú không thông dược lý, nhưng theo bản năng tiến hành chọn lựa, pha chế, phát huy ra tác dụng linh thảo.

Có thể nói, bản thân yêu thú chính là một cái lò luyện đan!

Giết thế nào, lại là vấn đề lớn!

Chiến lực Chu Hằng vượt xa Ích Địa Cảnh đỉnh phong là đúng, tuy nhiên không thể vượt qua Khai Thiên Cảnh, dù con rắn đen nằm mặc hắn đánh, cho dù với hắc kiếm sắc bén cũng không biết phải chém bao nhiêu phát mới có thể đánh chết!

Mà con rắn đen sẽ nằm mặc hắn đánh chém sao?

Chu Hằng lập tức vắt hết óc, suy tư ở trong lòng.

Chính diện chống đỡ một cái Khai Thiên Cảnh hoàn toàn không có tiền đồ , cho dù Chu Hằng tự tin đi nữa cũng sẽ không có ý nghĩ như vậy.

Muốn đánh ngã một cường địch vượt xa mình, biện pháp cũng không phải không có, nói thí dụ như, hạ độc!

[CHARGE=3]Nhưng sức chống cự của yêu thú Khai Thiên Cảnh đáng sợ đến bực nào, nếu muốn dùng thuốc, tự nhiên phải cần dược vật cấp Khai Thiên Cảnh, hắn lấy đâu bây giờ?

Ân?

Chu Hằng đảo mắt qua, nơi này chính là Dược Viên, dạng linh thảo gì đều có phương diện, tài liệu cũng không cần lo lắng,

nhưng có tài liệu còn chưa đủ, còn cần phối phương tổ hợp lại, phát huy ra hiệu quả!

Hắn xưa nay thích dùng võ lực giải quyết vấn đề, nào biết phối phương như vậy?

Chu Hằng tiến nhập Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, hắn muốn hỏi Tiêu Họa Thủy, Lan Phi một chút có biết phối phương như vậy hay không.

– Nô biết! Nô biết! Chu Hằng vừa nói, Lan Phi lập tức thập phần hưng phấn kêu lên. Sự tồn tại của nàng quá yếu, dường như chỉ vì bồi Chu Hằng trên giường, làm như một nữ nhân luôn luôn tranh thủ tình cảm ở phía sau, nàng biết như vậy quá nguy hiểm!

Nhất thiết phải tăng lên địa vị mình ở trong lòng Chu Hằng, nếu không ngày nào đó bị đá ra, nàng tìm ai kêu oan?

Chu Hằng vui vẻ, nhìn sang nàng, vẫn như cũ chỉ cảm thấy nữ nhân này chỉ có một bộ dáng kiều my, vẫn như vậy khiến người ta sinh chán ghét, nói: – Nói!

– Hoàng thất có cái bí mật luyện dược tổ, chuyên môn dùng để nghiên cứu những dược vật hại gười, trước kia nô thường xuyên thay Nam Cung Hoành tiến đến xem xét có hay không mới tiến triển, bởi vậy biết rất nhiều phương thuốc!

– Trong đó có một cái, tên là Thiên Tô Tán, có thể cho cường giả Khai Thiên Cảnh ở trong vòng một ngày toàn thân không đủ sức, không thể động đậy!

– Nô hoài nghi, đây là Nam Cung Trường Không chuẩn bị cho mình về sau, sợ hãi ba người Tiêu gia lão tổ liên thủ đối phó hắn!

Xem nàng nói hăng say, Chu Hằng không kìm nổi ngắt lời nói: – Nói điểm chính, không ai hỏi ngươi lai lịch Thiên Tô Tán!

Lan Phi thầm mắng trong lòng một tiếng, nhưng trên mặt lại không dám hiển lộ, nói: – Vâng! Vâng! Vâng! Bởi vì đây là những hoàng gia Luyện dược sư nghĩ ra, hơn nữa bọn họ cũng không tìm được tài liệu tương ứng tiến hành chứng thật, chỉ là dựa kinh nghiệm bọn họ suy đoán, cho nên nô cũng không thể cam đoan có thể thành công!

Cái này cũng không kỳ quái, muốn để cường giả Khai Thiên Cảnh mất đi năng lực, dược vật cần tự nhiên cực kỳ quý báu, nếu không võ giả cảnh giới cao cũng chưa chắc không đáng giá!

Cao nhất Hàn Thương Quốc mới là lão tổ Khai Thiên Cảnh, muốn kiếm được linh thảo Khai Thiên Cảnh vốn không dễ dàng, huống chi Nam Cung Trường Không làm sao có thời giờ vì thủ hạ nghiên cứu tự mình bôn ba?

Bởi vậy cái phối phương này đến bây giờ còn chỉ là một ý tưởng, có thể có tác dụng hay không căn bản không có ai chứng thật.

Lan Phi nói xong trong lòng khó tránh khỏi có chút bất ổn, sợ thổ phỉ ác bá này đột nhiên trở mặt, nhưng nàng lại không thể không nói rõ, vạn nhất phối phương không dùng được, Chu Hằng còn không bổ sống nàng!

Chu Hằng lại không vô lý như trong tưởng tượng của nàng, nói: – Ngươi nhớ rõ phối phương sao?

Nếu Lan Phi lắc đầu, như vậy Chu Hằng sẽ phải vỗ nát cái mông nàng! Không biết phối phương mà còn nhiều lời!

– Biết! Biết! Lan Phi gật đầu không thôi: – Nô nhớ rõ rất rõ ràng!

Chu Hằng nhìn nàng một cái, nữ nhân này ghi nhớ phối phương này, đại khái cũng có ý tứ hạ thủ Anh Phi, Vũ Phi, đáng tiếc, nàng đồng dạng không có đủ tài liệu.

Lan Phi bị hắn nhìn trong lòng hoảng sợ, vội vàng cúi đầu.

Chu Hằng ghi nhớ phối phương, lập tức ly khai Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, bắt đầu tìm kiếm ở khắp dược thảo.

Không hổ là Dược Viên của cường giả Linh Hải Cảnh, dược liệu trên phối phương đều có, mặc dù có chút không đủ năm, nhưng không có vấn đề gì, cùng lắm thì dùng nhiều một chút, dùng số lượng để đền bù chất lượng.

Đây không phải là luyện đan, không cần lo lắng pha chế không đúng có thể nổ lò hay không, chỉ cần trộn thành hỗn hợp nước là được!

Gần nửa ngày sau, Chu Hằng đã lấy đủ tất cả dược liệu, mang tới một cái chén lớn, tay phải nghiền dược liệu một cái, lập tức nước xuất ra. Rất nhanh, một chén nước thuốc đen nhánh hiện lên.

Nhưng, phải như thế nào để con rắn đen uống?

Đừng nói yêu thú Khai Thiên Cảnh đã có linh trí, dù không có linh trí, với bản năng dã thú làm sao đi uống đồ vật mùi lạ dày đặc, nhan sắc quỷ dị như thế?

Nếu con rắn đen này thật chủ động uống vào, vậy tuyệt đối không phải bị độc chết , mà là ngốc ngếch chết!

Xem ra, cần mạo hiểm một chút!

Chu Hằng lộ ra một chút tươi cười, con đường của võ giả làm sao bằng phẳng, mạo hiểm mới vĩnh viễn đồng hành cùng với võ giả.

Thân hình hắn bắn lên, vọt thẳng tới con rắn đen.

Con rắn đen chính là tồn tại Khai Thiên Cảnh, thần thức mẫn cảm ra sao, lập tức phát hiện Chu Hằng xâm nhập, lập tức giận ngẩng đầu, uốn lượn thân thể thẳng lên cao chừng bảy trượng, cắn nhanh về Chu Hằng.

Nó có thể cảm ứng được rõ ràng Chu Hằng yếu hơn mình rất nhiều, làm sao có cố kỵ gì, miệng xà mở ra muốn cắn nuốt người này tươi sống!

Hưu, Chu Hằng không chút phản kháng nào, trực tiếp quăng vào xà miệng.

Con rắn đen khép miệng lại, tuy rằng không biết sinh vật xa lạ này làm sao dại dột tiến đến chịu chết, nhưng nó căn bản không để ở trong lòng, đang muốn nằm xuống ngủ, không ngờ phát hiện miệng căn bản không nuốt xuống cái gì!

Giống xà không cần nhấm nuốt thức ăn, sau khi trực tiếp cắn

nuốt tự nhiên có thể hòa tan, nhưng nào có nhanh như vậy , mới vừa ăn vào miệng đã không có?

Tuy rằng con rắn đen mở ra trí tuệ, nhưng tuyệt đối không thể khôn hơn nữa, hai mắt chớp động vẻ mờ mịt, nếu có tay, nó khẳng định sẽ thò lên gãi đầu.

Chương 183: Máu rắn!

Chu Hằng khép kín miệng rắn trong nháy mắt tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, lấy công kích nhanh chóng của yêu thú Khai Thiên Cảnh, hắn làm như vậy thật đúng là mạo hiểm vô cùng lớn, dù sao đây cũng không phải là vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ tránh né công kích, mà là chính mình đụng phải miệng rắn.

Chỉ cần phản ứng hơi chậm hơn một chút, tất nhiên sẽ bị răng rắn cắn xuyên thân thể, cả người Hắc Xà này có cổ kỳ tinh, đoán chừng cũng súc tích kịch độc, theo cảnh giới tăng lên, tất nhiên có độc tố cấp Khai Thiên Cảnh, tiểu thân bản của Chu Hằng bị cắn đoán chừng liền trực tiếp hóa thành hủ nước!

Nhưng lại không thể tiến vào bảo tháp quá nhanh, thật coi Hắc Xà này là ngu sao, sẽ chỉ ngây ngốc nuốt vào một đạo không khí, đã sớm khép miệng lại.

Chu Hằng đặt mông ngồi xuống bên trong tháp, chỉ cảm thấy cả người nổi lên một cổ mồ hôi lạnh, mới vừa rồi hắn chỉ cần chậm nữa, cho dù một chút ít cũng sẽ bị Hắc Xà cắn trúng, sinh tử chính là chuyện tình trong nháy mắt như vậy.

Khiến cho nhịp tim đập quá mức, chuyện như vậy sau này vẫn là bớt làm.

– Chu Hằng, ngươi không sao chớ?

Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi vội vàng chạy vội tới, đầy mặt ân cần.

Chu Hằng cho Tiêu Họa Thủy một nụ cười an ủi, nói:

– Không có chuyện gì.

Tới Lan Phi chỉ coi như không thấy, hắn duy nhất cảm giác hứng thú chính là ra sức đánh cái mông của nữ nhân này.

Thần thức phóng ra ngoài thông qua bảo tháp, hắn phồng lớn Cửu Huyền Thí Luyện Tháp lên, một đường trợt đi bên trong thân thể Hắc Xà, tiến vào địa phương sâu hơn.

Hắn không phải là không có nghĩ tới để cho Cửu Huyền Thí Luyện Tháp bành trướng đến mức tận cùng, làm cho Hắc Xà nổ tung, nhưng có hai vấn đề, thứ nhất là kể từ đó máu rắn sẽ bắn loạn, hắn sẽ không hấp thu được. Một nguyên nhân khác càng thêm thực tế là nếu Cửu Huyền Thí Luyện Tháp khuếch trương gặp phải lực cản. Thì cần bản thân hắn cung cấp lực lượng để mở lớn. Nói cách khác, đây là so đấu lực lượng giữa Chu Hằng cùng Hắc Xà. Lực lượng Ích Địa Cảnh liều mạng cùng Khai Thiên Cảnh, hắn có thể có phần thắng sao?

Càng mấu chốt chính là, chỉ sợ Cửu Huyền Thí Luyện Tháp thực sự mở lớn đến mức tận cùng cũng chưa chắc giết được Cự Xà nầy!

Hắc Xà này vốn là rất to rất dài, cũng có thể dung nạp hơn nửa đoạn bảo tháp, hơn nữa thân thể Khai Thiên Cảnh bền bỉ bực nào, mở lớn gấp mười lần, gấp hai mươi căn bản là nhỏ, tuyệt không sợ sẽ nứt vỡ.

Chu Hằng trong tay cầm chén đen thùi lùi kia, lấy linh lực bảo vệ bản thân. Ba đạo huyết mạch lực đồng thời phát động, hắn muốn trực tiếp xuất hiện trong bụng Hắc Xà, này cũng nguy hiểm vạn phần giống như trước!

Xà là loại động vật không cần nhai thức ăn, dịch a-xít cường đại trong cơ thể sẽ tiêu hóa hết thảy, dịch a-xít của Hắc Xà Khai Thiên Cảnh tuyệt đối đáng sợ vô cùng!

Chu Hằng làm nhiều phòng bị hơn nữa cũng không quá!

Hưu, thân hình hắn chợt lóe, hiện ra trong cơ thể Hắc Xà. Tay phải vận chuyển hắc kiếm, Lăng Thiên Cửu Thức lại xuất hiện.

Thân thể của yêu thú Khai Thiên Cảnh a, đó là bền bỉ bực nào, bây giờ căn bản không có thời gian cho hắn từ từ chém từng kiếm một, vì vậy hắn vừa ra tay chính là Pháp kỹ mạnh nhất, từng đạo bóng kiếm màu đen di động. Lại dung hợp, uy thế tăng vọt gấp trăm lần.

Vẫn chỉ có thể chồng đến thức thứ bảy, Chu Hằng nhất thời cảm thấy vô cùng kiệt lực, hắc kiếm họa xuất!

Phốc!

Vô số mạch máu trong cơ thể Hắc Xà nhất thời bạo liệt, máu rắn cuồng phún.

Chu Hằng nhân cơ hội ném chén nhỏ cầm trong tay ra. Tâm niệm vừa động, rút về bên trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, chỉ cảm thấy một trận kiệt lực vô tận đánh tới. Hắn sớm có chuẩn bị, kiên trì không ngất đi, nắm linh thạch trung phẩm lên, điên cuồng mà hấp thu.

Không gian đan điền gần như khô kiệt nổi lên một chút linh lực một lần nữa, Chu Hằng mới chịu đựng qua thời khắc gian nan nhất, thần thức trải qua tầng ma luyện này, cũng là cường đại thêm một phần.

Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi ở một bên nhìn, cũng là không dám lên tiếng quấy rầy hắn.

Nếu đổi là trước kia, lúc này Lan Phi nhất định sẽ nhân cơ hội đánh lén Chu Hằng, cướp lấy bảo vật. Nhưng nàng hiện tại đã chết tâm, còn muốn ôm bắp đùi Chu Hằng bò lên vị trí cao hơn.

Dưới sự chú ý của hai nàng, Chu Hằng dùng ba giờ khó khăn lắm mới bổ túc linh lực.

Hắn không khỏi thầm than Lăng Thiên Cửu Thức này thật không phải là người luyện, dùng một lần chính hắn giống như muốn chết một lần! Bất quá, thân thể Hắc Xà này thật đúng là bền bỉ, hắn lấy hắc kiếm làm vũ khí, vận chuyển Lăng Thiên Cửu Thức cũng không thể chặt đứt thân thể, chẳng qua là chém đả thương mà thôi, thật là mạnh mẽ đến mức làm cho người ta giận sôi!

Cho nên nói, võ giả rất không nguyện ý ác chiến sinh tử với yêu thú cùng cảnh giới, cường độ thân thể kém nhiều lắm!

Chu Hằng xuyên thấu thần thức qua bảo tháp để quan sát Hắc Xà, chỉ cảm thấy trái tim Hắc Xà này gần như ngừng đập, máu cũng ngưng lưu chuyển, chẳng khác nào đã chết.

Thuốc, thấy hiệu quả!

Tim đập của xà vốn là chậm, trúng dược vật, vậy dĩ nhiên là càng thêm chậm!

Đến lúc rồi!

Chu Hằng ra khỏi bảo tháp, vận chuyển hắc kiếm cuồng trảm một trận.

Hắc Xà này bây giờ chẳng khác nào đã hôn mê, căn bản không nhúc nhích được một khối da thịt, nếu không võ giả Tụ Linh Cảnh trở lên là có thể tùy ý khống chế trong cơ thể, chính là địch nhân ở trong cơ thể mình cũng có thể phát động công kích.

Chu Hằng liều mạng để da và huyết nhục tay phải bị dịch a-xít làm mục nát, xương ngón tay màu vàng vững vàng nắm lấy Hắc Xà, vận chuyển hắc kiếm chém điên cuồng.

[CHARGE=3]Không có Lăng Thiên Cửu Thức, chỉ sợ sau khi lấy hắc kiếm sắc bén chém tới, thịt mềm kia hẳn là rúc về phía sau, chất thịt hai bên cuốn qua, tạo thành lực hóa giải cường đại, không ngờ không tổn thương chút nào!

Không hổ là Khai Thiên Cảnh, cho dù không thể vận chuyển linh lực cũng có lực phòng ngự cường đại như thế!

Giống như một đống cây bông, nhu hoà không chịu lực.

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, không tức giận chút nào, chẳng qua là vận chuyển hắc kiếm, đẩy Phi Bộc Kiếm Pháp ra, tăng lực sát thương lên.

Chỉ từ góc độ võ kỹ mà nói, Phi Bộc Kiếm Pháp chẳng qua là Địa cấp hạ phẩm, xa xa không thể so sánh với Cửu U Băng Thiên Quyết, hoa sen tám màu. Nhưng là lấy hắc kiếm để thi triển, cái thanh thần kiếm này lại có thể bổ túc phần thiếu sót về phẩm cấp của Phi Bộc Kiếm Pháp.

Điều kiện tiên quyết là hắc kiếm có thể chém vào người, nếu không cũng là không tốt.

Hiện tại Hắc Xà không nhúc nhích được, vậy dĩ nhiên là từng kiếm đều chém trúng, kiếm thác nước màu đen đẩy ra, liên miên bất tuyệt.

Mặc dù lực phòng ngự của Hắc Xà siêu cường, nhưng cuối cùng lỗ lả ở chỗ không cách nào phản kích, không cách nào tránh né, mà sự sắc bén của hắc kiếm đã xa xa vượt ra khỏi Ích Địa Cảnh, sau trên trăm kiếm, một chỗ mạch máu của Hắc Xà rốt cục tan vỡ, máu tươi phun mạnh ra.

Hắn khổ cực như vậy mới trảm phá một mạch máu của Hắc

Xà, mà thân thể cho dù là Lăng Thiên Cửu Thức cũng không thể chặt đứt, có thể thấy được lực phòng ngự của Hắc Xà đáng sợ đến trình độ nào. Dược tính của Thiên Tô Tán chỉ có thể kéo dài một ngày, thời gian của hắn không nhiều!

Vậy thì hút khô thối máu xà nầy!

Chu Hằng như cự kình hút nước, điên cuồng mà hấp thụ lấy máu huyết của Hắc Xà. Hắc Xà này to lớn ra sao, rất nhanh bụng Chu Hằng đã phồng lên, thật giống như trung niên mập ra, bụng phồng tròn thành một vòng.

Hút hút hút!

Chu Hằng chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu, nhưng một lát sau, mạch máu bị phá ra của Hắc Xà không ngờ từ từ khép lại, tốc độ máu tươi xông ra nhất thời chậm lại. Hắn vội vàng xuất kiếm chém, để cho máu tươi tràn ra.

Bụng của hắn tiếp tục trướng lên, lấy tu vi lúc này của hắn, hơn nữa bị năng lực Phệ Kim tộc tôi luyện mạnh mẽ, cố ý khống chế thì bụng cho dù là trướng lên gấp mấy chục lần cũng sẽ không bành trướng nổ tung.

Chu Hằng thật sự thành một bàn tử, hơn nữa cũng là bàn tử mập mạp nhất từ trước tới nay, nếu là thả vào trên người thường nhân, đừng nói bước đi, chính là đứng cũng đừng mơ tưởng làm được!

Tốc độ máu rắn bắn ra từ từ dừng lại, không phải là vết thương lại đang khép lại, mà là sắp bị Chu Hằng hút khô rồi!

Chu Hằng cũng sắp đạt tới cực điểm, bụng của hắn phồng lên cũng có cực hạn, nếu thật là bị máu rắn bành trướng nổ tung, vậy thì thật là lòng tham không đáy, chính mình hại chết mình.

Hắc Xà tuy lớn, nhưng máu cũng là tinh hoa, mặc dù thể tích lớn, lượng cũng nhiều, nhưng nhiều hơn nữa cũng không chịu nổi để Chu Hằng hút như vậy, cuối cùng giống như thuốc mỡ chen chúc, Chu Hằng dùng sức hít một hơi mới có thể nặn đi ra một chút, đã sớm không hề tự phun ra nữa.

– Đi!

Chu Hằng vung hắc kiếm, đâm vào trong mạch máu bị phá vỡ kia, bản thân thì lắc mình vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Lấy sự bá đạo của hắc kiếm, giết một đầu yêu thú cơ hồ bị hút khô máu hẳn không có vấn đề!

– Chu Hằng, làm sao ngươi thành bộ dáng này?

Thấy bụng Chu Hằng phồng lên như đang mang thai, hai nàng đồng thời lộ ra vẻ mặt kinh ngạc tới cực điểm, điều này cũng quá khoa trương đi!

Chu Hằng căn bản không dám mở miệng nói chuyện, sợ là miệng hơi mở thì máu rắn sẽ phun ra ngoài.

Hắn miễn cưỡng ngồi xuống, vận chuyển Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, trực tiếp lại bắt đầu luyện hóa máu rắn.

Ngay từ lúc uống ngụm máu rắn đầu tiên là hắn biết, đây tuyệt đối là dược xà, ăn quá nhiều linh dược mới tăng tu vi lên tới Khai Thiên Cảnh! Nhưng dược tính lại chìm ở trong máu của nó, từ từ chuyển thành lực lượng của Hắc Xà.

Nếu là qua trăm năm nữa đi vào, Hắc Xà này sợ rằng đã là Sơn Hà Cảnh! Thật là như thế, Chu Hằng cũng chỉ có thể trực tiếp xuyên qua, mà không dám có chút ý niệm đánh chém nào trong đầu.

Điều này cũng có thể chứng minh, Hắc Xà này hẳn cũng không phải là Mã Bộ Tiền nuôi, mà là đến nơi này nhiều nhất từ hai ba trăm năm trước, thông qua nuốt chửng linh thảo mà không ngừng trưởng thành, trở thành bá chủ nơi này!

Ý niệm trong đầu Chu Hằng bay lộn, nhưng lập tức thông suốt hết thảy, chẳng qua là luyện hóa dược lực máu rắn.

Cả người hắn đều toát ra khí thể, đó là chất lỏng vô dụng trong máu rắn, bị hắn lấy nhiệt độ làm bốc hơi, trực tiếp bài xuất ra bên ngoài cơ thể. Ở trong quá trình này, bụng của hắn rốt cục cũng bắt đầu co rút lại.

Một ngày, hai ngày, suốt ba ngày sau, bụng Chu Hằng mới rút nhỏ hai phần ba, mà vô số tinh hoa linh dược hấp thu được, tích lũy lực lượng của hắn cũng đạt tới Ích Địa nhị trọng thiên đỉnh phong.

Trùng kích Ích Địa tam trọng thiên!

Bởi vì hắc kiếm ném ra ngoài trấn giết Hắc Xà, Chu Hằng cũng chỉ có thể bằng vào lực lượng của mình tiếp tục tăng lên Ích Địa, trong lòng hắn có ý chí thôn thiên, cho dù không có hắc kiếm thì như thế nào, thiên địa của chính ta chỉ có thể do ta làm chủ!

Mở cho ta! . Thần thức Chu Hằng Hóa Hình, một quyền vang trời, một quyền oanh địa, không ngừng mà vũ động trong đan điền.

Ùng ùng, cả vùng đất bị hắn đánh cho tiếp tục hạ thấp xuống, khoảng cách cùng bầu trời Hỗn Độn phía trên càng kéo càng lớn, mà diện tích toàn bộ đại lục đang không ngừng khuếch trương, lan tràn ra nơi xa vô tận.

Đáng tiếc, tiểu cảnh giới đột phá chỉ có thể khuếch trương không gian đan điền gấp ba, đây là bị cảnh giới hạn chế, rất nhanh thì đã đạt đến cực hạn, lại muốn khuếch trương, đó chính là Khai Thiên Cảnh!

Lấy lực lượng bây giờ của Chu Hằng, căn bản không lay động được bình chướng này.

Chương 184: Đại trận kim chúc nhân!

Ích Địa tam trọng thiên!

Chu Hằng đã có thể ngồi thẳng, hắn hấp thụ lấy linh khí chung quanh, củng cố cảnh giới, trên mặt chớp động lên bảo tướng trang nghiêm, tay phải máu chảy đầm đìa đã sớm khỏi hẳn, da trắng như tuyết, tản ra quang thải dịu dàng, năm ngón tay thon dài có lực, bàn tay rộng rãi, có một loại cảm giác làm cho người ta nhìn liền an tâm.

Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi thấy tận mắt quá trình người nam nhân này đột phá Ích Địa tam trọng thiên, ai cũng kinh ngạc há to miệng, chấn kinh đến tột đỉnh.

Các nàng đã sớm biết tu vi Chu Hằng tinh tiến rất mạnh, nhưng là trực tiếp nhìn kết quả cùng nhìn thấy cả quá trình cũng là hai chuyện hoàn toàn khác nhau!

Ba ngày!

Chẳng qua là ba ngày mà thôi, Chu Hằng đã từ Ích Địa nhị trọng thiên trung kỳ phá vỡ mà vào Ích Địa tam trọng thiên! Nếu như nói lực lượng tích lũy có thể nhanh chóng, lĩnh ngộ

cảnh giới thì sao? Đây là một cái quá trình thông ngộ thiên địa tự nhiên, tuyệt đối không thể một lần là xong!

Nhưng lại có thiên tài, yêu nghiệt như vậy dùng sự thật rõ ràng phá vỡ truyền thuyết, sáng lập kỳ tích.

Vừa nghĩ tới có thể triền miên cùng nam nhân vĩ đại như vậy, mắt hai nàng cũng là hiện xuân sắc, hận không được lập tức đụng ngã Chu Hằng, để cho vật kia nhồi vào thân thể các nàng, như vậy mới có thể bình ổn kích tình nóng bỏng lúc này của các nàng.

Chu Hằng bất động không sợ hãi, đột phá Ích Địa tam trọng thiên hắn thấy căn bản là chuyện thuận lý thành chương, cao hứng thì cao hứng, nhưng tuyệt đối sẽ không để cho vui mừng mà quên hết tất cả.

Hắn tiếp tục luyện hóa máu rắn còn dư lại.

Lại là hai ngày sau, bụng của hắn khôi phục bình thường, mà lực lượng tích lũy cũng đạt tới Ích Địa tam trọng thiên trung kỳ!

Những máu rắn này tăng lực lượng tích lũy của hắn lên một cái tiểu cảnh giới! Nhưng hắn có đan điền gấp 80 lần Ích Địa Cảnh bình thường, nói cách khác, cái này đủ để cho tám mươi võ giả Ích Địa Cảnh bình thường đột phá một lần!

Chu Hằng mở hai mắt ra. Ba huyết mạch lực đều có tăng lên rõ ràng, nhất là Thanh Long lực đã đạt đến Thiên linh thể cửu tinh, chỉ thiếu chút nữa là có thể viên mãn!

– Chu Hằng!

Tiêu Họa Thủy chụp một cái, trên mặt đẹp hiện đầy đỏ ửng, mắt hạnh ngập nước tràn đầy vẻ mê ly, giống như đói, bao hàm u oán.

Chu Hằng nhất thời bị đụng ngã.

Tiêu Họa Thủy cưỡi ở phía trên hông của Chu Hằng, vội vàng cởi dây lưng quần của hắn, trên mặt đẹp tản ra diễm quang đỏ ửng.

Nàng đã nhịn hai ngày, dục hỏa này đã sớm không thể thu thập.

Chu Hằng nguyên còn băn khoăn Hắc Xà phía ngoài, lúc trước hắn mặc dù hút đại bộ phận máu rắn, nhưng khẳng định còn có còn dư lại.

Nhưng bị một vưu vật thiên kiều bá mị quấn trên người, hơn

nữa mới vừa đột phá quả thật cao hứng, tựa hồ ăn mừng một chút cũng là nên làm.

Nghĩ như vậy, hắn cũng không có phản kháng, để mặc Tiêu Họa Thủy thả vật kia ra.

– Yên tâm, ta sẽ rất ôn nhu!

Tiêu Họa Thủy cố ý nói năng thô lỗ, hai đầu ngón tay vuốt ve vật kia, không nhịn được liền giơ cái mông màu mỡ màu mỡ lên, nuốt vật nóng bỏng kia vào.

Nơi đó đã sớm ngập nước phù sa, lập tức trượt đến chỗ sâu nhất, để cho hai người đồng thời phát ra tiếng hừ lạnh thỏa mãn.

Lan Phi thấy vậy quen mắt, rất muốn đẩy Tiêu Họa Thủy ra để thế chỗ, nhưng nàng tự biết rõ, tự biết rõ địa vị Tiêu Họa Thủy ở trong suy nghĩ của Chu Hằng xa xa cao hơn chính mình, nên làm sao dám?

Chỉ có thể đợi Tiêu Họa Thủy hưởng đầy đủ, mới đến phiên chính mình!

Dù sao lấy năng lực của thổ phỉ ác bá kia, Tiêu Họa Thủy rất nhanh sẽ thua trận!

Quả nhiên, Tiêu Họa Thủy không bao lâu đã cầu xin tha thứ, thấy Chu Hằng bước đi tới, Lan Phi vội vàng khéo léo nhếch cặp mông tuyết trắng tròn xoe lên, cũng chờ tới mức hồng thủy tràn lan.

. ..

Hành hạ hai nàng đã hơn nửa ngày, lúc này Chu Hằng mới hài lòng thu binh, lắc mình rời đi bảo tháp, hưu, hắc kiếm cảm ứng được, bắn ra từ góc nào đó, được hắn đón ở trong tay.

Ừm?

Chu Hằng khe khẽ sửng sốt, giơ hắc kiếm lên nhìn, chỉ thấy trên thân kiếm có một đạo sóng gợn lưu chuyển lên, thật giống như trong đó có máu tươi, chuyển động, tràn đầy, giống như sống lại.

Hắn xuất kiếm chém ra, một kiếm rơi xuống, chất thịt của Hắc Xà thật giống như giấy, dễ dàng bị hắn chém đứt, hiện ra bầu trời bên ngoài.

Mục!

Chu Hằng cẩn thận kiểm tra thân thể Hắc Xà, yêu thú này tự nhiên đã sớm chết rồi, nhưng thân thể lại thật giống như Đầu gỗ mục nát, bóp một cái là vỡ thành bột, đâu còn có một tia tính chất của thịt yêu thú nên có.

Hắn dùng kiếm mở toàn bộ thân thể Hắc Xà ra, chỉ thấy trong cơ thể Hắc Xà đã không có một giọt máu tươi tồn tại, không khá hơn bao nhiêu so với thi thể.

Đây là hắc kiếm làm!

Vật này vốn là có tác dụng hấp thu tinh khí sinh mệnh, đặt trong cơ thể Hắc Xà năm ngày hẳn là hút chết yêu thú đang sống này, mặc dù vốn là đã chết chín thành!

Chu Hằng cất hắc kiếm vào trong cơ thể, nhưng lần này hắc kiếm cũng không đưa lực lượng cho hắn, không hề có động tĩnh gì.

Thời gian quá dài sao?

Chu Hằng suy nghĩ một chút, cũng không có để ở trong lòng, nhưng hắc kiếm chặt đứt, cũng có theo đuổi bản năng “Tự

mình khép lại”, nếu chủ nhân không lấy lực lượng trong đó, như vậy nó sẽ tự tiêu hóa.

Năm ngày thời gian, đủ lâu, không biết bốn người Triệu gia lão tổ đến đâu rồi?

Chu Hằng phấn khởi tiến lên, với thu hoạch trước mắt mà nói, chuyến đi này của hắn không tệ, bất quá nếu là có thể có thu hoạch lớn hơn, hắn tự nhiên cũng sẽ không từ chối.

Đi lên dọc theo thang lầu, hắn tiến vào tầng thứ ba.

Lại là một cái không gian thật lớn, nhưng cũng không có lớn như Dược Viên, liếc mắt một cái vẫn là có thể xem tới được đỉnh, đây là một cái quảng trường, vô số tượng người kim loại đứng đầy ở đó.

Mấy hàng người kim loại ở đầu đã bị đánh ngã trên mặt đất, nhưng số còn lại là đứng sừng sững, bốn người Triệu gia lão tổ đang đứng ở gần cửa vào, trên mặt có thần sắc gấp rút khó nén nổi.

Cảm ứng được Chu Hằng đến, bốn vị lão tổ đồng thời nhìn sang phía hắn, đều là đằng đằng sát khí.

[CHARGE=3]

– Chết!!

Triệu gia lão tổ cùng Lỗ gia lão tổ liên thủ đập ra, bốn linh lực tạo thành bàn tay to cuồn cuộn mãnh liệt, hung hăng đè ép về phía hắn.

Hoa sen tám màu hiện, Cửu U Băng Thiên Quyết ra!

Thấy Chu Hằng lại muốn chọi cứng hai đại lão tổ Khai Thiên Cảnh, Nhâm gia lão tổ, Trương gia lão tổ cũng là lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, nhưng người còn lại là cười lạnh, bọn họ đều có hậu bối chết trong tay Chu Hằng, tự nhiên cực kỳ vui lòng thấy Chu Hằng vẫn lạc.

Ầm! Ầm! Ầm!

Ba người liều mạng, lực lượng kinh khủng nhất thời tràn đầy, nhưng không gian nơi này cũng là cực kỳ ổn định, lực lượng ba động cấp Khai Thiên Cảnh không ngờ không có làm nơi này nổ tung.

Thân hình Chu Hằng run rẩy dữ dội, liền lùi lại bảy bước, bên khóe miệng có một đạo máu tươi tràn ra.

Lấy tu vi Ích Địa tam trọng thiên đối chiến hai đại lão tổ Khai Thiên tam trọng thiên, há có thể không bị thương? Nếu dổi thành Ích Địa tam trọng thiên khác sớm đã bị bóp thành bầm thây!

Hí!!

Thấy Chu Hằng chẳng qua là bị một chút vết thương nhỏ, tứ đại lão tổ Khai Thiên Cảnh đồng thời lộ ra vẻ mặt vô cùng kinh ngạc.

Lúc trước mặc dù Chu Hằng đùa bỡn bọn hắn, đó bất quá là bởi vì tiểu tử này thân pháp kỳ khoái! Nhưng hiện tại … Lực lượng của tiểu tử này không ngờ miễn cưỡng đạt đến cấp Khai Thiên Cảnh, đây cũng quá làm cho không người nào có thể đón nhận!

Thật là yêu quái a!

Bốn người tám đôi mắt ai cũng nhìn chằm chằm Chu Hằng, tựa hồ muốn nhìn ra đến tột cùng từ trên người của hắn.

– Ích Địa tam trọng thiên!

– Làm sao có thể? Năm ngày trước còn chỉ là Ích Địa nhị

trọng thiên!

– Ở Dược Viên có được kỳ ngộ gì sao?

– Đáng chết, loại kỳ duyên nghịch thiên này không ngờ để cho tiểu tử này đụng phải!

Bốn người trao đổi lẫn nhau, mỗi một người đều là vô cùng ghen tỵ. Rõ ràng bọn họ tiến vào Dược Viên còn sớm hơn so sánh với Chu Hằng, nhưng lợi ích lại chỉ mình Chu Hằng nhận được, mà bọn họ lại giằng co vô ích ở chỗ này năm ngày, người nào trong lòng sẽ thấy thoải mái?

Chu Hằng lau máu tươi ở khóe miệng, trong lòng âm thầm thở dài, chiến lực bây giờ của hắn đã đủ tư cách chính diện đối kháng cùng Khai Thiên nhất trọng thiên, nhưng bốn người trước mặt này đều là Khai Thiên tam trọng thiên!

Đại cảnh giới áp chế thật không phải nói chơi.

Cửa ải này nhảy qua không dễ, nhưng một khi nhảy tới chính là tăng lên về chất!

– Muốn đánh nhau ư,, phụng bồi đến cùng!

Chu Hằng hắng giọng nói, hắn quả thật có sức mạnh như vậy.

Tứ đại lão tổ Khai Thiên Cảnh hai mặt nhìn nhau, cũng có loại biệt khuất không nói ra được, nhưng nghĩ tới tốc độ nhanh vô cùng kia của Chu Hằng, bọn họ có thể có biện pháp gì.

Chiến? Chiến đến sang năm cũng không thể có kết quả!

Bọn họ không phải là không có tuyệt chiêu, nhưng không có một người nào nguyện ý dùng đến vào lúc này, đây là muốn đợi đến lúc truyền thừa Linh Hải Cảnh xuất hiện mới có thể xuất ra.

– Hừ!

Bọn họ đều là hừ lạnh một tiếng, chấp nhận Chu Hằng có tư cách ngồi ngang hàng cùng bọn họ.

Thế giới của võ giả chính là như vậy, thực lực quyết định hết thảy!

Chu Hằng cười nhạt một tiếng, không để thái độ của bốn người ở trong lòng chút nào, ánh mắt chẳng qua là nhìn tượng kim loại trên quảng trường này. Hắn có thể khẳng định, chính là những đồ này ngăn trở bước chân tiến tới của tứ đại Khai

Thiên Cảnh.

Những vật chết này lợi hại như vậy sao?

Hắn không có dễ dàng xuất động, mà là nhìn về phía bốn người Triệu gia lão tổ, bọn họ cũng nghiên cứu năm ngày, nhất định là có chút ít ý tưởng, dù sao đều đã là lão gia sống mấy trăm năm.

– Các vị, chúng ta xông một lần nữa!

Nhâm gia lão tổ sâu kín nói.

– Tiểu tử, mỗi người dùng hết sức, liên thủ hợp tác, như thế nào?

Triệu gia lão tổ trầm mặt nói với Chu Hằng.

Mặc dù bọn họ 100 lần không muốn hợp tác cùng Chu Hằng, nhưng bọn họ đã ở đây năm ngày, vẫn không có hy vọng thông qua, vì vậy cũng chỉ có thể nắm lỗ mũi tìm Chu Hằng hợp tác, dù sao nhiều người sẽ nhiều hơn một phần lực lượng, Chu Hằng đã có tư cách như vậy.

– Trước tiên nói một chút về nơi này có cái gì khó?

Chu Hằng hỏi.

– Một khi tiến vào quảng trường, những tượng kim loại này cũng sẽ tự động vận chuyển, càng là chỗ sâu, uy lực của tượng kim loại này càng lớn, cuối cùng đạt tới chiến lực Sơn Hà Cảnh!

Trương gia lão tổ hồi đáp.

– Trong quảng trường có trọng lực cực mạnh, căn bản không thể nhảy cao, chỉ có thể xông vào!

Nhâm gia lão tổ tiếp lời nói, tuổi chân thật của nàng mặc dù không rõ, nhưng phong tình của người đẹp hết thời cũng là mười phần.

– Chúng ta nhiều nhất chỉ xông qua khoảng cách ba phần tư, nhưng tượng kim loại Sơn Hà Cảnh căn bản không thể địch lại được!

Chu Hằng gật đầu, nói:

– Vậy thử trước!

Năm người liên thủ về phía trước, nhưng mỗi người cũng giữ vững một khoảng cách cùng người khác, người nào cũng không thể yên lòng giao sau lưng của mình cho người khác.

Chương 185: Mở hòm cầm bảo!

Bọn họ đến quảng trường, những tượng kim loại kia lập tức tự động vận chuyển, một đám phảng phất như sống lại, ra quyền bổ chưởng, kình phong gào thét, phảng phất như biến thành Luyện Võ Trường nghìn vạn người, vô cùng náo nhiệt.

Quả nhiên theo như lời bốn người, trọng lực nơi này trọng lực cường đại, hạn chế thân pháp cực lớn, chỉ có thể liều mạng cùng tượng người kim loại, không cách nào nhảy qua từ bên trên.

Năm người đột tiến, tượng kim loại trước mặt sớm bị đánh ngã, nhưng rất nhanh bọn họ đã gặp phải công kích của tượng người kim loại Ích Địa Cảnh, sau đó là Khai Thiên Cảnh, áp lực bạo tăng, một phần năm đoạn đường cuối cùng còn lại là Sơn Hà Cảnh, lực lượng xa xa vượt ra khỏi cực hạn của 5 người, trong nháy mắt đã đánh cho bọn họ hoa rơi nước chảy, chỉ có thể lui trở lại.

– Như thế nào làm, căn bản không có hy vọng thông qua!

Tứ đại lão tổ Khai Thiên Cảnh cũng là nhíu mày.

Chẳng lẽ, truyền thừa này chỉ có Sơn Hà Cảnh mới có thể có?

Ùng ùng, qua một lúc thật dài, tất cả người kim loại ngưng vận chuyển, biến trở về bộ dáng nguyên lai, không nhúc nhích giống như tượng đá.

Chu Hằng đột nhiên tiến tới một bước, tiến vào quảng trường, nhất thời, tất cả người kim loại lập tức động, thanh thế lớn.

– Tiểu tử, ngươi làm cái gì?

Bốn lão tổ Khai Thiên Cảnh cũng là giận dữ mắng mỏ lớn.

Chu Hằng liếc mắt quét bọn họ một cái, lạnh lùng nói:

– Ngu xuẩn!

– Cái gì?

Bốn lão tổ thiếu chút nữa cũng là giận điên lên, tiểu tử này lại dám nhục mạ bọn họ là ngu xuẩn, thật cho là có thể miễn cưỡng chống đở cùng bọn họ là có thể cưỡi trên đầu bọn họ sao?

Chu Hằng căn bản mặc kệ bọn họ, chẳng qua là lẳng lặng đợi chờ.

– Lão phu muốn xé nát ngươi!

Lỗ gia lão tổ tính tình nóng nảy, lập tức xuất chưởng đánh Chu Hằng.

– Đừng có nằm mộng! Còn nữa, ta khuyên ngươi vẫn là lặng yên chờ, nếu không nhất định phải hối hận!

Chu Hằng bình tĩnh nói.

– Lỗ huynh, trước hết chờ một chút!

Triệu gia lão tổ xuất thủ ngăn trở Lỗ gia lão tổ, lắc đầu, mặc dù hắn cực hận Chu Hằng, nhưng cũng biết tiểu tử này có bản lãnh rất thần kỳ.

Lỗ gia lão tổ miễn cưỡng ngăn chận hỏa khí, hận hận hừ một

tiếng.

Ùng ùng, lại là một trận đại động tĩnh, tất cả người kim loại ngừng lại lần nữa.

Chu Hằng nhấc chân lên, rơi xuống, đi ra một bước.

Không hề có động tĩnh gì!

Thật giống như cơ quan mất đi hiệu lực, trận pháp phá hư, không có một pho tượng người kim loại nào tiếp tục chuyển động.

Bước thứ hai, bước thứ ba, bước thứ tư, Chu Hằng sải bước đi tới, như giẫm trên đất bằng.

Ánh mắt của bốn người Triệu gia lão tổ cũng trợn mắt nhìn, cái này đã phá giải? Bọn họ vội vàng đi theo, nhưng tất cả người kim loại vận chuyển lần nữa.

Thì ra là như vậy!

Tứ đại lão tổ Khai Thiên Cảnh dù sao không phải là người ngu, bằng không bọn họ cũng không thể đi tới một bước này,

rối rít dừng lại bất động, đứng ở dọc theo quảng trường, nhưng cũng không có rời đi quảng trường. Giống nhw Chu Hằng lúc trước, lẳng lặng đợi chờ.

Cửa ải này nói khó khăn thì rất khó, nhưng nói đơn giản cũng đơn giản tới dọa người.

Mỗi lần có người vào trận, người kim loại cũng sẽ chuyển động, nhưng chỉ cần một thời gian ngắn không có phát sinh chiến đấu. Sẽ tự động ngừng vận chuyển, như vậy đi qua nữa cũng sẽ không kích động trận pháp.

Dĩ nhiên, nếu là có người kích hoạt trận pháp một lần nữa, sẽ tái khởi chiến đấu.

Cho nên chỉ cần làm được một chút là đủ rồi.

Muốn Chu Hằng nói, đây căn bản không phải quan tạp gì!

Bắt đầu từ khi tiến vào nơi này, cũng không tồn tại bất kỳ khảo nghiệm, Hắc Xà của tầng thứ hai chỉ do ngoài ý muốn, vì vậy tầng thứ ba cũng sẽ không có khảo nghiệm gì. Trận người kim loại này, chỉ sợ là Mã Bộ Tiền cho đồ đệ của mình thiết kế, dùng để luyện tập.

Bởi vì Mã Bộ Tiền thủy chung không có thu đồ đệ, bọn họ có

thể là lần đầu nếm trải tư vị này.

Bốn người Triệu gia lão tổ vào trước là chủ, tầng thứ nhất chiến Chu Hằng, tầng thứ hai xông qua Hắc Xà, vì vậy bọn họ cho là tầng thứ ba này phải xông qua, căn bản không có nghĩ qua khả năng thứ hai.

Nhưng Chu Hằng bất đồng, hắn có suy nghĩ lạc quan, hơn nữa sức quan sát tỉ mỉ, rất nhanh thì đã làm ra phán đoán chính xác.

Một lát sau, tất cả tượng người kim loại ngưng động tác lần nữa, quy về tĩnh mịch.

Năm người vội vàng đi nhanh về trước, rất nhanh thì đã thông qua tầng này, tiến vào một lối đi hướng lên hình dáng đinh ốc.

[CHARGE=3]Mỗi người cũng là yên lặng mà đi, cũng không ai biết người nào suy nghĩ cái gì, đừng nói Chu Hằng chẳng qua là tạm thời lá mặt lá trái cùng tứ đại lão tổ, chính là giữa bốn người Triệu gia lão tổ cũng tràn đầy lục đục với nhau.

Chỉ cần truyền thừa xuất hiện, kèm theo sẽ là tranh đoạt tàn khốc, vì truyền thừa Linh Hải Cảnh mỗi người bọn họ cũng sẽ liều mạng.

Chu Hằng cũng là rụt rè cẩn thận, tùy thời có thể triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hoặc là dứt khoát tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, để cho bọn họ đánh thống khoái trước, cuối cùng hắn đi ra thu thập tàn cuộc.

Một lúc sau, bọn họ đi tới tầng thứ tư của động phủ.

Cái rương!

Đâu đâu cũng thấy cái rương, trên mặt đất, trên bàn, trên kệ, khắp nơi đều là cái rương, chiều rộng dài một thước, nửa thước, cao chừng nửa thước, toàn bộ đều là giống nhau, màu sắc giống nhau.

Mỗi cái rương đều đã khóa lại, nhưng trên mặt cái rương có chìa khóa, về phần đúng chìa hay không cũng không biết.

Hưu, quang ảnh chớp động ở lối vào, hiện ra hư ảnh của một lão giả.

– Lão phu Mã Bộ Tiền, hậu nhân, khi các ngươi thấy cái này, lão phu cũng không biết đã chết đi bao nhiêu năm! Đừng sợ, lão phu cũng không phải là quỷ, mà là một đạo bóng dáng lưu lại thông qua trận pháp, một cái thanh âm, lập tức sẽ tan thành mây khói!

Lão giả này rất là thon gầy, cho dù chỉ là một hư ảnh đều có thể nhìn thấy khí huyết suy bại của hắn, hiển nhiên thời gian không nhiều, sắp tới tử vong.

– Lão phu cả đời không có truyền nhân, trước khi chết đột nhiên thầm nghĩ, để cho sở học cả đời của lão phu cùng nhau tiến vào phần mộ theo lão phu có phải thật là đáng tiếc hay không, vì vậy mới không có phá hủy động phủ ta ở khi còn sống này, để lại truyền thừa của lão phu, coi như là hồi báo hậu nhân! Bất quá, muốn có được truyền thừa của lão phu cũng không có dễ dàng như vậy! Lão phu cả đời chưa bao giờ gặp một đồ đệ nào vào mắt, hiện tại không thể tự mình chọn lựa, vậy thì giao cho trời cao quyết định, xem vận khí của các ngươi có đủ hay không! Nơi này tổng cộng có 13002 cái rương, truyền thừa của lão phu ở một cái trong đó! Đừng nóng vội, đừng nóng vội, trước không nên cử động, nghe lão phu nói cho hết lời! Ngươi chỉ có nửa giờ, lựa ra truyền thừa của lão phu trong những cái rương này! Cái rương đã bị khóa, nhưng bên cạnh đã có chìa, mở ra là được, nhưng là phải đích thân mở ra, nếu là dùng lực mạnh để đập vỡ, như vậy đồ vật bên trong cũng xong đời! Trong rương kia trừ có môn công pháp Thiên cấp thượng phẩm Lạc Tuyết Chân Kinh lão phu lấy được từ một tòa cổ địa, còn có một chút đan dược, đủ để cho ngươi dễ dàng vượt qua tất cả cửa ải khó từ Tụ Linh đến Sơn Hà! Hết thảy đều nhìn vận khí của ngươi! Sau nửa giờ, tất cả cái rương cũng sẽ tự động phá hủy, cho nên cũng đừng nghĩ từ từ sẽ đến! Như vậy, bắt đầu đi!

Quang ảnh run lên, hư ảnh của lão giả kia nhất thời hóa thành vô số hạt, biến mất.

Bốn người Triệu gia lão tổ hai mặt nhìn nhau, đâu còn có rãnh rỗi xuất thủ với nhau, ai cũng rối rít đi mở cái rương.

Cái rương này phải dùng chìa khóa để mở ra, vì vậy tốc độ cũng không nhanh được, tối thiểu cũng phải mười giây đồng hồ mở ra một cái, trên lý luận, một phút đồng hồ chỉ có thể mở sáu cái, nửa giờ chính là 180 cái.

Năm người cùng nhau mới 900 cái!

Mà Mã Bộ Tiền đã nói, nơi này có tất cả hơn một vạn ba ngàn cái rương, như vậy muốn tìm được cái rương chứa truyền thừa, đan dược thực sự phải xem vận khí.

Lão đầu này thật đúng là rất có hứng thú!

Chu Hằng đứng nghiêm bất động, đụng vận khí căn bản là uổng phí khí lực, hắn phải nghĩ biện pháp khác.

Trên thực tế, hắn cũng không có ý nghĩ quá lớn đối với Lạc Tuyết Chân Kinh, đan dược trong đó mới là mục tiêu hàng đầu của hắn, cũng bởi vì có những đan dược này, mới để cho Chu Hằng có vận khí nếm thử.

Đó chính là dẫn động hắc kiếm đi tìm tòi.

Hắc kiếm là vật chết, tự nhiên không thể nào phân biệt phẩm

cấp công pháp, với hắc kiếm thì công pháp chẳng khác nào giấy vụn. Nhưng đan dược bất đồng, tuyệt đối có thể làm cho hắc kiếm phản ứng, nếu như vị kiếm đại gia này không phải là khó chiều như vậy.

– Nếu là vật của ta, vậy sẽ phải cho ta sở dụng, nghe hiệu lệnh của ta!

Chu Hằng nói ở trong lòng, lúc bình thường hắn không biết nơi đó có bảo vật cũng là quên đi, nhưng nếu cái chỗ này, trong hơn vạn rương này quả thật có thứ tốt, như vậy thì cần phải buộc hắc kiếm nhúc nhích!

Hắn đứng nghiêm bất động, nhìn như thất thần, nhưng tâm linh cũng đang động đến hắc kiếm, phát ra ý chí của mình tới nó.

Hắc kiếm bất vi sở động, lẳng lặng huyền phù trong đan điền hắn, phảng phất không có cảm ứng được ý nghĩ của Chu Hằng.

Chu Hằng không tức giận chút nào, gia tăng áp lực, ý chí của hắn giống như sắt, không ngừng chồng lên phía trên hắc kiếm.

Một phút đồng hồ, năm phút đồng hồ, mười phút đồng hồ!

Sau 20′, hắc kiếm tựa hồ chịu không được ý nghĩ của Chu Hằng, rốt cục rung động một chút, mũi kiếm gãy đoạn tà tà chỉ hướng về một nơi.

Chu Hằng mừng rỡ, vội vàng bay vút đi ra ngoài, hắc kiếm tiếp tục chỉ dẫn, hắn lập tức khóa ánh mắt ở một cái rương, vội vàng lấy cái chìa khóa ra để mở, hắn mở nắp hộp ra.

Có cái gì?

Bên trái cái rương này đặt một quyển sách thật mỏng, phía trên viết bốn chữ Lạc Tuyết Chân Kinh, dưới tựa hồ lại chèn một quyển sách khác, nhưng hiện tại còn không biết là cái gì, bên phải là vài bình thuốc.

– Truyền thừa ở trong tay tiểu tử kia!

Bốn người Triệu gia lão tổ thời khắc đều lưu ý người khác, nếu ai mở bảo rương ra, như vậy người còn lại chắc chắn sẽ không trơ mắt nhìn chúc phúc đưa cho người khác, mà là sẽ lập tức triển khai tranh đoạt.

Sưu sưu sưu, tứ đại lão tổ đồng thời bắn ra, đều tự đánh ra chiêu thuật mạnh nhất về phía Chu Hằng.

Bọn họ cũng đều biết thân pháp Chu Hằng rất nhanh, làm sao

cho hắn cơ hội bỏ chạy, không tiếc trả giá hao tổn rất lớn linh lực để phong tỏa không gian, thậm chí liều mạng hao tổn rất lớn nguyên lực để thi triển một chút chiêu số cấm kỵ.

Nhất định phải chém giết Chu Hằng!

Tiểu tử này là nhân tố không xác định, thân pháp quá nhanh không người nào có thể ngăn chặn! Mà chỉ cần giết tiểu tử này, tranh đoạt ở giữa bốn người bọn họ sẽ tương đối công bình, ít nhất không phải ai muốn chạy thì người khác không có biện pháp nào!

Chu Hằng không tránh không né, chẳng qua là khẽ mỉm cười với bốn người.

Ầm!

Bốn đạo công kích cùng rơi xuống, bành bành bành, cái rương bốn phía bị sức lực va chạm nhất thời nổ tung, vụn gỗ bay tán loạn, sương mù xám lan tràn.

Đợi đến khi vụn gỗ tan hết, Chu Hằng cũng là không thấy bóng dáng.

Tiểu tử này đâu rồi?

Chương 186: Lạc Tuyết Chân Kinh

Chu Hằng dù bận vẫn ung dung ngồi ở trên giường trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, cùng Tiêu Họa Thủy liếc nhìn trong rương, về phần Lan Phi chỉ có thể một bộ dáng tiểu tức phụ ở một bên, căn bản không dám lại gần.

[Lạc Tuyết Chân Kinh] là công pháp Mã Bộ Tiền đạt được trong một chỗ di tích thượng cổ, phẩm bậc cao tới Thiên cấp thượng phẩm!

Trên lý thuyết mà nói, công pháp Thiên cấp thượng phẩm có thể khiến võ giả phá vỡ mà vào Hóa Thần Cảnh ! Đương nhiên, bản thân tu luyện giả cũng phải thiên phú tuyệt đại.

Mã Bộ Tiền tu luyện Lạc Tuyết Chân Kinh vẫn dừng lại ở Linh Hải Cảnh, xem ra tư chất thật sự không được tốt lắm!

Tiêu Họa Thủy ở một bên không chút lưu tình phê phán, một bên hai mắt tỏa ánh sáng: – Đại sắc lang, ta muốn sửa lại đi tu Lạc Tuyết Chân Kinh, không biết có thể trở thành Hóa Thần Cảnh?

Chu Hằng cười ha ha, sờ sờ đầu của nàng, lắc đầu nói: –

Ngươi nếu chăm chỉ, như vậy đời này vẫn có hy vọng phá vỡ mà vào Ích Địa Cảnh!

– Tức chết ta! Tiêu Họa Thủy giận dữ, tu luyện công pháp Thiên cấp thượng phẩm cũng chỉ có thể đạt tới Ích Địa Cảnh Tiểu tử này cũng quá khinh thường mình! Lão nương cắn chết ngươi! Nàng há miệng ra, vùi trán vào giữa hai chân Chu Hằng.

Tê!

Chu Hằng nhếch miệng, nữ nhân này thật sự không biết cảm thấy thẹn a, rõ ràng còn có người thứ ba ở đây, nàng không ngờ dám trêu chọc chính mình như vậy.

– Nô cái gì cũng không thấy! Lan Phi vội vàng lắc đầu, nàng thật sợ thổ phỉ Chu Hằng không nói lý, mặc kệ nàng làm gì đều sai!

Chu Hằng kéo Tiêu Họa Thủy lên, nói: – Hai người các ngươi một bên cân nhắc. Đừng quấy rầy ta!

– Đại sắc lang, ngươi chịu để chúng ta tu luyện môn công pháp này? Tiêu Họa Thủy lăng lăng nhìn Chu Hằng. Trong ánh mắt tràn đầy khiếp sợ.

Cái gọi là pháp không khinh truyền, cho dù cùng một đại gia tộc cũng không phải mỗi người đều có thể tu luyện công pháp thượng thừa nhất, võ kỹ cường đại nhất, mà phải phân biệt đối xử, xem thiên phú, xem địa vị.

Kỳ thật không khó lý giải, nếu mỗi người đều có thể tu luyện công pháp cao thâm nhất, nhưng cũng không thể bảo đảm mỗi người đều có thể đạt tới cảnh giới rất cao, vậy nếu bị địch nhân bắt được sẽ thế nào?

Công pháp, võ kỹ bậc cao là một cái mấu chốt gia tộc dựa vào sinh tồn, nếu bị người nhẹ nhàng ép hỏi ra ngoài. Như vậy sao được?

Giống Tiêu Họa Thủy bởi vì thiên phú tu luyện không tính là thượng thừa, bởi vậy trong gia tộc mặc dù có công pháp Địa cấp trung phẩm, nhưng nàng tu luyện chỉ là Địa cấp hạ phẩm mà thôi! Hơn nữa vẫn bởi vì nhất mạch nàng trong gia tộc thuộc loại chủ hệ, lúc này mới có ưu đãi như thế.

[Lạc Tuyết Chân Kinh] là Thiên cấp thượng phẩm công pháp, thế gian mạnh nhất! Công pháp như vậy bất kể vứt tới đâu đều là chí bảo, cho dù những nhà quyền thế Thiên Long Đế triều vốn có được công pháp Thiên cấp thượng phẩm đều động tâm, dù sao không phải mỗi một môn công pháp đều thích hợp tất cả mọi người!

Thứ tốt ai ngại nhiều?

Nàng và Chu Hằng quan hệ rất thân. Không biết trao đổi qua bao nhiêu lần , nhưng nghiêm khắc lại nói tiếp hai người cũng chỉ có chút quan hệ ở trên giường, nàng với tư cách nữ nô tự cho mình là tùy tùng Chu Hằng .

Mà nàng cũng tự mình hiểu, trước đây mình như vậy nên không có tư cách nhận được Chu Hằng yêu, có thể làm cho Chu Hằng đam mê thân thể của nàng đã rất thỏa mãn.

Đi theo Chu Hằng. Bắt đầu là bởi vì tò mò đối với tên nam nhân này, càng bởi vì hắn vì mình không tiếc kết làm đại thù cùng nhà quyền thế Lãng Nguyệt Quốc. Một người nam nhân tài cán vì mình làm đến phần này, nàng còn cầu gì nữa?

Mà sau khi theo Chu Hằng, nàng mới biết được nữ nhân có thể khoái hoạt đến trình độ nào! Điều này làm cho nàng nghiện, nếu sợ càng yêu, không bao giờ … muốn rời xa tên nam nhân này.

Nàng không cầu nhiều lắm, chỉ cần luôn luôn có thể như vậy là đủ rồi!

Nhưng Chu Hằng lại cho nàng một kinh hỉ, tiện tay đưa một quyển công pháp Thiên cấp lại, dường như không phải một môn công pháp tuyệt thế, mà là trên đường cái tùy ý có thể

mua được trên đường.

– Đây cũng không phải thứ tốt gì! Chu Hằng rất tùy ý nói, hắn quả thật không để ý.

– Tiểu nam nhân, ta yêu ngươi chết mất! Tiêu Họa Thủy nhào tới trong lòng Chu Hằng, thân thể dồi dào mềm mại bởi vì tình cảm mãnh liệt mà nóng lên, nàng dùng sức chen vào ngực Chu Hằng, dường như muốn cùng Chu Hằng hòa làm một thể.

– Chủ nhân, ngươi hung hăng chơi ta chứ! Nàng ngẩng gương mặt xinh đẹp, thần tình xuân sắc, mị nhãn giống như có thể tích xuất ra nước.

Tình cảm mãnh liệt như vậy, chỉ có nam nữ dục tiên dục tử chi mới có thể phóng thích.

– Chủ nhân, ngươi cũng tới chơi nô đi, nô bị chủ nhân giết chết cũng sẽ cao hứng! Lan Phi cũng động dục loạng choạng ngoáy mông đẹp, giống như mê muội nhìn Chu Hằng.

Ngay cả Tiêu Họa Thủy đều không tưởng được, huống chi là Lan Phi , nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới Chu Hằng ném cho chính mình công pháp Thiên cấp thượng phẩm tu luyện!

Công pháp Thiên cấp thượng phẩm a!

Vì môn công pháp này, Nam Cung Hoành, Nam Cung Trường Không thậm chí nguyện ý đi bán mông!

Nhưng, nàng ngay cả cầu cũng chưa cầu được!

Quá cảm động, thổ phỉ này cũng không phải chỉ biết mỗi phá hư!

– Làm cái gì vậy! Chu Hằng đánh mông, đánh cho Lan Phi gào khóc đau nhức, vội vàng dùng hai tay ôm đít nhảy loi choi không thôi.

Thổ phỉ chính là thổ phỉ, nếu có thiện tâm căn bản hoàn toàn lừa đảo!

[CHARGE=3]Lan Phi vâng vâng dạ dạ, lại biến thành bộ dáng tiểu tức phụ bị ủy khuất, nhưng trong lòng vẫn hưng phấn.

Công pháp Thiên cấp thượng phẩm a! Thiên cấp thượng phẩm!

Chu Hằng để hai nàng đi nghiên cứu Lạc Tuyết Chân Kinh, mình thì cầm một quyển sách khác đặt dưới công pháp này.

Đây không phải là công pháp cũng không phải võ kỹ, mà là một quyển cùng loại nhật kí. Đó là Mã Bộ Tiền viết, nhớ kỹ một ít nói tóm tắt khi hắn còn sống đã đến di tích thượng cổ, hiểm địa.

Chu Hằng hứng thú cái này hơn, cẩn thận lật xem, giống như một lần nữa đi qua nhưng nơi Mã Bộ Tiền đi khi còn sống.

– Nguyên lai, [Lạc Tuyết Chân Kinh] là Mã Bộ Tiền lấy được ở trong Tam Dương cổ tích! Có tuyệt thế thiên cơ hiển linh? Đùa gì thế! Hắn lật xem sau một lúc, không khỏi lắc đầu liên tục, chém gió vớ vẩn.

Nguyên lai Mã Bộ Tiền tự thuật ở Tam Dương cổ tích trông được trên bầu trời có thiên nữ hiển hóa, vẻ đẹp không có ở nhân gian, khiến võ đạo chi tâm hoàn toàn thất thủ, bị thiên nữ làm thất hồn lạc phách!

Đúng là như vậy, tư chất hắn rõ ràng không kém, hơn nữa cũng nhận được công pháp Thiên cấp thượng phẩm, lại chung thân dừng lại tại Linh Hải Cảnh đỉnh phong, không thể bước ra một bước mấu chốt, hình thành thần chi ở trong người!

Từ Linh Hải đến Kết Thai, đối với võ giả mà nói là biến hóa nghiêng trời lệch đất, giống như từ Luyện Thể Cảnh đến Tụ Linh Cảnh!

Phía trước Kết Thai, võ giả ở sáng tạo một cái nội thế giới lạnh như băng, không có một tia sinh mệnh. Nhưng Kết Thai xong, sẽ hình thành thần thai tại nội thế giới, uẩn dục sinh mệnh nội thế giới, thần chi!

Kết Thai Cảnh, trong cơ thể có thần chi, từ ý nghĩa nghiêm khắc mà nói đã siêu thoát giới hạn phàm nhân, có thể coi là nửa bước tiên!

Đương nhiên nửa bước này cũng có thể dùng vài bước nhỏ để chia làm vài bước đi, thực lực so với tiên còn chân chính kém không biết bao nhiêu.

Kết Thai, kết tự nhiên là thần thai của mình!

Nhưng võ đạo chi tâm Mã Bộ Tiền thất thủ, nghĩ tất cả đều là của thiên nữ tuyệt mỹ, thành kính kính bái. Một khi đã như vậy, hắn sao còn có thể hình thành thần chi trong lòng?

Đáng tiếc, nếu không cho dù Mã Bộ Tiền không thành được bán tiên thân như Hóa Thần Cảnh, nhưng phá vỡ mà vào Kết Thai Cảnh lại không trì hoãn chút nào .

– Tuyệt thế thiên cơ? Vậy có cơ hội nhất định phải đi xem một chút, thời điểm Mã Bộ Tiền vào Tam Dương cổ địa tuy rằng chỉ có Khai Thiên Cảnh, nhưng dạng võ giả này đã sớm tâm trí

kiên nghị, có đạo của mình, làm sao có thể tùy ý dao động?

– Khả năng là trải qua giày vò, cũng có thể là đại kỳ ngộ!

Tuy nhiên, bây giờ mục tiêu hàng đầu của ta vẫn là đột phá Khai Thiên Cảnh, trở về Hàn Thương Quốc làm thịt Lưu Thanh Huyền, Nam Cung Trường Không, lại đi Lãng Nguyệt Quốc mang mẫu thân trở về, cả nhà đoàn viên!

Chu Hằng thu hồi nhật kí, lại lật ra những đan dược khác, kết quả lại làm cho hắn rất thất vọng.

Những đan dược này không có một loại có thể trực tiếp tăng lên tu vi tích lũy, mà hết thảy dùng để lĩnh ngộ đại cảnh giới.

Kỳ thật cái này cũng rất bình thường, chân chính quấy nhiễu võ giả chưa bao giờ là tích lũy lực lượng, mà là thiên địa lĩnh ngộ đột phá cảnh giới! Giống như đột phá Ích Địa Cảnh có thể đạt được thêm 300 năm vào thọ nguyên, như vậy nhiều lắm cần dùng 50 năm ở tích lũy tu vi, những thời gian khác đều phải dùng để đột phá tiểu cảnh giới, đại cảnh giới.

Nếu có linh thạch phụ trợ, thời gian tích lũy tu vi còn có thể tiến thêm một bước nén ép.

Cũng chỉ có quái thai Chu Hằng chiếm được kế thừa Lăng

Thiên Cửu Thức, căn bản không có vấn đề cảnh giới quấy nhiễu, phiền toái duy nhất ngược lại là tích lũy tu vi.

Cái gọi là tích lũy, chính là cần tích lũy tháng ngày, hao tổn khi sống!

Chu Hằng thu vào những đan dược này, hắn cũng không phải người hẹp hòi, nếu phụ thân, Tiêu Họa Thủy, An Nhược Trần Lâm Kiếm Trần gặp cửa ải đột phá, hắn tuyệt đối sẽ không keo kiệt, thậm chí Lan Phi hắn đều nguyện ý cấp, dù sao đều là người của hắn.

Đối với người mình, hắn cũng không keo kiệt.

Chu Hằng tiếp nhận [Lạc Tuyết Chân Kinh], chỉ nhìn ba lần cũng đã nhớ rõ một chữ không sai, hắn ném trả công pháp lại cho Tiêu Họa Thủy tiếp tục nghiên cứu, mình thì bắt đầu lĩnh ngộ.

Công pháp Thiên cấp thượng phẩm tự nhiên cao sâu hơn rất nhiều so với Địa cấp hạ phẩm Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, đây cũng là nguyên nhân hai nàng Tiêu Họa Thủy còn đang cân nhắc, nhưng đối với Chu Hằng tu luyện Lăng Thiên Cửu Thức mà nói, cái này căn bản là chút chuyện nhỏ.

Từng đạo tâm pháp rộng mở trong sáng ở trong đầu hắn, từng luồng hiểu phát lên, hắn không nhịn được ngồi xếp bằng, với tâm pháp Lạc Tuyết Chân Kinh thôi động linh lực lưu chuyển,

hấp thu linh khí bốn phía.

Công pháp vận chuyển một chu thiên, Chu Hằng mở hai mắt ra, lộ ra vẻ vui mừng.

Hắn xem thường Thiên cấp thượng phẩm công pháp!

So với việc Nguyệt Ảnh Tâm Quyết, tốc độ Lạc Tuyết Chân Kinh hấp thu linh khí ước chừng tăng lên năm, sáu lần!

Hắn bây giờ là Ích Địa tam trọng thiên trung kỳ, trên lý thuyết cần bốn năm năm mới có thể đạt tới Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong, có tư cách tấn công Khai Thiên Cảnh. Mà sửa tu Lạc Tuyết Chân Kinh, cũng chỉ cần không đến một năm!

Cộng thêm linh thạch trung phẩm phụ trợ, lúc này có thể tiến thêm một bước giảm bớt đến hai ba tháng!

Vậy chờ hai ba tháng, trực tiếp phá vỡ mà vào Khai Thiên Cảnh, lại về Hàn Thương Quốc cấp cho bọn Nam Cung Trường Không, Lưu Thanh Huyền một kinh hỉ!

Chương 187: Lục đại tiểu thư

Chu Hằng giảng giải sự ảo diệu, chân nghĩa của Lạc Tuyết Chân Kinh cho hai nàng Tiêu Họa Thủy.

Đột phá cảnh giới cần chính mình lĩnh ngộ, bất luận kẻ nào đều không thể truyền thụ, chỉ có linh đan diệu dược mới có thể trợ giúp võ giả. Nhưng công pháp thì khác, dạy bằng miệng, truyền vào lòng, đời này truyền đời kia, lưu truyền đời đời.

Hai nàng mặc dù ở kỹ xảo chiến đấu không có thiên phú gì, nhưng đều không phải người ngốc. Có Chu Hằng giải thích hết lần này tới lần khác, ba ngày sau bọn họ liền hoàn toàn hiểu rõ môn công pháp Thiên cấp này.

Lan Phi lại càng sợ thổ phỉ ác bá này không kiên nhẫn trừng người, trái tim nhỏ bé đều dâng lên cổ họng. Bộ dạng vô cùng thận trọng đó tự nhiên khiến Chu Hằng nhìn càng thêm bực dọc.

Hai nàng dụng tâm tu luyện, Chu Hằng thì bắt đầu cắn nuốt một đống lớn pháp khí kia.

Hắn để lại ba món, phân biệt cho hai nàng và Chu Định Hải,

về phần nhạc phụ tiện nghi An Nhược Trần và Lâm Kiếm Trần thì bỏ qua. Dù sao nhà địa chủ cũng không có lương thừa, hắn hận không thể đem kim loại của toàn bộ Huyền Càn đại lục đều cắn nuốt sạch!

Nếu như quả thật có thể làm được, hắn không phải là có thể trực tiếp thân thể thành tiên hay không đây?

Bởi vì pháp khí quá nhiều, Chu Hằng vì tốc độ trực tiếp rạch tay phải, dùng xương ngón tay hoàng kim cầm lấy từng món pháp khí một bắt đầu cắn luốt luyện hóa. Cường độ thân thể lập tức bắt đầu tăng vọt.

Sau khi tất cả pháp khí đều bị cắn nuốt sạch, lại là năm ngày trôi qua.

Chu Hằng tâm niệm thoáng động, huyết mạch Thanh Long phát động, dòng nước tinh nhuận lưu chuyển, tay phải của hắn lập tức khép lại như lúc ban đầu, năm ngón tay thon dài có lực, trắng nõn như ngọc. Nhưng hắn lại biết rõ ràng dưới máu thịt này, xương cốt của chính mình đã từ màu vàng nhạt biến thành màu vàng rực.

Cường độ thân thể của hắn đã đạt tới trình độ khiến người giận sôi. Cho dù đứng không nhúc nhích cho võ giả Ích Địa Cảnh cầm pháp khí bổ chém, nhiều nhất cũng chỉ là phá vỡ da thịt bề ngoài, mà căn bản không gây thương tổn yếu hại cho hắn!

Đạt tới cảnh giới của hắn, sớm đã có thể đem da thịt huyết mạch nghịch chuyển, ẩn dưới xương cốt, xương không hủy, thân không tiêu tan!

Nhất là tay phải, trước đó đã đạt tới cấp Khai Thiên Cảnh, hiện tại cho dù là một đòn toàn lực của Khai Thiên tam trọng thiên đều có thể đón đỡ mà không phá hư!

Đó cũng không phải là Chu Hằng có thể chiến thắng Khai Thiên Cảnh, mà là Khai Thiên Cảnh cũng rất khó giết chết hắn!

Lực phòng ngự của hắn thậm chí vượt qua chiến lực!

– Quái vật hình người a! Hắn sung sướng lẩm bẩm, lúc một mình kiêu ngạo một chút cũng không ảnh hưởng toàn cục.

Trong tháp tuy rằng an toàn, nhưng ở lâu ai cũng sẽ khó chịu, Chu Hằng liền dẫn hai nàng rời khỏi động phủ. Khi tới tầng hai, lại thấy dược thảo đầy vườn này không ngờ bị cắt sạch sẽ.

Chu Hằng không khỏi vỗ vỗ đầu. Tính sai, hắn chỉ lo tu luyện Lạc Tuyết Chân Kinh, luyện hóa pháp khí, ngược lại quên thu gặt linh thảo nơi này!

Khẳng định là đám Triệu gia lão tổ làm, tuy rằng không lấy

được truyền thừa của Mã Bộ Tiền, nhưng dù sao là kiếm một khoản tiền nhỏ.

Tiêu Họa Thủy và Lan Phi sau khi biết được cũng kêu to đáng tiếc. Nọc độc có thể chế biến ra thuốc làm ngã Khai Thiên Cảnh, giá trị linh thảo nơi này tự nhiên cực cao.

Chu Hằng ngược lại không quá mức để ở trong lòng. Dù sao linh thảo là phải trải qua luyện chế mới có thể dùng, huống chi linh thảo quý báu nhất đã bị rắn đen ăn, hiện tại lại biến thành tinh hoa máu rắn bị hắn luyện hóa.

Có thể nói chỗ tốt lớn nhất đã bị hắn chiếm, không cần thiết vì rơi mấy hạt vừng mà chau mày ủ dột.

Ba người rời động phủ đi tới trong thành, lại là mấy ngày không ăn ngon uống tốt, việc đầu tiên ba người tự nhiên là gọi tới rượu ngon món ngon, thống khoái ăn uống.

– Này, các ngươi có nghe nói không? Cự phú thứ nhất trong thành chúng ta, đại tiểu thư của Lục gia khi ra ngoài làm ăn bị thổ phỉ Mao Oa Sơn bắt cóc! Một giọng nói cục cằn đột nhiên vang lên.

– Đại tiểu thư của Lục gia, Lục Thần Phù?

– Trừ nàng ra, còn có ai xứng được xưng là Lục gia đại tiểu thư!

– Hí! Đám thổ phỉ kia nhưng là cướp được một quả trứng vàng. Lục Thần Phù nhưng là thiên tài buôn bán, năm năm ngắn ngủi liền kinh doanh ra cự phú thứ nhất Lục Doanh Thành, không biết có thể bắt chẹt được bao nhiêu tiền chuộc!

– Mấu chốt là thổ phỉ cũng biết Lục Thần Phù vô giá, căn bản không đòi tiền chuộc, mà là muốn cả người lẫn sản nghiệp!

– Đây là muốn lấy Lục Thần Phù làm áp trại phu nhân sao?

– Lục gia đã ra gái, ai có thể đem Lục Thần Phù cứu về, sẽ cho 20 vạn linh thạch hạ phẩm hoặc là một vạn linh thạch trung phẩm trọng thưởng!

– Oa, thủ bút thật lớn!

– Hiện tại cho dù đem người cứu về, phỏng chừng vị Lục đại tiểu thư này cũng bị thổ phỉ chơi tàn rồi, lại qua mấy tháng, nói không chừng bụng đều lớn, mua một tặng một!

– Không biết Lục đại tiểu thư này bộ dạng thế nào. Nếu là kiều hoa một đóa, chẳng phải là bị giày xéo oan uổng?

– Phì. Lục Thần Phù cho dù là như heo mẹ, chỉ bằng vào thiên phú ở thương nghiệp của nàng, nam nhân nào không tranh nhau lấy? Có phải xử nữ hay không có quan hệ gì. Nếu ngươi có thể cưới được, liền để nàng làm trâu làm ngựa, kiếm tiền cho ngươi!

– Cũng đúng!

Trong tửu lâu mọi người nghị luận ầm ĩ. Loài người trời sinh đã có tâm tính hận giàu, nếu không phải Lục Thần Phù là một nữ nhân, chỉ sợ người cười trên nỗi đau người khác sẽ càng nhiều. Cho dù là như thế mọi người quan tâmcũng là vị Lục đại tiểu thư này đến tột cùng bộ dạng có đẹp hay không , bị sơn tắc giày xéo như thế nào.

Chu Hằng tâm niệm khẽ động, ngừng đũa.

– Ngươi muốn anh hùng cứu mỹ nhân? Tiêu Họa Thủy giương cặp mắt đẹp đen trắng rõ ràng, sinh động nói.

[CHARGE=3]

Chu Hằng mỉm cười nói: – Linh thạch trung phẩm sắp hết!

Một vạn linh thạch trung phẩm cướp được từ chỗ Ứng Băng Phong đã sớm tiêu ở Thiên Bảo Các, mà khi hắn lấy linh hạch tuy rằng cũng thó mấy khối linh thạch trung phẩm, nhưng số lượng cực ít, ngẫu nhiên dùng để khôi phục lực lượng đủ dùng, nhưng muốn chân chính lấy đến tu luyện, như vậy rất nhanh là sẽ thấy đáy.

Hắn muốn trong vòng hai ba tháng đột phá Khai Thiên Cảnh, như vậy trừ dùng hắc kiếm giết chóc ra, cũng chỉ còn lại hai loại biện pháp linh đan, linh thạch.

Linh đan chỉ có duyên gặp không thể cầu, nhưng linh thạch thì dễ làm hơn nhiều.

– Vậy thì nhanh đi thôi! Tiêu Họa Thủy dùng tư thái ưu nhã lau khóe miệng, bộ dạng hấp dẫn không biết khiến bao nhiêu người điên đảo thần hồn. Chỉ là nhìn khí thế ba người bất phàm, ngược lại không có hạng như Lưu lão thất, Trương Đông Lâm tới tự chuốc lấy khổ đau.

Đây là Tân Lan Quốc, đồng dạng là nước phụ thuộc của Lãng Nguyệt Quốc . Thực lực của toàn bộ quốc gia nếu so với Hàn Thương Quốc thì mạnh hơn một bậc, bởi vì Dương gia quản lý xã tắc có lão tổ Sơn Hà Cảnh, cũng bởi vậy trong Lục Doanh Thành cũng không phải đế đô này lại có lão tổ Khai Thiên Cảnh.

Ở đế đô, lão tổ Khai Thiên Cảnh chỉ có thể phụ thuộc, ở nơi này lại có thể chuyên quyền.

Tuy nhiên chung quanh thành bang lão tổ Khai Thiên Cảnh này trị vì không ngờ xuất hiện sơn tặc?

Chu Hằng thăm dò một hồi mới biết, Mao Oa Sơn địa hình vô cùng phức tạp, hàng năm bị sương mù lớn bao phủ. Những sương mù lớn này chẳng những ngăn cản tầm mắt, hơn nữa còn ngăn cách thần thức. Cho dù lão tổ Khai Thiên Cảnh chạy tới cũng rất khó tìm được hang ổ giặc.

Tìm không thấy hang ổ lại làm sao quét sạch sơn tặc. Hơn nữa đường đường lão tổ Khai Thiên Cảnh tự thân ra trận đi quét dọn sơn tặc, nghĩ thế nào đều là mất điểm!

Bởi vậy, vấn đề sơn tặc này một mực làm khó Lục Doanh Thành. Chỉ là trước kia động tĩnh không lớn như vậy, lần này không ngờ bắt cóc cự phú trong thành. Dưới sự hấp dẫn của một vạn linh thạch trung phẩm, chỉ sợ ngay cả cường giả Khai Thiên Cảnh đều sẽ động lòng, chỉ là ngại mất mặt không đi kiếm khoản tiền này!

Chu Hằng bước chậm giữa vùng núi, thoạt nhìn không nhanh không chậm, nhưng một cái cất bước lại xa chừng mấy trăm trượng. Cho dù võ giả Tụ Linh Cảnh nhìn thấy cũng sẽ chỉ cho là chính mình hoa mắt, bóng người nhoáng một cái rồi mất, vô cùng nhanh chóng.

Mao Oa Sơn tuy rằng tên rất quê mùa, nhưng dãy núi này lại cực kỳ lớn. Nam bắc dọc ngang vượt qua ngàn dặm, có mấy chục ngọn núi chót vót vượt qua ngàn trượng, địa hình cực kỳ ác liệt. Cũng khó trách sơn tặc nơi này một mực có thể sống hết sức thoải mái.

– Núi lớn như vậy, chúng ta làm sao tìm được hang ổ sơn tặc? Tiêu Họa Thủy dùng đôi mắt đẹp nhìn Chu Hằng.

Cái này và chiến lực không quan hệ. Chu Hằng cho dù một quyền có thể đánh thủng lỗ bầu trời, nhưng hiện tại lại có thể làm sao? Nếu muốn đem dãy núi to lớn này tìm một lần, phỏng chừng con của vị Lục đại tiểu thư kia đều có thể chạy đầy đất rồi.

Chu Hằng véo cằm nàng cười cười nói: – Chúng ta không cần tìm, để đám sơn tặc kia tự mình đưa tới cửa!

– Xí, bọn họ lại không phải người ngu, làm sao lại tự mình đưa tới cửa? Tiêu Họa Thủy nguýt Chu Hằng một cái, rung động tâm hồn.

Về phần Lan Phi thì căn bản không có tư cách chen lời. Có thể cho nàng ra ngoài nhìn thấy mặt trời đã là ưu đãi, còn muốn yêu cầu gì khác?

– Sẽ! Chu Hằng cười cười, nói với hai nàng: – Đem hơi thở của các nàng tận lực thu liễm lại đi!

Hắn vừa nói vậy, Tiêu Họa Thủy và Lan Phi lập tức hiểu. Thì ra là muốn lấy hai người bọn họ làm mồi nhử!

Cũng đúng. Với dung mạo và phong tình của hai nàng, nhất là sự quyến rũ của Tiêu Họa Thủy, nam nhân nào nhìn thấy mà không động lòng?

Người thường biết cố kỵ, nhưng sơn tặc cùng hung cực ác, làm chính là mua bán không vốn, đầu óc nóng lên là nào suy xét gì, trực tiếp liền xách đao xông tới.

– Đi!

Ba người khởi hành, đi lại giữa vùng núi.

Bọn họ muốn tìm sơn tặc không dễ dàng, nhưng muốn đụng lên lưỡi đao của sơn tặc đồng dạng không dễ dàng. Mặc dù sơn tặc là thổ địa ở nơi này, trên mỗi con đường đều sẽ bố trí cơ sở ngầm, nhưng nhân thủ có hạn. Từ phát hiện "dê béo" có giá trị đến truyền tin tức về, rồi đến xuất động nhân mã tiến hành cướp bóc, thế nào cũng cần một đoạn thời gian.

Chu Hằng cũng không vội. Hiện tại mồi đã ném ra, chỉ cần

kiên nhẫn chờ đợi cá mắc câu.

Hai ngày sau.

– Núi này là ta mở, cây này là ta trồng, muốn qua đường này, để lại tiền mãi lộ! Mười mấy nam nhân dáng vẻ lưu manh hi hi ha ha từ trong rừng rậm ùa ra, bao quanh ba người Chu Hằng nhiều vòng.

Bọn họ đều dùng ánh mắt tham lam quét tới quét lui trên người Tiêu Họa Thủy và Lan Phi. Tiêu Họa Thủy quyến rũ vạn ngàn, trời sinh yêu tinh, tự nhiên hấp dẫn ánh mắt.

– Cô nàng, tới cùng ca ca làm chút chuyện sung sướng!

Một gã nam nhân vươn tay chộp tới bộ ngực cao ngất của Tiêu Họa Thủy, nửa người dưới đã sớm thẳng cứng như dựng lều.

Rộpppp!

A!!

Chu Hằng vung ra một cước, nam nhân kia lập tức ôm đũng quần quỳ xuống, tiếng trứng vỡ kia rõ ràng có thể nghe thấy,

khiến cho mười mấy nam nhân còn lại đồng thời da mặt giật giật, đồng cảm như đích thân bị.

– Làm thịt hắn! Những người đó đều vung vũ khí hét lớn.

Luyện Thể Cảnh, Luyện Thể Cảnh, Luyện Thể Cảnh, ánh mắt Chu Hằng lần lượt đảo qua, lộ ra một tia bùi ngùi. Hai năm trước, hắn cũng xấp xỉ những người này, ngay cả Tụ Linh Cảnh đều là không dám tưởng tượng. Nhưng bây giờ hắn lại đã đạt tới Ích Địa tam trọng thiên đỉnh, sắp bước vào cánh cửa Khai Thiên Cảnh.

Hắn một tay run lên, "Bùng bùng"…, những người này lập tức bị đẩy lui về, binh khí đều bị Chu Hằng cướp lấy.

– Quái… quái vật! Đám sơn tặc này đều lộ ra thần sắc sợ hãi, bởi vì bọn họ nhìn thấy mười mấy món binh khí trong nháy mắt đã bị "Ăn" mất, hóa thành tro bụi mục nát!

Chương 188: Mao Oa Sơn

– Ta chỉ cần một người dẫn đường! Chu Hằng lạnh nhạt nói: – Cơ hội chỉ có một lần!

Đám sơn tặc kia thoáng sửng sốt, cả đám đều không hé răng, thủ lĩnh của bọn họ làm sao không biết đám tôm tép này chính là sơ hở thật lớn, bởi vậy xử phạt đối với bán đứng đồng lõa hết sức tàn khốc.

Không những chính mình sẽ chết, còn có thể liên lụy người nhà!

Hơn nữa, bọn họ còn không có tư cách biết vị trí của tổng trại. Mao Oa Sơn này cũng chỉ có một đám sơn tặc, nhân số vô cùng to lớn, bọn họ chỉ là thủ hạ của một phân trại mà thôi.

Bốp!

Chu Hằng một chỉ điểm ra, lập tức có một gã sơn tặc theo tiếng ngã xuống, trên trán có một lỗ máu, óc đều chảy cả ra ngoài.

– Kiên nhẫn của ta có hạn! Giọng hắn lạnh băng, đám sơnt ặc này dưới tay người nào không có máu tươi người vô tội, hắn giết không hề run tay.

Bốp! Bốp! Bốp!

Một tên lại một tên sơn tặc ngã xuống, Chu Hằng dường như căn bản không ngại giết sạch đám người, cùng lắm thì lại đổi một nhóm để hỏi.

– Ta dẫn đường! Ta dẫn đường! Rốt cục có một tên sơn tặc không chịu nổi, trơ mắt nhìn từng tên đồng bạn ngã xuống đất, hơn nữa đây cũng sẽ là vận mệnh của chính mình, có mấy người có thể ý chí không lay chuyển.

– Ta cũng dẫn đường!

– Ta ta ta!

Có một người đầu tiên hỏng mất, những người khác tự nhiên cũng tan rã ý chí theo, nhao nhao kêu lên.

– Một người là đủ rồi! Chu Hằng tâm niệm khẽ động, trừ người thứ nhất nói muốn dẫn đường ra, bốn người còn lại đều vỡ tim mà chết.

– Tiền bối, tiểu nhân cũng chỉ biết chỗ của phân trại, vị trí tổng trại cũng không rõ ràng! Người đó run run nói.

– Dẫn đường! Chu Hằng không kiên nhẫn nói, đến phân trại tự nhiên có người biết vị trí tổng trại, cái này gọi là tiện tay dắt bò.

– Dạ! Dạ! Người nọ vội vàng đi trước dẫn đường, đi lại trong vùng núi. Bởi vì sương mù lớn lan tràn, hắn chỉ mới Luyện Thể Cảnh nào dám đi quá nhanh, không cẩn thận một cái ngã xuống vực sâu chính là một chữ chết!

Chu Hằng một tay xách hắn lên, chỉ để hắn chỉ dẫn phương hướng, thân hình lướt đi như gió.

Sau nửa giờ bọn họ tiến vào một thung lũng hết sức bí ẩn, đây là một nơi phân trại của sơn tặc Mao Oa Sơn.

Ánh mắt Chu Hằng đảo qua, chỉ thấy ngoài sơn trại dựng ba cột cờ, nhưng treo lại không phải lá cờ mà là một chuỗi thân thể trần trụi . Nam có nữ có, già có trẻ có, mỗi người đều đã biến thành xác khô.

Hắn tiện tay ném một cái, tên sơn tặc trong tay kia lập tức bắn ra như mũi tên. Bùng bùng bùng! Liên tục đụng vỡ bảy căn

phòng mới rơi xuống đất, cả người đã biến thành một đống thịt vụn.

Chết không hết tội!

– Có địch tấn công!

– Mẹ nó, kẻ nào dám đến đánh lén!

– Giết hắn!

Trong một tràng tiếng ồn ào, trên trăm sơn tặc từ trong các căn phòng lao ra, có người còn quần áo xốc xếch, khả năng đang nghỉ ngơi lại bị kinh động chạy ra.

– Ôi, có cô nàng xinh đẹp!

– Mẹ! Các ngươi xem đồ lẳng lơ bên trái kia, bộ ngực lớn như vậy, sờ một cái khẳng định sướng chết mất!

– Vừa nhìn chính là loại lẳng lơ thèm “đục”. Các huynh đệ, xử lý tên tiểu tử kia, chúng ta có phúc rồi!

Nhìn thấy Tiêu Họa Thủy và Lan Phi, đám sơn tặc này đều bị sắc làm hôn mê. Không ngờ quên mất uy lực của mũi tên thịt người lúc trước, bắt đầu đối với hai nàng nghĩ bậy bạ.

– Hừ! Chu Hằng giơ tay rung lên, một luồng lực lượng kinh khủng cuốn qua. Bốp bốp bốp, tất cả mọi người đều là vỡ tim mà chết, hơn trăm người chết sạch sẽ. Hắn nhìn về phía một góc sơn trại, quát: – Chẳng lẽ còn muốn ta tự mình mời ngươi ra?

– Các hạ hà tất hùng hổ dọa người như thế? Một gã nam nhân để trần thân trên từ trong trại rảo bước đi ra, trong tay lại xách một nữ nhân tóc dài gần như trần truồng. Tóc đen rũ xuống không nhìn rõ diệnmạo, thân trên chỉ có một món áo ngực, mà thân dưới cũng chỉ có một cái quần lót, lộ ra hai cái đùi trắng muốt, thon dài, bóng loáng, tỏa ra sắc thái mê người.

– Ta muốn đi chủ trại của các ngươi, dẫn đường! Chu Hằng lạnh nhạt nói.

– Tiểu tử, chủ trại của chúng ta cũng không phải dễ đi như vậy! Nam nhân kia dùng nữ nhân kia làm thuẫn: – Đại trại chủ của chúng ta nhưng là cường giả tuyệt thế Ích Địa tam trọng thiên, ta khuyên ngươi vẫn là quý trọng cái mạng nhỏ của mình một chút!

– Ồ, nữ nhân này tặng cho ngươi! Hắn vung tay ném, nữ nhân xách trong tay lập tức bắn về phía Chu Hằng. “A!” nữ nhân kia lập tức phát ra một tiếng kêu kinh hoàng thất thố.

Vút, nam nhân kia cũng nhào ra theo, trong tay vung lên một thanh trường kiếm màu đỏ, cuốn gió tanh điên cuồng chém về phía Chu Hằng.

Chu Hằng thò tay ngoắc, nữ nhân bị ném bay kia lập tức cuốn ngược về phía hắn, mà hắn thì quyền phải rung lên, hướng về trường kiếm đánh xuống của nam nhân kia đón đỡ.

– Chết!!! Nữ nhân kia hét lớn, hai tay chém xuống, muốn sống sờ sờ chém Chu Hằng thành hai đoạn!

Đúng lúc này, nữ nhân nhìn như người bị hại kia đột nhiên linh động lật người, trong tay đã có thêm một thanh chủy thủ màu lam bóng, hướng về cổ Chu Hằng đâm mạnh tới.

Đây lại là một âm mưu!

Bùng!

[CHARGE=3]Chu Hằng tiện tay đánh ra quyền trái, nữ nhân kia không hề có sức phản kháng bị đánh bay ra ngoài, thân

hình bay ra ngoài ba trượng đột nhiên không hề dấu hiệu nổ tung, hóa thành một đám mưa máu.

Nam nhân kia đột nhiên dừng bước, tròng mắt đều sắp lọt ra ngoài!

Hắn và nữ nhân kia đều là đầu mục ở phân trại này, hai người tu vi xấp xỉ, chiến lực cũng tương đương. Nhưng nếu dưới điều kiện tiên quyết là đang đánh lén nữ nhân kia đều bị Chu Hằng một quyền đánh chết, hắn lại tính cái rắm!

Đi lên là tự mình tìm chết!

– Ngươi… làm sao biết đây là một cái bẫy? Hắn nghĩ mãi không thông, hắn và nữ nhân kia ở chỗ nào lộ ra sơ hở?

– Ta không biết! Chu Hằng lắc lắc đầu, hai người này chẳng qua là Sơ Phân Cảnh, hắn căn bản không cần để ở trong lòng. Bất kỳ âm mưu ở trước mặt lực lượng tuyệt đối hoàn toàn chính là phí công. Nếu nàng kia là người bị hại, hắn liền cứu. Nếu là kẻ địch, vậy một quyền đánh chết.

Đơn giản như vậy.

Nam nhân kia sợ hãi nhìn Chu Hằng, một quyền liền đánh chết đồng bạn Sơ Phân Cảnh, đây tuyệt đối là cường giả Ích Địa

Cảnh!

Chênh lệch một cảnh giới lớn, đó chính là nghiền ép tuyệt đối, hắn căn bản ngay cả chạy đều không được!

– Dẫn đường! Chu Hằng lạnh nhạt nói, thanh âm tuy rằng không cao nhưng lại tự có một cỗ uy nghiêm không cho phép chống cự.

– Dạ!

Ở trước mặt thực lực tuyệt đối, nam nhân kia căn bản không dám có một tia chống cự, nếu không chính là chịu chết! Kẻ địch như thế căn bản không phải hắn có thể chống lại, tuy nhiên mấy vị đại năng trong tổng trại cũng đồng dạng là tu vi Ích Địa Cảnh, hơn nữa càng có nhiều đến năm người, đủ để trấn áp người này.

Cũng chính là như thế hắn mới dám dẫn Chu Hằng đi tổng trại, nếu không vừa nghĩ tới thủ đoạn tàn khốc của mấy vị kia, hắn thà chết cũng không dám phản bội.

Có đôi khi, chết ngược lại là một loại giải thoát.

Bốn người một trước ba sau, nam nhân kia đi trước dẫn đường, ba người Chu Hằng thì theo đuôi phía sau. Ở trong núi

quanh co vòng vèo, đi suốt hơn nửa ngày sau, bọn họ mới rốt cuộc đi tới một thôn xóm cỡ lớn.

– Ồ, đây không phải là Tư Mã lão ca sao, ngươi không ngờ mang về mặt hàng chuẩn chỉ như vậy, tuyệt đối có thể đạt được trọng thưởng! Một gã nam nhân từ trong thôn đi ra, dáng người khôi ngô, trên mặt có một vết sẹo, từ mắt trái thẳng đến mép, thoạt nhìn rất là dữ tợn.

Hắn liếc ngực, mông Tiêu Họa Thủy và Lan Phi, trong mắt mang theo ánh lửa, lập tức thò tay chộp tới.

Bùng!

Chu Hằng đá ra một cước, nam nhân kia lập tức điên cuồng phun máu tươi, trực tiếp văng xa bảy trượng, cắm đầu chết đi.

Chết chưa hết tội!

– Móa, lại dám ở chỗ này hung hăng, chán sống rồi! Trong thôn có người nhìn thấy một màn này, lập tức lớn tiếng hô quát. Chỉ chốc lát, ở cửa thôn đã bắn vụt tới hơn trăm người, cả đám đều mặt đầy giận dữ.

– Tư Mã Đường, đây là chuyện gì xảy ra!? Lúc này, một gã nam nhân tóc đỏ lững thững mà tới, sắc mặt âm trầm, trên

người có một luồng hơi thở khiến người run rẩy.

Ích Địa Cảnh!

– Ra mắt Ngũ trại chủ! Tất cả mọi người đều khom mình thi lễ.

Nam nhân dẫn Chu Hằng tới vội vàng run giọng nói: – Người này muốn gặp trại chủ!

– Vây ngươi liền dẫn hắn tới? Nam nhân tóc đỏ đằng đằng sát khí.

– Không cần làm khó hắn! Chu Hằng chen lời, thò tay vỗ. Nam nhân kia lập tức hai mắt trợn ngược, ngã xuống đất, sinh cơ đoạn tuyệt. – Dù sao các ngươi đều phải chết!

– Ha ha! Nam nhân tóc đỏ cười lạnh một tiếng: – Giọng điệu thật lớn, ngươi cho là ngươi là ai? Trương Thiên Dư sao?

Trương Thiên Dư chính là Trương gia lão tổ, cũng là một cường giả Khai Thiên Cảnh duy nhất trong khu vực phụ cận Mao Oa Sơn. Nam nhân tóc đỏ lôi ra Trương gia lão tổ tự nhiên là đang trào phúng Chu Hằng. Hắn đồng dạng là Ích Địa Cảnh, có thể rõ ràng cảm ứng được hơi thở tương đồng của Chu Hằng.

Là mạnh mẽ hơn hắn, nhưng trong tại cũng có ba vị trại chủ đạt tới Ích Địa tam trọng thiên. Ba đánh một còn không đối phó được tiểu tử này?

Chỉ là muốn bại dễ dàng, muốn giết thì khó!

Cũng may thỏ khôn ba hang, thôn này cũng chỉ là một chỗ hang ổ của bọn họ mà thôi, có thể vứt bỏ bất cứ lúc nào, bị Chu Hằng tiết lộ ra ngoài cũng không sợ. Đương nhiên, nếu là có thể làm thịt tiểu tử này thì tốt nhất.

Hắc hắc. Tiểu tử này dẫn theo hai người bạn gái, thật là đồ ngốc, vừa vặn có thể bắt làm con tin! Cho dù Chu Hằng vứt bỏ mà đi, cũng có hai vưu vật tuyệt sắc để chơi đùa!

Chu Hằng cười nhạt nói: – Lục gia tiểu thư đâu, giao nàng ra đây!

– Ha ha, tiểu tử ngươi thật đúng là phong lưu. Có hai bạn gái như hoa như ngọc không đủ, còn muốn có ý đồ Lục gia tiểu thư? Nam nhân tóc đỏ cười ha hả, chỉ chỉ Tiêu Họa Thủy và Lan Phi: – Ngươi đây là trộm gà không được còn mất nắm gạo. Hai nữ nhân này, ta thu!

Hắn thét dài một tiếng, phát ra tín hiệu vào trong thôn. Một

mình hắn không đối phó được Chu Hằng, nhất định phải mời ra bốn vị trại chủ khác trên hắn.

Không bao lâu, “vút vút” bốn bóng người trước sau bay vụt tới, ba nam một nữ. Nữ tính duy nhất là một diễm phụ thoạt nhìn hơn 30 tuổi, vú to mông nở, một thân váy dài nửa trong suốt, dáng người khêu gợi như ẩn như hiện.

– Ra mắt các vị trại chủ! Mọi người nhao nhao thi lễ.

– Thì ra là một tiểu huynh đệ tuấn tú! Diễm phụ kia khanh khách cười duyên, hai đống thịt mềm ở ngực lập tức nhẩy nhót, đầu v* rõ ràng có thể thấy được, hết sức mất hồn. Nàng ta ngoắc ngón tay nói: – Tiểu huynh đệ, không bằng đến trong trại chúng ta làm Lục trại chủ, tỷ tỷ bảo đảm cho ngươi ăn no nê!

Nàng khiêu khích liếc Tiêu Họa Thủy và Lan Phi. Mỹ nữ gặp nhau, đối với nữ nhân đẹp hơn mình, cách làm của nàng chính là giết!

– Ta chỉ nói một lần, đem Lục gia tiểu thư giao ra đây! Chu Hằng làm như không thấy.

– Thật đúng là cho rằng mình là cường giả tuyệt thế sao? Một gã trại chủ hét lớn, vươn tay chộp hướng Chu Hằng.

Chương 189: Người trong tộc tới

Chu Hằng chỉ là tiện tay phẩy một cái giống như đuổi ruồi, người nọ lập tức thân hình khựng lại, sau đó bắn về phía sau. "Òa" một tiếng phun ra một vòi máu tươi, ngã phịch xuống đất, hơi thở mong manh.

Cái gì!?

Người đó nhưng là Tam trại chủ!

Năm vị trại chủ tự nhiên là lấy thực lực luận xếp hạng. Ba vị trại chủ đầu đều là Ích Địa tam trọng thiên, trong đó nữ nhân xinh đẹp mạnh nhất, cho nên nàng là Đại trại chủ. Mà người vừa rồi chính là Tam trại chủ, tuy rằng xếp hạng chỉ là thứ ba ,nhưng đồng dạng là Ích Địa tam trọng thiên!

Chu Hằng cho dù cũng là Ích Địa tam trọng thiên, như vậy chiến lực song phương cho dù kém cũng không thể kém đến đâu, làm sao lại xuất hiện chênh lệch như nghiền ép như vậy?

Đây không phải là Ích Địa với Ích Địa, rõ ràng là Khai Thiên với Ích Địa!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều thất thanh , nhân vật như vậy bọn họ người nào có thể địch lại?

– Bái… bái kiến tiền bối! Tất cả mọi người đều quỳ xuống đất.

Đây là thực lực tuyệt đối!

Chu Hằng nhướng mày nói: – Giao người!

– Dạ, dạ! Mọi người vội vàng đáp, không bao lâu chỉ thấy hai gã sơn tặc đẩy một thiếu nữ đi tới. Kỳ quái là, bọn họ cũng không phải dùng tay đẩy thiếu nữ, mà là đều cầm một cây gậy, dường như thiếu nữ kia căn bản không thể động vào.

Thiếu nữ này thật đúng là đẹp, dáng như nước hồ thu, xương như bạch ngọc, một đôi mắt to đen trắng rõ ràng tràn ngập trí tuệ.

– Ngươi là tới cứu ta? Thiếu nữ kia một thân váy trắng, cách ăn mặc rất đơn giản, cũng chỉ có trên đầu đeo một cái kẹp tóc màu ngọc, nhưng tự có một luồng khí tươi mát ập vào mặt, có một loại đẹp khác loại.

Tuy rằng thân ở trong ổ giặc, nàng lại không có một tia sợ hãi,

trấn định như đang ở Lục gia vậy. Nàng vẫn là thiên tài thương giới bày mưu lập kế, quyết thắng ngoài ngàn dặm kia.

Nhìn bộ dạng của nàng, thế nào đều không giống như là bị xâm phạm!

Nữ nhân bình tĩnh đến mấy bị người cưỡng chiếm thân thể cũng sẽ không thoải mái giống như nàng, mà kết hợp không ai dám động vào thiếu nữ này mà xem, chỉ sợ trên người nàng mang theo vật phẩm mạnh mẽ nào đó, không thể động vào.

– Ừm! Chu Hằng gật gật đầu.

– Vất vả ngươi! Thiếu nữ hướng về Chu Hằng nhìn một cái thật sâu, nhấc chân đi về phía hắn.

Chu Hằng không hề hoài nghi đây là mạo danh thế thân. Thiếu nữ này thông minh vô cùng, cũng chỉ có Lục Thần Phù thiên tài thương giới kia mới xứng có được khí chất như vậy. Đây cũng không phải muốn mô phỏng là có thể mô phỏng ra.

Đám sơn tặc đều mắt lom lom nhìn Chu Hằng, chỉ hy vọng vị sao quả tạ này mau rời đi, ai cũng không dám lên tiếng.

– Bọn họ đều đáng chết! Lục Thần Phù hết sức bình tĩnh nhìn Chu Hằng: – Đội xe của ta tổng cộng có 134 người, trong đó 130 người bị bọn họ giết chết tại chỗ, ba gã thị nữ thì bị cưỡng dâm đến chết. Ta có thể tránh được một kiếp là bởi vì trên người ta có một món bảo vật, ai cũng không động được ta!

– Nếu không, ta có lẽ sẽ không chết, nhưng tuyệt đối không có khả năng đứng ở chỗ này!

Chu Hằng nhướng mày nói: – Ngươi đang ra lệnh với ta?

Hắn chịu ra tay cứu người không sai, nhưng tuyệt đối không có ý tứ làm công cho Lục gia.

Lục Thần Phù hơi sững sờ. Trong tay nàng nắm giữ một đế quốc thương nghiệp khổng lồ, mỗi lời nói cử chỉ tự nhiên mang theo tư thái cao cao tại thượng, không phải là thật sự coi chính mình ở trên Chu Hằng, thói quen gây nên mà thôi.

Nhưng biểu tình mang theo không kiên nhẫn kia của Chu Hằng lại khiến trong lòng nàng phi thường không thoải mái. Lập tức sắc mặt lạnh lùng nói: – Bất kể lúc trước ngươi được bao nhiêu thù lao, ta sẽ tăng gấp đôi!

Cũng chỉ có nữ cự phú thương giới như nàng mới có tư cách nói như vậy!

Chu Hằng càng thêm khó chịu nói: – Ngươi còn nói nhảm, ta liền khâu miệng ngươi lại!

Lục Thần Phù không khỏi há miệng cứng lưỡi. Nàng chẳng những có tiền, bản thân cũng là đại mỹ nữ cực kỳ xuất sắc, đại bộ phận nam nhân ở trước mặt nàng đều chỉ có tư cách vâng vâng dạ dạ. Số ít nam nhân kiệt xuất cũng sẽ kiệt lực giữ phong độ, người nào lại dùng loại giọng điệu này nói chuyện với nàng?

Thái độ vô lý này sắp có thể sánh bằng sơn tặc rồi, thổ phỉ!

Chu Hằng tay phải run lên, một luồng kình phong lập tức bắn ra, đánh về phía đám sơn tặc kia.

Hắn quả thật cũng chưa từng nghĩ buông tha đám sơn tặc này, nếu là Lục Thần Phù không chen vào hắn đã sớm ra tay.

– Chạy! Một đòn như long trời lở đất lúc trước của Chu Hằng đã hoàn toàn làm tan rã ý chí chiến đấu của đám sơn tặc, thấy Chu Hằng không có ý bỏ qua bọn họ căn bản không dám phản kích, vội vàng bỏ chạy.

Chu Hằng dẫn động huyết mạch lực, Cửu U Băng Thiên Quyết phát động, một đám băng sương hiện ra. Tất cả sơn tặc đều bị

sống sờ sờ đông kết tại chỗ, căn bản không có khả năng chạy trốn!

Loại công kích phạm vi này tất nhiên sẽ khiến uy lực công kích giảm bớt, nhưng không chịu nổi lực lượng của Chu Hằng vượt xa Ích Địa tam trọng thiên bình thường . Cho dù là đem lực lượng phân tán mười lần, trăm lần cũng đủ để đóng băng tất cả mọi người Ích Địa nhị trọng thiên trở xuống.

Cũng chỉ có hai gã trại chủ Ích Địa tam trọng thiên còn có thể miễn cưỡng di chuyển, nhưng tốc độ cũng giảm mạnh. Cùng với nói là chạy còn không bằng nói là đang dùng động tác chậm để biểu diễn hài kịch. Chỉ là bọn họ người nào cũng không có khả năng cười ra nổi!

Diễm phụ kia biết không thể chạy thoát, vội vàng hướng về phía Chu Hằng khom người quỳ gối nói: – Nô gia nguyện tôn tiền bối làm chủ, xin tiền bối tha nô gia một con đường sống! Nô gia là nữ nhân, chưa từng cưỡng gian giết chết người nào!

Nàng đúng là chưa từng cưỡng gian giết chết nữ nhân, nhưng tráng nam chết trong tay nàng lại vô số, bởi vì nàng tu luyện là đạo thải bổ.

Bùm Bùm Bùm … Từng pho tượng băng vỡ nát, 99% sơn tặc đều là trong nháy mắt hóa thành vụn băng, không có một tia máu, nhưng cảnh tượng này lại khiến người nhìn mà trong lòng càng thêm sợ hãi.

– Không cần! Chu Hằng bình thản lắc đầu, hắc kiếm tế ra, giết chết vài tên sơn tặc Ích Địa Cảnh kia, tránh lãng phí.

[CHARGE=3]

– Ta là đệ tử Âm Ma Tông, nếu ngươi giết ta, đại năng tông môn ta ắt sẽ chém đầu ngươi! Nữ trại chủ xinh đẹp thét to, như tâm thần.

Âm Ma Tông?

Chu Hằng lúc trước từng làm thịt một gã đệ tử Âm Ma Tông, gọi là Khang Mẫn, đối với tà pháp của Âm Ma Tông trí nhớ còn như mới. Cắn nuốt tinh huyết người sống có thể trong nháy mắt tăng lên một hai cảnh giới nhỏ, rất là đáng sợ!

Nếu đã đắc tội một lần cũng không sợ đắc tội lần thứ hai!

Chu Hằng cũng không trả lời, nhấc tay đánh tới nàng kia, kình khí xé không, thanh thế to lớn.

– Đây là ngươi ép ta! Diễm nữ thét chói tai, toàn thân nổi hào quang sáng ngời, gương mặt xinh đẹp diễm quang kinh người, nhưng toàn thân lại tỏa ra hơi thở suy bại. Nàng đây là dùng ra bí thuật, lấy hy sinh tuổi thọ làm giá phải trả, mạnh mẽ tăng

lên lực lượng.

Nàng hận!

Ai nguyện ý hao tổn tuổi thọ? Nhưng bây giờ nếu không hiến tế sinh mệnh, nàng sẽ bị lập tức đánh chết, căn bản không được lựa chọn!

Giết! Nàng muốn giết nam nhân này, lại hút sạch máu hai kỹ nữ kia!

Hiến tế sinh mệnh, nàng thông qua bí pháp này thu được lực lượng tăng lên gần hai cảnh giới nhỏ. Tuy rằng vẫn không đạt tới trình độ Khai Thiên Cảnh , nhưng nàng bản thân chính là Ích Địa tam trọng thiên đỉnh, lúc này có thể xưng là đệ nhất nhân trong Ích Địa Cảnh!

Nàng lật ra một chưởng, đón hướng Chu Hằng.

Bùng!

Quyền chưởng giao nhau, diễm nữ đột nhiên sắc mặt đại biến. Bởi vì lực lượng của Chu Hằng mạnh hơn xa tưởng tượng của nàng, nặng nề như một ngọn núi cao, nàng căn bản không thể chống cự. “Vút”, nàng bỗng nhiên nhìn thấy thân thể không đầu của mình đang điên cuồng phun máu!

Nàng… nàng bị chém đầu!

Đợi đến khi ý niệm này hiện lên, ý thức của nàng cũng theo đó mai một, đầu lăn lông lốc trên mặt đất mấy vòng, hai mắt trợn tròn, tràn ngập khó hiểu. Lực lượng của nàng làm sao còn không bằng Chu Hằng?

Không gian đan điền gấp 80 lần Ích Địa tam trọng thiên bình thường, không phải chỉ tăng lên hai cảnh giới nhỏ là có thể bù lại?

– Đi! Chu Hằng xoay người nói với ba nàng.

Tiêu Họa Thủy và Lan Phi đối với chuyện này đã tập mãi thành quen, hơn nữa đối với bọn họ mà nói giết chóc cũng không tính là gì, lập tức cất bước theo Chu Hằng rời đi.

Lục Thần Phù lại có loại nôn nao muốn nôn mửa. Nàng không phải chưa từng thấy người chết, lúc trước đội buôn của nàng bị sơn tặc tàn sát, đồng dạng máu chảy thành sông. Nhưng nàng là một người làm ăn, bất kể nàng trí tuệ hơn người thế nào cũng không thể thói quen.

Mắt thấy ba người Chu Hằng rời đi, nàng vội vàng đè mọi cảm xúc đi theo.

Một ngày sau, bọn họ về tới Lục Doanh Thành.

Lục Thần Phù là đại danh nhân trong thành, vừa xuất hiện lập tức khiến cho mọi người vây xem. Nhìn vị thiên kim tiểu thư chân chính này một đường đi xa, không tránh khỏi lời ong tiếng ve.

– Thật sự được cứu về rồi, như vậy có thể lĩnh được một khoản tiền chuộc lớn!

– Phì! Rơi vào ổ sơn tặc nhiều ngày như vậy, hẳn là sớm bị chơi nát!

– Xem khí sắc của nàng dường như không bị tổn thương gì!

– Thật ngu xuẩn! Cho dù bị một trăm, một ngàn nam nhân hãm hiếp, mặc quần áo vào nguiơ có thể nhìn ra được?

– Hắc hắc, nói không chừng nàng chính là đồ lẳng lơ, thích bị nam nhân "đục" đấy?

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, khí thế thổi quét, tất cả mọi người chỉ cảm thấy lồng ngực như đè một tảng đá lớn, thế nào

cũng không thể thở nổi, sắc mặt trắng bệch dọa người, nào còn có thể lại nói ra lời.

Lục Thần Phù không khỏi nổi lên một tia cảm động. Nam nhân không có phong độ này rồi lại còn biết bảo vệ thanh danh của nàng, thật sự khiến nàng có chút bất ngờ.

Bốn người một đường đi tới Lục gia, tuy rằng Lục gia ở Lục Doanh Thành đứng vững gót chân không bao nhiêu năm, nhưng bởi vì thiên phú kiệt xuất của Lục Thần Phù về buôn bán, chỉ riêng tài lực mà nói Lục gia đã có thể xưng là gia tộc thứ nhất trong thành.

Chỉ là thế giới này dùng võ lực đứng đầu, không có thực lực mạnh mẽ làm sao có thể thủ hộ gia nghiệp. Như "Ngoài ý muốn" lần này chỉ là một cái ảnh thu nhỏ, có tài sản khổng lồ mà không có lực lượng bảo vệ, sau này "Ngoài ý muốn" sẽ còn liên tiếp không ngừng.

– Tiểu thư, ngài đã trở lại! Sau khi tiến vào Lục gia, đám gia đinh bà vú đều nhao nhao hoan hô.

Tuy rằng cha mẹ Lục Thần Phù đều còn sống, nhưng mọi người đều rõ ràng, trụ cột của Lục gia kỳ thật là Lục Thần Phù. Không có vị kỳ tài buôn bán này tọa trấn, Lục gia không mất mấy năm là sẽ suy bại.

– Đại tiểu thư, người trong tộc đế đô tới, đang trao đổi với lão

gia và phu nhân! Một vú già nói.

– Người trong tộc? Lục Thần Phù lập tức nhướng mày, lập tức dưới chân tăng tốc.

Ba người Chu Hằng tự nhiên đi theo phía sau, thù lao còn chưa lấy, hắn cũng không phải là người tốt quá mức, nào có đạo lý làm việc không công.

Thịch Thịch Thịch !! Lục Thần Phù rảo bước nhanh, rất nhanh liền đi tới một đại sảnh trang trí hết sức xa hoa.

– Phù nhi!

Khi nhìn thấy nàng, một đôi nam nữ trung niên lập tức chạy vội tới, đều là ngạc nhiên vui mừng đầy mặt, hẳn chính là song thân của nàng.

– Hừ! Hiện tại con gái các ngươi cũng trở về, còn có lý do thoái thác gì, mau mau đem sản nghiệp chuyển giao! Một nam trung niên đi tới, nói với tư thái cực kỳ ngạo mạn.

Chương 190: Yêu cầu vô lý

– Cha, mẹ, đây là chuyện gì xảy ra? Lục Thần Phù mày liễu khẽ nhíu, mang theo một tia tức giận.

Gia nghiệp của Lục gia là một tay nàng dốc sức đánh ra, nàng còn nhớ rõ gian khổ khi mới khởi bước, chua xót khắp nơi cầu người con đường khai thác nhập hàng, xuất hàng. Hiện tại lại có người cứng rắn muốn ép song thân nàng đem sản nghiệp chuyển giao, sao nàng có thể không giận.

– Hừ, cha ngươi là người của Lục gia ta, nếu đã là một thành viên của gia tộc, như vậy tất cả mọi thứ đều thuộc về gia tộc! Nam trung niên kia dùng ánh mắt đầy sắc dụng nhìn chằm chằm Lục Thần Phù: – Ta tên là Lục Côn Minh, là chưởng sự gia tộc, có quyền xử lý mọi tài sản của chi nhánh!

– Nói hươu nói vượn! Lục Thần Phù cười lạnh một tiếng: – Năm đó các ngươi đuổi cha ta ra khỏi gia tộc, hiện tại không ngờ mặt dày mày dạn lại nói chúng ta là người của Lục gia. Nói tới nói lui, không phải là coi trọng phần sản nghiệp này, đỏ mắt rồi!

– Một ngày là người Lục gia, chết cũng là quỷ Lục gia! Lục Côn Minh ngạo nghễ đứng chắp tay: – Mau mau đem khế ước quyền tài sản lấy ra, ta không có nhiều thời gian lãng phí với

các ngươi!

Mẹ nó, tiện nhân này ép đến nhà người khác đòi tài sản, còn ra vẻ ngươi nợ ta! Người hầu gia đinh trong đại sảnh đều lộ ra biểu tình tức giận. Một nhà Lục Thần Phù ba người đối xử với người rất rộng lượng hiền lành, làm việc dưới tay bọn họ rất thoải mái, thậm chí rất được tôn trọng, tự nhiên mọi người lòng hướng về phía Lục Thần Phù.

– Hừ! Lục Côn Minh hừ lạnh một tiếng, khí thế thoáng tỏa ra.” Thịch thịch thịch” mọi người đều liên tiếp lùi ra phía sau, đụng lên vách tường mới đứng vững thân hình.

Ích Địa Cảnh!

Người mạnh nhất của Lục gia cũng chỉ là Sơ Phân Cảnh, làm sao có thể chống lại Lục Côn Minh. Mỗi người đều sắc mặt tái nhợt, ngay cả bước chân đều đứng không vững.

Không có biện pháp, ai bảo Lục gia chỉ có tiền mà không có cao thủ tọa trấn. Tùy tùng có thể chiêu mộ được cao nhất cũng chỉ Sơ Phân Cảnh, hơn nữa còn là dùng giá tiền cao hơn bình thường mấy lần mới mời được.

Cao thủ Ích Địa Cảnh nào chịu mất mặt làm thủ hạ chỉ vẻn vẹn Sơ Phân Cảnh?

Nếu không, cũng sẽ không xuất hiện chuyện sơn tặc cướp bóc!

– Được rồi! Được rồi! Mọi người đều là người một nhà, nói chuyện đừng khắc khẩu như vậy! Một lão già 60 đứng lên, chen mồm làm người giảng hòa: – Côn Ngô, trong thân thể của ngươi thủy chung chảy dòng máu Lục gia, đây là điều không thể phủ nhận! Côn Minh đại biểu gia tộc tiếp thu sản nghiệp của các ngươi kỳ thật cũng là vì cân nhắc cho vợ chồng cha con các ngươi. Có người trong gia tộc sau lưng chống đỡ, sự an toàn của các ngươi mới có bảo đảm!

– Lần này con gái ngươi bị sơn tặc bắt đi đã chứng minh thế yếu của việc không có nội tình gia tộc. Mà lão phu tin tưởng, đã có lần đầu tiên vậy khẳng định sẽ còn có lần thứ hai, lần thứ ba!

Lục Thần Phù tức nổ phổi, thân thể run lên bần bật, lạnh mặt nói: – Chưa từng thấy không biết xấu hổ như các ngươi! Đại biểu gia tộc tiếp thu sản nghiệp? Về sau chúng ta liền mệt chết mệt sống kiếm tiền cho các ngươi có phải không?

– Người lớn nói chuyện, trẻ con nào có tư cách chen mồm! Lục Côn Minh hừ lạnh một tiếng, một chưởng chém ra hướng về phía Lục Thần Phù quất tới.

Bùng!

Một bóng người nhoáng lên, dùng thân thể đón đỡ một đòn này. Lập tức "Òa" một tiếng, hộc ra một ngụm máu tươi, lại chính là phụ thân của Lục Thần Phù – Lục Côn Ngô. Hắn chỉ là tu vi Sơ Phân Cảnh, làm sao có thể đỡ được một đòn này mà không có chuyện gì?

Nếu không phải Lục Côn Minh cũng chỉ là dùng 1, 2% lực lượng, Lục Côn Ngô tuyệt đối sẽ bị thương nặng.

– Cha… Lục Thần Phù sau khi ngây ra, lập tức đỡ phụ thân lắc lư muốn ngã, mặt đầy khẩn trương.

Chu Hằng đem tay thò ra một nửa thu lại, hắn vốn định ra tay, lại không nghĩ tới Lục Côn Ngô rồi lại vì con gái yêu mà bất chấp thân mình. Quả nhiên là lòng cha mẹ trong thiên hạ, vì con cái cha mẹ có thể liều mạng.

Hắn cũng bị sự vô sỉ của Lục Côn Minh làm giận đến run lên, nhưng thủy chung không ra tay, muốn xem xem người này có thể đem vô sỉ phát huy đến cảnh giới như thế nào.

– Không nên tự chuốc lấy khổ đau, mau chóng đem sản nghiệp chuyển giao! Lục Côn Minh thủy chung nhắm vào việc này, đây cũng là mục đích hắn tới đây.

– Ngươi tại sao có thể như vậy! Vợ của Lục Côn Ngô nổi giận quát. Vợ chồng đồng tâm, chồng bị đánh nàng làm sao dễ chịu. Càng huống chi nữ nhân này từ khi vào cửa liền hùng hổ dọa người, rất không nói lý muốn bọn họ giao sản nghiệp ra.

– Chỉ bằng ta họ Lục, chỉ bằng ta là Lục Côn Minh! Lục Côn Minh kiêu căng vô cùng hoàn toàn trong mắt không người.

Lại nói tiếp, giữa hắn và Lục Côn Ngô còn có thù riêng.

Hắn là hậu đại dòng chính Lục gia, độc đinh cộng thêm thiên phú không tồi, rất được gia tộc thưởng thức, được bồi dưỡng trọng điểm, ở trong gia tộc rất có địa vị. Mà Lục Côn Ngô thì là sản vật của một vị đại lão chủ hệ cưỡng hiếp một thị nữ sau khi say rượu, con hoang không được nhìn người. Địa vị hai người chênh lệch như trời và đất.

Vốn hai người không hề có qua lại, nhưng thời thiếu niên bọn họ đồng thời thích một cô bé, mà cô bé kia cũng đối với Lục Côn Ngô hiền hòa rạng ngời nghiêng lòng hơn, kết quả Lục Côn Minh đem nàng kia tiền dâm hậu sát trước mặt Lục Côn Ngô, đồng thời lợi dụng quyền lực đem Lục Côn Ngô đuổi khỏi Lục gia.

Muốn đem một đứa con hoang đuổi ra khỏi gia tộc thật sự quá dễ dàng.

Hắn nguyên bản sớm đã quên kẻ "Tình địch" này, nhưng việc buôn bán của Lục Thần Phù thật sự làm được quá lớn, không ngờ đem sản nghiệp mở rộng đến đế đô. Hắn ngoài ý muốn biết được chủ nhân của sản nghiệp này lại là con gái của Lục Côn Ngô, lập tức mừng rỡ!

Vì thế liền có một màn hắn tới ép đoạt sản nghiệp này!

Theo hắn thấy, cả nhà Lục Côn Ngô căn bản không lấy ra được cao thủ Ích Địa Cảnh, một mình hắn có thể trấn áp, hơn nữa hắn là người của dòng chính gia tộc, tới thu lấy sản nghiệp của một đứa con hoang, danh chính ngôn thuận!

– Lục Côn Minh, Lục Côn Ngô ta căn bản chưa từng được vào tộc phổ, càng bị gia tộc đuổi đi! Năm đó, trưởng lão gia tộc chỉ vào mũi ta nói: Lục Côn Ngô, từ nay về sau ngươi không còn là người của Lục gia, không được dùng danh nghĩa của Lục gia làm việc!

[CHARGE=3]Lục Côn Ngô đứng vững dưới sự nâng đỡ của con gái, hắn lau máu tươi khóe miệng, tiếp tục nói: – Hơn 20 năm nay, ta chưa từng nhắc tới quan hệ với người trong tộc, bởi vì từ khoảnh khắc ta bị đuổi ra khỏi cửa trở đi ta chỉ là Lục Côn Ngô, Lục Côn Ngô không phải của Lục gia!

– Hiện tại phần sản nghiệp này là con gái ta từng điểm từng giọt gầy dựng nên, cùng người trong tộc không có một chút xíu quan hệ!

– Lục Côn Minh, trời đất rộng lớn không lớn hơn một chữ lý!

Hắn lời này, nói năng khí phách, trên mặt mang theo vẻ nghiêm nghị.

– Thúi lắm! Lục Côn Minh hừ lạnh một tiếng, hai tay chắp sau lưng: – Ngươi muốn phản tổ quên tông? Từ khoảnh khắc ngươi sinh ra, ngươi liền khắc ghi dấu ấn gia tộc, vĩnh viễn cũng đừng mơ xóa đi!

– Phản tổ quên tông, Lục Côn Ngô, ngươi đây là đang tự tìm đường chết! Lão già kia cũng lạnh lùng nói.

Huyền Càn đại lục lấy gia tộc, tông phái làm trụ cột, cũng coi phản bội gia tộc, tông môn là tội lớn. Tuy nhiên, tình huống của Lục Côn Ngô không giống. Hắn là bị gia tộc khai trừ, như vậy còn muốn mặt cười dán mông Lục gia, không phải là không tự trọng sao?

Nhưng người vô sỉ lại làm sao có giới hạn cuối cùng!

Nếu Lục Côn Ngô nghèo khó suy sụp, như vậy Lục Côn Minh không ngại đi lên giẫm thêm mấy cước. Mà bây giờ Lục Côn Ngô không ngờ sinh ra một con gái thiên tài thương giới, gây dựng một phần tài phú gần như có thể sánh ngang nội tình gia tộc, như vậy Lục Côn Minh tự nhiên động lòng.

Nói tóm lại, chính là hai chữ: Vô sỉ!

– Cha, đem tài sản cho bọn họ! Lục Thần Phù lạnh mặt, trong mắt lóe lên vẻ kiên định.

Đế quốc thương nghiệp của Lục gia, trung tâm chính là nàng! Không có nàng, sản nghiệp lớn mấy cũng sẽ chỉ miệng ăn núi lở! Mà chỉ cần một nhà ba người bình yên vô sự, nàng có thể ở địa phương khác làm lại từ đầu, sáng tạo ra một đế quốc thương nghiệp lớn hơn!

Có một ngày, nàng sẽ tích tụ được tài phú khiến cho cường giả Kết Thai Cảnh đều động lòng, dốc hết dâng tặng, chỉ cầu vị cường giả này ra tay diệt trừ Lục gia đế đô!

Diệt trừ toàn bộ!

– Phù nhi, đây là ngươi vất vả nhiều… Lục Côn Ngô lại làm sao có thể cam lòng.

– Người không sao là được! Lục Thần Phù ở bên tai phụ thân thấp giọng nói. Bọn họ làm sao chống cự được một Ích Địa Cảnh? Hơn nữa Lục gia đế đô nhưng là có lão tổ Sơn Hà Cảnh, là một trong những thế lực nắm giữ xã tắc!

Đấu là tuyệt đối không có khả năng đấu lại được!

– Lục Côn Minh, sản nghiệp có thể giao cho ngươi, tuy nhiên ngươi phải cho một nhà ba người chúng ta rời khỏi Tân Lan Quốc trước! Lục Côn Ngô tự nhiên không có khả năng khờ dại đến tin tưởng lời hứa của Lục Côn Minh, lập tức đưa ra điều kiện của mình.

– Ai nói các ngươi có thể rời đi? Lục Côn Minh cười lạnh.

– Cái gì!? Một nhà ba người Lục Côn Ngô đều thất thanh rống giận.

– Ta vừa rồi đã nói, các ngươi sống là người của Lục gia, chết cũng là quỷ Lục gia! Lục Côn Minh hắc hắc cười lạnh, cho là hắn nhìn không ra bọn họ ôm ý đồ gì sao: – Gia tộc sẽ không bạc đãi các ngươi, sản nghiệp này vẫn là sẽ giao cho các ngươi quản lý! Về sau, các ngươi liền không cần lo lắng vấn đề phương diện an toàn!

Sau khi hắn biết được Lục Thần Phù bị sơn tặc bắt đi cũng không có ý cứu viện, dù sao người chết liền chiếm không một phần sản nghiệp to lớn. Nếu không chết được cứu về, sản nghiệp vẫn là chiếm không. Nhưng có thể lấy gà đẻ trứng, trứng nở ra gà, như quả cầu tuyết tiếp tục mở rộng!

Nói tóm lại, bất kể thế nào hắn chỉ có kiếm!

Hơn nữa, con gái của Lục Côn Ngô này bộ dạng thật đúng là không tồi, đặc biệt là khí chất trí tuệ kia khiến cho nàng tràn ngập mê hoặc linh động, chơi nữ nhân như vậy chắc là đặc biệt hứng thú nhỉ!

Trên đời này mỹ nhân nhiều biết bao, mỹ nữ có thể có khí chất hơn nữa tu vi còn vượt qua Tụ Linh Cảnh lại quá ít quá ít!

Tuy rằng mẫu thân không xinh đẹp như con gái, nhưng mẹ con cùng giường lại có phong tình khác! Lục Côn Minh đã nghĩ kỹ, qua một đoạn thời gian liền giết Lục Côn Ngô, sau đó đem hai mẹ con này biến thành nô lệ của hắn. Vừa có thể thay hắn kiếm lấy tài phú kếch xù cuồn cuộn không dứt, lại có thể cung cấp cho hắn phát tiết!

Ừm, Lục Côn Ngô vẫn là không giết thì hơn, phải để hắn nhìn mình chơi đùa vợ và con gái hắn như thế nào, như vậy mới đã nghiền!

– Lục Côn Minh, ngươi thật độc! Lục Côn Ngô mắt như muốn nứt ra, thật muốn một ngụm cắn nát mặt đối phương!

Nhưng đây là một thế giới hiện thực, vũ lực mới là mấu chốt quyết định hết thảy!

Lục Côn Minh là Ích Địa Cảnh, sau lưng càng có quái vật khổng lồ như Lục gia đế đô, hắn chính là có thể không nói đạo lý, muốn làm gì thì làm!

Bốp Bốp Bốp!!!

Tiếng vỗ tay lẻ loi đột nhiên vang lên, Chu Hằng cuối cùng không nhịn được. Tuy rằng không quan hệ với hắn, nhưng tiểu nhân như vậy thật sự khiến hắn nhìn cũng tức giận. Hắn cười nói: – Ta từng thấy rất nhiều người vô sỉ, nhưng nếu xếp hạng, ngươi có thể ngồi ở vị trí thứ nhất không nhường ai!

– Ngươi là thứ gì? Lục Côn Minh mặt đầy ngạo khí nhìn Chu Hằng.

Hắn có thể từ trong hơi thở của Chu Hằng đoán được tu vi của đối phương, nhưng vậy thì sao? Chỉ là Ích Địa Cảnh cũng dám đối nghịch Lục gia?

Chương 191: hiếu đánh!

Lục Thần Phù dùng đôi mắt đẹp tràn ngập linh khí nhìn Chu Hằng, hiện tại tên nam nhân không có phong độ này chính là chỗ dựa duy nhất của cả nhà bọn họ.

Nếu thật sự rơi vào tay Lục Côn Minh, nàng có thể tưởng tượng ra cả nhà sẽ thê thảm cỡ nào!

Lục Côn Minh mắt lạnh nhìn Chu Hằng, nói: – Đây là việc tư của Lục gia ta, còn không cút cho ta!

Ích Địa Cảnh cuối cùng cũng là Ích Địa Cảnh, ở đây chỉ có một mình hắn có thể chống lại được Chu Hằng, một lão nhân trong tộc khác cũng chỉ có bối phận mà thực lực cũng chỉ là Sơ Phân Cảnh mà thôi, bằng không hắn cũng không thể mang tới, chẳng phải là muốn đoạt thức ăn của hắn sao?

Võ giả đều quý trọng danh dự, tận lực tránh cung giai chiến đấu, đặc biệt cùng giai tử chiến! Bởi vậy, nếu có thể đuổi được Chu Hằng đi, hắn cũng không nguyện ra tay.

– Rất không khéo léo, Lục gia còn thiếu ta một khoản tiền đấy! Chu Hằng tươi cười, hắn mang Lục Thần Phù về, quả thật

có thể lĩnh phần thưởng 20 vạn linh thạch hạ phẩm hoặc 1 vạn linh thạch trung phẩm.

– Làm việc cho Lục gia ta, đây là vinh quang của ngươi! Lục Côn Minh lại keo kiệt đến vắt chày ra nước, tại trong mắt hắn vốn sản nghiệp của Lục Côn Ngô, Lục Thần Phù đã là tài sản riêng của hắn! Hắn tự nhiên biết Lục Côn Ngô khai ra bảng giá là để cứu ái nữ, 20 vạn linh thạch hạ phẩm hoặc 1 vạn linh thạch trung phẩm! Trời ạ, ngay cả hắn đều lấy không ra tài phú lớn như vậy a!

Đem một tài nguyên tu luyện lớn như vậy, giao vào trong tay một tên hạ nhân? Phi, nằm mơ đi!

– Lục Côn Minh ta thiếu ngươi một nhân tình! Hắn phủi tay một cái, đã không kịp chờ đợi muốn biết cả nhà Lục Côn Ngô rốt cuộc tích lũy bao nhiêu tài phú.

– Nhân tình của ngươi? Chu Hằng cười ha ha một tiếng, nhưng tươi cười rất lạnh. – Ngươi là ai, ta tại sao phải lấy nhân tình của ngươi? Đáng được một lượng bạc không?

– Tiểu tử. Chúng ta chính là Lục gia đế đô! Lão già luôn hòa nhã kia chen miệng nói, dụng ý tự nhiên là uy hiếp Chu Hằng, hắn cũng nhìn ra được, Lục Côn Minh cũng không muốn gây thêm rắc rối giao thủ với Chu Hằng.

– Lục gia đế đô, đó là thứ gì, đều là thứ vô sỉ như các ngươi

sao? Chu Hằng cười cười, chút không để cho hai người này mặt mũi.

Hai người này đã sớm không biết xấu hổ, cho bọn hắn mặt mũi làm cái gì! – Hỗn đản! Lục Côn Minh sắc mặt nghiêm lại. Mắt nhìn Chu Hằng đằng đằng sát khí, chỉ là hắn cũng không biết chiến lực của Chu Hằng như thế nào, không thể phỏng chừng hậu quả chiến một trận, bởi vậy chậm chạp chưa ra tay.

Hắn miễn cưỡng thu hồi vẻ giận dữ, nghiêm mặt nói: – Đây là việc tư của Lục gia ta, các hạ không nên xen mồm vào!

– Lão già. Ngươi chẳng qua chỉ là Sơ Phân Cảnh, cũng dám cậy già lên mặt, đúng là không biết sống chết! Chu Hằng vẫn chưa trả lời Lục Côn Minh, chỉ mắng lão già mặt lạnh kia.

Lục Côn Minh lập tức da mặt điên cuồng co rút!

Hắn không ngờ bị không để ý tới! Đường đường là cửu thiếu gia của Lục gia đế đô, ở trong thế hệ trẻ cực được coi trọng, hắn không ngờ bị coi như không thấy!

– Bốp!

Chu Hằng cách không đánh ra một chưởng, tát bốp lên mặt mặt lão già kia. Chỉ thấy lão giả kia lộ ra vẻ mặt sợ muốn chết,

ăn một cái tát mạnh mẽ, răng nanh trong miệng nhao nhao bay ra, mà hai con mắt bị lực lượng nén cho nổ tung, phốc phốc nổ thành hai luồng máu loãng.

– Lớn mật! Lục Côn Minh cuối cùng giận không kềm được. Tiểu tử này cũng dám hành hung trước mặt hắn, hơn nữa còn đánh người của Lục gia. Thật sự to gan lớn mật!

Tuyệt không thể tha thứ!

Đây là mặt mũi Lục gia, cũng không phải người nào có thể tùy tiện đánh!

– Chết cho ta! Lục Côn Minh cũng không di chuyển, chỉ đẩy ra một chưởng nện tới Chu Hằng. Đây cũng là thế võ theo thói quen của cao thủ, tận lực không cận chiến với đối phương, bởi vì như vậy quá mức hung hiểm, động một tí rất có thể tàn phế, thậm chí nguy hiểm ngã xuống.

Hắn muốn thử thăm dò thực lực của Chu Hằng một chút trước, nếu như khi dễ được, hắn tuyệt không để ý ra tay ngoan độc xử lý Chu Hằng. – Thình thịch!

Chu Hằng đáp lễ một quyền, hai cổ kình lực cuồn cuộn đánh

ra, sắc mặt Lục Côn Minh lập tức trở nên trắng bệch, mạnh mẽ lui 7 bước mới dừng lại, nhưng trên mặt lại bỏ bừng, hắn lui 11 bước nữa, sau đó oa phun ra một ngụm máu tươi.

Chỉ cách không đánh ra một kích thôi, hắn đã bị Chu Hằng đánh cho hộc máu, chiến lực chênh lệch không nói cũng rõ!

Lục Côn Minh chỉ cảm thấy cả người đều run rẩy, không phải sợ hãi mà là bị kình lực oanh kích. Hắn cũng không tin Chu Hằng có gan giết mình, nên biết rằng Lục gia chính là nhà quyền thế đỉnh cấp của Tân Lan Quốc, có Sơn Hà Cảnh lão tổ tọa trấn!

– Các hạ thực lực cường đại, ta rất bội phục! Hắn không thể không tạm thời cúi đầu, lực lượng gia tộc cường đại là một chuyện, hiện tại hắn chưa thể mượn dùng được: – 20 vạn linh thạch hạ phẩm hoặc là 1 vạn linh thạch trung phẩm, các hạ muốn thứ nào?

– Kỳ quái, ngươi là ai, có thể đại biểu Lục gia sao? Chu Hằng cố ý lộ ra vẻ kinh ngạc.

Trời ạ, diễn lâu như vậy, còn không biết là chuyện gì xảy ra sao?

Lục Côn Minh nổi giận trong lòng, nhưng trên mặt vẫn còn không thể biểu hiện ra, cười nói: – Gia sự! Gia sự! Các hạ, ta đưa thêm 5000 linh thạch trung phẩm, xem như nộp cho người

bạn như các hạ, như thế nào?

Tuy rằng linh thạch này cũng không móc rỗng túi hắn, nhưng hắn đã đem gia nghiệp của Lục Côn Ngô xem như là tư hữu, cho nên cũng cảm thấy nhức nhối a!

– Kỳ quái, ta sao lại không biết người thân thích ngươi! Chu Hằng sờ sờ cằm, vẻ mặt mờ mịt, sau đó nhìn về phía Lục Thần Phù, – Phù nhi, chúng ta thân thiết như vậy sao?

– Không có! Lục Thần Phù tuy rằng không biết Chu Hằng muốn giở trò gì, nhưng nàng tự nhiên nguyện ý phối hợp.

– Kỳ quái, ngươi người này sao lại giả mạo thân thích của người khác, giả danh lừa bịp? Chu Hằng lạnh lùng nhìn Lục Côn Minh, toát ra sát khí âm lạnh.

Lục Côn Minh nghe hắn nói hai chữ kỳ quái, trong lòng không được tự nhiên, miễn cưỡng nặn ra vẻ tươi cười, nói: – Các hạ không nên nói đùa, đây là việc tư của Lục gia ta, không liên quan tới ngươi!

– Sao không liên quan tới ta? Phù nhi cảm kích ta anh hùng cứu mỹ nhân, thấy tư thế oai hùng của ta, vừa thấy đã yêu, đã sớm quyết định gả cho ta! Phù nhi là người của ta, ngươi tên đần độn này không biết đang đoạt đồ vật của người khác sao? Chu Hằng đánh ra một chưởng, bốp, trên mặt của Lục Côn Minh lập tức in lên một cái tát, một bên má hằn lên 5 dấu ngón

tay.

[CHARGE=3]

– Của ta!

– Bốp!

Chu Hằng lại tát một tát nữa, để bên má kia của Lục Côn Minh cũng xuất hiện một dấu tay.

– Ta ghét nhất bị người khác đánh chủ ý lên đồ của ta!

Bốp, dấu tay thứ ba.

– Đối với người như thế, chỉ có một chữ, giết!

– Bốp! Bốp! Bốp!

Chu Hằng liên tục tát ra, một chưởng lại một chưởng cách không đánh tới, với tu vi Ích Địa Cảnh của Lục Côn Minh, vậy mà ngay cả lực kháng cự cũng không có. Rất con bà nó đã

nghiền!

Ba người Lục Côn Ngô, đám đầy tớ, gia đinh thấy một màn như vậy, không thể không cảm thấy Lục Côn Minh bị đánh đến răng nanh rơi ra, máu tươi điên cuồng phun ra có gì thảm, có gì đáng giá đồng tình, loại rác rưởi này tốt nhất chết sớm một chút!

– Ngươi, ngươi, ngươi, ngươi thật dám cùng Lục gia ta là địch? Lục Côn Minh bị đánh cho bối rối, xoay quanh đầu hắn chỉ có hai chữ khó tin, tiểu tử này đánh đến đầu óc điên rồi, lại dám cùng Lục gia là địch!

Không biết Lục gia là tồn tại gì sao?

Một trong 5 nhà quyền thế đỉnh cấp của Tân Lan Quốc, bốn gia tộc khác cũng có tồn tại Sơn Hà Cảnh lão tổ, cho nên không có bất kỳ người nào dám trêu chọc, ai chọc vào là chết!

Tôn nghiêm gia tộc không thể khinh nhờn!

– Thình thịch! Chu Hằng một quyền đánh tới: – Đừng nói chuyện, ngươi không biết miệng mình rất đê tiện sao, nói ra khiến người ta rất không thoải mái! Sao lại không có chút luân lý, người cặn bã như ngươi sao còn sống được tới bây giờ?

Thân hình Lục Côn Minh lập tức bay lên, nặng nề đụng sụp vách tường sau lưng, với thể chất Ích Địa Cảnh mạnh mẽ của hắn, tự nhiên không sợ đụng vào tường, bản thân cũng không có việc gì.

– Còn đụng loạn tường người ta, ngươi có còn một chút giáo dưỡng hay không? Chu Hằng vung tay phải ra, kình khí cuốn lên, Lục Côn Minh lại lảo đảo trượt về phía Chu Hằng.

– Thình thịch!

Chu Hằng một cước đá vào bụng Lục Côn Minh, tên này lại bay ra ngoài, tiếp tục đụng sụp một bức tường.

– Bức thứ hai! Chu Hằng lạnh lùng nói.

Mọi người đều không nói gì, rõ ràng là hắn đánh đập người ta mà, Lục Côn Minh cũng thật vô tội! Nhưng ai bảo lúc trước hắn rất bá đạo, rất không nói lý, ai lại đồng tình với hắn chứ?

Đây gọi là ác nhân tự có ác nhân trị!

Chu Hằng bình thường không thích đấu võ mồm, nhưng công phu của hắn cũng học được con lừa đen mà ra, nếu phát huy toàn lực thì cũng không kém sức chiến đấu chút nào. Hắn không ngừng đánh Lục Côn Minh đâm vào vách tường, va

chạm vào sàn nhà, va chạm vào ghế dựa, sau đó đều đổ trách nhiệm lên đầu Lục Côn Minh.

Lục Côn Minh thế mới biết, bị người không nói đạo lý đánh cho biệt khuất cỡ nào?

Hắn rất muốn giết chết Chu Hằng, nam nhân này khiến hắn vô cùng nhục nhã, chỉ là thực lực hai bên chênh lệch quá lớn, quá lớn, hắn ngay cả sức đánh trả cũng không có, chỉ có thể mặc cho Chu Hằng lăn qua lăn lại như món đồ chơi.

– Phù nhi, ngươi muốn xử trí hắn như thế nào? Chu Hằng đã nghiền rồi mới hỏi Lục Thần Phù.

Lục Thần Phù có thiên phú buôn bán kiệt xuất, nhưng dù sao cũng là thiếu nữ đợi gả, lúc trước phối hợp với Chu Hằng diễn diễn trò nhưng thật ra chẳng có gì cả, bây giờ còn cần tiếp tục diễn sao?

Nàng không khỏi khuôn mặt đỏ lên, nhưng nghĩ tới lúc trước Lục Côn Minh hùng hổ dọa người, nàng lại giận trong lòng.

Phụ thân rất ít nói chuyện năm đó, nhưng nàng vẫn liều mạng đánh ra từng chút từng chút một, tự nhiên hận thấu xương Lục Côn Minh, lúc này khuôn mặt hiện lên sát khí.

– Không thể giết! Lục Côn Ngô tự nhiên rất quen thuộc con gái mình, vội vàng chen lời nói: – Lục gia đế đô thực lực cường đại, nội tình sâu không lường được, tuyệt đối không thể đắc tội vào chỗ chết!

– Cha, chuyện đã tới bước này, ngươi còn cho rằng bọn họ sẽ thả chúng ta sao? Lục Thần Phù lại vô cùng bình tĩnh, nàng là thiên tài buôn bán, tự nhiên lý giải rất sâu lòng người.

Lục Côn Ngô không khỏi hoạt kê, đúng vậy, hắn chỉ là một đứa con tư sinh bị đuổi ra khỏi gia tộc, dựa vào cái gì mà hắn phải thủ hạ lưu tình, Lục gia đế đô cũng sẽ bánh ít đi, bánh quy lại?

Nhà quyền thế uy nghiêm không dung khinh nhục, tất nhiên sẽ trả thù tàn khốc gấp trăm lần, gấp ngàn lần!

– Đi, chúng ta lập tức rời khỏi Tân Lan Quốc! Lục Thần Phù nhìn phụ thân, lại nhìn mẫu thân một chút.

Lục Côn Ngô thở dài, nói: – Chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể như thế!

– Ha ha ha! Các ngươi còn muốn chạy trốn? Lục Côn Minh lại cười ha hả, chỉ là gương mặt sưng phù như đầu lợn, nhìn thế nào cũng thấy vô cùng chật vật: – Các ngươi chết chắc rồi! Toàn bộ các ngươi đều phải chết!

– Gặp phải người của Lục gia, cho tới bây giờ đều chỉ có một chữ chết! Hắn nhìn chằm chằm Chu Hằng, tràn đầy oán khí.

Chu Hằng một bộ không sao cả, tay phải hơi chấn, đã cầm hắc kiếm trong tay. – –

Chương 192: Lục Thần Phù đề nghị

– Ngươi, ngươi dám giết ta? Lục Côn Minh cuối cùng lộ ra vẻ hoảng sợ.

Hắn vốn tưởng rằng Chu Hằng nhiều nhất chỉ dám tra tấn mình một trận, tuyệt đối không dám hạ tử thủ, hắn là dòng chính Lục gia, giết hắn, coi như đắc tội cả Lục gia. Tuy rằng Chu Hằng vẻ mặt bình tĩnh, nhưng mà vẻ mặt bình tĩnh kia lại khiến hắn vô cùng lạnh lẽo.

Tên nam nhân này thật sự dám giết mình!

– Chỉ giết một con heo mà thôi, có gì mà dám hay không dám! Chu Hằng một kiếm chém ra, ông, trên người Lục Côn Minh lập tức chớp động một vầng sáng màu nhạt, tiếp đó tạo thành một màn sáng, một kiếm này không ngờ không chém vỡ nổi!

Lại là cấm khí!

Chu Hằng thở dài, những nhà quyền thế này sao lại đều có cấm khí chứ, lại khiến hắn giết tốn thêm chút tay chân!

Tuy nhiên, Sơn Hà Cảnh dù sao cũng là Sơn Hà Cảnh, vòng bảo hộ cấm khí phát ra này không ngờ có thể ngăn cản một kiếm của hắn mà không vỡ, uy lực của nó đúng là không cùng một cấp bậc với cấm khí cường giả Khai Thiên Cảnh làm ra.

– Keng! Keng! Keng!

Chu Hằng liên tục xuất kiếm, Lục Côn Minh lại sợ tới mức oa oa gọi bậy, cấm khí có hạn chế số lần sử dụng, mấy lần nữa, hắn cũng sẽ bị Chu Hằng mạnh mẽ đánh chém!

Từng bước thấy mình tiến tới cái chết, tuyệt đối là một chuyện tra tấn kinh khủng, Lục Côn Minh chỉ cảm thấy đũng quần ấm lên, đúng là sợ đến mức không thể khống chế.

– Xoẹt!

Một kiếm hoa rơi, lần này không có ngân quang chớp động nữa, Lục Côn Minh bị một kiếm chẻ thành hai đoạn, thình thịch, thình thịch, chia làm hai bộ phận trượt xuống, máu tươi ừng ực tràn ra, tinh khí đã bị hắc kiếm hấp thu sạch sẽ.

– Cha, nương, đi thu thập một chút, chúng ta lập tức rời khỏi Tân Lan Quốc! Lục Thần Phù an bài.

Chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ còn cách này thôi. Quái vật khổng lồ Lục gia đế đô bọn họ không thể chống lại được! Nhưng mà bọn họ cũng không thể ngồi chờ chết, tuy rằng phải xa xứ. Nhưng vì sinh tồn chỉ có thể đọ sức đánh một trận.

Gia nghiệp khổng lồ như thế, trong thời gian ngắn hiển nhiên không thể thu thập toàn bộ, thời gian cấp bách, có thể dời được bao nhiêu thì tốt bấy nhiêu.

Được cái Thiên Bảo Các trải rộng toàn bộ đại lục, linh phiếu ở Tân Lan Quốc cũng có thể sử dụng được ở một số quốc gia, tuy rằng lần này tổn thất sẽ rất lớn, nhưng tài sản còn dư lại đủ để cho bọn họ bắt đầu một lần nữa.

Mọi người đều vội vàng, hoàn toàn đã gạt ba người Chu Hằng ba ở một bên.

– Chưa quên trả thù lao cho chúng ta chứ? Chu Hằng thở dài, làm người tốt đi, làm người tốt đi!

Một đại cao thủ như hắn tự nhiên không có ai dám xem nhẹ, không lâu sau Lục Thần Phù mời hắn tới một gian thư phòng ưu nhã.

– Đây là 1 vạn linh thạch trung phẩm! Lục Thần Phù đưa ra một tấm linh phiếu, sau đó lại đẩy tới 2 tấm linh phiếu nữa: – Nơi này còn có 2 vạn linh thạch trung phẩm, cám ơn ngươi giúp chúng ta hóa giải tai kiếp một lần.

Chu Hằng không khách khí thu vào, cái này hắn xứng đáng nhận, cho nên rất thoải mái.

– Thần Phù còn muốn nhờ ngươi một chuyện. Muốn mời ngươi hộ tống chúng ta rời khỏi Tân Lan Quốc! Lục Thần Phù lại lấy ra 3 tấm linh phiếu đặt lên bàn: – 3 vạn linh thạch trung phẩm!

Nữ nhân này đúng là ra tay rộng lượng!

Chu Hằng nghĩ nghĩ, nói thực ra hắn cũng không muốn nhấc lên quan hệ với bất luận kẻ nào, bất quá dù sao hắn cũng muốn rời khỏi Tân Lan Quốc, hơn nữa khoảng cách đột phá Khai Thiên Cảnh còn cần hai, ba tháng khổ tu, ngược lại cũng không gấp.

Như vậy kiếm thêm khoản thu nhập đi!

Chu Hằng gật gật đầu. Tay đưa ra cầm lấy linh phiếu, cũng không thèm nhìn liền thu vào, Lục Thần Phù cũng không có gan lừa gạt hắn.

– Còn chưa thỉnh giáo tên họ các hạ! Lục Thần Phù vốn còn tưởng rằng Chu Hằng sẽ khiêm tốn một chút, không thu tiền thù lao, không nghĩ tới tên này ngay cả do dự cũng không do dự. Đúng là đáng giận!

– Chu Hằng!

Lục Thần Phù trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết nên nói gì, đột nhiên lại bật thốt lên.

– Chu công tử. Thần Phù có một đề nghị, ngươi suy tính một chút! Trầm mặc một lúc, nàng đột nhiên nói.

– Cái gì?

– Thần Phù muốn mời ngươi diệt Lục gia đế đô! Lục Thần Phù cắn răng nói.

– Ha ha, ngươi cảm thấy ta có năng lực này sao? Chu Hằng không trực tiếp trả lời, mà lại hỏi ngược lại.

– Ngươi bây giờ chưa có, nhưng về sau nhất định có! Lục Thần Phù vô cùng nghiêm nghị nói: – Thần Phù tin tưởng Chu công tử nhất định sẽ trở thành nhân tài đương thời, ngày sau đứng ở võ đạo đỉnh phong, quan sát nhân gian!

Chu Hằng cười cười, từ lúc Lục Côn Minh bỏ mình, ngày sau cả nhà bọn họ nhất định sẽ bị người trong tộc đuổi giết, cho dù chạy trốn tới quốc gia khác cũng khó được yên bình, một gia tộc có cao thủ cấp bậc Sơn Hà Cảnh muốn diệt toàn bộ bọn họ, hoàn toàn có thể phái cao thủ lặng lẽ lẻn vào, sau khi đắc thủ phiêu nhiên rời đi.

Lục Thần Phù là thiên tài buôn bán, nhưng cũng không phải là thiên tài võ đạo, nàng căn bản không đủ sức bảo hộ mình và song thân an toàn, lúc trước bị sơn tặc bắt cóc cũng đã đủ chứng minh rồi.

– Chu công tử nếu như đáp ứng, Thần Phù nguyện ý gả cho Chu công tử, phần gia nghiệp này chính là của hồi môn! Lục Thần Phù ném ra một con mồi lớn.

Chu Hằng không khỏi cười ha ha, lắc lắc đầu, nói: – Ngươi cũng tự đánh giá mình quá cao đi!

[CHARGE=3]

Nói thật, tuy rằng nàng trí tuệ hơn người, toàn thân lộ ra linh khí, nhưng mà Chu Hằng chưa chắc thích người như vậy.

– Thần Phù không phải tự đề cao mình, cũng không phải loại

nữ nhân không biết thẹn! Lục Thần Phù nghiêm nghị nói: – Thần Phù có đề nghị như vậy, cũng không phải vọng tưởng làm vợ Chu công tử, mà là vì một danh phận!

– Thần Phù thích việc buôn bán, nếu buôn bán không có lực lượng cường đại ủng hộ, khó tránh khỏi gặp bá vương mua bán, thậm chí an toàn của người thân cũng không thể bảo đảm! Có danh nghĩa Chu công tử chấn nhiếp, tự nhiên có thể khiến bọn đạo chích thu liễm!

– Chu công tử chỉ cần cung cấp cho Thần Phù một cái danh phận hư ảo, hàng năm Thần Phù sẽ tặng nửa tiền lời cho Chu công tử! Không cần ra chút lực lượng, hàng năm Chu công tử có thể nhận được 10 vạn linh thạch trung phẩm trở lên, giao dịch như vậy Chu công tử còn không hài lòng sao?

– Thần Phù có thể cam đoan với Chu công tử, về sau tuyệt không tái giá với bất luận kẻ nào khác.

Không thể không thừa nhận, nữ nhân này đúng là có bản lãnh thuyết phục người khác, cái gì cũng không làm lại nhận được chỗ tốt lớn như thế, chuyện tốt như vậy ai lại đẩy ra ngoài chứ?

– Ta cự tuyệt! Chu Hằng lại không chút nghĩ ngợi trực tiếp lắc đầu: – Ta chưa bao giờ để vợ lấy danh phận đi kiếm tiền! Nữ nhân, ngươi tốt nhất lập tức câm miệng, nếu không ta sẽ đánh ngươi một trận!

Ánh mắt của hắn nhìn xuống mông Lục Thần Phù.

Nữ nhân này dáng người hơi gầy, không nghĩ tới cái mông nhỏ lại ngoài dự liệu. Tuy rằng không tính đầy đặn, nhưng rất tròn vểnh. Hình dạng khá đẹp.

Lục Thần Phù tự nhiên biết Chu Hằng sẽ đánh lên chỗ nào người nàng, không khỏi có chút xấu hổ, nhưng nàng mới chỉ là Tụ Linh Cảnh mà thôi, ở trước mặt cường giả Ích Địa Cảnh nào có tư cách tức giận, chỉ có thể phiết phiết cái miệng nhỏ nhắn.

Theo nàng nghĩ, giao dịch như vậy đối với Chu Hằng có trăm lợi mà không có một hại, làm sao có đạo lý cự tuyệt chứ?

Chẳng lẽ thằng khốn này không muốn lấy vợ giả, mà là thật sự muốn lấy nàng?

Lục Thần Phù lập tức hoảng sợ. Lúc bị sơn tặc cướp, nàng chính mắt thấy ba thị nữ bị bạo dâm tới chết, chỉ cần nghĩ tới, bên tai nàng lại vọng lên tiếng kêu thảm thiết của bọn họ.

Nếu trên người nàng không có số tiền lớn phù hộ, không người nào có thể dụng vào, nàng cũng khó tránh khỏi vận mệnh bị ô nhục!

Chỉ là thân phận của nàng cao hơn một chút, nam nhân có thể chạm vào người nàng sẽ ít hơn một chút. Cũng sẽ không chết, nhưng như vậy có cái gì khác biệt chứ?

Từ đó trở đi, nàng vô cùng chán ghét nam nhân, quyết định độc thân cả đời, như vậy mới có cách nói danh phận giả dối, nếu không đường đường một gã tuấn kiệt Ích Địa Cảnh trẻ tuổi còn không xứng với nàng sao?

…

Chu Hằng mặc kệ nàng có giải thích được hay không. Đi trước tới Thiên Bảo Các đổi 1 vạn linh thạch trung phẩm.

Tuy nhiên Lục Doanh Thành dù sao chỉ là một thành thị Vương triều, Thiên Bảo Các nơi này chỉ có 2000 linh thạch trung phẩm, trừ phi Chu Hằng nguyện ý chờ thêm mười ngày, nếu không thì tới đế đô để đổi.

Chu Hằng nghĩ nghĩ. 2000 linh thạch trung phẩm này cũng tuyệt đối đủ dùng, liền bảo Thiên Bảo Các đem phần còn dư lại đổi thành linh phiếu.

Lục gia làm việc rất nhanh. Vẻn vẹn ba ngày đã đem của cải đáng tiền bán lấy tiền mặt, cũng đòi được phần lớn tiền nợ, nhưng thời gian không nhiều, tôi tớ Lục Thần Phù phân tán,

đưa cho số lớn tài vật, về phần người nhà người hầu chết trận ở Mao Oa Sơn cũng được được một phong thư tiền.

Ngày thứ tư, một nhà ba người Lục Côn Ngô cộng thêm ba người Chu Hằng xuất phát ra đi, 6 người chia ra ngồi hai chiếc xe ngựa.

Kéo xe ngựa là yêu thú, nhưng so với chiếc xe của Mai Di Hương ngồi thì còn kém xa, hơn nữa cũng không có trận pháp phòng chấn động, chạy cũng khá xóc. Cũng may mọi người đều là võ giả, cũng không để chút xóc nảy đó ở trong lòng, Mai Di Hương thuần túy là ham hưởng thụ. Chu Hằng ngồi trong xe ngựa, lấy ra một khối linh thạch trung phẩm luyện hóa, gia tăng lực lượng tích lũy, nếu không Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong cũng sẽ không đạt tới được.

Hắn trước kia ngày đêm không nghỉ, suốt khổ tu mười năm, đã sớm quen thói tu luyện lúc buồn tẻ, mấy ngày liên tiếp hắn đều tiết kiệm ăn ngủ, chỉ không ngừng tu luyện, tu luyện, tu luyện.

Tuy nhiên, hắn nhịn được, Tiêu Họa Thủy và Lan Phi lại chịu không nổi buồn tẻ như vậy, nhất là họ nếm qua phương diện cường đại kia của Chu Hằng, tuy rằng mỗi lần đều bị làm đi làm lại đến muốn chết, nhưng mà sau lại thư sướng vô cùng.

Lan Phi không dám trêu chọc Chu Hằng, nhưng Tiêu Họa Thủy dám.

– Để làm chi? Chu Hằng cảm giác được có người véo hông mình, lúc này ngừng lại, nhìn Tiêu Họa Thủy giống như mèo hoang nằm sấp ở bên cạnh, ánh mắt mê hồn, gương mặt xinh đẹp tản ra ngọc quang mê người.

– Nhàm chán, ta kể cho ngươi chuyện xưa. Tiêu Họa Thủy nghiêm trang nhìn Chu Hằng.

Chu Hằng cười cười, nói: – Ngươi nói!

– Ừ! Tiêu Họa Thủy gật một cái, nói: – Trước kia có con dê, về sau con dê bị chết!

– Hoàn?

– Hoàn! Tiêu Họa Thủy dùng cái lưỡi nhỏ thơm tho liếm môi một cái, ánh mắt cực kỳ u oán.

Chu Hằng đột nhiên hiểu, mấu chốt của chuyện xưa này là con dê bị chết: Dương đã chết, yêu nữ này!

– Lúc trước đã nói rồi, ngươi phải có trách nhiệm ăn no người ta, xem như một đại nam nhân, ngươi cũng không thể nuốt lời có phải hay không? Tiêu Họa Thủy đảo mị nhãn, hoàn toàn thi triển ra phong tình mê người.

Chu Hằng thở dài, ai bảo hắn là nam nhân chứ, nam nhân đương nhiên không thể nuốt lời!

Hắn lập tức đỡ Tiêu Họa Thủy xuống giường, xe ngựa này thập phần xa hoa, cái gì cần có đều có, hai người quần lấy nhau, quần áo ném khắp nơi, hai cỗ thân thể trần truồng lập tức quyện lấy nhau, Tiêu Họa Thủy bắt đầu rên rỉ mê người.

May mà, thùng xe cách âm rất tốt, hơn nữa còn rất xóc nảy, cho nên động tác lớn hơn nữa cũng không bị người ngoài phát hiện.

Lan Phi đã chuẩn bị tiếp sức, nhổng cái mông trắng như tuyết lên cao, nàng biết Tiêu Họa Thủy tuyệt đối kiên trì không được bao lâu, lập tức được hưởng thụ dư vị hoan lạc kia.

Chương 193: Lục gia đuổi theo

Chu Hằng sau khi vật qua vật lại hai nàng tới đã nghiền mới trốn vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Ở trong xe sẽ bị Tiêu Họa Thủy quấy rầy, nữ nhân của mình tự nhiên không thể ra tay, hơn nữa vưu vật mị thái kia ai chịu nổi? Rõ ràng nhắm mắt làm ngơ, một mình trốn vào trong bảo tháp.

Hắn để lại trên người Tiêu Họa Thủy một đạo thần thức để tiện theo dõi, nếu thật sự gặp đại sự hắn sẽ hiện thân. Bất quá đám người bọn họ có ba Sơ Phân Cảnh, cho nên cũng không phải kẻ nào cũng dám cướp, dù sao không phải mỗi một phường cường đạo, sơn tặc đều có cao thủ cấp bậc Ích Địa Cảnh.

Mấy ngày trước cướp đi tinh khí sinh mệnh mấy tên võ giả Ích Địa Cảnh, tuy rằng còn chưa đủ khiến hắn trực tiếp lên Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong, nhưng rút ngắn cho hắn rất nhiều thời gian tu luyện, đại khái chỉ cần một tháng nữa là được.

Xe ngựa đi với tốc độ không nhanh, di chuyển gần một tháng mới tới biên cảnh Tân Lan Quốc, người một nhà Lục Thần Phù rốt cuộc cũng thả lỏng tâm tình một chút, ngày mai vượt qua lãnh thổ, như vậy Lục gia đế đô sẽ có điều cố kỵ, không

dám công khai phái ra sát thủ, nếu không sẽ dẫn tới chiến tranh quốc gia.

Nhưng mà, cái gọi là 30 chưa phải là tết, chỉ cần một ngày chưa chân chính rời khỏi Tân Lan Quốc thì một khoảnh khắc cũng không thể buông lỏng, sáng sớm ngày hôm sau, xe ngựa còn chưa khởi động đã thấy 9 tên nam nhân lăng không đáp xuống, chặn đường xe chạy.

– Thật to gan, dám phản bội gia tộc, sát hại đồng tộc, mang tài phú tư gia trốn đi. Một gã nam nhân lạnh lùng quát.

Hai chiếc xe ngựa có bốn gã mã phu thay nhau đánh xe, bọn họ bất quá chỉ là tiểu nhân vật Luyện Thể tầng mười hai, nào dám xuất đầu, nhao nhao nhảy xuống xe ngựa trốn qua một bên. Bọn họ không dám tham dự náo nhiệt như vậy.

– Kiêu ngạo cái gì mà kiêu ngạo! Tiêu Họa Thủy và Lan Phi xuống xe ngựa, đứng cùng với ba người nhà Lục Thần Phù. – Chưa từng nhìn thấy có người vô sỉ như các ngươi!

– Tiện nhân, dám ô nhục chúng ta?

– Không cần vô nghĩa với bọn chúng, trực tiếp đánh hạ!

Chín người kia nhao nhao quát chụp tới năm người Tiêu Họa

Thủy.

Bọn họ tự nhiên đều là người của Lục gia đế đô, tin tức Lục Côn Minh mất tích không bao lâu trước mới truyền về gia tộc, mà sau vài ngày mất tích mới khiến gia tộc hoài nghi, bắt đầu điều tra.

Với năng lực Lục gia, nên biết rằng tình huống lúc đó tự nhiên dễ dàng. Dù sao có nhiều người chứng kiến như vậy.

Sau khi biết được sự thật, cao tầng gia tộc vô cùng tức giận, một là cáu giận Lục Côn Minh ích kỷ, lại muốn nuốt chỗ tốt một mình! Thứ hai lại tức giận vì có người dám khiêu khích uy nghiêm Lục gia!

Bọn họ lập tức xuất động chín tên cao thủ đến tập nã đám người Chu Hằng, trong đó cũng có một gã cường giả Khai Thiên Cảnh, còn dư lại cũng đều là Ích Địa Cảnh, chuyến này nhất định phải thắng!

– Chu Hằng… Tiêu Họa Thủy thét to. Lúc này Chu Hằng không ra, trong nháy mắt bọn họ sẽ bị bắt giữ, giết giết.

– Ha ha, cho dù ngươi kêu vỡ cổ họng cũng không giúp được gì, ai cũng không thể cứu được các ngươi! Một nam trung niên Lục gia cợt nhả nói, nhìn Tiêu Họa Thủy tới quyến rũ tận xương, ai mà không ngứa ngáy chứ.

– Ồ, phải không? Một bóng người thon dài đột nhiên hiện lên. Hai tay trương động, một đạo hoa sen tám màu bỗng nhiên hiện lên.

– Hả? Cường giả Khai Thiên Cảnh Lục gia kia ánh mắt căng thẳng, hắn có thể tinh tường cảm giác được trong đóa hoa sen xinh đẹp ẩn chứa lực lượng đáng sợ, lập tức vung tay chụp tới đóa hoa sen.

Nếu để cho đóa hoa sen này nổ tung, phỏng chừng phải chết nửa người!

Chiến lực thật là đáng sợ!

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng. Hắn hiện tại đã đạt đến Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong, chỉ cần tích lũy lực lượng thêm mấy ngày nữa là có thể tấn công Khai Thiên Cảnh. Mà mấy người này đưa tới cửa, vừa vặn có thể tiết kiệm cho hắn mấy ngày này.

– Oanh!

Hoa sen tám màu tại nổ tung trong tay cường giả Khai Thiên Cảnh kia, dư ba xông phá ra, oanh kích tới tám người khác, thình thịch thình thịch thình thịch, tám người kia đều bị đẩy lui trở về.

Mà kẽ tay cường giả Khai Thiên Cảnh kia liên tiếp nhỏ ra máu tươi.

Cái gì, không ngờ bị thương!

Khai Thiên Cảnh a, cho dù chỉ là Khai Thiên nhất trọng thiên thì cũng là tồn tại tuyệt đối nghiền ép Ích Địa Cảnh, làm sao có thể bị thương?

Chín người Lục gia đều há hốc mồm, ngay cả cường giả Khai Thiên Cảnh đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Lúc trước bọn họ đã nghe nói qua Chu Hằng rất cường đại, thu thập Lục Côn Minh giống như chơi đùa vậy, nhưng mà đó dù sao chỉ là Ích Địa Cảnh, cũng vì vậy, Lục gia mới xuất động cao thủ Khai Thiên Cảnh, không phải vì trấn áp Chu Hằng sao?

Nhưng mà một kích này, cường giả Khai Thiên Cảnh không ngờ bị chút đả thương, chuyện này thật sự làm người ta ngoài ý muốn!

– Tiểu tử, ngươi đến tột cùng là ai? Cường giả Khai Thiên Cảnh kia nói, hắn cũng không sợ Chu Hằng, bị thường là vì hắn cũng chưa dùng toàn lực, hơn nữa cũng chỉ là thương thế da thịt.

Luận về lực lượng, Chu Hằng còn không phải là đối thủ của hắn, nhưng cũng đã đủ khiến hắn coi trọng.

Lúc trước nàng kia kêu lên hai chữ Chu Hằng, nhưng mà một cái tên không thể nói rõ điều gì, trong đầu hắn căn bản không có ấn tượng về cái tên này.

Chu Hằng tươi cười, nói: – Lập tức cút đi!

– Ha ha ha! Cường giả Khai Thiên Cảnh giận dữ mà cười, tiểu tử này thật nghĩ rằng có thể chống lại mình sao? – Tiểu tử, ngươi thật ngông cuồng!

– Ít nói nhảm đi, phóng ngựa lại đây! Chu Hằng ngoắc ngón tay, hắn sắp đột phá Khai Thiên Cảnh, nhưng mà cố tình lúc này bị người quấy rầy, cho nên trong lòng hắn tràn đầy khó chịu.

[CHARGE=3]Cường giả Khai Thiên Cảnh kia mở trừng hai mắt, hắn chưa từng có gặp qua tiểu bối chẳng phân biệt được tôn ti như vậy! Nên biết rằng đẳng cấp giữa các võ giả sâm nghiêm, Ích Địa Cảnh nhìn thấy Khai Thiên Cảnh sẽ ngoan

ngoãn như con chó vậy!

Tểu bối kiêu ngạo như vậy, giết!

Cường giả Khai Thiên Cảnh Lục gia hít sâu một hơi, toàn bộ thân thể đột nhiên bành trướng một vòng, sau đó tay phải chém tới Chu Hằng, thình thịch, thân thể của hắn trở về nguyên trạng, nhưng cánh tay lại phồng lên gấp mười lần, giống như một chảo sắt vậy ụp tới Chu Hằng.

Hắn biết Chu Hằng rất cường đại, hơn xa Ích Địa tam trọng thiên bình thường, bởi vậy hắn cũng dùng ra tuyệt chiêu, Khí Toàn Công này chính là võ kỹ Địa cấp thượng phẩm, đủ để chiến lực hắn tăng lên một tiểu cảnh giới.

Lực lượng Khai Thiên nhị trọng thiên còn không thu thập được Chu Hằng sao?

Chu Hằng nghiêm mặt lại, tay quyền đánh thẳng lên trời, Cửu U Băng Thiên Quyết phát động, bàn tay to của đối phương lập tức bị băng phong tỏa, hoa sen tám màu bắn ra!

– Thình thịch! Lực lượng kinh khủng lại tràn đầy đẩy ra, Chu Hằng vung quyền xông lên, bàn tay to lập tức bị đóng băng, tiếp đó bị đóa hoa sen tám màu nổ tung.

– Tiểu tử đáng ghét! Cường giả Khai Thiên Cảnh Lục gia nổi giận gầm lên một tiếng, hắn liên tục bị chiêu thức giống như võ kỹ Thiên cấp thượng phẩm đánh trúng, hơn nữa Chu Hằng còn dùng lực lượng hơn 80 lần Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong đánh ra, đủ để tạo thành đả kích với hắn.

Tay phải của hắn đã bị nổ cho máu thịt bầy nhầy!

Như vậy vẫn chưa tạo thành tổn thương căn bản của hắn, nhưng ở toàn trường lại cực kỳ chật vật, lúc trước đã bị Chu Hằng đả thương xuất huyết, hiện tại thảm hại hơn, mặt mũi mất hết a!

Nhất định phải giết chết tiểu tử đáng chết này!

Hắn mạnh nắm chặt tay phải, phải bóp nát tay và đầu Chu Hằng mới được.

– Chết! Cường giả Khai Thiên Cảnh Lục gia phát ra toàn bộ lực lượng, hắn không còn dám coi thường Chu Hằng nữa. Hắn dùng một tay chụp lấy nắm quyền Chu Hằng, năm ngón tay quặp lại, lực lượng Khai Thiên Cảnh điên cuồng vận chuyển.

– Ha ha ha ha, tiểu tử, ta muốn nghiền xương ngươi thành bụi phấn! Hắn cười ha ha, Ích Địa Cảnh yêu nghiệt hơn nữ cũng không thể có lực lượng đánh bừa với Khai Thiên Cảnh, tuyệt đối không thể!

– Mơ mộng hão huyền! Chu Hằng hừ lạnh một tiếng.

– Nhìn ngươi còn có thể mạnh miệng tới khi nào! Cường giả Khai Thiên Cảnh Lục gia kia hừ lạnh, bàn tay to mạnh mẽ bóp chặt, nhưng hắn lập tức hoảng sợ, hắn lại không bóp nát được xương cốt Chu Hằng!

Xương cốt tiểu tử này không ngờ cứng rắn như pháp khí của Khai Thiên Cảnh!

– Như thế nào? Chu Hằng tay phải rung lên, đẩy cường giả Khai Thiên Cảnh Lục gia kia lui trở về, trên tay phải hắn cũng là máu thịt bầy nhầy, nhưng 5 xương ngón tay lại bình yên vô sự, giống như hoàng kim tạo thành, tản ra khí tức cao quý.

Da thịt hắn không thể chống lại được lực lượng Khai Thiên Cảnh, nhưng xương cốt thì có thể!

Cắn nuốt nhiều pháp khí như vậy, xương cốt toàn thân hắn đã có thể cứng rắn như pháp khí Ích Địa Cảnh, mà xương cốt tay phải lại mạnh tới pháp khí của Khai Thiên Cảnh!

Cường giả Khai Thiên Cảnh Lục gia kia có thể dùng tay không bóp nát pháp khí của Khai Thiên Cảnh sao?

Đương nhiên là không, ngay cả phá hư pháp khí Ích Địa Cảnh cũng phải tốn rất nhiều công phu, vậy hắn làm gì được tay phải Chu Hằng đây?

– Hảo tiểu tử! Cường giả Khai Thiên Cảnh Lục gia kia mắt bắn ra kỳ quang: – Trên người ngươi phải có rất nhiều bí mật, tuy nhiên, nó đều là của Lục gia ta! Mấy người các ngươi, bắt những người còn lại cho ta, ta đi đối phó tiểu tử này!

– Vâng, Kỳ Quảng đại nhân! Tám người Lục gia mặt khác đồng thời cung kính tuân mệnh.

Hưu hưu hưu, bọn họ triển khai thân pháp, lại lần nữa vọt tới năm người Tiêu Họa Thủy, Lục Thần Phù phát động công kích.

– Muốn chết! Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, tay phải nhoáng lên một cái, đã cầm hắc kiếm trong tay, hắn triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ bay về phía tám người kia.

– Lưu lại cho lão phu! Cường giả Khai Thiên Cảnh Lục gia kia tên là Lục Kỳ Quảng, lập tức vung tay chụp tới Chu Hằng, hắn đã nói ra miệng, nếu để cho Chu Hằng chạy tới quấy nhiễu, hắn còn có mặt mũi sao?

– Phốc!

Máu tươi vẩy ra, một gã cao thủ Lục gia Ích Địa Cảnh người chân chia lìa, ở phía sau hắn hiện ra thân ảnh Chu Hằng, nghiêm nghị lãnh tuyệt!

Tốc độ đáng sợ, lực lượng đáng sợ, Thế huyền diệu, ba thứ cùng chung một chỗ, để cho Chu Hằng vô địch ở Ích Địa Cảnh, luận về hiệu suất giết người, ngay cả Khai Thiên Cảnh đều không có mấy người có thể so được hắn!

– Hỗn trướng! Lục Kỳ Quảng tức giận muốn hộc máu, mới vừa rồi hắn còn vỗ ngực, nói có thể đối phó Chu Hằng, nhưng mà quay đầu lại, Chu Hằng liền hung hăng cho hắn một cái bạt tai, điều này làm sao hắn chịu được.

– Lão thất phu! Chu Hằng quay người, nhanh như ánh sáng, phốc, phốc, phốc, lại ba cái đầu người bay lên.

– Tiểu tử dám ngươi! Lục Kỳ Quảng tức giận đến chòm râu run run, Chu Hằng lại dám giết người, quả thực không để hắn vào mắt. Hắn lại vũ động hai tay, xuất ra toàn lực, nhất định phải đánh chém người này tại đương trường.

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, lúc trước bốn người Triệu gia lão tổ chính là tồn tại Khai Thiên tam trọng thiên, nhưng mà còn khó theo kịp tốc độc của hắn nữa, huống chi Lục Kỳ Quảng chỉ là Khai Thiên nhất trọng thiên mà thôi.

Chém chém chém chém!

Hắn lại ra 4 kiếm, lại gặt hái bốn tính mạng, tuy rằng cả người không dính một vết máu, nhưng mà lại tản mát ra sự lạnh lùng khiến người ta có cảm giác thây chết thành núi!

Lục Kỳ Quảng đối với tốc độ của Chu Hằng chỉ có kinh ngạc trố mắt, nét mặt già nua của hắn trở nên âm lệ, đem ánh mắt đằng đằng sát khí quét về phía Tiêu năm người Họa Thủy.

Nếu Chu Hằng giết người của hắn, chẳng lẽ hắn không thể sao? –

Chương 194: Trong chiến đột phá

Lục Kỳ Quảng vũ động, tạo ra che bàn tay to phủ bầu trời, đánh thẳng tới năm người Tiêu Họa Thủy, linh lực biến thành bàn tay màu xanh đen khổng lồ, lực lượng Khai Thiên Cảnh công kích tới, Sơ Phân Cảnh, Tụ Linh Cảnh chỉ cần dính vào một tia thì chỉ có một chữ chết!

– Thình thịch!

Chu Hằng nhanh chóng quay ngược trở về, hắc kiếm tràn ra từng đạo kiếm thác nước, tay trái chém ra lực lượng đóng băng, hoa sen tám màu nghênh đón Lục Kỳ Quảng, hắn có Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tuyệt đối chiếm cứ chủ động.

Trong tiếng nổ, Chu Hằng chợt lui ba trượng, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi, mà Lục Kỳ Quảng tuy rằng cũng bị bức lui, nhưng lại thần hoàn khí túc, không bị thương chút nào.

Luận về lực lượng, cho dù hắn có được không gian đan điền gấp 80 lần Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong bình thường cũng vẫn chưa thể so sánh với Khai Thiên Cảnh, có thể bức lui Lục Kỳ Quảng đã là kỳ tích rồi.

– Khặc khặc hắc!

Lục Kỳ Quảng phát ra tiếng cười quái dị, hắn đã biết nhược điểm của Chu Hằng.

– Lão thất phu, ngươi thật không biết xấu hổ! Tiêu Họa Thủy lớn tiếng mắng, không ngờ ép một võ giả Ích Địa Cảnh cứu người đánh bừa, quả thực vô sỉ tới cực điểm.

Lục Kỳ Quảng lại không quan tâm, đê tiện vô sỉ hơn nữa thì như thế nào, đừng nói người nơi này đều sẽ chết, cho dù người qua đường thấy được thì ai lại dám trách cứ hắn? Cường giả chưa bao giờ để ngôn luận của kẻ yếu ở trong lòng, nhìn không vừa mắt trực tiếp ra tay hủy diệt.

Nếu chiêu này hữu hiệu, như vậy cứ vậy chấp hành!

Lão già lại ra bàn tay to, hắn vận chuyển Khí Toàn Công, lực lượng so được với Khai Thiên nhị trọng thiên cuồn cuộn tràn ra.

– Thình thịch!

Chu Hằng nếu không muốn ngồi xem năm người Tiêu Họa Thủy bị đánh thành thịt vậy thì chỉ còn cách đỡ một chưởng này, nhưng kết quả hắn lại bị đánh bay trở về, miệng phun ra

một ngụm máu tươi.

Lục Kỳ Quảng cười to. Tốc độ Chu Hằng quả thật nhanh tới đáng sợ, nhưng mà lực lượng không bì kịp hắn. Hai người đánh bừa, kết quả cuối cùng chỉ là Chu Hằng hao hết linh lực!

Một võ giả hao hết lực lượng chẳng khác nào rắn độc nhổ hết nanh độc, hoàn toàn không có uy hiếp.

– Thật không biết xấu hổ!

– Ngươi còn là Khai Thiên Cảnh sao?

– Lão nhi bất tử này là đạo tặc. Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi một đáp một chửi bậy, muốn kích tâm tính lão già này.

Lục Kỳ Quảng vừa không ngừng ra tay, vừa liên tục cười lạnh:
– Tiểu nha đầu, các ngươi cứ mạnh miệng đi, đợi sau khi lão phu giết chết bọn ngươi, sẽ bêu thi thể trần truồng các ngươi lên đầu thành!

Đối với hắn mà nói. Đạt thành mục đích mới quan trọng nhất, về phần thể diện? Chỉ bằng hắn là người Lục gia, có mấy người dám mắng hắn không biết xấu hổ?

Giết!

Hắn không ngừng xuất chưởng, không tiếc linh lực vận chuyển Khí Toàn Công, tuy rằng nó gia tăng tốc độ tiêu hao của hắn, nhưng Chu Hằng tiêu hao linh lực còn lớn hơn hắn, hắn đã không kịp đợi nhìn thấy một màn Chu Hằng giống như con chó chết, bị hắn xẻo từng cục thịt xuống.

Chu Hằng nhíu mày. Kỳ thật hắn có thể thu năm người Tiêu Họa Thủy vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, như vậy Lục Kỳ Quảng cũng không thể uy hiếp được hắn!

Nhưng mà cứ như vậy, bí mật Cửu Huyền Thí Luyện Tháp có thể cất chứa vật sống sẽ lộ ra ngoài!

Đánh ba người nhà Lục Thần Phù ngất xỉu thu vào, nhưng mà Lục Kỳ Quảng thì sao?

Nhìn thấy năm người sống sờ sờ quỷ dị biến mất, chẳng lẽ hắn không đoán ra được sao? Mà hắn cũng biết dùng tốc độ của hắn không thể làm gì được Chu Hằng, tất nhiên sẽ lập tức trở về gia tộc thông báo. Đến lúc đó tối thiểu sẽ có cường giả Sơn Hà Cảnh ra tay!

Mà sự tình cũng vĩnh viễn không có khả năng cứ như vậy là xong, cho dù hắn có thể diệt được cường giả Sơn Hà Cảnh Lục gia này thì như thế nào, Lục gia không chiếm được bảo vật chẳng lẽ sẽ không công bố thiên hạ sao?

Chu Hằng nếu không muốn chắp tay dâng Cửu Huyền Thí Luyện Tháp ra, như vậy phải cùng là địch với võ giả toàn bộ đại lục!

Tin tưởng một kiện pháp khí không gian có thể cất chứa vật còn sống tuyệt đối có thể khiến bất kỳ cường giả nào động tâm!

Lão già này thật vô sỉ!

Chu Hằng chợt nghiêm lại, ánh mắt tràn đầy sát khí. Một khi đã như vậy, vậy trực tiếp đánh đi!

Hắn thu hắc kiếm vào không gian đan điền.

– Ha ha ha. Tiểu bối, ngươi bỏ qua sao? Lục Kỳ Quảng đắc ý cười to, hắn cho rằng thu hồi vũ khí giống như là buông bỏ chống cự, nên biết rằng mặc dù hắc kiếm kia là tàn khí, nhưng mà lại cứng rắn sắc bén vô cùng, ngay cả hắn cũng không tiếp xúc chính diện.

– Trong từ điển của ta, chưa bao giờ có hai chữ buông bỏ! Chu Hằng lạnh nhạt nói, quyền phải phồng lên, quyền cốt của hắn cứng rắn như pháp khí của Khai Thiên Cảnh, đủ để ngạnh kháng công kích của Khai Thiên Cảnh mà không hư.

Tay trái vẫn đánh ra Cửu U Băng Thiên Quyết và hoa sen tám màu, chiến lực cũng không kém lúc trước chút nào.

Trong không gian đan điền, hắc kiếm đã đem tinh khí sinh mệnh cắn nuốt được thả ra ngoài, Chu Hằng chỉ dùng bản năng tiến hành chiến đấu, mà tâm thần lại hoàn toàn vận chuyển Lạc Tuyết Chân Kinh, tiến hành tích lũy lực lượng lần cuối cùng.

Lục Kỳ Quảng có thể cảm ứng được Chu Hằng thất thần, điều này làm cho hắn vô cùng khó hiểu, tiểu tử này nói kiên trì, lại còn thu vũ khí vào, nói buông tha sao, nhưng chiến lực lại không giảm chút nào, không ngờ lại còn thất thần.

Đây là thời điểm có thể mất thần sao?

Mình chính là Khai Thiên Cảnh a!

Đây con bà nó hoàn toàn là lõa lồ khinh thị a, trong mắt hắn còn có Khai Thiên Cảnh mình tồn tại không?

– Chết! Chết! Chết! Lục Kỳ Quảng giận đến phát cuồng, không ngừng thôi động bàn tay khổng lồ, hắn căn bản không cần chiêu thuật, kỹ xảo gì, chỉ cần ép Chu Hằng đánh bừa là được.

– Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

[CHARGE=3]

Chu Hằng giống như con rối gỗ, chỉ thuần túy dựa vào cảm ứng tiến hành phản kích, nhưng mà chiến lực lại không ngờ không kém chút nào, để người ta không thể không cảm thán hắn đúng là võ giả trời sinh.

Hắc kiếm đang thả ra lượng lớn tinh khí sinh mệnh, đây chính là tám gã cao thủ Ích Địa Cảnh , mặc dù đối với không gian đan điền rộng hơn 80 lần Ích Địa Cảnh bình thường của Chu Hằng không đủ nhìn, nhưng Chu Hằng vốn cách Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong không xa.

Muốn hoàn thành quá trình này vốn cần ba đến năm ngày, nhưng bây giờ 10 phút là đủ rồi!

Chu Hằng ánh mắt vừa động, đại lượng linh lực tiêu hao trong cơ thể đã hoàn toàn bù lại, chẳng những không bị một chút thiếu hụt nào, lại còn đạt tới Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong, không thể tăng thêm nữa cho dù tích lũy thêm một tia

linh lực.

Kỳ thật, dựa vào tinh khí sinh mệnh tám người này, hắn có thể tiếp tục tiêu hao dần, nhưng cũng chỉ có thể bám trụ Lục Kỳ Quảng mà thôi, không thể xử lý!

Lão nhà quê không biết xấu hổ này, Chu Hằng rất giận, nhất định phải xử lý hắn!

Như vậy chỉ có một biện pháp!

Trong chiến đột phá, tấn công Khai Thiên Cảnh!

Chỉ cần phá vỡ mà vào Khai Thiên Cảnh, trừ phi là yêu nghiệt giống Chu Hằng, nếu không ai có thể là đối thủ của hắn?

Vậy mạo hiểm thử một lần!

Trong mắt Chu Hằng lóe lên vẻ hưng phấn, từ nhỏ hắn đã thích mạo hiểm, chuyện này khẩu vị của hắn!

Đương nhiên hắn cũng không phải người lỗ mãng, người khác đột phá đại cảnh giới phải mất mấy tháng, mấy năm, mà hắn chỉ cần nửa ngày đến vài ngày mà thôi! Nhưng dưới áp lực to

lớn, hắn lại có thể rút ngắn rất nhanh.

Bắt đầu đi!

Tâm thần Chu Hằng hoàn toàn chìm vào không gian đan điền, tay cầm hắc kiếm, Lăng Thiên Cửu Thức triển khai, khai thiên, ích địa!

Lục Kỳ Quảng tự nhiên rõ tình huống địch nhân như lòng bàn tay, lập tức mẫn cảm phát hiện tâm thần Chu Hằng càng ngày càng hư vô mờ mịt, dường như người trước mặt này biến thành một con rối gỗ vậy, không hề có sinh khí, không hề có linh trí!

Nhưng mà con rối gỗ này lại có bản năng cảm ứng được nguy hiểm, xuất chưởng oanh chưởng, chiến lực vẫn cường đại đến đáng sợ. Yêu nghiệt như vậy khiến Lục Kỳ Quảng hít ngược một hơi khí lạnh!

Nhất định phải diệt trừ tiểu tử này, bằng không để hắn trưởng thành đến Khai Thiên Cảnh, chỉ sợ chỉ có đệ nhất thiên tài Lục Chí Bằng của gia tộc mới có thể trấn áp được.

Lục Kỳ Quảng phát ra toàn bộ chiến lực của hắn, tay phải tế xuất một kiện pháp khí, pháp khí này giúp hắn tăng thêm 3 thành chiến lực, tuy rằng cũng không đủ để trấn áp Chu Hằng, nhưng cũng khiến đối phương tiêu hao linh lực nhanh hơn.

Chu Hằng không đau, không có cảm giác gì, tay không đón đỡ pháp khí của Khai Thiên Cảnh, quyền phải đã sớm máu thịt bầy nhầy, nhưng 5 ngón tay lại giống như làm bằng vàng ròng, tản ra khí tức thần thánh cao quý, không hỏng không hủy.

Tâm thần hắn hóa thành ý thức hình người, vũ động hắc kiếm ở không gian đan điền, Lăng Thiên Cửu Thức khai thiên ích địa, múa tới điên cuồng!

Ầm ầm, đại địa rung lên, trên bầu trời bất ngờ biến đổi, như Thần Linh sáng thế.

Khai thiên chính là biến cả vùng đất này trở thành bầu trời chân chính, cái gọi là trọc khí trầm xuống thành địa (đất), thanh khí dâng lên thành thiên (bầu trời), linh lực bầu trời này phải hơn xa mặt đất.

Cộng thêm bầu trời bao phủ mặt đất, không biết lớn hơn bao nhiêu lần, bởi vậy Khai Thiên Cảnh đã vượt qua Ích Địa Cảnh gấp trăm lần, cũng để cho Chu Hằng có lực lượng gấp 80 lần Ích Địa Cảnh bình thường, không thể chiến thắng, cho dù là Khai Thiên nhất trọng thiên!

Đây là chênh lệch trời và đất!

Chém! Chém ra một bầu trời! Chém ra một thế giới!

Bầu trời hỗn độn đang phát sinh biến hóa, vốn như một tầng mây, nhưng dưới sự huyền diệu của Lăng Thiên Cửu Thức, lại nhanh chóng gấp khúc, biến thành vòm trời.

Khai thiên, cũng không phải đơn thuần bổ ra một mảnh thiên, mà là mở rộng toàn bộ không gian đan điền.

Mặt đất đã lan tràn, không ngừng bành trướng, đây là biến hóa về chất!

Bên trong thế giới biến đổi nghiêng trời lệch đất, tiếng gầm rú khai thiên ích địa không ngờ từ trong cốt nhục, huyết quản hắn truyền ra, thiên địa tràn đầy huyền diệu, vũ trụ hồng hoang.

– Cái gì! Cho dù tu vi Lục Kỳ Quảng đã là Khai Thiên Cảnh, trên đời này chuyện khiến cho hắn giật mình cũng không nhiều lắm, tuy nhiên bị một màn này khiến cho cả kinh, hai tròng mắt muốn lòi ra!

Hắn là người từng trải, tự nhiên biết điều này có ý gì!

Nhưng mà Chu Hằng sao lại dám!

Đột phá đại cảnh giới a, chẳng những phải kéo dài, hơn nữa trong lúc đột phá không thể bị quấy rầy, nếu không sẽ tẩu hỏa nhập ma! Một khi khai thiên ích địa thất bại, vậy toàn bộ thế giới bên trong có thể sẽ sụp đổ, công tiêu người vong là chuyện bình thường!

Tiểu tử này… Con bà nó chính là người điên!

Lục Kỳ Quảng da mặt co quắp, hắn sao lại gặp phải một tên điên như vậy?

Nhưng nếu Chu Hằng muốn chết, hắn sẽ thanh toàn!

Lục Kỳ Quảng chút không cho rằng Chu Hằng dưới áp bách của hắn lại có thể đột phá thành công, nếu thật như thế, không bằng hắn tìm một khối đậu hủ mà đâm đầu vào chết đi cho rồi! Huống chi đột phá Khai Thiên Cảnh ít nhất phải mất nửa năm lĩnh ngộ, Chu Hằng đột phá lúc này, không phải ngu xuẩn quá mức sao, tự mình muốn chết?

Lục Kỳ Quảng thật sự không rõ Chu Hằng sao lại ngu xuẩn như vậy, chẳng lẽ là điên cuồng trong tuyệt vọng?

Thật sự là không biết cái gì gọi là nam nhân, với tốc độ của hắn chỉ cần chịu bỏ qua những người khác, sao lại trốn không thoát? Lại không nên có bằng hữu, thân nhân, người yêu lại dấn thân vào mạo hiểm như vậy.

Loại ngu ngốc này sống trên đời cũng lãng phí tài nguyên võ đạo.

– Giết! Giết! Giết!

Lục Kỳ Quảng sát ý xông lên tận trời, bất kể xuất phát từ lý do gì, hắn đều phải xử lý Chu Hằng. –

Chương 195: Khai Thiên!

Đột phá cảnh giới tuyệt đối không chịu nổi bất kỳ quấy nhiễu nào, đây là điều mà mọi võ giả đều biết, cũng tuyệt đối sẽ tránh né.

Cho nên, mới có cách nói bế quan khổ tu.

Bế quan là vì bảo hộ, không để bị người ngoài quấy nhiễu!

Đột phá tiểu cảnh giới còn được, không đột phá thì cùng lắm là thất bại, ảnh hưởng có hạn, nhưng đột phá đại cảnh giới thì khác, một khi thất bại thì hậu quả không thể chịu nổi!

Theo Lục Kỳ Quảng nghĩ, nếu tiến hành phương thức đột phá tự sát như thế, khẳng định chỉ có chết. Nhưng làm hắn khiếp sợ là hắn đã liên tiếp tấn công trăm chiêu, nhưng Chu Hằng vẫn thủ vững không lùi nửa bước!

Vậy mà còn không tẩu hỏa nhập ma?

Sao lại thế này!

Đột phá đại cảnh giới phải tập trung toàn bộ tinh thần, một chút phân tâm cũng sẽ gây ra họa lớn. Hiện giờ Chu Hằng có thể coi là đến tuyệt cảnh cùng đường lỡ bước, làm sao hắn bình tĩnh như vậy được?

Quá đáng sợ mà!

– Không, không thể nào! Hắn đột nhiên trừng lớn hai mắt, giật mình đến ngừng ra tay.

Tiếng gầm rú trong cơ thể Chu Hằng càng thêm to lớn, nó rõ ràng là khai thiên ích địa đang tiến hành thuận lợi, hơn nữa dựa theo tốc độ thế này, quả thật không lâu sau sẽ có thể hoàn thành đột phá!

Má nó chứ, sao lại thế này!

Bản thân Lục Kỳ Quảng cũng đột phá Khai Thiên Cảnh, tự nhiên biết một cửa này khó khăn dường nào. Sau khi hắn đạt đến Ích Địa Cảnh đỉnh phong, khổ sở tiềm tu 184 năm, mới có được lắng đọng cùng lĩnh ngộ đầy đủ, lại bế quan thêm 10 năm, chính thức đánh lên Khai Thiên Cảnh.

Mà quá trình này, hắn lại tiêu tốn hết 5 tháng!

Trong 5 tháng này, cách mấy ngày hắn mới thúc đẩy thiên địa mở rộng một lần, phát ra tiếng nổ ầm ầm như thế. Không vì sao, lĩnh ngộ không đủ, tự nhiên chỉ có thể tiến hành từng chút từng chút một.

Nhưng tiếng gầm rú trong cơ thể Chu Hằng lại liên miên không ngớt, giống như đang rang đậu vậy!

Có nghĩa là Chu Hằng căn bản không hề gặp khó khăn trên phương diện lĩnh ngộ này, một đường hát vang tiến mạnh, thế như chẻ tre!

Chiếu theo tốc độ như vậy, tiểu tử này hoàn toàn có thể chỉ cần thời gian nửa ngày, thậm chí ngắn hơn là đột phá được đến Khai Thiên Cảnh!

Yêu… yêu quái!

Lục Kỳ Quảng kinh hãi biến sắc, yêu nghiệt như vậy dù cho là Lục Chí Bằng đệ nhất thiên tài trong gia tộc cũng không thể so sánh. Lúc trước Lục Chí Bằng 57 tuổi đột phá Khai Thiên Cảnh đã được coi là đệ nhất thiên tài ngàn năm qua ở Tân Lan Quốc!

Nhưng ngay cả như thế, Lục Chí Bằng đột phá cũng mất đến 5 ngày, so sánh với yêu nghiệt trước mắt thì đúng thật là phế vật.

Lục Kỳ Quảng lập tức chuyển sắc mặt hung ác, Chu Hằng càng yêu nghiệt, sát ý của hắn càng thêm cương quyết, bằng không tiểu tử này dựa vào tốc độ thân pháp đáng sợ kia là sẽ có thể trở thành ác mộng đối với Lục gia.

Giết, giết tiểu tử này!

Lục Kỳ Quảng giận dữ gầm lên, tay trái đánh mạnh lên ngực mình, phun ra một ngụm máu. Đây là phương pháp tự hại bản thân, có thể tăng mạnh lực lượng trong thời gian ngắn, đương nhiên trả giá là tu vi sẽ rút lui trong vòng một hai tháng, hơn nữa cũng bị hao tổn thọ nguyên nhất định.

Nếu không phải tiềm lực đáng sợ của Chu Hằng, tận mắt thấy ngay cả Khai Thiên Cảnh cũng có thể đột phá trong nháy mắt, hắn quả thật không muốn ép mình đến bước đường này!

Dù sao, đời này hắn cơ bản không có hy vọng đột phá Sơn Hà Cảnh, sống một ngày thì ít một ngày, ai mà muốn chết sớm?

Ầm! Ầm! Ầm!

Tu vi của Lục Kỳ Quảng tạm thời tăng lên tới Khai Thiên nhị trọng thiên, lại vận chuyển võ kỹ Địa cấp thượng phẩm Khí Toàn Công, chiến lực của hắn có thể sánh với Khai Thiên tam trọng thiên, lập tức gây ra áp lực cực lớn lên Chu Hằng.

– Tiểu tử, chết đi! Chết! Chết! Hắn hiếm khi trở nên thất thố, điên cuồng gào thét.

Nói thật, đối mặt với thiên tài như vậy, ai mà không tâm thần thất thủ cho được?

Chu Hằng không động đậy không sợ hãi, trên người không ngừng tràn ra hoa máu, dù có Cửu U Băng Thiên Quyết, hoa sen tám màu tiêu trừ phân nửa lực công kích, nhưng dư lực vẫn tạo thành đả kích rất lớn.

Nếu không phải xương cốt của hắn đã được năng lực của Phệ Kim tộc cường hóa, chỉ sợ cả người đã bị chấn thành thịt nát!

Ngay cả như thế, hắn cũng đang không ngừng chảy máu, không ngừng có da thịt bong ra, hoàn toàn biến thành một người máu.

May mà đạt đến cảnh giới như hắn, xương cốt đã sớm như thành vật sống, liên tục quét ra, như áo giáp che chở máu thịt, xương cốt màu hoàng kim sáng lấp lánh, rõ ràng là một cái khung xương, nhưng lại khiến người ta cảm nhận được khí thế

đường đường cao quý vô thượng.

– Đây là công pháp gì, sao lại có thể rèn luyện xương cốt đến mức độ này! Lục Kỳ Quảng hoảng sợ không thôi, tiểu tử này bày ra kỳ tích thật là một cái nối tiếp một cái, thế gian dù có rất nhiều công pháp, võ kỹ rèn luyện thân thể,nhưng chưa bao giờ nghe nói có thể đạt đến trình độ này!

Chu Hằng đương nhiên sẽ không trả lời hắn, hắn còn đang mở rộng nội thế giới, không gian đan điền đang đang nhanh chóng mở rộng.

– Chu Hằng! Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi thì căng thẳng hét to.

Tiêu Họa Thủy hoàn toàn là quan tâm, còn Lan Phi thì có tính toán của riêng nàng, hiện tại nàng đặt hết mọi thứ lên người Chu Hằng. Nếu Chu Hằng ngã xuống, nàng cũng xong đời! Đối với kẻ tràn đầy dục vọng với quyền lực, đây là điều nàng tuyệt đối không thể chấp nhận.

Lục Thần Phù cũng tràn đầy khiếp sợ, không ngờ tới Chu Hằng lại vì cả nhà bọn họ làm đến mức độ này!

Nàng tin tưởng, nếu như Chu Hằng muốn chạy trốn, thậm chí có thể mang theo một trong hai người Tiêu Họa Thủy, Lan Phi đi cùng. Nhưng hắn không làm thế, mà ở lại cùng sống chết với bọn họ!

Tâm tình của nàng không khỏi kích động, lập tức ném ấn tượng không hài lòng đối với Chu Hằng ra đằng sau đầu, chỉ cảm thấy nam nhân này tình sâu ý nặng, một lời ngàn cân, là đại trượng phu trên đời!

— Nếu như nàng biết rõ ý đồ thật sự của Chu Hằng, không biết có thể nào phun máu hay chăng!

– Chết đi cho lão phu! Sát ý của Lục Kỳ Quảng xông lên ngập trời, dưới bí thuật, trong thời gian ngắn hắn không kiệt sức, ngược lại sẽ ngày càng mạnh hơn, sau khi đạt đến đỉnh điểm mới sẽ đột ngột rớt xuống.

Pháp khí điên cuồng chém ra, mạnh mẽ va chạm với khung xương của Chu Hằng.

Ngay cả xương cốt của Chu Hằng là thông qua cắn nuốt vô số kim loại cao cấp mới tu luyện thành, nhưng hiện tại chỉ có thể so sánh với pháp khí Ích Địa Cảnh, chỉ có tay phải mới đạt đến trình độ pháp khí Khai Thiên Cảnh. Liên tục bị pháp khí Khai Thiên Cảnh đánh phá, trên xương của hắn lập tức xuất hiện những vết rạn, không ngừng lan tỏa ra như mạng nhện.

[CHARGE=3]Khi xương vỡ vụn, máu thịt, nội tạng được bao bọc bên trong tự nhiên sẽ mất đi bảo hộ, đến lúc đó Chu Hằng chỉ còn đường chết!

Ầm! Ầm! Ầm!

Trong cơ thể Chu Hằng phát ra tiếng nổ vang rền, như đại đạo thiện xướng, khiến người tỉnh ngộ. Năm người Tiêu Họa Thủy như có cảm giác khiếu huyệt mở rộng, đột nhiên lĩnh ngộ được gì, linh lực trong cơ thể tự động vận chuyển.

– Hỏng rồi! Lục Kỳ Quảng hét to, hắn biết Chu Hằng đã sắp hoàn thành Khai Thiên, chính thức nhảy vọt lên tầng thứ ngang hàng với hắn!

Hắn tuyệt đối không cho phép xảy ra chuyện này!

Chỉ cần chém thêm ba nhát, hắn nhất định có thể chém vỡ khung xương của Chu Hằng. Thời gian! Hắn cần nhất là thời gian!

Ầm!

Xương ngực của Chu Hằng lại dính một đòn nghiêm trọng, vết nứt hiện ra rõ ràng, hoàn toàn dựa vào một chút linh lực kết dính mới không hoàn toàn rời ra.

Ầm!

Lại một đòn, xương ngực của hắn đã sắp tan vỡ.

Chỉ còn một đòn cuối cùng!

Lục Kỳ Quảng cười ha hả, pháp khí cuốn theo linh lực, chém về phía Chu Hằng!

Dưới một đòn này, xương cốt của Chu Hằng chẳng những sẽ tan vỡ hết, cả người cũng sẽ bị chém làm hai khúc, linh lực dị chủng ăn mòn, căn bản không thể nào ghép hai phần thân thể trở lại.

Xẹt, hắn chém ra một kiếm, dưới ánh sáng lạnh phản xạ, chiếu rọi lên sắc mặt hung dữ tràn đầy sát khí.

Keng!

Một bàn tay vung lên, vững vàng nắm lấy lưỡi kiếm, ổn định như núi.

Ánh mắt Chu Hằng lạnh lùng vô tình, nhưng đã không chết lặng như trước, mà tràn đầy thần thái sinh động.

Lấy hắn làm trung tâm, linh khí thiên địa điên cuồng ùa tới, cọ rửa thân thể hắn, mỗi một giây hơi thở của hắn liền mạnh thêm một khúc, tốc độ tăng lên khiến người ta phát điên!

Đột phá!

Linh khí thiên địa đang tẩy rửa thân thể hắn, củng cố cảnh giới của hắn!

Khai Thiên nhất trọng thiên!

Khè!

Lục Kỳ Quảng thè cả lưỡi ra, hắn tận mắt nhìn thấy kỳ tích lớn nhất lịch sử, một võ giả chỉ trong vòng nửa giờ ngắn ngủi hoàn thành nhảy vọt từ Ích Địa Cảnh lên Khai Thiên Cảnh!

Đáng tiếc, hắn lại là nhân vật phản diện, đứng ở phía đối lập với kỳ tích!

Thừa dịp Chu Hằng vừa mới đột phá, lực lượng còn chưa chân chính tăng lên đến Khai Thiên Cảnh, xử lý hắn!

Đây là cơ hội duy nhất của hắn!

Lục Kỳ Quảng run tay lên, muốn dùng giãy khỏi bàn tay của Chu Hằng, nhưng hắn liền hoảng sợ phát hiện, lực lượng của đối phương lại còn lớn hơn cả hắn!

Sao lại thế này!

Rõ ràng là Chu Hằng vừa mới đột phá, đang trong hấp thu linh khí, điên cuồng tăng lên lực lượng đạt tới tiểu chuẩn Khai Thiên Cảnh nên có. Quá trình này chưa kết thúc, lực lượng của hắn sẽ không thể nào chân chính đạt đến Khai Thiên Cảnh!

Hắn làm sao biết, Chu Hằng vốn có được không gian đan điền lớn gấp 80 lần Ích Địa Cảnh bình thường, lực lượng cũng không kém hơn Khai Thiên nhất trọng thiên bao nhiêu. Một khi đột phá, linh khí thiên địa hội tụ, lập tức khiến hắn có được lực lượng cấp bậc Khai Thiên Cảnh.

Từng giây trôi qua, lực lượng của Chu Hằng sẽ mạnh thêm một phần, chênh lệch lực lượng giữa hai bên sẽ chỉ càng thêm lớn hơn.

Quái vật!

Lục Kỳ Quảng phát ra cảm khái như thế không biết lần thứ mấy rồi, tình huống hiện tại là hắn thật sự không giết được Chu Hằng, không có một chút xíu cơ hội nào! Hơn nữa, nếu còn ở lại đây, hắn sẽ còn bị Chu Hằng xử lý!

— Hắn dùng bí pháp, không bao lâu sau lực lượng sẽ rơi xuống Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong, bên tăng bên giảm, tuyệt đối là chết chắc.

Chạy!

Báo tin tức của tiểu tử này về gia tộc, gọi cường giả Sơn Hà Cảnh tới xử lý hắn!

Lục Kỳ Quảng cũng thật quyết đoán, nếu không thể lấy pháp khí trở về thì dứt khoát bỏ đi, lúc này liền buông tay, thân mình xoay chuyển muốn bỏ trốn.

– Cho ngươi đi chưa? Chu Hằng hừ lạnh, thân hình vừa động, bắt được mắt cá chân mà Lục Kỳ Quảng mới nhấc lên, dùng sức kéo một cái. Ầm! Lục Kỳ Quảng lập tức bị hắn kéo lên quăng xuống đất, mạnh mẽ đập ra một cái hố sâu.

Hắn vừa mới đột phá, căn bản không thể khống chế được khí thế của bản thân, khí thế Khai Thiên Cảnh ầm ầm quét ra, khiến cho năm người Tiêu Họa Thủy không ngừng lùi lại, sắc mặt trắng bệch, tay chân nhũn ra.

– Tiểu… tử! Lục Kỳ Quảng cắn răng, hắn bò ra từ hố sâu, dù sắc mặt hung ác, nhưng sâu trong ánh mắt lại toát ra sợ hãi không thôi.

– Vừa nãy, ngươi đánh thỏa thích lắm chứ! Chu Hằng nhàn nhạt nói, vận chuyển huyết mạch Thanh Long,toàn thân hiện lên làn nước xanh, nhanh chóng điều trị thân thể, xương cốt trở về vị trí cũ, da thịt tái hiện, như được tái sinh.

Lục Kỳ Quảng trừng Chu Hằng một cái, không nói hai lời lại chạy đi như bay.

– Ngu xuẩn cứng đầu! Thân hình Chu Hằng như quỷ mỵ, một bước liền đuổi kịp, lại nắm lấy mắt cá chân Lục Kỳ Quảng, quăng xuống một tảng đá lớn.

Ầm!

Tảng đá bị đập tan tành, Lục Kỳ Quảng lại bình yên như không, thể chất Khai Thiên Cảnh cứng rắn hơn tảng đá này không biết bao nhiêu lần.

– Xương cốt cũng cứng lắm! Chu Hằng mỉm cười, nhưng lại khiến Lục Kỳ Quảng không rét mà run, toàn thân trào ra hơi lạnh từ đầu đến đuôi.

Chương 196: Trở lại đế đô

– Ngươi vừa mới đột phá, phải cần củng cố cảnh giới, cưỡng ép ra tay sẽ khiến tu vi đảo ngược! Lục Kỳ Quảng hét to, nếu là lúc khác thì hắn đương nhiên sẽ không nhắc nhở Chu Hằng, ước gì hắn tẩu hỏa nhập ma mà chết.

Nhưng bây giờ nó lại thành cọng cỏ cứu mạng cuối cùng của hắn, nếu Chu Hằng không buông tay, hắn khó mà thoát được một kiếp!

Chu Hằng cười ha ha, nói: – Cám ơn ý tốt của ngươi, nhưng điều này không cần ngươi phải ló

Ầm!

Hắn đánh ra một quyền, ngực của Lục Kỳ Quảng liền lõm xuống, miệng thì phun máu dữ dội, lẫn lộn một ít thịt nát, đó là nội tạng cũng bị đánh nát.

– Đánh chết lão khốn kiếp này! Tiêu Họa Thủy ở bên cạnh vỗ tay hét to.

Vừa rồi nàng thiếu chút nữa lo lắng chết, hiện giờ vai mạnh yếu chuyển đổi, cuối cùng nàng mới thở ra. Còn lão già này dám khiến nàng lo lắng muốn chết, tự nhiên là tội không thể tha!

Lục Kỳ Quảng cực giận, có bao giờ hắn lại bị một tiểu bối Sơ Phân Cảnh chỉ vào mũi mắng như thế, nhưng bây giờ tình thế người ta mạnh hơn, hắn khó chịu không phục thì sao? Lúc trước thực lực của hắn mạnh nhất, có thể đè đầu Chu Hằng mà đánh, nhưng bây giờ hắn có thể làm gì?

– Tiểu tử, lão phu chấp nhận gặp nạn, nhưng ngươi cũng đừng mơ tiêu dao tự tại. Lục gia ta có lão tổ Sơn Hà Cảnh, còn có thiên tài tuyệt thế Lục Chí Bằng, từ 20 năm trước đã đột phá Khai Thiên Cảnh, hiện tại lại bái vào đại tông môn Lãng Nguyệt Quốc, không quá 10 năm nhất định có thể đột phá Sơn Hà Cảnh!

– So sánh với thiên tài Lục gia, ngươi có muốn xách giày cũng không xứng!

Lục Kỳ Quảng cũng chỉ có thể nói cho sướng miệng, hắn mạnh mẽ vận chuyển linh lực, tuyệt đối sẽ không khoanh tay chịu chết.

Ầm!

Chu Hằng đánh xuống một quyền, Lục Kỳ Quảng lập tức bị trấn áp hoàn toàn. Ở trước mặt lực lượng tuyệt đối, hắn không hề có sức chống cự.

– Ha ha ha, ngươi tiêu dao không còn lâu nữa đâu! Lục Kỳ Quảng vẫn còn cứng miệng, hắn biết mình khó thoát cái chết, làm sao cũng phải làm cho Chu Hằng không thoải mái.

Chu Hằng nhắm mắt không để ý, linh khí thiên địa tẩy rửa đã sắp đến giai đoạn cuối, lực lượng của hắn mạnh gấp 200 lần trước kia!

Bình thường thì đột phá Khai Thiên Cảnh có thể mở rộng khoảng không đan điền gấp trăm lần, nhưng Chu Hằng lại mở rộng gấp đôi trên nền tảng này! Vốn hắn đã có không gian đan điền gấp 80 lần Ích Địa Cảnh bình thường, tính như thế, lực lượng của hắn bây giờ là gấp 160 lần Khai Thiên nhất trọng thiên bình thường!

Nghiền ép tuyệt đối!

Nhưng độ khó tích lũy lực lượng của hắn cũng khó khăn gấp 160 lần Khai Thiên Cảnh bình thường, người thường trong 50 năm có thể hoàn thành tích lũy từ Khai Thiên nhất trọng thiên sơ kỳ lên đến đỉnh phong, nhưng Chu Hằng phải cần đến 8000 năm!

Nếu quả thật phải dựa vào bản thân tu luyện từng chút một,

hắn có cả thọ mệnh Hóa Thần Cảnh cũng vẫn không đủ!

Còn may, hắn có hắc kiếm!

Trên đời cũng còn những thứ tốt như linh thạch, linh đan, có thể nhanh chóng hoàn thành tích lũy tu vi.

Huyết mạch tử hỏa cùng huyết mạch kim loại đều tăng vọt lên Thiên linh thể, còn lực Thanh Long khẳng định cũng đạt đến Thiên linh thể thập tinh. Nhưng Chu Hằng không thấy lực huyết mạch có dấu hiệu ngừng phát triển, dường như Thiên linh thể thập tinh cũng không phải cuối cùng!

Điều này thật kỳ quái, nhưng Chu Hằng cũng không tốn công sức suy nghĩ, hắn biết là mình sẽ không thể nghĩ ra đáp án gì.

Hắn tế ra hắc kiếm, để cho Lục Kỳ Quảng thành kẻ tế kiếm đầu tiên khi hắn bước vào Khai Thiên Cảnh!

– Chu Hằng, lão phu ở dưới chờ ngươi! Ha ha ha, ha ha ha! Lục Kỳ Quảng cười to điên cuồng.

– Ngươi sẽ chỉ đợi được tộc nhân Lục gia các ngươi! Chu Hằng lạnh lùng nói, hắn cũng không đồng ý yêu cầu giúp Lục Thần Phù bình ổn bổn tộc Lục gia, nhưng nếu như bọn họ không có mắt phái người tới trả thù, vậy hắn không ngại đi một chuyến.

Phập!

Hắc kiếm đâm ra, Lục Kỳ Quảng cười điên cuồng chợt tắt ngấm, ánh mắt nhanh chóng trở nên xám xịt, thân thể trượt ra, hoàn toàn không còn hơi thở.

Chu Hằng xoay người lại, khí tức Khai Thiên Cảnh sôi trào như sóng triều, làm mọi người có một áp lực không thở nổi.

– Tiếp tục đi thôi! Chu Hằng nói một câu, cùng Tiêu Họa Thủy, Lan Phi trở về xe ngựa.

Một nhà ba người Lục Thần Phù, cùng với bốn xa phu lúc này mới phản ứng lại, vội vàng vào chỗ, nên làm gì thì làm đó.

Tuy nhiên, bọn họ dù khiếp sợ Chu Hằng đột phá, nhưng cũng không có phản ứng quá mạnh. Bởi vì vốn Chu Hằng đã là Ích Địa Cảnh, là tồn tại mà bọn họ ngước nhìn, như vậy đừng nói Chu Hằng chỉ đột phá phá Khai Thiên Cảnh, ngay cả trực tiếp vọt lên Hóa Thần Cảnh cũng không thể làm bọn họ rung động quá mức, dù sao đều là ở tít trên cao.

Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi thì phản ứng mạnh hơn nhiều lắm, các nàng biết rõ ràng Khai Thiên Cảnh có ý nghĩa thế nào!

Chu Hằng trở lại Hàn Thương Quốc, sẽ là một trong sáu đại chí cường giả Khai Thiên Cảnh! Cộng thêm chiến lực nghịch thiên của hắn, cũng hoàn toàn xứng đáng là đệ nhất cao thủ, ngay cả 5 người khác liên thủ lại cũng không thể là đối thủ của hắn!

Chỉ có ta độc tôn, có một không hai!

Nữ nhân nào không mong muốn nam nhân của mình trở thành mạnh nhất, Chu Hằng chỉ cần hai năm ngắn ngủi liền làm được! Đương nhiên, Khai Thiên Cảnh đặt trên toàn bộ Huyền Càn đại lục thì không tính là cường giả gì, nhưng ở một góc Hàn Thương Quốc này đã đủ để xưng bá!

Hơn nữa, Chu Hằng cũng chỉ mới nhấc bước, thành tựu tương lai của hắn làm sao chỉ giới hạn ở Khai Thiên Cảnh!

Trong cơn hưng phấn, hai nàng tự nhiên triền miên đủ loại với Chu Hằng, dù cho thân thể mỏi mệt muốn chết cũng không chịu dừng lại, dưới loại kích tình sôi trào này, chỉ có liều chết triền miên mới có thể phóng thích ra ngọn lửa trong cơ thể.

[CHARGE=3]Chu Hằng đi vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, bây giờ hắn là Khai Thiên Cảnh, tự nhiên có thể khiêu chiến thí luyện thứ tư.

Kẻ địch do trận linh ảo hóa ra vừa mới hình thành, Chu Hằng liền xông lên đấm đá một trận, hoa sen tám màu, Cửu U Băng Thiên Quyết đồng loạt bay ra, nháy mắt miểu sát!

Bộp, giữa không trung rơi xuống một tấm ngọc bài!

Hả?

Chu Hằng nhướng mày, lúc trước chiến thắng kẻ địch Ích Địa Cảnh, hắn thu được một lọ tinh huyết Phệ Kim tộc, sự thật chứng minh nó giúp đỡ hắn rất lớn! Cho nên hắn hết sức mong chờ lần này sẽ được thưởng cái gì, tấm ngọc bài này có tác dụng gì đây?

Hắn cầm lên, lập tức có một tia tin tức truyền vào trong đầu.

Ẩn Tức Phù, có thể che giấu khí tức của bản thân, giống như người thường, dù cho cường giả Hóa Thần Cảnh cũng không thể nào phân biệt.

Cái này có thể dùng làm gì?

Chu Hằng tiện tay thảy thảy ngọc bài, vốn hắn đã có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, có thể che giấu tung tích tốt nhất, Ẩn Tức Phù này không phải Ẩn Thân Phù, tác dụng rất có hạn.

Trước sau lấy được bốn phần thưởng qua cửa, chỉ có tấm ngọc bài này là giá trị thấp nhất.

Chẳng qua, về sau hắn muốn ngụy trang hình dạng thì tiện lợi hơn, chỉ cần thay đổi hình dạng, căn bản không có người nào phát hiện ra hắn là ai!

Cũng coi như có chút tác dụng.

Lại 1 tháng sau, đoàn người Chu Hằng cuối cùng về đến Hàn Thương Quốc, đi tới Thịnh Nguyên Thành.

Lục gia uy hiếp có thể tạm thời để sang một bên, trong thời gian ngắn bọn họ tuyệt đối sẽ không đánh qua đây. Kỳ thật cách làm an toàn nhất là diệt khẩu bốn phu xe, như vậy dù cho hào môn như Lục gia có muốn tra được manh mối thì cũng phải mấy tháng, thậm chí là vài năm

Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi không có quan niệm thiện ác, chỉ cần có lợi cho bản thân, vậy giết một ngàn một vạn người vô tội thì sao chứ, lúc này liền muốn giết bốn phu xe, lại bị Chu Hằng ngăn cản, thả bốn người kia trở về.

Hắn có lòng vô địch, Lục gia thì sao chứ, dù cho lão tổ Sơn Hà Cảnh đến đây hắn cũng không sớ

Dùng đầu óc, chơi âm mưu, cuối cùng không thể nào đạt chân lên đỉnh cao võ đạo, đặt một lòng lên đó, vậy thì làm sao có được thành tựu võ đạo nổi bật được?

Một nhà ba người Lục Thần Phù vẫn đi theo Chu Hằng, lúc trước bọn họ bắt đầu từ số 0 tích lũy được tài sản khổng lồ, tự nhiên biết giai đoạn đầu khó khăn cỡ nào. Nếu có một cường giả Khai Thiên Cảnh làm chỗ dựa sau lưng, vậy thì chắc chắn sẽ giải quyết được vô số rắc rối.

Bọn họ quyết định đặt chân ở Thịnh Nguyên Thành, nương tựa danh nghĩ của Chu Hằng mà phát triển. Bằng đầu óc kinh doanh của Lục Thần Phù, cộng thêm trên người bọn họ mang theo tài sản kếch xù, tuyệt đối có thể sáng tạo kỳ tích trong thời gian ngắn.

Lan Phi vẫn vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, tuy rằng với thực lực của Chu Hằng hiện giờ đã có thể nghiền nát mọi cao thủ Hàn Thương Quốc, nhưng cướp thê thất người khác cũng không phải chuyện gì hay ho, hơn nữa một nữ nô nào có được yêu cầu nhiều như thế!

Tuy rằng ba người Lục Thần Phù khó hiểu việc Lan Phi đột nhiên biến mất nhưng làm sao dám hỏi Chu Hằng. Năm người

đi xuyên qua đường phố đế đô, chuyện đầu tiên tự nhiên là tìm khách sạn để ở lại.

Mấy tháng qua đế đô càng thêm náo nhiệt, mới xuất hiện hai cái thế giới thần bí có thể sánh với bốn đại tử địa, võ giả đi tới thám hiểm nối liền không dứt. Trong đó tự nhiên là Phong Khiếu Lâm náo nhiệt nhất, dù sao bất cứ ai cũng có thể xông vào trong chỗ đó.

Thế giới dưới đất ở quặng mỏ thì chỉ có vây xem, căn bản không ai dám tiến vào, thật là nguy hiểm quá mức. Nghe nói ngay cả Thiên Long Đế triều cũng có đại năng bị kinh động, lặng lẽ tiến vào trong đó, nhưng lại không ai biết được kết quả như thế nào.

Chu Hằng không che giấu tung tích, hắn vừa vào trong đế đô, lập tức dấy lên cơn sóng lớn.

– Tin tức mới nhất, Chu Hằng trở lại đế đô!

– Cái gì, hắn còn dám trở về? Ứng gia, Nhạc gia đều đã phái cao thủ đến tìm hắn gây chuyện, hắn trở về còn không phải chui đầu vào lưới?

– Đại tiểu thư Mai gia đã trở về Lãng Nguyệt Quốc, cũng không để lại cao thủ gì, xem ra cũng không phải quá coi trọng Chu Hằng!

– Ha ha, tiểu tử này nhất định sẽ thảm rồi!

– Ai bảo hắn thích làm náo động như thế, cướp cô dâu trước mặt mọi người, quả thật là không để Ứng gia vào mắt! Dù cho Ứng Băng Phong chết không có liên quan tới hắn, Ứng gia cũng tuyệt đối sẽ không tha cho hắn!

– Đúng, tiểu tử này lại dám thu diễm nữ đệ nhất đế đô làm nô, nhất định kéo tới ghen ghét!

Đế đô không có bí ẩn, Chu Hằng vừa mới đến khách sạn, liền thu được thiệp mời của hoàng thất, mời hắn vào hoàng cung dự tiệc. Chu Hằng làm đại diện duy nhất của Hàn Thương Quốc lập được công lớn trong trận chiến quặng mỏ linh thạch lần này, nếu hoàng gia không mở tiệc chúc mừng hắn thì thật là không nói nổi.

Tiệc này không có gì hay!

Chu Hằng nhớ kỹ sau trận chiến quặng mỏ linh thạch, ánh mắt âm trầm của Lưu Thanh Huyền cùng Nam Cung Trường Không, nếu không phải thế lực Mao gia uy hiếp quá lớn, khẳng định hai người này sẽ nghĩ cách xuống tay với hắn!

Lần này, chỉ sợ là muốn dẫn hắn vào hoàng cung làm thịt!

Dù sao bọn họ đều biết thân pháp của Chu Hằng rất nhanh, nếu muốn giết hắn thì nhất định phải bày ra đại trận tuyệt sát, không để cho hắn có không gian mà chạy! Hơn nữa Chu Hằng còn có Phá Hư Lục, phải hạn chế hắn thoát đi, nhất định phải làm chuẩn bị vẹn toàn, bởi vậy tuyệt đối sẽ không thể lỗ mãng xông tới ra tay.

Bọn họ bị thiệt một lần, nếu không học khôn ra thì thật sự là đần độn.

Chu Hằng không khỏi mỉm cười, đám người Nam Cung Trường Không chỉ muốn giết hắn, sao không suy tính xem hiện tại bọn họ có thể giết được mình hay chăng?

Kỳ thật điều này không trách được đám người Nam Cung Trường Không, mới qua có 3 tháng, ai có thể ngờ tới Chu Hằng đã bước vào Khai Thiên Cảnh?

Trận thế này đã được định sẵn!

Chương 197: Ứng Hỏa Tâm

Hoàng thất cho mời, tự nhiên không có liên quan tới một nhà Lục Thần Phù, Chu Hằng cũng không cho là Nam Cung Trường Không, Lưu Thanh Huyền sẽ phái người đối phó bọn họ, hơn nữa hắn đã hộ tống một nhà Lục Thần Phù rời Tân Lan Quốc, đã sớm làm hết trách nhiệm.

Hắn không thể nào vẫn luôn làm bảo tiêu cho bọn họ!

Tiêu Họa Thủy thì trang điểm lộng lẫy, làm thiên kim hào môn, nàng thích nhất là loại yến tiệc này, làm cho nữ nhân toàn trường ảm đạm kém sắc, làm cho mỗi một nam nhân thần hồn bay bổng, đây là nguồn động lực của nàng, làm cho nàng tràn đầy hư vinh.

Nàng thay một bộ váy dài ngực thấp, bên dưới chiếc cổ thon thả như thiên nga lộ ra cả mảng lớn da thịt trắng tuyết, mơ hồ thấy được hai đoàn tròn trịa nhô lên, mịn màng như tơ lụa, phản xạ ánh sáng trắng như ngọc, đủ làm mù mắt người nhìn!

Chu Hằng nhìn thấy không hài lòng, ra lệnh nàng đổi một bộ quần áo "dày" một chút. Dù cho Tiêu Họa Thủy là nữ nô của hắn, hắn cũng không muốn để nam nhân khác nhìn thấy những cảnh xuân này.

– Nam nhân nhỏ mọn! Tiêu Họa Thủy không thay đổi quần áo, mà lấy một chiếc khăn lụa che khuất ngực, như ẩn như hiện, vừa lộ ra phong tình vô hạn, lại không lộ ra cái gì, chỉ có kích thích nam nhân ảo tưởng mà thôi.

– Vừa lòng chưa? Nàng thông qua gương đồng liếc xéo Chu Hằng, đang dùng son bôi lên môi, càng thêm kiều diễm, sáng chói mắt người.

Chu Hằng mới miễn cưỡng gật đầu, tuy rằng hắn rất muốn bao bọc Tiêu Họa Thủy kín thêm một chút.

– Đi thôi, nam nhân của ta! Tiêu Họa Thủy kéo vai Chu Hằng, cười càng như yêu tinh.

Đèn hoa vừa lên, xe ngựa chở hai người nhanh chóng đến được hoàng cung, bước xuống thềm xe, trên đường đã trải thảm đỏ, đạp lên mềm mềm thoải mái. Hai bên đường đứng đầy cung nữ xinh đẹp, đều cúi mình hành lễ, mỗi người ngực to mông nở, tạo thành hưởng thụ thị giác vô thượng.

Chỉ là Tiêu Họa Thủy quá mức yêu tinh, những cung nữ này chỉ có dáng người xinh đẹp ở trước mặt nàng tự nhiên ảm đạm kém sắc, trở thành cành lá xanh làm nền.

Hai người đi vào hoàng cung, nơi này đã sớm bố trí xong yến

tiệc thịnh soạn, khách mời ngồi đây, không có mấy chỗ trống.

Khóe miệng Chu Hằng không khỏi nhếch lên, toát ra một chút ý cười.

Hắn dựa theo thời gian trên thiệp mời nên mới đến sớm nửa tiếng, theo lý thuyệt tuyệt không phải là người cuối cùng. Nhìn nhìn cảnh tượng hiện tại, chỉ sợ những người này đã chờ một đoạn thời gian khá lâu rồi.

Rõ ràng, thời gian người khác được mời phải sớm hơn hắn nhiều lắm!

Còn nguyên nhân, rất đơn giản!

Có người muốn hắn xấu mặt trước đám đông, hung hăng làm nhục hắn, sau đó giết hắn.

– Gặp bổn hoàng, vì sao không quỳ? Trên bảo tọa, Nam Cung Hoành đột nhiên quát lớn, hắn ở địa vị cao lâu ngày tự nhiên có uy nghiêm rấtlớn, một tiếng quát này đủ làm cho Tụ Linh Cảnh, Sơ Phân Cảnh sợ vỡ mật.

Đến rồi! Đến rồi!

Mọi người ở đây đều thầm nhủ, quả nhiên là đi thẳng vào chủ đề chính. Nên biết võ giả sau khi đột phá Tụ Linh Cảnh đã nhảy ra khỏi phạm vi người phàm, không còn bị hoàng quyền thế tục kiềm chế, địa vị thế nào sẽ do thực lực của bản thân quyết định.

Tuy rằng Chu Hằng còn là Ích Địa Cảnh, nhưng tuyệt đối có thể nói là Ích Địa Cảnh mạnh nhất trên đời, thậm chí ngay cả Khai Thiên Cảnh cũng có thể miễn cưỡng chống đỡ!

Nam Cung Hoành quả thật là cửu ngũ chí tôn, địa vị tôn sùng, nhưng đó là đối với người phàm, ở trước mặt võ giả hắn cũng chỉ là m võ giả Ích Địa Cảnh. Mà nói thực lực, hắn đánh thắng được Chu Hằng?

Dù tính thêm cả Thiên Tinh Tông ở đằng sau, Nam Cung Hoành cùng lắm chỉ ngồi ngang hàng Chu Hằng, nào có tư cách bảo Chu Hằng quỳ xuống?

Bây giờ vừa đi lên liền hùng hổ dọa người, tự nhiên là có trò hay để xem.

Chu Hằng không liếc Nam Cung Hoành một cái, vua của một nước này ở trong mắt hắn chính là thằng hề nhảy nhót, hoàn toàn không cần để vào lòng. Ánh mắt của hắn quét về phía

một góc trong cung điện, nói: – Nam Cung Trường Không, Lưu Thanh Huyền, hai lão già không chết các ngươi còn muốn trốn đến lúc nào?

Đúng là to gan!

Lúc trước cướp cô dâu, mọi người đã biết lá gan của hắn, nhưng về sau sự thật chứng minh là có Mai Di Hương chống lưng! Nhưng bây giờ thì sao, Mai Di Hương đã sớm trở về Lãng Nguyệt Quốc, còn có ai làm chỗ dựa cho Chu Hằng?

An Nhược Trần? Thiên Quân Tử? Tiêu Vũ Ngân?

An Nhược Trần còn đang ở Thiên Hàng Thành, về phần Thiên Quân Tử cùng Tiêu Vũ Ngân dám đứng ra chống đối với Ứng gia, Nhạc gia?

– Hắc hắc hắc, tiểu bối nhà ngươi quả nhiên đến chết cũng không sửa được cái miệng hạ tiện! Nam Cung Trường Không bước ra từ chỗ tối, hắn là cường giả có hạn ở Hàn Thương Quốc, khí thế phát ra, sâu trong tâm linh mọi người sinh ra sợ hãi dữ dội.

Lưu Thanh Huyền thì chậm rãi bước ra, hắn có thù giết con với Chu Hằng – Dù cho hắn không chứng minh được là Chu Hằng xuống tay, nhưng Chu Hằng phế đi của quý của Lưu Duyệt là chuyện xác thực.

Thường nói bất hiếu có ba, không con là tội nặng nhất. Lưu Duyệt bị cắt của quý, cũng cắt đứt huyết mạch Lưu gia, cái này đã không khác gì thù giết con!

Hai lần ba lượt không diệt được Chu Hằng, nhưng lần thì hoàn toàn khác!

Hắn cùng Nam Cung Trường Không từ sau trận chiến mỏ khoáng linh thạch liền làm ra rất nhiều chuẩn bị, bố trí Tuyệt Thiên Đại Trận trong hoàng cung này. Nó không chỉ dùng để vây khốn Chu Hằng, càng dùng để bảo mệnh!

Dù sao không ai biết đám thế lực thần bí kia có thể nào đánh tới hoàng cung hay không, liên quan tới tính mạng bản thân, sao còn không bày sẵn trận địa chờ đợi?

Lần này, không ai cứu được Chu Hằng!

Không thể không nói, tiểu tử này quả thật kiêu ngạo, biết rất rõ nơi này có mai phục vẫn còn dám đến đây, chẳng lẽ thật nghĩ rằng tốc độ của hắn rất nhanh, không thể khắc chế?

[CHARGE=3] – Cũng chỉ có thể mạnh miệng mấy câu, đợi lát nữa lão phu sẽ đánh cho ngươi răng rơi đầy đất! Lưu Thanh Huyền lạnh lùng nói.

– Chu Hằng, lão phu không thể không bội phục lá gan của ngươi, biết rõ có cạm bẫy vẫn dám bước vào. Nhưng mà, nếu ngươi đến đây, vậy đừng mơ còn sống đi được nữa! Nam Cung Trường Không tiếp lời, trên mặt toát ra tươi cười tàn khốc.

Chu Hằng lớn tiếng cười to, nói: – Chỉ bằng hai lão già không chịu chết như các ngươi, ta nào có gì mà sợ?

– Hừ! Nam Cung Trường Không cùng Lưu Thanh Huyền đều trừng mắt.

– Hừ, kẻ này chính là Chu Hằng ư? Lại một tiếng hừ lạnh vang lên, ở góc tối trong cung điện có người thứ ba bước ra, trên người phát tán hơi thở thậm chí vượt qua cả hai người Nam Cung Trường Không.

Rõ ràng hắn đã nghe hai người Nam Cung Trường Không lặp lại cái tên Chu Hằng mấy lần, nhưng vẫn hỏi như thế, rõ ràng là đang phô bày địa vị của mình.

– Minh Nguyên huynh, người này chính là Chu Hằng! Nam Cung Trường Không gật đầu nói, giọng điệu càng có cung kính.

Người kia là một nam nhân trung niên, áo bào vải bố xám,

nhìn rất bình thường, nhưng trên mặt lại tràn đầy ngạo mạn, như không có ai ở đây làm hắn nhìn vào trong mắt. Hắn khẽ nhếch miệng, nói với Chu Hằng: – Tiểu tử, có phải Ứng Băng Phong là do ngươi giết?

– Ngươi là cái thứ gì chứ? Thái độ của Chu Hằng càng thêm ngạo mạn hơn hắn, khoang tay ngang ngực. – Thiệt là, hiện giờ chó mèo gì cũng chạy ra sủa bậy cắn bậy được!

– Cái gì! Nam nhân trung niên kia nổi giận, trừng mắt, liền muốn ra tay.

– Minh Nguyên tộc thúc, xin giao tên này cho tiểu chất xử lý, chỉ là một tên tiểu tốt, làm sao phiền đến tộc thúc! Lúc này, một nam thanh niên bước ra, trên mặt cũng mang theo vẻ tươi cười vô cùng cao ngạo.

Lúc này sắc mặt nam nhân trung niên mới giãn ra một chút, gật đầu nói: – Mau mau bắt giữ hắn, bổn tọa muốn đích thân thẩm vấn hắn!

– Tiểu chất tuân lệnh! Thanh niên kia cúi mình, sau đó bước đi tới phía Chu Hằng.

Hắn tên Ứng Hỏa Tâm, cùng nam nhân trung niên Ứng Minh Nguyên kia đều xuất thân Ứng gia, sau khi thu được tin Ứng Băng Phong chết đi, gia tộc liền phái hai người đến điều tra. Ứng Minh Nguyên chính là tồn tại Khai Thiên tam trọng thiên,

không có đối thủ ở Hàn Thương Quốc, tự nhiên không cần phải lao sư động chúng, điều động cường giả Sơn Hà Cảnh, thậm chí Linh Hải Cảnh.

– Tiểu tử còn không bó tay chịu trói? Ứng Hỏa Tâm chắp tay sau lưng, không hề để Chu Hằng vào trong mắt.

Tu vi của hắn là Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong, vượt xa không thể so với Ứng Băng Phong, hơn nữa khác biệt lớn nhất là hắn có được lực huyết mạch! Cũng chính vì thế, tuổi của hắn gần ngang Ứng Băng Phong, nhưng tu vi lại vượt xa.

Trước giờ hắn cũng không thèm để ý tới đối Ứng Băng Phong, tự nhiên cũng không thèm để mắt tới Chu Hằng đánh bại Ứng Băng Phong, theo hắn thấy chỉ là một tên võ giả ở góc xó vương triều này, hắn nào có cần phải nghiêm túc đối phó?

– Ứng Hỏa Tâm, chẳng phải có tu vi Ích Địa tam trọng thiên, Chu Hằng này xui xẻo rồi!

– Vậy thì chưa chắc, lúc trước Chu Hằng còn tránh được một kiếp dưới tay Khai Thiên Cảnh, nghe nói còn đánh bại Khai Thiên Cảnh Thủy Nguyên Quốc!

– Hắc, chẳng qua đó là người ta đánh một trận với cùng cấp bậc rồi kiệt sức, mới bị Chu Hằng thừa cơ chiếm tiện nghi, làm sao có thể so sánh được với Khai Thiên Cảnh!

– Chu Hằng không đơn giản, Ứng Hỏa Tâm sẽ đơn giản hay sao? Hắn là thiên tài Ứng gia, nghe nói không gian đan điền gấp mười mấy lần Ích Địa Cảnh bình thường, hết sức đáng sợ!

– Nói như thế, lần này Chu Hằng thật sự phải thua!

Mọi người bàn tán ồn ào, nghe tin truyền miệng cũng không có mấy người thật sự hiểu rõ chiến lực của Chu Hằng. Mọi người đều biết Chu Hằng rất mạnh, nhưng cụ thể mạnh đến cỡ nào thì không hề biết.

Chu Hằng cười nhạt, giơ tay phải lên, dựng một ngón tay, nói: – Ngươi có thể đỡ được một ngón tay của ta, ta sẽ tha cho ngươi một mạng!

– Ha… ha ha ha ha! Ứng Hỏa Tâm sửng sốt một lúc, liền cất tiếng cười to, tiểu tử này cho rằng mình là Khai Thiên Cảnh hay sao? Lửa giận bùng lên trong lòng, ngoài mặt lại không hề lộ ra, nói: – Cuồng! Đủ cuồng! Nói lại ta còn có chút thưởng thức ngươi. Thế này, ngươi có thể đỡ được một quyền của ta, ta cho ngươi bớt chịu chút đau khổ!

Mỗi người trong cung điện đều toát ra vẻ hưng phấn, hai tuấn kiệt trẻ tuổi này đối chọi gay gắt đánh lên, có trò hay để xem.

Trước đó Chu Hằng được công nhận được đệ nhất nhân trong

Ích Địa Cảnh, nhưng Ứng Hỏa Tâm chính là sinh ra trong Ứng gia ở Lãng Nguyệt Quốc, bản thân lại là Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong, người như vậy tự nhiên cũng không thể ấn theo phạm trù người thường, không thể đánh giá chiến lực!

Hai người này quyết đấu, nhất định hết sức phấn khích!

Chờ mong quá!

Rốt cuộc là Chu Hằng tiếp tục nối tiếp thần thoại bất bại của hắn, hay là Ứng Hỏa Tâm bày ra thắng lợi nội tình hào môn Hoàng triều hùng mạnh?

– Một quyền! Ứng Hỏa Tâm gầm lên, thân mình nhào ra, vung quyền phải đánh về phía Chu Hằng.

Mặt ngoài hắn ngông nghênh, không quan tâm tới Chu Hằng, nhưng một quyền này lại dùng toàn lực. Không chỉ thế, hắn còn phát động lực huyết mạch, trên nắm tay rõ ràng có thêm một cây gai nhọn màu bạc thật dài, mũi gai cắt qua không khí tạo thành lốc xoáy màu đen!

Mọi người không khỏi hoảng sợ, phải có lực lượng kinh khủng cỡ nào mới hình thành uy thế như vậy, ngay cả không gian cũng bị xé rách!

Chu Hằng cũng không khỏi toát ra một chút thần sắc cảm giác hứng thú, thế này không phải chỉ dựa vào lực lượng là làm được, ít nhất với lực lượng của hắn cũng không làm được điều này! Cho nên, đó là năng lực đặc thù của huyết mạch Ứng Hỏa Tâm.

Nhưng cũng chỉ thế thôi!

Ở trước mặt lực lượng tuyệt đối, đó chỉ là chút tài mọn.

Chu Hằng giơ một ngón tay, nghênh đón Ứng Hỏa Tâm, cũng không dùng bất kỳ lực huyết mạch, cũng không có võ kỹ gì, cứ chỉ tay ra, vô cùng đơn giản.

Ở dưới Thế Cảnh, cái chỉ ra này không thể tránh, không thể né, chỉ có thể đón đỡ!

Chương 198: Một quyền đánh nổ

Ở trước mắt bao người, nắm đấm chạm vào ngón tay.

Keng!

Tiếng giòn giã vang lên, gai bạc trên nắm đấm của Ứng Hỏa Tâm lập tức kêu vang gãy ngang, tạch tạch tạch hóa thành một mảnh đốm bạc. Ngón tay của Chu Hằng tiến thẳng một mạch, chỉ lên nắm đấm của Ứng Hỏa Tâm.

Phụp, máu tươi văng ra, Ứng Hỏa Tâm hừ nặng một tiếng, bước chân bình bình bình liên tiếp lùi lại hơn mười bước, cả cánh tay phải tê liệt rũ xuống, máu tươi không ngừng chảy ra từ bàn tay, ở trên vai cũng xuất hiện một lỗ máu, ồ ạt trào ra máu tươi.

Mọi người không khỏi hoảng sợ, ở trước một ngón tay của Chu Hằng, cả cánh tay của Ứng Hỏa Tâm cũng bị lực lượng xuyên thủng!

Khè, thực lực chênh lệch cũng lớn quá đi chứ!

Nói thế nào Ứng Hỏa Tâm cũng là Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong, cho dù không địch lại Chu Hằng cũng không nên nghiêng về một phía như vậy! Nó không giống như Ích Địa đấu Ích Địa, rõ ràng là Khai Thiên nghiền ép tuyệt đối Ích Địa mà!

Không chỉ mọi người kinh hãi, ngay cả đám người Nam Cung Trường Không cũng phải biến sắc, chấn động bởi Chu Hằng sâu không lường được!

Nhưng bởi vì trên người Chu Hằng mang theo Ẩn Tức Phù, bọn họ chỉ có thể thông qua ánh mắt quan sát cường độ lực lượng của Chu Hằng, mà không thể thông qua khí tức để phán đoán cảnh giới thực tế của Chu Hằng. Nếu như biết được kỳ thật Chu Hằng đã là Khai Thiên Cảnh, bọn họđã sớm không thể bình tĩnh được như vậy.

Tuy rằng Ứng Hỏa Tâm bị một chỉ đánh bại, nhưng mấy người Nam Cung Trường Không cũng chỉ là cảm khái tiềm lực to lớn của Chu Hằng. Vô địch cùng cấp, điều này đã được chứng minh vào lúc tranh giành mỏ linh mạch, đối thủ của Chu Hằng cũng không phải là Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong hay sao?

Cũng chỉ có hai người Ứng gia là không tin, cho rằng bọn họ phóng đại chiến lực của Chu Hằng, mới có cảnh Ứng Hỏa Tâm thảm bại hiện tại!

Hoàng cung mở tiệc, vốn là vì hung hăng làm nhục Chu Hằng,

làm hắn đại bại ở trước mặt mọi người, sau đó mới chém giết hắn, tăng cường uy nghiêm hoàng thất, uy nghiêm Thiên Tinh Tông, uy nghiêm của cường giả Khai Thiên Cảnh!

Nhưng tất cả lại bị hai tên tự đại đần đồn Ứng gia làm hỏng, quay sang lập uy cho Chu Hằng. Hiện tại cho dù đánh bại Chu Hằng, hành hạ, xử tử, hiệu quả cũng sẽ giảm đi nhiều.

Nam Cung Trường Không cùng Lưu Thanh Huyền giận dữ không thôi, nhưng bọn họ không dám nói gì, dù cho Ứng Minh Nguyên không phải tới từ Ứng gia, chỉ riêng tu vi Khai Thiên tam trọng thiên cũng làm bọn họ không thể chống cự!

Giữa các võ giả, đẳng cấp nghiêm ngặt, dù sao không phải mỗi người đều có thể giống như Chu Hằng, có thể khiêu chiến vượt cấp, vô địch trong cùng cảnh giới.

– Chu Hằng, nhân sinh của ngươi kết thúc ở đây! Nam Cung Trường Không tiến lên hai bước, giơ tay lên, hô: – Phong tỏa!

Keng! Keng! Keng!

Theo lệnh của hắn, cửa lớn, cửa sổ cung điện đồng loạt rớt xuống những cây trụ kim loại, biến toàn bộ đại điện hoàng cung thành một cái lồng giam!

Đây là do Nam Cung Trường Không cùng Lưu Thanh Huyền làm ra trong mấy ngày qua, những cây trụ kim loại này đều là chất liệu cấp Khai Thiên Cảnh quý giá, dù cho không có khắc trận pháp ở trong biến thành pháp khí, nhưng tính chất bản thân chúng là vô cùng cứng rắn!

Đại điện hoàng cung vốn đã có trận pháp bảo hộ, vách tường không thể phá vỡ, Phá Hư Lục lại chỉ có thể xuyên thấu cấm chế, trận pháp, không thể mạnh mẽ phá vỡ thực thể, cho nên thế này là lồng giam tuyệt đối với Chu Hằng!

Đương nhiên, bố trí như thế không chỉ là vì đối phó Chu Hằng, càng là vì giữ mệnh, lỡ như đám thế lực thần bí kia đánh đến đây, vậy thế này có thể kéo dài một lúc, ở trong cung có đường hầm bỏ trốn, cũng chỉ có mấy người ít ỏi như Nam Cung Trường Không biết tới cửa vào.

Mời ông vào rọ đã thành công, hiện tại Chu Hằng lên trời không cửa, xuống đất không đường, cũng chỉ có thể khoanh tay chịu chết!

Thân pháp của hắn quả thật cực nhanh, nhưng ở trong không gian có hạn thì không tạo được tác dụng gì, ba đại cường giả Khai Thiên Cảnh liên thủ ra tay, không tiếc tiêu hao linh lực thi triển công kích phạm vi lớn, tuyệt đối có thể trấn áp hắn!

Trên người tiểu tử này có bí mật tuyệt thế, nhất định phải ép hỏi cho ra!

– Ngươi còn có trò trống gì nữa? Lưu Thanh Huyền bước lên, trong mắt già lóe lên ngọn lửa báo thù.

Chu Hằng cười khẽ, nói: – Các ngươi không sợ khéo quá hoa vụng, biến chỗ này thành phần mộ của các ngươi?

Khè!

Tiểu tử này thật đúng là mạnh miệng, đến bây giờ còn dám tranh cãi với cường giả Khai Thiên Cảnh? Cũng phải, tiểu tử này trời sinh là người như thế, bằng không hắn làm sao biết chỗ này là cạm bẫy mà vẫn chui đầu vào!

Nhưng rốt cuộc là hắn dựa vào cái gì đây?

Mai Di Hương đã không còn bao che được hắn, An Nhược Trần đừng nói nước xa không thể cứu lửa gần, ngay cả có đến, gặp phải Ứng Minh Nguyên Khai Thiên tam trọng thiên này cũng chỉ có phần bị trấn áp. Tiêu Vũ Ngân, Thiên Quân Tử thậm chí không dám lộ mặt, tất cả đều chứng minh Chu Hằng một thân một mình, hắn lấy gì mà chống cự?

Mọi người đều hết sức khó hiểu, bọn họ cũng biết Chu Hằng

rất cuồng, nhưng cuồng không có nghĩa là ngu xuẩn, nhìn Chu Hằng thế nào cũng không giống kẻ ngu, biết rõ chịu chết hắn vẫn còn chạy đến!

Nhưng cố tình là hắn vẫn đến, còn một thân một mình!

Không, là hai người, nhưng chút thực lực của Tiêu Họa Thủy thì ai mà không biết?

– Ha ha ha! Tiểu tử, ngươi cho rằng mình có được truyền thừa tuyệt thế liền có thể kiêu ngạo không thèm nhìn người trong thiên hạ hay sao. Lão phu sẽ nói cho ngươi biết, thế giới này chỉ thuộc về cường giả! Nam Cung Trường Không cười to, hắn chắc chắc Chu Hằng đã chiếm được truyền thừa tuyệt thế ở thế giới lòng đất Cửu Linh Tông, cho nên mới xuất hiện hai yêu nghiệt Chu Hằng cùng Tỉnh Thiên.

Chu Hằngcười khẽ, nói: – Không sai, thế giới này chỉ thuộc về cường giả! Đáng tiếc, không phải là các ngươi, mà là ta!

Lúc nói đến là ta, hai mắt hắn bùng lên thần quang, tuy rằng khí tức Khai Thiên Cảnh bị Ẩn Tức Phù che giấu, nhưng tinh khí thần toàn thân kéo lên đỉnh điểm, như một thanh danh kiếm tuyệt thế rời vỏ, tỏa ra hào quang rực rỡ, làm người ta sinh ra một loại sợ hãi ai cản trở kẻ này thành đạo đều phải bị chém tan tành.

– Kẻ này, không thể giữ lại! Ứng Minh Nguyên đột nhiên lên

tiếng, trong mắt chớp động kiêng kỵ không thôi.

Đại khí phách như thế, trước kia hắn từng gặp qua, hơn nữa không chỉ một lần! Đó chính là Ứng Thừa Ân thiên tài Ứng gia bọn họ, đến nay chưa đầy trăm tuổi, nhưng đã có tu vi Linh Hải Cảnh, cùng Triệu Đoạt Thiên yêu nghiệt Triệu gia cùng xưng là song kiệt!

[CHARGE=3]Mà Chu Hằng lại có được cùng khí thế như Ứng Thừa Ân năm đó, khó bảo toàn 50 năm, 100 năm sau sẽ lại trở thành một Ứng Thừa Ân thứ hai, Triệu Đoạt Thiên thứ hai!

Yêu nghiệt như thế nếu không thể để cho mình sử dụng, như vậy phải lập tức xóa đi, bằng không nhất định sẽ thành hậu họa!

– Chu Hằng, mọi chuyện xong rồi! Nam Cung Trường Không cất bước ép tới Chu Hằng, cố ý đi rất chậm, bịch, bịch, bịch, tiếng bước chân nghe được rõ ràng. Hắn muốn phá hủy ý chí của Chu Hằng trước, lại tra tấn thân thể Chu Hằng, ép hỏi ra đại bí mật, cuối cùng mới giết chết!

Cảnh tượng này, hắn đã mơ tới không biết bao nhiêu ngày!

Có thể khiến một cường giả Khai Thiên Cảnh ngày ngày mong nhớ như thế, cuối cùng khi ngày này đã đến, ngay cả tâm tính như Nam Cung Trường Không cũng muốn hưởng thụ cái khoái cảm mèo vờn chuột này.

Chu Hằng không khỏi lắc đầu bật cười, nói: – Lão già, nếu ngươi có thể đỡ được một quyền của ta, ta tạm tha ngươi một mạng!

Tiểu tử này vẫn còn tiếp!

Ngẫu nhiên nói hai câu cuồng ngôn còn không sao, thường nói thiếu niên ngông cuồng, ai không có lúc khí phách tuôn trào. Nhưng cứ luôn nói lời ngông cuồng là không đúng, đó là phách lối, làm người ta chán ghét!

– Ha ha! Nam Cung Trường Không cười lạnh. – Lát nữa chuyện đầu tiên là đánh rớt hết răng của ngươi, để ngươi biết được hậu quả nói lung tung!

Chu Hằng lười nói tiếp, chỉ giơ tay phải lên, ngón giữa tách ra chỉ thẳng xuống dưới.

Đây là tuyệt chiêu mà hắn tranh cãi với con lừa đen, bởi vì tuy rằng con lừa đen tinh quái gian trá, nhưng tuyệt đối không thể dùng móng làm ra tạo hình này, mỗi lần giở chiêu này ra liền luôn làm cho con lừa đê tiện giận đến sủa gâu gâu.

Nói lại, con lừa đê tiện kia chạy đâu rồi, sẽ không thật sự đi Đông Linh Tiên Trì đó chứ?

– Nhãi con! Nam Cung Trường Không vốn muốn tạo áp lực lên Chu Hằng, từng chút một đè nát ý chí của Chu Hằng, không ngờ tiểu tử này không phải quá mức ngôn cuồng, mà là căn bản không biết cái gì gọi là sợ hãi, lúc này còn dám khiêu khích hắn!

Cuối cùng hắn không nhịn được, tung người lao tới, hai tay tung ra, hình thành hai bàn tay to ồ ạt đè xuống Chu Hằng.

— Thân pháp của Chu Hằng cực nhanh, một quyền một chưởng thông thường căn bản không thể tổn thương được tới hắn, bởi vậy nhất định phải tổn hao linh lực, dùng phương thức công kích phạm vi rộng mới có thể đánh trúng hắn! Lực lượng Khai Thiên Cảnh nghiền ép Ích Địa Cảnh, dù cho phân tán lực lượng như thế, nhưng chỉ cần quét trúng cũng đủ khiến Chu Hằng bị thương nặng.

Chu Hằng nắm chặt tay phải, giơ lên, đánh ra.

Đơn giản, rõ ràng!

Ở dưới Thế Cảnh, một quyền đơn giản này lại tràn đầy huyền diệu phản phác quy chân, hoặc là đón đỡ, hoặc là có được bộ pháp thần bí như Tấn Vân Lưu Quang Bộ tránh né mũi nhọn.

– To gan! Nam Cung Trường Không giận quá mà cười, Chu Hằng dám đánh bừa với hắn, đó không phải là ép buộc đậu hủ đâm vào tường, một lòng cầu thua hay sao?

Hắn thu liễm linh lực làm một điểm, bề mặt công kích lập tức thu nhỏ vô số lần, nhưng uy lực lại tăng vọt!

Ầm!

Quyền chưởng giao nhau, sau nháy mắt ngừng trệ, chỉ thấy sắc mặt Nam Cung Trường Không bỗng đại biến, như đụng vào lệ quỷ, tóc đen chợt bùng lên rối tung!

Bùm bùm bùm bùm!

Trong ánh mắt gần như si ngốc của mọi người, bàn tay phải của Nam Cung Trường Không nổ tung ra, máu thịt văng tung tóe, xương trắng bắn ra, sau đó cổ tay cũng nổ tung, tiếp theo là cẳng tay, sau đó là cả cánh tay!

– A…. Nam Cung Trường Không hét thảm, đỡ vai trái lảo đảo lùi lại, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, mái tóc xõa tung lên liền rũ xuống, toàn thân đầy vết máu, tóc bay rối tung như nhập ma.

Cái chuyện gì thế! Đây là chuyện gì thế!

Nam Cung Trường Không lại không phải đối thủ của Chu Hằng? Sao lại thế này!

Nên biết rằng Nam Cung Trường Khônglà cường giả tuyệt thế Khai Thiên nhất trọng thiên, hơn nữa chiến lực đứng vững hạng nhất trong 5 đại Khai Thiên Cảnh Hàn Thương Quốc, sao lại có thể thua? Hắn không giống như Lý Ngạo Bách đánh lâu mới tổn hao nhiều linh lực, lúc này tinh thần no đủ, linh lực tràn đầy, chiến lực tuyệt đối nằm ở trạng thái đỉnh cao!

Đã thua!

Hơn nữa thua thảm như vậy, còn không chống nổi một quyền của Chu Hằng!

Khè, tiểu tử này căn bản không phải nói chuyện ngông cuồng, mà là nói thật làm thật, quả nhiên Nam Cung Trường Không không chống nổi một quyền của hắn!

Một kẻ yếu nói khoác sẽ bị người ta khinh bỉ, nhưng kẻ mạnh phơi bày ra lực lượng tuyệt đối, vậy mặc kệ hắn nói năng lớn lối thế nào cũng sẽ được người ta tin tưởng!

Chu Hằng một quyền đánh bại Nam Cung Trường Không, lập tức có được tư cách như thế!

– Khai… Khai Thiên Cảnh! Lưu Thanh Huyền giật mình trừng lồi cả mắt, giọng cũng run lên.

Ích Địa Cảnh có nghịch thiên đi nữa cũng không thể đánh bại Khai Thiên Cảnh, huống chi là một quyền đánh nổ!

Chu Hằng, đột phá đến Khai Thiên Cảnh!

Má nó chứ, thế này cũng quá đáng đi chứ!

Mọi người đều rơi vào trạng thái si ngốc, Khai Thiên Cảnh đó, đó là cường giả tuyệt đối ở Hàn Thương Quốc, đứng ở đỉnh cao, cực hạn, ra lệnh một tiếng, người trong thiên hạ đều nghe theo!

Một vị Khai Thiên Cảnh vừa tròn 20 tuổi, tiền đồ vô hạn!

Chương 199: Tư chất vô địch

Khai Thiên Cảnh cũng đủ để trấn áp non sông vạn dặm của Hàn Thương Quốc, mà Khai Thiên Cảnh mới 20 tuổi thì có nghĩa như thế nào? Một quyền đánh nổ tung một Khai Thiên Cảnh khác, điều này càng có nghĩa như thế nào?

Tư chất vô địch!

Mọi người thấy Chu Hằng, dường như không phải nhìn một Khai Thiên Cảnh, mà là một cường giả Hóa Thần Cảnh tương lai, vị chí tôn tuyệt thế đó có hy vọng thành tiên!

Mỗi người đều có lòng ghen tỵ, nhưng khi người kia cường đại đến mức vượt quá tưởng tượng, thì lúc đó sẽ không còn nảy sinh lòng ghen tị, mà chỉ tràn ngập kính sợ. Không thể nghi ngờ, hiện tại Chu Hằng đã có tư cách như vậy!

Hắn vẫn như cũ mặc một thân áo xanh, vẻ mặt lạnh nhạt, nhưng khi mọi người nhìn vào hắn thì không nhịn được cảm thấy trong bản thân hắn ẩn chứa một khí thế uy nghiêm, làm cho bọn họ chỉ muốn quỳ bái.

– Nam Cung lão thất phu, ngươi ba lần bảy lượt muốn giết ta,

có từng nghĩ tới sẽ có hôm nay? Chu Hằng lạnh lùng nói. Trước kia bị Nam Cung Trường Không, Lưu Thanh Huyền ỷ lớn hiếp nhỏ, hắn nhịn đã bao lâu rồi?

Hiện tại là lúc nên đòi lại món nợ cũ!

"Sao có khả năng! Sao có khả năng!" Nam Cung Trường Không ánh mắt dại ra, tràn đầy khó tin.

Khai Thiên Cảnh! Không ngờ Chu Hằng phá vỡ đi vào Khai Thiên Cảnh!

Khó tin! Không thể chấp nhận! Tranh đoạt quặng mỏ linh thạch mới qua bao nhiêu ngày, Chu Hằng liền nhảy vọt lên Khai Thiên Cảnh, có thể cùng ngồi cùng ăn với bọn họ, cái này còn có thiên lý sao?

Cùng so sánh, bọn họ gian khổ tu luyện mấy trăm năm mới đi đến một bước này, đây là chuyện không công bình cỡ nào!

Không phục! Không cam lòng! Không thể chấp nhận!

– Kẻ làm nhục người nhất định sẽ bị làm nhục lại! Chu Hằng tung ra một chưởng, "bốp" trên mặt Nam Cung Trường Không liền trúng một chưởng, 7, 8 cái răng cùng máu loãng phun ra, in năm dấu ngón tay đỏ tươi.

– Lão thất phu! Lúc trước ngươi ỷ mình là Khai Thiên Cảnh, tùy ý làm gì thì làm, nhưng món nợ này trả còn thật mau mà! Hiện tại chính là thời điểm ngươi tự ăn ác quả của mình!

“Bốp!” Chu Hằng lại tung ra một chưởng, trên gò má nửa bên mặt kia của Nam Cung Trường Không cũng hiện lên dấu bàn tay. Tóc hắn bay rối tung, đâu còn có chút gì dáng vẻ của cường giả Khai Thiên Cảnh.

Mọi người đều có loại cảm khái không nói ra lời: đây chính là Khai Thiên Cảnh đấy, là tồn tại bọn họ chỉ có thể nhìn lên, nhưng hiện giờ thì sao? Giống như một con chó chết, đâu còn mảy may tôn nghiêm!

Tiêu Họa Thủy thì kiêu ngạo nhìn Chu Hằng: đây chính là nam nhân của nàng!

Trước kia Nam Cung Trường Không bá đạo uy phong biết bao, chính là tồn tại cùng ngồi cùng ăn với lão tổ gia tộc Tiêu Vũ Ngân, thậm chí còn cao hơn. Thế mà hiện giờ lại bị nam nhân của nàng chỉ dùng một bàn tay liền có thể trấn áp!

Nàng biết, nữ nhân toàn trường đang dùng ánh mắt ghen tỵ

nhìn chằm chằm vào mình! Trước kia, những nữ nhân này là ghen tị vẻ đẹp phong tình quyến rũ của nàng, hiện tại thì ghen tị nàng là nữ nhân của người mạnh nhất này!

Thế giới này là sùng bái vũ lực! Cường giả cao cao tại thượng, giống như nam châm hút sắt, làm cho nam nhân nguyện trung thành, làm cho nữ nhân ái mộ, mà bây giờ nàng lại độc chiếm vinh quang đó!

– Lưu Thanh Huyền! Ngươi muốn trốn sao? Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, chụp cổ nắm lên Lưu Thanh Huyền đang lặng lẽ lui về phía sau. Sau đó ném ra, rồi chụp nắm lấy mắt cá chân của hắn quật mạnh xuống mặt đất.

"Ầm!" Giống như thiết chùy nện trên mặt đất, trên những viên gạch lót nền cung điện tốt nhất, lập tức hiện ra một cái hố thật lớn, mặt đá nứt nẻ giống như mạng nhện. Mà trên trán Lưu Thanh Huyền cũng hiện ra một đống máu tươi.

Thể chất của võ giả Khai Thiên Cảnh đúng thật mạnh mẽ, nhưng cung điện này hiện tại là đang khởi động trận pháp, lực phòng ngự đạt tới cấp Khai Thiên Cảnh! Đầu của Lưu Thanh Huyền va chạm với sàn nhà, gần như chính là cụng với pháp khí Khai Thiên Cảnh, đầu hắn không có đụng nát đã là không tệ rồi!

Đó cũng là vì trận pháp gia cố thực chất không thể so sánh với pháp khí, nếu không xương cốt hắn đã sớm gãy lìa!

– Xương cốt còn rất cứng rắn nha! Chu Hằng lạnh lùng nói, lại vung lên thân thể Lưu Thanh Huyền đập xuống một chỗ mặt đất khác.

“Ầm!” Đá vụn bắn tung tóe, trên đầu Lưu Thanh Huyền máu chảy ròng, bộ mặt vô cùng dữ tợn.

Quá hung tàn mà!

Mọi người nhìn thấy đều trong lòng nhộn nhạo! Bọn họ chưa từng thấy qua cảnh cường giả Khai Thiên Cảnh bị thu thập thê thảm như vậy? Đây là chiến đấu cùng cảnh giới sao?

“Bốp bốp bốp!” Vang lên tiếng vỗ tay, Ứng Minh Nguyên hấp dẫn ánh mắt của mọi người nhìn về phía hắn, hắn nhìn chằm chằm vào Chu Hằng, nói: – Tiểu tử! Ngươi quả thật bất phàm, tuy nhiên cũng chỉ là mới vừa vào Khai Thiên Cảnh mà thôi, ở trước mặt bổn tọa ngươi vẫn như cũ chỉ là một con rệp!

Hắn vốn khinh thường đám người Nam Cung Trường Không. Mặc dù mọi người cùng ở một đại cảnh giới, nhưng nên biết rằng thời điểm mỗi người đột phá đại cảnh giới, không gian đan điền mở rộng lớn nhỏ cũng hoàn toàn không giống nhau: cùng một cảnh giới, chiến lực lại có thể cách biệt một trời một vực: giống như Chu Hằng.

Nam Cung Trường Không cũng là Khai Thiên nhất trọng thiên, hơn nữa chỉ là một lão tổ tông môn của một Vương triều nho nhỏ, có thể có võ kỹ cấp bậc cao đến đâu chứ?

Ứng Minh Nguyên tin tưởng cùng cấp, mình có thể một quyền đánh nổ tung Nam Cung Trường Không, hơn nữa càng thêm nhẹ nhàng!

Hắn không sợ Chu Hằng, kiêng kỵ chỉ là tiềm lực đáng sợ của Chu Hằng kia, làm hắn thấy được bóng dáng của Ứng Thừa Ân thiên tài gia tộc.

“Tiểu tử này, nhất thiết phải chết!”

[CHARGE=3]

Chu Hằng nhìn tên tự mình cảm giác quá tốt này, không khỏi lắc lắc đầu, nói: – Ứng Băng Phong tự tìm đường chết, ta cũng không muốn có nhiều địch nhân. Nếu việc này cứ như vậy chấm dứt thì ân oán coi như xong!

Mặc kệ hắn có thừa nhận hay không, mọi người đều nhận định rằng Ứng Băng Phong là do hắn giết chết. Hiện tại hắn đã là Khai Thiên Cảnh, không cần giấu giấu giếm giếm giống như trước kia.

– Ha ha… Bây giờ muốn cầu xin tha thứ ư? Đã chậm rồi! Ứng Minh Nguyên cười lạnh đầy khinh bỉ. Hắn chỉ nghĩ là Chu Hằng đang cúi đầu trước Ứng gia, nhưng người nào trêu chọc tới Ứng gia có thể tiếp tục sống vui vẻ sao?

Chu Hằng quét mắt nhìn hắn một cái, chỉ cảm thấy người này thật đúng là không biết sống chết, vậy cần gì phải dài dòng nữa, cứ chiến tiếp một trận là được!

Hắn quyết đoán làm như không thấy Ứng Minh Nguyên, tiếp tục vung Lưu Thanh Huyền lên đập mạnh xuống nền. Trước đây hắn bị hai lão thất phu này bức bách đủ loại, quả thực trong lòng đã tích lũy quá nhiều uất ức, không hung hăng xả giận một phen, thật sự không thể nào tiêu giải được.

– Tiểu bối chết tiệt! Bổn tọa đang nói với ngươi đấy! Ứng Minh Nguyên phẫn nộ quát. Tiểu tử này dám trắng trợn làm như không thấy mình, thật quá đáng mà!

– Người không tìm chết sẽ không chết! Chu Hằng lạnh lùng nói: – Nếu ngươi đã muốn tìm chết, thì lên đi, ta không ngại giết nhiều thêm một người!

– Đáng giận! Cuối cùng Ứng Minh Nguyên hoàn toàn bùng nổ. Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, hai tay quyền giơ cao, “choang choang choang”, mỗi tay quyền hắn đều mọc ra một cây gai xương màu bạc, tản ra hào quang lạnh lẽo.

Đây là huyết mạch lực của Ứng gia, có thể ở bộ vị tùy ý trên thân thể mọc ra lợi khí kim loại vô cùng bén nhọn, có được tác dụng đâm thủng màn linh lực phòng ngự, uy lực cường đại hơn so với bất kỳ pháp khí nào!

Huyết mạch lực càng mạnh, có thể mọc ra gai bạc càng nhiều, càng dài, càng cứng rắn. Như Ứng Thừa Ân thiên tài của Ứng gia có được cường độ huyết mạch vượt qua lão tổ, nên khi hắn toàn lực thúc động, cả người đều phủ kín gai xương, đối thủ ngay cả chạm cũng không dám!

Ứng Minh Nguyên hắn thì không có khoa trương như vậy, chỉ có thể mọc ra gai bạc trên hai nắm tay, nhưng dùng để trấn áp tiểu bối của Vương triều vậy là đủ rồi!

Hắn phóng người lên đánh tới hướng Chu Hằng, một chiêu hai tiếng xé gió chói tai, trái phải cùng một lúc đánh tới đầu Chu Hằng!

Nếu bị hai quyền này đánh trúng, gai bạc sẽ không nhìn linh khí hộ thân của Chu Hằng, trực tiếp đâm thủng xương sọ của hắn, đảo loạn óc của hắn, lập tức chết ngay đương trường!

– Muốn chết! Trong mắt Chu Hằng nhoáng lên sát khí một cái: người của Ứng gia này ai ai cũng hùng hùng hổ hổ dọa người, như vậy hắn cũng không cần khách sáo, chỉ có một chữ: giết!

Hắn tiện tay ném Lưu Thanh Huyền qua một bên, giang hai

tay ra chụp tới hướng Ứng Minh Nguyên.

Hai người đều đạt tới Thế Cảnh, đấu cận chiến ai cũng không tránh khỏi ai, nhìn xem chính là lực lượng của người nào mạnh hơn, võ kỹ mạnh hơn, huyết mạch lực thâm hậu hơn: hoàn toàn quyết định do chiến lực, thân pháp không dẫn tới mảy may tác dụng.

"Choang…" Phát ra tiếng va chạm chói tai, hai cây gai trên nắm tay Ứng Minh Nguyên trước tiên đụng vào hai tay Chu Hằng, nhưng vốn hai cây gai phải là "vô kiên bất tồi" này, thậm chí ngay cả lớp da của Chu Hằng cũng không có đâm thủng, ngược lại phát ra hai tiếng vang kim loại va chạm chói tai!

"Cái gì!" Lúc này rốt cục Ứng Minh Nguyên chấn động rồi! Lực phòng ngự của Chu Hằng cường đại đến mức khiến hắn tuyệt vọng!

Ở trong ánh mắt không thể tin của hắn, chỉ thấy hai bàn tay của Chu Hằng trong nháy mắt biến thành màu vàng óng, chụp lấy gai bạc trên nắm tay hắn lay mạnh một cái, "rốp rốp" hai tiếng, lập tức gai bạc lần lượt gãy đoạn. Hai gai này mặc dù là huyết mạch lực biến thành, nhưng có cùng một nhịp thở với bản thân hắn, như tay đứt ruột đau, đau đến hắn mồ hôi lạnh đều tuôn ra.

– Không đáng nhắc tới! Chu Hằng lắc lắc đầu, mặc dù đối phương là Khai Thiên tam trọng thiên, không gian đan điền cũng lớn hơn rất nhiều so với người bình thường, nhưng vẫn

còn xa không thể so với hắn, bất luận là lực lượng hay huyết mạch lực, hắn đều thắng dễ dàng.

Hai tay hắn nắm lấy đoạn gai gãy của Ứng Minh Nguyên, nhổ mạnh một cái, lập tức Ứng Minh Nguyên lại phát ra một tiếng hét thảm: hai cây gai bạc bị hắn mạnh mẽ rút ra từ trên xương cốt, máu tươi phun mạnh ra như một cây cột máu!

– Triệu…

"Phốc!" Chu Hằng tế ra hắc kiếm, với lực lượng bá đạo chém vỡ phòng ngự của Ứng Minh Nguyên, một kiếm đâm vào lồng ngực của hắn.

Ứng Minh Nguyên mở miệng ra muốn nói gì đó, nhưng phun ra ngoài tất cả đều là máu tươi, ánh mắt của hắn nhanh chóng ảm đạm xuống, dưới chân mềm nhũn, quỵ xuống trên mặt đất. Theo Chu Hằng rút kiếm ra, hắn cũng ầm ầm ngã gục, dưới thân mình tràn ra một dòng máu tươi.

Đường đường là cường giả Khai Thiên tam trọng thiên, hơn nữa còn là nhà quyền thế đến từ Lãng Nguyệt Quốc, không ngờ bị làm thịt như vậy!

Chu Hằng đã khai sát giới, lập tức sát khí cuồn cuộn quét thẳng tới hướng hai người Nam Cung Trường Không, Lưu Thanh Huyền.

– Ngươi… ngươi là người của Triệu gia? Lúc này, Ứng Hỏa Tâm đột nhiên chen lời hỏi. Mặc dù hắn có huyết mạch lực, nhưng cánh tay đã bị Chu Hằng đánh bị thương, lúc này còn không có thanh trừ hết linh lực dị chủng, cả cánh tay phải của hắn còn thỏng xuống.

Hắn bại dưới tay Chu Hằng, ngay từ đầu đương nhiên là đầy chán nản mất mát, nhưng sau khi biết Chu Hằng chính là Khai Thiên Cảnh liền ổn định lại tinh thần: Ích Địa Cảnh thua dưới tay Khai Thiên Cảnh là lẽ đương nhiên, hắn hoàn toàn không cần vì vậy mà hoài nghi chính mình!

– Triệu gia? Chu Hằng quay đầu nhìn lại. Huyết mạch kim loại của hắn quả thật kế thừa từ mẫu thân, mà mẫu thân là người của Triệu gia, nói hắn là người của Triệu gia tuy rằng không ổn, nhưng cũng không thể nói là không đúng.

– Là huyết mạch xích kim, ngươi còn muốn nguỵ biện hay sao? Ứng Hỏa Tâm lớn tiếng nói: – Triệu gia cũng dám là địch với Ứng gia ta, đây là các ngươi tự tìm đường chết!

Huyết mạch xích kim? À! Thì ra huyết mạch kim loại của hắn, trước đó còn có một cái tên thật uy phong!

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Không cần đại biểu người khác lung tung, Triệu gia là Triệu gia, ta là ta!

– Hừ… nghĩ đến nói một câu như vậy là có thể gạt bỏ hết sao? Ứng Hỏa Tâm cười lạnh: – Triệu gia thật to gan, dám giết người của Ứng gia ta, đây là công nhiên khai chiến, Ứng gia ta sẽ giết sạch Triệu gia các ngươi! Tưởng có Triệu Đoạt Thiên là có thể chống đỡ được với Ứng gia ta ư? Trước không nói lão tổ Ứng gia ta, chỉ riêng một tay Ứng Thừa Ân thiên tài tuyệt thế của Ứng gia ta cũng đủ để huỷ diệt Triệu gia các ngươi rồi!

Chương 200

Chương 200 Vạn Cổ Đại Đế

Chu Hằng thở dài, có vài người như thế nào cứ khó có thể kết nối như vậy chứ! Thật giống như người ngu ngốc vậy!

Tuy nhiên, giết sạch tất cả người Triệu gia ư?

Chu Hằng ánh mắt phát lạnh, những người Triệu gia khác không sao cả, nhưng mẫu thân Triệu Khả Hân hắn cũng ở Triệu gia!

Ai dám động tới thân nhân của hắn, đơn giản, hắn liền giết người đó!

- Chết! Hắn đánh ra một quyền, kình khí hóa thành một quả đấm ngưng thật, đập tới phía Ứng Hỏa Tâm.

Khai Thiên Cảnh đánh với Ích Địa Cảnh, đó là nghiền ép tuyệt đối, huống chi Khai Thiên Cảnh còn là yêu nghiệt nghịch thiên như Chu Hằng này!

Quyền phong lướt qua, cả người Ứng Hỏa Tâm ầm ầm nổ tung ra, chết không toàn thây.

Chu Hằng không để ở trong lòng chút nào, ánh mắt bức thẳng tới hai người Nam Cung Trường Không, bọn họ cũng nên lên đường rồi!

Hai người Nam Cung Trường Không hiện giờ đúng là hối hận không thôi: khi không lại bố trí hoàng cung vững chắc, kín mít như nêm cối như vậy, làm cho bọn họ muốn chạy trốn đều không trốn được!

Mở ra phòng ngự này cũng đơn giản, nhưng muốn giải trừ thì lại vô cùng phức tạp, vốn sau khi mở ra không ai nghĩ tới rất nhanh sẽ giải trừ, hay ngầm lưu lại đường lui cho tên này, nhưng bây giờ ngược lại thì bao vây cả bọn họ!

Chu Hằng ngay cả người của Ứng gia đều dám đánh chém tại đương trường, hai người bọn họ thì tính là gì chứ!

Đáng giận, tiểu tử này như thế nào yêu nghiệt như vậy, mới qua mấy tháng đã từ Ích Địa Cảnh tăng vọt đến Khai Thiên Cảnh!

Hai người thân là cường giả Khai Thiên Cảnh dĩ nhiên không cam lòng khoanh tay chịu chết, ai cũng phải giãy giụa lúc sắp chết. Hai người nhao nhao trợn mắt nhìn Chu Hằng, dường như bị ủy khuất lớn lao.

Các tân khách đều cảm thán trong lòng: từ hôm nay trở đi, giới quyền lực của Hàn Thương Quốc sắp xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất, Vương triều thuộc về họ Nam Cung sắp chào giả biệt, thay vào đó là vương giả trẻ tuổi tinh thần phấn chấn, tiền đồ vô hạn này!

- Chu Hằng. Ngươi đừng vội đắc ý, dù sao luôn có người có thể thu thập ngươi! Nam Cung Trường Không lớn tiếng kêu lên.

- Hừ! Ít nhất không phải các ngươi! Chu Hằng không có ý nhiều lời nữa, hắn tế ra hắc kiếm.

- Giết! Hắn dùng toàn lực, Nam Cung Trường Không, Lưu Thanh Huyền đâu có mảy may lực chống cự, chỉ trong nháy mắt liền trở thành vong hồn dưới kiếm.

Trận pháp phòng ngự Cung điện chậm rãi triệt hồi, mọi người

lục tục rời đi, nhưng trong lòng đều rung động khó mà ổn định! Đây vốn là thế cục vây giết Chu Hằng, lại trái lại trở thành phần mộ của mấy người Nam Cung Trường Không. Thật đúng là mỉa mai!

Nhưng bọn họ cũng được chứng kiến: Vương giả một thế hệ mới sinh ra, điều này cũng đủ để bọn họ bàn tán ầm ĩ một thời gian rất dài.

Chu Hằng dắt Tiêu Họa Thủy rời đi, hắn không hề hứng thú với quyền lực, tuy rằng rất nhiều người muốn lấy lòng hắn, nhưng không ai có cơ hội đó.

…

Bắt đầu từ ngày thứ hai, đế đô liền điên cuồng lưu truyền tin tức ba đại cường giả Khai Thiên Cảnh ngã xuống, ngay từ đầu rất nhiều người tỏ thái độ không thể tin được: Chu Hằng yêu nghiệt thì yêu nghiệt, nhưng sao có thể đạt tới cảnh giới kinh khủng như vậy!

Nhưng theo thời gian trôi qua, tin tức như thế cũng càng truyền lan rộng rãi, bất luận là Thiên Tinh Tông hay hoàng thất Nam Cung cũng không có người nào ra mặt làm sáng tỏ, biện giải… điều đó lại làm cho mọi người không tin cũng phải tin!

Tên của Chu Hằng không ngừng vang động khắp Hàn Thương Quốc, chính là mấy quốc gia chung quanh cũng nghe nói tới tên của vị cường giả trẻ tuổi này. Mà ba quốc gia Thủy Nguyên Quốc, Bạch Điện Quốc, Thổ Lạc Quốc đã từng quen biết với Chu Hằng này thì lại gió nổi mây phun: Không biết Chu Hằng có thể dẫn tới can qua hay không?

Lục Thần Phù dùng danh nghĩa của Chu Hằng đặt mua hiệu buôn. Quả nhiên danh nghĩa của một cường giả Khai Thiên Cảnh thật thuận lợi, cộng thêm nàng vốn đã có tài chính hùng hậu và đầu óc buôn bán cấp bậc thiên tài, vì thế trong khoảng thời gian ngắn có thể đứng vững chân ở Hàn Thương Quốc.

Chu Hằng cũng không quan tâm, dù gì hắn có thể nhận được năm thành lợi nhuận buôn bán thu nhập của Lục gia.

Hắn vẫn rất thiếu tiền. Thể chất Phệ Kim tộc là một cái động tiêu tiền không đáy, không biết phải luyện hóa bao nhiêu kim loại cao cấp mới có thể đạt tới đại thành. Luôn cướp đoạt dù sao cũng không phải là chuyện lâu dài!

Cái lồng của hoàng cung dùng để vây khốn hắn bị hủy đi kia, thật ra đều là tài liệu cấp Khai Thiên Cảnh, đúng là vật hắn cần!

Những thứ này đều là tích lũy mấy ngàn năm của Thiên Tinh Tông, mặc dù không có trân quý như pháp khí, nhưng đối với Chu Hằng thì hoàn toàn không sao cả, dù sao cũng là vận mệnh bị hắn luyện hóa toàn bộ.

Tích lũy mấy ngàn năm của một tông môn khẳng định không thể xem thường, Chu Hằng phải mất ba ngày mới luyện hóa sạch sẽ những kim loại này, một lần hành động đẩy mạnh cường độ thân thể hắn đạt tới trình độ Khai Thiên Cảnh.

Hiện tại, dù là pháp khí Khai Thiên Cảnh cứng rắn nện trên người hắn cũng khó mà thương tổn mảy may thân thể hắn. Quả thực thân thể hắn chính là một kiện pháp khí hình người, hơn nữa còn là cấp Khai Thiên Cảnh!

Cho dù là cường giả Sơn Hà Cảnh muốn phá hủy một kiện pháp khí Khai Thiên Cảnh cũng không phải là chuyện dễ dàng! Nói cách khác hiện tại mặc dù Chu Hằng không có tư cách khiêu chiến với cường giả Sơn Hà Cảnh, nhưng dù Chu Hằng đứng không nhúc nhích để cho Sơn Hà Cảnh công kích, đối phương cũng phải đánh không biết bao nhiêu lần mới có thể tạo thành thương tổn đối với hắn.

Huống chi thể chất cũng không bị hạn chế của cảnh giới, chỉ cần có đầy đủ kim loại bậc cao để luyện hóa, hắn hoàn toàn có thể có được thể chất của Sơn Hà Cảnh, Linh Hải Cảnh, thậm chí là Hóa Thần Cảnh!

Đến lúc đó tuy rằng chiến lực của hắn vẫn là Khai Thiên Cảnh, nhưng thiên hạ căn bản không ai có thể tổn thương được hắn!

[CHARGE=3]

Bởi vậy, hắn cần bó lớn bó lớn linh thạch, để mua một lượng lớn kim loại quý trọng, để lấp đầy cái động không đáy của hắn.

Ra ngoài dự liệu của tất cả mọi người, Chu Hằng công nhiên giết hai tộc nhân của Ứng gia, sau đó cũng không có chạy trốn, mà là ngang nhên ở lại đế đô, một bộ khí phách mặc cho sóng gió đánh úp lại, ta tự dốc hết sức đón đỡ.

Nhạc gia đúng thật phái ra cao thủ Khai Thiên Cảnh tới tập nã Chu Hằng, nhưng bởi vì địa vị kém quá xa so với Ứng gia, nên vốn không có tư cách xuất hiện ở trong hoàng cung. Hiện tại vị cường giả Khai Thiên Cảnh kia lại là thầm cảm thấy mình may mắn.

May mắn là Ứng Minh Nguyên không để cho cho hắn mặt mũi, bằng không không phải hắn cũng theo chân bọn họ cùng nhau chạy xuống Hoàng Tuyền rồi sao?

Chuyện đội ngũ này đúng là hắn tuyệt đối không muốn xen vào!

Người của Nhạc gia đến đã suốt đêm chạy trốn ra khỏi đế đô, về phần về sau phỏng chừng cũng không còn tìm Chu Hằng gây phiền toái, bởi vì Nhạc gia cũng chỉ có cường giả Sơn Hà Cảnh, có thể trấn áp được Chu Hằng hay không cũng không nói chắc!

Dù sao cũng chưa có chính diện là địch với Chu Hằng, còn không bằng cứ như vậy đình chỉ, miễn cho tổn thất còn lớn hơn!

Một ngày này Chu Hằng cũng không có nhàn rỗi, một mặt yêu cầu Nguyễn Giai Oánh thay hắn tiếp tục mua kim loại trân

quý, một mặt thì đi tới địa phương tàng trữ võ kỹ của Thiên Tinh Tông, nghiên cứu tuyệt học của các trường phái, để đột phá cảnh giới của Thế, leo lên tới độ cao Vực.

Tuy rằng "tiền" không phải vạn năng, nhưng không thể nghi ngờ "tiền" có thể giải quyết rất nhiều chuyện. Chu Hằng cả ngày vùi mình ở Thiên Tinh Tông, thỉnh thoảng Nguyễn Giai Oánh trở về một chuyến đưa tới kim loại để hắn luyện hóa.

Ứng gia chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, hắn phải làm trước chuẩn bị ác chiến.

Dựa theo phỏng đoán của hắn, tiếp theo Ứng gia chắc chắn sẽ phái ra cao thủ Sơn Hà Cảnh tới đây.

Con người là một loại động vật rất kỳ quái, càng là thực lực mạnh thì càng tin tưởng mắt thấy là thật! Bất kể lời đồn đãi phóng đại thực lực của Chu Hằng như thế nào, nhưng chưa thấy tận mắt mọi người sẽ luôn giữ thái độ hoài nghi.

Dĩ nhiên Ứng gia sẽ không buông bỏ ân oán, khẳng định sẽ tới tìm hắn gây phiền toái, nhưng về mặt khả năng xuất động võ giả Sơn Hà Cảnh chiếm hết chín thành! Dù là Ứng gia có thể có mấy chí cường giả Linh Hải Cảnh? Nhưng vì một tên tiểu tử Khai Thiên Cảnh mà lao sư động chúng, từ vạn dặm xa xôi chạy tới Lãng Nguyệt Quốc hay sao?

Sơn Hà Cảnh thì Chu Hằng không sợ!

Từ tin tức truyền về lại Lãng Nguyệt Quốc, rồi Ứng gia làm ra phản ứng, phái người tới đây, thời gian này ít nhất cũng phải một tháng. Tuy rằng Chu Hằng không sợ Sơn Hà Cảnh, nhưng cũng không làm gì được cường giả cấp số này, bởi vậy nhất thiết hắn phải không ngừng tăng mạnh chính mình!

Nếu muốn không bị người khi dễ lấn ép, rất đơn giản, sau lưng có một lực lượng cường đại, hoặc là chính mình phải có lực lượng cường đại.

Chu Hằng tuyệt đối sẽ không đầu nhập vào một thế lực nào,

như vậy hắn sẽ phải tự mình có được lực lượng như vậy.

Hai ngày sau, Nguyễn Giai Oánh tới bái phỏng.

Tử Tinh tiểu thư, cô nương có danh xưng là đệ nhất mỹ nữ của Hàn Thương Quốc này vẫn như cũ trong sáng tươi đẹp, nàng ý cười dịu dàng nói: - Chúc mừng Chu công tử trở thành đệ nhất cao thủ của Hàn Thương Quốc, chỉ cần công tử nguyện ý là có thể thân khoác hoàng bào, trở thành cửu ngũ chí tôn!

Chu Hằng cười ha hả, nói: - Hoàng giả trong chốn phàm tục chẳng qua cũng chỉ thế thôi! Ta cũng không muốn phiền toái như vậy!

Nguyễn Giai Oánh che miệng cười khúc khích, lắc đầu, nói: - Điều đó cũng không nhất định! Năm xưa Vạn Cổ Đại Đế trấn áp bát hoang khắp nơi, thiên hạ cùng tôn xưng, ra lệnh một tiếng, không người nào dám không tuân! Chu công tử thiếu niên đầy hứa hẹn, nói không chừng ngày sau chính là vị Đại đế thứ hai nhất thống thiên hạ!

- A? Chu Hằng lộ ra vẻ kinh ngạc, chẳng lẽ nói hiện giờ Huyền Càn đại lục không phải nhất thống sao?

- Chu công tử chắc cho rằng Thiên Long Đế triều chính là chí tôn của thiên hạ chăng? Nguyễn Giai Oánh nói giọng êm dịu, nữ nhân này trước kia đã từng đi khắp Hàn Thương Quốc bàn luận trà đạo, cũng vì vậy mới được gán lên danh hiệu đệ nhất mỹ nhân, các mỹ nữ khác cũng không có nổi danh như nàng.

- Không phải sao?

- Mặc dù ở các tiểu quốc Vương triều này có thể xem như bí ẩn, nhưng ở trong Hoàng triều Đế triều cũng không có gì là bí mật, nói cho Chu công tử biết cũng không sao! Nguyễn Giai Oánh ngừng lại một chút, rồi nói tiếp: - Ở thời đại thượng cổ, toàn bộ đại lục cũng là các nước san sát, nhưng ở thời kỳ võ đạo đương thịnh đó, xuất hiện một vị Vương giả vô thượng, vô cùng cường thế, thống nhất các nước, được vạn tộc cùng tôn xưng là Vạn Cổ Đại Đế! Lúc ấy võ đạo đang đứng ở thời kỳ

đỉnh phong, liên tiếp xuất hiện mấy vị đại năng Hóa Thần Cảnh, nhưng Vạn Cổ Đại Đế một tay trấn áp, thần uy vô địch!

Chu Hằng không khỏi lộ vẻ mặt hướng tới! Đây là nhân kiệt cỡ nào, một tay trấn áp muôn đời, thống nhất đại lục, lưu truyền tên tuổi ngàn đời!

Không biết nhân vật ấy có phá vỡ vòm trời, phá hư không thành tiên hay không?

- Sau khi thời đại của Vạn Cổ Đại Đế suy vong, đột nhiên võ đạo từ thịnh chuyển qua suy, không còn xuất hiện nhân vật tuyệt thế Hóa Thần Cảnh nữa! Mà Thiên triều của Vạn Cổ Đại Đế thành lập năm xưa cũng dần tan rã ở trong dòng sông lịch sử. Từ đó thiên hạ chia làm ba phần, trở thành ba Đế triều rộng lớn ngày nay!

Chu Hằng sửng sốt, nói: - Thiên Long Đế triều chỉ là một trong ba đại Đế triều ư?

- Đúng vậy! Hai đại Đế triều khác theo thứ tự là Thiên Yêu Đế triều và Dạ Ma Đế triều! Nguyễn Giai Oánh cười tủm tỉm nói, không đợi Chu Hằng đặt câu hỏi liền giải thích: - Huyền Càn Đại Lục cũng không phải chỉ có nhân loại! Trước đây thiếp đã nói qua, Vạn Cổ Đại Đế trấn áp vạn tộc, Nhân tộc chỉ là một trong số đó, nếu không có xuất hiện thiên kiêu tuyệt đại như Vạn Cổ Đại Đế, thật ra Nhân tộc ở trong vạn tộc cũng không nổi bật gì lắm!

Điểm ấy Chu Hằng thầm biểu lộ đồng ý. Hắn thu được tinh huyết của Phệ Kim tộc, biết rõ ràng dị tộc này cường đại đến mức nào! Mà cường giả có dạng cánh dơi ở thế giới dưới lòng đất kia cũng đồng dạng sâu không lường được!

- Nhân tộc nhờ có Vạn Cổ Đại Đế mà trở thành thế lực đỉnh cấp trên đại lục, mà xếp dưới Nhân tộc chính là Thiên Yêu tộc. Chủng tộc này sau lưng có hai cánh, có thể phi hành trên không trung, trong chiến đấu chiếm ưu thế rất lớn.

Không giống với trong Thiên Long Đế triều chỉ có Nhân tộc,

Thiên Yêu Đế triều thì vạn tộc đều có, với Thiên Yêu tộc là Vương giả!

Chương 201: Pháp khí tuyệt thế

Nguyễn Giai Oánh nói cho Chu Hằng biết bí ẩn ngoài Thiên Long Đế triều, thật ra đó cũng không phải là bí mật gì lớn, nhưng đối với Chu Hằng luôn sống ở chốn "thâm sơn cùng cốc", thì chưa bao giờ nghe, giúp hắn tăng thêm rất nhiều lịch duyệt.

Nàng tiếp tục nói: – Dạ Ma Đế triều thì với Dạ Ma tộc là Vương giả, cũng có chư tộc san sát. Dạ Ma tộc ở thời đại thượng cổ cũng là đại tộc số một số hai, cũng không thua kém so với Thiên Yêu tộc.

Chu Hằng không khỏi cảm thấy vô cùng hứng thú, nói: – Vậy Nguyễn cô nương có xem qua bản đồ toàn bộ đại lục chưa?

– Không có! Nguyễn Giai Oánh lắc lắc đầu: – Thiên Yêu Đế triều và Dạ Ma Đế triều không biết đã bao nhiêu năm không ai đặt chân tới, nếu muốn lấy được bản đồ của họ nói dễ hơn làm! Tuy nhiên, thiếp có thể nói ra địa hình đơn giản cho công tử biết!

Nàng lấy ra giấy bút, vẽ vẽ ở trên tờ giấy trắng, ba đại Đế triều giáp giới với nhau, thật giống như một cái bánh cắt thành ba phần. Thiên Long Đế triều thì từ trung tâm hướng ra phía ngoài dọc theo bốn đại Hoàng triều; mỗi một Hoàng triều lại

có rất nhiều Vương triều phụ thuộc, kéo dài đến bên bờ biển rộng.

– Thiên Yêu Đế triều và Dạ Ma Đế triều không có nước phụ thuộc sao? Chu Hằng ngẩng đầu hỏi.

– Có thể có, cũng có thể không có! Nguyễn Giai Oánh nói theo kiểu ba phải thế nào cũng được: – Dù sao nhiều năm nay cũng không có ai đi qua nơi đó, hai Đế triều đó gần như ngăn cách hết thảy lui tới, cũng chỉ có chiến tranh vô tận ở biên gới!

Dị tộc đối lập, điểm ấy Chu Hằng có thể lý giải. Lúc trước ở đại lục các nước san sát nhau, tự nhiên cũng là chuyện mâu thuẫn giữa chủng tộc không thể điều giải, thẳng đến thời điểm Vạn Cổ Đại Đế với lực lượng tuyệt đối trấn áp vạn tộc, rốt cục mới thực hiện nhất thống đại lục.

– Nguyễn cô nương có thể nói cho ta một chút sự tích về Vạn Cổ Đại Đế hay không? Chu Hằng đặc biệt cảm thấy hứng thú với vị Đại đế kia.

– Để Chu công tử thất vọng rồi! Vị Vạn Cổ Đại Đế kia tuy rằng công lao che phủ muôn đời, nhưng về sự tích của người thì vốn cũng không có lưu truyền được bao nhiêu. Có lẽ là năm tháng trải qua quá lâu dài, nên đã chôn vùi ở trong lịch sử! Nguyễn Giai Oánh nói có phần cảm khái! Nàng còn thở dài: là một nữ nhân có danh tiếng kiệt xuất, nàng cũng tràn đầy kính ngưỡng với nhân vật truyện kỳ kia.

Ngoài Nhân tộc còn có nhiều dị tộc như vậy!

Chu Hằng mặt không đổi sắc, nhưng trong lòng thì sôi trào sóng to gió lớn: nếu như một ngày Thiên Long Đế triều không chịu nổi công kích của hai đại Đế triều kia, như vậy đại quân dị tộc sẽ tiến quân thần tốc, chẳng phải là ức vạn nhân loại phải gặp tai ương sao?

Hắn cũng không phải là đại anh hùng cứu người trong dầu sôi lửa bỏng, nhưng lại nắm bắt được ở dưới loại trái phải thị phi rõ ràng trước mặt, một khi Thiên Long Đế triều tan rã hủy diệt, thì đó không chỉ là thay đổi một triều đại đơn giản như vậy, mà là ngày tận thế của cả nhân tộc!

"Đại trượng phu phải huyết chiến sa trường!" Chu Hằng thầm nhủ trong lòng. Hắn có hắc kiếm uống máu đoạt lực, thì chiến trường giết chóc kia là thích hợp nhất với hắn!

– Nói lạc đề, đều đã quên chính đề rồi! Nguyễn Giai Oánh đột nhiên bật cười, trên gương mặt xinh đẹp như hoa tỏa ra đầy mị lực: – Hôm nay thiếp tới đây, là để báo cho Chu công tử biết một sự kiện!

– Hả! Là chuyện gì?.

– Không phải Chu công tử bảo thiếp thay công tử mua các loại kim loại, pháp khí hay sao? Kim loại bình thường chỉ cần Chu công tử chịu tiêu tiền, nhiều bao nhiêu cũng có thể chở tới đây, chỉ là cần một chút thời gian! Tuy nhiên kim loại, pháp khí bậc cao thì chỉ có cơ duyên gặp mà không thể cầu!

Nguyễn Giai Oánh dừng một chút, tiếp tục nói: – Thiếp mới vừa nhận được tin tức, mấy ngày hôm trước ở Đại Nguyên Quốc có pháp khí tuyệt thế xuất thế, xẹt ngang qua thiên hoang, rơi xuống cực tây đầm lầy Dã Hỏa, dẫn tới chú ý của các thế lực lớn!

Thiên Bảo Các bao trùm toàn bộ Thiên Long Đế triều. Bất kỳ chuyện gì xảy ra chỉ sợ đều không thoát khỏi tai mắt cơ sở ngầm của họ.

Chu Hằng bất chợt phát lên ý tưởng kỳ lạ, liền nói: – Nguyễn cô nương! Quý Thiên Bảo Các cũng có sản nghiệp ở Thiên Yêu Đế triều, Dạ Ma Đế triều sao?

Nguyễn Giai Oánh không đề phòng hắn lại hỏi như vậy, sửng sốt một chút sau đó mới hé miệng cười, nói: – Nếu về sau Chu công tử có cơ hội đi tới đó, nhìn một cái chẳng phải sẽ biết sao?

Chu Hằng cũng không có hỏi tới, dù sao hắn vẫn có điều giấu giếm với Nguyễn Giai Oánh, nên nói về chuyện chính: – Có pháp khí gì có thể được xưng hai chữ tuyệt thế?

Trong ý nghĩ của hắn, pháp khí chính là dùng để tăng lên chiến lực, bất kể là pháp khí Hóa Thần Cảnh nhất phẩm hay là pháp khí Tụ Linh Cảnh nhất phẩm, kỳ thật hiệu quả đều giống nhau, chính là tăng lên 10 thành chiến lực của người sử dụng!

Khác nhau ở chỗ, kiện trước có thể để cho tất cả võ giả sử dụng; mà kiện sau thì chỉ có thể cho võ giả Tụ Linh Cảnh phát huy uy lực.

– Có lẽ Chu công tử hiểu biết không nhiều lắm về pháp khí thì phải! Nguyễn Giai Oánh lại hé miệng cười nói. Tuy rằng nàng chỉ là Tụ Linh Cảnh nhưng vì sau lưng có thế lực khổng lồ Thiên Bảo Các như vậy, nên cũng không có bất kỳ kính sợ gì với Chu Hằng.

Người làm ăn buôn bán chính là người làm ăn buôn bán, bất kể Chu Hằng ở vào trình tự nào, thủy chung thái độ của nàng cũng không thay đổi. Đương nhiên, nếu một ngày kia Chu Hằng tiến vào Kết Thai Cảnh, vậy thì nhất định nàng phải tất cung tất kính, bởi vì lúc đó trong cơ thể hắn có ẩn nửa phần của tiên, thì dù là Thiên Bảo Các cũng phải kiêng kỵ!

– Phải! Không nhiều lắm! Chu Hằng gật gật đầu, không có chút ngượng ngùng.

Dù sao tuổi tác hắn còn trẻ, kiến thức có hạn! Hơn nữa hắn còn xuất thân từ một trấn Nguyên Thạch nho nhỏ, nơi đó ngay

cả một gã võ giả Tụ Linh Cảnh cũng không có, đương nhiên phải hạn chế hiểu biết của hắn.

– Võ giả đạt tới Kết Thai Cảnh, trong cơ thể bắt đầu kết thần thai, uẩn dục Thần chích, đây là một biến hóa nghiêng trời lệch đất! Nguyễn Giai Oánh nghiêm nghị nói, cường giả Kết Thai Cảnh xứng đáng để mọi người kính sợ!

– Mà pháp khí cũng giống vậy! Khi pháp khí đạt tới Kết Thai Cảnh, đồng dạng sẽ sinh ra Thần chích! Đương nhiên, loại Thần chích này cũng không phải ý thức của mình, mà nó có thể không cần chủ nhân thao túng, phát huy ra chiến lực vốn có! Nói cách khác, cho dù ngươi chỉ là Tụ Linh Cảnh, nhưng chỉ cần có thể làm cho một thanh pháp khí Kết Thai Cảnh nhận chủ, như vậy ngươi có thể bằng vào kiện pháp khí này tùy ý đánh chém cường giả Linh Hải Cảnh, Sơn Hà Cảnh!

[CHARGE=3]Chu Hằng cuối cùng lộ ra vẻ kinh ngạc, đây không phải là cấm khí sao? Chỉ là cấm khí có hạn chế số lần sử dụng, nhưng cái này không có!

– Chu công tử động lòng rồi chứ? Nguyễn Giai Oánh liếc nhìn hắn một cái, nói tiếp: – Pháp khí đạt tới cấp bậc Kết Thai Cảnh, bởi vì có Thần chích nên sẽ tự mình chọn chủ, mà dù là Lãng Nguyệt Quốc cũng chỉ có lão tổ Kết Thai Cảnh, hoàn toàn không thể dùng võ lực bắt nó hàng phục!

– Lần này dẫn tới chấn động lớn như vậy, không biết sẽ có bao nhiêu thế lực đi vào đầm lầy Dã Hỏa, nếu như có thể thu được kiện pháp khí kia, không nói có thể sánh với Kết Thai Cảnh,

nhưng khẳng định là chiến lực đệ nhất dưới Kết Thai Cảnh! Đương nhiên, có phải pháp khí tuyệt thế như vậy hay không vẫn không thể xác định! Nhưng sau khi khai quật có thể tự mình bay trên trời, cái này căn bản là đúng hết tám chín phần mười!

Đây đúng là một tin tức lớn!

Chu Hằng ôm quyền, nói: – Đa tạ Nguyễn cô nương cố ý tới báo tin, phần nhân tình này ta ghi nhớ!

Hắn biết đối phương nhiều lần lấy lòng chỉ là muốn đến gần hắn, dò trong lời nói của hắn, hoặc là tiếp tục thêm một lần trắc nghiệm huyết mạch, muốn chứng minh hắn chính là chủ nhân của Thiên Bảo Các đã tìm kiếm nhiều năm. Nhân tình này về nhân tình thì Chu Hằng có thể dùng biện pháp khác hoàn trả, nhưng tuyệt đối không có khả năng đưa chính mình vào chỗ nguy cơ!

Không như mối thù với Ứng gia, Thiên Bảo Các tìm kiếm có thể là "Tiên", đây hoàn toàn không ở một tầng thứ! Một khi chứng minh hắn có tiên vật, khẳng định Thiên Bảo Các sẽ xuất động Kết Thai Cảnh, thậm chí là cường giả Thần Anh Cảnh!

Mà Ứng gia thì sao? Lão tổ gia tộc sẽ bởi vì một tên tộc nhân bị giết mà tự mình ra tay hay sao?

Nguyễn Giai Oánh sâu kín thở dài, vẻ mặt ai oán, dường như

nàng vô cùng ủy khuất.

Chu Hằng biết là nàng chỉ làm ra vẻ để mình nhìn, nên không hề để ở trong lòng, hắn ngẫm nghĩ một lát rồi nói: – Nguyễn cô nương, ta muốn giới thiệu một chuyện buôn bán làm ăn cho cô nương!

– A?

…

Chu Hằng giới thiệu chuyện Lục Thần Phù đẩy mạnh tiêu thụ với Nguyễn Giai Oánh, tin tưởng với trí tuệ của Lục Thần Phù là không có khả năng bị Nguyễn Giai Oánh nuốt gọn. Mượn dùng đường lối của Thiên Bảo Các, Lục Thần Phù muốn một lần nữa phát triển vương quốc buôn bán của mình sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Ngày hôm sau, Chu Hằng cũng không có lập tức xuất phát rời đi, mà đi tới một sơn cốc ở ngoài đế đô, nơi này đã vận chuyển đến đây một số lớn kim loại, có một số thậm chí còn là khoáng thạch mới vừa khai thác ra!

Những kim loại này đều là Nguyễn Giai Oánh thay hắn tìm kiếm mua về, bởi vì thật sự quá nhiều, nên không thể chở vào đế đô, chỉ có thể mời hắn dời bước ra đây tự mình thu lấy.

Chu Hằng cũng không có nhìn xem liền ký khế ước nghiệm thu, sau đó bảo mọi người rời đi. Những người trông coi hàng hóa kia đều dùng ánh mắt vô cùng kỳ quái nhìn Chu Hằng, muốn biết hắn làm thế nào xử lý những hàng hóa có thể lấp đầy sơn cốc này.

Đáng tiếc, Chu Hằng sao có thể để cho bọn họ biết bí mật có thể cắn nuốt kim loại của mình, chuyện này mà lan truyền ra ngoài, hắn có thể sẽ bị xem thành gian tế của dị tộc!

Tuy rằng hắn cũng không quan tâm tới danh tiếng lắm, nhưng một khi trở thành gian tế của ngoại tộc, thì chính là giống như chuột chạy qua đường mỗi người đều hô đánh hô giết, luôn là một chuyện rất phiền phức.

Chu Hằng triển khai thần thức, khi bảo đảm trong phạm vi nghìn trượng chung quanh không có một người sống, để tăng hiệu suất, hắn rạch ra tay phải, rồi dùng bàn tay xương màu vàng đỏ nắm lấy một khối kim loại, chỉ trong thời gian không tới một giây, khối kim loại này liền hóa thành mục nát, mà trong máu huyết của Chu Hằng cũng nhiều thêm một chút tinh hoa kim loại.

Cắn nuốt! Cắn nuốt! Cắn nuốt!

Kim loại chất đầy sơn cốc đều là hàng hóa bình thường, cộng hết lại giá trị cũng không có vượt qua 1000 linh thạch, trong đó có chứa tinh hoa thật ít ỏi. Nhưng thắng ở số lượng quá nhiều, cộng hết lại cũng miễn cưỡng xem được.

Đừng nhìn số lượng nhiều, bởi vì phẩm chất thấp, tốc độ cắn nuốt lần này cũng mau kinh người, hơn nửa ngày hắn đã tảo thanh hết hai phần ba hàng hóa.

– Hả? Đột nhiên Chu Hằng dừng lại, trong tay cầm một khối sắt đen nhánh, rất trầm trọng, tính chất rất nồng đậm. Hắn lộ ra vẻ kinh ngạc, đây rõ ràng là một kiện kim loại cực kỳ thượng thừa, ẩn chứa tinh hoa trong đó vô cùng phong phú, nhưng không ngờ bị xem thành sắt vụn bán đi!

Lời to rồi!

Hắn sáng mắt lên, không biết có bao nhiêu tài liệu danh châu quý báu xui xẻo, bị long đong ở trong nhà người dân thường, hoặc làm đá lót bàn, hoặc làm vật nhóm lửa… Tuy rằng loại tình huống này có thể chỉ gặp một trong cả vạn… Nhưng dù sao hiện giờ hắn không tốn tiền mà nhặt được.

Chu Hằng trước thu miếng sắt đen này vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, tiếp tục rất nhanh cắn nuốt những tài liệu khác, cũng rất chờ mong có thể hay không gặp thêm một khối khác.

Đáng tiếc, thẳng đến khi một khối kim loại cuối cùng bị luyện hóa, Chu Hằng cũng không có gặp được nữa, vốn đây chính là chuyện vui mừng ngoài ý muốn, nếu như xuất hiện lũ lũ thì sao còn gọi là ngoài ý muốn?

Lúc này kim loại mục nát trong sơn cốc giống như bùn lầy, bao phủ tới đùi của Chu Hằng, động một bước sẽ bốc lên tro bụi đầy trời.

Chu Hằng chấn động hai tay một cái, mạnh mẽ ép những mảnh vụn kim loại này xuống dưới lòng đất, không biết trải qua bao nhiêu năm sau có thể sinh ra một khối kim loại vô cùng to lớn hay không.

Sau khi quay về đế đô một chuyến, hắn xuất phát rời đi, đi tới Đại Nguyên Quốc.

Chương 202

Chương 202 Đầm lầy Dã Hỏa

Lục Thần Phù đương nhiên ở lại Thịnh Nguyên Thành tiếp tục mở mang vương quốc buôn bán của nàng, Chu Hằng rất ủng hộ đối với chuyện này, thể chất của hắn nếu muốn mau chóng trưởng thành thì không thể thiếu duy trì một số lớn tiền tài, mà muốn mua kim loại, hay là pháp khí bậc cao, như vậy tiền tài này cũng không phải là vàng bạc thông thường, mà phải chi ra là linh thạch!

Thậm chí là linh thạch trung phẩm, linh thạch thượng phẩm!

Muốn mua kim loại cấp bậc Linh Hải Cảnh, cho dù là linh thạch trung phẩm đều không được người ta để vào mắt, nhất thiết phải dùng linh thạch thượng phẩm! Đạt tới cường giả cảnh giới này, vốn đã không có nhu cầu với linh thạch trung phẩm, bọn họ cần là linh thạch thượng phẩm mới có thể trợ giúp đột phá đại cảnh giới!

Linh thạch thượng phẩm!

Vậy chỉ riêng Lục Thần Phù buôn bán ở Vương triều là không đủ, thỉnh thoảng mới có được một ít linh thạch trung phẩm, nhất định phải vươn vòi bạch tuộc kéo dài đến Lãng Nguyệt Hoàng triều mới được! Mà muốn kiếm được một số lớn linh thạch thượng phẩm, thì nhất định phải vươn vòi tới Thiên Long Đế triều!

Chỉ có Đế triều mới có quặng mỏ linh thạch thượng phẩm!

Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi tự nhiên đi theo ở trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. Vật này có khả năng là một kiện tiên

vật, Chu Hằng không cần lo lắng hao tâm tốn sức chiếu cố cho các nàng, dù sao khi đi vào đầm lầy Dã Hỏa hai nàng cứ chờ đợi ở trong đó là được.

Chu Hằng luyện hóa khối sắt đen kia, cộng thêm tinh hoa kim loại chất đầy sơn cốc trước đó, thể chất của hắn có tăng lên rõ ràng, mặc dù cách đột phá Sơn Hà Cảnh còn một đoạn xa, nhưng võ giả Sơn Hà Cảnh cũng rất khó làm thương tổn được hắn.

Hiện giờ năng lực bảo vệ tính mạng của hắn càng ngày càng mạnh, Tấn Vân Lưu Quang Bộ, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cộng thêm lực phòng ngự đáng sợ, giúp hắn dám xông vào bất kỳ hiểm địa nào!

Nếu chỉ có Tấn Vân Lưu Quang Bộ và Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, hắn đã giống như một tên trộm, nhưng chỉ có thể đùa chơi trốn tìm với Sơn Hà Cảnh. Nhưng bây giờ có được thể chất vượt qua pháp khí Khai Thiên Cảnh, hắn hoàn toàn có thể cứng rắn chống lại chính diện với cường giả Sơn Hà Cảnh!

Tuy rằng người bị thua khẳng định là hắn, nhưng có đôi khi đoạt bảo chỉ cần chệnh lệch một chút xíu như vậy là đủ!

Đại Nguyên Quốc cũng là một tiểu quốc Vương triều, nhưng không phụ thuộc Lãng Nguyệt Quốc, mà phụ thuộc Tử Vũ Quốc một nước của Hoàng triều khác. Bởi vậy, từ Hàn Thương Quốc xuất phát phải trải qua thiên sơn vạn thủy mới có thể đi tới, nếu tính chuyện nguy hiểm trên đường, người bình thường có thể đi cả đời cũng đừng nghĩ đi tới.

Chu Hằng đã là tu vi Khai Thiên Cảnh, tốc độ tăng lên mặc dù không có lực lượng đáng sợ như vậy, nhưng từ Ích Địa đến Khai Thiên ít nhất cũng tăng lên 7, 8 lần. Tấn Vân Lưu Quang Bộ tuy rằng cực nhanh nhưng hao tổn lực cũng lớn, không thích hợp đi đường dài.

Bởi vậy gần một tháng sau, hắn mới đi tới Đại Nguyên Quốc.

Thời gian qua lâu như vậy, trước sau đã có rất nhiều thế lực đi

vào đầm lầy Dã Hỏa, nhưng không có một người nào thu được kiện pháp khí tuyệt thế!

- Đầm lầy Dã Hỏa tuy rằng không phải một trong bốn đại tử địa, nhưng bên trong địa hình hiểm trở, còn có yêu thú đáng sợ, ngay cả cường giả Sơn Hà Cảnh cũng có thể bị vây hãm ở trong đó!

- Nghe nói cao thủ của Bách Lâm Tông toàn quân bị diệt!

- Cái gì? Bách Lâm Tông chính là có cường giả Sơn Hà Cảnh, ngay cả chạy trốn cũng không thoát sao?

- Người mạnh nhất của Bách Lâm Tông cũng chỉ là Sơn Hà nhất trọng thiên, Trường Hà Tông thậm chí có lão tổ Sơn Hà tam trọng thiên, còn không phải cũng bị huỷ diệt ở trong đó sao?

- Phù! Pháp khí tuyệt thế tuy rằng động lòng người, nhưng cái giá phải trả này cũng quá lớn đi! Thậm chí ngay cả xác nhận thực sự có bảo vật hay không đã chết người nhiều như vậy. Thật là không đáng giá mà!

- Không đáng giá ư? Nếu đó đúng là pháp khí tuyệt thế, ai thu được người đó lập tức có thể trở thành đệ nhất nhân dưới Kết Thai Cảnh! Không, nếu đó là Thần Anh Cảnh, thậm chí pháp khí cấp Hóa Thần Cảnh, thì ngay cả Kết Thai Cảnh đều có thể đánh chém! Dù khả năng tính chỉ có một phần vạn, một phần tỷ… thì ai mà không muốn liều mạng chứ!

- Cơ hội nhảy vọt thành rồng đấy! Ai mà không đỏ mắt!

- Nghe nói Thiên Sơn Tông, Hổ Khiếu Tông, Hàn gia đế đô đều đã có cao thủ đi tới!

Chu Hằng vốn cũng không cần cố ý đi tìm hiểu tin tức, chỉ cần

đi tới đứng ở chỗ có nhiều người là được rồi. Hiện tại pháp khí tuyệt thế, đầm lầy Dã Hỏa… chính là đề tài đứng đầu, đâu đâu cũng là tiếng bàn tán ầm ĩ, dường như không nói về đề tài này chính là người lạc hậu.

Cạnh tranh thật đúng là kịch liệt nha!

Pháp khí tuyệt thế kia ngay cả bóng dáng đều không nhìn thấy, đã dẫn tới nhiều cao thủ như vậy, không thể không nói võ giả thật điên cuồng, nhưng cũng từ đó nói rõ sự cường đại, quý báu của pháp khí tuyệt thế!

Đây đúng là cá chép vượt Long Môn, một khi nhận được có thể làm cho Tụ Linh Cảnh ít nhất có được chiến lực của Kết Thai Cảnh, đây là mê hoặc lớn lao bực nào!

Với Chu Hằng mà nói, không có đủ thực lực nhận được bảo vật như vậy cũng là vô ích vô hại!

Có được chiến lực của Kết Thai Cảnh cũng không có nghĩa là có được lực phòng ngự của Kết Thai Cảnh, nếu người cầm được thực chỉ là tu vi Tụ Linh Cảnh, lúc phóng ra pháp khí giết người lại bị một võ giả Sơ Phân Cảnh đánh lén thì sao?

Chết chắc!

Hắn vốn đang suy nghĩ, nếu như lấy được bảo vật như vậy thì nên giữ lại để uy hiếp đối thủ Sơn Hà Cảnh, Linh Hải Cảnh, hay là trực tiếp luyện hóa tăng cường thể chất! Nhưng hắn lập tức bật cười, pháp khí Kết Thai Cảnh đã có Thần chích, hắn luyện hóa được sao?

Trực tiếp phản kích mà chém ngược lại hắn, ngay cả hắc kiếm đều không cứu được hắn!

Bên ngoài đầm lầy Dã Hỏa, khắp nơi đều là lều trại. Nơi này vốn là vùng vô cùng hoang dã hiểm ác, nhưng bây giờ dường như trở thành chỗ vui chơi của võ giả, tụ tập nhiều người đến khó có thể tưởng tượng.

Hiểm địa này rất rộng lớn, nếu như từ trên trời cao nhìn xuống, toàn bộ có hình trứng, dài ước chừng có 1000 dặm, ngang dọc hơn 500 dặm. Toàn bộ trên mặt đầm lầy quanh năm bao phủ sương mù lạnh lẽo âm u.

[CHARGE=3]

Rất nhiều địa phương trong đầm lầy có sương mù độc, thậm chí ngay cả cường giả Sơn Hà Cảnh cũng có thể trúng chiêu, mà trong hiểm địa này cũng sinh ra rất nhiều yêu thú cường đại, nào là Quỷ Nhãn Thiềm Thừ, Ô Độc Cự Mãng, Thôn Thiên Tà Ô… chẳng những có thể trưởng thành đến độ cao Sơn Hà Cảnh, lại có chứa kỳ độc, dù là cường giả Linh Hải Cảnh gặp chúng đều phải nhức đầu!

Cũng khó trách mới chỉ một tháng mà thôi, địa phương hiểm địa này đã cắn nuốt rất nhiều cao thủ!

Đáng thương đáng tiếc, trong này nhưng có thật nhiều cường giả Sơn Hà Cảnh, lại là rơi vào cái chết không có chỗ chôn thây, không khác nhau chút nào với với Tụ Linh Cảnh, Sơ Phân Cảnh.

Cho nên nói, không thành tiên trên chín tầng trời, cho dù là cường giả Hóa Thần Cảnh cuối cùng đều phải hóa thành một đống xương khô, cùng mục nát với cỏ cây!

Hai nàng Tiêu Họa Thủy đã vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, Chu Hằng lẻ loi một mình bước chậm đi tới. Bước vào khu vực đầm lầy, hắn có Ẩn Tức Phù che lấp khí tức, người khác căn bản không nhìn ra sâu cạn của hắn.

- Bằng hữu! Có hứng thú đi chung với chúng ta hay không? Chu Hằng đang đi, chợt nghe năm thanh niên nam nữ đi ngang qua phát ra lời mời.

Người nói chuyện là một nữ nhân anh khí bừng bừng, mày rậm mắt to, dáng người cao lớn có thể sánh với Chu Hằng. Nếu nàng không có bộ ngực to lớn, mông vểnh lên, có lẽ hắn sẽ nghĩ lầm là một nam nhân.

Nhìn thấy Chu Hằng dừng chân nhìn lại, nàng lộ ra vẻ tươi cười nhu hòa, nói: - Chúng ta cũng là lâm thời gặp nhau tụ họp lại! Ta tên là Triệu Hàn Vũ, là đội trưởng! Huynh đi vào lẻ loi một mình rất nguy hiểm, không bằng cùng đi với chúng ta, mọi người có thể chiếu ứng lẫn nhau!

Chu Hằng quét mắt nhìn lướt qua năm người, thấy bọn họ cũng chỉ là tu vi Sơ Phân Cảnh. Ở trong này thật sự khó có thể xưng là cao thủ. Tuy nhiên mỗi người đều khí huyết tràn đầy, sinh mệnh chi hỏa bừng bừng, hiển nhiên đều rất trẻ tuổi.

Nghĩ đến điểm ấy, có thể có được tu vi Sơ Phân Cảnh đã có phần không dễ, ở các đại gia tộc đều có thể xưng là tuấn kiệt.

Cũng đúng như vậy, trên mặt mấy người đều mang theo vẻ cao ngạo! Có lẽ bọn họ đều là đệ tử tộc nhân của môn phái, gia tộc nào đó xuất ngoại du lịch. Biết được tin tức có pháp khí tuyệt thế lập tức chạy tới đây.

Triệu Hàn Vũ mặc dù là nữ nhân cường tráng, nhưng thật ra diện mạo cũng dễ nhìn, anh khí kinh người, có một loại lực hấp dẫn khác thường, nhân cách mị lực của nàng bất phàm, mới có thể lâm thời hợp thành một tiểu đội như vậy.

Nàng rất có khí chất nhân hiệp, tiếp tục nói: - Mục tiêu hàng đầu của chúng ta là hái lấy linh thảo trong đầm lầy, nếu vạn nhất gặp được pháp khí tuyệt thế, thì dù sao chúng ta cũng hàng phục không được, có thể được pháp khí nhận chủ là chuyện may mắn, không chiếm được cũng không cần để ở trong lòng!

Quả thật, nếu pháp khí tuyệt thế tin tức không giả, như vậy cho dù chỉ là pháp khí Kết Thai Cảnh hiện tại cũng không ai có thể bắt nó hàng phục. Chỉ có thể hy vọng chính mình phúc lớn vận may, đạt được pháp khí nhận chủ.

Từ điểm đó mà nói, mỗi người đều có cơ hội! Chỉ là thực lực càng mạnh, tốc độ đi vào cũng càng nhanh, càng có khả năng vào sâu trong hiểm địa, thì phần thắng lớn hơn một chút.

Chu Hằng cười cười, nói: - Vậy đa tạ! Tại hạ là Chu Hằng!

- Ta tên là Lữ Như Chi!

- Ta tên là Tề Thản!

Lúc này có hai người nhiệt tình tiếp đón tự giới thiệu với Chu Hằng, nhưng hai người còn lại thì không lạnh không nhạt. Hai người này một nam một nữ, nữ là mỹ nhân xinh đẹp, cũng không có anh khí kinh người, nhưng có lực hấp dẫn nam nhân hơn so với Triệu Hàn Vũ. Nam thì lỗ mũi hướng lên trời, đầu vai cắm một thanh trường kiếm, phong cách cổ xưa sâu sắc, hiển nhiên là pháp khí cấp bậc thượng thừa.

Pháp khí loại này vốn có thể thu vào không gian đan điền, hắn lại cắm ở trên vai, không phải rõ ràng muốn khoe ra cho người khác xem ư?

Qua Triệu Hàn Vũ giới thiệu, Chu Hằng biết hai người này theo thứ tự là Thường Sư Sư và Đường Vãn, về phần xuất thân môn phái gia tộc thì cũng không có ai nói ra. Dù sao mọi người chỉ là tạm thời gặp nhau tụ hợp cùng nhau, nói không chừng sẽ vì một chút lợi ích nhỏ mà trở mặt, nên tốt hơn là đừng liên lụy đến gia tộc tông môn ở sau lưng mình cho thỏa đáng.

Sáu người cùng nhau đi vào đầm lầy Dã Hỏa, khóa mục tiêu trên mặt linh thảo ở trong này.

Hiểm địa dù có dạng như thế nào đi nữa đều sẽ có kỳ tích sinh mệnh, hơn nữa, càng là địa phương hiểm ác, thì linh thảo sinh ra cũng càng quý báu. Trong truyền thuyết trong bốn đại tử địa thậm chí có tiên thảo sống ký gửi trên xương trắng, đáng tiếc không người nào có tư cách đi vào trong đó ngắt lấy.

Đầm lầy Dã Hỏa đương nhiên không đạt tới cấp bậc như vậy, nhưng vẫn có thảo dược cấp bậc Sơn Hà Cảnh, Linh Hải Cảnh. Thậm chí có một số linh quả không cần luyện thành đan dược mà có thể dùng trực tiếp, trong nháy mắt từ Ích Địa Cảnh biến

thành Khai Thiên Cảnh, hoặc là Sơn Hà Cảnh!

Trước kia, bởi vì kiêng kỵ nơi này hiểm ác, nhất là yêu thú đáng sợ, cũng không có bao nhiêu người dám đi vào tìm kiếm, nhưng bây giờ thì khác, vô số cao thủ ào ào đi vào, đối với yêu thú mà nói đồng dạng là ngập đầu tai ương.

Điều này tạo một đường hy vọng cho rất nhiều người thực lực thấp kém, để bọn họ cũng có thể đi vào tìm kiếm vận may, tìm kiếm linh thảo, nếu như vận số quá tốt gặp được pháp khí tuyệt thế, còn được nhận chủ, vậy là cá vượt Long Môn rồi.

Đầm lầy Dã Hỏa quá rộng lớn, nếu muốn dựa lực lượng một người mà tìm được kiện pháp khí tuyệt thế, căn bản là người si nói mộng. Bởi vậy Chu Hằng cũng không ngại họp thành đội với Triệu Hàn Vũ bọn họ, có thể gặp được pháp khí tuyệt thế hay không cứ chờ xem ở duyên phận.

Thường Sư Sư và Đường Vãn thì vẫn luôn lạnh nhạt lãnh đạm với Chu Hằng; Lữ Như Chi và Tề Thản thì nhiệt tình hơn một ít, nhưng với nhãn lực của Chu Hằng vẫn nhìn ra rất rõ ràng: nhiệt tình của hai người này thật ra là dựa theo cái nhìn của Triệu Hàn Vũ.

Thực rõ ràng, Đường Vãn đang đeo đuổi Thường Sư Sư, Lữ Như Chi và Tề Thản thì cùng có ý với nữ nhân cường kiện kia. Bởi vì Thường Sư Sư khinh thường Chu Hằng, Đường Vãn cũng theo đó khinh thường, Triệu Hàn Vũ đối xử nhu hòa với Chu Hằng, Lữ Như Chi cùng Tề Thản cũng tỏ thái độ hữu nghị đồng dạng.

Con cháu quý tộc nếu nói ra cuồng thì cuồng, nhưng hắn cũng có gia giáo, đa số cách nói năng không thô tục. Thế nhưng Đường Vãn lại là một ngoại lệ, hắn chê cười miệng đầy hạ lưu, dường như muốn dùng biện pháp như thế để lôi kéo Thường Sư Sư lên giường với hắn.

Nửa ngày sau, cuối cùng Chu Hằng chịu không nổi lối vô liêm sỉ của hắn, lạnh lùng nói: - Câm miệng!

- Láo xược! Ngươi cho là đang nói với ai? Đường Vãn giận quát một tiếng, vung tay liền đánh tới hướng Chu Hằng.

“Ầm!” Nhưng đúng lúc này, mặt nước dưới chân bọn họ đột nhiên tách ra, bay vọt lên một bóng đen, tập kích về phía Đường Vãn…

Chương 203: Cửu Nguyệt Phong Quả

Đây là một con cá sấu ba đuôi, cá sấu ba đuôi giống như hắc kiếm, hàn mang lành lạnh.

Cá sấu ba đuôi trưởng thành có thể đạt tới Ích Địa Cảnh, mà con này hiển nhiên còn chưa trưởng thành, cũng chỉ có Sơ Phân nhị trọng thiên mà thôi, nhưng Đường Vãn cũng chỉ là Sơ Phân nhị trọng thiên, đánh lén, cộng thêm yêu thú ưu thế lực lượng, lực sát thương một kích này lớn vô cùng.

Nếu Chu Hằng ra tay, một quyền tiện tay có thể đánh nát cá sấu ba đuôi, nhưng hắn làm sao sẽ trợ giúp Đường Vãn.

– Đi! Đường Vãn thân là con em của đại gia tộc, đương nhiên sẽ không đơn giản, hai đấm rung lên, nắm tay bị linh lực bao bọc, đánh tới cá sấu ba đuôi.

Lúc này, hắn khẳng định vạn phần hối hận hành vi mình giả ngu, nếu không để pháp khí phụ ở lưng, hắn hoàn toàn có thể lập tức xuất động lá chắn, nhưng bây giờ lại không có thời gian để hắn lấy kiếm.

Tạp xịch!

Cá sấu ba đuôi dùng sức cắn một cái, chỉ thấy máu tươi bắn ra, Đường Vãn kêu thảm một tiếng, miễn cưỡng đánh cá sấu ba đuôi trở về.

Toàn bộ tay phải hắn hầu như bị đứt rời , hiển nhiên ngay cả xương cốt đều bị cá sấu ba đuôi cắn đứt, không nuốt mất toàn bộ cánh tay thật sự quá may!

Bởi vì gãy tay không có việc gì, linh lực vận chuyển rất nhanh có thể khép lại, nếu có huyết mạch lực thì tốc độ này sẽ nhanh hơn. Nhưng nếu tay bị ăn hết, tuyệt nhiên không có khả năng dài thêm chút nào!

Trừ phi có thể tìm được siêu cấp linh thảo.

– Cùng tiến lên! Triệu Hàn Vũ anh khí quá độ, tế xuất pháp khí đón đỡ, nếu sáu người làm thành viên một tiểu đội, tự nhiên họa phúc cùng chịu!

Đám người Thường Sư Sư cũng nhao nhao tế xuất pháp khí, đánh tới cá sấu ba đuôi.

Bốp! Bốp! Ba!

Cá sấu ba đuôi vũ động cái đuôi. Giống như 3 trường kiếm, đỡ từng cái công kích!

Thân thể nhân loại gầy yếu. Nhưng có trí khôn, luyện chế được pháp khí, chẳng những có thể tăng lên lực lượng bản thân. Mà yêu thú không hiểu sử dụng pháp khí, cũng không cần, bởi vì lực lượng của bọn chúng vốn mạnh hơn võ giả cùng giai, mà thân thể có thể so với pháp khí!

Đường Vãn chợt lui bảy trượng, vội vàng vận chuyển linh lực hợp lại miệng vết thương. Xương bị chặt đứt, bị thương gân, nếu trị liệu trễ sẽ lưu lại hậu hoạn , nghiêm trọng còn ảnh hưởng tiến bộ ngày sau ở võ đạo!

Nhưng vào lúc này, mặt nước phá mở, lại một đạo hắc ảnh xuyên ra, cắn về Đường Vãn.

– Đây là ổ cá sấu ba đuôi, nhanh rời khỏi nơi này! Ánh mắt Triệu Hàn Vũ đảo qua, lập tức cả kinh kêu lên.

Hai cá sấu ba đuôi vị thành niên còn không thành vấn đề, nhưng có cá sấu nhỏ sẽ có cá sấu lớn, yêu thú Ích Địa Cảnh vừa ra, mỗi người bọn họ đều đột tử đương trường. Nói không chừng ngay cả xương cốt đều bị ăn luôn, thi thể cũng sẽ không lưu lại!

Đường Vãn thật sự không hay ho, vội vàng chật vật mà chạy.

Sáu người đạp sóng chạy gấp. Năm người Triệu Hàn Vũ đều lo lắng đề phòng, đây chính là chuyện tánh mạng. Mỗi người đều khẩn trương, mà Chu Hằng thì không thèm để ý chút nào, trong lòng hắn có bản tâm, ai đối tốt với hắn, hắn sẽ giúp một cái, ai ác đối với hắn, vậy ngồi yên không lý đến.

Hai cá sấu ba đuôi theo đuổi không bỏ, ở trong nước chúng nó là thợ săn trời sanh, tốc độ thật nhanh, không bao lâu đã đuổi theo sáu người, hai cá sấu mở miệng ra, 6 chiếc đuôi cá sấu phân từ trước sau bọc đánh tới sáu người.

Nhóm người Triệu Hàn Vũ bất đắc dĩ, chỉ có thể trở lại chống đỡ.

– Dường như chỉ có hai con! .

– Không sai, cá sấu mẹ nếu ở phụ cận, cũng phải xuất hiện! .

– Nếu trốn không thoát, liền giết! .

Năm người thống nhất ý kiến rất nhanh, ở trong hoàn cảnh

thuỷ vực, bọn họ căn bản không nhanh hơn hai con cá sấu ba đuôi, cứ thế chạy trốn là đang tự tìm đường chết!

Vậy chiến một trận!

Hỗn chiến khai hỏa, Chu Hằng xen kẽ trong đó, nhìn như đang lẩn trốn, nhưng như cố ý như vô ý lại thay Triệu Hàn Vũ, Lữ Như Chi, Tề Thản đỡ được rất nhiều lần công kích, về phần Thường Sư Sư cùng Đường Vãn hoàn toàn phóng sinh, không quản bọn họ chết sống.

– Chu Hằng, ngươi không có pháp khí, trước tiên lui qua một bên, miễn cho bị thương! Triệu Hàn Vũ thiệt tình tốt, đợi toàn trường ổn định lập tức nói với Chu Hằng.

Chu Hằng thành thật không khách khí lui qua một bên, sau đó mắt nhìn về nơi xa, nói: – Đi tiếp hướng tây bắc mười dặm, có lục địa! .

Năm người cũng vui, giao chiến với cá sấu ba đuôi ở lục địa hoặc trong nước hoàn toàn là hai độ khó!

– Lui! .

Năm người vừa đánh vừa lui, tuy rằng tốc độ của bọn họ không sánh bằng cá sấu ba đuôi, nhưng năm người liên thủ lại

không thua, đủ để một đường giết qua đi.

Mười dặm lộ trình, võ giả Sơ Phân Cảnh chỉ cần lên xuống mười mấy lần, một hai phút có thể tới. Nhưng vì phải ngạnh sinh chống đỡ mà chạy, suốt hơn nửa canh giờ mới rốt cục đến nơi.

Hai con cá sấu ba đuôi chìm nổi trên mặt nước, cũng không mạo hiểm lên bờ, trí tuệ yêu thú không bằng người là đúng, nhưng dã thú có bản năng, biết tình huống gì có lợi đối với bản thân, tình huống gì bất lợi.

Chúng nó buông bỏ con mồi lại có chút không cam lòng, không ngừng mà giương nanh múa vuốt, dường như muốn chọc giận những nhân loại này, để cho bọn họ xuống nước chiến một trận một lần nữa.

[CHARGE=3]

Năm người Triệu Hàn Vũ cũng muốn giết hai đầu yêu thú, trong yêu hạch có thêm lĩnh ngộ tự nhiên, trợ giúp thật lớn đối với võ giả.

Vì thế, bọn họ cũng không muốn tránh ra, kêu ngay tại bên bờ, dụ dỗ hai cá sấu ba đuôi lên bờ chiến một trận, hai bên ai cũng không chịu buông bỏ, lập tức cầm cự.

Chu Hằng nhàm chán ở một bên, đột nhiên, ánh mắt của hắn bị một gốc cây cỏ dại hấp dẫn, toàn thân xanh biếc, trên đỉnh kết 3 quả, không gió tự động chậm rãi lay động.

Cửu Nguyệt Phong Quả!

Đối với Sơ Phân Cảnh, thậm chí võ giả Ích Địa Cảnh mà nói đều là chí bảo, tuy rằng không thể gia tăng tích lũy linh lực, nhưng có thể tăng lên lĩnh ngộ đối với thiên địa đại đạo. Trừ bỏ Chu Hằng không lo cảnh giới lĩnh ngộ mà nói, Cửu Nguyệt Phong Quả đối với tất cả võ giả dưới Khai Thiên Cảnh mà nói vô cùng trân quý!

Chu Hằng lộ ra một chút tươi cười, bản thân hắn không cần Cửu Nguyệt Phong Quả, nhưng cho người bên cạnh hắn, hắn còn ngại 3 Cửu Nguyệt Phong Quả vẫn thiếu!

Hắn cúi người hái xuống 3 Cửu Nguyệt Phong Quả.

– Cửu Nguyệt Phong Quả! Năm người Đường Vãn đều là võ giả Sơ Phân Cảnh, hiện tại lại không ở trạng thái chiến đấu, chuyện đã xảy ra phụ cận tự nhiên không thoát khỏi thần thức của bọn họ, lập tức phát hiện Chu Hằng hành động, cũng nhìn thấy linh quả trong tay hắn.

Bọn họ xuất thân thế gia, làm sao không nhận ra lai lịch Cửu Nguyệt Phong Quả?

Trong khoảng thời gian ngắn, bọn họ nào còn để ý tới cá sấu ba đuôi, nhao nhao vượt lại đây, mỗi người lộ ra vẻ ý động.

Thứ tốt a! Tuyệt đối thứ tốt!

– Ta muốn một quả! Đường Vãn lập tức nói, hùng hồn, căn bản không để Chu Hằng vào mắt.

Triệu Hàn Vũ nghiêm sắc mặt, nói: – 3 mai Cửu Nguyệt Phong Quả đều là Chu Hằng phát hiện một mình, cũng không cần lấy ra phân phối! .

Phía trước bọn họ có hiệp nghị, linh thảo cùng nhau phát hiện tiến hành phân phối theo công lao, nhưng thuộc về người tìm được có thể một mình có được.

– Hừ, nếu không phải chúng ta cùng nhau chạy tới, hắn có cơ hội phát hiện sao? Đường Vãn nói sạo, vì thứ tốt như Cửu Nguyệt Phong Quả, vô sỉ một chút thì có cái gì.

Triệu Hàn Vũ lộ ra vẻ không vui, nói: – Phương hướng này là Chu Hằng chỉ điểm , vừa rồi chúng ta cũng không làm cái gì, tại sao có thể đưa ra yêu cầu như vậy? Sư Sư, Lữ Như Chi, Tề Thản, các ngươi nói thế nào? .

Lữ Như Chi, Tề Thản đều cúi đầu không nói, mà Thường Sư Sư nói: – Đường Vãn nói không sai, nếu không có chúng ta, Chu Hằng căn bản không thể phát hiện Cửu Nguyệt Phong Quả, đây là thuộc về mọi người! .

– Tiểu tử này thực lực yếu như vậy, có thể đi tới đây căn bản là may mắn nhờ chúng ta, 3 mai Cửu Nguyệt Phong Quả chúng ta phân, cho hắn một ít linh thạch bồi thường là được! Đường Vãn tiếp lời nói, nếu không có Triệu Hàn Vũ dốc hết sức bảo vệ Chu Hằng, hắn căn bản ngay cả những bồi thường này cũng không muốn cho!

Thế giới của võ giả, cá lớn nuốt cá bé, đồng bọn? Đội hữu? Ở trước mặt ích lợi, cút con bà nó đi!

Tề Thản cùng Lữ Như Chi đều gật đầu, bọn họ muốn linh quả, trái lo phải nghĩ, thà rằng đắc tội Triệu Hàn Vũ cũng phải ra tay, đây chính là quan hệ đến tiền đồ bọn họ, tuyệt đối trọng yếu nhất.

Triệu Hàn Vũ không nghĩ tới đội ngũ nàng xây dựng không ngờ yếu ớt như thế, ở trước mặt 3 mai Cửu Nguyệt Phong Quả một kích liền vỡ!

Chu Hằng tươi cười, đang muốn nói chuyện, lại quay đầu nhìn sang hướng xa xa – hắn cảm ứng được có nhóm người khác đang nhanh chóng đến gần đây.

Vù vù vù!

7 đạo nhân ảnh xẹt qua, giây lát tức đi, nhưng bay vụt ra mấy chục trượng sau lại đột nhiên lại chiết trở về.

Mấy người Đường Vãn đều lạnh lẽo trong lòng!

Hỏng rồi, khẳng định bị bọn họ phát hiện Cửu Nguyệt Phong Quả! Chu Hằng chết tiệt!

– Ha ha ha! Cửu Nguyệt Phong Quả, quả nhiên là Cửu Nguyệt Linh Quả, không nghĩ tới gặp được bảo vật như vậy! Bảy người đối phương dừng ở trước mặt bọn Chu Hằng, mỗi người đều đưa mắt ngưng ở trên Cửu Nguyệt Phong Quả.

Có bảo vật có tranh đoạt, mãi mãi không thay đổi.

Chu Hằng nhìn sang đoàn người, với thần thức của hắn cảm ứng chính là khí tức cường giả Sơn Hà Cảnh che dấu cũng không thể che giấu, huống chi những người trước mặt này.

Một cái Ích Địa Cảnh 6 cái Sơ Phân Cảnh, thực lực chi tiểu đội này không tính là yếu.

Đương nhiên, Chu Hằng chưa bao giờ coi mình tính thành người tiểu đội Triệu Hàn Vũ.

– Giao linh quả ra đây! Một gã thanh niên hùng hồn hạ lệnh, ánh mắt sắc dục chăm chú vào bộ ngực đầy đặn của Thường Sư Sư.

– Cửu Nguyệt Phong Quả là chúng ta phát hiện, hơn nữa đã bị chúng ta lấy, dựa vào cái gì cho các ngươi! Đường Vãn lập tức nói, hắn đã xem Cửu Nguyệt Phong Quả là đồ đạc của mình, tự nhiên phải đứng ra nói chuyện.

Còn nữa, năm người bọn họ cũng đồng dạng xuất từ nhà quyền thế, tuổi còn trẻ đạt tới Sơ Phân Cảnh, người nào không phải tâm cao khí ngạo, từ trước đến nay chỉ có bọn họ vênh mặt hất hàm sai khiến, chưa từng bị người đối đãi vô lý như thế?

– Ha ha, chỉ bằng chúng ta tới tù Dương Hổ Thành Hoàng gia! Thanh niên kia hất đầu, vô cùng cuồng ngạo.

Chương 204: Tự giết lẫn nhau

Dương Hổ Thành, địa vị tương đương với Hàn Thương Quốc Thiên Hàng Thành, coi như là thành lớn siêu cấp, mà Hoàng gia chính là nhà quyền thế Dương Hổ Thành.

Bởi vì trình tự võ đạo Đại Nguyên Quốc cao hơn Hàn Thương Quốc, Dương Hổ Thành còn có nhà quyền thế Khai Thiên Cảnh, đó chính là Hoàng gia, người Hoàng gia đi ra ngoài tự nhiên vô cùng bá đạo.

– Hừ, cái gì Hoàng gia Lục gia, không nghe nói qua! Đường Vãn đồng dạng ngạo khí mười phần.

Người trẻ tuổi Hoàng gia lập tức giận dữ, dung nhan chuyển lạnh, lộ ra sát khí mãnh liệt: – Tiểu tử, họa là từ miệng mà ra, ngươi muốn tự tìm đường chết sao? .

– Chiến một trận! Đường Vãn lập tức tiếp lời, nhân loại đối mặt với yêu thú cùng giai luôn thúc yếu hơn, nhưng đối với võ giả lại đều tự tin tuyệt sẽ không thua.

– Vậy hãy để cho ngươi biết hậu quả của tự đại! Người trẻ tuổi Hoàng gia phi thân ra, phát động công kích hướng về Đường

Vãn.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Hai người giao chiến kịch liệt, nơi này lại không có trận pháp gì bảo hộ, lập tức khơi dậy đá vụn đầy trời, hình thành một đoàn vụ đục ngầu, diễn hóa ra đủ loại hình dạng cổ quái.

Hoàng gia ở Đại Nguyên Quốc có thể coi là nhà quyền thế, nhưng bây giờ trong đầm lầy Dã Hỏa không biết tụ tập bao nhiêu võ đạo thế gia, tông môn cao thủ, có chút thậm chí là truyền nhân nhà quyền thế đỉnh cấp Đại Nguyên Quốc, ai sẽ để ý thanh danh Hoàng gia?

Đường Vãn không thể nghi ngờ chính là người như vậy, hắn cũng không phải người Đại Nguyên Quốc, nhưng bối cảnh không kém Hoàng gia chút nào, bởi vậy hắn tự nhiên hoàn toàn không sợ.

Hai người chiến hăng say. Chu Hằng thì xem muốn ngáp, trước không nói tu vi hắn cao hơn hai cái đại cảnh giới. Chỉ dựa hắn nắm giữ Thế khiến cho hắn xem vô vị buồn tẻ.

Tiến thêm một bước, chính là Vực!

Chỉ là Vực cho tới bây giờ cũng chỉ là truyền thuyết mà thôi,

Chu Hằng căn bản không thấy ai thi triển qua, khiến hắn căn bản không có phương hướng đi tới.

Lúc trước tốt xấu hắn ở trong Tâm La Điện thấy qua Ngân Nhân triển lộ Thế Cảnh. Ở trong lòng có một tham chiếu, nhưng muốn trống rỗng nghiên cứu ra Vực, độ khó này thật sự quá cao, không biết còn cần bao nhiêu năm.

Thực lực Đường Vãn không kém người trẻ tuổi Hoàng gia chút nào, nhưng hắn chịu thiệt ngay tại phía trước bị cá sấu ba đuôi cắn bị thương tay phải, ảnh hưởng chiến lực! Tại chiến đấu rất nhanh thể hiện ra kém yếu, không tới trăm chiêu hắn liền nuốt hận bại trận.

– Không đáng nhắc tới! Người trẻ tuổi Hoàng gia đứng chắp tay. Thần tình ngạo khí, tràn đầy khinh thường.

Đường Vãn tức giận muốn hộc máu, nhưng đánh bại chính là đánh bại, hắn không thể lật lại được lời nói! Tựa như chiến tại linh thạch quặng mỏ, ai cũng biết kỳ thật thực lực Lý Ngạo Bách ở trên Chu Hằng, nhưng đánh bại chính là đánh bại. Ngay cả Lý Ngạo Bách cũng thừa nhận.

– Còn có ai muốn so chiêu cùng ta một chút? Người trẻ tuổi Hoàng gia nhướng khóe miệng lên, không để mắt đoàn người Chu Hằng.

– Hừ, ta đến! Thường Sư Sư đạp bước ra, tay phải rung lên, hàn quang lợi kiếm như nước. Chính giữa thân kiếm có một đạo ấn ký màu đỏ, dường như máu tươi lưu lại.

– Ha ha. Ngay cả nữ nhân đều xuất đầu lộ diện , những nam nhân các ngươi đều là cua mềm chân sao? Người trẻ tuổi Hoàng gia cười to, nhưng cặp mắt lại không rời mắt dáng người Thường Sư Sư.

Những người Hoàng gia khác cũng cười ha hả, đoàn người bọn họ nhiều, hơn nữa còn có cường giả Ích Địa Cảnh áp trận, tự nhiên nắm chắc thắng lợi, giờ phút này thuần túy chỉ là đang đùa bỡn những người này.

– It nói nhảm, mẹ ngươi chẳng lẽ không phải nữ nhân! Thường Sư Sư cãi lại, trường kiếm chém ra, trong nháy mắt giũ ra mấy chục đạo kiếm khí màu trắng, nhưng trong đó có một đạo lại là màu máu đỏ, dường như Vương giả trong kiếm khí, Thống soái.

– Hừ! .

Người trẻ tuổi Hoàng gia hừ lạnh một tiếng, trong tay phải cũng có một thanh dao ngắn, nghênh đón về Thường Sư Sư.

Leng keng, binh khí đánh nhau, hai người lại chiến thành một đoàn.

Từ trên thực lực mà nói, hai người cũng không phân sàn sàn như nhau, tuy nhiên dù sao phía trước người trẻ tuổi Hoàng gia kia chiến một trận, tiêu hao không ít linh lực, lại gặp một cái kình địch như Thường Sư Sư, chừng trăm chiêu qua đi hắn có vẻ chậm lại.

Thường Sư Sư thì càng đánh càng hăng, mũi kiếm nhướng lên bắn ra bảy đạo kiếm hoa, hàng trăm đạo kiếm khí cùng theo xuất một kích mạnh nhất!

Một kích này, tuyệt đối có thể định yên thắng cục!

– A Nhưng vào lúc này, thân hình nàng dừng lại, sau đó gương mặt xinh đẹp trắng nhợt, dường như ngốc!

Người trẻ tuổi Hoàng gia làm sao lỡ mất cơ hội chuyển bại thành thắng, lập tức đánh 1 chưởng lên vai trái Thường Sư Sư, thình thịch, thân hình Thường Sư Sư lảo đảo, thối lui liên tiếp hơn ba mươi bước.

Một mảnh hoa ảnh thoảng qua, quần áo ngực Thường Sư Sư đột nhiên hóa thành vải vụn theo gió mà đi, hiện ra bộ ngực nàng đầy đặn bóng loáng như ngọc, ở trung gian hai ngọn núi không ngờ có một dấu bàn tay đỏ bừng, vạn phần quỷ dị.

– Oa! Thường Sư Sư hộc ra một ngụm máu tươi, vết máu từ khóe môi lan đến bên miệng.

Đã xảy ra chuyện gì?

Rõ ràng nàng đã chiếm được thượng phong, như thế nào đột nhiên bị bại? Hơn nữa người trẻ tuổi Hoàng gia rõ ràng đánh trúng bả vai Thường Sư Sư, vì cái gì ở ngực nàng lại để lại dấu bàn tay?

Vô ảnh chưởng?

[CHARGE=3]

Thường Sư Sư vội vàng lấy ra một bộ quần áo che ở trước ngực từ trong pháp khí không gian, hiện tại nàng căn bản không thể thay trước mặt mọi người, gấp đến độ nước mắt đều chảy ra. Nàng vốn bị thương không nhẹ, dưới cấp bách giận công tâm, lại phun tới một búng máu.

Có thể đạt tới cấp bậc Sơ Phân Cảnh , có ai là ngu ngốc? Huống chi năm người Triệu Hàn Vũ đều xuất từ danh môn!

Bọn họ lập tức nghĩ đến, trong đoàn người Hoàng gia tất nhiên

có cường giả ẩn phục, trong bóng tối ra tay làm thương Thường Sư Sư mới cho đối thủ của nàng cơ hội chuyển bại thành thắng!

Đê tiện! Vô sỉ!

Nhưng bọn họ đều không nói ra, có thể dễ dàng chấn thương Thường Sư Sư như vậy, đây cũng không phải cao hơn một hai tiểu cảnh giới, mà là áp chế cấp bậc!

Ích Địa Cảnh

Đương nhiên, cũng có thể là Khai Thiên Cảnh, nhưng một cường giả Khai Thiên Cảnh phỏng chừng cũng sẽ không mang theo nhiều tiểu bối Sơ Phân Cảnh đùa như vậy? Hơn nữa, bảy người Hoàng gia đều hết sức trẻ tuổi, nào có Khai Thiên Cảnh còn trẻ như vậy?

Đường Vãn, Lữ Như Chi, Tề Thản lập tức thất thanh, thế lực sau lưng bọn họ đồng dạng có Ích Địa Cảnh thậm chí cao thủ Khai Thiên Cảnh, nhưng vào lúc này sao có thể lôi ra được? Thế giới của võ giả rất thực tế, thực lực không bằng người phải cúi đầu!

– Cô bé thật tao nhã a, trước mặt nhiều người như vậy cứ thế cởi quần áo ! Ha ha ha! Lại đây, để ca ca hảo hảo thương ngươi! Người trẻ tuổi Hoàng gia hạ lưu nói.

– Im miệng! Triệu Hàn Vũ đứng ra, rút kiếm chắn trước người của Thường Sư Sư, thần tình chính nghĩa ngang nhiên, nói: – Các ngươi thật quá mức! .

– Mính Chi, không cần phức tạp, chính sự quan trọng hơn! Lúc này, trong những người Hoàng gia truyền tới một thanh âm, đó là một người trẻ tuổi ôn văn nhĩ nhã, nhìn qua khí tức không mạnh, nhưng Chu Hằng lại tinh tường biết, vừa rồi chính là hắn ra tay làm Thường Sư Sư bị thương.

Quả nhiên người không thể xem bề ngoài, người này trông tao nhã nhưng ra tay lại rất bỉ ổi, phỏng chừng tâm lý cực kỳ âm u.

– Vâng! Người trẻ tuổi Hoàng gia vội vàng cung kính gật đầu, cao hơn một đại cảnh giới, dù hắn là huynh trưởng đối phương cũng phải cung kính. Hắn nhìn lại Chu Hằng, nói: – Tiểu tử, dâng lên Cửu Nguyệt Phong Quả! .

Chu Hằng lộ ra vẻ tươi cười, nói: – Muốn không, vậy chính mình tới lấy! .

Hắn không ra tay vì Thường Sư Sư, Đường Vãn, nhưng nếu đối phương đui mù chọc tới hắn, hắn cũng không ngại tiện tay đánh giết!

Ruồi bọ thôi, đập một cái là chết, miễn ảnh hưởng môi trường!

– Ha ha! Tên người trẻ tuổi Hoàng Mính Chi ngửa mặt lên trời cười ha hả, sau đó nhìn lại ba người Đường Vãn, Tề Thản, Lữ Như Chi, nói: – Ba người các ngươi, đoạt lấy Cửu Nguyệt Phong Quả cho ta! Ba cái linh quả, các ngươi một người đoạt một cái, ai nếu không cướp được, ta sẽ cho hắn xuống nước đi vui đùa cùng cá sấu ba đuôi một chút! .

Hắn chỉ chỉ thuỷ vực bên trên đầm lầy, hai đầu cá sấu ba đuôi cũng không rời đi quá xa, vẫn như cũ như hai đoạn cây khô lơ lửng ở trên mặt nước.

Ba người Đường Vãn hai mặt nhìn nhau, tuy rằng trong lòng nín phẫn nộ mãnh liệt, nhưng bước chân lại đang động.

Bọn họ tức giận đến chỉ là bị Hoàng Mính Chi vung tay múa chân, nên biết rằng bọn họ người nào không phải trẻ tuổi tuấn kiệt trong gia tộc tông môn. Về phần Chu Hằng thì tính cái gì, vốn không có giao tình, lấn thì có sao?

– Không nên nghe hắn , hắn chỉ muốn để chúng ta tự giết lẫn nhau! Triệu Hàn Vũ hét lớn, nhưng nàng lại không thể rời khỏi Thường Sư Sư, chỉ có thể giương mắt nhìn tức giận.

– Hàn Vũ tỷ, bọn họ vừa động thủ, chúng ta bước đi! Thường Sư Sư nói khẽ với Triệu Hàn Vũ, nàng không tin Hoàng gia sẽ bỏ qua bọn họ! Có lẽ nàng và Triệu Hàn Vũ không sẽ lập tức

chết, nhưng khẳng định thảm hại hơn, phải bị sỉ nhục!

Triệu Hàn Vũ quay đầu, trên mặt chớp động không cam lòng.

Nàng làm người hiệp nghĩa, là trượng phu trong nữ, nhưng nàng cũng không phải kẻ ngu dốt, đồng dạng biết những người Hoàng gia này chỉ đang diễn trò mèo vờn chuột, căn bản không thể buông tha bọn họ!

– Chu Hằng, giao Cửu Nguyệt Phong Quả ra đây! Ba người Đường Vãn vây quanh Chu Hằng, bộ mặt mỗi người dữ tợn.

Bọn họ đều là thiên chi kiêu tử, chưa từng bị ủy khuất như vậy, tự nhiên đều nghẹn khí, nhưng bọn họ lại đánh không lại Hoàng gia, cỗ ức chế này chỉ có thể tung đến trên đầu Chu Hằng.

Chu Hằng bật cười lắc đầu, nói: – Các ngươi thật muốn ra tay?
.

– Hừ, ngươi là cái gì! .

– Vậy các ngươi cũng đừng hối hận! Chu Hằng tươi cười.

– Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, trấn cho ta! Ba người Đường Vãn đồng thời ra tay, nhấn tới Chu Hằng.

Bọn họ hiện tại tràn ngập tức giận, tuyệt không ngại ra tay trọng điểm tàn phế Chu Hằng, đây là hắn tự tìm, ai bảo hắn không ngoan ngoãn nghe lệnh làm việc!

Chu Hằng ra tay, tay phải thành chưởng, đối với 3 người, tốc độ cũng không nhanh, mỗi mắt thường đều có thể tinh tường bắt được, nhưng ba người Đường Vãn lại giống là cố ý đưa mặt lên.

Ba, ba, ba, ba đạo tiếng vỗ thanh thúy vang lên, 3 người Đường Vãn nhất thời bị tát, trên mặt hiện lên dấu bàn tay.

.

Chương 205: Cường thế ra tay

– Ân, Thế Cảnh? Thanh niên Ích Địa Cảnh Hoàng gia sáng ngời ánh mắt.

Thế Cảnh!

Vô luận là những người Hoàng gia đó hay là năm người Triệu Hàn Vũ đều lộ ra vẻ kinh ngạc, tuy rằng Thế Cảnh không nắm giữ khó khăn giống Vực Cảnh, nhưng trong một quốc gia nhiều lắm có chừng mười người có thể tiến vào tầng thứ này!

Không quan hệ với cảnh giới, thuần túy là nắm giữ đối với tài nghệ.

Cho nên có thể một cái võ giả Tụ Linh Cảnh nhỏ nắm giữ Thế, có thể một cường giả Khai Thiên Cảnh vẫn như cũ không có đầu mối. Nhưng có thể khẳng định, võ giả có thể nắm giữ thế tuyệt đối có tiền đồ lớn!

Khó trách ba người Đường Vãn căn bản không phải địch thủ của Chu Hằng, có thế, quả thật có tư cách ngạo thị cùng thế hệ! Muốn chống cự lại thế, hoặc đồng dạng nắm giữ Thế, hoặc có được lực lượng cường đại hơn xa.

Trong ánh mắt Triệu Hàn Vũ, Thường Sư Sư dâng lên hy vọng, nhưng lập tức lại ảm đạm – vô địch cùng giai thì như thế nào, đối phương có cường giả Ích Địa Cảnh, dưới lực lượng tuyệt đối nghiền ép, Thế Cảnh thì thế nào?

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Ta nói rồi các ngươi đừng hối hận ! .

– Ha ha, Thế Cảnh thì thế nào! Hoàng Mính Chi cười lạnh một tiếng, hắn đưa tay phải ra, chậm chậm nắm chặt: – Xem ta đả bại ngươi như thế nào! .

Hắn ỷ vào sau lưng có cường giả Ích Địa Cảnh làm chỗ dựa, không hề cố kỵ.

– Nằm xuống cho ta! Hắn hét lớn một tiếng, tung quyền đánh tới Chu Hằng.

Ba!

Chu Hằng quạt tới một cái tát, trong tiếng vang thanh thúy, Hoàng Mính Chi lảo đảo trở ra, trên mặt tràn đầy khó hiểu.

Như thế nào Hoàng Tuyên Phong không ra tay?

Hoàng Tuyên Phong chính là cường giả Ích Địa Cảnh, chính là thân đệ đệ Hoàng Mính Chi, chính vì như thế. Hoàng Mính Chi mới dám không chút kiêng kỵ ức hiếp đám người Chu Hằng, bất kể tạo thành họa gì, Hoàng Tuyên Phong đều có thể thay hắn giải quyết!

Nhưng lần này là thế nào!

Những người Hoàng gia khác cũng đều phi thường kỳ quái, Hoàng Tuyên Phong phi thường bao che khuyết điểm, thanh danh đối với gia tộc vô cùng trọng thị. Huống chi chiến đấu là thân ca ca của hắn, thế nào đều dốc lòng bảo vệ, như thế nào để Hoàng Mính Chi bị người tát vỡ mặt?

Hoàng Tuyên Phong lại có khổ khó nói, hắn cũng không phải không muốn ra tay, mà ở trong nháy mắt ra tay hắn bị một cỗ áp lực đáng sợ chấn nhiếp, dường như động một ngón tay sẽ vỡ nát toàn thân. Loại áp lực này khiến hắn ngạnh sinh dừng lại hành động xuất thủ.

Hắn không thể giải thích tại sao có cảm giác như vậy, lại không có khả năng nói ra!

Đường đường cường giả Ích Địa Cảnh lại còn bị một cỗ cảm giác hù dọa? Đây không phải bảo người chê cười sao?

– Ngươi, ngươi thật to gan! Hoàng Mính Chi đưa ngón tay chỉ Chu Hằng, hắn sanh ra là thiên chi kiêu tử, địa vị cao cao tại thượng, đợi cho đệ đệ ngang trời xuất thế, hắn càng vô pháp vô thiên. Chưa từng bị người bạt tai như thế!

Vô cùng nhục nhã!

– Mính Chi, trở về! Hoàng Tuyên Phong đột nhiên lên tiếng: – Chúng ta đi! .

Hắn tin tưởng mình không phải tâm huyết dâng trào, cỗ áp lực kia thật là đáng sợ, hắn tuyệt không muốn đợi tiếp nữa ở chỗ này!

Tuy rằng Hoàng Mính Chi không muốn, nhưng càng không dám chống lại đệ đệ thiên tư xuất chúng, chỉ đành đần mặt đi trở về.

Năm người Triệu Hàn Vũ đều nhẹ nhàng thở ra. Nếu sự tình có thể hòa bình như vậy dĩ nhiên không thể tốt hơn, tuy rằng bọn họ cũng không biết vì cái gì Hoàng gia rõ ràng chiếm hết thượng phong lại phải đột nhiên rời đi, ngay cả bảo vật như Cửu Nguyệt Phong Quả đều bỏ được.

– Ra tay đối với ta, có tiện nghi rời đi như vậy sao? Chu Hằng đột nhiên nói.

Cái tiểu tử khốn nạn này!

Đường Vãn, Tề Thản, Lữ Như Chi đều nổi giận trong lòng, tiểu tử này tuy nắm giữ Thế, trên bản chất vẫn là Sơ Phân Cảnh mà thôi, không ngờ nghĩ có thể chống đỡ cùng Ích Địa Cảnh

Người ta chịu chủ động rời đi cũng không tệ , ngươi còn muốn hùng hổ dọa người! Chính ngươi muốn chết thì quên đi, chớ liên lụy cùng bọn họ a!

Nếu bọn họ biết mình không địch lại Chu Hằng nắm giữ thế, giờ phút này đã sớm xông lên đập chết tên hãm hại người này .

– Tiểu tử, ngươi còn muốn thế nào? Hoàng Mính Chi vốn không cam lòng, bây giờ trên mặt còn đang nóng, lập tức quay đầu, trên mặt tràn đầy thô bạo.

– Chịu nhận lỗi không? Chu Hằng mờ nhạt nói.

– Ta bồi thường lỗi mẹ của ngươi! Hoàng Mính Chi phun. – Ta

thao ngươi – – .

Ba!

Hắn còn chưa nói hết, toàn bộ đầu đột nhiên rời cổ bay lên, một đạo máu tươi lập tức phun ra từ nơi cổ, dường như suối phun cao hơn trượng!

Sắc mặt Chu Hằng băng hàn, hắn hận nhất chính là có người nhục mạ người nhà của hắn, nhất là cho tới bây giờ chưa từng gặp mặt mẹ ruột. Kể từ khi biết mẫu thân chưa chết, hắn tràn đầy nhu tình, ở trong mắt hắn, mẫu thân không thể nghi ngờ là nữ nhân đẹp nhất ôn nhu nhất trên đời, không chấp nhận được bất cứ người nào nhục mạ!

Hoàng Mính Chi miệng nói thô tục, dám sỉ nhục Triệu Khả Hân, Chu Hằng tự nhiên không có gì khách khí, một quyền đánh ra trực tiếp đánh bay đầu của hắn!

Thình thịch, Hoàng Mính Chi đoạn cổ văng lên một đoạn thời gian thật lâu mới rốt cục hoàn toàn chết hết, hai đầu gối mềm nhũn té quỵ dưới đất, ầm ầm nằm xuống.

Chết!

Lúc này, mọi người mới phản ứng được, Hoàng Mính Chi đã

chết!

Chu Hằng làm!

Trời, tiểu tử này thật sự quá liều, dám giết người trước mắt cường giả Ích Địa Cảnh!

Sắc mặt của Hoàng Tuyên Phong cực kỳ khó coi, hắn đối với cái thân ca ca này vẫn có cảm tình rất sâu, trơ mắt nhìn huynh trưởng chết yểu ở trước mắt mình, tâm tình tự nhiên khó chịu không thể tả!

Lúc này cũng không áp lực gì ngăn cản hắn ra tay, nhưng tốc độ Chu Hằng thật sự quá nhanh, mau đến mức hắn căn bản không có bất kỳ phản ứng nào, chỉ thấy đầu Hoàng Mính Chi trống rỗng bay lên.

Đáng ghét!

Hắn không biết áp lực lúc trước là xảy ra chuyện gì, có thể là nơi đây quá mức hung hiểm, tự nhiên mà vậy sinh ra áp lực. Mà hắn là Ích Địa Cảnh duy nhất giữa sân bởi vậy cũng chỉ có hắn mới có thể cảm ứng được.

Nguyên bản hắn muốn rời khỏi hung địa này, nhưng thân ca ca đã đột tử trước mắt, hắn tuyệt đối không thể rời đi như không

có chuyện gì xảy ra.

[CHARGE=3]

Tiểu tử này, nhất định phải trả giá thật lớn!

Sắc mặt Hoàng Tuyên Phong lạnh như băng, nói: – Các ngươi xử lý những người khác, tiểu tử này, ta muốn tự tay chém hắn thành mảnh nhỏ! Hắn chỉ vào Chu Hằng.

– Tuân lệnh! Năm người Hoàng gia còn lại đều ầm ầm xác nhận.

– Chu Hằng, hết thảy đều là ngươi làm hại! Đường Vãn hét lớn.

Cường giả Ích Địa Cảnh quyết định tự mình xuất thủ! Bọn họ đều sẽ chết, mà Chu Hằng chính là đầu sỏ gây nên!

– Câm miệng! Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, khí thế phát ra, Đường Vãn lập tức trắng bệch sắc mặt.

– Chết! Hoàng Tuyên Phong đã giết lại đây, bàn tay to triển khai, đen nghịt giống như một đám mây đen.

Ba!

Chu Hằng quất tới một cái tát, giòn tan, vang dội, lập tức làm mọi người chấn ngốc .

Tình huống gì? Như thế nào Hoàng Tuyên Phong cũng bị đánh?

Mặt dễ đánh đập như vậy sao?

Thực lực Chu Hằng vượt qua Hoàng Tuyên Phong một mảng lớn?

Điều này sao có thể!

Mọi người đều ngốc , ngay cả Hoàng Tuyên Phong cũng bối rối.

– Hỗn đản! Hoàng Tuyên Phong rất nhanh thanh tỉnh lại, lập tức giận tím mặt. Hắn không ngờ bị bạt tai, hắn đường đường cường giả Ích Địa Cảnh không ngờ bị người bạt tai!

Nhất định phải giết tiểu tử này!

Hai tay hắn chập lại, một đạo liệt hỏa bốc lên ở trên tay, đánh về Chu Hằng.

Đây là huyết mạch lực của hắn, cũng là mấu chốt hắn có thể ngạo thị cùng thế hệ, khiến tu vi hắn tiến cảnh rất mạnh. Sớm đột phá đến Ích Địa Cảnh

Ba!

Lại một tiếng tất giòn tan, Hoàng Tuyên Phong lại trúng một cái cái tát, không trì hoãn chút nào.

Một chưởng này cuối cùng đều đánh thức mỗi người!

Chu Hằng tuyệt không thể nào là Sơ Phân Cảnh, cho dù nắm giữ Thế thì như thế nào, kém một cái đại cảnh giới căn bản tăng lên không đủ!

Ích Địa Cảnh

3 người Đường Vãn lập tức tái, bọn họ không ngờ hô hô quát

quát nửa ngày đối với một cao thủ Ích Địa Cảnh Còn lại đang uy hiếp Chu Hằng, đây không phải tự tìm đường chết sao?

Chỉ là Hoàng Tuyên Phong cũng đủ để trấn áp bọn họ không có lực phản kháng chút nào, huống chi Chu Hằng ngay cả tát Hoàng Tuyên Phong cũng có thể tùy ý quất loạn?

Đôi mắt Thường Sư Sư phóng tia sáng kỳ dị, giống như mê muội nhìn Chu Hằng.

Trên đời này cũng không thiếu cao thủ Ích Địa Cảnh, nhưng còn trẻ giống như Chu Hằng, Ích Địa Cảnh cường thế như vậy thật là ít ỏi , nếu như có thể khiến một cái như vậy làm chồng, còn có cái gì chưa đủ ?

Sáu người Hoàng gia thì mỗi người như ngây ngô, lúc này bọn họ biết đá phải thiết bản!

– Không, không phải Ích Địa Cảnh, Khai, Khai Thiên Cảnh! Hoàng Tuyên Phong run giọng nói, trên thân Chu Hằng mặc dù có Ẩn Tức Phù. Nhưng sau khi tự mình giao thủ, hắn tự nhiên có thể cảm ứng được khí thế đối phương khủng bố vô biên!

Xa xa vượt ra khỏi hắn!

Như vậy, chỉ có Khai Thiên Cảnh !

Hắn vừa nói ra, mọi người đều có loại cảm giác té xỉu. Khai Thiên Cảnh a, phóng tới bọn họ tông môn, trong gia tộc đều là cấp lão tổ. Là đối tượng bọn họ cần cung kính sùng bái!

Trừ bỏ Triệu Hàn Vũ, Thường Sư Sư ra, mọi người đều phát run, nhát gan trực tiếp sợ tới mức không khống chế !

Tôn nghiêm cường giả không thể xâm phạm!

Bọn họ lại muốn đánh giết đối với một cái cường giả Khai Thiên Cảnh, lại ép lại đoạt, đây không phải tự tìm đường chết sao?

Triệu Hàn Vũ không sợ, là bởi vì nàng cũng không đắc tội Chu Hằng, nhưng lại bảo vệ nơi chốn, mà Thường Sư Sư không sợ, là bởi vì nàng có chủ ý, thời điểm nghe được Chu Hằng là Khai Thiên Cảnh, ý tưởng của nàng liền kiên cố hơn!

Nhất định phải làm nữ nhân Chu Hằng!

Chu Hằng nâng Cửu Nguyệt Phong Quả lên, nói: – Còn muốn đoạt sao? .

– Không dám! Không dám! Hoàng Tuyên Phong đều muốn khóc, nếu sớm biết ngươi là Khai Thiên Cảnh, ai dám đến đoạt a?

Con bà nó, đầu năm nay cao thủ như thế nào đều thích giả heo ăn lão hổ, không che giấu tung tích sẽ chết a!

Bây giờ mạng nhỏ bọn hắn ở một ý niệm Chu Hằng!

– Yên tâm, ta không có sát niệm lớn như vậy! Chu Hằng cười cười, lời ra khỏi miệng lập tức khiến mọi người nhẹ nhàng thở ra, cường giả Khai Thiên Cảnh nhất ngôn cửu đỉnh, không cần thiết trêu chọc bọn họ.

– Tuy nhiên .

Chu Hằng một câu biến chuyển, khiến tất cả mọi người giật thót tim: – Tội chết có thể miễn, tội sống khó thoát khỏi! .

Ngón tay hắn bắn liên tục, phốc phốc phốc, chín đạo kình khí đánh ra, chỉ nghe một mảnh tiếng kêu thảm thiết vang lên, trừ bỏ Triệu Hàn Vũ, Thường Sư Sư ra, những người khác đều ôm đũng quần, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Bọn họ bị phế của quý!

– Cút! Chu Hằng lạnh lùng quát.

Chương 206: Ứng Thừa Ân, Hàn Diệc Dao

Chín người Hoàng Tuyên Phong chật vật mà chạy, ở trước mặt thực lực cường đại, bọn họ tâm sinh oán khí đều không dám!

Không vứt bỏ tánh mạng đã đủ may, ai đắc tội một cái cường giả Khai Thiên Cảnh còn có thể toàn thân trở ra ? Ách, không tính là toàn thân trở ra, thiếu một đoạn như vậy đã là kết quả tốt nhất .

– Bái kiến đại nhân! Thường Sư Sư đã mặc vào quần áo, dịu dàng bái về Chu Hằng, gương mặt xinh đẹp ngẩng lên, trên mặt không che giấu sùng bái ngưỡng mộ chút nào.

Chu Hằng chỉ coi không thấy, đưa tới một viên Cửu Nguyệt Phong Quả cho Triệu Hàn Vũ, nói: – Cầm! .

Trưởng giả ban thưởng, không dám từ!

Tuy rằng tuổi Chu Hằng không lớn lắm, nhưng đường đường cường giả Khai Thiên Cảnh có thể cự tuyệt sao? Hơn nữa, đây chính là Cửu Nguyệt Phong Quả a, võ giả dưới Khai Thiên Cảnh có ai có thể cự tuyệt?

Triệu Hàn Vũ hết sức lo sợ, vội vàng nhận lấy Cửu Nguyệt Phong Quả, trong khoảng thời gian ngắn không biết nên nói cái gì.

– Bình thủy tương phùng, coi như là duyên phận! Chu Hằng mỉm cười, không đợi đối phương lên tiếng liền bốc thân hình lên, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, trong nháy mắt đi xa vô tung.

Thường Sư Sư hâm mộ nhìn linh quả trong tay Triệu Hàn Vũ, nhưng cho nàng 100 lá gan cũng không dám ra tay cướp đoạt, vạn nhất bị Chu Hằng biết, sẽ đừng mong sống khá giả! Trong lúc suy tư, ngực của nàng lại bắt đầu đau đớn, một chưởng Ích Địa Cảnh há tốt như vậy!

Đây cũng là duyên cớ Chu Hằng không trừng phạt nàng.

…

Một chỗ đầm lầy Dã Hỏa, một đôi thanh niên nam nữ đang bước chậm mà đi, tuy rằng đây là hiểm địa tuyệt đối, nhưng bọn họ lại như là lửng thửng đi dạo trong sân nhà, có vẻ vô cùng ung dung.

Đây không chỉ là tâm tính nhẹ nhàng, mà là bọn hắn quả thật

có được thực lực như vậy, nhất là thanh niên kia, tuy rằng nhìn qua trẻ tuổi đến đáng sợ. Nhưng khí thế lại vô cùng khủng bố, ngay cả yêu thú Linh Hải Cảnh đều nhượng bộ lui binh!

Dường như nam nhân trẻ tuổi này là một pho tượng thần, ngay cả tới gần đều là một loại khinh nhờn.

Khiến người ta đố kỵ chính là, nam tử này còn vô cùng anh tuấn, mang trên mặt nụ cười ấm áp. Cao lớn, anh tuấn, thực lực sâu không lường được, có được hết thảy điều kiện khiến mỹ nữ ái mộ.

Mà ở bên người của hắn, nàng kia cũng đồng dạng xuất sắc, gương mặt xinh đẹp tươi đẹp như ánh trăng, dáng người vô cùng ngạo nhân, thon dài, cao ngất. Tóc đen như mây đen quanh co khúc khuỷu, đen tỏa sáng!

Luận dung mạo, nàng còn hơn Tiêu Họa Thủy, An Ngọc Mị một đoạn, giống như cửu thiên tiên tử hạ phàm, khí chất tươi đẹp giống như diễm dương, khiến người ta không dám nhìn thẳng. Dường như thế sẽ tiết độc nàng.

Thực lực của hai người đều vô cùng cường đại, một cái cất bước chính là khoảng cách trên trăm trượng, tốc độ như vậy cho dù cường giả Khai Thiên Cảnh chỉ có thể trố mắt nhìn theo.

Nếu Chu Hằng biết thân phận của hai người, đặc biệt nam tử

giống như Thái Dương Thần, khẳng định sẽ rất giật mình.

Bởi vì, nam tử này chính là thiên tài nghịch thiên Ứng gia Ứng Thừa Ân, sủng nhi của trời. Xuất môn có thể nhặt được tuyệt thế công pháp, pháp khí.

Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong, khoảng cách Kết Thai Cảnh chỉ có một bước xa, chỉ cần hình thành Thần chích ở trong người có thể một bước lên trời, trở thành nửa bước tiên nhân chân chính ngự trị trên chúng sinh!

Nữ nhân đẹp như Thiên Tiên là hôn thê, tên là Hàn Diệc Dao, tuy rằng xuất thân không thể đánh đồng cùng Ứng Thừa Ân, nhưng đồng dạng không đơn giản, hơn nữa tư chất bản thân cũng vô cùng xuất sắc, tu vi Sơn Hà nhất trọng thiên đủ để ngạo thị thế hệ trẻ!

Không sánh bằng Ứng Thừa Ân rất bình thường, đó là thiên tài ngàn vạn năm mới có thể ra một cái. Thiên tài chân chính!

– Diệc Dao, tiểu huynh có một loại trực giác, món pháp khí tuyệt thế đó ở trong vòng phương viên trăm dặm! Ứng Thừa Ân lên tiếng nói, thanh âm trong sáng, nhưng đều có một cỗ khí thế khiến người ta cảm phục.

Lời này nếu để cho người khác nghe được. Tuyệt đối sẽ hộc máu!

Người nào a, dựa trực giác có thể cảm ứng được bảo vật, để cho người khác sống thế nào?

– Ân! Hàn Diệc Dao nhẹ nhàng gật đầu, áo trắng thanh lịch, không dính một tia bụi bậm, thanh lệ cao quý.

Ứng Thừa Ân đang muốn tiếp tục nói chuyện, lại ngẩn mặt ra, lấy ra một khối ngọc thạch từ trong lòng, làm tai nghe.

Đây là Truyền Âm Thạch, bên trong có bố trí trận pháp, có thể kết nối với mẫu trận ngoài vạn lý mà truyền tống. Loại vật này vô cùng trân quý, ít nhất thế lực phải có lão tổ Kết Thai Cảnh mới có thể có được.

Hắn nghỉ chân mà đứng, Hàn Diệc Dao cũng ngừng lại, im lặng, gió nhẹ nhộn nhạo, cuốn lên tay áo của nàng, để cho nàng có vẻ thánh khiết xinh đẹp.

Một lát sau, Ứng Thừa Ân thu hồi Truyền Âm Thạch, lộ ra vẻ áy náy với Hàn Diệc Dao, nói: – Gia tộc xảy ra chút ngoài ý muốn, tiểu huynh nhất thiết phải tự mình về xử lý! Diệc Dao, hay là ngươi theo ta trở về đi! .

– Pháp khí tuyệt thế đang ở trước mắt, Diệc Dao muốn thử thời vận, Ứng huynh đi không sao, Diệc Dao có năng lực tự vệ! Hàn Diệc Dao trong sáng nói.

Võ giả muốn đặt lên đỉnh phong, nhất định phải có chính kiến của mình, nhận định không thể buông tha, nếu không cứ dao động làm sao có thể dũng cảm tiến tới, đột phá cảnh giới khi tâm ma tầng tầng lớp lớp, đã sớm hỏng mất!

– Được rồi! Ứng Thừa Ân gật gật đầu, dịu dàng nói: – Diệc Dao cẩn thận một chút! .

– Diệc Dao sẽ! .

Ứng Thừa Ân lại áy náy cười, sau đó chân bắn ra, rồi đột nhiên phát lực, thân hình vừa mới bắn lên đã xuất hiện ở ngoài vài dặm, tốc độ thật nhanh!

Nếu Chu Hằng thấy một màn như vậy tất nhiên sẽ vô cùng kinh ngạc, bởi vì lúc này tốc độ Ứng Thừa Ân đã đạt đến trình độ hắn toàn lực thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, mà hắn chỉ có thể vận chuyển ngắn ngủi 10 phút mà thôi!

[CHARGE=3]

Ứng Thừa Ân cao hơn hắn hai cái đại cảnh giới là đúng, nhưng Linh Hải Cảnh thông thường tuyệt đối không thể đạt tới tốc độ như vậy, nhất định là hắn tu luyện một môn thân pháp thượng thừa, lúc này mới có thể như thế!

Được trời cưng, Ứng Thừa Ân tuyệt không thiếu bất kỳ công pháp, võ kỹ, thân pháp cao minh!

Hàn Diệc Dao nhìn Ứng Thừa Ân rời đi, khe khẽ thở dài.

Nàng cũng không hài lòng hôn sự cùng Ứng Thừa Ân, ngược lại không phải nói Ứng Thừa Ân không xứng với nàng, mà là nàng có chút bí mật, tuyệt không muốn kết làm quyến lữ cùng bất luận kẻ nào, cũng không phải nhằm vào Ứng Thừa Ân.

Nhưng nàng không cãi được ý chí của gia tộc, bởi vậy lần này nàng phải đến tìm pháp khí tuyệt thế, nếu có thể nhận được cái pháp khí này nhận chủ, nàng có được tư cách nói Không đối với gia tộc !

Nàng tuyệt không gả cho bất kỳ nam nhân nào, vậy coi như là chết!

– Ngay tại trong vòng phương viên trăm dặm! Hàn Diệc Dao nói ở trong lòng. Nàng tuyệt đối tin tưởng trực giác Ứng Thừa Ân, người này được trời xanh cưng chiều, dù đang ngồi không nhúc nhích còn có bảo vật đưa tới cửa, nếu hắn khẳng định có bảo vật ở trong vòng phương viên trăm dặm vậy nhất định có!

Tuy nhiên, khoảng cách trăm dặm đối với cường giả Sơn Hà Cảnh mà nói tuy rằng không bao lâu có thể qua lại, nhưng phải tìm tòi một tấc đất vẫn là một cái khu vực cực kỳ lớn, cũng không phải có thể hoàn thành trong khoảng thời gian ngắn.

Từ từ sẽ đến!

…

Sau khi Chu Hằng rời khỏi Triệu Hàn Vũ, vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp một chuyến, đưa một quả Cửu Nguyệt Phong Quả cho Tiêu Họa Thủy, về phần một quả khác hắn phải lưu cho phụ thân, Lan Phi? Nhìn đã thấy phiền!

Lan Phi nào dám tức giận, chỉ có thể dùng ánh mắt tràn ngập hâm mộ nhìn Tiêu Họa Thủy, sau đó thầm mắng thổ phỉ nặng bên này nhẹ bên kia.

Tiêu Họa Thủy đã sớm đạt tới Sơ Phân tam trọng thiên đỉnh phong, chỉ là thiếu thiên địa lĩnh ngộ mới chậm chạp không đột phá. Nếu dựa vào nàng tự thân cố gắng, nàng có thể cần một vài trăm năm mới có thể đột phá, hoặc là thăng đến hồng nhan lão thệ cũng vẫn như cũ dừng lại ở Sơ Phân Cảnh.

Hiện tại có Cửu Nguyệt Phong Quả, nàng đột phá có khả năng

gia tăng rồi một mảng lớn!

Ích Địa cùng Sơ Phân, đây là bất đồng hoàn toàn!

Trước không nói chiến lực chênh lệch, chỉ là Ích Địa Cảnh có thể có thêm thọ nguyên 300 năm cũng đủ để cho bất luận kẻ nào không tiếc giá phải trả theo đuổi !

Đầm lầy Dã Hỏa lớn đến thái quá, tìm loạn căn bản không có tiền đồ!

Chu Hằng nghĩ nghĩ, bắt đầu dẫn động hắc kiếm trong đan điền, muốn tìm bảo, đương nhiên phải dựa vào Nhân sĩ chuyên nghiệp!

Hắc kiếm xa cách, tính tình thanh thần kiếm này quá lớn, không chút giác ngộ thái độ pháp khí nào. Chu Hằng kiên trì bền bỉ, hắn và hắc kiếm trước kia hao mười năm, hiện tại chút thời gian này coi là cái gì?

Hắn không ngừng mà gây ý chí của mình, cuối cùng, hắc kiếm rốt cục run lên, sau khi động chuyển chỉ hướng một vị trí.

Xuất phát!

Chu Hằng lập tức triển khai thân hình, vù vù vù, hắn nhanh như lưu quang thạch hỏa, vẻn vẹn chỉ sau nửa giờ hắn đi tới trước một cái hồ nước, hồ này không lớn, giữa hồ có một tòa tiểu đảo, trên đảo có một núi nhỏ.

Hắn đạp sóng mà đi, đi tới trên đảo, vòng quanh núi nhỏ được một vòng, lại cũng không phát hiện có sơn động linh tinh, chỉ là một hòn đảo tầm thường.

Tuy nhiên, hắc kiếm chỉ là vị trí này.

Chu Hằng nhìn về phía mặt nước đen nhánh bẩn thỉu, trong lòng vừa động, có phải dưới nước có huyền diệu hay không?

Hắn hít vào một hơi, phát động huyết mạch thanh long, cả người lập tức có một đạo nước sạch vây quanh, hắn đạp bước vào hồ, nước dơ lập tức đẩy ra bốn phía, dường như trên người có một đạo cái chắn vô hình.

Đầm lầy Dã Hỏa chính là một nơi kịch độc, hồ nước này tự nhiên có độc, chẳng những mùi khó ngửi, còn có tính hủ thực cường đại, không ngừng ăn mòn cái chắn Chu Hằng bày ra. Tuy nhiên linh lực Chu Hằng kéo dài, sinh sôi không thôi, dễ dàng có thể bổ sung tiêu hao. như vậy

Nơi này thị lực không nhìn ra, ngay cả thần thức đều bị hạn chế cực lớn, Chu Hằng đạp sóng mà đi, vòng quanh tiểu đảo

một vòng, rốt cục có phát hiện, đi vào một cái hang động dưới nước.

Môi trường đen như mực cũng không thể ảnh hưởng hắn mảy may, thần thức của hắn đủ để Xem hết thảy. Huyệt động này hướng về phía trước, sau khi bơi không lâu, Chu Hằng nổi lên mặt nước, đi lại trong huyệt trên mặt đất.

Địa huyệt đầu tiên là dọc theo một đoạn hướng về phía trước, nhưng rất nhanh chỉ xéo xuống phía dưới, lần này đã không có nước dơ, môi trường tốt hơn nhiều.

Mấy phút sau, Chu Hằng dừng ở trước một tòa cửa đá.

Hắn lập tức nhíu mày lại, thầm nghĩ phương diện này có bảo vật, nhưng tuyệt không thể nào là món pháp khí tuyệt thế theo như đồn đãi xé hư không bay đi, bởi vì hắn cũng không nhận ra pháp khí còn có thể mở ra cửa đá!

Tuy nhiên nếu đến đây, vậy đi vào tìm tòi, dù sao có thể làm cho hắc kiếm phản ứng cũng nhất định không đơn giản.

Hắn bắt đầu nghiên cứu phá mở cửa đá như thế nào, nhưng còn chưa làm đã đột nhiên xoay người, chỉ thấy một nữ nhân áo trắng đang dịu dàng đi tới, thời điểm nhìn thấy Chu Hằng, nàng cũng không lộ ra cái ngạc nhiên gì, dường như sớm biết Chu Hằng đang ở phía trước nàng.

Áo trắng nữ nhìn chằm chằm Chu Hằng một hồi, lạnh nhạt nói: – Thúc thủ chịu trói, ta sẽ không đả thương ngươi, sau khi lấy bảo vật tự nhiên thả ngươi rời đi! .

Đúng là Hàn Diệc Dao!

Chương 207: Hấp dẫn

Hàn Diệc Dao có Ứng Thừa Ân chỉ điểm, có một phạm vi tìm tòi, nàng đã tìm ba ngày, lại căn bản không phát hiện chút dấu vết nào để lại, thẳng đến vừa mới thấy được Chu Hằng.

Nàng rất kỳ quái Chu Hằng tìm tới nơi này, nhưng lập tức lưu tâm, bởi vậy mới đi theo Chu Hằng đến nơi này.

Không nghĩ tới Chu Hằng không ngờ tìm được địa phương!

Ngay cả Ứng Thừa Ân đều chỉ có thể xác định một vị trí đại khái, nhưng Chu Hằng lại có thể nhắm thẳng vào mục tiêu, năng lực tầm bảo chẳng phải nghịch thiên hơn so với Ứng Thừa Ân!

Nàng cũng không phải hạng người tâm ngoan thủ lạt, bởi vậy chỉ muốn tạm thời cầm Chu Hằng, chờ nàng lấy được bảo vật tự nhiên sẽ phóng Chu Hằng rời đi, điểm ấy nàng thật không nói sai.

Chu Hằng nhìn mỹ nữ động nhân này, trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ khát vọng mãnh liệt, muốn ôm nữ tử này vào trong ngực, làm chuyện người yêu nên làm.

Hắn không khỏi ngẩn ra, hắn tự nhận không phải người háo sắc, nếu không với thực lực của hắn cùng địa vị bây giờ sớm có thể thê thiếp thành đàn . Nhưng vì cái gì hắn lại đột nhiên phát lên khát vọng như vậy, bị kích động, không kịp chờ đợi muốn có được cái mỹ nhân tuyệt sắc này?

Cô gái này quả thật đẹp đến kinh người, cho dù Tiêu Họa Thủy, An Ngọc Mị cũng phải cam bái hạ phong ở trước mặt nàng, duy nhất có thể đối kháng với nàng cũng chỉ có Mai Di Hương không ngại thiên hạ bất loạn.

Nhưng hắn đối mặt với Mai Di Hương cũng không chút cảm giác động tâm nào, như thế nào ở trước mặt nữ nhân này không giữ được bản tâm?

Mị thuật?

Không giống, hắn không chút cảm giác được mình đã bị mê hoặc, phần khát này thậm chí không phải phát ra từ đầu óc của hắn, mà là bản năng thân thể, đến từ máu!

Di, máu?

Chu Hằng có chút hiểu, hắn dùng quả Kim Dương Thảo, mà trái cây cũng dung hợp vào huyết mạch của hắn, bình thường

chỉ lớn mạnh năng lực hắn tại cái phương diện kia. Nhưng có đôi khi cũng sẽ dị biến.

Tỷ như bị Nam Cung Nguyệt Dung thi thuật, hắn bị dục hỏa công tâm, hoàn toàn chính là dược lực Kim Dương Thảo quấy rối!

Hiện tại, cũng giống như vậy!

Chu Hằng khắc chế không được bản năng như vậy, cũng may ý muốn như vậy tuy rằng mãnh liệt nhưng cũng không trắng trợn, để hắn có thể khống chế ngôn hành cử chỉ của mình, nhưng một cỗ ái mộ mãnh liệt lại không ngăn được.

Đây là bản năng của thân thể hắn, bản năng khát cầu thân cận nàng.

Một khi đã như vậy, hắn cũng không cần phải … đối kháng cùng thân thể của chính mình!

Hắn nhếch miệng cười, nói: – Nam tử hán đại trượng phu. Không có đạo lý thúc thủ chịu trói! .

– Ta sẽ khiến ngươi có! Hàn Diệc Dao hừ nhẹ một tiếng, nàng không có ý định sát sinh cũng không có nghĩa là nàng dễ nói chuyện, giờ phút này trọng bảo ở sau thạch thất, nàng có thời

gian nói chuyện tào lao với Chu Hằng?

Nàng tràn đầy khát vọng đối với pháp khí tuyệt thế, cộng thêm Chu Hằng đứng ở trước mặt, trong khoảng thời gian ngắn nàng cũng không nghĩ tới một thanh pháp khí mở cửa nhập thất thế nào. Lúc này áo trắng phiêu phiêu, phất tay đánh Chu Hằng.

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tuy rằng địa huyệt không rộng, nhưng hắn vẫn có thể tránh khỏi một kích này của Hàn Diệc Dao.

– Cô nương, chúng ta làm bằng hữu đi! Hắn thiệt tình thực lòng nói.

Nói thật, tuy rằng Chu Hằng đã là tay già đời trên giường. Nhưng ở trên tình trường cũng tuyệt đối là kẻ non nớt, tay mới, tuy rằng bổn ý hắn cũng không thích cô gái này, nhưng thân thể thích, thân thể lại là chính hắn , bởi vậy hắn tự nhiên cũng thích cô gái này.

Hắn cũng không thể nói :Này, chúng ta lên giường đi, ngươi nhất định sẽ hài lòng! Phỏng chừng sẽ cho Hàn Diệc Dao đen mặt muốn giết người!

Bởi vậy, ở trong suy nghĩ của Chu Hằng: Chúng ta làm bằng hữu đi là lời dạo tốt nhất đầu.

– Hừ, miệng lưỡi trơn tru! Hàn Diệc Dao không vui trong lòng, đã dán lên Chu Hằng nhãn hiệu hạ lưu, ngọc chưởng từng bước ép sát.

Nàng là tu vi Sơn Hà Cảnh. Nghiền ép Chu Hằng một cái đại cảnh giới, hơn nữa nàng có thể tuổi còn trẻ đạt tới cảnh giới này, tư chất tự nhiên tuyệt hảo, không gian đan điền không biết lớn hơn bao nhiêu so với Sơn Hà Cảnh thông thường, mỗi một đạo kình phong đều vô cùng đáng sợ, một kích có thể khiến võ giả Khai Thiên Cảnh mất đi sức chống cự.

Oanh! Oanh! Oanh!

Nàng không tiếc giá phải trả triển khai công kích phạm vi lớn, địa huyệt vốn hẹp hòi đến đáng thương, dưới linh lực bao phủ, hắn không chỗ có thể trốn, chỉ có thể đón đỡ! Nữ nhân này đầu óc không xấu!

Chu Hằng nói ở trong lòng, cho dù là Sơn Hà Cảnh thông thường cũng ít nhất cường đại gấp trăm lần so với Khai Thiên Cảnh, cho dù chỉ một thành lực lượng đều có nghiền ép Khai Thiên Cảnh, nhưng nàng phóng lực lượng lại cực có chừng mực, chỉ làm hắn bị thương nặng, nhưng cũng sẽ không làm hắn tàn phế, thậm chí tử vong.

Hắn cười ha ha, hữu quyền đánh ra, trong nháy mắt biến thành màu vàng.

Huyết mạch xích kim phát động!

– Di? Hàn Diệc Dao thoáng sửng sốt, nhưng cũng không dừng tay, tiếp tục dùng kình lực chụp được.

Ba!

Lực lượng kinh khủng chấn động, quả đấm của Chu Hằng lập tức tan vỡ, da thịt màu vàng nhao nhao nổ tung, lộ ra xương cốt bên trong màu vàng đỏ, tản phát ra khí tức vô cùng cao quý.

Không hỏng, không hủy!

– Huyết mạch xích kim! Hàn Diệc Dao nhíu mày: – Ngươi là người Triệu gia? .

Tại sao nhận định hắn là người Triệu gia?

Chu Hằng tươi cười, nói: – Tại hạ Chu Hằng, cô nương họ gì?

.

– Chu Hằng? Đôi mắt Hàn Diệc Dao nhoáng lên một cái, nàng dường như nghe nói qua tên này nơi nào, nhưng trong khoảng thời gian ngắn lại không nghĩ ra.

[CHARGE=3]Đây là đương nhiên, Ứng Băng Phong chết ở Hàn Thương Quốc là đại sự ngập trời nhưng đối với Ứng gia Lãng Nguyệt Quốc mà nói lại là cái gì, dù sao hàng năm gia tộc đều sẽ có tộc nhân ngã xuống ở trong di tích.

Hàn Diệc Dao là con dâu chuẩn của Ứng gia, nhiều nhất chỉ nghe người ta ngẫu nhiên đề cập qua Ứng Băng Phong, sau đó thuận tiện nghe được tên Chu Hằng, nhưng đâu có thể hiểu biết chính xác Chu Hằng là ai.

– Cô nương, ta đã báo tính danh , ngươi không nói cho ta tên của ngươi có chút thất lễ đi? Chu Hằng cười nói, cũng không vận chuyển huyết mạch lực khép lại tay phải, hắn tin tưởng đối phương tuyệt không khả năng dừng tay như vậy.

– Nếu ngươi có thể tiếp được 100 chiêu, ta sẽ nói cho ngươi biết! Hàn Diệc Dao cho một cái hứa hẹn hoàn toàn không thể.

100 chiêu?

Dưới tình huống bình thường, võ giả kém một tiểu cảnh giới đều rất khó chống đỡ trên trăm chiêu, huống chi chênh lệch một đại cảnh giới? Một cường giả Sơn Hà Cảnh muốn trấn áp Khai Thiên Cảnh, chỉ cần một lóng tay là được!

Một chiêu, một lóng tay!

Hàn Diệc Dao nói như vậy, rõ ràng là cự tuyệt Chu Hằng, dù nàng cho rằng Chu Hằng có tiềm lực tương đối nhưng cũng tuyệt không cho đối phương có thể duy trì mười chiêu ở trong tay nàng, dù sao vừa rồi nàng chỉ vận dụng một thành lực lượng!

Chu Hằng lại nhếch miệng cười, nói: – Đã quyết định! Hắn nghiêm mặt, quát: – Đến chiến đi! Một cỗ khí thế hùng kỳ bá đạo lập tức cuốn lên, như tuyệt thế danh kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ, tản phát ra uy thế chư thiên lui tránh!

Hàn Diệc Dao không khỏi cả kinh, có thể có được khí thế như vậy, tuyệt đối là nhân tài đương thời!

Trước đây, nàng chỉ thấy qua khí thế như vậy trên người của hai người, nhưng hai người này chẳng những là thiên tài mạnh nhất Lãng Nguyệt Quốc, thậm chí danh chấn toàn bộ Thiên Long Đế triều, được công nhận yêu nghiệt tuyệt thế chắc chắn tiến vào Kết Thai Cảnh!

Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân!

Chu Hằng không ngờ có thể luận cùng hai người này?

Chờ một chút, vô lại rõ ràng mang huyết mạch xích kim, tuy rằng họ Chu, nhưng tuyệt đối có quan hệ cùng Triệu gia! Nhưng Triệu gia bởi vì Triệu Đoạt Thiên, ở đế đô người nào không biết, người nào không hiểu, tuyệt không có một cái tộc nhân như vậy!

Thật sự ngạc nhiên, hắn đến tột cùng chui ra từ nơi nào!

Trong lòng nàng nghi hoặc, nhưng xuống tay lại không chậm chút nào, bàn tay mềm kết từng đạo thủ ấn, không ngừng mà trấn hướng về Chu Hằng, ấn kết thiên thiên, hóa thành một bạch hổ, thanh long, huyền quy, chu hạc!

Tứ tượng thiên thủ ấn!

Đây là võ kỹ đắc ý của nàng, Địa cấp thượng phẩm, có thể tăng chiến lực lên một cái tiểu cảnh giới!

Chu Hằng gào to một tiếng, thôi phát linh lực cả người, đánh trả!

Cửu U Băng Thiên Quyết!

Lúc này huyết mạch thanh long đã đạt đến Thiên linh thể thập tinh, thậm chí còn vượt qua, huyết mạch môn võ kỹ này cũng đủ để phát huy ra uy lực võ kỹ Thiên cấp thượng phẩm, vô cùng bá đạo!

Thương thương thương, bốn loại thần thú vũ động ai cũng bị đóng băng từng cái, nhưng lực lượng Sơn Hà Cảnh đáng sợ đến bực nào, cho dù Chu Hằng có được lực lượng cao hơn 160 lần so với Khai Thiên Cảnh bình thường, nhưng vận chuyển võ kỹ Thiên cấp thượng phẩm đều vô dụng, vẻn vẹn chỉ có thể đóng băng trong nháy mắt!

Đủ rồi!

Chu Hằng đập ra, hai đấm huy động liên tục, quyền ảnh màu vàng vũ động, chiếu sáng toàn bộ âm u địa huyệt, thình thịch thình thịch thình thịch, linh lực thú ảnh bị đóng băng lập tức nhao nhao bị đánh cho dập nát, hóa thành lực lượng bản nguyên trở về thiên địa.

Một chiêu này, dùng thủ đoạn bạo lực như thế phá giải!

Hàn Diệc Dao cả kinh thiếu chút nữa la thất thanh, dù là như thế, nàng cũng hé cái miệng nhỏ nhắn, lộ ra một chút xíu răng trắng như tuyết, bộ dáng phong tình tràn đầy mê người, khiến người ta muốn ôm nàng hung hăng hôn lên vài hớp.

Nàng là Sơn Hà Cảnh a, cho dù một chiêu này vẫn không vận dụng toàn lực, nhưng trấn áp một cái Khai Thiên Cảnh còn chưa đủ sao?

Vì cái gì hiện tại Chu Hằng có thể dễ dàng hóa giải một chiêu này như thế, phía trước lại bị nàng đánh cho bung bét da thịt?

Đáp án chính là, lúc trước Chu Hằng cố ý để cho nàng phớt lờ!

Hiện tại Hàn Diệc Dao hoài nghi, 100 chiêu có đủ đả bại Chu Hằng hay không.

Tiểu vô lại này!

Nàng chưa từng tức giận như vậy, Chu Hằng lại dám đùa giỡn nàng, rất đáng ghét !

Nhất định phải cho tiểu tử này chút đau khổ!

Hàn Diệc Dao hừ lạnh một tiếng, vẻ mặt nghiêm nghị!

Oanh!

Nàng lại kết một cái thủ ấn, đồng dạng 4 thần thú cùng ra, nhưng lần này hình thể mỗi thần thú lớn hơn gấp đôi, hơn nữa càng thêm ngưng thật, như là thân thể thực sự!

Thanh long, chu hạc tường thiên, bạch hổ, huyền quy chen chúc trên mặt đất lao xuống, oanh ầm ầm, với khí thế vô thượng hướng tấn công về Chu Hằng!

Một gã cường giả Sơn Hà Cảnh thật sự nổi giận, toàn lực ứng phó, đối với võ giả Khai Thiên Cảnh mà nói quả thực chính là tai nạn!

Chu Hằng lại cười ha ha, trong tiếng thét dài, hắn chủ động đón đánh.

Đối với dũng khí của Chu Hằng, ngay cả Hàn Diệc Dao đều không thể không bội phục, nhưng nàng càng nghĩ Chu Hằng tự đại đến trình độ cuồng ngạo, kém một cái đại cảnh giới cũng dám chính diện đánh bừa, thật sự rất ngu xuẩn!

Người hữu dũng vô mưu như thế sao có thể đặt song song cùng Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân?

Quả thực chính là sỉ nhục hai tuyệt đại thiên tài này! –

Chương 208: Cánh cửa của Vực!

Chu Hằng quyết chí tiến lên!

Hắn phảng phất như một mình bị vây vào tuyệt địa, chiến người cuối cùng, giờ phút này đang phát động tấn công tới địch nhân vây quanh đầy khắp núi đồi, thảm thiết, bi tráng!

Bành! Bành! Bành!

Hắn giương Cửu U Băng Thiên Quyết, nhưng Hàn Diệc Dao đã toàn lực ứng phó, uy lực của của huyết mạch võ kỹ này đã gần như bằng không, căn bản không cách nào đóng băng thần thú kia! Chu Hằng lập tức thay đổi sách lược, lấy Hàn Băng làm chướng, ngăn trở những thần thú linh lực này đi vào.

Nhưng trong từng tiếng giòn vang vang lên, Hàn Băng bị oanh phá không trì hoãn chút nào, ngay cả tư cách ngăn trở một cái cũng không có.

Hàn Diệc Dao cũng không phải là Sơn Hà Cảnh thông thường a!

Chiến a! Chiến a!

Máu huyết cả người Chu Hằng kích động, vào giờ khắc này hắn hoàn toàn đã quên thân thể khẩn cầu mạnh tới mức nào đối với nữ nhân này, làm như một võ giả, chiến sĩ trời sanh hắn ở trước mặt lực lượng đáng sợ chỉ còn lại có ý chí chiến đấu tận tình đánh một trận.

Dâng trào ngất trời, bất khuất không gãy!

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Trên người của hắn không ngừng bị thần thú biến thành từ linh lực đánh trúng, tách ra từng đạo máu tươi, mỗi một kích cũng làm cho thân hình Chu Hằng chợt lui, nhưng ánh mắt của hắn càng ngày càng sáng ngời, chiến chiến chiến, hừng hực xông tới!

Tuyệt không lui về phía sau, vĩnh viễn không buông tha!

Máu tươi văng khắp nơi, lực lượng Sơn Hà Cảnh đáng sợ đến bực nào, cho dù Chu Hằng đạt đến Khai Thiên tam trọng thiên cũng chỉ có tư cách miễn cưỡng đánh một trận cùng Sơn Hà nhất trọng thiên bình thường, hiện tại hắn sao có thể đối kháng cùng thiên tài như Hàn Diệc Dao?

Hắn rất nhanh liền trở thành một huyết nhân!

Huyết khí cùng ý chí chiến đấu dung hợp, quanh quẩn không đi ở trong đầu của hắn, thế nhưng hóa thành thực chất, tạo thành từng thanh huyết kiếm, tản mát ra chiến ý ngất trời.

Hàn Diệc Dao bị kinh hãi lần nữa.

Thực lực Chu Hằng quả thật chẳng qua là Khai Thiên Cảnh, hơn nữa chẳng qua là Khai Thiên nhất trọng thiên. Nhưng lực lượng của hắn … Thậm chí đã vượt qua Khai Thiên tam trọng thiên đỉnh phong! Bất quá, Khai Thiên Cảnh yêu nghiệt hơn nữa đều không thể chính diện đối kháng cùng Sơn Hà Cảnh, huống chi nàng cũng không phải là Sơn Hà Cảnh thông thường!

Theo lý mà nói, mỗi một đạo thủ ấn của nàng cũng có thể làm cho Chu Hằng sụp đổ, nhưng sự thật cũng là Chu Hằng rất nhanh đã tiến tới.

Chẳng những không có sụp đổ, ngược lại bộc phát ra ý chí chiến đấu càng cường đại hơn!

Nam nhân này không phải là huyết dũng, mà là chiến sĩ trời sanh, chỉ có tiến không có lùi, sát phạt thiên hạ!

Nàng cũng là nghĩ đến hơi quá, Chu Hằng có dũng khí lớn, nhưng tuyệt không phải hạng người huyết dũng, vạn nhất sự không thể được hắn sẽ lui, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cũng không phải là bày đặt vô ích.

Nhưng, vô lại này chịu đựng thế nào?

Hàn Diệc Dao rất nhanh thì phát hiện, sau khi da Chu Hằng bị chấn nát, lộ ra xương cốt màu vàng bên trong, bảo vệ kinh mạch, mạch máu, nội phủ của hắn!

Đối với võ giả mà nói, da thịt là không nặng nhất, mới có thể dùng để tổn thương da thịt để hình dung vết thương nhỏ. Mà Chu Hằng đạt tới loại cảnh giới này, lấy xương cốt bảo vệ nội tạng, mạch máu, kinh mạch, chính là chuyện tình vô cùng ung dung.

Trên thực tế, vô luận thân thể võ giả cường hóa như thế nào, bộ phận kiên cố nhất vĩnh viễn cũng là xương, vì vậy sau khi tiến vào Tụ Linh Cảnh, xương cốt võ giả cũng sẽ thừa nhận thương tổn khi nhận được công kích hoạt động theo bản năng.

Tụ Linh Cảnh, liền nhảy ra khỏi phạm vi của người phàm, có năng lực như vậy.

Nhưng chênh lệch cảnh giới chính là đả thương cứng rắn, Chu Hằng chẳng qua là Khai Thiên nhất trọng thiên, dưới tất cả lực oanh kích của nàng thì cho dù là bộ phận cứng rắn nhất như xương cốt thì như thế nào, một kích tất nhiên gãy đoạn!

Xích Kim huyết mạch của Triệu gia có uy lực lớn như vậy sao?

Tuyệt đối không thể!

Xích Kim huyết mạch quả thật không có năng lực như thế, nhưng năng lực của Phệ Kim tộc lại có thể làm được!

Cường độ thân thể bây giờ của Chu Hằng đã vượt qua pháp khí của Khai Thiên Cảnh, hơn nữa Xích Kim huyết mạch cường hóa, mặc dù không thể so với pháp khí của Sơn Hà Cảnh nhưng cũng sẽ không kém đến quá xa, muốn oanh hư xương cốt như vậy, cho dù là võ giả Sơn Hà Cảnh cầm lấy pháp khí Sơn Hà Cảnh chém mạnh, cũng phải vung mạnh một cái!

Hàn Diệc Dao chỉ lấy tay không, thậm chí lăng không lấy linh lực vỗ hờ, căn bản không thể oanh hư bản thể Chu Hằng.

Bành! Bành! Bành!

Chu Hằng đón công kích của Hàn Diệc Dao, dũng cảm tiến tới, huyết kiếm trên đầu đang hợp lại làm một, hóa thành số lượng ít hơn. Nhưng hình thể huyết kiếm càng thêm to lớn, khí thế to lớn càng thêm đáng sợ.

– Đi!

Hàn Diệc Dao thật là khó nén khiếp sợ trong lòng, đầu ngón tay không ngừng lật, đánh ra từng đạo kình lực, rầm rầm rầm không ngừng đánh vào trên thân Chu Hằng.

Chỉ có thể đẩy lui, không cách nào đánh cho bị thương!

Đây là quái vật gì?

Hàn Diệc Dao vô cùng kinh hãi, nàng lúc này mới ý thức được Chu Hằng căn bản không phải tự đại đến trình độ cuồng ngạo, mà là vô lại này quả thực chính là một pháp khí hình người, hơn nữa còn là pháp khí đến gần cấp bậc Sơn Hà Cảnh!

Nàng có thể tay không phá hủy một pháp khí đến gần pháp khí của Sơn Hà Cảnh sao? Đáp án hiển nhiên là không!

Đánh như vậy, đừng nói 100 chiêu, chính là 1000 chiêu nàng

cũng không thể đánh bại Chu Hằng.

Thật phải nói cho vô lại này tên của mình?

Hàn Diệc Dao không được tự nhiên, đây có thể không chỉ là vấn đề về một cái tên, mà là bị Chu Hằng chiếm được thượng phong, chiếm quyền chủ đạo! Phải biết rằng sau thạch thất này chính là bí bảo, nàng há có thể để cho Chu Hằng chiếm cứ chủ động?

[CHARGE=3]

Toàn lực ứng phó!

Nàng kêu một tiếng, đầu ngón tay giương lên, trong tay xuất hiện một trường kiếm trong vắt như nước, thân kiếm toàn thân tuyết trắng, hình dáng hơi mờ, phảng phất như làm bằng Hàn Băng, vừa lấy ra đã tản ra hàn khí um tùm, bốn phía nhất thời có vô số vụn băng rơi xuống, trong địa huyệt cũng nổi lên sương trắng.

Đây là pháp khí Bạch Sương Kiếm của nàng, cấp bậc Linh Hải Cảnh, nếu là lần tiếp theo tăng lên một cái cấp bậc thì chính là tuyệt thế pháp khí, có thể tự hành vận chuyển, bộc phát ra lực sát thương của cấp bậc Kết Thai Cảnh, là tồn tại tùy ý chém giết dưới Kết Thai Cảnh!

Dù là như thế, kiếm này cũng bất đồng với pháp khí bình thường, chẳng những có thể lấy để tăng chiến lực của người sử dụng lên, hơn nữa còn có đặc hiệu thêm vào, băng hàn làm cho tốc độ chảy của linh lực của địch nhân cũng giảm bớt, chiến lực tổn hao nhiều!

Pháp khí của Linh Hải Cảnh, chẳng những cứng rắn, hơn nữa sắc bén, lại không chém phá được pháp khí của Khai Thiên Cảnh sao?

Bản năng của Chu Hằng cảm giác được một cổ rung động, con mắt của hắn tập trung vào trường kiếm trong tay đối phương, nói:

– Cô nương, đang êm đẹp làm sao mang hung khí đi ra ngoài, như vậy sẽ đả thương hòa khí a!

Người nào có hòa khí với ngươi!

Hàn Diệc Dao không cần cúi đầu là có thể thấy hung khí cao ngất của chính mình, ấn tượng thứ nhất của nàng đối với Chu Hằng chính là sắc quỷ vô lại, hai chữ hung khí bị thành nghe thành “hung khí” (ngực)!

Tên khốn này lại còn dám đùa giỡn chính mình?

Hàn Diệc Dao vốn không có ý muốn giết người, nhưng Chu Hằng trần truồng đùa giỡn nàng như thế thật sự để cho nàng không cách nào nhịn được, nàng hét giận dữ một tiếng, thân hình thon dài nhảy ra, họa xuất Bạch Sương Kiếm, hàn quang chớp động, ánh sáng ngọc như tinh quang!

Choang! Choang!

Tia lửa bắn ra bốn phía, trong tay Chu Hằng xuất hiện 1 đoạn kiếm màu đen, kịp thời đỡ được một kích kia của Hàn Diệc Dao.

Lực lượng không bằng, Chu Hằng nhất thời liền lùi lại bảy bước, nặng nề đụng vào vách tường trên địa huyệt, dường như không có việc gì.

– Ừm?

Hàn Diệc Dao lộ vẻ kinh ngạc nữa, nàng ngạc nhiên nhìn đoạn kiếm trong tay Chu Hằng.

Thân kiếm bị gãy tới trình độ này, kiếm này căn bản là phế đi, đã không thể xưng là pháp khí, chỉ có thể đến sử dụng như binh khí tầm thường, không bền bỉ, mà không có thể có hiệu quả đặc biệt, hoặc là tăng cường chiến lực của võ giả.

Nhưng nếu như đã là phế khí, tại sao có thể thu ở đan điền?

Ai cũng biết, chỉ có pháp khí mới có thể tâm thần tương liên cùng chủ nhân, tồn tại trong đan điền!

Trên người vô lại này tựa hồ cất dấu rất nhiều bí mật!

Hàn Diệc Dao không kịp suy tư, trường kiếm chuyển nữa, nàng nhất định phải đánh bại Chu Hằng, tiểu tử này lại dám nói lời khinh bạc đối với nàng! Mặc dù nàng không muốn dễ dàng phá sát giới, làm Chu Hằng bị thương nặng cũng không xung đột với chuyện đó.

Đinh đinh đinh! Đinh đinh đinh!

Chu Hằng nắm giữ Thế, Hàn Diệc Dao không thể nào lấn hắn ở kỹ năng! Mà dù sao kém một cái đại cảnh giới, tốc độ xuất kiếm của nàng nhanh hơn, mạnh hơn, trong vòng 10 kiếm Chu Hằng tối đa cũng chỉ có thể đỡ 7 kiếm, còn dư lại hai kiếm hắn có thể dùng Tấn Vân Lưu Quang Bộ dịch chuyển khỏi, nhưng bởi vì địa hình hạn chế đặc thù của nơi này, hắn vẫn là ăn vào một kiếm!

Bị pháp khí của Linh Hải Cảnh bổ trúng, đây cũng không phải là đùa giỡn, một kích đánh vào xương cốt màu vàng của hạ Chu Hằng sẽ phát hiện ra một vết rạn nứt, sau mấy lần nhất thời giống như mạng nhện lan tràn ra.

Xương bể nát cũng không trí mạng, nhưng mất đi sự bảo vệ của xương cốt, nội tạng, mạch máu, kinh mạch tương đối non mềm của hắn cũng hoàn toàn lộ ra ngoài dưới công kích của đối phương!

Đây cũng là nguy hiểm đến tính mạng!

Chu Hằng lại có thể chắc chắc đối phương sẽ không giết mình, hắn chịu mạo hiểm, nhưng tuyệt sẽ không chịu chết!

Cũng may đã đỡ được hơn sáu mươi chiêu, cách ước định trăm chiêu cũng không xa xôi, nếu là nữ nhân này không chịu thủ ước, Chu Hằng cũng chỉ có thể trốn vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. Làm nữ nhân đầu tiên được hắn thích, hắn thật lòng hy vọng đối phương sẽ giữ đúng hứa hẹn, nếu không sau này hắn tuyệt đối sẽ đánh cái mông của nữ nhân này!

Chiến ý của hắn càng tăng cao, vô số đạo huyết kiếm ở đỉnh đầu dung hợp làm một, từ màu đỏ thắm biến thành màu đen sẫm, u ám, thâm trầm giống nả hắc kiếm trong tay hắn, lại giống như Vương giả trong kiếm, có một cổ uy áp không rõ.

Chu Hằng mơ hồ cảm giác được chính mình đã cảm nhận được gì đó, nhưng cũng không cách nào tinh tường cảm ứng được, điều này làm cho vô cùng phiền não, liền điên cuồng gào thét nghênh đón Hàn Diệc Dao.

Yêu nghiệt a!

Làm đối thủ của Chu Hằng, Hàn Diệc Dao ngược lại càng thêm rõ ràng trạng thái lúc này của Chu Hằng.

Người nầy … Không ngờ mò tới gần Vực Cảnh!

Lúc này, nàng rốt cục hoàn toàn khiếp sợ!

Không cách nào thống kê toàn bộ đại lục đến tột cùng có bao nhiêu người đạt đến Vực Cảnh, nhưng cũng khẳng định là, ít nhất ở Lãng Nguyệt Quốc không có ai nắm giữ cảnh giới này, cho dù là lão tổ của tam đại hào môn, nửa bước tiên nhân Kết Thai Cảnh!

Bất quá, nàng biết Ứng Thừa Ân đã đụng chạm đến tầng thứ này, hơn nữa có thể ngộ tương đối, tùy thời có thể hoàn toàn nắm giữ cảnh giới này! Đúng là như thế, nàng mới có thể nhạy cảm phát hiện Chu Hằng đến gần độ cao này!

Quái thai a!

Cõi đời này xuất hiện thiên tài siêu cấp thứ ba? Trẻ tuổi như vậy?

Đến Tụ Linh Cảnh trở lên, số tuổi đã không trọng yếu nữa, nhưng đối với cường giả trẻ tuổi mà nói, tuổi vẫn là có thể nói rõ một vài vấn đề. Tỷ như Khai Thiên Cảnh 90 tuổi cùng Khai Thiên Cảnh hai mươi tuổi cũng có thể xưng là trẻ tuổi, nhưng ý nghĩa của hai người tuyệt nhiên bất đồng!

Khai Thiên Cảnh 90 tuổi có thể xưng là thiên tài, nhưng Khai Thiên Cảnh hai mươi tuổi chính là thiên tài siêu cấp!

Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân cũng là thiên tài siêu cấp như vậy, mà hiện tại sợ rằng còn phải cộng thêm một người!

Hàn Diệc Dao tuyệt đối không cách nào tiếp nhận một gã lưu manh vô lại như vậy lại là thiên tài siêu cấp! Mặc dù nàng tuyệt không muốn lập gia đình cùng Ứng Thừa Ân, nhưng vẫn là tràn đầy kính nể đối với tên thiên tài này,, mà không ngờ Chu Hằng có thể cũng liệt vào cùng Ứng Thừa Ân, Triệu Đoạt Thiên, đây quả thực là ô nhục đối với hai đại thiên tài!

Thế công của nàng mạnh hơn!

Chương 209: Tiến vào thạch thất!

Trong lòng Chu Hằng thật giống như thiêu đốt lên một đoàn lửa, không phát tiết được, vô cùng buồn bực!

Hắn rõ ràng thật giống như đã chạm vào cái gì đó, nhưng thủy chung thiếu 1 chút, loại cảm giác này quá tệ, để cho hắn kìm nén, chỉ muốn chiến thống khoái!

Tay phải hắn vũ động hắc kiếm, tay trái không ngừng đánh ra lực đóng băng, lực phá hoại của hoa sen tám màu quá mạnh mẻ, ở nơi địa huyệt phong bế này hắn không dám dùng đến, nếu không có thể sẽ chôn sống chính mình.

Người không chết được, nhưng mục đích hắn tới đây không phải là vì đánh nhau, đoạt bảo mới là yếu vụ đệ nhất.

Ầm! Ầm! Ầm!

Hai người chiến đấu đến kịch liệt, Chu Hằng hoàn toàn rơi vào hạ phong, xương cốt toàn thân đã hiện đầy vết nứt, sắp tan vỡ, nhưng cách ước định cũng chỉ kém một chiêu cuối cùng!

Hàn Diệc Dao dung nhan nghiêm nghị, trong đôi mắt đẹp phóng xạ ra thần quang đoạt người, trên người đột nhiên thả ra một đạo hào quang, một đôi quang dực dài ra từ phía sau lưng, mỗi một bên dài chừng ba trượng, giương lên chạm vào trong vách tường của địa huyệt.

Đây là linh lực hư hóa, hữu hình vô chất.

Nàng tự nhiên sẽ không sử dụng chiêu thuật có hoa không quả vào lúc này, đây là huyết mạch lực, Bạch Vũ Dực, có thể tăng chiến lực của nàng lên trên diện rộng, cũng có thể ở phi hành phá không trong khoảng thời gian ngắn!

Theo như ghi lại của Hàn gia, độ dày huyết mạch đạt tới trình độ rất cao, hoàn toàn có thể dùng thân thể phi hành!

Hàn Diệc Dao còn xa xa không đạt tới tầng thứ này, nhưng nàng chỉ cần tăng chiến lực lên cũng đủ!

Một kích cuối cùng, long trời lở đất!

Hàn Diệc Dao kêu một tiếng, phía trên Bạch Sương Kiếm cũng đại phóng hào quang, chém Chu Hằng.

Một kiếm này, uy lực quá mạnh mẻ, tuyệt đối không thể cứng

rắn ngăn chặn!

Nếu là Chu Hằng đang trong trạng thái khỏe hẳn, như vậy cho dù cứng rắn ăn một kiếm này nhiều lắm là chịu trọng thương, cũng sẽ không chết! Nhưng hiện tại xương cốt cả người hắn cũng bị phá thành mảnh nhỏ. Một kiếm này khẳng định thân thể sẽ tách rời, kiếm khí tập kích thân thể, nội phủ hắn cũng sẽ chịu trọng thương!

Cho nên, tuyệt không thể cứng rắn!

Trong nháy mắt Chu Hằng thôi phát Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng. Dưới trọng áp, tinh khí thần của hắn cũng tăng lên tới cao độ trước đó chưa từng có, để cho hắn nhìn càng thêm rõ ràng, ý nghĩ càng thông suốt, như thần minh!

Thân thể của hắn làm ra biến hóa bất khả tư nghị, giống như một con cá, tìm kiếm một đường sinh cơ ở trong kiếm khí đầy trời của Hàn Diệc Dao. Cả người không lùi mà tiến tới, giống như cá vượt long môn, nghịch lưu mà lên.

Hắn cứ như vậy xuất hiện trước người của Hàn Diệc Dao, hai tay mở ra, ôm lấy nữ nhân này.

Phản kích, đây là tác phong nhất quán của hắn. Tuyệt không xem thường trốn tránh, dù dưới hình thế ác liệt thế nào hắn cũng muốn phản kích, trừ phi vạn bất đắc dĩ, hắn tuyệt sẽ không xem thường mà buông tha.

Mà hắn làm được!

Hàn Diệc Dao tuyệt không nghĩ tới thân pháp của Chu Hằng quỷ dị, thần kỳ, đã đi tới trước mặt mình, hơn nữa nhanh tới mức làm cho nàng hoàn toàn mất đi thời gian phản ứng, chỉ có thể trơ mắt nhìn Chu Hằng ôm tới.

A!

Chu Hằng giang hai cánh tay, ôm lấy Hàn Diệc Dao thật chặc.

– Buông tay!

Hàn Diệc Dao kinh hô, kể từ khi có trí nhớ tới nay nàng chưa từng có thân cận với người nam nhân nào như thế, điều này làm cho cả người nàng cứng ngắc, vô cùng khó chịu.

– 100 chiêu đã qua, ngươi thua!

Chu Hằng nhếch miệng cười một tiếng, huyết mạch thanh long lưu chuyển, vết thương trên người hắn đang lấy tốc độ cực nhanh khép lại.

– Buông tay!

Hàn Diệc Dao dùng sức giãy dụa, lực lượng của nàng cao hơn xa Chu Hằng, mặc dù bị ôm lấy không dễ dàng phát lực, nhưng tựa như một đứa bé ôm lấy người lớn, vẫn có lực trói buộc!

Bành, Chu Hằng nhất thời bị nàng đánh bay ra ngoài, oa một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi.

– Tiểu nhân!

Hàn Diệc Dao gầm lên một tiếng, đâm 1 kiếm tới, giận không kềm được.

– Uy, làm sao nói không giữ lời?

Thân hình Chu Hằng lưu chuyển, hành động giống như lúc trước chẳng qua là đột xuất nghĩ ra, hắn không thể nào duy trì lâu dài, phốc phốc phốc, trên người của hắn nhất thời nổi lên từng đạo máu tươi.

Hắn vội vàng rút lui, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, như quỷ mỵ, chạy ra ngoài.

Hàn Diệc Dao mặc dù là tồn tại Sơn Hà Cảnh, nhưng đối với tốc độ của Chu Hằng chỉ có thể nghẹn họng nhìn trân trối!

Tốc độ này, nhanh tới mức sắp có thể so sánh cùng Ứng Thừa Ân!

Hàn Diệc Dao càng hiểu rõ nhiều về Chu Hằng, thì càng tràn đầy kinh ngạc đối với tên vô lại này, phải biết rằng tên khốn kiếp này chẳng qua là Khai Thiên Cảnh a, cũng đã đụng chạm đến một đường huyền diệu của Vực!

Mà tốc độ không ngờ cũng có thể so sánh với Ứng Thừa Ân là Linh Hải Cảnh, một chân đã nhảy vào Kết Thai Cảnh, làm sao có thể không để cho người ta khiếp sợ!

Đáng tiếc, một thiên tài siêu cấp như vậy lại là một tên vô lại háo sắc hạ lưu!

Hàn Diệc Dao hận hận nhìn ra địa phương Chu Hằng biến mất một hồi, xoay người lại, bắt tay vào nghiên cứu phương pháp mở cửa đá ra. Nàng cho rằng, Chu Hằng nhất định là bị nàng hù dọa thảm, sẽ không tới đây nữa.

Về phần tiểu tử này có thể tuyên dương bí mật nơi này ra ngoài hay không, nàng cũng không phải là rất để ở trong lòng, nàng không dừng lại ở chỗ này thời gian quá dài, cũng sẽ không có người biết thân phận của nàng.

Lặng lẽ mà đến, lặng lẽ mà đi.

Bên ngoài hơn mười trượng, Chu Hằng đang lấy thần thức quan sát nhất cử nhất động của Hàn Diệc Dao từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Hắn nhìn lướt qua, lại thấy Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi cũng không ở tầng thứ nhất, hắn là chủ nhân của Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, hết thảy trong tháp đều không thể gạt được hắn, lập tức phát hiện hai nàng này đều đang ngồi xếp bằng tu luyện ở lầu hai.

[CHARGE=3]

Tiêu Họa Thủy bế quan Chu Hằng có thể lý giải, bởi vì nàng ăn Cửu Nguyệt Phong Quả nhất định là có đại lĩnh ngộ, tự nhiên cần bế quan để tiêu hóa chỗ tốt, nhưng Lan Phi làm sao cũng đi theo náo nhiệt?

Hắn cũng lười để ý tới, chẳng qua là đem thần thức chú ý ở trên người của Hàn Diệc Dao, nếu là đối phương mở cửa đá ra,

hắn cũng sẽ đi theo vào trước tiên.

Nữ nhân này không thủ tín, đã nói hắn gắng gượng qua 100 chiêu sẽ nói cho hắn biết tên, thế nhưng nuốt lời!

Quả nhiên, lời của nữ nhân không thể tin tưởng, mà càng là lời nói của nữ nhân xinh đẹp thì càng không thể tin!

Cái mông của nữ nhân này, hắn quyết đánh!

Sau một lúc Hàn Diệc Dao lắc qua lắc lại, chỉ nghe tiềng nổ trầm đục truyền lại, cửa đá chậm rãi nâng lên, hiện ra một cái thạch thất tối tăm rất sâu, không gian thật lớn, có ít nhất mấy trăm trượng.

Nàng lập tức vọt người vào, mà sau khi phiến cửa đá kia lên tới đỉnh cũng chậm rãi hạ xuống.

Chu Hằng lập tức đi ra ngoài từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, bay đi vào trong thạch thất, hưu, hắn theo sát phía sau, cũng tiến vào bên trong.

Mặc dù trong thạch thất là một mảnh đen nhánh, nhưng đối với võ giả Tụ Linh Cảnh mà nói thì hắc ám cũng không tính là cái gì, huống chi hai người bọn họ một người là Khai Thiên Cảnh, một người là Sơn Hà Cảnh!

– Ngươi!

Sau khi Hàn Diệc Dao phát hiện Chu Hằng xông vào, nhất thời mắt hạnh trợn tròn, vô lại này thật to gan, lại dám canh giữ ở một bên đợi nàng mở cửa đá ra, sau đó nhân cơ hội theo vào!

Nàng giương trường kiếm, chém tới Chu Hằng.

Thạch thất này thật lớn, thân hình Chu Hằng vừa động đã là nhanh nhẹn đi xa, một kích kia của Hàn Diệc Dao nhất thời thất bại.

Nàng có thể không tiếc linh lực dùng công kích phạm vi lớn bao trùm cả thạch thất, nhưng lực lượng một khi phân tán, muốn Chu Hằng bị thương cơ hồ là không thể nào! Nhưng tốc độ Chu Hằng nhanh như vậy, trong một không gian rộng rãi nàng sao có thể dùng pháp khí trực tiếp đánh trúng?

Vì vậy, sau một kích không trúng, nàng chẳng qua là vẻ mặt lạnh lùng nhìn Chu Hằng, trong ánh mắt toát ra sự khinh thường sâu đậm, thậm chí tiếc hận thiên tài siêu cấp như vậy lại là sắc phôi, vô lại!

Nàng tuyệt mỹ vô cấu, tự có một cổ khí tiên lệ, không cho

người ta khinh nhờn, vẻ khinh bỉ nhàn nhạt kia đủ để cho người ta xấu hổ và giận dữ phải đi tự sát!

Chu Hằng hai tay ôm ở trước ngực, vẻ mặt bất động.

Hắn thích nữ nhân này, là bởi vì thân thể nữ nhân này có lực hấp dẫn mãnh liệt đến không cách nào vứt bỏ đối với hắn, cái đó và tình cảm là hai chuyện khác nhau. Muốn hắn khom lưng vì một mỹ nữ đó là trăm triệu lần không thể, cho dù hắn thực sự động tâm, động tình, tuyệt đối sẽ không cúi đầu áp tai, tim của hắn là ở võ đạo.

Nữ nhân này quá dữ tợn, luôn động thủ động cước với hắn, nhất định phải trị!

Nếu là Hàn Diệc Dao biết Chu Hằng oán thầm, tuyệt đối sẽ giận đến hộc máu! Nàng dữ tợn? Nàng là người bị hại có được hay không!

Hàn Diệc Dao sau khi nhìn chằm chằm Chu Hằng, cuối cùng quyết định không để ý tới, không hỏi tên vô lại này, nếu là nàng có thể có được tuyệt thế pháp khí, như vậy hết thảy vấn đề cũng có thể dễ dàng giải quyết.

Thạch thất này trống rỗng, nàng bước nhanh mà đi, khoảng cách 200 trượng dài tự nhiên chớp mắt là tới, cuối cũng là một cái cửa đá.

Nàng nhấc hai tay, linh lực động, đẩy cửa ra.

Ông!

Cả thạch thất cũng là nhẹ nhàng rung rung, cho thấy lực lượng cường đại của cường giả Sơn Hà Cảnh, nhưng cửa đá này cũng chắc chắn đến đáng sợ, không một chút động tĩnh, chẳng qua là chấn động rớt xuống mấy phần bụi bậm.

– Ai!

Một tiếng thở dài nhẹ nhàng vang lên, quang ảnh chớp động, ở giữa thạch thất đột nhiên xuất hiện một ảo ảnh của nam nhân trung niên mặc huyền y, người này vóc người bình thường, nhưng hai cánh tay dài, thẳng đến gối.

Hắn ngoảnh thân thể lại, nhìn Chu Hằng một chút, lại nhìn Hàn Diệc Dao một chút, lắc đầu nói:

– Hơn tám trăm năm đã qua, không nghĩ tới cuối cùng vẫn là có người đến nơi này!

– Ngươi là ai?

Chu Hằng trầm giọng quát lên, đạo nhân ảnh này mặc dù là hư ảo, lại cho hắn một loại áp lực cường đại, tu vi thật sự vô cùng cường đại, ít nhất cũng là Linh Hải Cảnh!

– Bổn tọa?

Nam nhân trung niên huyền y này ngơ ngác một chút, lộ ra vẻ mặt nhớ lại.

– Hơn tám trăm năm trước,, bổn tọa cũng có một ngoại hiệu, được gọi là Huyết Kiếm Thiên Quân!

– Cái gì? Ngươi là Huyết Kiếm Thiên Quân?

Hàn Diệc Dao nhất thời lộ ra vẻ kinh ngạc.

– Hơn tám trăm năm trước, Huyết Kiếm Thiên Quân danh chấn Tử Vũ Quốc, nhưng lại đột nhiên mất tích lúc thanh danh cường thịnh nhất!

– Ha ha ha, tiểu cô nương lại còn biết địa vị của bổn tọa, đáng tiếc, bổn tọa tuyệt đối sẽ không cho các ngươi sống rời đi!

Huyết Kiếm Thiên Quân ngửa mặt lên trời cười to, tiếng nói lành lạnh.

– Ngươi rốt cuộc chưa chết?

Chu Hằng không nhịn được, hỏi.

– Nghiêm chỉnh mà nói, ngay từ hơn tám trăm năm trước bổn tọa đã chết!

Huyết Kiếm Thiên Quân cũng không có vội vả xuất thủ, mà là cẩn thận suy nghĩ một chút, nghiêm túc trả lời:

– Các ngươi rất may mắn, bổn tọa muốn chia sẻ một cái thiên đại bí mật cùng các ngươi, điều bí mật này bổn tọa vốn định giữ đến sau khi công thành mới chiêu cáo khắp thiên hạ, nhưng hơn tám trăm năm trơ trọi tới đây, bổn tọa cũng có chút tịch mịch … Vô cùng tịch mịch!

Chẳng qua là mặc dù hắn nói muốn chia sẻ, cũng là im bặt, chẳng qua là ngẩng đầu nhìn trời, tựa hồ lâm vào hồi ức, hoàn toàn quên mất hết thảy!

– Lão quỷ, ngươi nói hay không?

Chương 210: Huyết Kiếm Thiên Quân!

Hàn Diệc Dao không nhịn được mà mặt cười co quắp một chút, Chu Hằng thật đúng là to gan lớn mật, không ngờ hô quát như thế đối với Huyết Kiếm Thiên Quân! Phải biết rằng vị này năm đó chính là tu vi Linh Hải Cảnh, mặc dù hiện tại tự thừa nhận là đã chết, nhưng thấy thế nào cũng không giống như là người chết a!

Nếu như ảo ảnh này là một đạo thần thức lưu lại khi sống, hiển hóa thông qua trận pháp, như vậy đâu có thể nào linh trí giống như vậy, đằng đằng sát khí nói muốn diệt khẩu!

Người không biết không sợ!

– Ha ha ha, tiểu tử thật đúng là vô lễ! Bất quá nhiều năm như vậy bổn tọa chưa cùng người ta nói chuyện, cũng không so đo với ngươi, dù sao hai người các ngươi rất nhanh thì sẽ chết!

Huyết Kiếm Thiên Quân cũng không cho là ngỗ ngược, ngược lại liên tục cười to.

Hắn dừng một chút, rốt cục đi vào chánh đề, nói:

– Hơn tám trăm năm trước,, bổn tọa mới vừa đột phá Linh Hải Cảnh, ngẫu nhiên vào trong một tòa di tích thượng cổ, phát hiện một thanh tuyệt thế Ma Kiếm bị trấn áp! Bổn tọa hao phí rất nhiều sức mới đưa được thanh Ma Kiếm đó ra, giết chóc vô số, cuối cùng phát hiện chỗ thần kỳ của Ma Kiếm này! Cho nên, bổn tọa bày ra hết thảy chuẩn bị, buông tha thân thể, lấy thần thức hòa làm một thể cùng Ma Kiếm! Chỉ cần thời gian ngàn năm, bổn tọa liền có thể trở thành Ma Kiếm chi hồn! Từ nay về sau, bất tử bất diệt, uống máu để lớn mạnh bản thân! Đến lúc đó, người người trên đời này đều phải tuân bổn tọa làm chủ, chính là Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh cũng là một kiếm chém chết! Ha ha ha! Cho dù cõi đời này còn có Hóa Thần Cảnh cũng không thể nào là kẻ địch của bổn tọa! Thay vì theo đuổi tiên cảnh hư vô mờ mịt, vẫn là con đường trường sinh này của bổn tọa thực tế hơn, hơn nữa có thể phách tuyệt thiên hạ, người nào nếu không phục, chém!

Huyết Kiếm Thiên Quân càng nói càng hưng phấn, trên mặt đều tựa hồ nổi lên hào quang, phảng phất đã quân lâm thiên hạ, ra lệnh một tiếng, thiên hạ nghe theo.

Thì ra là như vậy!

Hàn Diệc Dao nói ở trong lòng. Năm đó Huyết Kiếm Thiên Quân vô cùng cường thế, được khen là kỳ tài ngàn năm, có hy vọng đột phá Kết Thai Cảnh trở thành nửa bước tiên nhân, ai ngờ lại như là cỗ sao chổi chợt lóe rồi biến mất, đột nhiên biến mất biệt tích ở thời kỳ gần hai trăm tuổi cực thịnh.

Năm đó chính là đưa tới oanh động rất lớn. Có người suy đoán

hắn gặp phải thứ hắn rất thích, ẩn lui khỏi giang hồ, có người lại nói hắn thăm dò di tích gặp phải nguy hiểm mà biến mất, còn có người nói chuẩn xác tận mắt thấy hắn bị cường giả Kết Thai Cảnh chém giết, bởi vì đắc tội đại nhân vật như vậy.

Nhưng không có ai nghĩ đến, Huyết Kiếm Thiên Quân lựa chọn một con đường tu luyện khác loại như vậy!

– Ngươi kẻ điên này!

Hàn Diệc Dao không nhịn được trách móc nói.

– Đang làm người êm đẹp không làm, lại muốn làm kiếm, quả thực bị coi thường!

Chu Hằng nói rất độc, chính là hắn luyện ra được cùng con lừa đê tiện.

– Tiểu bối vô tri!

Huyết Kiếm Thiên Quân cũng không có tức giận, chẳng qua là lộ ra vẻ khinh thường.

– Vũ trụ to lớn, chủng tộc nhiều, vượt qua tưởng tượng của

các ngươi! Loài người là chủng tộc trí khôn yếu đuối nhất trong cả vũ trụ, thân thể của người này vứt bỏ thì như thế nào? Đại đạo vô hình, mà các ngươi lại câu nệ vào hình dạng, hoàn toàn là kém cỏi! Bổn tọa huyết phệ thiên hạ, cuối cùng có một ngày sẽ trảm phá cửu thiên, hóa phàm thành tiên, đến lúc đó muốn trở thành hình thái gì chính là hình thái đó. Cần gì để ý biến hóa con đường tu luyện nho nhỏ?

Người như hắn chính là sau khi nhận được máu huyết của Phệ Kim tộc, suy nghĩ cũng sẽ không suy nghĩ đã lựa chọn hình thái Phệ Kim tộc hoàn toàn, không có chút lưu luyến nào đối với thân người!

Thực lực đối với Huyết Kiếm Thiên Quân mà nói, ý nghĩa hết thảy!

Hơn nữa, lại liên quan tới trường sanh, thành tiên, đối mặt với hấp dẫn như vậy, cõi đời này khẳng định còn có rất nhiều người sẽ làm ra lựa chọn giống nhau, vì trường sanh, vì cường đại, bọn họ có thể buông tha c hình thái loài người, đi làm một ngọn núi, đi làm một con rắn, đi làm một con cá sấu!

Làm người tốt đẹp thì không làm, sổ điển vong tông. Ngay cả cha mẹ, ngay cả mình là ai cũng có thể bỏ lại!

Đối với người như vậy, Chu Hằng xem thường 100 lần!

– Ai, thật là không muốn lập tức giết chết các ngươi, đã nhiều năm như vậy, cũng chỉ có các ngươi tới đây. Để cho bổn tọa còn tưởng rằng bố trí chuẩn bị ra cũng lãng phí!

Huyết Kiếm Thiên Quân lộ ra vẻ tiếc nuối.

Nếu là lời nói của hắn không ngoa, như vậy hắn còn qua hai trăm năm mới có thể tái hiện nhân gian. Bất quá đến lúc đó hắn sẽ không phải là loài người, mà là một thanh kiếm, giống như tuyệt thế pháp khí, tung hoành thiên hạ!

– Ngươi nghĩ giết chúng ta như thế nào, dùng lời nói nhảm để dìm chết?

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, hắn có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, mười phần phấn khích.

– không không không!

Tính tình của Huyết Kiếm Thiên Quân tựa hồ vô cùng tốt, không ngờ không sinh khí chút nào, mà là giải thích cho hai người Chu Hằng.

– Thạch thất này chính là bổn tọa dùng tinh lực mười năm chế tạo, ban đầu chính là hao tổn vô ích tất cả tích trữ của bổn tọa, còn ra tay cướp đoạt, đắc tội rất nhiều người! Trả giá rất lớn, bất quá bổn tọa cùng dung với Ma Kiếm, trong vòng ngàn năm tuyệt không có thể bị quấy rầy, tự nhiên phải tốn một chút trả giá lớn, hơn nữa những thứ kia vốn là vật ngoại thân, bày đặt có nghĩa gì? Thạch thất này, chính là bổn tọa tự mình ra tay, không có thời gian mấy tháng cũng đừng mơ tưởng sẽ oanh phá được! Không nói trước các ngươi có năng lực như thế hay không, cho dù có, cũng không có thời gian dài như vậy! Nơi này ngăn cách không khí, ha ha, chỉ cần không phải tiên nhân, võ giả có thực lực cường đại hơn nữa cũng là cần hô hấp, mà rất nhanh, không khí nơi này sẽ hết, các ngươi sẽ chết bởi vì hít thở không thông! Bất quá, một chiêu này cũng không phải là giữ chân các ngươi, bổn tọa còn có một cái biện pháp tốt hơn! Đồng Tâm Kết, đi!

Hai tay Huyết Kiếm Thiên Quân đột nhiên kết ấn, hưu hưu, hai đạo u quang nhất thời bay đi về phía Chu Hằng cùng Hàn Diệc Dao.

Người nào cũng không nghĩ tới hắn sẽ xuất thủ!

Cho dù là Chu Hằng cũng chắc chắc trước mắt là một đạo hư ảnh, nếu là hư ảnh thì làm sao có thể phát ra công kích! Mà cường giả Linh Hải Cảnh đáng sợ đến bực nào, trừ phi Chu Hằng luôn luôn giữ vững trạng thái vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ tốc độ cao, nếu không căn bản không thể tránh né công kích của Linh Hải Cảnh!

Đây là tồn tại đến gần nửa bước tiên nhân, căn bản không thể tránh né!

Hưu hưu, hai đạo u quang đồng thời tiến vào thân thể Chu Hằng, Hàn Diệc Dao. Nhưng cũng không có xuất hiện thảm kịch bạo thể mà chết, hai người tựa hồ không có chút khác thường nào, phảng phất như hai đạo u quang kia cũng chỉ tia sáng thông thường.

[CHARGE=3]

– Ai, nếu đổi là năm đó, bổn tọa trực tiếp tay nâng kiếm chém, giết người liền giết người, nào có nói nhảm nhiều như vậy, nhưng bây giờ phải nói mấy câu cùng người!

Huyết Kiếm Thiên Quân nhẹ nhàng thở dài, lắc đầu, làm như rất là bất đắc dĩ đối với thay đổi của mình.

– Bổn tọa đã không có thân thể, chỉ còn lại có thần thức, không cách nào sử dụng công kích trực tiếp! Bất quá, Đồng Tâm Kết này là bí thuật bổn tọa nhận được lúc hợp nhất với Ma Kiếm, cái này vô cùng có ý tứ, ha ha, hai người trúng Đồng Tâm Kết, vĩnh viễn không thể tách ra khoảng cách trăm trượng, nếu không, đầu tiên là đau lòng như cắt, sau đó trái tim sẽ xảy ra bạo liệt, chết thảm tại chỗ! Hơn nữa, vô luận người nào chết trước, một người khác cũng sẽ cảm ứng như vậy, vỡ tim mà chết! Lấy ý nghĩ của bổn tọa, nghĩ ra loại bí thuật này nhất định là một phụ nữ!

Đồng Tâm Kết!

Danh tự này rất là tình ý liên tục, nhưng tác dụng cũng là làm cho người ta dựng hết tóc gáy!

Chu Hằng cùng Hàn Diệc Dao cũng không nhận ra người kiếm này đang nói sạo để bọn họ sợ, cái này căn bản không có cần thiết. Bất quá, chỉ là như vậy như thế nào giết được bọn họ, dù sao hai người cũng không phải là mặt đối lập của đá nam châm, sẽ đẩy nhau ra khoảng cách trên trăm trượng!

– Chỉ cần ý niệm của bổn tọa vừa động, hai Đạo môn trước sau kia sẽ phát ra lực lượng đặc hữu, hấp dẫn lấy các ngươi! Một cánh cửa hấp dẫn người trúng Đồng Tâm Kết Âm Kết, một cái còn lại là hấp dẫn người trúng Đồng Tâm Kết Dương Kết! Để cho bổn tọa tính xem, ha ha, khoảng cách của hai cánh cửa này không sai biệt lắm có hơn hai trăm trượng, các ngươi bị hút lấy thân bất do kỷ, nhận thức tư vị đau lòng như cắt, cuối cùng vỡ tim mà chết! Mặc dù còn muốn cho các ngươi hàn huyên với bổn tọa một hồi, nhưng, an toàn mà thắng là hết thảy, hơn nữa các ngươi cũng biết hết thảy, thành quỷ cũng không oan! Bắt đầu đi!

Huyết Kiếm Thiên Quân vỗ vỗ hai tay, nhất thời, một cổ lực hấp dẫn tác dụng vào Chu Hằng cùng Hàn Diệc Dao.

– A!

Hàn Diệc Dao phát ra một tiếng thét kinh hãi, cho dù nàng là

tu vi Sơn Hà Cảnh cũng không cách nào chống cự lực lớn như thế, bị hút đi.

Không người nào nguyện ý chết, đặc biệt là bị chết không có chút giá trị nào như vậy!

Hàn Diệc Dao kêu một tiếng, sau lưng lại triển khai hai đạo quang dực, hết sức chống cự lực dẫn dắt này!

Một khi khoảng cách của nàng cùng Chu Hằng vượt qua trăm trượng, hai người đều sẽ bỏ mình!

Chu Hằng có chết hay không, nàng thật là không thèm để ý, vô lại này chết là tốt nhất! Nhưng nàng tuyệt không muốn chết cùng một chỗ với Chu Hằng, đây quả thực là một loại điểm ô, nàng chết đi cũng sẽ ôm hận!

Toàn lực chống cự, tốc độ nàng bị kéo giảm đi, tuy nhiên dời đi về hướng cửa đá!

Ngay cả Sơn Hà Cảnh như nàng cũng không cách nào chống cự, như vậy huống chi Chu Hằng mới là Khai Thiên Cảnh?

Xong!

Hàn Diệc Dao lộ ra vẻ tuyệt vọng, xem ra nàng nhất định khó thoát khỏi cái chết!

Không đến nơi này, nàng đếm ngày chờ chết! Mà mạo hiểm tiến vào nơi này vốn muốn tìm đường sống, không nghĩ tới cũng là một cước giẫm vào địa phương bí hiểm của cường giả Linh Hải Cảnh, coi như là chính mình chịu chết!

Mạng như vậy, thì cứ như vậy đi!

Hàn Diệc Dao nản lòng thoái chí, có lẽ, chết mới là giải thoát.

Nàng giương mắt nhìn lại Chu Hằng, vô lại này lúc này cũng đã bị hút tới một đầu khác. Tin tức tốt duy nhất chính là không cần chết cùng một chỗ với tiểu tử này, nếu không ngày sau bị người phát hiện hài cốt, cho hai người là tình lữ thì làm sao bây giờ?

Ừm?

Lúc thấy Chu Hằng, Hàn Diệc Dao nhất thời ngây ngẩn cả người!

Làm sao có thể?

Tên kia không ngờ vẫn là đứng ngay tại chỗ!

– Làm sao có thể?

Huyết Kiếm Thiên Quân lên tiếng kinh hô, trên mặt khiếp sợ giống như gặp quỷ.

Lấy tu vi tâm tính Linh Hải Cảnh của hắn, thật sự không nên vui mừng lộ rõ trên nét mặt như thế, nhưng ai bảo hắn hơn tám trăm năm luôn luôn tĩnh mịch, căn bản không cần khắc chế tâm tình, mới có thể biểu hiện ra không sai biệt lắm cùng người bình thường.

Đây … Làm sao có thể?

Chu Hằng chỉ có Khai Thiên Cảnh a, lực lượng so ra kém xa Hàn Diệc Dao, làm sao có thể chống cự sức lực như vậy?

Cho dù có thể chống cự, nhưng làm sao cũng phải ra vẻ hình dáng dùng sức a! Nhưng xem bộ dáng vân đạm phong khinh của Chu Hằng một chút, tựa hồ có thể lấy ra một cái ghế mà ngồi xuống, bưng một chén trà lên thưởng thức.

Có thể đừng như vậy hay không a?

Chu Hằng khẽ mỉm cười, giơ chân phải lên, bước đi ra ngoài dưới bốn con mắt của Huyết Kiếm Thiên Quân cùng Hàn Diệc Dao nhìn chăm chú.

Phương hướng là đi về phía Hàn Diệc Dao!

Phốc!

Huyết Kiếm Thiên Quân kinh ngạc tới mức phun cả đầu lưỡi ra!

Chương 211: Hắc kiếm phát uy!

Người nầy, là quái vật sao?

Huyết Kiếm Thiên Quân cùng Hàn Diệc Dao đồng thời phát ra kinh hô như vậy, một tiểu tử Khai Thiên Cảnh lại có thể chống đở thủ đoạn do cường giả Linh Hải Cảnh bày ra, đây không phải là đùa giỡn hay sao?

Đạp! Đạp! Đạp!

Chu Hằng từng bước từng bước đi hết sức dễ dàng, muốn nói hắn đang chống cự lực lượng dẫn dắt khổng lồ, đừng nói Linh Hải Cảnh, võ giả Sơn Hà Cảnh sẽ không tin tưởng, cái này thì người có đầu óc bình thường cũng sẽ không cho rằng như thế!

Mấu chốt là, người nầy tại sao có thể làm được?

Chu Hằng từng bước từng bước đi dễ dàng tự tại, lúc mới bắt đầu thật ra thì hắn cũng rất kỳ quái, nhưng nghĩ một lát, lúc này mới sửng sốt thời gian thật dài tại chỗ, cho đến sau khi nghĩ thông suốt, lúc này mới cất bước.

Ẩn Tức Phù!

Cái này nhìn như thứ vô ích có thể giấu diếm khí tức của hắn, để cho cường giả Hóa Thần Cảnh cũng nhìn không ra sâu cạn của hắn!

Đã như vậy, thủ đoạn mà Huyết Kiếm Thiên Quân Linh Hải Cảnh bày ra sao có thể vượt xa Hóa Thần Cảnh? Ẩn Tức Phù này là thật sự chân chính che dấu khí tức, ngay cả ấn ký của Đồng Tâm Kết cũng đều che lại, trận pháp không có chút trí khôn nào như vậy như thế nào lại có tác dụng đối với Chu Hằng?

Nguyên nhân nói toạc ra thật ra thì vô cùng đơn giản, nhưng người không biết nhìn vào thì đây quả thực là kỳ tích!

Huyết Kiếm Thiên Quân chết lặng nhìn Chu Hằng từng bước đi về phía Hàn Diệc Dao, hoài nghi mình có phải cô tịch quá lâu mà xuất hiện ảo giác hay không, căn bản không có người xông tới!

– Hắc!

Chu Hằng lên tiếng chào Hàn Diệc Dao, ánh mắt cũng là liếc về cái mông mượt mà ngạo nghễ ưỡn lên của đối phương một chút, nữ nhân này nhìn qua thon dài cao ngất, không nghĩ tới cái mông nhỏ tròn vo, thịt núc ních, lại khe khẽ nhếch lên

hướng về phía trước, vô cùng gợi cảm!

Hắn rất muốn đánh cái mông của nữ nhân này!

Hàn Diệc Dao thiếu chút nữa tức chết, này là người nào a. Làm sao bây giờ còn bộ dáng nhàn nhã đi chơi, mặc dù người nầy rất thần kỳ không có bị lực lượng dẫn dắt, nhưng Đồng Tâm Kết cũng là thật thật tại tại tác dụng trên người hai người, nàng có thể cảm giác được giữa hai người tồn tại một tia liên lạc không hiểu.

Huống chi bây giờ hai người có thể không bị chia lìa, tạm thời không cần suy nghĩ vấn đề của Đồng Tâm Kết, nhưng Huyết Kiếm Thiên Quân có thể không chỉ có một loại thủ đoạn giết người a!

– Tiểu tử, ngươi thật đúng là để cho bổn tọa thất kinh!

Huyết Kiếm Thiên Quân dù sao cũng là tồn tại Linh Hải Cảnh, khiếp sợ vừa bắt đầu chỉ là bởi vì hắn thật sự quá lâu không cùng người ta đánh nhau, nhưng rất nhanh đã bình tĩnh lại.

Vậy thì như thế nào?

Hắn còn có chuẩn bị ở sau, không khí trong thạch thất cực kỳ có hạn. Hai người này rất nhanh thì sẽ hít thở không thông mà

chết! Cho dù cảnh giới càng cao, năng lực sinh tồn càng mạnh, nhưng cho dù là Hóa Thần Cảnh cũng là cần hô hấp!

Mặc dù tốc độ này sẽ chậm hơn nhiều, có thể phải chờ thêm ba năm ngày, nhưng trong vòng ba năm ngày, hai người này có thể phá vỡ cửa đá đi ra không?

Hiển nhiên không thể nào!

Cũng tốt, hắn nhàm chán quá lâu, thưởng thức hai người này từ từ chết thảm không tồi!

– Bất quá, đây hết thảy cũng là phí công! Các ngươi vẫn là phải chết, mà bổn tọa sẽ ở một bên từ từ thưởng thức!

Huyết Kiếm Thiên Quân cười to nói, trong lúc tâm niệm vừa động, không khí trong thạch thất vốn là còn thừa không nhiều lắm lập tức bị áp súc lần nữa.

Thân thể của hắn sớm đã tử vong, còn sống chẳng qua là thần thức, hòa làm một thể cùng thanh Ma Kiếm kia. Tự nhiên đã sớm thoát khỏi hình thái loài người, không cần hô hấp, không cần ăn uống.

Vì vậy, trong thạch thất này thật ra thì sớm đã không còn không khí, chẳng qua là lúc trước mở ra mới có một chút không khí lọt đi vào, đây cũng có thể làm cho hai người Chu Hằng kéo dài hơi tàn thêm bao lâu?

Hàn Diệc Dao không để ý tới Chu Hằng, vung Bạch Sương Kiếm lên thật cao, điên cuồng chém cửa đá.

Đinh đinh đinh, tia lửa bắn ra bốn phía, nhưng tòa thạch thất này chính là Huyết Kiếm Thiên Quân tốn hao tất cả tích trữ mới tạo dựng lên, trình độ chắc chắn có thể sánh ngang pháp khí Linh Hải Cảnh. Mặc dù không có bày trận pháp có thể công kích, nhưng không cần có công năng như vậy, chỉ cần có thể vây khốn người ở bên trong là được.

Bạch Sương Kiếm vẻn vẹn chỉ là pháp khí của cấp bậc Linh Hải Cảnh, làm sao có thể rung chuyển thạch thất này?

– Ha ha, không nên uổng phí khí lực! Thừa dịp còn có một chút thời gian, vợ chồng son các ngươi vẫn là nói chút ít di ngôn lâm chung a!

Huyết Kiếm Thiên Quân nói lời châm chọc, thực là không nhịn được, tịch mịch quá lâu.

Hàn Diệc Dao tự nhiên sẽ không giải thích quan hệ với Chu

Hằng cho ma đầu kia, chỉ là ra sức chém vào cửa đá, tia lửa liên tiếp bắn ra, nhưng chỉ là nhiều hơn một hai vết tích mỏng,.

Lúc này Chu Hằng cũng không có tâm tình trêu chọc Hàn Diệc Dao, lúc này tế hắc kiếm ra, chém vào trên cửa đá, lưỡi dao gãy xẹt qua, trên cửa đá hiện ra một cái dấu vết, thậm chí còn sâu hơn rất nhiều so với Hàn Diệc Dao làm ra!

Không phải lực lượng của hắn lớn hơn, mà là hắc kiếm vô cùng sắc bén, đủ để chém phá tài liệu cấp bậc Linh Hải Cảnh, chẳng qua là bản thân hắn lực lượng chưa đầy, nếu không một kiếm này sẽ chém vào sâu hơn!

– Ngươi tới!

Chu Hằng quyết đoán đưa hắc kiếm cho Hàn Diệc Dao, đối phương là Sơn Hà Cảnh, lực lượng hơn xa hắn.

Lúc này hai người đồng tâm hiệp lực, tự nhiên sẽ phát huy chiến lực đến lớn nhất.

Hàn Diệc Dao sửng sốt, lúc này nàng tự nhiên cũng rõ ràng sự trân quý của hắc kiếm, mặc dù bị gãy, nhưng tài liệu sử dụng để chế luyện tuyệt đối là cấp bậc tuyệt thế pháp khí, mới có thể dễ dàng chém phá tài liệu Linh Hải Cảnh!

Nhưng bảo vật như vậy, Chu Hằng tiện tay đưa cho mình, chẳng lẽ không sợ chính mình cầm không trả?

Trong khoảng thời gian ngắn, trong nội tâm nàng chấn động vô cùng, ngay cả làm sao nhận lấy hắc kiếm cũng không có chú ý tới. Nàng vội vàng thu nhiếp tâm thần, ngưng tụ khí, chém vào cửa đá!

[CHARGE=3]Chu Hằng quả thật không sợ nàng không trả, bởi vì hắc kiếm tương liên cùng tâm thần hắn, chỉ cần hắn tâm niệm vừa động sẽ trở về không gian đan điền của hắn, trừ phi giết hắn, nếu không căn bản không thể đoạt kiếm!

Ầm!

Lực lượng Sơn Hà Cảnh của nàng phát huy tác dụng, một kiếm đi xuống chém đứt một hòn đá nhỏ như trứng gà, mặc dù đối với cả cửa đá mà nói thì nhỏ đến thương cảm, nhưng bọn hắn có ít nhất bốn năm ngày, đủ để chém vỡ cửa đá!

Huyết Kiếm Thiên Quân đã dung hợp cùng Ma Kiếm, hơn nữa đang thời khắc mấu chốt, bị vây vào thời kỳ suy yếu nhất, bằng không hắn cũng sẽ không hao phí, lựa chọn khối thiên nhiên tuyệt địa này, lại bày ra thủ đoạn giết người!

Chỉ cần giết vào, Huyết Kiếm Thiên Quân chính là một con cua chết!

“Tiện nhân” này lớn lối lâu như vậy, cũng nên tìm hắn tính sổ!

– Này, đây là bảo vật gì, thật không ngờ sắc bén chắc chắn!

Huyết Kiếm Thiên Quân nhìn cửa đá bị chém vỡ từng mảnh, vẻ khiếp sợ trên mặt hiện lên nữa, làm sao cũng không nghĩ tới không ngờ trên thân Chu Hằng mang theo một thanh tuyệt thế pháp khí!

Mặc dù bị gãy, không cách nào tự động phát uy, nhưng vẫn sắc bén chắc chắn như cũ!

Chà chà chà, hắc kiếm chính xác là chém sắt như chém bùn, không có gì kiên cố mà không phá nổi! Có thể đạt tới trình độ như thế nào chẳng qua là do lực lượng của người sử dụng quyết định, lực lượng càng mạnh, uy lực này cũng càng lớn.

Từng mảnh đá vụn rơi xuống, cửa đá bị chém thủng lõm xuống, không ngừng sâu hơn.

Nửa ngày trời sau, chỉ nghe oành một tiếng, cửa đá cuối cùng bị phá, hiện ra một cái không gian đen tuyền.

Ầm!

Đang lúc này, chỉ thấy một đạo Ma Quang lóe lên, khí thế vô cùng bá đạo đánh tới, bóng dáng một thanh cự kiếm màu đỏ như máu quăng xuống trong lòng của hai người Chu Hằng, Hàn Diệc Dao, cao cao tại thượng như Ma Thần.

Trên chín tầng trời, là thần, là tiên!

Đó là tầng thứ cao hơn Hóa Thần Cảnh rất xa, cao nhất, nhân gian ai dám bất kính không theo!

Bái!

Phải đầu rạp xuống đất, thành tâm kính bái, nếu không chính là bất kính đối với thiên địa, phải bị xử phạt!

Toàn thân Hàn Diệc Dao phát run, chính là võ giả Sơn Hà Cảnh có năng lực gì để đối kháng với uy áp lớn như vậy! Đừng nói nàng không được, cho dù lão tổ Hóa Thần Cảnh cũng không được, chỉ có thể bái!

– Ha ha, các ngươi có thể xông tới đây thì như thế nào, thật cho là bổn tọa con cọp không nhổ răng được!

Thanh âm của Huyết Kiếm Thiên Quân truyền tới từ một đầu khác, tràn đầy tiếng leng keng của kim loại, hắn tương hợp cùng với kiếm, thanh âm này là thông qua thân kiếm chấn động mà vọng lại.

Vừa động như vậy, sẽ làm hắn lãng phí thời gian một trăm năm, nhưng cũng không có biện pháp, ai bảo hai người này không ngờ có thể phá cửa!

Đại uy áp không thể chống cự!

Hàn Diệc Dao chỉ cảm thấy ý chí của mình đang sụp đổ, mất hút chỉ trong một sát na!

Ông!

Nhưng vào lúc này, hắc kiếm đột nhiên nổi hào quang, chợt tránh thoát tay của Hàn Diệc Dao, xuyên qua cửa đá chém về phía bên trong.

– A!

Bên trong nhất thời truyền đến một tiếng kêu thảm thiết tràn đầy sợ hãi, không cam lòng, sau đó im bặt, bóng kiếm màu máu đỏ kia nhất thời biến mất ở trong lòng hai người Chu Hằng.

Hưu, hắc kiếm bay vụt mà quay về, hòa hợp vào không gian đan điền của Chu Hằng.

Chu Hằng tâm thần tương liên cùng hắc kiếm, biết rõ là chuyện gì xảy ra!

Cự kiếm màu máu kia lại dám khiêu khích hắc kiếm!

Phải biết rằng hắc kiếm mặc dù bị gãy, nhưng vô cùng ngạo khí, lúc bình thường lười biếng không nhúc nhích, nhưng tính tình cũng là quá lớn! Cự kiếm màu máu khiêu khích Chu Hằng không có chuyện gì, hắc kiếm tuyệt sẽ không động, nó chưa bao giờ chủ động ra mặt cho Chu Hằng!

Nhưng Huyết Kiếm Thiên Quân lại muốn dùng đại khí thế trấn áp toàn trường, hắc kiếm lại do Hàn Diệc Dao cầm trong tay, đã thành đối tượng!

Đối với khiêu khích chủ động, hắc kiếm phản ứng vô cùng mãnh liệt, bạo phát ra đại uy năng chân chính, trong nháy mắt chém cự kiếm màu máu thành mười bảy mười tám đoạn! Kiếm trận hủy, Huyết Kiếm Thiên Quân sống nhờ ở bên trong tự nhiên cũng chết.

Nói về Huyết Kiếm Thiên Quân thật đúng là oan!

Một gã cường giả Linh Hải Cảnh có thọ nguyên ít nhất hơn hai nghìn năm, nhưng ngay từ lúc hắn hơn hai trăm tuổi đã tự vận chết, bắt đầu dung hợp cùng Ma Kiếm, muốn đạt được trường sanh bất tử, không nghĩ tới trường sanh không có được, lại bị hắc kiếm chém tới mức ngay cả "tiện nhân" cũng không làm được!

Tu vi Linh Hải Cảnh của hắn vốn có thể ngạo thị thiên hạ, thọ nguyên 2000 năm kéo dài! Hiện tại ngược lại, chẳng qua là sống nhiều hơn hai trăm năm, tám trăm năm làm "tiện nhân" ở chỗ này, cộng dồn lại cũng mới sống một ngàn năm!

Chu Hằng tiến vào bên trong, chỗ này rất nhỏ, nhiều lắm là một trượng vuông, trong phòng rơi xuống mười mấy kiếm bị gãy, mà góc tường thì có một cỗ Bạch Cốt trong suốt, chính là di cốt của Huyết Kiếm Thiên Quân, hài cốt của cường giả Linh Hải Cảnh không tệ.

Giàu to rồi!

Chu Hằng không biết cự kiếm màu máu này là bảo vật tầng thứ gì, nhưng có thể làm cho Huyết Kiếm Thiên Quân coi trọng như vậy, tuyệt đối là chí bảo trong chí bảo, sau khi hắn luyện hóa, thể chất không biết có thể tăng lên tới mức nào?

Hắn có hắc kiếm, thật ra thì cũng không có ý kiến gì đối với bất kỳ pháp khí nào, vốn hắn có ý niệm sau khi tìm được tuyệt

thế pháp khíĩe trực tiếp luyện hóa trong đầu, chẳng qua là hắn cũng không nhất định có thể có được, thứ hai là chiếm được cũng trấn áp không được!

Hiện tại hắc kiếm đã giải quyết phiền toái thay hắn, hắn chỉ cần luyện hóa cũng đủ!

Chương 212: Đồng Tâm Kết!

Đối với việc Chu Hằng lấy đi mảnh nhỏ của cự kiếm màu máu, Hàn Diệc Dao cũng không có ngăn cản, nói muốn phân một chút ưu đãi.

Cửa là nàng phá vỡ không sai, nhưng cũng là dùng pháp khí của Chu Hằng, hơn nữa cự kiếm màu máu kia lại do hắc kiếm chặt đứt, càng không có quan hệ cùng nàng! Nếu không phải như thế, lúc này nàng đã bị cự kiếm màu máu nô dịch!

Rồi hãy nói, cho dù là tuyệt thế pháp khí bị chém vỡ thật ra thì cũng là tài liệu trân quý, giá trị không biết bao nhiêu.

Nàng cũng không phải là người không nói lý, về tình về lý, nàng sẽ không thò chân vào lúc này.

Chẳng qua là, nàng nguyên tưởng rằng nơi này sẽ cất giấu tuyệt thế pháp khí theo như đồn đãi, không nghĩ tới chẳng qua là một hồi chờ đợi vô ích, thiếu chút nữa tiễn đưa tánh mạng! Lần này nếu như nàng đi vào một mình, mười phần mười là hữu tử vô sanh.

Mặc dù nàng và Chu Hằng coi như là giúp đỡ cho nhau, nhưng

sự thật chính là sự thật, nàng thiếu Chu Hằng một nhân tình.

Chu Hằng hài lòng thu mảnh vỡ của cự kiếm màu máu vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, trước mặt Hàn Diệc Dao hắn cũng không nên lập tức luyện hóa, mặc dù trong lòng hắn muốn đến lợi hại.

Hàn Diệc Dao liếc mắt nhìn Chu Hằng một cái thật sâu, thầm nghĩ nam tử này mặc dù hiện tại thanh danh xấu xí, nhưng chỉ là cảnh giới hơi thấp, nếu là có thể tấn nhập Sơn Hà Cảnh, Linh Hải Cảnh, tất nhiên sẽ nổi danh khắp thiên hạ.

Nàng không muốn lại phát sinh bất kỳ liên quan cùng Chu Hằng, lúc này thân hình bắn lên đi ra ngoài thạch thất, nàng còn muốn đi tìm tuyệt thế thần khí, đây cũng là quan hệ tới sinh tử của nàng!

– A!

– Ừm!

Sau khi Hàn Diệc Dao thoát ra chừng trăm trượng, nàng và Chu Hằng đồng thời kêu đau một tiếng, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi!

Tim như bị đao cắt, như muốn nứt vỡ!

Đồng Tâm Kết!

Nguyên tưởng rằng thi thuật giả đã chết, như vậy tà pháp kỳ công này cũng sẽ tự động biến mất, không nghĩ tới sẽ lưu lại ở trong cơ thể hai người! Rời đi trăm trượng, đầu tiên là tim như bị đao cắt, sau đó sẽ vỡ tim mà chết!

Hai người nào dám chần chờ, một người lui về phía sau, một người về phía trước, nhanh chóng kéo gần khoảng cách.

Cảm giác đau tim lập tức biến mất.

Môn công pháp này tuyệt đối là người oán phụ mới nghĩ ra được!

Hai người cũng là thầm nghĩ, nhưng là kể từ đó bọn họ chẳng phải là vĩnh viễn không thể xa trăm trượng! Một người chết, một người khác cũng sẽ chết, giống như châu chấu cột chung trên một sợi dây.

Bất quá Huyết Kiếm Thiên Quân cũng chỉ là Linh Hải Cảnh, nếu là hai người có thể đạt tới trình độ như vậy, là có thể trục xuất dị thuật của đối phương. Nhưng trước đó, xin lỗi, bọn họ chỉ có thể đồng tiến chung lui, sớm chiều chung sống.

– Đi!

Hàn Diệc Dao mặc dù 100 lần không muốn nói chuyện cùng đại vô lại Chu Hằng, nhưng tình thế mạnh hơn so sánh với người. Nàng không thể không nói ra.

Nàng muốn đi tìm tuyệt thế pháp khí.

Chu Hằng khẽ mỉm cười, nói:

– Lúc yêu cầu người khác, phải nói chữ “xin”!

Lông mày Hàn Diệc Dao nhảy lên, tính cách của nàng thật ra thì rất hoà thuận, không thích giận, không thích tranh giành, nhưng lúc trước Chu Hằng dùng ngôn ngữ khinh bạc nàng, lại còn “động thủ động cước” đối với nàng, ấn tượng lưu lại cho nàng thức sự quá hỏng bét.

Loại vô lại này nhìn sẽ làm cho người tức giận, còn phải nói “xin”?

– Ngươi có đi hay không?

Nàng lạnh lùng nói, phong vận trong trẻo lạnh lùng vô cùng mê người.

– Không đi!

Chu Hằng phấn khởi, tại sao phải để cho hắn nhượng bộ?

– Tốt!

Hàn Diệc Dao lập tức quay người lại, đi ra bên ngoài, sau khi đi ra trăm trượng, cước bộ nàng dừng lại.

Hai người đồng thời lộ ra vẻ thống khổ.

Đồng Tâm Kết phát tác!

Hai người bọn họ, vô luận là người nào chỉ cần bước ra một bước nữa, như vậy thì có thể kết thúc nỗi thống khổ của đau lòng như cắt này. Nhưng một bước này cũng không phải là tốt như vậy, người nào bước ra một bước này trước, ý nghĩa ngày sau sẽ không ngừng mà nhường bước thứ hai, bước thứ ba,

bước 100!

Người là một loại sinh vật rất kỳ quái, giới hạn thấp nhất là có thể bước bước lớn hơn, lui bước đầu tiên cũng sẽ không quá để ý mà lui bước thứ hai nữa, sau đó từng bước lui về phía sau, cho đến khi hối hận không kịp.

Cho nên võ giả muốn leo lên cao phong, cũng chỉ có thể dũng cảm tiến tới. Tuyệt không thể dễ dàng nói lui.

Đây là một loại tinh thần, một loại ý chí, một loại quyết tâm!

Chu Hằng tất nhiên không cần nói, từ tám tuổi bắt đầu, mặc dù mỗi lần lực lượng tu luyện ra được bị hắc kiếm hút tới nửa điểm không dư thừa, nhưng cho tới bây giờ cũng không có buông tha. Hắn thích thân thể Hàn Diệc Dao, nhưng tuyệt không tuyệt không hắn sẽ nghe theo lời của đối phương!

Nếu như đối phương là nữ nhân của hắn, như vậy điều kiện tiên quyết là không trái với nguyên tắc, hắn nguyện ý nhân nhượng một chút, nhưng bây giờ là mơ tưởng!

Hàn Diệc Dao tự nhiên cũng không nguyện ý thỏa hiệp với Chu Hằng, trong lòng nàng Chu Hằng chính là vô lại, nếu là nhượng bộ hắn, hắn còn không tiến thêm, nói lên một chút yêu cầu vô lý!

Cái loại thô tục nầy, chẳng qua là nghe một chút sẽ làm cho người ta ác tâm!

[CHARGE=3]

Hai người cũng là cố nén thống khổ to lớn, ai cũng không chịu cúi đầu.

Nhưng nếu là chết như vậy, đây không phải là quá không đáng giá sao? Nghĩ tới đây, hai người cũng đều nghĩ kết thúc tranh hơn thua như vậy, trước khi không có đến cực hạn, ai cũng không muốn yếu thế trước.

Một phút đồng hồ, hai phút, ba phút đồng hồ!

Ở ba phút đồng hồ, trong nháy mắt, hai người đồng thời bước ra một bước về phía đối phương, nhất thời, đau nhức biến mất, cái trán hai người cũng là tràn đầy mồ hôi, mới vừa rồi cũng là quay một vòng trước quỷ môn quan.

Cực hạn là ba phút đồng hồ, nếu không trái tim sẽ bạo liệt!

– Rời đi nơi này, thỉnh!

Hàn Diệc Dao đổi thái độ, trong lòng tức giận, mặc dù hai người đều trúng Đồng Tâm Kết, nhưng nàng đường đường chính là Sơn Hà Cảnh, lại còn không sai khiến được tiểu tử Khai Thiên Cảnh!

Vô duyên vô cớ tranh hơn thua là không có ý nghĩa, đối phương nếu nói thỉnh, quả thực nên một bước lui một bước, Chu Hằng thuận thế gật đầu.

Hai người ra khỏi thạch thất, xuyên qua địa huyệt, đi tới trên bờ.

Kế tiếp, đi con đường nào?

Hai người không thể tách ra hơn trăm trượng, chỉ có thể cùng nhau hành động, như vậy thì một cái vấn đề: nghe ai?

Cũng may lúc này mục tiêu của hai người thống nhất, cũng là muốn tiếp tục tìm kiếm tuyệt thế pháp khí, tạm thời sẽ không phát sinh bất đồng, Chu Hằng lại càng rơi vào trong trầm mặc, tùy ý để Hàn Diệc Dao dẫn đường, hắn chẳng qua là theo đuôi mà đi, rơi ở phía sau khoảng cách đại khái mười trượng trở lại.

Hắn cũng không phải là u mê, mà là đang luyện hóa mảnh nhỏ của cự kiếm màu máu kia.

Lấy phúc của hắc kiếm, cái thanh cự kiếm này biến thành mười mấy mảnh vụn, biến thành kim loại cao cấp thuần túy nhất, hắn dễ dàng luyện hóa, hấp thu mà không cần phải trấn áp khí linh trong đó

Hắn lấy một mảnh nhỏ, cắt da thịt tay phải, bao quanh mảnh vụn này.

Như vậy cũng không để Hàn Diệc Dao phát hiện cái gì, có thể gia tốc tiến trình gia tốc, nhất cử lưỡng tiện.

Hắn chẳng qua là bản năng đi theo Hàn Diệc Dao, toàn bộ tâm thần dùng ở luyện hóa mảnh kim loại kia. Thời gian lặng lẽ trôi qua, hắn không ngừng cắn nuốt tinh hoa trong kim loại, từng giọt từng giọt, hóa thành thiên vạn hạt tràn vào trong cơ thể hắn, hội tụ thành một cái điểm nhỏ, không ngừng mà trở nên to lớn.

Phẩm chất của chuôi cự kiếm màu máu này cao đến kinh người!

Chẳng qua là một mảnh nhỏ như vậy đã tương đương với tất cả tinh hoa của kim loại mà lúc trước hắn cắn nuốt, để cho Chu Hằng vui mừng vô cùng, nếu như luyện hóa toàn bộ mảnh nhỏ này, thể chất của hắn cường hóa đến Sơn Hà Cảnh là tuyệt đối không có vấn đề, thậm chí có thể trực tiếp phá Linh Hải Cảnh!

Suốt hai ngày sau, hắn mới luyện hóa một mảnh nhỏ như vậy, sau đó lấy ra một khối hơi lớn hơn một chút, bao vây vào dưới da thịt.

Hàn Diệc Dao thật ra thì cũng mờ mịt không có đầu mối, nàng cũng không phải là người được yêu thích như Ứng Thừa Ân, vừa ra cửa thì có pháp khí đưa tới cửa, mấy ngày qua không một chút thu hoạch, đừng nói tuyệt thế pháp khí, chính là chút linh thảo cũng không có phát hiện.

Chớp mắt một cái, lại là thời gian mười ngày lặng lẽ mà qua.

Chu Hằng đột nhiên ngừng lại, bảo Hàn Diệc Dao chờ hắn một hồi, thân thể ngồi xếp bằng, rầm rầm rầm, trong cơ thể hắn phát ra tiếng nổ lớn như sét đánh.

Ấn tượng của Hàn Diệc Dao đối với Chu Hằng hơi thay đổi, mười mấy ngày nay Chu Hằng không có nói câu nào nàng, hình như ngươi có thay đổi. Nếu nhiều ngày như vậy Chu Hằng cũng đi theo nàng không có ý kiến, nàng làm sao cũng phải cho hắn chút thể diện.

Chẳng qua là tiếng sấm này … Rõ ràng là muốn đột phá a!

Nàng và Chu Hằng đã giao thủ, biết lực lượng của đối phương mạnh, nhưng chân thực là Khai Thiên nhất trọng thiên, muốn nói đột phá cũng là đột phá đến Khai Thiên nhị trọng thiên,

nhưng nếu không phải là đột phá đại cảnh giới, tại sao có động tĩnh lớn như vậy?

Hàn Diệc Dao mặc dù tự nhận là người thông minh, nhưng đối với một màn này cũng là hoàn toàn không có đầu mối, nhưng Chu Hằng đã không chỉ một lần bày ra kỳ tích trước mặt nàng, nhiều hơn nữa tựa hồ cũng không có cái gì.

Chu Hằng đang đột phá đại cảnh giới, nhưng không phải là cảnh giới tu vi, mà là thể chất!

Hắn cắn nuốt đầy đủ tinh hoa của kim loại, cường độ thân thể chính thức tiến quân Sơn Hà Cảnh!

A, a, a, một cây xương trong cơ thể hắn không ngừng mà đứt đoạn, thậm chí nứt vỡ, nhưng rất nhanh lại dung hợp từng ly từng tý, gây dựng lại, mặc dù xương đứt đoạn cực kỳ thống khổ, nhưng mỗi một lần gây dựng lại, cốt chất của hắn sẽ trở nên cứng rắn thêm một phần.

Quá trình này cực kỳ thống khổ, mặc dù chân mày Chu Hằng cũng không có nhăn lại, nhưng cái trán lại toát ra giọt mồ hôi to như đậu nành, trong nháy mắt cả người ướt nhẹp, phảng phất như vừa ra khỏi nước.

Hàn Diệc Dao nhìn ở trong mắt, không ngờ hiện lên nhiều tia khẩn trương cùng bội phục.

Lấy tu vi Khai Thiên Cảnh của Chu Hằng mà mồ hôi lạnh vẫn chảy ròng, có thể thấy hắn đang thừa nhận thống khổ như thế nào, nhưng rõ ràng là một tên vô lại, tại sao có thể có tính nhẫn nại tốt như vậy, thậm chí ngay cả da mặt cũng không có nhăn một cái nào!

Có đại nghị lực mới có thể đạt được tiền đồ lớn!

Đáng tiếc, chính là quá hạ lưu, nếu không chắc chắn sau này nhất định có thể tranh hùng đoạt diễm cùng Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân, trở thành nhân vật kiệt xuất của đại lục!

Nhưng ngay sau đó Hàn Diệc Dao cười khổ một tiếng, chính nàng còn đang gặp phải một tình cảnh lúng túng, nào có tâm tình đi quản người khác!

Nghĩ đến khó xử của mình, nàng không khỏi rơi vào trầm tư.

Mười lần, 50 lần, một trăm lần!

Xương trong cơ thể Chu Hằng bể nát, gây dựng lại càng ngày càng thường xuyên, tốc độ càng lúc càng nhanh, thời gian ba ngày trôi qua, xương cốt cả người hắn cũng gây dựng lại 360 lần, rốt cục dừng lại, mỗi cái xương cũng tản ra màu vàng ròng, phát quang như ngọc lưu ly, tràn đầy uy nghiêm thần thánh.

Hắn nhảy lên một cái, chợt gào to một tiếng, như rồng ngâm, chấn động phong vân, ngay cả sương mù phía trên ao đầm cũng rối rít tản ra, ánh mặt trời rơi xuống, chiếu vào trên người của hắn, ở trời âm u phảng phất như xuất hiện một vị Thần Linh!

Quang mang vạn trượng!

Trong nháy mắt này, Hàn Diệc Dao lầm tưởng người mình đang nhìn là Ứng Thừa Ân, chỉ có nam tử như Thái Dương thần đó mới có thể phát ra tia sáng đoạt người như thế!

Không, có lẽ quang mang của nam nhân trước mặt này càng thêm chói mắt!

Chương 213: Thể chất của Sơn Hà Cảnh

Hàn Diệc Dao thật sự không cách nào hình dung tâm tình của mình. Hình tượng của Chu Hằng ở trong lòng của nàng có thể nói là thiên biến vạn hóa, nàng cũng không biết người nào mới thật sự là Chu Hằng. Khi thì vô lại hạ lưu, khi thì lại kiên nghị dũng cảm tiến tới.

Hắn và Ứng Thừa Ân là loại hình hoàn toàn bất đồng.

Ứng Thừa Ân ở bất cứ lúc nào đều là hời hợt bâng quơ, dường như sẽ không tức giận, sẽ không kích động, vĩnh viễn đều là bộ dạng vô cùng bình tĩnh. Nam nhân như vậy cố nhiên mang đến cho người cảm giác đáng tin, nhưng quá tỉnh táo, bình tĩnh đến dường như không phải người!

Là người nên có hỉ nộ ái ố!

Hàn Diệc Dao lập tức lắc đầu, chính mình miên man suy nghĩ những gì thế!

Chu Hằng đột nhiên mở mắt, hai tay rung lên, cảm thụ lực lượng vô cùng đáng sợ trong cơ thể.

Lực lượng cơ thể của hắn đã vượt qua linh lực !

Điều này không kỳ quái. Cường độ thân thể của hắn đã đạt đến Sơn Hà Cảnh, tuy rằng chỉ là phòng ngự cấp bậc Sơn Hà Cảnh, nhưng về mặt lực lượng vẫn có đề cao kinh khủng, hoàn toàn có thể sánh với Sơn Hà Cảnh bình thường!

Đương nhiên, lực lượng cơ thể cũng sẽ không bởi vì cảnh giới tăng lên mà lại có gia tăng, nói cách khác, khi linh lực tu vi của hắn tăng lên đến Sơn Hà Cảnh, linh lực sẽ vượt ngược lại lực lượng cơ thể.

Rất bình thường. Lực lượng cơ thể người có hạn, mà lực lượng của trời đất vô cùng, luyện hóa linh khí chính là đoạt tạo hóa của trời đất, tự nhiên là càng thêm mạnh mẽ. Tuy nhiên, lực lượng cơ thể tương đối với linh lực mà nói cho dù chỉ là tăng lên một phần cũng đủ đáng sợ. Điều này ở trong chiến đấu thế quân lực địch có thể tạo nên tác dụng mang tính quyết định.

Huống chi, tăng lên thể chất đơn giản hơn xa so với cảnh giới. Bây giờ còn có mấy miếng mảnh vỡ huyết kiếm chưa luyện hóa, khi hắn toàn bộ hoàn thành, nói không chừng có thể đem cường độ thân thể một hơi đẩy tới Linh Hải Cảnh!

Cho dù không đạt tới cũng sẽ không kém bao nhiêu, cùng lắm đi kiếm chút kim loại bậc cao cắn nuốt là được rồi.

Đến lúc đó, hắn liền có được lực lượng thân thể cấp bậc Linh Hải Cảnh, ngay cả Sơn Hà Cảnh đều có thể dễ dàng trấn áp. Cộng thêm lực phòng ngự càng thêm khủng bố, cường giả Linh Hải Cảnh đều chỉ có thể đối với hắn trơ mắt nhìn!

Chu Hằng trong lòng kích động. Phệ Kim tộc thật sự là chủng tộc vô cùng mạnh mẽ, nhưng là một chủng tộc đáng sợ như vậy vì sao ở trên đại lục thanh danh không hiển hách?

Chẳng lẽ đã bị diệt tộc rồi!

Nếu không, chỉ cần có đủ kim loại để cắn nuốt, chủng tộc này có thể nào mỗi người thân thể thành tiên hay không còn tồn tại nghi vấn, nhưng đạt tới Hóa Thần Cảnh lại là tuyệt đối có thể! Như vậy, trên đời này có cường giả nào có thể trấn giết Phệ Kim tộc nhân tương đương pháp khí cấp bậc Hóa Thần Cảnh?

Nhưng Phệ Kim tộc nếu như bị diệt tộc, lại là ai làm?

…Tiên trên chín tầng trời sao?

Theo thực lực tăng lên, ánh mắt Chu Hằng càng ngày càng trống trải. Nhưng biết càng nhiều, nghi vấn của hắn cũng càng nhiều!

Thôi, mặc kệ nhiều như vậy , đề cao thực lực của mình trọng yếu nhất!

Chu Hằng lại lấy ra một miếng mảnh vỡ huyết kiếm bao bọc trong da thịt luyện hóa, người thì giống như tượng gỗ đi theo Hàn Diệc Dao, im lặng không nói một lời, tĩnh mịch khiến người không được tự nhiên!

Hai người ở trong khu vực đầm lầy lại đi chừng mười ngày, Hàn Diệc Dao dừng lại thoáng nghỉ ngơi hồi phục, Chu Hằng thì hai mắt vô thần đứng ở một bên, lại thêm Ẩn Tức Phù che lấp khí tức, nhìn hắn thế nào đều không giống là một người sống.

Vút vút!! Bốn luồng kình phong đảo qua, chỉ thấy bốn bóng người cũng bay vụt mà đến. Lại là bốn nam nhân mặc kình trang, mỗi người đều có khí bất phàm, hiển nhiên thực lực không tầm thường.

– Hai người các ngươi, ồ… Ánh mắt của bốn người đồng thời ngưng ở trên người Hàn Diệc Dao, biểu tình hung dữ trên mặt lập tức trở nên nhu hòa.

Trên đời này không thiếu mỹ nữ, nhưng đạt tới loại trình độ như Hàn Diệc Dao tuyệt đối là chọn một trong một tỷ! Mà mỹ nữ như vậy còn là một võ giả, vậy thì lại càng thêm thưa thớt.

Khả năng toàn bộ thế giới chỉ có một người!

Bởi vậy, bốn người kia tuy rằng cũng là tộc nhân của một đại gia tộc nào đó, bình thường nhìn quen mỹ nữ, nhưng khi nhìn thấy bộ dáng thanh lệ tuyệt thế kia của Hàn Diệc Dao vẫn kinh diễm đến hai mắt trợn trừng.

Hàn Diệc Dao mày liễu khẽ nhíu, nàng ghét nhất loại bộ dạng mất hồn mất vía này của nam nhân!

Còn không sánh bằng tên vô lại kia!

Nàng không nhịn được nghĩ tới Chu Hằng, kẻ này thật sự là vô cùng kỳ quái. Lúc trước đối với nàng vô cùng nhiệt tình, nhưng hiện tại lại lạnh nhạt đến dọa người, thật sự không rõ làm sao lại phát sinh biến hóa như vậy.

– Cô nương, chúng ta là Văn gia tứ kiệt, ta tên là Văn Chương Thành!

– Ta tên Văn Chương Vũ!

Bốn người tranh nhau tự giới thiệu với Hàn Diệc Dao, giống như khổng tước tranh đoạt bạn tình, tranh nhau xòe đuôi. Nếu Hàn Diệc Dao lúc này đối với người nào cười một cái, nói không chừng liền có thể khiến bốn người tự giết lẫn nhau.

Hàn Diệc Dao chỉ nói mình họ Hàn, tên gì lại không nhắc đến, bốn người kia cũng không dám đường đột giai nhân, đều không dám truy hỏi.

– Hàn cô nương, phía trước trăm dặm phát hiện một con Quỷ Nhãn Thiềm Thừ, mọi người sau khi được tin đều đang chạy tới đó, không bằng cùng đi thử vận may! Bốn người tha thiết hướng Hàn Diệc Dao phát ra lời mời.

Hàn Diệc Dao lập tức lộ ra vẻ ý động.

Quỷ Nhãn Thiềm Thừ trưởng thành có thể đạt tới cảnh giới Sơn Hà Cảnh, toàn thân là độc, bất kể cường giả Sơn Hà Cảnh nào đều sẽ đau đầu! Tuy nhiên túi chứa độc của Quỷ Nhãn Thiềm Thừ nếu là giao cho Đan sư luyện chế, lại có thể thành linh dược đỉnh cấp đề cao tu vi!

[CHARGE=3]

Không chỉ như vậy, mật của Quỷ Nhãn Thiềm Thừ có công hiệu hóa giải độc tố, ít nhất có thể không sợ độc dược cấp bậc Sơn Hà Cảnh. Cuối cùng thì là yêu hạch, yêu hạch của bất kỳ yêu thú đều là kết tinh linh khí trời đất, có khắc dấu ấn trời đất, có thể so với linh thạch thượng phẩm, có công hiệu ngộ thông cảnh giới!

Chỉ là yêu thú càng là bậc cao lại càng khó giết, yêu thú Sơn Hà Cảnh nhất là loại yêu thú toàn thân là độc như Quỷ Nhãn Thiềm Thừ này, nếu là không xuất động cao thủ Linh Hải Cảnh, như vậy không biết cần bao nhiêu cường giả Sơn Hà Cảnh mới có thể đánh hạ.

Nhìn xem lại không sao!

Huống chi, bên cạnh sào huyệt yêu thú bậc cao luôn có linh thảo bạn sinh, đặc biệt loại độc vật Quỷ Nhãn Thiềm Thừ này, linh thảo bạn sinh với nó khẳng định sẽ không kém so với Sơn Hà Cảnh!

Lúc khác cho dù mọi người đều biết trong đầm lầy Dã Hỏa có loại yêu thú cấp bậc này cũng sẽ không tới tìm kiếm. Nơi này hoàn cảnh ác liệt, động một cái có thể khiến cho cường giả Linh Hải Cảnh ngã xuống!

Linh Hải Cảnh không vào, một hai Sơn Hà Cảnh lại không xử lý được, tới một đống lại mật ít ruồi nhiều, phân phối như thế nào là một vấn đề khó khăn không nhỏ. Bởi vậy trên đời rõ ràng có rất nhiều yêu thú bậc cao lại có thể sống yên lành.

Hiện tại bất đồng, bởi vì pháp khí tuyệt thế mà hấp dẫn tới vô số người, trong đó càng không thiếu cường giả Sơn Hà Cảnh. Những lực lượng này hợp lại cùng một chỗ hoàn toàn có thể trấn giết Quỷ Nhãn Thiềm Thừ, về phần phân phối như thế nào, đơn giản chỉ một chữ – Cướp!

Hàn Diệc Dao không có quá nhiều lo lắng, rất nhanh liền quyết định đi một chuyến.

Sáu người lập tức lên đường xuất phát hướng mục đích, Chu Hằng vẫn bộ dạng thần hồn xuất khiếu, như xác không hồn!

Điều này làm cho bốn người Văn gia nhìn mà trong lòng phát lạnh, lại không tiện hỏi Hàn Diệc Dao, lập tức cảm giác nữ nhân này có phải là tu luyện tà thuật gì, có thể đem người sống sờ sờ luyện hóa thành thi ngẫu!

Nếu là Hàn Diệc Dao biết được suy nghĩ lúc này của bọn họ, tuyệt đối sẽ giận phát điên!

Thi ngẫu?

Nàng cho dù thật sự yêu tà như vậy cũng sẽ không chọn Chu Hằng làm thi ngẫu, nhìn liền phiền, còn mọi lúc mang theo bên người? Nếu không có Đồng Tâm Kết chết tiệt, nàng đều

Quãng đường trăm dặm thoạt nhìn rất ngắn, cho dù là tiểu võ giả Tụ Linh Cảnh muốn chạy qua đều không mất thời gian bao lâu. Nhưng đầm lầy Dã Hỏa hết sức nguy hiểm, không chỉ có hung thú, bản thân môi trường cũng là giết người trong vô hình!

Cho dù là Hàn Diệc Dao phóng ra khí tức Sơn Hà Cảnh chấn nhiếp yêu thú, dọc theo đường đi tránh cho rất nhiều chiến đấu vô vị, nhưng vòng vo ngừng nghỉ, bọn họ không ngờ vào hai ngày sau mới đi tới chỗ của Quỷ Nhãn Thiềm Thừ.

Bốn người Văn gia cũng chỉ là Sơ Phân Cảnh mà thôi, sau khi biết được tu vi cảnh giới của Hàn Diệc Dao hơn xa bọn họ, nào còn dám có nửa phần ái mộ, đều là cung kính xưng tiền bối, trong lòng lại càng thêm hoảng hốt sợ hãi.

Chu Hằng kia sẽ không phải là đắc tội vị tiền bối này mới bị luyện hóa thành xác không hồn chứ?

Vừa nghĩ như thế, ánh mắt bọn họ nhìn về phía Hàn Diệc Dao càng tăng thêm kính sợ.

Đây là một thung lũng nhỏ, giữa thung lũng là một hồ nước màu đen, tỏa ra mùi tanh hôi vô cùng, ở trên mặt hồ hình thành một đám sương mù dày màu đen, trong đó có kịch độc. Chỉ cần dính vào một tia, võ giả Tụ Linh Cảnh trong nháy mắt sẽ hóa thành máu loãng!

Lúc này trong thung lũng đã tới hơn trăm người, trong đó không thiếu cao thủ, khí thế đáng sợ như ẩn như hiện.

Những người này vây quanh hồ mà đứng, nhưng không một ai

ra tay.

Hàn Diệc Dao cũng không vội, sau khi thu liễm khí tức, dùng lụa trắng che dung nhan tuyệt thế, ở một bên nhẹ nhàng ngồi xuống, lẳng lặng quan sát.

Lục tục có người tới, có một ít trình tự rất thấp, có một ít lại là đại cao thủ không kém gì Hàn Diệc Dao, nhưng không có một người lỗ mãng nhảy xuống trong hồ đi tìm Quỷ Nhãn Thiềm Thừ, cả đám đều rất có kiên nhẫn.

Có thể tu luyện đến Sơn Hà Cảnh lại nào có ngu ngốc, người không có kiên nhẫn căn bản không đi đến một bước này.

Ngược lại là một số người trẻ tuổi cảnh giới thấp không nhịn được, nhặt đá bên cạnh ném sang hồ. Chỉ là tảng đá vừa mới xẹt qua sương mù trên hồ liền bị ăn mòn không còn một chút nào!

Cho dù thể tích lớn một chút còn có thể còn lại một khối nhỏ, nhưng sau khi rơi vào trong nước, tốc độ hòa tan chỉ có càng nhanh.

Nước độc tràn ngập tính ăn mòn như vậy, ai dám xuống dưới?

Mọi người thế mới biết lúc trước những người đó ngồi không

nhúc nhích tự nhiên có đạo lý của bọn họ, cho dù cường giả Sơn Hà Cảnh có thể vận chuyển linh lực chống đỡ kịch độc như vậy, nhưng chiến lực còn có thể còn lại được mấy phần.

Ba ngày qua đi, người càng ngày càng nhiều.

– Các vị, không sai biệt lắm hả! Một lão già áo xanh đột nhiên đứng lên, thanh âm sang sảng, rõ ràng truyền tới mỗi một góc thung lũng.

Hắn là cường giả Sơn Hà Cảnh, ở thế giới võ giả đẳng cấp sâm nghiêm, có thể tiếp lời hắn cũng chỉ có cường giả cùng là Sơn Hà Cảnh. Nơi này không có cường giả Linh Hải Cảnh, như vậy Sơn Hà Cảnh chính là vua!

– Lưu huynh, ngươi dẫn đầu đi! Cách đó không xa, một lão ẩu ngồi vững vàng trong thái sư, hai mắt nửa khép nửa mở, có thần quang lóe lên.

Ghế thái sư này tự nhiên là từ trong pháp khí không gian lấy ra, mà pháp khí không gian là quý báu bậc nào, không gian bên trong phi thường có hạn, cũng không phải mỗi người đều có tiên vật giống như Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, dùng để chứa một cái ghế thái sư không hề tác dụng. Trừ bỏ làm ra vẻ ra thật sự không biết còn có đạo lý gì khác.

– Người dưới Sơn Hà Cảnh, toàn bộ rời khỏi thung lũng! Lại một gã nam nhân áo tím quát, thanh âm ầm ầm vang vọng trời

đất.

Cường giả lên tiếng, ai dám không theo. Không bao lâu trong thung lũng cũng chỉ còn lại có 11 người.

– Ồ, tiểu tử, ngươi là Sơn Hà Cảnh? Nam nhân áo tím kia nhìn về phía Chu Hằng. Trong thung lũng 11 người có 10 người đều phát ra khí tức Sơn Hà Cảnh, cũng chỉ có người này bình thường đến không hề khác biệt so với người thường.

Chương 214: “Thi ngẫu” cường đại

Tâm thần của Chu Hằng đều đang ở luyện hóa mảnh vỡ huyết kiếm, chỉ cần không nguy hiểm đến an toàn của hắn, hắn căn bản sẽ không có bất kỳ phản ứng. Đối với chất vấn của nam nhân áo tím tự nhiên hắn làm như không nghe thấy.

– Hả? Nam nhân áo tím kia trừng mắt, lộ ra vẻ không vui.

Hắn là Sơn Hà Cảnh, ở trong Vương triều chính là chí cường giả đỉnh cấp, nhất ngôn cửu đỉnh, lệnh ra thiên hạ theo, ai dám không coi lời hắn ra gì? Chu Hằng lại dám phớt lờ hắn, quả thật là sỉ nhục trắng trợn!

Cường giả Sơn Hà Cảnh là có thể khinh nhục sao?

Nam nhân áo tím lật tay xuất chưởng, một bàn tay linh lực biến thành lập tức trấn áp hướng về phía Chu Hằng.

Ầm!

Hàn Diệc Dao đúng lúc ra đòn, đỡ lấy một chưởng này. Nàng

tuy rằng không vừa mắt Chu Hằng, nhưng hai người hiện tại lại ngồi chung một thuyền, nếu là Chu Hằng chết nàng cũng khó thể sống thừa, bởi vậy nàng không thể không ra tay.

– Người này là tùy tùng của ta, đầu óc có chút không linh hoạt, xin huynh đài chớ trách! Hàn Diệc Dao dùng thanh âm giòn tan nói.

Nàng tuy rằng lụa trắng che mặt, lại thêm linh lực che giấu, cho dù là cường giả Sơn Hà Cảnh cũng không có khả năng xuyên qua vải nhìn thấy diện mạo thật của nàng. Nhưng dáng người tuyệt đẹp, hơi thở thanh lệ lại thế nào cũng không giấu được, mang đến cho người một loại hưởng thụ thị giác vô thượng.

Chodù là cường giả Sơn Hà Cảnh như nam nhân áo tím đều có chút tâm thần ngất ngây, hắn vội vàng chấn nhiếp tâm thần. Nàng này tuy rằng chỉ là Sơn Hà nhất trọng thiên, nhưng lực lượng lại là vô cùng lớn, gần như có thể sánh với hắn Sơn Hà nhị trọng thiên đỉnh !

Nếu đổi là nữ nhân khác, nếu là hắn sinh lòng ưa thích trực tiếp ngoắc ngón tay là được, ai dám không lên giường với hắn? Nhưng đối với võ giả cùng cảnh giới, cho dù là thấp hơn hắn một cảnh giới nhỏ hắn cũng không dám làm càn!

Dù sao, có một số người thiên phú dị bẩm, không gian đan điền vô cùng lớn, có được năng lực yêu nghiệt vượt cấp khiêu chiến!

– Tất cả người dưới Sơn Hà Cảnh phải rời đi, tránh cho lát nữa vướng tay vướng chân! Lão ẩu ngồi trong ghế nói, trên mặt hiện lên vẻ không vui rõ ràng.

Nàng họ Trương, nhân xưng Trương Hổ Bà, tên tục sớm bị người quên lãng. Chính bởi vì nàng bá đạo vô cùng, hơn nữa căm hận nữ nhân xinh đẹp! Nguyên nhân tự nhiên là nàng trời sinh xấu xí, tuy rằng có được thiên phú tu luyện cường đại, nhưng căn bản không có nam nhân dám lấy nàng!

Thật ra cũng không phải thật sự không có, mà là nàng coi trọng, người ta lại chướng mắt! Người có thể cắn răng chỉ vì phần tu vi của nàng mà cưới nàng, nàng lại chướng mắt. Đã làm gái lỡ thì sắp hơn 700 năm rồi, tính tình sao có thể không cổ quái?

Ở trong mắt nàng, Hàn Diệc Dao chính là một con đĩ, muốn phơi bày thân thể còn che mặt, chính là đang dụ dỗ nam nhân!

Nàng ghét nhất chính là loại nữ nhân không biết tự tốt này!

Hàn Diệc Dao hơi hơi khom người, đây là kính ý của người trẻ tuổi đối với trưởng giả. Mà từ tu vi mà nói nàng cũng không thua kém bao nhiêu, hoàn toàn có thể bằng vai phải lứa đối với mọi người ở đây, đã đủ nể mặt Trương Hổ Bà kia rồi.

-Bà bà, ta sẽ nhìn hắn! Nàng không muốn gây sự.

– Hừ, vây ngươi ở lại nơi này làm gì, vừa không thể cống hiến lực lượng, lát nữa lại muốn phân hưởng chỗ tốt, nào có chuyện tốt như vậy! Trương Hổ Bà chính là nhìn Hàn Diệc Dao không vừa mắt, hùng hổ dọa người.

– Tiểu tử kia nếu là kẻ ngốc, ném ra ngoài là được rồi! Lão già áo xanh lúc trước không kiên nhẫn nói, bọn họ nhiều cường giả Sơn Hà Cảnh như vậy rồi lại vì một tùy tùng nho nhỏ mà chậm trễ thời gian!

– Không thể! Hdidao lắc lắc đầu, nàng và Chu Hằng trúng Đồng Tâm Kết, không thể cách xa nhau trăm trượng. Thung lũng này tuy nhỏ nhưng độ sâu tuyệt đối không dưới trăm trượng!

– Hừ, Sơn Hà nhất trọng thiên nho nhỏ, ở đâu ra nhiều yêu cầu như vậy! Trương Hổ Bà hừ lạnh một tiếng, thân hình đột nhiên nhảy ra, thò tay liền chộp hướng Chu Hằng: – Để cho lão thân đến giúp ngươi một tay!

Nàng cho rằng Chu Hằng là trai lơ của con đĩ nhỏ này, bởi vậy ra tay không hề lưu tình!

Giữa các võ giả cùng cấp không dễ dàng khai chiến, dù sao ai cũng không gánh vác được hậu quả làm như vậy, nhưng giết một "Tùy tùng" của võ giả cùng cấp lại có gì là quá! Nàng ôm lòng tất sát, bởi vậy cũng không đánh ra linh lực công kích tầm xa, mà là gần người cường công.

– Dừng tay! Hàn Diệc Dao khẽ quát một tiếng, vung chưởng đón đỡ.

Bùng!

Hai người trao đổi một chiêu, Hàn Diệc Dao lực lượng không bằng, bị đẩy lùi hơn 30 trượng, mà Trương Hổ Bà chỉ là thân hình khựng lại, lập tức lại đánh về phía Chu Hằng.

Chu Hằng tâm thần đắm chìm, chỉ là bản năng cảm giác được nguy hiểm, lập tức vung ra một quyền đón đỡ.

Ầm!

Một tiếng vang nặng, Trương Hổ Bà bị mạnh mẽ đánh trở về, hai chân sau khi chạm đất, trên mặt dâng lên ửng hồng không bình thường, dường như một ngụm máu đều phải phun ra.

Thua!

Trương Hổ Bà Sơn Hà nhị trọng thiên không ngờ không địch lại về lực lượng!

Hí… Bát kể là mười đại cường giả Sơn Hà Cảnh trong thung lũng hay là mọi người bên ngoài xem náo nhiệt, không ai không lộ ra vẻ hoảng sợ!

– Các ngươi có phát hiện không, tiểu tử kia kỳ thật chỉ là tu vi Khai Thiên Cảnh!

– Không sai, chỉ có Khai Thiên nhất trọng thiên, hơi thở thậm chí còn thấp hơn ta một cấp!

– Không thể chứ! Khai Thiên nhất trọng thiên có thể đánh lùi Sơn Hà Cảnh?

– Không sai. Chỗ cường đại của tiểu tử kia cũng không phải linh lực tu vi mà là thân thể!

– Cái gì. Lực lượng cơ thể hắn lại có thể sánh ngang Sơn Hà Cảnh?

– Người này ánh mắt ngây dại, như xác không hồn! Theo ta

thấy, hắn cũng không phải người ngu, đầu óc không linh hoạt, mà là dạng con rối. Nếu không man lực tuyệt đối không có khả năng đạt tới trình độ như vậy!

[CHARGE=3]

– Kẻ này không phải người sống?

– Tuyệt đối không thể! Ngươi ra mắt, thậm chí nghe nói có người man lực vượt qua cảnh giới sao? Lại không phải yêu thú!

– Ừm , ta biết một ít bí văn thượng cổ, có một loại luyện thi thuật, có thể đem thi thể của võ giả luyện hóa thành quái vật lực lớn vô cùng! Tuy nhiên, loại bí thuật này quá thương thiên hại lý, sớm bị cấm chỉ thất truyền!

– Hiện tại xem ra, vẫn là có người vụng trộm học được!

Trong thung lũng từng đám nghị luận ầm ĩ, ai cũng không tin tưởng có người sống nào có được lực lượng cơ thể vượt qua linh lực. Lại thêm bộ dạng Chu Hằng ngây dại tới cực điểm kia, thật sự không thể không khiến người nổi hoài nghi.

Với nhĩ lực của Hàn Diệc Dao lại làm sao không nghe thấy nghị luận của mọi người, nàng suýt nữa tức giận đến hỏng

mất. Luyện thi?

– Tà vật, xem lão thân trấn áp ngươi! Trương Hổ Bà hai mắt lóe lệ quang, nàng cũng có khuynh hướng cho rằng Chu Hằng chính là một quái vật bí pháp luyện chế ra. Một là dễ giải thích, hai là càng dễ dàng khiến nàng tiếp nhận thất bại lúc trước.

Nàng tế ra một cây quải trượng màu đỏ tía, hướng về Chu Hằng đánh tới. Đây tuyệt đối là pháp khí, đem lực lượng của nàng chợt tăng lên khoảng năm phần.

Keng! Keng! Keng!

Chu Hằng dùng song quyền cứng đối cứng pháp khí, mỗi một quyền đánh qua đều đem quải trượng bật ra hơn một xích, song quyền không hề thương tích, ngay cả ửng đỏ cũng không hề có một chút nào! Chỉ là Trương Hổ Bà sau khi sử dụng pháp khí, lực lượng của hai người rốt cuộc đạt tới cùng một độ cao, trong khoảng thời gian ngắn khó phân thắng bại.

– Tuyệt đối là quái vật hình người!

– Quả thật, có thể cứng đối cứng pháp khí của Sơn Hà Cảnh, đây căn bản không có khả năng là loài người!

– Nàng kia đến tột cùng là người nào, rồi lại nắm giữ tà thuật như vậy!

– Tê, nếu là nàng luyện chế ra mười mấy con, hơn trăm tà thi như vậy, chẳng phải có thể quét ngang thiên hạ!

Tiếng ngạc nhiên than thở lần nữa vang mạnh, Hàn Diệc Dao quả thật khóc không ra nước mắt. Cái gọi là miệng nhiều người xói chảy vàng, khi người toàn thiên hạ đều cho rằng nàng là yêu nữ tà nhân, nàng biện giải như thế nào đi nữa đều vô dụng.

Tên vô lại đáng chết này, sao còn không tỉnh lại!

– Cô nương, nếu "Tùy tùng" này của ngươi cường đại như vậy, không ra khỏi thung lũng cũng được! Lão già áo xanh đi ra hòa giải, chiến đấu của Trương Hổ Bà và Chu Hằng rất không có ý nghĩa.

Nếu là Trương Hổ Bà thắng, nhưng đánh bại một "con rối" Khai Thiên Cảnh lại có ý nghĩa gì? Nếu là thua, vậy lại càng hỏng bét!

Bọn họ là tới giết Quỷ Nhãn Thiềm Thừ đoạt bảo , lại không phải tới tranh hơn thua!

Những người khác cũng đều khuyên can, Trương Hổ Bà nổi giận gầm lên một tiếng, liên tiếp lùi ra mấy chục trượng, cơn tức khó nguôi, lồng ngực phập phồng liên tục.

Trên Tử Mộc Trượng của nàng thêm mười mấy vết rạn!

Không sai, trong cứng đối cứng với Chu Hằng, Tử Mộc Trượng của nàng bị thương không nhẹ! Cho dù là không có lão già áo xanh đi ra khuyên can nàng cũng định thu tay lại, nếu không vô cùng có khả năng làm pháp khí tan vỡ!!

Pháp khí bậc cao có thể thu vào đan điền chăm sóc, chỉ cần trận pháp trong đó không hỏng, có thể thông qua linh lực bổ dưỡng để chữa trị mọi vết thương. Nhưng là, nếu là tan vỡ, như vậy trận pháp phá hỏng liền tương đương phế liệu!

Trương Hổ Bà có khổ khó nói. Chiến đấu là nàng chủ động khơi mào, thiệt thòi này cũng chỉ có thể cố nuốt xuống!

Nàng biết Chu Hằng không phải "người", cơn giận này tự nhiên đổ lên đầu Hàn Diệc Dao, đối với nữ nhân dáng người lả lướt hấp dẫn này trợn mắt nhìn, chỉ muốn rạch lên mặt nữ nhân này 17, 18 đao, khiến cho nàng đời này thật sự chỉ có thể che mặt gặp người!

Trong lòng Hàn Diệc Dao quả thật là oan, liên quan gì đến nàng!

– Chư vị, chúng ta liên thủ đem hồ nước dẫn ra, ép Quỷ Nhãn Thiềm Thừ kia hiện thân Lão già áo xanh nói.

– Được!

Mọi người đều gật đầu, ở trong nước tràn ngập chất độc giao thủ với Quỷ Nhãn Thiềm Thừ quả thật là tìm chết, thân là loài người đứng đầu vạn vật, tự nhiên phải phát huy ra ưu thế về mặt trí khôn.

10 người nhao nhao ra tay, bàn tay linh lực vung ra như xẻng, mỗi một cái đều có thể đem nước hồ vốc ra, giội qua một bên.

Cũng chỉ có bọn họ mới có thể làm được!

Nước độc này tràn ngập tính ăn mòn, ngay cả cường giả Khai Thiên Cảnh đều có thể sống sờ sờ ăn mòn hỏng bọn họ nếu là dùng bàn tay linh lực đi vốc nước hồ, chỉ sợ linh lực vừa tiến vào trong hồ là bị ăn mòn sạch sẽ!

Ngay cả Chu Hằng đều không thể làm được, bởi vì hắn có thể chống lại Sơn Hà Cảnh là lực lượng cơ thể mà không phải linh lực! Đương nhiên, hắn có thể dễ dàng tiến vào trong hồ nước này, chất độc này căn bản không thể làm gì được thân thể pháp khí cấp bậc Sơn Hà Cảnh của hắn.

Cho dù là thế, điều này đối với 10 đại cường giả Sơn Hà Cảnh mà nói cũng là tiêu hao thật lớn. Linh lực bao bọc nước hồ, thời khắc đều bị chất độc ăn mòn, tát nhiên không ngừng bỏ thêm lực lượng bảo vệ, mới có thể bảo đảm tầng linh lực không hỏng không lọt.

10 người chia làm hai đợt, tránh cho lúc bọn họ đang tinh bì lực kiệt Quỷ Nhãn Thiềm Thừ đột nhiên giết ra! Về mặt khác cũng là đề phòng những người khác, 10 người bọn họ cũng không phải hảo hữu tri kỷ, dựa vào cái gì tín nhiệm lẫn nhau, tự nhiên là phải để cho chính mình tùy thời ở vào trạng thái đỉnh nhất.

Cứ như vậy, tốc độ sẽ chậm.

Sau tròn một ngày một đêm, hồ nước này rốt cục thấy đáy, lộ ra đáy hồ khắp nơi bùn nát. Mà ở phía tây đáy hồ thì hiện ra một cửa động đen thẳm, cao rộng một trượng.

Ọp! Ọp! Ọp!

Tiếng ếch kêu vang lên, trong động nhảy ra một con ếch lớn màu đỏ tía, chiều cao hơn trượng. Hai con mắt ếch còn lớn hơn đầu người thường, tỏa ra hào quang tà dị.

– A, mắt ta! Không ít người ngoài thung lũng lập tức hét thảm.

Chương 215: Chọc nhiều người tức giận

Quỷ Nhãn Thiềm Thừ sở dĩ có tên như vậy tự nhiên là ở trên đôi mắt kia của nó có được tà lực kỳ quỷ. Chỉ riêng nhìn vào nó đều có thể gặp phải nạn lớn!

– Đều không nên nhìn mắt nó! Nam nhân áo tím quát to, thanh âm như sấm.

Nhưng là đã chậm, có mấy người đã là trong mắt chảy ra máu loãng, đột nhiên như phát điên đánh về phía người bên cạnh. Dường như gặp phải kẻ thù giết cha, có thể nói là nghiến răng nghiến lợi.

Bị mê hoặc rồi!

Bọn họ lúc này đã quên mình ở đâu, mà là bị ảo giác hoàn toàn khống chế, ở trước mặt bọn họ, tất cả mọi người phụ cận đều là yêu thú vô cùng hung dữ, đang muốn cắn nuốt thân thể của chính mình, như vậy tự nhiên phải mở một đường máu.

Ở đây nhiều người như vậy, đến từ môn phái, gia tộc, quốc gia bất đồng, nào có giao tình gì! Nếu ngươi liều mạng giết tới, chẳng lẽ ta còn nhường ngươi?

Keng keng bùng bùng, không bao lâu những võ giả bị mê hoặc kia liền bị loạn đao chém chết.

Oa! Oa!

Quỷ Nhãn Thiềm Thừ kêu to hai tiếng, trong đôi mắt tà ác lộ ra vẻ khinh thường, yêu thú bậc cao như thế đã có được linh trí tương đối cao.

– Nghiệp chướng, còn không mau đi lên nhận lấy cái chết! Một gã cường giả Sơn Hà Cảnh hét lớn, di động thân hình đánh về phía đáy hồ.

Vút!

Thân hình Quỷ Nhãn Thiềm Thừ run lên, trên người của nó tràn ngập tuyến độc, một vòi độc lập tức bắn mạnh ra, phun về phía người kia.

Đây chính là chất độc của yêu thú Sơn Hà Cảnh, độc hơn nước hồ không biết bao nhiêu lần. Một mùi tanh hôi thậm chí có thể khiến cho võ giả Tụ Linh Cảnh ngửi thấy liền hôn mê!

Người kia cũng không dám coi thường, vội vàng mở ra linh lực hộ thuẫn, "Xèo" một cái, một luồng khói nhẹ bốc lên, linh lực hộ thuẫn giống như vỏ trứng trên người hắn nhanh chóng tan rã, không ngừng bị tiêu hao.

– Đáng ghét! Hắn quát khẽ một tiếng, thân hình lui nhanh, thẳng đến thoát khỏi tầm bắn chất độc của Quỷ Nhãn Thiềm Thừ.

Oa… Quỷ Nhãn Thiềm Thừ lại kêu một tiếng, vẻ khinh miệt quả thật lộ rõ ra ngoài.

– Mọi người cùng lên! Lão già áo xanh hét lớn, dẫn đầu nhào ra.

Quỷ Nhãn Thiềm Thừ này không hổ là một trong những bá chủ nơi này, dưới tình huống một chọi một, bọn họ người nào đều không có khả năng là đối thủ của yêu thú này! Trừ phi là yêu nghiệt tuyệt thế như Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân mới có khả năng đơn giết ở cùng cảnh giới.

Mọi người nhao nhao đáp lời, đánh yêu thú tự nhiên không cần nói quy củ một chọi một gì, nếu không cẩn thận ngã xuống tìm ai kêu oan?

Một trận loạn chiến lập tức nổ ra. Ầm ầm ầm, mặt đất chấn động, ngay cả thủy vực xa xa đều như sôi trào nhấc lên sóng triều, dâng cao mười trượng, thanh thế mênh mông.

10 đại cao thủ Sơn Hà Cảnh vây công, tuy rằng mỗi người đều không có khả năng dùng ra toàn lực, dùng ra tuyệt chiêu, nhưng ưu thế về số lượng cũng đủ để hình thành nghiền ép!

Quỷ Nhãn Thiềm Thừ rất nhanh liền rơi vào thế hạ phong, chiến không bao lâu, nó mạnh mẽ phá vây, chui vào trong động đáy hồ kia, trong nháy mắt liền mất tăm tích.

Đuổi hay là không đuổi?

Không đuổi, bọn họ liền công cốc! Đuổi theo, động kia hẹp như vậy, ai đi đầu đây? Người đi đầu kia nhưng là có nguy hiểm thật lớn!

Đừng nói là chết, cho dù bị thương nặng, khiến cho sau khi xử lý Quỷ Nhãn Thiềm Thừ lại làm sao tranh giành ưu đãi? Chẳng lẽ người khác sẽ bởi vì ngươi công lao lớn mà đem ưu đãi tặng cho ngươi? Đừng ngây thơ, đây nhưng là thế giới võ giả thực tế nhất!

Không người nào nguyện ý đi đầu, vậy dĩ nhiên là không đuổi được!

Ánh mắt của Trương Hổ Bà quét về phía Chu Hằng, lạnh lẽo nói: – Để cho thi nô này xông ở phía trước!

– Không sai! Những người khác đều trầm giọng nói, nhao nhao nhìn chằm chằm Hàn Diệc Dao tăng áp lực. Để cho "Thi nô" này đi đầu còn có một ưu đãi, chínhlà có thể suy yếu thực lực của Hàn Diệc Dao. Đến lúc đó tranh đoạt ưu đãi, nàng liền không thể quá mức cường thế!

Bởi vậy bọn họ rất thích ý nhìn thấy Chu Hằng cùng Quỷ Nhãn Thiềm Thừ lưỡng bại câu thương.

Hàn Diệc Dao thật sự không biết nên nói như thế nào. Nàng làm sao mệnh lệnh Chu Hằng? Mọi người đều hiểu lầm !

– Hừ, tiểu nha đầu, ngươi có biết nhiều người tức giận khó chọc? Trương Hổ Bà cười quái dị nói, trong ánh mắt tràn ngập ghen tị, mỹ nữ bị nàng giết chết đã không biết bao nhiêu.

Hàn Diệc Dao tay phải rung lên, Bạch Sương Kiếm đã cầm ở trong tay, hời hợt đảo qua mọi người nói: – Không nên khinh người quá đáng!

Nàng lại không phải người không có tính khí! Hơn nữa Quỷ Nhãn Thiềm Thừ tuy rằng quý báu, nhưng còn không quý báu đến mức khiến nàng ủy khuất cầu toàn, cùng lắm thì đi.

-Rượu mời không uống! Chín người kia đều cười lạnh, đồng minh trong nháy mắt hình thành. Bọn họ đều tản ra, bao vây Hàn Diệc Dao và Chu Hằng lại . Bọn họ tuyệt đối sẽ không để cho Hàn Diệc Dao tọa sơn quan hổ đấu, hoặc là để cho nàng tự tổn hại ba ngàn, hoặc là hoàn toàn đuổi ra khỏi hàng đoạt bảo!

Oa…

Đúng lúc này, chỉ nghe một tiếng ếch to rõ vang lên, cực kỳ vang dội. Tuy rằng người thú không thông ngôn ngữ, nhưng mỗi người đều có thể nghe ra sự phẫn nộ trong tiếng kêu này.

Vút!

Chỉ thấy một bóng đen từ trong động đáy hồ bắn ra, tốc độ cực nhanh. Ngay sau đó lại là một cái bóng màu tím cũng vọt ra, hướng về bóng đen trước mặt kia phun ra một vòi chất độc vô cùng tanh hôi.

Đây là chuyện gì xảy ra !

Mọi người ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy bóng đen vọt ở phía trước lại là một con lừa toan thân đen nhánh, miệng không biết ngậm cái gì, mà bóng tím phía sau nó tự nhiên chính là Quỷ Nhãn Thiềm Thừ, đang tức giận phát động công kích hướng

con lừa đen kia.

Hai con yêu thú đang nội đấu?

Không đúng, tuy rằng cùng là yêu thú, nhưng yêu thú không biết có bao nhiêu chủng loại, không có khả năng bởi vì loài người đem chúng nó gọi chung là yêu thú liền đóng cửa một nhà thân thiết!

[CHARGE=3]- Linh Nguyệt Quả!

Không biết là ai run giọng nói một câu trước, trong lúc nhất thời tất cả mọi người đều sôi trào!

Linh Nguyệt Quả đối với võ giả Sơn Hà Cảnh mà nói quả thật chính là Thánh dược, có thể khiến cho bất kỳ một võ giả Sơn Hà Cảnh nào không hề trì hoãn thăng cấp Linh Hải Cảnh!

Đột phá cảnh giới lớn khó như lên trời, càng là cảnh giới cao độ khó này tự nhiên cũng càng cao!

Nói không chút khoa trương, trong 100 võ giả Sơn Hà Cảnh nhiều nhất chỉ có một vài người có thể đột phá Linh Hải Cảnh! 10 võ giả Sơn Hà Cảnh ở đây có thể đời này đều không thể đột phá, chỉ có thể chết ở cảnh giới này.

Mà Linh Nguyệt Quả này lại có thể thay đổi hết thảy!

Tình huống của Thiên Yêu Đế triều và Dạ Ma Đế triều không dễ thống kê, nhưng tất cả lão tổ Thần Anh Cảnh, Kết Thai Cảnh của Thiên Long Đế triều cộng lại cũng không vượt quá trăm người. Mà toàn bộ Thiên Long Đế triều cộng thêm nước phụ thuộc tổng cộng có bao nhiêu người?

Ít nhất trăm tỉ!

Tiến vào Linh Hải Cảnh nghĩa là có thể trở thành bá chủ chân chính ngạo thị thiên hạ dưới trăm người!

Võ giả tu luyện, trừ tuổi thọ dài dòng kia ra, theo đuổi không phải là nắm quyền to sao ? Không phải là tuyệt đối tự do sao?

Một bước này, hiện tại là gần như vậy!

Cắn trong miệng con lừa đen chính là một góc linh thảo hoàn chỉnh, hãy còn mang theo rễ cây, trên đỉnh kết quả màu bạc nhạt. Đó chính là Linh Nguyệt Quả. Chỉ là vẫn chưa hoàn toàn thành thục, đại khái phải chờ khoảng trên trăm năm.

Thời gian 100 năm đối với người thường mà nói vô cùng dài

lâu, nhưng cường giả Sơn Hà Cảnh lại hoàn toàn chờ được!

– Đứng lại! Bọn họ nhao nhao hét lớn, cũng không quản con lừa đen kia có nghe hiểu được hay không, đều bắn người vọt lên, gia nhập hàng ngũ truy đuổi.

Chắc là Linh Nguyệt Quả này chính là linh thảo Quỷ Nhãn Thiềm Thừ trông coi, con lừa đen kia đại khái là thừa dịp Quỷ Nhãn Thiềm Thừ chạy ra len lén lẻn vào, đem Linh Nguyệt Quả nhổ cả gốc rễ!

Chỉ là ai cũng không phát hiện con lừa đen này lẻn vào khi nào, thân pháp có thể nói quỷ dị!

Chín đại cao thủ Sơn Hà Cảnh cộng thêm một con yêu thú cùng cảnh giới, chiến lực đáng sợ vô cùng!

Lúc này, chỉ thấy con lừa đen kia đột nhiên há miệng, rồi lại đem cây Linh Nguyệt Quả kia nuốt trọn, sau khi nhai vài cái nuốt xuống.

Mọi người lập tức dừng lại, sau đó bộc phát ra lửa giận quả thật có thể đốt trời!

Linh Nguyệt Quả chưa thành thục tuy rằng cũng là linh dược, nhưng là giá trị lại giảm nhiều, còn cần trăm năm mới có thể

thành thục. Quả Linh Nguyệt Quả này ăn vào khả năng ngay cả tăng lên một cảnh giới nhỏ đều không có!

Quả thật chính là lãng phí bằng trời!

Không thể tha thứ, con lừa đen đáng ghét này!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều đằng đằng sát khí, hận không thể đem con lừa đen kia rút gân lột da, lại cho lên lửa nướng ăn!

– Cạc cạc, muốn từ trong miệng Lư đại gia đoạt thức ăn, các ngươi thật sự là mù mắt chó! Con lừa đen kia đột nhiên đứng như người, lắc cái mông lừa hướng về phía mọi người, một cái đuôi đen phẩy tới phẩy lui, rất bỉ ổi.

– Lư đại gia không phát uy, các ngươi còn tưởng Lư đại gia là mèo bệnh ! Đến, đến, người nào đến đây, Lư đại gia thưởng hắn mặt đầy hoàng kim!

Mọi người lần nữa ngây ra!

Một con lừa biết nói?

Yêu thú quả thật có trí khôn, hơn nữa cảnh giới càng cao, mức độ mở mang trí tuệ của yêu thú cũng càng cao , thậm chí có thể so với loài người! Nhưng yêu thú thông minh đến mấy cũng tuyệt đối không thể nói chuyện, đây là trời đất tự nhiên quyết định!

Chẳng lẽ là Thần thú trời cao ban thưởng, trời sinh điềm lành?

Chỉ là… Mồm miệng cũng quá bẩn!

Oa! Quỷ Nhãn Thiềm Thừ lại không ngạc nhiên nhiều như vậy, nó tức giận phát động công kích hướng con lừa đen. Mà điều này cũng nhắc nhở mọi người, ai cũng nhao nhao xuất kích. Linh Nguyệt Quả mới bị con lừa đen nuốt vào, tuyệt đối không thể hấp thu luyện hóa, có thể lấy máu của con lừa này để luyện dược!

Tuy rằng hiệu quả không thể so với Linh Nguyệt Quả thành thục, nhưng dù sao cũng là linh dược hiếm có!

Giết giết giết, không giết con lừa đê tiện này, ai có thể cam lòng?

– Một đám lính tôm tướng cua cũng dám động thủ với bản Thần Lư đại nhân, Lư đại gia đặt mông là có thể đè chết các ngươi! Con lừa đen khinh thường bĩu môi, sau đó nhấc bốn vó chạy như điên, lại hướng tới phương hướng Chu Hằng: – Chu tiểu tử, cứu mạng!

Phốc!

Mọi người đều là một hồi mặt giật giật, con lừa này thật đúng là đê tiện! Rõ ràng nói chính mình như là đệ nhất thiên hạ, nhưng chỉ chớp mắt liền kêu cha gọi mẹ khóc cứu mạng, quả thật quá vô sỉ!

Lúc trước mọi người còn khiếp sợ bởi con lừa đen có thể miệng nói lời người, nhưng bây giờ cũng chỉ còn lại vô tận khinh miệt.

Chỉ là, súc sinh chính là súc sinh, không ngờ hướng về một thứ như thi nô, rối gỗ, con rối cầu cứu, thật sự là ngu xuẩn hết mức!

Yêu thú thần kỳ như vậy hẳn là rất có ý nghĩa nghiên cứu!

– Trấn cho ta! Chín đại cao thủ Sơn Hà Cảnh nhao nhao tấn công.

– Ồ, Chu tiểu tử? Con lừa đen đứng thẳng trước mặt Chu Hằng, vươn một cái chân quơ quơ trước mặt hắn, lại thấy hắn không hề phản ứng, lập tức một chân đập tới!

Thình!

Chu Hằng vung ra một quyền đón đỡ, hai mắt bỗng nhiên bùng lên thần thái vô cùng sáng ngời: – Con lừa đê tiện, ngươi lại làm chuyện tốt gì? Hắn nhìn thấy chín cao thủ Sơn Hà Cảnh và con cóc lớn xấu xí đuổi giết tới!

Chương 216: Bức lui

Tận mắt nhìn thấy, tận tai nghe thấy Chu Hằng lên tiếng nói chuyện, tất cả mọi người đều có loại cảm giác té xỉu.

Kẻ này không phải loại thi ngẫu, con rối, là bị bí thuật luyện chế ra? Nếu không, chỉ vẻn vẹn Khai Thiên Cảnh lại làm sao có thể dùng man lực chống lại Sơn Hà Cảnh? Nhưng tồn tại như thi ngẫu lại sẽ có biểu tình phong phú như thế, làn điệu nói chuyện như người thường như thế?

Tuy nhiên, ngay cả con lừa đều có thể lên tiếng nói chuyện, thi ngẫu này lên tiếng dường như cũng có thể tiếp nhận.

Chín đại cao thủ Sơn Hà Cảnh bởi vì khiếp sợ mãnh liệt mà dừng bước, nhưng Quỷ Nhãn Thiềm Thừ lại không bị ảnh hưởng, trong tiếng kêu to, nó bổ nhào tới, vươn ra một cái lưỡi màu đỏ như máu cuốn tới con lừa đen, dài như dải tơ.

– Cóc thối, mông của Lư đại gia là cho ngươi liếm sao? Con lừa đen vội vàng đứng lên, hai chân sau nhấc lên liền chạy, tốc độ rất nhanh.

Mọi người đều là da mặt liên tục co giật, miệng con lừa đen

này thật sự quá đê tiện!

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, tay nắm chặt, hướng về Quỷ Nhãn Thiềm Thừ đánh mạnh qua.

Bùng!

Dải tơ màu máu bị mạnh mẽ đánh cong vẹo, đau khiến con cóc to kia phát ra tiếng kêu quái, trống rỗng nhảy lên cao mười trượng, trong đôi mắt to lộ ra phẫn nộ vô cùng.

Là một con yêu thú, Quỷ Nhãn Thiềm Thừ rất là vô tội. Nó ở đáy hồ tiềm tu lại không làm phiền người nào, nhưng trước tiên là có người khiêu khích, lại có một con lừa đen nhân cơ hội trộm đi linh thảo nó thủ hộ mấy trăm năm, hiện tại lại một đòn chịu thiệt, khiến nó hoàn toàn phẫn nộ.

Con yêu thú này ngửa lên trời rống giận, mở miệng hút mạnh một cái. Lập tức sương mù trên trời đều tiến vào trong cơ thể nó, cái bụng vốn to lớn càng trở nên khổng lồ. Theo thân thể trướng lên, da toàn thân nó cũng kéo căng.

Con cóc vốn là tướng xấu dọa người, làn da căng lên tự nhiên càng thêm khó coi, khiến không ít người đều có loại cảm giác buồn nôn. Nhưng vào lúc này, Quỷ Nhãn Thiềm Thừ đột nhiên phun khí. Lập tức “vút vút vút”, vô số đạo không khí nhận từ trong miệng nó phun ra, hướng về Chu Hằng và con lừa đen bắn điên cuồng.

– Chu tiểu tử, thực lực của ngươi làm sao tăng nhiều như vậy? Con lừa đen tránh ở phía sau Chu Hằng, hai móng trước ôm sau đầu, phe phẩy cái đuôi làm ra vẻ nhàn nhã.

– Thực lực không mạnh làm sao tẩn ngươi? Chu Hằng cười ha hả, Tấn Vân Lưu Quang Bộ triển khai đột nhiên đi tới sau người con lừa đen, chính là một chân đạp hướng mông con lừa đen.

Thình!

Con lừa đen không nghĩ tới tốc độ của Chu Hằng rồi lại nhanh như vậy, lập tức trúng chiêu, hướng về phong nhận đầy trời kia đón đầu.

– Chu tiểu tử, tên khốn sinh con không có lỗ đít ngươi! Con lừa đen kêu oa oa, bốn vó liên tục động, một màn quỷ dị xuất hiện. Trên bầu trời dường như có những bậc thang vô hình, con lừa đen này rồi lại lăng không trèo lên, trốn ra khỏi phạm vi công kích của phong nhận.

Con lừa đen này quả nhiên có năng lực lớn!

Chu Hằng cười cười, thân hình bắn ra, hướng về phía Quỷ Nhãn Thiềm Thừ phát động công kích.

Yêu thú kia bị quan hệ giữa Chu Hằng và con lừa đen làm cho hồ đồ, với trí tuệ có hạn của nó thật sự làm không rõ là chuyện gì xảy ra. Nhưng không quan hệ, giết chết toàn bộ là được rồi!

Nó lại hít một hơi, phun ra vô tận không khí nhận.

– Đây thật đúng là cóc ngáp! Con lừa đen bước nhỏ từ trên trời hạ xuống, cũng hướng về phía Quỷ Nhãn Thiềm Thừ giết qua. Vút, ánh đen chợt lóe, tốc độ của nó không thể so với Chu Hằng toàn lực thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ nhưng chênh lệch cũng không nhiều, nhoáng một cái đã tới trước người Quỷ Nhãn Thiềm Thừ.

Xoát! Nó đột nhiên xoay ngược người, đem hai chân sau đồng thời đạp ra, nhưng mục tiêu cũng không phải Quỷ Nhãn Thiềm Thừ mà là Chu Hằng!

– Chỉ biết con lừa đê tiện ngươi lại sẽ giở trò đê tiện! Chu Hằng cười lớn một tiếng, quyền phải vẫn như cũ đánh về phía Quỷ Nhãn Thiềm Thừ, quyền trái thì chắn hướng con lừa đen.

Thình! Thình!

Hai tiếng trầm đục, Quỷ Nhãn Thiềm Thừ và con lừa đen đồng thời bị chấn lui, mà Chu Hằng cũng dưới chân lảo đảo một cái, trên mặt nổi lên một vệt ửng hồng.

Đây dù sao chỉ là lực lượng cơ thể, cũng không phải hắn thật sự đạt tới Sơn Hà Cảnh. Nếu không với độ lớn không gian đan điền của hắn đủ để tiện tay trấn áp bất kỳ cao thủ cùng cấp!

-Cóc thối, hai anh em chúng ta liên thủ, làm thịt tiểu tử này! Con lừa đen hô to gọi nhỏ, ai ngờ Quỷ Nhãn Thiềm Thừ chỉ phát ra một tiếng kêu tức giận, ngược lại hướng về nó phát động công kích.

Điều này rất bình thường. Con lừa đen ăn Linh Nguyệt Quả của nó , đây mới là kẻ thù lớn nhất của nó!

– Con cóc vong ân phụ nghĩa ngươi, Lư đại gia lòng tốt giúp ngươi, ngươi rồi lại đối đãi như thế với bản Thần Lư đại nhân, Lư đại gia một ngụm cắn chết ngươi! Phì, cóc thối cả người là độc, Lư đại gia cũng lười cắn. Núi xanh còn đó, nước biếc chảy dài, Lư đại gia đi trước một bước! Con lừa đen oa oa kêu to, vội vàng chạy trốn.

Chu Hằng trong tiếng cười dài ha hả, đã chặn ở trước mặt con lừa đen, một quyền đánh ra.

– Chu tiểu tử, Lư đại gia phun ngươi mặt đầy nước miếng! Con lừa đen hét thảm một tiếng, bay ngược đụng hướng Quỷ Nhãn Thiềm Thừ.

Quan hệ đối địch rối loạn của ba tên này khiến mọi người nhìn mà đầu óc choáng váng, nhưng duy nhất nhận đồng chính là con lừa đen kia thật sự quá đê tiện, người gặp người hận, dường như không chọc đến khắp thế gian đều là địch thì không vui.

-Đánh hạ con lừa đen!

Chín đại cao thủ Sơn Hà Cảnh đồng thời quát, bọn họ không còn rối rắm ở chuyện Chu Hằng có phải thi ngẫu hay không nữa, việc cấp bách là đánh hạ con lừa đen kia, lấy máu lừa luyện thuốc. Tuy rằng công hiệu giảm mạnh, nhưng dù thế nào cũng có thể gia tăng mấy phần lĩnh ngộ đột phá cảnh giới nhỏ. Dù sao bọn họ đều còn chưa đạt tới Sơn Hà tam trọng thiên.

Hàn Diệc Dao thu kiếm mà đứng, đối với nàng mà nói, Linh Nguyệt Quả đã bị ăn tự nhiên không còn tác dụng, cho dù lấy máu con lừa đen kia luyện thuốc nàng cũng không hiếm lạ, với trí tuệ của nàng xông phá cảnh giới nhỏ căn bản không phải việc khó.

Bùng! Bùng! Bùng! Bùng! Bùng!

Chu Hằng hai đấm động liên tục, đối với chín người Trương

Hổ Bà nặng nề đánh tới, đem chín đại cao thủ Sơn Hà Cảnh này mạnh mẽ bức lui. Mà hắn cũng không chịu nổi, đồng dạng liên tiếp lùi hơn chục bước, lại không hề bị thương.

Thể chất của hắn đã đạt tới Sơn Hà Cảnh, hoàn toàn triệt để chính là một món pháp khí Sơn Hà Cảnh hình người, muốn đánh thương hắn ít nhất phải sử dụng pháp khí cấp bậc Linh Hải Cảnh!

Vẻn vẹn hào môn Vương triều, Sơn Hà Cảnh chính là lão tổ mạnh nhất, đi đâu kiếm pháp khí Linh Hải Cảnh?

– Tiểu tử, không nên tự tìm đường chết! Lão già áo xanh lạnh lùng nói, tiểu tử này chẳng qua có được man lực Sơn Hà Cảnh mà thôi, không có gì phải sợ!

Căn bản của võ giả là cái gì?

Linh lực!

[CHARGE=3]

Võ giả chỉ có linh lực mới có thể thi triển, chỉ có man lực, chính là cực hạn của lực lượng.

– Hừ, lão thái bà, còn có tên ẻo lả mặc quần áo hoa kia. Lúc trước các ngươi ăn hiếp đến trên đầu ta, hiện tại vừa lúc tính nợ! Chu Hằng chỉ chỉ Trương Hổ Bà và nam nhân áo tím, đem lão già áo xanh hoàn toàn là không có vật gì.

Móa, lại dám nói chính mình là ẻo lả?

Nam nhân áo tím giận tím mặt, màu tím nhưng đại biểu cho uy nghiêm, làm sao lại thành quần áo hoa? Hắn giận quát một tiếng, hữu quyền nhấc lên, hướng về Chu Hằng đánh tới. Dưới sự bao bọc của linh lực, một quyền này của hắn ngay cả núi đều có thể nổ nát!

Trương Hổ Bà cũng là giận không thể át, nếu tiểu tử này không phải thi ngẫu, như vậy lúc trước chính là cố ý đùa bỡn nàng, còn đem pháp khí bảo bối của nàng đánh cho suýt nữa hỏng mất! Cơn giận này, nhất định phải trút!

Nàng tế ra quải trượng, nhằm đầu Chu Hằng gõ qua. Nàng không tin đầu của Chu Hằng cũng có thể cứng rắn như vậy.

Lão già áo xanh bị Chu Hằng trắng trợn phớt lờ tự nhiên cũng giận dữ, hai chưởng lật vỗ, hóa thành hai bàn tay đen như mực. Lòng bàn tay có một vệt đỏ sẫm, tỏa ra tà lực yêu dị.

Bọn họ cũng đều biết Chu Hằng chỉ có man lực, trình tự linh lực còn dừng lại ở Khai Thiên Cảnh, như vậy lực phòng ngự

tự nhiên không quá cường đại, võ kỹ có thể dễ dàng xuyên phá phòng thủ của hắn, tạo thành trọng thương đối với thân thể của hắn.

Oa!

Quỷ Nhãn Thiềm Thừ cũng nhân cơ hội phát động công kích, một vòi chất độc bắn ra, mùi tanh hôi gần như mười dặm có thể ngửi thấy!

Trong lúc nhất thời, Chu Hằng lọt vào trùng vây.

Chu Hằng không nhúc nhích không tránh, bùng bùng bùng ba đạo công kích cộng thêm một vòi chất độc đều đánh hết lên trên người hắn.

Xong rồi, tiểu tử này làm sao ngẩn người vào lúc này chứ?

Bị bốn đạo công kích của Sơn Hà Cảnh đồng thời đánh trúng, không chết cũng tàn tật!

Dưới cái nhìn chăm chú của vô số đôi mắt, Chu Hằng lại hướng về phía Trương Hổ Bà, nam nhân áo tím lộ ra một nụ cười, sau đó hai quyền cùng ra!

Khoảng cách gần như vậy, bọn họ lại làm sao né được?

Bùng bùng hai tiếng, hai người cùng bị đánh trúng mặt, đều hét thảm một tiếng, lảo đảo liên tiếp lùi lại, một bàn tay bịt mũi, nhưng có thể nhìn thấy có tia máu theo bàn tay lăn xuống.

Hai người này bị thương nặng, nhưng Chu Hằng thì sao?

Thần hoàn khí túc!

Nếu nói như vậy cũng tính là bị thương, vậy mọi người có chết cũng không thể tưởng tượng!

Tê, lực phòng ngự của thân thể kẻ này cũng quá khủng bố chứ hả!

Đến lúc này, mọi người tự nhiên hiểu được sách lược của Chu Hằng, chính là cố ý lấy chính mình làm bia hấp dẫn người khác công tới, dùng thể chất vô cùng mạnh mẽ của hắn hứng chịu, sau đó nhân cơ hội đánh trả!

Cũng chỉ có thể chất cường độ có thể so với pháp khí như kẻ này mới có thể sử dụng chiến thuật như vậy, đổi là người khác sớm đã bị đánh thành thương nặng, phản kích cái rắm!

Sáu đại cao thủ Sơn Hà Cảnh khác chậm một bước, nhưng nhìn thấy kết quả như thế đều hoảng sợ dừng lại!

Lực phòng ngự như vậy, cho dù là bọn họ liên thủ mà vây liền thật sự phá vỡ sao?

Ngược lại ngẫm lại, Linh Nguyệt Quả đã bị ăn, cho dù lấy con lừa đê tiện kia đi luyện dược hậu quả cũng rất nhỏ, không bằng cứ vậy cho qua!

Dù sao, bọn họ chuyến này là tới tìm kiếm pháp khí tuyệt thế!

Nếu là có thể đắc thủ, hắc hắc, vậy cho dù thể chất của Chu Hằng có thể so với pháp khí Linh Hải Cảnh lại như thế nào, đồng dạng một đòn là nát!

Đừng ở chỗ nàylãng phí thời gian!

Bọn họ vốn chính là đồng minh rời rạc, sau khi nghĩ như thế, sáu người kia đều quay đầu bước đi.

Oa! Oa!

Quỷ Nhãn Thiềm Thừ là yêu thú, trí lực không bằng loài người, nhưng đối với phán đoán nguy hiểm lại hơn xa loài người. Ngay cả chất độc cường đại nhất của nó công kích đều không thể làm gì được tên loài người này, vậy còn đánh cái gì?

Nó ngược lại chuồn nhanh hơn so với sáu đại cao thủ Sơn Hà Cảnh!

Chu Hằng không truy kích, hắn và Quỷ Nhãn Thiềm Thừ không thù không oán, đương nhiên loài người và yêu thú là thù địch trời sinh, bất kể ai giết ai đều không kỳ quái. Nhưng hắn bây giờ còn có hai món nợ cũ phải tính.

– Các hạ… Lão già áo xanh có chút ngượng ngùng nói.

– Cút! Chu Hằng lạnh lùng nói, thật sự là nể mặt không cần, cứ muốn hắn bày ra mặt lạnh quát mắng.

Trên mặt lão già áo xanh hiện ra một tia phẫn nộ, hắn ở gia tộc, ở toàn bộ quốc gia đều là nhân vật nhất ngôn cửu đỉnh, người người tôn sùng, nhưng hiện tại không ngờ bị một tiểu bối Khai Thiên Cảnh quát mắng như chó!

Nếu đổi là người khác, cho dù đối phương đồng dạng là Sơn Hà Cảnh hắn cũng sẽ nộ phát xung quan tiến lên đánh một trận!

Nhưng Chu Hằng là tên phi nhân loại!

Thể chất có thể so với pháp khí Sơn Hà Cảnh, đánh với người như vậy chỉ là lãng phí sức lực suông , mà không cẩn thận một chút bị đối phương phản kích một cái… Chính mình lại không có thể chất mạnh mẽ như vậy!

Thôi!

Đợi tìm được pháp khí tuyệt thế lại đến trút cơn giận này!

Lão già áo xanh ngửa mặt rống giận một tiếng, trút ra nghẹn khuất trong lòng, thân hình bắn lên trong nháy mắt biến mất, chỉ là tiếng rống giận như sấm kia còn đang không ngừng vang vọng.

Chương 217: Pháp khí hình người

– Tiểu bối, ngươi muốn thế nào? Nam nhân áo tím lạnh lùng nhìn Chu Hằng.

Nói lời thật, chiến lực của Chu Hằng cũng không đáng sợ, đáng sợ là lực phòng ngự vô cùng mạnh mẽ của hắn, khiến cho chỉ có phần hắn đánh người khác, như vậy ai nguyện đánh? Cho nên, chín lão tổ Sơn Hà Cảnh xám xịt chạy bảy, ngay cả yêu thú đáng sợ cũng bị hãi lui!

– Ta đây trước giờ rất nói đạo lý, chỉ cần các ngươi thành ý xin lỗi , làm ra bồi thường, vậy ta cũng có thể không truy cứu sâu! Chu Hằng cười nói.

Mảnh vỡ cự kiếm màu đỏ chỉ còn lại một mảnh nhỏ, nếu không phải bị con lừa đen quấy rầy, hắn nhiều nhất còn có nửa ngày là có thể luyện hóa. Mà sự thật chứng minh, muốn đem thể chất của hắn từ Sơn Hà Cảnh tăng lên tới Linh Hải Cảnh cần kim loại quý báu.

Trước mắt liền có hai lão quái Sơn Hà Cảnh, không đánh cướp bọn họ thì lại đánh cướp ai!

Đi mất chỉ là lão tổ Sơn Hà Cảnh, những người khác đều ở ngoài thung lũng xem náo nhiệt, sau khi nghe thấy lời nói của Chu Hằng, bọn họ đều là da mặt liên tục giật .

Nói đạo lý!?

Cái này cũng tính nói đạo lý? Đường đường lão tổ Sơn Hà Cảnh nếu là hướng về tiểu bối Khai Thiên Cảnh ăn nói khép nép chịu nhận lỗi, ngày sau còn mặt mũi nào gặp người? Đây cũng không phải ai không phục liền có thể giơ tay trấn chết, đủ để trở thành trò cười của toàn bộ người trong thiên hạ!

Lão tổ Sơn Hà Cảnh có thể trấn chết tất cả mọi người trong thiên hạ sao?

Hiển nhiên không thể!

– Tiểu bối, ngươi thật quá đáng! Nam nhân áo tím không chút nghĩ ngợi lập tức cự tuyệt.

– Ta quá đáng? Chu Hằng lắc lắc đầu, lúc trước nam nhân áo tím này ra tay với mình nhưng là không hề cố kỵ. Đừng tưởng rằng hắn một lòng luyện hóa mảnh vỡ huyết kiếm không phát hiện, chỉ là tạm thời bỏ qua một bên thôi.

Thế giới này quá mức dị dạng, quả đấm lớn chính là lý, thực

lực đại biểu hết thảy!

Nam nhân áo tím là Sơn Hà Cảnh, như vậy hắn bất kể khinh người, nhục người như thế nào đều là đúng, tất lẽ dĩ ngẫu. Ai bảo người ta là cường giả chứ? Nhưng ngược lại liền kod udược, bởi vì điều này lật đổ "Chân lý" của thế giới võ đạo – cường giả là vua!

Chu Hằng cười lạnh, nắm tay run lên, nói: – Vậy đánh cho ngươi chịu phục!

– Hừ, bổn tọa không có hứng thú giằng co với tiểu bối ngươi! Nam nhân áo tím vung tay áo, thân hình bay lên muốn rời đi.

Đây tự nhiên là lời nói xã giao, nếu là có thể hắn thật sự muốn trấn giết Chu Hằng tại chỗ! Nhưng yêu nghiệt có thể so với pháp khí Sơn Hà Cảnh, hắn muốn trấn áp đều không có năng lực này!

Trương Hổ Bà cũng thu quải trượng phi thân mà động, chọc không nổi trốn còn không được sao?

Tiểu tử kia lực phòng ngự quả thật cường đại, nhưng linh lực chỉ có Khai Thiên Cảnh là hết đất, sao có thể theo kịp tốc độ của nàng!

Vút!

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình như điện chớp, chỉ vọt một cái liền đuổi kịp nam nhân áo tím, vượt lên trước mặt đối phương, một quyền đánh ra.

Cái gì!

Nam nhân áo tím suýt nữa kinh hô thành tiếng, hoàn toàn không thể tiếp nhận sự thật Chu Hằng có thể chặn ở trước người hắn. Điều này cũng quá khoa trương. Chỉ là tiểu bối Khai Thiên Cảnh không ngờ có được tốc độ đáng sợ như vậy.

Bùng!

Chu Hằng một quyền đánh ra, nam nhân áo tím không thể không tiếp, trong một tiếng vang nặng nề, nam nhân áo tím bị mạnh mẽ đánh về mặt đất. Mà Chu Hằng lại đạp bộ pháp cực huyền diệu, thông qua thân thể rung động hóa giải lực bay ngược, đuổi theo hướng Trương Hổ Bà.

Ở trước mặt Tấn Vân Lưu Quang Bộ, trừ yêu nghiệt như Ứng Thừa Ân, chỉ sợ chỉ có lão tổ Kết Thai Cảnh mới có thể so tốc độ với Chu Hằng!

Chu Hằng chỉ nhoáng một cái liền đồng dạng đi tới trước mặt Trương Hổ Bà, nắm tay đánh ra, cắt qua không khí, phát ra một tiếng trầm đục như sấm rền.

Thình!

Trương Hổ Bà cũng bị ép trở về.

Hai lão tổ Sơn Hà Cảnh hai mặt nhìn nhau, đều có thể từ trong ánh mắt của đối phương nhìn thấy kiêng kỵ thật sâu.

Bọn họ cũng không trao đổi, nhưng cơ hồ là trong cùng một lúc lại bắn người bay ra, một trái một phải hướng về phương hướng hoàn toàn trái ngược.

Thình! Thình!

Bọn họ lập tức lại bị đánh trở về.

Lại chạy, lại về. Dường như bọn họ đối mặt cũng không phải là tiểu bối Khai Thiên Cảnh thấp hơn mình một cảnh giới lớn mà là vươgn giả Linh Hải Cảnh cao cao tại thượng, giơ tay nhấc chân là có thể trấn áp bọn họ.

Tê!

Mọi người ngoài thung lũng nhìn mà mí mắt nhảy điên cuồng. Vị này đến tột cùng là ai, sao lại yêu nghiệt như thế!

Tử Vũ Quốc Liễu Đông Thành? Lãng Nguyệt Quốc Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân? Hàn Phong Quốc Hạ Nhất Khả?

Những người này đều là thiên kiêu tuyệt đỉnh trong Hoàng triều, Chu Hằng có thể sánh ngang với những thiên tài siêu cấp ngàn vạn năm mới ra một lần sao?

Nam nhân áo tím và Trương Hổ Bà cuối cùng là vứt bỏ tính toán rời đi, tiểu tử trước mặt này tuy rằng tu vi cảnh giới không cao, tốc độ lại nhanh thần kỳ. Bọn họ… còn xa không thể địch lại!

Lão tổ Sơn Hà Cảnh tuy rằng kiêu ngạo vô cùng, nhưng cũng càng thêm hiểu được đánh giá thế cục, lập tức tiếp nhận sự thật.

– Tiểu tử ,ngươi thật sự muốn đem sự tình làm đến tình trạng không thể vãn hồi? Nam nhân áo tím lạnh lùng nhìn Chu Hằng, lửa giận ẩn sâu cũng không bộc phát ra.

[CHARGE=3]

– Tuy rằng ngươi man lực kinh người, tốc độ thật nhanh nhưng dù sao chỉ là Khai Thiên Cảnh. Chúng ta không làm gì được phòng ngự của ngươi, nhưng ngươi cũng không gây thương tổn cho chúng ta! Trương Hổ Bà và nam nhân áo tím đạt thành nhận thức chung, ở chuyện đối kháng Chu Hằng tạm thời liên hợp lại.

Quả thật, chỉ bằng man lực Sơn Hà Cảnh muốn đánh thương, thậm chí đánh chết lão tổ Sơn Hà Cảnh gần như không có khả năng!

Sau khi biết Chu Hằng lực phòng ngự kinh người, ai lại cứng đối cứng với hắn?

– Này, hai lão bất tử các ngươi, Chu tiểu tử nhà ta kêu các ngươi đem thứ tốt lấy ra, các ngươi liền ngoan ngoãn lấy ra đi. Chẳng lẽ muốn bổn tọa cho các ngươi một móng thanh tỉnh đầu óc? Con lừa đen chen lời, đầu lưỡi thè dài, mặt đầy vẻ đê tiện.

Nhìn thấy con lừa đen này, nam nhân áo tím và Trương Hổ Bà chính là mặt đầy lửa giận. Nếu không phải con lừa đê tiện này miệng nhanh, bọn họ chỉ cần giành được Linh Nguyệt Quả, sau trăm năm là có thể thoải mái trở thành cường giả Linh Hải Cảnh!

Con lừa đê tiện này, làm sao không làm nó sặc chết!

-Con lừa đê tiện, bổn tọa nhất định sẽ xé nát miệng ngươi! Nam nhân áo tím không kìm nổi hướng về con lừa đen quát mắng. Con lừa này thật sự quá đê tiện, bản lĩnh chọc người tức giận rất lớn, dường như sinh ra chính là để kéo cừu hận.

– Đến a, Lư đại gia sợ ngươi sao! Con lừa đen xoay người, lắc lắc cái mông lừa, cái đuôi phe phẩy.

Mọi người đều có loại cảm giác nhân sinh quan sụp đổ. Yêu thú lên tiếng nói chuyện vốn là đại kỳ tích, nhưng con lừa đê tiện này tự có biện pháp khiến người đối với nó hận sâu mà đau tuyệt!

– Vậy liền ép các ngươi cúi đầu! Chu Hằng hừ khẽ một tiếng, tay phải rung lên, đã cầm hắc kiếm vào trong tay.

Con lừa đen lập tức hai mắt tỏa sáng, mắt láo liên nhìn chằm chằm thanh kiếm. Nó ánh mắt độc ác, rõ ràng biết được thanh hắc kiếm này tuy rằng gãy nhưng uy lực vẫn cường đại vô cùng. Nó cũng không để ý giao tình với Chu Hằng, khi muốn xuống ta sẽ xuống tay, bảo bối cầm trong tay mình mới là vương đạo.

-Con lừa đê tiện, thu hồi nước miếng của ngươi! Chu Hằng

vung kiếm hướng nam nhân áo tím và Trương Hổ Bà.

– Bổn tọa làm sao? Con lừa đen lau nước miếng, vẫn như cũ hai mắt tỏa sáng nhìn chằm chằm hắc kiếm trong tay Chu Hằng.

Dưới sự duy trì của lực lượng hùng hậu, hắc kiếm múa như rồng, mang đến cho nam nhân áo tím và Trương Hổ Bà áp lực thật lớn. Hắc kiếm này nếu như không chính mình phát uy, cũng không giống pháp khí gia tăng lực lượng, nhưng chỉ riêng một cái ưu điểm vô kiên bất tồi này là đủ rồi.

Vô kiên bất tồi cũng cần phải xem lực lượng của người sử dụng!

Chu Hằng bây giờ có được man lực của Sơn Hà Cảnh, tuy rằng võ kỹ tạm thời toàn bộ thành phế phẩm, nhưng hắn nắm giữ Thế, chỉ cần vung kiếm chém nhanh là được!

Hắc kiếm ngay cả tài liệu Linh Hải Cảnh đều có thể dễ dàng chém phá, chỉ là võ giả Sơn Hà Cảnh lấy cái gì để đỡ?

– Chu tiểu tử, thanh kiếm hỏng này cho bổn tọa mượn chơi mấy ngày! Con lừa đen đặt mông ngồi xuống đất, hai vó sau vắt chân chữ ngũ, giống chó bắt chước người: – Ngươi còn không tin được Lư đại gia sao?

– Tin ngươi mới có quỷ! Chu Hằng vung kiếm chém nhanh, ép cho hai lão tổ Sơn Hà Cảnh liên tiếp lùi lại: -Con lừa đê tiện ngươi lại không có ngón tay, cho dù cho ngươi kiếm ngươi cầm thế nào?

– Phì, bổn tọa dùng miệng cắn không được sao ? Con lừa đen tiếng quái dị kêu to: – Lư đại gia về sau sẽ luyện thành miệng kiếm trên trời dưới đất độc nhất vô nhị, giết khắp thiên hạ!

– Ha ha, ngươi cũng biết mình miệng đê tiện à! Chu Hằng cười to.

– Bổn tọa thưởng ngươi mặt đầy hoàng kim!

Khi một người một lừa tán gẫu, nam nhân áo tím và Trương Hổ Bà cũng gặp nguy hiểm lớn. Hắc kiếm sắc bén vô cùng, đối với bọn họ tạo thành uy hiếp vô cùng lớn!

Bọn họ chưa từng gặp phải hiểm cảnh như vậy!

Đánh – Chu Hằng chính là một pháp khí hình người, căn bản uổng khí lực! Lui – tốc độ không nhanh bằng Chu Hằng, căn bản chạy không thoát! Mà phòng thủ – hắc kiếm vô cùng sắc bén, bọn họ làm sao đỡ?

– Tiểu tử, xem như ngươi lợi hại! Nam nhân áo tím rống lớn một tiếng, sau khi hít sâu một hơi, cả người đột nhiên kịch liệt thu nhỏ lại, biến thành chiều cao của đứa bé chỉ năm sáu tuổi!

Hắn đột nhiên nhảy ra, thân hình lại nhoáng một cái hóa ba, chia ba phương hướng bất đồng bỏ chạy.

– Ồ, Tiểu Phân Thân Thuật! Con lừa đen phát ra một tiếng kinh hô.

Chu Hằng cũng không khỏi trố mắt. Đây là pháp kỹ gì, sao quỷ dị như vậy!

– Chu tiểu tử, Tiểu Phân Thân Thuật này là mạnh mẽ đem thân thể chia thành ba bộ phận độc lập, chỉ cần có một phân thân không chết, như vậy cả người sẽ không chết! Con lừa đen nói.

Đây thật là bí thuật!

Chu Hằng rất cảm thấy hứng thú, thân hình vọt ra. Thình! Một quyền đem phân thân thứ nhất của nam nhân áo tím đánh trở về, trong giây lát liền đuổi kịp cái thứ hai, một cước đá ra cũng đá phân thân thứ hai trở về.

Nhưng phân thân thứ ba của nam nhân áo tím lại đột nhiên gia tốc, tốc độ không ngờ không dưới Chu Hằng, trong nháy mắt

liền biến mất ở phương xa. Lúc này, hai phân thân của hắn ầm ầm ngã xuống, hóa thành hai bãi máu loãng!

– Chu tiểu tử ngươi cũng không cần để ở trong lòng, tên kia tự tàn hai cỗ phân thân, ít nhất tổn hao trên trăm năm tu vi, lần này hắn thiệt thòi thảm! Con lừa đen đứng như người, vươn một móng trước đặt lên vai Chu Hằng, ánh mắt gian tà nhìn chằm chằm hắc kiếm.

Chu Hằng lắc lắc đầu, thương nặng nam nhân áo tím lại không phải mục đích của hắn.

– Tiểu tử, xem như ngươi thắng, ngươi muốn bồi thường thế nào! Trương Hổ Bà không thể không cúi đầu, hiện tại chỉ còn lại lẻ loi một mình nàng, làm sao liều mạng với loại yêu nghiệt đánh không chết, đánh không hỏng này?

– Ta người này tim cũng không đen, miễn cưỡng lấy cây quải trượng kia đùa nghịch! Chu Hằng chỉ chỉ quải trượng màu tím trong tay đối phương.

Vậy còn tim không đen?

Đây chính là pháp khí cấp bậc Sơn Hà Cảnh, toàn bộ thiên hạ lại có thể có bao nhiêu cái!

Trương Hổ Bà sắp tức bể phổi, cây quải trượng này nhưng là hao phí tất cả tài sản của nàng mới lấy được! Loại cấp bậc lão tổ như bọn họ, sau lưng tự nhiên không có người chống lưng, nếu muốn lấy được một món pháp khí thích hợp chính mình là khó khăn cỡ nào!

Nàng hung hăng nhìn chằm chằm Chu Hằng mấy lần, đột nhiên ném quải trượng qua, xoay người bước đi.

Chương 218: Phong Hỏa Tử Hồ

Trương Hổ Bà ôm hận rời đi, trận vây công Quỷ Nhãn Thiềm Thừ cuối cùng cũng kết thúc.

Mọi người từ từ rời đi, ai cũng nói thì thầm, còn khó tin được sức mạnh của Chu Hằng, thế gian lại có nhân vật mang thể chất đáng sợ như vậy, quả thật là sáng tạo kỳ tích lớn.

Bọn họ đều muốn biết lai lịch của Chu Hằng, nhưng ngoài con lừa đen gọi một tiếng "Chu tiểu tử" thì biết là họ Chu ra, những chuyện khác đều không có đầu mối.

Nói đến con lừa đen, không chỉ làm người ta kỳ quái là con lừa này chẳng những biết nói, hơn nữa miệng lưỡi vô cùng đê tiện, nếu nói ra thì không biết người ta có dùng ánh mắt ngu ngốc nhìn mình hay không nữa, dù sao đây là chuyện quá không thể tưởng tượng, nếu không tận mắt thấy thì ai mà tin nổi?

Hàn Diệc Dao đi tới cạnh Chu Hằng, lẳng lặng đứng đó, không nói lời nào.

Kỳ thật nàng mới là người kinh hãi nhất, bởi vì nàng biết rõ

không tới một tháng trước Chu Hằng còn chưa có được năng lực mạnh như thế!

Trong thời gian này đã xảy ra chuyện gì?

Cũng chỉ có đi vào bí thất của Huyết Kiếm Thiên Quân một chuyến, nhưng không kiếm được cái gì, tại sao thể chất của Chu Hằng lại xuất hiện nhảy vọt như vậy? Chờ đã, thể chất? Mảnh vỡ huyết kiếm!

Hàn Diệc Dao như chạm đến đầu mối gì, nhưng cũng không tiếp tục suy nghĩ.

Dù sao, luyện hóa pháp khí tăng cường thể chất… nàng nghĩ tới thôi cũng cảm thấy buồn cười.

– Oa, Chu tiểu tử, ngươi lại đổi tình nhân nữa? Con lừa đen bóp miệng thổi tiếng huýt sáo với Hàn Diệc Dao, nếu không phải nó là con lừa, nhìn sao cũng thấy giống một tên lưu manh.

Xẹt!

Hàn Diệc Dao một kiếm chém ngang, lời này quả thật là trắng trợn làm nhục nàng mà.

Con lừa đê tiện này!

– Oa, Chu tiểu tử ngươi tìm nữ nhân sao mà cứ mỗi người đều hung tàn, bổn tọa khuyên ngươi nên độc thân cả đời thì hơn! Con lừa đen nhảy dựng liền chạy, hai cái chân lại còn chạy không chậm hơn bốn chân.

Hàn Diệc Dao thu kiếm đứng đó, tốc độ của con lừa đê tiện này dù không thể sánh được với Chu Hằng, nhưng cũng không dưới nàng, căn bản không đuổi kịp! Vốn nàng cũng khiếp sợ vì con lừa đen này có thể nói tiếng người, nhưng bây giờ lại không còn một chút ý tưởng tìm hiểu lai lịch của con lừa đê tiện kia nữa.

– Ngươi không phải đi Đông Linh Tiên Trì hay sao? Chu Hằng hỏi.

– Đừng nói nữa, bây giờ Đông Linh Tiên Trì toàn là đồ xấu xí, thiếu chút nữa bổn tọa ói ra! Con lừa đen rùng mình một cái.

Chu Hằng không tin một con lừa có ánh mắt thẩm mỹ gì, trong lòng khẽ động, nói: – Con lừa đê tiện, hỏi ngươi chuyện này!

– Là Thần Lư đại nhân! Con lừa đen ưỡn ngực ngẩng đầu.

Con lừa đê tiện này cực kỳ biết xem mặt ngó sắc, biết Chu Hằng có chuyện cầu cạnh mình, lập tức liền ngông nghênh.

Chu Hằng cười hắc hắc, nói: – Ngươi có biết Đồng Tâm Kết?

– Ha ha! Không ngờ tiểu tử thối ngươi lại trúng Đồng Tâm Kết? Cùng với nữ nhân hung dữ này? Con lừa đen chỉ vào Hàn Diệc Dao, con mắt gian xảo xoay tròn.

– Con lừa đê tiện, cảnh cáo trước ngươi đừng có suy nghĩ lung tung, bằng không ta lột da lừa của ngươi làm áo khoác! Chu Hằng lập tức nghiêm mặt nói, con lừa đen này rất nhiều thủ đoạn, không làm gì được hắn thì có thể xuống tay với Hàn Diệc Dao, không thể không đề phòng.

Con lừa đen cười gượng, nhưng lập tức nói: – Đồng Tâm Kết không phải là võ kỹ, mà là một loại bí thuật, liên quan đến ảo diệu thiên địa tầng thứ cao hơn, ngay cả Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, Đại Đế sống lại cũng không có khả năng giải được, chỉ có thể dựa vào bản thân!

– Lúc nào cảnh giới của ngươi vượt qua kẻ làm phép, Đồng Tâm Kết này sẽ tự động biến mất!

– Ngoài ra, ngươi chỉ có thể tự cầu phúc!

Chu Hằng cùng Hàn Diệc Dao đều nhướng mày.

Lúc này bọn họ có cùng mục tiêu, tạm thời còn không tách ra, nhưng sau khi rời khỏi đầm lầy Dã Hỏa thì sao? Hai người đều có mục tiêu nhân sinh riêng, đến lúc đó nghe theo ai? Mặc kệ là Hàn Diệc Dao hay Chu Hằng, đều còn cách Linh Hải Cảnh một đoạn đường rất dài!

Hơn nữa, trúng Đồng Tâm Kết, hai người ngang với cùng chung sinh tử, mặc kệ người nào gặp phải nguy hiểm đều sẽ liên lụy tới người còn lại.

-Lừa đê tiện, tin tức của ngươi quả thật là nhanh nhạy! Chu Hằng nhanh chóng ném phiền não này ra sau, cười nói với con lừa đen.

– Đương nhiên! Con lừa đen ngẩng cao đầu. – Chỉ cần bổn tọa không mở miệng nói chuyện, ai sẽ lại đi đề phòng bổn tọa?

Chu Hằng, Hàn Diệc Dao đều hết chỗ nói, con lừa đen này có được bản lĩnh che giấu hơi thở rất mạnh, chỉ cần không mở cái miệng đê tiện ra thì quả thật không khác gì con lừa bình thường, hoàn toàn có thể tới gần bất kỳ chỗ nào nghe lén cơ mật.

Người khác thì ngay cả tại sao lại để lộ bí mật cũng không biết được!

– Chu tiểu tử, chúng ta cùng đi cướp pháp khí tuyệt thế kia! Con lừa đen lớn tiếng kêu lên. – Hai chúng ta liên thủ, vô địch thiên hạ!

Chu Hằng lắc đầu buồn cười, nói: – Một con lừa như ngươi có thể khiến cho pháp khí tuyệt thế nhận ngươi làm chủ?

– Đương nhiên rồi! Bổn tọa chính là Thần Lư trời giáng, được trời ban thưởng, chính là điềm lành thiên địa! Con lừa đen khoác lác nói.

– …. Da mặt của ngươi còn dày hơn phòng ngự của ta!

Hai người một con lừa xuất phát lên đường, tiếp tục tìm kiếm tung tích pháp khí tuyệt thế không có manh mối kia.

Chu Hằng luyện hóa mảnh vỡ huyết kiếm cuối cùng và cây gậy chống của Trương Hổ Bà, nhưng thể chất không đột phá đến Linh Hải Cảnh, vẫn còn khoảng cách không nhỏ. Nhưng so với tăng lên linh lực, như vậy đã nhanh hơn, làm hắn không thể không cảm thán sự đáng sợ của Phệ Kim tộc.

[CHARGE=3]Nếu như chủng tộc này còn ở trên Huyền Càn đại lục, tuyệt đối xứng đáng là bá chủ vô địch.

Lại qua 7 ngày, một tin tức lớn đột nhiên truyền khắp đầm lầy Dã Hỏa – pháp khí tuyệt thế xuất hiện ở Phong Hỏa Tử Hồ!

Đầm lầy Dã Hỏa rất lớn, mấy chỗ hiểm địa khá nổi tiếng tự nhiên cũng được đặt tên để phân biệt, Phong Hỏa Tử Hồ chính là một cái trong số đó. Nghe nói bên dưới hồ có một đường địa hỏa, cho nên nước hồ sôi trào quanh năm. Ở gần hồ này có mấy hang gió tự nhiên hình thành, gió xoáy như đao, ngay cả pháp khí bậc thấp cũng có thể chấn nát, bởi vậy có tên Phong Hỏa Tử Hồ.

Tin tức là ai truyền ra, vì sao truyền bá nhanh như vậy, rộng rãi như thế, không ai biết. Nhưng mọi người đều như nổi điên chạy tới Phong Hỏa Tử Hồ, lỡ như có thể được pháp khí tuyệt thế nhận chủ sẽ kiếm lời lớn.

Chu Hằng, Hàn Diệc Dao, con lừa đen cũng chuyển hướng đi tới, tuy rằng không biết thật giả, nhưng đi xem cũng không sao.

Khi bọn họ đến Phong Hỏa Tử Hồ, nơi này đã thành biển người.

Hồ này rất lớn, phạm vi khoảng hừng 20 dặm, độ sâu càng thêm kinh khủng, có thể nối tiếp tới chỗ địa hỏa, cỡ nào cũng phải đến trên trăm dặm! Mặt hồ toát ra hơi nóng, gió manh cuốn qua, vẽ lên ngàn vạn cơn sóng, sóng to gió lớn như đang có sóng thần.

Bùm!

Không ngừng có người nhảy vào trong hồ, nước hồ này không có độc, chỉ là càng xuống dưới thì nhiệt độ nước càng cao, nghe nói đi xuống vài dặm nữa sẽ là tầng hơi nước, nhiệt độ đó có thể nháy mắt chưng chín võ giả Tụ Linh Cảnh!

Càng đàng sợ hơn, là hang gió trong lòng đất lại càng cuồng bạo hơn ở trên bờ! Hai thứ cộng lại, tạo thành Phong Hỏa Tử Hồ chân chính!

– Từ khi tin tức pháp khí tuyệt thế xuất thế truyền ra, lại đến chỗ này, hình như có người đang cố ý tuyên truyền tạo thế! Chu Hằng nhíu mày nói, tin tức này vốn là từ đâu truyền đến cũng không ai biết, nếu nói là âm mưu thì không phải không có khả năng.

– Ai lại làm chuyện nhàm chán như thế? Hàn Diệc Dao tiếp lời, kỳ thật nàng cũng có hoài nghi này, chỉ là thật sự không nghĩ ra được đùa giỡn người trong thiên hạ chạy vòng vòng có chỗ tốt gì cho người nấp sau bóng tối.

– Loài người các ngươi chỉ biết theo đuổi ích lợi, tùy tiện ném ra khúc xương cũng làm các ngươi điên cuồng đuổi theo như chó điên! Con lừa đen ở bên cạnh chửi xéo.

Chu Hằng trừng nó một cái, nói: – Trước khi ngươi nói người ta, tốt nhất mau lau nước miếng đi!

Con lừa đen giơ một chân lau nước miếng chảy đầy miệng, nói: – Chu tiểu tử, xuống phía dưới thay bổn tọa tìm hiểu tình huống!

– Được chứ, nhưng mà pháp khí tuyệt thế sẽ không có phần của ngươi!

– Ê, Thần khí có linh, sẽ tự mình chọn chủ, ngươi tranh giành cũng vô dụng, không phải của ngươi thì nhất định sẽ không thể là của ngươi!

Bùm!

Ngay lúc Chu Hằng đang nói nhảm với con lừa đen, Hàn Diệc Dao đã nhảy vào trong hồ nước.

– Đúng là nóng tính mà! Chu Hằng lắc đầu.

– Ánh mắt của Chu tiểu tử ngươi tăng lên rồi, con bé này càng tốt hơn những tục phấn bình thường ngươi tìm lúc trước! Con lừa đen chọt vào eo Chu Hằng.

– Chỉ là đầu óc có vấn đề! Chu Hằng thở dài, đột nhiên biến sắc!

Không tốt, Đồng Tâm Kết!

Bùm một cái, hắn cũng vội nhảy vào trong hồ, nữ nhân này đúng xằng bậy, không nói với hắn một tiếng liền tự tiện hành động, nên biết hiện tại hai người coi như buộc chung một chỗ!

Con lừa đen cười trộm một cái, cũng nhảy vào hồ theo sau.

Chu Hằng tiến vào trong hồ mới phát hiện, kỳ thật người trong hồ còn nhiều vượt xa người trên bờ, một tầng tiếp một tầng, dày đặc chi chít.

Hồ nước này sôi sùng sục, tự nhiên không thể nào có tôm cá thông thường, chỉ có yêu thú. Nhưng bây giờ có nhiều võ giả tràn vào như thế, yêu thú gì cũng chỉ nháy mắt là bị xé thành phấn vụn, sớm mất bóng rồi.

Chu Hằng nhanh chóng phát hiện ra Hàn Diệc Dao bơi đằng

trước, có khiên linh lực che chắn thân thể làn váy trắng muốt không dính một chút nuốt, mờ ảo như tiên.

– Nếu như có thể tạo hình thêm một chút, miễn cưỡng cũng coi như Thánh nữ dự bị! Con lừa đen vung bốn chân tới cạnh Chu Hằng, bình phẩm từ đầu đến chân Hàn Diệc Dao.

– Con lừa đê tiện, rốt cuộc là ngươi đến từ thời đại nào? Một người một lừa theo sau Hàn Diệc Dao đi tới, Chu Hằng cũng bắt đầu mớm lời nói chuyện.

– Là Thần Lư đại nhân! Con lừa đen nghiêm túc chỉnh lại.

– Con lừa đê tiện, ngươi làm sao lại bị chôn ở dưới đất? Có phải làm quá nhiều chuyện thất đức, bị người ta trấn áp?

– Cút, Lư đại gia trách trời thương dân, vạn nhà kính ngưỡng, ai mà không cung kính có thừa với Lư đại gia!

Trong lúc nói nhảm, đằng trước liền xuất hiện một mảnh mờ ảo, đó là đến cuối vùng nước, tiếp theo sẽ là tầng hơi nước.

Hàn Diệc Dao dẫn đầu đi qua, Chu Hằng cùng con lừa đen cũng theo sát phía sau. Nháy mắt nước hồ biến mất, bọn họ lập tức bị hơi nước bao bọc, vô cùng nóng rất, nhiệt độ phải cao hơn gấp đôi so với vùng nước hồ!

Nhiệt độ nước hồ có cực hạn, vượt qua mức này sẽ nhất định biến thành hơi nước, còn nhiệt độ hơi nước lại không có giới hạn cao nhất, có thể tăng lên không ngừng!

Thiên nhiên tạo dựng thần kỳ, tạo thành kỳ tích mà loài người khó mà tưởng tượng được!

Bên trên là hồ, còn đến dưới này lại thành một cái hố sương mù,hơi nóng dâng lên tạo thành sức nổi rất lớn, nâng đỡ toàn bộ hồ nước, làm người ta nhìn mà cảm thán.

Sức nổi này ngay cả hồ nước rộng lớn cũng có thể nâng lên được, huống chỉ là trọng lượng của một người, người tiến vào trong này đều dùng tay bám vào vách hố, bằng không sẽ bị dòng khí di chuyển lên trên đưa trở vào trong hồ.

Mỗi người bám sát vách hố như con nhện bò sát đi xuống, chiếc hố sâu này rộng hơn 10 dặm, tuy rằng ánh sáng mặt trời đã sớm không tới được chỗ này, nhưng ở sâu trong lòng đất lại có ánh lửa hừng hực bốc lên, cung cấp ánh sáng yếu ớt.

Đối với võ giả, một chút ánh sáng như vậy là đủ rồi.

Chương 219: Địa tâm hỏa thạch

Nhóm Chu Hằng hai người một lừa bám vách hố đi xuống, chống cự lại dòng khí mạnh mẽ cực nóng có thể chưng khô người sống.

Cũng may bọn họ có hai đạt tu vi Sơn Hà Cảnh, người còn còn lại tu vi kém một chút, nhưng nói cường độ thân thể lại đứng đầu chỗ này. Bằng thể chất mạnh mẽ có thể sánh với pháp khí Sơn Hà Cảnh của Chu Hằng hiện tại, chỉ có cường giả Kết Thai Cảnh mới có thể tổn thương được đến hắn.

Thể chất loài người chưa bao giờ nổi bật, mà là thông qua vận dụng linh lực sáng tạo ra rất nhiều võ kỹ, có một bộ phận chính là loại hộ thể, có thể sinh ra hiệu quả tương tự. Nhưng vận chuyển võ kỹ nhất định phải tiêu hao linh lực, lại không mạnh mẽ so sánh được với thể chất trời sinh.

Cho nên, loài người giao chiến với yêu thú cùng cấp đều luôn chịu thiệt.

Chu Hằng nhìn con lừa đen, nhịn không được cười ra tiếng. Con lừa đê tiện này không có ngón tay, căn bản không bám được vách đá, chỉ có thể dùng bốn cái chân mạnh mẽ cắm vào trong đá cứng, để lại một chuỗi dấu chân ở đằng sau.

– Con lừa đê tiện, ngươi có tính để lại "bổn lừa đã đi qua đây một chuyến"? Hắn chế giễu nói.

– Tiểu tử thối qua đây, Lư đại gia thưởng cho ngươi một móng! Con lừa đen khó chịu bĩu môi nói.

Nhiệt độ nước có cực hạn, nhưng ở trong này thì càng đi xuống, nhiệt độ lại càng cao, hơn nữa hơi nước bốc hơi, không khí loãng, đối với võ giả thì cũng là thử thách không nhỏ, loại cảm giác này tuyệt đối khó chịu.

Có thể đến chỗ này, nói thế nào cũng phải có cấp bậc Sơ Phân Cảnh, nhân số lập tức giảm đi nhiều. Nhưng ngay cả Sơ Phân Cảnh cũng không dám đi sâu, có vài người không cam lòng làm tàng xông vào, nhưng kết quả là toàn bộ linh lực dùng để chống đỡ nhiệt độ cực nóng, không thể bám được vách đá, bị dòng khí trồi lên mạnh mẽ đưa trở vào trong hồ.

Còn may, sẽ không chết!

Cứ như thế, làm cho dũng khí của mọi người bỗng tăng mạnh, như vậy dù sẽ chịu khổ một chút, nhưng không có nguy hiểm tính mạng, tự nhiên mọi người đều đáng liều một phen vì kỳ ngộ lớn.

– A… Lại một bóng người bắn vọt lên như tên bay, bùm một

cái đụng vào trong hồ nước bên trên, tốc độ nhanh đến dọa người.

– Nếu như bị đẩy lên một chuyến, cũng không dễ chịu gì! Chu Hằng nghiêm mặt nói.

Khi tốc độ đạt đến mức nhất định, sẽ hình thành lực đánh rất đáng sợ, ngay cả cường giả Khai Thiên Cảnh, Sơn Hà Cảnh cũng không dám coi thường.

Nói thì nói vậy, nhưng nhìn xung quanh, không có ai bỏ cuộc, như con nhện leo xuống địa tâm bên dưới, tốc độ nhanh chóng. Người đầu tiên xuống dưới tuy rằng chưa chắc có thể khiến pháp khí tuyệt thế nhận chủ,nhưng hy vọng cũng lớn hơn một chút.

Ầm ầm!

Ở sâu trong địa tâm đột nhiên phát ra tiếng nổ vang, toàn bộ vách đá như rung chuyển mạnh.

– A! Trong tiếng kinh hô, lập tức có mấy người bị chấn văng ra, không bám được vách đá, vù vù vù bay lên trên. Có người bay khi bay đến tầng nước, vừa lúc có một người từ bên trong hồ chui vào, đùng, hai người liền đụng vào nhau.

Xung quanh là tiếng gầm rút điếc tai, tiếng va chạm của hai người không thể nghe được, nhưng dùng mắt thường có thể thấy được hai người đồng thời hóa thành mưa máu, xương trắng sáng bóng, máu tươi đỏ sẫm hòa lẫn vào trong nước hồ.

Hai võ giả ít nhất là Sơ Phân Cảnh liền chết như thế!

Sơ Phân Cảnh đấy, dù cho không tính là cao thủ trên toàn bộ Huyền Càn đại lục, nhưng dù sao đã đi qua giai đoạn võ đạo thấp nhất, có được thọ nguyên dài đến 400 năm, đối với người phàm là tồn tại như thần!

Nhưng ở trong này lại không hề được chú ý, rơi vào kết cục chết không toàn thây, tu luyện vất vả đều hóa thành bọt nước.

Thế nhưng người trong hố sâu lại không có ai liếc tới, trên mặt cũng không có biểu tình.

Đây là thế giới của võ giả!

Đại cơ duyên nào có thể tùy tiện lấy được? Bằng không, võ giả khắp thiên hạ còn không phải đều là Hóa Thần Cảnh? Kỳ ngộ từ trước đến nay luôn cùng tồn tại với nguy hiểm, mà chỉ có người đại trí đại dũng mới lấy được hạt dẻ trong lửa!

Đương nhiên còn có một loại con cưng của thiên địa giống như Ứng Thừa Ân, cái gì cũng không cần làm cũng sẽ có đại kỳ ngộ tự đưa lên cửa, làm người ta hâm mộ muốn chết!

– Chu tiểu tử, cẩn thận! Con lừa đen đột nhiên nói, giọng điệu thận trọng không nói nên lời.

Chu Hằng đã quen với giọng điệu ngang ngược của con lừa đen, bỗng nhiên nghe kiểu nói này liền không khỏi hoảng sợ: – Lừa chết kia, đừng có dụng giọng điệu quái đản này dọa người!

– Tiểu tử khốn sinh con không có l* đ** kia, bổn tọa có lòng tốt nhắc nhở ngươi, lại coi lòng tốt của Lư đại gia thành lòng lang dạ thú! Con lừa đen tức giận đến gào lên, nhưng lập tức chuyển giọng. – Chu tiểu tử, đưa cây kiếm gãy cho bổn tọa, Lư đại gia sẽ miễn miễn cưỡng cưỡng không chấp nhặt với ngươi!

– Lăn!

Nói là nói thế, nhưng Chu Hằng biết lai lịch của con lừa đen này tuyệt đối không đơn giản, kiến thức tuyệt đối bất phàm, tự nhiên không dám có chút sơ sẩy. Kỳ thật hắn có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, có thể đối phó được mọi nguy hiểm, nhưng phiền phức là hắn trúng Đồng Tâm Kết, còn phải chú ý thêm một người!

– Nè, cô đừng có chạy nhanh như thế! Chu Hằng gọi Hàn Diệc Dao, đến bây giờ hắn còn không biết nữ nhân này tên gì, chỉ biết là họ Hàn, hơn nữa còn là nàng nói chuyện với người khác mới nghe được!

Hàn Diệc Dao không có ấn tượng tốt gì với một người một lừa này, nếu không phải có Đồng Tâm Kết, khẳng định nàng sẽ tránh thật xa! Tuy rằng hiện tại chỉ có thể đi xa trăm trượng, nhưng làm sao lại nghe lời Chu Hằng, đợi cho chấn động giảm bớt, nàng tiếp tụ đi xuống dưới.

– Chu tiểu tử, xem ra phu cương của ngươi không phấn chấn lắm đó! Con lừa đen lắc lắc đầu nói.

– Nữ nhân này! Chu Hằng cắn răng, ý muốn đánh một trận lên mông nhỏ của đối phương càng thêm tuôn trào.

Hắn cũng tăng tốc nhanh hơn, chỗ quỷ quái này có nguy hiểm không rõ ràng, hắn phải chuẩn bị đối phó tình huống ác liệt nhất.

Ầm!

Ở sâu trong lòng đất xẹt qua một tia sáng chói mắt, một quả cầu lửa bùng cháy mạnh mẽ vọt lên từ trong lòng đất, tựa như

đốm lửa xẹt qua không gian tối đen, lao lên trên tầng nước hồ.

Đó là một tảng đá cháy bỏng!

[CHARGE=3] – A! Không may, tảng đá lớn kia không có mắt, góc độ phun lên không thẳng, mà nghiêng xéo, trong ánh lửa chói mắt, ầm ầm đụng vào vách hố.

Trong tiếng nổ, tảng đá này lại văng sang mặt hố bên kia, lại nghiêng góc bắn lên trên, bùm ầm ầm, bắn qua lại bảy lần liên tiếp, cuối cùng bùm một cái đi vào trong tầng nước hồ.

Có bốn người không tránh né kịp, bị tảng đá nóng cháy đánh trúng, nháy mắt hóa thành tro bụi, hoàn toàn tiêu vong!

Chỗ này thật là nguy hiểm!

Trong lòng mọi người nghiêm lại, nhưng chỉ có võ giả Sơ Phân Cảnh nhỏ bé chết đi, còn chủ lực nơi này phải là cường giả Ích Địa, Khai Thiên thậm chí là Sơn Hà Cảnh, tự nhiên không để trong lòng, tiếp tục tiến tới.

Địa tâm chỗ này hoạt động rất sôi nổi, chấn động đến mười mấy phút sau mới ngừng lại, tổng cộng bắn ra 7 tảng đá lớn, giết gần 20 người, đúng là thảm thiết.

Ngay cả pháp khí tuyệt thế còn chưa thấy ở đâu nữa!

Sau khi chấn động ngừng lại, mọi người tăng tốc hành động, tiến sâu vào trong địa tâm.

Kỳ thật, địa tâm ở bao xa, nhiệt độ cực nóng trong đó có thể đốt chết cháy cường giả Linh Hải Cảnh, chỉ có lão tổ Kết Thai Cảnh trong cơ thể kết thành Thần chích mới có tư cách đi vào, nhưng cũng chỉ đi vào, tiến sâu cỡ nào thì không ai biết!

—- Có lão tổ Kết Thai Cảnh nào ăn no rửng mỡ đi làm chuyện đó?

Chỗ này cùng lắm chỉ có thể coi là một đường hỏa mạch mà thôi, cho nên mọi người mới có thể xông vào, nếu thật tiến thẳng địa tâm, bọn họ gộp lại hết cũng không thấm vào đâu!

Vù! Vù! Vù!

Không ngừng tiến xuống, phong nhận nơi này cũng trở nên càng thêm cuồng bạo, vách đá có những phong nhãn, phong nhận phát ra từ trong đó.

– A…. Trong tiếng hét thảm, không ngừng có tay người bị

phong nhận chặt đứt, máu phun ra, nháy mắt lập tức khô cứng, trong đau đớn, người bị thương tự nhiên không dám bám vào vách đá, bay vụt lên phía trên.

Như vậy còn có thể giữ được một mạng, nhưng có một số càng xui xẻo hơn, trực tiếp bị bị phong nhận chém mất đầu, rạch ngang bụng, vậy trực tiếp nộp mạng!

Ngày càng nguy hiểm!

– Hừ! Hàn Diệc Dao đằng trước chợt khựng lại, tay phải vung lên, đánh ra mấy đạo kình khí, hóa giải kình khí đột nhiên bắn ra từ phong nhãn. Phong nhãn nơi này không phải lúc nào cũng phát ra phong nhận, nhưng không có quy luật, ngừng một lúc đánh một lúc, làm người ta khó lòng phòng bị.

Vù vù vù, một đợt chưa ngừng lại nổi lên đợt tiếp, nàng vừa hóa giải mấy đạo đạo phong nhận, góc bên trái lại bắn ra 13 đạo phong nhận, đánh thẳng về phía nàng.

Tu vi Hàn Diệc Dao là Sơn Hà Cảnh, đương nhiên không sợ, lai vung tay phải lên, kình lực tuôn ra.

Kình lực kinh khủng sôi trào, vách đá nàng bám vào lại không chịu nổi, bỗng nhiên vỡ ra! Sức nổi nơi này mạnh cỡ nào, Hàn Diệc Dao không kịp phản ứng, cả người liền bay vụt lên.

Ầm!

Ngay lúc này, hang động lại rung chuyển mạnh, một đoàn lửa sáng trồi lên từ địa tâm, khủng bố đánh tới!

Đó cũng là một tảng đá nóng cháy, hơn nữa còn to hơn những tảng đá trước gộp lại, đã lớn gần 1/4 hố sâu này!

Tảng đá lớn đánh thẳng về phía Hàn Diệc Dao!

Đáng chết!

Chu Hằng gầm lên, không chút nghĩ ngợi tứ chi đẩy mạnh, cả người hóa thành con thoi bắn vụt về phía Hàn Diệc Dao. Hắn đạp vách đá bắn lên, tốc độ tự nhiên vượt qua Hàn Diệc Dao, chỉ nháy mắt đã đuổi kịp.

Còn lúc này, tảng đá cháy bỏng đã ầm ầm đánh tới.

— Tốc độ của nó càng nhanh hơn.

Biện pháp giải quyết tốt nhất là cùng Hàn Diệc Dao trốn vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nhưng muốn Hàn Diệc Dao tín

nhiệm hoàn toàn vào hắn, ngẫm lại đó là chuyện không thể, mặc kệ hắn nói rách cả miệng cũng không được, huống chi là trong nháy mắt sống chết này?

Nếu nói đánh nàng ngất xỉu, một chút thời gian này hoàn toàn không đủ!

Đáng chết! Nữ nhân ngốc kia!

Chu Hằng quát lớn, lập tức ôm lấy Hàn Diệc Dao.

– Ngươi làm gì… Hàn Diệc Dao hô to, tên sắc lang này bây giờ còn muốn sàm sỡ nàng? Nàng biết Chu Hằng không thể không lao tới, bởi vì hai người rời xa trăm trượng, đều chết; có một người chết, người còn lại cũng phải chết!

Chu Hằng cứu nàng, kỳ thật cũng là cứu mình!

Đối với chuyện này nàng đương nhiên sẽ không cảm kích, ngược lại tính toán nhỏ nhặt Chu Hằng "động tay động chân".

– Câm miệng! Chu Hằng quát lớn: – Cô muốn chết hả!

Giữa khoảng không không có chỗ tránh né, tuy rằng Hàn Diệc

Dao chống cự một chút, nhưng cận chiến sát người thì làm sao có thể chống chọi được với Chu Hằng sánh ngang pháp khí Sơn Hà Cảnh, lập tức bị hắn ôm cứng ngắc.

Lúc trước bị Chu Hằng ôm qua một lần, nhưng loại chuyện này làm sao mà quen được.

Trong lúc Hàn Diệc Dao xấu hổ, tảng đá cháy bỏng bay vụt tới, đường kính chừng hai ba dặm, ngọn lửa bùng lên phải cao trăm trượng, ngọn lửa ở trong cùng lại có màu trắng!

Không cần nghĩ tới vấn đề của Chu Hằng, đừng nói tảng đá lớn kia đánh vào, chỉ riêng ngọn lửa màu trắng kia cũng có thể đốt bọn họ thành tro tàn!

Chương 220: Giữa họa và phúc

Chu Hằng quát lớn, vào lúc này hắn phải đối phó toàn lực.

Cửu U Băng Thiên Quyết!

Hắn tạo thành lớp băng dày ở bên ngoài người, tuy rằng chỉ là cấp Khai Thiên Cảnh, nhưng bây giờ hắn cần phát huy toàn bộ lực lượng.

Xèo xèo xèo!

Ngọn lửa dính tới, lớp băng còn không kịp qua quá trình hòa tan thành nước liền trực tiếp bốc hơi, tạo thành sương trắng, xẹt qua sát người Chu Hằng.

Tầng băng mà ngay cả cường giả Sơn Hà Cảnh cũng có thể cản trở một chút lại không hề có chỗ đứng nào ở trước mặt lực lượng khủng bố này, nháy mắt liền biến mất, nhưng Chu Hằng không tiếc linh lực liều mạng vận chuyển, tan liền đông lại, vẫn bao bọc lấy hắn cùng Hàn Diệc Dao.

Sức mạnh cơ bắp của hắn hiện tại vượt xa linh lực, bất kỳ võ giả nào cũng không thể vung kiếm đánh quyền mạnh bằng hắn, cho nên hao hết linh lực cũng không sao.

Tảng đá tới gần, đụng vào!

Chu Hằng cắn răng, vận chuyển huyết mạch kim loại, cả người lập tức biến thành màu vàng rực, đây là phòng ngự thứ hai.

Bùm!

Lực lượng kinh khủng đụng tới, Chu Hằng hừ nặng, cả người như nháy mắt tan rã!

Đó không phải là cảm giác, mà là chuyện đang xảy ra! Da thịt của hắn ồ ạt rời khỏi xương cốt, hiện ra khung xương vàng đỏ, độ bền vững vượt xa huyết mạch xích kim, thân thể đủ sánh được với pháp khí Sơn Hà Cảnh!

Đạt đến cấp bậc như hắn, da thịt đã không còn trọng yếu, xương cốt, máu, kinh mạch mới liên quan tới sống chết!

Khung xương vàng đỏ bao bọc chặt chẽ nội tạng, kinh mạch mềm yếu, thậm chí dùng mắt thường cũng thấy được máu của hắn đang chảy thật nhanh, phát ra tiếng vang như sấm nổ.

Ầm! Ầm! Ầm!

Sau một lần va chạm, Chu Hằng bị phản chấn bắn lên, nhưng nháy mắt bị tảng đá đuổi theo, lại đụng, lại văng ra, lại đụng lên! Thẳng đến bảy tám lần sau, hắn mới dính lên tảng đá, dán làm một tiến lên trên tầng nước hồ.

Xương cốt toàn thân của hắn đã không còn thuộc loài người, nhưng va đập như thế cũng xuất hiện vô số vết rạn lan tràn. Nếu không phải thân thể khác với pháp khí, là sinh mệnh thật sự, khẳng định đã hóa thành ngàn vạn mảnh vụn tan vỡ!

Chu Hằng dùng ý chí to lớn bảo trì hình thể của mình, nếu ý niệm của hắn thả lỏng, khung xương sẽ tan vỡ trong nháy mắt!

Hắn không dễ chịu, Hàn Diệc Dao cũng đau khổ, tuy rằng phần lớn lực va đập bị Chu Hằng hấp thu, nhưng chấn động thông qua thân thể hắn truyền đến cũng làm nàng chịu đủ. Bị chấn đến phun máu, từng ngụm máu phun lên người Chu Hằng.

Nhưng mà, như vậy còn xa mới kết thúc!

Lửa trắng đang thiêu đốt!

– A…. Ngay cả lực phòng ngự như Chu Hằng cũng không nhịn được hét to ra tiếng, ngọn lửa này quá bá đạo, ngay cả thân thể sánh với pháp khí Sơn Hà Cảnh như hắn cũng không chịu nổi!

Khung xương đầy vết rạn lại có xu thể hòa tan!

Cái đậu!

Dùng lửa đấu lửa!

Chu Hằng dùng huyết mạch Thanh Long làm dịu xương cốt, có thể chữa trị bao nhiêu hay bấy nhiêu. Đồng thời lại vận chuyển huyết mạch tử hỏa, chống chọi lại ngọn lửa trắng thiêu đốt!

Hắn cắn răng kiên trì, chịu đựng đau đớn không thể dùng lời nào để hình dung!

Không có mồ hôi lạnh trào ra, bởi vì hắn chỉ còn một bộ xương bao bọc, ngay cả có chảy được mồ hôi thì cũng sẽ bị nhiệt độ cực nóng đáng sợ này hóa khí, căn bản không thấy

được.

Nếu không phải ý chí của hắn vô cùng mạnh mẽ, vậy lúc này đã sớm không chịu nổi mà chết ngất! Một khi ngất đi, vậy chỉ nháy mắt là hắn cùng Hàn Diệc Dao sẽ bị đốt thành tro tàn!

Hắn không muốn chết!

Hắn còn phải đón mẫu thân về, một nhà đoàn tụ! Hắn còn muốn đánh ông cậu thiên phú siêu việt kia một trận, hung hăng trút giận cho phụ thân!

Còn muốn đánh mông Hàn Diệc Dao! Đánh cho mông nữ nhân này nở hoa, khiến cho hắn chịu đau khổ lớn như thế!

Mạng ta, của ta! Không phải do trời!

Trong mắt Chu Hằng bùng lên ánh sáng chói lóa, như tia chớp xẹt qua giữa bầu trời đêm tối tăm, khí thế cuồng bạo không ngừng trào dâng.

Hàn Diệc Dao kinh ngạc nhìn nam nhân gần trong gang tấc, đã chỉ có thể coi như một bộ xương khô, trong lòng trào lên cảm xúc không rõ! Nàng biết Chu Hằng đang tự cứu, nhưng chuyện này cũng không che giấu được sự thật là Chu Hằng đang cứu nàng!

Nàng không biết Chu Hằng gánh chịu bao nhiêu đau đớn, nhưng nàng có thể tưởng tượng được, bởi vì dù có được Chu Hằng bảo hộ, nàng vẫn phải chịu một bộ phận lực đánh, nhiệt độ cao, làm cho nàng đau đớn, có cảm giác muốn từ bỏ chết đi cho bớt chịu khổ.

Nam nhân này, thật là cứng cỏi!

Lúc trước Hàn Diệc Dao đã lĩnh giáo một lần, nhưng lần đánh vào này rõ ràng càng mạnh hơn, làm cho tâm linh của nàng hoảng hốt, nhất thời không biết nghĩ gì, có cảm giác hoang đường là chết đi như thế này cũng được.

Không lấy được pháp khí tuyệt thế, cuối cùng nàng cũng khó thoát cái chết, mà có một nam nhân vì bảo hộ nàng mà cùng xuống suối vàng, như vậy cũng không tệ!

Trong lúc nàng suy nghĩ lung tung, Chu Hằng bùng lên toàn bộ ý chí chiến đấu, bố trí ngọn lửa tím ra khắp xương cốt toàn thân, chống lại ngọn lửa trắng nóng bỏng. Đùng đùng đùng, xương cốt của hắn vẫn bị nhiệt độ cao hòa tan, hóa thành những dòng chất lỏng.

Nhưng vẫn không hủy hoại!

Hắn có đại nghị lực khống chế thân thể, về mặt khác, huyết mạch tử hỏa cũng đưa đến tác dụng tương đối, đang điên cuồng cắn nuốt lửa trắng, bảo trì một đường sinh cơ cho hắn.

Đúng thế, chính là cắn nuốt!

Huyết mạch tử hỏa vốn không có được công năng này, nhưng vạn pháp thiên hạ khác nhau nhưng giống nhau, nếu có thể cắn nuốt kim loại, có thể cắn nuốt tinh khí sinh mệnh, vì cái gì ngọn lửa lại không thể?

[CHARGE=3]Đặt ở người khác thì không làm được, nhưng thiên tài thì có thể làm chuyện người ta không làm được!

Chu Hằng nhận thức võ đạo vượt xa cảnh giới, ở trước mặt áp lực sinh tử, hắn không sụp đổ từ bỏ, mà phát huy ngộ tính đến cực hạn.

Đương nhiên hắn cắn nuốt như thế hoàn toàn không thể so sánh với năng lực của Phệ Kim tộc, huyết mạch tử hỏacũng không lớn mạnh, chỉ là làm giảm bớt tổn thương của hắn, bảo hắn trong thời gian ngắn sáng tạo ra năng lực “Phệ Hỏa tộc”, đó là không thể nào!

Bách luyện thành tiên!

Tuy rằng xương cốt của hắn biến thành kim loại lỏng, nhưng không phân hủy, ngược lại như đang đúc lại trong lò, càng thêm tinh thuần hơn, tiến lên một tầng cao hơn.

Điều kiện quyết định, đó là hắn có thể sống qua được!

Ngọn lửa bùng lên trăm trượng, hoàn toàn bao phủ Chu Hằng cùng Hàn Diệc Dao ở trong đó, người ngoài căn bản không thấy được tình huống bên trong, nhưng ai cũng biết khẳng định đôi nam nữ này xong đời rồi.

Va đập như thế, nhiệt độ cao như vậy, ngay cả cường giả Linh Hải Cảnh cũng chưa chắc sống sót được!

Ầm!

Tảng đá vụt qua như sấm nổ biển gầm, lực va đập đáng sợ đụng lên tầng nước hồ!

Lúc này, nếu đứng trên bờ Phong Hỏa Tử Hồ, sẽ có thể thấy được mặt hồ sôi trào bỗng nhiên dâng lên sóng cao mấy trăm trượng, lan ra vỗ vào mặt hồ xung quanh, thật sự là có thể che lấp cả trời!

Lại gặp va chạm dữ dội, xương cốt trạng thái kim loại lỏng của Chu Hằng thiếu chút nữa vỡ nát, lửa gặp nước, nhưng vì

nhiệt độ quá cao mà không trực tiếp tắt đi, mà mạnh mẽ hóa khí nước hồ tràn tới, như một quả cầu lửa phá tan hồ nước bắn thẳng lên trời cao.

Quả thật giống như sao băng, rực rỡ chói mắt, vẽ một đường cong thật dài, ầm ầm rơi xuống.

Ầm!

Tảng đá trải qua thiêu đốt dữ dội như vậy, thể tích đã rút nhỏ 3/4, nhưng đá còn thừa lại vẫn rất lớn, rơi xuống đất liền mạnh mẽ đập ra cái hố sâu đến một dặm, rộng đến 30 dặm!

Vô số bùn đất văng lên trời, tạo thành mây nấm màu xám đen.

Bùm!

Một bàn tay nhỏ vươn ra từ trong bùn đất, xuất hiện Hàn Diệc Dao đầu đầy bụi đất, tay kia của nàng thì ôm theo Chu Hằng đã hôn mê, lắc lư lảo đảo đứng lên.

Nàng cùng Chu Hằng… vẫn còn không chết!

Hàn Diệc Dao cúi đầu liếc nhìn Chu Hằng, trong lòng xẹt qua

một tia rung động, nhưng thân mình liền run lên, hộc ra máu. Tình huống của nàng tốt hơn Chu Hằng một chút, nhưng cũng bị thương nặng.

– Ha ha ha! Đây là kết cục đắc tội bổn tọa! Con lừa đen lao đi như gió, nhanh chóng chạy đến, nhưng nhìn thấy bộ dạng Chu Hằng chỉ còn lại khung xương, không khỏi cười to.

– Bổn tọa là vật điềm lành thiên địa, phải cung kính bái lạy, bằng không sẽ là địch với thiên địa! Con lừa đê tiện này thần côn nói, sau đó nhìn Hàn Diệc Dao. – Yên tâm, mạng của tiểu tử này còn hơn cả con gián, không chết được!

Hàn Diệc Dao im lặng không nói, tuy rằng nàng vẫn không thích Chu Hằng, nhưng dù sao cũng được Chu Hằng cứu một mạng, có thế nào cũng phải biết mang ơn. Lúc này cầm lấy xương sống lưng Chu Hằng, phải đi tìm một chỗ an toàn, yên lặng để tĩnh dưỡng.

Nàng cùng Chu Hằng đều cần.

Con lừa đen bị không để ý, miệng lẩm bẩm “đồ xấu xí”, cũng đi theo sau Hàn Diệc Dao.

Hàn Diệc Dao tìm một ụ đất nhỏ, nơi này có cái hang bỏ hoang, có thể trước kia có yêu thú ở trong này. Nàng lấy ra đan dược mà dùng, còn Chu Hằng thì nàng không biết thế nào, căn bản không biết xử lý ra sao.

– Không cần để ý tới hắn! Con lừa đen chen vào nói: – Lần này tiểu tử kia gặp họa được phúc, xương cốt được địa hỏa rèn luyện, sẽ càng thêm chắc chắn không thể phá vỡ!

Hàn Diệc Dao gật đầu, căn bản không muốn để ý tới con lừa đê tiện này, xếp gối ngồi xuống, luyện hóa dược lực mau chóng khôi phục thương thế.

……

Chu Hằng cũng không hôn mê quá lâu, thế giới võ giả quá nguy hiểm, ai dám mất ý thức quá lâu, trong tiềm thức sẽ luôn buộc mình nhanh chóng tỉnh táo lại.

Nhưng thương thế của hắn quá nặng, không cách nào ngồi dậy được.

Vận chuyển huyết mạch Thanh Long, hắn bắt đầu tự mình điều trị. Nhưng lực huyết mạch vừa mới vận chuyển liền lập tức ngừng lại – xương cốt của hắn thiêu đốt như lửa, dễ dàng chưng khô huyết mạch Thanh Long thuộc tính thủy.

Muốn điều trị thương thế, trước tiên phải giải quyết ngọn lửa trong xương cốt!

Hắn tập trung tâm thần, chú ý xương cốt trạng thái chất lỏng.

Bởi vì xương cốt trên dưới của hắn căn bản không thể định hình, mềm nhũn ra, nhưng độ dẻo được nâng lên đến độ cao chưa từng có.

Đây là vì hắn cứu mạng, dùng huyết mạch tử hỏa cắn nuốt ngọn lửa trắng, nhưng hắn không phải người "Phệ Hỏa tộc", ngọn lửa đã nuốt thì nuốt, nhưng căn bản không luyện hóa được!

Không trục xuất được ngọn lửa này, xương cốt của hắn sẽ luôn ở trạng thái nóng bỏng không thể khôi phục, thời gian dài đương nhiên sẽ tổn thương tới kinh mạch nội phủ!

Chu Hằng không thể mở miệng, không thể mở mắt, mọi chuyện chỉ có thể tự dựa vào bản thân.

Tử hỏa, đi ra!

Trong lòng Chu Hằng không ngừng lục lọi quá trình năng lực Phệ Kim tộc cắn nuốt kim loại, từng chút một, trong lòng không ngừng hình thành lĩnh ngộ.

Ngọn lửa này quá mạnh, hắn không trục xuất được!

Trục xuất không được thì cắn nuốt, cũng có thể giải quyết vấn đề, lại còn tăng cường được bản thân!

Trên đời đã có Phệ Kim tộc, vì sao lại không có Phệ Hỏa tộc, Phệ Thủy tộc chứ? Thế gian vạn pháp, đều tới một phía, khả năng vô hạn!

Chu Hằng trầm tĩnh lại, đặt toàn bộ tâm thần vào trong một đạo mới.

Nếu thành công, như vậy rõ ràng là hắn sẽ sánh ngang với một đời tông sư, sáng tạo ra một môn tuyệt học!

Chương 221: Có địch đánh tới

Sao mà Chu tiểu tử vẫn còn chưa tỉnh lại? Con lừa đen nhàm chán đạp chân.

Đã qua ba ngày, nhưng Chu Hằng vẫn hôn mê chưa tỉnh như trước, xương cốt toàn thân dạng chất lỏng của hắn phát ra hơi nóng hầm hập, cả người như cái lồng hấp, tới gần một chút sẽ cảm giác được sóng nhiệt đáng sợ.

Con lừa đen này coi như có lương tâm, mấy ngay qua vẫn canh chừng Chu Hằng cùng Hàn Diệc Dao, dù sao hai người đều bị trọng thương, một người còn sót hai ba phần chiến lực, một người khác thì dứt khoát hôn mê không tỉnh.

Tuy nhiên vẫn không thể loại trừ khả năng con lừa đê tiện này vẫn muốn thừa cơ cướp bảo vật trên người Chu Hằng, chỉ là hắc kiếm thu vào đan điền, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp lại nhỏ như hạt bụi, ẩn trong xương cốt của Chu Hằng, con lừa đen quả thật không thể xuống tay được.

Có thể thường xuyên thấy con mắt gian tặc của nó tỏa sáng nhìn Chu Hằng, nước miếng ròng ròng, có vẻ muốn nhào lên, nhưng đi đến gần Chu Hằng liền bị nhiệt độ cao đẩy lùi.

Nhiệt độ cao này có thể nung chảy cả xương cốt của Chu Hằng sánh ngang pháp khí Sơn Hà Cảnh, con lừa đen nào có thể chất mạnh như thế?

– Về sau nếu có ai đui mù, đem Chu tiểu tử ra đập chết thiêu chết hắn! Con lừa đen dùng một chân chống đầu, ý nghĩ bay bổng. – Nhưng mà, mạng của tiểu tử này thật cứng, thế còn không chết!

– Nếu đổi lại là bổn Thần Lư đại nhân, chỉ sợ sẽ phải vận dụng di bảo của Thiên Tôn để lại!

– Nói tới thật là kỳ quái, sao tiểu tử này cứ làm cho bổn Thần Lư đại nhân có cảm giác quen thuộc!

– Hả! Con lừa đen trở mình, dùng một chân khác chống đầu, lẩm bẩm một mình. Đột nhiên nó khựng lại, ánh mắt nhìn đằng xa, ba bóng người đang bay vụt tới.

– Hỏng rồi! Con lừa đê tiện giật mình hô lên, nó biết ba người này. CHính là lão già áo xanh, nam nhân áo tím cùng Trương Hổ Bà bị xấu mặt lớn nhất trong trận Quỷ Nhãn Thiềm Thừ!

– Ha ha, quả nhiên ở trong này! Ba người đối phương đều cười lạnh, mỗi người đằng đằng sát khí.

Bọn họ tự nhiên cũng nhận được tin tức đi tới Phong Hỏa Tử Hồ, nhưng không đến cùng nhau, đều là chân trước chân sau, nhưng đều thấy được cảnh Chu Hằng, Hàn Diệc Dao bị tảng đá lửa đánh văng ra ngoài hồ nước.

Đối với cao thủ Sơn Hà Cảnh, chỉ cần thoáng nhìn qua cũng có thể ghi nhớ rõ ràng.

Bọn họ tự nhiên không cho là Chu Hằng có thể may mắn thoát khỏi uy thế thiên địa như vậy, nhưng chết phải thấy xác, không tận mắt thấy sẽ không thể yên lòng. Nhưng bọn họ đã bị Chu Hằng dọa, một mình không dám đến dò thám, chỉ sợ Chu Hằng còn chưa chết!

Cho nên, chờ qua 3 ngày, ba người "cùng chung chí hướng" liền cùng nhau đi tới.

— Dưới oanh kích kinh khủng như thế, Chu Hằng dù có không chết cũng phải bị thương nặng, bị thương nặng thật sự, như thế ba người bọn họ hợp sức cũng có thể xử lý được!

Con lừa đen nhảy lên, lắc lắc mông với ba người, nói: – Ba tên rùa già các ngươi đến vừa lúc, bổn tọa ngứa mông, mau đến gãi cho bổn tọa!

Ba người lão già áo xanh liền giận dữ, con lừa đê tiện này đúng là miệng lưỡi đê tiện, làm thế nào cũng không thay đổi

được!

– Nghiệt súc, xem lão phu còn không rút gân giã xương ngươi! Lão già áo xanh hừ lạnh, giơ tay đánh một chưởng về phía con lừa đen.

Con lừa đen tung bốn chân, vội chạng chạy đi, quay đầu lè lưỡi nói: – Muốn đối phó Lư đại gia nhà ngươi, còn thiếu tu luyện một vạn năm nữa!

– Hừ! Trương Hổ Bà cũng ra tay công kích, chặn đường lui của con lừa đen.

Hai người này đã ra tay, nam nhân áo tím tự nhiên sẽ không nhàn rỗi, cũng đánh về phía con lừa đen!

– Dừng tay! Con lừa đen hét lớn.

– Nghiệt súc, ngươi cũng biết sợ ư? Lão già áo xanh lạnh lùng nói.

– Ba tên ngu ngốc các ngươi không phải tới giết Chu tiểu tử

hay sao? Các ngươi không thù không oán với bổn tọa, làm gì cứ nhìn chằm chằm bổn tọa không tha? Con lừa đen nghiêm túc nói, giơ một chân chỉ về phía Chu Hằng trong hang. – Đó, các ngươi muốn giết cứ giết, bốn người chúng ta cùng chia tang vật của Chu Hằng!

Ba người lão già áo xanh nhìn nhau, có thứ không biết xấu hổ như thế ư?

Không cần suy nghĩ liền bán mất Chu Hằng, lại còn đầy hứng trí muốn chia chỗ tốt sau khi đánh cướp với bọn họ! Con lừa đê tiện này thật là đê tiện đệ nhất thiên hạ mà. Bọn họ tự nhận dưới tình huống như vậy cùng lắm chỉ là bỏ lại đồng bọn mà chạy trốn, nhưng tuyệt đối sẽ không có mặt mũi hợp tác với kẻ địch cướp ngược lại đồng bọn!

Nhưng… Chu Hằng vẫn còn chưa chết!

Ba người lão già áo xanh đều toát ra vẻ hoảng sợ, bọn họ không dám một mình đi tới chính là sợ Chu Hằng không chết, nhưng dù có sợ hãi thế nào, sâu trong nội tâm bọn họ lại kết luận Chu Hằng tuyệt đối không sống được. Đây là một loại tâm tình mâu thuẫn, nói thẳng ra là bị Chu Hằng dọa sợ quá!

Hiện tại đột nhiên thấy Chu Hằng không chết, bọn họ đều có xung động muốn quay đầu bỏ chạy.

Tuyệt đối không được chạy!

Một khi chạy, vậy tâm võ đạo nhất định sẽ xuất hiện chỗ hở, về sau đừng nói không thể đột phá, làm không xong thậm chí sẽ khiến tu vi rút lui!

Cho nên, nhất định phải giết tâm ma này!

Ba người đều sát khí lan tràn nhìn vào trong hang, bằng thị lực của bọn họ tự nhiên nhìn rõ ràng bên trong hang tối đen, quả nhiên thấy một bộ xương hình người bao bọc kinh mạch mạch máu.

Tuy rằng căn bản không có mặt mũi để thấy, nhưng bọn họ có thể khẳng định, đó nhất định là Chu Hằng.

Bộ xương màu vàng đỏ kia quả thật là bảng hiệu, những người khác căn bản không thể tu luyện thể chất đến bước này, mà trước đó bọn họ cũng đã thấy qua bộ dạng này của Chu Hằng! Nhưng mà trạng thái trước mắt của Chu Hằng thật là tồi tệ, đến bây giờ vẫn còn ở trạng thái bộ xương, không tái sinh ra da thịt.

Thừa dịp hắn bệnh, phải lấy mạng hắn!

Chu Hằng là tâm ma của bọn họ, chỗ hở trên tu luyện, nhất

định phải ra tay xử lý!

[CHARGE=3]Đầu tiên giết Chu Hằng, lại chém con lừa đen!

Ba người nháy mắt đạt được thỏa thuận, đều tiến về phía Chu Hằng, con lừa đen quả nhiên không ngăn cản, chỉ là lui vào sâu trong hang.

– Tiểu tử, bây giờ ngươi nhất định hối hận, lúc trước đừng nên đắc tội chúng ta! Lão già áo xanh lành lạnh nói, giơ tay đánh về phía Chu Hằng, vẻ mặt cười tàn nhẫn.

– Đáng tiếc, hiện tại tiểu tử này mất đi ý thức, xử lý hắn như thế thật là không thích!

– Hừ, lão thân không cần để ý!

Lão già áo xanh một chưởng đánh lên người Chu Hằng, Trương Hổ Bà cùng nam nhân áo tím lại lộ ra vẻ hưng phấn, bọn họ vội vàng muốn thấy cảnh Chu Hằng bị đánh chết.

Phòng ngự của tiểu tử này thật mạnh đến mức kỳ cục, nhưng bây giờ còn được mấy thành?

– A…. Lão già áo xanh bỗng nhiên phát ra tiếng hét thảm, tay trải đỡ tay phải liên tục lui lại, bàn tay bốc ra hơi nóng cuồn cuộn, cả tay phải như mông khỉ, đỏ rừng rực!

– Oa ha ha ha! Con lừa đen cuối cùng không nhịn được cười to ra tiếng, hai chân ra sức đạp xuống đất, vừa rồi nó nghẹn cười đến muốn điên mất.

– Con lừa đê tiện! Ba người lão già áo xanh giận dữ quát lên.

Rõ ràng là con lừa đen đào cái hố cho bọn họ, đáng thương cố tình bọn họ còn ngây ngốc nhảy vào! Nhưng ai có thể biết trạng thái của Chu Hằng lúc này đáng sợ như thế, ngay cả hôn mê cũng có thể đả thương người ta!

Vốn Chu Hằng chỉ có lực phòng ngự mạnh mẽ kinh người, nhưng bây giờ toàn thân mang theo nhiệt độ cực cao mà lão tổ Sơn Hà Cảnh cũng bị phỏng, vậy thì ai dám đụng tới hắn?

Lực phòng ngự của tiểu tử này căn bản không giảm xuống chút nào!

Đối với người khác mà nói, trạng thái hôn mê rõ ràng là rất đáng sợ, bởi vì lúc này chỉ có thể bị động chịu đánh. Nhưng võ kỹ phải cần vận chuyển mới phát huy được tác dụng, tuy rằng võ giả bậc cao bị công kích sẽ tự động vận chuyển linh lực, hình thành tầng phòng ngự nhưng làm sao có thể dốc toàn lực được?

Nhưng thân thể mạnh mẽ thì hoàn toàn không cần lo chuyện này, tỉnh hay ngủ, hôn mê đi nữa cũng không có gì khác.

Chu Hằng cứ nằm như thế cả trăm năm, bọn họ có thể làm được gì?

– Đáng ghét! Ba lão tổ Sơn Hà Cảnh đều có một loại bất lực muốn điên! Cùng bậc, không, một tiểu bối cảnh giới thật chỉ là Khai Thiên Cảnh nằm yên ở đó cho bọn họ công kích, bọn họ lại chỉ có thể trơ mắt nhìn, đây là bi ai thế nào?

– Giết con lừa đê tiện kia! Ba người lập tức quét nhìn sang con lừa đen.

– Lư đại gia ngày xưa không oán, hôm nay không thù với các ngươi, làm gì mà hùng hổ bức người như thế! Con lừa đen đầy vẻ ủy khuất, một con lừa có thể làm ra biểu tình thế này quả thật là kỳ tích. – Đừng ép Lư đại gia ra tuyệt chiêu!

Ba người lão già áo xanh chợt nghiêm lại, tồn tại Sơn Hà Cảnh như bọn họ ai mà không có mấy tuyệt chiêu, chỉ có thể sử dụng vào lúc sống chết trước mắt, uy lực vô cùng, nhưng đều phải trả giá cực lớn, cũng sẽ làm mình bị thương nặng.

– Chu tiểu tử, cứu mạng với! Trong lúc ba người do dự, con

lừa đen đột nhiên kêu to rát cổ họng.

Má nó, đây là tuyệt chiêu?

Ba người lão già áo xanh càng thêm căm phẫn, con lừa đê tiện này thật sự đùa giỡn bọn họ mà, thật quá đáng!

Giết nó! Nhất định phải giết nó!

– Súc sinh, hôm nay ngươi chết chắc rồi! Ba đại lão tổ đồng thời quát lạnh.

– Ồ, vậy sao? Tiếng nói lạnh lùng vang lên, Chu Hằng đột nhiên đứng lên, toàn thân đang xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất, vô số dòng suối chảy quanh người hắn, da thịt nháy mắt tái sinh.

Khè!

Ba người lão già áo xanh đồng thời tắt tiêng, tại sao tiểu tử này đột nhiên tỉnh lại!

Trong mắt Chu Hằng chớp động giận dữ, hắn phát hiện mình quá mềm lòng!

Thế giới võ giả là tàn khốc, mỗi người như lão già áo xanh đều là nhân vật cao cao tại thượng, nào bị người ta coi thường? Người như thế hoặc là không chọc, chọc tới phải xử lý hoàn toàn, bằng không bọn họ sẽ tìm cách báo thù!

Hiện tại ba người lão già áo xanh tự nhiên không thể tổn thương được Chu Hằng, nhưng bọn họ lại có thể giết con lừa đen, xử lý Hàn Diệc Dao! Mà Chu Hằng lại cùng trúng Đồng Tâm Kết với Hàn Diệc Dao, một khi Hàn Diệc Dao chết rồi, hắn cũng không thể may mắn thoát được!

Chỉ có một lần này, về sau tuyệt đối sẽ không xảy ra nữa!

– Đi! Ba người lão già áo xanh đồng loạt hét lớn, vung quyền đánh chưởng, nhưng không phải đánh về phía Chu Hằng, mà là đánh vào vách hang, bắn vụt chạy đi!

Bọn họ là lão tổ Sơn Hà Cảnh, muốn đánh thủng vách hang đất đá là chuyện dễ dàng.

– Không ai trong các ngươi đi được nữa! Chu Hằng hừ lạnh, Tấn Vân Lưu Quang Bộ phát động đến tận cùng, hắn nháy mắt đuổi kịp lão già áo xanh, giơ tay phải chụp vào cổ đối phương.

Càng là võ giả bậc cao thì sẽ càng tránh cận chiến, bởi vì quá

mức nguy hiểm, thiếu đi nhiều không gian tránh né. Chu Hằng lực lượng kinh người, thể chất sánh với pháp khí Sơn Hà Cảnh, cận chiến với tồn tại như vậy thì càng thêm ngu xuẩn!

Lão già áo xanh bất đắc dĩ, đánh phải ra tay đón đỡ, hắn lại không có tốc độ được như Chu Hằng.

Bùm!

– A…. Hai người giao nhau một đòn, lão già áo xanh lập tức phát ra tiếng hét thảm, tay phải bốc ra hơi nóng.

Tay của Chu Hằng, giống như ngọn lửa cháy bỏng!

Chương 222: Tử hỏa dị biến

Tay phải của Chu Hằng vốn cũng không dừng lại, tiếp tục chụp tới cổ của lão già áo xanh.

Lão già áo xanh cũng không dám chạm vào Chu Hằng, tiểu tử này quả thực giống như một cái hầm lửa lớn hình người, chạm vào một chút là bị thương! Cũng không chống đỡ được thì làm gì bây giờ, lão cũng không có tốc độ của Chu Hằng, muốn tránh cũng không tránh được!

– A! A! A… Một lão tổ Sơn Hà Cảnh không ngừng phát ra tiếng kêu gào thảm thiết, cảnh tượng này thật khiến người ta sởn tóc gáy!

Đạt tới cảnh giới này, ai mà còn sợ hãi ở trước mắt núi lở, một chút nổi khổ da thịt người nào không thể nhẫn nhịn được? Thế nhưng độ cực nóng trên thân Chu Hằng thật sự quá mãnh liệt, vừa đụng tới liền đau đớn tận xương tủy, bị bỏng thần kinh, đây không phải là tra tấn người ta hay sao!

Không tới mấy chiêu, lão già áo xanh đã bị Chu Hằng một tay nắm cổ, xách lên như một con chó chết! Chiêu này nếu đổi là một người khác thì thập phần nguy hiểm, bởi vì tất cả chỗ yếu hại của hắn đều lộ ra trước mắt địch nhân, như dưới sườn, ngực những bộ vị này chỉ vung nhẹ tay là có thể đụng tới!

Nhưng điều đó đối với Chu Hằng không có hiệu quả.

Trước đây Chu Hằng chính là ngất xỉu nằm trên mặt đất, lão già áo xanh đều không làm gì được, hiện tại có thể làm được gì chứ?

Chu Hằng một tay đỡ lên Hàn Diệc Dao còn đang ngồi xếp bằng dưới đất chữa thương, dùng linh lực rót vào người nàng, rồi thân hình nhích động, bay tới phía nam nhân áo tím. Hắn triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, chỉ vài bước liền đuổi kịp, đưa tay trái ra chụp vào nam nhân áo tím.

So với lão già áo xanh, nam nhân áo tím còn yếu hơn, không đến mười chiêu đã bị Chu Hằng đánh hạ, đồng dạng bị nắm cổ. Ngược lại không phải thực lực của hắn kém hơn nhiều so với lão già áo xanh, mà vì trước đó hắn dùng Tiểu Phân Thân Thuật đã bị tổn thương nguyên khí nặng nề, chiến lực hao tổn quá nhiều.

Chu Hằng lại tiếp tục đuổi theo hướng Trương Hổ Bà.

Trước đánh hạ lão già áo xanh và nam nhân áo tím tuy rằng không mất bao nhiêu thời gian, nhưng tốc độ của lão tổ Sơn Hà Cảnh là nhanh biết bao, chỉ một chút thời gian như vậy, Trương Hổ Bà đã chạy xa mấy dặm.

Đây còn là vì môi trường của đầm lầy Dã Hỏa quá mức ác liệt, nếu không ít nhất bà ta đã chạy ra trên trăm dặm rồi.

Chu Hằng chính là một pháp khí hình người, đâu quản nhiều như vậy chứ, môi trường có hiểm ác mấy hắn cũng là trực tiếp xông qua, nên chỉ sau vài lần nhảy vọt, hắn liền chặn đường của Trương Hổ Bà.

– Này… Này… Lão già áo xanh và nam nhân áo tím bị nắm cổ, điều này vừa khiến bọn họ giận dữ, vừa kinh sợ! Nếu như bị mạnh mẽ bẻ cổ, bọn họ người nào cũng không sống được!

– Tiểu bối! Ngươi thật ác độc! Trương Hổ Bà biết không trốn thoát, liền lớn tiếng quát mắng Chu Hằng.

– Sai rồi! Chính vì ta không đủ độc, mới để cho mấy người các ngươi còn nhảy nhót ở trước mặt ta! Chu Hằng lạnh lùng nói, vẻ mặt ác liệt: – Tuy nhiên, ta sẽ chú ý, về sau tuyệt đối sẽ không tái phạm sai lầm như vậy!

– A… – A… Lão già áo xanh và nam nhân áo tím đột nhiên phát ra tiếng gào thảm thiết, từ cần cổ bọn họ bốc ra hơi nóng, mơ hồ có thể nhìn thấy cần cổ của bọn họ đỏ rực! Đây cũng không phải là máu không lưu thông bị ép ra ngoài, mà là bị đốt đỏ!

“Ầm!” Hai đám lửa bùng lên, lão già áo xanh cùng nam nhân

áo tím lập tức bốc cháy lên, ngọn lửa màu tím từ cần cổ bọn họ bắt đầu lan tràn, nhanh chóng lan ra khắp toàn thân, mà ở giữa ngọn lửa màu tím lại có một nhúm trắng như tuyết.

Trương Hổ Bà cả đời trải qua vô số nguy hiểm, cũng từng chứng kiến nhiều cảnh giết chóc. Võ giả chết ở trong tay bà ta không biết bao nhiêu, mà rất nhiều cô gái trẻ tuổi xinh đẹp lại chạy không khỏi khổ hình của bà ta… có thể nói là thường thấy thảm cảnh chết chóc.

Nhưng một màn trước mắt này vẫn khiến cho Trương Hổ Bà sởn tóc gáy.

Ngược lại không phải thủ đoạn của Chu Hằng tàn khốc hơn so với bà ta, mà rồi bà ta cũng phải chịu đựng thống khổ như thế!

Thời điểm tạo khổ hình ở trên người người khác, bà ta xem thật sự đã nghiền, e sợ cho hình phạt không đủ tàn nhẫn làm bà ta thiếu vài phần lạc thú. Thế nhưng khi chính mình trở thành tù nhân, thì dù là bị một cái tát đều không chịu đựng nổi!

Trương Hổ Bà không muốn chết!

Bà ta hét giận dữ một tiếng, quát: – Tiểu bối! Lão thân liều mạng với ngươi!

– Ngươi lấy cái gì liều mạng với ta? Chu Hằng bình tĩnh nói.

Đúng vậy, lấy cái gì liều mạng?

Trương Hổ Bà hai tay phát run. Là một lão tổ Sơn Hà Cảnh đương nhiên bà ta có rất nhiều bí kỹ, có thể trong nháy mắt tăng lên mấy lần chiến lực của mình! Nhưng dù tăng lên thế nào đi nữa cũng không có khả năng tạo cho mình có được chiến lực Linh Hải Cảnh. Một khi như thế sao có thể làm gì được quái vật có thể so với pháp khí Sơn Hà Cảnh trước mặt này?

Đây là một tuyệt cảnh! Bất kể bà ta làm gì đều không thể chạy thoát!

– Chu tiểu tử! Ngươi xuống tay quá chậm nha, Lư đại gia đã chờ không được nữa rồi! Con lừa đen rốt cục chạy tới, nó cũng không có thể chất biến thái như Chu Hằng, không có khả năng không nhìn nguy hiểm thẳng một đường xông qua.

– Khụ! Khụ! Khụ! Lão già áo xanh cùng nam nhân áo tím đã bị đốt thành cháy đen, nhưng khí tức của võ giả Sơn Hà Cảnh dồi dào, bọn họ vẫn chưa chết, nhưng cũng hơi hít vào ít hơn hơi thở ra, tử vong chỉ trong nháy mắt.

Vốn tử hỏa kia đã đạt tới trình độ Thiên linh thể, cộng thêm hấp thụ địa hỏa sinh ra dị biến, nó còn cường đại hơn!

Nên biết rằng địa hỏa nhưng ngay cả xương cốt sánh ngang với pháp khí Sơn Hà Cảnh của Chu Hằng kia đều bị đốt tan chảy, lão già áo xanh cùng nam nhân áo tím làm sao có thể chống cự lại?

– Sát! Trương Hổ Bà đương nhiên không muốn thúc thủ đợi chết. Hình dạng của hai người lão già áo xanh đã mang tới áp lực thật lớn cho tâm hồn bà ta, thà rằng chết trận cũng không muốn cái chết như vậy!

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, đột nhiên ném hai người lão già áo xanh xuống đất, tay phải rung lên, tế ra hắc kiếm, "xoat xoạt" hai kiếm, mũi kiếm dễ dàng đâm vào trong thân thể hai người gần như bị ngọn lửa đốt không còn hình dạng, kết liễu tánh mạng hai người.

Hắn chấn tiếp hắc kiếm, chém về phía Trương Hổ Bà.

– Tiểu tử trời đánh! Ngươi khát máu thành cuồng, chung quy có một ngày sẽ có người dùng thủ đoạn như vậy giết ngươi! Lão thân phát thề, sau khi chết sẽ hóa thành lệ quỷ, oán khí vĩnh viễn quấn lấy ngươi! Trương Hổ Bà lớn tiếng kêu gào, làm giãy giụa sau cùng, không có một võ giả nào nguyện ý khoanh tay chịu chết.

[CHARGE=3]

Mười mấy phút sau, lão bà này cũng bước rập khuôn theo hai người lão già áo xanh, bị hắc kiếm đâm thủng trái tim mà chết.

– Chu tiểu tử đưa thanh kiếm gãy cho bổn tọa đùa giỡn một chút đi! Con lừa đen lắc lắc mông lừa chạy tới, hai mắt phát ra tia sáng kẻ trộm vừa nói, khóe miệng vừa chảy nước miếng.

– Này! Chu Hằng thật đúng là đưa ra hắc kiếm.

Con lừa đen sửng sốt, không nghĩ tới Chu Hằng quả thực chịu đưa ra, nó lập tức há mồm cắn vào chuôi kiếm, nó đối với sát khí cũng không cố kỵ chút nào. Con lừa đê tiện vừa cắn chuôi kiếm, lập tức vù một cái quay đầu bỏ chạy, miệng hàm hàm hồ hồ nói: – Bổn tọa đột nhiên đau bụng, trước tìm một chỗ xả hoàng kim đi!

Chu Hằng cũng không đuổi theo, chỉ mỉm cười, đợi tới lúc con lừa đen chạy không thấy bóng, hắn liền động tâm niệm, hắc kiếm lập tức hưởng ứng, “xoạt” một tiếng, xé hư không bay tới, về lại trong đan điền của hắn.

Hắn đặt Hàn Diệc Dao nằm xuống, vươn tay nhấn một cái lên đầu vai của đối phương, rót vào một đạo linh lực quan sát thương thế của nàng.

May mà, mặc dù nội thương trầm trọng, nhưng còn không đến mức trí mạng. Dù sao hỏa cự thạch kia thiêu đốt phần lớn lực đánh vào đều do hắn chịu đựng, hơn nữa địa hỏa kia cũng đốt ở trên người hắn, nữ nhân này chỉ là bị một chút lực phản chấn mà thôi.

Dù như thế, nàng không nghỉ ngơi hơn mười ngày cũng đừng mơ tưởng khôi phục!

Chu Hằng cũng không muốn mang theo nàng thân đang bị trọng thương đi tiếp tìm bảo trong Phong Hỏa Tử Hồ, nếu không gặp lại một lần công kích như vậy, hắn thì không chết được, nhưng nữ nhân này khẳng định sẽ đi đứt!

Mà bởi vì quan hệ của Đồng Tâm Kết, Hàn Diệc Dao chết thì hắn cũng không sống được!

Vì nghĩ tới tính mạng của mình, Chu Hằng quyết định giữ nữ nhân này ở bên cạnh cho đến lúc thương thế của nàng lành hẳn, sau đó hung hăng đánh cho nàng này một trận!

Qua hơn nửa ngày, mới thấy con lừa đen khuôn mặt ỉu xìu chạy trở về, ở một bên đá đạp bốn chân xuống đất vang dội.

Chu Hằng không khỏi cười ha hả, nhưng cũng không có tiếp

tục kích thích con lừa đê tiện này, mà chỉ khoanh chân ngồi xuống, luyện hóa tinh khí sinh mệnh của hắc kiếm cắn nuốt từ ba người lão già áo xanh.

Tinh khí sinh mệnh của ba đại cường giả Sơn Hà Cảnh đối với Chu Hằng linh lực tu vi còn ở Khai Thiên nhất trọng thiên mà nói, thật sự là vô cùng phong phú. Quả thực chính là một bữa thịnh yến no đủ, hắn dùng suốt thời gian ba ngày rốt cục mới luyện hóa xong.

Khai Thiên nhất trọng thiên hậu kỳ, khoảng cách đỉnh phong còn có một khoảng cách nhỏ.

Không gian đan điền của hắn thật sự quá lớn, tinh khí sinh mệnh của ba cường giả Sơn Hà Cảnh cũng chưa đủ để hắn đột phá nhất trọng thiên! Tuy nhiên, hiện giờ thể chất của hắn cũng đạt tới Sơn Hà Cảnh, giết Sơn Hà Cảnh không nói dễ như trở bàn tay nhưng cũng không khó khăn lắm!

Người Sơn Hà Cảnh nào chọc tới trên đầu hắn cứ giết là được, giết thêm 30, 40 người là có thể tăng linh lực của hắn lên tới Sơn Hà Cảnh!

30, 40 người?

Thoạt nhìn không nhiều lắm, nhưng cho dù là một quốc gia Vương triều cường thế một chút, có thể có mấy lão tổ Sơn Hà Cảnh chứ? Nếu lần này không có động tĩnh pháp khí tuyệt thế

gây náo động lớn như vậy, làm sao có thể xuất hiện nhiều lão tổ Sơn Hà Cảnh?

Chờ một chút!

Chu Hằng nhướng mày, cái gọi là pháp khí tuyệt thế vốn không có người nào trông thấy, chỉ là nghe sao hay vậy, ai có thể bảo đảm đây không phải là một bố cục? Trước hắn từng có hoài nghi như vậy, chỉ là không có miệt mài theo đuổi tiếp.

Nếu nói ai rảnh rang lo chuyện bao đồng, lừa gạt nhiều võ giả chạy tới đây như vậy chỉ để đùa một chút, đùa dai cho mình vui vẻ, thật sự Chu Hằng không nghĩ ra có ai lại làm chuyện nhàm chán như vậy.

Nhưng có một thế lực thì lại chuyên xuống tay nhằm vào trái tim của võ giả!

Mao gia!

Đây có phải là bọn họ bày ra bẫy rập, tập trung một số lớn võ giả tới để tiện xuống tay hay không? Nên biết rằng đầm lầy Dã Hỏa này vô cùng nguy hiểm, có chết bao nhiêu người cũng sẽ không khiến người ta nghi ngờ.

Võ giả bình thường có thể thông minh, nhưng vừa nghe đến di

tích, bảo tàng lập tức trong đầu nóng lên, liền vôi vàng cấp bách chạy tới, sợ chậm một chân bị người khác đoạt mất cơ duyên, đoạt mất bảo vật tuyệt thế.

Dù sao, lịch sử của Huyền Càn đại lục này cũng không biết đã qua bao nhiêu năm, quả thật có vô số di tích, có vô số bảo vật của cường giả thượng cổ truyền thừa xuống!

Nói không chừng chính là sự thật thì sao?

Chu Hằng ngẫm nghĩ, Mao gia có phải độc thủ phía sau màn hay không việc này cũng là tỷ lệ 5 và 5.

Hắn tạm thời buông bỏ chuyện này, mà chú ý đến thân thể của chính mình.

Khiến hắn mừng rỡ nhất cũng không phải tăng lên linh lực tích lũy, mà là dị biến của huyết mạch tử hỏa!

Hắn thành công, mở rộng năng lực của Phệ Kim tộc, dùng ở trên huyết mạch tử hỏa.

Nghiêm khắc mà nói, năng lực của Phệ Kim tộc kỳ thật cũng là một loại huyết mạch, đời đời kế thừa. Chỉ là huyết mạch này cũng không phải dùng để chiến đấu, chỉ có thể dùng để tăng cường thể chất. Mà tăng cường như vậy kỳ thật chính là hiệu

quả giống nhau với tăng cường chiến lực.

Điều này làm cho Chu Hằng hết sức tò mò, đến tột cùng huyết mạch là cái gì?

Hiện tại huyết mạch tử hỏa của hắn đã có năng lực cắn nuốt ngọn lửa tự tăng cường. Đây là một loại thay đổi về bản chất, cũng không phải đơn giản như từ Nhân linh thể nhất tinh tăng lên tới Thiên linh thể thập tinh như vậy!

Chương 223: Vạn Pháp Quy Nhất

Huyết mạch tử hỏa dị biến, chân chính được chất biến, từ đó về sau cắn nuốt vạn hỏa của thiên hạ, có thể không ngừng tự tăng cường!

Năng lực của Phệ Kim tộc là tạo cho thân thể của mình trở thành pháp khí hình người vô kiên bất tồi, mà tương lai huyết mạch tử hỏa sẽ là thứ gì?

Chu Hằng lật tay phải lên, đánh xuống mặt đất một cái, một ngọn lửa màu tím tràn ra. Cũng không phải ngọn lửa dính trên tay đơn giản như vậy, mà toàn bộ cánh tay của hắn đều biến thành ngọn lửa, không có xương không có thịt, chỉ là ngọn lửa thuần túy!

Hỏa Diễm Thân!

Nếu huyết mạch tử hỏa có thể dị biến, như vậy huyết mạch thanh long thì sao? Nói vậy cũng có thể cắn nuốt vạn thủy của thiên hạ, thành tựu Huyền Thủy Thân!

Chu Hằng lẳng lặng thầm nghĩ ở trong lòng, tuy nhiên, huyết mạch xích kim cùng thể chất của Phệ Kim tộc là xung đột

tuyệt đối, tuy rằng hai loại có sai biệt phần nào, nhưng đều là hóa thân kim loại, phát triển về hướng vô kiên bất tồi của thân thể.

Xem theo trình tự mà nói, năng lực của Phệ Kim tộc cao hơn một mảng lớn so với huyết mạch xích kim: giống như một đứa trẻ mới tập tễnh học đi; còn loại kia đã là người trưởng thành bước đi như bay, chênh lệch quả thực không thể so bì được.

Nhìn phiến diện, hình thái cuối cùng của huyết mạch xích kim trong tương lai có lẽ cũng là hóa toàn thân thành kim loại kiên cố nhất trên đời. Điểm khác nhau là huyết mạch xích kim thì có thể lựa chọn, chỉ cần ở thời điểm vận chuyển, bình thường nhìn qua không khác gì với người thường; còn Phệ Kim tộc lại hoàn toàn là người kim loại.

Thiên hạ vạn pháp, trăm sông đổ về một biển!

Thiên địa ngũ hành, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, bất kỳ võ kỹ nào cũng không thể vượt thoát ra ngoài đạo lý này!

Võ kỹ, công pháp vì đâu mà có, còn không phải là sáng tạo thuận theo thiên địa sao? Như vậy vạn biến không rời bản tông, căn nguyên thiên địa chính là ngũ hành!

Bất kỳ công pháp võ kỹ nào cũng chỉ là một chi nhánh trong đó, khi phát triển đến mức tận cùng thì tự nhiên mà vậy sẽ trở lại căn nguyên.

Chu Hằng sớm đã đình chỉ vận chuyển công pháp, nhưng thủy chung không có mở mắt, còn đang im lặng suy nghĩ trong lòng: ý tưởng của hắn chỉ có thể suy đoán mà không có khả năng nhận được câu trả lời, nhưng hắn có cảm giác: phương hướng của hắn là đúng.

Kế tiếp, chính là cải tạo huyết mạch thanh long!

Chu Hằng muốn đồng dạng dung hợp năng lực cắn nuốt với huyết mạch thanh long, để cho huyết mạch thanh long có thể cắn nuốt nước của thiên hạ!

Đáng tiếc, loại cải tạo này nhất định phải thành lập ở trên cơ sở "Có".

Chu Hằng không có khả năng không căn cứ đi cắn nuốt mộc của thiên hạ, thổ của thiên hạ. Bởi vì trong thân thể hắn cũng không có sẵn huyết mạch tương ứng, chỉ có thể lực bất tòng tâm.

Hắn không khỏi lại nghĩ tới, mỗi người Phệ Kim tộc đều có được năng lực cắn nuốt kim loại, trời sinh vô cùng cường đại, chẳng lẽ không thể cướp đoạt bảo vật như là Thanh Long Đan như vậy, thành tựu huyết mạch thứ hai hay sao?

Trong bọn họ khẳng định có đại năng có thể dung hợp năng lực cắn nuốt này vào trên huyết mạch thanh long, vậy không phải liền có được năng lực cắn nuốt đồng thời hai loại năng lượng thiên địa sao?

Một chủng tộc luôn có thể xuất hiện một hai thiên tài như vậy!

Có lẽ không phải là không có khả năng, mà là không cần thiết.

Kỳ thật làm cho thân thể hóa thành kim loại, ngọn lửa, hay dòng nước… đâu có gì khác nhau, sau khi đạt đến mức tận cùng đều là cơ sở thuần túy nhất trong thiên địa, đã là cực hạn của một loại đạo! Nếu là cực hạn, như vậy muốn hai loại hình thái lại có ý nghĩa gì?

Ham nhiều nhai không nát, phân tâm kiêm nhiệm nhiều loại cắn nuốt chi đạo, chỉ sẽ kéo chậm tốc độ tiến bộ của mình mà thôi!

Chu Hằng không thể chống lại địa hỏa, cũng không phải về đạo kim loại kém hơn đạo ngọn lửa kia, mà do hắn dù sao chỉ có thể chất của Sơn Hà Cảnh mà thôi! Thân thể của hắn khẳng định có thể đối kháng với lửa, độc thủy bất kỳ cùng một đẳng cấp.

Chủ tu một môn, không sao, có cơ hội liền cắn nuốt một chút!

Chu Hằng âm thầm hạ quyết tâm, mà trên thực tế cắn nuốt kim loại cũng là tiện lợi nhất, bởi vì kim loại có thể tùy ý mua bán, nhưng lửa thì sao? Ít nhất đến hiện tại hắn vẫn chưa nghe nói qua có người bán lửa!

"Ưm" một tiếng, rốt cục Hàn Diệc Dao mở hai mắt ra, trải qua chừng mười ngày trị liệu đan dược, linh lực chải vuốt, rốt cục thương thế của nàng lành lặn toàn bộ. Mà nàng vừa tỉnh liền nhìn thấy chính là: bộ mặt hung tợn của Chu Hằng kia.

Nàng bị dọa cho hoảng sợ, đối phương cũng áp sát quá gần đi, làm nàng thật không thoải mái.

– Ngươi nữ nhân ngốc này, bảo ngươi đừng chạy nhanh như vậy còn luôn chạy ở phía trước, ngươi tưởng mình là Hóa Thần Cảnh hay sao? Chu Hằng ôm một bụng lửa giận, lập tức bắt đầu quát tháo: – Ngươi chết không sao, cũng đừng để liên lụy cho người khác!

– Hừ! không cần ngươi quản! Nếu như Chu Hằng nhẹ nhàng ngọt ngào nói với nàng, Hàn Diệc Dao sẽ vừa trong lòng đuối lý, vừa cảm kích Chu Hằng cứu một mạng, như thế nào cũng sẽ khiêm tốn nhận lỗi. Nhưng Chu Hằng bày ra bộ dáng Đại lão gia giáo huấn này, liền làm cho nàng nghĩ tới Chu Hằng "mê đắm sắc", trước đó vài ba lần ôm nàng chiếm tiện nghi, lập tức gương mặt đẹp lạnh xuống.

Con lừa đen vốn đang nằm lười biếng, lập tức hứng thú nhỏm mông ngồi dậy, chỉ hận trong tay không có hạt dưa, hạt hướng dương, hạt dẻ… các loại để trợ hứng, thứ này xem thấy không khỏi đâm nghiện nha!

Chu Hằng giận quá, liền vươn tay chụp tới hướng Hàn Diệc Dao, nữ nhân này không hung hăng đánh cho một trận, một ngày nào đó sẽ hại chết hắn!

"Thịch! Thịch! Thịch…" Đương nhiên Hàn Diệc Dao sẽ không thúc thủ chịu đòn, lập tức triển khai phản kích lại Chu Hằng: một người có tu vi linh lực Sơn Hà Cảnh, một người có man lực Sơn Hà Cảnh, chỉ từ lực lượng mà nói, chênh lệch giữa hai người không lớn.

Nhưng nếu nói về cường độ thân thể, thì chênh lệch giữa hai người không phải là nhỏ tí tẹo, mà giống như trời và đất!

Chu Hằng rất nhanh liền đánh hạ Hàn Diệc Dao, lật tay đặt nàng nằm trên đầu gối mình, giơ cao bàn tay to không khách sáo chút nào đánh vào mông nữ nhân kia.

– A… Hàn Diệc Dao thét kinh hãi một tiếng, một mặt là bị đau, nhưng ý chính là vô cùng xấu hổ.

[CHARGE=3]Tên tiểu tử khốn nạn này, quả nhiên là một tên

đại sắc lang!

Giữa nàng và hắn cũng không có quan hệ thân mật gì, như thế nào hắn có thể đánh vào mông mình? Điều này nếu để người khác biết, nàng còn làm người thế nào chứ? Không, cho dù không có người khác biết, nàng có thể chấp nhận được sao?

Thử nghĩ đã khiến cho nàng mắc cỡ chết được!

Giết tên tiểu tử khốn nạn này!

Hàn Diệc Dao vung quyền đánh chưởng, đánh vào thân Chu Hằng, chỉ là nàng cử động như vậy coi như là dùng thân thể cứng rắn chống lại pháp khí Sơn Hà Cảnh, chẳng những không có thương tổn mảy may được Chu Hằng, ngược lại lực phản chấn làm cho bàn tay mềm mại của nàng đều sưng đỏ lên.

Nàng lại giống như phát điên không chịu dừng tay, tay này đau cũng tốt, ít nhất có thể tạm thời làm cho nàng quên đi xấu hổ bị đánh đòn!

“Bốp! Bốp! Bốp…” Chu Hằng đánh một bàn tay tiếp theo một bàn tay, không có mảy may ý thương hương tiếc ngọc, hắn cũng nín nhịn một bụng tức giận đã lâu rồi!

Nữ nhân này nói xong chuyện rồi lại cho hắn biết tên, kết quả nuốt lời! Hai người nói xong rồi cùng nhau hành động, thương lượng với nhau, kết quả nàng lại nuốt lời, tự nhiên nhảy vào Phong Hỏa Tử Hồ!

Không hung hăng đánh cho nữ nhân này một trận sao được!

Hàn Diệc Dao xấu hổ đến ngay cả nước mắt đều chảy ra: tên khốn nạn này sao có thể làm như vậy!

Bộ ngực đầy đặn của nàng đang áp sát ở trên đùi Chu Hằng, trước đây nàng chưa từng thân cận với nam nhân nào như thế, cảm nhận bộ ngực cao thẳng của mình vì bị đè ép như vậy mà biến hình, nàng thật muốn chết cho xong!

Mà nàng càng sợ Chu Hằng tăng lên sắc dục quá độ, sẽ lột quần áo nàng trực tiếp tiến vào thân thể của nàng!

Vậy thì chẳng những nàng sẽ chết, mà lại mất hết một thân trong sạch!

– Đừng đánh nữa! Nàng khóc thút thít nói, quay đầu nhìn về phía Chu Hằng, bày ra bộ dáng mưa trên hoa lê đặc biệt mê người kia.

Chu Hằng rung động trong lòng, nhưng khóe miệng hơi nhếch

lên, nói: – Ngươi bao nhiêu tuổi rồi, còn khóc nhè!

Hàn Diệc Dao cũng là bị bức phải bất đắc dĩ, nàng tuyệt đối không thể thất thân, mà nước mắt của nữ nhân đối với nam nhân chính là vũ khí tốt nhất, tuy rằng nàng cũng không am hiểu lắm, nhưng đây là bản tính của nữ nhân từ nhỏ đã biết.

Nàng chỉ là khóc bù lu bù loa, lúc đầu chỉ là lừa gạt Chu Hằng, nhưng nghĩ tới tâm sự đè nén mấy năm qua của mình không người nào có thể nói hết, không biết đã chịu bao nhiêu ủy khuất, lập tức cứ thế mà khóc không thể vãn hồi, như biển rộng vỡ đê.

– Chu tiểu tử! Nữ nhân một khóc, hai nháo, ba thắt cổ! Hiện tại mới chỉ là giai đoạn thứ nhất, không sao, tiếp tục đánh đi! Con lừa đen ở một bên cười nói, vui sướng khi người gặp họa.

Chu Hằng tiện tay thảy Hàn Diệc Dao qua một bên. Hắn cũng không có hứng thú đánh nữ nhân để biểu hiện uy phong nam nhân của mình, chỉ là trước đó Hàn Diệc Dao thật sự thiếu dạy dỗ, không đánh không được, nếu đối phương đã khóc thành như vậy, mục đích cũng đã đạt được rồi.

– Uổng công bổn tọa bày ra tạo hình tốt như vậy, mới vậy đã xong rồi ư? Con lừa đen khó chịu nói.

– Trước không nói cái này nữa! Con lừa! Có tin tức gì của pháp khí tuyệt thế hay không? Chu Hằng hỏi. Hắn biết con lừa

đen mỗi ngày đều chạy ra ngoài tìm hiểu tin tức, đối với bảo vật con lừa này vô cùng ham muốn, nếu là pháp khí tuyệt thế bị ai lấy được, nhất định nó sẽ đi náo động một trận.

– Còn chờ ở đáy hồ đấy! Con lừa đen thè thè đầu lưỡi thật dài:
– Hiện tại hai người các ngươi đều lành lặn vết thương, có thể xuất phát chứ?

– Ừm, đi! Chu Hằng trầm giọng nói, mặc kệ đáy hồ thật sự có pháp khí tuyệt thế, hay là Mao gia bày ra sát cục, hắn cũng phải đi nhìn một lần xem sao!

Hàn Diệc Dao lộ ra vẻ sợ hãi, nhưng nghĩ tới tình cảnh của mình, rồi lập tức quyết tâm kiên định lại.

Hai người một con lừa một lần nữa đi tới bên hồ, mặc dù đã qua hơn mười ngày, nhưng nơi này vẫn còn người ta tấp nập, chỉ cần tìm hiểu một chút tin tức liền có thể biết được: người đi xuống hồ mười người có chín không ai đi lên nữa.

Mà người còn sống đi lên là tu vi so ra hơi thấp, không chịu nổi nhiệt độ cực nóng đáng sợ dưới lòng đất kia, về phần tình huống cụ thể ở phía dưới như thế nào, không ai biết.

Tuy rằng nguy hiểm tầng tầng lớp lớp, nhưng người nghe tin chạy đến, chẳng những không có giảm bớt, ngược lại hiện tại người ở bên hồ đều là võ giả bậc thấp Tụ Linh Cảnh, Sơ Phân Cảnh, người có chút thực lực đã sớm đi xuống hồ thử thời vận.

– Đi! Hai người một con lừa đồng thời nhảy vào trong hồ, ngựa quen đường cũ đi tới tầng tận cùng dưới hồ nước. Mỗi người vạch nước đi xuống, nhiệt độ cực nóng đáng sợ điên cuồng đánh úp lại.

Chu Hằng vận chuyển huyết mạch tử hỏa, những luồng hơi cực nóng kia lập tức bị nhẹ nhàng hấp thu, mà còn tạo thành một quầng hộ thuẫn ở xung quanh người hắn, kết giới này cũng đồng thời bao phủ bảo hộ Hàn Diệc Dao và con lừa đen.

Vịn vách hang đi xuống, bọn họ nhanh chóng đi sâu dưới trong lòng đất. Giống như lần trước, lúc này trong địa huyệt không biết bao nhiêu người đang leo xuống, trông giống như những con nhện.

100 trượng, 200 trượng, 500 trượng!

Theo bọn họ không ngừng xuống sâu, độ nóng ở bốn phía cũng càng ngày càng tăng cao độ, mà võ giả ở phụ cận cũng càng ngày càng ít. Đến được nơi này cũng chỉ có Ích Địa Cảnh mới đủ tư cách tiếp tục đi tiếp, còn võ giả Sơ Phân Cảnh nếu cố gượng ép đi xuống, sẽ chỉ tự làm bùng cháy chính mình!

5 dặm, 10 dặm, 15 dặm!

Đến nơi này, tầng hơi nước đã biến mất, địa hỏa hừng hực, thường thường còn có ngọn lửa phóng lên cao, có thể đốt chết ngay võ giả Ích Địa Cảnh!

Cũng chỉ có võ giả Khai Thiên Cảnh mới có thể tiếp tục đi xuống.

Số người càng ngày càng ít, đưa mắt nhìn quanh, xa xa vài dặm mới có một người đang tiếp tục bò xuống phía dưới…

Chương 224: Chân tướng trồi lên

"Ầm!" Địa hỏa bốc lên, không khí nóng hừng hực, hít vào một hơi đủ để thiêu hủy dạ dày!

– Đi! Chu Hằng hai người một con lừa vịn vách địa huyệt bò tiếp xuống phía dưới. Có quái thai Chu Hằng này hấp thu lực lượng ngọn lửa, lần này cũng không biết bọn họ buông lỏng hơn bao nhiêu so với lần trước. Hơn nữa, hiển nhiên địa hỏa lần này ôn hòa hơn rất nhiều, trừ phong nhận còn đang không ngừng thổi quét tới, nhưng cũng không có cự thạch bùng cháy ầm ầm bay ra như trước.

Hơn hai giờ sau, bọn họ đã xuống sâu dưới đất vô hạn, thậm chí có thể nhìn thấy rõ ràng địa hỏa bùng cháy hừng hực kia!

Đó là một mảnh dung nham sôi sùng sục, có màu đỏ sậm không ngừng lưu động, giống như một con mãng xà màu đỏ cực lớn đang vặn vẹo thân mình, vô cùng dữ tợn vô cùng đáng sợ!

Cho dù là Chu Hằng cũng không dám chạm vào!

Hắn có thể cắn nuốt ngọn lửa là sự thật, nhưng cũng giống như

một người không thể ăn một hơi sẽ trở thành mập mạp! Hiện tại nếu hắn tiến vào trong địa hỏa như vậy, kết quả duy nhất chính là hắn căn bản không kịp cắn nuốt ngọn lửa đã bị thiêu đốt tan chảy!

Đây cũng không phải là cự thạch bùng cháy mang theo một chút uy lực của địa hỏa, mà là ngay chỗ bản thể của nó. Không phải tồn tại Kết Thai Cảnh trong cơ thể kết thành Thần chích mà cưỡng ép đi xuống chính là chịu chết. Cũng may nhiệt lực bốc hơi, nên nếu ở trong này trượt chân thì sẽ bị thổi nâng lên trên. Chỉ cần không phải bị người mạnh mẽ đánh rơi xuống phía dưới, thì vốn cũng không cần lo lắng sẽ rơi vào trong dung nham.

– Xem kìa! Hàn Diệc Dao đột nhiên lên tiếng, ánh mắt sáng ngời nhìn ra phía xa.

Chu Hằng theo tầm mắt của nàng nhìn lại, chỉ thấy trên vách hang lại có một cái hang động, bên trong đang tản ra hào quang vô cùng rực rỡ, ở ngoài động tạo thành ảo ảnh một thanh trường đao màu xanh biếc!

Pháp khí tuyệt thế!

Một võ giả luôn bò ở phía trước Chu Hằng bọn họ hiển nhiên đã sớm phát hiện, hắn tăng nhanh tốc độ bò xuống, cách huyệt động kia chỉ có mấy chục trượng xa, hắn vô cùng hưng phấn, dùng cả tay chân bò tới như bay.

Mấy người Chu Hằng ngược lại không vội, hiển nhiên bọn họ cũng không phải nhóm đầu tiên tới đây, nhưng pháp khí tuyệt thế cũng không có bị người nào lấy đi, vậy thì nói rõ một điều: Không ai có thể được pháp khí tuyệt thế nhận chủ!

Loại bảo vật cấp bậc này dù là cường giả Kết Thai Cảnh cũng không thể mạnh mẽ thu phục, chỉ có thể nhìn xem duyên phận của mình!

Chu Hằng có hắc kiếm, cũng không có dã tâm quá lớn đối với bất kỳ pháp khí gì, đối với hắn pháp khí tuyệt thế cùng tài liệu tuyệt thế là không có khác biệt, chính là vận mệnh bị hắn luyện hóa.

Bởi vậy, hắn cũng không có bị hấp dẫn đến choáng váng đầu óc, ngược lại bắt đầu trầm tư suy nghĩ.

Vì sao xuống dưới nhiều người như vậy cũng không có ai đi lên?

Pháp khí tuyệt thế nếu tự mình chọn chủ, như vậy vốn cũng không cần liều mạng tranh đoạt, mà tất cả mọi người đi xuống dù không được pháp khí nhận chủ cũng không có ai đi lên! Chẳng lẽ, pháp khí này sát tính vô cùng lớn, ngay cả người khác tới gần đều coi là khinh nhờn, phải giết chết để tiết hận hay sao?

Hắn ngầm sinh lòng đề phòng, nói: – Lát nữa, nếu như gặp phải nguy hiểm, ta nói một chữ "đi", các ngươi nhất thiết phải tin tưởng ta không giữ lại chút nào, không thể có bất kỳ ý mâu thuẫn gì đối với ta!

Chỉ có như vậy hắn mới có thể thu người đi vào ở dưới tình huống không tế ra Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Con lừa đen đã biết Chu Hằng có món bảo vật kia, lúc này không chút do dự đáp ứng. Thật ra con lừa đen còn có chủ ý mượn gió bẻ măng, tự nhiên không ngại đi vào trong tháp. Mà Hàn Diệc Dao thì sau khi do dự một chút, mới gật gật đầu.

Tuy rằng nàng luôn thầm mắng Chu Hằng là sắc lang, nhưng từ lâu đã không nghĩ là như vậy, nếu không hiện giờ nàng còn có thể nguyên vẹn tốt lành ở chỗ này sao?

Tên nam nhân này hẳn là có đủ loại thần kỳ, một khi đã phân phó thận trọng như vậy, tất nhiên có đạo lý của hắn.

– A… Trong động đột nhiên truyền ra một tiếng gào kinh hoàng ngắn ngủi, rồi hết thảy lập tức yên tĩnh trở lại.

"Quả nhiên không đơn giản!" Hai người một con lừa đều thầm

nổi lên ý đề phòng. Người vừa rồi chính là Khai Thiên Cảnh, tuy rằng cũng không đặt ở trong mắt bọn họ, nhưng nếu cứ như vậy chết đi, đến tột cùng trong động cất giấu nguy hiểm gì?

Pháp khí tuyệt thế ở trong đó lại dẫn lên tác dụng gì?

Nếu là pháp khí tuyệt thế này giết người, vậy ai còn dám đi vào? Ai có nắm chắc chống lại với pháp khí tuyệt thế?

Cách làm an toàn nhất tự nhiên là quay đầu trở về, thế nhưng pháp khí tuyệt thế đang ở phía trước, nếu vào lúc này mà buông bỏ, không phải quá đáng tiếc sao? Về sau nếu mỗi lần nghĩ lại, không phải sẽ vô cùng hối hận sao?

– Đều cẩn thận một chút! Chu Hằng nói. Hắn có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, chỉ cần cho hắn thời gian kịp phản ứng, đúng là không cần sợ bất kỳ pháp khí tuyệt thế gì.

Con lừa đen tự nhiên tin tưởng Chu Hằng, mà Hàn Diệc Dao thì lại tràn đầy lòng tin phải lấy được pháp khí tuyệt thế. Cho dù biết nguy hiểm cũng tuyệt đối sẽ không thối lui.

Bọn họ tiếp tục bò xuống phía trước, tốc độ rất chậm, hết thảy với ổn định làm chính, dù sao bọn họ đối mặt chính là pháp khí tuyệt thế!

Gần mười phút sau, rốt cục bọn họ cách cửa động chỉ còn chừng trăm trượng, hình chiếu đại đao màu xanh kia điển hình sống động như thật, tạo cho người ta một loại áp lực đáng sợ.

– Có điểm không đúng! Chu Hằng trầm giọng nói.

– Lực áp bức của thanh đao kia quả thật rất cường đại, nhưng còn kém một khoảng cách so với pháp khí tuyệt thế! Con lừa đen tiếp lời nói, nó không biết là lão yêu quái bao nhiêu năm trước, kiến thức rất uyên bác.

– Hừ! Hiện tại thật ra ta rất muốn biết người nào ở trong động này! Chu Hằng cười nói.

Hắn trước tiên nhích động, thân hình vừa cong lại, liền nhảy vào trong động.

– Hoan nghênh! Hoan nghênh! Trong động lập tức vang vọng tiếng cười, rồi hiện ra năm người bịt mặt.

Quả nhiên vẫn là người của Mao gia!

Căn bản không cần chứng cớ, sau khi biết pháp khí tuyệt thế này chỉ là một mồi nhử, lập tức hắn có thể kết luận những người này là đến từ Mao gia! Nếu không, dù cũng là người bị

lừa gạt tới đây thì cần gì che mặt?

Hơn nữa nơi này cũng không phải Thánh địa, còn lưu luyến gì ở trong này không chịu rời đi!

Thế lực Mao gia này lúc đầu săn giết võ giả Tụ Linh Cảnh, sau đó quy mô thăng cấp, còn thừa dịp cao thủ Khai Thiên Cảnh của bốn đại quốc tụ tập, muốn tung một lưới bắt hết, nếu không nhờ có quan hệ với Mai Di Hương, khẳng định bọn họ đã thành công rồi.

Hiện tại, lại dùng pháp khí tuyệt thế lừa gạt người trong thiên hạ, thu hút cao thủ Khai Thiên Cảnh, Sơn Hà Cảnh tới đây để giết chết!

[CHARGE=3]

Người của Mao gia này phải phí nhiều tâm cơ tà quái như vậy đến tột cùng muốn làm gì?!

– Kỳ quái, không ngờ ta lại không nhìn ra cảnh giới tu vi của tiểu tử này! Một người bịt mặt nói.

– Trên người hắn hẳn là mang theo bảo vật che giấu khí tức, tuy nhiên, có ích gì chứ! Một người bịt mặt khác tiếp lời nói.

– Mau mau đánh chết hắn đi! Người người bịt mặt thứ ba lạnh lùng nói: – Bên ngoài còn có hai tên kìa!

Năm người cũng không biết thực lực của Chu Hằng như thế nào, nhưng cũng không có xem thường, đúng là đồng thời ra tay phát động công kích!

Huyệt động này thập phần rộng rãi, mà năm người này phân biệt mai phục ở hai bên, trước và sau, coi như là bao vây Chu Hằng ở giữa, cũng khó trách võ giả Khai Thiên Cảnh trước đó chỉ kịp phát ra một tiếng hét thảm rồi chết đi!

Năm người bọn họ tất cả đều là Sơn Hà Cảnh, năm người liên thủ đủ để tùy ý trấn áp bất kỳ một tồn tại cùng cấp nào.

"Ầm ầm ầm ầm ầm ầm…" Chu Hằng không tránh không né, lập tức toàn bộ công kích của năm người này đánh vào trên thân của hắn.

– Quái! Tiểu tử này quá yếu!

– Trực tiếp đánh chết đi!

– Không sao cả, loại tiểu nhân vật này đánh chết thì đánh chết,

dù sao cũng không có tác dụng gì!

– Ồ!

Bỗng nhiên bọn họ đều dừng lại, chỉ thấy Chu Hằng đang hướng về phía bọn họ lộ ra vẻ tươi cười lành lạnh, sau đó "bịch bịch bịch…" cùng một lúc tung ra năm quyền!

Lập tức, tiếng kêu rên liên tiếp!

Gần như cùng một lúc năm người bịt mặt lảo đảo lui về phía sau. Nếu có thể nhìn thấy mặt của bọn họ, tất nhiên có thể nhìn thấy trên mặt mỗi người đều đầy vẻ kinh hoàng.

Bọn họ đều ở dưới một kích này bị thua thiệt không nhỏ!

Lực lượng của tiểu tử này chẳng qua cũng thế thôi, nhưng trên nắm tay lại mang theo ngọn lửa đáng sợ, trông giống như địa hỏa ở bên ngoài, không có gì không đốt chảy! Tuy rằng uy lực còn kém rất nhiều, nhưng cũng không phải bọn họ có thể dễ dàng chịu đựng.

Năm người liếc nhìn nhau, chỉ thấy chỗ tay quyền của mỗi người đều bị cháy đen, chẳng những quần áo thành tro, trên da thịt cũng hiện ra vết cháy sém, tỏa ra mùi như thịt nướng.

Tiểu tử này… quái vật sao!

Chu Hằng vừa ra tay, bọn họ có thể cảm ứng được trình độ linh lực của đối phương, rõ ràng chỉ là Khai Thiên nhất trọng thiên mà thôi! Thế nhưng man lực của tên tiểu tử lại vô cùng cường đại, cộng thêm lực phòng ngự thân thể vô cùng cường hãn!

Nếu chỉ có như thế ngược lại cũng thôi đi, thế nhưng linh lực chỉ có Khai Thiên Cảnh, làm sao có thể đánh ra võ kỹ làm cho bọn họ đều bị thương?

Bọn họ xem huyết mạch tử hỏa của Chu Hằng trở thành võ kỹ.

Trên thực tế huyết mạch cùng võ kỹ quả thật có chỗ tương tự, nhưng cho dù huyết mạch lực có thể so với võ kỹ Thiên cấp thượng phẩm, sử dụng ở trong tay một võ giả Khai Thiên Cảnh làm sao có thể uy hiếp được Sơn Hà Cảnh chứ?

Đây là mâu thuẫn tuyệt đối!

Chu Hằng lộ ra vẻ tươi cười, nói: – Các ngươi là người của Mao gia nhân phải không!

– Ngươi… ngươi chính là tên tiểu tử kia! Một người bịt mặt đột nhiên nói.

Mặc dù hắn nói ra không đầu không đuôi, nhưng bất luận là Chu Hằng hay bốn người kia đều lập tức hiểu ý của hắn: mới đây không lâu Mao gia ăn một lần thiệt thòi lớn, hơn 100 người lại bị một tên tiểu tử Ích Địa Cảnh đánh cho chỉ còn lại có năm người!

Hơn nữa trong năm người đó thật ra có bốn người là Khai Thiên Cảnh, mới miễn cưỡng bảo vệ được một người cuối cùng trở lại Mao gia. Sau đó bốn vị Khai Thiên Cảnh lập tức trở thành trò cười, nhưng cũng làm cho cái tên Chu Hằng để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng cường giả Sơn Hà Cảnh, thậm chí là cao thủ cấp cao hơn của Mao gia.

Tuy rằng bọn họ cũng không biết tên chân chính của Chu Hằng, nhưng tướng mạo như thế nào thì đã sớm vẽ racông bố rộng khắp.

– Làm sao có thể, mới qua bao lâu, tiểu tử này như thế nào đã tiến vào Khai Thiên Cảnh!

– Hơn nữa, hắn có được thể chất và man lực của Sơn Hà Cảnh!

– Tên này cũng quá yêu nghiệt đi!

Năm người nhao nhao bật thốt ra tiếng kêu kinh sợ. Yêu nghiệt như vậy thật đúng là nghe những điều chưa từng nghe! Dù là các thiên tài được công nhận ở thời đại Đế triều kia nếu ở vào giai đoạn Chu Hằng này, cũng đâu có tốc độ tăng lên tu vi kinh người như vậy chứ?

– Các ngươi đi giết chết một người một con lừa ở bên ngoài, người này để lão phu đối phó! Lúc này, từ chỗ sâu trong động truyền ra thanh âm của người thứ sáu, tuy rằng giọng nói không cao, lại tràn đầy uy nghiêm: – Người này khí huyết vô cùng tràn đầy, lại là Thể tu, trái tim của hắn khẳng định còn quý báu hơn so với Sơn Hà Cảnh!

– Dạ, Hác lão! Năm người kia đồng thời cung kính gật đầu, tràn đầy kính sợ.

Có thể làm cho cường giả Sơn Hà Cảnh ăn nói khép nép như thế, cũng chỉ có Linh Hải Cảnh!

Sắc mặt Chu Hằng chợt nghiêm lại, Mao gia này thật đúng là thế lực vô cùng lớn, ngay cả cường giả Linh Hải Cảnh đều bị phái ra ngoài làm việc, có thể thấy được nội tình của gia tộc này tuyệt đối không chỉ có Linh Hải Cảnh đơn giản như vậy, mà khẳng định có lão tổ Kết Thai Cảnh chân chính!

Nhưng trong ba nhà quyền thế ở Lãng Nguyệt Quốc cũng không có họ Mao, nói cách khác, khẳng định Mao gia này không phải tới từ Lãng Nguyệt Quốc.

Có thể là ba đại Hoàng triều khác, thậm chí là Thiên Long Đế triều!

Đợi sau này đi Lãng Nguyệt Quốc, nhất định phải tìm Mai Di Hương hỏi rõ xem sao…

– – – – – oOo- – – – –

Chương 225: Chiến với Linh Hải Cảnh

Năm người che mặt cường giả Sơn Hà Cảnh rời hang động, chạy ra chiến với con lừa đen và Hàn Diệc Dao.

Chu Hằng cũng không có ngăn cản, tinh khí thần của hắn đã lên tới cực hạn, người ẩn ở chỗ sâu trong hang động còn không có hiện ra chân thân kia chính là tồn tại Linh Hải Cảnh! Đây là đối thủ cường đại nhất từ trước đến nay mới gặp phải, hắn không dám có bất kỳ chút khinh thường nào!

Võ đạo càng là hướng lên trên, chênh lệch giữa mỗi một đại cảnh giới lại càng lớn. Giống như chênh lệch giữa Ích Địa Cảnh và Sơ Phân Cảnh trong đó lực lượng chênh lệch chỉ gấp mười lần; nhưng lực lượng chênh lệch giữa Khai Thiên Cảnh và Ích Địa Cảnh lại là đối lập cao tới gấp 100 lần.

Sơn Hà Cảnh có thể nghiền ép Khai Thiên Cảnh gấp bao nhiêu lần?

Ít nhất 200 lần!

Mặc dù không gian đan điền của Chu Hằng cực lớn, có thể thu nhỏ lại chênh lệch trong đó, nhưng chênh lệch giữa Linh Hải

Cảnh và Khai Thiên Cảnh là bao nhiêu chứ?

Cho dù là cường giả Linh Hải Cảnh bình thường nhất, ở trình tự linh lực ít nhất cũng cao hơn 1000 lần so với Chu Hằng! Cho dù man lực của Chu Hằng đạt tới Sơn Hà Cảnh thì sao chứ, căn bản không thể bù lại chênh lệch quá lớn này!

Chu Hằng duy nhất có thể dựa vào chính là khí lực của hắn, bằng không hắn đã sớm dùng Tấn Vân Lưu Quang Bộ chạy ra, thu Hàn Diệc Dao và con lừa đen vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, rồi chạy càng xa càng tốt!

Với món nợ của Mao gia thì nhất định phải tính, nhưng tuyệt đối không thể cậy huyết tính đưa tặng cả tính mạng của mình cho người!

Hàn Diệc Dao cùng con lừa đen tuy rằng hai chọi năm, nhưng năm cường giả Sơn Hà Cảnh của Mao gia kia cũng không phải mạnh ngoại hạng, một người một con lừa cho dù không địch lại, trong khoảng thời gian ngắn cũng sẽ không bị thua bị bắt.

Hắn so chiêu một chút với cường giả Linh Hải Cảnh, để nhìn lại xem cường giả cảnh giới này đến tột cùng có đáng sợ dường nào!

– Tiểu bối! Ngươi là con cháu của gia tộc hay tông môn nào? Theo một giọng nói bình thản vang lên, một lão nhân áo đỏ từ trong huyệt động đi ra, cũng không có che mặt như những

người kia. Gương mặt lão hơi võ vàng, dáng người cũng không cao lớn lắm, nhưng trên thân lão có một khí thế chấn nhiếp thiên địa, áp đảo vạn vật, khiến người ta không nhịn được muốn cúi đầu quỳ phục trước mặt hắn.

Đây là uy áp của Linh Hải Cảnh ư!

Trong giọng nói của lão mang theo uy nghiêm cuồn cuộn như tiếng sấm, không để cho cự tuyệt. Dường như người đang hôn mê bất tỉnh nghe được cũng sẽ lập tức giựt mình tỉnh lại.

Chu Hằng lại cười ha hả một tràng, tinh thần của hắn vô cùng cứng cỏi, đây chính là trải qua vô số đau khổ rèn luyện được, lão nhân áo đỏ muốn dựa vào khí thế "không chiến mà khuất phục người", hiển nhiên là chủ ý sai lầm rồi!

– Lão già! Tuy rằng từ trước đến giờ ta luôn kính lão tôn hiền, nhưng ngược lại có một số người già mà không kính, vậy chỉ có thể coi là lão lưu manh, lão vô lại thì trực tiếp khinh thường! Hắn thu lại vẻ tươi cười, ung dung khoan thai nói.

Ngụ ý, chính là xem lão nhân áo đỏ này chính là thuộc loại lão lưu manh, lão vô lại.

Ở Chu Hằng xem ra, những người Mao gia đó thiếu chút nữa giết chết Chu Định Hải, đây là mối cừu hận không thể hóa giải! Nếu đối phương đã không xem tánh mạng của võ giả thực lực yếu ớt ra gì, vậy hắn cần gì phải xem trọng người trên

dưới Mao gia làm gì chứ?

– Tiểu tử miệng lưỡi thật điêu ngoa! Lão nhân áo đỏ trên mặt lộ vẻ giận dữ, lông mày nhướn lên, định ra tay.

– Chậm đã! Chu Hằng đột nhiên hét lớn.

– Tiểu bối! Ngươi muốn cầu xin tha thứ rồi ư? Lão nhân áo đỏ cười lạnh, tên tiểu tử điêu ngoa này thực đáng ghét, nếu như hắn cầu xin tha thứ, như vậy trước cứ cho hắn một chút hy vọng, sau đó sẽ ra tay đánh chết tươi không chút lưu tình!

Chu Hằng cười ha hả một tràng, nói: – Mao gia các ngươi móc lấy trái tim người nhiều như vậy đến tột cùng muốn làm gì?

– Hừ! Bản thân khó bảo toàn, còn quản nhiều chuyện như vậy làm chi! Lão nhân áo đỏ hừ lạnh, nói.

– Dù sao ta cũng khó thoát khỏi cái chết, không bằng để ta làm quỷ hiểu biết một chút! Chu Hằng cười nói, trên nét mặt không nhìn ra có chút gì sợ hãi.

Lão nhân áo đỏ lấy làm kỳ quái trong lòng, rõ ràng tiểu tử này chỉ là Khai Thiên Cảnh, tuy rằng man lực cường đại cũng chỉ là Sơn Hà Cảnh, dựa vào cái gì hắn trấn định như thế? Đến tột cùng tiểu tử này cậy vào cái gì?

Nhưng mặc kệ thế nào, chỉ là một tiểu tử Khai Thiên Cảnh thì dù có cổ quái mấy đi nữa cũng có hạn. Trừ phi tiểu tử này có thể có được pháp khí tuyệt thế, bằng không ngay cả có cấm khí của cao thủ Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh đều vô dụng!

Bởi vì cấm khí cực hạn chỉ là Linh Hải Cảnh, vượt lên trên Kết Thai Cảnh chính là pháp khí tuyệt thế!

Cho dù trên thân Chu Hằng có cấm khí Linh Hải Cảnh thì thế nào chứ, là cấm khí còn có hạn chế số lần sử dụng, lão chịu khó ra tay nhiều thêm vài lần là được rồi.

Bắt giữ tiểu tử này!

Thân thể sức sống tràn đầy như thế, dùng để làm thuốc thậm chí có thể sánh với võ giả Linh Hải Cảnh!

Lão nhân áo đỏ thầm quyết định trong lòng. Lập tức không thèm nghĩ tới Chu Hằng có hậu trường gì hay không, lão vỗ ra bàn tay phải, linh lực diễn hóa thành một bàn tay màu đen to lớn hơn trượng, chụp tới Chu Hằng.

Linh lực của lão cao hơn so với Chu Hằng hai trình tự, cho dù là hình thành bàn tay to linh lực cự ly xa cũng vượt hơn xa lực lượng cực hạn của Chu Hằng.

Một trảo này thế tới cực kỳ nhanh chóng!

Chu Hằng nhích động thân mình, vận dụng Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, bay tới phản kích lão nhân áo đỏ. Linh lực của hắn còn xa không bằng đối phương, bất luận là hoa sen tám màu, hay Cửu U Băng Thiên Quyết ở trước mặt đối phương đều không có chút tác dụng.

Nếu muốn tạo thành thương tổn hoặc đả kích cho lão nhân áo đỏ, chỉ có trước đánh gần người, với man lực của hắn phối hợp với huyết mạch tử hỏa biến dị trực tiếp công kích!

– Thật can đảm! Lão nhân áo đỏ hừ lạnh một tiếng, co tay bên phải một cái, bàn tay to linh lực cũng lập tức chuyển hướng truy kích về phía Chu Hằng; còn tay trái lão cũng thuận thế vỗ một cái, tạo thành bàn tay to linh lực thứ hai, một trước một sau cùng đánh về phía Chu Hằng.

Hai bàn tay to linh lực tràn ngập toàn bộ hang động, không chỗ nào có thể trốn, không chỗ nào né tránh được!

Vậy cứng rắn chịu một kích!

[CHARGE=3]Chu Hằng quát lên một tiếng, thế đi tới tăng mạnh, giống như một cái dùi phóng vọt tới giữa bàn tay to linh lực kia.

– Tự chui đầu vô lưới! Lão nhân áo đỏ nắm lại năm ngón tay, dụng ý của lão cũng không phải muốn giết chết Chu Hằng, ít nhất không phải hiện tại, chờ trước móc lấy trái tim còn sống của hắn, rồi mới mặc cho hắn phun ra một hơi cuối cùng.

Bàn tay to linh lực co lại, chụp bắt lấy Chu Hằng!

– Chẳng qua cũng thế thôi! Lão nhân áo đỏ lộ ra vẻ cười cao ngạo. Vốn lão tưởng rằng Chu Hằng không sợ hãi như vậy là có bí pháp gì, không nghĩ tới hắn không chịu được một kích như thế: – Hả? Đột nhiên lão biến sắc, trong ánh mắt toát ra vẻ khó tin.

“Ầm!” Bàn tay to linh lực chấn động nhẹ một cái, ở trong màu đen đúng là lóe lên ngọn lửa màu tím, rồi thiêu đốt ở lưng bàn tay to kia tan chảy ra một cái lổ thủng lớn hình người!

Chu Hằng đạp bước đi ra, trên người hắn tản ra ngọn lửa hừng hực, quầng lửa màu tím giống như những con yêu thú hung ác đang điên cuồng rống giận.

Quái vật a!

Lão nhân áo đỏ thiếu chút nữa nhào lộn một cái ngã sấp xuống: tiểu tử này cũng quá yêu nghiệt mà!

Tuy rằng tinh thuần dùng linh lực công kích tầm xa, chỉ có thể phát huy ra một phần mười uy lực của võ giả, thậm chí nhỏ hơn. Nhưng lão chính là cao hơn hai đại cảnh giới so với Chu Hằng, đó là lực nghiền ép tuyệt đối, cho dù uy lực chỉ có một phần ngàn, một phần vạn cũng không phải Chu Hằng có thể đối kháng!

Tuy rằng lực lượng của tiểu tử này còn xa không bằng lão, nhưng uy lực của ngọn lửa đó quả thật đáng sợ!

Đáng sợ đến mức có thể so sánh với địa hỏa ở phía ngoài!

Địa hỏa là tồn tại cấp bậc gì? Chỉ có cường giả tuyệt thế trong cơ thể kết thành Thần chích mới có thể đạp bước đi vào, những người khác, bao gồm cường giả Linh Hải Cảnh như lão này, đi vào đó chỉ có một con đường chết, sẽ lập tức bị đốt tan chảy!

Đương nhiên, ngọn lửa của Chu Hằng còn xa không có cường đại như vậy, nhưng về chất thì lại giống nhau! Cũng giống như lão hổ dù còn nhỏ đi nữa cũng là vua bách thú, chỉ là phải cần một thời gian để trưởng thành mà thôi.

Chu Hằng chính là có tiềm lực như vậy!

Hơn nữa hắn cũng không phải cọp con đơn giản như vậy, ít nhất đã là cấp bậc ác lang, có được răng nanh móng vuốt sắc bén, tuyệt đối không thể xem thường!

Vừa nghĩ tới chỉ là tiểu bối Khai Thiên Cảnh không ngờ có được năng lực xúc phạm tới cường giả Linh Hải Cảnh, lão nhân áo đỏ liền có cảm giác như nhân sinh quan đã bị phá vỡ.

Nghe những điều chưa từng nghe, thấy những điều chưa hề thấy!

Hơn nữa… tử hỏa này, dường như trước kia chưa từng nghe nói có gia tộc nào có được huyết mạch lực như vậy!

Chu Hằng nhắm mắt hít vào một hơi, sau đó mở ra hai mắt, thần quang kinh người xẹt qua như tia chớp!

– Lưu ngươi không được rồi! Lão nhân áo đỏ phục hồi tinh thần lại, lại chụp tiếp một chưởng về hướng Chu Hằng. Dù thế nào đi nữa, tiểu tử này chỉ có trình tự linh lực Khai Thiên Cảnh, man lực của Sơn Hà Cảnh, tuy rằng tử hỏa có chút quái dị, nhưng nhiều lắm cũng chỉ là làm lão đau đầu một chút mà thôi, không đến mức quá kiêng kỵ.

“Vù!” Chu Hằng cất bước đi nhanh, Tấn Vân Lưu Quang Bộ không thể phát huy ra toàn bộ uy lực ở trong không gian thu hẹp nơi này, hắn cũng chỉ có tiến lên nghênh đón, với thế không thể chắn công phá hết thảy.

Lão nhân áo đỏ nếu như muốn đánh lui Chu Hằng, vậy vô cùng đơn giản, bất luận lực lượng của lão như thế nào cũng không biết nghiền ép Chu Hằng gấp bao nhiêu lần, nhưng nếu lão muốn bắt giữ Chu Hằng, móc lấy trái tim còn đập của hắn, thì chuyện này cũng làm hạn chế hành động của lão.

Lão vẫn như cũ dùng linh lực hóa thành bàn tay to. Tuy rằng Chu Hằng biểu hiện ra tư chất bất phàm, nhưng còn chưa đủ tư cách để lão nhìn bằng ánh mắt coi trọng.

Đường đường là cường giả Linh Hải Cảnh thu thập một tiểu bối Khai Thiên Cảnh lại còn phải dùng bàn tay thịt ư? Như vậy cho dù là chính lão tự nghĩ đều trên mặt không ánh sáng!

Công kích linh lực vậy là đủ rồi, hao tổn đều có thể hao chết tên tiểu tử này!

– Còn nữa! Chu Hằng cười ha hả một tràng, mang theo ngọn lửa đầy người lại “chui đầu vô lưới”, nghênh đón bàn tay to linh lực của đối phương.

“Ầm!” Bàn tay linh lực chụp bắt được Chu Hằng, nhưng rất

nhanh thì bị đốt tan chảy ra một cái lỗ lớn, Chu Hằng ngang nhiên đứng đó, toàn thân vờn quanh ngọn lửa, ở trên đỉnh đầu hắn còn toát ra dường như sắp hình thành hình thái nào đó.

– Tiểu tử! Lão phu là Linh Hải Cảnh, trong cơ thể hình thành biển linh lực, lực lượng kéo dài không dứt, ngươi giằng co với lão phu, đây là tự tìm đường chết! Với tâm tính tu vi của lão nhân áo đỏ kỳ thật sớm đã không nảy sinh vui giận, nhưng chỉ là lão không quen nhìn Chu Hằng, không thể không đả kích tâm lý khó chịu một chút.

Ghen tị!

Đúng vậy, chính là ghen tị!

Chu Hằng quá trẻ tuổi, khí huyết tràn đầy như thế mà khẳng định không vượt qua 50 tuổi!

50 tuổi đấy! Thời điểm lão 50 tuổi là tu vi gì? Vừa mới đột phá Ích Địa Cảnh, vì thế còn nhận được đủ cách thừa nhận của tông môn, đội một mỹ danh là thiên tài! Nhưng cùng so sánh với yêu nghiệt trước mặt này, danh hiệu thiên tài đó quả thực là trào phúng lớn lao!

Tuy nhiên không có vấn đề gì, trong lịch sử có khi là thiên tài chợt lóe sáng rồi biến mất, thiên tài chưa kịp trưởng thành đã rất nhanh bị mai một trong dòng sông lịch sử, bị người quên lãng!

Trong ánh mắt lão nhân áo đỏ lóe ra hung quang, nếu như có thể móc lấy trái tim của một võ giả không bị thương chút nào, hiệu quả đương nhiên là tốt nhất, nhưng tiểu tử này thật đáng giận, vậy cứ trước đánh cho hắn bị thương nặng, sau đó hãy móc lấy trái tim là được!

Hai tay lão bấm ra một cái pháp ấn, đẩy mạnh về phía Chu Hằng, hóa thành một con cự lang màu đen như mực, rít gào bay tới.

Lão phẫn nộ thật rồi!

Đây là võ kỹ của lão nhân áo đỏ, võ kỹ "Cô Lang Khiếu" là Thiên cấp hạ phẩm, có thể tăng lên chiến lực của lão nhiều hơn một tiểu cảnh giới!

Hắc lang rít gào, phẫn nộ chộp về phía Chu Hằng…

Chương 226: Bình yên thoát thân

Dùng linh lực công kích tầm xa, cho dù sử ra lực gấp mười cũng khó có thể thu được hiệu quả gấp đôi, cho nên võ giả cùng cảnh giới thường tránh sinh tử tương đấu, cho nên đều thử nhau, một khi phát hiện không địch lại liền lập tức lui lại.

Chỉ có chống lại đối thủ thấp hơn mình ít nhất một đại cảnh giới, linh lực đánh ra mới có tác dụng.

Nhưng vận chuyển vũ kỹ lại hoàn toàn khác!

Võ kỹ có thể ngưng tụ linh lực, chẳng những uy lực không giảm, ngược lại còn có thể tăng lên trên diện rộng, võ kỹ càng cao cấp thì càng đáng sợ.

Cô Lang Khiếu của Lão nhân áo đỏ thắm chính là võ kỹ Thiên cấp hạ phẩm, vì nó mà hắn hao phí cái giá thật lớn phải trả đạt được trong một di tích, đủ để gia tăng chiến lực hắn hơn một tiểu cảnh giới.

Dù vẫn cách không công kích, nhưng uy lực tăng lên ít nhất gấp mười, 20, 30 lần!

– Oanh!

Cô lang rít gào, hung hăng bổ nhào tới Chu Hằng.

Chu Hằng hét lớn một tiếng, hai tay khoanh trước ngực, cả người tràn ngập ngọn lửa.

– Thình thịch!

Một tiếng trầm đục vang lên, Chu Hằng bị nặng nề đánh bay, bị hắc lang đánh bay đập vào vách đá sau lưng, vách đá lập tức bị thut vào, dường như đây không phải vách đá cứng rắn, mà là đậu hũ vậy!

Nên biết rằng động vách đá này trải qua vô số năm được ngọn lửa rèn luyện, độ cứng của nó đáng sợ vô cùng, nhưng mà gặp Chu Hằng cùng lão nhân áo đỏ thắm kia lại lập tức xui xẻo sụp đổ.

Một người thể chất mạnh mẽ, không thể phá vỡ, một người lại có được vô thượng lực lượng, dưới vận chuyển võ kỹ rốt cục bộc phát ra uy lực vốn có của cường giả Linh Hải Cảnh, vách đá này lại đứng mũi chịu sào.

– Hẳn còn lại một hơi! Lão nhân áo đỏ thắm lạnh lùng nói, môi trường nơi đây rất ác liệt, địa hỏa sôi trào, ngay cả hắn cũng không dám đem thần thức phóng ra ngoài, tránh cho sơ suất bị tổn thương.

Nếu thần thức bị thương, cơ bản không có linh đan có thể chữa, đừng nói ngày sau đột phá cảnh giới cao hơn, tu vi có thể không lùi thì đã là kỳ tích rồi.

– Cái gì!

Lão nhân áo đỏ thắm đột nhiên sửng sốt, hắn nghe được tiếng bước chân trầm ổn. Còn có kia tiếng tim đập hữu lực.

– Cạch, cạch, cạch.

– Thình thịch!

Chu Hằng phá động đá đi ra, một quyền đánh ra, đá vụn tung tóe, hắn đã đứng ở trước mặt lão nhân áo đỏ thắm, cả người đẫm máu, phần lớn da thịt bị trúng trọng kích mà bong ra, hiện ra khung xương màu tím vàng bên trong.

Thê thảm như thế. Nhưng mà hai mắt lại tản ra thần quang trước nay chưa từng có, sáng ngời như mặt trời nóng rực trên bầu trời, rực rỡ vô cùng.

– Điều này sao có thể! Lão nhân áo đỏ thắm thầm nghĩ trong lòng, trúng một kích vừa rồi của hắn, cho dù võ giả Sơn Hà Cảnh cũng phải hấp hối, huống chi đối phương chỉ có thể chất đạt tới Sơn Hà Cảnh. Tu vi linh lực còn kém xa lắm.

Chỉ có một kết luận: Thể chất của tiểu tử này vượt qua xa dự tính của hắn!

Cường độ thân thể như vậy, có thể so được với pháp khí cấp bậc Sơn Hà Cảnh rồi.

Lão nhân áo đỏ thắm lòng đầy ghen tị! Hắn tuy rằng là tồn tại Linh Hải Cảnh, võ giả cường đại nhất dưới Kết Thai Cảnh, ở toàn bộ Huyền Càn đại lục cũng là đứng đại nhân vật đứng đầu, nhưng mà hắn tự hiểu, cường độ thân thể hắn tuyệt đối không đạt tới cấp độ pháp khí Sơn Hà Cảnh!

Võ giả đều biết, sau khi tu luyện lực phá hoại luôn vượt xa lực phòng ngự.

Nếu không. Cùng cảnh giới giao chiến, thì ai có thể đả thương được nhau.

Cường độ thân thể Linh Hải Cảnh nhiều nhất chỉ có thể so được với pháp khí của Khai Thiên Cảnh, chỉ có dưới tình huống bày ra phòng ngự bằng linh lực, mới có thể đạt tới trình độ Sơn Hà Cảnh, thậm chí Linh Hải Cảnh! Nhưng mà giá phải trả là tiêu hao linh lực rất lớn, cái đó không liên quan tới độ mạnh mẽ của thân thể bản thân.

Nhưng mà tiểu tử trước mặt này không ngờ có cường độ thân thể lão tổ Kết Thai Cảnh mới có, như thế làm sao không khiến người ta hâm mộ ghen tị chư.

Nhất định phải hủy hắn!

Sát tâm lão nhân áo đỏ thắm càng tăng lên, hai tay tiếp tục kết pháp ấn, lại một đầu hắc lang xuất hiện tấn công tới Chu Hằng.

Có thể so được với pháp khí Sơn Hà Cảnh thì thế nào?

Sơn Hà Cảnh dù sao chỉ là Sơn Hà Cảnh, chỉ cần hắn không tiếc tiêu hao linh lực, thì luôn có thể nghiền ép, hủy diệt.

Chênh lệch đại cảnh giới chính là trời và đất, cũng không phải thể chất, man lực gì có thể san bằng được!

Hắc lang rít gào, dày đặc răng trắng dài một xích, cắn một cái có thể xuyên thủng người.

Chu Hằng lạnh lùng cười, thân thể thoáng động!

-Vù. Hắn lại lắc qua công kích của hắc lang, giết về bản thể lão nhân áo đỏ thắm.

– Hả?

Lão nhân áo đỏ thắm kinh hãi, tốc độ tiểu tử này thật nhanh ! Bộ pháp thật quỷ dị!

Võ kỹ uy lực cường đại, chẳng những có thể phát huy ra lực lượng vốn có của võ giả. Lại có thể đề tăng diện rộng, mà đây cũng không phải là không phải trả giá đắt, chỉ là phạm vi đánh sẽ thu nhỏ lại rất nhiều.

Nhưng công kích Linh Hải Cảnh đánh ra nhanh lẹ ra sao, hơn nữa hắc lang vô cùng lớn, thân thể khổng lồ gần như chiếm cứ toàn bộ sơn động, chỉ lưu lại cái khe nhỏ tới đáng thương, nên muốn lách qua công kích của hắc lang, từ khe hở kia xông ra, quả thực khó như lên trời!

Hắc lang chỉ là một hình thái mà thôi, kỳ thật mỗi một bộ phận

đều là linh lực cuồng bạo ngưng thành, chỉ đụng vào một chỗ là tương đương lãnh trọn công kích của Cô Lang Khiếu này!

Nhưng mà Chu Hằng dám giết lại đây!

Tuyệt đỉnh thân pháp!

[CHARGE=3]

Trong mắt lão nhân áo đỏ thắm lóe lên một tia cường nhiệt, thân pháp có thể khiến cho một tiểu bối Khai Thiên Cảnh phát huy ra tốc độ như thế, hơn nữa huyền diệu như thế, phải là thân pháp thần kỳ cỡ nào?

Nhất định phải đánh hạ tiểu tử này ép hỏi ra mới được!

– Tiểu tử, ngươi thật tưởng có thể chống lại lão phu? Lão nhân áo đỏ thắm hừ lạnh một tiếng, đưa tay phải ra chụp tới Chu Hằng, đơn giản, hữu hiệu.

Thế Cảnh!

Có thể đạt tới Linh Hải Cảnh , người nào không phải kỳ tài ngất trời, nắm giữ Thế cũng không kỳ quái.

Thân hình Chu Hằng tiếp tục chuyển, suýt nữa đã bị trúng một trảo này rồi, cũng chỉ có tốc độ cực nhanh của Tấn Vân Lưu Quang Bộ cực mới có thể để cho hắn làm được! – Vù! Hắn xuất hiện phía sau lão nhân áo đỏ thắm, một quyền đánh ra!

– Thình thịch! Một quyền nặng nề nện lên người lão nhân áo đỏ thắm, nhưng một đạo ánh sáng đen hiện lên, hắn mạnh mẽ bị đánh bật trở về. – Phụt! Chu Hằng mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi, nhưng trong nháy mắt đã bị nhiệt độ cực nóng chưng khô.

– Tiểu… Lão nhân áo đỏ thắm cười lạnh một tiếng, vừa mới phun ra một tiếng liền biến sắc, chỉ thấy vải vụn tung bay, vải vụn chỗ trúng quyền sau lưng hắn nhao nhao rơi rụng, giống như đàn bướm bay lên, tiếp đó bốc cháy, trong nháy mắt bị đốt thành tro.

Hắn không cần dùng tay sờ cũng biết, sau lưng mình đã có một vết thương hình nắm tay, hơn nữa… Không chỉ đánh xuyên qua quần áo đơn giản như vậy, phía sau lưng hắn còn đau nóng mãnh liệt!

Lão nhân áo đỏ thắm không kìm nổi thả thần thức ra quét tới, rõ ràng phát hiện phía sau lưng hắn có một dấu quyền cháy đen!

Hắn đường đường là cường giả Linh Hải Cảnh, lại bị tiểu bối

Khai Thiên Cảnh đánh cho bị thương!

Mặc dù chỉ là vết thương nhỏ, nhưng bị thương chính là bị thương, chuyện này không thể phủ nhận!

Tiểu tử thật nghịch thiên!

Hai đấm Chu Hằng rung lên. Tử hỏa hừng hực bùng cháy, hắn vừa rời truyền tử hỏa biến dị lên người Linh Hải Cảnh, nếu không lão nhân áo đỏ thắm mặc cho hắn oanh kích như thế nào, hắn chỉ có man lực của Sơn Hà Cảnh, làm sao có thể đả thương được cường giả Linh Hải Cảnh?

– Linh Hải Cảnh chẳng qua cũng thế! Hắn khinh thường nói.

Lão nhân áo đỏ thắm thiếu chút nữa giận điên lên, tiểu tử thúi này chỉ đánh trúng hắn một quyền. Bị thương hắn một chút da thịt, sao lại đắc ý như vậy, chẳng nhẽ cho mình là lão tổ Kết Thai Cảnh ?

Nhưng mà cố tình hắn không thể cãi lại được, người ta chỉ là Khai Thiên Cảnh a! Khai Thiên Cảnh có thể đả thương Linh Hải Cảnh, hắn nào có mặt mĩ đi cãi lại!

– Tiểu tử, nằm xuống cho lão phu! Lão nhân áo đỏ thắm bật người ra. Hắn bây giờ không còn dám khinh thị Chu Hằng

nữa, vừa mở ra linh lực bao phủ toàn bộ hang động, vừa vươn hai tay chụp tới Chu Hằng.

Sự cường đại của Linh Hải Cảnh rốt cục cũng hiển lộ ra!

Toàn bộ hang động tràn đầy linh lực đáng sợ, khiến Chu Hằng có cảm giác dường như đặt mình trong ở một đầm lầy sền sệt, ngay cả một cử động cũng vô cùng hao sức!

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, lấy ra Phá Hư Lục dán lên người, tầng chướng linh lực lập tức xem như không có gì. Vù, thân hình hắn vọt qua, lao thẳng ra ngoài động, oanh, dòng khí bốc lên lập tức nâng thân hình hắn lên, tốc độ vọt tăng.

– Lão già, ta không chơi với ngươi nữa.

– Hỗn đản! Lão nhân áo đỏ thắm giận không kềm được, hắn cũng không quản được hình tượng của mình nữa. Giống như nữ nhân động tình, ngay cả quần cũng cởi ra, nhưng mà cởi ra hết thì phải mất vài ngày.

Tiểu tử này đánh hắn một quyền, điều này khiến hắn vô cùng nhục nhã, nếu không giết chết tiểu tử này thì không thể rửa sạch vết nhơ cả đời hắn.

– Đừng chạy! Lão đuổi giết theo.

Chu Hằng được dòng khí đối lưu nâng lên, chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ. Dòng khí cũng có thể mượn lực, hắn không ngừng biến ảo phương hướng trên không trung, bổ nhào về phía chiến đoàn con lừa đen, Hàn Diệc Dao và 5 đại Sơn Hà Cảnh Mao gia.

– Trụ cột (chỗ dựa) của các ngươi đã bị ta đánh bại, các ngươi cũng chết đi! Chu Hằng cường thế giết tới, hai nắm đấm bốc lửa nóng.

Cái gì!

Hác lão bị tiểu tử này đánh bại? Không có khả năng!

Nhưng mà tiểu tử này sao lại vui vẻ giết lại đây như thế, nếu không đánh bại Hác lão, hắn làm sao có thể thoát khỏi hang động?

Bởi vì trong lòng rất là lo lắng, bọn họ không tự chủ được thối lui, nếu Chu Hằng không nói ngoa, vậy hắn giết năm người bọn họ cũng chỉ là mấy chưởng mà thôi.

– Đi! Chu Hằng hét lớn một tiếng, hai chân đạp một cái, dẫn đầu bay lên.

Lúc con lừa đen và Hàn Diệc Dao nhìn thấy trong huyệt động có năm người giết ra, đã biết đó là một cái bẫy, chỉ là liên quan tới Đồng Tâm Kết, một người, một con lừa mặc dù có lòng muốn trốn, nhưng vẫn không thể thực thi.

Hiện tại Chu Hằng đã xuất hiện, như vậy đánh tiếp cũng không có ý nghĩa nữa.

– Vù, vù! Một người, một con lừa theo sát Chu Hằng, dưới chân bắn ra, tự nhiên có dòng khí đối lưu nâng thân hình bọn họ lên.

– Tiểu tử đáng ghét! Lão nhân áo đỏ thắm cũng chỉ chậm một bước, nhưng lại cho hai người Chu Hằng và một lừa đủ thời gian chạy thoát.

Đây không phải là thiếu ba trái tim người sống đơn giản như vậy, để ba người này chạy trốn, bọ họ sẽ rêu rao khắp thiên hạ, tới lúc đó chỉ có thể rút lui. Bây giờ tuy rằng đã giết không ít người, nhưng mà cách mục tiêu còn một khoảng lớn.

Năm người đần độn kia, thậm chí ngay cả ngăn cản cũng không dám.

– Vù!

Dòng khí đối lưu này mạnh mẽ cỡ nào, ngay cả cự thạch như núi nhỏ cũng có thể nâng lên, phá hồ nước bốc lên trời cao! Hai người, một lừa Chu Hằng lập tức tăng tốc, trong nháy mắt đã bay lên trên trăm trượng, tốc độ càng lúc càng nhanh.

– Oanh! Oanh!

Chỉ mười mấy giây sau, bọn họ đã chạm vào tầng nước hồ.

Đối với người thường mà nói, va chạm như vậy đã đủ khiến cho bọn họ vỡ thành trăm khối thịt sống rồi, nhưng bọn họ lại không sợ, linh lực mở ra tạo thành một vòng bảo hộ, sau khi chống lại va chạm kịch liệt, hồ nước tự nhiên sẽ cản bọn họ lên.

Dù sao bọn họ trọng lượng nhẹ, quán tính có hạn.

Chương 227: Lai lịch Mao gia

Pháp khí tuyệt thế đúng làm một âm mưu!

Gần đây, tin tức này đột nhiên truyền ra, cái gọi là pháp khí tuyệt thế bất quá chỉ là âm mưu dẫn cao thủ võ đạo tới lòng đất để tàn sát, móc tim người sống.

Thời gian trước, mỗi nước lớn đều có võ giả Tụ Linh Cảnh trong nước bị giết, bởi vậy nói như thế cũng không vớ vẩn. Mà đại lượng võ giả gần Phong Hỏa Tử Hồ cũng đã chứng thật, cường giả Khai Thiên, Sơn Hà cảnh tiến vào hồ nước căn bản là một đi không trở lại!

Trong khoảng thời gian ngắn, thiên hạ quần chúng phẫn nộ, nhao nhao chĩa mũi mâu vào thế lực thần bí kia.

Việc này, thậm chí kinh động cường giả tuyệt thế Kết Thai Cảnh Hoàng triều tự tới, nhưng người trong huyệt động kia đã sớm đi. Tuy nhiên, võ giả cảnh giới cao thần thức cường đại, người sau khi bị giết có sát khí lưu lại, đặc biệt lại còn bị móc tim, oán khí lại giống như thực chất.

Theo vị lão tổ Kết Thai Cảnh kia nói, trong huyệt động có

lượng lớn oán khí, tuyệt không chỉ chết mười mấy, 20 người đơn giản như vậy, số lượng ít nhất trên trăm!

Như vậy đã xác nhận lời đồn kia! …

– Mao gia? Ở một góc đầm lầy Dã Hỏa, sau khi Hàn Diệc Dao nghe xong Chu Hằng kể lại, lập tức nhíu mày, vô cùng khiếp sợ.

– Sao vậy, ngươi cũng biết gia tộc này? Chu Hằng hỏi.

– Biết! Hàn Diệc Dao sắc mặt nghiêm nghị, gật gật đầu.

Chu Hằng có loại kích động đánh mông nàng, biết thì sao còn không nói, còn úp úp mở mở cái gì!

– Trên đời này mặc dù có rất nhiều gia tộc họ Mao, có còn gia tộc khá bất phàm, nhưng có cường giả cấp bậc Linh Hải Cảnh cũng chỉ có một! Hàn Diệc Dao hít một hơi thật sâu: – Mao gia Thiên Long Đế triều, một trong bảy đại gia tộc mạnh nhất!

Cái gì, Thiên Long Đế triều! Hơn nữa còn là một trong bảy đại gia tộc mạnh nhất! Nói như thế, chẳng phải Mao gia có Thần Anh Cảnh lão tổ tọa trấn sao?

– Đúng vậy, Mao gia lão tổ chính là cường giả tuyệt thế Thần Anh Cảnh! Hàn Diệc Dao gật gật đầu, cũng khó trách nàng thận trọng như vậy ! Bọn họ phá hủy kế hoạch của Mao gia, coi như là đại địch của Mao gia!

Đừng nói bọn họ hiện tại chỉ là tiểu tốt Sơn Hà Cảnh, Khai Thiên Cảnh, cho dù lão tổ tam đại hào môn Lãng Nguyệt Quốc biết được cũng phải nhíu chặt mày. Cân nhắc có nên giải tán gia tộc hay không, trốn vào núi rừng tránh lửa giận của Mao gia!

Toàn bộ Huyền Càn đại lục đã không có Hóa Thần Cảnh Đại đế, Thiên Tôn, lão tổ Thần Anh Cảnh chính là mạnh nhất thiên hạ, cùng mạnh nhất thiên hạ là địch, ai mà không khẩn trương chứ?

May mắn là, hai người, một lừa bọn họ cũng chưa tiết lộ thân phận thật.

– Xì. Chỉ là lão quỷ Thần Anh Cảnh có gì phải sợ! Con lừa đen bĩu môi.

– Con lừa thối, vậy ngươi biến cho ta vài tên Thần Anh Cảnh lão quỷ ra đi! Chu Hằng trừng mắt một cái nói.

– Nhớ lại hồi đó lão quỷ Thần Anh Cảnh chỉ để đấm lưng cho bổn tọa mà thôi, bổn tọa còn không thèm để ý đó! Con lừa đen

vô cùng phách lối nói.

Chu Hằng cùng Hàn Diệc Dao chỉ cười ha hả, ai cũng sẽ không đem một đầu và lừa đê tiện hồ ngôn loạn ngữ để ở trong lòng. Kế tiếp, hai người đi con đường nào đâu? Phía trước bởi vì pháp khí tuyệt thế quan hệ, mục tiêu hai người giống nhau. Nhưng bây giờ đã biết rõ âm mưu, theo lý mà nói, bọn họ cũng nên mỗi người đi một ngả, mỗi người một đạo.

Nhưng mà vì Đồng Tâm Kết, hai người không thể cách nhau quá trăm trượng, như vậy khiến bọn họ đành phải ở một chỗ.

Như vậy, ai đi với ai?

– Tự nhiên là nghe ta! Hàn Diệc Dao dẫn đầu nói.

– Hừ! Chu Hằng chỉ hừ lạnh một tiếng.

– Ngươi có ý gì? Hàn Diệc Dao không vui hỏi.

– Ý tứ của hắn chính là. Nữ nhân tóc dài kiến thức ngắn, ngoan ngoãn nghe lời là được rồi! Con lừa đen chen miệng

vào nói: – Bổn tọa nói một đạo lý, nữ nhân thôi, tác dụng lớn nhất chỉ là lên giường.

– Roẹt! Một đạo kiếm quang xẹt qua, Hàn Diệc Dao tế xuất Bạch Sương Kiếm hung hăng chém tới con lừa đen.

– Lòng tốt mà không được báo đáp! Con lừa đen quát to một tiếng, cả người dựng lên. Hai chân sau đạp bộ pháp huyền diệu, bịch bịch bịch liên tiếp thối lui trên trăm trượng: – Chu tiểu tử, bà nương này của ngươi rất dữ, mau dạy dỗ nàng ngoan một chút, bổn tọa đi trước, ngày sau gặp lại nhớ kêu nàng xin lỗi bổn tọa.

Nói hươu nói vượn. Con lừa đê tiện này đã đi xa hơn mười dặm.

Hàn Diệc Dao suy sụp dừng lại, thứ nhất nàng chưa chắc đuổi kịp, thứ hai Chu Hằng không nhúc nhích, nàng làm sao mà đuổi?

– Con lừa kia tuy rằng đê tiện. Nhưng không nói sai chút nào. Chu Hằng mỉm cười, nhìn Hàn Diệc Dao nói: – Ngươi quả thật cần dạy dỗ.

– Hồ ngôn loạn ngữ! Hàn Diệc Dao giận dữ, lời này nghe như thế nào cũng không được tự nhiên.

– Thế giới của võ giả, nói đến cùng là thực lực xưng vương!

– Vậy chiến một trận!

Hai người chiến đấu kịch liệt, bọn họ đều là người có chủ kiến, tự nhiên không muốn bị người còn lại làm chủ, ai cũng phát huy chiến lực tới mức tận cùng.

Hàn Diệc Dao coi như là thiên tài trong thiên tài, hơn nữa có đại kỳ ngộ, cho nên trẻ tuổi như vậy đã đạt tới Sơn Hà Cảnh, cho nên vì vậy mới bị Ứng Thừa Ân chọn trúng, trở thành vợ chưa cưới của hắn.

Nàng có được tiềm chất cùng giai vô địch!

Đáng tiếc, Chu Hằng lại càng yêu nghiệt! Hắn cũng không phải cùng giai vô địch đơn giản như vậy, mà có thể chiến đấu vượt đại cảnh giới!

Chỉ riêng thể chất có thể so được với pháp khí Sơn Hà Cảnh đã đủ để hắn sống yên ổn, Hàn Diệc Dao chỉ có tế dùng Bạch Sương Kiếm mới có thể tạo thành một tia uy hiếp với Chu Hằng, nhưng mà tốc độ lại bị tụt xuống, làm cho nàng liên tục rơi vào thế bị động.

Nàng rất nhanh thua trận, thua không còn lời nào để nói.

Kỳ thật Hàn Diệc Dao cũng biết mình không phải là đối thủ của Chu Hằng, nhưng mà rõ ràng một tháng trước, nàng một tay có thể trấn áp Chu Hằng, lúc này mới qua bao lâu, Chu Hằng đã nghiễm nhiên trở thành tồn tại nàng chỉ có thể ngưỡng mộ, tâm lý chênh lệch quá lớn này chẳng khác nào dòng sông và mặt biển!

Lại nói tiếp, nàng cũng rất bội phục Chu Hằng.

[CHARGE=3]

Nàng mặc dù chưa thấy Ứng Thừa Ân biểu hiện như thế nào khi có tu vi này, nhưng tin tưởng tuyệt đối không yêu nghiệt được như Chu Hằng. Tiểu tử này nếu như có không gian trưởng thành đầy đủ, nói không chừng thành tựu ngày còn lớn hơn Ứng Thừa Ân!

– Hả? Sau khi trong đầu dấy lên suy nghĩ này, lúc này mới ý thức được mình không ngờ xem trọng tiềm lực Chu Hằng như thế!

Người thua tự nhiên đi với người thắng, bảy ngày sau hai người rời khỏi đầm lầy Dã Hỏa, tiến về Hàn Thương Quốc.

Chu Hằng có chút khó chịu.

Lúc trước chưa có chuyện phân tâm như vậy, tuy rằng hắn bị thân thể Hàn Diệc Dao hấp dẫn, nhưng có thể đè xuống, nhưng bây giờ ra khỏi đầm lầy Dã Hỏa, tất cả áp lực đều biến mất, hắn không cần lo lắng âm mưu gì, cũng không cần suy nghĩ bảo vật gì, mà như vậy tâm thần tự nhiên bị Hàn Diệc Dao hấp dẫn.

Cô gái này thật là đẹp! Dáng người thon dài, nhưng cũng không có vẻ gầy yếu, bộ ngực đầy đặn, mông tròn vểnh, eo thon nhỏ hai tay có thể nắm hết, vô cùng khêu gợi , mê hoặc.

Chu Hằng hai mắt tỏa ánh sáng, vội vàng thu lại tâm thần, hắn cũng không phải chưa nhìn thấy mỹ nữ, dung mạo, dáng người Mai Di Hương không kém chút nào, cũng không để hắn động tâm, vì sao cố tình liếc Hàn Diệc Dao lại khó có thể tự kiềm chế!

Kỳ quái!

– Ngươi có phải tu luyện qua mị công gì hay không? Hắn rốt cuộc không kìm nổi hỏi.

– Ngươi mới tu luyện mị công! Hàn Diệc Dao giận dữ, đừng tưởng rằng bây giờ thực lực hắn mạnh hơn liền có thể nhục mạ mình!

Tên sắc lang này quả nhiên cái nết đánh chết không chừa!

Chu Hằng bất đắc dĩ cười cười, hắn và Hàn Diệc Dao ở chung sao lại khó khăn như vậy chứ?

Hai người một đường xuyên qua muôn sông nghìn núi, sớm chiều ở chung, Chu Hằng phát hiện năng lực tự kiềm chế của hắn càng ngày càng kém, luôn có ý nghĩ kỳ quái với thân thể Hàn Diệc Dao! Trong lòng hắn nín lửa, nhưng mà lại không dám tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp vật lộn với hai nàng Tiêu Họa Thủy.

Bởi vì hắn cũng không biết sau khi bảo tháp ngăn cách không gian, hắn và Hàn Diệc Dao có thể đều bị Đồng Tâm Kết mạt sát hay không?

Nguy hiểm như vậy hắn không dám mạo hiểm!

Trên người Hàn Diệc Dao có đồ vật hấp dẫn nhục dục, khiến Chu Hằng chỉ có thể áp chế, không thể khu trừ, càng tích lũy càng nhiều, sẽ có một ngày bộc phát ra!

Đúng như vậy, Hàn Diệc Dao nhìn về phía ánh mắt hắn cũng là lạ, chỉ cảm thấy tiểu tử này như sói đói, ánh mắt dường như muốn một ngụm nuốt trọn mình, khiến nàng không khỏi lạnh lẽo.

Ánh mắt này nàng đã gặp qua, lúc nàng 13, 14 tuổi, trong gia tộc có một vài quái thúc thúc thường xuyên nhìn chằm chằm nàng như vậy, tuy nhiên càng thêm đáng khinh, càng thêm ghê tởm.

Nàng rùng mình, cuối cùng hiểu được Chu Hằng đang suy nghĩ cái gì.

Nếu Chu Hằng thật sự dùng sức mạnh với nàng… Nàng tuyệt không chống lại được!

Tuyệt không thể chuyện phát sinh như vậy.

Nàng lập tức suy nghĩ, trong đầu hiện lên một chủ ý.

– Đi theo ta! Nàng nói vơi Chu Hằng.

Hai người đồng hành, Chu Hằng đắn đo phóng khoáng, nhưng Hàn Diệc Dao cũng chỉ đưa ra được một ít ý kiến nhỏ, chẳng hạn như dừng ở đâu ăn một bữa, ở thêm một lúc, bởi vậy Chu Hằng cũng không để ở trong lòng, theo nàng đi trên đường cái phồn hoa.

Đây là một tòa thành lớn, lúc này là sau giờ Ngọ, trên đường cái rất đông người.

Hàn Diệc Dao mang theo hắn đi tới trước một tòa kiến trúc dị thường hoa lệ, sau đó nói: – Đi vào đó đi, một giờ!

Chu Hằng ngẩng đầu nhìn lên, lập tức nghiến răng nghiến lợi! Xuân Phương Lâu, kỹ viện, thanh lâu!

Nữ nhân này có ý gì!

– Chao ôi, đại gia, ngài tới thật sớm nha! Một Quy Công lập tức tiến lên đón, thời điểm nhìn thấy Hàn Diệc Dao không khỏi sửng sốt, tuy rằng nàng che mặt bằng lụa trắng, nhưng mà vừa thấy dáng người đã biết là nữ nhân, hơn nữa còn là mỹ nữ nóng bỏng gợi cảm vô cùng.

Người này mang theo nữ nhân tới thanh lâu là có ý gì?

Cổ quái!

Chẳng nhẽ hăng hái quá sao? (Ý nói muốn chơi tập thể, tìm cảm giác mới)

Là một Quy Công, hắn cũng không để ý khách nhân có sở thích đặc thù gì, chỉ cần sảng khoái trả tiền là được.

– Gia, ngươi muốn thân mật sao? Quy Công kia nhiệt tình hỏi.

Chu Hằng áp chế tức giận, ngược lại cười, nói: – Sắp xếp cho ta hai người.

Hai người? Vị đại gia này quả nhiên uy mãnh, người mình dẫn theo còn không nói, lại còn muốn thêm hai người nữa!

– Mời, tiểu nhân đi sắp xếp cho ngài! Quy Công làm tư thế mời.

Chu Hằng cười hắc hắc, vung tay chộp một cái, nắm chặt một tay Hàn Diệc Dao, đi theo phía sau Quy Công.

– Buông ta ra! Ngươi làm gì thế! Hàn Diệc Dao sợ tới mức cả người nổi da gà, nàng chưa từng tiến vào nơi này.

– Đương nhiên là cùng tiến cùng thối ! Chu Hằng nào buông tay, kéo nàng bước lên cầu thang.

Hàn Diệc Dao sởn tóc gáy, tuy rằng đã sau giờ Ngọ, nhưng đối

với thanh lâu hoạt động kịch liệt buổi tối mà nói, đây mới là thời điểm vừa mới rời giường, nơi nơi có thể nhìn thấy bộ dáng nữ nhân quần áo xộc xệch, biếng nhác đi tới đi lui.

Nàng vốn có ý khơi thông dục hỏa của Chu Hằng một chút, miễn cho dục hỏa này đốt lan tới mình, cho nên mới kéo hắn đi tìm thanh lâu, không nghĩ tới lại bị Chu Hằng lôi theo vào!

Không ngờ lại tự đặt bẫy mình! Nàng hối hận không kịp! Chu Hằng tên khốn nạn ngươi! –

Chương 228: Đùa mà thành thật

Chu Hằng kéo Hàn Diệc Dao đi, kéo Quy Công đi vào một gian phòng ngủ u nhã, bên trong tràn ngập mùi hương thấm người, khiến người ta có một loại ý nghĩ ám muội, kỳ quái.

Thanh lâu tự nhiên là nơi làm "việc" (tình), nước hoa vương vấn nơi này cũng có tác dụng dục tình, tuy rằng không phải quá mãnh liệt, nhưng có tác dụng trợ hứng.

– Gia, ngươi xin đợi một lát, thiếp đi sắp xếp cô nương! Quy Công lên tiếng chào hỏi với Chu Hằng, xoay người rời khỏi phòng, đi rất chậm.

– Ngươi rốt cuộc muốn làm gì? Hàn Diệc Dao lạnh lùng nhìn Chu Hằng.

Chu Hằng tươi cười, lắc lắc ngón tay không đáp.

– Buông tay! Hàn Diệc Dao lại bắt đầu rống lên.

Chu Hằng không khỏi cảm thấy thú vị, nữ nhân này luôn rất

vân đạm phong khinh, vẫn duy trì dáng vẻ như tiểu thư khuê các, có một loại tinh khiết như tiên tử, nhìn bộ dáng nàng thất kinh, cắn răng nghiến lợi thật sự có chút buồn cười.

Hắn vẫn không đáp, nhưng bàn tay to lại vẫn úp chặt lên bát thịt trắng nõn của Hàn Diệc Dao, mềm mại không xương, nắm vào có cảm giác thoải mái vô cùng. Nữ nhân này muốn ồn ào nhốn nháo cũng được, dù sao hắn da dày thịt chắc, chống cũng không chống lại được.

Hàn Diệc Dao tức giận muốn khuân ghế dựa đập cho hắn cái, không phải nàng không đủ thục nữ, mà tiểu tử này quá đáng giận!

Chỉ một lúc sau, hai nữ nhân trang điểm xinh đẹp đi vào, Quy Công từ phía sau nhô đầu ra, cười nịnh nói: – Gia, ngươi thấy hai vị cô nương này có hợp khẩu vị không?

– Đi, đi xuống đi! Chu Hằng tiện tay tung một thỏi vàng, thứ này mặc dù ở trong giới võ giả không lưu thông, nhưng ở trong mắt phàm nhân lại là thứ phấn đấu cả đời mới có.

– Cảm ơn gia! Quy Công nâng nâng định sức nặng, độ nặng mười phần, hắn cười tươi, vội vàng lui ra ngoài, thuận tay đóng cửa phòng lại.

Hai nữ nhân thanh lâu thấy khen thưởng vàng thỏi, hai mắt không khỏi tỏa sáng, cả hai đều cười tươi như hoa, uốn éo cái

mông đi tới Chu Hằng, lại vừa cầm cái khăn khuấy khuấ vừa nói: – Gia, ngươi đã bao lâu chưa tới thăm ta rồi.

Nữ nhân thanh lâu tự nhiên toàn nói dối là nhiều, dù sao khiến khác nhân vui vẻ là được.

Nếu không phải Hàn Diệc Dao mang Chu Hằng tới nơi này, nói không chừng đã tin lời u oán này rồi, đóng kịch như vậy cũng quá giả đi.

Chu Hằng sắc mặt lạnh lùng, nhíu mày nói: – Ngồi xuống!

Hắn tu vi Khai Thiên Cảnh. Khí thế đủ để trấn áp Ích Địa Cảnh, hai nàng này chỉ là người thường, chỉ hơi cảm ứng được một chút khí tức đã không khỏi kính sợ, vội vàng ngồi xuống.

– Các ngươi tự chơi đi! Chu Hằng thuận miệng nói, hắn gọi hai nàng này đến cũng chỉ để làm khó Hàn Diệc Dao một chút, cũng không phải hắn đói bụng ăn quàng.

Hơn nữa. Trước mặt đã có tiệc lớn ngon miệng, ai lại thèm để ý tục phấn này chứ.

Tự mình chơi?

Hai nữ thanh lâu nhìn nhau một cái, trong lòng đều hiểu, thì ra chỗ đó của bị này bất lực.

Khác tới thanh lâu đủ loại ngũ hồ tứ hải, có già, có trẻ, có đẹp, có xấu xí, thậm chí còn có vài người bất lực, chỉ thích xem. Xem nữ nhân giả bộ vật lộn để thỏa mãn ý muốn biến thái của mình mà thôi.

Các nàng cũng không ngại. Chỉ cần trả tiền là được.

Hai nàng nhìn nhau cười, lập tức ôm lấy nhau, thè hai cái lưỡi quấn lấy nhau, bàn tay ngọc thì lại sờ ngực đối phương, vừa xoa nắn, lỗ mũi vừa phát ra tiếng rên rỉ mê người.

– Vô sỉ! Hàn Diệc Dao tức giận đến phát run, Chu Hằng đây là đang cố ý kích thích nàng!

Chu Hằng cũng trợn mắt há hốc mồm, hồ đồ không nghĩ tới hai nàng này lại hiểu lầm mình. Tuy nhiên, một màn này khiến hắn nhìn mà cũng nhiệt huyết sôi trào, không tự chủ được nhẹ nhàng vuốt ve cổ tay Hàn Diệc Dao.

– Chu Hằng! Hàn Diệc Dao tức giận hò hét ầm ĩ, nam nhân

này hai mắt thì nhìn nhị nữ thân mật, nhưng tay lại vuốt vuốt mình, như vậy không phải đánh đồng mình với kỹ nữ sao?

– Lỗ tai ta không điếc, không cần lớn tiếng như vậy! Chu Hằng mỉm cười, cả người ép sát Hàn Diệc Dao. Cái mũi cách gương mặt xinh đẹp chỉ một tấc, thở ra còn thở lên mặt đối phương.

– Tiểu Hàn Hàn, ta rốt cuộc cũng hiểu rõ nỗi khổ tâm của ngươi rồi! Hắn dùng tay kia nâng cằm Hàn Diệc Dao.

Tiểu Hàn Hàn?

Hàn Diệc Dao buồn nôn đến cả người phát run, nàng luôn không nói cho Chu Hằng tên của mình. Tiểu tặc này đúng là vô sỉ, tự đặt cho nàng một cái tên thân thiết xưng hô. Nàng vội vàng lắc đầu một cái, tránh bàn tay to của Chu Hằng mắng: – Ngươi cũng là thiên kiêu một thế hệ, ngày sau nhất định trở thành nhân vật truyền kỳ đại lực, xin ngươi hãy tự trọng!

– Kỳ quái, rõ ràng là ngươi dẫn ta tới đây! Chu Hằng cố ý lộ ra vẻ nghi hoặc: – Chẳng lẽ ngươi không yêu ta thắm thiết, muốn lấy thân báo đáp sao?

Lấy thân báo đáp cái quỷ ngươi a!

– Ta đã có vị hôn phu, xin ngươi hãy tôn trọng một chút! Hàn Diệc Dao nghiêm chỉnh nói, nàng vốn không muốn đem Ứng Thừa Ân nói ra, nhưng thật sự không biết làm thế nào để cự tuyệt Chu Hằng, da mặt tiểu tử này quá dày!

– Có vị hôn phu? Chu Hằng hơi dừng lại một chút, ngay lúc Hàn Diệc Dao cho rằng hắn lùi bước, lại nhoẻn miệng cười, nói: – Không sao, ta ngay cả tân nương của người khác đều cướp đoạt, lại đoạt thêm người chưa kết hôn thì tính là cái gì.

Hàn Diệc Dao trợn mắt há hốc mồm, đây là dạng người nào à, đoạt tân nương người khác còn hùng hồn như vậy, đúng là thổ phỉ ác bá a!

Nếu nàng biết Chu Hằng giành được đúng là con dâu Ứng gia, khẳng định sẽ càng thêm khiếp sợ, bởi vì nàng là chuẩn con dâu Ứng gia, tên này chuyên môn đối địch với Ứng gia!

– Cao hứng lắm sao? Chu Hằng cười xấu xa nói: – Ta sẽ không dễ dàng coi trọng người nào đâu!

[CHARGE=3]

Lời này là thật, nếu Hàn Diệc Dao không có lực hấp dẫn đặc biệt với hắn, hắn đúng là không muốn phát sinh quan hệ gì với đối phương, mỹ nhân tuy tốt, nhưng cũng rất phiền toái.

Hàn Diệc Dao thiếu chút nữa giận tới lệch mũi, tiểu tử này còn nói được tiếng người sao?

– Hỗn đản, ô. Nàng đang muốn nghiêm chỉnh trách cứ, tên này tiềm lực vô hạn, ngày sau trưởng thành tuyệt đối không dưới Ứng Thừa Ân, Triệu Đoạt Thiên, nếu mặc hắn tự ý làm bậy, nói không chừng ngày sau chính là một đại ma đầu!

Ma đầu làm hại thiên hạ như vậy, cho dù Ứng Thừa Ân, Triệu Đoạt Thiên cũng chưa chắc trấn áp được, bởi vậy hiện tại nhất thiết phải khuyên bảo, miễn cho hắn càng đi càng xa.

Chỉ là nàng vừa mới lên tiếng, đã thấy trước mắt tối sầm, mà đôi môi mình cũng bị chặn lại!

Chu Hằng hôn nàng!

– Oanh! Máu toàn thân đột nhiên nổ tung, chỉ cảm thấy đầu hỗn loạn, trong khoảng thời gian ngắn không có bất cứ suy nghĩ gì nữa, chỉ có trống rỗng, bị động để mặc Chu Hằng mút vào hai đôi môi đỏ như cánh hoa của nàng.

Cho tới tận khi Chu Hằng lòng tham không dáy, muốn cạy khớp hàm của nàng ra, tiến quân thần tốc, rốt cục nàng mới phục hồi tinh thần lại, vội vàng dùng tay đẩy ra.

Chỉ là lực phản kháng lúc kinh hoảng của nàng không có tác dụng, ngược lại vì quá khẩn trương, khớp hàm buông lỏng, bị đầu lưỡi Chu Hằng tiến vào, cuốn lên lưỡi nhỏ thơm tho của nàng mà hút.

Hai đầu lưỡi quấn lấy nhau, trao đổi nước bọt với nhau, cũng khiến hai thân thể cùng ấm lên.

Nam nữ hoan ái là chuyện thường tình của con người.

Hàn Diệc Dao chỉ cảm thấy trong óc phảng phất có 1 vạn thanh âm đang hét lớn, để cho nàng hoàn toàn không nghĩ ngợi được gì, chỉ bị động để mặc cho Chu Hằng hôn môi, âu yếm, ngay cả bị ôm lên giường khi nào cũng không biết.

Màn che hạ xuống, che lại hai người triền miên trên giường, chỉ còn tiếng hít thở nặng nề truyền ra.

Chu Hằng hai mắt như lửa, hắn đã nhịn một tháng, vố như vậy cũng không có gì, hắn một năm không gần nữ sắc cũng không sao, nhưng mà trên người Hàn Diệc Dao phảng phất có một loại từ tính, không ngừng hấp dẫn hắn, mỗi thời mỗi khắc tích lũy trên người hắn.

Rốt cục sự thể không thể vãn hồi.

Hắn dùng bàn tay to lần tới bộ ngực đầy đặn cao ngất của Hàn Diệc Dao, ngại cởi bỏ nút thắt, hắn dùng linh lực nhấn một cái, vải trên người lập tức mở tung ra, hiện ra thân thể nõn nà bạch ngọc của nàng.

Cao ngất, rất tròn, trên hai nụ hoa màu hồng tròn trịa như anh đào, hơi hơi phát run trong không khí.

Chu Hằng hô hấp nặng hơn, bàn tay to không chút do dự chụp lên, dùng sức chà nhẹ, tay kia thì luồn xuống bụng dưới đối phương, cởi ra võ tra cuối cùng của nàng.

Đối với Hàn Diệc Dao, hắn chiếm dục nhiều hơn thích, hơn nữa lúc này dục hỏa đốt người, chuyện duy nhất muốn làm là ăn luôn nữ nhân này.

– Ô…

Phát hiện váy và quần lót bị kéo xuống một nửa, một cỗ hơi lạnh ý đánh úp lại, Hàn Diệc Dao mới ý thức tới chuyện gì xảy ra, nửa mình đều lộ ra trước mặt Chu Hằng!

Thậm chí nàng có thể cảm giác được một đồ vật nóng ấm, cứng rắn như sắt chống lên bắp đùi mình!

Mặc dù là thân xử nữ, nhưng nàng cũng không phải tiên tử không ăn lửa khói nhân gian, vẫn có chút hiểu biết với nam nhân, liên tưởng đến tình huống lúc này, nàng còn không biết đó là cái gì sao?

Không! Trong lòng nàng cả kinh kêu lên, trong nháy mắt lý trí trở về!

Nàng tuyệt không thể thất thân vì Chu Hằng, nếu không nàng sẽ chết!

Nhưng sau khi ý niệm này hiện lên, nàng bỗng nhiên lại ngẩn ra.

Nếu như nói thất thân vì Chu Hằng mà không phải chết, nàng có nên để mặc sự tình tiếp tục hay không?

Đáp án để cho nàng không rét mà run!

Tại sao lại như vậy? Nàng luôn luôn lấy không thể thất thân làm lý do, giải thích chuyện mình không thích Ứng Thừa Ân chút nào, nhưng kết quả bây giờ lại là lạnh như băng nói cho nàng biết, đây căn bản không phải lý do, mà là nàng và Ứng Thừa Ân vẫn có mâu thuẫn!

Nhưng mà Ứng Thừa Ân rõ ràng là thiên tài trong thiên tài,

hiện tại cũng đã là tồn tại Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong, không cần mười năm, thậm chí trong hai, ba năm có thể đột phá tiến vào Kết Thai Cảnh, trở thành lão tổ chân chính, có thể trở thành cường giả tuyệt thế toàn bộ đại lục!

Mà Kết Thai Cảnh tuyệt không phải là cực hạn của Ứng Thừa Ân, gần như có thể đoán được ngày khác ngày sau nhất định có thể ca khúc khải hoàn, tu vi tiến vào Thần Anh Cảnh!

Hắn là thiên địa sủng nhi, xuất môn còn có bảo vật đưa tới cửa, đây là đại khí vận!

Người như vậy, nói không chừng sẽ trở thành Hóa Thần Cảnh, thậm chí nhảy lên chín tầng trời, chém phá hư không, một bước thành tiên!

Có thể gả cho thiên tài như vậy, vì sao nàng không vui chứ? Vì sao tâm lý lại mâu thuẫn như vậy?

Đúng rồi!

Có một số việc nàng không hy vọng!

Ứng Thừa Ân đúng là thiên tài, bình thường cũng là một bộ Thần Linh hào quang vạn trượng, nhưng mà cũng không thể che dấu tính tình âm hiểm của hắn.

Mạnh mẽ hiếp phu nhân gia chủ tới chết, chuyện này ở Ứng gia cũng không phải bí mật lớn gì, nàng cũng đã nghe nói qua. Chỉ là khuyết điểm này bị thần huy chói mắt của hắn che lấp, trở thành đề tài cấm kỵ, không người nào dám nói! Nam nhân như vậy, không thể không khiến người ta phát lạnh.

Chương 229: Tới chỗ sâu ghìm ngựa

Hàn Diệc Dao không biết yêu là gì, nhưng tuyệt đối không biết e ngại, kính sợ.

E ngại sinh ra là nô tính, kính sợ là trung thành, nếu như mang ý nghĩ đó gả cho Ứng Thừa Ân, nàng biết đã đánh mất chính mình, trở thành một cái xác không hồn!

Hơn nữa, nàng còn có phiền toái lớn, nàng là người của nam nhân đụng vào là phải chết, cũng không đợi được ngày này! Bởi vậy cho tới bây giờ nàng chưa suy nghĩ qua việc này, chỉ theo bản năng kháng cự hôn sự với Ứng Thừa Ân.

Nhưng mà cố tình lúc này nàng lại phân tâm suy nghĩ việc này!

So sánh với hắn, mặc dù Chu Hằng là đại sắc lang, nhưng trừ hiếu sắc một chút thì dường như cũng không có thói quen không tốt! Hơn nữa, tiểu tử này hiếu sắc cũng rất xảo quyệt, cũng chỉ làm chuyện xấu với mấy người nàng, chưa thấy hắn giống như chó đực động dục truy đuổi phía sau nữ nhân khác.

Lại nói tiếp, nàng có phải vì vậy mà tự hào hay không?

Hàn Diệc Dao a Hàn Diệc Dao, vào lúc này ngươi còn nghĩ lộn xộn cái gì đó.

Nàng thầm nói trong lòng, nhưng mà lại không cản được ý nghĩ hiện ra.

Theo góc độ khác so sánh thì cảnh giới của Chu Hằng bây giờ thấp một chút, còn thấp hơn nàng một tầng. Nhưng mà nói đến tiềm lực mạnh, cho dù Ứng Thừa Ân cũng phải nhận thua, hơn nữa, cảnh giới cũng không có nghĩa là thực lực, mình đánh thắng được Chu Hằng sao? Vì sao bị hắn xâm phạm như thế, mình lại không quá phẫn nộ, lại không lo lắng thất thân? Mình thích tên nam nhân này sao?

Không thể nào đâu?

Hàn Diệc Dao cũng không thể nào khẳng định được, nàng dùng phượng mắt mông lung mê người nhìn Chu Hằng, nam nhân này cứng cỏi, quả quyết, có được ý chí khiến người không theo kịp, trừ khuyết điểm hiếu sắc của tên này, tuyệt đối là chân hào kiệt, thiết anh hùng!

Tuy nhiên, tên này cũng chỉ ham muốn mình, cũng không phải hắn thực sự thích mình.

Nếu là thích, vậy không thể nói hắn dâm ô, chỉ có thể nói yêu thủ theo đuổi người yêu của hắn khác người.

Con người ta lại kỳ quái như vậy.

Khi chán ghét một người, bất kể đối phương săn sóc cỡ nào. Vẫn luôn nghĩ theo hướng xấu, hiểu lòng dạ đối phương bất lương. Nhưng mà một khi thích người nào đó, bất kể đối phương làm gì đều cảm thấy vui vẻ, tri kỷ.

Đồng dạng một câu lên giường đi, ở trong miệng người thích và không thích nói ra, kết quả hoàn toàn khác nhau.

Lúc Hàn Diệc Dao bắt đầu nghĩ loạn hình tượng Chu Hằng, chợt cảm thấy tên này cũng không ghê tởm như vậy, lúc trước còn cứu nàng vài lần. Bảo nàng lấy thân báo đáp cũng không quá mức.

Ngược lại là nàng, tổng chưa cho Chu Hằng một sắc mặt tốt, bây giờ suy nghĩ lại cũng có chút xấu hổ!

Xít, không thể tiếp tục cởi nữa!

Những ý niệm trong đầu này của Hàn Diệc Dao nói thì dài dòng, nhưng mà hiện lên trong đầu chỉ là một cái chớp mắt mà thôi, Chu Hằng vừa mới cởi quần của nàng. Lộ ra mật đào và

kiều đồn của nàng, trắng mượt nõn nà như mỹ ngọc.

Mượt mà, cái mông tròn nhẹ nhàng vỗ một thịt rung lên mê người, khiến người ta nhìn vào mà miếng chảy ròng, dục khí vọt tăng cứng rắn như sắt. Chu Hằng là tên đã lên dây, không phát không được!

– Không được! Hàn Diệc Dao dùng bàn tay mềm mại bóp chặt vật cứng ấm kia, gương mặt xinh đẹp ngượng ngùng ửng đỏ, hơi thở nóng gấp nói: – Ngươi nếu chạm vào ta, ta sẽ chết!

Chu Hằng đầu tiên là giận dữ, nghĩ đối phương lấy cái chết ép mình, nam nhân t*ng trùng lên óc này tự nhiên đầu óc mất linh. Nhưng vừa nghĩ khác hắn lại nói: – Ngươi có bệnh?

Đây cũng không phải mắng chửi người, tuy rằng trong lòng hắn rất không thích là thật.

– Coi là vậy đi! Hàn Diệc Dao gật gật đầu, dùng vẻ mặt cầu khẩn nhìn Chu Hằng.

Chu Hằng cắn chặt răng, chuyện này lên cung dễ dàng, nhưng mà thu tiễn lại thì khó khăn. Hắn hung hắn hôn lên môi Hàn Diệc Dao một cái, nói: – Đây là nguyên nhân ngươi luôn luôn

không lấy chồng?

– Đúng! Hàn Diệc Dao không có phủ nhận. Nàng tới tìm pháp khí tuyệt thế là muốn mình có được tiếng nói, nắm giữ vận mạng của mình.

Chu Hằng thở dài, nói: – Ta đây làm sao bây giờ?

Hàn Diệc Dao tức giận trừng mắt nhìn hắn một cái, đây không phải hắn tự tìm sao? Lại còn hỏi nàng! – Đi tìm các nàng! Nàng chỉ chỉ hai kỹ nữ trong phòng, lúc này các nàng đã thỏa thích, đang chà chà vào nhau tìm niềm vui, yêu kiều không dứt.

Chu Hằng giận dữ, vỗ lên mông nàng một cái, tiếng thanh thúy vang lên, sóng thịt mê người rung lên, khiến ánh mắt hắn tá hỏa.

– Khốn nạn! Hàn Diệc Dao nhe răng hung dữ mắng.

Nam nhân này sao luôn đánh mông nàng, không biết như vậy xấu hổ cỡ nào sao?

– Ngươi gây ra họa, để ngươi giải quyết! Chu Hằng uy vũ không lùi hạ thân. Hàn Diệc Dao lộ ra vẻ mờ mịt, nhưng vẫn ngượng ngùng, trời ạ, nàng không ngờ cùng một nam nhân

trần trụi đối mặt, còn có tay cầm vật kia, mắc cỡ muốn chết!

Giải quyết như thế nào?

Nhìn vẻ mặt thanh thuần của nàng, Chu Hằng có cảm giác tội ác, nhưng càng như vậy càng khiến hắn cảm xúc dâng tràn, tiến đến bên tai Hàn Diệc Dao nhẹ giọng nói vài câu.

– Cái gì! Hàn Diệc Dao hoảng sợ, dùng ánh mắt không thể tin tưởng nhìn Chu Hằng.

Này này này này này, lại muốn nàng dùng miệng… Bẩn muốn chết!

– Hoặc là mặt trên, hoặc là phía dưới, ngươi chọn một! Chu Hằng rất không nói lý nói.

Tên khốn nạn này!

[CHARGE=3]Hàn Diệc Dao đảo mắt, mắc cỡ đỏ mặt cò kè mặc cả: – Dùng tay được không?

– Thật không có thành ý!

– Vậy coi như!

– Đừng, tay thì tay đi! …

– Ngươi sao còn chưa lành? Hàn Diệc Dao muốn khóc lên, nàng nghe qua một vài chuyện, nam nhân làm chuyện đó đều rất nhanh, ngắn thì hai ba phút, dài thì mười mấy phút, nhưng mà tay trái nàng sóc tới mỏi lại phải đổi tay phải, tay phải mỏi lại đổi tay trái, tới tới lui lui đã mười mấy lần!

Chu Hằng cười hắc hắc, mặc dù không cưỡi ngựa, nhưng bàn tay Hàn Diệc Dao mềm mại không xương, cũng khiến hắn rất là hưởng thụ.

– Không làm nữa! Hàn Diệc Dao thu tay về, làm một cường giả Sơn Hà Cảnh, nàng đương nhiên không có khả năng như vậy mà mệt mỏi, nhưng xấu hổ muốn chết a!

Nàng là vị hôn thê của người khác a, trần truồng nằm trên ngực Chu Hằng đã là tội ác tày trời, lại còn dùng hai tay làm cho hắn… Hơn nữa, nàng thủ vững trinh tiết cũng không phải vì vị hôn phu kia!

Tội ác nặng như thế, nhưng mà Hàn Diệc Dao lại có một loại khoái cảm phóng túng, một loại giải thoát câu thúc!

Ở Hàn gia, mặc dù nàng được coi là tộc nhân thiên tài, nhưng mà vì Ứng gia, gia tộc không chút do dự đem nàng gả ra, căn bản bỏ ngoài tai lời phản đối của nàng.

Đối với những người khác mà nói, gả cho Ứng Thừa Ân thì còn có cái gì mà bất mãn?

Võ đạo thiên tài, người lại anh tuấn vạn phần, bao nhiêu nữ nhân nguyện ý tự tiến cử mà không được? Nàng đúng là thiên tài Hàn gia, là 3 đại mỹ nữ đế đô, nhưng hợp với Ứng Thừa Ân vẫn là với cao!

Ở trong mắt bất luận kẻ nào, có thể leo lên cửa hôn sự này, nàng cười trộm còn không kịp, hẳn phải vô cùng quý trọng, còn phản đối cái gì đây?

Đầu óc có bệnh!

Chính áp lực như vậy, tạo cho nàng phóng túng trong lúc bất chợt, sớm chiều ở chung với Chu Hằng gần hai tháng, nàng cũng nhìn thấy nhiều điểm sáng trên người Chu Hằng. Đối với một nữ nhân mà nói, Chu Hằng cũng rất đáng giá ngưỡng mộ.

Nàng không thể khẳng định đến tột cùng mình xuất phát từ trả thù Ứng Thừa Ân cố ý phóng túng mình, hay là phương tâm

đã bị Chu Hằng đoạt mất, mới cảm thấy không biết thẹn làm chuyện hạ lưu như vậy.

Chu Hằng cũng không quá ép, dùng tay không thể so được với trực tiếp tiến vào, lúc đầu còn cảm thấy mới mẻ, nhưng thời gian dài liền nhàm chán.

Hắn nghĩ nghĩ, nói: – Các ngươi đi ra ngoài đi!

Thanh âm như sấm, lập tức khiến hai nàng đang mớn trượt tỉnh lại, các nàng vội vàng ôm quần áo đứng lên, chạy ra khỏi phòng, tuy rằng ngực còn lộ nhũ, nhưng các nàng cũng không để trong lòng, vốn đây là nghề của các nàng.

Chu Hằng vươn tay phất một cái, linh lực tạo thành một bàn tay đóng cửa phòng lại. Hắn tiến đến bên tai Hàn Diệc Dao, nói: – Dẫn ngươi đi một chỗ, không nên dùng ý niệm phản kháng.

Hàn Diệc Dao hoảng sợ, nàng bây giờ trần trùng trục, bất kể đi đây cũng mắc cỡ chết người! – Để ta mặc quần áo vào trước! Nàng vội vàng kêu lên.

Nàng vốn có mâu thuẫn mãnh liệt, căn bản không thu được vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, mà Chu Hằng lại không nghĩ phóng bảo tháp lớn ra, trước hết chỉ còn cách nghe nàng, lấy ra quần áo mới mặc vào.

Hai người ăn mặc chỉnh tề, Hàn Diệc Dao vẫn còn không chịu bỏ qua, chờ mặt hết đỏ, nếu không bất cứ người nào liếc mắt một cái cũng nhìn ra đầu mối.

Chu Hằng không ngừng nhe răng cười, hắn chỉ muốn mang Hàn Diệc Dao vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp mà thôi, cần làm phức tạp như vậy sao?

– Tốt rồi! Cho tới tận nửa tiếng sau, Hàn Diệc Dao mới gật gật đầu với Chu Hằng.

Chu Hằng mặt đen lại ừ một tiếng, cầm lấy tay đối phương, tâm niệm vừa động, hưu, trong nháy mắt hai người biến mất trong phòng.

– Đây là… đâu? Hàn Diệc Dao nhìn địa phương xa lạ này, lộ ra biểu tình khiếp sợ.

– Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, bên trong một kiện pháp khí không gian! Chu Hằng mỉm cười, ánh mắt đảo qua, chỉ thấy Tiêu Họa Thủy và Lan Phi đang ngủ trên giường, 4 cánh tay trắng như tuyết vươn ra ngoài chăn, còn có thể nhìn thấy đùi thon lõa lồ bên ngoài!

Có thể kết luận dễ dàng, hai nàng này tuyệt không mặc quần áo!

Lúc trước Chu Hằng căn bản chưa ra (xuất tinh), vừa nghĩ tới thân thể mê người dưới chăn của hai nàng, tim không khỏi đập rộn lên, cấp tốc nổi lên phản ứng.

Hai người bọn họ tu vi cao minh, hai nàng căn bản không phát hiện ra khí tức bọn họ, vẫn ngủ say sưa như cũ.

– Hả, các nàng… Đều đột phá!

Chu Hằng đột nhiên phát hiện khí tức tràn đầy của hai nàng, đó không phải cấp bậc Sơ Phân Cảnh, mà là Ích Địa Cảnh!

Tiêu Họa Thủy đột phá là chuyện hợp tình hợp lý, nàng ăn một quả Cửu Nguyệt Phong Quả, nhưng mà Lan Phi tư chất khá bình thường, cho dù có thể đột phá đến Ích Địa Cảnh, ít nhất cũng phải mất trăm năm!

Chẳng lẽ, Tiêu Họa Thủy phân một nửa Cửu Nguyệt Phong Quả cho nàng?

Chắc là như thế, cho nên lần trước hắn tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp phát hiện hai nàng đều bế quan ở đây tầng thứ hai!

– Lại có bảo vật như thế? Hàn Diệc Dao còn khiếp sợ vì pháp khí không gian có thể cất chứa vật còn sống, gần như không nhìn thấy hai người Tiêu Họa Thủy lõa lồ trên giường.

– Còn có thứ lợi hại hơn! Hắn mang theo Hàn Diệc Dao đi tới cầu thang: – Cái này gọi là Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, bắt đầu từ tầng thứ hai, mỗi một tầng đều ứng với một cảnh giới võ đạo, chỉ cần ngươi có thể đả bại đối thủ là chiếm được phần thưởng!

Hàn Diệc Dao lập tức tim đập thình thịch, nàng lập tức đi lên bậc thềm, đi vào màn sáng tầng thứ hai.

Nàng nghĩ hắc kiếm của Chu Hằng chính là lấy từ đó!

Chương 230: Lại bị bắt!

Không có người xông qua quan, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp sẽ mở ra một cái không gian độc lập, cho dù Chu Hằng là kẻ có được bảo tháp cũng không thể ảnh hưởng đến.

Hắn trở lại tầng dưới chót, hai chân đạp một cái cởi giầy ra, bò tới trên giường.

Hỏa khí lúc trước vẫn đè nặng, hiện tại rốt cục để cho Hàn Diệc Dao biết bí mật của Cửu Huyền Thí Luyện Tháp rồi, mang theo nàng đi vào nơi này, mà hắn cũng không cần nhịn nữa, có thể chân chính thưởng thức vui thích giữa nam nữ.

Hắn nằm bên cạnh Tiêu Họa Thủy, vừa hôn nhẹ gáy ngọc của đối phương, vừa dùng bàn tay to sờ lên bộ ngực cao vút, bắt đầu chuyển động.

– Ừm!

Bị lộng như vậy, Tiêu Họa Thủy tự nhiên tỉnh lại, nhưng cũng không có bởi vì bộ ngực xuất hiện một cái tay mà kinh hoảng, thậm chí ngay cả ánh mắt cũng không có mở ra, chỉ là nói:

– Lan Phi, đừng nghịch nữa, ngươi căn bản không lấp đầy được động của cô nãi nãi, chỉ biết chọc cho hư hỏa của cô nãi nãi vượng hơn!

Nàng cho là Lan Phi đang sờ nàng a!

Chu Hằng không khỏi cười một tiếng, cắn cắn vành tai linh lung của nàng, nói:

– Vậy ta thì sao?

– Chu Hằng!

Tiêu Họa Thủy nhất thời vô cùng vui mừng, xoay đầu lại đưa môi thơm lên. – Chủ nhân, ngươi đã rất lâu chưa có tới gặp thiếp? Ngươi sờ một cái xem, nơi đó đã hoang vu tới mức cỏ dại đã dài ra!

Nàng lôi kéo tay Chu Hằng lướt qua vùng bụng bằng phẳng, đi tới cốc thần bí kia, đã có chút ít tràn lan.

Thật là một yêu tinh a!

Chu Hằng dùng ngón tay vòng quanh mấy cây "Cỏ dại", sau đó cong ngón tay, tiến vào Hoa Cốc tĩnh mịch kia, để cho cả người Tiêu Họa Thủy lập tức phát run, thân thể mềm mại nóng lên.

– Chủ nhân, thiếp muốn!

Nàng mị nhãn mê ly, liêu nhân câu hồn.

Chu Hằng cũng không muốn chịu đựng, cởi y phục xuống, kéo cái chăn đơn ra, thân thể tuyệt đẹp mê người của Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi lập tức hiện lên ở trước mặt của hắn, bộ ngực to lớn rất tròn, vùng bụng bằng phẳng bóng loáng, bốn chân ngọc cũng là thon dài thẳng tắp.

– Ngô …

Lan Phi rốt cục tỉnh lại, thân là một võ giả vốn không nên mất cảnh giác như thế, nhưng nơi này là Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, là chỗ an toàn nhất, người có thể tiến vào cũng chỉ có Chu Hằng, nàng tự nhiên ngủ rất sâu.

Trong nháy mắt mở hai mắt ra, nàng vừa lúc nhìn nộ long ngang dài đẩy vào bên trong khe cốc của Tiêu Họa Thủy, nhất thời làm cho nàng miệng khô lưỡi nóng!

Nàng cùng Tiêu Họa Thủy giống nhau, đã có gần hai tháng không có hưởng qua "vị thịt". Huống chi tư vị dục tiên dục tử khi làm cùng Chu Hằng ai có thể quên mất! Nàng tràn đầy hâm mộ ở một bên nhìn, không có biện pháp, ai bảo nàng là hạ nô thứ đẳng, mỗi lần Chu Hằng cũng sẽ tìm Tiêu Họa Thủy trước, sau đó đến phiên nàng!

Cũng may cũng không cần đợi bao lâu!

Nàng lặng lẽ đổi tư thế, quỳ sát ở trên giường. Nhổng cái mông màu mỡ tuyết trắng lên thật cao, tiện cho Chu Hằng công thành phạt trại, nàng đã không kịp đợi để bị chinh phạt mãnh liệt.

…

Một phen đánh nhau kịch liệt, không biết qua bao lâu, Chu Hằng mới rốt cục tránh thoát khỏi tứ chi quấn lấy của hai nàng, chỉ cảm thấy thần thanh khí sảng, trạng thái tốt tới cực điểm.

Mặc quần áo xuống giường, làm chủ nhân của Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, hắn tự nhiên biết Hàn Diệc Dao lúc này đang chờ đợi mình ở lầu hai.

– Sắc lang!

Lúc Chu Hằng đi tới lầu hai, Hàn Diệc Dao đỏ mặt mắng chửi hắn nói.

Mặc dù ngay cả phá năm đạo thí luyện Tụ Linh, Sơ Phân, Ích Địa, Khai Thiên, Sơn Hà, nhưng Hàn Diệc Dao cũng không có tốn bao nhiêu thời gian, phần thưởng phong phú làm cho nàng vô cùng ngạc nhiên, nhưng khi nàng trở lại tầng dưới cùng, vừa lúc thấy tràng diện Chu Hằng cùng hai nàng kia hồ thiên hồ đế, làm cho nàng đỏ mặt, lập tức lui về lầu hai.

Mặc dù chỉ là thoáng nhìn, nhưng võ giả Sơn Hà Cảnh có sức quan sát tinh tế bực nào, tự nhiên cũng thấy rõ ràng rành mạch từng chi tiết.

Vật to và dài như thế thật có thể chen vào nơi đó!

Lúc trước nàng lấy tay nắm qua, thật ra thì sớm biết kích thước của đồ chơi kia, nhưng nếu không phải thấy tận mắt nàng thực sự rất khó tin tưởng nơi đó có thể dung nạp quái vật lớn như thế!

Điều này làm cho nàng tim đập rộn lên, thiếu chút nữa bật ra ngoài, trong cơ thể cũng đồng thời xông ra một loại sốt nóng không rõ. Lại để cho nàng có loại vọng động muốn gia nhập

trong đó!

Nàng không biết là chuyện gì xảy ra, đối với nam nhân khác nàng thủy chung tràn đầy bài xích, nhưng thành luỹ này cũng đang lặng lẽ tan rả trước mặt Chu Hằng.

Đúng như nàng trời sanh là để hấp dẫn Chu Hằng, Chu Hằng cũng tràn đầy lực hấp dẫn đối với nàng!

Nàng bởi vì thể chất của bản thân, mà Chu Hằng lại bởi vì Kim Dương Thảo, dưới sự trùng hợp vô cùng, hai người hấp dẫn lẫn nhau! Chẳng qua là lúc trước Hàn Diệc Dao bởi vì bản năng bài xích nam nhân nên không có ý thức được điểm này, nhưng theo tầng băng tan rả, nàng càng ngày càng cảm thấy khó có thể kháng cự Chu Hằng.

Thân thể của nàng khát vọng người nam nhân này!

Nhưng nàng không dám làm như thế! Cũng không phải bởi vì nàng là vị hôn thê của Ứng Thừa Ân, mà là sau khi bước ra một bước này, nàng sẽ chết!

Nàng không biết là làm sao chịu đựng nổi, chỉ cảm thấy thời gian trôi qua rất chậm, đợi đến khi ba người Chu Hằng rốt cục xong chuyện, nàng cũng đổ mồ hôi ướt cả ngươi, giữa hai chân có một mảnh trắng mịn, cả người cũng hư thoát!

Thật lâu cũng không thể khôi phục như cũ!

[CHARGE=3]Chính vì như thế, nàng mới có thể trách cứ trước, lấy chuyện đó để che dấu hoang mang rối loạn trong lòng của nàng, càng sợ sẽ nhịn không được mà nhảy vào trong ngực đối phương, van xin Chu Hằng nhẹ nhàng thương yêu nàng, giống như con thiêu thân, biết rõ là lửa lại quên mình nhảy vào.

Da mặt của Chu Hằng đã rất dày, hơn nữa đã coi Hàn Diệc Dao thành nữ nhân của mình, tự nhiên không ngần ngại bị nàng nhìn thấy cảnh xuân, cười nói:

– Như thế nào, lấy được bao nhiêu thứ tốt?

Nghe hắn hỏi như vậy, Hàn Diệc Dao lập tức hưng phấn lên, liên tiếp lấy ra 5 kiện đồ vật. Những phần thưởng này là do thông qua Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nàng nhất nhất giải thích cho Chu Hằng.

Chu Hằng vừa nghe vừa gật đầu, trong 5 kiện đồ vật này, chỉ có một thứ có thể nói là trân quý, 4 vật khác miễn cưỡng được xưng tụng là bảo vật.

Điều này cũng xác nhận phỏng đoán trước của Chu Hằng, phần thưởng Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cho là phải nhìn thực lực của người thí luyện, cùng là Khai Thiên Cảnh vượt

qua kiểm tra, phần thưởng nhất trọng thiên cùng tam trọng thiên lấy được hoàn toàn bất đồng!

Lúc Hàn Diệc Dao thông qua bốn cửa ải trước, mặc dù tu vi bị áp đến cảnh giới tương ứng, nhưng lực chiến đấu tuyệt đối vượt qua trình độ nên có, cho nên quan vẫn qua, nhưng phần thưởng chỉ có thể nói là miễn miễn cường cường, pháp khí Ích Địa Cảnh thất phẩm, võ kỹ Địa cấp trung phẩm, bên nào cũng không hơn bên nào.

Bất quá, một phần thưởng cuối cùng lại tương đối mê người.

Trước mắt nàng vẫn là Sơn Hà nhất trọng thiên, lại xông qua thí luyện Sơn Hà Cảnh, cho nên phần thưởng tự nhiên trân quý.

– Nguyên Lôi Bảo Trận, có thể hấp thu lực sấm sét của cửu thiên, tạo thành Tử Lôi Châu, tạo thành uy hiếp đối với võ giả Kết Thai Cảnh trở xuống!

Hàn Diệc Dao nói rõ về bảo vật thứ 5 cho Chu Hằng.

Chu Hằng không khỏi động dung, Tử Lôi Châu này không cách nào có hiệu quả đối với cường giả Kết Thai Cảnh, cái này có thể lý giải! Đạt tới cảnh giới này, thứ có thể tạo thành uy hiếp đối với bọn họ chỉ có tuyệt thế pháp khí!

Nhưng ngay cả cường giả Linh Hải Cảnh cũng có thể tạo thành thương tổn, cái này có chút cường đại đến quá mức!

Hắn suy nghĩ một chút, ném Lạc Tuyết Chân Kinh cho Hàn Diệc Dao, để nàng thay đổi tu hành môn công pháp này.

Đây cũng là công pháp Thiên cấp thượng phẩm, mạnh hơn rất nhiều so sánh với Thủy Nguyên Tâm Kinh gia truyền của Hàn gia! Hàn Diệc Dao vô cùng vui mừng, Chu Hằng ngay cả công pháp trân quý như thế cũng có thể truyền thụ cho nàng, đủ thấy hắn rộng lượng đối với người của mình tới mức nào!

Bất quá, người của mình?

Hàn Diệc Dao âm thầm thở dài, cho dù không có nguyên nhân về phương diện thân thể, nàng cũng là người có hôn ước trong người. Có thể ở một chỗ cùng Chu Hằng sao?

Đối phương, chính là Ứng Thừa Ân a, là thiên tài siêu cấp đã nhảy một chân vào Kết Thai Cảnh!

Có lẽ ở thiên phú Chu Hằng cũng không bại bởi Ứng Thừa Ân, thậm chí vượt qua hắn, nhưng cuối cùng Chu Hằng lỗ lả là tuổi quá trẻ, tu luyện võ đạo không hơn mười năm trước. Muốn đuổi theo Ứng Thừa Ân còn cần thời gian rất lâu!

Nàng cùng Chu Hằng ở chung một chỗ, chẳng khác gì là hại Chu Hằng!

Nhưng Đồng Tâm Kết trong hai người, trừ phi có một người tu vi đột phá Linh Hải Cảnh, nếu không căn bản giải không được, cái này quyết định hai người phải ở chung một chỗ.

Thật là làm cho người ta đầu lớn như cái đấu!

Hàn Diệc Dao tạm thời để xuống phiền não như vậy, thả lực chú ý vào nghiên cứu Lạc Tuyết Chân Kinh, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, suy nghĩ nhiều cũng là vô dụng.

Nửa ngày trời sau, bốn người cùng nhau rời đi Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, chạy tới Hàn Thương Quốc.

Bọn họ cũng không có cố ý lên đường, mà là giống như du sơn ngoạn thủy, tận tình cảm nhận phong tình của các quốc gia bất đồng, gặp phải ngày sấm đánh thì còn tốt hơn, vừa lúc bổ sung năng lượng cho Nguyên Lôi Bảo Trận, để mà tạo Tử Lôi Châu.

Nguyên Lôi Bảo Trận này tương tự như một tòa bảo tháp. Lấy ra ở địa phương có sấm sét lớn quả thực chính là người người oán trách, tia chớp sẽ tập trung bổ vào nó.

Lôi, là thiên địa lực lượng, người phàm không thể tu luyện, uy lực vô cùng cường đại, sợ rằng chỉ có lão tổ Hóa Thần Cảnh mới có thể một tay che trời, đối kháng lực lượng kinh khủng nhất trong trời đất này.

Vô luận là Chu Hằng hay Hàn Diệc Dao, cũng không dám để bị tia chớp bổ vào 1 nhát, ném Nguyên Lôi Bảo Trận ra một cái thì phải trốn tránh rất xa, nếu không bị đánh trúng, vậy không chết cũng phải vứt đi nửa cái mạng!

Tử Lôi Châu hình dạng như kỳ danh. Toàn thân màu tím, hiện lên hình dáng hơi mờ, bên trong có thể thấy tia chớp xanh da trời đang nhảy nhót!

Lúc cần sử dụng chỉ cần ném ra cũng đủ, gặp phải một tia va chạm sẽ nổ tung, do đó thả lực lôi điện ra! Bởi vì là bị Nguyên Lôi Bảo Trận hấp dẫn tia chớp thiên địa tạo thành, uy lực thì không thể so sánh với Thiên Lôi chân chính, cho nên chỉ có thể tạo thành uy hiếp đối với cường giả Linh Hải Cảnh, gặp phải lão tổ Kết Thai Cảnh căn bản không có tác dụng.

Một lần có thể chế tạo ra mấy miếng Tử Lôi Châu phải xem thời gian sét đánh dài hay ngắn, khoảng cách cùng trung tâm lôi điện, dù sao mà nói, một lần đại khái là tạo ra từ hai đến bốn miếng.

Bọn họ xài hơn một tháng để trở lại Hàn Thương Quốc, tổng cộng thu tập được 17 miếng Tử Lôi Châu, trừ Lan Phi, ba người chia đều những thứ đại sát khí này, dù sao Lan Phi

chính là thường trú trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, có để làm gì?

Lan Phi vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, ba người tiến vào Thịnh Nguyên Thành, Chu Hằng quyết định đi nhìn tình huống của Lục Thần Phù trước, sau đó cũng rời đi Hàn Thương Quốc, xông vào Lãng Nguyệt Quốc với không gian rộng lớn hơn một lần.

Hắn cách Linh Hải Cảnh đã là càng ngày càng gần, cường độ thân thể cũng đạt tới Sơn Hà Cảnh, đón lấy một chiêu của Triệu Đoạt Thiên sẽ không có vấn đề gì!

Mặc dù hắn rất muốn đánh một bữa, nhưng trước mắt xem ra rất không có khả năng, việc cấp bách đón mẫu thân trở về đoàn tụ với phụ thân.

Lúc trước Lục Thần Phù mua một tòa đại trạch trong thành, Chu Hằng ngựa quen đường cũ mang theo Hàn Diệc Dao cùng Tiêu Họa Thủy hai nàng một đường đi qua, rất nhanh đã liền đến trước cửa tòa đại trạch này.

– Tham kiến Chu thiếu!

Hiện tại thanh danh của Chu Hằng ở Hàn Thương Quốc còn có người nào không biết, mà làm tùy tùng của Lục gia tự nhiên mọi người cũng biết bộ dáng của Chu Hằng, nghe nói vị chủ nhân này chẳng những là núi dựa của gia chủ, hơn nữa còn có

liên quan về phương diện kia cùng Đại tiểu thư!

– Không xong, Chu thiếu, Đại tiểu thư bị người của Ứng gia bắt đi!

Một gã gia đinh cướp lời nói.

Lại bị bắt?

Sắc mặt Chu Hằng tối sầm, nữ nhân này làm sao luôn bị bắt!

Chương 231: Ứng gia, Triệu gia!

Ứng gia tiếp tục phái người tới đây, điểm này Chu Hằng sớm có nghĩ tới, nhưng là bắt Lục Thần Phù để làm chi? Cho là nữ nhân này có thể uy hiếp được chính mình sao?

Mặc dù Chu Hằng chưa từng coi Lục Thần Phù là thân thiết trong lòng, nhưng Ứng làm ra chuyện như vậy cũng là chọc giận hắn.

– Người đang nơi nào?

– Long Bảo khách sạn ở thành tây!

Chu Hằng lập tức xoay người lại, bước đi, thật là xui, trở lại đã đụng phải loại chuyện làm cho người ta không thoải mái này.

– Ngươi và Ứng gia có cừu oán?

Hàn Diệc Dao như có điều suy nghĩ, tựa hồ nhớ ra cái gì đó.

– Chưa nói tới, chính là ta làm thịt mấy người bọn hắn!

Chu Hằng không để ý chút nào, nói.

Hàn Diệc Dao không nhịn được quăng cho hắn một ánh mắt xem thường, làm thịt mấy người của Ứng gia còn nói không có thù? Vậy đã làm thịt bao nhiêu người? 100? 1000 người? Ứng gia lão tổ chính là tu vi Kết Thai Cảnh, hơn nữa còn có thiên tài quán thế Ứng Thừa Ân, vô cùng yêu nghiệt!

Chu Hằng quả thật bất phàm, nhưng thời gian tu luyện cũng là ngắn, nếu là có thể cho hắn không gian trưởng thành một trăm năm, hắn tất nhiên chính là Ứng Thừa Ân thứ hai!

Thậm chí mạnh hơn!

Đáng tiếc, con đường trưởng thành của võ giả nhất định phải đấu cùng người, đấu cùng trời, làm sao có thể không kết thù kết oán? Đúng là như thế, rất nhiều người vốn nên trở thành nhân vật tuyệt thế thiên kiêu cũng là mai một ở trong dòng lịch sử, có người như phù dung sớm nở tối tàn, có người lại còn không có quật khởi đã biến mất.

Tính tình Chu Hằng thật sự cứng rắn, quá thẳng, quá cứng rắn, không hiểu được sự biến hóa, đối chọi gay gắt, tuyệt đại đa số lúc có thể thắng được, nhưng gặp phải thiết bản cứng rắn, kim may chính là sẽ bị đụng tới gãy đôi!

Đúng rồi, Chu Hằng người nầy chính là người làm thịt Ứng Băng Phong!

Đến lúc này, Hàn Diệc Dao mới rốt cục nghĩ tới, không khỏi cười khổ một tiếng. Thật ra thì so sánh với sự "phản bội" của nàng, Ứng Băng Phong chỉ có thể coi là chuyện nhỏ, vạn nhất để cho Ứng Thừa Ân biết chuyện của nàng, đây chính là tương đương với biển động trời sụp a!

Lấy thực lực bây giờ của Chu Hằng, căn bản không ngăn được lửa giận của một cường giả Linh Hải Cảnh đỉnh phong!

Vì Chu Hằng, nàng nguyện ý rời đi, trở lại Ứng gia! Nhưng Đồng Tâm Kết trong hai người, nàng căn bản không thể rời bỏ. Vậy phải làm sao bây giờ?

Hiện tại phải đi gặp người của Ứng gia, nàng tất nhiên sẽ bị lộ! Người tới, chỉ sợ sẽ là Ứng Thừa Ân đích thân đến, một ngón tay là có thể bóp chết Chu Hằng!

Diệt khẩu?

Giết người của Ứng gia quả thật có thể trì hoãn một chút thời gian, nhưng lần này Ứng gia tuyệt đối là phái ra cao thủ cấp bậc Sơn Hà Cảnh, nếu là loại cao thủ này cũng bị giết, vậy sau

đó sẽ là cường giả cấp bậc gì?

Chỉ sợ sẽ là Ứng Thừa Ân!

Một đao kia! Thấy thế nào cũng chỉ có thể cứng rắn đỡ a!

Hàn Diệc Dao ruột mềm trăm mối, nữ nhân chính là cổ quái như vậy, lúc trước hận không được chém Chu Hằng thành ngàn vạn đoạn, nhưng sau khi hiểu được tâm ý của mình, thà rằng chính mình tan xương nát thịt cũng muốn bảo vệ tình lang, làm ra thỏa hiệp mà ngay cả trước kia nàng nghĩ cũng không dám nghĩ.

– Ngươi nhận biết người của Ứng gia?

Chu Hằng thuận miệng hỏi một câu.

– Xem như thế đi!

Hàn Diệc Dao cười khổ một tiếng, hiện tại cũng chỉ có đi một bước tính một bước.

Ba người rất nhanh liền đi tới thành tây, Long Bảo khách sạn là khách sạn vô cùng trứ danh ở nơi này, chuyên môn dùng để chiêu đãi võ giả cao cấp, mỗi một gian khách phòng thật ra thì cũng là một cái đại viện độc lập, u tĩnh, mỹ quan.

– Tiểu nhân của Ứng gia ở đâu, ta Chu Hằng đến!

Sau khi đến, Chu Hằng căn bản lười hỏi thăm người của Ứng gia đang ở nơi nào, trực tiếp liền rống to.

Một viên đá ném nổi lên ngàn đợt sóng!

Lúc trước Chu Hằng chém giết hai gã tộc nhân của Ứng gia ở trong hoàng cung, mặc dù lúc ấy tin tức này bị phong tỏa một chút, nhưng thời gian dài vẫn là tiết lộ ra, mọi người của đế đô ngoài khiếp sợ lại càng tò mò, tiểu tử này làm sao đối phó sự trả thù đáng sợ đến từ Ứng gia?

Đợi đến sau khi Chu Hằng đi đầm lầy Dã Hỏa, người không biết tự nhiên cho là hắn trốn chạy, từ đó mai danh ẩn tích cũng sẽ không xuất hiện nữa.

Mặc dù rất kinh sợ, nhưng vẫn có thể xem là lựa chọn chính xác! Đối kháng cùng Ứng gia, cần dũng khí, tự tin thế nào?

Ứng gia có lão tổ Kết Thai Cảnh! Có thiên tài tuyệt thế Ứng Thừa Ân! Chu Hằng có cái gì?

Nhạc phụ Khai Thiên Cảnh?

Nói đùa gì vậy!

Nhưng hết lần này tới lần khác, đúng lúc này Chu Hằng lại trở lại, lại vạn phần phách lối, khiêu chiến tới trước cửa, điều này làm cho mọi người thầm hô hắn hết sức ngu xuẩn, cũng càng muốn biết Chu Hằng có thủ đoạn khác hay không!

Dù sao, lúc trước ở bên trong hoàng cung, Chu Hằng cũng là được mọi người cho rằng sẽ bại, hắn phải chết trong thực lực Khai Thiên Cảnh bạo phát ra. Do đó chém liên tục tam đại cường giả Khai Thiên Cảnh, nhất cử định yên địa vị đệ nhất cao thủ Hàn Thương Quốc của hắn!

Kỳ tích có thể tái diễn hay không?

Mới ba tháng thời gian mà thôi, đổi lại những người khác có thể ngay cả tích lũy linh lực cũng không có được một chút, nhưng ở trên thân Chu Hằng. Hết thảy đều có thể!

Thiên tài đó là có thể làm chuyện người thường không thể, cho

nên mới gọi là thiên tài, nếu không giống như người bình thường thì sao coi là thiên tài?

– Ha ha ha! Lúc trước đã nghe nói ngươi rất cuồng ngạo, không nghĩ tới ngươi còn tự đại hơn so sánh với lời đồn đãi!

Trong tiếng cười lạnh, một gã trung niên nhân huyền y bắn ra, trên người cuồn cuộn khí tức vô cùng kinh khủng.

Sơn Hà Cảnh!

Chu Hằng cười nhạt một tiếng, nói:

– Hãy xưng tên ra, dưới kiếm của ta không có hạng người vô danh chết!

– Bổn tọa là Ứng La Thiên.

– Chỉ đùa một chút, ta cần quan tâm ngươi là ai sao, chọc ta đó là chỉ có một con đường chết!

Chu Hằng lập tức cắt đứt lời của đối phương.

Phốc!

Bốn phía không ít võ giả đang xem cuộc chiến đã tới, nghe được lời này không khỏi cười phun ra ngoài.

Tiểu tử này thật là quá thất đức, lại dám trêu chọc một cường giả Sơn Hà Cảnh, lá gan đủ lớn! Cho dù biết tất có một trận chiến sinh tử, nhưng có bao nhiêu người có thể chuyện trò vui vẻ, tùy ý trêu đùa trước mặt cường giả Sơn Hà Cảnh!

[CHARGE=3]- Ngươi …

Ứng La Thiên giận đến mặt đỏ bừng, hắn cả đời tung hoành, không biết giết bao nhiêu địch, nhưng người nói năng xảo trá giống như vậy cũng là gặp gỡ lần đầu.

Công phu miệng lưỡi của Chu Hằng là cùng con lừa đen luyện ra được, làm cho Sơn Hà Cảnh giận đến phát run hoàn toàn chính là chuyện nhỏ.

– Cũng chỉ có một con lợn đợi làm thịt sao?

Ánh mắt Chu Hằng quét một vòng, nơi này không dưới ngàn người, khí tức mỗi nơi không giống nhau, hắn cũng không cách nào tìm ra những người khác của Ứng gia ở trong đó.

– Hừ, tiểu bối chỉ biết võ mồm!

Ứng La Thiên dù sao cũng là cường giả Sơn Hà Cảnh, tu vi tâm tính tự nhiên đủ vững chắc, nổi giận cũng là chuyện trong nháy mắt, lập tức bình tĩnh trở lại, đưa tay chụp tới Chu Hằng.

Ngoài miệng lợi hại hơn nữa đều không có thực dụng, thế giới của võ giả hết thảy lấy thực lực để nói chuyện!

Ầm!

Một bàn tay to hình thành từ linh lực như phô thiên cái địa, hung hăng đánh Chu Hằng.

Xuất thủ! Xuất thủ!

Đây cũng là cường giả Sơn Hà Cảnh a, tồn tại kinh khủng có thể tùy ý áp đảo một võ giả của Hàn Thương Quốc, chính là mọi người Hàn Thương Quốc chung vào một chỗ cũng đánh không lại!

Chu Hằng lấy cái gì ngăn chặn?

Hưu, một đạo nhân ảnh hiện lên, đẩy chưởng nghênh tiếp bàn tay to bằng linh lực ở không trung trước khi Chu Hằng xuất thủ.

Bành!

Một tiếng vang nặng nề, bàn tay to bằng linh lực nhất thời bị oanh tán, linh lực vô cùng vô tận hóa thành bổn nguyên, trở về ở thiên địa tự nhiên một lần nữa.

Linh lực tràn đầy khắp nơi tạo thành gió, không ngừng mà tạo thành lốc xoáy ở trong không khí, Hàn Diệc Dao nổi bật đứng đó, bạch y bồng bềnh, tư thế oai hùng mê người, thanh lệ vô song!

Tuyệt thế đại mỹ nữ!

Lúc mọi người thấy Hàn Diệc Dao, cũng có loại tâm dao động hoảng hốt. Cô gái này cũng quá mỹ thái thanh lệ, thật giống như tiên tử không ăn lửa khói nhân gian, trong trắng không nhiễm bụi, vô luận nam nữ lão ấu cũng sinh ra một loại cảm giác muốn thân cận với nàng, nhưng lại không dám khinh nhờn.

Sau đó, bọn họ mới đột nhiên nghĩ đến, mới vừa rồi hẳn là tuyệt thế mỹ nữ này hóa giải một chiêu thay Chu Hằng!

Hí! Hí!

Đây chính là công kích của cấp bậc Sơn Hà Cảnh a, thực lực của mỹ nữ này thật là đáng sợ!

Mọi người nhìn lại Chu Hằng, trong ánh mắt mọi người mang theo sự hâm mộ ghen tỵ với hận mãnh liệt, số đào hoa của tiểu tử này không khỏi quá mạnh mẻ a! Lúc trước thì có đệ nhất diễm nữ đế đô cam tâm làm nô, hiện tại lại xuất hiện bạn gái xinh đẹp hơn nữa thực lực vô cùng kinh khủng này!

Ghen tỵ! Ghen tỵ muốn chết!

– Hàn … Hàn tiểu thư!

Lúc Ứng La Thiên thấy Hàn Diệc Dao, kinh hãi sợ hết hồn.

Cô gái này chính là vị hôn thê của Ứng Thừa Ân!

Ứng Thừa Ân là ai? Thiên tài tuyệt thế yêu nghiệt của Ứng gia, ngày sau nhất định có thể phá vỡ mà vào Kết Thai Cảnh, thậm chí Thần Anh Cảnh, Hóa Thần Cảnh! Hiện tại mặc dù còn không bằng lão tổ, nhưng ai cũng biết, thành tựu ngày sau

của Ứng Thừa Ân tất nhiên vượt qua lão tổ, dẫn dắt Ứng gia đi về phía huy hoàng mới.

Vô luận đắc tội người nào, cũng không thể đắc tội Ứng Thừa Ân! Mà Hàn Diệc Dao làm vị hôn thê của Ứng Thừa Ân, cũng có thể coi là đại biểu cho Ứng Thừa Ân, cũng không thể đắc tội.

Hàn Diệc Dao lạnh nhạt nói:

– Thả người, chuyện này như vậy thôi!

Nàng muốn tận lực tranh thủ thời gian cho Chu Hằng.

– Hàn tiểu thư, người này giết tộc nhân của Ứng gia ta, chuyện này tuyệt không thể!

Ánh mắt Ứng La Thiên hiện lên một đạo ngờ vực, Chu Hằng làm sao sẽ ở chung với Hàn Diệc Dao, hai người là quan hệ như thế nào?

Nếu như Hàn Diệc Dao dám cho Ứng Thừa Ân đội nón xanh, vậy chuyện sẽ lớn!

Hàn Diệc Dao khuôn mặt lạnh lẽo, quát lên:

– Ta nói, bỏ qua như vậy đi!

– Xin lỗi, Hàn tiểu thư bây giờ còn không phải là người của Ứng gia ta!

Sắc mặt Ứng La Thiên cũng chuyển sang lạnh lẽo, Hàn Diệc Dao càng bảo vệ Chu Hằng, hắn càng cảm thấy giữa hai người có gian tình, nếu không tại sao phải như thế?

Tiện nhân này, lại dám cho thiên kiêu của Ứng gia bọn hắn đội nón xanh, đáng chết! Đáng chết một vạn lần!

– Hừ, vậy cộng thêm mỗ gia thì sao?

Hưu, một đạo nhân ảnh xẹt qua không khí, chỉ thấy trong sân xuất hiện người thứ tư!

Đây là một nam tử vóc người to con, nhìn qua hơn ba mươi tuổi, khóe mắt có một vết sẹo, đỏ ngầu như một đạo huyết xà, làm cho người ta cảm thấy hung ác bá đạo đáng sợ. Trên người hắn cũng quanh quẩn khí tức cường đại, không kém Ứng La Thiên chút nào.

– Lăng Bách Đông!

Ứng La Thiên trừng mắt, lộ ra một tia kiêng kỵ, nhưng ngay sau đó hừ lạnh một tiếng:

– Người của Triệu gia không ngờ xuất hiện! Xem ra, tiểu tử này quả nhiên có Xích Kim huyết mạch, là người của Triệu gia các ngươi!

– Đó là tự nhiên!

Tráng hán được gọi là Lăng Bách Đông kia ngạo nghễ nói, bộ dáng không quan tâm, sau đó hơi khom người một cái với Chu Hằng, nói:

– Mỗ gia Lăng Bách Đông, tham kiến Hằng thiếu!

Triệu gia? Hằng thiếu?

Người xem bốn phía như nằm mộng, nhìn Chu Hằng như vậy cũng không phải là rễ cỏ a, lại có cường giả Sơn Hà Cảnh tôn xưng hắn là Hằng thiếu!

Tiểu tử này cũng quá trâu rồi, ăn được cơm mềm của Sơn Hà Cảnh không nói, lại trèo lên Sơn Hà Cảnh, không, có thể phái ra tôi tớ là Sơn Hà Cảnh, người sau lưng ít nhất phải là tu vi Linh Hải Cảnh!

Đúng rồi, Triệu gia, Triệu gia của Lãng Nguyệt Quốc! Triệu Đoạt Thiên!

Nam tử vĩ ngạn không phân cao thấp cùng yêu nghiệt Ứng Thừa Ân!

Chu Hằng thế nhưng có liên hệ máu mủ cùng Triệu gia?

Chương 232: Chiến lực khủng bố

Đang lúc mọi người nghĩ, lúc này Chu Hằng nhất định phải kích động nhận người thân, sau đó cùng hai đại cao thủ Sơn Hà Cảnh lực điên cuồng áp chế Ứng La Thiên, ép đối phương xám xịt rời đi, tạo thành một cuộc lội ngược dòng ngoạn mục.

Chuyện này ngẫm lại cũng khiến cho người ta thống khoái, hâm mộ!

Ép cường giả Sơn Hà Cảnh đi a, nếu đổi thành lời của mình, nằm mơ cũng không muốn tỉnh!

Chu Hằng lại nhướng mày, nói: – Ta và Triệu gia không có vấn đề gì! Hắn cáu giận Triệu Đoạt Thiên làm hại cả nhà bọn họ ly tán, ít nhất trước khi cha mẹ chưa tha thứ cho Triệu Đoạt Thiên, hắn tuyệt đối không nhận Triệu gia này là thân thích!

– Hả!

Một màn này khiến mọi người đều trợn tròn mắt!

Ngay cả thân thích Linh Hải Cảnh cũng không muốn nhận sao? Tiểu tử, ngươi trâu!

Đó cũng không đơn giản là Linh Hải Cảnh a, Triệu Đoạt Thiên giống với Ứng Thừa Ân, chính là yêu nghiệt tuyệt thế, đều là chắc chắn trở thành tồn tại Kết Thai Cảnh, hơn nữa đây cũng không phải cực hạn của bọn họ.

Nếu tiến thêm một bước, đó chính là Thần Anh Cảnh!

Huyền Càn đại lục võ đạo điêu linh, không biết bao nhiêu năm chưa xuất hiện qua cường giả tuyệt thế Hóa Thần Cảnh, Thần Anh Cảnh chính là nhân vật đỉnh thiên. Có nhân vật như vậy làm chỗ dựa… Lại còn muốn đẩy ra ngoài cửa.

– Ha ha, không hổ là cháu trai người nhà đại nhân, ngạo khí xung thiên! Lăng Bách Đông cũng không giận, ngược lại cười ha hả, dường như vô cùng thưởng thức Chu Hằng.

– Hừ, các ngươi tán gẫu xong chưa? Ứng La Thiên lạnh lùng nói, hắn tự nhiên không cam lòng bị gạt sang một bên.

– Cút! Lăng Bách Đông đứng chắp tay, vô cùng khí phách, lạnh lùng quát Ứng La Thiên.

Bá đạo!

Cùng là Sơn Hà Cảnh, lại dám quát Ứng La Thiên cút đi, đúng là khí phách!

– Lăng Bách Đông, ngươi đừng quá đáng! Ứng La Thiên có điểm thẹn quá thành giận.

– Trước đây Ứng gia các ngươi khinh người, còn muốn nhà ta cho ngươi mặt mũi sao? Lăng Bách Đông cuồng tiếu nói: – Ứng La Thiên, bảo ngươi cút đã cho ngươi mặt mũi rồi, bằng không ta sẽ trực tiếp đánh ngươi cút đi.

– Hàn tiểu thư, bây giờ là Triệu gia và Ứng gia tranh đấu, ngươi còn muốn bảo vệ tiểu tử này? Ứng La Thiên nhịn lửa giận nhìn về phía Hàn Diệc Dao. Nếu như nàng chịu nói giúp mình, như vậy hai người hợp lực sẽ có thể ép được Lăng Bách Đông.

Hàn Diệc Dao nhíu lại mi, có chút khó xử.

Nàng trên danh nghĩa là vị hôn thê của Ứng Thừa Ân, nếu như công khai phản đối, Ứng Thừa Ân tuyệt đối sẽ nổi giận, đến lúc đó toàn bộ Ứng gia cũng sẽ bị ảnh hưởng!

Triệu gia quả thật rất cường đại, nhưng Triệu Đoạt Thiên cũng chỉ có thể chống lại được Ứng Thừa Ân. Cũng không ai có

năng lực chống lại được lão tổ Kết Thai Cảnh Ứng gia, hai đại gia tộc long hổ tranh đấu, kết quả chính là Triệu gia bị Ứng gia hủy diệt, không trì hoãn chút nào. Nhưng mà công khai hỗ trợ Ứng La Thiên, như vậy cũng không phải lựa chọn tốt.

Chu Hằng chiến lực cường đại cỡ nào, đủ để đánh giết Ứng La Thiên tại đương trường. Đồng dạng sẽ dẫn ra cường giả Linh Hải Cảnh, chín thành chín là Ứng Thừa Ân tự thân xuất mã, bởi vì khẳng định hắn sẽ cảm thấy hứng thú.

Không ai có thể nghịch đại cảnh giới phạt chiến Ứng Thừa Ân, bởi vì hắn cũng là yêu nghiệt!

Gặp phải Ứng Thừa Ân, Chu Hằng cũng không phải đơn giản là thua, mà là sẽ chết!

Có thể tranh thủ được một chút thời gian thì tranh thủ đi!

Hàn Diệc Dao nhìn về phía Ứng La Thiên, nói: – Người này đã cứu ta hai lần. Ân này vẫn phải báo.

Ứng La Thiên liên tục cười lạnh, đã cứu hai lần? Đùa gì thế!

Ngươi là Sơn Hà Cảnh, tiểu tử kia bất quá chỉ là Khai Thiên Cảnh, hắn cứu ngươi? Rõ ràng là gian tình mà, không ngờ lấy cái cớ thấp hèn như vậy?

Hắn cũng không vạch trần, bởi vì chuyện tình này liên quan đến thiên kiêu gia tộc, Ứng Thừa Ân phải làm cho hoàn mỹ, tuyệt không thể bị bọn họ bôi nhọ. Hàn Diệc Dao nhất thiết phải trong sạch. Sau đó giao cho Ứng Thừa Ân tự mình xử lý, giết hay giam, cũng không phải hắn có thể quản được.

Đi!

Hắn đã quyết định, Lăng Bách Đông và Hàn Diệc Dao đều có thực lực không kém gì hắn, một chọi một hắn không sợ, nhưng hai chọi một hắn tất bại!

So với việc sau khi bị đối phương đánh bại là nhục một trận, còn không bằng giữ lại mặt mũi rời đi, dù sao lấy một chọi hai. Hắn vẫn chấp nhận được, mặt mũi của võ giả tất nhiên quan trọng, nhưng mà biết thức thời mới là tuấn kiệt.

– Hừ, thù hôm nay bổn tọa nhớ kỹ! Ứng La Thiên bỏ xuống một câu xã giao: – Nhưng mà, Ứng gia tuyệt đối sẽ không bỏ qua như vậy! Lần sau gặp mặt, chính là khoảnh khắc Triệu gia các ngươi bị hủy diệt!

– Ai nói là ngươi có thể đi? Đúng lúc này, Chu Hằng chặn

đường Ứng La Thiên, thân hình thon dài giống như một pho tượng thần, tản phát ra vô cùng uy nghiêm! Tiểu tử này có ý gì?

Chẳng lẽ còn muốn đánh rắn giập đầu? Nhưng mà nên biết rằng Ứng La Thiên còn không phải chó rơi xuống nước a, hơn nữa có câu nói, lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, cho dù Ứng La Thiên ở trước mặt hai người Lăng Bách Đông nhận thua, nhưng cũng không phải Chu Hằng có thể lấn áp à!

Cường giả Sơn Hà Cảnh không thể khuất nhục!

– Tiểu tử, ngươi muốn chết sao? Ứng La Thiên giận không kềm được, thậm chí ngay cả một tên tiểu bối Khai Thiên Cảnh cũng dám diễu võ dương oai ở trước mặt hắn.

– Bắt giữ người của ta, còn muốn phủi mông rời khỏi? Chu Hằng sắc mặt lạnh lùng. Vô luận là Lăng Bách Đông hay là Hàn Diệc Dao, đều tự chủ trương ra mặt thay hắn, chuyện này không hợp ý hắn.

Dù sao đã làm thịt vài người Ứng gia rồi, như vậy cần gì phải khách sao? Chẳng lẽ hắn thả Ứng La Thiên vui vẻ trở về, Ứng gia sẽ coi chuyện này là bình thường sao?

Làm thịt!

Chu Hằng đằng đằng sát khí, ai chọc vào hắn, hắn liền giết kẻ đó! Tạm thời không giết được thì ghi nhớ trong lòng, đợi thực lực cường đại rồi lại giết, tuyệt không tha một người!

Lăng Bách Đông lộ ra vẻ không vui, chỉ cảm thấy tiểu thiếu gia này có điểm không biết chuyện, cuồng vọng thái quá!

Hắn có năng lực gì chống lại Ứng La Thiên? Đến lúc đó còn không phải cần dựa vào hắn và Hàn Diệc Dao ra tay sao?

[CHARGE=3]

Một võ giả nếu như ỷ thế hiếp người, luôn muốn mượn ngoại lực, như vậy hắn tuyệt đối không có tiền đồ đáng nói!

Chỉ có mình cường đại mới thật sự là cường đại!

Cũng tốt, để hắn nếm chút khổ sở, dù sao có mình tọa trấn, Ứng La Thiên cũng không dám giết Chu Hằng.

So với vệc Lăng Bách Đông, Hàn Diệc Dao biết rất rõ Chu Hằng quái thai cỡ nào! Lúc trước nàng đoạt ra tay trước, chính là muốn che dấu sự cường đại của Chu Hằng với Ứng gia, tranh thủ thời gian cho Chu Hằng.

Chỉ là thân phận của nàng đặc thù, ra tay sẽ rước thêm phiền toái cho Chu Hằng!

– Tiểu tử, ngươi thật đủ cuồng! Ứng La Thiên cười giận dữ: – Lăng Bách Đông, ngươi mặc kệ không quản?

– Hừ, người Triệu gia ta làm việc, ai cần ngươi lo? Lăng Bách Đông trừng mắt. Hắn không thích Chu Hằng là một chuyện, nhưng mà người khác cũng không thể phách lối trước mặt hắn à.

– Vậy để bản tọa quản thay Triệu gia! Trong mắt Ứng La Thiên ánh lên hung quang, tay phải chém thẳng tới Chu Hằng.

Hắn biết Chu Hằng, Lăng Bách Đông và Hàn Diệc Dao đều có quan hệ, một chưởng này mặc dù đánh với Chu Hằng, nhưng thần ý lại nhìn chằm chằm hai cường giả Sơn Hà Cảnh này, để phòng bọn họ đột nhiên ra tay đánh lén mình.

– Muốn chết! Chu Hằng vung tay phải đấm thẳng tới Ứng La Thiên.

– Thật can đảm! Ứng La Thiên thiếu chút nữa tức chết, chỉ là một tiểu bối Khai Thiên Cảnh cũng dám chính diện cứng rắn đối chọi với hắn, không biết hắn lấy dũng khí ở đâu ra?

Xác nhận Chu Hằng và Triệu gia quả thật có quan hệ huyết mạch, hắn cũng không dám giết Chu Hằng, ít nhất trước khi Triệu Đoạt Thiên chưa chết! Vị chủ này cũng là tồn tại nghịch thiên, Triệu Đoạt Thiên muốn giết người, không ai cản được!

Bởi vậy, một kích này hắn chỉ muốn đánh trọng thương Chu Hằng, nhưng tuyệt đối không dám hạ tử thủ.

Đừng nói hắn nổi giận, nơi này trừ Hàn Diệc Dao ra, chỉ sợ mỗi người đều nghĩ tiểu tử này điên rồi.

Thiếu niên đắc chí cũng chưa chắc là chuyện tốt a, tự đại đến che mắt tâm can, không ngờ làm ra chuyện điên rồ như vậy! Lần này có Lăng Bách Đông, Hàn Diệc Dao làm chỗ dựa, nhưng lần sau thì sao? Lần sau nữa thì sao?

Không có khả năng bên cạnh hắn lúc nào cũng có cường giả Sơn Hải Cảnh đi theo à!

Ở dưới ánh mắt nhìn chăm chú của mọi người, quả đấm của Chu Hằng oanh kích lên bàn tay Ứng La Thiên.

Mọi người đều có cảm giác không đành lòng nhìn, dưới một chưởng này, toàn bộ nắm tay Chu Hằng sẽ bị chấn cho dập nát, thậm chí lực lượng lan đến, cả người bị nổ tung, cũng không phải không có khả năng, điều này còn phải xem tâm tình của

Ứng La Thiên.

– Rắc, rắc, rắc… Tiếng xương vỡ vụn mãnh liệt vang lên, còn kèm theo một tiếng kêu thảm thiết. Chờ một chút, tình huống không đúng a!

Sao Ứng La Thiên lại là người gào thảm chứ?

Trời ạ!

Mọi người nhìn mà như rớt tròng mắt, chỉ thấy bàn tay phải Ứng La Thiên đã máu thịt bầy nhầy, xương cánh tay đâm xuyên qua cánh tay, lộ ra một đoạn xương gãy trắng như tuyết!

Thật rõ ràng, một kích vừa rồi, Ứng La Thiên hoàn toàn rơi vào hạ phong!

Bàn tay của hắn mạnh mẽ bị nổ nát, sau đó dư lực chưa tiêu, cắt nát xương cánh tay hắn, đồng thời khiễn xương cẳng tay thọc xuyên qua thịt!

Trong thời gian ngắn, toàn trường lặng ngắt như tờ, chỉ có tiếng máu tương trên cánh tay cụt của Ứng La Thiên không ngừng rơi xuống.

Xít!

Mọi người đều da đầu run lên, rơi vào khó tin và khiếp sợ.

Chu Hằng một quyền oanh bạo Ứng La Thiên!

Một quyền!

Cho dù Ứng La Thiên xem nhẹ Chu Hằng, không toàn lực ứng phó, nhưng mà tuyệt đối không phải hiệu quả một quyền như vậy.

Đây là chênh lệch thực lực lớn cỡ nào?

Lúc trước Chu Hằng trở về, cường thế đánh giết ba đại Khai Thiên Cảnh lão tổ, hiện tại lại làm ra một kỳ tích khó có thể tin, một quyền oanh bạo cánh tay của một gã cường giả Sơn Hà Cảnh!

Ba người Nam Cung Trường Không bị chết cũng không oan a!

Càng khiếp sợ hơn chính là Lăng Bách Đông, hắn có thể cảm giác được dao động linh lực Chu Hằng phát ra, đây rõ ràng chỉ

là Khai Thiên Cảnh, hơn nữa còn là Khai Thiên nhất trọng thiên! Nhưng mà lực lượng của Chu Hằng… Man lực của hắn đạt tới Sơn Hà Cảnh!

Hơn nữa, không chỉ man lực kinh người đơn giản như vậy, cường độ thân thể Chu Hằng lại cực kỳ đáng sợ, tuyệt đối có thể so được với pháp khí của Sơn Hà Cảnh, lúc này mới có thể cứng rắn đánh nát cánh tay của Ứng La Thiên!

Quả thực là yêu thú hình người!

Không, thể chất của hắn còn mạnh mẽ hơn xa yêu thú! Nếu như hắn và yêu thú cùng cảnh giới vật lộn, nếu như yêu thú có thể mở miệng nói, tuyệt đối yêu thú sẽ cả kinh kêu lên là "Yêu thú"!

Lăng Bách Đông không thể không thu hồi thành kiến lúc trước, Chu Hằng căn bản không phải cuồng ngạo, mà là hắn thật sự có thực lực như vậy.

Có thực lực sẽ không gọi là cuồng, đó là lẽ đương nhiên!

Tựa như có tiểu bối Sơ Phân Cảnh chọc hắn, Lăng Bách Đông sẽ thả đối phương rời đi sao, khẳng định một chưởng đập chết!

Chu Hằng hiện tại cũng giống vậy, thực lực Ứng La Thiên

không bằng hắn còn muốn trêu chọc hắn, đây không phải là muốn chết sao?

Trong ánh mắt Lăng Bách Đông hiện lên vẻ cuồng nhiệt, kế sau Triệu Đoạt Thiên, Triệu gia lại xuất hiện yêu nghiệt tuyệt thế thứ hai! Hơn nữa, trình độ yêu nghiệt này dường như không kém gì Triệu Đoạt Thiên!

Đây nhất định là trời phù hộ Triệu gia quật khởi! –

Chương 233: Đánh chém Ứng La Thiên

Toàn trường khiếp sợ, kết quả như vậy trước đó không ai dự đoán được?

Mọi người đều dùng ánh mắt nhìn Chu Hằng như nhìn quái vật vậy, tiểu tử này vẫn còn là người sao? Ba tháng, chỉ vẻn vẹn 2 tháng mà thôi, hắn đã có thể đánh nát Sơn Hà Cảnh!

Tiêu Họa Thủy ở phía sau nhìn, vầng sáng trên gương mặt xinh đẹp lưu chuyển, vẻ mặt tràn đầy kiêu ngạo!

Từng bước nhìn Chu Hằng đi tới thành tựu đỉnh phong, cảm giác như vậy thậm chí còn mãnh liệt hơn nàng đột phá Ích Địa Cảnh lúc trước.

Ứng La Thiên dù sao cũng là cường giả Sơn Hà Cảnh, hắn vận chuyển linh lực khôi phục thương thế, trong ánh mắt không che giấu được vẻ khiếp sợ.

Trước tình báo cũng không sai, tiểu tử này quả thật chỉ là Khai Thiên nhất trọng thiên, nhưng mà man lực của hắn lại đạt tới Sơn Hà Cảnh, cũng không kém cỏi hắn, hơn nữa thể chất còn mạnh đến đáng sợ!

Thế gian sao lại có yêu nghiệt như vậy?

Tay trái hắn rung lên, ba cái gai xương lập tức từ trên nắm tay chòi ra, giống như cương xoa vậy, đây là huyết mạch lực của Ứng gia, ba cây xương cốt có màu trắng bạc, có một cỗ khí tức tôn quý.

– Huyết Chiến Bát Phương, ta với ta Huyết Sái Trường Không! Ứng La Thiên kêu to một tiếng, máu tươi trên tay phải rơi lên ba cây xương cốt. Huyết dịch trong huyết mạch lực kế thừa được máu tươi tưới nhuần càng cường đại hơn.

– Giết!

Tay trái đấm ra, ba cây xương cốt cắt qua không khí, tạo thành từng vết rách không gian nhỏ, cuốn về phía Chu Hằng.

Chu Hằng không tránh, mặc cho đối phương đấm tới!

Gai xương đâm lên người, dưới ánh mắt nhìn chăm chú của mọi người, chỉ thấy ba cây xương cốt này lại không đâm xuyên vào người Chu Hằng được, mà lại cong lại, giống như ngân châm đâm lên bản sắt, dưới tiền hậu giáp kích bị biến hình!

Cái gì!

Đây chính là huyết mạch lực Ứng gia a, có thể xuyên phá hết thảy vô thượng thần thông phòng ngự! Nhưng mà không ngờ không thể oanh phá thân thể một tiểu bối Khai Thiên Cảnh, làm sao có thể!

Ứng La Thiên muốn lòi cả mắt ra!

Hắn còn tưới máu tươi lên xương cốt, không thể nghi ngờ gì phát huy uy lực của nó tới mức tận cùng, nhưng mà vẫn không thể xuyên phá phòng ngự của Chu Hằng!

Này này này này này!

Mặc dù nói huyết mạch lực Ứng gia chuyên phá phòng ngự, nhưng cũng phải xem đó là phòng ngự gì? Không khả năng để một tên võ giả Tụ Linh Cảnh phá phòng ngự của lão tổ Kết Thai Cảnh à.

Nhưng mà Chu Hằng là tu vi gì? Ứng La Thiên là tu vi gì? Sao lại như thế! Không thể chấp nhận được!

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, lại một quyền đấm tới Ứng La

Thiên.

Tiểu tử này là quái vật, không thể địch lại được!

Ứng La Thiên tuy rằng cực kỳ không cam lòng, nhưng mà liên tục hai lần nếm thiệt thòi, nếu như điểm ấy mà hắn không hiểu được thì tuyệt đối là đần độn! Hắn vội vàng nhún chân, phát lực lui về phía sau.

Đối với võ giả bậc cao mà nói, kỳ thật tốc độ rút lui cũng không khác gì với tiến tới.

Tốc độ của hắn nhanh vô cùng. – Thình thịch!

Chỉ là thân hình hắn vừa mới nhảy lên đã thấy một quyền đấm ra trước mặt hắn rồi.

Thế Cảnh, không thể trốn tránh!

Hắn lập tức nặng nề trúng một quyền, trong tai truyền ra tiếng nổ thanh thúy, trước mắt là một mảnh mơ hồ!

Sống mũi bị đánh vỡ, máu tươi cuồng phún, mặt hắn dữ tợn như quỷ. Xít!

Ngay cả Lăng Bách Đông đều vô cùng khiếp sợ. Tốc độ này… Nhanh đến mức ngay cả hắn cũng cảm thấy không bằng…!

Một quyền vừa rồi, nếu Ứng La Thiên ra tay đón đở thì còn tốt hơn một chút! Ai bảo hắn so tốc độ với Chu Hằng chứ, đây quả thực là dùng ngắn đánh dài, tự mình chuốc lấy cực khổ!

Ứng La Thiên trong lòng hoảng sợ, tốc độ tiểu tử này nhanh hơn hắn, man lực có thể chống lại hắn. Hơn nữa thể chất có thể so được với pháp khí của Sơn Hà Cảnh, đối thủ như vậy bảo hắn làm sao đối phó?

Đánh không được, trốn không thoát!

Cho tới bây giờ hắn chưa bao giờ gặp khốn cảnh như vậy, tiến thối lưỡng nan.

Chu Hằng lại lần nữa vung tay chụp tới cổ Ứng La Thiên.

– Lớn mật! Ứng La Thiên giận đến phát cuồng, bóp cổ mình? Đây là nhục nhã cỡ nào! Hắn chính là Sơn Hà Cảnh lão tổ, ở

trong Vương triều tuyệt đối là cấp bá chủ, tiểu tử này cũng dám đối đãi với mình như vậy!

– Có gì không dám, ngươi là cái thá gì! Chu Hằng hừ lạnh.

– Thình thịch!

Ứng La Thiên ra tay chặn lại. Kỳ thật lực lượng của hắn cũng không kém gì Chu Hằng, tuy rằng thể chất không bằng, nhưng thân là võ giả Sơn Hà Cảnh còn không thể dựa Thế hóa lực sao? Chu Hằng nắm giữ Thế cảnh, hắn không có sao?

Nắm giữ Thế Cảnh là điều kiện thiết yếu đột phá Sơn Hà Cảnh, tuy rằng nắm giữ Thế cảnh cũng chưa chắc có thể đột phá.

Chỉ cần không cứng rắn đánh với Chu Hằng, hắn cũng không cần lo lắng sẽ bị Chu Hằng đả thương.

– Tiểu bối. Ngươi không làm gì được bổn tọa! Ứng La Thiên cười lạnh nói, nhưng ngẫm lại mình đường đường là cường giả Sơn Hà Cảnh, không ngờ vì tiểu bối Khai Thiên Cảnh không gây thương tổn được cho mình mà đắc ý dào dạt như vậy, đây là bi ai cỡ nào?

[CHARGE=3]- Hằng thiếu. Trước dừng tay đi, việc này gia

chủ đại nhân tất sẽ đòi lại công đạo cho ngươi! Lăng Bách Đông đã ở bên cạnh khuyên can, Chu Hằng biểu hiện như thế cũng đã đủ kinh diễm rồi, còn có thể cầu xa gì hơn nữa chứ?

Chẳng lẽ thật muốn đánh giết Ứng La Thiên tại đương trường sao?

Trước không nói Chu Hằng có thực lực như vậy hay không, cho dù có, cũng không thể phát sinh, trước mắt Triệu gia đang ở giai đoạn súc tích lực lượng, không nên đắc tội Ứng gia. Không bao lâu nữa Triệu Đoạt Thiên có thể đột phá Kết Thai Cảnh, khi đó Triệu gia sẽ hoàn toàn không sợ!

Kết Thai và Linh Hải, tuy rằng chỉ kém một cảnh giới, nhưng mà một bước này lại như lạch trời, nhảy qua thì chiến lực tăng vọt ngàn vạn lần!

Đây là khác biệt giữa bán tiên cùng phàm nhân!

Người xem cuộc chiến chung quanh cũng nhao nhao gật đầu, vô cùng đồng ý, Chu Hằng có thể làm được trình độ này đã cũng đủ đáng sợ.

– Ta muốn giết người, ai cũng không cản được! Chu Hằng lại càng thêm cường thế, không có ý dừng tay.

– Hừ, bổn tọa ngược lại muốn xem ngươi có thủ đoạn gì! Ứng La Thiên tức giận vô cùng, hắn đường đường là cường giả Sơn Hà Cảnh lại bị một tiểu bối uy hiếp tính mạng.

Hai nắm đấm Chu Hằng ngưng lại, oanh, tử hỏa hừng hực bùng cháy.

Ứng La Thiên đảo qua một cái, cười lạnh nói: – Chỉ bằng loại huyết mạch lực thấp kém này?

Huyết mạch lực chia làm Thiên, Địa, Nhân ba phẩm bậc, nhưng nên biết rằng, có một số huyết mạch cho dù có nồng đậm hơn nữa cũng không thể đột phá nổi hạn chế Thiên cấp hoặc là Địa cấp, đây là quyết định bẩm sinh. Giống như một môn võ kỹ Địa cấp thượng phẩm, mặc cho ngươi nghiên cứu như thế nào, nhiều nhất cũng chỉ đề thăng một tiểu cảnh giới mà thôi.

Ứng gia huyết mạch lực tự nhiên cực kỳ cao cấp, cao nhất có thể đạt tới cấp bậc Thiên linh thể, mà có thể đối kháng với huyết mạch lực của Ứng gia, toàn bộ đại lục cũng không có bao nhiêu, những huyết mạch lực thanh danh lừng lẫy cũng không yếu hơn Ứng gia, có một ít lại mạnh hơn Ứng gia.

Nhưng có thể khẳng định một điểm, trong này khẳng định không có huyết mạch lực cùng loại với ngọn lửa màu tím.

– Vậy ngươi nếm thử một chút đi! Chu Hằng một quyền đánh

ra.

Tốc độ của hắn vượt qua Ứng La Thiên, Thế Cảnh vừa ra, khiến Ứng La Thiên chỉ có thể chống đỡ, căn bản không thể trốn tránh.

– Băng Triền Thủ! Ứng La Thiên hai tay vũ động, vận chuyển nhu kình để hóa giải man lực của Chu Hằng, đây là sách lược ứng đối tốt nhất. – A… Hắn đột nhiên kêu thảm một tiếng, vội thu tay lại, khói nhẹ không ngừng bốc lên, còn mang theo mùi thịt khét.

Tử hỏa này quá nóng, cho dù hắn dùng linh lực bao bọc hai tay cũng vô dụng!

Hắn nâng hai tay lên, chỉ thấy hai tay đều bị đốt trọi, ngay cả xương cốt cũng bị đốt đen nhanh, có mấy cây xương ngón tay còn bị đốt tan chảy, cho thấy sức nóng của nó đáng sợ cỡ nào.

Tại sao có thể như vậy!

Loại huyết mạch lực thấp kém này lại cường đại như vậy, ngay cả xương cốt cường giả Sơn Hà Cảnh cũng có thể đốt tan chảy!

Ứng La Thiên rốt cục vô cùng sợ hãi, Chu Hằng thật sự có

năng lực xử lý hắn, hơn nữa hắn đang dần tiến tới hiện thực!

– Chu Hằng, ngươi nếu giết ta thì sẽ là tử địch với Ứng gia! Sắc mặt hắn hiện lên vẻ tàn khốc nói, vừa nói vừa lui, nhưng so tốc độ với Chu Hằng căn bản phải không chuyện thực tế.

Chu Hằng không khỏi xuy cười, nói: – Ta không giết ngươi, Ứng gia sẽ bỏ qua cho ta sao?

Ứng La Thiên không khỏi hoạt kê, kỳ thật hắn vốn không nên nói lời như vậy, nhưng mà thời điểm tính mạng bị uy hiếp, có mấy người có năng lực trời sụp trước mắt mà không sợ hãi?

– Hằng thiếu, không nên kết thù quá sâu với Ứng gia! Lúc này, Lăng Bách Đông cũng ở một bên khuyên.

Hắn có thể vì Chu Hằng mà liều mạng với Ứng gia, bởi vì đây là mệnh lệnh của Triệu Đoạt Thiên, lệnh cho hắn mang theo Chu Hằng trở về, nhưng mà chỉ cần Chu Hằng không sao, hắn sẽ không cứng rắn đối chọi với Ứng gia, bởi vì hiện tại khẳng định là Ứng gia đang ở lớn mạnh hơn.

Về tình về lý, hiện tại cũng không nên xé vỡ da mặt với Ứng gia!

– Ba! Chu Hằng đã bắt được Ứng La Thiên, một tay tóm lấy

cổ đối phương xốc lên giống như xốc một con chó chết. Hắn dùng ánh mắt nghiêm nghị quét tới Lăng Bách Đông, cũng không nói lời nào.

Bị ánh mắt của hắn đảo qua, ở trong nháy mắt đó, Lăng Bách Đông có một loại cảm giác bị Triệu Đoạt Thiên nhìn, uy nghiêm kia, khí thế kia, khiến hắn quả thật muốn quỳ rạp xuống đất, tung hô đối phương là Thần, dâng lên hết thảy của mình, bao gồm sinh mệnh!

Phải đột phá Kết Thai Cảnh mới có thể tự thành Thần ở đan điền bản thân, ta tức là thiên, ta tức là địa, ta tức là thần! Hắn bị tín niệm dao động như vậy, đã mất đi tư cách đột phá Kết Thai Cảnh rồi!

Đây cũng là nguyên nhân vì sao, đế quốc cả nhân loại cũng chỉ có gần hai trăm võ giả tạo thành Thần, trở thành nửa bước tiên nhân ngự trị chúng sinh!

Bởi vì thế gian này có quá nhiều sức mạnh to lớn, ở trước mặt của thiên nhiên, hoặc là ở trước mặt tuyệt cường giả, có mấy người có thể thủ vững bản tâm, tin tưởng vững chắc mình có thể đối mặt với hết thảy?

Lăng Bách Đông không khỏi hoảng sợ, nhưng trong lòng càng cuồng nhiệt!

Quả nhiên ông trời chiếu cố Triệu gia, liên tục xuất ra hai đại

yêu nghiệt thiên phú trác tuyệt, chỉ cần chờ Chu Hằng lớn lên Triệu Đoạt Thiên và Chu Hằng liên thủ, Triệu gia có thể quét ngang thiên hạ, danh chấn cửu thiên!

– Ngươi không thể giết ta, ta là thành viên trung tâm của Ứng gia, nếu ngươi giết ta, toàn bộ Ứng gia sẽ đuổi giết ngươi! Thiên hạ tuy lớn, nhưng ngươi tuyệt không có nơi ẩn thân! Ứng La Thiên phát ra tiếng rít gào sau cùng.

– Ta cố tình giết ngươi đó! Chu Hằng tế xuất hắc kiếm chém!

Phốc, một đạo máu tươi vọt lên, Ứng La Thiên chân tay run rẩy, rất nhanh lại yên tĩnh trở lại, chân ray rủ xuống, hoàn toàn chết rồi.

Tiểu tử này quá hung tàn!

Ứng Băng Phong, Ứng Hỏa Tâm, Ứng Minh Nguyên, Ứng La Thiên, trước, sau đã có bốn người Ứng gia chết trong tay hắn, chỉ sợ là cuồng nhân giết nhiều tộc nhân Ứng gia nhất từ trước tới nay!

Như vậy hắn và Ứng gia đã kết thù không chết không ngừng!

Mặc dù có Triệu gia ủng hộ, nhưng mà tất cả mọi người vẫn có cảm giác Chu Hằng không có phần thắng, Triệu Đoạt Thiên

cho dù có yêu nghiệt hơn nữa thì thế nào, Kết Thai Cảnh chính là tồn tại thành Thần, trên bản chất đã thoát khỏi phạm trù phàm nhân, là nửa tiên nhân!

Phàm nhân làm sao có thể chống được tiên?

Trong ánh mắt phức tạp của mọi người, Chu Hằng mang Lục Thần Phù ra, phiêu nhiên mà đi. – – –

Chương 234

Chương 234 Quyết định của Hàn Diệc Dao!

Lăng Bách Đông một đường đi theo, cũng không nói lời nào.

Nếu như nói lúc trước hắn chỉ là bởi vì Triệu Đoạt Thiên ra lệnh còn hết sức cung kính đối với Chu Hằng, coi như là thiếu gia Triệu gia, nhưng bây giờ là cung kính phát ra từ nội tâm, không nói trước tiền đồ tương lai của Chu Hằng như thế nào, chỉ là phần thực lực trước mắt này cũng đủ để giành được sự tôn trọng của hắn.

Hắn có năng lực giết chết Ứng La Thiên sao?

Tuyệt đối không thể!

Giữa các võ giả cùng cảnh giới, muốn phân ra thắng bại rất dễ dàng, nhưng muốn phân ra sinh tử, khó khăn!

Dù sao ai cũng không phải là ngu ngốc, biết rõ sẽ chết lại ham chiến không đi, trừ phi có chuyện bất khả kháng, lý do không thể không chiến. Nói như vậy, sau khi phân ra thắng bại, phe thất bại sẽ bỏ chạy, mà phe đoạt lấy ưu thế cũng rất khó khăn ngăn đối thủ lại.

Nhưng với quái thai Chu Hằng sẽ không giống với lúc trước!

Hắn có tốc độ cực nhanh, vượt qua cực hạn của Sơn Hà Cảnh, cái này bảo đảm hắn chỉ cần muốn đuổi theo đánh, không có ai chạy trốn được! Hơn nữa thể chất hắn mạnh mẽ có thể so với pháp khí của Sơn Hà Cảnh, lực phòng ngự có thể nói đứng đầu thế gian, trời sanh đã ở vào thế bất bại, hơn nữa huyết mạch tử hỏa kinh khủng kia chế tạo ra một quái thú Khai Thiên Cảnh!

Nghịch giết Sơn Hà Cảnh!

Thế giới của võ giả chỉ nhìn thực lực, quyền đầu lớn chính là Vương! Nếu thực lực Chu Hằng ở trên hắn, Lăng Bách Đông tự nhiên sẽ không để ý tuổi thọ của Chu Hằng, cảnh giới linh lực, mà là phục tòng phát ra từ nội tâm, càng có một loại cuồng nhiệt.

Hơn nữa, Triệu Đoạt Thiên thật ra thì cũng trẻ tuổi đến đáng sợ, số tuổi tương đối thậm chí còn trẻ hơn so sánh với Chu Hằng!

- Hằng thiếu, gia chủ đại nhân mời Hằng thiếu đến Lãng Nguyệt Quốc!

Đợi sau khi trở lại phủ đệ của Lục Thần Phù, Lăng Bách Đông lập tức vô cùng cung kính, nói.

Chu Hằng khe khẽ suy tư, mở miệng nói:

- Lãng Nguyệt Quốc, ta nhất định sẽ đi! Bất quá, cũng không đi cùng ngươi!

Trong lòng hắn vô cùng chán ghét người cậu còn không có gặp mặt, làm sao theo tâm ý của đối phương, hắn sẽ đi Lãng Nguyệt Quốc, nhưng tuyệt không phải bởi vì Triệu Đoạt Thiên muốn hắn đi, mà là chính bản thân hắn muốn đi!

Lăng Bách Đông không có hoàn thành mệnh lệnh của Triệu Đoạt Thiên, trong lòng không khỏi sợ hãi. Nhưng khi nhìn khuôn mặt Chu Hằng, hắn cũng là không phát ra được câu nói thứ hai.

Người nam nhân này có khí thế khiếp người như Triệu Đoạt Thiên vậy, để cho hắn hàng phục theo bản năng.

- Thuộc hạ cáo lui!

Nếu như là hắn đã thần phục Chu Hằng, tự nhiên không dám ở

tự xưng là mỗ gia ở trước mặt Chu Hằng nữa, mà là rất tự giác thể hiện thân phận của mình.

Chu Hằng phất phất tay, hắn chán ghét Triệu Đoạt Thiên, nhưng sẽ không mở rộng phạm vi đả kích căm hận nhàm chán này. Dù nói thế nào Lăng Bách Đông cũng là tới đây giúp hắn một tay, hắn không nhờ ơn không cần gấp gáp, nhưng cũng không có cần thiết phải thể hiện sự căm ghét đối với người khác.

- "Đa tạ Chu công tử tương trợ!

Lục Thần Phù dịu dàng quỳ gối.

Chu Hằng phát ra một đạo linh lực nâng nàng lên, nói:

- Loại lời khách sáo này sau này đừng nói, như thế nào, không có thu hoạch gì sao?

Hắn trừ để cho Thiên Bảo Các thay mình thu mua kim loại, lại bảo Lục Thần Phù lưu ý kim loại kỳ lạ cổ quái, tiến hành đồng bộ.

- Thẹn với sự dặn bảo của công tử, Thần Phù cũng không có tìm được!

Lục Thần Phù lộ ra vẻ buồn rầu. Việc buôn bán nàng rất có nghề, nhưng muốn nàng "nhặt ve chai" thì lại làm người khác khó chịu, mặc dù đưa ra giá cao, nhưng nhận được toàn bộ là phế phẩm chân chánh, hơn nữa còn có người cố ý làm giả tới lừa gạt.

- Được rồi. Ngươi tiếp tục tìm!

Chu Hằng thuận miệng nói, hắn cũng biết muốn thu tập được tài liệu kim loại đáng giá dấu diếm trong Minh Châu ở dân

gian chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu, huống chi mới ba tháng, Lục Thần Phù không có thu hoạch cũng là bình thường.

- Công tử, ngươi muốn đi Lãng Nguyệt Quốc?

Lục Thần Phù đánh bạo hỏi, ở trong mắt của nàng, Chu Hằng chính là một thổ phỉ, cậy mạnh bá đạo. Vì vậy lúc nói chuyện cùng Chu Hằng, nàng luôn là thận trọng.

- Ừm, mấy ngày nữa sẽ lên đường!

Chu Hằng cân nhắc một chút, hắn quả thật không kịp chờ mà muốn gặp được mẫu thân.

Lục Thần Phù ồ một tiếng, đôi mắt đẹp lưu chuyển, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Trong lòng Chu Hằng đột nhiên vừa động, đang nhớ lại một chuyện, nói:

- Bảo vật đó của ngươi là ai cho ngươi?

Ứng gia cũng không có thứ tốt, Lục Thần Phù lại hoàn toàn không giống như bị bất kỳ xâm phạm, hẳn là bảo vật hộ thân đó của nàng vẫn có tác dụng. Bất quá, Ứng La Thiên chính là Sơn Hà Cảnh Sơn Hà Cảnh. Ngay cả cường giả như vậy cũng không làm gì được Lục Thần Phù, để cho Chu Hằng nổi lên mấy phần tò mò.

- Một tao lão đầu!

Lục Thần Phù hồi đáp:

- Lúc đầu, Thần Phù còn tưởng rằng hắn là một tên lường gạt, nói gì chúng ta hữu duyên, huyết quang tai ương, Thần Phù cũng là bán tín bán nghi, muốn kết thiện duyên thôi, không nghĩ tới thực sự hữu dụng!

Nhất thời sắc mặt Chu Hằng tối sầm, này làm sao nghe đều giống như lão lừa đảo bán Phá Hư Lục cho hắn, lão già đáng

khinh, không nghĩ tới lão đầu này còn có thể chạy.

Hắn mang theo Hàn Diệc Dao cùng Tiêu Họa Thủy rời đi Lục phủ, đi tới Thiên Bảo Các một chuyến, Nguyễn Giai Oánh cũng là thu mua một đống lớn kim loại cho hắn, chồng chất tại nơi sơn cốc ngoài thành.

Hắn đi nhận một chuyến, luyện hóa toàn bộ tại chỗ, nhưng để cho hắn thất vọng là lần này cũng không có gặp phải tình huống "nhặt tiện nghi", mặc dù có kim loại khắp sơn cốc, nhưng bây giờ thể chất của hắn chính là cái động hoàn toàn không có đáy, tinh hoa của những kim loại này luyện hóa ra quả thực chính là như muối bỏ biển.

Chu Hằng cũng không có để ở trong lòng, Thể tu cố nhiên cường đại, nhưng cuối cùng không có mạnh như tu vi linh lực của đại đạo chánh thống, chỉ có thể làm một môn phụ trợ.

Hiện tại mặc dù hắn giết được võ giả Sơn Hà Cảnh, đó là bởi vì tử hỏa dị biến, nếu không sẽ dễ dàng bại, muốn giết cũng rất khó khăn.

Mà hắn chỉ cần tu vi linh lực xông lên Sơn Hà Cảnh, cho dù đối thủ là Sơn Hà tam trọng thiên đỉnh phong cũng có thể một quyền xua nát, không trì hoãn chút nào!

Muốn tích lũy linh lực cũng rất đơn giản.

Hàn mang trong ánh mắt Chu Hằng chớp động, Ứng gia chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, sau khi hắn đi Lãng Nguyệt Quốc, có phải khi gặp người của Ứng gia liền làm thịt hay không?

Nói đến Ứng gia, Hàn Diệc Dao cùng bọn họ là quan hệ như thế nào?

[CHARGE=3]

Chu Hằng đi tới căn phòng của Hàn Diệc Dao, nói:

- Người mà ngươi phải gả, là đệ tử của Ứng gia?

Trải qua một chuyện của Ứng La Thiên, Hàn Diệc Dao tự nhiên biết không lừa gạt được Chu Hằng nữa, lúc này gật đầu, nói:

- Đúng!

Chu Hằng căn bản không có hỏi tới nữa, chẳng qua là cười cười, nói:

- Từ lúc ngươi nhìn thấy ta, ngươi cũng không phải là vị hôn thê của người nào, mà là chỉ thuộc về ta!

Nhìn vẻ mặt bá đạo của hắn, nghe tuyên ngôn cậy mạnh của hắn, trong lòng Hàn Diệc Dao cũng là nhộn nhạo, không tự chủ được mà gật đầu, nhưng lập tức lại lộ ra vẻ lo lắng, nói:

- Ứng gia, đáng sợ hơn nhiều so sánh với ngươi nghĩ!

Chu Hằng cũng không có phủ nhận, hắn không sợ hãi người trong thiên hạ, nhưng cũng không có ý nghĩa hắn tự đại là vì có thể đối kháng với cường giả thiên hạ!

Không nói tới tồn tại Kết Thai Cảnh, lúc trước hắn đã từng đánh một trận cùng cường giả Linh Hải Cảnh của Mao gia, biết rõ chính mình xa xa không phải đối thủ của cường giả Linh Hải Cảnh. Gặp phải tồn tại như vậy, hắn chỉ có thể triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ mà trốn chạy!

Không địch lại mà chạy, mặc dù là một loại sách lược, nhưng cuối cùng vẫn làm cho người ta vô cùng khó chịu.

- Ứng gia đến tột cùng có bao nhiêu cao thủ?

Chu Hằng hỏi.

- Lão tổ Kết Thai Cảnh, hẳn là chỉ có một!

Hàn Diệc Dao vô cùng nghiêm túc, nghĩ một lát, mới nói:

- Cường giả Linh Hải Cảnh, tuyệt đối không dưới mười người!

Nàng nói xong hết sức không dám chắc, bởi vì nàng dù sao còn không có gả vào Ứng gia. Hơn nữa, nàng là một phụ nữ, cho dù trở thành phu nhân của Ứng Thừa Ân cũng không cách nào tiến vào trung tâm quyền lực của Ứng gia, thế giới của võ giả lấy nam tử vi tôn, mà ở thời đại hệ thống quyền lực gia tộc tương truyền, nữ tử dĩ nhiên bị xem nhẹ.

Bởi vì nữ nhân cuối cùng là phải lập gia đình!

Mười Linh Hải Cảnh!

Hơn nữa đây chỉ là đánh giá thấp nhất, trên thực tế có thể xa xa không chỉ con số này. Dù sao một gia tộc truyền thừa mấy ngàn năm, trên vạn năm, nội tình là ngoại nhân không cách nào tính toán.

Bất quá, Linh Hải Cảnh cũng nhiều như vậy, như vậy cao thủ Sơn Hà Cảnh hẳn là cũng như vậy!

Trong ánh mắt Chu Hằng lóe lên sát khí, làm thịt những tộc nhân Sơn Hà Cảnh của Ứng gia kia, hắn cũng nên tấn nhập Sơn Hà Cảnh, đến lúc đó vô luận là chiến lực hay là năng lực tự vệ hắn cũng sẽ tăng nhiều.

Thực lực!

Nói tới nói lui vẫn phải có thực lực!

Nếu như hắn luôn luôn dừng lại ở nơi như Hàn Thương Quốc, vậy tu vi hiện tại của hắn đã đủ rồi. Sơn Hà Cảnh nào có thể chống đở cùng hắn? Nhưng muốn tiến vào tầng thứ cao hơn, không cần nhìn sắc mặt của người khác để làm việc,, như vậy nhất định phải có thực lực cao hơn.

Thấy một ít hung quang của Chu Hằng nhanh chóng rồi biến mất, trong lòng Hàn Diệc Dao hiện lên một cổ lo lắng, nàng biết Chu Hằng mặc dù hiểu được tiến thoái, nhưng dù sao chẳng qua là thanh niên hai mươi tuổi, rất dễ dàng vọng động.

Bọn họ ở Hàn Thương Quốc mấy ngày, làm an bài sau cùng, Chu Hằng cũng không có báo cho Chu Định Hải hắn muốn đi Lãng Nguyệt Quốc. Bởi vì hắn cũng không biết chuyến này có thể đón mẫu thân trở về hay không, càng không biết sẽ trì hoãn ở Lãng Nguyệt Quốc bao lâu.

Nếu như nói cho Chu Định Hải, vậy hắn nhất định sẽ lo lắng vạn phần, mỗi ngày đều mong đợi thê tử và con trở về, sinh ra lo lắng không cần thiết!

Mà mấy ngày qua Hàn Diệc Dao cũng suy nghĩ rất nhiều, nàng đã ra một quyết định hết sức chật vật.

Nếu như đổi là trước kia, nàng thậm chí nghĩ cũng sẽ không nghĩ. Cõi đời này không có người nam nhân nào đáng giá để nàng hy sinh, nhưng Chu Hằng … Nếu là lựa chọn được, nàng cũng không muốn đi quân cờ này, nhưng là, nàng càng không thể hại Chu Hằng.

Nam nhân này, cứu nàng hai lần, về tình về lý, nàng chính là bồi thường một mạng cho Chu Hằng cũng không thiệt!

Đêm trước khi quyết định lên đường tới Lãng Nguyệt Quốc, nàng đi vào căn phòng của Chu Hằng.

Làn gió thơm xông vào mũi, Chu Hằng vừa thấy không khỏi hiện lên vẻ mãnh liệt kinh diễm. , Nàng mặc trang phục lộng lẫy, vốn là thanh lệ vô song, giờ khắc này càng lộ vẻ xinh đẹp, nhất là nàng mặc một bộ váy dài vô cùng sát người, hiển lộ rõ vóc người câu nhân.

Hàn Diệc Dao bước liên tục đi tới chỗ Chu Hằng, cố ý vặn vẹo người, mông đẹp đung đưa tạo ra đường cong mê người, nhất là uốn éo đến mức tận cùng, vải vóc dán thật chặc lên cái mông của nàng, vô cùng gợi cảm.

Tròn trịa, thịt núc ních, tràn đầy phong tình khêu gợi.

Chu Hằng thật muốn một ngụm ăn nữ nhân này vào trong

bụng, lập tức đưa tay lên kéo Hàn Diệc Dao vào trong ngực, bàn tay to sờ lên bộ ngực lớn của nàng hết sức dã man.

Sung mãn, rắn chắc, co dãn mười phần, xúc cảm đẹp để cho người ta quả muốn sợ hãi than.

- Ngô …

Hai mắt Hàn Diệc Dao mê ly, tản ra mị lực nhiếp hồn đoạt phách, nàng chủ động chu môi đỏ mọng hôn Chu Hằng.

Môi hai người đụng vào nhau, hơi thở của hai người cũng là trở nên nặng nề, ánh mắt nhìn nhau cũng là tràn đầy dục vọng.

- Không nên câu dẫn ta!

Chu Hằng thở gấp nói, dưới ảnh hưởng của dược lực Kim Dương Thảo, hắn cũng không phải là người có khắc chế lực tốt.

Hàn Diệc Dao ngoảnh mặt làm ngơ, một bên dùng ánh mắt trêu chọc nhìn hắn, một bên đem đầu ngón tay di chuyển xuống phía dưới, bắt được quái vật lớn kia, sau đó vuốt ve, để cho vật kia ngóc đầu dậy, nóng như lửa.

- Ngươi đây là đang tự mình chuốc lấy cực khổ sao?

Chu Hằng buồn bực nói, nữ nhân này lại không thể đụng, lửa đốt lên cũng không chịu trách nhiệm diệt, phải đánh nát cái mông của nàng.

- Biến ta thành nữ nhân!

Hàn Diệc Dao dùng ánh mắt động tình nhìn Chu Hằng, trong ánh mắt có ngọn lửa điên cuồng.

- Ngươi muốn chết sao?

Chu Hằng bĩu môi.

- Đó là ta lừa gạt ngươi, làm sao có thể có loại chuyện đó!

Chương 235: Thân thể Huyền Âm!

– Ngươi dám gạt ta?

Chu Hằng nhất thời nổi giận.

– Ta trước kia không thể khẳng định ngươi là yêu thích ta, hay là thân thể của ta, cho nên chỉ có thể lừa gạt ngươi như vậy. Mà ngươi cũng không có để cho ta thất vọng, dừng cương trước bờ vực, nói rõ tâm ý của ngươi!

Hàn Diệc Dao đảo đôi mắt đẹp.

– Cho nên, hiện tại ta muốn dâng hiến toàn bộ chính mình cho ngươi!

– Ngươi nữ nhân ngốc này!

Sự tức giận của Chu Hằng đâu có thể nào cứ tiêu tan như vậy, hắn hận nhất chính là bị lừa gạt.

Hắn đặt Hàn Diệc Dao trên đùi, không chút do dự quơ lấy bàn tay to đánh tới.

– A! A! A!

Hàn Diệc Dao nhất thời hét thảm lên, Chu Hằng thật là không có hạ thủ lưu tình, đánh rất đau. Phải biết rằng đây cũng là bàn tay to có thể so với pháp khí Sơn Hà Cảnh a, tương đương với dùng thước đánh vào cái mông của người bình thường, có thể không đau không?

Nhưng đau đến cuối cũng là sinh ra cảm giác khó hiểu, không thể nói là cái gì, tê tê, ngứa ngứa, làm cho trong lòng nàng từ từ bốc cháy lên một ngọn lửa, giữa hai chân trở nên vô cùng ướt át.

Tiếng kêu đau đớn của nàng dần dần biến dạng, trở nên giống như mèo kêu, xuân ý người, phảng phất có một cái móng vuốt không ngừng mà gãi gãi tâm của Chu Hằng.

Cái mông của nữ nhân này mười phần co dãn, vỗ xuống một cái liền rung động mạnh, không người nào so sánh được, trong tai lại nghe được tiếng rên rỉ giống như gọi xuân của nàng, Chu Hằng cũng không khỏi miệng khô lưỡi nóng, lực đánh càng ngày càng nhẹ, không ngừng xoa bóp hai quả đào kia, thật giống như muốn bóp vỡ mới bằng lòng.

– Để cho ta biến thành nữ nhân!

Hàn Diệc Dao quay đầu lại, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng tràn đầy trêu chọc, dã tính.

– Hừ, ngươi nghĩ biến thành nữ nhân, ta liền theo tâm tư của ngươi?

Chu Hằng khó chịu lại đánh vào cái mông của nàng, tức giận còn chưa tiêu.

– Gia, ngài đừng nóng giận, không nên chấp nhặt cùng ta!

Hàn Diệc Dao đổi một loại tư thái, giống như tỳ nữ gặp cảnh khốn cùng, ăn nói khép nép, nhưng mặt mày lưu chuyển, vạn phần quyến rũ.

– Ngươi nữ nhân này, hôm nay không hảo hảo trừng phạt ngươi là không được!

Chu Hằng cỡi quần áo Hàn Diệc Dao, phương pháp trừng phạt tốt nhất chính là làm cho nàng khóc cầu xin tha thứ.

– Xin đại gia cứ việc trừng phạt ta!

Mặc dù Hàn Diệc Dao không có cùng Tiêu Họa Thủy cùng giường hầu hạ Chu Hằng, nhưng mấy ngày qua thường thấy bộ dáng nữ nhân làm nũng vô cùng mềm mại đáng yêu, đừng nói Chu Hằng, ngay cả nàng là phái nữ cũng không nhịn được mà tâm dao động.

Năng lực bắt chước của võ giả cường đại cở nào, huống chi làm nũng vốn là bản lãnh từ nhỏ đã có của nữ nhân. Chẳng qua là có nguyện ý dùng đến hay không.

Đối với Hàn Diệc Dao biết vâng lời, Chu Hằng lộ ra vẻ rất hài lòng, nhưng tức giận cũng không phải là dễ dàng tiêu tan như vậy! Hắn mang theo tâm tình vui thích cởi bỏ nút áo trên quần áo Hàn Diệc Dao, giống như đang tháo ra một lễ vật chờ đợi đã lâu, mang theo vẻ hưng phấn, một vẻ khẩn trương.

Kỹ năng cởi bỏ quần áo người khác của hắn luôn là nắm giữ không tốt, tháo ra hồi lâu mới rốt cục để lộ thân thể xinh đẹp của Hàn Diệc Dao ra. Da thịt tuyết trắng, giống như ngà voi tinh sảo, lại giống như tơ lụa thượng hạng.

Bàn tay to từ cổ Hàn Diệc Dao xẹt qua bộ ngực cao vút như núi, hai hạt tiểu anh đào đã đứng thẳng, tiếp tục lướt qua cùng bụng bằng phẳng không có một vết sẹo, rồi đến chỗ thần bí kia, trong rừng rậm màu đen, khe suối tràn lan.

Lúc ngón tay của hắn trượt vào, Hàn Diệc Dao không nhịn được, toàn thân cũng run rẩy, phía trên làn da trắng như tuyết trở nên đỏ ửng, nàng cũng cởi bỏ quần áo thay Chu Hằng, hai người rất nhanh thì trần truồng ôm nhau.

– Chu Hằng, dùng sức yêu ta!

Hàn Diệc Dao nỉ non nói, vứt bỏ hết thảy ý nghĩ. Chỉ là muốn hưởng thụ cực lạc nguyên thủy nhất giữa nam nữ.

Chu Hằng đã nhắm thẳng vào chỗ yếu hại, hắn nắm bộ ngực cực phẩm của Hàn Diệc Dao thật chặc, đẩy người một cái, nộ long nhất thời tiến quân thần tốc, công thành phạt trại, đánh thẳng vào chỗ hiểm yếu, một ít chướng ngại nho nhỏ căn bản không cách nào ngăn cản.

– A!

Hàn Diệc Dao phát ra tiếng hô bị đau, chân ngọc thon dài quấn lên bên hông Chu Hằng, ngọc thủ dùng sức nắm chặt vào trên lưng của hắn.

Thể chất của Chu Hằng quả thật có thể so với pháp khí Sơn Hà Cảnh, nhưng đó chỉ là xương cốt của hắn, da mặc dù bền bỉ hơn rất nhiều so với Khai Thiên Cảnh bình thường, nhưng

cuối cùng là không thể đánh đồng cùng xương.

Một trảo này, trên lưng của hắn nhất thời để lại 10 dấu móng tay hồng hồng, để cho hắn cũng hít một hơi thật mạnh vì bị đau.

Cảm thấy đau, đó mới là người!

Đây cũng là tại sao Chu Hằng không có Phệ Kim tộc toàn thân, không có cảm giác nào, vậy thì chân chánh là dị loại.

Nỗi đau kia làm cho hung tính của hắn nổi lên, giống như một Mãnh Hổ, liều mạng đâm chọc vào, trong lúc ra vào, rất nhanh thì đã đưa Hàn Diệc Dao lên tầng mây, phiêu du ở trong mây, sướng tới mức tâm can cũng muốn hòa tan.

Trong nháy mắt khi Chu Hằng tiến vào thân thể nàng, Hàn Diệc Dao cũng cảm giác được thân thể của mình xuất hiện biến hóa rõ ràng, nóng lên, nóng tới quá mức!

Đó cũng không phải do nàng động tình, mà là thể chất nàng đang phát sinh tác dụng.

– Chu Hằng, vĩnh viễn nhớ kỹ ta, chớ quên ta!

Nàng quấn Chu Hằng thật chặc, nhẹ giọng nỉ non.

Một bước này, từ khi bắt đầu đã tựu không khả năng dừng lại, chỉ sợ Chu Hằng hiện tại rút ra nàng cũng sẽ tự mình nở rộ, thăng hoa, héo tàn trong đỉnh cao.

Chu Hằng căn bản nghe không rõ nàng đang nói cái gì, thân thể của hắn mãnh liệt cần thân thể của nàng, để cho hắn giống như một đầu Man Ngưu không ngừng va chạm, siêng năng cày cấy.

[CHARGE=3]

Hàn Diệc Dao đúng là diệu nhân, tình đến nhiều, cả người nàng biến thành sắc ửng đỏ, thân thể lại càng phát ra mỵ hương khắp người, đó là mùi vị của nàng, mùi thơm trời sanh, thúc dục ham muốn của Chu Hằng, để cho hắn cày cấy càng thêm ra sức.

Đã tới rồi!

Hàn Diệc Dao chỉ cảm thấy như bay lên chín tầng mây, trong ý nghĩ trống rỗng, không nhịn được phát ra một tiếng thét chói tai, hai chân ngọc thon dài gắt gao kẹp chặt eo Chu Hằng, dùng sức lớn tới mức thậm chí có thể kẹp gãy võ giả Khai Thiên Cảnh bình thường!

– Chu Hằng, ta yêu ngươi!

Nàng lớn tiếng nói, oanh, nàng bị khoái cảm cực lạc bao phủ, toàn thân kịch liệt co quắp.

Một luồng sóng lực lượng cường đại thông qua chỗ hai người kết hợp vọt mạnh qua Chu Hằng, đây là tích lũy linh lực cực kỳ tinh thuần, căn bản không cần luyện hóa, trực tiếp hóa thành linh lực của bản thân Chu Hằng, súc tích ở không gian đan điền của hắn.

Hắc kiếm giết người, hấp thu tinh khí sinh mệnh, cũng không phải là tu vi thuần túy, vì vậy cũng không đại biểu cho Chu Hằng giết một Sơn Hà Cảnh là có thể đạt được toàn bộ tích lũy của một Sơn Hà Cảnh.

Nhưng tình huống của Hàn Diệc Dao cũng là bất đồng, một thân tu vi của nàng bao gồm cả sinh mệnh lực của nàng đều đang liên tục không ngừng đưa vào trong cơ thể Chu Hằng, không giữ lại chút nào!

Như vậy ý nghĩa Chu Hằng có thể nhận được toàn bộ tích lũy tu vi của nàng, không có một tia lãng phí! Thậm chí, bao gồm cả sinh mệnh lực của nàng, thọ nguyên của nàng!

Chu Hằng tỉnh táo lại từ trong khoái cảm.

Lúc này, hắn còn không biết nữ nhân này vừa lừa chính mình, nàng quả thật không thể bị nam nhân đụng vào, sau khi đụng vào chẳng những tu vi hoàn toàn biến mất, hơn nữa ngay cả tính mệnh cũng giữ không được!

Trong khoảng thời gian ngắn, hắn đâu còn chú ý đi suy tư xem tại saddilaij có thể chất tà dị như vậy, chỉ muốn bứt ra rời đi, ngăn cản hành động tự sát này của nàng. Nhưng Hàn Diệc Dao cũng là quấn hắn thật chặc, dùng hết toàn bộ lực lượng của nàng.

Đã bắt đầu, không thể nghịch chuyển!

Vào giờ khắc này, Chu Hằng hiện lên sự tức giận mãnh liệt, nữ nhân này làm sao ngớ ngẩn như vậy!

Tuyệt không thể làm cho nàng chết!

Nếu là như chết như vậy, còn dạy dỗ nàng thế nào, đánh cái mông của nàng!

– Nữ nhân ngốc, đừng nghĩ trốn tránh như vậy!

Chu Hằng hét lớn.

Ầm!

Khi một tia lực lượng cuối cùng của Hàn Diệc Dao đưa vào trong cơ thể Chu Hằng, chuyện kỳ diệu xuất hiện, Chu Hằng cũng đạt tới cực hạn, bắt đầu phun ra một luồng sóng, mà theo hắn phun ra, sinh mệnh lực của hắn, linh lực của hắn đang liên tục không ngừng tiến vào trong cơ thể Hàn Diệc Dao. Làm dịu thân thể gần như khô khốc của nàng.

Âm, dương, hai đạo linh lực kết thành một vòng tròn trong cơ thể bọn họ, một vòng tuần hoàn kỳ diệu!

A!

Một đạo gông xiềng tan vỡ, để cho lòng của hai người đột nhiên buông lỏng, không cần chứng minh, bọn họ cũng đều biết, đây là giải trừ Đồng Tâm Kết!

Tại sao có thể như vậy?

Hàn Diệc Dao lộ ra vẻ mờ mịt, Đồng Tâm Kết giải khai ở trong dự liệu của nàng, bởi vì thể chất của nàng một khi bộc phát ra, có thể giải hết thảy tà thuật của thế gian, nhưng không ngờ Chu Hằng trả linh lực về cho nàng, đây là chuyện gì xảy

ra?

Chẳng lẽ hắn cũng có thể chất này?

Không thể nào a, nếu là hắn cũng là thể chất này, sớm đã tinh tẫn nhân vong trên người Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi!

– Nữ nhân ngốc …

Chu Hằng nghiến răng nghiến lợi, hiện tại nếu Hàn Diệc Dao không chết, hắn sẽ phải hảo hảo tính toán món nợ này cùng nàng!

Hàn Diệc Dao nhắm đôi mắt đẹp thật chặc, không dám nhìn Chu Hằng.

Cho rằng như vậy là có thể may mắn thoát khỏi sao?

Chu Hằng lộ ra nụ cười nguy hiểm, đồ chơi phía dưới rất nhanh đã hùng phong phục chấn, lấp kín thân thể của nàng.

– Từ hiện tại bắt đầu, ngươi phải hảo hảo mà tỉnh lại!

Chu Hằng bắt đầu một vòng chinh phạt mới.

…

Hàn Diệc Dao rốt cuộc biết cái gì gọi là dục tiên dục tử, có một thời gian ngắn, nàng thật hận không được chết đi coi như xong, ba chữ sướng muốn chết cũng không phải là bỗng dưng tạo nên.

Như cầu xin tha thứ mọi cách, nhưng làm sao hữu dụng, Chu Hằng đang nổi nóng, lật qua lật lại chơi đùa nàng, ước chừng giằng co nàng ở trên giường một ngày một đêm, lúc này mới ngừng lại được, bảo nàng nói rõ ràng mọi chuyện.

Chẳng qua là dừng lại mà thôi, cũng không có lui binh, hai người vẫn ở trong trạng thái thân cận nhất, để cho Hàn Diệc Dao không dám nhúc nhích một chút nào, nếu không khoái cảm kia sẽ làm nàng khóc ra thành tiếng.

– Trên cái thế giới này, có một loại thể chất vô cùng hiếm thấy, là Huyền Âm thân. Có thể chất này cũng là cô gái, các nàng từ nhỏ tu luyện cực nhanh, nhưng có một khuyết điểm không cách nào chữa trị, chính là một khi các nàng thất thân, tu vi một thân đều sẽ làm để người khác hưởng, tính cả sinh mệnh lực cùng nhau truyền lại cho nam nhân đã đoạt đi sự trong sạch của các nàng! Ở thời kỳ thượng cổ, loại thể chất này cũng được xưng là “Đỉnh lô”, thiêu đốt chính mình, chỉ vì thành toàn người khác! Loại thể chất này, trong hàng tỷ người mới xuất hiện một người, cực kì hiếm thấy! Bất quá, một vị cô cô

của ta chính là có thể chất này, trước kia nàng xem qua một quyển cổ tịch, kết luận chính mình là Huyền Âm thân thể, mà lúc ta ở thiên quý thủy (kỳ kinh nguyệt) mười ba tuổi mới tới, thân thể xuất hiện dị biến, bị vị cô cô kia nhìn thấu đầu mối, nói cho ta biết về bí mật của Huyền Âm thân thể.

– Thiên quý thủy?

Chu Hằng chen lời nói, hắn cũng không biết kia là có ý gì.

Hàn Diệc Dao hơi có chút đỏ mặt, nhưng hai người ngay cả chuyện thân mật nhất của nam nữ cũng làm, thậm chí bây giờ còn đang dính lại với nhau, cần gì phải kiêng kỵ nữa, nói:

– Chính là mấy ngày mà mỗi tháng nữ nhân cũng sẽ có!

Chu Hằng sửng sốt một hồi mới hiểu được, nguyên lai chính là mấy ngày không có tiện đó, hắn cực kỳ chán ghét!

Chương 236: Rời đi!

– Cô cô ta vì bảo vệ mình, không để cho gia tộc ép nàng lập gia đình, thậm chí phá hủy dung nhan của mình!

Hàn Diệc Dao tiếp tục nói.

Chu Hằng không khỏi giật mình, trong lòng bỗng hiện lên một tia kính nể đối với vị nữ tử kia.

Hắn mặc dù không có gặp qua cô cô của Hàn Diệc Dao, nhưng từ vẻ thanh lệ tuyệt mỹ của Hàn Diệc Dao là có thể biết, vị kia tất nhiên cũng là tuyệt thế mỹ nữ có thể điên đảo nhân gian. Đối với một mỹ nữ mà nói, dung mạo quả thực còn trọng yếu hơn so sánh với tánh mạng.

Tự hủy dung nhan, điều này cần dũng khí to lớn!

Vừa đáng kính vừa đáng thương, bởi vì đây là một thế giới do người đàn ông chủ đạo, một người đàn ông nếu là muốn cả đời không lập gia đình, cần bị buộc đến trình độ tự hủy dung mạo sao?

– Ta không có dũng khí lớn như vậy, mà sau khi bị hứa hôn, lại không dám! Bởi vì lửa giận của người kia sẽ hủy cả Hàn gia, ta không thể hại cha mẹ của mình!

Hàn Diệc Dao vuốt ve gò má của Chu Hằng, trong ánh mắt tràn đầy ý nghĩ yêu thương.

Thật ra thì nữ nhân này rất dũng cảm, biết mình sẽ chết, vẫn là đi ra, muốn truyền lại một thân tu vi cho hắn!

Đúng rồi, nàng là sợ mình bị lửa giận của Ứng gia diệt, mới có thể không tiếc bản thân mà hy sinh! Bởi vì quan hệ Đồng Tâm Kết, nàng và mình phải ở chung một chỗ, cái này Ứng gia sẽ cho rằng quả thực chính là vô cùng nhục nhã!

Đối với nữ nhân không tuân thủ nữ tắc, cái thế giới này có trừng phạt vô cùng tàn khốc, trừ phi có lực lượng áp đảo mới có thể may mắn thoát khỏi.

Nói tóm lại, đây là một nữ nhân ngốc!

Chu Hằng càng nghĩ càng giận, hắn là quả trứng mềm cần nữ nhân tới giúp hắn sao?

– A …

Hàn Diệc Dao mềm mại kêu một tiếng, bởi vì Chu Hằng lại bắt đầu "Dùng cách xử phạt về thể xác" đối với nàng, thọt tới chỗ sâu của nàng, làm cho nàng cả người đều run rẩy.

Một vòng gió lốc mới bắt đầu.

…

Bởi vì ngoài ý muốn, Chu Hằng ở Hàn Thương Quốc thêm mười ngày.

Thể chất Huyền Âm cũng không phải nói khoác, mặc dù Chu Hằng không có hút khô Hàn Diệc Dao, nhưng thật thật tại tại chiếm được chỗ tốt vô cùng, hắn đạt đến Khai Thiên nhất trọng thiên đỉnh phong, có thể đột phá.

Hắn múa Lăng Thiên Cửu Thức ở không gian đan điền của mình. Hắc kiếm Khai Thiên Ích Địa, cả không gian đan điền ùng ùng kêu, chỉ có nửa ngày trời sau đã khuếch trương gấp ba, hoàn thành đột phá tiểu cảnh giới.

Thiên địa linh khí gột rửa, hắn đã củng cố cảnh giới rất nhanh.

Không nghĩ tới hắn bước vào Khai Thiên nhị trọng thiên dĩ nhiên là như vậy!

Hàn Diệc Dao không có chết, đây cũng là hiệu quả của Kim Dương Thảo. Chẳng những không có chết, ngược lại đạt được chỗ tốt khi âm dương tuần hoàn, tu vi nàng cũng tinh tiến rất mạnh, trực tiếp vào Sơn Hà nhất trọng thiên đỉnh phong.

Thân là thân thể Huyền Âm, nàng cũng có ưu thế trên tu hành, đột phá tiểu cảnh giới mặc dù không có dễ như trở bàn tay giống Chu Hằng, nhưng thay đổi Thiên cấp thượng phẩm Lạc Tuyết Chân Kinh. Hơn nữa bản thân chính là tương hợp cùng Đạo, cũng sẽ không có quá nhiều khó khăn.

Đại khái cho nàng thời gian hơn tháng, nàng là có thể đột phá Sơn Hà nhị trọng thiên.

Vừa được sung sướng, vừa có thể tăng trưởng tu vi, cớ sao mà không làm a?

Hai người trong mấy ngày kế tiếp lăn lộn sàng đan làm không biết mệt, nhưng để cho hai người thất vọng là, tu vi của bọn họ mặc dù mỗi lần đều có tăng trưởng, nhưng tuyệt không có thể so sánh với lần đầu tiên.

– Quả nhiên, lần đầu tiên luôn là trân quý nhất.

Hàn Diệc Dao luôn là có chút căng thẳng, cũng không lên giường cùng Tiêu Họa Thủy, Lan Phi hầu hạ Chu Hằng, nhưng tối ngày hôm qua nàng cũng là gia nhập trận chiến điên cuồng của ba người, bốn người hưởng hết cá nước thân mật.

Nhưng sáng ngày thứ hai, nàng cũng là để lại một tờ giấy mà đi mất.

– Đừng nhớ!

Chỉ có hai chữ này, trên giấy có dấu vết nước mắt ướt nhẹp. Để cho Chu Hằng có thể tưởng tượng ra bộ dáng như chảy nước mắt khi viết xuống hai chữ này.

Nữ nhân ngốc này, tự cho là đúng, luôn làm chuyện ngu xuẩn!

Chu Hằng biết, nàng rời đi chính mình chỉ là vì hòa hoãn lửa giận của Ứng gia. Mặc dù hắn làm thịt mấy người của Ứng gia, nhưng người trong võ đạo nào có đạo lý không chết, hơn nữa có Triệu Đoạt Thiên ủng hộ ở sau lưng, nếu không phải Ứng gia lão tổ cùng Ứng Thừa Ân tự mình xuất thủ, ai cũng không dám làm gì Chu Hằng!

Mà nếu là nàng kết bạn ở bên cạnh Chu Hằng, ý nghĩa sẽ hoàn toàn bất đồng, quả thực chính là công khai nhục nhã Ứng gia!

Nàng vốn là nghĩ kính dâng chính mình, vừa tăng tu vi Chu Hằng lên, vừa ít nhất có thể giảm bớt một bộ phận cừu hận. Nhưng hiện tại nàng không có chết, lại giải được Đồng Tâm Kết, tự nhiên không thể theo bên cạnh Chu Hằng để hại hắn.

Chu Hằng chỉ là vừa nghĩ liền hiểu được dụng ý của nữ nhân ngốc kia, chẳng qua là ai cho phép nàng làm như vậy!

Ngay cả nữ nhân của mình đều không thể bảo vệ, hắn coi là nam nhân sao? Hơn nữa, muốn trốn thì hắn có thể trốn vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp a?

Chu Hằng bóp thật chặc quả đấm, hắn nhất định sẽ bắt nữ nhân ngốc kia trở lại, hung hăng đánh cái mông của nàng, làm cho nàng từ đó về sau cũng không dám tự chủ trương nữa.

– Đi, chúng ta lên đường!

Hắn mang theo Tiêu Họa Thủy cùng Lan Phi rời khỏi Hàn Thương Quốc, lao tới Lãng Nguyệt.

Đối với lần này, vui vẻ nhất chính xác là Lan Phi, bởi vì nàng không cần đợi trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, có thể hít

thở không khí tự do, thưởng thức được thanh sơn bích thủy. Dĩ nhiên, vì để không bị Chu Hằng nhét trở về bảo tháp, nàng càng biết vâng lời, bởi vì tâm tình mấy ngày qua của Chu Hằng hiển nhiên không phải là rất tốt.

[CHARGE=3]- Làm ra bộ dáng kia làm gì, ta cũng không phải là con cọp ăn thịt người!

Chu Hằng làm sao cũng thấy Lan Phi không thuận mắt, nụ cười giả dối kia vừa nhìn đã biết, rõ ràng là đang sợ hắn.

– Ta cũng sẽ không giận chó đánh mèo các ngươi!

Lan Phi trên mặt đang cười, trong lòng cũng là xuy một tiếng, thầm nghĩ vẫn còn không giận chó đánh mèo, tối hôm qua lúc ở trên giường bóp ngực nàng đến hiện tại cũng vẫn đau a!

Lời này nàng chết cũng không dám nói.

– Chu Hằng, bây giờ chúng ta đi đâu?

Tiêu Họa Thủy hỏi.

Bọn họ là đi Lãng Nguyệt Quốc, nhưng Lãng Nguyệt Quốc to

lớn, lãnh thổ quốc gia bát ngát ít nhất phải bằng 100 Hàn Thương Quốc cộng dồn lại, dù sao cũng phải có một mục đích a?

– Phong Khiếu Tông!

Chu Hằng nói.

Trong lòng Lan Phi nhất thời sững sờ, Phong Khiếu Tông này không phải là tông môn chỗ con gái nàng ở sao? Chẳng lẽ chủ nhân háo sắc của nàng thực sự đang đánh chủ ý vào nữ nhi của mình? Nếu là vậy, nàng nên hỗ trợ nữ nhi, hay là núp ở một bên làm bộ như không thấy được?

Nàng không thể không biết, nếu là Chu Hằng muốn động vào Nam Cung Nguyệt Dung, nàng có năng lực ngăn cản sao, vì vậy nàng căn bản không có ý nghĩ này!

Thật ra thì làm nữ nhân của Chu Hằng cũng thật không tệ, nam nhân này ngày sau tất thành bá chủ đại lục, làm nữ nhân của hắn nhiều uy phong a! Mặc dù mẹ con chung một chồng ít nhiều có chút làm trái luân thường, nhưng đạo lý thiên hạ cũng là cường giả chế định, khi Chu Hằng cường đại tới trình độ nhất định, một lời một hành động của hắn chính là chí lý.

Hơn nữa, hiện tại không phải là không có tiền lệ mẹ con chung một chồng, ít nhất nàng biết những đại thần kia của đế đô có rất nhiều người thích như vậy, chẳng qua là che dấu rất khá,

không để cho quá nhiều người biết thôi.

Nếu như Chu Hằng thực sự đánh chủ ý như vậy, nàng phải hảo hảo khuyên nhủ nữ nhi!

Chu Hằng tự nhiên không biết một câu Phong Khiếu Tông của mình không ngờ để cho Lan Phi sinh ra nhiều liên tưởng như vậy, mà hắn quả thật muốn thu Nam Cung Nguyệt Dung vào. Mặc dù hắn cũng không thích Nam Cung Nguyệt Dung giống như Lan Phi, nhưng nếu nữ nhân bị hắn chạm qua, tuyệt không thể lại bị nam nhân khác đụng vào.

Ở phương diện này, hắn là tuyệt đối ích kỷ.

Phong Khiếu Tông ở Lãng Nguyệt Quốc được xưng tụng là đại tông môn, trong đó có cường giả Linh Hải Cảnh trấn giữ, hơn nữa cũng không chỉ một, cấp bậc Linh Hải Cảnh ở trong tông môn cũng có thể xếp hàng trung thượng.

Cũng đúng là như thế, bọn họ mới có thể nắm Hàn Thương Quốc trong tay, đạt được một đại bộ phận lợi ích của quốc gia.

Tam đại hào môn có lão tổ Kết Thai Cảnh khống chế Lãng Nguyệt Quốc, bọn họ ăn là thịt, nhưng dù sao cũng phải chừa chút súp cho những người khác.

Phong Khiếu Tông cũng không ở đế đô Lan Lăng Thành, mà là ở Phong Minh Sơn ngoài Thiên Hà Thành!

Thiên Hà Thành là một trong 18 Đại Thành trong Lãng Nguyệt Quốc, Phong Khiếu Tông chính là người thống trị tòa thành lớn này, mặc dù tông môn không có thiết lập tại bên trong thành, nhưng lực ảnh hưởng cũng là không gì sánh kịp. Rất nhiều người trong thành có thể không biết tam đại hào môn của Lãng Nguyệt Quốc là ai, nhưng tuyệt đối biết tông chủ Phong Khiếu Tông là Kỳ Thanh Hòa.

Trải qua thời gian hơn một tháng, ba người Chu Hằng mới tới tòa cổ thành này.

Một gạch một ngói, không có cái nào không để lộ ra phong cách cổ xưa, tràn đầy khí tức hồng hoang, làm cho người ta không nhịn được đắm chìm ở trong dòng sông lịch sử, sinh ra một loại cảm giác hỗn tạp trong nháy mắt xuyên qua muôn đời.

Tòa cổ thành này so sánh với bất kỳ một tòa thành thị nào ở Hàn Thương Quốc cũng cổ xưa hơn!

Trên thực tế, ở thời kỳ thượng cổ, vô luận là Hàn Thương Quốc hay là Lãng Nguyệt Quốc cũng là không có khu vực hoang dã khai hoá, cho đến khi Thiên triều do Vạn Cổ Đại Đế khai sáng ầm ầm sụp đổ, Thiên Long Đế triều tạo dựng lên, vì để khuếch trương nhân khẩu, mới có thể phân phong ra những đất hoang này, đầu tiên là tạo thành tứ đại Hoàng triều của Lãng Nguyệt Quốc, tiếp theo sau đó khuếch trương ra các

Vương triều của Hàn Thương Quốc.

Vì vậy từ trong lịch sử mà nói, Hàn Thương Quốc ít nhất trẻ hơn mấy vạn tuổi nếu so với Lãng Nguyệt Quốc.

Cụ thể bao nhiêu, không người nào có thể biết, đã mai một ở trong lịch sử.

Ba người bước chậm trên đường cái, người đến người đi, Ích Địa Cảnh, thậm chí võ giả Khai Thiên Cảnh cũng là thỉnh thoảng có thể thấy được, cho thấy nội tình thâm hậu của tòa cổ thành này.

Đột nhiên, phía trước truyền đến một trận kinh hô, chỉ thấy đám người chật chội tách ra giống như nước chảy, người đi trên đường rối rít trốn về hẻm nhỏ hai bên, có ít người lại lui về phía sau, bộ dáng như thấy quỷ.

– Chẳng lẽ là con nhà giàu nào cưỡng đoạt mỹ nữ bên đường?

Tiêu Họa Thủy suy đoán nói.

– Ha ha, hai người các ngươi mau chóng che mặt đi a!

Chu Hằng cười nói.

Tiêu Họa Thủy biết Chu Hằng đang nói đùa, cười cười không để ý tới, nhưng Lan Phi biết rõ như thế nhưng cũng không dám coi là gió bên tai, liên tục không ngừng lấy ra một cái khăn che mặt lại, làm vẫn tốt hơn là không làm a.

– A!

Tiếng kinh hô càng ngày càng gần, Chu Hằng giương mắt nhìn lên, không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc.

Cũng không phải là con nhà giàu đùa bỡn lưu manh bên đường, mà là trên đường cái xuất hiện một đầu gấu ngựa to lớn, cao chừng một trượng, dài hơn hai trượng, không kém một phòng ốc là bao nhiêu, đang lười biếng đi bên đường.

Nếu như chẳng qua là lớn,, còn không đến mức làm cho võ giả Ích Địa Cảnh, Khai Thiên Cảnh cũng bị làm cho sợ đến tè ra quần, đầu gấu ngựa này rõ ràng là yêu thú cấp bậc Sơn Hà Cảnh!

Mà ở trên người đầu Yêu Hùng này, lại còn có một cô nương hoang dã đang ngồi đó!

Tại sao lại nói là hoang dã?

Bởi vì cô nương này chính là mặc một trang phục kiểu dã nhân, trên người dùng vải trắng quấn bộ ngực, một tầng lại một tầng, cũng nhìn không ra kích thước bộ ngực như thế nào, hạ thân cũng chỉ dùng vải trắng quấn cái mông, lộ ra hai đùi tuyết trắng, bụng, hai cánh tay, tản mát ra vầng sáng mỹ ngọc.

Đầu đầy tóc đen cho đến cái mông, không có một tia trói buộc, một tia điểm xuyết, cả người tản mát ra vẻ tươi mát, phong tình dã tính nguyên thủy.

Chương 237: Nha đầu hoang dã!

Yêu thú cùng nhân loại không phải là có tử thù không thể hóa giải sao, song phương huyết nhục đều có được hấp dẫn cực lớn đối với nhau, là con mồi của nhau, làm sao có thể sống chung hòa bình?

Dĩ nhiên cũng có Đại Năng Lực Giả lấy lực mạnh bắt hàng phục yêu thú, thành tọa kỵ của mình, thần thú canh giữ sơn môn, đó cũng không phải chưa từng thấy qua. Nhưng muốn bắt hàng phục yêu thú Sơn Hà Cảnh, tất phải có tu vi Linh Hải Cảnh!

Cô nương hoang dã này mặc dù thực lực không kém, nhưng là chỉ có Khai Thiên Cảnh thôi, cũng kém Sơn Hà Cảnh một mảng lớn, huống chi là Linh Hải Cảnh.

Nàng còn có thể cưỡi ở trên người gấu ngựa, vậy dĩ nhiên là sau lưng nàng có siêu cấp cường giả thu phục được yêu thú cường đại này, ban cho nàng làm cỡi ngựa.

Chẳng qua là đại gia tộc nào đó, hoặc là đại tông môn lại có thể kiềm chế được vật dã tính như vậy, trang phục này mặc dù đẹp mắt, nhưng cũng xác thực là quá mát mẻ, cô bé của mọi nhà, mặc y phục này tất sẽ bị người chỉ chỗ.

Cô nương hoang dã cũng là không phát giác gì, một đường nhìn chung quanh, tựa hồ thấy cái gì cũng là tràn ngập tò mò, đi đến gần chút ít, còn có thể nghe được tiểu khúc của nàng, mặc dù làn điệu khó có thể hiểu được, lại như có một sự khéo léo dễ nghe.

Bành! Bành! Bành!

Yêu Hùng lướt qua, đại người đi trên đường rối rít né tránh, người bình thường thấy đầu gấu ngựa chỉ sợ, mà võ giả chỉ cần cảm ứng một chút khí tức, càng sẽ bị làm cho sợ đến tè ra quần.

Một người một gấu rất nhanh liền đi tới phụ cận ba người Chu Hằng, cách rất gần, càng thấy đôi mắt sáng răng trắng tinh của cô nương hoang dã này có một vẻ đẹp thiên nhiên vô cùng động lòng người, hai chân bó cũng ở chung một chỗ, lại đong đưa theo điệu nhạc, ngón chân lộ ra màu hồng phấn, bàn chân uốn lên đường vòng cung đẹp mắt.

Cô nương hoang dã cũng nhìn thấy ba người Chu Hằng, ánh mắt nàng sáng ngời, đột nhiên trên người nghiêng, nhào tới trên người Yêu Hùng, buồn bực nói:

– Người ta đã hai ngày hai đêm không có ăn cơm, cũng sắp chết đói, có người hảo tâm mau cứu người ta hay không?

Trong miệng nàng vừa nói người hảo tâm, ánh mắt lại là nhìn chằm chằm ba người Chu Hằng, ý tứ tự nhiên không nói cũng hiểu.

Chu Hằng đột nhiên có cảm giác gặp phải kẹo da trâu. Không biết làm sao liền nghĩ đến lão lừa đảo cùng con lừa đen, nhất thời sắc mặt tối sầm.

– Tiểu nha đầu thật đáng yêu!

Tiêu Họa Thủy vẫy vẫy tay, nói:

– Tỷ tỷ dẫn ngươi đi tửu lâu ăn được không?

– Tốt! Tốt! Đa tạ tỷ tỷ!

Cô nương hoang dã này nhất thời nhảy xuống từ trên người gấu ngựa, nhưng lập tức ôm bụng, cái bụng vang lên một tiếng, nàng khổ sở mong chờ nhìn Tiêu Họa Thủy.

– Tỷ tỷ, nhanh lên một chút, người ta sắp chết đói a!

Sắc mặt Chu Hằng càng thêm đen, cô nương hoang dã này

chính là tu vi Khai Thiên Cảnh, làm sao có thể chịu đói? Hơn nữa thế giới của võ giả tu vi cảnh giới nặng nhất, Tiêu Họa Thủy cũng thật là làm loạn. Há mồm đã tự xưng tỷ tỷ, mà càng kỳ quái hơn là cô nương hoang dã kia, vì một bữa cơm lại bán đứng chính mình?

Hắn chẳng qua là không giải thích được thôi, thật ra thì cũng không có quá mức để ở trong lòng, hắn có lực lượng tuyệt đối, tự nhiên có thể không nhìn hết thảy.

Bốn người một gấu đi tới phụ cận tửu lâu, bốn người dĩ nhiên dễ dàng đi vào. Nhưng đầu gấu ngựa này cũng muốn đi theo vào, vậy thì có chút phiền phức.

Ầm!

Cả tửu lâu cũng là kịch chấn một chút, Yêu Hùng này chính là tồn tại Sơn Hà Cảnh, luận lực lượng cơ thể có thể mạnh hơn so sánh với Chu Hằng, thân thể như ngọn núi đụng nát vụn của tửu lâu, tạo thành một cái lỗ thủng to lớn, để nó đường hoàng mà vào.

– Tiểu Hôi, làm sao ngươi lại như vậy?

Cô nương hoang dã chợt quay đầu lại.

– Chúng ta vừa rồi không có tiền, làm sao bồi thường? Ách, người ta đói thảm, cũng không có khí lực mắng ngươi!

Bị nàng khiển trách như vậy, Yêu Hùng thế nhưng lấy hùng chưởng lớn che ở trước mặt, tựa hồ đang ngượng ngùng, để cho ba người Chu Hằng cũng là hết sức ngạc nhiên. Mặc dù yêu thú có khai hoá linh trí, nhưng yêu thú biết e lệ thật đúng là lần đầu tiên nhìn thấy!

Thật ra thì con lừa đen có trí khôn cao hơn nhiều so sánh với Yêu Hùng này, càng thêm nhân tính hóa, nhưng da mặt của con lừa đê tiện còn dầy hơn so sánh với thành tường, nào có biết e lệ?

– Tiểu Hôi, đừng mè nheo, ngươi không muốn ăn cơm sao?

Cô nương hoang dã lại nói.

Rống!

Gấu ngựa quát to một tiếng, tựa hồ đang kháng nghị, thân hình lay động, thân thể khổng lồ lại đang kịch liệt thu nhỏ lại, trong nháy mắt biến thành một con Tiểu Hùng lớn chừng một con chó Nhật.

Hai mắt Tiêu Họa Thủy nhất thời sáng lên, Tiểu Hùng này cũng quá dễ thương! Nàng vội vàng nói với cô nương hoang dã:

– Ta có thể ôm nó một cái chứ?

– Dĩ nhiên!

Cô nương hoang dã gật đầu, nhưng lập tức lắc lắc cánh tay Tiêu Họa Thủy, nói:

– Tỷ tỷ, người ta chết đói!

Tiêu Họa Thủy bế Tiểu Hùng lên, nghịch cánh tay nhỏ của nó, phát ra tiếng cười khanh khách, yêu tinh này mặc dù mị thái hàng vạn hàng nghìn lần, nhưng cuối cùng vẫn có một mặt hồn nhiên, không giống Lan Phi đã hoàn toàn bị quyền lực ăn mòn tâm linh.

Chu Hằng chỉ đành phải gọi phục vụ ra, phân phó đối phương mang thức ăn lên.

Tiểu nhị trong tửu lâu vốn bị Đại Tông Hùng làm cho sợ,

nhưng hiện tại biến thành Tiểu Hùng, hiển nhiên là sủng vật, sẽ không đả thương người lung tung, lúc này mới đánh bạo đi ra ngoài tiếp đãi.

Mặc dù tam nữ cũng là cực mỹ cực diễm, mỗi người đều có vẻ đặc sắc, nhưng tiểu nhị trong lầu cũng là mắt nhìn thẳng, cũng bị Yêu Hùng gây sợ hãi, không sợ liếc mắt nhìn nhiều Tiểu Hùng trở nên to lớn sẽ một ngụm nuốt bọn họ sao?

Trong tửu lâu này của bọn họ chính là bán ra không ít hùng chưởng, hùng tổ tông người ta có mười phần lý do nổi giận.

Từng món ăn đi lên giống như nước chảy, những khách nhân khác sớm bị giật mình chạy, tửu lâu lớn như vậy mà chỉ chiêu đãi đám bọn hắn.

Lúc này, cô nương hoang dã cho thấy sự cuồng dã khi trên bàn cơm, căn bản không cần dùng chiếc đũa, hai ngọc thủ cũng không sợ dầu mở, cầm một cái đùi gà, một chân giò heo, cứ ngốn nga ngốn nghiến như vậy.

Không chỉ là nàng, đầu manh hùng kia cũng không kém, thân thể trở nên lớn một chút, ngồi ở trong ghế tựa như ngời, liều mạng vơ vét thức ăn trên bàn, thậm chí đoạt cùng cô nương hoang dã.

– Tiểu Hôi, đây là người ta nhìn thấy trước!

Rống!

– A, ngươi vừa đoạt đùi gà của người ta!

Rống!

– Ngươi ăn cái mông gà đi!

– Rống!

[CHARGE=3]Một người một hùng vì tranh giành thức ăn, không khí càng ngày càng nóng nảy, sau một lúc mắt lớn trừng mắt nhỏ, manh hùng một bên tiếp tục trợn mắt cùng cô nương hoang dã, một bên lén lút vươn hùng chưởng ra, bắt lấy một con cá.

Chà, động tác của nó thật nhanh, sau khi bắt được cá liền dồn vào trong miệng, cắn một cái, mùi thơm xông vào mũi.

– Tiểu Hôi thúi!

Cô nương hoang dã giận dữ, xuất ra một quyền đánh vào trên

mặt của manh hùng, lực lượng khổng lồ cuốn lên, đánh văng manh hùng kia đụng vào vách tường, tạo ra một cái lỗ thủng lớn, không biết bay ra đâu.

– Ha ha ha!

Cô nương hoang dã cười to, vội vàng quay đầu lại nhân cơ hội hạ thủ thức ăn trên bàn.

Rống!

Con gấu thét to, lỗ thủng nhỏ mới vừa bị đánh vỡ trong nháy mắt lớn hơn, một đầu Đại Tông Hùng thể tích như núi xông lại, vung hùng chưởng lớn lên đánh về phía cô nương hoang dã.

– A!

Kêu thảm một tiếng, trên vách tường tửu lâu xuất hiện thêm một lỗ thủng hình người, cô nương hoang dã cũng bị đánh bay ra ngoài.

– Hống hống hống!

Đại Hùng kêu lên, liều mạng ăn món ăn trên bàn.

– Tiểu Hôi, người ta tức giận!

Bành!

Trên vách tường tửu lâu xuất hiện lỗ thủng thứ ba, cô nương hoang dã nhảy trở lại, vung quyền ngọc lên đánh tới.

Đại Hùng lấy một cái hùng chưởng ngăn chặn, một hùng chưởng khác cũng không dừng việc đưa thức ăn tới miệng lại, tiếp tục điên cuồng vơ vét thức ăn trên bàn.

– Tiểu Hôi, mau dừng miệng! Dừng miệng!

Cô nương hoang dã gấp đến độ oa oa kêu to, chẳng qua là chênh lệch một cái đại cảnh giới, đối thủ lại là yêu thú cậy mạnh, thể chất mạnh mẽ, nàng căn bản không xông qua được.

– Hống hống hống!

Gấu ngựa ăn càng vui mừng hơn.

Một người một hùng đánh cho thiên hôn địa ám, ba người Chu Hằng lại nhìn trợn mắt hốc mồm!

Đến mức như vậy sao?

Đây chính là cường giả Khai Thiên Cảnh, yêu thú Sơn Hà Cảnh a, muốn thức ăn còn không đơn giản sao, vô luận chạy đến thế gia võ đạo nào cũng sẽ được kính như thượng tân! Nhưng hết lần này tới lần khác bọn họ chỉ vì một bữa cơm mà đánh túi bụi, thực làm cho người ta không cách nào tin nổi.

Hơn nữa, đây cũng không phải là cố ý diễn trò khôi hài, bộ dáng sinh khí, tranh giành thức ăn kia rât tự nhiên, hiển nhiên là một người một hùng tranh giành đã quen.

Bọn họ đến tột cùng là đi ra từ đâu?

– Nha đầu này thể chất mạnh mẽ, có khả năng so với ngươi a!

Tiêu Họa Thủy đầy mặt khiếp sợ, tu vi nàng mặc dù không cao, nhưng xuất thân từ hào môn cao nhất của Hàn Thương Quốc, nhãn lực cũng là không tầm thường.

Chu Hằng gật đầu, hắn trước khi không có được máu huyết

của Phệ Kim tộc, vô luận là cậy mạnh hay là cường độ thể chất thậm chí cũng so ra kém nha đầu hoang dã này!

– Cái gì, nam nhân như bộ hài cốt này có thể so sánh với người ta sao?

Sau khi Đại Hôi Hùng một ngụm ăn hết thức ăn trên bàn vào miệng, chiến đấu của mỹ nhân cùng dã thú cũng dừng lại, đúng lúc nghe được Tiêu Họa Thủy ca ngợi, cô nương hoang dã cũng là bất mãn, thoáng cái nhảy tới trước mặt Chu Hằng, đánh giá hắn từ trên xuống dưới, thậm chí còn dùng cái mũi ngửi.

– Một trận gió là có thể thổi bay ngươi!

Cô nương hoang dã lộ ra vẻ khinh thường, sau đó giơ hai cánh tay của mình lên làm hình dáng có lực, diễu võ dương oai.

– Muốn không, chúng ta so thử?

– Hống hống hống!

Gấu ngựa ở một bên hưng phấn kêu to.

Chu Hằng há lại sẽ tính toán chi li cùng một nha đầu hoang dã, cười nói:

– Không cần so!

– Ngươi tên gì?

Tiêu Họa Thủy cướp lời nói, hỏi, cả người nha đầu hoang dã này cũng lộ ra vẻ thần bí.

– Người ta là một hài tử hoang dã, không ai thích không ai muốn, từ nhỏ đã bị ném vào trong núi!

Cô nương hoang dã chu môi đỏ mọng, bộ dáng tội nghiệp, làm cho mẫu tính của Tiêu Họa Thủy nổi lên, kéo nàng vào trong ngực.

Cô nương hoang dã lộ mặt ra từ trong ngực Tiêu Họa Thủy, làm một cái mặt quỷ, sau đó nói:

– Người ta đã tự đặt cho mình một cái tên,, gọi là Phong Liên Tình, tỷ tỷ, dễ nghe không?

– Dễ nghe!

Tiêu Họa Thủy vội vàng nói.

– Hống hống hống!

Gấu ngựa cũng trở thành bộ dáng Tiểu Hùng, cũng chui vào trong ngực Tiêu Họa Thủy.

Ba!!

Phong Liên Tình đánh bay Tiểu Manh hùng ra ngoài, độc bá cái ôm của Tiêu Họa Thủy.

Sắc mặt của Chu Hằng càng đen hơn, quả nhiên, nàng tựa hồ đụng phải một thuốc cao bôi trên da chó không bỏ rơi được.

Còn gọi tới hai bàn món ăn lớn, Phong Liên Tình cùng Yêu Hùng một người một bàn, tránh khỏi bọn họ lại đánh nhau, ăn từ sau giờ ngọ cho tới nửa đêm, sau khi ăn sạch thức ăn của tửu lâu này, thịnh yến mới rốt cục kết thúc.

– Ai, mặc dù không có tận hứng, nhưng cũng no ba thành rồi!

Phong Liên Tình vuốt vuốt cái bụng không một chút biến hóa, hộc ra một câu có thể làm cho ba người Chu Hằng một đầu ngã nhào.

Chương 238: Gặp lại Nam Cung Nguyệt Dung

Theo Phong Liên Tình nói, nàng từ nhỏ chính là đứa trẻ hoang dã lớn lên trong núi, tuy nhiên lúc nhỏ gặp phải mấy đứa trẻ cùng tuổi vào núi rừng chơi đùa, bởi vậy khai hóa nhân tính, trí tuệ, về sau lại càng lẻn xuống trong trấn nhỏ dưới chân núi học tập văn tự.

Năm 14 tuổi, nàng ở trong núi rừng phát hiện một cái động phủ, ăn một viên đan gì không biết, tu luyện môn công pháp gì đó, sau đó liền không hiểu ra sao đi lên con đường tu luyện.

Tuy nhiên, nàng có thể ở trong núi rừng sống sót, lại là bởi vì nàng trời sinh có thể kết nối với dã thú, trời sinh thân thiết nhu hòa.

Mà sau khi nàng bắt đầu tu luyện, đối tượng kết nối liền mở rộng đến cấp bậc yêu thú, chỉ cần cảnh giới không vượt qua nàng một cảnh giới lớn, nàng đều có thể tiến hành kết nối, đạt được tín nhiệm tuyệt đối của yêu thú.

Đương nhiên năng lực này cũng không phải là không có cực hạn, chính là nàng tối đa có thể khống chế 10 con yêu thú. Số lượng này sẽ theo cảnh giới của nàng tăng lên mà nhiều lên, sớm nhất nàng chỉ có thể khống chế một con yêu thú.

Đây thật là một loại năng lực thần kỳ!

Huyết mạch lực sao?

Phong Liên Tình đối với người không hề có lòng phòng bị, hỏi gì đáp nấy, thẳng thắn khiến người đáng thương! Tiểu cô nương đơn thuần như vậy nếu gặp phải kẻ xấu, lại sẽ có cảnh ngộ bi thảm ra sao?

Chu Hằng đối với chuyện này ngược lại không hề lo lắng. Nha đầu hoang dã này hiển nhiên cũng không phải ngốc, hai mắt rất sắc bén rất linh hoạt!

Quả nhiên, nghe nàng tiếp tục nói, sau khi ở trong núi rừng chán nàng liền mang theo "Tiểu Hôi", cũng chính là con gấu ngựa Sơn Hà Cảnh kia đi ra từng trải. Nhưng bởi vì trong túi ngượng ngùng, nàng lại không biết trên đời này còn có biện pháp "Cướp", đều là có bữa nào ăn bữa nấy.

Cũng không phải là không gặp phải kẻ xấu, thấy nàng mỹ mạo muốn lừa gạt nàng. Nhưng nàng hồn nhiên không giả, đối với nhận biết lòng người cũng có nhạy bén không thể tả. Đó là một loại trực giác trời sinh, biết người nào tốt với nàng, người nào xấu với nàng!

Bởi vậy, kẻ xấu tự nhiên là bị nàng hành hung một trận, có đôi khi Tiểu Hôi ra tay dùng lực hơi lớn một chút cũng sẽ đánh chết người, như vậy liền không có biện pháp.

Đối với cô nương hoang dã lớn lên trong núi rừng mà nói, mạnh được yếu thua không gì tự nhiên hơn. Nàng sẽ không muốn chủ động thương tổn đồng loại, nhưng nếu đã giết thì cũng giết, nàng cũng sẽ không quá mức để ở trong lòng.

Dù sao cũng phải nói, cô nương hoang dã này xem như là một khối ngọc thô chưa mài, nhưng trời sinh tinh ranh, sau khi bị thế giới này tiêm nhiễm không biết sẽ trở nên khiến người đau đầu cỡ nào!

Chu Hằng vốn không muốn mang theo hai của nợ một lớn một nhỏ này, biết sao được Phong Liên Tình thật không dễ dàng tìm được một tấm cơm phiếu, nào chịu nghe lời rời đi, một mực dùng đại pháp giả đáng thương phóng điện với Tiêu Họa Thủy. Mà Tiểu Hôi cũng vô sỉ biến thành bộ dạng gấu đáng yêu, không ngừng lăn lộn đầy đất lấy lòng!

Vô sỉ!

Các ngươi tốt xấu một người là cường giả Khai Thiên Cảnh, một người càng là yêu thú Sơn Hà Cảnh, đừng không có phẩm hạnh như vậy được không!

Tiêu Họa Thủy thì đối với Chu Hằng phóng điện, thậm chí

dùng vài loại tư thế mới trên giường để hầu hạ hắn cò kè mặc cả, cuối cùng thu được Chu Hằng bất đắc dĩ gật đầu, một người một gấu này vì thế gia nhập hàng ngũ của bọn họ.

Phong Liên Tình có thể cảm ứng được Chu Hằng không thích, tự nhiên cũng thường xuyên giở mặt quỷ để buồn nôn hắn. Nếu không phải Chu Hằng là hầu bao trả tiền, nàng không chừng sẽ phái ra Tiểu Hôi một chưởng đánh bay Chu Hằng.

Bọn họ tìm một khách điếm ở lại, Tiểu Hôi ngược lại một mực giả thành gấu nhỏ đáng yêu. Chẳng những hình thể thu nhỏ, ngay cả hơi thở cũng không lộ, chỉ cần nó không chủ động ra tay, tu vi không đến Linh Hải Cảnh căn bản nhìn không ra.

Chu Hằng nguyên bản hưng trí bừng bừng muốn cùng Tiêu Họa Thủy thử tư thế mới, không liệu đến yêu tinh này lại bị Phong Liên Tình chiếm đoạt, khi nhìn thấy hắn đi vào phòng, đem gối đầu ném loạn, đuổi hắn ra ngoài.

– Chủ nhân, tới trong phòng nô đi! Lan Phi không hề có cảm giác tồn tại vội vàng lấy lòng, đem bờ mông đầy đặt mượt mà ngoe nguẩy, thỉnh quân vào rãnh.

Chu Hằng lập tức trừng mắt nhìn qua, làm Lan Phi sợ rụt lại.

Ngày hôm sau, bọn họ xuất phát tiến về Phong Khiếu Tông.

Đi tới Phượng Minh Sơn, nghe nói nơi đây ở thời kỳ thượng cổ nhưng là có Phượng Hoàng xây tổ, tiếng phượng hót thiên hạ đều nghe. Bởi vậy mới có tên Phượng Minh Sơn.

Thế núi liên miên, nam bắc dài vạn dặm, đông tây dọc ngang hơn 3000 dặm, diện tích vô cùng rộng lớn. Người thường cả đời cũng không thể vòng quanh dãy núi này đi một vòng.

Non xanh, nước biếc, lộ hết vẻ mỹ lệ của thiên nhiên.

Phong Khiếu Tông sở hữu Thiên Hà Thành, tự nhiên không có khả năng đem tông môn xây quá xa, mà là ở chỗ gần với Thiên Hà Thành, cách Thiên Hà Thành chỉ hơn 300 dặm. Xa xa có thể nhìn thấy bốn lá cờ dựng thẳng lên trời, trên mỗi một lá cờ đều viết hai chữ "Phong Khiếu", ở trong gió núi bay phần phật.

Đám người Chu Hằng bốn người một gấu đi tới dưới chân núi, vừa muốn đi tìm người trấn thủ sơn môn hỏi, còn chưa mở miệng đã nghe đối phương nói: – Các ngươi cũng thật đủ muộn, may mà còn chưa bắt đầu. Nhanh đi đi!

Người nọ chỉ một phương hướng.

Bốn người Chu Hằng đều hết sức buồn bực, nhưng người này lại hết sức nhiệt tình, chỉ dẫn phương hướng cho bọn họ, giải thích không ngừng. Trong giới võ giả đã rất ít có người nhiệt tình như vậy, chỉ là kẻ này không khỏi quá mức nhiệt tình, hình như nói nhiều trời sinh. Cuối cùng thành công đem bốn người Chu Hằng ép cho không địch lại mà chạy.

Bọn họ dựa theo chỉ dẫn của người đó đi tới, rất nhanh liền đi tới một mảnh đất bằng hết sức rộng rãi, nơi này đang tụ tập ít nhất hơn vạn người. Chỉ là nhân số tuy nhiều lại không hề có vẻ ồn ào, mỗi người đều có vẻ tương đương tự kiềm chế.

Bốn người Chu Hằng đến cũng không khiến cho bao nhiêu người coi trọng, nhưng vẻ mỹ mạo của ba nàng cũng là không cho phép phớt lờ, chọc cho người phụ cận liên tiếp nhìn vào. Có một ít thanh niên, tráng niên cảm giác tự mình tốt đẹp, nhao nhao tới làm quen.

Chu Hằng khí tức khẽ phát, những người này lập tức tự nhiên héo rũ, tu vi đều chỉ là Tụ Linh, Sơ Phân Cảnh.

[CHARGE=3]

Hóa ra, nơi này đang tiến hành đấu võ đại tái một năm một lần của Phong Khiếu Tông, phàm là võ giả đều có thể tham gia, bao gồm người không phải của Phong Khiếu Tông. Nếu là có thể đạt được thứ tự, trừ có phần thưởng tương đương phong phú ra, còn có thể đạt được sự ưu ái của cường giả, bái sư vào môn hạ.

Đương nhiên phong phú này cũng chỉ là tương đối với võ giả Tụ Linh, Sơ Phân, Ích Địa Cảnh bình thường mà nói, đối với đệ tử Phong Khiếu Tông mà nói, mượn cơ hội này để kiểm nghiệm thực lực của mình, thắng được sự coi trọng của tông môn đại lão mới càng thêm trọng yếu.

Không bao lâu, so tài liền bắt đầu.

So tài cũng đơn giản trực tiếp, trong sân lâm thời dựng lên 10 lôi đài, mỗi một lôi đài đều có một chủ lôi đài, không ngừng nghênh đón sự khiêu chiến của người phía dưới. Thắng có thể tiếp tục, thua thì chỉ có thể nhường chỗ.

Mỗi người giới hạn khiêu chiến một lần, thẳng đến không người khiêu chiến mới thôi. Quyết ra top 10, sau đó top 10 chia cặp chém giết, xếp ra thứ tự cuối cùng.

Nam Cung Nguyệt Dung hẳn cũng sẽ tham chiến nhỉ!

Chu Hằng đến nơi này chính là vì mang đi nữ nhân này. Nếu có thể ở nơi này nhìn thấy nàng, hắn tự nhiên cũng lười tìm kiếm lung tung khắp núi. Dù sao Phong Khiếu Tông này nhưng là có cường giả Linh Hải Cảnh tọa trấn, hắn vẫn là điệu thấp một chút thì hơn.

Tiếng chiến đấu vang lên, trên 10 lôi đài đã triển khai kịch đấu.

Ra sân càng sớm, số trận cần chiến đấu lại càng nhiều, hơn nữa còn rất dễ dàng bị nhằm vào. Bởi vậy hiện tại lên đài đều là tiểu võ giả Tụ Linh Cảnh, ngẫu nhiên có Sơ Phân Cảnh lên đài, lôi đài đó liền căn bản không người khiêu chiến.

Chu Hằng nhìn buồn tẻ vô vị. Đừng nói Tụ Linh Sơ Phân, cho dù chiến đấu của Ích Địa, Khai Thiên Cảnh hắn cũng không để vào mắt, dù sao chiến lực của hắn tương đối mà nói thật sự quá mạnh.

Theo thời gian trôi qua, chiến đấu rốt cục trở nên có chút đặc sắc. Dù sao một ngày này phải đánh xong, đến chạng vạng còn chưa lên đài chính là từ bỏ khiêu chiến. Đến sau ngọ, rốt cục có càng ngày càng nhiều Sơ Phân Cảnh lên đài tham chiến.

– Ồ? Ánh mắt Chu Hằng chợt lóe, hắn rốt cục bắt được một bóng người quen thuộc.

Nam Cung Nguyệt Dung xuất hiện.

Hoàng nữ này một thân cung trang hoa lệ, tóc dài đến thắt lưng, so với trước kia thiếu vài phần trang sức nhưng thêm một phần quyến rũ thành thục. Đó là trải qua mây mưa làm dịu, tỏa ra phong vị nữ nhân.

Tuy rằng nàng ở Phong Khiếu Tông cũng chỉ là một đệ tử bình thường, nhưng dù sao cũng là Công chúa xuất thân, tự có một luồng uy nghiêm và quý khí nội liễm. Mà điều này đối với nam nhân mà nói đồng dạng là hấp dẫn trí mạng, đem một quý nữ cưỡi ở dưới người là cảm giác thành tựu bậc nào?

– Nam Cung sư thúc đến rồi!

– Nam Cung sư thúc làm sao cũng sẽ tham gia luận võ như vậy?

– Đúng. Nam Cung sư thúc mấy tháng trước đã đột phá Ích Địa Cảnh, sao còn tới tham gia náo nhiệt.

– Hắc. Các ngươi không biết hả, hôm nay Miêu sư thúc cũng sẽ tới!

– Nghe nói Miêu sư thúc và Nam Cung sư thúc trước giờ không hợp?

– Khẳng định. Bọn họ đều là đại mỹ nữ bậc một, tư chất cũng xấp xỉ, đều là Địa linh thể ngũ tinh, từ sau khi Nam Cung sư thúc nhập môn liền một mực cạnh tranh! Còn nữa, nghe nói Miêu sư thúc hết sức ngưỡng mộ Tỉnh sư tổ, mà Tỉnh sư tổ lại thích Nam Cung sư thúc, quan hệ trong này phức tạp lắm!

Trong đám người nghị luận ầm ĩ, gặp phải loại chuyện này cho dù nam nhân cũng rất bà tám.

Chu Hằng trong lòng khẽ động. Bối phận giữa võ giả đều là dùng tu vi cảnh giới để quyết định. Nếu Nam Cung Nguyệt Dung Ích Địa Cảnh là "sư thúc", vậy "Tỉnh sư tổ" chính là Khai Thiên Cảnh!

Họ Tỉnh cũng không thường thấy. Mà đạt tới Khai Thiên Cảnh lại cùng Nam Cung Nguyệt Dung có liên quan cũng chỉ có một mình Tỉnh Thiên.

Nam Cung Nguyệt Dung đạt tới Ích Địa Cảnh cũng không kỳ quái. Trước khi tiến vào di tích Đại Diễn Tông lúc rước nàng đã có tư cách đánh vào cảnh giới này, chỉ là vì tiến vào thăm dò mới mạnh mẽ áp chế.

Mà Tỉnh Thiên thì khó được, tốc độ tu luyện cũng không chậm so với Chu Hằng.

Nam Cung Nguyệt Dung phi thân lên đài, băng cơ ngọc cốt, mắt sáng răng trắng, khiến vô số nam nhân đều toát ra vẻ ái mộ.

Nơi này cơ bản là Sơ Phân Cảnh và Tụ Linh Cảnh, Ích Địa

Cảnh vừa ra ai dám tranh phong. Nam Cung Nguyệt Dung độc bá lôi đài, ngay cả người khiêu chiến đều không có lấy một.

– Tiểu Hôi, đi, chúng ta cũng đi chiếm một cái. Nghe nói đánh thắng sẽ cho rất nhiều tiền đó! Phong Liên Tình kéo Tiểu Hôi chen qua đám người, con gấu đáng yêu kia thoáng biến lớn một chút, độ lớn xấp xỉ gấu chó bình thường, có thể cho Phong Liên Tình cưỡi lại sẽ không dọa người.

Năng lực của cô nương hoang dã này thật là hơi mạnh!

Có thể khiến cho yêu thú cao hơn mình một cảnh giới lớn vui lòng phục tùng như vậy, thật sự khiến người hâm mộ. Hơn nữa, nếu là nha đầu này có thể đột phá Kết Thai Cảnh, chẳng phải là có thể nô dịch yêu thú cấp Thần Anh Cảnh?

Cho dù vẫn là số lượng cực hạn chỉ có 10 con, như vậy đủ để quét ngang toàn bộ đại lục!

Một người một gấu này đi lên lôi đài, hai ba chiêu liền đem chủ lôi đài đánh xuống, tuy rằng hơi thở không hoàn toàn lộ ra nhưng người người đều có thể đoán được. Cô nương mặc lộ liễu, tràn ngập phong tình nguyên thủy này tuyệt đối là cao thủ trong cao thủ.

Khi gần chạng vạng, 10 đại cao thủ cũng toàn bộ quyết ra, nhưng có bảy người là Sơ Phân Cảnh, hoàn toàn không có khả năng tranh xếp hạng top 3.

Chương 239: Công nhiên bắt người

Trừ Nam Cung Nguyệt Dung và Phong Liên Tình, người cuối cùng kia cũng là một nữ nhân xinh đẹp, hết sức trẻ tuổi, tu vi Ích Địa Cảnh. Hẳn chính là "Miêu sư thúc" trong miệng mọi người nói, cùng Nam Cung Nguyệt Dung một mực không hợp.

– Đều tới rút thăm, quyết định đối thủ! Một lão nhân lớn tiếng nói.

– Không cần phiền toái như vậy, các ngươi cùng lên đi! Nữ nhân họ Miêu kia thản nhiên nói, trên mặt có ngạo ý không nói ra được, còn khiêu khích liếc Nam Cung Nguyệt Dung một cái.

Nơi này chân chính có tư cách cạnh tranh kỳ thật chỉ có Phong Liên Tình, Nam Cung Nguyệt Dung và nữ nhân họ Miêu. Đương nhiên, nếu là biết tu vi thật sự của Phong Liên Tình, như vậy tự nhiên không có người sẽ nghĩ xa đi tranh cao thấp với nàng.

– Rống! Tiểu Hôi rít gào như sấm.

Ba! Chỉ thấy mảnh vải bay tán loạn, một rống này nhưng là

yêu thú Sơn Hà Cảnh rít gào, mang theo uy thế vô thượng, kình lực xâm nhập đem quần áo trên người nữ nhân họ Miêu mạnh mẽ chấn vỡ, hóa thành bướm bay đầy trời.

Mà khí thế Sơn Hà Cảnh lại càng đem nữ nhân họ Miêu dọa đến ngồi phịch xuống đất, phía dưới ẩm ướt, hiển nhiên là mất khống chế.

Đừng cho rằng hổ không phát uy liền coi là mèo bệnh!

Tiểu Hôi hiện tại bộ dạng tuy đáng yêu, nhưng yêu thú chung quy là yêu thú, nào có thể có tính tình giống như thú cưng? Nữ nhân họ Miêu lại dám miệt thị nó, tự nhiên chọc giận nó. Nếu không phải bị Phong Liên Tình ảnh hưởng, sẽ không phải chấn lui đơn giản như vậy mà là trực tiếp vỡ mật!

Nữ nhân họ Miêu hai mắt mờ mịt, đã bị dọa mất hồn mất vía, căn bản không ý thức được mình đã lộ hết cảnh xuân, hơn nữa còn mất khống chế trước mặt mọi người.

Bầu vú xinh xắn, bắp đùi thon dài, vùng bụng phẳng lì, mông trắng như tuyết đều khiến người hưng phán vô cùng, đáng tiếc một bãi chất lỏng kia lại phá hỏng bầu không khí.

– Đây, đây đây là… Lão nhân phụ trách trọng tài toàn thân run run, hắn là cường giả Khai Thiên Cảnh, phụ trách tranh tài lần này tự nhiên dư dả, nhưng ai liệu đến rồi lại có nhân vật Sơn Hà Cảnh đến tham dự. Đây không phải nói đùa sao?

– Sợ rồi sao? Phong Liên Tình cưỡi trên người Tiểu Hôi: – Mau lấy tiền ra đây!

Nàng hai mắt tỏa sáng. Sau khi tiến vào thế giới loài người nhiều ngày như vậy, nàng hoàn toàn biết được chỗ tốt của tiền bạc. Mà nàng lại là một kẻ ăn tạp thuần túy, đối với tiền tài tự nhiên khát cầu vô cùng.

Hơn nữa há miệng mắc quai, nàng không thể luôn bám vào tấm cơm phiếu Chu Hằng không buông!

Lão già của Phong Khiếu Tông kia mặt đầy xấu hổ, đây chính là yêu thú Sơn Hà Cảnh a, chạy tới quấy rối chính là vì muốn tiền?

Đây không cảm thấy kết cục quá nhỏ rồi sao?

Nhưng người ta cũng là quy củ dựa theo quy định của Phong Khiếu Tông làm việc, dường như cũng không tính là quấy rối. Nhưng nghĩ như thế nào đường đường cao thủ Sơn Hà Cảnh chạy tới cùng mấy tiểu bối tranh thứ nhất, điều này thật sự không thể tiếp nhận.

Chu Hằng đem Tiêu Họa Thủy và Lan Phi thu vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. Dù sao hiện tại mọi người đều bị Tiểu Hôi

chấn nhiếp, không ai chú ý tới hắn. Còn nữa, cho dù có người nhìn thấy chỉ sợ cũng sẽ chỉ cho rằng là mình hoa mắt mà căn bản sẽ không nghĩ đến gì khác.

Phong Khiếu Tông có cao thủ Linh Hải Cảnh, hắn muốn bắt người mà đi tự nhiên không có khả năng mang theo hai trói buộc. Về phần Phong Liên Tình và con Hôi Hùng kia… Mọi người lại không quen, quản bọn họ làm chi!

Hắn sải bước đi qua.

– Ngươi… Nam Cung Nguyệt Dung mặc dù bị sự cường đại của con gấu đáng yêu làm khiếp sợ, nhưng Phong Khiếu Tông có cường giả Linh Hải Cảnh tọa trấn, tự nhiên lại càng không thiếu nhân vật Sơn Hà Cảnh, cũng không phải khẩn trương quá mức, ngược lại phát hiện Chu Hằng tới gần. Nàng lập tức nghĩ tới sự nhục nhã mãnh liệt do tên nam nhân này mang đến cho mình.

Trong đầu nàng lập tức cuộn lên bộ dạng bị Chu Hằng đặt ở dưới thân hung hăng chinh phạt, nàng đau đớn cầu xin tha thứ, ở trước mặt nam nhân này lộ ra một mặt yếu ớt nhất.

Đây là trải nghiệm khuất nhục nhất trong sinh mệnh của nàng!

– Giết! Nàng hét lên một tiếng, thả người mà ra, song chưởng tung bay, hướng về Chu Hằng hung hăng bổ qua.

Chu Hằng tùy ý đưa tay chộp, lực phá thiên quân!

– Các hạ, hạ thủ lưu tình! Lão nhân Phong Khiếu Tông lập tức lộ ra vẻ kinh hãi. Người trẻ tuổi này rồi lại là tu vi Khai Thiên Cảnh. Hắn thân là trưởng lão tông môn, tự nhiên phải bảo đảm an toàn của đệ tử bổn tông. Miệng nói, thân hình cũng đồng dạng nhào ra, đánh ra một luồng quyền phong hướng Chu Hằng.

– Cút! Chu Hằng quay mặt sang hướng lão hừ lạnh một tiếng.

– Ô… Lão nhân kia lập tức thân hình lảo đảo, sắc mặt trong nháy mắt trở nên vô cùng trắng bệch, sau đó "Òa" một tiếng, phun mạnh một ngụm máu tươi.

Không nói man lực Sơn Hà Cảnh kia của Chu Hằng, bản thân linh lực tu vi của hắn là có thể tùy ý nghiền ép bất kỳ một Khai Thiên Cảnh. Chỉ riêng tinh thần đánh vào là không phải đối phương có thể thừa nhận.

Cái gì!

Mọi người đều là tròng mắt lồi ra. Hôm nay là làm sao vậy, cao thủ một người nối một người nhô ra! Đường đường cường giả Khai Thiên Cảnh không ngờ bị người hừ lạnh một tiếng ép trở về, hơn nữa còn điên cuồng hộc máu, đây là thực lực nghiền ép bậc nào.

– Nhanh đi thông báo tông môn đại lão!

Không ít người đã rời khỏi đám người. Hôm nay là có người cố ý tới Phong Khiếu Tông quấy rối sao?

Chu Hằng tay phải chộp ra, Nam Cung Nguyệt Dung đã không hề trì hoãn rơi vào trong tay hắn. Hắn cười nhạt nói: – Đi theo ta!

– Đừng mơ! Nam Cung Nguyệt Dung cười lạnh. Nàng tuy rằng khiếp sợ bởi tu vi Chu Hằng tinh tiến mạnh mẽ, nhanh chóng. Nhưng Phong Khiếu Tông lại có cường giả Linh Hải Cảnh tọa trấn, Chu Hằng dám ở chỗ này gây sự chính là tự tìm đường chết!

– Đây không phải là một thỉnh cầu! Chu Hằng nụ cười không đổi, kéo Nam Cung Nguyệt Dung đi ra phía ngoài.

– Các hạ! Lão nhân Phong Khiếu Tông áp chế khí huyết sôi trào ở ngực lại kêu lên.

– Hả? Chu Hằng ánh mắt hung dữ, hắn là tới mang đi nữ nô của hắn, lão nhân này luôn í ới là ý gì?

Bùng!

[CHARGE=3]Lực lượng khủng bố trào lên, lão nhân kia lập tức bị đánh bay lên, ở không trung xẹt qua một đường cong, nặng nề ngã xuống đất, không còn sức đứng lên nữa.

Hung nhân!

Tất cả mọi người toàn trường lại thất thanh.

Nam Cung Nguyệt Dung cũng lộ ra vẻ kinh hãi. Nàng biết Chu Hằng yêu nghiệt không thua Tỉnh Thiên, nhưng một người là hoang dã một người khác lại được Phong Khiếu Tông toàn lực bồi dưỡng, chênh lệch đôi bên vốn nên vô hạn kéo lớn!

Nhưng Chu Hằng đồng dạng đạt tới Khai Thiên Cảnh hơn nữa chiến lực cường đại đến nghịch thiên, áp chế võ giả cùng cảnh giới dễ như trở bàn tay. Cho dù là Tỉnh Thiên cũng phải tự cam không bằng nhỉ?

Ánh mắt Chu Hằng trừng lên, nơi ánh mắt đạt tới mọi người

đều không tự chủ được nhường ra một lối đi, giống như nước hồ rẽ sóng vậy. Hắn rảo bước mà đi, Nam Cung Nguyệt Dung ở trong tay hắn tự nhiên khó có một chút sức chống cự, bị hắn kéo đi về phía trước.

– Tiểu bối, dám ở bản tông hung hăng cướp người, lá gan của ngươi không khỏi cũng quá lớn! Một thanh âm hư vô mờ mịt vang lên, lại trong nháy mắt vang vọng tâm linh mỗi người.

– Là Tuyên Vũ đại năng!

– Tu vi Sơn Hà Cảnh, đủ để trấn áp bất kỳ Khai Thiên Cảnh!

Trong đám người vang lên một trận kinh hô, cường giả Sơn Hà Cảnh ở nơi nào đều rất có trọng lượng, đủ để thắng được sự tôn trọng của bất luận kẻ nào.

– Giả thần giả quỷ! Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, thân hình bắn lên, hướng về một nơi bắn qua. Quyền phải đánh ra, lực lượng khủng bố ầm ầm vận chuyển.

Bùng!

Một tiếng vang nặng, sóng khí cuốn lên, mọi người phụ cận đều bị mạnh mẽ đánh bay, giống như diều đứt dây.

Bụi mù lan tràn, rất nhanh tán đi dưới gió núi thổi, hiện ra hai người đứng đối diện nhau. Kỳ thật là ba người, nhưng Nam Cung Nguyệt Dung là bị Chu Hằng bắt, không tính.

Tình huống gì!

Sau khi trao đổi một chiêu với cường giả Sơn Hà Cảnh Lưu Tuyên Vũ còn sống? Chẳng những còn sống hơn nữa còn không bị chút thương nào, đứng vững vàng như núi!

Mọi người đều trợn tròn mắt, điều này hoàn toàn không thể tiếp nhận!

Nam Cung Nguyệt Dung lại càng như nhìn quái vật nhìn chằm chằm Chu Hằng. Nàng rõ ràng lai lịch của Chu Hằng hơn bất kỳ kẻ nào. Lúc trước khi tới Thịnh Nguyên Thành, hắn chỉ mới vẻn vẹn Tụ Linh Cảnh, hiện tại thì sao? Đều có thể chống lại cường giả Sơn Hà Cảnh rồi!

Khó tin nổi! Hoàn toàn không thể tiếp nhận!

Kẻ thù như vậy, nàng làm sao chiến thắng được? Nhục nhã vô cùng của nàng làm sao rửa sạch?

Tỉnh Thiên? So với Chu Hằng quả thật chính là rác rưởi!

– Tiểu tử, ngươi đến tột cùng là người nào? Lưu Tuyên Vũ sắc mặt ngưng trọng. Hai người trao đổi một chiêu, hắn rõ ràng biết linh lực tu vi của Chu Hằng chỉ có Khai Thiên nhị trọng thiên, nhưng man lực thật sự khủng bố. Rồi lại có thể miễn cưỡng chống lại hắn Sơn Hà nhị trọng thiên!

Võ giả trao đổi chỉ xem thực lực, những thứ khác đều là hư ảo! Nếu Chu Hằng có thực lực bằng vai phải lứa với hắn, hắn nhất định phải cho coi trọng tương ứng.

– Ngươi cho mình là ai? Chu Hằng khinh thường nhìn đối phương. Hỏi tên người khác không tự giới thiệu trước, trong xương tủy vẫn là trên cao nhìn xuống nồng đậm.

Lưu Tuyên Vũ sắc mặt đen xạm, sát khí cuồn cuộn nói: – Tiểu tử. Ngươi tới Phong Khiếu Tông ta bắt người, lại còn hung hăng như thế, thật sự không biết sống chết!

– Vô nghĩa. Ta đều đến bắt người, chẳng lẽ ăn nói khép nép các ngươi còn có thể nhìn ta mang người đi? Chu Hằng không chút khách khí đáp trả.

Mọi người trong cơn kinh ngạc đều cảm thấy Lưu Tuyên Vũ quả thật nói một câu ngu xuẩn. Người ngay cả người đều cướp, còn cần khách khí?

– Hừ! Lưu Tuyên Vũ giận hừ một tiếng, thân hình nhào ra, hướng về phía Chu Hằng.

Chu Hằng không né không tránh. Bùng! Một chưởng này lập tức đánh lên người hắn, nhưng với thân thể pháp khí cấp bậc Sơn Hà Cảnh của hắn, công kích như vậy lại tính là gì? Hắn nhếch miệng cười, hướng về Lưu Tuyên Vũ lộ ra một tia lạnh lẽo.

Lưu Tuyên Vũ trong lòng hoảng sợ. Đây cmn là quái vật à, không ngờ có thể ăn hắn một đòn mà không hề lo ngại!

Hắn biết hỏng bét, nhưng nào còn kịp lùi ra, chỉ có thể nhìn thấy Chu Hằng vung lên một quyền, hướng về phía mặt hắn đánh tới.

Nếu là Chu Hằng né tránh một chưởng trước của hắn, như vậy hắn tự nhiên cũng có năng lực chống đỡ. Nhưng hai người lực lượng xấp xỉ, một người lựa chọn ăn một đòn, như vậy một người khác tự nhiên cũng khó tránh khỏi bị đáp trả một cái.

Chỉ là người sau ra tay khẳng định chịu thiệt lớn, bởi vì nếu ăn một lần công kích mãnh liệt của võ giả cùng cảnh giới, không chết cũng bị trọng thương, như vậy mới ra tay lại có thể phát huy ra mấy phần chiến lực?

Đáng tiếc, gặp phải tên biến thái Chu Hằng này!

Bùng!

Chu Hằng một quyền đập tới trên mặt Lưu Tuyên Vũ, nếu thời gian trở nên chậm một vạn lần là có thể nhìn thấy da mặt hắn bỗng nhiên dao động, dường như ném một viên đá xuống mặt hồ, khuếch tán ra bốn phía, sau đó miệng nhếch ra. Bụp bụp bụp, bảy cái răng gãy kèm máu bắn ra, cả đầu vặn đi, thân hình bốc lên, bị đánh bay ra ngoài.

Đây cũng chỉ có cường giả cấp bậc Sơn Hà Cảnh mới có thể bắt giữ được chi tiết như vậy, những người khác chỉ nhìn thấy Chu Hằng một quyền đánh ra mà Lưu Tuyên Vũ liền bị đánh bay ra ngoài, ở trên không trung phun ra một vệt máu.

TÊ!!!

Một quyền đánh cho hộc máu rơi răng!

Tiểu tử này đến tột cùng là ai, làm sao cường thế như vậy?

Triệu Đoạt Thiên hay là Ứng Thừa Ân? Trừ hai người này ra, trên đời còn có cao thủ trẻ tuổi đáng sợ vậy sao?

Chương 240: Nghênh ngang mà đi

Nam Cung Nguyệt Dung cả kinh suýt nữa hôn mê bất tỉnh!

Đây còn là người sao? Mới chút thời gian như vậy, chẳng những từ Tụ Linh Cảnh trưởng thành đến Khai Thiên Cảnh, thậm chí ngay cả cường giả Sơn Hà Cảnh cũng có thể một quyền đánh bại. Đây là quái thai như thế nào!

Nếu không phải là bởi vì khó có thể quên khuất nhục lúc trước Chu Hằng gây ra cho nàng. Chỉ hướng về phía phần chiến lực, phần yêu nghiệt này cũng đáng giá nàng không tiếc mọi giá đi lung lạc, đem Chu Hằng biến thành thần dưới váy nàng, giúp nàng tung hoành thiên hạ!

Đáng tiếc, cho dù không có chuyện kia, nàng thật sự đủ tư cách để một vị cường giả có được chiến lực Sơn Hà Cảnh cúi đầu xuôi tay, nói gì nghe nấy?

Võ giả đạt tới loại trình độ này người nào không phải ý chí kiên định, có đạo của chính mình? Có lẽ thiên tính khó dời, rất nhiều nam nhân vĩnh viễn không đổi được tật xấu háo sắc, nhưng lại làm sao đối với một nữ nhân cúi đầu xưng thần?

Trong lòng nàng thở dài một hơi, trong tranh đấu với Chu Hằng nàng dường như chưa từng chiếm thượng phong. Mà về sau lại càng không có cơ hội có thể ngẩng đầu lên.

– Khốn kiếp! Lưu Tuyên Vũ cả giận quát, bởi vì rơi bảy cái răng, thanh âm này khó tránh khỏi lọt gió, quái dị nói không nên lời, khiến mọi người đều có loại xúc động muốn bật cười.

Nhưng liên tưởng đến sự yêu nghiệt khủng bố của Chu Hằng, ai lại có thể thật sự cười được?

– Cút! Chu Hằng phất tay, một bộ biểu tình không hề quan tâm. Hắn và cường giả Linh Hải Cảnh của Mao gia kia đã giao thủ, tuy rằng không địch lại nhưng chỉ cần triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ hắn vẫn có thể an toàn thoát thân.

Đương nhiên, cường giả Linh Hải Cảnh của Mao gia kia cũng không phải loại yêu nghiệt tuyệt thế như Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân, tuyệt đối không thể đem tất cả cường giả Linh Hải Cảnh đều không để vào mắt. Nhưng với phỏng đoán của Chu Hằng, Phong Khiếu Tông nhỏ nhoi còn không ra được nhân tài như vậy.

– Ngươi… Lưu Tuyên Vũ chỉ tay, mi dài nhích động, lửa giận thiêu đốt đến vô biên vô hạn.

Hắn hận không thể đem Chu Hằng bầm thây vạn đoạn, để giải sỉ nhục bị thua xấu mặt trước mặt mọi người của hắn, nhưng

hắn cũng không phải không có tự biết lấy mình. Thể chất đối phương mạnh mẽ vô cùng, ăn hắn một quyền lại dường như không có việc gì!

Thể chất như vậy, cho dù hắn đánh mười mấy hai chục quyền đều không nhất định có thể tổn thương!

Nhưng hắn nếu là ăn của Chu Hằng mười mấy hai chục quyền… Lưu Tuyên Vũ không khỏi da mặt giật giật, hắn cũng không phải yêu thú, làm sao chịu được!

Cản hay không cản? Đây là một nan đề!

Cản – chỉ có nước bị đánh, điều này ai lại nguyện ý đưa tới cửa? Nhưng nếu nói không cản, về tình về lý đều không nói nổi. Bị người xông vào Phong Khiếu Tông, mạnh mẽ bắt đi một gã đệ tử, lan truyền ra ngoài không phải thành trò cười trong thiên hạ sao!

Đáng ghét!

Đều là bởi vì hành trình Phong Khiếu Lâm Địa làm hại tông môn hao tổn một lão tổ Linh Hải Cảnh, khiến cho ba lão tổ Linh Hải Cảnh còn sót lại hai người đều đang bế quan khổ tu, để cầu kết thành Thần chi, đột phá Kết Thai Cảnh. Nếu không gặp phải đại nạn tông môn hủy diệt, tuyệt đối không thể kinh động bọn họ!

Chu Hằng chỉ là bắt một đệ tử, nếu là vì vậy mà kinh động hai vị lão tổ, hơn nữa ngộ nhỡ hai vị lão tổ đang lĩnh ngộ cái gì, đột nhiên bị hắn cắt đứt… Như vậy lửa giận sẽ sống sờ sờ đốt trụi hắn.

Hai vị lão tổ tuyệt đối không thể động!

Linh Hải Cảnh không ra, Sơn Hà Cảnh nào có thể trấn áp được tiểu tử trước mặt này? Đúng vậy, lực lượng của tiểu tử này kỳ thật cũng chỉ xấp xỉ hắn, thậm chí khả năng còn kém hơn chút. Nhưng phối hợp với thân thể có thể sánh với pháp khí Sơn Hà Cảnh, Sơn Hà Cảnh nào gặp phải hắn không trơ mắt nhìn?

Trời sinh liền ở vào thế bất bại, còn đánh cái quỷ à!

Lưu Tuyên Vũ hận hận nhìn Chu Hằng, lại không thể không tránh vài bước, nhường ra một con đường.

Nhìn thấy cảnh này, toàn trường ồ lên.

Phong Khiếu Tông không ngờ cúi đầu! Không ngờ cúi đầu trước mặt một tiểu tử hôi sữa! Hơn nữa còn chỉ là tu vi Khai

Thiên Cảnh!

Võ giả đều sùng bái cường giả, nhìn thấy Chu Hằng cường thế như vậy, các nam nhân không ai không lộ ra vẻ kính sợ. Mà các nữ nhân thì cả đám mắt hàm xuân thủy, hận không thể chui vào lòng Chu Hằng, lại đem Nam Cung Nguyệt Dung một cước đá bay!

Thiên kiêu như vậy, ai không muốn có!

Bọn họ nhìn theo hai người Chu Hằng rời đi, không người dám lên tiếng.

– Ồ, tỷ tỷ đâu? Phong Liên Tình vốn ở một bên xem trò vui, bỗng nhiên quát to một tiếng, quay đầu nhìn về phía Tiểu Hôi.

Rống! Tiểu Hôi trả lại cho nàng một tiếng gào.

– Hỏng, tỷ tỷ chạy rồi, chúng ta không có tiền ăn cơm. Mau tìm! Nàng hớt hải xách Tiểu Hôi thu nhỏ liền chạy, mịt mờ không mục đích tìm kiếm lại không hề có tính toán đi tìm Chu Hằng.

***

Nam Cung Nguyệt Dung khiếp sợ đến không lời, chết lặng mặc cho Chu Hằng lôi kéo rời đi, ra khỏi Phong Khiếu Tông, đi tới Thiên Hà Thành tìm khách sạn tạm thời ở lại.

– Tỉnh Thiên đâu? Chu Hằng thuận miệng hỏi.

Tên kia vì Nam Cung Nguyệt Dung không tiếc liều mạng với hắn, mà vừa rồi hắn ở Phong Khiếu Tông thời gian cũng không ngắn, Tỉnh Thiên nếu là ở trong tông, thế nào cũng sẽ nhận được tin tức chạy ra.

– Hắn đi Lan Lăng Thành! Nam Cung Nguyệt Dung trả lời, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng dị thường phức tạp. Thật sự không biết nên làm sao đối mặt với nam nhân này.

[CHARGE=3]Theo lý thuyết, nam nhân cường thế như vậy đáng giá nàng không tiếc mọi giá để lấy lòng, tranh thủ, cho dù là sẽ không đối với nàng nói gì nghe nấy, nhưng có một chỗ dựa như vậy, đối với tiền đồ ngày sau của nàng tất nhiên có trợ giúp lớn.

Nhưng nàng luôn không thể quên được trí nhớ Chu Hằng cướp đi lần đầu tiên của nàng, ở trong một sơn động âm u bẩn thỉu, nàng khuất nhục quỳ trên mặt đất, nhếch mông thật cao, giống như chó mẹ bị nam nhân cưỡi.

Tay nàng chống mặt đất bẩn thỉu, mặt của nàng cũng dán sát

xuống, thừa nhận Chu Hằng đánh sâu vào từng đợt, làm sao cũng không đủ!

Đây là vô cùng nhục nhã!

Không quên được!

Trong ánh mắt của nàng đột nhiên toát ra vô cùng hận ý, không chút sợ hãi nhìn Chu Hằng.

Chu Hằng hừ một tiếng, một tay bóp cằm Nam Cung Nguyệt Dung nói: – Trước khi trách người khác, có từng nghĩ mình đã làm những gì hay không? Nếu không phải ngươi dùng chiêu quỷ kia với ta, ta lại động vào ngươi?

Hắn đầy vẻ khinh thường, tràn đầy khinh miệt.

Mỹ nữ cố nhiên làm người vui mắt vui tai, nhưng trên đời này cũng không thiếu mỹ nữ. Cho dù là loại mỹ nữ vừa có thân phận lại có thực lực như Nam Cung Nguyệt Dung cũng không phải tìm không thấy! Nếu không phải lòng chiếm hữu của hắn quá mạnh, tuyệt đối không cho phép nữ nhân mình từng chạm qua chui vào lòng nam nhân khác, hắn lại xa xôi vạn dặm đến tìm Nam Cung Nguyệt Dung?

Hơn nữa, lúc trước nếu không phải Nam Cung Nguyệt Dung

thi triển bí thuật với hắn, hắn sẽ đụng nàng sao?

Hắn nhưng một lòng muốn giết người!

Nam Cung Nguyệt Dung không khỏi khí thế giảm mạnh, trên mặt hiện ra vẻ mờ mịt. Cái này gọi là gieo gió gặt bão, ai bảo nàng cứ muốn đối kháng Chu Hằng, đồng thời một đường thăng cấp, cứ muốn đẩy Chu Hằng vào chỗ chết. Kết quả dẫn tới Chu Hằng phản kích mạnh, khiến cho nàng đáp vào thân thể của chính mình.

Lúc trước nàng muốn chết, nhưng bây giờ tuy rằng rất không muốn thừa nhận nhưng sâu trong lòng là khẳng định, ở trước mặt thất thân và tử vong nàng khẳng định sẽ lựa chọn điều trước.

Nàng đối với quyền lực tràn ngập dục vọng, làm sao lại nguyện ý đi chết?

Nhưng muốn ở trước mặt Chu Hằng yếu đuối, ăn nói khép nép để làm vui lòng nam nhân này? Làm không được!

Trong mắt Nam Cung Nguyệt Dung chiến hỏa lại cháy, nói: – Ta lúc trước quả thật làm có chút quá đáng, nhưng ngươi cũng… Ngươi cũng đã trả thù ta rồi! Vì sao hiện tại còn không chịu buông tay?

Bốp!

Chu Hằng một tay vỗ lên kiều đồn của Nam Cung Nguyệt Dung, dùng sức rất lớn, khiến Nam Cung Nguyệt Dung không tự chủ nhướng mày, yêu kiều hừ ra tiếng, hắn nói: – Nhớ kỹ, ngươi là nữ nô của ta, đối với chủ nhân của mình phải thật cung kính!

Nam Cung Nguyệt Dung giận điên lên, nữ nô? Nàng đường đường Công chúa không ngờ bị người coi là nữ nô? Tuy rằng thân phận Công chúa này ở trong Vô Gian Giáo cũng không tính là gì, nhưng ở trong mắt dân chúng bình thường, đó chính là nữ thần cao cao tại thượng!

– Chu Hằng, ta vĩnh viễn sẽ không khuất phục ngươi! Sự kiêu ngạo của nàng tuyệt đối không cho phép mình thần phục.

– Xem ra, ngươi thật đúng là thiếu dạy dỗ! Chu Hằng vén tay áo, bày ra tư thế.

Nam Cung Nguyệt Dung lạnh lùng nhìn hắn nói: – Ngươi trừ ăn hiếp nữ nhân còn biết cái gì? Tỉnh Thiên so với ngươi mạnh gấp trăm lần, bất kể là chiến lực hay là trên giường! Ha ha, tức giận rồi, đừng dùng loại ánh mắt này nhìn ta, ta dựa vào đâu không thể cùng người khác lên giường?

Chu Hằng đột nhiên sắc mặt phát lạnh, một tay bóp lấy cổ

Nam Cung Nguyệt Dung, sát khí lạnh băng có thể đem người sống sờ sờ đông chết: – Ngươi nghĩ rõ ràng rồi trả lời, có từng cho nam nhân khác chạm vào ngươi không? Chẳng những người đó sẽ chết, ngươi cũng như vậy!

Nam Cung Nguyệt Dung chỉ cảm thấy toàn thân phát run, ánh mắt của Chu Hằng giống như Thần Ma chín tầng trời, tràn đầy bá đạo, uy thế, khiến cho nàng sợ đến gần như muốn mất khống chế. Ý chí của nàng trong nháy mắt hỏngmất, chỉ có thể sợ hãi liên tục lắc đầu, lại nửa chữ cũng không nói nên lời.

Đợi cho Chu Hằng thu hồi khí thế, nàng mới như trút được gánh nặng, toàn thân hoàn toàn bị mồ hôi lạnh ướt sũng, thậm chí làm ướt váy ngoài, dán sát vào thân thể của nàng, đem thân thể gợi cảm ngạo nhân của nàng hoàn toàn lộ ra.

– Ta chỉ bị ngươi chạm qua, vừa rồi ta chỉ là muốn chọc giận ngươi! Nàng yếu đuối nói, cũng không nổi lên một chút lòng phản kháng nữa.

Chu Hằng giận dữ, loại chuyện này cũng có thể nói đùa? Nam Cung Nguyệt Dung mặc dù chỉ là nữ nô của hắn, nhưng chỉ cần là nữ nhân của hắn liền tuyệt đối không thể bị bất kỳ nam nhân nào nhúng chàm!

Hắn một tay chộp Nam Cung Nguyệt Dung tới, ấn nằm trên giường, hướng về mông nàng lại là mấy chưởng đánh qua bôm bốp.

A! Ưm! Ô!

Nam Cung Nguyệt Dung rên rỉ lên tục, lúc trước tâm tình của nàng thay đổi thật nhanh. Mới vừa đi một vòng trước quỷ môn quan, vốn là kinh hãi vô cùng, ở dưới trạng thái như vậy, thân thể của nàng đúng là vô cùng mẫn cảm, chỉ mấy chưởng vỗ xuống liền khiến nàng khe rãnh tràn trề, không kìm được xuân thủy bắt đầu khởi động.

Tiếng rên rỉ đó giống như mèo hoang động dục, kêu thật là mất hồn người.

Chu Hằng thế tay chậm lại, kìm lòng không đậu đem mông của nàng so sánh với Lan Phi.

Nam Cung Nguyệt Dung không trải qua quá nhiều mưa móc, mông tuy rằng vểnh ngạo nhân, nhưng lại hết sức căng, rắn chắc, co dãn mười phần. Mà Lan Phi thì là mật đào chín nẫu, mông vừa lớn vừa tròn vừa mềm, giống như là bông, chộp xuống thịt mông có thể từ trong kẽ ngón tay lọt ra.

Trẻ tuổi có sức sống của trẻ tuổi, nhưng thành thục có phong vận của thành thục, đều là gợi cảm mê người, có thể nói mỗi người một vẻ.

Chu Hằng tiện tay lột bỏ váy của Nam Cung Nguyệt Dung, hiện ra mông đẹp căng tròn vểnh, không bằng Lan Phi đầy đặn

mượt mà nhưng hình dạng cũng là cực đẹp. Mềm mại bóng loáng như bạch ngọc, một vệt đen nhánh hút hồn người, muốn đi vào tìm tòi đến tột cùng.

Nam Cung Nguyệt Dung toàn thân run run, kìm lòng không đậu nhớ lại ác mộng ngày đó. Điều này khiến nàng sinh ra bài xích mãnh liệt, kẹp đùi thật chặt, dường như như vậy là có thể ngăn quân địch ở ngoài quan ngoại.

Chu Hằng xì một tiếng, tiện tay đem nàng vứt qua một bên, bỏ mặc không lý đến.

Chương 241: “Tham Ăn” tộc?

Chu Hằng tâm niệm khẽ động, Lan Phi lập tức từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp xuất hiện, cười quyến rũ đứng ở bên giường.

– Chủ nhân! Lan Phi vừa nhìn thấy giường lập tức bản năng làm ra phản ứng, ngoan ngoãn nằm sấp lên trên, làm bộ muốn kéo váy mình. Chỉ là vừa mới kéo được một nửa, ánh mắt của nàng thoáng liếc thấy Nam Cung Nguyệt Dung, đầu tiên là cả kinh nhưng lập tức liền nói: – Chủ nhân, ngài là muốn nô giúp đỡ đè tay hay là chân Nguyệt Dung?

Chu Hằng không khỏi sắc mặt tối sầm, nữ nhân này cho là mình gọi nàng ra là vì giúp mình thi bạo?

Mà Nam Cung Nguyệt Dung lại suýt nữa hôn mê bất tỉnh!

– Mẫu hậu! Nàng thét chói tai, trong lòng tràn ngập sợ hãi. Lan Phi làm sao lại xuất hiện ở đây? Nàng và Chu Hằng là quan hệ thế nào? Vì sao gọi hắn là chủ nhân? Trong lòng nàng mơ hồ có kết luận bất an, nhưng nàng không dám đi đối diện.

Chu Hằng phất tay áo mà đi, để cho đôi mẹ con này làm rõ

ràng tình huống.

– Mẫu hậu, vì sao? Vì sao? Bất an trong lòng Nam Cung Nguyệt Dung càng ngày càng mãnh liệt, một ý tưởng đáng sợ khiến cho nàng như muốn điên mất.

– Nguyệt Dung, chuyện tới bây giờ, ta cũng có một bí mật không thể không nói cho ngươi biết! Lan Phi sắc mặt nghiêm chỉnh, dường như muốn bày ra tư thế mẫu nghi thiên hạ của nàng. Chỉ là váy dài đã bị kéo lên một nửa, lộ ra bắp đùi trắng trơn như ngà voi, nhìn thế nào đều không được tự nhiên.

Nam Cung Nguyệt Dung ánh mắt như đầm nước chết, không hề có sinh khí, bị sỉ nhục to lớn che phủ.

– Ngươi cũng không phải là con gái ruột thịt của ta! Lan Phi nói.

Mí mắt Nam Cung Nguyệt Dung nhảy một cái, ước chừng qua mười mấy giây, ánh mắt của nàng mới một lần nữa có một tia thần thái, quay đầu nhìn về phía Lan Phi: – Ngươi gạt ta!

– Ta không cần phải gạt ngươi! Lan Phi thở dài lộ ra một tia nhớ lại: – Trong hậu cung, cạnh tranh kịch liệt cỡ nào, nếu ta mang thai, ít nhất phải nửa năm không thể… Bên cạnh Đế vương vô số mỹ nữ, nửa năm không thể hầu hạ, sớm bị phụ hoàng ngươi quên mất sạch sành sanh!

Nam Cung Nguyệt Dung sau khi hơi hơi suy tư lộ ra vẻ đồng ý, trên mặt dần dần có sinh khí nói: – Ta thật sự không phải con gái ruột thịt của ngươi? Nhưng ta rõ ràng có huyết mạch của Nam Cung gia!

– Ta cũng không nói ngươi không phải họ Nam Cung! Lan Phi cười cười: – Ngươi là một phi tử khác sinh, từ nhỏ liền qua làm con dưới danh nghĩa của ta, còn có ca ca ngươi nữa, Lân nhi và ngươi cũng là cùng cha khác mẹ. Đều là nhận làm con thừa tự mà đến!

– Vậy, vậy mẫu thân thân sinh của ta đâu?

– Đã chết! Lan Phi sắc mặt hung dữ, nhưng lập tức lại trở nên hòa hoãn: – Trong hậu cung, cạnh tranh kịch liệt, trừ ta và Anh Phi, Vũ Phi, ai có thể sống được quá 10 năm? Vì tự bảo vệ mình, vì tranh thủ tình cảm, mỗi người đều hết sức không chỗ nào không dùng!

Lan Phi, Anh Phi, Vũ Phi ba đại quý phi chuyên sủng, nếu ngay cả Lan Phi cũng không dám mang thai sinh con, như vậy Anh Phi và Vũ Phi cũng tất nhiên như thế. Nhưng dưới danh nghĩa của các nàng lại có mấy hoàng tử hoàng nữ, nghĩ đến cũng là như nhau, là nhận làm con thừa tự mà đến.

Nhưng nhận làm con thừa tự liền không phải con ruột, tại sao có thể cho con thừa tự một lòng trợ giúp mình củng cố địa vị, thậm chí trở thành hoàng hậu? Rất đơn giản! Đừng cho bọn họ

biết chân tướng!

Bởi vậy, những phi tử của con thừa tự liền phải chết!

Hoàng đế có bao nhiêu phi tử? Mấy tháng không động vào, đã sớm quên là bộ dạng gì. Với địa vị, thủ đoạn của ba người Lan Phi, muốn cho người biến mất im hơi lặng tiếng thật sự là quá đơn giản.

Nam Cung Nguyệt Dung kinh ngạc nhìn nữ nhân nàng gọi là mẫu hậu hơn 20 năm, kết quả không ngờ không phải là mẹ thân sinh của nàng, trái ngược còn là kẻ thù lớn hại chết mẫu thân của nàng!

Nhưng là, nàng lại không hề nổi lên một tia hận ý.

Trong hoàng thất, chỉ có quyền lực không có thân tình!

Nàng chưa từng gặp qua mẹ đẻ, trái ngược lại là Lan Phi từ nhỏ nuôi nàng lớn lên, đối xử nàng như con ruột. Từ cảm tình mà nói, Lan Phi là người thân cận nhất của nàng, vượt xa mẹ ruột vừa mới biết.

Nam Cung Nguyệt Dung bản thân chính là một người có dã tâm lớn, bởi vậy nàng hết sức lý giải cách làm của Lan Phi. Nếu đổi lại là nàng, nàng cũng sẽ không hề do dự làm như vậy!

Thân ở hậu cung, nếu là không ác sẽ chỉ làm cho chính mình chết không có chỗ chôn!

– Ngươi là mẫu hậu của ta, vĩnh viễn đều là! Nam Cung Nguyệt Dung quỳ gối trước người Lan Phi, đầu tựa vào trên đầu gối.

Lan Phi nhẹ nhàng thở ra. Nàng vì quyền lực một mực không tự mình sinh dưỡng, sớm coi Nam Cung Nguyệt Dung là con ruột, yêu quý vô cùng, bởi vậy lời của Nam Cung Nguyệt Dung đối với nàng mà nói thật là an ủi vô cùng.

– Nguyệt Dung, không nên đối nghịch với chủ nhân! Nàng bắt đầu tẩy não.

***

Ngày hôm sau, Chu Hằng dẫn theo ba nàng Tiêu Họa Thủy, Lan Phi, Nam Cung Nguyệt Dung xuất phát hướng về Lan Lăng Thành đế đô Lãng Nguyệt Quốc. Giải quyết một việc riêng treo trong lòng đã lâu, tâm tình của hắn rất là thoải mái.

– Tỷ tỷ! Chờ ta với! Bọn họ đang đi, chỉ nghe sau lưng truyền đến tiếng gọi giòn tan dễ nghe, Phong Liên Tình đang cưỡi một con gấu lớn chạy như điên mà tới.

Chu Hằng không khỏi sắc mặt tối sầm, vốn tưởng rằng đã vứt bỏ được tên ăn tạp này, vậy mà cũng có thể đuổi theo?

– May mắn Tiểu Hôi mũi thính! Phong Liên Tình vỗ vỗ ngực, nhưng lập tức mềm nhũn ngã xuống trên thân gấu, bụng truyền đến tiếng "Ọt ọt": – Người ta sắp chết đói rồi!

Chu Hằng nhìn nhìn con gấu lớn nhìn như thật thà phía dưới kia. Ngươi cmn không phải gấu sao, làm sao mũi còn thính hơn chó!

– Tỷ tỷ, người ta đói! Phong Liên Tình hướng về Tiêu Họa Thủy tội nghiệp nói, bộ dạng con chó nhỏ đói meo.

– Hai người các ngươi, hôm trước đem một nhà tửu lâu ăn sạch, hôm nay liền đói? Chu Hằng đen mặt nói, hắn cũng không phải luyến tiếc chút tiền ấy, nhưng vô duyên vô cớ ai nguyện ý nuôi hai của nợ?

[CHARGE=3]Hơn nữa, của nợ này buổi tối còn chiếm Tiêu Họa Thủy lại càng thêm không thể nhẫn nhịn!

– Hôm trước là hôm trước, hôm nay là hôm nay. Thật là kỳ quái, điều này có quan hệ gì chứ? Phong Liên Tình dùng ánh mắt kỳ quái nhìn Chu Hằng, chỉ cảm thấy kẻ này làm sao ngu xuẩn vậy chứ?

Khai Thiên Cảnh một hai tháng không ăn không uống đều không sao! Hơn nữa, ngươi hôm trước ăn bao nhiêu hả?

Tiêu Họa Thủy không khỏi che miệng mà cười, nói: – Được, tỷ tỷ dẫn ngươi đi ăn cơm!

– Da! Phong Liên Tình lập tức đáp một tiếng: – Tỷ tỷ ngươi thật tốt! Nàng xoay đầu lại, hướng về Chu Hằng lè lưỡi làm mặt quỷ, nhưng bụng lại truyền đến tiếng kêu, nàng lập tức lại nằm xuống trên người Tiểu Hôi.

Bọn họ đã rời khỏi Thiên Hà Thành, liền tùy tiện ở ven đường tìm một tiệm cơm nhỏ ăn. Phong Liên Tình và Đại Hôi Hùng lại bày ra khẩu vị kinh người, không đến một giờ liền ăn sạch của tiệm nhỏ!

– Mới no một phần! Phong Liên Tình tiếp tục phóng điện đối với Tiêu Họa Thủy.

Dời bước đi tới, ngoài mười dặm có tiệm cơm thứ hai, hai tên ăn tạp lại lần nữa gió cuốn mây tan.

– Miễn cưỡng no hai phần!

Đi nhà thứ ba.

Cả ban ngày chính là trải qua trong sự giành ăn của hai tên ăn tạp, Chu Hằng cũng không nói gì nữa, ngược lại lộ ra vẻ suy tư.

Đại Hôi Hùng hình thể như núi, ăn nhiều đồ vật như vậy có thể lý giải, nhưng Phong Liên Tình vì sao cũng có thể ăn như vậy chứ? Hơn nữa ăn nhiều đồ như vậy ngay cả bụng cũng không nhô lên, dường như trong cơ thể có một không gian khác vậy.

Lại hoặc là, năng lực tiêu hóa của nàng cường đại đến khiến người giận sôi!

Thế gian đã có Phệ Kim tộc, có thể cắn nuốt tinh hoa kim loại lớn mạnh bản thân, vì sao không thể có chủng tộc khác có dị năng. Tỷ như giống như Phong Liên Tình… Tham Ăn tộc?

Tu vi tốc độ của nha đầu hoang dã này cũng có thể nói khủng bố, khả năng chính là có liên quan tới sự tham ăn, có thể ăn của nàng!

Nên biết ở thời kỳ Hậu Thiên, võ giả chỉ có thể từ trong thực vật ăn vào bụng luyện hóa ra chân nguyên lực, thẳng đến sau khi vượt qua Tụ Linh Cảnh mới có thể hấp thu linh khí thiên địa! Tuy nhiên, nếu là năng lực này một mực tồn tại, hơn nữa vượt xa người thường thì sao?

Tuy nhiên, Phong Liên Tình là một cô nhi, từ nhỏ ở trong núi rừng lớn lên, muốn hỏi nàng có phải "Tham Ăn tộc" hay không phỏng chừng tuyệt đối là hỏi đường người mù.

Buổi tối, nha đầu hoang dã kia lý sở đương nhiên chiếm lấy Tiêu Họa Thủy, đuổi Chu Hằng ra ngoài.

Chu Hằng tuy rằng rất muốn đem vị khách không mời này ném ra, nề hà Tiêu Họa Thủy đối với nha đầu hoang dã này phi thường yêu thích, đối với Chu Hằng vừa cầu lại xin, khiến hắn chỉ có thể thở dài, cắn răng bởi Phong Liên Tình dương dương đắc ý.

Lui mà cầu thứ, hắn đi phòng Lan Phi, không nghĩ tới Nam Cung Nguyệt Dung không ngờ cũng ở đó.

– Chủ nhân! Hai nàng đều hướng về hắn dịu dàng quỳ gối, áo rủ xuống, có thể nhìn thấy bốn bán cầu tròn xoe tuyết trắng, hương diễm vô cùng.

Lan Phi một mực rất nghe lời, làm sao Nam Cung Nguyệt Dung sau một ngày cũng trở nên ngoan ngoãn như vậy?

Chu Hằng nghĩ nghĩ, cũng không để ở trong lòng. Hắn đối với đôi "Mẹ con" này đều không hề có tình cảm, giữ các nàng ở bên cạnh chỉ là lòng độc chiếm của hắn. Các nàng nghĩ như thế nào cũng không đặt ở trong lònghắn.

Lan Phi thoáng hơn xa Nam Cung Nguyệt Dung, nàng tứ chi quỳ rạp trên đất, đem cái mông to tròn nhô thật cao, hướng về Chu Hằng bò tới. Cứ tiến một bước, mông to tròn xoe kia liền nhẹ nhàng uốn éo một cái, gợi cảm vô cùng.

Nàng am hiểu sâu đạo hấp dẫn, vải cực mỏng, dán trên mông tròn của nàng, đem đường cong dồi dào kia hoàn toàn bó ra, hai đoàn thịt mông rất có quy luật uốn éo.

Chu Hằng đối với nàng không có ý thương tiếc gì, lập tức một tay nhấc Lan Phi lên, ném lên trên giường.

– Chủ nhân, nô ngứa chết mất! Lan Phi mị nhãn như tơ, nằm ở trên giường, quay đầu lại nhìn Chu Hằng.

Nam Cung Nguyệt Dung căng thẳng một chút, rất nhanh cũng nằm úp sấp lên giường, đưa lưng về phía Chu Hằng, đem cái mông hơi có vẻ ngây ngô nhếch cao, đặt song song Lan Phi. Phong tình khác biệt nhưng đồng dạng tràn đầy hấp dẫn.

Chu Hằng cũng không biết hai nàng này cũng không phải mẹ con chân chính, nhìn các nàng đồng giường mời mọc, trong lòng lập tức dâng lên một luồng khoái cảm khác loại mãnh liệt.

Trong tiếng nỉ non, hai nàng đều kéo váy lên ngang hông, lộ ra bờ mông trắng tuyết, cũng không mặc đồ lót, một khe suối màu đen tỏa ra hơi thở tình yêu nam nữ mê người.

Chu Hằng vốn không giới nữ sắc, lập tức tim đập thình thịch, bắt đầu thúc ngựa giơ roi mãnh liệt trừng phạt.

***

– Quỷ hẹp hòi, ngươi tối qua giết heo sao, ồn chết người! Ngày hôm sau khi năm người một gấu lần nữa lên đường, Phong Liên Tình lập tức oán trách.

Chu Hằng không khỏi nghẹn một hồi, suýt nữa một ngụm nước miếng phun ra.

Đêm qua, giày vò quả thật động tĩnh hơi lớn, ai bảo kích thích quá lớn khiến hắn muốn ngừng mà không được, làm hết lần này đến lần khác. Về sau phải chú ý, vẫn là tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp lại làm, như vậy cho dù làm sập giường cũng không sao.

Tiêu Họa Thủy ôm miệng cười trộm, nhưng ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng cũng có chút ai oán nhỏ. Tự nhiên là đang trách Chu Hằng nhất bên trọng nhất bên khinh, khiến nàng lại phải hoang "cỏ dại mọc" rồi.

Lãng Nguyệt Quốc lớn hơn Hàn Thương Quốc gấp trăm lần, bọn họ lại đi sau một tháng mới rốt cuộc đi tới đế đô Lan Lăng Thành.

Lại sắp đối mặt với khiêu chiến mới!

Chương 242: Đỡ ta một chỉ

Vì thỏa mãn cái dạ dày không đáy của Phong Liên Tình, siêu cấp háu ăn, Chu Hằng không thể không nhét đầy thức ăn ở trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, luôn luôn cung cấp đủ cho bọn họ ăn uống, lúc này mới có thể chạy đi bình thường, bằng không hai vị chúa này cứ đi mấy bước sẽ la đói.

Một đường kẹp theo tiếng chảy nước miếng của hai tên háu ăn, cuối cùng bọn họ đi đến đế đô Lan Lăng Thành.

Tòa cổ thành này có được lịch sử càng xa xưa hơn Thiên Hà Thành, mỗi một cục gạch miếng ngói đều tỏa ra hơi thở xa xưa, làm người ta có cảm giác xuyên qua tang thương.

Triệu gia, ở ngay trong đế đô!

Ở trong mắt người thường, cái gọi là thà làm chân gà cũng không làm đuôi trâu, Triệu gia đã có cường giả Linh Hải Cảnh tọa trấn làm gì chạy đến đế đô có Kết Thai Cảnh để chịu ủy khuất cơ chứ? Hoàn toàn có thể đến một tòa thành lớn làm vua một cõi, ngay cả ném cây đuốc đốt sạch tòa thành, có ai dám ra chỉ trích?

Đạt tới cấp bậc Linh Hải Cảnh, còn phải đi liếm chân hào môn Kết Thai Cảnh hay sao?

Tuy rằng Chu Hằng còn chưa gặp qua Triệu Đoạt Thiên, nhưng biết rõ ông cậu này tuyệt đối là người ngạo khí tận trời! Triệu gia thiết lập ở đế đô, không phải là Triệu Đoạt Thiên muốn xen vào trong vòng đó, nịnh bợ kẻ nào, mà là biểu hiện khí phách vô cùng của hắn.

Hắn không làm đuôi trâu, cũng không làm chân gà, mà là muốn trở thành vua trong vua, đánh ra bá thế của Triệu gia ở đế đô!

— Cường giả Kết Thai Cảnh thì sao chứ, hắn cũng đánh tan!

Đế đô nổi danh nhất tự nhiên là ba đại hào môn có được Kết Thai Cảnh, ba đại gia tộc Ứng, Mai, Bạch. Trong đó Bạch gia quản lý Thần khí xã tắc, làm chủ đế quốc, ngoài ra chính là còn Triệu gia.

Chu Hằng chỉ tùy tiện hỏi thăm, liền biết được chỗ Triệu gia, nhanh chân đi tới.

– Hằng thiếu! Khi Chu Hằng đến cửa Triệu gia, bốn thủ vệ lập tức nhận ra hắn, cung kính nửa quỳ hành lễ.

Chu Hằng khoát tay, nói: – Ta muốn gặp Triệu Đoạt Thiên!

– Hả! Bốn thủ vệ kia sắc mặt cũng biến đổi, toát ra giận dữ.

Ở Triệu gia, Triệu Đoạt Thiên chính là thần minh, tuyệt đối không cho bất kỳ ai coi thường.

– Đi vào thông báo! Chu Hằng hơi phát ra khí thế, như Thần Long trên chín tầng trời, oai thiên địa không thể xúc phạm!

Bốn người kia liền cứng lại, bọn họ chỉ có tu vi Tụ Linh Cảnh, bất luận là Chu Hằng hay Triệu Đoạt Thiên đều có thể nghiền ép bọn họ. Bằng cảnh giới của bọn họ, tự nhiên không thể phân biệt thực lực cao thấp giữa Chu Hằng và Triệu Đoạt Thiên.

Bọn họ chỉ có thể theo bản năng cảm ứng khí thế giữa hai người, Chu Hằng… không kém chút nào!

Nhìn Chu Hằng, giống như nhìn thấy được Triệu Đoạt Thiên, đều là tồn tại như thần minh, làm người ta chỉ có thể phát ra kính sợ vô tận.

Bọn họ chỉ cần đi thông báo tin tức là được, đây là chuyện nhà người ta, bọn họ xen vào làm cái gì?

Lập tức có một người đi vào thông báo, ba người khác phải ở lại bên ngoài, bởi vì Chu Hằng nói năng lỗ mãng, sắc mặt của bọn họ cũng lạnh nhạt. Không có chút gì là sợ Chu Hằng, tự nhiên là bởi có Triệu Đoạt Thiên tọa trấn, bọn họ không sợ bất kỳ cường giả nào.

Đây là sức mạnh của hào môn.

– Chu Hằng, cuối cùng ngươi đã tới! Không bao lâu sau, một nam nhân khôi ngô đi ra từ bên trong, hình thể cao to, khí thế nổi trội, tựa như một vị thần minh, tỏa ra khí thế vô biên.

Đây là Triệu Đoạt Thiên? Chu Hằng không khỏi sửng sốt.

Tuy rằng không ai biết tuổi cụ thể của Triệu Đoạt Thiên, nhưng có một kết luận chung, đó là hắn tuyệt đối không vượt quá 100 tuổi. Mà một võ giả Linh Hải Cảnh có thọ nguyên dài đến 2000 năm, quy đổi ra, Triệu Đoạt Thiên trẻ tuổi đến đáng sợ.

Nếu nhìn hắn chỉ khoảng hơn 20 tuổi, thậm chí còn trẻ hơn Chu Hằng, vậy thì Chu Hằng cũng không lấy làm kỳ quái. Nhưng nam nhân cao to khí thế bức người trước mặt nhìn lại khoảng 40 tuổi, mặt để râu quai nón, thật sự khác xa Triệu

Đoạt Thiên mà hắn tưởng tượng.

– Bái kiến gia chủ đại nhân! Ba người thủ vệ cửa lập tức cung kính quỳ bái, trong ánh mắt toát ra cuồng nhiệt không thôi.

Chu Hằng bỏ qua vấn đề diện mạo của Triệu Đoạt Thiên, nói:
– Triệu Đoạt Thiên, ngươi đã nói với phụ thân của ta, chỉ cần đỡ một chỉ tay của ngươi, ngươi sẽ thả mẫu thân ta đi. Có đúng không? Ta làm con, sẵn sàng thay cha đánh một trận!

Hắn hào khí tận trời, đối mặt với một trong hai đại thiên kiều Lãng Nguyệt Quốc cũng không có chút sợ hãi.

– Ngươi có thể đỡ được một chỉ tay của ta? Triệu Đoạt Thiên cười ha ha, giọng bình thản, không có một chút ngạo khí nhìn từ trên cao xuống, nhưng lại có một cỗ khí phách thiên hạ rộng lớn, ngoài ta không còn ai.

– Có thế nào cũng phải thử một lần! Chu Hằng nghiêm mặt nói.

Ông cậu của hắn quả thật có lực lượng đáng sợ, đằng sau người sắp tạo thành bóng ánh sáng hình người như thực chất, tựa như có một Thần chích bước ra từ trong người hắn.

Nghe nói Triệu Đoạt Thiên đã một chân bước vào Kết Thai

Cảnh, điều này quả nhiên không giả! Bởi vì bóng sáng hình người kia là chứng minh, trong cơ thể hắn đã sắp hình thành Thần chích, một khi chân chính hoàn thành, vậy sẽ là Kết Thai Cảnh.

Chính vì như thế, Triệu Đoạt Thiên mới không thể che giấu được thực lực khủng bố của hắn, bởi vì hắn đã đến thời kỳ đột phá mấu chốt, lúc nào cũng có thể đạp bước vượt qua.

Hoặc là gặp được một cơ hội, trong nháy mắt đại triệt đại ngộ, hoặc là ba năm năm, thậm chí mười mấy hai mươi năm!

Đối với cao thủ cảnh giới này mà nói, 100 năm cũng không dài!

– Nếu ngươi đỡ được một chỉ tay của ta, ngươi có thể mang theo mẫu thân của ngươi đi! Triệu Đoạt Thiên chắp tay sau lưng, cổ khí thế trấn áp cửu thiên thập địa của hắn tự nhiên toát ra, không có một chút cố ý, làm người ta không nhịn được run rẩy. – Nhưng mà, nếu ngươi không đỡ được, ngươi phải hứa với ta một chuyện!

– Chuyện gì? Chu Hằng hỏi.

Tuy rằng Chu Hằng hết sức tự tin, nhưng tuyệt đối không dám coi thường ông cậu có danh tiếng thiên tài yêu nghiệt này, cũng không cho là mình nhất định có thể thành công. Cho nên hắn tuyệt đối không ôm đồm, tựa đưa mình vào tròng.

Hắn phải đỡ được một chỉ tay, không phải là né tránh một đòn này, đây là hoàn toàn khác.

Nếu tránh, Chu Hằng hết sức tự tin, Tấn Vân Lưu Quang Bộ không phải nói chơi. Nhưng muốn đỡ một chỉ tay, không thể nào dựa vào thân pháp, coi như bỏ thêm hạn chế rất lớn lên hắn, trói buộc năng lực mạnh nhất của hắn.

[CHARGE=3] – Ở lại Triệu gia ba năm! Triệu Đoạt Thiên thuận miệng nói.

– Được! Chu Hằng ngẫm nghĩ, đồng ý.

Tuy rằng Chu Định Hải cũng có danh tiếng thiên tài, nhưng cũng chỉ là giới hạn ở Nguyên Thạch Trấn, đặt ở môi trường lớn hơn, hắn liền trở nên cực kỳ bình thường. Nếu như muốn Chu Định Hải tới hoàn thành ước định này, trừ khi Chu Hằng trở thành Tiên trên chín tầng trời, dùng đại thần thông làm Chu Định Hải thoát thai hoán cốt, mới có khả năng làm được.

Cho nên muốn đón mẫu thân về, chỉ có dựa vào hắn!

– Đi theo ta! Triệu Đoạt Thiên xoay người bước đi, bước đi như rồng như hổ, mỗi một bước đều có một loại huyền diệu tự nhiên mà thành, làm người ta không tự chủ muốn làm theo, vô

thức bị vị đại năng này ảnh hưởng.

Trong lòng Chu Hằng có đạo của mình, tự nhiên giữ vững bản tâm, không hề bị ảnh hưởng.

Hai người đi tới Võ Đấu Trường.

Gia chủ đại nhân muốn đích thân ra tay, chuyện này tự nhiên dẫn tới toàn bộ Triệu gia chấn động mạnh, đều tràn tới Võ Đấu Trường. Nhưng mấy trăm người lại lặng ngắt như tờ, ngay cả hít thở cũng ngừng lại, đủ thấy quyền uy tuyệt đối của Triệu Đoạt Thiên.

– Ta sẽ không ra tay lưu tình! Triệu Đoạt Thiên nhàn nhạt nói.

Chu Hằng hít thật sâu, không chút cảm thấy đối phương nói ngoa, nam nhân này dù cùng là Linh Hải Cảnh, nhưng chiến lựcmạnh mẽ hơn người Mao gia không biết bao nhiêu lần!

Điều này rất bình thường, cũng như hắn có được lực lượng mạnh mẽ gấp 200 lần Khai Thiên Cảnh bình thường, Triệu Đoạt Thiên cũng yêu nghiệt như thế!

– Mời! Hắn hành lễ với Triệu Đoạt Thiên, đây là một cái tôn trọng của võ giả cảnh giới thấp đối với cường giả.

Triệu Đoạt Thiên toát ra tươi cười, vẻ mặt nghiêm lại, ngón tay chỉ ra.

Ầm!

Chu Hằng căn bản không có bất kỳ phản ứng nào, chỉ thấy không gian xung quanh hắn xuất hiện vô số ánh sáng, toàn bộ hóa thành những ngón tay, chỉ về phía hắn.

Ngập trời ngập đất, không đâu không có!

Đây là…. Vực!

Không có nguyên nhân, Chu Hằng chỉ là biết đó không phải võ kỹ, mà là kỹ thăng hoa, Vực Cảnh!

Thì ra, đây là cảnh giới Vực!

Ý chỉ ra, đánh nơi đó, ý niệm động, thiên hạ kinh!

Vực, là công kích cấp bậc thần thức, ý niệm dẫn động linh khí thiên địa, hình thành công kích không lọt giọt nước!

Nếu như nói Thế Cảnh còn có thể dựa vào Tấn Vân Lưu Quang Bộ để né tranh, như vậy Vực Cảnh này căn bản không có bất kỳ thân pháp nào tránh né được!

Niệm chỉ, đánh tới!

Làm sao trốn? Làm sao né? Làm sao cản?

Bụp bụp bụp, vô số lực chỉ tay điên cuồng đâm vào người Chu Hằng, ngay cả Chu Hằng muốn dùng Tấn Vân Lưu Quang Bộ tránh né cũng không làm được!

Từng đạo máu tươi bay ra, ngay cả thể chất của Chu Hằng sánh ngang pháp khí Sơn Hà Cảnh cũng vô dụng, lực công kích của Triệu Đoạt Thiên vô cùng đáng sợ, thể chất mà hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo chỉ như giấy ở trước mặt đối phương.

Chỉ trong nháy mắt, toàn thân Chu Hằng là máu, xương cốt bên trong tỏa ra thần quang màu vàng đỏ.

Thần thái trong mắt Chu Hằng lóe lên rồi tắt, bùm một cái, hắn té xuống đất, mất đi tri giác.

Từ khi có thể tu luyện đến nay, hắn lần đầu gặp phải áp chế tuyệt đối này, loại cảm giác bất lực không có cách nào, không ngừng xoay quanh đầu trước khi hắn hôn mê.

Nếu không phải xương cốt của hắn cứng rắn như pháp khí Sơn Hà Cảnh, dưới một đòn này chỉ sợ không phải đơn giản là trọng thương ngất đi, mà sẽ trực tiếp mất mạng.

Chiến lực của Triệu Đoạt Thiên, khủng bố khôn cùng!

May mắn Chu Hằng gặp phải hắn, không phải Ứng Thừa Ân, bằng không… hắn sẽ vĩnh viễn không trở mình được!

Nhìn thấy xương cốt tỏa ra ánh sáng vàng chói mắt, mọi người Triệu gia đều lộ ra vẻ thân thiết, đây là huyết mạch xích kim của Triệu gia, không thể làm giả được!

Trải qua đại nạn gia tộc hơn 20 năm trước, Triệu gia vô cùng quý trọng mỗi một tộc nhân, tuy rằng Chu Hằng không phải họ Triệu, nhưng trong người hắn chảy dòng máu làm cho mọi người người Triệu gia sinh ra thân thiết cùng tiếp nhận.

– Chu Hằng… Tiêu Họa Thủy hô to, biểu tình của mẹ con Lan Phi thì phức tạp hơn nhiều. Còn Phong Liên Tình thì rất là hưng phấn, giống như hận không thể chạy lên đạp Chu Hằng hai cái, cái này gọi là cháy nhà hôi của.

– Dẫn hắn xuống, trị liệu cho tốt! Triệu Đoạt Thiên không nhìn tới bốn nàng, quay đầu căn dặn.

– Vâng, gia chủ đại nhân!

……

Không biết đã bao lâu, Chu Hằng bỗng tỉnh lại, muốn ngồi dậy, nhưng rên một tiếng liền nằm trở xuống, cả người đau đớn, tựa như mỗi một đốt xương, mỗi một miếng thịt đều vỡ thành ngàn vạn mảnh, động dậy một chút liền tác động toàn thân.

– Hằng nhi, con tỉnh rồi? Tiếng nữ nhân dịu dàng vang lên, trước mặt Chu Hằng xuất hiện một mỹ phụ trung niên, vẻ mặt tràn đầy ôn nhu quan tâm.

Một cỗ tình cảm gần gũi không rõ bỗng trào ra trong lòng Chu Hằng, hắn kinh ngạc nhìn mỹ phụ ôn nhu này.

– Ta là mẹ của con!

Chương 243: Thiên Dương Địa Âm Công

– Mẹ? Chu Hằng thì thào, không cần hoài nghi, trong nháy mắt hắn nhìn thấy mỹ phụ này liền có một loại cảm giác vô cùng thân thiết, giữa hai người như tồn tại một loài liên hệ kỳ diệu gì đó.

Đây là thân tình mẹ con, trong mơ hồ có một sợi dây liên kết với nhau.

– Hằng nhi! Triệu Khả Hân nửa quỳ ở bên giường, hai tay vuốt vẻ khuôn mặt Chu Hằng, nhưng lại sợ Chu Hằng bị thương quá nặng, chạm vào sẽ tổn thương hắn, trong ánh mắt càng hàm chứa xin lỗi.

– Là mẹ xin lỗi hai cha con! Trong mắt nàng chớp động nước mắt. – Mẹ rất muốn đi tìm các người, nhưng… nhưng làm thế sẽ hại chết các người!

– Hằng nhi, con không biết mẹ nhớ con đến cỡ nào!

Chu Hằng rất muốn giơ tay lên, nhưng toàn thân máu thịt xương cốt đều phát ra đau đớn dữ dội, cánh tay giơ lên một nửa liền rớt xuống. Hắn cười khổ nói: – Mẹ, con biết, tất cả

đều là Triệu Đoạt Thiên làm hại!

– Còn cũng đừng quá trách cậu của con, trời sinh tính cách của hắn đã như thế! Triệu Khả Hân nói giúp cho Triệu Đoạt Thiên.

Chu Hằng nói chuyện cũng có chút khó khăn, bởi vậy hắn chỉ lẳng lặng nghe Triệu Khả Hân nói chuyện.

Tâm tình nhớ con nhiều năm đè nén của Triệu Khả Hân liền bùng nổ hoàn toàn, ở bên giường nói mấy năm qua tưởng nhớ cha con bọn họ thế nào, không có trọng điểm, nghĩ gì nói đó. Tuy nhiên Chu Hằng không để ý, hắn khao khát tình mẹ nhiều năm, tự nhiên sẽ không để ý mẫu thân nói gì, chỉ là nhìn bộ dáng hiền lành tràn đầy ôn nhu của nàng là đủ rồi.

Nửa ngày sau, Triệu Khả Hân đi ra ngoài lấy cơm chiều cho Chu Hằng, cuối cùng Chu Hằng cũng có thời gian sắp xếp lại những gì Triệu Khả Hân đã nói.

Kỳ thật, rất đơn giản.

Triệu Đoạt Thiên là một nam nhân bá đạo tuyệt đối, đối với muội muội duy nhất Triệu Khả Hân này, hắn hết sức cưng chiều, càng cho rằng Chu Định Hải không xứng với muội muội, cho nên mạnh cưỡng ép chia tách bọn họ.

Về phần vì sao Chu Hằng không cùng đi Triệu gia? Đó là vì Chu Hằng không phải họ Triệu, đơn giản vậy thôi.

Thẳng đến khi hai người Ứng Hỏa Tâm ngã gục ở Thịnh Nguyên Thành, tin tức Chu Hằng lộ ra có được huyết mạch xích kim – trên thực tế đó là thể chất Phệ Kim tộc hình thành, lại bị Ứng Hỏa Tâm hiểu lầm.

Dù sao sai thì sai, Triệu Đoạt Thiên lại cực kỳ bao che tộc nhân, cho dù là Chu Hằng không phải họ Triệu, nhưng nếu có được huyết mạch Triệu gia, vậy đó là tộc nhân Triệu gia! Vì thế, hắn phái ra Lăng Bách Đông đi đón Chu Hằng.

Không ngờ tới Lăng Bách Đông lại không phải là đối thủ của Chu Hằng, xám xịt chạy về, làm cho Triệu Đoạt Thiên kinh hãi, đồng thời càng thêm tò mò.

Hắn có chán ghét Chu Định Hải thế nào đi nữa cũng sẽ không giận chó đánh mèo lên đầu Chu Hằng, bởi vì đây là con trai duy nhất của muội muội hắn!

Chu Hằng thở dài, quả nhiên, đầu sỏ làm hại cả nhà bọn họ chia ly 20 năm chính là Triệu Đoạt Thiên! Sẽ có một ngày, khi thực lực của hắn vượt qua ông cậu có thiên phú đáng sợ, vô cùng yêu nghiệt này, vậy nhất định phải hung hăng đánh hắn một trận!

Nhưng bây giờ, dưỡng thương trước đã, cố gắng tăng lên tu vi.

Chu Hằng toát ra mỉm cười, tuy rằng hắn gặp trận thảm bại nhất từ khi xuất đạo, nhưng trận chiến này vẫn có được thu hoạch vô cùng lớn.

Cuối cùng hắn đã thấy được Vực!

Nguyên bản hắn có một chút phương hướng, nhưng bởi vì không biết đúng chưa, không có chỉ dẫn nào. Rõ ràng là một con đường thẳng có thể đi tới, hắn lại không ngừng đi vòng vo. Nếu như không tận mắt thấy được Triệu Đoạt Thiên thi triển Vực Cảnh, hắn có thể mất ba năm năm cũng không thể lĩnh ngộ được Vực.

Còn bây giờ…. tươi cười trên mặt hắn càng đậm hơn, tuy rằng không thể chạm tới là hoàn thành ngay, nhưng tuyệt đối sẽ không cần quá lâu.

Bởi vì phía trước đã có mục tiêu rõ ràng.

– Chu Hằng!

– Chủ nhân!

Tiêu Họa Thủy, Lan Phi, Nam Cung Nguyệt Dung, ba nàng theo thứ tự đi vào, trong tay Tiêu Họa Thủy còn cầm hộp thức ăn, vẻ mặt quan tâm đậm nhất, không giống Lan Phi vừa thấy chính là giả vờ ra.

Về phần Nam Cung Nguyệt Dung thì có thêm một chút cười khi người gặp họa, khóe miệng cong lên cho thấy tâm tình của nàng hiện giờ rất vui vẻ.

Xem ra, đây là Triệu Khả Hân cố ý an bài.

Đi theo ba nàng đó là dã nha đầu Phong Liên Tình, nhếch miệng nhe răng không ngừng liếc Chu Hằng, tựa như muốn thừa dịp hắn bệnh, đem hắn nướng ăn luôn.

Hàng ăn này sẽ không phải muốn ăn thịt người đó chứ?

Chu Hằng không nhịn được ngứa răng, thể chất của hắn sánh với pháp khí Sơn Hà Cảnh, theo lý mà nói Phong Liên Tình có cắn gãy cả răng cũng không thể cắn hắn bị thương! Nhưng lực lượng của hàng ăn là vô cùng, không chừng nàng có thể luyện hóa bất kỳ kim loại gì như Chu Hằng, có thể tiêu hóa mọi thứ thì sao?

Bởi vì với lực lượng của Chu Hằng hiện giờ tuyệt đối không thể phá hủy kim loại tuyệt thế Kết Thai Cảnh, nhưng hắn tuyệt đối có thể dùng năng lực cắn nuốt kim loại của Phệ Kim tộc, cũng như thanh ma kiếm cướp được từ Huyết Kiếm Thiên Quân!

Nếu hắn có thể, dựa vào cái gì người ta không làm được?

Nghĩ tới hàng ăn này gặm chân của mình, sắc mặt Chu Hằng vừa đen lại vừa buồn cười.

Tiêu Họa Thủy ân cần hầu hạ Chu Hằng dùng bữa, ôn nhu dùng khăn lụa lau khóe miệng hắn, bộ dạng hiền thê thục nữ không còn thấy được một chút yêu mị ngày thường, chỉ là cổ áo của nàng mở ra thật sâu, lộ ra quả cầu vừa tròn vừa to.

[CHARGE=3]

Chu Hằng vừa nhìn, liền muốn đánh mông nữ nhân này, yêu tinh này còn không mang nội y, chẳng những thấy rõ quả cầu tròn, ngay cả nụ hoa màu hồng, anh đào mê người cũng không có che giấu!

Đáng ghét mà!

Hiện tại hắn không thể động tay, ngay cả mở miệng cũng quá

sức, yêu tinh này còn tới dụ hoặc hắn, lỡ nổi lửa thì làm sao đây?

– Hì hì hì! Tiêu Họa Thủy cười duyên, kề bên tai Chu Hằng nói: – Người xấu, nhìn thấy không ăn được, có phải gấp lắm không?

– Ngươi đang tự đào mộ, sẽ có ngày ta chôn ngươi! Chu Hằng hung tợn nói.

– Nô nào dám đùa giỡn chủ nhân! Tiêu Họa Thủy lại cười duyên, trước ngực nổi sóng, hai quả cầu nhảy nhót không ngừng, thậm chí va chạm với nhau, cơn sóng dập dờn mê người.

Chu Hằng nghiến răng nghiến lợi, yêu tinh này, đợi cho hắn lành thương thế nhất định phải chỉnh cho nàng khóc lóc cầu xin!

– Mấy ngày trước ta cùng Lan Phi xông qua thí luyện thứ hai Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, lấy được quyển này…. Tiêu Họa Thủy mở pháp khí không gian lấy ra một quyển sách thật mỏng. – Thiên Dương Địa Âm Công!

Nàng cùng Lan Phi đột phá Ích Địa Cảnh, cuối cùng có năng lực xông qua thí luyện Sơ Phân Cảnh trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nhưng lấy được phần thưởng sẽ vô cùng thê thảm, cho nên Chu Hằng cũng không thèm nhìn tới.

– Đây là một môn công pháp song tu, không có cấp bậc gì, nhưng thực lực của hai người song tu chênh lệch càng lớn, vậy bên yếu sẽ được chỗ tốt càng lớn, hơn nữa còn có hiệu quả chữa thương! Tiêu Họa Thủy nói.

Cái này cũng không tệ, cảnh giới của hắn mạnh hơn ba người Tiêu Họa Thủy rất nhiều, dùng Thiên Dương Địa Âm Công song tu với hắn, vậy ba nàng sẽ có chỗ tốt cực lớn. Nhưng mà, vậy không phải nói biến hắn thành đỉnh lô còn gì?

– Ta đọc công pháp cho ngươi nghe! Tiêu Họa Thủy lật trang sách, bắt đầu đọc, giọng ngọt ngào quyến rũ, tựa như có con mèo nhỏ đang gãi trong đầu, ngứa ngáy không thôi.

Bằng năng lực lĩnh ngộ của Chu Hằng, chỉ nghe qua đã hiểu bảy tám phần, sau đó Tiêu Họa Thủy đọc lần thứ hai, hắn tự nhiên lĩnh ngộ ra ảo diệu trong đó.

– Vậy, chúng ta bắt đầu thôi! Tiêu Họa Thủy đuổi Phong Liên Tình ra ngoài, dùng phong thái quyến rũ leo lên giường, vụt một cái lật chăn lên, sau đó lột sạch Chu Hằng.

Da mặt Chu Hằng co rúm.

Mọi người đều trần truồng, vậy cũng không có gì, nhưng chỉ

mỗi mình hắn cởi sạch, ba nàng lại quần áo chỉnh tề, tự nhiên làm hắn cảm thấy hơi xấu hổ.

– Cũng muốn nô cởi quần áo đúng không? Tiêu Họa Thủy cắn môi nói, ánh mắt nhu mị như có thể chảy ra nước.

Nói nhảm!

Chu Hằng vốn không tiện nói chuyện, chỉ dùng ánh mắt trừng nàng.

– Cứ không cởi, thèm chết ngươi! Tiêu Họa Thủy cười hì hì, một tay mò xuống dưới, nhẹ nhàng vuốt ve, thứ kia nhanh chóng giận dữ ngẩng đầu, hiên ngang dựng thẳng, vội vàng muốn công thành phạt trại.

Chu Hằng hết sức thống hận tình cảnh hiện tại, ngay cả nữ nhân của mình cũng không thể chủ động chinh phạt, chỉ có thể lẳng lặng đợi Tiêu Họa Thủy phóng ngựa ra roi, làm một nữ kỵ sĩ anh dũng.

– Ta tới đây! Tiêu Họa Thủy cưỡi lên bụng Chu Hằng, nhưng hai đầu gối đặt lên giường, cũng không đè nặng lên người hắn, kéo váy lên bên hông, hai bắp đùi thon thả thật dài, bóng loáng như tuyết hết sức mịn màng.

Nàng khẽ nhấc mông lên, lại nắm đầu rồng nhắm ngay vị trí, sau đó chậm rãi ngồi xuống, lập tức nhét đầy khoảng trống của mình.

Hai người đồng thời phát ra một tiếng than khẽ thỏa mãn, sau đó giường bắt đầu lung lay có quy luật.

Mười mấy phút sau, Tiêu Họa Thủy thét lên đạt đến cực hạn, tức thời một cỗ lực âm nhu trào ra từ trong người, đi vào người Chu Hằng, xoa dịu trăm mạch tứ chi của hắn.

Chu Hằng lúc ngủ cùng Hàn Diệc Dao đã biết âm dương hòa hợp, thiên địa bù trừ, song tu chính là bù đắp nhau, không phải đơn phương chiếm lấy.

Trong đầu hắn ra sức nghĩ tới những chuyện hoang đường, cũng ngay trong đợt đánh vào này đạt đến đỉnh cao, phun ra lực thuần dương cùng hạt giống sinh mệnh vào người Tiêu Họa Thủy, hoàn thành một lần âm dương bù trừ.

Hai cỗ lực lượng thông qua chỗ hai người kết hợp không ngừng truyền qua lại, tuần hoàn, tuyệt diệu vô cùng làm khoái cảm của hai người kéo dài gấp hai ba lần bình thường. Thật lâu sau, mới thấy Tiêu Họa Thủy gục mái tóc đen rối tung lên ngực Chu Hằng, trên mặt đầy màu đỏ mê người, vẻ mê ly đủ khiến thái giám cũng phải bộc phát ra sức sống lần hai.

Chu Hằng không phải thái giám, năng lực lại vô cùng mạnh,

lập tức có ngay phản ứng, nhồi đây mật động của Tiêu Họa Thủy.

Tiêu Họa Thủy nào còn sức mà động đậy, mở chân ra, trượt xuống người Chu Hằng, lười biếng gọi: – Lan Phi, tới phiên ngươi!

Lan Phi vui vẻ thay thế, nàng không có lá gan lớn như Tiêu Họa Thủy, bị Chu Hằng trừng một cái liền sợ đến mức cởi sạch bản thân, sau đó mới ngồi lên, đầu rồng đội thẳng lên giữa hoa tâm, làm nàng lộ ra biểu tình vô cùng hưởng thụ.

Trước nay Chu Hằng vẫn chán ghét nàng, trước kia lúc có làm thì nàng chỉ có nằm ngửa hay nằm sấp, chưa từng được cưỡi lên người Chu Hằng. Trở mình làm chủ nhân như thế, tự nhiên nàng rất hưng phấn, mông nhếch lên nện xuống cực nhanh, như muốn mệt chết con ngựa này.

Nàng cũng chỉ chống đỡ được chưa đến 20 phút, cũng liền trút sạch âm hoa, hòa lẫn với dương khí của Chu Hằng, hai bên đều có lợi.

Cuối cùng tự nhiên là Nam Cung Nguyệt Dung, con bé này kiên cường hơn Lan Phi nhiều, cũng như Tiêu Họa Thủy, chỉ vén váy lên liền đặt mông ngồi lên người Chu Hằng.

Không giống Tiêu Họa Thủy ngồi giả, nàng ngồi lên thật sự, làm cho Chu Hằng nhíu mày.

Nữ nhân này, đúng là thiếu dạy dỗ mà!

Chương 244: Đấu thú

Mây tan mưa tạnh, ba nàng đều ngồi tĩnh tọa ở một bên, nguyên dương mạnh mẽ của Chu Hằng chính là vật đại bổ đối với các nàng, bởi vì thực lực chênh lệch lớn, đối với các nàng thậm chí còn được bổ ích hơn cả linh thạch thượng phẩm.

Tuy rằng Chu Hằng không thể thay đổi tư thế nằm, nhưng võ giả vận chuyển linh lực kỳ thật hoàn toàn không hạn chế thân thể ở trạng thái gì, hắn vận chuyển linh lực, làm dịu thân thể.

Theo hắn ước đoán, thương thế này ít nhất phải nằm trên giường hơn một tháng, nhưng có Thiên Dương Địa Âm Công song tu hỗ trợ, vậy hắn chỉ cần 10 ngày là khôi phục, không thể so sánh được.

Thương thế như vậy, lực huyết mạch cũng không có tác dụng gì, bởi vì trong cơ thể hắn có linh lực dị chủngc Triệu Đoạt Thiên, không loại bỏ linh lực này, hắn không thể vận chuyển lực huyết mạch để khôi phục thương thế.

Hắn lẳng lặng nằm đó, chìm đắm tâm thần suy tư về Vực.

Một ngày lại một ngày, thân thể hắn đang nhanh chóng tốt lên,

còn lý giải về Vực cũng ngày càng sâu sắc, có một loại hiểu ra như kén sắp hóa bướm.

Chỉ là, còn kém một chút xíu.

Vực là cái gì? Là lòng ta chỉ tới, sinh ra ngàn vạn biến hóa!

Vậy có thể coi là một cái không gian đặc thù, do ý thức của võ giả sinh ra, có thể bao phủ một cái khu vực. Ở trong khu vực này, võ giả chính là thần, là tiên, thống trị tất cả.

Trừ khi luôn bảo trì hành động tốc độ cao tuyệt đối, không cho đối phương có cơ hội phong tỏa thần thức mình, bằng không Vực vừa mở ra là công kích mọi hướng, không phải vấn đề mà tốc độ giải quyết được.

Muốn chống lại Vực, một là có được lực lượng càng mạnh hơn, nói là lực lượng tuyệt đối nghiền ép sẽ không sai, dốc sức phá vạn pháp. Hoặc là có được lực phòng ngự cực mạnh, mặc kệ mưa rền gió dữ, ta vẫn sừng sững không ngã.

Cũng như hiện tại Chu Hằng đang nắm giữ Vực, sau đó đi đấu với lão tổ Kết Thai Cảnh, vậy công kích ngàn vạn thì có thể làm gì được đối phương?

Vực chỉ là một loại hình thức phóng ra lực lượng, xét đến

cùng, vẫn phải xem thực lực của bản thân như thế nào!

Cuối cùng, giống như chống lại Thế, cũng có thể dùng Vực chống lại Vực.

Trong lòng Chu Hằng không ngừng lĩnh ngộ, thầm nghĩ nếu có một trận chiến sảng khoái, nói không chừng hắn sẽ có thể một lần đột phá!

Hắn có ba nữ nhân cùng mẫu thân dốc lòng chiếu cố, mỗi ngày cũng rất thoải mái, thấm thoát 11 ngày trôi qua, cuối cùng hắn có thể đi lại, mỗi một hành động đều như như rồng ngâm hổ gầm, tự có một cỗ uy thế lớn.

Lần bị thương này, tuy rằng hắn nằm dài 10 ngày, nhưng thu hoạch rất lớn, ngay cả tích lũy linh lực cũng tăng lên một bậc nhỏ, sắp đạt đến Khai Thiên nhị trọng thiên trung kỳ.

Lại 2 ngày sau, hắn khôi phục lại như ban đầu, tức thời ném ba nàng Tiêu Họa Thủy lên giường hung hăng chinh phạt một phen, làm cho ba nữ nhân không ngừng cầu xin, phấn chấn lại hùng phong bị áp đảo mấy ngày qua.

Sáng sớm, hắn dạo bước trong hoa viên.

Từ khi có nhận thức đại khái về Vực, hắn liền đặc biệt thích thân cận thiên địa tự nhiên, tuy rằng Lăng Thiên Cửu Thức mạnh mẽ, nhưng cũng vì quá mạnh mẽ, lại khiến hắn không thể lĩnh ngộ những chi tiết nhỏ, cần phải chân chính tiếp xúc với tự nhiên.

Chim hót, hương hoa, cỏ xanh biếc, nhiều loài hoa nở, trong lòng Chu Hằng không ngừng trào ra minh ngộ, trong đan điền sinh ra một gốc sen đạo, cánh hoa tám màu, mùi sen tươi mát phát ra từ người hắn, xa mười dặm cũng ngửi được.

– Hả, sao lại có mùi lạ?

– Linh lực của ta tự nhiên chuyện động, chỉ một chút liền có hiệu quả bằng một ngày khổ tu!

– Đầu óc của ta bỗng nhiên thông thoáng, ha ha, thì ra "Câu Minh Thiên Dược" là hiểu như thế!

Tiếng ồn chấn động vang lên, chỉ thấy tám thiếu niên đi tới, mỗi người đều có khí thế như rồng như hổ, có thấy nội tình phi phàm.

Triệu gia không hổ là Triệu gia, dạy dỗ con cháu thật là không bình thường!

Trong lòng Chu Hằng thì thầm, trong tám người kia có một thiếu niên gầy yếu bước ra, liếc nhìn hắn, vẻ mặt toát ra ngạo khí, nói: – Thì ra là ngươi, hả, trên người ngươi cất giấu thứ tốt gì?

Bọn họ đều có thể ngửi được mùi sen phát ra từ trên người Chu Hằng, còn tưởng là thiên tài địa bảo gì?

Tuy rằng tám người này đều toát ra ngạo khí, nhưng không có một chút tham lam dòm ngó. Thế giới võ giả tràn đầy cướp bóc, bọn họ không phải là không tham, mà là bởi Chu Hằng là người Triệu gia, vậy làm sao mà động tâm được?

Sau khi trải qua đại tai nạn 20 năm trước, từ trên xuống dưới Triệu gia đồng lòng đoàn kết, coi trọng nhất là người thân.

Chu Hằng không khỏi buồn cười, hỏi: – Các ngươi biết ta?

– Ngươi là cháu trai của gia chủ đại nhân! Thiếu niên gầy yếu giơ tay phải, nhếch ngón cái chỉ vào mình. – Ta là Triệu Hoành Thành, về sau ngươi gọi ta là Thành ca!

Ý cười trên mặt Chu Hằng càng mở rộng, nói: – Ta lớn tuổi hơn ngươi, hẳn là ngươi phải gọi ta là ca mới phải!

– Hừ! Chúng ta bối phận giống nhau, vậy không xem tuổi, mà dùng nắm đấm quyết định ai mới làm lão đại! Triệu Hoành Thành lại chỉ ngón cái vào mình. – Thực lực của ta mạnh nhất, đương nhiên là ca của các ngươi, có đúng không?

– Phải, Thành ca! Bảy thiếu niên khác cũng lớn tiếng hô.

Chu Hằng lắc đầu, nói: – Ngươi không phải là đối thủ của ta!

Thiếu niên này quả thật bất phàm, đã đạt đến Ích Địa tam trọng thiên đỉnh phong, nhưng đừng nói còn cách khoảng cách Khai Thiên một đoạn đường rất dài, ngay cả đạt tới Khai Thiên cũng còn xa mới là đối thủ với hắn.

[CHARGE=3] – Vậy mà còn cuồng hơn ta! Triệu Hoành Thành hừ một tiếng. – Nhưng mà, thực lực là đánh ra, không phải khoác lác mà thành! Chu Hằng, đừng tưởng rằng ngươi có thể chịu được một chỉ tay của gia chủ đại nhân mà không chết liền tự cho rằng mình lợi hại, nên biết đó là gia chủ đại nhân hạ thủ lưu tình!

Chu Hằng lại có cảm tình với những thiếu niên này, làm hắn cảm nhận được thân tình hiếm thấy ở đại gia tộc, hắn cười khẽ, nói: – Vậy ta phải chứng minh thế mới mới lợi hại hơn các ngươi?

– Ngươi có thể đỡ được 10 quyền của ta, tính là ngươi có chút bản lĩnh! Triệu Hoành Thành hét lớn, đột nhiên vung quyền đánh ra. – Bắt đầu!

Ầm!

Một quyền của hắn đánh ra, lực quyền cắt qua không khí, tiếng nổ vang bên tai không ngớt.

Chu Hằng giơ tay chụp lấy, vững vàng nắm chặt tay của Triệu Hoành Thành, nắm đấm chỉ cách mặt Chu Hằng một tấc.

– Đột chỉ kích! Triệu Hoành Thành quát lên, nắm ngón mở ra bắn về phía mặt Chu Hằng. – A! Hắn lập tức hét thảm, da mặt nhăn nhúm. – Đau đau đau! Buông tay! Hằng ca, buông tay!

Lực lượng cơ bắp của Chu Hằng đáng sợ cỡ nào, năm ngón kẹp lại cũng đủ cho Triệu Hoành Thành chịu khổ, đau đến rớt cả nước mắt.

– Thành ca, sao ngươi một chiêu liền thua?

– Đánh lại đi!

Những thiếu niên khác đều hô lên, dù bọn họ coi Chu Hằng là người trong nhà, nhưng người trong nhà cũng chia rất nhiều bè cánh, ít nhất bây giờ Chu Hằng còn chưa dung nhập vào vòng của bọn họ, bọn họ tự nhiên không muốn thấy lão đại của mình bị thua.

– Đánh cái gì! Triệu Hoành Thành trừng mắt quét một vòng. – Hằng ca là Khai Thiên Cảnh, chúng ta gộp lại cũng không đủ đánh lại một ngón tay của Hằng ca nữa là!

Tiểu tử này cũng lưu manh, biết không đánh lại liền luôn miệng kêu "Hằng ca" không ngừng, là quỷ lanh trí, sẽ không vì xuất thân đại gia tộc liền ngông cuồng đến quên mất mình có bao nhiêu trọng lượng.

Tuổi của Chu Hằng xấp xỉ bọn họ, nhanh chóng nói chuyện rôm rả.

Triệu gia trải qua 20 năm trước liền tắm lửa tái sinh, hiện tại là một cái hào môn mới sinh, mà mỗi một hào môn lúc mới hình thành luôn tràn đầy sức sống, vô cùng đoàn kết. Chỉ là sau khi truyền thừa nhiều đời mới sẽ bị quyền lực, ích lợi ăn mòn, cuối cùng nội đấu nặng nề.

Có một số cũng vì nội đấu mà sụp đổ.

Bây giờ Triệu gia đang trong thời gian phồn vinh tốt nhất, cũng làm Chu Hằng vui vẻ hòa nhập vào hoàn cảnh này. Hắn

thua trận, phải ở lại Triệu gia ba năm.

Mấy ngày tiếp theo, Chu Hằng thường thưởng chỉ điểm tám người Triệu Hoành Thành tu luyện một chút, dù hắn không tu luyện công pháp võ kỹ Triệu gia, nhưng hắn tu luyện Lăng Thiên Cửu Thức tạo thành đại trí tuệ, thế mạnh ở tầng cao, mỗi một lĩnh ngộ đều vô cùng quý giá đối với mấy người Triệu Hoành Thành.

Bọn họ cũng vui vẻ tiếp nhận vị "Hằng ca" này, vô cùng tôn kính hắn.

Lại mấy ngày sau, Triệu Hoành Thành rầu rĩ không vui một mình đến tìm Chu Hằng, hỏi: – Hằng ca, ngươi có linh thạch không?

– Ngươi cần bao nhiêu? Chu Hằng hỏi.

– Càng nhiều càng tốt! Hắn tràn đầy mong chờ nhìn Chu Hằng.

Linh thạch vừa là tài nguyên tu luyện, cũng là tiền thông dung của võ giả. Triệu gia khống chế chi tiêu của tộc nhân rất nghiêm, tiêu tốn để tu luyện thì không keo kiệt, nhưng tuyệt đối sẽ không cho phép tộc nhân hình thành thói quen tiêu tiền phung phí.

Đây là hào môn mới nổi phải tiết kiệm, bằng không truyền thừa mấy đời, làn sóng hưởng thụ sẽ ăn mòn mỗi tộc nhân. Dù sao, võ giả tu luyện có được thực lực chỉ là một quá trình, mục đích còn không phải là vì hưởng thụ?

Chu Hằng nhìn hắn, hỏi tiếp: – Ngươi cần linh thạch làm gì?

– Mua đấu thú! Triệu Hoành Thành cũng dứt khoát.

– Đấu thú?

– À, Hằng ca vừa tới đế đô, còn không biết đấu thú là cái gì! Triệu Hoành Thành gật đầu, giải thích. – Đấu thú, chính là dã thú, yêu thú chuyên môn chiến đấu! Đương nhiên, ta muốn mua khẳng định là yêu thú, hơn nữa ít nhất phải là yêu thú Sơ Phân Cảnh!

Lãng Nguyệt Quốc đã trải qua không biết mấy vạn năm vinh quang, đế quốc đã sớm không còn ý tiến tới, chỉ còn làn sóng hưởng thụ thối rửa. Đấu thú này không giống Đấu Thú Trường ở Hàn Thương Quốc, cho mấy con yêu thú chém giết, ở trong này, đấu thú tạo thành sản nghiệp, cực kỳ được ủng hộ.

Đấu thú có người chuyên nuôi dưỡng, đấu thú của ai có thể quét ngang vô địch, chủ nhân cũng sẽ được tán tụng nồng nhiệt.

Mọi người từ trên xuống dưới đế đô đều thích đấu thú, phần lớn người đều có đấu thú của mình, ngay cả hào môn mới nổi như Triệu gia cũng không ngoại lệ, rất nhiều tộc nhân đều có nuôi riêng đấu thú này.

Bởi vì đấu thú thắng lợi sẽ được nhận tiền thưởng, loại chuyện có thể thỏa mãn thú vui, có thể kiếm được thu nhập thêm, tự nhiên ai mà không thích.

Triệu Hoành Thànhvốn có một con đấu thú lợi hại, nhưng mấy ngày trước thua to, bị đấu thú của đối phương cắn chết tươi, cho nên hắn muốn đi mua một con khác, báo lại thù này!

– Ứng Sơ Thần? Trong mắt Chu Hằng lóe lên ý lạnh. – Người mà ngươi muốn đánh bại, là con cháu Ứng gia?

– Phải! Triệu Hoành Thành gật đầu. – Hơn nữa, hơn nữa…

Hắn ê a cả nửa ngày, mới bị Chu Hằng ép hỏi ra, thì ra trong này còn dính dáng đến người thứ ba – Bạch Phỉ Phỉ.

Bạch Phỉ Phỉ là tiểu công chúa Bạch gia trong ba đại hào môn Lãng Nguyệt, năm nay chỉ mới 17 tuổi, là hậu bối xuất sắc Bạch gia, dung mạo xinh đẹp, được vô số thiếu niên đế đô ngưỡng mộ.

Triệu Hoành Thành cùng Ứng Sơ Thần cùng đang đeo đuổi Bạch Phỉ Phỉ, đấu thú chính làm loại thủ đoạn đả kích nhau cùng lấy lòng Bạch Phỉ Phỉ.

Chương 245: Đánh cược

Bạch Phỉ Phỉ, Mai Di Hương, Hàn Diệc Dao, ba nữ nhân được xưng đế đô ba đại mỹ nữ, thế hệ này Ứng gia cũng không xuất hiện mỹ nữ kiệt xuất, nhưng Ứng Mộng Phạm đời trước làm cho vô số nam nhân đế đô ngày nhớ đêm mong, nghe nói xinh đẹp vượt xa ba đại mỹ nữ!

Chỉ là mười mấy năm trước Ứng Mộng Phạm đột nhiên mất tích, mọi người đều không biết nàng ở đâu, rốt cuộc là bị người ta bắt đi kim ốc tàng kiều, hay là tự mình ẩn họ giấu tên vào nơi hoang dã, thậm chỉ đã sớm hương tiêu ngọc vẫn!

Hơn nữa, Ứng Mộng Phạm còn là chỉ ruột của Ứng Thừa Ân, nhân vật như vậy mất tích tự nhiên dẫn tới trên dưới Ứng gia chấn động. Đã mười mấy năm qua, Ứng Mộng Phạm vẫn sống không thấy người chết không thấy xác, biến mất triệt để.

Điều này làm không biết bao nhiêu nam nhân chìm trong nuối tiếc, thậm chỉ có người tẩu hỏa nhập ma, tự sát "vì tình", có thể thấy được mị lực to lớn của Ứng Mộng Phạm!

Sau thời Ứng Mộng Phạm, tạo thành khoảng trống kéo dài mười mấy năm, thế hệ trẻ hiện giờ mới bầu ra mỹ nhân đế đô đợt mới, ví dụ như hạng Triệu Hoành Thành, bọn họ cũng chưa từng gặp qua Ứng Mộng Phạm, tự nhiên không hề để ý.

Chu Hằng ngẫm nghĩ, nói: – Không cần bỏ tiền, ta đi tìm đấu thú!

– Hằng ca, đấu thú này không phải tùy tiện bắt một con yêu thú tới là được, còn phải phục tùng nữa! Triệu Hoành Thành vội nói.

Đó là đương nhiên, bằng không với tu vi Ích Địa tam trọng thiên của hắn, cộng thêm mấy người hỗ trợ, hoàn toàn có thể bắt một con yêu thú Ích Địa Cảnh, không cần phải buồn bực lo âu vì một con đấu thú Sơ Phân Cảnh đã chết?

Muốn thuần hóa yêu thú là rất khó rất khó, yêu thú trời sinh có thù với loài người, hơn nữa thú đấu bị nhốt, có con yêu thú nào không nổi điên?

Càng là yêu thú cảnh giới cao thì càng kiêu ngạo, sinh tồn dĩ nhiên trọng yếu, nhưng chúng nó cũng tuyệt sẽ không sống tạm mà ủy khuất! Chính vì thế, phần lớn đấu thú cũng chỉ là Sơ Phân Cảnh mà thôi.

Phi Sí Hoàng Đường của Ứng Sơ Thần chính là Sơ Phân tam trọng thiên, hơn nữa còn có cánh bay được lên không trung, đúng là như hổ thêm cánh. 10 ngày trước đã bắt đầu chiến đấu ở Đấu Thú Trường, đến nay chưa thua một trận, chiến thắng vô số đấu thú hung danh hiển hách.

Chu Hằng gật đầu, nếu là người khác thì thôi, nhưng nếu là người Ứng gia, hắn làm sao mà mặc kệ.

Hắn đi tìm Phong Liên Tình.

– Cái gì, ngươi muốn Tiểu Hôi nhà ta đi tham dự đấu? Không được không được, Tiểu Hôi là cục cưng ngoan,làm sao có thể sát sinh! Phong Liên Tình vừa nghe ý của Chu Hằng đến đây, lập tức lắc đầu như trống bỏi.

Chu Hằng quay đầu nhìn con gấu xám kia, chỉ thấy con yêu thú như gấu ngựa này đang vớt cá vàng trong hồ, ực cái nuốt luôn cả con.

Thấy Chu Hằng nhìn tới, con gấu xám này vội vàng lau miệng, bộ dạng như ăn xong chùi mép không tính nợ.

– Có tiền cầm! Chu Hằng dùng tới đòn sát thủ.

Phong Liên Tình lập tức hai mắt tỏa sáng, vội nhảy lên, vẫy tay gọi Hôi Hùng, nói: – Đi đi đi, chúng ta lập tức đi đánh cho người ngựa ngã đổ!

– Không phả nói không sát sinh hay sao? Chu Hằng cười nói.

– Người trong giang hồ, nào có lúc không dính đao! Dù sao cũng phải chém, ai xuống tay còn không như nhau? Phong Liên Tình không có chút cảm thấy xấu mặt nói.

Đại Hôi Hùng chạy tới, dã nha đầu này liền nhào tới, cảm động nói: – Tiểu Hôi, cuối cùng chúng ta thành người có tiền rồi!

Rống rống rống! Tiểu Hôi rít gào đáp lại.

Chu Hằng đầu đầy chỉ đen, có cần khoa trương như vậy không?

Theo Triệu Hoành Thành dẫn đầu, Chu Hằng cùng Phong Liên Tình một đường đi tới, nhanh chóng tới được Đấu Thú Trường trong thành.

Người ta tấp nập, tiếng hét to hưng phấn vang mãi bên tai.

Hàn Thương Quốc thích xem người đấu, nơi này dường như "văn minh" hơn một chút, nhưng nói tới trình độ cuồng nhiệt

thì không kém chút nào, sóng nhiệt như có thể lộn ngược Đấu Thú Trường.

Triệu Hoành Thành quen lối cũ, dẫn hai người Chu Hằng đến một phòng lớn, bên trong có mười mấy người trẻ tuổi đang ngồi xem thú đấu bên dưới.

Nam nữ đều có, nhưng chỉ có ba nữ nhân, đều là mỹ nữ tiêu chuẩn trở lên, nhất là thiếu nữ được xoay vòng quanh, váy dài màu xanh lam, làn da như ngọc đẹp, tỏa ra ánh sáng mê người. Dáng người thon thả, tỷ lệ mông eo rất là nổi bật, làm vòng eo thon trở nên đặc biệt mê người.

Vậy ra nàng chính là Bạch Phỉ Phỉ, chỉ riêng dung mạo thì quả nhiên cùng cấp với Hàn Diệc Dao, Mai Di Hương, cũng phải hơn chúng nữ Tiêu Họa Thủy, Nam Cung Nguyệt Dung một đoạn.

Đặc sắc lớn nhất của nàng chính là vòng eo thon nhỏ, vừa mảnh lại dài, ưu nhã toát ra gợi cảm.

– Triệu Hoành Thành, ngươi còn không phục hay sao? Nhìn thấy ba người tiến vào, một thiếu niên lập tức đi lên, vẻ mặt đầy khinh thường.

Triệu Hoành Thành hừ một tiếng, nói: – Ứng Sơ Thần, hôm nay ngươi sẽ nếm mùi thất bại!

– Ha ha, ngươi có đấu thú gì đánh bại được Phi Sí Hoàng Đường? Ứng Sơ Thần lạnh lùng nói, lắc lắc ngón tay với Triệu Hoành Thành. – Người Triệu gia các ngươi chỉ biết khoác lác lợi hại!

– Ngươi…. Miệng lưỡi của Triệu Hoành Thành kỳ thật không ra sao, trợn mắt muốn vung quyền.

Chu Hằng cản hắn lại, lắc đầu với hắn.

[CHARGE=3]

– Ngươi lại từ chỗ nào chui ra? Ứng Sơ Thần quát Chu Hằng.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Thân là một võ giả, không nâng cao thực lực bản thân, chỉ chú trọng chơi đùa, không cảm thấy dọa người hay sao? Nếu ngươi gặp phải nguy hiểm, đấu thú lợi hại hơn đi nữa còn có thể cứu được ngươi?

Ứng Sơ Thần hừ lạnh: – Nói tới nói lui, còn không phải lấy không ra đấu thú lợi hại, chỉ biết nói cho sướng miệng!

– Tiểu tử thối, ngươi ê ê a a có gì hay, đấu thì đấu, sợ ngươi hả! Phong Liên Tình xen vào mắt trừng lớn, hung hăng nói.

Chỉ là cách ăn mặc của nàng quá mát mẻ, mọi người vốn còn cố kỵ mặt mũi, không dám nhìn nàng chằm chằm, bây giờ nàng xen vào nói, mọi người tự nhiên tập trung nhìn qua. Các nữ nhân âm thầm so sánh dáng người dung mạo với mình, còn ánh mắt nam nhân thì nóng bỏng hơn nhiều, hận không thể nuốt nàng vào bụng.

– Ha ha, đấu thú của các ngươi đâu? Sẽ không phải là con chó này đó chứ? Ứng Sơ Thần chỉ vào Tiểu Hôi trong lòng Phong Liên Tình, con yêu thú này lại biến thành bộ dáng bé nhỏ đáng yêu, ai mà ngờ tới chân thân của nó hung dữ khủng bố cỡ nào!

Sơn Hà Cảnh đấy!

So sánh sức mạnh đơn thuần, ngay cả Chu Hằng cũng không phải đối thủ của con yêu thú này!

Phong Liên Tình lộ ra răng trắng cười xấu xa, nha đầu này nhìn rất ngây thơ, nhưng thực chất trong bụng xấu xa, ai mà tin tưởng nàng biểu hiện đơn thuần thì tuyệt đối sẽ bị lừa đến lột sạch cả quần lót.

– Sao hả, chó con không thể đấu hay sao? Nàng làm ra vẻ không phục.

– Vậy đấu đi! Những người khác cũng ồn ào theo, bọn họ đến đây là vì xem đấu thú.

– Triệu Hoành Thành, có dám đặt cược hay không? Ánh mắt Ứng Sơ Thần nhìn Triệu Hoành Thành, nhưng tầm mắt lại liếc Phong Liên Tình, tràn đầy lửa nóng.

Triệu Hoành Thành sửng sốt, tuy rằng hắn dẫn hai người Chu Hằng đến đây, nhưng hắn không ngờ tới con chó kia chỉ mở to mắt làm dáng đáng yêu kia có chút vẻ đấu thú gì – là người có đầu óc bình thường sẽ không cho rằng con chó này có phần thắng nào!

Biết rõ sẽ thua còn đặt cược, không phải động kinh hay sao?

– Cược! Chu Hằng cười cười, tiếp nhận.

– Hằng ca! Triệu Hoành Thành nóng nảy, nghĩ rằng Chu Hằng nói nghĩa khí thay hắn ra mặt, trong lòng vừa cảm kích lại không yên tâm. Thường nói có nạn cùng gánh mới là huynh đệ, mới là người một nhà, hố lửa này có thế nào thì hắn cũng phải cùng Chu Hằng nhảy vào!

Khóe miệng Ứng Sơ Thần nhếch lên cười lạnh, hắn cùng Triệu Hoành Thành đều là người nổi bật trong thế hệ trẻ đế đô, đồng thời cũng là đối thủ cạnh tranh lớn nhất.

Người trẻ tuổi này, là chỉ người trẻ tuổi thật sự, hiện tại là một đời khoảng 20 tuổi. Hắn, Triệu Hoành Thành cùng với Mai gia Mai Thất Dạ, Bạch gia Bạch Hổ Tự được xưng tứ kiệt đế đô, ở trong lớp tuổi này bọn họ là vô địch!

Trước mắt bốn người đều là Ích Địa tam trọng thiên, chỉ xem ai có thể là người đầu tiên đột phá Khai Thiên, như vậy sẽ không ai nhường làm đệ nhất tuấn kiệt.

Võ giả muốn đột phá đại cảnh giới, lĩnh ngộ, tin tưởng, trạng thái, thiếu một thứ cũng không được. Dù sao không phải ai cũng yêu nghiệt như Chu Hằng, đột phá đại cảnh giới dễ dàng giống như uống nước. Cho nên, nếu như Ứng Sơ Thần có thể đả kích Triệu Hoành Thành trên đấu thú, nhất định có thể áp chế lòng tin của đối phương, từ đó đi trước trên con đường đột phá Khai Thiên Cảnh.

Chỉ là cảnh giới võ đạo càng đi lên trên, đột phá càng khó, Khai Thiên là một cửa khó khăn, dù cho đạt tới Ích Địa Cảnh đỉnh phong, còn có đủ thiên phú, nhưng thật sự muốn bước qua một cửa này lại khó càng thêm khó.

Dù sao không phải mỗi người đều yêu nghiệt giống như Chu Hằng, Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân, cũng không có thân thể Huyền Âm như Hàn Diệc Dao, trời sinh hòa hợp tự nhiên!

Nếu bốn người này muốn tự mình đột phá, vậy vượt qua một cửa này phải tính ít nhất là 10 năm.

Nhưng mà nếu có thể chiến thắng đại địch, vậy sẽ tăng lên lòng tin rất lớn, thậm chí trong quá trình này sẽ đạt được lĩnh ngộ cực lớn, từ đó một hơi đột phá!

Bởi vậy, Triệu Hoành Thành cùng Ứng Sơ Thần mới đối chọi gay gắt như vậy, không chỉ đơn giản là đấu tranh, hay là giành được phương tâm mỹ nhân. Mặt khác, Mai Thất Dạ cùng Bạch Hổ Tự cũng là đại địch, bốn người đều có đối thủ mà mình muốn chiến thắng.

– Triệu Hoành Thành, không dám hả? Ứng Sơ Thần nhếch miệng nhìn Triệu Hoành Thành, mỗi một lần đả kích đối thủ, hắn đều có thể tăng thêm một phần tin tưởng, đến lúc đó đánh một trận với tiểu tử này, dưới khí thế đè nén, sẽ có thể giành được đại thắng sảng khoái, từ đó một hơi đột phá Khai Thiên!

Hắn nhất định sẽ là người đầu tiên trong bốn tiểu thiên kiều đột phá Khai Thiên Cảnh, mặc dù không cách nào so sánh với gia tộc đệ nhất thiên tài Ứng Thừa Ân, nhưng Ứng Thừa Ân là yêu nghiệt vạn năm mới sinh ra một người, không sánh bằng cũng là bình thường.

– Đánh cược gì? Triệu Hoành Thành thấy được biểu tình tràn ngập tin tưởng của Chu Hằng, bỗng nhiên lòng tin cũng tăng mạnh, quát lại Ứng Sơ Thần.

– Nếu là ai thua, vậy bò một vòng quanh Đấu Thú Trường! Ứng Sơ Thần tung ra chiêu âm độc.

Nếu thật sự bò một vòng như thế, tự nhiên là mất hết mặt mũi.

– Sợ gì! Triệu Hoành Thành cắn răng đồng ý.

– Vậy bắt đầu thôi! Ứng Sơ Thần đắc ý không thôi, đấu thú của hắn đã giành được kỷ lục 26 trận thắng liên tục, ngoài một ít đấu thú Ích Địa Cảnh, không gì địch nổi!

– Chậm đã! Chu Hằng cười khẽ, nhìn sang những người khác. – Nếu có đánh cược, mọi người cùng tới đi, tiếp nhận bất kỳ đặt cược nào, không có giới hạn cao nhất!

Vừa nói thế, ánh mắt những người khác liền sáng lên, đây là cơ hội phát tài đưa tới cửa mà!

Chỉ có Bạch Phỉ Phỉ, trong mắt toát ra một tia khó hiểu, như có suy nghĩ nhìn Chu Hằng, ánh mắt đẹp chớp chớp, cực kỳ mê người.

Chương 246: Bò một vòng

Tuy rằng con cháu đại giả tộc đều có tiền tiêu vặt xa xỉ, nhưng có người nào lại ngại nhiều tiền?

Mọi người đều đặt cược, dù cho bọn họ không biết Chu Hằng, nhưng có Triệu Hoành Thành ở một bên, bọn họ không sợ có người thiếu nợ. Dù sao Triệu gia cũng là đại gia tộc, tuyệt đối không thể vì một chút linh thạch mà phá hỏng danh dự.

Chu Hằng ai tới cũng không từ chối, mọi người đều không trực tiếp lấy ra linh phiếu, chỉ nói ra một con số. Với trí nhớ của võ giả bậc cao, ai cũng sẽ nhớ kỹ, còn Chu Hằng cũng không sợ bọn họ thua rồi dám không tính nợ.

Tự nhiên, mọi người đều đặt Ứng Sơ Thần thắng, không có ai "ngu xuẩn" thấy con gấu đáng yêu kia có phần thắng gì.

– Quỷ hẹp hòi, ta đặt Tiểu Hôi thắng, 1 triệu triệu triệu linh thạch! Phong Liên Tình không cam yếu thế chạy tới góp náo nhiệt.

Chu Hằng sắc mặt tối đen, tên hàng ăn này mê tiền hôn đầu, thậm chí cả hắn cũng muốn gạt? Hiện tại còn là người một nhà

mà! Hắn khoát tay, hỏi: – Ngươi có tiền không?

– Không! Phong Liên Tình mặt mày khổ sở lắc đầu, nhưng liền nói: – Ta lấy bản thân làm tiền cược, cũng đáng giá 100 triệu linh thạch chứ! Ừm, cộng thêm Tiểu Hôi, nó cũng đáng 100 triệu, vậy là 100 triệu triệu!

100 triệu triệu cái quỷ nhà ngươi, đây là số học gì!

Chu Hằng thở dài, nói: – Sau khi thắng bọn họ, chúng ta chia đều tiền cược này!

– Hừ, ta cùng Tiểu Hôi hai cái mới được chia một nửa, tiểu tử thối ngươi quá tham lam! Phong Liên Tình tinh quái quá mức.

– Được được được, chia làm ba phần, mỗi người một phần được rồi chứ? Chu Hằng lắc đầu, dã nha đầu này đúng là không dễ lừa.

– Được rồi, ai bảo người ta mềm lòng, để cho ngươi ăn cơm bao một lần! Phong Liên Tình phủi tay làm ra vẻ bất đắc dĩ.

Chu Hằng lập tức có xúc động muốn giết người, vì sao hắn thấy dã nha đầu này liền luôn nổi giận kia chứ?

– Ta đặt 1 vạn linh thạch, cược con gấu kia thắng! Bạch Phỉ Phỉ đột nhiên lên tiếng, còn lấy ra một tấm linh phiếu, tay phải bắn ra, lập tức bắn như mũi tên về phía Chu Hằng, rõ ràng là một tờ giấy lại tạo thành bá đạo long trời lở đất như thế.

Chu Hằng tiện tay kẹp lấy, tấm linh phiếu đã rơi vào tay hắn. Mở ra xem, quả nhiên là một tấm linh phiếu giá trị 1 vạn linh thạch hạ phẩm. Hắn nhếch miệng, toát ra tươi cười như có suy ngẫm.

Tiểu công chúa Bạch gia này không đơn giản!

Những người khác đều chỉ muốn chiếm tiện nghi, thừa cơ kiềm lời một khoản linh thạch của Triệu gia cho phình túi. Chỉ có nàng mắt lạnh mà nhìn, làm ra lựa chọn mà mọi không thể tưởng tượng.

Kỳ thật, 1 vạn linh thạch hạ phẩm đối với những con cháu đại gia tộc này hoàn toàn là con số nhỏ, nhưng nó đại biểu một loại thái độ, một loại lựa chọn của Bạch Phỉ Phỉ. Hơn nữa, nàng còn thừa cơ thử thân thủ của Chu Hằng.

Tuy rằng không thể chân chính biết được Chu Hằng có bao nhiêu cân lượng, nhưng tuyệt đối là không tầm thường, bằng không sẽ chật vật thê thảm dưới một đòn của Bạch Phỉ Phỉ.

Lúc này, ánh mắt mọi người nhìn Chu Hằng cũng trở nên thận trọng.

Ứng Sơ Thần lại chỉ cười lạnh, dù tính là thực lực của Chu Hằng không kém thì sao chứ, hiện giờ là đấu thú, không phải là người! Phi Sí Hoàng Đường của hắn là tồn tại Sơ Phân tam trọng thiên, nếu như hắn kiếm thêm tài liệu quý giá bồi dưỡng, thậm chí có thể đột phá Ích Địa Cảnh!

Đến lúc đó, đấu thú của hắn có thể xưng bá tất cả!

– Tới đánh đi! Hắn vội vàng muốn đánh bại Triệu Hoành Thành, thêm một bước đả kích lòng tin của đối thủ.

– Đánh thì đánh! Triệu Hoành Thành thấy Chu Hằng có lòng tin như vậy, cũng dứt khoát, cai gọi là thua trận không thể thua người, khí thế sẽ không thể yếu được.

Bọn họ đệ trình yêu cầu chiến đấu lên phía Đấu Thú Trường, qua nửa canh giờ, bên phía Đấu Thú Trường mới thông báo bọn họ có thể chiến đấu – Chiến đấu ở Đấu Thú Trường thật sự quá nhiều, nếu không phải bọn họ là người có thân phận lớn, ít nhất phải xin từ mấy ngày trước mới được.

Hai đấu thú xuống sân, con gấu đáng yêu xấu đến tận cùng,

vẫn giữ bộ dáng bé nhỏ, hai mắt thật to, bộ dáng vụng về giành được không biết bao nhiêu ánh mắt chú ý của nữ nhâ. Ngay cả Bạch Phỉ Phỉ cũng có kích động không muốn để chiến đấu xảy ra, muốn ôm con gấu đáng yêu kia trở về.

Phi Sí Hoàng Đường của Ứng Sơ Thần cũng xuất hiện, đây là một con yêu thú giống như bọ ngựa, hình thể to lớn, thân thể dài đến hai trượng, bốn cánh mở rộng cũng không kém, như đúc bằng sắt đen, sắc bén tỏa ra tia sáng lạnh kinh người.

Nó giơ cao hai cây liêm đao ở chi trước, nếu vươn dài ra hết mức, khoảng cách công kích có thể dài đến ba trượng!

Đúng là vô cùng đáng sợ!

Yêu thú không biết võ kỹ, nếu lấy linh lực phát động công kích tầm xa chỉ có thể phát huy ra một phần mười, thậm chí một phần trăm uy lực. Nhưng lưỡi đao của Phi Sí Hoàng Đường có thể thẳng ra ngoài ba trượng, hàm nghĩa trong phạm vi ba trượng gần nó đều là khoảng cách công kích mạnh nhất!

Cộng thêm nó còn có thể bay, quả thật là thợ săn trời sinh vì giết chóc!

Con gấu nhỏ đáng yêu đặt mông ngồi xuống, hai mắt mở to phát ra ánh mắt ngây ngốc tự nhiên, làm sao cũng không nhìn ra đây là tới đấu thú, hoàn toàn chỉ là đồ đần chỉ biết đáng yêu mà thôi!

– Giết! Ứng Sơ Thần đứng một bên quát lớn.

Đấu thú không phải yêu thú, có thể nghe theo mệnh lệnh chủ nhân, nhận được mệnh lệnh mới ra tay, thu được mệnh lệnh sẽ ngừng lại, bằng không mọi người cứ tùy tiện bắt một con yêu thú vào mà đấu.

– Két! Phi Sí Hoàng Đường phát ra tiếng thét chói tai, bốn cánh rung lên, lập tức bay vụt về phía con gấu đáng yêu, hai lưỡi đao múa lên, vẽ ra vô số lưỡi đao không khí, cùng nhau đánh tới.

Hai con đấu thú hoàn toàn không cùng một tầng thứ, làm sao mà đấu?

[CHARGE=3]

Người xem trên khán đài đều toát ra vẻ nhàm chán, nếu không phải trận này có Phi Sí Hoàng Đường tham chiến, bọn họ còn không có hứng thú liếc nhìn một cái. Tuy rằng Phi Sí Hoàng Đường thanh thế kinh người, nhưng trên khán đài chỉ vang lên lác đác mấy tiếng reo hò, chiến đấu nghiêng về một phía thật sự không làm người ta hưng phấn được.

Lưỡi đao chém tới!

Con gấu đáng yêu giơ bàn chân gấu ra, trong quá trình này, bàn chân gấu không ngừng lớn ra, nháy mắt biến thành bàn tay gấu thật sự, chụp vào lưỡi đao.

Bùm!

Trong tiếng nổ trầm thấp, hai bàn chân của con gấu đáng yêu đã nắm chặt lưỡi đao của Phi Sí Hoàng Đường, mặc cho Phi Sí Hoàng Đường giãy giụa thế nào, cũng như kiến càng đụng cổ thụ, không thể giãy ra được.

Lúc này, tất cả người xem lập tức kéo lên hứng thú.

Tình thế xoay chuyển mà!

Không giống với loài người, ngoài Chu Hằng cùng Phong Liên Tình biết rõ lực lượng thật sự của con gấu đáng yêu kia, những người khác còn chưa thấy qua con yêu thú chó nhỏ này đáng sợ cỡ nào. Phi Sí Hoàng Đường là yêu thú, yêu thú trời sinh hết sức mẫn cảm với nguy hiểm!

Phi Sí Hoàng Đường theo bản năng run rẩy, không ngừng vỗ cánh, muốn thoát thân chạy ra.

Bùm!

Chỉ thấy con gấu đáng yêu nhẹ nhàng vung lên, Phi Sí Hoàng Đường nện mạnh xuống đất, tung lên bụi mù đầy trời. Còn con gấu đáng yêu cũng không bỏ qua, không ngừng vung lên đập xuống, dùng Phi Sí Hoàng Đường làm bao cát chà đạp.

– Đủ rồi! Ứng Sơ Thần hét lớn, tiếp tục như vậy nữa thì đấu thú của hắn sẽ bị giết chết tươi! Hắn đổ vào toàn bộ gia tài lên đấu thú này, làm sao có thể để chết như vậy được!

Chu Hằng tự nhiên sẽ không để ý tới hắn, coi như không nghe, còn Triệu Hoành Thành thì đầy vẻ hưng phấn, kết quả này dù nằm trong mong đợi, nhưng quả thật không nghĩ tới thật sự thực hiện được!

– Rống! Con gấu đáng yêu phát ra tiếng gầm khẽ, hai bàn chân xé ra, hai lưỡi đao của Phi Sí Hoàng Đường lập tức đứt đoạn, máu màu xanh chảy mãi không ngừng, đau đến con yêu thú kia phát ra tiếng rít chói tai.

Nhưng mà, như thế lại có vẻ chọc giận con gấu đáng yêu, thân mình của nó đột nhiên lớn ra, cuối cùng hiện ra chân thân, khí tức Sơn Hà Cảnh khủng bố quét ngang!

Toàn trường nháy mắt tĩnh lặng!

Bùm!

Tiểu Hôi một chân đạp xuống, Phi Sí Hoàng Đường lập tức tan xác, tàn chi bay tứ tung, máu xanh văng ra góc Đấu Thú Trường.

Ngao! Tiểu Hôi dựng thẳng lên, phát ra tiếng rít gào kinh thiên động địa, như đang tỏ rõ trước mọi người, nó là vua trong vạn vua, bá chủ duy nhất!

Áp chế hoàn toàn nghiêng sang một phía, chỉ là vị trí đã đảo ngược!

Tất cả người xem trên khán đài sau một lúc ngắn ngủi khó thở, lập tức bộc phát ra tiếng hoan hô như sấm nổ. Bọn họ trả tiền đến đây xem đấu thú, một là vì đánh cược, hai cũng là vì xem tràng cảnh yêu thú chém giết đẫm máu.

Trong phòng, sắc mặt Ứng Sơ Thần tái xanh, lần thất bại này không chỉ đơn giản là mất mặt, Phi Sí Hoàng Đường là hắn táng gia bại sản mới mua được, vốn trông cậy vào đấu cược kiếm lời đầy bồn, ai biết mới tới tay hơn 10 ngày liền chết!

Hắn hung tợn nhìn Triệu Hoành Thành, nói: – Ngươi giết đấu thú của ta, làm sao bồi thường?

– Kỳ quái, mấy ngày trước đấu thú của ngươi giết đấu thú của ta, sao không thấy ngươi bồi thường cho ta? Triệu Hoành Thành xì một tiếng.

– Hừ, đấu thú của ngươi làm sao có thể so với của ta? Ứng Sơ Thần toát ra vẻ khinh thường, tiếp theo ánh mắt trở nên nóng bóng, chỉ vào Tiểu Hôi trong Đấu Thú Trường, nói: – Lấy con đó bồi thường cho ta!

– Ứng Sơ Thần, ngươi còn có thể diện hay không? Triệu Hoành Thành liền nhảy dựng lên, người này sao mà vô sỉ như thế.

– Lúc trước ta đã yêu cầu dừng đấu thú, nhưng các ngươi lại coi như chưa ngươi, dẫn tới đấu thú của ta tử vong! Ứng Sơ Thần lại không hề đổi sắc. – Dựa theo quy củ, phải bồi thường con đấu thú kia cho ta!

Mấy người Bạch Phỉ Phỉ không nói gì, những người khác không có tư cách nhúng tay vào tranh đấu giữa hai nhà Ứng-Triệu, còn Bạch Phỉ Phỉ thì chú ý Chu Hằng, muốn xem nam nhân một tay đạo diễn toàn cảnh này, sẽ làm sao kết thúc.

– Tiện nhân nhà ngươi, ta muốn cùng ngươi quyết… Triệu Hoành Thành giận không nén được, đang muốn kéo Ứng Sơ Thần xuống sân đấu một trận, lại bị Chu Hằng cản lại.

– Đi ra ngoài, bò một vòng quanh Đấu Thú Trường! Chu Hằng thản nhiên nói.

– Ngươi nói cái gì? Khóe miệng Ứng Sơ Thần nhếch lên, toát ra biểu tình nguy hiểm.

Bất luận là hắn hay Triệu Hoành Thànhđều không coi đánh cược này là thật, người nào thua thì cùng lắm là xám xịt rút lui, về sau gặp đối phương thì đi đường vòng, nhất quyết không thể nào thật sự đi làm! Nếu bọn họ thật sự làm thế, không chỉ vứt bỏ mặt mũi của bọn họ, còn liên đới tới gia tộc đằng sau!

– Không có lỗ tai hả? Ánh mắt Chu Hằng phát lạnh.

– Hiện giờ người Triệu gia đúng là ngày càng lớn lối! Ứng Sơ Thần hừ lạnh, đột nhiên giơ tay chụp lấy Chu Hằng. – Hôm nay bổn thiếu cho các ngươi biết, đế đô chỉ có ba đại gia tộc, Triệu gia tính là cái thứ chó má gì!

Bùm!

Chu Hằng đá ra một cái, vào giữa bụng Ứng Sơ Thần, tên kia lập tức đẩy mông văng ra ngoài, vù một cái, như sao băng xẹt qua bầu trời, nháy mắt biến thành một cái chấm nhỏ.

Chương 247: Đại nhân vật đến rồi

Kẻ này tuyệt đối hung tàn, xuống tay không chút lưu tình.

Ứng Sơ Thần là con cháu Ứng gia, hơn nữa còn là đời mới cực kỳ được coi trọng, tuy rằng trước mắt còn chưa bước vào Khai Thiên Cảnh, nhưng thiên tư bất phàm, cộng thêm gia tộc toàn lực bồi dưỡng, ngày sau có hy vọng lớn đạt đến Linh Hải Cảnh.

Nhưng chính một vị cấp lão tổ tương lai này bị người ta một cái đạp bay!

Thua, không sao cả!

Không có ai là Chiến Thần từ nhỏ, vừa ra đời liền đứng trên đỉnh thế gian, luôn có người lợi hại hơn mình, thua là bình thường. Nhưng cách thua như thế…. kỳ thật ngay cả thua cũng chưa nói, hai bên căn bản không cùng một tầng thứ, trực tiếp bị một đạp bay ra, đây là thảm bại mang tính áp đảo, sẽ làm Ứng Sơ Thần để lại bóng ma không thể xóa bỏ!

Võ giả đột phá, lĩnh ngộ, tin tưởng, trạng thái, thiếu một thứ cũng không được, nếu như trong lòng có bóng ma thất bại, vậy

làm sao còn có ý tiến thủ nữa?

Có thể, cuộc đời Ứng Sơ Thần về sau sẽ ảm đạm tối tăm!

Chu Hằng cười lạnh, cho là như thế xong rồi?

Vù, hắn bay ra, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tốc độ của hắn có thể sánh với ánh sáng, đi sau đến trước, mạnh mẽ đuổi theo Ứng Sơ Thần đã hóa thành chấm nhỏ, bùm, lại đạp ra một cái.

Vẫn là đá vào bụng Ứng Sơ Thần, chỉ là lần này lực lượng không phải tiến tới trước, mà là đạp xuống mặt đất!

Bùm!

Một đạo lực lượng kinh khủng trào ra, hai người rơi xuống đất, mặt đất phát ra tiếng gầm rú, bụi mù tuôn ra thẳng lên trên cao.

Trên mặt đất, xuất hiện một cái hố sâu trăm trượng, ở giữa là hai người Chu Hằng.

Ứng Sơ Thần nằm ngửa mặt lên trời, trên bụng vẫn là chân

của Chu Hằng đạp lên, cả người đẫm máu.

Vù vù vù, đám người Bạch Phỉ Phỉ, Triệu Hoành Thành bay tới, nhìn thấy cảnh tượng này, mỗi người chấn động không nói nên lời.

Chu Hằng nhếch mép cười, nói: – Ta ghét nhất là tiểu nhân thiếu nợ!

Vừa nói thế, mọi người như mới tỉnh mộng, vội vàng lấy ra linh phiếu bắn về phía Chu Hằng, chỉ sợ vị này hung tính bộc phát, coi bọn họ thiếu nợ tiền cược mà xử lý như thế này.

Chu Hằng cười híp mắt thu hồi tất cả phiếu, sau đó lấy ra hai tờ giá trị 1 vạn linh thạch hạ phẩm ném cho Bạch Phỉ Phỉ, nói: – Đáng tiếc, chỉ có mỗi Bạch cô nương đặt trúng!

– Còn của ta đâu! Phong Liên Tình không cam rơi lại chạy đến, đưa bàn tay trắng nõn về phía Chu Hằng.

Chu Hằng thở dài, chia ra hai phần ba linh phiếu ném qua, nói: – Của ngươi!

– Không phải 100 triệu triệu linh thạch hay sao? Tiểu tử thối, ngươi khi dễ người ta không biết đếm hay sao? Phong Liên Tình hai tay chống nạnh, mắt đẹp trừng thật tròn thật to.

Chu Hằng không để ý tới nàng cố tình gây sự, chân đạp Ứng Sơ Thần: – Đừng giả chết, chút thương này còn không chết được!

Thân thể Ứng Sơ Thần run lên, giãy giụa bò dậy, tuy rằng Chu Hằng dùng sức có chừng mực, nhưng hắn vẫn bị thương nặng, hoàn toàn không phải là giả vờ. Hắn lau vết máu ở khóe miệng, nói: – Ngươi còn muốn sao?

– Đầu óc ngươi có vấn đề? Chu Hằng tát ra một cái, trên mặt Ứng Sơ Thần liền trúng một bạt tai, nổ thật là giòn. – Chịu cược phải chịu thua. Bò đi!

Thật phải bò?

Ứng Sơ Thần toát ra giận dữ không chịu nhục, nếu ở trước mắt mọi người đế đô bò quanh một vòng, về sau hắn thật sự không cần làm người nữa!

– Sĩ có thể giết không thể nhục! Hắn quát lên.

– Ai có hứng thú nhục ngươi? Chu Hằng đầy vẻ khinh thường.
– Đây là ngươi đặt cược thua, đương nhiên phải trả!

– Hằng ca, không thôi thì bỏ đi? Triệu Hoành Thành cũng không muốn làm lớn chuyện, nếu thật để Ứng Sơ Thần bò một vòng, vậy toàn bộ Ứng gia sẽ bạo động.

– Vị công tử này, đã được thế cũng nên thả người đi! Bạch Phỉ Phỉ cũng xen lời.

Kỳ thật nàng cũng không thèm để ý Triệu Hoành Thành hay Ứng Sơ Thần, nhưng thế lực sau lưng hai người này thì nàng không thể bỏ qua. Thân là quý nữ thiên gia, nàng phải có trách nhiệm hơn người thường.

Nếu như Triệu gia khai chiến với Ứng gia, vậy không chỉ đơn giản là hai đại gia tộc ác đấu, mà sẽ rung chuyển căn cơ của toàn đế quốc!

Dù sao, hai gia tộc này đều có ảnh hưởng lớn!

Chu Hằng sắc mặt lạnh lùng, nói: – Thiếu nợ trả tiền, là chuyện đương nhiên, không trả nổi thì đừng có cược! Hơn nữa, tiền cược này còn không phải chính hắn đặt ra? Hắn chỉ vào Ứng Sơ Thần.

Quả thật, đánh cược này là do Ứng Sơ Thần đưa ra.

Ứng Sơ Thần hối hận muốn chết, nhưng ai biết một con gấu con đáng yêu như chó nhỏ này lại hùng mạnh đến thế! Đây là một cái bẫy, Triệu gia đào sẵn cho hắn nhảy vào, chính là vì đả kích hắn, làm hắn trở thành đá lót đường cho Triệu Hoành Thành đột phá Khai Thiên Cảnh!

Đúng là độc ác mà!

Ứng Sơ Thần ánh mắt hung tàn, nhưng trước mặt bỗng tối sầm, lại bị đánh một bạt tai, miệng mặn mặn, tràn ra mùi máu.

– Bò hay không? Chu Hằng lạnh giọng.

Hắn quả thật đang chuyện bé xé ra to, nhưng hắn không có cảm tình gì đối với bất cứ người nào của Ứng gia, không ngại đạp lên đầu cho bọn họ khóc cha gọi mẹ.

– Mau bò! Phong Liên Tình ở bên cạnh phụ họa, nàng thích nhất là xem náo nhiệt.

Rống! Tiểu Hôi cũng ra khỏi Đấu Thú Trường, lại biến thành dạng con gấu nhỏ đáng yêu, nhưng hiện giờ ai còn dám coi nó là thú cưng vô hại?

– Đừng mơ! Ứng Sơ Thần cắn răng nói, đây là một âm mưu, là cái bẫy, hắn tuyệt đối sẽ không khuất phục!

Bốp!

Chu Hằng không chút lưu tình lại một cái tát, máu phun, răng văng ra, khuôn mặt tuấn tú của Ứng Sơ Thần đã vô cùng thê thảm.

– Đủ rồi! Bạch Phỉ Phỉ quát lạnh.

Bốp!

[CHARGE=3]Chu Hằng coi như không nghe, lại một cái tát đánh tới.

– Ta nói, đủ rồi! Bạch Phỉ Phỉ đột nhiên quát to như sấm, sóng âm đột nhiên hóa thành thực chất, như cơn sóng hùng hồn đánh về phía Chu Hằng.

Giống như sóng thần, sôi trào dữ dội!

Nàng đánh ra công kích này, khí tức khổng lồ không còn che giấu, cuồn cuộn như sấm!

Khai Thiên Cảnh!

Khè, vị tiểu công chúa Bạch gia trước nay thích chơi đùa lại có tu vi tu vi Khai Thiên Cảnh?

Đám người Triệu Hoành Thành lộ ra kinh ngạc tuyệt đối, Bạch Phỉ Phỉ chưa từng bày ra thực lực, đầu tiên nàng không cần ra tay, thứ hai không ai dám ép nàng ra tay, ai lại ngờ nàng có tu vi Khai Thiên Cảnh!

Trong ba đại mỹ nữ đế đô, Hàn Diệc Dao là Sơn Hà Cảnh, còn Bạch Phỉ Phỉ cũng đạt tới Khai Thiên Cảnh, chỉ có Mai Di Hương mới chỉ là Sơ Phân Cảnh, toàn bại cái gọi là bốn đại thiên kiều.

Ánh mắt Chu Hằng nghiêm lại, trừng Bạch Phỉ Phỉ, một cỗ khí thế to lớn quét ngang, sắc mặt Bạch Phỉ Phỉ lập tức trở nên tái nhợt, công kích sóng âm bỗng nhiên tiêu tan, phát tán trong thiên địa.

Cái tên này càng khủng bố hơn?

Bốp!

Chu Hằng lại đánh một cái tát, lạnh giọng nói: – Ta ghét nhất kẻ không giữ lời, ngươi chỉ có một cơ hội cuối cùng này, hoặc là bò, hoặc là chết!

Ứng Sơ Thần cả người run run, lực lượng mạnh đến không thể chống cự của Chu Hằng tạo thành bóng ma tuyệt vọng trong lòng hắn, hắn không nghi ngờ quyết định của đối phương. Người như vậy, nói ra là làm, tuyệt đối sẽ không hù dọa hắn!

Không bò, vậy thì chết!

Lựa chọn chịu nhục, hay là chịu chết?

Ứng Sơ Thần vạn lần không muốn lựa chọn như thế, nhưng nhìn Chu Hằng từ từ giơ tay phải lên, tựa như lưỡi hái thần chết, tâm linh của hắn cuối cùng sụp đổ!

Bùm một cái, hắn quỳ xuống đất, hai tay chống mặt đất, cảm giác nhục nhã không nói nên lời trào ra.

Người là như thế, lùi một bước, sẽ không quá giữ vững nữa, sẽ dễ dàng lùi bước thứ hai, bước thứ ba!

Nếu bước ra bước đầu tiên khuất nhục nhất, Ứng Sơ Thần chậm rãi nhấc tay nhấc đầu gối, bò tới trước.

– Đó… đó là Ứng gia Ứng Sơ Thần!

– Đế đô bốn thiên kiều mà!

– Hắn đang học bò như chó?

– Bên cạnh hắn là Triệu Hoành Thành! Khè, nhất định là hắn bị Triệu Hoành Thành đánh bại!

– Đánh bại còn cần quỳ bò? Lão huynh, ngươi có biết cái gì gọi là quỳ bò không? Mặt mũi này mất hết rồi!

– Không chỉ là mặt mũi của hắn, lần này Ứng gia cũng mất hết mặt mũi rồi!

Động tĩnh trước đó làm lớn như thế, tự nhiên có không ít người chạy đến xem náo nhiệt, tốc độ của bọn họ hơi chậm. Lúc chạy đến, vừa vặn gặp Ứng Sơ Thần bắt đầu vòng bò, lập tức giật mình muốn lọt tròng.

Từng tiếng tiếng kêu kinh ngạc truyền đến, như những lưỡi

dao cứa vào tim Ứng Sơ Thần, làm hắn rớt cả nước mắt.

10 bước, 50 bước, 100 bước, hắn chết lặng bò đi, vô cùng nhục nhã, vô cùng nhục nhã mà!

Đấu Thú Trường rất lớn, với tốc độ của Ứng Sơ Thần thì ít nhất phải một giờ mới xong một vòng. Không phải hắn không muốn bò nhanh, mau kết thúc sỉ nhục này, mà là Chu Hằng dùng lực lượng lớn đè hắn xuống, làm hắn chỉ có thể bò đi như rùa thế này.

Nửa giờ sau.

– Người Triệu gia, lúc nào mà to gan như vậy! Hừ lạnh một tiếng, chỉ thấy đằng trước Ứng Sơ Thần xuất hiện một lão nhân hơn sáu mươi, hai tay chắp lưng, vẻ mặt giận dữ không nói hết.

– Ứng Hải Hoang! Mọi người đều nghiêm mặt, giật mình hô lên.

Ứng Hải Hoang, tộc nhân Sơn Hà Cảnh Ứng gia, hơn nữa còn là cường giả siêu cấp Sơn Hà tam trọng thiên đỉnh phong, nghe nói chỉ nửa bước vào Linh Hải Cảnh, càng có được không gian đan điền vượt xa Sơn Hà Cảnh bình thường, là người mạnh nhất trong Sơn Hà Cảnh Ứng gia!

Nhân vật như vậy, ở đế đô cũng có thể xếp vào hàng nổi danh!

– Hải Hoang trưởng lão! Ứng Sơ Thần kêu thảm thiết, trong lòng tràn đầy ủy khuất.

– Hừ! Trong mắt Ứng Hải Hoang tràn đầy lửa giận, không chỉ là nhắm vào Triệu gia, còn rất không hài lòng với Ứng Sơ Thần. Đường đường con cháu Ứng gia lại không có cốt khí như thế, hắn thật muốn một cái tát đập chết tên mất mặt xấu hổ này!

– Còn không đứng lên cho lão phu! Hắn tức giận quát lớn.

Ứng Sơ Thần vội vàng dựng lên, nhưng tay vừa rời đất, liền cảm thấy một cỗ áp lực mạnh mẽ đè xuống, làm hắn lại phải quỳ xuống.

– Tiểu bối, lớn mật! Ứng Hải Hoang vốn đã giận dữ không thôi, lúc này càng giận đến phát cuồng. Tiểu bối này dám hung dữ, nhục nhã tộc nhân Ứng gia ở trước mặt hắn, quả thật là khiêu khích không thể tha thứ.

Hắn hừ một tiếng, đánh về phía Chu Hằng.

Chu Hằng vung quyền phải, không chút sợ hãi đón đỡ.

Cứng đối cứng!

Khè, tiểu tử này thật dám làm!

Đó là đệ nhất nhân dưới là Linh Hải Cảnh, chiến lực nghịch thiên!

Trừ khi Chu Hằng có được chiến lực Linh Hải Cảnh, bằng không căn bản không thể nào là đối thủ với Ứng Hải Hoang!

Bùm!

Một chưởng một quyền giao nhau, thời gian nháy mắt ngưng tụ, sau đó Chu Hằng bùm bùm bùm liên tục lùi lại hơn 40 bước, sắc mặt xẹt qua một tia hồng lên.

– Ngươi… là Chu Hằng! Ứng Hải Hoang bỗng nhiên toát ra sát khí vô tận, ánh mắt như lưỡi đao.

Chương 248: Triệu Đoạt Thiên yêu cầu

Hiện tại tên của Chu Hằng đúng là như sấm bên tai người Ứng gia, phàm là con cháu Ứng gia thì ít có ai không biết tới người này.

Liên tục giết bốn tộc nhân Ứng gia, trong đó bao gồm một cường giả Sơn Hà Cảnh cực mạnh. Khi tin tức truyền về Ứng gia, ngay cả các vị cao tầng Linh Hải Cảnh cũng chấn động, nhất là còn liên lụy tới Hàn Diệc Dao!

Kỳ quái, là Ứng Thừa Ân lại không hề nổi giận, bộ dạng bình thản làm người ta cho rằng hắn muốn làm vua mọc sừng, vậy mà cũng nhịn được?

Vị chủ nhân này không thể có tính cách nuốt giận được, lúc trước cường bạo phu nhân gia chủ đến chết, những người khác cho rằng là hắn dâm tính bộc phát, nhưng chỉ có một số ít cao tầng biết rõ, đó là bởi phu nhân gia chủ chỉ vô tình nói xấu hắn một câu mà thôi.

Nói xấu một câu cũng đã khiến hắn làm ra chuyện như thế, như vậy nếu cắm sừng lên đầu hắn thì sao?

Ứng Thừa Ân chỉ là bình tĩnh bảo người đi tìm Hàn Diệc Dao, hai người sớm nên thành hôn, chỉ là bị Hàn Diệc Dao kéo mãi mà thôi. Lần này xem ra Ứng Thừa Ân không định đợi thêm nữa, nhất định phải lấy được một trong ba đóa kiều hoa đế đô.

Hắn có thể rộng lượng như vậy, nhưng những người Ứng gia khác lại không nhịn được!

Hiện tại Ứng Thừa Ân chính là bảng hiệu của Ứng gia, là ngôi sao tương lai, định sẵn nhất định trở thành tuyệt thế thiên kiều Thần Anh Cảnh, hắn hoàn mỹ không cho phép một chút khinh nhờn, Chu Hằng kia nhất định phải chết!

Chỉ là không ai ngờ tới, Chu Hằng này to gan lớn mật như vậy, biết rõ Ứng gia muốn tìm hắn tính sổ, còn dám chạy tới đế đô?

Hừ, thật nghĩ rằng Triệu gia bảo hộ được hắn?

Nên biết đế đô vẫn là ba đại hào môn, mà không phải bốn đại hào môn, như vậy còn chưa nói rõ vấn đề hay sao? Triệu gia, không xứng đặt ngang hàng với Ứng gia!

– Rất tốt, ngươi tự mình đưa lên cửa! Ứng Hải Hoang phát ra tiêng cười lạnh, hắn biết Chu Hằng chỉ có tu vi linh lực Khai Thiên Cảnh, nhưng có được lực lượng Sơn Hà Cảnh cùng thân thể sánh với pháp khí Sơn Hà Cảnh.

Nhưng vậy thì sao chứ?

Hắn quả thật không có khả năng trấn giết Chu Hằng đương trường, nhưng có thể bắt giữ Chu Hằng mang về Ứng gia, làm cho Chu Hằng chịu hết khổ hình mà chết!

Trên đời này không có thứ gì bất diệt!

Pháp khí cấp Hóa Thần Cảnh làm sao luyện chế ra? Còn không phải dùng vật liệu cứng rắn nhất thế gian mà gọt giũa gia công thành! Nếu ngay cả loại tài liệu cấp bậc này cũng có thể xử lý, thế thì thân thể cấp pháp khí Sơn Hà Cảnh lại tính là gì chứ?

Chu Hằng tập trung nhìn Ứng Hải Hoang, nắm tay xiết lại, cười nói: – Chỉ bằng một mình ngươi đã muốn bắt ta?

– Chưa đủ hay sao? Ứng Hải Hoang ngang nhiên ra tay, thân hình nhảy lên, hung hăng chụp lấy Chu Hằng.

Hắn là Sơn Hà tam trọng thiên đỉnh phong, nói lực lượng ít nhất gấp ba lần Chu Hằng, còn bắt không được? Hắn không cần giết chết, trọng thương Chu Hằng, thậm chí chỉ cần dùng sức mạnh đánh cho Chu Hằng một đường lui về phía Ứng gia cũng được rồi!

– Không đủ! Chu Hằng tung quyền đón đỡ, lại một tiếng nổ nặng nề, thân hình hắn liên tiếp lùi lại, trên lực lượng thì quả thật hắn còn xa không phải đối thủ với Sơn Hà tam trọng thiên.

– Ha ha, hiện tại thì sao? Ứng Hải Hoang cười to, tay trái chụp xuống. – Ngoan ngoãn theo lão phu về Ứng gia chịu thẩm vấn!

– Không ra sao cả! Thân hình Chu Hằng xoay chuyển, vù, dưới Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tốc độ của hắn lập tức tăng vọt, nháy mắt ra đằng sau Ứng Hải Hoang, tay phải đánh ra, ngọn lửa màu tím bùng lên hừng hực.

Hắn vận dụng lực huyết mạch, thực lực Ứng Hải Hoang quá mạnh mẽ, chỉ có tử hỏa đã trải qua biến dị mới có năng lực thiêu cháy được đối phương.

– Hả? Ứng Hải Hoang lộ ra vẻ thận trọng, hắn cảm ứng được tử hỏa trên tay Chu Hằng có được lực sát thương khiến hắn kiêng kỵ, lúc này quát lớn, một đạo lực lượng kinh khủng trào ra từ thân thể.

Bùm, Chu Hằng lập tức bị mạnh mẽ đẩy lùi.

– Tiếp tục! Thân hình Chu Hằng xoay chuyển, chớp động như quỷ mị, phát động công kích như mưa rào lên Ứng Hải Hoang.

Tận dụng mọi sơ hở, chỉ cần có một chút khe hở là hắn sẽ chen vào!

Bùm! Bùm! Bùm!

Ứng Hải Hoang dùng đứng yên đối phó thay đổi, lực lượng của hắn mạnh hơn xa Chu Hằng, chỉ cần khẽ chấn động là đẩy lùi được Chu Hằng.

Một bên biến hóa ngàn vạn, tốc độ nhanh như ánh chớp, một bên vững vàng như cột trụ, mặc kệ sóng to núi lở ta vẫn sừng sững không động đậy!

Sau trăm chiêu, cục diện quả thật là không ai làm gì được ai!

Trong lòng Ứng Hải Hoang lại giận điên lên, hắn đã to tiếng nói đánh bại Chu Hằng, nhưng tình huống hiện giờ là Chu Hằng đè đầu đánh hắn, làm sao mà hắn chịu được? Dù nói hắn phòng thủ kín không kẽ hở, nhưng làm gì còn mặt mũi mà nói?

Hơn nữa, Chu Hằng quả thật chỉ là Khai Thiên Cảnh mà thôi!

Hắn đường đường là cường giả Sơn Hà tam trọng thiên đỉnh phong, chỉ nửa bước vào Linh Hải Cảnh, không ngờ chỉ có thể bị động chịu đòn, làm gì còn mặt mũi nhìn ai nữa!

Nổi giận không thôi, hắn lại càng chấn động!

Tuyệt đối không thể để tiểu tử này sống!

Bằng năng lực của Ứng gia tự nhiên rất dễ dàng điều tra ra chi tiết của Chu Hằng, năm nay cũng chỉ mới 20 tuổi mà thôi!

20 tuổi!

Năm đó Ứng Thừa Ân lúc 20 tuổi quả thật đã vào Khai Thiên Cảnh, nhưng so sánh chiến lực khi đó…. hắn tuyệt đối không cho rằng lúc đó Ứng Thừa Ân có lực chống đỡ với cường giả Sơn Hà tam trọng thiên đỉnh phong!

Người này là đại địch của Ứng gia, còn là họ ngoại với Triệu gia, nhất định không tiếc mọi giá loại trừ!

Chu Hằng đột nhiên ngừng lại, xoay xoay tay, nói: – Không đánh nữa! Hắn quay sang nhìn Triệu Hoành Thành, Phong Liên Tình, nói: – Đi, chúng ta về thôi!

Hắn không thể không lui.

Ở mặt ngoài, hắn chiếm hết thượng phong, nhưng đó là vì tốc độ cao của Tấn Vân Lưu Quang Bộ. Nhưng vận chuyển thân pháp này cũng tiêu hao rất lớn linh lực của bản thân hắn, thời gian dài mà không xử lý xong đối thủ, đánh tiếp nữa hắn sẽ mất đi ưu thế về mặt tốc độ!

[CHARGE=3]

Đến lúc đó, nếu hắn không trốn vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, quả thật có thể bị Ứng Hải Hoang đẩy đến Ứng gia.

Cũng như người phàm không làm gì được tảng đá lớn, nhưng cũng có thể cạy nó lăn đi!

Ứng Hải Hoang không nhịn được xiết chặt hai tay, giận dữ muốn thiêu đốt cả trời, hắn quả thật không làm gì được Chu Hằng! Mà trừ khi hắn chịu phiêu lưu dấy lên Ứng gia công khai chiến đấu với Triệu gia, bằng không tuyệt đối không thể ra tay với Triệu Hoành Thành!

Ít nhất, ngoài mặt Chu Hằng còn không phải người Triệu gia, nhưng Triệu Hoành Thành thì khác.

Vậy dã nha đầu kia?

Ánh mắt Ứng Hải Hoang phát lạnh, hắn xác định Triệu gia không có nhân vật thế này, vậy nhất định là đi cùng với Chu Hằng!

Bắt lấy nó, dùng để uy hiếp Chu Hằng!

Vừa nghĩ ra như thế, Ứng Hải Hoang không chút do dự, lập tức xông ra, vươn tay chụp lấy Phong Liên Tình.

Ngao! Một tiếng rít gào vang lên, con gấu nhỏ đáng yêu nháy mắt biến thành lớn, vươn bàn chân gấu thật to tát vào đầu Ứng Hải Hoang.

Cái gì!

Ứng Hải Hoang chỉ cảm thấy bầu trời tối sầm lại, một bàn chân gấu cực to lớn đã đè lên đầu hắn.

Ầm!

Cả người hắn biến mất tại chỗ, bụi đất bay đầy trời, thẳng đến một lát sau, mời bùm một cái, một bóng người phá đất bay ra,

Ứng Hải Hoang mặt đỏ rực, đó là bị nghẹn đến đỏ cả mặt!

Đúng là năm hạn xui xẻo mà!

Tu vi của hắn là Sơn Hà tam trọng thiên đỉnh phong thì đúng, nhưng con gấu đáng yêu kia cũng không kém, hơn nữa yêu thú trời sinh cậy mạnh, đọ sức mạnh thuần túy với yêu thú cùng cảnh giới, như vậy chẳng những cần dũng khí, còn phải có đủ ngu xuẩn!

— Ai chẳng biết đừng đi đọ sức mạnh với yêu thú, mà phải dùng võ kỹ thủ thắng!

Hai tay hắn xiết lại, cả người phát run, hôm nay hắn khẳng định mất hết thể diện rồi!

Chu Hằng không khỏi thở dài, dã nha đầu này mà bị Ứng gia bắt đi, lỗ tai của hắn sẽ được yên tĩnh hơn nhiều.

– Nè nè nè, đại đần độn quỷ hẹp hòi, con mắt của ngươi rất không thuần khiết đó! Phong Liên Tình cười tít mắt đếm linh phiều, nhiều ngày qua nàng cũng biết được thứ này là bảo bối còn tốt hơn cả vàng bạc.

Ứng Hải Hoang cũng không đuổi theo, những người khác lại càng sẽ không ngăn cản ba người một gấu này, chỉ là đưa mắt

nhìn bọn họ càng đi càng xa.

……

Trên đường đi, Triệu Hoành Thành vừa hưng phấn lại kinh hãi.

Hưng phấn, là cuối cùng Ứng Sơ Thần bị hung hăng chỉnh cho một trận, về sau xem hắn còn có mặt mũi đi ra gặp người ta hay không! Còn sợ hãi, đó là hôm nay đắc tội Ứng gia quá sâu, lỡ như lão tổ Ứng gia đi ra động đậy một cái, vậy thì quả thật là như trời sụp xuống!

– Ngẫm lại một mặt tốt, ít nhất về sau Bạch Phỉ Phỉ sẽ không nhìn tới Ứng Sơ Thần nữa! Chu Hằng vỗ vai hắn, người thanh niên này làm hắn nhớ lại bốn người Chư Chí Hòa ở Hắc Thủy Điện, không biết hiện giờ bọn họ như thế nào rồi.

Triệu Hoành Thành lập tức khổ sở cúi đầu, nói: – Thật không ngờ, Bạch Phỉ Phỉ đã đột phá Khai Thiên Cảnh! Uổng cho bốn người chúng ta còn tranh giành không ngừng, muốn lấy được tên tuổi đệ nhất thiên tài, thì ra chỉ là ếch ngồi đáy giếng, chỉ là trò cười của người ta!

Hắn ngẩng đầu nhìn Chu Hằng, nói: – Cũng chỉ có Hằng ca mới có thể xứng đôi với Phỉ Phỉ công chúa!

Chu Hằng lắc đầu, sao lại chuyển mũi mâu về phía mình? Công bằng mà nói, Bạch Phỉ Phỉ đúng là mỹ nữ tuyệt thế, tương xứng với Hàn Diệc Dao, Mai Di Hương, nhưng hắn không phải gặp một mỹ nữ sẽ thu một cái.

Hắn chủ động theo đuổi qua cũng chỉ có mỗi Hàn Diệc Dao, không phải vì đối phương xinh đẹp thế nào, mà là vì một lực hấp dẫn kỳ dị!

Bây giờ ngẫm lại, hẳn là Kim Dương Thảo Vương cùng thân thể Huyền Âm hấp dẫn lẫn nhau. Cô âm không sinh, độc dương không dài, đây là phù hợp đại đạo thiên địa, quả thật không có liên quan tới Chu Hằng háo sắc hay không.

Trong lúc nói chuyện, ba người cũng về đến Triệu gia.

– Hằng thiếu, gia chủ đại nhân cho mời! Lăng Bách Đông lập tức tới đưa tin.

Xảy ra chuyện lớn như thế, Triệu Đoạt Thiên muốn gặp hắn cũng là bình thường.

– Hằng ca, ngươi tự kiềm chế một chút! Triệu Hoành Thành lén lút nói, Triệu Đoạt Thiên đương nhiên là trụ cột Triệu gia, là thần tượng tất cả nhân Triệu gia tộc sùng bái, nhưng Chu Hằng trẻ tuổi xấp xỉ hắn, dễ dàng sinh ra đồng cảm.

Chu Hằng gật đầu, đi theo Lăng Bách Đông tới một sân viên ưu nhã.

– Ra ngoài đi! Triệu Đoạt Thiên đứng chắp tay đưa lưng về phía hai người, nghe động tĩnh bọn họ bước vào cũng không quay đầu, chỉ khoát tay ý bảo Lăng Bách Đông đi ra.

– Vâng, gia chủ đại nhân! Lăng Bách Đông vội vàng cung kính hành lễ, lùi bước đi ra ngoài, cũng đóng cửa sân viện lại. Mặc dù hắn là cường giả Sơn Hà Cảnh, nhưng đối với kính sợ Triệu Đoạt Thiên đến tận xương tủy, ngay cả đưa lưng về phía Triệu Đoạt Thiên cũng là một loại khinh nhờn không được phép.

Triệu Đoạt Thiên cũng không xoay người, cũng không lên tiếng, không khí liền trở nên lạnh xuống.

Đây là một loại áp lực vô hình, là cường giả siêu cấp một chân đặt vào Kết Thai Cảnh, ngay cả bóng lưng của hắn cũng tạo ra áp lực vô cùng mạnh mẽ lên người khác, khiến người ta tự nhiên ngừng cả thở.

Chu Hằng lại không hề có cảm giác không kiên nhẫn, bây giờ Triệu Đoạt Thiên là một đối tượng rất tốt cho hắn nghiền ngẫm.

Trong cơ thể làm sao kết thành Thần chích, đến bây giờ hắn vẫn không có đầu mối, đây không chỉ đơn giản là tự mình lĩnh ngộ, mà còn dính đến hình thành thiên địa, vũ trụ hồng hoang.

Mà hiện tại Thần chích của Triệu Đoạt Thiên đang dần hình thành, quả thật là hình mẫu tốt nhất cho hắn.

– Trong vòng ba năm, ta muốn ngươi vượt qua Ứng Thừa Ân! Triệu Đoạt Thiên đột nhiên lên tiếng.

Chương 249: Tiểu Kim thần kỳ

Ánh mắt Chu Hằng không khỏi nghiêm lại, lập tức sáng ngời, chiến ý toàn thân bùng lên hừng hực.

– Mọi người đều nói ta cùng Ứng Thừa Ân là hai đại tuyệt thế thiên kiều, là kẻ địch cả đời! Hắc hắc! Triệu Đoạt Thiên lắc đầu. – Ta chưa từng coi kẻ yếu hơn ta là đối thủ, người ta muốn đánh ngã, là Kết Thai Cảnh Ứng gia Ứng Thiên Ấn!

Hắn bỗng nhiên xoay người lại, bóng sáng hình người sau đầu giơ hai nắm đấm, cũng phát tán ra chiến ý mạnh mẽ kinh thế hãi tục.

Tâm tình Chu Hằng như chiếc hồ bị ném vào tảng đá, dập dờn không ngừng.

Đây mới đúng là đàn ông!

Hắn cũng không coi võ giả cùng cấp là đối thủ, trong mắt hắn chỉ nhắm vào võ giả mạnh mẽ hơn mình, đây mới là đối tượng mà hắn cần phải vượt qua!

Giống như Triệu Hoành Thành coi các đối thủ cạnh tranh là đối tượng phải vượt qua, không phải nói bọn họ không có chí khí, chỉ có thể nói kết cấu quá nhỏ, tầm mắt quá hạn hẹp.

Mục tiêu của Triệu Đoạt Thiên rất rõ ràng, hắn muốn vượt qua lão tổ Ứng gia, đây mới là mục tiêu phấn đấu của hắn! Ứng Thừa Ân… căn bản không nằm trong mắt hắn!

Cũng không phải nói là Ứng Thừa Ân không chịu nổi một đòn, mà là căn bản không đáng làm đối tượng mà hắn đạp lên!

Bá khí!

Chu Hằng cười ha hả, trong lòng trào dâng chiến ý, nói: – Trong vòng ba năm ta có thể vượt qua Ứng Thừa Ân?

– Thiên phú của ngươi, cộng thêm bồi dưỡng của ta, nhất định có thể! Triệu Đoạt Thiên chắc như đinh đóng cột nói: – Ứng Thừa Ân, cũng chỉ là có vận số tốt một chút! Tuy nhiên, chỉ có ba năm, ba năm sau, hắn nhất định có thể đột phá Kết Thai Cảnh!

Kết Thai Cảnh!

Đó chính là kết thành Thần chích, nhảy ra khỏi giới hạn người

phàm, mỗi một hành động, trời sụp đất lở, làm được điều mà con người không làm được!

– Nếu không có gì bất ngờ, ta cũng cần ba năm mới đột phá Kết Thai Cảnh, đến lúc đó nhất định sẽ có một trận đại chiến với Ứng gia! Triệu Đoạt Thiên nói tiếp. – Nếu khi đó Ứng Thừa Ân cũng đột phá, ta hai tay khó địch lại bốn quyền!

– Cho nên, ta muốn ngươi trong vòng ba năm cũng đột phá Kết Thai Cảnh!

Đúng là kỳ vọng thật lớn mà!

Hiện tại Chu Hằng chỉ mới Khai Thiên nhị trọng thiên, người bình thường một chút thì có tính toán cường điệu cỡ nào, cùng lắm chỉ định ra mục tiêu cho hắn là đột phá Khai Thiên tam trọng thiên, mà không phải vượt qua Sơn Hà, Linh Hải, phá thẳng Kết Thai!

Đây chính là chênh lệch ba đại cảnh giới!

Võ đạo càng đi lên trên, chỉ riêng tích lũy linh lực đã là một quá trình dài dòng, ba năm có thể hoàn thành tích lũy tu vi một tiểu cảnh giới đã coi như không tệ, còn muốn liên tiếp phá ba đại cảnh giới?

Nếu không phải lời này là do Triệu Đoạt Thiên nói ra, mặc kệ là ai cũng sẽ chỉ cười nhát

Chu Hằng nghiêm mặt, lúc trước Triệu Đoạt Thiên nói ra muốn hắn ở lại Triệu gia ba năm, thì ra là đã sớm có tính toán này.

– Ngươi không cần phải lo Ứng gia! Triệu Đoạt Thiên tràn đầy uy thế khoát tay: – Ứng Thiên Ấn tuyệt đối sẽ không tự mình ra tay, mà hắn cũng sẽ không để Ứng Thừa Ân ra tay, sợ thiên tài gia tộc này phá hủy trong tay ta!

– Tuy nhiên, những người khác sẽ không bị giới hạn này, dưới sự kiềm chế lẫn nhau, ta cũng sẽ không tự tay giúp ngươi!

– Thân pháp của ngươi rất nhanh, chỉ cần đừng gặp Linh Hải Cảnh nắm giữ Vực, tự bảo vệ mình tuyệt đối không có vấn đề! Hắc hắc, Vực… Toàn bộ Lãng Nguyệt, ngoài ta cùng Ứng Thừa Ân ra, cũng chỉ có ba lão già Kết Thai Cảnh nắm giữ cảnh giới này, ngươi không cần phải lo, bọn họ cũng sẽ không ra tay với ngươi!

Trên mặt Triệu Đoạt Thiên tràn đầy tự tin đó là một loại khí thế thần uy vô địch có thể làm người ta cảm hóa.

Tuy rằng Chu Hằng không thích ông cậu này, nhưng phải thừa nhận, ông cậu này đúng là “rồng giữa đám người”, bá khí vô song, khó trách toàn bộ Triệu gia đều coi hắn là thần minh, dù có bị dẫn vào hố lửa cũng cam lòng tình nguyện.

Theo lý thuyết, Kết Thai Cảnh đã là cấp bậc nửa bước tiên nhân, muốn trấn áp Linh Hải Cảnh còn không phải chỉ cần một ý niệm, vì cái gì Ứng Thiên Ấn phải ngồi xem Triệu Đoạt Thiên trưởng thành, để hắn uy hiếp càng lớn hơn?

Hẳn là Triệu Đoạt Thiên nắm giữ pháp khí mạnh mẽ gì đó, có thể sinh ra uy hiếp rất lớn tới Kết Thai Cảnh, lúc này mới khiến cho Ứng Thiên Ấn sợ ném chuột vỡ đồ, trước sau vẫn không dám ra tay.

Có thể tạo thành uy hiếp tới Kết Thai Cảnh, vậy chỉ có thể là pháp khí tuyệt thế!

– Ngươi đi đi! Triệu Đoạt Thiên khoát tay, căn bản không để ý tới suy nghĩ của Chu Hằng.

Chu Hằng xoay bước đi, nhưng đi ra ba bước, hắn ngừng lại, nói: – Nếu ta đột phá Kết Thai Cảnh, nhất định sẽ đánh bại ngươi!

Nói xong, hắn sải bước đi ra khỏi sân viện.

Triệu Đoạt Thiên sững sốt, trên mặt xẹt qua một tia cười khẽ, tiếp theo sắc mặt liền lạnh lùng trở lại, ánh mắt nhìn thẳng trời cao, như có thể nhìn thấu bóng tối vô biên, nhìn thấy tận cuối vòm trời.

……

– Hằng nhi, có khách đến, sao con về trễ như vậy! Khi Chu Hằng trở lại sân viện của mình, liền thấy mẫu thân ra đón, trên mặt có trách cứ, nhưng cũng có tươi cười cổ quái.

– Tèn ten, đầu gỗ, đã quên bổn công tử rồi? Chỉ thấy một công tử văn nhã bước ra từ phía sau Triệu Khả Hân, dáng người thướt tha, tỉ lệ eo mông xinh đẹp khiến người ta liếc một cái nhìn ra là hàng giả, nữ mặc nam trang.

Là Mai Di Hương.

Đại tiểu thư thân thể cao quý này dường như đặc biệt thích giả nam nhân, áo dài màu trắng, phối hợp vẻ tuyệt mỹ của nàng, tạo thành một loại mị lực âm nhu, đủ mê chết cả đống nữ nhân không rõ sự thật.

– Cô tới đây làm gì? Chu Hằng tức giận nói, nữ nhân này chính là ngôi sao gây họa, nếu để nàng gặp được Phong Liên Tình, hai nữ nhân cộng thêm một con gấu nói không chừng sẽ

lộn ngược cả đế đô.

Nói đến gấu, cọp con Tiểu Kim đâu rồi?

[CHARGE=3]

Rống! Tiếng gầm khẽ vang lên, trong phòng xông ra một con mèo đáng yêu, nhưng bốn chân to khỏe, hoàn toàn không nhỏ nhắn như mèo, toàn thân lông vàng, thân thể nho nhỏ nhưng rất có khí phách.

– Tiểu Kim! Chu Hằng giang tay ra, con mèo đáng yêu kia liền vội chạy tới, nhào vào lòng hắn, lấy cái đầu lông xù cọ cọ, đầy vẻ nịnh nọt.

Đã nhiều ngày qua, con hổ đáng yêu này không thấy lớn ra thêm.

Chu Hằng không khỏi cười, nói: – Có phải cô ngược đãi nó đúng không, sao mà vẫn nhỏ gầy như vậy?

– Bậy bậy bậy, bổn tiểu thư cho nó ăn rồi ngủ, làm sao ngược đãi nó? Mai Di Hương hừ một tiếng, chống eo chỉ vào Tiểu Kim nói: – Tiểu tử không có lương tâm, còn không qua đây cho ta!

Con hổ đáng yêu đổi tư thế ở trong lòng Chu Hằng, không thèm để ý tới.

– A! Tức chết ta! Tức chết ta! Mai Di Hương dậm chân không thôi, tên nhóc này đúng là không có lương tâm mà, sớm biết thế nên bắt nó làm hổ sữa nướng cho xong!

– Oa, náo nhiệt như vậy! Tiếng nói lung linh vang lên, Phong Liên Tình cưỡi Đại Hôi Hùng đi vào cửa, trên tách xách một cái giò heo, miệng đầy dầu mỡ. Nàng liếc một cái liền thấy được Chu Hằng đang ôm Tiểu Kim, lập tức nổi hừng thú, nhảy vọt tới.

Chu Hằng lùi lại một bước, hắn cũng có chút cảm tình với con hổ nhỏ này, tuyệt đối không muốn cọp con rơi vào ma chưởng của Phong Liên Tình.

– Hả, sao ta lại không khống chế được nó! Phong Liên Tình toát ra vẻ kinh ngạc.

Chu Hằng cũng không khỏi giật mình, dã nha đầu này trời sinh dị bẩm, ngay cả yêu thú cao hơn một đại cảnh giới cũng có thể kết nối, khống chế. Tiểu Kim chỉ mới vừa bước qua Tụ Linh Cảnh, nhưng lại không bị nàng khống chế, đúng là chuyện kỳ lạ mà.

Trong lúc ngẩn ngơ, bỗng nhiên Tiểu Kim nhảy ra khỏi lòng hắn, bịch bịch, chỉ mấy bước liền đến trước mặt Tiểu Hôi, vung chân trước với con gấu lớn này.

Ngao! Con gấu lớn há miệng lớn rít gào, thần thái hung dữ.

Chu Hằng lập tức xiết tay, Tấn Vân Lưu Quang Bộ đã chuẩn bị sẵn, có thể ra tay cứu viện bất cứ lúc nào — Yêu thú càng coi trọng cấp bậc hơn loài người, con hổ nhỏ chỉ là Tụ Linh Cảnh, nhưng lại dám khiêu khích con gấu lớn Sơn Hà Cảnh!

– Rống! Tiểu Kim cũng gầm lên, tiếng hổ gầm như xuyên đá phá kim loại, mang theo lực uy hiếp to lớn.

– Ô…. Đại Hôi Hùng lập tức héo rũ, thân thể nằm xuống, rất là ngoan ngoãn.

Tiểu Kim nhảy lên, ngồi lên trên đầu gấu, nhìn trái ngó phải, quả thật có vài phần bá đạo vua của muôn thú.

Hả!

Mấy người Chu Hằng thấy mà ngạc nhiên, không nhịn được chép miệng.

Nếu thành yêu thú, vậy đã thoát khỏi phạm trù dã thú, quy luật tự nhiên mạnh được yếu thua đã không còn được áp dụng nữa! Một con thỏ yêu Tụ Linh Cảnh sẽ sợ một con hổ dữ hay sao? Đạp một cái là đá chết tươi!

Hơn nữa, ngay cả hổ và gấu bình thường cũng sẽ kiêng kỵ lẫn nhau, rất khó nói bên nào mạnh hơn, cơ bản không có khả năng chém giết nhau. Vì sao một con yêu thú cấp bậc Sơn Hà Cảnh lại lộ ra vẻ thần phục trước Tiểu Kim Tụ Linh Cảnh?

Phong Liên Tình có được năng lực trời sinh, có thể kết nối, khống chế yêu thú, chẳng lẽ Tiểu Kim cũng có năng lực như thế?

Nếu là như vậy, nhóc con này sẽ lợi hại hơn, từ Tụ Linh đến Sơn Hà, đây là nhảy qua bốn đại cảnh giới đấy!

– Hay quá! Phong Liên Tình hai mắt tóe sao, lập tức ôm lấy Tiểu Kim. – Người ta tuyên bố, từ hôm nay trở đi, nó là sủng vật của ta!

– Nói bậy, nó là của bổn công tử! Mai Di Hương bất mãn nói.

– Của ta!

– Của ta!

Hai nàng đấu mắt một hồi, Mai Di Hương nói: – Vậy chơi oẳn tù tì!

……..

Chu Hằng không để ý hai nàng làm rối, lấy ra Nguyệt Châu đút cho Tiểu Kim, hắn đỡ mẫu thân trở vào phong. Dù rằng Triệu Khả Hân đều tỏ ra rất thích hai nàng, một người hồn nhiên không hạt bụi, một người tuyệt đẹp động lòng người, đều là lựa chọn làm con dâu thật tốt.

Nàng đã rời đi khi Chu Hằng còn nhỏ, không có cơ hội tận mắt nhìn quá trình đứa bé lớn lên, lòng mẹ tràn đầy, hận không thể bảo Chu Hằng lập tức sinh cho nàng mấy đứa cháu.

Trên vấn đề con dâu, nàng tự nhiên vội vàng đến không vội hơn được.

Mai Di Hương cùng Phong Liên Tình nháo một hồi liền không còn âm thah, Chu Hằng đi ra xem, lại thấy hai nàng đã thành bạn tốt, cùng nhau cưỡi Đại Hôi Hùng, ôm Tiểu Kim đi ra, thật không biết sẽ gây ra họa lớn gì.

Dù sao lão cha của Mai Di Hương chính là lão tổ Kết Thai

Cảnh, nàng có chọc trời ra cái lỗ thủng cũng không cần sợ.

Trong người trẻ tuổi đế đô, chỉ có hậu đài của nàng là cứng nhất.

Triệu Đoạt Thiên không nói khoác, tuy rằng Ứng gia bị nhục lớn như thế, nhưng không đánh tới Triệu gia đòi bọn họ giao ra Chu Hằng, ngược lại không có một chút tiếng nào, giống như chuyện này chưa từng xảy ra.

Nhưng Chu Hằng biết, đây chỉ là yên lặng trước bão táp.

Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân, Ứng Thiên Ấn kiềm chế lẫn nhau, sẽ không ra tay với hắn, nhưng những người khác thì không nằm trong đó.

Cường giả Linh Hải Cảnh vẫn đủ tạo thành uy hiếp chí mạng tới hắn!

Tuy rằng ở lại Triệu gia sẽ rất an toàn, nhưng muốn leo lên võ đạo, đặc biệt là trong vòng ba năm phải theo kịp Ứng Thừa Ân, co đầu trong Triệu gia thì làm sao được?

Tuy nhiên, chỗ đầu tiên Chu Hằng đi lại là Hàn gia.

Chương 250: Hàn Vũ Liên!

Hàn Diệc Dao tự chủ trương chạy trốn, mặc dù Chu Hằng không cho là nàng sẽ trở lại Hàn gia, nhưng nếu là muốn tìm ra nữ nhân này vẫn là nên tới Hàn gia hỏi một chút.

Nếu không, cũng chỉ có sau khi tin tức hắn đánh bại Ứng Thừa Ân truyền ra, nữ nhân ngốc kia mới có thể cảm thấy nguy cơ được giải trừ, chạy đến gặp mặt cùng hắn. Mặc dù Chu Hằng rất có tự tin, nhưng đột phá đến Kết Thai Cảnh thật đúng không phải là mục tiêu có thể thực hiện trong khoảng thời gian ngắn.

Vì vậy, vẫn là tìm người hỏi một chút đi.

Người có khả năng biết rõ nơi hạ lạc của Hàn Diệc Dao, phải là cô cô Hàn Vũ Liên của nàng, hai nàng đồng bệnh tương liên, quan hệ hẳn là thân mật nhất.

Hàn gia không có ở đế đô, mà là ở Vũ Hoa Thành.

Vũ Hoa Thành là Đại Thành trong Lãng Nguyệt Quốc, Hàn gia lại là gia tộc cầm quyền trong đó, có lão tổ Linh Hải Cảnh trấn giữ, chính là tồn tại cực lớn ở Vũ Hoa Thành.

Chu Hằng suy nghĩ một chút, mặc dù hắn không hãi sợ Ứng gia, nhưng nếu là bởi vì quan hệ của hắn mang đến phiền toái cho Hàn gia, làm sao cũng có điểm nói không được. Vì vậy, hắn vận chuyển linh lực thay đổi bộ dáng, nghênh ngang rời đi Triệu gia.

Bởi vì Ẩn Tức Phù, căn bản không có ai biết hắn chính là Chu Hằng!

Sau khi ra khỏi đế đô, Chu Hằng mới khôi phục nguyên trạng, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tiến về Vũ Hoa Thành.

Mặc dù ở trong thành lớn, Vũ Hoa Thành cùng đế đô có thể nói là láng giềng, nhưng Lãng Nguyệt Quốc to lớn ra sao, hơn nữa cũng chỉ có 18 tòa Đại Thành, phân bố khắp cả phía trên bản đồ bát ngát của đế quốc, có thể thấy được hai đại thành thị cách xa nhau bao nhiêu.

Tấn Vân Lưu Quang Bộ lại không thể luôn luôn thi triển, đi một chút thì ngừng, không sai biệt lắm hơn mười ngày sau, Chu Hằng mới rốt cục đi tới nơi.

Hắn tiến vào bên trong thành, sau khi dò xét tin tức một chút, biết Hàn gia trấn giữ ở trung tâm thành phố, dinh thự chiếm cứ gần như một phần mười diện tích cả thành thị.

Vũ Hoa Thành lớn bao nhiêu? Hàn gia khổng lồ như thế, người bình thường dùng cặp chân bước đi, một ngày căn bản không có thể đi hết một vòng quanh Hàn gia!

Niên đại truyền thừa của Hàn gia cũng không ngắn hơn so sánh với Ứng gia, Mai gia, Bạch gia, ít nhất sau mấy vạn năm kinh doanh, cả Vũ Hoa Thành cũng là thiên hạ của Hàn gia. Nhất ngôn cửu đỉnh, lệnh xuất như pháp, không người nào dám trái.

Vì vậy, người gác cửa của Hàn phủ cũng là mắt cao hơn đầu, nghe Chu Hằng nói là người đến từ phương xa, vô thân vô thích cùng Hàn gia, nhất thời hiện ra vẻ không kiên nhẫn, bắt buộc hắn nhanh chóng rời đi.

– Nếu là tùy tiện một người nào đó đi ra ngoài muốn gặp gia chủ đại nhân của chúng ta, chúng ta cũng phải đi thông báo, đây không phải là sẽ mệt chết sao?

– Đừng quấy rối, nếu không đánh chết ngươi!

Tám người ở cửa cũng là hống hách nói với Chu Hằng.

Chu Hằng lắc đầu, mặc dù tác dụng của Ẩn Tức Phù khổng lồ, nhưng có lúc cũng sẽ sinh ra một chút phiền toái không cần thiết! Ý niệm trong đầu hắn vừa động, lập tức toát ra khí tức cường đại, tràn đầy xung quanh, tám người kia nhất thời mồ

hôi lạnh chảy ròng, gần như muốn ngã nhào.

– Tiểu … tiểu … tiểu nhân đi thông báo cho ngài!

Tám người ba chân bốn cẳng chạy đi, liền lăn một vòng, thực là bị giật mình.

Lấy tầng thứ lúc này của Chu Hằng thực là không có cần thiết chấp nhặt cùng những người này, hắn nghiêm nghị như cây lao, trong lòng lại suy tư về đạo của Vực, hắn cách cảnh giới này đã là càng ngày càng gần.

Chỉ một lúc sau, trong phủ lập tức có cường giả Khai Thiên Cảnh đi ra, nói:

– Các hạ, ngươi muốn gặp Vũ Liên lão tổ?

Lão tổ?

Chỉ có người cường đại nhất gia tộc mới có thể xưng là lão tổ. Hàn gia có cường giả Linh Hải Cảnh trấn giữ, như vậy có thể xứng với danh xưng là lão tổ, nhất định phải có tu vi Linh Hải

Cảnh!

Hàn Vũ Liên đột phá?

Chu Hằng sửng sốt. Mặc dù Hàn Diệc Dao không có nhiều lời về chuyện tình của vị cô cô này, nhưng hắn quả thật nhớ được Hàn Diệc Dao đã nói, Hàn Vũ Liên là Sơn Hà Cảnh! Nói cách khác, trong khoảng thời gian này Hàn Diệc Dao rời đi, Hàn Vũ Liên mới đột phá, thời gian cũng không dài.

Tốc độ thật kinh người, không hổ là thân thể Huyền Âm!

Chu Hằng gật đầu, nói:

– Đúng, kính xin thông truyền thay ta!

– Các hạ, ngươi có chuyện gì thì nói cho ta, ta sẽ chuyển đạt cho Vũ Liên lão tổ. Để lão tổ quyết định gặp hay không!

Người nọ có chút căng thẳng nói, nhưng trong giọng nói cũng là tràn đầy kiêu ngạo.

Lãng Nguyệt Quốc cũng chỉ có ba cường giả tuyệt thế Kết Thai Cảnh, Linh Hải Cảnh đồng dạng là tồn tại đỉnh cao! Vì

vậy, gia tộc nhiều cường giả Linh Hải Cảnh đó là chuyện may mắn tuyệt đối, đáng giá dể từng tộc nhân tự hào!

Nhân vật như thế, há lại để người nào muốn gặp là có thể gặp?

Chu Hằng cũng biết như thế, mà chuyện liên quan tới Hàn Diệc Dao, hắn sao có thể để người ta thông truyền tin tức? Vì vậy sau khi hắn khẽ mỉm cười, bỗng nhiên giơ quả đấm lên, khí tức toàn thân buông ra, lực lượng cơ thể Sơn Hà Cảnh bắn ra, nặng nề đánh tới mặt đất.

Bành!

Cả Vũ Hoa Thành cũng là rung động, tựa hồ sẽ sụp đổ dưới uy lực của một quyền này!

Một quyền này của Chu Hằng sử dụng lực lượng rất khéo léo, mặc dù toàn lực ứng phó, nhưng lực lượng đánh ra là thẳng tắp xuống phía dưới, nếu là tung hoành khuếch tán ra, vậy Hàn gia có ít nhất một bốn phần kiến trúc sẽ hóa thành phế tích.

Sưu sưu sưu, từng đạo bóng người bay vút tới, mọi người cũng là mang theo vẻ phẫn nộ.

Người nào lại dám chạy đến Hàn gia giương oai?

Trong nháy mắt, Chu Hằng đã bị hơn trăm người bao vây lại, 13 người đứng đầu cũng là tu vi Sơn Hà Cảnh, thực lực người bên ngoài kém hơn nhiều, từ Khai Thiên Cảnh đến Ích Địa, Sơ Phân, Tụ Linh.

– Ngươi là người phương nào?

Bọn họ lớn tiếng quát Chu Hằng.

– Tại hạ họ Chu, có chuyện quan trọng cầu kiến Vũ Liên lão tổ!

Chu Hằng ôm quyền, cười nói:

– Chỗ thất lễ kính xin tha lỗi, cũng may không có phá hư cái gì!

[CHARGE=3]Mọi người Hàn gia hai mặt nhìn nhau, cũng có thể từ trong ánh mắt của nhau thấy sự khiếp sợ, bởi vì uy lực một quyền này của Chu Hằng thực sự đáng sợ! Nhưng cũng biết lời nói của hắn không ngoa, nếu không Hàn gia đã sớm bị chấn thành ngã trái ngã phải.

Nhưng người người cũng dùng phương thức này để cầu kiến,

làm sao thể diện của Hàn gia có thể tồn tại?

– Để cho hắn tới Ngọc Ảnh Sơn!

Lúc này, một thanh âm hư vô mờ mịt đột nhiên vang lên, yếu ớt đột nhiên phảng phất ở Hải Giác Thiên Nhai.

– Tuân dụ!

Mọi người Hàn gia lập tức cung kính khom lưng cúi đầu.

Đó là Hàn Vũ Liên?

Chu Hằng biết đó là thanh âm của một cô gái, nhẹ nhàng như suối, mà có thể làm cho người ta cung kính như thế, liền chỉ có cường giả Linh Hải Cảnh. Hắn gây ra động tĩnh lớn như vậy chính là vì khiến cho Hàn Vũ Liên chú ý, rất tốt, hắn thành công.

– Các hạ, xin mời đi theo ta!

Một gã cường giả Sơn Hà Cảnh nói vơi Chu Hằng.

Hai người cất bước, sưu sưu sưu, rất nhanh đã rời đi Vũ Hoa Thành, đi tới dưới chân một ngọn núi nhỏ không tính là hiểm trở, nhưng cây xanh cỏ xanh, yên tĩnh, tự có một cỗ cảm giác rời xa sự huyên náo.

– Các hạ, ngươi tự mình đi đi!

Người nọ chỉ chỉ một gian nhà cỏ dưới chân núi, hướng về phía xa xa thi lễ một cái, sau đó quay người lại, quay lại bên trong thành.

Chu Hằng sải bước về phía trước, đi mấy bước liền đi tới phía trước nhà cỏ, cất giọng nói:

– Tại hạ Chu Hằng, cầu kiến Hàn tiền bối!

– Người trẻ tuổi, tại sao ngươi muốn thấy ta?

Trong nhà cỏ truyền ra thanh âm sâu kín, nhưng Hàn Vũ Liên cũng không có hiện thân.

– Tại hạ muốn biết, Hàn Diệc Dao bây giờ đang ở đâu?

– Ừm?

Trong nhà cỏ truyền đến một tiếng hừ lạnh, hưu, một đạo nhân ảnh xuất hiện nhanh vô cùng, đang mặc áo vải mộc mạc, nhưng thân thể uyển chuyển làm sao cũng không che nổi, bộ ngực đầy đặn, eo thon nhỏ, cái mông vung cao, bắp đùi thon dài thẳng tắp, vóc người tuyệt đối là nhất lưu.

Trên mặt nàng có đeo một tấm vải trắng, nhìn không thấy dung mạo như thế nào, tóc đen như mây, dài tới bắp chân, cả người có một loại phong tình phiêu dật xuất trần.

Hàn Vũ Liên, nhất định là Hàn Vũ Liên!

Chu Hằng lập tức có thể cảm giác được chính mình tràn đầy khát vọng đối với thân thể nữ nhân này, không có chút lý do nào, cho dù đối phương lớn lên khó coi giống như heo cũng không sao.

Đây là hấp dẫn của thân thể Huyền Âm đối với Kim Dương Thảo Vương!

– Ngươi tại sao muốn biết tin tức của Dao Dao?

Hàn Vũ Liên lạnh lùng hỏi.

– Bởi vì ta là nam nhân của nàng!

Chu Hằng nghiêm nghị nói.

– Nói hưu nói vượn!

Hàn Vũ Liên lập tức kết luận người nam nhân trước mặt này là nói láo, nàng và Hàn Diệc Dao đều là thân thể Huyền Âm, cả đời cũng không thể bị nam nhân đụng vào, đụng vào chính là chết!!

Nàng lấy tay chụp tới Chu Hằng, người nam nhân này đến tột cùng có mục đích gì?

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình như điện, tránh khỏi một kích kia của Hàn Vũ Liên, nói:

– Tiền bối, tại hạ cũng không phải là nói hưu nói vượn, nếu không phải như thế, làm sao tại hạ biết ngài cũng là thân thể Huyền Âm!

Hàn Vũ Liên nhất thời lộ ra vẻ khiếp sợ, chẳng qua là bị vải vóc ngăn chặn, Chu Hằng cũng không thể nhìn thấy, nhưng công kích của nàng cũng là ngừng lại. Nàng nhìn chằm chằm

Chu Hằng, nói:

– Dao Dao làm sao sẽ nói cho ngươi biết?

Đây là đại bí mật ở giữa nàng và Hàn Diệc Dao, một khi truyền ra, hai người đều gặp phải đại nạn!

Đối với nam nhân mà nói, hai người bọn họ có thể tương đương với đại bổ hoàn có công hiệu tuyệt đỉnh, hoàn toàn không có tác dụng phụ, hoàn toàn không có hạn chế sử dụng! Lão tổ Kết Thai Cảnh mình có thể không cần lo, nhưng bắt giữ hậu bối, cảnh giới tu vi kia một đêm là có thể nhảy ba cấp!

Cướp đoạt trắng trợn, cho dù là Tụ Linh Cảnh cũng có thể thoáng cái xông lên Sơn Hà Cảnh, Linh Hải Cảnh!

Hàn Diệc Dao tín nhiệm người nam nhân này đến loại trình độ nào, mới có thể nói cho đối phương biết điều bí mật này, hơn nữa còn nói cả về nàng!

Chu Hằng duy trì tinh khí thần ở trạng thái cao nhất, mặc dù Hàn Vũ Liên tạm thời dừng tay, nhưng không một chút tín nhiệm đối với hắn, tùy thời có thể xuất thủ phát động công kích tới hắn. Hắn nhất nhất nói tới quá trình làm quen Hàn Diệc Dao, chẳng qua là lược qua quá trình kết hợp.

Hàn Vũ Liên lẳng lặng nghe, đợi đến khi Chu Hằng nói xong, nàng ngẩng đầu nhìn trời, không nói được lời nào, hiển nhiên đang suy tư sự chân thật trong lời nói của Chu Hằng.

Muốn nói Chu Hằng nói dối, trong chuyện này cũng không tránh khỏi có quá nhiều trùng hợp, hơn nữa Hàn Diệc Dao như thế nào lại để cho người khác biết nàng là thân thể Huyền Âm. Quả thật, chỉ có Hàn Diệc Dao yêu người nam nhân này, mới có thể không tiếc kính dâng chính mình, lại gặp một tên quái dị, không ngờ không có thiêu đốt chính mình.

Trên đời thật có nam nhân thân thể Huyền Dương cùng loại?

Dĩ nhiên, cũng có khả năng, cõi đời này có dược vật mê loạn thần trí, hoàn toàn có thể làm cho Hàn Diệc Dao nói hết ra bí mật trong lòng, sau đó hắn chạy tới lừa gạt mình, nhân cơ hội hạ thủ đối với mình!

Dược vật loại vật này, thật là khiến người ta không đề phòng nổi, nhưng phải là người thân cận mới có thể hạ thủ, dù sao võ giả cao cấp có thể thật lâu không ăn không uống, trừ phi người bên cạnh thật sự không dễ hạ thủ.

Bí mật về thân thể Huyền Âm thức sự quá trọng yếu, nàng tuyệt đối không thể dễ tin bất cứ người nào!

– Thúc thủ chịu trói, là thật hay giả, ta dùng Nhập Hồn Công thăm dò sẽ biết!

Nàng nói với Chu Hằng.

Chương 251: Thượng Thiên Võ Các!

– Thứ cho ta khó có thể nghe lời!

Chu Hằng lắc đầu, thân là một võ giả, hắn không thể nào có ý niệm phó thác tánh mạng cho người khác ở trong đầu, cho dù người nọ là cô cô của Hàn Diệc Dao.

– Hừ, quả nhiên dụng ý bất lương!

Sát khí của Hàn Vũ Liên hiển lộ, nếu không phải có mang âm mưu, vì sao không để cho nàng bắt lại? Nàng là tu vi Linh Hải Cảnh, muốn giết người, đả thương người chỉ ở trong nháy mắt, chẳng lẽ cần lừa gạt Chu Hằng thúc thủ chịu trói?

Đã như vậy, nàng càng không thể bỏ qua cho Chu Hằng!

Nàng động thủ lần nữa, chụp tới Chu Hằng, linh lực mở ra, cuồn cuộn mãnh liệt.

Thân hình Chu Hằng lưu chuyển, tiến thối tự nhiên khi công kích của Hàn Vũ Liên đến. Bất quá đây cuối cùng không phải

là cách giải quyết, Tấn Vân Lưu Quang Bộ cực kỳ hao tổn linh lực, không có khả năng duy trì để hắn vận chuyển không ngừng.

Võ giả nói chuyện với nhau, tự nhiên là lấy thực lực nói chuyện!

Đối phương không tin mình, đơn giản là thực lực đưa ra cho hắn thấy không đủ mà thôi.

Vậy thì đánh một trận!

Chu Hằng quát lên một tiếng lớn, đánh ra một quyền mênh mông cuồn cuộn.

Đơn giản, trực tiếp, quả đấm phá vỡ không khí, toàn bộ quả đấm cũng biến thành màu hoàng kim.

Hiện tại thể chất Phệ Kim tộc của hắn coi như là hơi có chút thành tựu, toàn lực vận chuyển sẽ tự có một cổ năng lượng phát tán ra ngoài, giống như vận chuyển Xích Kim huyết mạch, toàn bộ quả đấm có thể nói là không có gì kiên cố mà không phá nổi.

Hàn Vũ Liên há lại sẽ sợ Chu Hằng, một quyền này tự nhiên là đón đở không tránh.

Bành!

Dưới oanh kích mạnh mẽ, Chu Hằng nhất thời bị đánh bay ra ngoài, ánh sáng hoàng kim toàn thân mãnh liệt phát ra, giống như làm bằng kim loại, lưu chuyển tạo ra khí tức thần thánh tôn quý.

– Ừm?

Đôi mắt đẹp của Hàn Vũ Liên mở to, lộ ra vẻ khiếp sợ mãnh liệt.

Thể chất của người nam nhân này quá cường đại!

Lúc trước nàng vừa lúc ở Hàn gia, được chứng kiến lực phá hoại đáng sợ của Chu Hằng, nhưng thấy qua là một chuyện, tự mình thể nghiệm thì lại là một chuyện khác!

Trên đời thậm chí có Thể tu cường đại như thếz!

Cũng khó tránh khỏi nàng vô cùng khiếp sợ, bởi vì cho dù là Thể tu cũng chỉ là cậy mạnh kinh người, nhưng thể chất tuyệt đối không thể mạnh mẽ đến loại trình độ này.

– Tiền bối, dừng tay được chứ?

Chu Hằng bình thản nói, hắn có thể lý giải sự cẩn thận của Hàn Vũ Liên. Ban đầu nàng không tiếc tự hủy dung mạo, như thế nào lại dễ dàng tin tưởng người khác.

– Bất quá không có cậy mạnh!

Hàn Vũ Liên đánh giá, không đếm xỉa tới thể chất có lực phòng ngự đáng sợ kia của Chu Hằng.

Chu Hằng cười ha ha, hai đấm rung lên, oanh một tiếng, trên nắm tay bốc cháy lên hai luồng ngọn lửa màu tím, nói:

– Vậy thì đánh tiếp.

Ánh mắt Hàn Vũ Liên không khỏi căng thẳng, bản năng của nàng cảm ứng được tử hỏa này cũng có sinh ra năng lực uy hiếp đối với nàng.

Người nam nhân này thật đúng là sâu không lường được!

Nàng biết quả đấm của như hoàng kim kia là Xích Kim huyết mạch của Triệu gia. Bởi vì yêu nghiệt Triệu Đoạt Thiên, đại danh của Xích Kim huyết mạch ở giữa các võ giả thượng tầng của Lãng Nguyệt Quốc có thể nói là không người nào không biết.

Nhưng tử hỏa này là huyết mạch gì?

Tuyệt không thể nào là võ kỹ, bởi vì cho dù là võ kỹ Thiên cấp thượng phẩm cũng không thể có uy lực kinh khủng như thế!

Chỉ có huyết mạch lực mới có thể đột phá hạn chế của cảnh giới, phát huy ra chiến lực vô cùng vô tận, nhưng, đến tột cùng là huyết mạch lực gì mới có thể phát huy ra uy lực kinh khủng như thế? Vượt qua một hai tiểu cảnh giới cũng là cực kỳ không được, huống chi là hai đại cảnh giới!

– Ngươi chỉ muốn biết nơi hạ lạc của Dao Dao?

Hàn Vũ Liên mở miệng nói.

– Không sai!

Hàn Vũ Liên dừng một hồi, nói:

– Nàng có thể ở Hoàng Nha Thôn, ở phía đông Phong Vân Thành!

– Đa tạ tiền bối!

Chu Hằng ôm quyền hành lễ, mặc dù không biết tại sao đối phương đột nhiên thông suốt, nhưng cái này không liên quan chuyện của hắn, chỉ cần có thể tìm được Hàn Diệc Dao là được.

– Tại hạ cáo từ!

Hắn xoay người trở lui, cũng không có đi Vũ Hoa Thành, mà là trực tiếp đi Phong Vân Thành.

Đưa mắt nhìn Chu Hằng rời đi, Hàn Vũ Liên rất nhanh cũng bắn người dựng lên, mục đích đồng dạng là Phong Vân Thành.

Nếu như Chu Hằng vô tình đến gần chính mình, như vậy khả năng hắn muốn bỏ thuốc vô cùng nhỏ, nhưng có thể loại bỏ sự bất lợi hắn muốn làm đối với mình. Bất quá chuyện này liên quan đến Hàn Diệc Dao, nàng tuyệt đối không thể coi nhẹ,

nhất định phải biết chân tướng sự tình.

Địa điểm là nàng định. Lấy cước trình của nàng tất nhiên mau hơn rất nhiều so sánh với Chu Hằng, không cần lo lắng Chu Hằng sẽ bố trí bẫy rập.

[CHARGE=3]

…

Phong Vân Thành là một cái thành nhỏ, cách Vũ Hoa Thành mấy vạn dặm, dĩ nhiên điểm này khoảng cách căn bản không tính là gì đối với Chu Hằng, chỉ có ba ngày sau đó hắn đã đến nơi này, sau khi hỏi thăm, hắn liền tìm tới Hoàng Nha Thôn.

Hắn tìm tòi từng gian thôn xá. Lấy thực lực của hắn tự nhiên không có người có thể phát hiện, rất nhanh đã tìm tòi tổng cộng hơn ba trăm người trong thôn một lần.

Hàn Diệc Dao không ở nơi này.

Chu Hằng hỏi thăm một chút, trước kia nơi này quả thật có một cô nương dung mạo tương tự Hàn Diệc Dao ở qua, nhưng đã thật lâu không có trở lại.

Hắn không hết hy vọng. Lại ở nơi này mười ngày, nhưng thủy chung không có phát hiện Hàn Diệc Dao đến, xem ra, nữ nhân này cũng không định ở nơi này, dù sao nơi này đã từng lưu lại dấu vết của nàng, dễ dàng bị dò thăm.

Người muốn biến mất thật ra thì rất dễ dàng, ẩn tính dấu diếm tên tùy tiện trốn một góc nào đó, lấy lực lượng của một người sao có thể tìm được?

Nếu như phát động lực lượng của Triệu gia đi tìm, vậy khả năng tìm được người tất nhiên tăng nhiều, nhưng gióng trống khua chiêng như thế sẽ kinh động Ứng gia. Mặc dù Chu Hằng không sợ hãi hai tôn Đại Phật kia của Ứng gia, nhưng không sợ cùng có thể đối kháng là hai chuyện khác nhau.

Bỗng nhien gây chuyện coi là dũng cảm sao?

Ứng gia sẽ không nuốt trôi cục tức này?

Hơn nữa, Chu Hằng bây giờ không phải là một người, gặp phải nguy hiểm trốn vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp sẽ xong việc. Triệu gia, có thân nhân của hắn, còn có bằng hữu!

Chán ghét Triệu Đoạt Thiên là một chuyện, nhưng hắn tuyệt đối không thể vì vậy mà giận chó đánh mèo cả Triệu gia.

Chuyện riêng của hắn không nên để Triệu gia liên lụy vào.

Cuối cùng liếc nhìn Hoàng Nha Thôn, Chu Hằng mơ hồ cảm thấy có loại cảm giác bị người dòm ngó, nhưng nghĩ đến hắn là Hàn Vũ Liên, hắn cũng không có để ở trong lòng, thân hình bắn lên, quay lại Lan Lăng Thành.

Nửa tháng sau, hắn trở lại Triệu gia.

Lần này hắn cũng không có mang theo Tiêu Họa Thủy chúng nữ đồng hành, sớm đã có thói quen các nàng ở bên người, hơn một tháng này không có nghe thanh âm kỷ kỷ tra tra của các nàng thật đúng là có chút ít không có quen.

Buổi tối hôm đó, hắn tự nhiên nói chuyện trên giường cùng tam nữ, chuyện thứ nhất tất cả mọi người thích, thứ hai là Thiên Dương Địa Âm Công, mặc dù trợ giúp đối với Chu Hằng không lớn, nhưng có thể tăng lên một chút là một chút.

Cũng là ba người Tiêu Họa Thủy tích lũy tu vi linh lực rất nhanh, dù sao Chu Hằng chẳng những là Khai Thiên Cảnh, hơn nữa còn là yêu nghiệt có không gian đan điền gấp 180 lần so sánh với Khai Thiên Cảnh bình thường, linh lực lưu chuyển trong cơ thể thật sự dồi dào, đối với tam nữ mà nói, hắn thật đúng là một đỉnh lô tuyệt hảo.

Hai ngày sau, hắn bị Triệu Đoạt Thiên kêu đi qua.

– Ừm? Tư cách tiến vào Thượng Thiên Võ Các?

Sau khi Chu Hằng nghe Triệu Đoạt Thiên nói xong, lộ ra vẻ mặt kỳ quái.

– Thượng Thiên Võ Các là do một vị cường giả Thần Anh Cảnh của Thiên Long Đế triều sáng chế, mỗi ba năm cũng sẽ chiêu thu học sinh một lần, ở đó có thể nhận được dạy bảo cực lớn!

Triệu Đoạt Thiên giải thích cho Chu Hằng. – Ta năm đó đã ở Thượng Thiên Võ Các, mặc dù không có tròn ba năm, nhưng luôn là có chút thu hoạch! Vị cường giả này có lòng giương cao võ đạo, dốc lòng chỉ bảo hậu bối, đáng giá để tôn kính! Ngươi đi ra sức một chút đi, ba ngày sau Thượng Thiên Võ Các sẽ phái người đến tiến hành khảo hạch! Võ Các do cường giả Thần Anh Cảnh sáng chế?

Chu Hằng đi ra khỏi phòng của Triệu Đoạt Thiên, người bận rộn này cũng không có giải thích quá cặn kẽ cho Chu Hằng, vừa lúc Mai Di Hương tìm đến Phong Liên Tình chơi, hắn liền gọi quý nữ này lại, hỏi thăm tình huống chi tiết.

Vị cường giả Thần Anh Cảnh kia tên thật là gì sớm đã không có ai biết, cho dù biết cũng không có ai dám gọi thẳng, thậm chí ở trong đáy lòng cũng không gọi tục danh của vị cường giả này, mà tôn xưng là Dương Thiên Thánh giả.

Vị cường giả võ đạo này chẳng những công tham tạo hóa, trên đời khó gặp địch thủ, trọng yếu hơn là cách làm người của hắn, truyền thụ sở học cả đời cho thế gian, phát huy trình độ võ đạo của cả nhân loại, vì vậy giành được sự kính trọng của tất cả mọi người.

Chỉ có hắn mới được tôn xưng là Thánh giả, mấy vị cường giả Thần Anh Cảnh khác đều không có đặc biệt như vậy!

Dĩ nhiên, cũng không phải là tất cả mọi người đều có tư cách thỉnh giáo võ học vị Dương Thiên Thánh giả này, dù sao thiên hạ nhiều người như vậy, vị Thánh giả này cho dù có thể sống hơn mấy vạn năm cũng không đủ!

Vị Thánh giả này khai sáng Thượng Thiên Võ Các, cách mỗi ba năm sẽ chọn lựa nhân tài kiệt xuất nhất ở trong vương quốc của cả nhân loại để thu vào Võ Các tiến hành bồi dưỡng, trên nguyên tắc mỗi người chỉ có thể nhận được ba năm dạy bảo, nhưng người có thiên phú kiệt xuất thì có thể tiếp tục lưu lại, trở thành đệ tử chân truyền của vị cường giả này.

Nghe nói, hiện tại vị Dương Thiên Thánh giả này tổng cộng có 34 vị đệ tử chân truyền, trong đó có mười hai người đạt đến Linh Hải Cảnh, mà có hai người mạnh nhất thậm chí phá vỡ mà vào Kết Thai Cảnh!

Đúng là như thế, mỗi lần Dương Thiên Thánh giả chiêu thu đệ

tử vào Võ Các, tất cả mọi người sẽ đi bái sư, cho dù là đệ tử của hào môn như Ứng, Mai, Bạch cũng không ngoại lệ.

Bởi vì bọn họ cho dù có lão tổ Kết Thai Cảnh trấn giữ sau lưng, nhưng đâu có thể nào thời thời khắc khắc chỉ điểm bọn họ? Tỷ như Ứng gia, cũng là yêu nghiệt tuyệt đối như Ứng Thừa Ân mới có thể được Ứng Thiên Ấn dốc lòng chỉ đạo, những người khác nào có tư cách như vậy?

Lúc này mới lộ ra sự bất phàm của Dương Thiên Thánh giả!

Ba năm một lần, danh sách cực kỳ có hạn, đối với mỗi người có chí trèo lên võ đạo đỉnh phong mà nói cũng là cơ hội vô cùng khó có được. Thả vào cả nhân loại thì cái gọi là thiên tài thật là đếm không xuể, cũng chỉ có người đứng đầu nhất mới có thể bộc lộ tài năng.

Cạnh tranh, vô cùng kịch liệt!

Tỉnh Thiên hẳn là vì thế mà đến đế đô a?

Nói tới chỗ này, Mai Di Hương đã bị Phong Liên Tình kéo chạy ra ngoài, hai nàng thêm cả Đại Hôi Hùng, hiện tại nghiễm nhiên đã trở thành đại tai tinh của đế đô, quấy rối vô số, hết lần này tới lần khác bởi vì bối cảnh đáng sợ của Mai Di Hương nên vẫn chưa có người nào dám quản, hiện tại đế đô lại tiếp tục ai oán.

Chu Hằng trở lại viện của mình, mới vừa ngồi xuống còn không có bao lâu, chợt cảm thấy một cổ lực đạo đánh tới, trực tiếp đập vào sau ót hắn!

Hưu!

Hắn bắn người lên, chỉ nghe ầm một tiếng, chỗ lúc trước hắn ngồi nhất thời hóa thành vô số mảnh vụn, một đầu con lừa cả người đen nhánh hiện hình ra!

– Con lừa đê tiện!

Chu Hằng cắn răng nghiến lợi nói.

– Hắc, Chu tiểu tử!

Con lừa đen đưa vó trước ra làm tư thế chào hỏi.

– Ban ngày cũng dám rêu rao khắp nơi, không sợ bị người ta chém làm toàn yến thịt lừa sao?

– Phi, không nên đánh đồng bổn tọa với chuột chạy qua đường

a!

Chương 252: Động phủ của cường giả Kết Thai Cảnh!

– Con lừa đê tiện, ngươi chạy tới làm cái gì, ngứa da nên muốn bị đánh sao? Vẫn là sống không nhẫn nại, tính toán kính dâng một thân thịt lừa đi ra ngoài để cho ta có bữa ăn ngon sao?

Một người một con lừa chẳng qua là sau mấy chiêu đã ngừng lại.

Con lừa đen dùng một chân vỗ tới đây:

– Lư đại gia phát hiện một cái địa phương tốt, cố ý cho ngươi một cơ hội, dẫn ngươi cùng đi phát tài, ngươi đừng có hảo tâm không biết lại còn lòng lang dạ thú như vậy?

– Không có hứng thú!

Chu Hằng từ chối như đinh chém sắt, một quyền đánh chân của con lừa đen trở về.

– Tiểu tử thúi!

Con lừa đen giận đến oa oa kêu to, há mồm cắn tới Chu Hằng.

– Thật là kỳ quái, ngươi thích cắn người như vậy, là đầu thai sai chỗ sao, không có thành chó a?

Thân hình Chu Hằng chợt lóe tránh ra, cười lên ha hả.

Con lừa đen cũng không có đuổi theo, nó cũng biết tốc độ của Chu Hằng ở phía trên nó, trừ phi nó đột nhiên tập kích, nếu không Chu Hằng chỉ cần có đề phòng thì nó là không thể nào đắc thủ. Con ngươi của con lừa đê tiện đảo một vòng, nói:

– Chu tiểu tử, tiết lộ một chút bí mật cho ngươi biết, chỗ kia chính là động phủ của một gã cường giả Kết Thai Cảnh lưu lại!

– Ừm?

Chu Hằng lộ ra vẻ mặt cảm giác hứng thú.

– Thật?

– Thiên chân vạn xác!

Con lừa đen vỗ ngực thình thịch.

– Nếu là giả dối, con lừa đê tiện ngươi sẽ tự thiến?

Chu Hằng nửa tin nửa ngờ.

– Phi phi phi, Lư đại gia cả đời quang minh lỗi lạc, chưa bao giờ nói láo!

Con lừa đen đầy mặt tức giận, nhếch miệng nhìn chằm chằm Chu Hằng, lại là bộ dáng muốn cắn người.

Chu Hằng sờ sờ cằm, nói:

– Lấy lòng tham hẹp hòi của con lừa đê tiện ngươi, nếu biết động phủ của cường giả Kết Thai Cảnh ở đâu, sớm chỉ có một người, không, một con lừa giết qua, sẽ hảo tâm tìm ta như vậy sao?

– Hừ, nếu không phải bổn tọa muốn mượn Cửu Huyền Thí

Luyện Tháp của ngươi để vượt qua một quan tạp, chắc chắn sẽ không chọn tên tiểu tử thúi ngươi để phát tài!

Lòng con lừa đen cũng tràn đầy khó chịu, nói.

Nó vừa nói như thế, thì ngược lại Chu Hằng tin. Hắn cười cười, nói:

– Vậy chờ ta ba ngày, ta còn có chuyện phải làm!

– Đợi không được!

Con lừa đen bộ dáng tức giận, nói:

– Mấy ngày qua là lúc cấm chế ở ngoài động phủ yếu nhất, bỏ qua cơ hội này, ngay cả bổn tọa cũng không có nắm chắc sẽ tới gần cửa động!

Quả nhiên, con lừa đê tiện này vẫn tham lam hẹp hòi!

Nó khẳng định một mình thử qua rất nhiều lần, cho đến khi vạn phần khẳng định không cách nào dựa vào lực lượng của mình thông qua, lúc này mới tìm đến Chu Hằng.

Con lừa đê tiện này chính là thuộc về loại hẹp hòi có tiện nghi toàn bộ chính mình chiếm, có thể phân cho người khác hay không cũng chẳng phân biệt được!

Chu Hằng lộ ra một tia do dự. Ba ngày sau đó chính là thời gian Thượng Thiên Võ Các chọn lựa đệ tử, nếu là hắn bỏ qua, sẽ phải đợi thêm ba năm nữa mới có cơ hội cầu giáo vị cường giả Thần Anh Cảnh kia.

Nhưng nghĩ lại, hắn không khỏi lộ ra nụ cười, hắn đi Thượng Thiên Võ Các có thể học được cái gì?

Vực? Hắn đã mò tới cánh cửa, nhắm phương hướng, sắp nắm chắc, cho dù là có cường giả Thần Anh Cảnh chỉ điểm, hắn cũng không thể tăng tốc độ nhanh hơn bao nhiêu.

Đột phá đại cảnh giới?

Sơn Hà, Linh Hải tự nhiên không nói chơi, nhưng Kết Thai Cảnh có thể có chút phiền toái, dù sao cũng phải tạo thành Thần chích ở trong người, đây là một loại biến hóa nghiêng trời lệch đất, hắn chưa từng trải qua, không biết sẽ làm hắn dừng lại bao lâu.

Nhưng Triệu Đoạt Thiên đã nhảy vào Kết Thai Cảnh một chân, Thần chích dần dần thành, hắn quan sát lợi ích có được từ đối phương, sẽ vượt qua chuyện lắng nghe giảng thuật của bất kỳ một cường giả nào.

Dù sao một cái chẳng qua là ngôn truyền, nhưng một cái khác cũng là có thể dùng thần ý của mình để quan sát, thể hội.

Đặc biệt là động phủ của một gã cường giả Kết Thai Cảnh lưu lại!

Chu Hằng lập tức quyết định, nói:

– Tốt, chúng ta liền xuất phát!

Hắn mới vừa trở lại đã muốn ra ngoài, dù sao cũng phải nói với mẫu thân. Tiêu Họa Thủy bên kia cũng dặn dò một chút, dù sao nữ đày tớ này hắn vẫn là rất ưa thích, Lan Phi cùng Nam Cung Nguyệt Dung có thể không nhìn.

Biết được ái tử lại muốn rời đi, Triệu Khả Hân không khỏi vạn phần không nỡ, nàng cùng Chu Hằng chia lìa hai mươi năm, thật vất vả mới gặp lại, hết lần này tới lần khác Chu Hằng lại là cả ngày chạy ngược chạy xuôi, làm hại nàng không có quá nhiều thời gian nhìn con.

Nàng ép Chu Hằng ở lại một ngày, sáng sớm ngày mai mới lên đường.

Buổi tối, Tiêu Họa Thủy, Lan Phi, Nam Cung Nguyệt Dung, Phong Liên Tình, Mai Di Hương đi tới sân của hắn, các nàng cũng rất thích ăn món ăn mà Triệu Khả Hân làm. Mà Triệu Khả Hân cũng hết sức vui vẻ nấu cơm cho mọi người ăn, toàn gia vô cùng hoà thuận vui vẻ, vây quanh là mơ ước của nàng.

– Di, làm sao lại có con lừa thối?

Phong Liên Tình liếc mắt liền phát hiện ra con lừa đen, nhất thời hai mắt sáng lên, nàng cũng là cảm thấy hết sức hứng thú đối với hết thảy yêu thú, lúc này liền phát động năng lực của nàng câu thông với con lừa đen.

Nàng lập tức lộ ra vẻ mặt vừa sợ vừa giận, chạy đến phòng bếp đi lấy thái đao, bổ tới con lừa đen.

– Con lừa thối này lại dám mắng chửi người ta!

– Di, yêu thú còn có thể mắng chửi người?

Mai Di Hương cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, nàng biết Phong

Liên Tình có thể câu thông cùng yêu thú, nhưng yêu thú lại là làm sao học được cách mắng chửi người, truyền đi thông qua thần thức?

– Bổn tọa là thần thú trời giáng, mắng chửi người có cái gì kỳ quái?

Con lừa đen ưỡn ngực, ngẩng cái đầu lừa lên thật cao.

– Tiểu nha đầu dám nghĩ sẽ nô dịch bổn tọa, Lư đại gia mắng nàng vẫn là chuyện nhỏ, nếu không đã đạp cho nàng đầu đầy pháo!

Con lừa, con lừa nói chuyện!

Chúng nữ đồng thời lộ ra vẻ mặt chấn động vô cùng, này này này này, đây không phải là mình nằm mơ không có tỉnh chứ?

Mai Di Hương véo mặt ngọc của mình, đau! Phong Liên Tình lại đánh Tiểu Hôi một quyền, lại bị một quyền nặng hơn của đối phương đánh cho bay ra ngoài, đau hơn! Tiêu Họa Thủy sờ giữa chân của mình một cái,, không có ẩm ướt … vậy là không có nằm mơ!

– Ha ha ha ha, còn không mau quỳ bái bổn tọa, bổn tọa tâm tình tốt, nói không chừng sẽ chúc phúc cho các ngươi!

[CHARGE=3]

Con lừa đen ngồi ở trong ghế, hai chân sau dẫm ở trên mặt đất, vó trước lại ôm ở trước ngực, bộ dáng vô cùng lớn lối.

– Di?

Nó đột nhiên dừng lại, đem ánh mắt chăm chú vào trên người của Tiểu Kim.

– Con lừa đê tiện, sao vậy?

Chu Hằng biết con lừa đê tiện này kiến thức rộng rãi, nếu là lộ ra vẻ kinh ngạc, vậy khẳng định là có phát hiện khó có được.

– Chu tiểu tử, Tiểu Miêu này là sủng vật của ngươi sao? Đưa cho bổn tọa, bổn tọa nhất định nuôi nó mập!

Hai mắt con lừa đen sáng lên, quay đầu lại nói với Chu Hằng.

– Mơ tưởng!

Phong Liên Tình chúng nữ trăm miệng một lời, nói.

Xem ra miệng đê tiện của con lừa đen vừa mở miệng là có năng lực có thể để cho mọi người chán ghét, Phong Liên Tình các nàng vốn là thích Tiểu Kim vô cùng, tự nhiên không thể nào đẩy nó vào hố lửa.

Chu Hằng lại kéo con lừa đen sang một bên, nói:

– Con lừa đê tiện, con hổ kia đến tột cùng là giống gì?

– Bổn tọa làm sao biết!

Con ngươi con lừa đen không ngừng chuyển.

Con lừa đê tiện này vừa nhìn đã biết là nói láo!

Nhưng nếu nó không chịu nói, vậy ép làm sao cũng là vô dụng, con lừa đê tiện này miệng kín như bưng. Bất quá, chỉ cần biết rằng Tiểu Kim quả thật rất có địa vị là được, có thể trực tiếp lấy Nguyệt Châu làm thức ăn, tự nhiên không thể nào là vật phàm.

Cả đêm trôi qua, Tiêu Họa Thủy tam nữ cùng Chu Hằng triền miên mọi cách, ngày mai Chu Hằng lại phải rời đi, tự nhiên phải một lần muốn đủ, cho tận tới khi mệt mỏi ngay cả một ngón tay cũng không thể động đậy, lúc này mới chìm vào giấc ngủ.

Ngày hôm sau, Chu Hằng cùng con lừa đen lên đường.

– Con lừa đê tiện, cường giả Kết Thai Cảnh kia là thân phận gì?

Một người một lừa cũng là thân pháp cực nhanh, một ngày là có thể tung hoành mấy vạn dặm.

– Tiện phôi kia tên là Cổ Hà Càn, vô cùng xấu xa!

Con lừa đen đằng đằng sát khí nói, cái đuôi cũng dựng lên.

Chu Hằng trong lòng vừa động, nói:

– Ngươi gặp qua người này?

– Phi, tên khốn kiếp kia chính là hóa thành tro bổn tọa cũng có thể nhận ra được!

Con lừa đen cười quái dị nói:

– Ai bảo hắn đắc tội bổn tọa, bổn tọa sẽ tịch thu hang ổ của hắn!

Chu Hằng kéo con lừa đen lại, nghiêm nét mặt nói:

– Con lừa đê tiện, ngươi đến tột cùng là người thời đại nào?

Cái vấn đề này, hôm nay hắn nhất định muốn biết rõ ràng!

Con ngươi con lừa đen đổi tới đổi lui, tựa hồ lại muốn nhìn trái phải mà nói hắn, hoặc là đi tiểu chạy trốn để thoát khỏi vấn đề này. Nhưng thấy vẻ mặt tuyệt không bỏ qua kia của Chu Hằng, nó thử nhe răng, nói:

– Bổn tọa ngủ lâu như vậy, không nhớ được rõ ràng, đại khái, có lẽ, có thể là mấy vạn năm trước!

Chu Hằng nhướng mày, nói:

– Con lừa đê tiện, ngươi thật sự sống lâu như vậy?

Cho dù là cường giả Hóa Thần Cảnh cũng chỉ có thọ nguyên không tới năm ngàn năm, con lừa đê tiện này lại nói mình là nhân vật mấy vạn năm trước, bảo người ta tin tưởng như thế nào?

– Chu tiểu tử, cái thế giới này có vô số bí mật ngươi không biết, chẳng qua là bây giờ tầng thứ của ngươi quá thấp, không có tư cách đụng vào!

Con lừa đen nghiêm nghị nói, thái độ nghiêm túc khó có được.

– Cần cảnh giới gì mới đủ tư cách?

Chu Hằng đối với cái điểm này cũng là không có hoài nghi.

– Ít nhất Kết Thai Cảnh!

Yêu cầu này thật đúng là không thấp a, bất quá chỉ có Kết Thai Cảnh mới có thể kết thành Thần chích, thẳng vào địa tâm, thăm dò toàn bộ đại lục, từ điểm đó mà nói, yêu cầu Kết Thai Cảnh không cao.

– Chu tiểu tử, không bao lâu nữa cả thế gian sẽ xuất hiện hỗn loạn lớn, không có đủ thực lực sẽ hôi phi yên diệt!

Lời nói của con lừa đen có chút sâu xa.

– Chỉ có đạt tới Kết Thai Cảnh, ngươi mới có một đường sinh cơ, thậm chí lấy hạt thóc trong lửa, mưu đoạt cơ duyên nghịch thiên.

– Con lừa đê tiện, bộ dáng này của ngươi thật đúng là làm cho người ta không có quen!

– Phi, bổn tọa coi ngươi là bằng hữu, nên có ý nhắc nhở ngươi, thật là không biết người tốt!

– Đúng rồi, nơi ở trước kia của ngươi chính là cách niên đại của Vạn Cổ Đại Đế rất xa sao?

– Hắc hắc, bổn tọa chính là tận mắt nhìn thấy Vạn Cổ Đại Đế!

– Con lừa khoác lác!

– Không tin thì quên đi, bổn tọa là thiên địa tường thụy, vạn dân kính ngưỡng, cần một tên tiểu tử thúi như ngươi để chứng minh sao?

– … Da mặt ngươi thật là dày tới mức thái quá!

– Phi, bổn tọa chính là nói thật!

Năm ngày sau đó, bọn họ đi tới phía trước một vách đá.

– Con lừa, ngươi sẽ không nói chúng ta phải từ nơi này nhảy xuống chứ?

Chu Hằng quay đầu, hỏi.

Hắn mặc dù là tu vi linh lực Khai Thiên Cảnh, còn có khí lực của pháp khí Sơn Hà Cảnh, nhưng là từ địa phương cao như vậy té xuống, chết có thể sẽ không, nhưng tuyệt đối sẽ bị thương nặng!

– Phải có lòng tin với chính mình!

Con lừa đen nhếch miệng cười một tiếng, bốn vó bước ra, bay ra khỏi vách đá, một đầu rơi xuống.

Sức hút của nơi này vô cùng lớn, thân thể con lừa đen trong nháy mắt hóa thành một đạo sao rơi rồi biến mất.

Chu Hằng bất chấp, một cước bước ra, hưu, thân hình của hắn gia tốc trong nháy mắt.

Chương 253: Linh Oa!

Chu Hằng có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp hộ thân, vạn nhất con lừa đen này thật muốn gài bẫy hắn, hắn hoàn toàn có thể trốn vào bên trong bảo tháp.

Lúc thân hình của hắn rơi xuống hơn ba trăm trượng, ông, hắn phảng phất đi vào trong một mảnh chất lỏng vô cùng đặc dính, ngay sau đó một cổ lực lượng huyền diệu dẫn dắt, hưu, cảnh vật trước mắt lập tức biến đổi.

Không ngờ hắn xuất hiện ở trong một mảnh sơn cốc xa lạ.

– Cổ Hà Càn lão này rất âm hiểm, chế tạo vị trí cửa vào kín đáo như vậy, nếu không phải bổn tọa rõ hắn như lòng bàn tay, người bình thường tuyệt đối không thể tìm tới!

Con lừa đen hưng phấn mà nói, một bộ hung tướng muốn đào phần mộ của người ta.

Chu Hằng không thừa nhận cũng không được, cửa vào này quả thật được thiết trí cực kỳ bí ẩn, chỉ sợ cũng chỉ có cường giả Kết Thai Cảnh mới có đại năng lực làm được điểm này!

– Chu tiểu tử, đừng tưởng rằng đến nơi này đã an toàn, Cổ lão tặc kia xấu xa, nơi này khắp nơi là yêu thú, đề cao cảnh giới!

Con lừa đen lại nói, người lại dựng lên, dùng hai chân sau từng bước từng bước đi về phía trước, bộ dáng thận trọng.

Chu Hằng không nhịn được cười lên ha hả, bộ dáng của con lừa giảo hoạt này thật sự quá khôi hài!

– Hư!

Con lừa đen quay đầu lại, giơ lên một chân làm hình dáng chớ có lên tiếng.

– Ân ân ân!

Chu Hằng gật đầu lia lịa, nhưng nhìn cái mông của con lừa đen, bộ dáng quơ quơ cái đuôi đi tới, để cho hắn không nhịn được mà tươi cười.

Chu Hằng có Ẩn Tức Phù, con lừa đen cũng tự có thủ đoạn giấu diếm khí tức, hai người như U Linh, đi xuyên qua trong sơn cốc cự đại này.

Sơn cốc này to đến thái quá!

Chỉ là đáy cốc đã có phương viên đại khái trên trăm dặm, mà chu vi vách tường của cốc thì cao ít nhất vạn trượng, đâm xuyên qua mây, cắm thẳng lên trời, tựa hồ có thể tiếp giáp cùng phía chân trời. Ngẩng đầu nhìn qua, tầng mây đều chỉ ở địa phương giữa sườn núi, làm cho người ta có cảm giác bị áp bách.

– Phía trước là lãnh địa của Độc Linh Oa, phải xuyên qua, Chu tiểu tử, không nên ham chiến, một đường trực tiếp đi qua. Phía trước nữa chính là lãnh địa của Hổ Đầu Mãng, Độc Linh Oa không dám đuổi theo!

Con lừa đen nói.

Chu Hằng suy nghĩ một chút, nói:

– Con lừa đê tiện, ngươi không phải nói những ngày qua là lúc cấm chế yếu nhất, ta làm sao không nhìn thấy cấm chế gì?

– Ách?

Con lừa đen ngửa đầu nhìn bầu trời.

– Căn bản không có cấm chế có phải hay không?

Chu Hằng giận dữ, con lừa đê tiện này thật đúng là đê tiện a, vì lừa gạt hắn đi ra ngoài sớm một chút, thế nhưng nói ba hoa chích choè.

– Hắc hắc, có cấm chế, chúng ta đây không phải là còn không có tiến vào động phủ của lão tặc phôi đó sao?

Khóe miệng con lừa đen cười nói, lộ ra hai hàng răng trắng.

Thật ra thì Chu Hằng cũng không có quá để ý danh ngạch của Thượng Thiên Võ Các ở trong lòng, chẳng qua là khó chịu vì bị con lừa đê tiện này lừa mà thôi, hơn nữa nếu là đã tới, còn dây dưa ở vấn đề này cũng không có chút ý nghĩa nào.

Hắn hỏi:

– Những con Độc Linh Oa kia là cảnh giới gì?

– Đại bộ phận là Khai Thiên Cảnh, nhưng có vài đầu Oa Vương là Sơn Hà Cảnh!

Con lừa đen nói:

– Không cần thiết triền đấu cùng những yêu thú râu ria này, mục tiêu của chúng ta là phải dọn sạch của cải của Cổ lão tặc!

– Không, chúng ta phải một đường giết đi qua!

Tay phải Chu Hằng rung lên, xuất hiện thêm đoạn kiếm màu đen.

Đây cũng là cơ hội tăng tu vi linh lực lên cực kỳ khó có được!

Thấy hắc kiếm, ánh mắt con lừa đen nhất thời sáng lên:

– Chu tiểu tử, ngươi nhìn bổn tọa một thân đen, kiếm này cũng là một thân đen, vẫn là đưa cho bổn tọa đi, xứng đôi nhất!

Nó chảy nước miếng đầm đìa.

Con lừa đê tiện này rất nhạy cảm đối với đồ tốt.

– Cút!

Chu Hằng đi trước, không có đi ra bao xa, phía trước liền xuất hiện một mảnh chỗ trũng, thủy thảo cao chừng ba bốn trượng, căn bản là đại thụ xanh biếc. Nhưng đây đúng là thủy thảo, rễ cây non mềm, đón gió lay động, không hề chắc chắn giống cây cối.

Oa!

Trong đất trũng thỉnh thoảng có tiếng ếch ộp vang lên.

Chu Hằng nghe hướng gió, lập tức nhắm một phương hướng, bay vút đi.

– Tiểu tử thúi này cần gì phải gây sự với mấy con cóc này?

Con lừa đen vươn chân ra gãi đầu một cái, trăm điều khó hiểu.

Sưu sưu, Chu Hằng lên xuống mấy cái, đã đi tới trước một cái ao nước, chỉ thấy một đầu con ếch lớn chừng con nghé con.

Toàn thân là màu đen, khi miệng phồng lên lại càng lộ vẻ xấu xí.

– Không trách được người ta nói con cóc ăn thịt thiên nga, thật đúng là xấu xí, đặc biệt xấu!

Chu Hằng lẩm bẩm.

– Oa!

Con ếch kia mặc dù không ngôn ngữ của người nhưng yêu thú Khai Thiên Cảnh tự nhiên có linh trí cực cao, có thể cảm giác được Chu Hằng khinh miệt mình, nhất thời giận tím mặt.

Hơn nữa, năng lượng huyết nhục cường đại hàm chứa trong cơ thể nhân loại này, chính là vật đại bổ hoàn hảo đối với nó, cũng để cho con ếch sinh ra ý nuốt chửng mãnh liệt.

Nó nhảy lên thật cao, hộc ra một đạo máu đỏ, cuốn về phía Chu Hằng.

Hai mắt Chu Hằng mở ra, hắn có lực lượng gấp 180 lần Khai Thiên nhị trọng thiên bình thường, cho dù chống lại võ giả Khai Thiên tam trọng thiên đỉnh phong cũng có khả năng nghiền ép 60 lần, căn bản không phải chút thể chất của yêu thú có thể bù đắp!

Lực lượng kinh khủng cuốn qua, con ếch nhất thời từ không trung ngã xuống, giống như bị một bàn tay khổng lồ vô hình ấn xuống!

[CHARGE=3]

Xoẹt!

Chu Hằng tay nâng kiếm, bóng kiếm màu đen xẹt qua, cả đầu con ếch nhất thời bay lên.

Oa! Oa! Oa!

Nhất thời, cả chỗ lõm đầy nước cũng sôi trào, chừng trăm con ếch lớn nhảy tới đây.

Bọn chúng bị vây ở trong tuyệt cốc này không cách nào rời đi, nhưng cũng không trở ngại khi bọn chúng lấy cường đại lực lượng trở thành chủ nhân của đầm nước này, cả sơn cốc cũng bị mấy chủng tộc yêu thú cường đại phân chia mà trị, nước giếng không phạm nước sông.

Hiện tại lại có ngoại địch dám vào, những con ếch lớn này tự

nhiên là giận dữ.

Trong tiếng kêu của con ếch, những con ếch này rối rít phát khởi công kích về Chu Hằng, bọn chúng cũng có thể cảm ứng được huyết khí vô cùng dồi dào trong cơ thể người này, đối với yêu thú mà nói đây quả thực là một hỏa lò ngất trời!

Vật đại bổ, nhất định phải ăn!

Sát khí trong mắt Chu Hằng tăng mạnh, tâm niệm vừa động, linh lực chuyển động, lực lượng của hắn chỉ có thể thi triển gần người, nhưng linh lực cũng không bị hạn chế này, cho dù là tầm xa, linh lực vô cùng kinh khủng kia vẫn là có thể phát huy ra uy lực đáng sợ.

Bành! Bành! Bành!

Tất cả con ếch lớn bị hắn đè ép xuống từ giữa không trung, cái bụng hướng lên trời, nằm ở trong vũng nước, phát ra tiếng kêu to tức giận mà bất đắc dĩ.

Chu Hằng không chút lưu tình, hắc kiếm vạch ra, tận tình thu hoạch mạng của con ếch.

Oa! Oa!

Ở bên trong tiếng kêu điếc tai của con ếch, ba con ếch rõ ràng là lớn nhất xuất hiện, giống như một núi nhỏ, tản mát ra khí thế đáng sợ.

Sơn Hà Cảnh!

Nhưng hắn nhe răng cười một tiếng, ngay từ lúc ở đầm lầy Dã Hỏa hắn đã đánh lui một con cóc lớn Sơn Hà Cảnh, hiện tại mặc dù nhiều hơn hai con, nhưng hắn cũng có thêm tử hỏa dị biến, chiến lực tăng vọt rất nhiều.

– Tới đây đánh một trận!

Chu Hằng cười to nói.

– Oa!

Yêu thú có lẽ không nói mặt mũi, tự nhiên là đồng loạt lên, bọn chúng cho rằng lấy đông người để lấn át mới là phương pháp săn bắt vương đạo.

Chu Hằng gào to một tiếng, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắc kiếm xoáy tròn, khai hỏa toàn bộ chiến lực.

Ba đầu Độc Linh Oa này thật đúng là hết sức cường đại, có hai đầu trong đó đạt đến Sơn Hà tam trọng thiên đỉnh phong. Một đầu khác hơi yếu một chút, nhưng cũng đạt tới Sơn Hà nhị trọng thiên, hơn nữa yêu thú mạnh mẽ, mỗi một đầu Độc Linh Oa cũng có lực lượng vượt xa Chu Hằng.

Hắc kiếm mặc dù sắc bén, nhưng những con ếch này hình thể to lớn, một kiếm đâm tới cơ hồ là không đau.

Lúc trước hắn có thể dễ dàng chém giết Độc Linh Oa Khai Thiên Cảnh, là bởi vì lấy linh lực của hắn kích phát ra hắc kiếm, tạo thành kiếm khí dài chừng mấy trượng, mới có thể trực tiếp chém đứt mấy con ếch. Nhưng linh lực của hắn dù sao kém Sơn Hà Cảnh quá xa, kiếm khí này chém vào ba con ếch lớn kia cũng là không đau, phải lấy sự sắc bén của bản thân hắc kiếm cộng thêm lực lượng của hắn mới có thể có hiệu quả.

Nhưng hắc kiếm dù sao cũng là lưỡi dao gãy, cứ hơn một xích như vậy, vết thương cắt ra có thể sâu sao?

Hơn nữa, bởi vì tầng thứ linh lực của Chu Hằng không đủ, con ếch lớn có thể dễ dàng lấy linh lực ra để tiến hành chữa thương, uy hiếp tạo thành tự nhiên nhỏ đến không thể nhỏ hơn.

– Chu tiểu tử, đi thôi, ngươi có thể đánh tới sang năm cùng bọn chúng đấy!

Con lừa đen ở một bên ngáp, nói.

Chu Hằng có tốc độ cực nhanh, mà ba đầu Độc Linh Oa lại chiếm cứ ưu thế tuyệt đối về lực lượng, ở trong thời gian ngắn căn bản không phân ra thắng bại.

– Không cần thiết!

Tay trái Chu Hằng rung lên, xuất hiện của viên hạt châu màu tím.

Tử Lôi Châu, có thể sinh ra uy hiếp đối với cường giả Linh Hải Cảnh của

Ném!

Ầm! Ầm! Ầm!

Chu Hằng liên tiếp ném ra ba miếng Tử Lôi Châu, âm thanh nổ thật to nhất thời vang dội cả sơn cốc.

Bùn đất tung bay, chỉ thấy ba con ếch lớn đều bị chấn cho

bụng hướng lên trời, chỉ còn lại có nửa sức lực!

Con ngươi của con lừa đen cũng trợn ra, không ngừng dậm chân, chảy nước miếng lẩm bẩm:

– Biết điều một chút. Thứ tốt! Thật là đồ tốt! Lại là sức thiên lôi!

Chu Hằng bay vọt tới, đẩy hắc kiếm ra, chém ra mười mấy kiếm. Một đầu Độc Linh Oa cuối cùng bị hắn chém đứt. Hắn tiếp tục, ba đầu Độc Linh Oa Sơn Hà Cảnh trong nháy mắt thây đầy đất.

Đáng tiếc, Nguyên Lôi Bảo Trận cũng bị Hàn Diệc Dao mang đi, trên người hắn chỉ có mười hai viên Tử Lôi Châu, dùng một viên sẽ ít đi một viên! Nhưng bảo vật che giấu để làm chi, tự nhiên là phải dùng để tăng cường thực lực của mình, dù sao nó cũng không khác thủ đoạn tự vệ.

Ba thủ lĩnh Sơn Hà Cảnh vừa đi, cả bầy ếch nhất thời tan rã, Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, rất nhanh đã tàn sát cả bầy ếch.

– Chu tiểu tử, ngươi thật đúng là lòng dạ độc ác!

Con lừa đen quyệt miệng nói.

– Hắc hắc, buổi tối có muốn ăn thịt lừa chưng hay không?

– … Ừm, hôm nay sao không tệ!

Chu Hằng tiến vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, luyện hóa tinh khí sinh mệnh mà hắc kiếm hấp thu được, chẳng qua là nửa ngày, tu vi của hắn đã đẩy mạnh đến Khai Thiên nhị trọng thiên hậu kỳ.

Nếu là có một bầy Độc Linh Oa nữa, hắn có thể trực tiếp phá Khai Thiên tam trọng thiên!

– Con lừa, Hổ Đầu Mãng kia số lượng là bao nhiêu?

– Ít hơn so với Độc Linh Oa, bất quá Sơn Hà Cảnh có tới năm đầu!

– Vậy tiếp tục giết đi qua!

Chu Hằng đằng đằng sát khí nói, loài người cùng yêu thú vốn là trời sanh đối địch, là con mồi của nhau, nên không cần nói tới lòng dạ độc ác.

Một người một lừa tiếp tục đi tới, rất nhanh liền tiến vào lãnh địa của Hổ Đầu Mãng.

Hổ Đầu Mãng, danh như ý nghĩa, đầu hổ thân rắn, lực lớn vô cùng, là một trong bá chủ trong sơn cốc.

Loại yêu thú này khả năng sinh đẻ có thể xa xa không giống Độc Linh Oa, tổng cộng chỉ có hơn ba mươi con, nhưng thực lực tổng thể lại cường đại hơn, có năm đầu Sơn Hà Cảnh, vì vậy từ trước đến giờ Độc Linh Oa không dám phạm giới, ngược lại thỉnh thoảng sẽ bị Hổ Đầu Mãng nuốt trọn vài đầu.

Chu Hằng cầm trường kiếm tiến vào.

Chương 254: Khởi Phượng Thảo

Nếu so số lượng Hổ Đầu Mãng ít hơn Độc Linh Oa, nhưng về trình độ khó đối phó thì lại hơn xa, Chu Hằng dùng hết ba ngày mới xử lý toàn bộ những con yêu thú này, mà cũng phải tiêu hao mất 5 viên Tử Lôi Châu, làm cho con lừa đen đau lòng không thôi.

– Con lừa! Ngươi đau xót cái gì?

– Của ngươi chính là của bổn tọa, bổn tọa… chính là của bổn tọa, đương nhiên đau lòng!

Đối mặt với tính vô sỉ của con lừa đê tiện này, Chu Hằng thật không có lời nào để nói, chỉ có thể vươn một cây ngón giữa tỏ vẻ vô cùng khinh bỉ. Con lừa đen thì lại lắc lắc cái mông về phía hắn, vung vẫy cái đuôi đồng dạng tỏ vẻ khinh miệt.

Sau khi luyện hóa xong tinh khí sinh mệnh của Hổ Đầu Mãng, Chu Hằng cách Khai Thiên tam trọng thiên chỉ có một bước xa.

– Chu tiểu tử! Chúng ta lại đi làm một khoản mua bán lớn! Con lừa đen thần thái phấn chấn, nói.

– Mua bán cái gì?

– Đi tiếp tới phía trước chính là địa bàn của Ba Hình Thú, tên to xác kia đang canh chừng một gốc cây Khởi Phượng Thảo, sắp thành thục! Con lừa đen vừa nói, miệng vừa chảy đầy nước miếng.

– Nói rõ hơn một chút xem! Cũng không phải mỗi người đều là nhân vật lớp người già sống mấy vạn năm giống như con lừa đê tiện ngươi này! Chu Hằng trừng mắt một cái nói.

– Xì! Con lừa đen không cam lòng chịu thiệt, trước trừng mắt nhìn Chu Hằng một cái, mới nói: – Khởi Phượng Thảo cũng đúng là đồ tốt đấy! Phải qua 10 vạn năm mới có thể thành thục một lần, kết quả có thể giúp cho cường giả Linh Hải Cảnh trực tiếp phá vỡ mà vào Kết Thai Cảnh!

Chu Hằng đầu tiên là ánh mắt sáng ngời, lập tức liền sinh nghi hỏi: – Cây Khởi Phượng Thảo này còn chưa đủ năm phải không?

– Còn kém một chút!

– Kém bao nhiêu?

– Không lâu!.

– Không lâu là bao lâu?

– Ách… Cũng chỉ chừng hơn vạn năm!

Chu Hằng thiếu chút nữa tung một đấm đánh tới, hơn vạn năm mà gọi là không lâu? Dù là cường giả tuyệt thế Hóa Thần Cảnh cũng chỉ có thể sống không đến 5000 năm!

– Chu tiểu tử! Vậy là ngươi không hiểu rồi! Con lừa đen nghiêm trang nói: – Khởi Phượng Thảo tuy rằng sau khi thành thục dùng hiệu quả tốt nhất, nhưng dù là linh thảo vừa mới nảy mầm cũng có thể có công hiệu vô cùng to lớn!

– Khởi Phượng Thảo 9 vạn năm đã kết thành linh quả, tuy rằng hiệu quả chưa hoàn toàn thành thục, tuy nhiên đối với chúng ta mà nói mới vừa đúng thời điểm! Con lừa đen nghiêm trang nói: – Hai chúng ta chia đều, khẳng định có thể tăng lên tu vi một cấp bậc! Nói không chừng ngươi có thể trực tiếp phá vỡ mà vào Sơn Hà Cảnh!

Chu Hằng gật gật đầu, nói: – Con Ba Hình Thú kia là tu vi gì?

– Linh Hải Cảnh! Đỉnh phong! Con lừa đen bĩu môi, nói: – Thật ra nó cũng không sống chờ được lâu như vậy, bản thân đã là Linh Hải Cảnh đỉnh phong, không phải Khởi Phượng Thảo thành thục cũng không có mảy may ưu đãi đối với nó. Vậy mà cứ tử thủ không bỏ! Chiếm hầm cầu mà không xả… nếu bổn tọa còn có tu vi năm xưa thì đã sớm một chân đá chết nó rồi!

Linh Hải Cảnh đỉnh phong a!

Chu Hằng lộ ra vẻ thận trọng, yêu thú như vậy cũng không yếu hơn bao nhiêu so với Triệu Đoạt Thiên, chỉ là nó không có nắm giữ Vực, hắn hẳn có đủ sức tự vệ!

Nhưng muốn chiến thắng yêu thú như vậy là tuyệt đối không có khả năng. Tuy nhiên nếu muốn cướp thức ăn trong miệng hổ vẫn còn có chút hy vọng, bởi vì một người một con lừa nhưng đều không phải là Khai Thiên Cảnh, Sơn Hà Cảnh tầm thường.

– Cần có một kế hoạch! Chu Hằng nói.

– … Ồ! Không phải ngươi trước nay không có đầu óc, chỉ biết vung lên tay quyền tiến tới hay sao? Con lừa đen trêu cợt nói.

– Con lừa đê tiện! Có phải ngươi không bị mắng lấy làm khó chịu hay không?

– Ha ha ha! Điểm này tuyệt không buồn cười!

Một người một con lừa bắt đầu thương lượng đối sách: con Ba Hình Thú kia thập phần cố chấp đối với Khởi Phượng Thảo. Chắc là bắt đầu từ tổ tiên, một thế hệ tiếp một thế hệ kế thừa tín niệm này, một ngày nào đó Khởi Phượng Thảo này sẽ thành thục, mà Ba Hình Thú cũng chỉ có một hậu đại sẽ nhận được kỳ trân thiên địa này!

Vô cùng cố chấp!

Dù sao con Ba Hình Thú này cũng không hề rời sơn cốc, cả ngày đều canh giữ ở bên cạnh Khởi Phượng Thảo, không mảy may có ý rời đi, bằng không, con lừa đê tiện kia có ý đồ xấu nhiều như vậy, thời điểm trước kia tới đây đã sớm ra tay trộm lấy rồi.

– Rất đơn giản, ngươi ở chính diện thu hút nó, dùng Tử Lôi Châu đánh nổ bay tung nó, bổn tọa sẽ nhân cơ hội trộm lấy Khởi Phượng Thảo!

Chu Hằng liếc mắt nhìn con lừa đê tiện này một cái, nói: – Ngươi cũng không phải muốn độc chiếm chứ?

– Xì! Bổn tọa là hạng con lừa như vậy sao?

– Ngươi vốn chính là vậy!

Sau khi một người một con lừa thương lượng xong đối sách, lập tức phân ra hành động. Chu Hằng cũng không sợ con lừa đê tiện này chơi xấu ăn mảnh, bởi vì muốn xông vào động phủ của Cổ Hà Càn nhất định phải dựa vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, bằng vào tu vi của con lừa đen hiện giờ là không vào ra được.

Bọn họ tiếp tục đi tới, rất nhanh liền đi tới cuối sơn cốc. Có một cửa vào sơn động, bên cạnh đang nằm phục một đầu yêu thú to lớn, toàn thân gần như trong suốt, chỉ có thời điểm nó nhích động thân mình, mới thấy phát ra từng sóng gợn giống như nước loãng.

– Tổ tiên của con Ba Hình Thú này chính là thú giữ sơn môn của Cổ Hà Càn, kế thừa qua các đời, thủy chung luôn bảo vệ nơi này, mà Khởi Phượng Thảo kia chính là Cổ Hà Càn ban thưởng cho Ba Hình Thú, để một ngày nào đó một hậu đại của nó có thể kết thành Thần chích, phá vỡ mà vào Kết Thai Cảnh!

Chu Hằng cười hắc hắc, nói: – Nói như vậy, điều chúng ta làm không phải là hơi thất đức sao?

– Xì! Khởi Phượng Thảo cũng không phải của Cổ Hà Càn, bất

quá là bị hắn phát hiện sớm một bước mà thôi, nếu như thế đều có thể làm của riêng, vậy thì linh thảo bổn tọa nhìn thấy khắp thiên hạ, không lẽ đều là của bổn tọa ư?

– Lên!

“Vù!” Chu Hằng bắn vọt tới, cũng không nói không rằng chỉ là tung một quyền đánh ra, linh lực tràn ra cuồn cuộn, cuồng phong rít gào giận dữ.

“Grào!” Ba Hình Thú phát ra tiếng gầm phẫn nộ, tiếng gầm chấn động vang rền, hiển lộ ra hết uy thế của Linh Hải Cảnh.

[CHARGE=3]”Bốp! Bốp! Bốp!” Quần áo cả người Chu Hằng có ít nhất một nửa rách nát hóa thành bươm bướm bay đi, trong mắt mũi đều trào ra máu tươi. Ở dưới uy lực của một tiếng rống to này hắn chịu thiệt thòi! Cũng may thể chất của hắn vô cùng mạnh mẽ, nếu không dưới tiếng rống này nếu đổi là một Khai Thiên Cảnh thông thường ắt phải trực tiếp bị chấn thành mảnh vụn.

Thấy một kích không thể giết chết một con kiến nho nhỏ, Ba Hình Thú lộ ra vẻ nghi hoặc, nhưng cũng không có để ở trong lòng, dù sao nó quá cường đại, mà thủ hộ nơi đây vừa là trách nhiệm, vừa là quan hệ tới ích lợi của con cháu đời sau của nó, nên nó tuyệt đối sẽ không nhúc nhích chút nào.

Việc này đã trở thành cố chấp trong huyết mạch kế thừa các

thời đại.

Nó lười biếng quỳ rạp trên mặt đất, không có tâm tình để ý tới Chu Hằng. Đạt tới Linh Hải Cảnh đỉnh phong gần như có thể hoàn toàn dùng linh lực làm thức ăn, không cần lo vấn đề đói khát, hơn nữa nó chỉ có hình thành Thần chích mới có thể tiếp tục tăng lên lực lượng, hiện tại dù cho nó nhiều linh thạch, linh thảo hơn nữa đều không có giúp ích gì.

Chu Hằng cười một tiếng, lại chụp ra tiếp một chưởng.

“Grào!” Ba Hình Thú nổi giận, trình độ khai hóa linh trí của nó hoàn toàn không thể so sánh với con lừa đen, lập tức lại phát ra một tiếng rít gào, thân thể rung lên, một lực lượng kinh khủng cuốn về hướng Chu Hằng.

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, không ngờ tốc độ còn nhanh hơn so với luồng linh lực, “vù vù vù”, trong nháy mắt hắn vội vàng thối lui ngoài trăm trượng, thoát khỏi công kích cự ly xa nhất của linh lực.

“Grào!” Ba Hình Thú lại phát ra một tiếng rít gào, nhưng quan niệm thâm căn cố đế khiến nó không có mảy may ý truy kích.

Con lừa đê tiện nói không sai!

Chu Hằng vốn không muốn lãng phí mấy viên Tử Lôi Châu còn sót lại, nhưng muốn đạt tới mục đích nhất thiết phải trả giá, chỉ có thể liều mạng!

Tay phải hắn vừa lật, trong tay lập tức nhiều ra một hạt châu màu tím, "vù" một tiếng, bắn nhanh tới phía Ba Hình Thú.

Nếu đổi lại là nhân loại, nhìn thấy "ám khí" như vậy khẳng định sẽ nổi lên ý đề phòng, nhưng yêu thú có ý nghĩ đơn giản, hơn nữa nó luôn không rời xa chỗ này không tiếp xúc nhiều với người sống, Ba Hình Thú nào biết thế gian còn có thật nhiều lực lượng có thể uy hiếp nó!

"Ầm!" Một tiếng nổ vang nặng nề. Ba Hình Thú tùy ý đánh ra một kích, liền kích nổ Tử Lôi Châu. Lập tức lôi điện lực màu lam mênh mông điên cuồng đánh tới, chấn cho con Ba Hình Thú kia bay bắn lên. Chu Hằng ném tiếp một viên Tử Lôi Châu.

Lôi điện lực điên cuồng tràn ra cuồn cuộn, Ba Hình Thú vốn đã bị nổ chấn ngất ngư, còn không có rơi xuống đã bị một lần nữa đánh cho bay vọt lên trên, trông giống như suối nước phun, kế tiếp kéo lên.

Con lừa đen kêu "ngao" một tiếng, liền tung ra bốn vó vọt ra, nó sớm đã ẩn núp một bên chỉ chờ cơ hội này!

"Grào!" Ba Hình Thú cực kỳ phẫn nộ, một người một con lừa

này cũng dám mơ ước bảo bối của nó, đồ chết tiệt!

Chu Hằng vung lên tay bên phải, viên Tử Lôi Châu thứ ba bay ra, rồi dưới khống chế linh lực của hắn "ầm ầm" nổ tung, bốc lên lực lượng kinh khủng, chấn cho Ba Hình Thú không rơi xuống ngược lại bắn lên cao hơn!

– Ta xyz%*9%! Con lừa đen miệng cắn một gốc cây linh thảo toàn thân lấp lánh ánh bạc chạy như điên tới, miệng không biết đang lẩm bẩm cái gì, hoàn toàn không nghe rõ.

– Đi! Chu Hằng lập tức xoay người, bay đi về hướng cửa vào động phủ.

"Grào!" Ba Hình Thú dù sao cũng là tồn tại Linh Hải Cảnh, khi không còn Tử Lôi Châu liên tục tạo áp lực cho nó, lập tức ở trên vách núi đá gào một tiếng, âm ba bắn vọt về hướng Chu Hằng cùng con lừa đen, âm ba hóa hình cực kỳ nhanh chóng.

– $%#^G**! Con lừa đen phát ra một chuỗi thanh âm không hiểu, sau đó nó mới ý thức liền nhổ ra Khởi Phượng Thảo ngậm trong miệng, nói: – Chu tiểu tử tranh thủ thời gian cho bổn tọa, mở ra động phủ!

Nói ra thật nhẹ nhàng!

Nhưng đó là Linh Hải Cảnh đấy, làm thế nào ngăn chặn?

Chu Hằng có hơi đau lòng xót của nhìn Tử Lôi Châu trong tay, rồi lại ném ra một viên.

"Ầm!" Tử Lôi Châu nổ tung, lại dẫn ra lực lượng cuồn cuộn khủng bố, những âm ba kia lập tức hóa thành mảnh vỡ, ở dưới lực lượng lôi của thiên địa không còn sót lại chút gì.

– Con lừa đen, nhanh lên! Chu Hằng thúc giục, hắn chỉ còn có một viên Tử Lôi Châu.

– Nhanh! Nhanh! Không thấy bổn tọa đang bận rộn sao! Con lừa đen cũng không quay đầu lại, càu nhàu lầm bầm, bốn cái chân lừa không ngừng múa may.

– Mau hơn chút nữa!

Chu Hằng cân nhắc một viên Tử Lôi Châu cuối cùng trong tay, rốt cục ném ra ngoài.

– Đã xong chưa?

– Còn thiếu chút nữa!

– Mau đi!

– …

– Mau đi!

– Được rồi!

Cửa động chớp lên một vầng sáng, Chu Hằng cùng con lừa đen vội vàng vọt vào. “Ầm”, Ba Hình Thú nặng nề va vào cửa động, nhưng cũng không có chui vào, mà bị một lực lượng kỳ dị cản lại.

– Hừ! Ăn cái rấm của bổn tọa đi! Con lừa đen xoay mình lại, lắc lắc cái mông nói với Ba Hình Thú.

Ba Hình Thú giận không kềm chế được, không ngừng phát ra tiếng rít gào, nhưng bị trận pháp của cửa động ngăn trở, nó không thể xông vào được.

Con lừa đen sau một hồi lắc mông, đột nhiên cả kinh kêu lên một tiếng, nói: – Tiêu rồi! Chu tiểu tử! Bổn tọa bỏ quên Khởi Phượng Thảo ở bên ngoài rồi!

– Con lừa đê tiện! Ngươi cho rằng ta không nhìn thấy ngươi thu cất Khởi Phượng Thảo sao? Chu Hằng trừng mắt nhìn con lừa đê tiện tham lam này một cái: Lúc này nó biết không thể dùng sức cưỡng đoạt, không ngờ lại dùng tới chiêu số rẻ tiền này!

– Hắc hắc! Hóa ra bổn tọa đã thu cất linh thảo rồi! Ôi! Ngủ mấy vạn năm, trí nhớ đều trở nên kém vậy a! Da mặt của con lừa đen thật dày.

Một người một con lừa đi vào sơn động, sau khi quẹo mấy chỗ ngoặt, liền không còn nghe tiếng rống giận của Ba Hình Thú nữa.

– Nên chia phần đi thôi!

Chương 255: Sơn Hà Cảnh

Động phủ của Cổ Hà Càn này xây dựng rất xa hoa, trên đỉnh gắn đầy hạt minh châu lớn bằng cỡ quả trứng gà, tỏa ra ánh sáng dịu dàng, tạo cho người ta một cảm giác phi thường thoải mái, làm cho không gian rộng lớn này cũng không có vẻ âm u.

Một trái cây màu bạc lơ lửng ở giữa không trung, Chu Hằng một động tác chụp lấy, "xoạt" một tiếng, trái cây này lập tức bị linh lực rạch một cái chia đều thành hai nửa.

Chu Hằng cùng con lừa đen đồng thời ra tay, mỗi người đều đánh ra linh lực chụp tới một nửa quả.

– Chu tiểu tử! Bổn tọa muốn lấy phần của ngươi kia!

Con lừa đen ở bên một nửa quả, nhưng lập tức mở trừng hai mắt, liếc nhìn nửa quả bên Chu Hằng kia.

– Tùy ngươi thôi! Chu Hằng không có làm gì gọi là tay chân thay đổi linh lực, liền chụp vào một nửa linh quả kia.

– … Bổn tọa thay đổi chủ ý, hay là giữ nguyên nửa này thôi! Con lừa đen chớp mắt lại đổi ý.

– Con lừa đê tiện! Hai nửa quả là lớn bằng cỡ giống nhau như đúc, ngươi cũng đừng nghĩ chiếm tiện nghi! Chu Hằng thở dài: con lừa đê tiện này thật đúng là lòng tham đã đạt tới cảnh giới không tưởng.

– Xì! Bổn tọa là con lừa như vậy sao?

– Ngươi vốn chính là vậy!

Một người một con lừa phân biệt chụp lấy một nửa quả. Con lừa đen lập tức mở ra cái miệng lừa liền nuốt vào, sau đó dùng ánh mắt nóng cháy nhìn chằm chằm vào tay Chu Hằng, nói: – Cũng chưa nếm được là mùi gì! Chu tiểu tử! Cho bổn tọa liếm một chút thử xem!

– Cút! Chu Hằng tung ra một cước đá con lừa đen bay ra, rồi cũng vội vàng nuốt vào nửa quả của mình, miễn cho con lừa đê tiện này chưa từ bỏ ý đồ.

Quả vừa xuống bụng, lập tức hóa thành một dòng chất lỏng lành lạnh chạy thẳng tới dạ dày, sau đó "ầm ầm" khuếch tán, hóa thành vô số hạt nhỏ chảy khắp trong cơ thể hắn.

Đây là kỳ trân thiên địa!

Khởi Phượng Quả phải cần 10 vạn năm mới có thể thành thục, bất kỳ người thiên kiêu võ đạo, yêu thú bá chủ nào cũng không thể đợi tới lúc nó thành thục, đây là cơ duyên, thuần túy là vấn đề vận may.

Đáng tiếc gặp phải Chu Hằng và con lừa đen, hai tên bạo diệt thiên trân này, vốn hoàn toàn không có giác ngộ tạo phúc cho hậu đại, thứ tốt tự nhiên là phải chính mình hưởng dụng.

Tuy rằng còn kém 1 vạn năm hỏa hậu, nhưng dù sao đã chịu thiên địa tẩm bổ lâu dài đến cả 9 vạn năm. Trong đó tự nhiên uẩn dục năng lượng cường đại cùng lĩnh ngộ thiên địa.

"Ầm!" Từng đạo lĩnh ngộ nói không rõ hiện lên ở trong đầu Chu Hằng, đó là cảnh tượng của thiên địa diễn biến như trời long đất lở, địa hỏa phun trào, vẫn thạch rơi xuống… những thứ này đều là ký ức của thiên địa bị Khởi Phượng Quả hấp thu từng tí một, lúc này mới đưa ra.

Võ giả tu luyện, chính là hình thành một nội thế giới hoàn chỉnh, một vũ trụ của bản thân, bắt chước thiên địa biến hóa, từ đó bồi dưỡng ra Thần chích của nội thế giới, leo lên thành tiên!

Bởi vậy, thiên địa tang thương, biến hóa khôn cùng này đối với mỗi người mà nói đều là truyền lại lĩnh ngộ vô cùng trân

quý!

Đáng tiếc, những lĩnh ngộ này đối với Chu Hằng có được Lăng Thiên Cửu Thức mà nói, hoàn toàn không đáng nhắc tới, cũng giống như ở trước mặt một vị học sĩ niệm Tam Tự Kinh, hoàn toàn là múa búa trước cửa Lỗ Ban!

Tuy nhiên trân quý là: trong quả Khởi Phượng Thảo cũng tích chứa năng lượng cực kỳ cường đại!

Tích lũy cả 9 vạn năm đấy!

Chu Hằng ngồi xếp bằng, linh lực trong nội thế giới tràn đầy, tu vi đang kế tiếp kéo lên.

Linh quả chính là linh quả! Tuy rằng thiếu 1 vạn năm uẩn dục cuối cùng, không thể phát huy ngay cả một nửa công hiệu, mà lại chỉ có một nửa phân lượng, nhưng đối với Chu Hằng trước mắt chỉ đạt tới Khai Thiên Cảnh, như vậy là đủ rồi.

Loại linh quả thiên địa này diệu dụng ở chỗ, sinh thành linh quả chính là lực lượng tự nhiên thuần túy nhất, gần như không cần luyện hóa đều trực tiếp tích lũy ở trong không gian đan điền.

Khai Thiên nhị trọng thiên đỉnh phong!

Chu Hằng thân thể run rẩy, trong Lăng Thiên Cửu Thức múa động, nội thế giới lại lần nữa được sáng lập, từ trong cơ thể hắn không ngừng phát ra tiếng sấm, bên ngoài thân không ngừng cuộn trào hào quang màu vàng óng, sau đó lại biến thành ngọn lửa màu tím, thành nước chảy màu xanh.

Không đến ba giờ sau, hắn mở ra hai mắt: lập tức hiện lên hai luồng thần quang dọa người, ngay sau đó lại thu vào trong, hắn tiếp tục nhắm hai mắt lại.

Khai Thiên tam trọng thiên!

Mà lực lượng của quả Khởi Phượng Thảo vẫn còn nhiều chưa dùng hết, lực lượng còn đang cuồn cuộn không ngừng chuyển hóa thành tu vi linh lực cho bản thân hắn.

Thật sự là linh quả siêu cấp mà!

Nếu như thu được 17, 18 trái, hắn có thể một hơi đột phá tới Kết Thai Cảnh!

Thời gian trôi qua, vật đổi sao dời.

Khai Thiên tam trọng thiên trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong!

Bỗng nhiên Chu Hằng ngừng lại, hắn lại gặp bình cảnh, không đột phá thì không thể tăng lên thêm một tia tu vi linh lực nào.

Đột phá Sơn Hà Cảnh!

Toàn bộ tâm thần của hắn đắm chìm trong không gian đan điền. Muốn đột phá đại cảnh giới cần phải lĩnh ngộ, đây là biến hóa của tâm linh, diễn hóa của thần thức, chỉ có lĩnh ngộ về đại đạo thiên địa mới có tăng lên tính đột phá, mới có thể hoàn thành.

Đối với Chu Hằng điều này hoàn toàn là đơn giản nhất.

Trước tụ tập linh khí, tiếp đó Sơ Phân hỗn độn, sau đó là Ích Địa Khai Thiên, tạo thành một thế giới vô cùng đơn sơ. Tới đây, toàn bộ nội thế giới coi như đã bước đầu tạo thành, kế tiếp chính là hoàn thiện thế giới này.

Đắp nặn núi sông!

Tâm thần của Chu Hằng xuyên qua thiên hoang viễn cổ. Thông qua trong Lăng Thiên Cửu Thức, thậm chí hắn thấy được toàn bộ vũ trụ sinh thành, phát triển, hủy diệt… như vậy chỉ là sáng tạo một cái tinh cầu lại tính là gì?

Cả người hắn trở nên băng lạnh như sắt, không còn phát ra một tia sinh khí, thần thức, bao gồm sinh mệnh lực, toàn bộ tụ tập ở trong thế giới đan điền.

Ầm ầm!

[CHARGE=3]

Nội thế giới của hắn đang phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Cả vùng đất hoang vắng, từng ngọn núi cao đột ngột từ mặt đất mọc lên, từng liệt cốc trong nháy mắt hình thành, xuất hiện từng dòng sông lớn uốn khúc, cao nguyên, thung lũng, hồ nước, dòng suối… không ngừng diễn biến.

Cùng với quá trình này, là toàn bộ thế giới đan điền của hắn mở rộng, gấp 10 lần, 20 lần, 50 lần…

Nói đúng ra, từ Khai Thiên đến Sơn Hà Cảnh, thế giới đan điền của võ giả có thể mở rộng đến mức tối đa 200 lần, không

gian đan điền mỗi lần mở rộng nhiều gấp đôi đều là vô cùng kinh khủng.

Có thể đạt tới độ cao Sơn Hà Cảnh này, kỳ thật mỗi người đều có thể xưng là thiên tài, nhưng đồng dạng là thiên tài cũng có chênh lệch như giữa trời và đất.

Theo Triệu Đoạt Thiên nói, hắn từ Khai Thiên đến Sơn Hà, không gian đan điền đã tăng lớn gấp 253 lần! Mà theo hắn phỏng chừng, Ứng Thừa Ân hẳn là chừng hơn 240 lần. Mỗi lần đột phá đều có chút khác biệt, bởi vậy đồng dạng là Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong, Triệu Đoạt Thiên tự tin lực lượng của hắn có thể thắng hơn Ứng Thừa Ân một bậc!

Mà Chu Hằng, không gian đan điền của hắn tăng lên tròn 300 lần!

Nên biết rằng không gian đan điền của hắn vốn đã lớn hơn gấp 160 lần so với Khai Thiên Cảnh thông thường, nếu dựa trên cơ sở mở rộng gấp 300 lần này, thì phải gian nan biết bao?

Nhưng Chu Hằng làm được rồi!

Lăng Thiên Cửu Thức, khai thiên lập địa, có thể chém ra một cái thế giới!

Sơn Hà Cảnh!

“Ầm!” Linh lực thiên địa điên cuồng chen nhau ập tới, giống như đàn ngựa khát nước suối tiến vào trong cơ thể hắn, củng cố cảnh giới của hắn.

Nội thế giới của hắn, bầu trời bao la bát ngát. Cả vùng đất thì lại xuất hiện gập ghềnh phập phồng, núi cao tuyệt cốc, núi non trùng trùng điệp điệp, hồ lớn dòng sông… mặc dù không có một chút gì màu xanh biếc, nhưng so với một mảng thế giới bằng phẳng trước đây, dù sao cũng đã có thêm vài phần biến hóa.

Cho dù là đất hoang, cũng có một loại tinh thần phấn chấn phá kén sống lại.

Đợi hình thành Linh Hải là có thể ở trung tâm mặt đất hình thành Thần chích, từ đó sáng tạo ra một sinh linh thứ nhất của toàn bộ nội thế giới.

Sau nửa giờ, linh lực mới đình chỉ điên cuồng tràn tới, Chu Hằng mở ra hai mắt, khẽ rung lên cánh tay phải, “Ầm” lực lượng cực kỳ cường đại, đất rung núi lở.

Tu vi linh lực của hắn, rốt cục tăng lên tới trình tự Sơn Hà Cảnh!

Dưới so sánh, lực lượng cơ thể lập tức có vẻ vô cùng nhỏ bé!

Nguyên vốn Chu Hằng phỏng chừng lực lượng cơ thể của mình có thể chiếm tỉ lệ được một phần mười, nhưng mỗi lần hắn đột phá đại cảnh giới, mức độ mở rộng đan điền đều phải vượt hơn xa người bình thường, bởi vậy man lực chiếm tỉ lệ tự nhiên càng ngày càng thấp.

Quả nhiên, lực lượng dễ dàng lấy được tuyệt đối là không mạnh!

Cảnh giới linh lực tăng lên quá chậm, nhưng lực lượng cơ thể tăng lên lại rất đơn giản: Chỉ cần luyện hóa một lượng lớn kim loại là được! Cái này không cần bất kỳ lĩnh ngộ đại đạo thiên địa gì, dù là người ngu xuẩn cũng có thể tu luyện cho cường độ, lực lượng thân thể đạt tới cấp bậc Hóa Thần Cảnh!

Nếu người như vậy đều có thể quét ngang tứ hợp bát hoang, vậy trên đời này còn có người nguyện ý tu luyện linh lực nữa sao?

Chu Hằng ngầm thích ứng với lực lượng của Sơn Hà Cảnh, có một chút lĩnh ngộ đặc thù.

Hắn và cả khu vực bên trong đều có một loại liên hệ không hiểu, dường như mặt đất của nội thế giới dẫn tới cộng minh, huyết mạch Thanh Long, Xích Kim, Tử Hỏa đồng thời kích

hoạt, tạo thành đủ loại biến hóa ở trên thân thể của hắn.

– Ồ! Chu tiểu tử! Huyết mạch ngọn lửa của ngươi kia ta luôn cảm thấy đã từng gặp ở đâu đó, chỉ là không quá giống! Con lừa đen uốn éo cái mông đi tới, trên thân tản ra khí tức vô cùng cường đại.

Linh Hải Cảnh!

Chu Hằng trợn mắt rõ to, nói: – Con lừa! Tu vi của ngươi tăng lên không ngờ tốc độ còn nhanh hơn so với ta!

– Đó là tự nhiên! Bổn tọa vốn chính là tu vi Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong, nếu không phải bị tấm bia đá cổ quái kia hút đi tu vi suốt đời, thì đâu đến nông nỗi luân lạc tới làm bạn với tên tiểu tử thúi ngươi này! Con lừa đen sỉ ngẩng cao đầu lừa khí phách nói.

Chu Hằng ngược lại có phần tin tưởng, dù sao đột phá đại cảnh giới là cần lĩnh ngộ, cũng không phải mỗi người đều có được Lăng Thiên Cửu Thức!

Nếu con lừa đen trước kia chính là Linh Hải Cảnh, như vậy nó đột phá đại cảnh giới cũng chỉ cần tích lũy lực lượng, tiết kiệm được quá trình phiền toái nhất là lĩnh ngộ đại đạo này, nên dĩ nhiên tốc độ phải nhanh rồi.

– Nói vậy, con lừa ngươi cũng biết lai lịch của bia đá kia chứ?

– Nếu bổn tọa biết, khẳng định đã tưới nước tiểu ngâm nóng trên thân tấm bia đá hỗn đản kia rồi, cũng dám lừa gạt Lư đại gia như thế! Con lừa đen lập tức nổi trận lôi đình: – Không gian đan điền của bổn tọa đều bị hút đến sụp đổ, nếu không nhờ bổn tọa còn có mấy phần bản lãnh bảo mệnh, đã trực tiếp bị hút thành con lừa khô rồi!

Ngẫm lại cũng đúng! Nếu ai từ Linh Hải Cảnh bị trực tiếp hút thành Luyện Thể Cảnh, thì nổi điên này đều là chút việc nhỏ!

Chu Hằng lại không mảy may tỏ vẻ đồng tình, cười to nói: – Nhất định là con lừa đê tiện ngươi làm quá nhiều chuyện xấu, nên mới gặp báo ứng chăng!

– Gâu… Bổn tọa cắn chết ngươi!

– Con lừa đê tiện, ngâm miệng! Ngậm miệng! Ngươi cũng không phải chó, như thế nào luôn học theo chó cắn người!

– Bổn tọa thích thế! Gâu! Gâu! Gâu!

…

Một người một con lừa động thủ qua lại mấy chiêu, coi như để thích ứng một chút với lực lượng mới của mình hiện tại.

Linh Hải Cảnh chính là Linh Hải Cảnh! Tuy rằng con lừa đen vừa mới đột phá, hơn nữa trình tự linh lực của Chu Hằng cũng đạt tới Sơn Hà Cảnh, còn có được không gian đan điền rộng hơn 240 lần so với Sơn Hà Cảnh bình thường, nhưng so lực lượng với con lừa đen vẫn còn chênh lệch rất nhiều!

Từ Sơn Hà Cảnh đến Linh Hải Cảnh, bình thường có thể mở rộng không gian đan điền gấp 500 lần, cũng chính là tăng lên lực lượng ít nhất gấp 500 lần!

Bởi vậy, cho dù chỉ là một Linh Hải Cảnh bình thường đều có thể ở lực lượng đè ép Chu Hằng.

Đương nhiên nếu Chu Hằng đạt tới Sơn Hà tam trọng thiên, thì dựa vào chiến lực nghịch thiên của hắn còn có thể chiến một trận với cường giả Linh Hải nhất trọng thiên…

Chương 256: Cổ Hà Càn

Không giống như các động phủ khác, khắp nơi đều có vật cổ quái, động phủ của Cổ Hà Càn này đặc biệt "sạch sẽ".

Sạch sẽ này cũng không phải sạch không nhiễm một hạt bụi, mà là không có đồ dạc ngổn ngang, hết thảy đều là bàn đá ghế đá bình thường, hết thảy đều có vẻ cực kỳ bình thường, tỏ rõ là một địa phương ẩn cư của thế ngoại cao nhân.

– Hà hà… Cổ lão tặc thích lừa gạt người nhất, nhìn qua càng là bình thường nói rõ hắn cất giấu càng nhiều thứ tốt! Con lừa đen vừa nói vừa chảy nước miếng, hai mắt tỏa sáng.

– … Ngươi đã bị hắn lừa gạt?

– Hừ! Bổn tọa tháo vát lanh lợi như vậy, có thể bị Cổ lão tặc lừa được sao? Con lừa đen khinh thường hừ một tiếng, nhưng trên mặt lừa thật dài của nó không giấu được toát ra vẻ tức giận, xem ra năm đó thật đúng là nó đã từng bị lừa gạt.

Chu Hằng cười ha hả. Mặc kệ nói như thế nào, Cổ Hà Càn đều là người chết mấy vạn năm, hắn không cần phải nói xấu một người đã chết.

Động phủ này chỉ có một tầng, nhưng rất sâu, từng gian nhà đá nhìn qua đều giống nhau, giường đá bàn đá ghế đá, cũng không biết Cổ Hà Càn tạo ra nhiều như vậy để làm chi.

– Ngốc ngếch! Con lừa đen lườm Chu Hằng một ánh mắt cực kỳ khi dễ, nói: – Ngươi có biết cái gì gọi là thỏ khôn có ba hang không? Trong này nhiều gian nhà đá như vậy, trong đó có một cơ quan có thể mở ra thông đạo đi đến phòng bí tu chân chính của Cổ lão tặc!

– Đúng là con lừa! Không biết dùng thành ngữ thì đừng dùng loạn như vậy! Ngươi có biết thỏ khôn có ba hang là có ý gì không?

– Gâu… Bổn tọa thích, ngươi có ý kiến làm gì?

– Ý kiến thì không! Tuy nhiên cuối cùng ngươi có tìm được chỗ cơ quan kia hay không? Nơi này nhìn qua có mấy trăm gian phòng đá, nhìn qua hoàn toàn giống nhau!

– Điều đó là dĩ nhiên! Cổ lão tặc chính là một tên tiểu nhân, hắn ở trong này bày ra thiên cơ đại trận, mỗi một gian phòng đá đều sẽ diễn hóa ra 10 vạn phòng phụ, nếu ngươi không am hiểu trận pháp, chỉ phải lạc lối ở trong này thôi!

– It nói nhảm, mau phá trận đi!

– Đừng nóng vội! Nói đến trận pháp, ông trời… không ra ai có thể tranh với bổn tọa? Con lừa đen đi ở phía trước dẫn đường, sau một hồi quanh co, đột nhiên quẹo vào một gian phòng đá:
– Chính là nơi này!

Chỉ dùng ánh mắt nhìn, gian phòng đá này không khác chút nào với những chỗ khác.

Con lừa đen đi đến cạnh bàn đá, sau một lúc lầm bầm lẩm bẩm, liền quát to: – Vô Tướng Thần Mục! Khám phá vô căn cứ!

Nó điểm ra một chân, đập mạnh vào trên bàn đá.

“Lộc cộc lộc cộc”, vang lên tiếng cơ quan vận chuyển, bàn đá kia đúng là xoay tròn rút vào trong lòng đất, hiện ra một cái cửa vào đen như mực, có một thềm đá đi thông xuống, không biết dẫn tới nơi nào.

Cổ Hà Càn này quả là một người thận trọng!

Động phủ của mình đều thiết lập như thế, có thể thấy được người này không tín nhiệm người khác tới mức nào.

– Cổ lão tặc! Lư đại gia đến đây! Ha ha ha! Ngươi nhiều bảo bối như vậy đều là của Lư đại gia! Con lừa đen tung chân liền bỏ chạy, cực nhanh vọt vào trong địa đạo, một lát sau mới vang vọng truyền ra tiếng nói: – Chu tiểu tử, còn chần chừ gì nữa, kế tiếp phải xem ngươi đấy!

Chu Hằng theo bậc thềm đi xuống, với tu vi của hắn lúc này tự nhiên nhìn thấy vạn trượng tối tăm thành sáng tỏ, rất nhanh liền đi tới cuối bậc thềm, chỉ nghe có tiếng nước chảy, phía trước xuất hiện một dòng suối nhỏ chậm rãi chảy xuôi.

Con lừa đen đứng ở trước mặt dòng suối nhỏ không hề động, vừa nghe tiếng bước chân hắn đi xuống, liền quay đầu lại nói: – Chu tiểu tử! Không nên coi thường suối nước này. Cái này gọi là nước chìm, là bất cứ cái gì rơi xuống đều sẽ lập tức chìm tới đáy, dưới áp lực tầng tầng lớp lớp, căn bản không thể vượt qua, dù là Kết Thai Cảnh cũng không dám xông vào!

Chu Hằng sửng sốt. Cổ Hà Càn này khẳng định là quái nhân, làm động phủ của mình biến thành nơi nguy hiểm như vậy, không sợ một ngày kia cơ quan không nhạy nhốt luôn mình ở bên trong hay sao?

– Vậy làm thế nào để vượt qua?

Con lừa đen dựng thẳng lên một cái chân, nói: – Tự nhiên là dùng Cửu Huyền Thí Luyện Tháp của ngươi!

– Có tác dụng không? Ngươi không phải nói rơi xuống nước có thể chìm hết thảy sao? Cửu Huyền Thí Luyện Tháp rơi xuống chẳng lẽ không chìm tới đáy! Chu Hằng nhăn mày lại, hỏi.

– Không… không… không! Nước chìm còn có một đặc tính quỷ dị: chính là khi gặp được chất liệu cao cấp hơn so với nó, thì sẽ lơ lửng trên đó, vĩnh viễn không chìm! Con lừa đen lập tức lắc đầu nói: – Nếu tới đây một cường giả Thần Anh Cảnh, thì hắn có thể trực tiếp đạp nước đi qua!

Thật đúng là quỷ dị!

Chu Hằng tin tưởng nhất định phẩm bậc của Cửu Huyền Thí Luyện Tháp ở trên Kết Thai Cảnh, thậm chí vượt qua Hóa Thần Cảnh, là thuộc loại tiên vật trong truyền thuyết! Nếu như con lừa đen nói không ngoa, vậy quả thật bọn họ có thể dùng Cửu Huyền Thí Luyện Tháp làm như thuyền vượt qua.

Con lừa này tuy rằng cực độ không đáng tin, nhưng còn không đến mức cũng kéo chính nó xuống hố.

– Đi! Chu Hằng phóng ra Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, rồi phóng lớn một chút, ném xuống dòng suối nhỏ, sau đó một tay

xách lên con lừa đen, ý niệm vừa động lập tức đi vào bên trong bảo tháp.

"Đinh đông…" Cửu Huyền Thí Luyện Tháp rơi xuống trên mặt nước, đúng là kỳ dị, lại giống như rơi xuống trên mặt đất, không có chìm xuống chút nào, ngược lại theo dòng suối chảy về phía trước.

Chu Hằng phóng thần thức ra ngoài, một đường lưu ý, không hề quan tâm tới con lừa đê tiện kia. Tốc độ nước chảy tuy rằng không nhanh, nhưng mười mấy phút sau vẫn là đi tới cuối.

"Vù", thân hình hắn nhoáng lên một cái, đã hiện ra trên bờ. Hắn có thể xuất hiện ở một nơi tùy ý trong phạm vi hai trượng chung quanh Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Sau khi lên bờ, hắn cũng phóng ra con lừa đen.

– Quả nhiên là bảo bối nha! Con lừa đen hai mắt tỏa sáng, nước miếng chảy đầy đất.

– Không cần làm người ta ghê tởm! Chu Hằng thật muốn cho nó một quyền.

– Đồ keo kiệt! Con lừa đen lau nước miếng, tiếp tục đi tới, nó càng lúc càng có hứng thú với hang ổ của Cổ Hà Càn.

Sau khi đi qua một thông đạo thật dài, bọn họ đi vào một gian nhà đá rất lớn.

Nhà đá này rộng chừng mười trượng, nhưng độ sâu đạt tới cả trăm trượng, giống như một quảng trường thật lớn.

[CHARGE=3]Chu Hằng đảo mắt nhìn lướt qua, quả thực đây là một tàng bảo thất, nhiều nhất chính là linh thạch, mỗi thứ đều tản ra linh khí thiên địa kinh người, vô cùng nồng đậm, tinh thuần. Sau đó còn có những cái giá xếp đầy vũ khí, đủ thấy chủ nhân gian nhà đá cất chứa rất phong phú.

– Ha ha ha! Cổ lão tặc! Bổn tọa không khách sáo nữa rồi! Con lừa đen cười gian xảo một tiếng, sau đó lập tức bắt đầu ra chân cướp đoạt.

Hiển nhiên nó cũng có pháp khí không gian, hơn nữa cực kỳ lớn, một hơi liền lấy đi một phần mười bảo vật nơi này, không mảy may có ý ngừng tay.

– Con lừa đê tiện! Ngươi không thể chậm một chút được sao?

– Nhanh tay thì có, chậm tay thì không!

Chu Hằng cũng vội vàng ra tay cướp đoạt, linh thạch có thể được lão tổ Kết Thai Cảnh cất giấu đương nhiên là linh thạch thượng phẩm, phẩm bậc cao nhất, đáng tiếc là cũng không có bảo bối chân chính như loại linh hạch!

Hai tay hắn vung ra, linh lực cuốn tới, căn bản không cần xem thu lấy thứ gì, toàn bộ cuốn vào bên trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Một người một con lừa triển khai cướp đoạt điên cuồng, cướp đoạt tận tình.

Trước kia tuy rằng từng đi không ít di tích linh tinh đủ các loại, nhưng chưa từng có lần nào thuận lợi như vậy, dễ dàng liền đi tới chỗ cất giấu bảo vật. Nếu về sau cũng đều có thể nhiều lần như thế, thì đường tu hành của hắn sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Ngươi tranh ta đoạt, một người một con lừa rất nhanh thì gặp nhau ở cuối gian phòng, bảo vật còn dư lại đã không còn nhiều lắm.

“Ầm!” Một khối hổ phách màu đỏ sậm thật lớn bị bóc ra, lơ lửng ở giữa không trung.

Chỉ trong nháy mắt này, mỗi một cọng lông măng của Chu Hằng đều dựng lên, tràn đầy cảm giác căng thẳng khó có thể

diễn tả.

Trong khối hổ phách này, có một nam nhân!

Hắn nhắm nghiền hai mắt. Theo lý mà nói, nhà đá này cũng đã có mấy vạn năm lịch sử, mặc kệ là người hay là yêu hẳn đều bị chết sạch sẽ hóa thành tro bụi. Nam nhân trong hổ phách này khẳng định đã chết, nhưng vì sao lại tạo cho hắn một cảm giác vô cùng đáng sợ, dường như bất cứ lúc nào có thể tỉnh lại!

– Nhẹ tay chút! Nhẹ tay chút! Con lừa đen vội vàng đánh ra một đạo linh lực, giữ lại khối hổ phách không để cho nó rơi xuống: – Đừng làm Cổ lão tặc thức tỉnh!

– Cái gì! Chu Hằng chỉ cảm thấy một luồng hơi lạnh từ phía sau lưng phát lên, rồi chạy khắp toàn thân: – Hắn là Cổ Hà Càn ư?

– Trừ Cổ lão tặc ra, ai mà sống hèn hạ như vậy? Con lừa đen hết sức cẩn thận đặt khối hổ phách xuống, thực sự là rất nhẹ tay nhẹ chân, dường như người ở bên trong chỉ là đang ngủ say vậy.

– Con lừa đê tiện! Ngươi đến tột cùng che giấu cái gì? Chu Hằng xoay đầu lại, hỏi: – Hắn còn chưa có chết ư?

– Ừm! Chưa chết! Con lừa đen gật đầu.

– Sao có thể… Chu Hằng vừa định nói con người làm sao có thể sống hơn mấy vạn năm, nhưng nhìn lại con lừa đen trước mặt này, nếu nó không nói ngoa thì nó cũng là một con lừa trường thọ sống mấy vạn năm, chỉ là phần lớn thời gian đều đang trong ngủ say.

Ngủ say?

Hắn nhìn về phía khối hổ phách, Cổ Hà Càn kia vốn cũng không có chết, chỉ là đang ngủ say mà thôi?

– Cái này gọi là Thời Gian Nguyên Dịch, có thể tạm thời phong tỏa hết thảy trôi qua sinh mạng của sinh vật, bao gồm thần thức, giống như là thời gian ngừng lại! Con lừa đen giải thích.

Đúng rồi, con lừa đê tiện này cũng giống như vậy vượt qua năm tháng mấy vạn năm chăng?

Nhưng nếu chỉ là một con lừa đê tiện, thì đó cũng không tính là gì, nhưng không ngờ còn có một người lựa chọn phong tỏa trôi qua thọ nguyên của chính mình, vượt qua lịch sử tang thương đi tới tương lai… điều đó cũng không phải trùng hợp chứ?

– Con lừa đen! Ngươi nói là ngươi đang ngủ say rồi bị tấm bia đá cứu tỉnh, như vậy, trước đó ngươi đã ngủ hết bao nhiêu năm, rồi tỉnh lại từ lúc nào? Chu Hằng nhíu mày nhăn mặt, chỉ cảm thấy sau lưng việc này cất giấu một bí mật to lớn nào đó.

– Đại khái cũng chính là mười mấy hai chục năm đi! Con lừa đen xòe bàn chân nói.

– Vì cái gì nhất định phải ở thời gian đặc biệt này?

Con lừa đen nhìn chằm chằm vào Chu Hằng một hồi, nhìn đến mức Chu Hằng có cảm giác rợn cả tóc gáy, nó mới nói: – Cái này liên quan đến một cơ duyên to lớn. Ở niên đại chúng ta trước kia, có rất nhiều cường giả chọn dùng Thời Gian Nguyên Dịch phong ấn chính mình, chờ đợi một ngày đó tới!

Cơ duyên gì mà có thể làm cho cường giả tuyệt thế Kết Thai Cảnh đều cam tâm tự phong, chờ đợi vượt qua mấy vạn năm?

Thành tiên!

Trừ điều này, còn có mê hoặc gì lớn hơn chứ?

– Thành tiên ư? Chu Hằng nhìn về phía con lừa đen.

– Không sai! Đầu óc của Chu tiểu tử đúng là sáng suốt! Con lừa đen cũng không có nhàn rỗi, trừ khối hổ phách ra, toàn bộ những bảo vật khác nó thu sạch sẽ.

Chu Hằng hít một hơi thật sâu, nói: – Trừ Cổ Hà Càn ra, còn có bao nhiêu cường giả tự phong?

– Theo bổn tọa biết, cũng không dưới một trăm người! Con lừa đen nói.

100 người!

Đế quốc nhân loại tất cả cường giả Kết Thai Cảnh trở lên cộng hết lại gần như cũng chỉ có 200 người, nếu như những cường giả tự phong ấn này đồng thời xuất hiện, sẽ tạo thành bố cục tấn công to lớn cỡ nào đối với toàn bộ đại lục?

Hơn nữa đây còn chỉ là số lượng con lừa đen biết được!

Nếu là 200 người, 300 người, thậm chí 400 người thì sao? Toàn bộ đại lục đều phải hỗn loạn thành một đống!

– Con lừa! Cái gọi là cơ duyên thành tiên kia đến tột cùng là thứ gì, như thế nào có thể khẳng định có thể thành tiên?

Chương 257: Tranh Thiên Đại Tái

– Bổn tọa cũng không biết cụ thể là cái gì! Con lừa đen lắc lắc đầu.

– Không biết ngươi cũng ào ào đi theo ư? Chu Hằng lộ đầy vẻ khó tin: trong quá trình con lừa đê tiện này xuất hiện, thiếu chút nữa bồi thường cả tánh mạng, thậm chí ngay cả bị hút hết linh lực cũng không biết là vì sao!

– Hừ! Ngươi cho là bổn tọa muốn như vậy ư! Con lừa đen dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn Chu Hằng rồi nói: – Còn không phải bởi vì Thiên… Hừ! Chuyện của bổn tọa liên quan gì tới ngươi!

– Con lừa ngươi có không ít chuyện bí mật nha!

Con lừa đen quay nhìn trái phải không thèm để ý đến Chu Hằng, rồi gõ gõ bốn vó không biết định làm gì, qua một hồi lâu, nó mới cười ha hả rồi nói: – Bổn tọa đã làm chút ảnh hưởng trận pháp nơi đây, Cổ lão tặc này phải chậm hơn thời gian quy định thêm 200 năm mới có thể tỉnh lại!

– Hả?

– Trận pháp này của Cổ lão tặc sẽ tự động vận chuyển mười năm sau làm hắn tỉnh lại, tuy nhiên qua bổn tọa sửa chữa, sẽ chậm thêm 200 năm. Đến lúc đó cứ để lão tặc này giương mắt nhìn đi! Con lừa đen mặt đầy hưng phấn, nói: – Lư đại gia đã không kịp chờ đợi thật muốn nhìn biểu tình trên mặt hắn ngay!

– Con lừa đê tiện! Ta có từng nói qua ngươi thực nham hiểm hay không?

– Hừ! Đây là bổn tọa ăn miếng trả miếng!

Một người một con lừa vừa nói chuyện, vừa bắt đầu trở lại theo đường cũ, nếu đã vét sạch toàn bộ động phủ, còn lưu lại cũng không có ý nghĩa.

– Không cần đi ra động phủ, nơi này có trận pháp có thể trực tiếp truyền tống ra bên ngoài! Sau khi rời khỏi dòng suối chìm, con lừa đen dẫn Chu Hằng đi vào một gian nhà đá khác, sau một phen lắc qua lắc lại, ánh sáng trắng cuốn qua bao phủ bọn họ, rồi nhoáng lên một cái, bọn họ đã hiện ra trên vách đá phía ngoài cùng.

– Chu tiểu tử! Sau này bổn tọa sẽ tìm tới ngươi cùng nhau phát tài! Con lừa đen tung ra bốn vó liền bỏ chạy.

Ở trong bí thất của Cổ Hà Càn, nó vớ được bảo vật nhiều hơn xa so với Chu Hằng, đương nhiên không muốn ở lại lâu, sợ Chu Hằng đòi chia đều bằng nhau. Con lừa này có bản tính quá mức tham lam đối với bảo vật, nên muốn từ trong túi nó lấy ra bảo bối, quả thực chính là muốn cái mạng của nó!

Chu Hằng không khỏi lắc đầu bật cười, thân mình nhoáng một cái đi vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, hắn cũng thu hoạch thật lớn.

Chỉ là linh thạch thượng phẩm đã có gần vạn khối; còn có một đống lớn tài liệu quý báu, tuy rằng không phải pháp khí, nhưng đối với Chu Hằng mà nói, tài liệu còn tốt hơn so với pháp khí!

Bởi vì trong pháp khí có trận pháp, trận pháp sau khi hấp thu linh khí thiên địa sẽ hình thành trận linh, kế thừa ý chí thiên địa, phản kháng cắn nuốt hắn. Nếu gặp phải cấp bậc Linh Hải Cảnh hắn cũng không trấn áp được!

Nhưng tài liệu thì khác, chỉ là tinh hoa kim loại thuần túy, hắn chỉ cần luyện hóa là được.

Hắn cũng không vội chạy trở về, dù sao đã sớm bỏ lỡ chọn lựa của Thượng Thiên Võ Các, trước hãy luyện hóa những tài liệu này.

Vận chuyển năng lực Phệ Kim tộc, hắn bắt đầu điên cuồng cắn nuốt tài liệu trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. Dùng mất 4 ngày mới tiêu hóa sạch sẽ những tài liệu trân quý này. Nhưng khiến hắn thất vọng là: nhiều tài liệu như vậy không ngờ vẫn không có đủ cường độ để thân thể hắn đột phá đến Linh Hải Cảnh!

"Xem ra, Thể tu cũng không có dễ dàng như trong tưởng tượng của ta!" Chu Hằng thở dài, đi ra ngoài Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, chạy trở về hướng Lan Lăng Thành.

Mặc kệ nói như thế nào, chuyến này vẫn là thu hoạch rất lớn, tu vi linh lực của hắn rốt cục nhảy vào Sơn Hà Cảnh. Từ nay về sau bất kỳ võ giả Sơn Hà Cảnh nào, đều có thể trong một cái lật tay trấn áp; mà thể chất cũng được tăng lên rất lớn, mặc dù cách Linh Hải Cảnh còn cách một đoạn.

1 vạn linh thạch thượng phẩm càng vô cùng trân quý, loại vật này cho dù ở Thiên Long Đế triều cũng là thứ hiếm lạ!

Kỳ thật Huyền Càn đại lục cũng không có quặng mỏ linh thạch thượng phẩm thuần túy, mà chỉ có quặng mỏ linh thạch trung phẩm, phẩm chất tương đối khá hơn một chút, ngẫu nhiên có phối hợp một ít linh thạch thượng phẩm, có thể nói là tinh hoa trong linh thạch, vô cùng trân quý!

Đáng tiếc; phần lớn linh thạch thượng phẩm đều bị con lừa

đen chộp lấy.

Hắn bước nhanh đi nhanh, tốc độ cực nhanh.

Sau khi đạt tới Sơn Hà Cảnh, mặt đất của nội thế giới hô ứng cùng mặt đất thế giới bên ngoài, một bước chân rơi xuống mặt đất có một lực lượng bắn ngược lại, giúp cho tốc độ của hắn tăng nhiều. Tuy rằng không thể so sánh với vận dụng Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nhưng so với Khai Thiên Cảnh thì vẫn nhanh hơn rất nhiều.

Cảnh giới võ đạo càng cao, độ dung hợp với thiên địa tự nhiên càng cao, lấy được lực lượng tặng lại cũng càng lớn.

Vẻn vẹn chỉ ba ngày sau, Chu Hằng về tới Triệu gia.

Nhìn thấy hắn trở về, cao hứng nhất dĩ nhiên là mẫu thân Triệu Khả Hân; còn Tiêu Họa Thủy thì liên tiếp đưa mắt gợi tình với hắn, đương nhiên buổi tối có một phen cảnh đẹp mát mẻ, dưới nến đỏ bên cửa sổ tâm tình thâu đêm, hưởng duyên tình cá nước bất tận.

Ngày hôm sau, hắn bị Triệu Đoạt Thiên kêu lên.

– Vì sao không đi tham gia khảo hạch của Thượng Thiên Võ Các? Triệu Đoạt Thiên hỏi, giọng nói rất bình thản, dường như

cũng không có để ở trong lòng chuyện hắn bỏ lỡ mất cơ hội này.

Chu Hằng mỉm cười, nắm lại nắm tay, toàn diện vận chuyển linh lực, lập tức lực lượng của Sơn Hà Cảnh cuồn cuộn tràn ra.

– Hả? Triệu Đoạt Thiên mắt sáng lên, bật xoay người lại, trên mặt hiện lên vẻ kinh ngạc.

Hắn kỳ vọng rất lớn đối với Chu Hằng, nhưng cũng không nghĩ tới mới chỉ hơn mười ngày không gặp, Chu Hằng liền từ Khai Thiên nhị trọng thiên trực tiếp tăng vọt vù vù vù đến Sơn Hà Cảnh, đây chính là khoảng cách một tiểu cảnh giới cộng thêm một đại cảnh giới!

Dù là hắn năm đó lấy được kỳ ngộ cũng không có kinh khủng như vậy!

[CHARGE=3]

Thử nghĩ, năm đó hắn ở 26 tuổi đột phá đến Sơn Hà Cảnh, đã có thể xưng là một trong mười người đột phá đến cảnh giới này nhanh nhất từ trước tới nay, nhưng Chu Hằng dễ dàng liền phá kỷ lục của hắn.

– Tốt lắm, tốt lắm! Triệu Đoạt Thiên gật gật đầu: – Mỗi một

thiên tài đều có đạo của mình, có gặp gỡ của mình. Ta không nghĩ hạn chế phát triển của ngươi, nhưng nếu ngươi có rãnh rỗi, cũng nên đi Thượng Thiên Võ Các một chuyến! Nơi đó có Thông Thiên Trận, thông qua có thể đạt được cơ hội tiến vào Võ Các, cũng không phải không nên tham gia khảo hạch! Không chỉ là có cơ hội lãnh giáo cường giả Thần Anh Cảnh đơn giản như vậy, nơi đó hội tụ anh tài kiệt xuất của cả nhân loại, so chiêu một chút cùng bọn chúng, đối với ngươi bổ ích rất lớn! Sau khi ngươi đột phá Kết Thai Cảnh, con đường đạo sau này cũng chỉ có thể tự mình đi. Mỗi một Kết Thai Cảnh hình thành Thần chích đều không giống nhau, không ai có thể chỉ đạo bước tiếp theo cho ngươi!

Lúc này hắn nói một lần thông suốt với Chu Hằng, đều là tâm đắc hắn thể hội ở giai đoạn Sơn Hà Cảnh, đáng tiếc Chu Hằng là không cần lĩnh ngộ cảnh giới nhất, đối với lời nói của hắn đều là vào tai trái ra tai phải. Ngược lại thì Chu Hằng không ngừng quan sát Thần chích dần dần thành hình của Triệu Đoạt Thiên.

Rời chỗ Triệu Đoạt Thiên, Chu Hằng lại bị Tiêu Họa Thủy kỳ kèo muốn đi dạo phố, hắn ngẫm nghĩ một chút rồi cũng vui vẻ đáp ứng. Liền mang theo Tiêu Họa Thủy, Lan Phi, Nam Cung Nguyệt Dung cùng đi ra ngoài Triệu phủ.

Con đường của Võ giả, cũng không phải chỉ có khổ tu!

Đi tới một tửu lâu, bọn họ bao một gian phòng, chỉ là tửu lâu này món ăn nấu nướng tuy ngon, nhưng cấp bậc cũng không cao lắm, thanh âm hai bên cách vách chỉ cần hơi lớn giọng chút là hai bên nghe rõ ràng.

Bốn người một bàn, nhao nhao uống rượu ngon ăn sáng, đêm qua tận sức vui đùa ầm ĩ ở trên giường đều không có thời gian nói chuyện.

Ba nàng hỏi tới thu hoạch của Chu Hằng chuyến đi này, khi nhìn thấy hắn lấy ra mấy khối linh thạch thượng phẩm mỗi người đều vô cùng kích động. Nên biết rằng linh thạch thượng phẩm không chỉ tăng lên tích lũy linh lực đơn giản như vậy, hơn nữa trong đó còn ẩn chứa quá trình của thiên địa diễn hóa, có giúp ích cực lớn đối với sáng tạo nội thế giới.

Kết Thai Cảnh về sau, nếu muốn tiếp tục tăng lên nhất định cần phải dựa vào linh thạch thượng phẩm, nương theo lĩnh ngộ thiên địa trong đó để lớn mạnh Thần chích, hóa thai là Anh, trưởng thành, hóa thành Chân Thần, vượt thẳng lên chín tầng trời!

– Lần này Thượng Thiên Võ Các khảo hạch, có bao nhiêu người thông qua? Chu Hằng thuận miệng hỏi.

– Tổng cộng 17 người! Nam Cung Nguyệt Dung đáp. Trong ba người coi như nàng thiên phú võ đạo cao nhất, cũng có năng lực tu luyện nhất, đối với phương diện tin tức này đương nhiên nàng cũng quan tâm nhất.

– Tỉnh Thiên… Là xếp tên đầu! Nàng ngẫm nghĩ, do dự một chút mới nói, sau đó ngẩng đầu nhìn Chu Hằng.

Chu Hằng không khỏi tỏ vẻ ung dung, sợ mình ghen hay sao? Hắn vốn không có xem đi tới Thượng Thiên Võ Các là gì! Chỉ có điều Tỉnh Thiên thật đúng là có tài, lại có thể ở toàn bộ thiên tài của Lãng Nguyệt Quốc trổ hết tài năng, đạt được vinh quang xếp tên đầu.

– Đó là vì chủ nhân không có tham gia, nếu không tên xếp thứ nhất khẳng định là chủ nhân rồi! Lan Phi e sợ Chu Hằng không thích, vội vàng vuốt mông ngựa.

Lập tức Chu Hằng trừng mắt nhìn nàng một cái, chỉ cảm thấy nữ nhân này trừ ở trên giường coi như nhu thuận, ngoài ra thấy thế nào đều vô cùng đáng ghét!

Lan Phi nhát gan, vội vàng cúi đầu xuống, chỉ là ở trong lòng thầm mắng tên thổ phỉ này xem lòng tốt của nàng trở thành lòng lang dạ thú hay sao!?!?

– Khảo hạch của Thượng Thiên Võ Các rất đặc biệt: cũng không phải với tu vi làm tham khảo trọng yếu nhất, mà là toàn diện khảo hạch về: tâm trí, tư chất. Bởi vậy có rất nhiều người không được chọn không phục, mấy ngày nay do Ứng gia ra mặt, đang định cử hành một cái gọi là Tranh Thiên Đại Tái. Phàm là người dưới 100 tuổi đều có thể tham gia, dùng võ tranh đoạt đệ nhất! Nam Cung Nguyệt Dung còn nói thêm.

Thượng Thiên Võ Các chọn lựa tiêu chuẩn thấp nhất chính là

dưới 100 tuổi, “Tranh Thiên Đại Tái” này cũng có quy định giống vậy, ngược lại đúng là có vài phần mùi vị không phục đối chọi gay gắt.

– … Lão Vô! Ngươi nói lần này ai sẽ thắng?

Thanh âm cách vách hơi lớn một chút, lập tức truyền sang bên này.

– Khẳng định là Tiền Hà Minh, Khai Thiên tam trọng thiên đỉnh phong… Tuy nhiên, Ngư Huyền Anh cũng rất lợi hại, mặc dù là Khai Thiên tam trọng thiên trung kỳ, nhưng đều ở cùng cảnh giới, chiến lực cũng sẽ không chênh lệch quá xa!

Nam Cung Nguyệt Dung thấy Chu Hằng lộ ra vẻ hứng thú, liền nhỏ giọng nói: – Tiền Hà Minh, Ngư Huyền Anh đều là trong số người đứng đầu của Tranh Thiên Đại Tái lần này!

– Đáng tiếc, Hàn Diệc Dao không biết đi nơi nào, nếu nàng trở lại, khẳng định là xứng đáng xếp hạng thứ nhất!.

– Nếu nàng xuất hiện, nhất định sẽ được chọn là đệ tử của Thượng Thiên Võ Các, đâu cần lưu lại tham chiến!

– Ngươi nói xem nàng đã đi đâu rồi?

– Lão tử làm sao biết! Không thấy Ứng gia đang xuất động nhiều người như vậy tìm kiếm sao? Bọn họ đều không tìm được, lão tử làm thế nào đoán được!

– Hà hà… Nói ra thật đúng là có hứng thú, đế đô trước sau mất tích hai đại mỹ thì đều có liên quan với Ứng gia: một là tỷ tỷ, một là vị hôn thê của Ứng Thừa Ân! Ngươi nói xem có thể có liên quan gì hay không?

– Ứng Mộng Phạm kia thật rất nổi bật sao?

– Hừ! Ngươi là bảy năm trước mới tới đế đô, chưa từng thấy qua vị mỹ nhân tuyệt thế kia! Lão tử chính là tận mắt nhìn thấy, thật là xinh đẹp nha! Tiên nữ! Ngươi biết không, lão tử chỉ thấy một bên mặt của nàng, mà cũng không thể nào quên được, buổi tối đó lão tử ở Thiên Hương Viện làm 10 pháo đều con bà nó vẫn còn cứng!

– Oa! Ứng Mộng Phạm thực sự đẹp như thế sao?

– Đâu chỉ là đẹp, quả thực chính là đẹp mê hồn!

– Đáng tiếc, hẳn là nàng bị tên nào đó bắt mang đi, mỗi buổi tối đều có thể quất khoái chí chết!

– Con bà nó! Thật sự là ghen tị với tên hỗn đản nào đó mà!

Những câu kế tiếp đều hoàn toàn khó nghe…

Chương 258: Vì sao trường sinh?

Người trong bao sương ồn ào phấn khởi, thanh âm càng lúc càng lớn, Chu Hằng khe khẽ hừ một tiếng, khí tức Sơn Hà Cảnh truyền qua, bên kia lập tức yên tĩnh, không còn tiếng động nào nữa.

– Chủ nhân háo sắc, ngươi nói Ứng Mộng Phạm kia thật sự đẹp như vậy sao? Tiêu Họa Thủy không cam lòng nói.

Làm một mỹ nữ, hơn nữa còn rất tự kỷ, tự phụ mỹ nữ, cho nên nàng khó chịu nhất là có chuyện có người ở trước mặt nàng khen ngợi người khác tuyệt lệ vô song, mỹ mạo không người nào sánh bằng.

Quả thực rất khiêu khích!

Hơn nữa Tiêu Họa Thủy đúng là đại mỹ nữ trong một vạn chọn một, thậm chí trong trăm vạn chọn một, nhất cử nhất động đều phong tình vạn chủng, có một cỗ quyến rũ mê hoặc trời sinh. Đây cũng là vốn kiêu ngạo của nàng.

Tuy nhiên lão trời già tài nghệ điêu luyện, nếu có thể sáng tạo ra núi cao biển rộng, cũng có thể đắp nặn ra từng đại mỹ nhân

dung mạo, phong tình khác nhau. Nếu như nói Tiêu Họa Thủy là trong trăm vạn chọn một, như vậy Hàn Diệc Dao, Mai Di Hương loại mỹ nữ này chính là trong ngàn vạn chọn một!

Giống như võ đạo, nhân ngoại hữu nhân, sơn ngoại có sơn.

Như vậy, trên đời này còn có mỹ nữ xuất sắc hơn Hàn Diệc Dao, Mai Di Hương cũng không kỳ quái, trong ức vạn chọn một, thậm chí là mấy trăm năm, mấy ngàn năm mới có thể ra một, chân chính là khuynh quốc khuynh thành!

Truyền thuyết về Ứng Mộng Phạm đều có tùy ý nghe được ở đế đô, chỉ cần người hơi lớn tuổi, ai cũng vô cùng kinh diễm với Ứng Mộng Phạm, như đã nói qua, cũng chỉ là mười mấy năm thôi, mà người là động vật chóng quên, chỉ sợ thêm mấy chục năm, phần lớn phàm nhân đều qua đời, Ứng Mộng Phạm cũng đồng dạng chỉ là truyền thuyết mà thôi.

Vạn Cổ Đại Đế đã trải qua vô số năm tháng, hiện tại lại mấy người biết huy hoàng của hắn?

Trừ phi trở thành tiên trong chín tầng trời, nếu không, không có tồn tại bất hủ!

Vì trường sinh, đến tột cùng phải trải cái giá bao nhiêu?

Chu Hằng tưởng tượng ra Ứng Mộng Phạm mà càng lúc càng đi xa.

Huyết Kiếm Thiên Quân vì trường sinh lựa chọn bỏ qua thân thể, cùng Ma Kiếm tương hợp, mà Cổ Hà Càn, con lừa đen lại lựa chọn phong ấn sinh mệnh, xuyên qua mấy vạn năm truy tìm cơ hội thành tiên!

Làm như vậy cần dũng khí cực lớn!

Giống như Cổ Hà Càn bị hắn và con lừa đê tiện càn quét động phủ. May mắn thực lực của bọn họ yếu đi chút, nếu như đổi thành tồn tại Kết Thai Cảnh, có thể thuận tiện bổ túc cho Cổ Hà Càn, thật sự cho hắn cơ hội hay không?

Chu Hằng không ngừng suy nghĩ, vì trường sinh, hắn sẽ phải trả cái giá lớn thế nào phải trả?

Hắn không có đáp án rõ ràng, suy nghĩ một hồi. Hắn không khỏi thất cười rộ lên, hắn cách thọ nguyên khô cạn không biết còn bao nhiêu lâu, hơn nữa, chẳng lẽ hắn không thể dựa vào lực lượng của mình hóa phàm thành tiên, chém phá hư không hay sao?

Chẳng những hắn sẽ trở thành tiên, hơn nữa hắn còn có thể đem cha mẹ, thân nhân, người yêu vào Tiên giới!

Một người đắc đạo, gà chó lên trời!

Vì mình! Vì thân nhân!

Nghĩ như thế. Tín niệm của Chu Hằng lại kiên định thêm một phần, hai mắt mở ra sáng quắc.

– Thật muốn gặp vị Ứng Mộng Phạm kia! Tiêu Họa Thủy lẩm bẩm nói, lại có người đi tới bên cạnh Chu Hằng, dùng một đôi ngọc phong no đủ cọ lên cánh tay Chu Hằng.

– Xít! Làm phiền cũng phải xem trường hợp có được không?

Trong đầu Chu Hằng hiện lên một nữ nhân hình tượng ngũ quan mơ hồ, chưa từng thấy qua chân nhân trước đó, ai có thể tưởng tượng được còn có người xinh đẹp hơn cả Hàn Diệc Dao, Mai Di Hương các nàng chứ?

Sức tưởng tượng của con người có cực hạn.

Ứng Mộng Phạm tuy rằng biến mất mười mấy năm. Nhưng ở

đế đô vẫn còn là đề tài nóng, vẫn luôn nghe thấy người ta nhắc tới, ai mà không có khát vọng được gặp tuyệt thế mỹ nhân này?

– Chủ nhân, nô nóng quá rồi! Tiêu Họa Thủy phát dục là chẳng phân biệt thời gian, sau khi cọ cọ Chu Hằng một lúc, đầu ngón tay vén vào cổ áo, sau một lúc không ngờ nàng kéo nội y ra ngoài.

Thật sao. Ngực thả rông, hai quả cầu thịt no đủ mơ hồ xuất hiện trước mặt Chu Hằng, tản phát ra khí tức mê người.

Chu Hằng không khỏi rục rịch, đưa tay xuyên qua cổ áo Tiêu Họa Thủy, dễ dàng nắm lấy một quả cầu thịt no đủ. Co dãn mười phần, nhưng lại không mất đi mềm mại, bàn tay bóp một cái, thịt từ khe tay ép ra, khiến người ta phải tan chảy.

Tiêu Họa Thủy lộ ra vẻ mặt kiêu ngạo. Có thể làm cho nam nhân như thần linh này lộ ra vẻ mặt say mê như vậy, nàng cảm giác vô cùng thành tựu.

Mẹ con Lan Phi cũng động, một trái một phải quỳ bên chân Chu Hằng, sau khi sờ soạng một lúc, quần Chu Hằng liền bị tụt xuống, hai nàng cùng thổi kèn.

– Xít! Khoái cảm mãnh liệt truyền lại, Chu Hằng cúi đầu nhìn, chỉ thấy Lan Phi và Nam Cung Nguyệt Dung mặt đối mặt ngồi chồm hỗm, cùng dùng miệng thổi kèn đàn hát, khiến người ta

cực kỳ khoan khoái.

Chu Hằng lại không biết, kỳ thật Lan Phi và Nam Cung Nguyệt Dung cũng không phải mẹ con chân chánh, thấy một màn như vậy, trong lòng không khỏi dâng lên khoái cảm cấm kỵ, thằng nhỏ phía dưới càng ngày càng dựng đứng.

– Hừ! Tiêu Họa Thủy bất mãn bị Lan Phi mẹ con đoạt trước, vội vàng co người ép vào lòng Chu Hằng, thi triển ra mị công độc nhất vô nhị của nàng.

[CHARGE=3]

Ừ Y Y, rên rên rỉ rỉ, Chu Hằng rất nhanh đạt tới cực khoái, t*ng trùng trào ra. Lan Phi, Nam Cung Nguyệt Dung chụm lại, vươn đầu lưỡi màu hồng liếm đối phương, thu thập tàn cục.

Chu Hằng ăn Kim Dương Thảo vương, ở phương diện này đặc biệt mẫn cảm, nhìn thấy bộ dáng triền miên của hai nàng, trong nháy mắt lại khôi phục hùng phong, lại lần nữa diễu võ dương oai.

Nhìn xem tam nữ Tiêu Họa Thủy bao hàm xuân sắc, bàn tay to hắn ôm một cái, ôm tam nữ tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, tự nhiên có một trận đánh ác liệt.

Với năng lực của hắn, một trận đánh như thế nửa ngày làm sao đủ?

Đáng thương phục vụ kia, đợi lâu mà không thấy đám người Chu Hằng đi ra tính tiền, gõ cửa đi vào thì không thấy ai, lập tức trợn tròn mắt! Mẹ ơi, sao lại có người mang mỹ nữ tới ăn cơm bá vương! …

Sau một phen đại chiến, Chu Hằng từ trong tứ chi tam nữ giằng co mà bò đi ra, nhìn hình ảnh cổ ngọc, tay ngọc, hắn không khỏi dâng lên một cỗ cảm giác thỏa mãn mãnh liệt.

Võ giả tu luyện chỉ là một quá trình, lại có người theo đuổi các thứ vô hình.

Có ít người mục tiêu là quyền lực, có khi là mỹ nữ, có khi là vì báo thù, còn có giết người. Đương nhiên cũng có thuần túy theo đuổi cường đại, bọn họ không muốn dục vọng, chỉ vì muốn cường đại mà cường đại, có thể coi là cuồng nhân võ đạo, mê võ nghệ.

Chu Hằng tự vấn lòng, phát hiện mình cũng không có dã tâm quá lớn, tu luyện với hắn mà nói cũng rất có ý tứ, cũng có giàu tính khiêu chiến, nhưng sẽ có một ngày, hắn sẽ tu luyện tới cuối, hoặc là dùng hết tiềm lực, không thể tăng tiến.

Khi đó, hắn không phải không còn mục tiêu sao?

May mà, mỹ nữ là trời ban ân lớn nhất với nam nhân!

Chu Hằng cười cười, vậy hắn chỉ làm người trung thành với ý muốn của mình.

Ánh mắt Nam Cung Nguyệt Dung hơi híp lại, nhìn về phía Chu Hằng đầy phức tạp.

Được Lan Phi khuyên, nàng lựa chọn thần phục Chu Hằng, vì tên nam nhân này quá cường đại, có thể cho nàng vô thượng quyền lực, cho dù nàng và Lan Phi không quá giống nhau, nàng thích dùng lực lượng của mình đi đạt được quyền lực, nhưng dựa vào cường giả là chuẩn đạo lý thời đại này.

Vì chiếm được niềm vui của Chu Hằng, tranh thủ tình cảm với Tiêu Họa Thủy, dưới sự chỉ bảo đầy kinh nghiệm của Lan Phi, dùng phương thức khinh miệt, khinh thường với Chu Hằng, như vậy mới khiến Chu Hằng có ý chinh phục mình.

Quả nhiên, hữu hiệu, chiêu này vô cùng hiệu quả, ở thời điểm các nàng cũng không có khả năng hầu hạ, Chu Hằng chỉ ôm mông nàng dùng sức, đây là hình phạt, nhưng cũng là ân sủng.

Ít nhất Lan Phi chính là cho là như vậy.

Trong hậu cung là một phi tử được ân sủng, được đế vương lâm hạnh cũng có hạn. Lúc này chỉ là quá mệt mỏi!

Nam nhân này đúng là dã thú, vậy còn chưa dùng hết man lực, tinh lực vô cùng, giống như một kỵ sĩ thiện chiến, mỗi lần ra đều khiến các nàng ngã gục, bị chìm trong biển hoan dục.

Tiếp tục như vậy nữa, nàng thật muốn khoái hoạt đến chết!

Tên khốn nạn này, nhanh lên mở rộng thêm hậu cung đi, chỉ có ba người nàng thì chịu không nổi.

Chu Hằng ra khỏi Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, tự nhiên vẫn ra trướng trả tiền, để tên phục vụ thóa mạ bữa ăn bá vương kia cảm động đến lệ rơi đầy mặt, trên đời này thực sự có người tốt a, lương tâm bứt dứt liền chạy trở về trả tiền.

Hắn quay lại Triệu gia, vừa muốn vào cửa, lại nghe hai giọng nữ thanh thúy vang lên: – Chu công tử! Chu công tử! Hắn quay đầu, chỉ thấy hai cô nương xinh đẹp cười tươi bước nhanh tới. Lục Thần Phù, Nguyễn Giai Oánh!

Các nàng sao lại đến đây?

– Hằng thiếu, thì ra hai người này là bằng hữu của ngươi! Thủ

vệ ở cửa nói: – Tiểu nhân không biết, để các nàng chờ đó nửa ngày, xin Hằng thiếu thứ tội!

– Không sao! Chu Hằng phất tay áo, hắn tự nhiên sẽ không vì vậy mà giận chó đánh mèo. Hắn nhìn về phía hai nàng, nói: – Các ngươi sao lại đến đây? Dừng một chút, hắn lại nói: – Vào trong trước rồi nói sau. Nhìn Chu Hằng sóng vai hai nàng bước đi, mấy tên thủ vệ cửa đều hâm mộ, cực phẩm mỹ nữ ai mà không thích chứ?

Đi tới viện lạc của hắn, Triệu Khả Hân ra đón, nhìn thấy hai tiểu mỹ nhân phong cách khác biệt này, vẻ mặt không khỏi vừa vui vừa buồn.

Nàng trước kia sợ Chu Hằng tìm không thấy con dâu, nhưng bây giờ cực phẩm mỹ nữ này lại từng người xông tới, nam nhân cưới ba vợ bốn nàng hầu không thành vấn đề, nhưng mà bây giờ số lượng có phải quá nhiều một chút hay không?

– Nói đi, có phải gặp phiền toái gì hay không? Chu Hằng nhìn Lục Thần Phù, ở trong mắt hắn, nữ nhân này chuyên gia bị bắt cóc.

Lục Thần Phù tức giận trừng mắt hắn một cái, nhưng nghĩ tới Chu Hằng chính là cường giả Khai Thiên Cảnh, vội vàng thu hồi ánh mắt lại, biết vâng lời nói: – Được Nguyễn tiểu thư trợ giúp, Thần Phù đã đem sản nghiệp mở rộng đến nơi đây!

– Ồ? Chu Hằng lộ ra một vẻ kinh ngạc, chuyện này cũng không dễ dàng a!

Nguyễn Giai Oánh dịu dàng cười, nói: – Được phục vụ Chu công tử chính là vinh quang của thiếp!

Nữ nhân này vẫn chưa từ bỏ ý tưởng ban đầu, vẫn luôn nhận định hắn chính là chủ nhân Thiên Bảo Các tìm kiếm!

Chu Hằng tuy rằng cảm thấy nữ nhân này quá chấp nhất, nhưng người ta cũng nhiều lần hỗ trợ, nhân tình này phải trả! Hắn bây giờ còn có rất nhiều bí mật không thể tiết lộ, cũng phải không thể thiếu nhân tình được, về sau trả lại là xong.

– Đúng, chúng ta còn mang một ít kim loại tới! Nguyễn Giai Oánh từ trong pháp khí không gian lấy ra kim loại chất đầy đất. Ông! Trong đan điền, hắc kiếm bỗng nhiên rung lên kịch liệt! – –

Chương 259: Tiên vật không rõ

Hắc kiếm động!

Chu Hằng sửng sốt một hồi mới phản ứng được, vị này không ngờ chủ động phản ứng?

Trong đống kim loại này có bảo vật tuyệt thế!

Chu Hằng lập tức nóng mắt, lần này hắc kiếm phản ứng mạnh hơn trước kia, cho dù thời điểm cảm ứng được Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cũng không mạnh như vậy à.

Đến tột cùng là cái gì?

– Chu công tử, ngươi làm sao vậy? Thấy Chu Hằng thất thần, Nguyễn Giai Oánh liền vội vàng hỏi.

– Không có gì, cám ơn các ngươi! Chu Hằng thật lòng nói, có thể khiến cho hắc kiếm phản ứng mạnh như vậy, tuyệt đối là… Tiên vật! Đột nhiên chiếm được một kiện tiên vật, ai lại không kích động chứ?

Trong khoảng thời gian ngắn, hắn cũng không kịp hàn huyên nhiều với hai nàng, mời mẫu thân sắp xếp chỗ ở cho hai nàng, hắn trước thả tam nữ Tiêu Họa Thủy ra, sau đó một mình chui vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Kim loại dưới đất đã sớm được thu vào, một đống giống như ngọn núi nhỏ cũng không biết là kiện nào là tiên vật khiến hắc kiếm phản ứng?

Không sao, hắn có thể luyện hóa từng cái.

Thi khai năng lực Phệ Kim tộc, Chu Hằng tiện tay nắm lên một khối kim loại, ý niệm trong đầu vừa động, khối kim loại này liền hóa thành chất bụi xám, tinh hoa hóa thành một giọt chất lỏng màu tím, xoa quanh lòng bàn tay hắn.

Tiếp tục cắn nuốt!

Gần nửa ngày sau, trên mặt đất chỉ còn lại một khối kim loại màu xám tro.

Hắn vẫn chưa cảm giác được trước đó cắn nuốt được tài liệu vô cùng trân quý gì, mà hắc kiếm trong đan điền vẫn đang kịch liệt rung động.

Chính là nó!

Chu Hằng cầm lấy khối kim loại này nhìn kỹ, chỉ thấy nó nhìn qua không có gì lạ, tuy rằng hắn có tinh huyết Phệ Kim tộc, có năng lực cảm ứng kim loại nhất định, nhưng khối kim loại này không được tốt lắm.

Hắn bắt đầu cắn nuốt.

Giống như phong hoá vậy, lớp ngoài khối kim loại này nhao nhao rơi xuống, rất nhanh xuất hiện một giọt tinh thể bằng hạt đậu, mặt ngoài có vô số mặt cắt, Chu Hằng liếc mắt một cái, nhưng mà không đếm được số lượng bao nhiêu.

Lực lượng của thiên địa là vô tận, nhưng mà một khối tinh thể nho nhỏ lại có nhiều mặt cắt như vậy thì rất không tầm thường!

Đây là tiên vật sao?

Trong đan điền, hắc kiếm kịch liệt chấn động. Nhưng mà Chu Hằng lại chút không cảm giác được tinh thể này có gì đặc dị.

Tinh thể này giống như kim cương vậy, toàn thân trong suốt, bởi vì quá nhiều mặt cắt, ánh sáng không ngừng chiết xạ, phát ra ánh sáng vô cùng xinh đẹp.

Chu Hằng nhìn kỹ một cái mặt cắt, chợt cảm thấy trong đầu đau đớn. Dường như có vô số tin tức truyền vào, nhưng không có một thứ hắn có thể lý giải được, chỉ khiến đầu hắn ung lên.

Cổ quái như vậy!

Chu Hằng nói, nếu khối này là tiên thạch thì còn may, hắn có thể trực tiếp luyện hóa hấp thu, nhân gian có loại linh thạch đề thăng tốc độ tu luyện rất tốt, vậy Tiên giới cũng phải có tiên thạch tương tự chứ?

Nhưng bất kể Chu Hằng hấp thu như thế nào. Tinh thể này cứ giống như đá cứng, căn bản không có bất kỳ phản ứng nào.

Có thể khẳng định một điểm, tinh thạch này tuyệt đối không đơn giản.

Cho dù hắc kiếm không phản ứng kịch liệt, chỉ nói hắn không thể dùng linh lực phá vỡ được nó là biết. Đừng nói chấn vỡ, linh lực của hắn đánh vào liền như trâu đất xuống biển!

Chu Hằng lại vận chuyển tử hỏa, nhưng mà cũng không có chút tác dụng.

Thậm chí hắn muốn dùng hắc kiếm cắt lên, nhưng ngẫm lại hắc kiếm tuy rằng sắc bén nhưng mà lực lượng bản thân hắn không đủ, không thể phát huy ra sự sắc bén vô kiên bất tồi của hắc kiếm, ngay cả cường giả Linh Hải Cảnh đều không thể đánh chém, huống chi là tinh thể thần bí này!

Trừ chắc chắn ra, tinh thể này dường như không có gì đặc biệt. Tạm thời thu lại vậy.

Chu Hằng cất tinh thể bên người, cũng không bỏ vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, đồ chơi này tuyệt đối rất huyền diệu, chỉ là trước mắt hắn không thể nhìn thấu. Bởi vậy hắn muốn nghiền ngẫm bất cứ lúc nào.

Lục Thần Phù muốn sản nghiệp kéo dài đến Lãng Nguyệt Quốc, đây là chuyện Chu Hằng rất là hoan nghênh, bởi vì tài liệu cao cấp chỉ có thể thông qua linh thạch, thậm chí linh thạch trung phẩm, thượng phẩm mới mua được, vùi ở trong Hàn Phong Quốc thì nhiều nhất chỉ có thể nhận được linh thạch trung phẩm, hơn nữa số lượng cực kỳ có hạn.

Hắn dầu gì cũng là chủ nhân trên danh nghĩa của Lục gia thương nghiệp. Người ta nếu đã đến đây, hắn tự nhiên cũng phải giúp mở ra cục diện. Chuyện buôn bán hắn không hiểu, nhưng có thể dùng lực lượng của mình dọn sạch chướng ngại

cho Lục Thần Phù, miễn cho có người có mắt không tròng đến gây phiền toái.

Về buôn bán phô khai. Có Nguyễn Giai Oánh hiệp trợ, như vậy càng không thành vấn đề, thoạt nhìn hiệu buôn Lục gia rất nhanh có thể đặt chân tới Lãng Nguyệt Quốc, nhưng mà cũng phải xem đầu óc buôn bán của Lục Thần Phù nữa.

Đây cũng không phải là chuyện Chu Hằng cần để ý.

Ngày hôm sau, hắn bị Phong Liên Tình kéo đi tham gia Tranh Thiên Đại Tái.

Đại tái này tạm thời cử hành, tự nhiên không có quy định có khả năng hoàn thiện, nhưng võ giả không phải dùng quyền đầu nói chuyện sao, vậy thì đơn giản rồi! Võ đài!

Chỉ có một người có thể đứng trên đó cuối cùng, đó chính là người hoàn toàn xứng đáng là đệ nhất nhân trong thế hệ trẻ Lãng Nguyệt!

Phong Liên Tình đi đánh, nhưng ngày hôm qua lại bị thảm bại!

Trên lôi đài này xuất hiện một tên quái vật, có tu vi Sơn Hà tam trọng thiên, quét ngang hết thảy!

Người này tên là Ứng Đông Vân, nghe nói chỉ 91 tuổi, là vũ khí bí mật của Ứng gia!

[CHARGE=3]91 tuổi, đặt ở phàm nhân đã là lão già bước chân vào quan tài, nhưng mà phóng tới giới võ giả lại không coi vào đâu. Sơ Phân Cảnh là có được 400 năm thọ nguyên, hơn chín mươi tuổi thì là khá trẻ.

Huống chi trên lý thuyết thọ nguyên của Sơn Hà Cảnh cao tới 1600 năm! Trước kia chưa từng có nghe nói Ứng gia còn có một quái vật như vậy, nhưng mà hắn lại đột nhiên nhảy ra!

Người này đột nhiên xuất hiện, có phải muốn vãn hồi mặt mũi của Ứng gia không?

Trước kia Ứng Sơ Thần bị đánh giống như con chó vậy, khuất nhục bò vòng quanh Đấu Thú Trường nửa vòng, sau Ứng gia không ngờ không trả thù, đúng là mặt mũi mất hết. Bởi vậy, Ứng gia mới cử hành Tranh Thiên Đại Tái này, dùng nó để quét ngang tất cả, vãn hồi mặt mũi.

Trừ Triệu Đoạt Thiên và Ứng Thừa Ân ra, toàn bộ Lãng Nguyệt Quốc còn có thiên tài yêu nghiệt dưới trăm tuổi, nhưng mà có tồn tại trấn áp Sơn Hà tam trọng thiên sao?

Không thể phủ nhận chiến lực của Chu Hằng, nhưng mà hắn nhiều lắm chỉ có thể liều mạng với Sơn Hà tam trọng thiên một chút mà thôi, thủ thắng thì tuyệt đối vô vọng, trước kia chống lại Ứng Hải Hoang là bằng chứng! Đương nhiên, Khai Thiên Cảnh có thể làm được như vậy, mọi người đã đủ nể phục Chu Hằng rồi!

Nhưng cùng với Sơn Hà tam trọng thiên tranh phong, Chu Hằng còn kém một chút!

Quán quân lần này, Ứng gia bắt buộc phải đoạt được cho nên bọn họ mới xuất động Ứng Đông Vân, người mà nghe cũng chưa nghe qua này.

Nội tình Ứng gia đúng là sâu không thấy đáy!

Phong Liên Tình kéo Chu Hằng qua, xả giận là thứ yếu, quan trọng là thắng được hạng đầu.

Được thưởng 3 viên Nguyên Tức Đan!

Nghe nói nó có thể mở rộng không gian đan điền võ giả dưới Linh Hải Cảnh nửa thành, tối đa chỉ dùng được 5 viên, hoàn toàn là thần vật chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết! Vô giá. Một viên khó cầu!

Ứng gia đúng là bỏ ra cái vốn lớn, nâng quy cách Tranh Thiên Đại Tái lần này lên rất cao, nhưng càng biểu hiện ra tình thế bắt buộc, 3 viên Nguyên Tức Đan này lại càng quý báu, Ứng gia thì càng không có khả năng để nó rơi vào tay kẻ khác.

Mà Ứng Đông Vân đủ để quét ngang hết thảy đối thủ!

– Tiểu Chu Tử, ngươi đi đả bại tên hỗn đản kia, phần thưởng chúng ta mỗi người một nửa, thế nào? Phong Liên Tình đẩy Chu Hằng từ trong đám đông chen ra. Theo thời gian, càng ngày càng nhiều cao thủ mạnh xuất hiện, người xem chiến đấu cũng càng ngày càng nhiều, nha đầu hoang dã hai mắt tỏa ánh sáng.

– Người ta nghe ngóng được, một viên Hỗn Nguyên đan có thể bán được 100 vạn linh thạch, sau đó người ta có thể mua được đồ ăn ngon.

Chu Hằng đầu đầy hắc tuyến. Bảo vật như vậy nàng lại muốn bán đi đổi linh thạch, không biết là phá sản hay là ngu xuẩn!

– Lúc trước không phải ngươi có rất nhiều tiền đánh bạc sao? Chu Hằng hỏi.

– Chỉ có chút xíu như vậy, người ta đã sớm ăn sạch rồi! Phong Liên Tình thở dài, vỗ vỗ đầu Tiểu Hôi: – Toàn bộ là do Tiểu Hôi, chính là nó ăn hết.

– Rống! Hôi Hùng rít gào tỏ vẻ kháng nghị. Nói đến ăn, nha đầu hoang dã này không kém chút nào đâu!

Chu Hằng cười ha ha một tiếng nói: – Nếu như ta đi đánh lôi đài, tại sao lại phải phân cho ngươi một nửa phần thưởng chứ?

– Đó là do người ta gọi ngươi tới! Phong Liên Tình nói, chỉ là thấy Chu Hằng thờ ơ, liền ngượng ngùng vò vò góc áo: – Vậy, nhiều lắm người ta cho ngươi thân một chút!

– Phốc! Chu Hằng trực tiếp phun ra một ngụm nước miếng, cô nương hoang dã này từ đâu học được chiêu này?

Tuy nhiên nha đầu kia thấy thứ có thể ăn là ăn. Nhưng dáng người thon thả, tay, đùi trắng như tuyết, mông nhỏ, bộ dáng khờ khạo ngây thơ, lại phóng ra vẻ hoang dã mê hoặc, khiến tim người ta đập thình thịch.

Chu Hằng thở dài, nhưng mà hắn không muốn rước họa vào thân.

– Được rồi. Phân ngươi một viên! Hắn chịu không nổi nha đầu kia dùng dằng như vậy, mấu chốt là khóc ra cả nước dãi, nha đầu kia không biết vỗ mông ngựa Triệu Khả Hân đến nhường nào, hắn mà không đáp ứng, nha đầu kia khẳng định sẽ mời Triệu Khả Hân đến ép hắn.

Phong Liên Tình nghe vậy mới cười xinh đẹp, nhưng không an phận một hồi, liền thúc giục Chu Hằng nhanh đi lên đánh.

Chu Hằng cũng không lập tức đi lên, mà quan sát Ứng Đông Vân.

Hắn luôn cảm thấy người này có chút cổ quái, về phần cổ quái ở chỗ nào lại không nói ra được.

Ứng Đông Vân rất cường đại, đúng là rất cường đại, có chút tương tự Chu Hằng, chẳng những man lực rất lớn, hơn nữa thể chất mạnh mẽ, ăn một kích của võ giả cùng giai mà không sao, chỉ có pháp khí mới tạo thành uy hiếp với hắn.

– Còn ai dám lên chiến một trận không? Ứng Đông Vân nổi điên lên, mạnh mẽ xé đối thủ làm hai mảnh, máu tươi đầy trời, hắn cười ha ha, mỗi tay nắm một bàn tay tử thi đi lên vài bước, mắt ánh lên huyết quang nói: – Người Triệu gia đâu rồi? Chu Hằng đâu? Sao lại làm rùa đen rút đầu?

Chậm chầm nói, máu tươi nhỏ đầy đất, ánh mắt Ứng Đông Vân đảo qua, dưới đài không người nào dám nhìn thẳng mắt hắn, ý thức kiên định một chút thì cúi đầu, mà có vài người lại đặt mông ngồi trên đất.

Sát Lục khí!

Chu Hằng híp mắt lại, tên nam nhân này đúng là sống để giết chóc, cả người đều như một thanh vũ khí nhuốm máu!

Đúng, chính là cỗ cảm giác cổ quái này!

Ở trong mắt Chu Hằng, dường như đối phương không phải người, mà là một kiện pháp khí có thể cắn nuốt, kim loại!

Người này đến tột cùng tu luyện công pháp gì?

Cho dù Triệu gia có rất nhiều người có được huyết mạch xích kim cũng không để cho hắn có cảm giác kim loại như vậy, sao lại cố tình xuất hiện trên người tên này chứ?

– Chu Hằng, ngươi không phải rất cuồng sao? Sao lại không dám lên chiến một trận? Bởi vì liên quan tới Ẩn Tức Phù, Ứng Đông Vân cũng không phát hiện ra Chu Hằng, chỉ là quay sang đoàn người rống to, roẹt roẹt, hắn cầm hai mảnh tàn thi trong tay ném ra, máu tươi vấy lên đầy trời, đám người cả kinh thét lên chói tai.

Mọi người đều thầm kêu một tiếng không biết xấu hổ.

– Sơn Hà Cảnh khiêu chiến Khai Thiên Cảnh thì có bản lãnh gì, có giỏi thì đi đánh với Triệu Đoạt Thiên đấy!

– Đúng vậy, có bản lĩnh đánh với Triệu Đoạt Thiên đấy!

Trong đám đông lập tức vang lên tiếng cười nhạo. –

Chương 260: Chiến Ứng Đông Vân

Ứng Đông Vân trừng mắt, mặt hung ác, khí tức Sơn Hà Cảnh mạnh mẽ cuốn ra, dưới đài kêu lên thất thanh. Người ánh mắt của hắn đảo qua, giống như bị rắn độc nhìn chằm chằm, lông tơ dựng đứng lên, mồ hôi lạnh chảy ra.

– Vô dụng! Ứng Đông Vân lạnh lùng nói.

Hắn muốn vãn hồi mặt mũi Ứng gia, tự nhiên phải hạ thấp nhân phẩm Chu Hằng rồi.

– Tiểu Chu Tử, ngươi vậy mà cũng nhịn được sao? Phong Liên Tình xoa xoa tay, bây giờ nàng là tiểu nhân hám lợi, luôn nghĩ Chu Hằng phải nhanh lên đánh bại Ứng Đông Vân lấy hạng đầu, chiếm lấy phần thưởng.

Chu Hằng ra hiệu với nàng nói: – Không nên làm loạn!

Phong Liên Tình làm mặt quỷ với hắn, nàng biết mình không phải đối thủ của tiểu tử này, tuy nhiên không thành vấn đề, chỉ cần lấy Triệu Khả Hân ra, tự nhiên có thể thay nàng giáo huấn tiểu tử này.

Chu Hằng cũng không vội lên lôi đài, Tranh Thiên Đại Tái này tổng cộng phải đánh mười ngày, hiện tại mới chỉ là ngày thứ tám mà thôi, còn có hai ngày nữa mới chấm dứt, hắn cũng không muốn đi lên làm con khỉ hai ngày cho người ta xem.

Hắn trở về Triệu gia, Phong Liên Tình tự nhiên tức giận bám lấy không tha.

– Nha đầu hoang dã, ta bây giờ đi lên đánh, cũng phải mất hai ngày nữa mới có phần thưởng, ngươi gấp làm gì chứ? Hắn giải thích vơi Phong Liên Tình, nha đầu hoang dã này thúc giục dữ quá.

– Vì sao? Phong Liên Tình trừng tròn mắt.

– Không có vì sao, đây là quy tắc!

– Quy tắc gì? Phong Liên Tình mờ mịt hỏi.

Chu Hằng có loại cảm giác phát điên, xốc nàng lên ném ra khỏi phòng: – Ngày mốt tới tìm ta!

Hắn lẳng lặng chờ ở Triệu gia hai ngày, chau chuốt Vực chi đạo, từng đạo tìm hiểu ra hình thành trong đầu hắn, dường như

một cánh cửa lớn mở ra ánh sáng vô tận sắp mở ra, chỉ là còn kém một chút.

Đáng tiếc, hai ngày vẫn còn quá ngắn.

Ngày thứ ba, cũng chính là ngày cuối cùng của Tranh Thiên Đại Tái, Chu Hằng đã sớm bị Phong Liên Tình lôi dậy, kéo thẳng tới lôi đài.

Hôm nay là ngày cuối cùng. Người tới xem lại rất ít.

Bởi vì từ xế chiều ngày trước đã không có người nào dám khiêu chiến với Ứng Đông Vân rồi, lôi đài này thành sân khấu của một mình Ứng Đông Vân biểu diễn, có ai nguyện ý nghe một tên điên điên khùng khùng chỉ chỉ trỏ trỏ mắng cả ngày chứ?

Sở dĩ còn có người đến, bởi vì bọn họ muốn xem, cuối cùng Triệu gia có người chịu ra tay hay không?

Lần này Ứng gia đột nhiên phái ra một cường thủ như vậy, đúng là ngoài ý muốn đại thế gia đế đô, ai cũng không nghĩ tới Ứng gia lại còn có tộc nhân đáng sợ như vậy, loại man lực này, loại thể chất này. Tuyệt đối là tồn tại cùng giai vô địch!

Ứng gia đột nhiên phát lực khiến đám nhà quyền thế đều cảm

giác được một tia áp lực, nhà quyền thế siêu cấp đột nhiên xuất ra con bài tẩy này là vì sao?

Tuy rằng Ứng Đông Vân rất kiêu ngạo, nhưng người ta quả thật có tiền vốn để phách lối, trừ Triệu Đoạt Thiên và Ứng Thừa Ân ra, cường giả dưới trăm tuổi nào có thể trấn áp được hắn? Ứng Thừa Ân tự nhiên sẽ không xuất thủ, bởi vậy mọi người đều chờ mong Triệu Đoạt Thiên sẽ xuất hiện.

Đương nhiên khả năng này quá thấp. Bởi vậy hôm nay người tiến đến xem chiến cuộc cực ít, trên thực tế hôm nay có chiến đấu hay không còn là một vấn đề.

– Đã là ngày cuối cùng, Chu Hằng, tiểu súc sinh, ngươi còn muốn trốn tới khi nào? Ứng Đông Vân cười lạnh nói, ánh mắt lại đảo qua một vòng, cố gắng tìm kiếm mục tiêu ở trong đám người. Hắn tin tưởng Chu Hằng nhất định sẽ tới.

– Không ai nói cho ngươi biết, miệng của ngươi rất thúi sao? Thanh âm lạnh lùng vang lên, người phía dưới đàn lập tức như nước chảy tách ra, hiện ra một bóng người tuổi còn trẻ đi đến, dáng người thon dài, không tính quá khôi ngô, nhưng lại tản mát khí thế cao vút chín tầng trời.

– Chu Hằng!

– Đúng là Chu Hằng thật!

– Chẳng lẽ hắn thật sự muốn so chiêu với Ứng Đông Vân sao?

– Đây là tự rước lấy nhục à!

Đoàn người nghị luận ầm ĩ, trải qua chuyện ở Đấu Thú Trường. Tên tuổi của Chu Hằng gần như trở thành đề tài nghị luận nóng nhất đế đô, chỉ là ai cũng không nghĩ tới, hắn lại xuất hiện đúng vào hôm nay.

– Ha ha ha! Ngươi coi như có gan, vậy đi lên chiến một trận đi! Ứng Đông Vân âm sầm nói.

Chu Hằng cười nhạt một tiếng, bước lên bậc thềm lên đài, cùng Ứng Đông Vân xa xa đối diện.

– Tuy rằng có dũng khí. Nhưng không thể không nói, ngươi đúng là một tên đần độn! Ứng Đông Vân cười mỉa: – Ngay cả Triệu Đoạt Thiên đều chọn làm con rùa đen rúc đầu, tiểu tử ngươi cũng dám chạy ra. Thật không biết sống chết!

– Hỗn đản!

Dưới đài lập tức vang lên tiếng phẫn nộ, đó là con cháu Triệu gia chạy tới xem náo nhiệt. Triệu Đoạt Thiên là linh hồn Triệu gia, bị Ứng Đông Vân sỉ nhục người mà Triệu gia kính như thần linh vậy, lập tức chạy tới liều mạng.

Chu Hằng sắc mặt giận dữ, quát: – Câm miệng!

Âm ba như đao, còn mang theo khí thế cấp bậc Sơn Hà Cảnh của hắn, ầm ầm hét lên, Ứng Đông Vân không khỏi cứng lại, thiếu chút nữa đã bị quát cho hôn mê bất tỉnh.

Hung nhân này ngẩn ra, lập tức lộ ra vẻ xấu hổ!

Hắn đường đường là tồn tại cường giả Sơn Hà Cảnh, chỉ nửa bước nhảy vào Linh Hải Cảnh, không ngờ bị một con kiến Khai Thiên Cảnh quát kinh.

– Phốc!

Bên dưới có không ít người bật cười, nhìn bộ dáng ác hán giống như si ngốc đúng là rất vui.

– Hảo tiểu tử! Ứng Đông Vân hừ lạnh một tiếng, vươn nắm tay, ọt ọt ọt, trên nắm tay lập tức dài ra ba cây gai bạc, tản ra

hàn quang đoạt mạng.

Chu Hằng ngưng mắt, hắn đã biết huyết mạch lực của Ứng gia, đó là linh lực kim loại ngưng kết trong linh khí không gian, dùng một phương thức kỳ diệu tạo thành cộng minh, đủ để hóa hình.

[CHARGE=3]Nhưng ba cây gai bạc này của Ứng Đông Vân lai thật sự mọc ra từ trong cơ thể hắn.

Trách không được mình luôn có cảm giác đối phương có hương vị kim loại, thì ra là thế, trong cơ thể hung nhân này quả thật có kim loại!

Nghĩ như thế, tâm linh Chu Hằng lập tức buông lỏng, nếu trong cơ thể hắn có thể sinh ra gai bạc, vậy nói không chừng xương của hắn cũng là kim loại? Nếu không chỉ ba cây gai bạc cũng không đủ để khiến Chu Hằng có cảm giác kim loại mãnh liệt như vậy.

Ứng Đông Vân có thể bằng chừng ấy tuổi nhẹ nhàng bước vào Sơn Hà Cảnh, thậm chí chút nữa đã có thể đột phá Linh Hải Cảnh, có liên quan tới trạng thái kim loại trong cơ thể hắn hay không?

Nếu thật sự như thế, Ứng gia có phải tìm được một con đường tu luyện hoàn toàn mới hay không?

Chu Hằng lòng nổi hiếu kỳ, giơ tay phải lên nói: – Ta chỉ dùng một bàn tay!

– Thật can đảm! Ứng Đông Vân giận quát một tiếng, thân hình bắn ra, vung tay phải đánh tới Chu Hằng, ba cây gai bạc phát ra khí thế bén nhọn khiến người ta không rét mà run.

Hắn biết cảnh giới linh lực của Chu Hằng chỉ là Khai Thiên Cảnh, nhưng cường độ thân thể đạt tới Sơn Hà Cảnh, bởi vậy vừa ra tay là sử dụng tuyệt chiêu, huyết mạch lực Ứng gia chuyên phá các loại phòng ngự, mà hắn còn là Sơn Hà Cảnh, hơn nữa còn là Sơn Hà Cảnh cực kỳ đặc thù!

Gai bạc của hắn đủ để oanh phá phòng ngự của Sơn Hà Cảnh!

Tất sát Chu Hằng!

Hắn vọt nhanh như điện, chỉ chốc lát đã tới trước mặt Chu Hằng, gai bạc đâm ra.

– Ba! Chu Hằng ra tay, bắt lấy tay Ứng Đông Vân, tứ bình bát ổn, thân thể Ứng Đông Vân lập tức hơi khựng lại.

Trong nháy mắt, toàn trường lặng ngắt như tờ.

– Tốt, Tiểu Chu Tử, dần chết hắn! Phong Liên Tình đột ngột hô vang.

Lúc này, mọi người mới kịp phản ứng.

Tình huống gì đây, Chu Hằng không ngờ đỡ được một kích này!

Không, không đúng, không phải đỡ, mà là hời hợt bắt lấy cổ tay của đối phương! Nhưng mà đây chỉ có cấp bậc lực lượng nghiền ép mới có thể làm được a!

Nghiền ép?

Khi nào thì võ giả Khai Thiên Cảnh có thể nghiền ép Sơn Hà Cảnh?

– Hắc! Ứng Đông Vân quát lên một tiếng lớn, tay trái vũ động, thương thương thương, lại ba cây gai bạc hiện ra, hung hăng thọc xuống sườn dưới Chu Hằng.

Tay phải Chu Hằng rung lên, cả người Ứng Đông Vân nhất thời bị hất lên, tay phải hắn đánh ra.

Thình thịch!

Một đạo huyết hoa văng lên, bụng Ứng Đông Vân bị một quyền này mạnh mẽ xuyên thủng, xuất hiện một lỗ thủng bằng đầu con nít, mà cả người lại bay ra ngoài lôi đài, mạnh mẽ cà lên mặt đá một cái rãnh sâu một thước.

Chu Hằng thu quyền mà đứng, thản nhiên nói: – Lớn lối nửa ngày, thì ra không thể chịu nổi một kích!

Không chịu nổi một kích?

Mọi người đều có chút muốn kêu oan cho Ứng Đông Vân, vị này chính là Sơn Hà tam trọng thiên đỉnh phong a, man lực bá đạo, thể chất mạnh mẽ, vốn nên là tồn tại cùng giai vô địch, nhưng mà bị Chu Hằng 1 chiêu đánh bại!

Thiên tài sinh ra cùng thời đại vơi Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân đều là bi ai, nhất định dưới hào quang vạn trượng của hai người mà ảm đạm không ánh sáng! Nhưng mà không nghĩ tới, hiện tại lại ra một yêu nghiệt chút không kém, cũng có thể ép thế hệ trẻ không thở nổi!

– Tiểu tử, ngươi đã chọc giận ta! Ứng Đông Vân bò dậy, lỗ thủng trên bụng nhanh chóng khép lại, hai mắt hắn trong nháy

mắt trở nên đen như mực, hoàn toàn không có lòng trắng, khiến người ta nhìn vào mà trái tim băng giá.

– Keng!

Lưng hắn mộc một cây gai xương dài ba xích, ánh sáng bạc lóe lên, lại có một hắc tuyến lưu chuyển, quỷ dị khó hiểu. – Keng!

Lại một gai xương dài ra, keng! Keng! Keng! Liên tục không ngừng, Trên lưng của Ứng Đông Vân mộc ra 18 cái gai xương, giống như một con nhím vậy.

Rõ ràng bộ dáng này rất là buồn cười, nhưng mà hiện trường lại không ai cười được!

Mọi người đều biết một khi vận chuyển huyết mạch lực, võ giả sẽ trở nên rất quái dị, nhưng mà Ứng Đông Vân cho người ta cảm giác vượt ra khỏi phạm trù dị quái, mà là quái vật!

Một đầu quái vật sống sờ sờ!

Chu Hằng sáng mắt, lòng hiếu kỳ càng đậm, 18 cây gai xương bạc đều là kim loại, trước đó đã giấu trong cơ thể Ứng Đông Vân, mà cũng không phải sau khi đối phương vận chuyển huyết mạch lực, ngưng tụ kim hệ linh khí trong thiên địa mà

thành!

– Chết cho ta!

Ứng Đông Vân nổi giận gầm lên một tiếng, cả người bay vọt tơi Chu Hằng, thân thể cuộn tròn lại, 18 cây gai xương tạo thành một bánh xe kim loại lăn về phía Chu Hằng.

Này làm sao phá?

Huyết mạch lực Ứng gia chính là chuyên gia phá các loại phòng ngự, mà Ứng Đông Vân đặc thù nhất, thậm chí gai xương bạc của hắn có thể oanh phá pháp khí cùng cảnh giới.

Đây vốn chính là vô kiên bất tồi mâu a!

Chu Hằng lạnh lùng cười, tay phải mở ra, trong nháy mắt, một đóa hoa sen tám màu sinh ra đánh úp tới Ứng Đông Vân.

Từ sau khi thể chất dẫn đột phá Sơn Hà Cảnh, hắn đã có một thời gian không dùng võ kỹ chiến đấu, nhưng theo tu vi linh lực của hắn đột phá tới Sơn Hà Cảnh, chiến lực mạnh nhất của hắn vẫn là các loại võ kỹ.

– Vù! Hoa sen tám màu xoay tròn bay về phía Ứng Đông Vân.

– Huyết mạch Ứng gia ta vô kiên bất tồi, không gì không phá! Ứng Đông Vân hét lớn một tiếng, tránh cũng không tránh, 18 cây gai bạc xoay tròn đánh về phía hoa sen tám màu. – – – – – oOo- – – – –

Chương 261: Ứng Thừa Ân ra tay

Hoa sen tám màu nở ra xoay tròn đón đỡ Ứng Đông Vân.

– Oanh!

Chấn động kịch liệt truyền ra, toàn bộ mặt đất đế đô đều chấn động, hưu hưu hưu, chỉ thấy vô số ánh sáng bạc bắn ra, như tên bắn đầy trời, nhưng vì bốn phía lôi đài có cấm chế, những ánh sáng bạc này cũng không đột phá ra.

Mặt đất tràn đầy bụi bặm, chỉ thấy thân hình Ứng Đông Vân lay động, toàn thân đều đẫm máu, ngượng ngùng đáp lên mặt đất, mà gai bạc đầy người hắn đều đứt gãy, thậm chí còn bị nhổ tận gốc, trên người xuất hiện từng lỗ máu, máu tươi ồ ồ chảy ra.

Lại một kích tất bại!

– Xít!

Chu Hằng tên này đến tột cùng yêu nghiệt đến mức độ nào!

Chu Hằng ánh mắt như đao, đi nhanh về phía Ứng Đông Vân, hắn cũng không có ý hạ thủ lưu tình, phàm là người Ứng gia, giết không tha!

– Sơn Hà Cảnh! Ứng Đông Vân biến sắc, giọng run run nói: – Ngươi đã đột phá đến Sơn Hà Cảnh rồi! Làm sao có thể! Làm sao có thể! Nói xong lời cuối cùng hắn gần như gào lên.

Đúng vậy, làm sao có thể!

Thời điểm hắn chiến đấu kịch liệt với Ứng Hải Hoang, tuy rằng biểu hiện ra man lực của Sơn Hà Cảnh, nhưng tu vi linh lực tuyệt đối chỉ có Khai Thiên Cảnh, hơn nữa chỉ là Khai Thiên nhị trọng thiên! Nhưng bây giờ mới qua bao lâu, vậy mà đã đột phá Sơn Hà Cảnh?

Yêu quái khó có thể tin a! Tốc độ tấn chức như vậy, cho dù là Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân cũng phải kinh ngạc trố mắt, cảm thấy không bằng… Đi!

Giang sơn thay đổi xuất anh tài, quả nhiên không giả! Tuy nhiên lại có một câu nói loạn thế xuất anh hùng, hiện tại thế giới này quả thật thái bình quá lâu rồi, tam đại Đế triều mặc dù có va chạm nhỏ không ngừng, nhưng hơn vạn năm chưa xuất hiện xung đột lớn.

Thế của thiên hạ, phân lâu nhất định hợp!

Lúc trước Vạn Cổ Đại Đế cường thế khôn cùng, dùng sức một mình trấn áp muôn đời thiên hoang, trở thành Thiên triều duy nhất trên lịch sử Huyền Càn đại lục! Hiện giờ đã qua mấy vạn năm, có phải lại sẽ xuất hiện một thiên kiêu mới hay không, một lần nữa trở thành chủ nhân của phiến đại lục này!

Chủ nhân duy nhất!

Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân đều là thiên kiêu tuyệt thế, được mọi người công nhận là người có hy vọng đột phá đến Thần Anh Cảnh. Yêu nghiệt như vậy, vậy mà Chu Hằng còn trên hai người này, vậy cực hạn của hắn là gì chứ?

Hóa Thần Cảnh!

Trên đời này đã có mấy vạn năm chưa tiếp tục xuất hiện cường giả tuyệt thế Hóa Thần Cảnh nữa rồi. Nếu Chu Hằng thật sự đột phá đến cảnh giới này, vậy tất nhiên có thể quét ngang hoang vũ, độc tôn thiên hạ, trở thành bá chủ đặt song song với Vạn Cổ Đại Đế.

Trong thời gian ngắn, trong lòng mỗi người đều kích động, nếu như Lãng Nguyệt Quốc bọn họ có thể xuất ra một nhân vật cường thế như vậy, mọi người đều cảm thấy kiêu ngạo!

– Có cái gì không thể nào! Chu Hằng bước chân ổn định. Ánh mắt kiên định, có ý niệm tất sát.

Nếu Ứng Đông Vân có thể giết chóc vô tình, hắn tự nhiên không ngại dùng thủ đoạn giống vậy trên người đối phương.

Cá lớn nuốt cá bé, ai cũng có thể trở thành con mồi!

Ứng Đông Vân lui một bước, nhưng vừa muốn lui bước thứ hai nữa lại đột nhiên thẳng lại, mặt hiện lên vẻ mừng rỡ. Một lần nữa hiện lên kiêu căng vẻ, nói: – Chu Hằng, đừng tưởng rằng ngươi thắng! – Ồ, ngươi còn có thủ đoạn gì nữa? Chu Hằng lạnh nhạt nói, mặt nhìn như không có gì, nhưng trong lòng lại cảnh giới, mơ hồ có loại cảm giác nguy hiểm.

– Rất nhiều! Ứng Đông Vân cười ha ha một tiếng. Giớ nắm phải nói: – Một quyền, bại ngươi!

Hắn ngửa mặt lên trời nổi giận gầm lên một tiếng, thân hình đập ra, đấm phải đánh ra, tuy rằng không có gai bạc có thể hoa phá hư không nữa, nhưng tốc độ đáng sợ vẫn mang theo tiếng nổ liên tiếp, chấn người ta đau tai.

– Chết! Hắn ngang nhiên nện tơi

Chu Hằng vốn định ra quyền nghênh đón. Nhưng chỉ cảm thấy tay phải trầm trọng vô cùng, dường như bị một gọng kìm cố định, không ngờ không nâng nổi! Trong lòng hắn cả kinh, đang muốn triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, lại phát hiện chân trầm trọng vô cùng, không nhúc nhích được!

Hắn dường như bị ép ở hai khe tường, căn bản không thể di động.

Đây là chuyện gì xảy ra?

Trong lòng Chu Hằng đột nhiên hiện lên một đạo ý niệm. Nhưng quả đấm của Ứng Đông Vân đã oanh tới, nặng nề thúc lên ngực hắn.

– Thình thịch!

Thân hình Chu Hằng lập tức bị mạnh mẽ đánh bay ra ngoài, Ứng Đông Vân thừa cơ tiến công, trong nháy mắt đuổi kịp hắn. Thình thịch thình thịch thình thịch, hai đấm liên tục, giống như mưa rơi đánh vào người Chu Hằng.

– Xoạt!

Thân thể Chu Hằng cũng cày trên lôi đài một cái rãnh sâu, gạch đá cứng rắn bị nghiền nát, cho thấy thể chất hắn mạnh mẽ vô cùng.

– Chẳng qua cũng thế! Ứng Đông Vân ngạo nghễ nói.

Tuy rằng hắn cả người máu tươi đầm đìa, nhưng một quyền chuyển bại thành thắng lại vô cùng chân thật, mọi người hoàn toàn hồ đồ, đây tột cùng là Ứng Đông Vân đột nhiên trở nên sinh mãnh, hay là lúc trước hắn căn bản không vận dụng toàn lực?

Muốn nói Ứng Đông Vân ngay từ đầu không dùng toàn lực, nhưng làm sao lại bị đánh cho thảm như vậy? Ai lại đi chịu ngược đãi như vậy chứ, không nên bị người hành hạ một trận mới thi triển toàn lực? Có thể nói Ứng Đông Vân đột nhiên trở nên mạnh, đây là thủ đoạn gì?

Toàn trường hoàn toàn yên tĩnh, đều rơi vào trong khiếp sợ mãnh liệt và vô cùng khó hiểu.

Chu Hằng chậm rãi bò dậy, tiện tay phủi bụi trên người, lộ ra vẻ tươi cười, nói: – Ngươi cũng chỉ có chút ấy năng lực thôi sao?

– A! Ứng Đông Vân lập tức tức giận rống to.

Đây không phải là không có đạo lý!

Huyết mạch lực Ứng gia chuyên gia phá các loại phòng ngự, vừa rồi hắn nếu như xuất ra gai bạc, tuyệt đối có thể đâm thân thể Chu Hằng thành ngàn lỗ thủng. Nhưng vấn đề là, gai bạc của hắn bị Chu Hằng đánh nát, đã hoàn toàn phế đi!

Nếu đổi lại là tộc nhân Ứng gia, vậy chặt đứt thì chặt đứt, dù sao là linh khí thiên địa ngưng tụ thành, nhiều lắm lúc ấy chỉ đau một chút, lập tức có thể ngưng tụ thành lần nữa, chỉ cần linh lực vẫn còn, có thể sinh sôi không dứt!

Đây là chỗ cường đại của huyết mạch lực!

Nhưng hắn lại khác.

Huyết mạch lực của hắn đã trải qua thủ đoạn chùy luyện đặc biệt, có được phẩm chất kiên cố, cứng rắn hơn, nhưng khuyết điểm cũng rất rõ ràng, chính là gai bạc này sống trong cơ thể hắn, là thực thể, cũng không phải do linh lực kết thành!

[CHARGE=3]Bởi vậy, một khi phế bỏ thì cần tái tạo lại, mà không thể dùng linh khí ngưng tụ ra!

Không có huyết mạch lực chuyên phá phòng ngự, vậy làm sao làm gì được Chu Hằng có phòng ngự cấp bậc Sơn Hà Cảnh chứ?

Hắn hận a!

Chu Hằng tươi cười, đưa mắt đảo qua, đột nhiên quát: – Ứng Thừa Ân, lăn ra đây cho ta!

Thanh âm vang vọng, đinh tai nhức óc!

Tình huống gì, tiểu tử này sao đột nhiên khiêu khích Ứng Thừa Ân.

– Hắc hắc, nhìn thật náo nhiệt!

– Tổ sư gia, ngài đây là ý gì?

– Vừa rồi Chu Hằng bị một kích oanh bại, cũng không phải Ứng Đông Vân dùng chiến lực áp đảo hắn, mà có bên thứ ba trong bóng tối ra tay, cầm giữ thân thể hắn!

– Cái gì! Tổ sư gia. Điều đó không có khả năng à, trên lôi đài có cấm chế ngăn cản, ngoại lực căn bản không có thể xâm nhập a!

– Ngoại lực không có khả năng xâm nhập, nhưng thần thức thì sao?

– Thần thức? Tổ, tổ sư phụ, ngươi là nói…

– Vực!

– Vực!

Ngay từ đầu mọi người còn chưa tỉnh ngộ, nhưng sau khi Chu Hằng hét to ra tên Ứng Thừa Ân, bên dưới lập tức vang lên tiếng nghị luận. Không sai. Chỉ có Vực mới có thể thần kỳ như vậy, ý niệm chỉ, công kích tới!

Toàn bộ Lãng Nguyệt Quốc chỉ có năm người nắm giữ Vực, theo thứ tự là ba vị lão tổ Kết Thai Cảnh, còn lại là Triệu Đoạt Thiên cùng Ứng Thừa Ân.

Ba vị lão tổ tự nhiên không có khả năng xuất hiện, mà Triệu Đoạt Thiên càng không có xuất thủ. Như vậy chỉ còn lại một người. Ứng Thừa Ân!

Thiên kiêu tuyệt thế kia của Ứng gia!

– Nói năng lỗ mãng! Một thanh âm hư vô mờ mịt đột nhiên vang lên: – Đông Vân, vả miệng cho ta!

– Vâng! Ứng Đông Vân vội vàng cung kính gật đầu xoay mình.

Đúng là Ứng Thừa Ân!

Ứng Thừa Ân, Triệu Đoạt Thiên, hai người này đối với mỗi người đế đô mà nói, đều không xa lạ gì, thanh âm này vừa truyền tới, mọi người liền nhận ra được, đúng là Ứng Thừa Ân! Huống chi thần thái Ứng Đông Vân cung kính như thế cũng gần như đã hiểu ra đáp án.

– Tiểu tử. Ta sẽ đánh mặt ngươi thành đầu heo! Ứng Đông Vân nhếch miệng cười, trong ánh mắt chớp lên ánh sáng ác độc, đáng tiếc, hắn tạm thời không thể sử dụng huyết mạch lực, nếu không sẽ mạnh mẽ phân thây tiểu tử này!

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, quát: – Ứng Thừa Ân, ngươi không cảm thấy rất vô sỉ sao? Hai người đánh một người, Ứng gia đúng là lợi hại!

– Ha ha ha. Xú tiểu tử không cần giở miệng lưỡi lợi hại, hôm nay ngươi là tự rước lấy nhục! Ứng Đông Vân cười gằn nói, thân hình bổ tơi, tay phải vung ra hung hăng quất tới Chu Hằng.

Đánh người không đánh mặt, nhưng muốn làm nhục người thì sẽ hung hăng đánh mặt, dùng tay đánh không đủ. Còn phải dùng chân đạp!

Hôm nay hắn chẳng những phải rút hết mặt mũi của Chu Hằng, còn muốn đánh bầm dập, đánh cho ngươi mất hết mặt mũi! Bị làm nhục nhã như thế, tiểu tử này còn có niềm tin trèo lên võ đạo đỉnh cao sao?

Chu Hằng mở trừng hai mắt. Khí thế hung ác lộ ra hết, giống như một con mãnh hổ nhìn chằm chằm con mồi!

Ứng Đông Vân trong lòng kinh hãi, thân hình mạnh mẽ ngừng lại, bàn tay ngừng trên không, cả người đều khựng lại.

– Ha ha ha!

Dưới lập tức vang lên tiếng cười nhạo, mới vừa rồi còn kiêu ngạo nói năng oai phong, nhưng mà xoay đầu lại lại bị một ánh mắt của người ta dọa cho thiếu chút nữa không khống chế nổi, thật con bà nó mất mặt a!

Võ giả tôn trọng cường giả, nhưng tuyệt đối sẽ không sùng bái cường giả dùng nhiều hiếp ít, ỷ lớn hiếp nhỏ, Ứng Thừa Ân tác oai tác quái khiến rất nhiều người bất mãn, chỉ là cũng không ai dám đắc tội vị yêu nghiệt Ứng gia này, như vậy sẽ hại chết mình.

Ứng Thừa Ân không dám đắc tội, nhưng cười nhạo Ứng Đông Vân thì không thành vấn đề, dù sao ở đây nhiều người như vậy, Ứng Thừa Ân ngươi có thể tìm từng người báo thù hay sao?

– Khốn nạn! Ứng Đông Vân giận tới cực điểm, có Ứng Thừa Ân trong bóng tối chế trụ Chu Hằng, hắn lại còn bị Chu Hằng dọa sợ, điều này làm cho hắn thiếu chút nữa điên mất! Hắn lại vung một chưởng, hung hăng tát tới mặt Chu Hằng.

– Vù! Kình phong tràn ra, hắn xuất hết khí lực. Cho dù một chưởng hắn mạnh mẽ làm bàn tay mình bị chấn vỡ, hắn cũng muốn cái tát này vang lên.

Áp lực, áp lực cực lớn!

Khi Chu Hằng lần đầu tiên bị Ứng Thừa Ân khống chế, trong lòng lập tức làm ra đối sách.

Hắn có thể trốn vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nhưng

hắn không cam lòng!

Trốn tránh khó khăn không phải tác phong của hắn!

Phản kích! Hắn phải phản kích!

Thân thể không thể nhúc nhích, làm sao bây giờ?

Thần thức!

Lực lượng chỉ có thể trói buộc thân thể, nhưng không thể áp chế thần thức! Nhưng thần thức làm sao công kích?

Vực!

Một niệm động, thế công từ tâm!

Ánh mắt Chu Hằng sáng choang, trong hai con mắt dâng lên dị tượng nhật nguyệt tinh tú, cả người tản phát ra một loại khí tức tối cao vô thượng, giống như một pho thần minh muốn từ trong cơ thể hắn lao ra!

– Làm sao có thể!

Trong đoàn người, vài cường giả Linh Hải Cảnh lâu đời không kìm nổi cảnh kinh kêu lên.

Chương 262: Vực

Tuy rằng chưa từng có cách nói rõ ràng, nhưng cường giả Linh Hải Cảnh đều có một nhận thức chung, đó chính là muốn kết thành Thần chích, bước đầu tiên chính là nắm giữ Vực.

Đúng vậy, mỗi một cường giả Kết Thai Cảnh đều nắm giữ đạo của Vực, đây là điều phải làm!

Hiện tại toàn bộ đế đô cũng chỉ có hai người Triệu Đoạt Thiên và Ứng Thừa Ân nắm giữ Vực. Chính là như thế, hai người bọn họ mới được công nhận tuyệt đối có thể bước vào Kết Thai Cảnh, đây là từ vô số lịch sử chứng minh.

Nhưng cho dù hai yêu nghiệt này, bọn họ cũng đều là sau khi đột phá Linh Hải Cảnh mới nắm giữ đến Vực.

Nhưng hiện tại!!!

Loại hơi thở tối cao tối thượng tỏa ra trong thân thể Chu Hằng kia, như có cảm giác áp bách của thần minh giáng trần, chính là dấu hiệu báo trước hình thành Vực.

Hình thành Vực, tự chủ một vùng trời nhỏ, nắm giữ mọi thứ trong vùng trời này, là Thần!

Đây là bước đầu tiên hình thành Thần chích!

Võ giả Sơn Hà Cảnh rồi lại đi ra bước đầu tiên hình thành Thần chích? Mấy cường giả Linh Hải Cảnh ở đây đều có loại cảm giác choáng váng, đây là cơ duyên bọn họ đau khổ theo đuổi mấy trăm năm, thậm chí trên ngàn năm đều không có khả năng đạt được!

Ghen tị, vô cùng ghen tị!

– Chết! Ứng Đông Vân một chưởng chộp tới, tram của hắn lóe lên khoái ý, hắn muốn khuất nhục chính mình thừa nhận gấp bội trả lại cho Chu Hằng.

Ầm!

Trước mắt hắn đột nhiên xuất hiện một vùng lửa, trong nháy mắt vây quanh hắn gắt gao, độ nóng cao vô cùng, đốt vào linh hồn hắn!

Chuyện gì xảy ra!

– A!!! Ứng Đông Vân đột nhiên kêu to lên, vô cùng thê lương. Ngọn lửa này không chỗ nào không bao lấy, thiêu đốt mỗi một tấc da thịt toàn thân hắn, sau đó tiến vào trong cơ thể hắn, đốt sạch xương cốt máu thịt của hắn thậm chí là linh hồn!

Đau đớn không cách nào hình dung!

Bùng!

Hắn đột nhiên ngã xuống, ở trên mặt đất điên cuồng lăn lộn, thân thể nguyên bản máu đầm đìa nhanh chóng biến đen, giống như một viên than.

Chu Hằng ánh mắt mở ra, "bùng" lực lượng nhìn không thấy thổi quét. "Vút vút" vô số băng nhận trống rỗng sinh thành, hướng về Ứng Đông Vân điên cuồng đâm qua.

Vực Cảnh, nơi ý niệm tới công kích tới!

Không chỗ nào không bao lấy, không có chỗ ẩn giấu!

Hắn vốn là cách Vực Cảnh chỉ một bước vào cửa, hiện tại dưới áp lực của Ứng Thừa Ân rốt cục bước ra ngoài.

Nước chảy thành sông!

Phốc Phốc Phốc !!

Vạn ngàn băng nhận đồng thời đâm xuyên thân thể Ứng Đông Vân, khí lạnh trắng lóa lơ lửng, nhưng quỷ dị chính là… Trên thân thể của hắn còn thiêu đốt ngọn lửa màu tím, đã đem tay chân hắn đốt tan chảy!

Đây… đây là chuyện gì xảy ra?

Làm sao hết thảy đều là khó thể tưởng tượng như vậy?

Đạo của Vực!

Dưới lôi đài, mọi người châu đầu ghé tai, tiếng kinh hô của mấy vị cường giả Linh Hải Cảnh rốt cuộc bị người nghe thấy, một truyền mười mười truyền trăm, nhanh chóng lan tràn.

Yêu… yêu quái!

Sơn Hà Cảnh liền ngộ ra đạo của Vực. Hoàn toàn lật đổ võ đạo chí lý!

Thật sự là một nhân vật lớn danh chấn cổ kim!

Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân tu vi hiện tại quả thật là trên Chu Hằng, nhưng nói đến tiềm lực phát triển, ai có thể đánh đồng với người thanh niên này? Cho dù hai người Triệu, Ứng đều phải ảm đạm thất sắc, chênh lệch này đã không phải một điểm nửa điểm.

Ứng Đông Vân thua không oan!

Bùng!

Đúng lúc này, chỉ thấy Chu Hằng lại thân thể run lên, cả người lại bị chấn bay lên, phá vỡ cấm chế lôi đài bay ngang ra ngoài

Giống như một khối vẫn thạch rơi xuống đất, trong tiếng nổ lớn ầm ầm, trong đám người lập tức bị đánh ra một lỗ thủng lớn. Không ít người thực lực yếu kém dưới một đòn này đã chết oan, còn có rất nhiều người thì gãy tay cụt chân, một vùng hỗn độn máu tanh.

Chu Hằng nằm ở chính giữa hố sâu này, thân thể tỏa ra hào quang màu vàng rực, nhưng có mấy cái xương đã bị gãy, hiển nhiên bị thương không nhẹ.

– Trận chiến này, Ứng Đông Vân thắng!

Khi mọi người ở đây hoàn toàn không làm rõ tình cảnh, thanh âm của Ứng Thừa Ân lại đột nhiên vang lên. Chỉ thấy một bóng người lăng không độ hư, từng bước đi hướng lôi đài, dường như trong không khí có từng bậc thang nhìn không thấy.

Bước chân hắn thoạt nhìn không nhanh nhưng chỉ trong chớp mắt liền đi tới trên lôi đài, cấm chế giống như không có tác dụng.

Người này tuổi còn trẻ, vô cùng tuấn mỹ, sau đầu có bóng sáng nổi lên, cả người như một vị thần, tỏa ra vô tận uy nghiêm, khiến người chỉ muốn thần phục hắn, dâng lên vô tận trung thành.

Ứng Thừa Ân!

Đến lúc này, nào còn có người không rõ, vừa rồi lại là Ứng Thừa Ân ra tay đem Chu Hằng chấn bay ra lôi đài.

Ứng Đông Vân thắng?

Không sai, Ứng Đông Vân tuy rằng chỉ còn lại có một hơi nhưng còn ở trên lôi đài, mà Chu Hằng lại bị đánh bay ra lôi đài, dựa theo quy định quả thật là Ứng Đông Vân thắng! Nhưng trong quy định cũng không có người thứ ba có thể ra tay hỗ trợ!

Rõ ràng mỗi người đều biết là Ứng Thừa Ân ra tay, nhưng ai dám tiến hành chỉ trích vào lúc này?

Cho dù một tiếng lẩm bẩm đều không dám!

Ứng Thừa Ân a! Đây nhưng là người thứ nhất dưới ba đại lão tổ, một tay che trời!

Không sai, chính là một tay che trời!

Thế giới của võ giả, cường giả là vua, lực lượng của người nào mạnh nhất , lời của người đó chính là chí lý!

[CHARGE=3]- Khốn kiếp, rõ ràng là Tiểu Chu Tử thắng! Phong Liên Tình nổi trận lôi đình, nàng tuy rằng không thích Chu Hằng, nhưng Chu Hằng thắng nàng mới có thể được chia tiền! Tiền chính là mạng của nàng, ai cướp chính là chống đối

nàng!

Đáng tiếc, thanh âm của nàng rất nhanh liền biến mất trong tiếng người ồn ào.

Ứng Thừa Ân ý niệm khẽ động, ngọn lửa băng nhận trên người Ứng Đông Vân lập tức biến mất, chỉ là thân thể như than cốc kia như thế nào cũng không có khả năng lập tức khởi thủ hồi xuân. Hắn khẽ cau mày nhưng lập tức liền ném qua một bên, lăng không hư độ đi về phía Chu Hằng.

Lần này bước chân hắn đi rất chậm.

Cảnh giới võ đạo càng cao tự nhiên tốc độ càng nhanh, mỗi một bước nhảy ra càng cao càng xa, đây là ai cũng có thể lý giải. Nhưng là giống như Ứng Thừa Ân dường như có thể giẫm không khí mà đi, điều này không khỏi cũng quá khoa trương!

Như là Thần minh!

Cho dù có rất nhiều người khinh thường Ứng Thừa Ân ỷ lớn hiếp nhỏ, nhưng nhìn hắn lăng không hư độ, cảm ứng hơi thở tối cao tối thượng, vô cùng uy nghiêm của hắn đều từ trong đáy lòng dâng lên một cảm giác run sợ.

Đây là Thần, há là bọn họ có thể chê bai?

Mọi việc Thần làm đều là đúng!

Ứng Thừa Ân lơ lửng phía trên Chu Hằng, hắn anh tuấn cao lớn, sau đầu có bóng sáng Thần minh gần như thực chất, không ngừng diễn hóa thành đủ loại hình thái. Vừa mang đến cho người ta cảm giác áp bách cường đại lại có thể khiến người đạt được lĩnh ngộ của đạo.

– Chu Hằng, ta không thể không thừa nhận, có chút coi thường ngươi! Ứng Thừa Ân lạnh nhạt nói, thanh âm không cao lại vang dội mỗi một góc, thẳng vào sâu trong tâm linh mỗi người.

Bao gồm mấy cường giả Linh Hải Cảnh kia bên trong. Mỗi người đều sinh ra cảm giác vô lực mãnh liệt, không sinh ra một chút lòng tranh hùng nào, dường như ở trước mặt nam nhân này thần phục chính là chuyện tất lẽ dĩ ngẫu!

Chu Hằng… về sau thật sự có thể mạnh ngang Ứng Thừa Ân sao?

Mọi người lại bắt đầu trở nên hoài nghi!

Võ đạo có đầy ví dụ thiên tài rực rỡ ngã xuống giữa đường,

hào quang vạn trượng nhất thời không có nghĩa là vĩnh viễn đều có thể như thế.

Ứng Thừa Ân cường đại như vậy, thật sự có người có thể đối kháng sao?

– Tuy nhiên, con kiến chung quy chỉ là con kiến! Ứng Thừa Ân không động một ngón tay, nhưng thân thể Chu Hằng lại từ đáy hố nâng lên, dường như bị một bàn tay vô hình nắm lấy, không có một chút sức phản kháng.

– Tất cả mọi người đều cho rằng ta sẽ cố kỵ Triệu Đoạt Thiên không dám giết ngươi! Khóe miệng Ứng Thừa Ân nhếch lên một vệt cười: – Bọn họ đều sai rồi! Ứng Thừa Ân ta muốn giết ai, người đó đều chỉ có một con đường chết!

Vút Vút Vút !! vô số gai bạc bỗng nhiên hiện lên tạo thành một quả cầu tròn, hướng về Chu Hằng ở chính giữa đâm tới!

Huyết mạch lực của Ứng gia chuyên phá phòng ngự, có lẽ con cháu Ứng gia khác không thể làm gì được phòng ngự đáng sợ đến kỳ cục kia của Chu Hằng nhưng tuyệt đối không phải Ứng Thừa Ân. Hắn là Linh Hải Cảnh, một chân đã bước vào Kết Thai Cảnh, yêu nghiệt trong thiên tài!

Keng!

Gai bạc đồng loạt bắn, trong nháy mắt ngưng tụ thành một quả cầu kim loại màu bạc kiên cố, kim cắm khó rơi.

Xong rồi, khẳng định chết hoàn toàn triệt để!

Mọi người đều từ đáy lòng phát ra một tiếng cảm thán, dưới công kích như vậy bất luận kẻ nào đều không có khả năng sống sót.

Đầu mày Ứng Thừa Ân lại hơi nhíu, có một tia cảm giác không ổn.

Cạch Cạch Cạch Cạch !!

Tiếng vang lạ truyền đến, dưới cái nhìn chăm chú của mấy vạn đôi mắt, chỉ thấy quả cầu kim loại kia lại đang không ngừng biến hình, dường như ở trong đó là trống rỗng, hiện ra một đoàn lại một đoàn lồi lõm.

Bốp!

Một nắm tay màu vàng bỗng nhiên đánh ra. Bốp – lại là một nắm tay đánh ra, hai tay chia hai bên vạch ra, mạnh mẽ tách tầng kim loại ở bên ngoài, hiện ra một nam nhân trẻ tuổi dáng người thon dài.

Gió nhẹ phất qua, tóc đen của Chu Hằng bay dựng lên, tay áo phất phới, cả người giống như một thanh trường kiếm ra khỏi vỏ, mũi nhọn tất lộ!

Chuyện gì xảy ra!!?

Một đòn lúc trước của Ứng Thừa Ân lại không giết được Chu Hằng?

Không phải chứ! Một đòn đáng sợ như vậy, cho dù cùng là cường giả Linh Hải Cảnh đều sẽ một đòn mất mạng!

Chu Hằng hai tay nắm lại, ánh mắt sáng ngời giống như hai mặt trời nhỏ, cất cao giọng cười nói: – Ngươi chẳng qua cũng thế!

Giọng điệu thật ngông cuồng!

Tuy nhiên, ai có thể thể hời hợt như thế đỡ một đòn của Ứng Thừa Ân, như vậy hắn cũng có thể phát ra lời như vậy!

Ứng Thừa Ân lại nhe răng cười nói: – Ta bây giờ đối với ngươi thật là nổi lên mấy phần tò mò, bó tay chịu trói đi! Hắn

vươn tay chộp tới Chu Hằng, trong nháy mắt hóa thành một bàn tay bạch ngọc thật lớn, vô cùng ôn nhuận.

Chu Hằng cười dài một tiếng, tay phải nhoáng lên, đã có thêm một tấm phù lục, nói: – Bản thiếu không bồi ngươi! Ứng Thừa Ân, đợi ta đột phá Linh Hải Cảnh, nhất định chém đầu trên cổ ngươi!

– Vạn Lý Nhất Thuấn Phù! Hắn quát to một tiếng, cả người trong nháy mắt biến mất.

Chạy rồi!

Chạy dưới tay Ứng Thừa Ân!

Chưa từng nghe nói qua Ứng Thừa Ân muốn ra tay còn có người có thể chạy được!

Tuy rằng không địch nổi là Chu Hằng nhưng trên mặt ăn một tát lại là Ứng Thừa Ân!

Nếu là "Vạn Lý Nhất Thuấn Phù" như vậy khẳng định đã không biết chạy đi nơi nào. Thuấn di phù tuy rằng quý báu nhưng cũng không phải hiếm đến mức không người nghe nói qua.

Lúc này, Ứng Thừa Ân thật sự là ngã lộn thật lớn!

Ở trong tay một võ giả Sơn Hà Cảnh!

Trên khuôn mặt trời sập trước mắt đều sẽ không động dung kia của Ứng Thừa Ân cuối cùng hiện lên một vệt âm ám, tay phải không khỏi nắm lại, có vài cái gân xanh gồ lên, trong ánh mắt lại càng lóe lên sát khí mãnh liệt.

Từ khi sinh ra đến nay, đây là lần đầu tiên hắn bị nghẹn họng!

Hắn hừ một tiếng, tay phải thò ra, hư không nắm lên Ứng Đông Vân, dưới chân liên tục động, trong nháy mắt đi xa mấy chục dặm.

Đợi khi hắn đi hoàn toàn không có bóng dáng, mọi người lúc này mới dám nghị luận, khi nói đến Ứng Thừa Ân "chịu thiệt", mỗi người đều mặt mày hớn hở.

Bọn họ đời này đều không có khả năng cùng Ứng Thừa Ân là địch, nhưng có thể tận mắt nhìn thấy thiên tài như vậy chịu thiệt thật đúng là đại khoái lòng người, sướng!

Đám người dần dần tản đi, nhưng không mất bao lâu tin tức

Chu Hằng và Ứng Thừa Ân chiến một trận ắt sẽ truyền vào trong tai mỗi người đế đô.

Chương 263: Ứng Mộng Phạm

Chu Hằng đương nhiên không có Vạn Lý Nhất Thuấn Phù, hắn kỳ thật chỉ là một tư thái, kỳ thật là tiến vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Đợi sau khi đám người cơ bản tán đi, hắn lặng yên từ trong bảo tháp ra ngoài.

Tuy rằng tất cả mọi người đều vì hắn có thể "đối kháng" Ứng Thừa Ân mà chấn kinh đến chết lặng, nhưng chính Chu Hằng lại cũng không hề có vẻ đắc ý.

Hắn cũng không có thực lực cường đại như vậy!

Lúc trước có thể thoát thân dưới công kích của Ứng Thừa Ân đó là bởi vì thật sự quá khéo, Ứng Thừa Ân dùng là huyết mạch lực.

Tuy là linh lực hệ kim trong thiên địa ngưng tụ thành, nhưng dù sao mang theo một chữ kim. Là kim loại là có thể bị hắn cắn nuốt, chỉ là linh lực hệ kim cũng không thể tăng cường thể chất của hắn, sau khi cắn nuốt chỉ có thể trực tiếp bài xích ra ngoài.

Nếu Ứng Thừa Ân dùng là một loại công kích khác, hắn cũng chỉ có thể một mực nấp trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nhưng ai bảo Ứng Thừa Ân khăng khăng dùng huyết mạch lực mà hắn có thể khắc chế?

Ngược lại gây nên một màn Chu Hằng cường thế đánh ra, rung động người đời!

Tuy nhiên, tuy rằng trong mắt mọi người Chu Hằng đã đủ uy phong, khiến Ứng Thừa Ân không còn mặt mũi mà về, nhưng đối với Chu Hằng mà nói trong lòng lại nghẹn đầy lửa giận!

Rõ ràng là thứ nhất của hắn lại bị Ứng Thừa Ân mạnh mẽ ép xuống.

Ỷ thế hiếp người!

Ứng Thừa Ân có thể phớt lờ quy tắc là bởi vì lực lượng của hắn quá mạnh, ngự trị ở trên quy tắc, có thể chế định ra quy tắc của chính mình!

Chu Hằng hận nhất chính là cái này!

Trò chơi phải là công bình, nếu không còn chơi cái gì!

Nếu ngươi không tuân thủ quy định, như vậy ta cũng có thể chơi ngầm!

Chu Hằng cười lạnh trong lòng, hắn cũng không trở về Triệu gia mà là chuyển hướng vào hang hổ, đi tới phía trước Ứng gia.

Lúc trước bởi vì Triệu gia cố kỵ, hắn cũng chỉ có thể đem mục tiêu nhắm vào trên người Ứng Thừa Ân, tính toán trong vòng ba năm hết sức vọt tới Kết Thai Cảnh, tự tay đả bại thiên tài không ai bì nổi này.

Nhưng Ứng Thừa Ân không tuân quy tắc trò chơi, hắn cần gì phải khách khí chứ?

Hắn hiện tại quả thật không phải đối thủ của Ứng Thừa Ân, nhưng ghê tởm đối phương một chút lại hoàn toàn có thể làm được!

Hắn muốn cướp sạch nội tình của Ứng Thừa Ân!

Tên kia quả thật chính là phúc tinh đồng tử. Ra cửa liền có bảo vật đưa tới tận cửa, chắc là cất giữ vô số thứ tốt. Nếu có thể cướp đoạt vào tay, tự nhiên có thể phát một khoản tiền lớn!

Đáng tiếc con lừa đê tiện không có mặt, nếu không gọi vị đại hành gia trộm gà bắt chó này, Ứng Thừa Ân kia cho dù giấu một cây kim đều có thể tìm ra!

Hiện tại cũng không sao, dù sao hắn có thể nấp trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, có rất nhiều thời gian đem phòng ở của Ứng Thừa Ân lục soát lật tung lên trời!

Hắn cũng không phải người quân tử báo thù ba năm không muộn, mà là ngươi đánh ta một quyền ta lập tức trả ngươi một bạt tai!

Vù!

Thân hình hắn xẹt đi, hướng về phía Ứng gia bắn nhanh mà đi. Ẩn Tức Phù cộng thêm tốc độ của Tấn Vân Lưu Quang Bộ, căn bản kong có thể phát hiện hành tung của hắn, cho dù là thật sự bị người phát hiện dấu vết để lại, hắn còn có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp mà!

Khó cũng không phải là che giấu tung tích mà là biết Ứng Thừa Ân ở chỗ nào.

Hắn bắt một người tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, sau khi hỏi rõ phân bố đại khái Ứng gia , đánh ngất tiếp tục để lại trong tháp chờ sau khi rời khỏi Ứng gia mới xử lý.

Sau hơn nửa này hắn đi tới cạnh một hồ nước lớn.

Giữa hồ có hòn đảo nhỏ, Ứng Thừa Ân ở tại chỗ này. Không được sự cho phép của hắn, bất luận kẻ nào đều không thể đến gần, nếu không mặc ngươi là ai giết không tha!

Không ai dám đem lời của vị này thành gió thoảng bên tai, bởi vậy nơi này gần như có thể nói là hoang vắng, đưa mắt nhìn qua không thấy một bóng người.

Chu Hằng đạp sóng mà đi, một chút lực nổi đủ để nâng hắn lên, chỉ mấy lần lên xuống hắn liền lên tới đảo nhỏ.

Đảo rất nhỏ, nhưng kiến trúc trên đảo lại vô cùng lớn, gần như chiếm cứ cả hòn đảo. Nhưng rất không hài hòa chính là, nơi này không có một chút tiếng người.

Ứng Thừa Ân dường như có sở thích quái dị, đối với thanh tĩnh yêu cầu cao đến biến thái.

Chu Hằng nghênh ngang đi vào. Khi hắn một đường đi tới, ngẫu nhiên nghe tôi tớ nói chuyện, biết Ứng Thừa Ân có việc rời đi, ít nhất chừng mười ngày là không có khả năng quay về.

Bởi vậy, hắn đem nơi này lật tung lên trời cũng không phải vội!

Núi giả đình đài, hành lang thủy tạ, u tĩnh khiến người trong lòng phát lạnh. Dường như nơi này cất giấu một con ác thú, bất cứ lúc nào có thể nhào ra đánh lén, phát động một đòn trí mạng.

Chu Hằng cẩn thận tìm tòi,nhưng sau một vòng lại không tìm thấy gì cả.

Không đúng, khẳng định là có bí thất!

Tuy rằng võ giả cấp bậc này khẳng định đều có pháp khí không gian, nhưng pháp khí không gian lại không phải có thể vô hạn bỏ thêm, tuyệt đối không thể đem toàn bộ tài sản nhét vào trong pháp khí không gian tùy thân mang theo.

Nếu không cũng sẽ không có nhiều động phủ của cao nhân thượng cổ lưu truyền lại, cần phải sao?

Ứng Thừa Ân cũng không “Nghèo rớt dái” như Chu Hằng, hắn vâng chịu khí vận thiên địa, bảo vật chỉ thiếu tự mình chạy tới, cất chứa của hắn khẳng định cực kỳ phong phú.

[CHARGE=3]Chu Hằng lại tìm một vòng, tìm kiếm mật thất, cơ quan khả năng sẽ có. Hắn căn bản không hề cố kỵ, từng luồng ám kình phát ra, tường gạch mặt đất phân giải trong im hơi lặng tiếng, từ bên ngoài nhìn không có gì khác thường nhưng chỉ cần đi tới là có thể phát hiện khu nhà cấp cao này chỉ còn lại bộ khung.

Dưới loại tìm tòi như trải thảm này, 9 ngày sau hắn rốt cục phát hiện lối vào một địa đạo.

Chu Hằng vươn tay chém ra một chưởng, nơi ý niệm tới, lửa tím đốt trời, cửa đá của địa đạo vô cùng chắc chắn kia lập tức bị tan chảy, hiện ra một lỗ thủng đủ để cho người rảo bước tiến vào.

Cửa này quả thật vô cùng chắc chắn, nếu không phải tìm được cơ quan, đổi một tên Sơn Hà Cảnh tới cũng chỉ có giương mắt mà nhìn. Nhưng ở trước mặt lửa tím sau khi biến dị, đây cũng chỉ là thoáng chế tạo một chút phiền toái mà thôi.

Hắn rảo bước tiến vào.

Tuy là địa đạo nhưng nơi này không hề có vẻ u ám, trên địa đạo cao hai người điểm xuyết vô số minh châu, tỏa ra ánh sáng

dịu dàng ,không phải rất sáng lại đủ để người nhìn rõ ràng.

Sau khi đi qua con đường này, phía trước đột nhiên hiện ra một gian nhà đá thật lớn, ánh mắt Chu Hằng lập tức ngưng lại.

Nhà đá này bố trí phi thường có khí son phấn, cách điệu màu hồng phấn, tỏa ra không khí mập mờ, mà vị trí chính giữa không ngờ bày một cái giường lớn.

Ứng Thừa Ân đầu óc có bệnh sao? Thích ngủ ở trong mật thất?

Không phải!

Ánh mắt Chu Hằng tập trung nhìn vào một thiếu nữ nằm trên giường, tóc đen kiều diễm, trên người mặc một chiếc váy trắng không tay, vải thật mỏng dán sát trên thân thể lung linh của nàng, lộ ra đường cong quyến rũ mê người.

Vẻn vẹn chỉ là một mặt bên liền khiến cho người ta suy nghĩ miên man.

Mật thất tàng kiều?

Vì sao?

Với địa vị, thực lực của Ứng Thừa Ân, hắn muốn nữ nhân như thế nào mà không thể có được? Ngay cả phu nhân gia chủ đều có thể cường bạo đến chết, như vậy còn có cái gì không dám, há cần tốn nhiều công sức như vậy, chuyên môn thành lập một mật thất!

Nữ nhân này… Đến tột cùng có lai lịch gì?

Chu Hằng trong lòng suy tư, cố ý đặt chân nặng một chút, phát ra một tiếng nặng nề.

Nghe thấy tiếng bước chân của hắn, nữ nhân mặc váy trên giường kia lập tức giật mình tỉnh lại, bò nhanh dậy, phát ra tiếng leng keng. Nàng cũng không dám nhìn Chu Hằng mà nằm đưa lưng về phía hắn, đem mông xinh tròn xoe vểnh cao lên nói: – Đừng đánh ta! Ta rất ngoan, thật sự rất ngoan!

Thanh âm tràn ngập sợ hãi, lại dễ nghe nói không nên lời. Hơi có vẻ khàn khàn, từ tính mười phần, mức độ gợi cảm còn cao hơn cả Tiêu Họa Thủy!

Vải thật mỏng bó sát mông to của nàng, mông như mật đào gần như là trần trụi, mượt mà, đầy đặn, tỏa ra hơi thở mê hoặc của sự thành thục, mê người giống như thuốc kích dục.

Nói là đừng đánh lại đem mông vểnh cao lên, mà từ trong thanh âm sợ hãi của nàng có thể phán đoán, nàng cũng không phải lạt mềm buộc chặt mà là quá sợ, phản xạ có điều kiện liền làm ra động tác.

Bộ dạng này giống như một đứa trẻ bốn năm tuổi.

Trong lòng Chu Hằng đột nhiên dâng lên một luồng lửa nóng, dục vọng cháy mạnh – nữ nhân này dĩ nhiên là thân thể Huyền Âm!

Cảm giác cùng với của Hàn Diệc Dao , Hàn Vũ Liên mang đến cho hắn là giống y hệt, cái loại lửa dục từ trên thân thể hấp dẫn hắn không quan hệ tới dung mạo, dáng người, cho dù đối với xấu đến đâu đều có thể hấp dẫn hắn mãnh liệt.

Trong mật thất của Ứng Thừa Ân giam cầm một thân thể Huyền Âm, nếu nói Ứng Thừa Ân không biết tình huống không khỏi cũng quá khéo chứ?

Nhưng nếu hắn biết nữ nhân này là thân thể Huyền Âm, vì sao không hạ… thủ chứ?

Chu Hằng khẽ nhíu mày. Nữ nhân này cũng không ẩn giấu tu vi, hơi thở Sơn Hà Cảnh mơ hồ mà động, tuyệt đối không thấp! Có thể tu luyện tới mức này, làm sao lại giống như một đứa trẻ?

Không phải là tính trẻ con trong tính cách mà là thật sự giống như một đứa trẻ.

– Ngươi tên là gì? Chu Hằng dịu dàng nói.

Nữ nhân váy trắng ngẩn ra, xoay đầu lại nói: – Tên là cái gì?

Tóc đen rẽ ra, hiện ra một gương mặt xinh đẹp tuyệt trần, thật sự là trăng thu làm môi, phù dung làm mặt, mắt mũi miệng đều đẹp đến cực hạn! Đây mới là nhân gian tuyệt sắc chân chính, cho dù là Mai Di Hương, Hàn Diệc Dao, Bạch Phỉ Phỉ ba đại mỹ nữ đế đô ở trước mặt nàng đều ảm đạm thất sắc, trở thành lá xanh.

Ứng Mộng Phạm!

Không biết từ đâu trong lòng Chu Hằng nhảy ra một cái tên. Vị đệ nhất mỹ nữ của đế đô trước ba nàng Mai Di Hương, ép cho không có một ai xinh đẹp có thể đánh đồng với nàng, cho dù là mất tích mười mấy năm vẫn bị vô số người nhớ mãi không quên.

Nếu nàng thật sự là Ứng Mộng Phạm, ngược lại có thể nói thông rất nhiều chuyện.

Tỷ như, vì sao nàng mất tích mười mấy năm lại không ai có thể biết rõ tung tích. Bị nhốt ở chỗ này, cho dù là người của Ứng gia lại há dám đến điều tra? Không phải dám hay không , căn bản không thể nghĩ đến!

Vì sao Ứng Thừa Ân không xuống tay? Bởi vì nàng là Ứng Mộng Phạm, chị ruột của hắn!

Không, không chỉ là như thế, Ứng Thừa Ân ngay cả phu nhân gia chủ đều dám cường bạo hiển nhiên cũng không đem luân thường đạo lý để ở trong lòng. Hắn sở dĩ không có xuống tay là bởi vì Ứng Mộng Phạm là thân thể Huyền Âm, động vào sẽ chết!

Không sai, nam nhân mặt ngoài nhìn như Thần minh này, lại là một tên biến thái yêu chị!

Khẳng định bởi vì như thế, Ứng Mộng Phạm bị kích thích thật lớn, tâm linh khóa lại bên trong tạo thành nhân cách thứ hai trí lực chỉ bốn năm tuổi!

– Ngươi… không phải người xấu! Ứng Mộng Phạm chớp đôi mắt đẹp, lộ ra vẻ như trút gánh nặng, nhưng lập tức lại trở nên khẩn trương hỏi: – Ngươi có đánh ta hay không?

Nhìn nàng vẫn vểnh mông thật cao, Chu Hằng không tự chủ

nuốt nước miếng. Nữ nhân này chẳng những xinh đẹp vô cùng, hơn nữa còn là thân thể Huyền Âm, đối với thân thể Kim Dương Thảo Vương của hắn tràn ngập mê hoặc vô cùng mãnh liệt!

Chiếm hữu nàng đi, dù sao chính là tỷ tỷ của Ứng Thừa Ân!

Một thanh âm tà ác không ngừng vang lên trong lòng Chu Hằng.

Chương 264: Cùng mỹ nữ ra ngoài

Chu Hằng thở dài, dịu dàng nói: – Ta sẽ không đánh ngươi!

Ứng Mộng Phạm lập tức nhẹ nhàng thở ra, đặt mông ngồi xuống, cười với Chu Hằng nói: – Ngươi là người tốt!

Trí lực của nàng tuy rằng xấp xỉ đứa trẻ bốn năm tuổi, nhưng bản thân lại là xinh đẹp tuyệt trần, thiên kiều bách mị, trong tỉ người mới có thể ra một. Huống chi còn có yếu tố thân thể Huyền Âm, đối với Chu Hằng mà nói lực hấp dẫn vô cùng mãnh liệt.

Nụ cười này giống như là trăm hoa đua nở, phong tình vạn loại, đủ khiến cho cây già đâm chồi, phát ra mùa xuân thứ hai.

Chu Hằng ngón trỏ đại động, vội vàng âm thầm ngưng thần tĩnh khí, lúc này mới đem tà hỏa ép xuống.

Hắn quả thật là quen chuyện nam nữ, nhưng muốn hắn nhân lúc người gặp nạn, chiếm hữu vưu vật trí lực như trẻ nít này lại làm sao cũng không hạ thủ được. Hắn không phải người tốt, nhưng trong lòng luôn có một giới hạn cuối cùng không thể vượt qua.

Nhìn đại mỹ nhân, đại vưu vật rõ ràng là hại nước hại dân nhưng khăng khăng chỉ có trí lực bốn năm tuổi, Chu Hằng cũng không biết trong lòng nên dâng lên cảm giác như thế nào, ngây người hồi lâu mới nói: – Ngươi ở nơi này đã bao lâu rồi?

Ứng Mộng Phạm hé môi anh đào đỏ tươi, đem một ngón tay như bạch ngọc đặt ở trên miệng khẽ mấp làm ra vẻ suy tư, bộ dạng mê người đó suýt nữa khiến cho Chu Hằng sau một tiếng sói tru lập tức nhào lên mỹ nữ tuyệt thế này.

Nguyên bản nữ nhân này liền có ma lực thật lớn khiến cho quân tử đạo đức biến thân thành cầm thú, huống chi còn có hấp dẫn bản năng của thân thể Huyền Âm đối với Kim Dương Thảo Vương.

Nàng ngây người suy nghĩ một hồi, lại xòe ngón tay đếm một vòng nói: – Không đếm được!

Đem một tiểu mỹ nhân vốn nên thiên kiều bách mị như giải ngữ hoa làm cho như ngu si, đây là tàn nhẫn bậc nào?

Chu Hằng khẽ nhíu mày, nơi này có một thân thể Huyền Âm mà Ứng Thừa Ân lại lựa chọn Hàn Diệc Dao làm vị hôn thê, đây hẳn không phải là trùng hợp chứ? Người này hẳn là biết bí ẩn của thân thể Huyền Âm!

Hiện tại Ứng gia tìm khắp thiên hạ, muốn tìm ra Hàn Diệc Dao, sợ là… Ứng Thừa Ân muốn chiếm được tu vi của Hàn Diệc Dao, một hơi vọt lên Kết Thai Cảnh!

Triệu Đoạt Thiên tuy rằng ánh mắt sắc bén nhưng cũng không thể đem loại thể chất tuyệt đối hiếm thấy như thân thể Huyền Âm này suy tính vào.

Ly kỳ chính là, thân thể Huyền Âm vốn nên là trong tỉ người mới có thể xuất hiện một, nhưng bây giờ lại liên tiếp xuất hiện hai ba người! Mà thượng cổ rất nhiều cường giả cũng nhao nhao phong ấn đến hiện giờ một lần nữa xuất hiện, tranh đoạt cơ hội thành tiên. Chẳng lẽ loạn thế này thật sự sắp tới ?

Nếu là Ứng Thừa Ân không tìm thấy Hàn Diệc Dao, mà Triệu Đoạt Thiên lại đột phá trước hắn một bước, chỉ sợ tên này cho dù là chị ruột cũng sẽ xuống tay nhỉ?

Tuyệt đối không thể để hắn thực hiện được!

Chu Hằng nhìn về phía Ứng Mộng Phạm , cười nói: – Muốn ra ngoài chơi không?

– Tốt! Tốt! Ứng Mộng Phạm lập tức lớn tiếng kêu vui mừng, nàng vốn là ăn mặc mỏng manh, vừa động đậy lồng ngực lập tức sóng cả mãnh liệt.

Chu Hằng vì phòng ngừa mình bất chấp tất cả nhào lên “Bé gái nhỏ” trí lực nhiều nhất năm tuổi này, thủy chung không đánh giá nàng cẩn thận. Nhưng đối phương vừa động như vậy tự nhiên không tránh khỏi đưa mắt đảo qua.

Ực ực!

Hắn dùng lực nuốt nước miếng, không phải hắn không đủ trấn định, thật sự là một màn này quá có sức rung động.

Bộ ngực đầy đặn của Ứng Mộng Phạm đủ khiến mỗi một nữ nhân ghen tị, từ quy mô mà nói không hề kém so với Cổ Tư. Chu Hằng tin tưởng nếu là nàng cúi đầu tuyệt đối không có khả năng nhìn thấy chân mình.

Vú to siêu cấp!

Vốn chính là đại hung khí cũng đủ mê người, động tác này quả thật là muốn giết người!

Hơn nữa , váy trắng của nàng hết sức mỏng manh, bên trong lại không mặc đồ lót, nụ hoa màu hồng mơ hồ có thể nhìn

thấy, hai hạt anh đào nhỏ ở đỉnh lại càng rõ ràng vô cùng, mê người đến quả muốn một ngụm ngậm lên mút thống khoái.

Chu Hằng trong lúc nhộn nhạo không ngờ hiện lên ghen tị mãnh liệt. Ứng Thừa Ân này mỗi lần đi tới nơi này đều có thể nhìn thấy cảnh đẹp như thế!

– Chúng ta đi! Hắn đưa tay ra.

– Nhưng là, ta đang bị trói mà! Ứng Mộng Phạm ưỡn ngực, hai con thỏ trắng lớn kia lập tức lại nhảy lên, sóng ngực bồng bềnh.

Chu Hằng vội vàng tránh ánh mắt, nhìn thêm mấy cái là hắn tuyệt đối sẽ bất chấp tất cả nhào tới. Cúi đầu nhìn, chỉ thấy trên hông nhỏ thon của nữ nhân này lại trói một sợi xích màu bạc, rất nhỏ giống như sợi tóc.

Sợi xích này một đầu khác buộc ở trên một cây cột góc giường, bề ngoài phủ kín các loại trận văn.

Hắn cầm lấy sợi bạc dùng sức kéo, sợi bạc chẳng những không đứt ngược lại còn hằn rách da hắn, chạm thẳng vào xương cốt mạnh mẽ như pháp khí Sơn Hà Cảnh của hắn mới bị cản lại.

– Oa, ngươi chảy máu! Ứng Mộng Phạm lộ ra vẻ kinh hoảng,

vội vàng đem tay của Chu Hằng nâng lên đặt ở miệng mút, đầu lưỡi linh hoạt quấn lấy.

Có thể đừng mất hồn như vậy không hả! Chu Hằng liên tục nhe răng, tay không đau nhưng trong lòng lại dấy lên một luồng lửa nóng.

Tuy nhiên nữ nhân này ngược lại có một trái tim thiện lương.

Chu Hằng vươn một cái tay khắc vỗ đầu nàng, mái tóc đen nhánh mềm mượt mười phần co dãn. Hắn rút tay về, cũng không bởi vì ngón tay bị thương mà nhíu mày ngược lại lộ ra một vẻ vui mừng.

Tài liệu của sợi bạc này là cấp bậc shanh, thậm chí gần đến Linh Hải Cảnh!

[CHARGE=3]

Nếu đổi là người khác, đối với sợi xích này khẳng định là không có cách, nhưng đối với Chu Hằng mà nói đây chẳng những là một bữa ăn sáng hơn nữa còn là một bữa tiệc lớn phong phú.

Hắn cầm lấy sợi xích, năng lực Phệ Kim tộc đột nhiên phát động.

Cắn nuốt, luyện hóa!

Chỉ vẻ vẹn mười mấy phút sau, sợi xích này liền đứt ra từ giữa.

– A, đứt rồi? Ứng Mộng Phạm lập tức lộ ra vẻ ngạc nhiên vui mừng, sau khi nhảy lên một cái, chạy quanh phòng mộtvòng, phất ra một chuỗi cười vui sướng. Giống như một con bướm hoa, tỏa ra phong thái mê người.

Chu Hằng cũng bị lây lan lộ ra một vẻ tươi cười, hắn đưa tay đặt lên đầu kia sợi xích, đem nó từ trên cột đá hòa tan đứt sau đó đem phần còn lại thu vào. Hắn nhìn về phía Ứng Mộng Phạm nói: – Đừng chạy, ta giúp ngươi xử lý sợi xích còn lại!

Ứng Mộng Phạm nghiêng đầu nghĩ nghĩ, sau đó mới đi hướng Chu Hằng nói: – Thứ này rất xinh đẹp, nhưng là nó không cho ta bay bay, không đáng yêu chút nào. Ngươi giúp ta dạy dỗ nó thật tốt!

Nàng rõ ràng hẳn là siêu cấp vưu vật quyến rũ mê người, nhưng bây giờ lại như một đứa trẻ nói lời “đáng yêu”, khiến Chu Hằng trong cơn buồn cười nảy sinh một cơn tiếc hận mãnh liệt.

Tuy rằng tính cách như vậy rất đáng yêu, nhưng chung quy không phải bản tính của nàng, hơn nữa nếu như một mực không thể "Lớn lên", chẳng lẽ muốn nàng giống như một đứa bé, ngơ ngơ ngác ngác vượt qua sinh mệnh dài dòng gần 2000 năm?

Ứng Thừa Ân thật sự không phải đồ vật!

Chu Hằng triển khai năng lực Phệ Kim tộc đem sợi xích bên hông Ứng Mộng Phạm "ăn" đứt. Đại mỹ nhân này hiện tại hoàn toàn là một đứa trẻ, không yên phận dịch tới dịch lui, không tránh được khiến cho tay của Chu Hằng đụng vào hông nàng , thậm chí là vú to đầy đặn đến nứt vỡ kia, khiến hắn áp lực thạt lớn.

Đổi một người khác, hắn khẳng định lập tức vồ ngã lên ngựa, nhưng đối mặt với một đại cô nương chỉ có "năm tuổi", hắn thật sự không hạ thủ được!

– Ta mang ngươi tiến vào một chỗ trước, ngươi phải ngoan ngoãn chờ đợi, không bao lâu chúng ta có thể ngoài, được không? Chu Hằng cười nói.

– Ừm! Ứng Mộng Phạm dùng sức gật đầu, bộ dạng rất ngoan ngoãn nghe lời. Chỉ là vú to trước ngực kia bởi vì động tác này mà rung động kịch liệt, cực độ khảo nghiệm sức nhẫn nại của Chu Hằng.

Chu Hằng gọi ra Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, dắt nàng cùng tiến vào, sau khi tận tình an ủi nàng một phen, ra khỏi bảo tháp nghênh ngang mà đi.

Ứng Thừa Ân hẳn là sắp trở về, không có khả năng cho hắn tiếp tục tìm kiếm bảo vật của đối phương.

Tuy nhiên, đối với Ứng Thừa Ân mà nói hiện tại nữ nhân trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp này mới là bảo vật chân chính, không biết kẻ này sau khi trở về nhìn thấy toàn bộ chỗ ở của mình bị phá hủy loạn xà ngầu, mà Ứng Mộng Phạm lại biến mất, sẽ phát ra cơn giận lôi đình như thế nào.

Đây chính là điều Chu Hằng chờ mong.

Một đường trở lại Triệu gia, các nàng tự nhiên đã sớm biết hắn khi đánh lôi đài bị đãi ngộ bất công, đều đối với hắn an ủi không thôi. Cũng chỉ có Phong Liên Tình mặt đầy khó chịu, trách cứ thực lực của hắn quá yếu ngay cả Ứng Thừa Ân đều đánh không lại, làm hại nàng thiệt hại một số tiền lớn, cứ la hét bắt Chu Hằng phải đền.

Chu Hằng sau khi ứng phó lung tung, về tới gian phòng của mình, đem Ứng Mộng Phạm ra ngoài.

– Oa, thật xinh đẹp! Ứng Mộng Phạm ở trong sân chạy tới chạy lui, giống như một nàng bướm hoa: – Ừm ,hoa thật thơm! A, trăng thật đẹp! Oa, nước này thật mát!

– Này này này! Chu Hằng vội vàng nhảy ra ngoài, thân thể và tư tưởng tuyệt đối không hợp của vưu vật tuyệt sắc này đang muốn cởi đồ xuống nước tắm rửa: – Không thể ở nơi này!

-Chu, Hằng, Chu, Hằng! Ứng Mộng Phạm dùng vẻ mặt vô cùng quyến rũ nhìn hắn, thần tình cầu khẩn, rõ ràng là vưu vật vô cùng mê người lại có vẻ hồn nhiên mờ mịt, hai thứ dung hợp cùng một chỗ tạo thành mê hoặc vô cùng mãnh liệt.

-… Ta chuẩn bị bồn tắm cho ngươi! Chu Hằng thở dài.

Rất nhanh, trong phòng liền vang lên tiếng ca vui sướng của Ứng Mộng Phạm, cùng với tiếng nghịch nước ào ào, gãi cho trong lòng Chu Hằng ngứa ngáy, thật sự muốn vọt vào trong phòng nhìn kỹ càng.

Ứng Mộng Phạm chơi chừng hơn một giờ mới chịu ra, đổi áo mới Chu Hằng chuẩn bị cho nàng. Bởi vì thân thể còn chưa khô hẳn, quần áo tự nhiên cũng dán sát trên thân thể mê người của nàng, đem dáng người lả lướt của nàng hoàn toàn lộ ra, nhất là đôi vú to kia cao ngất như núi.

Chu Hằng thật không biết đối mặt với một vưu vật tuyệt sắc như vậy có thể kiên trì bao lâu. Đây không chỉ là xinh đẹp, thân thể Huyền Âm đối với hắn mà nói chính là một loại hấp dẫn gần như không thể chống lại.

Hơn nữa, đây mới chỉ là một sự bắt đầu.

Tâm trí Ứng Mộng Phạm chỉ có bốn năm tuổi, khi màn đêm buông xuống nàng làm sao cũng không chịu ngủ một mình, cứ muốn Chu Hằng ngủ cùng.

Nàng làm nũng, dùng ánh mắt tội nghiệp tỏa hào quang cầu khẩn, khiến Chu Hằng vô tình gật đầu. Còn không chờ Chu Hằng đổi ý, nàng liền đã hoan hô một tiếng, kéo Chu Hằng lên giường.

Nàng cực độ thiếu thốn cảm giác an toàn, vừa lên giường liền đem người hoàn toàn dựa vào trên người Chu Hằng, thân thể đầy đặn không chút giữ lại chèn ép Chu Hằng.

Thật sự không nhịn nổi!

Chu Hằng không tự chủ nổi lên phản ứng, ngoan cường bất khuất chống lên khe suối của nàng, nóng rực mà thẳng cứng. Nếu không phải Chu Hằng cố gắng khống chế, tuyệt đối đã không kìm nổi muốn công thành hạ trại.

Lúc này, Ứng Mộng Phạm đã phát ra tiếng hít thở vững vàng, trên gương mặt tuyệt mỹ tràn đầy yên tĩnh.

Chu Hằng thở dài, ngươi ngược lại là ngủ ngon, đây không phải là giày vò ta sao?

Hắn vốn muốn rời đi, nhưng Ứng Mộng Phạm lại cực tỉnh, hắn vừa động liền tỉnh lại sau đó ôm lấy hắn, một lát sau lại phát ra hơi thở sâu dài.

Trong lúc mơ hồ hắn không ngờ cũng ngủ thiếp đi.

Chương 265: Kinh diễm

Sáng sớm gà gáy, con cháu Triệu gia có thói quen tu luyện tốt đẹp, rất nhiều đứa trẻ đều sẽ rời giường vào lúc này, ở trên quảng trường hô quát rèn luyện công phu cơ bản. Đương nhiên, những tiểu tử này đều là Luyện Thể Cảnh, sau khi bước vào Tụ Linh Cảnh liền với tu luyện linh lực làm chủ.

Luyện Thể kỳ chính là phải làm lượng lớn vận động, gia tốc tiêu hóa thức ăn trong cơ thể, để đạt được chân nguyên lực.

Cho dù cách rất xa nhưng bởi vì không có trận pháp ngăn cách thanh âm, với nhĩ lực của Chu Hằng tự nhiên là nghe rõ ràng, lập tức mí mắt run lên, tỉnh lại.

Tê!

Hắn lập tức phát hiện không đúng. Hai tay không ngờ mỗi cái ôm một ngọn núi vô cùng cao ngất, mềm mại như bông, nhưng khăng khăng lại đầy co dãn. Hai loại xúc cảm vốn nên là mâu thuẫn không ngờ hoàn mỹ dung hợp cùng nhau.

Theo bản năng ấn xuống, sóng núi nhộn nhạo, trơn mềm tuyệt diệu!

Không cần cúi đầu, bằng vào kinh nghiệm phong phú của hắn lúc này, Chu Hằng có thể kết luận trong tay nắm là cái gì. Tuy nhiên hắn vẫn cúi đầu nhìn thoáng qua, chỉ thấy hai tay của mình không biết khi nào trượt vào trong áo ngực Ứng Mộng Phạm, mỗi tay nắm một bầu vú to ngạo nhân , bởi vì vừa rồi dùng sức, hai ngọn núi đều bị biến hình nghiêm trọng.

Thật thoải mái!

Chu Hằng trong nháy mắt liền có loại cảm giác đê mê này, thật muốn cả đời cứ như vậy nắm lấy bầu vú của người đẹp tuyệt trần này không buông tay. Sau đó hắn lúng túng phát hiện, phía dưới của mình đã sớm nhất trụ chống trời, chọc vào trong khe núi của Ứng Mộng Phạm, đằng đằng sát khí muốn xông phá lớp vải mỏng kia công thành hạ trại.

Trong lòng kích động một cái, hắn không khỏi dùng sức lớn hơn, năm ngón tay toàn bộ lún vào trong thịt vú trơn mềm.

– Ô… Ứng Mộng Phạm bị hắn lực lớn làm tỉnh giấc, mắt đẹp chớp một cái mới mở ra, ngáp một cái sau đó xoay người lại, vươn hai cánh tay ngọc như ngó sen quấn trên cổ Chu Hằng: - Chu, Hằng, ta thích ngươi!

Nàng có vẻ giống trẻ con mới bi bô tập nói, khi gọi tên người có chút lắp bắp nhưng biểu tình chân thành khiến người không nhịn được từ trong đáy lòng sinh ra rung động.

Chu Hằng biết, nàng kỳ thật cũng không phải thật sự thích mình mà là thân thể Huyền Âm bị hơi thở của Kim Dương Thảo Vương hấp dẫn. Cũng giống như một người xa lạ cầm kẹo đường đi dụ trẻ con, đứa trẻ thích là kẹo đường người xa lạ cầm mà không phải là người xa lạ.

Nghĩ đến chính mình "Lợi dụng lúc người khó khăn", ăn hiếp một "đứa trẻ lớn", Chu Hằng cũng có chút mặt mũi nóng rần. Nhưng một tuyệt sắc vưu vật chen vào trong ngực, hai luồng nhô lên ngạo nhân chọc vào lồng ngực, hai quả cầu ngọc đè ép biến hình ,tạo thành một rãnh vú thật sâu. Đây là gợi cảm bậc nào?

Hắn thật sự không muốn đẩy ra!

Kỳ thật muốn cho nàng khôi phục nguyên trạng rất đơn giản, chỉ càn cùng nàng âm dương hòa hợp, thân thể Huyền Âm khi tự thiêu đốt sẽ phóng ra năng lực lớn trị liệu hết thảy. Ngay cả Đồng Tâm Kết đều có thể giải huống chi là mất trí nhớ?

Nhưng nếu làm như vậy, Ứng Mộng Phạm sau khi "Tỉnh" lại sẽ oán giận hắn như thế nào?

Chu Hằng không biết, hơn nữa nhìn nàng bộ dạng ngây thơ, khờ dại hắn thật sự không đành lòng thương tổn, lừa gạt một con nhóc lên giường. Như vậy cũng quá mức cầm thú!

– Chu, Hằng, ngươi không thích ta sao? Ứng Mộng Phạm thấy Chu Hằng chậm chạp không có phản ứng, không khỏi có chút mất hứng nói, môi anh đào như cánh hoa chu lên, kiều diễm ướt át.

– Thích! Chu Hằng thở dài, kế đó trong ánh mắt hiện lên một tia kiên định.

Hắn là người ích kỷ, nếu đã cùng Ứng Mộng Phạm chung giường chung gối, như vậy nữ nhân này nhất định cũng chỉ có thể là của hắn! Đương nhiên, hắn tuyệt đối không phủ nhận là bởi vì Ứng Mộng Phạm tuyệt mỹ vô song, nếu không đổi là một nàng xấu xí, hắn khẳng định sẽ nhấc lên ném ra ngoài.

Trước tiên chữa khỏi "chứng mất trí nhớ" của nữ nhân này!

Chu Hằng cố nén mê hoặc vạn ngàn, từ trên giường bò dậy, chọn một bộ quần áo cho Ứng Mộng Phạm. Cửu Huyền Thí Luyện Tháp có lượng lớn trang phục nữ tính, đây là từ lúc mấy nàng An Ngọc Mị ở liền đã bắt đầu chuẩn bị, hiện tại liền có sẵn.

Ứng Mộng Phạm tuy rằng trí lực như đứa trẻ nhưng lòng yêu cái đẹp là thiên tính của nữ nhân, bất kể là tiểu nha đầu ba tuổi

hay là bà lão tám mươi. Nàng tâm tình vui sướng đổi quần áo mới, ở trước gương đồng soi, bộ dạng rất đỏm dáng.

Chu Hằng không khỏi cười. Nhưng vẻ xinh đẹp của nữ nhân này không người có thể so sánh, bất kể mặc quần áo gì đều đẹp kinh người, mà đổi một bộ váy dài màu vàng nhạt, tuy rằng có vẻ hơi chật lại đem đường cong ngạo nhân toàn thân nàng hoàn toàn lộ ra, gợi cảm vô cùng!

Có vẻ chật chủ yếu là bởi vì đôi vú của nàng thật sự quá lớn, căng chật quần áo. Đi một bước, đôi thỏ trắng lớn đó lại nhảy một cái, khiến người nước miếng chảy dề.

Vưu vật như vậy hẳn là chỉ để một mình mình thưởng thức!

Chu Hằng đột nhiên sinh ra ýnghĩ như vậy, sau đó liền cả kinh. Hắn sắp biến thành Ứng Thừa Ân thứ hai!

Ứng Mộng Phạm tuyệt sắc quả thật có thể khiến cho bất kỳ một nam nhân nào nổi lòng độc chiếm mãnh liệt, ngay cả cho người thứ hai nhìn một cái đều không muốn.

Chu Hằng dắt tay nàng đi gặp đi gặp Triệu Khả Hân cùng các nàng Tiêu Họa Thủy.

Khi đại mỹ nhân này vừa xuất hiện, cả căn phòng đều như

sáng lên rất nhiều, bất kể là Triệu Khả Hân cũng tốt, Tiêu Họa Thủy, Phong Liên Tình cũng được, các nàng ai cũng lộ ra biểu tình kinh diễm, giống như si ngốc.

Ngay cả nữ nhân nhìn thấy đều là như thế huống chi là nam nhân!

Lúc trước liền có truyền thuyết, sau khi Ứng Mộng Phạm mất tích, có rất nhiều nam nhân thậm chí "tự tử vì tình",có thể thấy được mị lực của nữ nhân này bao lớn!

– Chu Hằng, nàng là ai? Tiêu Họa Thủy ghen tức hỏi.

Nàng từ trước đến giờ tự phụ tuyệt lệ, sau lại gặp Mai Di Hương, Hàn Diệc Dao, tuy rằng tự nhận ở dung mạo kém một chút xíu, nhưng phong tình quyến rũ trời sinh của nàng lại đủ để bù lại, bởi vậy lòng tự tin chưa từng bị suy sụp.

Nhưng mỹ lệ của Ứng Mộng Phạm lại tuyệt đối không phải nhân gian nên có, so với Mai Di Hương, Hàn Diệc Dao rõ ràng cao hơn một khoảng lớn. Ở trước mặt nàng, Tiêu Họa Thủy lại có loại cảm giác tự thấy xấu hổ.

Vẻ đẹp này tuyệt đối không phải nhân gian nên có!

Ngay cả Tiêu Họa Thủy đều cam bái hạ phong huống chi là

mấy nàng khác, các nàng đều dùng ánh mắt hâm mộ nhìn Ứng Mộng Phạm, lòng yêu cái đẹp người người đều có, các nàng xiết bao muốn có được dung nhan tuyệt sắc như vậy.

[CHARGE=3]

Ứng Mộng Phạm sợ người lạ, bị những ánh mắt này nhìn chằm chằm làm sợ hãi, không khỏi trốn tới phía sau Chu Hằng, hai bàn tay ngọc kéo góc áo Chu Hằng, rụt rè lo lắng.

Nhưng nàng cũng không phải đứa trẻ năm tuổi, ngược lại, nàng diễm quang chiếu rọi, đẹp thành thục đầy đặn, vưu vật phong tình vạn loạinhư vậy lại lộ ra bộ dạng ngượng ngùng như thế lập tức tạo thành mê hoặc càng thêm mãnh liệt. Ngay cả những nữ nhân như Tiêu Họa Thủy đều hai má ửng đỏ, xuân tình nhộn nhạo.

Móa, nữ nhân này thật là khó được!

Chu Hằng vọi vàng tằng hắng một cái, nói: – Thân phận của nàng là một bí mật. Ta nói cho các nàng biết, nhưng các nàng tuyệt đối không nên nói cho người khác! Hắn biểu tình nghiêm túc, lại nói: – Nàng là Ứng Mộng Phạm!

Phụt!

Các nàng lập tức phun ra đầy bàn.

Cho dù trước giờ chưa từng tới đế đô nhưng nhiều ngày như vậy ai lại không biết đệ nhất mỹ nữ năm đó?

Nhưng đại mỹ nhân kia không phải đã sớm mất tích sao?

Chu Hằng làm sao tốt số như vậy, mất tích mười mấy năm, hắn vừa tới đế đô lại bị hắn tìm được?

– Chuyện là thế này… Đang ngồi đều là người nhà, Chu Hằng không chút giấu giếm, nói đến mười ngày trước sau khi đánh lôi đài kết thúc hắn lặng yên tiến vào Ứng gia vốn định phát một khoản tiền lớn, lại ngoài ý muốn phát hiện chuyện của Ứng Mộng Phạm.

– Thì ra là thế! Triệu Khả Hân mặt đầy thương tiếc, đem Ứng Mộng Phạm ôm vào trong lòng: – Thật là đứa nhỏ đáng thương!

Chu Hằng da mặt co giật, nói đến tuổi Ứng Mộng Phạm ít nhất không nhỏ so với mẹ hắn nhỉ?

Tính thử xem!

Mười mấy năm trước, Triệu Khả Hân vừa mới trưởng thành đại cô nương, cùng Chu Định Hải lập gia đình sinh ra hắn, mà khi đó Ứng Mộng Phạm đã sớm diễm danh truyền xa, danh xưng đệ nhất mỹnữ đế đô ăn sâu vào lòng người!

Khả năng Ứng Mộng Phạm còn lớn hơn mấy tuổi!

Tuy nhiên võ giả sau khi vượt qua Tụ Linh Cảnh, mấy tuổi, mấy chục thậm chí hơn trăm tuổi chênh lệch đều không tính là gì. Đối với Sơn Hà Cảnh tuổi thọ cao nhất đạt tới 1600 năm mà nói, 16 năm cũng mới tương đương một năm của người thường mà thôi.

Ứng Mộng Phạm tuy rằng bề ngoài là một đại mỹ nhân chín muồi, nhưng trước mắt trí lực nhiều nhất cũng chỉ bốn năm tuổi, xưng nàng là đứa nhỏ ngược lại cũng không có gì.

– Các ngươi cùng nàng ở chung thật tốt, xem xem có thể khiến nàng khôi phục trí nhớ hay không! Chu Hằng nói. Nếu không phải bất đắc dĩ hắn thật sự không muốn dùng chiêu đó.

***

Ứng Mộng Phạm thật sự quá đẹp, đẹp khiến các nàng Tiêu Họa Thủy đều không sinh ra lòng ghen tị. Cộng thêm cử động như trẻ nít cũng khiến cho các nàng không coi nàng ta là đối thủ cạnh tranh, ngược lại đối với nàng ta trân trọng có thừa.

Chỉ là mấy ngày kế tiếp nàng không hề có xu thế khôi phục trí nhớ, vẫn như cũ ngơ ngơ ngác ngác, vô tâm không phế.

– Nàng hẳn là bị kích thích quá lớn, cho nên tâm linh bị khóa, dùng biện pháp như thế để trốn tránh sự thật, cho nên mới như đứa trẻ bốn năm tuổi. Đây khả năng là năm tháng vui sướng nhất, không buồn lo nhất trong đời nàng! Nam Cung Nguyệt Dung nói.

Các nàng đều gật đầu. Võ giả khó tránh khỏi bị thương ,mỗi người đều có thể xem như một nửa thầy thuốc.

– Muốn để cho nàng khôi phục trí nhớ, cách làm tốt nhất chính là lại để cho nàng gặp phải kích thích rất lớn lần trước! Lan Phi cũng nói.

– Để ta! Để ta! Phong Liên Tình hết sức hưng phấn nói.

Chu Hằng nghiêm mặt nói: – Ngươi không nên xằng bậy!

– Làm gì có! Phong Liên Tình vỗ ngực cam đoan.

Sự thật chứng minh, nha đầu hoang dã này làm việc không

đáng tin giống như con lừa đen, cái gọi là kích thích lớn của nàng là đột nhiên đem Ứng Mộng Phạm đẩy xuống hồ nước, hố lửa, vách núi cao. Ứng Mộng Phạm dù là tu vi Sơn Hà Cảnh, nhưng tâm tính lại chỉ bốn năm tuổi, tự nhiên là bị dọa sợ.

Hiện tại Ứng Mộng Phạm vừanhìn thấy Phong Liên Tình liền kêu to người xấu, quấn ở bên cạnh Chu Hằng thế nào cũng không chịu rời đi.

Mà lúc này, Ứng Thừa Ân rốt cuộc trở lại.

Chu Hằng lúc ấy cũng không chú ý, chỉ cảm thấy mặt đất rung động chừng mười mấy phút, thẳng đến hai ngày sau mới biết là Ứng Thừa Ân nổi trận lôi đình, suýt nữa hủy toàn bộ Ứng gia.

Lúc này sự tình mới truyền ra, hóa ra chỗ ở của Ứng Thừa Ân không ngờ bị người lục soát tung trời.

Toàn bộ đế đô đều ồ lên!

Ứng gia là tồn tại thế nào? Nhưng là có lão tổ Kết Thai Cảnh tọa trấn!

Cho dù Ứng Thừa Ân cơ bản là một mực tiềm tu, nhưng chỉ

riêng ba chữ Kết Thai Cảnh cũng đủ để trấn áp vũ trụ càn khôn, bọn đạo chích nào dám mạo phạm?

Hiện tại chẳng những phạm vào, hơn nữa mục tiêu nhắm vào còn là thiên tài Ứng Thừa Ân của Ứng gia!

Đây là khiêu khích tuyệt đối!

Nghe nói ngay cả Ứng Thiên Ân đều bị kinh động, tự mình ban phát ý chỉ, muốn đem hạng đạo chích kia bầm thây vạn đoạn.

Chương 266: Bạch Phi Vũ

Chỉ có mấy người hữu hạn như Chu Hằng mới biết, sở dĩ Ứng Thừa Ân nổi giận lớn như thế, không phải chỉ vì chỗ ở bị phá hủy, mà là vì Ứng Mộng Phạm bị người ta bắt cóc!

Đây là vậy yêu dấu của hắn, bị người ta đánh cắp thì dĩ nhiên phải nổi trận lôi đình rồi!

Còn có một điểm, Ứng Mộng Phạm là chị ruột của Ứng Thừa Ân, giam cầm chị ruột, loại chuyện này lan truyền ra thì mất mặt cỡ nào?

Tuy rằng Ứng Thừa Ân có thực lực hùng mạnh, nhưng cuối cùng còn chưa đạt đến trình độ có thể một tay che trời, không có khả năng ngăn cản mọi người chỉ trích.

Thẳng đến lúc này, Chu Hằng mới hiểu được thì ra Ứng Thừa Ân biến mất nhiều ngày như vậy, là bởi đánh một trận với Triệu Đoạt Thiên!

Tại sao phải đánh, đáp án tự nhiên rất đơn giản, Triệu Đoạt Thiên làm sao chịu để Chu Hằng bị ủy khuất vô ích, tự mình ra tay làm thịt mấy nhân vật trọng yếu của Ứng gia, ép buộc

Ứng Thừa Ân đi ra ứng chiến.

Bá khí!

Ai thua ai thắng, không ai biết, nhưng sau khi Triệu Đoạt Thiên trở về liền bắt đầu bế quan, còn cao tầng Triệu gia đều biết, lần sau vị gia chủ đại nhân vô cùng kiệt xuất này đi ra, nói không chừng sẽ là Kết Thai Cảnh!

Tuy rằng thành công chọc cho Ứng Thừa Ân thất thố nổi giận đùng đùng, nhưng Chu Hằng cũng không có chút đắc ý gì.

Đây chỉ là ghê tởm Ứng Thừa Ân một chút mà thôi, căn bản không coi như báo thù! Hắn nhất định phải sớm đột phá Kết Thai Cảnh trước Ứng Thừa Ân một bước, sau đó để cho vị gọi là thiên tài này nếm thử mùi vị bị người cảnh giới cao hơn bức hiếp.

Lại qua vài ngày, Chu Hằng thu được tin xin giúp của Lục Thần Phù.

– Có người bắt chẹt ngươi? Chu Hằng hỏi.

– Phải, người kia muốn Thần Phù tiếp hắn một đêm, lại bỏ thêm 10 vạn linh thạch trung phẩm mỗi năm, mới cho phép Thần Phù làm kinh doanh ở đế đô! Lục Thần Phù rất bình tĩnh

nói.

– Vậy ngươi trả lời sao? Chu Hằng tự nhiên càng không cần vội.

– 10 vạn linh thạch trung phẩm là chuyện nhỏ, nhưng Thần Phù là người hầu của Chu công tử, thân thể tự nhiên cũng thuộc về Chu công tử, bản thân Thần Phù không tự làm chủ được! Lục Thần Phù nhàn nhạt nói.

Chu Hằng nhướng mày, lộ ra một chút không hài lòng.

Tuy rằng Lục Thần Phù đúng là mỹ nữ, xinh đẹp không kém chúng nữ Tiêu Họa Thủy, nhưng cố tình hắn lại không hề động lòng, càng không có ý muốn sinh ra quan hệ vượt quá hợp tác với nàng.

– Ta đi gặp hắn một lần! Chu Hằng nói, hắn biết Lục Thần Phù đang dùng phép khích tướng, nhưng nếu hai người có quan hệ hợp tác, xảy ra chuyện thì tự nhiên hắn sẽ ra tay, căn bản không cần làm thế.

Sau khi hai người xuất phát, Lục Thần Phù liền giới thiệu tình huống cho Chu Hằng.

Người sách nhiễu kia là Bạch Phi Vũ, người của Bạch gia một trong ba đại hào môn Lãng Nguyệt, hơn nữa còn không phải xuất thân chi hệ, lai lịch không nhỏ. Lão cha chính là cường giả Sơn Hà Cảnh, nhưng hắn kém cỏi hơn nhiều, chỉ biết ăn chơi, hơn 200 tuổi rồi mà tu vi chỉ mới Sơ Phân Cảnh, hơn nữa còn là dùng các loại đan dược mạnh mẽ tăng lên, căn bản không có khả năng tiếp tục tăng lên nữa.

— Càng là đan dược bậc cao thì càng quý giá, giá trị sẽ không chỉ tăng gấp đôi gấp ba, mà là gấp trăm gấp ngàn lần! Ngay cả Bạch gia cũng không thể hoang phí như thế, đi bồi dưỡng một tộc nhân không có chí tiến thủ.

Tuy rằng cảnh giới võ đạo của Bạch Phi Vũ không cao, nhưng ỷ vào Bạch gia sau lưng, lão cha lại là cường giả Sơn Hà Cảnh, nghiễm nhiên thành bá chủ ở đế đô, rất nhiều thương gia đều phải móc nối quan hệ trước với hắn mới có thể kinh doanh, bằng không sẽ không ai dám nhập hàng, càng không ai dám đến mua.

Lâu ngày dần dà, vị bá chủ này tự nhiên càng tham lam, gặp ai cũng muốn nhào lên cắn một cái.

Kỳ thật chỉ cần Lục Thần Phù đưa ra cờ hiệu Triệu gia, cho dù Bạch Phi Vũ có tham lam đi nữa cũng phải có cố kỵ, dù sao hắn cũng không thiếu một chút thu nhập này. Nhưng Chu Hằng không muốn dính quá nhiều quan hệ với Triệu gia, bởi vậy Lục Thần Phù liền trở nên mỏng manh, gặp phải chuyện Nguyễn Giai Oánh cũng không giải quyết được, cũng chỉ có

thể đi gặp Chu Hằng xin giúp đỡ.

– Tình cảnh của Nguyễn cô nương cũng không quá tốt! Lục Thần Phù u uất nói: – Thiên Bảo Các nơi này có một vị thiếu gia chưởng sự coi trọng nàng, mấy ngày này cứ luôn cưỡng bức lợi dụ nàng!

Chu Hằng không khỏi lắc đầu, đúng là hồng nhan họa thủy, nữ nhân xinh đẹp đi tới chỗ nào cũng sẽ gây ra chuyện!

Tuy nhiên, tất cả tạo thành còn không phải cái thứ bên dưới của đàn ông làm càn?

– Trước tiên giải quyết Bạch Phi Vũ, ta lại đi gặp vị thiếu gia chưởng sự kia! Chu Hằng gật đầu, hắn quả thật thiếu Nguyễn Giai Oánh rất nhiều ân tình, dù cho đối phương giúp hắn cũng là có mục đích riêng.

Bạch Phi Vũ hẹn Lục Thần Phù đêm nay dùng bữa ở Túy Hương lâu, ăn xong bữa thì thuận tiện ăn luôn mỹ nhân này. Theo hắn nghĩ nếu là người bên ngoài đến đây, không chỗ nương nhờ, tự nhiên chỉ có một con đường là khuất phục hắn.

Lúc hai người Chu Hằng đến phòng bao riêng, vị Bạch đại thiếu này đã sớm chờ không nổi, đang ôm một nữ nhân yêu diễm vừa hôn lại sờ, nghe tiếng đẩy cửa cũng không hề thu liễm, hai tay vẫn mò mẫn trong áo của nữ nhân, đặt trên hai

ngọn núi cao.

Lúc thấy là Lục Thần Phù, đầu tiên hắn vui vẻ, nhưng nhìn thấy đằng sau còn một nam nhân đi theo, lập tức toát ra vẻ không vui.

Bạch Phi Vũ đẩy một cái, nữ nhân xinh đẹp thuận thế đứng lên, cười duyên dáng dựa lên người hắn, bộ dáng khá xinh đẹp, ngực to mông lớn, eo thon vặn vẹo như rắn, rất có phong tình.

Trên đời này thật không thiếu mỹ nữ, nhưng có thể tu luyện tới Tụ Linh Cảnh thì chỉ trăm không được một, huống chi là Sơ Phân Cảnh, Ích Địa Cảnh. Tu vi càng cao, tự nhiên có khí thế, đặt lên người mỹ nữ thì sẽ thành một loại khí chất!

Thử nghĩ xem, có thể cưỡi trên người mỹ nữ cấp số này mà tận tình rong ruổi, chỉ riêng thỏa mãn tâm lý cũng làm lòng người ta bay bay.

Tuy rằng tu vi Lục Thần Phù không tính là cao, nhưng dù sao cũng vào Tụ Linh Cảnh, hơn nữa nàng là kỳ tài kinh doanh, tự nhiên có một cỗ khí nhanh nhạt, đối với phần lớn nam nhân, đó cũng là lực hấp dẫn rất mạnh.

Diễm nữ bên cạnh Bạch Phi Vũ là thị thiếp mà hắn thích nhất, hôm nay vốn định tới một trận song phi, nhưng sao lại lòi ra thêm một nam nhân?

Tuy rằng hắn ham mê hưởng sắc, nhưng không có sở thích biến thái.

[CHARGE=3]

– Lục tiểu thư, hắn là ai? Bạch Phi Vũ liếc Chu Hằng, tràn đầy khinh thường.

Tuy rằng những ngày qua danh tiếng Chu Hằng chấn động đế đô, nhưng dù sao chỉ là một cái tên, không có nhiều người nhận ra mặt hắn. Bằng không dù cho Bạch Phi Vũ có hậu trường là Bạch gia cũng không dám bày ra thái độ như vậy.

Nên biết, ngay cả người Ứng gia cũng đã bị Chu Hằng làm thịt mấy cái!

– Hắn là chủ nhân của Thần Phù! Lục Thần Phù giới thiệu một câu đơn giản, liền lui sang một bên ra vẻ im lặng, rõ ràng là muốn giao mọi chuyện cho Chu Hằng xử lý.

Muốn kiếm chút tiền cũng không dễ dàng!

Chu Hằng thở dài, đi đến bàn ngồi xuống, nói: – Bạch Phi Vũ

đúng không, về sau đừng xuất hiện ở trước mặt ta, cũng không cần quấy rối cô ta nữa, hiểu chưa?

– Ngươi là ai! Bạch Phi Vũ còn chưa nói, diễm thiếp bên cạnh hắn đã khinh thường quát lên.

Chu Hằng cười nhạt, ngón tay chỉ ra, diễm nữ kia lập tức khi không trôi nổi lên, hai tay chộp lấy cổ mình, hai chân nõn nà nhỏ nhắn ra sức quẫy đạp, cả mặt mũi nhanh chóng phồng đỏ cả lên.

– Mau dừng tay! Bạch Phi Vũ quát lớn, tuy rằng không cao, nhưng chưa thấy heo chạy cũng ăn qua thịt heo, tự nhiên biết thực lực Chu Hằng vượt xa hắn, cho nên không dám ra tay, chỉ đứng một bên kêu lên.

– Ta là con cháu Bạch gia, cha ta là Bạch Dung Hải, cường giả Sơn Hà Cảnh! Hắn bê ra gia thế của mình.

Chu Hằng tiện tay vung lên, diễm nữ kia liền lăn sang một bên, nói: – Hẳn là ta phải nên sợ hãi?

Trong lòng Bạch Phi Vũ cả kinh dù hắn là ăn chơi trác táng tiêu chuẩn, nhưng đầu óc tuyệt đối không ngốc, hắn nghiêm mặt, chắp tay nói: – Xin hỏi huynh đài xưng hô thế nào?

– Vũ ca ca! Diễm nữ kia thì đầy vẻ ủy khuất, nàng chưa từng thấy Bạch Phi Vũ sợ hãi như thế, nữ nhân của mình bị người ta ăn hiếp mà còn không nổi giận.

– Lăn qua bên kia! Bạch Phi Vũ lạnh lùng quát mắng, hắn thích nhất độ dâm đãng của cô nàng này ở trên giường, nhưng bây giờ nhìn nàng ta không biết nặng nhẹ như thế, lập tức liền chán ghét nàng.

Chu Hằng cười, nói: – Ta là Chu Hằng!

– Chu Hằng? Là Chu Hằng kia! Bạch Phi Vũ sửng sốt một lát liền hỏi lại.

Trong lòng hắn lập tức cuốn lên sóng gió ngập trời!

Chu Hằng tuyệt đối là đề tài sốt dẻo nhất mấy ngày qua, ngay cả loại người ham mê mỹ sắc như hắn cũng có nghe nói. Hết cách, muốn không chú ý cũng khó, khắp nơi chỗ nào cũng có người bàn luận.

Cái kẻ này là tồn tại chỉ ở Sơn Hà Cảnh liền nắm giữ được Vực!

Nắm giữ Vực, vậy ngang với nắm giữ tám vé thăng cấp Kết Thai Cảnh!

Nói cách khác, chỉ cần Chu Hằng có thể tiếp tục sống, sẽ có một ngày đạt đến Kết Thai Cảnh, không hề có bất ngờ! Hơn nữa, bằng yêu nghiệt của Chu Hằng cho thấy, thời gian đó tuyệt đối sẽ không quá dài, cùng lắm sẽ không quá 100 năm!

Chỉ vẻn vẹn là 100 năm, Lãng Nguyệt Quốc sẽ có thêm một vị lão tổ Kết Thai Cảnh, đặt ngang hàng với ba vị cường giả đỉnh cao hiện tại, toàn thế giới tôn sùng

Nháy mắt, trong lòng Bạch Phi Vũ trào ra ngọn lửa nóng bỏng!

Nếu có thể kết quan hệ được với ngôi sao mới nổi đế quốc này thì sao?

Về sau hắn sẽ có một vị bằng hữu là lão tổ Kết Thai Cảnh, nói ra uy phong bá đạo cỡ nào? Hơn nữa, Kết Thai Cảnh cũng chưa chắc là cuối cùng của Chu Hằng, nếu hắn tiến thêm một bước, trở thành Thần Anh Cảnh thì sao?

Mối quan hệ này, hắn nhất định phải bám vào!

Trong nháy mắt Bạch Phi Vũ làm ra quyết định, mặt ngoài liền tràn đầy tươi cười, nói: – Thì ra là Hằng ca, lúc trước tiểu đệ có điều không biết, đắc tội nhiều! Tiểu đệ tự phạt ba ly, xin

Hằng ca nhất định đừng để trong lòng!

Hắn liên tục uống cạn ba ly, không chút chần chờ, bày ra dáng thật thấp.

Trong lòng Chu Hằng khẽ động, hắn tự nhiên nhìn ra được Bạch Phi Vũ muốn móc nối quan hệ với hắn, ngẫm lại Lục Thần Phù muốn đứng vững chân ở đây thì nhất định phải có được ủng hộ tương đối, hắn lại không muốn mượn lực lượng của Triệu gia, làm sao mà không phát triển thế lực của riêng mình?

Hắn không có ý làm đầu sỏ của một đám du côn, nhưng dùng làm bảo vệ sản nghiệp cho mình thì hình như cũng không tệ.

Chu Hằng cười nhạt, không tỏ ý gì, nhưng cũng không phẩy áo bước đi, đó đã là gợi ý tốt nhất cho Bạch Phi Vũ. Loại con cháu quý tộc này độc ác nhất là ánh mắt, nào có đạo lý không nhìn ra được, lập tức luôn miệng hô "Hằng ca" thân thiết hết mức, người nào không biết nhất định sẽ cho rằng Chu Hằng là anh ruột thất lạc nhiều năm của Bạch Phi Vũ.

Giữa tiệc, Bạch Phi Vũ vỗ ngực cam đoan chắc chắn toàn lực ủng hộ Lục Thần Phù, thậm chí còn muốn đưa thị thiếp hắn yêu nhất cho Chu Hằng, lại bị Chu Hằng trừng mắt chạy về, thế mới biết nịnh nọt bợ đít lại đá nhầm chân.

Bùm!

Hai bên coi như chủ khách đều vui vẻ, đang ăn thoải mái, bỗng nghe một tiếng nổ lớn, cửa phòng bị một đạp văng ra, một thanh niên áo gấm nghênh ngang đi thẳng vào.

– Bạch Phi Vũ, bổn thiếu nghe nói ngươi mở tiệc rượu trong này, cố ý đến đây kính một ly! Người này dù nói là đến kính một ly, nhưng sắc mặt thái độ không hề giống như đến kính một ly, tràn đầy khiêu khích.

Bạch Phi Vũ lập tức toát ra giận dữ, nói: – Lý Tiểu Tứ, khi nào mà lá gan của ngươi lớn như thế, dám làm càn ở trước mặt ta!

– Lý Tiểu Tứ là ngươi gọi được hay sao? Thanh niên kia ngạo nghễ nói, ánh mắt lại quét trên người Lục Thần Phù cùng diễm nữ kia, toát ra một tia tham lam.

Chương 267: Thiên Ân Giáo

Bạch Phi Vũ lộ ra vẻ không hiểu.

Lý Tiểu Tứ này tên thật là Lý Quyền Long, là người một tiểu gia tộc đế đô, bởi vì đứng hàng thứ tư, mới có ngoại hiệu Lý Tiểu Tứ. Có thể gọi hắn như thế, tự nhiên đều là người có thân phận địa vị trên hắn, người khác không dám gọi như vậy, phải tôn xưng một tiếng Tứ thiếu.

Lý Quyền Long cùng hắn đều có tu vi Sơ Phân nhị trọng thiên, nhưng so sánh gia thế thì hai bên một trời một vực, mỗi lần nhìn thấy hắn liền ngoan ngoãn như chó con, luôn miệng Vũ ca, Vũ thiếu?

Sao lại đột nhiên trở nên lớn lối như thế? Lý Quyền Long này lấy dũng khí từ đâu?

Trong lòng hắn nổi giận, vừa bực bội Lý Quyền Long khiến hắn mất mặt ở trước Chu Hằng, sắc mặt lập tức trở nên âm trầm, nói: – Lý Tiểu Tứ, ngươi đang chán sống rồi hả?

So sánh với Bạch gia, Lý gia thật là không xứng cả xách dép!

– Bạch Phi Vũ, ngươi có biết hiện tại ta đi theo ai hay không? Lý Quyền Long đặt mông ngồi xuống, thuận tiện gác hai chân lên trên bàn.

Hắn càng lớn lối như thế, Bạch Phi Vũ lại càng thận trọng, không dám tùy tiện nổi đóa, trầm giọng nói: – Ta lại muốn biết ngươi dựa vào cái gì mà có dũng khí lớn như thế!

– Ha ha, hiện tại ta là đệ tử Thiên Ân Giáo! Lý Quyền Long cười to nói.

– Thiên Ân Giáo? Bạch Phi Vũ lộ ra vẻ không hiểu, ngay cả Chu Hằng cũng sững sờ, Thiên Ân Giáo này tính là cái gì, chẳng lẽ cũng có lão tổ Kết Thai Cảnh?

Nhưng ngay cả có lão tổ Kết Thai Cảnh thì sao chứ, Bạch gia không có hay sao?

– Thiên Ân Giáo là tông chủ Ứng Thừa Ân sáng lập, còn ta chính là nhóm thành viên đầu tiên! Lý Quyền Long kiêu ngạo nói: – Tông chủ đại nhân không lâu sau sẽ thành lão tổ Kết Thai Cảnh, đến lúc đó toàn bộ Lãng Nguyệt Quốc sẽ là của Thiên Ân Giáo chúng ta!

Ứng Thừa Ân, Thiên Ân Giáo? Hắc, cái tên này đúng là cao ngạo, đặt tên cũng lớn lối như thế, thiên ân thiên ân, chịu ơn

của trời hay sao?

Bạch Phi Vũ ngừng trệ, hiện tại ba đại hào môn quả thật khó phân cao thấp, nhưng nói tới tiền cảnh tương lai, vậy tuyệt đối là Ứng gia đứng đầu. Thường nói trong vòng 10 năm Ứng Thừa Ân nhất định có thể đột phá Kết Thai Cảnh, đến lúc đó Ứng gia sẽ là siêu cấp hào môn có được hai vị lão tổ Kết Thai Cảnh!

Bây giờ là chia ba thiên hạ, về sau sẽ thành Ứng gia đứng đầu!

Chỉ là, sao Ứng Thừa Ân lại muốn thành lập một thế lực mới, chẳng lẽ Ứng gia còn thiếu người hay sao?

Vật hy sinh!

Không sai, nếu Ứng gia thực sự có lòng độc bá, vậy nhất định sẽ dấy lên bắn trả dữ dội của hai nhà Bạch, Mai, khó tránh khỏi một trận đại chiến, trận giết chóc đó có bao nhiêu người cũng không đủ lấp vào!

– Lý Tiểu Tứ, ngươi cáo mượn oai hùm như thế thật là không có đạo lý quá đi chứ! Bạch Phi Vũ hừ một tiếng, ít nhất Ứng gia còn chưa có lực lượng mang tính áp đảo, còn hắn là thiếu gia Bạch gia, mạnh hơn Lý gia không biết bao nhiêu lần!

Sắc mặt hắn phát lạnh, quát lớn: – Quỳ xuống cho ta!

– Phì! Lý Quyền Long xì một tiếng, trực tiếp phun nước miếng lên bàn đồ ăn trước mặt Bạch Phi Vũ. – Bạch Phi Vũ, ngươi có tư cách gì ra lệnh cho ta? Thực lực của ta không yếu hơn ngươi, sau lưng ngươi có Bạch gia, ta cũng có Thiên Ân Giáo, ta còn cần sợ ngươi?

– Làm càn! Bạch Phi Vũ vỗ mạnh lên bàn. – Lý Quyền Long, ngươi đang chán sống rồi?

Hắn cũng không phải kẻ thiện gì.

– Hừ, ta cũng nhịn ngươi rất lâu rồi, hôm nay bổn thiếu đạp ngươi dưới chân! Lý Quyền Long hừ lạnh.

– Ha ha, ngươi có tư cách này hay sao? Bạch Phi Vũ giận quá hóa cười.

– Ngu xuẩn, ngươi còn không biết gia nhập Thiên Ân Giáo sẽ được chỗ tốt gì! Lý Quyền Long rung tay phải, vụt vụt vụt, nắm tay vươn ra bốn cây gai bạc dài một tấc, nhưng khiến người ta có cảm giác kinh hãi.

– Đó là… Bạch Phi Vũ toát ra kinh ngạc, là người Bạch gia, làm sao hắn không rõ đây là lực huyết mạch của Ứng gia! Nhưng sao lực huyết mạch Ứng gia lại xuất hiện trên thân của người ngoài?

Sở dĩ gọi là lực huyết mạch, chính là chỉ có thể thông qua huyết mạch kế thừa, đây là mấu chốt bảo trì một gia tộc!

Chẳng lẽ Lý Quyền Long là con hoang của Ứng gia?

– Hừ, đây là tông chủ đại nhân ban thưởng lực lượng cho ta, đừng tưởng rằng chỉ có các ngươi mới có được lực huyết mạch! Lý Quyền Long cười ngạo nghễ nói. – Tông chủ đại nhân tuân theo khí vận thiên địa, cuối cùng sẽ trở thành Vạn Cổ Đại Đế thứ hai, thống nhất toàn bộ đại lục. Còn ta sẽ tận mắt chứng kiến cảnh này, phong vương bái hầu, phân đất vạch biên giới!

Lúc này, ngay cả Chu Hằng cũng phải rung động!

Ứng Thừa Ân lại có năng lực đưa lực huyết mạch cho người khác kế thừa, chỉ riêng năng lực này cũng đủ khiến vô số người tới đầu nhập!

Có được lực huyết mạch thì sẽ có được nhiều chỗ tốt trong tu luyện, không chỉ sẽ có thêm một hạng võ kỹ không cần tu

luyện, hơn nữa lúc đột phá cảnh giới, trong lực huyết mạch có một phần lĩnh ngộ, sẽ đưa tới tác dụng hỗ trợ cực lớn.

Thoạt nhìn, phàm là hào môn thì sẽ có được lực huyết mạch, dường như lực huyết mạch là rất nhiều. Nhưng đặt ra toàn bộ thiên hạ, trong 10.000 người cũng chỉ có 1 người mang lực huyết mạch!

Ngay cả Ứng gia, cũng có ít nhất phân nửa người sinh ra không kế thừa được lực huyết mạch, chỉ có thể dựa vào cố gắng của bản thân mà cần mẫn tu luyện, bù lại trời sinh thiếu thốn.

Nếu như lực huyết mạch có thể thông qua thủ đoạn khác để kế thừa, đủ khiến cho bất cứ thế lực nào chú trọng!

Chu Hằng cũng chỉ biết Thanh Long Đan có thể làm được, tinh huyết Phệ Kim tộc cũng tính là được, nhưng mấy thứ này đều toàn là vô cùng quý giá. Ứng Thừa Ân thi triển trên người Lý Quyền Long, điều này nói rõ loại tiêu hao này không phải trả giá quá lớn với hắn, có thể tùy ý sử dụng!

[CHARGE=3]

Hắn nhíu mày, Ứng Thừa Ân nắm giữ loại bí thuật này, tuyệt đối có thể khống chế một đám lớn võ giả trung tầng bán mạng hắn. Mà theo Ứng Thừa Ân bước vào Kết Thai Cảnh, thậm chí Thần Anh Cảnh, hắn ra lệnh một tiếng, toàn bộ thiên hạ nghe

theo, quả thật có thể trở thành Vạn Cổ Đại Đế thứ hai.

– Gà đất chính là gà đất, có thế nào cũng không thể biến thành phượng hoàng! Bạch Phi Vũ chưởng ra một cái, vỗ lên Lý Quyền Long.

Hắn thật sự nổi giận, một đòn này đánh ra toàn lực.

– Bạch Phi Vũ, thời đại mới sắp đến, còn ngươi… sẽ chỉ bị bao phủ trong dòng chảy lịch sử! Lý Quyền Long cười lạnh, đánh ra một quyền, bốn cây gai bạc tỏa ra hào quang chói mắt.

Bùm!

Hai người đỡ nhau một đòn, sắc mặt Bạch Phi Vũ lập tức biến đổi, há miệng phun ra một ngụm máu, kinh hãi: – Ngươi đột phá!

– Ha ha ha ha! Lý Quyền Long vô cùng đắc ý. – Không sai, đây là tông chủ đại nhân ban cho! Bạch Phi Vũ, tông chủ đại nhân chính là người được trời chọn, đáng tiếc, Bạch gia các ngươi cùng Mai gia sẽ tuyệt đối không có cơ hội thần phục tông chủ đại nhân!

Dưới tình huống chênh lệch một tiểu cảnh giới, hai bên đều không phải là thiên tài nghịch thiên, vậy thì tự nhiên người có

cảnh giới cao sẽ thắng. Đặc biệt là vừa rồi hai người cứng đối cứng không có kỹ xảo hoa lệ gì, tự nhiên không có gì bất ngờ là Lý Quyền Long chiếm được ưu thế.

– Ứng Thừa Ân cho ngươi dùng đan dược, hay là dùng thủ đoạn khác? Chu Hằng đột nhiên xen vào, đột nhiên có hứng thú với chuyện này.

Điều này làm hắn ý thức được, vì sao Ứng Thừa Ân có thể tìm được chỗ bảo vật trên đảo, thì ra người này đã sớm thành lập một thế lực bí mật, có hang ổ khác!

– Ngươi là ai? Lý Quyền Long quay sang nhìn Chu Hằng.

Chu Hằng cười nhạt, nói: – Là ta đang hỏi ngươi!

– Ta… hự! Lý Quyền Long đang muốn quát tên kia to gan, nhưng mới phun ra được một chữ liền phát giác cổ họng co rút, giống như bị người nắm cổ, nhưng rõ ràng không thấy gì cả, lập tức khiến hắn sợ hãi không thôi.

– Nói! Chu Hằng thả lỏng một chút, lúc này hắn nắm giữ Vực, niệm chỉ ra, lực đánh tới!

Vực cũng không phải có thể kéo dài ra xa vô hạn, nó chịu ảnh hưởng của thần thức. Nhưng thần thức của Chu Hằng vượt xa

cảnh giới, đủ để mở rộng Vực ra trăm trượng, khoảng cách này đủ sánh với Linh Hải Cảnh!

Lý Quyền Long đột nhiên đắc thế, vô cùng kiêu ngạo, nhưng không lập tức tỉnh ngộ ra như Bạch Phi Vũ, đợi cho cổ được thả lỏng, hắn lập tức gào thét: – Tên ngu xuẩn nhà ngươi, dám là địch với Thiên Ân Giáo chúng ta?

Bốp!

Chu Hằng quất một cái tát, kêu thật vang, phụt, Lý Quyền Long lập tức há miệng phun ra một đống máu lẫn răng, nửa bên mặt sưng lên, hắn nhướng mày, nói: – Đừng nói nhảm nhí!

Một cái tát này cuối cùng đánh tỉnh Lý Quyền Long.

Hắn không cần sợ Bạch Phi Vũ, một là đầu phục hậu trường đủ mạnh, thứ hai là bản thân cũng có thực lực vượt qua Bạch Phi Vũ, lúc này mới dám đến khiêu khích Bạch Phi Vũ. Nhưng đối với một người có thực lực vượt xa xa hắn, hắn tự nhiên ủ rũ.

– Ta không thể nói cho ngươi biết! Nhưng Lý Quyền Long lập tức lắc đầu, kết cục phản bội Ứng Thừa Ân cũng là điều hắn không chịu nổi.

Bốp!

Chu Hằng lại quất một cái tát, Lý Quyền Long lại phun ra một đống răng, nửa bên kia mặt cũng sưng lên.

– Nói hay không? Hắn thản nhiên nói.

– Không nói! Lý Quyền Long lơ mơ nói không rõ ràng, nhưng trong ánh mắt đã có hối hận không thôi, sớm biết thế có thế nào cũng không tới đây.

– Bạch Phi Vũ, giao cho ngươi! Chu Hằng quay lại nói.

Bạch Phi Vũ lập tức toát ra mừng rỡ, nói: – Hằng ca, ngài yên tâm, ta nhất định chỉnh cho hắn ngoan ngoãn phục tùng!

Chu Hằng sai hắn làm việc, đó là tín nhiệm hắn, hắn nhất định phải biểu hiện cho tốt.

Hơn nữa, trước kia Lý Quyền Long này là tay sai của hắn, bây giờ dám chống cự cắn ngược lại hắn, tự nhiên trong lòng hắn nổi giận không thôi.

Cười lạnh hắc hắc hắc, một tay chộp lấy Lý Quyền Long, bắt

đầu ra tay đánh bùm ầm bình bịch.

Lý Quyền Long cũng không phải hạng người ý chí cứng cỏi gì, nhanh chóng phun ra hết bí mật mà Chu Hằng muốn biết.

Cái gọi là bí mật, kỳ thật cũng không có gì, chính là Lý Quyền Long thông qua người khác giới thiệu, được hấp thu vào Thiên Ân Giáo, sau đó được Ứng Thừa Ân ban thưởng, chẳng những tu vi tăng lên một tiểu cảnh giới, lại còn có được lực huyết mạch!

Về phần ban thưởng như thế nào, hắn cũng không hiểu gì, chỉ nói choáng váng nặng đầu liền hoàn thành, cái gì cũng không nhớ.

Kỳ thật loại tiểu nhân vật như hắn tự nhiên không có khả năng tiết lộ ra quá nhiều bí mật, điều này không ngoài dự kiến của Chu Hằng. Cho nên hắn cũng không quá thất vọng, chỉ là càng thêm tò mò, rốt cuộc Ứng Thừa Ân có được truyền thừa thượng cổ gì!

Bạch Phi Vũ xử lý Lý Quyền Long như thế nào, Chu Hằng cũng không hỏi, hắn dẫn Lục Thần Phù trở lại Triệu gia, trong lòng có vài phần suy tư.

Không ngờ lần này đi ra ngoài lại vạch trần bí mật nhỏ của Ứng Thừa Ân, dù chỉ là một góc núi băng, nhưng cũng đủ biết nam nhân này quả thật được trời ưu ái, có được nội tình hùng

mạnh!

Tốc độ tu luyện của mình nhất định phải nhanh hơn chút nữa!

Chương 268: hần dược xuất thế

Đế đô không có bí ẩn, đặc biệt là tin đồn về các đại hào môn, nhanh chóng truyền ra khắp các góc.

Có những lúc chỉ là chuyện nhỏ nhặt như hột é, như là vị A lại thu một tiểu thiếp, vị B tranh giành tình nhân đánh một trận với người ta, vị C có đột phá. Nhưng hai ngày gần đây đế đô đột nhiên truyền ra tin tức làm người ta khiếp sợ không thôi.

Tin đầu tiên, Ứng Thừa Ân đột nhiên tuyên bố, sẽ cưới Hàn Vũ Liên cường giả Linh Hải Cảnh mới lên của Hàn gia, hôn kỳ đặt ở hai tháng sau.

So với tin tức thứ hai, kỳ thật tin đầu tiên chỉ coi như là chuyện tán dóc, nhỏ đến không nhỏ hơn được nữa .

Đó là, có một gốc thần dược xuất thế ở Tử Vong Sâm Lâm!

Gốc thần dược này tên là Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, sau khi ăn vào, chẳng những có thể kết nối với thiên địa, đạt được đốn ngộ đại cảnh giới, còn có thể thêm 1000 năm thọ nguyên!

Tin tức truyền ra, thế gian chấn động!

Chỉ riêng tác dụng có thể lĩnh ngộ đại cảnh giới cũng đủ làm Cửu Dương Sinh Sinh Thảo bị mọi người tranh vỡ đầu cướp lấy, huống chi còn tăng thêm 1000 năm thọ nguyên? Cường giả Hóa Thần Cảnh cũng chỉ có tối đa 4000 năm thọ nguyên, ngàn năm thọ nguyên có ý nghĩa thế nào?

Yêu nghiệt như Chu Hằng, Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân cũng không có nhiều, trước mắt cường giả Kết Thai Cảnh trở lên trên đại lục có ai mà không phải thọ nguyên gần khô cạn, Cửu Dương Sinh Sinh Thảo này có dụ hoặc to lớn đối với bọn họ.

Chỉ là Tử Vong Sâm Lâm!

Đây chính là tử vong, tuyệt địa nổi danh khắp đại lục, tương truyền là cường giả Hóa Thần Cảnh thời kỳ viễn cổ sau khi chết biến thành, không phải Hóa Thần Cảnh căn bản không thể xâm nhập! Nhưng hiện giờ võ đạo điêu linh, tối đa cũng chỉ có cường giả Thần Anh Cảnh, ngay cả như thế, bốn đại tuyệt địa cũng chưa từng bị người ta chinh phục.

Đi vào hang hổ mà!

Nhưng chí bảo như thế, ai không động lòng, ai không muốn đi thử vận may một chuyến?

Ban đầu Chu Hằng còn hoài nghi đây là một cái âm mưu, lại là người Mao gia bày ra cạm bẫy, nhưng nhanh chóng biết được, lần này quả thật không có quan hệ với Mao gia.

Tuy rằng Tử Vong Sâm Lâm là tử địa, nhưng còn chưa đến mức người đi vào liền chết. Nơi này có rất nhiều tài liệu quý giá, nếu có thể may mắn đào được một gốc, vậy củng là cực phẩm dùng để luyện đan!

Tử Vong Sâm Lâm nằm ở chỗ giao nhau giữa Thiên Long Đế triều và Dạ Ma Đế triều, Thiên Long Đế triều có một vị cường giả Linh Hải Cảnh tiến vào hái thuốc, ngẫu nhiên gặp phải võ giả Dạ Ma Đế triều, hai bên một lời không hợp liền đánh nhau.

Đang đánh say sưa, bọn họ đồng thời phát hiện Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, nhưng thần dược như thế đã có được linh trí, lại có thể lặn xuống đất bỏ chạy!

Hai đại cường giả đuổi theo một lúc, lại gặp phải sương đen tử vong trong rừng, đây là khí độc có thể giết được cả cường giả Thần Anh Cảnh, chỉ có thể nhượng bộ lui binh, trơ mắt nhìn gốc thần dược kia chạy trốn.

Bởi vì liên quan đến đế quốc đối địch, cường giả Linh Hải Cảnh kia tự nhiên không dám che giấu, sau khi trở về liền bẩm báo cho các lão tổ Thiên Long Đế triều, tin tức liền truyền ra như vậy.

– Tiểu Chu Tử, chúng ta mau xuất phát thôi! Phong Liên Tình kéo tay Chu Hằng, bây giờ nàng si đến mê mẩn với cái gọi là bảo vật, bởi vì bảo vật không khác gì tiền, có tiền chẳng khác gì được ăn ngon.

Làm người "Tham Ăn tộc", sinh mệnh của nàng chính là dùng để ăn!

Chu Hằng còn chưa quyết định đi hay không, bởi vì hắn càng lo lắng cho Hàn Vũ Liên.

Cũng không phải hắn có ý gì với Hàn Vũ Liên, nhưng Ứng Thừa Ân đánh chủ ý gì, người khác không biết, hắn lại quá rõ ràng!

Thân thể Huyền Âm!

Trong trận chiến với Triệu Đoạt Thiên, khẳng định Ứng Thừa Ân không giành được thượng phong, cho nên nếu hắn muốn nhanh chóng đột phá Kết Thai Cảnh, vậy thì rõ ràng Hàn Vũ Liên chính là đỉnh lô tốt nhất!

Đừng nói Hàn Vũ Liên dù sao cũng là cô cô của Hàn Diệc Dao, dù tính là không có tầng quan hệ này, Chu Hằng cũng sẽ không ngồi nhìn Ứng Thừa Ân dễ dàng tiến vào Kết Thai Cảnh như thế!

Nhất định phải phá hỏng mưu đồ của hắn!

Nếu như Ứng Thừa Ân đột phá Kết Thai Cảnh trước một bước, như vậy chờ đợi hắn cùng Triệu gia sẽ là tai ương ngập đầu! Ứng Thừa Ân kẻ này có dã tâm rất lớn, lại lòng dạ độc ác, làm sao chấp nhận được có tồn tại uy hiếp tới hắn chậm rãi trưởng thành?

Hắn quyết định đi tìm Hàn Vũ Liên trước.

Lần này, các nàng Tiêu Họa Thủy nói thế nào cũng muốn đi cùng, còn Ứng Mộng Phạm càng quấn lấy hắn không rời. Mỗi ngày đến tối ngủ cũng cứ muốn ở cùng hắn, làm sao ném bỏ nàng được?

Dứt khoát mang theo toàn bộ.

Bên trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, Tiêu Họa Thủy, Lan Phi, Nam Cung Nguyệt Dung, Ứng Mộng Phạm, Phong Liên Tình thoải mái có ăn có uống, muốn nằm thì nằm, muốn ngủ thì ngủ. Đáng thương Chu Hằng phải làm cu ly, chạy bộ đi đường.

Không đến 10 ngày, hắn đến Vũ Hoa Thành, lại nhào vào chỗ trống, Hàn Vũ Liên đã đi Tử Vong Sâm Lâm!

Chu Hằng bắt một người Hàn gia, ép hỏi ra tin tức.

— Hàn Diệc Dao vẫn không trở về, còn Hàn Vũ Liên cũng không đồng ý hôn sự với Ứng Thừa Ân, lần này đi ra chắc hẳn sẽ không trở về. Tin tức này đã truyền vào tai Ứng Thừa Ân, vị thiên kiều Ứng gia này tự mình đi Tử Vong Sâm Lâm, muốn mang Hàn Vũ Liên trở về.

Theo Chu Hằng ước chừng, tên này 99% sẽ không mang về, mà sẽ trực tiếp “dùng”, “dùng” xong liền vứt!

Nếu như để cho Ứng Thừa Ân tìm được Hàn Vũ Liên trước một bước, như vậy lúc hắn trở về, tám phần sẽ là cường giả tuyệt thế Kết Thai Cảnh!

[CHARGE=3]

Vậy thì thật là kẻ nghe ta thì sống, trái ta thì chết!

Nhất định không thể để hắn thành công!

Chu Hằng còn trẻ, gia tăng ngàn năm thọ nguyên không quá gấp gáp với hắn, hơn nữa rõ ràng hắn sẽ một đường đột phá đến Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh, thậm chí Hóa Thần Cảnh, thọ nguyên sẽ kéo dài vô hạn.

Tuy nhiên, hắn không cần, nhưng có thể cho cha mẹ hắn!

Chu Định Hải, Triệu Khả Hân đều không phải là thiên tài võ đạo, thành tựu cực hạn tương lai tối đa là Ích Địa Cảnh, như vậy cùng lắm chỉ có 700 năm thọ nguyên.

Nếu như hắn có được Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, như vậy để cho cha mẹ chia nhau dùng, chẳng những mỗi người có thể được 500 năm thọ nguyên, hơn nữa còn có thể nhận được lĩnh ngộ đại cảnh giới, nói không chừng sẽ có thể đột phá Khai Thiên Cảnh!

Tính qua tính lại, vậy là chênh lệch 900 năm thọ nguyên rồi!

Nhất định phải toàn lực mà làm!

Chu Hằng quyết định, không chút chần chờ, xuất phát tiến tới Tử Vong Sâm Lâm.

Biết người biết ta mới có thể trăm trận không thua. Tử Vong Sâm Lâm này là tử địa nổi danh nhất đại lục, Chu Hằng tự nhiên phải biết rõ ràng nguy hiểm ở chỗ nào, bằng không mù mờ xông vào, chết thế nào cũng không biết.

Nhưng làm hắn buồn bực, là chúng nữ trong bảo tháp lại không hề hiểu biết về chuyện này.

Quả thật, giới hạn trong trình tự, ba người Tiêu Họa Thủy xuất thân Hàn Thương Quốc tự nhiên không có khả năng hiểu biết gì về Tử Vong Sâm Lâm, Phong Liên Tình là dã nha đầu, có thể đặt tên cho mình là giỏi lắm rồi. Còn Ứng Mộng Phạm… Ứng Mộng Phạm bình thường thì còn có thể biết một chút, nhưng không phải là dạng chỉ có trí lực của đứa nhỏ 5 tuổi này.

Tóc dài, kiến thức ngắn mà!

Chu Hằng thầm oán không thôi, nhưng đến tối hắn liền không có cảm khái như thế, hắn cho Phong Liên Tình cùng Ứng Mộng Phạm chia nhau xông cửa, về sau để các nàng ở bất kỳ tầng nào ngoài tầng một, miễn cho các nàng đến quấy rầy.

Phong Liên Tình sức mạnh rất lớn, lại rất có thiên phú võ đạo, tự nhiên một đường không gì cản nổi, lấy được phần thưởng cũng bị nàng giấu đi, không hề có ý chia xẻ với mọi người.

Ứng Mộng Phạm thì kém hơn nhiều, bị áp chế cảnh giới, ngay cả cửa thứ nhất cũng rất là miễn cưỡng mới thông qua được.

Trọng yếu không phải phần thưởng, mà là từ nay nàng có thể ở lại tầng hai!

Nhưng đứa bé to xác này lại rất sợ lạ, buổi tối hôm trước ngủ một mình, hôm nay kéo tay Chu Hằng khóc cả ngày, nói cái gì buổi tối cũng không muốn ngủ riêng. Chu Hằng bị nàng quấn lấy không còn cách nào, đành phải đến tối làm xong ba nàng Tiêu Họa Thủy, lại chạy lên tầng hai ngủ cùng nàng thẳng đến sáng.

Thế mới làm Ứng Mộng Phạm mỉm cười trở lại.

Đối với Chu Hằng mà nói, điều này thật là vừa hương diễm lại khốn khổ, mỗi sáng sớm cái tên nhóc kia lại cứng rắn chen vào giữa hai chân Ứng Mộng Phạm, hung tợn muốn phá cửa xông vào, bàn tay cũng không tự chủ ấn lên cặp núi đồ sồ kia, mỗi lần đều thiếu chút lên ngựa ra rọi.

Hắn đành phải giảm bớt thời gian ngủ, ngày đêm tiến tới Tử Vong Sâm Lâm, trải qua hơn một tháng, cuối cùng hắn đến được bên ngoài Tử Vong Sâm Lâm.

Dù nói là Tử Vong Sâm Lâm nằm ở chỗ giao tiếp giữa hai đại Đế triều, nhưng khu rừng rậm này cực kỳ to lớn, phải lớn ít nhất là bằng 1/10 Thiên Long Đế triều! Mà Thiên Long Đế

triều lớn cỡ nào? Nói thế nào cũng phải bằng mười mấy Lãng Nguyệt Quốc gộp lại mới đủ.

Nói cách khác, diện tích Tử Vong Sâm Lâm này kỳ thật còn lớn hơn cả Lãng Nguyệt Quốc!

Nếu muốn tìm được một gốc thần dược ở trong rừng rậm lớn như thế, vậy không phải là tìm kim biển rộng hay sao? Hơn nữa, gốc thần dược này còn biết tự mình trốn chạy, vậy càng tăng thêm khó khăn, làm sao mà tìm được?

Không có khó khăn như vậy, tuy rằng Cửu Dương Sinh Sinh Thảo thông linh, có thể độn đất mà đi, nhưng theo các vị đại sư dược đạo nói, bất kỳ thần dược nào cũng có một khu vực hoạt động, tuyệt đối không thể vượt qua phạm vi này.

Như là Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, phạm vi này nằm trong khoảng ngàn dặm.

Vị cường giả Linh Hải Cảnh lúc trước phát hiện vị trí Cửu Dương Sinh Sinh Thảo đã thông báo ra toàn thiên hạ, coi như cực kỳ sai lệch cũng sẽ không quá 2000 dặm, đối với võ giả bậc cao mà nói, tuy rằng khu vực này rất lớn, nhưng cũng không phải không cách nào làm được.

Trước kia là tìm kim biển rộng, hiện tại là vớt kim trong ao, phạm vi đã thu nhỏ đến mức có thể tiếp nhận.

Tuy nhiên, muốn đến được vị trí kia cũng không dễ dàng, bên trong Tử Vong Sâm Lâm mỗi bước nguy hiểm, ngay cả lão tổ Kết Thai Cảnh cũng có thể chết bất kỳ lúc nào. Hơn nữa, lần này không thể dính tới ngoại tộc, tin tức Cửu Dương Sinh Sinh Thảo tuyệt đối không thể tiết lộ ra ngoài.

— Coi như bản thân mình không lấy được, nhưng cũng tuyệt đối không được để rơi vào tay ngoại tộc, đây là nhận thức chung của mọi người!

Lỡ như để cường giả Thần Anh Cảnh ngoại tộc nào vì nó mà đột phá đến Hóa Thần Cảnh, vậy toàn bộ loài người sẽ bị nô dịch, thậm chí hủy diệt!

Phong Liên Tình, Ứng Mộng Phạm ra khỏi Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, cùng Chu Hằng tản bộ trong rừng rậm, trong chúng nữ chỉ có thực lực của các nàng hơi mạnh, có thể đi ra một chút. Nhưng Chu Hằng cũng không dám sơ suất, luôn sẵn sàng thu hai nàng vào trong bảo tháp.

Hắn dám "một mình" xông vào, cũng là vì có được Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

– Tối quá! Ứng Mộng Phạm càng dựa sát vào Chu Hằng, thân thể đầy đặn hoàn toàn dán lên người hắn, cảm xúc thật là tuyệt vời.

Chu Hằng ôm lấy eo nhỏ của nàng, an ủi: – Đừng sợ, đừng sợ!

Bảo nàng ở trong bảo tháp chờ đợi lại không chịu, thà rằng ở ngoài này sợ đến run run cũng muốn ở chung với Chu Hằng, ỷ lại vô cùng này làm Chu Hằng vừa buồn cười lại thương tiếc, một đại mỹ nhân tốt lành mà lại thành thế náy

Bọn họ chưa đi được mấy bước, toàn bộ rừng rậm liền biến thành một mảnh tối tăm, trong bụi cỏ cây cối lại chớp động ma trơi lấp lánh, làm người ta nổi hết da gà.

Chương 269: Âm Minh Thảo

Ba người Chu Hằng đi trong rừng rậm âm u này, Ứng Mộng Phạm căn bản không biết nơi này có nguy hiểm gì, chỉ biết là treo trên người Chu Hằng sẽ rất an toàn, còn Phong Liên Tình cái tên ăn hàng này thì càng không biết gì hết.

Hết cách, Chu Hằng đành xốc hết tinh thần, hai nữ nhân bên cạnh hoàn toàn không dựa vào được.

Bên trong Tử Vong Sâm Lâm từng bước nguy hiểm, có thể dưới lá khô trên mặt đất đang che giấu một con sâu độc, nháy mắt phun ra nọc độc đủ để ăn mòn cả cường giả Kết Thai Cảnh, nhất định phải năng cao cảnh giác, mỗi một bước đều phải cẩn thận.

Nhưng giữa nguy cơ cũng ấp ủ ra thu hoạch lớn, cực âm sinh dương, nơi này liền sinh ra Cửu Dương Sinh Sinh Thảo có thể kéo dài ngàn năm thọ nguyên. Ngoài ra, nơi này còn có linh thảo trình tự hơi thấp một chút, tuy rằng không bằng Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, nhưng cũng vô cùng quý giá.

Cho nên mới thu hút cường giả Linh Hải Cảnh vào đây hái thuốc, cuối cùng phát hiện được Cửu Dương Sinh Sinh Thảo.

Có không biết bao nhiêu thế lực tiến vào trong này, 1000 năm thọ nguyên đấy, ngay cả lão tổ Thần Anh Cảnh cũng sẽ động lòng, một khi lấy được sẽ bảo hộ được gia tộc tông môn thêm ngàn năm phồn thịnh!

Có những thế lực mất cân đối, thế hệ già điêu linh, thế hệ mới thì không ai đứng lên gánh vác được, như vậy Cửu Dương Sinh Sinh Thảo sẽ có thể bù đắp lại đoạn đứt gãy này.

Ba người Chu Hằng lại đi bảy ngày, căn bản không gặp được một gốc linh thảo, tuy rằng bọn họ không cố ý tìm kiếm, nhưng vận số kém như thế cũng làm Chu Hằng cùng Phong Liên Tình khá là bất mãn.

– Đều tại ngươi hết, bộ dáng sao xúi quẩy chiếu trúng, linh thảo gì thấy ngươi cũng sẽ tránh né! Phong Liên Tình trút chuyện này lên đầu Chu Hằng.

– Nha đầu thối, có tin ta bịt cái miệng của ngươi? Chu Hằng uy hiếp.

Phong Liên Tình cong cong môi nhỏ, nhưng không dám nói nữa, không cho nàng nói chuyện thì quả thật là lấy mạng nhỏ của nàng! Vừa giận dỗi nàng mang theo Tiểu Hôi đi vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, tự nhiên muốn nói bậy Chu Hằng ở trước mặt ba người Tiêu Họa Thủy.

Chu Hằng cười khẽ, hắn đứng vững vàng ở trước mặt nữ nhân của mình, các nàng Tiêu Họa Thủy ai không dám nể mặt hắn, chỉ cần không phải mẹ của hắn, hắn không sợ nữ nhân nào.

– Chu… Hằng… ôm chặt ta! Ứng Mộng Phạm lại càng dựa sát vào người hắn. – Hơi lạnh!

Chu Hằng ôm lấy vòng eo mỏng manh của nàng, thiếu chút không khống chế được trượt xuống sờ lên mông tròn chín tới vểnh cao kia, người một cơn khí lạnh âm u làm hắn toát lên cảnh giác, xua tan khát vọng với thân thể Huyền Âm.

Xoạt xoạt xoạt, bụi cỏ có tiếng động, đang có vật đi tới!

Chu Hằng xiết tay, ánh mắt như đao, Tử Vong Sâm Lâm này không phải là mảnh đất chết, nghe nói có sinh vật không thể tưởng tượng, ví dụ như người đá, người cây…. vượt xa sự tưởng tượng của con người.

Bụi cỏ tách ra, nhảy ra hai nam nhân, khí tức trên người đều ở Khai Thiên Cảnh.

Khai Thiên Cảnh?

Đổi lúc khác, ngay cả Sơn Hà Cảnh cũng không có mấyn dám đi vào trong này, nhưng bây giờ ngay cả Khai Thiên Cảnh

cũng xuất hiện, đủ thấy Cửu Dương Sinh Sinh Thảo dụ hoặc lớn cỡ nào.

– Hả? Hai người kia cũng nhìn thấy Chu Hằng cùng Ứng Mộng Phạm, bởi vì Ẩn Tức Phù, bọn họ tự nhiên không phát hiện được Chu Hằng hùng mạnh, ánh mắt đều tập trung vào người Ứng Mộng Phạm.

Mỹ nhân tuyệt sắc như thế!

Trên mặt bọn họ hiện ra thái độ si mê mất hồn, miệng há ra, có nước miếng chảy xuống.

Đạt đến Đạt tới Khai Thiên Cảnh, vốn là ý chí phải vô cùng vững chắc, bất luận là uy hiếp hay mê hoặc đều không ra gì, giữ vững bản tâm, sẽ không lay động. Như thế này tự nhiên là bởi Ứng Mộng Phạm thật sự quá đẹp, kinh diễm đủ khiến tâm thần người thất thủ!

– Hừ! Chu Hằng hừ khẽ một tiếng, lại như tiếng chuông vang rền, khiến người ta tỉnh ngộ.

Hai người kia lập tức tỉnh táo lại, liếc nhìn nhau, khom người chắp tay hành lễ với Ứng Mộng Phạm, nói: – Không biết tiền

bối ở đây, đã có mạo phạm, xin tiền bối thứ tội!

Ứng Mộng Phạm mơ màng không hiểu, chỉ là càng bám sát vào Chu Hằng hơn nữa.

Rốt cuộc hai người kia nhìn sang Chu Hằng, nhưng chỉ phát giác thanh niên này ngoài diện mạo coi như còn được ra, cũng không thấy có chỗ nào xuất sắc. Nhưng cường giả Sơn Hà Cảnh ở ngay trước mặt, bọn họ nào dám làm càn, đều nói: – Vãn bối cáo lui!

Bọn họ cẩn thận rụt rè nhìn Ứng Mộng Phạm, rút lui từng bước, thẳng đến khi cỏ cao che lấp thân hình, lúc này mới xoay người bắn lên, nhanh chóng biến mất.

Chu Hằng cũng không để bọn họ vào lòng, hắn cảm ứng cỗ khí âm tà kia, nhanh chóng tìm tới một tảng đá màu xanh, giơ tay đặt lên, lạnh băng đến xương!

Sao lại lạnh như thế?

Hắn cạy tảng đá lên, ầm, một đoàn âm khí đáng sợ lập tức trào ra, chất khí màu đen tạo thành hình quái vật giương nanh múa vuốt hung hăng nhào về phía Chu Hằng.

Chu Hằng hừ khẽ, phát động Vực, ầm, ngọn lửa tím bùng

cháy, bao bọc đoàn khí kia.

Két….

Ngọn lửa thiêu đốt, quái vật hình thành từ âm khí phát ra tiếng gào thê thảm, không ngừng biến đổi hình dạng, gào khóc thảm thiết. Nhưng đó không phải tiếng kêu thật sự, mà là dao động thần thức, người ý chí kém chỉ sợ đã sợ tè ra quần.

Ứng Mộng Phạm mặt nhỏ trắng bệch, ôm lấy hông Chu Hằng, chôn mặt vào ngực hắn, thân thể không ngừng run run.

Chu Hằng lại hừ một tiếng, ngọn lửa tím càng cháy mạnh hơn, ầm, cuối cùng đoàn âm khí này bị đốt cháy sạch.

Tử hỏa dị biến đã hấp thu địa hỏa, chính là năng lượng chính trong thiên địa, có lực khắc chế vô thượng đối với tà vật, hiệu quả vượt trội.

– Không sao, đã qua rồi! Chu Hằng vuốt ve suối tóc của Ứng Mộng Phạm, nhẹ nhàng an ủi.

– Ừm! Ứng Mộng Phạm vẫn rút vào trong ngực hắn, nhưng đã dám quay đầu nhìn lại, sau khi tiêu diệt xong đoàn âm khí kia, cảm giác âm u lạnh lẽo lúc nãy cũng biến mất, làm nàng cũng bạo dạn thêm một chút.

[CHARGE=3]Chu Hằng tập trung nhìn lại, chỉ thấy bên dưới tảng đá đè lên một cổ thi thể, hiện tại cũng chỉ còn mấy khúc xương đen, ở trong này ngay cả thi thể Linh Hải Cảnh cũng không thể bảo tồn được, sẽ bị môi trường đáng sợ ăn mòn nhanh chóng.

Không biết lúc còn sống có tu vi gì!

Trong mấy khúc xương còn sót lại, mọc lên một gốc thực vật kỳ dị cao nửa tấc, toàn màu đen nhánh, thân cây chính mọc bảy cái lá dài, mỏng như cánh ve. Lại nhìn kỹ, trên mỗi một lá đều có hoa văn như đầu lâu!

Cái này coi như là linh thảo hay sao?

Không có gì bất ngờ, vậy chính là thi thể cường giả lúc trước ấp ủ ra linh thảo này, chỉ là linh thảo mọc ra từ trên thân người chết, ngẫm sao cũng làm người ta sinh ra cảm giác rợn tóc gáy.

Không sạch sẽ, không may mắn, quỷ dị âm tà.

Xào xạc!

Tiếng cỏ cây lay động lại nổi lên, Chu Hằng nhướng mày, nhìn ra đằng sau.

Xoạt! Xoạt! Xoạt!

Bụi cỏ đằng sau có bảy người bước ra, hai người chính là nam nhân đã xuất hiện trước đó, năm người khác cũng là nam, một người trong đó rất trẻ, diện mạo anh tuấn, bốn người khác lại là lão già sáu mươi, áo bào chia ra tím, xanh, trắng, đen, mỗi người đều toát ra khí tức cực kỳ mạnh mẽ.

– Quả nhiên có Âm Minh Thảo!

– Là ngươi!

Mấy tiếng nói đồng thời vang lên.

Bốn lão già kia đều nhìn chằm chằm linh thảo màu đen trong hài cốt kia, còn người trẻ tuổi kia lại nhìn Chu Hằng, lửa giận trong mắt bùng cháy như thấy được.

Đây là Âm Minh Thảo? Nghe cái tên cũng không giống đôt tốt gì!

Ánh mắt Chu Hằng nhìn sang nam nhân trẻ tuổi, tuy rằng hắn không gặp qua khuôn mặt này mấy lần, nhưng võ giả bậc cao ai cũng có được trí nhớ cực tốt gặp qua là không quên, trong lòng hắn lập tức hiện ra một cái tên.

Nghiêm Ứng Long!

Chính là nam nhân lúc ở Thiên Hàng Thành, hạ độc An Ngọc Mị, mưu đồ xấu xa! Sau khi bị Chu Hằng dùng Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cứu ra An Ngọc Mị, Nghiêm Ứng Long sợ hãi lửa giận của An Nhược Trần, đã sớm chạy khỏi Thiên Hàng Thành, không ngờ tới lại gặp hắn ở chỗ này!

Chu Hằng cũng không phải anh hùng thay trời trừ ác, nhưng Nghiêm Ứng Long ý đồ xấu xa với nữ nhân của hắn, vậy đây là chuyện của hắn!

– Cái tên đáng chết! Nghiêm Ứng Long tức giận quát lên, hắn đúng là hận thấu xương Chu Hằng!

Nếu không có kẻ này, hắn đã sớm thành con rể của cường giả Khai Thiên Cảnh! Nào còn xám xịt chạy xa xứ, đáng giận hơn, là trốn trong một chỗ nhỏ thẳng đến không lâu trước mới gặp được quý nhân?

Hắn hận mà!

– Hai tên các ngươi có thể cút! Lão già áo tím quát Chu Hằng cùng Ứng Mộng Phạm.

Không phải bọn họ không muốn giết người diệt khẩu, cũng không phải bọn họ thanh tâm quả dục, không nhìn tuyệt sắc của Ứng Mộng Phạm, mà là bốn người bọn họ cũng chỉ là Sơn Hà Cảnh. Bốn đánh một, bọn họ tự nhiên thắng chắc, nhưng đại cảnh giới của mọi người ngang nhau, bọn họ cũng không có khả năng giết được hay bắt giữ Ứng Mộng Phạm.

Nếu là thế, không bằng mọi người lùi một bước.

Hơn nữa, Âm Minh Thảo cũng chỉ hữu hiệu với võ giả tu luyện tà công như Độc Huyết Tông bọn họ, người khác lấy được cũng vô dụng!

– Lão tổ, người kia có thù sâu như biển với Ứng Long, xin lão tổ giao hắn cho Ứng Long xử lý! Nghiêm Ứng Long lập tức nhảy dựng lên, hai năm qua hắn trốn ở trong góc, thẳng đến gần đây mới được Độc Huyết Tông thu làm môn hạ, cho nên không biết hôm nay Chu Hằng đã có thanh danh cỡ nào.

Theo hắn thấy, Chu Hằng vẫn chỉ là tiểu võ giả mới vào Tụ Linh ngày xưa, không chịu nổi một đòn!

Lão già áo xanh gật đầu, sau đó nói với Ứng Mộng Phạm: – Để tiểu tử kia lại!

Ứng Mộng Phạm sợ lạ, chỉ là co rút trong lòng Chu Hằng.

Bảy người nhìn cảnh này đều thấy kỳ quái, rõ ràng là cường giả Sơn Hà Cảnh, sao lại giống như đứa nhỏ, bây giờ là lúc ra dáng đáng yêu hay sao?

Ánh mắt Chu Hằng nghiêm lại, toát ra một tia sát khí, nói: – Các ngươi đều ở lại đi, trên đường suối vàng cũng không cần cô đơn!

– Ha ha, thật là to gan! Lão nhân áo đen giận quá hóa cười, oai của cường giả nào cho phép coi thường, hắn lập tức giơ một tay chụp về phía Chu Hằng, hóa thành bàn tay màu đen thật to, mơ hồ có mùi tanh tưởi.

Loại công pháp này, dường như đã gặp qua ở đâu rồi!

Chu Hằng tiện tay búng ra, tuy rằng cùng là Sơn Hà Cảnh, nhưng linh lực của hai người chênh lệch không biết bao nhiêu lần, lão già áo đen kia chấn động mạnh, mặt già liền trắng bệch, hộc một cái phun ra ngụm máu, bình bịch lui lại mấy chục bước liền.

Khè!

Thấy cảnh này, sáu người còn lại của đối phương đều toát ra vẻ kinh hãi.

Nhất là Nghiêm Ứng Long, hắn coi như biết Chu Hằng, rõ ràng tiểu tử kia chỉ mới Tụ Linh Cảnh, làm sao phất tay đẩy lui được lão tổ? Không có đạo lý, điều này tuyệt đối không thể làm được!

Trong nhất thời, hắn cảm thấy đầu óc còn chưa xoay chuyển lại được.

– Các ngươi là Độc Huyết Tông đúng không? Chu Hằng đột nhiên nhớ tới, công pháp của lão già này có cùng nguồn gốc với Thượng Quan Kỳ, Tả Hồng Trần ở Đấu Thú Trường Thiên Hàng Thành! Nhớ tới hai người kia, hắn không khỏi giận dữ tuôn trào.

Chương 270: Sĩ cách ba ngày

– Đúng vậy, chúng ta là Độc Huyết Tông! Lão già áo tím đối diện cũng không phủ nhân, nói: Các hạ, coi như chúng ta nhìn nhầm! Nhưng mà, ngươi lấy Âm Minh Thảo cũng không dùng được, chúng ta sẵn sàng trả giá cao mua lại, thế nào?

Võ giả là ngạo mạn nhất, rất coi trọng cấp bậc địa vị, nhưng đồng thời cũng rất hiện thực.

Chiến lực của Chu Hằng đáng sợ như thế, dù cho mọi người cũng không dốc toàn lực, nhưng đủ để giành được bốn lão tổ Sơn Hà Cảnh Độc Huyết Tông coi trọng.

Chu Hằng lại không để ý tới, chỉ là nhìn Nghiêm Ứng Long, nói: Qua đây!

Thái độ ngạo mạn như thế tự nhiên làm bốn lão tổ Sơn Hà Cảnh Độc Huyết Tông biến sắc, nói thế nào bọn họ cũng có bốn người, hơn nữa Chu Hằng cũng chỉ là Sơn Hà Cảnh mà thôi, dựa vào cái gì lớn lối như thế?

– Các hạ, đừng làm quá đáng!

– Chu Hằng chịu bỏ ra 2 vạn linh thạch trung phẩm, thành ý quá đủ rồi, Âm Minh Thảo này đem ra bán đấu giá, cùng lắm chỉ là con số náy

– Làm người chừa một đường, ngày sau gặp nhau dễ nói chuyện!

– Thêm một bạn là thêm một đường, các hạ hãy nghĩ lại!

Bốn người dồn dập nói, trong giọng đã mang theo bất mãn rất lớn.

Chu Hằng cười lạnh, nói: Các ngươi đang muốn vội chịu chết?

– Hừ! Tuy rằng chiến lực của các hạ rất mạnh, nhưng cũng chỉ là Sơn Hà Cảnh! Lão già áo tím âm trầm nói: Lần này Độc Huyết Tông ta có đại năng Linh Hải Cảnh tự mình giá lâm, ngươi căn bản không đỡ được một đòn!

– Lấy cái này ra hù dọa ta? Chu Hằng vươn một tay chụp lấy Nghiêm Ứng Long.

– To gan!

Bốn cường giả Sơn Hà Cảnh Độc Huyết Tông đồng thời tức giận hừ một tiếng, vung tay chưởng về phía Chu Hằng. Lúc này bọn họ biết thực lực của Chu Hằng rất mạnh, tự nhiên đối phó toàn lực, tuy rằng còn không đến mức phát động tuyệt chiêu áp rương, nhưng cũng đều vận dụng võ kỹ.

Từng dòng khí âm độc tuôn ra, hóa thành các loại vật độc như cóc, rắn, bò cạp… ồ ạt lao về phía Chu Hằng!

Giết hắn! Giết!

Nghiêm Ứng Long hét lớn trong lòng, từ nhỏ đến lớn hắn cũng chỉ bị Chu Hằng chơi một vố, bị một tên tiểu tử hại phải xa xứ, tự nhiên trong lòng vô cùng căm hận, vô số lần nằm mơ cũng muốn hành hạ Chu Hằng đến chết!

Nhưng không ngờ tới thật sự gặp được ở ngoài, tên này biến hóa nhanh chóng, đã có được năng lực chống lại Sơn Hà Cảnh!

Sao lại thế này! Vì cái gì!

Nhất định là dính may mắn từ An gia! Nhất định! An Nhược Trần khẳng định cho Chu Hằng vô số bảo vật, mới giúp Chu Hằng chế tạo ra tu vi như thế!

Đáng ghét, đáng ra hết thảy đều là của hắn!

Nghiêm Ứng Long tràn đầy hâm mộ ghen tị hận trong lòng, cũng không nghĩ ra An Nhược Trần Khai Thiên Cảnh làm sao có thể bồi dưỡng được võ giả Sơn Hà Cảnh. Hắn hiện tại mắt đều đỏ, đâu còn hoài nghi ý nghĩ chính mình không hợp lý.

Di. Như thế nào Chu Hằng không mời chào, bàn tay to còn nắm về phía chính mình?

Nghiêm Ứng Long ngốc , Chu Hằng đang muốn chết sao? Bị bốn đại cường giả Sơn Hà Cảnh vây công, không ngờ không tiếc Lưỡng bại câu thương để đánh hạ hắn, đến tột cùng hận chính mình đến mức nào?

Nhưng tên này có lý do gì thống hận chính mình, nên hận là hắn mới đúng!

Tránh mau!

Tuy rằng Nghiêm Ứng Long hận không thể bầm thây Chu Hằng vạn đoạn. Nhưng không nghĩ đồng quy vu tận với đối

phương, vội vàng bắn người lên né qua một bên. Nhưng tốc độ của hắn lại có thể so sánh cùng Chu Hằng, cái ý niệm này vừa mới hiện lên, hắn đã bị bàn tay linh lực của Chu Hằng bắt lấy.

– Tiểu tử, ngươi không coi ai ra gì ! .

– Chính mình muốn chết! .

– Tự làm bậy không thể sống! .

– Chết đi! .

Bốn cường giả Sơn Hà Cảnh Độc Huyết Tông ai cũng mừng rỡ, bây giờ Chu Hằng coi như là mở rộng cửa mặc cho bọn hắn oanh kích!

Giết!

Thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch!

Chu Hằng đột nhiên ngưng tay trái, huy động 4 quyền liên tục, nhanh như lưu quang thạch hỏa, nhao nhao trúng ngực bốn người kia.

Tại sao có tốc độ nhanh như vậy!

Phốc!

Bốn người kia đều phun mạnh ra một ngụm máu tươi, thân hình giống như như diều đứt dây bay ra ngoài, trong lòng của mỗi người đều hoang mang! Mọi người đều là Sơn Hà Cảnh, dựa vào cái gì động tác của ngươi có thể nhanh như vậy?

Nghiêm Ứng Long chỉ cảm thấy một cỗ lạnh lẽo dâng lên từ đáy lòng, toàn thân không nhịn được run rẩy. Dừng ở trong tay một cái hung thần như vậy, hắn chết chắc!

– Các hạ, ngươi đến tột cùng là ai? Lão già áo xanh bò dậy, khóe môi nhếch lên một vết máu, hắn hung tợn nhìn Chu Hằng.

Không địch lại Linh Hải Cảnh thì quên đi. Lại bị Sơn Hà Cảnh đánh bại thảm như thế!

Ánh mắt Chu Hằng lành lạnh, nói: – Hiện tại các ngươi mới biết cố kỵ? .

– Ứng Long, người này là ai! Lão nhân áo tím hỏi Nghiêm

Ứng Long. Dù sao cũng phải biết người này là ai, ngày sau mới có thể tìm được người báo thù! Mặt mũi của Độc Huyết Tông há dễ tước đi như vậy!

– Chu, Chu Hằng! Nghiêm Ứng Long run giọng nói, ý sợ hãi mãnh liệt bao phủ ở trong đầu hắn.

– Cái gì, Chu Hằng! .

[CHARGE=3]

Bốn cường giả Sơn Hà Cảnh Độc Huyết Tông đồng thời cả kinh kêu lên, tuy rằng Độc Huyết Tông cũng không thiết lập tại đế đô, nhưng cũng không trở ngại bọn họ biết thanh danh Chu Hằng, gần đây cái tên này thật sự rất vang dội .

Trận chiến Tranh Thiên Đại Tái cuối cùng, tộc nhân Ứng gia Sơn Hà tam trọng thiên đều thiếu chút nữa chết tươi, mà cho dù Ứng Thừa Ân ra tay cũng không đánh hạ hắn, chỉ hai điểm này cũng đủ để cho hắn nổi danh khắp thiên hạ !

Đối với Chu Hằng, Độc Huyết Tông cũng không xa lạ!

Bọn họ có một Thượng Quan Kỳ đủ thiên phú chết ở trong tay Chu Hằng, mà Tả Hồng Trần sư phụ Thượng Quan Kỳ cũng bị An Nhược Trần bắt giữ rồi bị Chu Hằng một kiếm giết chết,

thù này cũng không nhỏ!

Nhưng mà, không chờ bọn hắn làm ra phản ứng, danh tiếng Chu Hằng càng ngày càng lớn, thực lực cũng cuồng phong, khiến cho bọn họ phải không ngừng thay đổi phái ra sát thủ, miễn cho không giết thành công ngược lại chết ở trong tay Chu Hằng.

Thẳng đến tuôn ra quan hệ Chu Hằng với Triệu gia, Độc Huyết Tông lập tức quyết định buông đoạn ân oán này, bởi vì bọn họ căn bản không thể trêu vào Triệu Đoạt Thiên!

Không nghĩ tới bọn họ lựa chọn nén giận, hiện tại lại không ngờ đụng phải Chu Hằng!

– Chúng ta nhận thức gặp hạn! Lão già áo xanh hận hận nói, thực lực liều mạng không bằng Chu Hằng, hậu trường cũng không sánh bằng, không nhận thua còn có thể thế nào? Hắn phất phất tay, nói: – Đi! .

– Lão tổ, cứu ta! Cứu ta! Nghiêm Ứng Long hét lớn.

Hắn thật sự sợ, nếu có bốn vị lão tổ ở đây, Chu Hằng có thể còn không dám xuống tay, nhưng bây giờ ngay cả bốn vị lão tổ đều bỏ đi, hắn không phải chết chắc? Hắn không muốn chết a!

Tuy bốn lão nhân Sơn Hà Cảnh Độc Huyết Tông vờ như không nghe thấy, nhưng nét mặt già nua đều nóng hừng hực, vô cùng nhục nhã a!

– Ai nói các ngươi có thể đi? Chu Hằng vừa động tâm niệm. Phát động Vực chi đạo, hưu hưu hưu, vô số đạo băng nhận xẹt qua, làm cho sáu người Độc Huyết Tông chỉ có thể không ngừng rút lui – Trên đời không có chuyện dễ dầng như vậy, các ngươi muốn trêu chọc thì trêu chọc, trêu chọc không được phủi mông một cái chạy lấy người! .

– Ngươi, ngươi muốn thế nào? Lão già áo xanh giận dữ nói.

– Trên hoàng tuyền lộ rất tịch mịch, các ngươi cùng lên đường đi! Chu Hằng lành lạnh nói.

– Ngươi thật quá mức! Sáu người Độc Huyết Tông đồng thời quát, tuy rằng phía trước Chu Hằng cũng đã nói. Nhưng bọn hắn đều nghĩ cũng chỉ là nói mà thôi, mở miệng chém gió.

– Phải không? Chu Hằng cười lạnh, nếu thực lực hắn và Ứng Mộng Phạm kém một chút, những người Độc Huyết Tông nói vậy không có nửa câu vô nghĩa sẽ giết bọn họ! Ứng Mộng Phạm sẽ không chết, nhưng vận mệnh của hắn tuyệt đối so với chết còn đáng sợ hơn.

Chu Hằng rung tay phải lên. Hắc kiếm đã cầm ở trong tay, con đường tu luyện của hắn vốn chính là tàn sát chi đạo.

Giết!

– Phân nhau đi! Bốn đại cường giả Sơn Hà Cảnh Độc Huyết Tông đồng thời kêu lên.

– Một tên cũng đừng nghĩ rời khỏi! Chu Hằng sát khí lẫm lẫm nói, tâm niệm chuyển động, phát động Vực chi đạo, tạo thành 6 cái lồng giam phân biệt giam cầm sáu người.

– Này này này này này, đây là Vực! .

Bốn đại cường giả Sơn Hà Cảnh đồng thời cả kinh kêu lên, tròng mắt đều trừng mắt nhìn đi ra!

Vực là cái gì? Võ kỹ cao nhất thăng hoa, một niệm động, công kích tới, quả thực chính là thần minh bình thường! Chỉ có nắm giữ Vực chi đạo mới có thể tiến vào Kết Thai Cảnh. Đây là chân lý từ xưa đến nay không thay đổi!

Ở Sơn Hà Cảnh nắm giữ Vực, tiểu tử này là quái thai như thế nào a!

– Tha mạng! .

– Ta cho ngươi tất cả tích tụ! .

– Không nên! .

Bọn họ nhao nhao cả kinh kêu lên, nhưng Chu Hằng lại không nghe thấy, tay nâng kiếm rơi, từng đầu người bay lên, từng đạo máu tươi phóng lên cao, ba ba ba. 6 thi thể không đầu nhao nhao ngã xuống.

Quỷ dị là có bốn đạo quang ảnh màu đen lại quấn quanh đến phía sau Chu Hằng, dường như ma trơi.

Nghiêm Ứng Long sợ vỡ mật, chỉ cảm thấy miệng đắng ngắt. Giữa hai chân ấm nóng, không cách nào khống chế.

Chu Hằng nhướng mày, tay phải đẩy, thân thể Nghiêm Ứng Long liền bay ra ngoài.

Trong nháy mắt, Nghiêm Ứng Long đột nhiên tỉnh hồn lại, hắn biết Chu Hằng tuyệt sẽ không bỏ qua chính mình, quát lên: – Chu Hằng, ngươi trong Quỷ Ảnh Triền Thân, Độc Huyết Tông lão tổ chắc chắn chém thủ cấp ngươi! Ngươi tuyệt đối trốn không thoát! .

4 đạo bóng đen gọi là Quỷ Ảnh Triền Thân?

Chu Hằng không để ở trong lòng chút nào, hắn bây giờ đánh không lại Linh Hải Cảnh, nhưng chỉ cần không phải yêu nghiệt như Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân, muốn chạy trốn lại dễ dàng, không cần e ngại.

Hơn nữa, hắn muốn đi sát lục chi đạo, nhất định phải là địch khắp thế gian, có thêm vài cái hay ít đi mấy tên địch nhân căn bản không cần để ở trong lòng.

Một niệm động, phốc, đầu Nghiêm Ứng Long lập tức hóa thành máu loãng!

Hắn quay đầu nhìn về phía Ứng Mộng Phạm, đại tiểu hài lộ ra một thất sắc, hai tay nắm bắt góc áo, bộ dáng khiếp khiếp.

– Sợ ta sao? Chu Hằng hỏi.

– Không sợ! Ứng Mộng Phạm vội vàng nói – Máu… Ngươi bị thương sao? Có đau hay không? .

Trong lòng Chu Hằng dâng lên một luồng hơi ấm, nhưng nghĩ tới đây chỉ là Ứng Mộng Phạm dối trá mà thôi, không khỏi lại thở dài, vươn tay sờ sờ mái tóc dài của nàng, một chưởng đánh

xuống, nghiền Âm Minh Thảo thành mảnh vụn.

Loại tà vật này vẫn hủy là tốt nhất, rơi xuống trong tay loại tà đạo Độc Huyết Tông chỉ biết tai họa vô cùng!

– Tiểu huynh đệ, ta xem khí sắc ngươi u ám, sợ có huyết quang tai ương! Một cái thanh âm vô cùng đáng khinh đột nhiên vang lên ở phía sau Chu Hằng.

– Lão lừa đảo! Chu Hằng đột nhiên quay đầu lại, thanh âm này hắn thật sự không thể quen thuộc hơn nữa.

Một lão già gầy đi ra từ trong bụi cỏ, khuôn mặt đáng khinh: – Di, lại là tiểu tử ngươi! Mau, lần trước thiếu lão phu 10 triệu linh thạch đâu, nhanh lên! .

– Lão lừa đảo! Ứng Mộng Phạm cũng học giọng của Chu Hằng kêu một tiếng, dường như cảm thấy rất thú vị, lập tức nở nụ cười khanh khách.

Chương 271: Thiên Huyền Linh Tinh

– Không tệ lắm, tiểu tử lại để cho ngươi lừa đến một cái tiểu mỹ nhân! Lão lừa đảo nhìn Ứng Mộng Phạm, rất nhanh lắc lắc đầu – Đáng tiếc, đầu óc không linh quang! .

Chu Hằng vừa động trong lòng, nói: – Tiền bối, có thể có trị liệu phương pháp? .

Tuy rằng bộ dáng lão nhân này như kẻ lừa đảo, nhưng phía trước cho Phá Hư Lục quả thật vô cùng cường đại, cho hắn giải vây vài lần nguy, xưng một tiếng tiền bối tuyệt đối không sai.

– Đau lòng, cái này lão phu cũng bất lực! Lão lừa đảo lắc lắc đầu, nhưng lập tức trừng mắt, nói: – Xú tiểu tử, ít đổi chủ đề, 10 triệu linh thạch thượng phẩm đâu? .

Sắc mặt Chu Hằng tối sầm, nói: – Lần trước không phải nói 10 triệu linh thạch hạ phẩm? Hơn nữa, đó là ngươi ép mua ép bán, ta cũng không đáp ứng! .

– Ai, tiểu tử tuổi còn trẻ mà đầu óc đã không sáng a! Lão lừa đảo lắc lắc đầu, một bộ dáng tiếc hận thay Chu Hằng.

Lão gia hỏa này thật sự đáng đánh a!

Chu Hằng chép miệng, nhưng hắn không có khả năng ra tay đối với ân nhân, thứ hai hắn càng không biết lão nhân này sâu cạn như thế nào, với hắn nghĩ, lão nhân này 10 có tám, chín là cao thủ tuyệt thế thâm tàng bất lộ, thật sự đánh hắn chưa chắc có thể thắng.

– Trước thiếu! Chu Hằng cũng rất xấu nói.

– Xú tiểu tử, ngươi như thế nào so với lão phu còn không biết xấu hổ hơn? Lão lừa đảo vội vã nói.

Cái này coi như là tự thừa nhận không biết xấu hổ!

Cực phẩm như vậy quả thật có thể so sánh cùng con lừa đê tiện, Chu Hằng cũng hồ ngôn loạn ngữ, dù sao hắn so chiêu cùng con lừa đen nhiều lần, công phu miệng cũng đã đạt tiểu thành.

– Ân? Lão lừa đảo đột nhiên sửng sốt, dùng cái mũi dùng sức ngửi hai cái – Tiểu tử, trên người ngươi có bảo bối! .

Bảo bối?

Chu Hằng sửng sốt một chút, bảo vật trên người của hắn cũng không ít, hắc kiếm, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp còn có một khối tiên cấp tài liệu không rõ tác dụng. Lão lừa đảo có thể đoán được?

– Lão già, cái mũi chó của ngươi thật linh! Chu Hằng trêu nói.

– Nói thật! Lão lừa đảo nghiêm mặt một chút – Ngươi có phải có một khối tinh thể toàn thân trong suốt, có nhiều góc cạnh, lớn bằng cỡ đậu tương hay không? .

Lão lừa đảo nói là tiên liệu!

Chu Hằng chỉ do dự trong nháy mắt, liền đem ra viên tinh thể cất chứa tùy thân, mấy ngày này lúc rãnh rỗi hắn lấy ra nhìn lại xem, nhưng như thế nào cũng không nghĩ ra cái gì.

Hắn trình tự không đủ, căn bản không đủ tư cách vận dụng loại cấp bậc tiên vật này!

– Quả nhiên! Lão lừa đảo lập tức tỏa ánh sáng hai mắt, đoạt mất tinh thạch giơ lên ở giữa không trung không ngừng mà xem, mặt nhăn lại giống như hoa nở rộ.

– Lão già, đến tột cùng là vật gì? Chu Hằng tò mò hỏi.

– Thiên Huyền Linh Tinh! Lão lừa đảo thuận miệng hồi đáp.

– Có ích lợi gì? Chu Hằng truy vấn.

– Trình tự tiểu tử ngươi thật quá thấp , đối với ngươi căn bản vô dụng! Lão lừa đảo rốt cục thu hồi ánh mắt, trên mặt tràn đầy biểu tình hài lòng, dường như tửu quỷ chiếm được một lọ rượu ngon tuyệt thế.

– Uy uy uy. Ngươi cũng không biết đi? Chu Hằng khách sáo.

– Lão phu không biết? Lão lừa đảo nhảy dựng lên, nhưng lập tức liền ỉu xìu , suy sụp thở dài – Lão phu quả thật cũng không biết! .

– Vậy sao ngươi biết đây là đồ tốt? Hơn nữa, ngươi phát hiện như thế nào? Chu Hằng kỳ quái hỏi, rõ ràng không ăn khớp a.

Lão lừa đảo dừng một hồi, nói: – Thu thập Thiên Huyền Linh Tinh, chính là sứ mệnh lão phu! .

Phụng mệnh làm việc?

Chu Hằng mày nhăn lại. lão lừa đảo tuy rằng không đáng tin cậy giống con lừa đen, nhưng căn cứ hắn đoán, thực lực tuyệt đối sẽ không đơn giản, bởi vì hắn bây giờ căn bản nhìn không ra lão nhân này sâu cạn!

Nếu đối phương cũng có bảo vật như Ẩn Tức Phù, như vậy thực lực lão lừa đảo khẳng định quá mạnh mẽ, căn bản không phải hắn có thể nghiền ngẫm .

– Lão già, ngươi đến tột cùng là tu vi gì? Chu Hằng không kìm nổi hỏi.

– Xú tiểu tử. Quản người ta nhiều chuyện như vậy để làm chi, hảo hảo tu luyện, chung quy có một ngày ngươi sẽ đạt tới trình tự lão phu… Ân, so với lão phu luôn phải kém một chút! Lão lừa đảo khoác lác nói.

Lão gia hỏa này. Thời khắc mấu chốt như thế nào giống như con lừa đê tiện vậy!

– Tiểu tử, viên Thiên Huyền Linh Tinh này sung 10 triệu linh

thạch, chúng ta xem như thanh toán xong ! Lão lừa đảo chuyển đề nói chuyện.

– Đi! Chu Hằng gật đầu.

– Xú tiểu tử, ngươi thật đáp ứng? Ngược lại lão lừa đảo lộ ra vẻ kinh ngạc.

– Không cần a, vậy ngươi trả lại cho ta! Chu Hằng vươn tay.

– Phi phi phi, vào túi lão phu, làm sao còn có đạo lý móc ra! Lão lừa đảo vội vàng thu hồi Thiên Huyền Linh Tinh, sau đó lại không cam lòng nói, – Tiểu tử, đồ chơi này phi thường trân quý! .

– Vô nghĩa, nhìn dáng vẻ của ngươi sẽ biết! Chu Hằng nhún vai.

– Hắc hắc, tiểu tử ngươi hào phóng như vậy, lão phu có chút ngượng ngùng! Lão lừa đảo sờ ở trên thân, dường như đang tìm cái gì.

[CHARGE=3]

Chu Hằng không khỏi dựng lông tơ lên, nói: – Lão già, ngươi chẳng lẽ muốn chà xát một thân ghét? .

– Tìm được rồi! Lão lừa đảo nhếch miệng cười, đưa tay móc ra, trong tay cũng thêm một hộp gỗ cẩm màu – Lão phu từ trước đến nay không thích thiếu nhân tình, tuy rằng tiểu tử ngươi cũng không biết giá trị Thiên Huyền Linh Tinh, lão phu hoàn toàn có thể kiếm lãi, nhưng thái độ lão phu làm người chính trực như thế, tâm không đành lòng a! .

Hắn tự biên tự diễn, khiến Chu Hằng tức giận đến tái mặt, tuy rằng Chu Hằng cũng không biết sử dụng Thiên Huyền Linh Tinh, nhưng tuyệt đối hiểu được đó là tiên vật, có thể dẫn động hắc kiếm!

Lão lừa đảo đưa hộp gỗ cho Chu Hằng.

– Lão già, đây không phải một đống rác rưởi vô dụng đi? Chu Hằng mở hòm ra, chỉ thấy bên trong là 12 con nhân ngẫu, không quá nửa xích cao, hình thái khác nhau, nam nữ đều có.

Đó cũng không phải pho tượng loài người, mà có điểm không đâu vào đâu, tỷ như cánh dài, cái đuôi dài, đầu rồng thân người , kỳ quái, có vẻ người điêu khắc rất có sức tưởng tượng.

– Chọn một cái! Lão lừa đảo nói.

Chu Hằng thiếu chút nữa phun máu, chẳng qua là nhân ngẫu mà thôi, cũng không phải thứ tốt gì, lại còn chỉ chịu cấp một cái, lão nhân này giống cùng con lừa đen, keo kiệt quá mức a!

Không, so với con lừa đen có phóng khoáng hơn, đổi là đầu con lừa đê tiện, tuyệt đối là thu nhận Thiên Huyền Linh Tinh sau xoay người chạy. Muốn kiếm được bảo bối từ trên thân đầu con lừa kia, khó như lên trời!

Nhìn thấy đồ chơi, Ứng Mộng Phạm lập tức đến đây, ở trong hộp chọn lựa lấy, một hồi cầm lấy cái này một hồi cầm lấy cái kia, mỗi một món đều yêu thích không buông tay, để cho nàng liên tiếp phát ra tiếng cười khanh khách.

– Chọn một cái ngươi thích! Chu Hằng cười nói.

– Muốn hai cái! Ứng Mộng Phạm cò kè mặc cả.

– Người ta chỉ chịu cấp một cái! Chu Hằng mặc dù nói với Ứng Mộng Phạm. Nhưng ánh mắt lại liếc lão lừa đảo.

– Không, phải hai cái! Ứng Mộng Phạm cầm 2 nhân ngẫu, giấu ở trước ngực đầy đặn, gương mặt xinh đẹp lắc lắc không ngừng.

– Một cái! Lão lừa đảo cũng thập phần kiên định.

Cọ xát nửa ngày, lão lừa đảo thế nào cũng không chịu nhả ra, Chu Hằng cũng chỉ đành khuyên Ứng Mộng Phạm buông lỏng một bàn tay ra. Để một cái nhân ngẫu vào hộp gỗ.

– Tiểu tử, đây cũng không phải món đồ chơi! Lão lừa đảo thận trọng – Nếu gặp được nguy hiểm không thể giải quyết, bóp nát nhân ngẫu, sẽ có trợ giúp không thể tưởng được! Tuy nhiên, không phải vạn bất đắc dĩ. Ngàn vạn không cần làm như vậy! .

– Lão phu còn có việc phải bận rộn, Xú tiểu tử, hữu duyên tái kiến! Lão nhân bỏ chạy, dường như mông có lửa đốt, trong nháy mắt mất tung ảnh.

Ngẫu nhân nọ thật sự là bảo vật?

Ứng Mộng Phạm bắt đầu còn thích không thôi, nhưng rất nhanh thì chán. Tiện tay vứt xuống một bên.

Chu Hằng lấy lên, chỉ thấy Ứng Mộng Phạm lưu lại là một tượng gỗ nữ tính, tuy rằng rất nhỏ, nhưng bởi vì chạm trổ thập phần cẩn thận, có thể thấy rất rõ bộ dáng gương mặt, ngũ quan tinh xảo, thậm chí còn có một cỗ mị ý mãnh liệt.

Hơn nữa sau lưng của nàng có hai luồng bóng đen nhìn không

rõ. Dường như hai cái lá, Chu Hằng tùy ý sờ một cái, phát hiện trong nhân ngẫu có một đạo dao động khác thường, hình như là có sinh mệnh!

Thật sự là cổ quái!

Chu Hằng ném nhân ngẫu vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. Có thể lão lừa đảo nói không sai, thứ này dùng được, gặp được phiền toái không giải quyết được rồi nói sau.

– Đã đói bụng! Ứng Mộng Phạm ở một bên lắc lắc cánh tay của hắn.

Chu Hằng gật đầu cười, kỳ thật bảo trì tâm tính không buồn không lo như vậy cũng không sai.

Tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, sau khi mọi người cùng nhau ăn cơm xong, Chu Hằng cùng Ứng Mộng Phạm tiếp tục đi tới, đại tiểu hài bây giờ thời khắc đều phải dính vào trên người của hắn.

Tử Vong Sâm Lâm thậm chí còn lớn hơn so với toàn bộ Lãng Nguyệt Quốc, khu vực bên ngoài tuy rằng không tính hiểm ác, nhưng cũng không phải có thể phớt lờ , vì tốc độ hai người này cũng không nhanh.

Hơn mười ngày sau, hai người đi tới một tòa hẻm núi u ám.

Cũng không phải không nên đi đường này, nhưng phải vòng qua hai bên ngọn núi cao ngất trong mây, ít nhất phải đi bảy tám ngày, cho nên Chu Hằng vẫn quyết định xuyên qua hẻm núi.

Cái hẻm núi này được xưng là Đá lăn hẻm núi, đại bộ phận thời gian rất an toàn, nhưng có đôi khi sẽ trở thành hiểm địa cắn nuốt hết thảy sinh mạng, về phần tại sao như thế, bên trong đến tột cùng có hung hiểm gì, Tử Vong Sâm Lâm nguyên bản không có mấy người tiến vào, tự nhiên không có ai biết.

Chu Hằng bởi vì có Tấn Vân Lưu Quang Bộ cùng Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, cho nên mới tiết kiệm được dũng khí cùng thực lực.

Sơn cốc mờ tối im ắng không một tiếng động, đi ở bên trong bước chân rơi vào hơi chút trọng điểm đều có thể tạo tiếng vang giật mình, Ứng Mộng Phạm mặc dù tu vi Sơn Hà Cảnh, nhưng tâm tính nàng là tiểu hài tử nào có giác ngộ như vậy, tiếng bước chân vang ba ba ba.

Thông!

Xa xa truyền đến một đạo trầm đục nặng nề, dường như ở đáp lại.

Ứng Mộng Phạm cảm thấy thú vị, cũng dùng sức đạp xuống một cước, thông, tiếng bước chân không ngừng vọng ở trong sơn cốc.

Thông, xa xa vang lên một tiếng bước chân lần nữa, lần này, gần rất nhiều.

Chu Hằng nghiêm sắc mặt, thân thủ ngăn Ứng Mộng Phạm lại.

Thông! Thông! Thông!

Chỉ thấy một bóng người vô cùng cao lớn đi ra từ trong sương mù nồng đậm, trong tay cầm một cây trường mâu, trong ánh mắt tản ra lệ mang màu máu đỏ.

– – – – – – – – – – – oOo- – – – – – – – – – –

Chương 272: Người đá

Thật là!

Bóng người này ít nhất cao hai trượng, hình thể vô cùng khôi ngô, khó trách hắn hạ xuống một cước phát ra tiếng vang nặng như vậy.

Chu Hằng định thần nhìn lại, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đúng là một cái người đá!

Cả người làn da màu xám đen, bởi vì là người đá, đường cong thân thể tự nhiên như điêu khắc rõ ràng, nếu nó ngưng lại bất động, ai cũng nghĩ đây là tác phẩm người nào giỏi tay nghề.

Phía trước tuy rằng Chu Hằng nghe nói qua Hắc Ám Sâm Lâm lý có sinh vật thần kỳ, người đá chính là một cái trong số đó, lại không nghĩ rằng hắn thực sự có vận khí đụng tới!

Người đá cao lớn hách nhân, nhất là cặp mắt đỏ thẫm như máu, dữ tợn vô cùng, khiến Ứng Mộng Phạm không tự chủ

được sợ, lại gần Chu Hằng.

– Ngươi tiến trong tháp! Chu Hằng nói, ý niệm vừa động đã đưa Ứng Mộng Phạm vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Người đá là Sơn Hà Cảnh, hơn nữa còn là Sơn Hà tam trọng thiên, lực lượng vô cùng kinh khủng, áp lực vượt qua xa Ứng Hải Hoang, Ứng Đông Vân.

Thông!

Người đá luôn luôn không dừng lại bước chân, trong nháy mắt đã đi tới trước mặt Chu Hằng, cây mâu đá trong tay giơ lên thật cao, nặng nề mà đâm tới Chu Hằng.

Chu Hằng dù sao trẻ tuổi, lòng có ngạo khí xông lên tận trời, lập tức nổi lên kích động liều mạng lực lượng với đối phương. Hắn cũng không phát động võ kỹ, tay phải một ngưng, hóa thành một cái nắm tay màu vàng đánh ra.

Hai người xuất kích đều vô cùng nhanh, một chút u ám với ánh sáng vàng rực rỡ lập tức đụng vào nhau!

Oanh!

Hai đạo hào quang sắc thái khác biệt lập tức tràn đầy toàn bộ hẻm núi, phân ra hai cái không gian hoàn toàn đối lập, giằng co, chẳng phân biệt được cao thấp!

Chu Hằng đè hữu quyền ở trên mũi mâu, thể chất mạnh mẽ đủ để cho hắn cứng rắn đấu với cái lợi khí này, hắn quát mạnh lên một tiếng lớn, ánh sáng vàng trên hữu quyền mãnh liệt, đánh ra về phía trước.

Trong nháy mắt, hào quang màu vàng hoàn toàn áp u quang. Tràn ngập toàn bộ hẻm núi!

Thân hình Chu Hằng đột tiến, tay phải giơ lên thật cao, đánh tới đối với thạch đầu của người ta.

Thình thịch!

Nắm tay đánh xuống, toàn bộ mặt đất đều là một trận chiến, người đá bị hắn sinh sôi đánh vào trong lòng đất, một đạo sóng xung kích bắn ra hướng bốn phương tám hướng. Trên vách núi đá không ngừng có tảng đá rơi xuống.

Chu Hằng vốn tưởng rằng một quyền oanh xuống phía dưới có thể đánh gãy cổ người đá, lại không nghĩ rằng này thạch thể chất của con người đồng dạng vô cùng đáng sợ, một quyền này không cắt đứt cổ của nó, mà cả người chia sẻ cự lực, bị đánh lún xuống dưới lòng đất.

Cường độ thân thể hắn thậm chí còn bền hơn so với pháp khí của Sơn Hà Cảnh. Mà người đá cũng không thể…… kém, thể chất mạnh mẽ khiến người ta giận sôi!

Ầm ầm, dưới mặt đất hiện lên chấn động mãnh liệt, thình thịch, một đạo bóng người to lớn vọt ra, xé bầu trời, thân thể màu xám đen như một pho Ma Thần. Tản ra khí tức kinh khủng.

Hưu!

Người đá căn bản không có ý tứ nói chuyện, hoặc nói nó căn bản không có năng lực nói chuyện, chỉ là ánh sáng đỏ trong ánh mắt càng tăng lên, một mâu đâm tới, mũi mâu cắt qua không gian tạo thành từng cái lốc xoáy không gian màu đen.

Không bị thương chút nào!

Chu Hằng sinh hào khí, trong một tiếng thét dài, hắn cũng phi dựng lên. Hữu quyền tái huy.

Thình thịch!

Quyền mâu lại đụng cùng nhau, nắm tay Chu Hằng chém thẳng ra tạo nên một đạo sóng xung kích, người đá nhất thời bắn ngược mà quay về. Giống như một mũi tên nhọn, vô cùng nhanh.

Oanh, nó va chạm vào trong vách núi, tạo thành một cái lỗ thủng to lớn. Toàn bộ thân thể đã không còn nữa.

Vẫn không thương tổn được!

Mắt mũi Chu Hằng nhọn như kiếm, uy thế kinh người, thần thức của hắn luôn luôn khóa ở trên thân người đá, thẳng đến vượt qua khoảng cách, nhưng hắn có thể khẳng định, người đá căn bản không bị thương.

Tuy rằng nghiêng ngả lảo đảo nhưng bản thân lại không tổn thương chút nào.

Đây là tự nhiên, thân thể bọn họ đồng dạng là cường độ pháp khí cấp bậc Khai Thiên Cảnh, cứng đối cứng không có mấy ngàn lần, thậm chí mấy vạn lần trực tiếp đụng nhau căn bản không thể phân ra thắng bại.

Chu Hằng rốt cục cũng nếm được bất đắc dĩ cường giả Sơn Hà

Cảnh chống lại hắn!

Chỉ là hắn không chỉ có được lực lượng cùng thể chất, còn có lực sát thương mạnh hơn võ kỹ.

Oanh!

Người đá lại giết ra, ánh sáng đỏ trong đôi mắt bức ra khoảng cách ba xích, dường như đang dùng phương thức này biểu đạt ra sự tức giận của nó.

Bản năng Chu Hằng cảm giác được một cỗ nguy hiểm, tuyệt đối không thể bị ánh sáng đỏ đụng phải.

Vực!

Hắn vừa động tâm niệm, oanh, tử hỏa bùng cháy, bao vây lại toàn bộ người đá.

Ngang!

Người đá không thể phát ra tiếng, nhưng thần thức dao động lại phát ra kêu thảm thiết vô cùng thê lương, truyền khắp trong hạp cốc.

Vực cũng không phải vô địch, hai người cảnh giới tương đương, lực lượng tương đương, một người nắm giữ Vực, một người khác không có, cũng không kết luận nắm giữ Vực nhất định có thể thắng. Bởi vì Vực chỉ là khuếch trương phạm vi công kích, để võ giả công kích trở nên càng thêm linh hoạt.

Đương nhiên, nếu thực lực người nắm giữ Vực cao hơn một đoạn, như vậy Vực vừa ra tuyệt đối nghiền ép!

[CHARGE=3]Thể chất của người đá, lực lượng cũng chỉ kém hơn một chút so với Chu Hằng, nguyên bổn bị Vực oanh kích cũng nhiều lắm dính chút thương tổn mà thôi. Nhưng biến dị tử hỏa trôi qua có được uy lực địa hỏa, Linh Hải Cảnh cũng phải cố kỵ!

Ở dưới dị hỏa bị bỏng, cho dù pháp khí Sơn Hà Cảnh cũng phải tan chảy !

Khí tức người đá trở nên cuồng bạo cực độ, chỉ là bất kể nó vận chuyển thân pháp như thế nào, nhưng Vực chính là thần thức đường hoàng, niệm tới công kích tới, tốc độ ý nghĩ tự nhiên vượt qua xa tốc độ thân pháp.

Chỉ có ngồi chờ chết!

Chu Hằng biểu tình nghiêm túc, tế xuất hắc kiếm, thân hình họa xuất, hắn phải chấm dứt trận chiến đấu này .

Đúng lúc này, một đạo tật phong đánh tới Chu Hằng!

Phốc, đầu vai hắn lập tức hiện lên một đạo huyết hoa, thậm chí xuyên thủng xương bả vai của hắn, mảnh xương vỡ bay ra, giống như mảnh vỡ hoàng kim.

Linh Hải Cảnh! Không, có thể càng mạnh!

Chu Hằng chỉ thoáng nhìn, lập tức động chuyển tâm niệm, đi vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Máu chảy như thác, trong nháy mắt hắn thành huyết nhân.

– Chu Hằng! .

– Chu, Hằng! .

– Chủ nhân! .

Chúng nữ nhao nhao chạy vội tới, mỗi người đều lộ ra vẻ khiếp sợ.

– Ta không sao! Chu Hằng mạnh mẽ vận chuyển linh lực phong tỏa miệng vết thương, máu tươi phun trào mới chậm lại – chỉ là chậm lại, cũng không đình chỉ.

Trong cơ thể hắn lưu linh lực dị chủng ít nhất cấp bậc Linh Hải Cảnh, không thanh trừ trước, hắn thương tới căn bản!

– Ta muốn điều tức một hồi! .

Nói là một hồi, nhưng suốt hai ngày sau, Chu Hằng mới thanh trừ dị chủng linh lực trong cơ thể, trong ánh sáng vàng lưu chuyển, thương thế của hắn lập tức khép lại. Tuy nhiên, thể chất của hắn là cắn nuốt kim loại tinh hoa, xương cốt bị đánh bay ra ngoài chính là tổn thất chân chính!

Hiện tại xương cốt nhìn như khép lại, lại là từ địa phương khác rút ra tinh hoa mà đến, chỉnh thể thượng vẫn là có tổn thất!

Đạt tới hắn hiện tại loại này thân thể cường độ, cho dù là chỉ là mất đi như vậy một chút xíu xương cốt, cũng cần hắn hấp thu mấy vạn vạn cân bình thường kim loại mới có thể chiết xuất ra!

Lỗ vốn rồi!

Chu Hằng hồi tưởng kia nhẹ nhàng phiêu dật thoáng nhìn thấy thân ảnh, cho dù là hiện tại chỉ là muốn tưởng tượng, vẫn như cũ có loại lông tơ dựng thẳng có cảm giác.

Kia đồng dạng là một pho người đá, cái đầu nhỏ hơn so với người đá thứ nhất, chỉ còn có nửa người, chính là người đá thứ 2 phát động một kích, trực tiếp làm hắn bị thương nặng!

Đây là Chu Hằng toàn lực tránh né với Tấn Vân Lưu Quang Bộ, bằng không, một kích kia không phải đánh vào trên vai, mà là trái tim, trực tiếp bị mất mạng!

Hơn nữa, người đá cũng không dùng Vực, đó là trực tiếp công kích, không phải niệm tới, bằng không ngay cả hắn triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ cũng không có cơ hội.

Lực lượng thật là đáng sợ!

Lúc trước dưới một kích Ứng Thừa Ân, hắn cũng chỉ bị rách xương cốt tả tơi, mà không giống như bây giờ, trực tiếp đứt đoạn xương cốt!

Ứng Thừa Ân là ai? Cường giả tuyệt thế một chân nhảy vào Kết Thai Cảnh chuẩn, muốn nói còn có thể có nghiền ép lực

lượng của hắn, chỉ có một cái khả năng – Kết Thai Cảnh!

Còn không có xâm nhập Tử Vong Sâm Lâm đã gặp được một pho quái vật đáng sợ như vậy!

Chỉ còn nửa người dưới còn có thể sống được, hơn nữa chiến lực kinh người!

Người đá Kết Thai Cảnh, cường độ thân thể gần như có thể so sánh cùng pháp khí tuyệt thế Kết Thai Cảnh, muốn bổ ra thân thể của nó, hơn nữa còn là một phân thành hai, cần lực lượng kinh khủng cỡ nào?

Ít nhất không phải Kết Thai Cảnh có thể làm được !

Không hổ là Tử Vong Sâm Lâm!

Chu Hằng thông qua Cửu Huyền Thí Luyện Tháp quan sát, thôi phát Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, chỉ mười mấy lên xuống, hắn liền thông qua hẻm núi.

Một đạo khí tức vô cùng mạnh mẽ thủy chung quanh quẩn ở phía sau hắn, thẳng đến hắn xa xa rời đi hẻm núi mới thu về.

Chu Hằng biết, nhất định là thần thức người đá thứ hai!

Vì cái gì không dùng Vực trực tiếp xử lý hắn?

Chu Hằng không tin người đá có cái gì cố kỵ, có lẽ… người đá cũng không thể sử dụng Vực?

Nhưng Vực không phải điều kiện nhất thiết tiến vào Kết Thai Cảnh sao? Người đá tuyệt đối là Kết Thai Cảnh! Hay là, nắm giữ Vực mới có thể đột phá Kết Thai, cái này thích hợp với nhân loại?

Theo Triệu Đoạt Thiên nói, thần thức Kết Thai Cảnh hóa thành Thần chích, niệm động công, mới có thể chân chánh phát huy uy lực Vực đến cực hạn.

Hoặc là, người đá này bị thương quá nặng, ngay cả Thần chích đều bị phá hư ?

Đây hết thảy đều không phải Chu Hằng có thể biết rõ ràng .

Tử Vong Sâm Lâm, xứng đáng cái tên a!

Chu Hằng đi càng ngày càng cẩn thận một chút, xuất phát

hướng về vị trí mục tiêu.

100 người tiến vào, có thể có một người an toàn tới sao?

Chương 273: Mao Vũ Hằng

Cường giả Kết Thai Cảnh, trên đời này cộng hết lại cũng không có bao nhiêu cái!

Lại bảy ngày trôi qua, Chu Hằng tự nhiên không gặp lại đối thủ biến thái cấp bậc Kết Thai Cảnh, nào có nhiều cường giả tuyệt thế như vậy để hắn gặp phải, chỉ là nguy hiểm nhỏ lại không ngừng, từng ngọn cây cọng cỏ, rất nhiều đều mang độc tính kịch liệt hoặc là tà khí, dính vào hắn đều phải nhíu mày.

Phong Liên Tình có đôi khi cưỡi Đại Hôi đồng hành cùng Ứng Mộng Phạm, nhưng thời điểm khác thì thích nhàn hạ bài bạc ở trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp với tam nữ Tiêu Họa Thủy.

Chu Hằng tính toán khoảng cách một chút, địa điểm sinh trưởng ra Cửu Dương Sinh Sinh Thảo cũng không tính bên trong Tử Vong Sâm Lâm, nếu với trung tâm rừng rậm mà bắt đầu tính, mãi cho đến vòng tròn đồng tâm năm người phía ngoài, như vậy địa điểm này là ở tầng thứ tư, khoảng cách tâm rừng rậm rất xa.

Truyền thuyết tầng thứ nhất chính là nơi chôn xương cao thủ Hóa Thần Cảnh, có giấu vô thượng kế thừa, đáng tiếc, dù lão tổ Kết Thai Cảnh đều chỉ có thể vào đến tầng thứ ba, lão tổ Thần Anh Cảnh thì tầng thứ hai, căn bản không người nào có

thể vào được tầng thứ nhất!

Điều này cũng làm cho thế nhân khó hiểu, kể từ đó, có ai có thể nhận được kế thừa? Cường giả cấp Hóa Thần Cảnh tuyệt thế? Nhưng nếu đều là Hóa Thần Cảnh , tự nhiên có đạo của mình, bay vọt chín tầng trời thành tiên, đâu còn cần kế thừa Hóa Thần Cảnh?

vận khí Chu Hằng không tệ, không ngờ đào được một gốc cây Tinh Hồng Ngọc Tham, có chừng 700 năm, chính là vật đại bổ!

Hắn đối với người của mình cũng không keo kiệt, lúc này để chúng nữ từ đi ra từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, mỗi người đều phân đến một mảnh, ngay cả Đại Hôi Hùng đều có phần.

Nếu một người ăn vào Tinh Hồng Ngọc Tham, đủ để tiết kiệm 700 năm khổ tu. Nhưng cảnh giới càng cao, hiệu quả tự nhiên càng kém, đặc biệt đối với Chu Hằng có không gian đan điền vô cùng lớn, vẻn vẹn chỉ giúp hắn chừng mười ngày khổ tu.

Đối với hắn hiệu quả kém, nhưng đối với Nam Cung Nguyệt Dung mà nói hiệu quả lại phi thường tốt. Chỉ kém một tia có thể đột phá .

Mấy nữ một lần nữa về tới Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, môi trường Tử Vong Sâm Lâm cực ác, không hề có cảnh trí đáng

nói, còn không bằng đứng ở bốn phía vách tường đánh bài.

Chu Hằng mỉm cười cười, lại chỉ có Ứng Mộng Phạm làm bạn ở bên người của hắn, mắt to quyến rũ lại tản ra hào quang hồn nhiên. Khiến hắn không khỏi lại xảy ra cảm khái.

– Đi thôi! .

– Ân! .

Ứng Mộng Phạm cơ hồ treo ở trên người của Chu Hằng, chẳng những mùi thơm sâu kín của cơ thể không ngừng truyền vào trong mũi của hắn, ngọc thể đầy đặn cũng gắt gao đè ép ở trên người của hắn, xúc cảm vô cùng tuyệt đẹp khiến tâm tình Chu Hằng bôn khắp, có một loại cảm giác đạp cỏ mà bay.

Oanh!

Hắn đột nhiên ngẩn ra. Cảm ứng được một cỗ khí tức phóng ra ngoài, khiến hắn hiện lên phản ứng mãnh liệt.

Nói xác thực, là 2 đạo khí tức giằng co, đụng nhau mãnh liệt, giống như sóng nước hướng về bốn phương tám hướng.

Mỗi một đạo khí tức cũng không yếu hơn hắn, làm hắn bỗng hiện lên lòng hiếu kỳ, lôi kéo Ứng Mộng Phạm đi đến.

Hắn đi cũng không nhanh. Đi bước một giống như bước chậm, sau chừng trăm bước, hơi thở liền diễn hóa thành thực chất, giống như sóng lớn sôi trào. Khi hắn cùng Ứng Mộng Phạm đi ra rừng cây nhỏ, thấy phía trước là một sông lớn màu đen, hai bên bờ sông có một thanh niên, khí tức như thực chất cuồn cuộn.

Bên phía Chu Hằng là thanh niên áo đen, dáng người thon dài. Trên mặt tràn đầy tự tin, phát ra khí thế tạo thành một Giao xà, ẩn mình trong mây. Mà thanh niên bên kia thì áo lam, dáng người đồng dạng cực kỳ thon dài, cả người tản ra khí tức cực độ cao cao tại thượng, thật giống như người trong thiên hạ đều nên phủ phục ở dưới chân hắn.

Khí thế người này hóa thành một thanh lợi kiếm đồng dạng màu xanh lam, phóng lên cao. Đối kháng khí tức thanh niên áo đen.

Thực lực của hai người gần như nhau, Giao xà cùng bích kiếm trên bầu trời không ai nhường ai, mỗi một lần va chạm đều tràn đầy sát khí, dư ba chấn động. Đá vụn liệt kim, mà con sông giữa hai người lại bị gãy đoạn từ đó, bọt sóng màu đen giống như trời mưa phiêu tán không ngừng.

Hai người kia đều là người nổi bật trong cấp bậc Sơn Hà Cảnh, lập tức cảm ứng được Chu Hằng cùng Ứng Mộng Phạm, nhao nhao nhìn thoáng qua bọn họ.

Lập tức, trong một xà một kiếm phân biệt trào ra một đạo khí tức, hóa thành Giao xà cùng bích kiếm nhỏ, chém tới Chu Hằng cùng Ứng Mộng Phạm. Đây cũng không phải bọn họ cố ý làm, bởi vì thời điểm chiến ý nồng đậm nhất, một ánh mắt đều có thể hóa thành sát khí đầy trời.

Oanh!

Trên người của Chu Hằng cũng bỗng nhiên trào ra khí thế cường đại, hóa thành một đoàn tử hỏa bùng cháy hừng hực, chỉ nhẹ nhàng một quyển, một xà một kiếm lập tức hóa thành hư không.

Ngược không phải thực lực của hắn có thể đồng thời trấn áp hai người này, mà là đối phương nhiều nhất vận dụng một phần trăm lực chú ý lại đây.

Dưới khí cơ dẫn động, hai người kia đồng thời nhìn lại Chu Hằng, áp lực đột nhiên tăng.

Tử hỏa bùng cháy hừng hực, đó cũng không phải ngọn lửa chân thật, mà là khí thế biến thành, đại biểu một loại tinh khí thần, một loại chiến ý.

Trong nháy mắt, tử hỏa, bích kiếm, Giao xà giằng co lẫn nhau, tạo thành một cái cân bằng kỳ diệu.

Hai cái thanh niên cũng không chú ý Chu Hằng, nhìn chăm chú vào đối phương, chiến ý bùng cháy hừng hực, bất cứ lúc nào có thể phát động một kích kinh thiên.

Không khí càng ngày càng áp lực, bỗng nhiên hai người này đồng thời bay vút lên, công kích hướng về đối phương.

Hưu hưu hưu, rầm rầm oanh!

Bích kiếm giao xà đụng vào nhau, nhao nhao ra quyền, không hề hoa xảo, liều mạng lực lượng, dư ba chấn động, giống như trời long đất lở, mặt đất phụ cận chấn động, sông lớn màu đen cuốn lên sóng cao mấy chục thước.

Cà!

[CHARGE=3]Thân hình hai người trao đổi vị trí, nhưng lập tức lại phóng người lên, lại lần nữa giết về đối phương quá.

Nói như vậy, mọi người thực lực tương cận tận lực tránh cho

gần người, bởi vì hậu quả tạo thành không thể phỏng chừng. Nhưng hai thanh niên này rõ ràng đều là kẻ vô cùng kiêu ngạo, căn bản không thèm dùng linh lực thử, mà chọn dùng chiến pháp kịch liệt nhất.

Bọn họ đều nắm giữ Thế, bởi vậy liều mạng chính là lực lượng, còn có… võ kỹ!

Sau khi thử vài lần, bọn họ đều xác định lực lượng của đối phương cũng không kém so với mình, đọ lực lượng không có chút ý nghĩa nào, ai cũng nhao nhao vận dụng võ kỹ, đây mới là mấu chốt có thể phân ra thắng bại.

Hai người cùng cảnh giới, một cái sử dụng võ kỹ Nhân cấp hạ phẩm, một cái sử dụng võ kỹ Thiên cấp thượng phẩm, chiến lực quả thực khác biệt trời và đất!

Oanh!

Quang ảnh chớp động rực rỡ, thanh niên áo lam rõ ràng trong tay không có kiếm, nhưng vừa ra tay chính là kiếm khí bén nhọn đầy trời, tê phá hư không, tất cả trước mắt đều là một mảnh màu xanh lam. Thanh niên áo đen cũng không…… kém, hai đấm oanh kích, mỗi một quyền đều biến thành Giao long, như xà hóa long, thẳng vượt chín tầng trời.

Bọn họ đều vận dụng võ kỹ, chiến lực lập tức xuất hiện tăng vọt!

Bất ngờ là hai người hiển nhiên đều xuất phát từ thế lực lớn, võ kỹ nắm giữ đều cực kỳ thượng thừa, uy lực thật lớn, vẫn là cục diện chẳng phân biệt được cao thấp.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Bọn họ không gây thương tổn lẫn nhau, nhưng lực đạo đánh ra lại phá hư mặt đất phụ cận rối tinh rối mù, phảng phất có hai quái thú to lớn đang cắn.

Chu Hằng xem hứng khởi, quát to: – Chiến một trận cùng ta! .

Hắn phi thân ra, hai đấm xuất ra, một quyền đánh thanh niên áo lam, một quyền đánh thanh niên áo đen, đồng thời phát động công kích hướng hai người.

Một chọi một, bên trong cùng cảnh giới hắn thật sự không tìm ra đối thủ.

– Hừ! .

Hai người kia đồng thời hừ lạnh một tiếng, bên thứ ba lại dám đồng thời phát động công kích bọn họ, cũng quá coi thường

bọn họ!

Bọn họ người nào không phải hạng người tâm tính cao ngạo, dưới giận dữ đều bỏ rơi đối thủ trước mặt, đánh tới Chu Hằng.

Thình thịch!

Lực lượng cường đại bắt đầu khởi động, ba đạo lực lượng cuốn lên trời, vô số bùn đất bay lên trên trời, giống như vạn con quạ đen đồng thời giương cánh bay lượn, thẳng hướng nổi lên độ cao mấy ngàn trượng.

Chu Hằng trong nháy mắt lui về phía sau mấy trăm trượng, mà hai người khác cũng đồng dạng chợt lui, giữa ba người còn có lực lượng vô cùng kinh khủng còn đang điên cuồng khởi động.

– Ân, là ngươi! Thanh niên áo đen lại nhìn Chu Hằng một cái, lập tức lộ ra biểu tình tức giận, Giao xà đỉnh đầu càng ngày càng có vẻ rất thật, răng độc dữ tợn, giống như rít gào cùng một chỗ.

Chu Hằng sửng sốt, tên này nhận biết mình? Hơn nữa còn giống như có thù rất lớn?

Nhưng hắn sao không nhớ rõ người này?

– Ngươi nhận thức ta? Chu Hằng cất giọng nói, ba người trẻ tuổi ai cũng phát ra uy thế cường đại trấn áp chín tầng trời mười tầng đất, triển hiện ra tiềm chất Rồng trong loài người.

– Giết tộc nhân ta, phá hư đại sự lão tổ ta, ngươi cho là ngươi trốn được không? Thanh niên áo đen lớn tiếng quát.

Thù lớn như vậy?

Giết tộc nhân ta, điểm ấy Chu Hằng thật ra không có quá nhiều nghi hoặc, bởi vì người chết ở trong tay hắn thật sự không ít. Nhưng Phá hư lão tổ đại sự, đây là cái gì? Người này có tu vi Sơn Hà Cảnh, hơn nữa còn là Sơn Hà tam trọng thiên đỉnh phong, chiến lực vô cùng kinh khủng.

Mà hắn gọi Lão tổ cực kỳ cung kính, giống như một cái tiểu bối, như vậy tu vi Lão tổ tuyệt đối không chỉ đơn giản là Linh Hải Cảnh.

Ít nhất phải là Kết Thai Cảnh!

Trên đời này không có bao nhiêu cường giả Kết Thai Cảnh, mà hắn và thế lực cấp bậc này kết làm thù , chỉ có Ứng gia cùng… Mao gia!

Mao gia!

Trong lòng Chu Hằng lập tức tỉnh ngộ lại, nói: – Ngươi là một thế hệ Mao gia? .

– Mao Vũ Hằng! Cũng là người giết ngươi! Thanh niên áo đen gào to một tiếng, giết về Chu Hằng, một quyền đánh ra, Giao xà không trung cũng đồng thời rít gào, từ trên bầu trời đột nhiên đập xuống, há miệng máu khổng lồ về phía Chu Hằng.

– Chưa chắc! Chu Hằng cũng nổi lên sát cơ.

Mao gia thiếu chút nữa giết phụ thân của hắn, đây là cừu hận tuyệt đối không thể hóa giải, hắn sẽ giết mỗi người Mao gia không lưu tình chút nào!

Hắn chém ra hữu quyền, một đóa hoa sen tám màu sanh thành, bay về Mao Vũ Hằng, tiếp theo phát động huyết mạch xích kim, quả đấm của hắn biến thành màu vàng óng, giống như một đạo đốm lửa xẹt qua phía chân trời, nặng nề mà đánh tới Mao Vũ Hằng.

Chương 274: Giao Long Tam Tập Sát!

– Ừm?

Trong ánh mắt Mao Vũ Hằng lướt qua một tia khiếp sợ, nhưng vẻ mặt lập tức nghiêm túc, hai tay đẩy mạnh, Giao xà trên bầu trời khàn giọng kêu to, làm hình dạng rống giận, nhanh chóng lớn hơn.

– Bạo!

Chu Hằng lạnh lùng quát một tiếng, oanh, hoa sen tám màu nhất thời nổ tung, 8 loại lực lượng bài xích lẫn nhau, tạo thành triều dâng năng lượng đáng sợ, Giao xà kia đứng mũi chịu sào, bành, dưới sự oanh kích, ba phần tư đỉnh đầu của Giao xà hoàn toàn bị phá huỷ!

Bất quá, vật này vốn cũng không phải là thật thể, chẳng qua là tụ họp khí thế của Mao Vũ Hằng, thân thể còn sót lại vẫn cắn tới Chu Hằng.

Khí thế là công kích về mặt tinh thần, cao thủ khi so chiêu, khí thế không thể đả thương người, nhưng có hiệu quả không chiến mà có thể làm người ta khuất phục, làm cho chiến ý của

người ta bị tiêu diệt lớn, thậm chí không chiến mà tự bại, không phát huy ra một nửa của 10 thành công lực!

Tròng mắt Chu Hằng trở nên tàn bạo, tử hỏa vọt mạnh, cuốn tới một cái đã thiêu Giao xà kia thành tro tàn!

– A …

Đầu Mao Vũ Hằng đau nhói, khí thế cùng tinh thần nối liền, Giao xà hắn phát ra bị Chu Hằng đốt, tự nhiên cũng có đả kích tương đối đối với hắn. Bất quá, hắn cũng không có bận tâm cái này, kình đạo do hoa sen tám màu chấn động ra đã phóng tới.

– Phá cho ta!

Hắn quát lên một tiếng lớn, hai tay không ngừng xoay chuyển, đánh ra từng đạo kình khí hình dáng Giao xà nhỏ đi rất nhiều.

Bành! Bành! Bành! Bành!

Trên bầu trời không ngừng vang lên nổ vang kịch liệt, từng đạo lực lượng kịch liệt va chạm, giống như pháo hoa, quang hoa sáng chói, nguy hiểm nhưng lại tràn đầy mỹ cảm.

Mao Vũ Hằng đang ở trong chiến đấu lại không có một chút tâm tình thưởng thức nào, thân hình hắn chợt lui, mặt xám mày tro, hơi lộ vẻ chật vật, nhưng khí thế cả người cũng không giảm ngược lại tăng mạnh, tạo thành một hình thái Giao xà khổng lồ một lần nữa ở trên trời, càng lộ ra vẻ chân thật.

Chiến ý trong con mắt Chu Hằng tăng vọt, rốt cục hắn gặp được một đối thủ cùng cảnh giới có thể toàn lực đánh một trận!

Chẳng qua là cùng cảnh giới, cũng không phải là cùng giai!

Mao Vũ Hằng là Sơn Hà tam trọng thiên đỉnh phong, cao hơn hai tiểu cảnh giới nếu so với hắn. Bất quá, trước kia Chu Hằng chính là hoàn toàn có thể nghiền ép bất kỳ một đối thủ có đại cảnh giới nào, mặc dù Mao Vũ Hằng dựa vào tiểu cảnh giới cao hơn mới có thể chống đỡ hắn, nhưng đủ để chứng minh người này là thiên tài kiệt xuất.

Sơn ngoại hữu sơn, nhân ngoại hữu nhân, tuyệt đối không thể kiêu ngạo tự mãn a!

Trong lòng Chu Hằng thầm nghĩ, nhưng hai đấm nắm chặt, chiến ý cũng tăng mạnh, đằng đằng sát khí, hưu, chân hắn bắn ra, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn phát khởi công kích tới Mao Vũ Hằng lần nữa.

Bành! Bành! Bành!

Mao Vũ Hằng phản kích không yếu thế chút nào, ở trên lực lượng mặc dù hắn kém một bậc, nhưng cũng không có kém đến nổi bị nghiền ép, ngươi tới ta đi, cũng là cứng đối cứng không hề nhượng bộ chút nào.

Giao thủ vừa rồi chính là mười phần hỏa khí, nhiều chiêu liều mạng!

Mao gia có mười phần lý do thống hận Chu Hằng, mà sự tức giận của Chu Hằng càng thêm mãnh liệt, đây là "Thù giết cha"!

– Giao Long Tam Tập Sát!

Mao Vũ Hằng chiến đến nổi điên, đột nhiên trong tiếng quát, hình dáng Giao xà trên bầu trời bỗng nhiên nhỏ đi, bay lên đến cách đỉnh đầu hắn đại khái ba trượng. Nhưng theo hình thể thu nhỏ lại, hình thái của nó đã hoàn toàn không có khác gì hình dáng chân thật, thậm chí bản thân cũng tản ra khí tức đặc biệt của Sơn Hà Cảnh.

Đây là cái bí thuật gì??

Trong nháy mắt, Mao Vũ Hằng phảng phất như có một thân ngoại hóa thân. Chợt quát một tiếng, hắn bước ra, đánh ra một quyền, mà Giao xà ở đỉnh đầu hắn cũng mở răng nhọn ra cắn, thậm chí có thể ngửi thấy được mùi vị toát ra ngoài.

Nguyên gốc là một chọi một, nhưng hiện tại lại trở thành hai chọi một!

Đây không phải là võ kỹ thông thường, mà là võ kỹ huyết mạch, mới có thể phát huy ra uy lực vượt xa ra ngoài võ kỹ bình thường!

Mao gia nếu là hào môn của Thiên Long Đế triều, vậy huyết mạch lực khẳng định cường đại, kiệt xuất như Mao Vũ Hằng, chỉ sợ là có cường độ huyết mạch cấp bậc Thiên linh thể. Hơn nữa truyền thừa nhiều năm như vậy, nhất định là có đại năng giả căn cứ theo huyết mạch lực của gia tộc để khai phá tạo ra võ kỹ huyết mạch.

Ai nói võ kỹ huyết mạch không có phẩm cấp?

Chu Hằng không cảm thấy Cửu U Băng Thiên Quyết có thể so sánh cùng Giao Long Tam Tập Sát chút nào. Phải biết rằng huyết mạch thanh long của hắn đã sớm đạt đến Thiên linh thể thập tinh, thậm chí trình độ còn vượt xa, nếu như võ kỹ huyết mạch không có mạnh yếu, như vậy Cửu U Băng Thiên Quyết tuyệt đối có thể đối kháng với Giao Long Tam Tập Sát này!

Căn bản không thể!

Chỉ là trong nháy mắt, trong lòng Chu Hằng dâng lên vô số ý niệm trong đầu. Nhưng chỉ là sau một chớp mắt, ánh mắt hắn đã kiên định, quả đấm màu vàng đánh ra, đồng thời vung đánh tới một người một xà.

Hai Sơn Hà Cảnh thì như thế nào, cùng đánh!

Bành! Bành! Bành!! Bành!

Lực lượng đụng chạm kịch liệt, Mao Vũ Hằng cộng thêm một Giao xà lấy hai chọi một đã chiếm thượng phong, nhưng Chu Hằng cũng không hề nhượng bộ chút nào, quả đấm màu vàng càng đánh càng nhanh, càng đánh càng nặng, giống như sóng biển điên cuồng gào thét, một lớp tiếp theo một lớp, thật giống như không ngừng nghỉ chút nào.

Lực lượng của ba người phân biệt. Nhưng chênh lệch đã có thể ở bên trong trình độ đánh một trận, vì vậy lấy hai chọi một nhất định là chiếm ưu thế lớn. Chu Hằng đánh ra công kích một lần, Mao Vũ Hằng một người một xà lại có thể đánh ra hai lần!

Nhưng Chu Hằng cũng đang tự mình vượt qua, ánh mắt sáng ngời có cảnh sắc tươi đẹp trên chín tầng trời, tia sáng vạn

trượng!

Tốc độ ra quyền của hắn đã là đạt đến mức khi đối phương một người một xà phát động 10 cú đanh, hắn có thể đánh ra tám, từng chút từng chút xoay chuyển tình thế xấu!

Thấy một màn như vậy, cho dù là thanh niên áo lam nhìn chằm chằm vào Ứng Mộng Phạm cũng là không nhịn được mà chuyển ánh mắt tới, lộ ra vẻ khiếp sợ tương đối.

Nếu như nói Chu Hằng sử dụng võ kỹ để phá giải, như vậy hắn tuyệt đối sẽ không kinh ngạc như thế, bởi vì hắn cũng có thể phá giải một chiêu này của Mao Vũ Hằng. Nhưng ngạnh sanh sanh chính là dựa vào thiêu đốt tiềm lực của bản thân, tăng tốc độ ra quyền lên trong thời gian thật ngắn, đây thật là làm cho người ta sợ hãi đến run sợ!

Đây là tăng lên về ý chí!

Người đang tức giận thì tâm tình sẽ cực đoan, lực lượng đánh ra cùng tốc độ cũng sẽ tăng lên rất lớn, nhưng võ giả đã có thể khống chế mỗi một tấc da thịt mỗi một miếng xương của thân thể, mỗi một kích cũng có thể bộc phát ra tất cả lực lượng hoàn mỹ.

[CHARGE=3]Muốn đột phá nữa trên cơ sở này, đó chính là đột phá về ý chí!

Thời đại võ đạo suy bại này không ngờ cũng có thể xuất hiện thiên tài như thế? Còn có, hình thái tử hỏa ở đỉnh đầu hắn, làm sao có chút nhìn quen mắt, thật giống như đại nhân vật chỉ cần dùng 1 ngón tay đã trấn áp vạn cổ thiên thương!

– Vỡ cho ta!

Chu Hằng ra quyền như mưa, tinh khí thần của hắn hoàn toàn thiêu đốt đến mức tận cùng, trong đầu một mảnh không minh, cũng chỉ còn dư lại ý nghĩ ra quyền, như kỳ tích sắp xuất hiện, tốc độ ra quyền tăng lên lần nữa.

10 kích đối với 10 kích!

Chu Hằng chợt quát, thân hình động, sải bước đi tới!

Cái gì??

Mao Vũ Hằng kinh hãi đến mức con ngươi cũng muốn rớt ra ngoài, đây cũng không thể trấn áp Chu Hằng! Lấy hai chọi một a, tiểu tử này đến tột cùng là yêu quái gì, chẳng những kháng trụ, lại phát khởi phản kích!

Khi công kích mấy lần tương đối, kết quả cứng đối cứng

không có chút nào ngoài ý muốn chính là người có lực lớn sẽ thắng!

Tốc độ chạy của Chu Hằng càng lúc càng nhanh, bành bành bành bành, đầy trời tất cả đều là quyền ảnh màu vàng của hắn, ép tới mức Mao Vũ Hằng cùng Giao xà hoàn toàn chỉ có lực chống đỡ, không ngừng mà lui lui lui!

Thối lui ra khỏi rừng cây, thẳng đến vách một ngọn núi!

Không đường lui!

Bành bành bành bành bành bành bành!

Vô số lực lượng oanh động ra, thân thể Mao Vũ Hằng đụng vỡ vách núi, lún vào thật sâu. Giao xà kia chui ra từ trong động, mở răng sắc ra làm hình dáng dữ tợn, nhưng đầu mới vừa vặn lộ ra đã bị Chu Hằng túm lấy.

Hắn quát lên một tiếng lớn, hai tay bỗng nhiên phát lực, bành, lực lượng kinh khủng chấn động, đầu Giao xà này bị hắn vặn gãy!

– A!

Trong tiếng hô vô cùng phẫn nộ, Mao Vũ Hằng bắn ra, trên đầu trên mặt dính không ít bùn đất đá vụn, nhưng thân thể không ngờ không có bị bất kỳ đả thương nào. Hắn bộc lộ ra bộ mặt hung ác nhìn Chu Hằng, mở miệng nói:

– Bản thiếu gia không thể không thừa nhận, ngươi là một đối thủ rất tốt, đáng giá để bản thiếu gia toàn lực ứng phó!

Thân thể của hắn lay động, hai Giao xà chợt chui ra từ trên đỉnh đầu!

Khí thế tăng vọt!

Tam đại cường giả Sơn Hà Cảnh!

Con ngươi Chu Hằng căng thẳng Mao Vũ Hằng lúc trước từng hét lớn "Giao Long Tam Tập Sát", như vậy không phải là còn có thể tạo ra thêm một con nữa sao? Nếu không làm sao gọi là tam tập sát?

– Chết!!

Mao Vũ Hằng bắn tới, hai Giao xà phía trên đồng thời phẫn nộ tung người theo, nanh dài nhọn như kiếm.

Tay phải Chu Hằng vung lên, một đóa hoa sen tám màu được tạo ra, tay trái giương nữa, phát động Cửu U Băng Thiên Quyết, một mảnh trời băng đất tuyết.

Nhân lực có khi sẽ tới lúc cạn, tiềm lực cuối cùng vẫn có điểm cuối.

Hắn có thể có tốc độ nhanh hơn gấp đôi so sánh với Mao Vũ Hằng, nhưng đây đã là cực hạn, không cách nào tăng lên gấp hai nữa! Vì vậy, hắn muốn dùng lực lượng tinh khiết để đối chiến với tồn tại như tam đại Sơn Hà Cảnh, đó là không có phần thắng chút nào.

Nhưng nếu Mao Vũ Hằng đã thi triển ra tuyệt chiêu ẩn giấu này, hắn cũng không cần che che giấu giấu nữa?

Trong nháy mắt, vô cùng náo nhiệt!

Hoa sen bay múa, băng sương đầy trời, phảng phất như thoáng cái đã đi tới trên tuyết sơn, có nhiều đóa Băng Liên được tạo ra. Chẳng qua là cảnh sắc xinh đẹp này cũng tràn đầy nguy hiểm, cũng không phải mỗi người cũng có thể thưởng thức được, cũng có thể tự mình thể nghiệm.

Chu Hằng đánh ra, Xích Kim huyết mạch lưu chuyển, cả người hắn đều thành màu vàng, giống như một pho tượng

Chiến thần chói mắt, cường thế vô song.

– Chết!! Chết!! Chết!!

Mao Vũ Hằng một người hai xà đồng thời phát động công kích, làm cho người ta ngạc nhiên, một người hai xà này lại còn có thể vận chuyển võ kỹ, nhất thời uy lực tăng vọt, đối kháng với hoa sen tám màu không yếu thế chút nào, Cửu U Băng Thiên Quyết cũng chọi cứng cùng thân thể Chu Hằng.

Ầm! Ầm! Ầm!

Bốn phía của cuộc chiến không còn một nơi nào lành lặn, vô luận là cây cối hoa cỏ hay tảng đá lớn bùn đất, đều bị tung lên trời, sau đó bị lực lượng kinh khủng đè ép tới nát bấy.

Ba đối một, phía Mao Vũ Hằng cuối cùng chiếm được thượng phong lần nữa, ba đạo công kích đồng thời phóng tới, Chu Hằng nhiều nhất chỉ có thể đỡ hai đạo, một đạo công kích cuối cùng có thể đột phá phòng ngự của hắn, đánh vào trên người của hắn.

Nhưng Xích Kim huyết mạch vốn là lực phòng ngự cực mạnh, lại thêm trong xương Chu Hằng chính là thể chất kinh khủng do năng lực Phệ Kim tộc hình thành, vượt qua tồn tại của pháp khí Sơn Hà Cảnh!

Mao Vũ Hằng cũng chỉ là Sơn Hà Cảnh cường thế, dù yêu nghiệt thế nào cũng không thể so sánh với Linh Hải Cảnh, như vậy, làm sao có thể tổn thương được Chu Hằng?

Bành bành bành!

Vô số lần công kích, cũng chỉ là đánh ra từng vết trầy phía trên thân thể vàng ròng kia, căn bản không đi đến đâu!

Con bà nó, đây không phải là ăn gian sao?

Hai mắt Mao Vũ Hằng đỏ ngầu, tức giận tới mức gần như muốn điên cuồng, hắn thật vất vả mới chiếm được thượng phong, nhưng một màn trước mặt này gần như có thể để cho hắn tuyệt vọng!

– Giao Long Tam Tập Sát!

Hắn điên cuồng hét lên một tiếng lần nữa, trong miệng chợt phun ra một đạo máu tươi, Giao xà thứ ba nhảy ra từ trong cơ thể hắn.

Khí thế tăng lên lần nữa!

Chương 275: Viễn cổ thiên kiêu!

Khí thế của Mao Vũ Hằng tăng lần nữa, nhưng sắc mặt lại trở nên trắng bệch, phảng phất như không thừa nhận nổi.

Hắn hẳn là còn không có đủ thực lực để thi triển loại bí thuật này, lúc này mạnh mẽ làm, mặc dù uy lực cực lớn, nhưng cũng tạo thành thương tích đối với bản thân hắn.

– Có thể chết dưới một chiêu này, ngươi cũng có thể nhắm mắt ở dưới cửu tuyền!

Mao Vũ Hằng cười lạnh một tiếng, thân hình bắn ra, ba Giao xà trên đỉnh đầu đồng thời phát sáng, thè cái lưỡi đỏ quấn đi qua Chu Hằng.

Phốc!

Ba cái lưỡi đỏ của Giao xà quấn vào nhau, tạo thành một đạo Huyết Thứ màu đỏ, tản mát ra khí tức đáng sợ.

Bản năng của Chu Hằng cảm ứng được một tia nguy hiểm,

Huyết Thứ này không kém gì huyết mạch ngân thứ của Ứng gia, cũng có hiệu quả đánh bại phòng ngự. Hai tay hắn dao động, hai đạo tử hỏa bùng cháy hừng hực, cuối cùng tế ra huyết mạch lực cường đại nhất trước mắt hắn.

Huyết mạch tử hỏa vừa ra, khí tức ngọn lửa ở đỉnh đầu hắn cũng giống như được ủng hộ, bốc hơi trong mây.

Con ngươi của thanh niên áo lam co lại lần nữa, gắt gao nhìn chằm chằm tử diễm kia, nhưng lại lộ ra thái độ đăm chiêu.

Dưới uy lực của tử hỏa, ba Giao xà kia lộ ra thái độ sợ hãi, bất giác làm cho thế công hơi chậm lại, phảng phất như không chịu nổi khí thế đáng sợ kia áp bách.

– Ghê tởm!

Mao Vũ Hằng giận dữ rống to, tế ra một chiêu này vốn nên là đánh thắng dễ dàng! Ở bên trong tiếng rống to, ba Giao xà trở nên dữ tợn lần nữa, cuốn về Chu Hằng.

Chu Hằng vung quyền, một người tự mình chiến, tử hỏa thay thế trở thành thủ đoạn chủ công của hắn, ở bên trong ngọn lửa đang thiêu đốt, đối kháng Mao Vũ Hằng.

Tam Xà hợp nhất, có uy lực phá vỡ rất lớn, cho dù là Chu

Hằng cũng không dám khinh thường, phải sử dụng Tấn Vân Lưu Quang Bộ để tiến hành lẩn tránh, một đôi tay lại dán vào Mao Vũ Hằng, oanh kích! Oanh kích! Oanh kích!

Hắn chiếm cứ ưu thế về phương diện tốc độ, lại có Thế áp bách, Mao Vũ Hằng căn bản tránh né không được, chỉ có thể chọi cứng cùng hắn.

Bành! Bành! Bành!

Mao Vũ Hằng không ngừng trúng quyền, linh lực phòng ngự không ngừng bị đánh bại, quần áo trên người từ từ bị đốt thành bụi bay. Sau khi áo ngoài của hắn bị đốt hủy hoàn toàn, hiện ra áo lót màu xám nhạt trong đó, thế nhưng có thể ngăn cản tử hỏa đốt cháy!

– Ha ha ha!

Mao Vũ Hằng cười to, nhưng lập tức nôn ra một ngụm máu tươi, tu vi lúc này của hắn thật sự không đủ để thi triển Giao Long Tam Tập Sát, miễn cưỡng làm chẳng khác gì là tự mình hại mình, mặc dù còn không đến mức để cho hắn lo lắng.

– Nội tình của Mao gia ta, há lại để cho một mình tiểu tử thâm sơn cùng cốc như ngươi có thể tưởng tượng!

Tử hỏa đã biến dị đều có uy hiếp tương đối đối với Linh Hải Cảnh, thậm chí ngay cả một tầng quần áo cũng không thể đốt, có thể thấy được đây tuyệt đối là một chí bảo, phòng ngự năng lực có thể đạt tới Kết Thai Cảnh!

Một từ nội tình, quả thật không phải là thổi phồng lên!

Nơi xa, thanh niên áo lam lộ ra một chút khinh bỉ, trên mặt tràn đầy nụ cười khinh thường.

– Tiểu tử, đi chết đi!

Mao Vũ Hằng rống to, kéo Tam Đầu Giao xà phát động công kích.

Không trách được mấy lần lúc trước cũng chỉ là đánh cho hắn mặt xám mày tro, nhưng không có tạo thành thương tổn trực tiếp tới thân thể, nguyên lai trên người hắn có một bảo vật phòng ngự! Chu Hằng khẽ nhíu mày, cứ như vậy, đối phương chẳng phải là ở vào thế bất bại sao?

– Ha ha! Ngươi còn có tài năng gì có thể thi triển?

Mao Vũ Hằng đắc ý cười to, một chưởng chụp tới, ba Giao xà đồng thời nhảy múa nhảy múa, cắn về phía Chu Hằng, giống như Ma Thần, người bình thường thấy tuyệt đối sẽ lập tức bị dọa ngất.

Thân hình Chu Hằng vọt lên, trong ánh mắt lệ mang mãnh liệt, quả đấm ngưng tụ lại, phát khởi công kích về phía ba Giao xà kia.

Ngươi mặc bảo y trên người, nhưng linh thể huyễn hóa ra có thể không?

Bành!

Hắn đánh ra một quyền, tử hỏa càn quét, Giao xà kia bị hắn đánh nát đầu.

– A!

Mao Vũ Hằng phát ra một tiếng rống to vừa giận vừa đau, Giao xà kia là huyết mạch lực của hắn biến thành, mặc dù cũng không phải là chỗ yếu hại của hắn, nhưng là như tay đứt ruột xót, một khi bị thương vẫn sẽ đau.

Chu Hằng không để ý chút nào, thân hình cuốn lại, chụp tới

một con Giao xà khác. Hai tay hắn nắm lấy Giao xà, dùng sức kéo ra. A, linh lực tuôn ra, Giao xà này cũng bị hắn xé thành hai nửa!

– Tiểu tử chết tiệt!

Mi tâm của Mao Vũ Hằng có một đạo máu tươi chảy ra, đây là bị thương từ trong mà thành, Giao xà bị diệt cũng sẽ tạo thành vết thương đối với hắn, nhưng bên trong máu tươi rơi xuống, lại có hai Giao xà sinh ra.

Đây là huyết mạch lực, huyết mạch bất diệt, linh lực không dứt, là có thể không ngừng mà bổ sung!

– Giết!

Mao Vũ Hằng dữ dội kêu lên.

Sắc mặt Chu Hằng lạnh lùng, chiến ý trong lòng xông thẳng lên trời, hình dáng tử diễm trên đỉnh đầu cũng đang không ngừng dung hợp, tựa hồ muốn tạo thành hình thái đặc thù nào đó.

– Không thể nào đâu! Ánh mắt thanh niên áo lam trợn trừng, nhưng lập tức ra quyết định.

– Tuyệt không thể để huyết mạch lực của hắn thức tỉnh hoàn toàn!

Thương!

Hắn gào to một tiếng, trong tay đã xuất hiện 1 trường kiếm toàn thân màu xanh lam, hiện ra hàn khí bức người!

Giết!

Hắn cũng gia nhập chiến đoàn, mục tiêu nhắm thẳng vào Chu Hằng.

Bích quang chớp động, kiếm khí như rồng, đánh vào lưng Chu Hằng.

Mắt Chu Hằng trở nên nghiêm túc, cũng không quay đầu lại đã đánh ra một quyền, nhưng kể từ đó, áp lực của Mao Vũ Hằng nhất thời giảm mạnh, xu thế phản kích đại thịnh.

Vô luận là Mao Vũ Hằng hay thanh niên áo lam, bọn họ đều là "Rồng trong loài người", có tư cách trở thành tuyệt đại thiên kiêu! Mặc dù trước mắt còn không có bước vào Linh Hải Cảnh, nhưng tiềm lực cũng không thua kém bao nhiêu so sánh

với Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân, chiến lực đáng sợ!

[CHARGE=3]

Lúc trước Mao Vũ Hằng mặc dù hóa ra ba phân thân linh lực, có chiến lực tứ đại Sơn Hà Cảnh, nhưng dù sao cũng là phân thân, không thể so sánh với chủ thể, dễ dàng liền bị Chu Hằng phá!

Nhưng thanh niên áo lam bất đồng, hắn là tồn tại không kém Mao Vũ Hằng chút nào!

Cái này rất giống khi Triệu Đoạt Thiên liên thủ cùng Ứng Thừa Ân, bên trong Linh Hải Cảnh có ai có thể chống đở?

Mao Vũ Hằng tịnh không để ý thanh niên áo lam tại sao phải giúp hắn, nhưng chỉ cần mục đích của hai người chung cũng đủ, chính là muốn giết chết Chu Hằng!

Một Tam Đầu Giao xà có hiệu quả oanh phá phòng ngự, bảo kiếm của một người khác thì tuyệt đối là pháp khí của cấp bậc Linh Hải Cảnh, đủ có thể trảm phá khí lực pháp khí Sơn Hà Cảnh của Chu Hằng, công kích của mỗi người cũng có thể tạo thành uy hiếp trí mạng đối với Chu Hằng!

Thân hình Chu Hằng chợt lui, hắn ưa thích nhất là cận chiến,

nhưng cũng không đại biểu hắn không thể tiến hành công kích cự ly xa!

Vực!

Oanh, hai ngọn lửa nhất thời bao vây Mao Vũ Hằng cùng thanh niên áo lam.

– Cái gì?

Mao Vũ Hằng, thanh niên áo lam đồng thời phát ra một tiếng thét kinh hãi, trên mặt có sự đại chấn kinh không che dấu chút nào.

Vực! Dĩ nhiên là Vực!

Làm sao có thể?

Bọn họ đều là Sơn Hà Cảnh a, hơn nữa Chu Hằng vẫn chỉ là Sơn Hà nhất trọng thiên, còn thấp hơn hai tiểu cảnh giới so với bọn hắn! Lực lượng của tiểu tử này vô cùng lớn, cái này có thể lý giải, bởi vì trên đời này thứ không thiếu nhất chính là thiên tài, hơn nữa còn có một chút linh đan có thể khuếch trương không gian đan điền.

Nhưng Vực … Đó là chỉ có cường giả Linh Hải Cảnh mới có thể lĩnh ngộ được!

Hơn nữa còn không phải Linh Hải Cảnh bình thường, phải là cường giả tuyệt thế đã bước một chân vào Kết Thai Cảnh! Vực, vốn chính là cường giả Kết Thai Cảnh mới có thể phát huy uy lực của Vô Thượng Đạo đến mức tận cùng!

Một tiểu tử Sơn Hà nhất trọng thiên không ngờ nắm giữ Vực!

Bất khả tư nghị!

Cũng không phải nói nắm giữ Vực sẽ vô địch, đạt tới tầng thứ này như bọn họ, Vực chẳng qua là để cho công kích trở nên không gì cản nổi, thần thức sở chí, công kích sở chí. Chỉ có ở lúc lực lượng chiếm được ưu thế có tính áp đảo tuyệt đối, mới có thể thắng trong nháy mắt!

Chu Hằng còn không có lực lượng nghiền ép như vậy!

Sau khi cả kinh, hai người đồng thời hét lớn, một người ỷ có bảo y bảo vệ, một người còn lại là vung bảo kiếm thành tròn, không lùi mà tiến tới, tiếp tục đánh tới Chu Hằng.

Hừ!

Tâm niệm Chu Hằng vừa động, bành bành bành bành,; bên trong tử hỏa nổi lên vô số quả đấm màu vàng, nặng nề oanh kích hai người.

Vực là thăng hoa của võ kỹ, chỉ cần thần thức sở chí, như vậy công kích liền tới, cũng sẽ không bởi vì cách không đánh mà uy lực của công kích yếu bớt, nếu không Vực còn có cái giá trị gì, tùy tiện người nào đó lật tay đánh ra một kích là có thể đạt tới hiệu quả này.

Quả đấm màu vàng này oanh kích ngoại trừ sự cứng rắn như pháp khí Sơn Hà Cảnh của Chu Hằng, uy lực không thể yếu!

Ầm!

Mao Vũ Hằng cùng thanh niên áo lam đồng thời bị đánh tới mức thân hình rút lui, cho đến khi bị oanh ra khỏi phạm vi bao trùm thần thức của Chu Hằng, tử hỏa cùng quả đấm màu vàng kia mới biến mất, hiện ra thân ảnh của hai người.

Sắc mặt của bọn họ cũng là tương đối khó coi, hai người hợp lực thậm chí ngay cả tới gần thân Chu Hằng cũng làm không được!

Đạo của Vực a!

Trong ánh mắt của bọn họ cũng là lộ ra vẻ hâm mộ, 100 Linh Hải Cảnh cũng chưa chắc có một người có thể nắm giữ Vực, từ đó phá vỡ mà vào Kết Thai Cảnh, thực sự trở thành vua của chúng sanh, siêu thoát phàm tục.

Một bước này, không biết đã vây lấy bao nhiêu thiên kiêu!

Nhưng người nam nhân trước mặt này không ngờ ở Sơn Hà Cảnh đã nắm giữ!

Ghen tỵ a!

Bọn họ vốn tưởng rằng lực lượng của song phương không kém nhiều, chính là Vực thì như thế nào, nhưng sau khi tự mình thể nghiệm mới biết được, Vực mặc dù bị cho rằng là năng lực dành riêng của lão tổ Kết Thai Cảnh, uy lực há lại sẽ yếu!

Tại sao không phải là ta?

Hai người cũng là hai mắt đỏ bừng, cho dù bọn họ cũng là người kiệt xuất trong mọi người, nhưng người nào cũng không thể kết luận chính mình nhất định có thể nắm giữ Vực, từ đó đột phá Kết Thai Cảnh. Thiên tài cũng là tự phụ, khi thấy một yêu nghiệt áp đảo mình rất xa, mất mác cùng đả kích có thể nghĩ!

Ánh mắt Chu Hằng nhìn về phía thanh niên áo lam, nói:

– Ngươi là ai?

Thanh niên áo lam lập tức thu hồi vẻ ghen ghét, niềm kiêu ngạo của hắn không cho phép hắn thừa nhận chính mình không địch lại, nắm giữ Vực trước một bước thì như thế nào, hắn nhất định cũng có thể! Trên mặt của hắn hiện lên vẻ kiêu ngạo, ánh mắt mang theo khinh thường mãnh liệt, nói:

– Ta gọi là Dư Huyền Cương, sư thừa là Bảo Hoa Thiên Quân! Bất quá, loại tiểu nhân vật thời đại cận cổ như ngươi cũng không thể biết uy danh của gia sư!

Thời đại cận cổ?

Trong lòng Chu Hằng vừa động, nếu là không có chuyện tình của Cổ Hà Càn cùng con lừa đen, từ này mặc dù cổ quái cũng sẽ không khiến hắn để ở trong lòng. Nhưng hiện tại hắn biết vài ngàn năm trước có rất nhiều cường giả lựa chọn tự phong, đến ở thời đại này tìm kiếm tiên duyên!

Nói như thế … – Ngươi là người của niên đại Vạn Cổ Đại Đế?

Chu Hằng đột nhiên quát to.

– Ừm?

Dư Huyền Cương không khỏi cả kinh, lộ ra một tia chần chờ, sau đó lập tức chợt hiểu, nói:

– Nguyên lai ngươi cũng là …

Hắn cho rằng Chu Hằng là người đồng đạo, cũng là dùng Thời Gian Nguyên Dịch phong tồn đến hiện nay mới cỡi ra.

Trừ con lừa đen, còn có những người khác của thời đại viễn cổ xuất hiện!

Cũng đúng, con lừa đen nói tiên duyên ở nơi này tới mười mấy hai mươi năm, điểm này thời gian không hề dài, ai cũng chờ nổi, không cần thiết phải tỉnh lại "đúng giờ".

Có lẽ, có ít người đã xuất thế từ một hai trăm năm!

Chương 276: Thần dược xuất thế!

– Tiểu tử, ngươi có dám báo tên họ?

Mao Vũ Hằng bất mãn trở thành vai phụ tá, chen miệng quát Chu Hằng.

– Chu Hằng, trở lại!

Ứng Mộng Phạm ở phía xa kêu lên, làm một "cô bé lớn" rất có lòng trách nhiệm, thời gian dài như vậy không có Chu Hằng chơi cùng, nàng tự nhiên muốn làm nũng.

– Nguyên lai ngươi kêu là Chu Hằng!

Mao Vũ Hằng cười lạnh, thân hình bắn lên.

– Lần sau gặp lại, chính là lúc ngươi bị mất mạng!

Trong lòng Chu Hằng hừ lạnh, cư nhiên trong lúc vô tình bị

Ứng Mộng Phạm hô hoán thân phận của mình. Hắn cười lạnh nói:

– Ai cho ngươi đi!

Triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình hắn nhảy một cái đã là đuổi theo gần Mao Vũ Hằng, mở Vực ra, vô số quả đấm màu vàng lập tức dữ dội đánh ra.

Bành! Bành! Bành!

Mao Vũ Hằng bị đánh trở lại.

– Hừ! Cho là như vậy thì có thể ngăn cản bản thiếu gia?

Mao Vũ Hằng hừ lạnh một tiếng, tay phải giương lên, xuất hiện thêm 1 cái cái phù lục, chợt thiêu đốt, cả người hắn lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Thuấn di phù!

Trước kia Chu Hằng đã có Ảnh Độn Phù, tự nhiên sẽ không xa lạ đối với đồ chơi này. Dĩ nhiên có thể là có không gian pháp khí có thể dung nạp vật còn sống, nhưng so sánh trình độ hiếm

lạ của loại bảo vật này cùng Thuấn di phù, vẫn là khả năng của Thuấn di phù lớn hơn chút ít.

Chạy!

Không hổ là gia tộc có nội tình thâm hậu, chẳng qua là Thuấn di phù cũng không thể xác định phương hướng, nếu là Mao Vũ Hằng bị truyền tống đến tầng thứ ba của Tử Vong Sâm Lâm, thậm chí tầng thứ hai thì vui rồi, tuyệt đối là hữu tử vô sanh!

Nhưng thử nghĩ xem, Tử Vong Sâm Lâm này cũng phải lớn hơn so sánh với Lãng Nguyệt Quốc, cho dù là thuấn di vạn dặm đối với cả Sâm Lâm mà nói cũng như nửa bước mà thôi, căn bản không thể chạy đến chỗ sâu của Sâm Lâm.

Chạy trốn thì chạy trốn, lại còn có bộ dáng đánh thắng trận, thật sự không coi là nhục sao?

Chu Hằng đưa ánh mắt nhìn về phía Dư Huyền Cương, có thiên ngôn vạn ngữ muốn hỏi, nhưng không biết mở miệng từ đâu. Hắn muốn biết nhất chính là, cái gọi là cơ duyên thành tiên đến tột cùng là cái gì, nhưng đối phương sẽ nói cho hắn biết sao?

Hoặc giả Dư Huyền Cương có tư cách biết không. Hắn còn có sư phụ, có thể như con lừa đen, chẳng qua là nghe theo mệnh lệnh mà làm việc.

– Chu Hằng, hôm nay đến đây là kết thúc, ngày sau lúc cướp lấy Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, thậm chí là tiên duyên, còn sẽ có cơ hội giao thủ!

Dư Huyền Cương cũng là người thông minh, trực tiếp lấy ra một tờ Thuấn di phù, sau khi xé mở lập tức biến mất.

Chu Hằng rơi vào trầm tư, sau con lừa đen, lại xuất hiện một người đến từ niên đại Vạn Cổ Đại Đế, hơn nữa còn là một đôi thầy trò.

Cái gọi là tiên duyên kia đến tột cùng là cái gì? Tại sao nhiều người tình nguyện lựa chọn tự phong đến hiện tại như vậy, mà không phải dựa vào cố gắng của mình để đột phá?

Thành tiên thật khó như vậy sao?

Hiện giờ võ đạo suy yếu, ngay cả cường giả Hóa Thần Cảnh cũng không cách nào xuất hiện nữa, đây có thể bao hàm tiên duyên gì?

– Chu, Hằng!

Ứng Mộng Phạm chạy tới, dùng ánh mắt rất phẫn nộ nhìn chằm chằm Chu Hằng, nàng quá bất mãn vì việc thời gian dài như vậy mà Chu Hằng không để ý tới chính mình, biểu hiện ra bộ dáng tiểu hài tử tức giận.

Nhìn bộ dáng xinh đẹp tuyệt diễm của nàng, phiền não của Chu Hằng không khỏi diệt hết, đưa tay vuốt vuốt tóc của nàng.

– Chán ghét! Sẽ không xinh đẹp!

Ứng Mộng Phạm vội vàng tránh né, còn cái miệng nhỏ nhắn đỏ hồng lại chu lên cao.

Chu Hằng nhất thời cười lớn lên, trí lực của nàng mặc dù không có lớn, nhưng sống cùng Tiêu Họa Thủy các nàng đã lâu cũng biết thích đẹp, mỗi ngày lúc rời giường cũng sẽ tốn hơn nửa canh giờ để sửa soạn trang phục.

Hai người tiếp tục đi tới, hơn mười ngày sau, bọn họ rốt cục xuyên qua khu vực tầng ngoài cùng của Tử Vong Sâm Lâm, tiến vào tầng thứ tư.

Mọi người công nhận, tầng thứ tư này chỉ có cường giả Linh Hải Cảnh mới đủ tư cách đặt chân, nếu như không có cường giả cấp bậc như vậy hộ tống, nguy hiểm vạn phần, động cái thì

có thể nguy hiểm đến tính mạng.

Chu Hằng cũng không dám có chút khinh thường, để cho Ứng Mộng Phạm đợi ở bên trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, một thân một mình bước chậm trong rừng rậm.

Thể chất của hắn vượt qua pháp khí cấp bậc Sơn Hà Cảnh, chỉ luận cường độ thân thể thì cường giả Linh Hải Cảnh cũng không có cách nào so sánh cùng hắn. Đủ để ứng phó tình huống đột phát, mà chỉ cần có thời gian phản ứng, hắn có thể triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ bỏ chạy, hoặc là tiến vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Đây cũng là nguyên nhân hắn dám can đảm đi một mình.

Từ nơi này bắt đầu, trong không khí thỉnh thoảng sẽ phiêu đãng khói độc tràn đầy tính ăn mòn. Sương mù cuốn tới, ngay cả nham thạch cũng có thể bị hủ hóa, liếc mắt nhìn sang một cái chính là một mảnh hoang vu màu đen nhánh, không còn chút tánh mạng nào nữa.

Nhưng tất cả đều là như vậy, có chút thực vật thậm chí dựa vào khí độc này để tẩm bổ mà sống, dáng dấp còn cao lớn, có vài cọng cao vút trong mây, ít nhất cao ngàn trượng, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của Chu Hằng.

Đây là cây độc, toàn thân màu đen như mực, trên thân cây có vô số gai nhọn, vô cùng cứng rắn, ngay cả Chu Hằng cũng

phải đánh ra mấy quyền mới có thể đánh nát. Đáng sợ nhất là gai độc này coi khinh năng lực phòng ngự, không cẩn thận bị xẹt qua lập tức sẽ bị đâm rách da, sau đó nọc độc tràn vào, trong nháy mắt hóa thành huyết thủy!

[CHARGE=3]

Độc gai này chỉ có sinh trưởng ở thân cây mới có công hiệu như thế, hơn nữa phải là sống, chỉ là bẻ một đoạn nhánh cây, gai độc phía trên kia sẽ lập tức héo rút, hết sức thần kỳ.

Nếu không, người người cũng cầm lấy một cây roi độc, toàn bộ thiên hạ sẽ loạn a.

Từ nơi này bắt đầu chính là chông gai từng bước, phải cẩn thận không một chút phân tâm, cho dù là Chu Hằng cũng không ngoại lệ, không dám bị gai độc này đụng phải một chút.

Vì để mau sớm chạy tới đất sinh trưởng của Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, Chu Hằng ngày đêm đi gấp, không có tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp nữa, ở trên thời gian hắn đã rơi ở phía sau rất xa, Cửu Dương Sinh Sinh Thảo vẫn còn ở phía trước, hắn tuyệt đối không thể để cho Hàn Vũ Liên rơi vào trong tay Ứng Thừa Ân.

Lại là chừng mười ngày sau, rốt cục hắn cách địa phương phát hiện ra Cửu Dương Sinh Sinh Thảo không xa.

Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, hẳn là bên trong khu vực vơi phương viên hai nghìn dặm.

Khu vực này đối với phàm nhân mà nói thì rất lớn, nhưng đối với võ giả cao cấp mà nói, chính là tìm tòi trục tấc cũng không cần thời gian quá dài. Mấu chốt là, Cửu Dương Sinh Sinh Thảo sẽ chui xuống đất, sẽ chạy, vậy thì còn phải cộng thêm một nghìn dặm không gian dưới đất, cái này không dễ tìm.

Phiền toái nhất là có thể đủ để chui xuống đất ngàn dặm, nơi này chính là tầng thứ tư của Tử Vong Sâm Lâm, một viên đá một miếng đất cũng là cất dấu sát ý lớn lao, ai dám xới ba thước đất đẻ tiến hành tìm kiếm? Hơn nữa ngàn dặm dưới đất đều có địa hỏa tuôn ra, chính là lão tổ Kết Thai Cảnh cũng phải nhíu mày.

Đã như vậy, còn không bằng đợi chờ thần dược tự chui đầu vào lưới.

Nếu sẽ xuất hiện lần đầu tiên, như vậy cũng sẽ có lần thứ hai, lần thứ ba!

Linh thảo có thọ nguyên vượt xa cường giả Hóa Thần Cảnh, chiến lực có thể nói vậy thì thật là ngay cả thường nhân đều có thể không bằng, chỉ cần ôm cây đợi thỏ, liền có thể bắt lại!

Chu Hằng câu thông với hắc kiếm trong đan điền, hy vọng có thể nhận được chỉ dẫn của thần kiếm.

Dưới sự nỗ lực không ngừng của hắn, hắc kiếm rốt cục miễn cưỡng chuyển động, nhưng lưỡi dao gãy một hồi chỉ vào phía đông, một hồi chỉ vào phía tây, một hồi chỉ xéo, thật giống như kim chỉ nam bị hư, hoàn toàn không có kết cấu.

Không phải là hắc kiếm không nhạy, mà là bảo vật tương tự Cửu Dương Sinh Sinh Thảo ở chỗ này nhiều lắm, mới có thể một hồi chỉ đông một hồi chỉ tây!

Bởi vậy, dựa vào hắc kiếm là không thể.

Chu Hằng bước chậm mà đi, hiện tại thật là không có đầu mối chút nào, hắn đi rất chậm, mặc dù không có thấy người, nhưng hắn đã cảm ứng được mấy đạo khí tức mạnh mẽ, bên trong khu vực đầm rồng hang hổ này.

Địa hình nơi này cực kỳ phức tạp, có núi cao, có khe sâu, còn có dòng suối, hết thảy đều là màu đen, bị độc vụ hủ thực hoàn toàn, trong đất bùn tản mát ra mùi vị khó ngửi. Độc tính trong khí độc này mặc dù không thể so sánh với khói độc, nhưng cũng tràn đầy kịch độc, cho dù là võ giả Sơn Hà Cảnh bình thường cũng không dám khinh thị, phải lấy linh lực tạo thành phòng ngự để ngăn cản độc tính xâm lấn.

Trong khoảng thời gian ngắn không sao cả, nhưng một lúc sau

chính là một loại gánh nặng cực lớn, đây cũng là nguyên nhân tại sao chỉ có cường giả Linh Hải Cảnh mới đủ tư cách tiến vào.

Chu Hằng cũng không có đi loạn, nếu Cửu Dương Sinh Sinh Thảo tự chạy, như vậy hắn tìm lung tung cũng không có ý nghĩa, còn không bằng ngồi bàng quan, vạn nhất thần dược xuất hiện, tất có người nhận được, đến lúc đó tránh không được một phen long tranh hổ đấu!

Nếu là có cơ hội lấy hạt thóc trong lửa, hắn không ngần ngại sau khi cướp được thần dược sẽ trốn vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Một ngày, hai ngày, ba ngày, thời gian lặng lẽ mà qua, trong lúc đó không ngừng có tất cả xung đột lớn nhỏ bộc phát, nhưng mỗi lần Chu Hằng chạy tới cũng chứng minh chứng minh chẳng qua là người không liên hệ bởi vì một chút xíu chuyện nhỏ mà sinh ra xung đột, cũng không phải là thần dược xuất thế.

– Người nào, đi ra ngoài!

Hôm nay hắn ngồi ở một cái huyệt động, nhắm mắt ngưng thần, đột nhiên ngay lúc đó có một đạo thanh âm lạnh như băng truyền vào.

Huyệt động này rất cạn, Chu Hằng mở hai mắt nhìn ra ngoài,

chỉ thấy có một tên nam tử đứng phía trên cột đá, cả người áo đen, nhưng để cho Chu Hằng kỳ quái là hai lỗ tai của người này đặc biệt dài nhọn như thỏ, giơ lên thật cao, mà con ngươi lại là màu tím, tản ra quang mang sáng ngời.

Đây là… Dạ ma tộc!

Người này thân cao, Chu Hằng đã coi là cao, nhưng dị tộc nhân này ít nhất cao hơn một cái đầu so với hắn, cũng không biết Hắc y nhân này là một ngoại lệ, hay là dị tộc nhân phổ biến cũng cao hơn nhân loại.

– Ngươi là người của Dạ Ma tộc?

Chu Hằng sãi bước đi ra ngoài, đối phương đều là Sơn Hà Cảnh giống hắn, nhưng cả người tản ra khí tức cực kỳ cường đại, cũng không thua kém so sánh với Mao Vũ Hằng, Dư Huyền Cương.

Thiên tài như vậy vốn nên là trong số hàng tỷ người mới có một, nhưng lực hấp dẫn của Cửu Dương Sinh Sinh Thảo tạo thành lần này thật lớn, vô số thiên tài cũng vì vậy mà tụ tập tới đây, để cho thiên tài cũng biến thành giống như cải trắng.

– Loài người yếu đuối!

Dị tộc nhân kia hừ lạnh một tiếng, tay phải rung lên đã có thêm một vòng tròn, cạnh vô cùng sắc bén.

– Ta gọi là Thác Lạc Nạp Hùng, người giết ngươi!

Loài người cùng Dạ Ma Tộc chính là tử địch, đây là xung đột ở giữa chủng tộc, cũng không phải là ân oán cá nhân, nhưng so sánh với ân oán cá nhân càng thêm khó có thể hóa giải, xung đột mấy vạn năm để cho giữa hai phe chỉ còn lại có máu tươi cùng giết chóc, không có khả năng có thể sống chung hòa bình chút nào!

Trừ phi xuất hiện thêm một Vạn Cổ Đại Đế, trấn áp chư tộc, lấy thủ đoạn cường lực dung hợp vạn tộc chung một chỗ.

– Chu Hằng!

Chu Hằng cũng báo ra tên của mình, quyền phải rung lên, ngọn lửa màu tím bùng cháy hừng hực.

– Di?

Mặt Thác Lạc Nạp Hùng liền biến sắc, ánh mắt nhìn chằm chằm tay phải Chu Hằng, trên mặt có vẻ cổ quái không nói ra được.

– Uy, đánh nữa hay thôi?

Chu Hằng cười nói, hắn mới ra khỏi Nguyên Thạch Trấn, cho đến trước đó không lâu mới biết được trên đời có dị tộc như Thiên Yêu tộc, Dạ Ma Tộc, muốn nói cừu hận thật đúng là chưa nói tới.

Thác Lạc Nạp Hùng đang muốn nói chuyện, oanh, mặt đất chợt phát ra đại chấn, một giọng nói vang lên ở phía xa.

– Thần dược xuất thế!

Chương 277: Ứng Thừa Ân lại xuất hiện!

Chu Hằng cùng Thác Lạc Nạp Hùng đồng thời ngẩn ra.

Thần dược xuất thế?

Cửu Dương Sinh Sinh Thảo bị tìm được rồi?

– Dị tộc nhân, lần sau lấy tính mạng ngươi!

Thác Lạc Nạp Hùng hừ lạnh một tiếng, thân hình bắn lên, phóng cực nhanh về địa phương phát ra thanh âm.

Trong lòng Chu Hằng cũng vừa động, thân hình cũng lướt đi, theo đuôi phía sau Thác Lạc Nạp Hùng, trong quá trình chạy vội, tướng mạo của hắn xuất hiện biến hóa cực lớn, trở nên vô cùng bình thường, hơn nữa liên quan tới Ẩn Tức Phù, trừ phi hắn lộ ra ngoài võ kỹ vô cùng đặc thù, nếu không ai cũng sẽ không liên hệ hắn với Chu Hằng.

Hắn chứa tâm tư lấy hạt thóc trong lửa, có dã tâm đối với Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, nhưng loại bảo vật này trân quý ra

sao, nắm bắt tới tay giống như trở thành kẻ địch chung của cường giả trong thiên hạ, lấy cánh tay nhỏ mảnh bây giờ của hắn có thể không có chút năng lực đối kháng nào!

Hắn có thể núp ở bên trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nhưng cũng không thể đóng gói toàn bộ người liên quan tới hắn cất vào đó! Vì vậy, che dấu diện mục thật sự chính là cách làm tốt nhất.

Hưu hưu hưu, phạm vi ngàn dặm mặc dù lớn, nhưng đối với võ giả Sơn Hà Cảnh, Linh Hải Cảnh mà nói, muốn vượt qua cũng không phải cần bao nhiêu thời gian, một đường Chu Hằng thấy được không ít người đều đang bay vút, mục tiêu cũng là một!

Những người này … Hoặc là gương mặt vặn vẹo, hoặc là trên mặt có khăn che mặt mà thần thức khó có thể xuyên thấu.

Hiển nhiên, tất cả mọi người có cố kỵ giống nhau, điều quan trọng nhất chính là che dấu thân phận của mình. Không chiếm được Cửu Dương Sinh Sinh Thảo cũng là không có chuyện gì, chỉ khi nào vận khí tốt mà đắc thủ, tất nhiên sẽ khiến cho cường giả thiên hạ mơ ước.

Cho dù là Thần Anh Cảnh thì như thế nào? Trên đời này cũng không phải là chỉ có một Thần Anh Cảnh, đến lúc đó triển khai vây công, Thần Anh Cảnh nào dám nói có thể gánh vác được?

Che dấu thân phận thì vấn đề gì cũng sẽ không có!

Dĩ nhiên, huyết mạch lực không cách nào che dấu, cũng không biết những cường giả này còn có thủ đoạn khác gì.

Hưu hưu hưu, ít nhất mấy trăm người từ bốn phương tám hướng bay vọt tới.

Đây là một phiến đất bằng phẳng, khắp nơi là một mảnh cằn cỗi, mảnh đất màu đen nhánh không biết làm sao lại nuôi dưỡng ra tuyệt thế thần dược như Cửu Dương Sinh Sinh Thảo.

Ánh mắt Chu Hằng quét qua, chỉ thấy giữa sân đang có hai vị cường giả giằng co. Ở giữa bọn họ là một gốc cây thực vật toàn thân vàng óng ánh, cao không quá một xích, đã là cả gốc cây ra khỏi đất, thân cây ước chừng lớn bằng một cây, chỉ có hai lá cây đầy đặn, không hoa không quả.

Ly kỳ là rễ của gốc cây thực vật này đang không ngừng di chuyển. Hình như là vô số chân bó đang muốn chạy trốn, đáng tiếc bị cường đại lực lượng giam cầm, căn bản cũng không di động được nửa tấc.

Hai người giằng co cũng là tu vi Linh Hải Cảnh, một người là loài người, một người khác thì là Dạ Ma tộc, lỗ tai dài nhọn, con ngươi màu tím quả thực chính là đặc thù rõ rệt nhất.

Thác Lạc Nạp Hùng cũng không phải là trường hợp đặc biệt, cường giả Dạ Ma Tộc này cũng vô cùng cao lớn, nhưng nếu so với Thác Lạc Nạp Hùng lại thấp hơn chút, nhưng so sánh với nhân loại cũng cao lớn hơn.

Hai đại cường giả vừa phân ra một bộ phận lực lượng giam cầm Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, vừa giao thủ nhanh vô cùng, vừa nhanh vừa mạnh mẽ.

Thật đúng là vận khí!

Nếu là hai người phát hiện ra thần dược này đều là loài người hoặc là Dạ Ma tộc, khẳng định sẽ lén lun phân chia, luôn tốt hơn so với việc làm lớn chuyện đẻ đưa mọi người tới tranh đoạt. Bất quá ân oán của nhân tộc cùng Dạ Ma Tộc chính là không thể phá giải, vậy thì cắt đứt khả năng hòa đàm.

Sưu! Sưu! Sưu!

Thần dược đang ở trước mắt, mọi người đâu còn cần khách khí, dù sao cũng đã che dấu bộ dáng, cho dù là gia tộc lúc bình thường có chút lui tới thì như thế nào, ở trước mặt kỳ ngộ lớn như vậy, ai có thể không động tâm?

Linh Hải Cảnh chiếm được thì có cơ hội phá vỡ mà vào Kết Thai Cảnh, Kết Thai Cảnh lấy được thì có cơ hội phá vỡ mà vào Thần Anh Cảnh. Mà Thần Anh Cảnh … Huống chi, cái này còn có thể đạt được thêm thọ nguyên ngàn năm, cho dù là Vạn Cổ Đại Đế sống lại cũng sẽ đỏ mắt!

Những người này trước đó khẳng định cũng sẽ làm đủ chuẩn bị, mọi người đều có Thuấn di phù, chỉ cần thần dược tới tay là có thể lập tức bỏ chạy!

Vì vậy, mỗi người cũng là toàn lực ứng phó!

Chiến chiến chiến! Giết giết giết!

Chẳng những có thần dược hấp dẫn, còn có uy hiếp của dị tộc. Mỗi người cũng là hạ thủ vô tình, từng đoàn từng đoàn quang hoa bắt đầu khởi động, từng đạo lực lượng lưu chuyển, khiến cho bình nguyên này trong nháy mắt trở thành lực lượng lốc xoáy cuồng bạo. Võ giả Sơn Hà Cảnh tiến vào thì sx bị miểu sát trong nháy mắt!

Chỉ có cường giả Linh Hải Cảnh mới có thể tranh phong!

Có ít nhất hơn trăm người không ngừng lui về phía sau, những người này đều là võ giả Sơn Hà Cảnh, số rất ít là độc thân mà đến giống như Chu Hằng, vốn là nắm giữ thủ đoạn nhất định,

đại bộ phận người còn lại là đi theo gia tộc, cường giả tông môn mà đến, rối rít lộ ra vẻ mặt ân cần.

Mặc dù không cách nào gia nhập chiến đoàn, nhưng Chu Hằng cũng không có vẻ thất vọng, hắn vốn biết sẽ như thế, mưu đồ chẳng qua là thần dược ở trong quá trình tranh đoạt có thể bị vứt loạn hay không, vạn nhất ném về phía hắn, vậy sẽ toàn lực triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn có lòng tin so đấu tốc độ cùng Linh Hải Cảnh.

Chẳng qua là, cường giả Thần Anh Cảnh, Kết Thai Cảnh làm sao mà một người cũng không có xuất thủ?

Hắc, ở trong mắt những cường giả này, những người trước mắt này cũng chỉ là hồ nháo! Bọn họ cố kỵ lẫn nhau, ai cũng không muốn làm người đầu tiên xuất thủ, dù sao trở thành mục tiêu của mọi người thì người nào cũng có thể bị đánh thành trọng thương!

Thuấn di phù dĩ nhiên có thể bảo vệ tánh mạng, nhưng có thể thuấn di đi bao xa? Một khi thân chịu trọng thương, nhất định sẽ bị cường giả cùng cấp đuổi theo rất nhanh, đến lúc đó có thể sẽ không ổn!

Vì vậy, nhất định phải chọn một cơ hội thích hợp để xuất thủ.

Chu Hằng tìm kiếm hoa cả mắt ở trong đám người, rất nhanh đã tập trung vào trên người một bạch y nữ tử, mặc dù đối

phương dùng khăn che mặt, hơn nữa vóc người cũng có biến dạng rất lớn, nhưng hắn có thể khẳng định, đó chính là Hàn Vũ Liên!

Hấp dẫn của thân thể thân thể đối với Kim Dương Thảo của hắn dấu không được!

Nữ nhân ngốc này, giành hăng say như thế để làm chi, hiện tại nơi này có thể không phải là là Linh Hải Cảnh có thể tùy tâm sở dục, mà là thế giới của cường giả Thần Anh Cảnh, Kết Thai Cảnh!

Nàng cũng là bị buộc bất đắc dĩ sao?

[CHARGE=3]

Thân thể Huyền Âm lúc đầu mặc dù tốc độ tu luyện cực nhanh, nhưng sau khi đạt tới Linh Hải Cảnh căn bản là cực hạn, vô luận tích lũy linh lực ở trên khả năng đột phá cảnh giới cũng sẽ không có bất kỳ ưu thế nào, muốn kết thành Thần chích, đột phá Kết Thai Cảnh khó như lên trời!

Không đạt Kết Thai Cảnh, cuối cùng sẽ không cách nào làm chúa tể vận mệnh của mình!

Thân thể Huyền Âm giống như Hàn Vũ Liên, Hàn Diệc Dao,

đối với việc nắm vận mệnh của mình trong tay càng phải có khát vọng mãnh liệt hơn, vì vậy nàng mới có thể không tiếc mà đánh cược một lần.

Chu Hằng âm thầm lắc đầu, thở dài.

Hắn tiếp tục di động ánh mắt, rất nhanh, tròng mắt của hắn căng thẳng, phát hiện một nam tử sau ót tạo thành vòng sáng, giống như Thần Minh!

Ứng Thừa Ân!

Người cực độ tự phụ này không ngờ không có che dấu diện mục thật sự, hai chân đạp trường không, liên tiếp phát động Vực chi đạo, hắn phảng phất như Thần Minh hạ phàm, thế không thể ngăn chặn giết về phía Cửu Dương Sinh Sinh Thảo.

Hắn chẳng những là tồn tại Linh Hải tam trọng thiên, còn nắm giữ Vực, đã là bước một chân vào Kết Thai Cảnh, chiến lực có thể nói là người thứ nhất ở dưới Kết Thai Cảnh, cường thế xuất thủ hẳn là không người nào có thể ngăn chặn!

– Hừ!

Sau khi phát hiện sự cường đại của Ứng Thừa Ân, vô luận là nhân tộc hay là Dạ Ma tộc cũng rối rít liên hợp, ngăn cản bước

chân tiến tới của Ứng Thừa Ân.

– Ai có thể tranh phong cùng ta?

Ứng Thừa Ân ngạo nghễ cười dài, cho thấy phong thái nhân trung thiên kiêu, không lùi mà tiến tới, cũng không có sử dụng võ kỹ cường đại cỡ nào, nhưng đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi, vẫn không người nào có thể ngăn cản hắn.

– Nhân tộc cũng không tạo ra được một nhân vật thế nào!

Ở bên trong một tiếng cười lạnh, một bóng người cao lớn bỗng nhiên xuất hiện, tai nhọn con ngươi tím, rất rõ ràng là người của Dạ Ma tộc, nhưng hắn xuất hiện mặc dù quỷ dị, cả người lại không có chút khí thế nào phát ra, giống như người bình thường.

Nhưng có thể đến nơi đây há lại có người bình thường, hình dạng của hắn càng là bình thường, càng làm cho người ta nhìn không thấu, nói rõ thực lực của hắn càng cường đại!

Kết Thai Cảnh, hay là … Thần Anh Cảnh?

– Tự nhiên!

Cho dù đối mặt với một Kết Thai Cảnh hư hư thực thực thậm chí là cường giả tuyệt thế Thần Anh Cảnh, Ứng Thừa Ân cũng không có sợ hãi chút nào, ngạo nghễ nói:

– Không bao lâu nữa, ta liền trở thành Vạn Cổ Đại Đế thứ hai! Bất quá, ta cũng không có tâm từ thủ nhuyễn như Vạn Cổ Đại Đế, không phải tộc loại ta, giết không tha!

Hắn không che dấu sát khí mãnh liệt chút nào, ánh mắt giống như lưỡi đao.

Ở trước mặt một Kết Thai Cảnh, thậm chí cường giả Thần Anh Cảnh uy hiếp muốn giết cả tộc loại người ta, đây cũng không phải là tinh thần can đảm, mà là trình độ cuồng ngạo đến vô biên.

– Ha ha ha!! Mấy vị lão huynh cũng không đi ra ngoài quản tên tiểu bối này?

Cường giả tuyệt thế Dạ Ma tộc kia cười lạnh, ánh mắt quét qua phương xa.

– Nếu không ai xuất thủ, vậy không thể làm gì khác hơn là để lão phu tới thay quản giáo một chút!

Vừa nói, hắn lộ ra một bàn tay, nhất thời, áp lực vô biên cuồng loạn, giống như ngày cuối cùng phủ xuống, từng đạo băng sương tạo thành chung quanh Ứng Thừa Ân, cả vùng đất trong nháy mắt cứng lại, cho thấy lực Băng Hàn này đạt đến trình độ đáng sợ như thế nào.

Ứng Thừa Ân cũng là cười ha ha, sải bước tiến về phía trước, nói:

– Không gì hơn cái này!

– Tiểu bối, trên người cũng là có chút bảo vật!

Cường giả tuyệt thế Dạ Ma tộc kia hừ lạnh lần nữa, tay phải vừa lộn, phóng về phía Ứng Thừa Ân.

Cường giả Thần Anh Cảnh, Kết Thai Cảnh ai cũng nắm giữ Vực, niệm chí công chí!

Hưu, tay phải hắn mới động, vô số bàn tay như bạch ngọc hiện ra ở vùng trời chỗ Ứng Thừa Ân, ba ba ba, điên cuồng đánh xuống.

Hàn khí cuốn qua, cho dù là cường giả Linh Hải Cảnh cũng kìm lòng không đặng mà toàn thân phát run, có cảm giác bị đông thành tượng đá.

Đây chỉ là một chút dư hàn a!

Lực Băng Hàn phía trước Ứng Thừa Ân đến tột cùng kinh khủng bực nào? Nghĩ tới đây, mặt mọi người ai cũng liền biến sắc, càng thêm kiêng kỵ đối với nam nhân kia.

Chưởng ấn đầy trời tản đi, đất đen tràn ngập, lông mày cường giả Dạ Ma tộc kia cau chặt.

Ứng Thừa Ân lỗi lạc mà đứng, trên người hiện đầy mũi nhọn màu bạc trắng, chi chít, mỗi một cái gai bạc cũng cao chừng ba thước, rõ ràng là bộ dáng cực kỳ cổ quái, nhưng kết hợp với phong thái ngạo nghễ của hắn không ngờ lại sinh ra một loại đại khí của thần thánh.

Khóe miệng của hắn mang theo một đạo máu tươi, nhưng tinh khí thần cả người lại không giảm chút nào, thậm chí hình tượng Thần Minh sau ót kia càng thêm chân thật, gần như muốn đi ra ngoài.

Toàn trường vang dội!

Lấy tu vi Linh Hải Cảnh đón đở một kích của Kết Thai Cảnh thậm chí là cường giả Thần Anh Cảnh mà chẳng qua là chảy một chút xíu máu, đây là chiến tích đáng sợ đến bực nào?

Không thể nào là Thần Anh Cảnh, hẳn là chẳng qua là lão tổ Kết Thai Cảnh!

Cho dù là làm địch nhân, Chu Hằng cũng có chút ít bội phục, không hổ là yêu nghiệt có thể cũng liệt vào cùng Triệu Đoạt Thiên, quả thật mạnh đến vô lý!

Chương 278: Đại chiến mở ra

Trên thực tế, cường giả tuyệt thế Dạ Ma tộc chỉ tiện tay một kích thôi, cũng không dùng chiến lực chân chính.

Nhưng hắn là Kết Thai Cảnh chân chính, cho dù một ý tùy ý thì tồn tại Linh Hải Cảnh đều chết ngay lập tức – mặc kệ đối phương có bao nhiêu yêu nghiệt, Linh Hải cùng Kết Thai có chênh lệch như lạch trời a!

Một kẻ mạnh như thế nào đi nữa cũng chỉ là phàm nhân, Kết Thai Cảnh chính là Thần, thành tựu nửa tiên nhân !

Cường giả tuyệt thế Dạ Ma tộc có thể kết luận trên người của Ứng Thừa Ân tất nhiên có bảo vật tuyệt thế, lúc này mới có thể chống đỡ một kích kia.

– Ha ha ha! Dị tộc chính là dị tộc, lũ chó cũng tu luyện đến tu vi Kết Thai Cảnh! Lúc này, một gã cường giả nhân loại hư không đạp bộ mà đến, dường như trong không khí có đạo đạo bậc thềm, hắn cứ như vậy lơ lửng ở giữa không trung, khí tức kinh khủng không ngừng lưu chuyển, dường như một pho thần minh chiếu sáng muôn đời, khiến người ta muốn quỳ bái.

Khí thế của hắn không biết mạnh hơn bao nhiêu so với Ứng Thừa Ân!

Kết Thai Cảnh, tồn tại Thần chích chân chính!

– Hừ, hãy bớt sàm ngôn đi, chung quy phải chiến một trận! Lại một cường giả dị tộc tuyệt thế bay vụt hư không mà tới, lạnh lùng nói – Thanh tràng đi! .

Hưu hưu hưu, lại có vài tên cường giả tuyệt thế phi tới, bởi vì mỗi người đều biến đổi tướng mạo, thậm chí khí tức, căn bản nhìn không ra ai là ai, chỉ có hình dáng đặc thù có thể phân biệt ra Nhân tộc cùng Dạ Ma tộc.

– Dưới Kết Thai Cảnh, cút ra ngoài ngàn dặm cho lão phu! Một gã cường giả tuyệt thế nhân loại quát to, tiếng gầm như đao, oanh bắn hướng về bốn phương tám hướng.

Chu Hằng chỉ cảm thấy một cỗ đánh úp lại mạnh mẽ không thể ngăn cản, thân hình không tự chủ được, hắn triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, xuyên qua ở trong khe hở âm ba, không bị đánh lui.

Đợi cho thanh âm hạ xuống. Chỉ thấy còn có bảy người!

Có thể chống đỡ một tiếng của cường giả Kết Thai Cảnh, đây

tuyệt đối là yêu nghiệt trong thiên tài, mà nơi này còn có bảy! Trong đó 6 cái là Linh Hải Cảnh, Sơn Hà Cảnh cũng chỉ có một mình Chu Hằng!

Chỉ là hắn có Ẩn Tức Phù che dấu hơi thở, có cường giả Hóa Thần Cảnh sống lại cũng không có khả năng nhìn ra lai lịch của hắn, lực đánh vào sẽ nhỏ hơn nhiều.

Trong bảy người, có hai người là Chu Hằng biết, một tên chính là Ứng Thừa Ân, một người khác lại là Hàn Vũ Liên. Khiến Chu Hằng kinh hãi rất lớn.

Với phân chia chủng tộc mà nói, ba là Dạ Ma tộc, bốn là Nhân tộc. Đều bởi vì Chu Hằng thò 1 chân vào, nếu không nhân loại với Dạ Ma tộc hẳn vừa lúc đánh ngang tay.

– Hắc, lại còn có bảy tiểu bối có thể lưu lại! Một gã cường giả Dạ Ma tộc nói, sau đó cất cao giọng, nói: – Các vị cùng tộc. Trước đuổi nhân loại đi, chúng ta cạnh tranh tiếp, như thế nào? .

– Dị tộc trước mặt, phải liên thủ! .

– Nên như thế! .

Cường giả tuyệt thế Dạ Ma tộc rất nhanh đạt thành nhận thức chung, song song lơ lửng trên không trung, tổng cộng 17 người.

Bọn họ liên thủ , bên Nhân tộc muốn không liên thủ không được, đồng dạng cũng đứng thành một loạt. Nhân số nhiều hơn, cộng tất cả 22. Nhưng cũng không người tộc bên này có thể chiếm thượng phong, bởi vì còn có rất nhiều cao thủ cùng cấp số ẩn từ một nơi bí mật gần đó không hiện thân.

– Chiến một trận đi! .

Oanh!

Nói đánh liền đánh, không chần chừ chút nào, lực lượng kinh khủng lại tràn đầy.

Phía trước cấp bậc Linh Hải Cảnh chiến đấu khiến cho võ giả Sơn Hà Cảnh lui ra, hiện tại nếu đổi lại là Kết Thai Cảnh, thậm chí Thần Anh Cảnh đại chiến, cường giả Linh Hải Cảnh đều không có tư cách lưu ở trong sân.

Chu Hằng cũng chỉ có thể lui.

Tuy rằng Tấn Vân Lưu Quang Bộ hết sức huyền diệu. Nhưng đối mặt với hơn 40 đạo lực lượng khủng bố điên cuồng tràn đầy, Chu Hằng cũng căn bản không có biện pháp. Hắn nhìn về phía Hàn Vũ Liên, thân hình lược động như điện chớp.

– Ân? Tuy rằng Hàn Vũ Liên không nhận ra Chu Hằng. Nhưng cũng cảm ứng được Kim Dương Thảo Vương trên người hắn mơ hồ hấp dẫn đối với mình, cũng biết hắn là một trong bảy tên thiên kiêu phía trước có thể chống cự lại cường giả Kết Thai Cảnh quát.

Nàng lập tức lộ ra vẻ cảnh giới, ánh mắt nhìn chằm chằm Chu Hằng, quát: – Không cần tới nữa ! .

– Tiền bối, là ta, Chu Hằng! Chu Hằng thấp giọng nói.

– Cái gì! Hàn Vũ Liên vừa nghe, thiếu chút nữa té xỉu!

Làm sao có thể, tên này không phải chỉ có Khai Thiên nhị trọng thiên sao, dựa vào cái gì mà đối kháng cường giả tuyệt thế Kết Thai Cảnh quát? Yêu nghiệt đều không đủ để hình dung, quả thực chính là biến thái!

Trước đây nàng theo dõi Chu Hằng một đoạn thời gian, mặc dù không tin hết Chu Hằng nói, nhưng cũng tin tưởng Chu Hằng cũng không có ác ý, bởi vậy cũng không ngăn cản Chu Hằng tiếp tục đến gần, về phương diện khác cũng bởi vì nàng

thật sự quá mức chấn kinh.

Người này còn là người sao?

Oanh! Oanh! Oanh!

Đại chiến liên tục, không ngừng có cường giả mới gia nhập trong đó, không ngừng mà thăng cấp trình độ chiến đấu kịch liệt, tự phụ như Ứng Thừa Ân đều không nhượng bộ lui binh! Hắn mặc dù có bảo vật tuyệt thế có thể kháng cự Kết Thai Cảnh, thậm chí Thần Anh Cảnh công kích, nhưng hiện tại gặp gần trăm đạo công kích cũng chịu cứng!

[CHARGE=3]Không thể không lui, loại cấp bậc chiến đấu này phàm nhân căn bản không đủ sức nhúng tay.

– Tiền bối, có tin tức Diệc Dao? Chu Hằng hỏi, mấy ngày này hắn chạy ngược chạy xuôi, căn bản không có thời gian tìm kiếm nơi Hàn Diệc Dao hạ lạc.

– Không có! Hàn Vũ Liên cuối cùng phục hồi tinh thần lại từ trong khiếp sợ, đối mặt với Chu Hằng thần kỳ, nàng rốt cục có một nửa tin tưởng Chu Hằng có thể phát sinh quan hệ với Hàn Diệc Dao mà không đến mức hại chết đối phương.

– Tiền bối, Ứng Thừa Ân đang tìm ngươi, ngươi vẫn nhanh rời

đi! Chu Hằng nghiêm nghị nói, Hàn Vũ Liên vừa không có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, cho dù nàng lấy được Cửu Dương Sinh Sinh Thảo thì như thế nào, chạy được không?

Hàn Vũ Liên biểu tình lạnh lùng, nói: – Chuyện của ta, khi nào cần ngươi vung tay múa chân! .

Chu Hằng nổi giận trong lòng, thật muốn gõ nữ nhân này một trận! Chẳng lẽ ngươi không biết mình là Huyền Âm thân thể, một khi bị Ứng Thừa Ân bắt được, tuyệt đối có thể đưa đối phương thẳng vào Kết Thai Cảnh, hiệu quả so với Cửu Dương Sinh Sinh Thảo còn tốt hơn!

Hắn thề, nếu Hàn Vũ Liên không có tu vi Linh Hải Cảnh, hắn cũng mặc kệ đối phương là cô cô Hàn Diệc Dao đâu, như cũ đánh đòn!

– Ân? Ánh mắt Chu Hằng rất nhanh bị một đạo nhân ảnh hấp dẫn, đó là nam nhân cả người thấp gầy, trên tay dắt một sợi dây, thắt ở hông của hai nữ nhân xinh đẹp, đang bị hắn kéo chạy khắp nơi.

Hai nữ tử đều là tu vi Linh Hải Cảnh, đều là mỹ nhân chín muồi, nhưng ở trong tay của nam tử lại không hề phản kháng, một bộ dáng vô cùng bi phẫn.

Nam tử kia lăng không hư độ, dưới chân giống như có đạo đạo bậc thềm không nhìn thấy.

Chiến đấu bên trên bình nguyên đang ở tiến hành, cho dù Chu Hằng phía trước chưa từng thấy qua cường giả tuyệt thế Kết Thai Cảnh, nhưng bây giờ cũng có thể xác định, hư không phi hành là đặc thù cường giả Kết Thai Cảnh!

Ít nhất cũng phải kết thành Thần chích.

Nhưng cường giả Kết Thai Cảnh không đi tranh đoạt thần dược, ngược lại mang theo hai nữ nhân chạy loạn nơi nơi là có ý gì?

Ngay tại trong lúc Chu Hằng khó hiểu, nam tử kia đã đi tới trên vùng trời phía trước Chu Hằng, Hàn Vũ Liên.

– Tiểu nương tử, gỡ cái khăn che mặt, để ca ca nhìn lại xem! Nam nhân Kết Thai Cảnh vô cùng ngả ngớn nói.

Đây thật là cường giả tuyệt thế sao? Như thế nào giống như thằng lưu manh!

Hai mỹ nữ kia đều là hắn cường thế bắt tới? Nhìn thật giống!

Nhưng rõ ràng là cường giả Kết Thai Cảnh, muốn nữ nhân còn

không đơn giản sao, chỉ cần thoáng lộ chút ý tứ, không biết có bao nhiêu thiếu nữ nguyện ý chủ động dâng hiến, đáng giá như thế sao?

– Hắc hắc, ca ca tự giới thiệu mình một chút! Nam tử kia lộ ra cười tươi cười mê mê – Ca ca kêu Tiêu Cửu Hùng, có ngoại hiệu kêu Mỹ Nhân Lược Đoạt Giả . Ai, kỳ thật ca ca trân quý mỹ nữ, hơn nữa không phải mỹ nữ cấp bậc Linh Hải Cảnh không thu, mỹ nhân có thể bị ca ca nhìn trúng vô cùng vinh quang! .

– Mỹ nhân như vậy, đều nên làm bộ như con chó, cái mông trần ghé sát bên chân mới đúng! .

Nghe hắn nói xong mấy câu đó, Chu Hằng lập tức hiểu được vì cái gì đối phương cần cường đoạt bắt! Tên này căn bản là tên biến thái, nữ nhân tham mộ hư vinh đến đâu cũng không cam tâm làm chó hình người!

Cũng không biết là lão quái vật bao nhiêu tuổi, còn một ngụm ca ca, ghê tởm vô cùng!

Ông trời thật sự bất công, tên đáng khinh ghê tởm như vậy không ngờ cũng có thể tu luyện tới Kết Thai Cảnh, ánh mắt mù!

Hàn Vũ Liên biến sắc, nói: – Tiểu nữ tử trời sinh dung mạo xấu xí! Nàng tuy rằng cực chán ghét Tiêu Cửu Hùng này,

nhưng cũng biết trứng chọi đá, không dám biểu hiện phẫn nộ ra ngoài.

– It nói nhảm, muốn ca ca phát hỏa? Tiêu Cửu Hùng đột nhiên trở mặt, ánh mắt trừng, khí thế của Kết Thai Cảnh cuồng quyển như muốn khiến người khác té xỉu.

Hàn Vũ Liên do dự mãi, cuối cùng gỡ cái khăn che mặt xuống dưới, gương mặt hình dáng tuyệt mỹ, nhưng hai bên trên gương mặt đều có một đạo vết thương từ đuôi lông mày đến khóe miệng, 2 đạo vết sẹo sâu đậm hoàn toàn phá hủy thiên hương quốc sắc.

– Phi! Tiêu Cửu Hùng lập tức gắt một cái, trên mặt cuồng nộ sát khí: – Người quái dị, lãng phí cảm tình bổn tọa một cách vô ích, đi tìm chết cho ta! Hắn lẩm nhẩm tay phải, đánh Hàn Vũ Liên.

– Đi mau! Chu Hằng một tay bắt lấy Hàn Vũ Liên, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình lưu chuyển như quang.

– Ân? Tiêu Cửu Hùng lộ ra vẻ kinh ngạc – Tiểu tử, môn thân pháp này không tệ lắm! Ý niệm vừa chuyển, thiên địa là tù, lập tức vây Chu Hằng cùng Hàn Vũ Liên.

Dưới cường giả Kết Thai Cảnh ước thúc, cho dù Thuấn di phù đều không tác dụng!

Chu Hằng nhướng mày, chẳng lẽ phải tế xuất Cửu Huyền Thí Luyện Tháp?

Nhưng bảo vật này thậm chí trân quý hơn so với Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, một khi tế xuất đủ để cho những cường giả chưa kịp cướp đoạt thần dược đánh nhau chết sống đổi mục tiêu lại đây! Chỉ sợ bọn họ không làm gì được Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nhưng chẳng lẽ muốn hắn và chúng nữ đợi đời đời ở trong bảo tháp, chết tươi?

Thình thịch!

Đang ở thời điểm Chu Hằng cau mày, một nam nhân bay vụt mà tới, trong tay rõ ràng có thêm một thanh trường kiếm màu tím, một kiếm tước hạ, tù thiên địa lập tức ầm ầm tán loạn.

Tuy rằng thoát khốn, nhưng Chu Hằng cùng Hàn Vũ Liên không vui mừng, bởi vì giải vây cho bọn hắn không là người khác, đúng là Ứng Thừa Ân!

Phiền toái lớn hơn!

Chương 279: Người đá tái hiện

Ứng Thừa Ân ra tay giải vây, cái này quá dễ hiểu, bởi vì mục tiêu của hắn là muốn đoạt lấy tu vi suốt đời Hàn Vũ Liên, người này không thể chết được!

Linh Hải Cảnh yêu nghiệt cũng không thể chống cự lại Kết Thai Cảnh, Ứng Thừa Ân đều không ngoại lệ.

Một kích nổ nát tù thiên địa của cường giả Kết Thai Cảnh, đó là… Pháp khí tuyệt thế!

– Ân? Trong ánh mắt Tiêu Cửu Hùng lóe lên vẻ tham lam, hắn cũng không có pháp khí tuyệt thế! Nếu có thể cướp lấy một thanh, chiến lực của hắn tự nhiên sẽ tăng vọt.

– Tiểu bối, ngươi chính là Lãng Nguyệt Ứng gia Ứng Thừa Ân? Hắn lạnh nhạt nói, trong giọng nói tràn đầy cao cao tại thượng.

Đây là tự nhiên, lão tổ Kết Thai Cảnh chính là nhân vật đỉnh thế gian, hoàn toàn thoát khỏi phạm trù phàm nhân, cho dù Ứng Thừa Ân có pháp khí tuyệt thế thì như thế nào, cuối cùng là một người phàm tục.

– Người nữ nhân này không phải ngươi có thể động! Ứng Thừa Ân bất kháng nói, trong giọng nói mang theo tự tin mãnh liệt.

– Ha ha ha! Bổn tọa muốn chơi nữ nhân nào, nữ nhân kia phải ngoan ngoãn cởi sạch, nếu muốn giết người nào, người kia trốn được chân trời góc biển đều chỉ có chờ chết phân! Tiêu Cửu Hùng tuyệt đối là cái loại lão tổ Kết Thai Cảnh khác, không ngờ so gân cùng Ứng Thừa Ân.

– Vậy ngươi thử xem! Ngược lại Ứng Thừa Ân càng giống như kẻ bề trên, một bộ dáng vân đạm phong khinh lười dong dài cùng Tiêu Cửu Hùng, trường kiếm màu tím trong tay tản phát ra thần uy lẫm lẫm.

– Chết! Tiêu Cửu Hùng đột nhiên biến sắc mặt, một quyền đẩy dời đi, niệm động công, lập tức có vô số đạo nắm tay đánh tới Ứng Thừa Ân.

Cà!

Ánh sáng màu tím hiện lên, kiếm khí lạnh thấu xương thẳng hướng cửu trọng thiên!

Tiêu Cửu Hùng kinh ngạc, giữa hai lông mày lộ ra thận trọng.

Hắn là lão tổ Kết Thai Cảnh, tự nhiên không cần để Kết Thai Cảnh có pháp khí tuyệt thế ở trong lòng! Mặc dù pháp khí có đặc điểm vô kiên bất tồi, nhưng chung quy chỉ là một vật chết, cho dù có cái gọi là trận linh cũng vô dụng, dù sao cũng là linh khí thiên địa thông qua trận pháp mà hình thành, trí lực thực sự đáng nói?

Pháp khí tuyệt thế đủ để chém cường giả Linh Hải Cảnh. Nhưng đối với lão tổ Kết Thai Cảnh liền thua chị kém em !

Nhưng mà, cái chuôi trong tay Ứng Thừa Ân cũng không phải pháp khí tuyệt thế Kết Thai Cảnh, mà là một tầng thứ càng cao hơn!

Cấp bậc Thần Anh Cảnh!

Cái này khiến hắn cũng có chút nhức đầu!

Tuy rằng pháp khí chung quy chỉ là pháp khí, không thể so sánh với người, nhưng cao hơn một cái tu vi cảnh giới. Ngay cả hắn đều không cách nào trấn áp!

Sắc mặt của Tiêu Cửu Hùng có chút khó coi, tuy rằng hắn làm việc không hề nguyên tắc, vui đoạt mỹ nữ, bị lão tổ cùng cảnh giới cực khinh thường, cũng chỉ có thể đếm được vài người

trên đầu ngón tay có tư cách như vậy, nhưng tuyệt không bao gồm cái tiểu bối Linh Hải Cảnh trước mặt.

Cứ như vậy nghênh ngang mà đi. Còn có cái mặt mũi gì?

Bên kia, Chu Hằng đồng dạng nhíu mày, vô luận là Tiêu Cửu Hùng thắng hay là Ứng Thừa Ân cường thế, đối với hắn cùng Hàn Vũ Liên cũng không là một chuyện tốt.

Làm sao bây giờ?

– Tiểu bối, bổn tọa phải giáo huấn ngươi một phen thật tốt! Tiêu Cửu Hùng cuối cùng hạ quyết tâm, sao có thể chịu thua trước một tiểu bối Linh Hải Cảnh, lúc này lại đánh một quyền. Thế công như mưa.

Hắn thật không có để Chu Hằng cùng Hàn Vũ Liên ở trong lòng, phía trước muốn giết người chỉ là tâm huyết dâng trào, giống nhân loại không để ý đạp một cước có thể nghiền chết một con kiến hay không.

Hai người tái chiến, nói xác thực, hẳn là Tiêu Cửu Hùng chiến đấu cùng tử kiếm, Ứng Thừa Ân yêu nghiệt nữa cũng không có đường nhúng tay.

Hàn Vũ Liên nhìn sang Chu Hằng, trong ánh mắt lộ ra Làm sao bây giờ.

Chu Hằng giận dữ trong lòng, phía trước gọi ngươi có đi hay không. Hiện tại sau khi biết mới hối hận ? Nhưng chuyện cho tới bây giờ, trách cứ đã không có ý nghĩa, đến tột cùng nên làm như thế nào?

Thình thịch thình thịch thình thịch!

Tử kiếm chiến kịch liệt với Tiêu Cửu Hùng, tuy rằng Ứng Thừa Ân cũng không được tác dụng gì, nhưng cũng không dám rời tử kiếm bảo hộ đi bắt lấy Hàn Vũ Liên, dù sao hắn dựa vào tử kiếm bảo hộ mới có thể chống cự lại cùng một cường giả Kết Thai Cảnh.

Nhưng Chu Hằng với Hàn Vũ Liên cũng đừng mơ tưởng chạy trốn, Ứng Thừa Ân nắm giữ Vực. Ý niệm trong đầu vừa động có thể phát động công kích đối với hai người.

Thông! Thông! Thông!

Nhưng vào lúc này, chỉ nghe một tiếng bước chân nặng nề truyền đến từ đàng xa, dường như một người khổng lồ đến từ viễn cổ, mỗi một tiếng bước chân đều nặng nề mà đập vào

lòng của tất cả mọi người.

Áp lực kinh khủng truyền đến, nhóm lão tổ Kết Thai Cảnh đang hỗn chiến đều nhao nhao dừng tay, nhìn lại địa phương phát ra tiếng bước chân.

Thông, thông, thông, thanh âm càng ngày càng gần, chỉ thấy một đạo nhân ảnh đang đi tới hướng bọn họ, tốc độ cũng không phải rất nhanh, nhưng mỗi một bước hạ xuống, mặt đất đều xảy ra một trận nổ vang, dường như trong thân thể hắn có một cự thú đáng sợ!

Không giống với những người khác, trên người hắn cũng không có linh lực hộ thuẫn, cứ như vậy với thân thể đi lại đây tràn ngập độc khí cả vùng đất.

Chu Hằng lộ ra vẻ kinh ngạc, bởi vì đạo nhân ảnh này rõ ràng là người đá lúc trước hắn đã gặp!

Thứ hai, cũng chính là người đá tàn phế nửa người, ít nhất là tồn tại Kết Thai Cảnh!

Tôn người đá này sao chạy đến đây?

Nhắc tới người đá cũng là vì tranh đoạt thần dược, Chu Hằng cũng không tin, bởi vì người đá ở nơi này, nếu nó nếu muốn,

sớm tới tìm – hơn nữa nó dường như không sợ độc khí của nơi này!

[CHARGE=3]Nếu nó không phải đến cướp lấy thần dược , như vậy có thể trái ngược!

Nó đến thủ hộ Cửu Dương Sinh Sinh Thảo .

– Người đá? Một gã cường giả Kết Thai Cảnh Dạ Ma tộc lộ ra vẻ nghiêm nghị, không bởi vì đối phương thiếu nửa người mà khinh thị, ngược lại có vẻ thập phần thận trọng, thậm chí nói có vẻ khẩn trương.

Keng!

Người đá rung tay phải lên, trong tay có thêm một thanh mâu đá chiều dài ba trượng, nó đi tới phương hướng Cửu Dương Sinh Sinh Thảo.

– Ngoại tộc, không cần cậy mạnh! Ngươi đã bị thương nặng, sao không lui qua một bên, vượt qua quãng đời còn lại của ngươi! Một gã nhân loại cường giả Kết Thai Cảnh nói, đồng dạng biểu tình vô cùng thận trọng.

Thình thịch!

Người đá căn bản không trả lời, chân vừa đạp, thân hình lập tức bắn ra, cây mâu đá xẹt qua một đạo ô quang, chỉ trong khoảnh khắc đó liền đâm tới phía trước ngực tên nhân loại cường giả Kết Thai Cảnh.

– Chết tiệt! Cường giả kia giận quát một tiếng, người đá mặc dù không vận dụng Vực, hoặc nói không thể sử dụng Vực, nhưng Thế Cảnh lại không thành vấn đề, nếu đánh tới trước người, vậy tuyệt đối không thể trốn, chỉ có thể đón đỡ.

Hắn huy song chưởng, nghênh đón đối với cây mâu đá, hai tay ở trong quá trình chém ra lập tức biến thành cây khô.

Thình thịch!

Mũi mâu đâm đến, xuyên thủng bàn tay cường giả loài người, cây mâu đá xuyên qua da thịt, xuyên qua xương ngón tay, phát ra tạp âm hách người.

– A Cường giả loài người hét lớn một tiếng, hai tay dùng sức cầm lấy cây mâu đá, cả người phát hết ra linh lực.

Một kích này cuối cùng bị hắn ngăn trở, mà mũi mâu cũng cách cổ họng của hắn chỉ một tấc!

Những cường giả nhân loại khác nhao nhao phát động công kích, trợ giúp người nọ thoát ly khốn cảnh, mà cường giả Dạ Ma tộc nhao nhao đoạt tới Cửu Dương Sinh Sinh Thảo.

Ông!

Người đá quét ngang cây mâu đá, lực lượng tính hủy diệt trào lên, những cường giả Dạ Ma tộc cũng chỉ có thể nhượng bộ lui binh, không dám tiếp xúc mũi nhọn của nó!

Bên tàn thân mình, lại chế trụ chừng bốn mươi cái lão tổ Kết Thai Cảnh ở đây, đây là cường đại cỡ nào!

Chu Hằng không khỏi thầm hô may mắn, lúc trước hắn có thể thoát một kích của người đá hoàn toàn là vận khí!

Năng lực người đá cận chiến vật lộn gần như cường đại quét ngang hết thảy!

Thừa dịp người đá phát động công kích Dạ Ma tộc, cường giả nhân loại đồng dạng đoạt Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, nhưng người đá này lại tung hoành bát phương, một mâu đảo qua, làm cho mọi người chỉ có thể lui.

May mắn, mọi người liên thủ, đã sớm giam cầm linh lực phiến

mặt đất này, Cửu Dương Sinh Sinh Thảo mặc dù là thần dược thiên địa uẩn sanh, có thể chui xuống đất mà đi, nhưng bản thân không có lực lượng, căn bản không thể xuyên thấu linh lực phong tỏa, bị giam cầm ở trong khu vực cố định cũng trốn không thoát.

Người đá lại múa trường mâu, tuy rằng chỉ có một chân một tay, nhưng lực lượng bộc phát ra lại vô cùng đáng sợ, với sức một mình ép tất cả lão tổ Kết Thai Cảnh đều chỉ có giương mắt nhìn.

Mọi người xung quanh há to miệng, chỉ có thể dùng phương thức này để diễn tả mình khiếp sợ!

Những kẻ kia đều là tồn tại Kết Thai Cảnh a, tùy tiện một cái đều có thể trấn áp chín tầng trời mười tầng đất, nhưng cho dù là nhân loại cùng Dạ Ma tộc không nhịn được liên thủ chống người đá, vẫn như cũ khó có thể chiếm được ưu thế.

Nhưng không phải nói người đá có thể nghiền ép những lão tổ Kết Thai Cảnh, tương phản, lực lượng hắn chỉ hơi lớn một chút xíu, ngay cả Vực cũng không cách nào thi triển!

Vực, tuyệt đối là phương thức công kích cường đại nhất!

Niệm động công, không cần gần người có thể phát động cuồng oanh loạn tạc, nếu bảo đảm an toàn của mình, hơn nữa tốc độ xuất kích nhanh hơn, uy lực cũng không giảm chút nào! Đây

cũng là vì cái gì cường giả Kết Thai Cảnh trở lên có thể được xưng là nửa bước tiên nhân.

Nhưng đối với người đá phòng ngự đáng sợ lại không có tác dụng!

Chu Hằng lĩnh giáo qua người đá Sơn Hà Cảnh phòng ngự, không kém hắn chút nào! Nếu cứ như vậy, người đá này có được thể chất pháp khí siêu cấp Kết Thai Cảnh!

Ai có thể giết?

Ít nhất không phải lão tổ Kết Thai Cảnh!

Người đá tung hoành huy khắp, năng lực công kích tầm xa của nó cực yếu, căn bản không thể thương tổn được tồn tại Kết Thai Cảnh, nhưng chân sau bắn ra, tốc độ như điện, một cây trường mâu có thể dễ dàng xuyên thủng thân thể lão tổ Kết Thai Cảnh!

Lão tổ Kết Thai Cảnh chỉ có thể đánh lui này người đá với lực lượng, nhưng muốn thương tổn được nó… Tuyệt đối không có khả năng!

Lực lượng lớn, tốc độ nhanh, phòng ngự mạnh, cái này đều thuộc một bộ phận thực lực!

Người đá thật quá cường đại!

Ai có thể với sức một mình áp chế những lão tổ Kết Thai Cảnh này, như vậy có thể lập tức nổi danh khắp thiên hạ, trở thành nhân vật đứng đầu nhất!

Người xem cuộc chiến không một tiếng vang, chỉ là nhìn người đá kia bay nhanh, uy thế vô đào!

– Các vị đều không xuất thủ, như vậy Lưu Thạch Linh Dịch do bổn tọa nhận! Chiến cuộc đang giằng co, chỉ nghe một giọng già nua vang lên, thanh âm cũng lớn, lại chấn bùn đất trên mặt đất nhao nhao bay lên, dường như không có trọng lực, bắn ngược lên trời!

Một bóng người gầy đi tới từ hư không, hai tay kẹp ở sau, một gương mặt già nua đều là nếp nhăn, đầu đầy tóc tro khô màu xám, cả người đều tản ra hương vị lão hủ.

Chương 280: Chiến lực đáng sợ

– Lưu Thạch Linh Dịch! .

Đám người chung quanh nhao nhao phá vỡ trầm mặc, phát ra nhiều tiếng nghị luận.

– Tảng đá vốn là trạng thái cố định , nhưng thần chi mà linh, nhận được linh khí thiên địa tẩm bổ, có khả năng hóa thành chất lỏng, xưng là Lưu Thạch Linh Dịch! .

– Nghe nói Lưu Thạch Linh Dịch là bộ phận tinh hoa người đá, đã không có Lưu Thạch Linh Dịch, người đá chỉ là người đá, không khác biệt pho tượng chút nào! .

– Lưu Thạch Linh Dịch là thứ tốt siêu cấp, hiệu quả so với linh thạch thượng phẩm còn mạnh hơn, hoàn toàn có thể nói là linh thạch thượng phẩm trải qua hơn trăm vạn năm diễn hóa mà thành! Nghe nói dùng một giọt có thể khiến người ta thoát thai hoán cốt! .

– Tuy nhiên người đá này tổn hao nhiều, Lưu Thạch Linh Dịch cũng tuyệt không nhiều! .

– Đến tột cùng là ai làm bị thương người đá này? .

– Vị lão tổ này không phải Thiên Long Đế triều Trường Hà Thiên Quân sao? Nghe nói là cảnh giới Thần Anh nhị trọng thiên, cách thọ nguyên khô cạn còn trăm năm, khó trách hắn muốn đi vào Tử Vong Sâm Lâm đọ sức đánh một trận! .

– Người khác đều che giấu hình thể tướng mạo, vị lão tổ này lại xuất hiện với tướng mạo sẵn có, đây là đang tuyên cáo quyết tâm hắn nhất định phải được sao? .

– Hắc, lão tổ Thần Anh Cảnh thọ nguyên đến gần khô khốc cũng không chỉ hắn, nhìn thật là náo nhiệt! .

– Nếu không hỗn loạn, chúng ta làm sao có thể lấy hạt thóc trong lửa, lại một chuyến tay không? .

Rất nhiều mọi người nghe nói qua Lưu Thạch Linh Dịch quý báu, ai cũng toát ra vẻ tham lam, cũng đừng nói bọn họ căn bản không thể nào là đối thủ người đá, dù người đá đã chết, bọn họ giành được trước nhiều Kết Thai Cảnh như vậy sao?

Hơn nữa, ngay cả lão tổ Thần Anh Cảnh đều không kìm nổi xuất thủ!

Lão giả áo xám Trường Hà Thiên Quân mang theo uy thế trấn áp chư thiên đại giá trên vùng trời, lập tức chụp tới người đá.

– Trường Hà huynh, ăn mảnh không đúng! Một đạo thanh âm già nua đồng dạng vang lên, một bàn tay đột nhiên xuất hiện, chắn phía trước Trường Hà Thiên Quân, oanh, trong lúc đất rung núi chuyển, 2 đạo công kích song song mai một.

– Ai Liên Tứ Hanh. Đi ra chiến một trận! Trường Hà Thiên Quân quát lớn, thân thể còng xuống đột nhiên thẳng thắn lên, ở trong nháy mắt đó bộc phát ra khí thế vô cùng đáng sợ.

Phía trước hắn tựa như một chút huỳnh hỏa, nhưng bây giờ lại thành hỏa diễm bùng cháy khắp bầu trời, hào quang vạn trượng, khiến mỗi người đều có loại cảm giác áp bách không cách nào nhìn thẳng.

– Lão phu ở hơn hai ngàn năm trước chặt đứt một ngón tay ngươi, Trường Hà huynh làm gì canh cánh trong lòng. Thật lâu không quên đâu? Lòng có chấp niệm, cho nên Trường Hà huynh mới luôn luôn không đột phá Thần Anh tam trọng thiên, đáng tiếc! Một bóng người cao lớn cũng đạp không đi tới, tai nhọn con ngươi tím, chính là tộc nhân Dạ Ma!

Mọi người đều nghe được oán thầm không thôi.

Trước mặt mọi người nói rõ chỗ yếu, còn làm người khác

không cần canh cánh trong lòng? Võ giả có đôi khi không biết xấu hổ. Nhưng có đôi khi đối mặt chính là mệnh! Nhất là thời điểm thuộc hai cái chủng tộc đối địch, đây đúng là vô cùng nhục nhã!

– Ỷ vào nhiều người mà thôi! Trường Hà Thiên Quân cười lạnh – Bổn tọa độc thân tiến vào Dạ Ma Quốc, chém liên tục bảy cường giả cùng giai, bị bốn người các ngươi vây công, mới bị ngươi đánh lén gây thương tích, bại mà quang vinh! .

Trong miệng hắn mặc dù nói bại mà quang vinh. Nhưng biểu tình trên mặt không tỏ vẻ bất kỳ vinh quang chút nào, ngược lại hiện lên sát khí tầng tầng lớp lớp.

Thần Anh Cảnh cũng không phải Thánh nhân không ăn nhân gian khói lửa, thanh tâm quả dục- ngăn ham muốn, tâm trong sáng!

Oanh!

Đúng lúc này, người đá lại động, một cây trường mâu vũ động, chủ động phát động công phạt đối với Trường Hà Thiên Quân.

– Làm càn! Trường Hà Thiên Quân giận tím mặt, lật một

chưởng hung hăng trấn áp người đá.

Kết Thai, Thần Anh. Tuy rằng đều là cấp bậc nửa bước tiên nhân, nhưng tựa như Tụ Linh Cảnh xa xa không thể so sánh cùng Sơ Phân Cảnh, Thần Anh tuyệt đối nghiền ép Kết Thai! Người đá dám chủ động phát động công phạt hắn, hắn thấy hoàn toàn là đại nghịch bất đạo.

Đạt tới loại cấp bậc hắn, trong mắt sớm không còn khái niệm nhân mạng, trong lòng chỉ có một ý niệm, cường đại, trường sinh!

Người bất kính. Giết!

Oanh, cự chưởng trấn, giống như một ngọn núi!

Thình thịch!

Đại địa chấn chiến, một đạo nấm mây lập tức phát lên. Cuốn thẳng 3 vạn lý trời cao!

– Trường Hà huynh, lão phu nói, ăn mảnh là không đúng! Dị tộc cường giả Ai Liên Tứ Hanh xuất thủ lần nữa, lần này cũng không phải vì ngăn trở Trường Hà Thiên Quân, mà vì cướp đoạt người đá.

– Ha ha, hai vị lão huynh cửu biệt gặp lại, lão phu không quấy rầy các ngươi! Đúng lúc này, đạo nhân ảnh thứ ba xuất hiện, trong nháy mắt vượt qua hai người Trường Hà Thiên Quân, chụp tới người đá.

– Bổn tọa sẽ không tranh Lưu Thạch Linh Dịch ! Đạo bóng người thứ tư xuất hiện ngay sau đó, hắn quả nhiên không bay vụt người đá, nhưng mục tiêu lại nhắm thẳng vào Cửu Dương Sinh Sinh Thảo bị giam cầm.

– Tưởng đẹp! Thanh âm lạnh lùng vang lên, lại một cường giả đáng sợ gia nhập chiến đoàn.

Rút giây động rừng, cường giả Thần Anh Cảnh ẩn núp lập tức xuất hiện, gia nhập tranh đoạt càng thêm kịch liệt.

Những cường giả Kết Thai Cảnh cũng không cam yếu thế, đồng dạng xuyên qua ở trong đó, dù sao bọn họ đều thuộc loại nửa bước tiên nhân, không đủ để chống cự lại Thần Anh Cảnh, nhưng cũng tuyệt đối không để cho xem nhẹ.

Toàn trường trở nên vô cùng náo nhiệt!

Ngang!

Một đạo rống giận không tiếng động vang lên, đây là thần thức dao động, trực tiếp vang lên ở lòng của mỗi người, ba ba ba, ít nhất mười mấy võ giả Sơn Hà Cảnh đồng thời ngực phá mở, bắn ra một đoàn máu tươi, trái tim đã biến thành bột mịn!

Sơn Hà Cảnh mạnh hơn một chút thì lập tức quỳ trên mặt đất, oa oa oa cuồng phun máu tươi!

Dù là Linh Hải Cảnh đều không phải dễ chịu, trên mặt mỗi người hiện lên một đạo sát trắng, thân hình lay động.

Là ai, phát ra một đạo thần thức đáng sợ như vậy?

Ánh sáng đỏ lóng lánh, giống như máu tươi đầy trời, tản phát ra sát khí vô cùng dữ tợn.

Thông! Thông! Thông!

Tiết tấu tiếng bước chân vang lên, chấn ở lòng của mỗi người!

[CHARGE=3]Hưu, một đạo nhân ảnh bắn ra từ trong đám mây nấm, một chút tinh hồng xẹt qua trời cao.

Là người đá kia!

Oanh!

Thân hình của nó đột nhiên rơi xuống đất, tạp tạp tạp, cả vùng lập tức hiện ra hàng vạn hàng ngàn đạo mạng nhện tựa như kẽ nứt.

Người đá rung trường mâu lên, chỗ mắt tản ra hào quang màu đỏ tươi lóng lánh, khí thế cả người bạt thăng vô hạn.

– Cái gì, lại đang thiêu đốt Lưu Thạch Linh Dịch mạnh mẽ tăng lên tu vi! .

– Nhanh ngăn cản nó! .

Tất cả cường giả Thần Anh Cảnh đồng thời bỏ qua tranh đoạt Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, mà đánh tới người đá.

Cửu Dương Sinh Sinh Thảo tuyệt đối chạy không được, nhưng nếu để người đá bùng cháy Lưu Thạch Linh Dịch, bảo vật này sẽ phá hủy!

– Dừng lại cho bổn tọa! Một gã cường giả Thần Anh Cảnh

chụp tới người đá, đại năng lực phát ra, thiên địa tức giận, uy thế vô song.

Người đá không nhúc nhích, lập tức bị một chưởng này bắt lấy, nhưng một đạo ánh sáng màu đỏ lại xuyên thấu qua bàn tay xông lên tận trời. Đồng thời trở nên càng ngày càng to, càng ngày càng sáng ngời, sát khí kinh khủng cuốn thẳng.

Thình thịch!

Trong lực lượng dao động mãnh liệt, cái bàn tay này bị oanh phá, người đá huy mâu ra, đỉnh đầu thiêu đốt ánh sáng đỏ, mặc dù không có biểu tình đáng nói, nhưng hai mắt lộ huyết lệ. Khiến mỗi người cảm nhận được cảm giác áp bách vô cùng đáng sợ.

Kinh người hơn chính là, người đá oanh bạo bàn tay linh lực của cường giả Thần Anh Cảnh!

Lực lượng của nó… đột phá đến Thần Anh Cảnh!

Cũng không phải tu vi chân chính đột phá, mà dựa vào bùng cháy Lưu Thạch Linh Dịch mạnh mẽ duy trì, một khi Lưu Thạch Linh Dịch bùng cháy hoàn toàn, nó chẳng những bị đánh hồi nguyên hình, thậm chí linh tính hoàn toàn biến mất. Biến thành một khối tượng đá chân chính lạnh như băng!

Vì cái gì!

Phàm là linh vật đều có bản năng sinh tồn mãnh liệt, dù là trận linh do linh khí thiên địa hình thành đều không muốn mai một, huống chi là người đá được thiên địa ban duyên hình thành thần vật!

Oanh!

Người đá vẫn không có bất kỳ ý tứ trao đổi gì, huy mâu đâm thẳng, tốc độ cực nhanh thiêu đốt không khí, ở phía sau hắn lưu lại dấu vết một ngọn lửa.

– Mau ngăn cản nó! .

Chúng cường giả Thần Anh Cảnh giận dữ, nhóm hắn xem người đá này chính là một kiện bảo vật. Nhưng bây giờ món bảo vật này lại đang tự hủy, bọn hắn há dễ dàng tha thứ!

Thình thịch thình thịch thình thịch, bọn họ nhao nhao ra tay, lực lượng hủy thiên diệt địa tràn khắp, bầu trời vốn chỉ mờ tối cuối cùng biến thành một mảnh đen như mực.

Cà. Một đạo ánh sáng đỏ màu máu lóng lánh, người đá ỷ vào mâu tung hoành, tái hiện phách thế vô song lúc trước lực áp

chúng Kết Thai Cảnh.

Nó lại chiếm cứ thượng phong tuyệt đối, với sức một mình áp chế tất cả cường giả Thần Anh Cảnh!

Chỉ là chí cường giống như khói lửa, là dựa vào bùng cháy mới đạt được giây lát ngắn ngủi rực rỡ, một lát nữa sẽ điêu linh.

Bốp! Bốp! Ba!

Người đá vẫn như cũ không thể sử dụng Vực, nhưng tốc độ lại xuất hiện tăng vọt. Một mâu múa may, một cái lại một cái cường giả Thần Anh Cảnh bị đánh vào trong lòng đất, mỗi một người đều phun máu bò ra.

– Nó không phải Kết Thai Cảnh! .

– Nguyên bổn chính là Thần Anh Cảnh. Chỉ là bị thương nặng, cảnh giới mới trở về Kết Thai Cảnh! .

Chúng cường giả Thần Anh Cảnh đều cả kinh kêu lên.

Cường giả Kết Thai Cảnh mạnh mẽ tăng lên tu vi, miễn cưỡng

đạt tới Thần Anh Cảnh, chung quy chỉ là Thần Anh Cảnh giả dối, trong khoảng thời gian ngắn làm sao có thể nắm giữ ảo diệu Thần Anh Cảnh, phát huy ra uy lực Thần Anh Cảnh vốn có?

Nhưng nếu vốn chính là Thần Anh Cảnh thì không có vấn đề!

Thình thịch!

Khí tức người đá lạnh như băng, chỉ không ngừng mà quơ trường mâu. Nó cũng không chỉ ra tay Thần Anh Cảnh, cường giả Kết Thai Cảnh đã ở bên trong phạm vi công kích của nó, lập tức khiến rất nhiều lão tổ Kết Thai Cảnh cụt tay chân đứt, tuy rằng không đến mức mất tánh mạng, nhưng mỗi một người đều tổn hao nhiều chiến lực!

Quá cường đại!

Cho dù đây là tự mình bùng cháy mạnh mẽ tăng lên lực lượng, nhưng trong khoảng thời gian này nó tựa như tiên chín tầng trời, không người nào có thể chắn!

Người đá tử thủ Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, mà chúng lão tổ cũng không muốn buông bỏ, bọn họ cũng đều biết sẽ không lấy được Lưu Thạch Linh Dịch trên thân người đá, nhưng người đá uy mãnh cũng liên tục không được bao lâu, vẫn sẽ hóa thành một đống phế thạch!

Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, bọn họ nhất định phải được!

Hỗn chiến lại bắt đầu.

Chu Hằng sôi sục huyết mạch, trong lòng hắn có chí khí ngút trời, muốn giống như người đá, tung hoành bát hoang, với sức một mình trấn áp quần hào thiên hạ!

Dưới sự kích động, thân thể hắn đều đang run rẩy.

Nhưng người khác xem dường như bởi vì sợ, cực độ sợ hãi.

Lực lượng cấp bậc Thần Anh Cảnh tràn đầy, phạm vi liên lụy tiến thêm một bước mở rộng, võ giả Linh Hải Cảnh trở xuống chỉ có thể vừa lui, giống như thuyền cô độc trong biển rộng, thân hình đều lắc lư.

– Di? Khi Chu Hằng cùng Hàn Vũ Liên thối lui đến một góc, bên kia vừa lúc có một lão tổ áo xanh lui tới, ánh mắt của hắn đảo qua Chu Hằng, lập tức lộ ra sát ý vô cùng – Tiểu tử, dám giết người Độc Huyết Tông ta, chết! .

Hắn lập tức đẩy dời một chưởng, hương vị tanh hôi thổi quét.

Chương 281: Độc Huyết Tông lão tổ

– Hừ! Hàn Vũ Liên cũng đánh ra một chưởng, thình thịch, 2 lực lượng va chạm với nhau, cùng nhau tiêu biến.

Nữ nhân này mặc dù mới đột phá Linh Hải Cảnh, nhưng không gian đan điền rất lớn, một kích đánh bừa này cũng không chịu thiệt.

Chu Hằng híp mắt, lão gia hỏa này sao đang vô duyên vô cớ lại phát động công kích với hắn?

Không đúng, lão già này công kích rất là âm độc.

Độc Huyết Tông!

Đúng rồi, là Quỷ Ảnh Triền Thân, mặc dù cũng không ảnh hưởng gì với hắn nhưng có thể khiến cho người Độc Huyết Tông nhìn ra, biết được người Độc Huyết Tông là bị hắn giết!

Lão già áo xanh đúng là lão tổ Kỳ Liên Anh của Độc Huyết Tông, bởi vì môi trường Tử Vong Sâm Lâm này rất dễ uẩn dục

ra Âm Minh Thảo, cho nên hắn cùng với một vài môn đồ đi tới, vừa đi vừa tìm kiếm Âm Minh Thảo.

Nhưng thời gian gặp mặt đã chậm mấy ngày mà không có ai xuất hiện, trong lòng Kỳ Liên Anh có cảm giác không tốt, bây giờ thấy trên người Chu Hằng quấn quanh bốn đạo bóng đen chỉ có người Độc Huyết Tông mới có thể thấy được, tự nhiên hắn hiểu ra toàn bộ.

Mọi người đều bị Chu Hằng giết chết rồi!

– Tiểu tử, Độc Huyết Tông ta có thù oán gì với ngươi, vì sao ngươi phải quyết hạ sát thủ? Hắn lạnh lùng hỏi, trong lòng sát khí càng ngày càng mạnh, bởi vì trong bảy người bị Chu Hằng làm thịt kia, có một người là con trai hắn.

– Nhìn không vừa mắt! Chu Hằng thuận miệng nói, dù sao hắn cũng không tính toán hòa giải với Độc Huyết Tông, cho nên nói cái gì cũng vô nghĩa.

– Muốn chết! Kỳ Liên Anh quát lớn một tiếng, lại đập ra một chưởng, chưởng kình hóa thành vô số độc vật đánh tới Chu Hằng.

– Cút!

Hàn Vũ Liên tức giận hừ một tiếng, hai tay kết ấn đối thẳng, cũng không chịu thua kém chút nào.

– Tôn giá, người này cùng lão phu có huyết hải thâm cừu, ngươi không nên liều mạng không chết không ngừng với lão phu. Kỳ Liên Anh đỏ mắt nói, hắn cũng chỉ có một đứa con trai, hơn nữa còn là con khi về già cho nên vô cùng yêu quý nó.

– Hàn tiền bối, để ta tự tới! Chu Hằng cười nhạt một tiếng. Quay đầu nói với Kỳ Liên Anh.

– Lão Độc vật, ta khuyên ngươi lập tức giải tán Độc Huyết Tông, nếu không ta sẽ giết sạch trên dưới nhà ngươi.

Hắn căn bản chưa từng thấy người tông môn kia có người nào không làm ác, vậy còn giữ lại làm cái gì?

– Lớn mật! Kỳ Liên Anh gầm lên, vươn chưởng chụp tới Chu Hằng.

Lần này, Hàn Vũ Liên quả nhiên không ngăn cản. Nàng cũng muốn biết, đến tột cùng Chu Hằng yêu nghiệt đến trình độ nào.

Chu Hằng chuyển mình, trong nháy mắt tránh thoát một kích

này, hữu quyền đánh ra một mảnh sáng vàng rực rỡ.

Hắn toàn lực ra tay, khí tức Sơn Hà Cảnh cũng không thể ẩn tàng.

– Chỉ là Sơn Hà Cảnh cũng dám nói ẩu nói tả ở trước mặt lão phu! Kỳ Liên Anh hừ lạnh. Nhưng trong lòng lại không khỏi rung động, bởi vì tốc độ Chu Hằng thật sự quá nhanh.

Thì tính sao, kém một đại cảnh giới, con kiến cũng chỉ là con kiến! Thân hình hắn rung lên, phát động linh lực toàn thân chấn về phía Chu Hằng.

– Thình thịch!

Hắn đứng yên không nhúc nhích, nhưng Chu Hằng lại liên tục lui về sau. Lui khoảng hơn 20 trượng mới đứng vững, mặt cũng đỏ ửng.

– Tiểu tử, cam tâm chịu chết đi! Kỳ Liên Anh hai tay rung lên, hai cánh tay đồng thời hóa thành rắn đen to dài quấn tới Chu Hằng.

Đây là tuyệt học của Độc Huyết Tông tên là Huyết Xà Triền Thủ, chẳng những là một môn võ kỹ, hơn nữa muốn thi triển ra thì phải uống đủ độc dược sau đó lấy thân làm đỉnh, trở thành một độc vật mạnh mẽ, dính vào một chút là lập tức thối rữa, đáng sợ vô cùng.

Cho dù Hàn Vũ Liên cũng phải khẽ nhíu mày, nơi đây toàn là độc khí, đối với người trong độc đạo mà nói, nơi này là nơi bọn họ phát huy sở trường tốt nhất.

Chu Hằng thét dài một tiếng. Thân hình bắn đi, Tấn Vân Lưu Quang Bộ vận chuyển, hắn ung dung tránh được từng kích của Kỳ Liên Anh.

– Tiểu tử. Ngươi tưởng mãi trốn được sao?

Kỳ Liên Anh quát to, hắn biết đánh lâu dài nhất định sẽ hao tổn được đối phương, nhưng thời khác giết chết Chu Hằng lại giống như vết dao cứa vào lòng hắn, hắn nôn nóng muốn móc tim Chu Hằng ra.

– Hừ! Chu Hằng ánh mắt sắc lẹm, tâm niệm chuyển động, lập tức phát động Vực chi đạo. Ý niệm tới, công kích tới!

– Oanh!

Một ngọn lửa dấy lên phía sau Kỳ Liên Anh, ánh sáng màu tím rọi sáng bầu trời.

– A…

Kỳ Liên Anh không kìm nổi kêu lên, lập tức lật tay chưởng về phía sau lưng, linh lực cuồn cuộn trào ra, hỏa thế bị diệt.

Trong ánh mắt hắn hiện lên vẻ kinh hãi.

– Vực! Không ngờ là Vực!

Làm sao có thể, rõ ràng chỉ là Sơn Hà Cảnh, tại sao có thể nắm giữ Vực! Trên đời này sao lại có quái thai như thế?

Không, đúng là có một người như thế!

Chu Hằng!

Yêu nghiệt gần đây thanh danh cường thịnh, ở bầu trời đế đô đánh ra một cái lỗ thủng.

Là hắn!

Kỳ Liên Anh trong lòng nổi lên vẻ do dự, giết chết hắn cố nhiên là được, nhưng mà lửa giận của Triệu gia đâu phải là hắn có thể thừa nhận? Hắn và Triệu Đoạt Thiên tuy rằng đều là Linh Hải Cảnh, nhưng chiến lực hai người quả thực như là trời và đất vậy!

Hắn có thể trốn, nhưng chuyện Triệu Đoạt Thiên tiến vào Kết Thai Cảnh là ván đã đóng thuyền, đến lúc đó hắn còn chạy được không?

Giết, hay không giết?

Kỳ Liên Anh tiến thối lưỡng nan, lúc trước hắn nếm qua chút thiệt là vì hắn khinh thường, căn bản không có nghĩ tới một tiểu tử Sơn Hà Cảnh lại có thể nắm giữ Vực, nhưng đối với cường giả cấp bậc như hắn mà nói, hai lầm đồng dạng, tuyệt đối không thể phạm phải lần thứ hai.

Vì báo thù, hắn có dũng khí bồi thường tính mạng mình không?

Trong nháy mắt hắn làm ra quyết định, con có thể sinh tiếp, nhưng sinh mệnh chỉ có một mà thôi.

– Chu Hằng! Thanh âm lạnh như băng vang lên, Ứng Thừa Ân ở cách đó không xa gầm lên giận dữ, sát khí tràn ra.

Hắn nghe được thanh âm của Kỳ Liên Anh.

Tử kiếm trào ra kiếm khí lóng lánh, Ứng Thừa Ân bức lui Tiêu Cửu Hùng bay về phía hai người Chu Hằng.

– Cạc cạc, dường như bổn tọa có trò hay để xem à! Tiêu Cửu Hùng cười quái dị nói, từ trong thanh âm của Ứng Thừa Ân hắn nghe ra sự phẫn nộ, mà buồn cười là, lúc trước tên này còn liều sống liều chết với Chu Hằng.

– Chu Hằng, thì ra ngươi đi tìm chết! Ứng Thừa Ân hừ lạnh một tiếng, ý niệm trong đầu vừa động, vô số gai bạc hình thành quanh Chu Hằng, tiếp đó bắn mạnh về phía hắn.

Hiển nhiên hắn không có khả năng biết trên thế gian lại có chủng tộc đáng sợ như Phệ Kim tộc, cho nên mới sử xuất chiêu này.

Đối với cao thủ bình thường mà nói, bọn họ tuyệt đối không thể phạm phải cùng một sai lầm, nhưng đối với thiên tài tự phụ mà nói, bọn họ tuyệt đối không tin tà, cho nên tràn đầy tin tưởng với mình!

Hơn nữa, đây là công kích cường đại nhất của Ứng Thừa Ân!

– Thình thịch thình thịch thình thịch!

Hàn Vũ Liên tham gia, song chưởng liên tục đánh ra, thay Chu Hằng hóa giải được một kích này. Nhưng Ứng Thừa Ân cường đại cỡ nào, công kích của hắn há có thể dễ dàng hóa giải như vậy, dưới lực lượng phản chấn, khóe miệng Hàn Vũ Liên rỉ máu.

Nam nhân như thiên thần kia, quả nhiên cường đại như thiên thần, cho dù công kích này không phải nhằm vào Hàn Vũ Liên!

Sau khi Kỳ Liên Anh sửng sốt, lập tức âm độc tươi cười.

Hắn không dám giết Chu Hằng, nhưng hiển nhiên Ứng Thừa Ân và Chu Hằng có đại hận, tuyệt sẽ không bỏ qua tên tiểu tử kia! Tuy rằng không phải là mình xuống tay cho nên có chút không hả giận, nhưng chỉ cần người chết là đủ rồi, hắn nôn nóng muốn xem Chu Hằng nằm xuống!

– Tiểu tử, nữ tử xấu xí này là vợ ngươi? Thật sự kỳ quái nha, một người quái dị như vậy cũng khiến cho hai tên tiểu tử ngươi tranh tới ta sống ngươi chết, hay là để lão phu tới giết chết nàng thay các ngươi, tránh cho các ngươi lại tiếp tục tranh giành tình nhân! Tiêu Cửu Hùng quay sang Ứng Thừa Ân nói,

một chưởng vươn ra, niệm động công tới, vô số bàn tay nện tới Hàn Vũ Liên.

– Hừ!

Ứng Thừa Ân nổi giận gầm lên một tiếng, tử kiếm vẽ ra hóa giải công kích của Tiêu Cửu Hùng.

– Hả? Tiêu Cửu Hùng không hiểu, vì sao Ứng Thừa Ân lại cố ý bảo vệ nữ nhân xấu xí này chứ?

Hắn nói Hàn Vũ Liên là vợ của Ứng Thừa Ân chỉ là trêu chọc mà thôi, vô luận là Chu Hằng hay là Ứng Thừa Ân đều là người tướng mạo đường đường, càng là thiên tài trong thiên tài, sao lại đi ái mộ một nữ tử xấu xí như vậy chứ?

Trong này chẳng lẽ có kỳ quái khác?

Trong lòng vừa động, hắn lập tức nổi lên ý tưởng chậm rãi nghiên cứu Hàn Vũ Liên, một chưởng lại đánh tới, miệng lại cười nói: – Tiểu tử, nữ tử xấu xí này đến tột cùng có gì tốt? Nhìn nàng vú cao đùi thon, mi tâm chưa mở, hiển nhiên còn là một xử nữ, vậy thì không phải là công phu trên giường rất cao à!

– Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Ứng Thừa Ân không công kích Chu Hằng nữa, mà toàn lực quay kiếm đón đánh Tiêu Cửu Hùng, Chu Hằng này bất cứ lúc nào cũng có thể giết, nhưng Hàn Vũ Liên chết, vậy chính là tổn thất của hắn!

Nếu không phải vì nữ sắc, như vậy cũng không phải nữ nhân này có hậu trường gì! Tiêu Cửu Hùng phán đoán, Ứng Thừa Ân có thể có được pháp khí tuyệt thế Thần Anh Cảnh, khẳng định lai lịch vượt xa Hàn Vũ Liên.

Như vậy, nữ tử xấu xí này đến tột cùng có chỗ tốt nào?

Tiêu Cửu Hùng cạc cạc cười quái dị, trong lòng đầy tò mò.

Tình huống lại như lúc trước, Tiêu Cửu Hùng chiến Ứng Thừa Ân, mà Chu Hằng, Hàn Vũ Liên ở một bên xem diễn biến.

– Ứng thiếu, lão phu dẫn người rời đi thay ngươi! Kỳ Liên Anh đột nhiên nói, vươn tay vỗ tới Hàn Vũ Liên.

Ý đồ của hắn rất rõ ràng, ép Hàn Vũ Liên rời đi để cho Ứng Thừa Ân không có cố kỵ, có thể hạ sát thủ với Chu Hằng.

– Chó già, ngươi đây là tự tìm đường chết! Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, Vực chi đạo phát động, tử hỏa hừng hực bùng cháy bao phủ tới Kỳ Liên Anh, ý đồ muốn hắn buông tha công kích.

Tuy rằng Chu Hằng chỉ là Sơn Hà Cảnh, nhưng mà tử hỏa qua biến dị lại có thể uy hiếp Linh Hải Cảnh, cộng thêm Vực vô khổng bất nhập, đủ để cho cường giả Linh Hải Cảnh phải nhức đầu!

Nếu như là một Sơn Hà Cảnh khác, Kỳ Liên Anh sẽ trực tiếp nhào qua một chưởng đập chết, nhưng mà tốc độ Chu Hằng quá nhanh, nhanh tới mức hắn chỉ có thể bị động bị đánh, phải liên tục vận linh lực dập tắt tử hỏa.

– Ôi ôi… Hắn biệt khuất rống to, từ lúc công thành (luyện công thành tựu) tới nay, cho tới bây giờ hắn chưa bao giờ bị khó chịu như vậy!

Quả thực giống như trò khỉ!

Thần dược!

Nhưng vào lúc này, lại nghe được vô số tiếng kinh hô vang lên, 1 đạo ánh sáng vàng xẹt qua, gốc Cửu Dương Sinh Sinh Thảo kia bay vụt về phía Chu Hằng.

Trong lúc hỗn chiến, lực lượng lan ra, cho nên mạnh mẽ chấn gốc thần dược kia bay từ trong phong ấn ra ngoài!

Trong khoảng thời gian ngắn, ánh mắt mọi người đều nhìn chăm chú vào gốc thần dược bay lượn kia.

Cơ hội tốt, hiện tại đám cao thủ Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh đều bị người đá quấn lấy, cái gọi là trong lửa nhặt thóc, chính là thời điểm này.

Chương 282: Ma nữ tuyệt thế

Xuất môn gặp bảo vật, Ứng Thừa Ân đúng là được trời ưu ái! Cửu Dương Sinh Sinh Thảo không bắn về chỗ khác mà cố tình bắn về phía này, hiển nhiên năng lực nghịch thiên của Ứng Thừa Ân đang phát huy tác dụng.

Đáng tiếc, lần này vận khí của Ứng Thừa Ân lại không quá tốt, bởi vì bên cạnh Ứng Thừa Ân còn có một lão tổ Kết Thai Cảnh!

Trong nháy mắt, Ứng Thừa Ân và Tiêu Cửu Hùng cùng chụp về phía thần dược, leng keng đinh, tử kiếm tung hoành, hai người lại chiến đấu với nhau.

– Vù! Ánh sáng vàng bay tới. Hàn Vũ Liên đưa tay chụp ra, gốc Cửu Dương Sinh Sinh Thảo liền rơi vào tay nàng.

– Bỏ thần dược xuống!

Mấy chục thanh âm khí thế đáng sợ ầm ầm vọng lại, chấn cho phong vân biến sắc.

Hàn Vũ Liên không chút động tâm, lấy ra một tấm Thuấn di phù định chạy trốn, nhưng nàng còn chưa kịp chấn vỡ, lực lượng kinh khủng đã cuốn tới, giam cầm nàng không thể động đậy được.

– Không ai được tới, nếu không ta sẽ hủy gốc thần dược này! Nàng lạnh lùng nói.

Thân thể nàng tuy bị giam cầm, nhưng dù sao tu vi là Linh Hải Cảnh, muốn điều động linh lực hủy diệt gốc thần dược cũng dễ dàng.

Lập tức, tất cả cường giả đều cứng lại, sợ ném chuột vỡ đồ.

Nếu như thần dược bị hủy, bọn họ bầm thây Hàn Vũ Liên thành vạn đoạn thì như thế nào?

– Nha đầu, bỏ thần dược xuống, lão phu đảm bảo ngươi không chết! Một gã cường giả nhân loại nói.

– Đưa cho bổn tọa, bổn tọa ban cho ngươi một viên Tiêu Diêu Đan, có thể gia tăng cho ngươi lực lượng bằng 200 năm khổ tu! Lại một cường giả Dạ Ma tộc nói.

Hàn Vũ Liên nhanh ngậm miệng không nói lời nào, ánh mắt

lại vô cùng kiên định, không hề có tính toán thương lượng!

Nữ nhân ngốc này đến tột cùng muốn làm gì, lấy thóc trong lửa cũng không phải lấy như vậy à!

Chu Hằng mắng to trong lòng, muốn phủi mông đi qua.

Chiến đấu giữa Ứng Thừa Ân và Tiêu Cửu Hùng cũng ngừng lại, đánh tiếp nữa cũng không có ý nghĩa nào. Ứng Thừa Ân chau mày, nhưng rất nhanh làm ra quyết định, chậm rãi lui ra, bước chân nhìn như rất chậm. Nhưng kì thực cực nhanh, trong nháy mắt đã lui về sau trăm dặm.

Hiển nhiên hắn quyết định không tham dự vũng nước đục này.

Cho dù hắn có được pháp khí tuyệt thế Thần Anh Cảnh thì như thế nào, cuối cùng cũng không thể nào là địch với mấy trăm cao thủ cùng giai, nếu hắn còn mạnh mẽ ra mặt, chẳng khác nào là tự tìm đường chết.

Nhận được tu vi suốt đời của Hàn Vũ Liên quả thật có thể để hắn tiến vào Kết Thai Cảnh, nhưng tình huống trước mắt, hắn còn chưa muốn chết.

Chỉ có kẻ đần mới muốn nhấc lên quan hệ với Hàn Vũ Liên vào lúc này.

Ứng Thừa Ân lựa chọn yên lặng theo dõi kỳ biến.

Ông!

Một đạo dao động thần thức bỗng nhiên nổ tung. Người đá bắn tới, tốc độ cực nhanh, trường mâu chỉ thẳng đâm tới Hàn Vũ Liên!

Hàn Vũ Liên trong đầu trống rỗng, bị đạo thần thức này công kích mất đi phản ứng năng lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn trường mâu đâm tới.

Chu Hằng quát lên một tiếng lớn. Thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, trong nháy mắt đã đạt tới cực hạn, ôm lấy nàng bay lên.

– Phốc!

Trường mâu từ lưng phải Hàn Vũ Liên xuyên qua, trên mũi mâu nhỏ ra từng giọt máu.

Cho dù dùng tốc độ của Tấn Vân Lưu Quang Bộ cũng không thể hoàn toàn tránh né được một mâu này, tuy nhiên nếu Chu Hằng không ra tay, Hàn Vũ Liên sẽ trực tiếp bị đâm trúng tim! Nhưng bây giờ nàng cũng chỉ còn lại nửa cái mạng, linh lực cấp bậc Thần Anh Cảnh đủ để cho nàng vạn kiếp bất phục!

Máu tươi cuồng phun. Hàn Vũ Liên vẫn gắt gao nắm chặt Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, nhưng đã không còn lực lượng phá huỷ nó, sinh cơ không ngừng trôi qua.

Chu Hằng chỉ cảm thấy đầu óc nóng lên, có loại cảm thụ nói không nên lời.

Sao lại có nữ nhân ngu xuẩn như vậy?

Không, có lẽ nàng cũng không phải ngu xuẩn, chỉ là không có ai hiểu nàng.

Thân là một Huyền Âm thể, suốt ngày nàng phải lo lắng đề phòng, áp lực như vậy bất luận kẻ nào cũng không thể tưởng tượng nổi! Cự tuyệt tất cả mọi người từ ngàn dặm. Bởi vậy không thể tín nhiệm nổi ai.

Mặc dù nàng là Linh Hải Cảnh, nhưng vẫn không có cảm giác an toàn, chỉ có trở thành Kết Thai Cảnh, mới có thể siêu thoát phàm tục, chân chính nắm giữ vận mạng của mình.

Loại cảm giác bức thiết mãnh liệt này, thậm chí vượt qua tánh mạng nàng! Đây là đấu tranh tính mạng.

Chu Hằng tràn ra rung động không rõ, đột nhiên hắn kéo một cái. Rút Hàn Vũ Liên từ trường mâu ra, một tay ôm người, nhanh chóng lui về sau.

– Buông người xuống!

Tất cả lão tổ Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh nhao nhao hét lớn, lực lượng đáng sợ cuốn tới, tạo thành từng quang ảnh như thực chất đuổi theo Chu Hằng. Người đá cũng đuổi sát phía sau, vốn hỗn chiến vì Cửu Dương Sinh Sinh Thảo bây giờ lại liên thủ truy đuổi!

Chu Hằng thôi phát Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, linh lực điên cuồng vận chuyển, tốc độ cực nhanh khiến thần thức những cường giả tuyệt thế kia cũng theo không kịp! Thần thức không thể phong tỏa, như vậy Vực cũng không thể triển khai, chỉ có thể phóng người đuổi theo.

Nhưng chung quy Chu Hằng không thể kéo dài!

Ở dưới trạng thái cực hạn này, ngay cả một phút hắn cũng không duy trì được.

– Ngu ngốc, mau ném vật kia xuống! Chu Hằng hét lớn, người này đã sắp chết, còn không chịu buông tay!

Trong mắt Hàn Vũ Liên hiện lên vẻ quật cường không cam lòng, vẫn không chịu buông tay!

Nữ nhân đần độn này!

Chu Hằng thật muốn giết người, ngươi không buông tay, hai người bọn họ sẽ xui xẻo!

Mẹ ơi, chỉ còn cách tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp!

Chu Hằng ý niệm vừa động, trong tay xuất hiện một tượng hình người.

Lão lừa đảo nói qua, gặp thời điểm nguy hiểm thì bóp nát nó! Hiện tại, đúng là lúc nguy cấp nhất.

Nếu như nó vô dụng, hắn cũng chỉ có thể trốn vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, cho dù lộ bí mật cũng không quản nhiều như vậy, người chết thì cái gì cũng không còn.

– Ba!

Tượng người bị bóp nát!

Đám lão tổ là loại nhân vật nào, sau mấy lần không thể phong tỏa Chu Hằng, từng người đều phóng đi, vây Chu Hằng lại, nhao nhao phát động công kích phạm vi lớn, giam cầm toàn bộ không gian khiến Chu Hằng không thể dịch chuyển không gian.

Vô số đạo công kích ập tới!

– Ông!

Một hình cầu màu đen bỗng nhiên hiện lên trong tay Chu Hằng, tiếp đó bành trướng lên, thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch, tất cả công kích đều đánh lên quả cầu này.

Trên trăm công kích của cường giả Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh đáng sợ đến mức nào, đủ để san phẳng núi cao!

Oanh!

Người đá cũng vung trường mâu bay đâm tới, cả người cũng bắn vào trong oanh kích kinh khủng, nhưng với thể chất mạnh mẽ của nó thì hoàn toàn coi như không có gì, mũi mâu vẫn nhắm thẳng đâm tới.

Lực lượng kinh khủng không ngừng trào ra, cường giả Hóa Thần Cảnh không ra, công kích như thế ai có thể chống đỡ nổi?

Qua một hồi lâu, vô số lực lượng rốt cục mới tan hết, bùn đất đầy trời chìm xuống, hiện ra màn đen kia. Thân ảnh người đá cũng hiện ra. Mũi mâu không thể đâm rách màn đen mà mạnh mẽ bị cản lại.

Không bị thương chút nào!

Tại sao có thể như vậy!

Người xem chiến đấu xung quanh, cho dù là cường giả Linh Hải Cảnh cũng không để ý hình tượng há to miệng, hoàn toàn không thể tin nổi vào hai mắt mình.

– Thiệt là, lão nương bị nhốt lâu như vậy, vất vả lắm mới ra ngoài hít thở không khí nổi, các ngươi lại hoan nghênh lão nương kiểu vậy sao? Một thanh âm quyến vù mà vừa cay cú vang lên. Quả cầu màu đen bỗng nhiên tách ra, biến thành hai

cái cánh khổng lồ bắn về không trung.

Thình thịch, người đá bị lực lượng kinh khủng đánh bay, rơi vào bùn đất phía xa.

Che phủ bầu trời, che lấp mặt trời!

Mỗi một cái cánh ít nhất dài mười dặm, ngay cả mặt trời cũng bị che lại. Phía dưới là một mảng tối. Mà ở giữa hai cánh là một nữ tử, chiều cao thân thể không giống người thường.

Một nữ nhân có cánh dài đỡ được hơn trăm cường giả oanh kích loạn xạ!

Ma nữ tuyệt thế!

Nàng đạp hư không, hai cánh sau lưng mau chóng co rút lại, biến thành dài ba xích nhẹ nhàng vũ động sau lưng nàng. Dị tộc nhân!

Nữ tử này tràn đầy vẻ đẹp hoang dã, người cũng mặc một bộ quần áo da màu đen bó sát, cổ áo chẻ sâu, chẳng những có thể nhìn thấy hai rãnh vú sâu, mà hai quả cầu ngọc cũng lộ ra ba phần.

Bờ eo mảnh mai nhỏ có thể nắm hết, mông mượt mà lớn vểnh lên tôn hai đùi ngọc càng thêm thon dài.

Tóc dài màu tím, cánh sau lưng màu đen, mà ở trên mông tròn đầy đặn kia lại có một cái đuôi dài một trượng nhẹ nhàng vẫy vẫy.

Đây tột cùng là người gì, thực lực sao lại khủng bố như vậy?

Từ khi Vạn Cổ Đại Đế ngã xuống, thế gian đã không còn cường giả Hóa Thần Cảnh nữa, chẳng lẽ trước mắt này chính là một vị! Nếu không thì, làm sao có thể đỡ được nhiều công kích của cao thủ như vậy?

Nếu là một vị đại năng, kết cục toàn bộ thiên hạ sẽ trở nên long trời lỡ đất!

Người đá nhảy dựng lên, máu đỏ trong mắt lộ ra vẻ vô cùng sợ hãi. Rất khó tưởng tượng được một khối tượng đá lạnh như băng lại nhân tính hóa như vậy, nó đột nhiên thu hồi trường mâu quay đầu bỏ chạy, dứt khoát mà kiên quyết.

– Tôn giá là ai? Một gã lão tổ Kết Thai Cảnh hỏi.

– Phốc!

Ánh sáng đen nhoáng lên một cái, đỉnh đầu lão tổ Kết Thai Cảnh kia lập tức xuất hiện một đoạn đuôi. Vẻ mặt hắn vẫn rất khó tin, nhưng tinh khí thần toàn thân không ngừng trôi đi, sinh mệnh lực cấp tốc xói mòn.

Đầu đuôi rung lên, lập tức rụt trở về, một lần nữa lay động sau tóc tím nữ nhân.

Thình thịch, lão tổ Kết Thai Cảnh kia từ giữa không trung ngã xuống, sinh cơ hoàn toàn không còn. Mất đi linh lực bảo hộ, máu thịt hắn nhanh chóng bị độc tố ăn mòn, trong nháy mắt biến thành một bộ xương khô màu trắng trong suốt.

Cũng chỉ vì muốn hỏi một câu liền bị mạt sát một cách vô tình!

Nữ nhân này đúng là tâm ngoan thủ lạt!

Nhưng mà ngay cả lão tổ Kết Thai Cảnh cũng bị tiện tay hủy diệt không chút báo trước, ở trước mắt thực lực khủng bố như vậy, ai dám lên tiếng chỉ trích?

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn trường trở nên tĩnh mịch.

– Ồ, màu máu tươi thật xinh đẹp! Không biết bao nhiêu năm ta chưa thấy rồi?

Mỹ nữ dị tộc kia vỗ tay trắng nõn yêu kiều cười rộ lên, sau đó quay đầu lại nói với Chu Hằng: – Chủ nhân thân ái, cần lão nương… giết chết toàn bộ những người này không? Cái đuôi phía sau nhẹ nhàng lắc lắc, tản phát ra một loại phong tình.

Nhưng mà Chu Hằng vừa tận mắt nhìn thấy cái đuôi này đâm xuyên đầu một gã lão tổ Kết Thai Cảnh, sao lại nổi lên được chút phong tình nào. Hắn ngẩn ra, nói: – Ngươi là ai?

– Ta là người hầu của ngươi, ngươi có thể ra lệnh cho ta làm bất cứ chuyện gì! Mỹ nữ dị tộc phong tình vạn chủng vẫy vẫy đuôi, đôi mắt đẹp chớp chớp, tràn đầy quyến rũ mê hoặc.

Lời này vừa nói ra, mọi người đều hiện lên vẻ hâm mộ, tuy rằng bọn họ còn không biết Chu Hằng là ai.

Sự đáng sợ của mỹ nữ dị tộc này đến bực nào mỗi người đều thấy được, lão tổ Kết Thai Cảnh cũng không thể địch nổi nàng, có cường giả như vậy làm người hầu, ngẫm lại cũng khiến người ta hưng phấn muốn chết.

Hơn nữa, đây còn là mỹ nhân kiều diễm vô cùng, tuy rằng có đuôi dài, còn có cánh có vẻ rất quái dị, nhưng cũng có một phen tư vị khác, không phải sao?

Chu Hằng nhướng mày, nếu tượng người này nghe lời như thế, lão lừa đảo sao không để tới lúc bất đắc dĩ cho mình dùng? Giữ lại cho mình dùng, chẳng những có thể làm tay đấm, lại có thể ấm giường!

Trong đó khẳng định còn có ẩn khúc!

– Ngươi có thể cứu nàng không? Chu Hằng nâng Hàn Vũ Liên lên, nữ nhân này chỉ còn lại nửa cái mạng, nhưng mà tay phải vẫn nắm chặt Cửu Dương Sinh Sinh Thảo không buông, sức mạnh của cỗ cố chấp kia đáng sợ vô cùng.

Chương 283: Một yêu cầu

– Chủ nhân, ta tinh thông giết người, cứu người nhàm chán cỡ nào, người ta lười học lắm! Mỹ nữ dị tộc cười khanh khách nói, áo da ôm vú không ngừng xóc nảy, gợi cảm vô cùng.

Nghe nàng nói xong, mọi người đều không tự chủ được lui về phía sau, cho dù lão tổ Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh cũng không ngoại lệ, mỹ nữ dị tộc này cường đại đã vượt xa tưởng tượng của bọn họ rồi!

Thế gian… Lại vẫn còn Hóa Thần Cảnh tồn tại!

Nàng đến tột cùng là ai! Từ nơi nào tới đây! Vì sao trước kia chưa từng nghe nói qua.

Mọi người lui lại vài bước sau đó nhao nhao lấy ra Thuấn di phù, hưu hưu hưu, từng bóng người hư không tiêu thất.

Mỹ nữ dị tộc này thực lực mạnh đến đáng sợ, khiến các cường giả Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh đều sợ tới phát khiếp, sợ đi chậm một bước sẽ bị nàng nói giết liền giết, không tiếc tế xuất ra Thuấn di phù trân quý.

Tới nơi này tranh đoạt Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, mọi người đều cẩn thận tỉ mỉ, người nào cũng chuẩn bị một tấm Thuấn di phù, dù sao cho dù cường giả Thần Anh Cảnh cũng không dám nói sau khi lấy được thần dược có thể ung dung bỏ chạy.

Chỉ nháy mắt, giữa sân chỉ còn lại có Chu Hằng, Hàn Vũ Liên, mỹ nữ dị tộc ba người mà thôi.

– Ngươi là ai? Chu Hằng không dám có chút sơ suất, lời cảnh cáo của lão lừa đảo hãy còn bên tai, thu một người thực lực so mạnh hơn mình làm nô, sau lưng của hắn vừa không có nhân vật cường đại làm chỗ dựa, làm sao có thể an lòng.

– Chủ nhân, đây là một yêu cầu sao? Mỹ nữ dị tộc yêu kiều nói, đôi mắt đẹp chớp chớp, toát ra mị lực mê người.

– Không phải! Chu Hằng lắc lắc đầu.

– Thật đáng tiếc! Mỹ nữ dị tộc lộ ra vẻ tiếc nuối, nhưng lập tức lại trở nên hưng trí bừng bừng, vươn một cánh tay mềm mại như ngó sen cười nói:

– Chủ nhân, có muốn hôn nhẹ người ta không, thậm chí, có thể làm chút chuyện xuân sắc nha!

– Ngươi hy vọng ta làm như vậy? Chu Hằng hỏi, một tồn tại vô thượng có thể đánh cho cường giả Thần Anh Cảnh đều tè ra quần bỏ chạy, không ngờ dùng sắc dụ một Sơn Hà Cảnh nho nhỏ như hắn. Muốn nói trong đó không có uẩn khúc hắn tuyệt đối không tin.

– Chủ nhân, đây là một yêu cầu sao? Mỹ nữ dị tộc lại hỏi.

Những lời này, nàng hỏi hai lần!

Chu Hằng trong lòng vừa động, vừa rồi hắn hỏi tên họ của đối phương, đối phương tránh không đáp, đây căn bản không phải thái độ của người hầu nói với chủ nhân! Nhưng nếu như nói, đó là một yêu cầu thì đối phương nhất định phải trả lời?

Mà lão lừa đảo còn nói không đến bất đắc dĩ không nên dùng tượng người, như vậy, có thể như vậy hay không?

Chu Hằng cười cười, nói: – Có phải ta đưa ra yêu cầu, ngươi làm xong rồi, có thể đạt được tự do hay không?

Mỹ nữ dị tộc lập tức ngẩn ra, lộ ra vẻ kinh ngạc.

– Quả nhiên là như vậy! Chu Hằng gật gật đầu, nói:

– Như vậy, ta có thể đưa ra mấy yêu cầu?

– Chủ nhân, đây là một yêu cầu sao? Mỹ nữ dị tộc lần thứ ba nói lời này, chỉ là lần này ánh mắt nàng không tốt mấy, cái miệng nhỏ nhắn chu lại hờn dỗi.

– Không phải! Chu Hằng lắc lắc đầu.

– Thật là đáng tiếc, vậy lão nương cũng không muốn trả lời! Hình tượng mỹ nữ dị tộc này đại biến, lúc trước còn là thái độ hạ nhân thận trọng, hiện tại lại quay gót 180 độ, cả người ngửa nằm trên không trung, dường như đang ngủ vậy.

Đúng là bộ dáng yêu nữ hào phóng!

Nàng nghiêng mặt sang một bên, nói: – Ngươi không sợ ta làm thịt ngươi sao?

Chu Hằng trong lòng lạnh lẽo, đại nhân vật này tuyệt đối là tồn tại Hóa Thần Cảnh. Nếu như muốn xuất thủ với hắn, hắn căn bản ngay cả cơ hội ý niệm trong đầu vừa động tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cũng không có.

Thậm chí, cho dù tiến vào bảo tháp cũng có thể bị đối phương mạnh mẽ bắt được.

Nhưng hắn lại là cười to, nói: – Nếu ngươi muốn hạ thủ, cần gì phải nói nhảm với ta nhiều như vậy! Chỉ sợ, không thể đả thương chủ nhân của ngươi được, đây là hạn chế của ngươi sao?

– Xú tiểu tử. Đầu óc còn linh hoạt lắm! Dị tộc mỹ nhân trên không trung đá một cái, khóe miệng gợi lên vẻ tươi cười, nói: – Được rồi. Lão nương thấy ngươi cũng là người thông minh, vậy nói thẳng đi!

– Lão nương gọi là Nạp Lan Yêu Nguyệt, bị một tên khốn kiếp bắt, sau đó bị phong ấn vào trong tượng người, nếu như ai bóp vỡ tượng người, đó chính là chủ nhân của lão nương, lão nương nhất thiết phải đáp ứng hắn một yêu cầu! Tuy nhiên, sau khi hoàn thành yêu cầu, lão nương sẽ được tự do!

– Xú tiểu tử, ngươi có yêu cầu gì nhanh nói đi, bảo lão nương lên giường với ngươi cũng được.

– Hì hì, công phu trên giường của lão nương tuyệt đối là nhất lưu, bảo đảm ngươi sẽ vừa lòng!

Nói xong lời cuối cùng, nàng nghiễm nhiên đã biến mình thành nữ nhân thanh lâu, dùng ánh mắt tràn đầy mê hoặc khiêu khích Chu Hằng, còn le lưỡi nhỏ thơm tho liếm đôi môi đỏ mọng, hai mắt mê ly, liên tục làm ra vẻ quyến rũ.

Chu Hằng chợt cảm thấy có cổ tà hỏa từ bụng dâng lên, hắn hừ một tiếng, nói: – Yêu cầu của ta rất đơn giản, cứu nàng! Hắn ôm lấy Hàn Vũ Liên.

– Lão nương chỉ biết giết người, sẽ không cứu người, ngươi tên tiểu vương bát đản này, có yêu cầu gì nói nhanh một chút, đừng để lão nương nổi đóa! Nạp Lan Yêu Nguyệt đột nhiên nổi khùng, một tay chụp Chu Hằng xách lên.

Bộ ngực của nàng cực kỳ hùng vĩ, mặt của Chu Hằng dán chặt lên bầu ngực cao vút, mũi còn ngửi được hương thơm mê người khiến hắn dâng lên cỗ cảm giác chiếm hữu mãnh liệt.

– Thân là hạ phó, còn vỗ lễ với chủ nhân sao? Chu Hằng buồn bực nói, hiện tại không phải lúc làm chuyện như vậy.

Nạp Lan Yêu Nguyệt mị nhãn loạn chuyển, hừ một tiếng, nói: – Lão nương đây là dùng thân thể mình khao chủ nhân, ngươi còn không thỏa mãn? Nàng lại dùng lực, toàn bộ khuôn mặt Chu Hằng đều bị nhét vào giữa hai đỉnh đầu v* kia.

Con bà nó, đây không phải là ép người ta sao?

Nữ tử này không phải là Yêu tộc giỗng như hồ ly chứ, sao lại cả người mùi thơm cơ thể cũng chọc người như vậy, tuy rằng trong đầu Chu Hằng thanh minh, nhưng mà huyết dịch toàn thân lại sôi sục, vật kia trong nháy mắt cứng rắn như sắt.

– Khanh khách! Nạp Lan Yêu Nguyệt rút hắn từ ngực ra, một bàn tay ngọc hại vơ tới chân hắn, bắt được chỗ ngẩng cao kia, cười quyến rũ nói: – Chủ nhân, muốn người ta đi trừ hoả cho ngươi hay không?

– Cút về! Chu Hằng phẫn nộ quát.

– A… Nạp Lan Yêu Nguyệt cả kinh kêu lên một tiếng, trong nháy mắt cả người thu nhỏ lại, nhưng lại bị biến thành tượng người cao nửa xích.

Còn có thể như vậy?

Chu Hằng cầm lấy tượng người, dùng ngón cái nhẹ nhàng cà cà mặt ngoài, lập tức, một dòng nước xiết không hiểu từ tượng người truyền tới. Lúc hắn vừa mới nhận được tượng người cũng từng có cảm giác như vậy, nhưng khi đó cũng không nghĩ nhiều, không nghĩ tới đây là phản ứng của chân thân.

Hắc hắc, vừa rồi trêu chọc mình rất vui vẻ sao?

Chu Hằng quét nhìn Hàn Vũ Liên, lập tức thu hồi tâm tình trêu chọc lại, ném tượng người vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. Hắn nhíu nhíu mày. Bên người hắn cũng không có linh đan diệu dược khởi tử trở lại, làm cách nào cứu người đây?

Linh đan diệu dược?

Bản thân Hàn Vũ Liên không phải là vậy sao?

Thời điểm Huyền Âm thể đang tự mình thiêu đốt, có thể khu trừ hết thảy hiệu quả tiêu cực, cường đại như Đồng Tâm Kết đều giải được, là siêu cấp tiên đan chân chánh! Đương nhiên, nếu như không được âm dương thông nhau, như vậy sẽ bị tiết hết nguyên âm mà chết.

Nhưng mà Chu Hằng lại khác. Hắn dùng Kim Dương Thảo vương, thể chất cực dương, vừa vặn cùng bổ với Huyền Âm.

Mấu chốt là, hắn hạ thủ được sao?

Cũng không phải trên mặt đối phương có hai vết sẹo lớn dọa người ảnh hưởng tới tâm tình, sức hấp dẫn của Huyền Âm thể xa xa dung mạo đẹp xấu. Nhưng mà nữ nhân này là cô cô của Hàn Diệc Dao a, về sau bảo hai nàng làm sao ở chung đây?

Với chiếm hữu mãnh liệt của hắn. Tuyệt đối không có khả năng để nữ nhân cùng chung đụng với mình chạy trốn!

Vẫn là cứu người quan trọng nhất!

Dù sao bên cạnh hắn đã có một đôi mẹ con, còn sợ gì chứ?

Chu Hằng biết đây là mình tự tìm cớ, Huyền Âm thể hấp dẫn với thể chất hắn quá lớn, giống như hai khối nam châm, trời sinh hút nhau, hắn trước kia tuy rằng kiệt lực kháng cự loại mê hoặc này. Nhưng chỉ cần có lý do thích hợp, hắn cũng không ngại bị hấp dẫn.

Thời gian không nhiều, nhất thiết phải mau chóng quyết định!

Chu Hằng cũng không phải người hay chần chừ, trong nháy mắt đã làm ra quyết định, hắn tế ra Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, phóng đại, cửa mở ra, hắn ôm Hàn Vũ Liên đi vào.

Bên ngoài trống trải. Trong nháy mắt Cửu Huyền Thí Luyện Tháp thu nhỏ lại thành hạt cát bé tí, lẫn vào trong bùn đất.

– Vù!

Một đạo sương mù đen cuốn qua, dừng ở chỗ Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, là một kẻ có khuôn mặt nhân loại.

– Kỳ quái…

Mặt đen này phát ra một đạo thần thức dao động, trong nháy mắt lại hóa thành sương khói tán đi. …

– Chu Hằng! Chúng nữ lập tức tiến lên đón, khi nhìn thấy hắn ôm Hàn Vũ Liên máu me dầm dề, đều lộ ra vẻ nghi hoặc.

– Các ngươi đều đi lên lầu hai đi! Chu Hằng phẩy tay. Thân là chủ nhân Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, ở trong bảo tháp, hắn có được vô thượng quyền uy, chúng nữ cùng Tiểu Hôi lập tức bị đưa đến tầng thứ hai.

Chuyện kế tiếp, không nên bị người khác nhìn thấy.

– Hàn tiền bối. Ta bây giờ là vì cứu ngươi, ngươi ngàn vạn lần đừng để trong lòng! Chu Hằng hai tay hợp thành chữ thập nói, nhưng lập tức lại rút ra, mình nói năng lộn xộn cái gì vậy!

It nói nhảm, làm nhiều vào.

Hắn bắt đầu cởi áo, thắt lưng cho Hàn Vũ Liên, bởi vì cũng không phải sở trường cởi áo cho người, hai tay hắn phất qua, linh lực như kiếm, áo vải trên người Hàn Vũ Liên nhao nhao rơi xuống, với tu vi Sơn Hà Cảnh tự nhiên có thể làm y phục vỡ nát mà không bị tổn thương tới da.

Không nhìn hai vết sẹo dữ tợn kia, từ dưới cổ, thân thể Hàn Vũ Liên tuyệt đối hoàn mỹ không sứt mẻ, ngọc phong cao ngất rất tròn, lại trắng như tuyết, bụng bóng loáng bằng phẳng, cái mông cao thẳng tạo thành đường cong mê người, tròn mà không béo, hai chân dài thẳng tắp tinh tế, chân ngọc xinh xắn, 10 ngón chân, ngón tay màu phấn hồng, lộ ra mê hoặc mãnh liệt.

Chu Hằng cúi đầu, nhìn ánh mắt Hàn Vũ Liên, trong mắt kia sớm đã vô cùng phẫn nộ, ai oán, như muốn thiêu cháy người vậy.

Hàn Vũ Liên là bị tử thương, bị vây ở trạng thái sắp chết, nhưng mà lúc này thần trí lại vô cùng thanh tỉnh, nàng “Thấy rõ” bộ mặt thật sự của Chu Hằng, vô cùng tà ác!

Quả nhiên, nam nhân này đánh chủ ý lên thân thể nàng!

Không phải sao?

Nàng hiện tại vô cùng xấu xí, lại cách cái chết không xa, cho

dù võ giả Tụ Linh Cảnh cũng không liếc nhìn nàng một cái – võ giả giống bậc cao như Chu Hằng còn thiếu mỹ nữ sao?

Như vậy, đáp án chỉ có một, hắn muốn cướp đoạt tu vi cả đời của mình!

Hận thương thiên!

Nàng đau khổ giữ trên trăm năm, rốt cục bước vào Linh Hải Cảnh, cách giải thoát chân chính chỉ thiếu chút nữa, cuối cùng lại thất bại trong gang tấc, còn bị rơi vào tay kẻ xấu! Hơn nữa, còn là người đã hại chết cháu gái Hàn Diệc Dao của nàng!

Hận! Hận! Hận! Hận!

Chẳng những trinh tiết của cô cháu đều bị tiểu nhân tà ác này đoạt đi, lại còn bị bồi thường tính mạng, còn đem tu vi cả đời cho hắn!

Sao có thể không khổ tâm!

Hàn Vũ Liên hiện tại ngay cả một ngón tay cũng không có cách nào nhúc nhích, nhưng trong mắt lại là sát khí cuồng bạo, nàng vẫn có một cơ hội!

Chương 284: Chữa thương

Lúc Huyền Âm thể hoàn toàn thả ra, có thể khu tịnh hết thảy trạng thái không tốt, trị hết thảy thương thế, nhưng chỉ trong nháy mắt ngắn ngủn, sau đó nguyên âm tẫn tiết, bao gồm sinh mệnh chi hỏa, làm giá y cho người khác.

Trong nháy mắt này, nàng có thể khôi phục tu vi Linh Hải Cảnh, sau đó giết chết Chu Hằng!

Giết! Giết! Giết!

Nàng nhất định phải giết chết tên tiểu nhân hèn hạ này, vì mình, còn báo thù cho Hàn Diệc Dao!

Hàn Vũ Liên tín niệm kiên định, một cỗ ý niệm không cam lòng bất khuất giúp nàng luôn bảo trì thanh tỉnh, tuyệt không thể bị hôn mê. Nhưng vào lúc này, Chu Hằng cúi đầu, hôn lên vết sẹo trên mặt nàng.

Ông, trong đầu Hàn Vũ Liên trở nên hỗn loạn!

Vì sao!

Nàng biết hai vết sẹo lớn của mình dọa người cỡ nào, thậm chí mình nhìn qua gương một lần liền hủy tất cả mọi thứ trong phòng. Nàng đã từng là một tuyệt đại mỹ nhân, hiện tại lại trở thành nữ tử xấu xí, chênh lệch như vậy chẳng khác nào dòng sông mà mặt biển, lấy tâm tính Linh Hải Cảnh của nàng cũng không cách nào chấp nhận!

Nhưng mà Chu Hằng không ngờ hôn vết thương của mình, còn dịu dàng như vậy… Vì sao? Muốn cướp đoạt tu vi của nàng rất đơn giản, nhắm mắt lại làm là được rồi!

Đúng rồi, hắn nhất định biết mình có cơ hội thiêu đốt trong nháy mắt, sẽ khôi phục tất cả thực lực, sợ nàng quay giáo một kích! Đúng là tiểu nhân hèn hạ vô sỉ, không ngờ còn dùng ám chiêu như vậy để mê hoặc nàng!

Uổng nàng còn dâng lên cảm động!

Nàng oán hận, chỉ cảm thấy một bàn tay lách qua háng chân mình, không vỗ về chơi đùa vài cũng đã nước phù sa tràn trề, trở nên ướt át.

– Vũ Liên, chúng ta bắt đầu rồi! Trong thanh âm nam nhân dịu dàng, hai người đã kết hợp với nhau.

Hàn Vũ Liên vẫn không nhịn được nhắm đôi mắt đẹp lại, tình cảm chưa bao giờ được thể nghiệm kịch liệt dâng lên, để cho nàng có một loại khoái cảm toàn thân đều sắp nổ tung.

Đây là nam nữ hoan ái?

Thật là tuyệt vời a!

Hàn Vũ Liên cũng không hận Chu Hằng xâm phạm nàng, ngược lại, cố ý cô lập, bài xích người khác, nàng trở nên vô cùng tịch mịch, khoái cảm mảnh liệt như vậy khiến nàng phiêu bồng, dù sao cũng phải chết. Điên cuồng một hồi thì như thế nào?

Nàng hận, Chu Hằng là tiểu nhân, hận thiên địa bất công, tại sao lại để nàng sinh ra là Huyền Âm thể chứ!

Không cam lòng!

Nàng cũng là nữ nhân, hơn nữa còn là đại mỹ nhân tuyệt thế thiên hương quốc sắc, vì sao không thể giống nữ nhân khác, tìm được một người mình thích. Thậm chí thích nam nhân cùng mình vượt qua quãng đời còn lại.

Vì sao nàng lại phải nơm nớp lo sợ, coi chừng thân thể mình, thậm chí bị buộc tự hủy dung nhan?

Nàng vẻ ngoài lạnh lùng, kỳ thật nội tâm đã sớm biến thái rồi! Sống như vậy trong thời gian dài, ai lại không biến thái chứ?

Nàng gần như điên cuồng hưởng thụ Chu Hằng tấn công, nếu không phải bị thương quá nặng không thể nhúc nhích, thậm chí nàng sẽ cưỡi ngược lên Chu Hằng. Nếu ván đã đóng thuyền, chỉ có thể đi về phía trước!

Một hồi nữa thì cũng chết thôi!

Trong ánh mắt của Hàn Vũ Liên chớp động vẻ khoái ý điên cuồng, thậm chí nàng có chút đam mê cảm giác bây giờ, thậm chí có điểm cảm kích Chu Hằng để cho nàng trước khi chết cảm nhận được lạc thú nam nữ, để cho nàng đến chết không còn là một xử nữ hủy dung xấu xí lạnh như băng!

Rất nhanh, ngay lúc nàng hưởng thụ khoái cảm mãnh liệt, Huyền Âm thể bắt kịch liệt bùng cháy. Vết sẹo của nàng lấy tốc độ trong nháy mắt khép lại, trong nháy mắt lỗ thủng ở ngực nhanh chóng biến mất, vết sẹo trên mặt lập tức biến mất, hiện ra khuôn mặt xinh đẹp mê chết người ta.

Đáng tiếc tất cả cũng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, lập tức sẽ biến mất!

Trong người Hàn Vũ Liên tràn ngập lực lượng đáng sợ, mà nàng cũng có thể cảm ứng được, vô tận lực lượng của mình đang điên cuồng vọt tới thân thể Chu Hằng, lực lượng của nàng, sinh mệnh lực của nàng đều đang nhanh chóng trôi qua.

Chết đi!

Nàng đẩy ra một chưởng, đánh vào ngực Chu Hằng.

Nữ nhân ngốc này!

Bị một chưởng nặng nề oanh kích, Chu Hằng liên tục thổ huyết, nhưng mà hai tay hắn lại ôm chặt Hàn Vũ Liên, chết cũng không buông.

Nếu như lúc này hắn bị đánh bay, âm dương giao hợp dừng lại giữa chừng, Hàn Vũ Liên không có dương khí bổ lại, sẽ lập tức tử vong!

Nữ nhân này, một chút cũng không để cho người ta bớt lo!

Chu Hằng cắn răng, nếu hắn không có thể chất vượt qua pháp khí Sơn Hà Cảnh, hiện tại khẳng định đã xong đời rồi! Nhưng mà đó là một kích toàn lực của Linh Hải Cảnh a, trúng một kích đó nơi buồng tim trên ngực hắn lõm sâu một dấu bàn tay, 4 cây xương sườn gãy đoạn, thiếu chút nữa đâm vào tim hắn.

Hắn cắn lên vai Hàn Vũ Liên, trong lúc đau nhức không ngờ đạt tới cực khoái, bắt đầu đáp lại dương khí cho đối phương, hình thành một vòng tuần hoàn hoàn mỹ.

Âm dương cùng sinh, sinh sôi không thôi.

Hàn Vũ Liên đang định đánh ra chưởng thứ hai liền ngừng lại!

Nàng cảm thấy linh lực và sinh mệnh lực đang được tặng lại, làm dịu đi thân thể vừa mới héo rũ của nàng, tốc độ rất nhanh, rất nhanh để cho nàng khôi phục được trạng thái đỉnh cao. Không chỉ như thế, linh lực của nàng lại đang tăng trưởng, dường như Chu Hằng mới là Huyền Âm thể, đang cho nàng ưu đãi.

Âm dương tương hỗ!

Hai người ép cổ lên nhau, rất nhanh đều đình chỉ mấp máy, chỉ còn lại tiếng hít thở dốc ồ ồ.

Chu Hằng chỉ cảm thấy ngực đau dữ dội, đó chính là một chưởng toàn lực của Linh Hải Cảnh à, không bị một chưởng nện chết đã là thiên đại vận khí! Hắn nhìn khuôn mặt xinh đẹp hoàn mỹ của Hàn Vũ Liên, miễn cưỡng rặn lên vẻ tươi cười nói: – Ta cưỡi lên ngươi một lần, ngươi đập ta một chưởng, chúng ta huề rồi chứ?

Hàn Vũ Liên lập tức dở khóc dở cười, tên này lúc này còn đùa bỡn được! Đã biết Chu Hằng chỉ thật lòng cứu mình, thái độ của nàng tự nhiên chuyển biến rất lớn, trong hai mắt tràn đầy nhu tình, hai cánh tay ngọc mềm mại không xương siết lấy cổ Chu Hằng, nàng thổ khí như lan, nói: – Cám ơn ngươi!

Cảm tạ cái gì? Làm nàng sung sướng?

Lời này Chu Hằng không dám che mặt nói, ít nhất không phải hiện tại, hắn chết thì không chết được, nhưng mà ngực bị thương cũng không phải giả dối!

– Không phải vì ngươi đã cứu ta, mà là để cho ta… Cảm nhận được khoái hoạt làm nữ nhân! Hàn Vũ Liên lộ ra nụ cười mê người, mơn trớn khuôn mặt Chu Hằng: – Trước kia ta thường xuyên sinh ra ảo tưởng không thực tế, có thể giống như nữ nhân khác, giúp chồng, dạy con, hưởng thụ niềm vui ngày tháng! Ta cũng không phải nữ nhân cường thế, ta cũng không muốn tập trung tu luyện, nhưng dưới tình thế bức bách, ta không thể không làm!

Nàng quả thật đủ đáng thương, giống Hàn Diệc Dao! Cho nên mới phải liều mạng cướp đoạt Cửu Dương Sinh Sinh Thảo,

trong lòng nàng kỳ thật đã sớm chuẩn bị cái chết rồi, cho nên muốn đọ sức đánh một trận.

Chu Hằng trong lòng thương tiếc, nhưng lại muốn ra sức đánh mông nữ nhân này, đúng là rất ngu xuẩn!

– Chu Hằng, Chu Hằng, yêu ta nhiều hơn đi! Hàn Vũ Liên mị nhãn như tơ, mới nếm thử tư vị tình yêu, đặc biệt một còn là nữ nhân tuyệt vọng tự cho rằng cả đời không thể được nam nhân yêu, giờ phút này động tình như lửa.

– Ta đã thề, nếu yêu một nam nhân, vậy bất kể hắn xấu xí, tà ác như thế nào, ta đều điên cuồng cùng hắn, cho dù cùng nhau xuống địa ngục, cũng cùng trở thành ma điên!

Chu Hằng cười khổ một tiếng, nói: – Ta cũng không phải Huyền Âm thể, có thể loại bỏ được thương thế, nói sau ta cũng không phải lần đầu tiên!

Hàn Vũ Liên cười ha ha, nàng còn buông thả hơn Hàn Diệc Dao, hôn Chu Hằng một cái nói: – Phu quân, về sau ta nhất định hết mực yêu thương ngươi!

Đúng là một nữ nhân biến thái!

Chu Hằng thầm nói trong lòng, nhưng lại không thể không

thừa nhận, nữ nhân si ngốc như vậy khiến hắn cực kỳ hưng trí.

– Ta dạy cho ngươi Thiên Dương Địa Âm Công!

Dùng ngộ tính của Hàn Vũ Liên, muốn hoàn toàn lĩnh ngộ bộ công pháp này cũng chỉ mất nửa ngày mà thôi, cuối cùng nàng hiểu rõ bộ công pháp này, lập tức không kịp chờ đợi đẩy ngã Chu Hằng, bắt đầu hành trình nữ kỵ sĩ.

Một lần lại một lần, Hàn Vũ Liên buông ra sự điên cuồng của mình, một mình cùng Chu Hằng triền đấu ba ngày ba đêm, sau đó mới chung cáo thu binh, bắt đầu ở một bên vận chuyển linh lực, tiêu hóa ưu đãi mấy ngày này lấy được.

Huyền Âm thể tuy rằng lần đầu chung đụng có hiệu quả lớn nhất, nhưng trời sinh cùng Kim Dương Thảo vương hỗ tương, sau vài lần hiệu quả kém đi rất nhiều, nhưng mà ưu đãi lại luôn có.

Thương thế của Chu Hằng cũng đã khép lại, cũng ngồi xếp bằng, tấn công cảnh giới Sơn Hà nhị trọng thiên.

Hàn Vũ Liên đã có tu vi Linh Hải Cảnh, hai người lại song tu, ưu đãi hắn chiếm được, được mạnh mẽ thúc đẩy tu vi hắn lên Sơn Hà nhất trọng thiên đỉnh phong, có thể bắt đầu tấn công cảnh giới cao hơn.

Trong không gian đan điền, thần thức Chu Hằng vũ động hắc kiếm, tiếp tục mở rộng nội thế giới, núi cao sông lớn hình thành, toàn bộ nội thế giới càng thêm bao la bát ngát.

Vẻn vẹn chỉ nửa tiếng, hắn đã mở hai mắt, xương cốt cả toàn thân bạo vang, được linh khí thiên địa thanh tẩy, lực lượng hắn tăng vọt!

Sơn Hà nhị trọng thiên!

Nếu bên cạnh hắn đều là Huyền Âm thể thì tốt biết bao!

Chu Hằng không biết đủ thầm nghĩ, bên kia Hàn Vũ Liên cũng khó khăn lắm mới tiêu hóa xong tất cả ưu đãi, quay sang hắn cười quyến rũ. Hắn sãi bước đi qua, một tay đặt Hàn Vũ Liên lên giường.

Hàn Vũ Liên động tình như lửa, rất tự giác vểnh cái mông đầy đặn lên, nghênh đón Chu Hằng tiến vào.

– Ba!

Một tiếng trầm đục vang lên, nàng chỉ cảm thấy mông đau rất, đúng là ăn một vỗ.

– A.. Nàng yêu kiều hừ lên, mị nhãn như tơ, quay đầu ai oán nhìn Chu Hằng, bách mị lan tràn: – Phu quân, ngươi sao lại đánh người ta?

– Ngươi không nên đánh sao?

Chu Hằng chính là chờ đợi cơ hội này, nữ nhân ngốc này thiếu chút nữa đã hại chết cả hai người, không dạy dỗ một trận không được.

– Bốp! Bốp! Ba!

Chu Hằng càng đánh càng mạnh, mà Hàn Vũ Liên cũng không vận dụng lực lượng Linh Hải Cảnh phản kháng, ngược lại dường như đang hưởng thụ, bởi vì rất nhanh Chu Hằng phát hiện dưới váy nàng đã ướt sũng, hiển nhiên tràn ra không thể vãn hồi.

Hắn không khỏi vỗ nhẹ xuống, dùng tay sờ một cái, nước phù sa trắng mịn, tràn đầy lửa nóng.

– Phu quân, xin tiếp tục trừng phạt ái thê không nghe lời ngươi đi!

Hàn Vũ Liên lắc lắc mông nói, buồng vú buông xuống kinh tâm động phách.

Chu Hằng thiếu chút nữa phun máu mũi, tạo nghiệt à!

Hắn không khách khí đánh tiếp, tự nhiên lại có một phen oanh oanh yến yến. …

Lại giằng co hơn nửa ngày, Chu Hằng mới đưa Tiêu Họa Thủy các nàng và Tiểu Hôi từ tầng thứ hai ra.

– Đại khốn nạn, người ta muốn cắn chết ngươi! Phong Liên Tình đánh tới: – Ngươi làm hại người ta bao nhiêu ngày không có cơm ăn, người ta thật muốn nổi giận.

Lúc Chu Hằng đuổi các nàng tới tầng hai, không chuẩn bị đồ ăn thức uống cho các nàng, là một tên ăn tạp, nha đầu hoang dã tự nhiên cực kỳ khó chịu! Mọi người đều cười ha hả.

Chương 285: Đưa đi

– Chu, Hằng! Ứng Mộng Phạm cũng nhào ra, tuy nhiên nàng rất không vui, cái miệng nhỏ nhắn mê người lại chu lên, giống như một hài tử buồn phiền.

Nàng vốn là vậy mà.

– Hả! Hàn Vũ Liên lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, nàng cũng không nhận ra vị đệ nhất mỹ nữ đế đô ngày xưa này, nhưng cũng cảm ứng được khí tức Huyền Âm thể trên người đối phương, tương hợp với nhất mạch của mình.

– Nàng là ai? Nàng quay đầu nhìn về phía Chu Hằng, vẻ mặt tràn đầy kinh ngạc. Ở bên cạnh Chu Hằng không ngờ xuất hiện ba Huyền Âm thể, chuyện này không khỏi cung quá trùng hợp đi.

– Ứng Mộng Phạm!

– Cái gì, Ứng Mộng Phạm! Nàng không phải mất tích mười mấy năm rồi sao? Hàn Vũ Liên còn kinh ngạc hơn.

– Từ từ sẽ kể cho ngươi nghe! Chu Hằng vuốt tóc dài Ứng Mộng Phạm vắt lên người mình, sau đó vung tay đánh văng Phong Liên Tình ra ngoài, nha đầu hoang dã này không ngờ ác ôn cắn tay hắn.

Hắn giới thiệu cho chúng nữ, Tiêu Họa Thủy tam nữ lập tức ỉu xìu.

Bởi vì ba người các nàng là nô, mà Hàn Vũ Liên là thê thiếp, địa vị hoàn toàn bất đồng.

Dưới yêu cầu mãnh liệt của Phong Liên Tình và Ứng Mộng Phạm mãnh, mọi người được ăn một bữa ngon, sau đó Chu Hằng ra khỏi Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, mang theo mọi người rời khỏi phiến tử địa này.

Gần một tháng sau, hắn rốt cục ra khỏi rừng rậm.

Chu Hằng lại lấy tượng người ra bóp nát, oanh, cánh đen che trời mỹ nữ dị tộc Nạp Lan Yêu Nguyệt cường đại cho người ta kinh sợ kia lại xuất hiện.

Ba!

Nàng giòn giã vỗ lên mông mình một cái, hướng Chu Hằng

cười quyến rũ nói: – Tiểu ca ca, có muốn cưỡi lên một cái không?

Chu Hằng mặt đen lại, tuy rằng nữ nhân này hoàn thành một yêu cầu có thể thoát thân, nhưng mà như vậy cũng quá mức đi, tốt xấu gì ngươi cũng là cường giả Hóa Thần Cảnh à, không sợ mất mặt sao? Tuy nhiên, lúc trước vì quan tâm Hàn Vũ Liên cho nên không chú ý tới, hiện tại suy nghĩ lại một chút, bộ dáng Nạp Lan Yêu Nguyệt giống như đã từng quen biết!

Không sai. Ở thế giới dưới đất, nơi ngục giam hư hư thực thực kia, vô số Hấp Huyết Đằng trói buộc một nam nhân cánh dơi, hắn từng muốn dùng tinh thần lực giết hắn, nhưng mà ngoài dự liệu lại bị hắc kiếm phản phệ, ngược lại hại chết mình.

Hai người trừ giới tính khác nhau ra thì hình thể khá tương tự.

Nam nhân cánh dơi kia cũng cực kỳ cường đại!

Bức tộc?

Chủng tộc này thật sự tồn tại ở Huyền Càn đại lục sao? Sao lúc trước không thấy Dạ Ma tộc nhân nói chứ? Lúc ấy đều là cường giả Kết Thai, Thần Anh Cảnh a, dù sao cũng phải có một hai người biết sự tồn tại của chủng tộc quái dị này.

Còn có Phệ Kim tộc, chủng tộc này cũng cường đại đến khó có thể tin.

Chẳng lẽ đều không phải là chủng tộc Huyền Càn đại lục… Thậm chí, căn bản không phải phàm tộc!

Chu Hằng sớm đã cảm thấy năng lực của Phệ Kim tộc vô cùng đáng sợ, vượt qua bất kỳ huyết mạch lực nào rồi. Chỉ cần có kim loại để cắn nuốt, thể chất mỗi một tộc nhân đều có thể tiến hóa đến cường độ pháp khí Hóa Thần Cảnh.

Chủng tộc như vậy, cho dù là chỉ có man lực, ai có thể diệt được chứ, nói chi tới thu phục?

Cho dù Vạn Cổ Đại Đế cũng không được!

Như vậy, nếu chủng tộc này căn bản không phải ở Phàm giới thì sao?

Tiên giới!

Chu Hằng đã sớm hoài nghi Cửu Huyền Thí Luyện Tháp là

tiên vật, trong tiên vật như vậy tồn tại tinh huyết tiên nhân cũng không phải chuyện quá khó tiếp nhận.

Khổng Ngạo Côn, lão lừa đảo, Nạp Lan Yêu Nguyệt. Ba người này cũng có thể có liên hệ sâu sắc với Tiên giới à!

– Tiểu ca ca, muốn làm phát hay không? Nạp Lan Yêu Nguyệt vê vê môi đỏ mọng, cười khanh khách.

Chu Hằng tạm thời buông bỏ nghi hoặc, nói: – Nếu yêu cầu của ta là, vĩnh viễn phục tòng mệnh lệnh của ta, ngươi có chấp hành không?

– Thật có lỗi, tuyệt không có chuyện tốt như vậy! Hai cánh Nạp Lan Yêu Nguyệt rung lên, đã xuất hiện ở phía sau Chu Hằng. Một cái đuôi dài vờn qua lỗ tai Chu Hằng nói: – Tiểu ca ca, ngươi đúng là lòng tham không đáy à!

Chu Hằng hít một hơi thật sâu, nói: – Tốt lắm, ta muốn ngươi đáp ứng ta một chuyện.

– Tiểu ca ca, ngươi rốt cục quyết định tương hợp với lão nương sao? Nạp Lan Yêu Nguyệt vừa mừng vừa sợ, nhưng lập tức lại lắc lắc phong đồn. Mang theo vẻ ngượng ngùng nói: – Vậy ngươi phải ôn nhu một chút, người ta là lần đầu tiên!

Mẹ ạ, quỷ mới tin! Lúc trước còn nói công phu trên giường là nhất lưu. Hiện tại lại thành xử nữ? Xử nữ cái đầu ngươi a!

– Yêu cầu của ta rất đơn giản, về sau vĩnh viễn không thể làm tổn thương ta và thân nhân, bằng hữu của ta! Chu Hằng nghiêm nghị nói.

– Chủ nhân, đây là một yêu cầu sao? Nạp Lan Yêu Nguyệt có chút kích động hỏi.

– Đúng vậy!

– Như ngươi mong muốn, chủ nhân của ta! Nạp Lan Yêu Nguyệt vẻ mặt nghiêm túc địa nói, một đạo dao động mắt thường không thể nhận ra từ mi tâm nàng phát ra, tạo thành một hình cầu, sau đó ầm ầm vỡ nát. Nàng nhẹ nhõm thở ra, ánh mắt trở nên nhẹ nhàng trước đây chưa từng có: – Lão nương rốt cục được tự do! Nàng cất tiếng cười to, bộ ngực bọc trong áo da kịch liệt rung động, Chu Hằng nhìn vào mà miệng khô lưỡi rát.

Nữ nhân này chẳng những không hơn không kém đại mỹ nhân, hơn nữa còn là vưu vật, vú to tới mức khiến người ta tá hỏa.

– Tiểu nam nhân, ngươi giải thoát người ta như vậy, lão nương miễn phí lên giường với ngươi, thế nào? Yêu nữ này tiến đến bên tai Chu Hằng, thổ khí như lan, còn le lưỡi liếm một cái, vô

cùng mê người.

Chu Hằng cười, nói: – Tiền bối chắc là rời nhà rất nhiều năm rồi phải không, hay là nhanh trở lại đi!

Nạp Lan Yêu Nguyệt lập tức động tâm, nhưng cười khanh khách nói: – Tiểu nam nhân, ngươi thật không muốn lên giường với lão nương sao? Lão nương chính là yêu tinh trên giường à!

– Thật sự không cần! Chu Hằng xua tay.

Nạp Lan Yêu Nguyệt có chút kỳ quái nhìn Chu Hằng, nói: – Tiểu nam nhân, ngươi vì sao lại thả cho ta được tự do? Ngươi không phải cũng biết, cho dù ngươi không nói ra bất kỳ yêu cầu gì, ta cũng sẽ bảo vệ tánh mạng ngươi, sao không vĩnh viễn giữ ta ở bên cạnh ngươi?

Dù sao nàng đã được tự do, không chút kiêng kỵ nào hỏi nghi ngờ trong lòng.

– Thanh niên chính nghĩa giống như ta, sao có thể làm ra chuyện vô sỉ như vậy chứ! Chu Hằng chính nghĩa nghiêm nghị nói.

Nạp Lan Yêu Nguyệt lập tức dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn hắn,

nói: – Loại người vô sỉ giống ngươi lão nương thấy nhiều rồi! Tuy rằng lão nương đã đáp ứng không gây tổn thương tới ngươi, nhưng vẫn có biện pháp chỉnh ngươi, ngươi tin hay không?

– Làm người tốt thật khó a! Chu Hằng lắc lắc đầu, bộ dáng bất đắc dĩ.

– Nói đi, cùng lắm thì, lão nương cho ngươi sờ cái đuôi một cái! Yêu nữ này nói xong lại giơ đuôi lên trước mặt Chu Hằng.

Cái đuôi này như tóc thắt bím đuôi ngựa, chút nhìn không ra là lợi khí lúc trước đánh giết một gã cường giả Kết Thai Cảnh, nhẹ nhàng bay bổng trên không khí.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, thành thật nói: – Ta quả thật có thể giữ ngươi ở bên người, nhưng làm như vậy, ngươi khẳng định sẽ ghi hận với ta. Mà khi ta gặp tình huống khó xử cần ngươi giúp đỡ, như vậy, khi ngươi hoàn thành yêu cầu đạt được tự do chỉ sợ ta sẽ bị tai bay vạ gió.

Nạp Lan Yêu Nguyệt sửng sốt, không nghĩ tới Chu Hằng lại trả lời như vậy. Sau một lát, nàng mới lộ ra nụ cười quyến rũ, nói: – Tiểu nam nhân, nhìn không ra ngươi đúng là trí tuệ đấy!

Chu Hằng mặt giãn ra, tiếp nhận lời khen của đối phương.

Hắn căn bản không có thực lực điều khiển đối phương, chủ yếu phó cường, sẽ có một ngày xảy ra chuyện.

Thí dụ như, Nạp Lan Yêu Nguyệt có thể ra tay với Tiêu Họa Thủy các nàng, nếu như Chu Hằng ngăn cản, chẳng khác nào để Nạp Lan Yêu Nguyệt hoàn thành một yêu cầu. Hay hoặc là, hắn bị người chế trụ, ngay cả ý niệm trong đầu cũng không thể động được, không vào được Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Giữ một cường giả không cam tâm tình bất nguyện ở bên người làm nô, chẳng khác nào một cái bùa đòi mạng!

Trách không được lão lừa đảo nói, không tới lúc vạn bất đắc dĩ không nên dùng, đúng là một con dao hai lưỡi, không cẩn thận sẽ gây tổn thương mình! Miếu nhỏ dung không được Đại Phật, đưa đi còn không được sao?

– Vậy lão nương đi đây!

– Chờ một chút!

– Hả, tiểu nam nhân hối hận rồi sao, muốn lên giường với lão nương một đêm sao? Nạp Lan Yêu Nguyệt liếc Chu Hằng.

– Ta có thể sờ cánh ngươi được không? Chu Hằng có chút

hưng phấn nói.

Đối với một nhân loại mà nói, có hai cánh có thể bay liệng, quả thực là giấc mộng trong giấc mộng! Tuy rằng đạt tới Kết Thai Cảnh có thể lăng không hư độ, nhưng mà Chu Hằng dù sao hiện tại chỉ là Sơn Hà nhị trọng thiên, cách Kết Thai Cảnh còn một khoảng lớn.

Khuôn mặt mê chết người của Nạp Lan Yêu Nguyệt lập tức đỏ ửng, da mặt co rút nói: – Ngươi thật muốn sờ?

– Phải! Chu Hằng rất tò mò với đôi cánh.

– Ngươi sờ đi! Nạp Lan Yêu Nguyệt cắn răng nói, dường như rất giận. Xoẹt một tiếng, hai cánh mở rộng, cánh đen như cánh chim cũng không làm cho người ta có cảm giác âm trầm tà ác, ngược lại có vẻ thập phần trang nghiêm đoan trang.

Nếu là lúc khác Chu Hằng khẳng định có thể phát hiện ra Nạp Lan Yêu Nguyệt đang bất mãn, nhưng mà lúc này trong lòng hắn tràn đầy hưng phấn, lại không phát hiện ra, lập tức đưa tay vuốt vuốt.

Cánh bóng loáng, mỏng như cánh ve, dường như rung lên sẽ bị xé rách vậy.

Thân mình nóng bỏng của Nạp Lan Yêu Nguyệt run nhè nhẹ, gương mặt xinh đẹp vẫn đỏ lừ xuân sắc, đôi mắt đẹp quyến rũ ướt át. Nàng hừ một tiếng, nói: – Sờ đủ chưa?

– Đừng nhỏ mọn như vậy, để ta nghiên cứu thêm một chút! Chu Hằng cũng không sợ nàng, dù sao yêu nữ này đã đáp ứng sẽ không đả thương hắn, thân nhân và bằng hữu của hắn rồi.

Nạp Lan Yêu Nguyệt rất giơ chân đạp tới, tên tiểu tử hỗn đản này, có biết đôi cánh đối với Phong Dực tộc có ý nghĩa như thế nào không?

Mình sao lại hồ đồ đáp ứng chứ?

– Xú tiểu tử, đủ chưa? Nàng cắn răng nói.

Lúc này, Chu Hằng rốt cục nghe ra nàng đang bất mãn, thu tay về nói: – Đủ rồi!

– Hừ, về sau đừng để cho lão nương gặp lại ngươi! Nạp Lan Yêu Nguyệt trừng mắt liếc Chu Hằng một cái, một tay chỉ trời.

Sao đột nhiên lại nổi giận chứ?

Chu Hằng hồn nhiên không nghĩ ra, tốt lành gì cũng chưa đắc tội nàng a? Xem ra, nữ nhân chính là nữ nhân, cho dù là nữ nhân yêu tộc cũng rất không nói lý!

Hắn đang miên man suy nghĩ, đã thấy Nạp Lan Yêu Nguyệt xẹt qua, trên bầu trời hiện ra một cái lỗ đen tối tăm khiến người ta phát hoảng! Oanh, bầu trời sấm rền chớp giật, dường như lập tức chọc thủng trời vậy.

– Hẹn gặp lại, tiểu nam nhân đáng ghét! Nạp Lan Yêu Nguyệt thả người nhảy vào, thân thể nóng bỏng mê người đã chìm vào phiến hư không kia, cứ như vậy, trong nháy mắt phiến hư kia không nhanh chóng khép lại, bầu trời lại khôi phục thanh minh vốn có, dường như chưa từng phát sinh qua chuyện gì.

Trong lòng Chu Hằng lại dâng lên sóng to gió lớn!

Chương 286: Xử lý thần dược

Từ Hóa Thần Cảnh lên trên, tu luyện tới cực hạn là có thể bay vọt chín tầng trời, chém phá Phàm giới làm tiên!

Từ xưa đến nay truyền thuyết thần thoại đều là như vậy!

Nạp Lan Yêu Nguyệt là tiên nhân!

Chu Hằng ngây ra một hồi lâu, lúc này mới xoa xoa gò má hơi cứng ngắc, đột nhiên phá lên cười.

Đây không phải là rất buồn cười sao?

Con lừa đen, Cổ Hà Càn, còn có rất nhiều cường giả tự phong mấy vạn năm vượt qua thời gian mà đến hiện tại, truy tìm cơ hội thành tiên. Điều này làm cho Chu Hằng nghĩ rằng thành tiên khó như lên trời, dường như toàn bộ Huyền Càn đại lục chỉ có thể ra một người vậy.

Nhưng hắn hiện tại liền nhìn thấy một vị tiên sống sờ sờ, hơn nữa không hề có vẻ tiên phong đạo cốt, lập tức khiến cho tiên

mất đi cảm giác thần bí.

Nếu Nạp Lan Yêu Nguyệt là tiên, như vậy người có thể bắt giữ nàng, đem nàng phong làm nhân ngẫu tự nhiên cũng là tiên, hơn nữa còn là tiên mạnh hơn! Là lão lừa đảo sao?

Có thể phải, có thể không phải.

Lão lừa đảo từng nói, hắn cũng là phụng mệnh thu thập Thiên Huyền Linh Tinh, bởi vậy có khả năng 12 con nhân ngẫu kia là người ở sau lưng hắn giao cho hắn. Nhưng tóm lại, trên đời này còn có tiên khác, hơn nữa đem lực chú ý đặt ở Huyền Càn đại lục.

Thiên Huyền Linh Tinh quả nhiên là tiên vật!

Tuy rằng tiện tay ném cho lão lừa đảo nhưng Chu Hằng cũng không cảm thấy hối hận. Dù sao bảo vật tốt mấy không thể dùng cũng là rác rưởi, ngược lại Nạp Lan Yêu Nguyệt lại giải quyết cho hắn một phiền toái lớn.

Tiên giới thật sự tồn tại!

Nạp Lan Yêu Nguyệt một tay rạch mở Phàm giới, phá vỡ mà vào hư không, khẳng định là về tới Tiên giới!

Điều này cho Chu Hằng lòng tin thật lớn!

Thế giới này có tiên, còn có Tiên giới khiến hắn tràn đầy ý chí chiến đấu!

Hắn sợ nhất chính là nhân sinh tịch mịch, đến Hóa Thần Cảnh liền thành điểm cuối, chỉ có thể giống như Vạn Cổ Đại Đế trấn áp dị tộc, như vậy thật không thú vị. Chu Hằng hắn muốn khiêu chiến là kẻ địch càng thêm mạnh mẽ!

Chờ xem đi Tiên giới, sẽ có một ngày hắn sẽ mang theo người thân bằng hữu cùng lên tới, vì tất cả người thân cận tranh thủ đến cơ duyên trường sinh bất tử.

Trong truyền thuyết, Tiên bất tử bất diệt!

Nếu đã ra khỏi Tử Vong Sâm Lâm, Chu Hằng liền cho các nàng từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp đi ra hít thở không khí, một đường đi chậm, du sơn ngoạn thủy quay về Lãng Nguyệt Quốc.

– Cửu Dương Sinh Sinh Thảo xử lý như thế nào?

Theo tính tình trước kia của Hàn Vũ Liên, đó tự nhiên là không nói hai lời trực tiếp dùng. Nhưng nàng hiện tại trong lòng lại tràn đầy chỉ chứa một nam nhân.

Nàng cô tịch trên trăm năm, nếu nói tính tình không vặn vẹo có quỷ mới tin. Mà điều này cũng không làm nàng biến thành ma nữ hủy diệt mọi thứ, mà sau khi đạt được tình yêu của một nam nhân, đánh bạc hết thảy để thủ hộ phần cảm tình này.

Điều này làm cho Chu Hằng rất không thoải mái. Bởi vì hắn cảm thấy Hàn Vũ Liên yêu cũng không phải hắn, mà là bất kỳ một nam nhân nào có thể lên giường với nàng mà không chết, khiến hắn nổi lửa ghen.

Hàn Vũ Liên thì cưỡi lên người hắn, vừa dùng thân thể đầy đặn nóng bỏng an ủi hắn, vừa hết lời ngon ngọt, khen hắn anh dũng cái thế, anh tuấn vô song, nhân nghĩa hào hiệp khiến cho chính Chu Hằng sau khi mặt đỏ ngượng ngùng, lửa ghen nhàm chán tự nhiên không còn.

Ý tứ của nữ nhân này chính là để Chu Hằng ăn Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, mau chóng trưởng thành đến độ cao Linh Hải Cảnh, có thể cùng Ứng Thừa Ân địa vị ngang nhau.

Tuy nhiên Chu Hằng lại biết mình thiếu cũng không phải lĩnh ngộ cảnh giới mà chỉ là linh lực tích lũy, bởi vậy quả quyết cự tuyệt.

Nhìn Phong Liên Tình như con chó nhỏ nhìn chằm chằm hắn, cùng với ánh mắt nóng như lửa mịt mờ của Lan Phi, Nam Cung Nguyệt Dung, Chu Hằng vẫn là mềm lòng, cắt một phần ba thần dược cho các nàng chia nhau, sau đó lấy ra một ít bùn đất của Tử Vong Sâm Lâm, đem thần dược còn lại trồng xuống.

Hắn vốn lo lắng trồng không sống, không nghĩ tới thần dược này không mấy ngày liền khôi phục nguyên khí, tỏa ra sức sống rực rỡ, không có việc gì liền ở trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp đi vài bước. Nhìn mà mọi người đều có loại cảm giác thế giới quan hỏng mất.

Chu Hằng nghiêm lệnh Phong Liên Tình không được vụng trộm đem thần dược nấu, nếu không tất sẽ đánh nát mông nàng, lập tức khiến nha đầu hoang dã vẻ mặt ỉu xìu. Tuy nhiên nha đầu hoang dã lập tức tỏ vẻ Cửu Dương Sinh Sinh Thảo căn bản ăn không ngon, không cần sỉ nhục khẩu vị của nàng, người ta mới lười trộm.

Có thể làm cho thần dược tiếp tục sinh trưởng, đây hiển nhiên là công hiệu của Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. Không hổ là tiên vật!

Mọi người một đường trở về, trên đường Tiêu Họa Thủy, Lan Phi, Nam Cung Nguyệt Dung đều là nhiều lần đột phá, cách Khai Thiên Cảnh đều chỉ kém một đường.

Sẽ có kết quả như vậy cũng không chỉ là tác dụng của Cửu Dương Sinh Sinh Thảo.

Tối mỗi ngày mấy nàng đều sẽ cùng Chu Hằng "tu luyện" Thiên Dương Địa Âm Công. Trừ Hàn Vũ Liên không thể được ích lợi, ba nàng Tiêu Họa Thủy mỗi lần đều có thể đạt được tích lũy linh lực khủng bố. Nguyên bản còn có cửa ải lĩnh ngộ cảnh giới đè ép, nhưng Cửu Dương Sinh Sinh Thảo lại phá vỡ trói buộc này, khiến ba nàng phá liền hai cảnh giới nhỏ, đạp ở trước cửa ải cảnh giới lớn.

Khai Thiên, không phải tầm thường.

Như An Nhược Trần cũng xem như là nhân vật rất giỏi, còn không phải ở Ích Địa tam trọng thiên bị kẹt hơn 400 năm, nếu không phải đạt được một viên linh đan, hắn đến chết đều đừng mơ đột phá.

Nhưng ba nàng đều thông qua Cửu Dương Sinh Sinh Thảo nhìn thấy được quá trình thiên địa diễn biến, tuy rằng độ khó đột phá cảnh giới lớn hơn xa cảnh giới nhỏ, nhưng đã đánh xuống cơ sở, hạt giống chỉ cần trải qua đào tạo cẩn thận, rất nhanh là có thể lớn lên thành đại thụ che trời.

Lan Phi, Tiêu Họa Thủy đều không phải thiên tài võ đạo, nguyên bản Sơ Phân Cảnh chính là cực hạn của các nàng. Nhưng bây giờ ngay cả Khai Thiên Cảnh đều nhìn thấy hy vọng. Không, không phải hy vọng mà là cánh cửa đã mở rộng, không bao lâu nữa là có thể bước vào, tự nhiên khiến các nàng

vô cùng mừng rỡ.

Ở thế giới lấy võ làm vua này, ai không muốn nắm giữ thực lực mạnh mẽ!???

Dưới sự kích động hưng phấn cảm ơn, hai nàng tự nhiên càng thêm ra sức hầu hạ, dốc hết thân tâm thỏa mãn Chu Hằng, cao thấp đều dùng, làm cho cái miệng anh đào nhỏ nhắn đều căng ra đến mấy ngày đều chỉ có thể há thành nửa vòng tròn mà không thể khép lại.

Tu vi của Chu Hằng cũng có chút tăng trưởng. Khi triền miên với Hàn Vũ Liên, bởi vì đối phương là tu vi Linh Hải Cảnh, Thiên Dương Địa Âm Công đối với hắn chỗ tốt thật lớn, cộng thêm sự bổ trợ lẫn nhau giữa thân thể Huyền Âm và Kim Dương Thảo Vương. Hắn và Hàn Vũ Liên kỳ thật đều được trợ giúp rất lớn, chỉ là không nhiều như lần đầu tiên mà thôi.

Một đường hương diễm mất hồn, suốt hai tháng trôi qua đám người Chu Hằng mới xem như về tới Lãng Nguyệt Quốc. Mà tu vi của Chu Hằng cũng đạt tới Sơn Hà nhị trọng thiên hậu kỳ, cách đột phá lần nữa cũng không xa xôi.

Triệu Đoạt Thiên tạm thời không có hậu đại, Chu Hằng là cháu ngoại ruột của hắn, hơn nữa còn là yêu nghiệt trong thiên tài, dĩ nhien đạt được sự tán thành thật lớn của Triệu gia. Hắn vừa về tới Triệu gia tự nhiên khiến cho toàn thể Triệu gia nhảy cẫng hoan hô.

Sau đó, Chu Hằng lập tức làm ra một quyết định cưới Hàn Vũ Liên.

Tin tức truyền ra, toàn bộ đế đô lại ồ lên.

Ai cũng biết, bốn tháng trước Ứng Thừa Ân nhưng tự mình đưa sính lễ Hàn gia, đổi cưới Hàn Vũ Liên làm vợ. Nhưng Chu Hằng buông lời nói muốn cưới Hàn Vũ Liên, đây không phải là công nhiên vả mặt Ứng Thừa Ân sao?

Mặt của Ứng gia, đặc biệt là của Ứng Thừa Ân dễ đánh vậy sao?

Ra ngoài dự liệu của tất cả mọi người, Ứng gia không ngờ lựa chọn nén giận!

Tại sao lại như vậy?

Như vậy đều nhịn?

Nam nhân cái gì đều có thể nhịn, chính là đầu không được nhuộm xanh dờn!

Ứng Thừa Ân làm sao sẽ, làm sao có thể nhịn được cơn tức này? Chẳng lẽ hắn lần này tranh đoạt Cửu Dương Sinh Sinh Thảo bị thương? Lại hoặc là chiếm được cơ hội đột phá, hiện tại phải bế quan?

Nhưng toàn bộ Ứng gia làm sao đều không phản ứng, tập thể im hơi rồi? Đây là siêu cấp hào môn hoành hành bá đạo đế đô, coi trời bằng vung kia sao?

Ngay sau đó, tin tức "Quần là áo lượt" của Chu Hằng nổ ra.

– Này này này, ngươi biết không? Hóa ra Chu Hằng đã từng cướp dâu của Ứng gia một lần!

– Hắc, đó chỉ là một nhân vật nhỏ của Ứng gia, không tính là gì. Tuy nhiên ta nghe nói vị hôn thê trước của Ứng Thừa Ân và Chu Hằng cũng không rõ ràng, khi ở Hàn Thương Quốc công nhiên cùng Chu Hằng đi về có đôi, cùng ăn cùng ở!

– A, tên này làm sao mạnh mẽ như vậy?

– Hóa ra Ứng Thừa Ân đã từng bị đội nón xanh (cắm sừng) một lần, tập mãi thành thói quen!

– Ha ha, ngươi cũng thật là đủ độc!

Không thể nghi ngờ, lần hôn sự này khiến mặt mũi Ứng Thừa Ân tổn hao nhiều, nhất là danh vọng cá nhân của hắn lại càng hạ xuống băng điểm. Mà Chu Hằng cũng không tốt đến đâu, thêm một ngoại hiệu "Ma Vương cướp cô dâu". Tuy rằng chưa chắc người gặp người hận, nhưng thật sự không có nhà ai khi kết hôn sẽ hy vọng nhìn thấy hắn giá lâm.

Chu Hằng gióng trống khua chiêng như vậy cũng không chỉ là vì ghê tởm Ứng Thừa Ân, hơn nữa cũng là vì cho Hàn Vũ Liên một lời công đạo. Nữ nhân của hắn tự nhiên phải quang minh chính đại đi theo hắn nữ nô không nhân quyền, không tính.

Còn có một điểm, hắn muốn dùng tin tức này để dẫn ra Hàn Diệc Dao.

Hắn cũng không sợ Ứng Thừa Ân sẽ làm ra phản ứng thế nào, bởi vì người kia lòng dạ thâm trầm, tuyệt đối sẽ không kích động làm việc.

Ứng Thừa Ân "biết" bên cạnh Chu Hằng có một vị cường giả tuyệt thế có thể một đòn đánh chết Khai Thiên Cảnh. Trước khi không có đủ thực lực tự bảo vệ, hắn lại làm sao dám lấy thân mạo hiểm?

Nói không chừng hắn còn lo lắng Chu Hằng trả thù, sớm đã chạy tới chân trời góc biển rồi!

Nghĩ đến đây, Chu Hằng không khỏi có chút đắc ý nho nhỏ. Triệu Đoạt Thiên và Ứng Thừa Ân đấu mấy chục năm không phân cao thấp, mà hắn tế ra một cỗ nhân ngẫu liền dọa Ứng Thừa Ân sợ tới mức té cứt té đái.

Hôn lễ từ Lục Thần Phù bỏ tiền, đem một nhà tửu lâu nổi tiếng đế đô bao trọn. Các nàng hiệp lực hỗ trợ, làm một hồi hôn lễ vô cùng long trọng.

Tuy nhiên, người đến lại cũng không phải là rất nhiều, trừ tộc nhân Triệu gia ra cũng chỉ có ít ỏi mấy người Bạch Phi Vũ và Mai Di Hương có danh tiếng, những người khác đều trình tự cực thấp.

Chu Hằng cũng không quan tâm, hôn là kết cho mình lại không phải cho người khác nhìn.

Ban đêm, Hàn Vũ Liên một thân trang phục đỏ, áo hỉ sát người bó thắt lưng, đem dáng người tốt đẹp của nàng hoàn toàn in ra. Trong bước đi nhẹ nhàng, cái mông uốn éo, khiến cho Chu Hằng biết được mùi vị vẫn như cũ lửa dục tăng vọt, ngay cả quần áo cũng không cởi, kéo lên hông liền bắt đầu chinh phạt.

Hôm sau trở dậy, Chu Hằng ở trong khuê phòng vẽ mày vẽ môi cho Hàn Vũ Liên, tình đến chỗ nồng, không kìm nổi đem quần áo vừa mới mặc lên lột sạch, hai người lại lăn lên giường, một phen triền triền miên miên, ân ân ái ái.

Hàn Vũ Liên rất điên, dường như muốn đem tịch mịch của những năm này bù lại toàn bộ, ở trên giường cực kỳ chủ động. Bất kể Chu Hằng yêu cầu tư thế gì đều sẽ thỏa mãn, khiến Chu Hằng vô cùng mất hồn.

Dậy rồi lại nằm, hai người ở tân phòng giày vò chừng bốn ngày mới ra ngoài gặp người, khiến ba nàng Tiêu Họa Thủy đều mắt ngậm ai oán. Nhưng ai bảo các nàng chỉ là nữ nô, nữ nô làm sao tranh giành sủng ái?

Chu Hằng rốt cục chịu đi chỗ Lục Thần Phù quan tâm một chút sự tình hiệu buôn, biết được dưới sự hỗ trợ của Bạch Phi Vũ, sự nghiệp của Lục Thần Phù đang nóng nảy trải rộng, sớm ở hai tháng trước đã bắt đầu có lời, không thể không lại cảm thán nhặt được một khối bảo.

Chương 287: Đông Linh Sơn Động

Đối với người mình, Chu Hằng chưa từng keo kiệt.

Hắn cắt ra một chút xíu Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, chia cho mẫu thân, Lục Thần Phù cùng với Nguyễn Giai Oánh.

Không đem Cửu Dương Sinh Sinh Thảo đào cả gốc rễ là hắn phát hiện Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cực kỳ thích hợp Cửu Dương Sinh Sinh Thảo sinh trưởng. Lúc này mới qua hai tháng mà thôi, gốc thần dược này không ngờ liền mọc lại 1/4 bộ phận bị cắt!

Nghe xong chỉ điểm của mấy vị cao thủ dược đạo, Chu Hằng ở trong thổ nhưỡng gia nhập mấy khối linh thạch thượng phẩm, thế lớn của Cửu Dương Sinh Sinh Thảo kia liền càng thêm khả quan.

Nếu để cho người biết, khẳng định sẽ mắng hắn phá của! Cửu Dương Sinh Sinh Thảo là thần dược không sai, nhưng trong linh thạch thượng phẩm đồng dạng có chứa cảm ngộ thien địa, hơn nữa còn chỉ trong mỏ linh thạch trung phẩm mới có thể bạn sinh. Tiêu xài như vậy quả thật là siêu cấp phá của.

Chu Hằng không quản nhiều như vậy, hắn phát hiện linh thạch thượng phẩm đối với thúc giục sinh trưởng Cửu Dương Sinh Sinh Thảo hiệu quả tốt nhất. So với luyện hóa linh thạch thượng phẩm, hiệu quả của thần dược càng thêm ôn hòa, càng thêm hữu hiệu, mau lẹ!

Có nhiều ưu điểm như vậy, như vậy lựa chọn thế nào liền trở nên càng thêm rõ ràng.

Lục Thần Phù vì hắn vất vả kiếm tiền, công lao này tự nhiên là thật lớn, được chia một phần là đương nhiên. Mà Nguyễn Giai Oánh cũng trước sau giúp Chu Hằng rất nhiều lần, ngược lại là Chu Hằng một mực không có báo đáp, cho nàng một phần cũng là nên làm.

Hai nàng lúc này mới biết hóa ra Cửu Dương Sinh Sinh Thảo rơi vào trong tay Chu Hằng, đều hết sức kinh ngạc. Nên biết gốc thần dược này nhưng đã hấp dẫn rất nhiều cường giả Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh đến tranh đoạt, không nghĩ tới lại bị Chu Hằng cướp vào tay!

Nam nhân này thật sự là sâu không lường được!

Dựa theo tính toán nguyên bản của Chu Hằng, là muốn đi Thượng Thiên Võ Các kiến thức một chút, gặp gỡ thiên hạ tuấn kiệt, tuy nhiên hắn còn đang mong đợi Hàn Diệc Dao xuất hiện, bởi vậy liền chờ thêm vài ngày. Tuy nhiên hắn tuyệt đối sẽ không thừa nhận muốn cho đôi cho cháu gái Hàn Vũ Liên, Hàn Diệc Dao cùng giường cùng nhau hầu hạ hắn.

Trong lúc này xảy ra một khúc nhạc đệm nho nhỏ. Một người bạn chơi bời của Bạch Phi Vũ lập gia đình, tên kia vì bày tỏ quan hệ với Chu Hằng, ăn nói khép nép cầu xin Chu Hằng nửa ngày, cuối cùng mời được Chu Hằng đi tham gia hôn lễ.

Kết quả khi người nhà kia nhìn thấy Chu Hằng, toàn bộ đều tái mặt!

Ma Vương cướp cô dâu!

Hắn tới làm chi, có phải tay lại ngứa hay không?

Nhà trai mặt xanh biếc, nhà gái lại mừng rỡ. Nếu là có thể gả cho Chu Hằng đó chính là gà rừng biến thành Phượng Hoàng, chẳng những cha mẹ tân nương không ngừng ám chỉ có thể đổi chú rể bất cứ lúc nào, ngay cả tân nương cũng liên tục vạch khăn đỏ đá lông nheo với Chu Hằng.

Buổi tiệc cưới này tự nhiên là vô cùng xấu hổ, Bạch Phi Vũ thế mới biết lòng tốt làm sai chuyện, đánh giá thấp ác danh của Chu Hằng ở trong lòng người dân đế đô, tiệc đến một nửa liền xám xịt giả đi vệ sinh chuồn mất.

Chu Hằng lại đợi mười ngày sau, cuối cùng quyết định xuất phát đi tới Thiên Long Đế triều.

Sau khi từ biệt mẫu thân, Chu Hằng dẫn các nàng lên đường, xuất phát tiến và Thiên Long Đế triều.

Lần này chẳng những toàn bộ nhân mã tiến về Tử Vong Sâm Lâm, còn thêm một vị chúa gây sự khác Mai Di Hương. Vị thiên kim tiểu thư này sau khi biết được trải qua của các nàng trong Tử Vong Sâm Lâm, tự nhiên là la hét cứ muốn theo chân bọn họ cùng đi mạo hiểm.

Cũng không biết vị lão tổ Mai gia kia là nghĩ như thế nào, không ngờ để cho vị chúa gây sự này ra ngoài!

– Ta nói đại tiểu thư, ngươi ngàn vạn không thể cho ta thêm phiền!

– Nói bừa. Bản tiểu thư dịu dàng nho nhã, tri thư đạt lễ, nghi gia nghi thất Choang! Ha ha ha, Tình tình, thấy không. Bản công tử cũng đánh trúng, hơn nữa lợi hại hơn ngươi, phòng kia trực tiếp sập nha! Ồ, ba người mặt mũi xám xịt kia sao chạy tới chúng ta? Không tốt, mau chuồn!

Một đại tiểu thư thân phận đỉnh cấp, một nha đầu hoang dã thực lực mạnh mẽ, hai kẻ không an phận đặt cùng một chỗ, lực phá hoại thật là tăng vọt. Chu Hằng mới đầu còn chùi mông

cho các nàng, chỉ là bản lĩnh gây họa của hai nàng mạnh đến thái quá, cuối cùng Chu Hằng cũng không khỏi không theo các nàng chạy trối chết.

Bốp! Bốp! Bốp!

Chu Hằng thật sự không chịu nổi hai nàng giày vò, đem hai nàng phân biệt đặt ở trên hai đùi, giơ tay đập mông hai nàng một trận thật mạnh.

– Oa, mông nứt thành hai mảnh rồi!

– Tình tình, mông vốn chính là hai mảnh!

– Hu hu hu, Tiểu Chu Tử, người ta nguyền rủa ngươi sinh con không có lỗ đít!

– Tiểu Chu Tử, bản công tử muốn đem đầu chó của ngươi vặn xuống làm bóng đá!

– Hu hu hu!

– Oa oa oa!

Sau một phen hung hăng giáo huấn, hai nàng rốt cục ngoan ngoãn, nhưng Chu Hằng biết đây chỉ là hiện tượng tạm thời. Cái gọi là giang sơn dễ đổi bản tính khó dời, không bao lâu các nàng lại khẳng định giở lại thói cũ.

Đến lúc đó lại đánh!

Mười mấy ngày sau, đoàn người tiến vào Thiên Long Đế triều.

Đế quốc duy nhất của loài người này vô cùng to lớn, người thường mất cả đời cũng đừng mơ từ đầu này đi tới đầu kia. Sau khi tiến vào đế quốc lớn này, trạm thứ nhất của Chu Hằng cũng không phải Thượng Thiên Võ Các mà là Đông Linh Tiên Trì.

Không giống với Đông Linh Tiên Trì ở Hàn Thương Quốc yên lặng vô danh, ở Thiên Long Đế triều đây chính là tồn tại chí cao vô thượng.

Tương truyền thời kỳ viễn cổ, Đông Linh Tiên Trì nhưng là từng ra cường giả tuyệt thế Hóa Thần Cảnh, được tôn xưng là Đông Linh Thiên Tôn. Tuy rằng từ đó về sau Đông Linh Tiên Trì không còn xuất hiện qua loại nhân vật cấp bậc này, nhưng cường giả Thần Anh Cảnh lại chưa từng cắt đứt.

Đông Linh Tiên Trì ở Thiên Long Đế triều tương đương địa vị

của ba nhà Mai Bạch Ứng ở Lãng Nguyệt Quốc, chính là thế lực cao cấp nhất!

Tuy nhiên Thiên Long Đế triều tồn tại không biết bao nhiêu năm, nội tình mạnh hơn xa Lãng Nguyệt Quốc, thế lực đỉnh cấp như vậy ở Thiên Long Đế triều có hơn mười ba cái.

Chu Hằng chỉ thoáng thăm dò liền dễ dàng biết được vị trí của Đông Linh Tiên Trì, chọn đường mà đi.

Đông Linh Tiên Trì ở vào Đông Linh Sơn, đây là một nơi Thánh địa tu luyện, linh khí nồng đậm vô cùng, hiệu quả có thể so với sử dụng linh thạch trung phẩm, tự nhiên khiến cho các thế lực lớn đỏ mắt. Nhưng chỉ cần ngẫm lại tọa trấn nơi này chính là Đông Linh Tiên Trì, bất luận kẻ nào đều sẽ ngoan ngoãn vứt bỏ ý niệm xâm chiếm.

Tuy là nói như thế, nhưng linh khí phân bố toàn bộ Đông Linh Sơn cũng không đồng đều, chỉ có đỉnh núi nơi Đông Linh Tiên Trì mới đạt tới cường độ linh thạch trung phẩm, các đỉnh núi khác kém hơn nhiều.

Nhưng dù là như vậy, cạnh giường há lại cho phép người khác ngủ say. Những đỉnh núi này cho dù là Đông Linh Tiên Trì không chiếm cũng sẽ không cho thế lực khác chiếm cứ, khí phách mười phần.

– Đây là Đông Linh Sơn a!

Lại là 21 ngày sau, bọn họ rốt cuộc đi tới dưới Đông Linh Sơn, nhìn dãy núi liên miên cao ngất trong mây, đều là có nhiều lĩnh ngộ.

Đông Linh Sơn cũng không tính là kéo dài cỡ nào, tổng cộng chỉ có năm ngọn núi, nhưng mỗi một ngọn đều cao mấy vạn trượng, xuyên thẳng cương vân. Cho dù là thị lực như của Chu Hằng đều không thể nhìn thấy đỉnh, mơ hồ có loại cảm giác áp bách năm ngọn đánh xuống, trấn áp thiên hạ.

Truyền thuyết, năm ngọn núi này chính là năm ngón tay của vị Đông Linh Thiên Tôn kia sau khi chết biến thành, bởi vậy Đông Linh Tiên Trì mới có thể đem Đông Linh Sơn này làm tài sản riêng. Ở nơi này tu luyện, mỗi đệ tử Đông Linh Tiên Trì đều có thể đạt được chỉ điểm của khai phái tổ sư trong cõi xa xăm, trong lúc không hiểu ra sao liền đột nhiên hiểu ra rất nhiều chỗ khó trong tu luyện.

Chu Hằng đưa mắt nhìn ra xa, trong lòng đột nhiên dâng lên từng cơn lĩnh ngộ huyền ảo không hiểu, khiến hắn chìm vào trong trạng thái không hiểu.

Ông!

Năm ngọn núi dường như chấn động một cái, vô số luồng linh khí cuốn điên cuồng, từ trên từng ngọn núi vọt xuống. Giống

như những con rồng phẫn nộ ập tới Chu Hằng, nhao nhao tiến vào trong cơ thể hắn.

Thân thể Chu Hằng run lên, linh lực toàn thân lập tức bắt đầu tăng vọt.

– Hả?

Trên ngọn giữa Đông Linh Sơn, rất nhiều đại năng đều từ trong trạng thái bế quan mở mắt ra. Các nàng đều cảm ứng được linh lực bốn phía đang điên cuồng khởi động, tuôn ra không ngớt, dường như muốn từ cả ngọn núi biến mất.

Điều này sao được!

Đông Linh Tiên Trì lấy Đông Linh Sơn làm tên, làm sao có thể mất đi tòa Linh Sơn này. Nếu không các nàng sau khi đạo tiêu làm sao ăn nói với lão tổ tông dưới chín suối?

Vù! Vù! Vù!

Từng bóng người bắn ra, phần lớn là cường giả cấp bậc Sơn Hà Cảnh, Linh Hải Cảnh, mà một số nhân vật càng thêm cường đại thì đạp không phi hành, cảm ứng nơi linh khí lọt ra, hướng về chân núi bắn nhanh mà đi.

Đến tột cùng xảy ra chuyện gì, lại khiến Đông Linh Sơn xuất hiện biến cố như thế!

Chu Hằng không hề phát giác, hai mắt nhìn chằm chằm năm ngọn núi lớn kia, trong lúc phảng phất lại biến thành năm ngón tay trắng muốt như ngọc, ôn nhuận sáng bóng, thánh khiết vô cùng.

Ầm ầm ầm!!! Linh lực chạy nhanh trong cơ thể hắn giống như biển rộng gầm thét, chấn động toàn thân phát ra tiếng vang lớn như sấm nổ.

– Chu, Hằng! Ứng Mộng Phạm người đầu tiên bịt tai kêu lên, tràn ngập sợ hãi.

– Không sao, không sao!

Hàn Vũ Liên vội vàng kéo nàng ra, tránh cho nàng quấy nhiễu Chu Hằng.

Chu Hằng những ngày này cùng các nàng tu luyện Thiên Dương Địa Âm Công, đặc biệt cùng Hàn Vũ Liên, thân thể Huyền Âm cộng thêm Linh Hải Cảnh, hai thứ cộng lại đối với tích lũy linh lực của hắn có trợ giúp thật lớn, đã khiến cho hắn tới gần đỉnh của Sơn Hà nhị trọng thiên.

Linh lực cuồn cuộn không ngừng này ào ào tiến vào, căn bản không cần hắn vận chuyển công pháp hấp thu, dường như có tiên nhân truyền pháp, đem tu vi của hắn nhanh chóng cất cao.

Hắn có thể đánh vào Sơn Hà tam trọng thiên.

Bởi vì hắn đã đạt tới cực hạn của tu vi, thân thể không thể chứa thêm linh lực, linh lực chen chúc mà xuống kia không thể tiến vào trong cơ thể hắn, chỉ có thể ngưng lại, lập tức khôi phục trạng thái vốn có.

Chu Hằng lại không chút do dự, lập tức bắt đầu đột phá.

Vút Vút Vút!!! Từng bóng người nối tiếp bay vụt xuống núi, đều là nữ tính; tuổi tác khác nhau, có già có trẻ, thực lực đều không giống nhau. Nhưng cùng một lúc động tác đi nhanh của các nàng đều ngừng lại, bởi vì linh khí tản ra kia đột nhiên đình chỉ.

Hết thảy đều khôi phục bình thường.

Nhưng vì sao lại như thế, các nàng nhất định phải làm rõ ràng, nếu không khó bảo toàn ngày sau phát sinh chuyện tương tự.

Đông Linh Sơn là cơ sở của Đông Linh Tiên Trì, tuyệt đối không thể ra bất kỳ sai lầm!

Các nàng tiếp tục đi tới, nhưng tốc độ rõ ràng chậm hơn nhiều, thần thức buông ra, ánh mắt đảo quanh, khắp nơi lưu ý chuyện khả nghi hoặc là không tầm thường. Sau đó, các nàng liền nhìn thấy đám người Chu Hằng.

– Các ngươi là người nào? Những nữ nhân này nhao nhao hỏi, bởi vì vừa rồi mới có một việc lớn xảy ra, khiến thái độ của các nàng đều có vẻ rất khẩn trương.

Chu Hằng nếu đang ở thời khắc quan trọng, các nàng Tiêu Họa Thủy tự nhiên không muốn hắn bị quấy rầy. Hàn Vũ Liên lập tức đi lên một bước nói: – Chúng ta là tới tìm mấy vị bằng hữu!

– Ai?

– An Ngọc Mị, Lâm Phức Hương, Cổ Tư!

– Ồ, các ngươi là bạn của của các nàng đến từ Hàn Thương Quốc?

– Không sai!

Các nữ nhân của Đông Linh Tiên Trì đều lộ ra một tia thiện ý. Ba nàng Lâm Phức Hương đều là Thiên linh thể, ở tông môn rất được coi trọng, bởi vậy thái độ của các nàng đối với đám người Hàn Vũ Liên cũng trở nên tốt hơn.

– Các ngươi theo bổn tọa đến, tuy nhiên bổn tông tuyệt không tiếp đãi nam nhân, tiểu tử này chỉ có thể ở lại bên ngoài!

Một vị mỹ phụ nói, nếu là Chu Hằng mở mắt ra nhìn, nhất định có thể nhận ra được, chính là Cố Lăng Phỉ mang ba nàng Lâm Phức Hương đi.

Chính vào lúc này, trên người Chu Hằng đột nhiên phát ra dao động lực lượng mãnh liệt!

Chương 288: Đoàn tụ

– Hả? Tất cả mọi người đều ngẩn ra.

Loại linh lực dao động này mọi người đều không gì quen thuộc hơn, tất cả các nàng đều trải qua, chỉ là cảnh giới không giống nhau mà thôi.

Đột phá!

Linh lực này vừa khởi động, chỉ cần người cảnh giới trên Chu Hằng đều có thể nhìn ra hắn muốn đột phá đến Sơn Hà tam trọng thiên. Điều này cũng không ngạc nhiên, ở nơi này thực lực hơn hắn không có 100 cũng có 50, chỉ là thời gian này không khỏi cũng quá không thích hợp.

Ai đột phá không tìm một địa phương tuyệt đối im lặng an toàn, nào có chạy đến dưới chân sơn môn người khác đột phá? Đây là đầu óc bị lừa đá hay sao!

Nhưng sự thật ngay tại trước mắt, người ta thật sự làm như vậy!

Mọi người không tắc lời cũng phải tắc lời!

Chu Hằng đột nhiên thét dài một tiếng, hai mắt mở ra, linh khí thiên địa không ngừng cọ rửa thân thể hắn, củng cố cảnh giới của hắn.

Sơn Hà tam trọng thiên!

Cảm ứng lực lượng dao động vượt xa Sơn Hà Cảnh bình thường của hắn, tất cả mọi người đều lộ ra vẻ hoảng sợ!

Đây thật sự là Sơn Hà tam trọng thiên sao? Sao mà so với Linh Hải nhất trọng thiên đều không kém bao nhiêu!

Trong nháy mắt, Chu Hằng đã có thể rất tốt khống chế lực lượng bản thân, khí tức nội liễm cộng thêm hiệu quả của Ẩn Tức Phù, hắn trở thành người bình thường không thể bình thường hơn. Ánh mắt đảo qua Cố Lăng Phỉ, hắn ôm quyền nói: – Tại hạ tôn trọng quy củ của quý tông, xin tiền bối đem ba vị hảo hữu của tại hạ mời ra một chuyến!

Cố Lăng Phỉ trước đó cũng không nhận ra Chu Hằng, theo nàng thấy Chu Hằng thật sự chỉ vẻn vẹn một con kiến, ngay cả tư cách để nàng ghi nhớ cũng không có. Nhưng Linh Hải Cảnh dù sao cũng là Linh Hải Cảnh, sau khi nhìn thấy sự quái dị của Chu Hằng, nàng lập tức từ trong trí nhớ lật ra một bóng người.

Làm sao có thể!

Đây là phản ứng đầu tiên của nàng.

Đúng vậy, làm sao có thể! Lúc trước Chu Hằng chỉ là Sơ Phân Cảnh mà thôi, nhưng mới qua bao lâu, hắn không ngờ trước mặt mình đột phá Sơn Hà tam trọng thiên!

Cố Lăng Phỉ rất muốn véo mình một cái, đem mình từ trong giấc mộng đánh thức. Nhưng nàng dù sao là Linh Hải Cảnh hơn nữa còn là cường giả Linh Hải Cảnh lâu đời, sau khi hơi ngẩn ra liền khẳng định đây là chuyện thật đến không thể thật hơn.

Yêu nghiệt a! Trên đời này làm sao có thể có yêu nghiệt như thế!

Nhìn thấy Cố Lăng Phỉ đáp lời với đoàn người Chu Hằng, những người khác của Đông Linh Tiên Trì nhao nhao tránh ra. Các nàng còn có chuyện trọng yếu hơn, tra ra linh khí tràn ra lúc trước đến tột cùng là chuyện gì xảy ra!

Tự nhiên không có khả năng có liên quan với những người trước mặt, trong bọn họ thực lực mạnh nhất cũng chỉ là Linh Hải Cảnh, nào có khả năng gây ra dị động như thế!

– Tiền bối? Chu Hằng lại ôm quyền.

– Hừ! Phức Hương các nàng đang ở thời khắc mấu chốt tu luyện, sao có thể phân tâm! Cố Lăng Phỉ sau khi phục hồi tinh thần, lập tức mặt lạnh cự tuyệt. Không biết làm sao, nàng phi thường chán ghét nam nhân trước mặt này.

Chu Hằng đồng dạng sắc mặt trầm xuống, nén cơn giận nói: – Xin tiền bối thay mặt truyền lời một chút, gặp hay không gặp tự nhiên các nàng tự quyết định!

– Hừ! Ta là sư phụ của các nàng, lời của ta chính là ý chí của các nàng! Cố Lăng Phỉ vẻ mặt nghiêm túc.

Chu Hằng tay phải nắm chặt. Tiêu Họa Thủy, Hàn Vũ Liên đã rõ tính cách của hắn như lòng bàn tay, lập tức tiến lên kéo hắn.

– Phu quân, Đông Linh Tiên Trì chính là thế lực đỉnh cao nhất trong thiên hạ, tạm thời không nên cùng họ là địch. Đợi thiếp thân đem Hương Hương các nàng dẫn đến gặp chàng! Hàn Vũ Liên nói. Nàng lớn tuổi nhất, tu vi cao nhất lại là thê thất của Chu Hằng, tự nhiên trở thành chủ hậu cung tạm thời.

Chu Hằng chậm rãi gật đầu, trong lòng thầm nghĩa có phải là đem mấy nam nhân mạnh mẽ lột sạch dùng Cửu Huyền Thí Luyện Tháp chứa ném vào trong phòng của Cố Lăng Phỉ. Bộ dạng oán phụ kia cũng nên trị một chút.

Cố Lăng Phỉ tự nhiên không biết cách nghĩ trong lòng Chu Hằng, nếu không nàng tất nhiên xanh mặt đuổi giết Chu Hằng. Lúc này hừ lạnh một tiếng, dẫn theo hai nàng Hàn Vũ Liên, Tiêu Họa Thủy lên núi, mấy nàng khác thì vẫn ở lại dưới chân núi.

Đám người Chu Hằng thì đi trở về, ở dưới chân núi tìm khách sạn ở lại. Đông Linh Tiên Trì này ở Thiên Long Đế triều nhưng là thế lực lớn siêu cấp, mỗi ngày người tới bái phỏng rất nhiều, dưới chân núi đã tạo thành một trấn nhỏ náo nhiệt.

Khách sạn không lớn, nhưng dọn dẹp cực kỳ sạch sẽ, chủ khách sạn là một đôi vợ chồng trung niên, đều là người thưởng, có một con gái 7, 8 tuổi. Bộ dạng nàng mũm mĩm phi thường đáng yêu, rất nhanh liền thắng được sự yêu thích của Ứng Mộng Phạm cùng với "Tiểu cô nương" lớn hơn. Hai người một lớn một nhỏ chơi cực kỳ vui vẻ.

Ngày hôm sau, Hàn Vũ Liên dẫn theo ba nàng Lâm Phức Hương đi tới trấn nhỏ, một đường tìm đến khách sạn.

– Chu Hằng! Người thứ nhất nhào tới cũng không phải là An Ngọc Mị đã phát sinh quan hệ với Chu Hằng mà là Lâm Phức Hương. Nàng lập tức nhảy vào trong lòng Chu Hằng, dùng hai

cánh tay ngọc quấn quanh cổ Chu Hằng.

Chu Hằng cười cười, nhìn sang An Ngọc Mị, nữ nhân quyến rũ vạn ngàn này lập tức cũng như yến về tổ, nhào vào bên ngực kia của hắn.

Cổ Tư do dự một chút, có phải cũng nên học tập hai nàng một chút hay không, có vẻ tương đối hoang mang.

Hai nàng đều dùng sức ôm Chu Hằng, nước mắt không kìm nổi chảy xuống.

– Khóc cái gì? Chu Hằng cười véo mũi hai nàng.

– Người ta cao hứng không được sao? Lâm Phức Hương chu cái miệng nhỏ, một bên si mê nhìn Chu Hằng nói: – Ngươi mọc râu!

Khi mới quen hắn, Chu Hằng vẫn chỉ là thiếu niên 17 tuổi, thật sự là chưa dứt sữa. Nhưng mấy năm nay trải qua quá nhiều mưa gió, chẳng những thân thể thành thục, tư tưởng cũng thành thục, tạo thành khí thế đặc biệt của mình.

Nàng sờ sờ gốc râu cứng rắn của Chu Hằng, ngây ngô nở nụ cười.

– Đại sắc lang, ngươi thật là đủ phong lưu, thu nhiều nữ nhân như vậy! An Ngọc Mị nhéo hông Chu Hằng một cái, trong lòng nổi giận, không trách đem các nàng dời đi Đông Linh Tiên Trì, hóa ra ôm tính toán như vậy.

– Chu Hằng, ngươi hiện tại khẳng định không phải đối thủ của ta! Lâm Phức Hương đột nhiên cao hứng, vỗ tay cười nói.

Chu Hằng quét qua ba nàng một cái, rất không tồi, Cố Lăng Phỉ ở trên người các nàng đều bỏ nhiều công sức. Ba nàng đã đột phá Khai Thiên Cảnh, đặt ở Hàn Thương Quốc đều là nhân vật cấp lão tổ, không trách Lâm Phức Hương đắc ý đến như vậy.

Ở trước mặt nữ nhân của mình Chu Hằng cũng không có ý tưởng khoe khoang, hắn cười ha ha một tiếng nói: – Vậy ta có phải nên gọi ngươi một tiếng tiền bối?

– Coi như ngươi thức thời, bổn thiểu thư liền không ăn hiếp ngươi! Lâm Phức Hương dương dương đắc ý, cái đuôi nhỏ đều sắp vểnh lên trời.

Mọi người ngồi xuống, nói cho nhau trải qua hai năm này. So với sự phong phú nhiều màu sắc của Chu Hằng, cuộc sống của ba nàng Lâm Phức Hương liền kém hơn rất nhiều. Tóm lại chính là tu luyện, tu luyện lại tu luyện.

– Chu Hằng ngươi tới vừa lúc, ta đều sắp nghẹn chết rồi. Ta nói với sp, muốn cùng ngươi du sơn ngoạn thủy… Không, đi theo ngươi nơi nơi ma luyện! Lâm Phức Hương sau khi kể khổ, quyết định muốn theo tình lang chạy.

– Ừm. Đại sắc lang, thực lực của mấy người chúng ta hiện tại cũng không yếu, về sao có thể bảo vệ ngươi! An Ngọc Mị rất là vui vẻ nói.

– Đúng vậy. Đây là động lực ba người chúng ta vùi đầu khổ luyện, vì chính là thưởng thức vẻ xấu hổ của ngươi khi bị chúng ta bảo hộ!

Lâm Phức Hương mặt mày hớn hở, dường như không chờ đợi được muốn nhìn thấy một màn như vậy.

Chu Hằng không khỏi sắc mặt tối sầm, ba nữ nhân nghĩ đều là cái gì đây!

Vẫn là Cổ Tư tốt, một tiếng không nói, đôi vú to kia vẫn mất hồn như cũ, ngay cả Ứng Mộng Phạm đều chỉ có thể nhìn theo không kịp! Khi nhìn Ứng Mộng Phạm một mình, cảm thấy vú của nàng có thể so với Cổ Tư, nhưng sau khi đem hai nàng đặt ở một chỗ mới biết được cái gì gọi là được trời chiếu cố, cái gì gọi là vú to!

Tê!!! Làm sao lại đột nhiên nghĩ đến chuyện này!

Chu Hằng vội vàng thu hồi tạp niệm, mọi người cười cười nói nói. Thời đại này nam nhân nhiều vợ không gì bình thường hơn, mỗi một nữ nhân đang ngồi đều biết Chu Hằng trác việt bất phàm, mà bên cạnh một nam nhân ưu tú tự nhiên không thể thiếu mỹ nữ làm bạn.

Ba nàng Lâm Phức Hương rất nhanh liền hòa cùng mấy nàng khác làm một mảnh. Ứng Mộng Phạm tuy rằng đẹp nhất nhưng tâm trí như nhi đồng năm tuổi quyết đoán không trấn áp được trường hợp. Các nàng tự nhiên là với Hàn Vũ Liên làm đầu.

Sau khi tiệc rượu rút đi, Chu Hằng liền tìm chủ khách sạn thuê thêm ba gian phòng cho ba nàng ở.

Nữ nhân đều có tính thích sạch, một ngày không tắm rửa liền không thoải mái. Ba nàng đi ra vội vàng cũng không tùy thân mang theo quần áo tắm rửa, Chu Hằng đành phải chọn một ít từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, đưa qua cho các nàng.

Đi tới phòng Cổ Tư, Chu Hằng vừa mới đem quần áo để lên bàn liền nghe được tiếng nước ào ào ở buồng trong, mơ hồ còn có tiếng đối thoại.

– Tỷ tỷ, ngươi thật xinh đẹp! Một giọng non nớt nói.

Đó là con gái đáng yêu của bà chủ, bộ dạng cụ non hết sức chọc cười, theo Chu Hằng thấy thậm chí còn thấy đáng tin hơn Ứng Mộng Phạm.

– Ta là rất xinh đẹp! Cổ Tư không chút khách khí đáp.

Chu Hằng da mặt co giật, nữ nhân này vẫn nghiêm túc trước sau như một, nói như vậy không sợ đả kích tiểu muội muội người ta sao?

– Tỷ tỷ, bé lớn lên có thể xinh đẹp giống như tỷ tỷ sao?

– Chỉ sợ không được!

– Vậy ngực bé có thể lớn giống như tỷ tỷ sao?

– Nữ nhân mặc quần áo vàng bên ngoài kia là mẹ ruột ngươi?

– Là mẹ của bé. Tỷ tỷ, sao vậy?

– Mẹ ngươi là dạng giặt quần áo, cho nên ngươi về sau cũng cơ bản như vậy!

– Tỷ tỷ, thật sao?

– Thật!

– Không có chút hy vọng nào sao?

– Không có!

– Hu huhu! Huhuhuhu!

Trong phòng lập tức truyền ra tiếng khóc của tiểu nha đầu.

Chu Hằng lấy tay phủ trán, nữ nhân không có đầu óc này! Hắn thở dài, cao giọng nói: – Ta đặt quần áo trên bàn nhé! Sau khi rời khỏi phòng, cũng vì tâm linh bị đả kích của tiểu nha đầu kia mà bi ai một hồi, đứa bé số khổ.

Ngày hôm sau, ba nàng An Ngọc Mị về Đông Linh Tiên Trì trước, khi đi nói với Cố Lăng Phỉ muốn xuống núi du lịch, các nàng lý do mười phần Thượng Thiên Võ Các.

Cho dù là Đông Linh Tiên Trì có lão tổ Thần Anh Cảnh thì lại

làm sao, căn bản không có khả năng tự mình chỉ đạo đệ tử trong tông tu luyện. Bởi vậy Thượng Thiên Võ Các này đối với đệ tử Đông Linh Tiên Trì mà nói cũng là rất có sức hút.

Có cớ như vậy, Cố Lăng Phỉ lại làm sao sẽ phản đối chứ?

Chỉ là một ngày sau, Chu Hằng không đợi được ba nàng trở về, ngược lại đón tiếp một người khách không mời.

Một chiếc thuyền ngọc trống rỗng bay tới, thẳng đến phía trên khách sạn, bóng đen đè xuống tạo thành áp lực cực lớn.

Trấn nhỏ tuy rằng dựa vào Đông Linh Tiên Trì mà dựng lên, bình thường cũng gặp nhân vật tới cao đi cao, nhưng nhìn thấy một màn như vậy vẫn như cũ kính là thần tích, rất nhiều người đã nhao nhao quỳ xuống.

Vù- – một bóng người rơi xuống, lại là một người trẻ tuổi tương đối tuấn tú, hai tay chắp sau lưng đi vào khách sạn. Một đường đi qua, tất cả phàm phu tục tử ai cũng vừa kính vừa sợ, vẻ mặt nghiêm nghị, sợ hãi không nói ra được.

– Các hạ chính là Chu Hằng hả? Tại hạ Ngũ Thiên Hữu! Người trẻ tuổi này nói.

Chương 289: Ngũ Thiên Hữu

Nam nhân tự xưng Ngũ Thiên Hữu này thò tay ngoắc, thuyền ngọc trên bầu trời liền bị hắn thu vào ống tay áo, trong nháy mắt biến mất không thấy. Một màn này lại khiến cho chúng phàm phu tục tử nhìn mà miệng mồm há hốc, vẻ kính sợ càng đậm.

Ngũ Thiên Hữu cười đắc ý, đầu mặt đều là vẻ ngạo nghễ.

Móa! Lừa gạt mấy tên phàm nhân lại có gì đáng kiêu ngạo?

Chu Hằng đối với người này ấn tượng thứ nhất liền đánh lên dấu XX. Rõ ràng là tu vi Sơn Hà Cảnh, bay tới lại không cần phí sức gì, cố tình muốn dùng pháp khí loại phi hành, đây không phải rõ ràng muốn khoa trương sao?

Khoa trương cho ai xem? Dễ dàng có thể thấy!

Thế gian pháp khí có rất nhiều loại, tuyệt đại bộ phận là dùng để chiến đấu, nhưng cũng có số ý có tác dụng khác. Tỷ như pháp khí không gian, nó không có phân chia uy lực lớn nhỏ, chỉ có khác biệt không gian chứa đựng lớn nhỏ.

Đương nhiên tiên vật như Cửu Huyền Thí Luyện Tháp liền hết sức cường đại, có thể chứa được vật sống, hoàn toàn có thể coi là pháp khí phòng ngự để dùng, diệu dụng vô cùng.

Ngoài ra, còn có pháp khí loại phi hành!

Loại pháp khí này đồng dạng không có sức chiến đấu, chỉ có thể dùng để đi đường. Nhưng ưu điểm lớn nhất ở chỗ có thể ở trên trời phi hành, điều này cũng làm cho pháp khí loại phi hành trở nên vô cùng quý báu, đủ khiến cho vô số người tranh nhau vỡ đầu!

Võ giả muốn dựa vào thân thể phi hành, như vậy nhất định phải kết thành Thần chích trước, cùng Vực có quan hệ cực kỳ mật thiết. Bình thường mà nói, đây là năng lực đặc biệt có của nửa bước tiên nhân, mặt khác cũng chỉ có loại siêu cấp Linh Hải Cảnh nửa chân bước vào Kết Thai Cảnh như Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân mới có thể có được.

Cho dù là vậy, Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân cũng không thể lâu dài bước hờ trên không, dù sao còn chưa chân chính hình thành Thần chích.

Mà pháp khí loại phi hành chẳng những đối với tài liệu chế tạo yêu cầu cực cao, trận văn khắc bên trong cũng phi thường cao cấp, tuyệt đối không phải Trận văn sư bình thường có thể làm được.

Mấu chốt nhất chính là, muốn cho pháp khí lên không cần hao phí nắm lớn linh thạch trung phẩm, linh thạch hạ phẩm không đủ tinh thuần, căn bản không đủ chống đỡ!

Bởi vậy, bất kể là mua hay là sử dụng pháp khí loại phi hành đều là vô cùng xa xỉ!

Chu Hằng không biết Ngũ Thiên Hữu này từ đâu mà đến, nhưng nhìn thấy bộ dạng hắn không hề có vẻ phong trần mệt mỏi, như vậy hẳn là ở ngay bên trái. Rõ ràng khoảng cách rất gần, ngươi vốn lại là tu vi Sơn Hà Cảnh, đi hai bước không được sao?

Cần gì rảnh rỗi đốt linh thạch chơi?

Hơn nữa chiếc thuyền ngọc lúc trước hắn đã từng ra mắt!

Không sai, chính là ngày trước Cố Lăng Phỉ đón ba nàng Lâm Phức Hương đi đã dùng qua. Lúc ấy nhưng là khiến đám quê mùa Hàn Thương Quốc khiếp sợ hỏng mất!

Khoe khoang! Thị uy!

Chính mình đắc tội hắn chỗ nào?

Chu Hằng lòng đầy khó chịu, lạnh lùng cười nói: – Chưa từng nghe nói qua cái gì Ngũ, cái gì Lục. Ngươi là của khỉ gì?

Gương mặt tuấn tú của Ngũ Thiên Hữu kia rất rõ ràng co giật một cái, mí mắt nhảy lên, cả người cũng suýt nữa nhảy dựng lên theo!

Ngươi mắt mù à!

Không thấy được đó là pháp khí phi hành sao? Ngươi có biết một món pháp khí phi hành quý báu cỡ nào sao? Người dùng được pháp khí phi hành là ít cỡ nào sao?

Đồ nhà quê!

Ngũ Thiên Hữu nghĩ đến mình nhõng nhẽo quấn quýt, hết lời ngon ngọt mới từ chỗ di nương Cố Lăng Phỉ mượn được pháp khí phi hành Lục Lãng Phiên kia, vốn định ra oai phủ đầu, vừa lên liền dọa ngã Chu Hằng. Không nghĩ tới gặp phải một tên ngốc, không ngờ không hề chú ý tới chút nào!

Hắn nghiến răng, miễn cưỡng duy trì phong độ ung dung bề ngoài. Ai biết Ngũ Thiên Hữu hắn chính là tuấn kiệt ngoại tông, ấm áp như gió xuân, sáng lạn như ánh mặt trời, dựa vào gương mặt này khiến cho rất nhiều sư tỷ sư muội nội tông yêu thương nhung nhớ.

Không thể mất dáng vẻ, nếu không truyền ra ngoài tổn hại mặt mũi!

– Chu huynh. Ta là cháu ngoại của Cố sư thúc, tính ra là sư huynh của Cổ Tư các nàng, đệ tử ngoại tông! Hắn ôm quyền, ngạo khí lại trở lại.

Đông Linh Tiên Trì khi mới lập tông, trong tông chỉ nhận nữ đệ tử, nam nhân qua một bên. Nhưng mấy vạn năm phát triển, luôn sẽ có chút biến hóa. Tuy rằng không thu nam đệ tử là tôn dụ của tổ sư khai tông, điều này tuyệt đối không thể phế, nhưng là người phía dưới luôn có biện pháp luồn lách.

Nếu không thể trực tiếp thu vào Đông Linh Tiên Trì, như vậy đặt thêm một ngoại tông đi, làm môn phái phụ thuộc của Đông Linh Tiên Trì. Tương đối, bản thân Đông Linh Tiên Trì liền được xưng là nội tông.

Đệ tử ngoại tông thu toàn bộ là người thân bè bạn của đệ tử nội tông, toàn bộ đều là nam nhân. Quản tư chất ngươi tốt xấu, thu tuốt, xem như là Đông Linh Tiên Trì nuôi. Dù sao đại tông này chính là một trong 13 thế lực lớn của Thiên Long Đế triều, tài phú, tài nguyên nắm giữ trong tay cho dù ba đại hào môn của Lãng Nguyệt Quốc cộng lại cũng không thể sánh bằng.

Còn không nuôi được một đám người rảnh rỗi sao?

Một người đắc đạo, gà chó lên trời.

Ngọn núi giữa linh khí sung túc nhất Đông Linh Sơn bị Đông Linh Tiên Trì chiếm, bốn ngọn còn lại thì quy về cho ngoại tông, bởi vì người của bọn họ thật sự quá nhiều.

Lâu ngày chày tháng, ngoại tông luôn có thể ra vài người thiên tư tuyệt diễm, bởi vậy hiện tại thế lực ngoại tông càng ngày càng mạnh, rất có xu thế đuôi to khó vẫy. Đám đệ tử ngoại tông này không hề có giác ngộ ăn bám, mỗi một người đều hết sức kiêu ngạo.

Bọn họ đều tự nhận là một bộ phận của Đông Linh Tiên Trì, là môn nhân của 13 thế lực lớn mạnh nhất thế gian!

Ngũ Thiên Hữu thoáng biết được lai lịch của Chu Hằng, chỉ là võ giả một vương triều nho nhỏ. Hắn chỉ cần thân hổ khẽ rung, phát ra chút khí bá vương là có thể làm Chu Hằng sợ tới mức tè ra quần, còn muốn cùng hắn tranh nữ nhân!

Khi nghe Ngũ Thiên Hữu nói đến Cổ Tư, Chu Hằng liền hiểu được, lại là nữ nhân gây họa!

Đương nhiên, nữ nhân chỉ là nguyên nhân dẫn đến, đáng chết

vẫn là nam nhân!

Chu Hằng cười nhạt một tiếng: – Đồ không ngũ không lục, tên ngươi đặt rối tinh rối mù, nói thế nào cũng không lưu loát. Có rắm mau đánh, còn giống một nam nhân sao?

Ngũ Thiên Hữu há mồm muốn nói, nhưng tay chỉ Chu Hằng, lại là một câu cũng không nói ra được, mặt nghẹn đỏ bừng.

Tiến thối lưỡng nan!

Người ta vừa mới nói có rắm mau đánh, hắn vừa mởi miệng không phải bị coi là rắm? Nhưng không nói lời nào, "Còn giống một nam nhân" sao?

Miệng của tiểu tử này sao độc như vậy chứ?

Ngũ Thiên Hữu trên mặt gân xanh phập phồng nói: – Ngươi…

– Đánh rắm không nên đánh một nửa, sảng khoái một chút, chẳng lẽ ngươi còn muốn tiết kiệm một nửa trở về? Chu Hằng đầy vẻ nghiêm trang nói.

Ngũ Thiên Hữu mặt mày dữ tợn, tay nắm thật chặt phát ra

tiếng khớp xương kêu răng rắc.

– Đánh đi, nín không tốt cho thân thể! Chu Hằng dịu giọng nói, mặt đầy quan tâm.

Tên nam nhân này sao vô sỉ như vậy!

Ngũ Thiên Hữu thần tình bi phẫn, hắn rõ ràng là tu vi Sơn Hà Cảnh, sớm nên thất tình bất động, lục dục không gợn, lại bị Chu Hằng vài ba câu liền khơi dậy lửa giận ngút trời. Miệng của tiểu tử này còn lợi hại hơn cả pháp khí của Sơn Hà Cảnh!

– Ác tặc, ta muốn chặt ngươi! Hắn cuối cùng không kìm nổi ra tay, vươn trảo chộp tới cổ họng Chu Hằng.

Chu Hằng thân hình lướt ngang, đã ra khỏi khách sạn, hắn cũng không muốn hủy chỗ ở tạm này. Thân hình bay bay, một đường chạy ra trấn nhỏ.

– Muốn chạy? Ngũ Thiên Hữu hừ lạnh, hắn cuối cùng khôi phục vài phần bình tĩnh. Thế giới võ giả lấy thực lực làm vua, cùng tiểu tử này nói lời thừa làm gì, trực tiếp đánh phục hắn, khiến hắn ngoan ngoãn cút đi!

Hắn cất bước đuổi gấp, gắt gao theo sát sau Chu Hằng.

Nếu là Chu Hằng muốn vứt bỏ hắn cho dù là không vận dụng Tấn Vân Lưu Quang Bộ cũng có thể làm được, nhưng là hắn lại làm cho Ngũ Thiên Hữu thủy chung duy trì khoảng cách, càng đi càng xa, vừa chạy vừa nói: – Không ngũ không lục, ngươi muốn đánh rắm lại không có người cản ngươi, đáng giá như vậy sao?

– Khốn kiếp!

Ngọn lửa Ngũ đại thiếu vừa mới đè xuống lại bùng lên.

Vù vù hai người đều là Sơn Hà Cảnh, cho dù là Chu Hằng ép tốc độ cũng nhanh như cầu vồng, rất nhanh hai người liền rời xa trấn nhỏ mấy ngàn dặm, đi tới trên một ngọn núi hoang tầm thường.

Chu Hằng ngừng lại, xoay người nói: – Không ngũ không lục, nơi này không có người, ngươi có thể đánh, sẽ không thối đến những người khác!

Trên mặt Ngũ Thiên Hữu gân xanh phồng lên, nhưng cuối cùng nhịn được, hai tay cắt chéo nói: – Ta muốn ngươi đi nói lời từ biệt với các nàng Cổ Tư, sau đó tự cút khỏi Đông Linh Sơn, vĩnh viễn không nên trở lại!

Chu Hằng mặt đầy mỉm cười, giống như nhìn một người ngu,

sau đó nói: – Dựa vào cái gì!?

– Chỉ dựa vào ta là đệ tử ngoại tông của Đông Linh Tiên Trì, mà ngươi… cmn ngay cả của khỉ gì cũng không tính! Ngũ Thiên Hữu vừa nhìn thấy mặt Chu Hằng liền lửa giận tăng vọt, không kìm nổi văng tục.

Chu Hằng thấp giọng lẩm bẩm: – Bắt chước lời người khác, không hề có ý sáng tạo!

Ngũ Thiên Hữu lúc này mới nhớ tới lúc trước Chu Hằng từng nói một câu "Ngươi là của khỉ gì" lập tức tức giận mặt xanh mét, cố nén giận nói: – Cổ Tư sư muội đã do di nương hứa gả cho ta, mà Lâm sư muội và An sư muội cũng bị gả cho đệ đệ ta Thiên Anh, ngươi nếu không muốn chết thì ngoan ngoãn cút đi!

Nếu không phải Cố Lăng Phỉ kiên trì, hắn khẳng định trực tiếp đánh chết Chu Hằng, nào nói nhiều như vậy? Nhưng vị di nương này là chỗ dựa của hắn ở Đông Linh Tiên Trì, lời nói của nàng hắn không dám không tuân theo.

Lúc này, trong lòng Chu Hằng mới dâng lên lửa giận.

Hắn đưa ba nàng Lâm Phức Hương đi Đông Linh Tiên Trì là học nghệ mà không phải bán mình, khi nào thì hôn sự của ba nàng này đến phiên Cố Lăng Phỉ hoặc là những người khác đến quyết định?

– Ngươi một người mấy trăm tuổi còn muốn cưới tiểu cô nương hơn 20 tuổi, không biết xấu hổ à? Chu Hằng lộ ra vẻ cười nguy hiểm.

Ngũ Thiên Hữu sửng sốt, lập tức nhảy dựng lên nói: – Ta chỉ mới 374 tuổi, rất trẻ tuổi!

Sơn Hà Cảnh có được tuổi thọ khoảng 1600 năm, theo tuổi tương đối mà tính, 400 tuổi cũng mới là 25 tuổi người thường, quả thật rất trẻ. Hơn nữa đây cũng là tư cách hắn kiêu ngạo, không tới 400 tuổi liền tiến vào Sơn Hà Cảnh, thiên tài!

Chu Hằng làm ra biểu tình mặt lạnh, thấp giọng nói: – Ta mới đầu còn tưởng rằng chỉ có một hai trăm tuổi, không nghĩ tới là lão bất tử sắp 400!

Ngũ Thiên Hữu mặt đỏ bừng, hắn tuy rằng kiêu nhưng công phu dưỡng khí kỳ thật tương đối không tệ, chỉ là không biết làm sao, chỉ hai ba câu liền bị Chu Hằng làm cho nổi giận, luôn có một loại kích động muốn giết người!

Đúng vậy, đây là tuyệt kỹ của con lừa đen, cũng không chỉ là công phu ở lời nói, ánh mắt, động tác nhỏ bé đều phải lộ ra khinh miệt, khiến người không tự giác liền dâng lên một luồng tâm tình ác độc mà đau tuyệt.

So với trình độ thâm hậu của con lừa đen ở đạo này, Chu Hằng vẫn là nhìn theo không kịp.

Nghĩ đến lời dặn của Cố Lăng Phỉ, Ngũ Thiên Hữu lựa chọn nhịn.

– Già không xấu hổ, ngươi thật đúng là không biết xấu hổ!

Chu Hằng thở dài, tuổi đều lớn vậy rồi còn giả nai.

– Khốn kiếp, ta muốn giết ngươi! Ngũ Thiên Hữu cuối cùng vẫn là hoàn toàn phẫn nộ, vươn tay hướng về ót Chu Hằng vỗ qua, không thể nhịn thêm được nữa!

Chương 290: Thẹn quá thành giận

Chu Hằng không khỏi nở nụ cười nói: – Người lớn nhà ngươi không nói cho ngươi, không nên khiêu khích với người thực lực mạnh hơn ngươi sao?

Hắn đánh ra một quyền!

Bùng!

Ngũ Thiên Hữu lập tức kêu thảm một tiếng, bị Chu Hằng đánh trở về, tay phải xuất hiện vặn vẹo cực kỳ khoa trương. Chỉ còn một lớp da nối liền, có vẻ hết sức thê thảm. Nhưng võ giả dù sao cũng là võ giả, huống chi là cấp bậc Sơn Hà Cảnh. Ngũ Thiên Hữu rất nhanh liền dừng kêu thảm, nhưng mồ hôi lạnh trên trán lại từng dòng nhỏ xuống.

– Ngươi rõ ràng có thực lực cường đại như vậy vì sao ngay từ đầu không dùng ra? Hắn đỏ mắt nói, trong lòng vẫn là bi phẫn.

Sớm biết vậy hắn liền trực tiếp trở về gọi viện binh, nào sẽ đuổi theo Chu Hằng đến nơi này? Tên này thật cmn hiểm, hắn cũng thật sự là oan!

Chu Hằng thở dài nói: – Không có gì đùa ngươi chơi không được sao?

Đùa con em ngươi!

Ngũ Thiên Hữu lời này lại không dám nói ra miệng, sau lưng hắn có quái vật khổng lồ như Đông Linh Tiên Trì là không sai, nhưng bây giờ căn bản không phải là đối thủ của Chu Hằng. Cái gọi là người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

– Ngươi có phải là chửi ta ở trong lòng không? Chu Hằng lộ ra một vẻ tươi cười.

– Không, không có! Ngũ Thiên Hữu vội vàng lắc đầu.

Bốp!

Chu Hằng một cước đạp xuống, Ngũ Thiên Hữu lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương, tay kia cũng bị đạp gẫy, đau đến mức hắn chảy mồ hôi lạnh ròng ròng.

– Ta cũng không thích có người gạt ta! Chu Hằng lạnh lùng nói: – Có chủi không?

– Chửi! Chửi rồi! Ngũ Thiên Hữu liên tục gật đầu, thật sự sợ Chu Hằng lại đạp xuống một cước.

Bốp!

Chu Hằng một cước này vẫn đạp xuống, chân trái của Ngũ Thiên Hữu lập tức phát ra một tiếng kêu giòn, lại gãy.

– Ngươi, ngươi vì sao còn muốn đạp ta? Ngũ Thiên Hữu mặt đầy bi phẫn, bộ dạng nàng dâu mới bị oan ức.

– Ta không nói cho ngươi biết, ta càng chán ghét người khác mắng chửi ta sao? Chu Hằng lạnh nhạt nói.

Ngũ Thiên Hữu lập tức sinh ra một loại nghẹn uất muốn đâm đầu tự tử. Tên này thật sự không phải người, chẳng những ở thân thể đả kích hắn, còn muốn tra tấn hắn trên tinh thần, quả thật là một ác quỷ.

Bốp!

Chu Hằng đạp xuống cước thứ ba, lại là một tiếng kêu giòn, cái chi cuối cùng của Ngũ Thiên Hữu cũng tuyên cáo gãy, gia nhập hàng ngũ toàn tàn.

– A! Cho dù Ngũ Thiên Hữu có tu vi Sơn Hà Cảnh, nhưng thương thế đó cũng không phải đau trên thân chó, tứ chi đều gãy quả thật đau tận đáy lòng, trên ót hắn không ngừng có mồ hôi lạnh lăn xuống, sắc mặt trắng bệch đến đáng sợ.

– Chu Hằng, lần này ta không chửi ngươi, cũng không lừa ngươi, vì sao còn muốn đạp ta? Hắn "theo lý cố gắng" nói.

– Ngượng quá, vô tình liền hạ chân xuống! Chu Hằng mặt đầy áy náy, sau đó vỗ tay một cái cười nói: – Nếu cứ phải tìm một lý do, đó chính là nhìn ngươi không vừa mắt liền muốn đạp ngươi. Lý do này ngươi có thể tiếp nhận chứ?

Tiếp nhận con em ngươi!

Ngũ Thiên Hữu nằm như chó chết, thở mạnh hồng hộc, trong ánh mắt tràn đầy phẫn nộ, hận không thể ăn thịt uống máu Chu Hằng.

– Ngươi hiện tại có phải rất muốn giết ta hay không? Chu Hằng cười híp mắt hỏi.

Ngũ Thiên Hữu lập tức trong lòng căng thẳng, ý thức được tên khốn kiếp trước mắt này nhưng là ác ma trong ác ma, hắn vội vàng nói: – Ta là đệ tử ngoại tông của Đông Linh Tiên Trì, ngươi không thể như vậy với ta!

Bốp!

Chu Hằng ném qua một bạt tai, nửa gương mặt Ngũ Thiên Hữu lập tức sưng lên nói:

– Ta càng chán ghét có người uy hiếp ta!

Ngũ Thiên Hữu hiện tại thật sự là muốn khóc không có nước mắt, thầm nghĩ "ca, ngươi đến tột cùng có bao nhiêu chán ghét nói hết ra đi". Mỗi lần đều muốn làm gãy hắn một cái xương, bạt một bạt tai, hắn đều sắp điên rồi.

Chu Hằng lại tới tới lui lui vài bạt tai, lúc này mới cười cười thu tay lại nói: – Trở về nói cho di nương ngươi, không nên tự làm chủ trương, càng không nên xen vào việc người khác! Cút đi!

Hắn phi thân lên một cước, đem Ngũ Thiên Hữu đạp ra ngoài.

Không trách Lâm Phức Hương các nàng không có xuất hiện,

hẳn là bị Cố Lăng Phỉ giam lỏng. Mụ già này thật là đáng ghét, vì tư lợi, không nói một lời liền quyết định hôn sự cho ba nàng.

Mụ có tư cách gì?

Chu Hằng chậm rãi đi về trấn nhỏ, trong lòng phẫn nộ là một chuyện, nhưng sự thật lại là một chuyện khác.

Đông Linh Tiên Trì rất cường đại, cường đại đến một ngón tay là có thể nghiền chết hắn. Bởi vậy, loại chuyện đại náo sơn môn cướp người sẽ chỉ mang đến họa sát thân cho hắn, nhưng tuyệt đối không thể làm thỏa đáng!

Đáng tiếc, nếu Nạp Lan Yêu Nguyệt còn ở đây, sự tình liền dễ làm. Chỉ cần đem yêu nữ này lôi ra lượn lờ một cái, Đông Linh Tiên Trì người nào không co rúm? Cho dù tổ sư khai phái của các nàng từ dưới đất bò ra đều phải thật cung kính!

Ôi, nếu là còn có thể gặp được lão lừa đảo thì tốt rồi, lại đòi hắn thêm nhân ngẫu!

Lại hoặc là con lừa đê tiện kia? Con lừa đó chuyên gia lừa gạt dụ bán, lại đối với Thánh nữ của Đông Linh Tiên Trì nhớ mãi không quên. Nói không chừng có biện pháp gì có thể lén lút lẻn vào, thần không biết quỷ không hay cứu người ra!

Người, Chu Hằng nhất định muốn dẫn đi!

Hắn về tới trấn nhỏ, vừa lúc Phong Liên Tình và Mai Di Hương cũng điên xong trở về. Nha đầu hoang dã kia đem Chu Hằng thần thần bí bí kéo qua một bên nói: – Tiểu Chu Tử, người ta luôn cảm giác có người đang nhìn trộm, có phải là muốn lừa bán người ta?

Chu Hằng lập tức lộ ra vẻ mừng rỡ nói:

– Người kia ở đâu, ta cho hắn một trăm linh thạch, để hắn nhìn kỹ một chút!

– Tiểu tử thối, ngươi quá không có nghĩa khí! Phong Liên Tình tức giận nói: – Người ta không lừa ngươi, thật sự có người luôn dùng ánh mắt là lạ nhìn chằm chằm người ta, khiến người ta trong lòng là lạ!

Chu Hằng lúc này mới vẻ mặt trở nên nghiêm túc nói: – Ngươi nhìn thấy dáng vẻ người kia không?

– Không có, chỉ nhìn thấy một đôi mắt rất đáng khinh, giống như ngươi! Phong Liên Tình nhếch miệng nói.

Mang theo một đám mỹ nữ rêu rao khắp nơi, quả nhiên không

phải là một ý kiến hay!

Chu Hằng gật gật đầu, nói: – Tự cẩn thận một chút, mấy ngày nay không nên chạy loạn khắp nơi!

Đông Linh Tiên Trì cũng không chỉ có nữ nhân, còn có một ngoại tông, toàn bộ là "Hoàng thân quốc thích". Đừng tưởng rằng Đông Linh Tiên Trì là tông môn siêu cấp của Thiên Long Đế triều là sẽ nói đạo lý, thế giới này vĩnh viễn là nắm tay to có quyền nói.

Ngoại tông thực lực rất mạnh, nghe nói ít nhất có lão tổ Kết Thai Cảnh tọa trấn, Chu Hằng hắn lấy gì để đỡ? Đừng nói Triệu Đoạt Thiên còn chưa tiến vào Kết Thai Cảnh, cho dù là vào rồi cũng nước xa không cứu được lửa gần.

Đã có ba cái phiền toái, thật sự không ngại lại thêm vài cái!

Hắn ở trong khách sạn chờ đợi. Nếu đã hành hung Ngũ Thiên Hữu một trận, đoán chừng Cố Lăng Phỉ rất nhanh sẽ giết tới cửa.

Quả nhiên, mới qua ba canh giờ, mỹ phụ này liền tìm tới, sắc mặt xanh đen đáng sợ.

– Chu Hằng, ngươi thật là to gan! Cố Lăng Phỉ biểu tình âm

hàn, lạnh lùng nhìn chằm chằm Chu Hằng, khí tức toàn thân khởi động.

Tuy rằng Linh Hải Cảnh ở Thiên Long Đế triều không tính là tu vi đỉnh cao, nhưng nghe nói cả đế quốc loài người cường giả Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh cộng hết lại cũng chỉ có khoảng 200, Linh Hải Cảnh đủ để kiêu ngạo!

Trong trấn nhỏ có rất nhiều võ giả, khi cảm ứng được khí tức của Cố Lăng Phỉ cường đại đến Linh Hải Cảnh, không khỏi đều trong lòng phát run, nhao nhao từ trong phòng chạy ra, lùi ra ngoài trấn nhỏ. Với thị lực của võ giả cách xa như vậy vẫn có thể nhìn rõ.

Cố Lăng Phỉ là thật sự nổi giận. Chu Hằng lại dám đánh cháu trai của nàng, quả thật chính là làm nhục đối với nàng.

Chu Hằng vẻ mặt lạnh nhạt nói: – Bình thường thôi, vẫn là không so được tiền bối, coi đồ đệ của mình làm hàng hóa bán phá giá!

– Ngươi nói gì? Cố Lăng Phỉ mắt phượng trợn tròn, lửa giận tăng vọt.

– Không phải sao? Chu Hằng lạnh nhạt nói, thò tay chỉ qua: – Hôn sự của các nàng khi nào đến lượt ngươi làm chủ? Các nàng không cha không mẹ sao? Ngươi tính là cái gì, chỉ là nhờ ngươi chiếu cố một đoạn thời gian mà thôi, tôn xưng ngươi

một tiếng sư phụ, không nên quá tự coi trọng mình!

Cố Lăng Phỉ không nghĩ tới Chu Hằng rồi lại chỉ vào mặt nàng mà mắng, trong cơn giận dữ lại có chút tắc tịt.

Ở hôn sự của ba nàng, nàng ta quả thật có tư tâm mãnh liệt.

Ba nàng Lâm Phức Hương đều là Thiên linh thể, chỗ tốt của loại thể chất này cũng không phải tích lũy linh lực nhanh cỡ nào, mà là khi đột phá cảnh giới chiếm chỗ tốt cực lớn. Đây mới là điểm khiến võ giả khác hâm mộ ghen tị.

Người khác mười năm linh lực tích lũy lại phải hao tốn mấy chục hơn trăm năm hiểu thông vách chắn cảnh giới, nhưng Thiên linh thể đồng dạng mười năm linh lực tích lũy, lại chỉ cần 10 năm, 20 năm là có thể đột phá. Đây chính là khác biệt.

Cảnh giới càng cao, ưu thế này lại càng lớn.

Bản thân tư chất cực tốt, cộng thêm lương sư chỉ đạo, chỉ cần bản thân khổ tu không nghỉ, thiên tài rất dễ dàng xuất hiện.

Cố Lăng Phỉ cả đời không gả, bởi vậy đối với hai cháu trai của mình cực kỳ để bụng, coi như con ruột, tự nhiên muốn đem ba vị “con cưng của trời” Lâm Phức Hương này gả cho hai tên cháu trai kia. Nước phù sa không chảy ruộng người ngoài mà!

Bây giờ bị Chu Hằng ngay mặt chỉ ra, trên mặt không khỏi nóng rực, nhưng càng nhiều là tức giận. Khi nào thì tiểu bối Sơn Hà Cảnh cũng có tư cách chỉ vào mặt nàng trách cứ?

– Tiểu bối, cho dù bổn tọa không có tư cách, ngươi lại có tư cách gì nhúng tay? Nàng lạnh lùng nói.

Chu Hằng vẻ mặt ngạo nghễ, nói năng khí phách: – Ta là nam nhân của các nàng!

– Khốn kiếp! Cố Lăng Phỉ giận quát một tiếng, lật tay bổ qua Chu Hằng.

Bùng!

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, một chưởng này lập tức đánh hụt, đánh ra một lỗ to trên mặt đất. Hắn hừ lạnh một tiếng nói: – Mụ già nhiều chuyện xấu xí, ngươi tư dục huân tâm, còn mặt mũi nào làm sư phụ của người ta?

– Tiểu súc sinh! Cố Lăng Phỉ giận dữ, lại nâng một chưởng đánh tới Chu Hằng.

Chỉ là nàng tuy rằng đạt tới Linh Hải tam trọng thiên, nhưng khoảng cách đạo của Vực lại kém không biết bao xa, căn bản không thể nào làm được ý tới công tới. Như vậy công kích của nàng lại làm sao đuổi kịp Tấn Vân Lưu Quang Bộ chứ?

Chu Hằng thân hình lật chuyển, tiếp tục nói: – Lão yêu bà, chính ngươi bộ dạng xấu xí không gả được thì cũng thôi, không ngờ còn muốn tai họa đồ đệ của chính mình. Có sư phụ ghê tởm như ngươi sao? Sao không đâm đầu chết cho xong, tránh cho người khác nhìn mà nôn!

Cố Lăng Phỉ tức giận đến toàn thân phát run. Nói đến công phu mắng chửi nàng lại làm sao sánh được với Chu Hằng sư phụ là con lừa đen, chỉ cảm thấy một luồng lửa giận ở toàn thân điên cuồng bùng lên, dường như muốn đem cả người thiêu đốt.

Chu Hằng ánh mắt phát lạnh, chính là lúc này!

Vực phát động!

Ầm!

Quanh người Cố Lăng Phỉ lập tức bùng lên lửa tím hừng hực, cả người trong nháy mắt biến thành người lửa.

Nàng tức lên đến đầu, chính là lúc tâm thần phòng ngự kém nhất, quần áo trên người thậm chí tóc đều bị thiêu đốt.

– A!!! Nàng phát ra một tiếng rống to vô cùng phẫn nộ, linh lực mạnh mẽ phun trào, lửa tím toàn thân lập tức đều dập tắt. Chỉ là thứ bị thiêu đốt thủy chung không thể phục hồi như cũ. Nàng chẳng những tóc đen hủy một nửa, quần áo cũng hiện ra nhiều lỗ, lộ ra thân thể trắng nõn mềm mại.

Chương 291: Đông Linh Sơn trấn áp

Nếu ngay từ đầu Cố Lăng Phỉ đã như gặp đại địch, vừa bắt đầu liền mở ra lá chắn linh lực, như vậy đương nhiên sẽ không bị Chu Hằng áp chế, bị tử hỏa cháy hết cả quần áo đầu tóc.

Mất bò mới lo làm chuồng dù chưa trễ, nhưng cuối cùng vẫn có tổn thất.

Cố Lăng Phỉ hoàn toàn mất đi vẻ thản nhiên, khuôn mặt xinh đẹp biến thành hung dữ như ác ma. Nhưng chuyện đầu tiên nàng làm không phải là công kích Chu Hằng, mà là mở pháp khí không gian lấy một chiếc áo choàng khoác lên, che đi thân thể tiết lộ cảnh xuân.

Chu Hằng cười hắc hắc, nói: – Không nhìn ra bà già đây cũng bảo dưỡng không tệ, cả đống tuổi rồi da thịt vẫn còn mịn màng, chắc định tìm nam nhân gả mình ra? Đúng là già còn không biết xấu hổ!

– Tiểu bối, bổn tọa muốn thiến ngươi! Cố Lăng Phỉ quyết đoán tức điên, đừng nhìn nàng đã hơn 400 tuổi, nhưng dựa theo tuổi thọ tương ứng mà tính, hoàn toàn có thể ngang với đại cô nương hơn 20 tuổi.

Nhưng mà đại cô nương như thế lại bị người ta thiêu cháy lộ mông lộ nửa ngực ở trước mắt mọi người, đây là chuyện nhục nhã cỡ nào!

Giận đến điên lên, nàng lỡ miệng nói ra uy hiếp mà bình thường tuyệt đối sẽ không nói ra được.

Thật là dễ khiến người ta nghĩ bậy mà!

Chu Hằng cười hả hả, thân hình chớp động, phát động phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, né tránh tự nhiên dưới công kích bão táp của Cố Lăng Phỉ.

Không có Vực, dù là Linh Hải Cảnh thì sao chứ, căn bản không theo kịp tốc độ của hắn.

Sắc mặt Cố Lăng Phỉ ngày càng đen lại, nàng có thế nào cũng không đoán được, Chu Hằng lại yêu nghiệt như thế!

Lần đầu khi gặp Chu Hằng, tiểu tử này chẳng qua là tiểu bối Sơ Phân Cảnh, không có tư cách để nàng liếc một cái, không có gì, bằng trí nhớ đã gặp là không quên của Linh Hải Cảnh, hôm trước nàng làm sao mới gặp mặt liền nhận ra được Chu Hằng?

Hôm trước nàng chỉ là kinh ngạc một chút, có người lại đột phá trước tông môn người ta, hơn nữa nàng còn từng gặp người này một lần.

Tốc độ tu luyện của Chu Hằng rất nhanh, nàng thừa nhận. Nhưng tốc độ tăng lên tu vi nhanh cùng chiến lực là hai chuyện khác nhau, nói không chừng dùng một viên Tiên đan, kẻ ngu cũng có thể lập tức bước vào Linh Hải Cảnh thì sao!

Nhưng mà Linh Hải Cảnh như thế thì có chiến lực gì mà nói?

Tốc độ tu luyện tăng lên càng nhanh, đương nhiên căn bản không vững, đây là chuyện quá rõ ràng.

Ở trong mắt Cố Lăng Phỉ, cảnh giới Chu Hằng cao thì cao, nhưng chiến lực thì tuyệt đối không mạnh cỡ nào. Cho dù là cháu ngoại của nàng bị Chu Hằng đánh đau một trận – Ai có thể ngờ tiểu võ giả Sơn Hà Cảnh lại có thực lực cùng dũng khí đi nhổ râu cọp?

Chu Hằng chẳng những đã làm, lại còn làm đến cùng!

Cố Lăng Phỉ như nổi điên vận chuyển linh lực, không ngừng đánh ra một chưởng lại một chưởng, cuồng bạo như sóng biển, một sóng nối tiếp một sóng.

– Lão yêu bà, không nhìn ra ngươi còn có chút thực lực, đáng tiếc còn quá yếu!

– Tốc độ nhanh hơn chút làcó thể theo sau đuôi ta!

– Lão yêu bà, ngươi cứ đi theo tiểu ta làm gì? Ngươi già quá, ta không có hứng thú!

Chu Hằng mắng người một cái là còn thiếu đạo đức hơn cả đám trác táng, dù sao cũng là đối đầu với con lừa đen người gặp người hận mới luyện thành, đôi khi thậm chí còn làm con lừa đê tiện kia hận đến ngứa răng. Loại nhân vật như Cố Lăng Phỉ luôn cao cao tại thượng trước giờ làm sao từng được đãi ngộ như thế, tự nhiên sắc mặt ngày càng đen, hoàn toàn nổi giận bốc khói.

– Tiểu bối đáng hận, bổn tọa sẽ làm ngươi hối hận vạn phần!” Cố Lăng Phỉ quát lớn, hai tay không ngừng kết pháp ấn, vô cùng phức tạp, cả người cũng trở nên trang nghiêm vô cùng, trong thiên địa dường như có lực lượng gì đang hưởng ứng theo.

Đây không phải là ảo giác!

Từng đạo lực lượng không thấy được bằng mắt thường phát ra từ năm đỉnh núi Đông Linh tụ tập tới, quấn quanh người Cố Lăng Phỉ, không ngừng tăng lên lực lượng bản thân nàng. Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong, thậm chí càng mạnh thêm!

Vô hạn tiếp cận Kết Thai Cảnh!

– Trấn! Cố Lăng Phỉ một chưởng đánh ra, chẳng những có lực lượng vô cùng lưu chuyển, còn có năm đỉnh núi hưởng ứng, phát ra những đạo lực lượng mạnh mẽ đỉnh điểm.

Chu Hằng bất đắc dĩ phát hiện, hắn như rơi vào trong đầm lầy, từng bước khó đi!

– Đây là nội tình của Đông Linh Tiên Trì ta! Cố Lăng Phỉ ngạo nghễ nói. – Giao chiến với đệ tử tông ta ở gần Đông Linh Sơn, chính là tự tìm đường chết!

Nàng đánh ra một chưởng, bắn về phía Chu Hằng.

Phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nhưng Chu Hằng bi kịch phát hiện tốc độ của mình căn bản không tăng lên nổi, linh khí xung quanh như đang đè lên hắn, làm hắn muốn nhúc nhích ngón tay cũng không được.

Bùm!

Tiếng nổ vang nặng nề, Chu Hằng bị đánh bay ra ngoài.

– Đông Linh tiên sơn chính là tổ sư khai phái ta biến thành, ý chí của ngài bất hủ, vĩnh viễn phù hộ tông ta! Cố Lăng Phỉ sắc mặt lạnh lẽo, lại đánh ra một chưởng. – Tiểu tử thối, ngươi chạy nữa đi?

Chạy con muội ngươi!

Trong lòng Chu Hằng mắng to, lão yêu bà này thật đúng là không biết xấu hổ, rõ ràng là tu vi Linh Hải Cảnh, đánh với Sơn Hà Cảnh như hắn lại còn phải vận dụng lực lượng tổ sư khai phái, đúng là vô sỉ xấu xa mà!

– Làm cháu trai ta bị thương, làm nhục bổn tọa, hừ! Cố Lăng Phỉ nổi giận đỉnh điểm, lại đánh ra một chưởng. – Bổn tọa cũng cắt tứ chi ngươi, cho ngươi một bài học!

Ầm!

Lực lượng mạnh mẽ đánh xuống, tay trái của Chu Hằng nổ tung, máu thịt bay tán loạn, xương cốt màu vàng hiện ra, không hỏng không hủy.

– Hả? Cố Lăng Phỉ trừng mắt phượng, toát ra xấu hổ. Nàng lớn tiếng nói muốn cắt tứ chi Chu Hằng, nhưng một chưởng đánh xuống lại không cắt đứt được cánh tay Chu Hằng, nó như là đánh một cái tát thật mạnh lên mặt nàng.

Chu Hằng bị thương thân thể, còn nàng là bị thương thể diện!

Cường giả Linh Hải Cảnh, luôn là một lời đã định, nói là làm được, nhưng bây giờ không giữ đúng lời ở trước mắt bao người, cái tát này đánh đau cỡ nào chứ!

– Tiểu bối đáng giận! Cố Lăng Phỉ lật hai tay, không ngừng đánh xuống, đánh xuống, đánh xuống, đánh mười mấy chưởng, cuối cùng trên xương cốt màu vàng cũng hiện ra những vết rạn.

Độ cứng xương cốt của Chu Hằng dù vượt qua pháp khí Sơn Hà Cảnh, nhưng Cố Lăng Phỉ cũng là là Linh Hải Cảnh, thậm chí được Đông Linh Sơn tăng cường, lực lượng vô hạn đến gần Kết Thai Cảnh, sức mạnh to lớn như vậy đủ để phá hủy pháp khí Sơn Hà Cảnh rồi.

Lão yêu bà, ngươi đừng rơi vào trong tay tiểu gia, bằng không sẽ đáp trả trăm lần!

Trong lòng hắn mắng to, những người khác thì trừng lớn cả mắt!

Má nó chứ đúng thật là Sơn Hà Cảnh hay sao?

Trong lòng Cố Lăng Phỉ cũng khiếp sợ, không thể không thừa nhận Chu Hằng đúng là yêu nghiệt, tuyệt đối là tiền đồ sáng lạn, vượt xa hai đứa cháu trai của nàng, càng xứng đôi với ba nàng Lâm Phức Hương.

Nhưng ý nghĩ này chỉ lóe lên liền bỏ qua, người luôn có lúc ích kỷ, nàng cảm thấy hai cháu trai của mình càng thêm xứng đôi với ba nàng Lâm Phức Hương.

Nhất định phải làm tiểu tử này biết khó mà lui!

Mặc dù Cố Lăng Phỉ không nói lý lẽ trên mặt hôn sự của ba nàng, nhưng còn không xấu đến mức muốn giết người diệt khẩu Chu Hằng. Nàng hừ một tiếng, hai tay vung lên, không ngừng đánh ra đòn mạnh, cuối cùng tay trái của Chu Hằng gãy rời.

Yêu bà đáng chết!

Trong mắt Chu Hằng chớp động không cam lòng, bất khuất, lửa giận bùng cháy trong lòng. Hắn vẫn không từ bỏ ý muốn phản kích, tử hỏa không ngừng bùng cháy xung quanh Cố Lăng Phỉ, nhưng lúc này đối phương đã có chuẩn bị, lúc nào

cũng dùng linh lực bảo vệ xung quanh người. Tuy rằng tử hỏa không ngừng thiêu đốt, nhưng tiêu hao một tầng lập tức liền sinh ra cái mới, kéo dài không dứt, sinh sôi không ngừng.

Tuyệt đối không thể nhận thua như vậy!

Chu Hằng có thể trốn vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nhưng điều này có nghĩa hắn bỏ cuộc. Không đến lúc sống chết trước mắt, hắn tuyệt không muốn vận dụng món bảo vật này, điều đó sẽ khiến hắn mất đi ý thức nguy cơ. Cuối cùng có một ngày khi Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cũng không thể bảo hộ được hắn, hắn nhất định phải chết!

Đông Linh Sơn chết tiệt này, sao mà không sụp chứ!

Chu Hằng thiêu đốt ý chí, khí tức trên người hóa thành hình thái ngọn lửa màu tím, kéo lên cao ba trượng, không ngừng diễn hóa ra đủ loại hình thái.

– Lực ý chí thật là mạnh mẽ!

– Rốt cuộc tiểu tử này là ai, từ đâu chạy ra!

– Trời ạ, hắn thật là Sơn Hà Cảnh hay sao?

– Đáng tiếc, hắn đắc tội Đông Linh Tiên Trì, bằng không có thể kết giao!

– Phì, không tè một bãi tự soi mình, ngươi muốn kết giao, người ta có chịu kết giao với ngươi?

– Đồ khốn, tới đây đánh một trận!

Người ở ngoài trấn nhỏ đều bàn tán xôn xao, bọn họ đã sớm biết Cố Lăng Phỉ mạnh mẽ, hơn nữa đệ tử Đông Linh Tiên Trì có được Đông Linh Sơn tăng cường chiến lực là chuyện phần lớn người đều biết, bởi vậy tiêu điểm mấu chốt nằm trên người Chu Hằng.

– Tiểu tử, bổn tọa sẽ không giết ngươi, nhưng tội chết có thể miễn, tội sống khó tha!

Cố Lăng Phỉ xuống tay với cánh tay phải của Chu Hằng, nàng muốn hoàn toàn phế tiểu tử này.

– Dừng tay! Hàn Vũ Liên vội bay tới, đánh về phía Cố Lăng Phỉ.

Nàng cùng chúng nữ từ sáng sớm đi du sơn ngoạn thủy, thẳng đến khi cảm ứng được động tĩnh lớn ở bên này mới trở lại. Khi

nhìn thấy Chu Hằng bị ức hiếp, nàng tự nhiên không nhịn được nhảy ra, về phần chúng nữ thì tu vi quá yếu, chỉ có thể ở một bên hô to.

– Hừ, lăn sang bên kia! Cố Lăng Phỉ không vừa mắt Chu Hằng, tự nhiên liên đới hận cả người ở bên cạnh hắn.

Bùm!

Hai nàng giao nhau một đòn, dù Hàn Vũ Liên là thân thể Huyền Âm, có thể coi là nửa yêu nghiệt, không gian đan điền lớn vượt xa Linh Hải nhất trọng thiên bình thường, nhưng lực lượng của Cố Lăng Phỉ hiện giờ vô hạn gần đến Kết Thai Cảnh, nào phải nàng có thể chống đỡ?

Nàng phun mạnh một ngụm máu tươi, thân hình vẽ một đường cong, lướt bay rơi xuống.

– Khốn kiếp! Chu Hằng giận dữ gầm lên, hắn quan tâm nhất là người thân, dưới cơn giận sôi trào, hắn mạnh mẽ giãy khỏi đàn áp của Đông Linh Sơn, đứng thẳng giữa trời đất như mũi lao nhọn.

Nhưng đây cũng là cực hạn của hắn, toàn bộ Đông Linh Sơn vẫn tạo thành lực đè xuống cực lớn, hắn không thể nhúc nhích tiếp được nữa.

Ầm! Ầm! Ầm!

Khí tức trên người hắn dung hợp thành một hình cầu, như muốn phá kén hóa thành thứ gì.

– Tiểu tử, nằm xuống cho ta! Cố Lăng Phỉ đánh một chưởng lên người Chu Hằng.

Ầm!

Thân hình Chu Hằng lùi lại, áo ngực vỡ tan, thân trên lộ trần có dấu bàn tay rõ ràng, khóe miệng cũng chảy máu. Nhưng ánh mắt lại sáng như, như mặt trời trên cao, làm người ta không thể nhìn thẳng được.

– Chu Hằng! Chúng nữ Tiêu Họa Thủy đều hô to lên, nhưng Cố Lăng Phỉ dùng linh lực mạnh mẽ phong tỏa xung quanh, trừ khi cùng là Linh Hải Cảnh, những người khác căn bản không xông vào được.

– Lão yêu bà, ngươi chỉ có chút sức như thế? Chu Hằng xì một cái, trong mắt tràn đầy khinh miệt.

Đạt đến Linh Hải Cảnh thì có ai để hiện cảm tình ra ngoài mặt? Nhưng hôm nay Cố Lăng Phỉ lại bị Chu Hằng chọc giận

nhiều lần đến sôi trào, nàng giận dữ quát lên, đánh thẳng về phía Chu Hằng.

Ầm!

Chu Hằng văng ra trăm trượng, hự một cái phun ra cả ngụm máu lớn, trên ngực lõm xuống rõ ràng. Hắn giận dữ nhìn Cố Lăng Phỉ, ầm một cái, ánh mắt thật sự bùng cháy lên.

Ngao!

Tiếng rồng ngâm không ra âm vang lên, chiếc kén khí tức trên người Chu Hằng đột nhiên nổ tung, bùng lên một con thiên long màu tím!

Chương 292: Khí thế hình rồng

Khí thế, là thể hiện tinh khí thần của võ giả.

Đối với võ giả bình thường mà nói, khí thế không có ý nghĩa quá lớn, nhưng đối với võ giả bậc cao, dưới khí thế uy hiếp, nó là vũ khí có thể không chiến mà thắng, làm người ta hoàn toàn mất đi ý chí chiến đấu.

Khí thế hóa hình, đây là chuyện chỉ có võ giả bậc cao mới làm được, ý chí mạnh mẽ vặn vẹo không gian, mới có thể hóa thành hình thái cụ thể.

Hình thái như thế nào, cái này không theo võ giả khống chế, chính là thể hiện bản chất tinh khí thần, hay sát phạt giết chóc thì hóa kiếm, hóa đao, hóa rìu, tính tình tàn bạo thì hóa hổ, sư tử, sói, người có khí thế trầm ổn thì hóa núi, hóa biển.

Khí thế của Chu Hằng lại đi hóa thành hình rồng!

Thiên long màu tím, do lửa hợp thành!

Lẽ ra khí thế chỉ là thể hiện tinh khí thần, vì sao lại khiến người ta có cảm giác bỏng rát?

Người ngoài trận đều cảm nhận rõ ràng, cảm giác nóng rát dữ dội làm bọn họ lùi bước ra sau, tựa như có một cười nói rồng lửa đang tàn phá trong trấn.

– Vực! Mí mắt Cố Lăng Phỉ nhướng lên, nàng biết Chu Hằng nắm giữ Vực, mà Vực chính là thể hiện ý chí, cho nên con rồng lửa tím này vừa như hư như thật, chỉ là một ý niệm của Chu Hằng.

Nhưng chưa từng nghe qua có khí thế của người nào hóa thành rồng!

Rốt cuộc tiểu tử này yêu nghiệt đến cỡ nào!

Rồng lửa màu tím trên đầu Chu Hằng không ngừng xoay vòng, rống giận, ngao ngao ngao, tiếng rồng ngâm dù không nghe bằng tai thường, nhưng lại thẳng vào tận tâm linh, truyền ra trong lòng mỗi người.

Nhìn vào Chu Hằng, như không phải đang thấy người trẻ tuổi Sơn Hà Cảnhm mà là Đại Đế, Thiên Tôn đi ra từ viễn cổ!

Bụp bụp bụp, một người nối một người quỳ xuống, dù nơi này

có không ít cường giả Sơn Hà Cảnh cũng không ngoại lệ, dưới khí thế của Chu Hằng đè xuống, bọn họ chỉ có thể phát ra thần phục vô tận.

Vũ khí không chiến mà thắng!

Chúng nữ Hàn Vũ Liên đều toát ra vẻ ý loạn tình mê, hận không thể lao vào lòng Chu Hằng, dâng lên ôn nhu vô tận cho hắn, bị hắn mạnh mẽ chinh phạt, hưởng thụ khoái lạc cực hạn.

Cố Lăng Phỉ cũng có chút tâm thần hoảng hốt,l có một loại kích động không khống chế được ý chí của mình mà quỳ xuống trước Chu Hằng. Trong lòng nàng hoảng sợ, nếu cảnh giới của Chu Hằng ngang với nàng, như vậy nàng nhất định sẽ bị khống chế tâm thần, không phát huy được mấy phần tu vi, nhất định phải thua!

Còn may! Còn may!

Hiện tại nàng có được lực lượng Đông Linh Sơn tăng cuồng, kéo dài không dứt, mãi cũng không mệt!

– Nằm xuống cho ta! Cố Lăng Phỉ lại quát lên, lật chưởng đánh ra, lực lượng khủng bố vô hạn gần tới Kết Thai Cảnh quét ra.

– Haaaaaa! Chu Hằng trợn mắt, Thiên long sau lưng lập tức rít gào, tiếng rống không âm càn quét.

Một chưởng của Cố Lăng Phỉ lập tức lệch hướng, ầm, ở bên trái cách Chu Hằng trăm trượng lập tức xuất hiện một cái hố to.

……. Thế này cũng lệch xa quá đi chứ!

Người ngoài trấn đều co rút khóe miệng, ngươi lệch một hai trượng còn chưa tính, nhưng cố tính lại lệch đến trăm trượng, nhắm mắt đánh bậy cũng chính xác hơn thế này?

Nhưng không ai cười nổi, khí thế của Chu Hằng hùng mạnh như sấm nổ vang dội trong lòng bọn họ, làm theo bản năng bọn họ cảm thấy kính sợ, ngoài quỳ sát xuống đất, bọn họ không còn tâm tình gì khác.

Cố Lăng Phỉ hít thở nặng nề, lửa giận trong lòng không biết đã cháy dến cỡ nào.

Chỉ là trấn áp một tiểu tử Sơn Hà Cảnh thật khó khăn như thế hay sao?

Chu Hằng càng có tiềm lực to lớn, biểu hiện càng kinh người, càng là châm chọc ánh mắt của nàng không rõ ràng, đánh bốp bốp bốp lên mặt nàng! Nàng hít sâu một hơi, vươn tay phải lên, hóa thành một ngọn núi băng lớn, ném xuống Chu Hằng.

Cuối cùng nàng vận dụng võ kỹ!

Chu Hằng lại quát một tiếng, khí thế kinh khủng quét ra, nhưng Cố Lăng Phỉ cuối cùng là là Linh Hải Cảnh, giữ vững tâm linh, có đạo của mình, sắp hình thành Thần chích. Tuy rằng một chưởng này run lên một chút, lệch đi một chút, nhưng vẫn đè xuống Chu Hằng.

– Dừng tay đi! Một tiếng nói xa thẳm vang lên, bụp một cái, núi băng giữa không trung đột nhiên tan rã, một cỗ khí tức trấp áp cửu thiên thập địa quét qua, càng tăng thêm kinh hoàng trong lòng mỗi người.

Vù, một bóng người hiện ra, bên cạnh Chu Hằng lại có thêm một bà lão áo xanh, tay phải chống gậy, mặt đầy nếp nhăn, tóc hoa râm, không biết đã sống bao nhiêu năm, toàn thân toát ra mùi mục nát.

Cố Lăng Phỉ lập tức khom mình hành lễ: – Bái kiếm Lâm sư tổ!

Sư tổ?

Nàng là là Linh Hải Cảnh, thấy lão tổ Kết Thai Cảnh cũng chỉ cần gọi một tiếng sư thúc! Có thể khiến nạng gọi là sư tổ, vậy đương nhiên chỉ có Thần Anh Cảnh mạnh nhất thế gian!

Khè!

Tiểu tử kia có tài đức gì, lại có thể dẫn ra lão tổ Thần Anh Cảnh!

Bà lão áo xanh cười ôn hòa, phất tay, toàn bộ lực lượng Đông Linh Sơn lập tức thu trở lại. Đều là đệ tử Đông Linh Tiên Trì, bà ta lại cao hơn Cố Lăng Phỉ hai đại cảnh giới, tự nhiên có thể dễ dàng hóa giải bí thuật Cố Lăng Phỉ.

– Người trẻ tuổi, ngươi có phải họ Chu?

Chu Hằng liếc qua bà lão này, tên Chu Hằng của hắn cũng không phải bí mật gì, bà ta làm gì đã biết còn cố hỏi? Bây giờ hắn hoàn toàn không có cảm tình với Đông Linh Tiên Trì, chỉ cười nhạt một tiếng, nói: – Tại hạ Chu Hằng.

Hắn lại nghĩ sai, Hóa Thần Cảnh đã mấy vạn năm không xuất hiện, Thần Anh Cảnh chính là mạnh nhất thế gian, ba đại Đế triều cộng lại cũng không có bao nhiêu người. Ở trong mắt

những cường giả tuyệt thế này, vạn vật thế gian đều là con kiến.

Có thể làm bọn họ ghi nhớ, ngoài những cao thủ cùng cấp bậc ra, vậy chỉ có Kết Thai Cảnh, ngay cả Linh Hải Cảnh cũng không thể lọt được vào mắt bọn họ, huống chi là Chu Hằng chỉ Sơn Hà Cảnh?

Có yêu nghiệt hơn nữa thì sao, không đạt đến tầng thứ này thì cũng chỉ là con kiến, chỉ là hơi lớn một chút thôi.

Nếu Chu Hằng hiểu được điểm này, sẽ hiểu rõ vị Lâm sư tổ này thật sự vô cùng coi trọng hắn!

– Lâm sư tổ, người này có quan hệ sâu xa gì với ngài hay sao?

Cố Lăng Phỉ cung kính hỏi.

– Quan hệ sâu xa? Bà lão áo xanh toát ra vẻ tưởng nhớ, vẻ mặt phiền muộn, như nhớ lại ngàn năm trước, thật lâu không nói lời nào. Bà ta là Thần Anh Cảnh mạnh nhất thế gian, căn bản không ai dám lộ ra vẻ sốt ruột.

Mãi hồi lâu, bà ta mới nói: – Người trẻ tuổi này không phải có quan hệ sâu xa với ta, mà là có quan hệ sâu xa với Đông Linh Tiên Trì ta!

Cái quan hệ này có chút lớn rồi!

Có điều Đông Linh Tiên Trì là tông môn toàn nữ nhân, sao lại có quan hệ sâu xa với một nam nhân trẻ tuổi chứ?

Cố Lăng Phỉ lập tức nghĩ tới, tất cả khẳng định có liên quan tới khí thế của Chu Hằng hóa thành thành rồng lửa màu tím, chỉ là rốt cuộc thế nào, bà lão áo xanh không nói, nàng cũng không có tư cách hỏi được!

– Lăng Phỉ, vì sao ngươi lại tranh chấp với người này? Bà lão áo xanh lại bắt đầu lo chuyện bao đồng.

Cố Lăng Phỉ ngẩn ra, rồi nói: – Chuyện là thế này…

Nàng nói lại từ đầu đến cuối chuyện này, cơ bản là thật, chỉ là ở trong miệng nàng thì tự nhiên sẽ không thừa nhận là có lòng riêng. Mà khen ngợi huynh đệ Ngũ Thiên Hữu một phen, đồng thời đưa ra nghi ngờ mạnh mẽ về nhân phẩm của Chu Hằng.

Còn không, tên này có bao nhiêu tình nhân, một bàn tay cũng không đếm hết!

Đệ tử Đông Linh Tiên Trì các nàng làm sao có thể gã cho đàn ông hoa tâm như thế!

– Lăng Phỉ, cảm tình không thể miễn cưỡng, nếu như ba đệ tử kia đồng ý, cứ để các nàng gã cho người này đi! Bà lão áo xanh nói, ánh mắt nhìn Chu Hằng, có một loại cảm khái không rõ.

– Lâm sư tổ! Cố Lăng Phỉ không cam lòng nói, nàng tuyệt đối không đồng ý làm vậy, tiểu tử này dám thiêu cháy quần áo tóc tai của nàng, làm nàng xấu mặt công khai, làm sao có thể để ái đồ gả cho người như thế!

Nàng nghiêm nghị nói: – Ta tuyệt đối sẽ không đồng ý! Chu Hằng, ngươi nghe đây, ta cho ngươi 10 ngày, trong vòng 10 ngày nếu ngươi có thể đánh bại ta, ta sẽ không còn lo chuyện của ngươi và các nàng Hương Hương, bằng không, ngươi chờ uống rượu mừng đi!

– Lăng Phỉ, sao ngươi lại khổ vậy chứ? Bà lão áo xanh thở dài nói.

– Lâm sư tổ, dù ngài là trưởng bối của Lăng Phỉ, nhưng đây là chuyện riêng của Lăng Phỉ, xin sư tổ đừng nhúng tay! Cố Lăng Phỉ cắn răng liều mạng chống đỡ.

Bà lão áo xanh lại thở dài, nói: – Lăng Phỉ, có thể kết thiện duyên thì kết cái thiện duyên, hay giúp người, là thiện cho

mình, ngươi tự giải quyết đi!

Bà ta đạp lên không, vài bước liền biến mất.

Cố Lăng Phỉ ánh mắt phức tạp nhìn Chu Hằng, làm sao cũng không nghĩ ra được tiền bối tông môn Thần Anh Cảnh lại lên tiếng nói chuyện cho hắn, nhưng trong chuyện này, nàng tuyệt đối sẽ không nhượng bộ!

– Hừ! Ngươi chỉ có 10 ngày, bằng không cút ngay cho bổn tọa, vĩnh viễn không được tới nữa! Nàng phất tay, thân mình cũng bay lên, đảo mắt liền biến mất.

– Chu Hằng! Cố Lăng Phỉ vừa đi, phong tỏa do nàng bày ra tự nhiên cũng biến mất, chúng nữ cũng nhào lên.

Chu Hằng vừa muốn nghênh đón, nhưng hai chưởng trước ngực thật là quá nặng, cộng thêm vẫn luôn liều mạng vận chuyển linh lực chống đỡ áp lực to lớn từ Đông Linh Sơn, đã sớm hao hết lực lượng của hắn, nếu không có lòng tin vẫn duy trì, hắn căn bản không có sức đứng được!

Lúc này áp lực vừa qua, hắn liền đổ gục tới trước.

Tốc độ Ứng Mộng Phạm nhanh nhất, lập tức ôm lấy hắn, nước mắt chảy dài hô to: – Chu… Hằng! Chu… Hằng! Ngươi đừng

chết!

Sắc mặt Chu Hằng tối đen, tuy rằng hắn bị thương nặng, nhưng vẫn còn cách chết hơi xa. Chỉ là Ứng Mộng Phạm mới có trí lực bốn năm tuổi, đây là biểu lộ thật tình của nàng, Chu Hằng làm sao mà tức giận được.

Hắn miễn cưỡng giơ một tay vuốt tóc Ứng Mộng Phạm, cười nói: – Đừng khóc, khóc tèm lem mặt sẽ không đẹp!

Cảm giác choáng váng mãnh liệt ập tới, hắn không khống chế được đặt đầu lên bộ ngực thật lớn, mềm nhũn đầy co dãn của Ứng Mộng Phạm, tiếng động bên tai ngày càng xa, càng mờ ảo, cuối cùng ngất đi.

– Oa, Tiểu Chu Tử chết rồi? Phong Liên Tình vô tâm mà nói.

Nghe nàng nói như thế, Ứng Mộng Phạm lập tức khóc thật to, các nàng Tiêu Họa Thủy chạy chậm, nhìn thấy Ứng Mộng Phạm như thế còn tưởng là Chu Hằng chết thật, ai cũng vẻ mặt đau đớn, cùng nhau khóc to.

Hàn Vũ Liên vừa bực mình vừa buồn cười, mắng: – Chu Hằng chưa chết, các ngươi làm trò gì thế!

– Chưa chết? Chúng nữ liền dừng nước mắt, chỉ có Ứng Mộng

Phạm còn đang gào khóc, Phong Liên Tình thì tròng mắt xoay chuyển, chuẩn bị bôi dầu dưới chân chạy mất.

Cũng may tuy rằng Chu Hằng chưa chết, nhưng cũng bị thương rất nặng, nhất thời chúng nữa cũng không có tâm tình tính sổ với nàng, vội vàng nâng Chu Hằng lên đưa vào khách sạn, tĩnh dưỡng cho tốt.

Nửa ngày sau, Chu Hằng tỉnh lại.

– Chu Hằng, ngươi đừng động đậy! Hàn Vũ Liên lập tức nói.

Chu Hằng gật đầu, ý niệm xoay chuyển, bắt đầu chữa thương cho mình.

Nắm giữ lực huyết mạch, chỉ cần không tổn thương đến căn bản, như vậy chỉ cần tiêu hao linh lực là có thể lập tức điều trị xong – điều kiện đầu tiên là trong cơ thể không còn sót lại linh lực khác lạ. Hắn muốn chữa thương, đầu tiên phải trục xuất linh lực của Cố Lăng Phỉ ra khỏi cơ thể.

Ngao!

Ý niệm của hắn vừa động, khí thế hình rồng quét qua, linh lực khác lạ trong người liền nhanh chóng bị đánh ra ngoài.

Chương 293: Xấu xí

Ý hướng tới, không gì cản nổi!

Chu Hằng đột nhiên có một loại hiểu ra, tựa như nắm giữ một ít mấu chốt hình thành Thần chích.

Vực là sát chiêu chân chính của cường giả tuyệt thế Kết Thai Cảnh, mà ý thức càng mạnh mẽ, dẫn động linh khí thiên địa cũng càng nhiều, uy lực càng mạnh! Mà cái gọi là Thần chích chính là thể hiện cụ thể hóa của ý thức, lực ý chí càng mạnh, Thần chích cũng càng mạnh.

Lần này có thể nói hắn gặp họa được phúc!

Dưới áp bức của Cố Lăng Phỉ, ý thức của hắn cuối cùng hoàn thành một lần lột xác, thoát thai hoán cốt, hình thành tồn tại như thực chất.

Hiện tại hắn thậm chí có thể thi triển một một loại năng lực của Kết Thai Cảnh!

Đáng tiếc, trình độ linh lực của hắn quá yếu, không thể phát huy được uy lực chân chính của những năng lực này. Cũng chỉ có như là Vực, không cần linh lực của hắn vượt qua Cố Lăng Phỉ, chỉ cần cỡ này là đủ, sẽ có thể đánh cho Cố Lăng Phỉ không có sức chống trả!

Nghĩ hơi xa rồi.

Chu Hằng thu hồi ý tưởng bay tít mù, linh lực khác lạ không ngừng bị trục xuất khỏi thân thể, cả người hắn lưu chuyển hào quang màu vàng, tất cả thương thế nhanh chóng khôi phục. Chỉ cần vài nhịp tim, xương gãy của hắn nối liền, máu thịt tái sinh, giống như chưa hề bị thương.

Tổn thất là thể chất Phệ Kim tộc của hắn! Lại phải cắn nuốt không biết bao nhiêu kim loại mới bù lại được!

– Chu Hằng, ngươi không sao chứ? Chúng nữ tới tấp quan tâm thăm hỏi, nhất là Ứng Mộng Phạm, ngồi ở đằng sau ôm cả người hắn vào trong lòng, nói thế nào cũng không chịu buông ra.

Đầu dựa vào bộ ngực to như núi của nàng, mềm nhũn thoải mái, Chu Hằng tự nhiên sẵn lòng hưởng thụ thêm, cũng không ngồi dậy, mỉm cười với chúng nữ, nói: – Không sao rồi!

– Chu Hằng, ngươi định làm thế nào?

Hàn Vũ Liên nhíu chặt mày liễu.

Mọi người biết Cố Lăng Phỉ có ước hẹn 10 ngày với Chu Hằng, khi nhìn thấy Chu Hằng không có chuyện gì liền thở phào, sau đó lộ ra vẻ buồn bực.

– Điêu phụ kia căn bản là ép buộc người ta, 10 ngày, làm sao mà đánh bại bà ta được!

– Vô sỉ quá đáng!

– Chu Hằng, chúng ta làm sao đây?

Chúng nữ xôn xao một hồi, nhưng đối mặt với kẻ địch mạnh mẽ đến không thể lay chuyển, ngoài oán giận ra thì có cách nào khác?

Chu Hằng trầm ngâm hồi lâu, nói: – Thành hôn cũng phải cần có hai người mới được!

Ánh mắt chúng nữ sáng ngời, phu quân này lại muốn cướp cô dâu?

– Nhưng mà, khẳng định bà lão kia sẽ đề phòng, đến lúc đó khẳng định các nàng Hương Hương sẽ bị theo dõi nghiêm ngặt, ngươi đi cứu người, nói không chừng ngay cả bản thân cũng lọt vào trong đó!

– Trước đó dù là Đông Linh Tiên Trì có người ra mặt giải vây cho ngươi, nhưng nếu ngươi xông vào, tội danh quá lớn, nói không chừng sẽ bị giết tại trận!

– Ả điêu phụ kia khẳng định cố ý đào hố chờ ngươi nhảy vào, đúng là âm độc mà!

– Chu Hằng, đừng nên mạo hiểm!

Các nàng lo lắng là có lý, Đông Linh Tiên Trì có cường giả Thần Anh Cảnh trấn giữ, cộng thêm ngọn núi này vốn đã vô cùng cổ quái, có thể vừa vào liền sẽ bị phát hiện ngay, có khi không kịp thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, vậy là đã bị đè chết rồi!

Khóe miệng Chu Hằng nhếc lên một tia cười, nói: – Ai nói ta muốn đi cứu các nàng Mị nhi?

Chúng nữ đầu tiên là sửng sốt, nhưng nhanh chóng hiểu ra ngay.

– Thì ra, ngươi muốn bắt lấy huynh đệ họ Ngũ!

– Đúng rồi, không có chú rể cũng không kết hôn được!

Hàn Vũ Liên vẫn lộ ra vẻ quan tâm, nói: – Ngoại tông cũng là đầm rồng hang hổ, nghe nói có cường giả Kết Thai Cảnh, chưa biết chừng còn có cường giả Thần Anh Cảnh!

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Núi giữa không dễ đi, là bởi ta không thể ngụy trang mình thành nữ nhân. Nhưng còn các núi khác, hắc hắc, ta có Ẩn Tức Phù, sẽ không ai chú ý tới ta!

Chỉ cần thoáng thay đổi hình dạng, hắn chạy vào ngoại tông, người ta thấy được cũng không để vào lòng, nhưng ở núi giữa thì hoàn toàn không thực hiện được, chỗ đó chỉ có nữ nhân thôi!

Nhìn như hoang đường lớn mật, nhưng có tồn tại Ẩn Tức Phù, mọi chuyện liền có khả năng

Vài giờ sau, trời đen gió lớn, đúng là đêm tốt để giết người.

Chu Hằng không dẫn theo bất kỳ ai, chỉ để Hàn Vũ Liên bảo hộ mọi người, miễn cho hắn đi rút củi đáy nồi, người ta cũng đi tới rút củi nhà hắn.

Muốn biết chỗ ở của huynh đệ họ Ngũ cũng rất dễ dàng, Chu Hằng tùy tiện bắt một người ném vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, hỏi ra chỗ liền đánh ngất, đợi xong rồi ném hắn ra là được.

Hắn đi đường chỉ dùng bộ pháp bình thường, mặt mũi càng cực bình thường, người ta nhìn qua một lần căn bản sẽ không ghi nhớ vào lòng.

Dù nơi này là ngoại tông, nhưng từ trên xuống dưới có không biết bao nhiêu người, vừa có lão tổ Kết Thai Cảnh, cũng có tu luyện giả mới vừa tu luyện, Chu Hằng không lộ khí tức thì sẽ không dẫn tới người ta hoài nghi, ngược lại càng làm người ta lười chú ý.

Đương nhiên, nếu như Chu Hằng khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu hấp thu linh khí tu luyện, vậy thì tuyệt đối khác, khẳng định sẽ có vô số người chạy đến chất vấn hắn.

Nhưng Chu Hằng lại quên một chuyện, Đông Linh Sơn thật sự quá cao!

Tốc độ của hắn dù là không chậm, nhưng cũng không thể nói là nhanh, còn ngọn núi này cao đến vạn trượng, thời gian một đêm có thể đi được bao xa? Dù cho huynh đệ họ Ngũ đều ở vị trí ở giữa, vậy một đêm cũng không thể đến được.

Hết cách, muốn không làm lộ thân phận, hắn chỉ có thể đi bằng tốc độ này, nếu hắn sử dụng lực lượng vượt quá Luyện Thể Cảnh, lại không thể hiện ra khí tức tương ứng, vậy sơ hở này lớn như trời rồi.

Ẩn Tức Phù chỉ che giấu hơi thở, không thể thay đổi khí tức, điều chỉnh khí tức.

Cũng may dù hắn chỉ có thể sử dụng tốc độ chậm này, nhưng bản thân là cường giả Sơn Hà Cảnh, hắn hoàn toàn có thể đi cả ngày lẫn đêm, cũng không đến mức có người đặc biệt chú ý theo dõi hắn được?

Suốt ba ngày sau, Chu Hằng mới đi tới chỗ ở của huynh đệ họ Ngũ, nó cho đúng hơn, là chỗ ở của Ngũ Thiên Hữu. Hắn đi vòng vòng, vừa cẩn thận lưu ý tình huống xung quanh.

Đến đêm khuya, hắn vẫn không thấy Ngũ Thiên Hữu trở về, liền quay sang chỗ Ngũ Thiên Anh, thần thức quét qua, bên trong không có ai.

Sao mà hai huynh đệ đều không có?

Chu Hằng suy nghĩ, dù sao cũng nhàn rỗi, liền vào trong phòng lục soát kỹ càng một lần, nói không chừng bên trong có phòng tối gì đó. Nếu ở chỗ này không tím được, vậy quay sang chỗ Ngũ Thiên Hữu tìm lần nữa.

Vừa tìm, quả thật làm hắn tìm thấy, lật một tấm ván sàn lên,có một đường hầm đi xuống lòng đất.

Sao mà cứ thích làm phòng tối, mật thất gì đó, nếu thật bị người ta chú ý, thế này có tác dụng gì chứ!

Chu Hằng thả nhẹ bước, theo đường hầm đi tới, vòng vo mấy lượt, đằng trước mơ hồ truyền đến âm thanh, chỉ là âm thanh này dường như có chút…. không bình thường.

Ở cuối đường hầm, xuất hiện một căn nhà đá, bên trong truyền ra tiếng hít thở hồng hộc, loại thở dốc chỉ phát ra lúc nam nữ làm tình.

Chỉ là, nam nữ làm tình không phải chuyện gì xấu lắm, có cần cố ý làm ra một cái phòng tối, vậy có rắc rối quá không chứ?

Chẳng lẽ, nữ nhân trong này cũng giống như Ứng Mộng Phạm, đều không thể gặp người được?

Chu Hằng đi tới cửa, nhìn vào bên trong.

Khè, khẩu vị nặng thật!

Bên trong quả thật đang làm chuyện mưa gió, nhưng không phải chỉ là hai người, mà la ba người! Một nữ hai nam!

Loại chuyện một nam hai nữ, Chu Hằng có thể tiếp nhận, dù sao hắn cũng thích, thậm chí sẽ gọi cả Hàn Vũ Liên, Tiêu Họa Thủy, bốn nàng cũng tiến lên. Nhưng một nữ nhiều nam, ngẫm nghĩ thôi cũng có cảm giác quá sức ghê tởm.

Nữ nhân kia đưa lưng về phía Chu Hằng, thân thể vừa trắng lại mịn màn, toàn thân phản xạ sáng bóng mê người, vô cùng gợm cảm. Nàng nhếch mông to tròn xoe lên thật cao, nghênh đón nam nhân phía sau tấn công, còn thân trên cúi xuống, chôn mặt vào giữa chân của một nam nhân khác, đang không ngừng mút liếm sột soạt.

– A…. a…. a Tiếng thở của hai nam nhân ngày càng nặng nề, tiếng va đập bộp bộp bộp vô cùng mạnh, trong tiếng kêu như thú rống, hai nam nhân run run người, hồi lâu sau mới ngừng lại được.

– Đệ, nghe nói mấy ngày nay Chu Hằng kia không ra khỏi khách sạn, chỉ sợ bị thương không nhẹ! Một nam nhân nói.

Hắn vừa mở miệng, Chu Hằng không cần nhìn mặt cũng biết hắn là Ngũ Thiên Hữu, như vậy một tiếng "đệ" này cũng biểu lộ rõ nam nhân kia là Ngũ Thiên Anh đệ đệ của hắn. Thật đúng là huynh đệ ruột mà, ngay cả nữ nhân cũng cùng nhau cưỡi, không hề kiêng kỵ!

– Đương nhiên rồi… Ngũ Thiên Anh hừ lạnh một tiếng. – Dì ra tay, tiểu tử kia làm sao chịu được!

– Chúng ta có nên tiễn hắn thêm một đoạn đường?

– Hừ, ngươi chịu khổ còn chưa đủ hay sao? Hơn nữa, bọn họ còn một con đàn bà thối Linh Hải Cảnh, chúng ta đi còn không phải tự rước lấy nhục?

– Tiểu tử kia đúng là có diễm phúc lớn, bên cạnh toàn là mỹ nữ tuyệt thế, có mấy người còn muốn xinh đẹp hơn cả các nàng Hương Hương, quả thật muốn nhào lên chơi hết đám gái đó!

– Chờ ta đột phá Linh Hải Cảnh, vậy mọi chuyện đều sẽ thành hiện thực!

– Đệ, còn cần bao lâu nữa?

– Tối đa ba năm!

– Ha ha, thật là quá tốt!

– Đợi ta đột phá Linh Hải Cảnh, chuyện đầu tiên chính là bắt lấy Cố Lăng Phỉ, góp với lão tiện nhân này thành một đôi!

– Hắc hắc, bà dì lẳng lơ kia, ta đã sớm muốn cưỡi rồi, mỗi lần lắc lắc cặp ngực lớn đi tới đi lui trước mắt ta, ta cứ không nhịn được muốn tự tay sờ nắn!

– Mẹ, muội muội ngươi sẽ nhanh chóng giống như ngươi, cùng nhau vểnh mông lên cho hai anh em chúng ta chơi!

Ngũ Thiên Anh vỗ mông nữ nhân trần trụi.

Hai tên súc sinh này!

Ứng Thừa Ân yêu chị ruột đã làm Chu Hằng thầm hô biến thái, nhưng ít nhất tên kia còn không thật sự ngủ luôn chị ruột mình. Nhưng đôi huynh đệ này, lại đi cùng nhau đùa giỡn mẹ của mình, nhìn thế nào cũng như hai con súc vật khoát da người mà!

Sát khí của Chu Hằng tuôn trào, mặc kệ trước đó có ân oán gì với hai người này hay không, chỉ riêng chuyện ác hiếp mẹ này là đủ làm hắn phải giết!

– Mẹ, vừa nãy con chơi ngươi có có thích không? Ngũ Thiên Hữu vuốt mông tròn trắng mẩy của nữ nhân, cười dâm hắc hắc, cái thứ bên dưới lại cứng lên.

Nữ nhân thần sắc chết lặng, tựa như đã chết rồi.

Chu Hằng ho khan một tiếng, đạp bước đi ra.

– Ai! Huynh đệ Ngũ gia đồng thời quát lớn.

– Người giết các ngươi!

– Chu… Chu Hằng! Ngũ Thiên Hữu lập tức kinh hô.

– Ngươi chính là Chu Hằng? Ngũ Thiên Anh lập tức lấy ra một bộ quần áo bao quanh người, nếu đưa cái vòi cứng ra như vậy thì khí thế tự dưng yếu đi vài phần, hắn toát ra thần sắc dữ tợn. – Ngươi nghe được toàn bộ?

– Không những nghe được, còn thấy được trò xấu gì vừa rồi! Chu Hằng khoanh tay mà đứng.

– Vậy… ngươi chết đi! Ngũ Thiên Anh run tay phải, xuất hiện một thanh trường kiếm vàng nhạt, hắn vung kiếm chém tới, hào quang màu vàng bắt đầu lan tỏa như cơn sóng, chém từng đợt nối tiếp về phía Chu Hằng.

Chu Hằng trợn hai mắt, trên người lập tức trào ra rồng lửa màu tím, phát ra tiếng rít gào không âm, khí thế đáng sợ không thể nói hết quét qua, hai huynh đệ Ngũ gia đồng thời toàn thân run rẩy, phịch một cái quỳ sát đất.

Vũ khí không chiến mà thắng, vương giả trời sinh!

Chương 294: Ác bất tận, giơ kiếm giết!

– Sao lại thế này! Hai huynh đệ Ngũ gia đều toát ra vẻ mờ mịt mà hoảng sợ không thôi, bọn họ biết Chu Hằng rất lợi hại, nhưng không phải tiểu tử này bị Cố Lăng Phỉ làm bị thương cực nặng hay sao, khôi phục thương thế nhanh như vậy còn chưa tính, sao mà cũng khôi phục được chiến lực?

Chẳng những khôi phục, lại còn tăng lên vô số lần!

Chỉ trừng mắt một cái liền làm bọn họ đổ gục, thế này còn đánh cái quái gì chứ!

Khí thế, là uy hiếp tâm linh ý chí, khi kết hợp cùng Vực, liền có thể phát huy ra uy lực không kém gì công kích công kích. Có thể chống cự lại khí thế như vậy, không phải cần có tu vi cao thâm cỡ nào, mà là cũng phải có tinh thần bất khuất cứng cỏi!

Tinh thần của Chu Hằng cứng cỏi cỡ nào, hắn đã trải qua bao nhiêu đau khổ, bao nhiêu lần sống chết trước mắt?

Cho nên mới có thể tạo thành Vực ở Sơn Hà Cảnh, lực ý chí của hắn ít nhất không ai chống nổi trong cùng cảnh giới!

– Hai tên súc vật khoát da người các ngươi, còn có ý nghĩa sống tiếp hay sao? Chu Hằng bước tới trước, tốc độ không nhanh, tiếng bước chân cũng rất nhẹ, nhưng mỗi tiếng bước đặt xuống liền làm sắc mặt huynh đệ Ngũ gia trắng bệch, toàn thân phát run.

Hung thần như thế muốn giết người, thậm chí bọn họ muốn phát ra tiếng kêu cứu cũng không được.

Sao lại như thế này?

Không cam lòng mà!

Nhất là Ngũ Thiên Anh, hắn cùng Chu Hằng mới là lần đầu đối mặt, nhưng chỉ nháy mắt người ta sẽ chém đầu của hắn, trong lòng oan biết bao nhiêu! Hiện tại hắn đã là Sơn Hà tam trọng thiên đỉnh phong, trong vòng ba năm nhất định có thể đột phá Linh Hải Cảnh!

Nếu như có thể cho hắn thêm ba năm, lo gì không trấn áp được Chu Hằng? Cùng giống như Cố Lăng Phỉ!

Đáng hận mà, hắn là đệ tử ngoại tông, không thể điều động lực lượng Đông Linh Sơn, bằng không có thể tăng lên lực lượng của hắn vô hận gần tới Linh Hải Cảnh, vô địch cùng cảnh giới,

làm sao còn phải sợ cái tên trước mắt

– Chu Hằng, chuyện gì cũng thương lượng đã! Tuy rằng Ngũ Thiên Anh nhỏ tuổi hơn Ngũ Thiên Hữu, nhưng mặc kệ tu vi, đầu óc đều vượt trên anh mình, lập tức bình tĩnh lại, ném vụt ra một cái ngọc bội. – Đây là pháp khí không gian của ta, bên trong có một nửa gom góp của ta mấy năm nay. Nếu bây giờ ngươi rời đi, ngày mai ta lại dâng lên một món pháp khí không gian, đưa tất cả gom góp của ta cho ngươi!

Chu Hằng vươn tay nhận lấy ngọc bội, ý niệm khẽ động, liền xóa đi thần thức của Ngũ Thiên Anh để lại trên pháp khí, linh thức vươn vào xem, lộ ra ý cười thỏa mãn. Bên trong có cả đống lớn linh thạch, chừng 1/10 là linh thạch trung phẩm, còn lại là linh thạch hạ phẩm, số lượng ít ra cũng cả trăm vạn khối.

Ngoài ra còn có một ít đan dược cùng với mấy khối tài liệu kim loại quý giá.

Không hổ là Đông Linh Tiên Trì mà, một đệ tử ngoại tông đã có tài sản như vậy! Chu Hằng cười khẽ, vung tay phải, tế ra hắc kiếm, bước chân vẫn không dừng.

– Chu Hằng, ngươi có ý gì! Ngũ Thiên Hữu hoảng hốt hô lên.
– Rõ ràng không đã thu đồ, còn muốn quịt nợ hay sao?

– Đần độn! Chu Hằng hừ một tiếng. – Lúc nào ta đồng ý? Nói lại, các ngươi đã thành người chết, đồ của người chết chính là vô chủ!

– Ngươi… Huynh đệ Ngũ gia đều trợn mắt trừng Chu Hằng.

– Không phục? Chu Hằng cười nói, giọng lạnh lùng. – Vậy thì sao?

Huynh đệ Ngũ gia giận đến phát run, nhưng càng thêm sợ hãi. Mặc dù nơi này là Đông Linh Sơn, khắp nơi là đệ tử ngoại tông, nhưng đỉnh núi này thật sự quá cao, đủ để cho mỗi một đệ tử độc chiếm khu vực khoảng 10 dặm, bằng không mọi người cùng nhau hút hút hút, linh khí có dư thừa đi nữa cũng làm sao mà gánh nổi?

Khoảng cách xa như vậy, trừ khi bọn họ đánh cho long trời lở đất, bằng không tuyệt đối sẽ không thể dẫn tới những người khác trong tông chú ý đến.

Nhưng nói thì dễ lắm, ở trước mặt quái thai này, bọn họ có thể phát huy được mấy phần chiến lực?

Đúng là đáng buồn, ngay cả tư cách đánh một trận toàn lực mà bọn họ cũng không có được!

Chu Hằng từng bước tới gần, tiếng bước chân như lưỡi hái Thần Chết kéo lê trên mặt đất, làm cho huynh đệ Ngũ gia toát đầy mồ hôi lạnh, ánh mắt bắt đầu tan rã. Như là con thỏ bị dồn vào đường cùng đối mặt với hổ dữ, chỉ còn có thể chờ chết.

Ai không sợ chết? Đếm bước chân tử vong đến gần như thế thật là áp lực quá lớn, làm cho thần kinh của bọn họ muốn tan vỡ.

– Đừng giết bọn họ!

Đúng lúc này, nữ nhân trần truồng kia đột nhiên lao người ra, chặn ngay trước mặt huynh đệ Ngũ gia, mở rộng hai tay, dáng như gà mẹ che cho con, thần sắc vốn chết lặng bỗng nhiên có vài phần thần thái, ánh mắt vô cùng kiên quyết.

Như thế, cuối cùng Chu Hằng nhìn rõ dung mạo nữ nhân này, hơn 30 tuổi, rất là xinh đẹp, mông to ngực lớn, nhưng giữa hai chân vốn là rừng rầm đen tuyền lại sạch trơn. Không phải là bạch hổ trời sinh, mà là cạo sạch, có thể mơ hồ thấy thung lũng màu mỡ.

– Hả? Trong lòng hắn run lên, nhất thời có cảm giác giận dữ cùng bi thương không nói nên lời.

Huynh đệ Ngũ gia không bằng cầm thú như thế, làm ra chuyện

ác táng tận lương tâm như vậy, nhưng nàng còn không phải vẫn bảo vệ hai người này, đây là lòng mẹ ư?

– Đừng giết bọn họ! Mỹ phụ dùng ánh mắt cầu khẩn nhìn Chu Hằng, nước mắt rơi ào ào, lăn qua má nàng, lướt qua ngực, nàng quỳ xuống trước mặt Chu Hằng. – Ta nguyện làm trâu làm ngựa cho ngài, chỉ cầu ngài đừng tổn thương bọn họ! Cầu xin ngài! Cầu xin ngài!

Chu Hằng nắm chặt hai tay, sát khí càng sôi trào, ầm một cái, trong mắt bùng lên ngọn lửa màu tím, nhưng lập tức diễn hóa thành hai thanh trường kiếm màu đen, sâu như biển, không hề có tình cảo.

Trong lòng Ngũ Thiên Anh biết không ổn, đột nhiên ra tay, một tay chộp cổ xách mỹ phụ kia lên, quát: – Không được tới nữa, bằng không ta giết ả!

Chu Hằng giận quá mà cười, nói: – Ngươi dùng tính mạng mẹ của ngươi uy hiếp ta? Có phải đầu ngươi bị lừa đá hay không?

Đến lúc liên quan tới tính mạng, ngay cả một cọng cỏ cũng phải nắm thật chặt, Ngũ Thiên Anh nghĩ tới trước đó Chu Hằng ngẩn ra một lúc, ánh mắt xoay chuyển, lập tức "hiểu được", cười nói: – Chu Hằng, không cần giả bộ, dù gì mẹ ta cũng là một đại mỹ nhân!

Bị hắn "nhắc nhở" như thế, Ngũ Thiên Hữu cũng hiểu ra được,

nghĩ tới bên cạnh Chu Hằng nhiều mỹ nữ như thế, khẳng định tiểu tử này là người háo sắc, thấy mỹ nữ liền nhũn chân!

Đúng là đần độn, thiên hạ rộng lớn nào không có mỹ nữ!

Hắn đi tới cạnh mỹ phụ, một tay nâng đỡ một bên ngực của mỹ phụ, cười dâm đãng nói: – Mặt hàng tốt như thế mà ngươi không muốn chơi? Chu Hằng, ta tặng nàng cho ngươi quả thật là còn không nỡ bỏ được!

Chu Hằng không chút động dậy, chỉ là sát khí trong mắt càng thêm sôi trào, hai tên súc vật này rốt cuộc không biết giới hạn đến cỡ nào?

Ngũ Thiên Hữu thuận tay xách một chân mỹ phụ lên, kéo ra thật rộng, hoàn toàn phơi bày chiếc khe thần bí, hắn hạ lưu dùng tay móc ngoáy một hồi, lại cười đê tiện nói: – Đừng nhìn tuổi của nàng lớn một chút, nhưng chỗ này rất chặt, kẹp một cái liền làm ngươi muốn bắn ra!

– Chu Hằng, mẹ ta theo ngươi, về sau ngươi cũng tính là cha nuôi của chúng ta, pháp khí không gian vừa nãy, có phải nên trả lại cho con nuôi này? Ngũ Thiên Anh cũng vươn tay ra từ đằng sau, mò tới một bên ngực khác của mỹ phụ, hai huynh đệ đùa bỡn mẹ của mình ở ngay trước mặt Chu Hằng.

Mỹ phụ nhắm mắt lại, nước mắt không ngừng rơi ra như trân

chau.

Gặp phải đứa con nghiệt súc như thế, có thể nào không bi ai?

Hai huynh đệ thấy Chu Hằng không ra tay, ngày càng cho là bọn họ suy nghĩ không sai, càng lúc càng to gan hơn.

– Cha nuôi, bằng không ba người chúng ta cùng nhau lên? Ngũ Thiên Hữu cười nói, ánh mắt có một đạo sát khí mờ mịt, lúc nam nữ làm tình là lực phòng ngự yếu nhất, hắn cùng Ngũ Thiên Hữu, Chu Hằng đều là Sơn Hà Cảnh, đến lúc đó hai người đồng loạt ra tay, còn sợ không làm thịt được Chu Hằng?

Co được dãn được, mới là kiêu hùng!

Hiện tại hạ thấp thái độ thì sao chứ, chỉ cần giết Chu Hằng, ai biết được chuyện hôm nay!

– Cha nuôi!

– Cha nuôi!

Huynh đệ Ngũ gia không chút tiết tháo hô lên, mỗi người một bên, chia nhau xách một chân của mỹ phụ giơ lên, mở rộng ra,

chỉ số hạ tiện tuyệt đối phá kỷ lục.

Chu Hằng nhìn mỹ phụ kia, nói: – Hiện tại ngươi còn muốn cứu hai nghịch tử này hay sao?

Mỹ phụ nhắm chặt mắt, nước mắt càng chảy nhiều hơn, nhưng vẫn nói: – Xin tha bọn nó một đường sống, thiếp thân nghe theo công tử bất cứ gì!

– Cha nuôi, mẹ ta đã nói như thế, ngươi đừng khách khí, mau lên đi! Ngũ Thiên Anh cười nịnh, đánh mắt cho Ngũ Thiên Hữu, đều ẩn giấu sát khí.

– Hai con súc vật khoác da người này, đã không còn lý do gì sống tiếp nữa! Chu Hằng trừng lớn mắt, khí thế hình rồng phát động, bùm bùm, trong lòng huynh đệ Ngũ gia run lên, cảm thấy cả người vô lực, không khống chế được buông lỏng tay, đặt mông xuống đất.

Chu Hằng kéo tay trái, giữa hư không ném mỹ phụ sang một bên, thân mình xông tới, hắc kiếm xẹt qua.

– Không…. Mỹ phụ thét to, giọng thê lương thảm thiết.

Chu Hằng không chút ngừng lại, bóng kiếm xẹt qua, phụt một cái, đầu của Ngũ Thiên Hữu đã bay lên, hắn đạp bước một cái,

lại xông về phía Ngũ Thiên Anh, dưới khí thế đàn áp, tên súc vật này không động đậy được một ngón tay, chỉ có thể kinh hoảng muốn chết nhìn hắc kiếm đánh tới, đâm thẳng vào ngực.

Phập, máu tươi bắn ra, trên mặt đất liền có hai cổ thi thể.

– Thiên Hữu, Thiên Anh! Mỹ phụ nhào tới hai cổ thi thể, thê lương thét lên, ánh mắt hoảng hốt, hai tay run run.

Trong lòng Chu Hằng thở dài, xoay người ra khỏi mật thất, thẳng đến khi ra khỏi đường hầm, tiếng kêu la thê thảm của mỹ phụ kia vẫn như quanh quẩn bên tai, làm tâm tình của hắn rất kém cỏi.

Trên thế giới này, sao lại còn có súc sinh không bằng người như thế?

Gặp được, cứ giết!

Ánh mắt Chu Hằng vững vàng, thế gian chuyện ác vô tận, cầm trường kiếm ba xích, giết!

Ba ngày sau, hắn về đến trấn nhỏ, khách sạn, gặp lại chúng nữ.

– Làm xong rồi? Chúng nữ đều hỏi.

Chu Hằng gật đầu, trong lúc trở về, đã luyện hóa lực lượng của huynh đệ Ngũ gia trong hắc kiếm, tích lũy linh lực tự nhiên tiến thêm một bậc, chỉ là còn cách xa đến khi cách đột phá Linh Hải Cảnh.

Nếu như hắn có thể đột phá đến Linh Hải Cảnh, như vậy chỉ cần đến gần Cố Lăng Phỉ, sẽ có thể như sấm sét chế trụ đối phương, làm nàng không có cả cơ hội điều động lực lượng Đông Linh Sơn, sau đó thừa cơ cứu ra ba nàng Lâm Phức Hương, rời xa cái chỗ quỷ quái này.

Đông Linh Tiên Trì dường như có chút quan hệ sâu xa với tổ tiên của hắn, chỉ cần hắn đừng gây họa quálớn, như vậy đây sẽ là ân oán cá nhân giữa hắn và Cố Lăng Phỉ, lão yêu bà kia đừng mơ dùng thế lực Đông Linh Tiên Trì đè hắn!

Nhưng làm sao đột phá tới Linh Hải Cảnh đây?

Hắn đang phiền não, bỗng cảm thấy sàn nhà chấn động dữ dội, ầm ầm, toàn bộ phòng ốc nháy mắt bị phá hủy.

– Phong Liên Tình, nha đầu ngươi một ngày không quấy rối liền không thoải mái hay sao? Hắn quát lớn.

Chương 295: Động đất lớn

Phong Liên Tình chính là ngôi sao gây họa, một ngày không gây họa sẽ cả người không thoải mái, đến trấn nhỏ mấy ngày nàng gây họa lớn nhỏ không có một trăm cũng phải tám mươi. Chỉ là lúc trước có quậy thế nào đi nữa cũng không phá hỏng chỗ ở.

Lần này thật là quá đáng, nói thế nào cũng phải đánh nát mông dã nha đầu này!

– Không phải người ta! Giọng ủy khuất của Phong Liên Tình lập tức truyền tới.

Hai tay Chu Hằng quét qua, đánh văng toàn bộ gạch ngói vụn rơi xuống, hai tay kéo ra, một nhà ba người chủ khách sạn cũng bị hắn đưa ra yên lành, mọi người đều ra bên ngoài khách sạn.

Ầm ầm, mặt đất rung chuyển, như tấm thảm lay động, không ngừng lung lay.

– Động đất! Mọi người đều hô lên, thế này quá rõ ràng rồi.

– Người ta nói mà, không phải ta làm, Tiểu Chu Tử mau xin lỗi người ta đi! Phong Liên Tình chiếm được lý, lập tức được thế không tha người, dùng nắm tay nhỏ không ngừng đánh lên lưng Chu Hằng.

– Chỗ này không phải nơi an toàn, đi trước đã! Chu Hằng trầm giọng nói.

Cho dù hắn là cường giả Sơn Hà Cảnh thì sao chứ, không đến Kết Thai Cảnh không thể bay giữa hư không, nếu như lọt vào khe nứt động đất, vậy quả thật có khả năng vĩnh viễn đừng hòng ra được, sẽ bị chôn sống dưới đất.

Rầm… ầm ầm ầm!

Mặt đất nứt ra, xuất hiện khe rãnh lớn, nhanh chóng lan tới phía bọn họ, ban đầu khe rãnh kia chỉ cỡ một dặm, nhưng lập tức mở rộng ra mười dặm, trăm dặm.

– Đi mau! Chu Hằng cuốn theo một nhà ba người chủ khách sạn, thân hình nhảy lên, rời xa trung tâm động đất.

Tốc độ động đất truyền ra dù nhanh, nhưng tốc độ chạy của mọi người càng nhanh hơn, theo bọn họ đi ngày càng xa, cuối cùng bỏ lại khe nứt động đất ở phía sau, nhưng tính toán khoảng cách, bọn họ đã chạy ra xa đến ngàn dặm!

– Kỳ quái, tuy rằng trước kia động đất không ngừng, nhưng không có lần nào kịch liệt như lần này!

– Như là toàn bộ thế giới sắp tan vỡ vậy!

– Lực lượng như vậy thật quá khủng bố, thế gian có ai chống lại được?

Đến được khu vực an toàn, mọi người liền xôn xao thảo luận, những ngày qua quả thật có động đất ở khắp nơi, nhưng biên độ rất nhỏ, có khi ngủ cũng không phát hiện được. Nhưng lần này lại bùng phát lớn, năng lượng mạnh đến mức líu lưỡi.

– Mọi người nhìn kìa! Hàn Vũ Liên chỉ Đông Linh Sơn nói, tu vi của nàng cao nhất, tầm mắt cũng nhìn xa nhất.

Mọi người nhìn theo tay nàng, chỉ thấy năm ngọn núi Đông Linh Sơn ngạo nghễ sừng sững, không hề lay chuyển trong động đất, như một cây Định hải thần châm, trấn áp muôn năm tháng.

– Trong truyền thuyết, Đông Linh Sơn chính là một bàn tay của Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh biến thành, xem ra đó là thật, bằng không dứt khoát không có uy lực lớn như thế! Mai Di Hương tràn đầy kính sợ nói.

– Bàn tay người làm sao lớn được như thế? Ứng Mộng Phạm rất khó hiểu hỏi, vừa giơ hai tay của nàng ra so sánh, thế nào cũng không thể so sánh được với năm ngọn núi cách xa ngàn dặm.

– Có nói bốn đại tử địa như Tử Vong Sâm Lâm chính là cường giả tuyệt thế Hóa Thần Cảnh chết đi hóa thành, một bàn tay lớn như thế hình như cũng không có gì không thể! Chu Hằng gật đầu nói.

– Cường giả Hóa Thần Cảnh, rốt cuộc hùng mạnh đến mức nào?

Mọi người đều toát ra thần sắc hướng tới, từ sau Vạn Cổ Đại Đế, Hóa Thần Cảnh liền tuyệt tích nhân gian.

Chu Hằng lại nghĩ tới Nạp Lan, lão lừa đảo, còn có Khổng Ngạo Côn trong thế giới dưới đất, những tồn tại này… cũng đều là tiên?

Lão lừa đảo nghe nói là phụng mệnh làm việc, hơn nữa tượng người cũng có thể là người đằng sau đưa cho hắn, có lẽ bản thân cũng không phải là tiên nhân. Yêu Nguyệt thì bị người ta

phong ấn thành tượng, hiện tại đã trở về Tiên giới.

Nhưng Khổng Ngạo Côn thì sao?

Tại sao hắn lại bị nhốt ở nhân gian?

Đúng rồi, tên kia nhập ma! Lúc nào cũng có thể nổi điên, giết hết tất cả, tà khí đó không phải khiến cho lão tổ Kết Thai Cảnh cũng không dám tiến vào? Người Tiên giới phong ấn trấn hắn ở trong này, là sợ tà khí của hắn chảy ra, truyền ra Tiên giới!

Nghĩ tới đây, Chu Hằng không khỏi giận dữ – chẳng lẽ giới phàm nhân có thể bị tà khí lan tràn hay sao?

Ở trong mắt Kết Thai Cảnh, Linh Hải Cảnh cũng chỉ là con kiến còn ở trong mắt tiên nhân… tất cả phàm giới đều là con kiến!

Nếu như Khổng Ngạo Côn thoát ra, một tiên nhân nổi điên, thế gian còn ai ngăn cản được? Đừng nói so chiêu với hắn, còn chưa tới gần đã bị tà khí xâm chiếm biến thành quái vật lông đỏ!

Chỉ có không ngừng trở nên mạnh mẽ, mới có thể nắm giữ được vận mệnh của mình!

Chu Hằng xiết chặt nắm tay, ánh mắt vững vàng.

Ầm! Ầm! Ầm!

Mặt đất không ngừng sụp xuống, khe nứt kia ngày càng rộng. Khi khe nứt lớn như thế xuất hiện cái thứ hai, thứ ba, hợp lại với nhau, cả một vùng đất hoàn toàn sụp xuống, tạo thành một hố trời sâu không lường được!

Oong!

Hắc kiếm đột nhiên chấn động trong đan điền, nhắm thẳng xuống lòng đất, biên độ cũng không lớn, hình như cách rất là xa.

Lại tới nữa!

Chu Hằng nhớ lại ngày xưa khi tìm kiếm linh hạch, hắc kiếm cũng từng có phản ứng như thế, nhắm thẳng vào lòng đất!

Hắn bỗng sửng sốt, thế này không lẽ chỉ vào cùng một món bảo vật đó chứ.

Lúc ở Luyện Thể Cảnh, Chu Hằng nghĩ rằng toàn bộ trời đất là một mảnh đại lục bằng phẳng, nhưng theo tu vi tăng lên, tiếp xúc càng rộng ra, hắn liền biết cái gọi là Huyền Càn đại lục phải nên là Huyền Càn Tinh mới đúng.

Bọn họ sinh sống trên một quả cầu tròn thật to!

Như vậy, từ bất kỳ chỗ nào đi xuống dưới, cũng sẽ giao nhau ở trung tâm lòng đất.

Hắc kiếm chỉ bảo vật…. đang nằm trong địa tâm?

Khè!

Ban đầu Chu Hằng chỉ nghĩ tới tiên vật kia nằm ở sâu trong lòng đất, nhưng nếu hai lần hắc kiếm chỉ cùng một món bảo vật, như vậy quá rõ ràng, tiên vật này chỉ có thể nằm giữa tâm lòng đất.

Vậy làm sao lấy?

Hình thành Thần chích quả thật có thể chống lại địa hỏa, nhưng địa hỏa cũng chia đẳng cấp, càng đi sâu vào lòng đất, uy lực tự nhiên càng mạnh, ngay cả lão tổ Thần Anh Cảnh cũng không dám vỗ ngực nói có thể tiến vào địa tâm!

E rằng, chỉ có lão tổ Hóa Thần Cảnh mới đủ tư cách này!

Suốt hai ngày, trận động đất siêu cấp này mới hoàn toàn ngừng lại, nước ngầm trào ra, bắt đầu lấp đầy hố trời hình thành sau khi mặt đất lún xuống, chỉ nửa ngày sau liền tạo thành một cái hồ lớn có phạm vi 2000 dặm.

Đông Linh Sơn vẫn sừng sững ở chỗ cũ, như một cây Định hải thần châm, vững vàng trấn áp vùng thiên địa này.

An trí xong một nhà ba người chủ khách sạn, cũng để lại một khoản tài sản, Chu Hằng dẫn theo chúng nữ nhẹ nhàng rời đi, bắt đầu cân nhắc hành động tiếp theo.

– Phu quân, hiện tại không cần lo lắng hôn sự của các nàng Dao Hương, nhưng Cố Lăng Phỉ nhất định cũng sẽ không giao ra các nàng! Hàn Vũ Liên ngồi trong lòng Chu Hằng, nàng thật thích cảm giác được nam nhân âu yếm ôm thật chặc, xua đi cô độc trăm năm của nàng.

Chu Hằng nhướn mày, nói: -Ta thay cô ta loại trừ một cái tai họa ngầm, cô ta phải thắp hương bái lạy mới đúng!

Nếu không có hắn chém huynh đệ Ngũ gia, đợi cho Ngũ Thiên Anh tiến vào Linh Hải Cảnh, như vậy cố ý tính vô tình, Cố

Lăng Phỉ nhất định khó thoát vận mệnh như tỷ tỷ hoặc là muội muội của nàng, cũng sẽ thành tính nổ của huynh đệ kia.

– Hiện tại, hẳn cô ta đã biết bộ mặt thật của huynh đệ kia, nhưng mà phu quân, talại không cho rằng cô ta sẽ cảm kích ngươi! Hàn Vũ Liên cười khẽ, nhét bàn tay của Chu Hằng vào trong áo nàng, ấn lên bộ ngực cao vời kia.

Chu Hằng vô thức xoa nắn, vừa mềm mại lại co dãn kinh người, chơi mãi không chán! Hàn Vũ Liên nói không sai, tuy rằng hắn giết hai con súc sinh kia, nhưng đồng thời cũng vạch ra một cái chuyện xấu. Ước chừng khả năng Cố Lăng Phỉ muốn giết hắn diệt khẩu càng cao hơn, tuyệt đối không thể nào có lòng cảm kích gì với hắn.

– Nếu muốn cứu ra các nàng Dao Hương, nhất định phải đạt tới Linh Hải Cảnh… Chu Hằng vừa sờ nắn, vừa thì thào nói.

Hàn Vũ Liên bị hắn làm cho cả người nhũn ra, mặt ngọc như son, nũng nịu nói: – Thật ra, trước mắt có một gốc linh dược, chỉ xem ngươi có chịu ăn hay không!

Chu Hằng hiểu được nàng đang nói tới Ứng Mộng Phạm, nếu hai người ân ái, hắn sẽ có được chỗ tốt rất lớn, thậm chí một hơi đạt đến Sơn Hà tam trọng thiên đỉnh phong! Đối với người khác mà nói đây chỉ là bắt đầu Sơn Hà tam trọng thiên, nhưng đối với Chu Hằng, đột phá đại cảnh giới hoàn toàn không thành vấn đề, đơn giản như ăn cơm uống nước mà thôi.

Nhưng lên giường với mỹ nhân chỉ có trí lực bốn năm tuổi, Chu Hằng cảm thấy không xuống tay được.

– Phu quân, sớm muộn gì Mộng Phạm cũng là của ngươi, cuối cùng có một ngày như thế, làm gì để ý sớm mấy ngày chứ? Hàn Vũ Liên vừa kéo tiểu huynh đệ của Chu Hằng ra ngoài, một tay vén váy, đợi cho đủ lửa rồi, nàng nhẹ nhàng nhấc mông ngồi xuống, kết làm một thể với Chu Hằng.

Hai người đồng thời phát ra tiếng hừ thỏa mãn, kịch liệt quấn lấy nhau.

– Phu quân, ngươi có nghĩ tới chưa, nếu cả đời Mộng Phạm cũng không thể khôi phục thì sao? Ngươi muốn để nàng ngây ngơ như thế qua cả đời hay sao? Hàn Vũ Liên ngẩng đầu nhìn Chu Hằng, trán đầy mồ hôi, phát tán ra dụ hoạch yêu diễm.

Chu Hằng im lặng không nói, không thể phủ nhận hắn có chút động tâm, nhưng rốt cuộc là vì tốt cho Ứng Mộng Phạm, hay dục vọng bản thân hắn quấy rối, bản thân hắn cũng không rõ ràng.

– Phu quân, lúc nào mà ngươi lại thành người do dự không quyết đoán như thế? Hàn Vũ Liên cười kiều mỵ, mắt phượng ngập nước quyến rũ, nàng hé miệng nhỏ cắn nhẹ lên vai Chu Hằng. – Lúc trước khi ngươi dùng sức mạnh với ta, rất là bá đạo dã man mà!

Chu Hằng cười gượng, nói: – Lúc đó không phải nàng sắp chết hay sao, ta làm gì có thời giờ nghĩ cái khác!

– Phu quân, bản thân ngươi cân nhắc đi! Hàn Vũ Liên chuyển mắt, toát ra một tia xảo quyệt, đáng tiếc Chu Hằng không nhìn thấy, bởi vì hắn đã bị bao phủ trong kích tình như biển của Hàn Vũ Liên.

……

– Chu… Hằng! Chu… Hằng!

Dùng loại giọng điệu này gọi mình, cũng chỉ có đại a đầu Ứng Mộng Phạm. Chu Hằng ngồi bên hồ, nhìn Đông Linh Sơn xa xa, hai ngày qua hắn luôn nghĩ làm sao cướp ra ba nàng Lâm Phức Hương.

Huynh đệ Ngũ gia đã chết, chuyện không cần gấp quá, nhưng nữ nhân của mình lại còn phải nhìn mặt của người khác, được người ta cho phép mới mang theo người được, đây là điều Chu Hằng không thể chấp nhận.

Nhất định phải nhanh chóng giải quyết!

Nhưng mà Ứng Mộng Phạm… Chu Hằng thật khó mà xuống

tay.

Chu Hằng quay đầu lại, đã thấy Ứng Mộng Phạm ngồi xuống cạnh hắn, mùi hương cơ thể mê người, hắn đang nghĩ mơ màng, lại thấy vưu vật tuyệt mỹ vô song ngồi bên cạnh, nhớ tới hình ảnh hương diễm nổi lên trong đầu vừa rồi, không khỏi hổ thẹn, nhưng lại có kích động khác thường.

– Chu… Hằng, ta muốn gả cho ngươi!

Chương 296: Giải khai tâm kết!

Chu Hằng khẽ mỉm cười, nói:

– Tốt!

Hắn tự nhiên không ngần ngại cưới đại mỹ nữ thế gian khó gặp này. Loại mỹ nữ đẳng cấp giống như Mai Di Hương, Bạch Phỉ Phỉ thì một đại đế quốc có thể sẽ xuất hiện mấy người, nhưng Ứng Mộng Phạm tuyệt đối là một tuyệt thế vưu vật mấy thập niên, thậm chí trên trăm năm mới có thể xuất hiện.

Chu Hằng cũng không phủ nhận chính mình có tham muốn giữ lấy cực mạnh, lúc Ứng Mộng Phạm đi theo chính mình ra khỏi Ứng gia, hắn cũng đã coi Ứng Mộng Phạm trở thành nữ nhân của mình.

Nhưng cái này cũng không đại biểu hiện tại hắn muốn đoạt lấy nữ nhân này.

Thân thể Huyền Âm quả thật có lực hấp dẫn cường đại đối với hắn, nhưng trí lực của Ứng Mộng Phạm thời khắc nhắc nhở hắn, “khi dễ” một đại cô bé như vậy thật sự không phải là một chuyện gì hay.

Hắn không phải là người tốt, nhưng là không phải là người bỉ ổi.

Ứng Mộng Phạm khanh khách cười một tiếng, tiểu hài tử nha,, mấy câu nói là có thể thỏa mãn, nàng ngồi xuống bên người Chu Hằng, đầu đẹp gối trên vai Chu Hằng, nhẹ nhàng hát vang một ca khúc của thiếu nhi.

Chu Hằng vốn là tương đối phiền lòng, nhưng nhìn nụ cười không buồn không lo của nàng, cũng không khỏi lộ ra nụ cười buông lỏng, vuốt vuốt tóc của nàng.

– Chu, Hằng ta muốn làm tân nương của ngươi!

Ứng Mộng Phạm cong môi anh đào lên đưa tới gần Chu Hằng.

– Ta muốn ngươi hôn ta!

– Ngươi còn nhỏ!

Chu Hằng rụt người lại phía sau.

– Ta nhỏ nơi nào?

Khuôn mặt Ứng Mộng Phạm xem thường, ngược lại kiêu ngạo mà hếch vú to lên.

– Liên Liên, Tình Tình, Thủy Thủy, các nàng cũng không có lớn bằng ta a! Ta nghe Niếp Niếp nói, bộ ngực lớn đại biểu cho trưởng thành!

Chu Hằng đầu đầy hắc tuyến, như này là sao a?

Nhìn ánh mắt mong đợi của Ứng Mộng Phạm, hắn tới gần, đụng một cái như chuồn chuồn lướt nước(hời hợt) trên môi Ứng Mộng Phạm, nhưng còn không có lui về đã bị nàng ôm cổ, một cái lưỡi nhỏ thơm tho đã đưa vào.

Chu Hằng ông một cái, nhất thời đầu óc nóng lên, khắc chế lực của hắn đối với Ứng Mộng Phạm vốn là chưa đầy, mỹ nhân trong ngực này, hương tân thầm độ. Sao có thể không làm hắn hưng phấn lên a?

Hắn đổi khách làm chủ, ôm lấy nút lấy đầu lưỡi Ứng Mộng Phạm, một đôi bàn tay to vốn là vòng quanh hông của Ứng Mộng Phạm, bất tri bất giác cũng đang bò lên trên bộ ngực đầy đặn của nàng, bắt đầu chiếm cứ khu vực yếu hại.

Không có biện pháp, thói quen thành tự nhiên. Hắn hiện tại coi như là người bò ra từ trong đống son phấn.

Nụ hôn này, kéo dài mười mấy phút đồng hồ, hai người mới xem như tách ra, khuôn mặt Ứng Mộng Phạm mông lung, mắt phượng như nước, đầy mặt đỏ ửng, tản ra quyến rũ khắp người.

Nàng si ngốc nói:

– Chu, Hằng, ta làm sao nóng như vậy?

Tâm trí nàng mặc dù thoái hóa, nhưng thân thể rất quen thuộc, dưới nụ hôn nóng bỏng cao siêu kia của Chu Hằng tự nhiên tình dục sôi sục, huống chi thân thể Huyền Âm của nàng hấp dẫn Chu Hằng, thân thể Kim Dương Thảo Vương của Chu Hằng cũng đang hấp dẫn nàng, đây là đang hấp dẫn lẫn nhau.

Hai mắt Chu Hằng như xích, vưu vật này thậm chí còn hấp dẫn hắn hơn so sánh với Hàn Vũ Liên, Hàn Diệc Dao, dung mạo của nàng vốn là đệ nhất thế gian, lúc động tình lại càng tươi đẹp như đào lý.

– Chu, Hằng, ngươi cỡi quần áo của ta, ta cũng phải cởi của ngươi!

Ứng Mộng Phạm đột nhiên tức giận nói.

Lúc này Chu Hằng mới phát hiện, xiêm y trên người Ứng Mộng Phạm trong lúc vô tình đã bị hắn giải khai, hắn không khỏi trố mắt. Lúc cố ý cởi luôn là luống cuống tay chân, không nghĩ tới lúc vô ý thức lại làm được lưu loát như vậy!

Xem ra hắn thật có mấy phần thiên phú làm dâm tặc!

Nút áo của Ứng Mộng Phạm đã giải khai toàn bộ, nhưng cũng không có lột ra, hai mảnh xiêm y bị bộ ngực cao vút kéo căng, nhưng lại bị hai ngọn núi lớn kia ngăn chặn, không có hoàn toàn tách ra, nhưng có thể thấy rõ ràng hai bán cầu tuyết trắng rất tròn. Nhưng chỗ mấu chốt lại bị y phục chặn lại.

Chu Hằng lâm vào bên trong giãy dụa, giờ có nên mạnh mẽ xé bỏ y phục chết tiệt này không?

Ứng Mộng Phạm cũng không phải là nói đùa một chút, nàng vừa kéo vừa tung, quần Chu Hằng coi như là xong đời. Uy vũ của Đại tướng quân dâng trào, rất có xu thế chỉ điểm núi sông.

– Ngô …

Ứng Mộng Phạm nhất thời mở to hai mắt nhìn, nàng làm sao cũng không nghĩ tới thứ đó của Chu Hằng không ngờ khác biệt lớn so với nàng như vậy, mặc dù lúc trước Hàn Vũ Liên đã nói cẩn thận cùng nàng, nhưng đối với một người trí lực chỉ như đại bằng hữu như vậy, cái này vẫn làm cho nàng xem thế là đủ rồi, không nhịn được mà nắm lên nhìn trái nhìn phải, tràn đầy kính sợ.

Bị tay nhỏ bé mềm mại không xương của nàng nắm lấy, Chu Hằng chỉ cảm thấy vô cùng thoải mái, rõ ràng hắn là nên ngăn cản nàng, nhưng hắn thế nào cũng không muốn ngăn cản, tựa như hắn không đành lòng đẩy ngã Ứng Mộng Phạm.

Ứng Mộng Phạm suy nghĩ hồi lâu, cúi đầu.

Ánh mắt của Chu Hằng lập tức trừng rất tròn, nàng lại học được chiêu này? Mặc dù sướng tới mức hồn của hắn cũng muốn bay ra, nhưng hắn vẫn là mạnh mẽ dừng lại, nâng Ứng Mộng Phạm lên, nghiêm nét mặt nói:

– Là có người dạy ngươi làm như thế đúng hay không?

– Ô ô, Liên Liên gạt người, cái này căn bản không phải mứt quả, tuyệt không ngọt!

Ứng Mộng Phạm ủy khuất nói.

Chu Hằng nhịn không được bật cười lên, nhưng trong lòng đau xót.

Tiểu hài tử có thể rất khả ái, nhưng vưu vật giống như nàng luôn luôn như thế, đó chính là quá bi ai!

Đau lòng không phải là thuốc và kim châm cứu có thể trị được, hắn bảo vệ nàng càng sâu, như vậy cuối cùng Ứng Mộng Phạm sẽ cứ ngốc nghếch cả đời như vậy.

Chính mình lúc nào lại như bà bà nương nương như thế?

Khi Chu Hằng nhìn đến nụ cười ủy khuất kia của Ứng Mộng Phạm, cuối cùng hạ quyết tâm, hắn ôm mỹ nhân tuyệt thế này vào trong ngực, hôn nhẹ vào môi mật của nàng, bàn tay to lại du tẩu trên dưới, xoa kiều nhũ của nàng, eo thon của nàng, mông lớn của nàng, chân dài của nàng.

– Khanh khách!

Ứng Mộng Phạm chịu không nổi cảm giác ngứa, không an phận mà giằng co.

Chu Hằng nâng một cái chân của nàng lên, cỡi giày, vớ ra, một đôi chân ngọc xinh đẹp hiện ra, linh lung xinh xắn, trắng trẻo, ôn nhuận như ngọc, năm ngón chân hiện lên màu hồng phấn, cực kỳ mê người.

[CHARGE=3]Hắn dùng ngón tay gãi gãi lòng bàn chân nàng, Ứng Mộng Phạm cười càng thêm lớn tiếng, thân thể mềm mại run lên, hai vú đầy đặn mãnh liệt đung đưa.

– Chu, Hằng, ta ngã bệnh, thân thể đang nóng lên a!

Ứng Mộng Phạm ngây thơ đáng yêu nói với Chu Hằng, cả người cũng hiện lên sắc ửng đỏ mê người, hiển nhiên đã vô cùng động tình.

Chu Hằng từ từ để nàng nằm ngang trên tảng đá, thân mình lao tới, ôn nhu nói:

– Mộng Phạm, ta nhất định sẽ hảo hảo quý trọng ngươi!

– Ừm!

Ứng Mộng Phạm phát ra một tiếng thấp giọng hô, hai tay không tự chủ được mà quấn đến cổ Chu Hằng:

– Có chút đau, có chút căng ra, lại có điểm thoải mái, Chu, Hằng, ta thực sự ngã bệnh, nhưng ta không muốn uống thuốc, đắng …

Nàng lè lưỡi làm hình dáng chán ghét, nhưng đôi mắt đẹp như nước, nhộn nhạo từng đợt ý xuân, cũng là để cho dục hỏa của Chu Hằng càng thêm bừng cháy, động tác càng ngày càng kịch liệt.

Thân thể Ứng Mộng Phạm chính là quen thuộc, rất nhanh đã phụ họa theo Chu Hằng, cùng chung phổ lên một khúc ca hài hòa, kích tình trán phóng trong thân thể.

Không đến mười phút, nàng đã leo lên được đỉnh cao, tứ chi quấn Chu Hằng thật chặc, không ngừng gọi tên của hắn, thật giống như muốn đem thân thể hòa hợp vào trong cơ thể hắn.

Ầm!

Thân thể Huyền Âm bắt đầu kịch liệt trán phóng, một luồng sóng linh lực dũng mãnh lao tới trong cơ thể Chu Hằng, mà ánh mắt của Ứng Mộng Phạm ở trong quá trình này cũng không ngừng biến hóa, từ mê mang đến thanh tĩnh, tràn đầy thần thái mê người.

Âm dương viện trợ, tạo thành một cái tuần hoàn hoàn mỹ.

Lúc này vô thanh thắng hữu thanh, chỉ còn lại có âm thanh hô hấp liên tiếp của hai người.

– Có thể … Thả ta ra chứ?

Ứng Mộng Phạm dùng thanh âm lạnh như băng nói.

Khôi phục!

Bất quá thái độ này cũng không tốt a!

Xác thực mà nói, Chu Hằng căn bản không hiểu rõ Ứng Mộng Phạm, chỉ là biết đệ nhị nhân cách sau khi nàng thoái hóa, hiện tại thân thể Huyền Âm bộc phát, nàng khôi phục nhân cách vốn có, đối với Chu Hằng mà nói, đây là một người hoàn toàn khác.

Chu Hằng nhìn chằm chằm ánh mắt của nàng, đây là cửa sổ tâm linh.

Ứng Mộng Phạm nhìn thẳng hắn, trong ánh mắt lộ ra chán ghét mãnh liệt, tựa hồ muốn cắn một cái gãy cổ của hắn. Đây là tự nhiên, người nào đột nhiên tỉnh lại từ trong mộng, phát

hiện mình trần truồng nằm ở phía dưới một người đàn ông xa lạ, không có thất thố thét chói tai đã coi như là khắc chế.

Rất nhanh, mặt của Ứng Mộng Phạm đã đỏ, bởi vì hai người đang dính chặt lấy nhau, mà thứ đồ kia không ngờ lại cứng rắn, tràn ngập thân thể của nàng.

– Nhổ ra, rút ra đi!

Nàng mắc cở đỏ mặt trách mắng.

– Không!

Chu Hằng lắc đầu, đối với một cô bé hắn tự nhiên không đành lòng hạ thủ, nhưng đối với một người lớn hắn lại hoàn toàn không có cố kỵ, huống chi nữ nhân này đã là của hắn.

– Ngươi tên khốn kiếp này!

Ứng Mộng Phạm đẩy Chu Hằng ra, nhưng bàn về khí lực nàng làm sao so sánh được với Chu Hằng?

– Mộng Phạm, ta biết mấy ngày nay ngươi mặc dù đần độn, nhưng chỉ là giống như mất trí nhớ, mọi chuyện phát sinh

ngươi cũng nhớ được rõ ràng! Lúc trước ta nói rồi, nhất định sẽ hảo hảo quý trọng ngươi, ngươi không tin ta sao?

Chu Hằng ôn nhu nói.

– Hừ, ngươi một bên cưỡng gian ta, lại nói sẽ hảo hảo quý trọng ta, lừa gạt quỷ sao?

Ứng Mộng Phạm đỏ mặt nói, dù sao kích tình còn chưa hết, trong thân thể còn giữ một cây đồ chơi to lớn như vậy.

Chu Hằng thở dài:

– Ta đây không thể làm gì khác hơn là dùng tuyệt chiêu!

– Tuyệt chiêu gì … A!

Lời của Ứng Mộng Phạm còn chưa nói hết, liền bị lật người lại, cái mông đầy đặn nhổng lên thật cao, ba ba ba, nhất thời đã bị Chu Hằng đánh vài cái. Nàng vừa giận vừa thẹn, người đã lớn tuổi như vậy lại còn bị đánh cái mông.

– Có nghe lời hay không?

Chu Hằng cười nói.

– Không!

Ứng Mộng Phạm tỏ vẻ uy vũ không khuất phục.

Ba! Ba! Ba!

Chu Hằng đánh ra từng cái vào mông nàng, khí lực hắn dùng thật đúng là không nhẹ, rất nhanh cái mông tuyết trắng của Ứng Mộng Phạm đã đỏ lên.

Đánh đánh, tiếng hít thở của Ứng Mộng Phạm dần dần nặng, nhiều tiếng rên rỉ mơ hồ bay ra.

Chu Hằng không khỏi ngẩn ra, chỉ thấy cả người nàng cũng trở nên ửng đỏ, nụ cười lại càng tràn đầy trạng thái mông lung, hẳn là động tình, hơn nữa còn càng không thể thu thập.

Làm sao đánh vào mông cũng có thể đánh thành như vậy?

Chu Hằng suy nghĩ một chút, có tâm tư muốn gật đầu.

Lúc mới gặp Ứng Mộng Phạm, nàng chổng mông lên nói "đừng đánh ta", có thể thấy được, Ứng Thừa Ân hẳn là thường xuyên thi bạo đối với nàng.

Bị tàn bạo biến thái đã lâu, như vậy làm sao có thể bình thường?

Tâm linh Ứng Mộng Phạm lui chuyển bảo vệ mình, nhưng hiển nhiên cũng không thể tránh được tất cả vấn đề.

Bốn đạo ánh mắt kịch liệt va chạm, hai người dính vào với nhau,, tham lam tìm lấy vui vẻ từ trên người đối phương.

Chương 297: Đột phá Linh Hải Cảnh!

Nam nữ trẻ tuổi luôn là tham ăn trái cấm, cái này mở ra thì càng không thể thu thập, phiên vân phúc vũ, triền miên mọi cách.

Cũng không biết qua bao nhiêu thời gian, bên hồ rốt cục lại yên tĩnh lại một lần nữa.

Ứng Mộng Phạm có chút thẹn thùng, nói để cho Chu Hằng buông tay, nhưng cuối cùng nàng còn không phải là giống như con gấu koala treo ngược ở trên người của người ta, muốn một lần lại một lần, phảng phất như một đứa trẻ tham ăn, hoàn toàn không có tiết chế.

Tình yêu nam nữ không có hao tổn linh lực, lại là thể lực sống chân chân chính chính, hai người không biết giằng co bao nhiêu lần, hai bên cũng là thở gấp, từ từ bình tĩnh lại trong sự kích tình.

Thấy Chu Hằng nhìn chằm chằm vào hai vú cao vút, ánh mắt của Chu Hằng vẫn nóng như lửa, Ứng Mộng Phạm liền tranh thủ mặc y phục lên, tránh cho tên khốn kiếp này nhào đầu về phía trước, hiện tại toàn thân nàng mềm nhũn nào có khí lực chống cự.

– Ngoan chưa?

Chu Hằng cười nhìn Ứng Mộng Phạm, càng xem trong lòng càng đắc ý.

– Phi!

Ứng Mộng Phạm gắt một cái, nhưng nụ cười cũng là đỏ lên, vừa xấu hổ vừa giận, còn có một loại tâm tình chính nàng cũng không nói ra được.

Trước đó vài ngày mặc dù tâm linh nàng lui chuyển, nhưng thấy được, nghe được cũng không có biến mất, nàng biết rõ Chu Hằng rất trân trọng mình. Hoặc là nói, nàng thậm chí có chút ít bội phục, đổi lại là một người đàn ông khác, sẽ nhịn thời gian lâu như vậy sao?

Hơn nữa … Nàng rất sợ Chu Hằng đánh đòn mình nữa, vừa đau vừa thẹn, cuối cùng vẫn là phải lăn trên giường, nàng mới vừa vặn mặc y phục lên nha!

Chu Hằng đưa tay lôi kéo, Ứng Mộng Phạm đã ngã vào trong ngực của hắn, hắn nâng gương mặt tuyệt mỹ vô song của nữ nhân này lên, từ từ hôn tới.

Ứng Mộng Phạm đầu tiên là lộ ra vẻ bối rối, ánh mắt lóe lên, mặt đỏ như gấc, nhưng lập tức lại lộ ra bộ dáng hoảng hốt mê tình, rất phối hợp cong cái miệng nhỏ nhắn lên, mắt phượng nhắm lại, nghênh đón Chu Hằng.

Chẳng qua là, hồi lâu sau còn không thấy Chu Hằng hôn tới, nàng không khỏi mở mị nhãn ra. Nhưng vào lúc này chỉ thấy trước mắt tối sầm, Chu Hằng đã hung hăng hôn lên.

– Ngô!

Nàng phát ra tiếng yêu kiều mê người, vụng về đáp lại sự nhiệt tình của Chu Hằng, rất nhanh thì đã bị Chu Hằng cạy mở hàm răng, cái lưỡi nhỏ thơm tho thất thủ, bị Chu Hằng không ngừng mà mút vào.

Bàn tay to của Chu Hằng chia binh hai đường, một đường hướng về phía trước, một đường xuống phía dưới. Chia ra sờ lên vú to cùng cái mông đầy đặn của nàng, cũng là núc ních thịt, mềm nhũn, co dãn tốt đến cực hạn.

Cảm giác được tên vô lại kia không an phận chống đối chính mình, Ứng Mộng Phạm mặt đỏ tới mang tai đẩy Chu Hằng ra, sẳng giọng:

– Hôn thì hôn, còn muốn hút nước miếng của người ta. Không biết xấu hổ?

Chu Hằng cười ha ha, sau đó nghiêm nét mặt nói:

– Trước vận công điều tức, luyện hóa chỗ tốt lấy được!

Lúc thân thể Huyền Âm phóng thích lần đầu tiên, bình thường chỉ có nam nhân mới có thể có chỗ tốt, nữ tử sẽ chỉ tự mình thiêu đốt, hương tiêu ngọc vẫn. Bất quá Chu Hằng đã ăn Kim Dương Thảo Vương, thì sẽ là nam nữ song phương đều có được lợi ích. Nhưng là vì vậy chỗ tốt hắn lấy được so ra kém xa xa khi "cắn nuốt" đối phương.

Mỹ nhân tuyệt thế giống như Ứng Mộng Phạm, có người nam nhân nào nguyện ý thấy nàng hoa dung điêu linh, vĩnh tuyệt nhân thế?

– Ừm!

Ứng Mộng Phạm gật đầu, nhưng vẻ mặt tuyệt không thể nói là biết điều, tính cách của người nữ nhân này như thế nào thật đúng là cần Chu Hằng tới tìm hiểu lại một lần nữa.

Hai người cũng là ngồi xếp bằng, vận chuyển linh lực, luyện hóa chỗ tốt mới vừa lấy được.

Mặc dù không có nhận được tu vi từ lúc sanh ra của Ứng Mộng Phạm, nhưng âm dương viện trợ, tuần hoàn thành vòng, mỗi khi hoàn thành một lần cũng sẽ có thiên địa linh khí tẩy rửa, rồi giống như võ giả đột phá cảnh giới, chỗ tốt này thật sự vô cùng lớn.

Thiên Dương Địa Âm Công chính là cái nguyên lý này, chẳng qua là hiệu quả viện trợ so với thân thể Huyền Âm cùng Kim Dương Thảo Vương kém hơn rất nhiều, không nhanh hơn thân thể Huyền Âm.

Những linh lực này luyện hóa vô cùng dễ dàng, không ngừng tăng tích lũy linh lực của Chu Hằng lên.

Hắn cùng với Hàn Vũ Liên chúng nữ mấy ngày nay cũng không có ngừng tu luyện Thiên Dương Địa Âm Công. Hơn nữa tinh khí sinh mệnh hắc kiếm hấp thu được đã đạt đến Sơn Hà tam trọng thiên trung kỳ, hôm nay nhận được chỗ tốt từ thân thể Huyền Âm của Ứng Mộng Phạm, tích lũy linh lực nhất thời bắt đầu tăng lên.

Ứng Mộng Phạm cho tích lũy linh lực của hắn không kém Hàn Vũ Liên chút nào!

Mỹ nữ tuyệt sắc này trước khi trí lực bị giảm sút cũng đã là

Sơn Hà tam trọng thiên đỉnh phong. Vốn là có thể đột phá Linh Hải Cảnh nhanh hơn so sánh với Hàn Vũ Liên, nhưng bởi vì gặp được chuyện của Ứng Thừa Ân, trong tâm linh nàng khóa lại, tự nhiên vô vọng đột phá.

Bất quá, đứa trẻ thiên tính hồn nhiên, mười mấy năm này tích lũy linh lực của nàng tự nhiên không thể nào nhỏ, cũng đã mài giũa linh lực cực kỳ tinh khiết, từ góc độ chất mà nói, nàng có thể coi là đệ nhất nhân trong Sơn Hà Cảnh.

Điều này làm cho lợi ích mà Chu Hằng lấy được quá lớn!

Sơn Hà tam trọng thiên hậu kỳ, đỉnh phong!

Tích lũy linh lực bay thẳng đến chân trời, Chu Hằng bỗng nhiên mở mắt, hắn đã đạt đến cực hạn cảnh giới, không cách nào tăng lên nữa cho dù là một tia một hào linh lực.

Nước đầy thì tràn, chỉ có đổi lại một cái chén lớn hơn mới có thể đựng nước.

Đặt ở võ đạo, chính là phải tiếp tục mở rộng không gian đan điền!

Hai mắt Chu Hằng nhắm lại lần nữa, trực tiếp bắt đầu đánh sâu vào Linh Hải Cảnh.

Sau khi sáng lập núi sông, chính là mở biển rộng, tiếp tục hoàn thiện nội thế giới.

Một cái đại lục có thể sản sinh ra sinh mạng, nước là ắt không thể thiếu, mà vô luận hồ to lớn cỡ nào, sông dài ra sao, làm sao có thể đủ để so sánh cùng biển rộng? Đây cũng là một cái biến hóa của chất.

Trong cơ thể ẩn chứa Linh Hải, thì linh lực cuồn cuộn không dứt, sinh sôi không ngừng, căn bản không cần lo lắng sẽ dùng hết linh lực, dĩ nhiên, nếu gặp phải pháp môn tiêu hao linh lực như Tấn Vân Lưu Quang Bộ thì khó nói, đây quả thực là Kim Ô cùng đốt, biển rộng cũng sẽ bị đun khô trong nháy mắt!

Thần thức Chu Hằng hóa thành nhân hình, đặt chân vào cả vùng đất hoang vu của nội thế giới.

Ở bên trong nội thế giới, hắn chính là thần!

Tay phải phác thảo trời, oanh, từng đạo vẫn thạch lập tức rơi xuống từ phía trên không trung, oanh kích về mặt đất, tiếng vang to lớn quanh quẩn, đại lục không ngừng nứt ra, hiện ra khe hở giống như mạng nhện.

Càng ngày càng dày, càng ngày càng sâu!

Tay phải Chu Hằng di chuyển nhanh hơn, số lượng vẫn thạch chẳng những thay đổi hơn nữa hình dạng lớn hơn nữa, từ lớn bằng một tòa phòng ốc biến thành thể tích của một cái trấn nhỏ, điên cuồng mà oanh kích về phía mặt đất.

Cả vùng đất gào thét, hố sâu to lớn hiện ra, mà toàn bộ đại lục cũng giống như là một nắm mì, bị đập xuống càng lúc càng lớn, kéo dài ra bốn phương tám hướng.

Có thể khuếch trương bao nhiêu phải xem thiên phú, sự dẻo dai của mỗi người.

Linh Hải Cảnh bình thường có thể khuếch trương gấp năm trăm lần, mà ở trên cơ sở này, mỗi khi khuếch trương nhiều gấp đôi cũng là được lợi.

Nội thế giới tương liên cùng thần thức, đại lục khuếch trương mặc dù là đại hỷ sự, nhưng đồng dạng cũng là hành hạ khổng lồ đối với thân mình, mỗi khi khuếch trương một tấc phảng phất cũng như chia ý thức của mình làm hai mảnh, vô cùng thống khổ.

Nhưng nhất định phải nhịn xuống, nếu không chẳng qua là khuếch trương gấp bốn năm lần sẽ dừng lại, đây không phải là đùa giỡn hay sao? Linh Hải Cảnh yếu nhất trong lịch sử?

Lúc ban đầu, tốc độ khuếch trương tự nhiên nhanh nhất, chẳng qua là đến nửa giờ Chu Hằng đã khuếch trương không gian đan điền ra 400 lần, đây đối với bất kỳ một Linh Hải Cảnh nào mà nói cũng là không khó, điểm này lực ý chí người nào không có?

Mà từ nơi này bắt đầu, tốc độ thế giới đan điền khuếch trương trở nên chậm.

450 lần!

480 lần!!

Gấp năm trăm lần!'

Trên trán Chu Hằng lăn xuống mồ hôi lớn như đậu tương, giống như bị giội nước, không ngừng mà chảy xuôi xuống, cả người đều đang phát run, xương cốt thân thể không ngừng mà phát ra tiếng vang dội như sấm, như hoàng chung đại lữ, đại đạo thiện xướng.

Khi vẫn thạch không ngừng oanh kích, trong cơ thể hắn đã tạo thành hình thức ban đầu của Linh Hải, chỉ cần quán thâu linh lực, là có thể tạo thành Linh Hải sinh sôi không ngừng.

Lúc này nếu là hắn dừng lại, như vậy thiên địa linh khí lập tức sẽ cọ rửa thân thể của hắn, củng cố cảnh giới.

Nhưng Chu Hằng làm sao sẽ thỏa mãn khi không gian đan điền chỉ khuếch trương gấp năm trăm lần?

Hắn còn có thể kiên trì!

Tiếp tục!

Trên mặt, trên cổ, trên tay của Chu Hằng cũng là tràn đầy gân xanh, cả người đều đang run như bị bệnh sốt rét, Linh Hải Cảnh là cửa ải cuối cùng trước khi thoát phàm, quả nhiên cần đại nghị lực.

Còn chưa đủ sao?

Chu Hằng trong không gian đan điền cười một tiếng, tay phải phác thảo trời, tay trái phác thảo đất, rầm rầm rầm, vẫn thạch trên bầu trời tiếp tục đánh sâu vào, mà cả vùng đất thì bắt đầu động đất, Linh Hải không ngừng mở rộng ra, từ đó thúc đẩy toàn bộ đại lục kéo dài.

510 lần, 520 lần, 530 lần!

A!

Một xương cánh tay của Chu Hằng gãy lìa, máu tươi phun ra, hiện ra xương cốt màu vàng, cốt tủy màu bạc tràn đầy, hắn ngay cả nhíu mày một cái cũng không nhíu, chẳng qua là tiếp tục phác thảo trời và đất, chấn động núi sông, sáng tạo ra nội thế giới hoàn mỹ.

A, lại là một cây xương gãy lìa, ba ba ba, xương ở cả người hắn không ngừng gãy lìa, cả người phảng phất cũng đã hóa thành một đống bùn lầy, máu tươi chảy đầy đất.

Cường độ xương cốt của hắn mặc dù đạt đến trình độ pháp khí Sơn Hà Cảnh, nhưng hiện tại thật ra thì đã là Linh Hải Cảnh, chẳng qua là còn không có củng cố cảnh giới thôi. Vốn dĩ Chu Hằng yêu nghiệt, vừa đột phá đã có linh lực kinh khủng vượt xa Linh Hải Cảnh bình thường, cũng là đủ để tự làm tổn thương mình..

670 lần!

700 lần!

750 lần!

Cả người Chu Hằng đã không còn có một cái xương nào hoàn chỉnh, khung xương cả người giống như rời ra, phảng phất tùy thời sẽ hóa thành một bãi bùn lầy.

Không thể tiếp tục nữa!

Chu Hằng thở dài, khí lực của hắn còn chưa đủ mạnh, bằng không hắn còn có thể khuếch trương không gian đan điền thêm gấp mấy lần, nhưng hiện tại tiếp tục nữa sẽ mất đi sự bảo vệ của xương cốt, linh lực cuồng bạo sẽ nghiền nát nội tạng của hắn.

Hắn ngừng lại!

Ầm! Ầm!

Thiên địa linh khí điên cuồng vọt tới bắt đầu cọ rửa thân thể của hắn, nhanh chóng tăng tích lũy linh lực của hắn lên, củng cố cảnh giới.

Ý niệm Chu Hằng chuyển động, một cây xương gảy nhất thời biến mềm, dung hợp với nhau, sau đó sống lại, trong nháy mắt không còn một chút thương tổn, xương cốt màu vàng tản mát ra thần huy, như thiên thần phủ xuống.

Huyết nhục hồi phục, huyết mạch thanh long lưu chuyển, sinh

cơ bừng bừng.

Linh Hải Cảnh!

Hai tay Chu Hằng nắm lại, oanh, lực lượng kinh khủng bắt đầu khởi động ở trong người, tựa hồ dưới một quyền, ngay cả liền thiên địa cũng có thể hoàn toàn xuyên thủng.

Không gian đan điền lớn hơn 360 lần Linh Hải Cảnh bình thường!

Linh Hải mãnh liệt, bát ngát khôn cùng.

Chu Hằng cảm ứng ba loại huyết mạch lực một chút, hiện tại cho dù là Xích Kim huyết mạch cùng huyết mạch tử hỏa tất cả cũng đạt tới, thậm chí đột phá Thiên linh thể thập tinh, chẳng qua là ngoài Thiên linh thể thập tinh, liền không có tiêu chuẩn bình luận nữa.

Hắn thu hồi quả đấm, hiện tại là lúc nên lấy lại công đạo.

Cố Lăng Phỉ, lão ẩu ngươi chờ đó cho tiểu gia, hậu quả xấu ngươi gieo xuống ta sẽ để cho ngươi thưởng thức được thật sự rõ ràng!

Chương 298: Cứu!

Ứng Mộng Phạm rất lỗ lả, bởi vì nàng vốn là đạt đến Sơn Hà tam trọng thiên đỉnh phong, không đột phá đại cảnh giới sẽ không cách nào gia tăng tích lũy linh lực. Cũng chính là như thế, bộ phận linh lực nàng vốn nên có được toàn bộ chuyển đến trong cơ thể Chu Hằng, cuối cùng trợ giúp Chu Hằng đột phá đại cảnh giới.

Nàng phải cần chẳng qua là lĩnh ngộ cảnh giới.

Điểm này, đối với thân thể Huyền Âm mà nói cũng không khó, khó khăn là sau khi tiến vào Linh Hải Cảnh, ưu thế của nàng liền không còn sót lại chút gì, chỉ có thể dựa vào cố gắng của mình để tu luyện.

– Ngươi đột phá!

Ứng Mộng Phạm nhìn Chu Hằng nói, giọng nói vô cùng phức tạp.

Có hâm mộ, có khâm phục, lại có một điểm nhỏ ai oán.

Lúc nàng mới gặp gỡ Chu Hằng, đối phương mới vừa vặn đặt chân vào Sơn Hà Cảnh, nhưng vẻn vẹn qua mấy tháng mà thôi, hắn đã đi từ từ đạt đến Linh Hải Cảnh, có thể nào không để cho nàng hâm mộ, khâm phục?

Chẳng qua là … Nàng mới vừa "tỉnh lại" đã dính lại cùng Chu Hằng, điều này làm cho nàng vô cùng khó có thể tiếp nhận, trinh tiết trân quý mấy thập niên không ngờ đã bị chiếm trong lúc nàng không có chút ý thức nào!

– Còn dùng ánh mắt đó nhìn ta, ta liền đánh cái mông của ngươi!

Chu Hằng ôm lấy người của nàng, nói.

Ứng Mộng Phạm nhất thời xấu hổ, vung đôi bàn tay trắng như phấn lên đánh bộ ngực Chu Hằng.

Nhìn bộ ngực lớn của nàng bởi vì động tác này mà xóc nảy không dứt, ngón trỏ Chu Hằng không khỏi đại động, vươn bàn tay to ra nắm lấy không khách khí chút nào.

– A!

Ứng Mộng Phạm kinh hô, muốn lui về phía sau, nhưng thân

đang trong tay địch, chỉ có thể ủy khuất cầu xin tha thứ:

– Xú phôi đản, buông ra!

Thanh âm rất yêu kiều, rất ỏn ẻn.

Chu Hằng cười hắc hắc, nữ nhân này mặc dù tự mình phong bế mười mấy năm tạo thành nhân cách thứ hai, nhưng dù sao cũng là nàng, hoặc nói là bộ dáng của nàng lúc bốn năm tuổi chân chánh.

Hai người cũng không xung đột, vì vậy hiện tại hai nhân cách dung hợp làm một, làm cho nàng vừa có được phong tình quyến rũ mê người, lại có sự hồn nhiên, yêu giận của hài đồng, thật là đẹp tới muốn giết người!

– Đi, cũng nên giới thiệu cho ngươi một lần nữa!

Chu Hằng dắt tay Ứng Mộng Phạm.

– Chờ đã!

Ứng Mộng Phạm không chịu động.

– Sao vậy?

– Ta muốn nói cho ngươi biết một ít chuyện!

Ứng Mộng Phạm lôi kéo Chu Hằng ngồi xuống. Cũng tựa đầu gối trên vai Chu Hằng.

– Về Ứng … Ứng Thừa Ân!

Vẻ mặt Chu Hằng nghiêm túc, nói:

– Ngươi nói!

– Người nam nhân kia, là một Ma quỷ!

Gương mặt tuyệt mỹ của Ứng Mộng Phạm nổi lên một tầng trắng bệch, năm ngón tay nắm thật chặc chéo áo của Chu Hằng, đốt ngón tay bởi vì dùng sức quá mức mà trắng bệch.

Chu Hằng nổi lên ý thương tiếc, ôm nàng vào trong ngực, nói:

– Không phải sợ, ta sẽ bảo vệ ngươi!

Ứng Mộng Phạm gật đầu, hai tay vòng quanh hông của hắn, có chút tham lam hấp thu ấm áp trên người của hắn, qua một hồi lâu mới nói:

– Ma quỷ kia từ nhỏ đã có một mặt tàn nhẫn, hắn nuôi rất nhiều đấu thú. Nhưng mỗi một đầu cũng là bị tự tay hắn hành hạ đến chết! Theo tuổi tác của hắn tăng lên, tu vi càng cao, tâm linh của hắn cũng biến thành càng thêm âm u!! Lúc còn rất nhỏ, hắn đã biểu hiện ra thân cận khác thường đối với ta, lại nhiều lần ngăn trở hôn sự gia tộc an bài cho ta. Cho đến mười mấy năm trước, hắn phá vỡ mà vào Linh Hải Cảnh, không cố kỵ nữa, bắt giữ ta, nhốt vào bí thất dưới đất! Lúc trước ta cũng không biết tại sao hắn không có đoạt lấy ta, nhưng bây giờ nghĩ lại, là bởi vì thân thể Huyền Âm của ta, hắn không muốn ta chết! Mười mấy năm này, cơ hồ mỗi ngày hắn đều đánh ta, hành hạ ta, ta thật sự chịu không được. Tâm linh vùi sâu vào giấc ngủ, cho đến khi ngươi đánh thức! Chu Hằng, người nam nhân kia là một Ma quỷ, ngươi không nên phát sinh xung đột cùng hắn, nếu không … Ngươi sẽ chết!

Nữ nhân tuyệt mỹ này ngửa đầu nhìn Chu Hằng, hai hàng thanh lệ rơi xuống, làm rung động lòng người.

Xem ra, Ứng Thừa Ân ở trong tâm linh của nàng đã trở thành bóng ma đáng sợ, làm cho nàng ngay cả dũng khí đối mặt

cũng không có.

Vốn là sẽ đánh một trận với Ứng Thừa Ân, mà lời nói này của Ứng Mộng Phạm chẳng những không có dập tắt quyết tâm của Chu Hằng, ngược lại để cho ý chí của hắn càng thêm kiên định. Nhất định phải chém giết súc sinh này, để cho Ứng Mộng Phạm khôi phục bình thường!

Nếu không bóng ma trong nội tâm nàng, đời này cũng sẽ không an tâm độ nhật!

Bất quá, Ứng Thừa Ân chính là Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong, một cái chân đã nhảy vào tồn tại Kết Thai Cảnh, Chu Hằng mặc dù có tiềm chất vô địch cùng giai, nhưng đối phương cũng không kém, đồng dạng là yêu nghiệt trong thiên tài, chiến lực đáng sợ, khả năng hắn không địch nổi lớn hơn.

Hơn nữa hắn có cơ hội một mình đấu Ứng Thừa Ân sao? Ứng gia chính là có vị lão tổ Kết Thai Cảnh!

Còn có một Ứng Thừa Ân có tử kiếm, ngay cả lão tổ Kết Thai Cảnh cũng có thể dùng lực, nếu là tế ra, Chu Hằng sợ rằng chỉ có triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ mà chạy.

Hiện tại, không phải lúc!

Kết Thai Cảnh!

Hai tay Chu Hằng nắm chặt, ý chí kiên định, đợi tới khi phá vỡ mà vào Kết Thai Cảnh, là hắn có thể không sợ hãi thanh tuyệt thế pháp khí Thần Anh Cảnh kia, quyết một trận tử chiến cùng Ứng Thừa Ân!

– Chu Hằng, đáp ứng ta được chứ?

Hai mắt Ứng Mộng Phạm đẫm lệ.

Chu Hằng ngừng tạm, nói:

– Ta đáp ứng ngươi, trước khi không có mười phần nắm chặc, tuyệt sẽ không đi tìm Ứng Thừa Ân!

Trong lòng Ứng Mộng Phạm thở dài, Chu Hằng cuối cùng có một ngày vẫn là tử chiến cùng Ứng Thừa Ân, nhưng, đây mới là chỗ đáng quý của người nam nhân này, không phải sao? Nàng tràn đầy nhu tình nhìn Chu Hằng, mặc dù còn không đến mức yêu người nam nhân này, nhưng quan hệ thân mật nhất cũng đã xảy ra, mà nàng cũng không ghét Chu Hằng, tình yêu sẽ không ngừng phát sinh theo thời gian.

– Đi thôi!

Hai người trở lại lều mà bọn họ tạm thời dựng lên, chúng nữ gặp nhau, Ứng Mộng Phạm tự nhiên có chút ngượng ngùng, làm cho nàng càng thêm xinh đẹp, để cho chúng nữ nhìn thấy mắt cũng trợn tròn, hận mình không phải là nam nhân.

– Phu quân, hôm nay liền muốn đi cứu Dao Hương các nàng sao?

Hàn Vũ Liên nói.

Chu Hằng gật đầu, nói:

– Để cho tất cả mọi người vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, để Vũ Liên mang theo tới Đông Linh Sơn, lấy danh nghĩa bái phỏng Cố lão thái bà để tới gần bà ta, sau đó ta đột nhiên xuất hiện chế trụ bà ta, cứu Dao Hương các nàng ra, rời khỏi Đông Linh Tiên Trì!

– Như vậy sẽ không khiến cho Đông Linh Tiên Trì tức giận chứ?

Tiêu Họa Thủy không khỏi lo lắng hỏi.

Chu Hằng trầm ngâm một chút, nói:

– Vị tiền bối Thần Anh Cảnh họ Lâm kia đã nói, đây là ân oán cá nhân giữa ta cùng Cố lão thái bà, chỉ cần ta đừng giết nàng, liền không có việc gì!

– Cái gì Cố lão thái bà, người ta có thể là Linh Hải Cảnh, cũng chỉ là hai 30 tuổi, chính là lúc phong nhã hào hoa! Không bằng phu quân ngươi thu thập nàng đi!

Cố Lăng Phỉ nhìn từ ngoài đúng là mỹ phụ chín muồi, da tươi ngon mọng nước, vừa trắng vừa mềm, đáng tiếc ở trong mắt Chu Hằng, nàng chẳng khác nào Mẫu Dạ Xoa, thuộc về đối tượng bị đả kích, không có chút thương cảm nào!

– Thu nàng? Đánh nàng một trận còn ít a!

Đêm đen, trừ Hàn Vũ Liên, tất cả mọi người tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, để nàng mang đi, tiến về đỉnh núi trong Đông Linh Sơn.

Nơi này tất cả đều là nữ nhân, vì vậy Chu Hằng cũng không thể dựa vào Ẩn Tức Phù để len lén lẻn vào, nhưng Hàn Vũ Liên lấy danh nghĩa bái phỏng Cố Lăng Phỉ chính là có thể dễ dàng được lên núi, tin tưởng Cố Lăng Phỉ cũng rất muốn gặp nàng.

Bà nương này vừa nhìn thấy Hàn Vũ Liên, liền không nhịn được mà đầy mặt tàn khốc, quát lên:

– Hai người cháu của ta, có phải là ngươi cùng Chu Hằng tiểu tạp chủng kia giết hay không?

Lông mày Hàn Vũ Liên nhíu lại, nói:

– Vậy ngươi cũng nên biết hai người cháu của ngươi ra sao, phu quân nhà ta đó là thay trời hành đạo, nếu không muội muội ngươi bây giờ còn đang biij hai tên súc sinh kia dâm nhục!

– Là tỷ tỷ của ta!

Cố Lăng Phỉ giải thích một câu, nhưng trong ánh mắt vẫn đằng đằng sát khí.

Sau khi kỳ hạn mười ngày tới, nàng tự nhiên phải kêu huynh đệ Ngũ gia đến lập gia đình, không nghĩ tới không còn người sống, lại thấy được hai cỗ thi thể bên cạnh tỷ tỷ đã sớm "chết đi".

Nàng vừa sợ vừa giận vừa vui, sau khi hỏi thăm hồi lâu, mới từ trong miệng tỷ tỷ gần như ngu ngốc mới biết được hết thảy.

Ngoại trừ thống hận huynh đệ Ngũ gia, nàng cũng có hiện lên ý quyết giết Chu Hằng.

Đây là việc xấu trong nhà!

Việc xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài!

Chỉ là một tràng động đất đột phát làm cho nàng mất đi hành tung của Chu Hằng, không nghĩ tới tối nay Hàn Vũ Liên bái phỏng! Bởi vì liên quan đến việc xấu trong nhà, nàng đã sớm đuổi các thị nữ đi, chỉ một mình tiếp đãi Hàn Vũ Liên.

– Tiểu tử Chu Hằng kia đâu?

Sắc mặt nàng bất thiện hỏi.

Hàn Vũ Liên khanh khách cười một tiếng, nói:

– Nhung nhớ phu quân nhà ta sao?

– Đúng, vô cùng tưởng niệm!

Cố Lăng Phỉ nói từng chữ từng chữ, đằng đằng sát khí.

– Ngươi lập tức là có thể thấy!

Hàn Vũ Liên cười nói, làm bộ đưa tay ra.

– Định vị thuấn di!

Hưu!

Chu Hằng lập tức xuất hiện từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, hắn cũng không định diệt khẩu Cố Lăng Phỉ, vì vậy mượn cớ để che dấu tồn tại của Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

– Ừm?

Cố Lăng Phỉ cả kinh, vội vàng đưa tay kết ấn. Nàng muốn động đến Đông Linh Sơn, lấy đại lực lượng trấn áp Chu Hằng.

Chu Hằng hừ lạnh, phát động khí thế hình rồng, ông, cuốn về Cố Lăng Phỉ.

Cái gì?

Cố Lăng Phỉ chỉ cảm thấy cả người phát run, ý chí chiến đấu toàn bộ tiêu tán, trong lúc vô tình đã ngã xuống đất, mồ hôi lạnh đầm đìa!

Làm sao có thể?

Khí thế của tiểu tử này làm sao trong lúc bất chợt tăng cường nhiều như vậy!

Cố Lăng Phỉ vội vàng ngưng tụ tâm thần, lần đầu tiên không có chuẩn bị, lần thứ hai nàng tuyệt sẽ không như thế! Nhưng Chu Hằng làm sao cho nàng cơ hội, phát động Vực, đã chế trụ Cố Lăng Phỉ, phong tỏa linh lực, nàng không còn một tia sức phản kháng.

– Tìm người!

Thần thức Chu Hằng đảo qua, đã phát hiện Lâm Phức Hương các nàng trong ngôi nhà này, hắn lướt qua, đánh ra một quyền, bành, cửa phòng cùng cấm chế đồng thời bị đánh vỡ.

– Chu Hằng!

An Ngọc Mị tam nữ lập tức nghênh đón.

– Sư phụ muốn chúng ta gả cho huynh đệ Ngũ gia, chúng ta không đáp ứng, nàng đã nhốt chúng ta lại. Di, ngươi là làm sao tới?

– Không cần lo lắng, sư phụ các ngươi sau này sẽ không bao giờ sẽ quản các ngươi nữa!

Chu Hằng cười nói:

– Đi theo ta đi!

– Ừm!

Tam nữ đáp ứng một tiếng, thần thức Chu Hằng cuốn lên, thu các nàng vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Hắn trở lại ngoài sảnh, đánh ngất Cố Lăng Phỉ, mang theo nàng tiến vào bên trong bảo tháp, sau đó để Hàn Vũ Liên mang theo bảo tháp rời khỏi Đông Linh Sơn, một đường đi điềm tĩnh không nao núng, đợi đến khi Đông Linh Tiên Trì phát hiện thì bọn họ không biết đã chạy đến đâu.

– Phu quân, ngươi tính toán xử phạt nàng như thế nào?

Ra khỏi Đông Linh Sơn, chúng nữ đi ra ngoài từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, Hàn Vũ Liên chỉ vào Cố Lăng Phỉ vẫn ngất mê bất tỉnh, hỏi.

An Ngọc Mị tam nữ thì hai mặt nhìn nhau, lộ ra vẻ có chút khó xử, dù như thế nào đi nữa thì Cố Lăng Phỉ cũng là ân sư của các nàng.

Chu Hằng cười hắc hắc, nói:

– Yên tâm, ta tuyệt sẽ không đả thương tánh mạng của nàng!

Chỉ bằng vào cường giả Thần Anh Cảnh họ Lâm mấy ngày hôm trước ở Đông Linh Tiên Trì giải vây, Chu Hằng sẽ hạ thủ lưu tình, hắn chưa bao giờ là người tri ân không báo.

Bất quá tội chết có thể miễn, tội sống khó tha!

Chương 299: Trừng trị

Trương Cẩu Đản, Trương gia thôn, cha mẹ chết sớm, năm nay 56 tuổi, là một lão quang côn, bình thường không làm việc đàng hoàng, lại thường xuyên nhìn lén đại cô nương tiểu tức phụ tắm rửa bú sữa, bởi vậy không ít lần bị đánh.

Trong nhà nghèo chỉ còn lại có một tấm chiếu, dù là quả phụ đều không muốn gả cho hắn, đoán chừng cả đời FA .

Tuy nhiên, hôm nay Trương Cẩu Đản mặt mày hớn hở, nét mặt già nua mừng rỡ nở hoa.

Bởi vì hắn cưới vợ !

Chẳng những có bà nương, hơn nữa bà nương này xinh đẹp vô cùng, không biết gấp bao nhiêu lần so với hoa khôi trong thôn, nhưng bây giờ mỹ kiều nương này lại muốn trở thành bà nương hắn, vừa nghĩ tới khiến cho Trương Cẩu Đản chảy nước miếng ròng.

Chỉ là có một chút rất là kỳ quái, anh vợ của hắn như thế nào cũng không chịu để hắn mở tiệc chiêu đãi người trong thôn, tuy nhiên cũng tốt, dù sao hắn cũng không lấy ra tiền.

Vì cái gì nữ nhân xinh đẹp như vậy nguyện ý gả cho hắn? Trương Cẩu Đản không thèm để ý chút nào, chỉ biết nếu đối phương dám đổi ý, hắn cũng không phải ngồi không, vì đàn bà xinh đẹp như vậy, hắn có thể đánh bạc mạng già!

– Cậu cả! Trương Cẩu Đản nịnh hót nhìn Chu Hằng

– Thời điểm không sai biệt lắm, có thể bái đường ? .

Chu Hằng cười hắc hắc, gật gật đầu: – Có thể! .

Cố Lăng Phỉ thì phải dùng ánh mắt ăn thịt người nhìn chằm chằm Chu Hằng, nàng chẳng những bị đóng linh lực, hành động cũng bị giam cầm hoàn toàn, nếu không làm sao có thể tiện nghi Trương Cẩu Đản?

Tên đáng chết này!

Cố Lăng Phỉ miệng không thể nói, hai mắt phun ra lửa, tên nam nhân này lại muốn bắt buộc nàng gả cho một lão vô lại, đây là vô cùng nhục nhã a!

Chu Hằng làm người nhà gái, nguyệt lão, dù sao phu phụ thiếu

hụt, thay hai người chủ trì hoàn thành hôn lễ, cũng đưa hai vợ chồng vào động phòng.

– Chu Hằng, ngươi tên khốn nạn! Cố Lăng Phỉ đột nhiên mắng to.

Mắng ra câu nói này, nàng mới ý thức tới không ngờ có thể nói chuyện, chỉ là cả người vẫn mềm mại không đủ sức. Ngay cả nhúc nhích một ngón tay đều hy vọng xa vời.

Nàng căm tức nhìn Trương Cẩu Đản, quát lên: – Dân đen, cút ngay cho bổn tọa! .

– Đàn bà thối, ẳng cái gì!

Trương Cẩu Đản cũng không phải kẻ hiền, lập tức xáng một bạt tai – Lão tử bây giờ là nam nhân của ngươi! Hắc hắc hắc, nương tử. Thời gian không còn sớm, chúng ta nên lên giường! .

– Làm càn! Cố Lăng Phỉ mặt lạnh quát – Bổn tọa là đông… Mau cút ra ngoài! Nàng vốn định tự lộ thân phận, nhưng ngẫm lại đường đường nhân vật trọng yếu Đông Linh Tiên Trì không ngờ bị lưu manh vô lại bức hôn, đây cũng quá mất mặt!

Nàng tuy rằng bị đóng linh lực, nhưng vẫn còn uy. Vừa quát lên khí thế mười phần, Trương Cẩu Đản sợ tới mức không tự chủ được lui về phía sau vài bước.

– Tiểu mỹ nhân, ngươi vẫn giảm bớt chút lực khí lưu ở trên giường kêu đi!

Nhưng khí thế dù sao chỉ là khí thế, Trương Cẩu Đản rất nhanh khôi phục lại, cười dâm nói, nước miếng chảy ròng, mỹ nhân giống Cố Lăng Phỉ hắn chỉ thấy trong mộng. Thật sự là tiên nữ.

Thấy hắn bức tới từng bước, Cố Lăng Phỉ gấp đến độ nước mắt đều chảy ra, chẳng lẽ nàng đường đường cường giả Linh Hải Cảnh lại phải thất thân cho một vô lại dơ bẩn nhếch nhác sao?

Vô cùng thống hận, vô cùng bi phẫn!

Nàng rốt cục cảm nhận được khó chịu bị bắt buộc lập gia đình, nhưng nàng không có ý tứ tỉnh lại chút nào, bởi vì nàng suy nghĩ vì tam nữ An Ngọc Mị – cho dù hiện tại chứng minh huynh đệ họ Ngũ đều là súc sinh khoác da người!

Nhưng Chu Hằng bất đồng, hắn thuần túy đang trả thù chính

mình!

Thật phải thất thân cho nam nhân như heo này sao?

Cố Lăng Phỉ sắp điên rồi, nếu bị loại rác rưởi này tiến vào thân thể, cho dù nàng chém đối phương thành 1000 khối, 1 vạn khối cũng khó mà rửa sạch bị ô nhục!

– Bổn tọa có thể cho ngươi tài phú không thể tưởng tượng Cố Lăng Phỉ dùng lợi dụ.

– Mỹ nhân. Ngươi thật coi ta là ngốc , chỉ cần ngươi thành người của ta, hết thảy của ngươi đều là của ta! Trương Cẩu Đản cười càng thêm dâm đê tiện , vừa bắt đầu cởi y phục của mình, ánh mắt nhìn chằm chằm bộ ngực Cố Lăng Phỉ cao vút, nước miếng chảy ròng.

Cố Lăng Phỉ thầm nghĩ chỉ cần ta khôi phục linh lực, sẽ bầm thây ngươi vạn đoạn! Nhưng bây giờ nói uy hiếp căn bản vô dụng. Tên du côn này đã bị sắc dục mê vựng đầu óc, chỉ muốn chuyện đó, nàng sao có thể dựa vào ngôn ngữ để hù dọa đối phương?

Nàng vô cùng bi phẫn, nhưng nhìn thấy Trương Cẩu Đản cởi chỉ còn lại có một cái quần cộc. Cả người vừa đen vừa gầy, thậm chí còn phát ra mùi thúi mãnh liệt, nàng cuối cùng không kìm nổi kêu lên: – Chu Hằng, mau cứu bổn tọa! .

Không một tiếng động.

Trương Cẩu Đản tiếp tục đi cởi một bộ quần áo, cuối cùng cười dâm đãng nói: – Mỹ nhân, ngươi tên là a, kêu a, ta sẽ để ngươi thích phải gọi! .

Nhìn thấy đồ vật hắn xấu xí lắc lư đi, Cố Lăng Phỉ vội vàng nhắm lại ánh mắt, thét to: – Chu Hằng, ta nhận thua, cứu ta! Cứu ta! Nàng hoàn toàn khuất phục.

– Hắc hắc hắc! Trương Cẩu Đản đánh tới – Mỹ nhân, chúng ta lên giường đi! .

Ba, hắn nhào tới trên giường, lại kéo đi trống không, trên giường trống rỗng, nào có cái mỹ nhân gì? Hắn giụi giụi mắt, nhưng bốn phía vẫn như cũ, hắn chạy đến gian ngoài, cũng không có bóng dáng Cậu cả, dường như hết thảy đều là ảo tưởng của hắn, chỉ là một giấc mộng.

Vài dặm bên ngoài, Chu Hằng tiện tay phất một cái, giải cấm chế Cố Lăng Phỉ.

– Ta muốn giết ngươi! Cố Lăng Phỉ huy chưởng đánh Chu Hằng, vừa rồi nàng thiếu chút nữa bị một tiểu nhân vật làm ô nhục, tự nhiên phẫn nộ đến cực hạn, đâu còn quản thực lực đã kém Chu Hằng một đoạn.

Ba!

Chu Hằng tát một cái cái, trong tiếng vang giòn, Cố Lăng Phỉ bị đánh lăn mấy vòng, gò má nửa bên mặt lập tức sưng lên. Nàng còn không lấy lại tinh thần, ba ba ba, lại liên tiếp cái tát quạt lại, đánh cho khuôn mặt nàng sưng lên, trong chật vật lộ ra dữ tợn, còn có một tia khí tức cao quý ung dung.

– Lão yêu bà, ngươi cũng biết sỉ nhục? Hắn cười lạnh – Ngươi không phải bức bách Dao Hương, Ngọc Mị gả cho huynh đệ Ngũ gia , một đôi cẩu vật không bằng cầm thú! .

Cố Lăng Phỉ nghẹn lời, nàng quả thật không nghĩ tới huynh đệ kia lại vô sỉ dâm tà như thế, nhưng nàng sao có thể thừa nhận hết thảy ở trước mặt Chu Hằng, nàng thủy chung cho là mình xuất phát tốt, là vì suy nghĩ cho tam nữ Lâm Phức Hương!

Mà Chu Hằng, chỉ là vì trả thù nàng thôi!

– Nếu không phải xem Dao Hương, vừa rồi ta sẽ không xuất thủ ngăn trở! Chu Hằng cười lạnh – Việc này dừng ở đây, ngươi nếu còn muốn sinh sự, như vậy ngươi xứng đáng trở thành cái tên phu nhân Trương Cẩu Đản, hiểu chưa? .

Cố Lăng Phỉ tức giận nắm hai đấm quá chặt, cả người đều phát

run, nhưng làm một cường giả Linh Hải Cảnh, nàng cũng biết thực lực sai biệt ý vị như thế nào, âm thầm nuốt vào hết thảy.

Chuyện này không có khả năng chấm dứt giống như này, nàng nhất định sẽ thỉnh tiền bối Đông Linh Tiên Trì, giết cái tên khốn nạn này!

– Cút đi! Chu Hằng phất phất tay.

Cố Lăng Phỉ ôm nỗi hận mà đi, thân hình bắn lên, trong nháy mắt liền biến mất, ở dưới cừu hận mãnh liệt cùng sỉ nhục, nàng không hoài nghi Chu Hằng thế nào mang nàng rời khỏi Đông Linh Sơn .

Chu Hằng không để cho các nàng Lâm Phức Hương đưa tiễn Cố Lăng Phỉ, miễn cho phức tạp.

Trạm kế tiếp là Thượng Thiên Võ Các, trải qua nhiều khúc chiết như vậy, hắn rốt cục phải đặt chân lên địa phương thiên tài cả đế quốc nhân loại tập trung, đi gặp những nhân vật không ai bì nổi một hồi.

Chúng nữ đều đi ra từ Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, cho dù Mai Di Hương cũng không tới qua Thiên Long Đế triều, mọi người một đường thưởng thức cảnh đẹp, vừa nói chuyện, xuất phát hướng về đế đô Lâm Hoa Thành.

Thượng Thiên Võ Các tọa lạc tại Lâm Hoa Thành, từ Đông Linh Sơn đi tới mất gần một tháng.

Ở một cái buổi chiều ánh mặt trời chiếu khắp, bọn Chu Hằng rốt cục vào thành phố cổ xưa nhất của nhân loại, to lớn, đồ sộ, xa xa nhìn lại như cùng một cự long đang nằm, bất cứ lúc nào có thể phóng người lên, thẳng vượt cửu trọng thiên!

Đoàn người tìm khách sạn, buổi tối tự nhiên do tên ăn tạp Phong Liên Tình dựa vào cái mũi tìm tửu lâu.

Đại Hôi Hùng cũng ngoan ngoãn ngồi, lúc này có hai cái cường giả Linh Hải Cảnh tọa trấn, nó căn bản không dám quát tháo, Tiểu Kim nằm trên đầu, đầu cọp con này cho dù mỗi ngày ăn Nguyệt Châu lại luôn chưa trưởng thành, cũng không biết là cái giống gì.

Thình thịch!

Chợt mọi người nghe cửa phòng bị phá ra, một nam nhân lảo đảo đi tới, nhưng cũng không phải tiểu nhị đưa đồ ăn tới.

Người nọ uống nhiều, thần tình đỏ rực, nhìn thấy trong phòng nhiều mỹ nữ tuyệt sắc như vậy không khỏi ngẩn ra, lộ ra vẻ kinh diễm mãnh liệt, lập tức liền cười cười: – Ngượng ngùng! Ngượng ngùng! Uống nhiều rồi đầu óc hồ đồ, nhớ lầm phòng!

– Sợ là xảy ra chuyện! Hàn Vũ Liên mỉm cười, đưa ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng.

Chu Hằng thở dài, bên cạnh có nhiều cô gái tuyệt sắc như vậy, giống như là ôm cục vàng vào phố xá sầm uất, nếu muốn không làm cho người khác mơ ước đều không được. Trừ phi danh tiếng hắn vang dội, mỗi người đều thức thời, như vậy không có ai đui mù .

Chỉ một lúc sau, tiếng gõ cửa phòng, người bên ngoài cũng không trực tiếp xông tới, mà rất khách khí gõ cửa.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đều truyền lại một cái tín hiệu – phiền toái quả nhiên đến đây!

– Mời vào! Chu Hằng thản nhiên nói, hắn không ngại ngày đầu tiên đi tới thủ đô Thiên Long Đế triều liền vật lộn một trận, dù sao hôm nay không đánh mấy ngày nữa đi Thượng Thiên Võ Các cũng không tránh được phải đại chiến một trận, thậm chí mấy trận.

Chi, cửa phòng đẩy ra, một thanh niên ngang tàng đi tới, một thân cẩm y, khuôn mặt anh tuấn, cả người lộ ra một cỗ ngạo khí.

– Là ngươi! .

Chu Hằng cùng thanh niên cẩm y thấy rõ diện mạo đối phương, đều phát ra một tiếng kinh dị.

Thanh niên này không là người khác, đúng là Mao Vũ Hằng từng chiến một trận với Chu Hằng ở Tử Vong Sâm Lâm!

– Hắc! Hắc! Mao Vũ Hằng lập tức phát ra nhiều tiếng cười lạnh, lấy ngón tay điểm Chu Hằng – Không nghĩ tới ngươi vẫn dám chạy đến đế triều, thật to gan! .

Hắn vừa mới nghe người thủ hạ nói trong bao sương cách vách có mấy nữ nhân tuyệt mỹ vô song, mà hôm nay hắn lại gặp được đại hỷ sự, cố ý triệu tập một ít bạn xấu lại đây ăn mừng, đều uống hứng khởi, động dưới liền chạy tới.

Không nghĩ tới gặp Chu Hằng!

– Mao gia ở thành Quảng Nguyên, đế đô tựa hồ cũng không phải địa bàn của ngươi, vì cái gì ta không dám tới? Chu Hằng mỉm cười hỏi.

Nếu Mao gia cùng Thượng Thiên Võ Các ở một chỗ, như vậy Chu Hằng sẽ không chạy tới vũng nước đục này, hắn bây giờ còn không đủ tư cách chống cự lại thế lực có được Thần Anh Cảnh.

Chương 300: Cửu Đầu Xà!!

– Hừ, Chu Hằng, sĩ biệt ba ngày, nhìn với cặp mắt khác xưa! Mao Vũ Hằng ngạo nghễ nhìn Chu Hằng, trên mặt lộ ra một tia cười lạnh, tiếp tục nói – Lại nói tiếp, vẫn là lấy phúc của ngươi, Thuấn di phù bản thiếu sử dụng sau, vừa vặn phát hiện một gốc cây linh dược! .

Nụ cười của hắn càng ngày càng mãnh liệt: – Đó là một gốc cây Tinh Nguyên Thảo, làm không gian đan điền bản thiếu lớn ra gấp ba! .

– Cũng chính là nhờ phúc của ngươi, lần này bản thiếu so đấu trong Thượng Thiên Võ Các Sơn Hà Cảnh, thu được xếp hạng thứ bốn! .

Mao Vũ Hằng tuy rằng nói nhờ phúc của ngươi tại bên miệng, nhưng hiển nhiên hắn không có vẻ cảm kích chút nào, trong ánh mắt tràn đầy cừu hận. Hắn là thiên kiêu trong thế hệ trẻ Mao gia, lại bị Chu Hằng đánh cho chạy trối chết, ở trong mắt hắn tự nhiên là vô cùng nhục nhã .

Chu Hằng mỉm cười: – Vậy chúc mừng ngươi! .

– Chu Hằng, ít nói mát! Mao Vũ Hằng nhìn thấy Chu Hằng, lửa giận trong lòng lập tức bùng lên không nhịn được, hắn hung tợn nhìn Chu Hằng, lại cũng không ra tay.

Chu Hằng có Ẩn Tức Phù, nhưng Hàn Vũ Liên không có, khí tức của nàng tuy rằng tối nghĩa, nhưng dưới tình huống chỉ kém một đại cảnh giới, Mao Vũ Hằng suy đoán ra tu vi của nàng lại không khó.

Mao Vũ Hằng rất cuồng, nhưng cuồng nữa cũng sẽ không phạm cường giả Linh Hải Cảnh, dù sao không phải người mọi người có Tấn Vân Lưu Quang Bộ, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp có thể ẩn thân.

Chu Hằng tươi cười, hắn đã phá vỡ mà vào Linh Hải Cảnh, dù là Ứng Thừa Ân đều có thể chiến một trận, há có thể coi võ giả Sơn Hà Cảnh trở thành đối thủ, song phương hoàn toàn không ở một tầng thứ.

Hắn dù sao trẻ tuổi, lập tức nổi lên tâm trêu chọc: – Ta cam đoan nàng sẽ không xuất thủ, ngươi đánh bại ta, có thể nghênh ngang đi ra ngoài! Hắn chỉ Hàn Vũ Liên, biết đối phương cố kỵ chỉ có nàng.

Hàn Vũ Liên mỉm cười, ôn nhu gật gật đầu, một bộ dáng vô cùng thuận theo.

Mao Vũ Hằng xem vô cùng ghen tị. Hận không thể một đao

chém Chu Hằng thành 17, 18 đoạn, sau đó chính mình lại biến thành.

Ở nơi này với thực lực xưng tôn, Linh Hải Cảnh là cường giả mười phần mười!

Cả nhân loại đế quốc, Kết Thai Cảnh, cường giả tuyệt thế Thần Anh Cảnh cộng hết lại cũng chỉ gần hai trăm, tiến vào Linh Hải Cảnh, tuyệt đối đứng ở đỉnh phong thế giới, có thể nhìn chúng sinh.

Mà thế giới của võ giả dương mạnh âm suy, càng cảnh giới cao. Nữ tính võ giả lại càng ít, càng nói gì bản thân là cấp bậc quốc sắc thiên hương!

Một mỹ nữ tuyệt thế cấp bậc Linh Hải Cảnh, giống như là một kiện trân bảo tuyệt thế, không biết sẽ làm bao nhiêu nam nhân rục rịch. Từ điểm đó mà nói, Tiêu Cửu Hùng không phải mỹ nữ Linh Hải Cảnh không thu vẫn tương đối có thưởng thức .

Chu Hằng bất quá là Sơn Hà Cảnh, lại có một cường giả mỹ nữ Linh Hải Cảnh cam tâm nghe lệnh. Điều này có thể khiến Mao Vũ Hằng không ghen tị sao?

Làm thịt hắn!

Sát ý trong lòng Mao Vũ Hằng bừng bừng, dưới mãnh liệt ghen ghét, hắn không kịp chờ đợi muốn xem thi thể Chu Hằng ở hai nơi.

Ánh mắt Chu Hằng phát lạnh, hắn vốn chỉ muốn làm ầm ĩ một trận, nhưng đối phương nếu là động sát cơ, hắn cũng không ngại với thủ đoạn giống nhau còn chư trở về.

Mao gia tức giận?

Vô nghĩa, hắn phá hủy âm mưu Mao gia. Cũng đã giết thật nhiều người Mao gia, đã sớm kết đại thù, cũng không ngại thêm 1 cái!

Về phần Thượng Thiên Võ Các thì càng thêm không cần lo lắng!

Vị Dương Thiên Thánh giả mang tâm trọng chấn võ đạo nếu có thể tu luyện tới Thần Anh Cảnh, tự nhiên không phải cổ hủ người, hắn cũng không cấm ân oán cá nhân, chỉ cần đừng phát sinh sinh tử ở trong Thượng Thiên Võ Các hắn tuyệt đối không nhúng tay.

Bởi vậy, hắn làm thịt Mao Vũ Hằng cũng không có việc gì!

Kế tiếp, hắn tiến vào Thượng Thiên Võ Các đi bái kiến vị võ đạo tông sư kia một chút. Nghe đối phương dạy bảo. Thượng Thiên Võ Các tương đương với Đông Linh Tiên Trì, lá gan Mao gia lớn hơn nữa cũng không dám tiến vào Thượng Thiên Võ Các đùa giỡn, nếu vậy coi như là khiêu chiến Dương Thiên Thánh giả!

Đừng nói bản thân Dương Thiên Thánh giả chính là cường giả Thần Anh Cảnh, Thượng Thiên Võ Các là địa phương nào? Nơi võ giả thiên hạ hướng tới, bất kính Thượng Thiên Võ Các, chính là khiêu khích thiên hạ võ giả!

Mao gia cho dù có được Thần Anh Cảnh cũng không dám to gan lớn mật như thế!

– Chu Hằng. Đi ra chiến một trận! Mao Vũ Hằng bắn thân hình lên, thình thịch, hắn phá ra một cái lổ thủng, vượt đến trên đường cái bên ngoài.

Thanh âm truyền ra tự nhiên kinh động rất nhiều người, đám bạn xấu của Mao Vũ Hằng cũng xuất hiện, ở một bên vây xem.

Chu Hằng cũng đạp bước ra, nhẹ nhàng hạ xuống trên mặt đất.

– Chiến đi! Mao Vũ Hằng hét lớn một tiếng.

– Chậm! Chu Hằng đột nhiên vươn một bàn tay.

Mao Vũ Hằng im bặt dừng lại, trên mặt lộ ra một chút phẫn nộ, quát: – Làm cái gì? .

Nếu không phải đối phương có cường giả Linh Hải Cảnh tọa trấn, hắn nào có cố kỵ, trực tiếp xông lên đánh, nhưng dù sao không phải thành Quảng Nguyên, danh tiếng thiếu gia Mao gia cũng không dùng được.

– Trả tiền trước! Chu Hằng nghiêm trang nói.

– Cái gì! Mao Vũ Hằng bất khả tư nghị nhìn Chu Hằng, đây là cái chuyện ma quỷ gì?

Chu Hằng thở dài:

– Ta sợ ngươi vèo cái đã chết, không kịp thanh toán tiền! Đường đường thiếu gia Mao gia cũng không thể sau khi chết còn đeo một cái ác danh nợ không trả đi? .

– Chu – – Hằng – – Mao Vũ Hằng phát ra một tiếng rít gào,

phẫn nộ tới cực điểm, không thể kiềm được, ầm ầm lao tới Chu Hằng, Giao Long Tam Tập Sát! .

Hưu, hưu, hưu, Tam Đầu Giao xà lập tức nổi lên từ phía sau hắn, mấy tháng không thấy, hắn quả nhiên có tiến bộ dài, có thể vận chuyển một cái bí thuật không hề có gánh nặng!

Chu Hằng lộ ra một chút tươi cười mang theo phiền muộn: – Mao Vũ Hằng, sĩ biệt ba ngày, nhìn với cặp mắt khác xưa cũng không chỉ một mình ngươi! .

Ông!

Một đạo đạo khí thế hùng bá lập tức phát ra, hóa thành một thiên long màu tím, cả người thiêu đốt ngọn lửa hừng hực, há mồm cắn hướng về Tam Đầu Giao xà.

Giao xà mọc sừng có thể thốn điệu phàm thai, bay vút lên chín tầng trời thành long, huyết mạch cường đại, cao quý!

Nhưng so sánh cùng Thiên long chân chính?

Phốc, phốc, phốc!

Tam Đầu Giao xà trong nháy mắt bị Thiên long cắn nuốt, ở dưới ngọn lửa màu tím đốt thành tro tàn, 3 Giao xà không đầu giãy giụa, dường như đang chịu đựng thống khổ to lớn.

– A Mao Vũ Hằng ôm đầu kêu đau, lui về phía sau liên tiếp, Tam Đầu Giao xà là ý chí của hắn biến thành, cùng một nhịp thở với thần thức của hắn, đầu rắn bị đốt, tương đương với ý thức của hắn cũng bị đốt cháy, đau đến đầu hắn đều muốn bạo liệt.

– Vũ thiếu Bạn xấu của Mao Vũ Hằng nhao nhao hô to lên, bọn họ đều ngưỡng mộ thanh danh Mao gia, còn trông cậy vào Mao Vũ Hằng rời Thượng Thiên Võ Các dẫn bọn hắn cùng nhau về Mao gia, thăng quan tiến chức như diều gặp gió. Nếu Mao Vũ Hằng xảy ra chuyện, vậy hết thảy bọn họ làm phía trước đều trôi đi toàn bộ.

Mao Vũ Hằng miễn cưỡng đứng vững bước chân, hai mắt tràn tơ máu, Tam Đầu Giao xà lại sinh ra đầu, đây là chỗ tốt của huyết mạch lực, linh lực không dứt, huyết mạch không ngừng, sinh sôi không thôi.

Hắn nhìn Thiên long bay lên không trên đỉnh đầu Chu Hằng, trong lòng đột nhiên dâng lên một cái truyền thuyết lưu truyền vô số năm trong gia tộc, lâu dài đến bây giờ tộc nhân trẻ tuổi đều không coi ra gì.

– Chu, chu… Tử Diễm Thiên Long! .

Chu Hằng nhướng mày, tên này sợ choáng váng sao, đột nhiên nói loại vô nghĩa, nhưng đối với người Mao gia hắn thật sự không muốn nhiều lời vô nghĩa: – Mao Vũ Hằng, ngươi có thể lên đường! .

– Hừ, dù ngươi có được huyết mạch tử diễm thiên long thì thế nào, đã qua mấy vạn năm, thiên hạ sớm không phải Chu gia các ngươi! Mao Vũ Hằng quát lên, tay vỗ ngực, máu tươi cuồng tràn đầy trong thất khiếu, Tam Đầu Giao xà cũng biến thành đồng dạng đỏ như máu, càng ngày càng trở nên dữ tợn.

– Với máu ta tế tổ, thỉnh tổ tiên buông xuống! Hắn nhìn chằm chằm Chu Hằng.

Chu Hằng ẩn ẩn cảm giác được trong không khí hình như có dao động khác thường, dường như có lực lượng thần kỳ nào đó đi vào trong cơ thể Mao Vũ Hằng, điều này làm cho hắn rất tò mò, ngược lại không vội động thủ.

– Ra!

Mao Vũ Hằng quát một tiếng, phốc, phía sau hắn xuất hiện Giao xà thứ tư.

– Ra! – Ra! – Ra! .

Hắn không ngừng hét lớn, một cái tiếp một cái Giao xà lục tục hiện lên, trong nháy mắt đạt tới tám.

– Ra! .

Mao Vũ Hằng hô từ ra thứ 6, nhưng cũng không có đầu Giao xà thứ 9 hiện ra. Hắn đột nhiên hóa chưởng thành đao, hung hăng đâm xuống phía dưới lồng ngực của mình, phốc, máu tươi cuồng phong, hắn kêu thảm một tiếng, nhưng đầu Giao xà thứ 9 rốt cục xuất hiện.

Oanh!

Khí tức Mao Vũ Hằng tăng dài, trong nháy mắt đột phá hạn chế Sơn Hà Cảnh, đạt tới Linh Hải Cảnh!

Cửu Đầu Xà vừa ra, khí thế cuồng quyển, như sóng biển điên cuồng gào thét, mọi người đều không tự chủ được lui, nhưng hai má trắng bệch, cả người không ngừng được phát run.

Chư nữ Tiêu Họa Thủy may mà có Hàn Vũ Liên mở ra linh lực hình thành kết giới phòng ngự, so với Linh Hải Cảnh chân chính, dù sao Mao Vũ Hằng còn kém chút.

Chu Hằng không khỏi thở dài trong lòng, đại gia tộc quả nhiên

có bí thuật như vậy, lại có thể khiến võ giả Sơn Hà Cảnh tạm thời có được lực lượng Linh Hải Cảnh! Tuy nhiên, yêu cầu sử dụng cũng thập phần hà khắc đi, nếu không thời điểm ban đầu ở Tử Vong Sâm Lâm hắn sẽ dùng đến.

Linh lực!

Linh lực không đủ hùng hậu, tuyệt đối không thể chống đỡ tiêu hao như vậy, hiện tại không gian đan điền Mao Vũ Hằng lớn gấp ba, rốt cục có thể thi triển bí thuật này.

– Chu Hằng, chết dưới chiêu này, ngươi có thể mỉm cười ở cửu tuyền! .

Mao Vũ Hằng gầm thét vọt tới Chu Hằng, Cửu Đầu Xà nhe răng nanh thật dài tản ra hàn khí dữ tợn vô cùng.

Mọi người đều đưa mắt nhìn, 1 chiêu đáng sợ như vậy tế xuất, Chu Hằng lấy cái gì để chống đỡ?

Từ Sơn Hà đến Linh Hải, đó là đột phá về chất!

Chu Hằng mỉm cười, trước hắn đã trả lại câu Sĩ biệt ba ngày, khi nhìn với cặp mắt khác xưa cho Mao Vũ Hằng, đáng tiếc, đối phương cũng không nghe được dụng ý thực sự trong những lời này.

Đúng vậy, ai có thể nghĩ tới hắn đã đột phá Linh Hải Cảnh?

Ánh mắt của hắn sáng rực, thiên long màu tím đỉnh đầu rít gào lao tới Mao Vũ Hằng.

Vực!

Niệm động công!

Oanh, ngọn lửa màu tím bốc ra, tạo thành một cột lửa xông lên tận trời, Thiên long uống lượn, rồng ngâm chín tầng trời!

Mọi người đều quỳ!

Tác giả:Hôm qua có bạn tặng coin nên ad cố lên nhiều một tí ạ. Cảm ơn bạn đã ủng hộ truyện. Sau độc giả tặng coin nhớ bình luận bên dưới để ad thấy nhé.

Chương 301: Thông Thiên Đại Trận

Khí tức của Cửu Đầu Xà khiến mọi người vô cùng kinh sợ, mà thiên long màu tím đúng là phải kính sợ, thần phục, dường như đó là một pho viễn cổ Thiên Tôn, Đại Đế biến thành, khiến cho người ta nổi lên sự thuần phục từ sâu trong nội tâm.

– Bịch, bịch, bịch… Người xung quanh đều quỳ xuống, trừ đám nữ Ứng Mộng Phạm ra, không người nào ngoại lệ!

Chu Hằng ngạo nghễ mà đứng, giống như Thần Vương đi dạo, đang tiếp thụ thần dân quỳ lạy.

Đám nữ Ứng Mộng Phạm ai cũng mê ly nhìn, rất muốn nép mình vào lòng hắn, giành nam nhân giống như thần này làm của riêng của mình, hưởng thụ ánh mắt ghen tỵ của mọi người.

Tử diễm biến mất, hiện ra thân hình Mao Vũ Hằng, Cửu Đầu Xà đã sớm bị đốt thành tro bụi, sắc mặt xám xịt, đồng tử cũng tan rã. Hắn nhìn Chu Hằng, nhưng ánh mắt đã không còn tập trung được nữa, không biết còn có thể nhìn thấy Chu Hằng hay không.

– Linh, Linh Hải Cảnh! Mao Vũ Hằng không cam lòng trước

khi chết thốt lên một câu, thân thể ầm ầm ngã xuống, mặt vẫn mang vẻ phẫn hận.

Hắn tất nhiên là không cam lòng!

Liều mạng rút đi linh lực, hắn sử xuất bí thuật của gia tộc, đạt tới huyết mạch tổ tiên viễn cổ Cửu Đầu Xà chân chính, miễn cưỡng tăng tu vi lên tới Linh Hải Cảnh, vốn còn tưởng có thể áp được Chu Hằng, lại không nghĩ rằng… Chu Hằng không ngờ là Linh Hải Cảnh!

Miễn cưỡng tăng lên tới Linh Hải Cảnh có thể so sánh được với Linh Hải Cảnh chân chính sao?

Thật giống như một trò hề vậy!

Mao Vũ Hằng chết không nhắm mắt, giống như một tên hề nhảy nhót nửa ngày, kết quả lại bị người ta một tay đập chết, bị chết khó coi như vậy, không biết trở thành đề tài gây cười bao lâu.

Chu Hằng thu hồi khí thế, vẫy tay với chúng nữ, Ứng Mộng Phạm các nàng lập tức từ phòng nhảy ra, ăn uống cũng bị người quấy rầy, mọi người không muốn ăn nữa, trở lại khách điếm tắm rửa ngủ nghỉ.

Hơn nữa, nhìn thấy khí phách của Chu Hằng, Hàn Vũ Liên, Ứng Mộng Phạm các nàng cũng chỉ muốn chìm trong niềm vui triền miên với Chu Hằng, phóng thích ra tình cảm mãnh liệt của các nàng. …

Màn đêm đi qua, Chu Hằng mang theo chúng nữ đi tới Thượng Thiên Võ Các, không chỉ hắn muốn xông vào Thông Thiên Trận một lần, mà Ứng Mộng Phạm, Hàn Vũ Liên cũng có ý này, dù sao Thượng Thiên Võ Các chỉ có đệ tử chính thức mới có thể đi vào.

Tòa học viên võ đạo danh chấn đế quốc nhân loại này tọa lạc tại phía tây đế đô, diện tích bằng một phần mười đế đô, nếu như Dương Thiên Thánh giả chịu bán thì tuyệt đối là giá trên trời.

Từ bên ngoài mà xem. Tòa Võ Các này cũng không khác gì với dinh thự tầm thường, có tường vây toàn bộ Võ Các, Đông Nam Tây Bắc mỗi hướng có một cửa ra vào, mỗi một cửa chính đều có thủ vệ trấn giữ.

Đừng tưởng rằng có thể trèo tường mà vào, ở đây có cường giả Thần Anh Cảnh trấn giữ, toàn bộ Võ Các đều nằm dưới thần thức bao phủ của cường giả. Ai dám xông vào? Một niệm tới, công kích của Thần Anh Cảnh lập tức đánh tới, cho dù lão tổ Kết Thai Cảnh cũng chỉ có thể nhượng bộ lui binh, những người khác sẽ lập tức bị thuấn sát!

Vị cường giả tuyệt thế này mặc dù truyền võ đạo thiện tâm, nhưng mà không có nghĩa là hắn nhân từ nương tay, hang ổ

người nào bị xâm phạm mà còn cười ha hả được đây?

Hơn nữa, vị Thánh giả này có cống hiến lớn cho nhân loại. Chỉ nói riêng về một lòng muốn phát dương võ thuật của hắn đã làm cho người ta vô cùng tôn trọng cùng kính nể rồi.

Chu Hằng cùng chúng nữ đi tới của đông, hắn chắp tay với bốn gã thủ vệ nói: – Tại hạ Chu Hằng, muốn tiến vào Thông Thiên Trận!

– Hả?

Bốn gã thủ vệ đều ngẩn ra, Thông Thiên Trận này cũng không phải là đùa giỡn, xông vào trọng thương, chết ở bên trong cũng không phải là không thể! Bọn họ thủ vệ ở đây hoặc dài hoặc ngắn, nhưng người dám cả gan tiến vào Thông Thiên Trận, mấy năm cũng không có một người.

Dương Thiên Thánh giả có lệnh, chỉ cần tu vi đạt tới Khai Thiên Cảnh là có tư cách xông vào Thông Thiên Trận, bởi vậy nếu Chu Hằng muốn tiến vào Thông Thiên Trận, bọn họ cũng chỉ còn cách thông báo cho cao tầng Võ Các mở ra đại trận.

– Xin mời đi theo ta! Một gã thủ vệ nói với đám người Chu

Hằng, ánh mắt đảo qua đám nữ Ứng Mộng Phạm, không kìm nổi lộ ra vẻ kinh diễm.

Hắn dẫn đám người Chu Hằng tiến vào trong Võ Các. Rất nhanh đi tới trước một tòa Thạch Điện khổng lồ. Người này xoay người lại, nói: – Các vị, Thông Thiên Đại Trận có tất cả 99 cửa ải, Dương Thiên Thánh giả có lệnh. Xông qua 50 cửa liền có thể trở thành đệ tử Võ Các, mà xông qua 99 cửa thì có thể trở thành đệ tử đích truyền của Thánh giả!

– Các vị, nếu không chịu nổi, cứ bóp nát lục phù này, nó sẽ truyền tống mọi người ra! Tuy nhiên, nhất định phải nhanh, không nên tham công tiến tới, nếu không rất có thể thân vẫn đạo tiêu, quả thực không đáng!

Chu Hằng cười cười, lấy ra một khối linh thạch thượng phẩm đưa tới, nói: – Đa tạ nhắc nhở!

Thủ vệ kia sáng mắt, linh thạch thượng phẩm a, không phải loại người có thân phận địa vị như hắn có thể có được! Có thiên địa lĩnh ngộ trong linh thạch thượng phẩm này, hắn có hi vọng đột phá Ích Địa Cảnh rồi!

Hắn vội vàng tiếp nhận, khom lưng rối rít cám ơn.

Mấy ngày này, Tiêu Họa Thủy, Lan Phi, Nam Cung Nguyệt Dung cũng nhao nhao đột phá Khai Thiên Cảnh, trong 10 nữ cũng chỉ có Mai Di Hương thân nữ của lão tổ Kết Thai Cảnh

này còn tội nghiệp dừng lại ở Tụ Linh Cảnh, cũng may nàng cũng không cảm thấy buồn, cả ngày đều rất vui vẻ.

Nhưng Lan Phi và Tiêu Họa Thủy đều tự hiểu, các nàng cũng không phải tự mình luyện được, có thể đột phá Khai Thiên đều là do công hiệu của linh dược, cũng không nên mạo hiểm, vạn nhất chết trong trận thì thảm rồi.

Mai Di Hương có các nàng bồi tiếp, cuối cùng cũng thoát khỏi xấu hổ một mình cô đơn ngắm cảnh.

– Tiến lên!

Lâm Phức Hương, An Ngọc Mị, Cổ Tư, Phong Liên Tình, Ứng Mộng Phạm, Hàn Vũ Liên, Nam Cung Nguyệt Dung theo thứ tự đi vào Thạch Điện, Chu Hằng là người cuối cùng, khi hắn nhảy vào cửa điện, chỉ cảm thấy thân thể trầm xuống, thấy hoa mắt, đã mất đi bóng dáng chúng nữ.

Đây là một cánh cửa truyền tống, người tiến vào trong sẽ bị truyền tống tới những nơi khác nhau, đừng nghĩ đến ai giúp ai, liên thủ phá trận.

Chu Hằng ở trong một cái thông đạo rất dài, vách tường trên đỉnh đầu có một dải đá phát sáng dài. Lối đi này chia làm hai màu trắng đen, cứ mỗi 50 trượng lại đổi màu, dường như một con rắn cạp nong đen trắng.

Mỗi một khúc có khắc một con số, bắt đầu từ một, với thị lực của Chu Hằng cũng chỉ có thể nhìn thấy 10, bởi vậy thời điểm đạt tới 10, lối đi này đã đến cuối.

Mấy chữ này đại biểu là ở trong cửa ải Thông Thiên Đại Trận, nhưng rõ ràng là có 99 cửa mà, sao nơi này lại chỉ có mười cửa chứ?

Chu Hằng cũng không để ở trong lòng, khoanh tay mà đi, bất kể là cái gì, hắn chỉ cần một quyền là có thể oanh bạo!

Tạp tạp tạp tạp!

Khi hắn bước ra bước đầu tiên, trong thông đạo trống rỗng này lập tức xuất hiện 10 người kim loại, mỗi một người đều có màu xám bạc, mỗi một người kim loại đều canh giữ ở một cửa.

Một đường đánh tới sao?

Chu Hằng mỉm cười, bước nhanh tới trước.

Oanh! Người kim loại đứng đầu lập tức công kích tới Chu Hằng, nắm tay xé gió mạnh mẽ đấm tới Chu Hằng.

Chu Hằng cười hắc hắc, tay phải vươn ra đánh thẳng tới.

– Đinh, đinh!

Người kim loại bị một quyền đánh bẹp.

– Hắc hắc, đây chính là tại liệu cấp bậc Linh Hải Cảnh à, đáng tiếc, ta muốn tham ô thì vị Thánh giả kia cũng đem ta đánh cho một trận à! Chu Hằng có chút đáng tiếc ném qua một bên, mấy ngày nay hắn có ra vô tiến, linh lực cảnh giới gia tăng, nhưng cường độ thân thể lại có chút hạ xuống, phải nhanh bổ khuyết, đáng tiếc!

Hắn tiếp tục đi về phía trước, đi vào khoang thứ hai.

Hưu, người kim loại thứ hai cũng đánh tới, tay phải rung lên, cánh tay vươn ra, hóa kiếm đâm tới Chu Hằng.

– Đinh, đinh!

Chu Hằng lại đánh ra một quyền, người kim loại thứ hai cũng bị đánh bẹp, bị hắn tiện tay ném ra ngoài.

– Đinh, đinh!

Người kim loại thứ ba bị đánh bẹp. – Đinh, đinh!

Thứ tư bị hạ!

Chu Hằng một đường quét ngang, rất nhanh đi tới khoang cuối thông đạo, 10 người kim loại bị hắn đánh bẹp, nằm đầy đất.

Tạp tạp tạp, cuối vách tường dâng lên, xuất hiện một đoạn thông đạo mới, vẫn là 50 trượng lại đổi một màu trắng, đen, ngọn từ 11 đến 20.

– 10 người kim loại đầu tiên, con thứ nhất chỉ có lực lượng Linh Hải Cảnh bình thường, sau mỗi một con lực lượng lại gia tăng gấp đôi, nếu cứ tăng lên với tốc độ như vậy, như vậy cửa thứ 99 cũng chỉ có lực lượng gấp 99 lần Linh Hải Cảnh, không đủ sợ hãi!

Trong lúc lẩm bẩm, Chu Hằng không khỏi bật cười, không gian đan điền của hắn rất lớn, rất khó tìm được một người cùng giai so được với hắn, không phải mỗi người đều có không gian đan điền gấp 360 lần võ giả cùng giai à?

Lực lượng tăng phúc gấp trăm lần tuyệt đối là đáng sợ!

Trách không được chỉ cần xông qua 50 cửa là tính được thông qua, lực lượng gấp 50 cao thủ cùng cảnh giới tuyệt đối là yêu nghiệt trong thiên tài, có thể lọt vào pháp nhãn của Dương Thiên Thánh giả.

Chu Hằng bước ra một bước, tạp tạp tạp, 20 người người kim loại lại xuất hiện.

Trong mỗi một khoang có hai người kim loại.

Chu Hằng không sợ hãi, một đường đi qua, từng người kim loại một đều hắn đánh bẹp, không đỡ nổi một chiêu.

Người kim loại này dù sao cũng là vật chết, không thể vận dụng võ kỹ, dù có lực lượng mạnh mấy đi nữa cũng không phát huy uy lực với võ giả cùng cấp.

Bước chân không ngừng lại, hắn giống như đi dạo trong nhà, dễ dàng đi tới cuối lối đi thông đạo thứ hai.

Ầm ầm, vách tường dâng lên, đoạn thông đạo thứ ba hiện ra, vẫn như vậy, chỉ là mỗi một khoang có một con số từ 21 đến 30.

Khi Chu Hằng bước ra một bước, 30 người kim loại hiện ra.

Lực lượng người kim loại lại tăng lên, hơn nữa số lượng cũng là bội số của 10, càng ngày càng nhiều.

Còn chưa đủ lọt vào mắt!

Chu Hằng bước nhanh tới trước, hai đấm vũ động, từng người kim loại vẫn khó thoát khỏi vận mệnh bị đánh bẹp, thực lực của hắn đã cường đại vượt qua số lượng có thể bù đắp, giống như hổ nhảy vào đàn dê, quét ngang vô địch.

Không mất bao lâu, hắn đã đi tới đoạn thông đạo thứ 5.

Năm mươi người kim loại đồng thời xuất hiện, đằng đằng sát khí, như kim giáp Chiến Thần.

Chu Hằng nhanh đi tới, thình thịch thình thịch thình thịch, hai đấm đảo qua, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, trực tiếp đánh tới cuối.

Ầm ầm, thông đạo thứ sáu mở ra.

Chu Hằng cười, lại cũng không tiếp tục đi tới, mà lại lấy ra phù lục, tâm niệm vừa động chấn vỡ, một cổ lực lượng cuốn tới, thân hình hắn lập tức xuất hiện ở ngoài Thạch Điện.

Đối với hắn mà nói, chỉ cần đạt được cơ hội được nghe Dương Thiên Thánh giả truyền đạo là đủ rồi, còn muốn hắn bái vị Thánh giả này làm sư phụ? Chu Hằng cũng không có ý niệm này.

Chương 302: Ngươi không phải là đối thủ của ta

Nhìn thấy Chu Hằng ra ngoài nhanh như vậy, tên thủ vệ mang bọn họ tới còn tưởng rằng hắn đã thất bại, vội vàng nói: – Tiền bối, không nên nản lòng, người tiến vào Thông Thiên Đại Trận này trong 1000 người cũng khó có một người có thể đột phá 50 cửa ải.

Hắn thu được chỗ tốt từ Chu Hằng, tự nhiên an ủi Chu Hằng một phen.

Tam nữ Mai Di Hương cũng không cho rằng như thế, chỉ là tốc độ Chu Hằng quá nhanh khiến cho người nơi này đều tưởng hắn thất bại, điều này làm cho các nàng kinh hãi.

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, đang muốn nói chuyện lại thấy hai đạo nhân ảnh bay tới, đều là nam nhân trung niên chừng bốn mươi tuổi, có uy thế long hành hổ vượt.

– Ra mắt Thác Lan tiền bối, ra mắt Lăng Đông tiền bối! Thủ vệ kia vội vàng quỳ xuống thi lễ, cung kính vô cùng.

Hai gã nam nhân trung niên này tu vi đều là Linh Hải Cảnh,

hơn nữa đều là Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong, chỉ tiếc còn chưa thành hình Thần, cho nên đột phá Kết Thai Cảnh còn rất xa.

Hai người này một người tên là Lâm Thác Lan, một người tên là Trương Lăng Đông, đều là đệ tử đích truyền của Dương Thiên Thánh giả, bọn họ được thông báo là có người muốn tiến vào Thông Thiên Đại Trận, sau đó thông qua truyền ảnh thạch quan sát tình huống từng người.

Chu Hằng cường thế tiến lên khiến cho bọn họ vô cùng kinh ngạc, nhưng mà càng làm cho bọn họ gần như muốn phát cuồng chính là, người kia rõ ràng có thể tiếp tục tiến về phía trước, thậm chí thẳng phá 99 cửa, trở thành đệ tử đích truyền của Dương Thiên Thánh giả, nhưng hắn lại cố tình bỏ qua.

Làm mạch lạc như vậy, ngay cả ý muốn thử một chút cũng không muốn!

Đây chính là nguyên nhân khiến bọn họ vội vàng chạy ra, phải chính diện hỏi Chu Hằng một chút.

– Vì sao ngươi không tiếp tục đi tới? Lâm Thác Lan hỏi, mặt đầy vẻ hiếu kỳ.

Thông Thiên Đại Trận này sẽ căn cứ theo cảnh giới của người xâm nhập mà điều chỉnh độ mạnh của người kim loại, nhưng thấp nhất cũng là Khai Thiên Cảnh, cao nhất là Linh Hải

Cảnh. Tuy nhiên bởi vì có Ẩn Tức Phù che lấp, hai người Lâm Thác Lan không thể nhìn thấu tu vi thật sự của Chu Hằng.

Bằng không nếu bọn họ biết tu vi của Chu Hằng cũng là Linh Hải Cảnh, tuyệt đối sẽ không tiến ra nhẹ nhàng như Chu Hằng, bởi vì cho dù là bọn họ cũng không thể dễ dàng đánh ngã người kim loại trong Thông Thiên Đại Trận như thế.

– Vì sao ta phải tiếp tục đi tới? Chu Hằng hỏi ngược lại.

Vì sao?

Hai người Lâm Thác Lan đều phát điên, điều này còn dùng hỏi tại sao sao? Có thể trở thành đệ tử đích truyền của Dương Thiên Thánh giả, đây không phải là ước mơ mà võ giả toàn bộ đại lục tha thiết hay sao?

Nếu nói tiểu tử này không có tâm tính này. Vậy tại sao hắn phải tới đây?

– Cho dù ngươi chỉ tiến thêm một bước, thì sẽ được Thánh giả coi trọng, tại sao lại buông bỏ chứ? Lâm Thác Lan hỏi lại.

Chu Hằng nhún vai, nói: – Ta chỉ muốn tiến vào đây xem xét một chút, không có ý định bái sư!

– Lớn mật! Lâm Thác Lan cùng Trương Lăng Đông đều trừng mắt, trong mắt bọn họ, những lời này của Chu Hằng tuyệt đối là miệt thị Dương Thiên Thánh giả. Đệ tử đích truyền bọn họ vô cùng sùng kính Dương Thiên Thánh giả, cho nên không cho phép có người bất kính.

Chu Hằng rất tôn kính vị Dương Thiên Thánh giả này, có lòng phát dương võ đạo như vậy, đáng để mọi người kính trọng. Nhưng tôn trọng là tôn trọng, hắn tuyệt đối không bởi vậy mà làm trái bản tâm của mình.

Hắn nói là sự thật.

– Hai vị tiền bối, là ai tiến vào Thông Thiên Đại Trận vậy? Lúc này lại có mấy người chạy tới, đều là người trẻ tuổi nhìn qua chừng hai mươi tuổi, nữ có nam có, chừng bảy tám người.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Tiến hay không tiến là quyền của ta, không có vi phạm quy định của Võ Các chứ?

Hai người Lâm Thác Lan đều nổi giận đùng đùng. Lại đồng thời gật gật đầu, nói: – Từ giờ trở đi, ngươi chính là một thành viên trong Thượng Thiên Võ Các! Đây là quy củ do Dương Thiên Thánh giả quyết định, bọn họ không dám không tuân.

– Tên họ của ngươi? Trương Lăng Đông hỏi, tuy rằng thừa nhận thân phận Chu Hằng, nhưng sắc mặt vẫn rất khó coi.

– Chu Hằng!

Tên này ở Hàn Thương Quốc, Lãng Nguyệt Quốc thậm chí một ít quốc gia chung quanh đều cực kỳ nổi tiếng, tuy nhiên ở Thiên Long Đế triều lại không có tiếng tăm địa vị gì, tin tức hôm qua Chu Hằng đánh giết Mao Vũ Hằng không biết vì sao vẫn chưa truyền ra.

– Hả. Hai vị tiền bối, tên này thông qua khảo nghiệm đại trận? Mấy tên trẻ tuổi vừa tới hỏi.

– Tu vi của ngươi là gì? Lâm Thác Lan có chút lúng túng hỏi.

Là một cường giả Linh Hải, vốn hắn nên liếc mắt một cái là nhìn thấu tu vi của Chu Hằng, nhưng mà lúc này lại không thể làm được. Mà Thượng Thiên Võ Các chia tu vi đệ tử theo ba cấp bậc, phân ra: thiên, địa, nhân ba phân viện, các hữu đệ tử Dương Thiên Thánh giả giảng giải đại đạo, sau đó mỗi tháng vị võ đạo hiền giả này sẽ đích thân hiện thân giảng giải. Mọi người đều có thể tới nghe.

Không biết tu vi của Chu Hằng, thì không có cách nào sắp xếp

phân viện cho hắn.

Hưu!

Bóng người nhoáng lên một cái, chỉ thấy thân ảnh Nam Cung Nguyệt Dung đột nhiên hiện ra, trên người có vết máu. May mà khí tức cũng không tính quá hỗn loạn, bị thương cũng không nặng.

– Nguyệt Dung, bị thương ở đâu? Lan Phi vội vàng hỏi, nàng không phải mẹ đẻ của Nam Cung Nguyệt Dung, nhưng vẫn luôn coi Nam Cung Nguyệt Dung như là con gái của mình vậy.

– Không sao, chỉ bị thương sơ sơ, chỉ là, ta mới tiến vào cửa thứ 36 đã thất bại! Nam Cung Nguyệt Dung vẻ mặt chán nản, lại nhìn chung quanh một chút, trừ Chu Hằng ra, nàng là người đầu tiên bị đào thải ra, không khỏi có chút mất mát.

– Nguyệt Dung! Tiếng kêu thanh thúy vang lên, hưu, một đạo nhân ảnh bay vụt tới, đáp xuống chỗ Nam Cung Nguyệt Dung.

Chu Hằng nhướng mày, giơ tay ngăn cản, tuy rằng Nam Cung Nguyệt Dung ở trong mắt hắn chỉ có thân phận nữ nô, nhưng nếu đã là nữ nhân của hắn, như vậy tuyệt đối không cho phép nam nhân khác nhúng chàm vào. – Thình thịch!

Đạo nhân ảnh kia lập tức bị đánh bay ra ngoài, là một thanh niên tuấn dật cao ngất, đúng là Tỉnh Thiên!

Hơn hai năm không gặp, lúc này tu vi Tỉnh Thiên đã đạt đến Sơn Hà nhị trọng thiên, có thể nói là yêu nghiệt!

– Chu Hằng! Tỉnh Thiên lập tức nghiến răng nghiến lợi quát, khí tức Sơn Hà Cảnh cuồn cuộn trào ra, trên đỉnh đầu hình thành một hình cự nhân rít gào với Chu Hằng.

Tốc độ đề thăng tu vi của người này quá nhanh đi.

Chu Hằng tuy rằng đã tiến vào Linh Hải Cảnh, nhưng mà thời gian đó hắn chiếm được bao nhiêu kỳ ngộ? Chỉ riêng Huyền Âm thể đã để cho hắn gặp được ba người, nhưng mà con đường tiến tới của Tỉnh Thiên rất bình thường, không có mạo hiểm gì.

Nếu không trả giá, làm sao có thể gia tăng nhanh như vậy?

Chẳng lẽ hắn giống như Ứng Thừa Ân, được trời đất ưu ái, bảo vật sẽ tự động đưa tới cửa? Hoặc là… Hắn ở trong Phong Khiếu Lâm Địa, lấy được ưu đãi xa xa không chỉ là gia tăng mật độ huyết mạch đơn giản như vậy?

Nơi đó ngay cả lão tổ Kết Thai Cảnh cũng nằm xuống, nơi mà có thể giết chết một gã cường giả Hóa Thần Cảnh, như vậy Tỉnh Thiên thật sư chiếm được tuyệt thế kế thừa này, thậm chí còn có một ít đan dược tuyệt thế, như vậy tốc độ gia tăng này vẫn có thể hiểu được.

– Tỉnh Thiên, đã lâu không gặp!

Chu Hằng vân đạm phong khinh nói, trước kia hắn rất tôn kính vị sư huynh này, nhưng sau khi trải qua chuyện Nam Cung Nguyệt Dung, hắn không còn chút thiện cảm nào với Tỉnh Thiên nữa.

– Nguyệt Dung! Tỉnh Thiên nhìn về phía Nam Cung Nguyệt Dung, nhưng Nam Cung Nguyệt Dung lại căn bản không nhìn hắn. Tỉnh Thiên thu hồi ánh mắt, sắc mặt lạnh lùng nói: – Chu Hằng, cùng ta đi Thiên Lôi chiến một trận!

Dương Thiên Thánh giả có quy định, trong Võ Các không thể tư đấu, nhưng giữa các võ giả có thể có luận bàn, Thiên Lôi này chính là nơi để các đệ tử Võ Các chiến đấu, có cường giả Linh Hải Cảnh tọa trấn, có thể yên tâm đại chiến, không cần lo lắng sẽ chết hay tàn phế.

– Ngươi không phải là đối thủ của ta, tiết kiệm đi! Chu Hằng rất tùy ý phủi tay.

– Ha ha ha!

Lập tức, người trẻ tuổi ở đây đều cười to, khuôn mặt đầy vẻ châm chọc.

– Chu Hằng, ngươi có biết thực lực Tỉnh Thiên sư huynh xếp thứ hai trong đệ tử Sơn Hà Cảnh không? Hơn nữa, bây giờ hắn vẫn chỉ là Sơn Hà nhị trọng thiên, ngươi lại dám xem nhẹ Tỉnh Thiên sư huynh, đúng là người không biết không sợ! Mấy tên trẻ tuổi hừ lạnh nói.

Có thể được thu nhận vào Thượng Thiên Võ Viện, người nào không phải thiên tư trác tuyệt? Người có thể khiến cho bọn họ cam tâm bái phục, Tỉnh Thiên tất nhiên vô cùng ưu tú, như Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân vậy, vô địch cùng thế hệ!

– Có hai vị tiền bối ở đây, vậy chiến ở trong này đi! Tỉnh Thiên đã không thể chờ đợi, Nam Cung Nguyệt Dung là nỗi đau của hắn.

Cũng không phải dung mạo Nam Cung Nguyệt Dung độc nhất vô nhị, tuy rằng nàng đúng là đại mỹ nữ, nhưng mà cho dù ở trong cấp bậc Khai Thiên Cảnh, mỹ nữ có thể so được với nàng cũng không phải là không có, nhưng mối tình đầu thời niên thiếu luôn là mối tình đẹp nhất.

Tỉnh Thiên không bỏ xuống được, nếu vì tranh giành Nam Cung Nguyệt Dung khiến hắn cảm thấy yếu hơn Chu Hằng một bậc thì nó sẽ biến thành khúc mắc, như vậy Linh Hải

Cảnh chính là điểm cuối của hắn, vĩnh không có khả năng hình thành Thần của mình, không thể đột phá Kết Thai Cảnh.

– Cũng tốt! Lâm Thác Lan cùng Trương Lăng Đông nhìn nhau một cái, đều gật gật đầu, bọn họ tin tưởng có hai người mình trấn tràng, tuyệt đối không thể xảy ra chuyện, mục đích đi Thiên Lôi không phải là muốn không bị chết trận sao?

Chu Hằng tự tiếu phi tiếu nhìn hai người này, nói: – Thật sự muốn đánh?

– Chu Hằng, nếm ta một chưởng! Được hai vị cường giả Linh Hải Cảnh gật đầu đồng ý, Tỉnh Thiên không cần nhịn nữa, lập tức nhảy lên đánh một chưởng tới Chu Hằng, dấu tay lớn dần thành một tòa núi nhỏ đập tới.

Cao thủ một khi đánh ra, linh lực có thể hóa thành nhiều hình thái, hình thái này cũng không ngạc nhiên. Nhưng Tỉnh Thiên lại khác, dấu tay của hắn chân chính phóng lớn, giống như một Cự Linh Thần chưởng, tản ra màu hào quang xanh biếc, nện tới Chu Hằng.

Đây là huyết mạch lực, Chu Hằng cũng không phải lần đầu nhìn thấy, quả thật rất cường đại.

Chỉ tiếc, Sơn Hà Cảnh dù có mạnh mấy đi nữa thì có thể là đối thủ của Linh Hải Cảnh sao? Mạnh như Chu Hằng, thời điểm là Sơn Hà Cảnh đều chỉ có thể giằng co với Linh Hải Cảnh mà

thôi, mà thứ hắn dựa vào chính là Tấn Vân Lưu Quang Bộ để kéo giãn khoảng cách, dùng tử hỏa biến dị tiến hành công kích!

Ngay cả hắn cũng không vượt qua được giới hạn này, Tỉnh Thiên có thể làm được sao? Huống chi Chu Hằng còn là người có cảnh giới cao hơn!

Hắn điểm ra một chỉ, nghênh đón Cự Linh Chưởng kia.

Mọi người đều cười lạnh, chênh lệch lực lượng mỗi một tiểu cảnh giới nhiều nhất cũng chỉ gấp sáu lần, mà bọn họ đều là hạng người tài ba trác tuyệt, không gian đan điền vượt qua xa võ giả cùng cảnh giới bình thường, cũng có thể chiến đấu vượt tiểu cảnh giới.

Cảnh giới chân thật củaTỉnh Thiên là Sơn Hà nhị trọng thiên, nhưng lực lượng lại đủ để trấn áp chín thành chín Sơn Hà Cảnh trong Thượng Thiên Võ, trừ tên biến thái Thanh Vân Vương Lưu Vân kia!

Cứng rắn đọ lực lượng với Tỉnh Thiên đúng là không phải cử chỉ sáng suốt! Một chưởng này đánh xuống, Chu Hằng tuyệt đối sẽ bị thương nặng.

– Phốc! Một vòi máu bay lên, Tỉnh Thiên rụt cự linh chưởng về, trong nháy mắt sắc mặt trở nên trắng bệch.

Làm sao có thể! Mọi người đều há hốc miệng!

Chương 303: Thanh Vân Vương

Chiến lực của Tỉnh Thiên, người trong Võ Các đều biết, mọi người tận mắt nhìn hắn từng bước trưởng thành, từng bước quật khởi, cuối cùng trở thành nhân vật thiên kiêu số hai trong thế hệ.

Có thể một kích đánh bại thiên tài cùng giai, như vậy chỉ có đệ nhất thiên tài trong Sơn Hà Cảnh là Thanh Vân Vương Lưu Vân mà thôi!

Dưới suy nghĩ cố định, bọn họ căn bản không không nghĩ ra Chu Hằng cũng không phải là Sơn Hà Cảnh, mà là Linh Hải Cảnh!

Rất đơn giản, Chu Hằng và Tỉnh Thiên quen biết nhau, Tỉnh Thiên tất nhiên hiểu Chu Hằng, nếu Chu Hằng là Linh Hải Cảnh, Tỉnh Thiên sao lại hồ đồ đi lên đánh chứ?

Tỉnh Thiên ngốc? Nếu Tỉnh Thiên là người ngu, như vậy toàn bộ người trong thiên hạ đều là người ngu!

Yêu nghiệt a, tại sao lại có thêm một thiên tài tuyệt thế nữa! Hắn và Thanh Vân Vương Lưu Vân so sánh với nhau, người

nào lợi hại hơn đây?

Võ giả sùng bái cường giả, tuy nhiên đệ tử trong Thượng Thiên Võ Các là thiên tài trong thiên tài, người nào không phải kỳ tài ngút trời, muốn để cho bọn họ bội phục cũng không phải là chuyện dễ dàng.

– A… Tỉnh Thiên nổi giận gầm lên một tiếng, rít dài một hơi, thân thể bỗng nhiên phồng to, kịch liệt bành trướng, trong nháy mắt biến thành một người khổng lồ màu xanh, cao khoảng mười trượng, ba ba ba, quần áo hắn bị chấn vỡ vụn, nhưng trong quần có một cái khố đỏ thắm che đi, rất là co dãn cũng không bị nổ tung.

Trước kia Chu Hằng chỉ gặp qua Tỉnh Thiên hóa lớn, nhưng mà cũng không đáng sợ như lần này!

Hiển nhiên, huyết mạch lực của hắn cũng không ngừng tăng lên. – Đi! Tỉnh Thiên tiếp tục vung ra một quyền, hưu, nắm tay cắt qua không khí, ma sát khiến cho bốc lửa, có thể thấy được tốc độ đáng sợ tới bực nào! Cả người bật lên cao, giống như một đám mây đen bao lại Chu Hằng, ầm ầm hạ xuống.

Trong mắt Chu Hằng hiện lên vẻ hiếu kỳ.

Sau khi Tỉnh Thiên hóa thân thành người khổng lồ, lực lượng cơ thể cực kỳ cường đại, có thể so được với hắn chỉ có nha đầu hoang dã Phong Liên Tình của “Tộc Tham Ăn” mà thôi. Hai

người đều có lực lượng cơ thể mạnh mẽ, thể chất cứng cỏi, giống như một pháp khí hình người vậy!

Tuy nhiên, so với Phệ Kim tộc thì sao đây?

Chu Hằng trong lòng vừa động, cũng đánh ra một quyền đối lại nắm tay Tỉnh Thiên.

Không sử dụng linh lực. Chỉ dùng lực lượng cơ thể thuần túy, trong một mảnh ánh sáng vàng lóng lánh, quả đấm của hắn biến thành màu vàng, cấp tốc nện tới cự quyền màu xanh kia.

Thể chất Phệ Kim tộc thể của hắn bây giờ cũng coi như có chút thành tựu, nếu vận chuyển lực lượng, xương cốt sẽ tự động phát sáng.

Ánh sáng màu vàng chói mắt, trong mắt mọi người hắn như một pho kim giáp Chiến Thần. Tuy rằng so với người khổng lồ Tỉnh Thiên có vẻ cực kỳ nhỏ bé, nhưng khí thế phát ra lại không yếu hơn chút nào!

Màu xanh và màu vàng, hai nắm tay va chạm vào nhau!

Yên tĩnh!

Không có tiếng nổ vang trời như tưởng tượng của mọi người, mà giống như thời gian đọng lại, hình ảnh ngưng lại!

Chu Hằng mỉm cười. Hai mắt mở lớn, nắm tay lại phát ra cự lực, thình thịch, Tỉnh Thiên lơ lửng giữa không trung lập tức bị đánh bay ra ngoài, thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch, liên tiếp đụng nát bảy vách tường mới ngừng lại được, trong quá trình này, thân thể cũng nhanh chóng thu nhỏ trở lại nguyên hình.

Hắn thu hồi nắm tay, lắc lắc đầu, thể chất đối phương tuy rằng mạnh mẽ, nhưng vẫn không thể so được với Phệ Kim tộc, vô luận là lực lượng hay là mức độ cứng rắn, hắn đều chiếm thượng phong.

– Rầm, rầm. Tỉnh Thiên lảo đảo từ trong đám gạch vụn bò ra. Trên thân thể gần như trần truồng đầy máu tươi, nhìn qua thê thảm vô cùng.

Hắn từng bước khó khăn đi tới phía Chu Hằng, trong mắt tràn đầy phẫn nộ, đây đã là lần thứ ba hắn bị thua dưới tay Chu Hằng, một lần lại thảm hơn một lần, trước kia còn có thể đánh qua đánh lại vài cái. Hiện tại ngay cả một quyền cũng không tiếp nổi.

Tên nam nhân này, là khắc tinh của hắn, là địch trời sinh sao?

Vì sao?

Vì sao lão trời già cho hắn một cơ duyên nghịch thiên, lại cố tình sinh ra một yêu nghiệt như vậy là địch với hắn!

Thình thịch, sau khi bước ra 7 bước lại ầm ầm ngã xuống, nhưng cố cào tay, hắn bò dậy, vẻ mặt đầy chiến ý, không cam lòng và bất khuất.

Nhưng mà trong mắt mọi người, hắn đã thua không thể thua nữa.

Thảm bại!

Tuy rằng Chu Hằng đã là một phần tử của Võ Các, nhưng mà một tên mới tới không ngờ một quyền đã đánh bại người xếp thứ hai trong Sơn Hà Cảnh của Võ Các bọn họ, điều này khiến bọn họ cảm thấy có chút mất mặt.

Mà thông qua một quyền này, mọi người càng không hoài nghi, Chu Hằng đúng là Sơn Hà Cảnh, lực lượng cơ thể của hắn quả thật còn dừng lại ở Sơn Hà Cảnh.

– Nhanh đi mời Thanh Vân Vương!

Nghe tin Tỉnh Thiên thảm bại, có rất nhiều người chạy tới xem náo nhiệt, càng ngày càng nhiều người tụ lại. Nếu đặt ở một quốc gia, mấy trăm trong thành thị cũng chỉ có thể tìm ra hai ba thiên tài, nhưng trong Thượng Thiên Võ Các lại tụ tập tất cả thiên tài đế quốc cả nhân loại, có thể nói là nhân tài đông đúc.

Nơi này thiên tài đều tính bằng hàng trăm.

Mọi người đều nhìn Chu Hằng, ánh mắt đầy phức tạp, bọn họ một mặt hy vọng lại xuất hiện một nhân vật siêu cấp như Vạn Cổ Đại Đế, quét ngang hai đại đế quốc nữa, để nhân loại một lần nữa trở thành người chủ của vạn tộc, một mặt lại hy vọng người này chính là bọn họ.

Thiên tài đều tự phụ!

Nam Cung Nguyệt Dung tràn đầy kính sợ, may mà mình theo đúng người.

Lúc đầu, nàng xem trọng Tỉnh Thiên hơn, nhất là lúc Tỉnh Thiên từ trong Phong Khiếu Lâm Địa đi ra, huyết mạch lực tăng lên tới trình độ Thiên linh thể. Bởi vậy nàng không chút do dự tiếp tục trở mặt với Chu Hằng, cho tới tận khi tới Phong Khiếu Tông, Chu Hằng cường thế đánh đập tiền bối tông môn

mạnh mẽ đoạt nàng đi.

Lúc này nàng mới ý thức được Chu Hằng đáng sợ dường nào, tuyệt đối là Chân Long chín tầng trời, sớm hay muộn gì sẽ đứng trên thiên hạ!

Người ta thà làm đầu gà chứ không làm đuôi trâu, nhưng đối với loại người thực tế như Nam Cung Nguyệt Dung mà nói, dựa vào cường giả cũng không phải chuyện sỉ nhục gì.

Thiên Tinh Tông không phải dựa vào Phong Khiếu Tông mới có thể nắm vương quyền Hàn Thương Quốc sao?

Tới ngày Chu Hằng tấn cấp Hóa Thần Cảnh, cho dù nàng chỉ là một nữ nô nho nhỏ thì như thế nào, cũng có thể hiệu lệnh thiên hạ, cho dù lão tổ Thần Anh Cảnh cũng phải cung kính với nàng.

Nghĩ đến đây, nàng lại có cảm xúc mãnh liệt khó có thể kìm nén, trống ngực phập phồng, nước dâm tràn ra, theo đùi lăn xuống, cũng không biết có làm ướt quần lót hay không nữa.

– Tên này chính là người đánh bại Tỉnh sư huynh sao?

– Sao ta thế nào cũng nhìn không ra?

– Trên người hắn khẳng định có bảo vật che giấu khí tức!

– Tỉnh sư thúc không phải người xếp thứ hai trong Sơn Hà Cảnh sao, sao lại bị bại rồi?

– Người mạnh lại có người mạnh hơn.

– Hả, đó không phải là Thanh Vân Vương sao? Lưu sư huynh đến rồi, ha ha, tiểu tử này kiêu ngạo không được bao lâu nữa rồi.

Đang lúc mọi người ầm ĩ nghị luận, chỉ thấy một nam nhân long hành hổ bộ từ đàng xa đi tới, dáng người khôi ngô, sau lưng có tường vân đằng vũ màu xanh, như một đế vương tản mạn, không hỗ cái tên là Thanh Vân.

Một đường hắn đi qua, người hai bên nhao nhao dạt qua, cúi người thi lễ, miệng kêu Lưu sư huynh hoặc Lưu sư thúc.

– Nghe nói ngươi đánh bại Tỉnh Thiên, có tư cách đánh với ta một trận!

Nam tử này nhìn qua khoảng ba mươi tuổi, mặt góc cạnh, có một loại khí thế không giận mà uy.

Đây chính là Lưu Vân, đệ nhất nhân Sơn Hà Cảnh trong Thượng Thiên Võ Các!

Nhìn thấy nam tử này, cho dù Lâm Thác Lan và Trương Lăng Đông đều phải tươi cười, bởi vì nam nhân này thiên phú kiệt xuất vô cùng, rất có thể được Dương Thiên Thánh giả thu làm đệ tử, trở thành sư đệ của bọn họ.

Chu Hằng cũng tươi cười nói: – Ta không muốn ỷ lớn hiếp nhỏ!

Đánh với Tỉnh Thiên, đó là hai bên có ân oán cá nhân.

Lưu Vân sắc mặt giận dữ, nói: – Tiểu tử thật cuồng ngạo, ngươi tưởng ngươi là Linh Hải Cảnh sao?

– Không sai! Chu Hằng gật gật đầu, đây là sự thật.

– Hắc, ha ha ha ha! Lưu Vân cười ha hả, mặt càng giận dữ nói: – Ngươi sợ đánh với ta sao không nói thẳng, Lưu Vân ta cũng không có thói quen khi dễ kẻ yếu! Tự mình chịu thua, ta sẽ phủi mông bỏ đi!

Những người khác nghe được đều nhao nhao hiểu ra, thì ra Chu Hằng đang khiếp chiến!

– Phi!

Không dám đánh thì nói không dám đánh đi, không ngờ còn lấy cớ như vậy, còn đặt mình cao cao tại thượng!

Mọi người đều nhao nhao chửi mắng Chu Hằng.

– Hừ, chủ nhân nhà ta một ngón tay cũng có thể trấn áp các ngươi! Nam Cung Nguyệt Dung trong lòng không vui, giận dữ chỉ mọi người mắng.

– Khoác lác ai mà không biết a!

– Ta còn nói một cước có thể đá chết một Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh đấy! Hắc hắc, chỉ cần ngươi tím đến cho ta một Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh là được!

– Tiếp tục chém gió rồi a!

Chu Hằng trừng mắt với Nam Cung Nguyệt Dung, có tranh cãi nữa cũng không có ý nghĩa, hắn thích dùng nắm đấm.

Nam Cung Nguyệt Dung lập tức ngoan ngoãn cúi đầu, trong lòng giống như Lan Phi, mắng hắn là thổ phỉ, không nhìn ra người tốt.

Chỉ là Tỉnh Thiên thấy nàng biết vâng lời như thế, lập tức phun ra một búng máu. Hắn coi Nam Cung Nguyệt Dung như bảo bối, nhưng mà người ta lại cố tình không thèm quan tâm đến hắn, ngược lại nguyện ý làm cỏ dại bên cạnh Chu Hằng, bảo sao hắn không tức tới hộc máu chứ?

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, đem nắm tay rung lên, nói: – Ta vậy sẽ giáo huấn ngươi một phen.

– Hừ! Sắc mặt Lưu Vân có chút khó coi.

Hắn là đệ tử đứng đầu trong Sơn Hà Cảnh của Thượng Thiên Võ Các, là tồn tại yêu nghiệt trong đám thiên tài này, khó tránh khỏi kiêu ngạo, cho dù tiền bối trong Võ Các cũng phải tỏ ra vẻ mặt ôn hoà với hắn, nhưng mà chưa từng có người dám nói giáo huấn hắn như vậy.

– Tường Vân Long Đằng!

Lưu Vân quát lớn một tiếng, cả người bốc lên mây xanh, khí thế đề lên cao ngất, lực lượng toàn thân tăng lên cực hạn.

Hắn thật sự nổi giận, một kích này đã dùng tới huyết mạch lực, tuy rằng chưa phải là tuyệt chiêu áp đáy hòm của hắn, nhưng uy lực cũng tuyệt đối không yếu hơn!

Bạo hống một tiếng, vọt về phía Chu Hằng vọt tới, tường vân sau lưng Lưu Vân bắn ra, tốc độ của hắn nhanh vô cùng, thaánh sáng xánh lóe lên một cái, đã là xuất hiện ở phía sau Chu Hằng, một chưởng đẩy ra vỗ về ót Chu Hằng.

– Lưu Vân, thủ hạ lưu tình! Lâm Thác Lan và Trương Lăng Đông đều nhao nhao kêu lên, một kích này sẽ có tai nạn chết người, bọn họ đã tính toán ngăn cản.

Chu Hằng nhếch miệng cười, ung dung xoay người, bóp chặt cổ Lưu Vân, sau đó hung hăng nện mạnh xuống đất.

– Thình thịch! Đá vụn đánh bay loạn, mặt đất rung lên kịch liệt, 17, 18 vết nứt hiện ra, như mạng nhện lan ra.

Chương 304: Hào quang vạn trượng

Động tác vừa rồi của Chu Hằng rất rõ ràng, mọi người đều thấy rất rõ ràng, giống như thời gian đột nhiên thả chậm, nhưng Chu Hằng lại không bị ảnh hưởng, hắn cứ như vậy đưa tay bóp chặt cổ Lưu Vân mạnh mẽ dúi hắn vào trong đất!

Bởi vì tốc độ nhanh hơn, khiến cho Lưu Vân ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có! Quá, quá vô sỉ!

Mỗi khi Chu Hằng xuất thủ, khí tức Linh Hải Cảnh lập tức trào ra toàn trường, khiến mọi người đều kinh sợ.

– Quá hèn hạ, Linh Hải Cảnh khi dễ Sơn Hà Cảnh, thắng thì thế nào?

– Nhanh, nhanh đi mời Thiên Hà Vương, Băng Hoàng Nữ hoặc là Cự Mãng Vương đến, nhất định phải giáo huấn tên kia!

– Ba vị chủ kia, các ngươi ai dám đi mời? Mọi người lập tức im miệng không nói nữa.

Giống như người nổi bật trong đám thiên tài Sơn Hà Cảnh Võ Các như Lưu Vân cùng Tỉnh Thiên, đệ tử Linh Hải Cảnh của Võ Các tự nhiên cũng có thiên tài trong thiên tài, những người tên là Thiên Hà Vương, Băng Hoàng Nữ, Cự Mãng Vương chính là nhân vật top ba, cũng không quá trăm tuổi, đều là yêu nghiệt đáng sợ bước một chân vào Kết Thai Cảnh!

Thiên tài bọn họ tuyệt không kém Triệu Đoạt Thiên hoặc là Ứng Thừa Ân, dù sao thiên hạ rộng lớn, cũng không thể để Lãng Nguyệt Quốc độc chiếm linh quang.

Nhưng càng là thiên tài thì tính tình càng cổ quái, ba vị này đều là người tuyệt đối bất cận nhân tình, cho dù rất nhiều lão sư Võ Các nói cũng coi như gió bên tai, có thể chế trụ bọn họ cũng chỉ có Dương Thiên Thánh giả và hai lão tổ Kết Thai Cảnh khác.

Mời bọn họ đi đối phó Chu Hằng, chỉ sợ bị đánh cho sưng mặt mũi trước.

– Chu Hằng, ngươi rõ ràng là Linh Hải Cảnh, vì sao còn động thủ với bọn họ? Lâm Thác Lan và Trương Lăng Đông đều giận dữ, tên này giả heo ăn lão hổ không ngờ đè đầu bọn họ!

Chu Hằng nhún nhún vai, nói: – Ta đã nói với hắn rằng hắn không phải là đối thủ của ta, là hắn không nên ra tay, ta có biện pháp khác sao?

Hắn tiện tay ném ra, Lưu Vân bị rút ra khỏi mặt đất, vẽ qua một đường cong rơi xuống một bên. Không có động tĩnh gì, không khác gì một con chó chết.

Đây chính là đệ nhất nhân Sơn Hà Cảnh a! Đáng thương!

Sau khi trải qua việc này, chỉ sợ Lưu Vân sẽ bị đả kích rất lớn, bởi vì mối thù này căn bản không báo được.

Ít nhất đầu tiên hắn phải đột phá Linh Hải Cảnh! Nhưng mà nói thì đơn giản, đại cảnh giới cũng không phải yêu nghiệt như hắn muốn phá là phá được, không mất vài năm cũng đừng mơ tưởng.

Nói cách khác, ít nhất trong vòng mấy năm hắn phải sống trong sỉ nhục này.

Thua trong tay Linh Hải Cảnh vốn không có gì, Sơn Hà Cảnh nào có thể nghịch phạt Linh Hải Cảnh đây? Nhưng lần này hắn mất hết mặt mũi, vừa rồi còn mang bộ cao cao nhìn xuống, quay đầu lại đã bị người ta dúi vào trong đất.

Làm sao chịu nổi a!

Nghe Chu Hằng nói vậy, mọi người đều bất đắc dĩ, đúng vậy, lúc trước Chu Hằng đã nói như vậy, nhưng mà lúc trước hắn bộc phát lực lượng chỉ là Sơn Hà Cảnh a!

Kỳ quái, tịa sao hắn có thể làm được?

– Chu Hằng, ngươi đã là Linh Hải Cảnh, như vậy ta và ngươi luận bàn vài chiêu đi!

Lâm Thác Lan nói, hắn phải đánh tan nhuệ khí của Chu Hằng.

Chu Hằng cười cười, tay phải đấm ra, vô số nắm tay màu vàng đột nhiên từ trên bầu trời trút xuống Lâm Thác Lan.

– Thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch!

Dưới loạn quyền. Lâm Thác Lan không ngừng lui về phía sau, sau khi lui trăm trượng mới ngừng lại được.

– Xít!

Toàn trường đều vang lên tiếng hít khí lạnh.

Không phải vì Lâm Thác Lan lui về phía sau, mà là thủ đoạn công kích của Chu Hằng.

Người có thể tiến vào Thượng Thiên Võ Các, người nào không phải có lai lịch rất lớn, kiến thức rộng rãi?

– Vực! – Là Vực!

Nắm giữ Vực, chẳng khác nào lấy được một tấm vé thông tới cánh cửa Kết Thai Cảnh! Trên lịch sử chưa từng có ví dụ nắm giữ Vực nhưng không đột phá Kết Thai Cảnh, nếu không Vực cũng được vô số cường giả Linh Hải Cảnh xem trọng như vậy!

Mọi người nhìn lại Chu Hằng, ánh mắt cùng biểu tình đã hoàn toàn khác nhau.

Đây là một lão tổ Kết Thai Cảnh tương lai!

Mặc cho thiên kiêu các ngươi tự phụ như thế nào. Nhưng Kết Thai Cảnh tuyệt đối là một đỉnh cao khó có thể trèo tới!

Thượng Thiên Võ Các nhiều năm như vậy đào tạo ra được bao

nhiêu lão tổ Kết Thai Cảnh? Đích truyền chỉ có hai người! Cộng thêm một ít thiên tài do thế gia, tông phái dạy dỗ ra như Ứng Thừa Ân, Triệu Đoạt Thiên, thì cũng không có bao nhiêu người.

Nắm giữ Vực, chẳng khác nào là lão tổ Kết Thai Cảnh tương lai, tương đương siêu phàm thoát tục, chính là tồn tại đứng ở đỉnh thế gian, có thể tung hoành thiên hạ. Tiêu diêu tự tại, nắm trong tay vận mạng của mình. Thiên tài tuy rằng kiêu ngạo, nhưng thiên phú của ai bày ra khiến cho bọn họ cảm thấy không theo kịp, bọn họ cũng tuyệt đối kính sợ.

Ánh mắt mọi người nhìn Chu Hằng trở nên nóng rực. Nếu như có thể đặt quan hệ với một lão tổ Kết Thai Cảnh tương lai, tương lai phát triển của bọn họ sẽ cực kỳ có lợi.

Lâm Thác Lan và Trương Lăng Đông sắc mặt phẫn nộ, mặt mũi bọn họ bị Chu Hằng quét sạch, nhưng mà võ giả đều rất thực tế, khi Chu Hằng biểu hiện ra thực lực cường đại, trong lòng bọn họ biết mình không có phần thắng, cũng không dám tiếp tục chiến nữa.

Vạn nhất bị thảm bại như vậy không phải là càng mất mặt sao?

Hưu!

Bóng người nhoáng lên một cái, Phong Liên Tình bỗng nhiên hiện ra, quần áo trên người có chút xộc xệch, nhưng vẻ mặt lại

vô cùng phấn chấn, hét lớn: – Tiểu Chu Tử, ngươi đoán người ta xông qua mấy cửa?

Cô nương hoang dã này hiện tại đã không còn là cô nương bọc vải trắng bó sát người như trước nữa, mà đã học theo chúng nữ ăn mặc, chỉ là tính tình không thay đổi.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Hai cửa?

– Phi phi phi, người ta rất lợi hại đấy! Phong Liên Tình liếc Chu Hằng một cái, sau đó vươn hai bàn tay, dựng thẳng lên 6 ngón tay nói:

– Người ta 70 cửa, thế nào?

Chu Hằng không khỏi cười to, vỗ vỗ đầu cô nương hoang dã.

Chỉ một lúc sau, Lâm Phức Hương, An Ngọc Mị các nàng cũng lục tục xuất hiện, đáng tiếc là, chỉ có ba người Ứng Mộng Phạm, Hàn Vũ Liên, Cổ Tư thành công xông qua 50 cửa, những người khác đều thất bại.

Huyền Âm thể quả thật bất phàm, chiến lực hơn xa võ giả cùng giai, mà thiên phú chiến đấu của Cổ Tư cũng ngạo nghễ như ngực nàng vậy.

Xông trận chấm dứt, Lâm Thác Lan và Trương Lăng Đông mặt đen lại sắp xếp chỗ ở cho đám người Chu Hằng, mà đệ tử trong Võ Các lại nhao nhao chào hỏi Chu Hằng, cho dù không thể giao hảo với Kết Thai Cảnh tương lai này, nhưng cũng tuyệt đối không thể cùng hắn là địch.

Thượng Thiên Võ Các lớn vô cùng, nhưng đệ tử trong Võ Các cộng hết lại cũng chỉ có hơn 400 người, chia đều xuống, mỗi người đều có thể có mấy trăm tòa viện lạc, tự nhiên không cần lo lắng không có người hầu hạ.

Tuy rằng Võ Các quy định chỉ có đệ tử chánh thức mới có thể được ngồi nghe giảng dạy, nhưng cũng không cấm chỗ ở cửa đệ tử có tùy tùng, thê thiếp, chỉ cần đừng đi Linh Võ Các là được rồi.

Linh Võ Các chính là nơi Thượng Thiên Võ Các truyền thụ võ đạo, cứ mỗi tháng Dương Thiên Thánh giả sẽ đích thân tới, truyền thụ đại đạo, phát huy võ đạo.

Bởi vậy, những người giống như Mai Di Hương không xông qua được Thông Thiên Trận cũng không cần lo lắng bị đuổi ra khỏi Thượng Thiên Võ Các, chỉ là muốn đi Linh Võ Các thì đi, nhưng nếu bị đánh chết cũng không có chỗ kêu oan.

Mọi người ở trong Võ Các một đêm, ngày hôm sau những người xông qua Thông Thiên Đại Trận như Chu Hằng, Cổ Tư muốn đi Linh Võ Các, muốn chứng kiến võ đạo Thánh địa

danh chấn đại lục này đến tột cùng có gì thần bí.

Linh Võ Các chia làm tầng bốn, tầng một là chỗ dạy dỗ đệ tử Khai Thiên Cảnh, tầng hai là chuẩn bị cho đệ tử Sơn Hà Cảnh, tầng ba tự nhiên là Linh Hải Cảnh. Mà tầng thứ tư mỗi tháng chỉ mở ra một lần, chính là thời điểm Dương Thiên Thánh giả truyền thụ đại đạo, mọi người đều có thể tới tầng này lắng nghe.

Chu Hằng, Hàn Vũ Liên và Phong Liên Tình, Cổ Tư, Ứng Mộng Phạm mỗi người đi một ngả ở tầng thứ hai, hai người sóng vai nhau đi, đi tới tầng thứ ba.

Thế giới võ giả giống như hình kim tự tháp, càng lên trên người càng ít, tuy rằng trong Thượng Thiên Võ Các hội tụ anh kiệt thiên hạ, nhưng đệ tử Linh Hải Cảnh vẫn ít nhất, chỉ có chừng năm mươi người.

Vừa tiến vào tầng thứ ba, liền nhìn thấy một tấm biển ngọc, từ trên xuống dưới khắc chi chít tên người.

Chu Hằng đưa mắt nhìn lại, ở vị trí dưới cùng của biển ngọc có tên hắn và Hàn Vũ Liên.

Đây là xếp hạng của tất cả đệ tử Linh Hải Cảnh, mỗi một đệ tử bất cứ lúc nào cũng có thể khiêu chiến người xếp trên mình, thắng thì có thể thay thế hắn tăng hạng.

Xếp cuối cùng sao?

Chu Hằng nhìn về ba người xếp trên cùng: Tang Thanh Sơn, Tinh Dạ Vũ, Dương Chiêm.

Ba người này hoàn toàn xứng đáng là người mạnh nhất, Tang Thanh Sơn chính là Cự Mãng Vương, Tinh Dạ Vũ là Băng Hoàng Nữ, Dương Chiêm là Thiên Hà Vương, ba người đã nắm giữ Vực, nhưng bởi vì đều xuất thân từ thế gia tông phái Kết Thai, thậm chí Thần Anh Cảnh, bởi vậy cũng không bái Dương Thiên Thánh giả làm môn hạ.

Ba người bọn họ đều chú nhất định phải trở thành Kết Thai Cảnh, ngày sau đều là trụ cột gia tộc, tông phái mình.

Ba người bước đi trên con đường võ đạo bỏ xa Chu Hằng nhiều lắm, trong cơ thể đều đã kết thành Thần, cũng không kém hơn hai người Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân bao nhiêu, tuy nhiên Chu Hằng cũng không thấy có ai kết thành Thần ở sau, xem ra ba người này cũng không lộ mặt.

Cũng đúng, Thần đều sắp hoàn toàn thành hình, cũng không cần phải… Chạy nữa tới nghe giảng nữa, chỉ có Dương Thiên Thánh giả truyền đạo mới có chút gợi ý cho bọn họ.

Chu Hằng và Hàn Vũ Liên ngồi ở hàng cuối cùng, không bao

lâu liền có một vị cường giả Linh Hải tam trọng thiên tiến lại truyền thụ võ đạo cho bọn họ, chỉ trình bày thiên địa biến hóa, vạn vật diễn biến, từ trên đại cục tiến hành điểm hóa, nhưng lại để cho Hàn Vũ Liên thu hoạch rất lớn.

Mỗi người đều có đạo của mình, nhưng đại đạo có hàng ngàn, hàng vạn, trăm sông đổ về một biển, người nọ chỉ nói ra từ cơ bản, để mọi người tham khảo.

Chu Hằng nghe mà muốn ngáp ngủ, Lăng Thiên Cửu Thức trảm phá tinh tú vũ trụ, đây chính là dính đến biến hóa ảo diệu toàn bộ vũ trụ, so với nó, một đại lục tang thương biến hóa thì đáng là gì?

Võ giả bậc cao hoàn toàn có thể không ngủ liên tục mười ngày nửa tháng, lần giảng bài này cũng dài tới ba ngày, Chu Hằng tính cho đối phương mặt mũi, cho tới tận khi đối phương rời di, lúc này mới cùng Hàn Vũ Liên về chỗ ở.

– Cộc cộc, cộc… Mông còn chưa nóng đã nghe được tiếng đập cửa.

Chu Hằng đi ra mở cửa, chỉ thấy đứng bên ngoài là một thanh niên áo tím, giữa hai lông mày tỏa tỏa rất có khí thế.

– Chu huynh, tại hạ Khổng Kinh Lôi, phụng lệnh Thiên Hà Vương, đặc biệt đến thăm Chu huynh! Thanh niên áo tím lập tức cười nhiệt tình, cũng đưa ra một danh sách quà tặng trọng

nói: – Đây là một chút tâm ý của Thiên Hà Vương, xin Chu huynh vui lòng nhận cho!

Chu Hằng cầm danh sách quà tặng nhìn, vị Thiên Hà Vương đúng là đại thủ bút, lại khẳng khái như thế.

Chương 305: Thiên Hà Vương mời chào

Không đánh người mặt cười, nếu đối phương tới tặng quà, hơn nữa hạ thấp tư thái, Chu Hằng cũng cười cười, mời đối phương vào cửa.

– Chu huynh, trước mắt tuy rằng tứ hải thái bình, nhưng trong yên bình sẽ sinh loạn, chỉ sợ không lâu sau sẽ có một trận đại loạn quét qua thiên hạ! Ta là nam nhi, nên nhân cơ hội quật khởi trong loạn thế, sáng lập cơ nghiệp của mình! Khổng Kinh Lôi ngồi vào chỗ, cũng không uống trà, lập tức dõng dạc nói.

– Dương sư huynh có hùng tâm tráng chí, cũng có khả năng kinh thiên, tất thành kiêu hùng một thế hệ! Hắn rất coi trọng Chu huynh, lệnh cho tại hạ thành tâm mời Chu huynh cùng sáng lập đại sự!

Thì ra là đến mời chào.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, bừng tỉnh đại ngộ.

Thượng Thiên Võ Các cũng không chỉ là Thánh địa võ đạo đơn giản như vậy, nơi này tụ tập thiên tài anh kiệt kiệt xuất nhất của đế quốc nhân loại, không nói toàn bộ, ít nhất cũng là

một nửa à.

Trong những người này, có khi có người như Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân đều xuất thân từ thế gia tông phái, có người lại giống như Chu Hằng đơn độc, thuộc về tán tu.

Người có bối cảnh thì không dễ mời chào, tuy nhiên tán tu thì khác, chỉ cần hứa dùng lợi tức lớn thì không khó thu cho mình sử dụng!

Dù sao, có thể đột phá Kết Thai Cảnh, trở thành nhân vật một phương chỉ có một số ít. Linh Hải Cảnh chính là điểm cuối của phần lớn thiên tài, nhưng ngay cả như vậy, Linh Hải Cảnh cũng đã đến gần đỉnh phong cấp bậc của thế giới này.

Giống Dương Chiêm, Tinh Dạ Vũ, Tang Thanh Sơn, ba người này đã tạo thành Thần hình thức ban đầu, tuy cách Kết Thai Cảnh một bước xa, nhưng vì sao lại phải ở chỗ này, mà không chuyên đi tấn công Kết Thai Cảnh?

Không phải là muốn mười chào nhân tài sao!

Mà Chu Hằng vừa ra tay chính là Vực, là tồn tại trở thành Kết Thai Cảnh như vấn đóng thuyền sẽ. Hơn nữa quan trọng hơn là, hắn xuất thân rất trong sạch. Cũng không thuộc về thế lực kia, tự nhiên trở thành đối tượng mời chào tốt nhất.

Phần lễ này cũng không dễ thu như vậy a!

Chu Hằng cười cười, nói: – Tại hạ trời sanh tính tình lười nhác, không có lòng tiến thủ gì, sợ là phải cô phụ mong đợi của Khổng huynh rồi!

– Chu huynh, sao không cẩn thận suy tính thêm một chút. Khổng Kinh Lôi cười nhìn về phía Chu Hằng: – Dương sư huynh cũng không thích bị người cự tuyệt!

Câu sau rõ ràng mang ý uy hiếp.

Nếu như hắn nói lịch sự, tự nhiên Chu Hằng cũng khách khách khí khí. Hắn cũng không thích vô duyên vô cớ kết cừu gia. Nhưng Khổng Kinh Lôi này lại dùng thái độ từ trên cao nhìn xuống làm cho hắn cực kỳ bất mãn.

Hắn cũng cười nói: – Tính tình Dương sư huynh rất xấu sao?

– Chu huynh, Dương sư huynh là một người cực kỳ bao che khuyết điểm, chỉ cần ngươi hết dạ trung thành, mặc kệ ngươi gây bao nhiêu họa, Dương sư huynh đều bao che cho ngươi! Hơn nữa, Dương gia của Dương sư huynh cũng là một trong 13 đại thế lực đứng đầu Thiên Long Đế triều!

– Đầu nhập Dương sư huynh, chẳng khác nào có được thế lực cường đại nhất trên đời này làm chỗ dựa vững chắc!

– Chu huynh, Dương sư huynh là có thiện ý, thiên hạ sẽ thái bình, nếu như để hắn nổi giận lôi đình, vạn dạm sẽ nhuốm máu. Cho nên ngàn vạn lần đừng để cho Dương sư huynh thất vọng! Chu huynh, ngươi nói đúng hay không?

Chu Hằng cười ha ha, Khổng Kinh Lôi thấy thế cũng cười ha hả, hai bên dường như trò chuyện vui vẻ.

– Đối cái rắm ngươi đó! Chu Hằng đột nhiên quát một tiếng, vung tay đánh tới Khổng Kinh Lôi. Thình thịch, một tiếng trầm đục vang lên. Đối phương bị đánh va vào tường gạch. Trong Võ Các cấm tư đấu, bởi vậy cũng không có trận pháp bảo hộ, ở trước mặt cường giả Linh Hải Cảnh, gạch đá cứng rắn này cũng không khác gì đậu hũ.

– Chu Hằng, ngươi điên rồi? Khổng Kinh Lôi từ trong đất bò ra, vừa giận vừa vội: – Ngươi cũng dám ra tay với ta?

– Vậy thì sao?

Chu Hằng mỉa mai, lại một tát đánh Khổng Kinh Lôi dúi vào

trong đất.

– Ngươi chỉ vào mũi ta uy hiếp ta, ta không thể đánh ngươi sao? Còn phải cười với ngươi?

– Hỗn trướng! Khổng Kinh Lôi lại từ trong đất bò đi ra, tức giận đến cả người phát run, hai má sưng vù, hắn căm hận chỉ Chu Hằng, một câu nói cũng không nói ra được. Hắn chưa từng bị ủy khuất như vậy!

– Bốp!

Chu Hằng lại tát một tát, Khổng Kinh Lôi lại bị tất dúi vào cái hố kia, không còn sức đánh trả.

– Ta ghét nhất bị người chỉ vào mũi ta! Chu Hằng lạnh lùng nói.

Hàn Vũ Liên không khỏi bật cười, ôm lưng Chu Hằng nói: – Phu quân, xin ngươi bớt giận, tức giận vì loại tiểu nhân này, không đáng.

Khổng Kinh Lôi mới vừa đứng lên, nghe nói như thế thiếu chút nữa ngã nhào xuống.

Cái gì mà là loại tiểu nhân này?

Hắn dầu gì cũng là cường giả Linh Hải nhị trọng thiên a, cho dù chạy đến thế gia cấp bậc Thần Anh Cảnh cũng được chiêu đãi như thượng khách! Không gì hết, đế quốc cả nhân loại cũng chỉ có hơn 200 cường giả cấp bậc Kết Thai, Thần Anh Cảnh, Linh Hải Cảnh tuyệt đối là tồn tại đỉnh kim tự tháp.

Điều này làm sao không khiến hắn thẹn quá hóa giận?

Nhưng trở mặt? Hắn còn chưa trở mặt đã bị Chu Hằng tát cho ba cái, nếu trở mặt không biết bị đánh thành bộ dạng gì?

Hắn không dám trở mặt!

Hảo hán không ăn thua thiệt trước mắt, tên này cũng dám cự tuyệt Dương Chiêm mời chào, Thiên Hà Vương sẽ đích thân ra tay đối phó hắn, hắn chỉ là người châm ngòi thổi gió, để cho Dương Chiêm hỏa thiêu mạnh hơn.

– Chu Hằng, ngươi chờ đấy!

Sau khi Khổng Kinh Lôi chạy ra xa, lúc này mới gào lên với Chu Hằng.

– Chậm đã! Chu Hằng nói.

– Hắc, hiện tại biết sợ rồi sao? Khổng Kinh Lôi cười lạnh: – Chu Hằng, ngươi chỉ là Linh Hải nhất trọng thiên, tuy rằng ngươi nắm giữ Vực, nhưng cách Kết Thai Cảnh còn xa lắm, Dương sư huynh một ngón tay cũng có thể nghiền chết ngươi!

– Mang đồ của ngươi đi! Chu Hằng búng tay một cái, danh sách quà tặng kia liền bay tới Khổng Kinh Lôi.

Khổng Kinh Lôi sắc mặt liên tục biến hóa, quay người lại, trong chớp mắt bỏ chạy không còn tung tích.

– Phu quân, ngươi đúng là một khối nam châm chuyên môn dẫn họa, đi tới đâu cũng rước tới phiền toái à! Hàn Vũ Liên co người vào ngực Chu Hằng, mị nhãn mê ly.

Chu Hằng luồn tay vào quần áo nàng, yêu thích nắn bóp mông tròn không buông tay.

– Sao mọi thứ kỳ quái lại đổ lên đầu ta? Hắn cười ha ha.

Hàn Vũ Liên ánh mắt mông lưng, càng ngày càng câu hồn người ta, nàng vươn hai tay ôm cổ Chu Hằng, ép bộ ngực đầy

đặn lên cao, ép lên ngực Chu Hằng để Chu Hằng cảm nhận rõ ràng hai khối thịt co giãn mềm mại kia.

– Phu quân của ta là một ngôi sao sáng, sao lại không khiến kẻ khác ghen tỵ cơ chứ?

– Miệng lưỡi nàng càng ngày càng ngọt! Chu Hằng vuốt ve, Hàn Vũ Liên cũng ướt át, khuôn mặt tươi cười như hoa đào, ánh mắt ướt át.

– Muốn nếm thử không? Hàn Vũ Liên cười khanh khách.

Chu Hằng một tay xốc nàng lên, đi vào trong nội thất, lột quần áo ra, da thịt trần truồng, trong phong tràn ngập thanh âm tình yêu.

Ngày hôm sau, cũng không biết có phải là Khổng Kinh Lôi cố ý để lộ tin tức hay không, toàn bộ Võ Các đều nghị luận chuyện Chu Hằng và Dương Chiêm kết thù. Một là người được công nhận là thiên kiêu trong Võ Các, người còn lại là ngôi sao mới lên, đúng là một đề tài nóng.

Vốn mọi người nghĩ, lúc nào Chu Hằng sẽ khiêu chiến với ba vị cao cao tại thượng kia, mà không phải có thể dao động địa vị không đổi của ba người này, không nghĩ tới nhanh như vậy đã xảy ra xung đột!

Chu Hằng tên này đúng là bạo ỷ à!

Vừa tiến Võ Các đã đắc tội với hai vị đệ tử đích truyền của Dương Thiên Thánh giả, hiện tại lại kết thù với Thiên Hà Vương – Dương Chiêm, năng lực gây chuyện có thể nói là số 1!

Không để cho mọi người chờ lâu, rất nhanh Dương Chiêm phát ra chiến thư với Chu Hằng, hẹn hắn bảy ngày sau ở Vu Thiên lôi chiến một trận.

Tin tức truyền ra, toàn bộ Thượng Thiên Võ Các đại chấn động!

Thiên Hà Vương – Dương Chiêm, đó chính là nhân vật có thể xếp trong top 10 nhóm Linh Hải Cảnh à, có thể sánh ngang với hắn cũng chỉ có Tinh Dạ Vũ, Tang Thanh Sơn, Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân mấy người ít ỏi mà thôi, có thể nói là một trong đệ nhất nhân dưới Kết Thai Cảnh!

Chu Hằng tuy rằng nắm giữ Vực, nhưng dù sao cũng cách khoảng hình thành Thần còn xa lắm, nhưng tu vi lại chỉ là Linh Hải nhất trọng thiên, mặc dù chênh lệch tiểu cảnh giới không phải quá nặng, nhưng mà Linh Hải nhất trọng thiên sơ kỳ và Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong vẫn có chênh lệch 13, 14 lần lực lượng, sao có thể xem nhẹ?

Muốn dùng lực lượng đánh với Dương Chiêm, Chu Hằng nhất thiết phải có được không gian đan điền kinh khủng, để đền bù chênh lệch giữa tiểu cảnh giới với nhau.

Vô luận như thế nào thì trận chiến này đều là Dương Chiêm nắm chắc thắng lợi!

Khác biệt chỉ ở chỗ là Chu Hằng có thể kiên trì được mấy chiêu!

Thắng? Đó là không thể, không ai cho rằng Chu Hằng có khả năng thủ thắng, dù sao Thiên Hà Vương – Dương Chiêm từ lúc Ích Địa Cảnh đã ôm lấy mỹ danh vô địch cùng cảnh giới, cho tới tận khi gặp Băng Hoàng Nữ và Cự Mãng Vương mới có đối thủ.

Hắn xếp thứ ba trong Linh Hải Cảnh của Võ Các, cũng không có người cho rằng hắn yếu hơn Tinh Dạ Vũ hoặc là Tang Thanh Sơn, chỉ là bọn họ không động chân động tay mà thôi.

Cuộc chiến này thậm chí còn kinh động Võ Các, nghe nói có vị lão tổ Kết Thai Cảnh muốn quan sát, thuận tiện làm trọng tài, miễn cho hai đại Linh Hải Cảnh ác chiến không khống chế được xảy ra chết người.

Đối với trận chiến với Dương Chiêm, Chu Hằng vẫn rất hứng thú.

Sắp hình thành Thần chích, như vậy sẽ không chênh lệch về trình độ lắm so với Ứng Thừa Ân, Triệu Đoạt Thiên, nếu như có thể hạ gục Dương Chiêm, như vậy hắn nắm chắc có thể đả bại Triệu Đoạt Thiên, để cha mẹ đoàn tụ!

– Phu quân, ngươi nghĩ vậy sai lầm rồi.

– Vì sao? Chu Hằng nhìn sang Hàn Vũ Liên.

– Tiểu Chu Tử, tốc độ tu luyện võ đạo của ngươi mặc dù nhanh, nhưng mà trên phương diện kiến thức… Ôi, chính là kiến thức nông cạn đó. Mai Di Hương làm bộ lắc lắc đầu nói.

Chu Hằng nhún vai, nói: – Chớ ngồi đó nói cho thống khoái, đợi lát nữa bị ta đánh cho oa oa kêu thảm thiết!

Mai Di Hương không khỏi đưa hai tay che mông, nàng và Phong Liên Tình đều bị Chu Hằng hung hăng giáo huấn qua, cái mông nóng rát kia đúng là khiến người ta phải bật cười. Nàng hừ một tiếng, nói:

– Linh Hải Cảnh có thể chia làm hai loại lớn, một là chưa hình thành Thần, một là đang hình thành Thần, chênh lệch chiến lực giữa hai người không thể kể hết.

– Đều đã hình thành Thần, nhưng mà trình độ khác nhau, chiến lực tuyệt đối cũng khác nhau, lúc đối chiến có thể một chưởng trực tiếp chụp chết đối phương cũng có thể!

Chu Hằng chỉ mình, nói:

– Vậy loại chưa hình thành Thần như ta, lại nắm giữ Vực thì tính thế nào?

– Chuyện này… Mai Di Hương khẽ nhếch chu cái miệng nhỏ nhắn, không biết nói gì. Trên lịch sử chưa xuất hiện qua quái thai như vậy!

Chương 306: Cự Mãng Vương tới chơi!!

Mai Di Hương mặc dù có cha là lão tổ Kết Thai Cảnh, nhưng dù sao nàng chỉ có Tụ Linh Cảnh, chỉ nghe được rập khuôn, căn bản không có lý giải của mình ở trong đó, đối mặt với Chu Hằng nghi vấn, nàng tự nhiên chỉ giương mắt nhìn.

Tình huống Chu Hằng thật sự rất đặc thù.

Vực là giấy thông hành đột phá Kết Thai Cảnh, nhưng quan hệ với Thần chích tương đối phức tạp, không phải quan hệ trước với sau, vừa không là nắm giữ Vực mới có thể hình thành Thần chích, cũng không phải tạo thành Thần chích mới có thể vận dụng Vực, mà là hỗ trợ lẫn nhau.

Đụng đến cánh cửa Vực, thực ra là bước đầu tạo thành Thần chích, không có trước sau chi biệt, hai cái là…song song .

Nhưng có một chút nhất thiết, đó chính là nhất thiết phải đạt tới Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong, khi tu vi không thể tăng lên mới có thể mở ra đi thông Vực, hình thành đại môn Thần chích.

Nhưng Chu Hằng tuyệt đối là một cái quái thai, hắn từ lúc Sơn

Hà Cảnh đã chưởng quản vực Vực, nhưng bởi vì cảnh giới không đủ không có cách nào hình thành Thần chích, cái này tạo cho một cái việc lạ từ trước tới nay chưa từng phát sinh qua!

Nếu Mai Di Hương có thể giải thích, vậy thật sự ly kỳ.

– Phu quân, quả thật không nên xem thường Linh Hải Cảnh tạo thành Thần chích! Hàn Vũ Liên cũng nói.

Nàng tiếp tục nói: – Vực là thể hiện ý chí, mà một khi hình thành Thần chích, ý thức võ giả trở nên vô cùng ngưng thật, cường đại, vì uy lực này càng lớn! .

– Phu quân, thời điểm ngươi đạt tới Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong. Linh lực đã không thể tăng lên, nhưng thần thức nhưng có thể tiếp tục lớn mạnh. Sau Kết Thai Cảnh, võ giả siêu phàm thai tục, thành tựu nửa bước tiên nhân, Vực chính là thủ đoạn công kích mạnh nhất, tu không chỉ là thân thể, còn là thần thức! .

Chu Hằng cười ha ha một tiếng: – Ngươi thật chăm học! .

Những thứ này là bọn họ học được ba ngày trước nghe giảng ở Võ Các bài, cũng là thứ hữu dụng duy nhất đối với Chu Hằng. Khiến hắn khuếch trương suy nghĩ của mình cực lớn.

Võ đạo từ trước đến nay có nội ngoại kiêm tu, tuy nhiên ở trước Kết Thai Cảnh, nội chỉ là tu luyện linh lực, ngoại thì rèn luyện thân thể. Mà đạt tới Kết Thai Cảnh, hoặc nói là Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong sau, tình huống không giống nhau.

Nội chính là tu luyện thần thức, ngoại là chỉ linh lực!

– Phu quân, không gian đan điền của ngươi tuy rằng vô cùng lớn. Lực lượng vượt qua xa Linh Hải Cảnh thông thường, tuy nhiên, gặp gỡ tồn tại hình thành Thần chích, thần thức bọn họ cũng có thể hóa thành lực lượng kinh khủng, tuyệt đối không thể coi thường! Hàn Vũ Liên nghiêm nghị nói.

Nàng hiện tại một lòng toàn bộ nhào vào trên người của Chu Hằng.

Chu Hằng gật gật đầu: – Ta sẽ không sợ bất luận kẻ nào. Nhưng cũng sẽ không xem nhẹ bất cứ người nào! .

Đúng lúc này, đại môn lại vang lên.

– Ai đó? Lan Phi rất có tự giác nữ nô, lập tức chạy tới mở cửa, nàng cũng biết ở trong lòng Chu Hằng chỉ sợ địa vị nàng và Nam Cung Nguyệt Dung thấp nhất.

– Chu huynh. Mạo muội tới bái phỏng, đường đột xin chớ trách! Một đạo bóng người ngang dài đi nhanh mà vào, cả người tản ra khí thế phách tuyệt thiên hạ, khiến Lan Phi đi theo phía sau hoàn toàn thành tồn tại làm nền, không tự kìm hãm được bỏ quên sự tồn tại của nàng.

Người này bất phàm!

Chu Hằng nhìn thần huy chớp động sau đầu hắn, như muốn tạo thành một pho thần minh đi ra, rõ ràng đã dần dần thành Thần chích, khoảng cách Kết Thai Cảnh không xa! Tuy nhiên so với Triệu Đoạt Thiên cùng Ứng Thừa Ân, hắn vẫn kém cỏi một ít, hình thành Thần chích cũng không phải là chuyện một sớm một chiều, hắn ít nhất phải chậm mười năm so với bọn Triệu Đoạt Thiên!

Toàn bộ trong Thượng Thiên Võ Các, chỉ có ba người đi tới một bước này, tuy nhiên Chu Hằng có thể lập tức bài trừ đối phương là Thiên Hà Vương Dương Chiêm, mà Băng Hoàng Nữ Tinh Dạ Vũ lại là nữ tính, như vậy đáp án chỉ còn một.

Cự Mãng Vương Tang Thanh Sơn!

Hắn tới làm cái gì?

Chu Hằng mỉm cười, chắp tay nói: – Vị này chính là Tang huynh? .

– Tại hạ Tang Thanh Sơn, không mời tự tới, Chu huynh không có trách móc chứ! Nam nhân ngang tàng như thiên thần đi nhanh vào trong nhà, quét mắt chư nữ, đặc biệt sau khi thấy Ứng Mộng Phạm cùng Hàn Vũ Liên, trên mặt không khỏi lộ ra một chút kinh diễm.

Nhưng hắn lập tức thu vào, ánh mắt trong suốt, cười nói: – Chu huynh diễm phúc sâu! .

Chu Hằng gật gật đầu hướng về Hàn Vũ Liên, đối phương cũng lập tức khẽ gật đầu, chào hỏi chúng nữ đi vào buồng trong, để hai nam nhân thương lượng chính sự.

– Tang huynh mời ngồi! .

– Thỉnh! .

Hai người ngồi đối diện nhau, Lan Phi lập tức đưa lên trà thơm.

– Chu huynh, ba ngày sau chiến đấu, ngươi có mấy phần thắng? Tang Thanh Sơn có đại khí thế hổ nhảy rồng lượn, mặc

dù chỉ là ngồi bình thường, nhưng giống như một pho Vương giả, tản ra khí hùng kỳ, khiến người ta không kìm lòng phát lên lòng kính sợ, muốn quỳ bái đối với hắn.

Chu Hằng một bên suy tính ý đồ đối phương đến, vừa cười nói: – Nói thật, ta bây giờ còn chưa từng thấy vị Dương Chiêm kia, tri kỷ mà không biết bỉ, ta thật sự rất khó phán đoán! .

– Ha ha ha! Chu huynh là một người thành thực! Tang Thanh Sơn cười to, hồi lâu sau mới nói – Chu huynh, nếu ngươi có thể thắng Dương Chiêm, không, chỉ cần ngươi đừng thua khó coi, tại hạ thật ra có một cái đại cơ duyên mời Chu huynh đoạt! .

– Nga? Ánh mắt Chu Hằng nhoáng lên một cái – Tang huynh có thể nói rõ ràng một ít hay không? .

Tang Thanh Sơn mỉm cười nhìn Chu Hằng:

– Đó là một cái di tích thượng cổ, tuy rằng phía trước cũng từng bị người thăm, nhưng trong đó địa phương trọng yếu nhất, nhất định phải có tồn tại hình thành Thần chích liên thủ mới có thể xông qua! .

– Ta đã liên lạc hai người, nhưng… còn thiếu một cái! .

– Chu huynh nếu có thể biểu hiện ra đủ thực lực, như vậy tại hạ liền đưa danh ngạch người cuối cùng cho Chu huynh! .

Chu Hằng cười: – Hai cái kia, là Dương Chiêm cùng Tinh Dạ Vũ? .

– Không tồi! Tang Thanh Sơn cũng không che giấu, mà thập phần phóng khoáng thừa nhận.

Chu Hằng hơi hơi trầm tư, như thế xem ra Dương Chiêm ước chiến cũng không chỉ là sau khi mời chào thất bại thẹn quá thành giận, mà còn có dụng ý thử xem thực lực của hắn. Nếu thực lực hắn không đủ, như vậy bị đánh mặt mũi bầm dập trước mặt mọi người cũng xứng đáng.

– Chu huynh, ngàn vạn không cần nói nhập ta và Dương Chiêm làm một, ấn ý của ta là muốn lúc không có ai thử xem thân thủ Chu huynh, mọi người đều là đệ tử Võ Các, còn chưa nên tổn thương hòa khí. Tang Thanh Sơn cười khổ một tiếng – Dương Chiêm rất tự đại, ta khuyên hắn, hắn không nghe ta cũng không có cách nào! .

Chu Hằng gật đầu, mặc dù trên mặt không có biểu tình gì, nhưng trong lòng đều có bình luận.

Dương Chiêm chỉ phái một tiểu đệ tiến đến mời chào, mà Tang Thanh Sơn lại tự mình đăng môn, từ thành ý, hai người căn bản không ở cùng một tầng thứ. Hơn nữa, Tang Thanh

Sơn cũng bày rất thấp tư thái, mấu chốt nói chuyện chân thành, điều này làm cho ấn tượng thứ nhất của Chu Hằng không tồi.

– Về phần chỗ di tích thượng cổ cụ thể kia, rất xin lỗi, bây giờ còn không thể nói cho Chu huynh! Tang Thanh Sơn còn nói thêm, mang trên mặt một tia áy náy.

Chu Hằng gật gật đầu, cái này không gì đáng trách.

Trên trời sẽ không rơi cục vàng, chỉ có dùng thực lực của chính mình đi chứng minh đủ tư cách hay không.

Hai người đều không nói chuyện di tích thượng cổ nữa, mà là nói chuyện trời đất, nói chuyện với nhau thật vui, thẳng đến màn đêm buông xuống, chúng nữ chạy ra ý bảo khách nhân cần phải đi, Tang Thanh Sơn mới cáo từ rời đi.

– Tên này, cũng là một người thú vị! Chu Hằng cười nói.

Chúng nữ đều lấy ánh mắt khẩn trương nhìn chằm chằm Chu Hằng, Tiêu Họa Thủy rung giọng nói: – Ngươi chẳng lẽ ngay cả nam nhân cũng thích đi? .

– Nói hươu nói vượn! Chu Hằng vỗ bốp vào mông nàng.

Ba ngày sau, cuối cùng đã tới ngày Chu Hằng ước chiến với Dương Chiêm.

Chu Hằng mang theo chúng nữ đi tới Thiên Lôi.

Từ bên ngoài xem, đây là một tòa lôi đài thông thường, chỉ là rất lớn, hình vuông, chiều dài mỗi một bên có chừng trăm trượng, bốn bề trên vách đá lôi đài có vô số phù văn, đây là trận văn cấp bậc Kết Thai Cảnh, đủ để cho cái lôi đài này chịu đựng cấp bậc Linh Hải Cảnh cuồng oanh loạn tạc.

Bọn Chu Hằng tới cũng không sớm, vị trí dưới lôi đài đã ngồi đầy.

– Chỉ cần nghĩ là chiến vì chúng ta là được rồi! Ứng Mộng Phạm đưa lên một cái môi thơm, trên mặt có còn xuân ý phai màu – lúc trước khi ra cửa, bọn họ mới xong một trận đại chiến.

– Thật đáng tiếc, sớm biết vậy nên thu tiền vé vào cửa ! Khuôn mặt Phong Liên Tình đau lòng, cô nương hoang dã này hoàn toàn để tiền vào trong mắt.

– Thời gian cũng không còn nhiều lắm ! .

Đang nói, hưu, chỉ thấy bóng người hiện lên, trên lôi đài đã có thêm một nam nhân áo xám, tay phải ôm lấy một mỹ nữ dáng người bốc lửa, nam tử kia nhìn qua hơn 20 tuổi, dung mạo vô cùng tuấn mỹ, cả người tản ra hào quang, sau đầu có thần chiếu sáng động.

Mà mỹ nữ kia cũng đồng dạng dáng người thon dài, váy dài bó sát người bao bọc mông đầy đặn hơi hơi nhếch lên về phía trước, làm cho người ta dục vọng vô hạn.

– Dương Chiêm! .

– Thiên Hà Vương đến đây! .

– Di, đó không phải là Thanh Hà Tiên Tử sao? Thực lực tsrong Sơn Hà Cảnh xếp hạng thứ 5! .

– Hơn nữa còn xếp hạng thứ hai trong 10 đại mỹ nữ Võ Các, không biết bao nhiêu người ngưỡng mộ, không nghĩ tới bị Dương Chiêm ngắt đóa hoa tươi này! .

– May mà, chúng ta còn có Băng Hoàng Nữ xếp hàng thứ nhất trong 10 đại mỹ nữ, nàng tuyệt sẽ không thích bất kỳ một cái nam nhân nào! .

– Lại nói tiếp, chẳng lẽ ngươi không biết gần đây Võ Các lại có thêm 2 siêu cấp mỹ nữ, một cái đủ để so sánh cùng Băng Hoàng Nữ, một … người khác còn xinh hơn nàng! .

– Làm sao có thể, ta tuyệt không tin trên đời còn có người có thể đẹp hơn Băng Hoàng Nữ! .

– Nhạ, đến đây đến đây, nàng không phải đang ở bên cạnh Chu Hằng! .

– Tê, ta muốn chết, trên đời này lại có nữ nhân tuyệt mỹ như này! .

Xung quanh vang lên một mảnh kinh diễm, Ứng Mộng Phạm tuyệt mỹ quả thật có mị lực cường đại khiến tất cả nam nhân khom lưng, lúc trước thời điểm nàng mất tích làm vô số nam nhân Si tình tự sát tự tử .

– Chu Hằng, hôm nay ta phải trừng phạt ngươi! Dương Chiêm buông lỏng ra mỹ nữ kia, quát Chu Hằng.

Trò hay bắt đầu mở màn!

Chương 307: Chiến Dương Chiêm!!

Chu Hằng cười với chư nữ Ứng Mộng Phạm: – Ta đi một chút sẽ trở lại! .

Thân hình hắn bắn ra, đã nhảy đến trên lôi đài, động tác vươn tay chỉ Dương Chiêm, khiến sắc mặt của Dương Chiêm lập tức trở nên sâm lạnh.

Trong đám người lập tức vang lên một mảnh ồ lên.

Chu Hằng cũng dám khiêu khích Dương Chiêm? Lá gan của tên này thật đủ lớn !

– Trời, ta đánh đố Chu Hằng có thể chống đỡ mười chiêu , hiện tại hắn chọc giận Dương Chiêm, tuyệt đối là nhất chiêu miểu sát! .

– Dương Chiêm tức giận, chiến lực ít nhất tăng lên gấp mười! .

– Xem ra chiến đấu tuyệt đối nghiêng về một bên! .

Ở trong một mảnh tiếng nghị luận, Dương Chiêm liếc mắt sang mỹ nữ bên cạnh, mỹ nữ kia lập tức xoay mình vén áo thi lễ, xoay người lại, thân hình bắn lên lập tức vượt xuống lôi đài. Hai tay hắn chắp đít, cũng không nhìn Chu Hằng, mà ngửa mặt lên trời nói: – Hiện tại, ta muốn phế đi tứ chi của ngươi! .

Đạt tới cấp bậc Linh Hải Cảnh, bị năm ngựa xé xác cũng không quan trọng, chỉ cần đan điền không tổn thương, thần thức không hủy, như vậy tinh huyết bùng cháy có thể hồi phục, dường như chưa bao giờ bị thương.

Bởi vậy, trong Võ Các mặc dù có quy định không thể làm tàn phế, nhưng lời hắn nói cũng không tính là công nhiên đê tiện.

Chu Hằng cười ha ha một tiếng: – Vậy ngươi thử một chút, nhìn lại xem là ngươi phế đi tứ chi của ta, hay là ta đánh cho ngươi về sau thấy ta liền cun cút mất! .

Một cái cuồng, một cái cuồng hơn!

Chỉ là ngoài miệng cuồng đều không hữu dụng, mấu chốt còn phải xem công phu trên tay.

Dương Chiêm lạnh lùng cười, tiến lên trước một bước, thần huy sau đầu bắt đầu khởi động, trong quang hoa lưu chuyển

dường như một pho thần minh muốn đi ra, ông. Một đạo khí thế cuốn qua, mọi người bốn phía lôi đài nổi lên cảm giác vô lực mãnh liệt từ sâu trong nội tâm, ép tới bọn họ không thở nổi.

Đây là khí thế, vận dụng kết hợp Vực, Thần!

Linh Hải Cảnh hình thành Thần chích, thực ra đã không thể xưng là Linh Hải Cảnh, mà là nửa bước Kết Thai Cảnh.

Chu Hằng đứng thẳng, lộ ra một chút khinh miệt tươi cười.

– Hừ! Dương Chiêm hừ lạnh một tiếng, vươn tay phải ra. Một đạo thiên hà lập tức từ trên bầu trời rũ thẳng xuống, cuồng hướng mà đi về Chu Hằng.

Ngoại hiệu hắn Thiên Hà Vương, năng lực chiến đấu tự nhiên có liên quan với nước.

Oanh!

Dòng sông như ngân hà rơi thẳng cửu trọng thiên, tấn công hạo hạo đãng đãng đối với Chu Hằng.

– Dương Chiêm quả nhiên thật sự nổi giận! Vừa ra tay chính là Thiên Hà Lạc, nghe nói hắn từng dùng một chiêu này đồng thời giết chết 7 đầu yêu thú Linh Hải Cảnh! .

– Linh Hải Cảnh hình thành Thần chích căn bản không thể dùng Linh Hải Cảnh để cân nhắc, chênh lệch quá xa! .

Mọi người đều mở ánh mắt thật to, bình thường không có bao nhiêu cơ hội có thể nhìn thấy cường giả kết thành Thần chích ra tay. Chẳng những có thể mở rộng tầm mắt, còn có thể làm cho bọn họ hiểu ra, tăng tiến lĩnh ngộ ở võ đạo.

Chu Hằng giơ tay phải lên, đánh ra một quyền đối với bầu trời.

Một mảnh sương trắng trào lên, trong nháy mắt toàn bộ thiên hà đọng lại, biến thành một sông băng to lớn. Dường như trên bầu trời, không lưu động chút nào, cũng không hạ xuống mảy may.

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, tay phải đẩy, sông băng to lớn hung hăng va chạm hướng về Dương Chiêm. Dường như một khúc băng vô cùng lớn, gào thét tạo nên phong vân.

Vù vù. Kình phong mãnh liệt, hàn khí cuồng quyển.

– Miễn cưỡng còn có chút thực lực! Dương Chiêm khinh thường hừ một tiếng, tay phải nâng lên, lại một đạo thiên hà lao ra, nghênh đón hướng về sông băng, thình thịch thình thịch thình thịch, đánh bay vụn băng, sông băng cùng thiên hà song song mai một.

Cả 2 không phân sàn sàn như nhau!

Tuy rằng song phương cũng chỉ công kích thử, nhưng Dương Chiêm là ai? Có thể đỡ 1 chiêu của hắn, toàn bộ Võ Các cộng hết lại cũng chỉ đếm trên một bàn tay!

Tay phải Chu Hằng ngưng, ánh sáng vàng mãnh liệt, quát: – Dương Chiêm, cũng ăn ta một quyền! .

Thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch!

Niệm động công, cứ như vậy trong nháy mắt, vô số nắm tay màu vàng xuất hiện trước mặt Dương Chiêm, cuồng oanh loạn tạc đối với hắn.

Một đạo thiên hà xuất hiện lần nữa, chắn trước mặt của Dương Chiêm, tất cả quyền ảnh màu vàng nhao nhao rơi vào trong nước sông, dường như trâu đất xuống biển, ngay cả một chút bọt nước đều không thể lật lên.

– Dương Chiêm! .

– Thiên Hà Vương! .

Người xung quanh nhao nhao rống to, trợ uy thay Dương Chiêm. Từ quan hệ thân cận mà nói, Chu Hằng mới tới, mọi người tự nhiên có tính bài ngoại, từ đáy lòng không muốn để cho Chu Hằng thắng được, nếu không trên mặt mỗi người đều không ánh sáng.

Dương Chiêm ngạo nghễ mà cười, oanh, vô số dòng nước xiết trào ra, giống như linh xà vây quanh hắn, tiếng nước nổ vang, như sét đánh phía chân trời. Hắn điểm hướng Chu Hằng, dường như một Đại tướng quân, lập tức từng đạo dòng nước xiết bắn ra, quay quanh đánh tới Chu Hằng.

– Dừng ở đây đi! Hắn đi nhanh hướng về Chu Hằng, hưu hưu hưu, một đạo tiếp theo một đạo dòng nước xiết trào ra từ trong cơ thể hắn, hoàn toàn biến toàn bộ lôi đài thành thế giới cột nước.

Cột nước kích động, ào ào xoạt tất cả đều là thanh âm của thác nước va chạm, đinh tai nhức óc, cũng… không nghe được thanh âm nào khác.

Chu Hằng đâu?

Ở công kích kinh khủng như thế, cũng đã mình đầy thương tích rồi chứ, nên biết rằng trong cột nước quán thâu linh lực Dương Chiêm Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong, hơn nữa còn có ý hắn thức dẫn động linh khí thiên địa, uy lực đã không cách nào dùng Linh Hải Cảnh để cân nhắc .

– Quả nhiên đến đây kết thúc! .

– Chu Hằng dù sao chỉ là Linh Hải nhất trọng thiên, xa xa không hình thành Thần chích, căn bản không thể chân chính đánh đồng cùng cường giả! .

– Bất quá hắn nắm giữ Vực, chỉ cần cảnh giới đạt tới Linh Hải tam trọng thiên, lập tức có thể hình thành Thần chích! .

– Thật làm cho người ta hâm mộ! .

– Di! Các ngươi xem, dường như có một đạo hào quang màu tím đang chớp động! .

– Không sai, càng ngày càng chói mắt! .

Oanh!

Bên trên lôi đài đột nhiên bốc hơi sương mù màu trắng, càng ngày càng nhiều, giống như khói báo động xông thẳng tới chân trời, dường như đây không phải là một cái lôi đài, mà là một cái lò nấu rượu, đang nấu nước sôi.

Một đoàn hào quang màu tím càng ngày càng sáng ngời, theo cột nước không ngừng bốc hơi lên, hiện ra một cái khu vực chân không – Chu Hằng ngạo nghễ đứng thẳng, quanh thân có ngọn lửa màu tím, hoàn toàn bức lui cột nước.

Tử diễm, thiên hà, chia đều toàn bộ không gian lôi đài. Tạo thành nước lửa không dung đối lập, rồi lại quỷ dị tạo thành cân bằng.

Tê!

Mọi người đều khiếp sợ trong lòng không hiểu, tròng mắt đều trừng đi ra.

Mọi người đều biết Chu Hằng rất lợi hại, Linh Hải nhất trọng thiên nắm giữ Vực, có thể nói đệ nhất nhân từ trước tới nay! Nhưng dù sao không có đạt tới Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong, không thể hình thành Thần chích, đây là nhược điểm trí mạng!

Vực chỉ là khiến công kích trở nên vô khổng bất nhập, cũng không thể tăng lên lực lượng công kích, nhưng hình thành Thần chích không giống nhau. Thần thức dẫn động linh khí thiên địa, tăng lên lực lượng vô hạn, cho nên Kết Thai Cảnh mới có danh xưng là nửa bước tiên nhân!

Cảnh giới Chu Hằng không bằng Dương Chiêm, càng không hình thành Thần chích, dựa vào cái gì có thể địa vị ngang cùng Dương Chiêm?

– Ha ha ha! Coi như có chút thực lực! Thần sắc Dương Chiêm vẫn như cũ kiêu căng

– Chu Hằng, ngươi biết ta chỉ dùng vài phần lực lượng? .

– Không có hứng thú biết! Chu Hằng lạnh nhạt nói. Vô số đạo nắm tay màu vàng đã đánh tới Dương Chiêm.

– Hừ! Ánh mắt Dương Chiêm sắc lạnh, ở trước người tạo thành một linh lực chắn, thình thịch thình thịch thình thịch, cái chắn này rất nhanh bị nổ nát, nhưng rất nhanh có đạo linh lực thứ hai hình thành cái chắn.

Vực chống lại võ giả cấp thấp hơn. Đó là đại sát khí siêu cấp, một niệm dưới giết người vô hình, nhưng Vực chống lại Vực, giống thế chống lại thế, xét đến cùng phải xem trình tự lực lượng của đối phương.

– Chu Hằng. Ngươi có tư cách để ta xuất năm thành lực lượng! Dương Chiêm ngạo nghễ nói, tay phải giơ lên cao. Vô số đạo cột nước đổ lại đây, ở trong tay của hắn không ngừng ngưng thật, hóa thành một thanh thủy kiếm.

Hắn lao về phía Chu Hằng, thủy kiếm đẩy ra, một ảo ảnh linh xà ngọc bích trồi lên, phát ra không tiếng hí lên trời, cho dù bốn phía lôi đài có trận pháp cách xa nhau, nhưng vẫn như cũ khiến sắc mặt vô số người trắng bệch.

Chu Hằng thét dài một tiếng, nắm tay ngưng, nghênh đón đối với Dương Chiêm, một đóa hoa sen tám màu lặng yên nở rộ, trong xinh đẹp lộ ra vô tận nguy hiểm.

Hai người đều nắm giữ Vực, ý niệm trong đầu vận chuyển, lại vô số nắm tay màu vàng cùng cột nước lặng yên xuất hiện ở quanh thân đối phương, mỗi một khắc đều đang tiến hành chiến đấu kịch liệt.

Oanh!

Thủy kiếm với hoa sen tám màu va chạm, lực lượng kinh khủng dao động như thủy triều đánh thẳng vào cái chắn bốn phía lôi đài, khiến người ta lo lắng có thể oanh phá trận pháp thổi quét bốn phương tám hướng hay không.

Thật lâu, những lực lượng này dao động mới chấm dứt, hiện ra Chu Hằng cùng Dương Chiêm, cách xa nhau mười trượng.

Khóe miệng Chu Hằng gợi lên một chút tươi cười: – Xem ra, ngươi còn phải lấy thêm vài phần thực lực! .

Trào phúng, trào phúng trắng trợn a!

Trên mặt của Dương Chiêm hiện lên giận dữ, nhưng rất nhanh lộ ra tươi cười: – Chu Hằng, ngươi quả thật bất phàm, khiến ta đều động vài phần lòng yêu tài! Ta sẽ cho ngươi một cái cơ hội, nhận sai, ta có thể bỏ qua chuyện xưa! .

Cái gì, Thiên Hà Vương không ngờ lui một bước!

Mọi người đều vô cùng kinh ngạc, thế giới võ giả thực tế nhất, chỉ có dùng thực lực mới có thể được tôn trọng, nên muốn người khác thương hại ngươi, vậy thì thật quá ngây thơ! Ý vị này, Dương Chiêm nhận thức thực lực Chu Hằng!

– Đi! Chu Hằng gật gật đầu, hai tay ôm ở trước ngực – Ngươi nhận đi, ta chờ! .

Tê!

Mọi người đều trợn mắt, tên này thật không biết làm người, không ngờ trái lại tát ngược Dương Chiêm một cái! Nguyên vốn có thể hòa bình thu tràng, hiện tại không đánh cho vỡ đầu chảy máu tuyệt không dừng tay .

– Chu Hằng, ngươi tự mình chuốc lấy cực khổ! Dương Chiêm cuối cùng biến sắc, oanh, thần huy sau đầu hắn lưu chuyển kịch liệt, tạo thành một đại xà màu xanh ngọc xoay quanh, uy thế kinh khủng trình tăng lên cấp luỹ thừa.

Hắn vận dụng Thần chích!

Thực ra hắn gọi Cự Mãng Vương!

Tuy rằng còn không có chân chính thành hình, nhưng cho dù là bán thành phẩm đều có uy thế vô thượng, hội tụ linh khí thiên địa, đẩy lực lượng của hắn lên vô hạn.

10 thành chiến lực!

Hắn quát lên một tiếng lớn, lại đánh tới Chu Hằng.

Dốc hết sức phá vạn pháp!

Khi lực lượng mạnh mẽ đến mức tận cùng, hoàn toàn có thể xem nhẹ hết thảy, chỉ cần nghiền ép!

Oanh!

Dương Chiêm cuồng mãnh cuốn tới, trường xà lè lưỡi, bổ nhào tới Chu Hằng.

Chu Hằng trợn mắt, phát động khí thế Thiên long, Hỏa Long Bào Hao màu tím lên không!

Ầm ầm!

Thanh chấn vạn dặm!

Chương 308: Thượng cổ hậu duệ quý tộc

Thiên long màu tím hét lớn, không tiếng động rít gào ầm ầm thổi quét!

Khí thế thuộc loại ý thức, mà trận pháp có thể ngăn cản chỉ là công kích thực thể, bất lực đối với khí thế.

Phốc phốc phốc, ít nhất chín thành người ngã ngửa, mỗi một người đều gục đầy đất, cho dù là Linh Hải Cảnh đều khủng hoảng tâm linh, tràn đầy kính sợ.

Dương Chiêm im bặt, đại xà màu xanh ngọc sau đầu bị đánh tan, sắc mặt hắn có chút trắng bệch, hai tay hơi hơi phát run.

Tay đứt ruột xót, khí thế nếu là ý thức, như vậy một khi bị hao tổn, thương tổn cũng là ý thức, hiện tại hắn trong đầu một mảnh hỗn loạn, dường như bị kim đâm, vô cùng đau!

Hắn muốn đoàn tụ Thần chích, vừa ý thức hỗn loạn, đại xà vừa mới ngưng tụ thành đến một nửa liền ầm ầm tán loạn, liên tục vài lần đều là như thế.

Thần chích không thể vận chuyển bình thường, hắn ngưng tụ linh khí thiên địa như thế nào?

Đến tột cùng là xảy ra chuyện gì?

Dương Chiêm nhìn Hỏa Long màu tím đỉnh đầu Chu Hằng, làm một chuẩn Kết Thai Cảnh sắp hình thành Thần chích chân chính, hắn có thể khẳng định tuyệt đối không phải Thần chích! Nhưng nếu không phải Thần chích, dựa vào cái gì có thể đánh Thần chích hắn xơ xác?

Thần chích Thần chích, chính là thần thức ngưng luyện, thăng hoa, làm sao có thể bị khí thế đối phương một hách tan vỡ?

Hơn nữa, nếu bị lão tổ Kết Thai Cảnh vừa hô đánh tan Thần chích, như vậy còn có thể chịu đựng, dù sao cường độ Thần chích song phương không ở một tầng, nhưng người này lại là Chu Hằng… Như thế nào cũng làm cho hắn không thể nhận!

Đằng!

Trong một cái góc tầm thường chung quanh lôi đài, một lão nhân đứng mạnh lên, hai mắt chặt chẽ nhìn chằm chằm trên đầu Chu Hằng. Cả kinh kêu lên: – Tử Diễm Thiên Long! Đây là huyết mạch tử diễm thiên long! Không nghĩ tới, Chu thị nhất mạch vẫn còn có hậu nhân! .

Hắn là lão tổ Kết Thai Cảnh lần này tiến đến trấn giữ. Tên là Nguyên Thạch Hưởng, đệ tử đích truyền hệ Dương Thiên Thánh giả, năm nay đã hơn hai ngàn tuổi, có thể nói là kiến thức rộng rãi, tuy nhiên khiến hắn chấn kinh đến động dung nhan, có thể thấy được kích động trong lòng hắn đạt tới trình độ như thế nào.

Thật lâu sau, hắn mới ngồi xuống một lần nữa, thầm nghĩ: – Phía trước Tử Vong Sâm Lâm trong ra một nhân vật tuyệt thế hư hư thực thực Hóa Thần Cảnh. Mà bây giờ huyết mạch tử diễm thiên long biến mất mấy vạn năm cũng hiện thế một lần nữa, thật chẳng lẽ như trên lời tiên đoán cổ truyền thuyết, một trận đại tai biến thổi quét toàn bộ thế giới sắp xảy ra? .

Xung quanh hoàn toàn yên tĩnh, vài phút sau mới dần dần có bàn tán xì xào, mọi người nhao nhao dùng ánh mắt kính sợ nhìn Chu Hằng.

Bọn họ không biết xảy ra chuyện gì, nhưng nhìn lại người xem chung quanh sụp đổ đầy đất, vẻ kính sợ tự nhiên dâng lên từ đáy lòng. Làm cho bọn họ chỉ muốn bái ở dưới chân Chu Hằng sát đất, dâng lên trung thành hướng vị đế vương này.

Khí thế của Dương Chiêm tuy rằng bá đạo, nhưng vừa so sánh cùng Chu Hằng, quả thực chính là thổ phỉ, thiếu một cỗ tôn quý khí!

Chu Hằng đi nhanh đến Dương Chiêm, giơ hai đấm lên. Trong nháy mắt hóa thành một mảnh màu vàng, thiên long màu tím đỉnh đầu hét giận dữ không thôi. Hắn càng chạy càng nhanh, hưu, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn thôi phát tốc độ đến cực hạn!

Thình thịch!

Dường như lưu quang. Hắn cắt tới trước người Dương Chiêm, đánh ra một quyền.

– Hừ! Dương Chiêm tăng mạnh chiến ý. Ý niệm vừa động, trước người đã tạo thành một đạo cái chắn linh lực, nhưng vừa mới mới hình thành liền keng một cái vỡ nát, thế của nắm tay màu vàng không thể chắn đi tiếp.

Hắn vô cùng kinh ngạc, vội vàng lại tạo một tầng cái chắn linh lực, keng, vẫn như cũ không thể hoàn toàn ngăn cản nắm tay màu vàng oanh kích.

Thương thương thương, Dương Chiêm tạo bảy cái chắn linh lực mới rốt cục ngăn trở nắm tay màu vàng, nhưng vào lúc này, Chu Hằng lại huy một nắm tay khác, đánh tới hắn.

Tạo bảy tầng cái chắn linh lực, đối với Dương Chiêm mà nói

đều có chút cố hết sức, cho dù là cường giả Linh Hải Cảnh bắt đầu khởi động Linh Hải, linh lực sinh sôi không dứt, nhưng vẫn không chịu nổi tiêu hao kịch liệt như vậy, có loại cảm giác kiệt lực!

Nhưng quả đấm của Chu Hằng đã đánh tới!

Hắn kêu lên một tiếng đau đớn, thân hình vội vàng thối lui.

Nhưng so tốc độ với Chu Hằng có được Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn quả thực đang lừa mình dối người, thân hình mới động liền bị Chu Hằng đuổi theo, nắm tay màu vàng đánh vào trên mặt của hắn.

Thình thịch!

Hắn lập tức bay, xẹt qua một đường vòng cung rồi mới nặng nề hạ xuống, gò má nửa bên mặt lập tức sưng lên.

Quả đấm của Chu Hằng luyện được từ thể chất chùy Phệ Kim tộc, uy lực công kích gần vượt qua xa với Vực tiến hành công kích cự ly xa.

Dương Chiêm lập tức đứng lên, gò má sưng lên nhanh chóng yên tĩnh trở lại với tốc độ lấy mắt thường có thể thấy được, vẻ sưng đỏ cũng biến mất theo, khôi phục màu sắc bạch ngọc,

dường như căn bản vốn không đánh một quyền này.

Nhưng chúng nhân đang trừng mắt nhìn, nhiều ánh mắt như vậy đều thấy được, làm sao có thể coi như chưa phát sinh cái gì?

Không phải mãnh long không quá giang a, Chu Hằng kiêu ngạo là kiêu ngạo, nhưng người ta quả thật có tiền vốn phách lối!

Mọi người nhìn về phía Chu Hằng càng ngày càng có vẻ kính sợ, mà ánh mắt mấy nữ Ứng Mộng Phạm thì trở nên mê ly, hận không thể lập tức dấn thân vào trong lòng Chu Hằng.

Dương Chiêm lạnh lùng nhìn Chu Hằng, khí tức cả người đã xuất hiện biến hóa lớn ở trong nháy mắt, từ vốn bá đạo cô tuyệt trở nên âm trầm làm cho người ta sợ hãi, phảng phất thi thể bò ra từ trong mộ, hôi bại, hư, tà ác!

Da tay của hắn nhanh chóng khô héo, tóc nhao nhao rơi xuống, trong hai mắt không có con mắt, biến thành một mảnh trắng.

Dáng người Dương Chiêm tuy rằng chưa nói tới khôi ngô, nhưng cơ thể sôi sục, cũng tuyệt đối không có vấn đề gì, nhưng bây giờ máu thịt của hắn phảng phất bốc hơi, làn da gắt gao dán tại trên xương cốt, dường như một bộ da người dán lên bộ xương khô, chỉ nhìn một chút khiến cho người ta không

rét mà run!

Vô cùng tà ác!

– Đây là cái bí thuật gì? .

– Chưa từng thấy Dương Chiêm sử dụng qua! .

– Tê, thật là tà ác, cho dù có trận pháp ngăn cản, nhưng khoảng cách cách xa như vậy, ta vẫn như cũ có loại cảm giác phát lạnh khắp cả người! .

– Dương Chiêm là tộc nhân Dương gia, trên người hắn làm sao có thể không có một chút bí mật! .

– Đây là nội tình nhà quyền thế siêu cấp! .

Xung quanh vang lên tiếng động nghị luận ầm ĩ, mọi người không cách nào che giấu chấn động trong lòng.

– Chu Hằng, ngươi tự nhận hậu quả! Dương Chiêm lạnh lùng nói, tay phải nâng lên, hưu, một đạo bóng râm màu đen hiện lên ở bên cạnh Chu Hằng, nhoáng lên một cái tạo thành một cái Quỷ Ảnh màu đen.

Chu Hằng nhướng mày, quỷ ảnh tản ra khí tà ác mãnh liệt, khiến hắn theo bản năng sinh ra chán ghét vô cùng, cũng có một cỗ khí âm hàn, khiến cho nhiệt độ chung quanh kịch liệt hạ xuống, dường như ngay cả máu lưu động đều muốn đông lại!

– Thi Ảnh! Xa xa, Nguyên Thạch Hưởng chau mày, mang vẻ chán ghét mãnh liệt trên mặt – Sớm nghe nói Dương gia chiếm được kế thừa thượng cổ Quỷ Thi Tông, vẫn cho chỉ là lưu ngôn phỉ ngữ, hiện tại xem ra quả nhiên không có lửa làm sao có khói, lại là thật! .

– Năm đó Quỷ Thi Tông hoành hành thiên hạ, có chi thế vô địch, đáng tiếc… Bọn họ đụng phải nhân vật tuyệt đỉnh trăm vạn năm mới có thể ra, Vạn Cổ Đại Đế gần như diệt sạch! Hắc hắc, hiện tại người thừa kế Quỷ Thi Tông lại gặp được Tử Diễm Thiên Long, thật sự là thiên ý! .

– Thi Ảnh không nhìn hết thảy phòng ngự, đả thương thần thức người, âm độc vô cùng! .

– Nhưng Tử Diễm Thiên Long chính là thiên địa chính hỏa, chuyên khắc vạn tà, Dương Chiêm vận khí không tốt, đổi một đối thủ khác, cho dù thực lực mạnh hơn hắn cũng có thể lật thuyền trong mương, nhưng đối với Tử Diễm Thiên Long, lại vừa lúc bị khắc chế! .

– Một trận chiến này, Dương Chiêm bại định rồi! .

Nguyên Thạch Hưởng u nhiên thở dài, có chút hiu quạnh, dù sao Dương Chiêm chính là đối tượng Võ Các tỉ mỉ bồi dưỡng trọng điểm, lại sắp bị một cái đệ tử vừa mới vào đả bại, điều này làm cho lão sư hắn cũng đen mặt.

Quỷ ảnh nhìn chằm chằm Chu Hằng, đột nhiên nhếch môi, một tiếng thét chói tai đối với hắn, miệng trương so với đầu người còn lớn hơn, tối tăm rậm rạp giống như một cái động không đáy.

– Cút! Chu Hằng nhướng mày rậm lên, cũng hét lớn một tiếng, Hỏa Long màu tím đỉnh đầu đồng thời rống giận, oanh, phách tuyệt khí cuồn cuộn động, quỷ ảnh ngay cả một tia chống cự cũng không có, lập tức hóa thành vô số đạo toái ảnh, nhao nhao tan biến.

Dương Chiêm kinh ngạc trố mắt, không thể tin nhìn Chu Hằng, thậm chí còn đưa ra một ngón tay chỉ vào Chu Hằng, rung giọng nói: – Ngươi, ngươi ngươi… Ánh mắt hắn đột nhiên nhoáng lên một cái, cả kinh kêu lên – Tử Diễm Thiên Long! .

Đây là lần thứ hai Chu Hằng nghe được Tử Diễm Thiên Long, phía trước Mao Vũ Hằng cũng từng cả kinh kêu lên như thế, nhưng lúc đó Chu Hằng cũng không để ở trong lòng, bây giờ nghe Dương Chiêm cũng cả kinh kêu lên như thế, hắn mới rốt cục lưu tâm.

– Tử Diễm Thiên Long? .

– Đó là vật gì? .

– Dường như rất lợi hại! .

– Quả thật rất lợi hại, lập tức đánh tan quỷ ảnh kia! Các ngươi chẳng lẽ không biết, truyền thuyết Dương gia chiếm được kế thừa thượng cổ Quỷ Thi Tông! .

– Cái gì Quỷ Thi Tông, sao nghe tên cũng làm cho người ta sởn tóc gáy? .

Nghị luận phía dưới ầm ầm giống như sóng biển.

Dương Chiêm bình tĩnh lại, dù sao cũng là thiên kiêu một chân nhảy vào Kết Thai Cảnh, nếu ngay cả điểm ấy cũng không có thì đừng mong đi đến bước này. Hắn nhìn Chu Hằng, khóe miệng gợi lên một tia cười lạnh: – Thì ra là hậu duệ dòng dõi quý tộc thượng cổ, thật thất kính! .

Hắn nhẹ nhàng nhảy, đã ly khai lôi đài, cũng không quay đầu lại rời đi: – Trận chiến này, ta nhận thua! .

Nhận thua!

Thiên Hà Vương Dương Chiêm lại nhận thua, khó tin, cho dù thời điểm chống lại Băng Hoàng Nữ cùng Cự Mãng Vương, Dương Chiêm cũng không đến mức nhận thua a!

Còn nữa, hậu duệ dòng dõi quý tộc thượng cổ, đây là ý gì?

Dương Chiêm ở trong Võ Các có thế lực cường đại, hắn đi lần này, lập tức có hơn trăm người đi theo rời đi, không ít người còn trợn mắt nhìn đối với Chu Hằng, hiển nhiên đang oán trách hắn làm hại Chiến Thần bọn họ nhận thua ở trước mặt mọi người.

– Chúc mừng Chu huynh! Tang Thanh Sơn bước đến, bên người của hắn tự nhiên cũng không thiếu người theo đuổi, số lượng đồng dạng không dưới trăm người, nhưng mỗi một cái đều vẫn duy trì khoảng cách ba trượng trở lên, dường như đến gần một chút đều là đại bất kính đối với hắn.

Chu Hằng cười cười, chắp tay làm lễ: – Không đáng nhắc đến!
.

– Ha ha, có thể làm cho Thiên Hà Vương Dương Chiêm lên tiếng nhận thua, Chu huynh tuyệt đối là người thứ nhất, còn không đáng chúc mừng? Tang Thanh Sơn cười to nói – Tuy

nhiên thật không nghĩ tới, Chu huynh lại có được huyết mạch tử diễm thiên long!

Chương 309: Thật sự là ngoài ý muốn

– Tử.

– Chu huynh, Tang huynh! Chu Hằng vừa mới vừa mới nói một chữ, chỉ thấy một bóng người màu trắng xẹt qua, trước người bọn họ đã có thêm một người thon dài, mỹ nhân tuyệt sắc khí thế như Nữ Đế, gương mặt lãnh tiếu, có chi thế không giận mà oai.

Đỉnh đầu cô gái này đã kết xuất Thần chích, khiến cho nàng càng thêm tôn quý ung dung, dường như mắt phượng đảo qua, mỗi người đều phải cam tâm tình nguyện bái ở chân của nàng, dâng lên lòng trung thành.

Dung mạo của nàng cũng cực đẹp, nếu so với các nàng An Ngọc Mị đều cao hơn một bậc, với Mai Di Hương, Hàn Diệc Dao là cùng cấp, nhưng so với Ứng Mộng Phạm vẫn kém một tia.

Tuy nhiên Ứng Mộng Phạm là một cái xinh đẹp vô song mấy chục năm, trên trăm năm mới có thể xuất hiện.

Đệ tử Võ Các kết xuất Thần chích tổng cộng ba cái, mà trong

đó cũng chỉ có một là nữ tính, chính là Băng Hoàng Nữ Tinh Dạ Vũ !

Nàng dịu dàng cười, như Nữ Vương băng tuyết, bởi vì còn không chân chính đi vào Kết Thai Cảnh, Thần chích đỉnh đầu nàng cũng không hoàn chỉnh, hình dạng một đầu Băng Hoàng cũng không thể liên tục bao lâu, vẫn luôn biến ảo, mà mỗi một lần biến ảo đều phóng xuất ra một cỗ áp lực cường đại.

– Tinh sư muội, ngươi thế nào cũng tới? Tang Thanh Sơn cười nói, nụ cười trên mặt tuy rằng nhiệt tình, nhưng trong giọng nói đã có loại bài xích từ chối người từ ngoài ngàn dặm.

Băng Hoàng Nữ nhíu nhíu mày liễu: – Ta không thể sao? .

– Tới, tới, nếu ngươi thu Chu huynh làm vị hôn phu, ta đây lại vỗ tay hoan nghênh! Tang Thanh Sơn cười to nói.

– Tang Thanh Sơn, ngươi lại muốn chiến một trận cùng ta sao? Gương mặt Băng Hoàng Nữ xinh đẹp lạnh lùng. Khí chất lạnh như băng càng tăng lên. Xinh đẹp vô cùng, lại làm cho không người nào có thể thân cận.

– Chỉ đùa một chút! Vui đùa! Tang Thanh Sơn vội vàng giơ hai tay lên làm dáng đầu hàng, cười nói – Đến đến đến, Chu huynh, ta đến giới thiệu cho các ngươi một chút! Chu huynh, vị này chính là Băng Hoàng Nữ Tinh Dạ Vũ, đến từ Điểm Tinh Tông. Chính là một trong thế lực cường đại nhất Thiên

Long Đế triều ta, khuê nữ trước mắt, Chu huynh nếu cố ý, tiểu huynh nguyện ý giật dây bắc cầu cho các ngươi! .

– Tang Thanh Sơn! Băng Hoàng Nữ quát một tiếng, thần chích phượng hoàng đỉnh đầu lập tức hét giận dữ, một đạo ánh sáng băng hàn lập tức bắn nhanh mà đi hướng về Tang Thanh Sơn.

Keng!

Tang Thanh Sơn nhấc tay, đỡ đạo ánh sáng băng hàn này. Nhưng toàn bộ tay phải lại kết xuất tầng một hàn băng, hắn cười khổ một tiếng: – – Tinh sư muội, ta cũng không phải cừu nhân giết cha của ngươi, không đáng ác như vậy đi! .

Nghe hắn nói hươu nói vượn, ngay cả Chu Hằng đều có loại kích động vung quyền đánh người. Cũng may sự nhẫn nại của hắn luyện ra được từ con lừa đen, so sánh với đầu con lừa đê tiện kia, đây chỉ là chút chuyện nhỏ.

Tuy nhiên, từ biểu hiện Tang Thanh Sơn phía trước mà xem, hắn hiển nhiên cũng không phải cái loại yêu nhân múa mép khua môi. Làm như vậy khẳng định có dụng ý!

Chu Hằng vừa suy nghĩ, đã có chút ý tưởng.

Chẳng lẽ bởi vì mình!

Hắn chứng minh chính mình đáng giá mời chào. Hơn nữa hắn vừa lúc vẫn là một tán tu, như vậy ai có thể chiêu nhập hắn vào thế lực của mình, cho dù chỉ là kết thành minh hữu, đối với thế lực nhà mình cũng đều có ích .

Dù sao, Kết Thai, lão tổ Thần Anh Cảnh cả nhân loại đế quốc cộng hết lại cũng chỉ gần hai trăm cái, mỗi một cái đều cực kỳ quý báu.

Thực lực Tang gia cùng Điểm Tinh Tông tương đương, đều là nhà quyền thế đỉnh cấp Thiên Long Đế triều, có thể cấp Chu Hằng chỗ tốt cũng sẽ không kém bao nhiêu. Tuy nhiên, Tinh Dạ Vũ hiển nhiên có ưu thế độc đáo, đó chính là nàng là nữ nhân, hơn nữa còn là đại mỹ nhân đỉnh cấp.

Võ giả tu luyện, mục đích là vì đạt được thực lực vô thượng, chẳng những nắm trong tay vận mạng của mình, còn có thể nắm giữ vận mệnh vô số người thiên hạ! Quyền lực, mỹ nhân, nam nhân cần không phải những thứ này sao?

Dù Chu Hằng không phải dung tục tầm thường như vậy, mỹ nữ tầm thường cũng không để vào mắt, như vậy Băng Hoàng Nữ thì sao, luận thân phận nàng ngày sau tất thành lão tổ Kết Thai Cảnh, dĩ nhiên là nhân vật đỉnh thế gian, luận dung mạo, cho dù nàng kém Ứng Mộng Phạm cũng là tuyệt sắc xinh đẹp

số một số hai!

Mỹ nữ tuyệt sắc như vậy, có nam nhân nào có thể kháng cự mê hoặc của nàng?

Bởi vậy, Tang Thanh Sơn vừa lên trực tiếp làm rõ, bản thân nói đùa với Băng Hoàng Nữ, kể từ đó Băng Hoàng Nữ dù tính dùng sắc đẹp làm như vũ khí cũng không dùng được

Chu Hằng không khỏi âm thầm cười, hắn coi như là xem náo nhiệt.

Băng Hoàng Nữ tự nhiên cũng là người thông minh, lập tức phát hiện múa mép khua môi cùng Tang Thanh Sơn hoàn toàn không có ý nghĩa, nhưng bị Tang Thanh Sơn nháo như vậy, nàng cũng nghiêm chỉnh làm thân cận cùng Chu Hằng, chỉ lạnh lùng đối với Tang Thanh Sơn: – Chu huynh đã chứng minh thực lực của hắn, khi nào chúng ta xuất phát? .

– Dù sao cũng phải làm chuẩn bị, định ở mười ngày sau, được không? Tang Thanh Sơn nghiêm túc.

Băng Hoàng Nữ gật gật đầu, sau đó nhìn về phía Chu Hằng: – Chu huynh, ngươi cũng không có ý kiến sao? .

– Ừ! Chu Hằng cũng gật gật đầu.

– Như vậy, 10 ngày sau tái kiến! Băng Hoàng Nữ bay vèo đi, giống như một mảnh đám mây vậy bay vút, lại mang đi vô số ánh mắt của nam nhân, một đường đi theo nàng, thẳng đến của thân ảnh nàng biến mất, lúc này mới lưu luyến không rời thu hồi lại.

– Chu huynh, ta cũng phải đi xem Dương Chiêm, mười ngày sau nếu thiếu hắn, chúng ta sẽ khó thành! Tang Thanh Sơn xoay người nói – Tên kia độ lượng cũng khônglớn, nói không chừng giận dỗi, ta phải đi. Chu huynh, chúng ta cũng tái kiến mười ngày sau! .

Hắn vung tay lên, mang theo đám thủ hạ uy vũ khí phách ly khai lôi đài.

Khóe miệng Chu Hằng giật một cái, hắn còn không hỏi Tử Diễm Thiên Long đến tột cùng xảy ra chuyện gì a!

Tang Thanh Sơn nói đây là huyết mạch lực, Dương Chiêm còn nói là hậu duệ dòng dõi quý tộc thượng cổ, hai chữ thượng cổ này hoàn toàn vô nghĩa, hiện tại huyết mạch người nào kế thừa không truy tố đến thời kỳ thượng cổ ?

Mấu chốt là hậu duệ quý tộc!

Nói vậy Tử Diễm Thiên Long tương đối có danh tiếng … Không tồi, vị cường giả tuyệt thế Thần Anh Cảnh Đông Linh Tiên Trì cũng nhận ra được, nói là có chút quan hệ sâu xa với Đông Linh Tiên Trì!

Đông Linh Tiên Trì ở thời kỳ thượng cổ lão tổ Hóa Thần Cảnh, chỉ sợ quan hệ sâu xa này tính từ khi đó. Mà lão tổ Hóa Thần Cảnh kết giao là ai? Ở trong mắt võ giả bậc cao, võ giả cảnh giới thấp ngay cả bị bọn họ nhìn cũng không có cơ hội, càng không nói đến là giao tình !

Tổ tiên Chu gia… đã từng có cường giả tuyệt thế Hóa Thần Cảnh!

Đáng tiếc a, cuối cùng xuống dốc , không ngờ chỉ xưng vương xưng bá trong một cái trấn nhỏ, mấy trăm năm qua ngay cả một võ giả Tụ Linh Cảnh nhỏ cũng không xuất hiện!

Nguyệt có âm tình tròn khuyết, đây cũng là thịnh cực mà suy đi.

Lại không biết vị tổ tiên Chu gia đến tột cùng là một nhân vật tuyệt thế nào, dù sao cũng là chuyện thời kỳ thượng cổ, bằng vào một cái họ làm sao có thể dò ra được?

– Phu quân, chúng ta trở về đi! .

Chúng nữ Hàn Vũ Liên đều dùng ánh mắt lửa nóng nhìn Chu Hằng, Chu Hằng đã hiểu nhiệt tình trong ánh mắt, khiến hắn cũng không khỏi nóng đầu lên, vội vàng mang theo chúng nữ trở về.

Phong Liên Tình, Mai Di Hương tự nhiên thuộc loại mục tiêu bị thanh tràng, hai nàng đơn giản chạy đi ra bên ngoài đi dạo, hai cái yêu tinh này gây chuyện cũng không ngu ngốc, biết đây là Thiên Long Đế triều, không phải Lãng Nguyệt Quốc, cũng không có lão tổ Kết Thai Cảnh ở sau lưng chống các nàng, nhưng cũng không có đạp người ngã ngựa đổ, coi như thu liễm rất nhiều.

Đợi cho Chu Hằng giải quyết chúng nữ, nhàn nhã tọa ở trong sân suy tư về Thần chích, chỉ thấy Phong Liên Tình kinh hoảng chạy tới, hắn không khỏi cười: – Nha đầu hoang dã, lại gây họa gì? .

– Phi phi phi, người ta ngoan như vậy, làm sao có thể gây họa, ngươi cũng không nên vu oan người ta! Phong Liên Tình nhếch cái miệng nhỏ nhắn lên, nhưng lập tức lại sầu mi nhìn chung quanh – Tiểu Chu Tử, người ta lại bị nhìn trộm! .

– Ân, khi nào thì kêu người nọ đến, ta ra một vạn linh thạch, để hắn mang ngươi đi, sau đó ta khẳng định phóng một chuỗi pháo đến chúc mừng! Chu Hằng nằm ở trên tảng đá lớn, hai tay đặt sau ót, hai mắt nhắm lại, nhàn nhã như đã ngủ.

– Người ta cũng chỉ giá trị một vạn linh thạch sao? Phong Liên

Tình ảo não nói, sau đó kéo tay Chu Hằng, nhưng lực của nàng tuy rằng mạnh mẽ, nhưng dù sao so với Chu Hằng kém hai đại cảnh giới, lực không thể kéo Chu Hằng lên lại ngược lại làm nàng ngã xuống Chu Hằng.

Dưới va chạm, nàng nặng nề mà nhào tới trên thân Chu Hằng.

Bất ngờ là, miệng của nàng vừa vặn đánh vào trên môi Chu Hằng, hai người nhất thời hôn cùng nhau.

Lặng ngắt như tờ, chỉ còn lại có hai trái tim đập thông thông thông.

Đừng nhìn nha đầu Phong Liên Tình thật sự hoang dã, nhưng dáng người thật có hứng thú, hai ngọn núi kiêu ngạo mà đè ở ngực Chu Hằng, co dãn kinh người, dưới hương khí sâu kín phiêu đãng, Chu Hằng nổi lên phản ứng, chỉa vào chỗ lõm xuống mềm mại của Phong Liên Tình.

– Tiểu Chu Tử, ngươi ẩn dấu cái gì vậy, nhân gia có điểm khó chịu! Phong Liên Tình thật ra không cảm thấy bị Chu Hằng hôn một chút là sự tình lớn bực nào, nàng ngồi dậy tại trong ngực Chu Hằng, nhưng cái mông nhỏ lại đặt thẳng vào vật cứng kia.

Cô nương hoang dã này không hiểu nam nữ cách biệt chút nào, lại còn lắc lắc mông cẩn thận cảm giác một chút, sau đó dùng ánh mắt tò mò nhìn Chu Hằng, biểu hiện ra tò mò mãnh

liệt.

Chu Hằng sắc mặt cổ quái, có loại ý tưởng không đành lòng đẩy Phong Liên Tình ra, nhưng nha đầu kia vẫn dính lấy hắn, vươn tay cầm lấy cổ áo nàng đẩy sang bên cạnh.

– Quỷ hẹp hòi, làm cho nhân gia nhìn lại! Phong Liên Tình tỏa ánh sáng hai mắt, nàng rất tò mò đối với đồ vật lạ.

Không sợ kẻ trộm thâu, chỉ sợ kẻ trộm nhớ thương a!

Chu Hằng nhăn mặt, cô nương hoang dã này lòng hiếu kỳ mười phần, nếu không thỏa mãn nàng tò mò, về sau không biết sẽ ồn ào thành cái dạng gì! Nhưng tiểu Chu Hằng có thể tùy tiện lấy ra cho người ta nhìn sao?

– Ngươi không phải nói có người luôn luôn nhìn trộm ngươi sao? Đi, ta và ngươi cùng đi ra ngoài đi dạo! Chu Hằng chuyển đề, vì để cho Phong Liên Tình không dây dưa nữa ở tiểu Chu Hằng nữa, hắn tính toán làm phu khuân vác một lần.

Chương 310: Thân thế Phong Liên Tình

– Tốt! Tốt! Phong Liên Tình quả nhiên gật đầu đáp ứng, lực chú ý lập tức bị dời đi.

Chu Hằng kỳ lạ, hắn nguyên tưởng rằng Phong Liên Tình chỉ nói hươu nói vượn, toàn bộ là để cho người chú ý, nhưng hiện tại dường như thật có chuyện này! Kỳ quái, thời điểm cô nương hoang dã này từ Đông Linh Sơn đã nói như vậy, sau cũng đã nói vài hồi, nhưng Chu Hằng cũng không để ở trong lòng một lần, chỉ coi nàng rối rít nhặng xị.

Ai sẽ theo nàng từ Đông Linh Sơn một đường đi tới nơi này?

Muốn nói dung mạo, Mai Di Hương thường xuyên lăn lộn ở chung với nàng khẳng định ở trên, muốn nói tính cách, tính tình nha đầu hoang dã này rước lấy họa tinh như thế cũng có người thích?

Chu Hằng thật muốn nhìn người kia một chút, khẩu vị làm sao nặng như vậy!

Hai người không mang mục đích du đãng ở trên đường, làm như một tên khất cái, Phong Liên Tình tự nhiên phải trung

thực thực hiện sứ mệnh thần thánh, đi không bao lâu liền la hét đã đói bụng, kéo Chu Hằng vào một nhà tửu lâu.

Nha đầu kia thực ra cũng để dành được không ít tiền, nhưng nàng lại hẹp hòi muốn chết, có cơ hội ăn chực cơm tuyệt sẽ không khách khí . Dùng lời của nàng, tiền bây giờ về sau dùng dưỡng lão!

Chu Hằng cũng sợ nàng nói chuyện lúc trước lung tung, đành bị nha đầu kia lường gạt một trận, đợi thỏa mãn nha đầu kia ăn uống, lúc này hai người mới quay lại Thượng Thiên Võ Các.

– Tiểu Chu Tử, bên kia! Thời điểm đi đến một nửa, Phong Liên Tình đột nhiên lôi y phục của hắn kêu lên, còn dùng ngón tay chỉ góc đường phố xa xa.

Chu Hằng đảo ánh mắt qua, chỉ thấy một đạo nhân ảnh rụt trở về vô cùng nhanh, nhẹ nhàng phiêu dật thoáng nhìn, là một lão đầu tử 50, 60 tuổi, dáng người cực kỳ khôi ngô. Như một con gấu hình người.

– Ngươi chờ! Chu Hằng nói với Phong Liên Tình, thân hình lược động. Lập tức đuổi theo.

Hưu, hắn đi tới khúc quanh, chỉ thấy nam nhân khôi ngô đã chạy đến một đầu đường phố khác, hắn vội vàng đuổi theo, nhưng thời điểm vừa muốn quẹo vào, đã thấy quả đấm đánh tới, thật nhanh, vô cùng lớn, cực nặng.

Đây thật sự đánh hắn một cái bất ngờ không kịp đề phòng, thế vọt tới trước căn bản không né được. Chỉ có thể vung quyền đón.

Thình thịch!

Hai nắm tay đánh trúng, Chu Hằng chỉ cảm thấy chính mình phảng phất một cái phù du, lại không biết tự lượng sức mình đi đánh đại thụ, kết quả duy nhất chính là bị va chạm cho vỡ đầu chảy máu!

Hắn oa một chút phun ra một ngụm máu tươi, nhưng ý niệm trong đầu còn không chuyển, cổ đã bị đối phương nắm bắt, làm hắn ngay cả cơ hội trốn vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cũng không có.

Đối thủ này… cũng quá mạnh mẽ đi!

Chu Hằng hoảng sợ nhìn sang đối phương. Chỉ thấy đúng là lão nhân đầu đầy tóc đen lộn xộn, dường như một hùng sư, mà trong thân thể cao lớn cũng đang tản ra khí thế đáng sợ, dường như vua bách thú ngạo thị chúng sinh.

– Hắc hắc hắc! Nam nhân này xách theo cổ Chu Hằng bay dựng lên, hưu hưu hưu. Mấy cái lên xuống sau đã đi tới một

mảnh rừng rậm ngoài thành, hắn nhìn chằm chằm Chu Hằng, liếm liếm đầu lưỡi, dường như nhìn cũng không phải một người mà là một món ngon.

Ánh mắt này… như thế nào cảm giác rất quen thuộc!

– Ngươi, ngươi là phụ thân của Phong Liên Tình! Chu Hằng mạnh kêu lên, ánh mắt của đối phương dẫn dắt cho hắn cực lớn. Hơn nữa nếu như đối phương là lão tử Phong Liên Tình, như vậy nghi hoặc trước có thể nói được .

– Di, đầu óc xú tiểu tử còn linh! Nam nhân kia tiện tay ném Chu Hằng qua một bên – Lão tử tên Hách Liên Đông, là cha nha đầu kia! .

Tên Phong Liên Tình là chính mình đặt , lão tử của nàng không họ Phong rất bình thường, tuy nhiên cái họ Hách Liên này tại sao cổ quái như vậy, hoàn toàn không giống như là nhân tộc, ngược lại như là đám dã nhân!

– Tham Ăn tộc nhân, cũng có thể xem như dị tộc đi!

Chu Hằng đứng lên: – Nếu tiền bối là phụ thân của Phong cô nương, vì sao không xuất hiện? .

Lão gia hỏa này thực lực cường đại thái quá, cho dù có cừu gia gì cũng không cần cố kỵ đi, để làm chi không nhận con gái?

– Phi, Xú tiểu tử ngươi còn không trở thành con rể lão tử, cũng đã lề mề quản việc tư lão tử? Hách Liên Đông trừng mắt nhìn Chu Hằng một cái, tuy rằng tu vi hắn ít nhất là Kết Thai Cảnh, nhưng thái độ làm người lại thô bỉ vô cùng.

Từ điểm đó mà nói, hắn và Phong Liên Tình thật sự giống, không hổ là cha con!

Chu Hằng tối sầm sắc mặt, cưới Phong Liên Tình? Hắn không phải tự tìm tội chịu sao?

– Xú tiểu tử, ngươi có cái biểu tình gì, con gái lão tử là thế gian trân bảo, chẳng lẽ còn không xứng với ngươi? Hách Liên Đông trừng mắt, quả đấm đã vung lên.

Chu Hằng cười cười: – Vãn bối tài sơ học thiển, hơn nữa đã có vợ, thật sự không xứng với lệnh ái! .

Cửa hôn sự này hắn thế nào cũng phải khước từ , thật sự không thể tưởng tượng cưới được một tên ăn tạp kiêm rước lấy họa tinh sẽ làm hậu viện thành cái dạng gì!

– Phi, chỉ cần lão tử không ngại ngươi là được!

Hách Liên Đông gắt một cái, một bộ dáng lưu manh, thật sự không nghĩ ra người như hắn thế nào hình thành Thần chích .

Hắn căn bản không để Chu Hằng cự tuyệt: – Tuy rằng con gái lão tử là trân bảo hi hữu nhất thiên hạ, nhưng xuất thân tiểu tử ngươi cũng không tính quá kém, miễn cưỡng xứng đôi lão tử con gái! .

Nói tới đây, sắc mặt hắn đỏ lên, dường như có chút ngượng ngùng.

Cái tên thô bỉ này cũng đỏ mặt?

Chu Hằng có loại cảm giác bị hoảng sợ, hắn nghĩ nghĩ: – Tại sao tiền bối lại thất lạc với Phong cô nương? .

Hách Liên Đông ngẩng đầu nhìn trời, hừ lạnh một tiếng: – Tự nhiên là lão tặc trời ! Hắn phi vài hớp, lại nói – Lão tử nguyên bản bị cho là đồng thời thức tỉnh với con gái ngoan, nhưng lão tặc trời không ngờ chơi lão tử, để con gái lão tử tỉnh trước mười mấy 20 năm! .

Chu Hằng nghe được có chút ảo ảo, nhưng đột nhiên phản ứng lại: – Thời Gian Nguyên Dịch! Ngươi, các ngươi cũng tới từ thời đại Vạn Cổ Đại Đế! .

– Ngươi rối rít nhặng xị làm cái gì? Hách Liên Đông dùng thập phần ánh mắt khinh bỉ liếc Chu Hằng một cái – Con rể, làm người phải vững vàng , võ giả, phải lục dục không nhúc nhích, thất tình không sinh! .

Một cái tên vừa mới chỉ thiên mắng địa có tư cách gì chỉ trích chính mình?

Chu Hằng thở dài, tuyệt đối tin tưởng Phong Liên Tình đúng là người này sinh ra. Hắn nói: – Tiền bối, các ngươi đến tột cùng tại sao muốn vượt qua nhiều năm như vậy đến hiện nay. Cũng là vì tiên duyên kia sao? .

Hách Liên Đông lắc đầu: – Sai lầm rồi. Không phải chúng ta, là ta! Khi đó nha đầu vừa mới sanh ra được, có thể có cái chủ ý gì, tự nhiên là quyết định của lão tử! .

Đây coi là trả lời gì? Chu Hằng có loại cảm giác phát điên, nếu không phải thực lực kém quá lớn, hắn thật muốn đánh đối phương một trận.

– Cho dù không vì tiên duyên, cũng nhất thiết phải đọ sức đánh một trận! Hách Liên Đông lộ ra một chút vẻ tiêu điều – Khi đó đã xảy ra mấy trận đại chiến dao động toàn bộ Huyền

Càn Tinh. Vô số linh khí thiên địa bị tiêu hao, hoàn cảnh không thích hợp võ giả tu luyện nữa! .

– Trình độ linh khí lúc đó, chỉ có thể để võ giả đạt tới Khai Thiên Cảnh, võ giả Sơn Hà Cảnh trở lên đều gặp phải tuyệt cảnh tu vi lui chuyển, nếu muốn duy trì cảnh giới nhất định phải tiêu hao linh thạch! .

– Tiêu hao như vậy, Huyền Càn Tinh căn bản không chống đỡ nổi! .

– Vì thế, rất nhiều thế lực lớn lựa chọn phong ấn hậu nhân ưu tú với Thời Gian Nguyên Dịch. Đợi thời điểm linh khí thiên địa khôi phục lại ra! .

Chu Hằng dâng lên sóng to gió lớn trong lòng: – Tiền bối biết đại chiến kia đến tột cùng là như thế nào? Có thể ảnh hưởng linh khí tinh cầu, vậy nó sẽ kinh khủng bực nào?

– Tự nhiên là cấp Hóa Thần Cảnh chiến đấu, nghe nói Vạn Cổ Đại Đế đều tự mình tham chiến! Hách Liên Đông lộ ra một chút vẻ hiếu chiến, dường như nên muốn nghịch chuyển thời gian, đi quan khán, thậm chí tham dự đại chiến.

– Tiền bối. Cái gọi là tiên duyên đến tột cùng là cái gì? Chu Hằng không kìm nổi tò mò.

– Lão tử cũng không rõ ràng lắm, tuy nhiên nghe nói năm đó mấy vị Hóa Thần Cảnh Thiên Tôn, Đại Đế chính là vì tiên duyên kia bạo phát đại chiến, kết quả là ai cũng không chiếm được ưu đãi, ngược lại làm cho Huyền Càn Tinh trở nên thiên thương trăm lỗ, thiếu chút nữa hỏng mất! Hách Liên Đông đánh một quyền hư không. Tức giận bừng bừng phấn chấn, phía sau có một đạo Thần chích kim cương trợn mắt hiện lên.

Đây mới thực là Thần chích. Vô cùng ngưng thật, xa xa không phải loại gà mờ Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân, Tang Thanh Sơn có thể sánh bằng.

– Tiền bối, ngươi là Kết Thai Cảnh hay là Thần Anh Cảnh? Chu Hằng có chút bát quái hỏi.

Thình thịch!

Hách Liên Đông lập tức chém ra một quyền, đập Chu Hằng nằm trên đất:

– Lão tử anh dũng vô song, chính là loại con rệp nhỏ Kết Thai Cảnh sao? Nếu không phải ngươi là con rể lão tử, dù ngươi có mười đầu đều bị lão tử đập nát ! .

Tính tình thật nóng nảy!

Chu Hằng khoanh chân ngồi trên mặt đất: – Tiền bối nếu là Thần Anh Cảnh, thiên hạ vô địch, vì sao không muốn gặp lại Phong cô nương? Hắn chỉ hy vọng nha đầu hoang dã kia ôm đùi lão tử nàng, về sau đừng gài bẫy mình làm cơm phiếu nữa.

– Lão tử quả thật thiên hạ vô địch! Hách Liên Đông không khách khí chút nào thu nhận Chu Hằng nịnh bợ, nhưng lập tức lại nói

– Tiên duyên hiện, đến lúc đó không biết có bao nhiêu lão già chạy ra, tuy rằng lão tử không sợ, nhưng cũng không có công phu phân tâm chiếu cố nha đầu kia! .

– Cho nên, lão tử giao phó con gái cho ngươi! .

– Xú tiểu tử, ngươi chiếu cố cho lão tử thật tốt nàng, không thể để cho nàng bị ủy khuất mảy may! Đợi lão tử đại phát thần uy giành lại tiên duyên, tự nhiên có một phần của ngươi, mọi người cùng nhau thăng tiên! .

Chu Hằng đần mặt, cục khoác lác trơ tráo chẳng những không bỏ rơi, ngược lại còn cầm lên Thượng Phương Bảo Kiếm!

– Lão tử kêu ngươi đến chính là vì phân phó ngươi những lời này, ngươi tự giải quyết cho tốt!

Hách Liên Đông vỗ vỗ vai Chu Hằng – Tuy rằng bộ dạng ngươi gầy yếu, nhưng xem ở huyết mạch tử diễm thiên long, lão tử cũng sẽ không ghét bỏ con rể ngươi! .

– Tuy nhiên, nhớ kỹ lời của lão tử, ánh mắt lão tử thủy chung nhìn chằm chằm ngươi, ngàn vạn không nên bạc đãi con gái lão tử! .

– Còn có một điểm, con rể ngươi rất nhân từ nương tay, mấy tên nhìn thấy Mao gia tiểu bối cùng ngươi chiến một trận bị lão tử làm thịt toàn bộ, ngươi tạm thời không cần lo lắng bên Mao gia! .

– Lão tử đi thôi! .

Thân hình hắn bắn ra, hưu, thẳng phá trời cao mà đi, cường giả Thần Anh Cảnh cường đại cỡ nào, thanh âm chưa mất, thân ảnh của hắn đã xuất hiện phía chân trời.

Lại là Tử Diễm Thiên Long!

Con bà nó, nhiều người như vậy đều biết huyết mạch tử diễm thiên long, nhưng hắn làm người thừa kế lại hai mắt sờ soạng, hơn nữa cũng không cho hắn cơ hội hỏi, đây là chuyện gì a!

Còn nữa, trách không được Mao Vũ Hằng đã chết nhiều ngày như vậy nhưng không ai tìm hắn tính toán, nguyên lai đều bị Hách Liên Đông diệt khẩu!

Chu Hằng lắc lắc đầu, cất bước quay về Thượng Thiên Võ Các.

Cũng không biết có phải tác dụng tâm lý hay không, hắn luôn cảm thấy có ánh mắt từ một nơi bí mật gần đó nhìn mình chằm chằm, khiến hắn không được tự nhiên.

Cái lão nhìn trộm cuồng kia!

Chương 311: Huyết mạch của Chu Hằng

Thời điểm Chu Hằng trở lại Võ Các, Phong Liên Tình đã sớm giành một cái bàn, tay trái cầm một cái giò heo, tay phải nắm ba cái chân gà dầu mỡ bóng loáng, đang gặm ăn quên mệt mỏi, không có chút áy náy không đợi Chu Hằng quay về, một mình ăn phải nói là thật khoái khẩu.

Nha đầu hoang dã này thật đúng là không có chút đầu óc mà!

Nhìn bộ dáng không buồn không lo của nàng, Chu Hằng cũng không nghĩ nói cho nàng biết về chuyện Hách Liên Đông, cứ tiếp tục để cho nàng vô tư vô lo như vậy còn tốt hơn: không biết cũng là một loại hạnh phúc.

Hắn trở lại trong buồng, tính toán sắp xếp một chút suy nghĩ, nhưng một chân vừa mới nhảy vào, chỉ cảm thấy sau đầu sinh gió, không biết là thứ gì đang hung hăng đánh tới sau ót của hắn.

Vừa niệm động lực, trong nháy mắt ở sau ót hắn hình thành một cái nắm tay màu vàng, “thịch” một tiếng ngăn chặn đánh lén từ phía sau, mạnh mẽ đánh lui người đánh lén.

Chu Hằng xoay người lại, liền thấy kẻ đánh lén kia hai tay ôm ngực tựa vào trên tường, là một cái đầu lừa, một cái cổ lừa, một đôi chân lừa, một thân con lừa, sau cổ còn lắc lư một cái đuôi lừa…

Phải rồi, đây đúng là một con lừa!

– Con lừa đê tiện! Ta biết chính là ngươi mà! Chu Hằng nghiến răng nói.

– Ha ha ha ha… Nhìn thấy Lư đại gia cao hứng đến như vậy sao? Con lừa đen cười to, uốn éo cái mông vọt tới hướng Chu Hằng: – Tiểu tử! Có phải quá nhớ Lư đại gia nhà ngươi rồi hay không?

“Vù… Ầm!”

Vừa chạy đến gần, con lừa này đột nhiên dùng thế Song Phong Quán Nhĩ đánh tới phía Chu Hằng, mà Chu Hằng cũng không yếu thế chút nào, phi chân đá về phía trong quần con lừa đen, đánh sau mà tới trước, làm cho con lừa đen chỉ có thể buông bỏ công kích, dùng hai chân trước để chống đỡ.

– Chu tiểu tử! Ngươi muốn cho bổn tọa đoạn tử tuyệt tôn ư! Con lừa đen oa oa kêu lên.

Chu Hằng cười ha hả… nói: – Con lừa ngươi này sớm nên thiến đi cho rồi! Rõ ràng là một con súc sinh, lại suốt ngày chỉ suy nghĩ cái gì Thánh nữ của Đông Linh Tiên Trì, ngươi không sợ rối loạn luân thường, bị trời đánh xuống ngũ lôi sao!

– Xì xì xì… Bổn tọa anh dũng cái thế, long tinh hổ mãnh, chính là hoàng trong loài lừa, "rồng trong loài người"! Nữ nhân nào được bổn tọa coi trọng, đó là may mắn của nàng! Con lừa đen đi tới gần Chu Hằng, "xoạt" một tiếng, lại lén tung chân đá tới.

Chu Hằng cũng bay lên tung một cước nghênh đón, "Ầm"… cự lực va chạm, một người một con lừa đều thối lui ba bước: – Con lừa đê tiện! Về sau đổi chiêu đi, đều là chiêu số cũ rích rồi! Chu Hằng cười không ngừng. Con lừa đê tiện này tuy rằng mỗi lần đều có thể làm cho người ta giận đến gần chết, nhưng cũng có thể khiến người ta cười đến bể bụng.

– Bổn tọa chỉ sử dụng một thành lực lượng, bất quá là đang thử thăm dò một chút tu vi của tiểu tử ngươi, nếu là thật, với bổn tọa không làm gì được ngươi sao? Con lừa đen đảo cặp mắt lừa to lớn, nói.

Chu Hằng tâm niệm vừa động, giành nói trước con lừa đen: – Con lừa! Hỏi ngươi chuyện này!

– Cái gì? Con lừa đen có vẻ rất không kiên nhẫn.

– Ngươi có biết huyết mạch tử diễm thiên long không?

Rốt cuộc Chu Hằng tìm được một người có thể hỏi, mà đây còn là một con lừa.

– Vô nghĩa! Bổn tọa sao có thể không biết, đây chính là Thần chích của Vạn Cổ Đại Đế! Con lừa đen bĩu môi, nói.

“Cái gì!”

“Vạn Cổ Đại Đế!”

Chu Hằng ầm ầm chấn động trong lòng: không ngờ Tử Diễm Thiên Long là kế thừa từ Vạn Cổ Đại Đế, như vậy chẳng lẽ hắn là hậu duệ của nhân vật tuyệt thế danh chấn cổ kim kia ư? Đúng rồi, lúc này mới nói xuôi được: Vạn Cổ Đại Đế với Đông Linh Tiên Trì có quan hệ sâu xa dĩ nhiên không có gì kỳ lạ; mà Hách Liên Đông mới để lộ ra đỏ mặt: nếu nói về huyết mạch cao quý, đúng là hắn với cao!

– Xú tiểu tử đột nhiên hỏi cái này để làm chi? Con lừa đen đảo con ngươi một vòng, nó vốn chính là hạng người linh hoạt, lập tức phản ứng lại: – Chu tiểu tử! Hẳn không phải ngươi là hậu đại của Vạn Cổ Đại Đế chứ? A… trách không được bổn tọa

luôn cảm thấy ngọn lửa màu tím của ngươi kia dường như đã từng quen biết, thì ra là thế!

Chu Hằng gật gật đầu, nhưng trong lòng thì lại rơi vào khó hiểu sâu đậm.

Vạn Cổ Đại Đế là nhân vật nào chứ?

Một bàn tay liền trấn áp thiên hạ thượng cổ, thành tựu một vị Đại Đế duy nhất của Huyền Càn Tinh, công tham tạo hóa, gần như nhân tiên! Nhân vật cường đại như vậy, làm sao không sinh được một hai người hậu nhân thiên tư trác tuyệt chứ?

Giống Mao gia, Tang gia thậm chí Ứng gia của Lãng Nguyệt Quốc, nghe nói đều là kế thừa từ niên đại Vạn Cổ Đại Đế kia tới nay. Ngay cả những "tiểu gia tộc" bọn họ này đều có thể sinh sôi nảy nở không thôi, Vạn Cổ Đại Đế nhất mạch làm sao có thể điêu tàn được?

– Tiểu tử! Ngươi cũng đừng dùng loại ánh mắt như chó xù này nhìn bổn tọa, bổn tọa sớm đã bị Huyền Tôn phong ấn ở trong Thời Gian Nguyên Dịch, hoàn toàn không biết thế giới này đã xảy ra chuyện gì! Con lừa đen nói xong, vẻ mặt cũng biến thành nghiêm túc.

Chu Hằng nhớ lại theo như lời Hách Liên Đông: năm đó Vạn Cổ Đại Đế tranh đoạt tiên duyên với mấy cường giả cùng cấp số, làm cho Huyền Càn Tinh linh khí suy kiệt, khiến võ giả

Khai Thiên Cảnh trở lên đều gặp phải nguy hiểm tu vi chuyển lùi, cộng thêm về thuyết tiên duyên, khiến cho vô số thế lực lớn nhao nhao lựa chọn phong ấn nhân vật kiệt xuất của họ, hòng cách thế hệ tiếp tục tranh đoạt!

Hắn nhướng mày, nói: – Con lừa! Ngươi nói Huyền Tôn là ai?

– Huyền Anh Thiên Tôn, thiên kiêu cùng thời với Vạn Cổ Đại Đế! Con lừa đen nói vô cùng tự hào, đầu lừa ngẩng lên thật cao.

– Hắn không có phong ấn cùng ngươi đến bây giờ sao?

Con lừa đen lộ ra vẻ đau thương, nói:

– Hóa Thần Cảnh quá cường đại, Thời Gian Nguyên Dịch không phong ấn được! Nhưng nó lập tức lại nở nụ cười: – Tuy nhiên Huyền Tôn chính là thiên kiêu tuyệt thế, nhất định Huyền Tôn đã sớm lên tới Tiên giới!

Nếu như chưa tận mắt nhìn thấy uy thế của Nạp Lan Yêu Nguyệt chỉ một lóng tay xé trời, nói không chừng Chu Hằng sẽ hoài nghi tồn tại của Tiên giới, nhưng mắt thấy là thật, thế gian nếu đã có tiên, như vậy cường giả Hóa Thần Cảnh bước ra một bước này cũng không phải không có khả năng.

Chu Hằng gật gật đầu, nói: – Có khả năng Vạn Cổ Đại Đế cũng sớm đã rời khỏi Huyền Càn đại lục, ở địa phương khác phá hư không thành tiên rồi! Năm đó Huyền Càn đại lục linh khí khô kiệt, nên muốn tu luyện chỉ có thể trước rời đi tới một tinh cầu khác, mà có khả năng đã lưu lại một chi hậu duệ, lại bởi vậy mà suy thoái.

– Chu tiểu tử! Bị ngươi chen vào một cái như vậy, thiếu chút nữa làm cho bổn tọa quên mất chính sự! Con lừa đen lấy chân vỗ vỗ vai Chu Hằng: – Bổn tọa là tới tìm ngươi cùng phát tài!

Chu Hằng liếc mắt nhìn con lừa đê tiện này một cái, nói: – Thôi đi! Khẳng định là ngươi gặp khúc xương cứng không gặm được, lúc này mới tìm đến ta, nếu không không phải ngươi đã đi phát tài một mình rồi!

Tu vi của con lừa đê tiện này tăng lên cực nhanh, giờ phút này đã đạt tới Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong, mơ hồ như có hình thành Thần chích, cả người nó tràn ra uy áp nhàn nhạt. Nếu nói những ngày qua không có thu được ưu đãi lớn lao mới là lạ, nhưng cũng không thấy nó kêu Chu Hằng cùng đi a!

Con lừa đen không mảy may biết sỉ diện cười hắc hắc không ngừng, nói: – Lần này là khoản lợi lớn, là di tích của Tam Dương Tông thời kỳ viễn cổ, có một bí huyệt nhưng cần phải dùng Vực mới có thể đẩy ra, nếu không bổn tọa cũng sẽ không tiện nghi cho tiểu tử ngươi!

Di tích của Tam Dương Tông?

– Tam Dương cổ địa? Chu Hằng ngẩn người ra. Hắn nghĩ tới trước đây ở trong động phủ Mã Bộ Tiền thu được Lạc Tuyết Chân Kinh cùng một quyển nhật kí, trong nhật ký đó có ghi lại: Mã Bộ Tiền đã đi vào Tam Dương cổ địa, thu được Lạc Tuyết Chân Kinh, còn gặp được một người gọi là thiên nữ tuyệt thế, khiến hắn đạo tâm thất thủ, không thể hình thành Thần chích của mình, phải vĩnh viễn dừng lại ở Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong.

– Đúng! Người bây giờ đúng là gọi như vậy! Tuy nhiên, Chu tiểu tử này! Lư đại gia không có lừa gạt ngươi, tuy rằng Tam Dương cổ địa từng bị rất nhiều người xâm nhập, nhưng chỗ đáng giá nhất vẫn chưa có bị phát hiện. Tuy nhiên gặp phải bổn tọa, cái mũi vừa ngửi liền tìm được! Con lừa đen nói dương dương đắc ý.

– Ta đã ước hẹn với người khác, mấy ngày nữa định đi một chỗ Bí cảnh, nơi đó… Chu Hằng đột nhiên ngẩn ra, Bí cảnh của Tang Thanh Sơn nói hẳn không phải là Tam Dương cổ địa chứ? Bởi vì đối phương cũng nói cần có Vực mới có thể mở ra thông đạo trong đó.

– Bỏ đi! Chu tiểu tử! Trên đời này có rất nhiều người mặt âm dương, mặt ngoài một bộ, sau lưng lại là một bộ khác, chỉ có bổn tọa mới không có lừa ngươi, quản tới người khác làm gì? Con lừa đen liền thi triển lừa dối đại pháp.

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Ngươi là tổ sư gia lừa gạt người này cũng có tư cách nói đến ai khác sao? Hắn dừng một chút, lại nói: – Như vầy đi, chúng ta trước đi tới Bí cảnh của người

kia, nếu không phải Tam Dương cổ địa, vậy thì có nhiều thêm một phiếu!

– Vậy bản tòa tính thân phận gì? Con lừa đen hỏi. Hành trình Bí cảnh thế này, người tham dự càng ít càng tốt, nếu nó muốn trà trộn vào cũng không dễ dàng.

– Ngươi là một con lừa có thân phận gì, đương nhiên là vật cưỡi của ta!

– Gâu… Bổn tọa cắn chết ngươi!

– Con lừa đê tiện! Nhả ra! Nhả ra!

– Xì! Thịt ngươi thúi như vậy, bổn tọa mới không nghĩ cắn đâu!

Con lừa tham tài này tuy rằng không cam lòng không nguyện ý, nhưng vì bảo vật vẫn là quyết định làm vật cưỡi của Chu Hằng một chuyến. Đương nhiên nếu Chu Hằng thật dám cưỡi lên lưng nó, con lừa này khẳng định sẽ phẫn nộ, cắn đến mông Chu Hằng nở hoa.

– Được rồi, mấy ngày tới ngươi cứ đợi ở chỗ này đi!

Chu Hằng sắp xếp cho con lừa đen một gian phòng, dù sao viện này lớn đến thái quá, dù có tới mấy chục người cũng có thể ở lại được.

Mấy ngày sau xuất hành, Chu Hằng không tính toán mang theo chúng nữ cùng đi, đợi ở Võ Các này chẳng những an toàn, hơn nữa còn có thể nhận được cao thủ trong Võ Các chỉ điểm, có chỗ tốt đối với tiến triển về võ đạo của chúng nữ.

Chu Hằng không cần nghe những giảng dạy này, nhưng không có nghĩa là chúng nữ cũng giống vậy. Lão sư trong Võ Các, tuy rằng chưa chắc mỗi người đều là thiên tài võ đạo, nhưng thắng hơn ở kinh nghiệm phong phú, có thể có dẫn dắt rất lớn cho chúng nữ.

Chúng nữ vừa nghĩ tới Chu Hằng lại sắp đi xa, ai nấy đều động tình không thôi, liên tục vài ngày đều là thay phiên ngủ với Chu Hằng, dường như muốn ép hắn khô kiệt tinh lực.

Cuối cùng trước khi lên đường, rốt cuộc Chu Hằng có được nửa ngày nhàn rỗi, ngồi ở bên hồ yên lặng ngắm lá rụng rơi vào trong nước, tạo thành từng vòng sóng gợn: Thiên địa tự nhiên, đều là đại đạo, hết thảy đều có thể là sư phụ.

Hình thành Thần chích là một quá trình cực kỳ phức tạp, liên quan đến các phương diện, là một quá trình thể ngộ không ngừng.

Hai ngày trước tại Võ Các, một vị lão tổ Kết Thai Cảnh tới giảng bài, nói qua ban đầu lão là làm thế nào hình thành Thần chích: Vị lão tổ này vì thế từng ở ba mươi năm trong một cái trấn nhỏ làm người bình thường, rốt cục lĩnh ngộ sinh lão bệnh tử, thế gian vô thường, từ đó về sau hóa phàm thành thần.

Hắn nắm giữ Lăng Thiên Cửu Thức, về phương diện lĩnh ngộ đạo, không có bất cứ vấn đề gì, nhưng hình thành Thần chích thì khác, điều này cần nắm giữ các thứ này nọ, khả năng chỉ là một điểm cực nhỏ… Mà một bước này không biết đã vây khốn biết bao nhiêu thiên kiêu.

Giống như Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân tốc độ tu luyện trước đây là nhanh bực nào, nhưng người nào không phải dừng lại ở cửa ải này ít nhất 5, 6 năm? Tuy rằng Chu Hằng còn cách Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong một đoạn, nhưng hắn cũng không muốn vì thế mà chờ thêm thời gian dài như vậy.

Lần này tĩnh tọa chính là một ngày một đêm, hắn lĩnh ngộ nội tâm viên mãn, lóe lên từng đạo hiểu ra.

Chương 312: Bích Nhãn Thủy Ngưu

Đến ngày ước định, Chu Hằng liền dẫn con lừa đen đi hội hợp với ba người Tang Thanh Sơn, đi tới di tích cổ địa còn chưa biết kia.

Vì ác tâm một chút với con lừa đen, Chu Hằng còn máng trên lưng con lừa đê tiện một bộ yên ngựa, con lừa đen tức giận đến "oa oa" gào to, một đôi mắt lừa lóe ra ánh mắt như sắp giết người. Nhưng tham tài là vết thương trí mạng của con lừa này, vì bảo vật, nó vẫn cố nhịn xuống.

Nhưng Chu Hằng cũng không có làm chuyện quá đáng cưỡi lên lưng con lừa, nếu không tất nhiên con lừa đê tiện này sẽ cắn cái mông của hắn.

Hắn tới trễ nhất, Tang Thanh Sơn, Dương Chiêm cùng Tinh Dạ Vũ đang chờ hắn, nhưng cũng không có lâu lắm, bởi vì Chu Hằng đã tính toán thời gian chính xác, không nhiều hơn một giây, không kém một giây, chẳng qua hắn trở thành người tới cuối cùng, thuần túy là vì ba người kia tới quá sớm mà thôi.

– Hừ! Dương Chiêm xem Chu Hằng không vừa mắt, lập tức nhếch khóe miệng lộ ra một chút hàn ý.

– Chu huynh như thế nào còn mang theo một con lừa đến? Băng Hoàng Nữ thì rất kinh ngạc, hỏi.

– Đây là vật cưỡi của ta, là thượng cổ tạp… dị chủng, có đại năng lực! Chu Hằng không chút nào phí tiền vốn thổi phồng con lừa đê tiện một chút, hắn cười ha hả, nói tiếp: – Ta mang theo vật cưỡi hẳn là không sao chứ?

Tang Thanh Sơn cùng Băng Hoàng Nữ đều gật gật đầu, con lừa đen này tuy rằng nhìn qua thập phần thần tuấn, nhưng súc sinh dù sao chỉ là súc sinh, đâu cần phải để vào mắt. Xem theo khí tức lộ ra từ trên người nó cũng chỉ là Khai Thiên Cảnh, đúng chỉ là một vật cưỡi mà thôi.

Dương Chiêm thì vẫn giữ vẻ mặt như trước, tận lực không thèm nhìn tới Chu Hằng.

Con lừa đen cào cào chân, "phì phì phì" từ trong mũi phun ra mấy luồng hơi trắng. Miệng lưỡi của nó chính là đê tiện nhất thiên hạ, nếu đổi là lúc khác, nó đã sớm chỉ vào mũi ba người Tang Thanh Sơn, lắc lắc cái mông lừa mắng bọn họ từ đầu tới đuôi rồi! Nhưng trước mắt lại là có miệng mà không nói được, đương nhiên nó vô cùng uất nghẹn.

Ba người Tang Thanh Sơn không khỏi liếc mắt nhìn con lừa đen một cái, chỉ cảm thấy con lừa này rất có nhân tính hóa, không ngờ nhích động khóe miệng làm ra hình dáng của cái miệng đang nói, tưởng tượng tỉ mỉ tinh tế, rất giống như đang

nói: “ngu ngốc”.

Bọn họ dù có sức tưởng tượng như thế nào đi nữa cũng không có khả năng nghĩ là một con lừa lại biết lên tiếng nói chuyện, chẳng qua là cảm thấy quái dị một chút, rồi cũng không nghĩ tới phương diện này nữa.

Chu Hằng bay lên đá một cước vào trên thân con lừa đen, miễn cho con lừa miệng lưỡi đê tiện này làm hỏng chuyện!

Con lừa đen há là kẻ chấp nhận thua thiệt, nó lập tức nhảy lên tung vó sau đá đánh trả Chu Hằng. Ba người Tang Thanh Sơn trông thấy một màn này đều có cảm giác đầu óc không đủ dùng.

– Chu huynh! Vật cưỡi của huynh này dường như có chút dã tính chưa thuần! Tang Thanh Sơn cười to nói.

Chu Hằng ấn một chưởng đặt trên thân con lừa đen, bắt đầu mạnh mẽ khởi động, ép tới con lừa đen chỉ có thể toàn lực chống cự lại, không còn lực lượng tung chân liều mạng với hắn. Hắn cũng cười cười, nói: – Tạp chủng thượng cổ, khẳng định có chút táo bạo!

Con lừa đen bi phẫn trợn ngược con mắt lừa, nếu không vì nó thật sự quá tham tài, khẳng định lập tức trở mặt với Chu Hằng: tạp chủng em gái ngươi á!

– Lên đường thôi!

Dương Chiêm lạnh lùng nói.

Tang Thanh Sơn cung tay mời, nói với Băng Hoàng Nữ: – Nếu lên đường, còn phải thỉnh Tinh sư muội lấy ra Nguyên Kim Chu!

Băng Hoàng Nữ vẻ mặt như gió lạnh mùa đông, nhìn Tang Thanh Sơn không đổi sắc chút nào, nhưng phong thái tuyệt mỹ dù lạnh lùng như băng giá của nàng càng lộ ra xinh đẹp, vô cùng kích thích ý muốn chinh phục của nam nhân, chà đạp đóa tuyết liên cao quý này.

Nàng lật tay phải một cái, hiện lên một luồng sáng vàng: Một chiếc thuyền lớn dài mười trượng liền đột ngột hiện lên trong không khí, có khoang thuyền có cánh buồm, không thể dùng thuyền để hình dung.

– Điểm Tinh Tông chế luyện pháp khí không hổ là đệ nhất thiên hạ! Tang Thanh Sơn rất có phong phạm của con lừa đen, tận hết sức lực tâng bốc người, dù sao cũng không cần tiền vốn.

Bốn người một con lừa nhảy lên thuyền lớn. Trên thuyền này có mười mấy phòng, hơn nữa thập phần rộng thoáng. Sau khi mỗi người chọn một gian, Băng Hoàng Nữ liền thúc động Nguyên Kim Chu vọt lên trời cao vạn trượng, xuyên phá gió mạnh bay đi về hướng tây.

– Tang huynh, hiện tại có thể nói mục đích chuyến đi này của chúng ta rồi chứ? Bốn người tụ tập ở trên đầu thuyền, tuy rằng gió mạnh kịch liệt, nhưng bốn phía thân thuyền có một đạo linh quang trận pháp phòng ngự, bên trong đúng là gió êm sóng lặng, dù là một ly trà đầy cũng không tràn ra một giọt.

– Tam Dương cổ địa! Băng Hoàng Nữ lại giành nói trước.

Quả nhiên là vậy!

Chu Hằng liếc nhìn con lừa đen một cái, con lừa đen thì lườm hắn một cái rõ ràng là xem thường, tròng mắt lại đảo láo liên, lòng dạ không chịu yên nhìn xem các ngõ ngách Nguyên Kim Chu, dường như đang suy nghĩ có nên hay không nơi nơi rải ra nước tiểu lừa như chó đánh dấu.

– Thế gian có rất nhiều di tích, cổ địa từ thời kỳ thượng cổ, có một số từ rất nhiều năm trước đã bị khai thác không còn, thậm chí ngay cả nền đều bị người đào lật lên! Tuy nhiên, không gian bên trong Tam Dương cổ địa rất quỷ dị, lần nào cũng đều có phát hiện mới!

Tang Thanh Sơn nói tiếp: – 7 năm trước ta từng đi tới Tam Dương cổ địa, phát hiện một chỗ cửa vào bí mật, nhưng bị cấm chế phong tỏa không thể đến gần, chỉ có thể sử dụng Vực ở cự ly xa thúc động cơ quan để mở ra! Một mình ta không đủ lực lượng, liền thỉnh mời Tinh sư muội cùng Dương huynh đồng hành, nhưng hợp lực ba người chúng ta cũng chỉ có thể hơi hơi nhích động cơ quan kia mà thôi! Hiện tại có Chu huynh, tin chắc vậy là đủ rồi!

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Nguyện ra hết sức lực! Hắn lơ đãng nhìn về phía con lừa đen, dùng ánh mắt ra hiệu, có ý là con lừa đê tiện ngươi quá tham lam mà, ba người Tang Thanh Sơn đều không mở ra được cơ quan, hai người chẳng phải là càng không được sao?

Nói đến trình tự linh lực, Thần chích mạnh, ba người Tang Thanh Sơn không có một ai yếu hơn Chu Hằng!

Con lừa đen thấy vậy liền ngửa mặt lên trời ngáp một cái, lười biếng ghé đầu trên boong thuyền chợp mắt coi như không thấy, phát huy ra hết chữ "đê tiện" của nó.

Trên bầu trời trừ gió mạnh ra, không có vật gì trở ngại, Kim Nguyên thuyền phi hành mười ba ngày sau, Băng Hoàng Nữ điều khiển pháp khí từ từ hạ xuống, bọn họ đã tới phía trên một cái hồ thật lớn.

Vạn dặm sóng nước trùng trùng điệp điệp, gió nhẹ thổi qua

tầng tầng gợn sóng.

– Hạ! Băng Hoàng Nữ nhẹ giọng quát, thu hồi pháp khí. Lập tức thân hình bốn người một con lừa rơi xuống.

Tuy nhiên ba người Tang Thanh Sơn đã bước đầu tạo thành Thần chích, có được năng lực phi hành hư không, nên đều lơ lửng ở giữa không trung, phần con lừa đen bởi vì không muốn để lộ ra thực lực, chỉ đành phải cùng Chu Hằng cùng nhau hạ xuống trên mặt hồ, đạp sóng mà đứng.

– Cửa vào Cổ địa ở dưới đáy hồ! Tang Thanh Sơn nói: – Đi thôi, không nên lãng phí thời gian!

Bốn người cùng đi xuống đáy hồ.

Bọn họ đều là Linh Hải Cảnh, trong cơ thể tạo thành Linh Hải, có thể sinh ra cộng minh với nước ở bên ngoài, ý niệm vừa động, hồ nước liền tự động tách ra hai bên, tạo thành một lối đi.

“Grào…” Hồ này chẳng những phạm vi thật lớn, chiều sâu cũng tới mấy trăm dặm. Bốn người một con lừa đi xuống không bao lâu, trong hồ đã là ánh sáng không chiếu tới, chung quanh một mảnh đen như mực, nhưng đúng lúc này truyền đến một tiếng gầm, chấn động sóng nước bay tung tóe.

– Thật đúng là xui xẻo, lại gặp con Bích Nhãn Thủy Ngưu kia! Tang Thanh Sơn thở dài.

– Lần này chúng ta có bốn người, làm thịt con yêu thú này đi! Băng Hoàng Nữ lạnh lùng nói, trong ánh mắt toát ra sát khí. Nước hồ ở chung quanh cũng ào ào đông lại, hóa thành một cái đà băng to lớn, trồi lên phía mặt hồ.

– Giết! Dương Chiêm gật gật đầu: – Ta cần cái sừng của nó để luyện chế một kiện pháp khí!

– Chu huynh! Bích Nhãn Thủy Ngưu này cũng là yêu thú hình thành Thần chích, lực vô cùng cường đại, sở trường dùng thủy hệ, ở trong nước tác chiến, ít nhất nó có thể gia tăng ba thành chiến lực. Tuy nhiên, chúng ta hợp lực bốn người có thể đánh chết nó, thế nào, đồng loạt ra tay chứ? Tang Thanh Sơn nhìn về phía Chu Hằng: – Yêu thú cấp bậc này toàn thân là bảo, giá trị của nó hẳn không cần ta nhiều lời?

Chu Hằng cười cười, lại lời ít mà ý nhiều nói:

– Giết!

Hắc kiếm của hắn đã thật lâu chưa từng thấy qua máu, gần đây dường như đang hướng về hắn phóng ra khí tức khát máu, khiến hắn bị kích động muốn đại khai sát giới.

“Ầm…” Sóng nước bắt đầu cuồn cuộn, giống như động đất cuốn lên sóng thần, đầu ngọn sóng kia đủ để trong nháy mắt lật úp một chiếc thuyền lớn. Tuy rằng bốn phía đen như mực, nhưng bốn người một con lừa đều là tu vi Linh Hải Cảnh, trong bóng tối thấy vật không thành vấn đề, chỉ thấy một con trâu nước to lớn hiện ra trước mặt bọn họ.

Con trâu nước này ít nhất dài trăm trượng; hình thể to lớn như một ngọn núi nhỏ; toàn thân màu xanh biếc, dường như là dùng Phỉ Thúy điêu khắc thành; trên đầu chỉa ra một cây sừng độc nhất cũng một màu xanh biếc, lại tản ra sáng bóng giống như kim loại.

Đỉnh đầu của nó có vầng sáng tràn ra tạo thành một con trâu nước đồng dạng màu xanh, độ ngưng thật đó còn vượt qua ba người Tang Thanh Sơn, gần bằng với Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân. Hiển nhiên trên con đường hình thành Thần chích nó còn đi xa hơn so với ba người Tang Thanh Sơn.

Ngay lúc nhìn thấy một cái sừng kia, tay phải Chu Hằng không khỏi chấn động một cái, ngón trỏ giật giật, có một loại như Thao Thiết đói khát đòi ăn.

Đó là kim loại!

Hơn nữa còn là kim loại cực kỳ hi hữu, có thể khiến thể chất của Phệ Kim tộc sinh ra bản năng nhu cầu, tới mức tạo thành ảnh hưởng đối với hắn.

“Dương Chiêm… không có phần của ngươi rồi!”

Chu Hằng gào to một tiếng, là người thứ nhất đánh tới. Trong ý niệm vừa động, vô số nắm tay màu vàng đánh tới con Bích Nhãn Thủy Ngưu, mà trong tay phải thì tràn ra một đóa hoa sen tám màu, đồng dạng xoay tròn bay tới.

Trâu nước nổi giận gầm lên một tiếng, miệng Thần chích Huyền Ngưu trên đỉnh đầu kia mở lớn, phun ra một cột nước ào ào cuốn tới.

“Ầm ầm Ầm ầm Ầm ầm Ầm ầm Ầm ầm…”

Tất cả nắm tay màu vàng đều bị đánh tan, liên đới hoa sen tám màu cũng giữa đường đã nổ tung hết sạch, năng lượng khủng bố làm cho hồ nước cuồn cuộn sùng sục.

– Chu huynh! Con yêu trâu này đã sắp thành đạo, một người căn bản không làm gì được nó! Tang Thanh Sơn thân hình bắn vọt ra, cũng gia nhập chiến đoàn. Tay phải hắn dương ra liền nhiều thêm một thanh thiết thương, đâm tới hướng con trâu nước.

Một thương vừa động, vạn ảnh theo sau, thiết thương của hắn còn không có bắn tới, nhưng đã có vô số thương ảnh hiện lên ở

quanh thân con trâu nước, điên cuồng công kích đối với nó.

Thần chích trên đỉnh đầu con trâu nước giống như thiên thần tọa trấn, ung dung há mồm phun ra, lập tức tạo thành sóng nước ngất trời, chẳng những đánh tan hàng vạn hàng ngàn thương ảnh, mà còn có dư lực phát động phản kích lại Tang Thanh Sơn.

Tang Thanh Sơn gào to một tiếng, thiết thương múa ra một mảng thương ảnh, lập tức hóa giải một kích của trâu nước này.

– Băng Phượng Dực! Băng Hoàng Nữ cũng gia nhập chiến đoàn, hai tay bốc lên lập tức nước chảy nhanh chóng đóng băng, hóa thành một con Phượng hoàng băng, công kích tới phía con trâu nước.

– Thiên Hà Lạc! Dương Chiêm không cam lòng yếu thế, trong tay phải cuốn ra một đạo thiên hà đánh xuống hồ nước, nặng như ức vạn cân, ầm ầm giáng xuống mình con trâu nước.

Ở dưới công kích của bốn cao thủ Linh Hải Cảnh, hơn nữa đều là nắm giữ Vực, có ba người đã tạo thành Thần chích hình thức ban đầu… con trâu nước liền hiển lộ ra năng lực cường đại của nó, Thần chích Huyền Ngưu trên đỉnh đầu nó khống chế thủy phòng ngự, tạo thành một màn hộ thuẫn không thể phá vỡ, bản thân nó thì phát động công kích về hướng bốn người, tả xung hữu đột.

– Quái! Thực lực của con yêu trâu này lại có bước tiến bộ lớn như vậy!

Chương 313: Xung đột nhỏ

Con yêu trâu này thực lực cường đại đến khiến người ta phát sầu, Thần chích mạnh vượt hơn xa ba người Tang Thanh Sơn!

Mai Di Hương, Hàn Vũ Liên đều từng nói, cho dù cùng là Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong tạo thành Thần chích, nhưng thực lực còn có thể có thể chênh lệch như giữa trời và đất, quả nhiên như thế!

Hình thành Thần chích là một quá trình, mà nếu như chia quá trình này làm 100 bước, như vậy chênh lệch giữa bước đầu tiên và bước một trăm trong đó tuyệt đối là trời so với đất! Giống như Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân, trâu nước lớn này đều gần như đạt tới 90 bước trở lên, mà ba người Tang Thanh Sơn nhiều lắm chỉ đạt tới 50 bước… mức chênh lệch rất lớn.

Đạt tới Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong, không gian đan điền không mở rộng, như vậy linh lực cũng không có khả năng có tăng trưởng chút nào, nếu không gian đan điền của hai người gần như nhau, như vậy lực lượng cũng không chênh lệch bao nhiêu.

Nhưng cường độ của Thần chích thì khác, chênh lệch chiến lực này mang tới cũng là khác biệt vô cùng to lớn!

Ba người Tang Thanh Sơn đều là thiên kiêu một thế hệ, không gian đan điền rất lớn, về mặt trình tự linh lực cơ bản không có người nào có thể áp chế, nhưng ở phương diện Thần chích thì còn kém nhiều lắm, ba người hợp lực cũng như nhau là bị con trâu nước nghiền ép.

Bốn người liên thủ, vẻn vẹn chỉ có thể duy trì ở thế ngang sức, nên muốn thủ thắng hoàn toàn không có hy vọng!

Trừ phi mọi người đều thi ra hết tuyệt chiêu. Tộc nhân, đệ tử của nhà quyền thế siêu cấp như mấy người Tang Thanh Sơn này, thì sao có thể không có tuyệt chiêu áp đáy hòm? Chỉ là tuyệt chiêu chính là tuyệt chiêu, không đến thời điểm khẩn yếu nhất làm sao có thể xuất ra dùng được?

Bích Nhãn Thủy Ngưu mặc dù là yêu thú cực cao cấp, toàn thân nó là bảo, nhưng so với Tam Dương cổ địa thì còn kém nhiều lắm. Trước mắt tuy rằng bốn người liên thủ, cũng chỉ là để phá mở cơ quan cửa vào kia, thì sao có thể nói là thực sự đồng tâm hiệp lực?

Chiến lực thật của mình đương nhiên phải dành lại đến thời điểm mấu chốt mới bộc phát ra!

Tuyệt chiêu không ra, trận chiến đấu này y nhiên rơi vào tình trạng giằng co, nhìn như đánh nhau vô cùng kịch liệt, nhưng chính là cục diện bên này cũng không thể làm gì được bên kia.

Chu Hằng mắt lóe sáng ác liệt, hắn đối với con trâu nước này nhất định phải được, chẳng những là bởi vì tinh khí sinh mệnh vô cùng hùng hậu trên thân đối phương, mà còn vì cái sừng nhọn trên đỉnh đầu nó, khiến cho thể chất Phệ Kim tộc của hắn sinh ra cảm giác vô cùng đói khát.

Hắn quyết định vận dụng Tử Diễm Thiên Long, một chiêu này dù sao cũng không còn là bí mật, hắn cũng không quan tâm dùng lại ở trước mặt mọi người.

"Vù!" Chân hắn đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, lướt trên ngọn sóng bay về phía con trâu nước.

"Om!" Con trâu nước cũng đằng đằng sát khí, giống như nhân loại mơ ước "linh kiện" trên người nó, nó cũng tràn đầy khát vọng với máu thịt của võ giả nhân loại! Nhất là bốn người này, mỗi người đều tinh khí tràn đầy, có ba người thậm chí đã tạo thành Thần chích!

Nếu như có thể cắn nuốt hết bốn người này, nói không chừng nó sẽ lập tức tiến vào Kết Thai Cảnh, hoàn toàn hình thành Thần chích!

Mắt thấy Chu Hằng đánh úp lại, đương nhiên nó vô cùng

mừng rỡ, coi như là đột phá khẩu, Thần chích Huyền Ngưu trên đỉnh đầu lập tức làm ra dạng rít gào, phóng ra trụ nước mạnh mẽ chọc xuyên qua trong ngực Chu Hằng.

Chu Hằng hai mắt mở lớn, trên đỉnh đầu lập tức bay vút lên một con thiên long màu tím uốn lượn trên cao, không tiếng động phát ra một tràng rít gào.

"Ầm!" Thần chích Huyền Ngưu trên đỉnh đầu trâu nước lập tức bị đánh xơ xác, hóa thành mười mấy mảnh vụn, cố gắng muốn một lần nữa dung hợp lại, nhưng vừa mới chạm vào nhau liền lập tức ầm ầm hỏng mất, hoàn toàn không có khả năng thành hình!

"Vù", Chu Hằng đánh tới. Trong tay đã hiện ra một thanh đoạn kiếm màu đen, chém một nhát về cần cổ của con trâu nước.

Trâu nước vừa giận vừa sợ, vội vàng cúi đầu xuống, dùng sừng va chạm với Chu Hằng.

Sừng của nó chính là dị vật, chẳng những có thể phá các loại phòng ngự, hơn nữa vô kiên bất tồi, là một đại sát khí khác của nó. Chỉ có điều sừng là mọc ở trên đầu, nó lại là tồn tại hình thành Thần chích, cường giả ở tầng thứ này cơ bản không có khả năng đánh giáp lá cà, bởi vậy đã rất ít khi sử dụng sừng.

Hiện tại Chu Hằng đánh tới trên cửa, thật đúng lúc để dị vật

này một lần nữa nở rộ tài năng!

"Ầm!" Chu Hằng đánh xuống quyền trái, va chạm chính diện với sừng bò, trong màn ánh sáng vàng chớp động, toàn bộ đầu trâu lập tức bị đánh lệch qua một bên!

Đồng thời hắc kiếm chém xuống!

Trong mắt trâu của con trâu nước lóe lên vẻ hoảng sợ! Nó như thế nào cũng không nghĩ tới tên tiểu tử nhân loại chỉ mới là Linh Hải nhất trọng thiên này lại có lực lượng lớn như vậy, hơn nữa nắm tay đúng là cứng rắn như thế, ngay cả sừng cứng rắn của nó đều có thể đánh lệch ra!

Linh trí của nó còn xa không thể sánh với nhân loại, nhưng bản năng lại rất nhạy cảm, lập tức nó cảm ứng được hắc kiếm kia đáng sợ, làm cho nó nổi lên một loại hàn ý tử vong.

"Phốc!" Hắc kiếm không chút lưu tình rạch xuống, tuy rằng trâu nước to lớn đến thái quá, hắc kiếm lại chỉ còn nửa khúc, nhưng kiếm khí ngang dọc chừng trăm trượng, hoàn toàn chìm vào trong cổ con Bích Nhãn Thủy Ngưu.

Trong nháy mắt ánh mắt của trâu nước trở nên ảm đạm, rốt cục chậm rãi khép lại, dưới cổ máu tươi phun trào ra, tinh khí sinh mệnh bị hắc kiếm điên cuồng cướp đoạt, trong nháy mắt liền chết đi! Theo sinh mệnh chi hỏa của nó hoàn toàn tắt, thể tích con trâu nước cũng thu nhỏ lại, co rút lại ít nhất gấp mười

mới dừng lại. Tuy rằng vẫn phi thường khổng lồ, nhưng so với trước đó thì nhỏ hơn nhiều.

"Ồ!" Ba người Tang Thanh Sơn đều lộ ra vẻ hoảng sợ không thể che giấu.

Luận về chiến lực, Chu Hằng cũng chưa chắc mạnh hơn bao nhiêu so với bọn họ, thậm chí còn chênh lệch rất lớn. Dù sao Chu Hằng còn chưa có hình thành Thần chích, cho dù ở phương diện cường độ linh lực không yếu hơn bọn họ thì như thế nào chứ?

Thế nhưng Tử Diễm Thiên Long của người này thật sự quá đáng sợ: dưới một tiếng quát có thể làm cho Thần chích của đối thủ quá sợ hãi tiêu tan, cái này người khác còn làm thế nào đánh?

Gia tộc, tông môn sau lưng bọn họ đều là từ thời kỳ thượng cổ tới nay, đều có truyền thuyết về Vạn Cổ Đại Đế. Mà nhìn Chu Hằng, dường như bọn họ thấy được một vị Đại Đế trẻ tuổi, đang hiển lộ ra cao chót vót đáng sợ.

Sinh ra chung một thời đại với nhân vật như vậy, đây là mối bi ai của bất kỳ một thiên kiêu nào, chú định sẽ bị che lấp đến mức ảm đạm không ánh sáng!

Ba người lộ sắc mặt khác nhau: trong ánh mắt Dương Chiêm hiện lên sát ý mờ nhạt; Tang Thanh Sơn thì mặt hiện lên vẻ

tươi cười tán thưởng; Băng Hoàng Nữ thì có nhiều phức tạp, nàng chớp chớp đôi mắt đẹp, dường như đang cân nhắc lợi hại.

Chu Hằng nhắm mắt không nhúc nhích, hắc kiếm đã bị hắn thu vào không gian đan điền, đang có lực lượng cuồn cuộn không dứt từ trong hắc kiếm thả ra ngoài, nhanh chóng tăng lên linh lực tích lũy của hắn. Ở thời điểm đột phá Khai Thiên Cảnh, hắn đã từng thí nghiệm qua phân tâm lưỡng dụng, bởi vậy sớm đã có thể làm được chuyện vừa chiến đấu, vừa luyện hóa lực lượng trong hắc kiếm, hiện nay điều đó thật sự là chút chuyện nhỏ.

– Chu huynh quả nhiên rất cao thâm! Tang Thanh Sơn là người thứ nhất khôi phục bình thường, ôm quyền cười nói với Chu Hằng, ánh mắt nhìn về phía Bích Nhãn Thủy Ngưu kia, hiện lên tia sáng hừng hực.

Yêu thú đã hình thành Thần chích đấy! Nếu như luyện hóa yêu hạch của nó có ưu đãi to lớn đối với gia tốc thành hình Thần chích của họ!

Mà một khi Thần chích thành hình, thì sẽ củng cố vĩnh viễn không lùi, dĩ nhiên cũng không lo bị Tử Diễm Thiên Long của Chu Hằng vừa quát một tiếng đã hoàn toàn tán loạn, không phát huy ra chút tác dụng nào.

– Dựa theo ước định từ trước, ta chỉ lấy cái sừng là được! Dương Chiêm thân hình không nhúc nhích, nhưng trong ý niệm vừa chuyển, dòng nước chuyển động giống như một lưỡi cưa cắt về hướng sừng con trâu nước.

Đây là chỗ tốt của Vực, chỉ cần ở trong phạm vi thần thức bao phủ, dường như sinh thành vô số cái vòi có thể làm theo ý mình.

"Ầm!" Chu Hằng đánh ra một quyền, dòng nước Dương Chiêm vừa cuốn lên lập tức nhao nhao tiêu tán.

– Chu Hằng! Đây là ý gì? Trước ta đã nói rồi, cái sừng bò về phần ta! Dương Chiêm lập tức trợn mắt nhìn, tuy rằng hắn cũng muốn yêu hạch, nhưng hắn tu luyện một loại bí pháp cần đến kim loại cực kỳ trân quý, sừng của con Bích Nhãn Thủy Ngưu này chính là rất thích hợp.

Bởi vậy, hắn mới buông bỏ chuyện tranh đoạt yêu hạch.

Chu Hằng dùng dư quang ánh mắt liếc nhìn hắn một cái, nói: – Điều đó chẳng qua là ngươi tự mình quyết định, khi nào thì ta đồng ý? Rất không may, ta cũng chỉ muốn cái sừng!

– Chu Hằng! Đây là ngươi cố ý đối kháng cùng ta sao? Dương Chiêm ánh mắt như đao, vô cùng phẫn nộ.

Chu Hằng cười ha hả một tràng, nói: – Con yêu trâu này là ta làm thịt, sẽ do ta trước thu lấy chiến lợi phẩm không tính là quá mức chứ?

Lời vừa nói ra, Tang Thanh Sơn cùng Băng Hoàng Nữ đều khẽ gật đầu.

Tuy rằng mỗi người bọn họ đều có tuyệt chiêu, nhưng dùng ra có thể giết chết Bích Nhãn Thủy Ngưu hay không còn là một ẩn số chưa biết. Hơn nữa mặc kệ bọn họ có năng lực xử lý hay không, Chu Hằng chém chết Bích Nhãn Thủy Ngưu chính là sự thật, tuy rằng bọn họ cũng có công kiềm chế, nhưng tuyệt đối không thể không công nhận cống hiến của Chu Hằng là lớn nhất.

Hắn chỉ yêu cầu là người chọn chiến lợi phẩm đầu tiên, hơn nữa cũng không phải là yêu hạch có giá trị lớn nhất, yêu cầu này tuyệt đối không quá mức.

Dương Chiêm hít một hơi thật sâu, nói: – Chu Hằng! Vật ấy với ngươi cũng không có tác dụng, ta sẽ bồi thường cho ngươi 10 vạn linh thạch trung phẩm, ngươi không cần tiếp tục tranh chấp với ta! Nói xong, hắn đi tới bên cạnh Bích Nhãn Thủy Ngưu, tự mình ra tay cắt sừng bò!

Chỉ là hắn vừa mới vươn tay ra liền thấy một cái nắm tay màu vàng đánh tới, rực rỡ giống như sao băng xẹt qua trời cao, lực lượng kinh khủng đánh úp lại, bức hắn không thể không ra tay chống đỡ.

“Ầm!” Sóng nước cuồn cuộn, nếu như ở phía trên hồ quan sát,

thì sẽ nhìn thấy sóng lớn dâng lên tận trời, cuốn lên đầu sóng cao tới trăm trượng.

– Chu Hằng!

Dương Chiêm phát ra tiếng rống to phẫn nộ, trong mắt như sắp phun ra lửa. Khi hắn nghĩ tới, chẳng những hắn tự hạ tư thái cực thấp, thậm chí còn bỏ ra 10 vạn linh thạch trung phẩm xem như bồi thường, có thể nói là mười phần thành ý! Đối phương cũng quá vô lý đi!

Chu Hằng vẻ mặt lạnh lùng, nói: – Dương Chiêm! Chẳng qua là ngươi tự quyết định mà thôi, khi nào thì ta đáp ứng chứ? Một khi đã như vậy, ta ra giá 200 linh thạch mua phụ thân, 200 linh thạch mua tổ phụ, 200 linh thạch mua tằng tổ của ngươi… ngày mai ngươi hãy bảo bọn họ đi tới trông cửa cho ta!

Mặt của Dương Chiêm lập tức lúc thì trắng bệch lúc thì đỏ bừng, hai nắm tay nắm quá chặt, đốt ngón tay phát ra tiếng vang “rốp rốp…”.

Ngay cả Tang Thanh Sơn cùng Băng Hoàng Nữ đều có cảm giác đáng thương thay cho Dương Chiêm, chỉ có con lừa đen ở một bên âm thầm gật đầu, thầm nghĩ: Chu tiểu tử cuối cùng có được vài phần chân truyền của nó. Tuy nhiên lời nói vừa rồi kia nếu là từ trong miệng nó thốt ra, vậy khẳng định là nhắm thẳng vào mẫu thân, tổ mẫu… các thân thuộc nữ tính 18 đời của Dương Chiêm… càng không chịu nổi.

– Chu Hằng! Đây là ngươi tự tìm đường chết!? Dương Chiêm sắc mặt tái xanh, giữa hắn và Chu Hằng vốn là ân oán cá nhân, nhưng Chu Hằng chỉa đầu mâu nhắm thẳng vào tổ tiên ba đời của hắn, đó chính là khiêu khích với toàn bộ Dương gia!

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Không cần lấy Dương gia ra để hù dọa ta! Dù sao ta đánh ngươi, người lớn nhà các ngươi sớm hay muộn sẽ tìm tới ta gây phiền toái, ta cần gì phải khách sáo? Đừng nói những lời nhảm nhí này, có bản lĩnh cứ từ dưới tay của ta cướp đồ vật đi, nếu không thì ngậm miệng của ngươi lại!

Đánh trẻ nhỏ, luôn sẽ dẫn ra người lớn! Hoặc là ngay từ đầu đừng trêu chọc, nhưng Chu Hằng hắn lại là hạng người hạt cát trong mắt không chùi được, thích khoái ý ân cừu! Vậy thì còn có gì phải nhẫn nhịn chứ?

Sắc mặt của Dương Chiêm càng ngày càng đỏ, nhưng cuối cùng hắn cũng nhịn được, không có ra tay.

Chương 314: Tam Dương cổ địa

Con cháu của nhà quyền thế đi ra ngoài phần lớn rất có lòng dạ linh lợi.

Một người lòng dạ càng sâu, như vậy chuyện hắn làm đều nghĩ trước lo sau cũng càng nhiều tình huống, muốn đi cũng tính được tính mất, có đáng để làm hay không? Bình thường có thể lấy được ích lợi lớn nhất, hoặc là làm cho tổn thất nhỏ nhất.

Tuy nhiên, người như vậy xem ra là đặc biệt không có tâm huyết.

Dương Chiêm lúc này chính là như thế!

Đã bị người chỉ thẳng vào mũi mắng chửi, hắn lại lựa chọn ẩn nhẫn, điều này so với người nhu nhược đâu có gì khác nhau?

Dương Chiêm tự nhiên có tính toán của hắn, tuy rằng Tử Diễm Thiên Long của Chu Hằng quả thật cường đại, có thể làm tan rã Thần chích của hắn, nhưng cũng không phải hắn chỉ có một loại thủ đoạn công kích như vậy, trên người hắn còn có vũ khí bí mật.

Nhưng nếu là vũ khí bí mật, thì dĩ nhiên phải ở thời khắc khẩn yếu nhất mới có thể sử dụng. Sừng của Bích Nhãn Thủy Ngưu tuy rằng quý báu, đối với hắn có giúp ích cực lớn, nhưng còn không tới mức buộc hắn lập tức vận dụng nội tình.

Dù sao, lần này hắn tới đây chính là vì bí bảo trong Tam Dương cổ địa, đến lúc đó khó tránh khỏi sẽ có trận chiến tranh giành, hiện tại nếu vì vậy mà lật ra lá bài tẩy của hắn thì không đáng.

Là một kiêu hùng, nhẫn nhịn được nhất thời, đợi ngày sau thời điểm hắn thành tựu nhân vương của một thế hệ, còn sợ không thể đòi lại gấp bội hay sao?

Chu Hằng cắt lấy cái sừng con Bích Nhãn Thủy Ngưu, cuối cùng nhìn lướt về hướng Dương Chiêm, chỉ thấy khóe miệng của người này không nhịn được hơi co giật một chút, hiển nhiên trong nội tâm hắn cũng không bình tĩnh như nhìn thấy ở mặt ngoài.

Tang Thanh Sơn cùng Băng Hoàng Nữ thì không khách sáo chút nào lấy đi yêu hạch của Bích Nhãn Thủy Ngưu, về phần sau này hai người chia nhau như thế nào, Chu Hằng cũng không xen vào.

Mặc dù nói Bích Nhãn Thủy Ngưu toàn thân là bảo, nhưng đối với hạng người cấp bậc như Tang Thanh Sơn này mà nói, cũng chỉ có yêu hạch và cái sừng kia mới đủ tư cách được bọn họ để

vào mắt, những vật khác nhiều lắm cũng chỉ là đổi chút linh thạch.

Những thứ bọn họ không thiếu nhất chính là linh thạch!

Dương Chiêm đương nhiên cũng không xem linh thạch để vào mắt. Hắn nín một bụng uất nghẹn lại càng không tiện lấy "linh kiện" gì khác trên thân Bích Nhãn Thủy Ngưu, nếu không mặt mũi này đúng thật phải vứt xuống cống ngầm.

Chu Hằng nhà ta thì không có lãng phí, Bích Nhãn Thủy Ngưu này vốn chính là hắn đánh chết, liền thu lấy thi thể yêu thú còn sót lại. Thịt yêu thú này chính là vật đại bổ, hơn nữa là cấp bậc Linh Hải Cảnh, dưới tình hình chung ai có mà ăn?

Hắn còn có thân nhân bằng hữu, ái thê mỹ nô, thứ tốt như thế sao có thể ngại nhiều.

Bốn người một con lừa tiếp tục đi tới. Theo "đầu sỏ" Bích Nhãn Thủy Ngưu này bị đánh chém, sau đó tự nhiên không còn yêu thú nào khác đui mù phát động công kích với bọn họ. Gần như nửa giờ sau, rốt cục bọn họ đi tới đáy hồ.

Dưới đáy hồ là phế tích một tòa thành trấn, tuy rằng đã không

còn một tòa nhà nào hoàn chỉnh, nhưng vẫn như cũ có thể thấy được năm xưa nơi này có những dãy nhà to lớn, liên miên bất tuyệt, có thể sánh ngang với một cái thành nhỏ.

– Năm đó Tam Dương Tông cũng là đại tông môn siêu cấp, đáng tiếc, cuối cùng không chống lại được lực lượng của năm tháng, không tránh được một ngày suy tàn! Băng Hoàng Nữ rất cảm thán nói. So với kế thừa của gia tộc nàng, lực ngưng tụ của tông môn này còn kém một chút.

Nàng xuất thân Điểm Tinh Tông, nhìn thấy bộ dáng Tam Dương Tông đổ nát này, tự nhiên sẽ sinh lòng cảm khái.

– Nghe nói Tam Dương Tông ở trước đây thật lâu chỉ là một tông môn nhỏ không có tiếng tăm gì, nhưng nhờ cơ duyên xảo hợp, chiếm được kế thừa cường đại… Từ đó về sau quật khởi trở thành một đại tông. Đáng tiếc, thịnh cực tất suy! Chẳng những nhân tài điêu linh, ngay cả linh thạch mở ra đại trận hộ sơn cũng không có, lại bị một trận động đất hủy diệt tất cả cơ sở! Tang Thanh Sơn cũng tiếp theo cảm thán nói.

– Nói đến động đất, dường như đoạn thời gian gần đây rất không yên ổn, rất nhiều địa phương đều có phát sinh động đất cực kỳ lớn! Băng Hoàng Nữ nhíu mày nói, thần quang trên đỉnh đầu cũng ngưng tụ thành hình thái Phượng hoàng băng vỗ cánh, vô cùng uy thế.

– Đúng thật, có cảm giác như tận thế buông xuống vậy! Tang Thanh Sơn tiếp lời nói.

– Hừ! Còn không mau mau tiến vào cổ tích, có nhiều cảm thán như vậy sao? Dương Chiêm tâm tình không tốt, sa sầm mặt, nói, sau đó chợt đổi giọng: – Còn nữa, loạn thế tạo anh hùng, các ngươi không có nghe nói qua những lời này sao?

– Chính là ở dó! Tang Thanh Sơn chỉ vào một tòa điện đá ở phía trước, cao chừng trăm trượng, vô cùng to lớn, mà trọng yếu hơn là bảo tồn được rất toàn vẹn, gần như không có chỗ nào bị tổn hại.

Bốn người một con lừa đi tới cửa đại điện, cửa điện chiều cao mười trượng, nhưng cửa đá sớm đã biến mất, chỉ có lối vào như hang động tối đen kia mới có thể mơ hồ cho thấy thịnh cảnh năm xưa.

Đạp sóng mà vào, ngôi điện đá này do 12 cây cột đá to lớn chống đỡ, mỗi một cây đều to lớn tới mười mấy người ôm không hết. Dù qua nhiều năm như vậy, lại trường kỳ ngâm ở trong nước, vật liệu đá này trông vẫn óng ánh trắng như ngọc, hiển nhiên chất liệu cực kỳ thượng thừa.

Cuối điện đá này dựng đứng một pho tượng, là một lão nhân chừng sáu mươi, điêu khắc tinh xảo như thật, có uy thế không giận mà oai, dù chỉ là một pho tượng đá đều lộ ra vẻ uy nghiêm lành lạnh, khiến người ta không dám nhìn thẳng vào.

– Tam Dương Thiên Tôn, năm đó cũng là nhân vật đỉnh cao của thiên hạ, đáng tiếc, từ sau khi hắn chết trong trận chiến,

Tam Dương Tông liền bắt đầu đi hướng suy sụp! Tang Thanh Sơn thở dài, hai tay hợp thành chữ thập xoay mình hướng về phía tượng đá chào một cái, nói: – Tam Dương Thiên Tôn, bọn vãn bối thất lễ!

Hai tay hắn đẩy ra, một đạo kình lực cuốn qua, "két két két…" tượng đá kia lập tức vận chuyển, hiện ra một lối đi.

– Đi! Bốn người một con lừa đi vào thông đạo, trên thân áp lực đều là trong nháy mắt nhẹ một chút, thì ra trong thông đạo này đúng là vô cùng khô ráo, một giọt nước cũng không có.

"Bịch, bịch, bịch…", bọn họ cũng không hề cố ý bước nhẹ bước chân, không ngừng vang vọng ở trong thông đạo trống rỗng, môi trường vô cùng tối đen kia đủ để khiến người thường tự dọa mình hoảng sợ.

Thông đạo này cũng không dài, bốn người một con lừa với tốc độ thông thường cũng chỉ dùng năm phút đã đi tới cuối, phía trước rộng mở trong sáng, hiện ra một mảnh rừng rậm xanh um tươi tốt.

– Đây mới đích thật là Tam Dương cổ địa!

Cánh rừng rậm này bị lão tổ Hóa Thần Cảnh dùng thủ đoạn huyền diệu ẩn giấu đi, chỉ có thể thông qua thông đạo Điện đá phía ngoài mới có thể đi vào, nhưng nếu muốn đi ra ngoài, chỉ cần đi thẳng ra ngoài rừng rậm là được.

Thủ đoạn thần diệu như thế, khiến Chu Hằng khâm phục không thôi.

Một đường đi tới không ngừng, bọn họ tiến vào rừng rậm, đi ít nhất ngàn dặm, đi tới phía trước một cái đầm nước.

– Chính là nơi này? Chu Hằng thấy ba người đều ngừng lại, ngay cả con lừa đen đều khẽ gật đầu ra hiệu với mình, hắn không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, thật sự nhìn không ra đầm nước này có chỗ gì khác thường.

– Chu huynh không nên xem thường nước này! Tang Thanh Sơn lộ sắc mặt ngưng trọng nói: – Đây là trọng thủy còn đáng sợ hơn so với nước chìm, mỗi một giọt đều nặng như một ngọn núi, cho dù là Kết Thai Cảnh tiến vào trong đó, cũng có thể trong nháy mắt bị đè ép thành thịt vụn!

– Thông đạo là ở dưới đáy, nhưng muốn xuống phía dưới nhất định phải trước hết rút sạch trọng thủy. Qua quan sát, ta phát hiện trong đầm có một cơ quan, chỉ cần khởi động, trọng thủy này sẽ bị rút hết qua một chỗ khác!

Chu Hằng nhướng mày, nói: – Sao Tang huynh biết trong thông đạo này có bảo vật?

– Tam Dương Tông từng thu được kế thừa của thời kỳ viễn cổ, nhưng vô số năm qua, chưa từng nghe nói có người lấy đi, bởi vậy, ta dám nói chắc phía dưới trọng thủy này, hết tám, chín phần mười có cất giấu nội tình chân chính của Tam Dương Tông! Tang Thanh Sơn nghiêm nghị nói.

– Đúng hay không, cứ mở cơ quan tìm kiếm là biết!

Dương Chiêm có vẻ có chút không kiên nhẫn.

– Mọi người hãy cùng nhau ra tay! Băng Hoàng Nữ nói, rồi dẫn đầu triển khai Vực, đi vào trong trọng thủy. Trước đây nàng và Tang Thanh Sơn, Dương Chiêm từng tới nơi này, biết rõ ràng chỗ cơ quan.

Tang Thanh Sơn, Dương Chiêm cũng lần lượt triển khai Vực, Chu Hằng cũng không do dự, triển khai tư tưởng đi vào trong trọng thủy.

Suy nghĩ vô hình nên có thể tùy tâm triển khai, nhưng trọng thủy này lại giống như một vũng lầy, sinh ra ảnh hưởng rất lớn với suy nghĩ của hắn, vốn có thể đi thẳng tới, hiện tại lại phải xoay trái qua phải, giống như gã say rượu đi lảo đảo nghiêng ngã.

Dưới đáy đầm nước, có một khối mặt bằng lớn chừng một gian phòng, đang nhẹ nhàng lay động. Mà ở trên đó, có một con phượng hoàng băng, một cột nước cùng một con mãng xà

màu đen, đang thúc động mặt xoay.

Đây là Thần chích của ba người Tang Thanh Sơn, tuy rằng khoảng cách hoàn toàn thành hình còn cách một đoạn, nhưng cũng có thể nhìn thấy đại khái. Theo như lời Tang Thanh Sơn, ba người bọn họ hợp lực chỉ có thể miễn cưỡng lay động cơ quan, nhưng không có cách nào thúc động thật sự.

Chu Hằng ý niệm vừa động, lập tức liền xuất hiện một đôi nắm tay màu vàng, công kích nhằm vào mặt xoay.

Hắn cũng không có hình thành Thần chích, đây chỉ là Vực, có thể tùy ý biến ảo. Tuy nhiên sử dụng quyền kình cũng là có đạo lý, bởi vì Tử Diễm Thiên Long mà ra, chỉ sợ Thần chích của mấy người Tang Thanh Sơn sẽ lập tức vỡ nát, vậy còn làm thế nào nữa?

“Ầm Ầm Ầm Ầm Ầm Ầm Ầm…”

Quyền của Chu Hằng càng múa càng nhanh, bốn người hiệp lực, mặt đá này lay động càng ngày càng kịch liệt, rốt cục bắt đầu chậm rãi chuyển động.

“Két két két…” Đổi lại là một địa phương khác, bất kỳ người nào trong bọn họ chỉ cần tùy ý phất tay một cái liền có thể đánh bay cái mặt đá này ra xa mấy trăm trượng, nhưng dưới áp lực của trọng thủy, trọng lượng mặt đá khẳng định nặng hơn một ngọn núi, dù là bốn người Chu Hằng liên thủ đều có vẻ cố

hết sức.

Vận dụng Vực, là tiêu hao thần thức, nói như vậy, các thiên tài tuấn kiệt như Chu Hằng đủ để lực chiến mấy ngày mấy đêm, nhưng mặt đá này thật sự quá mức trầm trọng, trong khoảng thời gian ngắn liền làm cho tâm thần bọn họ hao tổn thật lớn, sắc mặt mỗi người đều trở nên tái nhợt.

Nhưng nếu mặt đá đã bắt đầu chuyển động rồi, chứng tỏ cơ quan đang mở ra, bọn họ sao có thể bỏ dở nửa chừng?

Cắn răng kiên trì!

"Két két két! Rầm rầm rầm!" Mặt đá chuyển động, dẫn động cơ quan mở ra, phát ra tiếng động thật to, mặt đất không ngừng lay động giống như động đất.

Bốn người bọn họ đều có được lực lượng mạnh mẽ kinh khủng, bất kỳ một người nào dùng toàn lực đều đủ để dẫn phát một trận động đất trong phạm vi nhỏ, huống chi là bốn người liên thủ! Vậy mà không ngờ mới chỉ có thể làm cho cơ quan miễn cưỡng mở ra, có thể thấy được mặt đá này đến tột cùng trầm trọng biết bao.

Chỉ có con lừa đen vô cùng nhàn nhã, nằm dài trên mặt đất ngáp ngắn ngáp dài nhàm chán. Nếu không vì không muốn để lộ ra bí mật, khẳng định nó sẽ dựa vào một bên tảng đá, chân trước ôm ngực, một chân sau dở lên, bắt đầu nói mát châm

chọc.

“Ầm ầm…” tiếng chấn động lớn không dứt bên tai, khi đạt tới giới hạn, chỉ thấy ở giữa đầm nước xuất hiện một cái lốc xoáy, sau đó trở nên càng lúc càng lớn, xoay tròn càng lúc càng nhanh, ngay sau đó mực nước bắt đầu hạ xuống.

Sau nửa giờ, cuối cùng nước trong đầm chảy sạch không còn, ở chỗ gần đáy hồ cũng hiện ra một cái cửa động tối đen, không biết đi thông tới đâu.

Chương 315: Cảnh hoa đào

– Cơ quan đã mở, chuyện hợp tác của chúng ta tới đây là xong! Dương Chiêm nói xong liền nhảy xuống đáy đầm, "vù", hắn không chút do dự đi vào cửa động kia, trong nháy mắt thân ảnh hắn biến mất.

– Hà hà! Vậy mỗi người cứ dựa vào cơ duyên đi! Tang Thanh Sơn cung tay nói với Chu Hằng, Băng Hoàng Nữ: – Hai vị, vì tránh tổn thương hòa khí, chúng ta cũng mỗi người tách ra đi!

– Ừm! Băng Hoàng Nữ gật gật đầu, hai người một trước một sau nhảy vào trong đầm nước, "vù, vù", gần như cùng một lúc biến mất không thấy bóng dáng.

Sau khoảnh khắc vắng lặng ngắn ngủi.

– Nghẹn chết bổn tọa mà! Con lừa đen lắc lắc đầu nói, tung ra 4 chân chạy vòng vòng như điên: – Lư đại gia nhịn vài năm không nói gì, đều sắp bị nội thương rồi đây! Chu tiểu tử, nhanh lên lấy ra Cửu Huyền Thí Luyện Tháp đưa cho bổn tọa làm bồi thường!

Con lừa nói lung tung, cũng không quản mình đang nói gì,

chính là nói để mà nói.

Trên mặt Chu Hằng lộ ra nụ cười nhàn nhạt, trong ước định giữa hắn cùng Tang Thanh Sơn trước đó, đúng là sau khi bọn họ mở ra cơ quan thì mỗi người đi một ngả. Tuy nhiên ba người này chạy nhanh như vậy, chỉ sợ còn là vì Tử Diễm Thiên Long của hắn quá bá đạo!

Trước đó vì Bích Nhãn Thủy Ngưu thiếu chút nữa đánh nhau, nếu như gặp được bảo vật giá trị cao hơn khẳng định mọi người sẽ dốc hết toàn lực chiến một trận, tuyệt đối bọn họ không có khả năng e ngại uy lực của Tử Diễm Thiên Long kia nữa.

Thứ nội tình này, nói như vậy có thể không dùng cũng không cần dùng. Lúc này lựa chọn tách riêng mà đi, gặp được bảo vật cũng có thể độc chiếm! Dù sao nếu cùng tranh đoạt, ai cũng không dám nói mình có thể nắm chắc phần thắng.

– Con lừa, chúng ta đi! Chu Hằng gọi con lừa đen.

– #@%#@$! Con lừa đen hãy còn đang uất nghẹn máy miệng chửi rủa ở một bên, nghe vậy liền hất đầu, nói: – Để bổn tọa nói thêm một hồi nữa!

– … Bảo vật sắp bị người đoạt hết rồi kìa!

“Vù!” Con lừa đen lập tức vọt xuống đáy đầm, thanh âm truyền lại đây: – Chu tiểu tử! Ngươi còn ngẩn ra đó làm gì, bảo vật sắp mất hết rồi!.

Con lừa đê tiện này một ngày nào đó hẳn sẽ chết vì tham tài!

Chu Hằng cất bước nhảy xuống đáy đầm, đi vào trong động. Trong động cao tới hơn trượng, hoàn toàn không cần lo lắng sẽ đụng đầu, hơn nữa mặt đất tương đối bằng phẳng, hiển nhiên đã trải qua xử lý tỉ mỉ, mà không phải thiên nhiên hình thành.

– Chu tiểu tử, nhanh lên! Nhanh lên! Con lừa đen hét lớn, nhưng thanh âm đột nhiên ngừng lại, dường như đi vào một thế giới khác.

Chu Hằng tăng nhanh bước chân, chỉ thấy ở phía trước xuất hiện một cánh cửa sáng màu đỏ xoay tròn: đây chính là cửa vào một cái truyền tống trận, con lừa đen hẳn là bị truyền tống đi, cho nên tiếng nói mới đột nhiên dừng lại giữa chừng.

Hắn đề cao cảnh giác, nhảy vào, “vù”, dưới lực lượng dẫn dắt không thể ngăn cản, hắn chỉ cảm thấy trước mắt vừa tối sầm liền sáng lên, đã xuất hiện ở một địa phương xa lạ.

“Ông!” Trong đan điền hắc kiếm đột ngột chấn động, biên độ càng lúc càng lớn, thậm chí trực tiếp hiện ra lơ lửng, không ngừng lay động, chỉ thẳng tới phía trước.

Có bảo vật! Mà còn dẫn tới hắc kiếm chấn động mạnh!

Trước đây khi cảm ứng được Thiên Huyền Linh Tinh, tiên vật trong lòng đất, chẳng qua hắc kiếm cũng chỉ ở trong đan điền chấn động vài cái biểu hiện ý tứ mà thôi, nhưng bây giờ không ngờ lại từ trong không gian đan điền tự mình chạy ra: chứng tỏ bảo vật kia rốt cục quý báu đến mức nào!?

– Chu tiểu tử! Nơi này hẳn phải có Thủy Tinh Đào! Con lừa đen ở một bên kêu lên, cặp mắt lừa to lớn tỏa sáng, trong miệng lại nước miếng chảy ròng ròng.

Lúc này Chu Hằng mới ổn định tâm thần, thu hắc kiếm vào không gian đan điền, chỉ là thần kiếm vẫn như cũ đang kích động, dường như muốn thoát ly thân thể hắn bay đi! Nơi đó đến tột cùng là bảo vật gì, mà lại làm cho hắc kiếm có phản ứng kịch liệt như thế?

Hắn mạnh mẽ áp chế, quan sát một chút hoàn cảnh chung quanh.

Đây là một mảng thế giới màu hồng nhạt, bầu trời là màu hồng nhạt, mặt đất cũng là màu phấn hồng, bởi vì toàn bộ nơi này

chính là một rừng đào hồng nhạt. Chẳng những hoa đào làm đẹp cho từng gốc cây đào, mà còn rơi xuống đất hình thành một thảm hoa thật dày, còn có vô số hoa đào bị gió nhẹ thổi lên không trung, bay múa đầy trời, biến toàn bộ thế giới này trở thành màu đỏ rực rỡ.

– Thủy Tinh Đào là gì? Chu Hằng nhìn về phía con lừa đen, hỏi.

– Đó chính là đồ tốt đấy!

Con lừa đen táp khóe miệng, nước miếng đã chảy thành một con sông, rào rào: – Ăn một trái chẳng những có thể bổ sung tích lũy linh lực, mà còn bổ ích thật lớn đối với thần thức, tăng tốc hình thành Thần chích!

– Nếu bổn tọa ăn vào một quả, nhất định trong vòng nửa năm có thể đột phá Kết Thai Cảnh! Con lừa nhảy tới nhảy lui, hưng phấn không thôi.

Chu Hằng chỉ vào rừng đào dày đặc kia, nói: – Là những thứ này hay sao?

– Không không không! Con lừa đen vội vàng lắc đầu: – Những thứ này đều là cây con, chỉ có một gốc cây mẹ mới có thể kết xuất Thủy Tinh Đào, không biết mấy vạn năm mới có thể thành thục, là thế gian kỳ trân!

Lúc này con lừa đê tiện nghiễm nhiên trở thành nhà sử học, chậm rãi nói, chỉ có điều là nước miếng chảy đầm đìa không ngừng làm cho hình tượng của nó mất sạch.

Chu Hằng cười ha hả một tràng, nói: – Vậy sau khi tìm được cây mẹ, nhổ lên trồng vào bên trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, hàng năm đều được ăn!

Cửu Huyền Thí Luyện Tháp dường như phi thường thích hợp sinh trưởng linh thảo, Cửu Dương Sinh Sinh Thảo chính là chứng cứ rõ ràng. Nếu như cây mẹ Thủy Tinh Đào cũng có thể trồng được, vậy thì người thân của hắn cũng không cần lo lắng vấn đề tu luyện nữa.

– Mau mau Chu tiểu tử! Chúng ta mau tìm, không thể để cho ba tên kia đoạt trước! Con lừa đen cào chân, khuôn mặt lừa đầy vẻ nôn nóng.

Chu Hằng nhảy lên ngọn một cây đào, dõi mắt nhìn ra nơi xa, cau mày nói: – Ngươi có biết cây mẹ ở đâu không?

Con lừa đen đứng dựng lên, nghiêm trang bước đi thong thả vài bước, sau đó thở dài, nói: – Bổn tọa không biết!

Chu Hằng bước nhanh dẫn đầu, nói: – Vậy hãy đi theo ta!

Hắn theo hướng của hắc kiếm chỉ, triển khai thân hình bay vút đi.

Con lừa đen vội vàng đuổi theo, nói: – Chu tiểu tử! Ngươi biết đường ư?

– Không biết!

“Thình”, con lừa đen đụng đầu vào một cây đào, há miệng lừa cắn về phía mông Chu Hằng: – Không biết đường ngươi cũng dám chạy loạn?

– Ha ha… Vậy ngươi cứ tùy tiện, chúng ta có thể mỗi người đi một đường, thế nào? Chu Hằng vận dụng Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình con lừa đê tiện cũng cực kỳ mau lẹ. Nhất định nó phải toàn lực vận dụng Tấn Vân Lưu Quang Bộ mới có thể giữ được khoảng cách.

– Xì xì xì…, muốn bỏ bổn tọa qua một bên để một mình ăn mảnh ư? Xem bổn tọa không cắn chết ngươi! Con lừa đen theo đuổi không bỏ.

Một người một con lừa sau khi trải qua vài lần hợp tác, tuy rằng xem không vừa mắt với nhau, nhưng ở thời điểm đề cập tới đại cục đều biết đối phương sẽ không làm xằng bậy, bởi vậy con lừa đen mắng thì mắng nhưng từ đầu đến giờ luôn đi

theo Chu Hằng, “liếc mắt đưa tình”, chỉ là con lừa đê tiện này thật sự không chịu im miệng.

Con lừa đê tiện dường như muốn phát tiết một chút uất nghẹn mấy ngày trước đó không thể nói chuyện, toàn bộ là nói linh tinh, thật sự rất khó tưởng tượng nó nói lời vô nghĩa trọn ba ngày ba đêm, nhưng vốn không nói trùng lặp một câu nào.

Ba ngày sau, Chu Hằng đột ngột ngừng lại, nhíu mày, nhìn về phía xa xa.

– Chuyện gì vậy, Chu tiểu tử? Con lừa đen nhìn chằm chằm vào mông Chu Hằng, khóe miệng hé mở, có nước miếng chảy ra, dường như thực muốn nhào tới cắn một cái.

– Con lừa! Ánh mắt của ngươi thực không thích hợp! Chu Hằng trước quay đầu nhìn con lừa đen một cái, sau đó nói: – Cây mẹ kia đang không ngừng di chuyển!

Hắn kết luận bảo vật làm cho hắc kiếm chấn động chính là cây mẹ Thủy Tinh Đào, mà hắc kiếm ở trong đan điền chỉ phương hướng luôn luôn không ngừng biến hóa, tính đến lúc này mới vừa di chuyển một vòng tròn.

– Bổn tọa thích nhất ăn phao câu gà! Con lừa đen lè lưỡi. Trên thực tế, nó cũng là yêu thú, có bản năng nhu cầu đối với máu thịt tràn đầy huyết khí của nhân loại, mà Chu Hằng chính là thể chất Phệ Kim tộc, khí huyết còn tràn đầy hơn xa so với

Linh Hải Cảnh bình thường. Dù là ba người Tang Thanh Sơn là tuấn kiệt trẻ tuổi một chân nhảy vào Kết Thai Cảnh này cũng không cách nào đánh đồng cùng hắn, dĩ nhiên khiến con lừa đen nước miếng chảy ròng!

– Con lừa đê tiện! Nếu ngươi không thu lại mắt chó, ta sẽ đánh cho ngươi chỉ có thể bò đi! Chu Hằng cảnh cáo.

Con lừa đen lưu luyến thu hồi ánh mắt, nói: – Linh thảo dị thụ có thể di chuyển cũng không phải là không có, Thủy Tinh Đào trân quý như vậy, cây mẹ biết chạy cũng không kỳ quái!

– Nơi này cũng quá rộng lớn đi! Chu Hằng cảm thán nói. Mặc dù hắn không có thi triển ra toàn lực, nhưng cước trình của cường giả Linh Hải Cảnh là đáng sợ đến bực nào, Linh Hải chính là linh lực sinh sôi không dứt, đủ để duy trì hắn toàn lực đi nhanh cả mấy tháng!

Ba ngày nay, ít nhất hắn và con lừa đen đã đi được mấy trăm vạn dặm xa. Tuy nhiên vì lo lắng bọn họ luôn luôn đổi hướng, nếu tính theo khoảng cách thẳng tắp, như vậy còn xa không đạt được mấy chữ số này.

Nhưng cũng đủ để chứng tỏ nơi này rộng lớn biết nhường nào.

“Mã Bộ Tiền cũng từng đi tới nơi này, chính là ở trong bầu trời này thấy được cái gọi là thiên nữ tuyệt thế, do đó đạo tâm thất thủ, vĩnh viễn dừng lại ở Linh Hải tam trọng thiên đỉnh

phong!” Chu Hằng nhìn bầu trời tự nói trong lòng.

Lúc trước khẳng định Mã Bộ Tiền chưa hình thành thần chích, vậy hắn làm thế nào vào được nơi này? Cùng đi với một đồng đạo hay sao? Điểm ấy nhưng thật ra không có ghi lại trong nhật kí của hắn.

– Chu tiểu tử! Chúng ta tiếp tục chạy đi, chỉ cần tốc độ của cây mẹ không nhanh bằng chúng ta, thì nhất định chúng ta có thể đuổi kịp nó! Nếu tốc độ nhanh hơn chúng ta, thì dù ở ngay trước mặt chúng ta cũng không đuổi kịp! Con lừa đen đứng dựng lên, hai chân chắp sau lưng nói, bộ dạng giống chó bắt chước người.

– … Con lừa ngươi không ngờ có thể nói ra lời nói triết lý phong phú như vậy?

– Xì! Lư đại gia là Thần Lư thượng cổ, ngươi hãy tôn trọng bổn tọa một chút!

Một người một con lừa tiếp tục đi tới, bọn họ đều vận dụng toàn lực, một đường chạy như điên, đi theo cây mẹ không ngừng đổi phương hướng kia. Bởi vì hắc kiếm chỉ có công năng chỉ hướng, cũng không chỉ rõ khoảng cách, ngay cả Chu Hằng cũng không biết tình huống này còn phải kéo dài bao lâu.

Vô tình, lại trôi qua nửa tháng.

Bọn họ thủy chung chạy như điên vòng vòng ở trong rừng đào rộng lớn này, nếu đổi là một người khác khẳng định sẽ sinh ra hoài nghi với phán đoán của Chu Hằng: có phải hắn luôn mù quáng di chuyển hay không? Nhưng con lừa đen lại là vô cùng tín nhiệm Chu Hằng, trong nửa tháng này nó vốn cũng không đề cập một câu tới chuyện này, chỉ có điều là đấu võ mồm với Chu Hằng thì nửa khắc cũng không có dừng lại.

– Chu tiểu tử ngươi khi nào sinh con trai, nếu như căn cốt tuyệt hảo, bổn tọa miễn cưỡng thu nó làm một đồ tôn! Con lừa đen cười quái dị nói, rõ ràng muốn chiếm tiện nghi của Chu Hằng.

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Con lừa! Rốt cuộc là ngươi thích nữ nhân hay là lừa mẹ?

– Bổn tọa… Con lừa đen co giật khóe miệng một cái: – Ồ… ngươi xem trước mặt kìa!

Phía trước có một màn sương mù, không ngừng biến đổi, dường như có một con quái thú ẩn ở trong đó. Tuy nhiên cảnh tượng này mấy ngày qua bọn họ cũng gặp nhiều rồi, trong sương mù màu đỏ nhạt này cũng không có gì, chỉ là một hiện tượng đặc thù ở nơi này mà thôi.

Đây là con lừa đang cố ý đổi đề tài.

Chu Hằng cũng không quan tâm tới vấn đề sinh lý của con lừa đê tiện, thân mình hắn lướt tới trước, xẹt qua chừng trăm trượng, sau đó đột nhiên khẽ "ồ" một tiếng, phía trước xuất hiện một cái hồ nhỏ.

Chương 316: Cây mẹ

Cái hồ này cũng không lớn, kích cỡ cũng chỉ khoảng bốn năm trượng, hồ nước có màu phấn hồng, bên trên nổi cánh hoa thành mảng, nhưng vẫn có thể thấy được cửa ánh sáng xoay chuyển dưới đáy hồ.

– Có lẽ nó chính là cửa đi ra? Chu Hằng đứng lại bên bờ hồ.

Con lừa đen dùng mũi ngửi ngửi, nói: – Hẳn là dấu tích của lão quỷ kia!

– Lão quỷ nào? Tam Dương Thiên Tôn? Chu Hằng hỏi, hắn bỗng nhớ ra con lừa đê tiện này đến từ thời đại Vạn Cổ Đại Đế, khẳng định biết rất nhiều bí ẩn năm đó, hắn lại đi ném quyển sách sử sống này sang một bên không đi hỏi!

– Đương nhiên là lão già mất nết đó! Con lừa đen bĩu môi, đầy vẻ khinh thường. – Lão quỷ này già mất nết, cả ngày mặc váy hoa đào, bộ dạng biến thái ẻo lả!

Chu Hằng trợn mặt cứng lưỡi, đường đường cường giả Hóa Thần Cảnh lại khó coi như thế? Hắn dùng ánh mắt hoài nghi nhìn con lừa đen, hỏi: – Con lừa, có phải ngươi từng bị Tam

Dương Thiên Tôn ngược đãi, lại đi vu khống người đã chết nhiều năm trước!

– Xì, lão già mất nết đó vốn là đồ biến thái, yên lành không làm đàn ông, học nữ nhân bôi son trát phấn, uốn tóc mặc váy, ngươi nói có biến thái hay không chứ? Con lừa đen xì mũi nói.

Chu Hằng thấy nó nói thẳng thắn như vậy, cũng không khỏi sinh ra hoài nghi, vị Tam Dương Thiên Tôn kia thật sự đến cỡ đó hay sao?

– Lão già mất nết kia vốn là nam nhân bảy thước, ít nhất lúc là Thần Anh Cảnh thì còn bình thường, nhưng có thể vì đánh vào Hóa Thần Cảnh tẩu hỏa nhập ma, lại còn nói mình gặp được thiên nữ tuyệt thế, làm hắn cảm thấy đó là kiếp trước của mình, cho nên phải ném bỏ thân nam nhân, làm lại nữ nhân! Con lừa đen nhún vai, ra vẻ như bó tay.

– Cái gì! Chu Hằng lại ngẩn ra, thiên nữ tuyệt thế?

Vốn hắn nghĩ đó là Mã Bộ Tiền ảo tưởng, nhưng ngay cả Tam Dương Thiên Tôn cũng nói hắn thấy được thiên nữ tuyệt thế, vậy thì không giống nữa!

Chẳng lẽ, nơi này thật sự có cái gọi là thiên nữ tuyệt thế?

Không đúng, Tam Dương Thiên Tôn là nhân vật mấy vạn năm trước, Mã Bộ Tiền không có cổ xưa như thế! Hai người làm sao có thể nhìn thấy cùng một thiên nữ tuyệt thế? Trừ khi… là tiên!

Trong nháy mắt, Chu Hằng lại có mấy phần mong chờ, muốn xem thử thiên nữ tuyệt thế này rốt cuộc xinh đẹp cỡ nào, có thể khiến cho một vị cường giả Linh Hải Cảnh mê muội, ngay cả Thần chích cũng không thể hình thành, làm một vị cường giả Hóa Thần Cảnh hoài nghi giới tính của mình, từ bỏ thân nam nhân!

Mị lực như thế làm người ta không thể tưởng tượng!

Thế gian thực sự có mỹ nhân tuyệt sắc như thế?

– Đi, đã có cửa có thể đi ra được, chúng ta có thể yên tâm đi tìm cây mẹ kia! Chu Hằng nhanh chóng hồi thần lại từ trong suy tưởng.

Một người một lừa tiếp tục đi tới.

Vài ngày say, sương mù trong rừng đào ngày càng dày, cuối cùng hoàn toàn che phủ mặt trời, phóng mắt nhìn là một mảnh hồng phấn, ngay cả đưa tay trước mặt cũng không nhìn thấy!

Hơn nữa, chẳng những tầm nhìn không ổn, ngay cả thần thức cũng không thể xuyên thấu qua tầng sương mù này, như một người thường đứng giữa ban đêm không ánh sáng trăng sao, giơ tay không thấy ngón.

Chu Hằng đành phải nắm lấy con lừa đen mà chạy, bằng không con lừa này căn bản không theo kịp hắn được.

May mà sương mù này không hề ảnh hưởng đến hắc kiếm, vẫn có phản ứng dữ dội trong không gian đan điền của hắn, chỉ dẫn phương hướng.

Đối với những người khác, sương mù này là chướng ngại to lớn, làm bọn họ không dám lộn xộn, hoàn toàn giống như người mù, cách làm lý trí nhất là lẳng lặng đợi cho sương mù tan đi.

Nhưng đối với Chu Hằng mà nói, đây lại là tin tức tốt, bởi vì hắc kiếm chỉ hướng sẽ không thay đổi.

Dường như, sau khi sương mù đến mức đỉnh, cây mẹ Thủy Tinh Đào sẽ dừng lại "nghỉ ngơi".

– Chu tiểu tử, sao ngươi lại dùng hai chân đi đường? Con lừa

đen ở một bên thổi gió. – Thân là một con thú cưỡi, không phải là ngươi nên bò sát hay sao?

– Tiện lừa, có tin bây giờ ta ném ngươi ra hay không?

– Ha ha, đùa chút thôi, Chu tiểu tử ngươi thật là không có cảm giác hài hước!

– Đánh một con lừa đê tiện nào đó một trận, cảm giác hài hước của ta sẽ phục hồi, nhìn thấy một con heo cũng sẽ cười ha ha!

– Hắc hắc, trò đùa này tuyệt không buồn cười! Quả nhiên Chu tiểu tử ngươi không có cảm giác hài hước!

– Hả! Chu Hằng đột nhiên dừng lại, chỉ thấy sương mù trên bầu trời biến ảo, quả thật đang ngưng kết thành hình một người.

– Ồ? Con lừa đen cũng phát hiện, cũng phát ra tiếng hô nhỏ.

Sương mù không ngừng biến hóa, ngưng tụ thành hình người ngày càng rõ ràng, nhanh chóng phân biệt ra được đó là một nữ nhân, dáng người lung linh, mỗi một tấc đều có tỷ lệ xinh đẹp kinh người, chỉ là bóng dáng đã khiến người ta sinh ra ý nghĩ vô hạn.

Hình dạng khuôn mặt của nàng cũng chầm chậm trở nên rõ ràng, cuối cùng hình thành một khuôn mặt xinh đẹp hoàn mỹ vô hạn!

Thiên nữ tuyệt thế!

Trong lòng Chu Hằng lập tức trào ra bốn chữ này!

Cho dù đó chỉ là sương mù hồng nhạt hình thành, căn bản không thể chân chính phác họa ra dung nhan nữ nhân kia, nhưng chỉ đường nét đơn giản đã đã xinh đẹp đến kinh hồn hút phách, làm linh hồn của người ta muốn bay mất!

Cuối cùng Chu Hằng hiểu được, vì sao Mã Bộ Tiền cam lòng coi nàng như trời, cả đời không thể hình thành Thần chích của mình, còn một vị Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh lại hoài nghi giới tính của mình, nghĩ rằng đây là kiếp trước của hắn!

Bất kỳ ngôn ngữ nào cũng không thể hình dung được tuyệt mỹ của nàng, chỉ có thể tận mắt mà thấy, lâm vào trong ái mộ sâu sắc!

Chu Hằng vốn tưởng rằng Ứng Mộng Phạm đã là tuyệt sắc nhân gian, hơn nữa còn là sắc đẹp mấy chục năm, thậm chí mấy trăm năm mới sinh ra, thế gian không còn tìm thấy nữ nhân nào có thể so sánh được với nàng!

Nhưng sương mù tạo thành mỹ nữ, chỉ mới là bức phác thảo hồng nhạt, lại vượt xa Ứng Mộng Phạm không biết bao lần!

Ở dưới thiên nữ tuyệt thế diễm lệ, bất cứ mỹ nữ nào cũng chỉ phải lùi về làm nền.

Chu Hằng như mê như say, tinh thần hoảng hốt, như muốn cứ nhìn mãi, thẳng đến tận cùng thời gian.

Trong lòng hắn chấn động mạnh, tâm võ đạo của hắn đâu? Hắn có thể chìm đắm trong mỹ nữ không rút ra được? Hùng tâm tráng chí của hắn đâu? Theo đuổi của hắn đâu?

Ánh mắt bỗng hiện ra hai bóng kiếm màu đen, vụt vụt vụt, hắn chém hết mê loạn, xuất hiện ra vẻ cứng cỏi.

– Con lừa? Chu Hằng gọi.

– Ông bà ông vãi ơi, yêu nữ này quá sức lợi hại, ngay cả bổn tọa cũng thiếu chút không chống đỡ nổi, tim nhỏ đập loạn thình thịch thình thịch này! Con lừa đen liên tục hô to, dùng một chân không ngừng vỗ ngực.

Dù sao lừa đen không phải loài người, ánh mắt thẩm mỹ tuyệt đối không thể coi như loài người, cũng không vì thế mà say mê.

– Cái gọi là truyền thuyết thiên nữ tuyệt thế, lại là sự thật? Chu Hằng nhíu chặt chân mày, chẳng lẽ Tam Dương Thiên Tôn vì điều này mới thành lập truyền tống trận, thiên nữ tuyệt thế này lại có quan hệ gì với cây mẹ Thủy Tinh Đào?

– Đừng nhìn nữ, đi mau, yêu nữ này còn xinh đẹp hơn cả Thánh nữ Đông Linh Tiên Trì, bổn tọa cũng sắp không chịu nổi rồi! Con lừa đen nhắm mắt lại, còn quá đáng hơn dùng hai chân che mặt.

Không biết bao lâu, sương mù lại biến ảo, độ dày cũng không giảm đi, nhưng hình dáng thiên nữ lại nhanh chóng biến mất.

Chu Hằng xách con lừa đen, tiếp tục tiến tới theo hướng hắc kiếm chỉ.

Đi nhanh, đi nhanh, đi nhanh!

Hai ngày sau, cuối cùng sương mù bắt đầu tiêu tán, tốc độ của Chu Hằng lại nhanh hơn, bởi vì rất có khả năng, phương hướng hắc kiếm chỉ tới lại bắt đầu thay đổi.

Hắn phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến đỉnh điểm, chân như ánh sáng xẹt qua, vụt qua bên trên rừng đào.

– Con lừa, ngươi nên giảm béo đi, sao mà nặng như thế! Chu Hằng lắc lắc tay, thiếu chút ném con lừa này ra ngoài.

– Xì, dáng người bổn tọa rất thon thả, chính là lừa trong loài lừa!

– ….. Còn không phải một con lừa đê tiện hay sao?

– Chu tiểu tử, coi chừng bổn tọa trở mặt với ngươi!

– Hắc, hả? Chu Hằng đột nhiên dừng lại, bên trong sương mù hồng nhạt bồng bềnh, đằng trước mơ hồ hiện ra một cây to chọc trời.

Chân chính là cây to chọc trời!

Cây to này cao cỡ nào, Chu Hằng căn bản không thấy được đỉnh, nhưng gốc quả thật như một tòa thành, to đến quá cỡ! Đây quả thật là một gốc cây đào, không có lá, chỉ có hoa đào nở rộ.

Hắc kiếm chỉ tới, chính là gốc cây to này… chỉ xéo tới trước, hẳn là trái nó kết ở trên đỉnh.

– Cây mẹ Thủy Tinh Đào! Con lừa đen lập tức thẳng mắt, nước miếng chảy ào ào.

– Không hay! Chu Hằng hô khẽ, thân hình lướt qua, theo sương mù không ngừng tiêu tan, gốc cây đào to lớn này cũng bắt đầu di chuyển.

– Đuổi theo! Con lừa đen giãy ra, tung bốn chân chạy hết mức.

Chu Hằng cũng đuổi sát theo, vù vù, một người một lừa vội vào leo lên trên thân cây. Lúc này, tốc độ cây đào càng lúc càng nhanh, cuối cùng đạt đến cực hạn. Mặc dù không kinh khủng như Chu Hằng toàn lực thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nhưng võ giả Linh Hải Cảnh bình thường cũng không thể đạt đến.

– …. Con lừa, tạo hình của ngươi đúng là không tệ mà! Chu Hằng nhìn con lừa đen sải bốn chân bám lên thân cây, ưỡn mông lên, rất là khôi hài.

– Gâu, Chu tiểu tử ngươi thèm cắn hả? Tuy rằng con lừa đen hình thành Thần chích, có thể đạp không mà đi ở mức nhất định, nhưng tốc độ cây đào di động cực nhanh, nó đạp hụt một bước là sẽ bị ném ra đằng xa.

Một người một lừa bò lên trên, bò lên khoảng ngàn trượng, lúc này mới vươn ra một nhánh, một nhánh tiếp một nhánh, cuối cùng con lừa đen không cần bám lên thân cây, mà có thể nhảy qua lại giữa các nhánh.

– Ngừng! Chu Hằng đột nhiên giơ tay cản lại, nói: – Có động tĩnh!

– Hả, chỗ này còn có người khác? Là ba tên tiểu quỷ kia? Con lừa đen chắp tay đứng, nó đã giả bộ câm điếc đủ rồi, hiện tại dù có gặp ba người Tang Thanh Sơn cũng sẽ không phải ngậm miệng nữa.

Oong!

Trận gió lốc quét tới, hoa đào tung lên, một con ong vàng to lớn đột nhiên hiện ra, thân thể lớn như con trâu, bốn cánh cực mỏng như giấy, vỗ ra gió thật mạnh.

Yêu thú Linh Hải Cảnh!

Vù, ong vàng này vừa xuất hiện liền lao về phía Chu Hằng, cái kim nhọn dài nhắm thẳng vào ngực Chu Hằng.

Chu Hằng hừ một tiếng, xiết tay phải, đánh ra nắm đấm màu vàng, thẳng lên kim của ong vàng.

Ầm!

Dưới một quyền, chiếc kim màu xám đen của ong vàng bị đánh cong lại, ong vàng đau đến vỗ cánh bay đi, trong mắt toát ra giận dữ vô cùng.

Chu Hằng không khỏi khựng lại, bởi vì một quyền của hắn lại không đánh gãy kim của ong vàng này, quả thật làm hắn bất ngờ.

Một đạo ánh sáng mờ lóe lên, kim của ong vàng lập tức lại thẳng ra như kiếm, lại vỗ cánh lao thẳng vào Chu Hằng, chiếc kim cắt qua không gian, phát ra tiếng kêu sắc bén.

– Chu tiểu tử, không cần nể mặt bổn tọa, đánh đi! Đánh! Con lừa đen ở một bên góp náo nhiệt.

Chu Hằng hừ một tiếng, tay phải rung lên, tế ra hắc kiếm, phát động khí thế Tử Diễm Thiên Long, ong vàng lập tức tan vỡ tâm thần, xẹt, ánh sáng đen lóe lên, đâm vào trong ngực ong vàng.

Chương 317: Thiên nữ tuyệt thế

Chu Hằng chấn động hắc kiếm, mũi kiếm xẹt qua, con ong lớn liền bị xẻ làm hai.

Hắn lấy ra yêu hạch, các bộ phận khác thì một đạp văng xuống cây mẹ. Loại yêu thú này toàn thân là sụn rỗng ruột, thật không tìm ra chỗ nào là thịt, như vậy tự nhiên không có tư cách thu vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

– Có loại ong lớn này, nói rõ là có Thủy Tinh Đào! Con lừa đen hai mắt tỏa sáng, nước miếng ròng ròng.

– Dựa vào cái gì mà nói vậy? Chu Hằng hỏi.

– Chu tiểu tử ngươi nghĩ thử xem, chỗ này căn bản không có thức ăn, ong lớn đó ăn cái gì? Tự nhiên là phấn hoa! Phấn hoa của cây mẹ Thủy Tinh Đào, cây con khác nở ra hoa cũng không cách nào kết quả được! Con lừa đen nói.

Con lừa này phân tích cũng khá là có lý.

Chu Hằng gật đầu, nói: – Con lừa, nếu chỉ có một trái Thủy Tinh Đào, vậy thì phân chia thế nào?

– Tự nhiên là một mình bổn tọa lấy riêng! Con lừa đen không chút xấu hổ nói.

– Hai trái thì sao?

– Bổn tọa khẩu vị lớn, một trái làm sao đủ no, hai trái mới miễn cưỡng nhấm ra chút mùi vị!

– ….. Vô sỉ cũng có thể vô sỉ đến mức hùng hồn thế này, con lừa đê tiện ngươi tuyệt đối là đứng đầu thế gian!

– Quá khen! Quá khen!

Đối mặt với con lừa đê tiện không biết xấu hổ này, Chu Hằng còn không sinh ra nổi tâm tình khinh bỉ, chỉ có thể thầm hạ quyết tâm, nếu như phát hiện Thủy Tinh Đào thì tuyệt đối không khách khí với con lừa đen, phải lập tức cướp ngay!

Bằng không, chỉ có nước bị con lừa đen một hơi nuốt mất.

Bọn họ tiếp tục đi tới trước, vừa không ngừng tìm kiếm Thủy

Tinh Đào, nhưng khắp nơi là hoa đào nở rộ, mùi hương phà vào mặt, nhưng đừng nói Thủy Tinh Đào đã chín, ngay cả đào non cũng không thấy một trái.

Oong! Oong!

Khoảng nửa ngày su, bỗng thấy hai con ong vàng to lớn xuất hiện cùng lúc, không chút do dự liền phát động công kích Chu Hằng cùng con lừa đen.

– Là tiểu tử kia giết đồng bọn của các ngươi, đừng tìm bổn tọa, bổn tọa chỉ nhìn náo nhiệt! Con lừa đen la oai oái, rõ ràng đều là tồn tại Thần chích vừa thành, nhưng lại không hề có phong phạm cao thủ, chỉ biết chạy tán loạn khắp nơi.

Con lừa đê tiện này thật đúng là đồ dở hơi!

Chu Hằng thở dài, ánh mắt nghiêm nghị, phát động Tử Diễm Thiên Long, khí tức sôi trào. Hai con ong lớn đồng thời rùng mình, khí tức liền trở nên hỗn loạn, bỗng đụng ầm vào nhau.

Một kiếm vẽ ra, màu đen chợt lóe, hai con ong lớn nháy mắt là chết.

– Chậc chậc chậc, Tử Diễm Thiên Long quả nhiên mạnh mẽ, khó trách năm đó Vạn Cổ Đại Đế có thể lật tay trấn áp quá

khứ vị lai. Các tộc vạn cổ, ngay cả Huyền Tôn cũng phải cam bái hạ phong! Con lừa đen ở một bên đủng đỉnh nói.

– Ngươi lại thật là nhàn rỗi!

Chu Hằng cười nói. – Nhưng mà, loài ong thường là quần cư, tuy rằng những con ong này lớn một chút, nhưng có lẽ cũng thế! Chúng ta… có thể chọc trúng tổ ong rồi!

Nói là nói vậy, nhưng trên mặt hắn không có chút căng thẳng, ngược lại là tràn đầy mong chờ. Dù sao tinh khí sinh mệnh Linh Hải Cảnh là vật thập toàn đại bổ cho hắn.

– …. Vì lý do an toàn, bổn tọa có nên vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp nghỉ ngơi trước được không? Con lừa đen không biết xấu hổ nói.

– Được, nhưng ngươi đã vào thì sau này đừng mong đi ra nữa! Chu Hằng cười hắc hắc.

– Vậy bổn tọa cứ cố mà đứng một bên cổ vũ cho ngươi vậy! Con lừa đen vội vàng đổi ý.

– Con lừa, có người nào đã nói ngươi rất vô sỉ hay chưa?

– Bổn tọa sáng ngời như trời trăng, làm sao có thể dính dáng với vô sỉ được chứ? Chu tiểu tử, người đừng có mà nói xấu bổn tọa!

– Ta nói lại lần nữa, gặp kẻ vô sỉ nhiều rồi, nhưng đạt đến cấp bậc như ngươi, quả thật là trong vạn không có một cái!

Trong lúc nói, bọn họ lại tiếp tục đi lên trên.

Liên tục hai ngày, một người một lừa vẫn không lên đến đỉnh cây mẹ, nhưng ong lớn lại gặp mấy nhóm nữa, bị Chu Hằng không chút khách khí giết sạch, tích lũy linh lực đã lên thẳng Linh Hải nhất trọng thiên hậu kỳ!

Chu Hằng lại thật mong là cái tổ ong này đủ lớn, như vậy nó còn quý giá hơn cả Thủy Tinh Đào đối với hắn. Hắn hoàn toàn có thể đột phá Kết Thai Cảnh ở trong này, sau đó trở lại Lãng Nguyệt Quốc một kiếm san bằng Ứng gia.

Mà mấy đợt ong lớn liên tục, rốt cuộc bầy ong này bị chọc giận, mấy chục con ong lớn đồng thời xông ra, tiếng ong ong thật to, tạo thành cả một mảng mây đen, phát động công kích dữ dội vào một người một lừa.

Chu Hằng hừ khẽ một tiếng, Tử Diễm Thiên Long quét qua, tất cả ong lớn đều khựng lại!

Chiến đấu cấp bậc Linh Hải Cảnh, dù làm chút sai sót cũng có thể chí mạng, huống chi là khựng lại rõ ràng như vậy. Hắc kiếm xẹt qua, vô tình thu gặt sinh mệnh, đồ đao của tử thần đã giơ cao.

Khí thế uy áp sử dụng lúc quần chiến có hiệu quả đặc biệt rõ ràng, chỉ cần ý thức của đối thủ yếu hơn mình, như vậy Thiên long rống lên liền không đánh tự tan rã, ngay cả linh lực mạnh hơn nữa cũng có ích gì?

Cũng như lưỡi dao sắc bén có thể cắt thịt, nhưng không có tay cầm đẩy đi, chỉ riêng sắc bén thì có thể phát huy được tác dụng gì? Linh lực chính là dao, nhưng ý thức mới là cánh tay điều khiển thật sự!

Một vòng kiếm chém qua, đám ong này chỉ còn lại ba con, nhưng đằng sau đầu đều hình thành Thần chích. Tuy rằng vẫn chưa hoàn toàn bước ra trình tự Linh Hải Cảnh, nhưng ít nhất cũng có tiêu chuẩn ba người Tang Thanh Sơn, cho dù không thể vận dụng Thần chích, chiến lực cũng không đến mức không chịu được một đòn.

Ba con ong lớn đều gầm lên, hoàn toàn bỏ qua con lừa đen, phát động công kích dữ dội vào Chu Hằng.

Tử Diễm Thiên Long của Chu Hằng có tác dụng khắc chế rất mạnh lên Thần chích, nhưng không phải là vạn năng. Chỉ cần ý thức của đối thủ đủ cứng cỏi, như vậy sẽ không còn tác dụng khác, ba con ong lớn này có trình tự thực lực tương đương với Tang Thanh Sơn, chiến lực vô cùng đáng sợ.

Đối thủ rất tốt!

Chu Hằng bùng lên hào khí, hắc kiếm quét qua, hắn kích động sôi máu, Lăng Thiên Cửu Thức đã lâu không dùng cuối cùng cũng được sử dụng đến.

Cả bầu trời nháy mắt thành một mảnh màu đen, như là tất cả trời trăng ngôi sao bỗng nháy mắt biến mất, toàn bộ vũ trụ chỉ còn lại một người, một thanh kiếm, múa lên vô tận giận dữ.

Ngao!

Rồng ngâm phượng hót, đại đạo kêu lên, thiên địa chấn động!

Lăng thiên thức thứ tám!

Tám kiếm hợp lại!

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Kiếm quang vô tận lưu chuyển, khi màu đen tan hết, chỉ thấy ba con ong lớn kia hoàn toàn biến thành mảnh vụn, trong phần xác sót lại không tìm ra được mảnh nào lớn hơn hạt gạo!

Thân mình Chu Hằng lảo đảo, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, cả người toát ra cảm giác suy yếu vô cùng.

Lăng Thiên Cửu Thức này đúng là không phải người dùng mà!

Chỉ là chồng tám thức mà thôi, lại chỉ đánh ra một kiếm, nhưng lại tiêu hao sạch linh lực toàn thân hắn!

Hắn là là Linh Hải Cảnh đó! Hình thành Linh Hải, linh lực sinh sôi không thôi, kéo mãi không hết, lại chỉ chém ra một kiếm liền hao hết sạch!

Còn ác hơn cả Tấn Vân Lưu Quang Bộ nữa!

Hai bộ Pháp kỹ này, chắc đều là tiên thuật!

Hắc kiếm không cần nói là tiên vật, nó truyền thừa Lăng Thiên

Cửu Thức tự nhiên cũng là tiên pháp, uy lực vô cùng! Còn Tấn Vân Lưu Quang Bộ là truyền thừa từ Khổng Ngạo Côn, vị lão huynh này 99% là tiên nhân, truyền thụ bộ pháp tự nhiên cũng không phải phàm kỹ.

Tiên pháp tự nhiên là tiên nhân mới có thể thi triển, hắn miễn cưỡng vận chuyển, kết quả là linh lực nhanh chóng bị hao sạch, mặc kệ là cảnh giới của hắn thế nào, chỉ là tương ứng tăng lên uy lực của tiên pháp mà thôi.

So sánh qua lại, vẫn là Lăng Thiên Cửu Thức ác hơn, hắn là cường giả Linh Hải Cảnh cũng chỉ có thể miễn cưỡng vận chuyển một kiếm!

Nhưng uy lực này thật sự đáng sợ, Chu Hằng tin tưởng, chỉ cần Ứng Thừa Ân không sử dụng pháp khí Thần Anh Cảnh kia, hắn tuyệt đối có thể một kiếm chém giết đối phương!

– Chu tiểu tử, cây kiếm đen của ngươi quả thật là bảo bối! Con lừa đen chảy nước miếng ròng ròng, tham lam nhìn chằm chằm bảo kiếm, như đang cân nhắc có thể thừa lúc Chu Hằng mất sức thế này xuống tay sau lưng hay không. – Đáng tiếc đã gãy, bằng không tuyệt đối là pháp khí đệ nhất thiên hạ!

Chu Hằng cười ha ha, thu hắc kiếm vào không gian đan điền, miễn cho con lừa đê tiện này lại nổi lòng tham.

Hắn bắt đầu luyện hóa tinh hoa sinh mệnh mà hắc kiếm hấp

thu được, chỉ nửa giờ sau, hắn chẳng những phục hồi linh lực, hơn nữa còn thừa thải có được tiến bộ cực lớn – Vừa rồi có mấy chục con ong lớn cấp bậc Linh Hải Cảnh, lại còn ba con đạt tới Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong,chỗ tốt tự nhiên cực lớn.

Chu Hằng tích lũy linh lực vốn đã đạt đến Linh Hải nhất trọng thiên hậu kỳ, sau khi luyện hóa xong toàn bộ những chỗ tốt này, hắn cũng chạm vào vách chắn cảnh giới, có thể đột phá rồi.

Tự nhiên là không cần phải do dự, bắt đầu ngay.

Đối với Chu Hằng mà nói, chỉ cần hoàn thành tích lũy linh lực, đột phá tiểu cảnh giới là chuyện dễ dàng như uống nước. Không gian đan điền nhanh chóng được tiếp tục mở rộng, Linh Hải mở rộng gấp ba, linh khí thiên địa tẩy rửa, củng cố cảnh giới của hắn.

– Chu tiểu tử, ngươi là cái quái thai! Con lừa đen tận mắt nhìn toàn bộ quá trình, không khỏi cảm khái – tuy rằng lúc trước nó cũng đã thấy rồi.

– Như nhau, như nhau! Ngươi cũng là một con lừa quái!

Xử lý xong đợt ong lớn này, một người một lừa liền không còn gặp phải công kích nữa, không khỏi làm Chu Hằng có phần thất vọng, thở dài không thôi.

Cây mẹ dù cao, nhưng cuối cùng vẫn có tận cùng.

Lại qua hai ngày, Chu Hằng cùng con lừa đen cuối cùng đi đến vị trí đỉnh cây.

– Thủy Tinh Đào! Con lừa đen đột nhiên kinh hô, vù, cả người liền xông tới.

Ánh mắt Chu Hằng quét qua, chỉ thấy ở chỗ đỉnh ngọn cây quả nhiên kết thành hai trái đào, giống như thủy tinh, có phần trong suốt, dù cách thật xa vẫn tỏa ra mùi hương thơm mê người. Thật là kỳ lạ, cây mẹ này khổng lồ như vậy, nhưng kết thành trái lại không khác mấy trái đào bình thường, nghĩ thế nào cũng không hiểu được.

Khi ánh mắt Chu Hằng nhìn thấy một đóa hoa đào cực lớn, không khỏi toát ra rung động dữ dội.

Bên trong đóa hoa đào, có một nữ nhân tuyệt sắc đang nằm!

Thiên nữ tuyệt thế!

Khè!

Trong nhất thời Chu Hằng cảm giác như đầu mình bị đánh vào thật mạnh, chỉ còn một mảnh trống rỗng, không còn ý nghĩ gì khác.

Sương mù hồng nhạt hình thành thiên nữ tuyệt thế cũng đã vô cùng tuyệt mỹ, thậm chí làm cho Ứng Mộng Phạm cũng phải u ám tối lại! Một cái ảnh ảo đã như thế, vậy thì người thật có mị lực mạnh đến cỡ nào?

Đẹp đến làm người ta không thở nổi!

Đẹp đến làm người ta điên cuồng!

Thế gian… thật sự có nữ nhân tuyệt sắc như vậy!

Nàng như không có một sợi vải, mái tóc dài đen bóng xõa trên vai ngọc nõn nà như ngà voi, xương quai xanh tinh xảo tỏa ra gợi cảm chí mạng, bộ ngực hơi lồi lên hút lấy người ta, lại bị một mảnh cánh hoa hồng nhạt che đi cảnh xuân còn lại. Sau đó, chỉ còn thấy được đôi chân ngọc thon dài xinh đẹp.

Tuy rằng không nhìn được dáng người cụ thể thế nào, nhưng dung mạo tuyệt mỹ vô song của nàng lại khiến bất kỳ ai cũng phải chìm đắm!

Oong!

Nhưng vào lúc này, hắc kiếm rung động mạnh, tự động trồi ra khỏi không gian đan điền của Chu Hằng, nhắm ngay thiên nữ tuyệt thế, vù một cái bắn tới!

Chương 318: Mảnh vụn hắc kiếm

Chu Hằng kinh hãi, vội vàng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ đuổi theo hắc kiếm, tay phải vung lên chụp lấy chuôi kiếm, muốn ngừng thế tới của hắc kiếm!

Nữ nhân tuyệt sắc như thế, gặp liền yêu quý, nâng niu không kịp, ai lại tổn thương?

Chỉ là thế tới của hắc kiếm còn nhanh hơn cả Tấn Vân Lưu Quang Bộ, Chu Hằng căn bản không đuổi kịp, chỉ có thể trơ mắt nhìn khoảng cách giữa hắn và hắc kiếm càng lớn hơn. Hắn rống lớn, vội dùng thần thức khống chế hắc kiếm, muốn thu hồi nó về không gian đan điền.

Nhưng mà, hắc kiếm ngoảnh mặt làm ngơ mệnh lệnh của hắn, không chút ngừng lại tiếp tục bắn về phía thiên nữ tuyệt thế.

– Không…. Chu Hằng giận dữ gầm lên, không nói rõ là không chịu được một mỹ nhân tuyệt thế máu tươi đương trường, hay là bởi hắc kiếm không nghe theo mệnh lệnh của hắn,làm hắn nổi trận lôi đình.

Vương giả, cần có nắm giữ tuyệt đối!

Hắc kiếm đâm ra, lưỡi gãy cách cổ ngọc trắng muốt của mỹ nữ tuyệt thế không được nửa tấc!

Ầm!

Ngay lúc này, một đạo khí tức kinh khủng quét qua, ầm ầm cuốn tới, con lừa đen đang há to miệng muốn cắn lấy một trái Thủy Tinh Đào gần nhất, nhưng đạo khí tức này quét qua, nó trực tiếp cứng ngắc toàn thân, bịch một cái lăn quay ra cành cây.

Một đạo ánh sáng màu đen trồi lên từ ngực thiên nữ tuyệt thế, thế tới của hắc kiếm nháy mắt ngừng lại!

Khí thế cao quý, bá đạo không cách nào hình dùng, như là sóng thần gầm thét, vượt xa xa trình độ đại chiến của các cường giả Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh ở Tử Vong Sâm Lâm ngày xưa, nó khủng bố tuyệt đối có thể làm cường giả Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh không thở nổi!

Hắc kiếm vẫn không ngừng rung động, chuôi kiếm khẽ lay chuyển, như đứa nhỏ đói quá cầu xin thức ăn.

Chu Hằng và hắc kiếm có thần thức nối liền, có thể dễ dàng cảm ứng được hắc kiếm biểu lộ ra thân cận với thiên nữ tuyệt

thế, thậm chí còn có một tia một chờ.

Sao lại thế này?

Chẳng lẽ hắc kiếm này trước kia thuộc về thiên nữ tuyệt thế?

Chu Hằng không bị khí thế to lớn kia chấn cho ngất đi, là bởi tâm thần của hắn vẫn luôn liên hệ với hắc kiếm, thanh thần kiếm này có thể làm hắn ngăn cản được công kích thần thức bất kỳ cấp bậc nào.

Hắn chú ý hắc kiếm, hiện tại hắn đã hiểu mục đích của hắc kiếm không phải là giết mỹ nữ tuyệt thế, mà đang khao khát gì đó.

Ánh sáng đen ngày càng chói, toàn bộ thiên địa như bóng kiếm màu đen bay múa, không có biên giới!

Thời gian như ngừng trệ vào lúc này!

Oong! Một đạo khí đen càng sâu đậm hơn trồi lên từ ngực thiên nữ tuyệt thế, ánh mắt Chu Hằng chợt ngưng, đó là một mảnh vỡ lưỡi kiếm màu đen.

Không lớn, cũng chỉ dài một tấc mà thôi, toàn thân màu đen, cùng một thể với hắc kiếm.

Hắc kiếm rung động càng nhanh hơn, như đang phát ra những tiếng kêu gọi không âm thanh.

Cạch!

Mảnh vỡ kiếm gãy này lập tức dung hợp làm một với hắc kiếm, màu đen hoa mắt lóe lên, mảnh kiếm vỡ kia không thấy, nhưng đoạn kiếm màu đen lại dài thêm một tấc!

Dung hợp vào nhau!

Vù!

Hắc kiếm lóe lên biến mất, quay về không gian đan điền của Chu Hằng, nhẹ nhàng trôi nổi, khí thế tràn đầy, không còn một chút vội vàng nào!

Thì ra, hắc kiếm vẫn luôn chỉ tới là mảnh vỡ thuộc về nó, căn bản không phải Thủy Tinh Đào!

Khó trách vội vàng như thế!

Bù đắp bản thân, đây là khao khát của mỗi một vật phẩm có linh tính.

Mọi khí tức kinh khủng nháy mắt biến mất, nhưng hào quang đen trên người thiên nữ tuyệt thế lại không tan đi, mà không ngừng xoay tròn quanh nàng. Làm mái tóc đen của nàng bay lên cao, có một loại mỹ cảm không nói rõ được.

Tựa như tiên nữ cửu thiên giáng trận, xinh đẹp đến cực hạn!

Ngay cả ý chí vững vàng Chu Hằng đã củng cố lại, nhưng vừa nhìn vẫn cảm thấy si mê mất hết tâm thần, chỉ muốn ở cả đời cùng nàng!

— Chỉ dựa vào một cái ảo ảnh sương mù đã khiến một vị cường giả Linh Hải Cảnh có tiền đồ rộng lớn chìm đắm, cả đời dừng lại không tiến, càng làm một vị Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh hoài nghi giới tính của mình, đây là tuyệt mỹ cỡ nào?

Huống chi là người thật của nàng!

Chu Hằng cuối cùng là Chu Hằng, chiến lực của hắn có lẽ không phải mạnh nhất thế gian, nhưng nói đến ý chí cứng cỏi, hắn tuyệt đối xếp hàng đỉnh cao. Tâm linh nghiêm lại, hắn liền khôi phục bình thường, trong ánh mắt nhìn về phía thiên nữ tuyệt thế chỉ còn thưởng thức mà không say đắm.

Hào quang đen quét qua, cuống hoa đào dần dần héo rũ, thân thể thiên nữ tuyệt thế từ từ rơi xuống, tựa như trái cây chín muồi muốn rơi khỏi nhánh cây.

Chu Hằng vội tiến lên, giơ tay ra, đón đỡ thiên nữ tuyệt thế.

Hương thơm lan tỏa, mềm mại không xương.

Chu Hằng cảm thấy như đang ôm một món báu vật vô giá, không khỏi càng thêm cẩn thận, nhưng hắn lại liền cười, còn không phải chỉ là một nữ nhân, chỉ là xinh đẹp một chút!

Xinh đẹp này có phần hơi quá rồi!

Hắn cúi đầu liếc qua, uốn nắn lại ý của mình, cô gái này nếu chỉ "đẹp chút", vậy thế gian còn có mỹ nữ hay sao?

Mỹ nhân như vậy… ngàn vạn năm mới xuất hiện một người?

Lông mi thật dài rung lên, mí mắt nhấp nháy, Chu Hằng cảm giác được dòng máu lưu chuyển của cô gái trong lòng bỗng tăng mạnh.

Sắp tỉnh lại rồi!

Trong lòng Chu Hằng tràn đầy tò mò, hắn có rất nhiều thắc mắc.

Nữ nhân này là chủ nhân đời trước của hắc kiếm? Bằng không, sao trong thân thể nàng lại có được một đoạn mảnh vỡ hắc kiếm? Hơn nữa hắc kiếm còn có vẻ thân cận nàng, nàng tuyệt đối không thể bị chủ nhân hắc kiếm đời trước làm bị thương, mà lưu lại một đoạn mảnh vỡ trong người.

Nàng cũng đã ở trong này mấy vạn năm, nhưng làm sao vẫn còn sống?

Tiên nhân?

Chu Hằng có cảm giác da mặt co rút, Vạn Cổ Đại Đế khí phách cỡ nào, kỳ tài ngút trời cỡ nào, nhưng vẫn phải tranh giành cơ hội thành tiên với rất đông Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh! Còn bây giờ tiên nhân lại chạy ra một cái tiếp một cái, ngược lại Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh càng thêm hiếm, cái này là chuyện gì?

Ở trên người thiên nữ tuyệt thế này, Chu Hằng không hề cảm thấy có chút khí tức gì, như là đối phương chỉ là một người bình thường đến không thể bình thường hơn.

Mí mắt run lên, nàng mở đôi mắt ra, trắng đen sáng ngời, đôi mắt như trân châu đen tốt nhất, trong suốt, sáng bóng, không dính một chút bụi trần thế gian.

Nàng vốn đã xinh đẹp đến không cách nào hình dung, sau khi mở mắt ra, càng thêm linh khí , làm mị lực của nàng tăng lên theo cấp số nhân!

Thuần khiết như nước, sáng tỏ như trăng!

Thiên nữ tuyệt thế lẳng lặng nhìn Chu Hằng, một lát sau, giơ hai cánh tay ngọc trắng muốt quấn lên cổ Chu Hằng, di động người, càng chui sâu vào trong lòng Chu Hằng, như muốn đổi tư thế thoải mái hơn mà ngủ tiếp.

– Này này này! Chu Hằng vội vàng ngăn cản, tuy rằng ôm mỹ nữ này là hưởng thụ to lớn, nhưng bây giờ có chuyện càng trọng yếu hơn, trong lòng hắn đang tràn đầy thắc mắc mà!

– Nha? Tuyệt thế mỹ nữ bị đánh thức, khuôn mặt xinh đẹp lộ ra vẻ không vui, bị nàng liếc một cái, Chu Hằng có một loại kích động muốn lấy cái chết tạ tội! Nàng dùng ánh mắt khó

hiểu nhìn Chu Hằng, ánh mắt toát ra vẻ không hiểu.

– Cô là ai? Chu Hằng nghiêm mặt hỏi.

– Nha! Da? Thiên nữ tuyệt thế thốt lên âm từ quái dị, ánh mắt càng thêm khó hiểu.

Chu Hằng muốn nổi điên: – Cô không biết nói?

– Nha nha nha! Thiên nữ tuyệt thế dùng âm từ đơn kêu lên, giống như đứa trẻ con đang ê a tập nói.

Mái tóc của nàng bay nhè nhẹ, trên người cuộn quanh những mảnh cánh hoa đào lớn, bao bọc thân thể mê người tuyệt đẹp nhân gian, eo nhỏ mông cao, ngực cao vụt vừa nhìn là thấy, còn tỏa ra mùi hương hoa đào nhàn nhạt, không biết là mùi hương thân thể nàng, hay là từ cánh hoa.

Chu Hằng đột nhiên có một loại suy đoán toa gan, cô gái này, không phải là gốc cây mẹ Thủy Tinh Đào này thai nghén ra đấy chứ!

Vạn vật có linh, gốc cây mẹ to lớn này hoàn toàn vượt xa cực hạn tưởng tượng của loài người, nếu nói thành tinh thì Chu Hằng tuyệt đối tin tưởng! Một gốc cổ thụ tụ tập linh khí thiên địa, thai nghén ra một sinh linh thì có gì mà kỳ quái?

Ngay cả thứ kỳ quái như con lừa đen cũng sinh ra được, còn có gì mà không thể?

– Cô là ai?

Chu Hằng vừa dùng tay ra dấu, nhưng nói rồi hắn liền cười khổ, hắn cũng không biết ngôn ngữ của người câm điếc mà.

Thiên nữ tuyệt thế giãy khỏi vòng tay của Chu Hằng, chân trần đạp trên cành cây, đột nhiên phát ra tiếng cười hì hì, nàng giơ chân lại đạp, như là chuyện này rất thú vị.

Chu Hằng đặt tay bóp trán, vừa mới làm Ứng Mộng Phạm khôi phục bình thường, lại thêm một cái đứa nhỏ to xác hay sao?

Thiên nữ tuyệt thế toàn thân đều là bí mật, nhưng ngay cả lời cũng không nói được, làm sao mà liên kết được chứ?

– A…

Tiếng hét thảm vang lên, con lừa đen nhảy dựng lên, bốn chân đạp điên cuồng, lập tức đụng đầu vào cành cây, lại bắn nó

ngược trở lại, đặt mông xuống dưới.

– Chu tiểu tử, vừa rồi bổn tọa thấy ác mộng, phát hiện bị ngươi ăn mất Thủy Tinh Đào! Con lừa đen nhìn thấy hai trái Thủy Tinh Đào vẫn còn treo nguyên lành trên đỉnh, lúc này mới thở phào, giơ chân lướt qua tràn như là đang lau mồ hôi.

Sắc mặt Chu Hằng tối sầm. – Ngươi nghĩ rằng ta là ngươi hay sao?

– Hắc hắc hắc! Con lừa đen tự biết đuối lý, vội vàng quay đầu, lại thấy được thiên nữ tuyệt thế kia.

Nó lập tức dựng thẳng hết bộ lông, như đang thấy quỷ, trực tiếp nhảy cao ba trượng, hoảng hốt gào lên: – Nữ nhân này lại là sự thật!

Nó tự nhiên cũng nhận ra cô gái này chính là ảo ảnh sương mù mà bọn họ thấy được lúc nãy, hơn nữa còn là Tam Dương Thiên Tôn thấy được mấy vạn năm trước.

Một người nên sớm chết vô số năm trước vẫn xuất hiện còn sống sờ sờ, sao mà không làm nó hoảng sợ!

Đây không phải là phong ấn trong Thời Gian Nguyên Dịch mà!

– A? Thiên nữ tuyệt thế nhìn thấy con lừa đen, như thấy được món đồ chơi thú vị, lập tức toát ra nụ cười mê người, đạp bước sen đi về phía con lừa.

– Chu tiểu tử, mau tới cứu mạng, bổn tọa bị nàng nhìn vào, sao mà toàn thân không nhúc nhích được! Con lừa đen gào lên.

– Sắc lừa! Thấy mỹ nữ liền nhũn cả chân, con lừa đê tiện này thật là không có cốt khí mà!

– Đây là yêu nữ! Bịch, con lừa đen bốn chân nhũn ra nằm sát xuống cành cây, ngay cả đầu lừa cũng không ngẩng lên được.

Thiên nữ tuyệt thế đi tới cạnh con lừa đen, dùng tay nhỏ lướt qua bộ lông bóng loáng của nó, liền nhanh chóng không có hứng thú, xoay người đi về phía Chu Hằng, vừa ngáp như đang muốn ngủ.

Khi nàng đi ra được một trượng, con lừa đen liền nhảy vụt lên, tràn đầy sợ hãi. – Chu tiểu tử, nàng tuyệt đối là yêu nữ, bổn tọa bị nàng tới gần liền không còn sức đứng được nữa!

– Sắc lừa, đừng kiếm cớ nữa! Chu Hằng khinh thường, sao hắn lại không bị gì chứ?

Con lừa đen tức giận đến kêu oa oa, rống lên: – Không được sỉ nhục lừa phẩm của bổn tọa!

– Cái con lừa đê tiện không có hạn cuối như ngươi, nói đạo đức nhân phẩm với ngươi đúng là đàn gảy tai trâu!

– Gâu, bổn tọa muốn nổi điên rồi! Con lừa đen xông tới Chu Hằng, nhưng vừa đến một trượng gần thiên nữ tuyệt thế, lập tức toàn thân nó mềm nhũn, cắm đầu xuống mặt bên dưới, tiêu chuẩn lăn quay ra đất.

Lần này, Chu Hằng cũng không khỏi kỳ quái.

Chương 319: Tên là Hoặc Thiên

Tuy rằng con lừa đen rất đê tiện, nhưng tuyệt đối là hạng không chịu thua thiệt, nào có lúc dán sát đất với người ta, hơn nữa còn là hai lần? Đương nhiên là bị bắt buộc không khống chế được!

Trên người thiên nữ tuyệt thế khẳng định che giấu bí mật lớn, có thể khiến con lừa đen lăn quay ra đất cũng không kỳ lạ, chỉ là vì sao Chu Hằng lại không bị ảnh hưởng?

Hắc kiếm!

Không sai, trên người hắn có hắc kiếm, mà thiên nữ tuyệt thế này dường như cũng có liên hệ nhất định với hắc kiếm, thế mới làm hắn miễn trừ ảnh hưởng từ năng lực kỳ quái của thiên nữ tuyệt thế?

Con lừa đen tràn đầy khó chịu bò dậy, nhưng không dám đến phạm vi một trượng gần thiên nữ tuyệt thế, đây là khoảng cách an toàn, bằng không nó nhất định sẽ cắm đầu xuống đất, không có sức chống trả.

– Con lừa, hái Thủy Tinh Đào xuống đây! Chu Hằng nói,

nhưng lập tức trầm giọng xuống, nói tiếp: – Nếu ngươi dám nuốt riêng, hắc hắc!

– Tiểu tử thối, dám uy hiếp Lư đại gia nhà ngươi!” Con lừa đen càng thêm khó chịu, nhưng vẫn chạy như điên về phía hai trái Thủy Tinh Đào. “Bổn tọa giống loại tham tài hẹp hòi hay sao?

– Ngươi vốn là thế!

Con lừa đen nghiến răng, chỉ là thiên nữ tuyệt thế ở ngay bên cạnh Chu Hằng, nó không dám đến gần cắn mônghu Hằng, bằng không nó lại cắm đầu xuống đất bị Chu Hằng cười nhạo!

Nó hái xuống hai trái Thủy Tinh Đào, sau khi ném một trái cho Chu Hằng, vội vàng mang theo trái còn lại chạy ra thật xa, ực một cái nuốt xuống.

Con lừa đê tiện này rất là hiện thực, thờ phụng đạo lý thứ tốt nhất định phải nuốt vào bụng mới tính là của mình.

Chu Hằng nhận lấy Thủy Tinh Đào, ánh mắt thì nhìn thiên nữ tuyệt thế ngồi ngẩn người, có cảm giác đau đầu không biết phải làm sao.

– Ta dạy cho cô nói chuyện vậy!

Hắn đột nhiên nói.

– Ta tên Chu Hằng. Tên của ta là Chu Hằng!

– Nha! Nha!

– Chu Hằng!

– Nha!

……..

Sự thật chứng minh, thiên nữ tuyệt thế này tuyệt không phải người ngốc, khi nàng sinh ra hứng thú với lời nói của Chu Hằng, liền bắt đầu học theo, không ngừng hấp thu mọi tri thức như miếng bọt biển.

Tính cách của nàngcũng không ngừng thể hiện ra.

– Chu Chu Chu… Hằng!

– Con… con lừa!

Từ ê a tập nói dần dần đến thuần thục, năng lực học tập của nàng mạnh đến kinh người, chỉ hai ngày sau nàng liền nắm giữ được năng lực trao đổi ngôn ngữ bình thường.

Chu Hằng đã lấy ra quần áo của các nàng Ứng Mộng Phạm trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cho nàng thay, còn những mảnh cánh hoa bao bọc nàng thì bị Chu Hằng thu hồi, nghiên cứu kỹ một phen.

Không rách, không mục, không hỏng!

Mặc kệ Chu Hằng dùng sức thế nào, công kích đánh lên cũng bị hấp thu, tuyệt đối là chí bảo phòng ngự!

Hắn vội vàng để thiên nữ tuyệt thế mặc lại cánh hoa đào, tuy rằng quái dị một chút, nhưng hệ số an toàn có thể tăng lên vô hạn! Mỹ nhân như vậy, bất kỳ ai cũng phai nâng niu như báu vậy, tuyệt đối không thể cho nàng bị một chút tổn thương nào.

Con lừa đen phát hiện ra công hiệu thần kỳ của cánh hoa đào,

lập tức đỏ mắt đi hái hoa khắp nơi, nhưng kết quả không có một cánh hoa nào có công hiệu này. Mấy ngày nay nó vẫn luôn dùng con mắt gian tặc nhìn chằm chằm thiên nữ tuyệt thế, nhưng không dám đi lên lừa gạt, tuyệt đối là bị dọa sợ.

– Chu Hằng, ta gọi là gì? Ba ngày sau, thiên nữ tuyệt thế đã có thể vận dụng ngôn ngữ loài người một cách hoàn mỹ, nàng nhìn Chu Hằng, vẻ mặt đầy mong chờ, xinh đẹp rạng ngời.

Trong lòng Chu Hằng rung động, nói: – Cô có thể tự đặt cho mình một cái!

Thiên nữ tuyệt thế nghiêng đầu, phong tình đó thật là mê chết người. Nàng chìm vào trầm tư, nhưng nàng không cảm giác, trên đỉnh đầu của nàng xuất hiện những đóa hoa đào nở rộ, mỗi lần nở đều như một lần vũ trụ thay đổi, tràn ra khí tức đại đạo không thể hình dung.

Khiến người tỉnh ngộ, lĩnh ngộ sáng tỏ.

– Ta tên… Hoặc Thiên! Nàng đột nhiên nói, ánh mắt sâu xa.

Ầm!

Trong thiên địa đột nhiên xẹt qua một tia chớp, mặt đất rung chuyển, tiếng sấm ầm ầm không ngớt, như đang run rẩy, lại

như muốn giáng xuống thiên phạt.

Dị tượng này đến quá đột nhiên, nếu nói không có liên quan tới nàng, đánh chết Chu Hằng cũng không tin!

Hoặc Thiên?

Yêu cơ tuyệt sắc có thể mê hoặc cả thiên địa!

Chu Hằng mỉm cười, hỏi: – Vậy họ là gì?

– Ta đến từ trong hư vô, không cha không mẹ, chính là Hoặc Thiên! Nàng nghiêm mặt nói, ánh mắt hiện lên dị tượng mặt trời sinh ra mặt trăng tan biến, vũ trụ biến ảo, dẫn tới tiếng sấm thiên địa truyền vang không ngừng.

Rốt cuộc nàng là tồn tại như thế nào!

Chu Hằng tràn đầy tò mò, nếu nói nàng là là tiên nhân, nhưng rõ ràng không có một chút lực lượng. Điều này, chính nàng đã xác nhận, trước đó không mặc cánh hoa đào, không cẩn thận té một cái, kết quả đầu gối đập vào thân cây, trực tiếp trầy da.

…. Dù là người mới bắt đầu tu luyện cũng không tới cỡ này

chứ!

Nhưng nói nàng đơn thuần là người phàm? Vậy càng nhảm nhí! Trên người nàng có cả trăm ngàn, cả trăm triệu chỗ không giống người phàm!

– Được rồi, cô là Hoặc Thiên!

……..

Con lừa đen nhanh chóng luyện hoa trái Thủy Tinh Đào kia, hai ngày nay vẫn vòng quanh Chu Hằng, rõ ràng vẫn còn dòm ngó trái Thủy Tinh Đào mà hắn còn chưa ăn. Chỉ là Hoặc Thiên vẫn luôn ở cạnh Chu Hằng bổ sung tri thức, nó căn bản không có cơ hội đến gần Chu Hằng gõ một gậy đằng sau.

Nó vẫn mãi thở dài, ánh mắt cực kỳ u oán, hận không thể lấy cây chổi quét bay Hoặc Thiên!

— Mỹ nhân dù tốt, nhưng so sánh với bảo vật thì như cục đá bên lề đường, vừa lạnh vừa cứng, không có ý nghĩa gì!

Hoặc Thiên đang trưởng thành nhanh chóng, không phải thân thể, mà là ý thức, tính cách của nàng. Hiện tại ném nàng ra ngoài, chỉ cần dung nhan tuyệt thế của nàng không gây họa, khẳng định có thể sống rất tốt.

– Chúng ta nên đi rồi! Chu Hằng gọi con lừa đen, liền muốn dẫn Hoặc Thiên rời cây mẹ, tiếp tục đi tìm truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn.

– Chờ đã! Hoặc Thiên giơ tay nhỏ lên, ngăn cản Chu Hằng cùng con lừa đen. – Hình như ta biết nên làm thế nào!

Nàng đi qua một nhánh cây, đi tới thân cây, sau đó đặt tay lên.

Nàng nhắm mắt lại, miệng thì thầm gì đó, như đang hát một bài ca dao.

Chu Hằng cùng con lừa đen không biết nàng đang làm gì, chỉ có thể đứng một bên mà nhìn.

Thiên nữ tuyệt thế nhìn như nhu nhược không có sức mạnh, nhưng đã thể hiện ra khí tràng của nữ vương, ít nhất con lừa đen tuyệt đối sợ như sợ cọp.

Ầm! Ầm ầm ầm!

Mặt đất rung chuyển, cả gốc cây mẹ như phát ra chấn động dữ dội, sau đó Chu Hằng cùng con lừa đen phát hiện bọn họ đang

nhanh chóng hạ xuống!

Rõ ràng bọn họ không động dậy, tại sao lại hạ xuống?

Là cây mẹ… đang nhanh chóng thu nhỏ với tốc độ cực nhanh!

Không chỉ thế, toàn bộ thiên địa như đang thu nhỏ, giống như quá trình ngược của võ giả tu luyện nội thế giới. Chỉ mới nửa giờ, bọn họ đã có thể thấy được mặt đất.

Gốc cây mẹ này như trung tâm lốc xoáy, đất xung quanh đều co rút về bên này, những gốc cây con cũng đang dung hợp vào cây mẹ, như đó vốn là những cành nhánh nhỏ từ cây mẹ mọc dài ra.

Thu nhỏ, thu nhỏ, thu nhỏ!

Tốc độ càng lúc càng nhanh, chỉ trong 5 phút, không gian to lớn này đã thu nhỏ đến còn không đủ một dặm, cũng xuất hiện ra ba người khác.

Tang Thanh Sơn, Băng Hoàng Nữ, Dương Chiêm!

Bọn họ vốn đang lang thang ở góc nào không biết trong thế

giới này, nhưng theo không gian co rút mạnh, tự nhiên cũng xuất hiện trong tầm nhìn.

Biểu tình của ba người đều mờ mịt, hoàn toàn không hiểu xảy ra chuyện gì.

Thoáng cái, Chu Hằng cùng con lừa đen đã đứng ở mặt đất, bởi vì gốc cây mẹ đã không khác gì cây đào bình thường, nhưng vẫn đang co rút, thẳng đến khi biến thành một cái cành cây.

Cành cây? Cây mẹ nối trời nối đất, lại chỉ là một cái cành cây!

Hoặc Thiên nâng cây mẹ lên, hào quang hồng nhạt lóe lên, gốc cây mẹ liền nhập vào ngực nàng, không thấy được nữa.

Kỳ tích to lớn!

Thế gian có thể co rút tự nhiên, cũng chỉ có pháp khí, nhưng có thể phóng to được đến cỡ như cây mẹ hay sao? Lại còn có thể kết thành trái?

Quả nhiên toàn thân nàng toát ra thần bí!

Không gian ổn định trở lại, chỗ duy nhất không thay đổi ở nơi này cũng chỉ có hồ nước kia, vẫn có kích cỡ như cũ, bên dưới là cánh cửa hồng nhạt xoay chuyển.

– Chu Hằng? Ba người Tang Thanh Sơn đều bay tới, khoảng cách một dặm cũng chỉ là nhấc bước, tuy rằng bọn họ không biết tình huống gì, nhưng lại tận mắt thấy toàn bộ quá trình.

Hoặc Thiên xoay người lại, hiện ra dung nhan tuyệt thế trước mặt ba người.

Ba người kia đồng thời trợn mắt há mồm, như biến thành tượng gỗ, ngay cả hít thở cũng ngừng lại.

Thế gian này làm sao có giai nhân xinh đẹp như vậy!

Ngay cả Tang Thanh Sơn cùng Dương Chiêm đã hình thành Thần chích, tu vi tâm tính đã sớm đạt tới mức không sinh dục vọng, nhưng nhìn đến Hoặc Thiên vẫn cứ rung động tâm linh. Tuyệt mỹ như vậy khiến bọn họ không sinh ra được một chút khinh nhờn, chỉ nguyện làm tôi tớ của nàng, cả đời canh giữ tuyệt mỹ của nàng!

Băng Hoàng Nữ bản thân là nữ giới cũng không ngoại lệ!

Xinh đẹp như thế, đã vượt qua cách biệt nam nữ, đẩy lên đỉnh

độ cao của đạo!

Nếu không phải bọn họ đã hình thành Thần chích, tuyệt đối sẽ chìm đắm tâm thần vĩnh viễn, trong lòng chỉ còn lại bóng hình xinh đẹp đó, thờ nàng là Thần chích, cả đời không thể đột phá!

Nhưng hình thành Thần chích, đây là một bước nhảy vọt về ý thức, hồi lâu sau, ba người cuối cùng lộ ra giãy giụa, vội quay mặt chỗ khác, không dám liếc nhìn lại Hoặc Thiên!

Liếc nhìn lâu hơn nữa, có thể bọn họ sẽ không rút ra được!

– Chu Hằng, giao ra truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn! Dương Chiêm quát lớn.

Chu Hằng liếc thoáng qua hắn, cười nói: – Người như ngươi thật là kỳ quái, làm sao biết ta chiếm được truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn? Hơn nữa, dù coi như ta thật lấy được, làm sao phải giao ra?

– Hừ! Nếu ngươi không lấy được truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn, làm sao khống chế được mảnh cổ địa này? Dương Chiêm cười lạnh, ra dáng như ngươi đừng tưởng ta là kẻ ngu.

– Có đôi khi ta thật là bội phục sức tưởng tượng của những người nào đó! Chu Hằng lầm bầm, sau đó ngoắc tay. – Dương

Chiêm, ta biết ngươi che giấu thực lực, lần này đánh một trận sảng khoái đi!

– Muốn chết! Tay phải Dương Chiêm vung lên, trong tay xuất hiện một bộ găng tay xanh đen, nhìn rất xa xưa, thậm chí còn hư hại, ngay cả nắm tay cũng lộ ra một phần ba.

Ầm, thân mình bắn ra, lao về phía Chu Hằng.

Chu Hằng không hề có ý tránh né, càng không tung quyền đánh chưởng, chỉ cười hì hì nhìn Dương Chiêm.

Chẳng lẽ tên này luyện được tuyệt chiêu dùng mặt đỡ quyền?

Tang Thanh Sơn cùng Băng Hoàng Nữ đều lộ ra vẻ mờ mịt, thực lực của Dương Chiêm vốn không thể coi thường, cộng thêm bộ bao tay hư hại kia cũng là pháp khí cấp bậc Kết Thai Cảnh. Tuy rằng hư hại, không thể tự động vận chuyển,nhưng ở trong nay cường giả nửa bước Kết Thai Cảnh cũng vẫn có thể phát huy ra uy lực Kết Thai Cảnh!

Dùng mặt đón đỡ, vậy cũng ngu xuẩn quá chứ!

Chương 320: Kinh sợ rút lui

Rốt cuộc là Chu Hằng nghĩ thế nào?

Tang Thanh Sơn, Băng Hoàng Nữ đều tràn đầy tò mò, bọn họ tin tưởng Chu Hằng tuyệt đối không phải kẻ ngốc, làm sao lại tự chịu tội? Công kích gần người có uy lực vượt xa Vực, không nói đâu xa, chỉ riêng pháp khí Kết Thai Cảnh hư hại kia cũng làm hắn như hổ thêm cánh.

Dương Chiêm đã xông tới trước người Chu Hằng không đến ba xích, đánh ra một quyền, trên bao tay trào ra ánh sáng u ám, hình thành hình tượng con sói, nhưng chỉ còn một phần thân thể, càng thêm dữ dợn!

Gần như thế, làm sao Chu Hằng tránh né, làm sao chống đỡ?

Chẳng lẽ tu vi của hắn đã tăng lên đến mức vượt xa Dương Chiêm, động ý niệm là có thể trấn áp đối phương?

Bùm!

Ngay khi hai người Tang Thanh Sơn vắt óc suy tính Chu Hằng làm sao hóa giải một chiêu này, kết quả lại thể hiện bằng phương thức mà hai người tuyệt đối khó tưởng tượng tới – Dương Chiêm như bỗng hóa đá, từ giữa không trung trực tiếp té xuống đất, té thật mạnh, tay chân đầu đều dán xuống đất, như đang quỳ bái Chu Hằng sát đất.

Sao lại thế này!

Tang Thanh Sơn, Băng Hoàng Nữ đều vô cùng kinh ngạc, bọn họ biết Chu Hằng có được huyết mạch Tử Diễm Thiên Long, có năng lực uy áp thần thức đáng sợ. Nhưng chính vì bọn họ rất hiểu huyết mạch này, tuyệt đối có thể khẳng định là không làm được đến trình độ khiến võ giả Linh Hải Cảnh quỳ bái!

Vậy quả thật là nghịch thiên!

Tử Diễm Thiên Long cùng lắm là làm đối phương mất sạch dũng khí, ý thức hỗn loạn, từ đó chiến lực giảm mạnh.Còn Dương Chiêm là nhân vật cỡ nào, lúc trước đã giao đấu với Chu Hằng, làm sao không đề phòng chiêu này của hắn?

Chẳng lẽ Chu Hằng chiếm được chỗ tốt gì, tăng mạnh hiệu quảc Tử Diễm Thiên Long?

Cũng không phải không thể, bởi vì nơi này là bí địa của một vị Thiên Tôn để lại!

Chu Hằng mỉm cười, không thấy Hoặc Thiên đang ở cạnh hắn trong vòng 1 trượng hay sao? Ở trong khoảng cách nào, sẽ phải chịu ảnh hưởng của nàng! Bản thân thiên nữ tuyệt thế này không có một chút lực công kích, nhưng lại có năng lực thần kỳ như vậy!

Trước đó hắn không thể khẳng định điều này, bởi vì áp dụng được với con lừa đen thì chưa chắc áp dụng được lên người khác. Dù sao con lừa này quá đê tiện, nói không chừng phát động thuộc tính che giấu của Hoặc Thiên, chuyên trị vô sỉ thấp hèn!

Cũng may hắn còn có Tấn Vân Lưu Quang Bộ, đủ để phản ứng ngay lúc mấu chốt. Mạo hiểm thì mạo hiểm, nhưng còn không đến mức lỗ mãng.

Hiện tại đã chứng minh, năng lực của Hoặc Thiên quả thật mạnh đến nghịch thiên!

Tử Diễm Thiên Long cũng chỉ chiếm ưu thế trên phạm vi, không giống Hoặc Thiên chỉ có thể ảnh hưởng người trong vòng một trượng. Nhưng không biết sau khi thực lực của nàng tăng lên, có khi nào tăng lên khoảng cách này hay không.

– Ha ha ha ha ha… Ở bên này, con lừa đen cười đến lăn lộn ra đất, con lừa đê tiện này không có một chút lòng đồng tình. Thấy có người cũng chịu thiệt y như nó, tâm tình ủy khuất mấy ngày qua đột nhiên tốt lên.

Tang Thanh Sơn, Băng Hoàng Nữ đang chấn động lại càng thêm chết lặng, một con lừa đen đang ôm bụng cười to trước mặt bọn họ, đây là cảnh tượng quỷ dị gì thế này?

Vốn bọn họ đã tràn đầy khó tin, lập tức phát ra cảm giác là mình đang ở trong mơ.

Chu Hằng bước tới, đạp chân lên mặt Dương Chiêm.

– Chu Hằng, mau bỏ chân của ngươi ra, bằng không ta chắc chắn bầm thây đoạn nhà ngươi! Dương Chiêm giận dữ quát lên, mặt nghẹn đến đỏ rực.

Đời này hắn cũng không phải chưa từng thua, nhưng một chiêu chưa ra liền thua không thể hiểu được, lại còn thua "quỳ sát đất", thật là sỉ nhục lớn nhất từ lúc chào đời. Làm hắn có kích động một là phải giết Chu Hằng, hoặc là phải tự sát.

Chỉ là bị năng lực cổ quái của Hoặc Thiên áp chế, hắn căn bản không bò lên nổi, làm sao mà liều mạng?

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Ta phát hiện ngươi quả thật là người khôi hài, thích đùa giỡn như thế, thật là hài hước!

Dương Chiêm thật sự muốn hộc máu, lại bị đối phương trêu chọc như thế! Hắn căm hận cắn răng, nói: – Chu Hằng, dứt khoát đi, muốn giết muốn chém, cứ làm ngay đi, đừng sỉ nhục ta nữa!

Chu Hằng "à" một tiếng, nói: – Dù gì mọi người cũng là sư huynh đệ trên danh nghĩa, ta là người tàn nhẫn như thế hay sao?

Chu Hằng miễn cưỡng ngẩng đầu đối diện Chu Hằng, chỉ là một bên cúi đầu, một bên nằm, thế nào cũng không bình đẳng, hắn tràn đầy bi phẫn nói: – Chu Hằng, rốt cuộc ngươi muốn thế nào?

– Ta muốn bộ bao tay này! Chu Hằng tự tay tháo lấy bộ bao tay của Dương Chiêm, thần ý xoay chuyển liền hủy diệt ý thức của Dương Chiêm bám trên đó. Hắn tung một cước, đá bay Dương Chiêm ra ngoài, thản nhiên nói: – Về sau gặp ta nhớ tự mình vòng quanh!

Hắn không xuống tay giết, là bởi hai người Tang Thanh Sơn còn ở đây.

Trong Võ Các cho phép đệ tử giải quyết ân oán riêng ở ngoài, nhưng tuyệt đối không thể ở trong tình huống tổ đội, sẽ bị coi

là đại nghịch bất đạo, sẽ thông báo thiên hạ cùng truy nã. Bằng địa vị vô thượng của Thượng Thiên Võ Các, ai dám bao che?

Trừ khi Chu Hằng cũng diệt khẩu cả Tang Thanh Sơn cùng Băng Hoàng Nữ, bằng không chuyện này nhất định sẽ bị hai người nắm lấy chỗ yếu!

Thân mình Dương Chiêm vừa ra khỏi phạm vi một trượng của Hoặc Thiên, liền khôi phục được năng lực hành động, thân thể xoay chuyển liền vững vàng đáp xuống đất. Hắn nhìn Chu Hằng, trong mắt chớp động hào quang giận dữ, nhưng cuối cùng không dám nhào tới nữa.

Giận dữ xoay người, hắn nhảy bùm vào trong hồ, sau khi xuyên qua cửa ánh sáng, nháy mắt liền biến mất.

– Chu huynh, chúc mừng ngươi lại luyện thành một môn thần kỹ tuyệt thế! Tang Thanh Sơn có phần kính sợ nói.

Môn “thần kỹ” này thật là đáng sợ, Dương Chiêm tuyệt đối có thể sánh ngang với hắn, chiến lực cũng không kém, nhưng thậm chí một chiêu cũng chưa đánh ra được! Chu Hằng có thể dễ dàng trấn áp Dương Chiêm, tự nhiên cũng có thể lật tay khuất phục hắn cùng Băng Hoàng Nữ!

Thế giới của võ giả thực tế nhất, khi Chu Hằng biểu hiện ra thực lực tuyệt đối, tự nhiên giành được kính sợ của Tang Thanh Sơn và Băng Hoàng Nữ.

Chu Hằng chỉ cười, cũng không giải thích đó thật ra là năng lực của Hoặc Thiên, bí mật này nên che giấu thì hơn, bằng không những cường giả tuyệt thế kia hoàn toàn có thể dùng Vực tiến hành công kích tầm xa, bỏ qua khuyết điểm Hoặc Thiên chỉ có thể ảnh hưởng trong khoảng cách một trượng.

– Chu huynh, chúng ta gặp lại trong Võ Các! Băng Hoàng Nữ chắp tay, đồng thời liếc qua con lừa đen, kinh ngạc liên tiếp thật sự quá nhiều, đến lúc này bọn họ mới phản ứng lại là con lừa này tuyệt đối không bình thường.

Tang Thanh Sơn cũng cáo từ rời đi, không hề đề cập đến chuyện truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn.

Nếu như thực lực của Chu Hằng không kém bọn họ, vì di bảo Hóa Thần Cảnh, bọn họ tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ đi như thế. Chỉ là "thực lực" của Chu Hằng đã cao thâm đến trình độ đáng sợ, bọn họ nào có tư cách tranh giành?

– Đáng tiếc, lão biến thái Tam Dương Thiên Tôn kia, truyền thừa của lão già mất nết kia rốt cuộc ở đâu? Con lừa đen chạy vòng vòng.

Hiện tại chỗ này cũng chỉ rộng một dặm, rất dễ dàng chạy mấy vòng, tìm tòi triệt để.

– Con lừa, không cần lãng phí sức nữa! Chu Hằng lắc đầu nói.
– Chỗ này hẳn không phải là Tam Dương Thiên Tôn xây dựng, hắn chỉ phát hiện mà thôi, xây dựng một cái cửa truyền tống!

Mấu chốt chỗ này là gốc cây mẹ, nhưng bây giờ đã thu vào trong thân thể Hoặc Thiên!

– Hoặc Thiên, làm sao cô biết khống chế cây mẹ đó?

Hoặc Thiên dùng tư thế cực kỳ ưu nhã lắc đầu, chỉ vẻn vẹn mấy ngày nàng liền từ một đứa trẻ không biết gì cả trở thành hậu duệ quý tộc hậu duệ quý tộc thiên hoàng, mỗi một hành động liền tự nhiên phát ra cao quý, dường như đã sớm ăn sâu vào trong máu của nàng, khắc lên xương cốt của nàng.

– Chỉ có một âm thanh nói cho ta biết, có thể làm như thể, nên làm như vậy! Nàng hé môi đỏ, kiều diễm dụ người.

– Ôi, bỏ vốn gốc lớn như thế, lại chạy không một chuyến! Con lừa đen ở một bên thở ngắn than dài, không dám tới gần.

– Con lừa đê tiện, làm lừa không thể quá tham lam, tốt xấu gì ngươi cũng lấy được một trái Thủy Tinh Đào! Chu Hằng không chút khách khí vạch trần.

– Ha ha! Chu tiểu tử, ngươi được một mỹ nhân, lại được một món pháp khí Kết Thai Cảnh, không bằng đưa cho bổn tọa một trái Thủy Tinh Đào khác, hai đổi hai, chỗ tốt mọi người cùng chia có phải không? Con lừa đen vô sỉ nói.

– Cút! Thực ra đối với Chu Hằng mà nói, tiêu diệt tổ ong kia mới có giá trị lớn nhất, bằng không với không gian đan điền của hắn to lớn, một trái Thủy Tinh Đào thì có bao nhiêu tác dụng? Chủ yếu là dùng tăng cường thần thức, hình thành Thần chích.

Còn lại một trái Thủy Tinh Đào này, hắn định để cho Hàn Vũ Liên cùng Ứng Mộng Phạm chia nhau ăn, để các nàng mau chóng đạt đến Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong, hình thành Thần chích.

Sinh mệnh của Huyền Càn Tinh dường như đã đến cuối, các loại thiên tai không ngớt, hơn nữa cường giả thời kỳ thượng cổ nháo nhào muốn mở ra phong ấn Thời Gian Nguyên Dịch xuất hiện, toàn bộ thế giới trở nên hỗn loạn vô cùng!

Người bên cạnh hắn càng mạnh, hắn lại càng yên tâm, tuy rằng Chu Hằng vốn không muốn nữ nhân của mình ra tay thay mình.

– Đi thôi, chúng ta rời khỏi đây!

Hai người một con lừa cũng chuẩn bị nhảy vào hồ nước rời

khỏi đây, chỉ là Hoặc Thiên có được năng lực đáng sợ không rõ, ngay cả cường giả Linh Hải Cảnh hình thành Thần chích cũng phải quỳ sát đất ở trước mặt nàng, nhưng lực lượng của bản thân lại yếu đến đáng thương, lại còn không biết bơi, làm sao dám xuống nước.

Chu Hằng vốn muốn thu nàng vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nhưng mà sự thật chứng minh, căn bản không làm được!

Nếu muốn đưa người vào trong bảo tháp, có hai cách, đơn giản nhất chính là Chu Hằng dùng thần thức bao bọc, chỉ cần đối phương không có ý thức chống cự, hắn có thể nháy mắt đưa người vào trong bảo tháp.

Nhưng vấn đề là, ý thức của hắn vừa đụng đến Hoặc Thiên thì như lọt vào trong một biển ngôi sao, còn hắn chỉ là một giọt nước bé nhỏ!

Thử hỏi, một giọt nước làm sao bao bọc được cả một biển ngôi sao?

Cách thứ nhất không thực hiện được, chỉ có thể dùng cách thứ hai, trực tiếp gọi ra phóng to Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, để cho nàng đi vào.

Nhưng khi Hoặc Thiên đưa một chân vào, cả bảo tháp liền rung chuyển, xuất hiện những vết nứt, từ đỉnh tháp thẳng xuống đáy tháp! Chu Hằng tin tưởng, nếu như nàng đặt một

chân vào, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp tuyệt đối sẽ lập tức tan vỡ!

Hắn vội vàng ngăn cản.

Rốt cuộc nữ nhân này là tồn tại thế nào! Cửu Huyền Thí Luyện Tháp căn bản không có cả tư cách chứa đựng nàng nữa!

Nhưng ngẫm lại trong cơ thể nàng che giấu một gốc cây mẹ Thủy Tinh Đào có thể thẳng đến vòm trời, cũng có thể giải thích được không thể chứa được trong bảo tháp này – gốc cây mẹ kia quá kinh khủng!

Chu Hằng mở ra Vực, dùng linh lực ngăn cách, Hoặc Thiên mới không ướt góc áo, lúc này nàng mới chịu xuống nước.

Cửa ánh sáng chớp động, bọn họ đã đi đến bên ngoài đầm nước, lúc này đã bị nước bao trùm, không có gợn sóng.

Chương 321: Động tĩnh tu luyện khủng bố

– Chu tiểu tử, lần sau lại tìm ngươi cùng phát tài! Sau khi ra khỏi Tam Dương cổ địa, con lừa đen lập tức liền co giò chạy.

Theo tính cách tham lam của nó, vốn là khẳng định phải dính ở bên cạnh Chu Hằng, nghĩ biện pháp đem quả Thủy Tinh Đào kia trộm ra. Chỉ là hiện tại có Hoặc Thiên ở bên cạnh, nó hoàn toàn bị dọa sợ, cuối cùng áp đảo lòng tham.

Nhìn con lừa này như lửa đốt mông chạy thật nhanh, Chu Hằng không khỏi cười ha hả.

Hoặc Thiên mặc dù có thực lực quỷ thần khó lường, nhưng tu vi bản thân lại thấp đến không thể thấp hơn. Chu Hằng hoặc là mướn xe ngựa chậm rãi đi hoặc là cõng nàng trên lưng. Muốn cho nàng dựa vào hai chân đi hoàn toàn không sự thật.

Ngồi trong xe ngựa lắc lư, hắn không khỏi hoài niệm pháp khí phi hành của Băng Hoàng Nữ, có đồ ăn có thể ở, tốt biết bao!

Cũng phải kiếm cho mình một món!

Chu Hằng bỗng nhiên nghĩ đến, còn không đi xông cửa ải thứ sáu Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. Hắn hiện tại nhưng là tu vi Linh Hải Cảnh.

Nghĩ đến đây hắn vội vàng nói với Hoặc Thiên một tiếng, để cho nàng một mình chờ một lát.

– Đi đi! Hoặc Thiên nói rất có khí thế, dường như nữ vương cao cao tại thượng. Không mất mấy ngày nàng đã hình thành khí thế của mình, ung dung cao quý, nhất cử nhất động tràn đầy vẻ vênh mặt hất hàm sai khiến.

Đổi là người khác nói ngạo kiều như vậy khẳng định sẽ khiến người nhìn sinh lòng mâu thuẫn, nhưng vẻ tuyệt sắc của Hoặc Thiên đã vượt qua trình độ ngạo kiều. Dường như nàng làm chuyện gì đều là đúng, mà người phản đối nàng mới là tội ác không thể tha thứ, phải bị vạn tên xuyên tim.

Khí trường nữ vương càng ngày càng cường đại.

Chu Hằng cảm khái trong lòng, chỉ một ý niệm đã tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, tiến vào tầng bảy tiến hành khiêu chiến.

Bùng Bùng Bùng Bùng!!!

Hắn hai ba chiêu liền xử lý kẻ địch của tầng này, lập tức liền có một món vật thể từ trên trời rơi xuống. Hắn vội vàng thò tay cuốn, cầm đồ vật vào trong tay, một dòng tin tức lập tức truyền vào trong đầu hắn.

Sí Thiên Phi Dực!

Đây là hai mảnh Phong Dực to lớn, mỗi một mảnh đều dài một trượng, cắm ở trên lưng, ý niệm khẽ động là có thể phá không mà đi, tốc độ rất nhanh. Chỉ cần cuồn cuộn không ngừng cung cấp linh thạch là có thể một mực phi hành, chân trời góc biển cũng không thành vấn đề.

Chu Hằng không khỏi sắc mặt phát khổ. Pháp khí phi hành hắn muốn là công cụ cỡ lớn loại thuyền, đò mà không phải là một người sử dụng!

Sẽ không phải là chính mình đến Linh Hải nhị trọng thiên mới tới khiêu chiến, cho nên phần thưởng bị giảm giá trị?

Tuy nhiên bị giảm cũng quá lợi hại! Pháp khí phi hành loại đò, thuyền bao lớn bao nặng, cánh chim này so với chúng nhỏ đến đáng thương!

Chu Hằng thở dài, nhưng Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cho dù là thương nhân cũng là gian thương, hàng hóa rời tay tuyệt đối

là không cho phép trả lại, hắn cũng chỉ có thể nhận.

Hắn rời khỏi bảo tháp, chỉ thấy Hoặc Thiên đang dùng một loại tư thái nằm nghiêng cực độ mê người nhưng lại cực độ cao nhã. Nhìn ngang thành dãy nhìn thẳng thành ngọn. Nàng cũng không chỉ là có gương mặt tuyệt mỹ còn có dáng người hoàn mỹ không tỳ vết.

Bộ ngực cao ngất chắc nịch kia, vòng eo nhỏ nhắn có thể nắm bằng một tay, bờ mông mượt mà căng tròn, không gì không tỏa ra hấp dẫn mê người.

Trong lúc nhất thời, Chu Hằng tâm thần đều say.

Hắn vẫn cho rằng mình không phải người háo sắc, bên cạnh lại có nhiều nữ nhân như vậy đều có đủ loại nguyên nhân, cũng không phải hắn thật sự động tình với nữ nhân nào. Nhưng khi đối mặt với Hoặc Thiên, hắn cuối cùng biết mình cũng rất bình thường.

Thiên nữ tuyệt thế này đã thành công bắt giam lòng của hắn!

Chỉ là không giống với Mã Bộ Tiền si mê như vậy, hay hoặc là Tam Dương Thiên Tôn rõ ràng phủ định giới tính của mình,

Chu Hằng tuyệt đối sẽ không khom lưng quỳ gối hay là trở thành biến thái. Hắn chỉ là thích nữ nhân này, ở trong lòng sinh ra một loại khát vọng mãnh liệt muốn cùng nàng sống chung cả đời.

Nhìn một cái chung tình, yêu là không có đạo lý. Lâu ngày sinh tình, sinh đó chỉ là thân tình, cũng không phải tình yêu.

Chu Hằng cười cười nói: – Ngươi rất rảnh?

– Ừm! Hoặc Thiên nâng thẳng người vươn vai, đường cong toàn thân lập tức hoàn toàn in ra, đẹp không sao tả xiết. Thiên nữ tuyệt thế này nhất cử nhất động đều tràn ngập mỹ cảm, khiến người tâm thần sảng khoái.

Chu Hằng thật không biết nếu nàng cứ như vậy đi trên đường sẽ tạo thành chấn động lớn cỡ nào.

Như Ứng Mộng Phạm loại mỹ nữ trăm năm mới có thể ra một nàykhiến cho nhân dân đế đô Lãng Nguyệt Quốc lâm vào điên cuồng, năm đó khi mất tích rất nhiều nam nhân vì nàng tự sát vì tình. Mà nếu đổi là Hoặc Thiên…

Chỉ sợ nàng ló mặt trên đường một cái cũng có thể khiến cho vô số người lập tức lựa chọn chấm dứt sinh mệnh.

Bởi vì nhìn qua vẻ tuyệt đẹp của nàng lại nhìn những thứ khác đều vô cùng xấu xí, ai có thể chịu được tương phản lớn như vậy? cũng chỉ có loại người đại nghị lực như Tang Thanh Sơn, Dương Chiêm, Băng Hoàng Nữ mới có thể miễn cưỡng làm được không nhìn nàng, tận lực quên nàng!

Không nói năng lực cổ quái trên người nàng, chỉ riêng tuyệt mỹ này chính là vũ khí vô đihcj!

Chu Hằng tin tưởng nếu là nàng muốn thống nhất Huyền Càn đại lục, căn bản không cần phải có thực lực một tay trấn áp quá khứ tương lai như Vạn Cổ Đại Đế, chỉ cần đứng ở đó, miệng ngọc khẽ mở, ai có thể cự tuyệt yêu cầu của nàng?

Vẻ đẹp của nàng là không phân giới tính, thông sát!

Cũng không biết đối với dị tộc cũng đồng dạng hữu hiệu hay không, nhưng ngẫm lại ngay cả con lừa đen đều chảy nước miếng ròng ròng, vẻn vẹn dị tộc nhân lại làm sao chống đỡ?

– Ta dạy ngươi tu luyện nhé!

Chu Hằng nói.

– Được! Hoặc Thiên thản nhiên nói, cứ qua một ngày, khí tức ung dung cao quý của nàng lại càng ngày càng mãnh liệt,

dường như nàng là quý tộc gia truyền muôn đời, cho dù là một sợi lông đều tràn ngập cao quý.

Chu Hằng bắt đầu dạy nàng Lạc Tuyết Chân Kinh, chỉ là sau khi học thuộc một lần Hoặc Thiên liền đã ghi nhớ rõ ràng, hơn nữa hoàn toàn hiểu được ảo diệu trong đó căn bản không cần Chu Hằng giải thích gì.

Nàng nhắm lại hai mắt mê người như bảo thạch, bắt đầu tu luyện.

Ầm!

[CHARGE=3]

Linh khí thiên địa vận chuyển, điên cuồng hướng về trong cơ thể nàng.

Toàn bộ Huyền Càn đại lục lập tức xuất hiện hỗn loạn lớn!

Bất kể Thánh địa võ đạo nào đều là linh khí điên cuồng tràn ra, cho dù bọn họ đều có trận pháp tụ tập linh lực đều vô dụng. Dường như toàn bộ Huyền Càn Tinh chỉ là một ao nước nhỏ, rất dễ dàng là sẽ bị hấp thu sạch sẽ!

Đông Linh Sơn xa xôi, năm ngọn núi đều là hào quang mãnh liệt, hóa thành một bàn tay ngọc trắng như tuyết, óng ánh như tiên, thần huy lóng lánh. Lực lượng to lớn cuốn lên, muốn ngăn cản linh khí trôi mất, nhưng so với luồng lực hấp thu kia, lại có vẻ vô cùng nhỏ bé, căn bản bất lực!

Đông Linh Tiên Trì chấn động mạnh!

Tử Vong Sâm Lâm.

Sương mù đen cuốn lên, hình thành hình thái của một loài người, mơ hồ khó nhận rõ gương mặt. Nhưng ngay cả như vậy cũng có thể nhìn thấy biểu tình khiếp sợ tới cực điểm trên mặt hắn, lẩm bẩm: – Đây là chuyện gì xảy ra, không phải còn có khoảng ba năm sao?

– Chẳng lẽ đã đến thời gian rồi? Xem ra, bản tôn phải động một chút!

– Thạch Thương, bản tôn đã trị khỏi thương thế của ngươi, ngươi hôm nay liền rời đi, thăm dò thế cục thiên hạ cho bản tôn.

Thế giới dưới đất thần bí.

Khổng Ngạo Côn không biết mệt mỏi chạy băng băng đột nhiên ngừng lại, ma khí màu đỏ toàn thân giống như ngọn lửa bay múa: – Là vị tiên nhân nào, rồi lại ở Phàm giới tu luyện? Tốc độ hấp thu linh khí đáng sợ như vậy, cho dù ta cũng xa xa không bằng!

– Không sợ linh khí khô kiệt, vạn vật đều chết sao?

Trong hai mắt của hắn đột nhiên lóe lên một vệt đỏ như máu, biểu tình trên mặt lập tức trở nên dữ tợn, ha ha cười điên cuồng: – Chết đi, đều chết hết đi! Thế gian hết thảy đều có thể giết!

Một góc nào đó.

– Đại tỷ. Lão phu nhìn ngươi ấn đường biến đen, sợ là có huyết quang tai ương! Lão lừa đảo đang ở trên cầu ra sức tiếp thị bùa như gà bới của hắn, nói với một phụ nữ trung niên chừng 40.

– Lão già, ngươi gọi ai đại tỷ đấy? Phu nữ trung niên kia không vui.

– Lão phu… ồ! Vẻ đáng khinh trên mặt lão lừa đảo trong nháy mắt biến mất sạch, cả người tràn đầy phong thái tiên phong đạo cốt: – Tiên giới có người đến? Làm sao gây ra động tĩnh lớn như vậy? Là muốn hủy Huyền Càn Tinh hay sao?

– Lão phu phải đi xem xem!

Vút thân hình lão nhoáng lên, giống như quỷ mỵ hư không biến mất.

– Đại… đại sư! Phụ nữ trung niên kia tận mắt thấy thần tích này, lập tức hối hận không kịp.

Toàn bộ Huyền Càn đại lục đều bị chấn động, linh lực tràn ra đáng sợ như vậy quả thật là một tai nạn lớn, nhiều nhất mấy giờ thậm chí cũng không cần lâu như vậy, linh khí của toàn bộ Huyền Càn đại lục sẽ bị hấp thu sạch sẽ. Từ nay về sau trở thành một tinh cầu bỏ hoang, tinh cầu chết, võ đạo hoàn toàn điêu linh!

Năm đó Vạn Cổ Đại Đế cùng với mấy vị Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh đại chiến đồng dạng tiêu hao vô số linh khí của Huyền Càn Tinh, toàn bộ võ đạo cực thịnh mà suy, trải qua mấy vạn năm mới miễn cưỡng khôi phục nguyên khí nhưng đến giờ còn không ra một Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh. Có thể thấy được ảnh hưởng do trận chiến lúc ấy mang lại đáng sợ cỡ nào!

Nhưng so với hiện tại, Vạn Cổ Đại Đế lúc đó đều chỉ có thể xem như trò trẻ con!

Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ lo lắng, nhưng bất kỳ ai đều bất

lực, chỉ có thể ở trong lòng âm thầm khẩn cầu.

– Dừng lại! Mau dừng lại! Chu Hằng cũng bị dọa nhảy dựng, hắn cũng không biết linh khí của toàn bộ Huyền Càn Tinh đều bị Hoặc Thiên dẫn động nhưng hắn có thể cảm ứng được linh khí Hoặc Thiên hấp thu mà đến đến tột cùng khủng bố cỡ nào!

Linh khí đều ngưng hóa thành chất lỏng, nén ép, nén ép, nén ép biến thành từng khối linh thạch!

Không, không phải linh thạch, cho dù là linh thạch thượng phẩm cũng không ngưng thật như vậy!

Đây là linh hạch!

Trời! Nàng chỉ là tu luyện Lạc Tuyết Chân Kinh một chút mà thôi!

Linh hạch là như thế nào hình thành? Cần một cái mỏ khoáng linh thạch ít nhất trung phẩm, trải qua hàng tỉ năm tang thương biến hóa, trời đất tẩm bổi mới có thể thành hình. Một quặng mỏ linh thạch chỉ có thể thai nghén một viên linh hạch.

Nhưng nàng… Chỉ là tu luyện một chút, trời đất chứng giám!

Nên biết lúc trước nàng còn chưa đạp lên võ đạo nửa bước, ngay cả luyện thể tầng một cũng không đạt tới, theo lý mà nói căn bản không có khả năng trực tiếp hấp thu linh khí thiên địa, chỉ có thể luyện hóa thực vật ăn vào!

Trực tiếp hấp thu linh khí thiên địa, đó là võ giả Tụ Linh Cảnh mới có thể làm được!

Nhưng quái thai chính là quái thai!

Bị Chu Hằng hô lên như vậy, Hoặc Thiên liền ngừng lại, mở đôi mắt phượng mê người, tự có một cỗ khí thế nghiêm nghị lưu chuyển. Nàng nói: – Vì sao? Nàng khẽ nhíu mày, dường như rất là không vui.

Chu Hằng trong lúc nhất thời không nói gì, chỉ là kinh ngạc nhìn kẻ còn quái thai hơn hắn này, nhưng đột nhiên ánh mắt căng thẳng nói: – Tu vi của ngươi làm sao không hề có chút biến hóa nào?

Nàng lại vẫn ở Luyện Thể Cảnh, thậm chí ngay cả Luyện Thể tầng một cũng chưa đột phá!

Làm sao có thể!

Nên biết tuy nàng vừa tu luyện liền bị Chu Hằng kêu ngừng, nhưng số lượng linh khí lúc đó hội tụ mà đến tuyệt đối khủng bố, đến mức thậm chí vượt qua tổng lượng Chu Hằng tu luyện đến nay!

Vượt qua thật xa!

Những linh khí này nếu là cứng rắn đưa cho hắn, hắn không nói lập tức thành tiên nhưng tuyệt đối có thể thẳng phá Hóa Thần Cảnh!

Nhưng nữ nhân này thậm chí ngay cả Luyện Thể tầng một cũng không đột phá!

Chu Hằng quả muốn té xỉu!

Chương 322: Linh Hải tam trọng thiên

Chu Hằng tuy rằng trước giờ không nói nhưng trong lòng vẫn rất đắc ý với độ lớn không gian đan điền của mình, miểu sát bất kỳ một võ giả cùng cấp nào!

Nhưng hàng so với hàng… phải ném!

So sánh với Hoặc Thiên, hắn tính là gì?

Linh khí người ta hấp thu đủ để thẳng phá Hóa Thần Cảnh, nhưng ngay cả Luyện Thể tầng một đều không đột phá, không gian đan điền này phải bao lớn?

Luyện Thể Cảnh chưa mở ra không gian đan điền?

Nói đùa, quái thai như nàng có thể dùng lẽ thường để cân nhắc sao? Cho dù ở Luyện Thể Cảnh liền mở ra đan điền lại có gì kỳ quái chứ? Bất kỳ kỳ tích phát sinh ở trên người nàng đều có thể tiếp nhận!

Chính mình đến tột cùng là nhặt được một quái vật như thế

nào chứ!

Chu Hằng vuốt vuốt mũi, trước giờ chỉ có phần người khác ngạc nhiên thán phục đối với hắn, nhưng ở trước mặt Hoặc Thiên hắn lại giống như con nít luôn kinh ngạc kỳ quái.

Nhưng nhìn xem cảnh tượng trước mắt như vậy, ai thấy mà không kinh ngạc kỳ quái? Chu Hằng không ngất đi đã có thể nói là thần kinh vững vàng.

Hắn thuận tay nhặt, sáu khối linh hạch đã toàn bộ rơi vào trong tay. Cái nào cũng đều khởi động linh khí vô cùng thuần túy, còn có từng luồng cảm ngộ thiên địa tối nghĩa. Không cần hấp thu, chỉ là cầm ở trong tay đều có thể cảm ứng được lĩnh ngộ đối với thiên địa hồng hoang.

Linh hạch!

Linh hạch vô cùng trân quý cứ đơn giản như vậy rơi vào trong tay hắn, hơn nữa còn không phải một khối mà là sáu khối!

Cho dù là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh đều coi linh hạch là chí bảo nhỉ. Nhưng đồ chơi này không ngờ lại là phó sản vật khi Hoặc Thiên tu luyện. So ra, Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh tính cái rắm? Nếu là bí mật này của Hoặc Thiên tuyên bố khắp thiên hạ, bao nhiêu người sẽ vì vậy mà đánh vỡ đầu chảy máu?

Nhưng linh hạch tuy tốt, cái giá phải trả là gì chứ?

Theo Hoặc Thiên ngừng động tác hấp thu linh khí, linh khí phụ cận hấp thu đã tan đi, thiên địa tự nhiên sẽ điều tiết cân bằng linh khí của toàn bộ thế giới. Tuy nhiên điều này cần thời gian rất dài.

Chu Hằng nhảy vọt ra, ở trong phạm vi rất lớn dạo mộtvòng, phát hiện khiu vực càng đến gần bọn họ linh khí liền tương đối nồng đậm một chút, mà càng rời xa linh khí lại càng loãng.

Đây là bởi vì Hoặc Thiên tuy rằng đình chỉ tu luyện, nhưng linh khí tụ đến cần thời gian tản đi.

Nhưng cho dù là khu vực trung tâm linh khí hội tụ, linh khí này cũng loãng hơn mới đầu hai phần. Mà là càng ra bên ngoài, linh khí cũng càng loãng.

Hoặc Thiên nếu là lại tu luyện vài lần, toàn bộ Huyền Càn Tinh đều sẽ bị nàng hút sạch, trở thành một tinh cầu chết xứng với tên!

Đây mặc dù chỉ là phán đoán của Chu Hằng nhưng cũng khiến

trong lòng hắn chấn động mạnh, không hề muốn đi nghiệm chứng mình có phải sai hay không.

Trả giá quá lớn, hắn căn bản không gánh nổi!

– Hoặc Thiên. Về sau… cũng không nên tu luyện nữa! Chu Hằng thở dài nói.

– Ừ! Hoặc Thiên thản nhiên đáp. Đối với tu luyện bản thân nàng kỳ thật cũng không có hứng thú gì. Nữ vương đại nhân cần tu luyện sao? Chỉ cần hạ lệnh là được!

Sáu khối linh hạch là Hoặc Thiên "luyện hóa" ra, nhưng đối với vị "Vua dạ dày to" này mà nói, sáu khối linh hạch có thể tạo nên tác dụng gì? So với linh khí lúc trước nàng hấp thu, đây chỉ là chín trâu mất một sợi lông, cho nàng hoàn toàn là lãng phí.

Chu Hằng không chút khách khí thu vào tỏn gtúi, sau đó lấy Sí Thiên Phi Dực ra, giao cho Hoặc Thiên, giảng giải cho nàng sử dụng như thế nào.

Hoặc Thiên đối với cái này ngược lại rất có hứng thú, đem hai mảnh cánh cắm lên lưng, khẽ rung một cái. Bùng nàng lập tức xông phá thùng xe, vọt thẳng chín tầng mây.

Tốc độ nhanh đến vô hạn!

Chu Hằng cũng vội vàng xông phá thùng xe mà ra, ở trên mặt đất đuổi theo bóng dáng của Hoặc Thiên. Nhưng tốc độ của Sí Thiên Phi Dực này nhanh vượt quá tưởng tượng, khiến cho hắn phải triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ mới theo kịp.

Nhưng Tấn Vân Lưu Quang Bộ đối với tiêu hao linh lực lớn cỡ nào? Cho dù là hắn hiện tại Linh Hải đã thành, linh lực sinh sôi không ngừng thì thế nàon? Tốc độ của hắn có nhảy vọt về chất, nhưng linh lực tiêu hao cũng chỉ có thể chống đỡ năm đến sáu phút!

Đương nhiên, tốc độ của Sí Thiên Phi Dực còn không sánh bằng Tấn Vân Lưu Quang Bộ toàn lực triển khai, thời gian Chu Hằng có thể kiên trì dài hơn một chút, nhưng nhiều nhất cũng chỉ nửa giờ!

Khi hắn gần kiệt lực, chỉ thấy Hoặc Thiên cũng từ trên bầu trời rơi nhanh xuống, dường như một cái diều đứt dây.

Chu Hằng vội vàng dốc một tia lực lượng cuối cùng, bắn người nhảy lên, đem thân thể thon dài mê người kia của Hoặc Thiên ôm lấy. Thình lực lượng hắn hao hết, lập tức ngã mạnh xuống đất, đập ra một hố sâu.

Hoặc Thiên ngồi ở trong lòng Chu Hằng, không bị thương chút nào.

– Ngươi thật là nặng! Chu Hằng nhe răng, nhưng nhu hương trong ngực, hắn có loại mê say không muốn buông ra.

– Nể tình ngươi khẩn trương như vậy, ta liền cho phép ngươi ôm một lát! Hoặc Thiên hết sức ngạo kiều nói, khí trường nữ vương của nàng đã thành!

Bốp!

Chu Hằng không chút khách khí đánh một cái lên mông nàng, nhìn biểu tình của Hoặc Thiên kinh ngạc đến miệng há ra một nửa, hắn không khỏi cười ha hả nói: – Đừng ra vẻ trước mặt ta! Ở trong mắt ta, ngươi cũng chỉ là một nữ nhân xinh đẹp!

Khí thế của Hoặc Thiên lập tức yếu đi, hừ một tiếng từ trong ngực hắn bò dậy nói: – Linh thạch của Sí Thiên Phi Dực hao hết, thay mới cho ta!

[CHARGE=3]Nữ vương ngạo kiều!

Chu Hằng cười cười, từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp lấy ra linh thạch lại nhét vào trong Sí Thiên Phi Dực. Lúc trước hắn thật là xem thường đôi cánh bay này, tuy rằng chỉ có thể cho một người phi hành, nhưng tốc độ lại thật nhanh, gần như có thể so với Tấn Vân Lưu Quang Bộ.

– Đừng bay nhanh như vậy nữa, nếu không lần sau ta cũng sẽ không đón ngươi nữa!

Hoặc Thiên lộ ra một nụ cười kiêu ngạo, thò tay chỉ hướng Chu Hằng: – Nếu ngươi không thể đón được ta, vậy ta liền thủ tiêu tư cách theo đuổi ta của ngươi!

Nàng dưới chân giậm một cái, hai cánh chấn động, lại phá không mà lên.

Chu Hằng không khỏi cười khổ. Sớm biết nàng sẽ hình thành tính cách nữ vương như vậy, lúc trước hẳn là nên chậm rãi dạy dỗ!

Hoặc Thiên ngạo kiều là ngạo kiều, nhưng cũng không có ngạo kiều đến mức gây rối vô lý. Tốc độ phi hành của nàng vẫn là chậm đi nhiều, để cho Chu Hằng thủy chung có thể theo kịp. Nhưng nữ vương đại nhân sau khi bay vài ngày lập tức mất hứng thú, khiến cho Chu Hằng một lần nữa thuê xe thay chân.

Nữ vương đại nhân thì nên có phong phạm của nữ vương, ra vào đều phải có xe ngựa thị vệ, làm sao có thể để cho chính mình tốn sức?

Tuy nhiên sức chân của xe ngựa này cũng không phải ngựa bình thường mà là Hắc Đề Ngưu, là yêu thú trời sinh am hiểu đi lại, ngày đi vạn dặm không thành vấn đề. Tuy rằng không thể so sánh với pháp khí phi hành, nhưng chạy về Thượng Thiên Võ Các cũng chỉ cần thời gian chừng hai tháng.

Trong xe ngựa lắc lư, Hoặc Thiên khí trường mười phần nằm nghiêng, một bên ăn nho Tử ngọc, khóe miệng dính một tia chất lỏng, hấp dẫn Chu Hằng quả muốn vươn tới giúp nàng liếm sạch.

Hắn vội vàng thu nhiếp tâm thần, bắt đầu luyện hóa sáu khối linh hạch kia.

Sáu món báu vật này hắn vốn muốn để lại cho cha mẹ cùng với các nàng Ứng Mộng Phạm, nhưng loạn thế phủ xuống, trong bọn họ nhất định phải có một nhân vật mạnh mẽ, chống lên được một vùng thiên địa.

Bởi vậy, hắn quyết định đem tất cả tài nguyên tu luyện đều tập trung lên người mình. Chỉ cần hắn có thể phá vỡ mà vào Tiên giới, chẳng lẽ còn không thể tìm được đan dược tuyệt thế cho người bên cạnh mình?

Hắn tiến vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, cầm lấy một khối linh hạch bắt đầu hấp thu.

Con lừa đê tiện kia nếu là biết hắn một hơi chiếm được sáu

khối linh hạch, tuyệt đối sẽ đỏ mắt đến nỗi đầu lưỡi đều thõng xuống mặt đất!

Chu Hằng cười hắc hắc, vận chuyển Lạc Tuyết Chân Kinh luyện hóa linh hạch.

Ông!

Thân thể hắn chấn động, từng đợt linh khí cường đại mà tinh thuần vọt vào trong cơ thể hắn, không hề tốn sức chuyển hóa thành linh lực tích lũy của hắn, nhét vào Linh Hải của hắn, tăng tu vi của hắn.

Ba ngày sau, hắn đã đem sáu khối linh hạch luyện hóa toàn bộ.

Tuy rằng lần này số lượng linh hạch nhiều tới sáu khối, nhưng cảnh giới của Chu Hằng cũng tăng lên đến Linh Hải Cảnh, không gian đan điền cũng là 360 lần võ giả cùng cấp bình thường. Sáu khối linh hạch miễn cưỡng làm cho hắn đạt tới Linh Hải nhị trọng thiên đỉnh!

Kỳ thật, ý nghĩa trọng yếu nhất của linh hạch vẫn là cung cấp lĩnh ngộ về đạo, là dùng để đột phá cảnh giới lớn. Chỉ là dùng để tăng lên linh lực tích lũy, điều này không khỏi cũng quá lãng phí!

Cử động như vậy của Chu Hằng tuyệt đối sẽ bị mỗi người khinh bỉ sâu sắc!

Sáu khối linh hạch thậm chí có thể cho sáu cường giả Linh Hải tam trọng thiên lĩnh hội cảm ngộ, ngộ ra bản chất của Vực, kết ra Thần chích, bước vào Kết Thai Cảnh!

Đáng tiếc, vào trong tay Chu Hằng chỉ là dùng để hoàn thành tích lũy một cảnh giới nhỏ!

Hắn bắt đầu đánh vào Linh Hải tam trọng thiên.

Hắc kiếm lay động, hắn rất nhanh liền hoàn thành đột phá một cảnh giới nhỏ của cấp bậc phàm thai cuối cùng. Linh khí thiên địa cọ rửa, củng cố cảnh giới của hắn. Bất đồng rõ ràng là, trước kia quá trình này chỉ cần một phút, nhưng bởi vì Hoặc Thiên đại hấp thu khủng bố, linh khí thiên địa trở nên loãng đi nhiều, toàn bộ quá trình cũng kéo dài gấp đôi.

Chu Hằng hít sâu một hơi, Linh Hải tam trọng thiên!

Chỉ cần hoàn thành linh lực tích lũy, hắn liền có thể thử hình thành Thần chích, từ đây chân chính thoát khỏi xác phàm, thành tựu thân thể bán tiên!

Hắn từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp đi ra, mới vừa cùng

Hoặc Thiên mới thăng cấp nữ vương ngạo kiều nói mấy câu, đột nhiên xe ngựa khựng lại, đột nhiên ngừng lại. Hắn mở cửa xe mà ra, cau mày nói: – Chuyện gì vậy?

– Khách quan, ngài xem… Phu xe ngựa tổng cộng có hai người, ngày đêm luân phiên, để làm được ngựa không dừng vó. Hiện tại chính là đêm khuya, phu xe chỉ vào địa phương xa xôi, có một vệt đỏ rực vọt lên tận mây, làm cho cả bầu trời đêm đều như cháylên, lộ ra màu đỏ sậm.

– Núi lửa bùng nổ? Chu Hằng lẩm bẩm nói.

– Khách quan, tiểu nhân đã làm phu xe rất nhiều năm, vào nam ra bắc cũng xem như có chút kiến thức. Nhưng núi lửa bùng nổ quy mô lớn như vậy, tiểu nhân vẫn thật là lần đầu tiên nhìn thấy! Phu xe ngựa kia giọng hoảng sợ, bầu trời đêm càng ngày càng sáng ngời, nhưng bầu trời đỏ như máu không mang đến cho người cảm giác rạng ngời, chỉ có sợ hãi vô tận.

Ầm!

Trong tiếng nổ đinh tai nhức óc, núi lửa phương xa rốt cuộc bắt đầu bùng nổ lớn. Trong ngọn lửa vọt lên tận trời, mặt đất nứt nẻ, phát ra rung động mãnh liệt. Cho dù đám người Chu Hằng còn cách rất xa nhưng là vẫn có thể cảm giác được chấn động rõ ràng. Bốn con Hắc Đề Ngưu thay chân nhao nhao kêu sợ hãi không thôi.

Chu Hằng mở ra linh lực hộ thuẫn, với thực lực Linh Hải tam trọng thiên lúc này của hắn tuyệt đối có thể bảo vệ mọi sinh vật trong phạm vi trăm trượng an toàn, không phải cường giả Kết Thai Cảnh tuyệt đối không thể thương tổn.

Nhưng oai thiên địa kia khả năng hơn xa Kết Thai Cảnh, nhưng dù sao khoảng cách quá xa, chút dư ba ấy Chu Hằng vẫn có thể dễ dàng chắn được.

Sau tròn hai giờ, uy lực núi lửa bùng nổ này chẳng những không đình chỉ, hơn nữa còn đang tiếp tục tăng lên. Đầy trời đều là tro núi lửa, che trời phủ đất, từng vùng lục địa lớn lún xuống.

Chu Hằng lúc trước cũng từng gặp núi lửa bùng nổ, nhưng loại cấp bậc này trước đây chưa từng thấy. Cũng giống như động đất phụ cận Đông Linh Sơn lúc trước, thuộc loại thiên tai siêu cấp có thể thay đổi bề mặt mặt đất toàn bộ thế giới.

Tai biến lớn như vậy thời gian liên tục dài đến một ngày!

Chương 323: Lời đồn nổi lên bốn phía

Thiên địa đại biến, phía trước không đường!

Toàn bộ bề mặt mặt đất đều thay đổi, tự nhiên nguyên bản cũng không còn tồn tại. Phế tích vạn dặm, một cảnh tượng tận thế, dung nham cuồn cuộn khắp nơi. Dường như toàn bộ thế giới đều biến thành thế giới lửa.

Chu Hằng nhìn về phía Hoặc Thiên, thiên nữ tuyệt thế này phong phạm nữ vương càng ngày càng nặng, đối mặt với cảnh tượng đáng sợ như vậy lại không hề động dung chút nào, hết sức nhàn nhã ngồi ở trong xe ngựa, ngồi xem gió mây biến đổi.

Xe ngựa tiếp tục đi tới, dọc theo đường đi dư chấn không dứt. Không chỉ là nơi này xảy ra núi lửa bùng nổ, những địa phương khác cũng khắp nơi có động đất sóng thần, chỉ là trình độ bất đồng.

Thế giới này là làm sao vậy?

Xe ngựa lắc la lắc lư, Chu Hằng cũng cơ bản giống như Hoặc Thiên cả ngày ngồi trong xe ngựa, tuy nhiên hắn cũng không

nhàn nhã như nàng, mỗi ngày đều suy nghĩ vấn đề Thần chích, hắn cách cửa ải này chỉ một bước.

Lúc ngừng lại, hắn liền nghĩ Hoặc Thiên đến tột cùng là lai lịch gì, tiên nhân trong thiên địa tự nhiên sinh ra sao?

Nàng nếu là người thường, đánh chết Chu Hằng cũng sẽ không tin tưởng!

Chỉ là Hoặc Thiên trí nhớ trống rỗng, từ trong miệng nàng cũng không hỏi được gì. Có lẽ… con lừa đen có thể biết được lai lịch của nàng!

Còn có hắc kiếm, đây cũng là một tên cổ quái, tuy rằng chữa trị một đoạn mảnh vỡ nhưng dường như không có mảy may biến hóa, chỉ là dài thêm một đoạn.

Không gian đan điền của Chu Hằng quá lớn, cho dù hắn mỗi ngày cầm linh thạch thượng phẩm tu luyện, nhưng hai tháng nay tiến bộ lại phi thường đáng thương, gần như có thể nói là dậm chân tại chỗ. Đạo tu luyện của hắn, số đã định là phải cướp đoạt giết chóc.

Hai tháng sau, hắn rốt cục về tới Thượng Thiên Võ Các.

May mà đế đô có trận pháp phòng ngự cường đại bảo hộ, chỉ

cần thiên địa đại tai biến lúc trước không phải trực tiếp phát sinh ở chung quanh đế đô, ngăn lại dư ba lại hoàn toàn không thành vấn đề. Nơi này phồn hoa như trước, nhưng thêm vô số dân chạy nạn, có vẻ tương đối hỗn loạn.

Hoặc Thiên đội mũ, che đi dung nhan tuyệt thế của nàng, tránh cho gây nên chấn động mạnh, rước lấy phiền toái không cần thiết.

Chu Hằng thanh toán một khoản phí dụng phong phú tiễn hai phu xe ngựa, dẫn theo Hoặc Thiên đi hướng biệt viện của mình.

– Chu Hằng!

Khi hắn trở lại viện, các nàng Ứng Mộng Phạm đều còn ở Linh Võ Các nghe giảng bài, trong phòng chỉ có bốn người Tiêu Họa Thủy, Nam Cung Nguyệt Dung, Lan Phi và Mai Di Hương. Nhìn thấy hắn trở về, trừ Mai đại tiểu thư ra, ba nàng khác đều ra đón.

– Lùi lại! Hoặc Thiên đột nhiên ngẩng đầu, khí thế nữ vương lập tức điên cuồng cuốn tới.

Nhìn thấy dung nhan tuyệt thế của nàng, bốn nàng đồng thời ngẩn ra, lộ ra biểu tình không thể tin.

Thế gian lại có nữ nhân tuyệt lệ như thế!

Mỹ nữ đố kị nhau. Một mỹ nữ là tuyệt đối sẽ không dễ dàng thừa nhận dung nhan của mình thua bởi mỹ nữ khác. Nhưng Hoặc Thiên lại hoàn toàn bất đồng, vẻ đẹp của nàng vượt qua hết thảy, đẹp đến khiến bất kỳ nữ nhân nào đều không sinh ra ghen tị!

Dưới khí thế nữ vương như vậy của nàng, ba nàng Tiêu Họa Thủy đều kìm lòng không đậu dừng lại, chỉ cảm thấy nghe theo mệnh lệnh của nàng là chuyện đương nhiên.

Như say như dại, các nàng đều ngẩn ra trước vẻ tuyệt sắc của Hoặc Thiên.

– Khụ khụ! Chu Hằng nặng nề ho khan một cái, tỏa ra khí thế của bản thân.

Ầm dưới khí thế đánh vào, bốn nàng đều phục hồi tinh thần.

Trong tâm linh của các nàng tràn ngập thân hình cao lớn như thiên thần của Chu Hằng, thành công xua đi vẻ tuyệt mỹ vô song của Hoặc Thiên.

– Lui ra! Hoặc Thiên lại nói.

Ba nàng Tiêu Họa Thủy không dám không tuân, nhao nhao lùi ra. Thiên nữ tuyệt thế này tuy rằng tu vi thấp đến đáng thương lại có một luồng khí thế lớn không nói nên lời. Ngay cả hạng con lừa đen, Dương Chiêm đều chỉ có thể ở trước mặt nàng ngũ thể đầu địa, huống chi là các nàng Tiêu Họa Thủy.

– Nàng gọi Hoặc Thiên, một người bạn! Chu Hằng giới thiệu cho bốn nàng, sau đó hướng về Hoặc Thiên nói: – Ba người các nàng là nữ phó trong nhà, vị này cũng là bạn của ta!

Hoặc Thiên rụt rè gật gật đầu, kiêu ngạo đi vào trong phòng, đối với bốn nàng hoàn toàn không thèm quan tâm, phong phạm nữ vương mười phần.

Bốn nàng đều nhìn chằm chằm Hoặc Thiên, đợi nàng đi vào phòng lúc này mới nhìn về phía Chu Hằng. Tiêu Họa Thủy nói: – Sự tình có chút không quá ổn. Hiện tại người của toàn bộ Võ Các đều đang nói ngươi chiếm được truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn, nói muốn chờ sau khi ngươi trở về đòi một cách nói!

– Cách nói? Cách nói gì? Chu Hằng có chút không hiểu ra sao, bất kể hắn có đạt được truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn, điều này liên quan gì đến người khác? Đúng rồi, đỏ mắt. Đây nhưng là truyền thừa của Hóa Thần Cảnh, ai đạt được đều có

khả năng trở thành Thiên Tôn!

Nhưng đừng nói Chu Hằng cũng không đạt được truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn, cho dù đạt được lại vì sao phải giao ra?

Hắn ngược lại muốn nhìn xem có ai dám tới!

Cốc Cốc Cốc!!! Cửa lớn đột nhiên vang lên.

Hắc, tới còn thật là nhanh!

Chu Hằng phất phất tay nói: – Các ngươi và Hoặc Thiên cùng vào phòng trước! Nói xong hắn đi đến trước cửa, mở ra.

– Chu huynh! Ở cửa đang đứng một mỹ nữ xuất sắc cười chúm chím, băng cơ ngọc cốt, tỏa ra thần tính quang huy, chính là Băng Hoàng Nữ.

Chu Hằng có chút ra ngoài dự đoán, không nghĩ tới người thứ nhất tìm tới chính mình lại là nàng! Nên biết với tâm tính tu vi của nàng, thế nào cũng không cần làm chim đầu đàn chứ?

– Tinh cô nương, có gì chỉ giáo? Hắn dựa cửa hỏi.

– Không mời ta đi vào ngồi một chút? Băng Hoàng Nữ lộ ra một vẻ tươi cười, lãnh diễm động lòng người.

Chu Hằng quả thật không có ý này, nhưng người ta nếu đã lên tiếng nói ra, nếu là hắn còn không đáp ứng thì có vẻ không phóng khoáng. Hắn tránh ra nói: – Mời!

Hai người đi tới phòng khách, Chu Hằng cũng không gọi các nàng Tiêu Họa Thủy đi ra rót trà bưng điểm tâm, đi thẳng vào vấn đề nói: – Có phải là vì chuyện Tam Dương Thiên Tôn?

– Chu huynh đã sảng khoái như thế, như vậy ta cũng không quanh co lòng vòng! Băng Hoàng Nữ trên mặt mang theo mỉm cười, nàng có danh xưng Băng Hoàng, có thể đối với Chu Hằng mặt cười đối xử, nói ra không biết có thể làm cho bao nhiêu nam nhân đố kỵ đến chết.

Chu Hằng không hề để ở trong lòng, có vị thiên nữ tuyệt thế Hoặc Thiên kia, thế gian còn có nữ nhân nào có thể so sánh với nàng? Chỉ là cười nhạt nói: – Mời nói!

Băng Hoàng Nữ sắc mặt nghiêm trang:

– Chu huynh, không phải ta cố ý làm thấp, nhưng Chu huynh cũng không có thế lực cường đại gì ở sau lưng duy trì, có đúng

không?

– Không sai! Chu Hằng gật gật đầu.

– Từ sau Vạn Cổ Đại Đế, võ đạo điêu linh, không còn ra được một Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, nguyên nhân chủ yếu hơn phân nửa là bởi vì đứt đoạn truyền thừa của cấp bậc Hóa Thần Cảnh, không còn người nào có thể đạt tới độ cao như vậy nữa!

Băng Hoàng Nữ lại nói đến chuyện dường như hoàn toàn không liên quan, tiếp: – Trừ phi xuất hiện một kỳ tài ngút trời, với đại trí tuệ đánh thông trói buộc thiên địa, tiến vào Hóa Thần Cảnh, mở lại cánh cửa này! Nếu không, cũng chỉ có đạt được truyền thừa của những vị Hóa Thần Cảnh thời kỳ thượng cổ kia!

– Chu huynh, không có đủ lực lượng thủ hộ, truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn sẽ chỉ mang đến tai nạn lớn bằng trời cho ngươi! Thiên hạ tất cả thế lực Thần Anh Cảnh, Kết Thai Cảnh đều sẽ trở thành kẻ địch của ngươi, ép ngươi giao ra truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn!

– Điểm Tinh Tông nguyện ý mở rộng cánh cửa với ngươi. Chỉ cần Chu huynh mang theo phần truyền thừa này bái vào tông ta, lão tổ tông môn thậm chí nguyện ý lập ngươi là tông chủ đời kế tiếp. Đợi Chu huynh phá vào Kết Thai Cảnh, tông chủ đương nhiệm tự nhiên sẽ thoái vị nhượng hiền!

Nàng là một thuyết khách không tồi, trước đem tình cảnh của Chu Hằng miêu tả đến cực kỳ nguy hiểm, sau đó với tư thái chúa cứu thế vươn tay viện trợ, thậm chí còn cho hắn một hư danh tông chủ đời kế tiếp. Có thể nói là thành ý mười phần!

Nhưng trên thực tế, Điểm Tinh Tông chỗ tốt có tính thực chất gì đều không lấy ra, lại lấy không một phần truyền thừa Hóa Thần Cảnh!

Tông chủ đời kế?

Trước không nói có phải là tư lệnh không có quân quyền, cho dù thật sự để Chu Hằng làm thì lại làm sao? Nhân tài ưu tú như thế tuyệt đối đáng giá hấp thu vào Điểm Tinh Tông. Đây là tông môn, không phải gia tộc, nhất định phải có cùng dòng máu.

Chu Hằng không khỏi nở nụ cười nói: – Tinh cô nương thật sự là có tài ăn nói, lưỡi nở hoa sen, khiến ta đều tim đập thình thịch! Đáng tiếc, ta cũng không đạt được truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn, chỉ sợ Tinh cô nương phải thất vọng rồi!

– Chu huynh, đến lúc này rồi, ngươi còn muốn vòng vo với ta sao? Băng Hoàng Nữ lộ ra một tia không vui: – Chu huynh, ta cũng không có nửa phần nói sai, không đến một tháng, toàn bộ thiên hạ sẽ bởi vì ngươi mà động! Thậm chí sau khi dị tộc nhận được tin tức cũng sẽ phái ra cao thủ đến cưỡng đoạt truyền thừa Hóa Thần Cảnh!

– Một khi bị bọn họ đoạt được, đó sẽ là ngày tận thế của toàn bộ loài người!

– Chu huynh, ngươi sẽ không nguyện ý làm tội nhân thiên cổ này!

Nàng hiên ngang lẫm liệt, chiếm cứ điểm cao đạo đức.

Chu Hằng thở dài nói: – Ta lại nói một lần, cũng là một lần cuối cùng. Ta cũng không đạt được truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn! Chuyện ở trong rừng hoa đào xảy ra quá mức rung động, bị người nghĩ lầm hắn lấy đi truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn cũng không kỳ quái.

Thấy Chu Hằng nhìn mình, Băng Hoàng Nữ đột nhiên trong lòng khẽ động, sắc mặt chợt lạnh, nhưng lập tức khôi phục bình thường nói: – Chu huynh. Giao ra truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn, chính là cống hiến đối với toàn bộ loài người. Muốn Vũ Dạ gả cho cũng không phải không có khả năng!

Chu Hằng da mặt co giật, nữ nhân này cũng quá tự kỷ, cho là mình nhiều lần thoái thác là bởi vì đối với nàng mưu đồ xấu, đang cò kè mặc cả sao? Hắn cười ha ha một tiếng nói: – Tinh cô nương, không nên nói nữa. Nếu không giữa chúng ta vốn là không tính là hữu nghị sẽ không còn sót lại chút gì!

– Mời trở về đi! Hắn làm ra một động tác đuổi người.

– Chu huynh, vẫn xin cân nhắc thêm, ba ngày sau ta lại tới bái phỏng, hy vọng Chu huynh sẽ thay đổi chủ ý! Băng Hoàng Nữ không lại giằng co nữa, ôm quyền hướng Chu Hằng, xoay người rời đi.

Băng Hoàng Nữ rời đi không bao lâu, Tang Thanh Sơn liền cũng tới bái phỏng, ý đồ đến tương tự Băng Hoàng Nữ, chỉ là điều kiện thay đổi một chút, muốn mời Chu Hằng là khách khanh Tang gia, cũng đưa lên một đống bảo vật lớn.

Ít nhất từ thành ý mà nói, có ý tứ hơn so với Băng Hoàng Nữ nhiều.

Hảo cảm của Chu Hằng đối với Tang Thanh Sơn cao hơn xa Băng Hoàng Nữ, hắn thẳng thắn thành khẩn cùng Tang Thanh Sơn cả đêm, làm cho đối phương tin tưởng hắn cũng không đạt được truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn.

Nhưng cũng chỉ giới hạn ở cá nhân Tang Thanh Sơn, Tang gia là tuyệt đối sẽ không từ bỏ truyền thừa Hóa Thần Cảnh, cho dù chỉ là tin tức vỉa hè.

Đối với chuyện này Tang Thanh Sơn cũng không có biện pháp, chỉ có thể tận khả năng lớn nhất đi thuyết phục gia tộc, nhưng vị lão tổ Thần Anh Cảnh của Tang gia kia dừng lại ở cảnh giới này thật sự quá lâu, hơn nữa tuổi thọ cũng gần khô

cạn, chỉ cần có một đường hy vọng vị lão tổ này đều sẽ đi mạo hiểm.

Sau đó, lại có rất nhiều người đại biểu thế lực bất đồng giao thiệp với Chu Hằng, yêu cầu hắn giao ra truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn.

Chu Hằng càng ngày càng không kiên nhẫn, người khác khách khí một chút hắn cũng liền khách khí đuổi đối phương ra ngoài. Nếu là trong hành động lời nói của đối phương không khách khí, hắn liền trực tiếp đem đối phương một quyền đánh bay ra ngoài.

Trước mắt, bên phía Võ Các ngược lại không có động tĩnh gì, cũng không tạo áp lực với hắn, nhưng gợn sóng lăn tăn, đang có một cơn gió lốc đang ấp ủ.

Chương 324: Tin tức xấu

Linh Võ Các giảng bài, một lần phải kéo dài hai ba ngày, thậm chí còn lâu hơn. Thẳng đến bốn ngày sau, Chu Hằng mới cùng các nàng Ứng Mộng Phạm, Cổ Tư gặp mặt. Khi các nàng nhìn thấy Hoặc Thiên, ai cũng đồng thời bị khí chất nữ vương của nàng thuyết phục, cam tâm tình nguyện tôn nàng cầm đầu.

Chu Hằng không khỏi xấu hổ, nữ nhân này còn chưa tiến vào hậu cung của hắn, làm sao đã tiếp nhận vị trí chủ hậu cung. Trình tự này có phải là ngược rồi hay không?

Đến ngày thứ năm, bên phía Võ Các rốt cục có tiếp xúc với hắn, tới một vị lão tổ Kết Thai Cảnh, tên là Nguyên Thạch Hưởng.

Lòng phòng người không thể không có. Lão tổ Kết Thai Cảnh chính là hoàn toàn kết thành Thần chích, đều hình thành anh thai, thần thức ngưng luyện cường đại tuyệt đối không phải đám người Triệu Đoạt Thiên, Tang Thanh Sơn có thể so sánh!

Chu Hằng lúc trước ở trong Tử Vong Sâm Lâm cũng từng gặp qua uy lực của lão tổ Kết Thai Cảnh, đáng sợ vô cùng, so với Linh Hải Cảnh thật sự là chênh lệch như trời với đất! Nếu là hắn kết thành Thần chích, như vậy còn có khả năng đánh một trận, nhưng bây giờ lại là đừng mơ!

Bởi vậy, hắn liền để cho Hoặc Thiên chờ ở cửa trong, bất cứ lúc nào đều có thể vọt ra.

Cũng không biết khí trường của thiên nữ tuyệt thế này đối với Kết Thai Cảnh có tác dụng hay không.

– Không nghĩ tới dòng dõi Vạn Cổ Đại Đế vẫn còn có hậu nhân! Nguyên Thạch Hưởng sau khi ngồi xuống, nguyện thứ nhất không ngờ không phải là hỏi thăm Chu Hằng truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn mà là phát lời cảm khái.

Chu Hằng cười cười nói: – Thịnh cực mà suy, trải qua thời gian dài dòng, Chu gia ta chỉ là Chu gia mà thôi!

– Ha ha! Nguyên Thạch Hưởng cười lớn một tiếng, nhưng trong ánh mắt có vẻ cô đơn, thật lâu mới nói: – Vạn Cổ Đại Đế là kiêu ngạo của Nhân tộc ta, năm đó với lực một tay trấn áp vạn tộc, thành tựu địa vị bá chủ của Nhân tộc chúng ta. Công đức vô lượng, lợi tại thiên thu! Đáng tiếc. Đáng tiếc…

Hắn thở dài nói: – Đoạn thời gian gần nhất, ngươi không nên rời khỏi Võ Các! Ở trong này, chúng ta sẽ bảo vệ sự an toàn của ngươi! Hắn đột nhiên hai mắt sáng ngời, toát ra chiến ý hừng hực: – Lão phu thật muốn xem xem, có ai dám chạy đến Thượng Thiên Võ Các đòi người!

Những lời này, hắn nói hào khí ngút trời mây, đều có một luồng khí phách long trời lở đất, trong nháy mắt liền từ một lão nhân bình thường biến thành một thanh kiếm sắc ra khỏi vỏ, tỏa ra sát khí lạnh lẽo.

Chu Hằng từ trong lời nói của đối phương cảm nhận được sự quan tâm chân thành, lúc này hết sức nghiêm túc xoay mình thi lễ một cái nói: – Đa tạ tiền bối ưu ái!

Nguyên Thạch Hưởng phất tay áo nói: – Trong đời người lão phu kính ngưỡng nhất chính là Vạn Cổ Đại Đế, nếu biết Đại đế có hậu duệ, lão phu dù liều mạng già cũng sẽ bảo vệ an toàn của ngươi!

– Ngươi chuyên tâm tu luyện, mọi thứ khác đều không cần lo lắng!

Hắn cũng không ở lâu, hỏi thăm vài câu Chu Hằng đang tu luyện có gì nghi hoặc hay không liền lặng yên rời đi, nhưng vị lão nhân này cũng là mang theo đầy lòng rung động mà rời đi.

Nguyên bản muốn chỉ điểm Chu Hằng tu luyện một chút, nhưng hai người sau một phen đối thoại, hắn phát hiện Chu Hằng ở lĩnh ngộ võ đạo không hề kém mình chút nào, thậm chí từng từ khiến người tỉnh ngộ. Dường như chuông thần mộ cổ, ngược lại làm cho hắn có chút hiểu ra!

Mang theo khiếp sợ mà đi, Nguyên Thạch Hưởng đối với Chu Hằng lại coi trọng một bậc. Vốn chỉ là bởi vì hậu duệ của Vạn Cổ Đại Đế mà nổi lòng quan tâm, nhưng bây giờ lại là chân chính yêu tài!

Thiên kiêu như vậy, thậm chí có khả năng trở thành Vạn Cổ Đại Đế thứ hai!

Quét ngang tứ dã bát hoang, trấn áp vạn tộc, đem loài người một lần nữa đẩy lên ngôi báu vua của vạn tộc!

Có tất yếu cùng Dương Thiên Thánh giả nói chuyện một chút!

– Ngược lại là một lão gia tử không tồi! Chu Hằng cười nói.

– Phu quân, nên luyện công rồi! Các nàng Ứng Mộng Phạm thì nhao nhao đá lông nheo Chu Hằng, đều là biểu tình ngươi biết đấy!

Luyện tự nhiên là Thiên Dương Địa Âm Công!

Cùng Chu Hằng hợp luyện môn công pháp này, đối với các

nàng mà nói quả thật có tác dụng hơn bất kỳ thần đan thần dược gì. Với tốc độ hấp thu linh lực của Chu Hằng tiến hành tu luyện, tuy rằng không đạt đến tăng phúc 360 lần Linh Hải Cảnh bình thường, nhưng có ba bốn lần, sáu bảy lần lại không thành vấn đề. Cộng thêm chênh lệch cảnh giới giữa các nàng với Chu Hằng thật lớn, cùng Chu Hằng một "phát" bằng được các nàng vất vả tu luyện một năm!

Chu Hằng còn ở trong phòng dùng linh thạch thượng phẩm xếp thành trận, để đề cao mật độ linh khí, đối với tích lũy tu vi của các nàng trợ giúp càng lớn!

Mặc dù nói võ đạo khó nhất là lĩnh ngộ cảnh giới, Khai Thiên Cảnh mỗi một cảnh giới nhỏ chỉ cần 10 năm tích lũy linh lực, thời gian dùng ở lĩnh ngộ thì phải trăm năm trở lên, nhưng trong tay Chu Hằng còn có Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, đây chính là thần dược cung cấp lĩnh ngộ cảnh giới!

Các nàng tuy rằng không làm được tốc độ tu luyện biến thái giống như Chu Hằng, nhưng đồng dạng là một "ngày" ngàn dặm, nhanh đến có thể khiến cho bất luận kẻ nào đều giật mình kêu thiên tài. (ngày = nhật = fck, đt)

Hơn nữa, môn công pháp này nhưng là tu luyện lúc nam nữ vui vầy, vừa có thể tăng trưởng tu vi, lại có thể đạt được hưởng thụ vui sướng, các nàng làm sao có thể không thích?

Chỉ là khổ Chu Hằng. Kim Dương Thảo Vương tuy rằng bá đạo, nhưng số lượng các nàng cũng đang gia tăng, sau mỗi lần cày cấy xong, hắn đều sức cùng lực kiệt. Dù sao đây nhưng là

việc nặng chân chính.

Hiệu quả cũng hết sức rõ ràng. An Ngọc Mị, Nam Cung Nguyệt Dung, thậm chí Lan Phi và Tiêu Họa Thủy đều có thể đánh vào Khai Thiên nhị trọng thiên.

Sau một ngày, Chu Hằng ngồi ở trong sân rảnh rỗi nhìn gió thổi lá rơi, cảm ngộ hình thái nhân gian tinh tế nhất, vì hình thành Thần chích đặt nền móng.

– Chu Hằng! Cổ Tư đi tới, kề sát hắn ngồi xuống trên tảng đá.

– Hả? Chu Hằng quay đầu nhìn nàng một cái, bưng trà thơm đặt bên cạnh uống một ngụm nói: – Có chuyện gì?

– Ta cũng muốn cùng ngươi cùng nhau tu luyện Thiên Dương Địa Âm Công! Nữ nhân vú to này hết sức bình tĩnh nói.

Phụt!

Chu Hằng một ngụm nước trà lập tức phun ra, sau đó ho khan khù khụ.

– Ta nói sai gì sao? Cổ Tư đầy vẻ kỳ quái nhìn Chu Hằng, lấy

ra một cái khăn tay lau cho hắn.

Chu Hằng lại ho khan vài cái nói: – Ngươi có biết Thiên Dương Địa Âm Công phải như thế nào mới có thể tu luyện sao?

– Biết, Ngọc Mị nói với ta rồi! Cổ Tư nghiêm túc nhìn Chu Hằng: – Trước kia, tốc độ tu luyện của ta là nhanh nhất, Phức Hương và Ngọc Mị đều không sánh bằng. Nhưng bây giờ Ngọc Mị đều có thể đánh vào Khai Thiên nhị trọng thiên, ta vẫn còn ở Khai Thiên nhất trọng thiên trung kỳ!

– Chỉ vì cái này?

Chu Hằng thở dài, làm sao cảm giác mình thật giống lô đỉnh vậy chứ?

– Hơn phân nửa là vì cái này, còn nữa… Ta nghe Ngọc Mị thường xuyên nói, làm chuyện đó rất thoải mái! Cổ Tư nghiêm trang nói.

Nếu đổi là Tiêu Họa Thủy, câu phía sau này nói khẳng định là phong tình vạn chủng, hấp dẫn vô biên. Nhưng Cổ Tư lại giống như đang nói một môn học vấn, tràn đầy nghiêm túc và chăm chú.

Nhìn lướt qua vú to đầy đặn đến căng của nàng, Chu Hằng không khỏi trong lòng nóng lên. Hắn một mực không ăn Lâm Phức Hương và Cổ Tư, hết thảy để mặc tự do phát triển, hiện tại dường như nước chảy thành sông, như vậy hắn tự nhiên cũng sẽ theo sóng xuôi dòng.

Hắn đem Cổ Tư ôm vào trong ngực, một bàn tay thì lặng yên sờ lên hai ngọn núi kia.

Thật sự là được trời ưu ái!

Một bàn tay không có khả năng bao trùm, cao vút, co dãn mười phần, xúc cảm tốc đến cực hạn!

– Ưm! Ánh mắt của Cổ Tư trở nên nhu mì, trong mũi không kìm nổi phát ra tiếng rên như có như không, gương mặt cũng chầm chậm trở nên ửng đỏ. Như nhuộm ráng mặt trời, tràn ngập sắc thái mê người.

Đây quả thật là trời cao ban ơn!

Hai tay Chu Hằng đều chui vào trong áo Cổ Tư, không ngừng trèo lên đỉnh cao. Dưới thủ pháp lão luyện, Cổ Tư đã hóa thành một đầm nước mát, mềm mại không xương nằm ở trong ngực Chu Hằng. Gương mặt xinh đẹp giống như áng chiều, tươi đẹp động lòng người.

Hắn cúi đầu hôn môi, Cổ Tư thì kịch liệt đáp lại, tứ chi giống như bạch tuộc ôm thật chặt Chu Hằng, dường như muốn đem chính mình hòa vào trong thân thể Chu Hằng.

Thưởng thức bầu vú to đẹp kia, Chu Hằng cũng hơi nóng tăng vọt, lập tức ôm Cổ Tư lên, đi vào trong phòng. Không bao lâu, tiếng rên không biết là đau đớn hay sung sướng kia của Cổ Tư lượn lờ bay ra.

Chu Hằng nhỏ giọng thở dài, thổ địa cần cày cấy lại thêm một khối, con bò già như hắn lại phải cực khổ thêm!

– Được rồi, đừng làm bộ chau mày ủ dột, điển hình được lợi còn khoe mẽ! Ứng Mộng Phạm nguýt hắn một cái, nàng ăn nửa quả Thủy Tinh Đào, cộng thêm trợ giúp của Cửu Dương Sinh Sinh Thảo đã chạm tới cánh cửa Linh Hải Cảnh, lập tức muốn bắt đầu bế quan.

Chu Hằng cười hắc hắc, ôm nàng hôn một cái, đưa nàng vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Có đỉnh lô tu luyện Chu Hằng, các nàng nào còn chịu đi Linh Võ Các nghe giảng, cả ngày chính là quấn quít Chu Hằng không xuống giường. Tuy rằng các nàng tách ra một người đều không phải đối thủ của Chu Hằng, nhưng thắng ở nhiều người, thay nhau ra trận, có đầy đủ thời gian nghỉ ngơi.

Cho dù là Chu Hằng ăn Kim Dương Thảo Vương, vài ngày sau cũng chỉ có nước treo cao miễn chiến bài, chạy ra Võ Các dạo chơi trong thành, cảm thụ lòng dân thói đời, đây là không thể thiếu để ngưng thành Thần chích.

Nếm hết nhân gian bách thái, mới có thể niết bàn thành thần!

– Con rể! Khi Chu Hằng đi tới đầu một ngõ, thanh âm thô lỗ mà quen thuộc truyền đến, một nam trung niên cao lớn đang hướng về phía hắn ngoắc tay.

Là Hách Liên Đông, phụ thân của Phong Liên Tình.

Hắn thật là rảnh rỗi!

Chu Hằng đi tới nói: – Tiền bối sao còn ở nơi này?

Hách Liên Đông trừng mắt nói: – Làm sao, lão tử ở nơi này cản trở ngươi sao?

– Nào có! Chu Hằng cười cười. Lão già này giống hệt con gái, đều là người không hề nói lý, đánh không lại vẫn là không nên chọc giận là hơn. Hắn chắp tay nói: – Tiền bối có chuyện gì không?

– Con rể, lúc này ngươi phiền toái lớn rồi!

Hách Liên Đông thở dài nói: – Lão tử nguyên bản muốn đào mộ một túc địch, không nghĩ tới đoạn thời gian gần nhất thiên địa kịch biến, thiên tai phát sinh liên tục. Tên kia không ngờ trước thời hạn từ trong mộ bò ra…

Chu Hằng hiểu, cái gọi là túc địch kia căn bản chưa chết mà là phong ấn trong Thời Gian Nguyên Dịch.

– Lão tử dọc theo đường đi gặp phải mấy người cùng một thời đại, nghe bọn họ nói… Ngươi đạt được truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn, hiện tại đang có rất nhiều người chạy tới. Chỉ sợ đã tạo áp lực về phía Võ Các, muốn bọn họ đem ngươi giao ra ngoài! Thanh âm của Hách Liên Đông lại vang lên bên tai Chu Hằng.

– Con rể a, Thượng Thiên Võ Các khó ở lại, lập tức đem nha đầu gọi ra, lão tử hộ tống các ngươi rời đi!

Chu Hằng nghĩ nghĩ, lắc lắc đầu nói: – Tiền bối, nếu mưa gió muốn tới, chỉ sợ là trốn không thoát!

– Con rể, đừng tưởng rằng lão tiểu tử Dương Thiên Thánh giả kia có thể che chở ngươi! Hách Liên Đông đầy vẻ điên đầu: – Năm đó không biết có bao nhiêu Thiên Quân Thần Anh Cảnh tự phong, đừng nói hai người liên thủ, cho dù chỉ có một cũng

có thể vững vàng ép lão tiểu tử Dương Thiên kia!

– Hiện giờ võ đạo điêu linh, căn bản không có khả năng so sánh với thời đại Vạn Cổ Đại Đế ia! Lúc trước rất nhiều Thiên Quân Thần Anh Cảnh đã chạm tới bậc cửa Hóa Thần Cảnh, chỉ là thiên địa kịch biến, làm cho bọn họ mất đi khả năng đột phá Hóa Thần Cảnh!

– Mà hiện giờ, bọn họ đều có khả năng đột phá Hóa Thần Cảnh!

Chương 325: Tẩm Huyết Thiên Quân

Chu Hằng không khỏi nở nụ cười nói: – Nếu bọn họ đều có thể đột phá htcnah, tự nhiên có truyền thừa Hóa Thần Cảnh, còn nhắm vào ta làm gì?

– Con rể ngốc. Lão tử vừa rồi chỉ là lấy ví dụ, nói rõ thời kỳ thượng cổ Thần Anh Cảnh cường đại hơn xa Thần Anh Cảnh hiện nay! Hách Liên Đông lắc lắc đầu: – Có người có thể đột phá Thần Anh Cảnh, nhưng có người lại cần truyền thừa của Hóa Thần Cảnh để đạt tới một bước này!

– Bởi vậy, bọn họ khẳng định sẽ ra tay!

– Lão tiểu tử Dương Thiên kia, tuyệt đối không thể nào là đối thủ của bọn họ!

Chu Hằng thoáng trầm tư nói: – Tiền bối, ý ta đã quyết. Người vẫn là mang theo Phong cô nương rời đi đi!

Hắn có băn khoăn của hắn. Hiện tại hắn ở nơi này, những thế lực Thần Anh Cảnh, Kết Thai Cảnh kia tự nhiên sẽ nhằm vào hắn. Nhưng nếu hắn biến mất, vì ép hắn ra, cha mẹ hắn tất nhiên sẽ bị cưỡng ép!

Tuyệt đối không thể liên lụy đến người thân!

Chu Hằng còn có một lá bài tẩy, đó chính là Hoặc Thiên!

– Phì! Người của Hách Liên gia chưa từng có thê tử ruồng bỏ trượng phu! Hách Liên Đông phì một cái: – Tuy nhiên, tiểu tử. Nếu là ngươi dám để cho nha đầu chịu một chút uất ức, bị thương một sợi lông, lão tử liền bẻ gãy cổ ngươi!

Nam nhân cường tráng này dùng sức vỗ vỗ vai Chu Hằng, thân hình bắn lên, vút một cái biến mất.

Chu Hằng nhe răng. Hách Liên Đông tuyệt đối là cố ý, lực đạo vỗ lớn vô cùng, khiến xương của hắn đều rên rỉ một hồi, suýt nữa vỡ nát! Lão già, chờ hắn tiến vào Thần Anh Cảnh thế nào cũng phải đập lại một trận!

Hắn chậm rãi đi về Võ Các, nhíu mày. Tình thế trước mắt dường như còn nghiêm trọng hơn hắn đoán trước!

Con lừa đen nói nhân vật thượng cổ bị phong ấn trong Thời Gian Nguyên Dịch đến hiện tại xấp xỉ trăm vị, nhưng với phỏng đoán của Hách Liên Đông, con số này ít nhất phải tăng lên gấp đôi, hơn nữa còn chỉ là bên phía loài người!

Dương Thiên Thánh giả mặc dù là Thiên Quân Thần Anh Cảnh, nhưng gặp phải hai Thần Anh Cảnh liên thủ, hắn còn có dư lực bảo hộ Chu Hằng sao?

Hơn nữa, nếu là Hách Liên Đông nói không sai, tầng thứ võ đạo ở thời kỳ thượng cổ cao hơn xa hiện giờ. Như vậy chỉ sợ đến một vị Thần Anh Cảnh là có thể ổn áp Dương Thiên Thánh giả.

Dương Thiên Thánh giả đối với loài người có cống hiến lớn, được võ giả của toàn bộ đế quốc loài người kính ngưỡng là không sai, nhưng nhân vật thượng cổ người nào lại coi một hậu bối để vào trong mắt?

Thời kỳ thượng cổ, gió thổi mây vần, có vĩ nhân không ai bì nổi như Vạn Cổ Đại Đế, người thời đại đó đi tới còn có thể nảy sinh ý tôn kính đối với người khác? Tuyệt đối không có khả năng!

Nếu không thể áp chế ở danh nghĩa, đại đạo, còn lại cũng chỉ có thể xem thực lực!

Đây cũng là điều hiện thực nhất trong thế giới võ giả, thực lực quyết định hết thảy!

Chu Hằng mặc dù có hùng tâm chiến trời chiến đất, nhưng

cũng không phải trẻ trâu, sâu sắc biết được cường giả Thần Anh Cảnh có ý nghĩa gì. Hắn không khỏi lòng đầy tâm sự, lặng yên về tới Võ Các.

Lại là hai ngày sau, sự bình tĩnh của Võ Các rốt cuộc bị phá vỡ!

Rầm Rầm Rầm!!!

Sáng sớm, phương xa mơ hồ truyền đến tiếng nổ đáng sợ, nhưng rất nhanh liền trở nên tới gần, rõ ràng, khiến cho tất cả võ giả đế đô đều nhảy tới chỗ cao, nhìn về phương xa.

Chu Hằng cũng không ngoại lệ, đứng ở trên đỉnh tháp cao nhất, nhìn về phương xa, bên người hắn là Tang Thanh Sơn. Đối phương đứng chắp tay, đỉnh đầu có hình tượng mãng xà cuộn, sống động như thật, dường như lại có tiến bộ rất lớn.

Xa hơn một chút, Băng Hoàng Nữ và Dương Chiêm chia nhau mỗi người một nơi, mắt nhìn phương xa, ngẫu nhiên cũng sẽ đảo qua Chu Hằng một cái, ánh mắt hết sức sắc bén.

Chu Hằng không thèm để ý, chỉ là nhìn chằm chằm hướng đông xa xôi, trong lòng có một cảm giác không lành.

Một bóng đen ở chân trời xuất hiện, càng ngày càng lớn, đem mặt trời vừa mới dâng lên hoàn toàn che chắn, chiếu xuống mặt đất một bóng râm thật lớn.

Theo bóng đen này tới gần, bóng râm chiếu xuống cũng càng lúc càng lớn, không ngừng lan tràn, mở rộng. Dường như muốn đem toàn bộ đế đô đều bao phủ ở phía dưới.

– Pháp khí phi hành!

– Trời ạ! Thế gian rồi lại có pháp khí loại phi hành lớn như vậy!

– Đây là thế lực nào?

Trong Võ Các, khắp nơi vang lên tiếng kinh hô.

Theo bóng đen ép tới gần, cũng rốt cuộc hiện ra diện mạo thật. Đây là một chiếc chiến hạm vô cùng lớn, chiều dài vạn trượng, rộng gần ngàn trượng, toàn thân màu đen nhánh, lại là lưng hướng ánh mặt trời, tự nhiên càng thêm có vẻ tối tăm thâm thúy.

Chu Hằng cũng không phải chưa từng ra mắt pháp khí phi hành, nhưng pháp khí phát hiện to lớn như vậy cũng quá khoa trương!

Hắn nhìn sang Tang Thanh Sơn, nói: – Tang huynh, pháp khí phi hành lớn nhất của gia tộc các ngươi bao lớn?

– Không bằng 1/10 vật này! Tang Thanh Sơn cười khổ một tiếng, trong ánh mắt còn mang theo một tia hồi hộp.

Pháp khí phi hành càng lớn, không chỉ tiêu hao linh thạch càng nhiều, hơn nữa còn có độ khó về chế tạo, mức độ quý báu của tài liệu, độ phức tạp của trận pháp đều hạn chế rất lớn quy mô của pháp khí phi hành.

Sau khi đến cực hạn trăm trượng, cứ gia tăng một gang một tấc đều vô cùng khó khăn!

Cấp bậc vạn trượng? Đừng có mơ!

Chu Hằng gật gật đầu, đây hẳn là thế lực đến từ thời kỳ thượng cổ! Chỉ có ở thời đại đó, võ đạo hưng thịnh mới có thể làm ra cự hạm thước tấc kinh người như thế!

Ầm ầm ầm cự hạm này bay về phương hướng Võ Các, thân hạm to lớn giống như một con quái vật sắt thép. Rầm rầm rầm

thân hạm từ từ mở ra 18 lỗ, mỗi một lỗ đều đẩy ra một họng pháo to lớn, đều nhắm chuẩn Võ Các.

– Linh Quang Pháo! Tang Thanh Sơn, Dương Chiêm, Băng Hoàng Nữ đồng thời cả kinh kêu lên.

– Linh Quang Pháo? Chu Hằng nhìn về phía Tang Thanh Sơn.

– Dùng linh thạch làm nguồn lực lượng, trải qua trận pháp phức tạp chuyển đổi, có thể bộc phát ra lực phá hoại hủy diệt ít nhất là Kết Thai Cảnh!

Tang Thanh Sơn giải thích cho Chu Hằng: – Loại phương pháp chế tạo đại sát khí này sớm đã mai một trong dòng sông lịch sử, làm sao có thể xuất hiện!

Linh Quang Pháo!

Người tới bất thiện, vừa tới liền hùng hổ dọa người!

Trong tiếng nổ lớn ầm ầm, không hạm dừng ở trên Võ Các, ném xuống một vùng bóng râm lớn cùng với lực áp bách to lớn.

– Bổn tọa Tẩm Huyết Thiên Quân. Dương Thiên, mau mau đem Chu Hằng tiểu bối giao ra đây! Trên không hạm truyền tới một thanh âm mênh mông cuồn cuộn.

Thiên Quân!

Hóa Thần Cảnh là Thiên Tôn, Thần Anh Cảnh là Thiên Quân!

Đây là một vị Thần Anh Cảnh vô thượng, Hóa Thần Cảnh không ra, ai cùng tranh phong!

– Các hạ. Đây là nơi Võ Các ta truyền đạo, mời trở về đi! Trong Võ Các cũng vang lên một thanh âm du dương, tuy rằng không phải hết sức vang dội, lại khiến người tỉnh ngộ, giống như ở bên tai nói thầm.

– Ha ha ha! Mấy vạn năm trôi qua, võ giả bây giờ đều không biết tôn lão kính hiền sao? Thanh âm trên không hạm kia lại vang lên:

– Dương Thiên, bổn tọa nể mặt ngươi! Chu Hằng tiểu tử này giết con cháu Độc Huyết Tông ta, tội không thể tha. Ngươi bao che cho hắn, chính là cùng Độc Huyết Tông là địch, ngươi đã nghĩ rõ ràng chưa!

Độc Huyết Tông?

Độc Huyết Tông không phải một tông môn nhỏ của Lãng Nguyệt Quốc sao, đương kim tông chủ chẳng qua là cấp bậc Linh Hải Cảnh, khi nào chì chạy ra một đại năng Thần Anh Cảnh? Hơn nữa, tông môn Linh Hải Cảnh làm sao có thể có được pháp khí phi hành cường đại như vậy?

Nếu nói Tẩm Huyết Thiên Quân là mạo danh? Cái này… trước giờ chỉ có người thực lực thấp giả mạo tên của tông môn mạnh, nào có đạo lý ngược lại?

Hơn nữa, cách nói của Tẩm Huyết Thiên Quân này làm sao cổ quái như vậy, dường như không phải người hiện tại vậy!

Người trong Võ Các cảm thấy bất an, không ít người đã nhận ra 18 khẩu Linh Quang Pháo kia. Đây chính là đại sát khí siêu cấp, tất cả đều bắn tương đương với 18 vị cường giả Kết Thai Cảnh liên thủ oanh kích, hoàn toàn có thể trong nháy mắt phá hủy Võ Các!

– Hóa ra các hạ cũng là nhân vật thượng cổ! Thanh âm của Dương Thiên Thánh giả vang lên. Vút một bóng người cũng từ trong Võ Các bay ra, lơ lửng trên không. Chính là một lão nhân tóc hoa râm, trên thân tỏa ra khí tức khổng lồ như biển rộng, khiến người như tắm gió xuân.

– Cạc cạc cạc, Dương Thiên, niệm tình ngươi tu luyện tới

Thần Anh Cảnh cũng rất không dễ, bổn tọa nói lại lần nữa. Đem Chu Hằng giao ra đây, đây là ân oán cá nhân giữa người này với bản tông! Tẩm Huyết Thiên Quân cũng không hiện thân, chỉ đem thanh âm truyền ra.

– Các hạ. Ngươi đã là nhân vật thượng cổ, chắc cũng nên biết Chu Hằng chính là hậu duệ của Vạn Cổ Đại Đế! Hậu duệ Đại đế, ngươi cũng dám gây thương tổn? Dương Thiên Thánh giả nghiêm nghị nói, thanh âm hóa thành một thanh thánh kiếm, hướng về phía cự hạm trên bầu trời chém tới.

Hắn mặc dù có từ tâm truyền đạo, nhưng cũng có hạo nhiên chính khí trừ gian diệt ác, một kiếm này là khí thế nghiêm nghị của hắn kết thành!

– Chỉ là tiểu bối cũng dám ở trước mặt bổn tọa nói đạo lý lớn gì! Tẩm Huyết Thiên Quân hừ lạnh một tiếng, một luồng sáng đen đột nhiên xuất hiện, hướng về phía thánh kiếm bao bọc cuốn tới.

Xì Xì Xì – – dưới sự ăn mòn mãnh liệt, thanh thánh kiếm kia trong nháy mắt liền bị ăn mòn sạch sẽ.

– Khi bổn tọa tung hoành thiên hạ, ngươi còn không biết ở đâu! Bóng đen chợt nhoáng, lại một người xuất hiện ở trên trời, cùng Dương Thiên Thánh giả xa xa giằng co. Là một lão nhân dáng người thon dài, khuôn mặt âm trầm, nhưng tóc đen đầy đầu tung bay, cùng mái tóc bạc của Dương Thiên Thánh giả hình thành đối lập rõ ràng.

– Các hạ, hiện tại đã không phải thời đại của các ngươi! Dương Thiên Thánh giả thản nhiên nói.

– Vô nghĩa. Bổn tọa hiện thân ở đâu, ở đó chính là thiên hạ của bổn tọa! Tẩm Huyết Thiên Quân quả quyết quát: – Dương Thiên, nếu ngươi không đem Chu Hằng giao ra đây, như vậy bổn tọa liền đem Võ Các này của ngươi hoàn toàn hủy diệt!

– Tiền bối, Thượng Thiên Võ Các chính là Thánh địa võ đạo, nhiều năm qua không biết bồi dưỡng được bao nhiêu tuấn kiệt võ đạo, phát huy võ đạo Nhân tộc ta, chống cự dị tộc. Ngươi dám bất kính đối với bản các, chính là cùng cả loài người là địch! Nguyên Thạch Hưởng cũng bay lên không trung.

Tẩm Huyết Thiên Quân liếc qua hắn một cái, khóe miệng nhếch lên một tia cười lạnh: – Chỉ là tiểu bối Kết Thai Cảnh cũng dám ở trước mặt bổn tọa kêu gào, thế đạo này thật sự là thay đổi rồi! Để bổn tọa cho các ngươi biết, thế giới này không thuộc về những người vô dụng các ngươi!

Hắn đưa tay phải ra, trong nháy mắt hóa thành một bàn tay đen to lớn, hướng về phía Nguyên Thạch Hưởng chộp tới.

– Hừ! Dương Thiên Thánh giả nổi giận gầm một tiếng, trong mũi phun ra hai dòng khí, hóa thành hai thanh trường kiếm chém về phía bàn tay đen.

– Chút tài mọn! Tẩm Huyết Thiên Quân khinh thường hừ nói, bàn tay đen duy trì tư thế vốn có, mặc cho hai thanh phi kiếm chém tới.

Phốc phốc!

Phi kiếm chém lên bàn tay đen, nhưng lại như trâu đất xuống biển, bị hấp thu. Bàn tay đen tăng vọt, hướng về phía Nguyên Thạch Hưởng chộp tới.

Ông!

Trên người Nguyên Thạch Hưởng lóe lên một bóng sáng, tạo thành một bóng trứng màu trắng. Bàn tay đen chộp xuống lại chộp hụt, Nguyên Thạch Hưởng xuất hiện ở ngoài trăm trượng, toàn thân tỏa ra khí thế vô cùng cường đại.

Kết Thai Cảnh chính là thần thức kết thành thần thai, khi thần thai ấp trứng, chính là Thần Anh Cảnh!

– Dương Thiên, bổn tọa hỏi một câu cuối cùng, giao người hay không? Tẩm Huyết Thiên Quân lạnh lùng nói, khí thế âm u lạnh băng trong nháy mắt bao phủ xuống dưới.

Chương 326: Lăn xuống dưới

Cùng là Thần Anh Cảnh, khí thế của Tẩm Huyết Thiên Quân khác biệt rất lớn với Dương Thiên Thánh giả!

Quả nhiên đúng như lời Hách Liên Đông, thời kỳ thượng cổ võ đạo hưng thịnh, nhân vật cùng cảnh giới vô cùng mạnh mẽ. Tẩm Huyết Thiên Quân lộ ra bá khí, đối mặt với Dương Thiên Thánh giả cùng cảnh giới cũng không hề để ý, tuy rằng miệng thì nói cho đối phương thể diện, nhưng thực tế lại hùng hổ dọa người.

Thật không ngờ tới, Độc Huyết Tông đã sớm suy bại lại vẫn còn một lão tổ Thần Anh Cảnh thông qua Thời Gian Nguyên Dịch bảo tồn đến nay! Ở thời điểm võ đạo mạt thế, Thiên Quân Thần Anh Cảnh đã có thể đứng trên thiên hạ.

Dương Thiên Thánh giả lộ ra giận dữ, nói:

– Các hạ, nếu không mau rời đi, vậy đánh một trận cùng lão phu!

– Ha ha ha! Xem ra ngươi đúng là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, như vậy bổn tọa để cho ngươi biết cái gì gọi là chênh lệch!

Tẩm Huyết Thiên Quân đánh ra một chưởng, vô số dòng nước đen lập tức đánh về phía Dương Thiên Thánh giả từ mọi hướng.

Nước đen hóa thành những con rắn độc, giương răng nhọn, tỏa ra khí độc âm trầm, che trời phủ đất, vô cùng đáng sợ.

– Lên! Dương Thiên Thánh giả quát lớn, hai tay kết thành vô số pháp ấn, một mảnh hào quang chói lòa, đánh về phía những rắn đen kia.

– Dương Thiên, tuy rằng ngươi cũng là Thần Anh tam trọng thiên, nhưng mà thần thức của ngươi kém xa bổn tọa! Sau khi thoát khỏi phàm thai, võ giả tu luyện là thần thức, ngươi kém hơn bổn tọa nhiều lắm! Tẩm Huyết Thiên Quân cười to, khí đen phình ra, hoàn toàn che lấp hào quang vàng.

Dương Thiên Thánh giả hừ lạnh,trên người bùng lên hào quang, hắn mạnh mẽ đánh ra, trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm màu vàng, nhưng không phải thực thể, mà là thần thức của hắn biến thành. Thần chích hiện ra trên đỉnh đầu, là một thanh kiếm vàng nho nhỏ. Vung lên rạch một cái, liền có những đạo kiếm khí xẹt qua, tung hoành ngang dọc.

Bắt đầu từ Linh Hải tam trọng thiên hình thành Thần chích, mỗi người đã xác định hình thái Thần chích. Sau khi tiến vào Kết Thai Cảnh, Thần chích liền biến thành hình trứng, thẳng đến Thần Anh Cảnh mới phá xác đi ra, theo cảnh giới tăng lên mà trưởng thành.

Sau khi đến Hóa Thần Cảnh, Thần chích cũng trưởng thành hoàn toàn, giống như quá trình người ta sinh ra lớn lên.

Thần chích, là năng lực độc đáo của nửa bước tiên nhân, giống như hai người tâm ý thông nhau liên thủ, chiến lực tăng lên không đơn giản như một cộng một.

Tuy rằng ngoài miệng Tẩm Huyết Thiên Quân cực kỳ khinh thường Dương Thiên Thánh giả, nhưng trên thực tế nếu bọn họ là võ giả cùng cấp, làm sao có thể coi thường được? Sau khi Dương Thiên Thánh giả vận dụng Thần chích, hắn cũng lắc người, thả ra Thần chích của mình.

Một con rắn độc màu đen, không to, chỉ dài một xích, nhưng lại có uy áp như thần long giáng thế!

Ầm! Ầm! Ầm!

Hai đại Thiên Quân Thần Anh Cảnh giao đấu dữ dội, lực lượng kinh khủng tràn ra xung quanh. Bên phía Võ Các, Nguyên Thạch Hưởng cùng m lão tổ Kết Thai Cảnh khác nhảy ra, mở ra kết giới phòng ngự chống đỡ dư sóng bắn về phía Võ Các.

Tuy rằng Kết Thai Cảnh tuyệt đối không có lực chống đỡ Thần Anh Cảnh, nhưng hai đại cường giả Kết Thai Cảnh liên

thủ, muốn chống đỡ dư sóng lực lượng cũng không thành vấn đề. Chỉ là như thế cũng là bọn họ phải giao đấu toàn lực, có thể chống đỡ được bao lâu thì khó mà nói được.

Tẩm Huyết Thiên Quân không phải nói lớn tiếng, hắn tung hoành ngang dọc, hào quang màu đen chiếm cứ hai phần ba không gian! Ngay cả mọi người không đạt đến trình tự Thần Anh Cảnh cũng có thể nhìn ra được tuyệt đối là Tẩm Huyết Thiên Quân đang đè đánh Dương Thiên Thánh giả!

Thời gian kéo dài, phía Thượng Thiên Võ Các thua chắc!

Hơn nữa, trên Không Hạm còn có 18 khẩu Linh Quang Pháo nhắm ngay Võ Các, nếu như bắt đầu bắn phá, hai đại lão tổ Kết Thai Cảnh vốn đã luống cuống tay chân, làm sao còn thừa sức mà chiếu cố?

Làm sao bây giờ?

Trên trán mọi người đều toát mồ hôi lạnh, bọn họ là thiếu niên thiếu nữ thiêu kiều thì đúng, nhưng không ai muốn chết đâu! Lại còn chết không rõ ràng, vì chôn cùng người khác!

Bọn họ tìm kiếm xung quanh, chỉ là bỗng nhiên không thấy

tung tích của Chu Hằng!

Tiểu tử kia chạy trốn rồi?

– Ha ha ha! Dương Thiên, trong ngàn chiêu, bổn tọa nhất định có thể đánh bại ngươi! Tẩm Huyết Thiên Quân cười to, hào quang màu đen tràn lan, cắn nuốt không gian, càng thêm chiếm cứ chủ động trên chiến trường!

Hào quangmàu đen này là thần thức kéo dài, thần thức của ai chiếm cứ càng rộng, tự nhiên càng chiếm giữ ưu thế!

– Nã pháo cho bổn tọa, ép tiểu tử kia đi ra! Tẩm Huyết Thiên Quân lớn tiếng quát. Lần này lái Không Hạm đột kích, đầu tiên là thị uy, tuyên bố Độc Huyết Tông mạnh mẽ trở về, thứ hai càng là vì chém giết Chu Hằng, cướp lấy truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn!

Vô số năm trước hắn đã đạt đến Thần Anh Cảnh đỉnh phong, nhưng bất hạnh không có truyền thừa Hóa Thần Cảnh, mãi không thể đi ra một bước mấu chốt. Cho nên, hắn nhất định phải lấy được truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn… Thọ nguyên của hắn đã không còn bao lâu, nhất định phải đột phá!

– Ngươi dám! Dương Thiên Thánh giả giận dữ quát lên, hắn bị đối phương quấn lấy, thật sự không thể nào rút ra ngăn cản, còn hai đệ tử Kết Thai Cảnh thì căn bản không thể đồng thời chống đỡ được 18 khẩu Linh Quang Pháo!

– Có gì bổn tọa không dám! Tẩm Huyết Thiên Quân cười lạnh, hào quang màu đen quét qua, hắn ngày càng mạnh mẽ, phát huy chiến lực Thần Anh Cảnh đến đỉnh điểm.

Oong!

18 khẩu Linh Quang Pháo bắt đầu ngưng tụ hào quang, đây là đang tích lũy năng lượng, hoàn thành liền có thể bắn ra công kích khủng bố cấp bậc Kết Thai Cảnh!

Đủ để xóa sổ toàn bộ đế đô!

Mọi người đều knh hoảng không thôi, 18 khẩu Linh Quang Pháo bao trùm toàn bộ phạm vi đế đô, bọn họ đều không dám động đậy lung tung, vừa động đậy liền có thể trở thành mục tiêu bị bắn phá!

Chu Hằng đáng chết!

Trong lòng bọn họ đều mắng Chu Hằng đến chết được!

– Lão độc xà, không phải ngươi muốn truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn hay sao? Tự mình tới lấy! Bằng không,

Linh Quang Pháo quét qua, mọi thứ đều biến thành tro tàn! Ngay vào lúc này, tiếng nói của Chu Hằng bỗng nhiên vang lên từ chân trời.

– Tiểu tử, giao ra truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn, bổn tọa có thểbán cho ngươi cái chết thật nhanh chóng! Tẩm Huyết Thiên Quân một chưởng đẩy lùi Dương Thiên Thánh giả. Tuy rằng hắn không thể lập tức đánh bại Dương Thiên Thánh giả, nhưng quả thật vững vàng chiếm thế mạnh, muốn đẩy lùi đối phương cũng không khó.

Vù, một tòa bảo tháp đột ngột xuất hiện, nháy mắt phóng to ra, biến thành cao trăm trượng, mười tầng tháp tỏa ra hào quang sáng lạn, chói mắt mọi người.

Cửu Huyền Thí Luyện Tháp!

Lần đầu tiên quang minh chính đại xuất hiện ở trước mắt mọi người! Bị Thiên Quân Thần Anh Cảnh áp bức, Chu Hằng đành phải tế ra lá bài tẩy của hắn.

[CHARGE=3]

Chu Hằng đứng ở cửa bảo tháp, khoanh tay ôm ngực, thái độ khinh thường nhìn Tẩm Huyết Thiên Quân trên trời. Ở bên ngoài Cửu Huyền Thí Luyện Tháp một chút, đó là Hoặc Thiên, vừa nãy Chu Hằng dẫn nàng đi đến đây.

– Bảo vật tuyệt thế!

Tẩm Huyết Thiên Quân lập tức toát ra vẻ tham lam, bằng ánh mắt của hắn làm sao không nhìn ra Cửu Huyền Thí Luyện Tháp quý báu thế nào. Lập tức vươn tay đánh về phía Chu Hằng, ý vừa động công kích tới, hoàn toàn không nhìn khoảng cách!

Oong!

Hào quang chớp động, công kích này dừng lại ở bên ngoài bảo tháp, Chu Hằng cười ha hả, vẻ mặt càng thêm miệt thị, nói:

– Cái gì Tẩm Huyết Thiên Quân, chẳng qua là lão già khú đế! Ta nói nè, có phải ngươi ngủ lâu qua không còn sức nữa hả?

– Nhãi con mỏ nhọn! Tẩm Huyết Thiên Quân hừ lạnh, sắc mặt cũng không có vẻ giận dữ, ngược lại tham lam càng thêm nồng hơn!

Hắn là nhân vật cấp bậc gì?

Thần Anh Cảnh!

Ngay cả công kích của hắn cũng không thể làm cho bảo vật này rung chuyển chút nào, điều này chứng minh cái gì?

Bảo tháp này đương nhiên là cấp Hóa Thần Cảnh!

Quả nhiên, tiểu tử này lấy được bảo vật của Tam Dương Thiên Tôn!

Vù, hắn lao xuống, nếu không thể dùng thần niệm công kích đánh chết Chu Hằng, làm bảo vật này đổi chủ. Đơn giản thôi, vậy công kích gần người, bảo tháp đó không có khả năng ngăn cản hắn! Một chưởng đánh ra, tiểu bối này lấy cái gì chống đỡ?

– Dừng tay! Dương Thiên Thánh giả đánh tới, dù cho chỉ vì thể diện, hắn cũng phải ngăn cản Tẩm Huyết Thiên Quân tổn thương đệ tử trong Võ Các của mình, bằng không hắn làm gì còn mặt mũi mà tiếp tục mở ra Võ Các?

– Ngu xuẩn cứng đầu! Tẩm Huyết Thiên Quân tức giận hừ một tiếng, nhưng Dương Thiên Thánh giả là cao thủ cùng cấp số với hắn, hắn có thể vững vàng chiếm thế mạnh, nhưng tuyệt đối không thể mặc kệ công kích của đối phương!

Rơi vào đường cùng, hắn đành phải quay đầu đón đỡ Dương Thiên Thánh giả, ầm ầm ầm, hai người lại đạ chiến.

Ánh mắt mọi người lại tập trung vào tòa bảo tháp tỏa ra khí tức cao quý, thần bí kia. Bọn họ không biết lai lịch của Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, tự nhiên cho là bảo vật của Tam Dương Thiên Tôn, không khỏi toát ra thèm thuồng.

Chỉ là người không đủ thực lực, ai dám tiến lên cướp lấy?

Toàn bộ Võ Các có đủ tư cách, cũng chỉ có ba người Dương Chiêm, Băng Hoàng Nữ, Tang Thanh Sơn mà thôi!

Tẩm Huyết Thiên Quân đại chiến với Dương Thiên Thánh giả, bởi vì Chu Hằng xuất hiện, hắn không còn hạ lệnh Linh Quang Pháo công kích, chỉ cần Chu Hằng không có ý trốn chạy, hắn cũng không ngại dây dưa thêm một hồi với Dương Thiên Thánh giả.

Chỉ cần đánh bại Dương Thiên Thánh giả, trong Võ Các còn ai ngăn cản được hắn?

– Lão độc xà, người ngươi muốn tìm là ta, còn đang đợi cái gì? Sợ hả? Nhưng cố tình Chu Hằng lại không chịu yên phận, ở bên dưới kêu gào.

– Tiểu bối vô tri, vốn bổn tọa định ban cho ngươi cái chết nhanh chóng, nhưng ngươi tự tìm tìm tội! Hừ! Bổn tọa nổi

danh dùng độc, cam đoan cho ngươi sau khi trúng độc, đau đớn muốn chết muốn sống cũng không xong! Tẩm Huyết Thiên Quân lạnh lùng nói.

– Đừng chỉ nói suông nữa, có gan thì xuống đây! Chu Hằng cười ha hả. – Lão quái vật, sao còn không xuống? Không có gan như thế, chẳng lẽ là thỏ đế?

– Đáng chết! Tẩm Huyết Thiên Quân giận dữ.

Hắn đã thật lâu rồi không nổi giận, nhưng miệng lưỡi của Chu Hằng quá thất đức, làm cho hắn không nổi giận cũng khó.

Ầm! Ầm! Ầm!

Dưới cơn giận dữ, Thần chích rắn độc trên đầu hắn bùng lên hào quang, bỗng nhiên bùng nổ lực lượng kinh khủng, mạnh mẽ đẩy lùi Dương Thiên Thánh giả mấy chục dặm. Vù, Tẩm Huyết Thiên Quân mạnh mẽ đánh xuống!

Hắn muốn bắt lấy Chu Hằng, để cho tiểu tử này chịu hết tra tấn đau đớn nhất trên thế gian, lại éo hỏi ra truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn, thế mới giết hắn!

Thiên Quân Thần Anh Cảnh hùng mạnh cỡ nào, không có Dương Thiên Thánh giả kiềm chế, thân hình hắn lóe lên liền

đã đến mặt đất, chỉ cách Chu Hằng không đến 10 trượng! Hắn giơ tay phải, chụp về phía Chu Hằng.

9 trượng, 8 trượng, 7 trượng, khoảng cách ngày càng ngắn!

Trên mặt Tẩm Huyết Thiên Quân toát ra tươi cười dữ tợn, khoảng cách gần như thế, ngay cả Dương Thiên Thánh giả quay trở lại, hắn cũng có nắm chắc bắt được Chu Hằng, lại thản nhiên đối phó công kích.

Về phần tại sao Chu Hằng lại điên cuồng như thế? Biết rõ chọc giận hắn không có một chút chỗ tốt gì, Tẩm Huyết Thiên Quân không thèm để ý!

Suy nghĩ của tiểu nhân vật, cần phải để ý tới hay sao?

6 trượng, 4 trượng, 2 trượng, 1 trượng!

Bắt lại cho ta!

Trên mặt Tẩm Huyết Thiên Quân toát ra vẻ dữ tợn, giống một con rắn độc đang mở rộng răng nanh.

Bùm!

Ngay lúc này, thân mình hắn bỗng khựng lại, cắm đầu xuống dưới, nằm rạp dưới đất, ngã thật là mạnh!

Đây là cái chuyện quỷ gì vậy?

Mọi người đều trừng to mắt, quá cỡ hơn thì còn ngoác to miệng, đầu óc lộn xộn!

Chương 327: Chém ngược Thần Anh Cảnh

Thiên Quân Thần Anh Cảnh là tồn tại cỡ nào?

Nếu có một ngọn núi cao chắn ngang đường, như vậy khi hắn đi tới, núi cao sẽ liền sụp đổ! Cường giả đáng sợ như vậy, sẽ bị trượt chân hay nguyên nhân khác mà té ngã hay sao?

Nhưng chẳng những Tẩm Huyết Thiên Quân té ngã, lại còn té thật mạnh, nằm dài ra đất, như đang bái lạy ai đó!

Đó chính là cường giả tuyệt thế Thần Anh Cảnh mà, ở thời đại Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh không xuất hiện, tuyệt đối là mạnh nhất thiên hạ, làm sao lại thuần phục người khác? Hơn nữa còn dùng phương thức nhục nhã nhất như thế!

Nhưng sự thật thắng hùng biện, mắt thấy là thật, Tẩm Huyết Thiên Quân vẫn đang nằm dài dưới đất, như vậy có muôn ngàn lời cũng giải thích thế nào đây?

Chu Hằng!

Chẳng lẽ tên này giả heo thịt cọp, kỳ thật là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh?

Không, không thể nào!

Mọi người đều đồng thời lắc đầu, bọn họ có ai không phải thiên kiều một phương, mỗi người ánh sáng cao siêu, lúc trước từng xem qua trận chiến giữa Chu Hằng và Dương Chiêm, lúc đó Chu Hằng tuyệt đối chỉ là Linh Hải nhất trọng thiên!

Thời gian ngắn ngủi như vậy, có thể một bước lên trời, tiến vào Hóa Thần Cảnh hay sao?

Tuyệt đối không thể nào!

Nhưng nếu không phải Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, dựa vào cái gì làm được điều này?

Truyền thừa của Tam Dương Thiên Tôn!

Tòa bảo tháp kia!

Chẳng lẽ chỉ cần đến gần tòa bảo tháp kia, sẽ mất đi năng lực

hành động? Chỉ có thể như một con chó chờ bị người ta làm thịt? Khè, ngay cả Thiên Quân Thần Anh Cảnh cũng không có sức chống cự, vậy phải nghịch thiên đến cỡ nào?

Đỏ mắt, đố kỵ!

Hiện giờ võ đạo điêu tàn, Thiên Quân Thần Anh Cảnh có thể xưng bá thế gian, Chu Hằng có thể dễ dàng khuất phục Tẩm Huyết Thiên Quân, như vậy có nghĩa là hắn đã vô địch thiên hạ!

Vô địch thiên hạ!

Đây là điều bao nhiêu người mơ mộng cầu mong? Nhưng thật sự lên đến đỉnh, mấy vạn năm qua cũng chỉ có một người, được công nhận là vô địch thiên hạ, lẫy lừng xưa nay! Đó chính là Vạn Cổ Đại Đế!

Chu Hằng sẽ là vị Vạn Cổ Đại Đế thứ hai?

Vô số người đều muốn so sánh Chu Hằng với Vạn Cổ Đại Đế, mà chỉ có một ít người xuất thân siêu cấp hào môn mới biết, thật ra Chu Hằng chính là hậu duệ của Vạn Cổ Đại Đế! Một mạch này yên lặng vô số năm, cuối cùng lại mạnh mẽ trỗi dậy?

Ngay trước ánh mắt chú ý của bao người, Chu Hằng lại đạp bước đi ra, keng, trong tay hắn xuất hiện một thanh kiếm gãy màu đen!

Tên này muốn làm gì?

Không phải là muốn chém giết Tẩm Huyết Thiên Quân đó chứ?

Nhưng dù hắn lấy được bảo vật Hóa Thần Cảnh thì sao, lực lượng của bản thân cũng chỉ là Linh Hải Cảnh, dựa vào cái gì chém giết Thiên Quân Thần Anh Cảnh? Hắn căn bản không phá được phòng ngự của cường giả Thần Anh Cảnh, ngay cả tổn thương cũng không được, huống chi là chém giết!

Nhận được truyền thừa Hóa Thần Cảnh,cũng không có nghĩa bản thân là Hóa Thần Cảnh!

– Tiểu bối, ngươi dùng ám chiêu gì! Tay chân Tẩm Huyết Thiên Quân không thể động đậy, ngay cả thần thức cũng không thể vận hành linh hoạt được, cũng không nói tới dùng Thần chích công kích, chỉ có thể lạnh lùng nhìn Chu Hằng.

Cũng như những người khác, hắn cũng không tin Chu Hằng có

thể giết mình, thậm chí làm mình bị thương, tự nhiên không hề sợ hãi, chỉ có oán hận vô tận!

Hắn đường đường là Thiên Quân Thần Anh Cảnh, không ngờ lại quỳ rạp trước mặt tiểu võ giả Linh Hải Cảnh. Cho dù là về sau hắn bầm thây Chu Hằng thì thế nào, căn bản không thể rửa được mối nhục này!

Nhất định sẽ đi theo hắn cả đời!

Chu Hằng không đáp, chỉ rung hắc kiếm lên, tâm pháp Lăng Thiên Cửu Thức chảy qua trong đầu, toàn thân bỗng phát tán ra tiếng nổ đại đạo, tựa như hắn chính là tự nhiên thiên địa, ngâm lên chí lý thế gian.

Mọi người nghe được, trong lòng như có hiểu ra, ngay cả ba vị cường giả tuyệt thế Dương Thiên Thánh giả, Nguyên Thạch Hưởng cũng không ngoại lễ, những chỗ khó cản trở bọn họ tu luyện bỗng đột nhiên thông suốt, có một chút tiến bộ.

– Đó… đó… đó là…

Trong ánh mắt Tẩm Huyết Thiên Quân chảy qua vật tổ trời trăng, khí tức trên người đột nhiên trở nên cuồng bạo, tựa như lốc xoáy trỗi dậy giữa biển cả phẳng lặng!

– Ha ha ha ha! Bổn tọa chạm đến ảo diệu Hóa Thần Cảnh, bổn tọa có thể đột phá! Hắn đột nhiên cười như điên. – Tối đa 10 năm! Tối đa 10 năm, bổn tọa nhất định sẽ tiến vào Hóa Thần Cảnh!

Tẩm Huyết Thiên Quân vốn đã là Thần Anh tam trọng thiên đỉnh phong, chỉ là bất hạnh không có truyền thừa Hóa Thần Cảnh, vẫn mại không thể đi qua một bước mấu chốt.

Nhưng từ trong khí tức đại đạo phát tán ra từ trên người Chu Hằng, hắn thấy được cơ hội đột phá!

Đi mòn gót sắt tìm không thấy, tới tay không tốn sức nào

– Tiểu bối, trên người ngươi có rất nhiều bí mật, rất tốt, bổn tọa sẽ ép hỏi ra từng chút một, tất cả đều là của bổn tọa! Tẩm Huyết Thiên Quân cười lạnh lẽo, tuy rằng bị sỉ nhục vô cùng, nhưng lại thấy được cơ hội đột phá Hóa Thần Cảnh.

– Ngươi không đợi được đến ngày đó! Chu Hằng cũng lạnh lùng nói, hắc kiếm vung lên, tung ra Lăng Thiên Cửu Thức!

Một thức, hai thức, ba thức, bốn thức… Từng bóng kiếm màu đen thẳng trời nối đất, khi Chu Hằng thi triển đến thức thứ tám, linh lực trong cơ thể đã bị rút sạch, căn bản không thể nào vận chuyển được thức thứ chín, chỉ có thể tám kiếm hợp nhất.

Chém!

Vù vù vù! Tất cả bóng kiếm màu đen nháy mắt dung hợp làm một thể, biến thành một thanh kiếm đen tinh khiết, chém về phía Tẩm Huyết Thiên Quân.

Xẹt!

Bóng kiếm quét qua, Tẩm Huyết Thiên Quân không hề bị thương gì, dường như một kiếm này quả thật chỉ có bóng kiếm mà thôi, căn bản không có một chút uy lực.

[CHARGE=3]

– Tiểu bối, ngươi không có khả năng tổn thương được bổn tọa, sự tồn tại của ngươi, chỉ là đưa cho bổn tọa một hồi cơ duyên to…

Tẩm Huyết Thiên Quân cười to chợt khựng lại, sắc mặt liền trở nên trắng bệch, ở cổ xuất hiện một đường màu đỏ sẫm!

Hắn nhìn chằm chằm Chu Hằng, thần thái trong mắt lại nhanh chóng tối lại, đầu chậm rãi cúi xuống, bịch một cái, chiếc đầu lăn ra khỏi cổ, phụt, máu nóng phun trào.

Sinh cơ của Tẩm Huyết Thiên Quân nhanh chóng đoạn tuyệt, thần thức tan biến, hoàn toàn tiêu tan trong thiên địa

Đường đường Thiên Quân thời kỳ thượng cổ, năm đó bị thiên địa kịch biến ép buộc, lại vì tranh giành cơ hội thành tiên, tự phong ấn mấy vạn năm! Không ngờ tới vừa tỉnh dậy từ giấc ngủ dài, trận chiến đầu tiên liền kết thúc ngã xuống!

Bị chết tùy tiện như vậy, tuyệt chiêu gì cũng chưa dùng tới, liền trực tiếp chết!

Toàn trường lặng ngắt!

Thiên Quân Thần Anh Cảnh đã chết! Gần vạn năm qua, đã có tiền lệ Thiên Quân Thần Anh Cảnh chết trận chưa?

Nam nhân kia!

Chẳng những có thể trấn áp Thần Anh Cảnh, thậm chí còn có thể chém giết Thần Anh Cảnh!

Quả thật là vô địch mà!

Ánh mắt mọi người nhìn về phía Chu Hằng càng thêm kính sợ, bọn họ không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng thế giới này chỉ coi trọng kết quả mặc kệ quá trình, Tẩm Huyết Thiên Quân quả thật là bị Chu Hằng khống chế, giết chết!

Vậy là đủ rồi!

Một vị tân Vạn Cổ Đại Đế đã ngạo nghễ thế gian!

Chu Hằng lại không có hơi sức đâu mà hưởng thụ những ánh mắt không cách nào đố kỵ nổi nữa, chỉ còn lại kính sợ vô cùng. Trong tay đã thủ sẵn một khối linh thạch thượng phẩm, đang tăng mạnh luyện hóa, miễn cho cả đứng cũng không vững .

Hoặc Thiên làm nữ vương ngạo kiều đủ tư cách, tự nhiên sẽ không dìu hắn một phen vào lúc này, chỉ là cầm một chiếc gương đồng nhỏ soi qua soi lại. Vẫn là An Ngọc Mị cùng Hàn Vũ Liên chia ra đứng hai bên người Chu Hằng, nhìn như ôm lấy hắn, kỳ thật là để hắn có thể dựa lên người các nàng, toàn lực luyện hóa linh thạch khôi phục lực lượng.

Yên tĩnh! Vẫn là một mảnh im như chết!

Trước chấn động lớn như thế, căn bản không có người phát ra tiếng vang, lão tổ Thần Anh Cảnh bị một chiêu giết chết, nói ra điều này quả thật chỉ có nước bị người ta chê cười!

– Nữ nhân kia… chẳng là là nữ nhân dĩ tộc trong Tử Vong Sâm Lâm?

– Không sai, lúc trước nữ nhân kia cũng chỉ là tiện tay xóa sổ sinh mệnh m cường giả Kết Thai Cảnh, nhưng nhìn lực lượng khủng bố cô ta thả ra, dù cho một chiêu giết chết Thần Anh Cảnh cũng không thành vấn đề!

– Bên cạnh nữ nhân dị tộc kia cũng có một nam nhân, tuy rằng hình dạng hoàn toàn khác, nhưng… thay đổi tướng mạo cũng rất dễ dàng với chúng ta!

– Nữ nhân trước mắt tuy rằng đội nón, không lộ ra hình dáng, càng không có cánh chim, chiếc đuôi, nhưng ngay cả lão phu cũng không nhìn thấu sâu cạn của nàng! Điều này nói rõ, nàng ta hoặc là không có một chút thực lực, hoặc là…

– Là chí cường giả Hóa Thần Cảnh!

Trên bầu trời, Dương Thiên Thánh giả, Nguyên Thạch Hưởng cùng với một lão tổ Kết Thai Cảnh dùng thần niệm nói chuyện, đều toát ra kính sợ không thôi!

Lúc trước khi tranh giành Cửu Dương Sinh Sinh Thảo, Nguyên Thạch Hưởng đã đích thân đến hiện trường, dù là mọi

người đều thay đổi hình dáng không thể biết ai là ai, nhưng chỉ cần có dấu vết thì vẫn có thể suy đoán về sau.

Lúc trước Nạp Lan một mình trấn áp vô số cường giả, thần uy vô song, loại chênh lệch này không chỉ là một chút nhỏ, làm cho thầy trò ba người Dương Thiên Thánh giả không hề có ý tranh hùng.

Thẳng đến mười mấy phút sau, Chu Hằng mới khôi phục được vài phần nguyên khí, lúc này người xung quanh cuối cùng cũng tỉnh lại từ trong chấn động, dần dần vang lên tiếng xì xáo, đều thảo luận kết quả kinh người của trận chiến này.

Ầm ầm, chiếc hạm to lớn trên trời chầm chậm xoay lại, tiếp tục bay lên.

Muốn chạy?

Chu Hằng hừ một tiếng, lấy ra Sí Thiên Phi Dực, vèo, hắn phóng lên cao, hai cánh mở rộng, hắn lao thẳng lên trời, nhanh như ánh lửa, chỉ nháy mắt đã đến bên trên Không Hạm.

Ba người Dương Thiên Thánh giả cũng có thể bay giữa không trung, Tang Thanh Sơn, Băng Hoàng Nữ, Dương Chiêm cũng có thể đạp không mà đi, tuy rằng tốc độ chậm một chút, nhưng tin chắc đều có pháp khí phi hành thay đi bộ, nhưng không ai trong bọn họ dám bay lên.

Bọn họ đang biểu lộ kính ý với Chu Hằng, không ai dám tranh giành chiến lợi phẩm với hắn!

Dù sao, thi thể của Tẩm Huyết Thiên Quân chưa lạnh, ai dám làm kẻ thứ hai?

Ầm! Chu Hằng thả người xuống, xuất hiện trên sàn Không Hạm.

– Tiểu súc sinh, hôm nay bổn tông diệt dưới tay ngươi, bổn tọa đại hận! Độc Huyết Tông tông chủ Kỳ Liên Anh hiện thân, mặt mũi dữ tợn, ánh mắt nhìn Chu Hằng tràn đầy oán độc.

Giữa hắn và Chu Hằng quả thật có thù sâu hận lớn!

Con duy nhất chết dưới tay Chu Hằng, đây là hận giết con! Mà lão tổ tông môn thời thượng cổ không lâu trước sống lại, mang theo một chiếc Không Hạm đại sát khí để Độc Huyết Tông tái hiện, để hắn thấy được hy vọng tông môn thịnh vượng, nhưng bây giờ, hy vọng này lại bị Chu Hằng bóp chết tươi!

– Bổn tọa khó mà thoát chết, nhưng đế đô này cũng phải chôn cùng bổn tọa!

Kỳ Liên Anh hai mắt đỏ rực, quát lớn: – Nã pháo cho bổn tọa, hủy diệt tất cả!

Hiện tại toàn bộ môn nhân Độc Huyết Tông đều ở trên chiếc Không Hạm này, nếu hôm nay nhất định khó thoát cái chết, vậy dứt khoát liều mạng cá chết lưới rách!

Chu Hằng hừ lạnh, phát động Tử Diễm Thiên Long, oong, khí tức kinh khủng của hắn nháy mắt vưn dài ra, bùm bùm bùm, mặc kệ thấy được hay không, mọi người trên Không Hạm liền quỳ rạp xuống, run rẩy dưới khí tức mạnh mẽ của hắn!

Bùm! Bùm!

Hai khẩu Linh Quang Pháo lại bỗng nhiên bắn ra, quầng sáng màu trắng rực rỡ kéo theo năng lượng hủy diệt, bắn xuống phía dưới!

Không Hạm này thật là quá lớn, ngay cả khí thế của Chu Hằng cũng không thể bao phủ hoàn toàn.

Chương 328: Hình thành Thần chích

– Hừ! Dương Thiên Thánh giả bay giữa không trung, hai tay mở ra, nắm chặt lại, thần ý chỉ ra, công kích đánh tới, hai đạo Linh Quang Pháo nháy mắt tan biến!

Đây chính là Thần Anh Cảnh!

Đừng nhìn bị Chu Hằng làm thịt một người, nhưng cường giả như vậy rốt cuộc vẫn là mạnh nhất thiên hạ, nào dám coi thường?

Ánh mắt Chu Hằng nhìn chằm chằm Kỳ Liên Anh, dưới khí thế đè nén của hắn, ngay cả Kỳ Liên Anh là cường giả Linh Hải Cảnh cũng chỉ có nước run rẩy, nếu không phải hắn là hạng người tâm chí cứng cỏi, lại là chủ một tông môn, chỉ sợ cũng đã quỳ xuống như những người khác.

– Tiểu súc sinh, bổn tọa liều mạng cùng chết với ngươi! Kỳ Liên Anh cắn răn, liều mình xông lên, liều mạng thiêu đốt linh lực của mình, phát ra một đòn sáng chói nhất, mạnh mẽ nhất trong cuộc đời.

Chu Hằng lòng phẳng như nước, nhưng sát khí lại sôi trào dậy

sóng, nói: – Lão độc vật, lúc ở Tử Vong Sâm Lâm ta đã nói, giải tán Độc Huyết Tông của ngươi, để giữ được tính mạng! Nhưng nếu ngươi khư khư cố chấp, hôm nay toàn bộ chết ở đây đi!

Tế ra hắc kiếm, chém!

Đối phó Kỳ Liên Anh tuyệt đối không cần Lăng Thiên Cửu Thức, tuy rằng Chu Hằng tổn hao linh lực, nhưng thần thức không hề bị thương, uy lực của Vực tự nhiên sẽ không giảm xuống. Tâm niệm xoay chuyển, vô số nắm tay màu vàng điên cuồng đánh xuống Kỳ Liên Anh.

Kỳ Liên Anh không phải là Dương Chiêm, càng không phải là Tang Thanh Sơn, không nắm giữ được Vực, làm sao ngăn cản được nắm đấm đầy trời?

Ầm ầm ầm ầm!

Hắn miễn cưỡng chống đỡ được mấy quyền, nhưng lập tức bị nắm đấm ngập trời bao phủ, trái một đấm phải một đấm, từng đấm nối tiếp nhau, giống như thành bao cát, không có một chút sức chống trả.

Linh Hải Cảnh đã hình thành Thần chích cùng không hình thành Thần chích, đó là hai tầng thứ hoàn toàn khác! Tuy rằng Chu Hằng còn chưa có Thần chích, nhưng lại là quái thai nắm giữ được Vực, chiến lực cũng nghiền nát Linh Hải Cảnh thông

thường!

Xẹt. Hắc kiếm vung lên, cái đầu của Kỳ Liên Anh bay lên trên cao, thi thể không đầu bước ra mấy bước, lại lui ra sau mấy bước, cuối cùng ầm ầm ngã xuống, máu nhuộm đầy đất.

Chu Hằng nắm kiếm bước đi, hào quang màu đen lóe lên, hắn giết chóc vô số, không chút nương tay!

Độc Huyết Tông ác danh truyền xa, làm hại vô số, mỗi người đều đáng chết.

Chu Hằng một đường đi tới trung tâm khống chế Không Hạm, thần thức nhập vào, lập tức thu được quyền hạn khống chế. Vốn hắn muốn thu nhỏ Không Hạm rồi cất đi, nhưng chiếc Không Hạm này căn bản không có công năng đó, không thể thay đổi được kích thước.

Hết cách, Chu Hằng đành phải lái Không Hạm hạ xuống ngoài thành, cứ mãi bay giữa không trung, sẽ tiêu hao linh thạch quá lớn, hắn lại không có mạch khoáng linh thạch để duy trì, làm sao mà đốt cho nổi?

Sau đó, hắn trở về Thượng Thiên Võ Các.

Về phần Không Hạm có thể nào bị trộm hay không? Chu

Hằng lại không lo lắng điều này. Đầu tiên, cấp bậc Linh Hải Cảnh, không ai có thể phá hủy thần thức khống chế Không Hạm mà hắn lưu lại trong trung tâm khống chế, còn từ Kết Thai Cảnh trở lên, bọn họ có năng lực cướp lấy, nhưng tuyệt đối không dám ra tay!

Bởi vì Không Hạm này chính là Chu Hằng chém giết một Thiên Quân Thần Anh Cảnh mà cướp được, ai đui mù muốn làm kẻ thứ hai?

Trở lại Võ Các, Chu Hằng lập tức thu được lời mời đến gặp mặt của Dương Thiên Thánh giả, người ra mặt mời chính là Nguyên Thạch Hưởng, cho Chu Hằng đủ thể diện.

Nói chuyện với vị Dương Thiên Thánh giả này không có gì hay ho, vị Thánh giả này chính là đưa ra những lời khen ngợi, mong hắn có thể kế thừa ý chí của Vạn Cổ Đại Đế, nhất thống đại lục, hợp nhất vạn tộc, giương oai loài người.

Chu Hằng không hề có hứng thú với chuyện này, hắn thích khiêu chiến, nhưng lại không hề nhiệt tình với quyền lực, nói mấy câu với Dương Thiên Thánh giả, liền quay lại chỗ của mình.

Sau khi trải qua chuyện này, có lẽ hắn không cách nào ở lại Võ Các được nữa!

— Ngay cả cường giả Thần Anh Cảnh cũng bị hắn chém giết, Võ Các còn cái gì mà dạy hắn? Ngay cả hắn không để ý, trong Võ Các còn có thầy nào dám dạy hắn, không sợ nói sai bị chém luôn hay sao?

Tạm thời Chu Hằng không có tâm tình để ý những chuyện này, hắn vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, bắt đầu luyện hóa tinh khí sinh mệnh mà hắc kiếm hấp thu được.

Hắn giết rất nhiều người trong Không Hạm, đúng là máu chảy thành sông, toàn bộ Độc Huyết Tông đều bị hắn giết sạch, ít nhất cũng phải mấy ngàn người! Nhưng tinh khí sinh mệnh của những người này gộp lại cũng không sánh bằng một mình Tẩm Huyết Thiên Quân!

Dù sao Thần Anh Cảnh cũng là Thần Anh Cảnh, tuyệt không thể vì không có sức chống cự ở trước mặt Hoặc Thiên mà có thể coi thường!

Chỉ nửa ngày sau, Chu Hằng đã đạt đến Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong, tuy rằng còn có một chút tinh khí sinh mệnh chưa luyện hóa hoàn toàn, nhưng hắn đã không còn khả năng tăng lên, bởi vì đã đạt đến cực hạn của cảnh giới!

Muốn chứa đựng thêm linh lực, chỉ có thể tăng lên cảnh giới, khai phá thêm không gian đan điền.

Nếu là trước đó, Chu Hằng khẳng định không nói hai lời trực tiếp đột phá, có Lăng Thiên Cửu Thức hình thành lĩnh ngộ thiên địa, hắn coi tất cả lá chắn cảnh giới như không. Nhưng Kết Thai Cảnh thì không giống, nó không đơn thuần là tích lũy đủ linh lực, lĩnh ngộ đủ cảnh giới là có thể đột phá, mà trước tiên phải hình thành Thần Chích!

Nhiều ngày trước đó tuy rằng Chu Hằng vẫn luôn suy ngẫm vấn đề về Thần chích, nhưng không đạt đến Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong sẽ không thể chạm đến Thần chích, bởi vậy mọi thứ đều là xây đựng trên ảo tưởng.

Cho đến lúc này, hắn mới chân chính đi ra bước đầu tiên.

Hết cách, tinh khí sinh mệnh còn thừa chỉ có thể lãng phí!

Chu Hằng không rời đi, mà nằm dài ở ngay trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, trong lòng tuôn trào những gì trải qua từ lúc hắn ra khỏi Nguyên Thạch Trấn, đây đều là lịch lãm cuộc sống. Còn Thần chích, chính là hình thành hình thái ý thức của sinh mệnh.

Một ngày, hai ngày, ba ngày, hắn đi vào trạng thái vô dục vô cầu, không ăn không uống, mơ về mỗi một chi tiết trong cuộc đời.

10 ngày, 20 ngày, 30 ngày!

Từ sau Linh Hải Cảnh, võ giả tràn đầy sức sống, khí huyết hùng hậu, dù cho không ăn không uống cũng có thể duy trì hơn nửa năm. Chu Hằng hoàn toàn rơi vào trạng thái chết giả, nhìn từ bên ngoài, ngay cả hơi thở nhịp tim của hắn cũng ngừng lại, chỉ còn một tia thần thức mơ hồ đang chầm chậm lưu chuyển.

Hình thành Thần Chích là một quá trình rất dài, thiên tài như Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân cũng phải đi trên con đường này mười mấy năm. Vốn là Chu Hằng không cần gấp gáp như thế, nhưng từng vị cường giả thượng cổ bỗng xuất hiện, thiên địa lại xảy ra kịch biến, không có thực lực mạnh mẽ thì làm sao đây?

Chỉ có đột phá Kết Thai Cảnh, mới có thể chân chính thoát khỏi phàm tục, nắm giữ được vận mệnh của mình.

Hắn nhất định phải nắm chắc thời gian.

40 ngày, 50 ngày, 60 ngày!

Trên thân thể lạnh băng của Chu Hằng hình thành một lớp màng trắng, bao bọc hắn thật kín, giống như một cái trứng, chỉ là trên “vỏ trứng” lại không ngừng có hào quang lưu chuyển, rất là thần kỳ.

Trong lòng Chu Hằng đã có hiểu ra.

Cái gọi là lực huyết mạch, thật ra là cường giả tuyệt thế Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh, Hóa Thần Cảnh hình thành Thần chích, lúc sinh ra con cháu, dung nhập phần Thần chích này vào trong huyết mạch để truyền thừa.

Chỉ là Thần chích như thế không có ý thức, chỉ có lĩnh ngộ võ đạo. Mà mỗi người hình thành Thần chích đều không giống nhau, tự nhiên sinh ra ngàn vạn loại lực huyết mạch.

Đây cũng là vì sao người có được lực huyết mạch dễ dàng đột phá hơn, bởi vì trong người bọn họ còn có Thần chích. Mật độ huyết mạch chính là Thần chích mạnh yếu, huyết mạch càng mạnh, Thần chích càng mạnh, tự nhiên đột phá cũng càng nhanh.

Đương nhiên, so với Thần chích chân chính, nó vô cùng mỏng manh, ngoài việc có thể lĩnh ngộ cảnh giới ra, cũng chỉ có thể dùng được như là võ kỹ.

Đạo lý này ai nghe cũng hiểu được, nhưng muốn chân chính cảm ứng được Thần chích này từ lực huyết mạch trên người thì lại vô cùng khó khăn, nhất định phải đạt tới Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong, có giải thích sâu sắc về đại đạo.

Hiện tại Chu Hằng có thể hình thành bốn loại Thần chích, chia nhau tương ứng với ba loại lực huyết mạch trong người hắn… Cùng với thể chất Phệ Kim tộc!

Lúc trước hắn đoán là đúng, thật ra thể chất Phệ Kim tộc cũng là một loại lực huyết mạch.

Bốn loại Thần chích này đều có hình thức ban đầu, hắn chỉ cần chọn một loại bồi dưỡng lớn mạnh, như vậy sẽ nhanh chóng trưởng thành, thậm chí đột phá đến Kết Thai Cảnh cũng không khó.

Nhưng mà, Chu Hằng lại không muốn tùy ý chọn một loại trong bốn lực huyết mạch này để đắp nặn ra Thần chích của mình.

Bởi vì những lực huyết mạch này không đại biểu cho ý chí của hắn, hoặc là kế thừa huyết mạch mà có, hoặc là thông qua đan dược, luyện hóa tinh huyết. Hắn lựa chọn một loại hình thành Thần chích thì dĩ nhiên là tiết kiệm được thời gian, nhưng không thể đại biểu cho đạo của hắn!

Hắn muốn đi trên đạo của mình!

Chiến trời! Chiến đất! Chiến càn khôn!

Chu Hằng loại trừ toàn bộ bốn lực huyết mạch, trong nội tâm hình thành một hình người tí hon màu vàng, có hình dạng của bản thân hắn, tay phải cầm hắc kiếm, tay trái nắm chặt, tỏa ra uy thế to lớn trấn nhiếp cửu thiên thập địa.

Hiểu rõ thấu suốt, người tí hon màu vàng này đi vào trong đầu hắn, tọa trấn ở thức hải, vù vù vù, thần thức của hắn lập tức ngưng thực trên đó, làm cho hình tượng người tí hon này càng thêm thật hơn.

Oong!

Người tí hon màu vàng nhấc bước, đi ra khỏi đầu của hắn, trôi nổi ở trên đầu, tựa như thần minh!

Thần chích, thành!

Chu Hằng mở mắt, trong mắt chớp động trời trăng lên xuống, thân mình bắn ra, đã bay giữa không trung, tựa như dưới chân có một bậc thang không nhìn thấy đang nâng đỡ hắn.

Hình thành Thần chích, bước đầu có được uy lực Kết Thai Cảnh, đạp không mà đi, đây là một trong số đó!

Tâm niệm của hắn vừa động, người tí hon màu vàng lập tức vung kiếm đánh quyền, Vực điên cuồng quét ra, cuốn lên gió

xoáy kinh khủng trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Thần chích không phải cá thể độc lập, mà là kéo dài, ngưng luyện tư duy của hắn, giống như tay chân, nghe theo hắn nắm giữ. Thậm chí Chu Hằng có cảm giác, khi Thần chích của hắn đủ mạnh mẽ, có thể từ bỏ thân thể tồn tại độc lập!

Ý không diệt, thần không chết!

Cái gọi là tiên, không già không chết, không diệt không hủy, có phải là như thế này?

Trong lòng Chu Hằng suy ngẫm, người tí hon màu vàng thì tràn ra khí tức đại đạo, cho dù Ẩn Tức Phù cũng không che giấu được.

Hết cách, chỉ đến khi Thần chích thành hình hoàn toàn, đột phá vào Kết Thai Cảnh, người tí hon màu vàng mới có thể hóa thành hình trứng, nhập vào trong người hắn. Hiện tại hắn là một cái đèn lồng cực lớn, đi tới đâu cũng có hào quang vạn trượng.

Nên ra ngoài rồi!

Tâm niệm Chu Hằng vừa động, ra khỏi Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nhưng xung quanh yên lặng, hắn thả ra thần thức quét

qua, toàn bộ biệt viện này lại không có một người nào. Các nàng Hàn Vũ Liên, Hoặc Thiên cũng không biết đi đâu rồi.

Hắn ra ngoài biệt viện, tùy tiện kéo một người hỏi, sắc mặt không khỏi tối đen.

Thì ra, chúng nữ đều rời khỏi biệt viện, là bởi Hoặc Thiên đăng cơ làm nữ hoàng!

Đây là cái chuyện gì?

Chương 329: Tên này là yêu nghiệt

Chu Hằng đi hoàng cung, một đường xông vào không có người cản được, cho tới khi định xông vào chính điện thì có hai gã cường giả Linh Hải Cảnh cản hắn lại.

Nhưng bây giờ có Linh Hải Cảnh nào có thể cản được Chu Hằng? Trên đỉnh đầu hình thành hình người màu vàng, vừa nổi giận lôi đình hai người kia đã sợ tới mức trực tiếp nằm sấp xuống đất, mồ hôi lạnh chảy ròng, trong lòng bị bao phủ bóng râm, chỉ sợ cả đời này không thể đột phá tiếp.

Chu Hằng không chút ngừng lại, trực tiếp tiến vào chủ điện, nơi này là nơi Hoàng đế vào triều.

Hắn đảo mắt một cái, trong đại điện chỉ có thái giám và thị vệ, không thấy Hoặc Thiên và các nữ tử khác. Chu Hằng túm một tên hỏi, nhưng tên này lại rất mạnh miệng, mặc cho Chu Hằng uy hiếp như thế nào cũng không tiết lộ vị trí của Hoặc Thiên, đúng là rất trung thành.

Chu Hằng lại ép hỏi người khác, không hề ngoại lệ, mỗi người đều có giác ngộ chết vì đại nghĩa.

Không hổ là thiên nữ tuyệt thế, mị lực lớn vô biên!

Chu Hằng thay đổi sách lược, bắt lấy mấy người, lại ép hỏi vị trí của các nàng Hàn Vũ Liên, cuối cùng nhận được tin tức đầy đủ, tiếp tục xông vào hậu cung, ở trong ngự hoa viên tìm được Hoặc Thiên, đám người Hàn Vũ Liên.

Chỉ thấy Hoặc Thiên ngạo nghễ ngồi trên một vương tọa lớn, bên cạnh có mấy cung nữ bò lê, mà đám người Hàn Vũ Liên lại ở phía xa chơi đùa, liên tục cười vui sướng, oanh oanh yến yến.

– Phu quân!

– Chu Hằng!

Nhìn thấy Chu Hằng bước nhanh tới, đám người Hàn Vũ Liên như thác nước đổ tới, từng người thương nhớ vây quanh hắn.

– Phu quân, ngươi hình thành Thần chích rồi sao?

Chúng nữ đều hoan hô. Chuyện này rất rõ ràng, giống như trên đầu cắm một ngọn cỏ đi tới đâu cũng khiến người khác chú ý.

Chu Hằng cười gật gật đầu, sau đó chỉ chỉ Hoặc Thiên, nói: – Nàng ta là có ý gì?

– Hoặc Thiên nói muốn làm nữ hoàng, liền mang theo chúng ta vào hoàng cung, đi đến đâu, nơi đó đều cung bái chặt đất, không quá tốn sức để khiến cho nguyên Hoàng đế thoái vị, các quan lại triều bái. Không người nào dám không tuân. Hàn Vũ Liên nói.

Chu Hằng không khỏi dâng lên cảm giác hoang đường, sao hoàng quyền lại như một trò con nít vậy? Nhưng ngẫm lại dung nhan tuyệt thế của Hoặc Thiên, cho dù hắn cũng phải rung động, cộng thêm năng lực siêu cấp của nàng, quả thật có thể không đánh mà thắng, cướp được bá quyền!

Không giống với Lãng Nguyệt, Hàn Thương. Hoàng đế Thiên Long Đế triều là con rối chân chính, Thiên gia mặc dù đối với dân chúng là vô thượng, nhưng trên thực tế cũng không có trong tay một mạch khoáng linh thạch, thế lực võ đạo nào.

Hoàng thất chỉ là con rối mười ba thế lực đỉnh cấp Thần Anh Cảnh của Thiên Long Đế triều cùng bồi dưỡng lên.

Bởi vậy những thế lực này cũng không để ý là ai làm hoàng đế, chỉ cần chịu nghe lời bọn họ là được rồi. Tuy nhiên Hoặc Thiên sẽ nghe lời bọn họ sao? Hiển nhiên là không!

Nhưng mà Tẩm Huyết Thiên Quân mới mất không lâu. Hoặc Thiên lại cùng Chu Hằng có quan hệ thiên ty vạn lũ, lúc này ai dám chạy ra phản đối Hoặc Thiên? Chẳng những không, bọn họ còn vô cùng nhượng bộ, trừ phi Hoặc Thiên làm thật chặt, để cho lợi ích căn bản của bọn họ bị xâm phạm, cho nên mới dẫn tới phản kháng.

Võ giả coi trọng nhất là thực lực, nếu Chu Hằng có thể dễ dàng đánh chém Tẩm Huyết Thiên Quân. Đừng quản hắn làm sao làm được, mười ba thế gia kia có ai mạnh hơn Tẩm Huyết Thiên Quân bao nhiêu không, ai dám tùy tiện hành động?

Mặc kệ nói như thế nào, Hoặc Thiên đã trở thành nữ hoàng bệ hạ xứng đáng của Thiên Long Đế triều, nắm giữ đế quốc khổng lồ nhất nhân loại.

– Chu Hằng, còn không mau quỳ xuống thi lễ với Bổn cung? Trên vương tọa, Hoặc Thiên nhẹ nhàng vươn cánh tay trắng như ngó sen yêu kiều nói.

– Đúng vậy đúng vậy, nhanh quỳ bái Hoặc Thiên tỷ tỷ đi!

– Nhanh lên nhanh lên, nếu không bổn tiểu thư sẽ lột da, rút gân ngươi!

Phong Liên Tình và Mai Di Hương cũng cáo mượn oai hùm, thét lên với Chu Hằng.

Chu Hằng phủi tay áo nói: – Ba ngày không đánh, thượng phòng yết ngói, thật sự nghĩ không ai trị được ngươi sao? Hắn bước đến trước vương tọa, một tay xách Hoặc Thiên từ ghế dựa lên, đặt úp xuống vương tọa, bốp bốp bốp bốp vỗ lên mông.

Nữ nhân không nghe lời thì phải giáo huấn!

– Xú tặc, dừng tay! Hoặc Thiên giận dữ thét lên, Nữ Vương khí tràng của nàng có thể khuất phục mọi người trong thiên hạ, nhưng lại không có tác dụng với Chu Hằng, chuyện này cũng là tử huyệt duy nhất của nàng.

Chu Hằng cười hắc hắc, nói: – Lúc nhờ người khác làm việc thì phải cung kính một chút.

Thiên nữ tuyệt thế này hơi vểnh cái mông mượt mà lên, tạo thành một đường cung mê người, khiến người ta như lạc mất hồn.

– Mau buông bệ hạ ra! Chúng cung nữ ai cũng hét lớn.

Chu Hằng trừng mắt, hình người nhỏ màu vàng trên đầu lập

tức rống giận, khí tức kinh khủng cuốn ra, những cung nữ kia đều câm như hến.

– Khốn nạn, ngươi dám đánh Bổn cung, Bổn cung sẽ hút Huyền Càn đại lục này thành tử tinh! Hoặc Thiên thẹn quá hóa giận, vương mặt tuyệt mỹ đỏ ửng như hoa hồng.

Chu Hằng không khỏi ngừng lại, nữ nhân này tuyệt đối có năng lực như thế, hơn nữa, với tính cách của nàng sẽ tuyệt đối làm theo ý mình, làm sao có thể sợ người khác? Nàng lời này là uy hiếp cũng không phải nói quá.

– Về sau nhớ kỹ phải lễ phép một chút, nữ hoàng bệ hạ! Chu Hằng lại xách Hoặc Thiên lên, đặt lại vương tạo.

– Khốn nạn, xú tặc! Hoặc Thiên thấp giọng chủi, nhưng Chu Hằng có điều cố kỵ, nàng càng có điều cố kỵ, dù sao bị đánh mông chẳng những bị đau, còn mất mặt, làm nhục Nữ Vương cao quý!

Chu Hằng vẫy vẫy tay, đám người Hàn Vũ Liên cùng hắn rời đi.

– Phu quân, Hoặc Thiên cho chúng ta một tòa hoàng cung, về sau chúng ta sẽ ở đó, được không? An Ngọc Mị ép vào người Chu Hằng làm nũng, nàng vốn là người thiên kiều bá mị, vừa làm nũng vừa dùng bộ ngực đầy đặn cọ lên Chu Hằng, khiến Chu Hằng dục hỏa sôi trào, hơn hai tháng không gần nữ sắc,

khiến hắn bị nghẹn như dính tà hỏa, hết sức căng thẳng.

Chu Hằng dù sao cũng muốn rời khỏi Thượng Thiên Võ Các, ở đâu cũng giống nhau, nếu chư nữ thích, hắn cũng không có lý do phản đối.

Dưới sự hướng dẫn của đám người Hàn Vũ Liên, hắn đi tới một tòa tẩm cung hoa lệ, trong điện có 12 thị nữ xinh đẹp cung kính chờ phân phó, mỗi người đều áo quần áo lụa trắng, mơ hồ có thể thấy dáng người lả lướt của các nàng.

Nhìn thấy đám nữ tới, 12 thị nữ đều quỳ xuống đất, từ cổ áo rộng thùng thình có thể nhìn thấy rõ ngọc phong cao ngất, thậm chí có thể nhìn thấy nhũ hồng!

Đây chính là 12 mỹ nữ tuổi thanh xua, 24 quả cầu thịt buông xuống bày ra hình chữ nhất (-), rất có sức tấn công thị lực.

– Phu quân, ngươi chui vào tháp 2 tháng, người đã bốc mùi rồi, nhanh đi tắm rửa đi.

Mấy nữ không nói lời nào, kéo Chu Hằng vào hậu điện, chỉ thấy nơi này có một cái bể lớn, dài ba trượng, rộng ba trượng, nước sạch bên trong nhộn nhạo, mặt trên còn có cánh hoa hồng trôi nổi.

An Ngọc Mị, Hàn Vũ Liên, Tiêu Họa Thủy cười hì hì bắt đầu cởi quần áo Chu Hằng, mà Lan Phi và Nam Cung Nguyệt Dung rất có giác ngộ của nữ nô, cũng không dám chủ động đi sờ soạn Chu Hằng, sợ chọc tên thổ phỉ này tức giận.

Về phần Cổ Tư bắt đầu cởi áo, dây thắt lưng, rất tự nhiên tiến vào trong bể.

Nàng tâm linh đơn giản, không hiểu tranh thủ tình cảm gì, làm việc chỉ dựa theo bản tâm, nếu phải tắm rửa, vậy thì tắm đi.

Chu Hằng không khỏi dán mắt vào hai bầu vú to tròn kia.

5 người Hàn Vũ Liên khó chịu, cũng vội vàng cởi áo, tháo thắt lưng ra, từng người nhảy vào trong bể, giống như từng mỹ nhân ngư du thủy, thân thể non nớt trắng nõn, bầu ngực cao vút, phong đồn tròn trịa mượt mà, còn có rừng rậm màu đen như ẩn như hiện, xuân sắc vô biên.

Chu Hằng hai tháng không có nếm qua "vị thịt" (ý nói là bú), cộng thêm thân thể mê hoặc Huyền Âm thể của Hàn Vũ Liên, lập tức dục hỏa dâng trào, nhảy vào trong bể, bọt nước tứa tung, hồ nước xuân tình tràn ngập.

An Ngọc Mị các nàng cũng tịch mịch hai tháng, tự nhiên muốn một lần ăn no, không biết xấu hổ thay nhau ra trận, cho tới tận khi từng người thỏa mãn với bỏ qua. Chỉ là các nàng cũng mệt tới ngất ngư, bị Chu Hằng ôm lên giường ngủ

nướng.

Chu Hằng mặc quần áo đi ra ngoài điện, hiện tại Thần chích đã thành, chuyện còn dư lại liền đơn giản, chỉ cần làm thần thức lớn mạnh, nước chảy thành sông tiến vào Kết Thai Cảnh.

Chỉ là thần thức lớn mạnh cũng không liên quan tới linh lực, đây là mặt ý thức, không thể dựa vào công pháp đề cao, tốt nhất là có thứ tẩm bổ thần thức như thần quả Thủy Tinh Đào, cực kỳ hữu ích.

Một khi đã như vậy, vậy tại sao không thử Lăng Thiên Cửu Thức một chút, Lăng Thiên Cửu Thức có thể diễn hóa Vũ trụ sinh diệt, dùng để thôi động thần thức, không phải là một phương pháp huấn luyện tốt nhất sao?

Hắn nhắm hai mắt lại, thần hình trên đỉnh đầu chớp động hình thành một hình người nhỏ màu vàng, hắc kiếm múa ra, vận chuyển theo Lăng Thiên Cửu Thức, mỗi khi hoàn thành một lần, thần thức của hắn liền lớn mạnh một phần!

Quả nhiên hữu hiệu!

Chu Hằng giống như tượng đá điêu khắc đứng sững ở đó, nhoáng lên một cái đã ba ngày ba đêm, cho tới tận khi bị Hàn Vũ Liên làm cho kinh động, hắn mới ngừng lại được.

– Có khách tới! Nàng nói.

Chu Hằng gật gật đầu, hắn vốn có ý thôi diễn Thần đến mức tận cùng, lập tức tiến vào Kết Thai Cảnh. Hắn cảm ứng một chút, lúc này Thần chích đã mạnh hơn rất nhiều so với 3 ngày trước rồi, nếu như đem quá trình hình thành Thần chích chia làm 100 bước, như vậy bây giờ hắn đã đi được trọn vẹn một bước.

Chiếu theo đó mà tính, đại khái một năm sau liền có thể đột phá Kết Thai Cảnh!

Vẫn quá chậm!

Chu Hằng vừa trở lại cung điện, vừa thầm nghĩ trong lòng, thiên hạ đại loạn đã tới, thời gian một năm nói không chừng sẽ xảy ra chuyện gì!

Nếu như lời oán giận này của hắn để người khác nghe được, cho dù loại yêu nghiệt như Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân cũng phải phun mật đắng!

Mới một năm mà thôi a!

Bọn họ người nào đi đến một bước này mà không mất tới

mười mấy năm đây? Nếu như ngay cả một năm cũng chê chậm, vậy không bằng bảo bọn họ đi tự sát đi.

– Chu huynh! Khi Chu Hằng đi đến thư phòng trong đại điện, chỉ thấy bên trong có một mỹ nữ dịu dàng chờ hắn, vừa nhìn thấy hắn tiến vào, lập tức đứng lên chào hỏi.

Người khách này đúng là Băng Hoàng Nữ.

– Chu huynh, ngươi bế quan hai… Hả? Băng Hoàng Nữ lộ ra vẻ khiếp sợ, mắt phượng nhìn chằm chằm Chu Hằng, cái miệng nhỏ nhắn hơi há ra, bộ dạng kia rất dễ hiểu lầm.

Thần chích! Làm sao có thể! Tên này là yêu nghiệt sao?

Chương 330: Chiến tranh

Băng Hoàng Nữ nhớ rất rõ ràng, lần đầu tiên nhìn thấy Chu Hằng, tên này tuy rằng chiến lực mạnh tới nghịch thiên, nhưng mà cảnh giới chỉ là Linh Hải nhất trọng thiên!

Nhưng bây giờ, Thần chích!

Vậy là thế nào? Tên này đã đạt đến Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong, thậm chí bước ra một bước quan trọng nhất, tạo thành Thần chích hình thức ban đầu, kế tiếp, chỉ cần thời gian là hắn sẽ tiến vào Kết Thai Cảnh!

Băng Hoàng Nữ tự nhận mình là thiên tài, hơn nữa còn là thiên tài trong thiên tài, nhưng mà đừng nói từ Linh Hải nhất trọng thiên, cho dù đạt tới Linh Hải tam trọng thiên, nàng phải dùng bao lâu để tạo thành Thần chích hình thức ban đầu đây?

Năm năm!

Suốt năm năm a!

Nhưng mà Chu Hằng thì sao? Nhiều nhất là hai ba tháng!

Băng Hoàng Nữ không khỏi hoài nghi mình, nàng thật sự là thiên tài sao? So với Chu Hằng, nàng dường như ngay cả dong tài cũng không tính, phải nói là ngu dốt!

Tuy rằng lúc trước Chu Hằng đánh chém tồn tại Thần Anh Cảnh, nhưng mà Băng Hoàng Nữ cũng không cho rằng mình kém hơn Chu Hằng, bởi vì đối phương chỉ là ỷ có bảo vật Hóa Thần Cảnh! Nếu như nàng cũng có nó thì cũng có thể làm được!

Nhưng mà trong thời gian hai, ba tháng ngắn ngủi hình thành thần chích hình thức ban đầu?

Băng Hoàng Nữ là người từng trải, nàng tinh tường để bước ra một bước này khó khăn cỡ nào? Nàng làm không được, tuyệt đối không thể nào làm được!

Thiên tài!

Hoàn toàn xứng đáng!

Nàng nhìn Chu Hằng, không nhịn được lộ ra vẻ mặt sùng kính, nói: – Chu huynh, tiểu muội tự thẹn không bằng!

Ở trước mặt yêu nghiệt Chu Hằng, nàng rốt cục bỏ xuống kiêu ngạo của mình, thừa nhận mình chênh lệch với đối phương. Nếu như nàng ngay cả điểm chênh lệch ấy cũng không thể nhận rõ thì làm sao xứng trở thành cường giả tuyệt thế Kết Thai Cảnh chứ?

Chu Hằng cười cười nói: – Chỉ là may mắn thôi! Tinh cô nương, ngươi tìm ta có chuyện gì không?

Băng Hoàng Nữ nhanh chóng thay đổi ý tưởng ban đầu. Thiên phú yêu nghiệt của Chu Hằng đã vượt xa nàng dự tính, bởi vậy nàng nhất thiết phải thay đổi tính toán vốn có. Mà Chu Hằng cũng dùng thực lực của hắn chứng minh rồi, hắn đáng giá để Điểm Tinh Tông trả bất cứ giá nào để tranh thủ!

– Chu huynh, tiểu muội vốn muốn nhắc lại chuyện xưa, xin Chu huynh đem kế thừa của Tam Dương Thiên Tôn cho tông môn ta! Tuy nhiên, nhìn thấy Chu huynh thần dị như vậy, tiểu muội cũng không thể nói được lời này ra khỏi miệng.

Băng Hoàng Nữ cười khổ một tiếng: – Không sợ Chu huynh giễu cợt. Nhưng tiểu muội bây giờ rất sợ khiến Chu huynh mất hứng!

Chu Hằng cười ha ha, nói: – Ta cũng không phải yêu quái ăn thịt người!

– Chu huynh tiến cảnh quá nhanh, chỉ sợ trong vòng hai ba năm là có thể đột phá tiến vào Kết Thai Cảnh! Mà thôi với thiên phú của Chu huynh, chỉ sợ đột phá Thần Anh Cảnh cũng không mất bao lâu, trong vòng trăm năm chỉ sợ sẽ trở thành Hóa Thần Cảnh Thiên Tôn! Gương mặt xinh đẹp của Băng Hoàng Nữ lộ ra vẻ hưng phấn, trở thành Hóa Thần Cảnh, đây là mục tiêu mỗi một thiên tài võ đạo đều phấn đấu!

– Chỉ nghĩ tới Chu huynh ngày sau nhất định sẽ trở thành tồn tại kia. Tiểu muội cảm thấy vui mừng và hưng phấn thay Chu huynh, nhưng lại có chút sợ hãi, nếu không cẩn thận đắc tội Chu huynh, về sau có phải sẽ bị tính sổ hay không?

Nàng không còn vẻ băng sương, mà dịu dàng cười với Chu Hằng, gương mặt tuyệt mỹ dường như một đóa hoa trên băng tuyết. Tuyệt diễm khiến người ta kinh hồn động phách.

Không thể không thừa nhận, đây là một tuyệt thế vưu vật.

Chu Hằng chỉ mỉm cười, thấy qua Hoặc Thiên tuyệt sắc khuynh nước, bây giờ hắn có năng lực miễn dịch cường đại với bất kỳ mỹ nhân gì, tuy rằng nghe nàng nói với vẻ hờn dỗi động lòng người, nhưng mà cũng không thèm để ý.

Hắn phất tay áo nói: – Tinh cô nương không nên để ý. Ta

không nhỏ mọn như vậy!

– Chu huynh, tiểu muội có một đề nghị mới! Băng Hoàng Nữ đột nhiên nóng má, gương mặt băng sương lập tức trở nên kiều diễm ướt át.

– Ồ, là gì vậy? Chu Hằng cười nói.

Băng Hoàng Nữ đảo mắt, rất có phong thái động lòng người, nhưng chỉ mím môi cười, cũng không nói nữa.

Nữ nhân băng sương này một khi xấu hổ, đúng là vô hạn xinh đẹp, phong tình!

Chu Hằng rung động trong lòng, nhưng nếu Băng Hoàng Nữ không nói, hắn cũng không có hứng thú hỏi. Hiện tại nếu Điểm Tinh Tông nguyện ý cùng hắn biến chiến tranh thành tơ lụa, tự nhiên hắn cũng không có hứng thú cầm mãi không buông, vốn song phương cũng chưa có nhiều ân oán.

– Chu huynh, ngươi vẫn chưa nghe nói sao? Xảy ra một chút chuyện không hay, Thiên Yêu Đế triều và Dạ Ma Đế triều đang muốn liên thủ, phát động công kích Thiên Long Đế triều ta! Băng Hoàng Nữ đổi đề tài.

– Hả? Chu Hằng nhướng mày, tuy rằng hắn không phải là

người lo lắng an nguy người trong thiên hạ, nhưng cũng không thích nhìn thấy chiến tranh liên miên, nói: – Hai đại Đế triều vì sao đột nhiên lại liên hợp xâm chiếm nhân loại?

– Chuyện Chu huynh làm qua, chẳng lẽ không rõ ràng sao? Băng Hoàng Nữ mỉm cười, lại có chút mê người.

Chu Hằng mắng quả nhiên mỗi ả đàn bà đều là yêu tinh, cho dù nữ nhân lãnh nhược băng sương như Băng Hoàng Nữ, chỉ cần chịu tươi cười, vẫn làm cho người ta rung động! Hắn trừng mắt nói: – Ta đắc tội với hai đại Đế triều này khi nào?

– Chu huynh ngươi một tháng trước giết chết Tam hoàng tử của Dạ Ma tộc, mười mấy ngày trước lại bắt thất công chúa của Thiên Yêu tộc hiếp trước giết sau, chuyện này tự nhiên đã triệt để đắc tội hai đại Đế triều, cho nên mới có chuyện binh phạt.

Băng Hoàng Nữ nghiêm mặt nói.

Chu Hằng sắc mặt tối sầm, hai tháng trước hắn luôn tu luyện trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nào có thời gian đi giết người, có người giá họa? Hắn nói: – Vì sao bọn họ một mực nhận định là ta làm?

– Đó là do Chu huynh quá kiêu ngạo, làm là làm, còn lưu lại danh tính trên thi thể, chẳng những để lại tên mình, còn mắng cả hai đại Đế triều một trận!

– Hiện tại Thiên Long Đế triều lại là Chu huynh, ngươi nói hai đại Đế triều làm sao không thẹn quá hóa giận, liên thủ thảo phát Chu huynh đây?

Băng Hoàng Nữ dịu dàng cười nói, dường như trở thành một người hoàn toàn mới.

Hiện tại Hoặc Thiên mới là Nữ Đế!

Ở trong mắt người ngoài, Hoặc Thiên làm hoàng đế cũng chẳng khác gì hắn làm hoàng đế.

Chu Hằng không khỏi nhíu mày, tại sao có người hãm hại hắn? Tuy rằng thủ đoạn này vô cùng thấp kém, nhưng mà tam đại Đế triều vốn chiến tranh không ngừng, sự kiện lần này chỉ cho bọn họ một lý do mở rộng chiến tranh mà thôi.

Đối với kẻ bề trên mà nói, chiến tranh chết bao nhiêu người cũng không sao cả, chỉ cần Kết Thai, lão tổ Thần Anh Cảnh vẫn còn, như vậy cơ sở của một quốc gia cũng vẫn còn, cũng không đến mức sợ diệt tộc.

– Ta sao không nhận được tin tức?

Chu Hằng có chút kỳ quái, nếu như quốc gia khác tới xâm chiếm, vì sao Hoặc Thiên Nữ Đế này lại không biết.

– Chu huynh, ngươi nên biết rằng, hoàng thất mặc dù là người chưởng khống Thiên Long Đế triều, nhưng trên thực tế lại do mười ba nhà quyền thế siêu cấp kia khống chế, tin tức này tự nhiên bọn họ thu được trước. Băng Hoàng Nữ nghiêm nghị nói.

– Trận chiến này, không thể tránh khỏi?

– Không thể tránh khỏi! Băng Hoàng Nữ lắc đầu: – Chu huynh, ý của ta là chỉ sợ mục tiêu của hai đại Đế triều vẫn là Tam Dương Thiên Tôn kế thừa mà Chu huynh đoạt được!

Chu Hằng thầm lắc đầu, hiểu lầm này không có cách xóa bỏ rồi.

Nếu như không nhận được Hóa Thần Cảnh kế thừa, hắn có thể giết được Tẩm Huyết Thiên Quân sao?

Hắn lại không thể đứng ra giải thích, nói các ngươi không nên hiểu lầm, ta lấy được căn bản không phải là kế thừa Hóa Thần Cảnh gì, mà là tiên vật! Như vậy không phải càng khiến cường giả thiên hạ vây công sao?

– Chu thiếu, Tang Thanh Sơn đại nhân đang ở ngoài điện cầu kiến!

Nhưng vào lúc này, một cung nữ đi đến, quỳ xuống nói với Chu Hằng, hai bầu vú buống có thể thấy rõ được, điểm hồng càng làm cho người ta sinh ra ý nghĩ kỳ quái.

Băng Hoàng Nữ không khỏi tự tiếu phi tiếu liếc Chu Hằng một cái, cũng không nói gì.

– Có lời gì cứ nói, giấu ở trong lòng sẽ sinh bệnh đó! Chu Hằng tức giận nói, hắn đối những cung nữ xinh đẹp này cũng không có ý kiến gì, ngược lại những cung nữ kia lại luôn có ý với hắn, luôn nghĩ dụ hắn lên giường, từ nay về sau chim sẻ biến thành phượng hoàng.

Hắn gật gật đầu với cung nữ, nói: – Mời hắn vào!

– Vâng, Chu thiếu! Cung nữ kia cố ý ngừng một chút, để Chu Hằng tinh tường nhìn thấy bộ ngực của nàng hùng hậu bao nhiêu, tiếp theo mới dịu dàng đứng lên, ra khỏi thư phòng.

Băng Hoàng Nữ hé miệng cười duyên, ánh mắt đầy ẩn ý.

– Chu huynh, rốt cục thì ngươi cũng xuất quan rồi! Chỉ một

lúc sau, thanh âm hùng hồn của Tang Thanh Sơn vang lên, thân thể cao to kia cũng xuất hiện ở trong thư phòng, vẻ mặt tươi cười, nhưng nhìn thấy thời điểm Chu Hằng lại bỗng nhiên cả kinh, giống như Băng Hoàng Nữ lúc trước, lộ ra vẻ mặt khó có thể tin, miệng há hốc, đủ để đút vừa quả trứng gà.

– Ngươi, ngươi, ngươi, ngươi tạo thành Thần chích! Nửa ngày sau, Tang Thanh Sơn rốt cục nhảy dựng lên, kỳ quái liên tục kêu lên, giống như tiểu cô nương ủy khuất vừa bị bạo dâm.

Băng Hoàng Nữ cười thầm trong lòng, lúc trước nàng cũng có biểu tình này sao? Đúng là buồn cười.

– May thôi! Chu Hằng cười cười.

Tang Thanh Sơn liên tục cảm thán, đi đến bên cạnh Chu Hằng vỗ vỗ vai hắn, cười nói: – Tang mỗ đời này làm được một việc chính xác nhất, chính là kết được người bạn Chu huynh ngươi!

– Tang huynh nghiêm trọng rồi! Chu Hằng cười nói.

– Tinh sư muội sao cũng tới? Tang Thanh Sơn quay đầu nhìn về phía Băng Hoàng Nữ.

– Tang huynh có thể tới, ta không thể tới sao? Băng Hoàng Nữ thay đổi vẻ mặt lạnh như băng, ánh mắt bùng lên chiến ý.

Nàng tự nhiên biết dụng ý của Tang Thanh Sơn, không ngoài ý muốn là ngăn cản nàng thân cận với Chu Hằng.

Tuy rằng nàng khinh thường sử dụng mỹ nhân kế, nhưng nếu như lưỡng tình tương duyệt, Tang Thanh Sơn cũng quá mức đi!

Lưỡng tình tương duyệt?

Băng Hoàng Nữ không khỏi đỏ mặt lên, lúc này sao đột nhiên lại nghĩ tới chuyện này.

Chu Hằng phất tay áo, nói:

– Hai vị chớ vừa gặp mặt đã châm ngòi! Tang huynh, ngươi cũng tới nói với ta chuyện hai đại Đế triều liên thủ xâm chiếm sao?

– Đây chỉ là chuyện thứ nhất! Tang Thanh Sơn gật gật đầu: – Xem ra Tinh sư muội đã nói cho Chu huynh, ta đây cũng không dài dòng nữa! Chu huynh, ba đại Đế triều chúng ta vốn đã chiến sự không ngừng, cứ mỗi trăm năm đều sẽ bạo phát một lần chiến tranh quy mô lớn.

– Lần đại chiến trước cách này đã hơn 90 năm rồi, chỉ sợ chiến tranh lần này không dễ chấm dứt!

– Vì kế thừa của Hóa Thần Cảnh, lần này có thể động thật sự!

Chu Hằng gật gật đầu, tuy rằng không biết là ai vu oan giá họa, thủ đoạn này cũng không phải là cao minh gì, nhưng trong lúc mấu chốt này, hai đại Đế triều Thiên Yêu, Dạ Ma cũng chỉ cần một cái cớ mà thôi.

Tuy rằng hắn chém Thần Anh Cảnh – Thiên Quân, nhưng ai cũng biết là hắn mượn ngoại lực, cũng không phải là lực lượng bản thân hắn!

Nếu là ngoại lực, vậy cũng không phải vô địch!

Cường giả siêu cấp hai đại Đế triều không người nào dám một mình tới, Thiên Long Đế triều này cũng không phải là không có cường giả đỉnh cấp. Nhưng nếu kết thành đội tiến tới, vậy thì không cần lo lắng nữa.

Chương 331: Đại quân xuất chinh

– Chu huynh, ta còn một việc có thể nói là chuyện riêng, có thể ra ngoài nói một chút hay không? Tang Thanh Sơn liếc nhìn Băng Hoàng Nữ với vẻ hiển nhiên, việc này không thích hợp cho người thứ 3 biết.

Băng Hoàng Nữ hừ một tiếng, nói: – Tang Thanh Sơn, ngươi muốn đuổi ta đi thì cứ việc nói thẳng, không cần vòng vo như vậy! Nàng nhìn Chu Hằng, vẻ mặt thay đổi nói: – Chu huynh, tiểu muội cáo từ trước, ngày khác sẽ trở lại bái phỏng!

– Mời! Chu Hằng chắp tay, không có ý định giữ lại.

Tuy rằng thái độ của Băng Hoàng Nữ lần này có chuyển biến lớn, nhưng ở trong lòng Chu Hằng, Tang Thanh Sơn vẫn được coi trọng hơn một chút, dù sao quan hệ đối phương và hắn rất tốt. Bánh ít đi, bánh quy lại, Chu Hằng tự nhiên coi trọng Tang Thanh Sơn hơn.

Băng Hoàng Nữ có chút khó chịu, nhưng ngẫm lại còn nhiều thời gian, liền nhoẻn miệng cười, sau khi vẫy tay với Chu Hằng liền không thèm quan tâm đến Tang Thanh Sơn nữa, tự nhiên rời đi.

Nàng có ưu thế hơn Tang Thanh Sơn ở chỗ, nàng là nữ nhân! Hơn nữa còn là một tuyệt sắc mỹ nhân!

Chuyện tình nam nữ cũng không thể dùng đạo lý để cân nhắc, hôm nay còn là đối đầu sinh tử, nói không chừng ngày mai là oan gia vui mừng chung chạ giường chiếu!

Phi phi phi, nàng miên man suy nghĩ cái gì vậy? …

– Chu huynh, ta đại biểu gia tộc mời Chu huynh làm Khách khanh trưởng lão của Hàn gia! Sau khi đợi Băng Hoàng Nữ rời đi, Tang Thanh Sơn khai môn kiến sơn nói ra ý đồ đến.

– Khách khanh trưởng lão?

– Đúng, còn là Khách khanh trưởng lão cấp bậc cao nhất – Thiên cấp!

Tang Thanh Sơn nghiêm mặt nói: – Khách khanh trưởng lão Thiên cấp, quyền lực giống với lão tổ Kết Thai Cảnh Hàn gia, nhưng không bị gia tộc tiết chế, giống như quan hệ minh hữu. Còn có thể điều động nhiều nhất một phần mười tài nguyên và nhân lực Hàn gia!

Chu Hằng lúc này mới có chút động dung, Khách khanh

trưởng lão này cũng không phải là hư danh!

Tang gia chính là đỉnh cấp thế gia truyền thừa mấy vạn năm. Bọn họ có nội tình kinh khủng bực nào? Có thể điều động một phần mười tài nguyên và nhân lực, quyền lực này đúng là rất lớn!

Chuyện này cho thấy thành ý của Tang gia!

Chu Hằng cười cười, nói: – Tang huynh, ta còn chưa đạt tới Kết Thai Cảnh, chỉ sợ không có mặt mũi nhận ý tốt như vậy à.

– Chu huynh, ngươi quá khiêm nhường rồi! Tang Thanh Sơn lắc đầu: – Nhìn quanh đương thời, trừ Chu huynh ra thì còn có ai có thể đánh chém Thần Anh Cảnh – Thiên Quân? Chu huynh nếu như đảm đương không nổi, vậy còn ai có thể làm nổi đây?

– Hơn nữa, Chu huynh tương lai không chỉ dừng lại ở Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh, thậm chí Hóa Thần Cảnh cũng không thành vấn đề! Có thể kết minh với Chu huynh, Chu huynh là Khách khanh trưởng lão của Hàn gia, chính là may mắn của Hàn gia!

Chu Hằng không khỏi cười ha hả, nói: – Tang huynh, ngươi đã nói như vậy, đúng là ta muốn cự tuyệt cũng cảm thấy ngượng.

– Vậy cũng không nên cự tuyệt, chỉ cần gật đầu đáp ứng là được rồi!

Tay phải Tang Thanh Sơn nhoáng lên một cái, đã có thêm một tấm lệnh bài, toàn thân màu vàng đen, một mặt khắc chữ Tang, một mặt khắc chữ Thiên.

Hắn đưa lệnh bài cho Chu Hằng nói: – Đây là thân phận lệnh phù Khách khanh trưởng lão Hàn gia, chỉ cần rót thần thức vào trong sẽ thấy bản đồ phân bố thế lực phụ cận Tang gia, dựa vào nó có thể tiến hành điều động nhân viên và vật lực!

Chu Hằng tiếp nhận lệnh bài, hắn cũng không phải là ham chút ưu đãi của Tang gia. Mà là nể mặt Tang Thanh Sơn.

– Đa tạ Chu huynh! Tang Thanh Sơn cười thư thái, hắn cũng biết Chu Hằng nghĩ gì. Sau khi đề tài này chấm dứt. Hắn lập tức cười bỉ ổi, ôm lấy Chu Hằng nói: – Chu huynh, vừa rồi có phải ả Băng Hoàng động xuân tâm hay không?

– Ngươi biến thành biến thái như vậy bao giờ? Chu Hằng tức giận trừng mắt hắn.

– Trốn tránh không đáp, quả nhiên có gian tình! Tang Thanh Sơn cười ha ha: – Chu huynh, đóa Băng Liên hoa này cũng không dễ hái à! Lĩnh Đông đại thiếu của Triệu gia Triệu An Viễn xưa nay đều mang dã tâm với Tinh sư muội, nếu để hắn biết, chỉ sợ sẽ tìm đến Chu huynh gây phiền toái!

– Triệu gia?

– Triệu gia cũng là một trong 13 đại hào môn của Thiên Long Đế triều, Triệu An Viễn chính là thiên tài kiệt xuất nhất trong thế hệ trẻ của Triệu gia, mười mấy năm trước đã đột phá Kết Thai Cảnh. Tinh sư muội vẫn chưa cho ai sắc mặt tốt, cho nên Triệu An Viễn chỉ là công khai nói ra, không ai được theo đuổi Tinh sư muội, nếu không chính là địch của hắn.

– Nếu như Tinh sư muội thật sự coi trọng ngươi, vậy Triệu An Viễn tuyệt sẽ không mặc kệ!

Mọi người đều là người hiểu chuyện, tuy rằng lúc trước Chu Hằng có công tích đánh chém Tẩm Huyết Thiên Quân, nhưng mà dù sao nó cũng là mượn ngoại lực, cảnh giới bản thân Chu Hằng chỉ là Linh Hải Cảnh, chống lại Kết Thai Cảnh chân chính, rất có khả năng hắn ngay cả cơ hội xuất thủ cũng không có, đã trực tiếp bị giết chết rồi!

Lúc trước Chu Hằng chiến Tẩm Huyết Thiên Quân, đã làm đủ chuẩn bị, nhưng nếu như bị đánh lén thì sao, hắn có thể bình tĩnh không?

Kết Thai Cảnh uy hiếp, tuyệt đối không thể coi thường!

[CHARGE=3]Chu Hằng biết Tang Thanh Sơn nghĩ gì, một nửa là đang nhắc nhở hắn, một nửa muốn để hắn và Băng Hoàng Nữ bất hòa, dù sao một mỹ nữ tuyệt sắc, hơn nữa nhất định sẽ trở thành lão tổ Kết Thai Cảnh, nữ nhân như vậy lại theo đuổi mình, có nam nhân nào lại đi cự tuyệt?

Chu Hằng mỉm cười, mặc dù hắn không có ý theo đuổi Băng Hoàng Nữ, nhưng cũng không sợ Triệu An Viễn kia!

Muốn chiến, liền chiến đi!

Hắn bây giờ đã tạo thành Thần chích, tuy rằng so với Kết Thai Cảnh còn cách một khoảng rất lớn, nhưng muốn thoát thân bảo vệ mình thì không thành vấn đề.

Tang Thanh Sơn sau khi cùng Chu Hằng nói hết, cáo từ rời đi.

Chu Hằng ngồi xuống còn chưa nóng đít, lại bị Hoặc Thiên gọi về, Nữ Vương đại nhân rốt cục cũng chiếm được tin tức hai đại Đế triều liên hợp xâm lược.

– Chu Hằng, Bổn cung phong ngươi là Định Thiên đại tướng quân, suất lĩnh đại quân đuổi đại địch trở lại. Hoặc Thiên ngồi

trên vương tọa, thanh âm có chút biếng nhác, từ tính mười phần, khiến người nghe cam tâm tình nguyện phục tòng ý nguyện của nàng.

– Dựa vào cái gì? Chu Hằng đi tới vương tọa ngồi chen vào, dù sao chỗ ngồi này quá lớn, hai người ngồi vẫn còn thoải mái.

Hoặc Thiên vội vàng ghé qua một bên, không muốn để cho Chu Hằng đụng vào, nàng trừng mắt phượng, một cổ khí thế cường đại cuốn qua, cho dù là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh chỉ sợ cũng phải khom lưng.

Nhưng mà Chu Hằng có được hắc kiếm, là thứ duy nhất có khả năng đối kháng lại khí thế của nàng, tự nhiên không quan tâm sự kiều mỵ của nàng.

– Hỗn trướng! Hoặc Thiên thấp giọng chửi, nhưng gương mặt xinh đẹp vẫn ngẩng lên mang theo vẻ cần khẩn: – Chu đại thiếu gia, xem như Bổn cung xin ngươi, ngươi giúp Bổn cung một tay, được không?

Nhìn gương mặt xinh đẹp như hoa như ngọc của nàng, Chu Hằng lập tức rung động trong lòng, mị lực của thiên nữ tuyệt thế này cũng không phải Băng Hoàng Nữ có thể sánh được, tim đập thình thịch, gần như không kiềm chế được.

Hắn vốn tính đến thì chiến một trận, dù sao việc này mồi dẫn lửa tính lên người hắn, hơn nữa hắn còn muốn biến là ai vu

oan giá họa cho hắn, cho dù Hoặc Thiên không nói, hắn cũng đi một chuyến!

Lừa gạt Hoặc Thiên chiếm một ít ưu đãi, tỷ như mặc một ít đồ đẹp cho hắn thưởng thức, bưng trà đưa nước cho hắn, Chu Hằng bất đắt dĩ tiếp nhận nhiệm vụ này, ba ngày sau đợi đại quân chuẩn bị xong, thì sẽ suất lĩnh đại quân xuất chinh.

Hắn nào biết binh pháp gì, cũng may Đại tướng quân như hắn cũng chỉ là hư danh, đến lúc đó chỉ cần đấu tranh anh dũng là được rồi.

Hoặc Thiên dùng quyền lực của nữ hoàng, tụ tập đại quân thiên hạ, mà có Tang Thanh Sơn và Băng Hoàng Nữ toàn lực ủng hộ, hai đại hào môn cùng phát lực, vô luận là tập kết binh lực hay là trù bị trang bị đều cực nhanh.

Ba ngày sau, đại quân xuất phát, Chu Hằng lệnh cho Phó tướng chỉ huy hơn 10 triệu tướng sĩ xuất chinh trước, còn 20 triệu đại quân trực tiếp đi tới Thiên Môn Sơn hội hợp cùng bọn họ.

Thiên Môn Sơn là quan ải trấn thủ đế quốc nhân loại, nơi hiểm yếu này nếu như bị đột phá, đại quân dị tộc sẽ tiến quân thần tốc, đất bằng ngựa phi. Lần này suất quân xuất chinh, chẳng những đám người An Ngọc Mị đi theo hết, mà Băng Hoàng Nữ, Tang Thanh Sơn, Dương Chiêm các các đệ tử Võ Các cũng xuất động không ít.

Đối với rất nhiều tuấn kiệt võ đạo trẻ tuổi mà nói, đây là một cơ hội lịch lãm rất tốt.

Chu Hằng khởi động chiếc siêu cấp Không Hạm kia, nó chẳng những là pháp khí phi hành, còn mang theo được 18 Linh Quang Pháo, nếu liên tục oanh kích, cho dù lão tổ Kết Thai Cảnh cũng chỉ có cách bỏ chạy giữ mạng.

Hoặc Thiên cũng bị Chu Hằng bắt lên Không Hạm, nàng vốn có ý ở lại tọa trấn đế đô, nhưng Chu Hằng biết lực chú ý của hai đại đế quốc đều dồn lên người hắn, không biết có bao nhiêu Kết Thai, Thần Anh Cảnh lão tổ sẽ đột nhiên đánh lén, tự nhiên chuẩn bị tốt vũ khí bí mật như nàng.

Không Hạm quá khổng lồ, tự nhiên tốc độ không thể quá nhanh, nhưng vì có thể không cố kỵ địa hình, nó vẫn còn nhanh hơn tốc độ tiến quân của đại quân, chỉ vẻn vẹn nửa tháng sau, chiếc Không Hạm này đã tới ngoài Thiên Môn Sơn trăm dặm, giống như cự phách, đứng trên thiên hạ!

Từ thời đại thượng cổ chấm dứt, võ đạo điêu linh, chế khí chi đạo cũng xuống dốc theo, Điểm Tinh Tông hiện tại chính là tông môn chế tạo pháp khí cấp cao nhất trong đế quốc nhân loại, nhưng mà bọn họ cũng không có khả năng làm ra Không Hạm to như vậy!

Đây là đại sát khí, đại uy hiếp!

Tẩm Huyết Thiên Quân vốn muốn lợi dụng nó trọng chấn hung danh hiển hách của Độc Huyết Tông, không nghĩ tới xuất sư bất lợi, ngược lại làm giá y cho Chu Hằng.

Lại năm ngày sau, nhóm đại quân đầu tiên của đế quốc nhân loại gồm 3000 vạn người đã tập kết xong, mà liên quân hai đại đế quốc Thiên Yêu, Dạ Ma cũng tới gần Thiên Môn Sơn ngoài vạn dặm, nhiều nhất một ngày sau sẽ tới.

Chu Hằng hiểu, cho nên sớm giao quyền chỉ huy đại quân cho Phó Thống soái, còn mình ở trong phòng dùng thần thức tập luyện Lăng Thiên Cửu Thức, để làm lớn mạnh Thần chích, sớm ngày đột phá Kết Thai Cảnh.

Khi mặt trời mới mọc lên, ngàn vạn hùng binh hai đại Đế triều dị tộc cũng tới gần Thiên Môn Sơn, liếc mắt nhìn đều là đầu người đen kịt, không giống đế quốc nhân loại chỉ có một loại, hai đại đế quốc này chủng tộc san sát, thứ cổ quái gì cũng có.

Giống như người đầu dê, người đầu trâu, người mặt ngựa, những người này nếu tới thành thị nhân loại, chỉ bộ dáng dữ tợn này cũng có thể hù sợ rất nhiều người.

– Bổn tọa Ưng Sơn Mục Chi, là Chỉ huy sứ liên quân lâm thời của hai đại Đế triều Thiên Yêu, Dạ Ma, nhân loại, người nào có thể làm chủ, đi ra gặp mặt bổn tọa! Một gã dị tộc đạp bước trên không trung, mặc dù sau lưng có hai cánh chim nhưng cũng không mở ra, cứ như vậy lăng không mà đứng.

Kết Thai Cảnh! Thậm chí là Thần Anh Cảnh!

Lần này hai đại đế quốc là tuyệt đối xuất động lực lượng lớn, chiến tranh trước kia ngay cả võ giả Khai Thiên Cảnh cũng rất ít xuất hiện, lần này trực tiếp xuất động nửa bước tiên nhân, cho thấy quyết tâm của bọn họ chắc chắn phải thắng.

Chu Hằng cũng đạp không bay lên, sau khi hình thành Thần chích hắn có liên hệ kỳ diệu với thiên địa, khiến hắn thu được năng lực kỳ diệu. Hắn mỉm cười, nói: – Bản nhân không muốn cùng kẻ cầm cờ nói chuyện, đổi thành kẻ quyết định chính đi.

Chương 332: ông Hạm uy hiếp

Chu Hằng vừa nói ra lời này, lập tức khiến đại quân nhân loại cười ồ lên, mà hai đại liên quân lại nhao nhao trợn mắt, hận không thể vạn mũi tên bắn xuyên tim Chu Hằng.

– Tiểu tử thật cuồng vọng! Ưng Sơn Mục Chi lạnh lùng hừ một tiếng, ánh mắt đảo qua, lộ ra vẻ khinh thường.

Hắn chính là lão tổ Kết Thai Cảnh!

Chu Hằng tuy rằng mang Ẩn Tức Phù, nhưng mà hiện tại hắn hình thành Thần chích chưa hoàn hình, cho nên rất bắt mắt, ánh sáng vàng đỉnh đầu vừa khởi động, không ngừng hình thành một người nhỏ màu vàng, chẳng khác nào nói cho người khác biết hắn chưa bước vào Kết Thai Cảnh.

Ở trong mắt võ giả cấp bậc thấp, võ giả Linh Hải Cảnh hình thành Thần chích và chưa hình thành Thần chích hoàn toàn là hai cấp bậc, nhưng ở trong mắt cường giả Kết Thai Cảnh lại không có gì khác nhau!

Cũng chỉ là con kiến!

Cường độ Thần chích khác nhau, cũng có chênh lệch như trời và đất vậy, huống chi là Thần chích đã hoàn toàn thành hình, đã hoàn toàn hóa thai?

Dù thế nào đi nữa thì đều là Linh Hải Cảnh mà thôi!

Một ngày chưa vào Kết Thai, làm sao có tư cách ngồi cùng ăn với Kết Thai Cảnh?

Bởi vậy, nhìn thấy Chu Hằng khoa trương như thế, tự nhiên trong lòng Ưng Sơn Mục Chi dâng lên lửa giận, trực tiếp một vươn tay ra chụp tới Chu Hằng, niệm động công tới, bàn tay khổng lồ đã xuất hiện trước người Chu Hằng!

– Giết giết giết!

– Dạ Ma mạnh nhất!

– Thiên Yêu vô địch!

Đại quân dị tộc nhao nhao gào lên trợ uy cho Ưng Sơn Mục Chi, hai quân giao chiến khí thế là quan trọng nhất.

Vụt, ánh sáng đen chớp động, Chu Hằng tay cầm hắc kiếm, Phi Bộc Kiếm Pháp đánh ra, từng hình thác nước chém về phía bàn tay to kia.

Lão tổ Kết Thai Cảnh thần thức cực kỳ cường đại, nhưng dù có cường đại mấy đi nữa cũng có khoảng cách cực hạn. Ưng Sơn Mục Chi và Chu Hằng cách nhau ít nhất ba, bốn dặm. Thần thức kéo dài xa như vậy đã đủ kinh khủng, nhưng mà dù sao cũng là nỏ mạnh hết đà.

Ở khoảng cách cực hạn như vậy phát động thần thức công kích. Uy lực tự nhiên giảm mạnh, đây cũng là nguyên nhân khiến Chu Hằng có gan dùng lực đối thẳng.

Hắc kiếm xẹt qua, giống như phần thiên đảo qua băng tuyết, vô luận là băng hay là tuyết trong nháy mắt đều bị chưng khô!

– Oanh!

Cự linh chưởng do thần thức của Ưng Sơn Mục Chi hình thành lập tức tán loạn, một lần nữa hóa thành linh khí thiên địa tiêu tán giữa thiên địa.

– Ào.. Lúc này đến phiên đại quân nhân loại điên cuồng hoan hô, mà hai đại liên quân lại trầm mặc, tuy rằng như vậy cũng không đại biểu Ưng Sơn Mục Chi bị đánh bại. Nhưng mà một kích không có kết quả thì ai cũng có thể thấy rõ.

– Tiểu tử, ngươi là người phương nào? Ưng Sơn Mục Chi quát, tuy rằng một kích vừa rồi xa xa không phải thực lực của hắn, nhưng nếu Chu Hằng có thể đỡ được một kích này, tự nhiên cũng được hắn bắt đầu coi trọng.

– Chu Hằng!

– Ngươi chính là Chu Hằng? Sau khi Ưng Sơn Mục Chi sửng sốt mới cười ha hả, sau đó nghiêm mặt lại nói: – Ngươi đúng là to gan lớn mật, quả nhiên là tiểu tử cuồng ngạo bất kể hậu quả!

– Tiểu tử, chính ngươi phạm lỗi, vậy tự mình đứng ra gánh vác đi.

Ưng Sơn Mục Chi lạnh lùng nhìn Chu Hằng, hai cánh sau lưng bỗng nhiên mở ra, mỗi một cánh đều dài một trượng. Phủ xuống dưới một mảnh bóng râm: – Thúc thủ chịu trói, miễn cho vì ngươi mà khiến cho cả Thiên Long Đế triều chôn cùng ngươi.

Chu Hằng cười ha ha, nói:

– Tên cầm cờ. Ngươi đang hù dọa ai đó?

– Minh ngoan bất linh! Ưng Sơn Mục Chi cười lạnh một tiếng, ánh mắt nhìn chằm chằm Chu Hằng. Cũng không công kích nữa.

Chuyện Chu Hằng đánh chém Tẩm Huyết Thiên Quân đã sớm truyền khắp thiên hạ, Ưng Sơn Mục Chi dù có tự tin hơn nữa cũng không cho rằng mình có thể đánh đồng với cường giả Thần Anh Cảnh! Hắn cũng khẳng định Chu Hằng đã vận dụng bảo vật Hóa Thần Cảnh gì đó, thực lực bản thân cũng không mạnh như vậy!

Nhưng bây giờ nếu Chu Hằng đứng ở trước mặt hắn, nói rõ hắn đã có chuẩn bị, đại sát khí có thể đánh chết Thiên Quân Thần Anh Cảnh khẳng định đã chuẩn bị xong! Nếu như hắn tùy tiện tiến lên, tuyệt đối là chịu chết!

Đây là hung danh!

Ưng Sơn Mục Chi thu hồi ánh mắt, nói: – Nếu ngươi khăng khăng một mực, vậy thì chỉ còn cách xung đột vũ trang! Hắn phất phất tay, quát to: – Công thành!

– Ô…

Tiếng kèn vang lên, vừa trầm vừa vang, trong nháy mắt truyền khắp khắp bát phương, đại quân đen ngòm lập tức động, một phần từ mặt đất phóng tới Thiên Môn Quan, mà một phần thì vẫy cánh bay lên, từ không trung bay về phía hùng quan.

Đại quân nhân loại lập tức lộ ra vẻ khẩn trương, mỗi người đều siết chặt vũ khí trên tay. Trên thực tế, mỗi người bọn họ đều là vật hi sinh, quyết định thắng bại chiến đấu chưa bao giờ là bọn hắn, nhưng mà bọn họ cố tình lại phải đi đấu tranh anh dũng.

Cũng may biên quan hàng năm đều phát sinh đại chiến, mỗi một binh sĩ đều đã là lão nhân sa trường, cũng không hoảng hốt chút nào, càng lúc ở trước sự sống và cái chết thì càng không thể đánh loạn, nếu không sẽ chết nhanh hơn!

Trên biên quan, Phó Thống soái không ngừng vung cờ lệnh, từng mệnh lệnh phát ra, đại quân nhân loại chậm rãi động, tạo thành đủ loại trận thế, mà trên tường thành cũng có từng khẩu cự pháo bắn ra, bắn xuống mặt đất, mà từng dãy cung tiễn thủ bắn tên lên trời, mục tiêu nhắm thẳng vào Dực nhân trên bầu trời.

Đại chiến không thể tránh khỏi bùng phát, tiếng chém giết xông lên tận trời, mặt đất rung chuyển, tiếng kêu than vang khắp trời đất.

[CHARGE=3]

Mà một màn này chỉ là hình ảnh thu nhỏ của chiến tranh giữa nhân loại với hai đại Đế triều dị tộc mấy vạn năm qua, không nói mỗi thời mỗi khắc đều đang phát sinh, nhưng hàng năm đều có mấy lần chiến tranh nhỏ, mười năm một lần đại quy mô, mà trăm năm sẽ có một trận cực lớn.

Không có nhân vật cường thế thiên hạ trấn áp chỉnh hợp vạn tộc, thì ngày sau một màn này sẽ không ngừng diễn ra.

Chu Hằng thở dài, đối mặt với biển người mênh mông này, cho dù Linh Hải Cảnh hắn đã kết thành Thần chích hiện tại cũng vô dung, một kiếm chém xuống, một quyền oanh xuống, lại có thể giết chết bao nhiêu người?

Tiếp tục nhào tới trước, giống như sóng biển từng đợt từng đợt dồn lên không ngừng.

Hắn gào to một tiếng, ầm ầm, phương xa lập tức truyền tiếng rống lớn, dường như quái thú viễn cổ thức dậy.

Nhưng chiến đấu tàn khốc ra sao, chiến đấu kịch liệt như vậy, ai dám phân tâm vào lúc này, cho dù trời sập xuống cũng phải chém chết địch nhân trước mặt rồi mới tính tới chạy trốn!

Đại hạm bay xuống, phủ xuống một mảnh bóng râm to lớn, 18

Linh Quang Pháo từ thân hạm từ chồi ra, miệng nòng pháo bắt đầu ngưng tụ ra ánh sáng trắng, đúng là đang bổ sung năng lượng.

– Cái gì, sao lại có Không Hạm lớn như vậy? – Linh Quang Pháo!

– Đó chính là Không Hạm của Tẩm Huyết Thiên Quân bị Chu Hằng chiếm được!

– Đây là đại sát khí chỉ có thời kỳ thượng cổ mới có thể chế tạo ra à.

– Mau, mau rút lui, nếu không Linh Quang Pháo bắn xuống, chết sẽ rất đáng sợ.

Nhân vật cao tầng ba bên tự nhiên không có khả năng tham dự chiến đấu, nhao nhao nhìn về trung tâm cuộc chiến, nhìn chằm chằm chiếc Không Hạm to lớn kia, mà khi 18 khẩu Linh Quang Pháo chồi ra, nhân vật cao tầng hai đại Đế triều Dạ Ma, Thiên Yêu đều đứng ngồi không yên, nhao nhao kêu lên.

18 khẩu Linh Quang Pháo, tương đương với 18 cường giả Kết Thai Cảnh, lực phá hoại của nó không cách nào tưởng tượng được!

Ưng Sơn Mục Chi cũng sửng sờ, hắn làm sao cũng không nghĩ tới Chu Hằng lại mang ra đại sát khí này, cái gọi là con bài chưa lật tự nhiên là dùng ở lúc cuối mới đúng, sao lại nóng vội dùng ngay từ đầu như vậy?

Đừng thấy song phương đều xuất động đại quân mấy ngàn vạn người, nhưng đây chỉ có thể nói là tiên quân, quân đội còn đang tập kết phía sau.

Hắn gào to một tiếng, cả người vọt về phía trước lao về phía không hạm, hắn phải đánh hạ Không Hạm này, như vậy nguy cơ mới có thể hóa giải.

– Dừng lại!

Ba người Tang Thanh Sơn, Băng Hoàng Nữ, Dương Chiêm liên thủ nhảy ra, nhảy xuống Không Hạm chặn lại Ưng Sơn Mục Chi, tuy rằng ba người bọn họ thuộc thế lực khác nhau, nhưng vào giờ khắc này, bọn họ đều dùng thân phận nhân loại xuất chiến!

Dị tộc trước mặt không còn tư thù nữa!

Có thể đạt tới Linh Hải Cảnh, thậm chí hình thành Thần chích sắp đột phá Kết Thai Cảnh, tự nhiên bọn họ đều là người có đại trí tuệ, phân rõ nặng nhẹ, lúc này đều đồng tâm hiệp lực! Chiến!

– Chỉ là ba tên tiểu bối, cũng dám chặn đường bổn tọa? Ưng Sơn Mục Chi hừ lạnh một tiếng, tay phải nện ra, kình lực kinh khủng lập tức đè ba người Tang Thanh Sơn hạ xuống.

– Rống!

Ba người Tang Thanh Sơn cùng quát lớn, liên thủ phản kích Ưng Sơn Mục Chi.

– Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Trên bầu trời, năng lượng sáng chói dao động kịch liệt, trong nháy mắt đủ để xé nát một võ giả Linh Hải Cảnh!

Ưng Sơn Mục Chi gào to một tiếng, cả người liên tục vọt lên Không Hạm, ba người Tang Thanh Sơn ở trong mắt võ giả bậc thấp dường như thần minh, nhưng đối với lão tổ Kết Thai Cảnh chân chính lại thì không là gì, cho dù ba người hợp lực cũng không thể ngăn cản bước chân hắn!

Ba người này vẫn kém hơn Ứng Thừa Ân một bậc!

Ban đầu ở Tử Vong Sâm Lâm, Ứng Thừa Ân không tế xuất pháp khí Thần Anh Cảnh đã có thể chống lại được một lão tổ

Kết Thai Cảnh, so ra cũng nhìn thấy chênh lệch rồi.

– Tên cầm cờ, ngươi lại đây đi! Chu Hằng thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, mũi chân đạp lên không khí giống như đạp trên mặt dất, trong nháy mắt hắn liền đuổi theo, một đóa hoa sen tám màu phóng ra, tiếp đó là quyền trái kiếm phải, toàn bộ chiến lực khai hỏa.

– Muốn chết!

Ưng Sơn Mục Chi mặc dù tầng tầng lớp lớp cố kỵ Chu Hằng, nhưng là một võ giả bậc cao tự nhiên có kiêu ngạo và tôn nghiêm của hắn, không thể cho võ giả bậc thấp mạo phạm! Đỉnh đầu hắn dâng lên một vầng sáng, hóa thành hình một quả trứng, tản phát ra khí thế đoạt nhân.

Kết Thai Cảnh Thần chỉ là một quả trứng, trên vỏ trứng có nhiều màu sắc khác nhau.

Nhưng xuyên thấu qua quả trứng, có thể mơ hồ nhìn thấy một Thần Anh đang thành hình bên trong, đúng là hình một con chim, cụ thể như thế nào thì không cách nào thấy rõ. Thần điểu này hai cánh rung lên, vô số lông vũ đột nhiên xuất hiện, tiếp đó bắn về phía Chu Hằng!

Chu Hằng gào to một tiếng, phát động Tử Diễm Thiên Long, ông, khí thế bá đạo mạnh mẽ cuộn ra.

– Tử Diễm Thiên Long? Hừ, ngươi thật sự cho mình là Vạn Cổ Đại Đế sao? Ưng Sơn Mục Chi lại không bị chút ảnh hưởng, lông vũ bay đầy trời như vạn mũi tên bắn một lượt, cuồn cuộn mãnh liệt.

Quả nhiên, kém một đại cảnh giới, Tử Diễm Thiên Long không có tác dụng!

Nghe con lừa đen nói qua, Tử Diễm Thiên Long cực kỳ cường đại, dưới ý chí áp bách, cho dù võ giả cùng giai cũng bị tổn hại chiến lực! Bởi vậy lúc trước Vạn Cổ Đại Đế mới có thể dùng sức một mình trấn áp cao thủ vạn tộc, trở thành Vạn Cổ đệ nhất Đế!

Đáng tiếc!

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, chân đạp không khí, thân hình lướt nhanh như điện, trong lông vũ đầy trời đánh ra một đường máu, trên đỉnh đầu, thần quang lại hình thành một hình người nhỏ màu vàng, giống bản thể hắn, tay phải kiếm tay trái quyền, đánh tới Ưng Sơn Mục Chi.

Chương 333: Lại chém một pho

Khí thế cũng có thể trở thành vũ khí?

Thấy một màn như vậy, mọi người vừa khó tin vừa khiếp sợ.

Khí thế vô hình, có thể đè người, tạo thành chấn nhiếp tâm linh địch nhân. Nhưng nếu vô hình, làm sao có thể dùng như vũ khí được? Đây vốn là do ý thức à, làm sao có thể gây tổn thương cho thân thể được?

Tuy rằng lúc trước Thần chích Chu Hằng rống giận, khiến trăm vạn thấy người nằm đầy đất, nhưng dù sao những người đó chỉ là võ giả bậc thấp, trái tim bị nổ tung cũng là bị dọa sợ, tuy rằng nguyên nhân chính là uy thế của Chu Hằng áp bách.

Nhưng Ưng Sơn Mục Chi chính là Kết Thai Cảnh a, cảnh giới còn trên cả Chu Hằng, nếu là như hắn cũng bị khí thế của Chu Hằng dọa sợ cho tim nổ tung, vậy lão tổ Kết Thai Cảnh cũng trở thành đề tài cho mọi người chê cười.

Tình huống như thế nào, nhìn lại là biết! Rồng kiếm chém tới!

Ưng Sơn Mục Chi tức giận hừ một tiếng, song chưởng rung lên, phi vũ cuốn lên, lực lượng kinh khủng tràn ra thiên địa!

– Oanh!

Nhưng mà lực lượng của hắn lại hoàn toàn đánh vào khoảng không, hắc kiếm và Tử Diễm Thiên Long không không chút ngăn cản giống như không phải thực thể chém về phía hắn.

Sau khi Ưng Sơn Mục Chi hơi sửng sờ, lập tức kịp phản ứng, đây vốn là khí thế của Chu Hằng ngưng tụ thành, hắn dùng linh lực oanh kích không phải ngớ ngẩn sao? Cũng đúng, nhưng mà hắn chưa từng thấy người sử dụng khí thế làm vũ khí, ý niệm chiến đấu làm sao có thể dễ dàng chuyển hoán được chứ.

Vù!

Hắc kiếm và Thiên long đồng thời bổ tới người Ưng Sơn Mục Chi!

Ngàn vạn người chú mục, trong nháy mắt thời gian dường như đọng lại! Sắc mặt Ưng Sơn Mục Chi đột nhiên trắng nhợt, tóc đen dựng ngược, hai cánh sau lưng cũng mở ra, cánh trắng dựng đứng, giống như mèo nhỏ bị chó lớn dọa sợ.

Một giọt mồ hôi lạnh từ trên trán Ưng Sơn Mục Chi nhỏ xuống, lăn theo gò má, cuối cùng từ cằm rơi xuống, hóa thành một giọt nước mưa trong suốt, trong nháy mắt tức bị gió mạnh thổi mất.

Nhưng người có nhãn lực tốt thấy một màn này đều há hốc miệng, lộ ra biểu tình tuyệt đối không thể tin!

Đường đường là lão tổ Kết Thai Cảnh, đúng là sợ tới mức chảy mồ hôi lạnh!

Ai cũng biết khí thế có thể dọa người, đè người, bức người, nhưng mà chỉ là tiểu bối Linh Hải Cảnh không ngờ có thể dùng khí thế ép cho lão tổ Kết Thai Cảnh chảy mồ hôi, cho dù chỉ là một giọt, nhưng mà chuyện này nói ra ai sẽ tin đây?

Mặc dù là chiến trường ngàn vạn người, nhưng giờ phút này lại lặng ngắt như tờ, đại chấn như vậy cũng không phải trong lúc nhất thời có thể tiêu hóa.

– Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Nhưng vào lúc này, đại hạm trên không trung ánh sáng đại phóng, 18 khẩu Linh Quang Pháo cùng chớp động ánh sáng trắng, pháo sáng mang tính hủy diệt với bên dưới!

Mỗi khẩu Linh Quang Pháo tương đương với một lão tổ Kết Thai Cảnh, 18 khẩu Linh Quang Pháo tương đương với 18 lão tổ Kết Thai Cảnh, liên tục bắn ra, cho dù Ưng Sơn Mục Chi cũng không dám đón đỡ.

– Oanh!

Đại địa rung chuyển, núi cao sụp đổ, toàn bộ thiên địa tràn ngập lực lượng kinh khủng, giống như ngày tận thế buông xuống vậy.

Ưng Sơn Mục Chi khiếp sợ tỉnh lại, trong mắt phun lửa.

Hắn vốn định phá hủy Không Hạm, hóa giải đại nạn này. Nhưng mà không ngờ tới là đầu tiên bị ba người Tang Thanh Sơn chặn lại, cuối cùng lại bị khí thế của Chu Hằng dọa sợ cho chảy mồ hôi lạnh, để cho Linh Quang Pháo phát động, tạo thành tính hủy diệt đối với liên quân hai đại đế quốc.

Ưng Sơn Mục Chi sát khí cuồng tăng, bất kể là cướp lấy kế thừa Hóa Thần Cảnh trên người Chu Hằng, hay là muốn đánh chém một pho Đại Đế tương lai, hay là vãn hồi mặt mình, hắn đều phải đánh chết Chu Hằng!

– Giết! Giết! Giết!

Hắn giận dữ hét lớn một tiếng, sát khí cuộn ra, hắn cuối cùng hoàn toàn phẫn nộ, chủ động tiến tới gần Chu Hằng, nếu công kích tầm xa không giết được Chu Hằng, vậy chỉ có thể cận chiến.

– Ô…

Trên mặt đất, hai đại liên quân lại thổi kèn rút lui, 18 khẩu Linh Quang Pháo trên bầu trời kia quá kinh khủng, một kích có thể bao phủ phạm vi trăm trượng, ánh sáng trắng trào lên, sinh cơ không còn!

Chu Hằng cười ha ha, tay phải kiếm, tay trái quyền, không chút tránh né đánh tới Ưng Sơn Mục Chi, tiểu nhân màu vàng trên đỉnh đầu cũng đồng dạng một kiếm một Thiên long, điên cuồng chém tới Ưng Sơn Mục Chi.

Khí thế cuốn ra vạn dặm, tiểu nhân màu vàng chỉ cần nhẹ nhàng vung tay, trong nháy mắt hai đạo khí thế đã tung hoành trăm ngàn dặm, quả thực còn nhanh hơn cả Tấn Vân Lưu Quang Bộ!

Người chưa tới, khí thế tới trước!

Một kiếm một rồng, hai đạo khí thế vọt tới Ưng Sơn Mục Chi!

Lão tổ Kết Thai Cảnh này cũng hét lớn một tiếng, thần điểu trong thần thai trên đỉnh đầu phẫn nộ, từ bên trong một con chim lớn bay ra, nghênh đón hắc kiếm cùng Thiên long.

Nếu linh lực không thể chặn được, vậy chỉ dùng khí thế!

Hắn là lão tổ Kết Thai Cảnh, Thần chích đã ngưng luyện thành thai, chẳng lẽ còn sợ so đấu thần thức cùng một tên tiểu bối Linh Hải Cảnh sao?

– Ông!

Ưng Sơn Mục Chi chỉ cảm thấy tâm linh run lên, động tác thân thân lập tức cương cứng, sau đó mới khôi phục lại.

Mặc dù chỉ là trong nháy mắt ngắn ngủn, nhưng đối với lão tổ Kết Thai Cảnh mà nói, trong chớp nhoáng đình trệ này là hoàn toàn không thể chấp nhận được!

Hưu, Chu Hằng bắn tới, hắc kiếm cũng chém tới!

– Đi! Ưng Sơn Mục Chi nổi giận, chỉ là một tên tiểu bối Linh Hải Cảnh cũng dám vênh mặt với mình, coi mình là cái gì? Hắn giận dữ, vung tay phải đánh tới Chu Hằng, linh lực kinh khủng và thần thức giao hòa, ngưng tụ thành lực lượng cường đại hơn.

Một kích này, hắn tin tưởng có thể mạnh mẽ đánh cho Chu Hằng thành thịt vụn!

Đối với chuyện này, hắn rất tin tưởng, bởi vì lúc trước hắn đã thử ra cường độ thân thể của Chu Hằng rồi, tuyệt không có khả năng đỡ được một kích này! Tuy rằng Chu Hằng cũng một kiếm cắt tới, nhưng tốc độ xuất thủ của Linh Hải Cảnh sao có thể so được với hắn?

Nếu như không có nháy mắt bị cương cứng lúc trước, hắn hoàn toàn có thể làm được một chưởng chụp chết Chu Hằng, sau đó đủ thời gian tránh né dư lực của hắc kiếm. Nhưng bởi vì chuyện ngoài ý muốn này, hắn bây giờ đành phải đón đỡ một kiếm này, nhưng mà hoàn toàn không cần phải lo lắng!

Bởi vì Chu Hằng vừa chết, thần thức tự diệt, như vậy không có Thần chích phụ trợ, Chu Hằng cũng chỉ là một Linh Hải Cảnh thông thường. Lão tổ Kết Thai Cảnh cho dù mặc cho hắn công kích, không có cấp bậc Thần chích trợ lực, làm sao có thể bị thương?

– Bụp!

Ưng Sơn Mục Chi một chưởng vỗ lên người Chu Hằng, lực lượng đủ để cho một ngọn núi trong nháy mắt vỡ nát, lập tức dồn lên người Chu Hằng!

Chết đi! Ưng Sơn Mục Chi mặt nở nụ cười khát máu, nhưng chỉ trong nháy mắt, nụ cười của hắn đọng lại! Bởi vì, công kích của hắn giống như trâu đất xuống biển, lại bị hấp thu sạch sẽ!

Làm sao có thể!

Với tu vi Kết Thai Cảnh của hắn còn lộ ra vẻ khiếp sợ, tại sao có thể như vậy? Vì sao?

Lực lượng của hắn bị hấp thu sạch a!

Nếu nói Chu Hằng sớm đã có thủ đoạn như vậy, vì sao lúc trước còn để cho hắn đánh cho hộc máu vỡ xương? Chẳng lẽ tên này có khuynh hướng tự ngược, thích bị người đánh? Không đúng, đây là một âm mưu dẫn xà xuất động!

Ưng Sơn Mục Chi rốt cục tỉnh ngộ lại, lúc trước Chu Hằng thà rằng ăn nhiều công kích của hắn như vậy cũng không có dùng năng lực này để phòng ngự, mục đích là muốn tiến lại gần hắn!

Gần hắn để làm chi? Tự nhiên là muốn công kích!

Xít!

Trong nháy mắt Ưng Sơn Mục Chi nghĩ tới cảnh tượng Hoàng Tuyền Tẩm Huyết Thiên Quân lao tới, tim mật lạnh lẽo, vội vàng nhún người, hắn phải lập tức bật ra kéo dài khoảng cách với Chu Hằng, ở gần tên uy nghiệt có thể đánh chém Thiên Quân Thần Anh Cảnh quá nguy hiểm!

Nhưng mà đã quá muộn!

Lăng Thiên Cửu Thức, ra!

Ánh sáng đen đầy trời, trong nháy mắt thống trị toàn bộ bầu trời!

Nhất thức, nhị thức, tam thức… Bát thức!

Tám kiếm hợp nhất, chém!

Ưng Sơn Mục Chi muốn tránh cũng không được, chỉ có thể đón đỡ! Không giống với Tẩm Huyết Thiên Quân bị năng lực quỷ dị của Hoặc Thiên chế trụ, không còn sức đánh trả, Ưng Sơn Mục Chi chỉ tạm thời không thể trốn tránh, mà lúc trước vì hắn toàn lực công kích, lúc này tự nhiên lực phòng ngự cũng giảm bớt.

Bóng kiếm màu đen múa thẳng trời cao, sóng khí ngàn dặm!

– Oanh!

Hai đạo nhân ảnh trao đổi vị trí, lại đứng cách nhau nghìn trượng.

Chu Hằng nghiêm mặt, tay phải rung lên, hắc kiếm đã thu vào không gian đan điền, bởi vì triển khai Lăng Thiên Cửu Thức, mà linh lực toàn thân lúc này gần như kiệt quệ, ngay cả duy trì lăng không cũng thập phần gian nan, tay nắm một khối linh thạch thượng phẩm hấp thu lực lượng trong đó, lúc này mới không rơi xuống trước mắt bao người.

Bên kia, Ưng Sơn Mục Chi cũng nghiêm mặt, không có bất kỳ động tác gì, chỉ nhìn chằm chằm Chu Hằng.

Thời gian lại đọng lại, mọi người đều không biết vừa rồi hai người chiến đấu ra sao, đến tột cùng ai thắng ai thua, ai chiếm thượng phong?

Một dòng máu từ mặt Ưng Sơn Mục Chi rỉ ra, tiếp theo là dòng thứ hai, dòng thứ ba, trong nháy mắt xuất hiện đầy mặt hắn. Không chỉ như vậy, đầu, cổ của hắn, tay cũng xuất hiện vết máu, máu không ngừng vọt lên.

Phốc!

Thân thể hắn mạnh mẽ bắn ra sương máu, tạo thành một cầu vồng quanh người, hắn nâng tay phải lên, giống như muốn phát động công kích, nhưng một ngón tay lại tự động sụy xuống.

Ngón thứ hai, ngón thứ ba, toàn bộ tay phải vỡ vụn, sau đó gương mặt cũng bắt đầu vặn vẹo, từ từ tách ra!

– Oanh…!

Tiếng nổ rung trời, cả người chia năm xẻ bảy, hóa thành vô số thịt vụn.

Đường đường là lão tổ Kết Thai Cảnh, lại bụi về bụi, đất về đất như vậy! Đã chết!

Lại là 1 chiêu tất sát!

Khắp nơi đều là tiếng hít thở nặng nề, từng ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng tràn đầy sợ hãi.

Đây đã là nửa bước tiên nhân thứ hai chết trong tay Chu Hằng!

Không giống với Tẩm Huyết Thiên Quân không còn sức đánh trả nào, Ưng Sơn Mục Chi lại mạnh mẽ đánh với Chu Hằng mà chết trận, hoàn toàn là thực lực không bằng.

Trên đời này sao lại có yêu nghiệt như thế, Linh Hải Cảnh chém ngược lão tổ Kết Thai Cảnh? Nghịch thiên a!

Bọn họ lại đánh giá cao Chu Hằng!

Chu Hằng đưa tay sờ lên người một cái, một đạo ánh sáng màu hồng chớp động.

Trước khi xuất chiến hắn mượn Hoặc Thiên hoa đào của nàng đặt vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, lúc bắt đầu giao chiến, hắn cũng không dùng nó, cho tới một kích cuối cùng mới dùng, liều mạng tự mình chịu một kích, để đổi lấy cơ hội công kích cận thân, chém ra Lăng Thiên Cửu Thức!

Nếu không, Ưng Sơn Mục Chi làm sao cho hắn cơ hội xuất thủ? Nửa bước tiên nhân a, sao có thể dễ giết như vậy!

Vì thế, Chu Hằng phía trước thiếu chút nữa cũng bị Ưng Sơn Mục Chi oanh bạo, có thể nói cực hiểm, hoàn toàn dùng mạng đánh cược!

Thần quang trên đỉnh đầu hắn càng ngày càng sáng ngời, tiểu nhân màu vàng lại ngưng thực hơn một tầng, sinh tử ác chiến như vậy có tác dụng rèn luyện mạnh mẽ ý chí hắn, làm Thần chích lớn mạnh, trong thời gian ngắn hơn.

Chu Hằng chắp kiếm đứng trên bầu trời, tay áo bay bay, tư chất vô địch của Đại Đế tương lai hoàn toàn hiển lộ.

Chương 334: Thi thể biến mất

Đại quân dị tộc hai đại Đế triều nhanh chóng lui lại, một lần nữa đóng quân ở ngoài vạn dặm.

Nhân loại bên này cũng không thừa thắng truy kích, một là Linh Quang Pháo tiêu hao nghiêm trọng, cần làm bổ sung, điều chỉnh, thứ hai đừng nhìn đã chết hơn một ngàn vạn người, quy mô này có thể xem như một trận tiêu hao nho nhỏ, căn bản không thương gân động cốt!

Dị tộc tuy rằng đã chết một Kết Thai Cảnh, nhưng cũng chỉ là chết một người mà thôi, nói không chừng trong đại quân mờ mịt kia còn có một Thiên Quân Thần Anh Cảnh, bất cứ lúc nào cũng có thể xuất hiện đánh lén!

Đến lúc đó, cho dù lão tổ Kết Thai Cảnh cũng có thể bị đánh lén một kích mà chết!

Song phương tạm thời ngưng chiến, nhưng chiến tranh cũng không kết thúc dễ dàng như vậy, sứ mệnh vật hi sinh chính là sung làm con tốt thí mạng, tất cả binh sĩ đều có thể toi mạng, chỉ là làm sao chết, mà chết bao nhiêu, chết khi nào mà thôi.

Chu Hằng về tới Không Hạm, một đường đi qua, mọi người đều cung kính thi lễ từ sâu trong nội tâm với hắn, đây là tôn trọng đối với cường giả!

Giết một Thần Anh Cảnh, giết một Kết Thai Cảnh, Chu Hằng đã dùng máu tươi chứng minh hắn cường đại rồi.

Trở lại gian phòng mình, Chu Hằng lập tức ngã nhào trên mặt đất, toàn thân đẫm mồ hôi lạnh.

Trước khi sử dụng Lăng Thiên Cửu Thức, hắn còn bị thương nặng, vốn cũng không có gì, nhưng sử dụng sau khi Lăng Thiên Cửu Thức tiêu hao tất cả lực lượng, di chứng liền hiện ra, khiến hắn mệt vật vã. – Phu quân!

– Chu Hằng!

Chư nữ vội vàng nhào tới, ba chân bốn cẳng nâng Chu Hằng dậy, từng người nhìn hắn với ánh mắt ân cần.

Chu Hằng giống như từ nước vớt ra, trong thời gian ngắn ngủi vậy mà trên mặt đất đã có một vũng nước nhỏ, hắn thở suyễn, sắc mặt trắng bệch, nói: – Không sao!

Giết ngược tồn tại Kết Thai Cảnh, cho dù hắn có nhiều con bài chưa lật cũng không thể không trả một cái giá lớn!

Chu Hằng dâng lên một cỗ hối hận, lúc trước vì sao không cánh hoa đào đánh với Ưng Sơn Mục Chi, bất cứ lúc nào hắn cũng có thể gặp nguy hiểm chết người, có thể tiếp tục, cũng dẫn Ưng Sơn Mục Chi bước vào bẫy, cũng là có phần may mắn!

Trải qua trận chiến như vậy, linh lực tích lũy của hắn tự nhiên không có khả năng tiếp tục gia tăng, nhưng tiểu nhân màu vàng trên đỉnh đầu lại càng thêm ngưng thực, lập tức đi ra được 7, 8 bước nữa, cách hình thành thần thai càng gần hơn!

Trả giá cao hoàn toàn đáng giá!

Hắn không thiếu lĩnh ngộ cảnh giới, Lăng Thiên Cửu Thức trảm phá vũ trụ, có được huyền diệu đại đạo cuối cùng! Nhưng thấy còn sống mà cảm nhận được hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

Ở dưới áp lực sinh tử, Thần chích của hắn tăng tiến vùn vụt!

Hắn nhắm mắt lại, ngồi xếp bằng, lấy ra một khối linh thạch thượng phẩm luyện hóa, toàn tâm toàn ý tập trung tinh thần, hết sức chuyên chú.

Trong hắc kiếm truyền lại tinh khí sinh mệnh Ưng Sơn Mục Chi, trợ giúp hắn nhanh chóng khôi phục và tích lũy linh lực, nửa ngày sau, hắn đã hoàn toàn khôi phục.

Hắn đi ra khoang thuyền, chỉ thấy một cung nữ đang giữ ở ngoài cửa, nhìn thấy hắn lập tức quỳ xuống thi lễ, nói:

– Đại nhân, Tinh đại nhân cầu kiến!

Tinh đại nhân? Tinh Dạ Vũ?

Chu Hằng sửng sốt một nói: – Mời nàng tiến vào!

Trên Không Hạm ít nhất có mấy vạn phòng, có vài phòng rất nhỏ, có vài phòng rất lớn, giống như trong thành thị, có nhà trệt, có khu nhà cấp cao. Chu Hằng tự nhiên là ở trong khu nhà cấp cao, tiến vào thì cũng phải có trình tự.

Chỉ một lúc sau, Băng Hoàng Nữ cười duyên tiến tới, vẫn bộ quần áo trắng như vạn năm không đổi, hoàn toàn làm nổi bật dáng người của nàng, hai đỉnh vú như muốn xé áo ngoi ra, eo mảnh một nắm nắm hết, thân hình giống như rắn nước, mông nhỏ mượt mà, đi một bước, vải quần ép lên mông hiện ra cảnh mật đào.

Cũng là phong cách đó, nàng lại suy diễn ra phong tình khác nhau, ai lại tin nàng là Băng Hoàng lạnh lùng kia?

– Chu huynh! Băng Hoàng Nữ vén áo thi lễ với Chu Hằng, mà không ôm quyền thi lễ giống như trước nữa, mặc dù chỉ là biến hóa nho nhỏ, nhưng nhìn ngực hạ thấp, hai bầu vú lớn buông xuống, nam nhân nào có thể không rung động đây?

Chu Hằng tươi cười, nói: – Tinh cô nương, để ngươi chờ lâu rồi!

– Chu huynh, cuộc đời ta chưa phục ai, nhưng lại thật sự phục Chu huynh ngươi rồi! Băng Hoàng Nữ dùng ánh mắt kính ngưỡng không chút che giấu nào nhìn Chu Hằng: – Lúc trước Chu huynh đánh chém Thiên Quân Thần Anh Cảnh, ta còn cố chấp cho rằng Chu huynh dựa vào Hóa Thần Cảnh kế thừa, nhưng bây giờ… Tiểu muội thật sự bội phục sát đất!

Cùng Ưng Sơn Mục Chi chiến một trận, có thể nói là quang minh chính đại, chỉ là ai cũng không biết trên người Chu Hằng còn có một cánh hoa đào, bảo vật thần kỳ này nhẹ nhàng hấp thu một kích toàn lực của Ưng Sơn Mục Chi, mới cho Chu Hằng cơ hội đánh chết hắn!

Nhưng không thể không thừa nhận, cho dù đem cơ hội này cho người khác, tùy tiện là Băng Hoàng Nữ, Dương Chiêm hoặc là Tang Thanh Sơn, bọn họ cũng chỉ có dựa vào cánh hoa đào bảo vệ mạng thôi, ngay cả phản kích cũng chưa nói tới!

Chu Hằng có được cơ hội này, cũng chỉ có một lần cơ hội, Lăng Thiên Cửu Thức ra, chém lão tổ Kết Thai Cảnh dưới kiếm!

– Tinh cô nương quá khen rồi! Chu Hằng nhìn ra được Băng Hoàng có hứng thú rất lớn với mình, lúc hắn chỉ cần bày ra tư thế theo đuổi, thì có được đối phương không quá khó khăn.

Nhưng mà tại sao hắn phải làm như thế chứ?

Hắn căn bản không động tâm với nữ nhân này, tại sao phải làm chuyện vô nghĩa này? Lúc trước Băng Hoàng Nữ còn một bộ cao ngạo ngươi cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, hiện tại đổi thành khuôn mặt tươi cười làm như chuyện gì cũng chưa phát sinh?

Nói giỡn, hắn không thể không có lòng tự trọng!

Băng Hoàng Nữ hiển nhiên hơi xấu hổ, nàng đã ám chỉ rất rõ ràng, nhưng mà Chu Hằng không ngờ giả câm giả điếc! Người kia không phải là ngốc tử không biết phong tình chứ?

Chẳng lẽ muốn nàng chủ động xuất kích?

Nàng có chút không vui, nên biết rằng nàng chính là giai nhân tuyệt sắc, ngày sau lại tất thành lão tổ Kết Thai Cảnh, thiên tài tuấn kiệt theo đuổi của nàng quả thực có thể xếp hàng vòng quanh Thượng Thiên Võ Các mấy vòng đó!

Hơn nữa, tuy rằng Chu Hằng chiến lực cường đại, nhưng dù sao còn chưa tiến vào Kết Thai Cảnh, mà nàng còn có một Kết Thai Cảnh theo đuổi, vị thiên tài Triệu gia kia lúc còn là Sơn Hà Cảnh gặp nàng, từ đó về sau không ngừng theo đuổi, nàng cũng chưa thèm động tâm đâu!

Nữ nhân ưu tú như nàng, đáng giá cho bất kỳ nam nhân nào trả cái giá bất cứ giá nào theo đuổi đấy!

Kể từ đó, không khí lập tức lạnh xuống, Băng Hoàng Nữ rất nhanh mượn cớ rời đi, mông nhỏ vẫn lắc lư gợi cảm.

Chu Hằng căn bản không để Băng Hoàng Nữ ở trong lòng, luận dung mạo Ứng Mộng Phạm cùng Hoặc Thiên đều trên nàng, mà nói đến tiền đồ phát triển võ đạo, ai có thể so với được với Hoặc Thiên tu luyện một chút thiếu chút nữa hút khô toàn bộ Huyền Càn Tinh đây?

Phải theo đuổi, cũng là vị Nữ Vương đại nhân kiều ngạo kia!

Nghĩ đến Hoặc Thiên, Chu Hằng không khỏi tươi cười, hắn bình sinh chưa yêu bất cứ người nào, nhưng đối với Hoặc Thiên tuyệt đối là nhất kiến chung tình, không có lý do gì!

Chiến sự tạm ngừng, trong vòng hai ngày cũng không bạo phát đại chiến nữa, trở lại thời kỳ hòa bình ngắn ngủi.

Chu Hằng không có việc gì làm tự nhiên đi tìm Hoặc Thiên, đối với nữ nhân này hắn lần đầu phát sinh tình yêu, đương nhiên hắn phải tốn tâm tư theo đuổi. Chỉ là hắn cũng không giống nam nhân khác quỳ gối, cố ý lấy lòng như vậy, mà trước giờ đều đấu võ mồm đối nghịch với Hoặc Thiên, thường khiến Nữ Vương đại nhân tức giận nhăn mày nhăn mặt.

Nếu như Hoặc Thiên biết đây chỉ là phương thức theo đuổi của Chu Hằng, chỉ sợ hộc ra một ngụm máu à!

Đang nói chuyện linh tinh, chỉ thấy một binh sĩ gõ cửa tiến vào, quỳ xuống nói: – Khởi bẩm bệ hạ, phát sinh một việc lạ! Chúng ta đi thu thập thi thể đồng bào ta, nhưng thi thể lại không còn.

– Mất thì mất, không cần lấy chuyện làm phiền Bổn cung như vậy! Hoặc Thiên thập phần ngạo kiều nói.

Chu Hằng lại nhướng mày, nói: – Tất cả thi thể? Bao gồm cả địch nhân?

– Bẩm đại nhân, đúng là như vậy!

Binh sĩ kia ngẩng đầu đáp, vẻ mặt đầy sùng kính, dù sao sự cường đại của Chu Hằng rành rành bày ra trước mắt mọi người.

Chu Hằng gật gật đầu, vẫy tay cho hắn lui, không biết vì sao hắn không muốn để cho nam nhân khác có cơ hội ngắm nghía dung nhan tuyệt mỹ của Hoặc Thiên. Hắn không khỏi kỳ quái, chỉ có hai ngày, hơn một ngàn vạn cổ thi thể kia sao lại không còn?

Người dị tộc lấy đi?

Thứ nhất, hai ngày làm sao có thể quét sạch chiến trường như vậy? Thứ hai, bọn họ ngay cả thi thể binh sĩ nhân loại cũng lấy đi để làm gì? Không cẩn thận lấy đi một vái cái cũng không tính, nhưng mà tất cả thi thể không còn nữa, vậy không phải là rất cổ quái sao?

Chu Hằng lập tức đi tìm Tang Thanh Sơn, cùng hắn thương lượng.

– Thi thể biến mất? Tang Thanh Sơn cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, sau khi sửng sốt nói: – Bị yêu thú ăn? Không có khả năng a!

Cho dù là yêu thú thực thi, cũng không có khả năng ăn sạch sẽ

như thế!

– Việc này có cổ quái, Tang huynh, cùng đi xem xem sao. Chu Hằng hỏi.

– Ừ!

Hai người từ Không Hạm hạ xuống, lúc này hung danh Chu Hằng liên tục chém hai đại nửa bước tiên nhân đã truyền khắp nơi, người dị tộc nếu như không có chuẩn bị vẹn toàn, tuyệt không có cao thủ đi lên chịu chết, nhưng cũng không cần lo lắng sau khi bọn họ rời đi, bên ta xuất hiện cao thủ bị người đánh lén.

Còn nữa, Dương Thiên Thánh giả đang ở phía sau động viên, không bao lâu nữa sẽ có Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh lão tổ tự mình trình diện, đủ để chiến một trận với dị tộc!

Hai người Chu Hằng đáp xuống đất, mặc dù mới qua hai ngày, nhưng máu tươi hàng ngạn vạn người chảy ra nhiều ra sao, mặt đất đều là bị nhuốm cho sền sệt, múi máu tanh kinh khủng.

Hai người đều cung tay, kình phong cuốn qua, máu loãng bị đẩy ra, bên trong lại không có một cỗ thi thể nào.

– Chia ra điều tra!

Hai người tách ra, Chu Hằng đi tới bên cạnh hồ máu, một đường bay qua gần nửa vòng tròn, phát hiện rõ ràng vô số dấu chân màu máu, một đường hướng tây, sau khi đi hơn 1000 trượng, dấu chân máu này không ngừng nhạt đi, cuối cùng biến mất.

Chu Hằng gào to một tiếng, chỉ một lúc sau, Tang Thanh Sơn đạp không mà đến.

– Lại có người trộm xác sao? Tang Thanh Sơn nhìn thấy dấu chân xộc xệch kia, cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Chu Hằng nhìn về phương tây, nói: – Nơi này thi thể chừng hơn ngàn vạn, phải cần bao nhiêu người mới có thể chuyển được chứ?

Cũng chỉ có hai ngày mà thôi, lại có thể di dời tất cả thi thể đi, nhân số động viên tuyệt đối là con số khổng lồ! Nhưng mà ở trên chiến trường xuất hiện chi thế lực thứ ba khổng lồ như vậy một, vì sao lại không có dấu hiệu báo trước nào?

– Tang huynh, có hứng thú đuổi theo xem không? Chu Hằng nhìn về phía Tang Thanh Sơn.

– Ta cũng rất ngạc nhiên! Tang Thanh Sơn gật gật đầu.

Hai người bay lên nhanh chóng đuổi về phía tây.

Chương 335: Thi cốc !!

Chu Hằng cùng Tang Thanh Sơn đều là Linh Hải Cảnh, lại tạo thành Thần chích, tốc độ nhanh bực nào, trong nháy mắt đi xa ngàn dặm, ánh mắt quét sạch khu vực chung quanh.

Ngàn vạn thi thể người, không phải muốn giấu có thể giấu đi .

Phải chở những thi thể này đi, xuất động đoàn xe tất nhiên lớn kinh người, pháp khí phi hành so với Không Hạm còn to lớn hơn! Nhưng Không Hạm cũng đã là thượng cổ bảo vật, hiện giờ không người nào có thể luyện chế, muốn tìm ra pháp khí phi hành lớn hơn so với Không Hạm vô cùng khó!

Nhưng mang theo nhiều thi thể như vậy, làm sao có thể đi nhanh như thế?

Chu Hằng cùng Tang Thanh Sơn đuổi theo gần nửa ngày, hai mặt nhìn nhau, ánh mắt nhìn về phía nhau đều lộ ra khó hiểu.

– Chẳng lẽ chúng ta truy sai phương hướng? .

– Dấu chân máu là lừa gạt? .

Hai người ngừng lại, hơi hơi tạm dừng một chút, Chu Hằng nói: – Tang huynh, chúng ta phân công nhau tìm đi! .

– Cũng tốt! Tang Thanh Sơn gật gật đầu – Tuy nhiên, với 3 ngày làm hạn định, nếu không có kết quả gì, chúng ta quay về Thiên Môn Sơn! Đây là Truyền Âm Thạch, nếu phát hiện cái gì, có thể tiến hành liên hệ bất cứ lúc nào! .

Chu Hằng gật gật đầu, mặc dù chuyện có người trộm xác lộ ra cổ quái, nhưng hai quân giao chiến, bọn họ là những cao thủ Định hải thần châm thật sự không nên chạy quá xa, trong vòng 3 ngày phỏng chừng liên quân hai đại dị tộc còn không phát động công kích, hẳn là không sao.

Hai người phân công nhau mà đi, không truy trở lại hướng phía trước, mà theo đường cong.

Chỉ hai ngày, mang theo nhiều thi thể như vậy làm sao có thể chạy quá xa? Cho nên tuyệt không có khả năng ở phương xa, mà là về tới nơi khác!

Chu Hằng buông ra thần thức, quét sạch khu vực phụ cận, thân hình nhảy lên không, một cái lên xuống hơn một ngàn trượng, chân đạp không khí, so với chim bay còn linh động hơn, tuy rằng tốc độ cũng không thôi phát đến mức tận cùng, nhưng cũng không phải ánh mắt của người bình thường có khả năng

bắt giữ, nhoáng lên một cái lướt qua, nhanh như thiểm điện.

Khoảng cách thần thức bao phủ rất có hạn!

Chu Hằng phát hiện rất nhanh, thần thức đảo qua, giống như lấy tay sờ, cảm giác thực chất vô cùng mãnh liệt, bởi vậy cho dù thị lực không thể sử dụng, cái này cũng có thể để cho võ giả nắm giữ hết thảy, không đến mức luống cuống tay chân.

Nhưng với cường độ thần thức Chu Hằng bây giờ, cũng có thể bao phủ phạm vi nghìn trượng, ở bên trong khoảng cách này, hắn như thiên thần nắm giữ hết thảy biến hóa vi diệu.

Mà ở khu vực tầm nhìn trống trải, căn bản không có ý nghĩa!

Con mắt của hắn ít nhất có thể thấy rõ một con ruồi sống ngoài trăm dặm, nơi đây lại là một mảng thảo nguyên lớn bằng phẳng, chỉ cần quay đầu qua lại, thị lực tác dụng xa xa hơn thần thức.

Mà ngàn vạn thi thể nhiều ra sao, căn bản không phải mấy tảng đá có khả năng che dấu, bởi vậy cho dù có đôi khi tầm nhìn không nhanh cũng không quan trọng, chỉ cần chướng ngại vật quá mức khổng lồ, vậy sẽ phải đi qua nhìn một chút .

Với lộ tuyến đi vòng qua, lại gần nửa ngày sau, trước mặt Chu

Hằng xuất hiện một tòa núi cao, tính khoảng cách, nơi này cách Thiên Môn Sơn cũng chỉ 3000 dặm, nếu giấu thi thể ở trong núi, về tình về lý đều có thể nói xuôi được.

Hắn đẩy nhanh tốc độ, bừng bừng, mũi chân điểm không khí liên tiếp, nhanh như ánh sáng.

Có cách nói nhìn núi chạy ngựa chết, tuy rằng tòa núi cao đã ở trước mắt, nhưng khoảng cách Chu Hằng cũng có chút xa. Cũng may tốc độ của hắn nhanh bực nào, chỉ vài phút sau đã đến dưới chân của tòa núi cao.

Chu Hằng cũng không vào núi, mà là di chuyển quanh núi, vận khí của hắn rất tốt, nơi này vừa có mưa lớn, mặt đất lầy lội dị thường, hắn ở một chỗ đường núi phát hiện vô số dấu chân xốc xếch.

Hẳn là ở nơi này!

Thân hình hắn động, bay vụt mà vào núi.

Tận lực thu liễm lại linh lực tràn đầy, Ẩn Tức Phù chỉ có thể che giấu hơi thở của hắn, nhưng đối với linh lực không có hiệu quả, nếu thần thức cao thủ đảo qua, như vậy linh lực tràn ra

chính là cái bia cực rõ ràng.

Đi theo dấu chân, đi chừng trăm lý, phía trước xuất hiện một cái sơn cốc.

Gió núi thổi qua, một cỗ mùi thúi đánh úp lại, Chu Hằng vội vàng bế tắc hô hấp, thiếu chút nữa không nhịn được phun ra.

Đã hai ngày, sao còn có thi thúi? Hiện tại là mùa đông a!

Chu Hằng giống như một thằn lằn bò đến trên vách đá sơn cốc, chỉ thấy đây là một cái sơn cốc lớn vô cùng, mà ở khắp nơi cốc có từng cỗ một thi thể, có coi như đầy đủ, có thì cụt tay đứt chân, thậm chí ngay cả đầu không còn.

Khiến Chu Hằng kinh ngạc là không ngờ những thi thể này đều đứng thẳng !

Nơi này không có xe ngựa, trước mắt tất cả đều là từng cỗ thi thể Sống, hơi hơi đung đưa thân thể, trong mắt mũi nhọn có ánh sáng màu đen bắt đầu khởi động, tà ác không nói được!

Tê!

Trách không được có thể quét sạch thi thể ở trong vòng hai ngày, thì ra căn bản thi thể tự đi đường!

Càng ngày càng có ý tứ !

Chu Hằng lấy ra Truyền Âm Thạch, sau khi kết nối với Tang Thanh Sơn, làm cho đối phương lập tức tới.

Hắn đưa mắt nhìn, tại đây phát hiện mấy lều trại đỉnh màu đen, với thính lực của hắn vẫn có thể nghe được bên trong ẩn ẩn truyền tới tiếng người, chỉ là khoảng cách thật sự quá xa, hắn nghe không rõ.

Vịn vách núi, Chu Hằng tận khả năng lặng yên không một tiếng động, nương vách núi làm yểm hộ, lặng yên đi tới trong cốc, hướng về mấy đỉnh lều trại.

– Ôi .

Thanh âm trầm thấp vang lên, Chu Hằng vừa mới đi lại vài bước, chỉ thấy mười mấy cỗ thi thể phụ cận nhao nhao xoay người lại hướng hắn, ánh sáng đen trong mắt nhoáng lên một cái.

Tiếng động này giống như đại đê vỡ, lập tức dẫn động càng ngày càng nhiều thi thể đánh tới hắn.

Con mẹ nó!

Chu Hằng vừa động ý niệm, đi vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Không phải hắn e ngại chiến một trận, mà là vì để biết tình huống rõ ràng, trước bảo trì khiêm tốn, trên đời này chung quy có chút người thấy chết không sờn, cũng có kẻ hạ thủ đoạn tàn khốc, tùy tiện cắn đứt một răng nanh có hàm chứa độc vật tự sát và vân vân.

Nhìn thấy nhiều thi sống như vậy, thế nào nơi này chắc chắn cất giấu cổ quái.

Đàn thi bắt đầu khởi động, nhưng bởi vì Chu Hằng đã không có bóng dáng, tự nhiên cũng lập tức ngừng lại, khi địa phương hắn thoáng đãng dần. .

– Chuyện gì vậy? .

– Hành thi đột nhiên bạo động? .

– Hắc hắc, có phải mới vừa luyện chế hay không, nhân khí vẫn chưa hoàn toàn tiêu tán? .

– Quất bà già ngươi giờ, thi thể không phải chết hẳn, còn nhân khí, chỉ có quỷ khí! .

– Chẳng lẽ là người nào đến đây? .

– Ha ha, cho dù đến đây cũng bị phân thây trong nháy mắt! .

Thanh âm tạp nhạp vang lên, vài cái người áo đen đi lại đây, ly kỳ là, nhìn thấy bọn họ đi tới, những thi thể này lại không phản ứng chút nào, dường như coi bọn họ trở thành đồng loại.

Chu Hằng đảo thần thức qua, đã biết tu vi những hắc y nhân này đều là Khai Thiên Cảnh, ở trong thế lực bình thường có thể coi là cao thủ, nhưng ở trong mắt hắn lại thật sự là như con kiến, lật tay có thể trấn áp.

– Đều kiềm chế, nhìn kỹ một chút, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì! Một người áo đen dường như là đầu mục, có chút uy nghiêm quát – Lần này Thiên Ngộ đại nhân tự mình suất lĩnh, nếu chúng ta làm thỏa đáng, ngày sau không thiếu ưu đãi! Nếu làm hư hại… Lão tổ Kết Thai Cảnh nổi giận, chúng ta chung vào một chỗ cũng không đủ một đầu ngón tay Thiên Ngộ đại nhân điểm chết ! .

– Vâng! Các người áo đen khác đều nghiêm nghị trả lời, tìm cẩn thận ở phụ cận, đáng tiếc làm sao có thể phát hiện Cửu Huyền Thí Luyện Tháp?

Ước chừng làm đi làm lại nửa tiếng, bọn họ mới ngừng lại, một người nói: – Cần bẩm báo việc này cho Thiên Ngộ đại nhân hay không? .

– Chỉ là dã thú trượt chân rơi xuống vách núi cao, đã bị hành thi ăn sạch sẽ! .

– Ân, tám thành chính là như thế! .

– Chút chuyện nhỏ này cũng không cần kinh động Thiên Ngộ đại nhân , nếu không đại nhân trách cứ, chúng ta đều không chịu nổi! .

– Đi một chút đi, trở về tiếp tục đánh bài! .

Những hắc y nhân này lại trở về trong lều, chỉ chốc lát tiếng hét vang lên, vừa đến thời điểm đánh bạc, người nào đều kêu to rát cổ họng.

Chu Hằng căn bản không cần đến gần, ở khoảng cách này cũng đủ để hắn nghe được rõ ràng, nhưng những tên kia biết

rõ đạo đánh bài, không ngờ cũng không có nói ra lai lịch của bọn họ mảy may, cái gì Lão Trương, Tiểu Thất, Kim thống xưng hô căn bản không khả năng vạch trần thân phận thật sự.

Lão tổ Kết Thai Cảnh sao?

Chu Hằng cười trong lòng, nếu nghe lén không ra động tĩnh gì, vậy đại náo một trận đi! Lão tổ Kết Thai Cảnh người nào không phải nổi danh khắp thiên hạ, tuy rằng hắn không nhận biết vài cái, nhưng chỉ cần Tang Thanh Sơn vừa đến, tự nhiên có thể nhận ra.

Đến lúc đó có thể biết được đến tột cùng là ai giở trò quỷ ở sau lưng!

Thân hình hắn nhoáng lên một cái, xuất hiện ở ngoài Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

– Ôi! Thi thể xung quanh lại phát ra tiếng hô trầm thấp, nhao nhao vươn tay chụp tới Chu Hằng, biểu tình trên mặt không cần cố ý cũng đã dữ tợn đến dọa người .

Chu Hằng phát động khí thế Tử Diễm Thiên Long, phốc phốc phốc, thi thể trong phạm vi trăm trượng lập tức đồng loạt sụp đổ đầy đất, ai cũng bị đốt thành tro tàn, rốt cục đất về đất, trần về trần .

Nhưng hành thi cũng không phải sinh linh, căn bản không e ngại, trong thanh âm ôi ôi ôi, hành thi xa xa lập tức tràn tới, dường như một cái lốc xoáy.

– Sao lại thế này! .

– Tại saoh hành thi lại bạo động ? .

Những người áo đen kia vội vàng dừng bài, nhao nhao chạy ra.

– Ngươi, ngươi là ai? Bọn họ rốt cục thấy được Chu Hằng.

– Đang hỏi thân phận của người phía trước, không phải hẳn nên nói lên lai lịch của mình? Chu Hằng mỉm cười, linh lực trào ra, phốc phốc phốc, hành thi xông tới bị hắn chấn thành mảnh vụn!

Những hành thi này chết mà sống lại rất phiền toái, hiển nhiên đã không có yếu hại, chỉ có chấn thành mảnh vụn mới có thể hoàn toàn giết chết!

Chu Hằng không khỏi suy nghĩ, nếu một chi đại quân hành thi như thế này đột nhiên làm khó dễ, tam đại Đế triều người nào có thể ngăn? Đây chính là càng đánh số lượng càng nhiều,

càng đánh càng mạnh, ai chống được?

Chờ một chút!

Hắn không phải luôn luôn tìm độc thủ hãm hại hắn phía sau màn sao?

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, phát ra một tiếng thét dài, mặc dù không vận dụng Thần chích, nhưng khí thế cường đại vẫn giống như hải dương bắt đầu khởi động ở trong sơn cốc, thiên long màu tím cuốn qua, ba ba ba, một khối lại một hành thi bị đốt.

– Thiên Ngộ gì gì, đi ra chiến một trận!

Chương 336: Vạch rõ ngọn ngành !!

Thanh âm như sấm, cuồn cuộn dương động!

Chu Hằng Tử Diễm Thiên Long có tác dụng khắc chế mãnh liệt đối với vật tà ác, dưới khí thế cuồng quyển, tất cả hành thi đều bốc cháy kịch liệt, trong nháy mắt hóa thành tro tàn, thi thối toàn bộ sơn cốc cũng sạch sẽ, tuy rằng vẫn chưa hoàn toàn tán đi, nhưng cũng không nồng nặc như phía trước.

Người áo đen trong cốc ai cũng té quỵ dưới đất, lạnh rung phát run, ở dưới khí thế Chu Hằng hoang mang lo sợ.

– Tôn giá là người nào? Một đạo thanh âm lạnh lẽo vang lên.

Đó là nam nhân cả người cao gầy, một thân trường bào màu son, đầu đầy tóc đen bay lượn ở trong gió núi.

Hắn nhìn lướt qua ở trong cốc, trên mặt lộ ra một tia giận dữ nhàn nhạt, nói: – Thì ra là hậu nhân của Vạn Cổ Đại Đế, trách không được có thể trong nháy mắt giết chết nhiều hành thi như vậy! Hắn nhìn về phía Chu Hằng – Chu Hằng, đến đàm sinh ý đi! .

Chu Hằng cũng không kỳ quái đối phương biết tên mình, theo hắn đánh chém Tẩm Huyết Thiên Quân, bức họa cùng tên hắn tất nhiên truyền khắp toàn bộ thiên hạ, tất cả nhà quyền thế đều đưa hắn xếp vào hàng ngũ nhân vật nguy hiểm.

Hắn tươi cười, nói:

– Trước khi nói chuyện làm ăn, trước nói tính danh, biểu hiện thành ý của ngươi! .

– Ha ha ha ha, tiểu tử, ngươi cũng không cần đùa giỡn ở trước mặt lão phu! Người nọ cười ha hả, hắn đứng chắp tay – Lão phu họ Mao, Mao Thiên Ngộ! .

Mao? Mao gia!

Sát khí trong con ngươi Chu Hằng vừa động, trách không được đối phương không để ý báo ra thân phận, hắn kết làm thù hận với Mao gia, đã không thể hóa giải. Hắn nếu không phải đáp ứng Mao Thiên Ngộ cho nói điều kiện, như vậy đối phương tất nhiên sẽ giết hắn diệt khẩu!

Chỉ là hắn và Mao gia thù kết thù sâu như vậy, song phương còn có cái gì để nói?

Đúng rồi, kế thừa của Tam Dương Thiên Tôn!

Chu Hằng không nhớ tới, là bởi vì hắn căn bản không nhận được phần kế thừa này, tự nhiên hơi chậm một chút.

Hắn khắc chế sát ý, nói: – Các ngươi làm ra nhiều cái xác không hồn như vậy, có mục đích gì? .

Mao Thiên Ngộ không khỏi bật cười, chậm rãi hạ xuống từ không trung, nói: – Chu Hằng, sinh ý còn không đàm, ngươi hỏi lung tung này kia, không cảm thấy có chút liều lĩnh? Cũng được, dù sao không bao lâu nữa, Mao gia ta đứng trên thiên hạ, để cho ngươi biết cũng không sao! .

Chu Hằng cười lạnh, ở trong mắt đối phương, chính mình sợ đã là người chết đi! Người chết tự nhiên sẽ không tiết lộ bí mật!

– Mao gia ta chiếm được kế thừa thượng cổ Quỷ Thi Tông, có thể lấy tử thi luyện thành sát khí! Mao Thiên Ngộ lộ ra một chút tươi cười ngạo nghễ – Cái bí thuật này, chúng ta cũng vừa mới nắm giữ, lấy nơi này thử một lần ! .

– Chu Hằng, ngươi cũng thấy đấy, những hành thi này không có yếu hại, cũng không có ý sợ hãi, chính là tử sĩ trời sanh! Có những hành thi này, Mao gia ta có thể chế tạo ra một chi đội quân vô địch quét ngang đại lục! .

Quỷ Thi Tông? Không phải nói Dương gia chiếm được kế thừa Quỷ Thi Tông sao? Như thế nào lại biến thành Mao gia?

Chu Hằng nói: – Cái gì đội quân vô địch, ta chỉ dùng khí thế, hết thảy hóa thành tro bụi! .

– Những thứ này vốn là vật hi sinh, chỉ là dùng để công thành phạt trại , cao thủ chân chính… Tự nhiên có! Mao Thiên Ngộ lộ ra một chút tươi cười âm u lạnh lẽo, cực kỳ quỷ dị.

Chu Hằng vừa động trong lòng, đột nhiên nói: – Các ngươi muốn đi đào mộ phần, lấy ra thi thể hài cốt những cường giả tuyệt thế thời kỳ thượng cổ? .

Mao Thiên Ngộ không khỏi ngẩn ra, một lát sau mới cười ha hả, nói: – Lão phu không thể không thừa nhận, ngươi quả thật thực thông minh! Tốt lắm, lão phu cũng thích giao tiếp cùng người thông minh, biết tiến thối, biết lựa chọn như thế nào! .

Trong đầu Chu Hằng không khỏi hiện lên một màn vô số thượng cổ Kết Thai, Thần Anh thậm chí cường giả Hóa Thần Cảnh hóa thành hành thi, đi khắp thiên hạ, ai có thể ngăn? Hắn mặt không đổi sắc, nói: – Vậy lúc trước tại sao các ngươi phải

đào lấy tim người? Còn nữa, trận chiến tranh này cũng là các ngươi tạo thành đi? .

– Nga, đó là vì luyện dược! Chiến tranh sao, hắc hắc, không có chiến tranh làm sao có thể đủ thực nghiệm tiến hành đại quy mô? Mao Thiên Ngộ không giấu giếm chút nào, dường như ăn chắc Chu Hằng

– Năng lực Quỷ Thi Tông luyện dược có thể nói đệ nhất thiên hạ, bọn họ nghiên cứu ra đan dược kéo dài thọ nguyên rất sớm, đáng tiếc, vẫn kém một chút, không có phối phương hoàn thiện chân chính đã bị Vạn Cổ Đại Đế tiêu diệt! .

– Mao gia nhận được phối phương, không ngừng tiến hành thay đổi, rốt cục đạt tới hoàn mỹ! .

Mao Thiên Ngộ đột nhiên tỏa ánh sáng trên mặt, lộ ra vẻ cuồng nhiệt: – Chỉ cần 100 vạn trái tim người sống, chiết xuất ra tinh hoa sinh mệnh trong đó, có thể luyện ra một viên Thiên Nguyên Đan, mười năm thọ nguyên! .

– Cái gì, các ngươi vì thọ nguyên mười năm, muốn giết hại trăm vạn người? Chu Hằng chân đắc phẫn nộ rồi.

– Đúng vậy, trăm vạn người mới có thể kéo dài mười năm thọ nguyên, hiệu suất này thật sự quá thấp, một khi luyện chế thất bại quá lãng phí! Mao Thiên Ngộ thở dài, lộ ra một chút vẻ tiếc hận, cũng không phải tiếc hận mạng người, mà là bởi vì

lãng phí công phu!

Hắn tiếp tục nói: – Vì thế, chúng ta chọn lựa võ giả, càng là võ giả thực lực cường đại, tinh hoa sinh mệnh ẩn chứa trong trái tim người càng lớn, đồng dạng trăm vạn viên trái tim người luyện thành Thiên Nguyên Đan lại có thể kéo dài tuổi thọ trăm năm… Thậm chí mấy trăm năm! .

– Chu Hằng, ngươi có biết ý vị này như thế nào? .

– Chúng ta không cần thành tiên, có thể trường sinh bất tử! Mà cứ sống, nhất định có thể đột phá Thần Anh Cảnh, Hóa Thần Cảnh, cuối cùng phá hư thành tiên, chân chính không già không chết! .

– Giao ra kế thừa của Tam Dương Thiên Tôn, ngươi có thể cùng hưởng trường sinh bất tử! .

– Như thế nào? .

Mao Thiên Ngộ có chút mong đợi nhìn Chu Hằng, chỉ cần Chu Hằng động tâm, đi theo hắn trở lại Mao gia, như vậy cao thủ Mao gia ra hết, tiểu tử này có thủ đoạn nghịch thiên cũng không có khả năng còn sống rời đi.

– Như thế nào cái mẹ của ngươi! Chu Hằng nổi giận gầm lên

một tiếng, tay phải rung lên, hắc kiếm tước ra, tay trái thì đánh ra một quyền, quyền ảnh màu vàng long trời lở đất.

– Chút tài mọn! Mao Thiên Ngộ cuốn hai tay lên, lực lượng kinh khủng cuốn lên, hóa giải hết Chu Hằng công kích, hắn hừ lạnh một tiếng – Chu Hằng, lúc trước lão phu xem qua ngươi chiến đấu với Ưng Sơn Mục Chi, ngươi cậy vào bất quá là trên người có món bảo vật hấp thu thương tổn, cùng với lợi khí Hóa Thần Cảnh tàn phá! .

Hắn chỉ chỉ đoạn kiếm màu đen trong tay Chu Hằng, trong ánh mắt hiện lên vẻ tham lam.

Đây chính là lợi khí có thể chém Thiên Quân Thần Anh Cảnh!

– Nhưng bảo vật dù sao chỉ là ngoại vật! Mao Thiên Ngộ đổi lại vẻ khinh thường – Dù có chí bảo phòng ngự cường đại mấy đi nữa cũng có hạn mức hấp thu thương tổn cao nhất, chỉ cần vượt qua, chẳng khác nào một kiện rác rưởi! .

– Lão phu chỉ cần tạo khoảng cách, không ngừng công kích, món bảo vật đó trên người ngươi tất nhiên sẽ đạt tới hạn mức hấp thu thương tổn cao nhất rất nhanh, đến lúc đó, lão phu muốn giết ngươi, chỉ cần lật tay! .

– Người trẻ tuổi, không cần bởi vì nhất thời huyết khí dâng lên làm ra chuyện vọng động! Hợp tác cùng ta Mao gia, mới là lựa chọn sáng suốt duy nhất! .

Mao Thiên Ngộ tận tình khuyên bảo, nói tới nói lui, mục tiêu của hắn vẫn là kế thừa của Tam Dương Thiên Tôn.

Chu Hằng cười ha ha, rung lên trường kiếm trong tay, thần huy đỉnh đầu chớp động, tiểu nhân màu vàng hiện lên, khí thế đáng sợ lên tận trời, hóa thành một thanh hắc kiếm, một đạo thiên long màu tím.

Tiểu nhân màu vàng cầm kiếm, ầm, liền oanh kích hướng về Mao Thiên Ngộ, con rồng một kiếm này dài đến trăm dặm, cuồn cuộn mênh mông!

Mao Thiên Ngộ tức giận, không nghĩ tới Chu Hằng không ngờ thập phần cố chấp như thế, hắn đạp không khí bay ra.

Nhưng kiếm, rồng rất dài, tiểu nhân màu vàng chỉ cần nhẹ nhàng động một cái, một kiếm một con rồng tung hoành trăm dặm, khiến cho Mao Thiên Ngộ chỉ có thể không ngừng xoay người, hiển nhiên khá chật vật.

Mao Thiên Ngộ đường đường lão tổ Kết Thai Cảnh a!

Hắn tức giận hừ một tiếng, cuối cùng triển khai phản kích, đẩy dời một chưởng đi, lực lượng mênh mông cuồn cuộn cuốn lên, oanh kích hướng về Chu Hằng.

Bởi vì khoảng cách của hai người quá xa, đã vượt ra khỏi phạm vi thần thức bao phủ, Mao Thiên Ngộ không có khả năng vận dụng Vực triển khai công kích. Nhưng lực lượng lão tổ Kết Thai Cảnh cường đại cỡ nào, một chưởng đẩy dời đi, sức lực đủ để bay trên trăm lý mới có thể hoàn toàn hao hết.

Tiểu nhân màu vàng đỉnh đầu Chu Hằng vẫn như cũ khống chế một kiếm một con rồng điên cuồng chém đối với Mao Thiên Ngộ, bản thân thì tay trái đánh quyền, tay phải dương kiếm, không yếu thế chút nào đón đánh Mao Thiên Ngộ.

Trên thực tế, khoảng cách cách xa như vậy, dù có lực lượng mạnh mẩy đi nữa đánh tới đều tiêu hao rất nhiều, cộng thêm cường độ linh lực Chu Hằng gấp 360 lần Linh Hải Cảnh bình thường, muốn đỡ những công kích này hoàn toàn dễ dàng.

Oanh! Oanh! Oanh!

Từng đạo lực lượng kinh khủng cuốn qua, những người áo đen trong sơn cốc lập tức bị nghiền thành phấn!

Tuy nhiên, Chu Hằng muốn giết người Mao gia, mà Mao Thiên Ngộ cũng không để vài cái hạ nhân Khai Thiên Cảnh vào mắt, đều không thèm để ý chút nào, chỉ phát động công kích mãnh liệt hướng về đối phương.

Trải qua vài lần thử, cuối cùng Mao Thiên Ngộ tới gần đến trước người Chu Hằng trăm trượng, ở bên trong khoảng cách này, hắn có thể phát huy uy lực Vực!

Ông!

Đỉnh đầu của hắn hiện lên một cái thần thai, mơ hồ có thể từ bên trong nhìn thấy bộ dáng một cái đầu lâu, một chưởng chụp ra, linh lực dung hợp với thần thức, dẫn động ra lực công kích càng thêm đáng sợ.

Chu Hằng cười ha ha, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp bỗng nhiên hiện lên, trong nháy mắt biến thành cao trăm trượng, tản phát ra khí tức hoang thiên.

Oanh!

Lực lượng Mao Thiên Ngộ đánh vào, lại là nước chảy tấn công cự thạch, cự thạch tự nhiên không nhúc nhích tí nào, mà nước chảy chợt xẹt qua từ hai bên, không nhúc nhích một phần, không tổn thương một chút nào.

Cánh hoa hoa đào đã trả lại cho Hoặc Thiên, nhưng Chu Hằng cũng không phải không có bảo mệnh thủ đoạn, dù sao Cửu Huyền Thí Luyện Tháp đã chiến một trận cùng Tẩm Huyết Thiên Quân, không cần làm như bí mật.

– Ân? Mao Thiên Ngộ lộ ra một chút vẻ kinh ngạc – Tiểu tử, bảo vật trên người ngươi thật không ít! Vẻ tham lam trong ánh mắt hắn càng đậm.

– Đáng tiếc, bảo vật ta nhiều hơn nữa cũng không liên quan tới ngươi! .

– Hừ, đợi sau khi ngươi chết, hết thảy đều về lão phu! Thần chích đầu lâu khô khốc đỉnh đầu Mao Thiên Ngộ mở miệng rộng rống giận, từng đạo hắc khí hiện lên, hóa thành vô số quỷ ảnh màu đen, quấn quanh hướng về Chu Hằng.

– Ha ha, toàn trường náo nhiệt như vậy, Chu huynh một mình độc hưởng cũng không biết xấu hổ? Trong một tiếng cười to, thân ảnh Tang Thanh Sơn ngang dài cũng hiện ra, hữu quyền đánh ra, nặng như núi lớn!

Chu Hằng cũng cười dài một tiếng, nói: – Tang huynh, chúng ta liên thủ chiến một trận!

– – – – – – – – – – – oOo- – – – – – – – – – –

Chương 337: Linh Xà Quan

– Chỉ là hai cái tiểu bối Linh Hải Cảnh, cũng dám làm càn ở trước mặt lão phu! Mao Thiên Ngộ hừ lạnh một tiếng, Thần chích đầu lâu khô khốc tỏa ra u quang, lại vô số đạo quỷ ảnh hiện lên, xâm nhập mà đi đối với Chu Hằng cùng Tang Thanh Sơn.

– Cút! Chu Hằng rống giận, tiểu nhân màu vàng đồng dạng rít gào, huy chém trường kiếm màu đen, thiên long màu tím lao tới quỷ ảnh.

Phốc phốc phốc, những quỷ ảnh này đều phát ra tiếng kêu thê lương, từng cái tan rã! Nhưng so với quỷ ảnh Dương Chiêm phát ra, hiện tại những cái này cường đại hơn nhiều, sau khi hòa tan lập tức hình thành một lần nữa.

– Chu huynh, người này là người Dương gia? Tang Thanh Sơn lộ ra vẻ nghi hoặc.

Thế nhân đều biết Dương gia chiếm được kế thừa Quỷ Thi Tông, bởi vậy Tang Thanh Sơn lập tức coi Mao Thiên Ngộ vào hàng ngũ Dương gia, chỉ là hắn cũng không nghĩ ra Dương gia có cao thủ như vậy!

Đương nhiên, mỗi một nhà quyền thế đều có bí mật của mình, rất nhiều cao thủ tuy rằng chưa biết tiếng tăm, nhưng đi ra đến một cái đều có thể trấn áp một phương!

Lúc trước bọn họ lịch lãm thiên hạ, đều sử dụng tên giả, dường như võ giả tán tu, những người này chính là vũ khí bí mật của gia tộc.

Trong lúc nói chuyện, hắn gào to một tiếng, hai tay đánh ra, một cái cự mãng do linh lực hình thành lập tức xuất hiện, triển khai giết chóc đối với những quỷ ảnh kia.

Chu Hằng cũng toàn lực ứng phó, hắc kiếm chấn động, đánh ra từng đạo kiếm thác nước màu đen, thiên long màu tím giận dữ, không ngừng đốt cháy quỷ ảnh, nói: – Hắn không phải Dương gia , là Mao gia Mao Thiên Ngộ! .

– Cái gì, Mao gia? Tang Thanh Sơn cả kinh, cự mãng đột nhiên cắn nuốt đàn quỷ, trong nháy mắt mình đầy thương tích. – Mao gia cũng có Quỷ Thi Tông kế thừa! Hắn khiếp sợ không thôi, gần như không thể nhận.

– Vậy phải hỏi lão gia hỏa này ! Chu Hằng ra hết tuyệt chiêu, hoa sen tám màu, nắm tay màu vàng, thiên long màu tím, băng tuyết đầy trời, nhưng kém một cái đại cảnh giới cuối cùng bị áp chế gắt gao.

– Hừ, người chết không cần biết nhiều như vậy! Sát khí Mao Thiên Ngộ cuồng bạo, trước hắn thổ lộ bí mật, là muốn để Chu Hằng tâm động, ngoan ngoãn đi cùng hắn hoặc là trực tiếp giao ra kế thừa của Tam Dương Thiên Tôn.

Hắn nghĩ, trường sinh chính là thứ mọi người tha thiết ước mơ , tung cám dỗ lớn như vậy, Chu Hằng làm sao có thể không mắc câu? Đừng nói Chu Hằng, ngay cả có Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh xuất hiện, nghe được trường sinh cũng sẽ động tâm!

Đáng tiếc, hắn đánh giá thấp hùng tâm tráng chí Chu Hằng!

Ở trong suy nghĩ Chu Hằng, hắn tuyệt đối có thể phá vỡ mà vào Hóa Thần Cảnh rồi chém hư thành tiên, cần gì phải đi làm loại chuyện thiếu đạo đức này? Còn nữa, Mao gia thiếu chút nữa giết Chu Định Hải, đây là chuyện Chu Hằng tuyệt đối không thể tha thứ, quyết định phải có một phương hoàn toàn diệt sạch!

Mao Thiên Ngộ lạnh lùng, nếu Chu Hằng ngoan cố, vậy hắn cũng chỉ chém hắn đương trường! Tuy rằng không thể cam đoan có thể được kế thừa của Tam Dương Thiên Tôn, nhưng bảo tháp, bảo kiếm lại là thật, chỉ cần giết Chu Hằng sẽ có thể đoạt được!

Hai tay hắn đột nhiên đẩy dời, hai bàn tay hóa thành một rắn lớn bảy đầu, phân biệt tập sát hướng về Chu Hằng cùng Tang Thanh Sơn.

Cửu Đầu Xà!

Đây là huyết mạch lực Mao gia, tuy rằng bọn họ không biết cũng nhận được kế thừa Quỷ Thi Tông như thế nào, nhưng huyết mạch lực có thể trở thành một môn võ kỹ để dùng, hoàn toàn không xung đột! So với Mao Vũ Hằng tam đầu xà, huyết mạch lực Mao Thiên Ngộ cường đại hơn nhiều.

7 đầu xà, quỷ ảnh, đồng thời đánh úp về phía Chu Hằng cùng Tang Thanh Sơn.

– Chu huynh, trận chiến này để ta làm chủ công! Tang Thanh Sơn hào hùng cười to – Sau khi ngươi chiến một trận với Ưng Sơn Mục Chi, Thần chích tăng trưởng nhanh, khiến ta xem cũng thèm! Cho nên, một trận chiến này để cho ta tới! .

Chu Hằng hắc hủy diệt đạo đạo quỷ ảnh, cũng cười to nói: – Tang huynh xin cứ tự nhiên! .

– Hai cái tiểu bối, không biết sống chết! Mao Thiên Ngộ giận dữ, hắn giống như mớ rau ngoài chợ, không ngờ bị hai cái tiểu bối chọn lựa lấy !

Tang Thanh Sơn lấy ra một cái mũ giáp đội từ trong pháp khí không gian, đây là một cái mũ giáp kim loại đầu rắn màu xanh biếc, nhưng tàn phế một góc. Khi hắn đội, khí thế cả người lập tức tăng lên cấp luỹ thừa, dường như một vị Thiên Tôn xuất hiện lại từ viễn cổ, tràn đầy uy thế lớn lao.

– Linh Xà Quan? Ánh mắt của Mao Thiên Ngộ lập tức trở nên nóng – Không nghĩ tới Linh Xà Quan rơi xuống trong tay của ngươi, khó trách ngươi tạo thành Thần chích linh xà! Ha ha ha! Mao gia ta chính là huyết mạch Cửu Đầu Xà, Linh Xà này Quan ở trong tay Mao gia ta mới có thể phát huy ra tác dụng cường đại nhất, giao ra cho lão phu! .

Hắn tạm thời bỏ Chu Hằng, quỷ ảnh cùng 7 đầu xà đều oanh kích hướng Tang Thanh Sơn.

– Đi! Tang Thanh Sơn hung lệ, hai tay rạch một cái, một đạo kình khí bén nhọn đi ra ngoài, hóa thành một ngọn núi đao, dài chừng mấy trăm trượng, chém tới Mao Thiên Ngộ.

Oanh!

Đao phong cuốn qua, quỷ ảnh cùng 7 đầu xà bị chém thành hai đoạn, dư kình chưa tiêu, chìm vào trong vách núi, chỉ nghe một tiếng vang thật lớn truyền đến, cả tòa bụng núi đều rơi xuống, dường như cả trời muốn sụp!

– Tiểu bối khá lắm! Mao Thiên Ngộ càng ngày càng phẫn nộ, hai tay không ngừng kết ấn xoay chuyển, quỷ ảnh, 7 đầu xà xuất hiện lần nữa, râu ria hắn đều dựng, Thần chích đỉnh đầu cũng mở miệng rộng, tà quang mãnh liệt.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Tang Thanh Sơn tự lực giao chiến với Mao Thiên Ngộ, không ngờ có thể đánh không rơi hạ phong!

Chu Hằng lui qua một bên làm quần chúng, trong lòng có hiểu ra.

Mũ giáp Tang Thanh Sơn đeo hiển nhiên là một kiện bảo vật, nhưng không giống pháp khí tuyệt thế bình thường có thể tự chủ nghênh địch, mà là tăng lên chiến lực bản thân Tang Thanh Sơn! Không phải trình tự linh lực, mà là Thần chích!

Món bảo vật này đối võ giả bình thường không có hiệu quả, bởi vì chỉ có bản thân có được Thần chích mới có thể tăng cường.

Linh lực Tang Thanh Sơn cũng không thay đổi, nhưng Thần chích dường như đánh tiết gà, vô cùng sinh động, điên cuồng tăng chiến lực của hắn lên, lại có thể chống đỡ được với Kết Thai Cảnh chân chính!

Chu Hằng nhíu mày, lúc này chiến lực Tang Thanh Sơn quả thật cường đại, nhưng cũng có trả giá! Trên đời không có chuyện không làm mà hưởng lực lượng, lúc này chiến lực Tang Thanh Sơn tăng vọt, lực lượng tương lai cạn kiệt là giá phải trả, để đổi lấy bạo phát trong khoảng thời gian ngắn!

Nếu hắn không thể ở đả bại Mao Thiên Ngộ trong thời gian ngắn, như vậy không ngoài suy đoán chút nào, tình cảnh của hắn sẽ trở nên không xong!

Tên này, thật là liều mạng! !

Nhưng dám liều mạng là một chuyện, nhưng liều mạng rơi của người nào lại là mặt khác! Nếu Mao Thiên Ngộ có thể ngăn trở Tang Thanh Sơn, như vậy tự nhiên cũng có thể chống đỡ tiếp, thẳng đến lúc Tang Thanh Sơn biểu hiện ra thái độ chống đỡ hết nổi, một lần hành động thắng!

Bất kể như thế nào, Mao Thiên Ngộ hoàn toàn xứng đáng mạnh nhất trong ba người, tu vi Kết Thai Cảnh cũng không phải thổi phồng!

Nhưng sắc mặt của lão già cũng tương đối khó coi, lại bị một cái tiểu bối Linh Hải Cảnh đau khổ giằng co mà không thể thủ thắng, điều này làm cho nét mặt hắn già nua đen kịt, căm giận hận không thể một chưởng đập chết Tang Thanh Sơn!

Chu Hằng cảm khái ở một bên, muốn giết một cái lão tổ Kết Thai Cảnh thật là khó a!

Hắn âm thầm chuẩn bị sẵn sàng, chỉ cần Tang Thanh Sơn lộ ra thái độ kém, hắn liền đi cứu người, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ chạy!

Tang Thanh Sơn có thể trổ hết tài năng ở trong thế hệ trẻ thiên kiêu, trở thành một trong mấy người kết thành Thần chích, tự nhiên hắn có chỗ hơn người, thiên phú chiến đấu chính cực kỳ cường đại, cộng thêm Tang gia đồng dạng là nhà quyền thế đỉnh cấp Thiên Long Đế triều, võ kỹ sử dụng tuyệt đối là thượng thừa nhất .

Khi lực lượng của hắn tăng lên tới trình độ có thể chống lại với Mao Thiên Ngộ, giống như một đầu Khổng Tước giương cánh, hoàn toàn phóng xuất ra hào quang.

Nhưng mà, Mao Thiên Ngộ sẽ kém ?

Có thể tiến vào Kết Thai Cảnh , có người nào không là thiên tài trong thiên tài?

Cho dù Tang Thanh Sơn có thể chống đỡ cùng hắn ở lực lượng, nhưng muốn đánh bại vị lão tổ Kết Thai Cảnh lâu đời lại đừng mơ tưởng, nhưng thống khoái chiến một trận, đối với Thần chích Tang Thanh Sơn lớn mạnh tuyệt đối có chỗ tốt cực lớn!

Đương nhiên không thể so sánh với Chu Hằng, lúc ấy Chu Hằng nhiều lần quanh quẩn ở sống chết, cái loại áp lực này cũng không phải Tang Thanh Sơn có thể so sánh!

Cực thịnh mà suy!

Chiến đến sau nửa giờ, sắc mặt của Tang Thanh Sơn trắng bệch, mồ hôi lạnh cả người đầm đìa, thời điểm một kích chém ra, mỗi một khối cơ thể đều đang nhảy nhót , dường như muốn xé rách.

Chu Hằng vẫn không ra tay, hiện tại mới là khảo nghiệm đối với ý chí lực Tang Thanh Sơn chân chính, ở cái trạng thái này hắn kiên trì càng lâu, đối với Thần chích lớn mạnh lại càng có chỗ tốt!

– Tiểu bối, đi tìm chết! Mao Thiên Ngộ tự nhiên không muốn trở thành đá mài dao cho người khác, hắn triển khai công kích cường thế, 7 đầu xà cùng quỷ ảnh ai cũng rít gào như sấm, chấn động ra khí tức đáng sợ.

Một hơi thở, hai hơi thở, 3 hơi thở!

Ánh mắt Chu Hằng như kiếm, thời gian Tang Thanh Sơn có thể tiếp tục kiên trì ngắn chỉ có thể với số lần hô hấp!

10 hơi thở!

Hưu, Chu Hằng bắn ra, chính lúc này, Tang Thanh Sơn đánh một chưởng, lại không một phát ra tia kình lực!

– Thất Xà Trảm! Mao Thiên Ngộ giận dữ hét, song chưởng hóa thành hai con Thất Đầu Xà, cắn xé mà đi đối với Tang Thanh Sơn.

Chu Hằng chân đạp không khí, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng!

Oanh!

Hai Thất Đầu Xà đồng loạt cắn, nhưng trong nháy mắt sau, chỉ thấy trường kiếm Chu Hằng đánh ra, bóng kiếm màu đen phá mở quỷ ảnh, hưu hưu hưu, cánh tay trái hắn ôm lấy Tang Thanh Sơn, chạy như bay!

– Đứng lại!

Mao Thiên Ngộ giận đến phát cuồng, không chút do dự truy kích.

Nhưng so tốc độ cùng Tấn Vân Lưu Quang Bộ?

Thân hình Chu Hằng nhanh như điện, cho dù còn mang theo một người đều không phải Mao Thiên Ngộ có khả năng thấy bóng lưng , chênh lệch của song phương chẳng những không thu nhỏ lại, ngược lại không ngừng tăng lớn!

– Tiểu bối, ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, lão phu cũng phải chém đầu các ngươi xuống! Mao Thiên Ngộ nổi điên!

Hai cái tiểu bối này nghĩ hắn là nữ nhân thanh lâu sao, muốn chơi thì chơi, chơi chán phủi mông một cái chạy lấy người?

– Lão quỷ, ngươi xác định còn muốn tiếp tục truy? Chu Hằng quay đầu lại cười nói, trên bầu trời đã có bóng râm, 18 miệng Linh Quang Pháo pháo chuyển động, phong tỏa hướng về Mao Thiên Ngộ.

Chương 338: Kinh sợ thối lui

Mao Thiên Ngộ không khỏi cứng lại.

Nếu chỉ là 18 khẩu Linh Quang Pháo, hắn cũng không e ngại, với tu vi Kết Thai Cảnh hoàn toàn có thể cho những trọng pháo này căn bản không thể phong tỏa thân hình của hắn. Nhưng mấu chốt là còn có Chu Hằng ở đây!

Tiểu tử này nếu giằng co hắn, như vậy dưới Linh Quang Pháo oanh tạc, ngay cả hắn đều đau đầu!

Chu Hằng không sợ đồng quy vu tận?

Tiểu tử này phía trước nếm qua Kết Thai Cảnh công kích, bởi vì trên người có phòng ngự chí bảo! Bởi vậy, hắn khẳng định không sợ kéo chính mình xuống nước!

Vừa nghĩ đến đây, Mao Thiên Ngộ có chút do dự, bảo vật không mò được ngược lại vứt tánh mạng của mình vào.

– Ngươi là người phương nào! Nhưng vào lúc này, một tiếng

gào to vang lên, hưu, thân ảnh của Nguyên Thạch Hưởng đạp không ra, tản phát ra chi thế không giận mà oai.

Mao Thiên Ngộ vừa thấy, không do dự chút nào, thân thể vừa chuyển, hưu hưu hưu, hắn điểm vào không khí, trong nháy mắt đi xa mấy trăm dặm, đã biến mất ở trong tầm mắt.

– Nguyên tiền bối! Chu Hằng có chút cung kính lên tiếng chào, vị tiền bối này luôn luôn chiếu cố hắn, khiến trong lòng hắn sinh kính ý.

– gười nọ là ai? Nguyên Thạch Hưởng hỏi.

– Người Mao gia! .

– Mao gia? Nguyên Thạch Hưởng lập tức nhíu mày lại – Ân oán giữa ngươi với Mao gia lão phu cũng lược biết, nhưng Mao gia lại nội chiến vào thời điểm mấu chốt, thực là ngu ngốc! .

Chu Hằng vội nói: – Nguyên tiền bối, ân oán vãn bối với Mao gia cũng không chỉ như thế. Để vãn bối nói từ đầu! .

Hắn nói một lần chuyện kết oán với Mao gia từ đầu tới giờ, cũng không cố ý hất nước bẩn lên người Mao gia. Cứ sự thực mà nói!

– Mao gia… Lại có dã tâm lớn như vậy! Sau khi Nguyên Thạch Hưởng nghe xong, không khỏi dựng đứng râu.

Không tiếc tàn sát thiên hạ để cầu kéo dài tuổi thọ, chuyện này nghịch thiên thế nào? Tuy rằng Mao gia là nhân tộc, nhưng thấy thế nào đều giống như là dị tộc khoác da người, yêu thú a, tàn nhẫn như vậy!

– Còn không tiếc tạo chiến tranh tam đại Đế triều, chỉ vì chế tạo đại quân hành thi! .

Nguyên Thạch Hưởng nói:

– Việc này lão phu phải lập tức bẩm báo ân sư, thỉnh lão nhân gia ra mặt, kết nối với chư đại thế gia, tông môn. Vạch trần chân diện Mao gia, cũng thương nghị lui binh với hai tộc Thiên Yêu, Dạ Ma! .

Chu Hằng cười khổ một tiếng, nói: – Tiền bối, việc này chỉ là xuất phát từ miệng vãn bối, đến lúc đó Mao gia tự nhiên có thể phủi sạch sẽ, phản biện vãn bối vu hãm bọn họ, bên nào cũng cho là mình phải. Ai sẽ tin tưởng ai? .

Nguyên Thạch Hưởng lập tức không nói gì, trên khuôn mặt già nua hiện ra vẻ giận dữ, không khí quanh thân hắn giống như nước sôi thiêu đốt lên, cho thấy lửa giận nội tâm đạt tới trình độ như thế nào.

– Còn nữa, dị tộc khởi binh công phạt, cũng chỉ cần một cái cớ. Mục đích thực sự là vì cái gọi là kế thừa Tam Dương Thiên Tôn trên thân vãn bối, một ngày không đắc thủ, bọn họ tuyệt không lui binh! Chu Hằng tiếp tục nói.

Nguyên Thạch Hưởng thở dài, hắn bị Dương Thiên Thánh giả ảnh hưởng. Nhưng đối với đại bộ phận võ giả bậc cao mà nói, chết chút võ giả bậc thấp tính cái gì. Vốn chính là tồn tại như con kiến, chết nhiều hơn nữa cũng sẽ không nhăn mặt!

Hắn nhìn cánh tay Chu Hằng đỡ Tang Thanh Sơn, nói: – Trước dẫn hắn đi chữa thương đi! .

– Vâng! .

Thực ra Tang Thanh Sơn cũng không chịu thương quá nặng, chỉ là thần thức bởi vì món pháp khí đó tổn hại tiêu hao quá lớn, ngủ ba ngày ba đêm mới tỉnh lại. Đau khổ thật không phải ăn không phải trả tiền , Thần chích hắn quả nhiên ngưng thật một phần so với lúc trước.

– Tang huynh cần gì phải liều mạng như vậy? Chu Hằng nhận được tin tức hắn tỉnh lại, liền tới bái phỏng một chút.

– Ai bảo Chu huynh ngươi tiến cảnh mạnh như thế, vì không bị ngươi bỏ quá xa, ta cũng chỉ đành liều mạng! Tang Thanh Sơn có chút U oán nhìn Chu Hằng một cái, khiến cả người Chu Hằng đều nổi lên một tầng da gà.

Nói cũng phải.

Tang Thanh Sơn, Băng Hoàng Nữ, Dương Chiêm vốn là thiên kiêu tuyệt đối trong Thượng Thiên Võ Các, bất luận kẻ nào đều chỉ có thể nhìn lên bóng lưng của bọn họ, hoặc ngưỡng mộ hoặc kính nể. Có thể bị bọn họ cho phép là đối thủ cạnh tranh , cũng chỉ có hai người khác.

Thực lực cá nhân tương đương, thiên phú không kém nhau, cho tới nay đều cùng tiến hành một lúc. Thẳng đến sau khi Chu Hằng xuất hiện, cái cân bằng này lập tức bị đánh vỡ!

Đánh chém Thần Anh Cảnh, hình thành Thần chích, đánh chém Kết Thai Cảnh, chiến tích liên tiếp quả thực có thể áp chế tất cả ánh mắt mọi người!

Điều này tự nhiên khơi dậy hùng tâm tráng chí ba người Tang Thanh Sơn, chỉ sợ bọn họ làm không được yêu nghiệt giống Chu Hằng, nhưng cũng không thể bị hắn càng ném càng xa, bởi vậy Tang Thanh Sơn mới liều mạng như vậy.

Chu Hằng không khỏi cười ha ha, nói: – Không thể tưởng được ta còn có tác dụng khích lệ lòng người, Tang huynh có phải nên cho ta một ít ưu đãi hay không? .

– Cút, ta thiếu chút nữa chết, cấp cho ưu đãi cũng là ngươi cho ta mới đúng! Tang Thanh Sơn lập tức mắng.

Hai người liếc nhau, đều cười ha ha, hữu nghị lại tiến một bước.

Chu Hằng cáo từ rời đi, Tang Thanh Sơn cũng muốn nghỉ ngơi, dù sao hắn chỉ là tỉnh lại, muốn hoàn toàn khôi phục còn phải qua một đoạn thời gian.

Đi tới đầu hạm, Chu Hằng nhìn từ xa, chỉ thấy quy mô liên quân dị tộc lại lớn ra vài lần, mấy ngày nay không ngừng có viện quân đến, hiện tại quy mô đều vượt qua cả ức, một mảnh lều trại dường như hải dương!

Bên nhân loại cũng không ngoại lệ, đồng dạng có vô số viện quân tới, mặc dù số lượng không nhiều như dị tộc, nhưng có nơi hiểm yếu có thể thủ, chiếm không ít tiện nghi, đánh nhau thật khó mà nói ai thắng ai thua.

Phương diện cao thủ đỉnh cao, bên nhân loại đã có bảy tên lão

tổ Kết Thai Cảnh tới, trừ bỏ Nguyên Thạch Hưởng đợi ở Không Hạm, sáu người khác thì ở trong quân doanh Thiên Môn Sơn, nguyên nhân không cần phải nói tự nhiên là sợ Chu Hằng.

Tên hung tinh này lại giết một cái Kết Thai Cảnh, ai dám đợi ở bên cạnh hắn, không sợ bỏ mình sao?

Chu Hằng đón gió, giống như pho tượng đứng.

Nguyên bản thế giới đủ loạn, thiên tai phát sinh liên tục, lại có thượng cổ cường giả lục tục tỉnh lại từ trong Thời Gian Nguyên Dịch, lúc này đã xảy ra tam đại Đế triều hỗn chiến, Mao gia lại muốn làm đại quân hành thi, dường như hết thảy đều mất đi khống chế!

Theo con lừa đen nói, thời gian tiên duyên xuất hiện cũng ở trong vòng mấy năm này, đến lúc đó khẳng định càng thêm hỗn loạn!

Nếu hiện tại mình có thực lực cường đại, cho dù không thể lập tức phá hư thành tiên, nhưng ít ra cũng có thể mang theo thân nhân bằng hữu của hắn rời Huyền Càn Tinh, tìm đại lục khác thích hợp tu luyện.

Hắn không chỉ một lần nghe người ta nói qua, cũng từ sử sách trông được, trong vũ trụ mịt mờ còn có thật nhiều thế giới

giống Huyền Càn Tinh, nhưng muốn vượt qua vũ trụ mịt mùng cũng không dễ dàng!

Đầu tiên, cần một kiện pháp khí phi hành đủ cường đại, cũng có đầy đủ linh thạch duy trì xuyên qua hai đại tinh cầu. Ngoài ra còn cần tọa độ tinh không, nếu không xuyên qua ở trong tinh vũ mờ mịt thật giống như thuyền nhỏ không có la bàn đi biển rộng, làm sao có thể đạt tới bờ đối diện?

Mặt khác, xuyên qua tinh không là lữ trình vô cùng dài dòng, tiêu tốn thời gian ít nhất với vạn năm, phải dùng Thời Gian Nguyên Dịch phong ấn, tất cả hành khách đều giống như ngủ đông, để pháp khí phi hành chở đi ngang qua tinh không.

Làm không được hai điểm này, vượt qua tinh vũ chính là một trò cười!

Vô luận là pháp khí phi hành hay là Thời Gian Nguyên Dịch, hiện tại Chu Hằng không thể lấy ra!

Chiếc Không Hạm này cực kỳ lớn, nhưng ý đồ chế tạo ra không phải là vì vượt qua tinh không, mà là làm như cứ điểm không trung, chính là đại sát khí siêu cấp!

Vì người bên cạnh mình, hắn nhất định phải làm được hai món đồ này!

Chu Hằng nói ở trong lòng, thiên tai Huyền Càn Tinh kinh khủng luôn luôn phát sinh, nếu thật có một ngày tinh cầu đều hủy diệt, vậy phải làm thế nào?

– Tiểu Chu Tử! Thanh âm vui sướng vang lên, một đạo thân ảnh cũng nhẹ nhàng lại đây, đúng là Mai Di Hương. Nàng lần lượt nhìn Chu Hằng, nhưng rất nhanh thì thu hồi ánh mắt, nói: – Có cái gì mà nhìn vậy! .

Chu Hằng cười cười, nói: – Cơn gió nào thổi vị đại tiểu thư này lại đây? .

– Đương nhiên là gió vui! Mai Di Hương ngồi xuống ở đầu thuyền, hai chân trắng nõn non nớt buông xuống dưới, đá một cái, cũng không sợ gió lớn hút nàng xuống phía dưới.

– Nói đi, ngươi khẳng định không có chuyện tốt! Chu Hằng thở dài, đối với tâm tư nàng cùng Phong Liên Tình có thể nói là biết rõ.

– Hì hì! Mai Di Hương nhe răng cười, nàng vốn là cấp bậc mỹ nhân hơn cả Tiêu Họa Thủy, Nam Cung Nguyệt Dung, nụ cười này tràn đầy phong tình mê người, khiến trong lòng Chu Hằng hơi hơi tạo nên gợn sóng.

Nàng nói: – Tiểu Chu Tử, bổn cô nương muốn tu luyện Thiên Dương Địa Âm Công! .

Phốc!

Chu Hằng lập tức phun nước miếng ra ngoài, không ngừng ho khan, bị nữ nhân này thẳng thắn làm hoảng sợ!

Không đúng a, nữ nhân này giống cùng Phong Liên Tình, đều là người rất ngộ nghĩnh, nàng thế nào cũng không có khả năng đi học chiêu số mê hoặc người! Chu Hằng đưa tay ra sờ trán Mai Di Hương, ôn nhuận như ngọc, không phát sốt!

Không phát sốt sao lại phát ngôn như vậy?

– Làm gì thế, muốn phi lễ bổn tiểu thư? Đôi mắt Mai Di Hương lập tức trừng, vội vàng tránh ra, dường như Chu Hằng là mãnh hổ ăn thịt người.

Chu Hằng thở dài, nói: – Ngươi còn không biết tu luyện Thiên Dương Địa Âm Công thế nào đi? .

– Vô nghĩa, nếu bổn tiểu thư đã biết, còn phải tới hỏi ngươi? Mai Di Hương lộ biểu tình ngươi là đứa ngốc, cái miệng nhỏ nhắn chu lên, phong tình vô hạn.

Quả nhiên a!

Chu Hằng nói: – Vậy sao ngươi muốn luyện Thiên Dương Địa Âm Công? .

– Thật ngốc ngếch, đương nhiên là vì tăng lên tu vi! Mai Di Hương lại xem thường Chu Hằng – Bổn tiểu thư mới chỉ có Tụ Linh Cảnh, chỉ có thể bảo trì chừng mười năm thanh xuân! Ai, mỹ nhân tuyệt sắc giống bổn tiểu thư, sao có thể sớm điêu linh? .

Nàng dùng hai tay ôm hai má, một bộ dáng sầu mi khổ kiểm.

Đây là lời nói thật.

Cảnh giới võ giả càng cao, tốc độ già yếu càng chậm, Tụ Linh Cảnh chỉ có thọ nguyên 200 năm, tương đương với trì hoãn tốc độ già yếu gấp đôi!

– Đưa tai lại đây, ta nói cho ngươi biết điều kiện tiên quyết tu luyện Thiên Dương Địa Âm Công, ngươi suy nghĩ một chút! Chu Hằng cười hắc hắc, đợi cho Mai Di Hương lại gần, hắn cúi đầu nói vài câu.

Gương mặt Mai Di Hương đầu tiên là đỏ lên, sau là trắng nhợt, đợi cho Chu Hằng nói xong, lập tức vung quả đấm nhỏ đánh

tới.

– Lưu manh!

– – – – – – – – – – – oOo- – – – – – – – – – –

Chương 339: Trời nứt ra

Nhìn Mai Di Hương xấu hổ chạy trốn, Chu Hằng không khỏi cười ha ha, không có việc gì trêu chọc tiểu cô nương cũng có một loại thú vị a!

– Đại sắc lang! Thanh âm ngọt trong lại tràn đầy cao quý vang lên, làm cho lòng người như muốn say, chỉ muốn phủ phục ở dưới chân của nàng, dâng lên trung thành.

Có thể chỉ một giọng nói sinh ra hiệu quả như thế , trên đời này trừ bỏ Hoặc Thiên ra không có người thứ hai.

Chu Hằng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy quả nhiên là thiên nữ tuyệt thế, hai chân trần dịu dàng đi tới, đầu đầy tóc đen phất phơ trong gió nhẹ, quần trắng tinh khiết, đúng như cửu thiên tiên tử hạ phàm trần, giống như cưỡi gió mà đi.

Tuyệt đỉnh mỹ nữ thật làm cho người ta trăm lần nhìn không chán!

Trong lòng Chu Hằng dâng lên một cỗ rung động mãnh liệt, muốn ôm nàng vào trong ngực, cái tạp niệm gì cũng không có. Hắn thu nhiếp tâm thần, cười nói: – Như thế nào, ghen tị? .

– Xuy! Hoặc Thiên lộ ra một chút khinh thường – Bổn cung đẹp tuyệt thiên hạ, bất kỳ nam nhân nào đều không xứng với Bổn cung! Ghen ngươi?! .

Chu Hằng cười ha ha, vỗ vỗ boong tàu bên người, nói: – Ngồi! .

– Tại sao bổn cung phải nghe lời ngươi? Hoặc Thiên hừ một tiếng, vô cùng kiêu ngạo.

Chu Hằng phất tay, thân thể Hoặc Thiên mềm mại không tự chủ được lại đây, bị hắn ấn ngồi xuống.

– Khốn nạn, ngươi dám vô lễ với Bổn cung? Hoặc Thiên vội vàng tránh, uy thế Nữ Vương tràn đầy, đủ để cho bất luận kẻ nào đều hết sức lo sợ, bái phục sát đất.

– Ngoan, nếu không ta đánh cái mông của ngươi! Chu Hằng không có hảo ý nói. Hắn ngược là phi thường hoài niệm cái mông Hoặc Thiên đầy đặn nhiều xúc cảm, nếu có thể lấy cớ, hắn thật sự không ngại đánh một phen.

– Ngươi dám! Hoặc Thiên căng thẳng, uy thế kinh khủng lập tức tăng lên với luỹ thừa cấp, khiến Chu Hằng hoài nghi dù Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh xuất hiện cũng căn bản không thể

chống cự lại!

Chu Hằng cười ha ha, nói: – Cứ không thừa nhận, ta biết ngươi cũng thật thích ! .

Thích ngươi cái quỷ a!

Khí thế Hoặc Thiên yếu dần, nói: – Vì cái gì Bổn cung có thể uy phục mọi người thiên hạ, như thế nào không có hiệu quả đối với ngươi? .

– Đó là ta nhất định là nam nhân của ngươi! Nam nhân là bầu trời của nữ nhân, ngươi nghĩ phản trời được sao? Chu Hằng cười nói.

– Phi. Muốn làm nam nhân Bổn cung, ngươi đừng mơ tưởng! Hoặc Thiên lập tức trở nên kiêu ngạo – Bổn cung tức là Hoặc Thiên, thiên địa cũng có thể mê hoặc, phản thiên thì thế nào? .

Thời điểm nói đến câu nói này, cả người nàng đột nhiên toát ra hào quang chói mắt, toàn bộ thiên địa đều trở nên ảm đạm không ánh sáng. Chỉ còn lại có hào quang vạn trượng của nàng, dường như thành trung tâm vũ trụ.

Chu Hằng đột nhiên phát lên một loại cảm giác, thiên nữ tuyệt thế này dường như có thể mê hoặc thiên địa!

Ầm ầm, thiên địa run rẩy dữ dội, dường như bị Hoặc Thiên làm động!

Ba, ba ba, ba ba ba!

Trên bầu trời đen kịt, dường như một miếng vải đen đột nhiên xé rách, chớp động ra hào quang chói mắt bên trong.

– Đó là cái gì! Chu Hằng đứng lên.

Lần này Hoặc Thiên cũng không tu luyện a, tại sao lại đưa tới biến động? Thiên nữ tuyệt thế quả thực chính là một cái thùng thuốc nổ, bất cứ lúc nào cũng có thể không khống chế được gặp phải sự tình!

Mọi người đều ngửa đầu nhìn trời!

Không chỉ là Thiên Môn Quan, mà là phạm vi phụ cận ít nhất mấy ức dặm. Bởi vì một góc trên bầu trời thật sự quá lớn!

Chu Hằng hít một hơi lạnh: – Miệng ngươi thật đen a! .

– Hừ, dù nó sập xuống, Bổn cung cũng có thể ra lệnh cho nó bổ trở về! Hoặc Thiên nói, phóng thích hoàn toàn khí tràng Nữ Vương ra ngoài.

– Phu quân! .

– Chu Hằng! .

Chúng nữ cũng đi ra từ trong khoang thuyền, nhao nhao đi tới trên boong thuyền, đồng dạng còn có thật nhiều binh sĩ, nhao nhao ngẩng đầu nhìn trời, rất nhiều người đã quỳ xuống đất dập đầu, tại trước mặt hiện tượng thiên văn không thể giải thích, phàm nhân chỉ có thể kính bái.

– Này, cái lỗ thủng cũng không nhỏ a! Chu Hằng lấy cánh tay gõ Hoặc Thiên.

– Không được hàm oan uổng ta, đây chỉ là đúng dịp! Hoặc Thiên cả giận nói.

Oanh! Oanh! Oanh!

Cái khe trên bầu trời còn đang không ngừng lớn, giống một tờ giấy đang xé mở, một đạo bạch quang trong khe vô cùng chói mắt.

– Dường như có cái gì đi ra! Phong Liên Tình chỉ vào bầu trời nói, nàng vốn không sợ trời không sợ đất, thậm chí e sợ cho thiên hạ bất loạn, giờ phút này hưng phấn mặt đều đỏ.

Quả thật, dường như có cái gì muốn đi ra từ trong khe sáng, chỉ là ánh sáng trắng chói mắt, cũng nhìn không thấy cái gì, chỉ là một mảnh trắng lóa.

– Không tốt! .

Chu Hằng đột nhiên biến sắc, chỉ thấy một đạo sóng xung kích bắt đầu khởi động ra từ trong khe, lan ra bốn phương tám hướng. Tuy rằng còn không đến gần, nhưng chỉ cần nhìn lại chỗ sóng xung kích trào lên, ngay cả hư không đều bị chấn nát cũng biết, thứ kia đến tột cùng có uy lực khủng bố cỡ nào!

– Đều tiến trong tháp! Chu Hằng vội vàng gọi Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, trong nháy mắt trừ bỏ Hoặc Thiên ra mọi người đều đi vào, nhưng những binh sĩ trên boong thuyền hắn đành phải vậy, căn bản không có nhiều thời giờ như vậy lưu cho hắn!

Sóng xung kích đã đánh úp lại!

Chu Hằng vội vàng ôm lấy Hoặc Thiên vào trong ngực, thân thể vừa chuyển, với lưng của mình nghênh chắn năng lượng dao động.

Phốc!

Tu vi Chu Hằng bây giờ, thể chất mạnh mẽ, nhận được tấn công như vậy vẫn lập tức phun ra ngoài một búng máu, cả người bị đánh bay lên, nhưng hắn thủy chung ôm Hoặc Thiên thật chặt , không để cho nàng nhận được một chút tổn thương nào.

Nhìn khuôn mặt Chu Hằng kiên nghị gần trong gang tấc, trong lòng Hoặc Thiên dâng lên một cỗ rung động, nói không rõ là cảm thụ gì!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Sóng xung kích trào lên Không Hạm, chiếc cứ điểm không trung này quả thực giống tấm ván gỗ trong bùn lầy, trong nháy mắt hóa thành vô số mảnh vỡ! Năng lượng dáng sợ cuốn qua, trong nháy mắt võ giả dưới Linh Hải Cảnh bị nghiền thành bọt, hoàn toàn tiêu tán giữa thiên địa!

Sóng xung kích thật giống như sóng thần, nổ nát Không Hạm chỉ là lật ngược một chiếc thuyền nhỏ ở trên đường, làm sao có thể ngăn cản được bước chân nó đi tới? Dù chỉ ngăn trở chậm một cái cũng không có tư cách!

Oanh, sóng xung kích đã tấn công đến trên mặt đất, trong nháy mắt, núi cao biến thành đất bằng phẳng, toàn bộ thế giới trở nên thoáng đãng!

Thiên Môn Sơn không có, đại quân đóng quân không có! Đại quân dị tộc cũng mất!

Tại đây trước mặt lực lượng tính, hủy diệt cho dù là võ giả Linh Hải Cảnh cũng chỉ có thể giữ lại một cái thi thể toàn vẹn, chỉ có tồn tại hình thành Thần chích mới bảo vệ được tánh mạng!

– Oa Thân hình Chu Hằng rơi xuống đất, lại phun ra ngoài một ngụm máu tươi, hắn vì bảo hộ Hoặc Thiên, không thể không cứng rắn chịu vài lần tấn công, trừ phi thần cốt hắn cứng cỏi, lúc này đã cắt thành vài cái !

Nhưng hắn cũng không nghỉ tạm, lập tức triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, chạy gấp hướng về phương xa, rời xa nơi đây.

Trên bầu trời, cái khe kia càng ngày càng dài, một đạo tiếp một đạo sóng xung kích bắt đầu khởi động!

Chu Hằng hiểu, hắn chịu đựng hai lần sóng xung kích đáng sợ như vậy, tuyệt đối là đi đời nhà ma!

Hắn chạy như điên, mơ hồ có thể nhìn thấy xa xa đồng dạng có vài đạo thân hình đang chạy gấp, có dị tộc, cũng có Nhân tộc. Đối mặt với sóng xung kích đáng sợ như vậy, cho dù là Kết Thai Cảnh, cường giả Thần Anh Cảnh đều chỉ nhượng bộ lui binh!

Ngăn cản được đợt thứ nhất, ai có thể bảo đảm có thể đỡ đợt thứ hai? Đợt thứ ba?

Không cần thiết lấy tánh mạng của mình mạo hiểm!

Oanh!

Đạo sóng xung kích thứ hai đến đây, so với đạo thứ nhất càng thêm đáng sợ, tốc độ ít nhất nhanh hơn gấp ba!

Chu Hằng điên cuồng gào thét một tiếng, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, liều mạng chạy như điên.

Nhưng đạo thứ hai sóng xung kích còn nhanh hơn so với tốc độ của hắn, rất nhanh đuổi tới phía sau hắn, khoảng cách hơn

trăm trượng mà thôi.

90 trượng, 80 trượng, 70 trượng!

Càng ngày càng gần!

60 trượng, 50 trượng, 40 trượng!

– Ngươi tiến tháp đi, không cần phải xen vào Bổn cung! Hoặc Thiên kiêu ngạo mà nói:

– Bổn cung ngay cả thiên địa cũng có thể mê hoặc, cái này coi là cái gì! .

– Câm miệng, ta là nam nhân, chỉ cần ta có một hơi thở, đến phiên ngươi chắn ở phía trước sao? Chu Hằng giận dữ, vỗ bốp vào mông Hoặc Thiên, chọc cho nàng một chói tai tiếng thét, đá 2 chân lung tung.

30 trượng! 20 trượng! Mười trượng!

– Vậy ngươi chạy mau hơn chút nữa! Vì cái mông mình, Hoặc Thiên không dám kích thích Chu Hằng.

– Vô nghĩa, ta đang liều mạng ! Chu Hằng lại vỗ vào cái mông Hoặc Thiên, xúc cảm tuyệt đẹp truyền tới, hắn giống như gà hăng tiết, ngạnh sinh đẩy tốc độ tăng lên một đoạn, giữ vững ngang với tốc độ sóng xung kích.

Nhưng thịnh cực mà suy, Tấn Vân Lưu Quang Bộ vốn cực kỳ hao tổn linh lực, hắn vận chuyển toàn lực nhiều nhất duy trì năm phút đồng hồ, rất nhanh đạt tới cực hạn!

Chu Hằng không khỏi chảy mồ hôi lạnh ròng, nhưng vào lúc này, hắn phát hiện tốc độ sóng xung kích cũng chậm lại, khoảng cách cùng hắn càng ngày càng xa, rốt cục xa xa không đuổi kịp hắn.

Năng lượng sóng xung kích cuối cùng dùng hết !

Chu Hằng dừng bước lại, quay đầu nhìn nhau, chỉ thấy tất cả phía sau đều là một mảnh sương mù xám, đá vụn, bùn đất đầy trời, biến toàn bộ thiên địa đều thành một mảnh đục ngầu.

Mặt đất đang run, dường như không chịu nổi tấn công to lớn!

Vẫn chưa xong!

Chu Hằng vội vàng lấy Sí Thiên Phi Dực ra ngoài, cắm xuống thân, hưu, hắn bay lên trời, tiếp tục bay vút hướng về phương xa.

Một ngày, hai ngày, ba ngày!

Hắn suốt bay ba ngày ba đêm, linh thạch hao hết sạch liền bổ sung lập tức, không tạm dừng chút nào, ở dưới người của hắn, mặt đất sụp đổ, từng thành thị trầm luân, dường như tận thế buông xuống, không biết cắn nuốt bao nhiêu sinh linh.

Giống như nhật thực vĩnh viễn không chấm dứt, ba ngày nay toàn bộ thiên địa đều là một mảnh đen như mực, không phân rõ ngày sáng đêm tối, chỉ có một khe hở đang tản ra hào quang trắng sáng, càng ngày càng lệ!

Thanh âm ùng ùng bên tai không dứt, dường như trời tức giận, muốn phá hủy thế giới này.

Chu Hằng ngừng lại, khu vực sóng xung kích ảnh hưởng cuối cùng có cực hạn.

Hắn quay đầu nhìn trời, một vết rách kia gần như xé mở toàn bộ bầu trời, một khối nham thạch vô cùng lớn xuyên ra, nhưng dường như lực lượng không đủ, cũng không hoàn toàn chuyển tới.

Cái này đã không thể dùng nham thạch để hình dung, chỉ là bộ phận lộ ra ngoài đã vượt qua một thành trì!

Giống như một khối đại lục nhỏ!

Chương 340: Đại lục từ trên trời rơi xuống

- Đó là vật gì? Hoặc Thiên ở trong lòng hắn hỏi.

- Không biết! Chu Hằng lắc đầu.

Cho dù khoảng cách cách xa như vậy, hắn vẫn có thể cảm ứng được "Đại lục" kia phát ra khí tức hồng hoang, thậm chí có loại cảm giác cao quý, dường như đó là một cái bảo tọa của đế vương.

"Ầm! Ầm! Ầm!" Nơi này mặc dù là khu vực an toàn, nhưng thiên địa dị biến cũng không có ngừng lại, khối đại lục kia từng chút một từ trong khe nứt ép ra ngoài, kéo theo từng luồng sóng xung kích, nơi nó đi qua, vạn vật đều hủy diệt!

Chu Hằng hoài nghi: dao động như vậy nếu kéo dài liên tục mấy ngày, toàn bộ Huyền Càn Tinh đều sẽ bị mạnh mẽ tấn công đến vỡ thành mảnh nhỏ, hóa thành vô số mảnh vụn rồi trở thành bụi bậm trong vũ trụ!

Chúng nữ cũng từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp đi ra, ngẩng đầu ngước nhìn một màn này, ai nấy đều chết lặng không nói gì.

Ở trước mặt dị tượng thiên địa như vậy, ai cũng bất lực!

Cho dù là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh xuất hiện, đối với chuyện này có lẽ cũng chỉ có phần bất đắc dĩ thở dài?

Tiếp bốn ngày sau, khối đại lục trên bầu trời kia cuối cùng gần

như hoàn toàn bị ép ra ngoài, áp lực đáng sợ chấn động cả vòm trời, dường như sắp nghiền nát toàn bộ Huyền Càn Tinh.

Mọi người đều chỉ biết nhìn, sau đó âm thầm cầu nguyện mong sao thời điểm phiến bầu trời này sập xuống, lực lượng va chạm sẽ không đánh nát tả tơi Huyền Càn đại lục.

Gần nửa ngày sau, đại lục trên bầu trời chung quy là hoàn toàn hiện ra, sau đó va chạm mạnh về hướng mặt đất.

Thật sự là trời sập rồi!

Chu Hằng liền vội vàng tế ra Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, thu hết chúng nữ vào, sau đó một tay bế lên Hoặc Thiên, mở ra linh lực: Chuẩn bị nghênh đón lực chấn động va chạm sắp tới!

"Ầm!" Đại lục trên bầu trời rơi xuống va chạm trên mặt đất, lập tức toàn bộ mặt đất giống như một hồ nước sôi trào, từng đợt sóng chấn động lan ra.

Đây chỉ là đợt thứ nhất, kế tiếp, mặt đất nhấc lên một tường đất cao chừng nghìn trượng, rồi giống như sóng thần cuốn ra khắp bốn phương tám hướng. Trong tiếng nổ "ầm, ầm, ầm…", trên đường nó đi qua, tạo thành sóng dao động mang tính hủy diệt.

Không có gì có thể sống sót ở dưới sóng chấn động như vậy, sinh linh bị diệt sạch, dù là sinh mệnh ở mấy chục dặm trong lòng đất cũng sẽ bị nghiền thành thịt nát!

Chu Hằng chỉ cảm thấy hai lỗ tai mất đi thính giác, trừ một mảng tiếng "ông ông…", hắn không còn nghe được bất kỳ âm thanh nào.

- Xú tiểu tử lại chiếm tiện nghi của bổn cung! Hoặc Thiên bị hắn ôm, bộ ngực cao vút dán sát trên ngực Chu Hằng, làm cho

nàng tê tê, không nhịn được phát ra lời hờn dỗi của Nữ Vương.

Chu Hằng vốn cũng không nghe được nàng đang nói gì, trong tiếng gầm tấn công đáng sợ, trong thất khiếu hắn tràn ra máu tươi, bộ dáng vô cùng dữ tợn. Nhìn lại Hoặc Thiên mặc dù không có nửa điểm tu vi, nhưng tấn công đó dường như không có tạo thành một chút ảnh hưởng đối với nàng.

"Ầm ầm…" mặt đất lại bắt đầu chấn động kịch liệt, dưới lực va chạm mạnh như vậy, vốn mặt đất đã cực kỳ không ổn định lại lần nữa trời sụp đất lở, rơi vào bên bờ hỏng mất.

Chấn động như thế kéo dài liên tục ba ngày ba đêm, rốt cục toàn bộ thiên địa mới khôi phục bình tĩnh. Ánh mặt trời một lần nữa chiếu xuống, làm cho từ trong lòng mỗi người phát lên mối cảm kích sống sót sau tai nạn.

Chu Hằng phóng mắt nhìn lại, chỉ thấy đại lục từ trên trời rơi xuống kia nằm xéo ở đó, thể tích khổng lồ đủ để bất kể người ở rất xa đều có thể nhìn thấy hình dáng, nhưng đến tột cùng nó rộng lớn bao nhiêu, chỉ sợ thị lực của người tốt nhất cũng không thể nào thấy được đầu cuối.

Mà vốn là mặt đất trước đó thì biến thành một cái hố sâu lớn đến không cách nào hình dung, đang có vô số nước ngầm chảy ra chậm rãi ngập dần hố sâu, nhưng quá trình này hiển nhiên cần thời gian rất lâu.

- Đi! Chu Hằng hô một tiếng, ôm lấy Hoặc Thiên, thân hình vọt lên không bay nhanh.

- Đi đâu? Hoặc Thiên bất mãn hỏi. Nàng là Nữ Vương đại nhân, cho dù thay đi bộ, vậy cũng phải là dưới chân đạp lên mình Chu Hằng mới đúng.

- Về nhà! Ta phải đi nhìn xem tình huống của cha mẹ ta! Chu Hằng thân hình bay nhanh.

Một đường bay qua, chỉ thấy khắp nơi đều là phế tích, không

nhìn thấy một tia dấu hiệu sinh mệnh. Đây còn chỉ là khu vực bên ngoài, ở chỗ bị đại lục kia trực tiếp phủ lấp, vậy thì càng thêm thảm trạng, bất kỳ thứ gì đều phải bị nghiền thành bột phấn!

Chu Hằng lòng nóng như lửa đốt, chọn tuyến đường đi Hàn Thương Quốc, hắn phải trước đi tìm cha của mình; còn mẫu thân có Triệu gia bảo hộ, hẳn là vô sự.

May mắn là tâm điểm của đại lục trên trời rơi xuống này cách xa Lãng Nguyệt Quốc và Hàn Thương Quốc, nhưng mấy ngày nay luôn luôn có thiên tai phát sinh, cho dù là Khai Thiên Cảnh đều có uy hiếp to lớn. An Nhược Trần vị tất có thể bảo vệ được Chu Định Hải và Lâm Kiếm Trần.

Hắn nhất thiết phải trở về nhìn xem, đồng thời đưa phụ thân đi tới Triệu gia. Hiện tại đừng nói hắn tiếp được Triệu Đoạt Thiên một kích, thậm chí có thể đánh bại người cữu cữu này rồi.

Hơn một tháng sau, Chu Hằng đi tới Thiên Hàng Thành.

Xa xa nhìn thấy Thiên Hàng Thành bình yên vô sự, cuối cùng Chu Hằng cũng thở phào nhẹ nhõm, thân hình khẽ nhích động đã đi vào trong thành. Hắn cho chư nữ từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp đi ra, sau đó cùng nhau đi vào An gia.

- Cha! - Cha! An Ngọc Mị cùng Lâm Phức Hương đồng thời xông vào trong phòng duyên dáng gọi to, mà An Nhược Trần, Lâm Kiếm Trần cũng nhao nhao từ trong phòng xuất hiện. Cha con gặp mặt làm cho hai nàng đều khóc ròng.

Khi Chu Định Hải cũng từ trong phòng bước ra ngoài, Chu Hằng đi lên đón, lớn tiếng nói: - Cha! Con đã trở lại!

Chu Định Hải vừa nhìn thấy một đám đông đội quân tóc dài, không khỏi hoảng sợ, những cô gái này mỗi người đều là giai nhân tuyệt sắc khuynh thành, cưới được một người đã là vô cùng may mắn, chẳng lẽ những người này đều là con dâu Chu Hằng mang về?

- Hằng nhi! Đây đều là vợ của con ư? Chu Định Hải rõ ràng không thể bình tĩnh! Tuy rằng rất nhiều người thích ba vợ bốn nàng hầu, nhưng nữ nhân nhiều chưa chắc là chuyện tốt, không nói gì khác, khẳng định sẽ phân tâm!

Chu Hằng là thiên tài võ đạo, nhất định sẽ đi lên đỉnh phong vô thượng, nếu bởi vì ham mê nữ sắc mà làm trễ nãi tiền đồ sao được!

- Con dâu ra mắt công công!

Chúng nữ đã quỳ bái đầy đất, ngay cả An Ngọc Mị cùng Lâm Phức Hương cũng không ngoại lệ: nịnh bợ công công tự nhiên là phải nhanh chóng nắm lấy.

Chu Hằng cười ha hả, chỉ gật gật đầu, rồi chuyển sang chuyện khác, nói: - Cha! Chúng ta lập tức lên đường đi gặp mẹ!

- Cái gì! Chu Định Hải lộ ra vẻ khẩn trương, dường như không nghe hiểu lời nói của Chu Hằng.

- Con đã có năng lực đón mẹ đi ra! Chu Hằng nghiêm nghị nói.

- Tốt! Tốt! Tốt!

Chu Định Hải liên tục gật đầu.

Chu Hằng nói một lần chuyện thiên hạ có thể phát sinh đại biến với An Nhược Trần và Lâm Kiếm Trần, cộng thêm An Ngọc Mị cùng Lâm Phức Hương khuyên bảo, hai vị này cũng đều đồng ý cùng đi với Chu Hằng, cùng nhau đi tới Lãng Nguyệt Quốc.

Dưới kiên trì của ba “lão nhân gia” Chu Định Hải, An Nhược Trần cùng Lâm Kiếm Trần, mọi người đều đồng ý ở lại An gia thêm hai ngày, sau khi tắm rửa phong trần rồi hãy lên đường. Bởi vì sau lần rời đi này, phỏng chừng về sau bọn họ sẽ không còn trở lại nữa, điều đó khiến rất nhiều người đều có chút lưu

luyến không đành lòng.

Lâm Kiếm Trần muốn dẫn Lâm Phức Hương trở về tế tổ Cửu Linh Tông; về phần An Nhược Trần cùng An Ngọc Mị nhiều năm sinh sống ở Thiên Hàng Thành như vậy cũng có cảm tình rất sâu đậm; mà Cổ Tư cũng muốn trở về Cô Tuyệt Tông một chuyến thăm viếng sư tôn.

Nhận thấy nhiều chuyện cần như thế, Chu Hằng dứt khoát ấn định thêm thời gian đến năm ngày, chênh lệch vài ngày như vậy cũng không sao.

Sau khi hắn đưa ra quyết định này, Lan Phi tìm tới Chu Hằng: cũng hỏi hắn xin nghỉ mấy ngày. Nàng là thân phận nữ nô, bởi vậy thật cẩn thận nói, một bộ dáng sợ Chu Hằng sẽ đánh nàng.

Chu Hằng không khỏi sắc mặt tối sầm, ở trong lòng hắn người nữ nhân này đâu tính là gì chứ?

Hắn cũng không có để ở trong lòng, phất tay một cái liền cho phép, cũng không sợ nữ nhân này sẽ lén lút trốn đi, bằng không nhất định hắn sẽ đánh nát mông nàng!

Lan Phi rời Thiên Hàng Thành liền thi triển thân pháp, bay về hướng đế đô Thịnh Nguyên Thành của Hàn Thương Quốc. Mấy tháng trước nàng đã đột phá Khai Thiên Cảnh, tu luyện Lạc Tuyết Chân Kinh là Thiên cấp thượng phẩm, lại sử dụng là linh thạch thượng phẩm, cộng thêm ngẫu nhiên ăn chút linh dược thiên địa, rồi còn luyện Thiên Dương Địa Âm Công với Chu Hằng… Lúc này đã đạt tới Khai Thiên nhị trọng thiên đỉnh phong, khoảng cách đột phá tiếp cũng không xa!

Đây là “hưởng bóng mát khi dựa lưng vào cây lớn”, bản thân nàng cũng không có thiên phú tu luyện bao nhiêu, nhưng ai bảo nàng theo đúng người, tốc độ tu vi tinh tiến này tự nhiên là cứ thế cùng bay lên trời.

Nàng cấp tốc bay vù vù, vẻn vẹn chỉ một ngày sau đã tới Thịnh Nguyên Thành.

Đi thẳng tới hoàng cung.

Sau khi Nam Cung Trường Không chết đi, Tiêu gia cùng Thiên Quân Tử thật ra cũng không có bức bách họ Nam Cung nhường lại ngôi vị hoàng đế. Nhưng Nam Cung Hoành cũng chỉ có danh hiệu là Hoàng đế, còn toàn bộ quyền bính đều ở trong tay Tiêu gia. Bởi vì Tiêu gia còn cố kỵ Nam Cung Nguyệt Dung cùng Tỉnh Thiên ở Phong Khiếu Tông, ai biết ngày nào đó bọn họ sẽ cường thế trở về, bởi vậy cũng không có làm chuyện quá tuyệt tình.

Tiêu gia cũng không biết rằng, Nam Cung Nguyệt Dung sớm đã trở thành nữ nô của Chu Hằng, nhưng Tỉnh Thiên lại vào Thượng Thiên Võ Các, đạt tới Sơn Hà nhị trọng thiên, thực lực của hắn đã tăng lên tới mức chỉ một ngón tay là có thể hủy diệt Tiêu gia.

Đương nhiên, hết thảy điều này cũng chưa tính Chu Hằng.

Lan Phi thân hình khẽ nhích động, lúc này chiến lực của nàng là Khai Thiên Cảnh nhị trọng thiên có thể trở thành người mạnh nhất Hàn Thương Quốc hay không còn khó mà nói, nhưng chỉ nói riêng về cảnh giới thì khẳng định có thể xếp thứ nhất, dù là lão tổ Tiêu gia, An Nhược Trần cũng chỉ là Khai Thiên nhất trọng thiên mà thôi.

Nàng lặng yên không một tiếng động đi vào nội viện hoàng cung, đây là nơi chốn nàng sống rất nhiều năm, tự nhiên vô cùng quen thuộc.

Ở trong một gian phòng ngủ sang trọng, đang tiến hành một trường đại chiến nóng bỏng, Nam Cung Hoành với một chọi hai, Vũ Phi cùng Anh Phi đều nằm dài ở trên giường, nhổng lên thật cao cái mông đầy dặn trắng như tuyết, nghênh đón Nam Cung Hoành điên cuồng tấn công.

Là một đế vương trong tay không có một chút xíu quyền lực, Nam Cung Hoành trừ một ít chuyện ở trên giường kia, còn có thể có chuyện bận rộn gì đâu?

- Vũ tiện nhân! Bổn vương dập ngươi thích không?

- Anh tiện nhân! Dang rộng chân một chút, để bổn vương nhìn ngắm!

Từ Hoàng đế nắm trọn quyền bính rơi đến con rối không còn chút vinh quang rực sáng, Nam Cung Hoành bị đả kích tự nhiên lớn đến kinh người, chỉ có thể hiển lộ quyền uy Hoàng đế của hắn ở trên người của hai sủng phi.

"Phạch phạch phạch…", không ngừng vang lên thanh âm thân thể va chạm, Vũ Phi cùng Anh Phi cố chịu đựng tra tấn biến thái của Nam Cung Hoành, đều không dứt kêu lên thảm thiết, nhưng điều đó lại làm cho dục vọng ngược đãi của Nam Cung Hoành càng tăng cao, hắn ôm ghì cái mông to của Vũ Phi bắt đầu xung kích lần sau cùng.

- Nam Cung Hoành! Ngươi thật đúng là giống một con chó đực! Đúng lúc này, Lan Phi nhẹ nhàng lướt vào, trên gương mặt xinh đẹp hiện lên đầy vẻ khinh thường.

- Ai! Nam Cung Hoành cả kinh, vội vàng rút ra lui về phía sau, hai tay che ở trước người làm ra trạng thái phòng ngự, hắn mặc dù là hoàng đế bù nhìn, nhưng hiển nhiên cũng không có phí hoài tính toán của bản thân mình. Người tới đưa lưng về phía ánh trăng, nhưng trong phòng có thắp mấy cây nến to bằng cánh tay, cộng thêm Ích Địa Cảnh sớm đã có thể thấy rõ vật trong bóng tối, dĩ nhiên hắn lập tức nhìn thấy hình dáng người kia.

- Lan… Lan Phi! Hắn vô cùng kinh ngạc kêu lên, vốn hắn tưởng rằng Lan Phi đã sớm chết rồi!

Nhưng chỉ trong nháy mắt sau đó, hắn hưng phấn quá độ, quát to: - Lan tiện nhân! Cởi hết nằm xuống, hôm nay bổn vương muốn dập nổ mông của ba người các ngươi!

"Bốp!" Một cái tát đánh tới, thân mình Nam Cung Hoành lập tức bay tung lên, "ầm" một tiếng, đụng mạnh vào vách tường.

Anh Phi cùng Vũ Phi đồng thời há to miệng khó có thể tin nổi, mông trắng như tuyết hãy còn vểnh lên thật cao trông thật dâm đãng…

Chương 341: Lan Phi trả thù

Theo Nam Cung Hoành giống như một cái hồ lô chùi từ trên tường xuống dưới, Vũ Phi cùng Anh Phi đều giống như thấy quỷ, há thật to cái miệng nhỏ nhắn, sau đó nhìn Lan Phi với ánh mắt sợ hãi.

Nàng ta sao dám xuống tay?

Tuy rằng Nam Cung gia không còn vinh quang rực sáng, nhưng dù sao trên danh nghĩa Nam Cung Hoành vẫn còn là người thống trị của Hàn Thương Quốc, hơn nữa dưới uy áp tích góp xưa nay, Anh Phi cùng Vũ Phi vẫn luôn xem Nam Cung Hoành trở thành như thiên thần, không dám có chút thất kính.

Nhưng bây giờ, không ngờ vua của các nàng bị người một bàn tay đánh bay đi, hơn nữa người ra tay còn là "Hảo" tỷ muội của các nàng trước đây!

"Quái! Nữ nhân này uống lộn thuốc hay sao?"

Trong nỗi khiếp sợ, thậm chí các nàng không nghĩ tới tại sao Lan Phi có thể tát Nam Cung Hoành bay đi, mà chỉ có một loại

sợ hãi như trời sắp sụp xuống: “Hoàng đế bị đánh!” Nhưng chỉ sau chốc lát, các nàng đều lộ ra vẻ cười lạnh.

Dám đánh Hoàng thượng, như vậy Lan Phi dù đã trở về thì có sao, Nam Cung Hoành không lập tức xử tử nàng cũng không tệ, khẳng định sẽ không có khả năng tranh giành tình cảm với các nàng!

Lan Phi là người từng trải, sao lại không biết suy nghĩ của hai nàng kia, không khỏi lộ ra một tia cười lạnh, thầm nói: “Hai nữ nhân này thật đúng là quá đần độn!”

– Tiện nhân!

Nam Cung Hoành bật nhảy dựng lên, hắn giơ tay chùi máu tươi nơi miệng, trong ánh mắt như muốn phun ra lửa. Hắn vốn bởi vì thân phận biến hóa lớn mà tính tình thay đổi, hiện tại lại bị một cái tát của kẻ từng là nô tì, sao có thể không khiến hắn phẫn nộ, giống như con chó điên!

– Bổn vương phải mạnh mẽ dập chết đồ đê tiện ngươi! Hắn nói mà mắt đỏ bừng bừng, đâu còn có chút gì phong thái của đế vương.

“Bốp!” Lan Phi lại tung một cái tát, quất mạnh vào gò má bên kia của Nam Cung Hoành, lần nữa đánh hắn bay đi: “Ầm” một tiếng, đụng vào trên vách tường, “rào rào rào…” rơi xuống rất nhiều mảnh tường vỡ vụn.

– Nam Cung Hoành! Nếu ngươi còn dùng lời lẽ dơ bẩn, ta sẽ đánh ngươi răng rụng đầy đất! Lan Phi hừ nhẹ nói, nhưng trong lòng lại vô cùng đắc ý.

Trước kia, Nam Cung Hoành chính là ông trời của nàng, là người nàng phải hao phí hết tâm tư chiều chuộng. Đừng nhìn ở mặt ngoài nàng vinh quang rực sáng, nhưng trong hậu cung tràn ngập đao quang kiếm ảnh vô hình, chỉ cần nàng thất sủng, khẳng định sẽ bị đối thủ cạnh tranh nuốt đến xương cốt cũng không còn, để phòng ngừa nàng trỗi dậy!

Bởi vì chính nàng đã từng làm như thế!

Đừng nói người trong hậu cung tâm ngoan thủ lạt, đây còn không phải là một tay của Nam Cung Hoành đạo diễn thành hay sao? Hắn chỉ thích nữ nhân tranh giành tình cảm, dù sao mỹ nữ tính là gì, khắp thiên hạ chụp một nắm một bó to, với nội tình của hoàng thất muốn bồi dưỡng đến Sơ Phân Cảnh là không hề khó khăn.

Lan Phi trước kia vô cùng kính sợ Nam Cung Hoành, nhưng bây giờ theo tu vi bản thân nàng bước vào Khai Thiên Cảnh. Sau lưng còn có chỗ dựa Chu Hằng kia, đương nhiên nàng không còn mảy may ý sợ hãi, mà đã biến đổi kính sợ này trở thành vô cùng phẫn nộ.

Một cái tát này thật giòn tan, lúc này Nam Cung Hoành cùng

Anh Phi, Vũ Phi mới ý thức có chỗ không đúng: Nam Cung Hoành chính là Ích Địa tam trọng thiên, thực lực cường đại cỡ nào, ở Hàn Thương Quốc có thể trấn áp hắn cũng chỉ có ba người!

Thế nhưng Lan Phi nói như thế nào tát vào mặt liền tát? Đây hoàn toàn là thực lực cấp bậc nghiền ép!

Trên mặt Nam Cung Hoành vừa lóe lên vẻ phẫn nộ, lại vừa hưng phấn, nói: – Lan Phi! Ngươi bây giờ là loại cảnh giới nào?

Lan Phi tâm tình đang tốt, cười khanh khách nói: – Khai Thiên nhị trọng thiên!

Khai Thiên Cảnh! Quả nhiên là Khai Thiên Cảnh!

Nam Cung Hoành, Anh Phi, Vũ Phi đã đoán được, nhưng nghe chính miệng Lan Phi nói ra, trong lòng vẫn không nhịn được kinh hoàng một trận! Khai Thiên Cảnh nha! Có thể tung hoành khắp Hàn Thương Quốc! Chân chính có thể phân đất vạch biên giới, trở thành người chủ của một non sông xã tắc!

– Ái phi! Ái phi!

Nam Cung Hoành hai mắt tỏa sáng, hưng phấn đến nước miếng đều chảy ra: – Ái phi trở về thật đúng lúc! Nàng bây giờ là Khai Thiên nhị trọng thiên, cảnh giới còn cao hơn so với Tiêu Vũ Ngân cùng Thiên Quân Tử! Ái phi! Hãy thay bổn vương trấn áp hai lão quỷ kia, bổn vương phong nàng làm hoàng hậu, cùng chung hưởng giang sơn!

Nghe nói hắn định phong Lan Phi làm hoàng hậu, Anh Phi cùng Vũ Phi đều lộ ra ánh mắt vừa hâm mộ vừa ghen tị, các nàng luôn tranh giành nhau, không phải là vì ngôi vị hoàng hậu này sao?

Lan Phi không khỏi cười ha hả, ba người này đến bây giờ còn không hiểu rõ tình trạng của mình hay sao?

“Bốp!”

Nàng lại tung ra một cái tát, đánh vào trên mặt của Nam Cung Hoành, giòn tan, vang dội, nhưng nàng đã khống chế một chút lực lượng, cũng không có đánh Nam Cung Hoành bay đi.

– Tiện nhân! Ngươi muốn tạo phản ư? Nam Cung Hoành mặc dù biết Lan Phi là Khai Thiên Cảnh, nhưng tâm lý ưu thế từ trước tới nay, hắn lựa chọn bỏ quên điểm ấy, chỉ cảm thấy hắn thân là Hoàng đế, địa vị chủ nhân bị khiêu chiến cùng sỉ nhục cực lớn!

Ở trong mắt hắn, các phi tần hậu cung cũng chỉ là đồ chơi mà thôi!

"Bốp! Bốp! Bốp!" Lan Phi không ngừng vung tay, trong tiếng tát liên tiếp giòn tan, răng trong miệng Nam Cung Hoành từng cái phun ra, khóe miệng trào đầy máu tươi, hai gò má sưng phù, trong chật vật lộ ra vẻ dữ tợn.

Rốt cục đã thức tỉnh ba người Nam Cung Hoành!

Lan Phi chính là Khai Thiên nhị trọng thiên đấy! Bản thân nàng đủ để chiếm giang sơn này giành lấy ngôi vị hoàng đế của Hàn Thương Quốc, cần gì Nam Cung Hoành hắn?

Khai Thiên Cảnh nha!

Nữ nhân này biến mất vài năm, đến tột cùng chiếm được kỳ ngộ gì?

Lan Phi tát đến lúc hài lòng, thu tay về, cười khanh khách ngồi xuống một bên, ánh mắt đảo qua Anh Phi cùng Vũ Phi, nói:

– Hai người các ngươi, lại đây quỳ xuống liếm chân cho ta!

Dưới uy thế cùa Khai Thiên Cảnh chấn nhiếp, Vũ Phi cùng Anh Phi nào dám có nửa điểm do dự, vội vàng chạy tới, rối rít quỳ gối hai bên Lan Phi, cúi đầu lè lưỡi liếm giầy Lan Phi.

– Ha ha ha ha… Lan Phi cười ha hả: – Hai tiện nhân các ngươi, cuối cùng đánh không lại ta! Các ngươi cũng rất muốn ngồi ở trên ghế này chứ? Đáng tiếc, vĩnh viễn các ngươi không có cơ hội này!

Vũ Phi cùng Anh Phi cũng chỉ là lắc lắc mông liếm không ngừng, đây là thủ đoạn các nàng lấy lòng Nam Cung Hoành, nam nhân kia thích nhất là nhìn bộ dáng lắc lắc mông dâm đãng của các nàng…

Lan Phi đưa mắt nhìn về phía Nam Cung Hoành, cười lạnh nói: – Nam Cung Hoành! Có muốn biết mấy năm này ta ở đâu? Lại vì sao có thể tăng lên tới Khai Thiên Cảnh hay không?

Muốn! Quá muốn!

Đừng nói Nam Cung Hoành, chính là Vũ Phi cùng Anh Phi cũng nhao nhao dựng lỗ tai lên, nếu như có cơ hội các nàng cũng muốn nắm lấy, trở thành cường giả Khai Thiên Cảnh, giẫm đạp Nam Cung Hoành dưới đất, xử tử lăng trì hai nữ nhân kia!

– Lúc trước, là ta bị Chu Hằng, Hằng thiếu mang ra khỏi hoàng cung! Mấy năm này, ta luôn luôn đi theo bên cạnh Hằng thiếu, hắn cho ta tu luyện công pháp Thiên cấp thượng phẩm, còn ban thưởng cho ta linh thạch thượng phẩm, các loại đan dược!

Lan Phi cười khanh khách nói, trong giọng nói đầy ý kiêu ngạo.

Là đáng để kiêu ngạo! Ngẫm lại Nam Cung Hoành có được nội tình của Nam Cung gia, đường đường là vua của một nước, nhưng phải dừng lại ở Ích Địa Cảnh đã bao lâu?

Thiên phú của hắn so ra còn kém Lan Phi hay sao? Hiển nhiên không có khả năng!

Thế mà Lan Phi chính là người sau vượt lên trước, chỉ trong thời gian ngắn ngủi mấy năm liền đạt tới Khai Thiên nhị trọng thiên, thậm chí còn cường đại hơn so với Nam Cung Trường Không lúc còn sống. Sao có thể không làm cho người khác hâm mộ?

Nam Cung Hoành lại là sắc mặt tối sầm: sau khi Lan Phi mất tích, hắn sớm có dự cảm Lan Phi khẳng định sẽ trở thành đồ chơi của người khác, đỉnh đầu bị cắm sừng khiến hắn rất buồn bực! Hành động tìm kiếm tung tích Lan Phi thẳng đến lúc hắn mất hoàng quyền mới dừng lại. Ở trong lòng Nam Cung Hoành, nếu không tìm thấy Lan Phi, kết quả tốt nhất chính là

nữ nhân này đã bị người giết diệt khẩu, đỡ phải kích thích hắn!

Nhưng bây giờ, chẳng những Lan Phi xuất hiện, hơn nữa nam nhân đùa bỡn nữ nhân của hắn lại là Chu Hằng, tên đã giết Nam Cung Trường Không, là đầu sỏ gây nên thảm trạng từ đó về sau Nam Cung gia đi xuống thần đàn kia!

Vừa nghĩ tới hình ảnh Chu Hằng dán sát trên thân thể tuyệt đẹp của Lan Phi kia nhích động, trong mắt Nam Cung Hoành lập tức phun ra lửa. Thời điểm nắm giữ không biết quý trọng, nhưng sau khi mất đi, Nam Cung Hoành mới nghĩ đến thân thể Lan Phi là mê người đến mức nào, bộ ngực đầy đặn kia, bờ mông trắng như tuyết kia… mỗi một dạng dư vị đều làm cho hắn vô cùng tưởng nhớ!

Thế nhưng lúc này hết thảy đều chỉ có thể bị cừu nhân của hắn hưởng thụ!

“Phốc!” Nam Cung Hoành hộc ra một ngụm máu tươi, tức giận đến cả người run run.

Lan Phi thấy thế trong lòng thật thống khoái, cố ý nói: – Vũ Phi, Anh Phi, hảo hảo hầu hạ, Hằng thiếu ở trên giường thật lợi hại, mỗi lần đều làm đi làm lại khiến ta mấy ngày không xuống giường được, ta đang muốn xem xét mấy mỹ nữ cùng nhau hầu hạ hắn! Hai người các ngươi có đủ sức hay không?

Vũ Phi cùng Anh Phi vừa nghe nói, liền vội vàng gật đầu

không ngừng, cướp lời nói: – Ta đủ sức, nhất định có thể thay tỷ tỷ chia sẻ!

Lan Phi chính là theo Chu Hằng mới thăng tiến như diều gặp gió, nếu các nàng có cơ hội như vậy, chẳng phải là cũng có thể trở thành cường giả Khai Thiên Cảnh!? Trước không nói địa vị tăng lên do thực lực mang tới, mà chỉ riêng tuổi thọ tăng thêm 700 năm đó, sao các nàng có thể kháng cự?

"Phốc!" Nam Cung Hoành lại phun ra một ngụm máu tươi: người này làm cho hắn bị cắm sừng còn không tính, còn muốn mang đi thêm hai người?

Hắn không phải là vị vua chuyên bị cắm sừng đâu!

– Nam Cung Hoành! Năm đó ngươi thật đúng là uy phong, vốn không xem ta là con người, muốn thế nào là làm thế đó! Lan Phi căm hận nói, ánh mắt lộ rõ hung quang: – Hôm nay ta cũng cho ngươi nếm thử một chút mùi vị bị người chơi đùa!

Nàng lướt thân hình ra ngoài tẩm cung, không lâu lắm liền trở lại, hơn nữa không phải một người, mà còn có một đám đông binh sĩ đi theo vào.

– Làm nổ tung cái mông của hắn cho ta! Lan Phi chỉ chỉ Nam Cung Hoành, nói.

– Cái gì! Chúng binh sĩ đều mở to hai mắt, lộ ra vẻ sợ hãi.

Bọn họ tự nhiên nhận được Lan Phi. Tuy rằng lấy làm lạ nàng đã biến mất mấy năm như thế nào đột nhiên xuất hiện, nhưng đây cũng không phải là chuyện bọn họ cần quan tâm, khi Lan Phi ra lệnh bảo bọn họ đi theo vào tẩm cung, tuyệt đối không nghĩ tới Lan Phi lại truyền lệnh cho mình: đại nghịch bất đạo như thế.

Trong lòng của người dân bình thường, Nam Cung Hoành vẫn là Hoàng đế, là người chủ một quốc gia!

– Không dám sao? Lan Phi hừ lạnh một tiếng, thả ra khí tức Khai Thiên Cảnh, khiến mỗi người đều từ đáy lòng hiện lên hàn ý. Nàng chỉ vào một tên binh sĩ, quát: – Ngươi là thứ nhất!

– Không… không…

Người kia sắc mặt trắng bệch, run giọng lắc đầu.

“Bốp!” Lan Phi cách không đánh ra một chưởng, cái đầu người nọ lập tức nổ tung, đi đời nhà ma.

– Ngươi… lên! Lan Phi chỉ vào tên binh sĩ thứ hai.

Có người đầu tiên chết yểu ở trước mặt, người này kính sợ Nam Cung Hoành như thế nào đi nữa so ra cũng kém uy hiếp tử vong trắng trợn này, lập tức bắt đầu cởi quần ra.

– Làm càn! Đều cút ra ngoài cho bổn vương!

Nam Cung Hoành gầm lên nói.

– Câm miệng! Lan Phi cách không tung một chưởng, lập tức Nam Cung Hoành kêu thảm một tiếng, không gian đan điền bị Lan Phi mạnh mẽ chấn nát, linh lực tiết ra sạch sẽ, từ nay về sau hắn không khác gì với người phàm.

Tên binh sĩ thứ hai đi lên trước, cởi long bào của Nam Cung Hoành ra, lột phía dưới, sau một hồi lâu, dưới ánh mắt nhìn chòng chọc của Lan Phi, hắn liền nằm úp sấp trên lưng của Nam Cung Hoành.

– A… Nam Cung Hoành phát ra tiếng kêu thảm thiết giống như lệ quỷ gào…

Chương 342: Tiên đại lục

Tối độc lòng dạ đàn bà!

Vũ Phi cùng Anh Phi quỳ gối bên chân Lan Phi, càng ra sức liếm bàn chân Lan Phi, sợ nữ nhân ác độc này ném các nàng ra, cho cả trăm nam nhân này thay phiên tiến vào thân thể các nàng.

Mà các nàng còn mơ mộng đẹp, Lan Phi thực sự sẽ dẫn các nàng tới bên cạnh Chu Hằng, từ đó giúp cho các nàng cũng đạt được thực lực vô thượng!

– Lan Phi! Tiện nhân ngươi này, bổn vương thành quỷ cũng không bỏ qua cho ngươi! Nam Cung Hoành quá phẫn nộ hôn mê đi, nhưng rất nhanh bị những đợt tấn công làm tỉnh lại.

Lan Phi cười lạnh, loại uy hiếp bất lực này ngay cả hứng thú để cho nàng phản bác cũng không có. Nàng chỉ là cầm lên ly rượu vừa uống, vừa thưởng thức Nam Cung Hoành bị mấy trăm nam nhân thay phiên hành động.

Một màn này, nàng đợi rất lâu rồi!

Làm một món đồ chơi cao cấp, nàng không có lúc nào là không mong mỏi một ngày này, một màn này! Chỉ là trước kia ngẫu nhiên xẹt qua ở trong đầu nàng một chút mà thôi, Nam Cung Hoành là thiên là địa của nàng, duy nhất nàng có thể làm chính là lấy lòng, a dua, tranh giành ngồi trên bảo tọa hoàng hậu!

Đây không phải là thù, mà là oán!

– Tiện nhân! Ngươi đừng quên, bổn vương còn có một con gái kiệt xuất, còn có Tỉnh Thiên, khi bọn hắn trở lại, Nam Cung gia còn có thể lần nữa quật khởi, mà nghịch tặc ngươi và Chu Hằng kia đều sẽ chết! Cả tộc đều chết! Nam Cung Hoành cào loạn hai tay trên mặt đất, chỗ hoa cúc nóng như bị thiêu cháy, vô cùng thống khổ.

Hắn bị hủy đan điền, linh lực hoàn toàn biến mất, lực lượng đã không khác gì với thường nhân, nhưng thể chất lại đúng thực là Ích Địa Cảnh, tính dẻo dai mạnh hơn xa người bình thường, bởi vậy cũng để cho năng lực kháng cự của hắn thập phần cường đại, đủ để dưới dạng bị hành hạ này kiên trì thời gian rất dài.

– Ha ha… Ngươi là nói Nguyệt Dung ư? Lan Phi lại cười lạnh. Nàng chính là muốn cho Nam Cung Hoành từ thân xác đến tinh thần đều toàn bộ tuyệt vọng, nàng nói: – Nguyệt Dung sớm đã là nữ nhân của Hằng thiếu. Chúng ta vẫn là mẹ con cùng ra trận hầu hạ Hằng thiếu! Hằng thiếu thường nói: Nam Cung Hoành toàn làm chuyện xấu, mà sinh ra một con gái thật đẹp!

“Phốc!” Lần thứ ba Nam Cung Hoành phun ra máu tươi, trong mắt chảy ra máu lẫn nước mắt: đả kích này với hắn quá lớn!

Nữ nhân trong hậu cung với hắn mà nói đều là đồ chơi, trên đầu bị cắm sừng cũng chỉ là vấn đề mặt mũi! Mà hắn dù sao đã là hoàng đế bù nhìn, mặt mũi sớm đánh mất từ lâu rồi, có bị cắm sừng thì sao chứ?

Nhưng Nam Cung Nguyệt Dung thì khác!

Đây là con gái hắn yêu thương nhất, gần như chứa đựng tất cả hy vọng của hắn, cũng là nguyên nhân giúp hắn chống đỡ khổ cực lúc này. Chính là chờ một ngày kia, sau khi con gái hắn thành tài cường thế trở về, quét ngang Tiêu gia, xử lý Thiên Quân Tử, giúp hắn một lần nữa leo lên lại đế vị!

Thế mà… không ngờ Nam Cung Nguyệt Dung cũng là nữ nhân của Chu Hằng! Mà lại đồng thời cùng với Lan Phi ở trên giường hầu hạ Chu Hằng!

Cuối cùng Nam Cung Hoành cảm nhận thế nào là tuyệt vọng.

– Còn Tỉnh Thiên nữa! Lan Phi không ngừng cười lạnh: – Hắn đúng là không chịu thua kém, đi vào Thượng Thiên Võ Các của Thiên Long Đế triều! Ồ! Ta đã quên mất ngươi kiến thức

nông cạn, Thượng Thiên Võ Các này chính là cường giả tuyệt thế Thần Anh Cảnh mở ra, mà hiện tại Tỉnh Thiên đã là Sơn Hà Cảnh, còn là thiên tài xếp hạng thứ hai trong Sơn Hà Cảnh!

Ánh mắt u ám của Nam Cung Hoành lại sáng lên, lửa phục thù khôi phục sức chịu đựng của hắn, mặc dù mông bị làm đi làm lại đến độ chảy ra máu, nhưng hắn vẫn hồn nhiên như không biết, chỉ cười ha hả.

Hắn cũng biết chuyện Tỉnh Thiên ưa thích Nam Cung Nguyệt Dung, một khi Tỉnh Thiên biết Nam Cung Nguyệt Dung bị Chu Hằng chiếm đoạt, khẳng định hắn sẽ nổi cơn thịnh nộ, vạn dặm đuổi giết Chu Hằng!

Sơn Hà Cảnh nha! Tỉnh Thiên lại là Sơn Hà Cảnh! Hắn nhất định có thể báo thù cho mình!

Nhìn thấy Nam Cung Hoành nổi lên lại sinh cơ, nụ cười lạnh trên mặt Lan Phi càng đậm hơn, nói tiếp: – Quên không nói cho ngươi biết, Hằng thiếu cũng từng đi vào Thượng Thiên Võ Các, ngày đầu tiên đi vào liền gặp Tỉnh Thiên, chỉ dùng một ngón tay liền ấn Tỉnh Thiên nằm dài trên mặt đất! Bởi vì, hiện tại Hằng thiếu đã là Linh Hải Cảnh, mà lại tạo thành Thần chích, nhiều lắm là một năm nhất định có thể đột phá mà vào Kết Thai Cảnh!

“Phốc!” Nam Cung Hoành phun ra búng máu tươi thứ bốn, rơi vào tuyệt vọng hoàn toàn.

Kết Thai Cảnh!

Đây cơ hồ là tồn tại cường đại nhất trên đời này, còn có ai có thể trị được Chu Hằng?

Hắn thật ra không có hoài nghi lời nói của Lan Phi, với hiểu biết của hắn về Lan Phi, dĩ nhiên có thể phán đoán ra nàng nói là thật hay là giả! Ánh mắt của hắn lại trở nên ảm đạm xuống, mất đi hết thảy hy vọng.

Một ngày một đêm sau, Nam Cung Hoành bị nổ tung mông, mất máu quá nhiều mà chết!

Võ giả mất đi linh lực, cảnh giới cao tới đâu cũng không mạnh hơn bao nhiêu so với người thường, ngược lại bởi vì khí lực cường đại nhận được tội sống còn kéo dài lâu hơn.

Lan Phi nhìn về phía Anh Phi cùng Vũ Phi, trong ánh mắt không mảy may che giấu sát khí lành lạnh.

– Lan tỷ tỷ! Van cầu tỷ đừng giết chúng ta!

– Chúng ta nguyện ý làm trâu làm ngựa cho tỷ!

Hai nàng ôm chân Lan Phi khóc lóc cầu xin, tuy rằng xưa nay các nàng không hòa thuận, nhưng vào lúc này đương nhiên phải liên thủ hợp tác rồi.

– Nếu hiện tại đổi lại là các ngươi ở vị trí của ta này, các ngươi sẽ bỏ qua cho ta sao? Lan Phi lành lạnh nói.

Anh Phi cùng Vũ Phi đều ngẩn ra, sau đó lập tức lắc đầu nói: – Có! Có! Chúng ta là tỷ muội tốt mà! Các nàng hỗn loạn nói xong, ngay cả các nàng tự mình đều không tin, mà chỉ vì cầu sống.

– Hừ! Lan Phi vung tay phải lên, “bốp bốp”, Anh Phi, Vũ Phi đồng thời lăn trên mặt đất, tuy rằng trên thân không có thương tích, nhưng sinh cơ đã hoàn toàn đứt tuyệt.

Phát tiết ra nỗi oán hận, nàng lộ ra nụ cười thỏa mãn, thân hình bắn vọt lên, chạy trở về hướng Thiên Hàng Thành.

Thực lực, chỉ có thực lực mới là quyền thế mạnh nhất!

Lan Phi hiểu thật sâu sắc điểm ấy, trong lòng nàng nóng cháy, âm thầm quyết định nhất định phải ra sức hầu hạ Chu Hằng, tu

luyện nhiều với hắn một chút Thiên Dương Địa Âm Công, tăng lên tu vi của mình, mới có thể hưởng thụ ánh mắt kính sợ của mọi người nhìn về phía mình!

…

Lan Phi ra ngoài, vốn Chu Hằng hoàn toàn không để ở trong lòng, hắn đang nói chuyện trải qua mấy năm nay với Chu Định Hải, nghe nói tới mấy lần sinh tử khiến Chu Định Hải sợ hãi không thôi.

Năm ngày sau, mọi người lên đường.

Đáng tiếc Không Hạm kia bị hủy ở Thiên Môn Quan, mà Chu Hằng cũng không có pháp khí phi hành nào khác, đành phải mướn mấy chiếc xe ngựa xuất phát đi về hướng Lãng Nguyệt Quốc.

Cửu Huyền Thí Luyện Tháp tuy rằng có thể chứa người, nhưng với Chu Hằng hắn luôn xem trong đó là chỗ riêng tư, nếu để Lâm Kiếm Trần, An Nhược Trần đi vào hắn cảm thấy không ổn, bởi vậy hắn quyết định thà rằng chậm một chút.

Sau khi đi vào Lãng Nguyệt Quốc, Chu Hằng liền thay đổi một đoàn xe khác, thay phần lớn yêu thú cao cấp hơn, tốc độ tăng nhiều. Hai tháng sau, cuối cùng bọn họ cũng về tới Lan Lăng Thành.

Nghĩ đến sắp đoàn tụ cùng người vợ xa cách từ lâu, Chu Định Hải có vẻ vô cùng luống cuống, thường thường sửa sang quần áo một chút, dường như sợ mình xấu đi.

Chu Hằng cười ha hả, trước cho mọi người đợi ở khách điếm, sau đó dẫn phụ thân đi tới Triệu gia.

Lan Lăng Thành không có nhận tàn phá của thiên tai bao nhiêu, chỉ là bị hủy một phần trăm toà nhà, nhưng toàn bộ Lãng Nguyệt Quốc lại là tiếng kêu than vang dậy khắp nơi, không biết đã chết bao nhiêu người, trên đường phố nơi nơi có thể nhìn thấy cảnh bán thiếu nữ bán trẻ con; các nạn dân xanh xao vàng vọt, thường thường chỉ vì tranh giành một cái bánh bao mà phát sinh án mạng.

Mạng người còn rẻ hơn so với cây cỏ!

Chu Hằng không có quá nhiều tâm tình đồng cảm, nhiều nạn dân như vậy cho dù hắn muốn ra tay trợ giúp cũng không có năng lực lớn như vậy.

Hai người nhanh chóng đi tới Triệu gia.

– Hằng thiếu!

Nhìn thấy Chu Hằng trở về, đặc biệt nhìn thấy Thần chích không thể che giấu trên đỉnh đầu hắn, khiến tất cả người Triệu gia đều lớn tiếng hoan hô như sấm động! Điều này có nghĩa Triệu gia sẽ xuất ra liên tiếp hai vị lão tổ Kết Thai Cảnh, nhảy vọt trở thành thế lực mạnh nhất ở Lãng Nguyệt Quốc!

Chu Hằng tùy ý chào hỏi, bởi vì Triệu Đoạt Thiên đang bế quan tấn công Kết Thai Cảnh, đã đến thời điểm khẩn yếu nhất, không thành công tuyệt đối không ra, dĩ nhiên không người nào dám ngăn chặn Chu Định Hải, hai cha con đi tới nội viện liền nhìn thấy Triệu Khả Hân đang tưới hoa.

"Xoảng xoảng", bình nước trong tay Triệu Khả Hân rơi xuống đất, nàng không thể tin nhìn Chu Định Hải, hai hàng lệ nóng tuôn rơi.

– Khả Hân!

Chu Định Hải vọt tới, hai người nhất thời ôm chặt nhau.

Chu Hằng không có đi vào, ngược lại đóng cửa viện lại, nhẹ nhàng thở phào: Giờ khắc này hắn chính là người dư thừa.

Hắn tọa trấn Triệu gia, với cảnh giới tu vi của hắn lúc này, ai dám không tôn kính tuyệt đối phát ra từ nội tâm, liền nhao nhao báo cho hắn biết chuyện xảy ra mấy ngày nay.

Thiên tai, nhân họa, không có chuyện nào là tốt!

Thiên tai liên tiếp cộng thêm sóng chấn động của đại lục trên trời rơi xuống, toàn bộ văn minh đều sắp sụp đổ. Cũng vì môi trường biến hóa lớn, vô số yêu thú lao ra núi rừng đi vào khu cư ngụ của loài người, tạo thành phá hủy cực lớn.

Mà nghiêm trọng hơn thật ra chính là nhân họa: lớp cường đạo hoành hành; lớp rất nhiều thành thị dứt khoát tự lập, tuyên bố thoát ly khỏi thống trị của Lãng Nguyệt Quốc. Mà hiện tại từ trên xuống dưới loạn lạc lung tung, hoàn toàn không có ai ra tay trấn áp những phản quân này.

Theo càng ngày càng nhiều thành thị tuyên bố độc lập, toàn bộ Lãng Nguyệt Quốc thực ra chỉ còn danh nghĩa, thực tế đã mất, giống cảnh thiên hạ đại loạn như mấy vạn năm trước Vạn Cổ Đại Đế ngã xuống hoặc là sau khi rời đi!

Còn có một tin tức lớn hơn, là về đại lục trên trời rơi xuống kia!

Có người đi vào mảnh đại lục đó, ở trong đó tìm được một khối linh thạch, liền hấp thu luyện hóa đúng là làm cho người nọ bị bành trướng nổ tung!

Người nọ… chính là Linh Hải Cảnh!

Tin tức truyền ra, thiên hạ đều khiếp sợ, mọi người đều suy đoán đây là một mảnh vỡ đại lục của Tiên giới!

Suy đoán này vẫn là tương đối đáng tin!

Bởi vì, nếu khối đại lục này là vẫn thạch của những tinh cầu khác sau khi bùng nổ bay tới, như vậy khẳng định không phải là xé hư không rơi xuống, mà là chân chính từ trên trời rơi xuống! Vẫn thạch to lớn như vậy, dưới va chạm như thế, chỉ sợ hiện tại Huyền Càn Tinh đã hoàn toàn biến mất rồi!

Mảnh vỡ đại lục Tiên giới!

Kế thừa của Hóa Thần Cảnh đã khiến cho thiên hạ nổi phong ba, thì mảnh vỡ đại lục Tiên giới như vậy sẽ còn chấn động như thế nào nữa chứ?

Hai đại Đế triều dị tộc sớm đã bỏ đi ý niệm tiếp tục xuất binh tấn công Thiên Long Đế triều. Cũng giống như Thiên Long Đế triều, trong hai đại Đế triều dị tộc cũng đầy dẫy thiên tai nhân họa, nội loạn không ngừng, đâu còn có binh lực xuất chinh?

Mà võ giả bậc cao thì toàn bộ dồn lực chú ý vào mảnh vỡ đại lục Tiên giới, nhao nhao tiến vào trong đó sưu tìm. Nếu như có thể tìm được kế thừa của Tiên giới, thì còn lợi hại hơn không

chỉ gấp 100 lần, 1000 lần kế thừa của Hóa Thần Cảnh!

Nói tóm lại, thế giới này trở nên càng ngày càng hỗn loạn, càng điên cuồng!

Chu Hằng không có nhiều lo lắng, nếu cha mẹ đều mạnh khỏe, hơn nữa cũng được Triệu gia chấp nhận, hắn không có buồn phiền ở nhà nữa, có thể đi tới mảnh vỡ đại lục Tiên giới thăm dò.

Hắn có hắc kiếm, đây chính là khí cụ chỉ dẫn bảo vật thiên nhiên, bất kỳ bảo vật Tiên giới gì đều không thoát được hắn tìm ra!?

Chu Hằng cũng không có lập tức lên đường, mà trước chuẩn bị bố trí một chút…

Chương 343: Sơn cốc

Chu Hằng đi gặp Lục Thần Phù cùng Nguyễn Giai Oánh, hai nàng này cùng kết hợp mở rộng thương hiệu, trong khoảng thời gian này không biết đã tích lũy bao nhiêu tài phú, nhưng theo thiên tai không ngừng, lúc này lại thảm họa chiến tranh liên tục, thương hiệu của các nàng cũng bị đả kích thua lỗ gần như sắp phá sản.

Chi nhánh ở các nơi sớm đã mất đi liên hệ, cũng không biết là bị người thôn tính hay là tự nổi lên độc lập.

Mặc kệ như thế nào, dù sao văn minh thế giới này gần như hỏng mất, trừ vũ khí ra, bất kỳ sinh ý gì đều khó mà kiên trì, không có đội hộ vệ cường đại, hàng hóa vừa ra cửa liền gặp phải cướp bóc.

Chu Hằng bảo Lục Thần Phù đóng cửa ngưng bán, đồng thời đưa nàng và người nhà vào Triệu gia. Nếu là người giúp mình làm việc, hắn sẽ phụ trách an toàn cho đối phương. Về phần Nguyễn Giai Oánh thì lại nói lời dịu dàng tạm biệt hắn, nói là Thiên Bảo Các sẽ có sắp xếp, cũng dặn dò hắn sau khi tới Thiên Long Đế triều, thuận tiện ghé thăm một chút tổng bộ Thiên Bảo Các ở đế đô, có một vị đại nhân vật muốn gặp hắn.

Xem ở phần Nguyễn Giai Oánh liên tiếp giúp đỡ mình, Chu

Hằng đáp ứng, nhưng về phần thời gian cụ thể hắn cũng không có định trước.

Thời gian rất gấp, sau khi xử lý xong mọi việc vặt vãnh, hắn lại muốn một lần nữa ra đi, đi tới mảnh vỡ đại lục Tiên giới.

Chuyện lần này dẫn phát chấn động lớn nhất từ trước tới nay, vượt qua xa Cửu Dương Sinh Thảo hoặc là kế thừa của Tam Dương Thiên Tôn!

Mảnh vỡ đại lục Tiên giới!

Nếu như tìm được một kiện tiên vật ở trên đó, nói không chừng liền có thể thành tiên!

Tiên, không già không chết, không hủy không diệt, đây không phải là ước mơ tha thiết của mỗi người sao?

Chẳng lẽ đây là tiên duyên mà những cường giả thượng cổ kia gian nan theo đuổi, hiện giờ rốt cục sắp hiện ra hậu thế?

Vậy, có phải hay không cũng biểu thị tất cả cường giả thượng cổ dùng Thời Gian Nguyên Dịch phong ấn cũng sẽ toàn bộ xuất thế, làm cho thế giới này vốn đã vô cùng hỗn loạn trở nên càng thêm hỗn loạn?

Chu Hằng lập tức lắc lắc đầu, hắn cũng không phải đại anh hùng ôm lòng cưu mang thiên hạ, không quản được chuyện vĩ đại an nguy của thiên hạ như vậy, chỉ cần lo tốt chuyện của mình là đủ rồi.

Hắn còn chưa xuất phát, lại trước gặp một chuyện vui, đó chính là Ứng Mộng Phạm thành công đột phá Linh Hải Cảnh!

Vưu vật tuyệt sắc này thực ra hẳn là đã đột phá Linh Hải Cảnh sớm hơn so với Hàn Vũ Liên, chỉ là gặp phải sự kiện Ứng Thừa Ân kia, tự che đậy linh trí biến thành đứa nhỏ bốn năm tuổi, nên bị dừng lại ở cảnh giới này ước chừng mười mấy năm!

Nếu không, với thiên phú võ đạo của thân thể Huyền Âm, trước Linh Hải Cảnh khẳng định là không hề gặp phải mảy may chướng ngại, nếu không như thế thân đỉnh lô của các nàng không phải sẽ làm người ta thất vọng sao!?.

Ứng Mộng Phạm đi theo bên cạnh Chu Hằng được rất nhiều bảo vật, dùng thời gian chừng nửa năm đột phá Linh Hải Cảnh thực ra cũng là chuyện bình thường.

Chu Hằng tất nhiên là mừng rỡ, tưởng thưởng cho nàng một phen thật to, cái này tự nhiên là tràn đầy kiều diễm, chuyện tình phong lưu trong đó không đủ để người ngoài diễn tả.. làm cho Ứng Mộng Phạm vô cùng tươi đẹp, thoải mái đến rực sáng động lòng người.

Ở lại Triệu gia ba ngày, sau đó Chu Hằng lên đường đi tới Tiên đại lục.

Đi theo có Lâm Phức Hương, Cổ Tư, An Ngọc Mị, Nam Cung Nguyệt Dung, Mai Di Hương, Tiêu Họa Thủy, Ứng Mộng Phạm, Hàn Vũ Liên, Phong Liên Tình cùng với Nữ Vương đại nhân Hoặc Thiên. Cha mẹ, An Nhược Trần, Lâm Kiếm Trần mọi người đợi ở Triệu gia sẽ rất an toàn. Triệu Đoạt Thiên sắp đột phá Kết Thai Cảnh, mà với thiên phú dị bẩm của người này, vừa vào Kết Thai Cảnh liền tuyệt đối có thể quét ngang địch thủ cùng cấp.

Thực ra hắn cũng không muốn mang theo Mai Di Hương cùng Phong Liên Tình: chỉ là một người rõ ràng nhà ở ngay tại Lãng Nguyệt Quốc lại không chịu về, còn muốn cùng hắn luyện Thiên Dương Địa Âm Công; còn người kia thì xem hắn như là phiếu cơm trường kỳ, càng không chịu rời đi.

Đi theo thì đi theo, hắn là một đại nam nhân sợ gì chứ!

Trừ Hoặc Thiên, các nàng đều vào bên trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, Chu Hằng thì ôm lấy thiên nữ tuyệt thế không tình không nguyện kia. Mở ra Sí Thiên Phi Dực bay đi về hướng Tiên đại lục.

Đoạn đường ngắn tự nhiên là Tấn Vân Lưu Quang Bộ mạnh nhất, thế gian vô song! Nhưng nếu đi cự ly xa, vậy thì dùng Sí Thiên Phi Dực càng tốt hơn. Dù sao thứ này chỉ cần có linh thạch cung cấp cuồn cuộn không ngừng, là có thể luôn luôn bảo trì tốc độ cao phi hành.

Chu Hằng vừa bay đi, vừa thưởng thức mỹ nữ tuyệt sắc trong lòng. Nữ Vương đại nhân này mềm mại đáng yêu vô hạn, cho dù nằm ở trong lòng của hắn đều có thể bày ra tư thái xinh đẹp đến mức tận cùng, trong cao quý lộ ra tia biếng nhác, làm cho trái tim hắn dường như sắp tan chảy.

– Còn nhìn Bổn cung như vậy, Bổn cung sẽ móc mắt của ngươi ra! Hoặc Thiên hung tợn nói.

Chu Hằng cười, cúi đầu hôn lướt qua trên đôi môi như cánh hoa đào của nàng một chút, mềm mại, hương thơm còn mỹ vị hơn so với rượu ngon tuyệt thế. Hắn nếm lướt qua, cũng không có thưởng thức tinh tế, vì lo ngại nếu hắn hôn lâu một chút sẽ làm chuyện không khống chế được chính mình.

Hoặc Thiên cả kinh, sau đó giận dữ, quở mắng: – Ngươi con rệp này dám hôn Bổn cung?

Chu Hằng nhìn chằm chằm vào cái miệng nhỏ nhắn đỏ tươi mê người của nàng, nói: – Từ giờ trở đi, mỗi lần nàng khiêu khích ta, ta sẽ hôn nàng một cái! Nếu nàng khiêu khích nhiều lần, ta chỉ có thể nghĩ rằng nàng yêu ta yêu đến nổi điên!

Hoặc Thiên tức giận đến cả người phát run, nhưng nàng có thể khuất phục người khắp thiên hạ, duy chỉ có Chu Hằng là ngoại lệ. Nàng cũng chỉ có nước oán hận quay đầu không nhìn hắn, miễn cho bị tên khốn nạn này lại chiếm tiện nghi.

Chu Hằng cũng không có làm tiếp hành động quá mức, Hoặc Thiên khác với những nữ nhân kia, nàng rất kiêu ngạo, kiêu ngạo đến cho rằng trên đời không có một nam nhân nào xứng với nàng! Cũng kiêu ngạo mà cho rằng mọi người đối tốt với nàng chính là chuyện đương nhiên.

Bởi vậy, dùng phương thức bình thường theo đuổi nàng chỉ là uổng công vô ích, trước hết phải phá vỡ kiêu ngạo của nàng!

Một đường trêu đùa Hoặc Thiên, chọc cho vị Nữ Vương đại nhân này không ngừng phẫn nộ, cuộc sống này cũng không có vẻ phiền muộn… Cứ thế mười mấy ngày sau, Chu Hằng với Hoặc Thiên liền đi tới phía trước Tiên đại lục ngoài trăm dặm.

Chu Hằng trước đã từng đi vòng quanh chừng một phần ba khu vực đại lục trên trời rơi xuống này, đại khái có thể tính toán ra được, khối đại lục này gần như lớn tương đương với Lãng Nguyệt Quốc, cho dù có chênh lệch cũng không bao nhiêu.

Nhưng khối đại lục này cũng không phải nằm bằng phẳng, mà là một đầu cao một đầu thấp, độ nghiêng cũng không lớn lắm.

Cách thật xa, Chu Hằng đã có thể cảm ứng được khí tức hồng hoang của khối đại lục này phát ra, khí tức cổ xưa này đều khác biệt với bất kỳ một di tích nào của Huyền Càn đại lục.

Chu Hằng bắn vọt thân hình lên, tay ôm Hoặc Thiên bước lên khối Tiên đại lục.

Một luồng linh khí dồi dào lập tức ập tới, ít nhất phải nồng đậm gấp trăm lần so với ở bên ngoài!

Đây là linh khí của Tiên giới ư?

Chu Hằng cảm ứng một chút, cường độ linh khí này gần như đạt tới cấp bậc ngọn núi chính trong Đông Linh Sơn, hơn nữa đây là quá tràn đầy tản ra ngoài, nếu cũng có thể tụ lại linh khí giống như Đông Linh Sơn, thì cường độ linh khí dĩ nhiên còn cao hơn nữa.

Nhưng khiến Chu Hằng kinh ngạc là, không ngờ hắc kiếm trong đan điền không có phản ứng chút nào!

Chẳng lẽ nơi này không có một kiện bảo vật nào?

Chu Hằng nhướng mày, đúng lúc này, Hoặc Thiên vẻ mặt lạnh lùng nói: – Đi vào trong đó! Nàng chỉ tới một phương hướng nói. Chu Hằng không khỏi kỳ quái, hỏi: – Nàng có biết chỗ này sao?

– Không biết! Nhưng Bổn cung muốn đi tới đó, dường như có khí tức gì đó rất quen thuộc, nhưng lại làm cho Bổn cung cảm giác rất đáng ghét! Trên mặt Hoặc Thiên lộ ra biểu tình phức tạp.

Chu Hằng vừa động trong lòng. Hoặc Thiên khẳng định có lai lịch lớn, có quan hệ mật thiết không thể tách rời với Tiên giới, cảm ứng của nàng tuyệt đối sẽ không sai!

– Đi!

Chu Hằng vươn tay nắm lên Hoặc Thiên, thân hình nhẹ bay nhanh về hướng Hoặc Thiên chỉ.

Dù sao hắn cũng không có mục tiêu, cứ đi tới dựa theo cảm giác của Hoặc Thiên là được.

Khối Tiên đại lục này thật hoang vắng, cằn cỗi, không có một ngọn cỏ, hơn nữa khắp nơi là hang hố lỗ chỗ, dường như gặp phải vô số vẫn thạch va chạm. May mắn đại lục này là rơi xuống chính diện, nếu như rơi ngược lại, muốn thăm dò sẽ phiền toái hơn nhiều.

Chu Hằng không biết trước đây cao thủ Linh Hải Cảnh kia là làm sao tìm được linh thạch có ẩn chứa tiên khí, dù sao hắn một đường đi qua toàn là cảnh hoang vu, không nhìn ra mảy may dấu vết nơi này đã từng có người ở.

Năm ngày sau, hai người đi tới một sơn cốc.

Ngoài ý liệu là sơn cốc này lại một màu xanh biếc, tỏa sáng sinh cơ bừng bừng.

Bên ngoài sơn cốc, đã tụ tập rất nhiều người, có nhân loại cũng có dị tộc, khí tức mạnh mẽ, khẳng định không thiếu cường giả Kết Thai Cảnh, thậm chí Thần Anh Cảnh, nhưng mỗi người đều chỉ là rướn cổ chờ ở ngoài cốc, cũng không có ai tiến vào trong đó.

Có cấm chế bảo hộ!

Chu Hằng đảo mắt nhìn lướt qua, không ngờ thấy được một người quen: Nguyên Thạch Hưởng.

Hắn mang theo Hoặc Thiên đi tới, lúc này thiên nữ tuyệt thế đã lấy ra một cái mũ đội, che giấu dung nhan tuyệt thế, miễn cho dẫn tới phiền toái không cần thiết.

– Tiền bối! Chu Hằng cung tay chào Nguyên Thạch Hưởng.

– Là ngươi à! Nguyên Thạch Hưởng cười cười, còn gật gật đầu với Chu Hằng, thái độ rất ôn hòa.

– Tiền bối! Đây là địa phương nào? Chu Hằng nhìn vào hướng sơn cốc, miệng hỏi.

Nguyên Thạch Hưởng lại lắc lắc đầu, nói:

– Lão phu cũng là mấy ngày hôm trước mới đến đây, nhìn thấy dị tượng ở sơn cốc này liền chạy tới, nhưng bốn phía sơn cốc có trận pháp bảo hộ, ai cũng không vào được! Ngươi xem…

Lão chỉ vào sơn cốc, thông qua cốc khẩu có thể nhìn thấy bên trong có một tòa trang viên, tuy rằng đã bị chém thành hai mảnh, nhưng vẫn như cũ có thể thấy được lối kiến trúc hoa mỹ của nó, lót gạch đá trơn bóng giống như bạch ngọc.

Trách không được nhiều người vây quanh như vậy, rõ ràng có trận pháp ngăn cản không vào được lại còn không chịu rời đi, toàn bộ là bởi vì kiến trúc ở bên trong!

Đó nhất định là chỗ cư ngụ của tiên nhân!

Nếu là chỗ cư ngụ của tiên nhân, bên trong sẽ thiếu tiên vật sao? Còn nữa, trong sơn cốc có cỏ xanh xanh biếc, vạn nhất có tiên thảo các loại gì đó, ăn vào một cây liền có thể đạp đất thành tiên thì sao?!

Một đám cao thủ vây quanh sơn cốc, đều đang nghiên cứu cách phá giải. Mê hoặc này thật sự quá lớn! Lớn đến mức rõ ràng Chu Hằng xuất hiện, là người có được truyền thừa của "Tam Dương Thiên Tôn" này, bọn họ cũng không thèm liếc mắt nhìn nhiều!

Chu Hằng rơi vào trầm tư, nếu đây là Tiên đại lục, như thế nào lại rơi xuống thế gian?

Xem theo kiến trúc trong sơn cốc kia, rõ ràng là bị một luồng kình khí kinh khủng rạch một cái thành hai nửa, như vậy cũng có thể suy đoán Tiên giới đã xảy ra đại chiến, thậm chí đánh cho mảnh đại lục này văng ra khỏi Tiên giới, rơi xuống Phàm giới.

Địa phương có người sẽ có chiến tranh, Tiên giới cũng không ngoại lệ!

Chu Hằng quay đầu hỏi Hoặc Thiên: – Cảm giác dẫn dắt nàng, là nơi này hay sao?

– Không phải! Hoặc Thiên lắc lắc đầu, sau đó lập tức trừng mắt nhìn hắn một cái: – Hãy giữ khoảng cách, không cho phép gần gũi với Bổn cung như vậy!

Sức mạnh kiêu ngạo kiều diễm lại tới nữa rồi!

…

– Chúng ta phỏng đoán chắc không sai, trận pháp này đang tự mình tan rã!

– Trước kia nhất định khối đại lục này là ở một cái không gian kỳ diệu, ngay cả thời gian đều ngưng chạy, hiện tại xuất hiện ở nhân gian, hết thảy đều đang nhanh chóng hư hỏng!

– Hừ! Vậy cứ xem thủ đoạn của mỗi người đi!

Mấy ngày sau, cả đám người trở nên hưng phấn, nhao nhao kêu to.

– – – – – oOo- – – – –

Chương 344: Kiếm khí dư lưu

Cũng khó trách mọi người hưng phấn, chỉ nghĩ tới trong sơn cốc có khả năng có tiên vật, ai còn có thể bình tĩnh được?

Các nhân vật cấp lão tổ đều kiên nhẫn chờ đợi. Có thể tu luyện tới cảnh giới của bọn họ này, tự nhiên đều có tính nhẫn nại cực tốt. Chỉ là tiên vật quá mức mê hoặc làm cho người động tâm, trên mặt của mỗi người đều có thể mơ hồ nhìn thấy ý niệm khao khát.

Ngược lại Chu Hằng bình tĩnh hơn nhiều, trên người hắn đã có hai kiện tiên vật: Hắc kiếm cùng Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, trước kia còn có một khối Huyền Thiên Linh Tinh… đã gặp nhiều tiên vật cho nên hắn cũng trầm tĩnh hơn mọi người.

Cả đám phân ranh giới rõ ràng, cho dù là giữa Nhân tộc và Nhân tộc, giữa Dạ Ma tộc với Dạ Ma tộc, giữa Thiên Yêu tộc với Thiên Yêu tộc trong đó đều vẫn duy trì khoảng cách tương đối.

Ở thời điểm khẩn yếu quan đầu này, mỗi người đều sợ người khác hạ độc thủ với mình, để cho mình mất đi cơ hội tìm kiếm tiên vật!

Chu Hằng đứng sóng vai với Hoặc Thiên, đứng lâu liền từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp lấy ra ghế dựa, cùng nhau ngồi xuống, trông dường như không phải tới tìm bảo, mà là đến làm khán giả, dẫn tới không ít người lộ ra sát khí lành lạnh với hắn.

Trên thân tiểu tử này đúng là có kế thừa của Tam Dương Thiên Tôn! Không nói gì khác, nghe nói pho bảo tháp kia thậm chí có thể chống đỡ công kích của cấp bậc Thần Anh Cảnh, ai có thể không đỏ mắt?

Dù sao cấm chế sơn cốc còn chưa mở ra, không phải lúc nên động thủ mà thôi!?

Cũng có thể vẻ mặt cử chỉ của Chu Hằng càng ung dung, ngược lại một đám người lòng càng có kiêng kỵ không dám ra tay, cho rằng tất nhiên Chu Hằng đang thả mồi, chờ bọn họ mắc câu!

Nói ra thật buồn cười, một đám đông lão tổ Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh không ngờ lại kiêng kỵ một gã tiểu bối vừa mới hình thành Thần chích! Có thể là do có ví dụ Tẩm Huyết Thiên Quân, Ưng Sơn Mục Chi trước sau chết ở trong tay Chu Hằng, còn có ai dám ôm lòng khinh thị đối với Chu Hằng?

Bọn họ đều lo lắng Chu Hằng sẽ tế ra di bảo của Tam Dương Thiên Tôn đánh mình bị thương nặng: Ngược lại là cốc mò cò xơi, mà còn bởi vậy mất đi cơ hội tranh đoạt tiên vật. Vì thế đỏ mắt thì đỏ mắt, nhưng không có ai ra tay.

Cũng may mà bọn họ không có ra tay, nếu không năng lực của Hoặc Thiên cũng không phải là ăn chay, tới một người nằm úp sấp một người, tới hai người nằm úp sấp một đôi!

– Chu Hằng! Vì sao còn chưa xuất phát? Hoặc Thiên không chịu nổi chờ đợi như vậy, từ xưa tới giờ chỉ có phần người khác chờ nàng.

– Đừng nóng vội, đợi giải quyết xong chuyện nơi đây, sau đó tiếp tục làm chuyện của nàng! Chu Hằng trấn an nàng. Thiên nữ tuyệt thế này chính là con bài chưa lật lớn nhất của hắn, cũng là nội tình giúp hắn có gan đi lại tự nhiên trong đám Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh này.

Nếu không những lão gia hỏa này thật sự điên lên phát động công kích, thì hắn chỉ có phần chật vật chạy trốn.

Hoặc Thiên tuy rằng bất mãn, cũng không có người nào mang theo nàng đi, năng lực hành động của nàng không khác mảy may với người bình thường, vậy thì đi đến năm nào tháng nào mới tới? Để cho người khác mang theo nàng đi ư? Trừ Chu Hằng ra, người nào đến gần nàng trong vòng một trượng đều chỉ có phủ phục sát đất!

Vì thế chỉ đành ở lại với Chu Hằng cùng nhau chờ đợi.

Mà Nữ Vương đại nhân tâm tình khó chịu, tự nhiên luôn luôn dùng đôi mắt xinh đẹp trừng trừng Chu Hằng, dường như muốn dùng ánh mắt làm cho hắn cảm thấy áy náy.

Chính là dưới tình huống như vậy, ba ngày lặng lẽ trôi qua.

– Cấm… cấm chế giải rồi!

Không biết là ai trước kinh hô một tiếng, tiếp đó đám người lập tức sôi trào lên, còn may mà bọn họ đều là cấp bậc nửa bước tiên nhân, cũng từng người đều vô cùng cấp bách vọt vào sơn cốc. Một phần lớn người vọt thẳng tới trang viên trong cốc kia, một số ít người thì chạy về hướng cây cỏ xanh tươi trong đó, hiển nhiên là muốn nhìn thử xem có tiên thảo hay không.

– Tiểu hữu, mời! Nguyên Thạch Hưởng khẽ cười nói. Trước đây lão chỉ vì Chu Hằng là hậu nhân của Vạn Cổ Đại Đế mới tỏ ra lòng quan tâm, nhưng sau khi Chu Hằng liên tục chém chết hai cường giả tuyệt thế… Cuối cùng chiếm được lòng khâm phục của lão phát ra từ đáy lòng.

Chu Hằng đối vị lão nhân này cũng có rất nhiều kính ý, lúc này trước thi lễ một cái, mới nói: – Mời tiền bối đi trước!

Hắn cung kính đứng, lấy lễ vãn bối nhường Nguyên Thạch Hưởng đi trước.

Nguyên Thạch Hưởng thấy thế càng thêm vừa lòng, đối với hậu nhân của Vạn Cổ Đại Đế này càng thêm coi trọng, lúc này mới bước đi vào sơn cốc.

– Dối trá! Hoặc Thiên khinh thường nói.

Chu Hằng thở dài, nói: – Nàng một ngày không chống đối với ta, trong lòng sẽ không thoải mái hay sao?

– Rất đúng! Hoặc Thiên cắn cắn răng nói. Nhìn Chu Hằng thế nào đều cảm thấy mặt mũi đáng ghét, thậm chí làm cho nàng ở trong mộng đều muốn lấy kéo đâm người!

– Thật đúng là có lòng tốt không được báo, ta tốt xấu gì đã cứu nàng rất nhiều lần!

– Bổn cung cũng không có cầu ngươi! Hơn nữa, mỗi lần tay chân ngươi đều không sạch sẽ, luôn chiếm tiện nghi Bổn cung!

– Này, này, này… Nàng không được vu hãm người tốt nha! Ta chính là chính nhân quân tử!

– Lời này chính ngươi cũng không tin phải không?

Trong lúc hai người đấu võ mồm, cũng chậm bước đi vào sơn cốc. Bọn họ đi vào sau cùng, chỉ thấy mấy người phía trước chạy đi tìm tiên thảo đã từng người chạy trở lại, trên mặt lộ vẻ thất vọng khó giấu.

Tuy rằng không loại trừ khả năng bọn họ cố ý giả tạo, nhưng quả thật Chu Hằng không phát hiện có ai hái được thứ gì.

Cả một mảnh cỏ xanh tươi kia không ngờ khi bọn họ đi tới nơi trong nháy mắt đều biến thành cỏ khô!

Thực ra, những cỏ xanh này hẳn là đã sớm chết khô, chỉ là ở dưới cấm chế thêm vào nên luôn luôn duy trì trạng thái trước kia, nhưng theo cấm chế vừa tan rã, những cỏ xanh này cũng trong nháy mắt bụi về bụi, đất về đất.

Hay là đi vào trang viên kia xem một chút đi!

Chu Hằng với Hoặc Thiên vẫn là hai người đi vào cuối cùng, cửa chính bị kình khí bén nhọn rạch một cái làm hai, lộ ra dấu vết của chất kim loại. Chu Hằng thò tay thử chạm vào, nhưng còn chưa có đụng tới chỗ đứt kia, chỉ thấy hiện lên một luồng huyết quang, hắn vội rút tay trở về.

Trên tay phải của hắn đã có một vết máu, sâu tới thấy xương, hiện ra một chút óng ánh màu vàng.

– Thật lợi hại! Chu Hằng ánh mắt căng thẳng, cửa chính này từng bị một đạo kình khí chia thành hai mảnh, nhưng cũng không biết trôi qua bao nhiêu năm, chỗ mặt cắt này lại còn cất giữ dư uy của kình khí kia!

Chu Hằng dầu gì cũng là chuẩn Kết Thai Cảnh, nhưng ngón tay vốn còn chưa có đụng tới trên cửa, ít nhất còn cách một xích đã lọt vào kình khí cắt xé, thiếu chút nữa bị cắt rời xuống một bàn tay!

Người năm đó công phá trang viên này, thực lực cũng quá mức cường đại đi!

“Bộp, bộp, bộp…”, từng giọt máu tươi rơi xuống, thân thể Chu Hằng đột nhiên run lên, trong đầu xẹt qua một bức hình ảnh, ở trong một thế giới xa lạ, một luồng kiếm khí xẹt qua như tia chớp, mạnh mẽ cắt một đại lục thành hai khối, dư kình bắn ra bốn phía, nơi nó đi qua sinh linh đều bị hủy diệt!

Hắn chợt mở ra hai mắt, trang viên này vốn cũng không phải bị cố ý đánh diệt, mà chỉ là bị một luồng dư lực của kiếm khí lan đến!

Không! Thậm chí kiếm khí chém tới kia cũng chỉ là dư ba mà thôi!

Thật đáng sợ!

Chu Hằng lộ vẻ sợ hãi: hắn bị dọa cho sợ hãi vì phát hiện tay hắn máu chảy không ngừng, bất kể hắn vận chuyển linh lực như thế nào, vết thương này cũng không cách nào khép lại!

Hắn làm cho tay biến thành kim loại, nhưng bộ vị miệng vết thương lại hoàn toàn không nghe sai khiến, máu tươi tuôn ra như vẫn còn là tấm thân máu thịt! Hắn tiếp tục thi triển huyết mạch thanh long biến bàn tay thành một khối băng, nhưng vẫn vô dụng, bộ phận miệng vết thương vẫn chảy máu như cũ.

Chẳng lẽ hắn phải chảy khô cạn máu trên thân?

Lực sát thương của kiếm khí này không khỏi quá đáng sợ đi! Chỉ là một chút dư ba, lại đã cách không biết bao nhiêu năm không ngờ còn có uy lực cường đại như thế!

Không thể cầm máu, không thể chữa trị, chỉ có thể chảy máu tới chết ư?

“Ông!” Hắc kiếm trong đan điền khẽ chấn động, Chu Hằng vừa động trong lòng, đang định tế ra hắc kiếm, lại thấy Hoặc

Thiên nắm tay hắn giơ lên vào sát môi của nàng.

Chu Hằng vốn đang định ngăn cản, uy lực kiếm khí này quá đáng sợ, cho dù chỉ là một tia một lũ lưu lại trong vết thương của hắn, lực sát thương bắn ngược ra ngoài này cũng đủ để tướt gương mặt xinh đẹp của Hoặc Thiên thành tổ ong vò vẽ.

Nhưng Hoặc Thiên lại trừng mắt nhìn hắn một cái, nói: – Đừng nhúc nhích!

Chu Hằng biết nàng có liên hệ nói không rõ với Tiên giới, hắn nhất thời ngẩn ra quên cả động tác thu tay về. Bàn tay hắn được Hoặc Thiên hôn một cái, lập tức trong lòng hắn rung động, khoảnh khắc cảm giác kia nói không nên lời là như thế nào, chỉ cảm thấy cả người dường như rơi vào trong hũ mật, ngọt ngào muốn chết.

Tuy rằng trước đó hắn đã từng hôn môi Hoặc Thiên, nhưng đó là cưỡng hôn, đâu có ngọt ngào như mỹ nhân chủ động làm?

Hoặc Thiên dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm tay hắn một cái, rồi lập tức liền buông ra. Sau đó “phì phì phì”, sắc mặt khó coi ở một bên không ngừng nôn ra một hồi: – Thúi chết! Thúi chết!

Chu Hằng lật bàn tay nhìn lại, chỉ thấy miệng vết thương đã biến mất!

Nước bọt của thiên nữ tuyệt thế này còn có hiệu quả trị liệu ư?

Chu Hằng cười hà hà, nói: – Thúi mà nàng còn ăn!

– Hừ! Bổn cung cũng cứu ngươi một lần, chúng ta về sau hòa nhau! Hoặc Thiên hữu khí vô lực nói, dường như bị đả kích rất lớn.

Trên người nàng đến tột cùng cất giấu bao nhiêu bí mật?

Chu Hằng ngẫm nghĩ một lúc rồi tế ra hắc kiếm, thọc kiếm thăm dò chỗ mép cửa đứt.

Khi nũi kiếm chạm vào mép đứt trên cửa, "ầm" một tiếng, trên cửa chính lại dâng lên vô số hắc khí, lập tức tạo thành một thanh trường kiếm màu đen, hung hăng chém vào hắc kiếm.

Cái gì!

Chu Hằng lộ ra sắc mặt vô cùng kinh ngạc, thanh trường kiếm màu đen này… không phải là hắc kiếm sao? Chỉ có điều là hắc kiếm thật đã thành đoạn kiếm gãy, mà hắc khí kia hình thành lại là thân kiếm hoàn chỉnh.

Vậy kiếm khí chém xuống phiến Tiên đại lục này, dĩ nhiên là hắc kiếm phát ra!

“Oái!” Nguyên chủ nhân hắc kiếm năm đó phải có thực lực đáng sợ biết dường nào?

Thế mà chính là tồn tại như vậy, vẫn còn rơi xuống? Ngay cả hắc kiếm đều bị cắt thành hai đoạn!

Ở Tiên giới năm đó, đến tột cùng đã xảy ra biến cố gì?

Nghi vấn liên tiếp khiến Chu Hằng rơi vào trạng thái ngẩn người trong đó, thẳng đến kiếm khí màu đen kia va chạm mạnh trên đoạn kiếm màu đen, lực phản chấn cường đại đánh bay hắc kiếm từ trong tay của hắn, hắn mới phục hồi tinh thần lại.

Sau khi rời khỏi tay hắn, đoạn kiếm màu đen cũng không có rơi xuống, mà lơ lửng giữa không trung giằng co với kiếm khí màu đen, tản phát ra uy thế vô cùng cường đại.

“Ông!” Hoặc Thiên lại nổi lên hồi đáp, trên thân cũng tản phát ra một khí thế của chí tôn tối cao, tối cường, như Nữ Đế của tiên, trấn áp vạn vật vũ trụ muôn đời!

“Ầm!” Lập tức cánh cửa đứt vỡ này nổ thành mấy trăm mảnh vụn, rơi rụng đầy đất.

“Vù”, hắc kiếm chợt bay về lại trong không gian đan điền của Chu Hằng, mà Hoặc Thiên cũng thân hình run lên, trên mặt lộ ra vẻ mờ mịt, trong nháy mắt thu về khí thế trên người.

Chu Hằng ngẩn ra, sau đó hai tay mở ra, mảnh vỡ cánh cửa đầy trên mặt đất lập tức bay vụt vào trong tay của hắn, đây chính là kim loại của Tiên giới a!

Trước đây không có bị người lấy đi, thật ra là vì kiếm khí đáng sợ lưu lại trên cánh cửa kia, không ai dám chạm vào!

– Chuyện gì thế!

– Vừa rồi như thế nào có khí thế cường đại không cách nào hình dung vậy?

– Là có tiên nhân xuất hiện ư?

Không ít người từ bên trong trang viên đi ra, trên mặt mỗi người đều lộ vẻ khiếp sợ. Vừa rồi bị khí thế kia chấn nhiếp, làm cho bọn họ đều không tự chủ được quỳ phục trên mặt đất!

Chương 345: Tranh kiếm truyền đạo

Chu Hằng đương nhiên sẽ không nói đã xảy ra chuyện gì, hắn không nói, Hoặc Thiên càng sẽ không nói, những người khác chỉ có nước phiền muộn.

Mọi người không rõ đã xảy ra chuyện gì, lại lo tiên vật trong trang viên, nhìn ngó một hồi không phát hiện cái gì liền quay trở vào. Theo bọn họ nghĩ, có thể là sau khi vào trang viên, kích hoạt khí tức bên trong, các loại cơ quan phản ứng, lúc này mới có khí thế tiên nhân tuôn trào!

Điều này nói rõ, nơi này thật có tiên vật!

Mọi người đều hưng phấn, vội vàng nắm chắc thời gian tìm kiếm.

Chu Hằng cũng không lập tức luyện hóa mãnh vỡ cánh cửa, mà đi theo đám đông, cùng mọi người tiến tới trước.

Kết cấu trang viên này khá là đơn giản, nhưng mỗi viên gạch miếng ngói đều vô cùng cứng rắn, ngay cả cường giả Thần Anh Cảnh cũng đừng mơ tháo dỡ phòng xuống mà lục soát, chỉ có thể thành thật lục lọi, vào mỗi phòng giống như ăn

trộm.

– Hả!

– A!

Thường thường có thể nghe được tiếng hô kinh ngạc, hơn nữa đều phát ra từ cùng một chỗ, khi Chu Hằng cùng Hoặc Thiên đi đến trước một khu lầu các to lớn, vừa lúc có người giành tiến vào trước bọn họ, ngay sau đó liền nghe người đó phát ra tiếng hô kinh dị.

Trong này có gì huyền ảo, sao mà mỗi người đi vào đều kêu một tiếng?

Hắn còn chưa kịp ngẫm nghĩ, chỉ thấy người vừa đi vào lại lùi ra, lại phát ra một tiếng kêu nhỏ, sau đó lại đi vào, lần này không còn kêu nữa.

Cổ quái!

Thật là cổ quái!

Những người này đều là lão tổ cấp bậc Kết Thai Cảnh, Thần

Anh Cảnh mà, sao lại làm ra chuyện không ra gì thế này?

Chu Hằng đầy lòng hiếu kỳ, dẫn Hoặc Thiên đi tới cửa, hít sâu một hơi, hắn nhấc chân bước vào.

– Hả! Nháy mắt bước vào, Chu Hằng liền phát ra tiếng kêu nhỏ, nguyên nhân đơn giản, một thân linh lực của hắn biến mất!

Đối với võ giả mà nói, linh lực chính là tính mạng!

Bỗng nhiên phát hiện linh lực của mình hoàn toàn không còn, ai mà không sợ hãi?

Chu Hằng lui lại một bước, đi ra ngoài lầu các, liền cảm giác linh lực phun trào, lập tức tràn ngập đan điền của hắn!

Lúc này, hắn mới nhịn xuống không kêu ra tiếng!

Khó trách mỗi người đi vào lầu các này đều sẽ kêu lên kinh dị, quả thật không làm người ta kinh ngạc cũng không được!

Đương nhiên, vẫn có người ngoại lệ – Hoặc Thiên!

Chu Hằng không khỏi mỉm cười, nữ nhân này ngay cả tu vi Luyện Thể tầng một còn chưa đến, trong cơ thể không có linh lực, xem chừng cũng không cảm giác được gì!

Hắn lại vào trong lầu các, phóng mắt nhìn, không gian này rất lớn, rộng chừng 10 trượng, sâu phải trăm trượng, không có một món vật dụng nào, trên mặt đất chỉ có những cái bồ đoàn, quả là đơn giản.

Người đi vào trước đó đều chiếm một cái bồ đoàn mà ngồi, mỗi người cách nhau một trượng, đều dõi mắt chăm chú nhìn lên tường, bên trên treo 7 bức tranh, đều là một người múa kiếm, chỉ là tư thế khác nhau.

Kiếm pháp?

Khó trách những người này ra sức nhìn như thế, nếu đây quả thật là kiếm thuật Tiên giới, như vậy chỉ cần học được một thức cũng là thu hoạch khổng lồ! Tiên thuật đấy, vậy còn không phải thành tiên rồi!

Không ngừng có người tiến vào, chưa đến nửa giờ, gần như mọi người tiến vào sơn cốc đều đến chỗ này.

Bởi vì kết cấu trang viên này quá đơn giản, không vòng vèo, hơn nữa kiến trúc chỗ này không thể phá vỡ, chỉ có thể đi theo thiết kế của chủ nhân cũ, đi qua lại từng gian phòng, mặc kệ đi trước đi sau, mỗi người đều sẽ đến chỗ này.

Nhưng nơi này rõ ràng không phải cuối trang viên, vì sao không có đường đi tới trước vậy chứ?

Đến chỗ này, tuy rằng bị khống chế linh lực, nhưng không bị khống chế đầu óc, Chu Hằng có thể suy đoán được, cả cái trang viên này còn ít nhất một nửa khu vực chưa dò thám – Không nói cái khác, bọn họ còn chưa đi qua khu vực bị kình khí khủng bố cắt ra.

Chu Hằng nhanh chóng dìm thắc mắc này vào lòng, cũng như những người khác, hắn cũng tìm một cái bồ đoàn ngồi xuống, đưa mắt tập trung vào 7 bức tranh kia.

Kỹ năng nhiều không ngại nặng, dù hắn học được Lăng Thiên Cửu Thức, nhưng bộ kiếm pháp này căn bản không thích hợp sử dụng bình thường, khi sử dụng thì hoặc là kẻ địch chết, hoặc là bản thân hao hết lực lượng, không còn đường lui nào!

Nếu như có thể có thêm một bộ kiếm pháp Tiên cấp, tự nhiên là càng hay hớn

Hơn nữa, 7 bức tranh kia dù quả thật là một bộ kiếm pháp, khẳng định uy lực đó cũng kém xa Lăng Thiên Cửu Thức! Điều này quá rõ ràng, lúc trước chủ nhân trước hắc kiếm chỉ là một đạo dư sóng của dư sóng kiếm khí liền phá hủy chỗ này, chênh lệch tận trời rồi!

Nhưng đối với Chu Hằng mà nói, giai đoạn hiện tại có một môn kiếm pháp uy lực nhỏ một chút thì lại thích hợp với hắn, mà không cần một kiếm liền hao hết lực lượng.

Hắn tập trung vào 7 bức tranh, tâm thần nhanh chóng nhập vào trong đó, chỉ cảm thấy chứa dựng ảo diệu vô cùng, nhưng phức tạp quá mức, ý niệm loạn xạ ập tới, nhưng không nắm bắt được gì.

Trong các lặng ngắt như tờ, mọi người đều biết bên trong 7 bức tranh này nhất định ẩn chứa chí lý đại đạo, bọn họ có thể cảm giác được, nhưng có lẽ vì trình tự bọn họ quá thấp, làm sao cũng không nắm chắc được chân nghĩa trong đó.

Điều này làm bọn họ vò đầu bứt tai, trong lòng ngứa ngáy không thôi.

Chu Hằng nhìn lại Hoặc Thiên, thiên nữ tuyệt thế này lại nhàm chán đến ngáp ngủ, một tay chống cằm, như đang thèm ngủ. Hắn không khỏi cười, nói: – Ta có thể cho nàng mượn bả vai dựa vào!

Hoặc Thiên trợn trắng, lại kéo bồ đoàn đến gần, dựa vào hắn ngồi xuống, đặt nửa người lên thân Chu Hằng, nhanh chóng phát ra tiếng hít thở thật dài, quả thật là đang ngủ.

Trong thiên hạ, sợ là chỉ có nàng mới đối mặt với Tiên pháp mà không thèm quan tâm, ngược lại đi ngáy o o?

Chu Hằng không khỏi mỉm cười, trào ra một cỗ tâm bình thường, ý niệm bình thản, vinh nhục không rối loạn.

Hắn bình ổn tâm tình,chỉ tập trung nhìn vào bức tranh đầu tiên, vẽ một lão nhân áo xanh giơ ngang trường kiếm, xung quanh có lá rơi rụng. Không biết nhìn bao lâu, lá rơi bỗng nhiên động đậy, từng chiếc rơi xuống!

Không chỉ lá rơi, lão nhân kia cũng động đậy, người động kiếm cũng động, thi triển ra một thức kiếm pháp hết sức huyền diệu.

Thân thể Chu Hằng như tượng gỗ, nhưng trên đầu thần quang chớp động, hóa thành một người nhỏ màu vàng, tay cầm hắc kiếm, cũng múa theo lão nhân kia, một kiếm sinh, vạn vật sinh, một kiếm diệt, vạn vật diệt.

Một thức kiếm pháp múa xong một vòng, bức tranh đầu tiên lập tức phát ra hào quang chói lọi, mọi người giật mình đều mở to mắt. Vèo, một đoàn ánh sáng xanh bay ra từ trong bức tranh, nhập và đỉnh đầu Chu Hằng.

“Phi Vũ Thất Kiếm!”

“Diệp Lạc Duyên Diệt!”

Trong đầu Chu Hằng lập tức trào ra ý niệm này, đồng thời có một đạo kiếm quyết chạy qua trong lòng.

Đây là khẩu quyết phối hợp với một thức kiếm pháp khi nãy!

Chu Hằng nhìn lại bức tranh kia, phát hiện trên đó trống rỗng, nào còn lão nhân, lá rụng gì, chỉ còn một tờ giấy trắng.

Lại có cách dạy kiếm thần kỳ như vậy!

Chỉ truyền cho một người!

Vùn vụt, nhìn thấy bức tranh đầu tiên đột nhiên biến mất, mọi người liền đứng lên, ánh mắt hung tợn nhìn Chu Hằng, tràn đầy sát khí.

Tuy rằng bọn họ không biết là chuyện gì, nhưng nhìn thấy

đoàn ánh sáng xanh kia nhập vào người Chu Hằng, làm sao cũng đoán được là có liên quan tới Chu Hằng.

– Tiểu tử, có phải là ngươi đã học được thức kiếm pháp này? Lập tức có người chất vấn Chu Hằng.

Chu Hằng quét một vòng đám người, nói: – Có phải hay không, liên quan gì tới các ngươi?

– To gan! Mọi người đều trừng mắt quát lớn.

Bọn họ ai không phải đều là tồn tại Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh, thậm chí còn có mấy người là nhân vật thời kỳ thượng cổ mở phong ấn xuất hiện, ai không phải ngạo khí tận trời, nào chịu được thái độ của Chu Hằng.

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Muốn đánh nhau, tới đây!

Hắn ngoắc tay.

Mọi người đều im tiếng, lúc này bọn họ mới nhớ tới một thân tu vi của mình sau khi đi vào chỗ này liền bị hạn chế! Ở trong này, bọn họ đúng là ông già bà lão không thể bình thường hơn!

Nếu không phải chỗ này chỉ áp chế linh lực, mà là xóa đi linh lực, mỗi người bọn họ đều sẽ chết vì tuổi già!

Đánh nhau với Chu Hằng trẻ tuổi sức trâu, vậy không phải tự rước lấy nhục hay sao? Nếu một đám lão tổ Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh bị một tiểu bối Linh Hải Cảnh đánh cho mặt mũi bầm dập, ngày sau bọn họ còn mặt mũi nào ra gặp người?

Đối mặt với Chu Hằng một mình chống cửa vô địch, tất cả cường giả đều lựa chọn nén giận.

Sỉ nhục mà, lại bị một tiểu bối Linh Hải Cảnh trợn mắt mà không lên tiếng! Nhưng cũng tốt hơn là bị Chu Hằng cưỡi lên như ngựa, hành hung một hồi?

Vù!

Ngay vào lúc này, lại một đoàn ánh sáng xanh lóe lên, bức tranh thứ tư bỗng nhiên trống rỗng, đoàn ánh sáng xanh cũng nhập vào đỉnh đầu một nam nhân trung niên, rõ ràng, hắn cũng nhận được truyền thừa một thức kiếm pháp.

Lúc này mọi người mới phản ứng lại, bây giờ làm sao lãng phí thời gian được, vội vàng ngồi xuống, tập trung lực chú ý vào năm bức tranh kiếm còn lại.

Chu Hằng lướt nhìn nam nhân trung niên kia, đó là một nam nhân khí thế đường đường, chỉ là tư thế ngồi đã làm người ta nhìn ra khí thế trầm ổn như núi cao! Đó không phải loài người, mà đến từ Thiên Yêu tộc, đằng sau lưng có một đôi cánh chim.

Người kia lập tức cảm ứng được ánh mắt của Chu Hằng, nhìn thoáng qua hắn, ánh mắt trào ra chiến ý dữ dội, nhưng nhanh chóng thu hồi, lại nhìn về phía năm bức tranh còn lại.

Chu Hằng cũng không lãng phí thời gian, tuy rằng trong lòng âm thầm tò mò thân phận của nam tử Thiên Yêu tộc kia, nhưng tạm thời đè xuống.

Vù, lại một đoàn ánh sáng xanh lóe lên, nhập vào đỉnh đầu người thứ ba, lại là cường giả Dạ Ma tộc, cũng là một nam nhân trung niên, tai nhọn tóc tím, tỏa ra khí thế hùng hồn bá đạo.

Bức tranh thứ sáu cũng biến mất.

Không ngờ tới, chân chính có được thu hoạch lại là ba người trẻ tuổi!

Chẳng lẽ bọn họ quả thật già rồi?

Những nhân vật lớn tuổi đều toát ra cười khổ, đối mặt với

cảnh này, bọn họ đều có một loại cảm giác già nua khó mà chống cự nổi năm tháng trôi đi.

Nhưng ý nghĩ này lóe lên rồi mất, bọn họ lại phấn chấn hùng tâm, lại nhìn về tranh kiếm trên tường – Chỉ cần học được tiên thuật, sẽ có khả năng trở thành tiên nhân, bất cứ thiên kiều nào cũng sẽ bị bọn họ dẫm dưới chân, còn bọn họ sẽ quay lại tuổi trẻ!

Xao động nhanh chóng ngừng lại, mỗi một ánh mắt đều đồng loạt nhìn lên tường.

Vù!

Ánh sáng xanh thứ tư lóe lên, nhập vào đỉnh đầu Chu Hằng, bức tranh thứ hai biến mất.

“Hoa Khai Nhất Thế Giới!”

……..

Ánh sáng xanh thứ năm lóe lên, nhập vào người nam nhân trung niên Thiên Yêu tộc, hắn cũng có được truyền thừa hai thức kiếm pháp.

……..

Đoàn ánh sáng xanh thứ năm lóe lên, nam tử Dạ Ma tộc cũng không kém hơn, cũng lấy được hai thức kiếm pháp!

……..

Mọi người đều căng thẳng không thôi, chăm chú vào bức tranh cuối cùng.

Đây là bức tranh thứ bảy, cũng là một kiếm cuối cùng trong Phi Vũ Thất Kiếm, người không có được kiếm pháp truyền thừa đều lộ ra vẻ gấp gáp, đây là hy vọng cuối cùng của bọn họ.

Chương 346: Thiên kiều dị tộc

Ngoài ý liệu, là một thức sau cùng của kiếm pháp này rõ ràng là vô cùng kỳ diệu, suốt ba ngày qua đi vẫn không có được nhận được truyền thừa, vẫn treo nguyên lành lên trường.

Đối với võ giả bậc cao mà nói, một cái bế quan đều tính đơn vị bằng năm, đừng nói ngồi trơ ra 3 ngày, ngay cả 300 ngày cũng không thành vấn đề. Mọi người đều mở to mắt nhìn bức tranh cuối cùng trên tường, tập trung tinh thần.

Cho dù là được có được truyền thừa kiếm pháp, chỉ là nhìn bức tranh này cũng có thể làm nảy sinh ý tưởng, có được vô số thấu hiểu đại đạo, làm bọn họ có thu hoạch lớn, nhìn ra được một tia hy vọng đột phá đại cảnh giới.

Trong mắt Chu Hằng chớp động trời trăng ngôi sao, hào quang trên đầu không ngừng biến hóa ra hình dáng người nhỏ màu vàng. Dù là ở trong này thần thức của bọn họ bị áp chế, không thể phát động công kích, nhưng dùng để suy diễn kiếm pháp thì thừa sức.

Người nhỏ màu vàng cầm hắc kiếm không ngừng vung lên, suy diễn ra từng bóng kiếm huyền diệu.

Hắn dùng thức Phi Vũ Kiếm Pháp đã học được để dẫn động một thức sau cùng, hai thức kiếm pháp không ngừng múa lên, sau mỗi một lần đều sẽ làm Chu Hằng có được nhiều cảm ngộ mới.

Đây là tiên thuật, cho dù là Chu Hằng đã nắm giữ Lăng Thiên Cửu Thức từ trước, nhưng thuộc kiếm đạo khác biệt, truyền thừa kiếm ý khác biệt, cho nên mỗi lần vận chuyển một thức, Chu Hằng đều trào ra lĩnh ngộ hoàn toàn mới.

Hắn không dám thả lỏng, bởi vì trong đám người này còn có hai người có tư chất không kém gì hắn, cũng thu được hai thức kiếm pháp truyền thừa, có thể vượt mặt hắn bất cứ lúc nào, giành được truyền thừa thức kiếm pháp cuối cùng.

Đây là va chạm giữa thiên tài, hơn nữa trùng hợp, là ba người đều thuộc ba chủng tộc khác biệt!

Ai có thể giành học được một thức kiếm pháp sau cùng, người đó chính là kẻ thắng trong trận đấu này.

Không ai lại muốn chịu thua!

Tốc độ người nhỏ màu vàng càng lúc càng nhanh, xoay chuyển múa lên, thần quang chớp động!

Thấy được rồi!

Thức hải Chu Hằng rung lên, một bộ tranh kiếm kia rốt cuộc hoàn toàn sống lại, diễn hóa ra trong đầu hắn, như mặt trời lên, mặt trăng xuống, thiên địa thay đổi, vượt qua xa xôi.

Vù!

Hào quang màu xanh lóe lên, bức tranh kiếm cuối cùng cũng biến mất, nhập vào người Chu Hằng.

“Kiếm Phá Phi Vũ!”

Kẹt, kẹt kẹt kẹt kẹt!

Vách tường đối điện mọi người đột nhiên kéo lên, xuất hiện con đường đi tới trước.

Khó trách còn chưa đi được một nửa liền không còn đường, thì ra trước tiên phải ngộ ra kiếm, mới có thể tiếp tục đi tới!

Các lão tổ nhìn nhau, bọn họ có không phục cũng vô ích, đành phải đứng dậy tiếp tục đi tới, mong chờ ở sâu trong trang viên này còn có kế thừa tiên gia đang chờ đợi bọn họ. Chỉ một lát sau, trong lầu các này chỉ còn lại Chu Hằng, Hoặc Thiên cùng hai người dị tộc nhận được truyền thừa Phi Vũ Kiếm Pháp.

– Ta là An Hà Lạc Nguyên, loài người, tên ngươi gọi là gì? Nam nhân Thiên Yêu tộc hỏi Chu Hằng, giọng trầm thấp, có một cỗ khí phách vô thượng, làm người ta không khỏi run rẩy.

– Chu Hằng! Chu Hằng nhìn kỹ hai người dị tộc này, nhưng mỗi người đều nội liễm khí tức, trên đầu không chớp động thần quang, rõ ràng cảnh giới của bọn họ không giống Chu Hằng còn chưa hình thành Thần chích, mà là đã qua một bước này, bước vào Kết Thai Cảnh, thậm chí Thần Anh Cảnh.

– Thiên Hải Mộ Lan! Nam nhân Dạ Ma tộc cuối cùng cũng báo ra gia môn của mình.

– Rất hay, ta nghĩ trên đời này cũng chỉ có Thiên Hải huynh có thể tranh cao thấp với ta, không ngờ lại chạy ra một thiên kiều trẻ tuổi! An Hà Lạc Nguyên lộ ra chiến ý sôi trào. – Nhưng mà, bây giờ ngươi quá yếu!

– Ta cho ngươi ba năm, ba năm sau đánh một trận cùng ta, ta sẽ không xuống tay lưu tình!

Nói xong, hắn không quay đầu tiến thẳng tới trước, dáng như rồng hổ, phong thái Vương giả.

– Hắc hắc! Thiên Hải Mộ Lan cũng bước đi, nhưng giọng nói nhẹ nhàng truyền lại. – Không thể ngờ ngủ say mấy vạn năm, loài người vẫn còn chưa suy sụp, xông ra một nhân vật làm ánh mắt ta sáng lên! Chu Hằng, mau trưởng thành đi, quả đấm của ta có chút tịch mịch rồi!

Ánh mắt Chu Hằng chớp động, hai nhân vật trác tuyệt này đều là thiên kiều mấy vạn năm trước!

Theo thời gian gần đây thiên địa kịch biến, những nhân vật thời kỳ thượng cổ ngày càng đông hơn, trong đó không thiếu thiên kiều tuyệt thế kinh diễm, không hề kém hơn đám người Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân.

– Nè, tỉnh lại thôi! Chu Hằng vỗ vỗ Hoặc Thiên, làm cho Nữ Vương đại nhân bực bội trừng hắn một cái, đứng lên đi tới trước.

Hai người đi ra khỏi lầu các, chỉ thấy phía trước vốn là một trang viên thanh nhã, nhưng hiện giờ lại bị lực lượng kinh khủng chia ra làm hai, trên mặt đất mơ hồ thấy được những kình khí di động, tỏa ra sát khí làm người ta kinh hồn.

Dấu vạch này chỉ khoảng 10 trượng, vốn là có thể nhảy qua,

nhưng từ sau khi vào lầu các, mọi người đều mất hết linh lực, căn bản không ai dám nhảy qua giới hạn này.

Ở đối diện hoa viên, là một gian nhà trệt lớn, cửa đóng chặt, không nhìn ra được bên trong che giấu cái gì.

Càng là không nhìn thấy, trong lòng càng tràn đầy mong chờ, một đám người vắt óc suy nghĩ làm sao vượt qua được khe rãnh mà bình thường không đáng lọt vào mắt bọn họ.

10 trượng đấy, không có linh lực chống đỡ, lại không cách nào triển khai Thần chích, chỉ dựa vào thể lực, ai mà vượt qua được?

Có người tế ra pháp khí phi hành, lại phát hiện căn bản không thể sử dụng, nơi này áp chế mọi linh lực, bao gồm cả linh khí tràn ra từ linh thạch. Có người muốn đào đường hầm, lại phát hiện mặt đất Tiên giới vô cùng chắc chắn, chỉ sợ bọn họ ra khỏi lầu các khôi phục thực lực cũng không thể làm gì được.

Núi bảo vật ở trước mắt, nhưng chỉ có thể nhìn không được chạm vào, ai mà cam lòng, đều bắt đầu động não.

– Các vị, không thể bỏ dở nửa chừng được chứ? Mọi người đừng che giấu nữa, lấy ra bảo vật áp rương, không nghĩ cách vượt qua cửa ải này, mọi người chỉ có thể đứng nhìn núi bảo vật thôi! Một cường giả Dạ Ma tộc nói.

– Đằng trước có thể có tiên duyên, một có được thì phải trả giá!

– Hừ! Cứ để cho ba người nhận được truyền thừa kiếm tiên lấy bảo vật ra trước đã!

– Bọn họ lấy được truyền thừa cấp Tiên, tự nhiên phải góp chút sức!

– Không sai!

– Có lý!

Mọi người đều nhắm thẳng vào Chu Hằng, An Hà Lạc Nguyên cùng Thiên Hải Mộ Lan, cái gọi là bảo vật áp rương tự nhiên không cần dùng thì không đụng tới, nếu trước đó ba người bọn họ lấy được chỗ tốt, lúc này tự nhiên phải do bọn họ bỏ công góp sức.

An Hà Lạc Nguyên hừ khẽ một tiếng, khoanh tay ngang ngực, tỏ vẻ khinh thường. Thiên Hải Mộ Lan biểu tình cũng không khác mấy, tràn đầy ngạo khí.

– Hai tên các ngươi cũng cuồng ngạo quá đi chứ? Thái độ của

hai người làm cho các lão tổ hết sức bất mãn, bọn họ không phải Kết Thai Cảnh thì là Thần Anh Cảnh, nào từng bị người ta ngạo mạn đối đãi như thế?

– Cuồng thì sao chứ? Thiên Hải Mộ Lan đầy vẻ khinh thường.
– Những kẻ đi ra từ võ đạo điêu linh các ngươi, chiến lực quá yếu, lúc ta còn Kết Thai Cảnh đã có thể đánh ngược các ngươi!

Con mẹ nó thiệt là cuồng mà!

Lão tổ các tộc đều giận dữ trợn mắt, chỉ là chỗ này hạn chế linh lực, muốn đánh thì đánh lộn như lưu manh đầu đường, hoàn toàn coi sức tay chân! Mỗi một lão tổ này đều là người có thân phận, làm sao bỏ được mặt mũi?

Nói lại, nếu thật đánh nhau, bất luận là Thiên Hải Mộ Lan hay An Hà Lạc Nguyên, đều có khí huyết tràn đầy, sinh cơ bừng bừng, đang lúc tráng niên, thân thể đang ở trong thời kỳ sung mãn nhất cuộc đời!

Đánh, là tự rước lấy nhục!

Nghẹn một hơi, mọi người đều không cam lòng lấy ra bảo vật áp rương làm cho người khác hưởng, toàn trường liền rơi vào trong yên lặng.

Chu Hằng mỉm cười, lại lui trở ra ngoài.

Đi ra ngoài lầu các, một thân linh lực liền vận chuyển tự nhiên, Chu Hằng nói một tiếng với Hoặc Thiên, triển khai năng lực Phệ Kim tộc, bắt đầu cắn nuốt "ván cửa" nhặt được lúc đầu, hiện tại trở thành mấy trăm mảnh nhỏ, cầm từng cục từng cục trên tay dễ dàng luyện hóa.

Đây là kim loại ở là Tiên giới, tuy rằng không biết có tính là quý hiếm ở Tiên giới hay không, nhưng đối với Chu Hằng hiện tại, tuyệt đối là vật đại bổ cho thể chất Phệ Kim tộc.

Nếu người bên trong cứ giằng co, hắn tự nhiên kiếm chuyện mà làm.

Một cục, hai cục, ba cục!

Năng lực của Phệ Kim tộc vô cùng mạnh mẽ, mặc dù đây là kim loại ở Tiên giới, nhưng luyện hóa lại không khó khăn, sau khi luyện hóa mỗi một cục, thể chất của Chu Hằng được tăng lên rõ ràng.

Nguyên bản thể chất của hắn đã mạnh hơn cả pháp khí Sơn Hà Cảnh, nhưng theo mấy lần bị thương, tiêu hao một ít kim loại căn nguyên Phệ Kim tộc, nhưngcũng không lùi bước bao nhiêu, chỉ là luyện hóa xong nửa cục kim loại Tiên giới, hắn đã khôi phục trạng thái tốt nhất.

Sau khi luyện hóa xong hai cục kim loại, thể chất của hắn đạt tới Sơn Hà Cảnh đỉnh phong.

Đột phá thể chất không cần lĩnh ngộ, vừa đến là thành công.

Thân thể hắn rung động, thể chất liền nhảy vào Linh Hải Cảnh!

Chu Hằng không hề ngừng lại, tiếp tục luyện hóa những mảnh kim loại còn thừa, cánh cửa này có giá trị quá lớn với Chu Hằng, nói không chừng có thể trực tiếp đưa hắn lên Thần Anh Cảnh!

Thể chất của hắn tiếp tục tăng lên, nếu như nội thị bản thân, xương cốt toàn thân đều tỏa ra thần quang màu vàng, rực rỡ như thiên thần!

Thần quang trào ra, thể chất của Chu Hằng được tăng cường cực nhanh.

Khi luyện hóa hết 1/10 các mảnh kim loại, thể chất của hắn được đẩy vọt lên Linh Hải Cảnh đỉnh phong, xương cốt toàn thân phát ra tiếng nổ đùng đùng, sau đó như trống chiều chuông sớm, tràn đầy nhịp điệu.

So với độ khó đột phá cảnh giới linh lực, hay hoặc là hình thành Thần chích, đột phá thể chất tuyệt đối đơn giản. Chu Hằng chỉ rùng mình, trên người không ngừng phát ra tiếng đại đạo hát vang, hai ngày hai đêm sau, thể chất của hắn đi trước một bước tiến vào Kết Thai Cảnh!

Từ góc độ chiến lực, thể chất đạt tới Kết Thai Cảnh khác xa không thể sánh với linh lực tầng thứ Kết Thai Cảnh!

Trước tiên không nói mỗi lão tổ Kết Thai Cảnh có kích cỡ không gian đan điền khác nhau, nửa bước tiên nhân còn có Thần chích, linh lực bù đắp nhau, chiến lực vô cùng.

Tuy nhiên, nếu đơn thuần là năng lực chịu công kích, Chu Hằng quá sức mạnh mẽ, đây là sánh với pháp khí Kết Thai Cảnh, ngay cả Thiên Quân Thần Anh Cảnh muốn phá hủy cũng không phải chuyện nhất thời!

Một hơi xông lên Thần Anh Cảnh!

Chu Hằng tiếp tục cắn nuốt những mảnh kim loại Tiên giới còn thừa, nhưng hắn lập tức phát hiện dự tính trước đó là quá mức lạc quan. Kết Thai Cảnh quả thật là một cái hố không đáy, hắn luyện hóa hết những mảnh kim loại còn lại, cũng chỉ hoàn thành một phần tư tiến triển Kết Thai Cảnh.

Thể chất mạnh mẽ như vậy, có thể xông qua khe nứt do kiếm khí chém ra.

Chương 347: Thân thể mạnh mẽ

– Hoặc Thiên, đi! Chu Hằng quay sang gọi thiên nữ tuyệt thế lười biếng nhàm chán, hai người lại đi vào lầu các, sau khi đi qua, đến chỗ hoa viên đang sôi trào kiếm khí.

Chu Hằng cảm ứng lần nữa, không khỏi khẽ kêu ra tiếng, bởi vì uy lực kiếm khí đang trong suy yếu.

Cấm chế sơn cốc lúc trước cũng vậy, theo thời gian trôi qua mà không ngừng yếu đi!

Trong lòng Chu Hằng có phán đoán khái quát.

Mảnh Tiên đại lục này lúc trước hẳn là ở trong khe nứt không gian, ở trong đó thời gian trôi đi có vẻ cổ quái, khiến cho mọi thứ đều bảo trì ở hình thái nguyên bản, nhưng từ sau khi xuất hiện trong hư không, mọi thứ đã khôi phục bình thường.

Cho nên, cấm chế sơn cốc bị đả kích chí mạng bị tan rã rất nhanh, còn kiếm khí này cũng vậy, chỉ là tốc độ chậm hơn nhiều.

Nếu như mọi người có đủ kiên nhẫn, mọi uy hiếp nơi này đều sẽ tiêu tán, bất cứ ai cũng có thể xông qua.

Đương nhiên, nếu không có ai xông qua trước, như vậy mọi người sẽ kiên nhẫn chờ được. Nhưng mà, nếu cân bằng này bị phá vỡ, những người còn lại có thể ngồi chờ được sao?

Chu Hằng mỉm cười, hắn chính là kẻ phá vỡ cân bằng đó!

Hắn vòng tay ôm Hoặc Thiên vào lòng, chọc cho thiên nữ tuyệt thế kêu to một tiếng, ném cho hắn một cái trợn trắng, sau đó bước nhanh tới trước.

– Tiểu tử này muốn làm gì?

– Tuy rằng sát khí nơi này phai nhạt một chút, nhưng mọi người đều bị áp chế linh lực, hiện tại xông qua chính là chịu chết!

– Hừ! Còn ôm một nữ nhân, đúng là kiêu ngạo!

– Ỷ vào bảo vật của Tam Dương Thiên Tôn, chém giết một Thần Anh Cảnh cùng Kết Thai Cảnh, liền thật cho rằng mình là vô địch thiên hạ hay sao?

– Đáng tiếc, tiểu tử này còn học được ba thức kiếm pháp Tiên cấp, cũng theo hắn trở về cát bụi!

Mọi người đều cười lạnh, còn Thiên Hải Mộ Lan cùng An Hà Lạc Nguyên lại hơi cau mày, bọn họ dứt khoát không tin Chu Hằng lại ngốc như thế, chẳng lẽ tiểu tử này không nhịn được muốn sử dụng bảo vật siêu cấp gì?

Nhưng nhìn dáng điệu này, quả thật không làm người ta tin được!

Hiện tại mọi người đều bị áp chế tu vi linh lực, tự nhiên không ai có năng lực ngăn cản Chu Hằng, hơn nữa ngoài Nguyên Thạch Hưởng ra thì không có ai định ngăn cản Chu Hằng, đều mặt lạnh nhìn hắn bước nhanh tới trước.

– Tiểu hữu! Nguyên Thạch Hưởng lên tiếng.

Chu Hằng dừng bước, quay đầu hỏi: – Tiền bối, có chuyện gì sao?

Nguyên Thạch Hưởng liền có kích động muốn trợn trắng, vậy còn không rõ hay sao? Thôi đi thôi đi, tiểu tử này không phải hạng người lỗ mãng, ban đầu trước khi chém giết Tẩm Huyết Thiên Quân, có ai lại tin hắn làm được điều này?

Trên người tiểu tử này có bí mật lớn, có được thủ đoạn tự bảo vệ mình!

– Cẩn thận một chút! Hắn chỉ nói một câu này.

– Cảm tạ tiền bối quan tâm! Chu Hằng hơi khom người, Nguyên Thạch Hưởng vẫn luôn đối xử tốt với hắn, trong lòng hắn cảm kích, rất là tôn trọng vị lão nhân này.

Hắn xoay người lại, hít sâu một hơi, đạp bước đi ra ngoài.

Cứ thế trực tiếp đi vào vết rách hoa viên!

– Tiểu tử này điên rồi!

– Nếu tu vi linh lực của chúng ta vẫn còn, hình thành khiên linh lực, tự nhiên không sợ sát khí này! Nhưng bây giờ…

– Vốn nhìn hắn có thể lĩnh ngộ ba thức Tiên pháp, lẽ ra là người thông minh, sao lại làm ra chuyện ngốc như vậy?

– Đúng là không biết phải nói gì nữa!

Những lão tổ Kết Thai, Thần Anh Cảnh này đều là hạng lòng dạ thâm trầm, sẽ không dễ đổi sắc, nhưng bây giờ tình huống quá khác thường. Rõ ràng Chu Hằng là hạng người thông minh, nhưng cố tình lại làm ra một chuyện cực kỳ ngu xuẩn!

Chu Hằng một chân đạp xuống, chân chính bước vào khu vực bị dư sóng kiếm khí cắt ngang.

Vù vù vù!

Những kiếm khí kia đều náo động, như những con rắn nhỏ bắn về phía hắn.

Chu Hằng không đổi sắc, nhanh chân bước đi, toàn thân như thần tỏa sáng màu vàng, như thần linh từng bước truyền đạo, chiếu sáng vạn thế.

Kiếm khí đến người, ngay cả lớp da cũng không phá vỡ được!

Trước đó Chu Hằng đã từng thử cường độ kiếm khí này, có thể dễ dàng xé nát phòng ngự cấp bậc Sơn Hà Cảnh của hắn,

nhưng cũng chỉ tổn thương da thịt, không làm tổn hại xương cốt, có thể thấy được cường độ này tối đa là cấp bậc Linh Hải Cảnh.

Đương nhiên, kiếm khí này thật sự tiến vào cơ thể, sẽ có lực phá hoại vô cùng, vết thương không thể lành được, thậm chí có thể khiến cường giả Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh chảy máu đến chết!

Bây giờ cường độ thể chất của Chu Hằng đạt tới Kết Thai Cảnh, cường độ xương cốt còn vượt qua cả pháp khí Kết Thai Cảnh, sau khi khởi động tầng phòng ngự này, kiếm khí đó tự nhiên cũng không tổn thương được hắn.

Hắn biết rõ tình huống của mình, nhưng người khác lại không biết, nhìn thấy kiếm khí như hàng triệu con rắn nhỏ quấn quanh người Chu Hằng, nhưng không thể nào cắt qua da của hắn, tự nhiên làm mọi người kinh ngạc trừng lớn mắt.

Đã không còn nhiều chuyện có thể khiến những lão tổ này giật mình biến sắc!

– Tên này vận dụng bảo vật gì? Có người thì thào nói.

Mọi người đều bị giam cầm linh lực, như vậy tự nhiên là phải vận dụng bảo vật gì đó mới được.

– Không, không phải bảo vật, là thể chất của hắn!

– Đúng thế, thể chất của hắn đạt tới Kết Thai Cảnh, mới có thể chống đỡ những sát khí này!

– Khè, tiểu tiểu này đã hình thành thần tai, thể chất lại đột phá Kết Thai Cảnh, linh thể song tu, ngày sau chẳng phải sẽ vô địch thiên hạ?

– Vạn Cổ Đại Đế năm đó cũng không đáng sợ như hắn!

– Nhân tộc lại xuất hiện một đại nhân vật khó lường hay sao?

Các lão tổ dị tộc đều lạnh lùng nhìn bóng lưng Chu Hằng, trong ánh mắt trào ra sát khí, bọn họ đều không muốn trong Nhân tộc lại xuất hiện một Vạn Cổ Đại Đế!

Sau khi rời khỏi nơi này, phải giết tiểu tử đó!

Chu Hằng bước nhanh tới trước, khoảng cách 10 trượng có dài bao nhiêu, vài hơi thở là đã đến đối điện.

– Còn không mau thả Bổn cung xuống! Hoặc Thiên vẻ mặt

bực bội nói.

Chu Hằng cười hắc hắc, nói: – Ôm lâu một hồi cũng không mất miếng thịt nào, đừng nhỏ mọn như vậy!

Hoặc Thiên tức giận đến hùng hổ trừng hắn, hờn dỗi không để ý đến hắn nữa.

Chu Hằng vẫn thả Hoặc Thiên xuống, chiếm chút tiện nghị cũng không sao, nhưng làm quá thì lại tổn hại nhân phẩm.

– Mời! Hắn làm như thị vệ hành lễ với Hoặc Thiên.

– Hừ! Hoặc Thiên ngẩng cao đầu, bày ra đầy đủ tư thế Nữ vương.

Nhìn thấy hai người sẽ lập tức đi qua hoa viên, đẩy cửa tiến vào phòng đối diện, những người đằng sau liền không thể bình tĩnh được nữa! Trong gian phòng kia, có thể nào cũng cất giấu tiên vật hay không?

Không thể bị người cướp được!

Đến lúc này, mỗi người đều phải tế ra bài tẩy của mình, còn

che giấu nữa thì sẽ bỏ lỡ tiên duyên!

Bát tiên qua biển, đều tự thi triển thần thông!

Các lão tổ đều tế ra những bảo vật mà bình thường không đến lúc nguy hiểm đến tính mạng đều luyến tiếc sử dụng, như tranh nhau xông tới trước, kiếm khí đánh tới liền dẫn phát phản ứng của các bảo vật, bùng lên hào quang đủ màu sắc.

Lúc trước nguyên chủ nhân của hắc kiếm chém ra một kiếm, cắt đứt mảnh Tiên đại lục này, lực lượng đó tuyệt đối mạnh mẽ đến mức khiến người ta líu lưỡi! Lực lượng to lớn như thế, đừng nói chỉ là mấy Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh, ngay cả những tiên nhân thượng cổ còn không phải bị chém giết ngay lập tức?

Nhưng mà, dù sao đây chỉ là một cái dư sóng của dư sóng kiếm khí, lại còn đã trôi qua không biết bao nhiêu năm, tuy rằng bảo lưu được lực phá hoại đáng sợ, cắt thành vết thương là không thể khép lại, nhưng cuối cùng uy lực cũng giảm mạnh.

Các lão tổ đều tế ra bảo vật, nhưng nơi này ngay cả linh thạch cũng không dùng được, cũng không thể cung cấp lực lượng cho bảo vật, chỉ có thể tiêu hao căn nguyên của bảo vật. Thế này giống như võ giả đang cạn kiệt sinh mệnh tương lai mà chiến đấu, tạo thành tổn hại không thể lường được lên bảo vật.

Chính bởi vì thế, các lão tổ này đều không muốn sử dụng, mà kéo qua kéo lại, thẳng đến khi Chu Hằng dẫn đầu đi qua, bọn họ liền không ngồi yên được nữa. Vì tiên vật có khả năng tồn tại, bọn họ không bỏ được cũng phải bỏ ra!

Chu Hằng cũng không tạo chướng ngại với những người đằng sau, đi đến trước cánh cửa đóng kín, đưa tay đẩy ra.

Tay vừa chạm vào cửa, cánh cửa này liền tự động mở ra, không một tiếng động.

– Cửa mở rồi!

Chu Hằng còn chưa vào, liền thấy những lão tổ đằng sau đã vội chạy đến, mỗi ông già bà lão chạy còn nhanh hơn ăn trộm, chen lấn qua Chu Hằng xông vào cửa.

– A! Mọi người xông vào phát ra những tiếng hô, Chu Hằng đợi cho Nguyên Thạch Hưởng cũng đến, nói: – Tiền bối, mời!

– Ha ha, tiểu hữu, mời!

Ba người cùng bước vào phòng, Chu Hằng cùng Nguyên Thạch Hưởng đồng thời phát ra tiếng hô.

Linh lực của bọn họ bị áp chế lại khôi phục như thường!

Đây là một khu Võ Đấu Trường, vị trí giữa dùng đá màu vàng trải nền, không biết dùng chất liệu gì. Khu vực này rất lớn, chiếm hết 2/3 diện tích phòng này, bên trên trống rỗng, hẳn là chỗ dùng để chiến đấu.

Xung quanh thì bày những chiếc bồ đoàn, như là cung cấp cho người ngồi xem chiến.

Mọi người đều mở to mắt, bọn họ đều không muốn trả giá đắt như thế, chạy đến đây lại không có thu hoạch gì.

Ở giữa tự nhiên không có gì mà xem, mọi người liền phân tán tìm tòi xung quanh, ở trong phòng có nhiều giá đỡ vũ khí, nhưng đáng tiếc là không có một món nào nguyên vẹn, đều bị cắt làm bảy tám mảnh, thậm chí còn vỡ vụn.

Những thứ này cho dù là tiên vật, nhưng vỡ thành như vậy thì quả thật không có chút tác dụng nào.

Chu Hằng thử cầm một mảnh lên cắn nuốt, lại phát hiện tinh hoa kim loại bên trong đã sớm xói mòn hết, như là củ khoai cháy khét, căn bản không thể nuốt vào bụng được.

Hắn thử liền mảnh mảnh, liền bỏ qua ý này, mặc dù trong phòng không bị dư sóng kiếm khí trực tiếp quét trúng, nhưng sát khí đánh vào, cũng hủy diệt mọi thứ.

– Vật kia! Đột nhiên Hoặc Thiên gọi Chu Hằng, tay nhỏ chỉ vào trong góc, ở đó có một mảnh vải trắng, lại giống như tờ giấy, nhìn không khác gì phế phẩm.

– Thứ tốt? Chu Hằng quay đầu sang kề sát bên tai Hoặc Thiên hỏi.

Hơi nóng phun ra, Hoặc Thiên rùng mình một cái, bực bội trừng hắn một cái, nói: – Nếu không phải thân phận Bổn cung cao quý, không bao giờ cúi mình, còn cần phái ngươi đi hay sao?

Nữ nhân này!

Chu Hằng co rút khóe miệng, nhưng cũng tin tưởng tài của Hoặc Thiên, lúc này cầm thứ trắng kia lại, sờ vuốt, đây là vải, rất trơn mịn.

Hắn mở ra xem, miếng vải này không lớn, chỉ như chiếc khăn tay bình thường, bên trên thêu 10 con mãnh thú khác nhau, có đầu trâu thân hổ, có cổ rắn đuôi lừa, đều rất cổ quái.

– Tiểu bối, giao thứ trong tay ngươi cho lão phu! Ngay lúc này, một cường giả Dạ Ma tộc khẽ quát Chu Hằng.

Chương 348: Chữ bằng máu

Chu Hằng liếc hắn một cái, lạnh lùng: – Cút!

Cường giả Dạ Ma tộc kia thiếu chút nữa giận điên, tuy rằng hắn không phải Thiên Quân Thần Anh Cảnh, nhưng cũng là lão tổ Kết Thai Cảnh, nào có bị người ta quát một chữ "Cút"? Tiểu tử này, còn nghĩ bây giờ là lúc mọi người bị áp chế linh lực hay sao?

Thể chất tiến vào Kết Thai Cảnh thì sao chứ, chỉ là mãng phu mà thôi, có thể sánh được với Kết Thai Cảnh chân chính hay sao?

– Tiểu bối, họa từ miệng mà ra! Cường giả kia cười lạnh, trên đầu hiện ra hình cái trứng, bên trong có một con hổ gầm thét, thần thức mới cảm ứng được tiếng rống giận, tay phải giơ lên vỗ xuống Chu Hằng.

Hắn biết Chu Hằng bất phàm, bởi vậy vừa ra tay liền vận dụng Thần chích, muốn một chiêu bắt lấy Chu Hằng!

Chu Hằng không hề sợ hãi, trước sau hắn đã từng giết một Thần Anh Cảnh, một lão tổ Kết Thai Cảnh, hiện tại thể chất lại

tiến vào Kết Thai Cảnh, nào có gì phải sợ? Người khác chỉ biết sức trâu của hắn đạt đến Kết Thai Cảnh, nhưng căn bản không rõ hắn đã thông qua năng lực của Phệ Kim tộc rèn luyện cường độ thân thể đến trình độ nào!

Bàn tay đánh tới!

Chu Hằng ánh mắt sắc bén, nắm tay màu vàng đánh ra.

Ầm!

Trong tiếng nổ vang, Chu Hằng bị đánh bay ra trăm trượng, đụng mạnh vào vách tường đằng sau, sau đó bị chấn ngược trở ra.

Nếu vách tường này xây dựng ở phàm giới, như vậy bị Chu Hằng đụng mạnh như vậy, lực lượng truyền ra, cả căn phòng này đã nháy mắt tan rã. Tuy nhiên đây là kiến trúc là Tiên giới, tuy rằng đã chịu đủ tổn thương, nhưng bị Chu Hằng đụng một cái mà không rớt xuống một chút tro bụi gì.

Chu Hằng bình thản như thường, ánh mắt nhìn cường giả Dạ Ma tộc kia mang theo một tia khinh thường.

Đơn thuần so sánh lực lượng, linh lực cùng Thần chích dung hợp tự nhiên hoàn toàn nghiền nét sức trâu thân thể. Nhưng

Chu Hằng không chỉ có sức trâu, thể chất của hắn mạnh mẽ đến mức vượt qua pháp khí Kết Thai Cảnh, muốn dùng sức mạnh ăn chắc hắn, vậy phải cần có lực lượng cấp bậc Thần Anh Cảnh!

Hiện tại hắn chính là một cái pháp khí hình người, hơn nữa còn là cấp bậc Kết Thai Cảnh, va chạm cấp bậc này tính là cái gì?

Chọi cứng một đòn này, là Chu Hằng muốn biết chênh lệch thực lực với đối phương, biết người biết ta, mới có thể trăm trận không thua.

Hắn lộ ra chiến ý sôi trào, tay phải rung lên, tế ra hắc kiếm nắm trong tay, lưỡi kiếm tỏa ra ánh sáng lạnh lẽo. Vù, Chu Hằng đạp chân bắn ra, phát động phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn nhanh như tia chớp, vung kiếm chém về phía cường giả Dạ Ma tộc kia.

– To gan! Cường giả Dạ Ma tộc kia là Hổ Doanh Phong, chính là trẻ bị bỏ rơi, từ nhỏ được hổ dữ nuôi lớn, tình tình hung bạo. Nhưng không thể phủ nhận, hắn tuyệt đối là thiên tài trong thiên tài, trở thành tồn tại Kết Thai Cảnh, là một trong những cường giả mạnh nhất đứng ở đỉnh cao võ đạo!

Một đòn không thể chế trụ được Chu Hằng, lại làm cho đối phương phát động phản kích, Hổ Doanh Phong tự nhiên giận tím mặt, đây là trực tiếp khiêu khích hổ uy của hắn!

Hắn rống lớn, Thần chích rít gào ở trong chiếc trức, khí thế vô hình hóa thành một con hổ to lớn. Hai tay thành quyền, thân mình phóng về phía Chu Hằng, đồng thời đẩy ra.

Linh lực của hắn, Thần chích trên đầu, cùng với khí thế trên người, lập tức cùng hóa thành một con hổ dữ, sau đó dung hợp vào nhau, biến thành một con hổ màu xanh không khác biệt gì bình thường, bổ nhào vào Chu Hằng.

Chu Hằng không hề sợ, kiếm trên tay phải tung ra, Phi Vũ Thất Kiếm xuất hiện!

Diệp Lạc Duyên Diệt!

Oong!

Cảnh tượng kỳ dị xuất hiện, xung quanh như biến thành núi rừng, tràn đầy lá khô, gió nhẹ thổi qua, lá rụng bay xuống. Một đôi người yêu chia ly dưới tàng cây, nước mắt nhòa mi, tình dứt duyên tàn.

Nơi kiếm thế đi qua, mỗi người đều bị chuyện tình lây nhiễm, có nỗi niềm cảm thương không khỏi rơi lệ.

Hổ Doanh Phong đứng mũi chịu sào, hắn biết rõ đây là ảo cảnh do Chu Hằng chế tạo ra, nhưng tâm thần lại không tự chủ bị ảnh hưởng, Thần chích thuộc về tầng ý chí, bại trận đầu tiên.

Tiếp theo, khí thế của hắn sụp đổ, chiến lực tổn thất mạnh, sau cùng linh lực hỗn loạn, con hổ đánh ra hoàn toàn mất đi duy trì, nháy mắt liền tan biến!

Ngay vào lúc này, bên trong mảnh lá rơi, một thanh kiếm gãy đen tuyền đâm ra!

Hổ Doanh Phong sắc mặt đại biến, từ sau khi hắn tiến vào Kết Thai Cảnh tuy rằng trở nên vô cùng tự cao tự đại, nhưng cuối cùng cũng đã trải qua vô số trắc trở mới đi đến bước này, ý chí vẫn vô cùng cứng cỏi. Lúc này mạnh mẽ cắt đứt mấy mạch máu, bụp bụp bụp, cả người phun máu đầm đìa, cuối cùng hắn tỉnh táo lại.

Lui lại!

Vụt! Hào quang đen quét qua, nơi Hổ Doanh Phong vốn đang đứng hình thành lốc xoáy màu đen, Chu Hằng đứng thẳng, lạnh lùng nhìn Hổ Doanh Phong chật vật chạy trốn.

Hai người giao thủ mặc dù chỉ là chuyện trong nháy mắt, nhưng người trong phòng ai không phải cao thủ tuyệt thế, chỉ cần khóe mắt liếc qua, liền có thể nhìn rõ ràng tất cả.

Tên này thật đáng sợ!

Chẳng những có lực phòng ngự kinh người, hơn nữa kiếm pháp kia… có thể ảnh hưởng ý chí người ta!

Vì cái gì cường giả Kết Thai, Thần Anh, Hóa Thần được xưng là nửa bước tiên nhân? Là bởi vì bọn họ hình thành Thần chích, mà Thần chích dẫn động thiên địa, tụ tập linh khí, hỗ trợ với linh lực của bản thân, có thể bộc phát ra chiến lực vô cùng đáng sợ!

Thần chích nói thẳng ra chính là ý chí, nếu như ý chí bị ảnh hưởng, như vậy uy lực Thần chích tự nhiên giảm mạnh!

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Vạn Cổ Đại Đế có thể quét ngang khắp chốn ở mấy vạn năm trước, Thần chích của hắn có uy lực áp chế, thậm chí khuất phục võ giả cùng cảnh giới, vậy thì làm sao người ta đấu được với hắn?

Nhưng bây giờ, một bộ kiếm pháp lại cũng có uy năng như thế!

Khè!

Đây là Tiên pháp!

Đúng vậy, tuy rằng chỉ có ba người Chu Hằng, Thiên Hải Mộ Lan cùng An Hà Lạc Nguyên là học được Phi Vũ Thất Kiếm, nhưng các lão tổ khác quan sát lâu như vậy, khẳng định cũng có được lĩnh ngộ nhất định, cho dù không biết thi triển nhưng cũng không khó nhận ra.

Trước đó bọn họ chỉ có nhận thức cảm tính, đây là kiếm pháp Tiên cấp, nhất định bất phàm! Nhưng rốt cuộc bất phàm đến mức nào, ai mà biết được? Nhưng bây giờ, bọn họ đã biết!

Không hổ là kiếm pháp Tiên cấp!

Mỗi người đều đỏ cả mắt, đều nhìn chằm chằm Chu Hằng, An Hà Lạc Nguyên cùng Thiên Hải Mộ Lan.

Chu Hằng cầm kiếm mà đứng, vừa thi triển Phi Vũ Kiếm Pháp, lòng tin của hắn liền tăng mạnh. Thức kiếm pháp này mặc dù cũng tiêu hao linh lực của hắn khá lớn, nhưng cũng không thể so sánh với Lăng Thiên Cửu Thức, trực tiếp hút hắn đến thành xác khô!

Nếu những lão già mất nết này quả thật muốn quần công, Chu

Hằng cũng không ngại mượn sức Hoặc Thiên, dẫm đạp lên những lão già này!

Hắn không muốn đại khai sát giới bây giờ, là bởi trình tự linh lực của hắn còn chưa đột phá Kết Thai Cảnh, giết những lão tổ này cũng không kiếm được chỗ tốt gì! Không gian đan điền của hắn quá lớn, đơn thuần dựa vào bản thân tu luyện căn bản không thể nào hoàn thành tích lũy linh lực, nhất định phải đi con đường giết chóc này.

Cho nên Chu Hằng quả thật không đành lòng giết những cường giả này, cũng không phải hắn mềm tay, mà là giết bây giờ thì quá lãng phí!

– Đây… đây là đại chiến Tiên giới! Ở trong lúc căng thẳng này, ở góc phòng truyền đến tiếng nói của một người.

Những người khác còn tưởng là có bảo vật gì, đều vội quay đầu nhìn, lại thấy một lão nhân áo trắng đang ngồi cạnh tường, vẻ mặt kinh hoàng.

– Phó Thiên Quân, ngươi phát hiện cái gì? Có người hỏi.

Lão già áo trắng này là tồn tại Thần Anh Cảnh, trước tiên không nói chiến lực như thế nào, người ta thấy đầu tiên là trường thọ, không biết dùng qua bảo vật duyên niên gì, sống đến giờ đã sắp 5000 tuổi, nhưng vẫn còn chưa chết. Nếu như so sánh ai sống lâu nhất, hắn tuyệt đối miểu sát mọi người!

Còn một mặt khác, hắn thích nhất là nghiên cứu văn hóa cổ, cảm thấy vô cùng hứng thú với đoạn lịch sử biến mất lúc Vạn Cổ Đại Đế ngã xuống hay mất tích, vẫn luôn góp nhặt tư liệu để giải mã đoạn lịch sử mất mát đó.

Ở trên thế giới dùng võ đứng đầu này, vị Phó Thiên Quân này lại có danh xưng nho nhã là Học giả.

– Có chữ bằng máu, hẳn là ghi lại nguyên nhân mảnh Tiên đại lục tan vỡ, đáng tiếc… không được đầy đủ! Phó Thiên Quân nói, trong giọng tràn đầy kính sợ cùng hưng phấn.

Đó là đương nhiên, Tiên đối với các lão tổ này là cao không thể với, là giấc mộng sau cùng của bọn họ!

Nhưng bây giờ thì sao, một mảnh Tiên đại lục đụng vào Phàm giới, mọi sinh cơ đều bị xóa sổ!

Rốt cuộc là lực lượng cỡ nào mới làm được?

Bọn họ thì đừng nói phá hủy mảnh đại lục này, ngay cả một viên gạch miếng ngói cũng không phá hoại được, chênh lệch giữa hai bên đến cỡ nào?

Ở trước lực lượng vô địch này, ai mà không kính sợ?

Bọn họ một mặt tràn đầy mơ tưởng di vật của Tiên, nhưng một mặt khác trong lòng tràn đầy sợ hãi, lỡ như lực lượng hủy diệt Tiên đại lục này lại phát ra thì sao? Phàm giới có lực lượng gì ngăn cản được?

Nghe được Phó Thiên Quân nói thế, mọi người liền tụ tập lại, muốn biết rốt cuộc năm đó đã xảy ra náo động lớn cỡ nào.

"Trời giáng đại tai… Đạo Tổ mở ra thông đạo Luân Hồi, nhưng thời gian đã quá trễ, có lực lượng vô danh lan tràn, mọi người đều hóa thành tro bụi… Ta không chết ngay, là bởi lấy được bộ giáp này từ di tích cổ? Xong rồi, người Đạo tràng chết hết, ta cũng bị thương nặng khó thoát được cái chết!"

"Đại hận… Tại sao lại xảy ra đại tai họa lên đầu chúng ta? Chúng ta phạm sai gì? Đạo Tổ nói có cường giả tuyệt thế giao chiến, đây là dư sóng chiến đấu của bọn họ, họa lan tới chúng ta! Những cường giả kia… rốt cuộc là ai?"

"Bảy đại Tiên Tổ đâu? Vì sao không ra ngăn cản?"

"Ta thấy được, đó là một đạo kiếm khí màu đen, không…."

Chữ máu dừng ở đây, nhưng mọi người đều đoán được hình ảnh lúc đó, một đạo kiếm khí màu đen giáng xuống, mảnh Tiên đại lục hoàn toàn tan vỡ, văng ra khỏi Tiên giới, không biết trôi nổi bao lâu trong không gian hư vô, thẳng đến không lâu trước mới rơi xuống Phàm giới.

Chỉ vẻn vẹn là một đạo kiếm khí màu đen, liền phá hủy một mảnh đại lục Tiên giới?

Mọi người nhìn nhau, đều có cảm giác hơi lạnh tràn lan.

Có thể trở thành nửa bước tiên nhân, ai không phải hạng người tâm cao khí ngạo? Nhưng bọn họ có tự cao tự đại cũng phải kính tiên nhân như thần linh! Nhưng giờ thì sao, Tiên giới đã bị một đạo kiếm khí chém nát, cái gọi là tiên nhân còn không biết tồn tại tiêu diệt bọn họ gọi là gì!

Ngay cả tiên nhân cũng chỉ là con kiến ở trước mặt lực lượng này, bọn họ lại tính là thứ gì?

Cùng là tiên nhân, có chênh lệch lớn như vậy sao?

Chẳng lẽ tiên nhân cũng giống như Tụ Linh, Kết Thai, Hóa Thần, chia làm vô số cảnh giới?

Mọi người đều im lặng không nói, khi bọn họ mò mẫm được

một chút sự thật, thu được đả kích không gì sánh bằng, làm bọn họ gánh áp lực không thở nổi

Năm đó, rốt cuộc Tiên giới đã xảy ra đại chiến cỡ nào, làm cho Tiên giới cũng bị đánh văng một mảnh đại lục?

Trong mọi người, cũng chỉ có Chu Hằng mới biết nhiều thêm một chút, bởi vì hắn biết đại chiến năm đó tuyệt đối có nguyên chủ nhân của hắc kiếm.

———-oOo———-

Chương 349: Thập Luyện Đồ

Trong lòng Chu Hằng dần có phỏng đoán.

Lúc trước tồn tại vô thượng ở Tiên giới tiến hành đại chiến, có mấy bên thì không rõ, nhưng nguyên chủ nhân của hắc kiếm hẳn là một thành viên trong đó. Sau đại chiến, nguyên chủ nhân của hắc kiếm tám phần là đã chết, còn hắc kiếm cũng đứt gãy, từ Tiên giới rơi xuống Phàm giới, cũng không biết sao lại đi vào trong người Chu Hằng.

Nguyên chủ nhân của hắc kiếm lúc trước hùng mạnh đến cỡ nào? Chỉ là dư sóng một kiếm liền cắt đứt mảnh Tiên đại lục này, chiến lực đó mạnh mẽ mà Chu Hằng hiện tại không thể tưởng tượng được!

Nhưng chính là tồn tại như vậy cũng chết trận! Thậm chí làm cho hắc kiếm cũng tan vỡ!

Đối thủ của hắn lại hùng mạnh đến cỡ nào!

Những kẻ địch đó cũng đã chết trong chiến đấu rồi chứ? Hay hoặc là bị thương, càng có khi là giành được toàn thắng, căn bản không hề bị thương?

Bọn họ vẫn đang thống trị Tiên giới?

Chu Hằng cười khổ, hắn còn chưa xông lên Tiên giới, hình như đã kết thù với tồn tại vô thượng nào đó ở Tiên giới!

Thôi đi, chuyện này để sau khi chân chính tiến vào Tiên giới rồi cân nhắc tiếp! Đạo của hắn không hề sợ hãi, chỉ có tiến thẳng tới trước! Ngay cả đằng trước tràn đầy bụi gai thì sao, hắn sẽ vì thế mà dừng lại không tiến tới?

Chu Hằng toát ra mỉm cười sáng lạn, Tiên giới à, hắn tràn đầy mong chờ.

– Đi thôi, chỗ này không có thứ gì tốt! Hoặc Thiên nói, còn kéo áo Chu Hằng, nếu không phải nàng trời sinh lười biếng, không vội vàng với chuyện gì, chỉ sợ đã sớm dắt Chu Hằng rời đi, tìm tới vị trí làm nàng rung động.

– Còn muốn chạy? Trước tiên giao vật kia ra đây, còn có ba thức kiếm pháp mà ngươi học được trước đó! Chu Hằng còn chưa nói, liền thấy Hổ Doanh Phong ra cản đường.

– Lão già, ngươi dám chặn đường Bổn cung?

Cũng không chờ Chu Hằng nói, Hoặc Thiên đã nổi giận ngay.

Tuy rằng dung nhan tuyệt thế của Hoặc Thiên bị nón che khuất, nhưng khí tràng của Nữ vương mạnh mẽ cỡ nào, lập tức làm cho Hổ Doanh Phong cảm ứng được một cỗ áp lực vô hình.

Có lời đồn, nói cô gái này chính là nữ nhân dị tộc Hóa Thần Cảnh hư hư thực thực ở Tử Vong Sâm Lâm, mặc dù bây giờ không nhìn thấy cánh, đuôi, nhưng những thứ này không khó che giấu đối với cường giả Hóa Thần Cảnh.

Nếu như thật sự là vậy… hắn còn không phải đang tự tìm đường chết hay sao?

Hy vọng không phải là thật!

Hổ Doanh Phong nhìn chằm chằm Hoặc Thiên, hắn không cảm ứng được một tia dao động linh lực trên người đối phương, quả thật không khác gì người phàm. Nhưng chính là vậy, trong lòng hắn càng không nắm chắc.

Nơi này là chỗ người phàm tới được?

Nếu không phải người phàm, vậy có thể làm hắn không nhìn

ra sâu cạn, vậy chỉ có thể là tồn tại vượt qua hắn!

Hoặc Thiên lại không quan tâm, tư thái hiên ngang đi về phía Hổ Doanh Phong, gót sen lay động, cao quý ung dung không thể nào hình dung.

Trong lòng Hổ Doanh Phong đột nhiên có cảm giác bất an, đây là bản năng hình thành khi hắn trưởng thành cùng với hổ từ nhỏ, một loại trực giác đã cứu thoát hắn vô số lần từ khi hắn chưa đắc đạo. Hắn vô cùng tin tưởng loại trực giác này, thân mình lập tức lùi lại, không dám để Hoặc Thiên tới gần.

Hoặc Thiên tiến tới, hắn lùi lại, như đang gặp phải quỷ.

Đường đường lão tổ Kết Thai Cảnh lại bị một nữ nhân phàm tục làm cho chật vật chạy trốn? Những người khác nhìn thấy, nhưng không ai lại chê cười Hổ Doanh Phong, bởi vì bọn họ cũng đang quan sát Hoặc Thiên. Nhưng thần thức vươn tới, như cá lọt biển rộng, sâu không lường được, mênh mông không rõ!

Tuy rằng Hoặc Thiên không thể hiện chiến lực, ai lại dám để cho người có tinh thần ý chí như vậy tới gần mình?

Hoặc Thiên cao ngạo ngẩng đầu, tư thế Nữ vương không coi ai ra gì, trên đời này không ai có đủ tư cách để nàng nhìn thẳng.

– Hừ! Tiểu bối bây giờ quả là ngày càng lớn lối! Một cường giả Nhân tộc nói, tuy rằng cố ky Hoặc Thiên có thể rất mạnh, nhưng vì bảo vật tiên gia, có thế nào cũng phải liều mạng một phen.

– Chu Hằng, sử dụng thứ kia! Hoặc Thiên không quay đầu, bàn tay nhỏ chỉ Chu Hằng.

– Dùng thế nào? Chu Hằng lật qua lật lại mảnh vải này, thế nào cũng không phát hiện ra nó có chỗ gì là thần kỳ.

– Dùng thần thức rót vào trong đó!

Chu Hằng làm theo, oong, trong đầu hắn lập tức xuất hiện 10 con thú lớn, giống y như trên tấm vải. Nhưng mỗi một con đều sống dậy, có hình lập thể, nhìn rõ ràng mỗi chi tiết từ trên xuống dưới, từ trái sang phải.

Một luồng tin tức truyền đến, Chu Hằng lập tức hiểu được làm sao sử dụng món bảo vật này!

Hắn chỉ ngón tay lên hình ảnh dã thú cuối cùng, oong, không gian rung động, linh thạch trên người hắn không ngừng bị hấp

thu tiêu hao. Một con dã thú to lớn trống rỗng xuất hiện, đầu trâu, thân rết, trăm chân quá dọa người.

Khí thế đáng sợ quét ngang, con dã thú này bùng lên uy thế vô thượng, cho dù là cường giả Thần Anh Cảnh cũng trào ra cảm giác bất lực từ sâu trong lòng.

Hóa Thần Cảnh!

Đó chính là một tồn tại Hóa Thần Cảnh!

Chu Hằng chắp tay đứng, cười nói: – Kiêu ngạo thì sao chứ!

Lời vừa dứt, con dã thú Hóa Thần Cảnh kia đã nhào về phía cường giả loài người kia, một cái chân xẹt qua liền đâm thủng bả vai hắn, đóng đinh xuống đất!

– A…. Cường giả loài người kia phát ra tiếng kêu thảm thiết, còn mọi người đều hoảng sợ biến sắc!

Thật sự là bảo vật!

Không ngờ có thể triệu tập ra một con yêu thú Hóa Thần Cảnh, hôm nay võ đạo điêu linh, tuyệt đối là vô địch!

Rắc!

Yêu thú yêu thú kia cắn đứt cổ cường giả loài người này, thân mình xoay chuyển, lại cắn tới Hổ Doanh Phong.

Chỗ này cũng chi lớn như vậy, làm sao trốn, trốn chỗ nào?

Hổ Doanh Phong cũng hét thảm, bị yêu thú cắn đứt cổ, máu tươi tuôn trào, nháy mắt mất đi sinh cơ!

Mọi người đều hoảng hốt, vội vàng chạy ra ngoài, sợ bị Chu Hằng phát cuồng giết một trận! Ở bên ngoài áp chế linh lực, Hóa Thần Cảnh cùng Tụ Linh Cảnh không hề khác biệt! Trong lúc gà bay chó sủa, mọi người đều tế ra bảo vật, xuyên qua vết kiếm kia, lùi về phía lầu các.

Nhưng bọn họ lập tức nghĩ tới, nơi này tuy rằng san bằng trình tự linh lực, nhưng thể chất của Chu Hằng mạnh mẽ, có được sức trâu Kết Thai Cảnh, ở tình huống mọi người không thể sử dụng linh lực, chẳng phải hắn càng thêm lợi hại?

Nghĩ tới đây, bọn họ lại lui ra khỏi lầu các, nháo nhào chạy tứ tán.

Mảnh vỡ Tiên giới này lớn như thế, khẳng định chỗ khác cũng có tồn tại tương tự, làm gì phải đối đầu với Chu Hằng chứ?

Lui một bước, trời cao biển rộng!

Nhìn thấy mọi người đều rút ra ngoài, Chu Hằng khẽ động tâm niệm, con yêu thú Hóa Thần Cảnh kia lập tức biến mất trong hư không, còn hắn thì toát ra cười khổ.

Lỗ to rồi!

Tấm vải kia, gọi là Thập Luyện Đồ, mỗi một con dã thú chia ra tương ứng với 10 cảnh giới từ Luyện Thể Cảnh đến Hóa Thần Cảnh, chỉ cần thần thức thúc đẩy, lại bỏ thêm linh thạch, sẽ có thể hóa ra hình.

Thật ra cái này cũng giống Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, được dùng để huấn luyện đệ tử. Đương nhiên dùng để đối địch cũng không tệ, đặc biệt là trấn áp võ giả bậc thấp, tuyệt đối thừa sức.

Chỉ là tiêu hao linh thạch này thật là quá đáng!

Triệu tập ra con yêu thú đầu trâu thân rết này đã tiêu hao rất nhiều lịch thạch, mà tồn tại lâu thêm một giây, đều phải tiêu

hao linh thạch khổng lồ! Chu Hằng dùng thần thức quét qua Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, phát hiện linh thạch bên trong đã thiếu đi một nửa, còn linh thạch thượng phẩm thì không còn một khối nào.

Vừa rồi tỏ rõ uy phong, nhưng trả giá quá xa xỉ! Hơn nữa, càng đáng tiếc là hắn còn không kiếm được chỗ tốt nào, ngay cả hắn tế ra hắc kiếm chém giết thì có lợi gì. Bây giờ trình tự linh lực của hắn đã đạt đến cực hạn, trước khi đột phá Kết Thai Cảnh thì không thể nào tăng lên.

Chu Hằng nhìn sang Hoặc Thiên, hỏi: – Làm sao nàng biết dùng thứ này thế nào?

Chỉ biết đây là bảo vật, vậy còn dễ giải thích, có những người ánh mắt độc đáo, nhưng ngay cả sử dụng thế nào cũng rõ ràng, vậy không thể giải thích bằng ánh mắt tốt nữa.

– Tự nhiên liền biết! Hoặc Thiên hất ngang đầu. – Đi, nên làm chuyện của Bổn cung!

Thiên nữ tuyệt thế này tuyệt đối có liên hệ cực sâu với Tiên giới!

Trong lòng Chu Hằng nghĩ, liền ôm lấy Hoặc Thiên, vèo, thân mình hắn bắn ra, xuyên qua hoa viên, lầu các, xung quanh không thấy người. Hắn triển khai thân pháp, bay về phía Hoặc Thiên chỉ.

Hai người bay vút trên Tiên đại lục, không lâu sau Chu Hằng liền phát hiện trên đại lục này xuất hiện biến hóa rất lớn, mặt đất xuất hiện những khe lớn, kéo dài liên miên như mạng nhện,

Đại lục này đang dần theo hướng tan vỡ!

Không có gì lạ, lúc trước dưới một kiếm của cường giả tuyệt thế kia, đã cắt mất đại lục này từ Tiên giới, dư sóng quét qua, hủy diệt mọi sinh cơ trên đại lúc, sau đó thậm chí đánh vỡ không gian, làm cho mảnh đại lục này rơi vào nơi hư vô.

Ở trong hư vô đó, thời gian như đọng lại, những theo Tiên đại lục xuất hiện ở Phàm giới, dư sóng kiếm khí này bắt đầu tiếp tục lan tràn, phá hoại toàn bộ kết cấu đại lục.

Tính toán thời gian, từ lúc mảnh đại lục này xuất hiện đến nay cũng đã mấy tháng, đi đến nước này cũng không có gì lạ.

Chỉ còn cách lúc mảnh đại lục này hoàn toàn tan vỡ có một thời gian, nói không chừng đến lúc đó còn có thể kích hoạt một trận bùng nổ khác, cho nên phải nắm chắc thời gian rời đi, tìm được bảo vật gì rồi mau rời khỏi, bằng không mọi thứ đều có thể chôn cùng.

Nguy hiểm như thế, tốt nhất đừng có phiêu lưu.

– Qua bên kia! Chạy gần 10 ngày, bỗng nhiên Hoặc Thiên đổi hướng.

– Vì sao?

Chu Hằng hỏi.

– Bổn cung bảo ngươi đi thì đi! Hoặc Thiên kiêu ngạo nói.

– Hắc! Trí nhớ của nàng thật là kém, xem ra ta có tất yếu phải làm nàng nhớ kỹ một chút! Chu Hằng giơ bàn tay, bốp một cái vỗ lên mông vểnh của Hoặc Thiên, co dãn kinh người, âm thanh giòn giã.

– Xấu xa! Hoặc Thiên hai má mây hồng, hận hận trừng Chu Hằng. – Bổn cung muốn chém cái tay bẩn của ngươi!

Chu Hằng thở dài, nói: – Nếu là thế, vậy ta dứt khoát sờ cho thoải mái!

– Ngươi.. ngươi đừng làm bậy! Hoặc Thiên cảm giác được bàn tay của Chu Hằng đang ấn lên mông của nàng, hơi nóng kỳ

diệu như xuyên thấu qua quần áo, làm nàng sinh ra cảm giác bất an mãnh liệt.

– Cố tình ta muốn làm bậy, nơi này đồng hoang núi vắng, ngươi cứ hô cứu mạng đi! Chu Hằng cười ha hả, hắn cùng Hoặc Thiên tựa như oan gia đối đầu, không đấu võ mồm là không thoải mái.

– Dâm tặc…

Một tiếng yêu kiều vang lên, chỉ thấy hào quang lóe lên, một đạo kiếm quang lạnh thấu xương chém tới!

Chu Hằng ngẩn ra, ở chỗ này quả thật cũng có người lo chuyện bao đồng? Nhưng động tác của hắn vẫn không chậm, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân mình hắn di chuyển nhanh chóng, nhưng đạo công kích này tới quá nhanh, vẫn đâm một kiếm vào bên sườn của hắn.

Hắn không cố ý vận chuyển thể chất Phệ Kim tộc, da thịt còn thua xa trình độ phòng ngự Kết Thai Cảnh, máu tươi lập tức chảy ra!

Chu Hằng nhướng mày, xoay người nhìn sang phía bên kia.

Chương 350: Hiểu lầm

Một vưu vật lưng có cánh màu trắng, kiều mỵ tuyệt mỹ lơ lửng ngoài trăm trượng, trong tay cầm một thanh bảo kiếm màu lam óng ánh. Tóc đen tươi đẹp, mặc một bộ váy dài màu vàng lợt, đem dáng người thon thả duyên dáng của nàng hoàn toàn in ra. Vú to eo nhỏ mông căng, hết sức nóng bỏng.

Thiên Yêu tộc!

Chu Hằng nói thầm trong lòng. Thật ra Thiên Yêu tộc và loài người khác biệt chỉ ở hai cánh, ngoài ra thì hết thảy không có gì khác. Cũng không cao lớn như Dạ Ma tộc, hơn nữa mắt tím tai nhọn, nửa đêm xuất hiện đều có thể dọa hỏng trẻ con!

Đồng dạng là có cánh, nhưng cánh cũng có khác biệt.

Cánh như Nạp Lan Yêu Nguyệt là cánh dơi, phía trên không có bất kỳ lông vũ, mỏng vô cùng hơn nữa là màu đen, mơ hồ mang đến cho người ta một loại cảm giác tà ác. Mà Thiên Yêu tộc thì là cánh trắng, giống như cánh loài chim thông thường có đầy lông vũ.

– Dâm tặc, mau buông nữ nhân kia ra! Mỹ nữ Thiên Yêu tộc

này hướng về Chu Hằng yêu kiều quát, ánh mắt như lửa.

Chu Hằng không khỏi cười nói: – Ngươi là Thiên Yêu tộc, cũng muốn quản chuyện không đâu của loài người?

– Hừ, dâm tặc chính là chuột chạy qua đường, người gặp người giết! Mỹ nữ Thiên Yêu tộc đằng đằng sát khí, còn lộ ra vẻ khinh thường: – Loài người các ngươi hay nội chiến nhất, ăn hiếp tộc nhân của mình, ghê tởm nhất!

Vù nàng lại một kiếm chém qua, nhưng kiếm quang lập tức lóe lên ở phía sau Chu Hằng, hướng về phía hắn điên cuồng chém.

Vực niệm động công tới!

Đỉnh đầu của nàng không có Thần chích, mà chưa hình thành Thần chích lại có thể vận dụng Vực chỉ sợ cũng chỉ có một kẻ biến thái như Chu Hằng. Bởi vậy tu vi của nàng tất nhiên là Kết Thai Cảnh, đã tạo thành thần thai, không cần giống như ngọn cỏ đính ở trên đầu.

Lúc này Chu Hằng có chuẩn bị, kiếm khí mới vừa sinh ra hắn liền triển khai thân pháp, vù một cái nhảy ra ngoài mười trượng , bình yên vô sự.

– Đồ cọp cái xen vào việc người khác, cút sớm một chút, nếu không lão tử đem ngươi cùng nhau "làm"! Chu Hằng cố ý hổ thanh hổ khí nói, hắn ngẫu nhiên cũng có lúc tính trẻ con chưa dứt, nếu đối phương hiểu lầm hắn là dâm tặc háo sắc, hắn liền dứt khoát làm dâm tặc một hồi cho xong.

– Ngươi dám! Mỹ nữ Thiên Yêu tộc vô cùng phẫn nộ, nhưng trong ánh mắt vẫn lóe lên một vẻ ngạc nhiên. Bởi vì tu vi của Chu Hằng không gì rõ ràng hơn, Thần chích vẫn chưa hoàn toàn thành hình, tự nhiên là Linh Hải tam trọng thiên.

Đương nhiên Linh Hải tam trọng thiên này và Linh Hải tam trọng thiên thông thường chiến lực hoàn toàn bất đồng. Nhưng bất đồng mấy cũng là Linh Hải Cảnh, so với Kết Thai Cảnh liền kém bằng trời!

Nàng xuất liền hai lần công kích, không ngờ chỉ có một lần đánh tới đối phương, hơn nữa còn là bởi vì đánh lén. Đối phương đang một lòng "Phi lễ" nữ nhân trong ngực, cho nên mới làm cho nàng đắc thủ!

Tê Linh Hải Cảnh này không khỏi cũng quá lợi hại chứ!

Nhưng vậy thì sao, phàm là dâm tặc chỉ cần bị nàng nhìn thấy, giết không tha!

Nàng thét dài một tiếng, thân hình bổ nhào về phía Chu Hằng, đỉnh đầu thần huy lóe lên, trong hình trứng màu xanh biếc,

một con chim xanh to hót dài không dứt. Đầy trời đều là mũi tên màu xanh, hướng về phía Chu Hằng đón đầu cuốn tới.

Cuồn cuộn mãnh liệt, nước tưới không lọt!

Vị mỹ nữ dị tộc này là động bản lĩnh thật, bởi vì chỉ có khi toàn lực ứng phó, Thần chích mới có thể từ trong cơ thể dâng lên.

Chu Hằng nhanh chóng vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình làm ra chuyển động khó tin, ở trong những mũi tên di chuyển tự nhiên, mặc cho vạn ngàn mũi tên dày đặc như mưa lại không một mũi nào chạm đến hắn mảy may.

– Đồ cọp cái xen vào việc người khác, ngươi xem lão tử có dám hay không! Chu Hằng cúi đầu, hôn lên miệng Hoặc Thiên. Hương thơm dịu dàng, giống như mật đường ngọt lịm nhất trên đời, mùi vị tốt đến cực điểm.

– Dâm tặc đáng chết! Mỹ nữ Thiên Yêu tộc giận đến phát điên, dâm tặc này lại dám làm ác trước mặt nàng, thật sự là không thể tha thứ! Nàng vung kiếm chém liên tục, trong từng mũi tên xen lẫn từng luồng kiếm quang, uy thế càng tăng.

Đối mặt với công kích như vậy, ngay cả Chu Hằng đều không dám khinh thường, chỉ có thể dưới chân điểm liên tiếp, kéo giãn khoảng cách với đối phương. Bằng không hắn thật sự không nắm chắc chỉ dựa vào Tấn Vân Lưu Quang Bộ không tổn thương góc áo dưới công kích như vậy.

Dù sao đối phương là Kết Thai Cảnh mà Chu Hằng chỉ có man lực đạt tới Kết Thai Cảnh. Nhưng Tấn Vân Lưu Quang Bộ lại là do linh lực thúc giục, tốc độ cũng không bởi vì cường độ thân thể hắn tăng lên mà tăng lên.

– Khốn kiếp, ngươi cố ý! Hoặc Thiên bị tai ương oan uổng, bị hôn trộm một cái, cho tới bây giờ mới vừa tỉnh táo lại, ghét hận nhìn Chu Hằng. Răng ngọc hé ra, dường như muốn nhào lên cắn một miếng.

Chu Hằng cười hắc hắc, hắn tự nhiên là cố ý. Trêu chọc mỹ nữ dị tộc kia một chút chỉ là dương đông kích tây, thật sự là muốn tìm lý do hôn thiên nữ tuyệt thế trong ngực.

Hoặc Thiên tức giận vô cùng, nhưng nàng cố tình đối với Chu Hằng vô kế khả thi, đành phải đem gương mặt xinh đẹp nghiêng sang một bên, không nhìn bộ mặt tiểu nhân đắc chí của Chu Hằng. Nếu không nàng ngay cả lồng ngực đều sẽ bị giận nổ.

Thân hình Chu Hằng liên tiếp thối lui, mỹ nữ Thiên Yêu tộc kia đuổi sát không bỏ. Nàng bị Chu Hằng chọc cho vô cùng phẫn nộ, quyết tâm muốn xử lý tên “dâm tặc” lớn mật này.

Chỉ là chạy hơn trăm dặm, Hoặc Thiên đột nhiên ánh mắt khẽ động, vội vàng vỗ Chu Hằng, nói: – Dừng dừng dừng, mau dừng!

– Hả?

– Bên kia! Hoặc Thiên giơ tay chỉ.

Chu Hằng nhìn sang, chỉ thấy phía trước có một đầm nước, nhưng chất nước lại trắng như tuyết giống sữa bò. Với nhãn lực của hắn lại không thể nhìn xuyên thấu đến đáy. Thân hình hắn chuyển hướng, bay về phía đầm nước.

– Đó là cái gì?

Hắn hỏi.

– Không biết. Nhưng có một thanh âm nói cho ta, đây là nước suối tuyệt hảo!

Chu Hằng trừng mắt, lại tới nữa!

Lúc trước là Thập Luyện Đồ, hiện tại lại là đầm nước cổ quái. Thôi, mặc kệ, chỉ cần có thể mò được ưu đãi là tốt rồi, quản nó là lai lịch gì.

– Thả Bổn cung xuống! Hoặc Thiên kêu lên, nhìn ra được nàng đối với đầm nước kia rất bức thiết.

Chu Hằng nghe lời dừng bước rồi buông Hoặc Thiên xuống. Thiên nữ tuyệt thế này lúc trước đã nói phải ngoặt sang hướng này, xem ra là cảm ứng được đầm nước này.

– Dâm tặc, sao không chạy nữa? Đúng lúc này, mỹ nữ Thiên Yêu tộc kia cũng như bóng theo hình, chỉ là lạc hậu vài bước. Nàng hung dữ nhìn Chu Hằng, khóe miệng đỏ tươi treo một vệt cười lạnh khinh thường.

Chu Hằng tay phải run lên, đoạn kiếm màu đen tế ra, cười ha hả một tiếng nói: – Chơi đùa với ngươi!

Ý tứ của hắn là cùng đối phương đánh mấy chiêu, nhưng hắn lại quên mình ở trong mắt đối phương nhưng là thân phận dâm tặc, những lời này nên lý giải như thế nào? Chơi đùa với ngươi, cái này phải hạ lưu tà ác cỡ nào hả!

Mỹ nữ Thiên Yêu tộc lập tức mắt phượng phun lửa, tên dâm tặc này còn muốn “chơi” mình?

Đáng giết!

Nàng giận hét một tiếng, thần điểu đỉnh đầu đồng dạng làm ra vẻ hót phẫn nộ. Một kiếm động, vạn lông sinh, hướng về phía Chu Hằng bay cuốn tới.

Chu Hằng vẻ mặt chợt nghiêm, hắc kiếm vạch ra hoa kiếm, ba thức kiếm pháp Phi Vũ Thất Kiếm ở trong đầu bốc lên.

Thức thứ nhất Diệp Lạc Duyên Diệt!

Bầu không khí bi thương lập tức thổi quét toàn trường. Chúng sinh đều có tình, có tình đều đau lòng.

Mỹ nữ Thiên Yêu tộc lập tức bị ảnh hưởng, lông bay đầy trời toàn bộ không có độ chuẩn.Có cái bay xéo, có cái vọt lên trời, có cái thậm chí bay ngược về, công kích phát động tự nhiên bị hóa giải sạch.

Đầy trời như có lá khô không ngừng rơi xuống, trong một mảnh rực rỡ, hắc kiếm đâm ra, lạnh lùng buốt giá!

Lá rơi duyên diệt!

Mỹ nữ Thiên Yêu tộc biến sắc mặt, nhưng cuối cùng không bị ý cảnh của kiếm thức hoàn toàn ảnh hưởng, chân liên tục điểm lui nhanh về sau, trong nháy mắt vọt sau hơn trăm trượng, thoát khỏi phạm vi ảnh hưởng của kiếm ý.

Nàng lại nhìn về phía Chu Hằng, trong mắt mang theo vẻ khiếp sợ mãnh liệt.

Dâm tặc này rồi lại có thể sử dụng ra kiếm pháp đáng sợ như vậy?

Nàng không nhận ra lai lịch của kiếm pháp này, nhưng thân là cao thủ Kết Thai Cảnh, đã làhoàn toàn hình thành Thần chích hóa thành thần thai, tự nhiên đối với đại đạo thiên địa có lĩnh ngộ càng thêm sâu sắc. Một kiếm vừa rồi của Chu Hằng liền bị nàng cảm ứng đến đạo!

Một kiếm sinh đạo, đây là kỹ pháp cường đại bậc nào?

Nhưng cứ như vậy xoay người rời đi? Để mặc cho tên dâm tặc này ăn hiếp nữ nhân kia? Tuy rằng nàng kia là loài người, là tử địch tuyệt đối khó cùng tồn tại với Thiên Yêu tộc, nhưng nàng không lâu trước mới từng thề, muốn giết hết dâm tặc trong thiên hạ, sao có thể biết khó mà lui?

Nàng hừ một tiếng nặng nề , đã hạ quyết tâm, toàn thân đột nhiên có bảo nguyệt hào quang lưu chuyển, làm nổi bật nàng

như nguyệt hoa tiên tử, thánh khiết cao quý.

Chiến!

Nàng vung bảo kiếm, lại công về phía Chu Hằng.

Chu Hằng trong lòng bình tĩnh, tay phải triển khai kiếm thức, thức thứ hai của Phi Vũ Thất Kiếm Hoa Khai Nhất Thế Giới!

Hoa nở đầy trời, hình thành một thế giới, chỉ ta chí tôn!

Mỹ nữ Thiên Yêu tộc yêu kiều quát một tiếng, toàn thân bảo nguyệt hào quang lưu chuyển càng thêm thánh khiết, tạo thành một vách chắn bảo hộ hoàn mỹ, đem kiếm ý bài xích ra, như phật trước đài sen, không nhiễm một hạt bụi.

Chỉ là nàng tuy rằng ỷ vào thần thức cao hơn một cảnh giới làm được thần thức thanh tỉnh, nhưng điều này cũng hạn chế nàng phát huy thần thức, chỉ có thể dựa vào linh lực bản thân giao chiến với Chu Hằng.

Chu Hằng có man lực của Kết Thai Cảnh, nếu mỹ nữ Thiên Yêu tộc kia không thể pháthuy ưu thế về Thần chích, như vậy lực lượng cua rhai người liền không chênh lệch bao nhiêu.

Bùng! Bùng! Bùng!

Keng keng keng!

Hai người chiến đấu kịch liệt không thôi, hai kiếm giao kích, quyền chưởng chạm nhau, kiếm khí quyền kình chưởng phong bắn ra bốn phía.

Mỹ nữ Thiên Yêu tộc kia càng đánh càng kinh hãi, đến lúc này nàng cuối cùng không dám có ý coi thường. Man lực của Chu Hằng rồi lại đạt tới Kết Thai Cảnh, tuy rằng mạnh của man lực chung quy không thể so với linh lực, nhưng cũng không kém quá nhiều.

Càng mấu chốt chính là, nàng phải dẫn động Thần chích để chống cự kiếm ý của Chu Hằng, vô hình trung suy yếu không chỉ hơn một nửa thực lực của nàng, khiến cho hai người thủy chung khó thể phân ra thắng bại.

Nàng không khỏi tiến thối lưỡng nan. Đánh tiếp cũng chỉ vẫn khó phân cao thấp, nhưng nếu nàng rời đi, chẳng phải là mặc cho nữ nhân kia rơi vào miệng hổ?

Cho dù nữ nhân kia là loài người, nàng cũng không làm được làm như không thấy!

Làm sao bây giờ?

Thương Ngạo Mục Nguyệt chưa từng rơi vào tình cảnh lưỡng nan như vậy!

-Tiểu tử thối, cảnh giới cho Bổn cung, Bổn cung muốn tắm rửa! Đúng lúc này, thanh âm của Hoặc Thiên từ phương xa truyền đến.

Động tác của Thương Ngạo Mục Nguyệt lập tức khựng lại!

Tình huống gì, hai người này biết nhau?

Nàng đột nhiên có loại cảm giác thẹn quá thành giận, gương mặt xinh đẹp chợt đỏ bừng, ý thức được mình khả năng gây ra scandal. Nhưng điều này cũng cho nàng một bậc thang để xuống, cuối cùng không cần rối rắm nữa, thân hình khẽ chuyển, vù bay vụt rời đi.

Chu Hằng cũng không truy kích, hắn và đối phương vốn cũng không có ân oán gì, đánh nhau cũng chỉ là một hiểu lầm.

Hắn nhìn lại hướng đầm nước, chỉ thấy Hoặc Thiên đang cởi quần áo, váy tụt xuống, hiện ra lưng trần như ngọc đẹp. Nhưng không đợi hắn nhìn kỹ, trên người của Hoặc Thiên đã xuất

hiện một cánh hoa đào thật lớn bao lấy nàng, bước vào trong đầm nước.

Tác giả:ĐỘC GIẢ CÓ TẶNG COIN NHỚ BÌNH LUẬN BÊN DƯỚI ĐỂ AD BIẾT NHA Ạ. ĐỂ CỐ GẮNG TĂNG CHƯƠNG CHO MN Ạ.

Chương 351: Kết Thai Cảnh!

– Đầm nước này có tác dụng gì? Chu Hằng cách thật xa hỏi.

Hoặc Thiên không trả lời, chỉ khẽ hừ giai điệu, một bên ào ào tung bọt nước, căn bản không có ý tứ đáp lại Chu Hằng.

Chu Hằng nén xuống kích động mãnh liệt, không đi tới gần nhìn kỹ.

Hoặc Thiên không chút để ý xuống đầm tắm rửa, là bởi vì nàng quá cao ngạo, ở trong mắt nàng tất cả mọi người thế gian chỉ là con kiến, căn bản không vào mắt .Cũng giống như khi loài người tắm, có để ý bên cạnh có một con chó hay không?

Thẳng đến nửa giờ sau, Hoặc Thiên mới lười biếng tắm xong, trên tóc dính giọt nước lấp lánh, da như tuyết trong suốt, vô cùng xinh đẹp.

Chu Hằng trong lòng nóng lên, nhưng hắn hiện tại đối với đầm nước này hứng thú càng lớn, đi tới bờ đầm hắn ngây ra. Hắn không biết nước đầm như sữa bò này đến tột cùng có ích lợi gì, là trực tiếp uống hay là tắm giống như Hoặc Thiên?

Uống?

Hắn tuy thích Hoặc Thiên nhưng còn không nghĩ tới đi uống nước tắm của đối phương!

Bởi vậy, sau khi nghĩ kỹ một hồi, hắn cũng cởi áo đi vào trong đầm nước. Trong nháy mắt hắn đặt chân vào, một luồng ý ôn nhuận lập tức thẩm thấu vào thân thể hắn, bao gọc Thần chích vẫn chưa hoàn toàn thành hình, tẩm bổ, lớn mạnh.

Hắn nổi lên một cơn mệt mỏi mãnh liệt, dường như cứ vậy ngủ đi.

Ngủ ở chỗ này, nhưng tuyệt đối không phải một ý hay!

Chu Hằng muốn phấn chấn tinh thần, lại càng ngày càng mệt, dường như trở về trong nước ối khi thai nhi, khiến hắn tràn đầy cảm giác an toàn, cảm giác trở về. Cuối cùng ý thức chìm vào tâm linh, nặng nề ngủ đi.

Hắn cứ như vậy lơ lửng trên mặt nước.

Cũng không biết qua bao lâu, Chu Hằng tỉnh lại.

Trong nháy mắt mở mắt ra, hắn lập tức phát hiện khác thường. Chính là nước vốn màu trắng ngà kia trở nên vô cùng loãng, tuy rằng còn chưa tới mức độ nước trong nhưng mơ hồ có thể nhìn thấy đáy nước.

Sau đó hắn liền phát giác Thần chích của mình có biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Người nhỏ màu vàng kia đã hoàn toàn thành hình!

Thần thanh khí sảng, dường như mỗi một lỗ chân lông đều tỏa ra linh khí!

Không trách nước này trở nên loãng như vậy, hóa ra đều bị hắn hấp thu!

Nướcnày cũng không thể gia tăng tu vi linh lực, nhưng đối với lớn mạnh Thần chích lại có ưu đãi vô cùng. Trên đường Thần chích thành hình, lúc trước hắn nhiều nhất đi ra 50 bước, nhưng giờ phút này hắn đã một bước lên trời, hoàn thành toàn bộ quá trình.

Thần chích thành là có thể đánh vào Kết Thai Cảnh!

Chu Hằng mừng rỡ, vội vàng mặc quần áo vào, đem các nàng từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp truyền tống ra. Đầm nước này tuy rằng loãng đi rất nhiều, nhưng dù sao vẫn chưa hoàn toàn mất hiệu lực.

– Phu quân! – Chu Hằng!

Các nàng lập tức oanh oanh yến yến kêu lên. Nhiều ngày nay không gặp, các nàng tự nhiên là nhớ Chu Hằng chết mất, thẳng đến khi Chu Hằng nói muốn các nàng tiến vào trong đầm tắm rửa, các nàng đều lộ ra vẻ cổ quái.

– Tiểu Chu Tử, ngươi thật là quá sắc!

– Đúng vậy, xem bổn cô nương tắm rửa nhưng phải trả tiền!

– Phu quân, mới vài ngày như vậy, chàng liền không nhịn được?

Các nàng mồm năm miệng mười nói.

Chu Hằng sắc mặt tối sầm, những nữ nhân này rồi lại cho là

hắn sắc dục huân tâm, muốn xem các nàng cởi sạch tắm ửa? Hắn lắc lắc đầu nói: – Đây là nước báu, đối với lớn mạnh Thần chích có chỗ tốt lớn lao. Các ngươi tuy rằng đều chưa hình thành Thần chích, nhưng tin tưởng cũng có ích!

Nếu không, Hoặc Thiên cũng sẽ không dẫn đầu xuống tắm.

Nghe thấy Chu Hằng nói như vậy, các nàng mới biết là hiểu lầm Chu Hằng. Mấy nàng An Ngọc Mị, Tiêu Họa Thủy đã phát sinh quan hệ với Chu Hằng đã bắt đầu cởi quần áo. Các nàng tự nhiên không ngại bị Chu Hằng nhìn sạch, rất nhanh liền biến thành những mỹ nhân ngư, tùm tùm nhảy vào trong đầm nước.

Chu Hằng xoay người lui ra, hắn hiện tại có thể đánh vào Kết Thai Cảnh!

Hoặc Thiên ở ngoài trăm trượng, Chu Hằng hỏi một chút mới biết được thời gian hắn ngủ cũng không lâu, chỉ vẻn vẹn là nửa ngày.

Hắn ngồi xếp bằng, hai mắt nhắm lại, bắt đầu đánh vào Kết Thai Cảnh.

Cái gọi là Kết Thai chính là để Thần chích biến thành anh thai, ở nội thế giới thai nghén lớn mạnh. Khi tu vi tăng tới cực hạn, liền có đản Thần Anh ra, trở thành cường giả Thần Anh Cảnh!

Từ Linh Hải đến Kết Thai, chỗ khó là hình thành Thần chích, sau khi bước ra một bước này, hết thảy đều chỉ là vấn đề thời gian, nước đến tự nhiên thành sông.

Trong nội thế giới , người nhỏ màu vàng chìm vào sâu trong lòng đất, sẽ ở trong này hình thành anh thai, trở thành thần linh của nội thế giới. Sau khi hoàn toàn trưởng thành, chính là Hóa Thần Cảnh, có thể chém phá hư không, lên chín tầng trời làm tiên!

Trong thời gian lưu chuyển, bốn phía người nhỏ màu vàng hình thành một quầng sáng màu vàng, đem nó bọc lại, giống như một quả trứng gà.

Ầm ầm ầm!

Thiên địa rung chuyển, không gian đan điền của hắn bắt đầu mở rộng.

Người nhỏ màu vàng không ngừng bổ kiếm ra quyền, oanh kích địa hạch, từ sâu nhất bên trong bắt đầu khai thác nội thế giới.

Ông! Ông! Ông!

Trong cơ thể không ngừng phát ra tiếng đại đạo nổ vang, đột phá Kết Thai Cảnh không giống với bất kỳ một cảnh giới nào trước đó, vượt qua cửa ải này chính là nửa bước tiên nhân!

Siêu phàm thoát tục, tự nhiên cùng đạo hợp nhau, cộng minh phát ra đại đạo thiện xướng.

Quan sát một võ giả đột phá Kết Thai Cảnh, điều này đối với những người khác mà nói có giúp ích thật lớn, bởi vì đây là thiên địa đại đạo hóa thành!

Thần thức của các nàng Ứng Mộng Phạm đang được đầm nước gột rửa, hiện tại lại lắng nghe đại đạo thiện xướng, đối với bổ ích võ đạo của các nàng là vô cùng to lớn. Đặc biệt là Ứng Mộng Phạm và Hàn Vũ Liên, các nàng đều đạt tới Linh Hải Cảnh, cách hình thành Thần chích không xa, hai nàng tự nhiên là được ưu đãi nhiều nhất.

Chu Hằng không hề có cảm giác, hắn không ngừng mở rộng nội thế giới. Tuy rằng sau khi nhảy vào Kết Thai Cảnh võ giả vừa tu linh lực lại tu thần thức, nhưng cũng không phải nói tác dụng của linh lực nhỏ đi. Hai loại hỗ trợ lẫn nhau, đều phải coi trọng.

Gấp một lần, gấp hai ,gấp ba, không gian đan điền không ngừng mở rộng, ầm ầm như sáng tạo thiên địa, hợp với đại đạo.

Khi mở rộng ra gấp 1000 lần, xu thế mở rộng mạnh liền chậm lại, nhưng cũng chưa ngừng lại mà trở nên thong thả. Người nhỏ màu vàng trong địa hạch ngưng thật vô cùng, có thể nhìn thấy mỗi một chi tiết.

Thần thai đang ngưng cố, khi trở nên không thể phá vỡ, mở rộng của không gian đan điền liền đến cực hạn. Trừ mỗi lần vượt qua cảnh giới nhỏ còn có thể mở rộng gấp ba ra, cũng chỉ có thần thai hoàn toàn trưởng thành, đánh vỡ thai hạch mà ra, từ đó phá vỡ trói buộc, tiếp tục trưởng thành .

Bởi vậy, thời gian bây giờ vô cùng quý báu, lãng phí một giây chính là lãng phí một giây thời gian mở rộng không gian đan điền.

Bình thường mà nói, võ giả xông phá Kết Thai Cảnh có thể đem không gian đan điền mở rộng 1000 lần, đây là tối thiểu. Ở trên cơ sở này, cứ tăng lên một điểm đều là niềm vui ngoài ý muốn.

Nhưng cũng chính là bắt đầu từ đây,cứ mở rộng không gian đan điền một lần đều là đang phá vỡ cực hạn. Dường như muốn đem thân thể trướng vỡ, tê liệt, vô cùng thống khổ.

1100 lần! 1200 lần!

Chu Hằng không hề có ý dừng lại, lúc này không dốc sức còn

đợi khi nào! Cơ sở càng vững chắc, tiềm lực phát triển của hắn tự nhiên cũng càng lớn. Mà hắc kiếm có thể hấp thu sinh linh khí trở thành tu vi linh lực của chính mình, khiến hắn không cần phải lo vấn đều tích lũy linh lực.

Không trời không trăng, không tỉnh không ngủ, Chu Hằng ở vào một loại trạng thái cực kỳ tinh tế, dường như tiến vào trạng thái ngủ say lại như thanh tỉnh khống chế mọi thứ .

1300 lần! 1400 lần! 1500 lần!

Toàn thân hắn mồ hôi lạnh như mưa, xương cốt phát ra tiếng giòn vang răng rắc, da nứt, máu tươi chảy ra, trong nháy mắt liền biến thành một người máu.

1600 lần! 1700 lần! 1800 lần!

Rắc! Rắc! Rắc!

Xương cốt toàn thân hắn nổ vang, cuối cùng từng cái từng cái đứt đoạn!

Cường độ xương cốt của hắn nhưng là vượt qua pháp khí Kết Thai Cảnh, nhưng tầng thứ linh lực của hắn cũng nhảy vào Kết Thai Cảnh, hơn nữa còn là lực lượng vượt qua Kết Thai Cảnh bình thường mấy trăm lần. Chèn ép liên miên không dứt như

thế, cho dù pháp khí Kết Thai Cảnh không phải cũng vẫn tan vỡ như thường?

1900 lần!

Chu Hằng cắn răng, nhưng răng cũng lần lượt vỡ nát, toàn thân không còn một cái xương hoàn chỉnh.

Hắn đạt tới cực hạn, nếu tiếp tục hắn sẽ giày vò chính mình chết trước!

Vẫn là hơi lãng phí!

Chu Hằng không dám tiếp tục, chỉ có thể trơ mắt nhìn thần thai ngưng cố, hao tổn một tia thời gian cuối cùng.

Không gian đan điền mở rộng 2000 lần!

Tính cả không gian đan điền vốn vượt qua Linh Hải Cảnh bình thường 320 lần của hắn , lúc này hắn so với lão tổ Kết Thai Cảnh bình thường vượt qua 640 lần về mặt linh lực.

Sắp có thể lấy một địch một ngàn!

Ầm!

Linh khí thiên địa cọ rửa, Chu Hằng mở mắt, trong lúc thần ý lưu chuyển, xương cốt toàn thân nhanh chóng khép lại, sau đó là kinh mạch, máu thịt. Trong nháy mắt liền hóa thành một cỗ thân thể tràn ngập sức sống, cơ thể trần trụi tỏa ra huyết khí như lửa, sức sống bừng bừng.

Kết Thai Cảnh!

Chu Hằng hai tay nắm quyền, thần thức trải ra. Ông trong phạm vi trăm dặm, đều hoàn toàn dưới sự khống chế của hắn.

Lão tổ Kết Thai Cảnh bình thường chỉ có thể đem thần thức mở rộng đến phạm vi trăm trượng, đây là khoảng cách tác chiến mạnh nhất của bọn họ. Thần chích và linh lực cùng tác dụng, đem chiến lực của Kết Thai Cảnh hoàn toàn phát huy ra.

Mà thần thức của Chu Hằng lại có thể mở rộng ra trăm dặm!

Tầng thứ linh lực bị ảnh hưởng của cảnh giới, không gian đan điền, nhưng thần thức bất đồng, không phân chia cảnh giới. Đồng dạng Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh, Hóa Thần Cảnh, nhưng thần thức lại có thể có khác biệt như trời và đất.

Tâm niệm khẽ động, đỉnh đầu hắn dâng lên một hình trứng ánh vàng lấp lánh, bên trong tọa trấn một người nhỏ màu vàng.

Nơi thần ý tới, không gì không biết, không gì không thể!

– Phu quân, chàng tiến vào Kết Thai Cảnh rồi! Hàn Vũ Liên uyển chuyển đi tới, trong nháy mắt tràn đầy kiêu ngạo.

Chu Hằng cười ha hả, đem nàng kéo vào trong ngực, hướng về phía môi hồng của nàng hung hăng hôn một cái nói:

– Hiện tại, ta có đủ năng lực bảo vệ các nàng!

Kết Thai Cảnh và Linh Hải Cảnh, cho dù là Linh Hải Cảnh hình thành Thần chích đều là khái niệm hoàn toàn bất đồng!

Hắn hiện tại đã là nửa bước tiên nhân, cho dù là chống lại Thần Anh Cảnh đều có đường chu toàn, mà không phải giống như trước, một khi bị người như vậy lặng lẽ nhằm vào đánh lén, căn bản là chữ chết.

Trừ phi Hoặc Thiên ở bên hắn trong phạm vi một trượng.

Hàn Vũ Liên tình động như lửa, thân thể lại như nước gợn mềm nhũn dựa vào lòng hắn, dùng ánh mắt câu hồn khêu gợi nhìn hắn, muốn nói còn ngượng.

Chu Hằng cũng lửa tình đại động, một bàn tay phủ lên ngọc nhũ cao vút của nàng, không ngừng vuốt ấn xoa bóp, thân dưới chọc sát vào nơi mềm mại của nàng, ma sát tới lui.

– Khụ! Khụ! Các nàng Ứng Mộng Phạm đều ho khan, nhắc nhở hai vị này hiện trường cũng không chỉ có hai người bọn họ!

Chương 352

Chương 352 Tiên Thành

Sau khi đột phá Kết Thai Cảnh, Chu Hằng lập tức quét sạch tầng thứ tám Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, với thế lôi đình vạn quân phá quan, thu được một món bảo vật gọi là Vô Ảnh Trảo làm phần thưởng.

Vô Ảnh Trảo này có thể đánh ra khoảng cách trăm trượng, vô ảnh vô hình, vô thanh vô tức, bản thân lại chắc chắn vô cùng, đủ để nắm lên trọng lượng triệu cân.

Khi lấy được món bảo vật này, Chu Hằng không khỏi ngẩn ra. Thứ này nhìn thế nào đều giống như là công cụ dùng làm trộm!Chẳng lẽ muốn hắn đổi nghề làm kẻ trộm?

Lại qua hai ngày, các nàng mới hấp thu hoàn toàn đầm nước thần bí, chất nước trở nên trong suốt.

Dưới đầm khẳng định có vật chất thần bí mới có thể làm cho nước trở nên giống sữa, đối với lớn mạnh thần thức có tác dụng như thuốc bổ. Chu Hằng xuống dưới lục soát một vòng, nhưng đại lục này vô cùng chắc chắn, cho dù hắn hiện tại tiến vào Kết Thai Cảnh lại như thế nào, căn bản không phá được tầng đất.

Hắn tế ra hắc kiếm thử một chút, nhưng hắc kiếm tuy rằng sắc bén , nhưng lực lượng bản thân hắn cũng quá yếu, một kiếm xuống dưới chỉ lật lên mấy điểm bùn đất. Nếu muốn đào xuyên tầng nham thạch, phỏng chừng không mất mấy năm thì đừng mơ.

Chu Hằng tự nhiên không có nhiều thời gian lãng phí ở trong

này như vậy, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ từ bỏ ý nghĩ này.

- Tiểu Chu Tử, ngươi xem Tiểu Kim làm sao có điểm không đúng?

Mai Di Hương ôm con hổ nhỏ tới.

Chu Hằng vừa nhìn, con hổ con này đang trong trạng thái ngủ say, nhưng trên người có một quầng sáng màu vàng lập lòe. Hắn nhìn kỹ, chỉ thấy đó là từ hàng tỉ sợi tơ vàng rất nhỏ tạo thành, cứ mỗi một giây sẽ lại rút ra một sợi mới, quấn quanh trên người hổ Tiểu Kim.

Ngủ đông? Không đúng. Một là loại hổ không cần ngủ đông, hai là cho dù ngủ đông cũng không cần kết ra một cái kén!

Nếu là tơ vàng này trở nên dày đặc, ngược lại có khả năng hình thành một cái kén màu vàng!

Ồ, hổ cũng sẽ giống như bươm bướm, muốn hóa kén thành bướm?

Chu Hằng nghĩ nghi, nói: - Khả năng Tiểu Kim hấp thu chỗ tốt của đầm nước, mới có thể xuất hiện biến hóa như vậy, tin tưởng hẳn là chuyện tốt. Chờ lúc nó thức tỉnh tất nhiên sẽ có biến hóa rất lớn.

- Tiểu Hôi của người ta cũng vậy nè! Phong Liên Tình một tay kéo cổ Đại Hôi Hùng đi tới, nhỏ giọng than thở. Con gấu lớn kia cũng lâm vào ngủ say, tuy nhiên trên người trào ra là một tầng hào quang màu xám.

- Đừng quản nhiều như vậy . Trước đem chúng nó tu vào trong tháp, chờ đến ngày chúng nó tự nhiên sẽ tỉnh lại! Chu Hằng nói, vung tay lên, đem hai con yêu thú thu vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

- Vậy người ta chẳng phải là không được chơi? Phong Liên Tình đưa mắt liếc Chu Hằng: - Tiểu Chu Tử, ngươi phải phụ trách bồi người ta chơi nhé! Nếu không, người ta sẽ đem

chuyện ngươi lần trước hôn hôn nói ra!

- Cái gì! Mai Di Hương nhảy dựng lên: - Tình Tình, tên thối này hôn ngươi?

- Đúng vậy, còn dùng một cây đồ vật rất kỳ quái chọc người ta. Thật đáng ghét! Phong Liên Tình nguýt Chu Hằng một cái.

Chu Hằng mặt đen xạm, lúc trước đó là một sự ngoài ý muốn được không? Phong Liên Tình là người hắn không muốn dây vào nhất. Hắn vội vàng tế ra Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, đem hai nàng đồng thời ném vào, tránh cho các nàng lại nói ra lời kinh người.

- Xuất phát! Chu Hằng nói.

Bởi vì trước giờ chưa từng ra mắt Tiên giới đại lục, mới đầu các nàng đều cảm thấy rất hứng thú, nhưng qua không bao lâu liền mất kiên nhẫn. Bốn phía phong cảnh gần như không thay đổi chút nào, như vậy có gì đáng nhìn. Các nàng nhao nhao đi vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Cũng may Hoặc Thiên không có biện pháp thu vào trong tháp, chỉ có thể một mực bồi Chu Hằng. Hắn một đường thưởng thức dung nhan của thiên nữ tuyệt thế, ngược lại cũng không cảm thấy buồn chán, trong lúc vô tình đã mười mấy ngày trôi qua.

Dưới sự chỉ dẫn của Hoặc Thiên, phía trước cuối cùng xuất hiện một tòa thành thật lớn.

Đây là thành trì của Tiên giới.

Cái này bất đồng với đạo tràng trong thung lũng kia, nhỏ đến đáng thương. Trong thành trì lớn như vậy có phải là có vô số bảo vật hay không đây?

Hoặc Thiên cũng xác định, hơi thở nàng cảm ứng được ở ngay trong tòa thành này.

Rất nhanh, tòa thành này liền lộ ra toàn bộ dung mạo trước mặt hai người. Quy mô cũng không lớn gì, nam bắc dài chừng trăm dặm, đông tây chỉ khoảng sáu, bảy mươi dặm. Tuy nhiên tòa thành Tiên giới tự nhiên có chỗ thần diệu, trong thành có ba kiến trúc lại đứng lơ lửng trên không!

Phàm giới cũng có pháp khí loại phi hành, như Không hạm lúc trước Chu Hằng có được cũng có thể lơ lửng trên không. Nhưng muốn lơ lửng trên không, như vậy mỗi một giây đều tiêu hao siêu lượng linh thạch. Tiêu hao như vậy cho dù 13 đại hào môn của Thiên Long Đế triều cũng đốt không nổi!

Bởi vậy, Phàm giới cho dù có năng lực như thế cũng không có một thế lực nào phá sản như vậy.

Ánh mắt Chu Hằng đảo qua, đã phát hiện mấy người ở bốn phía Tiên Thành này. Bọn họ có người quanh quẩn bốn phía Tiên Thành, có người lại xoay người mà đi, tình hình này rất là cổ quái.

Hắn đi tới bên rìa thành thị, khi muốn vượt tường thành tiến vào, lại bị một vách chắn vô hình ngăn cản, đồng thời một dòng tin tức truyền vào đầu hắn: Thành cấm đã mở, cần Tử Nguyên Thành Lệnh mới có thể tiến vào.

Nói cách khác, chính là trong Tiên Thành này có cấm chế, hiện tại đã mở ra. Muốn tiến vào cũng được, chỉ cần cái gọi là Tử Nguyên Thành Lệnh kia.

Không trách có người quanh quẩn ở bốn phía, có người lại xoay người mà đi, sợ là đi tìm Tử Nguyên Thành Lệnh gì đó kia.

Chỉ là bọn họ người nào biết Tử Nguyên Thành Lệnh là cái gì?

Căn bản không biết đó là thứ gì, ngay cả là vuông hay dẹt,

hình dạng gì màu sắc gì đều không biết, lại làm sao đi tìm?

Chỉ là trong thành này cũng không giống thung lũng lúc trước, trên đường có người đi đường buôn bán, náo nhiệt mà lại bình thường, giống như thành thị Phàm giới. Quỷ dị là, mỗi người bọn họ đều không thèm để ý đối với cảnh tượng ngoài thành. Rõ ràng Chu Hằng đạp không mà đứng ở trên tường thành, gần gũi chỉ trong gang tấc, nhưng một gã vệ sĩ trên tường thành lại làm như không thấy, dường như căn bản không nhìn thấy hắn.

Chẳng lẽ sau khi thành cấm mở ra, người ở bên trong liền không nhìn thấy bên ngoài?

Có cấm chế cổ quái vậy sao?

Cho dù là có, cũng nên là ngược lại mới đúng chứ! Để cho người bên ngoài nhìn không thấy tình huống bên trong, đây mới phù hợp tác dụng của cấm chế.

Đây là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ là bởi vì bị chém một kiếm, khiến cho cấm chế này đảo ngược rối loạn?

Người ở bên trong là tiên nhân sao?

Tê nếu những người này vọt ra, Huyền Càn đại lục ai có thể địch? Nhưng bọn họ dường như đều yên với hiện trạng, thậm chí ngay cả đại lục từ trong hư không rơi xuống cũng không ảnh hưởng đến nhất cử nhất động, chuyện này chẳng lẽ không quỷ dị sao?

Xem hành vi cử chỉ, tốc độ đi lại của bọn họ,tuy rằng mỗi người tố chất rất cao, nhưng tuyệt đối là đại bộ phận người đều ở Sơn Hà Cảnh, Linh Hải Cảnh, Kết Thai Cảnh Bởi vì Chu Hằng nhìn thấy được một người đang hình thành Thần chích, thần huy trên đỉnh đầu cũng biến ảo thành hình dạng kiếm bạc.

Cách cấm chế, Chu Hằng không cảm ứng được hơi thở của bất kỳ người nào bên trong, nhưng đây là dấu hiệu báo trước không gì rõ ràng hơn.

Tiên giới cũng có người phàm, hơn nữa còn là với người phàm chiếm đa số!

Như vậy cho dù hắn tiến vào trong đó cũng sẽ không khơi dậy kỳ quái của nguyên trụ dân nhỉ?

Chu Hằng thử oanh kích cấm chế một cái, nhưng hắn ngay cả nham thạch thông thường của Tiên giới đều không thể đánh phá, lại có thể làm gì được cấm chế - cấm chế nếu là còn không bền chắc bằng nham thạch "bình thường", vậy còn cần cấm chế làm gì?

Xem ra, thành này là không vào được!

- Chúng ta lại chạy không công một chuyến! Chu Hằng nói với Hoặc Thiên. Hắn đối với hành trình Tiên giới đại lục này ngược lại hết sức hài lòng, chẳng những đem thân thể, linh lực song song đột phá Kết Thai Cảnh, còn chiếm được một tấm Thập Luyện Đồ, tập được ba thức tiên kiếm!

Có thu hoạch như vậy còn không hài lòng, vậy hắn thật sự phải bị sét đánh.

Hoặc Thiên không nói gì, chỉ là vẻ mặt càng ngày càng lộ vẻ lãnh ngạo, trong ánh mắt dường như có cơn giận lôi đình, hơi thở khủng bố từ trong cơ thể nàng không ngừng trào ra. Dường như nhìn thấy không phải là một tòa thành mà là kẻ địch không đội trời chung nào đó!

Cho dù là Chu Hằng không sợ trời không sợ đất, ý chí vô cùng kiên định, lại người mang hắc kiếm, nhưng khi cảm nhận được luồng khí thế này vẫn không kìm nổi sinh ra một luồng khí lạnh khó thể hình dung, dường như muốn cách Hoặc Thiên thật xa.

Khí thế kia càng ngày càng mạnh, dường như trong cơ thể Hoặc Thiên giấu một vị tiên nhân, giờ phút này đang thức tỉnh.

Rắc, rắc rắc rắc!

Bầu trời nguyên bản trống rỗng không ngờ xuất hiện những vết rạn, giống như mạng nhện trong nháy mắt phủ kín trên không toàn bộ Tiên Thành. Đó là một cái lồng hình bán cầu, hẳn chính là cấm chế bảo hộ Tiên Thành. Mà Chu Hằng tin tưởng, phía dưới thành thị này khẳng định cũng có một nửa bán cầu khác.

Tiên Thành Tiên Thành, cấm chế này tự nhiên không phải là dùng để phòng ngự Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh thậm chí Hóa Thần Cảnh, mà là tiên nhân chân chính! Chu Hằng đào bất động tầng nham thạch nơi này cũng không có nghĩa là tiên nhân cũng không được. Bởi vậy trong lòng đất tất nhiên đồng dạng có trận pháp bảo hộ, nếu không cấm chế này thật sự là uổng công.

Rắc Rắc Rắc Rắc !!

Tiếng vang giòn không ngừng, mỗi một cái khe đều lóe lên ánh sáng trắng chói lóa , giống như mặt trời rực lửa hạ xuống, chừng vạn dặm có thể thấy được!

CờRắc!

Một tiếng giòn vang to lớn, toàn bộ cấm chế vỡ vụn, hóa thành hàng tỉ mảnh vỡ rớt xuống dưới!

Chu Hằng vươn tay ra, lần này bàn tay không gặp phải bất kỳ cản trở, trực tiếp xuyên qua.

Cấm chế bị phá!

Tê!!!

Chu Hằng quay đầu nhìn lại Hoặc Thiên, thiên nữ tuyệt thế này sắc mặt lạnh lùng, lửa giận trong ánh mắt không chút giảm bớt,ngược lại càng ngày càng mãnh liệt: -Hoặc Thiên! Hoặc Thiên! Hắn hét lớn.

Hoặc Thiên lại như không nghe thấy, cất bước đi vào trong

thành.

Chu Hằng vội vàng đuổi theo, ánh mắt đảo qua, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc mãnh liệt.

Cảnh vật đã thay đổi!

Lúc trước, hắn ở phía trên tường thành nhìn thấy là một vùng cảnh tượng phồn hoa, người đi người lại, náo nhiệt vô cùng. Mà trên tường thành cứ cách khoảng trăm trượng còn có một gã vệ binh canh gác, hết sức sâm nghiêm.

Mà bây giờ!

Một mảnh lụn bại, tòa thành này gần như thành phế tích, chính giữa là một khe rãnh to dài, mà đại bộ phận kiến trúc cũng đều tàn phá không chịu nổi. Liếc mắt nhìn qua, không thấy một bóng người, cũng không cảm ứng được một chút xíu sức sống , giống như một tòa thành chết!

Ngẩng đầu nhìn trời, ba tòa kiến trúc lơ lửng kia cũng không còn ở không trung, nhưng trên mặt đất lại tìm được phòng ốc tổn hại tương ứng.

Hoàn toàn là hai thiên địa!

Chu Hằng sau khi ngẩn ra, trong lòng dâng lên một cỗ hiểu ra. Lúc trước hắn nhìn thấy là cách cấm chế, có lẽ cấm chế này đem cảnh tượng trước khi tòa Tiên Thành này hủy diệt in lại, giống như truyền ảnh thạch không ngừng chiếu lại.

Hiện tại cấm chế bị Hoặc Thiên phá giải, cảnh tượng chân thật này lập tức bày ra.

Không có một người sống, chỉ là một tòa thành chết!

Hoặc Thiên bước chân không ngừng, đi vào trong thành.

Thiên nữ tuyệt thế này đến tột cùng khủng bố cỡ nào?

Chu Hằng trong lòng hoảng sợ.Chỉ bằng khí thế liền mạnh mẽ ép vỡ cấm chế của Tiên giới, đây phải cường đại đến mức nào?

Có lẽ cấm chế này đã trải qua thời gian năm tháng trôi đi, đã trở nên không còn cứng rắn không thể phá vỡ năm đó, nhưng mà chỉ với một khí thế liền chấn vỡ cấm chế của Tiên giới, điều này vẫn như cũ lợi hại đến tuyệt đỉnh!

Chu Hằng từng nhìn thấy một cảnh tượng, chính là dư ba một luồng kiếm khí của hắc kiếm đảo qua liền rạch vỡ khối Tiên giới đại lục này, hủy diệt một vùng! Có thể thấy được, chủ nhân ngày xưa của hắc kiếm là một cường giả tuyệt thế, ở trong hàng tiên nhân cũng là nhân vật siêu tuyệt!

Trong cơ thể Hoặc Thiên có một mảnh vỡ hắc kiếm, lại dường như cùng hắc kiếm có liên hệ tương đối thân mật. Cho dù là nàng không phải chủ nhân trước của hắc kiếm, chỉ sợ cũng có quan hệ lớn lao, có thể là cao thủ cùng cấp bậc.

Như vậy nàng có được lực lượng cường đại như vậy cũng không kỳ quái.

Chương 353: Vào thành

Chu Hằng vừa đi song song với Hoặc Thiên vừa triển khai liên tưởng trong lòng.

Năm đó, nguyên chủ nhân của hắc kiếm cùng nhân vật không biết nào đó xảy ra đại chiến, đây tuyệt đối là chiến đấu cấp bậc hủy thiên diệt địa. Chỉ vẻn vẹn là dư ba liền khiến cho khối Tiên giới đại lục này gặp phải đả kích hủy diệt, từ Tiên giới rơi xuống.

Hoặc Thiên lúc trước có lẽ là nhân vật vô thượng cùng nguyên chủ nhân hắc kiếm sóng vai chiến đấu.

Hắc kiếm trong trận chiến này hủy hoại, nguyên chủ nhân tám phần cũng ngã xuống. Mà Hoặc Thiên tình huống tốt hơn một chút, lại bị thương nặng, rơi xuống phàm giới, mở ra một không gian tự chữa thương.

Nhưng là thương thế của nàng khả năng quá nặng, đánh mất mọi trí nhớ tương quan, thành một tờ giấy trắng hoàn toàn.

Cái gọi là xúc cảnh sinh tình, gặp được vật của Tiên giới, nàng vẫn là có thể nhớ lại trí nhớ tương quan, tỷ như Thập Luyện

Đồ lúc trước.

Mà nơi này lại cất giấu thứ gì?

Biểu tình của Hoặc Thiên lúc này hiển nhiên không giống như cao hứng, mà là giận tới cực điểm! Như vậy, trong tòa thành nhỏ này chẳng lẽ cất giấu đồ vật liên quan đại địch năm đó của nàng?

Nguyên chủ nhân của hắc kiếm, Hoặc Thiên năm đó đều hẳn là nhân vật chí cường chí tôn trong Tiên giới, kẻ địch của bọn họ lại sẽ cường đại cỡ nào?

Nghĩ đến đây, Chu Hằng không khỏi cười khổ. Hắn còn chưa trở thành mạnh nhất Phàm giới, nhưng Tiên giới lại dường như đã có người vô cùng khủng bố đang chờ hắn. Điều này khiến người làm sao có thể không đau đầu?

Không ngại không sợ cũng không có nghĩa là tự cao tự đại coi trời bằng vung. Năm đó thực lực của nguyên chủ nhân hắc kiếm , hắn thông qua một kiếm thoáng hiện kia có thể nhìn thấy lốm đốm, mà năng lực lớn của Hoặc Thiên cũng vừa bày ra.

Nhưng hai người này, một người nghi là ngã xuống, một người bị thương nặng đến mất trí nhớ, không biết ở Phàm giới tu dưỡng mấy vạn năm còn chưa khỏi hẳn. Điều này cũng có thể phản ứng ra kẻ địch năm đó của bọn họ cường đại cỡ nào!

Đối với nhân vật như vậy, Chu Hằng há dám phớt lờ?

– Hoặc Thiên, nàng nhớ tới cái gì? Hắn dịu dàng hỏi Hoặc Thiên. Tuy rằng hai người một mực đấu võ mồm, nhưng Chu Hằng cũng không phải không phân biệt được trường hợp, hiện tại tâm tình của Hoặc Thiên tuyệt đối kém vô cùng.

– Không biết! Hoặc Thiên chỉ là mắt nhìn phía trước, phẫn nộ trong ánh mắt mang theo một tia mê mang: – Ta chỉ là cảm ứng được một luồng hơi thở khiến ta tức giận. Cực chán ghét, cực chán ghét!

Nàng tuyệt đối rất chán ghét hơi thở như vậy, bởi vì nàng ngay cả "bổn cung" đều không dùng, mà tự xưng là ta.

Chu Hằng cũng không thúc giục, chỉ là đi sóng vai với nàng, song song mà đi trong tòa cổ thành Tiên giới này. Cũng không biết có bao nhiêu năm tháng lịch sử, tang thương cổ lão đến không thể nói nên lời.

Tuy nhiên, bọn họ tuyệt đối không phải là khách tham quan duy nhất trong này. Khi cấm chế Tiên Thành vỡ nát, cảnh tượng hoa mắt kia tuyệt đối chấn động vạn dặm. Hiện tại đang có rất nhiều người nguyên bản đang tìm kiếm Tử Nguyên Thành Lệnh chạy về.

Xa vạn dặm đối với lão tổ Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh mà nói lại cần bao nhiêu thời gian?

Chu Hằng cứ theo chân Hoặc Thiên mà đi. Một đường nhìn phòng ốc đổ nát. Nơi này nhìn không thấy một cỗ hài cốt loài người, giống như thung lũng lúc trước, hẳn là bị kiếm khí của hắc kiếm mạnh mẽ hóa thành tro tàn!

Tiên giới năm đó, đến tột cùng là nhân vật như thế nào phát sinh chiến đấu? Lại là vì cái gì?

Người đạt tới loại cấp bậc đó, nếu như không phải là vì chí bảo tuyệt đối, có khả năng phát sinh chiến đấu khiến cho ngã xuống, thương nặng sao? Nhưng có thể khiến cho loại cường giả cấp bậc đó động lòng lại là báu vật như thế nào?

Chu Hằng thật sự nghĩ không thông.

Vút Vút Vút !!

Từng bóng người xẹt qua bầu trời. Bởi vì hai người Chu Hằng gần như là với tốc độ của người thường đi tới, tự nhiên hết sức thong thả. Phụ cận rất nhiều người đã đuổi tới và vượt qua bọn

họ chạy tới phía trước.

Những người này là nghĩ như thế nào, lại có khiếp sợ lớn ra làm sao? Chu Hằng cũng không quan tâm, hắn chỉ là có chút đau lòng nhìn thiên nữ tuyệt thế bên cạnh. Vẻ phẫn nộ kia của nàng khiến Chu Hằng cũng nổi lên phẫn nộ, đau lòng.

– Ồ, là ngươi! Một bóng người xẹt qua, dừng lại ở trên phế tích phòng ốc trước người Chu Hằng mười mấy trượng. Lại là một mỹ nhân tuyệt sắc, sau lưng có một đôi cánh trắng, chính là Thương Ngạo Mục Nguyệt mấy ngày trước từng xảy ra hiểu lầm và đánh một trận với Chu Hằng.

Nàng gần như là từ trên trời rơi xuống, trên mặt tràn đầy vẻ giật mình, dường như thấy quỷ.

Có thể khiến cho một cường giả Kết Thai Cảnh giật mình đến trình độ này, Chu Hằng đoán chừng là người thứ nhất từ trước tới nay. Mà Thương Ngạo Mục Nguyệt cũng có lý do khiếp sợ mười phần. Bởi vì mấy ngày trước Tiên giới của Chu Hằng mới hình thành nhiều nhất một nửa, nhưng hiện tại đã không nhìn thấy Thần chích.

Tuyệt đối không có khả năng là tu vi rút lui!

Như vậy đáp án liền hết sức rõ ràng. Tên này hoàn toàn hình thành Thần chích, cũng kết thành thần thai, đột phá đến Kết Thai Cảnh!

Tê! Lúc này mới mấy ngày hả!

Yêu nghiệt! Quái vật!

Hoặc Thiên tâm tình không tốt, tâm tình của Chu Hằng cũng trở nên u ám, chỉ liếc nhìn Thương Ngạo Mục Nguyệt một cái, cũng không nói gì, cùng Hoặc Thiên tiếp tục đi tới.

– Này,ngươi đừng đi! Thương Ngạo Mục Nguyệt vội vàng kêu lên, nàng cũng không biết tại sao muốn gọi Chu Hằng lại. Chỉ là lần đầu gặp phải quái thai như vậy, theo bản năng liền kêu lên.

Chu Hằng xoay người lại, ánh mắt phát lạnh, khí thế khủng bố phát động. Bùng Thương Ngạo Mục Nguyệt lập tức bị đánh bay ra ngoài, "Òa" một tiếng phun ra một ngụm máu tươi. Hắn không thèm quan tâm, giống như đuổi đi một con ruồi, xoay người tiếp tục chậm rãi mà đi.

Thương Ngạo Mục Nguyệt từ dưới đất bò dậy, trên mặt không giấu được vẻ sợ hãi. Vừa rồi Chu Hằng có năng lực một đòn tiêu diệt nàng!

Đồng dạng là Kết Thai Cảnh, vì sao chiến lực song phương lại chênh lệch nhiều như vậy?

Nàng không phục!

Nàng còn có rất nhiều tuyệt chiêu chưa dùng, cứ như vậy xám xịt rời đi, không hợp thái độ làm người của nàng!

– Tam công chúa!

Thương Ngạo Mục Nguyệt còn chưa động đậy, chỉ thấy năm bóng người dắt tay nhau cùng tới. Trong đó ba người có cánh, hai người khác một người đầu trâu thân người, một người khác lại là đầu người thân rắn, từ dưới rốn trở xuống chính là một thân rắn màu xanh biếc, vảy sáng lập lòe.

Người đầu trâu là nam, thân cao ít nhất ba trượng trở lên, giống như một vị Chiến thần kim cương, trên người cũng tỏa ra khí thế bá đạo quần hùng lui tránh. Mà xà nữ kia thì là thiếu phụ xinh đẹp vô cùng quyến rũ, tóc như mây, mị nhãn như sóng, hai ngọn núi run rẩy, có thể nhìn thấy rãnh vú sâu không thể lường.

Nàng là chân chính thân hình như rắn nước, uốn éo một cái phong tình vạn loại. Tuy rằng một cái đuôi rắn có vẻ rất quái dị,nhưng cũng là một loại đẹp khác loại, không phải sao?

Năm người đồng thời hướng về phía Thương Ngạo Mục

Nguyệt hơi hơi khom mình gật đầu, ánh mắt rất kính sợ.

Phần kính sợ này cũng không phải hướng về Thương Ngạo Mục Nguyệt đương nhiên, Thương Ngạo Mục Nguyệt chính là Kết Thai Cảnh, năm nay lại không quá trăm tuổi, chính là một trong những thiên kiêu kiệt xuất nhất trong thế hệ trẻ của Thiên Yêu Đế triều. Phần thành tựu nàycũng đáng giá bất kỳ người nào nghiêm nghị cung kính, nhưng so với người sau lưng nàng mà nói lại không đáng giá nhắc tới.

Phụ thân của nàng chính là đương kim Hoàng đế Thiên Yêu Đế triều Sí Diễm Yêu Quân, thống trị Thiên Yêu Đế triều dài đến hơn 1400 năm. Mà theo tin tức đáng tin, vị thiên tài nhất mấy vạn năm đến nay của Thiên Yêu Đế triều này rất có hy vọng đột phá đến Hóa Thần Cảnh!

Nếu hắn bước ra một bước này, không thể nghi ngờ sẽ trở thành đệ nhất nhân toàn bộ Huyền Càn đại lục mấy vạn năm đến nay!

Đây mới là nguyên nhân khiến cho năm vị lão tổ Kết Thai Cảnh cam lòng cúi đầu. Nếu không Kết Thai Cảnh liền đứng ở đỉnh thế gian, không cần đối với bất cứ người nào ủy khuất cầu toàn, cùng lắm thì chuồn, thiên hạ nơi đâu cũng có thể đi.

Thương Ngạo Mục Nguyệt gật gật đầu, ánh mắt nhìn Chu Hằng nói: – Năm vị,ai biết hai người kia là ai?

– Không biết!

– Kỳ quái. Có thể tiến vào nơi này thế nào cũng có tu vi Kết Thai Cảnh, vì sao tốc độ của hai người kia chậm rãi như vậy?

– Ở trong này tản bộ? Giả bộ như vậy có chút hơi quá!

Năm người nhao nhao nói, nhưng cũng không có ai nhận ra lai lịch của Chu Hằng. Nguyên nhân cũng rất đơn giản, Chu Hằng hiện tại thần thai đã thành, đỉnh đầu không còn người nhỏ màu vàng cực kỳ rõ ràng kia nữa.

– Tam công chúa, chúng ta có phải là chia nhau tìm kiếm hay không? Nơi này khả năng có bảo vật Tiên cấp! Xà nữ xinh đẹp hỏi Thương Ngạo Mục Nguyệt.

Năm vị cường giả tuy rằng đều là Kết Thai Cảnh,nhưng nể mặt phụ thân Thương Ngạo Mục Nguyệt, tự nhiên đều coi nàng làm đầu.

– Cũng tốt!

Thương Ngạo Mục Nguyệt gật gật đầu, năm người kia lập tức phân tán mà đi, ở trong tòa Tiên Thành này bắt đầu tìm tòi. Lúc này cncni cao thủ tràn vào nơi này, trên trời thi thoảng có bóng người xẹt qua . Nhưng bởi vì cũng không có bảo vật xuất

thế, không có xung đột ích lợi tự nhiên cũng sẽ không có tranh đấu, cao thủ các tộc đều duy trì trạng thái hòa bình tinh tế.

Thương Ngạo Mục Nguyệt thì đi theo phía sau Chu Hằng và Hoặc Thiên. Nàng đối với Chu Hằng thật sự là quá mức tò mò, hơn nữa lúc trước đối phương hạ thủ lưu tình, nàng chỉ cần không chủ động trêu chọc, cũng sẽ không khiến cho Chu Hằng công kích.

Chỉ là nàng có chút khó chịu. Tên kia cũng quá là không có ánh mắt, không thấy nàng là một đại mỹ nhân tuyệt đối nghiêng nước nghiêng thành sao? Không ngờ ra tay ác như vậy!

Ặc, không ra tay, chỉ là trừng mắt mọtc ái, nhưng cũng rất đáng giận có phải không?

Thương Ngạo Mục Nguyệt không phục, đừng nhìn nàng có "Tuổi cao" hơn trăm, nhưng tuyệt đại bộ phận thời gian đều dùng vào tu luyện khô khan, tâm tính cùng thiếu nữ non nớt 17, 18 không có gì khác biệt.

Thần thức Chu Hằng cường đại bậc nào, tự nhiên phát hiện Thương Ngạo Mục Nguyệt đi theo, nhưng chỉ cần đối phương không đến làm phiền, hắn cũng lười để ý đến. Hắn đảo qua bóng người thi thoảng bay qua trên không, nói với Hoặc Thiên: -Có muốn ta mang nàng đi không?

Hoặc Thiên không đáp, chỉ là đem mắt phượng nhìn chằm chằm phương hướng nàng một mực hướng về, bước đi liên tục. Nhưng chuyện quỷ dị xuất hiện, toàn bộ Tiên Thành xuất hiện vặn vẹo lớn, trong tiếng nổ lớn ầm ầm, một tòa kiến trúc thật to xẹt về phía bọn họ.

Chu Hằng lúc trước đã từng thấy khí thế của Hoặc Thiên phát ra, phá giải cấm chế của Tiên Thành, hiện tại lại nhìn thấy một màn này ngược lại cũng không kinh ngạc gì.Dù sao so với uy thế một kiếm phá diệt đại lục của nguyên chủ nhân hắc kiếm năm đó căn bản là chuyện nhỏ như con thỏ.

Nhưng Thương Ngạo Mục Nguyệt lại không biết là chuyện gì xảy ra, nhìn thấy một tòa kiến trúc Tiên Thành giống như mọc chân trượt tới, nàng không khỏi lộ vẻ hoảng sợ!

Độ cứng của mặt đất nơi này nàng rất rõ ràng, mà một tòa kiến trúc dường như cưỡi gió vượt sóng tách nền đất “bay” tới, đây là kinh người cỡ nào?

Chuyện gì xảy ra, xảy ra cái gì rồi!

Tiếng chấn động ầm ầm khơi dậy sự chú ý của tất cả mọi người toàn thành, từng bóng người vọt lên không, đều đưa mắt nhìn chằm chằm.

Thành này quá nhỏ, lão tổ Kết Thai Cảnh một bước là có thể bước tới , chỉ cần ở trên không quan sát, nếu là thật sự có bảo

vật xuất hiện lại cất bước mà xuống tranh đoạt cũng hoàn toàn kịp.

Tiếng chấn động mạnh chợt ngưng bặt, tòa kiến trúc này dừng ở trước người Hoặc Thiên mười trượng.

Chương 354: Tượng đá

Hoặc Thiên tu vi rất thấp, thấp đến trình độ không được xếp hạng, nhưng tinh thần ý chí của nàng tuyệt đối mạnh mẽ vô cùng. Khó trách bất cứ người nào tiến vào phạm vi hơn trượng quanh người nàng liền chỉ có phần ngũ thể đầu địa!

Lấy ý chí dẫn dắt,đem kiến trúc nơi xa hút tới, điều này đặt ở Phàm giới tất cả cường giả kết thành Thần chích đều có thể làm được. Chỉ cần ở trong phạm vi thần thức của bọn họ bao phủ.

Nhưng đây là Tiên giới đại lục!

Hoặc Thiên không hề ngừng lại, đi hướng cửa lớn.

Tương đối mà nói, tòa kiến trúc này hết sức hoàn chỉnh, gần như nhìn không ra một chút tổn hại. Hai cánh cửa gỗ, phía trên chạm rồng khắc phượng, sống động như thật, mang đến cho người một loại cảm giác áp bách mạnh mẽ.

Trên cửa có một tấm biển, viết bốn chữ “Thiên Yêu Chi Nguyệt”, cổ xưa có lực,cứng cáp như rồng.

Chu Hằng sợ có gì ngoài ý muốn, vội vàng giành trước, vươn tay đẩy cửa. “Két” một tiếng, hai cánh cửa gỗ không biết đóng kín bao nhiêu năm chậm rãi mở ra.

Phía trước là một vườn hoa,nhưng hoa cỏ đã sớm điêu linh,một vùng khô bại. Sau vườn hoa làmột gian phòng khách lớn, cửa rộng mở. Theo một tiếng “Két” nặng nề vang lên, bên trong lại đi ra hai người, hướng về phía Chu Hằng nhìn sang, trên mặt có vẻ rất trách cứ, dường như đang trách hắn không mời tự vào.

Tất cả mọi người đều cả kinh!

Đây không phải là một tòa thành chết sao? Không chỉ là tòa thành này, toàn bộ đại lục này đều không hề có sức sống, làm sao đột nhiên chạy ra hai người sống ?

Chu Hằng đồng dạng trong lòng khiếp sợ, lại hai tay ôm quyền nói: – Hai vị,mạo muội tới quấy rầy, xin rộng lượng tha thứ!

Hoặc Thiên lại không hề để ý, tiếp tục đi tới, tuy rằng tốc độ của nàng không nhanh,nhưng xuyên qua vườn mà vào lại cần phải đi mấy bước, nàng đã tiến vào trong phòng. Mà hai người kia cũng vội vàng vào theo, không thèm đáp lại Chu Hằng.

Toàn bộ tình huống đều lộ ra vô cùng cổ quái!

Chu Hằng vào theo, những người khác chung quanh cũng đều nhao nhao bay xuống. Bọn họ không một ai không tràn ngập tò mò đây chính là nguyên trụ dân của Tiên giới!

Ai không muốn biết năm đó đến tột cùng phát sinh chuyện gì? Mà hai người này lại làm sao sống đến hiện tại? Càng kỳ quái chính là, biểu tình của bọn họ làm sao bình tĩnh như vậy? Cả khối đại lục này từ Tiên giới rơi xuống, lại còn êm đẹp chờ ở trong phòng!

Nghĩ thế nào đều là cổ quái khiến người ta trong lòng phát run.

Nhưng càng là như thế, mọi người lại càng muốn biết rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, đi theo vào không chút do dự.

Đây thật là một gian phòng rất lớn rất lớn, bên trong ít nhất có mấy trăm người đang quỳ , trong miệng lẩm bẩm , biểu tình thành kính, dường như đang cầu nguyện hướng về nhân vật chí cao vô thượng nào đó.

Không ngờ có nhiều người như vậy!

Chu Hằng ngây ra một chút, mà Thương Ngạo Mục Nguyệt theo sát sau hắn cũng trợn tròn mắt. Sau đó là những cường giả khác ở phía sau, đồng dạng hai mắt đờ ra. Mặc cho bọn họ

có sức tưởng tượng như thế nào cũng sẽ không đoán được bên trong sẽ là tình hình như vậy!

Không giống với hai người lúc trước, tất cả mọi người trong phòng đều không hề động dung chút nào, chỉ là thi thoảng cúi rạp người cúng bái.

Từng đợt thanh âm không thể hiểu rõ ý nghĩa vang lên, như đại đạo thiện xướng, khiến người nghiêm nghị cung kính. Dường như ở trong đầu dâng lên một vị Thần linh, không kìm lòng được phải kính sợ, phải cúng bái, cũng muốn cùng gia nhập với bọn họ.

Chu Hằng chợt cả kinh, bởi vì hắn phát hiện mình lại không phải là dùng tai nghe thấy mà là tiếng cầu nguyện kia thẳng đến tâm linh!

Tiếng này như ma, khiến người đối với nhân vật vô thượng nào đó toàn tâm thần phục, thậm chí có lòng không sợ, không ngại bất kỳ nguy hiểm gì. Chỉ cần nhân vật vô thượng đó ra lệnh một tiếng, có thể lên núi đao xuống biển lửa!

Hắn đưa mắt nhìn quanh,mọi người phía sau đều là biểu tình dại ra, nhưng trong ánh mắt lộ ra vẻ giãy giụa.

Có thể trở thành Kết Thai Cảnh, trong lòng tự nhiên đã hình thành Thần chích của chính mình, tự nhiên không muốn khom mình quỳ gối, trở thành tín đồ của người khác. Tín đồ, không phải thuộc hạ.Đây là hoàn toàn bất đồng.

Chu Hằng không hề có ý ra tay đánh tỉnh bọn họ. Lại không có người thân bằng hữu của hắn ở trong đó, hắn cũng không thích xen vào việc của người khác. Hơn nữa, lúc trước còn có cường giả dị tộc đối với hắn hùng hổ ép buộc, hắn cũng không có lòng tốt lấy đức báo oán.

Hắn theo phương hướng những tín đồ trên mặt đất kia cúng bái nhìn qua, chỉ thấy bọn họ bái kỳ thật là một tượng đá, chiều cao ba trượng,nhưng từ cổ trở lên đã bị phá hủy, chỉ còn lại thân thể không đầu.

Từ bộ ngực nhô lên thật cao, vòng eo nhỏ nhắn, bộ mông căng tròn vểnh cao là có thể phán đoán ra, tượng đá này hẳn là một nữ tính,dáng người có thể nói là hoàn mỹ.

Hoặc Thiên đang đi về phía tượng đá đó!

Bước chân dừng lại, Hoặc Thiên nhìn chằm chằm vào pho tượng tàn phá này, trên mặt lóe lên biểu tình nói không rõ.

Khí cơ dẫn dắt, trong cơ thể nàng nhộn nhạo mà ra khí tức chí tôn không thể hình dung, ở trong phòng dao động nổi lên! Mà

tượng đá kia cũng hưởng ứng theo, tỏa ra khí tức vượt qua Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh thật xa, cùng khí tức của Hoặc Thiên giằng co cùng một chỗ.

Một vùng hoa đào nở rộ, hương thơm ngát mũi; một vầng trăng đỏ như máu trào ra, u quang mờ tối.

Rắc, rắc rắc rắc!

Trên tượng đá kia hiện ra những vết rạn thật nhỏ, trong nháy mắt liền phủ kín toàn bộ tượng đá. “Bốp” một tiếng, nổ thành vô số mảnh vụn.

Tín đồ trên mặt đất lập tức đình chỉ cầu nguyện, cả đám đều lộ ra vẻ kinh hoảng lục thần vô chủ, lại vẫn như cũ đối với người xa lạ xông vào làm như không thấy!

Trên người Hoặc Thiên lóe lên một luồng hào quang màu hồng, mắt nhắm lại, thân thể mềm mại ngã ra phía sau.

Chu Hằng vội vàng vươn tay đỡ nàng, thần thức đảo qua, hắn thở nhẹ một hơi. Hoặc Thiên cũng không bị thương, chỉ là lâm vào trạng thái hôn mê. Hắn nhướng mày, sự tình phát triển đến đây đều lộ ra cổ quái.

Hoặc Thiên từ thật xa chạy tới chính là vì pho tượng đá này?

Đây là kẻ địch lúc trước của nàng sao?

Có thể có tư cách là địch với nàng, như vậy khẳng định là nhân vật cùng một cấp bậc với nàng!

Không sai! Chỉ có nhân vật như vậy mới đủ tư cách khiến người của Tiên giới quỳ bái với nàng, lại chỉ bằng tiếng cầu nguyện của một số tín đồ liền khiến cho một đám lão tổ Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh tâm trí thác loạn, từng bước lây lan đồng hóa!

Hắn nhìn những người phía sau, lúc này không có tà âm nhiễu loại đầu óc của bọn họ, cả đám đều giãy ra, lộ ra vẻ khủng hoảng. chỉ cần lại qua một lát, tâm chí của bọn họ sẽ vĩnh viễn trầm luân, tin phụng thân hình mơ hồ kia, cam tâm vì nàng chịu chết!

Nhưng bọn họ lúc trước ý thức trầm mê, căn bản không biết xảy ra chuyện gì, chỉ là từng người hướng về phía tín đồ trong phòng giận trợn mắt nhìn. Những người này suýt nữa mê loạn bọn họ!

Đáng chết!

Nhưng mà vừa rồi suýt nữa vạn kiếp bất phục, trong này lại

khắp nơi lộ ra cổ quái, bọn họ lại làm sao dám ra tay, đều là cẩn thận đề phòng.

Lùi ra ngoài?

Không ai chịu làm, nơi này lại có người sống, hiển nhiên đồ vật nơi này bảo tồn tốt đẹp, như vậy khả năng có tiên vật tự nhiên rất lớn.

Vút Vút Vút !!

Theo tượng đá sụp đổ, phía dưới xuất hiện một huyệt động, từng luồng khí đen từ trong dâng lên, hóa thành những cái bóng quỷ, thẳng hướng vòm trời, sau đó khuếch tán ra bốn phương tám hướng. Dường như muốn che đậy toàn bộ trời đất.

Vạn quỷ kêu to, từng tiếng nhập tâm, khó chịu vô cùng!

Chu Hằng lập tức hiểu được, tượng đá kia vốn là trấn áp tà vật phía dưới, nhưng vừa rồi lại bị Hoặc Thiên trừng mắt một cái chấn vỡ!

Rõ ràng là thiên nữ tuyệt thế kia gây ra họa, nhưng nàng tốt rồi, nhắm mắt một cái hôn mê, cái gì đều không cần xen vào!

Khí đen cuộn vòng, không ánh sáng không mặt trời, bách quỷ dạ hành!

Phía dưới đến tột cùng là trấn thứ gì?

Hống!!!

Đúng lúc này, phương xa truyền đến một tiếng thét dài, tiếng gợn vạn dặm, cuồn cuộn như sấm.

Chỉ trong thời gian nháy mắt Bùng một bóng người toàn thân đen ngòm đã bay vụt mà vào. Đây là một nam nhân Thiên Yêu tộc, nhưng lông vũ ở hai cánh sau lưng đã sớm rơi sạch, thậm chí ngay cả da thịt đều không còn, chỉ còn lại bộ khung, giống như hai cây lưỡi hái.

Không chỉ là cánh, cả người hắn cũng đã rữa nát, có một số bộ vị chỉ còn lại khung xương, có một số thì còn giữ lại thịt thối. Cả người tỏa ra mùi tanh hôi vô cùng, cặp mắt thì vẫn còn, tỏa ra hàn quang xa thẳm.

Mặt của hắn cũng không rữa nát hoàn toàn, mơ hồ có thể nhìn ra được đây là một nam nhân khí phách hiên ngang, chậm rãi đập hai mảnh cánh xương, toàn thân tỏa ra khí thế vô cùng cường đại, đáng sợ vô cùng.

Rõ ràng là một thứ như xác không hồn, lại như một vị đế vương khí phách vô song!

– Tổ tổ gia gia! Thương Ngạo Mục Nguyệt đột nhiên cả kinh kêu lên, trên mặt tràn ngập vẻ kinh ngạc mãnh liệt.

Nàng nhớ rõ ràng, trong hoàng cung có một bức họa, là tổ gia gia của nàng Thương Ngạo Minh Phong , chính là cùng cái xác không hồn trước mắt này hết sức tương tự. Mấu chốt là luồng khí đế vương kia, cùng với liên hệ giữa huyết mạch, đây là chân thật tồn tại.

Nhưng Thương Ngạo Minh Phong hơn 8000 năm trước đã tuổi thọ khô cạn, mạo hiểm đi vào Độc Miểu Chi Hải tìm kiếm truyền thừa của Hóa Thần Cảnh, đột phá đến Hóa Thần Cảnh để đạt được tuổi thọ thêm vào.

Nhưng sau khi hắn ta tiến vào cũng không xuất hiện nữa.

Nhưng hiện tại, Thương Ngạo Minh Phong không ngờ đứng ở trước mặt của nàng, hơn nữa còn là với bộ dạng vô cùng cổ quái này. Cùng với nói là người, không bằng nói là một cỗ xác thối. Chỉ là xác thối cũng có thể tỏa ra khí thế cường đại như thế?

Không phải Kết Thai Cảnh mà là Thần Anh Cảnh!

Thương Ngạo Minh Phong khi tiến vào Độc Miểu Chi Hải chính là Thần Anh Cảnh, hơn nữa còn là Thần Anh tam trọng thiên đỉnh!

Nhưng Thiên Yêu tộc nhân rữa nát kia chậm rãi xoay đầu lại, hướng về phía Thương Ngạo Mục Nguyệt nhìn một cái, biểu tình không hề biến hóa. Bước chân khẽ động, hướng về cửa động phóng ra khí đen kia. Thình , thình, thình! Mỗi một bước hạ xuống đều giống như một vật nặng đập xuống, chấn cho mặt đất run rẩy.

Chu Hằng cũng lộ ra vẻ kinh ngạc. Quái vật Thiên Yêu tộc trước mặt này cùng xác không hồn hắn từng thấy lúc trước là tương tự biết bao! Chỉ có điều, xác biết đi trước mắt này quá cường đại, khí tức Thần Anh Cảnh cuồn cuộn mà động không hề giữ lại chút nào, tà ác khiến người run rẩy.

Thân hình hắn khẽ động, chặn đường đi của cái xác biết đi kia, cũng chính là Thương Ngạo Minh Phong.

Bất kể dưới đáy là cái gì, trực giác nói cho hắn tuyệt đối không thể để đối phương đắc thủ. Đồ vật quỷ âm u lạnh lẽo này mang đến cho hắn một loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm, cực kỳ lạnh băng, cực kỳ điên cuồng.

Một quỷ vật nếu là đạt được tiên vật vô thượng, như vậy trên đời còn có người nào trị được?

Không có ước thúc, chỉ có phá hoại, cũng không cần thiên tai tàn phá bừa bãi. Cái xác biết đi này có thể tàn sát thiên hạ!

– Chết Thương Ngạo Minh Phong phun ra thanh âm mơ hồ, trong đôi mắt lóe lên một bóng quỷ, tay phải vươn ra, hướng về phía Chu Hằng chộp tới.

Không có Vực, chỉ là một đòn trực tiếp!

Tốc độ thật nhanh!

Chu Hằng tay phải run lên, hắc kiếm đã hiện lên, Phi Vũ Thất Kiếm triển khai.

Diệp Lạc Duyên Diệt!

Chương 355: Bách Quỷ Kiếm!

Tấn Vân Lưu Quang Bộ mặc dù vô cùng nhanh, nhưng từ tĩnh đến tốc độ cao nhất là cần một quá trình!

Thương Ngạo Minh Phong mặc dù không có sử dụng Vực, nhưng tốc độ xuất thủ cũng không chậm hơn bao nhiêu so với công kích niệm của Vực, để cho Chu Hằng căn bản không còn kịp triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ nữa, chỉ có thể xuất thủ ngăn chặn.

Hắc kiếm đâm ra, Diệp Lạc Duyên Diệt!

Đây là tiên thuật, chẳng những uy lực khổng lồ, hơn nữa còn có thể ảnh hưởng ý chí của đối thủ, rất lợi hại. Nhưng kiếm của Chu Hằng ra, Thương Ngạo Minh Phong cũng không bị ảnh hưởng chút nào, bạch cốt trảo tử phóng ra cũng không dừng lại chút nào!

Thân mình của nó có lẽ là đế vương Thần Anh Cảnh năm đó, nhưng chủ thể chân chính đã sớm chết đi, hiện tại chỉ là một cái xác không hồn!

Không có ý thức, không có tình cảm, không có e ngại, tự nhiên

sẽ không bị ý cảnh của Phi Vũ Thất Kiếm ảnh hưởng.

Tâm niệm Chu Hằng vừa động, Thần chích nổi lên, tiểu nhân màu vàng đốt cháy ra một Thiên Long màu tím, chém về phía Thương Ngạo Minh Phong.

Cái này chuyên khắc tà vật!

Công kích của Thương Ngạo Minh Phong rõ ràng ngừng lại! Vốn là, Chu Hằng cùng hắn kém một đại cảnh giới, hẳn là không thể nào ảnh hưởng đến nó, nhưng ai bảo nó là cái xác không hồn, mà tử diễm Thiên Hỏa cũng là chuyên khắc tà vật!

Sau khi hơi dừng một chút, móng vuốt của Thương Ngạo Minh Phong nhấn xuống.

Nhưng chỉ dừng lại trong chốc lát như vậy đối với Chu Hằng mà nói vậy là đủ rồi, thân hình hắn gia tốc, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắc kiếm xoay chuyển.

Mà đối với những người khác mà nói, điểm này thời gian cũng là đủ rồi!

Bọn họ đều là cường giả Kết Thai, Thần Anh Cảnh, chẳng qua là lúc trước tâm linh vẫn còn bị rung động mãnh liệt, trong khoảng thời gian ngắn chưa kịp phản ứng, nhưng chiến đấu

của Chu Hằng cùng Thương Ngạo Minh Phong vừa mở ra, bọn họ đã hồi thần lại.

Dưới hầm ngầm, chính là cất giấu bảo vật, bảo vật tuyệt đối là Tiên cấp!

Đoạt!

Bọn họ tới đây không phải là vì bảo vật sao?

Nếu như Thương Ngạo Minh Phong chính là tồn tại Hóa Thần Cảnh, như vậy bọn họ cũng chỉ có nhượng bộ lui binh, nhưng hiện giờ võ đạo của Hóa Thần Cảnh không xuất hiện, trong bọn họ chẳng lẽ không có cường giả Thần Anh Cảnh sao?

Hưu! Hưu! Hưu! Từng đạo bóng người đánh tới, rối rít phát khởi công kích về phía Thương Ngạo Minh Phong.

Không thể không nói, Thương Ngạo Minh Phong quả thật cường đại, cái xác không hồn không đau không sợ hãi, tựa hồ không có yếu hại, hơn nữa xương cốt vô cùng chắc chắn, bị cường giả cùng cảnh giới đánh vào người liên tục nhưng cũng không có chuyện gì, đủ để lấy một địch 5, thậm chí địch 10!

Nhưng Thiên Quân Thần Anh Cảnh nơi này tuyệt đối không ít. Hơn nữa còn có lão tổ Kết Thai Cảnh, nhanh chóng mở Vực ra

để tiến hành công kích cự ly xa, cho dù không thể gây thương tổn được Thương Ngạo Minh Phong thì cũng có thể ngăn cản bước chân tiến tới của hắn một chút, lại có thể khiến cho cái xác không hồn này nửa bước khó đi!

Sau khi ngăn trở Thương Ngạo Minh Phong, đồng minh hơn sáu mươi người này tuyên cáo tan rả trong nháy mắt, nhanh chóng xuất thủ đi vào trong hầm ngầm để tìm kiếm, cướp đoạt tiên vật!

Bành! Ầm! Ầm!

Thanh âm tiếng vọng to lớn, đại hỗn chiến triển khai, mỗi người đều đang phát động công kích về đối thủ bất đồng, mà khi có người tiếp cận gần hầm ngầm nhất, hắn sẽ trở thành mục tiêu chung để mọi người vây công, không có một người nào có thể thành công đến gần hầm ngầm kia.

May mà kiến trúc nơi này là Tiên giới, vô cùng vững chắc. Mặc dù kình phòng tràn đầy, dư ba có thể dễ dàng xé nát một cường giả Linh Hải Cảnh, nhưng ở chỗ này nhiều nhất chỉ tạo ra một chút tro bụi, ngay cả một viên gạch cũng không cách nào đánh nát.

– Tổ gia gia!

Thương Ngạo Mục Nghuyệt không ngừng kêu lên, tựa hồ còn muốn dựa vào lần này để đánh thức ý thức của lão thi.

– Tam công chúa, lão bệ hạ đã trở thành cái xác không hồn, để người khác khống chế, ngươi không nên lãng phí khí lực!

Mấy tên cao thủ Kết Thai Cảnh bên người nàng rối rít khuyên nhủ, tại chỗ cũng không chỉ là người của Thiên Yêu Đế triều, cường giả Dạ Ma Tộc, nhân tộc sẽ cho phép bọn họ "câu thông" tình cảm cùng Thương Ngạo Minh Phong sao?

– Là ai? Là ai khống chế tổ gia gia?

Mắt phượng của Thương Ngạo Mục Nghuyệt phóng hỏa, nhân tử vi đại (người chết là hết), hài cốt tự nhiên phải an táng dưới mồ, đào phần mộ tổ tiên của người ta chính là chuyện vô sỉ hạ lưu đê tiện hèn hạ nhất, nhưng không ngờ lại có người làm như vậy, hơn nữa còn làm trên người của Hoàng đế tiền nhiệm tốt nhất Thiên Yêu Đế triều. Chuyện này há có thể không khiến cho nàng nổi giận.

Nhưng trong lòng Chu Hằng thì nghĩ tới một hắc thủ phía sau màn, đó chính là Mao gia nhận được truyền thừa của Quỷ Thi Tông, bọn họ chính là có biện pháp lấy tử thi biến thành hành thi!

Đáng tiếc, hắn cũng không biết năm đó Thương Ngạo Minh Phong là tiến vào Độc Miểu Chi Hải tìm kiếm cơ duyên đột phá Hóa Thần Cảnh, đây chính là một trong tứ đại tử địa của thiên hạ, Mao gia to gan lớn mật hơn nữa cũng không dám chạy đi đào mộ phần!

Hơn nữa, Độc Miểu Chi Hải nếu xưng là hải tự nhiên sẽ vô cùng rộng lớn, muốn tìm được một cỗ thi thể ở bên trong sẽ rất khó khăn a!

Chu Hằng chỉ cho là Mao gia sẽ đào phần mộ tổ tiên của nhà giàu có nào đó của Thiên Long Đế triều, lúc này mới tạo ra một hành thi thực lực cường đại như thế, dù sao, tin tức không thông làm sao có thể suy đoán ra chân tướng sự tình.

Hắn đưa mắt đảo qua, không khỏi hết sức kinh ngạc.

Hiện tại hỗn chiến này có thể nói là kịch liệt tới cực điểm, nhưng cổ quái là, những tín đồ trong sân lại là bộ dáng đầy mặt mờ mịt, đi tới đi lui trong phòng, từng đạo kình khí xẹt qua, bọn họ cũng là làm như không biết, bị kình khí oanh qua thân thể, xuyên thủng!

Tu dưỡng này tốt quá mức a!

Chu Hằng đi tới, vươn một cái tay ra chộp tới một tín đồ trong đó, khi đụng phải đầu vai đối phương, năm ngón tay của hắn nắm thành quyền.

Người trước mặt này căn bản là một đoàn không khí hư vô!

Bóng người đung đưa, không ngừng đi tới đi lui xung quanh Chu Hằng, nhưng bây giờ đổi thành Chu Hằng nhìn mà không thấy.

Những người này … Căn bản là không tồn tại!

Bọn họ sớm đã cùng nhau tử vong từ lúc khối đại lục chấn xuất Tiên giới này, cũng không biết chuyện gì xảy ra linh thức của bọn họ, hoặc nói là tín niệm, ý thức cũng không có tiêu tán, vẫn còn là một loại chấp niệm, còn đang tái diễn động tác của bọn họ khi còn sống, khấn cầu cúng bái pho tượng cô gái kia.

Mà theo tượng đá hoàn toàn hủy diệt, những tín niệm này mất đi đối tượng cúng bái trở nên mờ mịt không biết làm sao.

Không trách được bọn họ làm như không thấy kẻ xông vào, không trách được bọn họ căn bản không quan tâm trận chiến náo nhiệt bên trong, bọn họ chỉ là một sợi tín niệm, chỉ có một cái ý thức cung kính khấn cầu!

Tiên đại lục này cuối cùng vẫn là không có một người may mắn còn sống sót!

Chu Hằng đưa tầm mắt thả vào phía trên hầm ngầm kia, bên trong đến tột cùng là vật gì tản ra âm khí dày đặc, cái này không thể nghi ngờ là đã tạo thành ảnh hưởng đối với tất cả mọi người, hạn chế phát huy thực lực, nhưng đối với tồn tại tà vật mà nói, cũng là không trở ngại chút nào!

Hai móng của Thương Ngạo Minh Phong vũ động, nó vô hỉ vô nộ, chính là không ngừng mà đánh tới hầm ngầm kia. Ai chống đở nó, nó sẽ công kích người đó. Thực lực của nó không có bị âm khí áp chế, chiến lực có thể toàn thắng bất cứ người nào.

Nếu như nó có chút đầu óc, sẽ nghĩ tới chuyện tỏ ra yếu kém trước, giảm bớt áp lực của mình. Sau đó đột nhiên bộc phát, vọt vào trong hầm ngầm chiếm lấy bảo vật. Lấy lực phòng ngự kinh khủng của nó, một lòng chạy trốn thì cũng có thể tính là phi thường cao, không có người nào có thể chặn nó lại.

Nhưng nó tăng lực phòng ngự lên cao làm người nhức đầu, chính là chưa đủ thông minh. Chỉ biết nhất nhất vọt tới trước, hấp dẫn đại bộ phận công kích trên trận.

Chu Hằng thờ ơ lạnh nhạt, hắn đang đợi một cái cơ hội ra tay tốt nhất.

Hắn hiện tại bất động, tự nhiên không có ai lo lắng hắn, nhưng nếu là hắn muốn cướp lấy bảo vật trong hầm ngầm, lập tức sẽ

gặp phải đòn nghiêm trọng.

Hỗn chiến vẫn còn tiếp tục. Âm khí tràn đầy ở bên trong, quang mang lóng lánh đủ mọi màu sắc, tiếng nổ lớn vang lên bên tai không dứt, mỗi người đều là tràn đầy mơ ước đối với tiên vật không biết kia.

Đột nhiên ngay lúc đó, một đạo nhân ảnh đột phá phong tỏa nặng nề, chợt tiến vào trong hầm ngầm, sau đó lập tức phát ra tiếng cười to hưng phấn. Người nọ bay vút lên, trong tay xuất hiện trường kiếm màu đỏ sậm, trên thân kiếm phát tán ra âm khí dày đặc.

Người đắc thủ là cường giả Thần Anh Cảnh của Dạ Ma tộc, lúc trước hắn vẫn dấu kín lực lượng, Thần chích tồn tại mà không dùng, chẳng qua là đánh đấm giả bộ, nhưng thừa dịp Thương Ngạo Minh Phong một lần trùng kích đưa tới đông đảo cao thủ vây công, hắn nhân cơ hội bạo phát ra toàn lực, quả nhiên hắn tiến vào trong hầm ngầm, cũng thành công lấy được tiên vật!

Thanh trường kiếm màu đỏ sậm kia chính là tiên vật sao?

Khẳng định không sai! Trừ tiên vật ra làm sao có thể có thứ thả ra được hắc quang che khuất bầu trời như thế?

– Buông kiếm!

Tất cả mọi người hét lớn, bọn họ liều mạng hồi lâu là để cóc mò cò xơi sao, ai có thể cam tâm?

Cường giả Dạ Ma tộc kia trở thành mục tiêu của mọi người, hắn cũng không sợ chút nào, trường kiếm trong tay rung lên liền muốn chém ra. Lại chợt phát ra một tiếng thét chói tai, nhẹ buông tay, trường kiếm màu đỏ sậm kia rớt xuống!

Cường giả Thần Anh Cảnh ngay cả thanh kiếm cũng cầm không được?

Mọi người mặc dù trong lòng hoài nghi, nhưng mục tiêu của bọn họ chính là cướp được tiên vật, không cần lo lắng những thứ khác, rối rít triển khai tranh đoạt.

– Ha ha ha ha!

Sau khi kiếm tiên bay múa mấy lần ở trên trời, bị một gã cường giả mã đầu nhân cướp được, cũng không biết là Dạ Ma tộc hay là Thiên Yêu tộc. Sau khi hắn đắc thủ, cũng phát ra tiếng cười vô cùng ngạc nhiên, trên mặt tràn ngập hưng phấn, nhưng lập tức lại phát ra tiếng kêu thảm thiết, đang lúc mọi người vây công thì trường kiếm cũng rời khỏi tay.

Rất nhanh, liền có người thứ ba chiếm được kiếm tiên, vẫn như thế, đầu tiên là vô cùng hưng phấn, sau đó trường kiếm

liền rời tay!

Chu Hằng không khỏi kỳ quái, cường giả này nhưng đều là cấp bậc Kết Thai, Thần Anh Cảnh, nếu không phải nghĩ buông tay, vậy trừ phi chết trận, nếu không ai có thể bức bách bọn họ thất thủ? Nhưng nếu nói bọn họ chủ động buông tha … Vậy thì càng thêm kỳ quái!

Bởi vì sau khi vứt bỏ kiếm tiên, những người đó lại phát điên, liều mạng triển khai tranh đoạt, muốn nói là bọn hắn chủ động buông tha thì làm sao có thể làm cho người ta tin tưởng!

Cổ quái?

Hưu!

Cái thanh kiếm tiên này không biết đã qua tay bao nhiêu người, tới cuối lại bị lực lượng đánh bay về phía Chu Hằng!

Nếu đưa tới cửa, nào có đạo lý không lấy!

Chu Hằng vung tay ra, tiểu nhân màu vàng đồng thời làm hình dáng thu lấy, chụp về phía kiếm tiên kia.

Tay trái hắn ôm Hoặc Thiên, liền thu hắc kiếm vào không gian đan điền trước, tay phải siết chặt, thanh trường kiếm màu đỏ sậm kia đã rơi xuống trong tay, một đạo tin tức lập tức trào vào đầu óc của hắn.

Kiếm này, tên là Bách Quỷ Kiếm!

Lúc đối địch mỗi khi chém ra một kiếm, liền có thể tạo thành một quỷ vật hiệp trợ tác chiến, cảnh giới quỷ vật tương đương cùng kiếm giả, mà hạn mức cao nhất tính ra là 100!

Không trách được lúc trước những người đó sau khi nhận được kiếm, cả đám đều hưng phấn thành như vậy, cái này tương đương với khi chém ra một kiếm là có thể "gọi về" một phân thân, số lượng còn có thể đạt tới 100!

100 lão tổ Kết Thai Cảnh liên thủ, cho dù là Thần Anh Cảnh cũng có thể đối kháng một hai người! Hơn nữa, tà quỷ này còn có thể không ngừng sinh sôi, chẳng qua là có một hạn mức cao nhất thôi!

Cho dù lấy tâm tính của Chu Hằng cũng vẫn là có chút khiếp sợ hưng phấn, nhưng hắn lập tức lại nghĩ tới, vừa rồi là nguyên nhân gì để cho những ngời đã đắc thủ lúc trước kia buông tay?

Nhưng vào lúc này, một đạo khí âm trầm, thích giết chóc không cách nào hình dung từ trong Bách Quỷ Kiếm đánh tới, đánh về phía thần thức của hắn!

Chương 356: Đoạt kiếm!

Bởi vì Bách Quỷ Kiếm đã đổi tay chừng mười lần, mặc dù lần này rơi xuống trong tay Chu Hằng, nhưng mọi người cũng theo thói quen cho là người nầy cũng sẽ giống như những người lúc trước, trong nháy mắt sẽ giống như người bình thường cầm lấy một khối than lửa phỏng tay, lập tức vứt Bách Quỷ Kiếm ra.

Bọn họ không vội!

Ầm!

Trong thức hải của Chu Hằng, vẻ kiếm ý âm trầm, thích giết chóc này trực bức tới, mặc dù chỉ là một cổ ý cảnh, nhưng như thực chất, muốn ngưng tụ máu huyết của Chu Hằng lại!

Thật lợi hại!

Không trách được lúc trước cho dù lão tổ Thần Anh Cảnh có được kiếm, vẫn chỉ có thể buông tay, kiếm ý này thật sự đáng sợ, phảng phất như một pho tượng yêu tà ở Tiên giới đang mở miệng rộng kinh khủng ra phóng tới, tục phu Phàm giới há có thể chống cự?

Ánh mắt Chu Hằng trừng lớn, tiểu nhân màu vàng đắm chìm vào thức hải, Thần chích vốn là ý thức tạo thành, tự nhiên có thể trấn giữ thức hải!

Chiến!

Tay của tiểu nhân màu vàng khống chế Tử Diễm Thiên Long, tấn công hướng về phía kiếm ý đánh tới, không sợ hãi chút nào, không thỏa hiệp chút nào!

Tử Diễm Thiên Long chuyên khắc tà vật!

Kiếm ý kia nhất thời ngừng lại, thế đi trì hoãn, cũng không có nứt vỡ! Cái này rất giống chén nước Tinh Tinh Chi Hỏa có thể tiêu diệt, nhưng là đại hỏa biến thành lửa cháy lan ra đồng cỏ, thậm chí sau khi thiêu đốt lên, là có thể đối kháng cùng hồng thủy.

Dù sao, đây cũng là kiếm ý trong tiên kiếm đánh văng ra ngoài, tuyệt không giống bình thường!

Nhưng Tử Diễm Thiên Long nhất thời bán hội không diệt được kiếm ý, nhưng kiếm ý âm trầm này cũng không diệt được tiểu nhân màu vàng, nhất thời tạo thành thế giằng co. Mà như vậy lại cho Chu Hằng thời gian trì hoãn, hắn cũng không

có bởi vì kiếm ý mà buông Bách Quỷ Kiếm khỏi tay!

Chém!

Hắn triển khai Phi Vũ Thất Kiếm, Diệp Lạc Duyên Diệt, không khí rét buốt lập tức mở ra, tâm linh mỗi người chợt nhận thấy, chính là lão tổ Thần Anh Cảnh cũng không cách nào hoàn toàn thoát khỏi được, có cảm giác nước mắt tuôn đầy mặt.

Ngay vào lúc này, Bách Quỷ Kiếm tung hoành, hắc khí cuốn lên, tạo thành một đạo Quỷ Ảnh, phát ra tiếng gầm thét lệ khiếu làm cho người ta không rét mà run, nhào tới mọi người.

Thương Ngạo Minh Phong cường thế đánh tới, nó là cái xác không hồn, không sợ hãi, vô tình vô dục, cũng sẽ không bị ý cảnh gì ảnh hưởng, bàn tay to Bạch Cốt chợt bắt được.

Chu Hằng nhướng mày, tiểu nhân màu vàng đang trong thức hải đối kháng kiếm ý của Bách Quỷ Kiếm. Hiện tại hắn không có cách nào giương Tử Diễm Thiên Long khắc chế tà vật trước mặt này nữa, bởi vì kiếm ý trong cơ thể càng thêm đáng sợ, hắn phải dùng toàn bộ thần thức để trấn áp.

Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, “Hiện!”

Oanh, tiên vật này cũng lấy tư thê kinh khủng xuất hiện, không khí chấn động chắn trước mặt Chu Hằng!

Một trảo này của Thương Ngạo Minh Phong nhất thời vỗ tới trên thân tháp, lấy lực lượng cấp bậc Thần Anh Cảnh của nó, hơn nữa bàn tay Bạch Cốt sắc bén đúng là có khả năng lưu lại một đạo vết khắc trên thân tháp!

Trong nháy mắt Chu Hằng thu hồi Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn huýt sáo một tiếng, nói:

– Các vị, đây là Bách Quỷ Kiếm, nếu các ngươi muốn tranh đoạt, liền cho các ngươi biết một chút về uy lực của thanh kiếm nầy!

Phi Vũ Thất Kiếm, Hoa Khai Nhất Thế Giới!

Hưu, lại là một Quỷ Ảnh xuất hiện, gầm thét phóng về phía mọi người.

Phi Vũ Thất Kiếm, Kiếm Phá Phi Vũ!

Đạo Quỷ Ảnh thứ ba hiện lên!

Từng Quỷ Ảnh cũng là lấy thực lực của Chu Hằng làm bản chính, nhưng cũng sẽ không sử dụng bất kỳ võ kỹ, nhưng cũng đầy đủ đáng sợ!

Chu Hằng chính là có cường độ linh lực gấp 640 lần Kết Thai Cảnh bình thường, Quỷ Ảnh ngang hàng với phương diện lực lượng cùng hắn sẽ đáng sợ cở nào? Không có quan hệ tới võ kỹ, chỉ là lực lượng thuần túy cũng đủ để cho bất luận kẻ nào phải thấy khó khăn!

Hơn nữa Quỷ Ảnh này cũng không sợ hãi, giống như cái xác không hồn. Khác nhau là ở bộ xương hành thi vô cùng chắc chắn, căn bản không có yếu hại, mà Quỷ Ảnh thì hoàn toàn do linh lực hội tụ mà thành, muốn đả thương nó, cũng chỉ có vận dụng linh lực thuần túy, làm cho nó tiêu tán giữa thiên địa.

Không hổ là kiếm tiên a!

Chu Hằng cười ha ha, Bách Quỷ Kiếm giương cao, từng đạo từng đạo Quỷ Ảnh hiện lên.

Nhất thời, một mảnh đại loạn!

Quỷ Ảnh lấy thực lực của Chu Hằng làm bản chính là cường đại cở nào? Chỉ sợ không sử dụng võ kỹ cũng có thể đối kháng lão tổ Kết Thai tam trọng thiên, theo số lượng này trở nên càng ngày càng nhiều, nhất thời để cho mọi người luống cuống tay chân, bể đầu sứt trán.

Có những người khác lúc trước đã từng cầm Bách Quỷ Kiếm, lập tức đã nói ra công hiệu của cái thanh kiếm tiên này, khiến người khác cũng là sửng sốt.

Thật là đáng sợ!

Nhất định phải ngăn cản tiểu tử này tiếp tục gọi Quỷ Ảnh về, cũng lấy được Bách Quỷ Kiếm tới tay, tiên vật a!

Nhưng Tấn Vân Lưu Quang Bộ đã hoàn toàn triển khai, Chu Hằng tung hoành ngang dọc, tốc độ là nhanh bực nào, cho dù là lão tổ Thần Anh Cảnh cũng không cách nào bao vây hắn! Mà triển khai công kích phạm vi lớn? Nói giỡn, nơi này có bao nhiêu người, nếu là đánh loạn một hồi tuyệt đối sẽ trở thành mục tiêu chung của mọi người, sẽ bị vây đánh đến chết!

Chu Hằng không ngừng vung chém kiếm thế, không ngừng mà vận chuyển ba thức Phi Vũ Thất Kiếm, quen thuộc bộ tiên thuật này.

Tiên thuật xứng kiếm tiên, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh!

Rất nhanh, số lượng Quỷ Ảnh đạt đến cực hạn, 100 Quỷ Ảnh bay múa đầy trời, rối rít phát ra lệ khiếu âm trầm.

Tại chỗ có chừng mười mấy Thần Anh Cảnh, bọn họ tự nhiên không sợ hãi những Quỷ Ảnh này, nhưng là tương đối nhức đầu, bởi vì chút ít Quỷ Ảnh này chẳng những lực lượng vô cùng lớn, hơn nữa "Thấy chết không sờn", càng mấu chốt chính là sinh sôi không ngừng.

Đã chết một cái liền có thể lập tức nhận được bổ sung, điều này bảo người làm sao chơi?

Ngay cả bọn họ cũng sẽ nhức đầu, huống chi là Kết Thai Cảnh, mọi người không ngừng kêu khổ, không thể không liên thủ, nếu không tuyệt đối không thể đối kháng Quỷ Ảnh

Vốn là một mảnh hỗn chiến, nhưng bây giờ trong lúc vô tình tạo thành đồng minh, tất cả Kết Thai Cảnh cũng là hội tụ cùng nhau, liên thủ cùng chung Quỷ Ảnh. Chỉ có lão tổ Thần Anh Cảnh mới là từng người tự chiến, hy vọng xông phá khỏi sự dây dưa của Quỷ Ảnh, bắt Chu Hằng cũng đoạt được Bách Quỷ Kiếm.

Hừ!

Những lão tổ Thần Anh Cảnh này ai cũng giận dữ, những người bọn họ chung vào một chỗ lại còn không có cách nào làm gì được một tiểu tử Kết Thai Cảnh!

Bọn họ rối rít tế ra tuyệt chiêu, nhất thời thanh thế tăng vọt, vô cùng cường thế đánh tan Quỷ Ảnh, giết về phia Chu Hằng!

Thần Anh Cảnh dù sao cũng là Thần Anh Cảnh, khai hỏa toàn bộ chiến lực cũng không phải chừng trăm Quỷ Ảnh cấp bậc Kết Thai Cảnh có thể ngăn cản, bọn họ rối rít giết về phía Chu Hằng, nhất là Thương Ngạo Minh Phong, thân thể Khô Lâu của nó vô cùng cường đại, căn bản không cần ra tuyệt chiêu gì, chính là cường thế xông về phía trước, lực lượng đáng sợ kia đủ để dễ dàng xuyên qua Quỷ Ảnh.

Không thể ngăn cản!

Mười mấy Thần Anh Cảnh a!

Vào lúc này, trong cơ thể Chu Hằng xuất hiện biến hóa lớn!

Tiểu nhân màu vàng cuối cùng đã cuối cùng kiếm ý của Bách Quỷ Kiếm, đây là ý chí vô địch của Chu Hằng. Hắn không tùy ý lấy bốn đạo huyết mạch lực trong cơ thể làm Thần chích của mình, cũng là bởi vì hắn có tâm vô địch!

Đạo của hắn, không dựa vào tiền nhân, chỉ tôn sùng chính mình!

Ông!

Đỉnh đầu Chu Hằng nổi thai, cuối cùng hắn đã gỡ bỏ một cái họa tâm tinh lớn, có thể vận chuyển Thần chích một cách tự nhiên!

Hưu, hưu, hưu!

Những tín đồ kia nhất nhất biến mất. Ùng ùng, cả Tiên Thành phát ra đại chấn động, từng cục gạch đá không xấu không tổn hại trong công kích lúc trước rối rít rơi xuống, nứt vỡ, tan rả.

Tòa thành thị này sắp sụp đổ!

Thân hình Chu Hằng trở mình, bay nhanh dựng lên.

Tại sao những thứ này lại phát sinh sau khi hắn trấn áp Bách Quỷ Kiếm?

Chu Hằng chợt có chút ngộ, những tín niệm này có thể tồn tại thời gian lâu dài như vậy. Một là bởi vì thành kính thờ phụng,

thứ hai là Bách Quỷ Kiếm gia trì! Cái này có thể gọi ra quỷ vật, tự nhiên có tác dụng thần kỳ ở phương diên này!

Mà khi Bách Quỷ Kiếm bị hắn trấn áp, sau khi chân chính thuộc về sở hữu của hắn, Tiên Thành này đã mất đi ý nghĩa tồn tại, hoặc là nói Tiên Thành này có thể giữ vững được tương đối nguyên vẹn chính là bởi vì Bách Quỷ Kiếm. Cho nên mất đi kiếm tiên thì hết thảy đều nứt vỡ!

– Tiểu bối, để kiếm tiên xuống!

Chúng lão tổ Thần Anh Cảnh cũng bắn ra ngoài, không gian rộng rãi phía ngoài mặc dù càng dễ dàng chạy trốn hơn, nhưng là tiện cho bọn họ triển khai tay chân.

– Giao kiếm tiên ra đây, lão phu có thể thu ngươi làm đồ đệ, bảo vệ ngươi tấn nhập Thần Anh Cảnh!

Những lão tổ này đã được chứng kiến tốc độ đáng sợ của Chu Hằng, mỗi một người đều là đổi dùng thủ đoạn dụ dỗ.

– Ngươi … Ngươi là Chu Hằng!

Thương Ngạo Mục Nguyệt cũng lơ lửng trên không trung. Trên mặt đẹp tràn đầy tức giận, nàng cuối cùng cũng nhận ra thân phận của Chu Hằng từ phía trên Thần chích của hắn.

Chu Hằng làm như không nghe thấy, Bách Quỷ Kiếm rung lên, nói:

– Muốn kiếm tiên, vậy thì chính mình tới lấy!

– Súc sinh, ta muốn giết ngươi!

Thương Ngạo Mục Nguyệt giận không kềm được, đánh bay Chu Hằng đi, cả người nàng cũng chớp động nổi lên tia sáng màu xanh biếc.

Nếu là Chu Hằng biết thân phận của nàng, sẽ liên hệ nàng và Công chúa bị hiếp giết của Thiên Yêu Đế triều với nhau. Nhưng hiện tại hắn chẳng qua là không giải thích được mà trợn mắt nhìn Thương Ngạo Mục Nguyệt, vừa động ý niệm vừa động, lực lượng kinh khủng đánh úp tới.

– Tam công chúa!

Nhóm năm người Xà Nữ của Thiên Yêu Đế triều lập tức tiến lên đón, rối rít mở Vực ra ngăn chặn.

Bành bành bành bành!

Sáu người hợp lực đón đánh, lực lượng cuồng bạo cuốn lên không. Chỉ thấy sáu người Thương Ngạo Mục Nguyệt tất cả bị chấn bay ra ngoài, mọi người sắc mặt trắng bệch, khóe miệng tràn ra một đạo máu tươi.

Quỷ Ảnh há lại có thể sánh bằng lực lượng bản thể của Chu Hằng?

– Tiểu bối, đừng vội bừa bãi!

Mười mấy cường giả Thần Anh Cảnh rối rít triển khai công kích, bọn họ nhất định phải có được Bách Quỷ Kiếm!

Tiên vật này tương đương với có tính trưởng thành siêu cường, nếu là rơi vào trong tay Thần Anh Cảnh, liền có thể triệu hồi ra nhiều nhất là 100 Quỷ Ảnh cấp bậc Thần Anh Cảnh!

100 Thần Anh Cảnh!

Ở thời đại võ đạo điêu linh này, 100 Thần Anh Cảnh tuyệt đối vô địch a!

Chu Hằng cười dài một tiếng, trong ánh mắt đại lộ hung

quang, thân hình vừa chuyển, giết về phía chút ít lão tổ Kết Thai Cảnh kia, hắc kiếm đã tế ra, một tay chung cầm hai cây kiếm.

Phốc!

Hắc kiếm xẹt qua, một đầu người đã phóng lên cao, Chu Hằng không dừng lại chút nào, một cước đá bay thi thể không đầu, giết qua lão tổ Kết Thai Cảnh thứ hai.

Nếu tất cả mọi người là tới đoạt bảo, như vậy sinh tử tương bác, giết người, bị giết cũng là bình thường!

Đã chết cũng không nên oán trách, đi tới một bước này sẽ phải chuẩn bị tâm tư.

– Đáng chết!

Những lão tổ Thần Anh Cảnh kia giận dữ, bọn họ có nhiều người như vậy, lại vẫn để cho một tiểu bối Kết Thai Cảnh giết người trước mắt bọn họ, điều này bảo họ làm sao chịu nổi?

– Phân tán ra!

Những lão tổ này kinh nghiệm chiến đấu phong phú bực nào, hiện tại không chỉ đơn giản là muốn đoạt Bách Quỷ Kiếm, còn có vấn đề thể diện, để cho Chu Hằng giết người càng nhiều, bọn họ càng không còn thể diện.

Hưu, hưu, hưu, từng đạo kình phong tung hoành bốn phía Chu Hằng, để cho Chu Hằng cũng không khỏi không nhức đầu.

Dù sao chính là có mười mấy lão tổ Thần Anh Cảnh liên thủ công kích hắn!

– Các lão quỷ, tiểu gia không chơi cùng các ngươi!

Chu Hằng cười to một tiếng, thân hình bay lên không.

Chương 357: Biến hóa của yêu sủng!

– Đừng chạy!

Chúng lão tổ Thần Anh Cảnh cũng là gọi lớn, rối rít phi lên trời, đuổi theo Chtoroiwheo, bọn họ không bỏ bảo vật như Bách Quỷ Kiếm xuống được.

Về phần những Kết Thai Cảnh khác lòng vẫn còn sợ hãi, làm sao cũng không nghĩ tới thực lực Chu Hằng đáng sợ như thế, giết bọn hắn như giết gà giết chó, không tốn sức chút nào, cũng là nghĩ mà sợ, nào còn dám đuổi theo nữa.

Thân hình Chu Hằng nhảy lên không, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến cực hạn, tốc độ còn nhanh hơn gấp đôi so sánh với lão tổ Thần Anh Cảnh, khoảng cách của song phương càng kéo càng xa.

Chỉ là dưới trạng thái hình thức này, Chu Hằng chỉ có thể duy trì 5 phút, nhưng điều này cũng đủ rồi.

Sau khi bỏ rơi truy binh phía sau tới khi toàn bộ không thấy, thân hình Chu Hằng phóng nhanh, tiến vào trong một mảnh núi lớn trụi lủi, tùy tiện tìm một sơn động để chui vào, có Ẩn

Tức Phù che dấu khí tức, mà Hoặc Thiên cũng không có tiết khí tức ra ngoài, trừ phi có người vào sơn động, nếu không căn bản không thể phát hiện ra bọn họ!

Chu Hằng lấy ra một khối linh thạch hấp thu để khôi phục linh khí, nửa ngày trời sau hắn liền khôi phục được trang thai tốt nhất, sau đó, hắn mới có thời gian suy tư việc.

Đại lục Tiên giới này sắp tan vỡ, đoán chừng không có thời gian để cho hắn chạy loạn khắp nơi đi tìm bảo vật khác, nhưng thu hoạch của hắn cũng cũng đầy đủ phong phú, kiếm tiên, tiên thuật, Thập Luyện Đồ, thể chất tăng lên.

Tương đối mà nói, Thập Luyện Đồ là kém nhất, bởi vì đồ chơi này quá tốn linh thạch, hắn dự trữ không đủ!

Lúc này rời đi, hắn cũng không tiếc nuối.

Chẳng qua Hoặc Thiên là tình huống nào?

Thiên nữ tuyệt thế này từ sau khi bất tỉnh liền không tỉnh lại nữa, cũng không biết trang thai như vậy sẽ kéo dài bao lâu, nếu là luôn luôn như vậy thì quá tệ.

Tinh thần ý chí của nàng sinh trưởng trong một tòa tượng đá vỡ vụn của Tiên giới, đó là chuyện tình Thiên Tôn Hóa Thần

Cảnh toàn lực oanh kích cũng không thể nào làm được! Đây đối với nàng có phải là chịu đựng quá lớn hay không?

Tinh thần bị thương cũng không có linh dược có thể cứu!

Chỉ mong không phải như vậy!

Chu Hằng không dám thả chúng nữ từ Cửu Huyền Thí Luyện Tháp ra, bởi vì các nàng có thể không có cách nào che dấu khí tức. Vạn nhất vừa lúc có cường giả Thần Anh Cảnh tìm tòi tới đây, bị bọn họ phát hiện thì sẽ là chuyện phiền toái.

Chính hắn tiến vào bên trong bảo tháp, nói một lần chuyện đã xảy ra lúc trước với chúng nữ, làm cho các nàng an tâm.

– Làm sao Tiểu Kim không tỉnh lại nữa?

Mai Di Hương cau mày nói với Chu Hằng.

– Tiểu Hôi cũng vậy!

Phong Liên Tình than thở.

Chu Hằng nhìn lại hai con yêu thú, chỉ thấy một lớn một nhỏ cũng là ngủ say sưa. Quang hoa bên ngoài thân đã hoàn toàn thành hình trứng, cũng là hơi mờ, có thể thấy rõ ràng tình huống bên trong.

Cái này thật có điểm giống Kết Thai Cảnh!

Đáng tiếc hai con yêu thú này cũng cách Kết Thai Cảnh không biết kém bao nhiêu, nghĩ thế nào cũng là chuyện không thể nào.

Chu Hằng lắc đầu, nói:

– Những biến hóa này là hấp thu nhũ dịch trong đầm nước mà xuất hiện, vật kia có hiệu quả làm lớn mạnh thần thức. Tuyệt đối không có chỗ xấu, vì vậy các ngươi kiên nhẫn đợi chờ, có lẽ hai đứa nó đang tiêu hóa chỗ tốt lấy được!

Hai nàng không có cách nào, cũng chỉ có buồn bực gật đầu.

Chu Hằng ra khỏi bảo tháp, ôm lấy Hoặc Thiên tiếp tục đi tới, chỉ là một ngày sau đó, hắn liền phát hiện đại lục Tiên giới này đang tan vỡ trầm trọng hơn, trên mặt đất xuất hiện từng đạo

cái khe, mơ hồ có khí tức đáng sợ lộ ra từ trong cái khe.

Đại lục Tiên giới cuối cùng không thể cho Phàm giới vào!

Thân hình Chu Hằng bay lên không, hắn không biết đại lục Tiên giới này đi về phía hủy diệt sẽ bộc phát ra năng lượng đáng sợ dường nào, vẫn là tận lực cách khá xa một chút.

Hắn cũng bỏ đi tính toán tìm kiếm bảo vật trên đại lục Tiên giới, như vậy cũng thật là cầm tánh mạng đi mạo hiểm.

Một ngày, hai ngày, ba ngày, thời gian lặng lẽ mà qua. Chu Hằng còn không có bay ra khỏi phạm vi của đại lục Tiên giới, nhưng cái khe càng ngày càng to, có thể thấy rõ ràng dung nham sôi trào phía dưới.

Này là lửa của Tiên giới!

Trước kia Chu Hằng mặc dù đã cắn nuốt địa hỏa, nhưng không dám đi xuống thử uy lực lửa của Tiên giới chút nào, cho dù là cách rất xa cũng làm cho hắn cảm ứng được áp lực đáng sợ, nếu quả thật đi xuống tuyệt đối trong nháy mắt sẽ bị đốt thành tro tàn, căn bản không có cơ hội cắn nuốt!

Địa hỏa bắt đầu khởi động, sẽ tạo thành nguy hại kinh khủng bực nào?

Bất quá, đại lục Tiên giới phá bỏ, sinh linh đã sớm chết hết. Cho dù địa hỏa chảy xuôi thì như thế nào, căn bản không có sinh linh cho chúng nó giết.

Chu Hằng càng đi càng nhanh, tu vi Kết Thai Cảnh đủ để chống đở hắn phi hành hết tốc lực cả tháng, điều kiện tiên quyết là hắn không thể vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tiên thuật này thật sự quá hao tổn linh lực.

Lại là bảy ngày sau đó, Chu Hằng rốt cục rời khỏi khu vực của Tiên đại lục. Xa xa nhìn lại, có thể thấy từng đạo cái khe màu đỏ trên phiến đại lục này, giống như một mạch máu.

Bành!

Thỉnh thoảng liền có một khu vực lớn sụp đổ, bị địa hỏa cắn nuốt, tạo thành một hồ ngọn lửa. Hồ này theo thời gian trôi đi đã trở nên càng lúc càng lớn, cả vùng đất sụp đổ, hồ lửa biến thành biển lửa.

Đến ngày thứ mười, cả Tiên đại lục đã có một nửa khu vực bị biển lửa nuốt hết, hơn nữa vẫn còn tiếp tục khuếch trương ra bốn phía, khắp nơi là từng mảnh đại lục lún xuống, tới ngày thứ mười ba, mặc dù cả Tiên đại lục còn không có hoàn toàn hủy diệt, nhưng đã có từng đạo dung nham lửa đỏ chảy xuôi xuống từ trên đại lục, trước khi rơi xuống Tiên đại lục đã tạo ra hố to.

Ngày thứ hai mươi, cả Tiên đại lục hoàn toàn không còn tồn tại, liền chỉ có nhiệt lưu đáng sợ do dung nham tản mát ra, ngăn trở bất luận kẻ nào đến gần.

Này nghiễm nhiên trở thành tử địa mới của Huyền Càn đại lục, hơn nữa lại là tử địa tuyệt đối, không giống Tử Vong Sâm Lâm, ít nhất còn có thể mấy tầng khu vực phía trước, chẳng qua là không cách nào đi vào chỗ sâu.

Nhưng bất đồng cùng Tử Vong Sâm Lâm là, địa hỏa này cuối cùng cũng có một ngày sẽ dập tắt, một năm hai năm, tám năm mười năm, hoặc là lâu hơn nữa, sau thời gian trăm năm nơi này cuối cùng sẽ khôi phục nguyên trạng.

Qua nhiều ngày như vậy nhưng Hoặc Thiên lại không có một chút dấu hiệu hồi tỉnh lại, Chu Hằng trở về, Lãng Nguyệt Quốc hắn luôn không khả năng luôn luôn ôm Hoặc Thiên.

Lấy Sí Thiên Phi Dực ra, hắn phá không phi hành, gần nửa tháng sau, hắn trở lại Lãng Nguyệt Quốc.

Triệu Đoạt Thiên vẫn còn đang bế quan, Chu Hằng không khỏi cười một tiếng, hắn rốt cục hoàn toàn vượt qua người cậu có thiên phú yêu nghiệt này, mà Ứng gia không có chút động tĩnh nào truyền ra, xem ra Ứng Thừa Ân cũng đang ở thời kỳ mấu chốt trùng kích Kết Thai Cảnh.

Thấy Chu Hằng trở lại, vợ chồng Chu Định Hải tự nhiên thập phần vui vẻ, đặc biệt là Triệu Khả Hân, luôn luôn lôi kéo chúng nữ hỏi han, sau Chu Hằng mới biết được lão nương là đang kỳ quái chút ít kiều thê mỹ thiếp của hắn làm sao một người cũng không có mang thai, để cho nàng nôn nóng muốn ôm cháu trai tới mức bạc tóc.

Sau khi tiến vào Tụ Linh Cảnh, võ giả nội liễm tinh khí, tỷ lệ sanh con dưỡng cái xa xa thấp hơn người bình thường, mà càng là cảnh giới cao, tỷ lệ khó khăn khi sinh con lại càng lớn, nếu không những lão quái vật sống trên hơn mấy trăm ngàn năm chẳng phải là sẽ con cháu thành đàn sao?

Cảnh giới của Chu Hằng cùng chúng nữ ngày càng tăng lên, điều này sẽ đưa đến sự khó khăn trong khả năng uẩn dục ra đời sau càng lúc càng lớn, đây là tác dụng phụ khi có thọ nguyên dài mang tới, tất cả mọi chuyện trên đời tự nhiên không thể nào thập toàn thập mỹ.

Lại là vài ngày sau, Phong Liên Tình cùng Mai Di Hương cũng là hưng phấn mà vọt vào sân của Chu Hằng, ầm ỉ lên:

– Tiểu Chu Tử, mau đến xem!

Chu Hằng theo các nàng đi ra ngoài, nguyên lai hai con yêu thú Tiểu Kim cùng Tiểu Hôi cũng đi ra từ “Vỏ trứng”.

Hai con yêu thú đều có biến hóa tương đối.

Tiểu Hôi biến hóa nhỏ, chẳng qua là trên lưng nhiều hơn một xơ cọ màu vàng kim, chung quanh hai con mắt biến thành lông màu đen, thật giống như quầng thâm khi mắt bị đánh trúng vậy, móng vuốt phát ra ánh sáng rét lạnh, phảng phất như siêu cấp lợi khí liệt thạch toái kim.

Quả thật là sắc bén, đại gia hỏa này cào cào móng vuốt vô cùng tùy ý, gạch chắc chắn trên mặt đất kia phảng phất như đậu hủ, bị nó cào ra từng vết sâu.

Chẳng qua là gia hỏa này vẫn vô cùng lưu manh, lúc thấy ba người Chu Hằng, nhất thời lộ ra nụ cười khờ ngu, phối hợp với mắt quầng thâm, làm cho người ta có cảm giác buồn cười.

Thực lực của đại gia hỏa tăng lên tương đối rõ ràng, hẳn là phá vỡ mà vào Linh Hải Cảnh, có thể sánh vai cùng Ứng Mộng Phạm, Hàn Vũ Liên!

Mà nhìn Tiểu Kim một chút, biến hóa của tên tiểu tử này lớn hơn nhiều so sánh với Hôi Hùng.

Trên lưng nó vốn có hai khối thịt nhô lên, hiện tại không ngờ dài ra hai mảnh cánh, cũng phải lớn hơn so sánh với thân thể của nó, một mảnh màu vàng cực kỳ phong cách. Nó cũng từ tiểu Hổ biến thành Đại Hổ, thân dài đến gần một trượng, vai

cao 4 thước, một đôi mắt đồng dạng là màu vàng, mười phần linh tính.

Lúc Tiểu Kim thấy Chu Hằng, lập tức rung hai cánh lên bay đến bên chân Chu Hằng, cái đầu lông xù cọ cọ chân của hắn, biểu hiện ra vẻ không muốn xa rời mãnh liệt.

Tu vi của nó nhất cử nhảy vào Sơn Hà Cảnh, mặc dù vẫn còn không hơn được Tiểu Hôi, nhưng lúc trước nó nhiều nhất là Tụ Linh Cảnh, tuyệt đối là một bước lên trời!

Tiên dịch của đầm nước, hẳn là để cho hai con yêu thú này lấy được nhiều chỗ tốt nhất, giống như chúng nữ cũng chỉ là lớn mạnh về thần thức, cũng không có tăng tính thực chất của tu vi lên.

– Tiểu tử không có lương tâm, uổng công bổn tiểu thư đối với ngươi tốt như vậy, ngươi cứ như vậy mà phản bội ta!

Mai Di Hương rất là bất mãn, vỗ vỗ đầu Tiểu Kim.

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, nói:

– Hiện tại Tiểu Kim có thể bay, để nó dẫn ngươi đi ra ngoài đi dạo!

Mai Di Hương nhất thời rất là hưng phấn, thoáng cái đã tung mình ngồi xuống trên người Tiểu Kim, Phong Liên Tình cũng đi tới không khách khí chút nào, Mai Di Hương hô một tiếng, một hổ hai nàng đã bay lên trời.

– Grao!

Đại Hôi Hùng ở phía dưới kêu lên, bốn chân tung lên theo chặt mấy người. Nó cũng mặc kệ phía trước có đồ vật gì cản trở, chính là bịch bịch bịch trực tiếp đụng tới.

Đường đường là yêu thú Linh Hải Cảnh, có đầy đủ sức mạnh để hoành hành ngang ngược.

Chu Hằng không khỏi trợn mắt, suy nghĩ một chút, không khỏi nhìn Hoặc Thiên, nhưng vị thiên nữ tuyệt thế này vẫn đang ngủ say, không có một tia biến hóa.

Hắn lui ra ngoài, con mắt tập trung vào bầu trời, nhu tình chứa chan dần dần thu vào, mặt mũi trở nên lãnh sát.

Đã là lúc nên tới Ứng gia đòi công đạo!

Hơn nữa, cũng chỉ có làm thịt Ứng Thừa Ân, sau khi tin tức

truyền ra, Hàn Diệc Dao mới có thể trở về. Thế giới này thực sự thật giống như đi tới cuối, tai nạn không ngừng, Chu Hằng cũng không muốn nữ nhân ngốc này chết ở bên ngoài!

Hắn vốn định hoàn thành ước định cùng Triệu Đoạt Thiên, sóng vai bình định Ứng gia cùng đối phương, nhưng hắn không muốn đợi thêm nữa.

Không có nhiều thời giờ như vậy!

Hắn tâm niệm vừa động, bay đi tới Ứng gia.

Chương 358: Quân lâm Ứng gia!

Lan Lăng Thành mặc dù rất lớn, nhưng tốc độ của cường giả Kết Thai Cảnh nhanh bực nào, chỉ có chẳng qua là sau mấy bước Chu Hằng liền tới trên không chỗ Ứng gia, khí tức Kết Thai Cảnh phát ra, trong nháy mắt bao phủ cả Ứng gia.

– Ứng Thiên Ấn, Ứng Thừa Ân, đi ra ngoài đánh một trận!

Hắn lớn tiếng nói, thanh âm rầm rầm đột nhiên truyền khắp mỗi ngóc ngách của Ứng gia.

– Cuồng đồ phương nào, dám tới Ứng gia ta khiêu khích?

– Chán sống?

– Không cần lão tổ xuất thủ, để cho Ứng Tuyết Dung ta tới chém thủ cấp của hắn!

Phía dưới nhất thời truyền đến một mảnh tiếng mắng chửi, Ứng gia chính là một trong tam đại hào môn của Lãng Nguyệt Quốc, mà sau khi yêu nghiệt Ứng Thừa Ân xuất hiện, Ứng gia

tự nhiên càng thêm khoa trương, bởi vì không lâu sau Ứng gia sắp có được hai vị lão tổ Kết Thai Cảnh!

Đây ở Lãng Nguyệt Quốc là phần độc nhất!

Người của Ứng gia làm sao có thể không kiêu ngạo? Mọi người cũng hận không được đem ánh mắt để trên trán, đi ngang giống như con cua a!

Nhưng hiện tại lại có người chạy đến chỗ ở của bọn họ gọi rầm rĩ, hơn nữa còn là khiêu chiến với lão tổ Ứng Thiên Ấn cùng lão tổ tương lai Ứng Thừa Ân, đây không phải là tự tìm đường chết sao? Tự nhiên người người tức giận, nhìn quanh tìm kiếm người can đảm dám nói ra lời vô lễ đó.

Nhưng rất nhanh, tất cả thanh âm đều biến mất, toàn trường chỉ còn lại có tiếng hít thở ồ ồ, cảm giác sợ hãi bao phủ ở lòng của mỗi người.

Bọn họ phát hiện, người xuất khẩu cuồng ngôn kia đang phiêu đãng ở trên trời!

Cái này ý nghĩa như thế nào?

Ít nhất phải tạo thành Thần chích mới có thể đạp không phi hành!

Nói cách khác, người trên bầu trời kia như thế nào cũng phải là Linh Hải Cảnh, hơn nữa còn không phải Linh Hải Cảnh bình thường, mà là Linh Hải Cảnh đã nắm giữ Vực, tạo thành Thần chích, thậm chí còn có thể là Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh!

Đúng vậy a, biết rất rõ ràng Ứng gia có lão tổ Kết Thai Cảnh trấn giữ, làm sao có thể có Linh Hải Cảnh mới vừa tạo thành Thần chích tới đây khiêu khích chịu chết? Có thể tu luyện ra Thần chích, tại sao có thể là ngu ngốc!

Đó chính là Kết Thai Cảnh!

Đối mặt với lão tổ Kết Thai Cảnh, còn có người nào có dũng khí nói chuyện trực diện, mọi người cũng là buông ý thức xuống. Tồn tại như vậy cho dù là lão tổ tông của Ứng gia bọn họ cũng phải khách khí!

– Tiền bối, lão tổ đang bế quan tu luyện. Ngài có chuyện gì?

Qua một hồi lâu, rốt cục có một tộc nhân Linh Hải Cảnh của Ứng gia động thân lên tiếng.

Đối phương là Kết Thai Cảnh thì như thế nào, bọn họ chính là Ứng gia của Lãng Nguyệt, cũng có lão tổ Kết Thai Cảnh trấn

giữ, hơn nữa không lâu lại không chỉ có một!

Tuyệt không có thể làm suy yếu uy phong của Ứng gia!

Chu Hằng từng bước đi xuống dưới, thật giống như giẫm lên từng bậc thang vô hình. Nhìn như tốc độ không nhanh, nhưng một bước rơi xuống chính là chừng trăm trượng, sau mấy bước, hắn cách chỗ của Ứng gia bất quá mười trượng cao, áo xanh bồng bềnh, khí tức đáng sợ nầy phảng phất cũng theo thân hình của hắn rơi xuống mà chồng lên từng tầng. Áp bách làm cho người ta ngay cả hô hấp cũng là khó khăn.

Tất cả khuôn mặt người của Ứng gia cũng đỏ bừng, không tự chủ được đã đưa hai tay để ở cổ họng, giống như cá dưới nước, há to miệng cũng là không hô hấp được.

– Dừng tay!

Thanh âm tràn đầy uy nghiêm vang lên, một đạo nhân ảnh từ góc nào đó của Ứng gia bắn ra ngoài, khí tức Kết Thai Cảnh cuồng quyển, giống như trời long đất nở, khí tức cuốn qua, tất cả người của Ứng gia cũng như trút được gánh nặng, mọi người cũng là tham lam hô hấp từng ngụm từng ngụm không khí.

Cuối cùng Ứng Thiên Ấn cũng xuất hiện!

Hắn muốn không ra mặt cũng không được, đang bế quan cảm ứng được một cổ khí tức cường đại làm cho người ta hít thở không thông, hắn nếu là không xuất hiện nữa, cả Ứng gia cũng sẽ bị diệt sạch trong nháy mắt!

– Lão tổ!

– Lão tổ xuất quan!

Tất cả mọi người của Ứng gia hoan hô, bọn họ vốn là sắp gặp tử vong, đột nhiên được Thần Linh trong lòng cứu, tự nhiên mọi người vô cùng phấn chấn. Bọn họ cho rằng, chính là trời sập xuống thì lão tổ của Ứng gia cũng có thể lấy ngón tay nâng lên!

– Các hạ là người phương nào, tại sao muốn xông vào Ứng gia ta?

Ứng Thiên Ấn là một lão đầu vóc người gầy yếu. Nhưng trong thân thể gầy yếu tựa hồ cất giấu một đầu Mãnh Hổ, khí tức lộ ra ngoài làm cho người ta sợ.

Hắn nhìn thấy Chu Hằng, nhưng cũng không có nhận ra Chu

Hằng.

Rất bình thường, ban đầu Chu Hằng dù yêu nghiệt thế nào cũng chỉ là Sơn Hà Cảnh mà thôi, chính là tiểu võ giả Sơn Hà Cảnh làm sao có tư cách để cho cường giả Kết Thai Cảnh nhớ ở trong lòng? Hắn tối đa cũng đã nghe nói qua về tên của Chu Hằng.

– Chu … Chu Hằng!

– Hắn là Chu Hằng?

– Làm sao có thể? Tiểu tử này không phải là Sơn Hà Cảnh?

Ứng Thiên Ấn không có nhận ra Chu Hằng, nhưng những người khác của Ứng gia nhận ra, dù sao ngày đó Chu Hằng đại chiến Ứng Thừa Ân trên lôi đài, chính là có thật nhiều đệ tử của Ứng gia chính mắt thấy. Chẳng qua là ai cũng không ngờ rằng, cường giả Kết Thai Cảnh mới vừa rồi chỉ là một cổ khí thế đã ép bọn họ tới không thở nổi dĩ nhiên là Chu Hằng!

– Ngươi chính là Chu Hằng?

Lông mi trắng của Ứng Thiên Ấn nhảy lên, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng trở nên vô cùng thận trọng.

Hắn lần đầu tiên nghe nói về Chu Hằng, tiểu tử này chém giết Ứng La Thiên, về phần Ứng Băng Phong trước đó có tu vi quá thấp, loại chuyện nhỏ nhặt này còn chưa đủ tư cách truyền tới trong tai của hắn.

Bất quá, ngay lúc đó Chu Hằng cũng chỉ là Sơn Hà Cảnh, Ứng Thiên Ấn há lại sẽ để ở trong lòng, hơn nữa Ứng Thừa Ân nói muốn tự thân đối phó Chu Hằng, hắn tự nhiên cũng đã quên chuyện này.

Cho đến khi Chu Hằng có năng lực đối phó với Ứng Thừa Ân mà không chết, mới để cho Ứng Thiên Ấn chân chính nhớ lấy cái tên này.

Nhưng vô luận như thế nào, Ứng Thiên Ấn cũng sẽ không cho là Chu Hằng có thiên phú hơn so sánh với Ứng Thừa Ân, phải biết rằng cháu trai của hắn chính là số mệnh to lớn của Thưa Thiên, ra cửa thì có bảo vật tự động đưa tới cửa, còn được kế thừa thượng cổ, đừng nói Thần Anh Cảnh, thậm chí có thể trở thành Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh thứ nhất vài ngàn năm mới có!

Song, Chu Hằng cũng là kết kết thật thật tát cho hắn một bạt tai.

Kết Thai Cảnh!

Chu Hằng tiến vào Kết Thai Cảnh trước Ứng Thừa Ân!

Làm sao có thể phát sinh chuyện như vậy?

Chu Hằng cười nhạt, nói:

– Ứng gia kể từ hôm nay sẽ trở thành lịch sử!

Giọng nói của hắn bình thản, thật giống như đang nói một chuyện tình không thể bình thường hơn, đối với Chu Hằng bây giờ mà nói, san bằng Ứng gia chẳng qua là tiện tay mà thôi, cần gì phải la hét kêu to đâu?

– Khẩu khí thật lớn!

Ứng Thiên Ấn sắc mặt lạnh như băng, nếu Ứng Thừa Ân còn đang bế quan đánh sâu vào Kết Thai Cảnh, liền để hắn tiễn Chu Hằng đoạn đường, đích thân mai táng thiên kiêu này!

Kết Thai Cảnh thì như thế nào?

Chu Hằng phá vỡ mà vào Kết Thai Cảnh có thời gian bao lâu? Một tháng, nửa năm, một năm?

Nhiều nhất cũng chỉ là một năm!

Ngay từ bảy trăm năm trước hắn đã đạt tới Kết Thai tam trọng thiên, đây là chuyện một tiểu bối mới vừa tấn nhập Kết Thai Cảnh có thể đánh đồng sao?

– Ngươi đã cố ý tới cửa chịu chết, lão phu sẽ thành toàn cho ngươi!

Ứng Thiên Ấn hừ một tiếng, lật chưởng đánh về phía Chu Hằng, vừa bắt đầu hắn cũng không tính toàn lực ứng phó, mà là phải thử sâu cạn của Chu Hằng một chút.

– Cùng lão gia hỏa ngươi vui đùa một chút!

Chu Hằng cười nhạt, hắn còn muốn dẫn Ứng Thừa Ân đi ra ngoài, vì vậy Ứng Thiên Ấn không thể chết quá nhanh.

Một ngón tay của hắn họa xuất, kình khí tung hoành, phốc một cái liền oanh xuyên bàn tay của Ứng Thiên Ấn, một đạo dư ba đẩy ra, trong nháy mắt toàn bộ bàn tay bể tan tành.

Ứng Thiên Ấn khẽ di một tiếng, thu hồi tay phải lại, tự nhiên

lông tóc không hao tổn, đây chẳng qua là linh lực huyễn hóa ra. Chỉ là một chưởng vừa rồi kia mặc dù không phải một kích toàn lực của hắn, nhưng Chu Hằng thong dong như thường, căn bản không cách nào lộ ra trình độ của đối phương.

Nhưng cho dù là như thế, thanh thế chiến đấu của hai đại cường giả Kết Thai Cảnh há lại bình thường, thanh âm ùng ùng lập tức truyền khắp cả Lan Lăng Thành.

Hưu, hưu, hai đạo nhân ảnh phá không mà đến, cũng là lão giả sáu mươi tuổi, một người trang phục tím, một người trang phục xanh. Bọn họ là hai lão tổ Kết Thai Cảnh khác của Lãng Nguyệt Quốc, Mai Tùng Đào của Mai gia cùng Bạch Vũ Thế của Bạch gia.

Lúc trước bọn họ hoặc là đang bế quan, hoặc là đang làm việc, nhưng cảm ứng được Kết Thai Cảnh chiến đấu há có thể không đến nhìn đến tột cùng.

Tam đại hào môn mặc dù lúc bình thường có chút mâu thuẫn, cũng là quan hệ môi hở răng lạnh, nếu là thật sự có ngoại địch xâm lấn, bọn họ tuyệt đối sẽ không ngồi nhìn Ứng gia té xuống, bởi vì kế tiếp sẽ đến phiên bọn họ.

– Di?

Thấy Chu Hằng trẻ tuổi như vậy, Mai Tùng Đào cùng Bạch Vũ Thế đồng thời lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Đây không phải là trẻ tuổi ở dung mạo, khí huyết tràn đầy kia giống như một hỏa lò hừng hực thiêu đốt, chỉ có thân thể trẻ trung chân chính mới có thể có sức sống như vậy! Người trẻ tuổi này, số tuổi tuyệt đối sẽ không vượt qua 500 tuổi!

Không tới 500 tuổi đã đột phá Kết Thai Cảnh, đây là một thiên tài tuyệt đối, có thể liệt vào cùng Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân, nổi danh khắp thiên hạ!

– Các hạ là người phương nào?

Mai Tùng Đào hỏi, mặc dù nữ nhi của hắn cả ngày chơi cùng Chu Hằng, nhưng thân phận của hắn há lại sẽ tự hạ thân phận đi làm quen Chu Hằng, vì vậy hắn và Ứng Thiên Ấn giống nhau, cũng chỉ là nghe nói qua tên của Chu Hằng, lại cũng không nhận ra.

Bạch Vũ Thế cũng nhìn Chu Hằng, trong ánh mắt lộ ra ngờ vực.

Giao chiến cùng cường giả cùng cảnh giới quá mức nguy hiểm, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, cho dù là lấy 3 đối 1 bọn họ đều là không muốn xuất thủ, vô cùng có khả năng sẽ để cho một người trong đó bị bắt xuống nước chôn cùng!

Vì vậy, có thể khuyên Chu Hằng lui đó là kết quả tốt nhất.

Chu Hằng cũng là lần đầu tiên nhìn thấy ba vị lão tổ của Lãng Nguyệt Quốc này, hắn không nhận biết Mai Tùng Đào cùng Bạch Vũ Thế không có vấn đề gì, hoàn toàn có thể đoán được. Vì vậy, hắn mỉm cười nói:

– Tại hạ Chu Hằng!

Vừa nói, hắn chắp tay.

Chu … Chu Hằng!

Mai Tùng Đào cùng Bạch Vũ Thế cũng là lộ ra kinh hãi quái lạ, bọn họ cũng nghe nói qua tên của Chu Hằng, cũng biết tên tiểu bối này thiên tư tung hoành, ở Sơn Hà Cảnh đã nắm giữ Vực, chính là yêu nghiệt trong yêu nghiệt!

Nhưng mặc cho bọn hắn xem trọng Chu Hằng như thế nào, cũng sẽ không nghĩ tới tiểu tử này có thể đột phá Kết Thai Cảnh trong thời gian ngắn như vậy!

So sánh thì, Triệu Đoạt Thiên cùng Ứng Thừa Ân cũng là ảm nhiên thất sắc!

Chờ một chút, tiểu tử này chỉ bất quá hơn hai mươi tuổi sao?

Hai người này nhìn nhau một cái, cũng có thể từ trong ánh mắt của nhau thấy sự kinh ngạc tuyệt đối.

– Mai huynh, Bạch huynh, dựa theo ước định của chúng ta, kính xin hai vị cùng lão phu cùng nhau xuất thủ, trấn áp tên tiểu bối này!

Ứng Thiên Ấn trầm giọng nói, một kích không có thử dò xét ra nội tình của Chu Hằng, hắn cũng không dám khinh thường, không muốn lưỡng bại câu thương cùng Chu Hằng!

Tam đại hào môn có ước định, gặp phải ngoại địch sẽ liên thủ cùng đối phó kẻ địch, Ứng Thiên Ấn cũng không phải là người chết vì sĩ diện.

Mai Tùng Đào cũng là chắp tay sau lưng, nói:

– Ứng huynh, ước định của chúng ta là liên thủ đối phó cường giả bên ngoài, Chu Hằng chính là người của Triệu gia, cũng không ở trong hiệp nghị của chúng ta! Đây la tư oán của cac ngươi, lão phu không tiện nhúng tay!

Chê cười, hắn chịu để cho ái nữ đi theo bên cạnh Chu Hằng, tự

nhiên là thấy được tiềm lực của Chu Hằng, cực kỳ thưởng thức người trẻ tuổi kia, có ý muốn Chu Hằng làm con rể của mình, làm sao có thể liên thủ cùng Ứng Thiên Ấn đối phó con rể chuẩn này?

Chương 359: Mạnh đến thái quá!

Bạch Vũ Thế cũng tỏ vẻ đây là tư oán của Chu Hằng cùng Ứng gia, cũng không phải là ngoại địch, không có ở bên trong hiệp nghị liên thủ của tam đại hào môn, lựa chọn khoanh tay đứng nhìn.

Hai vị lão tổ này vốn là còn đang lo lắng sau khi Ứng Thừa Ân tấn nhập Kết Thai Cảnh, thực lực của Ứng gia sẽ bành trướng đến tình trạng không thể vãn hồi, để cho hai nhà khác không thể không nhượng bộ.

Hiện tại Chu Hằng xuất thế ngang trời, Lãng Nguyệt Quốc xuất hiện lão tổ Kết Thai Cảnh thứ tư, tự nhiên có thể áp chế Ứng gia thật lớn, mặc dù vẫn là tránh không được chuyện Ứng gia chiếm được ưu thế về địa vị, nhưng vẫn tốt hơn so sánh với một nhà độc đại.

Ba người này cũng là Lão Hồ Ly, tự nhiên mọi người hiểu được ý nghĩ trong lòng đối phương, sắc mặt Ứng Thiên Ấn lạnh như băng, nhưng hắn cũng không thể ra lệnh cho Mai Tùng Đào cùng Bạch Vũ Thế, chẳng qua là khẽ hừ một tiếng.

– Tiểu bối, lão phu liền giáo huấn ngươi một chút, cho ngươi biết cái gì gọi là kính lão!

Ứng Thiên Ấn nhìn về phía Chu Hằng, nói, đừng nói là giữa các võ giả cùng cảnh giới, trừ phi tử chiến nếu không rất không có khả năng phân ra sinh tử, hiện tại hai đại lão tổ Mai, Bạch tại chỗ, cho dù hắn có cơ hội đánh chết Chu Hằng, hai người này cũng sẽ xuất thủ ngăn cản.

Vì vậy hắn cũng chỉ có ý nghĩ hung hăng chèn ép Chu Hằng, về phần giết người … Làm sao cũng phải đợi Ứng Thừa Ân đột phá Kết Thai Cảnh, hai người liên thủ ám sát, không để cho Chu Hằng chút cơ hội thoát thân nào!

Tiểu tử này thật sự quá trẻ tuổi, quả thực còn yêu nghiệt hơn so sánh với Ứng Thừa Ân, không nhanh chóng diệt trừ thì hắn há có thể yên lòng.

Gai xương là huyết mạch lực của Ứng gia, mà Ứng Thiên Ấn phá vỡ vào Kết Thai Cảnh, tạo thành Thần chích của mình, gai xương này tự nhiên có biến hóa, càng thêm sắc bén, cứng rắn tiến hóa.

Chu Hằng cười nhạt, nói:

– Ứng Thừa Ân đâu? Đừng giống như con Ô Quy rụt đầu, đi ra ngoài nhận lấy cái chết!

Nghe hắn gọi, người của Ứng gia phía dưới cũng nghẹn tức,

ngươi đường đường là lão tổ Kết Thai Cảnh, Ứng Thừa Ân lại vẫn là Kết Thai Cảnh, trên thực tế vẫn chỉ có thể xưng là Linh Hải Cảnh. Như vậy có thể đánh sao?

Gọi đi ra ngoài chịu chết, tiểu tử này cũng thật là đủ tùy tiện!

Ầm!

Gai xương bàn tay to ầm ầm rơi xuống, Chu Hằng cũng là không trốn không né, tiếp tục nói:

– Ứng Thừa Ân, trước kia ngươi ỷ vào việc cao hơn ta một cái cảnh giới mà muốn giết ta, hôm nay ta cao hơn ngươi một cái cảnh giới. Chúng ta tính toán hết món nợ này!

Lúc người của Ứng gia nghe được câu này, thì tập thể hết chỗ nói rồi.

Quả thật, Ứng Thừa Ân ban đầu lấy tu vi Kết Thai Cảnh khi dễ Chu Hằng mới Sơn Hà Cảnh, không nghĩ tới người không có giết được, ngược lại làm cho đối phương lĩnh ngộ Vực ở Sơn Hà Cảnh, chính là trận chiến này thành toàn cho thanh danh yêu nghiệt nhất của Chu Hằng. Mà Ứng Thừa Ân thì thành nhân vật phản diện đáng thương!

Bất quá thấy Chu Hằng không tránh không né cũng không

chống đỡ, trong mắt mọi người của Ứng gia cũng là sáng lên, chính là Kết Thai Cảnh thì như thế nào, có thể cứng rắn ăn một kích của lão tổ bọn họ sao?

Cự chưởng đánh xuống, gai xương dày đặc!

Bành!

Lực lượng kinh khủng cuốn lên, một mảnh tro bụi tràn ngập, bùn đất đầy trời, cái gì cũng thấy không rõ.

Bạch Vũ Thế cùng Mai Tùng Đào đều rất không giải thích được, không ngờ Chu Hằng dùng thân thể đón nhận một kích kia, tiểu tử này là muốn chết phải không? Nhưng thấy thế nào tiểu tử này cũng không giống như là người ngu như vậy a!

– Ha ha ha ha ha!

Ứng Thiên Ấn lại là cười to, hắn rõ ràng uy lực một kích này của chính mình, huyết mạch gai xương chuyên phá phòng ngự, dưới một kích này thì đả kích tạo thành đối với Chu Hằng gần như mang tính hủy diệt, cho dù không có chết cũng sẽ bị thương nặng!

Hắn không thèm để ý vì sao Chu Hằng sẽ làm ra chuyện tình ngu như thế, nếu là địch nhân càng ngớ ngẩn như vậy càng tốt!

– Lão tổ uy vũ!

– Lão tổ khí phách!

– Lão tổ bách chiến bách thắng!

Người của Ứng gia cũng là hoan hô, lão tổ nhà mình đại thắng, tự nhiên phải đặc biệt hô to, hô lên uy danh của Ứng gia!

Tro bụi dần dần tản đi, mơ hồ có thể thấy được một nam tử đứng thẳng trong đó. Tản ra thần uy nhàn nhạt, cũng là đi thẳng vào lòng người, làm cho người ta thần phục kính sợ.

Là Chu Hằng!

– Sao … Làm sao có thể?

– Chịu một kích của lão tổ, làm sao có thể còn đứng?

– Đây nhất định là gia dôi!

Tất cả mọi người của Ứng gia phát ra tiềng kinh hô, bọn họ thà rằng tin tưởng heo mẹ leo cây, cũng không cách nào tiếp nhận một màn trước mặt này.

Bạch Vũ Thế, Mai Tùng Đào, Ứng Thiên Ấn sắc mặt cũng là ngưng trọng, trong ánh mắt chớp động lên quang thải không rõ.

Bọn họ đều là Kết Thai tam trọng thiên, thực lực tương đương nhau, chính là Bạch Vũ Thế cùng Mai Tùng Đào cũng biết rõ một kích kia của Ứng Thiên Ấn đến tột cùng là có lực phá hoại đáng sợ đến cỡ nào, nhưng không ngờ Chu Hằng không trốn không tránh cứng rắn ăn một kích kia, quả thực làm cho người ta hoài nghi hai mắt của mình!

Thật là đáng sợ, lực phòng ngự của tiểu tử này làm sao mạnh mẻ như thế?

Không thể nào? Thế gian tuyệt không có người có thể chất sánh ngang pháp khí Kết Thai Cảnh, trên người tiểu tử này khẳng định mặc tuyệt thế hộ giáp gì đó!

– Ứng lão quỷ, ngươi là chưa ăn cơm a, làm sao khí lực nhỏ

như vậy, tiểu gia cũng đứng cho ngươi đánh, làm sao ngay cả một bước cũng không đánh lui được tiểu gia?

Chu Hằng cười hắc hắc, châm chọc không chút lưu tình.

Sắc mặt Ứng Thiên Ấn khó coi, đường đường là lão tổ Kết Thai Cảnh, đã là chí cường giả đỉnh cấp trên đời này, hắn căn bản không cần giấu diếm tâm tình của mình, xem không thuận mắt liền giết, cần làm bộ sao?

– Tiểu tử, bất quá là đở của lão phu một chiêu, có cái gì đáng giá để kiêu ngạo!

Hắn hừ lạnh nói, đỉnh đầu hiện lên một quả trứng màu bạc trắng, bên trong là một cây gai xương dài nhọn, vỏ trứng tản ra khí tức kinh khủng.

Hắn là Kết Thai tam trọng thiên, Thần chích đã sắp thành Hóa Anh, vô cùng cường đại!

– Tiểu bối, có dám ăn một chưởng nữa của lão phu?

Gai xương chớp động lên từng đạo thần huy, sặc sỡ loá mắt, Ứng Thiên Ấn sử xuất phép khích tướng, một chưởng đánh ra, đánh về phía Chu Hằng, lòng bàn tay thì vươn ra một cây gai xương thô to như thân thể nam tử trưởng thành, hàn quang tràn

đầy, vô cùng đáng sợ!

Bạch Vũ Thế cùng Mai Tùng Đào cũng là cười lạnh, Ứng gia lão tổ này thật sự coi Chu Hằng bị ngu sao, ngay cả Thần chích cũng tế ra ngoài, đây tuyệt đối là một kích toàn lực, lại mong đợi Chu Hằng thiếu niên khí thịnh, sẽ đáp ứng chịu một kích nữa?

– Có gì không dám?

Chu Hằng hai tay ôm ở trước ngực, quả nhiên không trốn không tránh.

Phốc!

Bạch Vũ Thế cùng Mai Tùng Đào đồng thời sặc một cái, thiếu chút nữa lảo đảo một cái té xuống từ giữa không trung, tiểu tử này thật là cuồng đến không có bến bờ!

Ứng Thiên Ấn cũng là mừng rỡ, hắn vận dụng Thần chích, một kích kia không nói là mạnh nhất trong cấp bậc Kết Thai Cảnh, nhưng hắn có thể bảo đảm, chính là lão tổ Thần Anh Cảnh cũng không dám tùy tiện cứng rắn ăn một kích này!

Chu Hằng đây là đang tự tìm đường chết!

Giết chết hắn!

Ứng Thiên Ấn hung quang đại lộ, hắn vốn tưởng rằng chặn đánh giết một cường giả cùng cảnh giới hết sức khó khăn, nhưng không nghĩ tới Chu Hằng phối hợp như thế, vậy chỉ có thể trách tiểu tử này quá mức cuồng ngạo, dâng tánh mạng của mình cho hắn!

Người của Ứng gia phía dưới cũng là rối rít mở to hai mắt nhìn, vô cùng hy vọng thấy máu Chu Hằng văng ra ngoài năm bước!

Nếu là lão tổ nhà mình có thể chém giết một gã cường giả Kết Thai Cảnh, vậy tất nhiên có thể đẩy danh vọng của gia tộc tới một cái độ cao mới!

Gai xương tập kích, đâm tới đỉnh đầu Chu Hằng!

Lúc này, không có tro bụi đầy trời, tất cả mọi người thấy rất rõ ràng.

Chi chi!

Ở bên trong tiếng vang quái dị, gai xương cũng không có như

mọi người tưởng tượng, không xuyên thủng đầu Chu Hằng, mà lại bị chặn lại!

Thời gian phảng phất chậm lại vô số lần, mọi người có thể tinh tường thấy trên người của Chu Hằng tản mát ra ánh sáng màu vàng, đỉnh gai xương kia xuất hiện một vết nứt, sau đó nhanh chóng lan tràn lên phía trên, trong nháy mắt bò tới một chỗ khác của gai xương, cũng kéo dài đến phía trên bàn tay.

Vết nứt thứ hai cũng nhanh chóng xuất hiện, sau đó là đạo thứ ba, đạo thứ tư, chẳng qua là thời gian một cái nháy mắt, vô luận là gai xương hay là bàn tay, cũng là hiện đầy vết nứt.

Kim quang lưu chuyển, a, gai xương hợp với bàn tay kia đồng thời biến thành toái ảnh!

– A!

Ứng Thiên Ấn cúi đầu phát ra một tiếng kêu rên, tay trái vuốt vuốt tay phải, máu tươi cuồn cuộn rơi ra.

Hắn lấy tay phải biến ảo để công kích Chu Hằng, nhưng là bị đánh nát, tự nhiên tạo thành thương tích tương đối đối với hắn, toàn bộ bàn tay cũng trở thành máu thịt bầy nhầy, máu tươi làm sao cũng không giảm được, chảy đầy đất.

Toàn trường đều yên lặng!

Một gã lão tổ Kết Thai Cảnh đánh ra một chưởng tới một đối thủ không có chút phòng bị nào, nhưng đối thủ không có bị thương chút nào, ngược lại làm cho người công kích máu thịt bầy nhầy! Này, đây là đầm rồng hang hổ sao?

Tại sao có thể có chuyện hoang đường như vậy?

Nhất định hai mắt của mình bị hoa!

Mọi người của Ứng gia cũng không ngừng mà cầm hai tay xoa xoa ánh mắt, nhưng vô luận làm bao nhiêu lần, cảnh tượng nhìn qua vẫn là giống nhau, lão tổ đang cầm tay phải, máu tươi không ngừng chảy ra!

Bạch Vũ Thế cùng Mai Tùng Đào cũng là hít một hơi lãnh khí, Chu Hằng cũng không phải là cuồng ngạo vô biên, mà là đã cường đại đến thái quá, ngay cả công kích cũng không cần, chỉ có lực phản chấn đã làm cho một gã lão tổ Kết Thai Cảnh bị thương!

Đây là thực lực khủng bố bực nào?

Ứng gia… Sợ là sẽ khó khăn!

– Tiểu … Tiểu hữu!

Ứng Thiên Ấn miễn cưỡng ở nụ cười.

– Ta nghĩ, giữa chúng ta có chút hiểu lầm!

– Cái gì hiểu lầm?

Chu Hằng mỉm cười nói, thật giống như căn bản không có phát hiện chuyện đã xảy ra lúc trước.

– Ha hả!

Trong lòng Ứng Thiên Ấn nghẹn lửa, nhưng trên mặt cũng không thể không nở nụ cười, người trẻ tuổi trước mặt này thật sự đáng sợ, để cho hắn hoàn toàn mất đi dũng khí đánh một trận.

Tuyệt không thể cùng hắn là địch!

– Thật ra thì giữa chúng ta cũng không có thù hận gì không giải được, không bằng chuyện lớn hóa nhỏ, tất cả mọi người là

trụ cột của Lãng Nguyệt Quốc, tự giết lẫn nhau sẽ chỉ làm ngươi thân đau đơn, ke thu sung sương, lão phu cũng thu tập được không ít bảo vật, tiểu hữu có hứng thú cùng nhau thưởng thức chứ?

Hắn không dám là địch cùng Chu Hằng, muốn dùng bảo vật hối lộ Chu Hằng.

Thật không biết xấu hổ!

Bạch Vũ Thế cùng Mai Tùng Đào cũng là mắng một câu ở trong lòng, không nói trước Ứng gia phía trước phía sau xuất động vài nhóm người đối phó Chu Hằng, chính là mới vừa rồi công kích không chút lưu tình của Ứng Thiên Ấn cũng cho thấy quyết tâm muốn đánh giết Chu Hằng.

Hiện tại lão gia hỏa này còn nói là hiểu lầm!

Chu Hằng cười ha ha, tùy ý trong nháy mắt, một đạo kình phong xẹt qua, nhất thời xuyên thấu sọ não một gã Ứng gia, dư lực chưa tiêu, phốc phốc phốc, sau khi liên tục xuyên thấu bảy đầu người mới rốt cục biến mất.

Ba ba ba, tám người cơ hồ đồng thời té xuống, máu tươi cùng óc bay ra, trắng đỏ đầy trên đất.

– Chính là loại hiểu lầm này sao?

Chu Hằng cười hỏi, lại là bắn ra một ngón tay, kình phong xẹt qua, mười mấy người Ứng gia rối rít ngã xuống đất mà chết.

Chương 360: Ứng gia diệt

Trong lòng mỗi người Ứng gia đều hoảng hốt, đối mặt với Sát Thần Kết Thai Cảnh, bọn họ căn bản không có năng lực chống đỡ, chỉ có thể nghểnh cổ lên chờ làm thịt.

Ứng Thiên Ấn sắc mặt tái xanh, hắn nhìn chằm chằm Chu Hằng, trong ánh mắt cuồn cuộn sát khí, trầm giọng nói: – Các hạ, thu tay lại đi, Ứng gia nguyện ý dâng lên một nửa tài phú, để đổi lấy hòa bình!

– Lão tổ… Người Ứng gia đều bi phẫn kêu lên, nếu không vì Ứng gia, lão tổ cần gì phải cúi đầu, còn phải để Ứng gia dâng lên một nửa tài phú, tổn thất như vậy cực lớn, lại không còn chút mặt mũi nào nữa!

Trong lòng mỗi người bọn họ đều oán giận, chỉ cần thiên tài Ứng Thừa Ân bước vào Kết Thai Cảnh xuất thế, tất nhiên sẽ lấy đầu Chu Hằng!

Đại trượng phu co được dãn được!

Nhẫn giận một lần, ngày khác thành rồng vượt chín tầng trời!

Chu Hằng cười ha ha, nói: – Ứng lão quỷ, ngươi đang vẽ vời cái gì vậy? Ta không phải đã nói rất rõ ràng rồi sao, đã kêu ngươi và Ứng Thừa Ân đi ra nhận cái chết! Chết đó, không hiểu sao? Hắn nhanh đi tới trước, tiểu nhân màu vàng từ đỉnh đầu hiện lên, uy áp khủng bố tràn ra.

Oanh, oanh, oanh…

Người Ứng gia giống như gặt lúa mạch, ngực đều nổ tung, liên tiếp ngã rạp xuống.

Khí thế đảo qua, sinh linh không còn!

– A…

– Ma quỷ!

– Chạy mau a! Người Ứng gia chưa chết đều xoay người bỏ trốn, từng người sử ra tí sức bú sữa mẹ, trong nháy mắt như chim muông tán loạn. Cái gì mà vì vinh dự, tình nghĩa gia tộc, nhưng mà ở trước mặt tử vong lại yếu ớt như vậy.

– Dừng tay! Ứng Thiên Ấn hét lớn, hắn không ra tay ngăn cản nữa, nếu không toàn bộ Ứng gia không còn một ngọn cỏ!

Thần chích trên đỉnh đầu sáng lóa, cũng phát ra khí thế bản thân.

– Phốc…

. Ứng Thiên Ấn sắc mặt trắng nhợt, mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi. Khí thế của hắn va chạm với khí thế của Chu Hằng giống như một khối đá nhỏ đập vào tòa núi to, bé nhỏ không đáng kể, kém xa như trời và đất vậy.

Chỉ vẻn vẹn là khí thế tấn công đã khiến hắn phun ra một ngụm máu tươi!

Hắn hoảng sợ thất sắc, chênh lệch thực lực giữa mình và Chu Hằng đến tột cùng là bực nào? Cho dù Ứng Thừa Ân đột phá đến Kết Thai Cảnh rồi, nhưng mà có thể thắng được tồn tại như thiên thần này không?

– Ầm, ầm, ầm…

Sóng khí thế cuốn qua. Ứng gia trừ Ứng Thiên Ấn ra, không còn một người sống nữa.

Ứng Thiên Ấn cố nhiên giận tới mức người phát run, Bạch Vũ Thế và Mai Tùng Đào cũng đồng dạng khiếp sợ không thôi, muốn dùng khí thế dọa người khiếp sợ, bọn họ cũng có thể làm được, nhưng chỉ vẻn vẹn giới hạn dưới võ giả Khai Thiên Cảnh. Hơn nữa cũng chỉ vẻn vẹn khiến người ta sợ hãi chứ không thể chấn vỡ ngực được.

Khí thế của Chu Hằng cuốn qua, phàm là người dưới Kết Thai Cảnh đều bị miểu sát, hơn nữa còn chấn Ứng Thiên Ấn cho hộc máu!

Con bà đây vẫn còn là Kết Thai Cảnh sao?

Bạch Vũ Thế và Mai Tùng Đào đều có loại kích động muốn chửi rống lên, tại sao lại có yêu nghiệt đáng sợ như vậy, để cho bọn họ không chịu nổi.

– Ứng lão quỷ. Ứng Thừa Ân ở đâu? Chu Hằng lạnh lùng hỏi, hắn muốn đánh chém nhất vẫn là Ứng Thừa Ân.

– Ha ha ha! Ngươi cho là lão phu sẽ nói cho ngươi biết sao? Ứng Thiên Ấn tức sùi bọt mép, tuy rằng không phải tất cả người Ứng gia đều trong chủ trạch này, nhưng mà ít nhất có tới sáu bảy thành, đả kích như vậy cơ hồ là tính hủy diệt.

Trên người hắn chồi lên từng cây xương gai, mỗi một cây đều tản ra hàn quang màu trắng.

– Ngươi sẽ nói! Chu Hằng thân hình vừa động. Quyền phải đấm tới Ứng Thiên Ấn.

– Rắc, rắc… 7 cây xương gai lập tức bị gãy đoạn, ở dưới nắm tay của Chu Hằng, chút huyết mạch lực không tính là cường đại gì này yếu ớt vô cùng.

– Thình thịch! Chu Hằng một quyền đánh lên mặt Ứng Thiên Ấn, đánh cho lão nhân này chảy máu mũi, máu mũi cuồng phún.

– Ứng Thừa Ân, ở đâu?

Ứng Thiên Ấn giật mình một cái, một quyền vừa rồi đánh cho hắn thần trí có chút mơ hồ, một hồi lâu mới tỉnh táo lại được. Hắn hoảng sợ nhìn Chu Hằng. Cảm giác tựa như một con chuột đối mặt với một con mèo, tràn đầy cảm giác vô lực.

Trốn!

Đợi Ứng Thừa Ân đột phá đến Kết Thai Cảnh, liên thủ giết chết Chu Hằng!

Lão già tuy rằng sống hơn ngàn tuổi, nhưng mà cũng không có giác ngộ xả thân vì nghĩa, một niệm quyết định, hai chân lập tức bật lên hắn muốn thoát thân rời đi. Cảnh giới giữa các võ giả dễ dàng phân ra cao thấp, nhưng muốn quyết định sống chết thì lại khó.

Nhưng mà hắn vừa nhảy ra hai bước đã thấy một nắm tay màu vàng đánh tới trước mặt, thình thịch, một tiếng trầm đục vang lên, hắn chỉ cảm thấy ù tai, thân thể bị đánh bật trở về.

Chu Hằng tóm cổ Ứng Thiên Ấn, giống như xách một con chó chết vậy, lạnh lùng nói: – Một lần cuối cùng, Ứng Thừa Ân ở đâu?

– Mai huynh, Bạch huynh, các ngươi cứ vậy nhìn sao? Nếu như Lão phu chết, các ngươi chính là người thứ hai, người thứ ba! Ứng Thiên Ấn dù thế nào cũng không có khả năng khai ra vị trí của Ứng Thừa Ân, đây là hy vọng của Ứng gia hắn, chỉ cần Ứng Thừa Ân còn sống, Ứng gia vẫn còn hy vọng quật khởi, nếu không thì toàn bộ không còn.

Mai Tùng Đào và Bạch Vũ Thế đen mặt lại, Ứng gia lão quỷ này đúng là đủ độc, sắp chết còn muốn kéo theo bọn họ xuống nước!

Bọn họ ra tay có thể ngăn cản được Chu Hằng sao? Một quyền đánh ngã một Kết Thai Cảnh, đây là bá đạo bực nào! Bọn họ

nếu thật sự lên tiếng ra tay ngăn cản, đó mới thật sự là tự tìm đường chết!

Chu Hằng tiện tay ném Ứng Thiên Ấn lên cao, tay phải rung lên, tế xuất hắc kiếm chém về phía Ứng Thiên Ấn.

– Không…

Ứng Thiên Ấn hét thảm một tiếng, ánh sáng đen xẹt qua, tiếng kêu thảm thiết ngừng lại.

Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, tinh khí sinh mệnh khổng lồ của Ứng Thiên Ấn Kết Thai tam trọng thiên cuồn cuộn không ngừng tràn ra, giống như thuốc đại bổ vậy. Hắn quay đầu, nói:
– Hai vị, cáo từ!

Cả người nhảy lên, quay trở về Triệu gia.

Kết quả trận chiến này truyền khắp thiên hạ, Hàn Diệc Dao nhận được tin tức hẳn là muốn đi ra gặp hắn.

Nghĩ đến cô cháu Hàn Diệc Dao và Hàn Vũ Liên cùng cởi trần trùng trục hầu hạ hắn, trong lòng Chu Hằng không khỏi rung động, âm thầm tự trách khẩu vị của mình thật nặng, nhưng lại tràn đầy chờ mong.

Sau khi trở lại Triệu gia, hắn để Triệu gia phái người đi Ứng phủ xét nhà.

Ứng gia truyền thừa mấy vạn năm, không biết tích lũy bao nhiêu tài phú và bảo vật, nhà này tất nhiên vô cùng giàu có. Hắn cũng không sợ Mai gia hoặc là Bạch gia sẽ ngáng chân, thấy qua sự cường đại của hắn, chỉ cần Mai Tùng Đào và Bạch Vũ Thế không ngốc, tất nhiên sẽ nghiêm lệnh cho tộc nhân tuyệt đối không được đỏ mắt.

Hắn đi tới phòng của Ứng Mộng Phạm, dù thế nào đi nữa, nàng cũng là một thành viên của Ứng gia, Ứng gia cơ hồ bị hắn diệt môn, việc này hắn phải chính mồm nói cho nàng biết.

– Mộng Phạm! Chu Hằng từ sau lưng dang tay ôm đệ nhất mỹ nữ đế đô vào lòng, hôn lên cổ ngọc phấn của nàng.

– Làm gì mà như con nít vậy, thân nhân nhân gia đã chết rồi sao? Ứng Mộng Phạm cười khanh khách ngăn lại, Chu Hằng phun khí nóng lên cổ nàng khiến nàng cũng mê say.

– Ta đã san bằng Ứng gia! Chu Hằng trầm mặc một chút, sau đó nói ra.

Ứng Mộng Phạm lập tức cứng người lại.

Chu Hằng không nói gì, chỉ lẳng lặng chờ đợi.

– Thực ra, phần lớn người Ứng gia đối với ta mà nói, đều là người xa lạ! Qua một lúc sau, Ứng Mộng Phạm mới chậm rãi lên tiếng: – Nhưng cũng có mấy người rất tốt với ta, giống như Phương di, Lâm di, Mã di! Còn có một ít bạn bè, chỉ là hiện tại không nhớ nổi bộ dạng của bọn họ nữa rồi.

– Như vậy cũng tốt, từ nay về sau, ta và Ứng gia sẽ không còn liên quan gì nữa.

Nàng xoay người lại, hai mắt giàn dụa, hiển nhiên nội tâm không giống như vẻ bình tĩnh của nàng lúc này.

Đối với Chu Hằng mà nói, Ứng gia đều là cừu nhân, nhưng đối với Ứng Mộng Phạm mà nói, cho dù nàng ở nơi nào thì cũng không thể xóa sạch bóng râm, đáng giận nhất cũng chỉ có một tên Ứng Thừa Ân mà thôi.

Nàng ôm cổ Chu Hằng, nói: – Chu Hằng, cường bạo ta (ý nói bạo dâm)!

– Cái gì?

– Ngươi nghe mà! Nàng dùng sức đẩy Chu Hằng ra, thét to lên: – Đừng tới đây, đừng tới!

Nàng hiện tại cần phát tiết, tình cảm bộc phát theo một kiểu khác.

Sau khi Chu Hằng ngẩn ra, lập tức ôm nàng vào lòng, tay luồn vào ngực nắn bóp, dùng phương thức thô bạo nhất nhào nặn.

– Buông ta ra! Ứng Mộng Phạm ra sức giãy giụa, nắm tay như mưa đấm lên người Chu Hằng. Chu Hằng hắc hắc hắc cười quái dị, đẩy Ứng Mộng Phạm ngã xuống giường, còn không chờ nàng giãy giụa bò lên, hắn đã cởi quần áo trên người Ứng Mộng Phạm, từng nhịp nhịp nhàng, tay kia thì nắn bờ mông cao vểnh của nàng.

– Tiểu nương tử, mông này sao lại tròn như vậy, bị không ít nam nhân sờ rồi chứ?

Ứng Mộng Phạm quay đầu trợn mắt nhìn hắn, hai tay vuốt giường, liều mạng giãy giụa, cũng không xoay người, nhưng quần áo lại bị cởi xuống, lộ ra hai bầu vú trắng như tuyết, hai nụ hoa hồng như hai đóa anh đào, kiều diễm ướt át.

Chu Hằng cười ha ha, xoạch một tiếng, váy dài của Ứng Mộng Phạm đã bị mạnh mẽ xé ra, lộ ra cái mông tròn như trăng, vừa trắng lại vừa tròn, tay luồn vào khe rãnh, thuần thục hoạt động.

Rất nhanh, khê cốc tràn ra, nước phù sa trắng mịn.

– Ác nhân, buông ta ra! Buông ta ra! Ứng Mộng Phạm thét to.

Chu Hằng cạc cạc cười quái dị, để cho nàng nửa quỳ trên giường, mông trắng như tuyết nhổng lên thật cao, cái mông tròn xoe giống như mật đào chín muồi, tràn đầy mê hoặc. Hắn vỗ lên một cái, cười nói: – Tiểu nương tử, sao lại thấp như vậy? Nam nhân ngươi cho ngươi no sao, không bằng về sau theo gia đi!

Hắn bất đầu tiến quân thần tốc: – Thế nào, có phải ta lợi hại hơn nam nhân khác hay không?

– Phi, còn không mạnh hơn cây kim, căn bản… Căn bản không có cảm giác! Ứng Mộng Phạm khàn khàn rên rỉ, dường như trong cổ họng mắc nghẹn gì đó.

– Chỉ ngoài cậy mạnh, ngoan ngoãn thừa nhận đi! …

Vân thu vũ hiết, Ứng Mộng Phạm nằm ở trong lòng Chu Hằng, nói: – Ta không sao!

Chu Hằng vuốt ve tấm lưng bóng loáng của nàng, vừa hít vào

mùi thơm thân thể nàng, vân còn có chút say mê.

– Tuy nhiên, vừa rồi dường như ngươi rất đầu nhập a! Ứng Mộng Phạm xoay người lại, nhìn ánh mắt của Chu Hằng, trên mặt có ý cười: – Có phải rất kích thích hay không?

– Nói hươu nói vượn! Chu Hằng thề thốt phủ nhận.

– Khẩu thị tâm phi! Ứng Mộng Phạm trợn mắt, gương mặt xinh đẹp đỏ lên, mắt đẹp vừa chuyển, phong tình vạn chủng, kiều diễm vô cùng: – Bằng không, đồ chơi của ngươi sao lại chọc vào nơi ấy của ta?

Chu Hằng động tác chậm lại, cười hắc hắc, nói:

– Là ngươi câu dẫn ta, ta rất vô tội!

– Vô sỉ! – – –

Chương 361: Hoặc Thiên tỉnh lại

Đối với nội tình Ứng gia ra sao, tộc nhân Triệu gia đều rất nhiệt tình. Triệu gia và Ứng gia đều xuất ra một thiên tài, Triệu Đoạt Thiên và Ứng Thừa Ân ai ưu tú hơn, đề tài tranh luận này mười mấy năm thảo luận còn chưa có kết quả, cũng để cho Triệu gia và Ứng gia vì vậy mà trở thành đối thủ một mất một còn.

Hiện tại khen ngược, Triệu Đoạt Thiên và Ứng Thừa Ân còn chưa phân ra cao thấp, Ứng gia đã bị Chu Hằng tiêu diệt trước!

Diệt rất sạch sẽ!

Xét nhà trở về, người Triệu gia ai cũng tràn đầy kính sợ Chu Hằng, một người trấn giết Ứng gia một tộc, từ trên xuống dưới, bao gồm Ứng Thiên Ấn tồn tại Kết Thai Cảnh này cũng không ngoại lệ, đây là cường đại bực nào?

Thời điểm ngày thứ ba, con lừa đen đột nhiên tới, muốn tìm Chu Hằng để phát tài, tới Phong Khiếu Lâm Địa tìm tòi.

– Chu tiểu tử, bổn tọa có thể vỗ ngực cam đoan, bên trong

khẳng định cất giấu đại bảo tàng, thậm chí có thể là tiên vật! Con lừa đen hai mắt tỏa sáng nhìn Chu Hằng, Thần chích trên đỉnh đầu đã cũng đã tạo thành một con lừa đen nhỏ, chỉ là nhỏ hơn cái đầu rất nhiều.

Con lừa đen này cách Kết Thai Cảnh chỉ một chút nữa, cũng là cấp bậc yêu nghiệt.

– Phong Khiếu Lâm Địa? Chu Hằng ngẩn ra, Tỉnh Thiên sau khi tiến vào nơi đó mà huyết mạch lực tăng lên tới Thiên linh thể, dường như còn chiếm được kế thừa cường đại gì đó.

Chỉ là kế thừa kia nếu đã bị Tỉnh Thiên lấy đi rồi, Phong Khiếu Lâm Địa đi còn được sao?

– Tin tưởng bổn tọa, tuyệt đối không lừa ngươi! Bổn tọa nhân phẩm ra sao, chẳng lẽ ngươi còn hoài nghi? Con lừa đen dùng một chân vuốt bộ ngực.

– Một con lừa như ngươi thì có nhân phẩm gì? Chu Hằng giận dữ nói, con lừa này đừng nói là nhân phẩm, cho dù lư phẩm cũng không mấy đáng tin.

– Be, Chu tiểu tử, không cho phép nói xấu bổn tọa! Con lừa đen mở miệng rộng cắn tới.

Con lừa đen đê tiện này mang theo bộ dáng thành khẩn nói trong Phong Khiếu Lâm Địa tất có bảo vật khó lường. Nó cảm ứng được động tĩnh trong khoảng cách ít nhất mấy ngàn vạn dặm, tuyệt đối là có thượng cổ kỳ trân sắp xuất thế! Mà Chu Hằng cũng rất ngạc nhiên, một chỗ khiến cho lão tổ Kết Thai Cảnh không dám xâm nhập kia đến tột cùng có bí mật gì, cuối cùng để con lừa đen này bỏ công đi một chuyến.

Với tính cách tham lam keo kiệt của con lừa đê tiện này, Phong Khiếu Lâm Địa kia tất nhiên có chứa nguy hiểm lớn, nếu không con lừa đê tiện này đã tự mình đi đào bảo bối. Làm sao mà phần Chu Hằng?

Ngày hôm sau, Chu Hằng tiến đến bái phỏng Bạch Vũ Thế.

Vị Bạch gia lão tổ này chính là cường giả lúc trước tiến vào Phong Khiếu Lâm Địa Lãng Nguyệt Quốc, Chu Hằng muốn đi hỏi ý kiến ý kiến hắn, lúc trước gặp nguy hiểm gì trong Phong Khiếu Lâm Địa.

Bạch Vũ Thế rất khách sáo, dù sao vị chủ này rất hung tàn, lật tay đã trấn giết một lão tổ Kết Thai Cảnh, giống như một đầu thượng cổ hung thú. Cho dù không giao hảo với hắn thì tuyệt đối không thể là địch.

Hắn nói ở chỗ sâu trong Phong Khiếu Lâm Địa có một đại dương mênh mông cản đường, nước biển tràn đầy tà lực, hơn nữa có sát khí xông lên tận trời, bay trên cao sẽ bị kéo rơi xuống.

May mắn lúc ấy hắn không dám khinh thường, tốc độ bay không nhanh. Chỉ là bay ra ba trượng mới hạ xuống, nhưng mà bị tà khí xâm lấn trực tiếp ăn mòn hai cái đùi, tu dưỡng hơn nửa năm mới khôi phục lại bình thường.

Đây cũng là do hắn cách bờ không xa, nếu đi tiếp mấy chục trượng thì chỉ sợ hắn đừng mơ tưởng trở về bờ.

Hành trình của hắn ở Phong Khiếu Lâm Địa đến đây kết thúc, cũng không có nhiều cho Chu Hằng tham khảo, so với con lừa đen nói cũng có khác biệt bao nhiêu. Chỉ là con lừa đen còn không tiến vào Kết Thai Cảnh, thì ngay cả vượt biển cũng không dám.

Con lừa đê tiện này rất là sợ chết à.

Chu Hằng cáo từ rời đi, nhưng còn chưa rời khỏi Bạch gia đã gặp được Bạch Phi Vũ, con nhà giàu này rất là nhanh miệng với Chu Hằng, bởi vì liên quan tới Chu Hằng, cho nên hắn rất có danh tiếng trong đám ăn chơi trác táng ở đế đô.

Hắn rất là nhiệt tình, không cần mời Chu Hằng đi tửu lâu tiêu dao, Chu Hằng vì lúc trước hắn có công chăm sóc Lục Thần Phù yên tâm buôn bán, mà vui vẻ đi cùng, gặp con lừa đen

trong một phòng riêng. Miệng phun tiếng người thiếu chút nữa do cho Bạch Phi Vũ hôn mê bất tỉnh.

Con lừa đen phẩm tính ác liệt, nhưng với Bạch Phi Vũ ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, một người, một lừa rất nhanh đã kề vai sát cánh, trở thành đám bạn xấu.

Mặc dù con lừa đen luôn thúc giục Chu Hằng ra đi, nhưng Chu Hằng cũng không đồng ý. Hắn đang đợi hai người.

Hàn Diệc Dao trở về, Hoặc Thiên tỉnh lại.

Tin tức Ứng gia diệt vong muốn truyền khắp thiên hạ cần thời gian nhất định, hơn nữa Hàn Diệc Dao cũng không biết trốn ở góc gác nào, muốn nhận được tin tức cũng phải mất thời gian dài hơn.

Hơn nữa Chu Hằng còn có chút bận tâm, hiện tại thiên địa đại biến, nơi nơi đều phát sinh thiên tai, Hàn Diệc Dao rất có khả năng gặp phải nguy hiểm. Tu vi Sơn Hà Cảnh mặc dù ở trong giới võ giả đã không tính yếu, nhưng mà ở trước thiên địa đại tai thì còn chưa đủ!

Chỉ là hắn cũng chỉ còn cách chờ đợi, nhưng ba ngày sau, tình huống Hoặc Thiên xuất hiện biến hóa.

Trên người nàng hiện ra hư ảnh một đóa hoa đào to lớn, nhẹ nhàng rung động, lúc đầu thập phần hư hóa, nhưng theo thời gian trôi qua, hoa đào càng ngày càng ngưng thực.

Chu Hằng không biết biến hóa như vậy tốt hay xấu với Hoặc Thiên, hắn chỉ ở một bên bảo vệ.

Một ngày sau, trên người Hoặc Thiên bắt đầu tản phát ra thần quang, phảng phất Thần chích đang hình thành. Đây tuyệt đối không chỉ là cảm giác, mà thực sự đang phát sinh!

Mà đóa hoa đào to lớn này chính là Thần chích của Hoặc Thiên!

Làm sao có thể!

Thiên nữ tuyệt thế này tuy rằng có được năng lực thần kỳ khó lường, nhưng mà trước đó rõ ràng chỉ là một phàm nhân, tu vi không hề đáng nói, làm sao có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế đã hình thành Thần chích?

Cho dù Chu Hằng yêu nghiệt như thế, nhưng mà từ lúc sơ hiện Thần chích đến lúc chân chính tiến vào Kết Thai Cảnh cũng phải mất vài tháng, nhưng mà nàng thì sao?

Đóa hoa đào này càng ngày càng ngưng thực, tản ra khí thế

cao quý tôn nghiêm không thể bắt chước được, thần quang rực rỡ, lóng lánh bao phủ bên trên Triệu phủ, khí tức cuốn qua, mở rộng đến toàn bộ Lan Lăng Thành.

Thần chích của Hoặc Thiên càng ngày càng ngưng thực, hơi thở này khuếch trương trong phạm vi càng lúc càng lớn, thậm chí đều bao bọc toàn bộ Huyền Càn Tinh vào trong, mênh mông cuồn cuộn vô cùng! Đây thực sự là nghịch thiên!

Chu Hằng thần thức cường đại như vậy, nhưng mà ở cảnh giới này, khí tức cũng chỉ cuốn ra được chừng trăm dặm, như vậy đã là yêu nghiệt khiến cho mọi người cả kinh rồi. Nhưng mà so với Hoặc Thiên, hắn đúng là xa xa không thấm vào đâu!

Thiên nữ tuyệt thế này lai lịch quá lớn.

Tới ngày thứ ba, thân thể Hoặc Thiên dần trở nên trong suốt, xuyên qua làn da có thể nhìn thấy máu thịt bên trong, về sau, máu thịt cũng biến thành trong suốt, hiện ra xương cốt bản thân.

– Hả?

Chu Hằng không khỏi kinh ngạc, bởi vì xương cốt Hoặc Thiên không giống người thường, trên mỗi một khối xương cốt trong suốt lại có từng đạo phù văn, mỗi một phù văn đều phức tạp không hiểu, giống như đại đạo chân giải!

Hắn chỉ nhìn thoáng qua đã cảm giác đầu đau đớn, mắt chảy ra máu.

Một đạo sát ý vô cùng đáng sợ cuốn tới, vượt xa trình độ của hắn, giống như đại đạo ra tay, tự mình trấn áp hắn!

– Ông!

Hắc kiếm cùng lúc chấn động, cũng phát ra khí tức vô cùng tôn quý làm tan rã cỗ sát ý này.

Chu Hằng trong lòng hoảng hốt, tuy rằng sát khí đã giải, hắn lại không dám nhìn Hoặc Thiên thêm nữa, ai biết sau khi hắc kiếm cứu hắn một lần sẽ không tiếp tục cứu hắn lần thứ hai.

Phù văn kí đến tột cùng là vật gì?

Chu Hằng nhắm hai mắt lại, nhớ lại một phù văn vừa nhìn thấy, đó là phù văn trên thiên linh cái Hoặc Thiên, lớn bằng cỡ đồng tiền, phù văn kia không thể nói rõ là đồ án hay là văn tự, phảng phất như một bức ảnh động, diễn hóa ra chân lý đại đạo.

Hắn tu tập qua Lăng Thiên Cửu Thức, đây là tiên thuật còn thượng thừa hơn Phi Vũ Thất Kiếm, theo lý thuyết lực lĩnh

ngộ tuyệt đối siêu cường, điểm ấy có thể cho hắn một đường lĩnh ngộ được cảnh giới chưa bao giờ đi tới.

Nhưng mà hoàn toàn xem không hiểu phù văn này, huyền diệu sâu sắc, xa xa vượt ra khỏi trình độ lĩnh ngộ của hắn. Tuy nhiên, hắn mơ hồ biết được, đây là một môn Pháp kỹ vô cùng cường đại! Hoặc Thiên… Đến tột cùng có lai lịch gì?

Tiên nhân đến trái đất?

Nếu bằng không, trong cơ thể nàng làm sao có thể uẩn dưỡng phù văn huyền diệu như vậy? Hơn nữa, đây chỉ là một quả trong đó!

Thân người có tổng cộng 206 khúc xương, trước mặc dù hắn chỉ nhìn thoáng qua, nhưng với thị lực và trí nhớ của Kết Thai Cảnh, hắn liếc mắt một cái thì sẽ không quên, nhớ rất rõ trên mỗi một khúc xương của Hoặc Thiên đều có một phù văn!

206 bộ tiên thuật vô cùng cường đại!

Lăng Thiên Cửu Thức cường đại tới mức nào? Nhưng tiên thuật này thậm chí còn huyền diệu, đáng sợ hơn Lăng Thiên Cửu Thức, mà lại tới tận 206 bộ!

Đáng tiếc, tiên thuật như vậy ở trước mắt, nhưng lại không thể

học được a!

Chu Hằng không khỏi đáng tiếc, đây chính là núi bảo ở trước mắt mà không thể có được.

Hoa đào không ngừng ngưng thật, thần uy mênh mông cuồn cuộn tràn ngập mỗi một góc Huyền Càn Tinh, mỗi một tồn tại cường đại đều cảm ứng được vô thượng uy áp kia, nhưng mà không người nào biết cổ uy áp này từ đâu mà đến.

Thời gian giằng co hai ngày, Hoặc Thiên mới mở mắt ra.

Nàng ngồi thẳng lên, Thần chích hoa đào trên đỉnh đầu không ngừng nở rộ, lại không nhìn thấy thần thai.

Đây là… Trực tiếp bước vào Thần Anh Cảnh!

Chu Hằng kinh ngạc trố mắt, sửng sốt một hồi lâu mới nói: – Hoặc Thiên, tu vi của ngươi tăng trưởng thật nhanh, có bí quyết gì, hả, ngươi? Hắn khó có thể tin nhìn Hoặc Thiên, khí chất người trước mặt này so với lúc trước hoàn toàn khác biệt.

Lãnh diễm, cao quý, hoàn toàn khác với kiều ngạo lúc trước.

Hình như thay đổi thành người khác!

Hoặc Thiên lạnh lùng nhìn hắn một cái, không nói lời nào, quả thực làm như không thấy.

– Uy uy uy, ngươi cái loại qua sông đoạn cầu này! Chu Hằng cười nói.

Hoặc Thiên từ trên giường bước xuống, cất bước đi ra.

– Này! Chu Hằng dang tay chặn đường nàng.

– Tránh ra! Hoặc Thiên bình thản nói, giọng lạnh như băng lại tràn đầy từ tính, lãnh diễm đến cực hạn.

– Không tránh! Chu Hằng cong miệng cười, hắn cũng làngười tâm cao khí ngạo, ánh mắt quét về phía cái mông mượt mà tròn vểnh của Hoặc Thiên, tay không khỏi ngứa ngáy.

– Hừ! Hoặc Thiên đẩy ra một chưởng, lập tức, dị tượng phát lên, một đóa hoa đào nở rộ, như điện bay ra.

– Két!

Thật nhanh!

Chu Hằng căn bản không có một chút thời gian phản ứng, tia chớp đã bổ lên người hắn, lập tức lông tơ dựng đứng, thân thể cứng đờ, ngón tay cũng không cử động được, chỉ có thể trơ mắt nhìn đầu mình đập xuống đất.

Hoặc Thiên cũng không thèm nhìn Chu Hằng, cất bước đi ra khỏi phòng.

Nửa ngày sau, Chu Hằng mới co quắp dậy, khôi phục được vài phần lực lượng.

Hắn cũng không đứng lên, cứ ngồi thừ như vậy trên mặt đất, nhắm hai mắt lại suy tư. Một kích kia của Hoặc Thiên đánh ngã tất cả Pháp kỹ của hắn, hẳn là đến từ một trong 206 bộ tiên thuật phù văn trên xương cốt của nàng. – –

Chương 362: Xuất phát đi Phong Khiếu Lâm Địa

Chu Hằng tuy rằng học được Lăng Thiên Cửu Thức, nhưng mà cho dù hiện tiến vào Kết Thai Cảnh cũng vẫn không thể vận dụng tự nhiên được, chỉ vẻn vẹn hợp nhất được tám thức mà thôi, một kiếm cuối cùng đến bây giờ hắn vẫn chưa thể lĩnh ngộ, có thể thấy được tiên thuật dù sao cũng là tiên thuật, trình độ quá cao!

Nhưng mà Hoặc Thiên lại có thể vận dụng tự nhiên!

Một kích đánh ra trực tiếp đánh hắn nằm xuống, không có một chút sức phản kháng, cho thấy tiên thuật này mạnh tới nhường nào?

Trên người Hoặc Thiên có vô số chỗ thần kỳ.

Bất luận kẻ nào đến gần nàng một trượng đều không nhịn được phục xuống đất, lúc tu luyện hít một hơi thì thiếu chút nữa hút khô toàn bộ Huyền Càn Tinh, hiện tại lại một bước bước vào Thần Anh Cảnh!

Được rồi, tương đối mà nói, một bước nhảy vào Thần Anh

Cảnh cũng chẳng có gì lạ.

Năm đó Hoặc Thiên nhất định là tồn tại cường đại tồn tại song song với chủ nhân của hắc kiếm! Đáng tiếc là, nguyên chủ nhân của hắc kiếm bỏ mình, mà nàng lại thân bị chịu trọng thương, trốn ở Phàm giới chữa thương, thậm chí bị thương nặng đến mức mất đi trí nhớ!

Chu Hằng lại nghĩ tới phù văn trong cơ thể Hoặc Thiên, không khỏi thèm nước miếng, những tiên thuật kia mỗi một thứ đều không thua gì Lăng Thiên Cửu Thức, uy lực lớn đến mức khiến hắn giận sôi!

Hắn trước kia luôn luôn dương dương tự đắc, mình là vô địch trong cùng cảnh giới, nhưng nếu như có người cùng cảnh giới nào có thể tập được tiên thuật phù văn trên người Hoặc Thiên thì hắn có năng lực chống lại sao?

Có lẽ, hắn hoàn toàn nắm giữ Lăng Thiên Cửu Thức còn có khả năng chiến một trận, nếu không thì chỉ có cách bại trận!

Chu Hằng lập tức thu hồi lòng tham, bản thân hắn còn có Lăng Thiên Cửu Thức, môn tiên thuật này hắn vẫn chưa hiểu rõ, cần gì phải đi ham của Hoặc Thiên? Ham nhiều cũng không nuốt hết, ngược lại làm cho hắn bị phân tán tinh lực!

Dứt bỏ tiên thuật không nói, trình độ linh lực, thần thức của hắn bây giờ rất cường đại, đã vượt qua xa Kết Thai Cảnh bình

thường, nhưng mà như vậy hắn cũng không có cách nào vận chuyển Lăng Thiên Cửu Thức một cách tự nhiên, có thể thấy được muốn vận chuyển tiên thuật cũng không dễ dàng.

Hắn không cần quá tự ti. Hoặc Thiên vốn là tiên nhân, có thể vận chuyển tiên thuật cũng không kỳ quái, những người khác mà nói thì khả năng chính là phượng mao lân giác.

Tuy nhiên, trên đời này vẫn còn có thiên tài. Thiên tài chân chính, tồn tại so với càng yêu nghiệt hơn hắn, nói không chừng ở Kết Thai Cảnh đã có thể vận chuyển tiên thuật cấp cao nhất, nếu như gặp phải tồn tại như vậy thì phải cẩn thận một chút.

Chu Hằng thu hồi một phần sơ suất cuối cùng, lại giống như hồi mới từ Nguyên Thạch Trấn đi ra xông pha. Cẩn thận một chút, nhưng vẫn không sợ hãi, có lòng tin của anh hùng thiên hạ.

Hắn đuổi theo, lại thấy Hoặc Thiên đang đứng dưới một cây đại thụ, ngửa đầu nhìn trời, dường như đang trầm tư điều gì đó.

– Này.. Chu Hằng nhẹ nhàng kêu.

Hoặc Thiên quay đầu nhìn hắn. Gương mặt xinh đẹp tuyệt thế lạnh như băng, mị lực của nàng lại không giảm chút nào, ngược lại có thêm một loại khí chất lãnh diễm, cao quý. Nàng

không lên tiếng, chỉ liếc hắn một cái rồi một lần nữa nhìn lên bầu trời.

Nữ nhân này, dường như tính cách thay đổi, nhưng kiêu ngạo trong thâm tâm lại vẫn còn.

Chu Hằng cũng không khách khí. Cùng nàng đứng sóng vai, cũng nhìn lên trời cao nói: – Nhìn cái gì đấy?

Trong ánh mắt Hoặc Thiên hiện lên vẻ hoang mang, dường như đang kỳ quái nam nhân này tại sao có thể có da mặt dày như vậy, nàng lại nhìn về phía Chu Hằng, vẫn không lên tiếng, nhưng gương mặt xinh đẹp lại mang biểu tình lạnh như băng bảo người chớ lại gần.

Chu Hằng cười hắc hắc, nói: – Ngươi khôi phục trí nhớ sao?

Nếu không phải vậy, làm sao tính cách nàng lại biến đổi nhiều như vậy?

Hoặc Thiên ngẩn ra, cuối cùng mở miệng nói:

– Mơ hồ có một ít ấn tượng. Nhưng chuyện gì cũng nghĩ không ra!

– Yên tâm, mặc kệ phát sinh chuyện gì, ta sẽ ở bên cạnh ngươi! Chu Hằng quay đầu nhìn nàng, vô cùng nghiêm túc nói.

Hoặc Thiên phương tâm khẽ run lên, nghĩ tới ngày ấy Tiên đại lục chìm xuống. Chu Hằng dùng thân thể mình đỡ thay nàng tất cả công kích. Chỉ là rung động như vậy cũng chỉ xuất hiện trong nháy mắt, nàng đưa mắt nhìn chằm chằm bụng Chu Hằng.

Sao đột nhiên nhìn nửa người dưới mình?

Chu Hằng đột nhiên có áp lực rất lớn, chẳng lẽ thiên nữ tuyệt thế này đột phá Thần Anh Cảnh, tâm tình tốt muốn khao thưởng hắn sao?

Hoặc Thiên đưa tay sờ bụng Chu Hằng. Đến đây, đến đây, vậy thì tới đi!

Hoặc Thiên nhẹ nhàng điểm lên bụng hắn một cía, không có ấn thực, một đóa hoa đào tràn ra, một mảng khí màu hồng chìm vào trong cơ thể Chu Hằng.

Chu Hằng hừ nhẹ một tiếng, hắc kiếm rung động, từ trong không gian đan điền của hắn nổi lên, lại lơ lửng trong không khí.

Trời ạ, hiểu lầm!

Hoặc Thiên với tay, nắm hắc kiếm vào tay, một đạo ánh sáng đen trào lên, khí hồng quấn quanh run run. Thiên nữ tuyệt thế này hơi hơi nhắm mắt, lại mở ra, trả hắc kiếm lại cho Chu Hằng, nói:

– Nó đã nhận ngươi là chủ!

Chu Hằng lòng tràn đầy cổ quái, nói: – Ngươi nhận ra lại lịch của thanh kiếm này sao?

Hoặc Thiên lộ ra vẻ suy tư, khí tức hồng nhạt vờn quanh người nàng, qua một hồi lâu nàng mới lên tiếng: – Không nghĩ ra! Tuy nhiên, ta chắc là biết nguyên chủ nhân của thanh kiếm này. Nếu ngươi thừa kế thanh kiếm này, về sau sẽ là hậu bối của ta!

– Hắc? Chu Hằng trừng mắt, bảo hắn là hậu bối của Hoặc Thiên?

Tuy rằng thiên nữ tuyệt thế này khẳng định là từ Tiên giới hạ

xuống, lai lịch lớn đến kinh người, nhưng mà cũng không có chút hứng thú làm hậu bối của nàng a, hắn phải làm nam nhân của nàng! Nhưng… thiên nữ tuyệt thế này hiện tại một vẻ bất cần đời, hơn nữa cũng có tu vi Thần Anh Cảnh, nắm giữ tiên thuật, hắn cho dù dùng sức mạnh cũng đánh không lại a!

Thật sự nhớ những ngày trước muốn đánh đòn là đánh đòn, nếu muốn hôn môi thì hôn môi, sớm biết rằng Hoặc Thiên sẽ có một bước lên trời, lúc trước nên thân mật hơn một chút, đánh nhiều thêm một chút!

Đáng tiếc, trên đời không có thuốc hối hận a!

Hoặc Thiên lập tức phát hiện ánh mắt hắn không ngừng đảo quanh môi vào mông mình, với chỉ số thông minh của nàng làm sao lại không biết Chu Hằng lúc này đang nghĩ gì, lập tức hừ lạnh một tiếng, một tia chớp bổ ra, đánh lên người Chu Hằng.

– A… Cho dù Chu Hằng thần kinh kiên nghị, một đường đi tới không biết đã trải qua bao nhiêu đau khổ, nhưng mà ăn một kích này vẫn kêu lên thảm thiết, thật sự rất đau khổ.

– Phải nhớ kỹ tôn sư kính hiền! Hoặc Thiên lạnh lùng nói, phất thủ mà đi, khóe mắt lại có ý cười khó phát hiện ra. Chỉ tiếc Chu Hằng quá đâu, căn bản không phát hiện ra.

Uy lực của tia này giằng co một ngày một đêm mới biến mất,

Chu Hằng run rẩy bò dậy, thiên nữ tuyệt thế này xuống tay thật vô tình! Tuy nhiên, ngẫm lại lúc trước hắn lăn qua lăn lại Hoặc Thiên, thiên nữ tuyệt thế này không đạp chết thì vẫn còn rất nể tình rồi.

Chu Hằng há là người chịu thua thiệt, hiện tại đánh không lại Hoặc Thiên vậy thì nhẫn nhịn, đợi hắn đột phá Thần Anh Cảnh. Tất nhiên phải hung hăng đánh mông nàng để trả lại món nợ này.

Chỉ là Hoặc Thiên nắm giữ tiên thuật cấp cao nhất, so với năng lực cùng cảnh giới vô địch của hắn đáng sợ hơn, Thần Anh Cảnh chỉ sợ vẫn còn chưa làm gì được.

Vậy thì Hóa Thần Cảnh đi!

Chu Hằng vốn rất hài lòng với tiến độ tu luyện của mình, nhưng mà sau khi trải qua một kích như vậy, hắn vô cùng khát vọng lực lượng.

Không đủ! Không đủ! Phải nhanh hơn nữa!

Chu Hằng đi gặp An Ngọc Mị chư nữ. Nói cho các nàng biết mình muốn ra ngoài, nhưng hắn ngạc nhiên phát hiện, cảnh giới Hoặc Thiên tăng lên, nhưng mà phục tính đặc biệt của nàng dường như biến mất, bởi vì Ứng Mộng Phạm chư nữ đều đến gần nàng mà không thủ phục xuống đất.

Hắn đợi cơ hội một mình ở chung với Hoặc Thiên, nói: – Hoặc Thiên…

– Oanh! Hoặc Thiên đánh ra một tia chớp. Nhưng uy lực không phải quá lớn, chỉ là điện quang quấn quanh người Chu Hằng. Nàng lạnh lùng cải chính nói: – Gọi là sư cô!

Chu Hằng nghiến răng ken két, nhưng ánh mắt xoay chuyển, nói: – Sư cô rất là khó nghe a, không bằng kêu là cô cô đi! Trong lòng hắn đánh chủ ý xấu, sớm hay muộn sẽ có một ngày bắt cô cô này gọi hắn là phu quân.

Một người gọi là cô cô. Một người gọi là phu quân, ngẫm lại cũng rất vui vẻ.

Hoặc Thiên cũng không biết trong lòng hắn đang đánh chủ ý nghịch thiên này, tuy rằng sư cô và cô cô kém nhau rất nhiều, nhưng đều là trưởng bối, nàng cũng lười so đo, thầm chấp nhận tiếng xưng hô này, nói: – Có chuyện gì?

– Trước kia không có người nào đến gần ngươi một trượng mà không nằm xuống đất, bây giờ sao không có?

Nếu lànhư Hoặc Thiên thật sự không có năng lực này, vậy chính là tổn thất rất lớn.

– Chỉ là ta có thể khống chế năng lực này! Hoặc Thiên lắc đầu.

Chu Hằng lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, Hoặc Thiên chẳng những là tiên nhân, hơn nữa còn là tồn tại chí cao vô thượng trong tiên nhân, tuy rằng cảnh giới lúc này còn chưa khôi phục, nhưng ở giai đoạn phàm nhân có thể ảnh hưởng tới Thần Anh Cảnh Tẩm Huyết Thiên Quân, lúc này chỉ sợ tiên nhân bình thường cũng đều bị nàng làm ảnh hưởng!

Có nàng ở bên cạnh, ở trong loạn thế này có khí có vô hạn sinh cơ!

Chu Hằng cũng không phải là người cô đơn, hắn có quá nhiều người cần quan tâm.

Trong ý tưởng ban đầu của hắn là đem những người bên cạnh hắn cất vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. Cùng đi Phong Khiếu Lâm Địa. Bởi vì tin tức hắn đoạt được Phi Vũ Thất Kiếm, Bách Quỷ Kiếm khẳng định truyền ra ngoài, khẳng định có vô số người sẽ vì vậy mà mơ ước.

Nếu như hắn rời đi, người khác đánh bắt nhân nhân, bằng hữu có hắn thì sao đây?

Hiện tại tốt rồi, Hoặc Thiên nhảy thẳng vào Thần Anh Cảnh, lại nắm giữ tiên thuật. Cho dù là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh

sống lại nàng cũng có sức đánh một trận, đủ để bảo vệ mọi người an toàn.

Như vậy, Chu Hằng quyết định lần này một mình cùng con lừa đen đi tới Phong Khiếu Lâm Địa.

Lại nói sau khi Hàn Diệc Dao tìm đến Triệu gia, nếu như Chu Hằng mang toàn bộ người đi thì không dễ liên lạc.

Sau khi quyết định, chúng nữ đều lưu luyến không rời, lại cũng không có cách nào để Chu Hằng thay đổi tâm ý, phải đành thay nhau ra trận, ngày đêm không ngừng áp bức Chu Hằng, thầm nghĩ phải nhanh đề thăng thực lực, ở trong loạn thế đuổi theo bước chân của Chu Hằng.

Cũng may Chu Hằng thể chất lại tăng lên hai cấp, lực lượng cơ thể liên miên vô hạn, mạnh mẽ vô cùng, cho dù chúng nữ liên thủ cũng xa xa không phải là đối thủ của hắn, bị hắn làm đi làm lại liên tục thở gấp, nhao nhao treo miễn chiến bài.

Con lừa đen khó lòng chờ được nữa, mỗi ngày đều thúc giục Chu Hằng ra đi, nói Phong Khiếu Lâm Địa động tĩnh quá lớn, khẳng định sẽ hấp dẫn vô số người đi vào, lại hai ngày sau, Chu Hằng cùng con lừa đê tiện này bước lên con đường tìm bảo.

Với tốc độ của bọn họ, từ Lãng Nguyệt Quốc đến Hàn Thương Quốc cũng chỉ mất mười mấy ngày, rất nhanh đã tới trước di

chỉ của Đại Diễn Tông ngày xưa.

Tuy rằng Hàn Thương Quốc cũng không gặp phải thiên tai có tính hủy diệt, nhưng vẫn có rất nhiều thành thị sụp đổ, nạn dân vô số. Tuy nhiên Đại Diễn Tông này dường như được một cổ lực lượng vô hình bảo vệ, mặt đất mặc dù bốn phía đều bị băng liệt, nhưng mà ngọn núi xung quanh vẫn sừng sững mà đứng, có vẻ vô cùng kỳ lạ.

– Chu tiểu tử, nhanh lên, hiện tại rất nhiều cường giả thượng cổ nhao nhao xuất thế, biết hàng cũng không phải chỉ có một mình Lư đại gia ngươi đây! Con lừa đen trợn mắt với Chu Hằng nói, tất nhiên là đang trách cứ hắn kéo dài thời gian. –

Chương 363: Kim Hà Tông

– Ông! Đang lúc bọn hắn nói chuyện, một dao động đánh thẳng vào lòng người, giống như đá tảng ném xuống hồ nước, có thể rõ ràng truy ra ngọn nguồn của cơn sóng, đúng là từ bên trong Đại Diễn Tông kia. Tuy nhiên dao động như vậy cũng không phải mỗi người có thể cảm ứng được, ít nhất phải tạo thành Thần chích!

Chu Hằng và con lừa đen đi tới chỗ pháp trận truyền tống, thần huy trên đầu con lừa đen chớp động, không ngừng hình thành Thần chích hình con lừa, giống như một chiêu bài tốt nhất, rõ ràng đang nói Lư đại gia ngươi đã là chuẩn Kết Thai Cảnh hình thành Thần chích.

Nhìn thấy tồn tại ngẩng cao đầu như vậy, khoan thai tiến đây, đệ tử Phong Khiếu Tông canh giữ ở chỗ pháp trận truyền tống căn bản không kịp kỳ quái với hành động của con lừa đen đê tiện, vội vàng quỳ gối xuống đất hô tiền bối với Chu Hằng.

Bọn họ nghĩ con lừa đen là tọa kỵ của Chu Hằng.

Tọa kỵ này cũng sắp tiến vào Kết Thai Cảnh, vậy chủ nhân chẳng phải càng mạnh hơn sao?

Tuy rằng bọn họ đoán sai rồi, nhưng mà kết quả lại đúng.

Với cảnh giới lúc này của Chu Hằng tự nhiên sẽ không đi để ý tới mấy tiểu nhân vật Sơ Phân Cảnh, thân hình bắn ra đã đi vào trong cửa ánh sáng của truyền tống trận. Mà con lừa đen lại dùng chân gõ lên đầu mỗi tên đệ tử Phong Khiếu Tông một cái, nói: – Lần sau xưng hô chuẩn một chút, đây là Lư đại gia ngươi!

Nó uốn éo cái mông, ngẩng cao đầu ngang nhiên đi vào truyền tống trận, để lại ánh mắt khó hiểu phía sau.

Thế giới màu xanh biếc hiện ra, vẫn như trước, chỉ là sinh linh nơi này càng ngày càng ít.

Phong Khiếu Lâm Địa ngay từ đầu quả thật hấp dẫn rất nhiều người tiến đến thám hiểm tầm bảo, có vài người còn cố ý tới nơi này lịch lãm, nhưng theo thời gian trôi qua, độ nóng nơi này tự nhiên chậm lại (ý nói bớt náo nhiệt hơn), hơn nữa yêu thú nơi này bị bắt giết càng ngày càng nhiều, tự nhiên cũng mất đi ý nghĩa lịch lãm.

Bởi vậy, nơi này xa không náo nhiệt như lần thứ hai Chu Hằng tiến vào. Phóng mắt nhìn tới, chỉ còn lại một mảnh đất đai trụi lửi, yêu thú nơi này bị giết sạch sẽ, ngay cả cỏ cây cũng bị đào ra ngoài nghiên cứu, dù sao những thực vật này thập phần cổ quái.

– Đi!

Một người một lừa phóng về phía xa. Một đường trờ đèo lội suối, hai ngày sau, bọn họ đi tới trước mặt một đại dương mênh mông.

Đây là biển sát khí mà Bạch Vũ Thế nói!

Chu Hằng thử nhúng tay vào sát khí mênh mông kia, lập tức, một cỗ lực lượng kỳ dị từ da tay hắn thấm vào. Tràn đầy tính ăn mòn, khiến thân thể hắn như sôi lên vậy.

Hắn hừ nhẹ một tiếng, kim quang xương cốt chớp động, ép cỗ tà lực này ra ngoài không còn.

– Chu tiểu tử, nhục thể ngươi mạnh mẽ tới mức có thể so với Thiên Tôn cổ! Con lừa đen ở bên nói. Nó có thể cảm ứng Chu Hằng cũng không dùng linh lực.

Chu Hằng mỉm cười, Thiên Tôn cổ cũng chỉ là linh lực tiến vào Hóa Thần Cảnh, bọn họ vừa không có năng lực của Phệ Kim tộc, có thể cắn nuốt kim loại rèn luyện thân thể, cường độ thân thể có thể đạt tới trình độ pháp khí Kết Thai Cảnh đã là cực hạn.

– Biển rộng mênh mông, làm sao qua đây? Hắn nhướng mày, tuy rằng dựa vào lực lượng thuần khiết của cơ thể có thể chống lại sát khí này ăn mòn. Nhưng mà cường độ ăn mòn của nước biển khẳng định càng đáng sợ hơn, cho dù hắn có thể vận chuyển linh lực chống cự, nhưng mà linh lực tiêu hao rất nhanh không còn.

Đây cũng không phải là sông lớn, có thể nhìn thấy điểm cuối, mà là đại dương liên miên vô tận!

– Ngươi không phải có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp sao, chúng ta trốn vào bên trong đi, để bảo tháp một mình bay qua! Con lừa đen nói, nó đến với Chu dĩ nhiên là vì bảo vật trên người Chu Hằng rồi..

Chu Hằng tế xuất Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, ném vào trong biển sát khí, chỉ nghe thanh âm xuy xuy xuy vang lên. Trong nháy mắt thân tháp này không ngờ đã bị ăn mòn một vết loang, không còn chút hình dạng bảo vật như trước.

Hắn liền vội vàng thu bảo tháp về, mặc dù chỉ bị thương phần dưới nhất thân tháp, nhưng mà Chu Hằng vẫn rất đau lòng.

– Sát khí này sao lại kinh khủng như vậy? Con lừa đen tay chân loạn xạ, nhưng vẻ mặt lại càng thêm hưng phấn: – Chu tiểu tử, biển rộng này khẳng định không có người vượt qua,

nếu chúng ta là người đầu tiên vượt qua, tất có thiên đại cơ duyên đang chờ.

Chu Hằng đạp ra một cước, nhưng con lừa đen lại như tên trộm lẩn mất, hắn nói: – Ngay cả Cửu Huyền Thí Luyện Tháp đều không thể chống lại sát khí này, ngươi nói làm sao qua đây?

Trước hắn tuyệt đối xem thường biển sát khí này, độ ăn mòn của sát khí và nước biển hoàn toàn không cùng một tầng, khó trách Bạch Vũ Thế đường đường là cường giả Kết Thai Cảnh đều bị ăn mất hai chân, tu dưỡng nửa năm mới khôi phục lại được.

Con lừa đen vò đầu bứt tai, nóng vội muốn chết, lại vô kế khả thi. Một lát sau, nó ấp a ấp úng nói: – Nếu không, bổn tọa cưỡi ngươi bơi qua?

– Cút!

Chu Hằng lại đá ra một cước, lúc này hắn ra tay thực sự, con lừa đen hựu không tránh được, cai mông nặng nề trúng một cước, cả người như quả cầu len đen lăn tròn trên đất.

– Một chuyến tay không sao? Hắn mày nhăn lại, thế giới này ít nhất là cấp Hóa Thần Cảnh, thậm chí là Tiên cấp!

Giống chỗ cốt lõi của Tử Vong Sâm Lâm và bốn đại tử địa, cũng tiến vào không được, cho dù là Kết Thai, lão tổ Thần Anh Cảnh cũng chỉ có giương mắt nhìn! Tuy nhiên, nơi này đang không ngừng phát ra dao động, chiếu theo cách nói của con lừa đen thì đã rất nhiều ngày rồi, hắn và con lừa đen tuyệt không thể nào là người đầu tiên tới đây.

Chẳng lẽ khi bọn họ tới, mọi người đã biết khó mà lui sao? Hay hoặc là có biện pháp khác có thể vượt qua biển rộng, những người này đã lên đường?

– Hả? Chu Hằng đột nhiên ngẩn ra, thần ý khuếch trương, hắn cảm ứng được đang có một hỏa nhân nhanh chóng bay tới gần bờ biển.

– Vù!

Chỉ trong nháy mắt, đã có 7 đạo nhân ảnh dắt tay nhau bay vụt tới, cả người tản ra uy áp nhàn nhạt, cảnh giới đều là Kết Thai Cảnh, bảy người này có già có trẻ, nữ có, nam có.

Nhìn thấy Chu Hằng và con lừa đen, đặc biệt trên đầu con lừa này còn có Thần chích sắp hoàn thành, bảy người đều lộ ra vẻ khó có thể tin.

Bọn họ không phải chưa gặp qua yêu thú cường đại, nhưng mà quan trọng là con lừa này nhìn qua cũng quá bình thường, nhìn

thế nào đều không giống như có huyết mạch cao quý gì! Một khi đã như vậy, vì sao con lừa này có thể đạt tới trình độ như vậy?

Như vậ nó phải ăn bao nhiêu linh đan diệu dược a!

– Nhìn cái gì vậy, chưa thấy qua con lừa đẹp trai như vậy sao? Con lừa đen miệng lưỡi đê tiện vô cùng, nhìn thấy những người này đều nhìn chằm chằm mình, lập tức há mồm mắng 7 người bay tới.

Bảy người kia sắc mặt đều tối sầm, bọn họ đều là Kết Thai Cảnh, là tồn tại nửa bước tiên nhân, chưa từng bị người khác coi khinh như thế? Chỉ là, con lừa này lại nói ra!

– Hả. Ngươi chính là con lừa đen bên cạnh Huyền Anh Thiên Tôn kia sao? Một gã nam nhân trẻ tuổi nhìn qua chỉ 25, 26 tuổi đột nhiên nói, mặt hiện lên vẻ tỉnh ngộ.

– Không sai, chính là con lừa này.

– Nghe nói, con lừa này miệng lưỡi vô cùng đê tiện, đắc tội vô số người. Nếu như không có Huyền Anh Thiên Tôn phù hộ, sớm đã bị người ta ngũ mã phân thây rồi!

– Không nghĩ tới trôi qua mấy vạn năm, con lừa này miệng lưỡi vẫn còn đê tiện như vậy?

Những người khác cũng nhao nhao gật đầu, tựa hồ đều biết rõ lai lịch của con lừa đen này. Như thế xem ra, bọn họ rất có thể là nhân vật thượng cổ thông qua Thời Gian Nguyên Dịch phong ấn xuất hiện hiện nay.

– Các ngươi ngưỡng mộ Lư đại gia như vậy, mau tới đây quỳ xuống. Bổn tọa miễn miễn cưỡng cưỡng thu các ngươi làm tọa kỵ! Con lừa đen tính đê tiện không thay đổi, đối mặt với bảy đại cường giả Kết Thai Cảnh mà vẫn nói năng lỗ mãng.

– Lớn mật! Một lão nhân áo màu son sáu mươi tuổi giận dữ quát lớn, lật tay một chưởng đánh tới con lừa đen nói: – Con lừa đê tiện, ngươi cho rằng bây giờ còn là thời kỳ thượng cổ, có Huyền Anh Thiên Tôn bảo hộ ngươi sao?

Con lừa đen đê tiện chính là đê tiện. Nhưng mà cũng không ngu ngốc a! Nếu dám khiêu khích bảy đại lão tổ Kết Thai Cảnh, tự nhiên sớm đã chuẩn bị kỹ càng, hưu một cái đã lẻn đến phía sau Chu Hằng, sau đó thò đầu ra nói: – Muốn cùng bổn tọa so chiêu, các ngươi còn thiếu 8 vạn năm tu vi! Trước tiên đánh thắng tiểu đệ của bổn tọa rồi nói sau!

Nó đẩy Chu Hằng một cái, bắn thẳng về phía bảy người kia.

Chu Hằng đá con lừa đen qua một bên. Cười nói: – Mấy vị,

con lừa này cũng chỉ ăn nói đê tiện một chút, không nên chấp nhạt với nó làm gì.

Bảy người kia nhìn Chu Hằng, đều không nắm được chủ ý.

Bọn họ không thể nhìn thấu Ẩn Tức Phù, tự nhiên cũng không cách nào biết được thực lực Chu Hằng ra sao, chỉ có băn khoăn. Vạn nhất người trẻ tuổi này nhìn như không hề có lực lượng dao động nào, trên thực tế lại là tồn tại Thần Anh Cảnh thì sao?

Một mỹ phụ thiếu phụ lắc lắc thân hình như rắn nước, lắc lắc mông đầy đặn đi lên trước hai bước, kiều mị cười nói: – Thiếp là Mộ Dung Viện, xin hỏi công tử xưng hô như thế nào?

Nàng phong tình vạn chủng, rõ ràng là nhân vật cấp bậc lão tổ Kết Thai Cảnh. Nhưng mà giọng điệu lại kiều mị ôn nhu, khiến cho ngươi ta lầm tưởng rằng cô nương.

Chu Hằng ôm quyền, nói: – Tại hạ Chu Hằng, ra mắt chư vị!

– Chu Hằng!

Bảy người kia biến sắc, ánh mắt nóng lên.

– Thì ra công tử chính là Chu Hằng sao? Mộ Dung Viện ha ha cười duyên. Bộ ngực đầy đặn cũng rung theo, lộ ra mảnh thịt trắng nón muốn đưa tay nhéo một cái nàng uốn thân thể khêu gợi nói:

– Chu công tử, nghe nói ngươi ở trên đại lục Tiên giới chiếm được một môn tiên thuật và một thanh kiếm tiên, có thể cho thiếp nhìn một chút hay không?

Chu Hằng tươi cười, lắc tay đối với Mộ Dung Viện làm như không thấy, nói: – Mấy vị, có biện pháp vượt qua biển này không?

– Chu công tử, thiếp đang nói chuyện với ngươi đấy! Mộ Dung Viện kiều mị tiếp tục nói, tuy rằng vẫn ngọt nịu như cũ, nhưng lại có chút giận dữ. Đây là tự nhiên, nàng đường đường là lão tổ Kết Thai Cảnh, làm sao có thể tha thứ cho ngươi coi mình như không thấy.

– Thân thiết hay quen sơ? Mộ Dung cô nương không cảm thấy hơi quá sao? Chu Hằng nói, vô luận là tiên thuật hay là kiếm tiên, ai lại cho người xa lạ nhìn chứ?

– Ha ha, vốn không muốn đi tìm ngươi, hiện tại nếu gặp được, vậy thì giao tiên thuật và kiếm tiên ra đây! Nam tử trẻ tuổi kia nói, một thân áo đen, ánh mắt như chim ưng, lợi hại vô cùng.

Chu Hằng thở dài, nói: – Các ngươi đây là muốn ép ta ra tay?

– Chúng ta cũng không nguyện tổn thương hòa khí, chỉ cần Chu công tử chịu lui một bước, tự nhiên là trời cao biển rộng! Mộ Dung Viện mềm mại đáng yêu nói, còn ném mị nhãn cho Chu Hằng.

– 7 đối 1, dường như các vị nắm chắc phần thắng? Chu Hằng mỉm cười nói, nhưng giọng điệu vừa chuyển, nghiêm nghị nói: – Nói như vậy, các ngươi ăn chắc diệt ta?

– Ít nói nhảm đi, chúng ta cũng không giết ngươi, chỉ cần tiên thuật và kiếm tiên thôi! Một gã nam nhân cường tráng hơn 40 tuổi quát lớn, hữu quyền rung lên đánh tới Chu Hằng, quyền phong lướt qua, không khí đều hừng hực bừng cháy.

– Hả, ngươi là Xích Hỏa Quyền Bách Lý Đông! Con lừa đen ở một bên kêu lên: – Bổn tọa đã biết, các ngươi đều là người Kim Hà Tông!

Tựa như bọn họ nghe nói qua con lừa đen, con lừa đen cũng đã nghe qua bọn họ, tồn tại Kết Thai Cảnh có tư cách nổi danh khắp thiên hạ. Chu Hằng nhẹ nhàng nhoáng lên một cái, đã gạt hữu quyền kia ra nói: – Con lừa, Kim Hà Tông rất có tiền sao?

– Bình thường thôi, chưa sinh ra Hóa Thần Cảnh Thiên Tôn! Con lừa đen ở một bên phơi nắng nói.

– Ôi! Chu Hằng thì lại thở dài: – Vậy cướp thì cũng không có bao nhiêu béo bở.

– Hỗn trướng! Thấy Chu Hằng coi bảy người bọn họ như là dê béo,… 7 lão tổ Kết Thai Cảnh này đều phẫn nộ.

Chương 364: Cướp ngược một phen

– Tiểu tử, ngươi khẩu khí thật lớn!

– Hiện người ở thời đại này không biết cái gì gọi là kính sợ sao?

Bảy người Mộ Dung Viện đều cười lạnh, cảm thấy Chu Hằng khẩu khí quá lớn, lại muốn đánh cướp bọn họ, đúng là to gan lớn mật!

Chu Hằng mỉm cười, đưa tay phải ra, nói: – Ai có thể đỡ ta một chiêu là được phủi mông bỏ của chạy lấy người, nếu không, thì ngoan ngoãn lưu lại cái mạng làm tiền đặt cược đi.

– Hừ, chớ đánh đồng những cường giả thượng cổ chúng ta với kẻ yếu bây giờ! Bách Lý Đông gầm lên giận dữ, lại đánh ra một quyền, lúc này hắn thật sự nổi giận, đỉnh đầu Thần chích hiện lên, chính là một hỏa quyền đỏ sậm, thần thai bên trong rung động, lập tức thần huy chớp động, nắm đấm bốc cháy đấm tới Chu Hằng.

Chu Hằng mặc hắn đánh úp lại, sau đó tiện tay vỗ ra.

Tốc độ của hắn nhìn qua cũng không nhanh, cũng không có biến hóa phức tạp gì, nhưng mà Bách Lý Đông lại không tránh được, bị một bàn tay vỗ lên ót, bốp một tiếng mới ngã trên mặt đất, chân trái co lại đạp đạp nhưng lại không bò dậy nổi.

– Xít! Đúng là 1 chiêu hạ gục!

Đám người Mộ Dung Viện sắc mặt đại biến, thế gian bây giờ võ đạo điêu linh, xa xa không thể đánh đồng với thời kỳ thượng cổ, sau khi bọn họ từ trong Thời Gian Nguyên Dịch giải phong ra ngoài, tự nhiên cực kỳ khinh thường với võ giả hiện nay.

Bọn họ đều nghe nói qua tên Chu Hằng, biết đây là một thiên kiêu gần đây quật khởi, có chiến tích ngạo nhân. Nhưng mà mắt thấy là thật, tai nghe là giả, bọn họ nào tin tưởng Chu Hằng thực sự có thực lực cường đại như vậy, tu vi Linh Hải Cảnh đã giết chết Tẩm Huyết Thiên Quân? Đây không phải là nói đùa sao?

Võ giả hiện nay chẳng những thực lực yếu ớt, lại thích thổi phồng, rất kích động!

Người từ thời đại thượng cổ tới, tự nhiên đều kiêu ngạo. Ánh mắt đều nhìn xa hơn những người khác.

Chu Hằng một chưởng đánh lên người Bách Lý Đông, lại giống như tát lên mặt mỗi người họ, xem như hoàn toàn thức tỉnh bọn họ! Võ đạo hiện nay quả thật điêu linh, nhưng cũng không thiếu yêu nghiệt tuyệt đối.

– Ha ha ha! Con lừa đen đặt mông ngồi lên người Bách Lý Đông, móng trước chỉ mọi người nói: – Cướp cướp, giao toàn bộ bảo vật ra đây, nếu không các ngươi sẽ đẹp mặt.

– Khụ! Khụ! Đám người Mộ Dung Viện xấu hổ, lão nhân áo màu son kia nói: – Các hạ, là chúng ta lỗ mãng đã đắc tội, xin hãy bao dung!

– Tính ta từ trước đến nay rất tốt, đưa bảo vật ra là có thể cút rồi. Chu Hằng mặt tươi cười, nhìn về phía mọi người.

Tiểu tử này thật muốn đánh cướp a!

Sáu người Mộ Dung Viện hai mặt nhìn nhau, vẻ mặt đều nhức nhối. Lúc trước bọn họ lựa chọn tự phong, tự nhiên cũng theo pháp khí không gian trên người, bên trong chứa bảo vật cả đời của bọn họ.

Mà pháp khí không gian dung lượng hữu hạn, thứ đáng để bọn họ cất giữ tự nhiên cực trân quý, một kiện bọn họ cũng không nguyện ý lấy ra.

– Không nên e lễ vật ít, bổn tọa không ngại! Con lừa đen tuy rằng ngồi lên người Bách Lý Đông, nhưng hai chân lại đã sớm tìm tòi trên người đối phương, pháp khí không gian này không thể nhận chất trong không gian đan điền, nó rất nhanh tìm được một túi gấm.

– Chu tiểu tử. Hủy diệt thần thức trên đó cho bổn tọa. Nó tùy tiện nói.

Bách Lý Đông là Kết Thai Cảnh, cường độ thần thức tự nhiên ở trên con lừa đen, khi hắn không chết thì con lừa đen không thể xóa đi thần thức.

Chu Hằng nhận lấy, tâm niệm vừa động, thần thức trên túi gấm đã bị hủy diệt, thần thức của hắn tiến vào trong đảo qua, vẻ mặt không khỏi vui mừng, tài sản của Bách Lý Đông đúng là đủ phong phú!

– Xú tiểu tử, để bổn tọa xem tí! Con lừa đen vội vàng đoạt lại.

Chu Hằng thu túi gấm vào, nói:

– Ta thu trước, tránh cho chia bẩn.

Con lừa đen khó chịu đáp ứng. Nhìn về phía đám người Mộ Dung Viện thét lên: – Lưu loát một chút, nhanh giao đồ vật ra đây?

Sáu người Mộ Dung Viện thầm mắng con lừa đê tiện này cáo mượn oai hùm, thanh niên kia nói: – Các hạ cần gì hùng hổ dọa người, giết người cũng chỉ là đầu rơi xuống đất. Là chúng ta đắc tội ngươi trước, chúng ta bồi thường cho ngươi, như thế nào?

– Bốp!

Hắn vừa dứt lời, đã nặng nề trúng Chu Hằng một bạt tai, đánh cho hắn răng lợi bay ra ngoài.

– Biết tại sao phải đánh ngươi không? Chu Hằng cười nói, nhưng khí tức nguy hiểm trên mặt lại khiến người ta không rét mà run. Hắn cũng không đợi đối phương trả lời, nói: – Bởi vì ngươi rất đê tiện!

– Hả, Chu tiểu tử ngươi dám mắng bổn tọa? Con lừa đen tự động dời khỏi chỗ ngồi.

– Cũng không nói gì ngươi, hắn nào đê tiện như ngươi! Chu Hằng quay nói với con lừa đen, chọc cho con lừa kêu lên be

be, muốn liều mạng chạy tới cắn Chu Hằng, nhưng ngẫm lại bây giờ Chu Hằng quá bá đạo, căn bản đánh không lại, đành phải rụt trở về.

Thanh niên đối diện kia sắc mặt tối đen, trong mắt chớp động hung quang kinh người, nhưng cũng không dám để cho Chu Hằng nhìn thấy, cúi người xuống, nhưng hai đấm siết chặt, lửa giận trong lòng bùng cháy.

Đường đường là lão tổ Kết Thai Cảnh lại bị người ta tát mặt, đây là nhục nhã bực nào?

Nhưng tài nghệ không bằng người, hơn nữa không bằng cũng không phải nhỏ tí tẹo, để cho hắn không dám đổi sắc.

– Các ngươi không phải mới vừa ép ta giao ra tiên thuật sao? Chu Hằng tâm bình khí hòa nói: – Các ngươi dựa vào nhiều người, tưởng rằng ăn chắc ta! Hiện tại thực lực ta mạnh hơn các ngươi, các ngươi lại muốn nói bồi thường mấy câu liền xem như huề, nào có chuyện tốt như vậy?

– Ngươi nói ngươi đê tiện không?

Thanh niên kia tức giận đến cả người run run, không phát ra lời.

– Bốp! Chu Hằng lại tát tới, đánh cho thanh niên kia răng nanh rơi xuống. Hắn thản nhiên nói: – Lúc cùng người khác nói chuyện, cúi đầu không đáp đúng là không có giáo dục!

– Chu công tử, chúng ta có mắt không tròng, ngươi tạm tha cho chúng ta lần này đi! Mộ Dung Viện mị mâu hàm xuân, quệt ngón tay trắng nõn lên khóe miệng, hàm ý đã rõ ràng.

Nhưng vào lúc này, năm người khác đồng thời ra tay, giết tới Chu Hằng, mỗi người dẫn động Thần chích, tế xuất bảo vật, thần huy chói mắt mãnh liệt tràn ra.

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, tiểu nhân màu vàng hiện lên trên đỉnh đầu, lập tức một cỗ khí thế chấn động khủng bố thiên hạ bắn ra.

Năm người kia đồng thời kêu lên đau đớn một tiếng, chỉ cảm thấy Thần chích như gặp phải thiên địch, nhưng lại không thể tiếp tục phát huy được chút xíu uy lực nào.

– Tử Diễm Thiên Long!

– Vạn Cổ Đại Đế!

– Thật sự là hậu duệ của Đại Đế!

Chưa xuất thủ uy lực đã bạo phát, cho dù chưa xuất thủ nhưng Mộ Dung Viện cũng mềm nhũn người, có một cảm giác kính sợ mãnh liệt muốn quỳ xuống phần thục Chu Hằng! Nếu không phải bọn họ là tồn tại đều đã hình thành Thần chích, ý chí vô cùng kiên định, thì đã quỳ rồi.

Lúc trước bọn họ đã nghe nói qua Chu Hằng là hậu duệ của Vạn Cổ Đại Đế, nhưng mà từ lúc người lớn tuổi kia đi tới tìm hiểu lại không tin tưởng như vậy, cho đến lúc này mới biết được Chu Hằng có được thực lực yêu nghiệt như thế cũng không phải là ngẫu nhiên, người ta chính là hậu nhân duy nhất của Đại Đế từ xưa đến nay!

Nói không chừng cũng dùng Thời Gian Nguyên Dịch phong ấn đến lúc này, nếu không, với hoàn cảnh nhiện nay làm sao có thể bồi dưỡng ra được thiên kiêu như thế?

Nghĩ như vậy, trong lòng bọn họ ngược lại thăng bằng rất nhiều, bại trong tay hậu nhân của thượng cổ Đại Đế cũng không oan a!

– A…… Bách Lý Đông bị cổ khí thế này chấn tỉnh lại, phát hiện mình đang bị con lừa đen ngồi dưới mông, không khỏi xấu hổ và giận dữ vô cùng, lập tức gầm lên giận dữ, chỉ là hắn vừa muốn giãy giụa gồng lên lại phát hiện linh lực của mình đã bị phong bế, căn bản sử không ra chút sức lực nào.

– Thình thịch!

Con lừa đen một chân vỗ xuống, bất mãn nói:

– Gào thét cái quỷ gì!

Chu Hằng cười hắc hắc, nói: – Con lừa, lục soát bọn họ!

Con lừa đen lập tức hai mắt tỏa ánh sáng, nhảy dựng lên, quát:
– Đều cởi quần áo ra cho Lư đại gia!

7 người Mộ Dung Viện nhất thời xấu hổ và giận dữ muốn chết, bị một con lừa cướp sạch thì quên đi, còn phải cởi quần áo? Sĩ khả sát bất khả nhục a!

– Chúng ta đều giao pháp khí không gian ra, không cần lục người chúng ta nữa. Bảy người kia liền vội vàng giao pháp khí không gian của mình ra, thật muốn bảo bọn họ cởi hết quần áo không bằng bảo bọn họ tự sát.

– Chỉ những thứ này? Con lừa đen lè lưỡi hỏi.

– Chỉ những thứ này! Bảy người đều gật đầu.

– Không có giấu chứ?

– Không có!

– Lư đại gia không tin! Con lừa đen cười phá lên: – Cởi sạch quần áo, bổn tọa hoài nghi các ngươi kẹp đồ ở mông.

– Bốp!

Chu Hằng bay ra một cước, ngay cả hắn cũng không chấp nhận được con lừa đê tiện này nói: – Nói một chút coi, cái gọi là tiên duyên thời kỳ thượng cổ các ngươi biết nó là gì không?

Bảy người đồng thời lắc đầu, đều không nói rõ lắm, bọn họ bởi vì linh khí thiên địa khô kiệt mới không thể không lựa chọn phong ấn chính mình.

– Các ngươi còn có Thời Gian Nguyên Dịch không?

Chu Hằng mắt lóng lánh, nếu không thể trước lúc Huyền Càn Tinh sụp đổ mà biến mình thành tiên nhân, như vậy hắn nhất định phải mang theo thân nhân rời khỏi Huyền Càn Tinh, cho nên cần lượng lớn Thời Gian Nguyên Dịch.

– Không có! Bảy người vẫn lắc đầu, lại nói lúc trước Kim Hà Tông cũng không chỉ bảy Kết Thai Cảnh bọn họ, nhưng bởi vì thực lực bọn họ mạnh nhất, mới cướp được chút Thời Gian Nguyên Dịch này, nào có mà dư lại chứ?

– Các ngươi từ đâu có được Thời Gian Nguyên Dịch? Chu Hằng tính toán tự mình đi kiếm, nếu thời kỳ thượng cổ có nhiều cường giả đều tự phong mà đến như vậy, có thể thấy được Thời Gian Nguyên Dịch cũng không quá quý báu.

Cùng lắm thì, hắn dùng Phi Vũ Thất Kiếm để đổi!

– Thời kỳ thượng cổ chẳng những võ đạo hưng thịnh, linh khí thiên địa cũng nồng đậm hơn hiện nay rất nhiều, uẩn sinh ra lượng lớn kỳ trân tự nhiên, Thời Gian Nguyên Dịch chính là một trong số đó! Mặc dù bây giờ linh khí thiên địa dần dần khôi phục, nhưng muốn uẩn sinh ra Thời Gian Nguyên Dịch chỉ sợ còn chưa được!

Bảy người kia cho Chu Hằng một đáp án thất vọng.

Chu Hằng không khỏi nhíu mày, thời kỳ thượng cổ mặc dù cho phép có nhiều Thời Gian Nguyên Dịch, nhưng mà toàn bộ thời đại đều tiến vào bóng tối linh khí khô kiệt, chỉ sợ mỗi thứ thế lực lớn đều đều phong ấn nhân vật trọng yếu của mình tới bây giờ, không để lại Thời Gian Nguyên Dịch.

Hắn muốn tìm một kiện pháp khí phi hành bay xuyên vũ trụ, nếu không dùng Thời Gian Nguyên Dịch xuyên không thì không thể.

– Vạn Cổ Đại Đế, đến tột cùng đi đâu rồi? Chu Hằng cuối cùng hỏi.

– Căn cứ theo đồn đãi chúng ta biết, sau khi Vạn Cổ Đại Đế trấn áp bốn đại Tà Tôn, mắc bệnh dữ, không lâu sau liền bỏ mình! Bảy người kia đều nói.

– Bốn đại Tà Tôn? Chu Hằng trong lòng vừa động.

– Chính là bốn vị Thiên Tôn hóa thành Tử Vong Sâm Lâm, Độc Miểu Chi Hải, Viêm Hỏa Sa Mạc cùng Lôi Quang Cốc Địa kia! – –

Chương 365: Vượt biển!!

– Các ngươi muốn cướp đoạt đồ của ta, ta cũng cướp sạch các ngươi! Các ngươi không muốn giết ta, ta cũng lưu các ngươi một mạng, có phục không? Chu Hằng nói với bảy người.

– Phục! Phục! Bảy người Mộ Dung Viện vội vàng gật đầu, thế giới này thực lực mạnh chính là vương đạo, lúc trước bọn họ không hề cố kỵ bức bách Chu Hằng giao ra tiên thuật cùng kiếm tiên, chính là ỷ vào nhiều người thực lực mạnh.

Nhưng bây giờ thực lực người ta vượt xa bọn họ liên thủ, không phục cũng phải phục a!

Vạn nhất rơi xuống trong tay con lừa đê tiện kia, cởi hết quần áo nằm úp sấp bị bạo cây hoa cúc, đùa giỡn sao? Cho dù có thể sống thì đời này đều không ngẩng đầu lên được, phải tìm một góc tối vượt qua quãng đời còn lại .

Bảy người nhao nhao thối lui, con lừa đen thì nhào tới, mở miệng rộng cắn Chu Hằng.

Sau khi bị tranh đoạt, Chu Hằng lấy được 4 món pháp khí không gian, mà con lừa đen lấy được ba cái, tuy nhiên bảy

người kia cất chứa khẳng định có nhiều hơn, lấy bốn chưa chắc là nhiều, lấy ba cũng chưa chắc ít.

Con lừa đen lấy ra một kiện áo choàng khoác lên người.

– Con lừa, ngươi quả thật không phải thời điểm đầu thai vào nhầm bụng mẹ? Chu Hằng trêu ghẹo nói.

– Dám chê cười Lư đại gia nhà ngươi, bổn tọa cắn chết ngươi! Con lừa đen kêu to, đuổi theo cắn Chu Hằng.

Chu Hằng cười ha ha, nhưng trong lòng suy tư, từ nơi đây phát ra dao động, hắn và con lừa đen khẳng định không phải đám đầu tiên tới nơi đây, nhưng người tới nơi này trước đâu? Đều đi trở về?

Không có khả năng!

Thân hình Chu Hằng bay lên không, đưa mắt nhìn bốn phía, đây là một cái hải giác khẩu, hai bên là vách núi, càng đi ra thì càng cô tuyệt. Muốn từ nơi đó vượt biển thì càng giống tự sát.

Hải giác khẩu cũng dài chừng mười dặm, với thị lực Kết Thai Cảnh tự nhiên có thể thấy rõ, nơi này trừ hắn cùng con lừa đen ra, căn bản không có những người khác tồn tại.

– Con lừa. Tìm phụ cận, có thuyền hay không? Chu Hằng nói.

– Hắc? Con lừa đen vươn chân gãi đầu một cái, khuôn mặt không sao nói rõ được.

Nơi này làm sao có thể có thuyền?

Nhưng nó cũng tin tưởng Chu Hằng sẽ không luyên thuyên, cùng Chu Hằng phân công nhau tìm kiếm, nhưng tìm kiếm một vòng, một người một lừa đều không thấy gì.

– Chu tiểu tử. Ngươi làm sao nghĩ ở đây có thuyền ? Con lừa đen hỏi.

– Không có thuyền, người ở trước mặt chúng ta đi qua thế nào? Chu Hằng nói, ánh mắt du đãng, vẫn như cũ tìm kiếm khắp nơi. Khi ánh mắt quét đến một nơi, trên mặt của hắn lập tức lộ ra tươi cười.

– Chu tiểu tử, tươi cười của ngươi thật đê tiện! .

– Từ trong miệng ngươi nói ra cái chữ này, thế nào ta cảm giác là lạ? .

– It nói nhảm. Nói mau ngươi phát hiện cái gì? .

Chu Hằng cười ha ha, chỉ một ngón tay:

– Nhìn! .

– Cái gì? Con lừa đen nhìn sang, lại không phát hiện gì hết, một mảnh trống rỗng.

Chu Hằng thở dài, nói: – Con lừa, ngươi so với ta tưởng tượng còn ngu xuẩn hơn! .

– Dám nói bổn tọa ngu xuẩn, bổn tọa cắn chết ngươi! Con lừa đen tức giận oa oa kêu to – Bổn tọa là Thần Lư thông minh nhất trên trời dưới đất! .

– Nói ngươi ngu xuẩn ngươi còn không tin! Chu Hằng lắc lắc đầu, tay chỉ địa phương vừa rồi.

– Bên kia, không có cái gì sao? .

– Không a, không phải là một mảnh rừng cây bị chém lên sao? Con lừa đen nói.

– Trách không được phải dùng đồ con lừa để hình dung kẻ ngốc ngếch, quả nhiên là có đạo lý! Chu Hằng thì thào nói.

– Chu tiểu tử, ngươi còn dám nói bổn tọa là đồ con lừa. Bổn tọa cùng ngươi tuyệt giao! Con lừa đen phẫn nộ, giơ thẳng chân ở một bên.

Chu Hằng lắc lắc đầu, nói:

– Con lừa, những cây đó chạy tới ? Có người nhàn rỗi không chuyện gì chặt chúng nó lên sao? .

Con lừa đen chung quy không phải đồ con lừa, vẫn phản ứng lại, nói: – Bọn họ chặt cây làm thuyền? Không đúng a, cây cối nơi này cũng không phải thập phần chắc chắn, làm sao có thể ngăn cản sát khí? .

– Vậy cũng không nhất định, những cây cối này sinh trưởng ở đây, nói không chừng có thể ngăn cản sát khí xâm lấn! .

[CHARGE=3]- Thử xem! .

Con lừa đen vội chạy tới xa xa, cái đuôi vừa kéo, một rừng cây ầm ầm mà ngã.

Chu Hằng lấy ra một đoạn gốc cây, giơ cánh tay ném một cái, cây to rơi vào biển rộng, di động chìm nổi, sát khí bốc lên, lại không bị hủy diệt.

– Chu tiểu tử, thật sự sao! Con lừa đen lập tức cười ha hả, sau đó ưỡn ngực ngang đầu, trang nghiêm nói – Bổn tọa quả nhiên anh minh thần võ, như thế đều bị Lư đại gia nghĩ tới, ai, trên đời này tại sao có thể có Thần Lư thông minh tuyệt đỉnh như thế! .

Con lừa đê tiện dựng lên, hai móng trước cắm ở bên hông, không ngừng ngoáy mông, dương dương đắc ý.

Chu Hằng cũng lười đả kích đầu con lừa đê tiện này, da mặt so với tường thành còn dày hơn. Hắn san bằng một gốc cây đại thụ, sau đó dùng mười mấy cành quấn quanh làm thành dây thừng, buộc thân cây cùng nhau làm thành tấm ván.

Hắn cũng không chỉ làm một tấm ván, mà là một hơi làm mười mấy cái, thu những thứ khác vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, ai biết ván gỗ bị đầu sóng vỗ có thể bị tan ra hay không, tự nhiên phải nhiều một ít.

Con lừa đen so với hắn còn sợ chết hơn, lại chuẩn bị ít nhất ba mươi mấy tấm ván, lúc này mới ra đi với Chu Hằng, đẩy bè vào trong biển, đi vào phiến biển sát khí.

Sau khi ra biển, trong biển liền nổi lên mạch nước ngầm, thôi động bè đi về phía trước, tốc độ rất nhanh.

Chu Hằng nhưng vẫn ngại chậm, quỷ biết biển rộng này đến tột cùng rộng rãi dường nào, hắn phách động tay phải, từng đạo kình khí bắt đầu khởi động, thôi động bè theo gió vượt sóng, cấp tốc đi tới.

Hai ngày đầu gió êm sóng lặng, nhưng đến ngày thứ ba trên biển nổi lên đại biến, cuồng phong ầm ầm, biển cuốn lên vượt qua mười trượng, hung hăng đánh về bè.

Chu Hằng chấn động song chưởng, đánh ra từng đạo kình khí, hình thành phòng ngự. Nhưng tuy rằng lực đạo sóng biển không lớn, nhưng đây chính là biển sát khí, vốn có hiệ quả ăn mòn tăng trưởng, lực lượng căn bản không phải chủ đề.

Sát khí dễ dàng ăn mòn tầng linh lực phòng ngự, tiếp tục đánh về bè, bốc hơi ra đủ loại quái hình.

Chu Hằng không thể không tiếp tục đánh ra linh lực tiến hành phòng ngự, thẳng đánh ra mười mấy lần linh lực sau, mới đưa

ngăn trở sát khí được. Nhưng sóng biển không dứt, lại là một đạo sóng lớn đánh tới.

Chu Hằng mở ra một cái linh lực hộ thuẫn, hoàn toàn có thể chi trì mười mấy hai mươi phút mới có thể bị công phá. Nhưng bây giờ mỗi một giây đều phải mở một lần, linh lực tiêu hao không biết tăng lên gấp bao nhiêu lần!

Cho dù hắn đã đi vào Kết Thai Cảnh, linh lực sinh sôi không dứt, tuy nhiên cảm giác lực lượng tiêu hao quá lớn, không thể không lấy ra một khối linh thạch thượng phẩm nắm ở trong tay tiến hành luyện hóa, cấp tốc bổ sung linh lực tiêu hao.

Đây là thứ hắn cướp đoạt tới từ trong tay bảy người Mộ Dung Viện, linh thạch thượng phẩm trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp sớm đã bị Thập Luyện Đồ làm sạch.

Nhưng cho dù nắm linh thạch thượng phẩm trong tay hấp thu, Chu Hằng vẫn như cũ cảm giác vào chẳng bằng ra, không thể không thay nhau ra trận cùng con lừa đen. Chỉ là con lừa đen còn không tiến vào Kết Thai Cảnh, linh lực so với hắn kém nhiều lắm, Chu Hằng có thể kiên trì nửa tiếng, nó lại chỉ có thể chống đỡ một phút.

Đây cũng không phải là tin tức tốt gì, tinh lực một người một con lừa đều tiêu hao đại lượng ở đây, sau một ngày một đêm, bọn họ đều mệt mỏi như, một số Linh Hải gần như khô kiệt.

– Trời , bổn tọa có thể đứt ở chỗ này ! Con lừa đen lè lưỡi, buồn bã ỉu xìu nói – Chu tiểu tử, Lư đại gia không thể làm ông nuôi con trai ngươi! .

– Cút! Chu Hằng thiếu chút nữa nhịn không được đá đầu con lừa đê tiện này vào trong biển, hắn âm thầm quyết định, đợi cho lực lượng hao hết, dù cho Cửu Huyền Thí Luyện Tháp hoàn toàn tổn hại, hắn cũng mang theo con lừa đen tiến vào trong đó đi khôi phục nguyên khí.

– Lão tặc thiên, ngươi đủ chưa! Bổn tọa là điềm lành thiên địa, không thể chết được tại đây a! Con lừa đen kêu lên hướng bầu trời màu xanh.

– Con lừa đê tiện, nơi này lão trời già đại khái không quản được! Tuy rằng ở vào tình cảnh nguy hiểm như vậy, nhưng Chu Hằng vẫn duy trì tâm tính tốt đẹp, vui đùa cùng con lừa đen.

– Ai, đây là đang ép bổn tọa liều cái mạng già a! Con lừa đen thần tình nhức nhối lấy ra một cái kèn màu xanh đen, đã không còn trọn vẹn, nhưng Chu Hằng lại lập tức cảm ứng được một cỗ uy áp cường đại.

– Đầu con lừa đê tiện này, có thứ tốt không ngờ không sớm lấy ra một chút! Chu Hằng giận dữ.

– Hắc hắc, hắc hắc! Con lừa đen chột dạ cười – Ô ô ô Nó thổi

kèn lên, lập tức xuất từng đạo sóng gợn, biến thành một Thanh Ngưu đụng tới sát khí.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Thanh Ngưu rất lợi hại, dưới va chạm liền phá một cái miệng lớn, mấy chục con thanh ngưu luân phiên va chạm, cuối cùng hoàn toàn va chạm hết một đạo sóng biển. Tuy nhiên, sát khí cũng không phí công , cũng ăn mòn những Thanh Ngưu này hầu như không còn.

– Ô ô ô Con lừa đen lại thổi ra đạo tiếng kèn thứ hai, nghênh hướng sóng lớn dường như sẽ không bao giờ dừng lại.

Sừng này ít nhất cũng phải là bảo vật cấp Hóa Thần Cảnh, thậm chí có thể là tiên vật! Đáng tiếc là không trọn vẹn , nếu đầy đủ, chỉ sợ thổi vang một cái có thể làm cho cả biển rộng sôi trào.

Chu Hằng động lòng, trong tay hắn có một tiên vật hoàn chỉnh?

Hắc kiếm không trọn vẹn, trừ bỏ sắc bén một chút, chắc chắn một chút, bình thường không có nửa điểm uy lực đặc thù, ở trong này hiển nhiên cũng không thể dùng tới. Nhưng trừ bỏ hắc kiếm ra, hắn còn có Thập Luyện Đồ cùng Bách Quỷ Kiếm.

Thập Luyện Đồ rất tốn linh thạch, có thể ngăn cản nhất thời, nhưng tuyệt đối không có khả năng kéo dài. Mà Bách Quỷ Kiếm… hắn đã quên Bách Quỷ Kiếm, bởi vì phía trước Cửu Huyền Thí Luyện Tháp đều bị ăn mòn, hắn theo bản năng cho rằng tất cả tiên vật đều không cách nào chống cự lại sát khí này.

Hắn lại đã quên, Bách Quỷ Kiếm không cần trực tiếp tiếp xúc những sát khí này.

Chu Hằng rung tay phải lên, Bách Quỷ Kiếm đã cầm ở trong tay, hắn huy kiếm chém nhanh, lúc này không cần kiếm ý gì, chỉ cần phát huy ra hiệu quả đặc biệt của cái chuôi kiếm tiên này.

Hưu, hưu, hưu, từng đạo quỷ ảnh xuất hiện, nghênh đón hướng về sát khí.

Chương 366: Phi ngư!!

Bách Quỷ Kiếm chính là kiếm tiên, có thể triệu tập ra quỷ vật tương đương với thực lực người sử dụng.

Chu Hằng tin tưởng, Tiên khí khẳng định cũng có phân chia đẳng cấp, cái chuôi Bách Quỷ Kiếm này tuyệt đối không thể triệu tập ra quỷ vật thực lực tương đương với nguyên chủ nhân hắc kiếm, bởi vì Bách Quỷ Kiếm xa xa không cường đại như vậy!

Ở trong tay nguyên chủ nhân hắc kiếm, Bách Quỷ Kiếm chỉ sợ chỉ có đường vỡ nát, thật giống như Chu Hằng hiện tại đi sử dụng pháp khí Tụ Linh Cảnh.

Tuy nhiên, hiện tại Chu Hằng mới chỉ có Kết Thai Cảnh, xa xa không có đạt tới hạn mức cao nhất của cái chuôi Bách Quỷ Kiếm này, vậy dĩ nhiên không cần lo lắng.

Hưu hưu hưu, từng đạo quỷ ảnh đạp không dựng lên, nghênh đón hướng về sóng biển.

Đây là linh lực thể thuần túy, bởi vậy cũng không chịu biển sát khí ảnh hưởng, có thể bay lên trời. Những quỷ ảnh này có

được linh lực ngang với Chu Hằng, gấp 64 lực lượng Kết Thai Cảnh bình thường, uy lực vô hạn!

Oanh! Oanh! Oanh!

Theo Chu Hằng không ngừng múa kiếm, càng ngày càng nhiều quỷ ảnh xuất hiện, nghênh đón đối với sóng biển kia. Những quỷ này ảnh không có tình cảm chút nào, chính là linh khí thiên địa từ kiếm tiên tụ hợp hình thành.

Những quỷ ảnh này xuất hiện, lập tức đánh tan sóng biển, nguy cơ được giải trừ.

– Chu tiểu tử! Con lừa đen giận dữ – Ngươi có đồ tốt như vậy vì cái gì không lấy ra sớm một chút, làm hại bổn tọa thiếu chút nữa nghĩ phải chết tại đây ! .

– Phi, con lừa giảo hoạt ngươi còn không phải cất giấu thứ tốt! Chu Hằng cũng không cúi đầu đối với một đầu con lừa đê tiện, hơn nữa, hắn thật không phải cố ý cất giấu, mà là đã quên.

Hai người một bên đấu võ mồm, một bên nghênh chặn sóng biển, nhưng nguy cơ lớn nhất đã vượt qua, kèn tổn hại của con lừa đen tuy rằng so ra kém Bách Quỷ Kiếm, nhưng cũng là bảo vật cực kỳ cường đại, thi triển thần thông vô thượng với Bách Quỷ Kiếm hóa giải từng đạo sóng biển.

Lại sau nửa ngày, trận phong bạo trên biển cuối cùng kết thúc.

Chu Hằng cùng con lừa đen đều co quắp ngồi, tuy rằng lúc sau bọn họ lấy ra bảo vật, nhưng lúc trước tiêu hao quá lớn, cũng luôn luôn không được nghỉ ngơi. Lúc này nguy cơ giải trừ, tự nhiên đều sức cùng lực kiệt.

– Chu tiểu tử, thanh kiếm này của ngươi nhìn qua không tồi, đưa bổn tọa nhìn một cái! Con lừa đen thở chậm 1 hơi, tham lam lại phát tác.

Chu Hằng vội vàng thu Bách Quỷ Kiếm vào, hắn chỉ có Kết Thai Cảnh còn không thể chân chính hàng phục Bách Quỷ Kiếm. Bởi vậy nếu như bị con lừa đen cướp đi, hắn không có cách nào tìm trở về.

Con lừa đê tiện chuyên môn xỏ lá, không thể không đề phòng.

Khi một người một con lừa nghỉ ngơi đủ, Chu Hằng tiếp tục đánh ra kình phong thôi động bè đi tới.

Vài ngày sau, biển rộng vẫn như cũ. Sát khí bốc hơi, giống như nấu sôi.

Chu Hằng đang thúc dục bè, bỗng nhiên trong lòng hắn phát lên một cỗ bất an cảm, đột nhiên chụp ra một chưởng đối với mặt biển, cự lực chấn động, chấn động bè từ trong nước biển.

Hoa lạp lạp, nước biển tách ra, một đầu cự thú chạy vọt ra, mở ra cái miệng to lớn khoa trương cắn về phía bè, hai hàng răng nanh bén nhọn giống như răng cưa.

– Cái quái ngư gì vậy? Con lừa đen mở to mắt to cả kinh kêu lên, cự thú này là cá lớn, cả người mọc đầy vảy xanh lam, khóe miệng vô cùng lớn, chiếm cứ một phần ba thân cá, hai bên thân còn có một đôi cánh dài, có thể bay trên không trung, tiếp tục truy kích hướng về bè.

– Thật kỳ quái! Chu Hằng đánh ra một quyền, quyền phong kích động, thình thịch một chút, phi ngư ăn được một quyền này, vảy cả người lập tức phát ra tiếng giòn vang. Đồng loạt lay động, dùng một loại phương thức cực quỷ dị hóa giải quyền lực.

Tuy nhiên, lực lượng Chu Hằng cường đại biết bao, cho dù như thế phi ngư vẫn có mấy chục khối vảy rơi xuống.

– Chu tiểu tử, mau bắt cá lại, bổn tọa muốn có bữa ăn ngon!

Con lừa đen tỏa ánh sáng 2 mắt, bởi vì đầu này phi ngư rõ ràng là tồn tại Kết Thai Cảnh. Nếu có thể ăn được máu thịt của nó tuyệt đối là đại bổ, đối với Thần chích nó hoàn toàn thành hình có chỗ tốt lớn lao.

Chu Hằng bản cũng không tính toán buông tha phi ngư đánh lén bọn họ, nếu đến đánh lén bọn họ, vậy cũng phải làm tốt giác ngộ bị phản giết!

Hắn buông khí thế ra, uy áp cuồn cuộn lập tức đánh xuống phi ngư.

Nhưng phi ngư lại là quái thai, lại không chịu khí thế của hắn ảnh hưởng chút nào, vẫn như cũ hung hãn mười phần truy kích .

Chu Hằng mở hai tay ra, khống thiên cầm địa, linh lực hình thành từng sợi, kết thành lưới, bao cuốn lại phi ngư. Hắn vừa thu lại, đã cuốn phi ngư rơi hướng phía bè.

Cà, hắc kiếm chém ra, chém đầu phi ngư xuống.

– Ha ha ha! Hôm nay ăn cá canh mỹ vị! Con lừa đen lấy ra một cái tạp dề thắt ở bên hông, một động tác xách theo đao, sau khi lột ra vẩy cá, nó lấy ra một cái nồi lớn, cắt nửa con cá vào, bắt đầu nấu nướng.

Đây chính là yêu thú Kết Thai Cảnh, mỗi một miếng thịt đều ẩn chứa năng lượng tinh thuần, không thể lãng phí mảy may!

Chu Hằng nhắm hai mắt lại, bắt đầu luyện hóa tinh khí hắc kiếm hút được.

Chờ thời điểm hắn luyện hóa xong, thịt cá còn chưa nấu chín, dù sao cũng là cấp bậc nửa bước tiên nhân, đâu có thể nào nhanh như vậy.

Chu Hằng triển khai tử hỏa, đảm đương nhiên liệu.

Hắn là Kết Thai Cảnh thứ thiệt, tử hỏa lại trải qua biến dị, uy lực vô cùng, thiếu chút nữa đốt tan chảo sắt, gấp đến độ con lừa đen kêu to, nồi này cũng có thể xem như nửa món bảo vật, con lừa đê tiện lại keo kiệt cực độ, tự nhiên nhức nhối .

[CHARGE=3]

Nhưng có Chu Hằng gia nhập, lại nửa giờ sau, canh cá cuối cùng nấu xong, một người một con lừa lập tức ăn gió cuốn mây tan.

– Ô, muốn chết! Muốn chết! Con lừa đen ăn một miếng liền kêu to lên – Ngon quá á! .

Nó đánh cái cách, hộc ra một đạo hà quang, vô cùng sáng lạn.

Chu Hằng tinh tế nhai, thịt cá chẳng những ngon, hơn nữa ẩn chứa tinh khí cường đại, không thể kém hơn những đan dược đại bổ!

Không hổ là yêu thú cấp bậc Kết Thai Cảnh, máu thịt đều cực kỳ bổ dưỡng!

Một người một con lừa đều không chút khách khí, rất nhanh trong nồi chỉ thấy đáy, mà cái bụng hai người đều phồng lên cao, dường như phụ nữ có thai 7, 8 tháng.

Đem thịt cá ăn vào bụng, bọn họ đều bắt đầu luyện hóa ưu đãi trong đó, cả người tản phát ra hào quang, dường như muốn bay thăng thành tiên.

– Cá này cũng không chỉ là yêu thú Kết Thai Cảnh thông thường! Khi luyện hóa hoàn toàn, Chu Hằng mở hai mắt ra, có vẻ cực kỳ kinh ngạc.

Con lừa đen cũng hưng phấn, nói: – Khả năng là linh thú thượng cổ? .

– Linh thú thượng cổ? .

– Chu tiểu tử, ngươi biết trên đời này có bao nhiêu loại yêu thú? Ngàn vạn, đếm vô cùng! Lại vẻn vẹn chỉ vài loại hữu hạn có thể đại thành, vì sao? Đó là bởi vì chúng nó được thiên địa yêu, huyết mạch cường đại! .

Con lừa đen bắt đầu khoe khoang học vấn, tiếp tục nói: – Yêu thú không thể nói, vì cái gì có thể tu luyện? Bởi vì con đường tu luyện kế thừa ở trong huyết dịch của bọn họ, không học mà linh! .

– Cái gọi là linh thú thượng cổ, chính là một đám huyết mạch cường đại nhất, chúng nó chính là thiên địa kỳ trân, trong máu thịt tự nhiên có sinh cơ cùng lực lượng cường đại, thậm chí còn có lĩnh ngộ cảnh giới! .

Chu Hằng bỗng nhiên nghĩ tới Hoặc Thiên, mỗi một khối tiên cốt trên người nàng đều có một phù văn, đối ứng một bộ tiên thuật tuyệt thế, đây cũng là kế thừa sao?

Hắn vốn chắc Hoặc Thiên là tiên nhân, nhưng bây giờ lại không nhất định , có khả năng Hoặc Thiên là hậu đại tiên nhân!

Thiên địa truyền đạo, tràn đầy thần kỳ.

Chu Hằng lắc lắc đầu, bỏ qua cái ý niệm này, dù sao hắn cách Tiên Nhân Cảnh còn có chút xa, về sau lại đi suy nghĩ vấn đề này. Hắn nhìn con lừa đen, phá hư cười rộ lên, nói: – Con lừa, ngươi thật giống như cũng là thượng cổ kỳ thú a! .

– Chu tiểu tử, thế nào bổn tọa cảm giác ánh mắt của ngươi rất không thuần khiết! .

– Chưa từng nghe qua thịt rồng bầu trời, thịt lừa trong lòng đất sao? .

– Xú tiểu tử, ngươi thật không có nghĩa khí, lại muốn ăn bổn tọa! Nhìn bổn tọa mà không ngừng chảy nước miếng! .

Một người một con lừa ăn xong thịt cá còn dư lại, trên thân lại tỏa sáng, linh lực Chu Hằng tích lũy tăng lên một đoạn, mà Thần chích con lừa đen cũng càng thêm ngưng thật, chỉ sợ vừa ly khai nơi này có thể phá vỡ mà vào Kết Thai Cảnh .

Bè tiếp tục đi tới, trong lúc này lại có một phi ngư đi ra tập kích bọn họ, hơn nữa so với con trước to lớn hơn, lực lượng cũng mạnh hơn, may mà không phá vỡ mà vào Thần Anh Cảnh, nếu không Chu Hằng cùng con lừa đen còn đau đầu.

Bảo thịt đưa tới cửa, tự nhiên không có đạo lý không lấy, bị Chu Hằng đánh chém sau, một bộ phận ăn, một bộ phận thì

thu vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, thứ này phải mang về lưu cho cha mẹ, Ứng Mộng Phạm.

Tuy rằng con lừa đen gấp đến độ giơ chân, nhưng lại không đánh lại Chu Hằng, dù gì phi ngư cũng do Chu Hằng săn, nó có thể ăn được đã dính chút thơm lây.

Biển rộng mờ mịt, đáng tiếc, kế tiếp không còn phi ngư phát động công kích, dường như có thể cảm ứng được khí tức đồng loại tử vong để lại trên bè.

Lại hai ngày sau, phía trước bè xuất hiện 3 chiếc nhỏ thuyền, đều dùng gỗ xanh biếc bện mà thành, mỗi chiếc thuyền nhỏ đều có ba bốn người.

Con lừa đen kinh dị một tiếng, nói: – Bổn tọa nhận được người trên bè kia, chính là thượng cổ Thương Nguyệt Tông ! .

– Con lừa đê tiện! Người trên 3 bè hiển nhiên cũng phát hiện bọn họ, chiếc bè con lừa đen chỉ, một lão nhân áo đen đột nhiên hét to, tóc đen trên đầu dựng thẳng – Rốt cục để lão phu tìm được ngươi! .

Chu Hằng nhìn lại con lừa đen, con lừa đen thì nhếch miệng cười, nói: – Bổn tọa làm việc thiện thiên hạ, tránh không được bị người sùng bái! .

– Như thế nào ta cảm thấy hắn phẫn nộ muốn ăn ngươi đi? .

– Ảo giác, nhất định là ảo giác! Con lừa đen lắc đầu liên tục, sau đó giơ giơ chân đối với phía trước – Phương lão đầu, không cần cảm ơn bổn tọa, bổn tọa làm việc tốt chưa bao giờ cầu hồi báo! .

– Cảm ơn? Ánh mắt lão nhân áo đen như phun ra lửa – Con lừa đê tiện, hôm nay lão phu dù chết cũng phải chém ngươi! .

– Con lừa, ngươi rốt cuộc làm chuyện gì, khiến lão nhân kia cũng không quản tánh mạng cũng phải làm thịt ngươi? Chu Hằng hỏi.

Con lừa đen cười hắc hắc, nói: – Cũng không phải đại sự gì! Năm đó Phương lão đầu tìm được một gốc linh dược, bổn tọa muốn mượn để đánh giá, lão nhân này chết sống không chịu, bổn tọa hạ thuốc hắn, để hắn ôm bụng ba ngày! .

Cái này tuy rằng mất mặt, nhưng dường như cũng không phải thâm cừu đại hận đi?

… Cái kia, bổn tọa hạ thuốc phân lượng nặng một chút, thời điểm Phương lão đầu đi nhà xí dường như không đứng vững, cắm đầu xuống đó thì phải! Con lừa đen lại ấp a ấp úng bổ sung.

Chương 367: Đại hoạch toàn thắng

Chu Hằng lộ ra một chút tươi cười lạnh lùng, cả người tỏa ánh sáng vàng, sau đó cuốn lên một luồng lửa tím, thần chiếu đỉnh đầu sáng động, tiểu nhân màu vàng trồi lên, một cỗ uy áp cường đại lập tức thổi quét toàn trường.

Bùm bùm, dưới tử hỏa bùng cháy hừng hực, dây mây quấn ở trên thân Chu Hằng đều phát ra dị hưởng, rất nhanh hiện ra vết cháy sém!

Đây chính là tử diễm trải qua biến dị!

Lão già áo xanh hừ lạnh một tiếng, quát: – Thu! .

Chi!

Những dây mây lập tức gắt gao kiềm chế, từng cành đều cắm vào trong da thịt Chu Hằng, thậm chí có chút cành đã nở hoa kết hạt, hạ xuống hạt giống giống như gai, mạnh mẽ chui vào làn da Chu Hằng, đâm chồi ra ở da tay hắn.

Lão già áo xanh tên là Thanh Mộc Thiên Quân, tên thật đã không người dám nói, ở trong thời kỳ thượng cổ chính là một người đáng sợ. Hiện giờ võ đạo điêu linh, chẳng những Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh đã không còn tái hiện nữa, chiến lực cường giả Thần Anh Cảnh cũng xa không thể so sánh cùng thời kỳ thượng cổ.

Bởi vậy, Thanh Mộc Thiên Quân tự nhiên cao ngạo, không để võ giả hiện nay vào mắt.

Hắn tu mộc đạo, Thần chích chính là một gốc cây, trong thời kỳ thượng cổ không biết có bao nhiêu anh kiệt bị hắn dùng cây vây khốn, sau đó bị hạt giống hút sạch sẽ một thân linh lực mà chết!

Đây cũng là nguyên nhân hắn nhận được hung danh hiển hách.

Ba cái Thiên Quân Thần Anh Cảnh khác tự nhiên cũng biết năng lực Thanh Mộc Thiên Quân, mặt đều cười lạnh, chính là tiểu bối Kết Thai Cảnh làm sao có thể cởi được Thanh Mộc Thiên Quân bó buộc, ở trong thời kỳ thượng cổ đều không người nào làm được, huống chi là võ giả hiện nay gầy yếu.

Thanh Mộc vây quanh có thể khiến người ta không thể động đậy, sau đó hạt giống sanh thành, rút ra linh lực, máu thịt! Không ngừng tuần hoàn, thẳng đến hút thành thịt khô!

– Mở cho ta!

Chu Hằng quát lên một tiếng lớn, tử diễm trên thân bốc lên ngùn ngụt, hào quang màu vàng tăng mạnh, ba ba ba. Mấy cây dây mây đã bị đứt đoạn!

– Cái gì! 11 nhân vật cấp lão tổ đối diện đều đồng thời cả kinh kêu lên, thật sự ra ngoài dự liệu của bọn họ .

Chu Hằng cựa hai tay ra, ba ba ba, tiếng vang không ngừng, thể chất của hắn thậm chí vượt qua pháp khí Kết Thai Cảnh, dù là Thiên Quân Thần Anh Cảnh cũng không có khả năng một kích phá hư. Tử diễm thiên hỏa đã biến dị. Cho dù không đủ để thiêu hủy dây mây, nhưng đốt trọi lại không thành vấn đề, lúc này Chu Hằng dùng linh lực 640 lần Kết Thai Cảnh bình thường, Phệ Kim tộc man lực oanh kích, tự nhiên có thể phá tan trói buộc trên thân!

Tiểu tử này… Thật sự là nhân kiệt a!

Võ đạo điêu linh, làm sao có thể xuất hiện quái vật như vậy?

Chẳng lẽ hắn là con nối dòng Vạn Cổ Đại Đế, cũng là dùng Thời Gian Nguyên Dịch phong ấn đến bây giờ?

Tất nhiên như thế, nếu không hiện nay môi trường võ đạo sao có thể bồi dưỡng được thiên tài như vậy!

Tuy nhiên cho dù là con ruột Đại Đế thì như thế nào, không có đủ thực lực thì không có tư cách giữ bảo vật trên thân!

– Tiểu bối, một cơ hội cuối cùng, giao bảo kiếm ra đây, mặc cho ngươi rời đi!

Thanh Mộc Thiên Quân nói, trong ánh mắt có một đạo sát khí mịt mờ. Trong lòng hắn hẹp hòi, Chu Hằng giãy đi ra từ trong hắn bó buộc, khiến hắn mất đi mặt mũi, đã hiện lên sát ý đối với Chu Hằng.

Nhưng Chu Hằng chính là hậu duệ Đại Đế, thậm chí có thể là con ruột. Trên thân nói không chừng có pháp khí Hóa Thần Cảnh Đại Đế ban thưởng, nếu tế đi ra ngoài cũng không biết sẽ nháo thành cái dạng gì.

Bởi vậy, đoạt bảo kiếm trong tay tiểu tử kia trước.

Phía trước Chu Hằng cũng không dùng bảo vật, nói rõ giá phải trả để sử dụng bảo vật này cũng đủ lớn, hắn cũng không muốn dễ dàng vận dụng.

Chu Hằng cười ha ha, nói:

– Lão già, mù mắt chó của ngươi! Đây là Bách Quỷ Kiếm, chính là tiên vật, ta sẽ giao nó cho các ngươi? .

– Cái gì, tiên vật? Mọi người đối diện đều chấn kinh, bọn họ quả thật đánh giá Bách Quỷ Kiếm rất cao, nhưng như thế nào cũng không liên lạc nó với tiên vật.

– Phía trước Tiên giới đại lục rơi xuống, cái chuôi Bách Quỷ Kiếm này lấy được ở đó, không phải tiên vật vậy là cái gì! Chu Hằng tươi cười.

Đám người Thanh Mộc Thiên Quân nhất thời lộ ra vẻ tham lam.

Nhắc tới cũng vừa đúng lúc, bọn họ chính vì Tiên giới đại lục va chạm, đại chấn động mới tỉnh lại từ trong Thời Gian Nguyên Dịch, nếu không còn phải ngủ tiếp một đoạn thời gian. Bọn họ cũng từng đi Tiên giới đại lục tầm bảo, nhưng địa phương quá lớn, bọn họ uổng công khổ cực một trận, không có mảy may thu hoạch.

Bởi vậy, nếu kiếm trong tay Chu Hằng thật sự đoạt được từ Tiên giới đại lục, như vậy tất nhiên chính là tiên vật !

Chỉ là kỳ quái, tại sao tên này nói ra?

Mặc kệ thế nào, bọn họ đều phải lấy được thanh bảo kiếm này!

– Tiểu bối, hãy bớt sàm ngôn đi, mau giao thanh bảo kiếm ra đây! Thanh Mộc Thiên Quân nói, ánh mắt sáng quắc, có phải kiếm tiên hay không, lấy đánh giá liền biết!

Chu Hằng gật gật đầu, nói: – Giao ra thì có thể, tuy nhiên các ngươi có 11 người, ta nên giao thanh bảo kiếm cho người nào? .

– Hừ, tiểu bối, không nên uổng phí tâm cơ, loại kế ly gián thấp kém này ai sẽ trúng chiêu? Thanh Mộc Thiên Quân cười lạnh, khuôn mặt khinh thường – Thanh bảo kiếm vứt trên mặt đất, chính mình cút ngay! .

Chu Hằng thở dài, quay đầu nói với con lừa đen: – Bọn người kia thoạt nhìn đều giống như đồ con lừa, không ngờ không mắc mưu! .

– Gâu, còn dám nói mấy chữ kia, bổn tọa liều mạng với ngươi!

Con lừa đen giận dữ.

– Mấy chữ nào? .

– Đồ con lừa! .

– Đây chính là chính ngươi nói, chuyện không liên quan đến ta! Chu Hằng nhún vai.

– Bổn tọa cắn chết ngươi! Con lừa đen đánh tới, mở ra miệng rộng cắn Chu Hằng.

– Các ngươi… đủ chưa! Sắc mặt Thanh Mộc Thiên Quân tái xanh, bị người mắng đồ con lừa trước mặt không nói, lại còn bị trắng trợn coi như không thấy.

Chu Hằng cười hắc hắc, tay phải rung lên, thu hồi Bách Quỷ Kiếm, lấy ra một khối vải vóc, nói: – Các vị, thỉnh đưa mắt đặt ở trên tay của ta, ta lập tức cho các ngươi triển lãm một phần bảo vật Tiên giới khác! .

– Cái gì, còn có! Bọn người Thanh Mộc Thiên Quân nhăn mặt, tiểu tử này là đồng tử tụ bảo sao, người khác nhìn một kiện bảo vật đều khó khăn, hắn một người độc chiếm hai kiện!

May mắn bọn họ cũng không biết Chu Hằng còn học được 3

thức tiên thuật, nếu không mặt đều phải vặn vẹo .

– Cái này gọi là Thập Luyện Đồ, sử dụng rất dễ dàng, giống như vậy, chỉ cần rót thần thức vào trong đó, động một đầu yêu thú phía trên khe rãnh, sau đó cung cấp đầy đủ linh thạch, sẽ… .

– Ầm! .

Một đạo thần thức rống vang lên, một yêu thú đầu trâu, thân con rết xuất hiện, tản phát ra khí tức vô cùng kinh khủng.

– Triệu tập ra một đầu yêu thú! Chu Hằng cười, sau đó lộ ra vẻ áy náy – Thật sự ngượng ngùng, dường như ta triệu hoán ra một tên to xác! .

Ngượng ngùng cái rắm a, rõ ràng là cố ý !

Sắc mặt bọn người Thanh Mộc Thiên Quân thối đen, bọn họ tự nhiên có thể cảm ứng được khí tức đầu cự thú này phát ra vượt qua xa bọn họ!

Chính là Hóa Thần Cảnh!

– Lui! .

Bọn họ quyết định thật nhanh, nhao nhao quay đầu bước đi, 11 người phân biệt trốn 11 cái phương hướng bất đồng, miễn cho bị một lưới đuổi kịp bắt hết.

Chu Hằng vừa động tâm niệm, đầu yêu thú Hóa Thần Cảnh Thanh đuổi theo Mộc Thiên Quân, còn hắn thì triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hướng về bảy tên lão tổ Kết Thai Cảnh.

Cà, hắc kiếm tế xuất, hắn đã đuổi theo một người, Diệp Lạc Duyên Diệt, chém!

Phốc – – .

Một đạo máu tươi thổi qua, gã cường giả kia lập tức mất xác, cho dù là thượng cổ lão tổ Kết Thai Cảnh thì thế nào, ở trước mặt Chu Hằng căn bản không thể địch lại! Dưới chân hắn gập lại, lại hướng về lão tổ Kết Thai Cảnh thứ hai.

Con lừa đen tích cực nhất đối với chuyện này, đồng dạng hướng về phía một lão tổ Kết Thai Cảnh, nó căn bản không cần chiến thắng đối phương, chỉ cần thoáng làm chậm tốc độ của đối phương một chút.

Chu Hằng giết ba người sau, trừ bỏ bị người con lừa đen

vướng chân ra, mặt khác ba gã lão tổ Kết Thai Cảnh đã chạy không ảnh. Hắn lui trở về, dẫn theo hắc kiếm hướng bức tới một tên lão tổ Kết Thai Cảnh sau cùng.

– Oan gia nên giải không nên kết, người trẻ tuổi, chúng ta cũng không muốn giết ngươi, ngươi tội gì hùng hổ dọa người! Tên lão tổ kia xuất khẩu cầu xin tha thứ, chỉ là không bỏ xuống được mặt mũi, vẫn như cũ coi mình có địa vị ngang bằng Chu Hằng.

– Ép cũng là các ngươi! Ánh mắt Chu Hằng phát lạnh, hắc kiếm vút qua.

– Lão phu liều mạng cùng ngươi! Lão tổ kêu một tiếng, thần chiếu đỉnh đầu sáng động, trên thân tràn đầy động lực lượng tính hủy diệt.

Một cái lão tổ Kết Thai Cảnh thực sự liều mạng, dù là Thiên Quân Thần Anh Cảnh cũng phải kiềm chế, chết chắc sẽ không chết, nhưng nói không chừng sẽ bị thương nặng!

Phốc!

Chỉ là lão tổ kia vừa mới mới vừa vận chuyển công pháp, khí tức lại cứng lại, nhưng vào lúc này một thanh đoạn kiếm đã đâm vào lồng ngực của hắn, linh lực chen chúc lao xuống lập tức mất sạch, mà sinh cơ hắn cũng đang nhanh chóng ly thể mà đi.

Tử Diễm Thiên Long!

Vạn Cổ Đại Đế tuyệt học, trời sinh đế vương khí, chấn nhiếp thiên hạ!

Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, thân hình đuổi theo Thanh Mộc Thiên Quân, ở mười mấy dặm bên ngoài, lão nhân kia đang giao chiến cùng yêu thú Thập Luyện Đồ triệu tập ra.

Không thể không nói, Thanh Mộc Thiên Quân rất cường đại, thật sự rất cường đại!

Lão già chẳng những có tu vi Thần Anh tam trọng thiên đỉnh phong, lại đến cánh cửa Hóa Thần Cảnh, bởi vậy đến bây giờ còn không ngủm. Chỉ là hắn đến gần Hóa Thần Cảnh, chung quy vẫn chỉ là Thần Anh Cảnh mà thôi, nếu không phải yêu thú Thập Luyện Đồ triệu tập ra cũng không phải thực thể, hạn chế chiến lực, đã sớm một bàn tay đập chết hắn.

Nhưng ngay cả như vậy, Thanh Mộc Thiên Quân cũng chỉ kéo dài hơi tàn mà thôi.

Chu Hằng vung trường kiếm lên, triển khai Lăng Thiên Cửu Thức, hắn phải tốc chiến tốc thắng!

– Cái gì! Thanh Mộc Thiên Quân đã vào thế uống rượu độc giải khát, không ngừng tế xuất bảo vật trên thân đến ngăn cản yêu thú Hóa Thần Cảnh, nhưng mỗi một món bảo vật cũng chỉ vì tranh thủ cho hắn từng tia tia thời gian mà thôi.

Nhưng theo một kiếm Chu Hằng triển khai, trong mắt hắn không còn những thứ đồ khác, dường như chỗ thân ở trong một mảnh vũ trụ đen như mực, một thanh hắc kiếm vung lên, các vì sao bốn phía nhao nhao bùng nổ, va chạm vào nhau, uy lực cường đại đến không thể tả xiết!

Nếu không có yêu thú Hóa Thần Cảnh kia, Thanh Mộc Thiên Quân bằng vào tu vi cao hơn Chu Hằng một cái đại cảnh giới vẫn có thể chống cự lại một kiếm này, nhưng bây giờ!

Phốc!

Kiếm rơi, đầu đoạn!

Chương 368: Thi Linh Hoa

Chu Hằng há mồm thở dốc, vội vàng lấy ra linh thạch luyện hóa để khôi phục linh lực, mặc dù bây giờ trong hắc kiếm hấp thu tinh khí bốn nửa bước tiên nhân, nhưng thứ này dùng để tăng lên tích lũy linh lực có hiệu quả rất tốt, dùng để khôi phục lực lượng thì quá lãng phí.

Thần chích kết hợp với linh lực, uy lực Lăng Thiên Cửu Thức cường đại hơn!

Chu Hằng nói trong lòng, đây là lần đầu tiên hắn sử dụng Lăng Thiên Cửu Thức sau khi tiến vào Kết Thai Cảnh, tuy rằng vẫn chỉ một chiêu, nhưng uy lực tăng lên rất lớn.

Nhưng tương ứng, linh lực hắn chẳng những khô kiệt, dù là Thần chích cũng ảm đạm không ánh sáng, cả người giống như phàm thai tục phu. Cũng may thể chất hắn bây giờ cũng đạt tới Kết Thai Cảnh, man lực còn, không đến mức một kiếm tế xuất ngay cả đứng cũng không vững.

Con lừa đen bất động thanh sắc tán loạn nơi nơi, thu vào pháp khí trên thân bốn đại lão tổ, nước miếng đều chảy ra.

– Con lừa, mỗi người một nửa! Chu Hằng vươn tay.

– Cái gì, bổn tọa tân tân khổ khổ, ngươi vừa mở miệng đòi một nửa? Con lừa đen lập tức nhảy dựng lên, dường như bị thiên đại ủy khuất!

– Ta muốn pháp khí không gian Thần Anh Cảnh, cái khác cứ tùy tiện ! Chu Hằng không để ý tới đầu con lừa đê tiện này thất thố, thập phần bình tĩnh nói.

Vì gọi ra đầu yêu thú Hóa Thần Cảnh, hắn bỏ ra đại lượng linh thạch. Đây là bởi vì trước hắn cướp sạch bảy người Mộ Dung Viện, không gian pháp khí bọn họ có rất nhiều linh thạch thượng phẩm, nếu không căn bản không có cách nào khác gọi ra yêu thú Hóa Thần Cảnh, nhiều nhất chính là Thần Anh Cảnh, nhưng lại không được bao lâu.

Bỏ ra giá phải trả lớn như vậy, hắn tự nhiên phải cầm đầu!

Con lừa đen nhức nhối giao ra hai kiện pháp khí không gian. Dù sao đây đều là Chu Hằng một mình đánh chém , tuy rằng nó vô sỉ nhưng vẫn còn có một chút xíu hạn cuối.

Chu Hằng dùng thần ý đảo qua, trên mặt lập tức lộ ra vẻ hài lòng!

Khôi phục linh lực xong, hắn bắt đầu luyện hóa tinh khí sinh mệnh hắc kiếm hấp thu.

Mấy ngày hôm trước hắn đánh chém hai đầu phi ngư Kết Thai Cảnh, lại ăn vật đại bổ, tích lũy linh lực tăng lên tương đối nhanh, hiện giờ lại liên tục luyện hóa tinh khí sinh mệnh bốn gã nửa bước tiên nhân, đặc biệt trong đó còn có một tên là tồn tại Thần Anh Cảnh đỉnh phong, khiến linh lực của hắn tích lũy lập tức đạt tới Kết Thai nhất trọng thiên đỉnh phong!

Hắn không chút do dự bắt đầu tấn công. Vẻn vẹn chỉ sau nửa giờ, theo tiếng gầm rú trong cơ thể hắn đình chỉ, hắn tiến vào Kết Thai Nhị Trọng Thiên.

– Tiểu quái vật! Con lừa đen buồn bã ỉu xìu, một bên dùng chân vẽ vòng vòng trên mặt đất – Tiểu tử ngươi tu luyện quá nhanh, về sau Lư đại gia không phải không có cơ hội trở mình? .

– Ngươi thua thiệt sao? .

– Ha ha, dường như thật không có! Tinh thần con lừa đen lập tức chấn phấn – Bổn tọa cho tới bây giờ đều không phải là người chịu thua thiệt, đi một chút đi, chúng ta mau ra, đừng làm cho những người trước mặt đó đoạt tiên duyên của bổn tọa! .

Một người một con lừa tiếp tục ra đi, xuyên qua tại đây cả

vùng đất màu đỏ thẫm. Hình như là máu tươi tưới lên đất, luôn có thể cảm ứng được một cỗ tanh máu, trong lúc mơ hồ dường như có thể làm cho người ta phát cuồng.

– Chu tiểu tử, mau tới đây! Con lừa đen đột nhiên ngừng lại.

Chu Hằng đi tới, ánh mắt đảo qua, lại cũng không phát hiện đồ vật khác thường gì: – Con lừa, ngươi đang đùa giỡn gì? .

– Không phải đùa bỡn, ngươi xem cái này! Con lừa đen vươn một cái chân chỉ vào mặt đất.

Chu Hằng nhìn kỹ, chỉ thấy con lừa đen chỉ chính là một viên màu máu chỉ lớn hơn đậu tương một chút, hắn cảm ứng một chút. Bên trong cũng không có năng lượng tràn đầy gì. Hắn nhíu nhíu mày, nói: – Chính là cái này? .

– Đây là huyết tinh! Con lừa đen lấy lên viên tinh thể kia.

– Có ích lợi gì? .

– Cái gì cũng không có! .

Phốc!

Chu Hằng hít một hơi sâu, nói:

– Con lừa, ngươi lại bắt đầu không có tự trọng ? .

– Ngươi mới không tự trọng! Con lừa đen tuyệt đối sẽ không chịu thua ở trên miệng, giải thích – Huyết tinh là thứ hình thành đại sau khi võ giả cường chết, tuy rằng bản thân huyết tinh cũng không có ích lợi gì, nhưng địa phương có huyết tinh tất nhiên có Thi Linh Hoa! .

– Thi Linh Hoa? .

– Đó là đồ tốt a, hấp thu linh khí cùng huyết khí người chết mà thành, Đoạt tinh hoa Thiên địa, đối với võ giả mà nói chính là kỳ trân! Con lừa đen chảy nước miếng nói, trong ánh mắt sớm phóng ra ánh sáng đỏ.

– Vậy cũng là đồ tốt! Chu Hằng gật đầu nói.

– Bổn tọa là con lừa, ăn cỏ , Thi Linh Hoa ngươi không cần nghĩ! Con lừa đen mặt dầy nói.

Chu Hằng cười ha ha, nói: – Ngươi ăn chay ? .

– Bổn tọa đương nhiên ăn chay ! Con lừa đen mặt dạn mày dày nói, đã chạy gấp về phía trước, nếu có cơ hội, nó tuyệt đối không ngại một mình thôn tính Thi Linh Hoa.

Đầu con lừa đê tiện này chẳng những thích học chó cắn người, cái mũi cũng như con chó, một đường ngửi trên mặt đất không ngừng, dẫn Chu Hằng đi, bộ dáng cúi đầu vểnh mông phi thường đê tiện, khiến Chu Hằng không ngừng có kích động muốn tung cước đá đít.

Mấy canh giờ sau, con lừa đen ngừng lại.

Ở trước mặt bọn họ, xuất hiện một hồ máu!

Hồ nước không lớn, phạm vi chừng trăm trượng, tuy nhiên trên hồ nước bốc hơi sương mù màu máu, không ngừng huyễn hóa ra từng đạo yêu thú hình người, người nọ hình cũng không là nhân loại, mà giống ngoại tộc Thiên Yêu tộc, hoặc có hai cánh, hoặc đầu như mãnh hổ, chỉ có thể nói là hình người mà không phải nhân loại.

Phát hiện cái hồ này cũng không chỉ Chu Hằng cùng con lừa đen, xung quanh còn có chừng mười người, đều ít nhất là lão

tổ cấp bậc Kết Thai Cảnh, có vài đạo khí tức tối nghĩa mà cường đại đến căn bản không thể phỏng đoán, vậy hẳn là Thần Anh Cảnh !

Những người này đều nhìn chằm chằm hồ máu, nhưng không ai bước vào, hiển nhiên, hồ máu này cũng không chỉ nhìn qua đáng sợ đơn giản, mà quả thật có hung hiểm, khiến người ta chỉ có thể dừng lại không tiến lên.

Nhìn thấy Chu Hằng cùng con lừa đen lại đây, những người đó cũng chỉ nhìn lướt qua Chu Hằng, lập tức lại thu về, một lần nữa chăm chú vào hồ máu, dường như bên trong đó có một tuyệt sắc mỹ nhân đang lõa lồ.

Đương nhiên, mục tiêu của bọn họ khẳng định là Thi Linh Hoa.

Biết hàng cũng không chỉ con lừa đen, hiện tại có đại lượng cường giả thời kỳ thượng cổ xuất thế, thông cổ bác học có khối người.

– Chu tiểu tử, mau lấy Thập Luyện Đồ ra thanh tràng! Con lừa đen lè lưỡi, nước miếng chảy đầy đất.

– Không thể! Ngươi nghĩ linh thạch ta rất nhiều? Chu Hằng trừng mắt nhìn đầu con lừa đê tiện này một cái, tuy rằng hắn lại cướp đoạt vật tư của hai cái nửa bước tiên nhân, nhưng linh thạch thượng phẩm dù ở thời kỳ thượng cổ cũng không phải

khắp nơi đều có, số lượng hữu hạn.

– Trước xem tình huống một chút! Chu Hằng đẩy dời một chưởng, kình phong bắt đầu khởi động hướng về hồ máu.

– Dừng tay! Những người khác đều lớn tiếng kêu lên, nhao nhao chặn lại chưởng kình của Chu Hằng.

Nhưng sau khi Thần chích hình thành, cũng có thể vận dụng Vực, niệm động công, Chu Hằng thôi chưởng, đạo chưởng kình này đã hình thành ở phía trên hồ, tạo thành một cơn lốc nhỏ.

Hô!

Sương mù bên trên hồ máu lập tức tản ra, hiện ra chân diện mục. Mặt hồ đỏ sẫm giống như nước sôi, mà ở giữa hồ nổi trồi lên đoạn xương cốt màu bạc, không biết là yêu thú hay là nhân loại.

Ở trên chiếc xương bị đứt kia, một gốc linh thảo đỏ như máu đang nở rộ một đóa hoa màu đỏ, hoa có sáu cánh, mỗi một cánh hoa đều cực kỳ đầy đặn, như thủy tinh bóng loáng huyễn lệ.

Chưởng phong hạ xuống, linh thảo lập tức chập chờn, cánh

hoa tựa hồ cũng muốn rơi xuống từ thân cây, lại vừa có sinh mệnh lực cường đại, quyến luyến không đi.

Hô!

Mặt hồ gợn sóng, vang lên một mảnh quỷ kêu âm trầm, từng đạo huyết khí cuồn cuộn, tạo thành tất cả yêu thú, hình người, nhao nhao đạp không mà đến, đánh tới Chu Hằng cùng với mọi người.

Thần Anh Cảnh!

– Má ơi Con lừa đen lập tức dạt ra bốn vó bỏ chạy, mà những người khác cũng không chậm, nhao nhao lui ra phía sau, đều không liều mạng cùng những quái thú hình thành từ huyết khí.

Chu Hằng tế xuất Bách Quỷ Kiếm, Kiếm Phá Phi Vũ, hắn trực tiếp đánh ra một thức sau cùng của Phi Vũ Thất Kiếm, cũng là một chiêu uy lực cường đại nhất.

Trong kiếm khí ngang dọc, một đạo quỷ ảnh cũng nổi lên.

Oanh!

Huyết khí đánh úp lại, đạo quỷ ảnh kia rất nhanh bị mai một, đây chính là ít nhất mười mấy đầu quái vật Thần Anh Cảnh, liên thủ sẽ cường đại bực nào!

Chu Hằng đánh một kích không có hiệu quả, lập tức triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình bốc lên, cấp bách lui về phía sau, những quái vật huyết khí này giống như quỷ vật do Bách Quỷ Kiếm ngưng tụ linh khí hình thành, căn bản giằng co không có ý nghĩa.

Dù đánh thắng thì đã sao, không có nửa phần ưu đãi!

Hơn nữa, mười mấy Thần Anh Cảnh a, xa xa vượt ra khỏi trình độ hắn bây giờ có thể đối kháng.

Nhưng sau khi Chu Hằng rời khỏi khu vực nhất định, những quái vật huyết khí không tiếp tục truy kích, mà nhìn chằm chằm Chu Hằng một hồi, sau lại về tới trong hồ máu, một lần nữa biến thành một đoàn huyết khí, dung hợp đến bên trên hồ máu.

Trách không được nhiều lão tổ như vậy đều ngồi mà không nhúc nhích, cũng không phải bọn họ cố kỵ lẫn nhau, mà là hồ máu này không dễ phá!

– Tiểu bối vô tri! Những người đó đều trừng mắt Chu Hằng một cái, thấp giọng quát, nhưng lập tức lại thu về, một lần nữa nhìn chằm chằm hồ máu – so sánh với Thi Linh Hoa, cử chỉ

một tiểu bối lỗ mãng thật sự không đáng bọn họ chú ý nhiều.

– Chu tiểu tử, chúng ta ra! Con lừa đen chạy tới – Thông thường Thi Linh Hoa chỉ có 4 cánh hoa, một gốc cây này lại có 6 cánh hoa, hiệu quả tuyệt đối mạnh đến kinh người! .

– Ngươi có biện pháp lấy ra linh thảo từ trong hồ máu sao? Chu Hằng hỏi.

– Không! Con lừa đen lắc đầu – Nếu bổn tọa có thể lấy linh thảo ra, còn phải tới kêu tiểu tử ngươi sao? .

Đây là lời nói thật, nếu có thể độc chiếm ưu đãi, đầu con lừa đê tiện này tuyệt đối sẽ không tiện nghi người khác.

– Vậy đừng vô nghĩa, ngắt lấy không được, đừng nói 6 lá cánh hoa, dù 18 lá cánh hoa cũng không liên quan tới chúng ta!

Chu Hằng đá con lừa một cước.

– Chu tiểu tử, nhanh lên nghĩ biện pháp a, đó là bảo vật chân chính! Nên biết rằng cường giả Hóa Thần Cảnh cũng chỉ có thể uẩn dục ra 3 lá cánh hoa Thi Linh Hoa, đây tuyệt đối là tiên thảo ! Con lừa đen chảy nước miếng đầy đất.

Chương 369: Vô Ảnh Trảo lập công

Chu Hằng cũng ngẩn người ra, không ngờ Thi Linh Hoa này trân quý như thế!

Tuy nhiên con lừa đê tiện này đúng là chẳng ra gì. Trước chỉ nói Thi Linh Hoa quý báu, nhưng đến tột cùng có quý báu bao nhiêu nó lại không hề đề cập tới, hiển nhiên là có ý một mình nuốt trôi. Thế nhưng hiện giờ không có biện pháp, đành phải thương lượng với Chu Hằng, nếu không khẳng định nó không cũng chưa phun ra sự thật.

– Con lừa đê tiện! Ngươi đúng là thiếu đánh đòn mà! Chu Hằng cả giận nói.

– Hắc hắc hắc! Con lừa đen lộ vẻ mặt lừa tươi cười, vội vàng nói qua chuyện khác:

– Chu tiểu tử! Mau, mau ra tuyệt chiêu đi!

Đúng, phải dùng tuyệt chiêu rồi!

Chu Hằng lấy ra Vô Ảnh Trảo, đây là phần thưởng sau khi hắn đột phá Kết Thai Cảnh lấy được từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, có thể vô ảnh, vô thanh, vô tức xuyên qua trong phạm vi trăm trượng.

Tuy nhiên, thời điểm tế ra món bảo vật này có thể vô thanh vô tức, nhưng khi thu trở lại… bởi vì linh thảo mềm mại, hắn không thể sử dụng Vô Ảnh Trảo trực tiếp lôi Thi Linh Thảo, mà phải cầm lấy cả khúc xương màu bạc phía dưới, như vậy mới không làm hỏng linh thảo.

Nhưng nếu làm vậy, lúc thu bảo vật trở lại liền không thể tránh khỏi bị những người khác phát hiện.

Hắn có thể chấn nhiếp lão tổ Thần Anh Cảnh chính nhờ có Thập Luyện Đồ, nhưng đồ chơi này thật sự rất đốt linh thạch, sử dụng nhiều lần vốn hắn cũng không chịu thấu. Bởi vậy, một khi lấy được bảo vật là phải bỏ chạy thục mạng ngay.

Chu Hằng thầm hạ quyết tâm trong lòng, liền đi đến hướng hồ máu, con lừa đen tự nhiên đi theo phía sau hắn.

– Tiểu bối cút sang một bên! Một lão tổ Thần Anh Cảnh lạnh lùng khiển trách. Vừa rồi tiểu tử này tung một chưởng chẳng những dẫn tới hồ máu sôi trào, hơn nữa thiếu chút nữa hủy đi tiên dược, quả thực chính là không thể tha thứ.

Không tung một chưởng đánh chết Chu Hằng, đó là vì hiện

giờ lão tổ không có tâm tình này!

– Chu tiểu tử! Xem ra ngươi cũng không tốt hơn bao nhiêu so với bổn tọa, cũng giống như con chuột chạy qua đường! Con lừa đen ở một bên châm dầu vào lửa.

– Hừ! Chu Hằng cười lạnh một tiếng, sau đó nhìn lại lão tổ Thần Anh Cảnh kia, nói: – Tiền bối! Vừa rồi là ta lỗ mãng, tuyệt sẽ không tái phạm sai lầm như vậy nữa! Dĩ nhiên, hắn sao có thể cố ý phá hỏng Thi Linh Hoa: vật đó đã bị hắn coi là đồ trong túi.

Chỉ là hiện giờ hắn cách vị trí xương trắng ở giữa hồ vượt qua khoảng cách cực hạn của Vô Ảnh Trảo, bởi vậy hắn còn không muốn gây chú ý, miễn cho phá hư đại kế lấy trộm của hắn.

– Bớt nói nhảm, cút! Lão tổ Thần Anh Cảnh kia không nhịn được quát lên.

Ở trong mắt lão, Kết Thai Cảnh cũng chỉ là con kiến hơi cường đại một chút, không có tư cách cò kè mặc cả với lão, nếu không cứ trực tiếp giết chết!

Chu Hằng thở dài, nói: – Lão quỷ! Đây là ngươi không cần mặt mũi rồi!

– Cái, cái gì! Lão tổ Thần Anh Cảnh kia sắc mặt cứng đờ, sau đó lập tức biến sắc.

Nhân vật như lão vốn cũng không cần che giấu lửa giận, đương kim thế gian đã không có tồn tại nào có thể làm cho lão cố kỵ, mới chỉ là Kết Thai Cảnh lại dám không tuân quy cũ võ đạo khiêu khích với lão, thật sự là to gan lớn mật!

Lão cười lạnh một tiếng, nói: – Tiểu bối, ngươi muốn lợi dụng khiêu khích lão phu để cho danh tiếng của mình lớn mạnh sao? Hừ! Ngươi lầm người rồi! Khiêu khích lão phu chỉ có một kết quả: đó chính là chết!

Chu Hằng nhún vai nói: – Nói suông không linh! Lão quỷ, ta chờ ngươi đấy!

– Đi chết đi! Lão tổ Thần Anh Cảnh kia tức giận đến mặt mũi tái xanh. Đạt tới cấp bậc nửa bước tiên nhân, như thế nào còn có tên ăn nói lỗ mãng này! Người lỗ mãng như vậy như thế nào sao có thể tu luyện tới Kết Thai Cảnh?

Lão tổ Thần Anh Cảnh này tên là Tà Lang Thiên Quân, sau khi đạt tới Thần Anh Cảnh, trên cơ bản tất cả lão tổ đều dùng tôn hiệu thay tên, lão cũng không ngoại lệ. Thần chích của lão chính là một con lang, công pháp với dạng nhìn trăng, ở thời điểm có ánh trăng chiếu sáng thực lực của lão có thể tăng lên

hai ba thành!

Nhưng bây giờ bất quá là đánh nhau với một tên tiểu bối Kết Thai Cảnh, thì dĩ nhiên không cần quản tới có ánh trăng để tăng phúc công pháp của lão hay không, chỉ cần đánh xuống một chưởng là có thể trấn áp đối thủ.

Tà Lang Thiên Quân vươn ra năm ngón tay phải, ý niệm vừa ra lập tức liền có vô số cái lang trảo chụp tới phía Chu Hằng.

Chu Hằng gào to một tiếng, hắc kiếm đã cầm ở trong tay. Tay phải hắn quay một vòng, lập tức có vô số bóng kiếm tràn ra, nghênh đón về hướng những lang trảo kia.

"Ầm, ầm, ầm, ầm, ầm, ầm…" Bóng kiếm với lang trảo đánh vào nhau, ai mạnh ai yếu liếc mắt một cái liền thấy rõ: bóng kiếm toàn bộ tan biến, mà lang trảo tuy rằng cũng bị đánh tan một ít, nhưng còn dư lại hơn phân nửa, vẫn như cũ đánh vào Chu Hằng, phát ra liên tiếp tiếng vang giòn tan.

Tà Lang Thiên Quân không khỏi nhếch khóe miệng lộ ra vẻ cười nhạo.

Tên tiểu bối Kết Thai Cảnh nho nhỏ này lại dám chính diện là địch cùng lão, đây không phải là tự tìm đường chết sao? Tuy rằng Tà Lang Trảo bị đánh tan hơn phân nửa, nhưng lực lượng còn dư lại cũng không phải một thể chất của Kết Thai Cảnh có thể chịu đựng nổi.

Tuy nhiên, tiểu tử này đúng thật có điểm yêu nghiệt, không ngờ có thể đánh tan hơn phân nửa lực đạo của lão, mặc dù nói là công kích cách không, đối phương dùng kiếm thực ngăn chống chiếm tiện nghi rất lớn, tuy nhiên không thể xóa đi chênh lệch khủng bố của một đại cảnh giới!

Nhưng điều này đều đã thành mây khói thoáng qua, tiểu tử này chịu một kích này không chết cũng bị thương nặng, cùng lắm thì bổ sung thêm một chưởng là được!

"Ông", ánh sáng vàng chớp động hào quang chói mắt!

Cả người Chu Hằng tràn đầy hào quang màu vàng rực rỡ, giống như một pho tượng chiến thần, đứng thẳng hiên ngang, những lang trảo kia đánh lên thân mình hắn đúng là chỉ để lại những dấu vết mờ mờ, ngay cả da tay của hắn cũng không có chụp rách!

– Hả? Không chỉ là Tà Lang Thiên Quân, mà những lão tổ Thần Anh Cảnh khác ở chung quanh cũng đều lộ vẻ mặt kinh ngạc: thể chất của tiểu tử này cường đại như vậy sao? Hắn có thể cùng so sánh với pháp khí Kết Thai Cảnh rồi chăng?

Không trách hắn dám cứng rắn ăn một kích của Tà Lang Thiên Quân! Có được thể chất như thế, quả thật có tư cách khiến lão tổ Thần Anh Cảnh coi trọng một chút!

Nhưng cũng chỉ là như thế!

Lão tổ Thần Anh Cảnh nếu không phải tiếc phải trả giá cao, thì dù là pháp khí Kết Thai Cảnh thì sao chứ, vẫn như cũ có thể đánh cho nát nhừ!

– Giỏi cho tiểu tử, quả nhiên có chỗ cậy vào! Tà Lang Thiên Quân hừ lạnh một tiếng, một kích không có đánh cho Chu Hằng ngã xuống cũng khiến lão cảm thấy hơi mất mặt! Nếu nơi này không có người nào khác, vậy thì lão cũng không muốn sinh nhiều một chuyện, dù sao lão muốn đánh nát pháp khí Kết Thai Cảnh cũng cần phải bỏ ra một ít giá cao!

Nhưng với lúc này lão đâu thể vứt hết mặt mũi!

– Thực cho rằng lão phu không thu thập được ngươi sao! Trên đỉnh đầu của lão chớp lóe hào quang, tạo thành một con lang con rất sống động, ngẩng đầu lên bầu trời thét dài một tiếng, đẩy ra từng đạo sóng gợn mắt thường không thể nhận ra, chỉ có thần thức có thể cảm ứng được.

Đây là công kích của thần thức, có thể tạo thành thương tổn mang tính hủy diệt đối với Thần chích!

Thân hình Tà Lang Thiên Quân cũng theo đó nhích động, nếu cường độ thân thể của Chu Hằng đạt tới cấp bậc pháp khí Kết

Thai Cảnh, công kích tầm thường sẽ rất khó tạo ra hiệu quả. Lão lại chụp ra một trảo, Thần chích điều động linh khí thiên địa, dung hợp hoàn mỹ cùng một chỗ với linh lực của bản thân lão.

Từ trong tay lão huyễn hóa ra một đầu cự lang màu xanh, giống như thực giống như hư.

Đây là uy lực chân chính của Tà Lang Trảo!

Chu Hằng cười ha hả một tràng, thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, triển khai du đấu với Tà Lang Thiên Quân. Vừa rồi hắn cố ý đón đỡ một kích của đối phương, chỉ là muốn triển lãm thực lực của chính mình, để những người khác hiểu rằng hắn có tư cách gia nhập trong trận tranh đoạt này.

Nếu không, giống như một con lang tiến vào lãnh địa của sư tử, sẽ gặp phải tất cả sư tử cùng nhau đuổi đi.

Hiện tại chỉ là tư oán giữa hai người hắn và Tà Lang Thiên Quân, vậy thì dễ đối phó hơn nhiều.

Chu Hằng một bên vừa vung kiếm đón đánh, một bên vừa điều chỉnh phương hướng thối lui đến bên cạnh hồ máu. “Vù” một tiếng, hắn tế ra Vô Ảnh Trảo, bay vụt tới vị trí chỗ Thi Linh Hoa trong trí nhớ của hắn.

Phi trảo ném ra, rồi lập tức rụt trở về, lại là bắt hụt.

Hồ nước dao động, khúc xương màu bạc kia chìm nổi trong đó nhưng cũng theo sóng nước di chuyển. May mà Vô Ảnh Trảo không hỗ danh xưng là vô ảnh, đúng là không có dẫn lên một tia dị động, huyết khí bốc hơi trên mặt hồ cũng không có diễn hóa ra yêu vật gì.

Làm lại!

Chu Hằng làm ra bộ dáng như chạy trốn, không ngừng chạy vòng quanh hồ máu, trong tay thì liên tục tung ra Vô Ảnh Trảo, trắng trợn tìm kiếm.

Đáng thương cho những người kia còn tưởng rằng chuyện này là rất bình thường, dù sao Kết Thai Cảnh chính là Kết Thai Cảnh, bị lão tổ Thần Anh Cảnh đánh áp đảo, răng rơi đầy đất mới đúng! Chẳng lẽ Kết Thai Cảnh thật có thể chống cự lại một lão tổ Thần Anh Cảnh hay sao?

Đó mới kêu là có quỷ!

Bị sương máu ngăn cản tầm mắt, cũng ngăn cách thần thức, Chu Hằng chỉ có thể một lần tiếp một lần ném ra Vô Ảnh Trảo để chụp mò. Kiện bảo vật này cũng bằng cỡ như bàn tay người thường, mà khúc xương trắng trong hồ cũng không lớn lắm, tỷ suất cơ hội chụp bắt được thật sự quá nhỏ!

May mắn là trí nhớ của võ giả Kết Thai Cảnh kinh người, Chu Hằng có thể ở trong đầu tạo thành một bức đồ hình, lần lượt dùng Vô Ảnh Trảo thăm dò từng chỗ một, không đến mức lặp lại tiêu hao, lãng phí thời gian một cách vô ích.

Như thế nào đi nữa, hồ máu này cũng chỉ có phạm vi trăm trượng, hắn luôn có thể thăm dò toàn bộ.

– Tiểu bối đáng ghét! Tà Lang Thiên Quân lại càng phẫn nộ, vốn lão tưởng rằng ra hết toàn lực là có thể dễ dàng xử lý Chu Hằng, nhưng không nghĩ tới thân hình tiểu tử này trơn trợt như cá chạch, tốc độ cũng không nhanh lắm nhưng bộ pháp quả thực vô cùng quỷ dị, mỗi một bước bước ra đều làm cho lão không tưởng được.

Nếu như đổi một địa phương khác, cùng lắm thì lão liều mạng tiêu hao một ít linh lực công kích phạm vi lớn, nhất định có thể hạn chế thân pháp của Chu Hằng. Thế nhưng dường như tiểu tử này sớm có đoán trước, không ngờ lần lượt chạy sát bên bờ hồ máu, vì thế nếu lão công kích phạm vi lớn, tất nhiên sẽ khiến cho hồ máu phản kích mãnh liệt!

Bởi vậy, lão không có cách nào làm gì được Chu Hằng, điều đó sao có thể không làm cho lão phẫn nộ?

Các lão tổ khác nhìn thấy không khỏi tức cười, thầm nghĩ lần này Tà Lang Thiên Quân thực không hay ho, không ngờ gặp

phải một đối thủ có thân pháp cổ quái, thân thể cường mãnh như thế!

Chỉ là thân pháp cổ quái còn là chuyện nhỏ, cũng không thể công kích nhiều lần đều có thể hiệu quả, chỉ cần bị lão tổ Thần Anh Cảnh đụng tới một lần, vậy không chết cũng phải trọng thương! Mà nghiêm trọng là thể chất của Chu Hằng thậm chí còn cường đại hơn so với Thần Anh Cảnh, đủ để chịu đựng nhiều lần công kích mà không tổn thương, tạo giảm xóc cực lớn cho hắn.

Trận chiến nhàm chán này không biết phải giằng co bao lâu!

Con lừa đen lúc này nằm xuống ở một bên, nhàm chán ngáp dài, hai chân sau giao nhau, chân trước chống cái đầu to lớn, một bộ dạng đê tiện thật dễ đánh đòn.

Chu Hằng đột nhiên lộ vẻ vui mừng, Vô Ảnh Trảo tìm được vật rồi!

“Vù!” Hắn vừa động tâm niệm, món bảo vật kia bay ngược lên, một vật thể màu trắng bạc giống như cây cọc gỗ xẹt qua, mặt trên mọc ra một gốc linh thảo màu đỏ máu, một đóa hoa nở ra sáu cánh hoa đỏ như máu!

Được rồi!

Tà Lang Thiên Quân ngẩn người ra, sau đó liền vừa giận vừa vui!

Giận là: không ngờ lão lại làm người yểm hộ cho Chu Hằng, giúp cho tiểu tử này nửa ngày làm việc! Vui chính là: một đám đông lão tổ Thần Anh Cảnh đều không có biện pháp lấy được Thi Linh Thảo, tiểu tử này lại làm được!

– Tiểu bối lưu lại bảo vật cho lão phu! Tà Lang Thiên Quân quát to.

Không chỉ là lão, các lão tổ Thần Anh Cảnh khác sau khoảnh khắc ngẩn ra lập tức kịp phản ứng, nhao nhao bổ nhào tới hướng Chu Hằng. Những lão tổ này liên hợp lại, thế gian không có người nào có thể địch lại…

Chương 370: Chạy mau

– Con lừa, chạy mau! Chu Hằng vận dụng Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, lướt qua bên cạnh vừa quát to vừa chụp chân lôi theo con lừa đen.

Lần này phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, ngay cả linh lực tích lũy của Chu Hằng đều chỉ có thể vận chuyển trong năm phút, trong khoảng thời gian ngắn này bộc phát ra tốc độ là đáng sợ đến bực nào?

"Vù, vù, vù…" từng lão tổ Thần Anh Cảnh nhảy vọt lên chạy đuổi theo như điên, nhưng khoảng cách giữa bọn họ và Chu Hằng lại càng lúc càng lớn. Trong vòng 5 phút này, có ai có thể so sánh tốc độ với Chu Hằng?

Sau 2 phút, thân ảnh Chu Hằng cùng với con lừa đen đã biến mất ở trong mi mắt của đám đông lão tổ. Bọn họ tức giận đến nhao nhao giận dữ rít gào. Có mấy người hỏa khí lớn một chút lại phát tiết lửa giận đến trên đầu Tà Lang Thiên Quân: nếu không phải lão ngu ngốc này quấn theo Chu Hằng, luôn luôn làm yểm hộ cho hắn, thì tiểu tử kia sao có thể dễ dàng như vậy thu lấy Thi Linh Hoa chứ?

Nói không chừng giữa hai người này đã có cấu kết gì chăng!

Đáng thương cho Tà Lang Thiên Quân lập tức bị vây quanh ẩu đả, vừa giận vừa tức vừa oan, lão phun ra một ngụm máu.

Chu Hằng lại không quản tới hết thảy, thẳng đến vứt bỏ mọi người lại phía sau hoàn toàn không nhìn thấy bóng dáng, thân hình hắn nhoáng lên một cái, đi vào bên trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

– Chu tiểu tử! Bổn tọa liều mạng với ngươi! Con lừa đen giận dữ, há mồm táp tới mông Chu Hằng.

Chu Hằng cười ha hả. Trước đó khi lướt tới chỗ con lừa, hắn cố ý lôi theo con lừa, lại dán sát mặt đất chạy đi, làm cho cái đầu con lừa kia không biết va chạm bao nhiêu lần xuống mặt đất.

Hắn quơ quơ lên khúc xương trong tay, nói: – Con lừa! Ngươi không muốn Thi Linh Hoa sao?

Con lừa đen vừa mới há cái miệng rộng định cắn lập tức dừng lại, sau đó đổi hướng cắn tới khúc xương trắng: – Của bổn tọa! Của bổn tọa! Chu tiểu tử ngươi làm bổn tọa thương tâm, mau đưa đóa Thi Linh Hoa cho bổn tọa làm bồi thường!

– Ngươi không có động cân não, sao có thể bị thương tâm! Chu Hằng tung một cước đá con lừa đen văng ra.

– Hắc hắc hắc… Chu tiểu tử! Mau chia phần đi! Bổn tọa phải đột phá đến Kết Thai Cảnh! Con lừa đen da mặt thật dày, lập tức lại chạy trở về, hai mắt tỏa sáng, chảy nước miếng nói với Chu Hằng.

Chu Hằng lắc lắc đầu, ngắt ba cánh hoa ném cho con lừa đen.

Thi Linh Hoa bộ phận hữu ích nhất dĩ nhiên là cánh hoa, chẳng những có công hiệu tăng lên tu vi linh lực, mà trọng yếu nhất còn là bổ dưỡng Thần chích, là một trong thuốc bổ tốt nhất cho nửa bước tiên nhân.

Con lừa đen vốn cũng không thèm khách sáo với Chu Hằng, nó há cái miệng rộng liền toàn bộ nuốt vào miệng ba cánh hoa, cũng không hề nhai, lập tức liền nuốt trộng vào trong bụng. Cách ngôn của con lừa này chính là thứ gì ăn vào trong bụng mới là của mình.

Chu Hằng thì lại quan sát khúc xương.

Khúc xương dài chừng nửa trượng, hai bên đều có dấu vết gãy đoạn; toàn thân khúc xương lại vô cùng bóng loáng, hẳn là từ một khúc xương lớn bị đập gãy xuống. Chất xương trắng bạc,

nhìn qua lại có một loại cảm giác thần thánh, mà không hề có mảy may dọa người.

Khúc xương này nếu là từ trên thân thể con người gãy ra, như vậy tất nhiên người này vô cùng cao lớn, có tới mười trượng. Còn nếu là xương của yêu thú, thì có khả năng hình thể của nó còn lớn hơn nữa.

Chu Hằng đảo ngược khúc xương, nhìn vào từ chỗ đứt đoạn thì lại bị huyết khí phong tỏa, cũng không thể nhìn thấu trong đó. Hắn lấy ra hắc kiếm gõ nhẹ lên khúc xương, "keng" một tiếng, lóe lên một đốm lửa, khúc xương bạc không mảy may hư hỏng.

Hắn tăng thêm lực lượng, nhưng kết quả vẫn y như thế, dường như khúc xương này cũng là thần binh lợi khí gì đó, có thể tranh nhau phát sáng với hắc kiếm.

Đương nhiên Chu Hằng không tin khúc xương này thật có thể sánh ngang với hắc kiếm, mà chỉ vì lực lượng của hắn quá yếu!

Giống như thời điểm hắn chỉ có Tụ Linh Cảnh, Khai Thiên Cảnh, dù có dùng hết sức chém đi nữa, hắc kiếm cũng không làm tổn thương được một cọng lông măng của lão tổ Kết Thai Cảnh? Tuy nhiên, hiện tại ngay cả cường giả Thần Anh Cảnh hắn đều có thể chém chết… thế mà không thể phá hư mảy may khúc xương này, điều này nói rõ điều gì?

Chủ nhân khúc xương này… hẳn là tiên nhân chăng!

Thi thể hài cốt của Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh cũng chỉ có thể uẩn sinh ra Thi Linh Hoa có ba cánh hoa, mà đóa Thi Linh Hoa này lại có sáu cánh hoa! Cộng thêm thần cốt cứng rắn như thế, trừ tiên nhân ra, còn có cách giải thích nào khác?

Đây đích thật là một Thần Tàng của tiên nhân!

Chu Hằng không khỏi kỳ quái, Huyền Càn Tinh cũng quá cổ quái đi! Ở trong này xuất hiện bao nhiêu đồ vật này nọ có liên quan với tiên?

Nào là hắc kiếm; nào là Khổng Ngạo Côn ở thế giới dưới lòng đất; rồi là lão lừa đảo; là Hoặc Thiên; đến sau rõ ràng đụng vào một khối Tiên đại lục… hiện giờ lại có di cốt của tiên nhân. Chẳng lẽ hắn nhận thức còn thiếu, thực ra Huyền Càn Tinh vốn là ở Tiên giới?

Chu Hằng dùng hắc kiếm đâm vào chỗ xương gãy, “ông” một tiếng, một luồng sáng bạc chớp động, lực lượng kinh khủng đánh úp lại theo hắc kiếm, vô cùng đáng sợ! Hắn vội vàng quăng kiếm, ý niệm vừa động ngay lập tức vọt ra ngoài Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

– Chết rồi! Quên mất còn có con lừa ở bên trong! Chu Hằng vội vàng kết nối với Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, đưa con lừa

đen ra ngoài.

– Má ơi! Con lừa đen dựng thẳng lên, hai chân trước ôm cái mông lừa, hai chân sau tung lên chạy cực nhanh: – Mông nở hoa rồi! Bổn tọa sắp chết rồi!

Còn nhảy loạn linh động như vậy hẳn là không sao!

Sau khi con lừa đen chạy hai vòng, lúc này mới ý thức còn có tên đầu sỏ gây nên, vội vàng chạy tới, gâu một tiếng nói: – Chu tiểu tử ngươi muốn hại chết bổn tọa sao?

– Hà hà… Nhất thời lầm lẫn một chút thôi!

Chu Hằng cười ha hả: – Chớ để ở trong lòng, người xấu sống ngàn năm! Con lừa ngươi này quá xấu đi, sống 1 vạn năm tuyệt đối không thành vấn đề, lão trời già không thu bắt ngươi đâu!

– Bổn tọa phải cách ngươi rất xa mới được! Con lừa đen quay đầu lại xem cái mông mình, chỉ thấy nó vốn lông đen thần tuấn, nhưng bây giờ lại trụi lủi giống như đít con khỉ, chỉ là không có đỏ như nó mà thôi.

Nó lộ vẻ mặt lừa đau xót! Cuộc đời con lừa đê tiện này tuyệt đối không bị thua thiệt, nhưng bây giờ không ngờ bị đại nạn

“lồ lộ cái mông”, hận đến mức nó ngứa hàm răng. Con lừa đê tiện này dù trong lòng không có nửa điểm cảm thấy hỗ thẹn, nhưng cũng không muốn để lộ cái mông trần, nó sục tìm hồi lâu ở trong pháp khí không gian, sau đó lấy ra một cái quần cộc mặc vào, che “cái mông trần trụi” của nó.

Nhìn con lừa đê tiện này một thân đen, lại mặc cái quần bông hoa hòe nhảy tới nhảy lui, Chu Hằng đâu còn nhịn được, lập tức cất tiếng cười ha hả.

– Không cho cười! Con lừa đen bi phẫn kêu lên.

– Không cười! Chu Hằng cố nín nhịn, nhưng làm sao nhịn được, lại cười ha hả.

– Còn cười nữa? Con lừa đen hai mắt như phun lửa.

– Thật có lỗi! Thật sự không nín được!

– Đợi bổn tọa đột phá Kết Thai Cảnh, nhất định phải báo mối thù ngày hôm nay! Con lừa đen phát ra lời thề hoành tráng, rồi chạy qua một bên tiêu hóa chỗ tốt của Thi Linh Hoa. Thần chích của nó vốn đã sắp đạt tới hoàn mỹ, luyện hóa thêm chỗ tốt của Thi Linh Hoa, khẳng định có thể đột phá Kết Thai Cảnh.

Chu Hằng lại đi vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, chỉ thấy khúc xương trắng kia đã rơi trên mặt đất, hắc kiếm cũng thế, mà tủ quần áo, giường gối ở bên trong thì bị lực lượng tràn ra chấn xé dập nát, ngay cả trên vách tháp đều để lại vô số dấu vết thật sâu, Chu Hằng xem thấy hoảng sợ không thôi.

Lực lượng trong khúc xương này nếu như mạnh hơn chút nữa, có khả năng sẽ đánh xuyên thủng bảo tháp!

Chu Hằng không dám tiếp tục thử với khúc xương này, chỉ quan sát tỉ mỉ, lập tức liền nghĩ tới Hoặc Thiên.

Trước đây thời điểm Hoặc Thiên hình thành Thần chích, thân thể từng trở nên nhìn thấu rõ ràng, trên mỗi một cái xương đều khắc dấu một đạo phù văn, đối ứng là một bộ tiên thuật. Như vậy, chủ nhân khúc xương gãy này sinh ra là tiên nhân, như thế nào không có lưu lại phù văn gì trên xương, hay kế thừa một bộ tiên thuật nào vậy?

Chu Hằng vốn đã chắc chắc Hoặc Thiên là tiên nhân, nhưng thời điểm nhìn đến những phù văn kia, hắn lại thêm một suy đoán: chính là Hoặc Thiên là con gái của tiên nhân, những phù văn kia là truyền thừa cũng giống như huyết mạch lực.

Phàm nhân thông qua kế thừa huyết mạch, tiên nhân thông qua kế thừa cốt mạch, có gì là lạ chứ?

Hơn nữa, bản thân phù văn chính là tiên thuật, có năng lục

thần uy khó lường. Giống như Hoặc Thiên có thể làm cho người đến gần nàng một trượng phải nằm phục sát đất, có lẽ đó chính là uy lực của bộ phù văn trong cơ thể nàng, chỉ là nàng không vào tiên cảnh nên chưa thể chân chính sử dụng mà thôi.

Kế thừa cốt mạch, khẳng định là cao cấp hơn so với kế thừa huyết mạch!

Không nói gì khác, Hoặc Thiên vừa tiến vào Thần Anh Cảnh đã có thể vận dụng tiên thuật hoàn mỹ, mà hắn đến bây giờ còn không nhìn thấy hy vọng vận chuyển thức thứ chín của Lăng Thiên Cửu Thức, đây chính là chênh lệch!

Tâm thần Chu Hằng lại xoay chuyển trở về: Trên khúc xương này không có phù văn, thực ra cũng là chuyện rất bình thường.

Trên mỗi cái xương của Hoặc Thiên đều có phù văn, cũng không có nghĩa là các tiên nhân khác cũng giống như vậy, có lẽ tiên nhân cấp bình thường cũng không có tạo thành phù văn trên xương đâu? Như vậy hắn lấy được một khúc xương không có phù văn, dường như cũng không có gì là kỳ quái.

Điều đó cũng không thể nói rõ vấn đề gì!?

Chu Hằng vứt bỏ vấn đề này, lấy ra một cánh hoa Thi Linh Hoa cho vào trong miệng.

Cánh hoa này rất cứng chắc, chìm nổi ở trong hồ máu mà vẫn không tổn hại chút xíu nào, nhưng vừa gặp nước bọt lập tức tan ra, tạo thành một chất lỏng hơi đăng đắng, chảy vào trong cơ thể hắn, trong nháy mắt lan tràn hóa thành ức vạn hạt nhỏ, chảy về hướng thức hải.

"Ông!" Chu Hằng vận chuyển Thần chích, thần thai màu vàng từ trung tâm mặt đất trong thế giới dâng lên, di chuyển vào thức hải, giống như một ngọn đèn sáng soi đường trong bóng tối, những hạt Thi Linh Hoa kia lập tức lưu chuyển đi theo.

"Két két két…" thần thai ai đến cũng không cự tuyệt, như cá kình hút nước, ăn uống vô cùng lớn, tận tình hấp thu những hạt cực nhỏ này, "tiểu nhân" màu vàng trong thần thai tăng trưởng với tốc độ cực nhỏ.

Thần thai trưởng thành, mới có thể là Thần Anh!

Sau khi đạt tới Kết Thai Cảnh, võ giả phải vừa tu linh lực, vừa tu thần thức, hai thứ thiếu một thứ cũng không được, nếu không sẽ không có tư cách phá mở thần thai hình thành Thần Anh.

Chu Hằng về mặt tích lũy linh lực không có vấn đề gì, dùng hắc kiếm giết chóc là được. Mà thần thức tuy rằng có thể dùng Lăng Thiên Cửu Thức rèn luyện, nhưng dù sao không đơn giản giống như tích lũy linh lực như vậy, bởi vậy Thi Linh Hoa này cũng có giúp ích rất lớn đối với hắn.

Gần nửa ngày sau, hắn hoàn toàn tiêu hóa một cánh hoa Thi Linh Hoa, trong ý niệm trong đầu vừa động, Thần chích phát sáng lập lòe, xem theo bộ dáng "tiểu nhân" màu vàng so với trước đó lớn mạnh hơn một phần ba.

Hắn ăn vào cánh hoa Thi Linh Hoa thứ hai, sau khi hoàn toàn luyện hóa, lại dùng một cánh hoa cuối cùng.

Thứ đồ tốt này hắn vốn định giữ lại hai cánh cho cha mẹ và Ứng Mộng Phạm các nàng, nhưng suy nghĩ lại một chút hiện tại sắp tới hồi phong ba bão táp, nguy cơ tứ phía, thật sự không cần phải áp dụng chủ nghĩa bình quân! Dù sao nếu hắn có thể phá vỡ hư không mà vào Tiên giới, thì còn sợ không lấy được thứ tốt này sao?

Sau khi luyện hóa xong ba cánh hoa Thi Linh Hoa, "tiểu nhân" màu vàng đã lớn mạnh gấp đôi so với trước, hào quang chớp động, tự nhiên mà vậy có uy lực, giống như một vị Thiên Đế sống lại. Mà tác dụng lớn nhất của Thi Linh Hoa mặc dù là lớn mạnh Thần chích, nhưng đối với tích lũy linh lực cũng có chỗ tốt rất lớn, vẫn giúp Chu Hằng tăng lên tới Kết Thai nhị trọng thiên hậu kỳ.

Hắn cười vừa lòng, ý niệm vừa động ra ngoài Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

– Ha ha ha! Bổn tọa bây giờ là Kết Thai Cảnh rồi! Chu tiểu tử

mau tới đây! Hôm nay Lư đại gia phải thu phục ngươi làm tọa ky!

Chương 371: Nguyệt Ảnh Thánh Nữ

Cuối cùng con lừa đen vì mình ăn nói huênh hoang phải trả giá.

Con lừa đê tiện này quả thật thiên phú dị bẩm, cộng thêm Thi Linh Hoa thật rất quý giá, giúp nó trực tiếp xông lên Kết Thai Cảnh nhị trọng thiên! Dù sao không gian đan điền không có lớn bằng Chu Hằng như vậy, nên nó đột phá cũng dễ dàng hơn nhiều.

Chỉ có điều là cùng một đại cảnh giới, nhưng có ai có thể sánh ngang với Chu Hằng?

Linh lực tích lũy gấp 640 lần đủ để hắn ở Kết Thai nhất trọng thiên liền nhẹ nhàng trấn áp Kết Thai tam trọng thiên, con lừa đê tiện đắc ý vênh váo khiêu khích với Chu Hằng, kết quả chính là bị Chu Hằng cỡi trên lưng, bắt làm tọa kỵ một ngày.

– Gâu! Chu tiểu tử! Thù này bổn tọa không báo uổng là Thần Lư! Con lừa đen không cam lòng kêu lên.

– Ta đợi ngươi! Là một người chiến thắng, đương nhiên Chu Hằng không hề quan tâm tới lời nói muốn vãn hồi chút mặt

mũi của con lừa đen.

Một người một con lừa tiếp tục xuất phát đi vào chỗ sâu trong đại lục màu máu, so với thế giới màu xanh biếc chỗ biển rộng kia, nơi này có vẻ hoang vắng hơn nhiều, không nhìn thấy thảm thực vật, mà yêu thú lại rất ít ỏi, có lẽ cũng không tồn tại.

– Nơi này đến tột cùng là địa phương nào? Dưới lòng đất thực có thể sáng lập ra không gian lớn như vậy sao? Chu Hằng lộ vẻ hoài nghi, với cước trình của hắn và con lừa đen, bỏ đi đoạn thời gian trên biển không tính, chỉ đi mười mấy ngày cũng đủ để băng ngang qua Thiên Long Đế triều!

Thế mà bọn họ vẫn còn chưa đi đến đầu cuối của đại lục màu máu này!

– Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh sau khi chết có thể diễn hóa ra một khu vực to lớn, giống như Tử Vong Sâm Lâm, Độc Miểu Chi Hải, đều là không xê xích bao nhiêu với Lãng Nguyệt Quốc. Nếu như nơi này là thân thể một tiên nhân sau khi chết diễn hóa ra, như vậy to lớn ngang với Thiên Long Đế triều cũng không có gì là lạ! Con lừa đen hiếm thấy nói năng nghiêm chỉnh một lần.

– Tiên… cũng không phải bất tử bất diệt! Chu Hằng thở dài.

Hắn vốn tưởng rằng sau khi trở thành tiên nhân là sẽ cùng thọ với thiên địa, nhưng một khối Tiên đại lục lại va chạm mạnh

vào Phàm giới, sinh linh chết hết! Mà khẳng định trên đó có tiên nhân, nhưng cũng không chỉ một, lại bị chết ngay cả xương cốt cũng không chừa lại.

Nguyên chủ nhân của hắc kiếm, Hoặc Thiên hoặc là cha mẹ của Hoặc Thiên khẳng định là chí cường giả của Tiên giới, nhưng tồn tại như vậy cũng hết tám chín phần mười phải bỏ mình.

Thế gian, thực sự có tồn tại bất tử bất diệt không?

– Chu tiểu tử! Không cần phát loại cảm thán nhàm chán đó nữa! Muốn nắm giữ vận mạng của mình, thì chỉ có trèo lên đỉnh thế gian! Con lừa đen chồm người lên ôm bả vai Chu Hằng nói, cái đuôi thật dài từ trong quần hoa hòe thò ra, lắc lắc.

Chu Hằng lắc đầu, nói: – Con lừa đê tiện! Nếu ngươi không thò chân làm kẻ trộm, chúng ta còn là bạn tốt!

Con lừa đen ngượng ngùng cười. Nó đang định lén mò lấy Cửu Huyền Thí Luyện Tháp từ trên thân Chu Hằng, nghe vậy cũng chỉ đành thu chân về, sau đó cười đê tiện làm như chuyện gì cũng không có phát sinh, da mặt nó dày đến mức khiến người ta giận sôi gan.

Tuy nhiên bị con lừa đê tiện này nháo đông một hồi như thế, Chu Hằng cũng không có tâm tình nghĩ tiếp những chuyện kia,

bọn họ tiếp tục đi nhanh trên đại lục hoang vu.

Lại qua ba ngày sau, rốt cục bọn họ đi tới đầu cuối của đại lục, toàn bộ không gian ở đây đều co rút lại, ở phía trước bọn họ xuất hiện một cái hẻm núi to lớn.

Có lẽ chỗ này cũng không nên dùng hẻm núi để hình dung, mà giống như một cái hang động lớn trong hư không, chỉ có thể nhìn thấy mơ hồ bên trong đều là tinh quang chớp động, vô cùng rực rỡ. Hang động này độ lớn thực khó mà nói, bởi vì bọn họ còn cách nơi đó xa hơn vạn dặm, mà đã có thể nhìn thấy rõ ràng hình dạng của miệng hang động, đủ thấy không gian động này to lớn biết bao.

Chu Hằng và con lừa đen cũng không dám xông loạn, đúng là bọn họ đã tiến vào Kết Thai Cảnh, thực lực đều có thể nói là cường đại, gần như đứng ở đỉnh phong Huyền Càn Tinh, nhưng nơi này thật quá cổ quái, khả năng có tiên chết ở đây, nhưng dù là tiên chết đi nữa thì vài tên Kết Thai Cảnh cũng đâu tính là gì?

Cho dù cách xa như vậy, một người một con lừa vẫn có thể cảm ứng được lực hút phát ra từ trong hang động lớn kia, dường như muốn cắn nuốt toàn bộ không gian này vào trong đó.

– Trước mặt không có đường nào khác! Con lừa đen nói.

– Hoặc là quay đầu lại, hoặc là đi vào trong hang động kia! Chu Hằng cũng nói.

Bọn họ nhìn nhau một cái, đều có thể từ trong mắt đối phương nhìn ra ý kiên định và cố chấp.

“Đi!”.

Bọn họ cất bước đi tới, vạn dặm xa đối với Kết Thai Cảnh mà nói thật sự không tính là gì, không tới bao lâu bọn họ liền đi tới gần.

Hang động lớn là một mảng đen tối, chính vì vậy ánh sao mờ nhạt ở đối diện kia mới có thể chiếu rọi lại đây. Thực ra, cái động lớn này còn không bằng nói là một cái thông đạo cực kỳ to lớn, vô cùng dài. Chỉ là quy mô của nó lớn đến mức không có người nào có thể tưởng tượng ra được.

Dạng tồn tại gì mới có thể xây dựng ra tác phẩm hùng vĩ như vậy?

Ở phía dưới cái động lớn này, thân hình của Chu Hằng cùng con lừa đen kia trông nhỏ bé không bằng cả con kiến, giống như bụi bậm, như hạt cát trong biển.

Bụi bậm cũng không chỉ hai người bọn họ, chung quanh cửa động còn rải rất nhiều võ giả nhân loại! Bởi vì Hàn Thương Quốc là địa bàn của nhân loại, tự nhiên võ giả bị hấp dẫn tới đều là nhân loại.

Con lừa đen đảo mắt nhìn qua một vòng, sau đó, đột nhiên mắt sáng lên, dạt ra bốn vó liền chạy tới phía một đám người. Theo dáng chạy của nó, gió thổi lên cái quần hoa hòe của nó, mơ hồ lộ ra một cái mông không có lông, dáng vẻ vô cùng thấp hèn.

– Nguyệt Ảnh tiên tử! Con lừa khốn khổ vừa chạy vừa nhảy dựng lên quơ quơ chân trước kêu lên.

Đây là người quen cũ của con lừa đen ư?

Chu Hằng thầm nghĩ trong lòng, thân hình nhoáng một cái, đi theo phía sau con lừa đen. Hắn đã nhìn lướt qua trên người của mấy người kia, nơi đó cộng tất cả bốn người, đều là nữ nhân, xem cách đứng của các nàng, hiển nhiên là với nữ nhân ở giữa kia là chính.

Ba nữ nhân vây chung quanh tuổi khác nhau, người già nhất thì tóc hoa râm, mặt đầy nếp nhăn; hai người kia thì trẻ hơn một ít, đều là mỹ phụ chừng bốn mươi tuổi, có lẽ ngày xưa rất quyến rũ.

Nữ nhân đứng chính giữa trên mặt che một tấm lụa trắng, không thấy rõ dung mạo, nhưng tóc đen chảy dài, thân thể thướt tha, dù nàng mặc trên thân bộ áo dài hơi rộng thùng thình đều không che giấu được dáng người lồi lõm có hứng thú kia, hai đỉnh kiêu ngạo mà đứng thẳng, cái mông nhỏ cũng hơi nhếch lên, chứng tỏ tuổi thanh xuân.

Chu Hằng hơi sửng sờ, bởi vì hắn nhận ra lão ẩu sáu mươi kia, đúng là "Lâm sư tổ" của Đông Linh Tiên Trì; cũng chính là người thứ nhất nhận ra hắn là huyết mạch Tử Diễm Thiên Long.

Nói như vậy, những người này đều là Đông Linh Tiên Trì?

– Tiên tử! Bản Thần Lư khổ sở muốn chết! Con lừa bổ nhào tới, gào lên.

– Con lừa đê tiện! Cô gái che mặt kia vừa nhìn thấy con lừa đen, lập tức phẫn nộ quát lên, đồng thời "keng" một tiếng, trong tay nàng đã nhiều ra một thanh bảo kiếm, không chút lưu tình chém tới phía con lừa đen.

– Má ơi… Con lừa đen liền vội vàng quay đầu chạy, cái quần hoa tung bay, ẩn hiện cái mông không có lông, vô cùng bỉ ổi.

Nữ nhân che mặt thấy thế càng thêm nổi giận, vung cao thanh bảo kiếm đuổi theo.

Thần Anh Cảnh!

Chu Hằng chợt ánh mắt ngưng trọng, cô gái này thật cường đại!

– Tiên tử! Dù nói gì đi nữa, chúng ta là giao tình cũ, không cần vừa thấy mặt đã đánh đánh giết giết, làm hỏng đi giao tình của chúng ta! Con lừa đen vừa chạy vừa la lớn:

– Thị nữ của bổn tọa cũng không phải là ai muốn làm là có thể làm, cho nàng mặt mũi mới để nàng có cơ hội này!

– Ai có giao tình với ngươi! Nữ nhân che mặt múa kiếm, kiếm khí ngang dọc, đuổi đánh con lừa đen gà bay chó sủa, liên tục kêu la.

Con lừa đê tiện này quả nhiên cừu gia khắp thiên hạ!

Chu Hằng quyết đoán không có tiến lên ngăn cản: con lừa đen này thấp hèn đến không có giới hạn, xứng đáng bị đánh chết! Hơn nữa, tuy rằng nàng kia ra tay quá mức lợi hại, nhưng dường như vẫn lưu lại đường sống, cũng không có thực sự hạ tử thủ, mà chỉ là muốn cho con lừa đê tiện nếm một chút đau khổ mà thôi.

Đây chính là thích nghe vui lòng chứng kiến, hắn cần gì phải đi làm một người xấu chứ?

– A! Ái! A! Con lừa đen kêu thảm thiết không dứt, cái quần hoa hòe đã bị chém thành mảnh nhỏ, cả người cũng là vết thương lớp lớp.

– Con lừa đê tiện! Về sau đừng xuất hiện ở trước mặt ta! Nữ nhân che mặt thu lại bảo kiếm, trong đôi mắt xuyên thấu ra tia sáng, áo trắng phất phới như thần nữ.

Con lừa đen nếm mùi khổ sở, cũng không dám nói ra miệng lưỡi đê tiện, "vèo" một cái lui ra xa xa, cái đầu chúi vào trong đất, cái mông thì vểnh lên thật cao, cũng không biết là tạo hình chữa thương cái gì nữa.

Chu Hằng sãi bước đi tới, nói: – Ra mắt tiền bối! Hắn ôm quyền chào hỏi vị "Lâm sư tổ" kia.

Lão ẩu mỉm cười, nói: – Người trẻ tuổi! Ngươi thực khó lường! Bà là cường giả Thần Anh Cảnh hiếm hoi của Đông Linh Tiên Trì, được trong tông tôn xưng là "Tán Hoa bà bà", khoảng cách Hóa Thần Cảnh cũng chỉ là một bước xa.

Đông Linh Tiên Trì tự nhiên cũng đã nghe nói qua chuyện của Chu Hằng, cũng biết hắn "nhận được" kế thừa của Tam Dương

Thiên Tôn, nhưng năm xưa Đông Linh Tiên Trì đã từng xuất hiện Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, vốn đã có kế thừa của Hóa Thần Cảnh, nên không cần thiết ham muốn đồ vật này nọ trong tay Chu Hằng.

Hơn nữa, Đông Linh Tiên Trì ở thời kỳ thượng cổ cũng có quan hệ không rõ với Vạn Cổ Đại Đế, không nhìn mặt tăng cũng xem mặt phật, bởi vậy nên càng không đi tìm Chu Hằng đoạt bảo.

Tán Hoa bà bà giới thiệu với Chu Hằng: – Người trẻ tuổi! Đây là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ của tông ta, cũng là Thánh nữ đời đầu!

Thánh nữ đời đầu?

Chu Hằng ngẩn ra. Vậy chẳng phải là nói nàng này chính là thông qua Thời Gian Nguyên Dịch phong ấn từ thời kỳ thượng cổ đến nay, cũng chính là bản tôn Thánh nữ của Đông Linh Tiên Trì mà con lừa đê tiện luôn nhắc trong miệng!

Trách không được con lừa đê tiện vừa rồi vô cùng hưng phấn, đáng tiếc bề ngoài nó nổi danh để tiện, vừa không có bộ dáng khả ái như Tiểu Kim, vừa không có cường mãnh chết người như Tiểu Hôi, nữ nhân nào đi thích nó?

Chu Hằng ôm quyền thi lễ nói với Nguyệt Ảnh Thánh Nữ: – Chu Hằng ra mắt Thánh nữ!

– Hừ! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lại chỉ hừ lạnh một tiếng, tuy rằng không nhìn thấy nét mặt của nàng, nhưng phỏng chừng nhất định không tốt lắm.

Sao vậy?

Giữa hắn và nữ nhân này có cừu oán sao? Thái độ của hắn có gì không đúng sao? Như thế nào vừa mới gặp đã cho hắn một cái mặt lạnh như thế!

Chu Hằng cũng không có ý định nhấc lên quan hệ gì với Đông Linh Tiên Trì, dĩ nhiên không có để ở trong lòng. Hắn cũng lười dùng vẻ mặt nhiệt tình đi dán vào cái mông lạnh của người ta, nên sau khi chắp tay chào tạm biệt Tán Hoa bà bà, hắn liền xoay người rời đi.

Khi con lừa đen trở lại, con lừa đê tiện này đã khôi phục nguyên khí, cười hề hề gian giảo nhìn hắn, nói: – Chu tiểu tử! Ngươi thực không hay ho, quên nói cho ngươi biết, năm đó Đông Linh Thiên Tôn có một đoạn tình sử với Vạn Cổ Đại Đế! Khà khà khà… đáng tiếc là tính tình của hai người đều rất cố chấp, phân phân hợp hợp, cuối cùng vẫn không có đến với nhau! Bởi vậy, Nguyệt Ảnh tiên tử hận nhất người có liên quan với Vạn Cổ Đại Đế! Ngươi là hậu duệ của Đại Đế, khẳng định nàng chán ghét ngươi đến chết!

Chu Hằng tươi cười, nói: – Ta quản nàng thế nào! Hơn nữa,

nàng chán ghét ta có quan hệ gì tới ngươi, người ta cũng sẽ không vì vậy mà chịu làm thị nữ của ngươi!

Con lừa đen đảo láo liên ánh mắt gian tà, lẩm bẩm nói: – Nếu ta thiến Chu tiểu tử đi, có thể Nguyệt Ảnh tiên tử sẽ thật cao hứng hay không nhỉ?

– … Con lừa đê tiện! Ta nghe rõ đó!

Chương 372: Dẫn tới sát cơ

– Ngươi chính là Chu Hằng? Xa xa, một gã thanh niên mặc áo gấm đạp hư không bay tới, hắn thân hình cao lớn, trác tuyệt hơn người, trên thân tản ra khí thế dũng mãnh. Hắn ở trên cao bễ nghễ nhìn xuống Chu Hằng, mười phần ngạo mạn.

Chu Hằng trong lòng không vui, vung tay chụp một trảo, một luồng kình lực chụp tới, mạnh mẽ đè ép thanh niên áo gấm kia từ trên bầu trời hạ xuống.

– Ồ? Thanh niên áo gấm cố ổn định thân hình, nhưng lúc này đã cao ngang hàng với Chu Hằng. Hắn không khỏi lộ ra vẻ giận dữ, trong ánh mắt bùng lên ngọn lửa.

Hắn là thiên tài võ đạo, từ nhỏ đã nhận được hàng vạn hàng ngàn sủng ái, lại về tu luyện tiến triển cực nhanh, chỉ mới hơn 100 tuổi đã đột phá vào Kết Thai Cảnh, chiến lực lại vô hạn, Kết Thai nhất trọng thiên mà có thể nghịch phạt Kết Thai nhị trọng thiên, chiến với Kết Thai tam trọng thiên… vì thế càng khiến hắn trở nên vô cùng cuồng ngạo!

Thiên tài như hắn đúng là có tư cách cuồng ngạo, có tư cách khinh thường chúng sinh thiên hạ.

Hiện tại hắn đã nhảy vào Kết Thai nhị trọng thiên, dĩ nhiên không nhìn tất cả Kết Thai Cảnh… Chúng sinh đều là người tầm thường vô vị, trừ lão tổ Thần Anh Cảnh ra, ai có thể là địch thủ với hắn?

Tiểu tử trước mặt này cũng dám chủ động ra tay với hắn, thật đúng là to gan lớn mật!

– Chu Hằng! Ngươi thật to gan, có biết ta là ai không? Gã thanh niên áo gấm lạnh lùng nói, Thần chích trên đỉnh đầu lấp lóe càng thêm khí phách uy vũ.

– Ta quản ngươi là ai! Ở trước mặt ta nói nhảm gì đó! Chu Hằng tức giận nói, hắn cũng không phải là người không có tính khí.

– Hừ! Ta là Triệu An Viễn! Gã thanh niên quát to.

– Triệu An Viễn? Chu Hằng lộ ra một tia mờ mịt, sau đó lắc lắc đầu: – Dường như có nghe qua, nhưng không nhớ được, hẳn là lính tôm tướng cua nào đó chăng!

– Hỗn đản! Triệu An Viễn hét to, tay phải đánh ra hào quang nở rộ, “vèo” một tảng đá lớn từ trên trời giáng xuống, đè ép xuống Chu Hằng.

– Người này có bệnh tâm thần hay sao? Chu Hằng nhìn lại hỏi con lừa đen.

– Ai biết được! Con lừa đen nhún vai, sau đó phụ họa theo nói: – Chu tiểu tử! Xem ra nhân phẩm của ngươi cũng không được tốt lắm, người muốn đánh ngươi dường như còn nhiều hơn so với bổn tọa!

– Không nên đánh đồng ta và ngươi! Chu Hằng đánh ra một quyền, "ầm", tảng đá lớn rơi xuống lập tức bị hắn đánh thành mảnh vỡ, một lần nữa hóa thành linh khí về với thiên địa. Hắn nhìn về phía Triệu An Viễn, chợt vỗ mạnh hai tay nghĩ ra.

Triệu An Viễn, chính là tên trước nay luôn theo đuổi Băng Hoàng Nữ, là con cháu đích truyền của Triệu gia một trong 13 thế lực lớn của Thiên Long Đế triều! Tang Thanh Sơn đã sớm nhắc nhở hắn sẽ có một tên địch nhân như vậy, chỉ là hắn chưa từng để ở trong lòng nên quên đi.

Thời điểm hắn là Linh Hải Cảnh đã không sợ, huống chi là hiện tại.

– Các ngươi… Triệu An Viễn tức giận đến sắp nổ tung: không ngờ hai người này hoàn toàn làm như không thấy mình! Hắn chính là thiên tài của Triệu gia, lại là lão tổ Kết Thai Cảnh, từ khi sinh ra đến giờ, có ai dám nghịch ý chí của hắn? Có ai dám không thèm nhìn hắn?

Tưởng rằng đỡ được một chiêu của hắn là có thể chống lại hắn sao?

– Chu Hằng! Ta chỉ cảnh cáo ngươi một lần, cách xa Dạ Vũ một chút! Hắn chung quy là một thiên kiêu thế hệ, luôn luôn nghĩ mình là vị Vạn Cổ Đại Đế thứ hai, bởi vậy miễn cưỡng biểu hiện ra vẻ rộng lượng.

Chu Hằng cũng không thèm nhìn hắn, chỉ nói với con lừa đen: – Tên này có phải là có bệnh tâm thần hay không, luôn nói ra điều khó hiểu!

– Bệnh thần kinh chăng! Con lừa đen cũng là hạng lừa ngoài miệng thiếu đạo đức, lập tức mỉm cười nói.

Triệu An Viễn tức giận đến sùi bọt mép, tay phải nắm chặt, trên nắm tay bốc cháy lên ngọn lửa màu xanh, chiến ý vọt thẳng lên.

– An Viễn! Đúng lúc này, một lão nhân Thần Anh Cảnh từ đàng xa đạp hư không đi tới, chỉ hai ba lần cất bước lão đã đi tới bên cạnh Triệu An Viễn, lắc lắc đầu nói với hắn: – Không cần gây thêm rắc rối!

– Dạ, lão tổ! Triệu An Viễn tuy rằng cuồng vọng, nhưng ở trước mặt Thiên Quân Thần Anh Cảnh cũng không dám làm càn, vội vàng cung kính đáp lời.

Lão tổ Thần Anh Cảnh của Triệu gia nhìn thoáng qua Chu Hằng, trong ánh mắt hiện lên vẻ ác liệt sắc bén, sau đó lập tức thu liễm, nói với Triệu An Viễn:

– An Viễn! Đi theo lão phu!

– Dạ! Triệu An Viễn lại lên tiếng, đi theo Triệu gia lão tổ một đoạn đường, lại nói: – Lão tổ! Vì sao không đánh chết Chu Hằng kia đi? Tiểu tử này thu được bảo vật của Tam Dương Thiên Tôn, thậm chí ngay cả Thiên Quân Thần Anh Cảnh đều giết một người, tất nhiên bảo vật đó rất quý báu!

Lão tổ Triệu gia tỏ vẻ tán thưởng nhìn hắn một cái, biết hậu nhân kiệt xuất nhất của gia tộc này tìm tới Chu Hằng không phải là vì tư oán, mà chỉ coi đây là cái cớ để xuống tay với Chu Hằng, nhân cơ hội cướp đoạt bảo vật.

Lão lắc lắc đầu, nói: – Nếu ngươi đã biết tên tiểu bối kia từng đánh chém một cường giả Thần Anh Cảnh, như thế nào còn sơ suất như vậy? Trên thân tiểu bối kia ắt có bảo vật lực phá hoại cực lớn, tuyệt đối không thể coi thường! Người này, phải đợi có cơ hội trực tiếp đánh chết hắn, không để hắn có cơ hội ra tay!

Triệu An Viễn lộ ra một tia cười lạnh, nói: – Lão tổ nói phải! Hắn quay đầu lại nhìn về phía Chu Hằng, trong ánh mắt dầy đặc sát ý.

Chu Hằng với con lừa đen đứng sóng vai, nhìn thấy cái nhìn của Triệu An Viễn kia, con lừa đen nói: – Chu tiểu tử! Tên này đều cưỡi trên đầu ngươi như vậy, ngươi còn có thể nhịn được sao?

– Ở đây có nhiều người, chờ đi vào bên trong sẽ theo tiểu tử này, tìm cơ hội làm thịt hắn! Chu Hằng nói, hắn thấy được sát ý từ trong ánh mắt của đối phương, nếu không vì bên cạnh đối phương còn đứng một lão tổ Thần Anh Cảnh, dĩ nhiên hắn đã ra tay chém chết mối hậu hoạn này trong vô hình rồi.

Cửa động to lớn kia rất tà quái, bởi vậy một đám đông lão tổ cũng không ai dám tùy tiện hành động, tiên vật cố nhiên là cần thiết, nhưng nếu lấy được mà đánh mất tánh mạng, thì cũng quá oan ức đi!

Có thể trở thành tồn tại Thần Anh Cảnh, Kết Thai Cảnh, đương nhiên đều có tính nhẫn nại rất tốt, dù có chờ đợi một năm rưỡi bọn họ cũng vẫn luôn kiên nhẫn. Bọn họ đều đã thử qua, phát hiện càng là đi tới phía trước, lực hút trong động lớn kia sẽ càng lớn. Chỉ mới đi vào một phần ba lực hút đó đã lớn đến mức gần như lão tổ Kết Thai Cảnh đều không thể kháng cự.

Cường giả Thần Anh Cảnh tuy rằng có thể đi thêm tới phía

trước một đoạn đường, nhưng cũng không có khả năng đi đến cuối!

Ai cũng không biết ở phía trước lối đi này là thứ gì, nếu lỡ đi vào rồi không ra được thì sao? Cho dù là lão tổ Thần Anh Cảnh cũng không có khả năng không ăn không uống cả đời, nếu bên trong cũng là hoang vu như nơi này, vậy bọn họ đều sẽ đói chết, khát chết ở bên trong hay sao.

Như thế dù thu được kế thừa Tiên cấp thì có ích lợi gì chứ?

– Chu tiểu tử! Bổn tọa cột sợi dây vào ngươi, ngươi cứ gan dạ đi vào, nếu gặp phải nguy hiểm bổn tọa sẽ kéo ngươi trở ra! Đợi hai ngày sau, con lừa đen đưa ra một chủ ý.

– Cơ hội này hãy để cho ngươi làm đi! Chu Hằng cười nói, nhưng mày nhăn lại, cũng không thể luôn kéo dài tiếp như vậy.

Hoặc là đi vào, hoặc là quay đầu trở về, phải làm ra một quyết định!

Hắn suy nghĩ lại chuyện này từ đầu tới giờ: nếu bốn đại tử địa kia là Thiên Tôn Hóa Thần dùng đại năng lực hình thành, để truyền thừa tuyệt học của họ, thì nơi này không phải cũng là như vậy chứ? Khác nhau ở chỗ, đây là một tiên nhân!

Trước đó vài ngày, ở địa phương này luôn luôn phóng ra dao động ít nhất cường giả Kết Thai Cảnh mới có thể cảm ứng được, điều này có phải đang tuyên cáo cấm địa mở ra, kế thừa sắp hiện ra hay không?

Nếu đúng như vậy, thì lối đi này có thể là một khảo nghiệm, có lẽ người thứ nhất đi vào là có thể nhận được ưu ái.

– Hả? Hắn đang trong trầm tư suy nghĩ, đột nhiên từ trong lòng nổi lên cảm giác bất an, đúng lúc này, "ầm ầm…", bốn đạo chưởng lực đồng thời đánh úp lại, hào quang chiếu sáng vào trong động, khủng bố tới cực điểm.

Chu Hằng không còn kịp vận dụng Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nhưng Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cũng đã xoay tròn mở ra thu hắn và con lừa đen vào trong. Phù đồ bảo tháp mười tầng, tản ra phong cách cổ xưa.

"Phốc phốc phốc…" tất cả chưởng lực đánh tới, nhưng đều bị hóa giải sạch, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp ít nhất là Chuẩn Tiên khí, sao có thể bị mấy cường giả Thần Anh Cảnh đánh cho hư hỏng chứ?

Chu Hằng đưa mắt nhìn quét một vòng, người đánh lén đúng là mấy cường giả Thần Anh Cảnh trước đó canh chừng Thi Linh Hoa ở bờ hồ máu kia, khẳng định bọn họ đã phân tán các nơi tìm kiếm tung tích của Chu Hằng, bởi vậy mới tụt ở phía sau mất mấy ngày mới đi tới nơi này.

– Con lừa đê tiện, đi! Chu Hằng không do dự nữa, tay phải nắm lên một cái chân con lừa đen, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, chạy nhanh về hướng thông đạo to lớn kia.

Hắn vốn đã làm ra quyết định, hiện tại chỉ là để hắn thực hiện ý định sớm hơn một chút mà thôi.

– Chu tiểu tử! Ngươi muốn tìm chết, cũng không cần kéo theo bổn tọa làm đệm lưng nha! Con lừa đen oa oa kêu to.

– Vậy ta bỏ ngươi lại đây hả? Chu Hằng hỏi lại, tiếp đó nói: – Tiện thể nói một câu: ngươi cũng ăn Thi Linh Hoa, nói không chừng người ta sẽ nấu ngươi để ăn đấy!

– Đừng bỏ lại bổn tọa! Con lừa đen lại hét thảm lên như heo bị thọc tiết: – Bổn tọa giao hữu sơ suất, như thế nào gặp phải sao quả tạ ngươi này!

– Muốn chạy!

Phía sau mấy cường giả Thần Anh Cảnh nhanh chóng truy đuổi theo. Dĩ nhiên bọn họ biết Thi Linh Hoa khẳng định đã bị Chu Hằng cùng con lừa đen ăn rồi, nhưng mới ăn vào chưa được mấy ngày, khẳng định còn có lưu lại dược tính, cứ ăn vào một người một con lừa này hẳn là còn có thể nhận được một ít chỗ tốt!

– Các ngươi những lão ngu xuẩn này, ai mà dừng lại chờ các ngươi? Đừng tưởng bổn tọa đầu óc ngu xuẩn giống như các ngươi! Con lừa đen nhàn rỗi đúng là nhàn rỗi, liền lên tiếng chế giễu đám truy binh ở phía sau.

– Con lừa đê tiện này!

Người phía sau đều phẫn nộ, càng đuổi càng nhanh, chỉ có điều là Chu Hằng đã vận dụng Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, tốc độ nhanh hơn xa so với bọn họ, cộng thêm lực hút mạnh mẽ trong động kia, cả người liền như sao băng, "vèo" một cái, đã biến mất trong tầm mắt của bọn họ.

Cảm ứng được lực hút trong động càng ngày càng mạnh, bọn họ đều dừng lại, lộ ra vẻ hoảng sợ. Lực hút mãnh liệt này thật đáng sợ, bọn họ đi sâu vào căn bản không có khả năng đi ra!

Thấy một màn như vậy, người bên ngoài hang động đều lộ ra vẻ kinh ngạc, ai cũng không nghĩ tới Chu Hằng lại xằng bậy như thế!

Tiểu tử này không sợ một lần đi vào khó mà trở về hay sao?

Mọi người đều hai mặt nhìn nhau, trên mặt đều lộ ra ý phân vân.

Bọn họ đều tin tưởng nơi đây ít nhất phải có kế thừa của Hóa Thần Cảnh, có lẽ là ở đối diện trong động kia. Vốn mọi người đều chờ đợi, nói không chừng lực hút của hang động này sẽ từ từ giảm xuống, mọi người sẽ đi vào triển khai chiến đấu.

Nhưng bây giờ có người đi vào trước!

Có lẽ đã bị lực lượng khủng bố chấn nát, dù vậy cũng có khả năng còn sống đi vào tới nơi kế thừa, cướp lấy công pháp, bảo vật Hóa Thần Cảnh, thậm chí là Tiên cấp!

Nghĩ như thế, ai còn có thể ngồi yên chờ đợi, ai nấy đều cảm thấy dưới mông tựa như lửa đốt.

– Lão phu vốn cũng chỉ còn hơn 100 năm thọ nguyên, liều mạng thôi!

Một lão tổ Thần Anh Cảnh dẫn đầu làm ra quyết định, liền thi triển thân pháp bay về hướng trong lòng động.

Có một… liền… có hai, lại có mấy người xuất phát bay về phía chỗ sâu trong động.

Bọn họ đều là những lão nhân tuổi thọ không còn nhiều, không có cơ duyên lớn giúp họ đột phá, nhiều nhất chỉ chừng 100 năm bọn họ đều sẽ hóa thành bộ xương khô…

Chương 373: Xuyên qua thông đạo

– Chu tiểu tử! Ngươi thiếu đạo đức này sinh con không có lỗ…! Bổn tọa bị ngươi hại chết mà! Con lừa đen khóc lóc gào la, khuôn mặt lừa bi phẫn, nhưng rất nhanh nó liền không kêu được nữa: bởi vì lúc này lực hút trong hang động thật sự quá lớn, nó nhất thiết phải dùng toàn lực chống cự lại. Nếu không có thể sẽ bị xé rách toạt thân lừa!

Con lừa đen cả thân lừa tản phát ra vầng sáng màu đen nhánh, bao quanh bảo vệ thân mình, chống cự lại lực hút đáng sợ kia, miễn cho bị xé thành mảnh nhỏ. Con lừa đê tiện này đúng là không mảy may coi thường mạng sống của mình!

Thể chất của Chu Hằng vượt qua pháp khí Kết Thai Cảnh, hiện tại loại lực hút cấp bậc này có khả năng uy hiếp thật lớn đối với Kết Thai Cảnh bình thường, nhưng với hắn mà nói hoàn toàn chỉ là chút chuyện nhỏ. Dưới lực hút cực mạnh kia, xương cốt toàn thân hắn tự động nổi lên phản ứng, ánh sáng vàng chớp động, giống như tùy tiện đi tản bộ.

– Ngươi thật đúng là quái thai! Con lừa đen không cam lòng kêu lên. Dựa vào cái gì tên đầu sỏ gây nên kia lại ung dung như vậy, mà con lừa bị hại nó này lại phải nơm nớp lo sợ. Nếu không vì tiểu tử này thân thể vô cùng cứng rắn, đúng là nó muốn cắn một cái.

Chu Hằng cười, hắn đã buông con lừa đen ra, một người một con lừa bị hút vào sâu trong động, lực hút mãnh liệt đến mức làm cho bọn họ không đủ sức quay về, chỉ có thể mặc cho lực lượng này hút bay vào trong động.

Bên kia, có thể là một thế giới khác, cũng có thể chỉ là cuối động… không có đến tận cùng, ai có thể biết được.

Nhưng bây giờ đã không có đường lui, bọn họ có thể làm chỉ là bảo vệ mình không bị lực lượng đáng sợ kia xé nát!

"Vù, vù…" Ở dưới lực hút mãnh liệt như vậy, tốc độ của bọn họ còn đang không ngừng gia tăng, trong ma sát kịch liệt đó, tầng linh lực hộ thuẫn bên ngoài thân con lừa đen bốc cháy lên một lớp ngọn lửa, đang cấp tốc tiêu hao linh lực của nó.

Bọn họ bị hút càng lúc càng vào sâu trong động, trước mặt, phía sau đều biến thành một cái cửa sổ tròn nho nhỏ. Một mặt là ánh sao mơ hồ, một mặt là một bầu trời đỏ như máu.

– Chu tiểu tử! Bổn tọa sắp bị ngươi hại chết rồi! Con lừa đen kêu lên quái dị, trên đỉnh đầu nó dâng lên Thần chích, một con lừa nhỏ màu đen lóng lánh trong thần thai. Ngay cả thần thai đều tế ra ngoài, chứng tỏ con lừa đen đã bị áp lực rất lớn, bị bức phải vận dụng toàn lực.

Lúc này, liền càng thấy thể chất của Chu Hằng biến thái.

Cả người hắn cũng bốc cháy lên ngọn lửa, lại bị hắn trực tiếp cắn nuốt, loại mức độ ma sát này, lực hút này còn chưa đủ để làm cho thân thể hắn cảm thấy áp lực.

Con lừa đen nhìn Chu Hằng đầy hâm mộ, thể chất cường hãn như vậy ai mà không muốn?

"Vù, vù" tốc độ của một người một con lừa càng lúc càng nhanh, lúc này căn bản không cần bọn họ chuyển động, lực hút cường đại đã tăng tốc độ của bọn họ đến mức vượt qua Chu Hằng toàn lực vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ.

– Má ơi! Con lừa đen kêu lên, tế ra cái kèn sứt mẻ kia, vội thổi lên, một đầu Thanh Ngưu to lớn xuất hiện chắn ở trước mặt nó, thay nó chia sẻ áp lực, đỡ được một phần lực lượng.

Nhưng lực hút này tuy rằng không phải lão tổ Thần Anh Cảnh, Hóa Thần Cảnh ra tay, dường như là thiên nhiên hình thành, nhưng cường độ của nó cũng không kém Thần Anh Cảnh, Hóa Thần Cảnh chút nào, chỉ là rõ ràng không có tính công kích mà thôi.

Thanh Ngưu vừa mới xuất hiện, ở dưới lực lượng khủng bố kia cũng bắt đầu phân giải, vẻn vẹn chỉ kiên trì chừng một phút liền hóa thành ảnh vụn.

Con lừa đen lại vội vàng thổi kèn, tạo thành một đầu Thanh Ngưu khác.

– Chu tiểu tử! Mau mau nghĩ biện pháp một chút, Lư đại gia thật không muốn chết ở chỗ này! Con lừa đen nóng nảy, cái kèn của nó mặc dù là bảo vật kế thừa từ thượng cổ, là của Huyền Anh Thiên Tôn ban tặng, nhưng dù sao cũng là hàng hóa không trọn vẹn, mỗi lần thổi lên đều phải hao tổn một số lớn linh lực của nó, mỗi thổi nhiều vài lần sẽ rút sạch tinh khí nó biến thành con lừa khô!

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Không vội, vừa lúc nhìn lại xem trên người ngươi có bao nhiêu bảo bối!

Con lừa đen tức giận đến oa oa kêu to. Tên này bỏ đá xuống giếng mà!

Cũng may nó đột phá Kết Thai Cảnh trước đó không lâu, hơn nữa trực tiếp nhảy vào Kết Thai nhị trọng thiên, trình tự linh lực tăng lên mấy ngàn lần, giúp nó có thể duy trì một đoạn thời gian rất lâu.

Chu Hằng mỉm cười, ngược lại không phải hắn cố ý tra tấn con lừa đen. Mà ở dưới loại áp lực này đối với võ giả mà nói là ắt không thể thiếu, áp lực càng lớn, càng có thể rèn luyện ý

chí của võ giả, có chỗ tốt thật lớn đối với lớn mạnh Thần chích.

Bọn họ cứ như vậy cấp tốc bay ở trong động không biết dài bao nhiêu này, sau một ngày một đêm, con lừa đen đã mệt mỏi đầu lưỡi đều thè ra, nói: – Chu tiểu tử! Mau cho bổn tọa vào trong tháp, chơi tiếp bổn tọa sẽ thật sự tiêu tùng đấy!

Chu Hằng mắt nhìn xa xa, nói: – Con lừa mi kiên trì một chút nữa, chúng ta sắp tới đầu cuối rồi!

Phía trước vốn là phiến tinh không mơ hồ kia đã trở nên rõ ràng, nhìn lại phía sau, đại lục đỏ như máu chỉ còn lại có một tia màu đỏ mơ hồ.

– … một giờ trước ngươi cũng nói như vậy! Con lừa đen vẫn như cũ tinh thần không phấn chấn nói.

– Lần này là thật! Con lừa đê tiện! Sao ngươi không chịu mở to hai mắt tự xem?

– Bổn tọa đã không còn khí lực mở mắt! Chu tiểu tử! Sau khi chôn cất bổn tọa, nhớ kỹ hàng năm đều phải đốt mấy mỹ nữ cho bổn tọa! Lư đại gia ghét nhất là bị tịch mịch! Con lừa đen thè lưỡi, một bộ dáng hữu khí vô lực trối trăn hậu sự.

– Ồ, bảo vật!

Đột nhiên Chu Hằng kêu lên.

– Đâu? Đâu? Bảo vật ở đâu? Con lừa đen lập tức nhảy dựng lên, hai mắt mở lớn tỏa sáng.

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Có tinh thần, tốt lắm!

Con lừa đen cũng nhìn về phía trước, chợt vui vẻ nói: – Chu tiểu tử! Chúng ta sắp được ra ngoài rồi!

– Vô nghĩa! Vừa rồi ta đã nói cho ngươi biết như vậy!

Mắt thấy sắp ra ngoài cái động này, đương nhiên con lừa đen phấn chấn tinh thần, đau lòng lấy ra một viên thuốc nuốt vào, lập tức linh lực chảy ra cuồn cuộn, làm dịu đan điền nó sắp khô kiệt, nó liền không ngừng thổi kèn, gọi ra từng con Thanh Ngưu để bảo vệ mình.

Nhưng theo lối ra sắp tới, lực hút nơi này càng cường đại hơn, con lừa đen triệu tập ra Thanh Ngưu chỉ có thể kiên trì một vài giây, gần như chính là vừa ra tới liền biến thành ảnh vỡ.

“Rốp, rốp, rốp…” xương cốt toàn thân con lừa đen nổ vang, trên thân rịn ra những vết máu. Dưới áp lực khủng bố như thế, nó đã đạt đến cực hạn.

– Con lừa! Hãy kiên trì chút nữa! Chu Hằng vẫn không có ra tay, đối với con lừa đen mà nói đây là một lần rèn luyện cực kỳ hiếm có.

– Gâu, gâu, gâu… Con lừa đen đã không còn khí lực đấu võ mồm với Chu Hằng, chỉ là phát ra liên tiếp tiếng chó sủa, thè đầu lưỡi ra thật dài.

“Vù, vù”, thân hình bọn họ cũng không mảy may ngừng lại, trải qua một ngày một đêm tăng tốc, lúc này tốc độ của họ cực nhanh chỉ sợ ngay cả lão tổ Kết Thai Cảnh đều không có cách nào nắm giữ hình ảnh. Trừ phi bọn họ đều là tồn tại Thần Anh Cảnh, nếu không chỉ riêng lực hút này có thể xé rách bọn họ thành mảnh nhỏ!

Chu Hằng còn không đáng ngại, nói riêng về cường độ thân thể, hắn hoàn toàn có thể sánh với Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, cho dù đến lúc này hắn cũng chỉ cần thả ra một ít linh lực phòng ngự là được, ngay cả Thần chích đều không cần vận dụng.

Con lừa đen thì càng ngày càng thảm, toàn thân nó phun máu, cái quần hoa hòe cũng biến thành mảnh vụn, lộ ra cái mông không có lông, cái đuôi lừa lắc lư theo gió.

Chu Hằng chuẩn bị ra tay bất cứ lúc nào, hắn để con lừa đen trải qua rèn luyện, nhưng khẳng định sẽ không để cho con lừa đê tiện này thực sự chết đi!

Không có con lừa đê tiện này, cuộc sống sẽ thiếu rất nhiều vui thích!

Lối ra đã ở ngay trước mắt!

“Phốc! Phốc!”

Bông máu trên thân con lừa đen đã tràn ra thành một đám lớn, ánh sáng linh lực trên thân nó càng lúc càng mờ nhạt, Thần chích cũng ảm đạm không ánh sáng, thực sự đã đến gần khô kiệt.

Chu Hằng quyết đoán ra tay, linh lực phủ chụp xuống bao quanh con lừa đen, ném vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Hắn tin tưởng, đợi đến lúc con lừa đê tiện khôi phục thương thế, thần thai trưởng thành tất nhiên sẽ tiến một bước dài!

Phía trước, ánh sao rực rỡ!

“Vù”, Chu Hằng bị một lực lượng khổng lồ hút bay ra ngoài động, bắn vào trong phiến tinh không mịt mùng. Hắn vội vàng tung ra song chưởng, đánh ra từng luồng kình lực làm dừng lại thân hình của mình.

“Ầm! Ầm! Ầm…” Hắn liên tục đánh ra mấy vạn chưởng, thiếu chút nữa hao tổn hết sạch linh lực, lúc này thân hình mới dừng lại, nhưng khoảng cách lối ra không biết đã cách bao xa, chỉ có thể xa xa nhìn thấy cửa động kia giống như cái miệng rộng của cự thú.

Ở nơi xa lạ này, nhất thiết phải mọi lúc giữ ở trạng thái tốt nhất, để ứng phó với tình huống hiểm ác nhất.

Chu Hằng cũng đi vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, lấy ra một khối linh thạch luyện hóa khôi phục nguyên khí.

Khi hắn khôi phục hoàn toàn, con lừa đen cũng khôi phục hầu như không sai biệt lắm. Đạt tới lão tổ Kết Thai Cảnh chỉ cần Thần chích không tổn thương, đan điền không hủy, như vậy có đầy đủ linh lực liền có thể trị liệu hết thảy thương thế.

Con lừa đen lại thần khí hiện ra linh hoạt, thần thai trồi lên đỉnh đầu, bên trong con lừa đen nhỏ quả nhiên lớn thêm một vòng.

– Bổn tọa quả nhiên là Thần Lư bất tử, là kỳ tài ngút trời, ý chí kiên cường, được Ông trời chiếu cố, đón gian nan mà lên! Nó không biết hỗ thẹn chút nào tự thiếp vàng trên mặt mình, thổi phồng đặc biệt.

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Không biết trước đây là tên nào nói muốn trốn vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp a?

– Ai vậy? Ai vậy? Khẳng định không phải bổn tọa!

Một người một con lừa ra ngoài Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, quan sát bốn phía.

Đây là một mảng tinh không mênh mông, trong bầu trời đen nhánh có vô số đốm lửa xẹt qua, vô cùng rực rỡ, chói mắt.

– Chúng ta thực sự ở trong tinh không ư?

– Không có khả năng! Chu Hằng lắc đầu nói: – Không phải nói, chỉ có Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh mới có thể ngao du tinh hải sao! Hơn nữa, nghe nói trong tinh không không có một tia không khí, nhưng nơi này rõ ràng là không khí sung túc!

– Vậy nơi này đến tột cùng là địa phương cổ quái nào! Con lừa đen hỏi.

Chu Hằng nhướng mày, nói: – Tuy rằng ta không có đi hết toàn bộ Huyền Càn Tinh, nhưng dựa theo địa lý để suy đoán, toàn bộ Huyền Càn Tinh cũng chỉ lớn bằng mười mấy lần Thiên Long Đế triều, mà nếu nói về chiều dài, nhiều nhất ngang dọc đông tây nam bắc bằng bốn năm lần của Thiên Long Đế triều!

– Không sai! Con lừa đen tuy rằng đê tiện, nhưng không hề ngu ngốc, lập tức hiểu được Chu Hằng muốn nói gì: – Vừa qua tốc độ của chúng ta nhanh như vậy, đừng nói đi ngang qua 5, 6 cái Thiên Long Đế triều, chính là đủ để đi qua mấy trăm cái!

Một người một con lừa đồng thời không nói gì! Theo lý mà nói, khoảng cách bọn họ xuyên qua ở trong động cũng đủ để xuyên qua lại mấy lần Huyền Càn Tinh, vậy bây giờ bọn họ còn đang ở trong Huyền Càn Tinh hay sao?

– Đừng quản nhiều như vậy, mau đi tìm bảo vật! Lòng tham của con lừa đen lập tức áp đảo hết thảy, thân là lão tổ Kết Thai Cảnh tự nhiên có thể đạp không mà đi, nó liền đuổi theo một đốm lửa.

Chu Hằng đi theo nó một hồi, đột nhiên sửng sốt, nói: – Con lừa!

– Làm chi?

– Ngươi có phát hiện tất cả đốm lửa đều rơi xuống cùng một chỗ hay không?

Con lừa đen cũng là ngẩn lừa ra, cấp bách xoay mình lại, mở to cặp mắt lừa nhìn chằm chằm vào Chu Hằng.

– Nói như vậy, chỗ đốm lửa rơi xuống có khả năng chính là chung điểm hết thảy!

Chương 374: Chiến Thánh nữ

Chu Hằng nhìn chỗ sao băng rơi, không khỏi toát ra cười khổ.

Bởi vì nó hướng vào trong hang mà bọn họ lao ra, nếu không chống lại quán tính bay, mà đi xuôi theo dòng, hiện tại đã có thể tiết kiệm được rất nhiều thời gian.

– Đi! Một người một lừa bắt đầu tiến tới, nhưng không lâu sau, hai người đồng thời khựng lại. Vù, một bóng người xẹt qua bên cạnh bọn họ, nhanh như ánh sáng, nháy mắt biến mất.

– Đằng sau cũng có người đi vào! Bọn họ nhanh chóng phản ứng lại.

– Kỳ quái, rõ ràng chúng ta tiến vào đầu tiên, làm sao còn có người chạy qua mặt chúng ta được? Con lừa đen kỳ quái nói.

Chu Hằng không rên một tiếng, hắn tự nhiên biết rõ là chuyện gì, nhưng hắn mà nói ra thì nhất định sẽ bị con lừa miệng lưỡi độc ác này dìm chết, hắn không hạ tiện như con lừa này, không muốn bị con lừa đen châm chọc khiêu khích.

– Đừng kỳ quái nữa, chúng ta đi mau, miễn cho bị bỏ lại quá xa, bị người ta cướp mất bảo vật!

Con lừa đen vô cùng tham lam bảo vật, vừa nghe liền lập tức bỏ qua tò mò, tung bốn vó mau đuổi theo.

Tuy rằng trước mắt tạm thời rơi lại sau, nhưng Chu Hằng cũng không quá lo lắng, bởi vì trừ kẻ có thể chất biến thái như hắn ra, ngay cả lão tổ Thần Anh Cảnh xuyên qua lối đi này cũng phải trả giá cực lớn!

Không đến mức thảm như con lừa, nhưng khẳng định phải cần thời gian nhất định để khôi phục nguyên khí.

Hắn cùng con lừa chỉ cần đi ngày đêm, dù là không thể quay lại hàng đầu, nhưng cũng không đến mức bị bỏ lại quá xa.

Nửa ngày sau.

– Hả, Nguyệt Ảnh tiên tử! Con lừa đen đột nhiên hai mắt tỏa sáng, lập tức chạy như điên tới trước.

Chu Hằng cũng nhìn thấy, Đông Linh Tiên Trì Nguyệt Ảnh Thánh Nữ áo trắng bay bỗng giữa hư không, tuy nhiên hẳn là nàng mới xuyên qua đường hầm mà đến, toàn thân lộ ra vẻ

nhếch nhác, khăn che mặt cũng không biết rớt chỗ nào, mái tóc đen rối loạn.

Hoa nhường nguyệt thẹn, tuyệt sắc nhân gian!

Chu Hằng thầm gật đầu, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ này là đại mỹ nữ cùng cấp với Ứng Mộng Phạm, thuộc loại xinh đẹp tuyệt sắc mấy chục năm, thậm chí mấy trăm năm mới xuất hiện một lần! Đương nhiên là không thể so sánh với Hoặc Thiên, người ta là yêu nữ Hoặc Thiên mấy vạn năm mới xuất hiện một người!

– Cút! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nhìn thấy con lừa đen, chỉ lạnh lùng quát một tiếng.

– Tiên tử, chỗ bổn tọa có linh thạch, cho nàng… mượn! Con lừa đen nghiến răng, lấy ra mấy khối linh thạch.

Muốn làm con lừa tham lam này lấy ra đồ trong túi nó, quả thật khó như lên trời! Cho nên, đừng nhìn con lừa đê tiện này chỉ nói là cho mượn mấy khối linh thạch, nhưng đã là một lần hào phóng nhất của nó, không biết lúc này trong lòng nó chảy máu đến cỡ nào.

Chỉ là, Chu Hằng quét nhìn mấy khối linh thạch kia, thiếu chút cười phun ra, bởi vì trong đó chỉ có một khối linh thạch trung phẩm, còn lại toàn là hạ phẩm.

Con lừa này quả nhiên keo kiệt, không còn thuốc chữa nữa!

Theo con lừa đen thấy, đây đã là hy sinh to lớn của nó, nhưng ở trong mắt người khác, thế này quả thật là đùa giỡn trắng trợn!

– Tiện lừa! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ giận dữ, tay phải giơ lên, một thanh trường kiếm màu bạc tế ra trong tay, chém xuống con lừa đen.

Xoạt! Kiếm khí như rồng, tung hoành chín tầng trời.

Tuy rằng nàng vừa thông qua hang động kia, tổn hao nhiều linh lực còn chưa khôi phục hoàn toàn, nhưng dù sao cũng là tồn tại Thần Anh Cảnh, đủ để hình thành uy hiếp chí mạng đối với con lừa đen. Trước đó nàng nể tình Huyền Anh Thiên Tôn, xuống tay lưu tình với nó, nhưng con lừa đê tiện này dám đùa giỡn nàng như vậy, quả thật làm nàng vô cùng căm giận.

– Tiên tử, có gì từ từ nói, sao mà đụng tới đao kiếm vậy chứ, làm bị thương người còn không phải tổn thương hòa khí! Con lừa đê tiện vừa trốn tránh còn vừa thử “cảm hóa” đối phương.

Nhưng con lừa đê tiện này muốn làm người ta tức chết thì dễ dàng, an ủi người lại không phải sở trường, sẽ chỉ chọc người ta càng thêm nổi giận.

– Hừ! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ không đấu võ mồm với con lừa đen, chỉ càng vung kiếm quang mạnh thêm.

– Chu tiểu tử, cứu mạng a! Con lừa đen vô sỉ chạy về, trốn ra đằng sau Chu Hằng.

– Tránh ra! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ sắc mặt bất thiện quát, vốn nàng cũng không có cảm tình với một mạch Vạn Cổ Đại Đế.

– Oan gia nên giải không nên kết, con lừa này dù là rất đê tiện, nhưng đối với cô cũng coi như một mảnh tình si… Chu Hằng còn chưa nói hết, đã thấy kiếm quang lóe lên, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vung kiếm chém tới.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ làm sao không giận được?

Thế này là tiếng người hả? Ai bị một con lừa si tình mà lại còn rụt rè cho được? Tiểu tử này cũng xấu xa y như con lừa đê tiện kia!

– Chu tiểu tử, ngươi không được vu khống bổn tọa, bổn tọa

làm sao đê tiện? Bổn tọa chỉ là muốn thu một thị nữ thôi! Cố tình con lừa đen lại còn không chịu ngừng.

– Từ đầu đến chân nhà ngươi đều đê tiện! Chu Hằng tế ra Bách Quỷ Kiếm, keng một cái cản một kiếm của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, một cỗ lực lượng ập tới, chấn hắn lui ra sau đến 10 dặm.

Không hổ là Thần Anh Cảnh, ngay cả không phải ở trạng thái bình thường, lực lượng cũng mạnh đến mức hắn không sánh bằng được!

May mà thể chất của hắn mạnh mẽ quá mức, lực phản chấn không tổn thương được thần cốtc hắn, một mảnh hào quang màu vàng lóe lên, toàn thân Chu Hằng phát ra tiếng vang bùm bùm bùm, hoàn toàn không hề bị thương.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ không nói một lời, đuôi theo Chu Hằng cùng con lừa đen, đẩy ra một kiếm, cuốn theo bão táp.

Keng keng keng! Đang đang đang!

Hai người giao đấu mấy lần liên tục, kình lực tuôn trào, con lừa đen đã không thể nào ở gần được nữa, đành phải liên tục lùi ra xa.

Chu Hằng có chút không nhịn được nữa, hiện tại nào có thời gian chơi với nữ nhân điên càn quấy này, hắn thi triển Phi Vũ Thất Kiếm, lúc này có mười mấy bóng quỷ xuất hiện, tạo thành phiền phức tương đối với Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, cộng thêm ý cảnh kiếm pháp Tiên cấp, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lập tức trở nên lúng túng.

Vốn nàng không đến mức chật vật như vậy, nhưng ai bảo nàng còn chưa khôi phục linh lực liền vội vàng ra tay?

Trong lòng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ khiếp sợ, tuy rằng nàng trẻ tuổi nhưng đã là cường giả Thần Anh Cảnh, ánh mắt tự nhiên sẽ không yếu, đánh lâu như vậy nàng cũng biết sơ thực lực của Chu Hằng. Cho dù là linh lực của nàng còn đầy đủ, cũng chưa chắc có thể trấn áp được thiêu kiều còn trẻ hơn cả nàng!

Thể chất người này quả thật quá mạnh mẽ đến trình độ biến thái, đủ để hắn đứng ở thế bất bại! Cộng thêm bảo kiếm không biết cấp bậc gì trên tay, một kiếm xoay chuyển liền hình thành một cái linh thể, uy lực rất lớn, ngay cả nàng cũng không dám chọi cứng!

Một khi linh thể thành đàn, nàng cũng phải đau đầu!

Nhưng nếu dừng tay như vậy, nàng lại không cam lòng!

Không chỉ vì con lừa đen miệng tiện, còn là bởi Chu Hằng là hậu duệ của Vạn Cổ Đại Đế!

Lúc trước Vạn Cổ Đại Đế "vứt bỏ" ân sư của nàng, lựa chọn lấy nữ nhân khác, điều này là đả kích rất lớn đối với Đông Linh Thiên Tôn, cũng làm cho trong lòng nàng cực hận Vạn Cổ Đại Đế.

Hiện tại thời gian trôi qua, hai vị đương sự đã không thành tiên cũng thành cổ, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ liền chuyển dời mối hận này lên người Chu Hằng.

Nợ cha con trả… Dù là đã cách rất nhiều đời.

Muốn nàng cúi đầu trước một mạch Vạn Cổ Đại Đế, nàng không làm được!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đẩy ra trường kiếm, Thần chích hiện lên trên đầu, là một thanh kiếm nhỏ xanh ngọc, ánh sáng chớp động, khí thế của nàng bùng nổ, rõ ràng là dùng toàn lực.

Đúng là phiền phức!

Chu Hằng thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ xông về phía Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, nắm tay trái đánh liên tục, thân thể hắn mạnh mẽ có thể coi là đứng đầu thiên hạ hiện tại, tự nhiên phải tận dụng hết ưu thế này, cận chiến gần người mới là mặt mạnh nhất của hắn.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng không hề sợ, kỳ thật bất cứ ai cận chiến gần người mới có uy lực lớn nhất, đây cũng là nguyên nhân vì sao cao thủ nào cũng tránh cận chiến, lỡ như trúng phải công kích thì chỉ có bị thương nặng, hở ra còn có nguy hiểm mất mạng!

Hai người càng đánh càng nhanh, hai kiếm liên tục chém ra những tia lửa, còn nắm đấm bàn tay giao nhau, đẩy cuộc chiến lên hồi gây gấn.

Chu Hằng đánh đến hứng khởi, liền thu hồi cả Bách Quỷ Kiếm, chỉ đánh ra từng đấm, diễn hóa các loại Pháp kỹ, hắn như Đại Đế đi ra từ thời viễn cổ, chiến lực vô song!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ liên tục quát lên yêu kiều, nàng tuyệt đối không cho phép mình thua con cháu Vạn Cổ Đại Đế!

Nếu Chu Hằng không dùng pháp khí, vậy nàng cũng không dùng!

Nàng thu hồi bảo kiếm,bàn tay vung lên, cũng là chiến lực ngập trời, không kém hơn vận dụng pháp khí bao nhiêu.

Bản thân võ giả vốn đã là vũ khí mạnh nhất!

– Thôi đi, mọi người đều là bằng hữu một hồi, làm gì đánh tới đánh lui. Qua đây, bổn tọa mời các ngươi ăn thịt nướng! Con lừa đen ở một bên kêu lên, mở pháp khí không gian lấy ra giá nướng nguyên liệu nấu ăn, quả thật muốn bày ra bàn tiệc.

Con lừa đê tiện này không nói còn được, vừa nói là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ càng giận không thể át, bàn tay vung lên, hóa thành màu xanh lam, múa may như rắn, phát tản ra uy hiếp làm lòng người run sợ!

Bản năng của Chu Hằng cảm ứng được một chiêu này nguy hiểm, trong lòng trào ra ý niệm mặc kệ thế nào cũng không thể để bị đánh trúng, vươn tay phải ra, chộp lấy cổ tay đối phương.

– Hừ! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ rung tay, muốn đánh văng Chu Hằng ra.

Chu Hằng làm sao cho nàng toại nguyện, dứt khoát giang rộng hai tay, quấn lấy đối phương, không cho nàng có cơ hội trực tiếp đánh trúng mình. Làm người run sợ chỉ là tay của đối phương, không phải lực lượng đánh ra từ chiêu này.

– Buông tay!

Cả người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đều run run.

Nàng bị Chu Hằng ôm vào trong lòng, còn không phải là ôm bình thường, là tay chân quấn lấy, nếu đổi trường hợp khác, quả thật là một bức tranh xuân cung khó coi!

– Cô thề về sau không được tìm ta gây chuyện nữa, ta liền buông tay! Chu Hằng nói, nữ nhân này rốt cuộc là phiền phức lớn, hắn không muốn cả ngày bị một cường giả Thần Anh Cảnh nhìn chằm chằm.

Lời thề đối với những người nào đó chỉ là cái rắm, nhưng có những người lại đến chết cũng sẽ tuân thủ! Không may, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ là người như thế, bảo nàng phát ra lời thề giả đến ngày sau nuốt lời, đó là không thể nào!

Cho nên, nàng chỉ vận chuyển kình lực giãy giụa, miệng không nói một tiếng.

Nếu linh lực của nàng còn đầy đủ, bằng tu vi linh lực cao hơn Chu Hằng một đại cảnh giới, tự nhiên có thể nhẹ nhàng đánh văng Chu Hằng. Nhưng bây giờ gặp phải Chu Hằng là quái vật có thể chất sánh với pháp khí Kết Thai Cảnh, nàng chỉ còn nước bó tay.

Không thoát được, quả thật không giãy ra được!

Bốp!

Tiếng vang giòn giả, Chu Hằng dứt khoát vỗ một cái lên mông nàng, sóng mông lên xuống, hình thành cảnh tượng mê người.

– Ngươi… ngươi… Nguyệt Ảnh Thánh Nữ thiếu chút nữa điên mất, nam nhân này lại dám đánh vào mông nàng! Thân thể của nàng thần thánh cỡ nào, ngay cả bị người khác phái đụng tới một ngón tay cũng là khinh nhờn, huống chi là mông!

Quá mức nhục nhã, thù sâu hận lớn mà!

Nhưng bởi vì thế, tự nhiên là nàng cũng thừa cơ giãy khỏi trói buộc của Chu Hằng, bay ra xa trăm trượng, mặt như sương lạnh.

Chương 375: Tiên Cung

Nói tới, Chu Hằng quả thật không phải muốn thừa cơ chiếm tiện nghi của nàng, chỉ là lúc trước hắn bị Khổng Ngạo Côn ảnh hưởng quá sâu, đối mặt với nữ nhân không nghe lời, phản ứng đầu tiêncủa hắn chính là đánh mông của đối phương.

Đánh xong rồi, hắn mới nhớ tới thân phận của nữ nhân này đặc thù, xem chừng sẽ muốn liều mạng với hắn.

Liều mạng thì liều mạng, ai sợ ai!

Chu Hằng dứt khoát cười, nói: – Làm bà già sống mấy vạn năm rồi, cảm giác không tệ!

Bà già? Cảm giác không tệ?

Sắc mặt Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lúc xanh lúc đỏ một hồi, từ lúc nàng có trí nhớ đến nay đã được Đông Linh Thiên Tôn thu làm đệ tử, thân phận vô cùng cao quý, nào có từng bị người đùa giỡn như thế? Ngay cả con lừa đen đê tiện đùa giỡn ngoài miệng cũng làm nàng giận dữ, càng huống chi là bị nam nhân trực tiếp đánh vào mông.

Đánh xong còn chưa tính, còn muốn bình phẩm rõ ràng?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ ánh mắt phun ra lửa, hiện tại, nàng quả thật muốn giết người!

– Thánh nữ! Ngay lúc này, ba người Tán Hoa bà bà từ xa đạp không đến đây, lúc trước bọn họ xuyên qua hang động lớn liền bị phân tán, cũng may không cách quá xa, đã tìm được đến đây.

– Khốn kiếp, ta muốn giết ngươi! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ không để ý tới, hiện tại nàng chỉ còn một ý nghĩ, chính là giết tên có gan sàm sỡ nàng.

Ầm, nàng đánh ra một chưởng, sóng lực lượng tuôn trào.

Chu Hằng chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tung người một cái, đã tới cạnh Tán Hoa bà bà, nói: – Tiền bối, Thánh nữ nhà ngài hình như lúc xuyên qua đường hậm đụng phải đầu, hiện tại có chút không bình thường!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ miệng nhỏ há ra, nàng thật sự bị chấn trụ, trên đời này làm sao có kẻ vô sỉ như thế, lại còn ác nhân cáo trạng trước!

Tán Hoa bà bà mỉm cười, làm người giảng hòa, nói: – Thánh nữ, Chu Hằng chính là hậu nhân của Đại Đế, có quan hệ sâu đậm với tông ta! Chuyến đi này khó liệu họa phúc, nên liên thủ cùng xông qua thì tốt hơn!

Hai người khác cùng gật đầu, các nàng cũng nghe qua chiến tích hiển hách của Chu Hằng, chém giết Tẩm Huyết Thiên Quân mà ngay cả bọn họ cũng không làm được! Trừ khi Tẩm Huyết Thiên Quân chịu tiến hành tử chiến ở dưới Đông Linh Sơn, như vậy các nàng rút ra lực lượng Đông Linh Sơn quả thật sẽ có được lực lượng vô hạn gần tới Hóa Thần Cảnh, chém giết tất cả Thần Anh Cảnh.

Sắc mặt Nguyệt Ảnh Thánh Nữ tái xanh, có lòng muốn vạch trần mặt thật của Chu Hằng, nhưng chẳng lẽ phải nói ra chuyện Chu Hằng đánh mông nàng? Loại chuyện nhục nhã này, nàng nghĩ tới thôi cũng muốn ngất xỉu, đừng nói là bị người khác biết!

– Không cần, chúng ta đi! Nàng lạnh lùng nói.

Tán Hoa bà bà nhìn nàng, nói: – Thánh nữ, giữa người và Chu Hằng có hiểu lầm gì phải không?

– Không! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ xanh mặt nói, thế này như là

giấu đầu lòi đuôi, ai cũng liếc một cái nhìn ra được manh mối, nhưng nhìn bộ dáng muốn giết người của nàng, ai dám lên chịu xui xẻo?

Thân hình nàng lóe lên, cũng không cố chưa khôi phục linh lực, liền tiến về phía sao băng rơi xuống.

— Nhìn Chu Hằng lâu hơn nữa, nàng sẽ điên mất!

Tiểu tử này quá giả nhân giả nghĩa, ở trước mặt người khác thì giả vờ làm như chính nhân quân tử, nếu nàng còn ra tay thì tỏ vẻ nàng không nói đạo lý, đến lúc đó khẳng định mấy người Tán Hoa bà bà sẽ nói nể tình Vạn Cổ Đại Đế và Đông Linh Thiên Tôn mà khuyên can.

Đợi khi nàng đột phá Hóa Thần Cảnh, nhất định phải làm tiểu tử này trả giá đắt!

Có thể trở thành nửa bước tiên nhân, ai không phải hạng người tâm trí vững vàng, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lựa chọn nhẫn nhịn tạmthời. Nói thật, nàng cũng tự hiểu lấy, bằng thể chất đáng sợ cùng thân pháp tuyệt nhanh của Chu Hằng, ngay cả bốn người bên nàng liên thủ cùng lắm chỉ đuổi hắn đi, muốn giết hắn là tuyệt không làm được – Trừ khi Chu Hằng nổi điên tử chiến với các nàng.

Tán Hoa bà bà thở dài, vội cùng hai người khác đi theo.

Tuy rằng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ là nhân vật mấy vạn năm trước, nhưng nói tuổi thật thì nàng cũng chỉ hơn 200 tuổi, ở trong mắt bọn họ không khác gì bé con. Bà ta lại cảm thấy Chu Hằng cũng rất xứng đôi với Thánh nữ nhà mình, một là hậu duệ Đại đế cổ, bản thân cũng có thiên phú trác tuyệt. Một bên lại là Thánh nữ bổn tông, đồ đệ của Thiên Tôn, cũng không ai sánh nổi!

Hai người này quả thật là ông trời tác hợp mà!

– Cảm xúc thế nào? Chờ cho bốn người Đông Linh Tiên Trì đã đi không thấy bóng, con lừa đen rất đáng khinh xáp lại, chảy nước miếng nói: – Mấy vạn năm trước bổn tọa đã muốn sờ thử, đáng tiếc mãi vẫn không có cơ hội, bị tiểu tử ngươi chiếm tiện nghi lớn rồi!

Chu Hằng không để ý tới nó, trực tiếp cất bước đi, hiện tại đã không có thời gian đâu mà lãng phí, ở đằng trước bọn họ đã có rất nhiều người!

Tuy rằng nơi này là tinh không mịt mùng bên trên không trời, bên dưới không đất, nhưng lại có chỉ dẫn rõ ràng không thể rõ ràng hơn, bất cứ ai chỉ cần muốn đi, vậy thì tuyệt đối không thể đi sai hướng.

Suốt nửa tháng sau, trước mặt Chu Hằng cùng con lừa đen xuất hiện một tòa cung điện cực kỳ hùng vĩ, to lớn không biết bao nhiêu lần, toàn thân chớp động hào quang trắng bạc, tỏa ra

khí tức vô cùng tôn quý.

Cung điện này không biết chế tạo bằng tài liệu gì, như kim loại lại như ngọc thạch, có ôn hòa như ngọc thạch, lại bá đạo như kim loại.

Trong lòng Chu Hằng khẽ động, đột nhiên nhớ tới khúc xương trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, chính là sinh ra Thi Linh Hoa.

Cảm xúc hai thứ, rất giống!

Chẳng lẽ, tòa cung điện này toàn là do tiên cốt chế thành?

– Không ngờ lại có nhiều người đến như vậy!

Con lừa đen tức giận nói. – Sao mà đám người này không sợ chết như thế!

Chu Hằng không khỏi bật cười, con lừa đê tiện này chưa vào đã sợ muốn chết, đến khi vào thật thì sợ người khác tranh giành bảo bối với nó, ước gì đuổi hết mọi người ra ngoài. Hắn quét nhìn qua, trong này quả thật có rất nhiều người vào.

Có ít nhất trăm người, hơn nữa đều là tồn tại Thần Anh Cảnh, Kết Thai Cảnh thật là ít ỏi – không có Thần Anh Cảnh quan tâm, cơ bản sẽ chết trong lối đi, trừ khi có thể chất biến thái như Chu Hằng.

Hắn thấy được Triệu An Viễn, đáng tiếc tên kia đi cùng chỗ với lão tổ Triệu gia, làm Chu Hằng đành từ bỏ ý tưởng tốt đẹp đi lên một quyền đánh nát đối phương.

Còn có nhiều cơ hội!

Sao băng rơi qua không gian, ở trong này không gian này cũng không phân trên dưới, bởi vì lực hấp dẫn không tồn tại. Tới gần liền thấy rõ, thật ra đó không phải sao băng, mà là đoàn sánh sáng.

Ánh sáng này đều đụng vào cung điện trắng bạc, hào quang lưu chuyển, như một tòa Thần Cung vĩnh viễn không bị hủy diệt.

Mọi người không đi vào, bởi vì tòa cung điện này đang tỏa ra khí tức mạnh mẽ, ngăn cản bất cứ ai đến gần. Chu Hằng vừa thấy có một lão tổ Thần Anh Cảnh mới đến tế ra Bảo khí muốn xông vào, kết quả hào quang xoay chuyển, người kia trực tiếp bị đánh nát mất nửa người!

May mà hắn dùng Bảo khí cản được, tuy rằng Bảo khí kia hóa thành hàng tỷ mảnh vụn, nhưng ít ra bảo vệ được tính mạng,

bằng không chỉ có nước tan xương nát thịt!

– Tiểu tặc! Tiếng gào lớn vang lên, chỉ thấy một lão tổ Thần Anh Cảnh đánh tới, hai mắt phun lửa, giận không thể nén.

Là một trong những người cướp đoạt Thi Linh Hoa lúc trước!

Chu Hằng thở dài, những lão già này thấy hắn nhiều lần lui lại, quả thật cho rằng hắn không dám là địch với bọn họ hay sao? Hắn tế ra Bách Quỷ Kiếm, nói: – Lão già, miệng sạch sẽ một chút!

Lão tổ Thần Anh Cảnh kia tức giận suýt ngất xủi, bản thân tiểu tử này miệng không sạch sẽ, lại còn bảo hắn miệng sạch một chút, có tên vô sỉ như vậy không? Hắn giận dữ gầm lên, hai tay vung lên, Thần chích trồi lên hóa thành một con Huyền Quy, há mồm phun ra, lập tức hơi nước ngập trời.

Chu Hằng không chút sợ hãi, bước lên trực tiếp đánh tới, kiếm thế xoay chuyển, không hề yếu thế đánh với lão tổ Thần Anh Cảnh kia.

Giao đấu kịch liệt, kình khí lan tràn.

Giữa võ giả thường xuyên bùng nổ xung đột, chiến đấu giữa hai người Chu Hằng ban đầu không dẫn tới bao nhiêu người

chú ý. Nhưng khi có người phát hiện tu vi thật sự của Chu Hằng chỉ là Kết Thai Cảnh, mỗi người đều hiện ra vẻ kinh ngạc.

Kết Thai Cảnh đã có thể liều mình đấu đá với Thần Anh Cảnh, đây là chiến lực nghịch thiên cỡ nào?

Có mấy người nhận ra Chu Hằng, có mấy người thì thông qua Tử Diễm Thiên Long nhận ra Chu Hằng chính là hậu duệ Đại Đế, đều âm thầm kinh ngạc. Nơi này có ít nhất một nửa người đi ra từ phong ấn thời kỳ Vạn Cổ Đại Đế, đều tận mắt thấy uy thế vô thượng của Đại Đế.

Bọn họ trốn mấy vạn năm, Vạn Cổ Đại Đế quá mạnh mẽ không thể dùng Thời Gian Nguyên Dịch phong ấn, nghĩ rằng kiếp này không ai có thể đấu lại bọn họ, không ngờ lại chạy ra một hậu duệ Đại Đế, chẳng những thiên phú không thua gì Đại Đế còn trẻ tuổi, thậm chí còn vượt hơn!

Chẳng lẽ bọn họ vẫn phải sóng dưới bóng ma của Đại Đế thứ hai?

Lần này, bọn họ không còn không có Thời Gian Nguyên Dịch để tiếp tục phong ấn bản thân, chờ thêm mấy vạn năm nữa.

Ánh mắt mọi người nhìn về phía Chu Hằng rất phức tạp, có mấy người không hy vọng loài người lại xuất hiện một vị Đại Đế, quét ngang dị tộc, lần nữa giương danh bá nghiệp Nhân

tộc. Lại có mấy người không muốn có một vị Đại Đế đặt ở trên đầu bọn họ!

Bởi vì, thế gian hiện nay võ đạo điêu linh, những cường giả Thần Anh Cảnh bọn họ có thể xưng bá, ai lại muốn bị người ta chế trụ?

Chu Hằng gần như đối phó toàn lực, Chu Hằng đã ngưng tụ thành 100 quỷ vật linh lực, tiếng quỷ gào liên miên, có thể tạo thành ảnh hưởng tương đối lên thần thức, làm người ta muốn bịt tai. Còn quỷ linh lực tính theo hắn làm chuẩn ngưng tụ thì mạnh cỡ nào, đánh ra một đòn ngay cả lão tổ Thần Anh Cảnh cũng phải tránh né.

Thường nói bắt giặc phải bắt vua trước, chỉ cần giết chết Chu Hằng, hoặc là cướp đi Bách Quỷ Kiếm, như vậy quỷ vật linh lực này tự nhiên sẽ tiêu tan. Nhưng gặp phải thứ biến thái có thể chất vô cùng mạnh mẽ như Chu Hằng, Thần Anh Cảnh nào có thể hai ba chiêu xử lý được hắn?

Diệt không được, quỷ ảnh đánh tới lại phải chống đỡ, phải tránh né, liền cho Chu Hằng có thời gian giảm xóc, sẽ nhanh chóng khôi phục Thần thể, cũng coi như uổng sức.

Hơn nữa, bởi vì tính đặc thù của Bách Quỷ Kiếm, đánh lâu dài thì ai hao chết ai cũng chưa chắc!

Lão tổ Thần Anh Cảnh kia đánh lâu không được, lập tức phát

ra tiếng hét dài, thân hình chớp động, lựa chọn từ bỏ, rời khỏi chiến trường.

Nếu hắn liều mạng đưa ra nội tình sau cùng, có lẽ có khả năng giết chết Chu Hằng, nhưng ai biết Chu Hằng còn có bài tẩy nào không? Còn nữa, cho dù hắn giết được Chu Hằng, xung quanh có nhiều cường giả như hổ rình mồi, hắn làm sao giành được Bách Quỷ Kiếm?

— Về phần Thi Linh Hoa thì đã bị hắn ném sang một bên, đã qua nhiều ngày như thế, khẳng định đã sớm tiêu hóa xong.

Cho nên, đánh tiếp nữa đã không còn ý nghĩa, còn không bằng tạm thời thu tay, nếu có thể lấy được tiên vật ở trong Tiên Cung kia, lại giết tiểu bối này sẽ dễ như trở bàn tay!

Mọi người đều im lặng, tuy rằng lúc này tu vi của Chu Hằng chỉ là Kết Thai Cảnh, nhưng không chút kỹ xảo đánh lui một vị Thần Anh Cảnh, ai còn dám thật coi hắn là Kết Thai Cảnh thông thường?

Một người một kiếm ngạo nghễ đứng đó, tựa như Đại Đế giá lâm!

Chương 376: Cửa điện mở ra

Các nhân vật đời trước đều toát ra vẻ tiêu điều, nhưng cũng có thiên kiều trẻ tuổi không phục đứng lên, thả ra hào quang của mình đua sáng với Chu Hằng!

Tỷ như Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, ở thời kỳ thượng cổ nàng đã sớm nhìn đến được cánh cửa Hóa Thần Cảnh, chỉ là bị giới hạn thiên địa đại biến, ngay cả duy trì trình tự linh lực Khai Thiên Cảnh cũng không nổi, làm sao nói tới tiếp tục xông lên Hóa Thần Cảnh?

Nàng bị buộc lựa chọn phong ấn trong Thời Gian Nguyên Dịch, vượt qua mấy vạn năm, đợi cho linh khí thiên địa khôi phục lần nữa, lúc này mới phá phong ấn đi ra, thuận tiện cũng hái lấy tiên duyên. Chẳng những có thể đột phá Hóa Thần Cảnh, nói không chừng còn có thể một hơi xông phá tiên cảnh!

Võ đạo hiện tại điêu linh, trong đời trẻ tuổi Nhân tộc có thể coi là thiên kiều cũng chỉ có mấy người ít ỏi như Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân, Triệu An Viễn, Tang Thanh Sơn, hoàn toàn không thể so sánh với niên đại thượng cổ. Mà trong những người này lại chỉ có Triệu An Viễn đi đến đây, hắn tự nhiên cũng không cam yếu thế đứng ra, tỏa sáng phong thái của mình.

Ngoài hai người này ra, còn có hai người trẻ tuổi ngạo nghễ đứng ra, có phong thái Thiên Tôn tương lai!

Bọn họ cũng đến từ thời đại thượng cổ, cũng như Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, lúc trước đã nhìn ra hy vọng đột phá Hóa Thần Cảnh, chỉ là thiên địa thay đổi, bất đắc dĩ mới lựa chọn tự phong ấn.

Nhân vật như vậy tự nhiên vô cùng kiêu ngạo, nào cho phép Chu Hằng tỏa sáng một mình, đều tỏa ra hào quang của mình chống đối.

Nhất thời, trên sân liền thành nơi cho năm người trẻ tuổi tỏa sáng tranh đấu, như làm cho những người thế hệ cũ ảm đạm kém sắc.

So sánh lại, Chu Hằng cùng Triệu An Viễn cảnh giới hơi thấp, chỉ là Kết Thai Cảnh mà thôi. Chỉ là Chu Hằng có thể cân nhắc như Kết Thai Cảnh thông thường hay sao, ngay cả Thần Anh Cảnh mà hắn cũng liều mạng được!

Cứ thế, Triệu An Viễn liền trở nên không biết lượng sức, như đom đóm còn muốn khoe sắc với ánh trăng, chỉ làm người ta chê cười.

Dường như hắn cũng ý thức được điểm này, sắc mặt liền đỏ như máu, sau đó lúc xanh lúc trắng, làm cho con lừa đen nhìn

mà cười ha ha.

Chu Hằng nhìn lại hai thiên kiều khác, đều là nam nhân hơn 20 tuổi. Một người tuấn mỹ có thể khiến rất nhiều mỹ nữ phải xấu hổ, một người khác thì cao to khỏe mạnh, toàn thân đầy bắp thịt nổi lên, làn da tỏa ra ánh sáng như ngọc.

Bằng ánh mắt của Chu Hằng, có thể kết luận người cao to này cũng kiêm tu thể chất, cũng không biết so sánh với thể chất Phệ Kim tộc thì bên nào biến thái hơn.

Theo năm đại thiên kiều chậm rãi thu hồi hào quang của mình, xung quanh cung điện cũng bình ổn trở lại.

Lần này, không ai mở ra cuộc chiến nữa.

Rất đơn giản, núi bảo vật chưa mở ra, đánh nhau lúc này cũng không có ý nghĩa.

Nói không chừng bọn họ còn phải liên thủ hợp sức mới mở ra cung điện, thiếu một người là không được, vậy chẳng phải đang tự hủy cơ duyên hay sao?

Chờ! Kiên nhẫn chờ!

Mọi người đều tối thiểu là tồn tại Kết Thai Cảnh, ngoài loại biến thái như Chu Hằng, ai không phải trải qua ít nhất mấy trăm năm khổ tu mới có được thành tựu như hôm nay, ai mà không có kiên nhẫn?

Chu Hằng trải qua nhiều chuyện như thế, tâm tính cũng trầm ổn hơn cả bàn thạch, cũng có thể nhịn được. Hơn nữa đại sát khí Hoặc Thiên còn chưa đến, hắn có muốn mạnh mẽ phá Tiên Cung cũng không được!

Lúc trước hắn chọt vào khúc xương bạc kia, thiếu chút giết cả hắn, ngay cả Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cũng để lại đầy dấu tích. Nếu chọc vào cái cung điện "xương" to lớn này, vậy kết quả cũng như tên cường giả lúc trước, sẽ tan xương nát thịt!

Tin rằng nơi này đột nhiên phát ra "triệu hoán", coi như tòa Tiên Cung này muốn truyền thừa, vậy khẳng định sẽ tự mở ra, chỉ là hiện tại còn chưa đến thời gian.

Hắn nhẫn nhịn, khoanh chân giữa hư không, người nhỏ màu vàng múa lên Lăng Thiên Cửu Thức trong thức hải,rèn luyện thần thức.

Còn con lừa đen thì làm sao cũng không ngồi xuống được, đối với con lừa tham tài này, bảo tàng ở ngay trước mặt, tự nhiên

phải đi đầu xông vào, bỏ lại đám đông mà vơ vét, mọi người tràn vào, làm sao còn độc chiếm được chỗ tốt?

Tuy rằng Chu Hằng có thể chống đỡ Thần Anh Cảnh, nhưng cũng chỉ là có thể xoay sở được vài người, bảo vệ được tính mạng, còn nói chiến thắng cường giả Thần Anh Cảnh, vậy là người si nói mộng!

Cho nện, hiện tại quá không bảo hiểm!

Con lừa đê tiện này tìm mọi cách giật dây Chu Hằng đột phá Tiên Cung, nhưng Chu Hằng nào thèm để ý nó, mặc cho nó nói toát cả mồm cũng vô dụng.

Một ngày, hai ngày, mười ngày, thời gian chậm rãi trôi qua, tuy rằng mọi người đều có kiên nhẫn cực tốt, nhưng Tiên Cung ở trước mắt lại không vào được, đều có chút nóng ruột. Hết cách, cho dù mỗi người đều có lòng dạ thâm trầm, nhưng đối mặt với tiên vật dụ hoạch, lại có mấy ai thật sự nhẫn nhịn được?

Không khí nôn nóng lan tràn trong đám đông, nếu như Tiên Cung này còn không mở, nói không chừng giữa đám đông sẽ bùng ổ xung đột.

Nhân vật thượng cổ cùng nhận vật đương thời dù không có khả năng có ân oán gì, nhưng giữa nhân vật thượng cổ với nhau, nhân vật đương thời với nhau, đều có đủ loại mâu thuẫn,

ở giữa tâm lý nôn nóng này, rất có khả năng đụng nhau là bùng nổ!

Đến ngày thứ 53, đột nhiên Tiên Cung phóng ra hào quang sáng chói, truyền ra những đợt dao động chí cao vô thượng, như có Tiên Tôn truyền đạo, làm cho trong lòng mỗi người dâng lên lĩnh ngộ không nói rõ.

– Lão phu thấy được hy vọng đột phá!

– Thì ra là như vậy! Ha ha ha! Bổn tọa nhất định có thể đột phá Hóa Thần Cảnh!

– Lão phu đánh một vòng nhiều năm như thế, kết quả rõ ràng ở ngay trước mắt!

Mọi người đều phát ra kinh hô, dao động này gần như tự truyền đại đạo, làm cho bọn họ phát hiện mê hoặc hay thiếu sót trên tiến triển võ đạo của mình, mỗi người đều thu được lĩnh ngộ cực lớn.

Ngoài Chu Hằng ra, đối với những võ giả khác, chỗ làm bọn họ khốn khó không phải là tích lũy linh lực, mà là lĩnh ngộ cảnh giới. Bọn họ ai không phải tồn tại Kết Thai tam trọng thiên, Thần Anh tam trọng thiên đỉnh phong, chỉ thiếu một tia lĩnh ngộ linh quang chợt lóe là có thể đột phá!

Dao động đại đạo này kéo dài nửa ngày, hào quang Tiên Cung dần dần thu lại, cuối cùng chỉ còn ánh sáng lấp lánh trên tường cung điện trắng bạc, ẩn tàng không phát, cánh cửa vốn đóng chặt cũng từ từ mở ra.

Tiên Cung, mở rồi!

Nhất thời, đám đông xao động, nháo nhào xông về phía cửa điện.

– Chu tiểu tử, còn thất thần cái gì, mau xông! Xông lên! Con lừa đen thấy Chu Hằng vẫn ngồi yên như vại, không khỏi thúc giục, như là chậm một giây thì bảo vật trong Tiên Cung sẽ bị người ta cướp sạch.

Chu Hằng mở mắt, mỉm cười, nói: – Con lừa, tâm bình thường! Tâm bình thường!

Tuy rằng tiến vào các chỗ di tích chính là vì tìm bảo vật, nhưng chính là bởi những chỗ này vô cùng nguy hiểm, cho nên càng đến lúc cuối cùng, càng phải giữa tâm bình thường, chỉ cần làm hết sắc, vậy có lấy được hay không phải xem ông trời.

– Tim của bổn tọa sắp nhảy ra rồi, không thể bình thường được! Con lừa đen vòng quanh Chu Hằng, muốn làm Chu Hằng choáng váng.

Chu Hằng cười ha hả, thân mình bắn lên, nói: – Đi!

Hắn quả thật không vội, tuy rằng Tiên Cung mở ra, nhưng hắn tuyệt không tin truyền thừa, bảo vật tiên gia sẽ chắp tay cho người tùy ý nhặt. Ngay cả có thế, khẳng định bên trong cũng sẽ mật ít ruồi nhiều, bây giờ hắn còn không có thực lực một tay trấn áp quần hùng, vào sớm một chút, trễ một chút cũng không khác gì nhau.

Con lừa đen chỉ chờ hắn nói câu này, vội vàng húc đầu vào hông hắn đẩy thẳng tới Tiên Cung.

Chu Hằng quét nhìn qua, chỉ thấy không phải mọi người đều xông vào Tiên Cung, có khoảng mười mấy người đều ngồi xếp bằng, trên người tỏa ra khí thế cổ xưa, mơ hồ có tiếng đại đạo vang lên!

Bọn họ… ngay khi nhận được chỗ tốt, thấy được hy vọng đột phá Hóa Thần Cảnh, cho nên không muốn bỏ qua cơ duyên này, nắm chắc một tia hiểu ra chợt lóe này bắt đầu thử đột phá!

Chu Hằng có chút kính nể nhìn những người này, có thể nhịn được tiên vật dụ hoạch, điều này cũng cần có dũng khí cùng nghị lực cực lớn!

So ra, những người này mới thật là có đại trí tuệ.

– Đừng nhìn nữa, đi mau!

Con lừa đen vội vàng đến tái mặt, rất sợ bảo vật bên trong bị người ta cướp hết.

Con lừa này tham lam thật là hết cứu được!

Chu Hằng đạp bước đi, nhanh chân đến trước Tiên Cung, hắn thuận tay sờ vách tường cung điện, trầm tư không nói.

– Chu tiểu tử, ngươi còn ngẩn ra cái gì, bảo vật ở bên trong, không phải ở ngoài! Con lừa đen vội muốn chết, thật muốn đập vào gáy Chu Hằng. Nhưng ngẫm lại thể chất biến thái của hắn còn cứng hơn cả pháp khí Kết Thai Cảnh, đánh như vậy sẽ chỉ chấn cho chân nó phát đau, đành phải rút chân về.

Chu Hằng không để ý tới nó, lấy ra khúc xương gãy trắng bạc đặt trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, so sánh với cung điện này, cũng trơn bóng, có một chút liên hệ nhàn nhạt, hẳn là xuất xứ từ cùng một thân thể.

Nơi này quả thật làm cung điện xương!

Đột nhiên Chu Hằng có cảm giác rợn tóc gáy, hắn thu hồi khúc xương bạc, bước vào trong cung điện.

Oong!

Một cỗ khí tức to lớn đè xuống, làm hắn liền toát ra cảm giác đè nén không thở nổi.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy bên trong cung điện có 36 cây trụ lớn chống đỡ, cao trăm trượng, đứng ở trong này sẽ làm người ta toát ra cảm giác nhỏ bé. Cung điện này cực kỳ trống trải, ngoài những cây trụ ra, chỉ ở dưới cùng có một cái vương tọa, bên trên cao có một người khổng lồ đang ngồi!

Quả thật là người khổng lồ, đang ngồi cũng cao đến 5-6 trượng, tóc đen thật dày, trong mắt có hào quang trời trăng ngôi sao, làn da không ngừng chớp lóe tia sáng bạc.

Cỗ khí tức trước đó chính là hắn phát ra!

Chủ nhân Tiên Cung… không chết?

Trong nháy mắt nhin thấy người khổng lồ này, Chu Hằng liền có thể kết luận, đây không phải Hóa Thần Cảnh, mà là tiên nhân! Hắn đi qua Tiên đại lục, lại có những tiên vật Cửu

Huyền Thí Luyện Tháp, Bách Quỷ Kiếm, rất là quen thuộc khí tức của tiên.

Nhưng hơi thở của đối phương có chút cổ quái, dường như không tinh khiết cỡ nào, trình tự thì cao, nhưng không thể làm người ta thần phục sát đất, cứ thiếu một phần thứ gì đó mấu chốt.

Ngay cả như thế, đối mặt với một vị có thể là tiên nhân này, tâm linh mọi người đều rung động, kích động, khẩn trương, hưng phấn… rất nhiều loại.

Bọn họ đều tin tưởng trên Hóa Thần Cảnh là tiên,nhưng chưa từng có người chân chính gặp qua tiên nhân, làm sao có được ý niệm kiên quyết? Hiện tại rốt cuộc thấy được một vị tiên nhân sống sờ sờ, tự nhiên làm cho tâm linh mỗi người kiên cường, không còn chút lòng hoài nghi.

Ngay vào lúc này, người khổng lồ màu bạc kia đột nhiên đứng lên, khí tức kinh khủng quét qua, như là sóng thần gầm thét!

Chương 377: Phiên Thiên Chưởng

“Bổn tọa Cổ Viêm, đến từ Tiên giới, muốn tìm một người thừa kế, nề hà…” Người khổng lồ màu bạc mở miệng nói, giọng ầm ầm, long trời lở đất!

Tâm linh mỗi người đều rung động, đây quả thật là một vị tiên, đến từ Tiên giới!

“Bổn tọa đã sớm chết đi, hiện tại các ngươi đang thấy chỉ là một tia thần thức không cam lòng của bổn tọa, kéo dài hơi tàn, muốn truyền thừa một mạch đại đạo của bổn tọa!” Cổ Viêm tiếp tục nói.

Đã chết! Vị tiên nhân này đã chết!

Mọi người đều kinh hãi, tiên nhân đã chết cũng mạnh mẽ như thế, chỉ là một cái tàn thức cũng làm bọn họ không thở nổi, quả thật không thể tưởng tượng khi còn sống thì hùng mạnh đến cỡ nào!

Nhưng cuối cùng bọn họ yên lòng, nếu tiên nhân đã chết, như vậy hắn quả thật muốn truyền thừa đại đạo của hắn!

Không giống với Tiên đại lục, ở nơi này quả thật có thể tìm được truyền thừa hoàn chỉnh của tiên!

Nghĩ đến đây, mọi người bắt đầu hít thở dồn dập.

Chu Hằng thì xẹt qua một tia tỉnh ngộ, khó trách hắn vẫn cảm thấy người khổng lồ màu bạc này là lạ, thì ra đã chết, đây chỉ là một đạo tàn thức. Tuy nhiên so với Hoặc Thiên, cũng chỉ có thể vận dụng thần thức, Cổ Viêm so sánh với thiên nữ tuyệt thế thì có muốn xách giày cũng không xứng!

"Thời gian không nhiều, bổn tọa cũng không đợi được người chân chính muốn đợi, lại không cam lòng đại đạo của tộc ta chôn vùi như thế, liền phát ra triệu hoán các ngươi!" Cổ Viêm nói tiếp: "Chỉ có người tâm trí thượng thừa, thiên phú tuyệt hảo, ý chí cứng cỏi mới có thể nhận được truyền thừa của bổn tọa!"

"Đi vào từ cửa này, người đầu tiên đi vào nơi sâu nhất trong điện này, sẽ có thể nhận được truyền thừa của tộc ta!"

"Chỉ có một người!"

"Thời gian là điều các ngươi cần nhất, nắm chắc từng giây thời gian!"

“Đi đi, đừng làm bổn tọa thất vọng!”

Người khổng lồ màu bạc cả người rung lên, hóa thành mảnh vỡ ảnh sáng bạc rồi biến mất.

Mọi người đều chuyển ánh mắt nhìn về phía cánh cửa bên trái vương tọa, ánh mắt nóng rực. Tuy nhiên, dù Cổ Viêm không nói tiến vào sẽ gặp nguy hiểm hay không, nhưng hắn đã nói “tâm trí thượng thừa, thiên phú tuyệt hảo, ý chí cứng cỏi”, không thông qua thử thách thì làm sao thể hiện ra được?

Đã có thử thách, vậy có nghĩa là sẽ gặp nguy hiểm!

Đương nhiên, mọi người cũng chỉ nổi lên đề phòng, không ai mất đi lòng tin.

Có thể tiến vào Kết Thai, Thần Anh Cảnh, có người nào không phải “tâm trí thượng thừa, thiên phú tuyệt hảo, ý chí cứng cỏi”?

Chỉ hơi do dự một chút, liền có người đi về phía cánh cửa kia, đẩy ra két một cái, sải bước đi vào.

Có người đầu tiên liền có người thứ hai, người thứ ba, người đằng sau sợ bỏ lỡ tiên duyên, tự nhiên là ngày càng nhanh chân. Cũng may vốn chỉ có 60-70 người, cộng thêm mỗi người đều là cấp bậc nửa bước tiên nhân, đi qua một cánh cửa lại cần bao nhiêu thời gian?

Chu Hằng cùng con lừa đen một trước một sau đi vào trong, bên trong là một gian nhà đá nhỏ hơn, trong phòng không có đèn, nhưng vách tường xung quanh tỏa sáng dịu, làm cho tâm linh thả lỏng, thần thức bình tĩnh.

– Chậc, cung điện này quả thật là bảo bối! Con lừa đen chảy nước miếng nói: – Chu tiểu tử, chỉ là cái phòng này đã là bảo bối khó lường! Tu luyện ở trong này, tâm thần bình thản, sẽ không bao giờ lo bị tẩu hỏa nhập ma!

Chu Hằng vỗ vai con lừa đen, nói: – Có chí khí! Người khác chỉ muốn bảo vật trong cung điện, ngươi lại muốn gói ghém nguyên cả cung điện mang đi, không hổ là con lừa tham lam đệ nhất thiên hạ!

– Đương nhiên rồi, hùng tâm tráng chí của bổn tọa nào phải đám ruồi nhặng có thể hiểu được!

Con lừa đen vỗ ngực nói.

Chu Hằng cười khẽ, không nói chuyện với con lừa đen nữa, mọi người trong phòng đá đều tập trung tinh thần nhìn chằm chằm vách tường đối diện, bên cạnh là một cánh cửa, nhưng không ai xông qua, bởi vì trên tường có một hàng chữ cùng một bức trnah.

Bên trên có chữ viết: “Tập được Phiên Thiên Chưởng, sẽ có thể đi vào chỗ tiếp theo!”

Chu Hằng đi ra trước, vươn tay đẩy cửa đá, nhưng mặc kệ hắn phát ra toàn lực cũng không cách nào dao động được cửa đá. Cũng như trên Tiên đại lục, viên gạch miếng ngói trong này đều không thể cho người phàm lay chuyển được!

Nửa bước tiên nhân, nửa bước tiên nhân, thiếu nửa bước đó, cuối cùng cũng chỉ là người phàm cao hơn người phàm một chút, không thể đặt ngang hàng với tiên nhân.

Không sai, chỉ có thể ấn theo lời trên tường, tập luyện Phiên Thiên Chưởng.

Đây cũng là thử thách của Cổ Viêm hay sao?

Cổ Viêm có nói, cuối cùng chỉ có một người nhận được truyền thừa. Bởi vậy, ai học được Phiên Thiên Chưởng, người đó sẽ giành được thời cơ, đi trước người khác.

Trong nhà đá lặng ngắt, mỗi người đều tập trung tinh thần, Chu Hằng có thể nghĩ tới điều này, bọn họ nào sẽ không nghĩ tới, đó là đạo lý quá rõ ràng.

Chu Hằng tập trung nhìn về phía vách đá, bức tranh kia rất đơn giản, là một người múa chưởng. Nhưng nhìn chằm chằm một thời gian dài, sẽ có thể thấy được bóng người đang chuyển động, như đang vận chuyển ra một chiêu chưởng pháp vô cùng phức tạp, làm người ta hoa cả mắt.

Chỉ hiện ra một cái động tác, Chu Hằng liền cảm thấy mắt đau đớn, không tự chủ nhắm mắt lại, nhưng khi mở mắt ra, bức tranh liền biến trở về như cũ, lại phải bắt đầu lần nữa.

Thì ra chỗ khó ở đây.

Đây là tiên thuật, độ khó quá lớn đối với người phàm, liếc nhìn thôi cũng làm người ta đau đớn cháy nước mắt, hơn nữa một khi dừng lại giữa đường, sẽ phải bắt đầu từ vạch xuất phát, tăng mạnh độ khó tập luyện.

Hoặc là, cho mấy tháng, thậm chí mấy năm, mỗi người ở đây đều có thể học được chiêu Tiên pháp này. Nhưng bây giờ mọi người đang cạnh trang, ngươi học ba ngày là được thì có thể so với ba tháng học được hay sao?

Ba tháng… nói không chừng đã bị người ta cầm mất truyền thừa tiên gia rồi!

Tuy rằng trước mặt còn có một thức Tiên pháp, nhưng đi đến nơi này, mỗi người đều có lòng tham cùng dã tâm bành trướng, ai không muốn tiếp tục đi sâu vào, lấy được truyền thừa Tiên giới hoàn chỉnh?

Nhất định phải là người đầu tiên học được!

Mọi người đều mở to mắt, mạnh mẽ chịu đựng khó chịu đau đầu, nhưng mặc kệ bọn họ mỗi người đều là thiên kiều, nhưng tiên thuật này nào phải là khó khăn mà bọn họ muốn là vượt qua được?

Bọn họ có thể đi đến Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh, tự nhiên mỗi người đều là thiên tài, thiên phú tu luyện trác tuyệt. Nhưng con đường võ đạo chính là một cái kim tự tháp, càng đi lên trên thì càng nhỏ, từ Kết Thai Cảnh đến Thần Anh Cảnh chính là mười dặm chọn một, từ Thần Anh Cảnh đến Hóa Thần Cảnh cũng là mười dặm chọn một!

Đây là đang lựa chọn thiên tài trong thiên tài, đến độ cao như tiên, chính là vô số Hóa Thần Cảnh chỉ có thể làm cành lá lót nền, cả đời cũng không thể đột phá!

Nếu đã như vậy, chỉ là Kết Thai, Thần Anh Cảnh thì có tư cách gì tự xưng thiên tài ở trước Pháp kỹ Tiên giới?

– A…. Từng vị lão tổ vốn là cao cao tại thượng đều nhìn đến chảy nước mắt, nhưng mặc kệ nước mắt tuôn ra thế nào, bọn họ vẫn nhìn chằm chằm bức tranh, hai mắt sưng to đỏ rực như cá vàng!

Hiện tại nếu những lão tổ này đi ra bên ngoài, bảo đảm không ai tin bọn họ chính là những đại nhân vật giậm chân một cái có thể khiến thiên địa rung động, sẽ bị coi là người bị hại, bị kẻ xấu luân gian cúc hoa mấy trăm lần!

Chu Hằng ngưng lòng tĩnh thần, sắc mặt không đổi, lục dục không sinh, tĩnh tọa yên ổn như tăng khổ hạnh.

Hắn đã sớm học được Lăng Thiên Cửu Thức – tuy rằng một thức sau cùng đến bây giờ vẫn như trong sương mù, nhưng Lăng Thiên Cửu Thức mạnh mẽ cỡ nào, làm hắn như học được tổng cương kiếm thức thiên hạ, học kiếm pháp khác thì càng dễ dàng.

Sau đó, hắn lại học được bộ Tiên pháp Phi Vũ Thất Kiếm.

Khác biệt là, Phi Vũ Thất Kiếm là kiếm pháp, có Lăng Thiên Cửu Thức làm cơ sở, hắn tập luyện không khó, nhưng bây giờ một chiêu này lại là chưởng pháp, tự nhiên không dễ dàng như kiếm pháp.

Ánh mắt Chu Hằng quét qua, chỉ thấy Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Triệu An Viễn cùng với hai người thiên kiều thiên kiêu thượng cổ khác đều lộ ra vẻ có đốn ngộ, trên người khống chế được tràn ra hào quang.

Hắn thầm gật đầu, dù là hắn rất khinh thường Triệu An Viễn, nhưng phải thừa nhận đối phương quả thật rất có thiên phú. Còn ba người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ là thiên kiều thượng cổ rõ ràng cao hơn một bậc, hào quang trên người càng thêm sáng ngời, lĩnh ngộ càng sâu!

Mình cũng không thể rơi lại đằng sau!

Chu Hằng chăm chú nhìn vách đá, người nhỏ màu vàng trong thức hải múa may, đánh ra đại đạo thiên địa.

Lúc này, Thần chích của hắn liền phát huy ra ưu thế rõ ràng.

Chưởng pháp tự nhiên là để người ta tu luyện!

Dù là không phải Nhân tộc, ít nhất cũng phải là sinh vật hình người, cái này liên quan tới biến hóa toàn thân, ra chưởng, bước đi, đều phải hoàn toàn phù hợp, cùng chung nhịp thở.

Ánh mắt mọi người đều nhìn vách đá, tự nhiên không thể động

đậy chút nào, bằng không vốn đã miễn cưỡng chăm chú nhìn, nhất định sẽ bỏ dở giữa chừng! Nhưng Thần chích của bọn họ đều là hổ này, kiếm này…. đủ thứ linh tinh, làm sao có thể diễn hóa chưởng pháp chính xác?

– Hây hây hô hô, hừ hừ ha ha! Con lừa đen cũng bắt chước bắt dáng, học người ta ngồi xếp bằng, đỉnh đầu hiện ra thần thai, một con lửa nhỏ dựng lên, diễn hóa Phiên Thiên Chưởng.

Nó vốn là thân con lừa, Thần chích cũng là con lừa, tự nhiên càng thêm hòa hợp. Chỉ là con lừa đê tiện vừa diễn luyện, miệng còn hừ hừ hây hay, dẫn tới mấy cường giả không mò được đầu mối đều trợn mắt trừng tới.

Hiện tại con lừa đen không dám khiêu chiến với cường giả Thần Anh Cảnh, nói lại cũng không có thời gian mà lãng phí, lúc này liền cắn môi dưới miễn cho lại miệng tiện nữa. Chỉ là con lừa đê tiện vốn là đê tiện, miệng không kêu, nhưng trong mũi vẫn hừ hừ hây hây không ngừng.

May mà ở đây đều là cường giả tuyệt thế, đều dùng linh lực đóng kín lỗ tai, ngăn cách con lừa đen quấy rầy – Cách nghĩ của bọn họ đều giống nhau, hiện tại quan trọng nhất là tập được Phiên Thiên Chưởng, mọi thứ khác đều có thể chờ ra ngoài rồi tính.

Chu Hằng đã nhìn chằm chằm vách tường không chớp mắt chừng 5 tiếng, ý chí tinh thần của hắn vượt xa Kết Thai Cảnh bình thường. Nhưng 5 giờ cũng đã là cực hạn của hắn, đành phải nhắm mắt nghỉ ngơi một lúc, bằng không sẽ phun ra lệ

máu.

Dù hắn nhắm mắt, nhưng trong thức hải vẫn không im lặng, người nhỏ màu vàng không ngừng vận chuyển Phiên Thiên Chưởng, làm hắn sinh ra những đốn ngộ, trên người khỏi chớp động thần quang, đây là đại đạo hòa hợp.

Hiện tại, hắn đã nắm giữ một phần ba biến hóa của Phiên Thiên Chưởng này.

Chu Hằng nhanh chóng mở mắt, hiện tại ở đây có mấy thiên kiều có thể cạnh tranh với hắn, hắn tuyệt đối không thể coi thường, nhất định phải nắm chắc thời gian.

Tiếp tục!

Hắn chăm chú nhìn bức tranh, bóng người lại bắt đầu chhuyển động, diễn hóa ra biến hóa vô cùng, đại đạo chấn động mạnh, làm tâm linh hắn rung động, hai mắt đau đớn! Trong thức hải, người nhỏ màu vàng hai tay tung chưởng, cuốn lên sóng gió bao la, mơ hồ lại có xu thế đột phá anh thai, trực tiếp Hóa Anh.

Vô tri vô giác, vô thiên vô địa!

Chu Hằng mạnh mẽ ghi nhớ tất cả biến hóa của Phiên Thiên

Chưởng, cuối cùng bắn ra lệ máu, máu vàng ghê người!

Với thể chất của hắn mà còn vậy, đủ thấy Tiên pháp này huyền diệu cỡ nào!

Nhưng khóe miệng Chu Hằng lại nhếch lên nụ cười, hắn đã nhớ kỹ Phiên Thiên Chưởng hoàn chỉnh, hiện tại cần làm là suy diễn, nắm giữ thôi!

Chương 378: Bảo Dịch

Thức hải sôi trào, người nhỏ màu vàng vận chuyển Phiên Thiên Chưởng, làm cho xương cốt của hắn không ngừng phát ra tiếng đại đạo vang rền như chuông cổ gióng lớn.

May mà bởi vì trước đó có con lừa đen quấy rầy, mọi người đều dùng linh lực đóng kín tai nghe, cũng không ai nghe được tiêng đại đạo kêu vang trong người Chu Hằng, bằng không nhất định sẽ đoán được hoặc là hắn đang sắp đột phá, hoặc là sắp nắm giữ được môn tiên thuật khó lường!

Oong!

Chu Hằng đột nhiên mở mắt, hai đạo thần quang lóe lên biến mất, khóe miệng hắn toát ra tươi cười, cuối cùng hoàn toàn nắm giữ được Phiên Thiên Chưởng!

– Con lừa! Chu Hằng một tay xách lên con lừa đen vẫn đang hừ hừ ha ha, vừa đi về phía cửa đá.

Con lừa đen vừa muốn lên tiếng, nhưng lập tức dùng hai móng bịt miệng, bằng cái đầu gian xảo của nó tự nhiên đoán được dụng ý làm vậy của Chu Hằng – tiểu tử này đã học được Phiên

Thiên Chưởng!

Đúng là yêu nghiệt mà!

Thần Lư đại nhân như nó cũng chỉ nắm giữ được một phần ba, muốn lĩnh ngộ hoàn toàn thì ít nhất còn phải thêm năm ngày đêm nứa

Nhưng đối với con lừa đen tham lam mà nói, bảo vật mới là trọng yếu nhất, cái gì mặt mũi, tự tôn… có thể ăn được hả? Lấy để làm gì! Cứ xem như Chu Hằng không kéo nó, bị nó phát hiện được cũng sẽ cắn quần Chu Hằng đi theo sau!

Chu Hằng đi tới cạnh cửa đá, thả con lừa đen xuống, hai tay diễn hóa, kết thành dấu tay vô cùng phức tạp, vỗ mạnh lên cửa đá.

Chuyện quỷ dị xảy ra, một chưởng này đánh vào liền như trâu đất xuống biển, hai bàn tay hoàn toàn nhập vào trong cửa đá, một cỗ lực hút không thể chống đỡ quét qua, kéo cả người hắn vào trong.

Con lừa đen thấy thế, vội há mồm cắn chân Chu Hằng, muốn đi theo hắn vào chung, nhưng ầm một cái nó liền đụng vào cửa đá cứng rắn, còn Chu Hằng đã biến mất.

Thì ra, cửa không phải mở, mà là học được Phiên Thiên Chưởng liền có thể đi xuyên qua!

Con lừa đen khóc không ra nước mắt, cái này không phải gạt lừa hay sao? Đừng có chơi người ta như thế chứ!

Khè!

Những người khác mặc dù đang khổ tâm nghiên cứu Phiên Thiên Chưởng, nhưng ai không phải bao phủ thần ý toàn phòng, nắm giữ từng cử động? Mọi người đều không quen, có một số thậm chí còn là đối đầu sinh tử, sao mà không phòng bị?

Bọn họ đều thấy được cảnh Chu Hằng xuyên qua cửa đá!

Tiểu tử này, đã nắm giữ được Phiên Thiên Chưởng!

Quả thật là yêu nghiệt mà!

Không được, bọn họ nhất định phải đẩy nhanh tốc độ, bằng không truyền thừa Cổ Viêm sẽ phải bị Chu Hằng giành được! Hiện tại tiểu tử này đã đủ nghịch thiên, nếu còn để hắn lấy được truyền thừa Tiên cấp thì còn ai chống đỡ được hắn!

…….

Chu Hằng không khống chế được mình, đã cắm đầu vào bên kia cửa đá, tùm một cái, hắn rơi vào trong hồ nước, tung lên vô số bọt sóng.

Hả?

Vốn hắn muốn lập tức đứng lên, nhưng cảm ứng được trong nước có năng lượng tinh thuần vô tận, lập tức bỏ qua ý này, mà ngồi xuống, vận chuyển Lạc Tuyết Chân Kinh hấp thu luyện hóa Bảo Dịch này.

Nghĩ thử, đây là phần thưởng của Cổ Viêm cho người qua cửa, nếu đã thế, đương nhiên không có lý nào hắn không nhận.

Nhưng trước đó, Chu Hằng vẫn lướt nhìn qua, thu hết hoàn cảnh xung quanh.

Nơi này cũng là một gian phòng đá, không lớn, dài hai trượng, chỉ rộng nửa trượng, có vẻ hẹp đài. Một đầu hắn vào là cửa đá, nhưng đầu bên kia thông suốt, không biết đi tới đâu.

Thế này, khẳng định còn có thử thách nối tiếp, Cổ Viêm yêu cầu rất nhiều, tự nhiên không thể chỉ là qua một thử thách của hắn liền nhận được truyền thừa.

Chu Hằng không vội, hiện tại hắn là người đầu tiên, dù có người xông vào thì xem thấy thế này, hắn cũng sẽ cùng đối phương rời đi, không đến mức rơi lại đằng sau.

Năng lượng tinh thuần, mênh mông ồ ạt đi vào cơ thể hắn, dễ dàng bị hắn hấp thu luyện hóa thành linh lực, nhanh chóng tăng lên tích lũy linh lực của hắn. Không chỉ như thế, nước này như làm hắn trở về bào thai, còn có thể tẩm bổ thần thức, cùng lúc với tích lũy linh lực.

Từng đạo hiểu ra tuôn trào, có huyền diệu biến hóa tinh tú, làm người ta lĩnh ngộ cực sâu.

Nước này đúng là bảo vật, có thể tăng lên toàn diện linh lực, thần thức, lĩnh ngộ của võ giả!

Chu Hằng mừng rỡ, đang định mở Cửu Huyền Thí Luyện Tháp lấy ra chén bát chứa đựng bảo dịch này về cho cha mẹ, người thân bạn tốt của mình, nhưng hắn bi kịch phát hiện thần thức của hắn không thể tiến vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Pháp khí không gian không dùng được!

Cổ Viêm kia đúng là keo kiệt!

Nếu đã thế, vậy hắn đành phải hấp thu nhiều một chút, tốt nhất là hấp thu sạch!

Chu Hằng chơi ác lên, mở ra lỗ chân lông toàn thân, cuồn cuộn hấp thu năng lượng trong nước. Ai biết lúc nào người thứ hai sẽ đến, thêm một người, dĩ nhiên là hắn sẽ hấp thu thiếu một chút, nhất định phải dốc hết khả năng vớt hết chỗ tốt vào tay mình.

Tích lũy linh lực không ngừng tăng lên, người nhỏ màu vàng cũng đang không ngừng lớn mạnh.

Không gian đan điền của hắn quá lớn, 640 lần linh lực Kết Thai Cảnh bình thường dĩ nhiên có thể làm hắn nghiền ép tất cả Kết Thai Cảnh, nhưng điều này cũng có nghĩa là thời gian tích lũy linh lực của hắn lâu hơn 640 lần Kết Thai Cảnh bình thường!

Chỉ dựa vào bản thân hắn tu luyện, thọ nguyên 3000 năm cũng không đủ hoàn thành tích lũy linh lực. Nhưng thế gian không thiếu thiên tài địa bảo, cái này làm cho Chu Hằng nghiền ép võ giả cùng cảnh giới, còn có thể bảo trì khả năng tăng lên tu vi!

Bốn ngày đêm sau, hắn mở mắt ra, toàn thân quấn quanh linh lực nồng đậm, như là tiên nhân trên trời.

Hắn đạt tới Kết Thai Nhị Trọng Thiên đỉnh phong!

Chu Hằng nhắm mắt lại, không chút do dự xông phá lên Kết Thai tam trọng thiên, hắn có nắm chắc cùng sức mạnh đó.

Đột phá tiểu cảnh giới không hề có khó khăn đối với hắn, lại nửa ngày sau, thân thể hắn rung lên, đã đi vào Kết Thai tam trọng thiên, linh khí thiên địa tẩy rửa, hắn nhanh chóng củng cố cảnh giới.

Tiếp tục!

Trong nước này vẫn chứa đựng năng lượng khổng lồ, nói không chừng có thể duy trì hắn đột phá đến Thần Anh Cảnh!

Nếu quả thật có thể đột phá đến Thần Anh Cảnh, vậy nhìn khắp đương thời, còn ai là đối thủ của hắn?

Tùm!

Bọt nước tung lên, người thứ hai học được Phiên Thiên Chưởng rốt cục xuất hiện, cũng giống như Chu Hằng lúc trước, sững sờ rơi vào trong hồ, như là một thân tu vi đều biến mất.

Quần áo dính ướt dán sát người, hiện lên rõ ràng.

Chu Hằng không khỏi cứng lại, bởi vì người thứ hai chính là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ!

Vốn nàng là siêu cấp mỹ nữ cùng cấp số với Ứng Mộng Phạm, xinh đẹp tuyệt sắc mấy chục năm mấy trăm năm mới xuất hiện, lúc này quần áo ướt dán lên người nàng, lập tức vẽ ra dáng người hoàn mỹ.

Ngực dù không tính là quá đồ sộ, nhưng cao vút thần kỳ, quả thật dựng thẳng ngạo nghễ như hai ngọn núi, thậm chí thấy được một viên tròn gồ lên trên áo, vải mỏng manh thấm ướt liền như trong suốt, có thể nhìn thấy đốm màu hồng.

Còn eo thon làm thân thể như rắn, thon thả lung linh, tiếp theo là đường cong mê người, mông cũng không lớn, nhưng mượt mà vểnh lên như mật đào chín mọng, vô cùng dụ người.

Giữa hai đùi tạo thành hình tam giác nổi bật, có thể thấy rõ màu đen làm người ta phát cuồng!

Nàng vốn đã tuyệt mỹ, lúc này mái tóc ẩm ướt, làn da cũng ít nhiều dính những giọt nước, làm cho vẻ đẹp của nàng càng thêm kinh tâm động phách, đủ để cho quân tử đạo đức cũng nháy mắt hóa thân thành cầm thú.

– A… Nguyệt Ảnh Thánh Nữ phát ra tiếng hô ngắn ngủi, nàng không ngờ đằng sau cửa này lại là một cái hồ, càng không ngờ đến bản thân mình lại không khống chế được lao đầu vào đó!

Hơn nữa, không ngờ Chu Hằng vẫn còn ở đây!

Nàng vốn đã chịu thiệt từ Chu Hằng, bị tên khốn này đánh mông, quả thật vô cùng nhục nhã! Lúc này lại ở chung, nàng lập tức nhớ lại một màn làm nàng đỏ mặt tận mang tai, vội ngồi xuống, còn dùng hai tay che ngực.

Nhưng nàng cũng biết, trí nhớ của Kết Thai Cảnh tốt đến cỡ nào, liếc qua một cái làm sao mà quên được?

Vì cái gì tên này còn ở đây? Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vừa trào ra nghi ngờ này, lập tức cảm ứng được trong hồ có dao động năng lượng khiến người ta líu lưỡi, nàng liền vừa mừng vừa sợ, tự nhiên biết rõ nguyên nhân.

Nàng hấp thu những năng lượng này, nói không chừng có thể lập tức đột phá Hóa Thần Cảnh!

Đột phá Hóa Thần Cảnh!

Ở trên thế gian thời đại võ đạo điêu linh, Hóa Thần Cảnh tuyệt tích, là người đầu tiên đột phá Hóa Thần Cảnh, trở thành mạnh nhất vì thiên hạ, đây là dụ hoặc lớn cỡ nào? Hơn nữa, đột phá Hóa Thần Cảnh liền có thể trở tay trấn áp Chu Hằng, tên khốn kiếp đỉnh điểm này!

Có ý nghĩ này, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ tự nhiên không chịu đứng dậy rời đi, mà muốn mở vật chứa không gian lấy ra quần áo che thêm, miễn cho con mắt gian tà của Chu Hằng nhìn thấy cảnh xuân.

Nhưng nàng lập tức kinh ngạc phát hiện, nàng lại không thể vận dụng pháp khí không gian!

Ngẩn ra rồi, nàng liền hiểu được, nếu không phải thế, nước tiên này đã sớm bị Chu Hằng lấy đi hết, nào còn phần của nàng!

Vấn đề bây giờ là, nàng phải lập tức bắt đầu hấp thu chỗ tốt, hay là rời khỏi hồ miễn cho Chu Hằng chiếm tiện nghi?

Nhưng nàng nhanh chóng phát hiện, Chu Hằng căn bản không liếc nhìn nàng làm gì, đang đang nhắm mắt liều mạng hấp thu năng lượng trong nước!

Tên khốn này!

Lòng dạ của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ quả thật cổ quái, một mặt nàng không muốn để Chu Hằng chiếm tiện nghi của nàng, nhưng Chu Hằng lại coi như không thấy nàng, lại làm nàng trào ý căm phẫn dữ dội.

Tên mắt chó đui mù!

Nàng vội vàng đè xuống cổ xao động này, hiện tại không phải là lúc suy nghĩ mấy thứ lộn xộn đó!

Không thể lãng phí thời gian, thêm một giây trôi qua, năng lượng trong hồ sẽ bị Chu Hằng hút nhiều thêm một phần, thủ đoạn trả thù tốt nhất của nàng chính là ra sức hấp thu chỗ tốt trong hồ, làm cho Chu Hằng khóc đi!

Hơn nữa, nói không chừng thêm lát nữa sẽ có người thứ ba, thứ tư tiến vào, chẳng lẽ phải để cho nhiều người như vậy nhìn thấy bộ dạng gần như trần trụi của nàng hay sao?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ mạnh mẽ đè xuống lòng xấu hổ, ngồi xếp bằng, mở ra lỗ chân lông hấp thu chỗ tốt vô tận này, kỳ ngộ như vậy rất khó có được, làm nàng bất chấp hiện hết cảnh xuân ở trước mặt Chu Hằng.

Hai người đều không lên tiếng, nhưng trong người lại có động tĩnh lớn, điên cuồng hấp thu chỗ tốt trong hồ, không ngừng một giây.

Một giờ, năm giờ, mười giờ!

Hai người đồng thời ngừng lại, không phải bọn họ khách sáo khiêm nhường gì, mà là năng lượng cuối cùng trong hồ đã bị bọn họ chia nhau "ăn" không còn.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lập tức nhảy khỏi hồ, linh lực trào ra, lập tức chưng khô váy áo, nhẹ nhàng bay xuống như tiên tự không dính bụi trần.

Tùm! Tùm!

Ngay lúc này, lại có hai người lao đầu vào, rơi xuống hồ.

———-oOo———-

Chương 379: Thông đạo dao sắc

Hai người này chính là thiên kiêu thời kỳ thượng cổ phong ấn mà đến. Một người tuấn mỹ đến giống như một đại cô nương, một người khác thì thân cường tráng như núi.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ thướt tha mà động, bóng trắng nhoáng lên một cái đã biến mất ở cửa, chỉ để lại một luồng hương thơm mê người, khiến người dư vị vô cùng.

– Má ơi! Lại là một cái bóng ngã xuống, lại là một thứ đen nhánh, không phải là con lừa đen sao? Con lừa đê tiện này là đê tiện, nhưng thiên phú cũng thật bất phàm, có thể là người thứ năm ngộ ra Phiên Thiên Chưởng tiến vào, thật là khó lường.

Hai thiên kiêu thượng cổ kia đều lạnh lùng đảo qua Chu Hằng một cái, tiêu sái mà đi, lập tức theo sát Nguyệt Ảnh Thánh Nữ. Bọn họ không biết vì sao hai người vào trước còn không rời đi, nhưng đối với bọn họ mà nói là một tin tức tốt, ý nghĩa mọi người lại đứng ở cùng một vạch xuất phát.

– Con lửa, đi! Chu Hằng nói với con lừa đen.

– Để bổn tọa thở ra một hơi trước…

– Truyền thừa Tiên cấp!

– Đi! Con lừa đen nhảy dựng lên, nhất bốn vó bỏ chạy.

Chu Hằng mỉm cười, cất bước mà đi, đợi khi đi ra nhà đá, hắn quay đầu nhìn lại ao nước này một cái.

Cổ Viêm ở trong ao nước, buông Bảo Dịch xuống. Mặc dù có dụng ý thưởng cho người tập được Phiên Thiên Chưởng nhưng cũng đồng dạng là một cái bẫy.

Hắn từng nói, chỉ có người thứ nhất đi tới sâu trong cung điện mới có thể đạt được truyền thừa của hắn, thời gian là quý báu nhất. Nếu như một người đầu tiên có thể nhịn được hấp dẫn của Bảo Dịch, trực tiếp rời đi, như vậy tự nhiên ưu thế càng lớn.

Bởi vì, Bảo Dịch này tuy rằng quý báu, nhưng so với truyền thừa Tiên cấp mà nói thì kém cỏi hơn nhiều. Còn nữa, nói không chừng ở sâu nhất trong cung điện có Bảo Dịch thì sao?

Đây là một vấn đề lấy hay bỏ.

Cổ Viêm nói muốn lựa chọn người ý chí, thiên phú, dũng khí đều là thượng thừa làm người kế thừa của hắn, bởi vậy phần thưởng này cũng có thể xem thành khảo nghiệm.

Chu Hằng lại là khẽ mỉm cười. Dưới tình huống cạnh tranh trên cùng một vạch xuất phát, hắn không sợ bất luận kẻ nào. Cũng tin tưởng hắn cuối cùng có thể đạt được thứ nhất! Đây không phải là tự phụ mà là tự tin, hắn có lòng tin kiêu ngạo như vậy.

Còn nữa, người khác rất coi trọng Tiên cấp, hắn thật đúng là không để vào trong mắt chút nào.

Chỉ riêng bảo vật Tiên cấp hắn liền có ba món. Mà truyền thừa Tiên cấp? Lăng Thiên Cửu Thức không phải? Phi Vũ Thất Kiếm không phải? Phiên Thiên Chưởng không phải?

Thực ra hắn muốn biết là làm thế nào đi ra một bước từ Hóa Thần Cảnh đến tien nhân, có phải là cũng có đường ngoại ngạch giống như hình thành Thần chích? Toàn bộ Huyền Càn Tinh đã mấy vạn năm không sinh ra Hóa Thần Cảnh, huống chi là phá mà thành tiên!

Đó là một khu vực trống rỗng, nếu muốn dựa vào chính mình cân nhắc, không biết phải mất bao nhiêu thời gian.

Huyền Càn Tinh đã rơi vào tình thế rất nguy ngập, vạn nhất trời thật sự sụp đổ. Hắn lại chưa thành tựu tiên nhân cũng không có pháp khí phi hành cấp bậc Tinh vũ, vậy làm sao bây giờ? Chờ chết?

Hắn cùng con lừa đen đi song song, phía trước không xa chính là hai thiên kiêu thượng cổ kia, trước nữa một chút chính Nguyệt Ảnh Thánh Nữ. Đây là một thông đạo thật dài, bốn phía có ánh sáng dịu dàng phát ra, dài không biết bao nhiêu.

– Hai kẻ này là ai? Chu Hằng thấy hai thiên kiêu thượng cổ kia thi thoảng liền quay đầu nhìn hắn một cái, trong ánh mắt tràn ngập địch ý, khiến hắn cực kỳ khó hiểu. Chẳng lẽ Vạn Cổ Đại Đế làm thịt lão tổ tông của bọn họ, hiện tại muốn đem món nợ này tính lên người hắn?

– Ồ, hai tên ngạo mạn kia a! Con lừa đen gật gật đầu. Đều là nhân vật thượng cổ, nó tự nhiên biết thân phận của hai thiên kiêu này. – Tên ẻo lả kia gọi là Hồng Cẩn Du, gia gia của hắn là Liệt Dương Thiên Tôn, nghe nói chết trận trong đại chiến. Tên cao to ngu xuẩn kia là Đồng Lê Hân, sư phụ hắn là Huyết Hà Thiên Tôn, là bị lão tổ tông nhà ngươi tự tay trấn giết!

Thật đúng là có thù!

Chu Hằng nhíu mày, tuy rằng hắn không thèm để ý là địch khắp thế gian, nhưng cũng không thích vô duyên cớ bị hận.

Hắn nói: – Đồng Lê Hân thù địch ta còn có mấy phần đạo lý, nhưng liên quan chó gì đến Hồng Cẩn Du?

– Thời kỳ thượng cổ, bọn họ đều là thần dưới váy của Nguyệt Ảnh tiên tử! Con lừa đen nói, sau đó lập tức "phì" một tiếng:

– Hai con cóc, si tâm mộng tưởng. Đây chính là thị nữ bổn tọa nhìn trúng!

Khóe miệng Chu Hằng co giật, hai người này thích Nguyệt Ảnh Thánh Nữ liên quan chó gì đến hắn?

Đúng rồi, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ tiến vào nhà đá này cũng hơn một ngày, trong khoảng thời gian này một mình cùng hắn ở chung. Cô nam quả nữ chung một phòng, thời gian lại dài đến một ngày một đêm, sẽ phát sinh những chuyện gì đây?

Khó trách bọn họ ghen tị đến như vậy!

– Hừ! Nghe thấy con lừa đen đem bọn họ xưng là con cóc, Hồng Cẩn Du, Đồng Lê Hân đều quay đầu, trong ánh mắt hàn mang lóe lên, coi hắn và con lừa đen cùng ghi thù.

Tùy tiện đi!

Hai người này tuy rằng đều là Thần Anh Cảnh, nhưng Chu Hằng không sợ chút nào. Đương kim thiên hạ đã không có ai có năng lực trấn áp hắn. Mà hắn cách Thần Anh Cảnh cũng chỉ thiếu một chút, đến lúc đó Hóa Thần Cảnh không ra, ai cùng tranh phong?

Bốn người một lừa trước sau mà đi, nhanh chóng lướt đi một ngày một đêm, thông đạo thật dài này rốt cuộc đi tới cuối. Phía trước… hiện ra một thông đạo đồng dạng vô cùng dài, nhưng bất đồng chính là, trên mặt đất thông đạo này phủ kín dao nhọn màu sáng bạc, dài chừng nửa gang, từng cây lóe hào quang lạnh lẽo um tùm.

Không có đường khác để đi, hoặc là đi tới hoặc là lùi lại.

Sau khi hình thành Thần chích, võ giả liền có thể đạp không mà đi. Thông đạo này tuy rằng gai nhọn dày đặc, nhưng dường như cũng không thể ngăn cản đường tiến tới của bọn họ.

Nhưng Cổ Viêm chính là tiên nhân, nếu là bày ra loại thông đạo có thể khiến cho người dễ dàng thông qua này, lại có ý nghĩa gì? Nghĩ thôi đều thấy không có khả năng!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ phía trước nhất đã ngừng lại, nàng tự nhiên không muốn làm chuột trắng nhỏ như vậy. Nếu như chỉ có một mình nàng, như vậy nàng khẳng định không chút do dự liền đi ra. Nhưng trước sau bốn người một lừa gần như không phân biệt trước sau, nàng mạo hiểm như thế liền không có ý nghĩa.

Vù Vù Vù – Hồng Cẩn Du, Đồng Lê Hân, Chu Hằng, con lừa đen trước sau dừng lại, gần như chỉ cách nhau một giây mà thôi.

– Hai con cóc, còn không mau đi dò đường, phát huy tác dụng nên có của các ngươi! Con lừa đen lập tức bắt đầu miệng lưỡi đê tiện.

– Con lừa đê tiện, hiện tại Huyền Anh Thiên Tôn đã không còn, còn nói lung tung không ai bảo vệ được ngươi! Hồng Cẩn Du lên tiếng nói, hắn chẳng những vóc người so với đàn bà còn "xinh đẹp", thanh âm cũng âm nhu vô cùng. Nếu là không nhìn người hắn, chỉ nghe tiếng thật sự rất khó nhận rõ hắn rốt cuộc là nam hay nữ.

– Ẻo lả, muốn ra tay với bổn tọa, trước đánh thắng tiểu đệ của bổn tọa! Con lừa đen thò một cái chân đẩy Chu Hằng tới trước.

Dưới trường hợp không có người ngoài, Chu Hằng không ngại tổn hại con lừa đen đến lột da thấy xương. Nhưng hiện tại hắn lại rất nể mặt con lừa đen, hai tay ôm trước ngực, hướng về phía Hồng Cẩn Du nhìn chằm chằm mà đi.

Nhìn Chu Hằng, trong mắt Hồng Cẩn Du hiện lên một luồng chiến ý, giống như lửa mạnh bùng cháy, nhưng hắn cuối cùng

không ra tay.

Bây giờ trọng điểm là đạt được truyền thừa Tiên cấp, thời gian là khẩn yếu nhất, thật sự không nên phức tạp.

– Hừ, hai tên ẻo lả! Đồng Lê Hân một pháo đánh hai người, hắn đi nhanh tới trước, đi tới thông đạo đầy dao sắc, thân hình đạp không ba gang, từng bước đi tới: – Ồ?

Hắn đột nhiên phát ra một tiếng kinh dị, cả người nhất thời rớt xuống.” Phốc phốc”, dao sắc giống như cắt đậu hũ, trực tiếp đâm vào lòng bàn chân của hắn, lập tức máu tươi điên cuồng trào ra.

– A!!! Đồng Lê Hân lập tức phát ra một tiếng hét thảm, nhưng hắn lập tức lại nhịn xuống, trên trán mồ hôi lạnh ào ào, vội vàng lùi ra khỏi thông đạo.

May mà hắn vừa tiến vào thông đạo liền rớt xuống, chỉ sau hai bước hắn liền lùi ra đến khu vực an toàn.

Dưới chân của hắn rất nhanh liền trào ra hai dòng máu, đỏ tươi chói mắt.

Ba người Chu Hằng đồng thời sắc mặt căng thẳng, tuy rằng bọn họ cũng không tự mình đi thử, nhưng đều có thể từ trong

một màn vừa rồi suy đoán ra đầy đủ tin tức.

Thông đạo này hẳn là tương tự biển sát khí bên ngoài, không thể bay qua! Mà càng đáng sợ chính là, dao sắc dưới đáy này bén nhọn vô cùng, đủ để đâm phá phòng ngự của Thần Anh Cảnh.

Nếu muốn một đường đi qua thông đạo như vậy, đó thật sự là một khảo nghiệm to lớn.

Mấu chốt là, thông đạo này dài đến căn bản nhìn không thấy cuối, đối với người vượt qua mà nói áp lực trong lòng quá lớn.

Nếu nhìn thấy được điểm cuối, như vậy trong lòng liền có một điều chờ mong, cắn răng cũng liền kiên trì vượt qua. Nhưng mờ mịt không biết chính mình đến tột cùng phải đi bao xa, lại có thể kiên trì được bao lâu?

Nên biết ngay cả nhân vật như Đồng Lê Hân đều là máu chảy không ngừng, đây cũng không chỉ là vấn đề đau đớn, mà là thật sự có khả năng chết ở bên trong!

Võ giả chỉ cần đan điền không hủy, thần thức bất diệt, như vậy sau khi đạt tới nửa bước tiên nhân sẽ rất khó chết. Nhưng cũng không phải nói thân thể có thể vô ngại, tùy tiện giày vò thế nào đều không sao, bị trọng thương phải cần tiêu hao linh lực để chữa trị. Khi linh lực hao tổn sạch, như vậy võ giả cũng sẽ chết!

Ngay cả tiên nhân đều có thể ngã xuống huống chi là phàm phu tục tử!

Cửa ải này thật đúng là không dễ qua!

– To con xấu xí, sao ngươi kém như vậy? Con lừa đen lại châm chọc khiêu khích, nó là trời sinh khiếu kéo cừu hận.

Đồng Lê Hân hừ một tiếng, thoát khỏi con đường dao nhọn, linh lực hắn khẽ chuyển liền khép lại miệng vết thương.

Bốn người một lừa sau khi thoáng do dự đều lộ ra vẻ nóng lòng muốn thử.

Thời gian không chờ người, bọn họ tuy rằng chiếm tiên cơ, khả năng có thể phá vào Thần Anh Cảnh lại há có ngu xuẩn. Người phía sau tập được Phiên Thiên Chưởng cũng chỉ là vấn đề thời gian, nếu là ở nơi này chờ suông, tương đương xóa sạch ưu thế lúc trước.

Cửa ải này không liên quan ngộ tính, đọ hẳn là nghị lực và dũng khí.

Thời gian không chờ người, chỉ có người thứ nhất đi tới sâu trong cung điện mới có thể đạt được truyền thừa của Cổ Viêm.

– Chu tiểu tử, ngươi làm vật cưỡi cho bổn tọa đi! Con lừa đen mặt hướng sang Chu Hằng nói.

– Cút! Chu Hằng một tay đem con lừa đen vỗ xuống đất, con lừa đê tiện này thật sự là vô sỉ tới cực điểm.

Lúc này pháp khí không gian của mọi người đều không thể vận dụng, thậm chí ngay cả pháp khí trong đan điền cũng không thể gọi ra, mỗi người đều không lấy ra bảo vật gì để lót chân. Nhưng Cổ Viêm nếu bố trí ra một cửa như vậy, phỏng chừng cũng sẽ không cho người cứ vậy gạt gẫm đi qua. Cho dù lót đồ dưới chân cũng sẽ xuyên thủng!

Cắn răng một cái, bọn họ đều đi vào trong thông đạo.

– Ồ!

– Ý!

Hdc, Đồng Lê Hân, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đã đi vào trong dao nhọn, lập tức phátra tiếng hừ nhẹ. Cho dù bọn họ đã có chuẩn bị tâm lý cũng vô dụng, dưới chân đều trào máu tươi.

Lúc này càng do dự thì chịu đau khổ càng nhiều, bọn họ lập tức nhất chân mà đi. Khi mu bàn chân từ trong dao nhọn rút ra, sắc mặt bọn họ đều tái.” Phốc” mộtcái, dao nhọn rút ra, bọn họ vội vàng dùng linh lực lưu chuyển, khép lại miệng vết thương nơi bàn chân, nhưng lập tức lại phải đạp xuống. Quả thật chính là tự hành hạ mình.

Chương 380: Vạn dao xuyên thân

– Tên Cổ Viêm kia tuyệt đối là kẻ biến thái! Con lừa đen nhìn thấy cảnh này, da mặt liên tục co giật, toàn thân đều run lên.

– Vậy ngươi có đi hay không? Chu Hằng đã đi về phía trước.

– Đương nhiên, đây nhưng là tiên vật của bổn tọa! Con lừa đen vội vàng theo lên.

Chu Hằng một chân bước vào thông đạo. Lập tức, áp lực khủng bố ập tới, hắn chỉ cảm thấy chân kia của mình nặng như núi, khiến hắn suýt nữa ngã nhào. Hắn vội vàng ưỡn người, dừng lại thế ngã, nhưng cái chân kia vẫn còn hạ xuống, giẫm lên mũi nhọn.

Phốc!

Dao nhọn hoàn toàn phớt lờ linh lực phòng ngự của hắn, lại càng dễ dàng đâm phá thể chất mạnh mẽ hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo. Trực tiếp từ mu bàn chân hắn xuyên ra, máu tươi lập tức trào ra.

Đau, đau, đau!

Chu Hằng không khỏi nhếch miệng, ai cũng không phải là kim cương sắt thép, không đau không cảm giác còn là người sao?

Thân hình hắn động, chân thứ hai cũng bước vào. Bước ra một bước, đạp xuống.” Phốc” lại là một dòng máu tươi trào ra.

Ở trước mặt những mũi dao nhọn này, phòng ngự căn bản không có hiệu quả!

Hơn nữa, ngay cả thể chất vượt qua pháp khí Kết Thai Cảnh kia của Chu Hằng đều dễ dàng bị đâm thủng như đậu hũ, cho dù lấy ra pháp khí Thần Anh Cảnh, Hóa Thần Cảnh lại có tác dụng gì. Khủng bố cũng là phận bị dễ dàng đâm rách!

Chẳng những không tạo nên tác dụng, còn có thể

Chu Hằng nhấc chân đi tới, bàn chân rút khỏi mũi nhọn, máu tươi phun trào. Hắn vội vàng dùng linh lực ngăn lại, sau đó một cước bước ra, đạp xuống dưới, lại bị mũi nhọn đâm xuyên qua.

Toàn thân linh lực hắn đều đang chống cự áp lực lớn trong thông đạo, nếu không cả người hắn đều sẽ phủ phục xuống

đất. Lúc đó vạn dao xuyên tim, hắn tuyệt đối chết hoàn toàn triệt để.

Đây thật sự là khảo nghiệm về ý chí, dũng khí!

Con lừa đen nói không sai, tên Cổ Viêm kia tuyệt đối là biến thái!

Chu Hằng oán thầm không thôi, nhưng bước chân lại không hề ngừng, lúc này tốc độ càng chậm càng chịu nhiều đau khổ.

– A… A… đau chết bổn tọa rầu! Con lừa đen cũng bắt đầu xông quan, đứng thẳng như người, dùng hai chân sau bước đi, đồng dạng máu lừa tung tóe. Nó căn bản không có tôn nghiêm đáng nói, đau đớn tự nhiên là hô lên ầm ĩ.

Chu Hằng cười ha hả nói: – Con lừa ngươi không phải bốn chân đi dường sao?

– Vô nghĩa, bốn chân không phải là bị đâm bốn cái? Nếu không phải nhảy không được, bổn tọa đều muốn một chân đi đường! Con lừa đen nhe răng nói.

Dao nhọn này đâm vào người đau đớn vô cùng, nói nhảm có thể chuyển dời bộ phận lực chú ý, cũng xem như là một loại phương pháp trị thương.

Bốn người một lừa đều muốn rất nhanh đi tới, chỉ là thông đạo này áp lực vô cùng lớn, bọn họ căn bản không triển khai được tốc độ. Sau suốt nửa ngày, bọn họ cũng mới đi được khoảng chục dặm!

Vút Vút Vút – Lúc này rốt cuộc lại có người sau đi tới trước thông đạo, tổng cộng bảy người.

Cường giả Thần Anh Cảnh tự nhiên mỗi người đều là thiên tài, mặc dù có chút chênh lệch nhưng cũng không đến mức như trời và đất. Càng về sau, ngộ tính của mọi người lại càng đến gần. Lần này cùng tới bảy người, nói không chừng lần sau chính là 20 người cùng đi.

Mười dặm đối với cường giả Thần Anh Cảnh mà nói như trong gang tấc, hai đầu đều có thể nhìn thấy đối phương. Nhìn thấy bốn người Chu Hằng đều là máu chảy đầm đìa đạp dao nhọn mà đi, những người phía sau đều lộ ra vẻ khiếp sợ.

Cường giả Thần Anh Cảnh lại có ai là ngốc, nhìn thấy một màn như vậy còn không rõ là chuyện gì xảy ra sao?

Thông đạo này căn bản không có khả năng bay vượt qua!

Nhưng ai lại cam lòng từ bỏ? Hơn nữa, vốn cho rằng bọn họ đã tụt hậu quá nhiều, nhưng cửa ải trước mặt lại không liên quan ngộ tính, chỉ cần có đủ nghị lực, dũng khí là có thể vượt qua. Chính là lúc để bọn họ vãn hồi tình thế bất lợi!

Xuất phát!

Bảy người phía sau cũng bắt đầu đi tới, lập tức y y a a rên khẽ. Đây dù sao không phải đau trên thân chó, khoan thẳng lòng người, thế nào cũng không thể phớt lờ.

– Chu tiểu tử, cõng bổn tọa một đoạn đi. Bổn tọa mất máu quá nhiều, sắp tráng niên mất sớm! Con lừa đen lại bắt đầu giở giọng đê tiện.

– Nếu ngươi có thể trèo lên lưng ta, ta liền cõng ngươi một đoạn! Chu Hằng nói, nhưng tốc độ lại không hề giảm, trong lòng hắn như đá tảng. Lúc trước liên tiếp đột phá đều là xương cốt toàn thân đều bị chấn nát, thống khổ phải chịu mãnh liệt hơn lúc này không biết bao nhiêu lần.

Đây quả thật là rất đau, nhưng hắn hoàn toàn kiên trì được.

– Chu tiểu tử, ngươi không có nghĩa khí! Con lừa đen kêu quái dị, nhưng không dám tăng nhanh tốc độ. Đây là vấn đề tiết tấu,

một khi phá hỏng như vậy mức độ đau đớn không thể nghi ngờ sẽ gia tăng thật lớn.

Tốc độ của Chu Hằng càng lúc càng nhanh, vượt qua ba người Hồng Cẩn Du, Đồng Lê Hân, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, trở thành dẫn đầu.

Cổ Viêm nói, truyền thừa này cuối cùng chỉ có thể bị một người có được, như vậy hắn dù chờ đợi con lừa đen cũng không có ý nghĩa. Cùng lắm thì, hắn đạt được truyền thừa Tiên cấp, sau đó đem tiên thuật dạy cho con lừa đen là được. Hắn cũng không phải người hẹp hòi.

Ba người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ chỉ có thể trơ mắt nhìn Chu Hằng đi tới phía trước bọn họ, tuy rằng không cam lòng không chịu phục, nhưng áp lực nơi này quá lớn, tốc độ không phải dễ dàng là có thể tăng lên. Hơn nữa một khi gia tốc, mức độ đau đớn bọn họ thật không dễ dàng thích ứng lại sẽ biến hóa.

Thông đạo này không biết dài bao nhiêu, cũng không phải cắn răng một cái là có thể kiên trì đi qua, mà là trận chiến trường kỳ!

Vừa nghĩ như thế, ba người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng không vội. Hiện tại thứ nhất cũng không phải là thứ nhất sau cung. Chu Hằng hiện tại xung động như vậy, nói không chừng sẽ chết ở giữa đường.

Chu Hằng rảo bước tiến tới, thể chất mạnh mẽ của hắn tuy rằng không ngăn được dao nhọn phá thể, nhưng dùng để chống cự lại áp lực trong thông đạo lại có thể tạo nên tác dụng thật lớn. Giảm bớt thật nhiều linh lực tiêu hao, khiến hắn có thể tốc độ cao đi tới.

Hắn bước đi kiên định, không hề tạm dừng, tốc độ lại càng lúc càng nhanh, rất nhanh liền kéo giãn khoảng cách với đám người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, con lừa đen. Hắn biến thành một điểm nhỏ, rốt cuộc hoàn toàn biến mất trong tầm mắt của mọi người.

Tuy rằng Chu Hằng cực lực khống chế máu lưu động trong cơ thể, nhưng khi dao nhọn phá thể, máu tươi căn bản không thể ức chế. Sau khi đi một ngày một đêm, máu của hắn sớm đã chảy khô một lần.

Hắn tiêu hao linh lực, hút linh lực thiên địa, cuồn cuộn không ngừng bổ sung, nhưng gò má của hắn bởi vì mất máu quá nhiều mà trở nên vô cùng tái nhợt, chỉ có trong ánh mắt thần quang lóe lên, trở nên càng ngày càng sáng ngời.

Đây tương đương với vạn kiếm xuyên thân, một hai lần còn có thể nhịn được, nhưng sau ngàn vạn lần, đau đớn tích lũy vô cùng kịch liệt. Khiến hắn mồ hôi lạnh từng tầng chảy xuống.

Nhưng cái này vẫn không sánh bằng mức độ xương cốt đều vỡ nát từng cây khi hắn đột phá!

Đi tới! Đi tới! Đi tới!

Trong lòng hắn chỉ còn lại ý niệm này. Sau hai ngày hai đêm, ngay vào lúc Chu Hằng đã chết lặng chỉ còn lại ý niệm tiến tới này, phía trước cuối cùng xuất hiện một lối ra.

Sau khi sửng sốt một lát, hắn mới phản ứng lại, sau đó lộ ra nụ cười.

Nhưng dù là như vậy, hắn vẫn phải một giờ sau mới đi tới lối ra.

Khi hai chân giẫm trên sàn nhà lạnh băng, Chu Hằng đã không có một tia cảm giác. Hắn quay đầu lại nhìn một cái sau đó một cước bước ra ngoài.

Phịch!

Hắn lại lần nữa rơi vào trong một ao nước, bọt nước tung tóe, một mảnh ôn nhuận ập tới. Mí mắt hắn nặng nề, không tự chủ được lâm vào hôn mê.

Cũng không biết qua bao lâu, hắn đột nhiên tỉnh lại, chỉ cảm thấy toàn thân tinh khí thần đều đạt tới đỉnh điểm. Huyết khí trong cơ thể bắt đầu cuồn cuộn như thủy triều, không còn một

chút tổn hại.

Ao nước này cũng là Bảo Dịch!

Chu Hằng hấp thu một chút, nhưng lập tức liền lộ ra vẻ thất vọng. Bảo Dịch này đối với thân thể tổn hại mà nói là vật đại bổ, nhưng đối với nâng cao tích lũy linh lực, lớn mạnh Thần chích lại cũng không có trợ giúp quá lớn.

Nhưng chân muỗi nhỏ mấy cũng là thịt!

Hắn không chút do dự ngồi xuống, có chỗ tốt đương nhiên phải chiếm. Nếu đã không thể mang đi như vậy phải liều mạng hấp thu, có thể hấp thu bao nhiêu hay bấy nhiêu.

Lạc Tuyết Chân Kinh triển khai, Chu Hằng hấp thu dược lực trong ao nước, linh lực trong đan điền chậm rãi tăng lên.

Bảo Dịch này đối với linh lực tăng lên quả thật trợ giúp không lớn, nhưng đối với rèn thể lại hết sức có ích, đại bộ phận dược lực đều tẩm bổ thân thể hắn. Xương cốt toàn thân giống như cột đại đạo, tỏa ra sắc bóng lóng lánh, thậm chí khiến hắn có loại ảo giác trực tiếp hợp với thiên đạo, từ đây phi thăng.

Đáng tiếc, dù là như vậy trên xương cốt của hắn cũng không có phù văn hình thành, so với Hoặc Thiên kém xa!

Linh lực tích lũy của hắn chậm rãi tăng lên, Thần chích cũng lớn mạnh với tốc độ cực kỳ chậm rãi.

Ba ngày sau.

Tõm! Tõm! Tõm! Tõm!

Trong bốn tiếng rớt xuống nước liên tục, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Đồng Lê Hân, Hồng Cẩn Du cùng với con lừa đen đều cắm đầu ngã vào. Đáng tiếc là, bọn họ tới quá muộn, dược lực trong ao nước này đã bị Chu Hằng hấp thu gần như khô kiệt.

Lúc trước Nguyệt Ảnh Thánh Nữ từng đạt được ưu đãi, khi phát hiện dược lực còn sót lại trong ao nước đã không nhiều, lập tức mày liễu nhướng lên, biết đã bị Chu Hằng hấp thu sạch sẽ. Nàng cũng rất dứt khoát, thân hình vọt một cái bay khỏi ao nước, khoanh chân ngồi xuống điều tức để khôi phục lượng lớn linh lực tiêu hao.

Đồng Lê Hân và Hồng Cẩn Du cũng không ngoại lệ. Thông qua thông đạo dài như vậy, bọn họ đều tiêu hao lượng lớn linh lực, cũng chảymất lượng lớn máu tươi. Cái này cũng không phải ngày một ngày hai là có thể khôi phục đến trạng thái đỉnh.

Mà bọn họ cũng không có cách nghĩ như vậy, chỉ cần thoáng khôi phục một chút linh lực liền tiếp tục đi tới. Vì tiên duyên lúc này không liều mạng còn đợi khi nào?

– Con lừa, đã chết chưa? Chu Hằng hướng về phía con lừa đen nói.

– Còn kém một hơi. Yên tâm, bổn tọa nhất định sẽ không chết trước ngươi! Con lừa đen ra vẻ như người xếp bằng trên đất.

– Vậy thì đi thôi! Chu Hằng đem con lừa đen xách ngược, rảo bước đi tới.

– Móa, ngươi không thể cõng bổn tọa sao?

– Vậy ta buông tay nhé?

– Đừng, ngươi liền kéo bổn tọa đi, bổn tọa sẽ tưởng tượng ở trong lòng đang cưỡi trên lưng ngươi!

Con lừa đê tiện này thật đúng là không chịu thiệt thòi!

Chu Hằng kéo con lừa đen đi tới. Sau khi ra khỏi nhà đá này, trước mặt lại là một thông đạo thật dài.

Hắn tiếp tục đi tới, sau khi đi nửa ngày con lừa đen cuối cùng khôi phục nguyên khí, tự nhiên không chịu bị Chu Hằng kéo nữa, tự mình co giò chạy.

Một người một lừa lại đi nửa ngày, phía trước không đường.

Chặn bọn họ lại là một vách đá, bên cạnh có chữ viết, viết: – Không được vận chuyển linh lực, dùng sức mạnh thân thể toàn lực oanh kích!

– Đây là ý gì? Con lừa đen hỏi.

– Không biết, ngươi thử xem! Chu Hằng giật giây.

– Chu tiểu tử, ngươi thật không phải đồ tốt! Con lừa đen ngôn từ chính nghĩa.

– Những lời này từ trong miệng ngươi nói ra, thế nào đều giống như một câu nói đùa!

Con lừa đen cười hắc hắc, sau đó tiếp: – Bổn tọa tuy rằng linh lực khôi phục gần đầy, nhưng thân thể bị hao tổn cần điều dưỡng một chút. Nếu muốn toàn lực oanh kích, như vậy bổn

tọa vẫn là điều chỉnh một chút.

Đúng lúc này, chỉ nghe phía sau truyền đến tiếng xé gió rất khẽ, hóa ra ba người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đã chạy tới.

Chương 381: Phiên Thiên Chưởng lập uy

Ba người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ tự nhiên không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy khôi phục linh lực, cũng cùng một lượt chạy tới. Bọn họ sợ tụt hậu quá nhiều, bởi vậy sau khi khôi phục vài phần linh lực liền lập tức bắt đầu đuổi theo, cho nên mới có thể cùng Chu Hằng, con lừa đen gần như chân trước chân sau tới nơi.

Bọn họ không trải qua nghỉ ngơi chỉnh đốn gì, bởi vậy mỗi người đều lộ ra một vẻ chật vật, dường như gà trống đấu thua, ngạo khí tổn hao nhiều.

Chu Hằng thần đầy khí đủ, hắn nghỉ ngơi hơn ba người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ ba ngày, cộng thêm lại hấp thu dược lực trong ao, bất kể thân thể hay là Thần chích đều ở vào trạng thái cường thịnh nhất.

Hắn căn bản không cần điều chỉnh, lúc này chính là trạng thái tốt nhất của hắn.

– Lực lượng thân thể? Đồng Lê Hân lập tức cười ha hả. Hắn một thân thịt này cũng không phải phát triển suông, chính là hắn man lực cường đại mới có thân thể cường tráng như thế. Tuy rằng còn không biết khảo nghiệm kế tiếp cụ thể là cái gì, nhưng khẳng định là liên quan với man lực. Lực lượng càng

mạnh, chỗ tốt lại càng lớn.

Hơn nữa, phải nắm chắc thời gian, chỉ có người thứ nhất tới sâu trong cung điện mới có thể đạt được truyền thừa của Cổ Viêm!

Hắn chỉ là hơi hơi ngưng thần hấp khí liền một quyền hướng vách đá đánh tới. Bùng một tiếng, trên vách đá lập tức lóe hào quang, sau đó bao phru toàn thân của hắn. Đợi đến khi hào quang biến mất, thân thể cường tráng của hắn hoàn toàn biến mất.

– Tùy tiện đánh một quyền là có thể thông qua? Con lừa đen lập tức nhảy dựng lên, sau khi chạy lấy đà một đoạn, bùng một tiếng, nó dùng đầu húc vào vách đá. Đồng dạng, trên vách đá lóe hào quang, bao phủ con lừa đen, trong nháy mắt cuốn nó biến mất.

Này… Thật giống như không cần lực lượng cường đại cỡ nào, tùy tiện đánh một cái là có thể thông qua?

Tay phải Nguyệt Ảnh Thánh Nữ ngưng lại, linh lực tụ hợp, đánh về vách đá.

Ông!

Vách đá không hề nhúc nhích, không hề phản ứng.

Cổ Viêm để lại chữ ở bên cạnh, nói chỉ có thể dùng lực lượng thân thể thuần túy oanh kích, quả nhiên không giả. Phía trước một người một lừa đều thuận lợi thông qua, nhưng một chưởng này của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ phụ gia linh lực liền bị ngăn lại ở nơi này.

Chỉ là, cái này cùng lực lượng có quan hệ gì?

Chu Hằng hít sâu một hơi, quyền phải nắm chặt, đánh mạnh hướng vách đá. Lực lượng toàn bộ khai hỏa, một quyền đánh ra, ánh vàng lóe lên.

Đây cũng không phải là hắn vận chuyển linh lực mà là thể chất Phệ Kim tộc hoàn toàn bộc phát ra!

Bùng!

Một quyền này của hắn đánh lên, toàn bộ vách đá đều run một cái, sau đó một luồng hào quang cuốn qua, đem hắn bọc vào. Vút hắn thấy hoa mắt, đã xuất hiện ở một địa phương xa lạ.

Cùng một lúc, một dòng tin tức tràn vào trong đầu hắn, khiến hắn hiểu được ý nghĩa sự tồn tại của vách đá kia.

Tất cả tổng kết mà nói đều là Cổ Viêm đang lựa chọn một người kế thừa. Ở ba phương diện ngộ tính, ý chí, thân thể tổng hợp lại ưu tú nhất. Thời gian là mấu chốt của trận cạnh tranh này, hết thảy đều là quay chung quanh nó mà tới.

Khảo nghiệm thứ ba này cũng là như thế.

Sau khi thông qua vách đá kia liền có thể thẳng đến chỗ sâu nhất của cung điện. Người thứ nhất đạt tới là có thể đạt được truyền thừa của Cổ Viêm. Mà ý nghĩa của vách đá kia chính là căn cứ lực lượng thân thể mỗi người bất đồng truyền tống đến địa phương bất đồng.

Lực lượng thân thể càng lớn, thì khoảng cách cách mục đích càng gần.

Ở hai cửa trước dẫn đầu, nhưng nếu lực lượng thân thể yếu ớt, liền có khả năng bị người vượt ngược ở cửa cuối cùng.

Ba khảo nghiệm, phân biệt trắc nghiệm ngộ tính, ý chí, thân thể, chỉ có người tổng hợp tố chất cao nhất mới có thể dẫn đầu mọi người, đầu tiên tiến vào sâu trong Tiên Cung.

Chu Hằng sau khi tiêu hóa tin tức này, bắt đầu đánh giá hoàn cảnh chung quanh.

Đây là một khu rừng rậm đỏ như máu, ở địa phương vô cùng xa xôi có một ngọn núi thật cao đứng lơ lửng giữa trời. Đồng dạng là đỏ như máu, nhưng bởi vì khoảng cách quá xa, cũng không thể nhìn rõ ràng.

Đó chính là mục đích.

Chu Hằng không biết cái gọi là chỗ sâu trong cung điện sẽ biến thành bộ dạng này, nhưng tin tức hắn vừa đạt được chính là nói như vậy.

Nơi đó chính là điểm cuối của chuyến đi này.

Hắn cũng không kịp chờ đợi con lừa đen, lập tức xuất phát.

Cạnh tranh tốc độ trong thời gian ngắn, không ai có thể so với hắn nắm giữ Tấn Vân Lưu Quang Bộ. Nhưng nó cuối cùng không thích hợp thi chạy đường dài, bất kể như thế nào, linh lực của trình tự Thần Anh Cảnh cao hơn hắn quá nhiều.

Chu Hằng tuyệt đối tin tưởng lực lượng thân thể của mình nhất định thứ nhất, nhưng nơi này cách mục đích cuối cùng cũng

không phải nhẹ nhàng nhảy một cái là có thể tới nơi. Bởi vậy hắn tuyệt đối không thể lãng phí thời gian nữa.

Hơn nữa, trên đường này còn không biết sẽ gặp phải bao nhiêu phiền toái, chung quanh có tiếng thú rống, cường độ hơi thở kia tuyệt đối đạt tới Thần Anh Cảnh, nói không chừng còn có cả nhân vật đỉnh Hóa Thần Cảnh.

Chu Hằng triển khai thân pháp, hướng về phía ngọn núi lớn màu máu lơ lửng phương xa kia bắn vụt mà đi.

Vì để tránh gặp phải yêu thú dưới đất, càng bởi vì trên bầu trời có thể không chịu ảnh hưởng của địa hình, hắn bay lên trời cao, đạp không khí đi nhanh.

Đột nhiên, một luồng lạnh lẽo ập thẳng tâm linh, Chu Hằng bỗng nhiên dừng lại, một quyền đánh mạnh ra.

Bùng!

Cả người hắn bị hất bay ra ngoài, ở trên bầu trời lăn lộn mấy chục cái, mà ở phía trước hắn xuất hiện một con quái ưng. Rõ ràng có ưng thân lại mọc một cái đầu rắn, toàn thân lông vũ đỏ như máu. Vừa rồi chính là súc sinh kia dùng cánh như cương đao chém về phía hắn.

Chu Hằng nâng quyền phải, chỉ thấy trên tay lại thêm một vết máu, sâu tận xương!

Nếu không phải hắn phản ứng đúng lúc, cường độ thân thể vượt qua pháp khí Kết Thai Cảnh, nhát chém này thậm chí có thể trực tiếp chém hắn làm hai đoạn!

Yêu thú Thần Anh Cảnh!

Tương đối đáng sợ!

Ưng đầu rắn kia một đòn không vồ giết được con mồi, lập tức phát ra một tiếng rít, thân thể chuyển nhanh, hai cánh chỉ vỗ một cái liền đi tới trước người Chu Hằng, lại vung cánh hướng về phía hắn gọt qua.

Nó không cần võ kỹ, pháp khí gì, bởi vì thân thể của nó chính là thứ có thể so với pháp khí. Lực lượng một cái gọt có thể so với võ kỹ Thiên cấp thượng phẩm.

Chu Hằng quát lớn một tiếng, thể chất Phệ Kim tộc hoàn toàn triển khai, toàn thân hắn lóe hào quang màu vàng. Đáng tiếc là, bất kể hắc kiếm hay là Bách Quỷ Kiếm hắn đều không thể tế ra, chỉ có thể dùng lực lượng bản thân chiến đấu.

Bùng!

Hắn lại một quyền đánh lên cánh cứng của ưng đầu rắn, lực lượng chấn động, hắn lại bị đánh bay ra ngoài. Đọ lực lượng cứng đối cứng hắn chung quy không phải đối thủ của yêu thú Thần Anh Cảnh. Nhưng lần này hắn có chuẩn bị hoàn toàn, trên tay chỉ để lại một vệt trắng, trong nháy mắt liền biến mất.

Đây là nhược điểm hắn chỉ dùng thể chất Phệ Kim tộc cường hóa xương cốt, phải sau khi chủ động kích phát, toàn thân mới có thể dạt tới trình độ mạnh mẽ nhất trí. Không giống Phệ Kim tộc chân chính, từ trên xuống dưới từ trong ra ngoài đều hoàn toàn được kim loại hóa.

Nhưng nhược điểm này, Chu Hằng cam lòng nhận, không chút hối hận.

Tê Ưng đầu rắn lại phát ra tiếng rít, như là cảm thấy bất mãn mãnh liệt đối với lại một lần không thể vồ giết con mồi. Hai cánh nó lại vỗ, như mũi tên giết trở về.

Thật đáng ghét!

Chu Hằng thở dài trong lòng. Nếu là hắc kiếm còn có thể tế ra, như vậy hắn khẳng định sẽ nghĩ biện pháp chém giết con súc sinh này, nhưng bây giờ hắn cho dù giết con yêu thú này cũng không có khả năng đạt được quá nhiều ưu đãi. Trên thực tế, hắn tay trần cũng không xử lý được tồn tại Thần Anh Cảnh, vẫn là 36 kế chuồn là thượng sách.

Hắn triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, vút vút, dưới chân liên tiếp điểm không khí, thân hình nhanh như chớp giật.

Chỉ là không tới một phút, hắn liền đem con ưng đầu rắn kia bỏ xa đến cái bóng đều không thấy. Chu Hằng đình chỉ Tấn Vân Lưu Quang Bộ, chỉ dùng thân pháp bình thường đi tới. Ở địa phương nguy cơ bốn phía này, đem linh lực hao hết cũng không phải ý tốt gì.

Hiện tại hắn cũng không thể trốn vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Nhưng hắn mới đi ra hơn trăm dặm, chỉ nghe một tiếng kêu to, trên bầu trời phía sau hiện ra một điểm đen nhỏ. Chỉ trong nháy mắt, điểm đen kia liền biến thành một con ưng đầu rắn đỏ như máu, hung hãn đánh tới!

Còn không xong!

Vút ưng đầu rắn bay vụt tới, hai cánh chấn động, giống như hai lưỡi dao sắc nhanh vô cùng, một đôi vuốt sắc lại càng lóe lên hàn quang um tùm. Chu Hằng không chút nghi ngờ đôi móng vuốt này có thể sống sờ sờ chộp vỡ thiên linh cái của một lão tổ Thần Anh Cảnh!

– Cút! Hắn vung quyền oanh kích, linh lực cùng lực lượng thân thể cùng nhau phát ra, nắm tay màu vàng xẹt qua bầu trời, thần huy tuôn trào.

Bùng! Bùng! Bùng!

Một bên là yêu thú cao hơn một cảnh giới lớn, một bên là biến thái lực lượng thân thể cường đại, thể chất mạnh mẽ vượt qua pháp khí Kết Thai Cảnh, đều là cứng đối cứng.

Luận lực lượng, Chu Hằng khẳng định không bằng yêu thú Thần Anh Cảnh, nhưng hắn thắng ở thể chất thật sự quá biến thái. Cho dù là yêu thú Thần Anh Cảnh nhiều lần oanh kích hắn cũng chỉ làm nắm đấm của hắn bị cào xước, lại không thể chộp gãy, càng không nói đến thương đến căn bản của hắn.

Chỉ là đánh như vậy hoàn toàn không có ý nghĩa!

Chu Hằng tâm niệm khẽ động, tay phải đột nhiên hóa chưởng, hướng về phía ưng đầu rắn vỗ tới.

Một chưởng vỗ ra, thiên địa ứng hợp!

Giống như một con cá voi hít sâu một hơi, linh lực trong 10 dặm phụ cận toàn bộ bị tụ tập đến trên song chưởng của Chu Hằng, đem uy lực một chưởng này tăng lên vô hạn.

Tiên thuật Phiên Thiên Chưởng!

Trấn!

Ầm một chưởng này giống như là vòm trời trấn xuống, lực lượng khủng bố đánh xuống. Ưng đàu rắn lập tức bị đánh từ trên không rơi xuống. Ầm một tiếng vang lớn, trên mặt đất dâng lên một cái nấm mây.

Chu Hằng nhướng mày, xoay người bỏ đi.

Ưng đầu rắn cũng chưa chết, dù sao kém một cảnh giới lớn, hắn có thể đem nhân vật Thần Anh Cảnh đánh xuống đã là kỳ tích khó tin! Đấu giằng dai nữa cũng chỉ là lãng phí thời gian.

Thân hình hắn xẹt xuống, dán sát đất mà đi. Bầu trời trống rỗng này, bay lên liền trở thành bia ngắm không gì rõ ràng hơn, quả thật chính là tìm đánh!

Chỉ một lát, phương xa truyền đến một tiếng kêu to, con ưng đầu rắn kia bay múa lên không, giương cánh bay cao, khắp nơi tìm kiếm tung tích của Chu Hằng. Chỉ là lần này Chu Hằng trốn ở mặt đất, trên người lại có Ẩn Tức Phù, hắn không nhảy lên không lại làm sao có thể bị phát hiện?

Con ưng đầu rắn này saukhi giương cánh bay vài vòng, cuối cùng bay không còn bóng dáng, nhưng quỷ mới biết nó có phải đang nấp ở địa phương nào thừa cơ đánh lén hay không.

Chu Hằng bỏ ý niệm lên không phi hành, cứ như vậy dán sát mặt đất mà đi. Thần thức hắn tỏa ra, một đường có thể ẩn núp liền ẩn núp thông qua, nếu không gian lặng yên mà qua thì đi vòng, dù thế nào cũng tốt hơn đánh một trận không hề ý nghĩa.

Dù là như vậy hắn cũng bị ép đánh mấy trận, dùng Phiên Thiên Chưởng trấn áp đối phương sau đó thoát thân.

Bây giờ nghĩ lại, Cổ Viêm an bài khảo nghiệm thứ nhất phải ngộ được Phiên Thiên Chưởng mới có thể thông qua hoàn toàn có ý nghĩa. Không phải yêu thú nơi này thật sự hung tàn, cho dù có thể đánh thắng đều phải lãng phí rất nhiều thời gian.

Mà bây giờ mọi người tranh chính là thời gian.

Ba ngày sau, Chu Hằng cuối cùng phía dưới ngọn núi lớn màu máu.

Chương 382: Man Thần tộc

Ngọn núi màu máu thật lớn này quả nhiên là lơ lửng trên trời!

Khổng lồ đến không hơn được nữa, thân núi như là thủy tinh màu máu đúc thành, mơ hồ có thể nhìn thấy bộ dáng bên trong. Nhưng bởi vì tầng tầng phản xạ, khiến cho thị lực không thể xuyên thấu quá sâu.

Chu Hằng một bên chậc chậc khen ngợi, một bên tung mình đạp không mà lên, đi tới đỉnh ngọn núi máu này.

– Rốt cuộc tới rồi! Một tiếng than nhẹ, trầm thấp, hiu quạnh, tràn đầy tâm tình phức tạp.

Đó là thanh âm của Cổ Viêm!

Chu Hằng tuy rằng chỉ nghe hắn nói qua một lần, nhưng với trí nhớ Kết Thai Cảnh tự nhiên không có khả năng quên. Hắn theo tiếng mà đi, thân hình sau khi nhảy vọt vài lần, phía trước hiện ra bóng dáng của Cổ Viêm. Vóc người to lớn khôi ngô ngang nhiên đứng thẳng, giống như một thiên thần đội trời đạp đất.

– Tới đây! Cổ Viêm xoay người lại, hướng về phía Chu Hằng mỉm cười: – Yên tâm đi, ta sớm đã chết, chết vô số năm rồi!

Chết rồi còn có thể nói chuyện? Đây là chết chưa hoàn toàn!

– Người trẻ tuổi, khi ngươi bước vào tiên cảnh là sẽ biết Thần chích bất diệt, sinh mệnh tuần hoàn, sinh sôi không thôi! Cổ Viêm tuy rằng thoạt nhìn giống như kim cương hung thần ác sát, nhưng giọng điệu lại cực kỳ ôn hòa, dường như là bởi vì rốt cuộc tìm được người thừa kế.

– Vẫn xin tiền bối dạy bảo! Chu Hằng cung kính khom mình hành lễ, cho dù là nể tình đối phương là tiên nhân ngã xuống, cũng đáng giá hắn thành tâm cúi đầu: – Tiên nhân chẳng lẽ không phải trường sinh bất lão, bất tử bất diệt?

– Trường sinh bất lão, bất tử bất diệt? Sao nói như thế! Cổ Viêm lắc lắc đầu.

– Nói như vậy, tiên nhân cũng phải đối mặt với sinh lão bệnh tử? Chu Hằng sửng sốt. Cầu trường sinh là một động lực lớn võ giả cố gắng thành tiên, nhưng nếu đột nhiên bị nói cho biết tiên kỳ thật cũng không phải trường sinh bất tử, ai có thể không mất mát trong lòng?

– Bất tử bất diệt là không có khả năng, nhưng trường sinh vĩnh

tồn vẫn là có khả năng! Cổ Viêm nói, ánh mắt xoay chuyển cười nói: – Tiểu tử ngươi cũng thật thú vị, không ngờ không vội mà đòi truyền thừa?

– Chỉ cần tiền bối đáp ứng, truyền thừa nàytự nhiên là tiểu tử. Tuy nhiên tiểu tử thật sự rất muốn biết một số chuyện của Tiên giới. Chu Hằng thành thật nói. Tiên giới không biết xảy ra đại loạn gì, thậm chí đem một khối đại lục đều đánh vỡ ra, khả năng chính đang lâm vào trong chiến tranh, hắn không thể không phòng.

– Ha ha, ha ha ha! Cổ Viêm cười ha hả, thẳng đến sau khi cười đủ, tiếp: – Được rồi, bổn tọa còn có một chút thời gian, liền nói với ngươi. Sau khi tiến vào Tiên Nhân Cảnh, thân thể của võ giả vẫn là sẽ bởi vì năm tháng mà già nua, nhưng Thần chích lại có thể tồn tại vĩnh viễn!

Chu Hằng ánh mắt xoaychuyển, trong lòng đã hiểu ra vài phần.

– Ngươi đoán không sai, Thần chích của tiên nhân đủ cường đại, khi thân thể chết già hoặc là bị thương thế, kịch độc không thể cứu chữa, liền có thể Thần chích rời thân thể, tìm kiếm một thân thể mới tiếp tục sống sót!

– Nhưng cái này có một khuyết điểm, đó chính là thân thể đoạt

xá là tu vi gì, liền phải từ tu vi này bắt đầu từ đầu. Thần chích cũng sẽ hoàn toàn tiêu hao trong quá trình đoạt xá. Hắc hắc, nghịch thiên sống một đời khác, lại há có thể không trả giá lớn!

– Võ đạo tu luyện, giống như đi ngược dòng nước, đời trước có thể thành tiên, lại vị tất có thể cam đoan đời sau cũng có thể thành tiên. Cửa ải vượt tiên môn này, từ xưa đến nay không biết vây bao nhiêu thiên kiêu!

– Cho nên nói, cho dù là tiên nhân cũng không phải bất tử bất diệt!

Cổ Viêm rủ rỉ mà nói, giọng ôn hòa, căn bản không giống một nam nhân cường tráng cao mười trượng phát ra. Nghe vào tai Chu Hằng lại một trận kinh hãi, ngũ vị tạp trần, trong thời gian ngắn không biết là cảm thụ gì.

Tiên nhân trường sinh, dĩ nhiên là đoạt xá!

Dùng một mạng đổi một mạng, con đường trường sinh như vậy không khỏi cũng quá tàn nhẫn!

– Tiền bối, nếu tiên nhân có thể đoạt xá bất tử, vì sao người không làm như vậy chứ? Chu Hằng hỏi.

– Bổn tọa… bị thương quá nặng! Cổ Viêm lắc lắc đầu, trong nháy mắt lóe lên một tia lửa giận. Cho dù hắn hiện tại chỉ là một đạo tàn thức hình thành, vẫn tỏa ra uy áp vô cùng, chấn toàn bộ không gian đều run rẩy.

Chu Hằng gật đầu. Đối phương từng nói, muốn đoạt xá sống lại, điều kiện tiên quyết là Thần chích đầy đủ. Cổ Viêm khẳng định là Thần chích bị thương nặng, căn bản không thể trị khỏi, cũng chỉ có thể đi hướng hủy diệt.

Tuy nhiên tiên nhân dù sao cũng là tiên nhân, cho dù là một sợi thần thức đều có thể "sống" nhiều năm như vậy, có thể ý thức riêng!

– Sai rồi. Bổn tọa nếu đã chết, tàn hồn này cũng không thể xưng là sống, chỉ là dựa theo ý tưởng của bổn tọa khi còn sống, đối với môi trường biến hóa sinh ra trả lời! Tựa như ngươi hỏi vấn đề bổn tọa, cái nàycũng phải là khi bổn tọa còn sống liền biết, nếu vượt qua phạm vi này, bổn tọa là sẽ không tiến hành suy đoán, sẽ chỉ nói không biết!

Cổ Viêm lại nói, ngẩng đầu nhìn trời, biểu tình càng thêm tiêu điều, nói: – Người trẻ tuổi, thời gian của bổn tọa không nhiều, ngươi nghiêm túc nghe bổn tọa nói!

– Dạ! Chu Hằng gật đầu.

– Bổn tọa chính là một trưởng lão của Tiên giới Man Thần tộc,

cảnh giới là Nhật Diệu nhị trọng thiên. Năm đó bổn tọa cùng một thế lực cường đại kết thù, dẫn đến sự hủy diệt của bổn tọa. Bổn tọa không đành lòng bổn tộc đứt truyền thừa, liền kéo thân tàn, xuyên qua Giới Môn đến nơi này.

– Bổn tộc có một nhánh huyết mạch năm đó từng rải rác ở Phàm giới, bổn tọa chính là muốn tìm được bọn họ, đem đạo của bổn tộc truyền thừa tiếp!

– Nhưng không nghĩ tới, chi nhánh tộc nhân nơi này quá nhỏ yếu, sớm đã không tồn tại dưới hình thức tộc. Mà bổn tọa bị thương quá nặng, cũng không thể triển khai tìm tòi, chỉ có thể ở đây hóa đạo, để lại một sợi tàn thức đau khổ chống đỡ, một bên phát ra triệu hoán chờ đợi truyền nhân có huyết mạch của bổn tộc tới!

– Thẳng đến mấy năm trước, mới có một người thân có huyết mạch bổn tộc tới, nhưng hắn quá yếu, hơn nữa huyết mạch bổn tộc đã trở nên loãng. Bổn tọa liền hao phí một chút tinh huyết, thay hắn đề cao cường độ huyết mạch, cũng dạy hắn một ít pháp kỹ. Chờ sau khi hắn phá vào Kết Thai Cảnh lại tới nơi này, truyền thụ hắn truyền thừa bổn tộc hoàn chỉnh!

– Nhưng thời gian không đợi ta, thế giới này sắp tan vỡ, vài lần thiên địa va chạm mạnh, lại gặp phải một thân thể cường đại đến không thể hình dung va chạm, bổn tọa sắp hoàn toàn bị tan thành mây khói, không kịp đợi, cho nên chỉ có thể buông ra hạn chế, triệu hoán hết thảy võ giả Kết Thai Cảnh tiến vào, lựa chọn người tối ưu, truyền thụ đại đạo bổn tộc!

– Tuy rằng không phải tộc ta, nhưng truyền thừa bổn tộc tinh huyết, chính là Man Thần tộc nhân ta!

Cổ Viêm một hơi nói rất nhiều lời, tuy rằng nói rất thoáng qua nhưng Chu Hằng vẫn nắm giữ đại khái.

Quả nhiên, Tỉnh Thiên là đạt được truyền thừa ở nơi này, tuy nhiên chỉ là một bộ phận!

Hóa ra trong cơ thể tiểu tử này có huyết mạch Man Thần tộc, không trách có thể biến thân thành người khổng lồ, lực lượng tăng vọt! Nhưng so với Phệ Kim tộc, Man Thần tộc bất kể là man lực hay là thể chất dường như đều kém một chút!

Đúng rồi!

Chu Hằng nói: – Tiền bối, tiên nhân vẫn còn có phân chia cấp bậc sao?

Hắn nghe đối phương nói qua Nhật Diệu nhị trọng thiên, đây hản là tu vi cảnh giới của Cổ Viêm lúc đó, lại không biết tiên nhân lại chia thành bao nhiêu trình tự.

– Tự nhiên! Cổ Viêm gật gật đầu. Hắn thật sự kỳ quái, rõ ràng một phần truyền thừa Tiên cấp đang ở trước mắt, sao tiểu tử này không vội chút nào, ngay cả một chút ý tứ động tâm đều

không có, ngược lại đối với một ít thường thức của Tiên giới cảm thấy hứng thú.

Như loại phân tầng cảnh giới này, hiện tại biết và ngày sau tiến vào Tiên giới mới biết có gì khác nhau? Đây đều là thường thức thông thường đến không thể thông thường hơn, chỉ cần tiến vào Tiên giới, tùy tiện người nào đều có thể nói cho hắn biết!

Tiểu tử khốn kiếp này, chẳng lẽ không nghe hắn nói hắn sắp hoàn toàn tiêu tan sao? Không vội muốn tinh huyết Man Thần tộc ngược lại hỏi một số thứ không hề có ý nghĩa, không sợ hắn không lấy ra tinh huyết Man Thần tộc liền đi đời nhà ma sao?

Hắn đoán không sai, Chu Hằng quả thật không làm sao đem truyền thừa Man Thần tộc để vào trong mắt.

Nếu như nói Tiên khí, Tiên đan, như vậy Chu Hằng khẳng định hai mắt tỏa sáng, đã sớm yêu cầu. Nhưng tinh huyết? Hắn đã từng đạt được một phần, thể chất Phệ Kim tộc nghĩ thế nào đều cường đại hơn so với Man Thần tộc.

Hơn nữa, Chu Hằng đối với hình thái của mình rất hài lòng, ngẫm lại Tỉnh Thiên muốn vận dụng huyết mạch Man Thần tộc, trước hết phải nổi giận biến thành người khổng lồ, như vậy thật là xấu xí!

Lại nói, thể chất Phệ Kim tộc và Man Thần tộc có thể cùng tồn tại sao? Có thể sẽ phát sinh xung đột hay không?

Bởi vì có băn khoăn như vậy, Chu Hằng quả thật là muốn phần tinh huyết này nhưng tuyệt đối sẽ không một ngụm nuốt vào dưới cái nhìn chòng chọc của Cổ Viêm. Loại đồ tốt này hắn có thể giữ lại cho người bên cạnh.

Các nàng Ứng Mộng Phạm? Vẫn là thôi đi, các nàng mỗi người thân thon thịt mềm, nếu là biến thành nữ khổng lồ, nghĩ thế nào đều là lạ!

Cho Chu Định Hải? Chỉ sợ mẫu thân sẽ không đáp ứng!

Cho Triệu Đoạt Thiên? Vị cửu cửu này kiêu ngạo như vậy, phỏng chừng sẽ không mượn ngoại lực!

Con lừa đê tiện? Quá đê tiên, không muốn cho!

Chu Hằng thở dài trong lòng. Truyền thừa Tiên cấp không ngờ tìm không thấy người để tặng, bi ai biết bao!

Cổ Viêm cũng không biết suy nghĩ trong lòng Chu Hằng, nếu không vị trưởng lão Man Thần tộc này nhất định sẽ bão nổi, một chưởng đập chết hắn! Hắn nói: – Tiên nhân chia thành bốn cảnh giới lớn, từ thấp đến cao theo thứ tự là: Nguyệt Minh

Cảnh, Nhật Diệu Cảnh, Thăng Hoa Cảnh cùng Sáng Thế Cảnh.

– Mỗi một cảnh giới lớn đồng dạng chia làm ba cảnh giới nhỏ. Tuy nhiên, không giống với Phàm giới là, Tiên giới mỗi một cảnh giới nhỏ chênh lệch thậm chí hơn xa chênh lệch giữa cảnh giới lớn của Phàm giới.

– Như bổn tọa là Nhật Diệu nhị trọng thiên, một tay là có thể trấn chết 1000, 10000 Nhật Diệu nhất trọng thiên!

– Cái này, ngươi ngày sau tiến vào Tiên giới tự nhiên sẽ rõ!

Tiên nhân không ngờ còn có chênh lệch lớn như thế!

Cũng đúng, nếu không nguyên chủ nhân của hắc kiếm lại làm sao có thể chỉ vẻn vẹn một luồng dư ba kiếm khí liền gọt xuống một khối Tiên giới đại lục? Đây tuyệt đối là cấp số Sáng Thế tam trọng thiên hả, nhân vật đỉnh cấp nhất Tiên giới!

– Đây là tinh huyết trong cơ thể bổn tọa tinh luyện ra, ngươi lập tức ăn vào hấp thu, bổn tọa sẽ trợ giúp ngươi một tay! Cổ Viêm tay phải ngoắc một cái, trong núi máu lập tức bay ra một bình máu, rơi về phía Chu Hằng.

Chu Hằng một tay đón lấy, nhưng hắn thật sự không muốn

tinh huyết Man Thần tộc này!

Đối với Cổ Viêm mà nói, tinh huyết của hắn mới là truyền thừa quý báu nhất, nhưng đối với Chu Hằng mà nói, cái này còn không quý bằng Bảo Dịch trong hai cái ao lúc trước. Nhưng hắn lại không thể trước mặt cự tuyệt. Cổ Viêm an bài nhiều khảo nghiệm như vậy, chọn ra người thừa kế, lại làm sao có thể để hắn lấy tinh huyết của Man Thần tộc đi tặng người?

Lão già này không phải nói sắp chết rồi sao? Như vậy lại câu kéo, kéo đến hắn chết mới thôi!

– Tiền bối, nơi này là địa phương nào? Làm sao có thể lớn như vậy. Khoảng cách vãn bối đi mấy ngày nay, đủ để vòng quanh Huyền Càn Tinh mấy vòng!

Chương 383: Tinh Môn

Bây giờ Cổ Viêm chỉ là một luồng tàn thức, kỳ thật không có tình cảm gì, cũng chỉ dựa theo tín niệm khi còn sống, làm một việc cuối cùng, để cho huyết mạch Man Thần tộc được truyền thừa tiếp.

Nhưng dù là như thế hắn cũng có loại kích động bị Chu Hằng chọc giận đến phát điên!

Tiểu tử này thật là coi bảo vật là cặn bã sao? Rõ ràng truyền thừa Tiên cấp ở ngay trước mắt, lại hỏi tới những thứ không hề quan trọng, không chút liên quan! Nên biết đây nhưng là tinh huyết, một khi luyện hóa, tinh huyết liền cùng thân thể dung hợp với nhau, tự động kế thừa Man Thần tộc đại đạo, hình thành bản năng!

Cũng giống như tinh huyết Phệ Kim tộc, Chu Hằng nếu là lúc trước lựa chọn kim loại hóa hoàn toàn, như vậy hắn hiện tại chính là một người kim loại, bị Phệ Kim tộc hoàn toàn đồng hóa.

Tinh huyết là kế thừa đạo pháp cao cấp nhất, đáng tiếc giá phải trả là cái chết của một người khác! Bình thường mà nói, không có tiên nhân nào nguyện ý làm chuyện như vậy. Cổ Viêm nếu không phải thân có thương không thể chữa, lại làm sao có thể

đi bước cờ này chứ?

Đúng rồi, đúng rồi, nhất định là tiểu tử này còn không biết tác dụng của tinh huyết, lúc này mới biểu hiện bình tĩnh như thế!

Lòng bình thường! Lòng bình thường!

Cổ Viêm dùng sức an ủi mình, khuôn mặt do thần thức hình thành vẫn hơi hơi co giật khóe miệng, nói: – Thế giới này chính là nội thế giới của bổn tọa!

– Hả! Chu Hằng lúc này mới thật sự là giật mình!

Nội thế giới không phải hư ảo sao? Nếu không, làm sao tưởng tượng trong cơ thể lại có không gian khổng lồ như vậy? Đây căn bản không hợp đạo lý!

Nhìn thấy bộ dạng giật mình của Chu Hằng, Cổ Viêm lại có một chút đắc ý, thầm nghĩ tiểu tử này này cũng có lúc bị khiếp sợ! Hắc, nhìn thấy tiểu tử này bộ dạng như thế, sao lại có loại cảm giác vui vẻ không tên chứ?

Ai bảo tiểu tử này ở trước mặt truyền thừa Tiên cấp biểu hiện quá bình tĩnh, khiến Cổ Viêm đều sắp hoài nghi mình lấy ra có phải là rác rưởi ở trong ngóc ngách nào hay không!

– Đạt tới cấp bậc tiên nhân, nội thế giới liền ở giữa thật và ảo. Tuy nhiên, đây cũng chỉ có sau khi thân tử mới có thể diễn hóa ra. Nếu là lúc ngươi sống liền muốn đem người khác thu vào nội thế giới, kết quả không phải đối phương chết chính là làm ngươi trướng vỡ! Cổ Viêm nghiêm túc nói.

– Đây là va chạm của hai thế giới, chỉ có một bên tử vong mới có thể ngừng!

Chu Hằng gật đầu, biểu tình nghiêm nghị. May nhờ Cổ Viêm nhắc nhở, nếu không sau khi hắn tiến vào tiên cảnh, đem các nàng, cha mẹ thu vào trong không gian đan điền không phải là hại chết người! Tuy nhiên, hắn xoay chuyển ý nghĩ lại nhẹ nhàng thở ra, loại thực nghiệm này tự nhiên phải tìm con lừa đen thử. Con lừa đê tiện này chết thì chết, cũng xem như là vì dân trừ hại nhỉ?

– Tiền bối, vậy trong này lại làm sao sinh ra nhiều yêu thú như vậy? Hắn hỏi.

Cổ Viêm có loại kích động muốn đâm đầu vào tường. Vấn đề của tiểu tử này sao nhiều như vậy? Cái này thật sự không có ý nghĩa. Ngươi cmn sẽ có một ngày tiến vào tiên cảnh, đến lúc đó không phải rõ ràng sao!

Ai bảo đây là người thừa kế hắn chọn trúng chứ?

Nhịn!

– Sau khi bổn tọa chết, thân thể và nội thế giới tác dụng lẫn nhau, đây kỳ thật là thân thể của bổn tọa. Cũng như ngọn núi này, kỳ thật chính là trái tim của bổn tọa!

Chu Hằng lại giật mình!

Từ tiến vào đến hiện tại, quãng đường hắn đi đủ để vòng quanh Huyền Càn Tinh mấy vòng! Không nói cái này, chỉ riêng thông đạo nối liền trời sao và đại lục màu máu này, khoảng cách đó tuyệt đối vượt qua đường kính của Huyền Càn Tinh!

Thân thể của Cổ Viêm này là như thế nào giấu ở bên trong Huyền Càn Tinh?

– Bổn tọa đã nói rồi, đây là tác dụng lẫn nhau giữa nội thế giới và thân thể. Ngươi liền đem nó tưởng tượng thành pháp khí không gian đi! Cổ Viêm lại nói.

Vừa nói như vậy, Chu Hằng cuối cùng hiểu được.

– Như vậy, bầu trời sao kia là bộ phận nào của tiền bối biến thành?

– … Thức hải của bổn tọa!

– Vậy đại lục màu máu thì sao?

– … Mạch máu của bổn tọa!

– Vậy còn thế giới màu xanh?

– … Móng tay của bổn tọa!

Cổ Viêm trợn mắt cứng lưỡi. Tiểu tử này sao bà tám như thế? Hắn có phải là tìm lầm truyền nhân rồi hay không? Nếu hắn còn có thân thể, lúc này tất nhiên sẽ có loại nhức trứng dái, nhưng bây giờ cũng chỉ có thể kiên nhẫn giải đáp vấn đề.

So với những người khác, tiểu tử này thật sự quá ưu tú!

Ngộ tính siêu cường! Ý chí kiên nghị! Càng trọng yếu là thân thể man lực cường đại, cùng Man Thần tộc nhất mạch tương

thừa! Nếu không phải không cảm ứng được trong cơ thể Chu Hằng có huyết mạch của Man Thần tộc, hắn đều hoài nghi Chu Hằng là đời sau thất lạc của bổn tộc!

Bị Chu Hằng quấn quít đến không có biện pháp, Cổ Viêm đành phải kiên nhẫn trả lời vấn đề. Chỉ là tiểu tử này quả thật còn không xong, hỏi đông hỏi tây không ngừng, khiến hắn đều muốn đầu óc choáng váng.

– Không tốt! Cũng không biết sau khi trả lời bao nhiêu vấn đề, Cổ Viêm biến sắc: – Luồng tàn thức này của bổn tọa cũng sắp tiêu hao!

– Tiền bối yên tâm, vãn bối nhất định sẽ không cô phụ nỗi khổ tâm của người! Chu Hằng gật đầu nói, hắn sẽ đem tinh huyết của Man Thần tộc tìm được một người thừa kế thích hợp, không đến mức khiến cho một huyết mạch cường đại thất truyền.

Nhưng nói đi lại phải nói lại, Cổ Viêm thân là người mạnh nhất Man Thần tộc cũng chỉ là Nhật Diệu nhị trọng thiên, có thể thấy được chủng tộc này ở Tiên giới cũng không phải cường đại cỡ nào.

– Tiểu tử, đừng nói nhảm, mau uống tinh huyết vào!

Cổ Viêm rống lớn, hắn cuối cùng không chịu nổi Chu Hằng lảm nhảm.

Ông! Ông! Ông!

Trên người hắn không ngừng lóe vằn sáng, run run muốn vỡ, thật sự đã đi tới bên bờ hủy diệt.

– Tiền bối, ngươi thật sự sẽ chết sao?

– … Cổ Viêm nếu là còn chưa chết phỏng chừng cũng sẽ bị Chu Hằng chọc giận đến lại chết một lần. Hắn không rõ, tính cách của tiểu tử này làm sao lại không thống khoái như thế, còn dông dài hơn cả nữ nhân!

– Hỏng! Biểu tình của hắn lại biến, trên người phát tán ra từng mảnh vỡ bóng sáng, lại là thân thể hắn đã bắt đầu phân giải. Mà toàn bộ không gian đều đang phát ra tiếng vang ầm ầm, mặt đất hiện ra vô số khe nứt, trên bầu trời có mảnh vỡ to lớn rơi xuống.

– Bổn tọa sắp hoàn toàn hóa đạo! Cổ Viêm vươn tay chộp hướng Chu Hằng: – Bổn tọa đã không kịp thủ hộ cho ngươi, luyện hóa tinh huyết! Bổn tọa hiện tại liền đưa ngươi ra ngoài, về sau ngươi hết thảy đều phải dựa vào chính mình!

Hắn thoắt cái chụp lấy bả vai Chu Hằng, dùng sức ném một

cái, Chu Hằng lập tức liền trống rỗng biến mất.

– Ngày này, cuối cùng đã tới!

Cổ Viêm lộ ra một nụ cười giải thoát, hai mắt nhắm lại, thân thể đã biến mất hơn nửa lập tức hoàn toàn đánh tan. Bùm bùm bùm – toàn bộ không gian cũng trong nháy mắt sụp đổ, hoàn toàn không còn tồn tại.

Mọi người bên trong, như Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, con lừa đen… đều bị lực lượng không thể chống cự đánh bay ra ngoài, phân tán ở các góc thế gian.

Bùng!

Chu Hằng đâm đầu vào trong núi đá, nhưng với cường độ thân thể khủng bố của hắn, đá này chỉ có nước bị hắn nghiền thành mảnh vụn. Đợi sau khi thế đi dùng hết, hắn nhẹ nhàng đẩy, cả người đã từ sâu trong thân núi bắn ngược ra ngoài.

Đây là địa phương nào?

Hắn nhìn chung quanh, một vùng núi rừng yên tĩnh, mơ hồ có thể nhìn thấy một ít dã thú, nhưng cũng không có dấu vết của loài người. Hắn nhìn thái dương trên trời, sau đó đi về hướng tây.

Rời khỏi vùng núi, sau khi đi chừng hơn ngàn dặm, hắn đi tới một thôn trang nhỏ. Nhưng nơi này không lâu trước cũng bị động đất ghé thăm, chỉ còn lại một đống đổ nát cùng với thi thể đang hư thối.

Chu Hằng thầm than trong lòng. Nhưng những thi thể này rõ ràng đều là Nhân tộc, cũng chính là nói hắn còn trong phạm vi của Thiên Long Đế triều.

Hắn triển khai thân pháp, sau khi lại đi gần nửa ngày mới tới một tòa thành có người sống. Tòa thành này rất may mắn, không bị thiên tai trực tiếp lan đến, nhưng trong thành nạn dân vô số, đều đang vì thức ăn, không gian sinh tồn có hạn mà tranh đấu.

Đã từng là cường giả võ đạo luân làm trộm vặt, cường đạo. Đã từng là danh môn thục nữ vì một cái bánh bao, một ly nước sạch mà kéo váy, nhếch mông, hai tay chống trên tường, bị dân buôn bán nhỏ lúc trước các nàng mắt không liếc nhiều một cái ở trong hẻm nhỏ hẻo lánh hưởng dụng thân thể non mềm tuyết trắng.

Đại tai như vậy nếu tiếp tục kéo dài, toàn bộ thế giới còn có thể có văn minh tồn tại, thậm chí còn tồn tại người sống sao?

Tinh Môn!

Chu Hằng lúc trước cùng Cổ Viêm cũng không phải nói nhảm, mà là có mục đích rõ ràng.

Tiên giới và Phàm giới cũng không phải ở trình tự tương đồng, mà là bị một vách giới ngăn cách. Bất kể là từ Tiên giới đến Phàm giới hay là từ Phàm giới đến Tiên giới đều khó khăn vô cùng.

Nhưng năm đó có tiên nhân vô cùng cường đại ở trong hai giới thành lập Giới Môn, sau khi khởi động liền có thể mặc cho tiên nhân, phàm nhân xuyên qua lui tới. Đương nhiên, giá phải trả là tiêu hao số lượng tiên thạch đáng sợ.

Tiên thạch chính là linh thạch của Tiên giới, chỉ là linh khí ẩn chứa trong đó càng thêm nồng đậm. Lúc trước Tiên giới đại lục đâm xuống, liền có một võ giả Linh Hải Cảnh nhặt được một khối tiên thạch, kết quả hút một hơi liền làm chính mình sống sờ sờ bị trướng chết, cũng xem như là xui xẻo vô cùng.

Trừ Giới Môn ra, còn có một loại pháp trận truyền tống, xưng là Tinh Môn.

Tinh Môn là dựng ở Phàm giới, có thể khiến cho địa vực cách nhau vô hạn tinh không qua lại lẫn nhau. Huyền Càn Tinh nhất định có Tinh Môn như vậy, chỉ cần mở ra là có thể đi tới một tinh cầu khác.

Đây là điều Chu Hằng hiện tại muốn làm!

Hắn muốn đem người thân, bằng hữu đều đưa đến trên một tinh cầu an toàn, nếu như còn có năng lực, hắn càng muốn đem người của toàn bộ Huyền Càn Tinh đưa qua.

Tuy nhiên, chỉ có cường giả Hóa Thần Cảnh mới có thể khởi động Tinh Môn, hơn nữa còn cần cung cấp linh thạch thượng phẩm lượng siêu lớn.

Bởi vậy hắn tìm được Tinh Môn thất lạc không tính, còn phải đột phá Hóa Thần Cảnh, càng phải tìm được vô số linh thạch thượng phẩm. Đây tuyệt đối không phải chuyện một sớm một chiều.

Nghĩ đến đây, Chu Hằng đột nhiên cảm thấy một cơn mỏi mệt nói không nên lời. Hắn tìm gian khách sạn ở lại, thuận tiện hỏi xem vị trí hiện tại của mình. Nơi này không phải Hàn Thương Quốc nhưng vẫn còn trong quản hạt của Lãng Nguyệt Quốc.

Bây giờ còn có thể ở khách sạn chỉ có võ giả. Thời loạn thế, vàng bạc đã vô tác dụng, bây giờ có thể đủ làm hóa tệ cũng chỉ có linh thạch, thức ăn, dược liệu. Người nhỏ yếu cho dù nắm giữ tài phú như vậy, cũng sẽ chỉ mang đến họa sát thân cho mình.

Ở trong này một đêm không ngờ cần hai khối linh thạch hạ

phẩm, đương nhiên còn bao gồm ba bữa cơm cung cấp miễn phí.

Chu Hằng ngồi ở trong phòng, với thần thức của hắn tự nhiên có thể bao phủ toàn bộ khách sạn, nghe thấy tiếng vang nhỏ bé.

Trong khách sạn này tính cả hắn cũng chỉ có bốn người khác, đều là nam. Trong đó có hai người đang ngủ khò khò, mà một nam nhân cuối cùng đang cưỡi trên người một nữ nhân tung hoành. Hai người làm đến khí thế ngất trời, từng tiếng rên của nữ nhân kia đối với Chu Hằng mà nói quả thật chính là vang dội như sét đánh.

Hắn đóng thính lực, dù sao nơi thần ý qua, không có gì không tra được. Lại lùi một bước mà nói, trong thành thị nho nhỏ này lại có người nào có thể uy hiếp đến hắn?

Cốc Cốc Cốc cửa phòng đột nhiên gõ vang, chỉ nghe một thanh âm nữ nhân vô cùng kiều mỵ nói: – Công tử. Đêm dài dằng dặc, để nô gia tới ấm giường cho người, thế nào?

Chương 384: Hắc điếm!

Sau khi Chu Hằng sửng sốt, mới phản ứng ra, nguyên lai khách sạn này lại kiêm cả thanh lâu.

Không trách được bên kia làm tới khí thế ngất trời như vậy!

Di, chờ một chút!

Thần ý của Chu Hằng quét qua, "nhìn" thấy xuân triều tuôn ra trong phòng, một đạo hắc ảnh lặng yên không một tiếng động đi ra ngoài từ trong một cái hốc tối, trong tay xách theo một thanh đao nhọn, đi tới nam tử đang ra sức chạy trốn.

Phốc!

Bóng đen kia đâm một đao, vừa nhanh vừa mạnh mẽ, huyết quang tuôn ra, nam tử đang tầm hoan kia kêu thảm một tiếng, chợt quay đầu lại đánh ra một chưởng, nhưng vị trí đan điền của hắn đã trúng một đao, linh lực giảm nhiều, lực lượng của một chưởng này không đủ, cũng là đánh ra vô ích.

– Lão Thất, ngươi không thể đâm chuẩn một chút sao, làm máu phun đầy thân thể lão nương rồi.

Nữ nhân nói không ngạc nhiên chút nào, cũng không che dấu thân thể, hiển nhiên hai người là đồng bọn.

Bóng đen nhìn trên thân thể trắng nõn của nữ nhân nhuộm máu tươi cùng mấy chất lỏng màu trắng, không khỏi nuốt nước miếng một cái, một tay giật quần của mình xuống, vứt trên người nữ nhân, lập tức lại để cho nữ nhân phát ra tiếng kêu to.

Chu Hằng thu hồi thần thức, nếu là mới vừa rồi hắn xuất thủ, ý niệm vừa động cũng đủ để nắm sinh tử của tất cả mọi người ở khách sạn này trong tay. Nhưng hắn cũng không phải là người thích chõ mũi vào chuyện người khác, còn nữa, võ giả bị giết kia cũng là máu tanh đầy người, hiển nhiên cũng đã giết không ít người, võ giả sống trong thời loạn thế này, lại có mấy người không có dính qua máu tươi của người vô tội?

Chết không có gì đáng tiếc!

Toàn bộ thế giới nayg tùy thời đều có thể sụp đổ, chết sớm một chút, chết muộn một chút có cái gì khác nhau?

Chu Hằng phát hiện lòng của mình càng ngày càng lạnh.

– Công tử, bên ngoài lạnh lẻo, để cho ta đi vào sưởi ấm thân thể a!

Cô gái nơi cửa kiều mị nói.

Muốn cướp tiền của mình, hại mạng của mình?

Chu Hằng không khỏi lộ ra nụ cười, trong lúc ý chí vừa động, cái chốt cửa bị một cổ lực vô hình đẩy sang một bên. Chi nha một tiếng, cửa phòng mở ra.

– Công tử, ngươi thật là tốt, ta nhất định sẽ hảo hảo báo đáp ngươi, cho ngươi dục tiên dục tử, hưởng hết lạc thú nam nữ!

Nàng kia bước liên tục đi đến, cái mông đầy đặn đung đưa, làm cho đường cong màu mỡ hoàn toàn nổi bật đi ra ngoài.

Nàng gợi cảm xinh đẹp đi tới đối diện Chu Hằng, đang muốn đưa tay ra, lập tức giật mình há to miệng.

– “Là ngươi!

Nàng kinh hô, khuôn mặt không thể tin.

Chu Hằng cũng là khe khẽ sửng sốt. Bởi vì nữ nhân lấy thân thể để kiếm tiền, chuẩn bị tùy thời giết người cướp của không ngờ lại là người quen – Lữ Tố Nga! Trước kia là đệ tử của Bạch Ngọc Cốc, mẫu thân của Kim Tu Long huynh đệ, sau lại gia nhập Hắc Thủy Điện, nhiều lần tìm Chu Hằng gây phiền toái, cuối cùng bởi vì sợ Chu Hằng, nên chủ động cầu hoà, đi tha hương.

Trăm triệu lần không nghĩ tới, hiện tại không ngờ nữ nhân này lại lấy thân thể để kiếm tiền, chuẩn bị tùy thời giết người cướp của, lưu lạc như vậy!

Thật ra thì cũng không có cách nào, nàng mặc dù là Sơ Phân Cảnh, nhưng đây là loạn thế, Sơ Phân Cảnh thật đúng là không coi vào đâu. Đây mặc dù chỉ là thành nhỏ, nhưng theo nhân khẩu đại biến động, ít nhất cũng phải là Khai Thiên Cảnh mới có thể ngồi vào vị trí cao, Ích Địa Cảnh có thể kiếm miếng cơm ăn, Sơ Phân Cảnh cũng chỉ có thể biến thành tay chân của người khác.

Chu Hằng quyết định, nếu là đối phương biết dừng đúng lúc, như vậy hắn sẽ để lại cho đối phương một con đường sống, nếu là Lữ Tố Nga còn muốn tiếp tục nữa, như vậy hắn sẽ hủy diệt nàng và tất cả đồng bọn của nàng trong khách sạn này.

Giết người, bị giết, chính là cách sinh tồn bây giờ.

– Nguyên lai là Chu thiếu!

Lữ Tố Nga mị nhãn như sóng, nũng nịu nói. Bộ ngực ưỡn thẳng, hai ngọn núi cao vút run lên, cổ áo mở rất thấp, có thể thấy rõ ràng một đường rãnh thật sâu giữa hai vú, mơ hồ còn có một cổ mùi thơm của cơ thể khắp người.

Cũng không biết có phải thân thể đã làm ăn nhiều hay không, hai khối thịt mềm cực kỳ lớn kia đã có chút ít rủ xuống, không còn săn chắc nữa.

Chu Hằng phất phất tay, nói:

– Đi ra ngoài đi!

– Chu thiếu …

Thân thể mềm mại của Lữ Tố Nga vừa chuyển, mang theo một làn gió thơm, làm bộ liền muốn ngồi vào trong ngực Chu Hằng, nhưng một cổ ám lực trào lên, cái mông của nàng nghiêng một cái, nhất thời trực tiếp ngồi trên đất.

Nàng cũng không cáu, chẳng qua là ai oán nói:

– Ta chẳng qua là cảm động và nhớ nhung ân không giết của Chu thiếu, muốn hồi báo Chu thiếu một phần! Ta thân vô trường vật, chỉ có thân thể này coi như sạch sẽ, muốn an ủi Chu thiếu một chút!

Giới hạn trong tầng thứ, nàng chẳng qua là nghe nói Chu Hằng thành con rể của An gia, mà An Nhược Trần lại là lão tổ Khai Thiên Cảnh!

Khai Thiên Cảnh thả vào cả Huyền Càn đại lục tự nhiên không được gọi là cao thủ, chỉ có thể miễn cưỡng coi như là hạ thủ có thể dùng. Nhưng đối với Lữ Tố Nga mà nói, Khai Thiên Cảnh cũng là độ cao cả đời không thể đuổi kịp, là tồn tại nàng chỉ có thể ngưỡng vọng.

Nàng tự nhiên không dám trả thù con rể của cường giả Khai Thiên Cảnh, thậm chí cũng không dám ở Hàn Thương Quốc, mà là trốn tới thành nhỏ xa xôi này.

Vừa bắt đầu, nàng trải qua cũng dễ chịu, dù sao cũng là tồn tại Sơ Phân Cảnh, đủ để xưng vương xưng bá. Nhưng kể từ khi thiên tai phủ xuống, cuộc sống liền càng ngày càng tệ, bởi vì rất nhiều thành thị bỗng nhiên bị chấn động, người bình thường trốn không thoát, nhưng võ giả cao cấp cũng là không nói làm gì, những cường giả này liền giống như tát nước ra ngoài, khuếch tán ra bốn phương tám hướng.

Tòa thành nhỏ này rất nhanh thì đã trở thành chỗ vui chơi của Khai Thiên Cảnh, Ích Địa Cảnh, vì vậy tu vi cả nàng căn bản cũng không phải là cái gì, chỉ có thể liên thủ cùng mấy Sơ Phân Cảnh lưu lạc giành lại khách sạn này, bắt đầu làm ăn giết người cướp của.

Bọn họ đầu tiên là bỏ thuốc, nếu là "dê béo" không ăn rượu và thức ăn, nước trà của bọn họ, liền dùng mỹ nhân kế, thật sự không được liền căn cứ thực lực của đối phương để quyết định có nên cứng rắn giết hay không.

Lữ Tố Nga vốn là đã quên mất Chu Hằng, lúc này ngay cả mình có thể sống bao lâu cũng không biết, ai còn sẽ nhớ báo thù? Nhưng không ngờ để nàng thấy Chu Hằng ở chỗ này, tâm tư của nàng lập tức sống lại.

Tại sao Chu Hằng một thân một mình ở chỗ này? Người nầy là bị An gia bỏ mặc, hay là đang thất lạc cùng An gia trong thiên địa tai biến?

Bất kể nói thế nào, hiện tại Chu Hằng chỉ có một người, hơn nữa còn cầm theo linh thạch, nói rõ hắn là con dê béo!

Năm đó Chu Hằng cũng chỉ là Sơ Phân Cảnh, hiện tại đoán chừng cũng sẽ không mạnh hơn bao nhiêu, nếu không làm sao có thể luân lạc tới mức này?

Dĩ nhiên nàng tuyệt không dám khinh thường, một người khẳng định không phải là đối thủ của Chu Hằng, nhất định phải kêu những người khác đến!

– Chu thiếu, ta còn có một hảo tỷ muội, lớn lên xinh đẹp, thiện giải nhân ý, không bằng kêu đến cùng nhau hầu hạ Chu thiếu?

Lữ Tố Nga u oán nói, chính diện là địch quá mức hung hiểm, có thể đánh lén ám sát thì đánh lén ám sát.

Chu Hằng thần sắc lạnh nhạt nhìn Lữ Tố Nga, hắn đã cho đối phương cơ hội, nếu đối phương không có bắt được cũng chỉ có thể là tự tìm đường chết.

– Lữ Tố Nga, Tiền Tú Phương, đi ra cho lão tử!

Ngay vào lúc này, chỉ nghe bên ngoài khách sạn truyền đến tiếng gọi của một người, trung khí mười phần, cuồn cuộn truyền khắp.

– Người ở đâu tới, dám quấy rối ở chỗ này?

Trong khách sạn có người đi ra ngoài đón, là hán tử trung niên, một tay trái đã bị chặt đứt.

– Người có mắt không tròng, lão tử là phụng mệnh của Lưu đại nhân mà đến, ngươi dám cản trở đường của lão tử?

Người tới hết sức lớn lối, mà ba chữ Lưu đại nhân thật giống như mang theo ma lực nào đó, để cho hán tử gảy tay lập tức lộ ra vẻ sợ hãi.

Ba! Ba! Ba!

Người tới sau khi tát cho hán tử gảy tay mười bảy mười tám cái bạt tai, mới nói:

– Còn không mau đi gọi hai nương môn kia ra, Lưu đại nhân chiêu đãi khách quý, muốn hai nương môn này bồi rượu!

Bồi rượu đương nhiên là thuyết pháp uyển chuyển, hiện tại thế đạo này thứ không đáng giá tiền nhất đúng là người, mỹ nữ lại càng không đáng giá, có thể ăn no bụng thì nữ nhân nào không phải là cam tâm tình nguyện dạng chân ra?

Nhưng hết lần này tới lần khác muốn Lữ Tố Nga hai nàng này tới, trong chuyện này tất có nguyên nhân không thể nói cho ngoại nhân.

Đăng đăng đăng, hai người rất nhanh thì đi tới phòng của Chu

Hằng, cũng không gõ cửa mà trực tiếp xông vào. Người tới là trung niên gầy đen, trong ánh mắt rất nhiều sát khí, trên lưng mang một thanh đại đao.

Cũng không phải là tất cả võ giả đều dùng pháp khí tốt, mà chỉ có pháp khí mới có thể thu vào không gian đan điền.

– Lữ Tố Nga, đi cùng lão tử!

Trung niên gầy đen kia vừa vào cửa liền nói với Lữ Tố Nga.

Lưu đại nhân này chính là cường giả Khai Thiên Cảnh trong thành, Lữ Tố Nga dĩ nhiên không dám hô hoán cùng tồn tại như vậy, vội vàng khom lưng vén áo thi lễ, nói:

– Vị đại ca này, không biết Lưu đại nhân gọi ta tới có chuyện gì?

– Hỏi nhiều để làm chi, đi tự nhiên sẽ hiểu!

Trung niên gầy đen không nhịn được, nói:

– Nhanh lên một chút, nhanh lên một chút, đại nhân đang chờ a, nếu là lão nhân gia ông ta nổi giận, ngươi có chịu được

không?

– Vâng! Vâng!

Lữ Tố Nga liền vội vàng gật đầu, mặc dù không biết chuyến đi này là phúc hay họa, nhưng nàng cũng không có tư cách nói không.

– Chờ đã!

Ngay vào lúc này, Chu Hằng đưa tay đỡ.

– Ta cùng nàng còn có một món nợ, ngươi, cút về đi!

– Cái gì? Cái gì?

Sau khi trung niên gầy đen sửng sốt mới phản ứng lại, lập tức rút đại đao sau lưng ra, bổ tới Chu Hằng:

– Con thỏ nhỏ chết kia, ngươi là chán sống?

Chu Hằng một chỉ điểm ra, phốc một cái, đầu của trung niên

gầy đen kia lập tức nổ thành một đoàn vòi máu.

Trong lòng Lữ Tố Nga cùng hán tử gảy tay đồng thời hoảng hốt, trung niên gầy đen này mặc dù chỉ là Sơ Phân Cảnh, nhưng phía sau hắn chính là một vị đại nhân vật Khai Thiên Cảnh a! Giết người có lai lịch như vậy, chẳng khác gì là hung hăng đánh một bạt tai trên mặt của vị Lưu đại nhân kia!

Gây đại họa!

Lữ Tố Nga vội vàng đưa mắt ra hiệu cho hán tử gảy tay, nam nhân kia ngầm hiểu, vội vàng lui ra ngoài, chạy đi Lưu phủ báo chuyện này, tránh cho đợi lát nữa Chu Hằng phủi phủi đít chạy đi, bọn họ lại gặp giận chó đánh mèo!

Chu Hằng cũng không có ngăn cản, lấy cảnh giới bây giờ của hắn còn phải sợ cái gì?

– Lữ Tố Nga, lúc trước ta bỏ qua ngươi một lần, nhưng không có lần thứ hai!

Chu Hằng lạnh nhạt nói, đến hiện tại cao thủ chết trong tay hắn đã là đếm không hết, chính là một Sơ Phân Cảnh thật là không đáng nhắc đến.

– Chu …. Chu thiếu, ta chỉ là muốn hầu hạ ngài, đây cũng là

tội sao?

Lữ Tố Nga ai oán nói, không dám động thủ cùng Chu Hằng chút nào, lúc trước một kích của Chu Hằng miểu sát trung niên gầy đen đã làm cho ý chí chiến đấu của nàng mất hết.

Hiện tại nàng muốn làm chính là kéo dài thời gian, chỉ cần kéo dài tới khi "Lưu đại nhân" tới đây, tự nhiên có thể dễ dàng chém giết Chu Hằng.

Cái này gọi là mượn đao giết người!

Chu Hằng như thế nào lại đoán không được ý tưởng của nàng, trong lòng hắn chính là khó chịu, vừa lúc vui đùa một chút để hóa giải tâm tình, liền bỏ đi ý niệm trực tiếp chém giết đối phương trong đầu, mà là ngồi chờ Lưu đại nhân kia tới cửa.

Trong khoảng thời gian ngắn, hai người cũng là không nói thêm gì nữa.

Chương 385: riệu Đoạt Thiên xuất quan!

Trong phòng hai người vắng lặng không có kéo dài bao lâu, mới qua hơn hai mươi phút đồng hồ liền nghe phía bên ngoài truyền đến âm thanh huyên náo, thanh âm càng gần thì càng vang dội, rất nhanh liền tới trong khách sạn.

Bành!

Cửa phòng bị đá mở,, một tráng hán khôi ngô dẫn đầu xông vào, nhưng lập tức xoay người một cái, trên mặt dữ tợn kia lại nổi lên nụ cười nịnh hót, nói:

– Cung nghênh Lưu đại nhân, Hồ đại nhân!

Lúc này, mới thấy hai gã nam nhân trung niên đồng thời đi đến, đều là tu vi Khai Thiên Cảnh, ở trong thành nhỏ này có thể coi là cường giả đứng đầu.

Hán tử khôi ngô kia xoay đầu lại, giận trừng mắt nhìn Chu Hằng, quát lên:

– Tiểu tử, thấy hai vị đại nhân còn không mau mau quỳ xuống dập đầu!

Chu Hằng cười nhạt, làm như không nghe thấy.

– Người trẻ tuổi, ngươi là đệ tử của tông môn nào?

Lưu đại nhân kia trầm giọng hỏi. Hắn nhìn không thấu tu vi của Chu Hằng, nhưng giới hạn trong tầng thứ, hắn càng không tin Chu Hằng có thể có tu vi còn cao hơn so với hắn.

Vậy hẳn là trên người tiểu tử này có bảo vật che dấu khí tức, rất có thể xuất từ đại tông môn nào đó, hắn không muốn dễ dàng đắc tội tồn tại như vậy.

Chu Hằng liếc mắt nhìn hắn một cái, nói:

– Đều cút ra ngoài cho ta!

– Ừm?

Vô luận là Lưu đại nhân hay Hồ đại nhân cũng là lộ ra vẻ giận dữ, chớ nhìn bọn họ chẳng qua là Khai Thiên Cảnh, nhưng Khai Thiên Cảnh ở nơi này chính là Thổ Hoàng, cho tới bây

giờ chỉ có người khác rất cung kính đối với bọn họ, như thế nào lại bị nói như thế?

Nhưng biểu hiện của Chu Hằng càng cao ngạo, hơn nữa bọn họ nhìn không thấu tu vi của Chu Hằng, bọn họ càng hoài nghi Chu Hằng xuất thân bất phàm, nếu không tại sao có dũng khí như vậy?

Hai người trao đổi ánh mắt một chút, đều có ý tứ hành quân lặng lẽ.

Tu vi Lữ Tố Nga không cao, nhưng bản lãnh quan sát mặt mũi lại là không như bình thường, thấy hai vị đại nhân này đều có ý dừng tay, vội vàng dịu dàng nói:

– Hai vị đại nhân, ta giới thiệu cho các ngươi về vị Chu thiếu này một chút! Vị Chu thiếu này tên chỉ có một chữ Hằng, chính là con rể của cường giả Khai Thiên Cảnh An Nhược Trần ở Hàn Thương Quốc!

Con rể của Khai Thiên Cảnh?

Con bà nó, thiếu chút nữa bị tiểu tử này hù dọa!

Ánh mắt Lưu đại nhân, Hồ đại nhân cũng là run lên, trong ánh mắt có một tia thẹn quá thành giận, thâm sơn cùng cốc này,

bọn họ cũng không có nghe nói qua hung danh của Chu Hằng.

Hồi lâu sau, nguyên lai phía sau đài cũng chỉ là Khai Thiên Cảnh? Con mẹ nó, còn tưởng rằng là đệ tử đại tông môn hay tộc nhân đại thế gia của Sơn Hà Cảnh, Linh Hải Cảnh, bọn họ bị làm cho sợ đến sửng sốt một chút!

Lưu đại nhân kia tâm tính tương đối trầm ổn, nói:

– Nguyên lai là con rể của An huynh! Người này, gả nữ nhi cũng không muốn mời bổn tọa. Lần sau gặp cần phải mắng hắn mấy câu!

Thật ra thì hắn căn bản không nhận biết An Nhược Trần, nói ra lời này chỉ là vì gạt Chu Hằng, dù sao "thân phận" của Chu Hằng chẳng qua là Lữ Tố Nga nói ra, ai biết là thật hay giả, hắn cũng không muốn hồ đồ giết một đệ tử của đại hào môn, quay đầu lại bị ngũ mã phân thây.

Chu Hằng khẽ mỉm cười, mặc dù biết dụng ý của đối phương, lại nói:

– Sợ rằng nhạc phụ không có bằng hữu như ngươi!

Lưu đại nhân vừa nghe, cuối cùng trong lòng khẳng định, tiểu tử này đúng là con rể của Khai Thiên Cảnh. Nhưng theo đó còn lại là giận tím mặt, một tên con rể của Khai Thiên Cảnh không ngờ cũng dám làm trò, bảo hắn cút đi?

Con bà nó, chính là nhạc phụ hắn tới cũng phải khách khí cùng chính mình, tất cả mọi người là tồn tại cùng đẳng cấp, cũng phải cho nhau thể diện a.

– Ha ha ha!

Hồ đại nhân kia phát ra tiếng cười lớn, nói với Chu Hằng:

– Tiểu tử, thiếu chút nữa bị ngươi lừa! Ngươi bất quá là có một cha vợ là Khai Thiên Cảnh, nhưng ngươi biết chúng ta là tu vi gì chứ?

Hắn nhìn về Lữ Tố Nga, lộ ra một vẻ mặt đắm đuối, lại nói:

– Mỹ nhân, ngươi rất tốt, phơi bày lai lịch của tiểu tử này, Hồ Anh ta nhất định sẽ hảo hảo mà thưởng cho ngươi!

– Tạ ơn đại …

Chữ nhân cuối cùng Lữ Tố Nga lại không có nói ra. Nụ cười đột nhiên trắng bệch, bởi vì nàng từ cái tên Hồ Anh này đã biết lai lịch của đối phương.

Hồ Anh, xuất thân từ Hồ gia của Lãng Nguyệt Quốc, thiên tư coi như không tầm thường, nhưng cũng là người cực độ háo sắc. Không chỉ như vậy, hắn thích hành hạ nữ nhân, nghe nói hắn chính là sau khi cường bạo đại tẩu tới chết, mới thoát khỏi Hồ gia, chiếm núi làm trộm.

Hắn làm cường đạo mấy thập niên, nữ nhân bị hắn giết chết đếm không hết, hơn nữa vận khí vô cùng tốt, nhiều lần đào thoát khi bị lùng bắt vây giết, ở trong nước nhỏ chung quanh chính là có hung danh hiển hách!

Lữ Tố Nga đột nhiên kịp phản ứng, Lưu đại nhân kia gọi nàng cùng Tiền Tú Phương đi qua chính là bồi Hồ Anh!

Đối với chuyện nam nữ nàng cũng không để ý, dù sao sau khi trước sau bị lưỡng nhâm sư phụ kéo lên giường, nàng sớm đã coi thân thể của mình là một công cụ, một loại của cải, nhưng là lên giường với Hồ Anh cũng sẽ không mang đến chỗ tốt gì cho nàng, chỉ biết sẽ bị đối phương ngược đãi đến chết!

Xong, mặc dù nàng thành công khơi mào sát ý của Hồ Anh hai người đối với Chu Hằng, nhưng nàng không bao lâu nữa sẽ chôn cùng Chu Hằng, hơn nữa còn phải chịu hành hạ.

– Hắc hắc hắc!

Hồ Anh nhìn chằm chằm mặt của Lữ Tố Nga, từ bộ ngực quét đến cái mông, còn thỉnh thoảng lè lưỡi liếm. Hắn thích mỹ nữ, hơn nữa thích nữ nhân biết võ, bởi vì các nàng chống lại sự hành hạ của hắn, sẽ không chỉ vài ba lần đã tắt thở, không có làm tan hăng hái của hắn.

Giết tiểu tử kia, sau đó đem thu mỹ phụ nhân kia lên giường, hành hạ chết nàng!

Hồ Anh tâm ngứa ngáy, đâu còn nhẫn nại được, lúc này đưa tay phải ra, đánh về phía Chu Hằng.

– Tự tìm đường chết!

Chu Hằng thuận miệng nói, vươn một ngón tay ra điểm về phía Hồ Anh.

A!

Đầu Hồ Anh lập tức nổ thành một đoàn huyết vũ, thân thể không đầu còn đang xông về trước, lộ tuyến cũng là chệch đi, bành một cái, vách tường xuất hiện cái lỗ thủng, thân thể

không đầu rơi xuống lầu dưới, không còn chút tiếng động nào nữa.

Đã chết!

Lưu đại nhân, Lữ Tố Nga, còn có tráng hán đá cửa tiến vào kia, đồng thời giật mình mở lớn miệng, chỉ cảm thấy tất cả trước mắt đều là từng con quạ đen bay qua, hoàn toàn không cách nào tin tưởng một màn mới vừa rồi kia là thật.

Tiểu tử này thật là con rể của Khai Thiên Cảnh? Nói đùa gì vậy, chính là bản thân Khai Thiên Cảnh cũng không có thực lực như vậy a!

– "Tiền tiền tiền tiền … Tiền tiền bối!

Lưu đại nhân cuối cùng kịp phản ứng, hiện tại cũng không phải là lúc ngẩn người, hài cốt của Hồ Anh phía dưới còn chưa lạnh, hắn cũng không muốn đi xuống làm bạn! Hắn vội vàng quỳ xuống, nói:

– Tiểu nhân có mắt không tròng, ngài chớ trách!

Hắn dập đầu như nện hành lá, mới vừa rồi Chu Hằng giết Hồ Anh như giết con kiến hôi, không dây dưa chút nào, hiển nhiên là người giết chóc quả quyết, hắn phải hạ tư thái tới mức thấp

nhất! Mà trong lòng hắn cũng hận Lữ Tố Nga đến gần chết, cũng là bởi vì bà nương này, làm hại hắn bây giờ sinh tử treo ở một đường!

Lữ Tố Nga cũng mới phản ứng, nàng kinh ngạc nhìn Chu Hằng, trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết là cảm thụ gì.

Tin tức tốt duy nhất chính là, Hồ Anh đã chết, nàng không cần lo lắng sẽ bị ác ma này ngược đãi đến chết. Nhưng vừa vặn mới bán đứng Chu Hằng, Chu Hằng có thể bỏ qua cho nàng sao? Sớm biết Chu Hằng cường đại như vậy, lúc trước nàng làm sao cũng phải đứng ở phía Chu Hằng a!

Phù phù, nàng cũng quỳ xuống, không ngừng mà dập đầu, cũng là không biết nên nói gì để cầu xin tha thứ.

Hai người bọn họ quỳ xuống, đại hán khôi ngô kia tự nhiên cũng không dám đứng nữa, cũng là úp sấp xuống đất!

Chu Hằng tâm niệm vừa động, phốc phốc phốc, bộ ngực của ba người Lữ Tố Nga đồng thời nổ tung, cũng là ngã trên mặt đất, hai mắt trợn tròn, chết không nhắm mắt. Hắn mở thần ý ra, phốc phốc phốc, trái tim của tất cả mọi người trong khách sạn bạo liệt mà chết.

Hắn không phải là người hận đời, hành thiện thiên hạ, nhưng nếu gặp được hắn sẽ không để ý mà vung dao làm đao phủ.

Ở trong khách sạn nghỉ ngơi một đêm, Chu Hằng lên đường, chạy về Triệu gia của Lãng Nguyệt.

Hắn nóng lòng trở về, không tiếc linh thạch để vận chuyển Sí Thiên Phi Dực, chỉ là bảy ngày sau đó liền trở về Lan Lăng Thành, trở lại Triệu gia.

– Hằng thiếu trở lại!

Triệu gia nhất thời sôi trào.

Triệu Đoạt Thiên xuất quan!

Đây là tin tức thứ nhất Chu Hằng lấy được, người cậu thiên tư trác tuyệt của hắn rốt cục đột phá Kết Thai Cảnh! Hắn mừng rỡ trong lòng, lập tức đi tìm Triệu Đoạt Thiên, không nói hai lời trước tiên đánh một trận với cậu, đây là hắn thay mặt phụ thân trả mối hận này, ai bảo Triệu Đoạt Thiên để cho cha mẹ của hắn ngăn cách mười mấy năm? Làm hại hắn cho là bản thân khiến mẫu thân phải chết!

Đáng thương cho Triệu Đoạt Thiên hùng tâm tráng chí, mới vừa đột phá Kết Thai Cảnh tâm tình đang thật tốt, mấy ngày hôm trước cũng luận bàn cùng Bạch Vũ Thế và Mai Tùng Đào, cho dù hắn mới vừa đột phá Kết Thai Cảnh, nhưng chiến

lực lại gần so với hai vị cường giả lâu năm này, chẳng qua là kém hơn một chút!

Mặc dù Bạch Vũ Thế hai người cũng không có dùng tới lá bài tẩy, nhưng hắn cũng giống như thế, hơn nữa lá bài tẩy của hắn càng cường đại hơn, chính là một pháp khí cấp bậc Thần Anh Cảnh, theo hắn tiến vào Kết Thai Cảnh, đã có thể vận dụng pháp khí này hoàn mỹ!

Nhưng trước mặt Chu Hằng, hắn ngay cả một chút xíu sức phản kháng đêu vô dung, bị đánh cho hai mắt còn thâm đen hơn nhiều so với đầu Hôi Hùng trong nhà kia.

– Ngươi tiểu tử đại nghịch bất đạo này, còn không mau dừng tay!

Triệu Đoạt Thiên bị đánh nằm bẹp trên mặt đất, thẹn quá thành giận, bạo hống.

– Đáp ứng tạ tội với phụ thân ta, ta liền dừng tay!

Chu Hằng không thuận theo, không buông tha.

– Hừ, đừng ép ta dùng tuyệt chiêu!

Triệu Đoạt Thiên mất hết uy phong, hắn yêu nghiệt, nhưng cháu ngoại trai này càng thêm yêu nghiệt, trong nháy mắt đã vượt qua hắn, hơn nữa áp chế hắn gắt gao.

Hắn tâm niệm vừa động, một thanh ngọc phiến linh lung chợt hiện lên, chính là pháp khí Thần Anh Cảnh kia!

Cái này nguyên thuộc về một vị Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, nương theo người nọ một đường đi tới Thần Anh Cảnh, được vị cường giả kia luôn luôn dùng máu huyết của bản thân ân cần săn sóc, từ phàm khí tăng lên tới cấp bậc Thần Anh Cảnh.

Nhưng giới hạn trong chất liệu, hơn nữa Hóa Thần Cảnh quá mức cường đại, ngọc phiến này thủy chung không có cách nào đột phá cửa ải cuối cùng, trở thành pháp khí Hóa Thần Cảnh, nhưng ngay cả như vậy, pháp khí cấp bậc Thần Anh Cảnh cũng đủ để xưng bá đương thời!

Chu Hằng cười hắc hắc, lấy Bách Quỷ Kiếm ra ngoài, để xuống trên mặt đất.

Ông!

Tiên khí tràn đầy uy áp kinh khủng, trấn áp ngọc phiến.

Cảnh giới Chu Hằng quá thấp, không cách nào phát huy ra uy lực chân chính của Tiên khí, nhưng Bảo khí có linh, Bách Quỷ Kiếm là cấp bậc Tiên khí, gặp phải pháp khí phẩm cấp không bằng nó, tự nhiên sẽ tự động nổi đóa.

Triệu Đoạt Thiên cảm ứng được khí linh ngọc phiến run rẩy vọng lại sự sợ hãi, không khỏi mặt xám như tro tàn!

Xong, chẳng những thua người, hơn nữa thua khí a!

Cháu ngoại trai này làm sao lại yêu nghiệt như vậy?

Bành!

Chu Hằng lại là đánh tới một quyền, đánh cho Triệu Đoạt Thiên máu mũi chảy dài, hôm nay hắn sẽ phải đại nghịch bất đạo một hồi, nhất định phải làm cho Triệu Đoạt Thiên cúi đầu với cha của mình, sau này mẫu thân trách cứ làm sao vậy thì sau này hãy nói.

– Bồi tội hay không bồi tội!

– Không bồi!

…

– Bồi tội hay không bồi tội!

– … Không bồi!

…

– Bồi tội hay không bồi tội!

– Bồi …

Chương 386: Thiên Ân Giáo quật khởi!

Triệu Đoạt Thiên rốt cục cúi đầu, bồi tội với Chu Định Hải.

Khi thấy Triệu Đoạt Thiên khom lưng hành lễ đối với mình, miệng nhận lỗi sai, cả người Chu Định Hải đều phát run, hai đấm nắm thật chặt, kích động đến tột đỉnh.

Cho dù hiện tại vợ chồng đoàn tụ, nhưng là không che dấu được mười mấy năm phân tán đau khổ của bọn họ, muốn nói Chu Định Hải không có hận Triệu Đoạt Thiên đó là không có khả năng! Chẳng qua là hắn căn bản không phải đối thủ của Triệu Đoạt Thiên, hơn nữa người ta lại là cậu cả, như vậy hận cũng chỉ có thể để ở trong lòng.

Nguyên tưởng rằng cuộc đời này vợ chồng không cách nào đoàn tụ nữa, không nghĩ tới hắn lại sinh ra một hảo nhi tử, chẳng những để cho hắn và Triệu Khả Hân gặp lại một lần nữa, còn làm cho đầu sỏ gây nên tội kia cúi đầu với mình!

Giờ khắc này, oán khí trong lòng Chu Định Hải toàn bộ tiêu tán, vẫn là tự hào!

Hắn mặc dù cảnh giới không cao, thực lực không mạnh, nhưng

Chu Hằng cũng là phát ra quang mang lóng lánh, để cho hắn vừa vui mừng vừa kiêu ngạo.

Sinh ra con như thế, chồng còn có gì đòi hỏi?

Triệu Khả Hân mặc dù cũng oán hận ca ca của mình, nhưng nói như thế nào thì Triệu Đoạt Thiên cũng là huynh trưởng của nàng, sau đó đã quở trách Chu Hằng một phen, nhưng Chu Định Hải làm sao không che chở con, dùng "Mỹ nam kế" với Triệu Khả Hân, chuyện tình đánh cậu liền nhẹ nhàng dễ dàng bỏ qua, làm Triệu Đoạt Thiên giận đến lỗ mũi cũng lệch đi.

Chu Hằng trở lại hậu viện, chúng nữ rối rít ra nghênh đón, xa cách tháng, tự nhiên mọi người cũng là tràn đầy tư niệm.

– Phu quân, nói cho ngươi biết một cái tin tức tốt!

Ứng Mộng Phạm tiến tới bên tai Chu Hằng nói.

– Tin tức tốt gì?

Trong lòng Chu Hằng vừa động, mơ hồ có chút ít hiểu được.

– Không sai, Diệc Dao trở lại!

Chu Hằng không khỏi mừng rỡ, hỏi vội:

– Ở đâu?

Hắn cũng không có thấy Hàn Diệc Dao cùng Hàn Vũ Liên ở trong đám người.

– Nàng và Vũ Liên đi dạo phố!

Đi dạo phố? Chu Hằng đầu đầy hắc tuyến, đều là cường giả Sơn Hà, Linh Hải Cảnh, lại còn đi dạo phố!

– Ta đã phái người đi báo cho bọn họ. Các nàng rất nhanh sẽ trở lại!

Quả nhiên, không lâu lắm cô cháu Hàn Diệc Dao liền trở lại.

– Chu Hằng!

Hàn Diệc Dao chạy như bay đến, nhào vào trong ngực Chu Hằng, dùng sức ôm chặt hắn, dường như muốn hòa hợp vào

trong ngực của hắn.

– Ngươi nữ nhân ngốc này. Rốt cuộc biết trở lại!

Chu Hằng một tay nhấc nàng lên, sải bước đi vào phòng, hắn đã sớm quyết định đợi khi Hàn Diệc Dao trở lại, hắn nhất định phải hảo hảo mà đánh vào cái mông nàng một trận.

Chúng nữ cũng không có đi theo vào, mặc dù các nàng cũng đã xa Chu Hằng thật lâu, nhưng cũng không có dài bằng Hàn Diệc Dao. Hơn nữa nàng vì tánh mạng của Chu Hằng căn bản không dám đi ra ngoài dò thăm tin tức, đáng thương hơn nhiều so sánh với các nàng.

Giờ khắc này, vẫn là để lại cho Hàn Diệc Dao độc hưởng a.

Chu Hằng hung hăng đánh cái mông của Hàn Diệc Dao một bữa, nhưng dĩ nhiên là đánh trên giường, ước chừng giằng co một ngày một đêm, tiếng rên rỉ như ca như khóc của Hàn Diệc Dao chính là ngoài dặm đều biết. Làm cho nàng ngày thứ hai lúc nhìn thấy chúng nữ đầy mặt xấu hổ, lại càng không dám nhìn Hàn Vũ Liên.

Chu Hằng không khỏi kỳ quái, kéo Hàn Vũ Liên sang một

bên, nói:

– Nàng còn không biết quan hệ của ta và ngươi?

– Dĩ nhiên, loại chuyện xấu này ta mới sẽ không nói a!

Hàn Vũ Liên liếc mắt nhìn Chu Hằng.

Chu Hằng cười hắc hắc, trong lòng lập tức có một cái ý niệm tà ác.

Hắn dẫn Hàn Diệc Dao tới căn phòng của Hàn Vũ Liên, lấy cớ nói là nếu hai người thành một đôi, tự nhiên phải gặp người của nhà nàng một chút, thỉnh an, thăm hỏi mới tốt.

Hàn Diệc Dao không nghi ngờ gì, chỉ cảm thấy tình lang của mình nghĩ chu đáo, trong lòng ngọt ngào.

Ba người ngồi ở hai đầu bàn, Hàn Vũ Liên ngồi một mình một bên, Chu Hằng cùng Hàn Diệc Dao song song ngồi ở một đầu khác.

Sau khi bọn họ nói một chút chuyện phiếm, liền nói tới đại sự phát sinh gần nhất.

– Trước đó vài ngày, có một Thạch Đầu Nhân chạy đến nơi đây, muốn chúng ta giao tiên thuật cùng kiếm tiên ra, đả thương rất nhiều người. Cuối cùng vẫn là Hoặc Thiên tỷ tỷ xuất thủ, hù hắn chạy!

Hàn Diệc Dao nói.

– Thạch Đầu Nhân?

– Chính là Thạch Đầu Nhân trong Tử Vong Sâm Lâm!

Hàn Vũ Liên tiếp lời nói, nàng sờ sờ bộ ngực, tựa hồ hồi tưởng lại cảnh ngộ ngày đó bị một mâu đâm thủng trái tim.

– Không có chết?

Chu Hằng kỳ quái hỏi.

Ban đầu những cường giả Thần Anh Cảnh kia đều nói người đá kia mạnh mẽ thiêu đốt Lưu Thạch Linh Dịch của bản thân, sau khi chấm dứt tất nhiên vẫn lạc. Làm sao hiện tại lại chạy đến Triệu gia?

May là có Hoặc Thiên trấn ở đây, đầu thần thú hộ trạch này quả nhiên không phải là nuôi không!

– Còn có một số người khác, cũng rất cường đại, bất quá đều bị Hoặc Thiên tỷ tỷ đuổi chạy!

Hai mắt Hàn Diệc Dao lòe lòe, trên mặt tràn đầy vẻ sùng bái.

Bản thân Hoặc Thiên đã đẹp tuyệt thiên hạ, đều có được lực sát thương to lớn đối với phái nữ, hơn nữa bây giờ chiến lực của nàng lại càng vô song, tự nhiên giành được sùng bái tuyệt đối của Hàn Diệc Dao.

Trong lòng Chu Hằng ăn giấm, hắn mới nên là đối tượng sùng bái của Hàn Diệc Dao a.

Hắc hắc hắc, cho là trừng phạt ngày hôm qua đã kết thúc sao? Kia chỉ là mới bắt đầu!

Chu Hằng phóng một bàn tay lớn tới trên đùi Hàn Diệc Dao, trên mặt cũng là bất động thanh sắc, tiếp tục hỏi chuyện đã xảy ra những ngày qua, ra vẻ đạo mạo.

Trong lòng Hàn Diệc Dao hoảng hốt, lúc không có người nàng

tự nhiên không ngần ngại bị tình lang hành hạ, nhưng bây giờ là làm trò trước mặt cô cô a, vạn nhất bị cô cô phát hiện, chính mình đâu còn thể diện?

Nàng liền tranh thủ bỏ hai tay xuống dưới bàn, đè bàn tay to của Chu Hằng lại.

Đáng tiếc, khí lực của nàng sao có thể so sánh cùng Chu Hằng, bàn tay to không bị ngăn trở chút nào vuốt ve chân ngọc của nàng, làm cho nàng tê dại, giữa hai chân cũng biến thành ướt át.

Trong lòng có một cổ xao động mãnh liệt, làm cho nàng muốn lớn tiếng hét to lên, nhưng hiện tại Hàn Vũ Liên an vị ở trước mặt, nhưng sao dám?

Nhưng càng là nhẫn, cảm giác này càng mãnh liệt, trên mặt đẹp nhất thời hiện lên vẻ đỏ ửng say lòng người.

– Diệc Dao, ngươi làm sao vậy?

Hàn Vũ Liên là biết rõ còn cố hỏi, trong lòng tự nhủ Chu Hằng xấu xa, nhưng không có không một chút ý tứ vạch trần, lại ra vẻ muốn đứng dậy, tạo áp lực lớn hơn cho Hàn Diệc Dao.

– Không có chuyện gì!

Hàn Diệc Dao sợ hết hồn, vội vàng khoát tay không dứt, nhưng nàng lập tức “a” một tiếng, bởi vì mất đi hai tay ngăn cản, bàn tay to làm ác dưới kia chui vào quần của nàng.

– Diệc Dao?

Hàn Vũ Liên cũng rất xấu xa, trong lòng không biết vui thành cái dạng gì, nhưng trên mặt cũng là bất động thanh sắc, ân cần hỏi.

– Bị con muỗi cắn!

Hàn Diệc Dao lấy cớ mà ngay cả chính mình cũng không tin, nhưng suy nghĩ của nàng đã hỗn loạn, bởi vì bàn tay to của Chu Hằng đã hành hạ làm cho xuân thủy của nàng tràn lan, cả người cũng là vô lực.

Nàng mềm nhũn tựa vào trên vai Chu Hằng, một ngọc thủ nhéo thịt mềm bên hông Chu Hằng, tự nhiên là hận chết người này, không ngờ làm cho nàng bêu xấu trước mặt cô cô.

Chẳng qua là nàng mới vừa nhéo một cái, Chu Hằng lại đâm một ngón tay tiến vào.

Thân thể mềm mại của Hàn Diệc Dao nhất thời cứng đờ, thiếu chút nữa trực tiếp ngã, mặt cười liền tranh thủ chôn ở trên vai Chu Hằng, không dám để cho Hàn Vũ Liên thấy vẻ mặt xôn xao xuân tình của nàng lúc này.

– Hai người các ngươi thật đúng là ân ái!

Hàn Vũ Liên trêu ghẹo nói.

Chu Hằng một bên đùa Hàn Diệc Dao, một bên tiếp tục hỏi thăm Hàn Vũ Liên về đại sự phát sinh những ngày qua.

– Còn có, Ứng Thừa Ân cũng đột phá Kết Thai Cảnh, hiện tại Thiên Ân Giáo cường thế quật khởi, thu không ít tín đồ, nghe nói chỉ cần gia nhập Thiên Ân Giáo liền có thể nhận được kế thừa huyết mạch, vì vậy mấy tháng ngắn ngủn đã phát triển vô cùng lớn mạnh!

Hàn Vũ Liên nghiêm nghị nói.

Đây là một người thiên kiêu tuyệt thế, lại còn có đại khí vận trong người, tuyệt không thể coi thường!

– Thiên Ân Giáo?

Chu Hằng cau mày, một ngón tay tiến quân thần tốc, thẳng đến chỗ sâu nhất của Hàn Diệc Dao, để cho thân thể của thiếu nữ đẹp này run rẩy dữ dội, nơi cổ họng phát ra một tiếng rên rỉ thật thấp, hai tay nắm thật chặc hông của Chu Hằng, chìm ngập trong một luồng sóng khoái cảm.

– Thiên Ân Giáo này ở đâu?

Hắn hỏi.

– Mỗi cái thành thị đều có, bất quá tổng bộ ở đâu thì không người nào biết được!

Chém giết vốn định đánh thẳng vào chỗ hiểm yếu, nhưng nếu không người nào biết tổng bộ của Thiên Ân Giáo ở đâu, hắn như thế nào tìm được Ứng Thừa Ân để chém giết?

Bất quá, Ứng Thừa Ân không thể nào vĩnh viễn ẩn ở trong bóng tối, chỉ cần hắn vừa xuất hiện, vậy Chu Hằng sẽ làm thịt người này!

– A!

Ngay vào lúc này, Hàn Diệc Dao cuối cùng không nhịn được

mà phát ra một tiếng rên rỉ cao vút, gáy ngọc ngẩng cao, toàn thân cũng kéo căng, nàng thật sự không nhịn được. Thở gấp, sau khi kích tình từ từ trôi qua, nàng đầy mặt đỏ ửng, chôn ở trong ngực Chu Hằng không dám nhìn Hàn Vũ Liên.

Mất mặt! Thật sự quá mất mặt!

– Diệc Dao, làm sao ngươi là lạ?

Hàn Vũ Liên đi tới, lấy tay sờ cái trán Hàn Diệc Dao.

– A, ngươi ngã bệnh, làm sao nóng như vậy!

– Đúng, đúng a!!

Hàn Diệc Dao cũng không kịp kỳ quái vì sao Hàn Vũ Liên không có phát hiện hoạt động nàng và Chu Hằng lam, nếu đối phương tìm cái cớ cho nàng, nàng tự nhiên phải nắm lấy.

Nhưng lúc nàng ngẩng đầu lên, không ngờ phát hiện bởi vì thân thể ngã xuống, chỗ cổ áo Hàn Vũ Liên lộ ra một mảnh cảnh xuân thật đẹp. Càng kỳ quái hơn chính là, cô cô của nàng không ngờ không có mặc áo lót, hai ngọn núi rất tròn cao ngất có thể thấy được rõ ràng, thậm chí ngay cả quầng vú màu hồng cũng là loáng thoáng.

Không cần quay đầu lại, nàng cũng biết khẳng định Chu Hằng nhìn thấy màn này, bởi vì nàng cảm giác có một vật thô sáp chọc vào đùi mình.

Người nầy lại dám nhìn! Mà cô cô … Làm sao lại không cẩn thận như vậy, không có mặc áo lót đã dám ra đây gặp người?

Sách, bất quá bộ ngực của cô cô thực sự là vừa trắng vừa tròn, làm cho nàng cũng có vọng động đưa tay ra sờ.

Vào lúc này, thế nhưng thực sự có mội cái đại thủ lẻn vào cổ áo, nắm lấy một bên vú!

Là Chu Hằng!

Hàn Diệc Dao cả kinh, đôi mắt đẹp trừng trừng!

Bộ ngực kia mặc dù ngay cả nàng cũng muốn sờ, nhưng dù muốn cũng không có thể xuất thủ a! Xong! Xong! Hàn Vũ Liên nhất định sẽ nổi điên, giận dữ a!

Nàng không có biện pháp tìm được bất kỳ cớ gì cho Chu Hằng, đây là trêu ghẹo trắng trợn a!

– Ừm!

Hàn Vũ Liên phát ra một tiếng rên rỉ, nàng tự nhiên biết mờ ám ở giữa Chu Hằng cùng Hàn Diệc Dao lúc trước, làm cho nàng cũng là kích động, giờ phút này bị tình lang nắm lấy chỗ kiêu ngạo nhất của nàng, đâu còn nhịn được, thân thể mềm mại mềm nhũn gục vào trong ngực Chu Hằng.

Hàn Diệc Dao nhất thời lộn xộn!

Này là tình huống nào?

Tinh thần nàng chưa định, chỉ thấy Chu Hằng đã bế nàng và Hàn Vũ Liên lên, sải bước đi tới nội thất. Ngay sau đó, nàng và Hàn Vũ Liên cũng bị ném tới trên mặt giường lớn, Chu Hằng phóng người, lột sạch nàng và Hàn Vũ Liên.

Một phòng toàn là xuân sắc.

Chương 387: Thiên Tôn xuất thế!

Mấy phen mây mưa, trong phòng gió êm sóng lặng, Hàn Diệc Dao tự nhiên cũng biết mình bị mắc vào kế hoạch lớn!

Nhưng ngay cả cửa ải khó khăn nhất là chăn lớn cùng ngủ cũng trực tiếp vượt qua, còn có chuyện gì không thể có thể chấp nhận? Trưởng bối như Hàn Vũ Liên cũng không nói gì, nàng tự nhiên càng thêm không có lời có thể nói.

Chu Hằng lấy ra phi ngư trung được từ Phong Khiếu Lâm Địa, loại yêu thú này chính là ăn huyết nhục của một vị tiên nhân để trưởng thành, tinh khí, năng lượng khổng lồ ẩn chứa trong cơ thể e rằng là tột đỉnh, đối với võ giả mà nói chính là thuốc bổ tuyệt hảo.

Đáng tiếc, phi ngư này cuối cùng không đủ lớn, mà người lại nhiều một chút, để cho Chu Hằng kêu đáng tiếc, ban đầu nếu là chuyển nhiều hơn vài vòng trong biển sát khí, bắt giết thêm vài đầu phi ngư thì tốt rồi.

Dù là như thế, tu vi mọi người cũng là toàn bộ bay vọt không nhỏ, nhất là tầng thứ hơi thấp như Mai Di Hương, Chu Định Hải, Lục Thần Phù, hẳn là một hơi phá tan một cái đại cảnh giới!

Thịt thú vật Kết Thai Cảnh quý giá, quả nhiên không giống bình thường!

Lại là hai ngày sau, con lừa đen chạy tới.

Một luồng thần thức cuối cùng của Cổ Viêm tiêu tán, nội thế giới của hắn tự nhiên cũng hoàn toàn hỏng mất, người ở bên trong toàn bộ bị đánh ra, tung ở các ngõ ngách của đại lục. Con lừa đê tiện này biết thân thể Chu Hằng cường đại, tất nhiên là hắn đạt được truyền thừa của Cổ Viêm, vì vậy tinh ranh vội vả chạy tới phân chia.

Bản thân Chu Hằng đối với tinh huyết của Man Thần tộc không có nhu cầu chút nào, cũng không muốn để cho kiều thê mỹ nô biến thành cực lớn, vì vậy tinh huyết của Man Thần tộc này hắn nhất định là phải tặng người ta.

Nhưng đưa cho người nào, đó là một vấn đề.

– Con lừa, ngươi cầm thứ gì để đổi?

Chu Hằng mắt liếc thấy con lừa đen này lòng tham vô cùng.

– Cái gì?

Con lừa đen thoáng cái nhảy lên.

– Chu tiểu tử, bổn tọa cùng ngươi là quan hệ như thế nào, ngươi lại còn nói phải dùng đồ vật để trao đổi? Làm sao ngươi có thể như vậy? Đây là đang ô nhục hữu tình thuần khiết giữa chúng ta! Bổn tọa sinh khí, nhanh chóng lấy tinh huyết của Man Thần tộc ra. Cùng sử dụng Bách Quỷ Kiếm để bồi bổ lại!

Con lừa đen dùng công phu sư tử ngoạm.

– Ngươi thật đúng là dám nói a!

Chu Hằng thở dài, hắn thật sự không nên coi thường trình độ vô sỉ của con lừa này, đó là hoàn toàn không có giới hạn.

…

Con lừa đen mặc dù sống chết không nói, nhưng nó vẫn là không cẩn thận nói lộ ra miệng, hung thú là không thể dùng máu huyết của sinh vật hình người. Khả năng này tạo thành trùng kích to lớn, máu nghịch hướng, đang sống cũng có thể chết bất đắc kỳ tử!

Nó muốn phân máu huyết kia, thực lòng tham cản trở!

Dĩ nhiên, phần máu huyết này nếu là có thể luyện hóa thành đan dược, vậy vô luận là người hay là yêu cũng có thể ăn. Hiệu dụng vô cùng!

Sau khi luyện hóa thành đan, vừa có thể giữ lại tác dụng của trân vật, vừa có thể tiêu trừ hiệu quả không tốt, tỷ như biến hóa trên thê hinh, không phải là cần phải biến thân thành tráng hán mới có thể sử dụng lực lượng của Man Thần tộc.

Giống như Hoàng Long Đan, Chu Hằng, An Ngọc Mị bốn người lại thêm con lừa đen cũng ăn một viên, có huyết mạch thanh long. Bất quá, sau khi luyện hóa thành đan cũng có chỗ xấu, huyết mạch lực này mỏng manh, càng mất đi sức sống, không cách nào tăng phẩm cấp lên. Chu Hằng à ngoại lệ không thể ở bên trong tính toán.

Đáng tiếc, người bên cạnh Chu Hằng không có một người nào là Đan sư, chai máu huyết này cũng chỉ có để ở một bên trước. Còn nữa, Đan sư Phàm giới thật có thể luyện hóa máu huyết tiên nhân một cách hoàn mỹ sao?

Chu Hằng đáp ứng con lừa đen tìm được Đan sư luyện hóa bình máu huyết kia, sau đó sẽ phân cho nó một phần, cuối cùng con lừa đen này hài lòng gật đầu, hấp tấp chạy đi tìm Tiểu Hôi cùng Tiểu Kim, tỏ rõ uy phong lão Đại ca của nó.

Cuộc sống yên tĩnh không có kéo dài mấy ngày, liền có cường giả Thần Anh Cảnh giết tới cửa, muốn Chu Hằng giao ra bảo vật lấy được phía trên Tiên đại lục. Nhưng Chu Hằng cầm Bách Quỷ Kiếm ra, hoàn toàn có thể liều mạng cùng Thần Anh Cảnh, làm cho đối phương chỉ có thể không công mà lui.

Hơn mười ngày sau, Chu Hằng đang cùng chúng nữ uống trà nói chuyện phiếm trong hoa viên, đột nhiên một trận ba động kỳ dị trào lên. Thật giống như cả Huyền Càn Tinh cũng biến thành một cái ao nhỏ, mà một cục đá rơi xuống, tạo ra từng đạo sóng gợn.

Thật cường đại!

Chu Hằng ngẩn ra, cổ ba động này tuyệt nhiên không phải là Thần Anh Cảnh, mà còn cường đại hơn nhiều. Phảng phất như khí thế cuốn lên liền có thể bắn xuyên thiên địa, kinh khủng tới tột đỉnh!

– Có, có Thiên Tôn xuất thế!

Con lừa đen chạy tới, đầy mặt khiếp sợ.

– Ừm?

Mặc dù Chu Hằng sớm đã có suy đoán như vậy, nhưng nghe con lừa đen nói như thế vẫn là lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, dù sao, Huyền Càn Tinh đã có vài ngàn năm không có Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh!

Hiện tại đột nhiên có một người đi ra ngoài, người nào sẽ không khiếp sợ vạn phần!

Hiện giờ chính là cuối thời của võ đạo, một Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh đi ra ngoài không phải là tuyệt đối vô địch sao?

– Không phải nói Thời Gian Nguyên Dịch không cách nào phong cấm Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh?

Ứng Mộng Phạm chen lời nói.

– Thì không được!

Con lừa đen lắc đầu.

– Nhưng, bây giờ thiên địa linh khí đã khôi phục không sai biệt lắm, mặc dù vẫn còn không so sánh được với thời kỳ thượng cổ, nhưng đối với những thiên tài kinh tài tuyệt diễm

kia cũng là đủ rồi!

Chu Hằng gật đầu, hắn cảm thấy người có khả năng đột phá Hóa Thần Cảnh nhất là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ .

Đầu tiên, nàng là thân đồ của Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, có đầy đủ nội tình; tiếp theo, ngay từ trong thời thượng cổ chính là Thần Anh tam trọng thiên đỉnh phong, đã có được tư cách trùng kích Hóa Thần Cảnh!

Mà trọng yếu nhất, vẫn là trước đây không lâu nàng hấp thu Bảo Dịch, mặc dù không có nhiều như Chu Hằng, nhưng nàng vốn chỉ là kém một bước cuối cùng thôi.

Ba điểm này chung vào một chỗ, để cho Chu Hằng cho rằng nàng là người Huyền Càn Tinh thứ nhất đột phá Hóa Thần Cảnh bởi vì Nguyệt Ảnh Thánh Nữ có khả năng lớn nhất.

Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh xuất hiện lại, thiên hạ khiếp sợ!

Không tới mấy ngày nữa, vị Thiên Tôn thứ nhất tấn nhập Hóa Thần Cảnh trong vài ngàn năm này sẽ thông báo thiên hạ, để cho tất cả lão tổ Kết Thai Cảnh trở lên tới thần bái, nói muốn san bằng tứ đại tử địa, để cho chúng lão tổ cùng nhau xem lễ.

Xem lễ là giả, lập uy là thật!

Tứ đại tử địa ngay cả lão tổ Thần Anh Cảnh cũng là không cách nào xâm nhập, hiện tại vị Thiên Tôn mới này nói muốn san bằng, đây không phải là lập uy thì là cái gì?

Mà lúc này, về lai lịch của vị Thiên Tôn mới này mới vạch trần ra ngoài từng chút một.

Vị Thiên Tôn tân tấn này không phải là người của Huyền Càn Tinh, mà là lấy Thời Gian Nguyên Dịch phong ấn, vẻn vẹn ở mấy năm trước mới ngồi pháp khí phi hành đến! Hắn tên là Lệ Vô Cực, hiện tại cũng được xưng là Vô Cực Thiên Tôn.

– Chu tiểu tử. Ngươi đoán sai lầm rồi!

Sau khi nhận được tin tức kia, con lừa đen vừa vui vừa lo.

Vui chính là, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ không có đột phá Hóa Thần Cảnh, như vậy nó còn có cơ hội thu phục đối phương làm thị nữ. Mà lo chính là, hiện tại chỉ có Lệ Vô Cực là Thiên Tôn, không người nào có thể ước thúc, chẳng phải là sẽ đoạt đi tất cả bảo vật sao?

– Con lừa, ngươi chỉ có chút tiền đồ này, làm sao chỉnh người cũng có tiền trong mắt?

Chu Hằng thở dài nói

– Phi, lão nhân kia nhất định là vì tiên duyên mà đến! Nếu không, tại sao hắn phải xuyên qua Tinh Hà?

Khuôn mặt con lừa đen nhúc nhích, mặc dù không biết tiên duyên là cái gì, nhưng hôm nay chỉ có một Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, người nào giành được với hắn?

Người nào dám đoạt cùng hắn?

– Tiên duyên đến tột cùng là cái gì?

Chu Hằng cau mày thầm nghĩ, lúc trước Tiên đại lục phủ xuống, lại có Tiên pháp truyền thừa của Cổ Viêm, những thứ này không phải là tiên duyên? Muốn hắn hắn, không quá giống, này chỉ có thể nói là Tiên pháp, cũng không thể bảo đảm Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh đột phá cực hạn!

Thành tiên, tất nhiên là cực kỳ khó khăn! Nếu không Lệ Vô Cực kia cần gì phải chạy đến nơi này?

Hành tinh mẹ của hắn khô cạn linh khí? Khả năng này nhỏ đến thương cảm!

Người này tất nhiên đã sớm có thể đột phá Hóa Thần Cảnh, nhưng Thiên Tôn thật sự quá mạnh mẻ, không cách nào dùng Thời Gian Nguyên Dịch phong ấn, vì vậy hắn chỉ có thể lấy tu vi Thần Anh Cảnh đi ngang qua tinh vũ, đi tới Huyền Càn đại lục.

Xuyên qua tinh không, đây cũng không phải là đùa giỡn! Vạn nhất gặp phải lưu tinh vẫn thạch thì sao? Ở trong tinh không mịt mờ nếu là pháp khí phi hành hư hao, có nghĩa là vĩnh viễn phiêu du trong vũ trụ u tối!

Mạo hiểm lớn như vậy để đi tới Huyền Càn Tinh, ý nghĩa tiên duyên này nhất định có thể thành tiên, nếu không cần gì phải khổ như thế chứ?

– Bẩm Hằng thiếu, các chủ Thiên Bảo Các cầu kiến!

Đang lúc ấy thì, một người đi tới bẩm báo.

Các chủ Thiên Bảo Các?

Sau khi Chu Hằng sửng sốt một chút, đột nhiên nhớ tới hắn từng đáp ứng Nguyễn Giai Oánh đi gặp các chủ Thiên Bảo Các của Thiên Long Đế triều một lần, nhưng sau lần đó hắn luôn luôn không có thời gian nhàn rỗi, cũng may hắn cũng

không có ước định thời gian cụ thể.

Hiện tại vị Các chủ này đã tự mình chạy tới, vẫn là chỉ vì các chủ Thiên Bảo Các của Lãng Nguyệt Quốc? Thiên Bảo Các này thật sự quá to lớn, mỗi quốc gia đều có phân hiệu của nó, thật không dễ để phân rõ thân phận cụ thể từ danh hiệu Các chủ Thiên Bảo Các.

– Mời hắn vào!

Chu Hằng mới vừa nói xong, lập tức lại nói:

– Từ từ, ta tự mình đi gặp!

Hắn đi ra khỏi sân, đi tới phòng khách phía ngoài cùng của Triệu gia, tất cả người tới chơi cũng sẽ được mời tới nơi này.

Chỉ thấy một gã lão giả ngoài sáu mươi tuổi đang ngồi uống trà, cả người không có lộ ra chút khí tức nào, rõ ràng không có chút dáng vẻ kiêu ngạo nào, nhưng làm cho người ta có cảm giác núi cao ngưỡng cổ.

Nhìn không thấu, nhìn không thấu!

Chu Hằng đi ra phía trước, hai tay ôm quyền thi lễ một cái, nói:

– Vãn bối Chu Hằng, tham kiến tiền bối!

Lão giả kia mặt mũi võ vàng, từng sợi tóc biến thành màu đen, da non như trẻ nít, hắn giơ tay đỡ, nói:

– Tiểu hữu không cần đa lễ!

Hắn cười cười, nói:

– Là lão hủ mạo muội tới, còn phải tạ tội với tiểu hữu a!

Chu Hằng cũng cười, nói:

– Tiền bối xưng hô như thế nào?

– Lão hủ họ Đan, tên Định Hiên, đến từ Thiên Long Đế triều!

– Nguyên lai là Đan tiền bối!

Chu Hằng ngồi xuống chủ vị, nói như vậy vị lão giả này chính là người có quyền thế nhất Thiên Bảo Các, ít nhất bên ngoài là như thế.

– Không biết tiền bối tìm vãn bối là vì chuyện gì?

– Lão hủ chấp chưởng Thiên Bảo Các, thật ra thì một mực tìm kiếm chủ nhân chân chính của Thiên Bảo Các, điểm này nói vậy tiểu hữu cũng là có nghe thấy!

Đan Định Hiên nhìn Chu Hằng, mặt mũi thành khẩn:

– Lão hủ cảm thấy tiểu hữu có thể chính là chủ nhân chân chính mà bổn các một mực tìm kiếm!

– Nga?

Chu Hằng từ chối cho ý kiến.

– Tiền bối tại sao cảm thấy như vậy?

– Tốc độ tu luyện của tiểu hữu thật nhanh, thiên tư trác tuyệt!

Hơn nữa, tiểu hữu lúc dùng Linh Tinh Trụ khảo nghiệm gần đây nhất, từng làm vỡ nát Linh Tinh Trụ có phải hay không?

Đan Định Hiên mỉm cười nói:

– Lão hủ lúc đó cũng không tin tưởng, nhưng bây giờ là không thể không tin!

– Chỉ là bởi vì như thế, tiền bối liền nhận định ta là chủ nhân chân chính mà Thiên Bảo Các tìm kiếm?

– Dĩ nhiên không thể nào, còn cần làm một cái khảo nghiệm, không biết tiểu hữu có nguyện ý hay không?

Đan Định Hiên nhìn Chu Hằng, trong ánh mắt toát ra vẻ chờ đợi mãnh liệt.

Tại sao phải chờ đợi như vậy?

Vẻ mặt Chu Hằng không có chút biến hóa nào, nhưng trong lòng là muốn nói chuyện này có ích lợi gì đối với Đan Định Hiên, đáng giá để hắn chờ đợi như thế?

Chương 388: Xem lễ!

– Không biết tiền bối muốn khảo nghiệm như thế nào?

Chu Hằng hỏi.

– Rất đơn giản, chỉ cần đụng một chút vào phía trên ngọc khí này cũng đủ!

Đan Định Hiên đưa tay phải ra, một ngọc bội bích lam sắc xuất hiện, phía trên ngọc bội kia hiện đầy từng đạo đường vân, thật giống như có khắc một cái Pháp trận phức tạp.

Ở trên ngọc bội còn có một dấu hiệu Huyết Nguyệt, để cho Chu Hằng thấy cũng ngẩn ra.

Bởi vì hắn ở phía trên Tiên đại lục cũng từng thấy dấu hiệu giống vậy, chính là Đạo tràng duy nhất bảo tồn hoàn chỉnh bên trong Tiên Thành, trên cửa có một cái dấu hiệu Huyết Nguyệt hoàn toàn giống vậy.

Ở bên trong Đạo tràng, còn có một pho tượng không đầu, được

mọi người cúng bái! Nhưng cũng là địch nhân của Hoặc Thiên, thậm chí làm cho sau khi Hoặc Thiên đến Tiên đại lục nổi lên cảm ứng, một đường "đuổi giết" tới.

Nếu là địch nhân của Hoặc Thiên, vậy cũng là địch nhân của mình!

Trong lòng hắn đột nhiên có phỏng đoán.

Thiên Bảo Các không phải là một mực tìm Các chủ chân chính của bọn hắn sao? Nếu như vậy thì thật là chủ nhân của dấu hiệu Huyết Nguyệt, rất có thể năm đó ở bên trong một trận chiến đánh nát Tiên giới đại lục, chủ nhân của dấu hiệu Huyết Nguyệt cũng tham dự, hơn nữa đánh với Hoặc Thiên tơi lưỡng bại câu thương, cũng không biết là đã chết hay đang chữa thương như Hoặc Thiên.

Như thế, là có thể hiểu được tại sao Thiên Bảo Các một mực tìm kiếm chủ nhân!

Tiên nhân giống như Hoặc Thiên, ai dám phản bội?

Nhưng nơi này có một vấn đề, chính là pho tượng trong Đạo tràng ở Tiên Thành mặc dù không có đầu, nhưng khẳng định là một phụ nữ, tại sao Thiên Bảo Các đều là nam nữ không giới hạn, cả đám đều muốn khảo nghiệm?

Đúng rồi!

Cổ Viêm không phải nói, tiên nhân có thể Thần chích ly thể, đoạt xá trọng sinh!

Nhưng không hoàn toàn là chiếm cứ thân thể của nam nhân? Chỉ cần thần thức không thay đổi là được!

Chu Hằng cũng không biết mình đoán có đúng hay không, nhưng đã không có hảo cảm đối với Thiên Bảo Các, hắn vươn tay với tới ngọc khí, nếu như hắn thật là người kia "Chuyển thế", Hoặc Thiên làm sao có thể "ôn nhu" đối với hắn?

Đan Định Hiên mang theo vẻ chờ mong rõ ràng. Thậm chí trong ánh mắt đều có một tia lửa nóng, cái này ở trên người của một cường giả Thần Anh Cảnh biểu hiện ra quả thực là bất khả tư nghị!

Bàn tay ấn lên.

Biến hóa gì cũng không có phát sinh.

– … Cũng không phải!

Đan Định Hiên lộ ra thất vọng mãnh liệt, thật giống như thoáng cái đã già yếu đi mười mấy tuổi, cả người cũng lộ ra một cổ vô lực, lưng dựa vào ghế, hai mắt nhắm nghiền.

Nhưng Thần Anh Cảnh dù sao cũng là Thần Anh Cảnh, hắn rất nhanh thì đã khôi phục như cũ, nói:

– Tiểu hữu, lão hủ quấy rầy!

Chu Hằng đứng lên tiễn khách, lúc đi tới cửa đại môn, hắn đột nhiên hỏi:

– Tiền bối! Về chuyện xem lễ của Vô Cực Thiên Tôn, ngươi có ý kiến gì không?

– Cuồng đồ mới vừa tấn nhập Hóa Thần Cảnh thôi!

Đan Định Hiên mang theo một tia khinh thường nói, hẳn là không có để một gã Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh vào trong mắt.

Phần khinh thường này tuyệt đối không phải là giả vờ!

Chu Hằng không khỏi ngạc nhiên, đại lục này đã vài ngàn năm không có xuất hiện Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, hiện tại rốt cục có một thiên kiêu xuất thế ngang trời, đây chính là có thể quét ngang tứ vũ bát hoang. Mặc dù Thiên Bảo Các nội tình thâm hậu, nhưng có thể địch nổi Thiên Tôn sao?

Đó là đại danh từ mạnh nhất Phàm giới!

Bất quá, lúc này nghe nói thiên địa linh khí đã khôi phục được không sai biệt lắm cùng niên đại thượng cổ, mà thời kỳ thượng cổ lại là không thiếu thiên kiêu, xuất thế lúc này sẽ rất nhanh phá vỡ mà vào Hóa Thần Cảnh, đến lúc đó cũng không phải chỉ có một mình Vô Cực Thiên Tôn siêu phàm!

Vô Cực Thiên Tôn chẳng qua là đi trước một bước, nhưng nói muốn ngạo thị thiên hạ, duy ngã độc tôn tựa hồ còn sớm! Dĩ nhiên, trước khi không có Hóa Thần Cảnh thứ hai xuất thế, hắn tuyệt đối là mạnh nhất thiên hạ, điểm này không nghi ngờ chút nào!

Sau khi Chu Hằng tiễn bước Đan Định Hiên, khoảng cách tới ngày "xem lễ" theo lời Lệ Vô Cực cũng rất gần, liền cùng con lừa đen, Triệu Đoạt Thiên mang theo Ứng Mộng Phạm chúng nữ lên đường, lúc này các nàng làm sao cũng không chịu đàng hoàng ở lại Triệu gia.

Đã như vậy, hắn mang theo cả cha mẹ, một đám người ngồi

trên pháp khí phi hành của Triệu Đoạt Thiên, đi tới đất cực đông.

Lệ Vô Cực chính là Hóa Thần Cảnh duy nhất trước mắt ở Huyền Càn Tinh. Hơn nữa còn là từ những tinh cầu khác qua sông tới được, của hiếm lạ như thế tự nhiên là phải đi quan sát một cái.

Mục tiêu của Chu Hằng bọn họ là Độc Miểu Chi Hải đại lục ở phía đông, Lệ Vô Cực nói muốn hủy diệt tứ đại tử địa, mục tiêu thứ nhất là lựa chọn nơi này.

Phi hành gần nửa tháng sau, bọn họ đi tới phía đông của đại lục. Phía trước hiện ra một mảnh Hải Vực rộng lớn vô ngần.

Nơi này vốn không phải biên giới của đại lục, hẳn là còn có thể kéo dài về hướng đông mấy chục vạn dặm, bất quá nghe nói là vị cường giả Hóa Thần Cảnh ở thượng cổ kia biến mất, thân thể liền hóa thành cái đại dương này.

Độc Miểu Chi Hải, vạn dặm không có sóng, yên bình giống như nước lặng!

Giống như Tử Vong Sâm Lâm, cực âm sinh dương, chết trong uẩn sinh, nước biển của Độc Miểu Chi Hải này tràn đầy kịch độc, nhưng trong đó cũng có thể súc tích sinh ra một hai gốc cây linh dược, có hiệu quả khởi tử hồi sanh!

Vì vậy, một lượng lớn người tới xem lễ, cung không thiêu người muốn sau khi Lệ Vô Cực san bằng Độc Miểu Chi Hải, đi xuống tìm kiếm linh dược, nếu như có thể tìm được một gốc cây sánh ngang với bảo vật như Cửu Dương Sinh Sinh Thảo thì sẽ phát đạt!

Lúc Chu Hằng đi tới bờ biển, phụ cận đường ven biển chạy dài kia đã sớm kín người hết chỗ.

Mặc dù Lệ Vô Cực chỉ mời nửa bước tiên nhân, nhưng ai lại không muốn xem phong thái của Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh? Còn nữa, Lệ Vô Cực còn muốn chinh phạt tứ đại tử địa, loại sự kiện này vài ngàn năm mới có thể gặp được một lần, ai nguyện ý bỏ qua?

Vì vậy, chỉ cần là người có thể chạy tới cũng sẽ hết sức chạy tới. Dĩ nhiên, hiện tại Huyền Càn Tinh tựa như một củ khoai lang sắp bị nướng cháy, đã sớm trăm vết ngàn lỗ, hiểm cảnh tứ phía, Ích Địa Cảnh thậm chí Khai Thiên Cảnh cũng không dám mạo hiểm lặn lội đường xa, có thể đến nơi đây ít nhất cũng phải là Khai Thiên Cảnh, nhưng số lượng Sơn Hà Cảnh nhiều nhất.

Đoàn người Chu Hằng chính là có ba Kết Thai Cảnh, một Thần Anh Cảnh, đội hình như vậy sắp có thể sánh ngang thế lực siêu cấp giống như Đông Linh Tiên Trì, nơi đi qua đám người tự động tách ra, để cho bọn họ đi tới vị trí đầu tiên.

Vô luận ở đâu, cường giả luôn là làm cho người ta kính sợ.

Địa phương phía trước, một cái khu vực to lớn trống rỗng, nơi này dựng lên một cái đài to lớn, cao cao tại thượng, bốn phía là hơn ngàn cái đài nhỏ hơn rất nhiều.

Trên đài cao nhất vẫn chưa có người nào, nhưng lại có một lá cờ giương lên thật cao, phía trên có hai chữ "Vô Cực".

Hiển nhiên, đài cao kia là giữ lại cho Lệ Vô Cực, mà đài phía dưới còn lại là cung cấp cho người xem lễ nghỉ ngơi, về phần Linh Hải Cảnh, Sơn Hà Cảnh không mời mà tới, người ta căn bản không có ý tứ để ý tới.

Những đài nhỏ kia đã ngồi được quá nửa, đều là Kết Thai Cảnh, lão tổ Thần Anh Cảnh lúc bình thường muốn thấy mặt một lần cũng là ngàn vạn khó khăn, có chút người Chu Hằng đã gặp qua, có chút người thì chưa, hơn nữa không chỉ là Thiên Long Đế triều, vị Vô Cực Thiên Tôn này hiển nhiên dã tâm quá lớn, có chí khí muốn trở thành Vạn Cổ Đại Đế thứ hai, cường giả dị tộc cũng tới rất nhiều.

Muốn thấy nhiều cường giả dị tộc cùng cường giả nhân loại như vậy ở lúc bình thường ngồi gần như vậy, uống chung trà quả thực chính là chuyện bất khả tư nghị, nhưng bây giờ là thật sự rõ ràng xảy ra, hơn nữa giữa hai bên không một chút ý tứ khai chiến.

Không có ý nghĩa!

Tất cả mọi người đang suy đoán vị Vô Cực Thiên Tôn còn không có lô măt này đến tột cùng là có lai lịch gì, là nhân tộc, hay dị tộc? Dị tộc chỉ là một thuyết pháp hời hợt, Dạ Ma Tộc, Thiên Yêu tộc có thể đi tới cùng sao?

Thiên hạ vạn tộc, chỉ nhìn người nào cường đại hơn, có thể làm cho tộc khác thần phục, thậm chí diệt tộc khác!

– Vô Cực Thiên Tôn này thật cuồng vọng, đợi sau khi bổn tọa tấn nhập Thiên Tôn, nhất định phải đá bể cái mông của hắn!

Con lừa đen hết sức khó chịu nói.

Nhiều ngày như vậy qua đi, vô luận là Triệu Đoạt Thiên, Chu Định Hải hay những người khác, cũng đã thích ứng sự rung động khi một đầu con lừa có thể nói, cũng biết miệng của con lừa này tổn hại người đến cỡ nào, nhưng đối với đánh giá mới vừa rồi của nó thì cũng là đồng ý không dứt.

Vô Cực Thiên Tôn quả thật trong mắt không có người!

Hắn hiện tại đúng là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh duy nhất của Huyền Càn đại lục, nhưng vương tọa duy nhất này hắn có thể giữ vững bao lâu? Không tới mấy năm, thậm chí không cần

mấy tháng, trong thiên kiêu thượng cổ tất nhiên có người sẽ đột phá Hóa Thần Cảnh!

Điểm này, người khác không thể khẳng định, nhưng Chu Hằng tin tưởng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ tuyệt đối có thể làm được, bằng không lúc trước hắn cũng sẽ không suy đoán người đột phá Hóa Thần Cảnh thứ nhất là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

Bất quá so sánh với người vượt lên đầu một bước, không kịp chờ đợi mà bày ra kiêu ngạo thiên hạ độc tôn, thật là quá cuồng ngạo!

– Con lừa ngươi nói nhảm nhiều như vậy, chỉ có câu này coi như xuôi tai!

Chu Hằng gật đầu nói.

– Kháo! Bổn tọa cắn chết ngươi!

Đoàn người tìm một cái đài ngồi xuống, con lừa đen tự nhiên lại đấu miệng cùng Chu Hằng, để tiêu tốn thời gian nhàm chán.

– Chu huynh!

Cũng không lâu lắm, chỉ thấy một người bay vọt tới, đỉnh đầu thần huy giương động, một con mãng xà nho nhỏ màu đen đã vô cùng chân thật, chính là Tang Thanh Sơn.

– Nguyên lai là Tang huynh!

Chu Hằng đi ra ngoài đón.

– Chu huynh có biết tin tức về vị Vô Cực Thiên Tôn này?

Tang Thanh Sơn hỏi.

Chu Hằng lắc đầu, nói:

– Sợ là trên đời này không người nào rõ ràng!

Mặt mũi Tang Thanh Sơn lạnh lùng, nói:

– Nếu Vô Cực Thiên Tôn này là dị tộc nhân, vậy đối với chúng ta mà nói cũng không phải là một chuyện tốt!

Hắn lo lắng không phải không có lý, không phải là tất cả mọi người đều lòng mang thiên hạ giống như Vạn Cổ Đại Đế, mặc dù nhất thống đại lục nhưng không có giết dị tộc, mà là dung hội vạn tộc, chung đụng ngang hàng.

Nhưng vạn nhất Vô Cực Thiên Tôn này là dị tộc nhân, tính toán xấu nhất chính là hắn sẽ hủy diệt toàn bộ tộc khác, khá hơn một chút thì có thể cách chức tộc nhân làm đầy tớ, tóm lại rất không có khả năng có chuyện tốt phát sinh.

Giống như lần xem lễ này thực chất chính là lập uy, bày ra thực lực đáng sợ của Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh một chút, há có thể không để cho người ta lo lắng?

– Xe tới trước núi tất có đường, Tang huynh, kiên nhẫn! Kiên nhẫn!

Chu Hằng nói, hắn cũng không phải lo lắng Vô Cực Thiên Tôn kia, đầu tiên là trong "thổ địa" Huyền Càn Tinh không lâu sau nhất định là có Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh mới xuất hiện, hai người chế ước lẫn nhau, liền không thể nào để cho một người một tay che trời!

Tiếp theo, bên cạnh hắn còn có Hoặc Thiên a!

Vị chủ này nếu là phát động bão tố, ngay cả Tiên Thành cũng là có thể tan vỡ, thì một tên Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh tính là cái gì?

– Cũng chỉ có thể như thế!

Tang Thanh Sơn thở dài, nhưng sau khi ánh mắt quét qua Chu Hằng, đột nhiên hai mắt đăm đăm, miệng hoàn toàn biến thành hình tròn.

– Ngươi… Ngươi… Đột phá đến Kết Thai Cảnh!

– Xấu hổ, vẫn chỉ là Kết Thai Cảnh tam trọng thiên!

Chu Hằng khiêm tốn nói, hắn vốn tưởng rằng có thể vọt tới Thần Anh Cảnh trước khi tới xem lễ.

Tang Thanh Sơn: "…"

Chương 389: Huynh muội Lệ gia

Tang Thanh Sơn nhìn Chu Hằng, giống như nhìn một con quái vật. Tên này khẳng định là quái thai!

Lần đầu tiên gặp Chu Hằng, Tang Thanh Sơn là Linh Hải tam trọng thiên đỉnh phong, đã tạo thành Thần chích, mà Chu Hằng chẳng qua là Linh Hải nhất trọng thiên, chênh lệch giữa hai người có thể nói một người ở dưới chân núi, một người đã bò lên gần đỉnh núi, chỉ kém một vài bước là lên tới đỉnh.

Nhưng quái thai này chỉ vù một cái đã đuổi kịp hắn, hắn còn chưa bước ra bước đầu tiên, Chu Hằng đã đạt tới Linh Hải tam trọng thiên, cũng đồng dạng tạo thành Thần chích, nhưng cường độ Thần chích còn vượt xa hắn.

Mà Tang Thanh Sơn bị Chu Hằng kích thích, rốt cục bước ra bước đầu tiên, lúc chỉ thiếu chút nữa liền có thể chân chánh tiến vào Kết Thai Cảnh, quái thai này cũng đã dẫn đầu leo lên đỉnh núi!

Này còn chưa tính, tên này bò lên tới đỉnh núi còn chưa tính, còn vù vù vượt qua liên tục hai tòa, nhanh chóng tiến vào Thần Anh Cảnh, điều này làm cho Tang Thanh Sơn làm sao chịu nổi?

– Ca, ta gọi ngươi là ca không được sao? Tang Thanh Sơn có xúc động muốn khóc: – Ngươi gọi vậy cũng hổ thẹn, ta đây chẳng phải phải đi tự sát sao? Van cầu ngươi, đừng kích thích ta nữa, ta đã hụt hơi rồi, làm sao chịu nổi kích thích lớn như vậy?

Nhìn thấy một hán tử ngũ đại tam thô sắp lão lệ tung hoành, Chu Hằng không khỏi cười ha hả, nói: – Tang huynh, ta cũng chỉ đi trước một bước, chỉ cần ngươi cố gắng tu luyện, nhất định có thể đuổi kịp ta!

– Hừ, ta không tin chuyện ma quỷ ngươi nói! Tang Thanh Sơn tuy rằng cũng là thiên kiêu trong thế hệ trẻ, vô cùng tự tin về mình, nhưng mà muốn đuổi theo tên cực kỳ biến thái như Chu Hằng, hắn vẫn tự hiểu được, đó là chuyện tuyệt không thể.

Trong khiếp sợ, hắn còn có chút hâm mộ, ghen tị, nhưng lại cảm thấy may mắn, mừng vì mình sáng mắt nhìn chuẩn. Hắn đã ràng buộc thiên tài siêu cấp này với gia tộc của mình rồi.

Chu Hằng tiến cảnh càng nhanh, như vậy Tang gia cũng có thể vì vậy mà chiếm được ưu đãi.

– Chu huynh, Tang huynh! Lúc này, lại có một người bay tới, lại là một nữ nhân thiên kiều bách mị, đúng là Băng Hoàng Nữ. Nhưng lúc này khuôn mặt băng sương của nàng dường như đã tan rã, hiện ra phong tình mê người.

– Hả! Nàng ngẩn ra, đang bay cả người lảo đảo suýt nữa ngã nhào, từ từ hạ xuống: – Kết, Kết Thai Cảnh!

Nàng cũng phát hiện trên đỉnh đầu Chu Hằng đã không còn thần huy cây cỏ, khí tức nội liễm giống như người bình thường, nhưng trong lúc mơ hồ lại tràn ngập ưu thế khiến cho tâm thần nàng không khỏi run rẩy.

– Cũng không được tốt lắm, chỉ là Kết Thai tam trọng thiên mà thôi!

Tang Thanh Sơn thay Chu Hằng đáp, vẻ mặt không chút để ý, dường như cảnh giới này là rất bình thường, căn bản không đáng giật mình.

Băng Hoàng Nữ mặt co rút, thiếu chút nữa trực tiếp hôn mê.

Cảnh giới Kết Thai tam trọng thiên không phải mạnh nhất thế gian. Nhưng mà quan trọng là Chu Hằng mới dùng bao nhiêu thời gian liền đi tới bước này? Cái gì mà là mà thôi, vậy cái gì mới là khiếp sợ?

May mà, nàng là tồn tại chuẩn Kết Thai Cảnh, vẫn trấn định tâm thần được nói: – Chúc mừng Chu huynh bước vào Kết Thai Cảnh, từ nay về sau trời cao biển rộng, thiên hạ chỗ nào cũng có thể đi.

Kết Thai Cảnh là một đạo hạm. Sau khi vượt qua chính là nửa bước tiên nhân, đủ để tung hoành thiên hạ.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Hai vị cách Kết Thai Cảnh cũng chỉ một bước, ta chỉ đi trước một bước thôi, không đáng nhắc tới.

– Dạ Vũ! Lại một đạo nhân ảnh bay đến, dáng người thon dài, khuôn mặt anh tuấn, khí tức cường đại ẩn ẩn lộ ra, lại là thiên kiêu Triệu gia Triệu An Viễn. Vừa rồi hắn đang cùng Băng Hoàng Nữ nói chuyện, nhưng mà nữ nhân này đột nhiên lại bỏ hắn chạy tới chỗ Chu Hằng, khiến cho mặt hắn tái mét.

Băng Hoàng Nữ không cho hắn một sắc mặt tốt. Trước kia nàng luôn không thích tên quá kiêu ngạo, hiện tại ngay cả tốc độ tu luyện mà hắn đáng giá kiêu ngạo nhất cũng bị Chu Hằng dễ dàng bỏ xa, nhìn thế nào cũng thấy cả người đều là khuyết điểm.

– Chu huynh, có thể bồi Nguyệt Vũ đi dạo biển một lát hay không? Nàng lại cười nói với Chu Hằng.

Triệu An Viễn quả thực muốn giận điên lên, hắn đã sớm cho

nữ nhân này là của mình, không ngờ nàng lại bỏ đi vẻ băng sơn, hiện lộ ra phong tình xinh đẹp ở trước mặt người đàn ông khác, điều này làm cho hắn làm sao chịu được.

– Ha ha, hay là mới Triệu huynh đi với ngươi đi! Chu Hằng không để ý cự tuyệt luôn, phía sau hắn còn một đống lớn ái thê mỹ nô, làm sao có thời gian đi bồi một đại tiểu thư già mồm cãi láo.

Băng Hoàng Nữ biến sắc, Triệu An Viễn cũng sắc mặt khó coi.

Muốn nói Chu Hằng cự tuyệt Băng Hoàng Nữ, hắn vốn nên cao hứng mới đúng. Nhưng mà hắn vất vả lấy lòng Băng Hoàng Nữ, người ta cũng không cho sắc mặt tốt, mà Băng Hoàng Nữ chủ động mời Chu Hằng lại bị lạnh lùng cự tuyệt, so sánh ra, hắn không phải càng thêm đáng cười sao?

Thứ trong tay hắn là bảo vật, nhưng mà người ta ngay cả liếc cũng không muốn liếc một cái, đây không phải tát vào mặt hắn sao?

– Chu Hằng, ngươi thật quá mức! Triệu An Viễn giận tím mặt, phẫn nộ chỉ Chu Hằng quát.

– Như thế nào, chẳng lẽ muốn Chu huynh và Tinh sư muội chàng chàng thiếp thiếp, Triệu huynh liền cao hứng sao? Tang Thanh Sơn chen lời nói: – Chưa thấy qua người hèn như vậy a, người làm Triệu huynh phu nhân nên cẩn thận một chút, nói

không chừng lại bị Triệu huynh ngươi mang ra tiếp khách à?

Hắn giống Triệu An Viễn, cùng là một trong 13 đại thế gia của Thiên Long Đế triều, mà Triệu An Viễn cũng chỉ sinh sớm hơn hắn mấy chục năm, đột phá Kết Thai Cảnh trước mà thôi, hắn có gì phải sợ?

– Muốn chết! Triệu An Viễn giận dữ, vung chưởng nện tới Tang Thanh Sơn.

– Bốp!

Một cái tát thanh thúy vang lên, Triệu An Viễn luộn mười mấy vòng, hai hàng răng nanh xen lẫn máu tươi phun ra, một bên má sưng vù, tóc tai tán loạn, không còn vẻ tiêu sái lúc trước nữa.

[CHARGE=3]Chu Hằng thu tay về, thản nhiên nói: – Cút!

Triệu An Viễn sờ sờ khuôn mặt sưng vù của mình, ánh mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Hắn không ngờ bị Chu Hằng tát cho một bạt tai, không hề có lực chống lại? Điều này sao có thể! Hắn chính là Kết Thai nhị trọng thiên a, mặc dù đường cách Thần Anh Cảnh phải đi còn rất dài, nhưng cũng không nên bị tồn tại cùng cảnh giới tát có

một tát à!

– Nghe không hiểu sao? Chu Hằng ánh mắt phát lạnh, bay lên đá một cước, Triệu An Viễn lập tức bay vụt lên trời, trên không trung vẽ thành một đường cong biến mất.

Tang Thanh Sơn và Băng Hoàng Nữ đều kinh ngạc trố mắt, bọn họ biết Chu Hằng rất cường đại, nhưng mà cường đại đến mức này đã vượt xa khỏi tưởng tượng của bọn họ! Đại năng lực như vậy gần như có thể so sánh với Thần Anh Cảnh rồi.

Bởi vì Chu Hằng cường đại chấn nhiếp, Băng Hoàng Nữ tuy rằng nín giận, lại hoàn toàn không dám biểu hiện ra ngoài, rất nhanh tìm một lý do rời đi. Sau khi mấy lần bị Chu Hằng lạnh lùng từ chối, cuối cùng nàng đã tuyệt vọng với Chu Hằng, nàng dầu gì cũng là tồn tại nhất định trở thành Kết Thai Cảnh, không cần dựa vào hơi người khác mà sống đấy.

Tang Thanh Sơn cũng cảm thấy ở cùng một chỗ với Chu Hằng áp lực quá lớn, nói chuyện một lúc, hắn cũng trở về nắm chắc thời gian tu luyện, vạn nhất Chu Hằng đột phá Thần Anh Cảnh mà hắn còn chưa tiến vào Kết Thai Cảnh thì không còn mặt mũi!

Hai ngày sau, chỉ nghe một tiếng lệ vang lên, phương xa xuất hiện một điểm đen nhỏ, nhưng chỉ trong giây lát, điểm đen nhỏ này đã nhanh chóng phóng đại, biến thành một đầu Giác Ưng Thú to lớn, phía dưới là một bóng râm to lớn.

Trong tiếng kêu, võ giả dưới Kết Thai Cảnh đều nằm sấp xuống mặt đất, thực lực thấp nhất như Khai Thiên Cảnh thậm chí còn bị dọa sợ tim nổ tung, mà Sơn Hà Cảnh, Linh Hải Cảnh loại võ giả cấp bậc này sắc mặt tái nhợt, cả người đổ mồ hôi lạnh.

– Hừ, nghiệp chướng cũng dám quát tháo! Một gã lão tổ Kết Thai Cảnh đạp không bay lên, muốn đánh yêu thú kia rơi xuống.

– Lớn mật! Giác Ưng Thú đột nhiên miệng nói tiếng người, một đạo lệ hà hiện lên, thiên địa nổi lên cuồng phong, tạo thành 17 đạo phong trùy, oanh kích tới lão tổ Kết Thai Cảnh kia.

Đây tuyệt đối không phải công kích cấp bậc Kết Thai Cảnh!

Thình thịch thình thịch thình thịch, lão tổ Kết Thai Cảnh kia chỉ đỡ được hai cái, liền kêu thảm một tiếng, từ giữa không trung ngã xuống, trên bụng xuất hiện một cái lỗ máu lớn.

Chu Hằng ánh mắt căng thẳng, vừa rồi công kích kia cũng không phải Giác Ưng Thú phát ra, mà là của hai người phía trên.

Đúng vậy, đầu Giác Ưng Thú này chỉ là một tọa kỵ mà thôi!

Lại một tiếng lệ kêu lên, đầu Giác Ưng Thú này đáp xuống đất, thân dài chừng năm trượng, linh vũ toàn thân dài hai xích, cứng giống như thép luyện tinh chất, tản ra hàn mang khiếp người. Đỉnh đầu yêu thú này một ra một cái sừng màu bạc, vì vậy mới có tên Giác Ưng Thú.

Trên lưng Ưng quả nhiên có người, hơn nữa không chỉ một, mà là ba người trẻ tuổi, hai nam một nữ, diện mạo đều có vài phần tương tự.

Nhưng một nam một nữ trong đó chỉ có tu vi Linh Hải Cảnh, một người đạt tới Kết Thai Cảnh.

Võ giả Kết Thai Cảnh có thể khiến cho yêu thú Kết Thai Cảnh cam tâm làm tọa kỵ?

Không có khả năng!

Chiến lực cường đại, như Chu Hằng, Triệu Đoạt Thiên, Ứng Thừa Ân bọn họ đều có tư chất vô địch cùng cảnh giới, giết mấy đầu yêu thú cùng cảnh giới tự nhiên cũng không thành vấn đề, nhưng muốn khiến cho yêu thú cùng cảnh giới thần phục, tuyệt đối không thể làm được!

Yêu thú còn kiêu ngạo hơn cả nhân loại, làm sao có thể khuất phục võ giả cùng cảnh giới?

Điều này nói rõ ba người này là đệ tử của một thế lực, một gia tộc, cũng không phải người chủ trì chân chánh. Một khi đã như vậy, trên người bọn họ có pháp khí Thần Anh Cảnh cũng không kỳ quái.

Vù vù vù, ba người kia cùng từ trên người Giác Ưng Thú nhảy xuống, cùng đáp xuống đất.

Thanh niên Kết Thai Cảnh kia nói: – Ta là Lệ Cương, đây là đệ ta, Lệ Bằng, đây là muội ta, Lệ Song Song, gia phụ chính là…

– Vô Cực Thiên Tôn! Hai nam một nữ kia đồng thanh nói.

Bọn họ là… Hậu nhân của Thiên Tôn!

Trách không được có yêu thú Kết Thai Cảnh thay đi bộ, Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh muốn hàng phục một đầu yêu thú Kết Thai Cảnh rất dễ dàng.

– Đúng là rắm thối! Con lừa đen hừ nhẹ nói: – Đừng để Lư đại gia tìm được cơ hội, ném ba người các ngươi vào hố phân đi đại tiện.

– Con lừa đê tiện, ngươi có cần ác tâm như vậy không? Chu Hằng tuy rằng cũng cảm thấy không vui vì ba huynh muội Lệ gia kia, nhưng mà lời nói của con lừa đen khiến cho người ta buồn nôn.

– Hắc hắc! Con lừa đen lại không có là nhục.

– Gia phụ ba người huynh muội ta đến tiếp đón các vị trước, nếu như không có chỗ chu toàn, xin các vị hãy bao dung! Lệ Cương nói, tuy rằng nói rất khách sáo, nhưng mà vẻ mặt lại rất kiêu căng, bộ dáng không để người trong thiên hạ vào mắt.

Cũng khó trách ba người bọn họ kiêu ngạo thành như vậy, chỉ xem Huyền Càn đại lục trước mắt chỉ có một Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh duy nhất thì bọn họ có đầy đủ lý do để kiêu ngạo.

Võ giả chẳng những phải có thực lực, cũng phải có cha tốt à!

Ai xuất thân ở trong siêu cấp đại hào môn, cho dù thực lực bản thân không mạnh, đi ra ngoài cũng đủ để diễu võ dương oai! Ba huynh muội Lệ Cương này đúng là có tư cách như vậy!

Chương 390: Con của Thiên Tôn cũng đánh

Luận thực lực, ba huynh muội Lệ gia ở trong này căn bản chưa được xếp hạng, có một đống lớn lão tổ Thần Anh Cảnh đấy! Nhưng vì là hậu nhân của Thiên Tôn, bọn họ lại ngồi xuống trên đài cao, nhìn xuống mọi người.

Chu Hằng tươi cười, Lệ Vô Cực này chẳng lẽ ở trên tinh cầu của hắn chịu quá nhiều áp bách, cho nên đi tới nơi này liền tự ý vênh váo, ỷ vào cha là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh liền tự cao tự đại, coi trời bằng vung.

Cũng khó trách!

Lệ Vô Cực này mới đến, cũng không biết thời kỳ thượng cổ có rất nhiều thiên kiêu lựa chọn tự phong, tránh thời gian linh khí pha loãng, cho tới thời gian gần đây mới xuất thế.

Tại trong mắt vị tân tấn Thiên Tôn này, Huyền Càn Tinh võ đạo điêu linh, cho dù là cường giả Thần Anh Cảnh cũng yếu không chịu nổi, căn bản không nhìn thấy hy vọng đột phá Hóa Thần Cảnh, kể từ đó, hắn cần gì phải kiêng kỵ?

Bởi vậy, hắn tùy tiện mời tất cả võ giả nửa bước tiên nhân đến dự lễ, mà con gái của hắn cũng không coi ai ra gì, lão tử mình là Hóa Thần Cảnh duy nhất, vậy còn chưa đủ thì là cái rắm gì?

Nhưng mà Lệ Vô Cực dù sao cũng là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh đầu tiên của Huyền Càn đại lục mấy vạn năm qua, ở trong mắt võ giả hiện nay quả thực chính là tồn tại vô địch, không ít người đều chủ động đi lấy lòng, bám víu vào gốc cổ thụ Hóa Thần Cảnh này.

Nhưng mà, người thời kỳ thượng cổ đi tới, ngay cả Vạn Cổ Đại Đế không ai bì nổi cũng đều tận mắt nhìn thấy, lại làm sao có thể kính sợ tồn tại vừa mới tiến vào Hóa Thần Cảnh chứ, càng không có khả năng đi đút lót ba huynh muội Lệ gia.

Vị Vô Cực Thiên Tôn kia đúng là làm giá, ba ngày sau vẫn chưa hiện thân, dường như cố ý hạ mã uy với mọi người.

Chu Hằng bồi tiếp chúng nữ đi dạo bờ biển, biển này đầy độc tính, nhưng nước biển trong suốt, gió biển cũng không có mùi tanh tưởi, ngược lại còn có mùi nhàn nhạt. Nước biển này là kỳ độc, võ giả Khai Thiên Cảnh đụng vào lập tức bị độc chết.

Mà đây chẳng qua là bìa ngoài của Độc Miểu Chi Hải, càng vào gần trung tâm hải dương, độc tính cũng càng mạnh, thậm chí có thể cắn nuốt tồn tại Kết Thai, Thần Anh Cảnh!

– Hả? Chu Hằng đang nằm trên cát nhìn chúng nữ chơi đùa

với Tiểu Hôi, Tiểu Kim, đột nhiên cảm thấy có mấy người trực tiếp đi về phía hắn. Hắn ngồi thẳng người dậy, quay đầu nhìn lại.

Tổng cộng có tất cả mười mấy người, nhìn qua đều hơn 20 tuổi, dẫn đầu rõ ràng là ba huynh muội Lệ gia, ngoài ra còn có Băng Hoàng Nữ, nàng đảo mắt qua tươi cười với Lệ Cương, bộ dáng rất thân quen. . Thách thánh tìm được [TRu TRYe.V]

Những người này rất nhanh đi tới trước người Chu Hằng.

– Ngươi chính là Chu Hằng sao? Lệ Cương nói, vẻ mặt kiêu căng, không giống như mấy ngày trước, ít nhất vẻ ngoài còn khách sáo. Đây là tự nhiên. Mấy ngày nay huynh muội bọn họ không biết tiếp đãi bao nhiêu khách nhân, đều là người nịnh bợ bọn họ không kịp, điều này khiến bọn họ vô cùng kinh thường đám nhà quê Huyền Càn đại lục này.

Chu Hằng một lần nữa nằm xuống, gối tay sau ót, dường như không nghe thấy.

– Khốn nạn, Cương thiếu đang hỏi ngươi đấy! Một người cáo mượn oai hùm nói, tu vi Linh Hải Cảnh cũng không tính thấp. Hắn vốn nên là thế thiếu gia nhà quyền thế. Nhưng bây giờ lại thành chó săn của Lệ gia, chủ nhân còn chưa nổi giận, hắn đã nhảy ra ngoài trước.

– Ha ha! Lệ Cương lại cũng không tức giận, ít nhất bên ngoài là thế, ngược lại tươi cười nói: – Chu Hằng, nghe nói ngươi là hậu nhân của Vạn Cổ Đại Đế, trước đó vài ngày thanh danh lan truyền, ta rất thích ngươi. Ngươi có nguyện quy thuận ta không?

Nói xong, hắn lộ ra nụ cười ngạo mạn.

Vạn Cổ Đại Đế thì như thế nào? Đó là tồn tại không biết qua bao nhiêu năm rồi, cái gì mà Vạn Cổ Đại Đế, không phải đã sớm thành tro rồi sao? Bây giờ đại lục này là thiên hạ của Lệ gia, mà Lệ Cương hắn chính là đại Thái tử!

Trừ Lệ Vô Cực ra thì hắn là lớn nhất!

Chu Hằng thở dài, nói: – Chẳng lẽ các ngươi không biết, quấy rầy người khác ngủ là chuyện rất thất đức sao?

– Hỗn trướng! Lần này không chỉ là tên nịnh bợ Linh Hải Cảnh kia, mà mấy người khác đều cùng xông lên, từng người mặt giận dữ, dường như bị Chu Hằng cắm sừng vậy, giận dữ không kiềm nổi.

Chu Hằng không khỏi cười ha ha, bọn người kia vuốt mông

ngựa thì vuốt mông ngựa, chỉ là vẻ mặt này không nên khoa trương như thế chứ?

Lệ Bằng thiếu kiên nhẫn, sắc mặt lạnh lùng, nói: – Tiểu tử vô lý, dám vô lễ với chúng ta, bắt lại cho ta!

– Vâng! Lập tức có ba người nhào ra, chụp tới Chu Hằng, kình phong phát ra, uy thế kinh người.

Chu Hằng thở dài, khí thế vừa động, phốc phốc phốc, ba người kia đều miệng cuồng phún máu tươi, nhao nhao lui trở về, khí tức suy sụp, đã bị trọng thương.

Mọi người đều kinh hãi, ba người kia đều là Linh Hải Cảnh a, làm sao có thể bị người ta một chiêu chưa ra đã bị chấn thương? Tuy rằng sau khi hình thành Thần chích liền có thể ý động công tới, nhưng mà vừa rồi rõ ràng không cảm ứng được linh lực dao động, Chu Hằng khẳng định không dẫn động Thần chích.

Vậy đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

Khí thế có thể áp người, bọn họ cũng đều biết, cũng hiểu được vận dụng như thế nào, có thể trực tiếp dùng khí thế đả thương võ giả Linh Hải Cảnh, chỉ sợ ngay cả Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh cũng không thể làm được!

– Chu Hằng, ngươi rất không biết điều! Lệ Cương hừ một tiếng: – Ta có ý tốt mời ngươi gia nhập môn hạ ta, ngươi không đáp ứng còn chưa tính, vì sao phải đả thương thủ hạ ta?

Chu Hằng nhìn lướt qua Băng Hoàng Nữ, Lệ gia huynh muội này đúng lúc này chạy tới, chỉ sợ là không thể thiếu nàng xe chỉ luồn kim đấy?

Đúng là nữ nhân tâm tính hẹp hòi!

Băng Hoàng Nữ cười lạnh, nàng là ai? Thiên kiêu của Điểm Tinh Tông, nhất định sẽ trở thành cường giả siêu cấp Kết Thai Cảnh, bản thân lại xinh đẹp, nhưng mà Chu Hằng không ngờ không chút do dự liền cự tuyệt nàng.

Nhưng lại không chỉ một lần!

Thật coi nàng là ai?

[CHARGE=3]

Nàng chướng mắt Triệu An Viễn, là bởi vì Triệu gia bất quá cùng một tầng thứ với Điểm Tinh Tông mà thôi, nàng cho dù gả qua cũng không chiếm được chỗ tốt gì. Mà Chu Hằng lại là người có tiềm lực có thể trở thành tôn Vạn Cổ Đại Đế thứ hai,

khả năng vô hạn!

Đáng tiếc là, Chu Hằng liên tục cự tuyệt nàng, điều này làm cho nàng sinh ra sát khí! Vừa lúc, hiện tại ra một Vô Cực Thiên Tôn, hay hơn chính là, hắn còn có hai đứa con trai! Băng Hoàng Nữ lập tức quyết định, nếu Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh tương lai không trèo víu được, vậy thì chỉ có thể lực chọn bám vào con ruột của Thiên Tôn thôi!

Cũng đều là người tôn quý!

Quả nhiên, sau khi nàng chủ động xuất kích, Lệ Cương rất nhanh bị nàng mê hoặc điên đảo, cũng vì nàng giật dây, Lệ Cương mới mang theo cả đám lại đây. Tính toán thu phục hậu duệ Đại Đế này.

Băng Hoàng Nữ rất hiểu Chu Hằng, biết hắn tuyệt không đồng ý, mà Lệ Cương lại cực độ tự phụ, hiện tại vì có lão cha hắn làm lớn cho nên lòng tin bành trướng. Chắc chắn sẽ không cho phép người khác nói không, hai người này tuyệt đối sẽ bạo phát xung đột!

Quả nhiên tất cả như nàng dự đoán, Chu Hằng không cần suy nghĩ đã đánh phủ đầu Lệ Cương.

Nàng cười lạnh trong lòng, tốt nhất Chu Hằng kích động hơn một chút, đánh trọng thương Lệ Cương, thậm chí giết hắn! Như vậy, khi Vô Cực Thiên Tôn xuất hiện chính là tử kỳ của

Chu Hằng!

Chu Hằng tươi cười, hắn biết dụng ý của Băng Hoàng Nữ, nhưng hắn không ngờ rằng vì mình không chấp nhận đối phương theo đuổi, không ngờ lại khiến Băng Hoàng Nữ trả thù như vậy!

Hắn nhìn về phía Lệ Cương, nói: – Lệ huynh. Mỗi người có chí hướng riêng, không cần ép buộc, cũng không nên dùng chuyện người bị thương làm cái cớ!

– Ha ha ha! Lệ Cương cười to, nhưng mặt lại không có ý cười, càng ngày càng có vẻ sâm lạnh nói: – Chu Hằng, ngươi đây là không biết xấu hổ! Quỳ xuống cho ta. Hôm nay ngươi không làm cho ta hài lòng, ngươi phải quỳ xuống cho ta

– Bốp!

Một tiếng thanh thúy vang lên, trên mặt Lệ Cương in một dấu tay, Chu Hằng ung dung thu tay về nói: – Làm người quan trọng là không thể không tự trọng, không tự trọng chính là đáng đánh.

Hoàn toàn yên tĩnh!

Lệ Cương tu vi Kết Thai Cảnh đặt ở chỗ này cũng không tính

là đỉnh cao, nhưng sao chịu nổi lão cha cường đại sau lưng hắn a! Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, mấy vạn năm qua cũng chỉ ra một pho như vậy, ai dám bất kính chứ?

Chu Hằng lại ngược lại, không nịnh bợ Lệ Cương còn chưa tính. Lại còn đánh cho hắn một bạt tai!

Tát mặt Lệ Cương không phải là tát mặt Lệ Vô Cực sao?

Mặt của Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh có thể bị người khác đánh sao? Băng Hoàng Nữ cười lạnh, tình thế đang phát triển theo nàng dự tính.

– Bốp!

Lại một cái tát vang lên, Băng Hoàng Nữ che mặt lui lại, khóe miệng rỉ máu, nàng cũng trúng Chu Hằng một tát.

– Đều cút đi cho ta! Chu Hằng ánh mắt lạnh tanh, sát khí sôi trào, như thực chất.

Đám người Lệ Cương trong lòng phát lạnh, bọn họ thật sự sợ Chu Hằng sẽ giết người!

Đúng là một tên điên!

Hắn sao lại không sợ Vô Cực Thiên Tôn khai đao với hắn chứ?

Dưới ánh mắt sâm lạnh của Chu Hằng, đám người Lệ Cương đều chật vật chạy trốn, bọn họ cũng không dám dùng thân mạo hiểm, đi chứng minh Chu Hằng đến tột cùng có gan giết họ hay không?

Chu Hằng trong lòng tràn ngập sát khí, hắn vốn muốn làm thịt đám người Lệ Cương, nhưng Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh lại như một ngọn núi lớn, để cho hắn chỗ nào cũng cố kỵ. Tuy nhiên, hắn tát Băng Hoàng Nữ một tát cũng dịu được phần nào, cái kia sẽ từ từ phá hư đan điền Băng Hoàng Nữ, cuối cùng khiến cho nàng đạo tiêu!

Loại nữ nhân ác độc này, chết không có gì đáng tiếc!

Giấy không gói được lửa, tuy rằng đây chỉ là một nút nhạc đệm nhỏ, nhưng vì dính dáng tới Vô Cực Thiên Tôn, tin tức rất nhanh truyền khắp tai mọi người.

Có vài người vui sướng khi người gặp họa, bọn họ vốn ghen tị Chu Hằng yêu nghiệt, ngay cả cường giả Thần Anh Cảnh đều không thể trấn áp, trên người lại có tiên vật, tập được tiên thuật, sao có thể không khiến cho người đỏ mắt?

Có vài người lại âm thầm lo lắng, giống như Nguyên Thạch Hưởng luôn rất quan tâm Chu Hằng, sau khi biết được việc này, tự nhiên sốt ruột không thôi, chỉ là Chu Hằng phải đối mặt chính là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, nhân vật khổng lồ như vậy, cho dù có thêm 100 hắn cũng đánh không lại một đầu ngón tay của người ta.

Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh khó ra, nhưng chỉ cần xuất hiện một pho chính là tồn tại trên đời khó địch!

Tang Thanh Sơn lén lút tới một lần, nói lão tổ gia tộc lo lắng bị Vô Cực Thiên Tôn giận chó đánh mèo, lệnh cưỡng chế hắn không được lui tới với Chu Hằng, nhưng hắn lại không thể nói rõ với Chu Hằng.

Chu Hằng không khỏi cười, nói: – Tang huynh, nếu như ta chết, về sau ngươi chớ quên báo thù cho ta.

Tang Thanh Sơn không khỏi trừng mắt, hắn vốn tưởng rằng Chu Hằng dám tát con ruột của Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, vậy khẳng định có chỗ dựa vào, dù sao tên này từ Tiên đại lục chiếm được bảo vật, nói không chừng có thể chống lại Hóa Thần Cảnh!

Hắn cười khổ nói: – Chu huynh, ngươi bây giờ còn có tâm tình nói đùa sao? Nếu như ngươi không có đại sát khí gì, hay là nhanh trốn nhanh đi!

Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh mặc dù có khả năng trấn thiên diệt địa, nhưng mà Kết Thai Cảnh cũng là nửa bước tiên nhân, một lòng muốn tránh thì ai có thể tìm được?

– Đến lúc đó rồi nói sau! Chu Hằng nói, lộ ra nụ cười nhạt.

Chương 391: Thiên Tôn giá lâm

Người đến càng ngày càng nhiều, chỉ Kết Thai Cảnh, lão tổ Thần Anh Cảnh cũng tụ tập đầy nhà.

Dù sao Huyền Càn Tinh mấy vạn năm nay mới cho ra vị vua đầu tiên, mọi người cũng phải cho chút thể diện tới bái phỏng chứ. Tuy nhiên cũng có một vài người không tới, chẳng hạn như Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, đoán rằng nàng ở Phong Khiếu Lâm Địa chiếm được chỗ tốt cực lớn, hiện tại đang bế quan tấn công Hóa Thần Cảnh!

Mặt khác, Ứng Thừa Ân cũng không đến, khiến Chu Hằng thầm kêu đáng tiếc, hắn vốn muốn mượn cơ hội này đánh chém vị Thiên Ân Giáo Giáo chủ kia.

Mao gia lại có người đến, nhưng chỉ là một lão tổ Kết Thai Cảnh mà thôi!

Nếu đổi thành trường hợp khác, một lão tổ Kết Thai Cảnh cũng đủ để đại biểu Mao gia, nhưng đây là do Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh tự mình mời Mao gia đến dự lễ, như vậy lão tổ Kết Thai Cảnh đúng là có chút không đủ phân lượng.

Nhưng Mao gia lại làm như vậy!

Không ai cho ra rằng tất cả người Mao gia đều là ngu ngốc, nhưng sao lại làm ra quyết định như vậy chứ? Hiển nhiên, bọn họ nắm chắc có năng lực chống lại Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, không cần quỳ xuống liếm gót Lệ Vô Cực!

Còn nữa, xuất ra tôn Hóa Thần Cảnh thứ nhất, nói rõ hoàn cảnh võ đạo Huyền Càn Tinh đã khôi phục được thời kỳ thượng cổ, hoặc là nói đã đến gần, như vậy xuất ra tôn thứ hai, tôn thứ ba cũng không có gì kỳ quái. tôn: pho.

Lệ Vô Cực bây giờ có thể độc tôn hậu thế, trừ phi hắn có thể tiêu diệt sạch sẽ thượng cổ anh kiệt, thiên kiêu đương thời, nếu không phải khẳng định sẽ có người cường thế quật khởi, khiêu chiến địa vị bá chủ của hắn.

Khối đại lục này sắp tới bờ diệt vong, mà giới võ đạo cũng xuất hiện gió nổi mây phun, dường như muốn làm cho thế giới này hoàn toàn hỗn loạn.

Lại hai ngày sau, đã tới ngày dự lễ chính, mọi người chợt cảm thấy một cổ uy áp cường đại đánh úp lại, không tự chủ được lòng sinh sợ hãi, phảng phất như có một tảng đá lớn đè trên đầu khiến người ta không chịu nổi.

Bọn họ nhao nhao ngẩng đầu, chỉ thấy phương xa có một bóng người đạp không đi tới, rõ ràng người nọ cách rất xa, bọn họ

vốn nên chỉ nhìn thấy một điểm đen nhỏ, nhưng mà từng người đều tinh tường thấy được diện mạo của người kia.

Đó là một trung niên văn sĩ nhìn qua chỉ 40 tuổi. Mặc một kiện cẩm bào màu vàng, đầu đội cao quan, khuôn mặt võ vàng, dáng người thon dài, cặp mắt ôn nhuận như ngọc, lại lộ ra vô tận uy nghiêm.

Rõ ràng là ánh mắt nhìn đấy, nhưng mà hình dáng trung niên văn sĩ này lại trực tiếp xuất hiện trong lòng mọi người, giống như một pho Thần Linh trong thiên địa, khiến nhân sinh dấy lên vô hạn kính sợ, muốn quỳ bái.

Trong khoảng thời gian ngắn, bên bờ biển đen quỳ xuống đen nghịt một mảng, người còn có thể đứng chỉ còn Kết Thai, Thần Anh hoặc ít nhất là Linh Hải Cảnh đã tạo thành Thần chích.

Thần chích hình thàn, tự được một pho của mình, tín niệm kiên định.

Chu Hằng thu toàn bộ Ứng Mộng Phạm chư nữ vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, không cần phải nói, hiện tại vị đại nhân vật này giá lâm tất nhiên là Lệ Vô Cực! Cũng chỉ có Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh mới có năng lực cường đại như vậy, cách xa như vậy đã có thể khuất phục được chín tầng trời mười tầng đất.

Lệ Vô Cực nhìn như đi không nhanh, nhưng mỗi một bước là vài trăm dặm, trong nháy mắt đã xuất hiện ở bên trên bờ biển. Uy áp không thể diễn tả bằng ngôn ngữ kia tăng vọt, cho dù lão tổ Kết Thai Cảnh cũng hai chân phát run, không nhịn được muốn quỳ xuống.

So với lúc trước thì đây là áp bách trắng trợn!

Lệ Vô Cực muốn thiên địa thần phục!

Quá bá đạo!

Có thể trở thành nửa bước tiên nhân, người nào mà không phải kỳ tài ngút trời, người nào không phải người tâm cao khí ngạo? Nhưng mà Lệ Vô Cực vừa tới đã dùng khí thế bá đạo như vậy áp bách bọn họ, rõ ràng cho thấy thiên hạ duy ngã độc tôn, làm sao cho phép người khác phản cảm?

Hiện tại đương nhiên không người nào dám phản hắn, Hóa Thần Cảnh đủ để tay không trấn áp càn khôn. Nhưng nếu như xuất hiện vị Thiên Tôn thứ hai, vậy chỉ cần muốn hiệu lệnh một tiếng, lão tổ thiên hạ khẳng định sẽ nghe theo, xô ngã bức tường này!

Bất quá bây giờ Lệ Vô Cực quả thật như vô địch đương thời, cũng khó trách hắn khí phách như thế.

– Cha! Ba huynh muội Lệ gia nhao nhao quỳ xuống thi lễ. Bọn họ tự nhiên không bị ảnh hưởng bởi áp lực của Lệ Vô Cực.

– Ừ! Lệ Vô Cực đạp bước xuống, đáp xuống đài cao kia nói: – Bản tôn Lệ Vô Cực, trời ban vận khí, tiến vào Hóa Thần Cảnh, đặc biệt mời chư vị đến dự lễ!

Lệ Cương mang tới một cái ghế, đặt ở phía sau Lệ Vô Cực, cũng nói nhỏ bên tai hắn vài câu.

Lệ Vô Cực sắc mặt không thay đổi, nhưng con ngươi lại hơi hơi căng thẳng, hắn ngồi xuống, cất giọng nói:

– Bổn tọa đến từ Lĩnh Nguyệt đại lục, tuy rằng không phải là người bản thổ của Huyền Càn đại lục, nhưng võ đạo thiên hạ không phân biệt xuất thân, mọi người đều vì mục đích theo đuổi thành tiên, cầu trường sinh bất tử! Bản tôn cũng nguyện phát huy võ đạo, tính thành lập một Đạo tràng, người bái nhập Đạo tràng ta, có thể chọn công pháp ưu tú của bản tôn.

Cái gì, công pháp của Hóa Thần Cảnh?

Lời này truyền ra, đoàn người lập tức ồ lên, hầu hết người ở

đây đều hưng phấn.

Võ giả cả đời tầm thường, không tiếc tiến vào hiểm địa, không phải là vì công pháp, đan dược, pháp khí sao? Trong các vật trên, công pháp khẳng định xếp hạng đầu, đây mới là lợi khí phá vỡ gông xiềng cảnh giới!

Khai Thiên Cảnh nhận được kế thừa của Sơn Hà Cảnh vui như hoa, rất nhiều lão tổ Thần Anh Cảnh lại đau khổ giãy giụa ở ngưỡng cửa Hóa Thần Cảnh, mãi cho đến chết già cũng không thể vượt qua.

Không có biện pháp, năm đó Huyền Càn Tinh thiên địa đại biến, linh khí loãng vô cùng, ngay cả Khai Thiên Cảnh cũng chỉ miễn cưỡng giãy giụa, trải qua mấy vạn năm, kế thừa võ đạo từng nhà, từng phái đều xuất hiện đứt gãy.

Công pháp trên sách chẳng qua là công pháp cứng nhắc, mà chỗ quan trọng là phải được truyền thụ, sau khi trải qua thời gian võ đạo tối tắm nhất kia, cho dù là đại tông môn giống như Đông Linh Tiên Trì cũng có rất nhiều thứ bị thất truyền.

Đương nhiên, chuyện này không bao gồm những người thượng cổ dùng Thời Gian Nguyên Dịch phong ấn kia, chẳng hạn như Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, mỗi năm nàng đều được Đông Linh Thiên Tôn dạy bảo, sớm đã có tư cách chuẩn bị tấn công Hóa Thần Cảnh, chỉ có điều bị thiên địa kịch biến mà trì hoãn mà thôi!

Nhưng đối với võ giả đương thời mà nói, bái nhập môn hạ Hóa Thần Cảnh, có sức mê hoặc lớn bực nào? Cho dù đám người lão tổ Thần Anh Cảnh cũng rục rịch, bọn họ muốn chính là đột phá cửa ải cuối cùng.

Lệ Vô Cực tuy rằng cuồng, tuy rằng bá đạo, nhưng mà sau khi quất cho mỗi người một cái gậy to, lại ném cho một miếng mứt táo, trong nháy mắt đã lung lạc tâm thần của vô số người! Chỉ là miếng ngon ngọt này của hắn cũng hư vô mờ mịt, ai biết lúc nào hắn sẽ thực hiện.

Lệ Vô Cực cười thầm, hắn thấy võ giả Huyền Càn đại lục này giống như một lũ khỉ, chỉ mặc cho hắn sai khiến trêu chọc mà thôi, trong lòng hắn tràn đầy khinh thường! Nếu không phải nơi này sắp xuất hiện tiên duyên, hắn căn bản sẽ không mạo hiểm vượt qua tinh vũ!

Đảo mắt qua từng người, hắn đường đường là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, ánh mắt áp lực vô cùng, căn bản không có người nào dám nhìn thẳng hắn, ai cũng nhao nhao cúi đầu.

Khi hắn nhìn thấy Chu Hằng, Chu Hằng lại mỉm cười, không chút sợ hãi nào nhìn thẳng hắn.

Chê cười, Chu Hằng ngay cả tiên nhân cũng thấy qua vài người, cũng đánh nhau giao thiệp qua, còn có thể sợ một Hóa Thần Cảnh sao?

Lúc này, Lệ Cương lại cúi đầu rỉ tai một câu, ánh mắt Lệ Vô Cực lập tức phát lạnh, nói: – Người trẻ tuổi, nghe nói mấy hôm trước tiểu khuyển và ngươi có chút xung đột?

– Không sai! Chu Hằng quang minh chính đại thừa nhận: – Thân là con của Thiên Tôn, phải nên khiêm tốn, phải có lòng bao dung, đức vọng thiên hạ, được thiên hạ tôn kính! Nhưng mà Lệ đại thiếu, ôi, tự cao tự đại coi trời bằng vung, tùy ý tác oai tác quái, tại hạ nhìn không vừa mắt, để tránh cho Lệ đại thiếu bôi nhọ mặt mũi Thiên Tôn cho nên mới đành phải ra tay chỉ dạy một phen.

– Phốc!

Không ít người đều phun ra một ngụm (không biết là máu hay là nước bọt), ai quy định Thiên Tôn con của phải nên khiêm tốn, phải có lòng bao dung, đức vọng thiên hạ, con bà nó đây không phải là yêu cầu của Thánh nhân sao a! Hơn nữa, chỉ dạy thay? Đó không phải là thành trưởng bối của Lệ đại thiếu sao? Không phải có thể ngồi song song với Lệ Vô Cực sao?

Đây không phải rõ ràng xem thường Lệ Vô Cực sao?

Mọi người đều nhìn sang Lệ Vô Cực, mọi người đều hiểu Lệ Vô Cực hôm nay là đến lập uy, nhưng Chu Hằng chỉ là Kết Thai Cảnh, một Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh như hắn tự mình ra tay đối phó Chu Hằng thì không phải quá mất mặt sao?

Nhưng nếu không lập uy thì hoàn toàn mất mặt.

Hơn nữa, Lệ Cương cũng là Kết Thai Cảnh, chẳng lẽ con của Thiên Tôn vẫn không thể quét ngang đối thủ cùng giai? Đây chẳng phải càng làm mất mặt Lệ Vô Cực sao?

Lệ Vô Cực sẽ làm sao đây?

Bị đôi mắt nhìn chằm chằm, trong lòng Lệ Vô Cực dâng lên lửa giận, hắn hơi liếc mắt, nhìn lướt qua con trưởng của mình, lại có một cỗ lửa giận và bất mãn.

Đây là Huyền Càn đại lục a, võ đạo điêu linh, ngươi là con ta, truyền thừa y bát, huyết mạch của ta, sao lại đánh không lại một tên tiểu bối cùng cảnh giới chứ? Lại muốn cáo trạng với hắn, muốn Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh hắn thay hắn ra tay sao?

Nếu Chu Hằng là Thần Anh Cảnh, vậy thì dễ làm rồi, Lệ Cương vốn đánh không lại, hắn cũng có thể danh chính ngôn thuận ra tay, nếu ngươi ỷ lớn hiếp nhỏ, ta cũng có thể ỷ lớn hiếp nhỏ!

Nhưng bây giờ hắn nếu tự mình ra tay đối phó Chu Hằng, chuyện này sẽ khiến cho võ giả thiên hạ khinh miệt hắn!

Hắn có thể lựa chọn khư khư cố chấp, dù sao bây giờ hắn là Thiên Tôn duy nhất thiên hạ, ai là đối thủ của hắn đây? Nhưng mà hắn có hùng tâm tráng chí, đặc biệt thời gian trước còn nghe nói thanh danh của Vạn Cổ Đại Đế, hắn cũng muốn xem một chút.

Võ giả tu luyện, truy đuổi không phải là danh, lợi, quyền, sắc sao?

Bởi vậy, hắn cũng không tiện tự mình ra tay.

Chẳng lẽ cứ như vậy tha cho Chu Hằng? Tuyệt không thể!

Lệ Vô Cực trong lòng vừa động, lập tức liền có chủ ý, nói: – Con của bản tôn, tự nhiên có bản tôn quản giáo, không cần ngươi xen vào việc của người khác! Nếu ngươi thích ra tay như vậy, vậy đến đánh một trận đi!

– Lệ Cương, bản tôn tuy rằng dạy người phải điệu thấp, nhưng người khác đều lấn lên đầu ngươi, cũng không cần nhịn nữa! Xuất ra thực lực chân chính của ngươi đi!

Mọi người vừa nghe, không khỏi ồ một tiếng, thì ra lúc trước Lệ Cương thua ở trong tay Chu Hằng cũng không phải là thực lực không đủ, mà là người ta điệu thấp, cũng không biểu hiện ra chút con của Thiên Tôn nào.

Cũng đúng a, đường đường là con của Thiên Tôn lại thua trong tay một tên thảo dân? Tuyệt đối không thể a!

Lệ Cương sửng sốt, hắn tự hiểu, bị Chu Hằng tát cho một cái, hắn căn bản ngay cả lực chống đỡ cũng không có, nói chi tới đánh bại, đánh cái lông à, không phải tiếp tục bị đánh nhừ cho một trận sao?

Hơn nữa còn là ở trước mặt lão tử hắn, trước mặt nhiều người như vậy! Tên đần độn này!

Lệ Vô Cực hoài nghi mình có phải là con ruột của hắn hay không, hắn dùng thần ý truyền âm nói với Lệ Cương: – Tận lực ra tay, vi phụ bảo đảm ngươi thắng dễ dàng!

Thì ra phụ thân trong bóng tối xuất thủ hỗ trợ mình!

Lệ Cương trong lòng đại định, dũng khí bừng lên, ngoắc Chu Hằng kêu lớn: – Chu Hằng, có dám chiến một trận với bản thiếu không?

Chương 392: Đê tiện vô sỉ

Chu Hằng ngoắc ngón tay, nói: – Có gì không dám, xuống dưới chiến một trận!

Lệ Cương nhìn lại Lệ Vô Cực, vị Thiên Tôn kia hơi gật đầu với hắn, hắn tự nhiên không hề sợ nhảy xuống đất.

Đoàn người lập tức tản ra, nhường ra một cái sân lớn cho hai người chiến đấu.

Có thể đứng ở đây, ít nhất đều là tồn tại Kết Thai Cảnh, tự nhiên không cần lo lắng bị dư ba chiến đấu làm bị thương.

– Cẩn thận! Triệu Đoạt Thiên chau mày lo lắng nói.

Hắn có đầy đủ lý do lo lắng, đây là một cái khốn cục.

Nếu như Chu Hằng thua, vậy với thái độ làm người của Lệ Cương khẳng định sẽ không thủ hạ lưu tình, khẳng định sẽ đánh Chu Hằng trọng thương, thậm chí "Lỡ tay" giết. Con ruột của Thiên Tôn giết một người thì thế nào, hơn nữa, lên đài

luận võ, sinh tử một đường, chết người cũng rất bình thường.

Nhưng nếu như Chu Hằng thắng, lão tử Hóa Thần Cảnh người ta ở ngay bên cạnh, thắng thì phiền toái hơn a, không sợ bị Lệ Vô Cực thẹn quá hóa giận một chưởng đập chết?

Đây là một cái cục tiến thối lưỡng nan!

Chu Hằng mỉm cười, nói:

– Không cần lo lắng!

Hắn lựa chọn chiến đấu ở dưới mặt đất mà không phải trên đài cao, là vì muốn để cho mình có thời gian giảm xóc, miễn cho Lệ Vô Cực đột nhiên ra tay giết hắn! Chỉ cần có thời gian phản ứng, hắn có thể trốn vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Đến lúc đó, Hoặc Thiên tự nhiên sẽ ra tay!

Nói đến chiến lực, Hoặc Thiên mặc dù chỉ là cấp bậc Thần Anh Cảnh, nhưng mà chỉ cần đến gần nàng trong vòng một trượng, mọi người phải nằm sát đất, hắn tin tưởng cho dù Thiên Tôn cũng không ngoại lệ!

Nếu Lệ Vô Cực ra tay, nói không chừng liền sẽ trở thành Thiên Tôn đầu tiên chết trong tay Kết Thai Cảnh à!

Thất phu giận dữ, máu tươi vấy 5 xích, huống chi trong tay Chu Hằng còn có nhiều con bài chưa lật như vậy. Đương nhiên, nếu như Lệ Vô Cực không chủ động xuất thủ, hiện tại Hoặc Thiên cũng không có cách cứu hắn. Dù sao nàng chỉ có thể ảnh hưởng trong khu vực một trượng.

– Chu Hằng, lần trước ngươi hạ độc thủ đánh lén ta, bình thường ta không so đo cùng ngươi! Nhưng hôm nay ngươi ác độc cáo trạng trước cha ta, vu tội, bôi nhọ danh dự của ta, đúng là quá đáng! Ta nhịn ngươi một lần. Nhưng tuyệt không có lần thứ hai! Lệ Cương ngôn từ chính nghĩa lớn tiếng nói.

Lời này vừa ra, mọi người đều gật đầu, con của Thiên Tôn dù sao cũng là con của Thiên Tôn, có tấm lòng bao dung rộng lượng, trời quang trăng sáng, đáng để kính phục.

Con lừa đen lại thè dài lưỡi. Lẩm bẩm nói: – Bổn tọa coi như là không biết xấu hổ không cần da, thật không nghĩ tới lại có người còn vô sỉ hơn cả bổn tọa.

Biết thực lực Chu Hằng kinh khủng, tự nhiên hiểu Lệ Cương chỉ là đang mạ vàng lên mặt mình, nhưng mà dù sao người cũng không biết nhiều, thanh danh hiển hách của Chu Hằng chỉ là nghe đồn, nhưng mà lão tử của Lệ Cương lại đang đứng ở bên cạnh. Người ta chính là con ruột của Thiên Tôn, rành rành trước mắt mọi người à!

Tin tưởng lời đồn hay tin vào hai mắt mình đây?

Vậy còn phải nói sao?

– Lệ thiếu, giáo huấn người tên kia đi!

– Hắc hắc, Chu Hằng chính là hậu nhân của Đại Đế, Lệ đại thiếu lại là con ruột của Thiên Tôn mấy vạn năm qua mới ra một người, hai người bọn họ quyết đấu, chắc sẽ vô cùng đặc sắc!

– Sách sách sách, đây xứng đáng với cái tên long tranh hổ đấu a!

Người xung quanh nghị luận ầm ĩ.

Lệ Cương trong lòng tỉnh ngộ, trách phụ thân phải muốn hắn phải tự mình đả bại Chu Hằng, thì ra là có dụng ý khác, Chu Hằng chính là hậu đại của Vạn Cổ Đại Đế à!

Lệ Vô Cực đương nhiên không có khả năng chạy tới Vạn Cổ Đại Đế sớm đã thành tiên hoặc đã chết mấy vạn năm kia chiến một trận, để chứng minh thực lực cửa hắn mạnh hơn, nhưng nếu như Lệ Cương đánh bại Chu Hằng, vậy không phải gián tiếp Đại Đế không bằng Vô Cực Thiên Tôn sao?

Một trận chiến này, vừa là hắn tranh đấu với Chu Hằng lại vừa là tranh đấu giữa hai người Vạn Cổ Đại Đế cùng Vô Cực Thiên Tôn xa cách năm tháng vô hạn!

Cho nên, Lệ Vô Cực tuyệt không tiện ra tay, nếu không chẳng phải khiến người thiên hạ nhạo báng sao?

– Chu Hằng, bản thiếu chấp ngươi một tay!

Lệ Cương thu tay trái về sau lưng, đầu hơi hơi ngẩng lên, bày ra tư thế bức nhân vô cùng nhuần nhuyễn.

Có Vô Cực Thiên Tôn trong bóng tối tương trợ. Đừng nói chấp một tay, cho dù chấp luôn hai chân cũng không thành vấn đề a! Võ giả Kết Thai Cảnh đã thành Thần chích, niệm động công tới, vẫn có thể tạo thành thương tổn kinh khủng à.

– Tốt! Xa xa không ít người đỏ mặt tía tai lớn tiếng kêu hò, bọn họ bất quá chỉ là Linh Hải, Sơn Hà Cảnh, tự nhiên muốn nắm cơ hội này nịnh bợ Lệ gia.

Mà nhóm Kết Thai, lão tổ Thần Anh Cảnh lại rụt rè hơn rất nhiều, mỗi một người mặt đều không đổi sắc, muốn xem Chu Hằng làm sao hóa giải nan đề này.

– Vậy đa tạ! Chu Hằng mờ nhạt nói, lập tức nghiêm mặt lại, tay phải quyền, tay trái chưởng, bày ra tư thế chiến đấu tốt nhất.

Nếu đối phương không cần pháp khí, hắn cũng không tiện tế xuất hắc kiếm hoặc là Bách Quỷ Kiếm ra, vạn nhất bị Vô Cực Thiên Tôn đỏ mắt đoạt mất thì sao? Mặc dù bây giờ Vô Cực Thiên Tôn còn một bộ cường giả tuyệt thế lạnh lùng phong độ, nhưng hắc kiếm và Bách Quỷ Kiếm đều là Tiên khí, cho dù Hóa Thần Cảnh cũng mơ ước.

Hơn nữa, vạn nhất để Vô Cực Thiên Tôn nhận được Bách Quỷ Kiếm, vậy có quỷ vật do linh lực của trăm Hóa Thần Cảnh ngưng tụ thành, Lệ Vô Cực sẽ thật sự coi như là thiên hạ vô địch!

Hắc kiếm thì càng không thể để mất!

– Đến đây đi! Lệ Cương vốn muốn giả bộ ép buộc, muốn Chu Hằng ra tay trước, sau đó một tay đập đối phương nằm xuống đất, nhìn gương mặt trầm ổn kiên nghị của Chu Hằng, hắn không tự chủ được nhớ lại sỉ nhục mấy ngày trước bị Chu Hằng nặng nề bạt tai một cái, dù thế nào cũng không nhịn được.

Hắn bay người lên, một chưởng chụp xuống Chu Hằng.

Chu Hằng vung quyền phải nghênh đón Lệ Cương.

Nhưng quyền thế mới ra, hắn chỉ cảm thấy khí huyết sôi trào, một cổ áp lực kinh khủng đánh úp lại, khiến hắn như bị một ngọn núi cao đề xuống, trầm trọng vô cùng, một quyền này ra, nhưng mà lực lượng lại xa xa không mạnh như dự tính.

Là Lệ Vô Cực đang âm thầm ra tay!

Chỉ có Hóa Thần Cảnh Thiên Tôn mới có thể thần không biết quỷ không hay làm được điểm ấy! Trách không được hắn dám để cho Lệ Cương lại khiêu chiến, thì ra có cách như vậy!

Lực lượng của Chu Hằng bị suy yếu chín thành!

Hắn không khỏi cười lạnh trong lòng, trong trong mắt Lệ Vô Cực, sau khi làm suy yếu chín thành lực lượng của mình, vậy Lệ Cương khẳng định có thể dễ dàng đánh bại hắn! Nhưng vị tân tấn Thiên Tôn này làm sao biết không gian đan điền của mình gấp 640 lần Kết Thai Cảnh bình thường chứ?

Cho dù lực lượng suy yếu chín thành, linh lực của hắn vẫn còn

gấp 64 lần Kết Thai Cảnh bình thường đó!

– Chu Hằng, nếm bản thiếu một chưởng! Lệ Cương một chưởng chụp xuống mặt Chu Hằng, hắn phải đòi lại cái tát lúc trước đã.

Thình thịch!

Nắm đấm Chu Hằng đón đỡ chưởng phong đối phương, một tiếng trầm đục vang lên, quả đấm không hề khó khăn phá mở chưởng kình của Lệ Cương, đánh vào ngực đối phương.

– A…

Lệ Cương kêu thảm một tiếng, bị trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Chu Hằng thu tay lại mà đứng, ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn Lệ Vô Cực trên đài cao một cái, chỉ nói với Lệ Cương: – Lệ đại thiếu, không cần nhường ta, xuất ra bản lĩnh chân chính cùng ta chiến một trận đi!

Lệ Cương ho khụ hộc máu bò dậy, nghe Chu Hằng trêu chọc, hắn mặt tái mét.

Hắn cũng không phải thật phải sự nhường Chu Hằng, thực sự hắn đã vận dụng toàn lực, nhưng mà lực lượng của Chu Hằng lại trầm trọng như núi cao biển rộng, hắn căn bản không chống lại được! Tại sao có thể như vậy, Lệ Vô Cực không phải nói sẽ ra tay giúp hắn sao?

Lệ Cương không kìm nổi nhìn lại Lệ Vô Cực, nhưng Lệ Vô Cực mặt không chút thay đổi, căn bản dường như không nhìn thấy gì, hắn không khỏi kêu oan trong lòng, chẳng lẽ mình không phải ruột của hắn sao?

Hắn lại không biết, lúc này trong lòng Lệ Vô Cực đến tột cùng nổi lên sóng to gió lớn như thế nào?

Con trai mình có bao nhiêu cân lượng, Lệ Vô Cực rất rõ ràng.

Lệ Cương mặc dù không yêu nghiệt như hắn, nhưng coi như cũng được, không gian đan điền gấp mười lần Kết Thai Cảnh bình thường, miễn cưỡng cũng coi là thiên tài! Nhưng mà Chu Hằng rõ ràng bị hắn làm suy yếu chín thành lực lượng, nhưng lại vẫn có thể đánh bay Lệ Cương, điều này có nghĩa gì?

Không gian đan điền người này ít nhất gấp trăm lần Kết Thai Cảnh bình thường.

Quá khủng bố, quá yêu nghiệt!

Ngay cả hắn năm đó ở thời điểm Kết Thai Cảnh, không gian đan điền cũng chỉ gấp 70, 80 lần Kết Thai Cảnh bình thường, nhưng như vậy đã để hắn gần như vô địch cùng cảnh giới! Nhưng so với Chu Hằng thì quả thực hắn quá yếu rồi.

Tuy rằng tiểu tử này hiện tại chỉ là Kết Thai Cảnh, nhưng nếu như để mặc hắn trưởng thành, vạn nhất để tiểu tử này tiến vào Hóa Thần Cảnh, thiên hạ rộng lớn, ai có thể địch nổi hắn?

Nhất thiết phải thừa dịp hắn còn chưa quật khởi mà diệt trừ mới được.

Hôm nay hiển nhiên không được, mọi người nhìn chằm chằm vào, nếu như hắn ỷ lớn hiếp nhỏ giết Chu Hằng, hơn nữa còn là hậu nhân của Vạn Cổ đệ nhất Đế, tất nhiên sẽ bị người thiên hạ cừu thị. Mà quan trọng là, Vạn Cổ Đại Đế vô cùng có khả năng đã thành tiên, vạn nhất bị đối phương biết được thì sao?

Người này tất nhiên phải giết, nhưng phải làm sạch sẽ, không thể cho người biết.

Lệ Vô Cực ngẫm nghĩ rồi làm ra quyết định, hắn truyền âm cho Lệ Cương, nói: – Tiếp tục! Vừa rồi hắn không tính chuẩn lực lượng của Chu Hằng, nhưng tuyệt không có lần thứ hai, lúc này, hắn phải áp chế lực lượng Chu Hằng gấp trăm lần!

Một phần trăm lực lượng còn sót lại, vậy cũng chỉ là Kết Thai Cảnh tầm thường, Lệ Cương có thể nhẹ nhàng thủ thắng.

Lệ Cương trong lòng hoảng sợ, nhưng càng không dám vi phạm lời cha, quát lớn một tiếng đẩy ra một chưởng đánh tới Chu Hằng.

Áp lực lại tăng!

Chu Hằng đã sớm mắng Lệ Vô Cực từ đầu tới giờ ở trong lòng một lần, tên ngụy quân tử này đúng là không biết xấu hổ! Chỉ là Lệ Vô Cực cũng không biết thực lực chân chính của hắn, cho dù áp chế lực lượng gấp trăm lần, hắn cũng không kém hơn Lệ Cương bao nhiêu!

Hơn nữa, hắn còn có man lực Kết Thai Cảnh! – Thình thịch!

Hai người lại oanh kích, thân thể hai người đều rung lên, nhao nhao rút lui, đúng là cục diện cân sức ngang tài.

Lệ Cương dũng khí bạo tăng, lúc trước bị lực lượng Chu Hằng nghiền ép, hắn nhiều Pháp kỹ hơn nữa cũng vô ích, nhưng bây giờ lực lượng song phương gần như nhau, hắn là con của Thiên Tôn, Pháp kỹ nắm giữ còn thua Chu Hằng sao?

– Chu Hằng, bản thiếu không tha cho ngươi! Hắn dương

dương đắc ý lại phát động công kích.

Chu Hằng thật sự bội phục da mặt dầy của người này, gần như có thể so được với con lừa đen, hắn thét dài một tiếng, nắm quyền đánh ra đón đỡ, đỉnh quyền ánh sáng vàng chớp động, hắn cường thế tiến công, không chút nhún nhường.

– Thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch!

Hai người kịch liệt giao phong, đại chiến mấy trăm hiệp, lực lượng Chu Hằng càng ngày càng yếu, Lệ Cương dần dần chiếm cứ thượng phong.

– Không hổ là con ruột của Thiên Tôn, tuy rằng Chu Hằng cũng là hậu nhân của Đại Đế, nhưng mà dù sao cách lâu như vậy, huyết mạch đã không còn tinh khiết!

– Xem ra Lệ Cương thắng chắc!

Xung quanh lại nghị luận ầm ĩ, người chỉ trỏ xem chiến cuộc đều nhất trí cho rằng Chu Hằng nhất định sẽ thua.

– Chu tiểu tử, đánh tiểu tử này, không nên để lại mặt mũi cho bổn tọa!

Ngay lúc này, con lừa đen đột nhiên hét lớn.

Chương 393: Rất nhiều áp chế

Người khác đều nghĩ Chu Hằng bị Lệ Cương áp chế, nhưng trong lòng Lệ Vô Cực lại càng rung động.

Trước hắn còn đánh giá thấp Chu Hằng, không gian đan điền tiểu tử này không chỉ gấp trăm lần Kết Thai Cảnh bình thường, mà ít nhất gấp 500 lần, lúc này dưới tình huống bị áp chế gấp trăm lần lực lượng vẫn có thể liều mạng đánh với Lệ Cương chẳng phân biệt được cao thấp!

Hắn không thể không tiếp tục gia tăng áp lực, tiến thêm một bước hạn chế lực lượng Chu Hằng, mới để cho Lệ Cương dần dần chiếm được thượng phong.

Nhưng đây cũng là cực hạn, nếu muốn áp chế lực lượng Chu Hằng thấp hơn, hắn nhất định phải làm ra động tác rõ ràng, mà không vô thanh vô tức giống như bây giờ, chỉ có hắn, Lệ Cương, Chu Hằng ba người biết.

Lệ Cương đương nhiên sẽ không nói, mà Chu Hằng nói cũng vô ích, người khác biết chỉ cho rằng hắn thua không chịu chấp nhận!

May mà hiện tại Lệ Cương chiếm được thế thượng phong rõ ràng, hôm nay lấy lại mặt mũi trước, ngày sau lại giết tiểu tử này, vĩnh tuyệt hậu hoạn!

– Ha ha ha! Chu Hằng, ngươi chẳng qua cũng thế, bản thiếu chấp ngươi một tay ngươi cũng không phải đối thủ của bản thiếu! Lệ Cương chỉ cảm thấy cả người thư sướng, quả thực còn thích hơn ôm một nữ nhân tuyệt mỹ.

Còn chưa đủ!

Hắn còn muốn đánh tiểu tử này mặt sưng như đầu heo, không chỉ như thế, hắn còn muốn đánh gãy từng đoạn xương của đối phương, để Chu Hằng nhớ kỹ sỉ nhục hôm nay.

– Phải không? Chu Hằng tươi cười, tay trái vươn ra, đánh ra một chưởng pháp cực kỳ huyền diệu!

Phiên Thiên Chưởng!

Tại sao lại có chưởng pháp đáng sợ như vậy?

Lệ Cương chỉ cảm thấy tâm linh trầm xuống, trước mắt biến thành một mảnh đen như mực, dường như cả người chìm trong bóng tối vô tận, giống như có một khỏa tinh thần đè lên, khiến hắn thần ý thất thủ, căn bản không biết ngăn chặn như thế

nào?

Lão tổ Kết Thai Cảnh rất lợi hại, nhưng có thể chống được một ngôi sao sao?

– Thình thịch!

Một tiếng trầm đục vang lên. Mặt đất trăm trượng xung quanh Lệ Cương đều sụp đổ, rầm rầm, lõm xuống dưới, vết nứt lan ra bốn phương tám hướng, ít nhất mặt đất phạm vi mười dặm đều lún xuống mười mấy trượng, giống như một cái hồ thiên nhiên!

– Ào, ào, ào…

Nước biển của Độc Miểu Chi Hải tràn vào, võ giả cảnh giới thấp như gà bay chó sủa, nhanh chóng né xa, đây chính là nước độc trong nháy mắt có thể độc chết võ giả Khai Thiên Cảnh à! Võ giả Sơn Hà Cảnh tuy rằng không đến mức lập tức tử vong, nhưng cũng không dám đứng ở bên trong.

– A… Gầm lên giận dữ, Lệ Cương xông lên trời. Đáp xuống đất vẻ mặt đầy giận dữ, rõ ràng hắn chiếm thượng phong tuyệt đối, sao đột nhiên lại bị Chu Hằng một chưởng đánh lún vào trong đất chứ?

Thật mất thể diện!

Hắn nhất định phải tìm về.

– Lệ thiếu, ngươi đúng là nhân nghĩa, lại hạ thủ lưu tình! Chu Hằng chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, mặc dù không phát huy tốc độ tới cực hạn. Nhưng thân pháp quỷ dị tới cực điểm, khiến Lệ Cương căn bản không có biện pháp phong tỏa.

Nhân nghĩa cái em gái ngươi a!

Lệ Cương trong lòng nổi giận, hắn hận không thể đem Chu Hằng bầm thây vạn đoạn, làm sao có thể thủ hạ lưu tình. Hắn biết đây là Chu Hằng đang nhạo báng mình, tự nhiên càng thêm phẫn nộ, cũng vận chuyển võ kỹ của Vô Cực Thiên Tôn nhất mạch ra.

Thần chích hiện ra, chính là một ngọn lửa. Hắn rít gào liên hồi, thần hỏa kia cũng hừng hực bùng phát, toàn thân Lệ Cương biến thành một ngọn lửa, thả ra nhiệt khí không gì không thiêu cháy.

Hắn là con ruột của Thiên Tôn, huyết mạch lực cực kỳ tinh khiết, cho dù tư chất bản thân không phải đỉnh cấp, nhưng mà

chỉ dựa vào huyết mạch lực cũng có thể một đường khải hoàn. Chỉ là con đường hắn đi hoàn toàn do Vô Cực Thiên Tôn dẫn dắt, thành tựu cao thấp hoàn toàn quyết định bởi Lệ Vô Cực, bản thân căn bản không khả năng có đột phá gì.

Dù là như thế, uy lực ngọn lửa này vẫn không thể coi thường. Nó được Lệ Vô Cực tự tay rèn luyện, có một tia Thiên Tôn oai!

– Không nghĩ tới Vô Cực Thiên Tôn lại là Hỏa Tu (tu luyện hỏa).

– Vạn Cổ Đại Đế và Tử Diễm Thiên Long tung hoành thiên hạ, uy phục vạn tộc, chính là Vương giả trong Hỏa Tu!

– Dường như mơ hồ, quyết đấu Vương giả một mới một cũ lại tiến hành theo phương thức như vậy.

– Hai người này cảnh giới tương đương, Thần chích cũng không kém bao nhiêu. Ai mạnh ai yếu, thì phải xem huyết mạch lực của ai mạnh hơn.

Các Kết Thai, Thần Anh Cảnh lão tổ đều nghị luận ầm ĩ, cảnh giới bản thân không vượt qua tiền bối mà mình kế thừa, như vậy huyết mạch lực càng tinh khiết, càng mạnh, thì chiến lực cũng càng cường đại!

Chu Hằng "quá sợ hãi" nói: – Lệ thiếu, ngươi động thật sao, như vậy không hợp với phong phạm con của Thiên Tôn à!

Miệng nói xong, hắn cũng vận chuyển ra Thần chích, tiểu nhân màu vàng ở giữa dòng thần thai tản ra ức vạn thần huy, cùng hắn đồng thời đánh ra một chưởng.

Lại một Phiên Thiên Chưởng! – Oanh!

Lệ Cương lại không thấy.

Hắn tuy rằng hóa thân hỏa nhân, thân thể hư hư thật thật, nhưng mà Phiên Thiên Chưởng chính là tiên thuật, cho dù Chu Hằng không thể phát huy ra uy lực hoàn toàn của nó, nhưng muốn trấn áp võ giả cùng cảnh giới vẫn còn dư dả.

Huyết mạch Thiên Tôn có thể so được với tiên thuật sao?

Người xung quanh đều cổ quái nhìn.

– Chu Hằng rõ ràng là hậu nhân của Vạn Cổ Đại Đế, vì sao Thần chích của hắn không phải là tử hỏa?

– Không sai, năm đó Thần chích của Vạn Cổ Đại Đế chính là một đoàn tử hỏa, có thể đốt xuyên thiên địa, không người dám bất!

– Kỳ quái, Chu Hằng vì sao không dùng tử hỏa làm Thần chích?

– Quả thật kỳ quái, nếu hắn dùng tử hỏa làm Thần chích, nói không chừng tương lai có thể trở thành tôn Vạn Cổ Đại Đế thứ hai! Nhưng hắn vứt bỏ tử diễm dùng làm Thần chích, thì không thể đề thăng huyết mạch tử diễm thiên long tới cực hạn, tái hiện đế uy năm đó!

– Tiểu tử này đúng là tên ngốc.

Con lừa đen nghe mấy người này nghị luận, không khỏi xì một tiếng khinh miệt, lẩm bẩm nói: – Đám ngu xuẩn này biết cái gì, nếu Chu tiểu tử dùng tử diễm làm Thần chích, như vậy thành tựu cả đời hắn cũng chỉ đạt tới độ cao của Vạn Cổ Đại Đế, vĩnh viễn không có khả năng vượt qua!

– Chỉ có tin tưởng vững chắc mình vô địch, mới có thể bước ra đạo của mình! Tuy rằng không biết đạo này rộng hay hẹp, có thể thông đỉnh hay không?

– Thình thịch!

Lệ Cương một lần nữa từ dưới lòng đất vọt lên, tóc đen tán loạn, sắc mặt xanh mét! Hắn quát to: – Chu Hằng, ta muốn bầm thây ngươi thành vạn đoạn! Làm thế nào cũng không nhịn được nữa.

Cả người hắn hóa thành một ngọn lửa, tâm niệm động công, khu vực quanh mình cũng biến thành một biển lửa, nước xung quanh bị bốc hơi sạch sẽ.

– Lệ đại thiếu, ngươi tại sao lại động thật, lại nói phải đánh với ta 300 chiêu à! Chu Hằng lại "quá sợ hãi", vừa triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ né tránh vừa nói: – Lệ đại thiếu, phải nói nhân nghĩa a!

Phải cái muội ngươi đó! Nhân nghĩa cái em gái ngươi đó!

Lệ Cương biết Chu Hằng đang chọc giận mình, nhưng hắn dù thế nào cũng không nhịn được, tiểu tử này quá khinh người, hắn phẫn nộ rít gào, cả người đều hóa thành ngọn lửa, cuốn về phía Chu Hằng.

Chu Hằng lại vỗ ta một Phiên Thiên Chưởng, Lệ Cương không còn sức đánh trả, lại bị đánh lún vào trong hố sâu, hết thảy thuận lý thành chương, giống như diễn kịch vậy.

Vị con của Thiên Tôn này rất nhanh không phụ kỳ vọng, lại

bay ra, chỉ là bộ dáng hắn mỗi lần thảm hơn một lần, ngọn lửa soi rõ hai má hắn sưng phù, hai mắt càng tức giận đến đỏ hau.

Lệ Vô Cực nhướng mày, hắn đã hạn chế lực lượng Chu Hằng đến mức thấp hơn Lệ Cương rồi, nhưng mà Lệ Cương chẳng những không có cách nào thủ thắng, ngược lại lại nhiều lần bị đánh cho bại lui, điều này thật sự làm hắn mất hêt mặt mũi.

Sau khi hắn tiến vào Thiên Tôn còn chưa dương oai đó, mặt mũi lại đứa con này làm mất không còn chút nào, bảo hắn làm sao chịu nổi?

Một trận chiến này, tuyệt không thể thua!

Lệ Vô Cực bên phải tay run lên, lòng bàn tay ngưng tụ thành một quả cầu khí đỏ sậm, nhưng lập tức lại bị hắn ngưng tụ thành hạt nhỏ, cuối cùng kích cỡ thu nhỏ ngay cả thần ý của Thần Anh Cảnh cũng không cảm ứng được. Hắn nhẹ nhàng bắn hạt nhỏ này qua không khí, trực tiếp chìm vào trong cơ thể Lệ Cương.

Chu Hằng lại đánh ra một chưởng, kình phong quét qua, nhưng mà lại đánh hụt!

Không phải Lệ Cương triển khai thân pháp tránh được, mà là cả người hắn thực sự thành một ngọn lửa, chưởng lực của Chu Hằng trực tiếp xuyên qua đó, cái gì cũng không đánh trúng.

Loại năng lực hư hóa người này, võ giả ở thời kì Tụ Linh Cảnh đã có thể sử dụng được, nhưng phá giải cũng rất dễ dàng, chỉ cần trình độ linh lực không kém đối thủ, như vậy linh lực một kích đánh ra có thể trực tiếp đánh trúng đối thủ.

Dù sao ngọn lửa cũng được, độc thủy cũng thế, đều là tồn tại thật sự, cũng không phải không khí chân chính, hóa thành hư vô. Đánh vào ngọn lửa, độc thủy chính là đánh lên thân thể, chỉ là sau khi thân thể chuyển hóa sẽ bị đả kích ít hơn một chút.

Nhưng Lệ Cương lại chân chính hóa thành hư vô, ngọn lửa hữu hình mà không chất, đánh vào như đánh lên không khí.

Làm sao có thể?

– Ha ha ha! Lệ Cương được Lệ Vô Cực truyền âm, tự nhiên lại sĩ khí bùng tăng, đuổi theo Chu Hằng đánh tới: – Tiểu tử, đến đây! Đến đây! Lại đến.

Chu Hằng nhíu mày, thân hình bắn ra, hắn phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ cũng không hề phòng thủ. Hắn nhìn lướt qua Lệ Vô Cực, mặc dù không có chứng cớ, nhưng hắn có thể kết luận đó là do Lệ Vô Cực giở trò quỷ!

Cũng chỉ có Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh mới có thủ đoạn

nghịch thiên như vậy! Lão gia hỏa này đúng là không biết xấu hổ, ra tay áp chế linh lực của hắn cũng tính, lại còn gia tăng năng lực của Lệ Cương! Con lừa đen đê tiện, chỉ đê tiện ở bề ngoài, lão gia hỏa này đê tiện trong thâm thâm, vô sỉ tột cùng! Làm sao bây giờ?

Chu Hằng thân hình chớp động, cảnh giới của hắn không bằng Hóa Thần Cảnh, tự nhiên không có khả năng phá giải thủ đoạn của Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh.

Trừ phi, hắn bỏ được mà lấy ra hắc kiếm hoặc là Bách Quỷ Kiếm, Tiên khí kia tự nhiên có thể âm thầm đánh trúng Lệ Cương, nhưng mà cũng phải đổi thành lúc Chu Hằng chỉ bị Lệ Vô Cực.

Lại nói tiếp, Lệ Cương mặc dù ra sân chiến đấu, nhưng thực tế chỉ là một con rối, đây hoàn toàn là Chu Hằng và Lệ Vô Cực đang đối địch.

Chu Hằng lập tức quyết định, hắc kiếm và Bách Quỷ Kiếm đều không thể lấy ra, nếu không chẳng khác nào trực tiếp đưa tới tay Lệ Vô Cực!

Như vậy, để xem Lệ Cương còn lớn lối như vậy không?

Chu Hằng đột nhiên trong lòng vừa động, nghĩ tới một tiên vật khác, chính là xương cốt hắn lấy được ở trong Phong Khiếu Lâm Địa, một cái lài tiên cốt Cổ Viêm, Nhật Diệu nhị trọng

thiên!

Tiên cốt tất nhiên có thể phá giải thủ đoạn của Hóa Thần Cảnh, hơn nữa bên trên tiên cốt kia không có phù văn, nhưng mà năng lượng bên trong cốt tủy đáng sợ nhường nào, nếu như thả ra, nói không chừng ngay cả Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh cũng có thể đánh giết!

Ngay cả Cửu Huyền Thí Luyện Tháp cũng bị năng lượng khủng bố kia đánh cho thiếu chút nữa vỡ nát, mạt sát Hóa Thần Cảnh thì có khó khăn gì?

Hắc hắc, nếu Lệ Vô Cực thật không biết xấu hổ ra tay cướp đoạt, vậy nói không chừng có thể đánh lén chết Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh thứ nhất của Huyền Càn đại lục mấy vạn năm qua.

Cứ làm như vậy!

Chu Hằng tâm niệm vừa động, từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp lấy ra tiên cốt, cầm trong tay giống như đả cầu bổng. Thấy một màn như vậy, sắc mặt mọi người đều cổ quái.

Chương 394: Cốt bổng lập uy !!

Ở dưới tình huống ác liệt như vậy, Chu Hằng không ngờ lấy ra một cây đả cẩu bổng?

Hơn nữa, đả cẩu bổng này còn bị hai đầu đứt ra , nói là một cây gậy, so ra còn giống một cây xương đùi lớn hơn! Đồ chơi này có thể có ích lợi gì?

Nếu như là pháp khí, nói không chừng còn có thể phá phòng ngự Lệ Cương, nhưng một đoạn xương đùi có thể làm gì? Chu Hằng thế nào dường như vô lại, thuận tay lấy một cục gạch để đánh nhau !

Chỉ có vài lão tổ Thần Anh Cảnh lúc ấy đồng dạng ở bên hồ máu nhận ra cây xương gãy, đây chính là xương tiên nhân có thể uẩn sinh ra Thi Linh Hoa sáu cánh hoa a, với phẩm bậc mà nói đủ để nghiền ép bất kỳ pháp khí Phàm giới!

Một bàn tay của tiên nhân đập xuống dưới, Hóa Thần Cảnh có năng lực chống đỡ được? Cầm tiên cốt đánh người, tuyệt đối vô địch!

– Ha ha ha! Lúc này Lệ Cương cực kỳ đắc ý, Chu Hằng công

kích đối với hắn không có hiệu quả, hắn tương đương với thế bất bại, như vậy trận chiến đấu này bất kể bao lâu hắn sẽ có thể lấy được thắng lợi cuối cùng!

– Chu Hằng, đến a, ngươi không phải rất cuồng sao, bản thiếu phải giáo huấn ngươi thật tốt! Hắn cười lạnh, không che giấu sát ý.

Bị người ấn vào trong đất, đây chính là nhục nhã Lệ đại thiếu chưa bao giờ nhận được! Cho dù là ở thời điểm mẫu tinh, hắn cũng là đứa con cường giả Thần Anh Cảnh, lão tổ Kết Thai Cảnh, ai không kính sợ đối với hắn?

Đi tới cái đại lục võ đạo cuối thời, Lệ Vô Cực lại đột phá Hóa Thần Cảnh, trở thành Vương giả duy nhất, địa vị của hắn rất cao, vạn người kính phục, xứng đáng cái tên thiên hoàng hậu duệ quý tộc, nhưng không ngờ bị một tên cùng cảnh giới nhiều lần nhục nhã, sao có thể không cho hắn giận lôi đình!

Hắn gào to một tiếng, thân hóa ức vạn ngọn lửa, tấn công hướng về Chu Hằng.

Chu Hằng cười hắc hắc, nói: – Ta biết Lệ đại thiếu miệng cứng rắn mềm lòng. Nói như vậy khẳng định là muốn nhường ta! Nếu Lệ đại thiếu có tâm nhân nghĩa, ta đây không cô phụ ý tốt của Lệ đại thiếu! .

Hắn cũng đồng dạng lao ra, vung tiên cốt gõ tới Lệ Cương.

Lệ Cương ỷ có lực lượng lão tử thêm vào, há để một cây xương gãy vào mắt, trên mặt hắn chỉ có phẫn nộ vô cùng. Chu Hằng lại dám dùng một cây xương gãy đi đối phó hắn, thật coi hắn là con chó sao?

– Cút đi cho bản thiếu! Hắn mở ra hỏa lực, liều mạng bùng cháy, muốn đốt Chu Hằng thành tro tàn.

Thình thịch!

– A .

Một tiếng hét thảm, Lệ Cương lập tức ngã xuống từ trên bầu trời.

Mọi người đều há hốc mồm!

Bọn họ là người nào? Đều là Kết Thai, Thần Anh Cảnh lão tổ, nhãn lực tự nhiên cao minh, đã sớm thấy rõ xương gãy cũng không phải pháp khí gì nhìn về phía hai đầu gãy có thể biết được , nếu pháp khí như thế, đã sớm hỏng rồi!

Cho dù là pháp khí. Khẳng định cũng là pháp khí tổn hại, nhiều lắm chỉ là chắc chắn một chút.

Nhưng chắc chắn đến thế nào thì làm sao có thể đánh Lệ Cương?

Ngay cả Kết Thai Cảnh Chu Hằng đều không đến, chỉ là một cây xương gãy có năng lực gì? Nên muốn phá hỏng Lệ Cương thân hóa ngọn lửa, trừ phi có được cảnh giới võ đạo cùng hắn, thậm chí cao hơn, hoặc là tế xuất pháp khí cấp bậc cao hơn, không phải tổn hại !

Về phần tại sao huyết mạch Lệ Cương lập tức tăng vọt đến trên Chu Hằng, khiến Chu Hằng căn bản đánh không lại, khả năng là Lệ Cương vận chuyển bí pháp gì. Dù sao người ta là con ruột Thiên Tôn, có rất nhiều bí pháp cũng rất bình thường.

Nhưng cây xương gãy lại lập công !

Điều này không hợp đạo lý a!

Chẳng lẽ, Chu Hằng thật không trêu chọc Lệ Cương, vị Lệ đại thiếu này trên thực tế là người tốt, lại đang cho Chu Hằng mặt mũi ? Nếu không huyết mạch lực cường đại như vậy làm sao có thể bị một cây xương gãy phá?

Làm người tốt cũng không đến mức làm mình mất hết mặt mũi a!

Không ít người đã khinh bỉ Lệ Cương ở trong lòng, nhưng ngoài miệng tự nhiên không có khả năng nói như vậy, dù sao lão tử người ta Hóa Thần Cảnh ở bên cạnh, tất đều là nhao nhao tán dương.

– Lệ công tử quả nhiên phong cách nhân nghĩa! .

– Không hổ là con của Thiên Tôn, có tâm thật đại lượng! .

– Đình hiên. Phải học tập Lệ đại thiếu, võ giả chúng ta tuy rằng tu thân, nhưng cũng không thể quên tâm! .

– Vâng, gia gia! .

Ttrong một mảnh tiếng động tán thưởng, tuy Lệ Vô Cực tu dưỡng Hóa Thần Cảnh đều không kìm nổi co giật da mặt. Người khác không rõ ràng lắm. Chính hắn lại không biết? trên thân Lệ Cương bị hắn gia trì bí pháp!

Trong khoảng thời gian ngắn, mặc dù Lệ Cương hóa thân ngọn

lửa ở phương diện lực công kích không đạt được cấp bậc Hóa Thần Cảnh, nhưng ở phương diện lực phòng ngự tuyệt đối là cấp bậc Thiên Tôn, dù lão tổ Thần Anh Cảnh đều không có khả năng tổn thương được hắn!

Đây là trình tự áp chế!

Nhưng Chu Hằng lại dùng một cây xương gãy liền đánh gục Lệ Cương, điều này nói rõ cái gì? Xương gãy trong tay tiểu tử kia tất nhiên là cấp Hóa Thần Cảnh, lúc này mới có thể phá giải, dù sao loại áp chế này là thuộc loại đại cảnh giới.

Tên ghê tởm!

Cả người Lệ Vô Cực đều có chút run rẩy, nhưng hắn còn không tiện phát tác, nếu phát tác chẳng phải càng đánh lên mặt con trai mình? Hơn nữa sự tình bộc lộ, Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh lại muốn giúp đứa con thủ thắng, hắn chẳng phải sẽ mất hết mặt mũi!

Bởi vậy, hắn chẳng những không thể tức giận, còn phải bài trừ một tia khó coi, Vui vẻ tiếp nhận rất nhiều người với ánh mắt thiện ý, trong lòng thật sự buồn bực tới cực điểm.

Tuy nhiên, hắn không có lòng tham đối với xương cốt trong tay Chu Hằng, cho là năm đó Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh để lại, hắn tranh đoạt cũng không có gì dùng, dù sao không phải pháp khí.

Lệ Cương lắc lư bay ra từ trong hố sâu, khuôn mặt anh tuấn dĩ nhiên trở nên xấu xí không chịu nổi, nếu không phải mọi người tận mắt nhìn thấy hắn ngã xuống đều hoài nghi có phải đổi người hay không.

Chu Hằng lộ ra một chút áy náy, nói: – Thật sự có lỗi, xuống tay nặng một chút! Ai, Lệ công tử thật nhân từ, ta lại lỡ tay làm thương Lệ công tử, thật sự vô cùng xấu hổ a! .

Xấu hổ cái em gái ngươi a!

Lệ Cương đằng đằng sát khí nhìn Chu Hằng, hận không thể ăn thịt tiểu tử này, gặm xương tiểu tử này! Nhưng mấu chốt là hắn không phải đối thủ Chu Hằng a, thủ đoạn gì đều bị đối phương khắc chế, hắn đi lên trừ bỏ bị đánh ra còn có thể làm cái gì?

Đối với bị đánh, Lệ đại thiếu hiển nhiên không có hứng thú gì.

– Nếu Lệ Cương một lòng khiêm nhường, đánh tiếp cũng không có ý nghĩa! Lệ Vô Cực cất giọng nói, quyết đoán dừng lại cuộc chiến đấu này, đánh tiếp nữa sẽ chỉ làm Lệ Cương không công bị đánh thôi!

Bất kể là giả bộ hồ đồ , hay thật không nhìn ra cái gì, mọi

người đều đồng loạt gật đầu, nhao nhao tỏ vẻ đồng ý.

Lệ Vô Cực phất tay 1 cái, Lệ Cương đã bay đến trên đài cao, hắn điểm ở trên thân Lệ Cương một chút, những thương thế lập tức hồi phục, trong nháy mắt khôi phục nguyên dạng.

Hắn liếc mắt Chu Hằng một cái, trong ánh mắt hiện lên một đạo sát ý. Nhưng bây giờ hiển nhiên không phải lúc giết người, mặt mũi của Lệ gia vừa mới bị Lệ Cương làm giảm nhiều, hắn phải trọng chấn uy danh Vô Cực Thiên Tôn trước!

– Các vị đồng đạo, bản tôn đi trước một bước, đã tiến vào Hóa Thần Cảnh, là Thiên Tôn duy nhất Huyền Càn đại lục! Đây là vinh quang của bản tôn, cũng là trách nhiệm của bản tôn, nên vì mọi người làm chút gì! .

Trong nháy mắt Lệ Vô Cực chuyển hoán tâm tình, vứt chuyện Lệ Cương qua một bên, hắn đứng trên đài cao, chắp hai tay sau lưng, thanh âm tuy rằng không lớn, lại vang dội mỗi một góc, mang theo uy nghiêm vô thượng!

– Bởi vậy, bản tôn quyết định phải làm chuyện thứ nhất, chính là hủy diệt bốn đại tử địa, trả lại đại lục một mảnh bầu trời sáng sủa! .

Một cái quyết định này, mọi người sớm đã biết, nhưng nghe Lệ Vô Cực chính mồm nói đến bọn họ vẫn nhộn nhạo tâm thần, có một loại kích động da đầu tê dại.

Bốn đại tử địa a, lão tổ Thần Anh Cảnh đi vào cũng phải sợ đầu sợ đuôi, thậm chí không dám xâm nhập đến khu vực trung tâm nhất, ngồi xem kế thừa Hóa Thần Cảnh mà không thể được! Nếu Lệ Vô Cực hủy diệt bốn đại tử địa, bọn họ có thể thừa dịp loạn lấy kế thừa Hóa Thần Cảnh hay không?

Dù sao, thời kỳ thượng cổ tuyệt không chỉ bốn vị Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, nhưng chỉ có 4 tôn hóa thành tử địa, có thể thấy khi bọn họ còn sống cũng là vương gần như vô địch, mới có thể vẫn khí phách vô cùng sau khi chết!

Trong truyền thuyết, bọn họ có thể tranh phong với Vạn Cổ Đại Đế, cũng không phải Thiên Tôn thông thường có thể sánh bằng!

Nhìn thấy mọi người không che giấu kích động chút nào, kính sợ, Lệ Vô Cực tươi cười, biết đã đạt mục đích, hiện tại cũng sẽ không có ai lại đi muốn Chu Hằng đánh một trận với Lệ Cương.

– Các vị, đi theo bản tôn! Lệ Vô Cực đạp không mà đi, hướng về chỗ sâu trong Độc Miểu Chi Hải.

Vù vù vù, từng đạo bóng người xé hư không nhao nhao theo đuôi phía sau Lệ Vô Cực, có hắn ở phía trước ngay cả Hoàng Tuyền Lộ, bọn họ cũng dám xông vào một lần!

Chu Hằng thối lui phía Triệu Đoạt Thiên, Hoặc Thiên, con lừa đen, con lừa lập tức kêu lên, nói: – Chu tiểu tử, làm sao không đập chết tiểu tử phách lối kia? .

– Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh ở bên cạnh, xuống tay như thế nào? Triệu Đoạt Thiên chen lời nói, hắn có tâm vô địch, không sợ Lệ Vô Cực. Nhưng không sợ cùng lỗ mãng là hai việc khác nhau, trước khi không có Hóa Thần Cảnh thứ hai xuất hiện, bất luận kẻ nào đều chỉ có thể tạm lánh Lệ Vô Cực!

Chiến lực Thiên Tôn cũng không phải thổi phồng lên!

– Thiết, tiểu tử kia vừa mới phá vỡ mà vào Hóa Thần Cảnh, Huyền Tôn một chưởng có thể trấn áp! Con lừa đen khinh thường nói.

– Đáng tiếc Huyền Tôn đã mất! Chu Hằng trừng mắt nhìn con lừa đen một cái – Cho nên ngươi cũng thành thật một chút cho ta, đừng cả ngày cừu hận! Thù nhân thượng cổ đã đủ nhiều, chớ thêm cả người bây giờ nữa! .

– Ha ha ha! Con đường Vương giả nhất định tịch mịch, bổn tọa phải làm địch với khắp thế gian, đánh ra một cái hào quang sáng ngờ Con lừa đen mặt mày hớn hở.

– Ít đắc ý , đi, cùng đi lên xem một chút! Chu Hằng bay lên

trời.

Hoặc Thiên không nói một lời, nàng hiện tại càng ngày càng lạnh như băng, luôn luôn trầm tư, dường như muốn nhớ lại chuyện cũ gì, trên thân lộ ra khí tức sinh ra ngột ngạt.

Chu Hằng nhìn nàng một cái, từ Phong Khiếu Lâm Địa trở về, hắn cũng biết tiên nhân có năng lực Chuyển thế sống lại, chỉ cần Thần chích không hủy có thể sống cả đời, Hoặc Thiên có phải tiên nhân chuyển thế như vậy hay không?

Chương 395: Độc Miểu Chi Hải !!

Có thể bay lên trời , ít nhất phải là Linh Hải Cảnh tạo thành Thần chích, bởi vậy bay lên chỉ có ít ỏi mấy trăm người, so với việc trăm vạn người rầm rộ bên bờ biển thật sự kém xa.

Đương nhiên, có thể dựa vào pháp khí phi hành. Nhưng nơi này chính là Độc Miểu Chi Hải, tuy rằng không khủng bố bằng sát khí trong biển Phong Khiếu Lâm Địa, nhưng trong không khí vẫn mang theo độc tính tương đối, dù ở trên không trung cũng không an toàn.

Sơn Hà, Linh Hải cảnh chạy tới thuần túy là tự tìm đường chết!

Mấy trăm người bay trên không, tốc độ bay mau, vẻn vẹn chỉ một ngày sau bọn họ liền bay vượt qua khoảng cách một phần ba biển rộng, khoảng cách khu vực trung tâm Độc Miểu Chi Hải cũng không xa .

Chỗ kia đại bộ phận lão tổ đi qua, nhưng đều là ở bên trên hải dương, không người nào dám đặt chân xuống biển, đây tuyệt đối là hành động tìm chết!

Thình thịch!

Sóng biển cuộn trào, bọt nước văng khắp nơi, một đạo nhân ảnh đột nhiên bay vụt lên từ đáy biển, hai mảnh cánh mở ra, chặn đường đi mọi người.

Người nào dám chặn Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh?

Nên biết rằng đây chính là đệ nhất Thiên Tôn Huyền Càn đại lục mấy vạn năm, đế vương du lịch, ai dám ngăn trở?

Mọi người nhao nhao nhìn lại người nọ, nhưng lập tức đều phát ra tiếng kinh dị.

Đó cũng không phải một người!

Xác thực lại, hắn đã từng là người, nhưng bây giờ đã hư thối không sai biệt lắm, dường như một khối thi thể chôn mấy năm, có nhiều chỗ lộ ra xương trắng, có nhiều chỗ còn có chút thịt vụn.

Người này khi còn sống hẳn là Thiên Yêu tộc , một đôi cánh sau lưng chỉ còn lại có khung xương.

– Tổ gia gia! Trong đám người, Thương Ngạo Mục Nguyệt kêu mạnh lên, thần tình kích động.

Chu Hằng cũng nhận ra được, Thi nhân này chính là Bách Quỷ Kiếm hành thi tranh đoạt trên đại lục Tiên giới! Hắn không khỏi khẽ di một tiếng, bởi vì hắn nguyên tưởng rằng đó là lão tổ tông Mao gia đào lên từ Thiên Yêu Đế triều. Lại không nghĩ rằng không ngờ xuất hiện ở trong này!

Chẳng lẽ, Mao gia có trụ sở bí mật ở trong này?

Không đúng a, nơi này tuy rằng còn không phải trung tâm nhất Độc Miểu Chi Hải, nhưng cũng không kém bao nhiêu , nước biển độc tính dù là Thiên Quân Thần Anh Cảnh cũng phải kiềm chế. Làm sao có thể thiết lập căn cứ ở trong này?

Nói như vậy, trước kia hắn đã đoán sai, đó cũng không phải cái xác không hồn Mao gia làm ra?

Nhưng trừ bỏ Mao gia ra, còn có ai hiểu được chế tạo hành thi?

Thương Ngạo Minh Phong liếc mắt Thương Ngạo Mục Nguyệt một cái, lại không ngừng chút nào lại. Mà gắt gao chăm chú vào trên người của Lệ Vô Cực, cả người dâng lên chiến ý mãnh liệt.

Hắn đưa tay phải ra, ngón tay hoa động, từng đạo ánh sáng đen đẩy ra, hợp thành từng cái chữ.

– Chủ nhân nhà ta có lệnh, bất luận kẻ nào không được tiến thêm một bước. Nếu không, chết! .

Chết đi vẫn có thần trí?

Mọi người đều kinh ngạc vô cùng, nếu sau khi chết còn có thể có Thần chích, như vậy đây không phải là một loại trường sinh? Đương nhiên, bộ dáng này thật sự là quá kém!

– Ha ha! Lệ Vô Cực cười lạnh, một cái hành thi Thần Anh Cảnh cũng dám ngăn cản bước chân hắn tiến tới, thật sự không biết lượng sức! Hắn là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh duy nhất đương thời. Căn bản không có người nào có thể làm cho hắn kiêng kỵ!

Tiến thêm một bước thì chết? Khẩu khí thật lớn!

– Hừ, chủ nhân nhà ngươi là vật gì? Lệ Vô Cực lạnh lùng nói.

U quang trong mắt Thương Ngạo Minh Phong đại thịnh, nó ngửa mặt lên trời hét giận dữ một tiếng, đột nhiên lao tới Lệ Vô Cực, hai tay dò ra, giống như 2 lợi trảo xương trắng.

Tê!

Tồn tại Thần Anh Cảnh cũng dám khiêu chiến Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, thật sự ngu xuẩn vô cùng!

Mọi người nguyên bản còn có chút hứng thú đối với bí pháp sau khi chết hóa thành hành thi, nhưng thấy một màn như vậy tự nhiên bỏ đi ý tưởng. Nguyên lai sau khi biến thành hành thi cũng thành ngu xuẩn, vậy còn có ý nghĩa gì?

Lệ Vô Cực giận tím mặt, bởi vì chuyện Lệ Cương hắn đã nín một bụng lửa, chỉ là không phát tác được, toàn bộ tích trong lòng. Hiện tại gặp được Thần Anh Cảnh chủ động khiêu chiến, tự nhiên tung ra toàn bộ tức giận đến trên người của Thương Ngạo Minh Phong.

Hắn chụp ra một chưởng, thiên địa nhất thời phụ họa theo, tạo thành một cái bàn tay lửa to lớn, chộp Thương Ngạo Minh Phong một cái, lực lượng Hóa Thần Cảnh tràn đầy, chẳng những kiềm chế Thương Ngạo Minh Phong không thể động đậy, thần hỏa lại thiêu đốt xương cốt Thương Ngạo Minh Phong trở nên cháy đen.

Không hổ là Hóa Thần Cảnh, lực lượng hoàn toàn nghiền ép Thần Anh Cảnh!

– Tổ gia gia! Thương Ngạo Mục Nguyệt thê lương kêu to, nhưng bên cạnh lập tức có người an ủi, nói Thương Ngạo Minh Phong sớm đã không phải là Thiên Yêu Hoàng năm đó, mà bất quá là một khối cái xác không hồn, một cái thể xác thôi.

– Biển này, còn có chủ nhân sao? Lệ Vô Cực trầm giọng nói, thanh âm mênh mông cuồn cuộn, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Độc Miểu Chi Hải – Lăn ra đây gặp bản tôn! .

Oanh!

Sóng âm của hắn cuốn lên từng đạo sóng thần, oanh quyển hướng về bốn phương tám hướng, sóng biển chừng độ cao trên trăm trượng, người thường thấy được tuyệt đối sẽ bị hù chết!

Lệ Vô Cực xem như Hóa Thần Cảnh duy nhất đương thời, có đầy đủ khí thế quét ngang khắp nơi, tự cao tự đại coi trời bằng cái vung!

Chu Hằng nhướng mày, nói: – Ta đột nhiên có loại dự cảm xấu! .

– Bổn tọa cũng thế! Con lừa đen vội vàng gật đầu, con lừa đê tiện đối với nguy hiểm có năng lực dự cảm trời sinh.

– Tồn tại trong biển lại có thể sai khiến một vị hành thi Thần Anh Cảnh, tu vi của hắn khẳng định đạt tới Thần Anh tam trọng thiên đỉnh phong, hơn nữa nắm giữ bí pháp, chiến lực càng mạnh! Hắn tuy rằng không thể nào là đối thủ Lệ Vô Cực, nhưng hai người cùng chiến, đủ để tạo thành phá hư tính hủy diệt! Triệu Đoạt Thiên cũng nói.

– Lui! .

Hoặc Thiên không có ý kiến gì, nàng cơ bản đang trong trầm tư, bị Chu Hằng kéo, liền đi theo bọn họ về phía sau.

Hiểu được xu cát tị hung không chỉ mấy người bọn hắn, chỉ thấy nguyên bản đám người tương đối dày đặc đã nhao nhao tản ra, thật giống như một giọt nước rơi xuống đất, nhanh chóng lan tràn hướng bốn phía.

Cũng có thật nhiều người không hoạt động thân hình, lúc này theo sát Lệ Vô Cực là một loại tỏ thái độ, biểu hiện bọn họ trung tâm!

Hơn nữa, Lệ Vô Cực chính là Hóa Thần Cảnh duy nhất Huyền Càn đại lục, đó là tồn tại tuyệt đối vô địch, người dưới đáy biển dù có mạnh mấy đi nữa sao có thể là đối thủ Vô Cực Thiên Tôn?

Thiên Tôn, là đại danh từ vô địch, nhất là hiện tại võ đạo điêu linh!

– Đi ra! .

– Đi ra! .

– Đi ra! .

Người phía sau Lệ Vô Cực đều là quát lớn, thực lực của bọn họ tuy rằng không thể so sánh với Lệ Vô Cực, nhưng người nào không phải nhân vật cấp bậc nửa bước tiên nhân, vừa quát, đồng dạng sóng thần động trời, thanh chấn vạn dặm.

– Lập tức cút ngay, nếu không, chết! Một đạo thanh âm lạnh lẽo đột nhiên vang lên, nước biển dâng lên tạo thành một lốc xoáy to lớn.

Thanh âm này phát ra từ đáy biển!

Mọi người giật mình, đến vị trí này chỉ sợ cũng chỉ có lão tổ Thần Anh Cảnh có thể xuống biển. Nhưng cho dù là bọn họ cũng chỉ có thể mở ra linh lực hộ thuẫn chống đỡ một hai

ngày, thời gian dài khẳng định sẽ hoàn toàn hao tổn linh lực, cuối cùng bị độc hải hóa thành xương trắng!

Nhưng người ta lại ở trong biển!

Có ý nghĩa như thế nào? Nếu trên người người nọ không có bảo vật cực cao giai gì, chính là thực lực vô cùng cường đại, thậm chí… phải đến gần Hóa Thần Cảnh !

Về phần tu vi người này đã đạt đến Hóa Thần Cảnh? Hoàn toàn không có khả năng!

Bởi vì tiến vào Hóa Thần Cảnh sẽ có thiên địa dị động, toàn bộ Huyền Càn Tinh đều có thể cảm ứng được, nếu ra đại động tĩnh như vậy, sách sử khẳng định sẽ có ghi lại! Còn nữa, Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh cũng chỉ có thọ nguyên 4 ngàn năm trăm năm, so với Thần Anh Cảnh sống lâu 500 năm tuyệt đối không thể có một vị Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh mà làm người ta không biết!

Hơn nữa, nếu Huyền Càn Tinh vốn có Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, làm sao cần ẩn ở trong Độc Miểu Chi Hải, sớm vô địch thiên hạ!

Mỗi người đều muốn như vậy, bao gồm Lệ Vô Cực ở bên trong.

Hắn hừ lạnh một tiếng, tay phải trảo một trảo, nói: – Dấu đầu lộ đuôi, đi ra cho bản tôn! Một mảng lớn nước biển lập tức bị hắn chỉa tới, trực tiếp lộ ra thềm lục địa, lực lượng khủng bố tới cực điểm!

Mọi người đều hoảng sợ!

Võ giả thời kỳ thượng cổ còn đỡ, dù sao bọn họ cũng đã gặp qua Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh , nhưng võ giả hiện nay thì kinh ngạc trố mắt, đây là lần đầu tiên trong đời bọn hắn nhìn thấy Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh ra tay, thật sự là phách tuyệt vô song, có đại uy lực phiên giang đảo hải!

– Chỉ là tiểu bối mới vào Hóa Thần Cảnh, không nên ép lão phu ra tay! Đáy biển lại truyền đến thanh âm vị cường giả thần kia bí, mang theo vẻ tức giận, càng có một loại không tình nguyện.

– Khẩu khí thật lớn! Lệ Vô Cực càng thêm phẫn nộ, hắn đúng là mới vào Thiên Tôn, Hóa Thần nhất trọng thiên, nhưng cũng là Hóa Thần Cảnh duy nhất toàn bộ Huyền Càn đại lục, ai xứng là đối thủ của hắn?

– Đi ra cho bản tôn! Hai tay Lệ Vô Cực níu, từng phiến từng phiến nước biển bị hắn cuốn lên, nước biển chung quanh không kịp bổ sung, tạo thành một mảng thềm lục địa trống rỗng.

Mọi người đều kinh hãi, cũng chỉ có cường giả Hóa Thần Cảnh mới có được năng lực như thế .

– Không ra sao, bản tôn giết chó giữ cửa của ngươi trước! Lệ Vô Cực nặng nề mà hừ một tiếng, toàn thân Thương Ngạo Minh Phong lập tức phát ra thanh âm giòn vang, xương cốt cả người đều ép thành một đoàn.

Cũng may sau khi mà Thương Ngạo Minh Phong hóa thành hành thi, cường độ xương cốt vượt qua xa Thần Anh Cảnh bình thường, nếu không khẳng định đã hóa thành đống cặn bã xương cốt! Nhưng ngay cả như vậy, lực lượng Hóa Thần Cảnh cường đại cỡ nào, xương của nó đều đang phát run, hầu như muốn đứt đoạn.

– Tổ gia gia Thương Ngạo Mục Nguyệt kêu lên ở phương xa, nếu không bị người bên cạnh dán mắt bắt lấy nàng khẳng định đã phi nhào lên.

Lệ Vô Cực căng thẳng, ba, một thanh âm thanh thúy vang lên, Thương Ngạo Minh Phong lập tức bị bóp nát, ngọn lửa cuốn lên, trong nháy mắt thiêu cái xác không hồn thành tro tàn, không để lại một tia dấu vết!

Mọi người đều hít một hơi lãnh khí, đây là Hóa Thần Cảnh, dưới một kích dù là lão tổ Thần Anh Cảnh thì như thế nào, không còn sức đánh trả chút nào!

– Hừ, ngươi còn muốn trốn tới khi nào? Khí thế Lệ Vô Cực tăng lên, trên thân phát ra khí phách không thể đỡ, chấn mọi người đều không tự chủ được lui về phía sau liên tiếp.

Oanh!

Trên người hắn bốc lên ngọn lửa khôn cùng, cuồng dũng tới bốn phương tám hướng, bao phủ toàn bộ mặt biển!

Xuy xuy xuy, hơi nước xông lên tận trời, nước biển bốc hơi lên, mặt biển hạ xuống nhanh chóng!

Không hổ là Hóa Thần Cảnh, lại muốn với phương thức này phá hủy Độc Miểu Chi Hải!

– Ai! Một tiếng thở dài, mặt biển đột nhiên động, hóa thành một cái bàn tay, đánh tới Lệ Vô Cực.

– – – – – – – – – – – oOo- – – – – – – – – – –

Chương 396: Vị Thiên Tôn thứ hai

Đây là một cái bàn tay to do nước biển hình thành, lực lượng đáng sợ!

Lệ Vô Cực lại lộ ra một chút châm chọc, hữu quyền đánh ra, oanh, cái bàn tay kia lập tức vỡ nát.

Nhẹ nhàng hóa giải!

– Đi ra cho bản tôn! Lệ Vô Cực phóng xuất ra đại hỏa thiêu đốt, chỉ là một chút xíu thời gian như vậy, toàn bộ hải dương đã giảm xuống mười mấy trượng! Tuy rằng hải dương sâu, nhưng không chịu nổi bốc hơi lên như vậy, nhiều nhất một hai ngày, tòa tử địa có lịch sử vạn niên vĩnh viễn biến mất!

Oai Hóa Thần Cảnh, đáng sợ vô cùng!

– Tiểu bối, ngươi không nên ép lão phu ra tay? Trong biển người kia nói, giọng điệu đã trở nên cực kỳ phẫn nộ.

Mọi người đều cười lạnh, người dưới đáy biển chỉ đe dọa

nhưng thủy chung không ra tay, hiển nhiên là sợ hãi! Điều này cũng bình thường, đối mặt với Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh duy nhất Huyền Càn đại lục, ai có thể không kinh tâm?

Nhưng hư thanh đe doạ thì có ích lợi gì, Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh sẽ lùi sao?

Vừa rồi một kích kia quả thật rất mạnh, vượt qua xa cấp bậc Thần Anh Cảnh bình thường, nhưng như thế nào đi nữa cường với Hóa Thần Cảnh có chênh lệch thật lớn, dựa vào cái gì kiêu ngạo cùng Lệ Vô Cực?

– Không cần dấu đầu lộ đuôi! Cha ta chính là đệ nhất Thiên Tôn mấy vạn năm qua, có thể so sánh cùng Vạn Cổ Đại Đế, ngươi là ai! Lệ Cương ngắt lời kêu lên.

Nguyên bản hắn không có tư cách nhúng tay cấp bậc này chiến đấu, ai bảo hắn là con của Thiên Tôn, tự nhiên có thể kiêu ngạo nói.

– Tiểu bối bây giờ, thật sự càng ngày càng không có quy củ ! Người nọ trong biển lạnh lùng nói – Dù là Vạn Cổ năm đó thấy lão phu cũng không dám vô lễ như thế, các ngươi đang tự tìm đường chết! .

Cái gì, Vạn Cổ Đại Đế?

Nghe khẩu khí người này, hình như là cùng thời đại với Vạn Cổ Đại Đế! Có thể khiến Vạn Cổ Đại Đế cẩn thận. Tất nhiên đắc cùng là tồn tại Hóa Thần Cảnh, nhưng lại không phải Hóa Thần Cảnh bình thường, chính là Vương trong Vương!

Nhưng Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh thì không cách nào phong ấn với Thời Gian Nguyên Dịch, người này sao có thể là tồn tại Hóa Thần Cảnh? Mà hắn nếu thật là nhân vật thời kỳ thượng cổ, nhiều nhất chính là tu vi Thần Anh Cảnh. Hai người khẳng định không thể đồng thời tồn tại.

Khoác lác!

Mọi người đều nghĩ như vậy, nếu là Thần Anh Cảnh, cường thế như thế nào đi nữa cũng không thể tranh phong với Hóa Thần Cảnh, người nọ dưới đáy biển thật sự chỉ là mạnh miệng mà thôi.

– Đi ra cho bản tôn! Lệ Vô Cực tức giận càng tăng lên.

Hắn vốn tâm tình không tốt, hiện tại một cái Thần Anh Cảnh cũng dám trực diện khiêu khích. Tự nhiên khiến hắn giận không kềm được! Tốt xấu Chu Hằng chỉ là Đùa giỡn con hắn, nhưng người đáy biển lại vài lần nhục hắn là tiểu bối, điều này làm cho hắn làm sao có thể nhẫn?

Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, là vương phiến thiên địa này!

Đế vương giận dữ, vạn dặm huyết tiên!

– Hừ! Mặt biển sôi trào, oanh. Sóng thần cuốn lên, tạo thành từng đạo sóng biển đồng dạng không ít hơn trăm dặm, cuồn cuộn xoay động. Một cổ khí thế cường đại trào ra từ đáy biển, sôi trào thẳng lên trời.

Ngay từ đầu khí thế kia vô cùng cường đại, nhưng lại còn đang không ngừng tăng lên, vô hạn tiếp cận với cực hạn Thần Anh Cảnh.

Thần Anh Cảnh như vậy, tuyệt đối là Thần Anh Cảnh cường đại nhất trên đời này. Cho dù Chu Hằng tiến vào cảnh giới này, nếu không phải sử dụng Tiên khí như Bách Quỷ Kiếm, hắc kiếm, khẳng định cũng vô lực chống cự lại.

Tựa như hắn có được 640 lần lực lượng Kết Thai Cảnh bình thường, có thể nghiền ép bất kỳ võ giả cùng cảnh giới, mà lực lượng người đáy biển tuyệt đối là 1000 lần, thậm chí 2000 lần Thần Anh Cảnh, vô hạn đến gần cực hạn Thần Anh Cảnh có thể đạt tới!

Nếu tiến lên trước một bước, chính là Hóa Thần Cảnh .

Nhưng một bước này cũng không phải dễ dàng vượt qua như vậy, khó như lên trời!

Lệ Vô Cực không hề sở, Huyền Càn đại lục chỉ có hắn một Hóa Thần Cảnh, vậy hắn có cái gì sợ hãi ? Người khác dù có mạnh mấy đi nữa cũng chỉ là Thần Anh Cảnh. Tuy rằng chỉ kém một bước với Hóa Thần Cảnh, lại vĩnh viễn không thể bước ra một bước.

Nước biển hoàn toàn sôi trào, đầu sóng bốc lên tạo thành từng đạo hình người, mỗi một đạo hình người đều tản phát ra khí thế cường đại, đủ để so sánh bất kỳ một tồn tại Thần Anh Cảnh.

Không phải một đạo 2 đạo. Mà là thành cả nghìn, cả vạn đạo!

Đây cũng quá mạnh đi!

Ngay cả Tiên khí như Bách Quỷ Kiếm đều chỉ có thể ngưng tụ thành trăm cái linh thể có cùng cấp bậc với người sử dụng, nhưng người dưới đáy biển lại ngưng tụ thành ngàn vạn, cường đại làm cho người ta giận sôi !

Đây là cái pháp khí gì, so với Bách Quỷ Kiếm còn cường đại hơn? Hay hoặc giả đây là bí thuật? Nhưng dạng bí thuật gì có

thể ngưng ra nhiều linh thể Thần Anh Cảnh như vậy!

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, chỉ còn lại có thanh âm của sóng thần ầm ầm.

Lệ Vô Cực nghiêm nghị, lại vẫn như cũ không sợ.

Hắn là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, chỉ cần thân hóa ngọn lửa, như vậy chỉ có đồng dạng Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh mới có thể bắn trúng hắn, hoặc là sử dụng pháp khí Hóa Thần Cảnh, thậm chí Tiên khí! Mặc dù có vô số linh thể Thần Anh Cảnh, nhưng người nào có thể nắm giữ pháp khí Hóa Thần Cảnh?

Một khi đã như vậy, hắn có gì sợ?

Hóa Thần Cảnh cường đại cũng không phải nói mà thôi !

Oanh, một cái bàn tay đưa ra ngoài đáy biển, chộp tới bầu trời, lập tức, bầu trời đều lùn vài phần, dường như bị cái bàn tay này ngạnh sinh xé! Khí thế sôi trào đột phá ở một trảo này,!

Hóa Thần Cảnh!

Khí tức người thần bí dưới đáy biển trong nháy mắt đột phá

cực hạn, tăng vọt đến độ cao phàm nhân chỉ có thể ngưỡng vọng!

Lại là một đế vương thế gian!

– Cái gì! Mọi người đều kinh hãi kêu lên, Hóa Thần Cảnh có thể đột phá như vậy? Dù là Tụ Linh Cảnh cũng không thể dễ dàng phóng qua như vậy a? Hơn nữa, liên tưởng đối phương nói, đối phương nhưng sớm tiến vào Hóa Thần Cảnh , chỉ là luôn luôn áp chế mà thôi, thẳng đến khi bị Lệ Vô Cực làm cho không có cách nào!

Nhưng vì cái gì?

Ai không ngờ có năng lực đột phá Hóa Thần Cảnh cũng không đi đột phá, phải áp chế cảnh giới?

Sắc mặt của Lệ Vô Cực rốt cục thay đổi, Hóa Thần Cảnh! Đối phương cũng đạt tới cảnh giới này, trở thành vị Thiên Tôn thứ hai Huyền Càn đại lục, có được năng lực đối kháng cùng hắn!

Không đúng a!

Đột phá Hóa Thần Cảnh, trong thiên địa sẽ có dao động dị thường, cả tinh cầu đều có thể cảm ứng được! Đây là đại đạo thiên địa tán thành.

Nhưng bây giờ căn bản không có như vậy dao động sinh ra!

Chỉ có một khả năng, đó chính là đối phương sớm đã đột phá Hóa Thần Cảnh, chỉ là bởi vì nguyên nhân đặc biệt khác, cảnh giới đối phương hạ xuống Hóa Thần Cảnh, hiện tại lại sử dụng bí pháp nào đó một lần nữa về tới cảnh giới này.

Tê!

Trong nháy mắt mọi người đều có một cái phỏng đoán đáng sợ!

Năm đó tranh đoạt tiên duyên với Vạn Cổ Đại Đế, cuối cùng không địch lại bỏ mình, hóa thành phiến Độc Miểu Chi Hải Thiên Tôn này! Thiên tôn này… Không chết, thông qua một loại thủ đoạn không hiểu ngạnh sinh ép tu vi xuống, với Thời Gian Nguyên Dịch vượt qua mấy vạn năm năm tháng, hiện giờ rốt cục tỉnh lại một lần nữa!

Độc Miểu Thiên Tôn!

Một trong vài vương cường đại nhất thời kỳ thượng cổ, khó trách hắn gọi thẳng Lệ Vô Cực là tiểu bối, để lộ ra tràn đầy khinh thường, người ta có tư cách như vậy!

Nhưng Hóa Thần Cảnh quá mức cường đại không thể bị Thời Gian Nguyên Dịch phong ấn, đây là quy tắc đại đạo, mạnh như Độc Miểu Thiên Tôn đều không cách nào thay đổi, bởi vậy hắn chỉ có thể hạ tu vi của mình, rút lui đến Thần Anh Cảnh.

Nhưng Hóa Thần Cảnh muốn tiến có thể tiến sao? Tất nhiên phải trả một cái giá thật lớn, cho nên phía trước Độc Miểu Thiên Tôn mới có thể nhiều lần cảnh cáo, không muốn dễ dàng đi ra một bước này.

Thời gian hắn có thể duy trì ở Hóa Thần Cảnh tất nhiên không dài!

Lệ Vô Cực định trong lòng, chỉ cần sử một cái bí quyết kéo dài, hắn nhất định có thể cười đến cuối cùng.

Tốt lắm, chỉ là san bằng một cái tử địa còn chưa đủ để tạo uy phong của hắn, nhưng nếu có thể đánh chém một gã Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, uy danh của hắn sẽ đạt tới độ cao vô thượng, đủ để so sánh với thượng cổ Vạn Cổ Đại Đế!

– Ha ha ha! Bản tôn còn cảm thấy vô địch trên đời, nhân sinh tịch mịch như tuyết, ngươi làm đối thủ bản tôn đi! Lệ Vô Cực hào hùng cười to, có khí thế nuốt thiên.

Cuồng phong cuốn lên che lấp mặt trời!

Đáy biển, cỗ khí thế kia một lần hành động tiến lên Hóa Thần Cảnh, xa xa không có ý dừng lại, không ngừng tăng lên, tăng lên, tăng lên!

Mọi người đều có loại cảm giác không thở nổi, dù là Lệ Vô Cực đều cảm thấy áp lực cực lớn!

Đây chính là tồn tại tuyệt thế thời kỳ thượng cổ có thể tranh phong cùng Vạn Cổ Đại Đế a!

Tăng lên, tăng lên, tăng lên!

Khí thế kia trong nháy mắt áp đảo Lệ Vô Cực, không phải mạnh nhỏ tí tẹo, mà là xa xa vượt qua!

Tinh vũ biến sắc, một mảnh đen như mực buông xuống, trên bầu trời tạo thành một cái đầu lâu khô khốc to lớn, lớn không cách nào hình dung, dường như vừa lên tiếng có thể nuốt vào toàn bộ Huyền Càn Tinh!

Năm đó Vạn Cổ Đại Đế với đại chiến chủ nhân bốn đại tử địa, thậm chí hầu như đánh sụp đổ Huyền Càn Tinh, thiếu chút nữa hút sạch sẽ tất cả linh khí, từng cái vạn năm mới miễn cưỡng khôi phục!

Đây mới thực sự là vương vô địch!

Rốt cục trên mặt Lệ Vô Cực biến sắc, khí thế đối phương đã hoàn toàn áp đảo hắn, khiến hắn sinh ra cảm giác suy sút mãnh liệt.

Khó tin, Độc Miểu Thiên Tôn căn bản còn không hiện thân cũng đã ép Lệ Vô Cực tới mất đi tâm thủ thắng, không hổ là tồn tại vô thượng có thể tranh hùng cùng Vạn Cổ Đại Đế!

Tăng lên! Còn đang tăng lên!

Một cỗ áp lực không thể tả đánh úp lại, mỗi người đều nổi lên một cỗ cảm giác vô lực mãnh liệt ở sâu trong nội tâm, ở dưới khí thế như vậy, bọn họ căn bản không có một tia lực chống cự!

So sánh, khí thế của Lệ Vô Cực giống như ánh sáng của đôm đốm, sao có thể so với ánh sáng của trăng?

Dù sao, Lệ Vô Cực vừa mới vừa đột phá Hóa Thần Cảnh, còn đối phương chẳng những là Hóa Thần Cảnh lâu đời, hơn nữa còn là biến thái có thể chiến một trận với Vạn Cổ Đại Đế!

Vương chân chính!

Sắc mặt của Lệ Vô Cực càng ngày càng trắng, hắn đột nhiên vừa động thân hình, vung tay cuốn ba huynh muội Lệ Cương, hưu một chút liền bay lên trời.

Không ngờ chạy!

Cho tới bây giờ Độc Miểu Thiên Tôn còn không lộ diện, nhưng khí thế hắn triển lộ ra khiến Lệ Vô Cực mất đi dũng khí chiến một trận, chỉ có thể bỏ trốn mất dạng.

Tuy rằng chạy trốn rất mất mặt, nhưng nếu chiến một trận cùng đối phương, cái mất chính là mệnh!

– Vừa rồi bảo ngươi cút không cút, hiện tại làm cho lão phu… như thế, lại vẫn muốn chạy trốn? Độc Miểu Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, một bàn tay khổng lồ từ đáy biển chộp tới Lệ Vô Cực.

Cái tay này so với núi cao còn lớn hơn, tốc độ lại thật nhanh, chỉ trong chớp mắt đuổi kịp Lệ Vô Cực, một tay toàn bộ cầm lấy bốn người đối phương.

– Tiền bối, thủ hạ lưu tình! Lệ Vô Cực lớn tiếng kêu lên.

Phốc, phốc, phốc!

3 đoàn máu tươi thổi qua, ba huynh muội Lệ Cương bị lực lượng kinh khủng nghiền thành mưa máu!

Chương 397: Kinh sợ thối lui

Đường đường Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh ngay cả lực lượng bảo vệ con cái mình cũng không có!

3 con Lệ Vô Cực cứ như vậy mà chết, tận mắt nhìn thấy đến bọn họ đột tử ở trước mặt mình, hơn nữa còn là bị chết thê thảm như thế, xương cốt cũng không còn, sao có thể không cho hắn phẫn nộ thương tâm? Nhưng hắn bây giờ bản thân khó bảo toàn, tức giận thương tâm thì có ích lợi gì?

Mọi người phân tán ở bốn phía, thấy một màn như vậy đều lộ ra kinh ngạc vô cùng!

Đồng dạng là Hóa Thần Cảnh, làm sao có thể xuất hiện thực lực sai biệt to lớn như vậy? Tuy rằng trong bọn họ rất nhiều người đến từ thời kỳ thượng cổ, tận mắt nhìn thấy Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, nhưng mình không có đạt tới cảnh giới này, làm sao có thể chân chính biết Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh có được lực lượng kinh khủng cỡ nào?

– Bây giờ muốn yêu cầu tha, chậm rồi! Độc Miểu Thiên Tôn vẫn không hiện thân, cũng chỉ có một cái bàn tay dường như có thể một quyền oanh bạo toàn bộ Huyền Càn Tin – Khiến lão phu bỏ ra nhiều giá phải trả như vậy, mọi người đều phải chết! .

Mọi người, đều phải chết!

Mọi người đều run lên trong lòng, sợ tới mức hồn phi phách tán!

Lệ Vô Cực lợi hại biết bao, bọn họ mơ hồ có khái niệm, phía trước khí thế vị Thiên Tôn này chỉ là một thể làm cho bọn họ phát lên một cỗ cảm giác vô cùng nhỏ bé. Mà tồn tại cường đại ở trong mắt bọn hắn hoàn toàn không thể chiến thắng lại ngay cả một tia phản kháng cũng không có, bị Độc Miểu Thiên Tôn đùa bỡn, thực lực như vậy đạt tới trình độ nào?

– Tiền bối, vãn bối biết sai rồi, vãn bối nguyện thần phục với ngươi! Lệ Vô Cực kêu thảm thiết, lực lượng Độc Miểu Thiên Tôn thật sự quá cường đại, khiến hắn cảm nhận được tận thế buông xuống!

Hắn vừa mới tiến vào Hóa Thần Cảnh a, vừa mới đạt tới thời kì cuộc sống đỉnh phong, như thế nào cam tâm ngã xuống như vậy? Độc Miểu Thiên Tôn giết con của hắn, khiến hắn bị vô cùng nhục nhã là đúng, nhưng người chết là hết, mang theo tôn nghiêm mà chết thì sao có thể báo thù cho bọn Lệ Cương?

Không thể!

Chỉ có sống sót mới có thể làm được!

Trong lòng Lệ Vô Cực đã là phát hạ lời thề. Đợi hắn đạt tới Hóa Thần tam trọng thiên, tất nhiên phải bầm thây Độc Miểu Thiên Tôn vạn đoạn, để tiết phẫn nộ trong lòng!

– Lão phu cần loại vô dụng làm cái gì? Bàn tay khổng lồ căng lên, ba ba ba, thanh âm vang lên không ngừng. Xương cốt cả người Lệ Vô Cực cuối cùng bị bóp đoạn từng chiếc, máu tươi cuồng phun!

Lệ Vô Cực hét giận dữ không thôi, Thần chích dương động, Thần Anh hắn đã đại thành, một ngọn lửa tuôn ra!

– Hừ. Dựa vào nơi hiểm yếu chống lại! Gợn sóng trên biển điên cuồng gào thét, một cái đầu lâu khô khốc to lớn dâng lên từ đáy biển, cắn nuốt Thần chích Lệ Vô Cực.

– Không .

Lệ Vô Cực kêu thảm thiết hơi ngừng, khí tức thuộc về hắn đột nhiên biến mất, dường như giữa thiên địa không có một người như thế !

Vô Cực Thiên Tôn, chết!

Tê!

Một thế hệ Thiên Tôn. Không nói cái cuối thời võ đạo này, dù là ở thời kỳ thượng cổ cũng là tồn tại vô thượng có thể hoành hành thiên hạ, nhưng bây giờ vừa mới xuất thế muốn run rẩy một chút uy phong, trực tiếp đã chết!

Thật không biết nên nói là bi thương hay là buồn cười!

– Còn có các ngươi – mặc dù chỉ là một bầy kiến hôi, nhưng dầu gì cũng tạo thành Thần chích, miễn cưỡng có thể tẩm bổ một chút. Thần hồn các ngươi, lão phu thu! Đầu lâu khô khốc nhếch miệng cười, phát ra tiếng cười quái dị cạc cạc.

Mọi người hoảng hốt, ai cũng chạy trốn bốn phía.

– A

– A

– A .

Giữa tiếng kêu gào thê thảm, tốc độ đầu lâu khô khốc thật nhanh, trong nháy mắt có thể đuổi theo một người hoặc là một đám người, miệng to mở ra nuốt xuống, đối phương căn bản không có một tia năng lực chống cự! Cứ như vậy vài ba lần công phu ít nhất mười mấy người đã bị đầu lâu khô khốc cắn nuốt.

– Má ơi, chạy mau! Con lừa đen phản ứng nhanh nhất, phía trước bọn họ lại kéo ra khoảng cách tương đối cùng Vô Cực Thiên Tôn. Quay đầu chạy cũng tiện nhất. Con lừa đầu tàu gương mẫu, mấy người Chu Hằng thì theo ở phía sau.

– Cầu cha ruột mẹ ruột, phù hộ bổn tọa đại nạn không chết! Con lừa đen hét lớn.

– Con lừa, thời điểm chạy trối chết ngươi còn nói nhảm nhiều như vậy! Chu Hằng mắng.

– Bản năng phản ứng. Hắc hắc, bản năng phản ứng! Con lừa miệng nói xong, nhưng tốc độ lại không chậm chút nào, ngược lại còn đang gia tốc, thật sự sử hết sức lực xuất bú sữa mẹ.

– Cạc cạc dát, ăn trước mấy cái các ngươi chạy nhanh nhất! Bóng đen nhoáng lên một cái, đầu lâu khô khốc to lớn đã tới trước mặt bọn Chu Hằng, tốc độ này đã nhanh không cách nào hình dung , dù Chu Hằng toàn lực triển khai Tấn Vân Lưu

Quang Bộ cũng xa xa không sánh bằng!

– Không cần a, bổn tọa thịt thối, ăn không ngon chút nào, hay là đi ăn người khác đi! Con lừa đen hét lớn.

– Hừ! Miệng con lừa đê tiện quả nhiên ngay cả tồn tại như Độc Miểu Thiên Tôn đều không thể chịu đựng được, mở ra miệng rộng cắn nuốt bọn Chu Hằng. – Ân? Nhưng khi miệng rộng mở ra đến mức tận cùng, Độc Miểu Thiên Tôn đột nhiên ngừng lại, phát ra một tiếng thét kinh hãi.

– Ngươi là … Đầu lâu khô khốc nhìn chằm chằm Hoặc Thiên, tuy rằng mặt như vậy rất khó lộ ra biểu tình, nhưng cũng nghe ra nghi hoặc tràn đầy từ trong giọng nói của hắn.

Hoặc Thiên suy nghĩ viễn vông, căn bản không có bất kỳ phản ứng nào, bản năng nàng đi theo bọn Chu Hằng, về phần ý thức của nàng thì đắm chìm sâu trong tâm linh, đang suy tư nàng mất đi trí nhớ, hoặc là nói trí nhớ lúc trước chuyển thế.

Độc Miểu Thiên Tôn có chút khó có thể lựa chọn, từ trên thân Hoặc Thiên hắn cảm ứng được một đạo khí tức tối nghĩa, dường như vô cùng cường đại, nhưng khi nhìn tu vi của đối phương bất quá là Thần Anh Cảnh, lại để cho hắn do dự.

Nếu Hoặc Thiên cũng không có một chút tu vi, nói không chừng hắn nghĩ thực lực đối phương cường đại đến sâu không lường được, khiến hắn nhìn không thấu, như vậy trên cơ bản

hắn sẽ không xuất thủ , dù sao còn có một đống lớn thần hồn có thể cung cấp cho hắn cắn nuốt.

Nhưng tu vi những người này đều rõ ràng , cho dù có tiểu tử dùng bảo vật che đậy khí tức, nhưng với năng lực hắn cảm ứng vẫn có thể nhìn ra tiểu tử kia cũng chỉ có Kết Thai Cảnh mà thôi.

Ở trong mắt hắn, cho dù là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh bình thường cũng chỉ là con kiến, chỉ có Đại Đế thời kỳ thượng cổ mới đủ tư cách chống lại cùng hắn!

Ẩn tàng mấy vạn năm, lá gan nhỏ đi sao?

Sát khí Độc Miểu Thiên Tôn tăng mạnh, Vạn Cổ Đại Đế đã chết, có thể bị hắn cho phép làm đối thủ chỉ còn trong ba đại tử địa, không tới đủ thời gian làm sao bọn họ có thể xuất thế?

Giết giết giết!

Đầu lâu khô khốc tạm lại cắn nuốt hướng về ba người Chu Hằng một con lừa.

– Hiện! .

Chu Hằng vừa động tâm niệm, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp tế xuất, nhanh chóng xoay tròn mở ra, biến thành một phù đồ bảo tháp to lớn. Hai tay hắn đẩy Triệu Đoạt Thiên cùng con lừa đen vào, mình cũng đứng ở chỗ cửa tháp.

– Di, đây là Độc Miểu Thiên Tôn lại phát ra tiếng động kinh dị – Có một tia tiên lực uẩn động! Cạc cạc, đây cũng là Chuẩn Tiên khí, đáng tiếc, lão phu cũng là Chuẩn Tiên, bảo vật này không bảo vệ được các ngươi! .

Đầu lâu khô khốc nuốt xuống, miệng rộng cắn từ chỗ đỉnh tháp, một đường thẳng xuống!

Trời, Độc Miểu Thiên Tôn người không ra người quỷ không ra quỷ quá mạnh mẽ!

Chu Hằng vội vàng thu hồi bảo tháp, nhưng kể từ đó, liền biến thành hắn và Hoặc Thiên không hề che trực diện Độc Miểu Thiên Tôn!

Toàn bộ xem Hoặc Thiên !

– Có thể chứa vật còn sống, quả nhiên là Chuẩn Tiên khí! Độc Miểu Thiên Tôn không chút do dự nuốt xuống phía dưới – Lão phu thu! .

Đầu lâu khô khốc nuốt xuống!

Ông!

Một đạo ánh sáng hồng nhạt hiện lên, ở miệng đầu lâu tạo thành một đạo phù văn hình tròn, không lớn, đường kính chỉ ba trượng, chắn đỉnh đầu Chu Hằng cùng Hoặc Thiên, tản ra khí tức không thể hiểu.

Nhưng trong nháy mắt, phù văn cùng trời đất hòa hợp mãnh liệt, phóng xuất ra hào quang mãnh liệt, hưu hưu hưu, bắn nhanh hướng về bốn phương tám hướng.

– Không Độc Miểu Thiên Tôn phát ra thét chói tai vừa giận vừa sợ, đầu lâu khô khốc đột nhiên triệt thoái phía sau, quay đầu liền bỏ chạy, thông một chút chui vào trong biển.

Oanh! Oanh! Oanh!

Trên biển gầm lên, khí độc cao nghìn trượng tạo thành từng bức tường nước, kích phách hướng về các ngõ ngách, nhìn xuống nước biển vẫn có thể nhìn thấy phía dưới có ánh sáng màu hồng nhàn nhạt.

Ông, kia mai phù văn nhoáng lên một cái, thu vào trong cơ thể

Hoặc Thiên.

Lúc này, nguyên bản biểu tình Hoặc Thiên lạnh lùng mới có một tia biến hóa, mắt phượng nháy mắt, nói: – Phát sinh chuyện gì Lời còn chưa nói hết, thân hình nàng lập tức run lên, ngửa đầu ngã.

Chu Hằng vội vàng đỡ lấy nàng, vị thiên nữ tuyệt thế này lại lâm vào trạng thái mê man.

Hắn cười khổ một tiếng, chuyện phát triển thật khó hiểu!

Đầu tiên là Lệ Vô Cực không ai bì nổi đột nhiên xuất hiện, với thế Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh đứng trên thiên hạ, đang lúc hắn dường như vô địch trên đời, ba, đột nhiên một vị tồn tại mạnh nhất thời kỳ viễn cổ chạy ra, vài ba lần giết luôn Đương thời mạnh nhất.

Tiếp theo , tồn tại mạnh nhất vừa mới xử lý đương thời mạnh nhất muốn ăn luôn vài cái tiểu bối Kết Thai, Thần Anh Cảnh, lại đụng nhằm cây đinh, bị dọa đến chật vật mà chạy!

Điều kỳ quái nhất chính là, người khởi xướng lại còn mờ mịt không biết xảy ra chuyện gì!

Mặc dù Hoặc Thiên bây giờ chỉ là Thần Anh Cảnh, nhưng

nàng đầy người là tiên cốt a, khắp nơi đều có Tiên cấp phù văn, bình thường bị giới hạn cảnh giới của nàng không thể chủ động vận chuyển, chỉ khi nào nguy hiểm mới có thể tự chủ kích phát!

Độc Miểu Thiên Tôn đi cắn nuốt nàng, giống như một cái võ giả Tụ Linh Cảnh nhỏ muốn đi cướp Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh sao?

Muốn chết!

Qua một hồi lâu, mặt biển mới khôi phục bình tĩnh, Độc Miểu Thiên Tôn nặng nề mà hừ một tiếng, lại không có dám xuất hiện.

Hắn chẳng những bị thương nặng, dũng khí cũng bị dọa không còn!

Đáng tiếc, không chết!

Chu Hằng thở dài, ôm Hoặc Thiên đạp không mà đi, quay lại Lãng Nguyệt Quốc.

Trên đường, hắn lôi con lừa đen đi ra.

– Con lừa, ngươi hãy thành thật nói, rốt cuộc che giấu bao nhiêu bí mật thời kỳ thượng cổ! Chu Hằng khó chịu hỏi, tuy rằng lần này có Hoặc Thiên nên không xảy ra việc gì, nhưng làm người cũng không thể đặt hết thảy ở vận khí.

– Bổn tọa oan a!

Con lừa đen kêu: – Bổn tọa nào biết đâu rằng, trời biết những lão gia hỏa này sao còn chưa chết, qua mấy vạn năm còn muốn đi ra chơi người! .

Chu Hằng mày nhăn lại, nói – Thời kỳ thượng cổ, chủ nhân bốn đại tử địa tranh đoạt tiên duyên cùng Vạn Cổ Đại Đế? .

– Không tồi, tuy nhiên cũng không không tranh được, ngược lại biến Huyền Càn đại lục thiếu chút nữa thành tử tinh! Con lừa đen thập phần khó chịu nói.

– Nếu Độc Miểu Thiên Tôn không chết, các chủ nhân ba đại tử địa khác khả năng cũng không chết!

Chu Hằng mày càng nhíu chặt – Xem ra, vô luận là Tiên đại lục hay là kế thừa Man Thần tộc, đều không phải là tiên duyên! .

– Bọn họ, đều đang đợi tiên duyên chân chính xuất thế, tiến hành cướp đoạt một phen!

Chương 398: Thần Anh Cảnh

Con lừa đen nói: – Chu tiểu tử, hiện giờ chính là cuối thời võ đạo, nếu 4 tôn lão yêu quái kia đều còn chưa có chết, ai mà đối kháng được bọn họ? Chúng ta trốn như thế nào? .

Chu Hằng nói đơn giản tình huống Hoặc Thiên, sau đó nói: – Nếu 4 tôn lão yêu quái kia không chết, nói không chừng Vạn Cổ Đại Đế cũng còn sống! .

– Không quá khả năng! Con lừa đen lắc lắc đầu – Tuy rằng bổn tọa không có tiếp xúc bao nhiêu cùng Vạn Cổ Đại Đế, nhưng vị Đại Đế này là nhân vật vô cùng kiêu ngạo, hắn tuyệt đối sẽ không cho phép chính mình sống uất ức như vậy! .

Uất ức sao?

Quả thật!

Độc Miểu Chi Hải đã có lịch sử mấy vạn năm, vị Độc Miểu Thiên Tôn cũng luôn luôn co đầu rút cổ ở nơi tử địa này, phía trước còn bị Hóa Thần Cảnh Lệ Vô Cực cỡi đến trên đầu, không thể không đe doạ đối phương rời đi, thật sự không có biện pháp mới chạy ra.

Chu Hằng tự vấn lòng, hắn tuyệt đối không có khả năng trường sinh như vậy! Nghĩ đến năm đó Vạn Cổ Đại Đế cũng đồng dạng kiêu ngạo, tự nhiên sẽ không tiếp nhận biện pháp sống như vậy.

Nhưng lúc này 4 tôn lão yêu quái kia ra để cướp đoạt tiên duyên, đương thời còn có ai có thể ngăn cản? Hoặc Thiên có thêm chiến lực không thể lường được, nhưng dù sao bị giới hạn cảnh giới, không thể chủ động vận chuyển kho báu bản thân, cũng không có tư cách đi ngăn cản bọn họ.

Mấu chốt là, cái tiên duyên này đến tột cùng là cái gì?

Huyền Càn đại lục cách thời điểm hoàn toàn tan vỡ còn mấy chục năm, thậm chí trên trăm năm, hơn một ngàn năm, nhưng môi trường trở nên càng ngày càng khắc nghiệt, tần suất thiên tai phát sinh càng lúc càng nhanh, ở trước khi hoàn toàn hủy diệt sẽ làm cho sinh linh không còn nơi sống!

Tại địa phương như vậy, còn có thể sinh ra cái tiên duyên gì?

Chu Hằng lại ép hỏi con lừa đen. Con lừa đen thì dắt 18 đại tổ tông thề, nó thật không biết tiên duyên vì sao. Chỉ có thể ngồi chờ.

Ngồi chờ? Nói dễ dàng, hiện tại tình huống này ai còn có thể ngồi?

Thiên địa băng diệt, nếu không thể thành tiên, vậy cũng chỉ có chết theo viên tinh cầu này!

Đúng rồi !

Ánh mắt Chu Hằng đột nhiên sáng lên, Lệ Vô Cực là khách ngoại lai, pháp khí phi hành tất nhiên có thể xuyên qua tinh không ! Nhưng Chu Hằng lập tức lại thở dài, Lệ Vô Cực đã bị Độc Miểu Thiên Tôn tạo thành mưa máu, Thần chích cũng bị nuốt sống. Đi đâu đi tìm pháp khí phi hành của hắn?

Khách ngoài hành tinh?

Chu Hằng đột nhiên vừa động trong lòng, nói: – Con lừa, bốn người Độc Miểu Thiên Tôn có thể cũng đến từ Huyền Càn Tinh hay không ? Nếu Vô Cực Thiên Tôn có thể vượt qua tinh vũ mà đến cướp lấy tiên duyên, vì cái gì những người khác lại không thể?

Con lừa đen sợ run lên, nói: – Có khả năng! .

Nhân vật giống Vạn Cổ Đại Đế, mấy vạn năm, thậm chí mấy chục vạn năm, trên trăm vạn năm mới có thể ra một cái. Làm

sao có thể xuất liên tục bốn nhân vật tuyệt cường có thể tranh phong cùng hắn?

Nhưng nếu bốn người Thiên Tôn đều đến từ tinh cầu bất đồng, vậy sẽ dễ hiểu hơn, bọn họ đều là nhân vật trác tuyệt nhất tinh cầu, có thể tranh nhau phát sáng với Vạn Cổ Đại Đế có cái gì kỳ quái?

– Thật muốn biết tiên duyên này đến tột cùng là cái gì! Chu Hằng nói.

– Bất kể là cái gì, đều là của bổn tọa! Con lừa đen tham lam nói.

Gần nửa tháng sau, bọn họ về tới Lãng Nguyệt Quốc.

Lần này sự kiện Lệ Vô Cực dự lễ. Ở trên đại lục nhấc lên sóng to gió lớn.

Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh xuất thế, đây đã là tin tức trên đời này để cho người ta khiếp sợ, nhưng vị Thiên Tôn mới này không ngờ không còn sức đánh trả chút nào đã bị người ta làm thịt!

Lúc này, mọi người mới biết được vì cái gì luôn luôn không ai nhận được kế thừa của bốn đại tử địa, bởi vì mấy vị Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh kia căn bản không có ý tưởng kế thừa công pháp. Bọn họ chỉ đang ngủ say ở nơi nào thôi!

Mặc dù bây giờ chỉ điểm một cái Độc Miểu Thiên Tôn, nhưng mọi người đều tin tưởng trong ba tòa tử địa khác thượng cổ Thiên Tôn khẳng định cũng chưa chết!

Đây chính là nhân vật trác tuyệt có thể tranh phong với Vạn Cổ Đại Đế a!

Huyền Càn Tinh càng ngày càng rối loạn!

Chu Hằng đã tới gần Kết Thai tam trọng thiên đỉnh phong. Chỉ mong cầu đột phá, mỗi ngày hắn với chư nữ hợp luyện Thiên Dương Địa Âm Công, nhất là với Ứng Mộng Phạm, cô cháu Hàn Vũ Liên, ba người đều là Huyền Âm thân thể, song tu với các nàng, trợ giúp thật lớn đối với tích lũy linh lực.

Tuy nhiên, tuy rằng hắn kém một chút, nhưng chỉ có chút này khiến hắn đau khổ tu luyện hai tháng mới rốt cục đạt tới đạo hạm tấn công Thần Anh Cảnh.

Lần này Hoặc Thiên không hôn mê bao lâu, dường như lúc tự chủ tế xuất phù văn khiến cho nàng tiêu hao nhiều, chỉ ngủ say

vài ngày liền khôi phục lại. Đã có nàng, Chu Hằng tự nhiên cũng có thể phóng tâm mà bế quan tấn công Thần Anh Cảnh .

Hắn đi vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, toàn tâm toàn ý tập trung tinh thần.

Linh lực vận chuyển, giống như sóng thần sấm sét, ba ba vận chuyển ở trong cơ thể hắn.

Trong thức hải, tiểu nhân màu vàng thả ra hào quang sáng quắc, nhưng đản thai chắc chắn, giống như con gà con ấp trứng, cần trước đánh nát vỏ trứng mới được. Đây cũng không phải một quyền có thể oanh bạo , mà là một loại Thần chích thăng hoa.

Bắt đầu từ nửa bước tiên nhân, cảnh giới tăng lên dính đến hai cái linh lực cùng Thần chích, chỉ có hai cái phương diện này đều đột phá cửa ải, mới có thể thuận lợi tiến vào tầng thứ cao hơn.

Chu Hằng không thiếu cảnh giới lĩnh ngộ, hắn cần chính là thăng hoa loại lĩnh ngộ này.

Oanh! Oanh! Oanh!

Trong cơ thể hắn có tiếng động đại đạo vang lên, tiểu nhân

màu vàng cố gắng oanh kích thần thai, dục phá xác ra, mà linh lực của hắn cũng vận chuyển như bay trong người, đánh thẳng vào cửa ải Thần Anh Cảnh.

Tiểu nhân màu vàng là Thần chích của hắn, là thể hiện ý chí của hắn, tay phải cầm hắc kiếm triển khai Lăng Thiên Cửu Thức, tay trái vận chuyển Phiên Thiên Chưởng, đánh khắp trong thần thai.

Với tiên thuật oanh kích thần thai, có thể xa xỉ như vậy thiên hạ cũng không có mấy người!

Chu Hằng hợp nhất tâm thần, đặt oanh phá thần thai là mục đích lớn nhất, chỉ cần qua cửa ải Thần chích, hắn không thiếu ở cảnh giới lĩnh ngộ, dễ dàng có thể nhập Thần Anh Cảnh.

Đối với người khác mà nói làm như vậy là vô cùng nguy hiểm , bởi vì Thần Anh xuất thế cũng không đủ tẩm bổ linh lực, sẽ làm Thần Anh lập tức héo rũ! Nhẹ thì ngã xuống hạ Kết Thai Cảnh, nặng thì thần thức vỡ tan, trực tiếp chết!

Thật giống như trẻ con xuất thế, nhất định phải có sữa nuôi nấng, nếu không sẽ chết đói!

Tiểu nhân màu vàng cường thế xuất động, kiếm động tinh tú, chưởng phúc nhật nguyệt, cũng chỉ có ở trong này Chu Hằng không cần lo lắng vấn đề tiêu hao linh lực, có thể không ngừng vận chuyển Lăng Thiên Cửu Thức – nhưng thật ra là tám thức.

Óc của hắn chấn động, cuốn lên sóng thần ngập trời, thần thai rung động, nhưng cứng cỏi không thể gãy!

Chu Hằng không vội không nóng nảy, tiểu nhân màu vàng tiếp tục vận chuyển hai bộ tiên thuật, nếu tiên thuật đều không đủ sức phá mở thần thai, vậy hắn cũng chỉ có tự than thở xui xẻo.

Một ngày, hai ngày, ba ngày… mười ngày… một tháng!

Trên thần thai rốt cục hiện ra từng vết da nẻ, giống như mạng nhện hiện đầy toàn bộ thần thai, tiểu nhân màu vàng càng thêm rực rỡ, tản ra phong cách cổ xưa chí tôn.

Phá! .

Chu Hằng hô to ở trong lòng, tiểu nhân màu vàng làm ra một kích tối hậu, kiếm, chưởng hợp bích!

Oanh!

Thần thai rạn nứt, tiểu nhân màu vàng bắn ra!

Chính là cái thời điểm này, Chu Hằng thôi động linh lực, oanh, đại môn Thần Anh Cảnh cuối cùng mở ra.

Oanh!

Thân thể hắn run lên, Thần Anh tiến vào không gian đan điền, tọa trấn trung tâm mặt đất, thôi động không gian đan điền mở rộng.

Gấp đôi, gấp đôi… gấp mười… gấp trăm lần… 1000 lần… 5000 lần!

Tiểu nhân màu vàng vừa mới Xuất thế, lực lượng hữu hạn, không thể mở hết được không gian đan điền!

Nói như vậy, 5000 lần là trị số cơ bản có thể đạt tới, nhưng đi lên nữa dường như khó , Thần Anh không đủ sức, nhất thiết phải tẩm bổ với linh khí thiên địa, hấp thu đợt thứ nhất sau đó mới dựa vào linh lực bản thân đi săn sóc.

Thần Anh trưởng thành, là Hóa Thần Cảnh!

6000 lần, 7000 lần, 7500 lần!

Thần Anh cuối cùng không đủ sức tiến hành mở rộng, Chu Hằng cũng không cưỡng bách chính mình nữa, buông áp chế ra, lập tức, linh khí thiên địa tuôn ra mà đến, rửa sạch thân thể hắn, đặc biệt Thần Anh, tiểu nhân màu vàng ngâm mình ở trong linh khí thiên địa, thập phần thoải mái.

Nửa ngày sau, Chu Hằng mở hai mắt ra, đứng lên.

Thần Anh Cảnh!

Hắn rốt cục đạt tới Thần Anh Cảnh!

Đáng tiếc, nguyên bản cảnh giới này chính là vô địch Huyền Càn đại lục, nhưng theo nhân vật thượng cổ không ngừng xuất hiện, lại có chủ nhân bốn đại tử địa ẩn ở một bên, hiện giờ còn chưa đủ mạnh a!

Chu Hằng vừa động tâm niệm, tiểu nhân màu vàng trồi lên từ đỉnh đầu, không cách xa thần thai nữa, tản ra ánh sáng rực rỡ.

Không gian đan điền hắn bây giờ gần như là 1000 lần Thần Anh Cảnh bình thường, mặc dù mới vừa mới tiến vào cảnh giới này, nhưng tuyệt đối có thể nghiền ép bất kỳ một lão tổ Thần Anh Cảnh nào – trừ bỏ Hoặc Thiên.

Lúc trước Hoặc Thiên đánh ra một kích đối với hắn, hắn bây giờ nghĩ lại cũng không cách nào có thể giải trừ!

Đây không phải là chênh lệch lực lượng, mà là trình tự nghiền ép, tiên thuật chân chính, căn bản không thể dùng lực!

Thay đổi người khác, Chu Hằng còn có thể đánh lén từ phía sau lưng, nhưng trong cơ thể Hoặc Thiên có nhiều Tiên phù như vậy, một khi nhận được công kích sẽ tự chủ vận chuyển, ngay cả Độc Miểu Thiên Tôn đều bị thua thiệt nhiều, hắn có tự tin cũng không cảm thấy mình bây giờ có thể so sánh cùng Độc Miểu Thiên Tôn.

Cũng may tiên nhân chuyển thế giống Hoặc Thiên hoặc tiên nhân cảnh giới ngã xuống, càng hoặc là hậu duệ tiên nhân cuối cùng vô cùng hiếm lạ, hiện tại lại đứng ở một bên hắn, hắn cũng không cần phải đi phiền não vấn đề này.

Chu Hằng cũng không trực tiếp đi ra ngoài, mà là lên tầng thứ chín Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, thông quan khảo nghiệm Thần Anh Cảnh đạt phần thưởng.

Đây là một vị thuốc, tên là Hắc Tuyết Tán, vô vị vô hình, hiệu quả cực nhanh, chỉ cần bóp nát cái bình, dược lực có thể lập tức phát huy, khiến cho dù là Hóa Thần Cảnh Thiên Tôn đều không thể vận chuyển linh lực.

Hắn bế quan 1 tháng, Huyền Càn đại lục cũng đã xảy ra rất

nhiều đại sự.

Lại có Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh ra đời!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, cùng với Thiên Yêu tộc đế vương, Sí Diễm Yêu Quân! Còn có một gã khác nữa, thân phận trước mắt không rõ.

Hiện tại Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đã được xưng là Nguyệt Ảnh Thiên Tôn, vị Thiên Yêu tộc đế vương kia cũng tấn thăng làm Sí Diễm Yêu Tôn. Ba vị Thiên Tôn mới xuất thế, dường như phát ra một cái tín hiệu, võ đạo thịnh thế mới dường như sắp phủ xuống!

Buồn cười là, Huyền Càn đại lục đã gần tan vỡ, hình như là hồi quang phản chiếu.

Mặt khác, Mao gia điệu thấp thật lâu đột nhiên cao sang phách lối đứng lên, phát ra thông cáo nói đương thời thế gian trùng trùng nguy cơ, Mao gia nguyện cử gia tộc xuất lực chiêu cáo anh hùng thiên hạ, cùng nhau chống cự lại đại tai nạn.

Bọn họ một bên giơ danh hào đại nghĩa, một bên triển khai giết hại, với lưỡi dao sắc bén, máu tươi, thi thể mở rộng phạm vi thế lực Mao gia.

Chương 399: Hành trình Mao gia

Thiên Bảo Các là thế lực khiêm tốn nhất của Huyền Càn đại lục, dường như bọn họ chỉ có một ý nghĩ kiếm tiền, cho tới bây giờ chưa từng tham gia tranh bá đại lục, nhưng không thể phủ nhận là bọn họ có được tai mắt cường đại nhất, tình báo linh thông có một không hai thiên hạ.

Mấy tin tức này đều là Nguyễn Giai Oánh mang tới, cho dù ở trong thế đạo như vậy, tai mắt của Thiên Bảo Các vẫn không có mất tác dụng, tin tức truyền ra cực nhanh, cực kỳ tinh chuẩn.

Chu Hằng không khỏi lấy làm lạ, nếu nói Thiên Bảo Các biết rõ tình huống của Thiên Long Đế triều như trong lòng bàn tay cũng được đi, nhưng vì sao ngay cả tình huống của Thiên Yêu Đế triều cũng biết rõ mồn một? Chẳng lẽ thương hiệu lớn nhất đại lục này còn chạy tới cả hai đại Đế triều Thiên Yêu và Dạ Ma hay sao?

Vừa nghĩ tới ý niệm này liền bị hắn vứt qua bên cạnh, hắn còn có chuyện còn cần quan tâm hơn.

Mao gia!

Cừu hận giữa hắn và Mao gia là không có cách nào hóa giải, phụ thân Chu Định Hải bị bắt để luyện đan dược kéo dài tuổi thọ gì đó, thiếu chút nữa thành vong hồn dưới đồ đao của Mao gia, làm sao hắn có thể nhịn được mối hận này?

Chỉ là trước đây hắn còn chưa đủ cường đại, không có thực lực để đi tiêu diệt Mao gia, nhưng bây giờ hắn đã tiến vào Thần Anh Cảnh, dưới Hóa Thần Cảnh tuyệt đối là vô địch!

Mặc dù nói Mao gia lúc trước không coi trọng Lệ Vô Cực, dường như đang dùng phương thức đó tuyên cáo: bọn họ có nội tình có thể chống lại Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, vậy càng sẽ không e ngại Chu Hằng chỉ là Thần Anh Cảnh này! Nhưng nếu bọn họ không có Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, nội tình này cũng không phải có thể tùy tiện vận dụng.

Không sợ Hóa Thần Cảnh, cũng không có nghĩa là thực sự có thể đối kháng Hóa Thần Cảnh. Tỷ như Hóa Thần Cảnh muốn huỷ diệt Mao gia phải trả ra cái giá cực lớn, lớn đến mức vị Thiên Tôn kia đều không thể thừa nhận, như vậy tự nhiên sẽ không dễ dàng mở ra chiến cuộc.

Chu Hằng biết Mao gia muốn làm gì, bọn họ chiếm được kế thừa chân chính của Quỷ Thi Tông thượng cổ. Chẳng những có thể lợi dụng sinh linh chế thành đan dược kéo dài thọ nguyên, mà còn có thể biến thi thể thành tử sĩ: chinh chiến thiên hạ!

Thật nếu để cho Mao gia làm ra hành thi Hóa Thần Cảnh, bọn

họ liền đủ để tranh được một vị trí trong thời loạn thế này!

Hắn vốn đã quyết định sau khi tiến vào Thần Anh Cảnh sẽ đi Mao gia, tin tức này chỉ là thúc giục hắn lập tức xuất phát sớm hơn mà thôi.

Ngoài ra, còn truyền ra một tin tức càng thêm chấn động, trong biển cũng trào ra một thế lực cường đại, kêu gào phải bình định lục địa, thống nhất đại lục và hải dương quy về dưới trướng "Hải Long Vương".

Thế lực này được xưng là Hải tộc, có người cá, người tôm hùm, người bạch tuộc… đều là dị tộc sinh sống trong nước, thống nhất dưới lãnh đạo của Hải Long Vương. Mà vị Hải Long Vương này chính là vị thứ ba Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh mới tấn thăng của Huyền Càn đại lục!

Bọn họ tuyệt không chỉ là kêu gào rồi thôi, mà có đại năng Hải tộc cuốn lên sóng thần, mang theo vô số lính tôm tướng cua xông lên lục địa, chiếm lĩnh vô số đất đai vốn thuộc về Nhân tộc, Thiên Yêu tộc, Dạ Ma tộc.

Theo tiên duyên sắp xuất hiện lần nữa, dường như toàn bộ thiên hạ cũng sắp đi vào trạng thái hỗn loạn nhất, thế lực có tư cách tham gia trường đấu này lần lượt hoá trang lên sân khấu, muốn khuấy đảo thế gian này loạn thành một đống!

Ở thời gian hỗn loạn nhất này, Chu Hằng với con lừa đen rời

Triệu gia, xuất phát đi tới Thiên Long Đế triều.

Hắn lưu lại phần lớn bảo vật, bao gồm Thập Luyện Đồ. Vì Hoặc Thiên phần nhiều thời gian suốt ngày trầm tư, trong nhà nhất thiết phải có người có thể trấn tràng. Miễn cho hắn đi ra ngoài diệt Mao gia, quay về lại người khác đã tiêu diệt quê nhà hắn!

Có Cửu Huyền Thí Luyện Tháp đủ để giữ mạng, có Bách Quỷ Kiếm cũng đủ để chinh phạt bốn phương, Thập Luyện Đồ thật sự là đốt linh thạch không chịu nổi!

Con lừa đen vốn không có chỗ để đi, mà cái miệng đê tiện của nó cũng chỉ có Chu Hằng có thể chịu được. Bởi vậy tự nhiên là nó muốn đi theo Chu Hằng. Hơn nữa, Mao gia chính là gia tộc siêu cấp truyền thừa mấy vạn năm, chờ sau khi diệt Mao gia, có thể kiếm được thứ tốt nhiều đến mức nào?

Con lừa đê tiện này sao có thể chịu làm buôn bán lỗ vốn!

Một người một con lừa xuất phát ra đi, mục tiêu nhắm thẳng vào Thiên Phong Thành, đó chính là chỗ Mao gia.

Một đường đi qua, khắp nơi đều là hoang vu, khắp nơi là cướp

bóc cướp đoạt; toàn bộ văn minh đã ầm ầm sụp đổ, phần nhiều mọi người là vì mạng sống mà giết chóc cướp bóc, nhưng cũng có một số người trời sinh yêu thích giết chóc, cuối thời như vậy đối với bọn họ mà nói quả thực chính là thiên đường.

Chu Hằng không quản được nhiều chuyện nhàn rỗi như vậy, tâm trạng của hắn đã ở trong giết chóc trở nên băng lạnh.

Chừng mười ngày sau, bọn họ đi tới Thiên Phong Thành.

Đây là một tòa thành phi thường cổ xưa của Thiên Long Đế triều, đã trải qua vô số năm tháng mưa gió, đương nhiên cũng trải qua vài lần thiên tai, tường thành không biết sửa chữa qua bao nhiêu lần, nhưng bây giờ tòa thành này cũng đã sụp đổ một nửa, dường như là gặp phải công kích tính hủy diệt. Trong thành hiện ra một khe nứt thật lớn chạy ngang qua toàn bộ thành phố, có thể nhìn thấy rõ ràng bên trong có dòng lửa đỏ đang chen chúc lao ra.

Đến nông nỗi như vậy, tòa thành này hiển nhiên là không thể tu bổ được nữa.

Chu Hằng đảo ánh mắt nhìn quanh, chỉ thấy trong thành mặc dù có rất nhiều người đang đi lại, nhưng trên thực tế đây đã là một tòa tử thành, chạy ở trong đó chỉ là những cái xác không hồn.

Đều nói thỏ không ăn cỏ gần hang, nhưng Mao gia hiển nhiên

không có cố kỵ điều này! Trong Thiên Phong Thành vô luận là võ giả bậc cao hay là dân chúng bình thường, đều trở thành những cái xác không hồn, đánh mất sinh cơ, chết lặng đi trên đường phố.

Nhưng dù là trong những hành thi này, cảnh tượng kẻ mạnh ăn kẻ yếu cũng đang không ngừng tiến hành. Khi một hành thi tương đối cường đại cắn nuốt một hành thi yếu hơn, khí tức của nó hơi có biến hóa nho nhỏ. Trở nên mạnh mẽ dần! Tuy rằng không lớn, lại là thật sự thấy rõ ràng.

Chu Hằng vốn còn đang lấy làm lạ, trước đây những hành thi này cũng không cắn nuốt nhau, nhưng sau khi nhìn thấy một màn hành thi cắn nuốt đồng loại liền trở nên mạnh mẽ hơn, hắn liền biết là Mao gia đang dùng phương thức này để bồi dưỡng ra hành thi cường đại.

Không ngừng cắn nuốt để trở nên mạnh mẽ, cuối cùng sẽ có một hành thi có thể đột phá cực hạn, trở thành Thi Tôn Hóa Thần Cảnh, thậm chí tiến thêm một bước, trở thành Thi Tiên!

Dã tâm của Mao gia thật rất lớn!

– Con lừa! Độc Miểu Thiên Tôn kia cũng là dùng một hành thi, ngươi nói có phải xuất xứ từ một kế thừa với Mao gia hay không? Chu Hằng hỏi.

[CHARGE=3]Con lừa đen trầm tư một hồi, nói: – Con đường

sinh tử, người nghiên cứu nhiều lắm, dù sao thành tiên quá khó khăn. Cho nên, nếu các thế giới nghiên cứu đối với tử vong chi đạo có chỗ khác nhau, cũng chẳng có gì lạ!

Chu Hằng gật đầu tỏ vẻ đồng ý, ít nhất hành thi trong Độc Miểu Chi Hải kia có ý thức nhất định, không giống những hành thi này, chỉ còn lại thuần túy có bản năng cắn nuốt, hoặc chỉ biết giết chóc. Lúc trước hành thi Thương Ngạo Minh Phong đúng là tham dự tranh đoạt Bách Quỷ Kiếm, chỉ là quá ngu xuẩn!

– Vậy chúng ta hãy đi đại náo một trận! Hắn cười nói.

– Bỏ đi! Bổn tọa là con lừa thiện lương như vậy, làm sao có thể làm chuyện thô lỗ như thế! Ngươi đi đi, bổn tọa canh chừng cho ngươi! Con lừa đen điển hình xuất công không ra lực: ưu đãi muốn lấy, xuất lực thì lại có thể không ra thì không bỏ ra.

– Con lừa đê tiện! Ngươi cả đời này không đổi được!

– Bổn tọa thích vậy, ngươi cắn ta à?

Chu Hằng cười ha hả, phi thân phóng ra, phát động Tử Diễm Thiên Long, lập tức lửa cuốn tới cuồn cuộn, nơi nó đi qua tất cả hành thi tức thì hóa thành tro tàn, hoàn toàn không có tư cách đối kháng cùng hắn.

Đây là lẽ đương nhiên, hắn bây giờ là Thần Anh Cảnh, trình tự linh lực bản thân lại lớn gấp ngàn lần Thần Anh Cảnh bình thường, chỉ cần một ý niệm là có thể làm cho võ giả Linh Hải Cảnh nổ tan xác chết, huống chi là những cái xác không hồn yếu ớt này.

Người chết hết tội! Mặc kệ khi còn sống là người tốt làm việc thiện, hay là kẻ ác làm nhiều điều bất nghĩa, khi đã chết cũng chỉ là một thân xác thối tha, bụi về bụi, đất về đất.

– Người nào, mà lại dám ở chỗ này quấy rối!

Một tiếng quát tháo, trong thành vọt lại đây mấy thân ảnh.

Cầm đầu là một gã nam nhân trung niên chừng ba mươi tuổi, phía sau hắn là ba cái hành thi hư thối, nhắm mắt đi theo, trên thân toát ra khí tức đúng là còn mạnh hơn nhiều so với nam nhân trung niên kia.

Tuy nhiên, cũng vẻn vẹn chỉ là Sơn Hà Cảnh mà thôi, ngay cả tư cách để Chu Hằng đưa mắt nhìn cũng không có.

– Chu tiểu tử! Lần này giao cho bổn tọa! Con lừa đen ưa thích nhất là khi dễ kẻ yếu, nó lập tức chạy ra, giơ chân đá một chiêu, người nọ liền rơi vào trong ma chưởng của nó.

Nam nhân trung niên kia vừa thấy con lừa đen, giật mình kinh sợ đến mắt trợn trừng, khóe miệng cũng há hốc thật to, đến mức có thể nuốt gọn nắm tay của mình.

Cũng khó trách, bởi vì lúc này cách ăn mặc của con lừa đen có thể nói là quá quái dị!

Từ sau khi ở trong Phong Khiếu Lâm Địa, nó trụi mông phải mặc một cái quần hoa hòe, dường như con lừa đen này liền thích ăn mặc. Hiện tại nó chỉ mặc một cái quần bông, gió nhẹ thổi qua lộ ra "cái mông lừa", một cái đuôi lắc tới lắc lui.

Loại quái dị này làm cho khuôn mặt người ta đều phải vặn vẹo, thậm chí con lừa đê tiện này còn biết nói, làm cho da mặt nam nhân trung niên kia không ngừng co giật, hiển nhiên là muốn ói ra.

– Thế nào, Lư đại gia đẹp trai phải không?

Con lừa đen uốn éo cái mông, mép quần phất phơ, cái mông to lộ ra hết còn che.

Chu Hằng sắc mặt tối sầm, nói: – Con lừa! Đừng làm người ta ghê tởm nữa!

Gã nam nhân trung niên kia cũng ở trong lòng liên tục gật đầu, hắn thực sự sợ bị con lừa đen này làm cho ghê tởm chết đi! Hắn chỉ một chiêu bị bắt, biết mình không phải đối thủ của con lừa quái dị trước mặt, lúc này há miệng phát ra một tiếng kêu nhỏ.

Đây chính là khống chế hành thi, chỉ định mục tiêu cho chúng công kích.

"Vù, vù, vù", ba hành thi lập tức chuyển động. Sau khi chúng hóa thành quái vật, chỉ còn lại có bản năng giết chóc và cắn nuốt. Trước đó bởi vì gã nam nhân áp chế, chúng nó chỉ có thể theo nhu cầu bản năng bao vây Chu Hằng và con lừa đen, nhưng bây giờ gã nam nhân trung niên đã buông ra áp chế, những con quái vật này lập tức triển khai công kích.

"Hày hày hày", con lừa đen liên tiếp quát ba tiếng, ý động công tới, ba hành thi kia lập tức hóa thành mảnh vụn, quay về với thiên địa.

– Ngươi… các ngươi là ai! Gã nam nhân trung niên vừa rồi là quái dị tới cực điểm, hiện tại thì lại hoảng sợ đến cực hạn, niệm động công tới, điều đó chỉ có đại năng tạo thành Vực mới có thể thi triển!

Trên thân con lừa đen vừa không có chớp động hào quang của Thần chích, tất nhiên nó là Kết Thai Cảnh, thậm chí có thể là lão tổ Thần Anh Cảnh!

Đây là tồn tại hắn chỉ có thể nhìn lên, sao có thể không hoảng sợ? Chỉ có điều rõ ràng là đại năng Kết Thai Cảnh, như thế nào điên điên khùng khùng như thế, không có một chút xíu phong phạm cao thủ, còn mặc một cái quần bông, thật sự là tức cười chết người!

– Phì! Chỉ có bổn tọa mới có thể đặt câu hỏi! Con lừa đen gõ chân lên đầu nam nhân trung niên quát.

– Tiền… tiền bối muốn biết điều gì? Gã kia vội vàng nói, hắn đâu có tư cách với trả giá với đối phương.

– Ngu ngốc! Bổn tọa nói chỉ có bổn tọa mới có thể đặt câu hỏi, ngươi đây là muốn khiêu khích bổn tọa sao? Con lừa đen giận dữ.

Gã nam nhân kia mặt co giật một trận, hắn oan ức mà!

– Bổn tọa hỏi ngươi… Con lừa đen chợt ngưng lại, giơ chân lên gãi gãi đầu: – Bỏ đi! Bổn tọa đâu biết muốn hỏi gì! Chu tiểu tử ngươi tới hỏi đi!

Gã nam nhân trung niên kia thiếu chút nữa chửi má nó, có cách hành hạ người như thế sao?

Chương 400: Cường thế bức bách

Chu Hằng lắc lắc đầu, con lừa đê tiện này đùa bỡn lừa gạt người là tay già đời, nhưng bắt nó đàng hoàng làm một ít chuyện đúng là hoàn toàn không được.

Hắn nói: – Người Mao gia các ngươi có phải đều ở trong thành này không?

Nam nhân trung niên kia hơi chần chờ, con lừa đen lập tức gõ chân một cái, linh lực chui vào cơ thể, đau đến hắn lập tức kêu thảm thiết liên tục, trên đầu mồ hôi lạnh từng giọt từng giọt chảy xuống, không bao lâu liền không chịu đựng nổi run rẩy cầu xin tha thứ.

– Thật là không có cốt khí, bổn tọa còn có 107 loại còn lợi hại hơn đấy! Con lừa đen thì thào nói.

Gã nam nhân kia càng run lập cập, chỉ loại thứ nhất này đã làm cho hắn muốn chết, khổ không chịu nổi… còn có 107 loại lợi hại hơn? Hắn không mảy may hoài nghi con lừa đen nói dối, đây chính là lão tổ Kết Thai Cảnh, sẽ đi lừa hắn một tiểu nhân vật sao?

Hắn thật đúng là đã đoán sai! Lời nói của con lừa đê tiện này làm sao có thể tin tưởng được chứ?

– Đại bộ phận mọi người đi ra ngoài chinh chiến, chỉ còn lại có một số ít người lưu lại ở trang viên! Hắn vội vàng trả lời.

– Lão tổ tông nhà ngươi có ở nhà hay không? Chu Hằng lại hỏi.

Gã kia lộ ra vẻ khổ sở, nói: – Với thân phận của tiểu nhân, thật sự không đủ tư cách biết hướng đi của lão tổ! A…

Con lừa đen lại gõ xuống một chân, đau đến gã nam nhân trung niên kia lại gào thảm thiết. .

Truyện đề cử: Yêu Lại Từ Đầu – Cố Tư – Trì Uyên

Chu Hằng phất tay một cái, gã nam nhân liền kêu lên một tiếng đau đớn, mềm nhũn ngã trên mặt đất, sinh cơ đoạn tuyệt. Hắn biết đối phương nói là thật, nhân vật nho nhỏ làm sao có thể biết hướng đi của lão tổ gia tộc, hắn chỉ là thuận miệng hỏi mà thôi.

– Đi! Chúng ta đi tịch thu tài sản!

Con lừa đen lập tức lên tinh thần mười phần, tung ra bốn vó liền chạy: – Đi đi đi!

Hai người cũng không có tiếp tục bay lên trời, mà đi bộ dọc phố. Trên đường không ngừng có hành thi đánh úp lại, nhưng tà vật loại tầng thứ này làm sao có thể làm cho hai đại nửa bước tiên nhân nhìn vào mắt. Ý niệm vừa động cách thật xa đã nổ thành dập nát.

– Ồ? Đột nhiên Chu Hằng lộ ra một chút dị sắc.

– Hả? Một lát sau, con lừa đen cũng lộ ra vẻ mặt giống nhau.

Một người một con lừa đều chậm lại bước chân, giống như người thường tản bộ đi lại trên đường phố, khi bọn họ đi qua một góc đường, "vù", chỉ thấy một bóng người nho nhỏ đột nhiên chạy vọt ra, hiện lên một luồng hàn quang đâm vào bên hông Chu Hằng.

Sở dĩ đâm vào hông Chu Hằng là bởi vì cái đầu bóng người kia rất thấp, chỉ có thể đâm đến vị trí này.

– A! Chu Hằng kêu thảm một tiếng, khi hàn quang chạm vào

mình, hắn thuận thế ngã trên mặt đất.

Con lừa đen há hốc mồm không phát ra được lời nào, nhưng trên mặt tràn đầy biểu tình vặn vẹo dễ đánh đòn, thật sự nó rất vất vả mới không có bật cười.

Bóng người nho nhỏ kia là một đứa nhỏ chừng 7, 8 tuổi; trên thân mặc quần áo rách rưới; trên khuôn mặt nhỏ nhắn cũng đầy vết dơ bẩn, ngay cả diện mạo đều không thấy rõ lắm, nhưng cặp mắt lại cực kỳ linh động, trong tay nắm môt cây chủy thủ.

Người tuy nhỏ tuổi, lại có tu vi Sơ Phân Cảnh!

Đứa nhỏ hơi sửng sốt một chút, tiếp đó đột nhiên cười ha hả: – Cẩu súc sinh Mao gia, rốt cục ta báo được thù! Cười một hồi, đột nhiên nó xoay người sang chỗ khác nôn ra một trận. Tuy rằng trong thành thây người chết vô số, không phải không thấy qua, nhưng so với tự tay mình giết người lại là hai loại cảm thụ hoàn toàn khác.

– Không cần ói ra, ngươi còn không có giết chết người đâu!

Chu Hằng bật đứng thẳng lên.

– A! Đứa nhỏ kia hoảng sợ, nhưng lập tức mắt lộ hung quang,

nắm thật chặt cây chủy thủ trong tay.

– Đừng! Chúng ta không phải người Mao gia! Chu Hằng cười cười, giơ hai tay đầu hàng nói.

– Hừ! Muốn gạt ta ư? Đứa nhỏ kia lòng cảnh giác còn là thật cao, cũng không tin lời nói của Chu Hằng.

– Đứa nhỏ! Chúng ta vì sao phải lừa ngươi chứ? Con lừa đen chen lời nói.

– Con lừa… con lừa… con lừa biết nói! Lúc này đứa nhỏ kia mới thật sự là hoảng sợ, cả người đều nhảy dựng lên, nhưng lại lộ ra vẻ mặt nóng lòng muốn thử. Dù sao nó cũng là một đứa nhỏ, lòng hiếu kỳ che lấp sợ hãi và khó tin.

Nhưng Chu Hằng nhìn đứa nhỏ này, thấy thế nào đều giống như nó đang chảy nước miếng, nhìn chằm chằm vào cái mông con lừa đen, nơi cổ họng còn nhích động vài cái, dường như là một người rất đói khát.

– Bổn tọa chính là trời giáng điềm lành, biết nói có gì là lạ chứ? Bổn tọa còn có thể đứng hai chân lên đi tiểu đấy! Quả nhiên con lừa đen đứng dựng lên, làm bộ như phải đi đến góc tường.

“Bốp!”

Chu Hằng vung một bàn tay quất tới, làm con lừa đen ấm ức bỏ đi ý niệm làm mẫu ngay tại đương trường, hắn nói: – Ngươi tên là gì, vì sao lại đi một mình ở chỗ nguy hiểm này?

– Hừ! Muốn dụ ta nói ra? Ta sẽ không nói cho các ngươi biết! Đứa nhỏ có lòng phòng bị rất mạnh, còn lườm mắt nhìn Chu Hằng mang theo vẻ khinh miệt.

– Đúng! Hắn là người xấu! Con lừa đen cười ha hả: – Tiểu tử này vừa có lòng tham vừa nhỏ mọn, còn không nói nghĩa khí bằng hữu, ngươi ngàn vạn lần đừng bị hắn lừa!

[CHARGE=3]

Chu Hằng mỉm cười, nói:

– Chúng ta hiện đang định đi Mao gia quấy rối, ngươi muốn cùng đi tới xem hay không? Nói xong liền bước đi, hắn đã là Thần Anh Cảnh, thần ý đủ để bao phủ toàn bộ Thiên Phong Thành, đâu là vật còn sống, đâu là hành thi, hắn rõ như lòng bàn tay.

Như thế, địa phương nào còn có người sống nhiều nhất chính là Mao gia, thật giống như một ngọn đèn sáng trong bóng tối,

chiếu sáng rõ ràng.

Trước đó nam nhân trung niên kia nói không sai, phần lớn người của Mao gia đều đã rời đi, nơi đây tuy rằng không thể nói là một cái vỏ trống không, nhưng người lưu lại quả thật không nhiều lắm, hơn nữa thực lực cường đại không có mấy người.

Hắn cảm ứng khí tức của những người sống, đa số là Khai Thiên, Sơn Hà Cảnh, nhưng cũng có một lão tổ Kết Thai Cảnh, có lẽ là chủ lực tọa trấn.

Con lừa đen vội vàng đi theo, đứa bé kia sau khi suy nghĩ một chút, cũng đuổi theo.

Chu Hằng đi tới không nhanh, nhưng cũng không hề chậm, tốc độ đủ để một võ giả Sơ Phân Cảnh toàn lực đi theo kịp. Con lừa đen tự nhiên đi theo sát bước chân hắn, mà đứa bé kia mặc dù không bao lâu đã thở hồng hộc, nhưng vẫn cắn răng chạy theo, không có dừng lại nghỉ ngơi giữa đường.

– Chu tiểu tử! Đứa nhỏ này rất có thiên phú! Con lừa đen truyền âm nói.

Chu Hằng gật đầu, đứa nhỏ này mới chỉ 7, 8 tuổi, nhưng cảnh giới đã đạt đến Sơ Phân Cảnh, đủ để so sánh với bất kỳ thiên tài nào của thế gia võ đạo. Theo lý nó phải là tộc nhân của Mao gia, thu được gia tộc toàn lực bồi dưỡng mới có tiến cảnh

nhanh như vậy, nhưng xem theo thái độ biểu hiện vừa rồi của nó, thì lại rất rõ ràng nó coi Mao gia như kẻ thù, chẳng biết tại sao?

Hơn nữa từ trên người nó Chu Hằng cũng không có cảm ứng được huyết mạch Cửu Đầu Xà của Mao gia, tuy nhiên có thể là nó không có kế thừa huyết mạch này.

Thành thị rất lớn, hơn nữa trong đó nứt ra một cái khe nứt lớn, thường thường có dung nham cực nóng bay bắn ra ngoài, không dễ dàng đi lại. Chu Hằng đi ở phía trước, nhưng luôn vận chuyển thần ý ngấm ngầm trợ giúp đứa nhỏ kia, giúp nó hữu kinh vô hiểm vượt qua các nơi hiểm địa.

Gần nửa giờ sau, bọn họ đi tới trước một tòa dinh thự thật lớn. Khác với các nơi khác là chung quanh nơi này không có một hành thi nào, bốn phía yên tĩnh, giống như một thế ngoại đào nguyên.

Đứa nhỏ mặc dù là Sơ Phân Cảnh, nhưng dù sao thân thể nó còn chưa trưởng thành; trước đó tốc độ đi nhanh lại vượt qua cực hạn của nó, thể lực tiêu hao rất lớn, vừa dừng lại nó lập tức đặt mông ngồi trên đất, dưới thân rất nhanh tạo thành một vũng mồ hôi.

Ý chí lực không tồi!

Chu Hằng ở trong lòng thầm khen một tiếng, sau đó cất giọng

nói: – Khách nhân đã tới, sao chủ nhân còn không ra nghênh đón?

Đứa nhỏ kia vừa nghe nói như vậy, lập tức cả kinh nhảy dựng lên, chỉ vào Chu Hằng nói: – Ngươi gạt ta! Ngươi là cùng một phe với chúng!

– Tiểu tử đừng vội! Chờ nhìn xem! Con lừa đen kéo đứa nhỏ qua một bên, vô cùng hưng phấn lắc lắc cái đuôi nói. Nó đã làm xong chuẩn bị tịch biên tài sản, hiện tại chính là tham dự náo nhiệt.

– Người nào, dám đến trước Mao gia ta làm ầm ĩ! Trong cửa vang lên một thanh âm trầm thấp, "két" một tiếng, cửa lớn mở ra, lao ra mười mấy người. Nhưng người vừa nói cũng không có hiện thân, dường như tự giữ thân phận mình.

Những người trước mặt này đều là cách ăn mặc gia đinh tôi tớ, Chu Hằng cười cười, tay phải chụp cách không một cái, "vèo", một bóng người từ trong Mao gia bay bắn ra, "phịch" một tiếng, người nọ nặng nề rơi xuống đất, nổi lên bụi đất đầy trời.

Thấy một màn như vậy, đám hạ nhân Mao gia kia đều vô cùng kinh hãi. Bọn họ không biết Chu Hằng, nhưng nhận biết vị té ngã nằm dài trên đất này: đây chính là Mao Tri Vân, đường đường là cường giả Sơn Hà tam trọng thiên!

Cường giả như vậy đều bị Chu Hằng từ cách phủ đệ thật xa

chụp bắt ra… Trời ạ, người nọ đến tột cùng có thực lực kinh khủng bực nào!

Mà đứa nhỏ kia cũng không gây náo loạn nữa, mặc dù nó còn nhỏ, nhưng vẫn nhận biết rõ tình thế.

– Chu… Chu… Chu Hằng! Mao Tri Vân kia bò dậy, đợi khi thấy rõ hình dáng của Chu Hằng, lập tức hắn vô cùng kinh hãi kêu lên.

Chu Hằng là đại địch của Mao gia, lúc còn nhỏ tu vi hắn còn rất yếu đã phá hủy mấy lần mưu đồ của Mao gia, chỉ có điều là ngay từ đầu quái vật khổng lồ như Mao gia vốn cũng không có để vào mắt con kiến này, đợi đến lúc biết thân phận của Chu Hằng, muốn đối phó với hắn, thì tiểu tử này đã đi vào Thượng Thiên Võ Các.

Đối mặt với Dương Thiên Thánh giả, cho dù Mao gia có kiêu căng phách lối mấy đi nữa cũng không dám tùy tiện gây hấn, đành phải tìm cơ hội khác. Thế nhưng tu vi của Chu Hằng tinh tiến tốc độ cũng quá nhanh đi, không lâu lắm liền truyền ra tin tức hắn đã hình thành Thần chích, sau đó đánh chém Tẩm Huyết Thiên Quân, một lần hành động đó chấn nhiếp Mao gia không dám tùy tiện hành động.

Kế tiếp, Chu Hằng phá vỡ mà vào Kết Thai Cảnh, làm cho Mao gia không thể không tạm thời bỏ qua ý nghĩ đánh chết hắn. Nửa bước tiên nhân đã không phải muốn giết là có thể giết, huống chi Chu Hằng còn là loại yêu nghiệt có chiến tích nghịch giết Thần Anh Cảnh này!

Thế mà không nghĩ tới, tên này lại đánh tới cửa!

Sao hắn dám chứ!?!

Mao gia không có ra tay, chủ yếu còn là vì lão tổ Kết Thai Cảnh đủ để ngang dọc thiên hạ, nếu hắn một lòng muốn chạy trốn thì dù là lão tổ Thần Anh Cảnh cũng rất khó đánh chết. Nhưng không ngờ tiểu tử này lại tự mình đưa đến cửa, đây không phải là tự tìm đường chết sao?

Tuy rằng lão tổ Thần Anh Cảnh của Mao gia cũng không có trong phủ, nhưng tổ trạch Mao gia này đương nhiên là có vũ khí bí mật trấn tràng!

Chu Hằng mỉm cười, cao giọng nói: – Hạn trong vòng mười phút, người không có liên quan với Mao gia lập tức rời đi, nếu không hết thời gian, tất cả coi là người của Mao gia, giết! Thời điểm hắn nói ra một chữ cuối cùng, tràn đầy sát khí khiến mỗi người đều là sắc mặt trắng bệch.

– Chu Hằng! Ngươi quá hùng hổ dọa người, đây chính là Mao gia! Mao Tri Vân mặc dù biết mình không phải đối thủ của Chu Hằng, nhưng ở ngay cửa nhà mình, sao hắn có thể tỏ ra yếu thế cho được?

– Hãy nương tay…

“Phốc!” Bên trong phủ đệ truyền ra tiếng nói, nhưng không chờ hắn nói hết lời, Mao Tri Vân đã là ngực nứt toạt ra, hóa thành một đoàn mưa máu.

Chu Hằng thu hồi ánh mắt, nhìn về phía lão già áo xanh vừa mới bay vọt ra từ trong phủ đệ Mao gia, sát khí càng tăng lên.

Chương 401: Tên ăn tạp

Giữa Chu Hằng với Mao gia vốn chính là cừu hận không thể hóa giải, cộng thêm gia tộc này phát rồ, móc lấy tim người luyện dược, chế tạo hành thi… chuyện đó không phải "con người" làm ra?

Nếu gia tộc này tất cả đều là súc sinh, như vậy toàn bộ giết chết thì có sao!

Lão già áo xanh vừa mới đi ra kia chính là lão tổ Kết Thai Cảnh lưu lại trấn thủ Mao gia, tên là Mao Tuyết Pha, lão vừa nghe Mao Tri Vân nói ra hai chữ "Chu Hằng", liền ý thức được không ổn, vội vàng chạy ra, nhưng vẫn chậm rồi.

Nhìn Mao Tri Vân ngực nổ tung thành một cái lỗ lớn, Mao Tuyết Pha ánh mắt phát lạnh, nói: – Chu Hằng! Ngươi thật lớn gan, cũng dám đánh tới cửa Mao gia ta!

Lão không cảm ứng được khí tức của Chu Hằng, nghĩ rằng Chu Hằng vẫn là Kết Thai Cảnh, như vậy dĩ nhiên không thể ở khí thế rơi xuống hạ phong.

– Lão tặc… Chu Hằng còn chưa nói gì, tiểu tử kia đã kêu lên:

– Trả tính mạng cha mẹ ta đây! Vừa kêu la nó vừa vọt tới hướng Mao Tuyết Pha, trong mắt như sắp phun ra lửa.

– Hừ! Mao Tuyết Pha nhìn thấy một đứa nhỏ chỉ có Sơ Phân Cảnh cũng dám ra tay với mình, lão không khỏi tức giận, động ý niệm trong đầu, hiện ra hư ảnh một con rắn, mở lớn cái miệng khổng lồ cắn tới phía đứa nhỏ.

Đứa nhỏ kia lại không sợ hãi, trên thân bộc phát ra dũng khí cường đại, ánh mắt kiên định.

Miệng rắn táp tới, nhưng còn không có đụng vào đứa nhỏ thì đã tan rã từng mảnh, rồi dường như va chạm vào một cái túi vô hình, cứ như vậy toàn bộ biến mất.

– Chu Hằng! Mao Tuyết Pha bất mãn hừ một tiếng, lão cảm ứng được Chu Hằng động thần ý, chính là đối phương ra tay hóa giải công kích của lão.

Đứa nhỏ vọt nhanh tới, giống như một mũi tên nhọn.

Mao Tuyết Pha cười lạnh: Chu Hằng thật cho rằng chỉ cần hắn không ngừng ra tay hóa giải, thì có thể để đứa nhỏ này đánh trúng mình sao? Chê cười! Lão vừa động tâm niệm, “rầm rầm…”, từ trên người của lão trào ra ít nhất hơn một ngàn con Giao xà, điên cuồng gào thét vọt tới phía đứa nhỏ kia.

Công và thủ bất đồng lớn nhất chính là, chỉ cần lão công trúng một lần, đứa nhỏ kia hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Bởi vậy, hai người dùng đứa nhỏ này làm công cụ so đấu, lão vốn ở trên bầu trời đánh xuống hẳn phải chiếm thượng phong!

Chu Hằng tươi cười, hắn cũng không có ý xem đứa nhỏ kia trở thành công cụ so đấu. Hơn nữa, Mao Tuyết Pha có tư cách gì so đấu với hắn? Hắn cũng vừa động tâm niệm, hàng vạn hàng ngàn con Giao xà kia giống như tuyết bị giội nước sôi, toàn bộ biến mất sạch sẽ!

Đứa nhỏ kia chính là quỷ linh tinh, biết Chu Hằng đang ra tay trợ giúp nó, dĩ nhiên càng không sợ hãi, quát to một tiếng, giơ cao chủy thủ trong tay xông tới.

– Hừ! Mao Tuyết Pha hừ một tiếng, trong mũi phun ra hai dòng khí, vọt tới hướng đứa nhỏ.

Chu Hằng vươn tay phải chụp cách không một cái, một áp lực kinh khủng hạ xuống, hai dòng khí kia lập tức biến mất, mà cả người Mao Tuyết Pha cũng bị áp lực này đè ép nằm úp sấp trên mặt đất, ngay cả một ngón tay đều không thể nhúc nhích.

“Làm sao có thể!” Mao Tuyết Pha hai mắt trợn lên, tràn đầy khó tin!

Những hạ nhân Mao gia kia cũng đều trợn trừng sắp lọt tròng mắt ra ngoài!

Mao Tuyết Pha là ai? Đây đường đường là lão tổ Kết Thai Cảnh đấy, chính là nhân vật có thể đi ngang khắp thiên hạ, cao cao tại thượng, giống như nửa tiên nhân! Thế mà tồn tại như vậy lại bị đè ép sát đất ở trước mắt bao người!

Cái này dù sao cũng không có khả năng là lão tự mình nằm xuống? Nếu không phải lão tự nguyện, vậy khẳng định là bị người đè bẹp xuống phía dưới!

Là Chu Hằng!

"Oái", tiểu tử này nhìn qua chỉ mới hơn 20 tuổi, làm sao có thể có lực lượng kinh khủng như vậy!

Mao Tuyết Pha lại vừa giận vừa sợ, điều này đối với hắn mà nói chính là sỉ nhục lớn lao, nhưng thực lực của Chu Hằng như thế nào mạnh như vậy, mạnh đến mức làm cho lão không có mảy may năng lực chống đỡ!

Không có biện pháp, chỉ có thể vận dụng nội tình của gia tộc!

Lão liền động tâm niệm, bên trên trang viên Mao gia lập tức nổi lên một màn ánh sáng đen, nhanh chóng xông lên trời cao, tạo thành một cái hư ảnh Cửu Đầu Xà. "Ầm", Cửu Đầu Xà ở trên trời lập tức phát ra một tiếng rít gào vô hình, sau đó chui vào trong cơ thể lão.

Khí tức của Mao Tuyết Pha lập tức tăng lên, từ Kết Thai nhị trọng thiên nhanh chóng tăng lên tới Kết Thai tam trọng thiên, sau đó thoáng dừng lại, rồi lập tức lại đột phá hạn chế này tiến vào Thần Anh Cảnh!

Thần Anh nhất trọng thiên, Thần Anh nhị trọng thiên!

Rốt cục, khí tức của lão ổn định lại.

– Hắc hắc hắc hắc… Chu Hằng! Đây là nội tình của Mao gia ta, ngươi đấu với ta ở nơi này, chính là tự tìm đường chết! Mao Tuyết Pha cười lạnh. Hiện giờ trong thân thể lão tràn đầy lực lượng cuồng bạo, dường như một tinh tú rơi xuống lão cũng có thể một quyền đánh nổ tung!

Đương nhiên, lão chỉ là tăng lên trình tự linh lực tới Thần Anh nhị trọng thiên, lĩnh ngộ cảnh giới bản thân cũng không có tăng lên, nếu không người của Mao gia bất cứ lúc nào đều có thể đạt được lĩnh ngộ cảnh giới cao như vậy, mỗi người đều có thể đột phá Thần Anh Cảnh rồi!

Nhưng có lực lượng của Thần Anh nhị trọng thiên vậy là đủ rồi, lực lượng nghiền ép chênh lệch cấp bậc đủ để đánh diệt hết thảy!

Lão lấn tới, mặc cho xương cốt toàn thân lão phát ra tiếng nổ bùm bùm giòn tan, nhưng thân hình lại không có biến đổi chút nào!

– Ha ha ha… Con lừa đen lập tức cười đến lăn lộn trên đất.

Thổi phồng một hồi lâu, vẫn còn là một lão rác rưởi mà thôi!

Đúng vào lúc này, đứa nhỏ kia cuối cùng chạy sát tới, vung chủy thủ đâm vào cổ Mao Tuyết Pha.

“Ông!”

Mũi nhọn chủy thủ đâm vào cổ Mao Tuyết Pha, nhưng hoàn toàn không đâm thủng được!

Mao Tuyết Pha dù bị Chu Hằng chấn nhiếp, nhưng phòng ngự của Kết Thai Cảnh là cường đại cỡ nào, không phải võ giả Sơ Phân Cảnh nho nhỏ có thể đâm thủng? Lúc trước thời điểm

Chu Hằng ở Linh Hải Cảnh, trong tay cầm chính là hắc kiếm vô kiên bất tồi, đều phải thi triển Lăng Thiên Cửu Thức, mới có thể chém chết Tẩm Huyết Thiên Quân không còn chút sức đánh trả!

– A… Đứa nhỏ kêu to, dùng hết toàn lực, "keng" một tiếng vang giòn tan, chủy thủ trong tay nó bị gãy thành hai đoạn, nhưng trên cổ Mao Tuyết Pha lại không hề có vết thương.

Mao Tuyết Pha đối với chuyện này cũng không tỏ vẻ đắc ý chút nào, lão chính là Kết Thai Cảnh, bản thân phòng ngự nếu như bị đứa nhỏ chỉ là Sơ Phân Cảnh dùng một thanh phàm khí đâm thủng, vậy đúng là không bằng lão tìm sợi dây treo cổ chết đi cho đỡ nhục!

Lúc này trên mặt của lão đầy vẻ sợ hãi. Lão hiện giờ chính là có lực lượng của Thần Anh nhị trọng thiên, như thế nào vẫn không thể nhúc nhích mảy may, giống như một phàm nhân bị tảng đá lớn đè ép, không thể nhúc nhích!

Chu Hằng… không phải Kết Thai Cảnh, mà là Thần Anh Cảnh!

Cuối cùng lão không thể tự chủ run rẩy lẩy bẩy, cả người phát lạnh.

– Ta muốn giết ngươi! Đứa nhỏ kia hai mắt đỏ ngầu, vung tay ném đoạn chủy thủ gãy, rồi không ngờ lại há to miệng cắn vào

vai Mao Tuyết Pha.

Chu Hằng nhướng mày, tuy rằng hắn trấn áp Mao Tuyết Pha, nhưng Mao Tuyết Pha vẫn là Kết Thai Cảnh thứ thiệt, thân thể bị công kích tự nhiên sẽ sinh ra lực phản chấn, cái này đối với hắn mà nói bé nhỏ không đáng kể, nhưng với một võ giả Sơ Phân Cảnh thì đủ để chấn thành thịt nát xương tan!

Tuy nhiên, đứa nhỏ kia khẳng định không cắn rách da thịt của Mao Tuyết Pha, như vậy phản lực đó nhiều lắm chỉ làm cho nó gãy mấy cái răng, điểm đau khổ nho nhỏ đó thật ra cũng không sao.

“Phập”, đứa nhỏ kia cắn vào.

– A…

Vang lên tiếng kêu đau đớn. Đứa nhỏ kia ngẩng đầu lên, trong miệng đầy máu tươi.

Chu Hằng, con lừa đen lại đều giật mình sửng sốt, bởi vì tiếng kêu đau đớn kia cũng không phải đứa nhỏ phát ra, mà là Mao Tuyết Pha!

Đứa nhỏ đúng là cắn đứt rời một miếng thịt trên vai Mao Tuyết Pha!

Điều này sao có thể!

Mao Tuyết Pha nhưng là Kết Thai Cảnh thứ thiệt, tuy rằng bị Chu Hằng áp chế, nhưng lực phòng ngự cũng không hề biến đổi, sao có thể bị một đứa nhỏ Sơ Phân Cảnh cắn dứt rời một miếng thịt?

Hơn nữa, đứa nhỏ này lại không có bị lực lượng phản chấn đánh văng ra ngoài, thật khó tin!

– Cắn chết ngươi! Cắn chết ngươi! Tiểu tử kia mắt càng lộ hung quang, giống như một con hung thú thượng cổ, lại cúi người xuống cắn một ngụm, hàm răng của nó quả thực chính là pháp khí Thần Anh Cảnh, mạnh mẽ xé mở phòng ngự của Mao Tuyết Pha!

Con lừa đen lẩm bẩm nói: – Chu tiểu tử! Tiểu tử này dường như còn biến thái hơn so với ngươi đấy!

Chu Hằng cũng khiếp sợ chưa tan, năng lực của đứa nhỏ này thật quá kinh khủng! Nếu đổi lại là hắn, khi còn là Sơ Phân Cảnh dù cầm hắc kiếm trong tay, khẳng định cũng không có khả năng chém vỡ phòng ngự của Kết Thai Cảnh.

Đây là quái thai gì vậy!

Mao Tuyết Pha kêu thảm thiết không ngừng. Mặc dù lão là Kết Thai Cảnh, nhưng bị người cắn xuống từng miếng từng miếng thịt, lại có mấy người có thể chịu đựng nổi? Không chỉ đau, mà còn là một loại tra tấn tinh thần! Nếu như bị một đứa nhỏ mạnh mẽ cắn hết sạch máu thịt trên thân mà chết, đây là kiểu chết bi thảm đến mức nào?

Cũng may Chu Hằng cũng không có ý muốn để tiểu tử kia biến thành dã thú, phất tay một cái, tiểu tử kia liền bay lên không trung. Hắn ném đứa nhỏ về phía con lừa đen, nói: – Con lừa! Ngươi trông chừng nó!

– Buông ta ra, ta muốn báo thù! Ta muốn báo thù!

Đứa nhỏ kia liên tục giãy giụa.

– Tiểu tử, an phận chút đi! Con lừa đen nói gằn.

– Con lừa thúi mau buông ta ra, nếu không ta ăn ngươi! Đứa nhỏ kia hai mắt hung quang lóng lánh, mở ra hàm răng trắng như tuyết.

Dù con lừa đen không sợ trời không sợ đất, nhưng bị đứa nhỏ này nhìn chằm chằm lại từ đáy lòng dâng lên cảm giác lạnh cả thân lừa. Nó vội vàng vỗ một chân quát: – Tiểu tử cũng dám

đe dọa bổn tọa!

Chu Hằng tế ra hắc kiếm, lưỡi kiếm xẹt qua, “lốc cốc”, cái đầu Mao Tuyết Pha lập tức rời cổ rơi xuống lăn lông lốc, máu tươi phun trào.

Đứa nhỏ kia vừa thấy một màn như vậy, lúc này mới ngưng giãy giụa, nhưng cặp mắt hung ác vẫn còn nhìn chằm chằm vào trang viên Mao gia, lộ ra đằng đằng sát khí.

Chu Hằng có điểm đau đầu: đứa nhỏ 7, 8 tuổi vốn nên không sầu không lo, nhưng đứa nhỏ này có thể hung ác đến mức trực tiếp cắn người, thật đúng là lộ ra sát khí mãnh liệt từ trong thâm tâm.

Hắn nếu cho kỳ hạn mười phút, tự nhiên sẽ không nuốt lời, liền nói với đứa nhỏ: – Ngươi tên là gì?

Đứa nhỏ quay đầu nhìn về phía Chu Hằng, có lẽ bởi vì thấy Chu Hằng đánh chém Mao Tuyết Pha, ánh mắt nó nhìn về phía Chu Hằng cũng biến thành nhu hòa rất nhiều, nói: – Ta tên là Vương Hà, nhũ danh là Tên ăn tạp!

“Phốc…” con lừa đen lập tức sặc không khí.

Cái tên Tên ăn tạp này tuyệt đối là xứng đáng với tên! Hàm

răng tiểu tử kia đến ngay cả phòng ngự của cường giả Kết Thai Cảnh đều có thể cắn thủng, bản thân còn không có bị thương tổn chút nào, đúng là yêu nghiệt mà!

– Cha mẹ ngươi đều bị Mao gia giết ư?

– Ừm! Tiểu ăn tạp nắm chặt hai nắm tay, răng cắn môi, trong mắt nước mắt rơi cuồn cuộn: – Ngày đó ta được mẫu thân giấu trong hầm ngầm ở dưới giường, mới tránh thoát một kiếp! Súc sinh Mao gia trước đút thuốc gì cho cha ta ăn, sau đó cha ta liền biến thành quái vật, cắn chết mẹ ta, tiếp theo mẹ ta cũng biến thành quái vật, cùng nhau đi theo súc sinh Mao gia!

Chương 402: Tiểu biến thái

– Một mình ngươi mà lại có thể sống lâu ở nơi này như vậy? Con lừa đen giật mình nói.

– Ta đầu tiên chạy trốn ra ngoài thành, đến sau lại ăn mấy con dã thú, lực lượng càng lúc càng lớn, liền trở về tìm súc sinh Mao gia báo thù! Tiểu ăn tạp nói.

– Ồ! Trước đây ngươi cũng không có tu luyện sao? Con lừa đen càng thêm giật mình kinh sợ.

– Tu luyện cái gì? Tiểu ăn tạp hỏi khuôn mặt mờ mịt.

Chu Hằng và con lừa đen nhìn nhau một cái, đều từ trong mắt đối phương nhìn thấy vẻ khiếp sợ.

Không biết tu luyện lại đột phá Sơ Phân Cảnh, đây là khái niệm gì? Nếu như không nhìn thấy tiểu tử này cắn cho Mao Tuyết Pha da rách thịt bong như vậy, Chu Hằng và con lừa đen còn có thể nghĩ rằng tiểu tử này là ăn trúng thịt thú gì đó trân quý, mới từ phàm nhân biến thành chuẩn cao thủ.

Thế nhưng thịt yêu thú gì, mà có thể làm cho răng của một phàm nhân có thể cắn rách phòng ngự của cao thủ Kết Thai Cảnh được chứ?

Tiểu tử này khẳng định là thiên phú dị bẩm!

Chu Hằng âm thầm gật đầu, cái này về sau hắn làm thực nghiệm là có thể biết được, hiện tại không vội tìm hiểu nguyên nhân rõ ràng trong đó. Hắn tính lại đã qua mười phút, lập tức động tâm niệm, thần ý cuồng bạo cuốn thẳng vào bên trong trang viên Mao gia.

"Ầm! Ầm! Ầm!…" Phóng ốc trong Mao gia ào ào đổ nát! Tuy rằng trong phủ đệ có trận pháp bảo hộ, nhưng trận pháp gì có thể ngăn cản được lực lượng của Chu Hằng? Theo các phòng ốc nhà cửa bị sụp đổ, người ở bên trong cũng lần lượt hiện thân, hết thảy đều lộ vẻ hoảng sợ tuyệt vọng.

Bọn họ nghĩ rằng cấm chế của gia tộc có thể bảo vệ bọn họ, nhưng sự thật chứng minh ở trước mặt lực lượng tuyệt đối, nội tình gia tộc bọn họ vốn không đáng nhắc tới, trong nháy mắt lập tức tan vỡ.

"Phốc, phốc, phốc…" từng bóng người bỗng dưng nổ tung, hóa thành những đám mưa máu. Nơi ý niệm của Chu Hằng đi qua, sinh cơ không còn!

Con lừa đen lập tức chạy vào Mao gia, sau một hồi khịt khịt mũi, liền lao thẳng về phía một phương hướng, bắt đầu cướp đoạt tài sản.

Gần nửa ngày sau, con lừa đen thắng lợi trở về, trên mặt tươi cười đến nở hoa. Đây chính là một gia tộc trải qua lịch sử mấy vạn năm, cất giấu bảo vật là phong phú đến bực nào? Tuy nhiên Chu Hằng tin tưởng kho báu này cũng không đầy đủ, bởi vì Mao gia mở rộng khắp nơi, khẳng định có vô số bảo vật đã xuất ra dùng.

Dù như thế, nơi này cũng giúp cho một người một con lừa kiếm được đầy bao ngập túi.

Bọn họ mang theo Vương Hà rời Thiên Phong Thành, sau khi đi một đoạn đường, chỉ nghe "rột" một tiếng, thì ra trong bụng Tiểu ăn tạp đang kháng nghị.

Thấy Chu Hằng và con lừa đen đều nhìn lại mình, tiểu tử này lập tức ưỡn ngực một cái, nói: – Ta không đói bụng! Nhưng nó vừa nói xong lại "rột" một tiếng. Nó mặt mày ủ ê, dường như cả người đều phải sụp xuống.

Chu Hằng cười ha hả, từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp lấy ra một miếng thịt thú. Đây là yêu thú hắn giết ở trên đường đi, nguyên nhân gây ra là con yêu thú này quá đói nên muốn ăn luôn hắn và con lừa đen, kết quả tự nhiên là không cần nói.

Nhóm lên đống lửa, bọn họ nướng thịt.

– Thơm quá! Tiểu ăn tạp lập tức thèm nhỏ dãi, hai mắt nhìn chằm chằm vào miếng thịt thú chảy mỡ kia, nước miếng chảy ròng như dòng suối.

– Tiểu tử! Kêu một tiếng Thần Lư đại nhân, bổn tọa sẽ ban thưởng cho ngươi một miếng! Con lừa đen dụ dỗ.

– Hừ! Cái này cũng không phải của ngươi! Tiểu ăn tạp tuyệt đối không ngốc ngếch, rất là khinh miệt quét mắt nhìn con lừa đen một cái, sau đó nó thè đầu lưỡi liếm mép, nói: – A… cha thường nói trên trời có thịt rồng, dưới đất có thịt lừa! Thịt lừa hẳn là ăn rất ngon đây!

Con lừa đen bị ánh mắt nó nhìn cả người phát run. Tiểu ăn tạp này thiên phú dị bẩm, không thể dùng cảnh giới để cân nhắc năng lực tiêu hóa của hàm răng nó, nếu thực sự bị Tiểu ăn tạp này cắn một cái trên mông…

Chu Hằng cười ha hả, xé một miếng thịt thú thảy qua cho Vương Hà, nói: – Ăn đi!

Tiểu ăn tạp lập tức chụp lấy miếng thịt nướng, cũng không

quản tới nóng phỏng, vội vàng ăn ngấu nghiến. Khẩu vị của nó quả thật vô cùng lớn, miếng thịt nướng kia ít nhất nặng ba bốn cân, vậy mà rất nhanh bị nó ăn sạch, sau đó nó tiếp tục thè lưỡi liếm mép, nhìn về phía Chu Hằng.

Tên này và Phong Liên Tình đều có cùng một phong cách nha!

Chu Hằng lại xé xuống mấy miếng thịt thú thảy qua, tiểu tử dường như đã nhịn đói 10 ngày 10 đêm, ăn phải nói là quá nhanh.

Con lừa đen cũng không cam chịu yếu thế, cũng ăn ào ào theo. Hai người một con lừa chính là ngươi một miếng ta một miếng, rất nhanh liền ăn sạch sẽ nửa con yêu thú. Thịt thú nặng ít nhất mấy trăm cân đấy!

Chu Hằng và con lừa đen ăn nhiều lắm là hơn một phần mười, còn lại toàn bộ chui vào trong bụng Tiểu ăn tạp. Vậy mà bụng của tiểu tử kia cũng không thấy phình ra chút nào, cũng không biết những thịt này là nó ăn vào nơi nào.

– Ai… Ăn ngon ăn no, thật thoải mái! Vương Hà sờ sờ bụng, ợ một tiếng, khóe miệng há to, đúng là phun ra một luồng hơi sáng.

Chu Hằng cùng con lừa đen đều vô cùng kinh ngạc! Vừa rồi con yêu thú bọn họ ăn chính là Sơn Hà Cảnh, đối với võ giả dưới cảnh giới này mà nói đều là vật đại bổ, nhưng nếu ăn quá

nhiều khẳng định là tai hại vô ích, năng lượng khổng lồ trong đó sẽ làm cho người ta căng phồng nổ tung mà chết!

Sở dĩ Chu Hằng không có ngăn cản tiểu tử ăn cuồng này, là có ý để cho Vương Hà chịu một chút đau khổ, để tiểu tử kia biết không thể tham ăn. Dù sao có hắn ở một bên sẽ không để tiểu tử kia bị thương nặng.

Nhưng quỷ dị là Tiểu ăn tạp này đúng là mạnh mẽ tiêu hóa nhiều thú thịt như vậy, luồng hơi sáng kia chính là linh khí nồng đậm trong bụng nó hình thành.

– No quá, buồn ngủ! Tên ăn tạp này nói xong liền ngã đầu ngủ.

Chỉ một lát sau, trên người nó liền có khí tức cuồn cuộn trào ra, linh lực tích lũy tăng lên với tốc độ cực nhanh, Sơ Phân nhị trọng thiên sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong… Rồi chỉ hơi tạm dừng một chút, đột nhiên đạt tới Sơ Phân tam trọng thiên…

Tiếp tục tăng lên, hai giờ sau, tiểu tử kia tỉnh lại giụi mắt, cảnh giới đã đạt tới Sơ Phân tam trọng thiên trung kỳ!

Tiểu tử này đúng là một tên tiểu biến thái mà!

Chu Hằng tự nhận đã đủ yêu nghiệt, giết người có thể cướp đoạt tinh khí sinh mệnh trên người đối phương, chuyển hóa thành linh lực tích lũy của bản thân, giúp hắn hoàn toàn không cần lo lắng cảnh giới tăng lên, vẻn vẹn chỉ hơn 20 tuổi đã đạt tới độ cao, mà vô số thiên tài yêu nghiệt ít nhất phải một vài trăm năm mới có thể đạt tới.

Thế mà tiểu tử này chỉ ăn một bữa thịt yêu thú, ngủ một giấc tỉnh dậy liền tăng lên hơn một tiểu cảnh giới… Đây quả thực là biến thái siêu cấp!

Tuyệt đối là thiên phú dị bẩm, đây là một loại huyết mạch lực, giúp cho nó có hàm răng có thể so với pháp khí tuyệt đỉnh, cùng với năng lực tiêu hóa vô cùng cường đại, mà lại có thể chuyển hóa hết thảy những gì ăn được trở thành chỗ tốt cho bản thân.

– Chu tiểu tử! Không bằng ngươi thu tiểu tử này làm đồ đệ đi! Các ngươi một tên đại biến thái, một tên tiểu biến thái, vừa vặn sáp thành một đôi! Con lừa đen cười nói.

Vương Hà vừa nghe nói, lập tức lộ ra ý động.

Mặc dù nó còn nhỏ tuổi nhưng chính là con quỷ linh tinh, lực lượng cường đại của Chu Hằng trước đó, nó chính mắt thấy rõ ràng, làm sao có thể không sinh lòng hâm mộ? Hơn nữa, nó muốn báo thù phải cần lực lượng, mà hiện giờ nó cũng mơ hồ biết được tầm quan trọng của lực lượng.

Tiểu tử lập tức nhào tới dưới chân Chu Hằng, một tay ôm lấy chân của hắn, kêu lên: – Sư phụ! Ngài thu đồ nhi đi!

Chu Hằng là một người rất sợ phiền toái, dĩ nhiên không muốn thu đồ đệ. Hơn nữa chính hắn cũng chỉ mới hơn 20 tuổi, không khỏi cảm thấy mình không có kiên nhẫn dạy một đứa nhỏ như vậy.

– Thu đồ đệ thì miễn đi, ta sẽ tìm cho ngươi một sư phụ vô cùng lợi hại!

Hắn nói.

Đồ đệ yêu nghiệt giống như Vương Hà này chỉ sợ là cường giả khắp thiên hạ đều muốn thu nó làm đệ tử, nên muốn tìm một sư phụ lợi hại chút còn không đơn giản sao?

– Không cần! Ta muốn ngài làm sư phụ ta! Vương Hà ôm chặt chân Chu Hằng, kêu lên: – Sư phụ! Sư phụ! Sư phụ! Nó ngoan cố trơ tráo ôm chân Chu Hằng, dường như đánh chết cũng không buông tay.

– Ha ha ha ha… Con lừa đen cười đến lăn lộn trên đất.

– Con lừa đê tiện! Ngươi còn cười nữa, đợi chút sẽ có thịt lừa

ăn đấy! Chu Hằng hừ lạnh nói.

– Sư phụ! Chúng ta thật có thể ăn con lừa này ư? Tiểu ăn tạp lập tức hai mắt tỏa sáng, nước miếng ào ào chảy ròng xuống đất.

– Này… này… này… Tiểu tử ngươi này mới vừa ăn no, không phải lại đói bụng rồi chứ? Con lừa đen chỉ cảm thấy mông căng thẳng. Chỗ này không sợ kẻ trộm thu lấy, mà chỉ sợ kẻ trộm nhớ thương! Tiểu ăn tạp có hàm răng quá tốt, vạn nhất bị nó cắn một cái cũng không phải là chuyện đùa.

– Con lừa! Ngươi mau bảo sư phụ thu ta làm đồ đệ, ta sẽ không ăn ngươi! Tiểu tử này lại còn biết dùng cưỡng bức lợi dụ.

Con lừa đen ngượng ngùng, cuộc đời nó từ xưa tới nay không chịu thua thiệt, nhưng đối với Tiểu ăn tạp này dường như không làm sao được, nó ngồi dưới đất, bắt chéo hai chân sau, nói: – Tiểu Chu Tử! Ngươi ngàn vạn lần không thể thu hắn làm đồ đệ, một ngày nào đó thực nó sẽ cắn mông bổn tọa không còn cọng lông lừa!

– Sư phụ! Vương Hà thì ôm chặt chân Chu Hằng.

Quấn lấy nửa ngày, cuối cùng Chu Hằng đáp ứng thu Vương Hà làm đệ tử ký danh. Lúc này Tiểu ăn tạp mới chịu buông tay ra, sau đó vỗ cái bụng nói: vừa rồi vận động quá lại đói bụng

rồi, thiếu chút nữa làm cho Chu Hằng và con lừa đen há hốc miệng rơi cằm xuống đất.

– Chu tiểu tử! Bây giờ chúng ta đi đâu? Con lừa đen hỏi, bây giờ Mao gia giống như một bồn nước tát ra ngoài, đã chảy ra bốn phương tám hướng, muốn gom bọn họ một lưới bắt hết cũng quá khó khăn đi.

– Hừ! Gặp một diệt một, bức chúng phải chiến! Chu Hằng nói mặt đầy sát khí.

– Gặp một tên diệt một tên! Sư phụ con ủng hộ ngài! Tiểu ăn tạp nói, hắn và Mao gia có huyết hải thâm cừu, chỉ ước gì diệt sạch Mao gia.

– Đứa nhỏ này, không cần cả ngày giết giết giết! Chu Hằng nói, nếu thu tên đồ đệ này, hắn phải làm hết trách nhiệm. Một đứa nhỏ mới tám tuổi hắn đang là tuổi không sầu không lo, không thể bị cừu hận che mờ tâm trí.

– Dạ, sư phụ! Tiểu ăn tạp lập tức ủ rũ, sau đó hung hăng trừng mắt nhìn con lừa đen, nếu không phải tên này dẫn ra đề tài, nó đâu có bị sư phụ mắng chứ?

Con lừa đen mặt đều tái rồi! Xưa nay chỉ có nó ngang ngược không nói lý lẽ, không ngờ hiện giờ gặp một tên càng không biết nói lý lẽ! Sớm biết như vậy lúc trước khi nhìn thấy tên tiểu tử này nên bỏ chạy từ rất xa thì tốt rồi.

– Lên đường thôi!

Hai người một con lừa xuất phát ra đi, Chu Hằng hỏi thăm kỹ càng tỉ mỉ tình huống của Vương Hà.

Tiểu tử kia xuất thân bình thường, cha mẹ đều là thương buôn nhỏ rất trung thực bình thường, cũng không phải người trong võ đạo. Hơn nữa, cha mẹ nó cũng không có truyền thống háu ăn, chỉ là nó đặc biệt rất mau đói, dường như vĩnh viễn ăn không đủ no.

Bởi vì chỉ là phàm nhân, nó ăn cũng chỉ là thịt heo thịt bò thịt gà thông thường, từ nhỏ khí lực đã rất mạnh. Khi nó lên năm đã có khí lực còn mạnh hơn so với người trưởng thành. Đây cũng là nguyên nhân nó chỉ một thân một mình vẫn có thể sinh tồn.

Một mình nó trốn ra ngoài thành, trên đường gặp yêu thú bị núi lở đè chết, đói bụng đến ngay cả ăn sống cũng phải ăn, nhưng nhờ vậy chân chính mở ra con đường tu luyện của nó.

Có lẽ, thức ăn nó ăn càng cao cấp, thì tốc độ tăng lên tu vi lại càng nhanh.

Thật đúng là Tên ăn tạp.

Chương 403: Một đường quét ngang

– A… Theo một tiếng lừa hí thê lương, chỉ thấy con lừa đê tiện kia tung ra bốn vó chạy như điên, trên mông nó thì lôi theo một đứa nhỏ, giống như cái diều, bay lên thẳng tắp.

– Há miệng! Mau há miệng! Con lừa đen mặt đều tái rồi! Bởi vì Vương Hà cảnh giới yếu ớt, không có khả năng theo kịp bước chân con lừa đen và Chu Hằng, cho nên nó phải gánh chịu làm vật cưỡi cho tiểu tử kia, kết quả tiểu tử kia rất nhanh ở trên lưng của nó ngáy o o.

Chỉ là ngủ cũng thôi đi, nó còn nằm mơ: mà như một Tên ăn tạp, Vương Hà sẽ mơ cái gì? Đương nhiên là ăn thứ gì đó… nó hả to cái miệng nhỏ, chính là cắn một ngụm vào cái mông con lừa đen.

Nếu đổi là người khác, đương nhiên con lừa đen không sợ. Thế nhưng hàm răng của đứa nhỏ này sắc bén cỡ nào, cho dù là phòng ngự của nó cũng không có tác dụng, một cái cắn này làm hoa cúc của nó đều co rút lại.

– Ha ha ha ha… Chu Hằng cười ha hả. Nhìn thấy con lừa đen chịu thiệt, hắn luôn có một loại cảm giác thích thú…

– Chu tiểu tử! Ngươi thấy chết mà không cứu, thật không có nghĩa khí! Con lừa đen kêu lên thảm thiết, nó lại không thể vung chân đối phó với Vương Hà, bởi vậy tuy rằng đau đến mặt lừa tái xanh, nhưng chỉ tung vó chạy như điên không ngừng mà thôi.

– Ngươi không phải còn chưa có chết sao? Yên tâm, chờ ngươi chết, ta sẽ làm lễ an táng lớn cho ngươi vinh quang rực sáng! Chu Hằng nói.

– Phì! Ngậm cái miệng ăn mắm ăn muối của ngươi đi! Con lừa đen liên tục phun nước bọt xả xui.

Cuối cùng Chu Hằng vẫn lôi Vương Hà ra khỏi mông con lừa đen. May mắn là con lừa đen này lông nhiều, tên tiểu tử này cắn một cái chỉ để lại hai cái dấu răng, nhưng một đám lông bị gặm xuống, lộ ra một dấu cắn rõ ràng.

– Còn đâu thần uy cái thế của bổn tọa! Hình tượng anh tuấn của bổn tọa! Khí phách uy vũ của bổn tọa! Con lừa đen không ngừng quay đầu lại xem mông mình, trên mặt đầy vẻ tiếc hận.

– Phì phì phì… Như thế nào miệng ta nhiều lông như vậy? Tiểu ăn tạp thì vừa nói thực ủy khuất, vừa phun phèo phèo không ngừng.

– Đây chính là lông của Lư đại gia mới vừa mọc ra! Con lừa

đen khuôn mặt bi phẫn kêu rên.

– Được rồi… Được rồi… không phải là mấy dúm lông thôi sao, ngươi mặc quần đâu có ai nhìn thấy! Chu Hằng nói: – Tiếp tục lên đường đi!

– Này! Bổn tọa cũng không dám cõng tiểu tổ tông này nữa! Con lừa đen "vù" một cái, xung phong chạy trước nhất.

Chu Hằng xách lên Vương Hà mau chóng đuổi theo, hắn cũng không dám thu Tiểu ăn tạp vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, sợ nó đói bụng đến hứng khởi, ăn luôn cả tòa tiên tháp này! Tuy nhiên, nếu như Cửu Huyền Thí Luyện Tháp đều có thể bị Tên ăn tạp này gặm ăn, vậy chỉ sợ thể chất Phệ Kim tộc của hắn cũng không được an toàn lắm!

Nghĩ đến đây, hắn dùng tay phải xách ngay ngực Vương Hà, cũng không dám để tiểu tử này dựa ở trên lưng của hắn, điều đó phiêu lưu quá lớn đi!

Bọn họ đi tới thành thị kế tiếp, nơi này cũng gặp phải thiên tai tự nhiên ập tới, nhưng ảnh hưởng cũng không lớn. Nhưng bây giờ khắp nơi lại là hành thi, hiển nhiên Mao gia đã gieo thi họa đến nơi này, làm cho thành thị vốn còn có thể kéo dài hơi tàn, hoàn toàn biến thành tử thành.

– Dường như Mao gia đang để cho những hành thi này cắn nuốt lẫn nhau, bồi dưỡng ra một quái vật cường đại nhất! Con

lừa đen nói.

Chu Hằng gật đầu, hành thi thăng cấp còn đơn giản hơn xa so với võ giả, yêu thú. Chỉ cần cắn nuốt nhau, thực lực sẽ tăng tiến vùn vụt, nếu để cho chúng đủ thời gian, đồng thời có đủ số lượng hành thi cắn nuốt, nói không chừng Mao gia thực sự có thể bồi dưỡng ra một đầu hành thi Hóa Thần Cảnh!

Điều này đúng là đáng sợ!

Tay phải hắn đẩy ra, đánh ra Phiên Thiên Chưởng, lập tức một cái bàn tay to lớn chừng một phần tư thành phố, che phủ bầu trời từ trên bầu trời ép xuống. Một chưởng đánh vào trung tâm thành phố, lực lượng tràn đầy đẩy ra. "Ầm", lực lượng vô cùng khủng bố từ trung tâm thành thị chấn động lan ra. "Ầm ầm ầm…" nơi lực lượng đi qua, tất cả kiến trúc, cây cối, hành thi toàn bộ hóa thành tro bụi.

"Ầm…" Lực lượng này chấn động đến bên rìa thành thị, một vòng tường thành trong nháy mắt tan rã, phóng mắt nhìn lại, toàn bộ thành thị đã bị san thành đất bằng, cũng… không còn nhìn thấy một chút xíu cảnh tượng phồn hoa ngày xưa.

– Sư phụ thật sự là quá xuất sắc! Vương Hà nói tràn ngập hưng phấn. Trẻ nhỏ đúng là thời điểm sùng bái cường giả nhất, nhìn thấy một màn như vậy dĩ nhiên nó vô cùng kích động.

– Xì! Nếu là bổn tọa ra tay, còn lợi hại hơn so với Chu tiểu tử! Con lừa đen không phục nói.

– Trên đời này, ai cũng không lợi hại bằng sư phụ ta! Vương Hà kiêu hãnh nói, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đầy vẻ tự hào. Chu Hằng như thiên thần san bằng Mao gia, lực đánh vào đối với nó rất to lớn, lại nhận nó làm đồ đệ, dĩ nhiên khiến nó xem Chu Hằng là thần tượng, vừa kính nể lại vừa cảm kích! Ở tận đáy lòng nó Chu Hằng tuyệt đối là thần thánh không thể khinh mạn.

– Hắc hắc… Lần sau để ngươi xem một chút lợi hại của bổn tọa! Con lừa đen phất cái đuôi nói.

Bọn họ tiếp tục đi tới, đi tới thành thị kế tiếp. Quả nhiên lần này con lừa đen giành ra tay, đồng dạng triển khai Phiên Thiên Chưởng, trong nháy mắt phá hủy tòa thành thị này.

Nếu không dùng tiên thuật, lão tổ Kết Thai Cảnh đương nhiên cũng có thể dễ dàng phá hủy một tòa thành thị, nhưng vậy cần phải đánh ra 7, 8 lần công kích, không có khí phách giống như Phiên Thiên Chưởng, một chưởng diệt càn khôn, tuy rằng cũng rất tiêu hao linh lực.

– Bình thường thôi! Vương Hà bĩu môi nói.

Bọn họ đi tới tòa thành thứ ba, con lừa đen vẫn như cũ tranh giành dùng Phiên Thiên Chưởng hủy diệt toàn bộ thành thị.

– So sánh với sư phụ ta còn kém xa! Vương Hà tiếp tục nói.

Một đường đi qua, phàm là thành thị bị hành thi chiếm cứ đều bị con lừa đen tiêu diệt, mà Vương Hà cũng vẫn nói với con lừa đen cùng một kiểu cách, như thế nào cũng không chịu thừa nhận thực lực của đối phương. Tuy nhiên tiểu tử kia cũng chỉ là không chịu thốt ra lời thôi, trong thâm tâm nó sớm đã cả kinh ánh mắt trợn rất tròn, đầy hưng phấn.

Nhưng thời điểm đi tới tòa thành thứ mười bảy, con lừa đen lại gặp phải một kình địch.

Trong tòa thành này lại có một hành thi Kết Thai Cảnh!

Tuy rằng hành thi này đã hoàn toàn biến đổi gương mặt, nhưng Chu Hằng vẫn có thể từ cử động của đối phương trong đó nhìn ra một ít manh mối, nhận ra đối phương chính là trước kia hắn từng gặp, dường như tên là Trương Nguyệt Khê.

Tuy nhiên, khi đó Trương Nguyệt Khê chỉ đạt tới Kết Thai nhị trọng thiên, không ngờ hiện giờ tản phát ra khí tức của Kết Thai tam trọng thiên, thậm chí đã đến gần Thần Anh Cảnh!

Chu Hằng cảm ứng một chút, tòa thành này cơ bản trống không, không giống như các thành thị khác chỉ còn lại có hành thi, nơi này ngay cả hành thi cũng không còn, chỉ còn lại có một mình Trương Nguyệt Khê.

Hẳn đều bị Trương Nguyệt Khê cắn nuốt, cho nên hắn mới tăng cảnh giới lên tới Kết Thai tam trọng thiên đỉnh phong. Nếu như nơi này còn có hành thi cho nó cắn nuốt, nói không chừng Trương Nguyệt Khê đã có thể đột phá Thần Anh Cảnh!

Mao gia phát rồ như vậy, quả nhiên cũng có dã tâm rất lớn, quả thực bọn họ có thể tạo ra một chi quân đoàn hành thi Thần Anh Cảnh, thậm chí có Thi Vương Hóa Thần Cảnh tọa trấn, hoàn toàn có thể tàn sát khắp thiên hạ!

Dù sao, những chủ nhân trong bốn đại tử địa kia, một là không thể rời đi nơi đó; hai là cũng không phải muốn phát huy ra lực lượng Hóa Thần Cảnh là có thể phát huy được, mà cần phải trả một cái giá thật lớn, nếu không Độc Miểu Thiên Tôn cần gì phải nhiều lời vô nghĩa với Lệ Vô Cực như vậy.

– Con lừa thúi! Ngươi không được rồi!

– Quả nhiên vẫn là sư phụ ta lợi hại!

– Oa, con lừa thúi ngươi một thân lông đều sắp rụng hết rồi!

Vương Hà một bên vừa xem cuộc chiến, vừa nói châm chọc. Ai bảo con lừa đê tiện kia trước đó quá mức đắc ý, kiêu ngạo vênh váo không ai bì nổi.

– Bổn tọa chỉ là không muốn lộ ra ngoài thực lực mà thôi! Con lừa đen nói khoa trương! Mặc dù nó là Kết Thai nhị trọng thiên, nhưng một là cảnh giới kém một tầng so với đối phương; hai là hành thi không có cái gọi là chỗ yếu hại, khung xương lại vô cùng cứng chắc, khiến nó vô cùng đau đầu.

Lúc này con lừa cũng chỉ có thi triển Phiên Thiên Chưởng mới có thể không ngừng chấn lui Trương Nguyệt Khê, nhưng với cấp bậc linh lực của nó cho dù là dùng tiên thuật cũng không thể đánh bại hành thi kia, nên cuộc chiến rơi vào trạng thái giằng co.

– Chu tiểu tử! Mau ra tay! Con lừa đen cực kỳ lười biếng, nếu không thể trong thời gian ngắn nhẹ nhàng thủ thắng, nó tuyệt đối sẽ không có tính dai giằng co kéo dài, mà chỉ muốn quay đầu liền bỏ chạy.

Đương nhiên, nếu như có người có thể cậy vào thì tốt nhất.

– Con lừa thúi! Ngươi đúng là không biết xấu hổ, vừa rồi còn nói không cần sư phụ ra tay, một bàn tay liền có thể nhẹ nhàng trấn áp, nhưng bây giờ lại cần sư phụ hỗ trợ, ném mất mặt mũi rồi sao? Tiểu ăn tạp không cấp mặt mũi cho con lừa đen chút nào.

– Phì! Đây vốn chính là chuyện của Chu tiểu tử, bổn tọa chẳng qua là trượng nghĩa hỗ trợ mà thôi! Hiện tại bổn tọa cảm thấy không nên đoạt mất hào quang của Chu tiểu tử, nên để cho Chu tiểu tử tự mình đến báo thù đi! Nếu không có Vương Hà ở đây, khẳng định con lừa đen không nói hai lời trực tiếp trốn phía sau Chu Hằng, nhưng bây giờ có tiểu tử kia ở một bên không ngừng châm chọc khiêu khích, nó thật sự không sao ném đi cái mặt lừa này được!

Chu Hằng cười ha hả một tiếng, thân mình nhẹ nhàng bay ra, chính là tung một chưởng đánh tới phía Trương Nguyệt Khê.

Đồng dạng cũng là Phiên Thiên Chưởng, mà uy lực của một chưởng này ít nhất phải cường đại hơn gấp mấy ngàn lần.

"Ầm" thân hình Trương Nguyệt Khê lập tức từ trên bầu trời cấp bách rơi xuống, nhưng thân thể còn chưa có rơi xuống đất, từng khúc xương trắng của hắn bắt đầu tan rã, rào rào biến thành mảnh xương vỡ.

"Ầm!"

Khi khối hành thi này rơi xuống đất, chỉ thấy mảnh xương vỡ văng khắp nơi, thi thể hài cốt Trương Nguyệt Khê hoàn toàn hóa thành vô số vụn xương, bắn tung tóe ra bốn phương tám hướng.

Một chưởng chấn chết!

– Oa! Sư phụ quá oai hùng! Vương Hà vỗ tay liên tục, vỗ đến bàn tay nhỏ đỏ bừng cũng không có ý thức được.

Chu Hằng và con lừa đen nhìn nhau một cái, lại lộ ra vẻ mặt trầm trọng.

Đây chỉ là một tòa thành nhỏ, mà đã chạy ra hành thi Kết Thai tam trọng thiên, vậy thành thị lớn hơn một chút thì sao? Có phải sẽ có hành thi Thần Anh Cảnh hay không? Hành thi Thần Anh Cảnh thực ra Chu Hằng cũng không sợ: một là về linh lực hắn khẳng định sẽ không thua; hai là Tử Diễm Thiên Long chuyên khắc tà vật, phòng ngự của hành thi ở trước mặt hắn không có chút ưu thế gì đáng nói.

Nhưng hành thi Hóa Thần Cảnh thì sao?

Tồn tại như vậy cũng không phải Chu Hằng có thể đối kháng, cho dù là hắn có Tử Diễm Thiên Long, nhưng áp chế của đại cảnh giới cũng đủ để cho môn bí thuật này của hắn mất đi chín thành uy lực!

– Thật đúng là không để người bớt lo mà! Chu Hằng thở dài.

– Chu tiểu tử! Chúng ta phải tăng tốc độ nhanh hơn, nếu để cho Mao gia có thời gian xuất ra hành thi lợi hại hơn, điều đó cũng không phải tin tức tốt! Con lừa đen lo lắng nói.

Nếu thật để Mao gia có thời gian tạo ra hành thi Hóa Thần Cảnh, liền hoàn toàn có thể quét ngang thiên hạ, biến toàn bộ thế giới thành một thế giới có xác không hồn! Thậm chí, bọn họ có thể chăn nuôi nhân loại, làm nguyên liệu cuồn cuộn không ngừng cung cấp cho hành thi!

Chỉ nghĩ như vậy đã khiến người ta sởn tóc gáy!

Huyền Càn đại lục, đến tột cùng phải hỗn loạn đến mức nào?

– Cũng chỉ có cách như thế! Chu Hằng nói.

Hai người một con lừa tiếp tục đi tới, gặp một cái thi thành liền càn quét một cái. Tuy rằng không biết Mao gia gieo rắc thi họa có phải thực dễ dàng hay không, nhưng Chu Hằng phá hủy từng cái khẳng định càng thêm dễ dàng, một chưởng đánh xuống ngay cả tường thành cùng hành thi đều bị tiêu diệt, ngay cả con thi trùng cũng đừng mơ tưởng chạy thoát!

Liên tiếp hủy diệt ba mươi mấy tòa thi thành, Mao gia tổn thất thật lớn, rốt cục cũng khiến giới cao tầng Mao gia đứng ngồi không yên.

Chương 404: Âm Hà Đại Trận

– An Bình lão tổ, nhất định phải ra tay đánh hạ đám người Chu Hằng, nếu mặc kệ cho bọn chúng phá hoại tiếp, đại kế vạn năm của gia tộc sẽ bị hủy trong tay hắn!

Trong một ngọn núi lớn, bốn lão nhân đang nghiêm mặt ngồi quanh một chỗ, thương lượng đại nghiệp gia tộc. Đây là chỗ cơ nghiệp chân chính của Mao gia, cũng là chỗ truyền thừa Quỷ Thi Tông mà bọn họ tìm được năm xưa.

Trong bốn người, có hai người là tồn tại Thần Anh Cảnh, là hạng trụ cột của Mao gia, hai người khác là Kết Thai Cảnh, cũng là nhân vật quyền lực trung tâm. Hai lão tổ Thần Anh Cảnh theo thứ tự là Mao An Bình cùng Mao An Huyền, là đường huynh đệ, hai Kết Thai Cảnh khác là Mao Bộ Trình cùng Mao Tế Dương.

Mao An Bình cau mày, nói:

– Kẻ này quả thật ngày càng lớn lối, nhưng phái người đi chặn đánh hắn, lại khó mà làm được!

– Kẻ này nắm giữ một môn thân pháp cực kỳ cao minh, nếu

hắn một lòng muốn chạy trốn, căn bản không đuổi theo được! Mao An Huyền cũng gật đầu nói.

– Hai vị lão tổ, nếu chúng ta bày ra Âm Hà Đại Trận sớm hơn thì sao? Mao Tế Dương cười lạnh nói.

– Âm Hà Đại Trận? Mao An Bình nhấc đầu liếc Mao Tế Dương, lắc đầu. – Mặc dù Âm Hà Đại Trận có hiệu quả khóa thiên tuyệt địa, nhưng khi bố trí lại cực kỳ tốn thời gian, phải mất ít nhất mười ngày để chuẩn bị!

– Hai vị lão tổ hãy xem… Mao Tế Dương lấy ra bản đồ, chỉ lên trên đó. – Lúc này tiểu súc sinh kia đang ở gần đây, như vậy cách hắn gần nhất chính là ba tòa thành này, chúng ta chỉ cần chọn một tòa thành bày ra Âm Hà Đại Trận, khẳng định tiểu súc sinh kia sẽ chui đầu vào lưới!

– Cùng lắm, thì chúng ta tổn thất thêm hai tòa thành thôi!

– Chỉ cần có thể diệt trừ nghịch tử kia, mọi thứ đều đáng giá!

Mao An Huyền trầm tư hồi lâu, nói: – Vậy bày ra mai phục ở Lạc Hà Thành. Tế Dương, ngươi dẫn theo hành thi số ba, tự mình đi một chuyến!

– Rõ, lão tổ! Mao Tế Dương vội vàng cung kính lên tiếng.

– Nhưng mà, mặc kệ tiểu tử kia đi đến tòa thành nào cũng chỉ cần một hai ngày, nếu hắn lựa chọn chỗ đầu tiên là Lạc Hà Thành, vậy thì tuyệt đối không thể xây dựng được Âm Hà Đại Trận! Mao Bộ Trình cau mày nói.

– Vậy thì, cứ phái người công kích ven đường, dẫn tiểu tử kia đi hai tòa thành khác!

– Vậy sẽ phải hy sinh rất lớn!

– Không sao, đợi giết được tiểu tử này, đem hắn luyện thành hành thi! Thể chất tên nghịch tử này rất mạnh, bản thân lại là Kết Thai Cảnh, nếu như có thể luyện chế thành hành thi, ngày sau tuyệt đối có thể trở thành Vương trong Thi Vương!

– Không sai, bản thân kẻ này chính là một món bảo vật!

– Huống chi trên người hắn còn có bảo vật Tiên giới, sẽ đều là của Mao gia ta!

– Ha, ha ha ha ha ha!

Bốn lão nhân đều cười ha hả.

……

Chu Hằng tự nhiên hoàn toàn không biết những chuyện này.

Hắn biết Mao gia tuyệt đối sẽ không trơ mắt nhìn hắn một tay phá hoại bố cục mà bọn họ khổ sở bố trí, nhưng hắn không sợ. Bởi vì tin tức hắn đột phá Thần Anh Cảnh cũng chỉ có mấy người bên cạnh biệt, Mao gia cũng biết? Tuyệt đối không thể nào!

Kết Thai, Thần Anh, tuy rằng đều là nửa bước tiên nhân, nhưng chênh lệch rất lớn! Kết Thai Cảnh bình thường gặp phải Thần Anh Cảnh thì chỉ còn nước chật vật chạy trốn, đánh bừa thì tuyệt đối chỉ có đường chết!

— Không phải ai cũng yêu nghiệt được như Chu Hằng.

Mà chiến lực của Chu Hằng mạnh mẽ cỡ nào? Trình tự linh lực gấp ngàn lần Thần Anh Cảnh bình thường, như vậy đã gần như vô địch. Cộng thêm Tiên khí Bách Quỷ Kiếm, có thể diễn hóa ra 100 cái linh thể có trình tự linh lực giống như hắn, như thế này quả thật là vô địch cùng cảnh giới rồi!

Chỉ cần Mao gia không lấy ra nội tình Hóa Thần Cảnh, như vậy Chu Hằng tuyệt đối không sợ.

Mặt khác, nếu như Mao gia có được lực lượng như Hóa Thần Cảnh, tuyệt đối sẽ ngông cuồng gấp chục, gấp trăm lần hiện tại!

Chuyến này hắn mặc kệ Mao gia có chuẩn bị hay không, hắn muốn nhổ tận gốc gia tộc này.

– Chu tiểu tử, có chỗ không đúng! Mấy ngày sau, cuối cùng con lừa đen không nhịn được nghi ngờ, nói: – Mấy ngày gần đây dù có không ít người Mao gia công kích chúng ta, nhưng trong đó không có cao thủ mạnh mẽ, đều chỉ có chút hành thi Linh Hải Cảnh, hình như cố ý dẫn chúng ta đến chỗ này, tặng cho chúng ta một tòa thành!

– Thế này tính là âm mưu gì? Chu Hằng hỏi.

– Ngươi nhìn xem, phía trước chúng ta có tổng cộng ba tòa thành, khoảng cách giữa các bên gần bằng nhau. Người Mao gia cố ý dẫn chúng ta qua đây, không phải là vì hai tòa thành kia, hoặc là một tòa thành trong đó có thứ gì đặc biệt quý giá, không muốn để chúng ta phá hoại? Làm con lừa đê tiện tham tài, con lừa đen nghĩ tới đầu tiên chính là bảo vật.

– Nói không chừng là đồ ăn ngon! Tiểu ăn tạp hai mắt tỏa sáng, chảy nước miếng nói.

Hai tên này đều dùng đầu óc nghĩ tới chuyện này hay sao?

Chu Hằng thở dài, nói: – Rõ ràng Mao gia còn có cứ địa gốc của mình, ngay cả thiết lập cứ điểm trọng yếu, có lẽ cũng không nằm trong thành, mà chọn chỗ núi rừng hoang vu. Cho nên nói bên trong có bảo vật gì là không có nhiều khả năng!

Con lừa đen lập tức xụ mặt.

– Lại càng không có đồ ngon! Tiểu ăn tạp cũng ỉu xìu.

– Có lẽ, trong đó đang có một bộ hành thi đạt tới thời kỳ đột phá mấu chốt, Mao gia đang muốn tranh thủ thời gian! Hoặc là, Mao gia đang muốn bố trí một cái bẫy, chờ chúng ta chui vào!

Con lừa đen dựng hết lông tơ, lập tức nói: – Vậy chúng ta vòng qua hai tòa thành này, đi trước san bằng chỗ kia! Chu tiểu tử, chúng takhông cần phải mạo hiểm mà!

– Quá sợ chết! Tiểu ăn tạp ném ánh mắt khinh thường con lừa đen, sau đó nói với Chu Hằng: – Sư phụ, mặc kệ ngài đi đâu, đồ nhi nhất định sẽ theo cùng ngài!

– Tiểu nịnh hót! Con lừa đen bĩu môi.

– Lừa miệng rộng!

Vương Hà không chút yếu thế đáp trả.

Chu Hằng ngẫm nghĩ, nói: – Chúng ta tiếp tục đi tới, chỉ cần xem phản ứng của Mao gia là biết!

Bọn họ xuất phát lên đường, đây là vấn đề tỷ suất hai chọn một, Chu Hằng chọn đi Lạc Hà Thành, chính là chỗ Mao gia định bày ra Âm Hà Đại Trận chôn sống hắn. Nhưng bởi vì không đủ thời gian, Mao gia tự nhiên điều động rất đông cao thủ tiến hành chặn đường, dẫn bọn họ đi tòa thành khác.

Đến ngày thứ năm khi bọn họ tiến về phía Lạc Hà Thành, liền không gặp phải chặn đánh nữa.

– Xem ra, nếu không phải Lạc Hà Thành đã không còn giá trị, thì là Mao gia đã bày ra thiên la địa võng, chờ chúng ta chui vào! Chu Hằng đưa ra phán đoán.

– Ôi nha, sao đột nhiên bổn tọa đau bụng! Con lừa mặt gian

xoay chuyển, ôm bụng muốn chạy trốn. – Bổn tọa muốn tìm chỗ đi xả, các ngươi đi trước đi!

– Con lừa, nếu như Mao gia thật sự muốn bố cục giết ta, vậy khẳng định bọn chúng cũng sẽ lấy ra bảo vật mạnh mẽ! Chu Hằng cũng không ngăn cản, chỉ là nói một câu nhàn nhạt.

– Đệch! Con lừa đen đang chạy liền như trúng thuật định thân, nháy mắt cứng ngắc, con lừa đê tiện này chính là không nghe được hai chữ bảo vật, vừa nghe liền ngứa tay ngứa chân ngứa mông.

– Vậy cứ làm một chuyến! Nó cắn răng nói, thật ra nó có bảo vật của Huyền Anh Thiên Tôn để lại, cũng không phải không có nắm chắc chống lại Mao gia, chỉ là nó quá tham sống sợ chết, thật là quá đê tiện.

Chu Hằng lắc đầu không thôi, nói: – Nói như là muốn ngươi đi chịu chết vậy! Mao gia còn không biết ta đã đột phá Thần Anh Cảnh, cho nên tất cả bố trí của bọn họ đều tiến hành trên tiền đề ta là Kết Thai Cảnh, điều này đã quyết định bọn họ chắc chắn thất bại, sẽ còn tổn thất nặng nề!

– Ha ha, vậy chúng ta còn chờ cái gì, mau đi thôi! Con lừa đen lập tức thần thái phấn khởi hô to.

– Lừa miệng rộng, ngươi đúng là vô sỉ! Tiểu ăn tạp cũng không nhịn được nói.

– Nói bậy nói bạ, trước nay bổn tọa luôn chính trực thiện lương, trong thời kỳ thượng cổ cũng đã danh vang thế gian, làm sao mà vô sỉ được! Con lừa đen lời lẽ hùng hồn uốn nắn.

– Ôi nha ôi nha, ta không muốn nghe, nghe nữa sẽ muốn ói không ăn nổi! Tiểu ăn tạp liền vội vàng bịt tai lại.

Con lừa đen cười ha hả, trong trận chiến với tiểu ăn tạp, nó lại thắng một trận.

Hai người một lừa xuất phát tiến tới Lạc Hà Thành, bằng tốc độ của bọn họ thì chỉ ba ngày sau là chạy đến.

Lạc Hà Thành cũng là một tòa thành siêu cấp lớn, có trận pháp mạnh mẽ bảo hộ, cũng chính vì thế, nó được bảo tồn khá nguyên vẹn trong trận thiên địa đại tai biến, không giống những thành nhỏ gần đó đã sớm biến thành phế tích.

Tòa thành lớn này thu hút vô số nạn dân đến tị nạn, nhưng khi Mao gia giáng xuống tai họa, nơi này cũng thành khu tai họa nặng, người sống giết người chết, người chết ăn người sống, giống như luyện ngục trần gian.

Hiện tại, cá lớn nuốt cá bé, không ngừng cắn nuốt lẫn nhau, trong tòa thành chẳng những không còn hơi người sống, ngay

cả hành thi cũng rất ít ỏi, giống như một chỗ quỷ vực, tử khí trầm lắng lan tỏa ra khí tức lạnh băng cắn nuốt mọi thứ.

– Chu tiểu tử, chúng ta thật phải vào trong? Đến khi tới rồi, thiên tính sợ chết của con lừa lại tái phát, chần chừ nhìn Chu Hằng.

– Đương nhiên! Chu Hằng tung một cước đá vào mông con lừa, con lừa đê tiện này liền bắn ra, vẽ một đường cong tiến vào trong thành.

– Chu tiểu tử, tên khốn nhà ngươi sinh con không có mông! Con lừa đen kêu thảm thiết không ngừng, ầm một cái rơi vào trong thành, đụng vỡ tan không biết bao nhiêu công trình, tung lên bụi mù đầy trời.

Chu Hằng cười ha ha, kéo tay Vương Hà bước vào trong thành.

Oong! Oong! Oong!

Khi hắn cùng Vương Hà bước vào trong thành, chỉ thấy từng đạo ánh sáng đen trào ra từ trong thành, liên hợp lại với nhau, hình thành một cái thiên hà màu đen to lớn, bao phủ toàn bộ tòa thành.

– Ha ha ha! Thiên đường có lối ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi lại xông vào! Tiếng nói già nua vang lên, cuồn cuộn vang dội trên vùng trời tòa thành.

Chu Hằng tiện tay đánh ra một quyền, oong, quyền mang màu vàng đánh lên thiên hà đen, chỉ vẻn vẹn tuôn ra gợn sóng, lập tức liền bị san bằng, không phá vỡ được.

– Không cần lãng phí sức nữa, đây là Âm Hà Đại Trận, trừ khi ngươi đạt tới Hóa Thần Cảnh, bằng không đừng mơ phá vỡ!

Tiếng nói kia tiếp tục, một bóng người cũn hiện ra, chính là Mao Tế Dương lão tổ Kết Thai Cảnh Mao gia!

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Nếu như vậy, ta chỉ cần phá hoại trung tâm trận pháp trong thành, vậy là có thể đi ra, phải không?

– Hừ, ngươi có cơ hội này hả? Mao Tế Dương cười lạnh, mở miệng phát ra tiếng huýt gió kỳ dị, một bộ xương khô từ dưới đất chui ầm lên, đạp giữa hư không.

Chủ nhân bộ xương này lúc còn sống là người rất cao to, hiện tại dù chỉ còn là một bộ xương cũng khiến người ta có cảm giác nặng nề như núi. Toàn thân nó tràn ra khí tức kinh khủng, kỳ quái hơn là trên đỉnh xương sọ hình thành một cái vương miệng!

Chương 405: Tự chôn mình

Vương miện có tổng cộng 5 góc nhọn, nhưng vương miệng trên đầu lâu còn chưa hình thành, còn thiếu một cái sừng.

Hành thi Thần Anh Cảnh!

Hơn nữa còn là Thần Anh tam trọng thiên, chỉ thiếu chút là có thể bước vào tồn tại Hóa Thần Cảnh! Chu Hằng có cảm giác, khi vương miệng đó hoàn toàn thành hình, cũng là lúc hành thi này thành Hóa Thần Cảnh!

Không, đó là kết quả, không phải nguyên nhân. Phải nói là khi bộ hành thi này tiến vào Hóa Thần Cảnh, như vậy vương miện này mới được hoàn chỉnh, là thể hiện cảnh giới, cũng như Thần Anh của võ giả hoàn toàn trưởng thành.

Mao gia quả thật bỏ vốn một phen, bố trí một cái trận pháp vây khốn, lại điều động hành thi Thần Anh Cảnh đỉnh phong, chính là không cho Chu Hằng có cơ hội nào, phải chém giết hắn ở đây!

– Chu tiểu tử, ngươi làm sao bồi thường cho bổn tọa? Con lừa đen đạp bốn vó chạy tới.

– Trước tiên làm thịt con tiện lừa này! Mao Tế Dương giơ tay vỗ xuống con lừa đen, một con Giao xà bảy đầu sinh ra, mỗi cái đầu đều há miệng rít gào.

– Má ơi, Chu tiểu tử mau cứu giá! Con lừa đen chạy như khói ra đằng sau Chu Hằng, nếu có thể không ra tay thì nó tuyệt đối sẽ không ra tay.

Chu Hằng đánh ra một quyền, quyền mang màu vàng trào ra, Giao xà bảy đầu lập tức bị đánh thành mảnh vụn.

– Hừ! Chỉ là chết sớm hay muộn mà thôi! Mao Tế Dương cũng không quan tâm chuyện này, hắn lạnh lùng nhìn Chu Hằng, nói: – Tiểu tử, ngươi nhiều lần phá hỏng đại kế của Mao gia ta, lần này rốt cuộc phải trả giá đắt, chôn thân nơi này!

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Chỉ bằng trận thế này? Họ Mao, nếu các ngươi chỉ điều động chút lực lượng này, khó tránh khỏi lại thua thiệt lớn rồi!

– Mỏ nhọn lươn lẹo!

Mao Tế Dương cười lạnh. – Âm Hà Đại Trận có thể nhốt ngươi, còn bộ hành thi này chỉ thiếu chút có thể bước vào Hóa Thần Cảnh, trở thành Thi Vương! Chẳng qua, lão tổ nhà ta coi

trọng thân thể ngươi…

– Không xong, Chu tiểu tử, lão tổ nhà hắn coi trọng thân thể ngươi, đúng là lão biến thái, ngươi phải bảo vệ mông của mình cho kỹ! Con lừa đen lập tức hô lên, nhưng tiếp theo lại cúi đầu, lẩm bẩm. – Nói đi phải nói lại, không chừng lão già kia là thụ thì sao?

– Câm miệng! Mao Tế Dương giận không thể nén, con lừa đê tiện này dám nói xấu lão tổ gia tộc bọn họ, quả thật đáng giết!

– Bị chọc trúng chỗ đau? Con lừa đen đầy đắc ý. – Quả nhiên bổn tọa liệu sự như thần!

Sắc mặt Mao Tế Dương thay đổi không ngừng, không nhịn được giải thích: – Lão tổ muốn biến thân thể ngươi thành hành thi, thể chất mạnh mẽ như thế, ngày sau nhất định thành Thi Hoàng mạnh nhất thiên hạ!

– Tiểu tử, coi như là một hồi tạo hóa của ngươi!

Chu Hằng đạp con lừa một cái, quay sang Mao Tế Dương nói: – Các ngươi liền khẳng định, cái xác sống này có thể giết được ta?

– Ngay cả chuẩn Thi Vương cũng không giết được ngươi, chẳng lẽ còn phải điều động Thiên Tôn chân chính? Mao Tế Dương đầy vẻ cao ngạo, đây chỉ là hành thi số 3, còn có hai cỗ chuẩn Thi Vương số 1 cùng số 2, càng tới gần cảnh giới Thi Vương chân chính!

Chu Hằng thở dài, nói: – Muốn giết người còn nói nhảm nhiều như vậy, đúng là không hiểu nổi

– Đúng đó, sư phụ, xử lý bọn chúng! Vương Hà người nhỏ quỷ lớn kêu to.

– Con nít con nôi, đừng có cả ngày kêu la giết người phóng hỏa! Chu Hằng đánh lên mông tiểu ăn tạp, tiện tay ném hắn cho con lừa đen, làm một người một lừa rất bất mãn.

– Muốn chết! Mao Tế Dương rống giận, hắn không lập tức ra tay là bởi trước đó Chu Hằng phá hoại quá nhiều kế hoạch, không đả kích tiểu tử này một phen thì thật là không hả giận được, lại không ngờ bị Chu Hằng cùng con lừa kia chọc giận dựng cả tóc!

– Giết cho ta! Hắn vung tay, miệng phát ra tiếng rít, chuẩn Thi Vương kia lập tức tiến tới, đạp không lao về phía Chu Hằng.

Không hổ là tồn tại gần tới Hóa Thần Cảnh, một bước đạp ra mây gió quay cuồng, không khí xung quanh như bị nó ép vỡ ra, hình thành vô số đường vân, mỗi cái đều vỡ nát.

Chu Hằng cũng đạp không xông lên, miễn cho dư sóng chiến đấu lan tới con lừa và Vương Hà.

Trong mắt chuẩn Thi Vương bùng cháy ngọn lửa xanh biếc, nó lạnh lùng nhìn Chu Hằng, khí thế không ngừng tăng mạnh, trên xương cốt trắng bệch mơ hồ chớp động những đường vân vàng, lại có một loại cảm giác thần thánh.

Vù!

Nó xông ra, đánh về phía Chu Hằng.

Chu Hằng tự nhiên không thể sợ hãi, nắm chặt tay phải, một quyền đánh về phía chuẩn Thi Vương.

Mao Tế Dương không khỏi cười lạnh, hắn biết lực lượng thân thể Chu Hằng rất mạnh, nhưng so sánh với hành thi? Nói đùa! Có lẽ so sánh được với hành thi Kết Thai Cảnh, nhưng theo cảnh giới tăng lên, xương cốt của hành thi cũng sẽ trở nên ngày càng cứng rắn, có tính trưởng thành rất cao.

Sở trường của Chu Hằng ở chỗ thân pháp, vô cùng nhanh

chóng, quỷ thần khó lường, đây cũng là nguyên nhân vì sao Chu Hằng bày ra Âm Hà Đại Trận. Nhưng Chu Hằng bỏ qua sở trường của mình, lại đi đánh bừa với hành thi Thần Anh Cảnh thế này còn không phải lấy yếu đánh mạnh, tự tìm đường chết hay sao!

Nếu sớm biết tiểu tử này lỗ mãng xằng bậy như thế, làm sao phải hy sinh hai tòa thành lớn, trực tiếp chặn đánh hắn giữa đường là được rồi!

Cũng như hai quân giao chiến, một bên tướng lĩnh bày ra 99 kế liên hoàn, nhưng tướng lĩnh nhưng đối phương lại ngu đần ngốc nghếch trực tiếp đi giao đấu trực diện, làm cho mọi mưu kế, an bài đều lãng phí!

Ầm!

Nắm tay của Chu Hằng đụng vào vuốt xương trắng của chuẩn Thi Vương, lực lượng chấn động, phát ra tiếng nổ thật to, không khí xung quanh sôi trào như nước, điên cuồng lan tràn.

Dư sóng tràn lan, ầm ầm ầm, kiến trúc xung quanh như tờ giấy ào ào sụp đổ, vỡ nát, toàn bộ tòa thành chỉ nháy mắt bị phá hủy, chỉ còn lại tường thành lẻ loi còn đứng vững.

Bởi vì có Âm Hà Đại Trận bảo hộ, không phải Hóa Thần Cảnh không thể đánh phá, tuy rằng Chu Hằng nghịch thiên còn chuẩn Thi Vương này cũng mạnh mẽ, nhưng cuối cùng cũng

không phải Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh.

– Cái gì! Mao Tế Dương trợn tròn mắt, đầy vẻ khó tin.

Trong một đòn này, Chu Hằng không hề chịu thiệt!

Sao lại thế này!

Tiểu tử kia không phải Kết Thai Cảnh hay sao, làm sao có thể chống đỡ hành thi Thần Anh tam trọng thiên? Không thể nào! Có phải sai chỗ nào hay không? Chẳng lẽ chuẩn Thi Vương làm việc không dốc sức?

Không đúng, hành thi không có thần trí, mỗi một hành động đều là do hắn khống chế, làm sao có thể lười biếng lãn công được?

Mao Tế Dương bỗng cảm thấy đầu óc không dùng được, làm sao cũng không nghĩ ra! Hắn căn bản không nghĩ tới Chu Hằng có thể là tồn tại Thần Anh Cảnh, bởi vì quá mức không thể! Tiểu tử này khi tiến vào Thượng Thiên Võ Các là vừa bước vào Linh Hải Cảnh, có thể đột phá Kết Thai Cảnh cũng là may mắn bằng trời, làm sao có thể nhanh chóng đạt đến Thần Anh Cảnh như thế được?

Nửa bước tiên nhân trưởng thành, cần có cơ duyên, nghị lực,

thiên phú, thậm chí còn có một chút vận số, căn bản không có khả năng tốc hành được!

Cho nên, Mao Tế Dương căn bản không nghĩ theo hướng Thần Anh Cảnh, mà là cho rằng Chu Hằng vừa tế ra bảo vật gì đó, nhưng né được ánh mắt của mình.

Nhất định là như thế!

Vù! Chuẩn Thi Vương ngừng lại xoay ngược lui vè, trong mắt lóe lên tia sắc bén, phát ra tiếng rít gào thật lớn, lại xông về phía Chu Hằng, trên người trào ra hư ảnh đầu lâu, hình thành con sông quỷ ở đằng sau nó.

Hành thi không thể vận dụng Vực, nhưng tự nhiên có Pháp kỹ riêng của nó, sông quỷ này như Hoàng Tuyền, bị dính phải là nhất định không thể xoay mình!

– Chỉ có chút kỹ xảo này thôi? Chu Hằng cười nhạt, tâm niệm xoay chuyển, trên người bắt đầu tuôn trào ngọn lửa, hình thành một mảnh biển lửa, chống lại dòng sông quỷ.

Đen và tím, nước cùng lửa!

Ầm!

Hai đại cường giả Thần Anh Cảnh đều bùng nổ uy thế của mình, sông quỷ cùng biển lửa chia nhau chiếm một nửa trời đất, hình thành giằng co rõ ràng. Đen và tím là chủ đạo tuyệt đối, tràn ngập tòa thành, nếu không có Âm Hà Đại Trận cản trở, chắc chắn sẽ quét ngang trời đất!

– Cái gì? Mao Tế Dương kinh hãi rung động, vào lúc này cuối cùng hắn ý thức được mình sai lầm xa đến cỡ nào!

Thần Anh Cảnh! Tuyệt đối là Thần Anh Cảnh, ai nói không phải hắn sẽ liều mạng với kẻ đó!

Nhưng sao lại thế được?

Vẻ mặt Mao Tế Dương lúc này như bị luân gian cúc hoa mấy trăm lần, một hồi đỏ, một hồi trắng, vặn vẹo không ngừng.

Nếu Chu Hằng là Thần Anh Cảnh, vậy có nghĩa là mọi thủ đoạn, bố trí của hắn đều chỉ là uổng phí, bởi vì Kết Thai Cảnh và Thần Anh Cảnh là căn bản không thể so sánh với nhau! Gia tộc vì bố trí Âm Hà Đại Trận, có thể nói là trả giá cực lớn, lỡ như vẫn không thể trấn giết được Chu Hằng, tổn thất này sẽ quá lớn!

– Ngao! Chuẩn Thi Vương lại rít gào, một tay vỗ xuống Chu Hằng, dòng sông khô lâu đen mạnh mẽ xông vào trong biển

lửa, vô số đầu lâu há to miệng, mỗi con dữ tợn gào thét.

– Cũng hay! Chu Hằng khẽ mỉm cười, chuẩn Thi Vương này quả thật rất mạnh, nhất là thủ đoạn công kích này, hoàn toàn khác với linh lực công kích thông thường, chẳng những lực lượng mạnh mẽ, hơn nữa còn có tác dụng ăn mòn Thần chích rất mạnh!

Làm bẩn thần thức, khó trách võ giả sau khi chết lại biến thành cái xác không hồn như thế!

Hắn đánh ra một quyền, quyền mang vàng đánh vào trong dòng sông quỷ, thần quang chiếu rọi, tất cả đầu lâu đều tan rã như tuyết, cứ như thế, khí cơ tác động, một quyền này kéo theo ngọn lửa tím ngập trời ập tới chuẩn Thi Vương.

Ầm!

Chuẩn Thi Vương giơ hai tay che trước người, quyền mang vàng đánh xuống, trên khung xương của nó xuất hiện dấu ấn nắm đấm, có thể thấy rõ bốn ngón tay!

Cái gì!

Tròng mắt của Mao Tế Dương muốn lồi ra, đó là chuẩn Thi Vương đấy, thân thể cứng rắn cỡ nào, nhưng lại bị Chu Hằng

một quyền để lại dấu vết, hơn nữa còn là đánh ra từ khoảng cách xa như vậy!

Lực lượng của tiểu tử này rốt cuộc mạnh đến cỡ nào?

Hơn nữa, mấu chốt hơn là Chu Hằng còn chưa sử dụng Thần chích!

Không giống với hành thi, hành thi mạnh nhất là lực lượng cơ thể của chúng, đánh ra một quyền là công kích mạnh nhất. Nhưng võ giả thì khác, ngoài linh lực ra còn có Thần chích, Thần chích và linh lực cùng phát huy, đó mới là thể hiện thực lực mạnh nhất.

Nhưng Chu Hằng không dùng toàn lực liền thiếu chút đánh cho chuẩn Thi Vương bị thương, vậy ra tay toàn lực, còn không phải một quyền đánh nổ tan chuẩn Thi Vương?

Tình huống không ổn!

Càng làm hắn khóc không ra nước mắt, là vì phòng ngừa Chu Hằng phá hỏng đại trận trốn thoát, trung tâm trận pháp trong thành còn có trận pháp khác bảo hộ, không phải hai ba cái là đánh phá được!

Điều này cũng có nghĩa bản thân hắn cũng không dễ dàng

đánh phá được!

Vốn là Âm Hà Đại Trận dùng để vây khốn Chu Hằng, hiện tại lại trở thành cái lồng nhốt hắn, đây là chuyện châm chọc cỡ nào?

Quả thật là tự chôn mình mà!

Chương 406: Mao Tế Dương rất bi thương

Chuẩn Thi Vương quả thật rất mạnh mẽ, linh lực Thần Anh tam trọng thiên cộng thêm hành thi trời sanh sức trâu, làm cho lực lượng của nó vượt xa chuẩn Thiên Tôn bình thường, cho dù là Chu Hằng cũng có thể liều mạng.

Đương nhiên, mọi chuyện phải thiết lập trên điều kiện là Chu Hằng không sử dụng Thần chích.

Sức mạnh thân thể của hành thi cũng tương đương với Thần chích, mà chuẩn Thi Vương đã phát huy lực lượng đến cực hạn, nhưng Chu Hằng lại chỉ mới sử dụng linh lực, chênh lệch hai bên chỉ liếc mắt là nhìn ra.

Chu Hằng hét dài, ngọn lửa tím bùng cháy ngập trời, bắt đầu mạnh mẽ phản công.

Tử Diễm Thiên Long vốn đã là khác tinh của tà vật, chỉ là Chu Hằng muốn thử thực lực của chuẩn Thi Vương, không phát huy toàn bộ tác dụng, lúc này hắn thả lỏng hạn chế, tử diễm bắt đầu điên cuồng cắn nuốt thiên hà đen.

Ầm!

Một mảnh tử diễm xẹt qua, như sóng thần vỗ vào bờ, không gì cản nổi, quét ngang đất bằng!

– Không… không thể nào! Mao Tế Dương cả người run rẩy, hắn nhiều lần đánh giá cao Chu Hằng, nhưng sự thật luôn chứng minh mỗi lần hắn đều đánh giá thấp Chu Hằng. Người trẻ tuổi này đã yêu nghiệt không thể dùng thiên tài để cân nhắc!

Sai lầm như thế, sẽ làm hắn mất đi tính mạng, càng làm Mao gia rơi vào cảnh cực kỳ nguy hiểm!

Nếu không có gì bất ngờ, hai chuẩn Thi Vương khác của Mao gia tối đa nửa năm sau sẽ đột phá đến Hóa Thần Cảnh, trở thành tồn tại hùng mạnh nhất phàm giới. Nhưng với tốc độ tăng lên yêu nghiệt của Chu Hằng, chỉ sợ Thần Anh Cảnh cũng không có khả năng nhốt hắn được bao lâu.

Tử Diễm Thiên Long trời sinh khắc chế tà vật, Mao gia sẽ bị Chu Hằng đè đầu không ngẩng lên nổi, thậm chí cả gia tộc cũng có khả năng diệt vong!

Hắn có lòng muốn truyền ra tin tức này, nhưng hiện tại Âm Hà Đại Trận ngăn cách trong ngoài, ngay cả hắn cũng phải bất lực, chỉ có thể tự chịu hậu quả! Nhưng lão tổ gia tộc tài trí, sau lần thất bại này, nhất định gia tộc sẽ đánh giá lại thực lực của

Chu Hằng, từ đó xác định kế hoạch mới.

– Sư phụ, ngài quá giỏi! Tiểu ăn tạp nhìn thấy Chu Hằng chiếm thượng phong, liền hoan hô lên.

– Suỵt, nhỏ tiếng! Con lừa đen vội vàng giơ một chân lên, đặt trước miệng ra dấu hiệu đừng lên tiếng.

– Vì sao? Tiểu ăn tạp hết sức bất mãn, sư phụ xuất sắc như thế còn không nên cổ vũ?

– Tiểu tổ tông nhà ngươi, chỉ biết gây chuyện cho Lư đại gia! Con lừa đen thở dài, chỉ tới trước nói:

– Cái lão già cằm nhọn như khỉ kia muốn tìm chúng ta gây chuyện rồi!

Lúc này tiểu ăn tạp mới nhìn thấy Mao Tế Dương áp sát tới, nhỏ tuổi nào biết sợ gì, lúc này liền làm mặt quỷ, nói: – Tên xấu xí kia, có gan cứ tới đây, ta cho lừa miệng rộng cắn chết ngươi!

– Nhãi con, đừng kéo thù hận cho bổn tọa! Con lừa đen đầy khó chịu nói, nếu không phải bất đắc dĩ, nó tuyệt đối không muốn chiến đấu.

– Hừ! Nếu không muốn chết, quỳ xuống cho bổn tọa! Mao Tế Dương hai mắt nóng bỏng nhìn con lừa đen cùng Vương Hà, trong lòng trào ra hy vọng, có lẽ đây là mấu chốt để hắn giữ được tính mạng, nói không chừng còn có thể chuyển bại thành thắng!

Con tin, là thứ tốt!

– Lư đại thúc, xử lý hắn! Tiểu ăn tạp có chuyện nhờ người, liền khách khí ba phần với con lừa đen.

– Xưa nay bổn tọa yêu thích hòa bình, làm sao mà đánh đánh giết giết? Thí chủ, oan có đầu nợ có chủ, ngài đi tìm Chu tiểu tử đi, bần lư cáo lui! Con lừa đen đứng thẳng lên, hai chân trước khép lại hành lễ, sau đó xoay người bước đi, mông lắc lắc éo éo, dưới váy hoa rũ xuống một cái đuôi lừa, bay bay theo gió.

Mao Tế Dương có một loại giận dữ muốn nổ tung, hắn ngây ra một hồi, liền quát lớn, lao ra đánh tới con lừa đen: – Tiện lừa, đứng lại cho bổn tọa!

– Ai nha nha, Lư đại gia oan quá! Con lừa đen kêu gào không ngừng, vừa thi triển thân hình trốn tránh, vừa mở pháp khí

không gian lấy ra cây gậy trắng bạc.

Đây là một cái xương của Cổ Viêm, con lừa đen này không kiếm được chỗ tốt từ truyền thừa Tiên cấp, quấy rầy liên tục cuối cùng cũng lấy được khúc xương tiên nhân này.

– Lão già xấu xí, bổn tọa cảnh cáo ngươi, còn dám ra tay, bổn tọa đánh cho mông ngươi nở hoa, cam đoan còn thê thảm hơn ngươi bị 100 con ngựa chiến luân gian nát mông! Con lừa đen đe dọa.

– Tiện lừa, câm miệng cho ta!

Mao Tế Dương giận không thể nén, hạ quyết tâm không nói với con lừa đen này nữa, miễn cho bị nó làm tức chết! Hắn vung chưởng đánh xuống con lừa đen, một con Giao xà bảy đầu lập tức hiện ra, cắn lấy con lừa đen cùng Vương Hà.

Tiểu ăn tạp nhìn thấy con rắn lớn dữ tợn, nhưng không hề sợ hãi, lại trào ra nước miếng nói: – Lư đại thúc, mau đánh hạ con rắn lớn này, chúng ta ăn canh rắn!

Mao Tế Dương thiếu chút lộn cổ xuống đất, sao mà thằng nhóc con này cũng mỏ nhọn như thế, đúng là đáng ghét mà!

Tâm bình thường! Tâm bình thường! Chỉ cần đánh hạ một

người một lừa này là có thể áp chế được Chu Hằng, đây là mấu chốt để hắn hóa giải nguy cơ hôm nay, tuyệt đối không thể làm theo cảm tính, bây giờ còn không giết được một người một lừa này!

– Lão khỉ già, tới đánh đi! Con lừa đen vung cây tiên cốt, nóng lòng muốn thử.

Tâm bình thường cái con muội nhà ngươi!

Nhìn con lừa đen mặt mũi đê tiện, Mao Tế Dương làm sao khống chế được, lao thẳng ra, một chưởng đè xuống con lừa.

Vù!

Con lừa đen ném khúc tiên cốt ra đỡ Mao Tế Dương, hô lên: – Lão cẩu, ăn đả cẩu bổng của bổn tọa!

Mao Tế Dương hoàn toàn giận dữ, trước giờ hắn chưa hề gặp loại đối thủ không cần thể diện thế này, đại chiến sinh tử còn không tập trung, lại cứ miệng mồm thối tha!

Thấy con lừa đánh khúc xương tới, hắn cười lạnh, bằng ánh mắt của hắn tự nhiên đoán ra khúc xương bạc kia không phải pháp khí, mà là gãy rời từ trên thân thể hung thú, loại vật này cũng có thể dùng làm vũ khí?

Hừ! Nếu con lừa đê tiện này muốn tự mình chịu chết, hắn làm sao từ chối?

Con tin, có một đứa nhỏ là đủ rồi, cứ giết con lừa đê tiện kia!

Hắn đánh một chưởng lên khúc tiên cốt, trong đầu hiện lên cảnh hắn một chưởng đánh nát khúc xương, chưởng lực phun ra, đập nát bấy con lừa.

Ầm!

Tiên cốt dụng vào bàn tay, phát ra tiếng nổ vang rền, nhưng còn nhanh hơn âm thanh là lực lượng chấn động khủng bố, tràn ra bốn phương tám hướng như thủy triều.

– A….

– Má ơi!

Hai tiếng kêu thảm thiết vang lên cùng lúc, Mao Tế Dương nhìn tay phải của mình,cái tay đã vặn vẹo kỳ dị, bàn tay phình to, một khúc xương gãy đâm thủng da, máu chảy đầm đìa.

— Tiên cốt cứng cỏi cỡ nào, mấu chốt hơn là đụng phải kích thích mạnh sẽ phát ra lực lượng bên trong để phản kích! Tuy rằng Cổ Viêm đã chết không biết bao nhiêu năm, nhưng dù sao tiên cũng là tiên, ngay cả chỉ còn một phần triệu cũng đủ cho lão tổ Kết Thai Cảnh lãnh đủ.

Mao Tế Dương hétthảm một tiếng, liền phát hiện con lừa đen lại còn kêu thảm hơn hắn, không khỏi chấn động. Hắn là vì bàn tay gãy nát, xương đâm thủng da, nhưng con lừa đê tiện kia kêu gào cái gì?

– Bảo vật của bổn tọa, thiếu chút hỏng rồi! Con lừa đen ôm tiên cốt như bảo bối, còn cọ cọ mặt lên khúc xương. – Còn được, còn được, không bị lão khỉ gian kia làm hỏng!

Mao Tế Dương chỉ cảm thấy một cỗ ác khí trào ra trong lòng, nhất thời thậm chí quên mất tay đang đau, chỉ thấy trong lòng như lửa đốt, hận không thể bầm thây con lừa đê tiện kia!

Trên đời làm sao có thể hèn mọn như thế!

Ngươi không nỡ làm hỏng bảo vật, vậy đừng có lấy ra dùng! Nhưng bây giờ bảo vật kia không bị chút chuyện gì, ngược lại tay của hắn muốn nát, còn có chuyện gì vả mặt hơn thế này?

– Tiện lừa, bổn tọa muốn bầm thây ngươi! Mao Tế Dương

hoàn toàn giận dữ, cả người rung lên, khí thế tuôn trào, trên đầu hình thành hư ảnh Giao xà bảy đầu, sau đó Thần chích chuyển động, phun một ngụm máu vào hư ảnh, phụt một cái, Giao xà bảy đầu bỗng mọc ra thêm một cái đầu.

Phụt, lại thêm cái đầu thứ hai!

Cửu Đầu Xà, huyết mạch phản tổ, chiến lực mạnh nhất!

Đây là trả giá tiêu hao Thần chích cực lớn, đạt đến huyết mạch Cửu Đầu Xà thuần khiết nhất viễn cổ xa xưa, trong thời gian ngắn điên cuồng tăng lên lực lượng, cơ bản là vô địch cùng cảnh giới!

Hắn quát lớn, một chưởng đánh ra, chụp lấy con lừa đen.

– Ta quét! Con lừa đen vung tiên cốt đánh tới Mao Tế Dương, tiên cốt khuấy động không gian, hình thành mảnh vỡ vặn vẹo.

Mao Tế Dương bị thiệt một lần, tự nhiên sẽ không đi chọi cứng với tiên cốt, bàn tay vặn vẹo cong vòng như rắn, tựa như không xương, vòng qua tiên cốt thẳng tiến tới ngực con lừa đen.

– Đóng cửa, thả chó! Con lừa đen cười hắc hắc, vô cùng âm hiểm.

Tiểu ăn tạp đã sớm chuẩn bị xong, há miệng thật to, cắn vào tay Mao Tế Dương.

— Đổi lại lúc khác, chắc chắn nó sẽ không hợp tác với con lừa đen, nhưng ai bảo Mao Tế Dương họ Mao, họ Mao đều là tử thù với nó!

Mao Tế Dương sững sờ, hắn tự nhiên nhìn ra cảnh giới của Vương Hà, chỉ là tiểu bối Sơ Phân Cảnh cắn vào tay hắn, tuyệt đối sẽ chấn cho thằng nhóc này thành phấn vụn!

Người chết còn có thể làm con tin hay sao?

Đang lúc do dự, tiểu ăn tạp đã hung hăng cắn xuống, phập một cái, máu tươi văng ra.

– A… Mao Tế Dương vội vàng rút tay về, giơ lên xem, ngón út và áp út đã bị cắn mất một khúc! Hắn đúng là gặp năm hạn, mới nãy bị tiên cốt cắt nát bàn tay, hiện tại lại bị tên ăn tạp siêu cấp gặm luôn cả ngón tay!

Lúc này, trong lòng Mao Tế Dương chỉ có khiếp sợ vô cùng!

Một thằng nhãi con chỉ có Sơ Phân Cảnh lại cắn đứt được hai ngón tay của hắn! Con bà nó đúng là hung thú thượng cổ mà, răng miệng tốt quá đi chứ!

Mao Tế Dương khóc không ra nước mắt, chẳng lẽ hắn đụng phải thái tuế. Con lừa đê tiện kia chỉ có Kết Thai nhị trọng thiên, thằng nhóc này càng không đáng nói, còn bản thân hắn là Kết Thai tam trọng thiên, sau khi triệu hoán huyết mạch viễn cổ, chiến lực vọt thẳng lên cực hạn Kết Thai Cảnh, nhưng làm sao cũng không bắt được một con lừa cùng một thằng nhóc, ngược lại còn chịu thiệt không ít?

Còn có lý trời hay không?

Mắt hắn toát ra hung quang, xem ra thế này còn chưa đủ, hắn còn phải tế ra lực lượng mạnh hơn!

Mao Tế Dương lục trong người lấy ra một viên thuốc, không nhìn tới liền trực tiếp nuốt xuống. “A….” Hắn lập tức phát ra tiếng gào thảm thiết, như đang bị khổ hình, tóc dựng thẳng lên.

– Lừa miệng rộng, hắn làm gì vậy? Vương Hà kỳ quái hỏi.

– Vừa rồi ngươi cắn hắn quá đau, hắn định uống thuốc độc tự sát! Con lừa đen không đáng tin cậy nói.

Xoạt xoạt xoạt, tóc của Mao Tế Dương ào ào rơi rụng, lộ ra cái đầu trụi lủi, sau đó, da tay của hắn co rút, khô quắt, nháy mắt như thành khúc cây khô.

– Đột nhiên bổn tọa có dự cảm không lành!

Con lừa đen lẩm bẩm nói.

Chương 407: Mao gia chịu thua

Cả người Mao Tế Dương như bị chưng khô, làn da bọc xương, có thể thấy rõ khung xương trên mặt, trên tay, hai mắt càng trồi ra hốc mắt, bụp, một con mắt càng rớt ra!

Dù sao Vương Hà vẫn còn là đứa nhỏ, nhìn cảnh này không khỏi hoảng sợ, không nhịn được ôm chặt con lừa đen.

Bụp, lại một con mắt rớt ra, không chỉ thế, mũi, lỗ tai cũng đều rớt xuống, sau đó làn da rạn nứt, lộ ra da thịt khô đỏ bên trong. May mắn cả người hắn đã khô quắt, không còn máu gì, bằng không bộ dạng này sẽ càng thêm kinh khủng.

Bụp, bụp, bụp, bắp thịt của hắn đứt đoạt, xương trắng lộ ra, trăm ngàn lỗ thủng.

– Lão quái xấu xí đánh không lại bổn tọa, muốn dùng bộ dạng xấu xí này hù chết bổn tọa hay sao? Con lừa đen thì thào.

Vương Hà càng nhìn càng kinh hãi, không nhịn cắn lên người con lừa, hàm đánh cầm cập, hết sức sợ hãi.

– A… Con lừa đen bị nó cắn một cái, liền nhảy dựng cao đến mười trượng. – Nhóc con, mau nhả miệng, nhả miệng!

– Cạc cạc cạc! Mao Tế Dương tự tay vuốt mặt xé ra, cả khuôn mặt bị hắn kéo xuống, lộ ra đầu lâu âm trầm. Hai tay hắn cũng biến thành móng vuốt xương khô, mười ngón tay mọc dài qua nửa xích.

Thấy cảnh này, Vương Hà hoảng sợ há to miệng, còn con lừa đen cũng thừa cơ kéo nó khỏi lưng, dùng linh lực treo bên cạnh.

– Giữa sinh tử, khô vinh tương sinh! Trong hốc mắt Mao Tế Dương bùng lên hai ngọn lửa, hắn đạp bước ra, giày liền vỡ nát, hiện ra bàn chân xương trắng, rất lớn, rõ ràng là làm rách toát cả giày.

Mao Tế Dương hiện giờ không khác gì hành thi, nhưng hắn có được ý thức của mình, thậm chí còn vận dụng được Thần chích, ngang với tập hợp ưu điểm giữa võ giả và hành thi lại với nhau!

Thi nhân!

Xem ra, quả thật Mao gia lấy được truyền thừa chân chính của Quỷ Thi Tông, nếu không ngại bộ dáng, cường độ thân thể hành thi vượt xa Nhân tộc, lại không có yếu hại gì, tuyệt đối là

hình thái thân thể mà võ giả mơ ước!

Mao Tế Dương giãn xương cốt, phát ra tiếng vang bùm bùm, hắn lắc lắc đầu, dường như rất thoải mái. Sau đó, hắn nhìn chằm chằm con lừa đen cùng Vương Hà, đốm lửa trong mắt không ngừng nhảy lên, sát khí điên cuồng trào ra.

Khí thế của hắn cũng điên cuồng tăng lên, bùm một cái, bước qua cánh cửa Thần Anh Cảnh!

– Hai tên các ngươi, còn không ngoan ngoãn bị bắt? Trong cổ họng Mao Tế Dương phát ra tiếng quái dị, hắn dùng bí pháp liên thi, cuối cùng bước vào Thần Anh Cảnh, chiến lực đã hoàn toàn nghiền ép con lừa đen, nhấc tay có thể xóa sổ hai con kiến này.

– Lão quái xấu xí, bổn tọa đề nghị ngươi quay đầu lại xem thử! Con lừa đen đột nhiên nói.

– Cạc cạc cạc, ngươi cho rằng bổn tọa sẽ trúng kế này sao? Mao Tế Dương hừ lạnh, con lừa này lại muốn lừa hắn quay đầu, sau đó thừa cơ đánh lén hay chạy trốn? Đúng là hão huyền!

– Ta cũng đề nghị ngươi quay đầu nhìn lại! Một tiếng nói bỗng vang lên bên tai Mao Tế Dương – dù rằng hắn đã không còn lỗ tai.

Tiếng này không lớn, nhưng Mao Tế Dương lại bỗng nhảy dựng lên, nhưng vừa mới nhảy lên, một bàn tay lại ấn xuống, dễ dàng trấn áp hắn trở xuống.

Là Chu Hằng!

– Sư phụ, ngài quá uy vũ khí phách, lại thắng rồi! Vương Hà nhảy nhót hoan hô.

Mao Tế Dương run rẩy quay đầu lại, chỉ thấy chiến đấu đằng xa qua nhiên đã xong, tay trái Chu Hằng đang cầm một bộ xương trắng, trên đầu là một cái vương miện chưa thành hình hoàn toàn, không phải là của chuẩn Thi Vương hay sao?

Tay phải của đối phương đang đạt lên vai hắn, dù chỉ là một bàn tay, nhưng lại nặng nề như tinh tú, làm mỗi khúc xương của hắn đang rên rỉ, kẽo kẹt như muốn vỡ nát.

Lực lượng Thần Anh Cảnh của hắn ở trước mặt đối phương lại chỉ như đứa trẻ, yếu ớt, bất lực!

– Hang ổ chân chính của Mao gia các ngươi, ở đâu? Chu Hằng

bình thản hỏi, không nhìn ra được hắn vừa tiến hành một trận đại chiến cùng cấp.

Mao Tế Dương cả người run lên, xương cốt va đụng phát ra tiếng kẹt kẹt kẹt, đốm lửa trong mắt hắn lóe lên mấy cái, lại hừ một tiếng, nói: – Ngươi cho rằng, ta sẽ nói cho ngươi biết?

– Nói thật chứ, ta cũng không quan tâm! Sát khí lóe lên trong mắt Chu Hằng, tế ra hắc kiếm, xẹt một cái chém rụng đầu lâu của Mao Tế Dương, cũng không biết lúc này hắc kiếm có thể hấp thu được tinh khí sinh mệnh của đối phương hay không.

Hắn tiện tay ném thi thể của Mao Tế Dương sang một bên, thứ bị hắc kiếm chém đầu, mặc kệ người hay thú hoặc là hành thi, tuyệt đối không thể nào sống được!

Vù! Ngay lúc này, con lừa đen tung chân mà chạy – cao thủ Mao gia đã chết, nó liền đi cướp Âm Hà Đại Trận, bày trận cần đạo cụ, càng cần có bảo vật quý giá làm trung tâm.

Vài giây sau.

– Chu tiểu tử, mau tới giúp bổn tọa phá trận pháp này! Con lừa đen ở đằng xa hét to, hành động cướp bóc của nọ bị cản trở.

– Lừa miệng rộng, ngươi quả thật không biết xấu hổ, muốn sư

phụ ta phá trận pháp để ngươi cướp bóc! Chu Hằng dẫn Vương Hà đi tới, thằng nhóc liền căm giận nói.

– Nhóc con, ngươi biết cái gì! Con lừa đen thẹn quá hóa giận, một móng gõ đầu tiểu tử này.

Chu Hằng cười ha ha, đánh ra một quyền.

Hắn nhanh chóng phá hỏng toàn bộ mắt trận, Âm Hà Đại Trận tự nhiên cũng bị giải trừ.

Con lừa đen mặc kệ tài liệu tốt xấu, đáng giá hay không, đều gom hết vào pháp khí không gian, lúc này mới cùng Chu Hằng rời đi.

Bọn họ tiếp tục càn quét, trong hai tháng tiếp theo lại phá hủy 17 tòa thi thành của Mao gia, đến khi bọn họ đến tòa thành thứ 18, lại phát hiện bên trong đã không còn hành thi tồn tại, chỉ là một tòa thành trống.

Tòa thứ 19 cũng thế, tòa 20, 21, 22… toàn bộ đều là thành trống rộng, như là Mao gia hoàn toàn chuyển từ sáng vào tối, không còn thấy một người hay một bộ hành thi nào.

……

– Lão tổ, lần này chúng ta tổn thất nặng nề! Trong hang ổ chân chính của Mao gia, Mao An Bình, Mao An Huyền, Mao Bộ Trình cùng mấy tộc nhân trung tâm đang thương lượng động tác tiếp theo của gia tộc.

– Tất cả thế lực đều chuyển sang bí mật rồi chứ? Mao An Bình bình tĩnh hỏi, nhưng người hiểu biết hắn đều rõ ràng, biểu tình của Mao An Bình càng bình tĩnh, trong lòng hắn càng chứa đựng lửa giận dữ dội.

– Rồi, thưa lão tổ! Mao Bộ Trình nghiêm nghị nói, hắn cũng không muốn đi đụng chạm Mao An Bình lúc này.

– Trong thời gian gần đây, mọi chuyện khiêm nhường, đợi cho số 1 cùng số 2 đột phá Thi Vương, chính là lúc Mao gia ta hiện thế lần nữa! Mao An Huyền tiếp lời.

– Đến lúc đó, Mao gia ta nhất định có thể tái hiện huy hoàng!

– Tiểu tử Chu Hằng, hắn chết là chắc!

– Trọng yếu nhất, vẫn là cướp được tiên duyên, hàng tỷ năm mới có cơ duyên này, nhất định phải là của chúng ta!

– Đúng thế!

…….

Liên tục mấy lần gặp thành trống, Chu Hằng cũng biết khẳng định Mao gia sợ hắn, trước khi nắm chắc hoàn toàn sẽ không thể nào đối mặt trực diện với hắn.

– Chúng ta nên về thôi! Chu Hằng nói.

– Được được! Con lừa đen gật đầu không ngừng, động lực chống đỡ nó chạy ngược chạy xuôi là bảo vật, đánh đánh giết giết không phải hứng thú của nó.

Tiểu ăn tạp đương nhiên không có tư cách kháng nghị, hai người một lừa liền quay về. Đi được vài ngày, bọn họ dừng lại nghỉ ngơi, nổi lửa nướng thịt – Chu Hằng cùng con lừa có thể chịu đói, nhưng tên hàng ăn kia không chịu được.

– Nhóc con, đi lấy chút nước đi! Con lừa đen sai bảo.

Tuy rằng Vương Hà trước giờ đối nghịch với con lừa đen, nhưng thù hận lớn cỡ nào cũng không sánh bằng ăn, liền chạy như điên.

Tuy rằng chỗ này đồng không mông quạnh, nhưng tiểu ăn tạp cũng sắp đột phá Ích Địa Cảnh, đi lấy nước cũng sẽ không gặp nguy hiểm gì. Hơn nữa, võ giả nếu không trải qua nguy hiểm gì làm sao trưởng thành được?

Qua chừng nửa giờ, Vương Hà vẫn chưa trở về, Chu Hằng không khỏi nhướng mày, mở ra thần thức, bao phủ mọi thứ trong ngàn dặm dưới thần ý của hắn.

– Hả? Hắn sững ra, khóe miệng lộ ra một tia mỉm cười.

– Sư phụ, con đã về rồi! Vài phút sau, chỉ thấy một cái nồi lớn "chạy" đến đây, trong nồi còn tỏa ra mùi các loại thức ăn, phát tán hương vị mê người, làm người ta chảy nước miếng.

Rầm!

Cái nồi đặt xuống đất, chấn cho mặt đất rung lên, Vương Hà chui ra từ dưới nồi, nói: – Mệt chết ta, đúng là nặng mà!

Cái nồi này rất lớn, cao, dài hơn trượng, không biết làm bắt chất liệu gì, Chu Hằng lường thử, cũng nặng đến mấy vạn cân.

Con lừa đen đã chạy tới, nước miếng ròng ròng: – Thứ tốt đó! Đây là Thiên Linh Lộc, có huyết mạch Thần thú thượng cổ. Ta

ngửi, ta ngửi, còn có mùi thuốc Hoàng Kim Tham, ít nhất là 2000 năm tuổi. Ngửi ngửi ngửi, còn có dầu Tiến Long Ngư, cái này càng quý hơn, chính là kỳ trân trong biển sâu!

Chu Hằng không khỏi cười, nói: – Hai tên các ngươi ai mới giống hàng ăn hơn?

– Trước kia bổn tọa đi theo Huyền Tôn, thứ tốt gì mà chưa từng ăn qua? Con lừa đen kiêu ngạo nói, ngẩng cao cái đầu lừa, nhưng không ngừng chảy nước miếng đã phá hoại hoàn toàn hình tượng của nó, dù rằng nó cũng không có hình tượng gì mà nói.

– Sư phụ, thì ra thứ này rất quý giá! Vậy ngài mau ăn đi, đồ nhi hiếu kính ngài! Tuy rằng Vương Hà cũng thèm nhỏ dãi, nhưng vẫn cố nhịn xuống.

Trong lòng Chu Hằng kỳ quái, hỏi: – Ngươi lấy được ở chỗ nào?

Lẽ ra đây là những bảo vật quý giá, làm sao lại bị tiểu tử kia Vương Hà mới là Sơ Phân Cảnh một đường khiêng đến đây?

– Không biết nữa, con đi múc nước ở bờ sông, gặp được một thằng nhóc, chúng ta đánh một trận, sau đó con lạc đường, lại sau nữa thấy được một chỗ trống có để cái nồi lớn như vậy, bên cạnh lại không có người, con liền vác các nồi này về! Vương Hà nói.

– Ngươi đánh với ai? Chu Hằng sửng sốt, chẳng lẽ đồ đệ này cũng như hắn, trời sinh thu hút thù hận, không gây chuyện cũng sẽ có chuyện tự chạy tới đầu mình?

– Không biết, một đứa nhóc, trên đầu còn mọc hai cái sừng hưu, nhưng không có sức mạnh bằng con!

Vương Hà có chút đắc ý.

Sư phụ là đệ nhất thiên hạ, có thể nào hắn cũng phải lăn lộn được thứ hai thiên hạ chứ!

Đứa nhỏ mọc sừng? Dị tộc!

Chương 408: Hải Thiên Thịnh Yến

– Kẻ trộm! Tiếng quát lớn vang lên, mấy bóng người từ trên trời giàng xuống, đều rất cao to, hơn nữa hình thù cổ quái.

Người có dáng cao to nhất, có vỏ cứng như tôm hùm, sáu chi dài chừng hai trượng, nửa trên hình người, cánh tay lại biến thành hai cái kiềm lớn, sợi tóc to như cánh tay, màu vàng óc, tính ra hơn trăm sợi.

Đằng sau còn có một người rắn!

Trước kia Chu Hằng đã gặp qua một Xà cơ của Thiên Yêu tộc, nhưng người rắn này lại là nam, hơn nữa hóa rắn càng nghiêm trọng hơn, ngoài cái đầu ra, phần thân thể còn lại đều là hình rắn, hai bên má lại có mang, càng thêm quái dị.

Hắn không có chân, lại mọc ra hai cánh tay, miệng thè lưỡi, không ngừng phát ra tiếng xì xì xì.

Lại còn một người cá, con là cá chuối, trên người mọc hai chân và hai tay, các bộ phận khác đều không giống loài người.

Ngoài ba quái vật này ra, "người" thứ tư cuối cùng cũng giống người, đó là đứa nhỏ tám tuổi, thân cao gần bằng Vương Hà, mái tóc đen dày, khuôn mặt nhỏ kiêu ngạo. Nếu không phải trên đầu nó có một đôi sừng hưu, vậy quả thật không khác gì đứa nhỏ loài người.

Bé trai này hẳn là đã đánh với Vương Hà một trận, Chu Hằng thấy được trên áo nó có chỗ bị xé rách, rõ ràng là đánh khá là kịch liệt.

– Loài người hèn hạ, ức hiếp hoàng tử tộc ta, cố ý dẫn chúng ta đi, thừa cơ trộm cắp, đúng là quá vô sỉ! Xà nam kia tức giận nói, khí tức Kết Thai Cảnh cuồn cuộn trào ra.

– Cái gì, ta ức hiếp hắn? Vương Hà ủy khuất, nhảy ra nói: – Ta đang yên lành múc nước bên bờ sông, hắn lại tè…

– Không được nói nữa! Đứa nhỏ sừng hươu kia mặt nhỏ đỏ rực, liền hung dữ hô to.

– Hừ! Ngươi làm ướt ta, còn không cho ta nói? Vương Hà không hề sợ hãi, hắn là cao thủ thứ hai thiên hạ mà!

– Cái này… Xà nam kia sửng sốt một hồi, nhưng người cá lập tức tiếp lời: – Hoàng tử điện hạ tè lên ngươi, là vinh quang của ngươi, ngươi phải nên quỳ xuống cảm kích hậu ân của điện hạ!

– Con cá thối không nói đạo lý, ta muốn ăn ngươi! Vương Hà nghiến răng, ngoài người ra, bất cứ thứ gì hắn cũng dám bỏ vào miệng. Đứa nhỏ vốn là không chịu được ủy khuất, bị đối phương làm tức giận, hắn liền chỉ vào ba dị tộc kia, nói: – Còn ngươi, còn ngươi, ta đều muốn ăn!

– To gan? Ba cường giả dị tộc kia đồng thời quát lên, trong ba người, người tôm hùm chính là lão tổ Thần Anh Cảnh, người cá cùng xà nam là Kết Thai Cảnh. Đừng nhìn chỉ có ba người, nhưng có thể chống đỡ ngàn vạn!

Chu Hằng đã hiểu được, bởi vì Vương Hà đánh một trận với tiểu hoàng tử của đối phương, kinh động ba người hộ vệ, kết quả lúc bọn họ ra ngoài, lại bị Vương Hà mượn gió bẻ măng, dọn mất cái nồi lớn mà bọn họ đang nấu.

Nếu không phải thân phận đứa nhỏ cao quý, đối phương nhất định không thể chạy ra hết, chuyện này đúng là trùng hợp.

Nhưng mà, nếu đứa nhỏ này là người hoàng tộc, rõ ràng không phải là Thiên Yêu tộc hay Dạ Ma tộc, mà là… Hải tộc! Không sai, mặc kệ là người tôm hùm hay người cá, xà nam, đều biểu lộ rõ ràng điểm này.

Chu Hằng nhấc tay, một cỗ lực lượng trào ra, lập tức hóa giải uy thế của ba cường giả Hải tộc. Hắn mỉm cười, nói: – Chuyện giữa đứa nhỏ, để cho tự đứa nhỏ giải quyết, người lớn đừng xen vào!

– Hừ! Hoàng tử tộc ta có thân phận cao quý thế nào, làm sao thằng nhóc kia có thể so sánh? Xà nam rất tức giận nói, má phồng lên như con cóc.

– Đồ đệ của ta, gặp bất cứ ai cũng sẽ không thấp hơn một bậc! Chu Hằng sắc mặt trầm xuống, phát ra khí thế kinh khủng, nháy mắt vượt qua ba đại cường giả Hải tộc. Làm cho bọn họ toát mồ hôi lạnh, ngay cả người tôm hùm Thần Anh Cảnh cũng không nhịn được rung đôi càng lớn.

Lúc trước khí thế của hắn vừa quét, một hơi xóa sổ mấy trăm vạn đại quân ở Thiên Môn Sơn, thế vạn hùng tránh lui như vậy, ngay cả Hóa Thần Cảnh cũng phải nhìn trân trối!

Ba người Hải tộc nhìn Chu Hằng, chỉ cảm thấy thân thể nam tử loài người này dù nhỏ bé, nhưng trong cơ thể như chưa đựng thần minh kinh thiên động địa, làm cho bọn họ không dám nhìn một cái, chỉ muốn co người quỳ bái, miễn cho bị vương giả trừng mắt, sẽ làm tâm thần làm cho bọn họ đều run rẩy hoảng loạn.

Bọn họ vừa kinh hãi lại căm giận, chỉ là một con người làm sao khiến bọn họ có cảm giác đè nén như Vương vô thượng của bọn họ?

Tiểu tử này làm sao có thể sánh được với Vương vĩ đại của bọn họ?

– Nhóc con kia, chúng ta đánh lần nữa, có dám không? Vương Hà liền khiêu chiến đứa nhỏ đối diện.

– Đánh thì đánh, bổn hoàng tử làm gì sợ ngươi? Đứa nhỏ có sừng nói.

– Điện hạ, không thể!

– Thân phận của ngài cao quý, loài người bẩn thỉu làm sao xứng để ngài ra tay?

– Điện hạ, xin hãy nghĩ lại!

Ba tên cường giả Hải tộc đều khuyên can, tuy rằng cảnh giới của bọn họ cao hơn đứa nhỏ này không biết bao nhiêu, nhưng mỗi người đều hạ mình thật thấp, giống như là gia nô.

– Bổn hoàng tử không sợ!

Đứa bé kia khí phách nói, chỉ là hai hàng nước mũi bỗng chảy ra, xoạt một cái bị nó hút trở về, lập tức phá hỏng hình tượng uy vũ đó.

Con lừa đen nổi hứng, đẩy Vương Hà ra trước.

– Cứ việc tới đây! Tiểu ăn tạp hô lên.

– Ai sợ ai chứ! Nhóc con chảy nước mũi cũng lớn tiếng.

Ầm ầm ầm ầm, hai đứa nhỏ liền xông tới,đụng vào nhau, liền vặn vẹo đánh nhau. Hai đứa bé vật lộn tự nhiên không có mỹ quan gì mà nói, ngươi một quyền ta một đạp, nhéo tai bóp háng, mỗi người đều dùng hết mọi chiêu quái dị.

Ba cường giả Hải tộc đều nhìn mà kinh hồn, đó là tiểu tổ tông của bọn họ, chỉ sợ bị thương chút xíu, bọn họ cũng sẽ mắc tội lớn, vĩnh viễn không thể tha thứ cho chính mình.

Trình tự linh lực của hai đứa nhỏ này đúng là không kém, chỉ mới 7-8 tuổi đã đạt đến Sơ Phân Cảnh, cũng chỉ cách Ích Địa Cảnh một bước xa. Nhưng đứa nhỏ dù sao cũng là đứa nhỏ, thân thể còn chưa trưởng thành, thể lực có hạn, đánh nửa giờ sau, bọn nó liền không còn sức.

– Nhận thua đi, ngươi căn bản không phải đối thủ của bổn hoàng tử! Tiểu hoàng tử Hải tộc nói, hắn một tay bóp má Vương Hà, kéo ra.

Vương Hà đau đến nhe răng: – Ngươi mới chịu thua, mau đầu hàng đi!

Hắn cũng bẹo má phải của tiểu hoàng tử Hải tộc.

Hai đứa nhỏ không còn sức, chỉ là kéo má đối phương, xem ai không chống nổi trước.

– Điện hạ, xem như hòa nhau, cứ vậy đi! Ba đại cường giả Hải tộc đều khuyên can.

– Không được, bổn hoàng tử nhất định sẽ thắng! Tiểu hoàng tử không chịu thua.

– Ta mới sẽ thắng! Vương Hà cũng không cam yếu thế.

Nhìn kiểu này, hai đứa nhóc kia còn muốn giằng co thật lâu.

– Ăn cơm! Con lừa đen hô lên, vừa chảy nước miếng vừa đi tới chỗ cái nồi lớn, đây là vật đại bổ mà.

– Dừng lại! Ba đại cường giả Hải tộc đồng thời quát lên, thức ăn trong nồi đó không đơn giản, mà là dược thiện, tên là Hải Thiên Thịnh Yến. Trong đó có mấy nguyên liệu đều là tích lũy mấy vạn năm của Hải tộc, bởi vì thiếu mấy phụ liệu đều ở trên đất liền, thế mới cứ để đó.

Hiện tại Hải tộc đại hưng, bắt đầu tiến công đất liền, bọn họ cũng thừa cơ hội này, cuối cùng không lâu trước gom đủ phụ liệu, liền bắt đầu nấu nướng ở đây. Không ngờ sơ sẩy nhất thời, lại bị người khác trộm luôn cả nồi!

Phần Hải Thiên Thịnh Yến này chính là tích lũy mấy vạn năm của Hải tộc, có thể gọi là trân bảo trong trân bảo, chuyên dùng cho tiểu hoàng tử luyện cốt ngao thần, làm sao có thể cho người ngoài ăn được?

– Đừng keo kiệt, không phải một nồi thịt bỏ thêm chút dược liệu thôi sao! Con lừa đen bâng quơ nói.

– Lui lại! Ba đại cường giả Hải tộc đồng thời quát lên.

– Hừ! Chu Hằng hừ mạnh, khí tức lan ra, ba người kia đồng thời tay chân ủ rũ, linh lực càng như nổi điên tán loạn trong người, đều nhũn người té ra đất.

– Ăn thịt! Ăn thịt! Con lừa đen liền xông tới.

Chu Hằng cùng con lừa đen chia nhau một chén canh, hứng thú mà ăn, mùi lan ra, ba đại cường giả Hải tộc vừa giận vừa hâm mộ. Hải Thiên Thịnh Yến đó là tích lũy tinh hoa mấy vạn năm của Hải tộc, ngay cả bọn họ cũng phải đỏ mắt.

– Đừng khách khí, cùng ăn đi! Con lừa đen ra vẻ rộng rãi.

Vốn đây là của bọn họ, tuy rằng phần lớn là tẩm bổ thân thể cho tiểu hoàng tử, nhưng bọn họ cũng có thể chia được một chút. Nhưng Chu Hằng cùng con lừa đen lại đem cái nồi này thành của mình, chẳng phải chọc bọn họ giận xanh mặt?

– Thơm quá! Vương Hà ngửi được mùi hương mê người, mũi không ngừng hít hà, làm hàng ăn chân chính, hắn cảm thấy áp lực rất lớn.

– Hừ hừ! Chỉ cần ngươi cầu xin chịu thua, ta sẽ tha cho ngươi, còn mời ngươi ăn thịt! Tiểu hoàng tử Hải tộc lại rất rộng rãi.

– Xì, có phải ngươi cũng thèm lắm không? Đầu hàng đi, đầu hàng còn có thịt! Vương Hà cũng dụ dỗ.

Hai đứa nhỏ giằng co một hồi, đều đồng thời buông tay, phủi mông bò dậy, chạy nhong nhong tới ăn thịt.

— Bỏ đầy bụng quan trọng, ăn xong đánh tiếp cũng không trễ.

Nhìn tiểu hoàng tử vô tư ngồi ăn chung với Vương Hà, ba đại cường giả Hải tộc đều khóc không ra nước mắt, nháo cả buổi bọn họ liền thành người xấu!

Bọn họ cũng không cam lòng đi tới múc một chén canh bắt đầu ăn, vào trong bụng bọn họ cũng còn tốt hơn là để đám người Chu Hằng ăn hết!

Một nồi Hải Thiên Thịnh Yến rất nhanh bị mấy người cùng ăn sạch, đặc biệt có hàng ăn Vương Hà ở đây, đợi cho thịt bên trong bị vớt sạch, hắn liền nâng cả cái nồi lên, ục ục ục uống sạch sẽ cả nồi canh còn lại.

Ba đại cường giả Hải tộc nhìn mà đau lòng không thôi, đây là thức ăn mà Hải tộc mất mấy vạn năm mới gom góp được, vốn là rèn căn cốt cho tiểu hoàng tử, hiện tại phần lớn đã bị người ngoài chiếm hết, làm cho sắc mặt bọn họ đều đen xì.

Đáng tiếc, bọn họ căn bản không phải đối thủ của Chu Hằng, chỉ có thể thầm oán trong lòng, nhưng không dám nói ra ngoài mặt, dù sao Vương của bọn họ không có ở đây.

– Ta là Vương Hà, ngươi tên gì? Tiểu hàng ăn lau miệng, vốn

đã nói ăn xong đánh tiếp, nhưng cùng ăn một bữa, cũng ăn ra giao tình, ngượng ngùng đánh tiếp.

– Bổn hoàng tử là Ngao Không Sơn!

Chương 409: Nhao nhao đột phá

– Các ngươi không đợi ở trong biển, chạy đến nơi này làm gì? Chu Hằng thuận miệng hỏi.

– Muốn tìm bảo tàng! Tiểu hoàng tử Ngao Không Sơn lập tức nói.

– Tiểu hoàng tử! Ba người xà nam đồng thời kêu lên, mỗi người đều sắc mặt khó coi, giống như ăn ruồi đầy bụng vậy.

– Bảo tàng? Con lừa đen lập tức vù một cái nhảy dựng lên, cả người tiên hà quấn quanh, từ trong bộ lông của nó tản ra. Đó là hiệu quả của Hải Thiên Thịnh Yến quá mạnh, chỉ là một chút xíu tinh hoa tràn ra đều tràn ngập năng lượng.

Con lừa này tham lam keo kiệt như thế, làm sao có thể lãng phí, vội vàng dùng mũi điên cuồng hút, muốn đem số tiên hà này hút về.

Điều này khiến cho mọi người đều nhìn mà buồn nôn không thôi. Ăn rồi lại nhổ, nhổ ra còn muốn ăn vào, cũng chỉ có con lừa đê tiện mới có thể làm ra được hành động như vậy.

– Bảo tàng gì? Con lừa đen hai mắt tỏa sáng, nhìn chằm chằm Ngao Không Sơn, dường như sợ tiểu tử này sẽ đột nhiên biến mất vậy.

– Ha ha, nào có bảo tàng gì!

Người cá vội vàng nói: – Mọi người đều ăn Hải Thiên Thịnh Yến, vẫn là nhanh chóng luyện hóa hấp thu tinh hoa trong đó đi, tránh cho lãng phí!

Con lừa đen còn đang chờ nói tiếp, Chu Hằng lại vỗ vỗ lên người nó, mỉm cười lắc lắc đầu. Con lừa nàyhiểu ý, tuy nhiên người cá ba người miệng kín, nề hà trong bọn họ có một thằng nhóc chảy nước mũi, thật sự là quá dễ lừa gạt.

Luyện hóa trước!

Mọi người đều ngồi xuống đất, vận chuyển công pháp luyện hóa năng lượng ẩn chứa trong dược thiện đỉnh cấp kia, lần lượt hấp thu.

Cái này cũng không nguy hiểm, bất cứ lúc nào đều có thể dừng lại. Hơn nữa ba đại cường giả hải tộc cũng biết bọn họ căn bản không phải đối thủ của Chu Hằng. Nếu hắn muốn ra tay, bốn người bọn họ đều trong nháy mắt đầu xác hai nẻo, bởi vậy bọn họ ngược lại cũng thản nhiên ứng đối. Nhưng ba

người vẫn đem Ngao Không Sơn bảo hộ vào giữa, phòng ngừa có tình huống ngoài ý muốn phát sinh.

Chu Hằng hết sức chuyên chú, dùng Lạc Tuyết Chân Kinh vận chuyển linh lực, dẫn đường cho năng lượng khủng bố trong cơ thể kia.

Chỗ tốt lớn nhất của dược thiện này cũng không phải trực tiếp tăng lên tích lũy linh lực mà là rèn luyện thể chất, đồng thời trong quá trình này đem mỗi một lỗ chân lông trên người võ giả đều mở ra, hấp thu linh lực thiên địa.

Thời gian tuy rằng không dài, nhưng nếu liên tục võ giả tương đương với khi cảnh giới tăng lên được linh khí thiên địa gột rửa. Linh khí vào thân thể, tốc độ tăng lên nhanh kinh người.

Nếu là trực tiếp đề cao linh lực, như vậy võ giả Thần Anh Cảnh và Tụ Linh Cảnh phân biệt ăn vào, kết quả khả năng chênh lệch một trời một vực. Một người cái gì đều không cảm giác được, một người khác lại bị năng lượng khủng bố trực tiếp trướng nổ thân thể.

Đương nhiên, dược thiện bản thân quả thật ẩn chứa năng lượng to lớn. Đây cũng là nguyên nhân không thể ăn quá nhiều, cho dù cường giả Thần Anh Cảnh cũng có thể bị sống sờ sờ trướng nổ.

Trong giành ăn lúc trước, với Chu Hằng và Vương Hà ăn

nhiều nhất.

Vương Hà thì không cần nói, chính là ăn tạp trời sinh, thể chất biến thái, có năng lực không hiểu. Mà Chu Hằng bản thân chính là Thần Anh Cảnh, càng mấu chốt chính là hắn là thể chất Phệ Kim tộc.

Ăn tạp có thể trực tiếp đem thức ăn ăn vào chuyển hóa thành linh lực tích lũy của bản thân, mà Chu Hằng cũng không kém! Điểm bất đồng ở chỗ, hắn "ăn" chính là kim loại, tăng lên là lực lượng cơ thể, tăng cường là thể chất.

Nhưng Chu Hằng ngay cả kim loại cứng rắn nhất đều ăn không sợ hỏng. Như vậy vẻn vẹn một chút thức ăn lại tính là gì?

Cho nên, một nồi dược thiện này kỳ thật là hắn ăn nhiều nhất, sau đó mới là tên ăn tạp, sau nữa là con lừa đen. Con lừa đê tiện này vì thứ tốt có thể không muốn mạng, chính là bội thực cũng muốn cố há mồm.

Chu Hằng ăn nhiều nhất, chỗ tốt đạt được tự nhiên cũng càng nhiều. Dưới tác dụng của dược lực, lỗ chân lông toàn thân hắn mở rộng, linh khí thiên địa từ bốn phía đồng loạt vọt tới, dường như hắn thành trung tâm lốc xoáy linh khí thiên địa.

Hắn khẽ nhíu mày. Tuy rằng linh khí giống như dòng nước, nơi nào rút sạch linh khí bốn phía sẽ tự động bổ sung để đạt tới cân bằng, nhưng tốc độ cá voi hút nước của hắn thật sự quá nhanh, nếu là hắn còn ở tại chỗ, những người khác đừng mơ tưởng hấp thu đến một chút xíu linh khí!

Ý niệm khẽ động, hắn trống rỗng nổi lên, thẳng hướng chín tầng mây.

Ông, người nhỏ màu vàng từ trong đầu hắn đi ra, tay cầm đoạn kiếm màu đen, múa giữa thiên địa. Vút vút vút linh khí như phát điên điên cuồng ập tới, không ngừng tràn vào trong cơ thể hắn.

Linh khí vô hình, người thường căn bản không cảm ứng được, ngay cả võ giả cũng chỉ có sau khi tiến vào Tụ Linh Cảnh mới có thể cảm ứng được cùng bắt đầu hấp thu. Tuy nhiên, hiện tại vì tốc độ hấp thu của Chu Hằng quá đáng sợ, linh khí trở nên vô cùng nồng đậm, đều thực hóa thành dạng sương, vờn quanh mình hắn, nâng đỡ nổi bật hắn như tiên nhân chín tầng trời.

Hắn không nhúc nhích không sợ hãi, không mừng không lo, chỉ là tận khả năng mở lớn mỗi một lỗ chân lông, không bỏ qua mỗi một phần linh khí, nhanh chóng tăng lên tích lũy linh lực của mình.

Bởi vì lượng dược thiện mọi người ăn đều không giống nhau, bốn người Hải tộc tự nhiên dẫn đầu ngừng lại. Bọn họ đã

luyện hóa dược lực, đều lộ ra vẻ hài lòng, tích lũy linh lực đều tăng trưởng một khoảng lớn!

Càng thêm trọng yếu là, trong dược thiện ẩn chứa lượng lớn thiên tài địa bảo, những thứ này cũng không thể bị bọn họ một lần hấp thu hết, mà sẽ ở bên trong cơ thể của bọn họ lắng đọng, theo thời gian mà chậm rãi phát huy ra. Gia tốc tích lũy linh lực của bọn họ, cùng với sinh ra lĩnh ngộ thiên địa!

Những nguyên liệu nấu ăn đó thật sự quá quý, một phần nào lấy riêng ra đều có thể khiến cho võ giả bậc cao đánh vỡ đầu, huống chi đều bỏ cùng một chỗ?

Bọn họ nhìn nhìn con lừa đen, Vương Hà còn đang khoanh chân, không khỏi lộ ra vẻ hâm mộ.

Hiển nhiên, thời gian luyện hóa liên tục càng dài, ưu đãi đạt được cũng càng nhiều. Vương Hà và con lừa đen cùng bọn họ đồng thời bắt đầu luyện hóa, hiện tại cứ luyện hóa thêm một giây, chỗ tốt đạt được liền nhiều hơn bọn họ một phần.

Tương đối mà nói, Ngao Không Sơn liền vô tâm không phế hơn nhiều, chỉ là rất nhàm chán chơi nước mũi, một vào một ra, nhưng rất nhanh hắn liền kêu một tiếng quái dị: – Bổn hoàng tử muốn đột phá rồi!

Hắn vội vàng ngồi xuống, cánh cửa Ích Địa Cảnh đã mở ra với hắn.

Ba đại cường giả Hải tộc lập tức lộ ra vẻ cảnh giác, dọn sẵn trận địa thủ ở chung quanh Ngao Không Sơn, dường như sợ chung quanh đột nhiên nhảy ra một kẻ địch đến ám toán đánh lén vậy.

Ngao Không Sơn hiển nhiên cũng là hạng yêu nghiệt, chỉ vẻn vẹn nửa canh giờ sau, hắn đã đột phá, trở thành tiểu cường giả Ích Địa Cảnh!

– Ha ha ha, thằng nhóc xấu xí chưa mọc sừng, chúng ta lại đánh! Ngao Không Sơn dương dương đắc ý, cực độ phách lối hướng về phía Vương Hà khiêu khích.

– Ôi, bổn tọa cũng đột phá! Con lừa đen kêu một tiếng quái dị, thân hình run lên, đỉnh đầu hiện lên một con lừa nhỏ màu mực, ngửa mặt rống giận, lại có một tia mùi vị rồng gầm. Chợt, khí thế của nó một chìm một tăng, lại đạt tới Kết Thai Cảnh tam trọng thiên.

Chỗ tốt nó đạt được hiển nhiên còn chưa dùng hết, theo linh khí thiên địa cọ rửa, tích lũy linh lực của nó đang nhanh chóng tăng lên, rồi lại một hơi vọt tới Kết Thai Cảnh tam trọng thiên đỉnh!

– Mẹ!

Ba đại cường giả Hải tộc đều trong lòng chửi một câu. Bọn họ tuy rằng cũng đạt được chỗ tốt lớn lao, nhưng cũng không đột phá cảnh giới nhỏ. Đương nhiên, dược lực còn tích lũy trong cơ thể của bọn họ, cuối cùng vẫn đủ để cho bọn họ đạt được chỗ tốt tăng lên một cảnh giới nhỏ.

Nhưng so với con lừa đen, bọn họ liền thiệt thòi lớn!

Nên biết Hải Thiên Thịnh Yến này nhưng là của bọn họ, hiện tại người khác lấy được chỗ tốt ngược lại còn nhiều hơn bọn họ, điều này khiến bọn họ làm sao không ủy khuất trong lòng?

– Thật thoải mái! Lại qua hơn một giờ, Vương Hà rốt cuộc cũng ngừng lại, sảng khoái duỗi người. Rắc rắc trong một chuỗi tiếng xương cốt kêu vang, khí thế của hắn cuồn cuộn mà động, chỉ là sau khi thoáng bị kiềm hãm lập tức liền vọt vào Ích Địa Cảnh!

Phốc!

Ba đại cường giả Hải tộc đồng thời phun ra ngoài, bọn họ nguyên tưởng rằng thiên phú của tiểu hoàng tử nhà mình siêu tuyệt, đã có thể quy làm biến thái. Nhưng so với tên ăn tạp trước mặt này, lại hoàn toàn chính là bình thường đến không thể bình thường hơn!

Duỗi người một cái liền đột phá một cảnh giới lớn, đây còn là

người sao?

– Nhãi ranh, chúng ta lại đánh! Ngao Không Sơn dũng khí đáng khen, vẫn phát ra khiêu chiến.

Rắc! rắc rắc rắc!

Cái duỗi người của Vương Hà còn chưa xong, khớp xương còn đang không ngừng kêu vang. Mà theo những tiếng giòn vang này, hơi thở của hắn còn đang tăng lên.

Ích Địa nhất trọng thiên sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh, đột phá! Ích Địa nhị trọng thiên!

Cái này…!

Ngao Không Sơn lập tức tròn mắt. Dưới tình huống cảnh giới giống nhau, hắn và Vương Hà còn đánh không phân cao thấp, bây giờ đối phương cao hơn hắn hẳn một cảnh giới nhỏ, hắn còn chơi thế nào?

Ba đại cường giả Hải tộc đều đem trong mắt trừng ra ngoài, tiểu hoàng tử của bọn họ đã đủ yêu nghiệt, nhưng là so với kẻ ăn tạp trước mắt này chênh lệch thoáng cái liền kéo quá xa.

– Đánh thì đánh, ai sợ ai chứ! Vương Hà hừ một tiếng.

Ngao Không Sơn gương mặt xụ xuống, hắn hoàn toàn không có dũng khí đánh một trận. hắn lại không ngu, thuần túy ăn đòn hắn cũng không làm.

– Ồ, sư phụ đâu? Vương Hà nhìn nhìn trái phải, lại không thấy Chu Hằng, không khỏi gãi đầu.

– Đúng vậy, Chu tiểu tử đâu?

Con lừa đen cũng vươn móng sờ đầu.

– Nhìn trên trời! Người tôm hùm đột nhiên tám cái tay chân toàn bộ giơ lên, chỉ hướng bầu trời.

Mọi người đều ngẩng đầu, chỉ thấy trên bầu trời rõ ràng có khí mù mịt vờn quanh, mà ở trong sương mù đó mơ hồ có thể nhìn thấy một bóng người khoanh chân ngồi hờ, giống như một vị tiên nhân chín tầng trời hạ xuống, tràn ngập cao quý, uy nghiêm.

– Tên này còn đang luyện hóa dược lực! Người cá vô cùng kinh hãi nói.

Thời gian luyện hóa dược lực càng dài, chỗ tốt đạt được lại càng nhiều. Chu Hằng một mực luyện hóa đến giờ, tên này đến tột cùng là chiếm được bao nhiêu chỗ tốt?

– Sư phụ thật lợi hại! Trong đôi mắt nhỏ của Vương Hà toàn là ánh sao lấp lánh.

– Thật lợi hại! Ngao Không Sơn cũng lẩm bẩm nói.

– Con sên, không bằng ngươi cũng bái sư phụ ta làm sư phụ đi. Về sau ngươi chính là tiểu đệ của ta! Vương Hà nói.

– Hừ, bổn hoàng tử cho dù bái sư cũng là đại sư huynh!

Ngao Không Sơn lập tức cãi lại.

– Ngươi đánh thắng ta sao?

– … Bổn hoàng tử còn chưa nghỉ ngơi thật tốt, ngươi chờ cho ta!

Ông!

Chính vào lúc này, trên bầu trời đột nhiên gió nổi mây vần, tốc độ linh khí khởi động càng lúc càng nhanh, ở quanh người Chu Hằng tạo thành từng cơn lốc. Những cơn lốc này lần lượt dung hợp, hình thành một đoàn cơn lốc siêu cấp lớn.

Chu Hằng chính là tâm của cơn lốc, linh khí điên cuồng thổi quét, cho dù là người phía dưới cách xa như vậy đều cảm ứng được linh khí bốn phía khô kiệt.

– Hóa ra tên này mới là yêu nghiệt lớn nhất!

Chương 410: Yêu nghiệt lớn nhất

Lúc trước bất kể là con lừa đen hay là Vương Hà, đều khiến cho ba đại cường giả Hải tộc kinh hãi. Đặc biệt là tên ăn tạp, đồ vật một người ăn so với bọn họ cộng lại còn nhiều hơn gấp đôi!

Nhưng tiểu tử này không ngờ không trướng chết, ngược lại còn phởn hơn cả bọn họ. Điều này khiến người làm sao chịu nổi?

Một đợt chưa lặng, một đợt lại nổi. Vị trên bầu trời kia lại càng thêm trâu bò, trực tiếp hấp thu đến linh khí bốn chung quanh đều sắp khô kiệt. Đây là miệng rộng khủng bố cỡ nào chứ!

Maymắn bọn họ cũng chưa từng thấy Hoặc Thiên tu luyện, người ta nhưng khẽ hút một ngụm, toàn bộ Huyền Càn Tinh đều suýt nữa biến thành tinh cầu chết. Tương đối mà nói, Chu Hằng quả thật chính là trò trẻ con.

Ông! Ông! Ông!

Linh khí quanh người Chu Hằng hoàn toàn hóa lỏng, hóa

thành từng dòng linh tuyền vờn quanh mình hắn, giống như những con rồng nước nhỏ bé.

– Linh khí chẳng những thực hóa, còn ngưng thật thành chất lỏng!

– Tê, chưa từng nghe qua, chưa từng thấy qua!

– Chỉ sợ thời kỳ thượng cổ cũng không có yêu nghiệt như vậy nhỉ!

Ba đại cường giả Hải tộc đều khiếp sợ đến mặt không còn màu máu. May mà bọn họ vốn không giống người, mặt vặn vẹo mấy cũng sẽ không xấu đến đâu.

Nếu là Chu Hằng nghe thấy lời của bọn họ, khẳng định sẽ phì cười trong lòng. Lúc trước Hoặc Thiên tu luyện chẳng những linh khí thực hóa, hơn nữa còn không phải là chất lỏng, chính là thể cứng càng hơn một bước linh hạch!

Linh hạch mà chỉ có trong mạch khoảng linh thạch trung phẩm mới có thể thai nghén ra!

Bọn họ nếu thật là nhìn thấy, phỏng chừng liền trực tiếp sợ chết ngất.

Ầm! Ầm!

Trong cơ thể Chu Hằng không ngừng trào ra từng vòng sáng màu vàng, phúc xạ ra bốn phương tám hướng. Tuy rằng hắn bây giờ còn là Thần Anh nhất trọng thiên, nhưng luồng dao động này so với Hóa Thần Cảnh chỉ yếu hơn mấy phần mà thôi!

Ba đại cường giả Hải tộc hai mặt nhìn nhau, đều có thể từ trên mặt của đối phương nhìn thấy khiếp sợ đã chết lặng.

Quá đáng sợ! Quá yêu nghiệt!

Trên bầu trời, Chu Hằng há miệng hút một cái như cá voi hút nước, những chất lỏng linh lực kia lập tức bị hắn hút hết vào trong miệng, với tốc độ cực nhanh đề cao linh lực tích lũy của hắn.

Linh dịch này không giống linh hạch, đó là hoàn toàn cố hóa, không cần lo lắng sẽ tràn mất. Nhưng linh dịch bất đồng, chỉ cần dược lực trong cơ thể Chu Hằng một khi qua đi, như vậy linh dịch sẽ lập tức lần nữa hóa khí, căn bản không có khả năng bảo tồn lại.

Bởi vậy, đây tuy rằng rõ ràng là đồ cực tốt, nhưng Chu Hằng lại không có biện pháp mang về cho cha mẹ người thân ái thê bằng hữu. Chỉ có thể chính mình mau chóng luyện hóa hấp thu, tránh cho dược lực trôi mất ngay cả hắn đều không có biện pháp đạt được.

Ầm ầm xương cốt trong cơ thể hắn run rẩy dữ dội, Thần Anh Cảnh đã là đến gần đỉnh võ đạo, hắn lại hơn xa Thần Anh Cảnh bình thường. Khiến sự đột phá của hắn có mấy phần uy thế của Hóa Thần Cảnh.

Ánh vàng bao trùm, tuy rằng không thể bao phủ toàn bộ Huyền Càn Tinh nhưng cũng đủ để truyền đến đại bộ phận địa phương, khiến võ giả bậc cao đều hết sức buồn bực.

Từ cường độ của dao động này mà xem, người này hẳn là đang đánh vào Hóa Thần Cảnh, hơn nữa sắp thành công. Thiên địa đại đạo đều đang tán thành, cho nên mới làm ra động tĩnh lớn như vậy.

Nhưng là so với dao động của Lệ Vô Cực, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đột phá lúc trước lại nhỏ yếu hơn nhiều!

Rất có khả năng, vị Thiên Tôn sắp đột phá này chính là Hóa Thần Cảnh yếu nhất trong lịch sử!

Mọi người đều phỏng đoán.

Nếu để bọn họ biết kỳ thật Chu Hằng chỉ là muốn đột phá Thần Anh nhị trọng thiên mà thôi, trên mặt những người này lại sẽ là biểu tình thế nào. Nhưng tin tưởng tuyệt đối là cực kỳ đặc sắc, tựa như ba đại cường giả Hải tộc phía dưới.

Người nhỏ màu vàng đã chìm vào đan điền. Vận chuyển Lăng Thiên Cửu Thức sáng lập thế giới đan điền. Ầm ầm nội thế giới chấn động mạnh, đang không ngừng mở rộng.

Quá trình này rất nhanh, Chu Hằng đột nhiên mở mắt, trong mắt đều bắn ra một luồng thần mang, bắn thẳng trời sao mịt mờ. Dường như có thể xuyên thấu vũ trụ, nhìn thấy nơi vô cùng sâu xa.

Thần Anh nhị trọng thiên!

Chu Hằng cảm ứng lực lượng trong cơ thể một chút, không khỏi lộ ra một tia cười khổ.

Nếu không gian đan điền của hắn bình thường một chút, vừa rồi những linh lực kia đủ để một hơi đẩy hắn đến Thần Anh tam trọng thiên, thậm chí một hơi xông phá Hóa Thần Cảnh đều có khả năng!

Ai bảo không gian đan điền của hắn lớn đến biến thái, tuy rằng có tư chất vô địch cùng cảnh giới, nhưng cũng nghĩa là linh lực tích lũy thong thả.

Phàm là chuyện, có được tất có mất.

Hắn rất nhanh liền thu hồi ý tưởng như vậy, từ trên bầu trời bay xuống. Lúc này dị tượng quanh người hắn cũng toàn bộ thu vào, cộng thêm Ẩn Tức Phù, bình thường giống như một người thường. Chỉ là đôi mắt lóe lên vẻ ôn nhuận, nơi ánh mắt đảo qua khiến người không nhịn được sinh ra một loại kính sợ phát ra từ nội tâm.

– Sư phụ, đồ nhi đột phá rồi! Vương Hà vô cùng hưng phấn nói. Ở trong mắt hắn, Chu Hằng không chỉ là sư phụ, còn thay thế vị trí của phụ thân, khiến hắn sinh ra vô tận ngưỡng mộ.

Chu Hằng mỉm cười nói: – Mọi người đều có đề cao không tầm thường!

Ba đại cường giả Hải tộc nghe nói như thế, suýt nữa đào hố tự chôn! Nếu nói Ngao Không Sơn xem như là “đề cao không tầm thường” nhưng ba người bọn họ… ngay cả một cảnh giới nhỏ cũng không đột phá, so với con lừa đen, Chu Hằng thì kém quá xa!

May mà, Chu Hằng lúc trước tuy rằng thanh thế rất lớn, lại chỉ vẻn vẹn là đột phá một cảnh giới nhỏ, xem ra tư chất cũng chỉ

vậy mà thôi!

Bọn họ tìm được một lý do có thể khinh bỉ Chu Hằng, lập tức tự an ủi mình, lại cũng không biết Chu Hằng có được không gian đan điền gấp 1000 lần Thần Anh Cảnh bình thường. Hắn tăng lên một cảnh giới nhỏ cần linh lực cũng là gấp Thần Anh Cảnh bình thường 1000 lần!

Bằng không bọn họ càng sẽ bị đả kích đến đầu cũng không ngẩng lên nổi.

– Tiểu hoàng tử, bảo tàng ngươi nói lúc trước… Con lừa đen mặt đầy vẻ cười xấu xa, nó cái gì đều sẽ quên, duy chỉ không quên bảo vật.

Ba đại cường giả Hải tộc lập tức lộ ra vẻ cảnh giới, nhưng ngoài ý liệu chính là bọn họ lúc này lại không khuyên can Ngao Không Sơn, thái độ chuyển biến lớn.

– Con lừa, ngươi làm vật cưỡi cho bổn hoàng tử, bổn hoàng tử liền dẫn ngươi đi đào bảo tàng! Ngao Không Sơn có chút đỏ mắt nhìn con lừa đen. Hắn mặc dù là hoàng tử, lại là hoàng tử trong biển, nhưng chưa từng ngồi vật cưỡi trên lục địa.

– Gì, lại muốn cưỡi bổn tọa, thằng nhãi ngươi ngứa mông hả? Con lừa đen giận dữ, đứng thẳng như người, hai móng trước làm ra động tác vén tay áo, hai mắt phun lửa.

Ngao Không Sơn hoảng sợ, nhưng Vương Hà lập tức nhảy ra ngoài, vươn song chưởng đỡ, nói:

– Con lừa miệng rộng, không nên ăn hiếp tiểu đệ của ta, nếu không ta ăn ngươi!

– Thượng cổ di bảo mỗi người có phần, bản tướng đại biểu tiểu hoàng tử mời hai vị… ba vị cùng đi với chúng ta. Có được không? Người tôm hùm nói.

– Ồ, cái tên tám chân này sao đột nhiên trở nên có lòng tốt như vậy? Không tốt, khẳng định có âm mưu! Con lừa đen lẩm bẩm tự nói, nhưng thanh âm cũng không thấp, đủ để cho ba đại cường giả Hải tộc nghe rõ ràng, khiến cho mặt bọn họ đều tái xanh.

Chu Hằng cũng cảm thấy rất kỳ quái. Thượng cổ di bảo tuy rằng vô chủ, nhưng người nhận được tin tức, manh mối người nào không úp mở vòng vo, ước gì chỉ mình mình biết, tiến vào mò sạch, làm sao có thể chia xẻ với người?

Lúc trước bọn họ còn cực lực ngăn cản, làm sao đột nhiên thái độ lại xoay chuyển 180 độ?

Trong này tất có bí ẩn!

– Tốt, tốt! Con lừa đen chỉ lẩm bẩm vài tiếng liền lập tức chảy nước miếng đáp ứng, bộ dạng vội vàng đó dường như hận không thể cắm hai cánh trực tiếp bay qua.

– Vậy liền xuất phát!

Mọi người lên đường, do ba đại cường giả Hải tộc dẫn đường, đi về hướng nam.

Con lừa đen mọi cách dụ dỗ Ngao Không Sơn, muốn từ trong miệng thằng nhóc này dụ ra một chút tin tức hữu dụng. Mà ba đại cường giả Hải tộc cũng không ngăn cản, mặc cho tiểu hoàng tử miệng không che đậy, có sao nói vậy.

Nhưng nhóc chính là nhóc, Ngao Không Sơn trừ biết đám người bọn họ là muốn đi tầm bảo ra, về bảo tàng là cái gì, lại ở nơi đâu là hoàn toàn không rõ ràng. Nếu đã như thế, ba đại cường giả Hải tộc lại sợ hắn thổ lộ cái gì chứ?

Chu Hằng có tín niệm vô địch, hơn nữa hắn hiện tại cũng đã là Thần Anh nhị trọng thiên, cho dù không địch lại Hóa Thần Cảnh nhưng cũng đủ tự bảo vệ mình. Trừ loại "hố trời" bốn đại tử địa này, hắn có nơi nào không thể đi?

Ngao Không Sơn tuy rằng thái độ rất là cao ngạo, nhưng cũng chỉ là đứa trẻ bị chiều hư, thực ra bản tính cũng không xấu. Mà

Vương Hà cũng thiếu bạn chơi, mặc dù đối phương trên đầu mọc sừng có chút quái quái, hai người rất nhanh liền trở thành bạn tốt.

Bốn ngày sau, bọn họ dừng lại nghỉ ngơi, hai đứa trẻ cũng chỉ là vừa vào Ích Địa Cảnh, tự nhiên không có khả năng nhịn được đói khát mệt mỏi giống như người lớn.

Nổi lửa nướng thịt, đúng lúc mùi thịt tỏa mùi thơm, Chu Hằng lại khẽ nhíu mày.

Con lừa đen quen thuộc Chu Hằng nhất, rõ ràng biểu tình này nghĩa là gì, hỏi: – Có địch?

– Ừm, bốn người! Chu Hằng gật gật đầu.

Chính vào lúc này, người tôm hùm kia cũng hừ lạnh một tiếng, đem cái càng lớn cắt một cái, phát ra tiếng vang giòn tan.

Vút vút vút bốn bóng người bay vụt mà đến, tất cả đều là quái vật lớn.

Bốn gã người cá, nhưng hình thể đều to lớn vô cùng, đều thuộc loại cá bất đồng. So với người cá bên cạnh Ngao Không Sơn chênh lệch thật lớn. Mà trong bốn người cá này, lại có hai là Thần Anh Cảnh, hai khác thì là Kết Thai Cảnh. Đây là một

cỗ lực lượng không thể khinh thị.

– Ha ha ha! Tiểu hoàng tử thật đúng là khó tìm! Đối diện một gã người cá Thần Anh Cảnh cười lớn. Hắn là một con cá mực, bên má có râu thật dài, vừa lên tiếng râu liền lay động, khiến cho Vương Hà nhìn mà ngạc nhiên không thôi.

Nhưng Chu Hằng biết, tiểu tử này khẳng định là càng muốn ăn con cá lớn này!

– Ngư Thiên Hoành, các ngươi tự mình rời khỏi hải vực, theo đuôi hoàng trữ, không sợ bệ hạ trách cứ sao? Người tôm hùm lạnh lùng nói.

– Đương nhiên sợ! Cho nên… chúng ta đành phải đem các ngươi giết sạch diệt khẩu! Người cá mực Ngư Thiên Hoành ánh mắt đảo qua Chu Hằng, Vương Hà và con lừa đen, khẽ nhíu mày. Bno nguyên bản không nghĩ tới lại thêm ra hai người này… cùng với một con lừa!

Chu Hằng cuối cùng bừng tỉnh hiểu ra, không trách ba cường giả Hải tộc chủ động mời bọn họ đi tầm bảo, thì ra là ôm chủ ý muốn kéo bọn họ xuống nước. Muốn mượn dùng lực lượng của bọn họ chống lại kẻ địch.

Ba lão già này, mấy trăm hơn ngàn năm quả nhiên không sống uổng.

– Lớn mật! Ba đại cường giả Hải tộc đều giận dữ quát. Bất đồng với thế gia trên đại lục, Hải tộc rất trọng hoàng quyền, ba người bọn họ từ nhỏ chính là vì hoàng gia phục vụ, cũng trung tâm với tiểu hoàng tử Ngao Không Sơn.

Theo bọn họ thấy, bốn người Ngư Thiên Hoành quả thật chính là đại nghịch bất đạo!

– Hừ, cho là chúng ta không biết các ngươi đang tìm di tích Khôi Lỗi Tông sao? Ngư Thiên Hoành mang theo một tia khinh thường nói:

– Ngoan ngoãn quỳ xuống chịu chết, tránh bị tội sống!

Chương 411: Hải tộc đấu đá

– Ngư Thiên Hoành, các ngươi mặc dù là người của đại hoàng tử, nhưng đối với tiểu hoàng tử vô lý, đây vẫn là tội lớn! Người tôm hùm quát. Ba đại cường giả Hải tộc bình thường không lấy cảnh giới phân tôn ti, đều là cận vệ của tiểu hoàng tử, nhưng khi gặp kẻ địch bên ngoài tự nhiên là lấy vị Thần Anh Cảnh như hắn cầm đầu.

– Đừng nói loại lời vô dụng này, chỉ cần các ngươi hôm nay chết ở chỗ này, hết thảy đều cát bụi về với cát bụi! Ngư Thiên Hoành thản nhiên nói, thanh âm bình tĩnh lại tràn ngập sát khí.

– Nhận mệnh đi!

Bốn người đối diện đều không muốn nói thừa cái gì, thân hình nhào ra, phân biệt hướng về đám người Chu Hằng đánh tới. Bọn họ nguyên bản kế hoạch rất tốt, dư ra một vị cường giả Thần Anh Cảnh đủ để hoàn toàn khống chế chiến cuộc.

Tuy nhiên hiện tại lại thêm ra hai người một lừa. Cũng may một người là thằng nhóc, một người khác tuy rằng khí tức không lộ nhưng thật sự quá trẻ tuổi, cùng lắm mới vào Kết Thai Cảnh mà thôi. Mà con lừa kia ngược lại đạt tới Kết Thai tam trọng thiên, có chút khó giải quyết.

Không quan hệ, cường giả Thần Anh Cảnh đủ để trấn áp hết thảy!

Chu Hằng thở dài. Mặc dù bị người lợi dụng, nhưng tình huống hiện tại hắn không ra tay không được. Cũng không thể bị người cầm đao chém lên đầu đều không ôn không hỏa chứ?

Chỉ là ba người bọn họ dựa vào cái gì cho là mình sẽ không công ra sức? Không sợ hắn hắc ăn hắc, đến lúc đó đem bảo tàng của Khôi Lỗi Tông gì đó kia cướp sạch sẽ sao?

Hắn thò tay vạch một cái, một luồng kình khí trào ra, trên mặt đất vạch ra một dấu vết thật sâu.

Chỉ khí như kiếm, lạnh lẽo tận xương!

Bốn người Ngư Thiên Hoành đồng thời dừng bước, bọn họ từ trong khí cơ một chỉ này của Chu Hằng cảm ứng được lực lượng vô cùng mạnh mẽ của hắn, ít nhất cấp bậc Thần Anh Cảnh!

Tê!

Bốn người đều lộ ra vẻ khiếp sợ, tuyệt nhiên không nghĩ tới

Chu Hằng nhìn qua trẻ tuổi như vậy, hơn nữa huyết khí toàn thân bùng cháy cũng tràn đầy như vậy. Rõ ràng là tuổi tác cực trẻ, làm sao lại có được tu vi Thần Anh Cảnh!

Bọn họ hai mặt nhìn nhau, sau đó với thế rất nhỏ bé lắc lắc đầu.

Hôm nay, Ngao Không Sơn phải chết!

– Các hạ. Đây là chuyện riêng của Hải tộc chúng ta, không quan hệ với ngươi. Xin rời đi, Hải tộc chúng ta nợ ngươi một ân tình, ngày sau đại hoàng tử điện hạ tất có báo đáp! Ngư Thiên Hoành hít vào một hơi, trầm giọng nói.

– Chu huynh, tuyệt đối không thể đáp ứng bọn họ. Tiểu hoàng tử điện hạ mới là vâng theo mệnh trời, bọn họ chính là đại nghịch bất đạo! Người tôm hùm lập tức nói.

– Các hạ, chỉ cần ngươi chịu rời đi, điều kiện tùy ngươi nói! Ngư Thiên Hoành cũng lập tức tiếp lời.

– Hừ. Bất kể bọn họ đáp ứng Chu huynh điều kiện gì, chúng ta đều có thể trên cơ sở này gia tăng hai phần! Người tôm hùm lại nói. Hắn nhưng là tận mắt nhìn thấy thực lực của Chu Hằng. Chỉ cần có Chu Hằng, Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh không ra ai cùng tranh phong!

Lúc trước hắn mời Chu Hằng đồng hành không phải là vì khoảnh khắc hiện tại này sao? Nếu không ai lại nguyện ý cùng người khác chia xẻ bảo vật?

– Chúng ta thêm ba phần! Ngư Thiên Hoành xì một tiếng.

– Chúng ta thêm bốn phần!

– Năm phần!

– Sáu phần!

– Bảy phần!

Hai người không ngừng tăng giá, bốn con mắt trừng lẫn nhau, hỏa khí mười phần.

– Đủ rồi! Chu Hằng hừ nhẹ một tiếng. Kỳ thật hai người này tăng giá cao mấy đều vô dụng, người nào cũng không có khả năng chân chính làm chủ được! Một người không ngoài muốn kéo hắn làm trợ giúp, một bên kia thì muốn hắn rời đi, đều

không hề có thành ý.

– Sư phụ, ngươi phải giúp đồ nhi a! Ngao Không Sơn lúc này ngược lại thật thông minh, lập tức nhào tới bên chân Chu Hằng, giang hai tay ôm chân hắn.

– Khi nào ta thành sư phụ ngươi? Chu Hằng rung đùi phải, nhưng Ngao Không Sơn lại giống như keo 502 dính vào chân hắn, thế nào cũng không vung ra. Hắn hơi hơi nghiêng đầu, nhìn thấy Vương Hà đang cười đầy gian xảo.

Hiển nhiên, Ngao Không Sơn tất nhiên là bị tên ăn tạp này giật dây!

– Sư phụ, đại sư huynh đã nhận ta rồi, ngài cũng không thể quỵt chứ! Ngao Không Sơn mặt đầy uất ức nói, hai dòng nước mũi lập tức chảy ra, khi suýt nữa dính đến góc quần Chu Hằng lại "sịt" một tiếng rụt lại, có thể nói là kinh hiểm.

Chu Hằng mặt đầy vạch đen, khi nào thì tiểu ăn tạp còn có quyền thay sư phụ thu đồ đệ?

– Sư phụ, người liền thu tiểu sư đệ đi! Vương Hà ở một bên khuyên.

Ba cường giả Hải tộc sau khi nhìn nhau, cũng nhao nhao

khuyên nhủ. Theo bọn họ thấy, nếu Ngao Không Sơn có thể bái vào môn hạ Chu Hằng như vậy tương đương có được một chỗ dựa lớn, cũng không sợ uy hiếp của đại hoàng tử nữa.

– Sư phụ… sư phụ… Ngao Không Sơn thì ngoác họng kêu lên.

Chu Hằng thu Vương Hà làm đồ đệ cũng là không làm sao được, huống chi tiểu ăn tạp thiên phú trác tuyệt, hắn mới cố mà làm, nhưng những người khác liền miễn. Hắn nhìn về phía bốn người Ngư Thiên Hoành, nói: – Các ngươi rời đi đi!

– Giọng điệu thật lớn! Ngư Thiên Hoành cũng biểu tình trở nên lạnh nhạt. Lúc trước hắn chịu nói điều kiện với Chu Hằng cũng không phải vì sợ hãi Chu Hằng, mà là không muốn vô duyên cớ thêm một kẻ địch. Nhưng nếu là đối phương cứ muốn cùng bọn họ là địch, như vậy cũng chỉ có thể gặp nhau bằng binh đao.

Nhìn thấy thái độ ngang ngược của Ngư Thiên Hoành, cao hứng nhất không gì ngoài ba đại tướng Hải tộc. Điều này nghĩa là Chu Hằng tất nhiên sẽ bị kéo vào vũng lầy.

– Giết toàn bộ! Ngư Thiên Hoành lạnh lùng nói, bốn người lại lần nữa tung mình hướng về phía đám người Chu Hằng công tới.

Hai Thần Anh Cảnh vs hai Thần Anh Cảnh, song phương tổng

thể thực lực chênh lệch không nhiều. Nhưng làm bên thủ lại có một nhược điểm trí mạng, đó chính là bất kể đám người Ngư Thiên Hoành bị đánh lui bao nhiêu lần, chỉ cần có thể một lần đánh ra sát chiêu, nếu xử lý Ngao Không Sơn, nghĩa là bọn họ thắng lợi toàn diện!

Nhiều nhất không thể bảo mật thôi, nhưng điều này cũng không có gì ghê gớm lắm!

Chu Hằng hừ nhẹ một tiếng, tay trái vươn ra, một luồng áp lực vô cùng mạnh mẽ đã bao phủ hướng bốn người Ngư Thiên Hoành. Bốp bốp thân hình chạy nhanh của bốn người đồng thời cong gập, cắm đầu đâm xuống đất, dường như trẻ con đang học đi.

– Sư phụ thật lợi hại!

– Sư phụ thật uy vũ!

Vương Hà và Ngao Không Sơn đều hoan hô, trên mặt không giấu được vẻ hưng phấn.

Ba cường giả Hải tộc thì tràn ngập khiếp sợ. Lúc trước tuy rằng bị Chu Hằng dễ dàng áp chế, làm cho bọn họ biết Chu Hằng tuyệt đối cường đại, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới có thể đạt tới trình độ này!

Chỉ là đưa tay một cái liền trấn áp hai Thần Anh Cảnh, hai Kết Thai Cảnh, đây thật sự là Thần Anh Cảnh sao?

Nhưng nghĩ lại động tĩnh đáng sợ lúc trước Chu Hằng đột phá Thần Anh nhị trọng thiên, đều gần như có thể sánh ngang với Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, như vậy một chưởng trấn áp hai Thần Anh Cảnh nhân tiện thêm hai Kết Thai Cảnh lại có gì đáng kỳ quái chứ?

Nếu như nói bọn họ còn có thể miễn cưỡng tiếp nhận, như vậy bốn người Ngư Thiên Hoành thì hoàn toàn choáng váng!

Làm sao Chu Hằng lại cường đại như vậy?

Nếu như đổi là vua của bọn họ ra tay, như vậy bọn họ tự nhiên thua tâm phục khẩu phục. Nhưng Chu Hằng cũng chỉ là Thần Anh Cảnh mà thôi, làm sao có thể cường đại đến nông nỗi này?

Bởi vì quá mức khiếp sợ, trong lúc nhất thời bọn họ cũng không nghĩ tới sau khi bị thua sẽ có hậu quả như thế nào.

Hàn quang lóe lên, Chu Hằng đã tế ra hắc kiếm. toàn bộ Huyền Càn Tinh đều không có bao nhiêu nửa bước tiên nhân, tự nhiên một người đều không thể lãng phí! Bọn họ nếu ra tay với mình, như vậy cũng đã định trước vận mệnh của bọn họ.

– Dừng tay!

– Chúng ta nhưng là đại tướng Hải tộc, ngươi nếu dám giết ch, vua của chúng ta nhất định sẽ đem ngươi bầm thây vạn đoạn!

– Oai Hải tộc không thể xâm phạm!

– Tiểu hoàng tử, cứu chúng ta!

Bốn người Ngư Thiên Hoành cảm ứng được sát khí bừng bừng của Chu Hằng, đều trong lòng nổi lên hàn ý nghiêm nghị, càng có một loại sợ hãi bản năng đối với tử vong.

Xoạt!

Chu Hằng một kiếm xẹt qua. Phốc phốc bốn cái đầu đồng thời bắn lên, máu tươi tung tóe. Bịch bịch bốn cỗ thân thể khổng lồ lập tức lần lượt ngã xuống.

– Ăn! Ăn! Vương Hà lập tức hai mắt tỏa sáng, miệng đã không tự chủ được chảy nước miếng. Đối với hắn mà nói, chỉ cần không phải hình người, thứ gì động đậy đều là món ngon có thể ăn, sống nguội không kiêng.

Ba đại tướng Hải tộc thì mặt đầy buồn nôn. Đây không phải là trước mặt hòa thượng mắng lừa trọc sao. Vạn nhất tiểu tổ tông này ăn nghiện, muốn đem bọn họ cũng băm ra nấu làm sao bây giờ?

Con lừa đen thì đồng dạng hưng trí bừng bừng. Bất kể là Kết Thai Cảnh cũng tốt, Thần Anh Cảnh cũng được, võ giả, yêu thú hình thành Thần chích bản thân chính là chất bổ. Tuy rằng ăn vào không có khả năng đạt được toàn bộ tu vi của đối phương, nhưng cũng giống như một gốc linh dược.

Nó dù sao không phải loài người, chỉ cần không phải thịt lừa nó cũng đồng dạng sống nguội không kiêng.

Một thằng nhóc, một con lừa đen không đáng tin lập tức bắt đầu thu thập.” Thức ăn” này tự nhiên càng tươi mới càng tốt, thời gian dài chẳng những mùi vị không tốt, hơn nữa tinh hoa trong đó cũng về với trời đất.

Không bao lâu, một nồi cá hương thơm ngào ngạt liền được nấu ra. Con lừa đen và Vương Hà nhiệt tình kêu gọi bốn người Hải tộc cùng nhau hưởng dụng. Đối mặt với một màn này, đừng nói là ba đại tướng sắc mặt tái xanh, ngay cả Ngao Không Sơn vô tâm không phế đều mắt tròn xoe.

Nhiệt tình của Vương Hà là phát ra từ bản tâm. Hắn trời sinh hiếu khách, cảm thấy có thứ tốt tự nhiên là muốn cùng người bên cạnh chia xẻ. Về phần con lừa đen thì thuần túy là đang

buồn nôn ba đại cường giả Hải tộc.

Chu Hằng cũng không ăn, sinh linh hắc kiếm giết chết, trong đó đại bộ phận tinh hoa liền đã bị hắc kiếm cướp đoạt, còn sót lại tuy rằng còn có, nhưng cũng xấp xỉ gân gà, ăn không ngon bỏ thì tiếc.

Hắn nhìn qua ba đại tướng Hải tộc nói: – Hiện tại các ngươi có thể nói lời thật rồi!

Giọng điệu lạnh lẽo, tự có một vẻ uy nghiêm không cho cãi lại.

Ba đại cường giả Hải tộc sau khi nhìn nhau, người tôm hùm nói: – Chu huynh, lúc trước đó điều giấu giếm, cũng kéo Chu huynh xuống nước, chúng ta cũng là không có biện pháp, xin cho ta giải thích!

Tên này dừng một chút, bắt đầu nói lên mưa máu gió tanh trong hoàng thất Hải tộc.

Đương kim vương giả Hải tộc chính là phụ thân của Ngao Không Sơn, tên là Ngao Quảng Long. Hắn tổng cộng sinh chín con, Ngao Không Sơn đứng thứ chín. Vị vương giả này tôn sùng khôn sống mống chết, chỉ có người mạnh nhất, hiểm nhất mới xứng làm người thừa kế của hắn.

Bởi vậy, các con của hắn đều là ngươi là ta gạt, giết chóc lẫn nhau, còn hiểm hơn so với kẻ thù.

Ngao Không Sơn bởi vì tuổi nhỏ, đối với mấy ca ca đều không có uy hiếp, một mực tránh khỏi tay chân tương tàn như vậy. Thẳng đến trước đây không lâu, đại hoàng tử Ngao Không Sơn đánh bại và giết chết bảy huynh đệ, Ngao Không Sơn không thể tránh khỏi phải đối mặt với vị ca ca này.

Chính là như vậy, ba thị vệ bên người của Ngao Không Sơn mới có thể dẫn hắn rời khỏi Hải tộc, cũng thó đi nguyên liệu nấu ăn Hải Thiên Thịnh Yến quý báu cất giữ mấy vạn năm trong hoàng cung. Cũng căn cứ một tấm bản đồ cổ, đi tìm kiếm di bảo của Khôi Lỗi Tông.

Lên bờ không bao lâu, bọn họ rốt cuộc thu thập đủ tài liệu, kết quả khi nấu ra dược thiện liền gặp phải đám người Chu Hằng.

Chương 412: Khôi Lỗi Tông

Chu Hằng vỗ vỗ đầu tiểu ăn tạp. Tiểu tử này lấy chút nước đều có thể khiến bọn họ cuốn vào trong tranh quyền hoàng thất của Hải tộc, quả nhiên rất giống hắn. Không gây chuyện cũng sẽ có chuyện tự tìm đến cửa.

Tốt xấu cũng ăn của người ta một bữa dược thiện, bất kể là Chu Hằng, con lừa đen hay là tiểu ăn tạp đều có đề cao tu vi rõ ràng. Há miệng mắc quai, gặp phải nguy hiểm cũng chỉ có ra tay tương trợ.

– Chu huynh. Tiểu hoàng tử hiện tại tuy rằng tu vi rất yếu, nhưng huyết mạch của hắn chính là từ xưa đến nay gần với tiên hoàng viễn cổ nhất. Việc này chỉ có ba người chúng ta biết, một mực không dám tiết lộ, sợ mang tới họa sát thân cho tiểu hoàng tử. Người tôm hùm nói.

Chu Hằng gật đầu. Nếu như huyết mạch cường đại, ngạo thị cùng lứa, như vậy vô cùng có khả năng bị xem là đối tượng thứ nhất phải diệt trừ. Mà sẽ không giống như hiện tại, bởi vì tuổi nhỏ không cấu thành uy hiếp, đặt ở cuối cùng mới ứng phó.

Mà đối với người bề trên mà nói, huyết mạch cường đại chỉ là tiềm chất mà thôi, cũng không thể nói Ngao Không Sơn liền

nhất định có thể đạt tới trình độ cao cỡ nào.

Nghị lực bản thân, cố gắng bỏ ra, thậm chí vận khí mang tới cơ duyên đều sẽ quyết định tiền đồ của một võ giả. Cũng giống như Tỉnh Thiên, nếu không có hành trình Phong Khiếu Lâm Địa, hắn lại làm sao trở thành Thiên linh thể, trong thời gian ngắn tăng lên tới tu vi Sơn Hà Cảnh?

Đây chính là vận khí!

Nhưng nói ngược lại, vận khí của Tỉnh Thiên còn chưa đủ tốt, tốc độ tu luyện của hắn vẫn chậm. Nếu không với huyết thống Man Thần tộc chính tông của hắn, tuyệt đối có thể đạt được truyền thừa của Cổ Viêm, cũng sẽ không tiện nghi cho những người khác.

Huyết mạch cường đại, chỉ là ở vạch xuất phát chiếm ưu thế nhất định mà thôi.

Ngao Quảng Long nếu đã là thiết huyết kiêu hùng, khẳng định sẽ không bởi vì lực lượng huyết mạch của Ngao Không Sơn cường đại mà coi trọng hắn hơn một chút, ở trong huynh đệ tương tàn ra tay tương trợ. Bởi vậy, ba cường giả Hải tộc cũng chỉ có thể yên lặng giữ bí mật, ai cũng không dám nói.

– Chu huynh nếu là thu nhận tiểu hoàng tử làm đồ đệ, ta dám cam đoan, thành tựu của tiểu hoàng tử ngày sau tuyệt đối sẽ không dừng lại ở Hóa Thần Cảnh, sẽ như tổ tiên viễn cổ của

hắn, trở thành thiên địa linh long chân chính, bay vút chín tầng trời thành tiên! Người tôm hùm tận tình khuyên nhủ, không tiếc lộ ra cường độ huyết mạch của Ngao Không Sơn, vì chính là đem Chu Hằng buộc lên chiếc thuyền của tiểu hoàng tử.

Với thực lực của Chu Hằng cường đại như vậy đều miễn cưỡng có thể sánh ngang với Hải tộc bệ hạ. Tiểu hoàng tử có hắn bảo vệ nhất định có thể an toàn trưởng thành.

Đợi đến khi tiểu hoàng tử thực lực đại thành, đại hoàng tử tự nhiên không thành vấn đề.

– Sư phụ… Ngao Không Sơn xụt xịt nước mũi, ở bên cạnh dùng ánh mắt đáng thương nhìn Chu Hằng.

Chu Hằng lắc lắc đầu nói: – Việc này đừng nhắc đến. Hợp tác của chúng ta chỉ dừng lại ở hành trình Khôi Lỗi Tông chấm dứt! Hắn chịu thu Vương Hà làm đồ đệ, là bởi vì ở trên người đứa trẻ này nhìn thấy được kiên nghị, nhẫn nại. So ra, Ngao Không Sơn chỉ là có mỗi tư chất mà thôi.

Hơn nữa, hắn không hề muốn cuốn vào nội đấu gia tộc của người khác, điều này hoàn toàn không quan hệ với hắn. Chính hắn đều có một đống lớn chuyện phải bận rộn, nào có rảnh rỗi đi để ý sự vụ của nhà người khác?

Ba cường giả Hải tộc thấy Chu Hằng đầy vẻ kiên quyết, đành phải ra vẻ không nhắc lại đề tài này. Ngược lại Ngao Không

Sơn vẫn là đứa trẻ không buồn không lo, rất nhanh liền quên sạch chút chuyện này, cùng tiểu ăn tạp chơi rất náo nhiệt.

Mọi người tiếp tục đi tới, xuyên qua thổ địa nguyên bản phì nhiêu. Cứ cách một đoạn thời gian, hoàn cảnh của toàn bộ đại lục sẽ trở nên ác liệt mấy phần, thi thoảng có thể nhìn thấy khe nứt thật sâu. Giống như một hẻm núi trống rỗng sinh ra, vô cùng sâu rộng.

Đại bộ phận rừng rậm đã bị núi lửa bùng nổ đốt sạch, sông cũng ngừng chảy. Có một số đục ngầu không chịu nổi, có một số thì lộ ra lòng sông. Mấy con cá phơi bụng chờ chết.

Trên đường tùy ý có thể thấy được tử thi, đại bộ phận là chết đói. Cũng có một số là bị loạn thạch đè chết, đập chết, thậm chí là từ cao rơi xuống mà chết.

Thế giới này càng ngày càng không thích hợp sinh linh ở lại.

– Hải tộc chúng ta xâm chiếm đại lục cũng là bất đắc dĩ, bởi vì tình huống trong biển càng thêm ác liệt! Ba cường giả Hải tộc nhìn thấy Chu Hằng biểu tình không vui lập tức giải thích.

Thiên tai như vậy cũng đồng dạng ảnh hưởng đại lục, hơn nữa

tình huống càng thêm ác liệt. Đáy biển khắp nơi có địa hỏa hiện ra, rất nhanh liền đem toàn bộ hải dương đun thành một nồi hải sản! Loại độ nóng này, tu vi Tụ Linh Cảnh trở lên đều có thể chịu đựng. Nhưng bất kể là lục địa hay là trong biển, chiếm đa số vĩnh viễn là tồn tại thông thường.

Hải tộc thông thường căn bản không có khả năng chịu đựng được nóng lên như vậy, bởi vậy bọn họ rất nhanh liền đem mục tiêu hướng về trên lục địa. Đợi sau khi chiếm lĩnh lục địa, tự nhiên có đại năng chặt đứt liên hệ giữa hải dương và lục địa, hình thành một nơi dừng chân mới.

Nói tới nói lui, mọi người đều chỉ là muốn sống tiếp, chưa nói tới ai đúng ai sai.

Muốn trách cũng chỉ có thể trách tinh cầu này đi tới ngày tận thế!

Chu Hằng trong lòng gấp gáp, hắn hiện tại có hai con đường để đi. Thứ nhất chính là mau chóng tăng lên tới Hóa Thần Cảnh đỉnh, chém phá hư không thành tiên, mang theo người thân bằng hữu cùng nhau tiến vào Tiên giới.

Thứ hai… chính là tìm được Tinh Môn thất lạc của Huyền Càn Tinh, sau khi mở ra tận khả năng đem người đưa ra khỏi tinh cầu sắp chết này.

Đối với người khác mà nói, khả năng con đường thứ hai dễ đi

hơn một chút, nhưng đối với Chu Hằng mà nói, hắn ngược lại cảm thấy thành tiên nắm chắc lớn hơn một chút. Tuy rằng hắn hiện tại còn không biết sau khi tới Hóa Thần tam trọng thiên phải làm thế nào bước ra một bước cuối cùng.

Hai con đường hắn đều đang đi. Chuyện tìm kiếm Tinh Môn hắn giao cho Thiên Bảo Các, cũng chỉ có thế lực hiểu biết đại lục này nhất mới có thể tìm được Tinh Môn đã thất lạc không biết bao nhiêu năm.

Mặt khác còn phải tìm một người, chính là lão lừa đảo.

Lão lừa đảo cho dù không phải tiên cũng cùng tiên có quan hệ khăng khít không thể tách rời. Nếu là có thể tìm được lão, có thể thỉnh giáo một chút mấu chốt thành tiên. Đương nhiên, nếu là lão lừa đảo này thật sự tìm không thấy, hắn liền mạo hiểm lại đi thế giới dưới đất một lần tìm Khổng Ngạo Côn. Chỉ mong lúc đó Khổng Ngạo Côn không phát điên.

Ba cường giả Hải tộc lấy ra bản đồ cổ, không ngừng đối lập, chỉ dẫn phương hướng.

Bởi vì bản đồ cổ này vẽ không biết bao nhiêu năm trước, mặt đất sớm có biến hóa tang thương. Đặc biệt là đoạn thời gian gần nhất, núi cao biến thành hồ lớn, hẻm núi biến thành bình nguyên. Điều này mang đến quấy nhiễu thật lớn đối với phân biệt địa hình.

Đi đi dừng dừng, nhìn nhìn đi đi, một mực qua thời gian gần một tháng, bọn họ mới đi tới dưới một ngọn núi cao.

– Nhất định chính là nơi này! Con lừa đen hết sức khẳng định nói.

Mọi người đều gật đầu. Tuy rằng nơi này và cảnh tượng miêu tả trên bản đồ chênh lệch cực lớn, bởi vì bốn phía vô số thân núi hồ nước đều thành phế tích, nhưng chỉ ngọn núi cao này vẫn đứng sừng sững, không phải là nói rõ nó không tầm thương?

Nhưng tìm một vòng cũng không phát hiện có lối vào thần bí hoặc là pháp trận gì tiến vào.

Chu Hằng đưa tay phải ra, thần ý bao phủ, một luồng lực lượng khổng lồ phát ra. Rầm rầm rầm- trên thân núi lập tức có tảng lớn nham thạch rơi xuống, giống như tuyết lở.

Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh có thể hủy thiên diệt địa, đánh nhau thậm chí có thể hủy diệt một tinh cầu! Cường giả Thần Anh Cảnh tuy rằng kém hơn rất nhanh, nhưng muốn đẩy núi, lấp biển lại không thành vấn đề. Huống chi là loại yêu nghiệt siêu cấp rất gần Thiên Tôn như là Chu Hằng.

Ầm ầm vô số đá lăn xuống, cả ngọn núi lập tức “gầy” đi.

– Ồ!… A!… Sặc!

Mọi người đều phát ra tiếng ngạc nhiên thán phục. Bởi vì ngọn núi này căn bản không phải núi chân chính, mà là một người khổng lồ. Người khổng lồ đội trời đạp đất, chỉ là bên ngoài phủ một tầng nham thạch, dường như ngụy trang, khiến cho người khổng lồ này biến thành một ngọn núi.

Ít nhất cao vạn trượng, toàn thân đen nhánh. Chu Hằng lập tức cảm ứng được sự thèm muốn của huyết mạch Phệ Kim tộc, muốn ăn tươi người sắt này!

Nói như thế, tài liệu chế tạo người khổng lồ này hẳn là tương đối cao cấp. Nên biết thể chất Phệ Kim tộc hiện tại của Chu Hằng đã đạt đến Kết Thai Cảnh, kim loại thông thường sẽ không dẫn động huyết mạch Phệ Kim tộc.

– Đây là con rối cấp Vương năm đó Khôi Lỗi Tông quét ngang thiên hạ! Con lừa đen đột nhiên cả kinh kêu lên.

– Con lừa, ngươi biết Khôi Lỗi Tông? Chu Hằng quay đầu nhìn qua.

– Có một chút ấn tượng. Chu tiểu tử, tuy rằng bổn tọa là từ thời kỳ thượng cổ tới, nhưng trước thời kỳ thượng cổ lại không phải không có võ đạo truyền thừa? Khôi Lỗi Tông kia ít

nhất là hào môn triệu năm trước, lúc ấy cực thịnh một thời. Mặc dù không thống nhất thiên hạ, lại là thế lực thứ nhất thế gian công nhận!

– Lúc trước Khôi Lỗi Tông dùng để hoành hành thiên hạ chính là một con rối cấp bậc Thiên Tôn. Vĩnh viễn không tổn thương, vĩnh viễn không hỏng, đủ để phá hủy bất kỳ kẻ địch nào!

Nói rồi, con lừa đen nhìn về phía người kim loại khổng lồ siêu cấp ở trước mặt bọn họ.

Mọi người nghe xong lời nó nói, cũng nhao nhao đưa ánh mắt một lần nữa hướng lên người khổng lồ này.

Đây kỳ thật chính là một món chí bảo!

Con rối Hóa Thần Cảnh! Đủ để quét ngang bát hoang!

Ánh mắt của ba cường giả Hải tộc đều đỏ lên. Nếu là tiểu hoàng tử có một đại sát khí như vậy trấn trường, còn phải sợ đại hoàng tử sao? Bọn họ hít thở ồ ồ, hận không thể lập tức ra tay cướp đoạt.

Chu Hằng khẽ mỉm cười nói: – Muốn vận chuyển con rối lớn như vậy, cần phải bỏ ra bao nhiêu linh thạch?

Nghe nói như thế, ba cường giả Hải tộc đều ngẩn ra, đều lộ ra vẻ thất vọng.

Đúng! Nếu muốn cho con rối Hóa Thần Cảnh này khởi động, cần phải bỏ ra bao nhiêu linh thạch?

Linh thạch là tài nguyên trọng yếu nhất của một tinh cầu, cần thời gian dài dòng mới có thể hình thành. Loại tài nguyên này tiêu hao nhanh sản xuất thấp, khẳng định là càng ngày càng ít. Vì sao Khôi Lỗi Tông rõ ràng có một đại sát khí nhưvậy lại mai một trong dòng sông lịch sử?

Không phải là vì không có linh thạch cung cấp, rốt cuộc chỉ có thể luân làm một đống sắt vụn hay sao?

Thời kỳ thượng cổ của thời kỳ thượng cổ, lúc đó số lượng linh thạch khẳng định nhiều hơn xa hiện đại. Nhưng theo loại tài nguyên này càng dùng càng ít, Khôi Lỗi Tông cũng rốt cuộc đi tới đường cùng tận thế!

Thật sự là thành cũng con rối bại cũng con rối.

– Chẳng lẽ bảo tảng chỉ chính là khối sắt này? Con lừa đen nổi giận. Nó là đến mò bảo bối, cũng không phải là vì một cỗ thiết khí vô dụng.

– Yên tâm chớ nóng vội! Chu Hằng vỗ vỗ con lừa: – Con rối này lớn như vậy, ta cũng không tin bên trong đều là đặc!

– A, bổn tọa hiểu rồi. Con rối này rất có khả năng chính là một tòa tàng bảo khố! Con lừa đen ánh mắt sáng lên, lập tức lại trở nên hưng phấn.

– Con lừa giảo hoạt, ngươi rất thông minh đó!

– Chứ sao. Cũng không xem xem bổn tọa là lừa gì! Con lừa đen không chút thẹn thùng tiếp nhận lời khen của Chu Hằng.

– Xìiiiiiiiiiiiiii! Vương Hà và Ngao Không Sơn thì đồng loạt làm ngáo ộp lè lưỡi.

– Bây giờ vấn đề là, chúng ta làm thế nào tiến vào?

Chương 413: Con rối cấp Thiên Tôn

Nếu con rối khổng lồ này thật sự là đại sát khí năm đó Khôi Lỗi Tông quét ngang thiên hạ, như vậy đây chính là một món pháp khí Hóa Thần Cảnh. Cho dù không có linh thạch cung ứng để vận chuyển, nhưng chất liệu cứng rắn vẫn như cũ không phải Thần Anh Cảnh có thể phá vỡ.

Nếu như thật sự giòn yếu như vậy, Khôi Lỗi Tông lúc trước lại làm sao có thể trở thành tông môn đệ nhất thiên hạ. Gần như giành ở trước Vạn Cổ Đại Đế hoàn thành bá nghiệp thống nhất đại lục!

Ba đại cường giả Hải tộc, con lừa đen đều vòng quanh người sắt này nhìn kỹ một lần từ trên xuống dưới, nhưng cũng không phát hiện bất kỳ chỗ nào có thể tiến vào. Như lỗ mũi, lỗ tai tuy rằng tương tự loài người, nhưng tiến vào là ngõ cụt, căn bản không thông!

Vậy phải làm sao bây giờ?

Con lừa đen muốn bảo vật trong đó, không ngừng ở trên vai người sắt chạy tới chạy lui, gấp đến độ lông đều muốn rớt xuống.

– Chu tiểu tử, mau lấy Tiên khí ra, chém ra một lỗ hổng! Nó kêu lên.

Chu Hằng lấy hắc kiếm ra, một kiếm chém xuống. Keng tia lửa bắn ra bốn phía, trên người người sắt hiện ra một vết kiếm sâu chừng nửa tấc.

– Hữu dụng, quả nhiên hữu dụng! Con lừa đen lập tức mặt mày hớn hở.

Chu Hằng thở dài nói: – Con lừa, ngươi có biết độ dày của con rối này là bao nhiêu?

Con rối này nhưng là cao đến vạn trượng, cho dù không phải là đặc, nhưng muốn chống đỡ được trọng lượng khủng bố như vậy, vỏ ngoài khẳng định cũng vô cùng dày. Khác không nói, một kiếm vừa rồi hắn chém, từ tiếng vọng lại có thể phán đoán ra, tầng "da" này ít nhất dày trăm trượng!

Mà một kiếm hắn dốc hết toàn lực chém xuống mới rạch được một vết kiếm không quá nửa tấc, như vậy muốn chém ra một lỗ có thể đi lại cần bao lâu?

Không mất mấy năm là đừng mơ!

Hắn nào có nhiều thời gian như vậy hao tổn ở nơi này!

– Như vậy làm sao bây giờ? Con lừa đen vừa nghe, lập tức nóng nảy, ôm hai chân Chu Hằng nói: – Chu tiểu tử, ngươi nhất định phải nghĩ biện pháp, hạnh phúc cả đời của bổn tọa toàn bộ trông cậy vào ngươi!

– Con lừa đê tiện, buông móng! Ngươi có thể giữ chút mặt mũi hay không!

– Muốn mặt làm gì, bổn tọa chỉ cần bảo vật! Da mặt con lừa đen đã dày đến mức vô biên, cứ thế ôm Chu Hằng: – Chu tiểu tử, ngươi liền ngoan ngoãn làm khổ sai mấy năm đi. Dù sao ngươi còn có thể sống mấy ngàn năm, làm vài năm tính cái rắm!

– Cút! Chu Hằng một cước đá bay con lừa đê tiện này.

Muốn dùng hắc kiếm chém phá con rối này, đây là phi thường không thực tế. Cho dù hắn tiến vào Hóa Thần Cảnh, muốn chém xuyên con rối này cũng không phải ba chiêu hai thức là có thể làm được. Nếu không ở thời kỳ viễn cổ con rối này lại nào có tư cách hoành hành thiên hạ?

Tuy nhiên, hắn còn có biện pháp khác, bởi vì hắn có được thể chất Phệ Kim tộc!

Như Vương Hà thịt yêu thú Sơn Hà Cảnh, Linh Hải Cảnh nhiều mấy đi nữa cũng sẽ không bội thực mà chết. Chu Hằng cũng có thể luyện hóa bất kỳ kim loại, chỉ cần cấp bậc kim loại này không vượt qua huyết mạch Phệ Kim tộc của hắn là được.

Phệ Kim tộc tuyệt đối là huyết mạch Tiên cấp, mà con rối trước mặt này chỉ là Hóa Thần Cảnh mà thôi, hắn đương nhiên có thể cắn nuốt.

Sau khi cắn nuốt tinh hoa trong kim loại, như vậy con rối này cũng trở thành một đống sắt vụn. Dễ dàng có thể đột phá tiến vào. Đương nhiên, muốn đem một con rối như ngọn núi cao cắn nuốt, đó cũng không phải là chuyện một sớm một chiều. Hắn chỉ cần "ăn" ra một thông đạo là có thể tiến vào bên trong con rối.

Chu Hằng đi tới phần miệng người khổng lồ. Nếu như nói bên trong người khổng lồ này có không gian khác, như vậy phần miệng hẳn là có khả năng nhất là lối vào. Năm đó người khổng lồ này chỉ cần há miệng, bất kể vật bao lớn đều có thể nhét vào.

Với thực lực của hắn hiện tại đã không cần cất giấu bí mật gì. Vì đề cao tốc độ cắn nuốt, hắn rạch tay, lộ ra xương cốt ánh vàng lóng lánh, ấn vào trên tấm thép kim loại.

Mọi người nhìn thấy cử động của hắn, đều mờ mịt khó hiểu. Nhưng cho dù là người tôm hùm cảnh giới ngang hắn, nhưng thực tế chiến lực lại kém quá xa. Chu Hằng không nói, hắn cũng không dám đặt câu hỏi, đều ở bên cạnh nhìn.

Tiểu ăn tạp lại không có cố kỵ này, nói: – Sư phụ, người đang làm gì thế?

– Bổn tọa hiểu rồi, máu của Chu tiểu tử là chất ăn mòn mạnh nhất thiên hạ. Chỉ cần dính vào là có thể hòa tan mọi thứ! Con lừa đen đầy vẻ nghiêm trang nói.

– Con lừa miệng rộng, lời ngươi nói không đáng tin chút nào! Vương Hà lập tức giễu cợt nói.

Chu Hằng mỉm cười nói: – Con lừa tuy rằng không đáng tin, nhưng có lúc cũng có thể bị nó đoán bừa đúng mấy phần! Hắn quả thật là muốn hòa tan tầng thép này, chỉ là dựa vào cũng không phải độc máu mà là cắn nuốt!

Huyết mạch Phệ Kim tộc đã trở nên xao động, điên cuồng cắn nuốt tinh hoa trong kim loại.

Nếu con rối này có linh thạch cung ứng, như vậy tự nhiên có thể hình thành linh lực phòng ngự để ngăn cản Chu Hằng cắn nuốt, thậm chí một chưởng là có thể trực tiếp đập chết hắn! Đáng tiếc, đây cũng xem như là hổ xuống đồng bằng, con rối

mất đi linh thạch duy trì, giống như võ giả mất đi linh lực, chỉ có thể chờ làm thịt!

Cho dù nó là con rối Hóa Thần Cảnh cũng vô dụng!

Tinh hoa kim loại cuồn cuộn không ngừng tiến vào trong cơ thể Chu Hằng, rải ra mỗi một góc trong cơ thể hắn, bắt đầu đề cao thể chất của hắn. Nhưng sau khi tiến vào nửa bước tiên nhân, thể chất tăng lên cũng cần tinh hoa kim loại vô cùng khủng bố, tiến cảnh của hắn cũng không nhanh.

Đây là đương nhiên. Lúc trước Tiên đại lục rớt xuống, Chu Hằng cắn nuốt còn là kim loại Tiên giới, nhưng vẫn dừng lại ở Kết Thai Cảnh! Tuy nói người ta lấy để làm cửa, như vậy tài liệu hiển nhiên không có khả năng quá mức quý báu, nhưng bình thường mấy đó cũng là tài liệu của Tiên giới, tuyệt đối vượt qua kim loại quý đỉnh nhất của Phàm giới!

Khi thể chất Chu Hằng tăng lên tới gần Kết Thai Cảnh đỉnh, hắn đột nhiên ngừng lại, thu tay về.

Lúc này đã qua ba này.

– Đều qua đây đi! Chu Hằng cất giọng nói.

– Ồ, vậy là xong rồi? Con lừa đen chạy tới nhìn, chỉ thấy nơi

này hết thảy như trước, không thấy chút biến hóa nào.

Chu Hằng mỉm cười, chỉ vào nơi bàn tay hắn ấn lúc trước nói:
– Ngươi đánh một cái thử xem!

Con lừa đen nghe lời mà hành động. Bùng một móng đánh xuống, nơi hạ móng lập tức mảnh vụn bay lên, cả người nó rồi lại cắm đầu vào. Nhưng Kết Thai Cảnh là có thể đạp không mà đi, con lừa đen liền vội vàng đem thân thể nâng lên.

– Đánh thông rồi? Ba cường giả Hải tộc thì tràn đầy ngạc nhiên vui mừng.

– Bổn tọa quả nhiên là mạnh nhất thiên hạ, chỉ vẻn vẹn con rối Hóa Thần Cảnh, bổn tọa một móng liền đánh xuyên! Đáng tiếc, bổn tọa nếu sinh ở thời kỳ viễn cổ, nào đến phen Khôi Lỗi Tông hoành hành thiên hạ! Con lừa đen không ngượng không thẹn đem công lao kéo lên người mình.

– Con lừa miệng rộng, ngươi thật đúng là không biết xấu hổ! Vương Hà và tiểu hoàng tử Hải tộc đều tở vẻ chịu không nổi sự vô liêm sỉ của con lừa đen.

Con lừa đen thì không hề có vẻ thẹn thùng, đã cắm đầu chui vào, lập tức nói: – Ha ha, bên trong quả nhiên có thông đạo!

Nghe thấy con lừa đen nói như vậy, ba cường giả Hải tộc cũng nhao nhao bảo hộ Ngao Không Sơn tiến vào. Chu Hằng thì xách theo tiểu ăn tạp đi cuối cùng. Hắn cũng không vội cắn nuốt con rối này, dù sao thứ này trừ hắn ra cũng không có ai tiêu hóa được.

Phần miệng này quả nhiên là thông đạo của con rối, thuận theo thông đạo Chu Hằng đi không bao lâu, trước mặt liền rộng mở trong sáng, hiện ra một không gian vô cùng lớn, nhưng một mảnh tối đen âm trầm. Giống như bầu trời đêm không trăng không sao.

Con rối lớn, mọi người đều đã gặp qua, phần miệng này cũng xấp xỉ có thể sánh ngang độ lớn một trấn nhỏ. Vô cùng rộng mở, vô cùng to lớn.

– Ồ!

– Ai da!

Mọi người nhao nhao phát ra tiếng kinh hô, thân hình đang bay lập tức rớt xuống, thịch thịch rơi xuống đất.

– Trọng lực nơi này… thật lớn! Mọi người đều lộ ra vẻ kinh ngạc. Tiểu ăn tạp và tiểu hoàng tử Hải tộc cảnh giới thấp nhất, trong mũi miệng đã rỉ máu tươi, làn da đều giống như muốn nứt toác.

Ba cường giả Hải tộc lúc này muốn lui ra ngoài, nhưng Chu Hằng lại tế ra Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, sau khi phóng đại cho Vương Hà và Ngao Không Sơn tiến vào.

– Làm sao trọng lực lại lớn như vậy?

– Có liên quan tới tài liệu của con rối này. Quá mức nặng nề, ở bên trong cũng hình thành trọng lực mạnh mẽ! Năm đó khi con rối này vận chuyển khẳng định có thể tự động phát ra lực lượng để triệt tiêu trọng lực này, nhưng hiện tại…

– Trọng lực mạnh mẽ như vậy, thật sự khiến bản Thần Lư đại nhân phi thường không thoải mái! Con lừa đen cái đuôi giống như là đeo đá buông xuống thẳng tắp, không thể không phóng ra linh lực bản thân để chống lại trọng lực như vậy. Nếu không xương cốt đều đang phát ra tiếng nổ vang, dường như muốn gãy rời vậy.

Chu Hằng không khỏi cười cười. Thể chất của hắn mạnh mẽ nhất, thần cốt cứng cỏi gần như đạt tới Thần Anh Cảnh, áp lực như vậy đối với hắn mà nói chính là chút chuyện nhỏ.

– Đi thôi!

Bốn người một lừa tiếp tục đi tới, trận thế này của bọn họ cũng xem như cổ quái vô cùng. Trừ Chu Hằng ra đều là bộ dạng

quái dị, chạy đến thành thị loài người tuyệt đối là có thể dọa hỏng một đống lớn phàm phu tục tử.

Trong lực này thật lớn, mang tới ảnh hưởng lớn nhất chính là tốc độ của bọn họ chậm đi, hơn nữa còn tương đối chậm. So với người thường cũng không nhanh hơn là bao.

Sau nửa giờ, bọn họ mới đi tới chỗ cổ họng, phía trước xuất hiện ngã ba. Một cái hướng về lên, một cái hướng xuống.

Hướng lên hẳn là thông tới phần đầu, xuống dưới thì là thông hướng bụng và hai tay.

– Hướng lên hay là dưới? Ánh mắt của ba cường giả Hải tộc đều hướng về Chu Hằng. Thế giới của võ giả kỳ thật cũng rất đơn thuần, hết thảy với thực lực làm chuẩn!

– Khẳng định là hướng lên trên. Đầu quan trọng như vậy, khẳng định bảo vật đều để ở đó!

Con lừa đen lập tức nói.

– Vậy cũng không nhất định, có một số thứ nhưng là dùng mông để nghĩ! Chu Hằng nhìn con lừa đen nói.

– Ẳng, Chu tiểu tử ngươi rất lâu không bị cắn, ngứa mông rồi? Con lừa đen lập tức nghe ra được Chu Hằng đang giễu cợt nó.

– Hướng lên đi! Chu Hằng cũng không giằng co với nó: – Đầu tương đối nhỏ, rất nhanh là có thể tìm tòi xong xuôi!

– Ừ! Ba đại cường giả Hải tộc đều không có ý kiến gì.

Bọn họ mười bước hướng lên trên. Năm đó trọng lực nơi này cũng không lớn như vậy, trèo cao tương đối dễ dàng. Nhưng là hiện tại, đi lên phải chống lại trọng lực khủng bố, khiến cho người cá, xà nam và con lừa đen rất nhanh liền mồ hôi ròng ròng.

– Chu tiểu tử, ngươi cũng cho bổn tọa tiến vào trong tháp đi! Con lừa đen lười nhất, rất nhanh liền kêu khổ.

Chu Hằng trừng mắt nói: – Đây chính là cơ hội rèn luyện khó được, trước kia ta tiến vào phòng trọng lực tu luyện còn phải trả tiền, hiện tại có phòng trọng lực miễn phí cho ngươi tu luyện, ngươi còn không muốn?

Con lừa đen lập tức ngượng ngùng. Đây quả thật là cơ hội rèn luyện khó được.

Phòng trọng lực thông thường đương nhiên không có gì kỳ quái, trong Thiên Bảo Các ở thành thị nào đều có. Nhưng lên tới trình tự nửa bước tiên nhân, phòng trọng lực cấp bậc này cũng liền không tìm được, căn bản không làm ra được!

Cũng chỉ có nơi này, bên trong con rối cấp bậc Thiên Tôn mới có thể hình thành trọng lực mạnh mẽ như vậy!

Chương 414: Vương Hạ Tam đại tướng!

Ở trong hoàn cảnh rèn luyện cực trọng lực, có thể mài luyện linh lực trong cơ thể càng thêm thuần túy, do đó lực lượng bắn ra càng thêm cường đại.

Hai gã võ giả cảnh giới giống nhau, không gian đan điền lớn nhỏ giống nhau, trên lý luận mà nói thì lực lượng của bọn họ không sai biệt lắm. Nhưng nếu như linh lực của một người càng thêm thuần túy, như vậy lúc hắn công kích, lực lượng tán phát ra trong nháy mắt tuyệt đối mạnh hơn!

Đây cũng là chuyện có thể chi phối thắng thua!

Nếu không phải cảnh giới của Vương Hà thật sự quá thấp, Chu Hằng cũng muốn vứt ra để cho hắn hảo hảo mà tôi luyện một chút!

Con lừa đen lè lưỡi, giống như phạm nhân lên pháp trường, ủ rũ, hai mắt vô thần.

Tính lười, tính đê tiện của con lừa tuyệt đối là thiên hạ vô song!

Lại là một thời gian thật dài sau, bọn họ thông qua lối đi thật dài này, tiến vào một cái không gian thật lớn, đây chính là đầu bộ của Cự Nhân bù nhìn, tự nhiên không gian vô cùng lớn.

Mọi người dõi mắt nhìn qua, nơi này hẳn là một kho hàng, bị chia làm vô số ngăn nhỏ, liếc mắt một cái có thể hoàn toàn nhìn không thấy cuối.

Con lừa đen mừng rỡ, vội vàng chạy đến trước mặt một cái ngăn,, gõ mở cửa ngăn, sau đó ném ra ba bộ người kim loại, mỗi một người đều không kém thường nhân.

– Đây là những con rối khác của Khôi Lỗi Tông năm xưa, mặc dù không bằng con rối cấp Vương, nhưng thắng ở số lượng rất nhiều, nếu là có thể vận chuyển, cũng là một cổ lực lượng không nhỏ!

Loảng xoảng loảng xoảng, mọi người chia nhau mở từng ngăn ra, bên trong tất cả đều là con rối, bất quá bởi vì không có kích hoạt, cũng không biết trình độ tầng thứ cụ thể.

Bất quá con rối không có vận chuyển mặc dù nhìn không thấy tầng thứ cảnh giới kỳ cụ thể, nhưng có thể từ chất liệu để phán đoán. Đại bộ phận con rối cũng là Khai Thiên Cảnh, ít có Sơn Hà Cảnh, càng thiếu hụt Linh Hải, Kết Thai Cảnh.

Nhưng con rối Vương bọn họ chế luyện phía ngoài khẳng định dùng tuyệt đại bộ phận tài liệu trân quý, sẽ không có bao nhiêu tài liệu còn dư lại. Hơn nữa, muốn cung cấp để con rối Vương vận chuyển cũng phải hao tổn số lớn linh thạch, cũng không có dư thừa để vận chuyển những mô hình nhỏ này.

Danh vọng, thực lực của Khôi Lỗi Tông không thể nghi ngờ là đạt đến đỉnh phong sau khi chế tạo ra con rối cấp Vương này, đáng tiếc cũng chính là vì để duy trì con rối cấp Vương này quá mức tiêu hao linh thạch, nên thế lực siêu cấp lớn này đã sụp đổ ở thời kỳ viễn cổ.

Con lừa đen mặc dù tham tiền, nhưng những con rối này cũng là thứ đốt tiền. Hơn nữa con rối Khai Thiên Cảnh đối với nó mà nói cũng không có trợ lực gì, tự nhiên lập tức mất đi cảm giác vui vẻ, nhàm chán đứng ngáp ở một bên.

Ba Đại tướng của Hải tộc cũng là hết sức cao hứng, tranh đoạt ngôi vị hoàng đế không thể thiếu chiến lực cao cấp tương trợ, cũng không thể thiếu đại lượng tay chân pháo hôi thấp nhất, nếu như có thể xây dựng một đại quân con rối, lúc đối kháng với Đại hoàng tử sẽ cps sức mạnh tương đối.

Bọn họ rối rít xuất thủ, nhưng không gian pháp khí của bọn hắn có thể có bao nhiêu, rất nhanh đã bị thường phục lấp đầy, nhưng con rối nơi này mới chỉ lấy đi một bộ phận cực ít.

– Sợ rằng, cả Khôi Lỗi Tông năm xưa cũng là ở bên trong con rối cấp Vương này, nhiều binh sĩ như vậy căn bản không có thể toàn bộ thu ở bên trong không gian pháp khí, mà muốn cho

chúng hoạt động vận chuyển thì quá tiêu hao linh thạch.

Con lừa đen thở dài, nói:

– Những thứ này toàn bộ là phế vật a!

– Có lẽ chỉ có chút ít con rối cao cấp, bất quá những thứ kia hẳn là sẽ không tùy ý bày ở cùng những thứ này!

Chu Hằng nói.

– Không sai!

Con lừa đen hưng phấn lên lần nữa.

– Khôi Lỗi Tông đã sớm danh chấn đại lục, lấy việc sai khiến con rối để xưng danh, trước khi bọn họ kiến tạo con rối cấp Vương khẳng định đã chế tạo ra vô số con rối cường đại, giúp bọn họ xưng danh trong thiên hạ!

– Những thứ kia tất nhiên là đệ tử hạch tâm mới có thể sử dụng!

– Đi một chút đi, chúng ta đi chỗ khác tìm xem, nhanh lên một chút!

Con lừa đen quay đầu lại chạy. Chu Hằng cũng đuổi theo. Tam đại cường giả của Hải tộc mặc dù chảy nước miếng đối với con rối còn dư lại, nhưng căn bản không có nhiều không gian pháp khí để thu, không thể làm gì khác hơn là ấm ức xoay người lại, đuổi theo Chu Hằng cùng con lừa đen.

– Con lừa, chờ một chút!

Chu Hằng đột nhiên nói.

– Hết sức khẩn cấp, không kịp đợi!

Hai mắt con lừa đen cũng biến thành hai khỏa đỏ rực, sao có thể tĩnh táo được.

– Ngươi nếu không muốn chết, vẫn là đi phía sau ta, mặc dù ta rất nguyện ý đốt 1 nén hương trước mộ phần của ngươi!

Chu Hằng cười nói.

– Ngươi mỏ quạ đen!

Con lừa đen giận đến kêu to, nhưng là biết Chu Hằng sẽ không mang tính mạng của nó để nói giỡn, lúc này mới thối lui đến phía sau Chu Hằng, nhỏ giọng nói:

– Nơi này có địch nhân?

– Có khách tới!

Chu Hằng nói, con mắt tập trung về phía trước.

– Ừm?

Người tôm hùm cũng là có chút dừng lại, thực lực của hắn gần với Chu Hằng, lực cảm ứng tự nhiên cũng nhạy cảm hơn nhiều so sánh với con lừa đen bọn họ.

Một lát sau, con lừa đen bọn họ mới có cảnh giác, ở địa phương trọng lực vô cùng lớn này phạm vi cảm ứng của bọn họ cũng hạ thấp rất nhiều, mà lúc này bọn họ cũng có thể thấy phía trước có một đám người đi tới.

Cũng là hải sản hình thù kỳ quái, có người hải mã, người bạch tuộc, người hải tượng, đa dạng.

– Chính là thủ hạ của Đại hoàng tử!

Tam đại cường giả của Hải tộc đồng thời nói, bọn họ đều là nhìn về ba người đi đầu, trên mặt lộ ra ý sợ hãi mãnh liệt, run giọng nói:

– Thủy Đông Lưu, Thủy Thiên Quân, Thủy Viễn Danh, Vương Hạ Tam đại tướng!

Con lừa đen cười to, nói:

– Các ngươi không phải cũng là Tam đại tướng sao, có gì phải sợ?

Người tôm hùm không khỏi nở nụ cười khổ, ba người bọn họ làm sao có thể so sánh cùng Vương Hạ Tam đại tướng đại danh đỉnh đỉnh? Diện tích của hải dương thật ra thì vượt xa lục địa, nhân khẩu của Hải tộc cũng không ít hơn so với chủng tộc trên mặt đất, thậm chí còn hơn!

Hơn nữa, Hải tộc chính là vương quốc hoàn toàn thống nhất, tương đối mà nói thì khá đoàn kết, còn bởi vì thế giới đại dương bất đồng cùng lục địa, ảnh hưởng nhận được của cuối thời võ đạo mấy vạn năm trước nhỏ hơn một chút, tầng thứ của cường giả nếu so với lục địa thì mạnh hơn.

Cái gọi là Vương Hạ Tam đại tướng, chính là ba tên cường giả Thần Anh Cảnh ngoài huyết thống Vương tộc, đều là người hải tượng, hơn nữa còn là Tam huynh đệ, tâm ý tương hợp, nếu là liên thủ cùng đánh thì uy lực mạnh hơn!

Nghe nói, năng lực tác chiến đơn độc của bọn họ cũng không yếu hơn Ngao Quảng Long hiện tại mới vừa đột phá Hóa Thần Cảnh, mà liên thủ, thậm chí Ngao Quảng Long lúc Thần Anh Cảnh cũng không phải là đối thủ của bọn họ, chính là trụ cột vững vàng của Hải tộc!

Đại hoàng tử mặc dù có thể bộc lộ tài năng, chính là hắn chiếm được sự phụ tá toàn lực của Tam đại tướng này. Về phần nguyên nhân, rất đơn giản, Tam đại tướng chính là thân cữu cữu của Đại hoàng tử!

Đừng xem người tôm hùm cũng là Thần Anh Cảnh, nhưng tựa như hắn ở trước mặt Chu Hằng không hề có lực hoàn thủ, cũng không phải là đối thủ của Tam đại tướng, hơn nữa chênh lệch còn không phải là nhỏ tí tẹo.

Hiện tại Vương Hạ Tam đại tướng toàn bộ đến đông đủ, đây là một loại uy hiếp lớn vô cùng, dưới hung danh cho dù là cường giả Thần Anh Cảnh như người tôm hùm cũng không tự chủ

được mà trong lòng phát rét!

– Không ai nói rõ, các ngươi tàng trữ riêng, đánh cắp số lớn bảo vật trân quý, chính là tử tội! Còn không mau quỳ xuống nhận lấy cái chết?

Trong tay Thủy Đông Lưu cầm một thanh Tam Xoa Kích khổng lồ, ánh mắt phát lạnh, có khí tức Vương giả lưu chuyển.

Tam huynh đệ bọn họ chính là nhân vật có thể so sánh cùng Hải tộc đế vương Ngao Quảng Long, chỉ bất quá Ngao Quảng Long đi trước một bước, với thiên tư của bọn hắn thì nhảy qua một bước cuối cùng tuyệt không phải việc khó!

Trên thực tế, ít nhất bọn họ đã có nửa chân đạp vào Hóa Thần Cảnh!

Người tôm hùm cả người run lên, thứ nhất là e ngại hung danh của đối phương, thứ hai là là bởi vì bon hắn trộm cắp quốc khố đúng là tội lớn, nếu như tiểu hoàng tử có thể cường thế quật khởi lật đổ Đại hoàng tử, như vậy chuyện này tự nhiên có thể dễ dàng xóa bỏ, nhưng bây giờ mấu chốt là tiểu hoàng tử căn bản không có nhận được bất kỳ không gian trưởng thành, Tam đại tướng cũng đã theo đuôi giết tới!

– Các ngươi … Các ngươi làm sao biết chúng ta ở chỗ này?

Mạc Khả Ngôn rung giọng nói.

– Hừ, cho là chỉ có các ngươi mới nhìn tấm bản đồ kia?

Thủy Thiên Quân tiếp lời nói, ánh mắt tập trung nhìn, thần quang sáng quắc, để cho ngư nhân cùng xà nam bên này hai chân như nhũn ra, ngay cả đứng cũng không vững.

– Tiểu hoàng tử ở đâu?

Thủy Đông Lưu quát lên, khí phách tràn đầy, ngư nhân cùng xà nam nhất thời khí cơ rối loạn, đồng thời phun ra một búng máu.

Nếu là hiện tại khai chiến, Mạc Khả Ngôn bên này tuyệt đối là trong nháy mắt sẽ bị diệt toàn bộ!

Chu Hằng đứng dậy, tay phải đưa ra, nói:

– Xin lỗi, dược thiện kia ta cũng ăn!

– Loài người bẩn thỉu!

Thủy Thiên Quân lập tức lộ ra vẻ chán ghét, trong tay của hắn đồng dạng cũng là một thanh Tam Xoa Kích, sau khi vũ động vài vòng đã cách không đâm một cái, một đạo băng trùy nhất thời trống rỗng hình thành, đâm tới cổ của Chu Hằng.

Chu Hằng nhướng mày, vừa ra tay đã tàn nhẫn như vậy, mấy vị này thật đúng là hoành hành tám đạo đã quen, cho rằng đây vẫn là ở bên trong Hải tộc, bọn họ có thể tùy ý làm gì thì làm sao? Hắn nắm chặt tay phải, đinh một tiếng, đạo băng trùy kia nhất thời vỡ nát, nhất nhất rớt xuống.

– Có qua mà không có lại, thật thất lễ!

Hắn thuận thế đánh ra một quyền, quyền kình hóa thành một ngọn lửa đánh trả về phía Thủy Thiên Quân.

– Phá!

Thủy Thiên Quân điểm ra Tam Xoa Kích nghênh đón ngọn lửa, bành, cả người hắn chấn động, tư thế thân thể không thay đổi, nhưng cả người lại bị một cổ lực lượng đẩy lui, để lại hai đường rãnh thật sâu trên mặt đất.

Cho đến khi thối lui khỏi mười trượng, cỗ lực mạnh này mới rốt cục bị hóa giải hoàn toàn!

Thủy gia Tam huynh đệ đồng thời lộ ra vẻ khiếp sợ.

Mới vừa rồi một kích kia của Thủy Thiên Quân mặc dù không có ăn cai thiêt thoi gi, nhưng tuyệt đối là rơi vào hạ phong. Bởi vì Chu Hằng là cách không mà công kích, mà Thủy Thiên Quân cũng là sử dụng pháp khí đón đỡ, duới tình huống như thế còn không địch lại lực lượng của Chu Hằng, có thể thấy được người đối diện kia nhìn như trẻ tuổi có lực lượng kinh khủng cỡ nào!

Nhưng khiếp sợ thì khiếp sợ, bọn họ không có một tia sợ hãi, dù sao lực lượng của võ giả mặc dù trọng yếu, nhưng cũng không thể đại biểu hoàn toàn chiến lực, bọn họ thân là Vương Hạ Tam đại tướng, mọi người đều có chiến lực nghiền ép cùng cảnh giới!

Huống chi, bọn họ tổng cộng có ba người, hơn nữa ba người liên thủ đủ để tăng chiến lực lên gấp mấy lần, thậm chí có thể miễn cưỡng đối kháng với Vương bây giờ của bọn họ, Ngao Quảng Long cấp Hóa Thần Cảnh!

– Các hạ là người phương nào?

Thủy Đông Lưu trầm giọng nói, không dám khinh thị cường giả trẻ tuổi kia chút nào nữa.

Chu Hằng cười nhạt, nói:

– Bình thủy tương phùng, cũng không cần xưng tên báo họ!

– Các hạ, đây là chuyện nhà của Hải tộc chúng ta, không liên quan kính xin tránh ra!

Thủy Thiên Quân nói, cường giả tự nhiên có thể giành được đầy đủ tôn trọng, Chu Hằng dùng thực lực của mình chứng minh giá trị tuyệt đối của hắn đủ để Vương Hạ Tam đại tướng nhún nhường ba phần.

– Tránh?

Chu Hằng hừ nhẹ một tiếng:

– Ngươi ngang nhiên xuất thủ đối với ta, còn muốn ta tránh?

– Chu tiểu tử, không nên cho ta mặt mũi, dẹp hắn!

Hai mắt con lừa đen sáng lên nhìn chằm chằm Tam Xoa Kích của Tam huynh đệ Thủy gia, đó cũng đều là pháp khí Thần Anh Cảnh a!

Chương 415: Chiến lực của Thủy gia Tam huynh đệ!

– Vậy ngươi muốn như thế nào?

Thủy Thiên Quân trầm giọng nói, trên mặt đã lộ ra biểu tình không vui.

Bọn họ là ai?? Vương Hạ Tam đại tướng, thậm chí ngay cả Hoàng đế Hải tộc cũng phải khách khí đối với bọn họ! Mà ở cuối thời võ đạo này, thực lực của bọn họ cũng đủ để quét ngang thiên hạ, là vị đế không vương miện!

Nếu không phải gần giai đoạn tiếp nhị liên tam có cường giả đột phá Hóa Thần Cảnh, địa vị này của bọn họ hiển nhiên còn cao hơn.

Dĩ nhiên, bọn họ cách Thiên Tôn cũng không xa, không bao lâu nữa tất nhiên cũng có thể trở thành nhân vật cường đại nhất Phàm giới, thành tựu chân chính là vô địch!

Bọn họ chẳng qua là không muốn phức tạp, lúc thanh trừ chướng ngại cuối cùng trên đường Đại hoàng tử lên ngôi gặp phải trắc trở, cho nên mới phải nhường Chu Hằng một bước,

thật cho rằng uy danh của Tam đại tướng bọn họ chỉ là thổi phồng lên?

Chu Hằng khẽ mỉm cười, tay phải đưa ra, nói:

– Nếu không phải thực lực của ta coi như không kém, một kích mới vừa rồi kia ta liền chết ở trong tay của ngươi! Đã như vậy, ta với ngươi đánh một trận, nếu là ngươi tài nghệ không bằng, vậy đã chết cũng đừng kêu oan!

– Càn rỡ!

Thủy gia Tam huynh đệ vẫn không nói gì, đại lượng cường giả Hải tộc bọn họ mang tới cũng là rối rít quát. Ở trong mắt của bọn họ, Thủy gia Tam huynh đệ chính là Vương, đáng giá để tùy tướng bọn họ thề sống chết!

Chủ chịu nhục, thần chết!!

– Tới đây đánh một trận!

Chu Hằng sải bước đi tới, bởi vì trọng lực nơi này quá lớn, tốc độ của hắn xa xa không đạt tới trình độ bình thường, nhưng vẫn vượt xa Thiên Quân cùng cảnh giới!

– Ta há sợ ngươi?

Thủy Thiên Quân hừ lạnh một tiếng, cầm Tam Xoa Kích ra, cả người tản ra uy thế cường đại, thật giống như muốn phá vỡ bầu trời.

Hai người hướng phóng đi về phía đối phương, bành, một tiếng nổ lớn nặng nề vang lên, tay phải của Chu Hằng đánh vào trên Tam Xoa Kích. Ánh sáng sắc bén chợt lóe, một đạo sóng xung kích lập tức chấn động ra bốn phương tám hướng.

Bành bành bành bành, lối đi này mặc dù rộng rãi, nhưng dư ba phản chấn vẫn bắn ngược trở lại từ trên vách tường đàng xa, để cho tất cả mọi người giống như đứng ở bên trong con sông cuồn cuộn, thân hình lay động, đứng không vững.

Chu Hằng giơ tay phải lên, trên nắm tay để lại một vết máu. Có máu tươi đỏ sẫm chảy ra, mơ hồ có thể thấy một tia màu vàng.

Thanh Tam Xoa Kích kia chính là pháp khí Thần Anh Cảnh, đủ để xé rách phòng ngự bây giờ của hắn! Bất quá phòng ngự của hắn dù sao cũng không phải là giấy, lại gặp được cường độ xương cốt của Kết Thai Cảnh đỉnh phong, cũng là không cách nào đánh vào nửa phần nữa.

Dù là như thế, Thủy Thiên Quân cũng đủ để tự hào, võ giả

cùng cảnh giới có thể một kích tổn thương được Chu Hằng. Hắn có lẽ vẫn là người thứ nhất!

Hắn than thở một câu ở trong lòng, nhưng không biết trong lòng Tam huynh đệ Thủy gia có khiếp sợ cỡ nào!

Thủy Thiên Quân cường đại tới mức nào, Tam huynh đệ Thủy gia tự nhiên biết được rõ ràng, Tam huynh đệ bọn họ cơ hồ cả ngày đều ở cùng nhau, luyện công cùng nhau, ngủ chung, chẳng những tình cảm thân như một người, ngay cả thực lực cũng là giống nhau như đúc!

Công pháp của bọn họ tu luyện tên là Đa Nguyên Tâm Kinh, một người có thể tu luyện, hai người cũng có thể cùng nhau tu luyện, ba người thì càng tuyệt diệu, nhưng yêu cầu là người tu luyện cùng nhau phải tâm ý tương thông, như vậy là có thể lấy thừa bù thiếu, tùy thời đạt được cảm ngộ tu hành của đối phương, thoát được sai lầm!

Ba người tu luyện cùng nhau, làm cho bọn họ cơ bản có thể không nhìn thấy bất kỳ bình chướng cảnh giới nào, một đường hát vang tiến mạnh. Cuối cùng thanhg Vương Hạ Tam đại tướng, bễ nghễ cả Hải tộc!

Thủy Thiên Quân cầm lấy pháp khí Thần Anh Cảnh liều mạng một lần cùng Chu Hằng, nhưng không ngờ chẳng qua là đả

thương da thịt của đối phương, chảy ra một chút xíu máu như vậy, phòng ngự của đối phương đến tột cùng là biến thái đến mức nào?

Hơn nữa, Chu Hằng còn chưa sử dụng pháp khí!

Trận chiến này, Thủy Thiên Quân nguy hiểm a!

Thủy Đông Lưu cùng Thủy Viễn Danh liếc nhìn nhau, căn bản không phải nói cái gì, tâm ý tương thông, bọn họ đều là quyết định thời điểm Thủy Thiên Quân gặp phải nguy hiểm tất nhiên sẽ xuất thủ tương trợ, dĩ nhiên, tốt nhất là Thủy Thiên Quân có thể phát uy đánh giết Chu Hằng, dù sao liên thủ ở trước mặt thủ hạ đủ để tổn hại uy danh của Vương Hạ Tam đại tướng.

Trong ánh mắt của Chu Hằng hiện lên một đạo chiến ý, cười nói:

– Rất tốt, lại đến!

Chân hắn thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tốc độ đột nhiên tăng lên một mảng lớn, công tới Thủy Thiên Quân.

Nếu như đổi lại một môi trường khác, lấy tu vi Thần Anh Cảnh của Chu Hằng để triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, chính là Thần Anh Cảnh mạnh như Thủy Thiên Quân cũng rất

không có khả năng bắt được thân ảnh của hắn. Nhưng bởi vì ở cái địa phương này trọng lực vô cùng lớn, tốc độ của Chu Hằng bị chậm gấp trăm lần!

Tốc độ của Thủy Thiên Quân dĩ nhiên không thể so sánh cùng hắn, nhưng thần ý lại có thể bắt được hắn. Làm cường giả Thần Anh Cảnh, ý tới thì lực cũng tới!

Ầm!

Một cái hàn băng do Tam Xoa Kích hình thành trống rỗng hiện ra trước mặt của Chu Hằng, thành hình trong nháy mắt, sau đó đâm tới lồng ngực của hắn.

Chu Hằng tiện tay đánh ra một quyền, bành, hàn băng bể tan tành, hắn cơ hồ không bị ảnh hưởng, tiếp tục tiến mạnh.

Hưu hưu hưu, một đạo lại một đạo hàn băng của Tam Xoa Kích hiện lên, cuồng oanh loạn tạc hướng về phía Chu Hằng.

Chu Hằng không nhịn được, tâm niệm vừa động, oanh, trong thân thể phún dũng ra từng đạo ngọn lửa, trong nháy mắt hóa thành một cái biển lửa, băng kích đâm vào rất nhanh liền bị tan rã, căn bản không cần hắn ra tay.

– Ngọn lửa đáng ghét!

Vô luận là Tam huynh đệ Thủy gia hay là đám tùy tùng của bọn hắn, thậm chí cả Mạc Khả Ngôn ba người, cũng là lộ ra một tia chán ghét.

Bọn họ đến từ biển rộng, tự nhiên chán ghét ngọn lửa nhất! Lửa tự nhiên thông thường không thể nào để ở trong mắt bọn họ, nhưng ngọn lửa của Chu Hằng chính là cấp bậc Thần Anh Cảnh, càng bởi vì cắn nuốt địa hỏa mà có một tia biến dị, uy lực lớn hơn nữa.

Đối mặt với ngọn lửa như vậy, chư tướng của Hải tộc lập tức liền hiện lên sự chán ghét phát ra từ bản năng.

Chu Hằng cường thế đột tiến, tử diễm hừng hực, chiếu rọi lối đi tối tăm rậm rạp tới bừng sáng.

– Đáng chết!

Thủy Thiên Quân khẽ quát một tiếng, vô số đạo hàn băng xông ra từ trong cơ thể hắn, biến khu vực này thành thế giới trời băng đất tuyết, cũng đón đánh biển lửa.

Ầm!

Bên trong kịch chấn, ngọn lửa cùng hàn băng tiếp xúc, là tử địch của nhau, rối rít triển khai cắn nuốt đối phương, ở bên trong một mảnh hơi nước bốc hơi lên, tốc độ ngọn lửa tiến lên phía trước mặc dù bị ngăn cản, nhưng cũng không có dừng lại, vẫn đang kéo dài tới phương hướng của Thủy Thiên Quân.

Đây là song phương so đấu Thần chích, trước mắt mà xem thì Chu Hằng chiếm thượng phong!

– Ghê tởm!

Thủy Thiên Quân gầm lên, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng thét dài, hai tay bao quanh khua Tam Xoa Kích, đỉnh đầu thì nổi lên một Tam Xoa Kích khắc băng, đây là Thần chích của hắn.

Võ giả vận dụng Thần chích không nhất phải là vận chuyển xuất thể, nhưng nếu như muốn toàn lực ứng phó, như vậy Thần chích nhất định phải hiện lên, như vậy sẽ làm tối đa hóa chiến lực của võ giả, nhưng là có nguy hiểm tương đối, bởi vì Thần chích ly thể là có thể gặp phải công kích!

Thần chích bị hao tổn hoặc là hủy diệt, đối với nửa bước tiên nhân mà nói thì là đả kích tuyệt đối không cách nào thừa nhận!

Ầm!

Theo Thần chích toàn lực vận chuyển, thế giới băng tuyết nhất thời ngăn trở xu hướng suy tàn, tình thế lui về phía sau lập tức dừng lại, cũng bắt đầu phản công.

Chu Hằng sải bước đi tới, như một pho tượng Hỏa Diễm Chi Thần, từ trong hỏa diễm mà sinh, mỗi khi tiến lên trước một bước, biển lửa liền cường thế đẩy về phía trước một bước, áp đảo thế giới băng tuyết lần nữa!

– Hắn … Hắn là Chu Hằng!

Thủy Đông Lưu cùng Thủy Viễn Danh rối rít kêu lên, bọn họ cuối cùng cũng từ thức trong tử diễm biết thân phận chân thật của Chu Hằng rồi.

Hậu duệ Đại Đế, thân phận cao quý, chân chính có được huyết thống hoàng tộc, không kém bọn họ chút nào!

– Ta tuyệt sẽ không thua! Ta là Thủy Thiên Quân, ta là Vương Hạ Tam đại tướng!

Thủy Thiên Quân rống to một tiếng, Thần chích ở đỉnh đầu sáng quắc phát quang, uy thế trên người tăng gấp mười lần, lần này hắn không giữ lại chút nào, phát huy chiến lực đến cực hạn!

Thủy Đông Lưu cùng Thủy Viễn Danh khẽ cau mày, rõ ràng Thần chích của Chu Hằng mạnh hơn Thủy Thiên Quân, cứng rắn đánh nhau chết sống thật sự là lấy sở đoản của mình nghênh địch, quá không khôn ngoan!

Vẻ mặt Chu Hằng không thay đổi, hắn còn không toàn lực vận chuyển Thần chích của mình, nhiều nhất chẳng qua là phát huy ra một nửa uy lực liền có thể dễ dàng đối kháng, hơn nữa chiếm được thượng phong! Sau khi hắn đi lại mấy bước, cuối cùng tiếp cận Thủy Thiên Quân, đánh ra một quyền.

– Khinh người quá đáng!

Chòm râu thật dài ở mép Thủy Thiên Quân run run mấy cái, tiểu tử này vẫn muốn dùng thân thể đối kháng pháp khí của hắn, quả thực chính là trong mắt không có người!

Hưu, hắn vũ động Tam Xoa Kích đâm ra, cũng không ngại dánh tiểu tử phách lối này thành thịt nát!

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, tay trái hạ thấp xuống, một cổ lực lượng cường đại xông ra, chính là Phiên Thiên Chưởng!

– Cái gì?

Ánh mắt Thủy Đông Lưu cùng Thủy Viễn Danh cũng là máy động, mặc dù bọn họ không có bị vây trong chiến trường, nhưng Tam huynh đệ tâm ý tương thông, Thủy Thiên Quân cảm thụ chính là bọn họ cảm thụ, lập tức liền phát hiện huyền diệu của một chưởng này!

Như thiên mã hành không, bên trong biến ảo khôn lường lại có phách khí vương giả bén không thể đở!

Đè xuống!

Ầm!

Cả người Thủy Thiên Quân cũng là bị ép nằm xuống, cái đầu mập mạp bị ấn xuống trên mặt đất kim loại lạnh như băng, gương mặt đã là trở nên đỏ như máu, hai con mắt đều sắp nhảy ra ngoài từ trong hốc mắt.

Chu Hằng giơ tay phải lên cao cao, đánh xuống đầu Thủy Thiên Quân.

– Dừng tay!

Thủy Đông Lưu cùng Thủy Viễn Danh đồng thời kêu lên, rối rít tế ra Tam Xoa Kích của mình phóng tới chỗ Chu Hằng,

người chưa đến ý đã tới trước, hai cổ lực lượng vô cùng mạnh mẽ tạo thành, hóa thành hai đạo băng kích chia ra đâm về hai sườn trái phải của Chu Hằng.

Ý niệm của Chu Hằng vừa động, hai ngọn lửa phun ra, hóa thành hai mủi kiếm, nghênh tiếp băng kích.

Bành!

Hắn đánh xuống một quyền, nhưng bị Thủy Đông Lưu cùng Thủy Viễn Danh đỡ được, Thủy Thiên Quân cũng giành được cơ hội thở dốc, khe khẽ nghiêng đầu, một quyền này nhất thời đánh hụt, đánh vào trên miếng sắt, làm cho mặt đất run rẩy.

– Kết trận!

Thủy Đông Lưu hét lớn một tiếng, Thủy Thiên Quân lập tức trở về vị trí cũ, Tam huynh đệ song song mà đứng, rối rít giơ Tam Xoa Kích trong tay lên cao, khí thế tăng gấp trăm lần lên!

Bọn họ liên thủ hợp lực thậm chí có thể đánh một trận với Ngao Quảng Long mới vừa tấn nhập Hóa Thần Cảnh!

– Nga, ba người cùng tiến lên sao?

Vẻ mặt Chu Hằng không có chút biến hóa nào, chẳng qua là chiến ý trong ánh mắt càng thêm nồng đậm, theo tu vi của hắn càng ngày càng cao, trong cùng cảnh giới cũng càng ngày càng không người nào có thể là địch cùng hắn, để cho hắn có loại cảm thán tịch mịch như tuyết.

Dĩ nhiên, con lừa đen lại nói hắn giả bộ, sớm muộn có một ngày sẽ bị sét đánh chết.

– Tam Tài Hóa Cửu Cung, Thiên Lý Nhất Thuấn Sát!

Tam huynh đệ Thủy gia đồng thời hét lớn một tiếng, kích đâm thẳng tới, đâm xuyên qua.

Đinh, ba trường kích va chạm cùng nhau, mũi kích tương hợp, bộc phát ra một đoàn quang mang rừng rực, thật giống như mặt trời từ phía trên không trung dời đến nơi này, chói mắt, bỏng mắt làm cho người ta không tự chủ được mà muốn nhắm hai mắt lại.

Cho dù là Chu Hằng cũng không thừa nhận nổi!

Hưu, ba mũi kích đã là đâm tới cổ Chu Hằng!

Chương 416: Khắc chế lẫn nhau!

– Đại nhân uy vũ!

– Đại nhân vô địch!

– Hải tộc vinh quang thiên cổ!

Các tùy tòng của Tam huynh đệ Thủy gia rối rít lớn tiếng kêu lên, bọn họ luôn luôn nén giận, cho đến hiện tại các chủ tử chiếm thượng phong, cỗ biệt khuất này tự nhiên phóng thích toàn bộ ra ngoài, để cho bọn họ cũng là không để ý hình tượng mà kêu to lên, hồng quang giăng đầy trên mặt.

Trái lại vẻ mặt của Mạc Khả Ngôn ba người xám tro như chết, nếu là Chu Hằng chiến bại, chẳng những bọn họ phải chết, tiểu hoàng tử cũng khó trốn một kiếp!

Chỉ có con lừa đen vẫn lười biếng, nó biết Chu Hằng có rất nhiều lá bài tẩy không có tế ra, không nói những thứ khác, chỉ là Cửu Huyền Thí Luyện Tháp liền đủ để bảo vệ tánh mạng, Tam huynh đệ Thủy gia quả thật rất cường đại, nhưng có thể so sánh cùng Độc Miểu Thiên Tôn sao?

Chu Hằng hừ nhẹ một tiếng, cuối cùng Thần chích cũng trồi lên đỉnh đầu, tiểu nhân màu vàng bảo tướng trang nghiêm, tản mát ra thần huy sáng quắc, hai tay hợp lại xoay tròn, đánh ra Phiên Thiên Chưởng.

Ầm!

Hai bàn tay khổng lồ từ trên trời giáng xuống, đè xuống Tam huynh đệ Thủy gia!

Hai chưởng này hẳn là nhanh hơn kích của Tam huynh đệ Thủy gia!

Không có biện pháp, đây là công kích của Vực, tốc độ tự nhiên là cực nhanh!

– Phá!

Tam huynh đệ Thủy gia tâm ý tương thông, căn bản không cần trao đổi ý tưởng gì, rối rít giơ kích nghênh đón, đâm về song chưởng trên bầu trời.

Bành!

Tiếng nổ giống như thiên băng địa liệt, lực lượng kinh khủng không ngừng mà chấn động quay về trong thông đạo vô cùng rộng rãi này, những người Linh Hải Cảnh của Hải tộc kia ai cũng ngã trái ngã phải tựa như hán tử say.

Chu Hằng đứng đó, hai đấm nắm chặc, trong ánh mắt tản mát ra thần mang dài chừng ba xích, như thiên thần. Tản mát ra khí phách vô tận khiến quần hùng lui tránh!

Tam huynh đệ Thủy gia không rơi vào thế hạ phong chút nào. Ba kích đồng thời phóng ra, như thiên binh thiên tướng, đủ để đối kháng phách thế của Chu Hằng.

Nhưng người chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, sắc mặt tương đối khó coi.

Mặc dù song phương bây giờ nhìn lại thế lực ngang nhau, nhưng mọi người đều biết, cho dù trận chiến này cuối cùng là Chu Hằng thua, nhưng cường giả chân chính vẫn là Chu Hằng, mà cũng không phải là Tam huynh đệ Thủy gia!

Ba đánh một. Vẫn chưa thể nói rõ vấn đề sao?

Ngay cả Mạc Khả Ngôn ba người trong lòng cũng không thế nào thoải mái, bởi vì Tam huynh đệ Thủy gia chính là cường giả đứng đầu của Hải tộc, lúc trước Ngao Quảng Long còn

không có đột phá Hóa Thần Cảnh, hung danh của bọn họ thậm chí vượt qua Vương của Hải tộc!

Ba người bọn họ liên thủ, chính là đại danh từ vô địch, là kiêu ngạo của cả Hải tộc!

Hiện tại kiêu ngạo này thiếu chút nữa cũng hao tổn!

Mạc Khả Ngôn ba người một phương diên không hy vọng Chu Hằng bại, nhưng một phương diên khác cũng không muốn hắn thắng. Tâm tình chính là mâu thuẫn như vậy.

– Chỉ có chút thực lực này? Chưa đủ! Chưa đủ!

Chu Hằng lắc đầu, đánh ra một chưởng, tiểu nhân màu vàng lập tức phụ họa theo, đánh ra một chưởng, linh lực cùng Thần chích tương hợp, một bàn tay lớn hơn từ trên trời giáng xuống!

Đây mới thật sự là Phiên Thiên Chưởng, Phiên Thiên Chưởng với uy lực mạnh nhất!

– Cửu Cung Diễn Hóa, Cửu Cửu Trọng Kiếp!

Tam huynh đệ Thủy gia đồng thời quát chói tai, Thần chích ở đỉnh đầu rối rít đại phóng hào quang, dưới bức bách cường thế của Chu Hằng, bọn họ không thể không tế ra chiến lực mạnh hơn.

Vô số lợi kích phóng lên cao, nghênh đón bàn tay đánh xuống.

Hưu hưu hưu hưu, lưỡi kích sắc bén đâm tới, bàn tay to hiện ra vô số vết nứt, từ nhỏ biến thành lớn, cuối cùng trở nên hoàn toàn không còn hình dáng, cuối cùng tan đi.

– Giết!

Tam huynh đệ Thủy gia thừa cơ vồ đến, Tam Xoa Kích đâm ra, vũ động phong vân.

Bành! Bành! Bành!

Chu Hằng đánh ra hai đấm, ở bên trong quyền mang màu vàng chớp động, hắn tựa như dùng tay không tấc sắt đối kháng tam đại Thần Anh Cảnh cường thế, ba pháp khí Thần Anh Cảnh!

Nhưng Tam huynh đệ Thủy gia cũng không phải là Thần Anh

Cảnh thông thường, mọi người cũng là tồn tại nửa chân đạp vào Hóa Thần Cảnh, hơn nữa tam vị nhất thể, liên thủ thì uy lực thậm chí ngay cả vừa tấn nhập Hóa Thần Cảnh cũng có thể đối kháng một phần!

Cho dù là Chu Hằng cũng không có thể tay không tấc sắt đối kháng, nhất thời rơi vào hạ phong.

Hoàn toàn hạ phong!

Kể từ khi tu luyện thành công tới nay, Chu Hằng vẫn là lần đầu bị võ giả cùng cảnh giới đánh áp đảo, dĩ nhiên, đối phương có ba người, nhưng đó cũng không phải mấu chốt, Vương giả chân chính là tồn tại quét ngang hết thảy cùng giai, bất kể là có bao nhiêu người!

Tựa như Vạn Cổ Đại Đế năm đó, nhất thống cả Huyền Càn Tinh, chẳng lẽ người khác cũng là quy củ đơn đả độc đấu cùng hắn sao?

Vương giả, là một tay có thể áp Chư Thiên!

Chu Hằng thét dài một tiếng, hoàn toàn bộc phát ra khí thế của tự thân!

Năm xưa, hắn đánh một trận trước Thiên Môn Sơnm khí thế

bộc phát ra để cho mấy trăm vạn người của hai quân đồng loạt thây đầy đất! Khí thế của hắn đã sớm vượt qua Vạn Cổ Đại Đế cùng cảnh giới! Nếu như nói Vạn Cổ Đại Đế là Vương, như vậy hắn là Hoàng chân chánh!

Hoàng trong Vương!

Ầm!

Khí thế bắt đầu khởi động, trừ Tam huynh đệ Thủy gia, con lừa đen, những người khác đều ngã quỵ đầy đất, cho dù là cường giả Kết Thai Cảnh sắc mặt cũng là trắng bệch, chỉ cảm thấy bộ ngực phát đau, trái tim cũng muốn bạo liệt!

Có thể dùng khí thế làm được điểm này, thiên hạ chỉ có mình Chu Hằng!

Tam huynh đệ Thủy gia tâm ý tương thông, tương đương với ba người hợp làm một thể, ý thức đối kháng công kích vẫn rất dễ dàng, nhưng ngay cả như vậy bọn họ đều là tâm tình dao động, có một loại cảm giác áp chế tùy thời cũng sẽ sụp đổ.

Bọn họ hoảng hốt, đây tột cùng là quái vật gì, làm sao chỉ là khí thế liền có thể đạt tới hiệu quả như vậy?

Không chiến mà khiến cho binh lính của người ta khuất phục!

Hoàng giả chân chính!

– Cửu Kiếp Hóa Hôi, Xá Mệnh Nhất Kích!

Tam huynh đệ Thủy gia đồng thời hét lên, khí thế mới vừa bị Chu Hằng áp đảo tăng cao, đánh tới Chu Hằng.

Dù sao, bọn họ đều là tồn tại đến gần Vu Thiên!

Ầm!

Bên trong khí thế quanh quẩn, ba người bọn họ cường thế giết tới Tam Xoa Kích cuồn cuộn nổi lên phong vân.

Bất kể khí thế của Chu Hằng cường đại tới mức nào, bọn họ chỉ cần bảo vệ chặt bản tâm thì sẽ không vì thế mà dao động, mà ba người bọn họ liên thủ hợp lực tuyệt đối ở trên Chu Hằng, trận chiến này, bọn họ tất thắng!

Trận chiến này đã không phải là vì tru diệt tiểu hoàng tử, chân chính xác định truyền nhân của hoàng thất Hải tộc, mà là vấn đề tôn nghiêm của cả Hải tộc!

Vương Hạ Tam đại tướng, tuyệt không thể bại!

Quả thật lợi hại!

Trong lòng Chu Hằng âm thầm gật đầu, không phải không thừa nhận, đây là lực lượng vô cùng tiếp cận với Hóa Thần Cảnh, cho dù hắn cũng không cách nào dựa vào hai đấm để địch nổi nữa! Nhưng hai đấm của hắn cho tới bây giờ chính là chiến lực mạnh nhất của hắn, hắn là kiếm đế !

Bách Quỷ Kiếm. Ra!!

Phi Vũ Thất Kiếm, Diệp Lạc Duyên Diệt!

Ý cảnh ly biệt trong nháy mắt triển khai, lá rụng vi vu vô biên, người thương ly biệt khổ vì tình.

– Vô dụng!

Tam huynh đệ Thủy gia đồng thời quát lên, bọn họ tam vị nhất thể, năng lực chống cự công kích tinh thần thậm chí có thể sánh ngang Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh!

– Sai!

Chu Hằng khẽ mỉm cười, theo kiếm thế của hắn đánh ra, một quỷ vật linh lực tạo thành, gào thét đánh về phía Tam huynh đệ Thủy gia.

Đây là linh thể có linh lực trọn vẹn của Chu Hằng!

Phân thân khủng bố gấp 1000 lần Thần Anh Cảnh bình thường, lực lượng đơn thể thậm chí áp chế bất kì một người nào trong Tam huynh đệ Thủy gia!

Nhưng đó cũng không phải là mấu chốt, mấu chốt là linh thể như vậy còn đang thành liên tục không ngừng!

Mười, hai mươi, năm mươi, 100!

Con bà nó, tiểu tử này ăn gian a!

Tam huynh đệ Thủy gia cũng muốn khóc, ngươi nói bản thân tiểu tử này cũng đã đủ biến thái, làm sao lại chơi xấu triệu hồi ra nhiều quỷ vật linh lực như vậy? Này bảo người ta chơi như thế nào a?

Cả 100 quỷ vật linh lực tương đương với Chu Hằng!

Mặc dù không có linh trí, không hiểu Pháp kỹ, nhưng nhất lực phá vạn pháp. Hơn nữa số lượng nhiều như vậy, quả thực giống như con mãnh thú và dòng nước lũ, người nào thấy mà da đầu không tê dại?

– Đáng chết!

– Xuất Tiên Vân Đâu

Tam huynh đệ Thủy gia cũng là để Tam Xoa Kích sang tay trái, sau đó giơ lên một tấm vải đỏ to lớn, ở giữa trũng xuống, thật giống như bị gió thổi, không ngừng vũ động.

Hưu hưu hưu, từng đạo Quỷ Ảnh nhất thời bị tấm vải đỏ hút vào, trong nháy mắt bị chôn vùi!

– Di?

– Ừm?

Chu Hằng cùng con lừa đen đồng thời thở nhẹ một tiếng, Chu

Hằng là bởi vì kỳ quái trong tay đối phương có một pháp khí lợi hại như vậy, mà con lừa đen lại là động lòng tham. Pháp khí này lại có thể dễ dàng thu linh thể Thần Anh Cảnh, vậy cũng có thể chính là cấp Hóa Thần Cảnh!

Bất quá Bách Quỷ Kiếm là Tiên khí. Chỉ cần Chu Hằng toàn lực vũ động, quỷ vật linh lực sinh sôi không dứt, bị Tiên Vân Đâu hút đi một người sẽ sinh ra một người mới, không có áp lực chút nào.

– Giết!

Tam huynh đệ Thủy gia tay phải giơ Tiên Vân Đâu lên cao, tay trái thì vũ động Tam Xoa Kích công tới Chu Hằng, muốn hoàn toàn giết Chu Hằng.

– Hừ!

Chu Hằng vũ động Bách Quỷ Kiếm, quỷ vật linh lực kia cũng không cần hắn dùng ý tạo ra, cũng không cần dùng tâm khống chế, chỉ cần vận chuyển kiếm pháp cũng đủ, không có chút gánh nặng nào.

Song phương giao phong kịch liệt lần nữa.

Tiên Vân Đâu khắc chế đặc hiệu của Bách Quỷ Kiếm, nhưng

cũng cần Tam huynh đệ Thủy gia phân ra một bộ phận tâm lực để duy trì, tự nhiên cũng làm cho chiến lực của bọn họ giảm mạnh, hậu quả này tạo thành chính là song phương người này cũng không thể làm gì được người kia.

Thế hoà!

Rất là ăn ý, song phương đồng thời thu tay lại, nhìn đối phương, cũng không che dấu sát khí chút nào.

Nếu quả thật tế ra lá bài tẩy, Chu Hằng cũng không phải là không có biện pháp đánh chết ba người đối phương.

Lấy hắc kiếm. thi triển Lăng Thiên Cửu Thức, uy lực này tuyệt đối vượt xa khi lấy Bách Quỷ Kiếm vận chuyển Phi Vũ Thất Kiếm, nhưng sau khi dùng Lăng Thiên Cửu Thức, linh lực của hắn sẽ hoàn toàn kiệt quệ,, đến lúc đó Mạc Khả Ngôn bọn họ có thể qua sông rút cầu hay không, Chu Hằng không một chút nắm chặc.

Hắn cũng sẽ không phó thác tánh mạng của mình vào tay người khác.

Mặt khác, nếu như hắn dùng Hắc Tuyết Tán, tuyệt đối có thể thuốc ngã ba người kia, mặc dù có thể ngay cả chính hắn cũng sẽ trúng chiêu, nhưng vô phương, mất đi linh lực hắn còn có Kết Thai Cảnh đỉnh phong để cậy mạnh, vẫn là mạnh nhất trong những người ở đây!

Chẳng qua là lãng phí Hắc Tuyết Tán ở trên thân ba người này, có chút không đáng giá!

Hiện tại càng ngày càng nhiều Thiên Tôn xuất thế, Hắc Tuyết Tán chính là vũ khí bí mật của Chu Hằng, tự nhiên không thể lãng phí ở trên người của ba Thần Anh Cảnh, Tam huynh đệ Thủy gia này còn không xứng!

Không vội, đợi sau khi luyện hóa con rối cấp Vương này, thể chất nói không chừng liền có thể phá vỡ mà vào Hóa Thần Cảnh trước, đủ để trấn giết ba tồn tại Thần Anh Cảnh này.

Song phương giằng co một lát, tùy tùng Tam huynh đệ Thủy gia mang theo tiếp tục hướng về phía trước, mà mấy người Chu Hằng lại bước đi vào trong thân thể của con rối cấp Vương.

– Đáng tiếc a, ba bàn dĩa ăn kia còn có khối yếm đỏ kia đều là đồ tốt!

Con lừa đen mang theo sự chán nản, thật giống như vài món bảo vật kia vốn chính là của nó, bây giờ lại bị huynh đệ Thủy gia đoạt đi.

– Con lừa ngươi muốn nhiều bảo vật như vậy để làm chi?

Chu Hằng không rõ, con lừa đê tiện này đến tột cùng có mấy cái tay a!

– Bổn tọa chính là thích, ngươi cắn ta?

Con lừa đen vặn vẹo uốn éo cái mông ở quần hoa, rất là vui sướng chạy ở đầu tiên, đuôi lừa lại thẳng tắp buông xuống.

Đê tiện tới tận xương!

Chương 417: Đóng cửa đánh chó!

Đoàn người từ “cổ họng” đi tới “lồng ngực”, lúc này có ba lối đi.

Hai lối chia ra phía bên trái bên phải song song, mà còn có một lối là tiếp tục hướng xuống, hiển nhiên, hai lộ tuyến song song kia là đi thông tới hai vai con rối, mà xuống phía dưới là đi thông tới bụng của con rối.

Dù sao bọn họ cũng không biết bố trí của nơi này, liền lửng thững đi xuống, đi tới bụng của con rối.

Sau khi bọn họ đi xuống dưới một đoạn đường, lại phát hiện môi trường bốn phía có biến hóa tương đối lớn, mặc dù vẫn là một mảnh đen nhánh, nhưng càng ngày càng rộng rãi, phảng phất như bọn họ không phải là ở trong cơ thể một con rối có dáng vóc to, mà là tiến vào một mảnh thiên địa mới.

Bốn phía xuất hiện từng phòng ốc, liếc mắt một cái thậm chí trông không thấy đầu!

Bên trong con rối dáng vóc to này hẳn là xuất hiện một tòa thành trấn!

– Quả nhiên, năm xưa người của Khôi Lỗi Tông cũng ở trong con rối cấp Vương này!

Mạc Khả Ngôn nói, vẻ mặt tràn đầy kính nể.

– Thật là thành ở con rối, bại cũng ở con rối!

Chu Hằng có chút cảm khái, năm xưa sau khi Khôi Lỗi Tông chế tạo ra con rối cấp Vương dáng vóc to này, tông môn vô luận là danh vọng, thực lực cũng đạt đến đỉnh phong.

Nhưng cũng chính bởi vì con rối cấp Vương này quá mức tiêu hao linh thạch, hẳn là nuốt sống thế lực siêu cấp này!!

Đáng tiếc!

Này cũng nói một chút, võ giả đáng tin nhất vẫn là bản thân, ngoại lực cuối cùng chẳng qua là ngoại lực.

Con lừa đen hoan hô một tiếng, bốn vó vung lên tiến vào một gian phòng ốc, chỉ nghe binh binh bành bành một trận, vẻ mặt con lừa uể oải đi ra, sau đó xông vào căn phòng thứ hai, gian phòng thứ ba, liên tiếp tìm tòi mười mấy căn phòng, mặt con

lừa cũng xanh rồi. Đầu lưỡi cũng thè ra.

Không có chút thu hoạch nào!

Chu Hằng tiến vào một gian phòng ốc nhìn xuống, chỉ thấy vật dụng nơi này cũng bị lực lượng nặng nề ép tới thay đổi hình dáng. Căn bản nhìn không thấy một đồ vật hoàn chỉnh. Hiển nhiên, năm xưa con rối cấp Vương có linh thạch vận chuyển nhất định có thể cung cấp đầy đủ phản trọng lực, có thể làm cho người ở bên trong dễ dàng hành động, sinh hoạt.

Khi bọn hắn không còn linh thạch có thể cung cấp cho con rối cấp Vương nữa, môi trường sinh tồn nơi này sẽ trở nên cực kỳ gay go, từ tòa thành hoạt động vô kiên bất tồi biến thành nhà giam vây giết bản thân.

Khôi Lỗi Tông quả nhiên đào cái hố chôn mình!

Chu Hằng tiện tay vỗ vào, từng kiện phòng ốc bị hắn phá hủy, chất liệu bề ngoài của con rối này mặc dù chắc chắn, nhưng phòng ốc bên trong tại sao có thể dùng tài liệu quý báu như vậy để chế thành?

Hắn một đường đi qua, chỉ cần ánh mắt đảo qua liền có thể

biết bên trong có thứ đáng giá hay không.

Năm xưa Khôi Lỗi Tông là thiên hạ đệ nhất đại tông, dĩ nhiên có của cải cực kỳ phong phú, nhưng bọn họ chi tiêu cũng quá lớn, mỗi đệ tử cũng sẽ có con rối của mình, thực lực, địa vị bất đồng, phẩm cấp con rối bọn họ lấy được cũng bất đồng.

Nhưng bất kể như thế nào, là một con rối sẽ tiêu hao linh thạch. Mấy ngàn mấy vạn năm trôi qua, tông môn này thật ra thì cũng không có bao nhiêu của cải, cũng là tiêu hao.

Vì vậy, từng gian phòng này mặc dù là chỗ ở của đệ tử Khôi Lỗi Tông năm xưa, nhưng bên trong quả thực có thể sử dụng nhà chỉ có bốn bức tường để hình dung, nghèo muốn chết! Không chỉ như vậy, năm đó Khôi Lỗi Tông lụi bại thì lụi bại, nhưng không có bị người diệt môn, người bên trong này chẳng lẽ cũng là ngu, chờ chết ở chỗ này?

Bọn họ khẳng định cũng bỏ chạy, mà lúc đi nhất định cũng sẽ mang theo bảo vật của tông môn. Phía trên còn có những con rối kia có thể là do con rối tông môn chế tạo ra thật sự nhiều lắm, huống chi chẳng qua là tiện nghi hóa của Khai Thiên Cảnh. Bọn họ căn bản chướng mắt.

Nào có nhiều linh thạch như vậy!

Nói như thế, đây mặc dù là hang ổ của siêu cấp đại tông môn thời kỳ viễn cổ, nhưng thật là không thể nào tìm được bảo vật

gì ở chỗ này!

Chu Hằng tin tưởng phán đoán của mình không sai, bởi vì trong mỗi một phòng này cũng không có thi thể, nói rõ ban đầu đệ tử của Khôi Lỗi Tông đúng là bỏ chạy, mà không phải sống sờ sờ chết đói, chết già ở chỗ này.

Về phần con rối cấp Vương to lớn này?

Bọn họ muốn mang theo cũng không mang được, có linh thạch cung cấp cho cho con rồi này thì nó sẽ là binh khí siêu cấp, nhưng không có linh thạch cung ứng chính là một khối thạch, mặc dù không thể phá vỡ, nhưng muốn dỡ xuống để đóng gói mang đi cũng không có khả năng, càng không khả năng dời đi, cũng chỉ có thể vứt bỏ ở chỗ này.

Có thể nói tài phú quý báu nhất của Khôi Lỗi Tông chính là con rối cấp Vương này, không biết hao phí tích lũy của bao nhiêu đời người mới làm được, nếu như có đầy đủ linh thạch cung ứng, con rối cấp Vương này thậm chí có thể đánh bại Vạn Cổ Đại Đế!

Bởi vì phòng ngự của con rối này là cấp Hóa Thần Cảnh chân chánh, trời sanh đứng ở chỗ bất bại!

Đáng tiếc a, con rối cấp Vương này quá mạnh mẻ, mạnh đến nổi ngay cả viễn cổ đệ nhất tông môn cũng là dùng không nổi, huống chi là cuối thời võ đạo này, linh thạch khẳng định ít hơn

so sánh với thời kỳ viễn cổ.

Thử nghĩ xem, Chu Hằng dùng yêu thú Hóa Thần Cảnh của Thập Luyện Đồ một lần cũng sẽ thiêu hủy hàng loạt linh thạch thượng phẩm của hắn, con rối to lớn như vậy hắn cũng không hề nghĩ muốn lấy làm của riêng, mà là chỉ có một cái ý niệm cắn nuốt trong đầu.

Nửa ngày trời sau, Thủy Đông Lưu Tam huynh đệ cũng mang theo tùy tùng của bọn họ chạy tới, sắc mặt của bọn họ đẹp mắt hơn nhiều so sánh với lúc trước, hiển nhiên bọn họ lấy được số lớn con rối, đây đối với một cái quốc gia mà nói chính là tài phú vô cùng trân quý.

Mạc Khả Ngôn ba người thì nghiến răng, bọn họ mặc dù tới trước, nhưng dung lượng của không gian pháp khí có hạn, thu hoạch xa xa không thể so sánh với Thủy Đông Lưu bọn họ.

Thấy Chu Hằng, đám người Thủy Đông Lưu lập tức thu hồi nụ cười trên mặt, âm trầm nhìn chằm chằm thanh niên để cho bọn họ vô cùng kiêng kỵ.

Chu Hằng cũng không thèm để ý chút nào, chẳng qua là tiếp tục đi tới trước cùng con lừa đen, mặc dù hắn đã đoán được nơi này có thể không vớt được chỗ tốt gì, nhưng vẫn là muốn di chuyển một vòng, vạn nhất có bỏ sót cái gì thì sao?

Đám người Thủy Đông Lưu hiển nhiên cũng ôm ý tưởng

giống nhau, bọn họ cùng Chu Hằng giống nhau, một đường nhất nhất phá hủy phòng ốc, xem một chút xem bên trong có thể lưu lại bảo vật hay không.

Hai bên bây giờ chiến lực không sai biệt lắm, vì vậy liền có thăng bằng vi diệu, ai cũng không muốn công kích người nào, chính là làm chuyện riêng của mình.

Con lừa đen cũng là nổi giận, nó là tới để phát tài, nhưng không ngờ không có gì gặp may cả, không nhịn được mà trong miệng lại bắt đầu nói nhỏ, giống như 1000, 1 vạn con quạ đen địa ở bên tai, để cho Thủy Đông Lưu bên kia liên tiếp quét tới ánh mắt phẫn nộ.

Đối mặt với khiêu khích con lừa dĩ nhiên sẽ không kinh sợ, lúc này không ngừng mà ngoe nguẩy cái mông lừa mặc quần bông của nó, ý khinh bỉ mười phần, thật là nhiều người đối diện giận đến đều nhanh xuất huyết bên trong.

– Nếu như nói cõi đời này có người nào đó có thể làm lão tổ Kết Thai Cảnh đang sống phải tức chết, đây tuyệt đối là con lừa ngươi!

Chu Hằng nói.

– Chút lòng thành!

Con lừa đen lắc đầu, mang theo một tia khinh người nhỏ.

Bọn họ tốc độ mặc dù không nhanh, nhưng hai ngày sau vẫn là quay một vòng bên trong con rối, cũng không có phát hiện vật có giá trị chân chính.

– Chu Hằng, các ngươi có thể rời đi!

Thủy Đông Lưu nói với Chu Hằng.

Nơi này mặc dù không có bảo vật quý báu quá mức, nhưng "não bộ" còn có số lớn con rối không có lấy đi, hơn nữa con rối cấp Vương này mặc dù đã không có thế lực nào có thể sử dụng lại, nhưng nếu là có thể tháo ra đốt tan chảy, vậy tất cả đều là tài liệu quý báu nhất Phàm giới.

Đây vẫn là một khoản tài phú không cách nào hình dung.

Chu Hằng cười ha ha, nói:

– Những lời này hẳn là ta nói với các ngươi mới đúng!

– Dựa vào cái gì?

Thủy Đông Lưu nói.

– Các ngươi dựa vào cái gì?

Chu Hằng hỏi ngược lại.

– Chu Hằng, đừng cho là chúng ta thực sự giết không được ngươi!

Thủy Thiên Quân chen lời nói, trong giọng nói của hắn có mấy phần kiêu ngạo, hiển nhiên là còn có lá bài tẩy cường đại chưa sử dụng.

– Chỉ có các ngươi mới có lá bài tẩy sao?

Chu Hằng nhàn nhạt nói, nếu thật muốn liều mạng bất cứ giá nào, hắn chính là ngay cả Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh cũng có thể kéo xuống ngựa!

Song phương giằng co sau một lúc, Thủy Đông Lưu hừ một tiếng, mang theo tùy tùng thối lui đến một bên, hiển nhiên là muốn đánh chủ ý kéo dài. Đối với bọn hắn mà nói, Tam huynh đệ cách Hóa Thần Cảnh chỉ có một bước ngắn, chỉ cần vượt

qua, như vậy cho dù một người giết không được Chu Hằng, nhưng ba người hợp lực ngay cả Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh cũng có thể đánh chết!

Bọn họ hoàn toàn chờ nổi!

Con rối cấp Vương này chính là bảo vật quý báu nhất, bọn họ tuyệt không có thể sai sót, vì vậy Chu Hằng muốn kéo dài thì kéo dài, tiểu tử kia bất quá là Thần Anh nhị trọng thiên, cách Hóa Thần Cảnh còn rất xa, nhưng bọn hắn lại chỉ cần nửa năm, thậm chí một hai tháng liền có thể đột phá!

Đến lúc đó, chỗ này chính là một cái cũi tuyệt diệu, có thể vây Chu Hằng!

Bọn họ nghĩ tới đây, liền thối lui đến lối vào ngay từ đầu, bởi vì bên trong con rối cấp Vương này chỉ có một cái cửa ra như vậy, chỉ cần bảo vệ nơi này thì chẳng khác nào đóng cửa đánh chó!

Đợi bọn hắn đột phá Hóa Thần Cảnh, là có thể chém giết thiên kiêu của nhân tộc này, mà tiểu hoàng tử cũng khó trốn vận rủi, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện.

Bọn họ dĩ nhiên không biết lối đi tiến vào này thật ra là Chu Hằng mở ra, bởi vì nơi này chính là chất liệu Hóa Thần Cảnh a, nếu như có thể bị một gã tiểu bối Thần Anh Cảnh tìm cách xuyên thủng, Khôi Lỗi Tông năm xưa dựa vào cái gì mà vô

địch khắp thiên hạ?

Tam huynh đệ Thủy gia chia làm hai tổ, hai người tiến hành trùng kích Hóa Thần Cảnh, người còn lại gác cửa vào, dù sao Tam huynh đệ bọn họ tâm ý tương thông, một người ngộ đạo chính là ba người ngộ đạo, hoàn toàn có thể đột phá trong cùng một lúc!

Bên kia, Mạc Khả Ngôn ba người thì sầu mi khổ kiểm, lo lắng không thôi, bọn họ hiểu rõ Tam huynh đệ Thủy gia tự nhiên ở phía trên Chu Hằng, biết ba vị thiên kiêu của Hải tộc này cách Hóa Thần Cảnh bất quá chỉ một chút, bây giờ bọn hắn gác cửa ra, chính là ôm ý nghĩ đóng cửa đánh chó.

Cũng may, nếu Chu Hằng có thể mở ra một cái lối đi, tất nhiên cũng có thể tạo ra cái thứ hai, hẳn là không sao

Nhưng để cho bọn họ không hiểu là, tựa hồ Chu Hằng không có ý định này, chính là ngồi xếp bằng, thật giống như sẽ luôn luôn kéo dài như vậy.

Một ngày, hai ngày, ba ngày, thời gian lặng lẽ mà qua, Chu Hằng thật giống như hóa thành tượng Phật đá, thủy chung không có nhúc nhích một ngón tay, để cho bọn họ đều nhanh vội muốn chết! Mỗi một ngày qua, Thủy Đông Lưu bọn họ cách Hóa Thần Cảnh gần thêm một bước, căn bản kéo dài không nổi a!

Con lừa đen biết một chút bí mật của , cũng là không vội chút nào, lúc trước mọi người đã ăn Hải Thiên Thịnh Yến, cũng tăng lên không nhỏ, nhưng chỗ tốt cũng dấu ở trong thân thể của bọn hắn.

Nó cũng dạng chó hình người gập đầu gối ngồi xuống, điều vận linh lực để phóng xuất ra dược lực trong cơ thể, tăng tu vi của nó lên.

Thấy Chu Hằng cùng con lừa đen cũng bắt đầu tu luyện, Mạc Khả Ngôn ba người cũng không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là ngồi xuống bắt đầu tu luyện, không tìm một ít chuyện để làm thì bọn họ nhất định sẽ nổi điên.

Chương 418: Thể chất đột phá Thiên Tôn!

Chu Hằng một người ngồi một mình một góc, tay phải ấn trên mặt đất, ngoài mặt nhìn giống như đang nhập định tu luyện, vô cùng bình tĩnh, thật ra thì trong cơ thể đang phát sinh biến hóa cực lớn.

Hắn đang điên cuồng cắn nuốt tinh hoa kim loại trong cơ thể con rối cấp Vương này, liên tục không ngừng dùng để tăng cường lực lương, tính dai, cùng với trình độ chắc chắn của thân thể lên.

Trong cơ thể, mỗi một cái xương cũng như ngọc lưu ly, tản mát ra kim quang vô cùng lóng lánh, nếu như không có thể xác phía ngoài ngăn cản, ở trong không gian bóng tối này tất nhiên sẽ giống như một mặt trời sáng ngời, thả ra quang mang chói lọi thiên địa.

Con rối cấp Vương này năm xưa mặc dù quét ngang bát hoang, vô địch trên đời, chính là Vương trong Vương, bá chủ trong Thiên Tôn, nhưng hôm nay không có linh thạch duy trì, cũng không khác gì là một đống sắt vụn.

Nếu như là pháp khí, cho dù là chặt đứt, tàn phế, chỉ cần không có hoàn toàn hư hao, gặp phải tình huống bị cắn nuốt

vẫn là sẽ hăm hở phản kích, bởi vì trận pháp câu thông thiên địa, có thể tự chủ hấp thu linh khí, làm sao cũng sẽ có một hai phân hơi tàn dư lực.

Nhưng con rối thì hoàn toàn bất đồng, chúng nó hoàn toàn lệ thuộc vào linh thạch, không có linh thạch cung ứng chúng nó thực sự là phế vật, nếu không ban đầu Khôi Lỗi Tông làm sao có thể xuống dốc?

Chu Hằng hấp thu tinh hoa của con rối cấp Vương không có áp lực chút nào, bởi vì nó vốn là một khối, hắn thậm chí có thể xuyên thấu qua bản thân con rối, xuyên qua lộ trình khá dài, trực tiếp bắt đầu cắn nuốt từ đầu con rối, sau đó một đường đi xuống, bảo đảm sẽ không có bỏ sót bất kỳ địa phương nào.

Kim loại hiếm thế của Phàm giới quả thật không thể so sánh với Tiên giới, cho dù Chu Hằng cắn nuốt sạch sẽ tinh hoa kim loại trong đầu con rối, thì thể chất của hắn cũng vẫn không tiến tới gần Thần Anh Cảnh. Không giống mảnh cánh cửa phía trên Tiên đại lục, tinh hoa kim loại bên trong kinh khủng đến nổ tung!

Kết Thai Cảnh nhảy vào Thần Anh Cảnh là một bậc cửa. Tầng thứ linh lực tăng lên ít nhất năm ngàn lần, phản ứng này ở thể chất cũng yêu cầu cắn nuốt đại lượng tinh hoa của kim loại trân quý mới có thể nhảy qua.

Lúc Chu Hằng cắn nuốt đến cổ con rối, rốt cục nhận được sự bay vọt về chất!

Thân hình hắn run lên, bên ngoài thân có một đạo kim quang tối tăm xẹt qua, chợt lóe rất nhanh, thậm chí để cho con lừa đen, Mạc Khả Ngôn bọn họ cũng không có phát giác ra, nhưng bên trong thân thể của hắn cũng là phát ra âm thanh ùng ùng, thần cốt chuẩn bị gãy lìa!

Không phải là hắn tẩu hỏa nhập ma, mà là thể chất rốt cục muốn thoát thai hoán cốt, phá rồi lại lập!

Không phá hủy hết thảy cốt cũ, như thế nào sinh ra xương cốt tầng thứ cao hơn? Ở trên cơ sở tăng cường lúc đầu, cuối cùng chẳng qua là tu bổ, thuộc về tiểu đả tiểu nháo, mà chỉ có hoàn toàn, hoàn toàn đạp đổ, liền giống như muốn kiến tạo một tòa cao lầu. Xây dựng trên cơ sở vốn có, có thể sẽ làm bốn năm tầng sụp!

Phải phá bỏ nền móng, đập vỡ trụ cột, mới có thể xây dựng nhà cao tầng!

Mồ hôi lạnh tuôn ra ở cả người Chu Hằng, trực tiếp chấn xương trong cơ thể thành phấn vụn, sau đó lại cấu tạo một lần nữa, đó là đau nhức bực nào? Thần thức hắn đóng chặt. Tiểu nhân màu vàng thủ ở thức hải, thủ hộ một chốn thiên đường cuối cùng của tâm linh hắn, nếu không thống khổ như thế chiếm lĩnh toàn thân của hắn, hắn nhất định sẽ điên mất!

Mặc dù xương cốt cả người đã vỡ vụn chín thành trở lên, nhưng Chu Hằng cũng không có dừng lại. Mà là tiếp tục

nghiền nát mỗi một cục xương, tiếp tục nghiền ép từng mảnh xương vỡ, biến thành hạt cực nhỏ, hạt cực nhỏ trong những hạt cực nhỏ!

Hiện tại đánh nát càng triệt để, đợi lát nữa lúc gây dựng lại thần cốt sẽ càng bền bỉ, phá rồi lại lập, chính là đạo lý này!

Mười phút đồng hồ, nửa giờ, hai canh giờ … Một ngày!

Cả người Chu Hằng đều nhanh muốn hư thoát, này ở trên người một cường giả Thần Anh Cảnh căn bản không thể, cũng không nên phát sinh, nhưng đổi lại một cường giả Thần Anh Cảnh khác, để cho hắn đập nát xương cả người, hơn nữa một lần lại một lần, ai có thể không liên tục kêu thảm thiết, cũng không biết sẽ bất tỉnh qua bao nhiêu lần!

Xương trong cơ thể hắn vốn là đạt đến cường độ pháp khí Kết Thai Cảnh, muốn nghiền nhỏ đến trình độ hạt cực nhỏ trong những hạt cực nhỏ, há lại là một chuyện dễ?

Suốt năm ngày sau đó, hắn không biết chảy ra bao nhiêu mồ hôi lạnh, nhưng lập tức lại bị nhiệt độ nóng hổi hiện tại của hắn làm bốc hơi lên, ngoại nhân căn bản nhìn không ra một tia đầu mối. Mà hạt xương cực nhỏ trải qua trui luyện như thế, đã là sáng bóng, đạt đến trình độ pháp khí Thần Anh Cảnh.

Được rồi!

Chu Hằng thở phào nhẹ nhỏm, tiểu nhân màu vàng cường thế mà ra, bắt đầu gây dựng lại thân thể.

Chà chà chà, lốm đốm màu vàng lưu chuyển trong cơ thể hắn, đây đều là tinh hoa của kim loại, vô cùng thuần túy, hình thức ban đầu của bộ xương nhanh chóng tạo thành, sau đó ngưng kết, hóa thực, một đạo lực lượng phát ra từ trong cơ thể hắn, nhưng Chu Hằng lập tức mở Vực ra hóa giải cổ lực lượng này, vô thanh vô tức.

Cường độ thân thể của hắn phá vỡ mà vào Thần Anh Cảnh!

Có nghĩa là hiện tại hắn tuyệt đối là vô địch bên trong Thần Anh Cảnh, thân thể kinh khủng kia chính là một pháp khí Thần Anh Cảnh, không có gì kiên cố mà không phá nổi! Cho dù là Lệ Vô Cực sống lại, hắn cứng rắn liều mạng cùng đối phương, Lệ Vô Cực cũng phải tiêu tốn thời gian rất lâu mới có thể phá hủy hắn!

Bất quá, nếu đổi lại là Độc Miểu Thiên Tôn thì sao?

Thần sắc Chu Hằng nghiêm túc, ở trước mặt của vị thượng cổ Thiên Tôn, hắn không thấm vào đâu!

Tiếp tục cắn nuốt!

Ta còn có thể mạnh hơn!

Tư thế ngồi của Chu Hằng không thay đổi, tiếp tục cắn nuốt tinh hoa trong con rối cấp Vương, giống như một đầu tham thú vĩnh viễn ăn không no, chính là không ngừng ăn ăn!

Vương Hà mặc dù là Tiểu Ăn Tạp, nhưng là so một lần cùng Chu Hằng bây giờ sẽ lộ ra vẻ thua chị kém em, Chu Hằng chính là cắn nuốt một con rối như núi, do kim loại Hóa Thần Cảnh chế thành a!

Dĩ nhiên, Tiểu Ăn Tạp còn không có chân chính trưởng thành, tương lai nói không chừng cũng có thể một hơi nuốt chửng một đầu yêu thú Hóa Thần Cảnh tựa như là núi lớn, nhưng cắn nuốt tinh hoa của kim loại chẳng qua là một năng lực của Chu Hằng thôi.

Ngón tay, bàn tay, cánh tay, vai, Chu Hằng rất nhanh liền cắn nuốt hết tinh hoa kim loại trong toàn bộ cánh tay trái của con rối cấp Vương, sau đó là cánh tay phải, kế tiếp là lồng ngực, một đường đi xuống.

Bởi vì đây là một cái quá trình kéo dài, mặc dù kim loại trân quý trong cơ thể con rối cấp Vương đã mất đi vẻ sáng bóng

vốn có, biến thành một đống sắt, trọng lực đáng sợ kia đã đang từ từ biến mất, nhưng cũng là bởi vì "từ từ" biến mất, tất cả mọi người không có phát giác ra.

Người duy nhất biết rõ tình hình, người trong cuộc, Chu Hằng dĩ nhiên không thể nào nhảy ra nhắc nhở mọi người, mà là điên cuồng tiếp tục cắn nuốt, trải qua mười lăm ngày cắn nuốt, thể chất của hắn đã đạt đến Thần Anh Cảnh đỉnh phong!

Tiến thêm một bước, chính là Hóa Thần Cảnh!

Thiên Tôn!

Chu Hằng hít một hơi thật sâu, đè nén tâm tình hơi có chút kích động trong cơ thể, tiếp tục cắn nuốt tinh hoa kim loại của con rối cấp Vương.

Nhanh … Nhanh … Đến!

Trong lòng Chu Hằng cười khổ một tiếng, hai mươi ngày trước mới vừa vặn làm vỡ nát một thân thần cốt của chính mình, nhưng hình thức chịu khổ này lại sắp tới lần nữa!

Không có biện pháp, vì Hóa Thần Cảnh, hắn nhẫn!

Đến đây đi!

Chu Hằng đẩy lùi Thần chích vào thức hải, chẳng qua là có lưu một tia ý thức, tiến hành đại chuyển đổi xương cốt!

Ba! Ba! Ba!

Mấy cây xương lớn bể tan tành trước tiên, tiếp theo mới là nhỏ, một vòng qua đi, xương cả người đã bể tan tành.

Đây cũng là bởi vì đạt đến điểm giới hạn đột phá, dưới tác dụng của máu huyết Phệ Kim tộc, xương cốt của hắn mới có thể đánh gảy tương đối dễ dàng, nếu không cho dù là lấy lực lượng của hắn muốn oanh phá pháp khí Thần Anh Cảnh cũng cực kỳ khó khăn, huống chi là chấn vỡ, nát bấy!

Đến đây đi! Đến đây đi! Đến đây đi!

Không phải là một chút xíu đau sao, tiểu gia nhịn được!

Cái trán Chu Hằng lập tức toát ra mồ hôi lạnh to như đậu nành, trong nháy mắt liền nhuộm ướt toàn thân của hắn, nhưng bởi vì xương trong cơ thể kịch liệt ma sát, đứt đoạn, sinh ra nhiệt lượng to lớn, trong nháy mắt đã chưng khô thân thể.

Lúc này hắn tựu như một lò luyện trong thiên địa, mà xương cả người chính là pháp khí đang muốn luyện chế, đang trải qua thời điểm cuối cùng, cũng là trọng yếu nhất!

Ra lò, tức là Hóa Thần Cảnh!

Ùng ùng, lần này trong cơ thể hắn không thể kiềm chế mà phát ra thanh âm nổ thật to, giống như thiên địa truyền đạo.

Từng đạo ráng màu tạo thành quanh người Chu Hằng, không ngừng quấn quanh, giống như tiên nhân hạ phàm, thần thánh, trang nghiêm, làm cho người ta dâng lên vô tận kính sợ từ sâu trong nội tâm.

Thân thể đột phá Hóa Thần Cảnh, đây là lấy sức mạnh đánh vỡ gông cùm xiềng xiếc của thiên địa, không liên quan đại đạo thiên địa, vì vậy cũng sẽ không được thiên địa cho phép, phát ra chấn động cả tinh cầu ba động. Nhưng Hóa Thần Cảnh dù sao cũng là Hóa Thần Cảnh, lúc này Chu Hằng tựu như một pháp khí Hóa Thần Cảnh sắp ra lò, cũng có dị tượng tạo thành.

– Đây là …

Con lừa đen cùng Mạc Khả Ngôn ba người cũng là chạy tới, đến lúc này bọn họ tự nhiên phát hiện sự khác thường của Chu Hằng, cảnh tượng như vậy đừng nói là từ trước bọn họ chưa

từng thấy qua, ngay cả căn bản cũng không có nghe nói qua!

– Hắn là muốn đột phá Hóa Thần Cảnh sao?

– "Đúng vậy a, nếu không phải như thế, trên người hắn làm sao có thể có đại đạo chi thu như vậy?

– Nhưng nếu như là đột phá Hóa Thần Cảnh, tại sao không có đại đạo ba động, này không hợp đạo lý a?

– Chuyện phát sinh ở trên người yêu nghiệt này, các ngươi còn muốn dùng đạo lý để cân nhắc, để giải thích?

– Này … Quả thật!

Con lừa đen cũng không để ý đến nhiều như vậy, lúc này ngược lại nó tỉnh táo nhất, lúc này mở Vực của mình ra, tận khả năng khống chế dị tượng Chu Hằng phát ra ở bên trong phạm vi có hạn.

Hiện tại chính là thời điểm đột phá mấu chốt của Chu Hằng, nếu là kinh động Thủy Đông Lưu bọn họ, tới đây tìm tòi, vậy cho dù Chu Hằng không đến nổi tẩu hỏa nhập ma, nhưng nhất định sẽ mất đi cơ hội mấu chốt để tấn cấp.

Bất quá, con lừa đen mặc dù nghiêm chỉnh một hồi, cũng là đánh giá thấp Chu Hằng. Thân thể đạt tới Hóa Thần Cảnh mặc dù không sánh bằng linh lực của tầng thứ Thiên Tôn chân chính, nhưng cũng không có nguy hiểm tẩu hỏa nhập ma, muốn dừng thì dừng, muốn bắt đầu thì bắt đầu, chỉ cần có đầy đủ tinh hoa kim loại cho Chu Hằng cắn nuốt cũng đủ.

Mọi việc, có được tất có mất, nhưng có mất cũng có được!

Bảy ngày sau đó, mỗi một cái xương trong toàn thân Chu Hằng cũng đã bể thành bột phấn, đạt đến trình độ phá không còn gì để phá.

Bành! Bành! Bành!’

Trái tim của hắn đập lên có lực, thật giống như hai quân giao chiến, gõ vang trống trận, kinh thiên động địa, thẳng vào lòng người!

Bành!

Mỗi một lần trái tim đập liền có số lớn máu tươi truyền tới các ngõ ngách trong thân thể của hắn, mảnh xương vỡ nhanh chóng gây dựng lại.

Bành!

Ba phần!

Bành!

Bảy phần!

Bành!

Mười phần!

Chu Hằng chợt mở hai mắt ra, một đạo lệ mang bắn ra, phốc phốc phốc, trực tiếp xuyên thấu thân thể con rối cấp Vương này, nhìn về phía vô cùng xa xôi.

Thần cốt trở lại vị trí cũ, tấn Thiên Tôn!

– Má ơi!

Vô luận là tam cường giả Hải tộc, hay con lừa đen, thấy một màn như vậy cũng là há to miệng, phát ra kinh hô bất khả tư

nghị!

Chương 419: Lư Tiên?

Con rối cấp Vương không thể phá vỡ này mạnh bao nhiêu?

Cường giả thời kỳ viễn cổ đều thử qua, đây mới thực sự là cự phách, đại sát khí, đủ để quét ngang bát hoang, cho dù Vạn Cổ Đại Đế sống lại cũng không có khả năng dùng man lực phá vỡ được tồn tại như vậy!

Nếu như hắn dùng Tử Diễm Thiên Long chậm rãi thiêu đốt thì cũng có thể đốt được, nhưng mà dưới tình huống đối chiến, Vạn Cổ Đại Đế làm sao có cơ hội này?

Mà bây giờ… Chu Hằng chỉ nhìn thoáng qua, đã đâm thủng hai lỗ con rố vô kiên bất tồi này!

Mạnh mẽ cỡ nào?

Không thể hình dung được bằng ngôn ngữ a!

Trên đời này có Thiên Tôn nào dám nói cường độ thân thể hắn mạnh hơn con rối cấp Vương không?

Nhưng mà Chu Hằng chỉ nhìn thoáng qua, con bà nó con rối này đã bị mạnh mẽ đâm thủng người! Trên đời này có Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh nào có thể địch nổi Chu Hằng đây? Hắn tùy tiện trừng một cái cũng có thể trừng đối thủ nổ tung, tuyệt đối là thiên hạ vô địch a!

Mẹ nó cũng quá biến thái đi!

Chu Hằng lợi hại, bọn họ đều biết, lúc trước dùng lực một người liền có thể chống lại ba đại tướng dưới trướng Vương, đây tuyệt đối là Thần Anh Cảnh mạnh nhất thiên hạ, thậm chí có thể chống lại một vài Thiên Tôn chân chính, chỉ qua gần một tháng, không ngờ hắn có thể dùng ánh mắt miểu sát Hóa Thần Cảnh, chuyện này cũng quá khoa trương đi!

Làm sao có thể nhảy vọt mạnh mẽ được như vậy?

Con lừa đen nghĩ nghĩ, giơ chân gõ lên hư không, một đạo kình khí trào lên, thình thịch thình thịch thình thịch, vách tường kiên thiết bị nó đạp ra một vết lõm lớn.

– Không thể nào! Thì ra bổn tọa cũng lợi hại như vậy! Con lừa đen sửng sốt một chút, lập tức hưng phấn nhảy dựng lên. Thì ra nó cũng có thể phá hư được pháp khí Hóa Thần Cảnh a, thật là. Sớm biết mình lợi hại như vậy, tại sao phải hạ thấp như vậy chứ?

– Không đúng! Ba người nhìn nhau một chút, nhao nhao vung tay vỗ lên tường, trong tiếng dị hưởng, từng cục sắt bị đánh lõm xuống, giống như đánh vào đậu hũ vậy.

Con lừa đen lập tức trợn tròn mắt, ba tên này không thể nào cũng đột nhiên biến thành cao thủ cấp Hóa Thần Cảnh chứ, khí tức bọn họ đều thập phần rõ ràng. Một Thần Anh Cảnh, hai Kết Thai Cảnh, không hề biến hóa!

Như vậy, đáp án chỉ có một!

– Thân thể con rối cấp Vương này đột nhiên trở nên yếu đuối! Bọn họ đồng thời kêu lên.

– Không sai, các ngươi cảm thấy có cảm thấy hiện tại trọng lực trong này cũng biến mất hay không?

– Khẳng định là con rối cấp Vương bị đánh tan, cho nên trọng lực mới biến mất!

– Nhưng làm sao phá hư con rối này? Nó chính là tồn tại kiên cố nhất trên đời à, nếu không thời kỳ viễn cổ đã sớm bị đệ tử

Khôi Lỗi Tông hủy đi rồi.

Ba người một lừa tự lẩm bẩm. Sau một lúc nhao nhao nhìn về phía Chu Hằng, chỉ sợ bọn họ không biết Chu Hằng có được năng lực của Phệ Kim tộc, nhưng mà lúc trước Chu Hằng tiên hà quấn thân, dường như muốn đột phá Hóa Thần Cảnh vậy, đang lúc mấu chốt lại chạy tới nơi này, nếu nói không có gì liên hệ trong đó. Đánh chết bọn họ cũng không tin!

Chu Hằng xoa tay nói:

– Các ngươi nhìn ta xong chưa? Tay phải hắn vung lên, tế xuất Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, cùng thả Tiểu Ăn Tạp và tiểu hoàng tử Hải tộc ra, hắn thật sự sợ Vương Hà ham ăn qua, gặm luôn cả Cửu Huyền Thí Luyện Tháp thì tiêu!

May mà đệ tử yêu nghiệt này của hắn chỉ cảm thấy hứng thú với thịt, không giống hắn chuyên môn cắn nuốt kim loại.

– Sư phụ. Đói chết ta! Tiểu Ăn Tạp ôm hai chân Chu Hằng kêu lên.

– Ngươi là muốn sư phụ ngươi, hay là muốn ăn thịt? Con lừa đen cười hắc hắc nói.

– Đương nhiên là muốn sư phụ! Tiểu Ăn Tạp ngấc đầu lên nói,

sau đó lập tức lộ ra nụ cười nịnh nọt: – Tuy nhiên, đệ tử thật sự rất đói bụng.

– Không phải chứ, trong tháp có nhiều đồ ăn như vậy… Chu Hằng đưa thần ý vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp đảo qua một lần, lập tức nghẹn lợi không nói gì, bởi vì thức ăn trong đó đã bị ăn sạch sẽ, trách không được thực lực Tiểu Ăn Tạp này cũng tăng vọt đến Ích Địa tam trọng thiên!

Hắn không khỏi lắc lắc đầu, nói: – Đi, chúng ta mang bọn ngươi ra ngoài ăn thịt.

– Ồ, hay!

– Tốt!

Vương Hà và Ngao Không Sơn đồng thời hoan hô.

– Chu tiểu tử, đây là chuyện gì xảy ra, con rối cấp Vương này sao đột nhiên lại bị hỏng? Con lừa đen vội vàng đuổi theo, chưa từ bỏ ý định tra hỏi.

– Ai biết được, có thể là do thời gian quá dài, bị ăn mòn. Chu Hằng mỉm cười nói, hắn cuungx không phải cố ý phải lừa con lừa đen, chỉ là hiện tại có người ngoài ở đây cho nên không tiện nói mà thôi.

– Ta phi đầy mặt ngươi! Con lừa đen cắn chặt răng, vẻ mặt khó chịu.

Chu Hằng cười ha ha, đạp bước đi trước.

Con rối cấp Vương này sau khi đưa hắn tiến vào Hóa Thần Cảnh, tinh hoa trong đó cũng bị cắn nuốt sạch sẽ, lúc này chỉ là một khối sắt thường mà thôi, không còn chút giá trị nào nữa.

Chu Hằng tự đánh giá, bây giờ chiến lực của hắn vẫn không bằng được Lệ Vô Cực, dù sao nhiều lực Hóa Thần Cảnh không thể sánh nổi linh lực Hóa Thần Cảnh!

Lực lượng bây giờ của hắn có thể so được với Hóa Thần Cảnh bình thường, người có khả năng ở thời điểm võ đạo mạt thế này tiến vào Hóa Thần Cảnh, có người nào là hạng người phàm tục chứ, không gian đan điền so với người bình thường ít nhất gấp mấy chục lần, thậm chí mấy trăm lần đấy.

Bởi vậy, từ góc độ lực lượng mà nói, bây giờ Chu Hằng chỉ có thể xem như cực tiếp cận Hóa Thần Cảnh. Nhưng mà bàn về mức độ cứng rắn của thân thể, cho dù Vạn Cổ Đại Đế sống lại cũng không bằng Chu Hằng.

Luyện hóa một con rối Hóa Thần Cảnh, tu bổ cho thân thể

mình, thể chất Chu Hằng đã đạt tới mức biến thái cỡ nào chứ?

Căn bản là không hỏng không hủy!

Trừ phi là loại người tuyệt đối cường đại như Độc Miểu Thiên Tôn trấn áp hắn thời gian dài, lại dùng lửa, nọc độc chậm rãi bào mòn hắn, như vậy mới có thể luyện hóa Chu Hằng, nhưng lại không biết phải mất bao nhiêu lâu.

Bây giờ Chu Hằng tuyệt đối không phải vô địch thiên hạ, nhưng tuyệt đối là tồn tại khó bị giết chết nhất!

Chu Hằng đi trước, những người khác theo sau, tuy rằng chỉ thể chất hắn đột phá Hóa Thần Cảnh, nhưng mà Hóa Thần Cảnh chính là Hóa Thần Cảnh, cho dù hắn chỉ sánh được với Thiên Tôn bình thường nhất, nhưng mà tự nhiên có một cỗ uy thế khuất phục chín tầng trời mười tầng đất!

Huống chi khí thế của hắn vốn đã được đại tới mức có thể sánh được với Thiên Tôn rồi.

Điều này làm cho mọi người đều không khỏi kính sợ trong lòng, không dám sóng vai với hắn, từ xưa cường giả tịch mịch, cao xử bất thắng hàn.

– Chu tiểu tử, ngươi chiếm được nhiều chỗ tốt như vậy, cũng

không thể để bổn tọa đi về tay không à, mau đưa Bách Quỷ Kiếm cho bổn tọa!

Con lừa đen hung tợn nói, nó vốn vô lại, nào thèm để ý Chu Hằng có tu vi gì, huống chi trước kia nó cũng từng đi theo một vị Thiên Tôn?

Chu Hằng không khỏi cười, hắn cũng không hy vọng bằng hữu bên cạnh sợ hắn, xa hắn, đời người như vậy rất không thú vị.

Đoàn người bay lên không trung, hiện tại không có trọng lực đáng sợ, bọn họ tự nhiên có thể khôi phục tốc độ ban đầu. Con rối này đã thành sắt thường, bọn họ vốn có thể trực tiếp phá tường sắt xông ra, nhưng nếu Chu Hằng muốn theo đường cũ trở về, ai dám phản đối hắn chứ?

Tốc độ rất nhanh, rất nhanh bọn họ miệng con rối, ba đại tướng dưới trướng Vương Hải tộc lúc trước kia đang mang theo một mảng lớn người canh giữ bên ngoài. Ở ngoài miệng, bọn họ tự nhiên không biết bên trong con rối này phát sinh biến hóa gì.

Phát hiện mấy người Chu Hằng tới gần, bên kia lập tức khẩn trương.

Một trong 3 huynh đệ Thủy gia là Thủy Viễn Danh phụ trách gác, hắn lập tức đứng lên, cả người tản phát ra khí thế cường

đại, so với lúc trước ít nhất mạnh hơn gấp đôi.

Bởi vì hai huynh đệ kia của hắn đang khổ tu, ba người tâm ý tương thông, một người lĩnh ngộ được là ba người cùng nhau lĩnh ngộ được! Bọn họ đã vô hạn tiếp cận Hóa Thần Cảnh, bởi vậy mới đề thăng với tốc độ khó tin như vậy.

– Ha ha ha! Muốn chạy? Đường này không thông! Thủy Viễn Danh trầm giọng nói, Tam Xoa Kích rung lên, lại không chủ động ra tay, bởi vì khai chiến lúc này, 3 huynh đệ bọn họ liên thủ có thể nắm chắc giết chết Chu Hằng, nhưng cũng làm cho một trong bọn họ bị thương, thậm chí trọng thương mà ngã xuống!

Ở quan khẩu sắp đột phá Hóa Thần Cảnh, bọn họ cũng không muốn phải trả cái giá lớn như vậy, tốt nhất là ép Chu Hằng lui về, đợi bọn họ đột phá Hóa Thần Cảnh rồi đi trấn giết tiểu tử này!

Thực ra ở nơi quan trọng này, vốn bọn họ nên ở lại Hải tộc đột phá trước, nhưng mà ai bảo tiểu hoàng tử đột nhiên chạy tới đây, vì vương nghiệp cháu trai bọn họ, bọn họ cũng phải chạy tới đây một chuyến.

Con lừa đen ỉu xìu, thấy Thủy Viễn Danh lớn lối như thế, nhìn không vừa mắt, từng bước bước lên: – Bọn ngươi dám cản bản tôn?

Bản tôn? Chỉ có Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh mới có thể tự xưng là “Tôn”, con lừa đê tiện này thật sự không biết xấu hổ!

Đám người Hải tộc đều khinh miệt, thậm chí sát khí đại động, chữ Tôn cũng không thể dùng bừa à, đây là công nhiên khiêu khích võ giả thiên hạ đấy.

– Không phục sao? Con lừa đen còn lộ ra vẻ mặt khinh miệt hơn bọn hắn gấp mười, gấp trăm lần, nó giơ cha gõ lên bức tường sắt, ọp một tiếng, lập tức chụp xuống một khối sắt lớn.

Cái, cái gì!

Thấy một màn như vậy, cường giả Hải tộc đều trợn tròn mắt, miệng há hốc, rơi vào trong khôn cùng khiếp sợ và sợ hãi!

Vách sắt này chắc chắn bao nhiêu bọn họ không phải không biết, từ lúc tiến vào, người nào mà chưa từng thử qua? Đừng nói bọn họ, cho dù đường đường ba đại tướng dưới trướng Vương toàn lực oanh kích cũng không thể lưu lại một chút dấu vết đấy!

Nhưng con lừa chết tiệt này lại tiện tay gõ lên, liền chụp xuống một khối sắt lớn, đó là lực lượng kinh khủng cỡ nào?

Thiên Tôn? Không, đây tuyệt đối vượt qua Thiên Tôn!

Tiên, tiên Lư! Lư = Lừa. Trong gian ngắn, những người đó nhìn về phía con lừa với ánh mắt tràn đầy kiếp sợ và cung kính.

Tiên nhân, không, tiên Lư a! Một pho tiên Lư còn sống, chuyện này đủ để chấn động càn khôn!

Con lừa đen đắc ý, không ngừng lắc cái mông, vô cùng đê tiện! Nó hừ hừ nói, giống như chỉ nó hiểu, sau một lúc mới nhìn đám người kia nói: – Các ngươi còn không mau quỳ bái bản tôn.

Đám người Hải tộc đều mặt co rút, đây thực sự là tiên sao, sao lại đê tiện như vậy?

Thủy Viễn Danh nhíu mày, sau khi ánh mắt đảo qua Vương Hà và Ngao Không Sơn, lập tức có cảm giác ngộ, hắn vung Tam Xoa Kích lên, đâm về phía vách sắt. Một tiếng đâm chói tai vang lên, mũi kích tiến vào trong, Thủy Viễn Danh xoáy một cái, một khối sắt lớn bị hắn móc ra ngoài!

Phốc! Đám người Hải tộc lại le lưỡi, đều trở nên hồ đồ rồi.

Thế giới này là sao đây? Chủ tử bọn họ cũng thành tiên?

Chương 420: Lực áp ba đại tướng

Thủy Viễn Danh tự nhiên biết chuyện gì xảy ra, trước hắn cũng không lưu ý, nhưng thời điểm nhìn thấy Vương Hà và Ngao Không Sơn, liền lập tức phát hiện trọng lực nơi này hoàn toàn biến mất!

Trọng lực sao lại biến mất? Nó tự nhiên vì Vương mà sinh, tự nhiên cũng vì Vương mà diệt!

Quả nhiên, hắn thử một lần liền phát hiện con rối cấp Vương trên thực tế đã trở thành miếng sắt bình thường!

Tại sao lại như vậy? Hắn hoàn toàn không rõ lắm, nhưng cũng không liên hệ với Chu Hằng, bởi vì muốn phá hư con rối cấp Vương này, đừng nói Chu Hằng làm không được, cho dù Vạn Cổ Đại Đế năm đó sống lại cũng không có khả năng!

Trừ phi thực sự có tiên nhân giáng phàm!

Thế gian quá nhiều chuyện kỳ dị, không rõ thì không rõ đi, cũng không cần rối rắm làm chi.

Đám cường giả Hải tộc sửng sốt hảo một lúc, mới phản ứng lại, nhao nhao dùng tay, chân, binh khí đánh tới vách tường, giống như đào bùn vậy, từng mảng sắt bị móc ra.

– Đê tiện, con lừa đê tiện! Bọn họ ai cũng tức giận nhìn chằm chằm con lừa đen, con lừa đê tiện này lừa bọn họ thiếu chút nữa quỳ xuống, thật sự đáng ghét a!

Con lừa đen không ngừng cười trộm, đáng tiếc không được nhìn thấy bọn họ quỳ xuống, cũng là do Thủy Viễn Danh phản ứng quá nhanh. Nó xoay người lại, lắc mông với mọi người nói: – Không phục? Đến cắn ta đi!

Con lừa thấp hèn vô sỉ này, sao lại ghê tởm như vậy?

– Hừ, lấy lòng mọi người! Thủy Viễn Danh khinh thường hừ một tiếng, Tam Xoa Kích rạch một cái, một đạo hàn mang bắn về phía con lừa đen, tốc độ nhanh vô cùng.

Chu Hằng đưa tay đỡ, hàn mang kia lập tức dừng lại. Hắn cụm 5 ngón tay lại, hàn mang lập tức biến amtas! Hắn lạnh lùng nhìn Thủy Viễn Danh. Trong mắt sát khí sôi trào.

Hưu, hưu!

Thủy Đông Lưu, Thủy Thiên Quân đồng thời tung người ra, mặc dù lúc trước bọn họ ngồi tu luyện, nhưng lại cùng Thủy Viễn Danh tâm ý tương thông, khi Thủy Viễn Danh cảm ứng được sát khí như núi lửa của Chu Hằng tự nhiên hai người bọn họ ngồi không yên.

Đơn đả độc đấu, không người nào trong bọn họ là đối thủ của Chu Hằng.

Ba người như một, mỗi người giơ một thanh Tam Xoa Kích, mỗi người đều tản phát ra khí tức vô cùng cường đại. Bọn họ cách Hóa Thần Cảnh càng ngày càng gần. Mỗi một ngày đều có tiến bộ dài, thực lực tăng lên hơn trước rất nhiều.

Đương nhiên, nếu như thật sự một bước bước vào Hóa Thần Cảnh vậy thì thực lực bọn họ lại tăng lên mấy ngàn lần!

– Đường này không thông, cút về! Thủy Đông Lưu cất giọng nói, bọn họ chỉ cách Hóa Thần Cảnh một chút nữa, hiện tại cũng không phải thời cơ khai chiến tốt nhất.

– Vô nghĩa. Bổn tọa muốn chạy các ngươi ngăn được sao? Con lừa đen chân vung, kình lực bùng ra, ầm ầm, một tiếng nổ lớn vang lên, toàn bộ đầu con rối hoàn toàn nổ tung, ánh mặt trời chiếu xuống sáng bừng.

Thủy Đông Lưu không khỏi cứng lại. Hắn vào trước là chủ, vì vẫn cho rằng bên trong con rối này là không thể phá vỡ, lại không nghĩ tới bây giờ lại không phải là cái lồng vây, bọn họ tiếp tục canh cái miệng cũng không còn ý nghĩa gì nữa.

Nếu đám người Chu Hằng muốn chạy, thì chạy hướng nào cũng được.

Không được. Tuyệt đối không thể để cho bọn họ mang theo tiểu hoàng tử chạy trốn, trên người tiểu gia hỏa này chảy xuôi huyết mạch đến gần viễn cổ long tổ nhất. Một khi cho hắn cơ hội trưởng thành, chính là đại họa của đại hoàng tử, bí mật này bọn họ cũng mới phát hiện, cũng là nguyên nhân khiến bọn họ kiên định quyết tâm tự mình đuổi giết Ngao Không Sơn, mượn tay người khác căn bản không thể yên tâm!

Vì cháu trai bọn họ, cho dù liều mạng bị trọng thương cũng phải xử lý toàn bộ đoàn người Chu Hằng!

Ba người Thủy Đông Lưu căn bản không cần trao đổi, tâm ý tương thông bọn họ đều hiểu quyết tâm của hai huynh đệ kia.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Xem ra, các ngươi đã quyết định đánh một trận! Tốt lắm, ta cũng muốn chém rơi đầu hạng người các ngươi.

– Làm càn! 3 huynh đệ Thủy gia đều quát lên chói tai, một tháng trước bọn họ và Chu Hằng thực lực tương đương nhau, nhưng mà một tháng này bọn họ tiến bộ có thể nói là tăng tiến vùn vụt, mà một mình Chu Hằng làm sao mạnh hơn ba người bọn họ?

Trận chiến này, bọn họ tất thắng, chỉ là không biết phải bỏ ra cái giá bao nhiêu thôi.

– Chu tiểu tử, lên! Con lừa đen rất không giảng nghĩa khí lui trở về, đừng nói nó căn bản không phải đối thủ của 3 huynh đệ Thủy gia, cho dù là, nó tuyệt đối cũng không đi liều mạng.

– Nếu muốn đánh, đừng nói vô nghĩa nhiều như vậy, đến chiến đi. Chu Hằng bay người ra, cuốn theo một cơn lốc.

Trình độ linh lực của hắn vẫn như trước, tốc độ thân pháp tự nhiên cũng không tăng lên, nhưng tốc độ của hắn vốn không chậm, đặc biệt là thời điểm vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ.

– Hả! Ba người Thủy Đông Lưu đều đề cao cảnh giác, lúc trước là bọn họ tác chiến ở trong hoàn cảnh trọng lực siêu cấp, nhưng bây giờ lại hoàn toàn bất đồng, đối phương vô luận là tốc độ, lực lượng đều có biến hóa rất lớn, nhất thiết phải thích ứng một lần nữa!

Nhưng Chu Hằng cũng không dùng thân pháp cực nhanh của

hắn để đánh du kích, mà nhảy thẳng vào giữa, chính diện công kích.

– Muốn chết! Ba người Thủy Đông Lưu cùng quát lớn một tiếng, ba cây Tam Xoa Kích đồng thời đâm tới Chu Hằng.

Chu Hằng đánh ra một quyền, nắm quyền màu vàng sáng lên rực rỡ, diệu thiên động địa.

– Thình thịch!

Thần huy thiểm hiện, lực lượng kinh khủng ép về xung quanh, người xem đều lắc lư như say rượu.

3 huynh đệ Thủy gia liên tiếp lui về phía sau, sau khi lui trăm trượng, lúc này mới đạp bước lên bầu trời, vẻ mặt đều đầy khiếp sợ.

Bọn họ biết môi trường trọng lực thay đổi, lực lượng Chu Hằng khẳng định sẽ có biến hóa, nhưng lớn đến trình độ này thì vượt xa dự đoán của bọn họ.

Đây hoàn toàn không có khả năng a!

Ba người đã cực tiến gần tới Hóa Thần Cảnh bọn họ hợp lực, vì mỗi người đều gần như đạt tới cực hạn của Thần Anh Cảnh, tiến thêm một bước chính là Hóa Thần Cảnh! Trừ phi trên đời còn có huynh đệ giống nhau như đúc như bọn họ, còn phải là sinh tư, như vậy mới có đủ lực lượng áp đảo bọn họ.

Rõ ràng linh lực dao động của Chu Hằng chỉ là Thần Anh Cảnh, vì sao có thể bộc phát ra lực lượng kinh khủng như vậy?

Đây là… lực lượng cơ thể thuần túy!

Hơn nữa, vì sao ngay cả mũi kích cũng bị đánh gãy!

Ba người Thủy Đông Lưu càng thêm kinh hãi, đây chẳng những là lực lượng cơ thể đáng sợ, hơn nữa độ mạnh thể chất cũng đến cực hạn rồi, thậm chí ngay cả pháp khí Thần Anh Cảnh cũng có thể đánh gãy, nghịch thiên a!

– Ôi, bảo vật của bổn tọa!

Không đợi ba người Thủy Đông Lưu thương tiếc, con lừa đen đã làm cướp kêu lên, vẻ mặt bi thương giống như lão nương vừa chết, không khỏi làm ba người Thủy Đông Lưu thiếu chút nữa tức chết, bọn họ còn chưa chết đấy, con lừa đê tiện này không ngờ đã xem ba cây Tam Xoa Kích là của mình!

Chu Hằng khe khẽ rung hai đấm, hiện tại hắn chính là một khối pháp khí Hóa Thần Cảnh hình người, ngoài Tiên khí ra, ai có thể đả thương được hắn? Cho dù Vạn Cổ Đại Đế sống lại, Độc Miểu Thiên Tôn khôi phục chiến lực ngày xưa, muốn đả thương hắn cũng phải mất rất nhiều công phu và thời gian.

Hắn bật người bay lên công kích tới ba người Thủy Đông Lưu, hai đấm đấm ra, nắm quyền phát ra ánh sáng vàng lóng lánh.

Ba người Thủy Đông Lưu không có thời gian tự hỏi kỳ quái, Chu Hằng cường thế đánh tới làm cho bọn họ không thể không toàn lực chống đỡ, , đinh, đinh, đinh, nắm tay cùng Tam Xoa Kích không ngừng va chạm nhau, ba người bọn họ hợp lực cũng không đánh lại Chu Hằng, không ngừng bị ép lui về phía sau.

Ba đại tướng dưới trướng Vương này đã kinh hãi không có ngôn ngữ để hình dung nữa, bọn họ chỉ cảm thấy mình đối mặt căn bản không phải nhân loại Thần Anh Cảnh, mà là một đầu hung thú viễn cổ khoác da người, chỉ bằng lực lượng thân thể đã có thể xé nát thiên địa!

– Tế Tiên Vân Đâu! Ba người đồng thời kêu lên, lại mang khối vải đỏ ra, vải đỏ đón gió tung bay. – Thu! Bọn họ lại cùng quát.

Vải đỏ xoay tròn, phóng ra một cỗ hấp lực mạnh mẽ.

Chu Hằng vững như bàn thạch, không nhúc nhích tí nào!

– Không có khả năng! Ba huynh đệ Thủy gia trợn tròn mắt cả kinh kêu lên, vẻ mặt kinh dị tới cực điểm.

Tiên Vân Đâu nàymặc dù có chữ tiên, nhưng trên thực tế cũng không phải Tiên khí, mà chỉ là một kiện pháp khí Thần Anh khí phẩm giai cực cao, có thể nói là chuẩn pháp khí Hóa Thần Cảnh, chỉ cần có đầy đủ lực lượng, có thể thu hết thảy tồn tại Thần Anh Cảnh, vô cùng lợi hại!

Nhưng mà Chu Hằng hiện tại lại là Hóa Thần Cảnh, mặc dù chỉ là thân thể ở cấp bậc Hóa Thần Cảnh, cũng không có được đại đạo thiên địa, là hàng sứt mẻ trong Hóa Thần Cảnh! Nhưng mà Thiên Tôn sứt mẻ thì vẫn là Thiên Tôn a, cuối cùng vẫn vượt qua đạo hạm kia!

Tiên Vân Đâu làm sao thu được hắn?

Lúc trước Tiên Vân Đâu có thể chống lại được Bách Quỷ Kiếm, cũng không phải nói Bách Quỷ Kiếm không bằng, mà là Chu Hằng không đủ linh lực, chỉ có thể gọi ra quỷ vật linh lực cấp bậc Thần Anh Cảnh, vừa lúc chống lại được!

3 huynh đệ Thủy gia đều kinh ngạc nhìn Chu Hằng, nếu Tiên Vân Đâu thu không được Chu Hằng, như vậy chỉ có một giải thích – đối phương là tồn tại Hóa Thần Cảnh. Làm sao có thể!

Một tháng trước Chu Hằng rõ ràng chỉ là Thần Anh nhị trọng thiên mà thôi, hơn nữa trong tháng gần nhất vừa không có cảm ứng được dao động có người đột phá Hóa Thần Cảnh, tiểu tử này làm sao đột nhiên trong lúc đó trở thành Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh chứ?

– Tại sao có thể như vậy?

– Ngươi đến tột cùng chiếm được kỳ ngộ gì ở trong đó?

3 huynh đệ Thủy gia đều hướng Chu Hằng hỏi, điều này thật sự làm cho bọn họ quá buồn bực, nghi vấn này nếu không thể giải trừ, bọn họ dù chết cũng không thể nhắm mắt!

– Các ngươi cảm thấy ta sẽ cho các ngươi biết sao?

Chu Hằng cười lạnh, người chết còn giải thích cái gì?

– Hỗn trướng! Ba người Thủy Đông Lưu đồng thời quát lên chói tai, nhao nhao triển khai toàn lực, phản công Chu Hằng.

Bọn họ là ba đại tướng dưới trướng Vương, uy danh chấn nhiếp toàn bộ Hải tộc, tự nhiên bọn họ có chỗ cường đại, thi triển từng bí thuật một ra, uy lực cường đại, trong nháy mắt đủ

để giết chết Thần Anh Cảnh như Tẩm Huyết Thiên Quân!

Nhưng gặp phải cấp bậc biến thái như Chu Hằng, tất cả đều uổng phí khí lực, bất kỳ công kích gì đánh lên người hắn cũng chẳng khác nào đánh lên thiết bản, chỉ làm cho mình bị đau mà thôi!

Ngày xưa, Lệ Vô Cực dùng đại năng lực của hắn gieo vào người Lệ Cương, thậm chí có thể cho Chu Hằng đánh không, đó chính là cảnh giới áp chế! Hiện tại cũng giống như vậy, chỉ là Chu Hằng cũng không phải hóa thân làm ngọn lửa hư vô, mà đã kiên cố đến cực hạn rồi, ngay cả Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh cũng không đánh nát được!

Nếu ngay cả Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh cũng không hủy được, chỉ là ba kẻ chuẩn Hóa Thần Cảnh thì làm được gì đây?

Đối mặt với thân thể mạnh mẽ thuần túy này, cho dù xuất ra Cổ Viêm tiên cốt cũng đều vô dung, nếu đánh cứng, tiên cốt cũng không bị phá hư, thân thể Chu Hằng cũng không bị phá hư, bị chấn vỡ chỉ có hai tay đối phương.

Ba người Thủy Đông Lưu thi triển ra hết tất cả thủ đoạn, quả thật có thể nói là Thần Anh Cảnh mạnh nhất mà Chu Hằng gặp qua, nếu như trước đó ngay cả hắn cũng phải trả cái giá nhất định mới có thể thủ thắng! Nhưng bây giờ, hắn lại nhẹ nhàng nắm chắc thắng lợi!

Hắn cường thế tiến công, tay phải rung lên, cuối cùng hắc kiếm tế ra.

Chương 421: Thể chất vô địch

Chu Hằng tế xuất hắc kiếm, đúng là muốn nhanh chóng chấm dứt chiến đấu.

– Triệt! 3 huynh đệ Thủy gia nhao nhao hét lớn, bọn họ hiểu ra mình xa xa không phải là đối thủ của Chu Hằng, đánh tiếp rất có thể bỏ mạng tại đây.

Bọn họ sắp đột phá Hóa Thần Cảnh, đến lúc đó huynh đệ ba người tam vị nhất thể, liên thủ với nhau có thể đánh chém bất kỳ Thiên Tôn tân tấn nào, đó là khí phách uy vũ bực nào, nếu như chết ở chỗ này thì quá oan uổng.

– Trốn không thoát đâu! Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, tay trái mở ra, Phiên Thiên Chưởng đánh ra, oanh! Oanh! Oanh! Chưởng kình liên tục nện ra, 3 huynh đệ Thủy gia lập tức bị cản lại, căn bản trốn không thoát.

Đây là tiên thuật, tuy rằng bị giới hạn bởi trình độ linh lực của Chu Hằng không có cách nào phát huy ra thực lực chân chính của nó, nhưng mà dùng để trấn áp võ giả cùng cảnh giới thì hoàn toàn không thành vấn đề, khuyết điểm duy nhất chính là tiêu hao linh lực lớn một chút.

Nhưng bây giờ thể chất Chu Hằng đã tiến vào Hóa Thần Cảnh, linh lực với hắn lại là thứ yếu, hắn có thể toàn lực dùng ra, dùng cho tới không còn cũng không thành vấn đề.

Hắn có thể xằng bậy, liều mạng vận chuyển linh lực, đánh cho 3 huynh đệ Thủy gia thảm, tuy rằng bọn họ là bên phòng ngự, tiết kiệm được không ít lực, nhưng mà Chu Hằng còn có lực lượng cơ thể Hóa Thần Cảnh!

– Hưu!

Chu Hằng cường thế đột nhập, hắc kiếm giơ lên, chém tới 3 huynh đệ Thủy gia.

– Hừ! Ba đại tướng dưới trướng Vương đồng thời hét to, giơ cao Tam Xoa Kích cùng nhau phản kích Chu Hằng, tuy rằng bọn họ không địch lại, nhưng mà ba đại tướng dù sao cũng là ba đại tướng, cho dù thua, cũng phải thua có thể diện, thua một cách ung dung.

– Keng!

Hắc kiếm xẹt qua, 3 Tam Xoa Kích đồng thời bị chém đứt. Đoạn nhận xẹt qua, giống như một đốm lửa.

– Cái gì! 3 huynh đệ Thủy gia cả kinh đồng thời kêu lên. Tuyệt không nghĩ tới đoạn kiếm màu đen nhìn như thông thường kia lại sắc bén như thế! Nên biết rằng Tam Xoa Kích trong tay bọn họ chính là pháp khí Thần Anh Cảnh a, làm sao có thể một kiếm đã bị chém đứt!

Hắc kiếm chính là Tiên khí, hơn nữa còn là Tiên khí phẩm bậc cực cao, lúc trước ngay cả con rối cấp Vương cũng bị chém ra vết! Nếu không phải lực lượng bản thân Chu Hằng không đủ, thậm chí một kiếm cũng có thể chặt đứt con rối cấp Vương này.

Hiện tại lực lượng Chu Hằng đạt tới cấp Hóa Thần Cảnh, tay lại cầm hắc kiếm chém ra, muốn chém đứt pháp khí Thần Anh Cảnh không phải dễ như trở bàn tay sao?

– Ai nha, bảo vật của bổn tọa! Con lừa đen vẻ mặt nhức nhối, gắng họng kêu lên: – Chu tiểu tử, nhẹ tay một chút, đây chính là bảo bối của bổn tọa à, ngươi lại làm hư nữa, bổn tọa sẽ liều mạng với ngươi!

3 huynh đệ Thủy gia vừa sợ vừa giận, con lừa đen này nói vậy khác nào rủa bọn họ chết, làm sao bọn họ không giận cho được! Nếu không phải Chu Hằng quá cường đại, bọn họ rất muốn phân ra một người làm thịt con lừa đê tiện kia trước.

Trong lòng bọn họ bắt đầu hối hận, lúc trước vì sợ phải trả cái giá quá lớn phải trả, cho nên mới không liều chết với Chu Hằng, kết quả bọn họ tiến bộ, Chu Hằng lại tiến bộ lớn hơn nữa. Trái lại có được lực lượng ngăn giết bọn họ, bảo sao bọn họ không hận? Làm sao không hối?

– Không thể lui được nữa!

– Tế Thôn Nguyên Thuật!

– Ta nguyện bỏ trăm năm thọ nguyên, một kích đoạt mệnh!

Ba đại tướng Hải tộc đồng thời giận dữ quát lớn, tam vị nhất thể, nhao nhao phóng ra ánh sáng chói mắt. 3 cây Tam Xoa Kích cùng hợp vào nhau, mũi kích gãy phát ra ánh sáng chói mắt điên cuồng đâm tới Chu Hằng.

Giống như Kim Ô rơi xuống, ánh sáng rực rỡ.

Chu Hằng mũi kiếm chỉ thẳng, không né không tránh.

– Muốn chết! Ba đại tướng Hải tộc đều vừa mừng vừa sợ, một kích đoạt mệnh này bọn họ đều phải hao tổn trăm năm thọ mệnh của mình làm cái giá phải trả mới phát huy ra được uy lực của nó, uy lực của nó tuyệt đối có thể so được với Hóa Thần Cảnh!

Đây mới là con bài chưa lật chân chính, sát chiêu, tuyệt chiêu của bọn họ, không đến vạn bất đắc dĩ, tuyệt đối không lấy ra dùng!

Chu Hằng lại muốn cứng rắn đón đỡ một chiêu này? Đừng nhìn quả đấm của hắn có thể ngạnh kháng được pháp khí Thần Anh Cảnh, nhưng mà đó cũng chỉ là pháp khí Thần Anh Cảnh mà thôi, Hóa Thần Cảnh và Thần Anh Cảnh chính là có thêm một lạch trời!

Nếu tiểu tử này khinh thường như thế, vậy đi tìm chết đi!

Tam kích hợp nhất, chẳng những ba đại tướng Hải tộc mỗi người đều bỏ trăm năm thọ nguyên để đổi lấy một kích mạnh nhất, hơn nữa còn là ba người hợp lực, với đặc thù công pháp bọn họ tu luyện, chiến lực tạo thành ít nhất tăng lên gấp trăm lần!

Một kích này đừng nói là Chu Hằng, cho dù Hoàng đế Hải tộc Ngao Quảng Long cũng không dám đón đỡ, trúng chỗ yếu hại hẳn phải chết! Oanh!

Mũi kích đâm đến, ánh sáng chói mắt thay thế mặt trời chiếu rọi xung quanh, mọi người đều híp mắt, cái gì cũng không nhìn thấy, dường như đều bị mù vậy.

Tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, rất nhanh ánh sáng chói mắt này như bị hắc động cắn nuốt vậy, trong nháy mắt biến mất tại một điểm. Mọi người vội vàng ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy mũi kích ba cây Tam Xoa Kích gãy đoạn đều chỉa vào ngực Chu Hằng, nhưng căn bản không xuyên vào được, ngược lại thân kích gấp khúc, bị xoắn thành bánh chèo.

Nhìn lại 3 huynh đệ Thủy gia, hổ khẩu bọn họ đều nứt ra, máu tươi chảy đầy đất, nhưng mà bọn họ lại dường như không biết, trong ánh mắt đều là vẻ chấn động và khó tin.

Bọn họ hoàn toàn không thể chấp nhận kết quả như vậy!

Người ta đứng không né không tránh, mặc cho bọn họ công kích một kích mạnh nhất đến, nhưng mà kết quả thì sao? Chu Hằng đánh rắm cũng không có, ngay cả da cũng không trầy, mà hổ khẩu bọn họ đều rách nát tơi tả.

Thậm chí vì trong thời gian ngắn bộc phát ra lực lượng Hóa Thần Cảnh, pháp khí Thần Anh Cảnh cũng trở nên vặn vẹo!

Tên trước mặt này còn là người sao? Xác định không là con rối cấp Vương giống người chứ?

– Ôi, ta rủa mụ mụ nhà ngươi, bảo vật của bổn tọa a. Con lừa đen giống như chịu tang: – Chu tiểu tử, bổn tọa cùng ngươi thế bất lưỡng lập! Nó khổ đại cừu thâm trừng mắt Chu Hằng.

Chu Hằng tươi cười, nói: – Đây là do ba người bọn hắn làm hư, không liên quan tới ta! Ta báo thù cho ngươi là được.

3 huynh đệ Thủy gia thật muốn đâm đầu cho chết, đây chính là pháp khí của bọn họ a, ta phá hư hay không hư thì liên quan gì tới ngươi? Nhưng bọn họ căn bản không có cơ hội cãi lại, bởi vì Chu Hằng đã cắt ra một kiếm.

Bọn họ muốn lui, nhưng tay kia của Chu Hằng lại cùng chụp lấy ba cây Tam Xoa Kích, lực lượng lớn vô cùng, bọn họ căn bản không nhúc nhích được.

Mắt thấy một kiếm đánh úp lại, bọn họ lại không dám dùng thân thể đón đỡ, đành phải buông tay, chật vật lui về.

Bỏ pháp khí của mình, đây là sỉ nhục của võ giả, nhất là đối với 3 huynh đệ Thủy gia mà nói, 3 cây Tam Xoa Kích này chính là tượng trưng của bọn họ, người trong Hải tộc người nào mà chưa từng thấy qua?

Nhưng bây giờ vũ khí bị người đoạt, bọn họ lại không có biện pháp nào, điều này khiến bọn họ vô cùng suy sụp, bởi vì Chu Hằng cường đại đến mức khiến cho bọn họ tuyệt vọng!

Không phải lực lượng! Chỉ nói lực lượng, Chu Hằng so ra còn

kém vua bọn họ, ba người bọn họ hợp lực có thể miễn cưỡng ngăn cản, nhưng mà phòng ngự Chu Hằng quá biến thái, cho dù bọn hắn tiến vào Hóa Thần Cảnh thì như thế nào, thật sự làm gì được hắn sao?

Chu Hằng tiện tay điểm ra, thanh trừ thần thức của 3 huynh đệ Thủy gia để lại trên Tam Xoa Kích, sau đó ném cho con lừa nói: – Đỡ lấy…

Con lừa đen vội vàng giơ chân ôm ba cây Tam Xoa Kích vào lòng, mặt vui vẻ, lần này cuối cùng cũng không về tay không. Nhưng lòng tham của nó lập tức lại thiêu đốt nói: – Chu tiểu tử, còn có khối yếm đỏ kia nữa, vừa lúc dùng để bao mông bổn tọa!

– Con lừa miệng rộng kia, ngươi quá tham rồi đó! Vương Hà nhìn không vừa mắt, đứng ra chính nghĩa quát.

– Đứa nhỏ kia, người thì biết cái gì! Con lừa đen liếc xéo mắt, tỏ vẻ không chấp nhặt với hắn.

Chu Hằng truy kích, sát khí bùng ra, hiện tại tuy rằng thể chất hắn tiến vào Hóa Thần Cảnh, ở phàm giới cơ hồ là tồn tại Phàm giới không hỏng không hủy, nhưng còn chưa đủ! Huyền Càn Tinh sắp sụp đổ, hắn nhất định phải mang người thân tới tinh cầu khác hoặc là tới Tiên giới, do vậy hắn cần linh lực cũng phải đột phá Hóa Thần Cảnh.

Hắn cần trở nên càng mạnh! Giết! Chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, mấy bước đã đuổi kịp 3 huynh đệ Thủy gia, đoạn kiếm chém ra Lăng Thiên Cửu Thức!

Cho tới bây giờ, hắn không còn cố kỵ sử dụng Lăng Thiên Cửu Thức nữa, linh lực khô kiệt cũng chẳng sao, đúng là thích hợp cho tốc chiến tốc thắng, dù sao man lực của hắn chỉ là Hóa Thần Cảnh sứt mẻ, ép được 3 huynh đệ Thủy gia hợp lực, nhưng muốn giết bọn họ cũng phải tốn nhiều thời gian.

Hắn không muốn lãng phí thời gian nữa!

Giết! Thiên địa đột nhiên biến sắc, trở nên hôn ám, giống như tận thế buông xuống! Theo thực lực Chu Hằng càng ngày càng mạnh, mỗi lần hắn thi triển Lăng Thiên Cửu Thức động tĩnh cũng càng lớn hơn, sắc trời hôn ám cũng là vì kiếm ý, trong phạm vi ngàn dặm, sinh sát do một ý niệm của hắn.

Chính hắn cũng giật mình, phạm vi này cũng quá lớn đi!

Nhưng bây giờ cũng không phải thời gian sợ hãi, Chu Hằng lập tức biến sắc, hắc kiếm điểm xuống.

Không chỉ 3 huynh đệ Thủy gia, bao gồm tất cả người Hải tộc, con lừa đen, đều có thể cảm nhận được một cỗ kiếm ý linh hoạt, sắc bén vô cùng trực bức bọn họ, chỉ cần kiếm chủ kia nguyện ý, bất cứ lúc nào cũng có thể đánh giết bọn họ.

Trốn không thoát, tránh không khỏi! Đây, đây là kiếm pháp gì?

3 huynh đệ Thủy gia đều tuyệt vọng, sự huyền diệu của kiếm pháp này vượt qua xa Phiên Thiên Chưởng trước đó, căn bản không phải bọn họ có thể đối kháng!

Roẹt, trong bóng đêm hiện lên một vệt sáng sáng chói, hết thảy chấm dứt trong nháy mắt.

Khi bóng tối lui đi, con lừa đen, không ai mà không trợn mắt há hốc mồm, bởi vì vô luận là 3 huynh đệ Thủy gia hay là những người Hải tộc khác đều thây chất đầy đất, máu chảy thành sông.

Bọn họ tin tưởng, vừa rồi chỉ cần Chu Hằng nguyện ý, cho dù nơi này có 1000 vạn người, một ức vạn người, trong nháy mắt cũng toàn bộ bị diệt.

Đây là một kiếm kinh thiên động địa cỡ nào!

Chỉ là bọn họ lại không biết, lúc trước nguyên chủ nhân của hắc kiếm chém ra một kiếm, chỉ là một đạo dư ba cũng có thể mạnh mẽ cắt xuống một khối Tiên đại lục, như vậy uy lực lớn bực nào?

Nếu biết được chắc bọn họ sẽ bị dọa ngất mất!

Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, linh lực toàn thân sau một kiếm kia bị tiêu hao hầu như không còn, may mà thể chất bây giờ của hắn đã vượt qua trình độ linh lực, cũng không tạo thành quấy nhiễu cho hắn.

– Oa oa, thật nhiều hải sản! Vương Hà hoan hô một tiếng, trong mắt của Tên Ăn Tạp này, chư Đại tướng Hải tộc cũng chẳng khác gì, chó gì, chỉ để cho hắn lấp đầy cái bụng.

Nghe Tiểu Ăn Tạp nói vậy, Ngao Không Sơn, không ai mà không da mặt co rút, đầu đầy hắc tuyến.

Đây chính là ba đại tướng dưới trướng Vương a, loại nhân vật anh hùng khí phách cỡ nào, tuy rằng khi còn sống là địch, sau khi chết cũng đáng để tôn trọng, khi về quy táng ở chỗ sâu trong biển rộng à.

Chương 422: Nữ Tôn đánh tới

Vương Hà thấy bọn họ muốn cướp đoạt thức ăn của mình, tự nhiên không chịu bỏ qua, hắn cái gì cũng có thể nhịn, nhưng mà không nhịn được bị người đoạt đồ ăn.

Đám người Mạc Khả Ngôn sợ sự cường đại của Chu Hằng, tự nhiên không thể gây xích mích với Vương Hà, cuối cùng đành phải mặt đen ngồi qua một bên, nhìn Tiểu Ăn Tạp và con lừa đen hớn hở đem hải báo a, tôm hùm a lột vỏ, rút gân, cắt sừng, bận rộn quên mỏi mệt.

Làm nửa ngày, mùi thịt phát ra, một nồi thập toàn đại bổ, đa dạng phong phú, ngay cả canh hải sản cũng có.

Trong này có ba yêu thú Thần Anh Cảnh đỉnh phong à, hơn nữa huyết mạch lực tuyệt đối cường đại, là trân quý hiếm thế, sau khi hầm kỹ, có từng đạo hơi sáng bốc lên đấy.

Con lừa đen và Vương Hà tự nhiên ăn ngấu nghiến như hổ đói, cho dù Ngao Không Sơn và ba người Mạc Khả Ngôn đều liên tục nuốt nước miếng, đây đúng là thuốc bổ siêu cấp a, tuy rằng không so được với Hải Thiên Thịnh Yến lúc trước, nhưng cũng là thuốc bổ khó có được!

Nhưng mà bọn họ làm sao dám ăn? Nếu để cho người Hải tộc biết bọn họ cũng ăn ba đại tướng dưới trướng Vương, không quần công đánh cho bọn họ xương vỡ cũng không còn mới là lạ! Cho dù Ngao Không Sơn có thể ngồi trên vương vị cũng không thể bảo vệ được cho bọn họ!

May mắn là, ba đại tướng dưới trướng Vương đều bỏ mình, trong nháy mắt tiểu hoàng tử liền có tư cách đối kháng với đại hoàng tử, mà không cần giống như trước chỉ tìm chỗ trốn, ngồi chờ Ngao Không Sơn chân chính bộc phát ra huyết mạch lực của viễn cổ tiên hoàng.

Sau khi ăn xong bữa tiệc lớn này, ba người Mạc Khả ngôn liền dẫn Ngao Không Sơn đi nói lời từ biệt với Chu Hằng, bọn họ là người của Hải tộc, ở lại trên đất liền thì không an toàn, cũng không phải mọi người đều có quan niệm bộ tộc yếu như Chu Hằng đâu.

Trước kia là tránh đại hoàng tử đuổi giết mới bị bức lên bờ, mà bây giờ đại hoàng tử nhất mạch thực lực đại tổn. Bọn họ tự nhiên không sợ. Tiểu Ăn Tạp và Ngao Không Sơn lưu luyến không rời, hài tử với nhau rất dễ dàng nảy sinh cảm tình. Ngao Không Sơn tha thiết mời Vương Hà đi Hải tộc chơi. Tuy nhiên, lúc Vương Hà chảy nước miếng nói muốn ăn hải sản, Ngao Không Sơn lập tức bại lui, ngay cả chào hỏi cũng không, giống như chó nhà có tang cùng với ba người Mạc Khả Ngôn hoảng hốt rời đi.

Điều này làm cho Ngao Không Sơn rất mờ mịt khó hiểu, hắn cũng không phải người hẹp hòi, về sau ăn hải sản chắc chắn sẽ không thiếu phần Ngao Không Sơn à, sao tiểu tử này lại giống

như mèo bị đạp đuôi vậy?

Chu Hằng mang theo Vương Hà và con lừa trở lại Lãng Nguyệt Quốc, lần này hắn đi ra ngoài cũng quá lâu, không biết trong nhà có thay đổi gì hay không? Mặc dù có Hoặc Thiên trấn trạch, hắn lại để lại rất nhiều bảo vật, nhưng mà vẫn luôn vướng bận trong lòng.

Quyết định trở về, hắn lập tức phóng như bay. Hơn mười ngày sau, hắn rốt cục về tới Triệu gia.

Cùng thân nhân, ái thê, bằng hữu gặp lại, mọi người tự nhiên hết sức cao hứng, mà Vương Hà lại có chút đầu óc choáng váng, sao sư phụ có nhiều sư nương như vậy, mỗi người xinh đẹp khiến hắn hoa mắt. Khiến hắn không nhớ được người nào là người nào, mỗi khi nhìn thấy một người đều kêu là sư nương, kết quả bị Phong Liên Tình đánh cho một trận, lúc này mới chịu dùng não để nhớ.

Chu Hằng luyện hóa tinh khí sinh mệnh của ba người Thủy Đông Lưu và cường giả Hải tộc, tích lũy linh lực lập tức có bước tiến dài.

Tuy rằng đan điền không gian của hắn lớn đến khủng bố. Nhưng mà 3 huynh đệ Thủy Đông Lưu cũng là tồn tại bước một chân vào Hóa Thần Cảnh, tinh khí sinh mệnh của họ tự nhiên vô cùng cường đại. Để Chu Hằng tích lũy linh lực lên tới Thần Anh nhị trọng thiên hậu kỳ. Chỉ là muốn đột phá Thần Anh tam trọng thiên còn một khoảng dài.

Vì đề thăng tu vi, cộng thêm lại cùng chúng nữ rất nhiều ngày không gặp, mỗi ngày Chu Hằng đều cùng chư nữ ngâm mình trên giường, quả thực có thể nói là hoang dâm vô đạo. Ngay từ đầu, chúng nữ lâu ngày khô hạn, tự nhiên hăng hái chiến đấu, nhưng mà thể chất Chu Hằng đã đột phá Hóa Thần Cảnh, cường đại bực nào, yêu cầu vô độ, dường như làm thế nào cũng không thỏa mãn được!

Chừng mười ngày, chúng nữ đều ăn không tiêu, đành phải treo cao miễn chiến bài, thậm chí đặc biệt cho phép hắn tiếp tục đi trêu hoa ghẹo nguyệt, kiếm thêm vài thê thiếp nữa cũng không sao.

Chu Hằng không khỏi cảm thán người vô địch tịch mịch như tuyết, kết quả tự nhiên bị chúng nữ xem thường.

Mà chỉ trôi qua hai ngày, một dao động mãnh liệt trào lên, trong nháy mắt cuốn qua toàn bộ Huyền Càn Tinh, lại có một vị cường giả đột phá Hóa Thần Cảnh! Chỉ là so với ba vị trước, vị tân tấn Thiên Tôn này dao động yếu nhất, ít nhất kém mười mấy lần!

Chu Hằng đi Thiên Bảo Các một chuyến, đi hỏi bọn họ có tìm được Tinh Môn hoặc lão lừa đảo hay không, kết quả khiến hắn rất thất vọng, cũng không có tin tức tích cực truyền về, vô luận là Tinh Môn hay là lão lừa đảo đều không có chút xíu manh

mối, hơn nữa cũng không biết vị Thiên Tôn thứ tư này có thân phận gì.

Tuy rằng Thiên Bảo Các là thế lực lớn nhất đại lục, nhưng ở trong hoàn cảnh tận thế này, tổ chức tình báo của bọn họ cũng bị đả kích rất lớn, có khu vực bị dính thiên tai nghiêm trọng căn bản không còn người sống, cho nên tất nhiên mất đi tin tức những nơi này.

Chu Hằng trở về, trong lòng thở dài, xem ra muốn tìm Tinh Môn đưa mọi người tới tinh cầu khác không dễ, chỉ có thể mong hắn sớm ngày đột phá thành tiên, dùng Cửu Huyền Thí Luyện Tháp mang theo mọi người cùng đi Tiên giới.

Chỉ là Cửu Huyền Thí Luyện Tháp không gian hữu hạn, hắn cũng không mang được bao nhiêu người.

Nghèo thì chỉ lo thân mình, đối với chuyện này, Chu Hằng cũng không có biện pháp gì, mà hắn cũng không phải Thánh nhân, chỉ có điều kiện tiên quyết hắn chiếu cố tốt cho thân nhân, người yêu mình, hắn mới có dư lực lo lắng cho người khác.

Khi hắn trở lại cửa Triệu gia, đột nhiên sinh ra cảm giác bị người nhìn chằm chằm, đứng ngồi không yên, cực kỳ khó chịu.

Hắn chậm rãi xoay người lại, chỉ thấy một bóng người thon

dài đang đứng ở trên trường nhai, gió nhẹ phiêu động, váy bay lên vô cùng phiêu dật.

Mái tóc như mây trên trời, quần trắng như tuyết, người đẹp như hoa đào, lại lãnh diễm như băng sương, lộ ra sát khí mười phần. Nguyệt Ảnh Thánh Nữ!

Không, là Nguyệt Ảnh Thiên Tôn!

Các nàng rốt cục cũng đánh tới cửa rồi!

Chu Hằng đã sớm chuẩn bị tâm lý ngày này, lúc trước đã cùng nàng xảy ra vài lần xung đột nhỏ, mỗi lần đều là vị Nữ Tôn này chịu thiệt, bị hắn vừa kéo vừa ôm lại vừa sờ, về sau ở trong Cổ Viêm Cốt Điện lại bị hắn nhìn thấy hết.

Chuyện này đối với bất kỳ một nữ nhân phẩm tính đoan lương thì đều là chuyện vô cùng nhục nhã, huống chi là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ?

Nàng đột phá Thiên Tôn, ổn định lại cảnh giới, cũng xử lý một vài sự vụ của tông môn tự nhiên muốn giết tới, tìm Chu Hằng báo thù.

– Hừ! Thấy Chu Hằng phát hiện mình, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vươn tay đánh ra. Bàn tay hóa thành một cự chưởng trắng như

ngọc che phủ bầu trời, chụp xuống Chu Hằng. Đây mới thực sự là Hóa Thần Cảnh. Hoàn toàn không phải 3 huynh đệ Thủy gia loại gà mờ này có thể so sánh.

Chu Hằng hơi hơi khụy gối, hai tay đưa ra sau, sau đó mạnh mẽ bật lên.

Oanh! Mặt đất điên cuồng rung lên, chỗ hắn mới đứng xuất hiện một cái hố lớn, mà Chu Hằng giống như một đốm lửa bắn thẳng lên trời cao, tốc độ nhanh đến mức không cách nào hình dung nổi!

Đây là hắn dùng lực lượng thân thể nhảy lên!

Thình thịch!

Trên bầu trời, bàn tay ngọc lập tức bị đâm thủng một cái lỗ lớn, thân thể Chu Hằng gần như không bị ngăn cản bắn thẳng lên trời cao!

– Hả? Nguyệt Ảnh Thánh Nữ có chút ngạc nhiên, nàng tự nhiên hiểu rõ lực lượng mình như lòng bàn tay. Tuy rằng một chưởng này nàng cũng không dùng toàn lực, nhưng mà như vậy cũng xa xa không phải một gã Thần Anh Cảnh có thể phá giải!

Đối mặt với Hóa Thần Cảnh, Thần Anh Cảnh chỉ có quay đầu bỏ chạy, cứng rắn đối chọi tuyệt đối là chịu chết!

Đây là thiết luật từ xưa tới nay của Huyền Càn đại lục rồi, nhưng mà Chu Hằng không ngờ mạnh mẽ đánh vỡ thiết luật này, đúng là… Quái vật!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ khí thế hung hăng tiến đến báo thù, tự nhiên không có khả năng như vậy mà lui binh. Tâm niệm vừa động, lập tức bay lên đuổi theo Chu Hằng.

Không trung không thể mượn lực, man lực thân thể gần như không có đất dụng võ, chỉ có thể dựa vào linh lực để nổi trên không, Chu Hằng lúc đầu nhảy rất uy mãnh. Nhưng khi cổ khí thế này dùng hết, tốc độ của hắn liền chậm lại.

Trừ phi hắn vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nếu không tuyệt không thể nào so được với Hóa Thần Cảnh.

Tuy nhiên, hắn bên lên không trung cũng không phải khiếp chiến, mà là không nghĩ muốn khai chiến ở gần Triệu gia mà thôi. Để tránh dư ba chiến đấu phá hủy Triệu gia, mặc dù có trận pháp bảo hộ, nhưng mà có thể chống được lực lượng Hóa Thần Cảnh tấn công sao?

– Chu Hằng. Thúc thủ chịu trói, ta sẽ không giết ngươi, nhưng tội sống ngươi khó thoát khỏi! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lần này cũng không che mặt nữa, nhưng trên mặt có một vầng khí bao

quanh, trừ phi là cấp Hóa Thần Cảnh không thì không nhìn ra diện mục của nàng.

Chu Hằng mặc dù chỉ có man lực là Hóa Thần Cảnh, nhưng mà cho dù Hóa Thần Cảnh có sứt mẻ hơn nữa thì vẫn là Thiên Tôn a, tự nhiên thấy rõ, mặt nữ nhân này đang ửng đỏ, đúng là đang xấu hổ.

Ngẫm lại lúc trước sờ nắn, trong lòng Chu Hằng không khỏi rung động, Thánh nữ đời thứ nhất Đông Linh Tiên Trì này dung mạo không kém tuyệt đỉnh mỹ nữ Ứng Mộng Phạm chút nào, hơn nữa khí chất đến càng tao nhã, cao quý, lãnh diễm!

Nữ nhân cao cao tại thượng như vậy, rất dễ dàng làm cho nam nhân kích động muốn đè nàng xuống hung hăng chà đạp.

Biến một tiên tử cao quý thành dâm phụ, ngẫm lại cũng khiến cho người ta nhiệt huyết sôi trào.

Chu Hằng cười ha ha, nói: – Ở trong tự điển của ta, chưa từng có từ không đánh mà hàng! Ngươi muốn chiến, vậy thì chiến đi, có gì phải sợ!

– Không biết sống chết! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ hừ lạnh một tiếng, lại mở ra bàn tay ngọc chụp tới Chu Hằng, lần này nàng toàn lực ứng phó, thề phải một kích hạ gục Chu Hằng, tra tấn tiểu tử này mới bõ.

Chu Hằng không sợ hãi chút nào, hữu quyền đánh ra, ánh sáng vàng chiếu rọi.

Thình thịch! Quyền chưởng và chạm nhau, giống như hai đốm lửa va vào nhau trên trời, lập tức bùng lên ánh sáng chói mắt, sóng khí bồng bềnh, cho dù đây đang là chín tầng mây tầng, nhưng mà vẫn lan tới mặt đất, dường như lốc lớn thổi qua, từng mảng rừng rậm sụp đổ, nước sông chảy ngược mười mấy trượng.

Năm đó Vạn Cổ Đại Đế cùng chủ nhân bốn đại tử địa chiến một trận, thậm chí đánh cho Huyền Càn Tinh thiếu chút nữa tan vỡ, Chu Hằng và Nguyệt Ảnh Thánh Nữ tự nhiên còn xa xa chưa đạt tới độ cao những chí cường giả kia, nhưng mà Hóa Thần Cảnh chính là Hóa Thần Cảnh, lực phá hoại của nó có thể coi thường sao?

Hưu, Chu Hằng bị lực lượng khổng lồ đánh bay ra ngoài, man lực của hắn tuy rằng đạt tới Hóa Thần Cảnh bình thường, nhưng mà thiên kiêu như Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đâu chỉ là Thiên Tôn bình thường đơn giản như vậy?

Lực lượng của nàng ít nhất gấp trăm lần Chu Hằng, thậm chí gấp mấy trăm lần!

Nhưng nàng cũng chỉ đánh bay được Chu Hằng mà thôi, muốn đả thương Chu Hằng, cho dù lực lượng của nàng tăng lên 1000 lần cũng đều vô dung, Phàm giới đã không có lực lượng thuần

túy có thể uy hiếp được Chu Hằng.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ mày liễu nhíu lại, cường độ thân thể kinh khủng như vậy trước đây nàng chưa từng gặp qua, cho dù nghe cũng chưa nghe qua!

Cho dù thời kỳ thượng cổ võ đạo thịnh thế cũng có biến thái như vậy sao?

Tuyệt đối không có!

Nàng tuyệt không tin đây là năng lực phòng ngự bình thường của Chu Hằng, nhất định là phải toàn lực vận chuyển mới có thể miễn cưỡng đạt tới, tuyệt đối không thể duy trì quá lâu.

Nhất định như thế! Tiếp tục công kích, đánh cho tới lúc tên khốn nạn này không thể chống đỡ được nữa! –

Chương 423: Hắc Tuyết Tán

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ tiếp tục tấn công, nàng tuyệt đối không tin phòng ngự thân thể của Chu Hằng có thể thật sự đạt đến trình độ này, mà là thúc đẩy bí pháp nào đó!

Nếu là Pháp kỹ, như vậy khẳng định không thể kéo dài mãi.

Nàng là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, linh lực sinh sôi không ngừng, còn sợ không hao chết được mỗi một tên Thần Anh Cảnh?

Ầm! Ầm! Ầm!

Nàng điên cuồng đánh phá không ngừng, đánh cho Chu Hằng bay tán loạn, bày ra toàn bộ thực lực của Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh.

Quả thật mạnh mẽ, mạnh mẽ đến lòng người kinh hoàng, thậm chí Lệ Vô Cực không chết, đánh với nàng cũng chỉ có nước bại trận!

Nhưng gặp phải tên biến thái như Chu Hằng, chiến lực có mạnh hơn nữa cũng vô dụng, công kích lực lượng đơn thuần không thể tổn thương được hắn, điều này làm Nguyệt Ảnh Thánh Nữ có cảm giác muốn điên cuồng, tên này chịu đòn được quá đi chứ!

Nàng cực độ khó chịu, nhưng Chu Hằng lại càng thêm khó chịu, bởi vì hắn là bên chịu đòn mà!

Tuy rằng mỗi một đòn đánh lên chỉ như gãi ngứa cho hắn, nhưng cứ bị đánh mãi không trả đòn được, tự nhiên không phải chuyện gì hay ho đối với Thiên Tôn vừa đột phá Hóa Thần Cảnh.

Nhưng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ quả thật mạnh mẽ, chiến lực ngập trời, oai hùng vô địch, mỗi một đòn đánh ra kéo theo hào quang ngập trời, lực lượng to lớn, tốc độ cực nhanh luôn vượt xa Chu Hằng.

Đối mặt kẻ địch như thế, hắn chỉ có thể phòng thủ bị động, nhưng phòng thủ ngàn lần vạn lần, chỉ cần sót một chiêu là sẽ đánh hắn bay tứ tung, cẩn thận mấy cũng sơ sót, chuyện này cũng đành bó tay.

Nào có đạo lý ngàn ngày phòng cướp!

Hắn cũng bừng lên lửa giận, quát: – Ngươi có đủ chưa?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vốn đã rất buồn bực, nàng đường đường là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh cũng không thể tổn thương được Chu Hằng, chẳng lẽ thật phải đợi nàng thành tiên mới báo được ác thù? Nhưng nghe được giọng tức giận của Chu Hằng, nàng không khỏi vui vẻ.

Quả thật nàng đánh không đau, không tổn thương được Chu Hằng, nhưng ghê tởm hắn còn không phải là chuyện vui vẻ?

Không phải tên này rất là kiêu ngạo hay sao, vậy đánh tan nhuệ khí của hắn!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ liền lên sức, tựa như vừa ăn tiên đan, đánh rất là có tinh thần, sắc mặt sắp tỏa sáng. Nàng vận chuyển linh lực, một chưởng một chưởng đánh Chu Hằng, tựa như mèo vờn chuột.

– Không phải ngươi rất cuồng sao, tiếp tục cuồng đi?

– Có phải không phục? Đánh trả đi!

– Nhận thua như vậy? Đúng là tên không có nghị lực!

– Một mạch Vạn Cổ, không có thứ tốt!

Nàng càng nói càng giận, như coi Chu Hằng thành Vạn Cổ Đại Đế năm đó, nhớ tới vị Đại Đế kia "bội tình bạc nghĩa" với ân sư, thế công càng dồn dập, hận không thể đánh Chu Hằng thành mảnh vụn.

Chu Hằng cũng nổi giận, giữa hắn và Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vốn không có thù hận sâu đậm gì, lần đó ôm ấp một cái cũng là vì Nguyệt Ảnh Thánh Nữ công kích trước. Hơn nữa hắn không ôm lại sẽ lãnh đủ đại sát chiêu của đối phương, chỉ là bất đắc dĩ mà thôi.

Nói lại bị hắn nhìn thấy hết ngọc thể thì sao chứ, tính ra cũng phải quy tội danh lên đầu Cổ Viêm, mắc mớ gì tới hắn?

Hắn chưa từng chủ động trêu chọc Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, tại sao cứ nữ nhân này luôn bám hắn không tha?

Coi hắn không biết nóng giận hả?

– Bà tám, có phải ngươi thích ta hay không, cứ luôn quấn sống quấn chết lấy ta? Thích ta thì nói đi, tuy rằng tư sắc của ngươi không làm được nữ nô của ta, nhưng ba nữ nô của ta cũng đang thiếu người hầu, ta cũng có thể cho ngươi một cơ hội!

Chu Hằng lớn tiếng nói.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vừa nghe, lập tức nổi giận, mái tóc đen xõa tung lên, trong mắt phát ra sát khí vô tận.

Dám… dám trêu chọc nàng như thế?

Nàng là ai? Thánh nữ Đông Linh Tiên Trì, lúc này lại là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, ở trên thế gian này, ngoài trời cùng đất ra, chỉ có Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh lớn nhất, lại dám đùa giỡn nàng như vậy, sao không làm nàng tức điên được?

Nhưng giận thì giận, nàng quả thật không cách nào làm Chu Hằng câm miệng.

– Không được nói bậy nói bạ! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ quát lớn, lửa giận tràn ngập hóa thành công kích, đánh càng nhanh càng mạnh hơn.

– Chỗ này lại không có người ngoài, ngươi có thừa nhận cũng không sao, nam nhân đẹp trai như ta, có tiền đồ như thế, ngươi thích ta cũng là bình thường! Chu Hằng miệng lưỡi bậy bạ, lăn lộn với con lừa lâu như thế, hắn đổi trắng thay đen, nói bậy luôn tuồn cứ tự nhiên mà thành.

– Ta… ta muốn giết ngươi! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ hoàn toàn

nổi điên, hai tay vung lên, đánh ra những bàn tay che trời, uy thế vô cùng.

Vốn là nàng dùng kiếm, nhưng theo tu vi của nàng tiến vào Hóa Thần Cảnh, bảo kiếm Thần Anh Cảnh ban đầu tự nhiên không dùng được nữa, phàm khí lại càng không cách nào để nàng thi triển toàn lực, cho nên dứt khoát không dùng binh khí.

Nhưng đạt đến cảnh giới như nàng, có binh khí hay không cũng chỉ là thêu hoa trên gấm, tuy rằng đánh ra một chưởng, nhưng kình khí hóa thành ngàn vạn lưỡi kiếm, đủ để nháy mắt xé nát lão tổ Thần Anh Cảnh thành phấn bụi!

Chu Hằng hồn nhiên không sợ, đả kích đơn thuần lực lượng này chỉ có thể đánh văng hắn, nhưng căn bản không tổn thương được hắn.

– Ôi, ngẫm lại ngươi cũng đáng thương, đã làm lão xử nữ mấy vạn năm, cái loại tịch mịch đó, ta hiểu mà! Hắn vừa tiến hành phản kích, vừa lộ ra vẻ đồng tình.

Ngươi biết cái gì!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ rất muốn tát hắn thật mạnh, nhưng tiến hành cận chiến với một tên biến thái sức trâu kinh người, thể chất mạnh mẽ quá cỡ, nghĩ thế nào cũng không phải là chuyện gì lý trí, lúc trước nàng đã chịu thiệt rồi!

Nàng biết Chu Hằng đang chọc giận nàng, nhưng nghe những lời khốn kiếp như thế, nàng làm sao nhịn được?

Đổi lại thành đối thủ khác, nàng trực tiếp nhấc chưởng trấn chết, nhưng giao đấu với Chu Hằng, nàng lại không chịu nổi tinh thần bị độc hại.

Nàng cũng là người hung ác, biết rõ Chu Hằng nói lung tung như vậy chỉ là vì làm nàng giận dữ bỏ đi, cho nên cố tình không để Chu Hằng toại nguyện. Đánh không tổn thương được Chu Hằng cũng không sao, nàng chính là muốn dùng tên này làm trái banh đánh chơi!

Dù sao, lực lượng của nàng vượt xa, chiếm được ưu thế tuyệt đối.

– Chu Hằng, dừng tưởng rằng nói bậy bạ là ta sẽ bỏ qua cho ngươi! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lạnh lùng nói, nàng dứt khoát đóng thính lực, mặc kệ cho Chu Hằng nói bậy bạ, nàng chính là muốn giày vò Chu Hằng, giày vò cho tiểu tử này khổ không nói hết, phải cầu xin nàng mới thôi!

Ầm! Ầm! Ầm!

Trên bầu trời không ngừng truyền ra tiếng va đụng mạnh, càng

vang dội hơn cả sấm nổ chín tầng trời, từng đạo sóng xung kích tràn xuống, tàn phá mặt đất phía dưới.

May mà chỗ này đã sớm bị thiên tai xảy ra liên tục phá hoại đến gần hết, Chu Hằng cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ dù đánh đến náo nhiệt, nhưng phá hoại trên cơ sở đã bị tàn phá, cũng không sao cả, dù sao còn có thứ gì nữa đâu mà cho bọn họ phá?

Trận chiến này, kéo dài đến ba ngày ba đêm còn chưa kết thúc.

Chu Hằng thật sự giận dữ, ba ngày qua hắn không ngừng làm bao cát chịu đòn, dù là không đau, nhưng mà uất ức! Hơn nữa Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng đã có kinh nghiệm, căn bản không để ý tới lời nói lung của hắn, chỉ là điên cuồng oanh tạc, phải ép hắn cầu xin mới chịu!

Nếu đổi thành người khác thì có lẽ còn nhịn xuống cơn giận, nhưng Chu Hằng cũng là hạng tâm cao khí ngạo, muốn hắn cúi đầu trước Nguyệt Ảnh Thánh Nữ? Không làm được!

Hắn giận không nén được, nói: – Xú bà nương, ngươi đừng ép ta, bằng không đợi cho đến khi bị ta cởi quần đánh mông, ngươi chỉ còn nước khóc!

– Dâm tặc! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ hét dài như phượng hót, đánh ba ngày ba đêm, lửa giận của nàng cũng không tiêu giảm nửa phần, ngược lại càng tăng mạnh thêm. Nghe lần này Chu

Hằng trêu chọc trắng trợn như thế, nàng tự nhiên càng giận không át nổi.

Ầm!

Nàng tế ra Phiên Thiên Chưởng, dẫn động nhật nguyệt tinh tú, trấn xuống Chu Hằng.

Lúc trước phần lớn người tiến vào Cốt Điện Cổ Viêm đều học được tiên thuật này, nhưng người khác nhau sử dụng, uy lực tự nhiên hoàn toàn khác. Nguyệt Ảnh Thánh Nữ tiến vào Hóa Thần Cảnh, gần với tiên nhân nhất, cũng có thể phát huy tối đa uy lực của Phiên Thiên Chưởng này.

Như là toàn bộ trời đất này như chống lại Chu Hằng, muốn trấn áp hắn, đè xuống tận 18 tầng địa ngục, vĩnh viễn không thể trở mình!

Ầm!

Cả người Chu Hằng bị đánh rơi xuống đất, trực tiếp chìm sâu vào trong lòng đất.

– Hừ! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nào chịu bỏ qua, nhanh chóng lao xuống, lại đánh ra một chưởng, như muốn vĩnh viễn trấn áp Chu Hằng trong lòng đất.

– Ngươi còn chưa hết! Chu Hằng giận đến đỉnh điểm, không thể nhịn được nữa, tay phải nhoáng lên, trong tay xuất hiện một cái bình ngọc. Hắn đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nháy mắt bộc phát ra tốc độ có thể sánh với Hóa Thần Cảnh, tiến gần tới Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

Tuy rằng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ không biết hắn có thủ đoạn gì, nhưng cũng không dám để cho hắn đến gần người, gót sen vội vàng đạp liên tục, lùi lại đằng sau. Nàng đạp một bước, trong hư không liền xuất hiện một đóa hoa sen, không khí lướt qua gợn sóng, tựa như tiên nữ Dao Trì đang đạp sóng mà đo.

Chu Hằng thúc đẩy linh lực trong cơ thể đến đỉnh điểm, trong thời gian ngắn ngủi tạm thời, tốc độ của hắn còn nhanh hơn Nguyệt Ảnh Thánh Nữ một chút!

Nhưng chỉ là nhanh hơn một chút, khoảng cách giữa hai người đang không ngừng thu nhỏ, Chu Hằng không cách nào lập tức áp sát người đối phương.

Lùi lùi lùi, tới tới tới!

Vị trí của hai người hiện tại hoàn toàn đảo ngược, đổi thành Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lùi nhanh, nàng vừa lùi vừa đánh ra Phiên Thiên Chưởng. Nàng tự nhiên biết Chu Hằng hao tốn linh lực như thế là chắc chắc không thể duy trì lâu, chỉ cần kéo ra khoảng cách giữa hai người, như vậy Chu Hằng không còn

cơ hội phản kích nữa.

Thân hình Chu Hằng lóe lên, mặc dù Phiên Thiên Chưởng là tiên thuật, nhưng Tấn Vân Lưu Quang Bộ của hắn cũng thế, hắn xuyên qua trong những cơn gió rít, thậm chí còn lợi dụng thân thể mạnh mẽ đón đỡ mấy lần kình lực, mượn lực mà đi, đẩy nhanh tốc độ.

Không ngừng tới gần! Tới gần! Tới gần!

Chu Hằng cảm giác được linh lực trong cơ thể đã hao hết, hắn đã không còn đủ sức vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ!

Khoảng cách tới Nguyệt Ảnh Thánh Nữ còn bảy trượng.

Chu Hằng hừ một tiếng, ném ra bình ngọc trong tay, một cỗ ám lực bao bọc trên đó, lấy cơ sở từ Tấn Vân Lưu Quang Bộ cộng thêm sức mạnh cơ bắp của hắn ném ra, tốc độ thật sự đạt đến cực hạn.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ căn bản không thể tránh né, đánh đánh ra một chưởng. Bình ngọc kia cũng không biết Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tự nhiên bị một đòn đánh trúng, bùm, bình ngọc vỡ nát, một đoàn Hắc Tuyết Tán lan ra.

Tuyết đen nhanh chóng mở rộng, nháy mắt cuốn qua trăm

dặm, bao phủ cả Chu Hằng cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, căn bản không có đường nào né tránh được.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng không biết đây là vật gì, nhưng không dám coi thường, đã sớm đóng hô hấp, dùng linh lực hình thành lá chắn, dùng để ngăn cản tuyết đen xâm lấn. Nhưng như vậy cũng vô dụng, dược lực Hắc Tuyết Tán nhanh chóng xâm nhập, thẩm thấu qua lá chắn linh lực, trực tiếp đi vào cơ thể nàng.

– A… Nàng kinh hô một tiếng, rơi xuống từ trên bầu trời.

Chương 424: Mạnh yếu đổi!!

Mạnh yếu Rơi xuống cùng nàng còn có Chu Hằng, hai người đều trúng Hắc Tuyết Tán.

Đây là sau khi Chu Hằng đang đột phá Thần Anh Cảnh, lấy được phần thưởng từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, có thể khiến cho Hóa Thần Cảnh Thiên Tôn đều trúng chiêu, ở trong khoảng thời gian ngắn đánh mất hết thảy linh lực, trở thành thân thể phàm nhân chỉ còn lại phòng ngự.

Võ giả bay lên không, cần linh lực ủng hộ, vừa mất đi linh lực, tự nhiên giống như Thiết Ngưu vào biển, trực tiếp chìm tới đáy.

Thình thịch! Thình thịch!

Trước sau hai lần vang lên, Chu Hằng cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ gần như đồng thời rơi xuống trên mặt đất, trong nháy mắt có thêm 2 cái to hố sâu lớn.

Chu Hằng gào to một tiếng, tung người một cái nhảy ra từ trong hố sâu, man lực hắn bây giờ đã sớm vượt qua xa linh lực, mất đi linh lực chỉ làm hắn không thể phi hành, không thể

vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, Lăng Thiên Cửu Thức thôi, đối với phòng ngự, lực công kích cũng không suy yếu.

Hắn giống như Chiến Thần bay trên trời, rơi xuống bên cạnh hố sâu, cả người ánh sáng vàng lóng lánh, tinh khí thần xuất hiện tiến bộ dài.

Đi tới nơi Nguyệt Ảnh Thánh Nữ hạ xuống, Chu Hằng ngồi xuống, lẳng lặng chờ đợi.

Thẳng qua nửa ngày, mới gặp một đầu mái tóc đi ra từ trong hố sâu, sau đó là một gương mặt xinh đẹp như hoa như ngọc, trắng như tuyết, trong vắt, giống như Ngọc Liên nở rộ trong Băng Thiên Tuyết Địa, cao quý, trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Đúng là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

Nàng mất đi một thân linh lực Hóa Thần Cảnh, thể lực tuy rằng xa xa mạnh hơn thường nhân, nhưng nhiều nhất cũng chỉ Tụ Linh, Sơ Phân, muốn bò ra ngoài nói dễ hơn làm.

May mắn, cường độ thể chất Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh cũng có thể so với pháp khí Kết Thai Cảnh. Nếu không nàng bị va chạm có thể chia năm xẻ bảy .

Đáng thương Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vừa mới nhô đầu ra, đập

vào mắt đầu tiên mắt chính là một cái bàn tay bắt lại cổ của nàng. Căn bản không để cho nàng có bất kỳ phản kháng.

– Ngươi dùng thủ đoạn ác độc gì đối với ta! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vô cùng hoảng sợ nói.

– Cũng không có gì, chính là tạm thời phong ấn linh lực của ngươi, yên tâm, nó cũng không mất bao nhiêu thời gian! Chu Hằng cười nói, nhưng trong lòng lại hơi hơi lẩm bẩm một chút, bởi vì hắn cũng không biết dược lực Hắc Tuyết Tán sẽ kéo dài bao lâu.

Lấy thời điểm, tin tức truyền tới chỉ nói sẽ kéo dài một đoạn thời gian Ngắn ngủi. Nhưng cụ thể bao lâu, hắn còn không biết.

Sắc mặt Nguyệt Ảnh Thánh Nữ trắng bệch, Tạm thời nếu không phải một giây hai giây, cũng đủ để Chu Hằng làm ra một ít thương tổn không thể vãn hồi đối với nàng, tỷ như theo như lời đối phương phía trước, cỡi quần đánh nàng mông, thậm chí còn có càng thêm đáng sợ!

Mà nàng vận một chút linh lực trong cơ thể cũng biết. Trống rỗng vô cùng, căn bản không cảm ứng được mảy may, xem ra Tạm thời cũng không phải trong nhất thời!

Chu Hằng tiện tay vứt nàng qua một bên, mình thì ngồi chồm hổm xuống, dường như một đứa nhỏ tò mò đang nhìn con kiến trên đất.

Bất an trong lòng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ càng thêm mãnh liệt. Chỉ cảm thấy ánh mắt Chu Hằng dường như dài ra, xem tới chỗ nào liền sờ tới chỗ nào, để cho cả người nàng đều dâng lên cảm giác nóng khô khó diễn tả được, khó chịu muốn chết.

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, nói: – Phía trước ta nói thế nào, ngươi không cần hùng hổ dọa người. Nếu không ta đánh cái mông của ngươi! .

– Ngươi dám! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vừa thẹn vừa giận.

– Ta có cái gì không dám? Chu Hằng tức giận, thấy nàng đến lúc này hãy còn mạnh miệng, không khỏi giận quá, liền kéo nàng xé lại, đặt tại trên đầu gối, ba ba ba liền đánh.

Tuy rằng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ ra sức giãy giụa, nhưng man lực của nàng làm sao có thể đủ so sánh cùng Chu Hằng? Linh lực tầng thứ Thiên Tôn cũng chỉ là phòng ngự thể chất đạt tới Kết Thai Cảnh, man lực hoàn toàn không đạt chỉ tiêu!

Huống chi, cho dù nàng có được thể lực Kết Thai Cảnh thì thế nào, có thể chống cự lại Chu Hằng cấp bậc Thiên Tôn sao?

Tình thế đã hoàn toàn nghịch chuyển!

– A Nguyệt Ảnh Thánh Nữ kêu thảm thiết, không phải bởi vì đau, đương nhiên đau cũng là một mặt, Chu Hằng xuống tay rất nặng, căn bản không có một tia thương hương tiếc ngọc, đánh cho kêu một cái đều dùng sức.

Chính là cảm thấy thẹn, càng có một loại nản lòng không nói ra được.

Nàng ở thời điểm Thần Anh Cảnh bị Chu Hằng vẫn là Kết Thai Cảnh ôm ấp một cái, tuy rằng khi đó là bởi vì nàng hao tổn lực nhiều, không đạt tới trạng thái hoàn mỹ, nhưng thiếu chút nữa bị Chu Hằng áp chế cũng là sự thật.

Mà bây giờ nàng tiến vào Thiên Tôn, vốn là nhân vật cường đại nhất trên đời này, lại vẫn như cũ bị Chu Hằng áp chế, hơn nữa lần này thảm hại hơn, toàn bộ hoàn toàn rơi vào tay đối phương.

Hai lần đều bại bởi một đối thủ thực lực không bằng mình, điều này làm cho Nguyệt Ảnh Thánh Nữ sao không dâng lên ý nản lòng?

Bốp! Bốp! Ba!

– Xú bà nương, ngươi nói ta với ngươi có cái thâm cừu đại hận gì, đáng giá để ngươi cố ý chạy tới tìm ta gây phiền toái? Chu Hằng một bên đánh một bên quở trách, hắn quả thật cực độ khó chịu.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ thầm nghĩ ngươi chiếm tiện nghi ta lớn như vậy tại sao không nói, đây là chuyện con gái có thể dễ dàng quên mất sao? Hơn nữa, nàng không tính toán lấy mệnh Chu Hằng, nên ủy khuất là nàng mới đúng!

Ánh mắt Chu Hằng đảo qua, thu hết nét mặt của nàng, không khỏi giận, xuống tay nhanh hơn, nói: – Ngươi còn không phục? Ngươi còn lý luận? Ta có một lần chủ động gặp ngươi, ngươi lại không muốn cùng ta giải quyết, hiện tại lại rơi vào trong tay của ta, ngươi nói ngươi có tự trọng không? .

Không tự trọng?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ thiếu chút nữa xỉu vì tức, nàng không tự trọng? Nhưng ngẫm kết quả, quả thật, lần đầu với Chu Hằng kết quả bị hắn ôm vào trong ngực lại sờ lại ôm.

Nhưng lần thứ hai thảm hơn, giống như sơn dương đợi làm thịt, tất cả sinh tử do một ý niệm Chu Hằng.

Không ai không sợ chết, đặc biệt thiên kiêu giống như Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, vừa mới mới vừa đột phá Thiên Tôn, đúng là thời điểm khí phách tăng lên, như thế nào nguyện ý chết? Nhưng nếu Chu Hằng muốn làm chút chuyện ghê tởm đối với nàng, nàng tình nguyện chết!

– Ta căn bản không tính toán giết ngươi, tuy rằng Vạn Cổ Đại Đế rất xin lỗi gia sư, nhưng gia sư vẫn ra lệnh cho ta phải đối xử tử tế Vạn Cổ nhất mạch!

Chu Hằng cười lạnh, nói:

– Nói như thế, ta còn phải cảm tạ ngươi đối xử tử tế ? Hắn đột nhiên cất cao giọng, cả giận nói: – Ngươi chính là đối xử tử tế như vậy? Chạy đến trên cửa người khác khiêu khích? Được, ta cũng đối xử tử tế ngươi một chút, cho ngươi xem như ở nhà! .

Hắn nhặt lên bàn tay to, một bàn tay tát tới Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, dường như cũng không phải một tuyệt thế mỹ nữ mà là đứa nhỏ vô cùng bướng bỉnh, phải dạy dỗ một trận thật tốt.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ sao chịu được, nàng băng thanh ngọc khiết, chưa từng bị người nam nhân nào thân cận như thế, mỗi một chưởng đều làm cho nàng xấu hổ và giận dữ muốn chết, gương mặt xinh đẹp đã sớm trở nên đỏ như máu.

– Chu Hằng, dừng tay!

Nàng thét to, trong ánh mắt có ngọn lửa phun ra ngoài.

– Bây giờ còn muốn vung tay múa chân? Dựa vào cái gì? Chu Hằng cười ha ha, ba ba ba, bàn tay to đánh ra không chút lưu tình.

Tay hắn tương đương với pháp khí Hóa Thần Cảnh, mà mông Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đầy đặn tương đương với pháp khí Kết Thai Cảnh, hai người không ngừng Oanh kích, xui xẻo chỉ là tầng quần áo giữa bọn họ.

Hơn trăm chưởng, quần trắng đã hiện ra vẻ rách nát, bên trong mơ hồ có thể thấy quần lót.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ hoảng hốt, vội vàng ra sức giãy giụa, nàng biết bộ dạng mình hại nước hại dân cỡ nào, nếu như bị Chu Hằng thấy mông nàng mê người, tất nhiên sẽ thú tính quá độ, hấp diêm nàng!

Thất thân, đó là một từ kinh khủng bực nào!

– Cầm thú, dừng tay! Buông ta ra! Nàng thét to.

– Nữ nhân ngốc, ngươi thật không hiểu biết nam nhân, ngươi

nói như vậy, sẽ chỉ làm nam nhân trở nên càng thêm cầm thú! Chu Hằng cười lạnh – Hoang sơn dã lĩnh, quỷ ảnh cũng không có, ngươi còn trông cậy vào ai sẽ đến cứu ngươi? Hay là lương tâm ta quá độ thả ngươi? Ngươi mắng ta là cầm thú , ta còn phải làm chính nhân quân tử? .

Cả người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ run run, nàng thật sự sợ.

Nếu Chu Hằng dùng sức mạnh đối với nàng, trừ phi có một vị Thiên Tôn đến, nếu không ai có thể ngăn cản được hắn? Nhưng Thiên Tôn thượng cổ võ đạo thịnh thế cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay, huống chi là hiện tại, trên đời này tổng cộng chỉ có bốn vị Thiên Tôn.

Trừ bỏ nàng ra, một vị ở Thiên Yêu Đế triều, một vị ở Hải tộc, một … vị khác vẫn duy trì thân phận thần bí, làm sao có thể xuất hiện ở nơi này?

Chẳng lẽ nàng phải khó thoát khỏi vận rủi sao?

Sư phụ của nàng với Vạn Cổ Đại Đế từng có một đoạn nghiệt duyên, mà nàng cũng phải kết một đoạn nghiệt duyên cùng hậu đại Vạn Cổ Đại Đế? Chẳng lẽ Đông Linh nhất mạch các nàng nhất định bị Vạn Cổ nhất mạch khắc sao?

Một từ vận mệnh, hư vô phiêu miểu, lại tựa hồ là thiên đạo mệnh bàn, không để cho chống cự lại!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đột nhiên có loại cảm giác nhận mệnh, nếu như mục tiêu nhất định như thế, nàng phản kháng như thế nào được? Nói đi nói lại thì, nếu quả thật phải lập gia đình, như vậy Chu Hằng cũng là lựa chọn tốt, hắn còn không chân chính tiến vào Hóa Thần Cảnh cũng đã có thể hoàn toàn kháng cự Hóa Thần Cảnh, tiền đồ tương lai tất nhiên xa xa vượt qua Vạn Cổ Đại Đế!

Nàng mạnh so với Chu Hằng, cũng chỉ là thời gian tu luyện sớm chút thôi, vừa so sánh cùng Chu Hằng yêu nghiệt, nàng giống như đom đóm với ánh trăng!

Nghĩ đến đây, trên mặt của nàng không khỏi hiện lên một đạo ánh sáng, để cho mị quang bắn ra bốn phía, mê người vô cùng.

Chu Hằng thật ra bị hoảng sợ, cường giả siêu cấp như hắn đối với môi trường biến hóa rõ như lòng bàn tay, biến hóa rất nhỏ đều khó trốn hắn nắm giữ, thân thể Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đột nhiên mềm mại nóng lên, rõ ràng là động tình!

Các nàng ngủ mấy vạn năm cũng thành biến thái? Bị người đánh đòn đều bị đánh cho động tình?

– Dâm tặc, dừng tay! Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên vang lên, chỉ thấy đoàn người từ đàng xa nhanh chóng phóng tới, mỗi một người đều có thế long hành hổ vượt, thực lực không kém.

– Xen vào việc của người khác! Chu Hằng thở dài, trong ánh mắt hiện lên sát khí..đổi!!

Chương 425: Thân phận Thiên Tôn thứ tư!!

– Cô nương, yên tâm, chúng ta cứu ngươi ra khỏi miệng hổ! .

Đoàn người đều là nam tính, cộng tất cả tám người, người cầm đầu đạt tới Linh Hải Cảnh, bảy người còn lại đều là Khai Thiên Cảnh, đội hình như vậy ở trong loạn thế coi như tương đối cường đại rồi, đủ để chiếm cứ một tòa thành lớn xưng vương xưng bá!

Dù sao, có thượng cổ võ giả xuất thế, nửa bước tiên nhân toàn bộ Huyền Càn Tinh cũng tuyệt đối sẽ không vượt qua 1000?

Linh Hải Cảnh đủ để chiếm thành làm vương, làm Hoàng đế tiêu dao.

Nhưng xem những người này phong trần mệt mỏi, tuyệt đối không phải rảnh rỗi nơi nơi, mà là có mục đích rõ ràng, chỉ là bởi vì đột nhiên nhìn thấy màn này, liền chạy tới ôm chuyện bất công của thiên hạ .

Từ ánh mắt bọn họ tham lam, có thể thấy bọn họ cũng không phải đồ gì tốt, lại đột nhiên quát bảo ngưng lại cũng bởi vì

thấy Nguyệt Ảnh Thánh Nữ xinh đẹp, động tâm dâm tà.

Chu Hằng nghiêm nghị sát khí, không phải bởi vì hắn bị cắt đứt Chuyện tốt, mà là hắn cảm ứng được khí tức huyết mạch Ứng gia từ trên thân những người này. Hắn đứng lên, đi tới tám người kia, khí thế bức người tản ra, giống như một tôn Tiên đế du lịch, có thần chiếu sáng động, dị tượng mọc thành bụi.

– Cái, cái gì! Thấy một màn như vậy, tám người kia đều lộ ra biểu tình giật mình.

Bọn họ rõ ràng không cảm ứng được trên thân Chu Hằng cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ có bất kỳ linh lực dao động, không phải bởi vì cường đại đến sâu không lường được, thật sự là không có! Đúng là như vậy, bọn họ mới dám nhúng một tay ở thời kì hỗn loạn vô cùng.

Nhưng một người không hề tu vi có thể tản phát ra khí thế như vậy? Có thể lưu chuyển ra dị tượng như vậy?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ không có linh lực dao động là bởi vì Hắc Tuyết Tán. Mà Chu Hằng cho dù không trúng Hắc Tuyết Tán cũng sẽ bởi vì quan hệ Ẩn Tức Phù, chỉ cần hắn không chủ động vận chuyển linh lực. Người khác căn bản không cảm ứng được.

– Các ngươi là người Ứng gia đi?

Chu Hằng mờ nhạt nói, trong giọng nói ẩn giấu sát khí lành lạnh.

– Chúng ta không phải Ứng gia, chúng ta là đệ tử Thiên Ân Giáo! Tám người kia ở dưới khí thế Chu Hằng áp bách không dám không đáp, nhưng thời điểm nói đến Thiên Ân Giáo, bọn họ đột nhiên ưỡn ngực một cái, trong vẻ mặt tràn đầy kiêu ngạo.

Ứng Thừa Ân chiếm được kế thừa thượng cổ, thậm chí thời kỳ viễn cổ, có thể cấp huyết mạch cho ngoại nhân. Cho nên tám người này đều không phải là con cháu Ứng gia, lại đồng thời có được huyết mạch lực Ứng gia.

– Ngươi, ngươi là Chu Hằng! Trong tám người kia đột nhiên có một người nhận ra Chu Hằng, run giọng nói.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Nếu biết ta là ai, các ngươi cũng biết mình bị chết không oan! .

– Chậm, hai quân giao chiến. Không chém sứ giả! Võ giả Linh Hải Cảnh nói, vội vàng lấy ra một phong thơ từ trong pháp khí không gian, – Đây là chiến thư Giáo chủ nhà ta đưa cho ngươi! .

Khó trách sẽ gặp phải người của Ứng Thừa Ân, nguyên lai bọn họ đặc biệt tới đây đưa chiến thư !

– Chiến thư? Chu Hằng không khỏi cười, Ứng Thừa Ân ẩn dấu lâu như vậy, rốt cục không kìm nổi quyết tử chiến cùng với hắn?

Hắn tiếp nhận. Mới vừa mở ra, liền cảm giác một cỗ áp lực nặng nề ập vào mặt, dường như một vị Thiên Tôn, khủng bố không cách nào hình dung. – Hừ! Hơi thở Chu Hằng trầm xuống, hai luồng dòng khí phun ra từ cái mũi. Hóa thành hai đạo ánh sáng kim sắc, trấn tới thư.

Cỗ áp lực lập tức hóa vô hình!

Dù phong thư này là Thiên Tôn tự tay viết thì như thế nào. Dù sao chỉ là một tờ giấy, một chút mực, cũng không phải pháp khí Hóa Thần Cảnh? Mà thể chất Chu Hằng cấp bậc Thiên Tôn, luận lực phòng ngự thiên hạ vô song, làm sao có thể bị một phong thơ đè bẹp ?

– Chiến! .

Trong thư này chỉ có một chữ chiến dầm dề máu, thật sự xứng

đáng cái tên chiến thư.

Khóe miệng Chu Hằng khẽ nhếch, hắn san bằng Ứng gia chủ trạch, với Ứng Thừa Ân tuyệt đối là tử thù không thể hóa giải, song phương tự nhiên cũng không có cái gì dễ nói, chỉ còn lại có một đường tử chiến!

Tuy nhiên, phong thư này lại cho hắn áp lực cấp bậc Thiên Tôn?

Chu Hằng nhìn lại tám người kia, nói: – Ứng Thừa Ân chính là người Thiên Tôn thứ tư? .

– Không tồi, Giáo chủ nhà ta không lâu vừa mới đột phá Hóa Thần Cảnh thành vị Thiên Tôn thứ tư!

Tám người kia đều mang theo biểu tình vô cùng kiêu ngạo, ưỡn ngực nói.

Chu Hằng ngay cả Độc Miểu Thiên Tôn đều không sợ, tự nhiên sao để Thiên Tôn mới lên để vào mắt, chỉ là khiến hắn không hiểu, Ứng Thừa Ân đã đột phá Hóa Thần Cảnh như thế nào?

Ở trong kinh nghiệm của hắn, chỉ cần người bị hắn vượt qua tuyệt đối không thể đuổi kịp hắn ở cảnh giới! Hơn nữa, thời

gian Ứng Thừa Ân đột phá Kết Thai Cảnh tương đương cùng Triệu Đoạt Thiên, nhưng hiện tại Triệu Đoạt Thiên bất quá là Kết Thai nhất trọng thiên đỉnh phong, như thế nào Ứng Thừa Ân đã xông lên Thiên Tôn?

Muốn nói tư chất, Triệu Đoạt Thiên cùng Ứng Thừa Ân hẳn không chênh lệch lắm, nếu không hai người cũng không có khả năng mấy chục năm cũng chưa thể phân ra người nào mới là thiên kiêu mạnh nhất. Nhưng bây giờ tiến cảnh hai người có thể nói một là thiên, một là địa, hoàn toàn không thể đánh đồng!

Thiên tư Ứng Thừa Ân tuyệt đối không thể yêu nghiệt như thế, nhưng đừng quên hắn là người có đại khí vận, ra ngoài đường đều có bảo vật đưa đến trên cửa! Có thể có chút bảo vật trước kia hắn trong cảnh giới giới hạn không thể sử dụng, nhưng theo bước chân hắn vào nửa bước tiên nhân, giống như cùng giếng phun, nghênh đón đại bạo phát.

Mặc kệ Ứng Thừa Ân đạt tới Hóa Thần Cảnh thế nào, nhưng hiện tại hắn đã là Thiên Tôn chân chánh, đang muốn tìm Chu Hằng chiến một trận, điều này không cách nào tránh khỏi !

Vậy chiến một trận đi!

Trong mắt Chu Hằng chớp động chiến ý hừng hực, đột phá nhanh tất nhiên căn cơ bất ổn, tiến cảnh Ứng Thừa Ân nhìn như bay vọt tốc độ nhanh dọa người, nhưng chiến lực chưa chắc sẽ mạnh như thế, điểm ấy có thể từ dao động đối phương đột phá Hóa Thần Cảnh mà biết, so với ba người Nguyệt Ảnh

Thánh Nữ kém ít nhất gấp mười!

– Các hạ, chiến thư đã đưa đến, ta cáo lui! Tám người đối phương nói, bọn họ nguyên bản rất có ý tưởng đối với Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, nhưng đã biết người cường bạo là Chu Hằng, nào còn dám có ý tưởng cướp thức ăn trong miệng hổ?

– Ai nói các ngươi có thể đi? Chu Hằng lạnh lùng nói.

– Các hạ, hai quân giao chiến, không .

– Không em gái ngươi! Chu Hằng mắng một câu, một chưởng đẩy ra, phốc phốc phốc, tám người kia đồng thời hóa thành mưa máu.

Tâm tình của hắn vốn không tốt, tám người này lại đại biểu cho Ứng Thừa Ân lại đây diễu võ dương oai, hắn làm sao có thể để bọn họ toàn thân trở ra? Nếu theo Ứng Thừa Ân chính là địch nhân của hắn, đối đãi địch nhân còn cần nhân từ nương tay?

Chu Hằng xoay người lại, chỉ thấy biểu tình Nguyệt Ảnh Thánh Nữ phức tạp, không biết trong lòng đang suy nghĩ gì, nhưng thời điểm thấy hắn xoay người lại, không nhịn được lui ra phía sau một bước. Hắn đánh mông bà nương một trận, đã nhàm chán, nói:

– Năm đó khả năng Vạn Cổ Đại Đế thiếu sư phụ ngươi một cái đại nhân tình, mặc kệ khúc chiết trong đó như thế nào, xem ở phần tình cảm này, ta tha cho ngươi lần này! .

– Từ nay về sau, ta cũng không nợ Đông Linh Tiên Trì các ngươi nhân tình nữa! .

– Nếu tới tìm ta gây phiền toái, ta tất sát ngươi! .

Chu Hằng lành lạnh nói, hắn hiện tại phiền rất nhiều chuyện, nào có thời gian đi để ý tới một cái nữ nhân thù dai.

Nói xong, hắn nghênh ngang mà đi.

Đợi hắn đi bóng người cũng không thấy được, hai chân Nguyệt Ảnh Thánh Nữ mềm nhũn, đặt mông ngồi trên đất, song trong mắt lóe lên vẻ mờ mịt, trong khoảng thời gian ngắn lại không biết muốn đi đâu.

…

Tuy rằng mất đi linh lực, nhưng thể lực Chu Hằng mạnh nhất, một cái vượt chính là mười mấy dặm, tốc độ vẫn như cũ cực nhanh, mấy giờ sau hắn trở về trong thành.

– Chu tiểu tử, ngươi đã đi đâu? Con lừa đen lập tức tiến lên đón, con lừa đê tiện này suốt ngày không chịu ngồi yên, luôn mê hoặc Chu Hằng đi tìm bảo.

– Cùng đánh một cái bà điên! Chu Hằng thuận miệng nói.

– Bà điên? Con lừa đen lẩm bẩm một câu, lập tức con ngươi đảo một vòng – Trên đời này có thể đại chiến cùng ngươi, cũng chỉ có Thiên Tôn ! Mà nữ Thiên Tôn chỉ có một vị, ngươi và Nguyệt Ảnh tiên tử đánh? .

– Con lừa đê tiện, ngươi thông minh! Chu Hằng thở dài, kể chiến đấu cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

– Gì, ngươi hạ thuốc nàng? Con lừa đen lập tức hai mắt tỏa ánh sáng, đột nhiên quay đầu chạy đi.

Chu Hằng bĩu môi, cũng không để ở trong lòng, vẫy vẫy tay tiếp tục đi con đường của mình.

Qua hai ngày sau, hắn đang nhàm chán uống trà ở trong sân, linh lực của hắn đến bây giờ còn không khôi phục, vẫn giống như con suối khô kiệt.

Thời gian ngắn ngủi thật sự có chút hơi quá!

Cửu Huyền Thí Luyện Tháp là tiên vật, ít nhất là Chuẩn Tiên vật, nguyên lai hẳn là ở Tiên giới , giống với Bách Quỷ Kiếm, hắc kiếm, bởi vì đủ loại nguyên nhân đặc biệt mới rơi xuống phàm thế. Như vậy dựa theo khái niệm thời gian của tiên nhân, định nghĩa ngắn ngủi có thể là mười mấy hai mươi ngày, thậm chí vài tháng đi!

Chu Hằng cũng có chút đau đầu, thể chất cấp bậc Hóa Thần Cảnh chung quy thuộc loại tiểu thừa, chỉ có linh lực đắc đạo mới có thể ứng hợp với thiên địa, là đại đạo chân chính.

Hiện tại linh lực của hắn bị áp chế hoàn toàn, lại ở nơi mấu chốt này, thật đang lãng phí thời gian quý giá!

– Chu Hằng! Một tiếng nũng nịu đột nhiên vang lên.

Chu Hằng sửng sốt, thanh âm này như thế nào quen thuộc như vậy? Hắn quay đầu vừa thấy, lại phát hiện người tới là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ!

Nữ nhân này làm sao sẽ xuất hiện ở đây ? Chẳng lẽ còn chưa từ bỏ ý định, không chịu bỏ qua?

– Ngươi tiểu nhân vô sỉ! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nổi giận đùng đùng quát, mày liễu dựng ngược thẳng, một bộ dáng muốn bạo phát.

– Ta tiểu nhân vô sỉ nào thế? Chu Hằng cười nói, nếu linh lực của hắn không khôi phục, như vậy Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng giống nhau, hắn dùng một ngón tay có thể đẩy ngã Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

– Ngươi luôn miệng nói ân oán thanh toán xong, lại làm cho đầu con lừa đê tiện kia bắt ta đến nơi này Nguyệt Ảnh Thánh Nữ khó thở, ngay cả mặt mũi đều trắng bệch

Hắc?

Chu Hằng cuối cùng hiểu được, trách không được bộ dáng con lừa cổ quái như vậy, lại cấp bách rời đi, thì ra là đi tìm Nguyệt Ảnh Thánh Nữ . Hắn mặc dù không nói ra là giao chiến với Nguyệt Ảnh Thánh Nữ ở nơi nào, nhưng lỗ mũi con lừa rất linh, hơn nữa địa phương chiến đấu phá hư nghiêm trọng, cách thật xa có thể thấy rõ.

Con lừa đen kia vẫn muốn thu Nguyệt Ảnh Thánh Nữ làm thị nữ, xem ra hai ngày này là được như nguyện !

Nghĩ đến đây, Chu Hằng không khỏi cười ha hả.

Chương 426: Ứng Thừa Ân tái hiện

Cười? Còn cười?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ quả thực muốn giận điên lên, linh lực nàng bị áp chế, mặc dù có phòng ngự thể chất Kết Thai Cảnh, nhưng lực lượng lại kém xa, như thế nào địch nổi con lừa đê tiện Kết Thai tam trọng thiên?

Bị con lừa đê tiện kia bắt lại đây, bị bắt làm thị nữ bưng trà đưa nước, cả ngày nghe con lừa đen gọi bậy, để cho nàng đều muốn nổi điên!

Cho nên, nàng mới có thể tìm một cơ hội trốn thoát, tìm Chu Hằng hỏi là giả, mong muốn vẫn là xin giúp đỡ, cho nàng giải dược hiệu chết tiệt kia, khôi phục một thân linh lực.

Nếu không, nàng như thế nào mặt dày mày dạn tìm đến Chu Hằng?

Nàng thề, có thể trọn đời không tìm Chu Hằng gây phiền toái, thậm chí cảm ơn đối với hắn, chỉ cầu Chu Hằng cứu nàng rời khỏi ma chưởng của con lừa đen.

Đầu con lừa kia có năng lực ép người bị điên!

– Mau cho ta thuốc giải! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ mang theo cầu xin nói, nàng chịu không nổi đầu con lừa đê tiện kia.

Chu Hằng lắc lắc đầu, nói: – Ngươi không thấy ta đều chưa khôi phục linh lực? .

– Không có giải dược, ngươi dùng làm gù? Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cả giận nói.

– Ngươi còn nghi ngờ ta? Nếu không phải ngươi hùng hổ dọa người, ta dùng dược vật trân quý như vậy ở trên người của ngươi? Nói đến đây, Chu Hằng cũng phẫn nộ, nếu không phải cái bà điên này, đáng giá hắn sử dụng Hắc Tuyết Tán sao?

Đồ chơi này, hắn vốn lưu trữ đối phó lão quái vật giống Độc Miểu Thiên Tôn!

Bà nương không phản kháng, Chu Hằng cũng không có ý tứ đánh, rất nhanh thì mất đi hứng thú, vứt nàng qua một bên, nói: – Ngươi và con lừa đen, là chuyện của chính các ngươi. Cùng lắm thì chờ ngươi khôi phục linh lực sau giết con lừa đê tiện, dù sao ta không ý kiến! .

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vội vàng lắc đầu, đầu con lừa kia thật sự đê tiện tận xương, nàng sao chịu được sống như vậy? Nàng nói: – Xin ngươi, cho ta ở nơi này, chờ ta khôi phục linh lực sau nhất định sẽ rời đi, lại nợ ngươi một nhân tình! .

Nói ra lời này, chính nàng đều muốn tát vào mặt mình. Nào có người bị hại bồi thường cho người khác? Lại còn nợ Chu Hằng một cái nhân tình, nàng thật oan a!

Chu Hằng sờ cằm một cái, nói: – Ta muốn nhân tình của ngươi để làm gì? .

Gặp ánh mắt của hắn sáng quắc nhìn mình, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ không khỏi cả kinh, chẳng lẽ tên này nhìn trúng thân thể của chính mình, muốn nàng làm thê làm thiếp. Báo đáp cả đời? Thật là một tên tham lam!

Chu Hằng xuy một tiếng, nói: – Ngươi cũng quá đề cao mình, ngươi như vậy, ai để ý đâu! .

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lập tức có loại kích động hộc máu. Nàng ở thời kỳ thượng cổ là đệ nhất mỹ nữ, dù ở hiện giờ có ai có thể tranh nhau phát sáng với nàng?

Ứng Mộng Phạm xinh đẹp thì xinh đẹp. Cũng không có khí tràng cường giả của nàng, đây là một loại khí chất, đối với nam nhân thực lực càng mạnh mà nói, điều này càng không có cách nào chống cự! Ai không muốn chinh phục một nữ cường nhân xinh đẹp tuyệt thế?

Chu Hằng lại còn ghét bỏ nàng?

Ngươi thử tìm một nữ nhân xinh đẹp hơn ta xem!

Chu Hằng cười, thầm nghĩ bà nương này còn chưa từng thấy qua Hoặc Thiên, nếu không tất nhiên không dám ngang bướng như thế! Nhưng hắn cũng không hứng thú nói với đối phương chút nào.

– Ta trả tiền ở nơi này được chưa! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ mặt đen lại nói, mặc dù bây giờ rất mất mặt, nhưng chung quy rơi vào tay con lừa đen vẫn tốt hơn.

– Trả tiền? Chu Hằng nghĩ nghĩ – Ngươi có thể trả bao nhiêu?
.

Cái tên khốn nạn này!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nói ở trong lòng, nàng là Thiên Tôn,

địa vị loại nào, đi tới chỗ nào đều được phàm nhân cung cấp thật nhiều, đủ để cho một cái gia tộc, một cái thế lực vẻ vang, người khác hoan nghênh còn không kịp, nào có đạo lý lại trả tiền.

Ai bảo con lừa đen đê tiện tận xương, để cho nàng không cách nào chịu đựng, đành phải chịu Chu Hằng vơ vét tài sản .

Nàng lấy ra một gốc cây dược thảo, đến từ thời kỳ thượng cổ, dược hiệu vẫn còn bảo tồn được hoàn hảo, có thể trị liệu thương thế rất nặng, tương đối quý báu.

Sau khi Chu Hằng thu nhận, liền phân cho một tòa nhà để Nguyệt Ảnh Thánh Nữ ở, thẳng đến nàng khôi phục linh lực mới thôi, tiền thuê một gốc cây linh thảo cũng có thể nói tiền mướn phòng quý nhất lịch sử.

Nhưng dược lực Hắc Tuyết Tán thật sự có chút dài, lại mười mấy ngày trôi qua nhưng bất kể Chu Hằng hay là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đều không nhìn thấy dấu hiệu khôi phục linh lực, mà con lừa đen cũng tới tìm Chu Hằng nhiều lần, muốn thu hồi tài sản của nó .

Chu Hằng vẫn tương đối chịu trách nhiệm, nếu thu tiền mướn phòng của người khác sẽ kết thúc trách nhiệm chủ nhà, quyết đoán đá đầu con lừa này trở về.

Lại hai ngày qua đi, Chu Hằng rốt cục cảm ứng được linh lực

dao động, không trở lại giống phía trước như nước lặng. Tuy rằng vẫn chưa hoàn toàn phục hồi như cũ, nhưng nếu có dấu hiệu như vậy, như vậy khoảng cách toàn bộ linh lực khôi phục cũng sẽ không quá xa.

– Chu Hằng, lăn ra đây cho ta!

Ngay vào lúc này, trên vùng trời Triệu gia vang lên một cái thanh âm vang dội, ầm ầm truyền khắp.

Chu Hằng tung người ra, chỉ thấy ở bên trên cửa Triệu gia, một thanh niên áo tím đứng chắp tay, cả người tản ra khí tức khủng bố, đủ để trấn áp thiên địa.

Ứng Thừa Ân!

Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh!

Chu Hằng nhìn chằm chằm hắn, trong lòng dâng lên một cỗ cảm thán quả thế. Ứng Thừa Ân tuy rằng tiến vào Hóa Thần Cảnh, nhưng hơi thở của hắn đối với Nguyệt Ảnh Thánh Nữ mà nói kém thật sự nhiều lắm!

Đừng nói là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, dù Lệ Vô Cực đều so ra kém, nếu như nói Chu Hằng thể chất Hóa Thần Cảnh là Thiên Tôn yếu nhất, như vậy Ứng Thừa Ân gần như chính là Hóa

Thần Cảnh linh lực yếu nhất.

Đương nhiên, Hóa Thần Cảnh yếu hơn nữa đó cũng là Thiên Tôn, vẫn có thể trấn áp Thần Anh Cảnh, là chiến lực mạnh nhất Phàm giới!

– Ứng Thừa Ân, ngươi rốt cục không làm con rùa đen rúc đầu? Chu Hằng quát to, bây giờ linh lực hắn quá yếu, còn chưa đủ để với chống đỡ hắn bay lên không mà đi.

Ánh mắt Ứng Thừa Ân phát lạnh, nói: – Ngươi làm sao biết chí của ta ở trời cao? Hiện tại ta đã tiến vào Hóa Thần Cảnh, có được lực lượng mạnh nhất, mà ngươi? .

– Ta tuy rằng không biết ngươi dùng loại phương pháp nào tiến vào Hóa Thần Cảnh, nhưng nhìn khí tức ngươi yếu như thế, nghĩ cũng biết là dùng đường ngang ngõ tắt! Chu Hằng lắc lắc đầu – Con đường võ đạo nhất thiết phải đi từng bước, loại giống ngươi đi đường tắt , quyết định thành tựu hữu hạn! .

– Ha ha ha! Thì tính sao, đủ để trấn giết ngươi ! Ứng Thừa Ân cười lạnh – Ngươi cũng biết công pháp của ta huyền diệu, ta chỉ cần luyện hóa – hắc, thực lực còn có thể tăng lên vô hạn! .

Chu Hằng cười nói: – Một khi đã như vậy, vậy phóng ngựa lại đây chiến một trận! .

Xem ra, Ứng gia bị giết vẫn khiến cho Ứng Thừa Ân đả kích tương đối, bởi vậy tên này liền đi đường tắt, không đánh vững cơ sở đã đột phá Hóa Thần Cảnh, vì chính là tìm Chu Hằng báo thù.

– Không cần phải gấp gáp, hôm nay chẳng những ngươi sẽ chết, còn có mọi người nơi này! Ứng Thừa Ân lạnh lùng nói, xem như một trong bốn vị Thiên Tôn, hắn có tư cách như vậy!

Nếu ba vị Thiên Tôn khác không ra, ai có thể trở hắn?

Đáng tiếc Ứng Thừa Ân cũng không biết, hiện tại chẳng những thể chất Chu Hằng là cấp bậc Thiên Tôn, bên trong nhà còn có một cái Hóa Thần Cảnh thứ thiệt, còn có một Hoặc Thiên ngay cả Độc Miểu Thiên Tôn đều bị dọa lui!

Đây là tuyệt đối tổ ong vò vẽ, xa xa còn đáng sợ hơn so với bốn đại tử địa!

Chu Hằng không khỏi nở nụ cười, thân hình chạy tới ngoài thành, nói: – Ứng Thừa Ân, đến địa phương rộng rãi một chút đánh một trận! .

– Muốn chạy? Ứng Thừa Ân không thèm để ý Chu Hằng có phải đang dùng quỷ kế điệu hổ ly sơn hay không, hắn đã xuất động cao thủ Thiên Ân Giáo bao vây thành này, chính là một con ruồi cũng đừng nghĩ đi ra ngoài!

Hưu, hưu, hưu, hai tốc độ của con người đều thật nhanh, nhưng linh lực Chu Hằng chưa phục, không thể vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tốc độ khẳng định không sánh bằng Ứng Thừa Ân, ở sau khi chạy đi ngàn dặm liền bị đối phương đuổi kịp.

– Chết! Ứng Thừa Ân phát ra sát khí, một chưởng chụp ngực Chu Hằng, vô số đạo gai xương trào ra, biến thành màu vàng, có một loại cảm giác thần thánh cao quý.

Tiến vào Hóa Thần Cảnh, tức được thiên địa đại đạo tán thành, tự nhiên phù hợp thiên đạo.

Chu Hằng thét dài một tiếng, xoay người lại, hữu quyền đánh ra, ánh sáng màu vàng tràn đầy.

Thình thịch!

– Cái gì! Ứng Thừa Ân lộ ra vẻ khiếp sợ vô cùng, Chu Hằng có thể đỡ một kích này?

Chẳng những đỡ được, lại không có chút mệt! Chẳng những không mệt, hơn nữa ở lực lượng đều không kém gì hắn!

Không có khả năng a, căn bản không cảm ứng được có người đột phá Thiên Tôn vị – chờ một chút, hơn tháng trước quả thật có một đạo dao động như vậy, chỉ là quá yếu quá yếu, hắn vốn tưởng rằng là người nào đó tấn công Hóa Thần Cảnh thất bại, chẳng lẽ chính là Chu Hằng?

Nhưng vừa rồi liều mạng với Chu Hằng một cái, rõ ràng không cảm ứng được đối phương sở hữu lực lượng có linh lực dao động, đó thuần túy man lực thân thể!

Thân thể thành đạo, loại Thiên Tôn khác?

Ứng Thừa Ân không khỏi hoảng sợ, ý vị Chu Hằng còn có thể Đột phá Hóa Thần Cảnh một lần, khi trình tự linh lực đối phương cũng vào Thiên Tôn vị, thế gian còn có ai có thể làm đối thủ Chu Hằng?

Không được, nhất định phải mau chóng diệt trừ hắn!

Chương 427: Thể chất lập uy

– Thật không nghĩ tới, tiến bộ của ngươi cũng lớn như vậy! Ứng Thừa Ân lạnh lùng nhìn Chu Hằng, không che giấu sát ý dạt dào.

Chu Hằng lạnh nhạt nói: – Chẳng lẽ một mình ngươi tăng tiến vùn vụt? .

– Thì sao? Ngươi chẳng qua là man lực tầng thứ Thiên Tôn, sao có thể so sánh cùng ta? Ứng Thừa Ân hừ một tiếng.

Chiến lực võ giả mạnh nhất là võ kỹ, dù là huyết mạch lực thực ra cũng là một loại võ kỹ không cần tu luyện, có thể tăng lực lượng võ giả gấp mười, thậm chí gấp trăm lần, đây là cảnh giới, lực lượng không phải là nguyên nhân chiến lực.

Nhưng võ kỹ với linh lực làm cơ sở, không có linh lực, võ kỹ chính là phế !

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, nói: – Vậy còn ngươi, chỉ cầu cảnh giới lại đi đường tắt, nhất định chiến lực không mạnh! Ngươi bây giờ nhiều lắm chiến ngang tay cùng ta, nhưng đợi ta đột phá Hóa Thần Cảnh, ngươi không đủ trình làm đối thủ

ta nữa. .

– Hừ, vậy chiến một trận định thắng bại! Ứng Thừa Ân lưu chuyển sát khí – Ta sẽ cầm lại đồ ngươi cướp đi của ta, hơn nữa sẽ làm ngươi hoàn lại gấp bội! .

– Vậy phải xem ngươi có bản lãnh này hay không ! Chu Hằng thét dài một tiếng, hai chân phát lực, hưu một chút hướng vọt tới Ứng Thừa Ân. Hắn man lực thật sự khủng bố, trong chớp nhoáng bộc phát ra lực lượng vô cùng cường đại, thân hình bắn lên, trên mặt đất lập tức có thêm một cái hố sâu.

Mà tốc độ Chu Hằng nhanh hơn, một quyền phồng lên, nặng nề mà đánh tới Ứng Thừa Ân.

– Sợ ngươi sao! Ứng Thừa Ân cười lạnh, hắn là Thiên Tôn thứ thiệt. Nhân vật cường đại nhất trên đời này, tại sao có thể yếu thế?

Hắn đồng dạng phồng lên hai đấm. Từng chiếc gai xương hiện lên, đón đánh đối với Chu Hằng.

Thình thịch!

Trong tiếng nổ vang to lớn, hai người đồng loạt rút lui, một là thể chất tầng thứ Thiên Tôn, lực lượng hữu hạn, một … người

khác thì cấp tốc trở thành Thiên Tôn, thực lực đồng dạng ở dưới cùng trong Hóa Thần Cảnh, hai người liều mạng một cái lại thu kết quả chia đều.

– Chết tiệt! Sắc mặt Ứng Thừa Ân khó coi. Khi hắn nghĩ đến đây chỉ cần dùng huyền niệm quét ngang, với Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh hoàn toàn hủy diệt Chu Hằng cùng với Triệu gia, sau đó cướp Ứng Mộng Phạm về – nhiều ngày như vậy, như thế nào hắn cũng phải biết ban đầu là ai hạ thủ.

Chính vì hắn mười phần chắc chín, mới có thể trước phái ra người đi hạ chiến thư, rất phong tao rất trâu bò, trước phải cấp Chu Hằng áp lực. Khiến hắn đêm đêm không thể chợp mắt, suốt ngày hoảng loạn.

Nhưng không nghĩ tới là, Chu Hằng không ngờ cũng đột phá Hóa Thần Cảnh, mặc dù là hàng hóa rác rưởi cấp bậc thể chất! Nhưng mấu chốt là, hắn vì theo đuổi cảnh giới, mình cũng là Hóa Thần Cảnh cực sứt sẹo. Căn bản không mạnh hơn Chu Hằng, làm sao có thể đủ trấn áp Chu Hằng?

– Ứng Thừa Ân, ta hiện tại rất ngạc nhiên, ngươi đến tột cùng chiếm được kế thừa thượng cổ như thế nào? Chu Hằng huy động hai đấm liên tục, quyền màu vàng diệu thiên động địa.

– Kế thừa thượng cổ? Ứng Thừa Ân lộ ra một tia cười lạnh. –

Ngươi cũng quá coi thường ta! Ngươi muốn biết ta đột phá Hóa Thần Cảnh thế nào? Nói cho ngươi biết cũng không sao, đó chính là ta có được năng lực cắn nuốt huyết mạch! .

Cà, thời điểm hắn nói ra cái đại bí mật này, đột nhiên phát uy, hai đấm vũ động, vô số gai xương sinh ra bắn tới Chu Hằng, mỗi một cây đều tản ra quang huy màu vàng.

Hắn không tiếc thổ lộ bí mật, vì chính là khiến Chu Hằng khiếp sợ, do đó lộ ra sơ hở.

Cắn nuốt huyết mạch?

Trách không được! Chu Hằng đột nhiên hiểu, vì cái gì tên này khai sáng Thiên Ân Giáo, cũng quá độ thiện tâm để bọn giáo chúng đều có được huyết mạch lực, nguyên lai vì chính là cung cấp cho hắn cắn nuốt! Thật giống như nuôi heo, chờ heo mập, có thể làm thịt!

Huyết mạch lực, nói trắng ra chính là võ đạo lĩnh ngộ, thông qua huyết mạch các thời đại kế thừa xuống dưới. Mà Ứng Thừa Ân lấy được cái kế thừa này lại là phản lại, thông qua cắn nuốt huyết mạch, do đó hội tụ căn nguyên, tăng lên huyết mạch đã loãng.

Thậm chí, vượt qua độ cao tổ tiên Ứng gia từng đạt tới năm đó!

Từ Hóa Thần Cảnh tiến thêm một bước, chính là tiên !

Chu Hằng không thể không thừa nhận người sáng tạo ra môn công pháp này tuyệt đối là thiên tài, nhưng ngẫm lại trên đời này cũng không có chuyện không ăn cần tiền cơm trưa, người bị cắn nuốt huyết mạch lực sẽ bị như thế nào?

Tất nhiên là vô cùng thảm, nhẹ thì phế toàn bộ tu vi, nặng thì ngay cả tính mệnh đều mất!

Nếu không, lúc trước môn công pháp này làm sao có thể thất truyền, hiện tại chỉ còn 1 truyền nhân duy nhất là Ứng Thừa Ân?

Về phần tại sao trước kia Ứng Thừa Ân tiến cảnh không nhanh như vậy, đại khái là bước khởi điểm môn công pháp này rất cao, nhất định phải Kết Thai Cảnh, bởi vậy tên này trở thành nửa bước tiên nhân sau đó bay vọt. Tuy nhiên, hắn vẫn gấp một chút, vì cấp tốc trở thành không đánh vững cơ sở.

Chu Hằng đánh ra một quyền, hắn là thể chất cấp bậc Thiên Tôn, căn bản không cần đề tụ linh lực, chỉ cần một quyền đánh ra, lực lượng vận chuyển, quyền màu vàng kéo lên thần huy đầy trời.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Hai người giao chiến kịch liệt, Ứng Thừa Ân thi triển hết thần uy Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, có chút Pháp kỹ chỉ có Thiên Tôn mới có thể thi triển, uy lực thập phần cường đại. Đây là khác biệt bản chất giữa linh lực tầng thứ Thiên Tôn cùng thể chất trình tự Thiên Tôn, võ kỹ có thể tăng lên chiến lực võ giả gấp mười, gấp trăm lần, lực sát thương kinh người.

Thay đổi một người khác, khả năng sớm đã chết, nhưng Chu Hằng có man lực cấp Thiên Tôn, thân thể cũng có có thể so với pháp khí Hóa Thần Cảnh! Đừng nói Ứng Thừa Ân, chính là Vạn Cổ Đại Đế sống lại cũng không có khả năng với lực lượng đánh thương Chu Hằng.

– A

Hắn phát ra một tiếng hét thảm, bởi vì tới gần quá mức, muốn phát huy chiến lực mạnh hơn, ngược lại bị Chu Hằng nhân cơ hội phản kích một quyền, đánh vào trên lồng ngực, lập tức phát ra một tiếng nặng nề trầm đục, 3 cây thần cốt gãy, ở nơi ngực hiện ra một vết lõm xuốnghết sức rõ ràng đến.

Thình thịch, cự lực oanh kích, cả người hắn bay về phía sau, trong không khí lập tức xuất hiện một đạo nước gợn, truyền về trên trời dưới đất.

– Một quyền này thực thích đi? Chu Hằng cười ha ha, cả người cường thế xông ra ngoài, truy hướng Ứng Thừa Ân.

– Ít miệng lưỡi lợi hại! Ứng Thừa Ân phẫn nộ quát, linh lực lưu chuyển rất nhanh liền làm thương thế yên tĩnh trở lại.

Chu Hằng đã đuổi theo hắn, một quyền đánh ra, đánh vào trên đầu Ứng Thừa Ân.

Ứng Thừa Ân phồng linh lực lên nghênh chắn, một đạo thần huy giơ lên, càng không ngừng rung động. Thân thể hắn lập tức hưu một chút chìm vào trong đất bùn, trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng. Oanh, hắn rất nhanh chui lên dưới đất, mang trên mặt vẻ giận dữ vô cùng.

Chu Hằng cường chỉ là cường ở chỗ thể chất, lực lượng nhiều lắm ngang hàng với Ứng Thừa Ân, thậm chí còn kém vài phần. Bởi vậy khi Ứng Thừa Ân vận chuyển linh lực tiến hành phòng ngự, Chu Hằng cũng không có khả năng dễ dàng oanh phá linh lực hộ thuẫn của hắn.

Nhưng một kích này mặc dù không tạo thành thương tổn tính thực chất đối với Ứng Thừa Ân, lại khiến hắn thập phần khó coi.

– Cái này kêu là mặt xám mày tro! Chu Hằng nói, giọng điệu thập phần bình thản.

– Hỗn đản! Ứng Thừa Ân hét lớn một tiếng, hai đấm tung ra, thần mang nở rộ đầy trời, trong nháy mắt không biết vận dụng bao nhiêu tuyệt chiêu, đủ để mạt sát 1000 cái, 1 vạn cái lão tổ Thần Anh Cảnh đỉnh phong100 lần!

Nhưng đối mặt với Chu Hằng phòng ngự, công kích của hắn dù có cường đại mấy đi nữa thì như thế nào?

– Ân? Chu Hằng thoáng sửng sốt, hắn cảm ứng được tốc độ linh lực trong cơ thể khôi phục tăng nhiều, bắt đầu như cạnh băng hòa tan, nhưng rất nhanh thì biến thành chảy ra, cuối cùng hóa thành trường giang đại hà không thôi, vận chuyển ở trong cơ thể hắn.

Dược lực Hắc Tuyết Tán rốt cục hóa giải!

Tuy rằng còn không phải hoàn toàn, nhưng chiếu tốc độ như vậy, nhiều nhất 10 phút nhất định có thể hoàn toàn tiêu trừ ảnh hưởng.

Chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, linh lực Chu Hằng tuy rằng vẫn chỉ khôi phục một vài thành, nhưng phối hợp man lực bản thân, tốc độ của hắn tăng lên gấp ba bốn lần, vô cùng nhanh tới gần Ứng Thừa Ân, một quyền đánh ra.

Thình thịch!

Ứng Thừa Ân khả không nghĩ tới tốc độ Chu Hằng lại đột nhiên tăng lên, dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng lập tức trúng chiêu, máu mũi chảy dài, cả khuôn mặt đều trở nên dữ tợn vô cùng. Hắn làm sao biết phía trước Chu Hằng dính Hắc Tuyết Tán, một thân linh lực toàn bộ biến mất, chỉ cho là Chu Hằng cố ý chơi hắn, lập tức vừa giận vừa tức vừa cấp bách.

– Tiểu nhân hèn hạ! Hắn ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng thét dài, thanh âm cuồn cuộn, hóa thành một đạo rồng phẫn nộ rít gào, Ứng Thừa Ân đột nhiên quay đầu lại, cấp bách hướng về Lan Lăng Thành mà đi, vừa đi vừa nói: – Chu Hằng, tuy rằng ta hiện tại không làm gì được ngươi, nhưng ta sẽ cắn nuốt huyết mạch trở thành chân chính mạnh nhất! Đến lúc đó, sẽ là ngày chết của ngươi! .

– Bất quá bây giờ, ta sẽ giết sạch nữ nhân, thân nhân của ngươi sạch sẽ, cho ngươi chờ đợi tử vong phủ xuống ở trong thống khổ! .

Thân pháp của hắn vượt qua xa tốc độ thanh âm truyền, khi Chu Hằng nghe được Ứng Thừa Ân đã đi xa ít nhất trăm dặm.

Chu Hằng bước đuổi theo, nhưng hắn tuy rằng khôi phục vài phần linh lực, lại cuối cùng chưa hoàn toàn phục hồi như cũ, hơn nữa dù sao hắn chỉ là man lực tầng thứ Thiên Tôn, thân pháp căn bản không thể nào so sánh cùng Ứng Thừa Ân.

Tuy nhiên Chu Hằng cũng không lo lắng, Triệu gia còn có hai tôn đại thần, một là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, thực lực của nàng

khẳng định cũng sắp phục hồi như cũ, đủ để địch nổi Ứng Thừa Ân . Nàng thiếu Chu Hằng một cái nhân tình, hơn nữa lại đang ở Triệu gia đợi nhiều ngày như vậy, như thế nào cũng không thể khoanh tay đứng nhìn.

Huống chi còn có Hoặc Thiên, vị thiên nữ tuyệt thế này ngay cả Độc Miểu Thiên Tôn đều phải đi vòng quanh, Ứng Thừa Ân nếu gặp nàng tuyệt đối là tự mình chuốc lấy cực khổ!

Nghĩ là nghĩ như vậy, nhưng Chu Hằng vẫn đẩy nhanh tốc độ chạy về Triệu gia, linh lực khôi phục càng ngày càng nhiều, tốc độ của hắn cũng càng lúc càng nhanh, bảy tám phút sau Lan Lăng Thành đã xuất hiện ở trong tầm nhìn.

Chương 428: Liên tục bính đinh

Ứng Thừa Ân nín một bụng giận!

Hắn quả thật có mười phần lý do tự tin, cho là mình như mèo vờn chuột, chuyến này chỉ là đơn giản mà thuần túy ngược đãi Chu Hằng mà thôi, hoàn toàn phát tiết ác khí trong lòng ra ngoài.

Nhưng không nghĩ tới kết quả lại là như vậy!

Chu Hằng không ngờ cũng tiến vào Hóa Thần Cảnh – mặc dù chỉ là cấp bậc man lực, nhưng đáng sợ là thân thể của người này cũng mạnh mẽ giống như pháp khí Hóa Thần Cảnh, quả thực chính là biến thái!

Điều này làm cho hắn muốn nhục nhã, kế hoạch giết chết Chu Hằng hoàn toàn phá diệt, chỉ có thể lui, thông qua đánh chết thân nhân, bằng hữu Chu Hằng để xả hết giận. Mà hắn còn có thể bắt đi kiều thê mỹ thiếp Chu Hằng, khiến tên kia cũng nếm thử tư vị bị người đội sừng.

Ứng Thừa Ân bay mau, hắn là Thiên Tôn linh lực chân chính, có thể dùng thân pháp tăng tốc độ, không bao nhiêu hoàn toàn

ném Chu Hằng ở phía sau, đi vào Lan Lăng Thành.

Hắn vô cùng khí phách buông xuống ở trên vùng trời Triệu gia, cũng không nói chuyện, một chưởng nhảy ra, trấn ép đối với Triệu gia phủ.

Chí cường giả cấp bậc Thiên Tôn, giơ tay nhấc chân có thể hủy thiên diệt địa!

Ứng Thừa Ân tuy rằng không phải đứng đầu Hóa Thần Cảnh, nhưng Thiên Tôn chính là Thiên Tôn, tiến vào cảnh giới này chính là thiên hạ võ đạo đỉnh phong, một chưởng này nhảy ra lập tức diễn hóa thành một cái bàn tay màu xanh còn to hơn so với toàn bộ Lan Lăng Thành.

Ầm ầm ấn xuống!

Giống như tận thế buông xuống, bên trên toàn bộ thành phố một mảnh hôn ám.

Cự chưởng đánh xuống. Hết thảy đều hóa thành tro bụi trong nháy mắt, mà Ứng Thừa Ân có chừng mực, tuyệt sẽ không đả thương đến những thê thiếp Chu Hằng trong Triệu gia, nhất là Ứng Mộng Phạm, đó là chấp niệm của hắn, nhất định phải cướp về.

Vào lúc này, một cái bàn tay bạch ngọc vậy đẩy dời đi, nghênh hướng bàn tay to che phủ bầu trời.

Nhìn như lớn nhỏ hoàn toàn đối lập. Nhưng cái bàn tay bạch ngọc này lại đồng dạng tản ra khí tức ung dung cao quý, xinh đẹp, lại không chút nhu nhược nào.

Oanh!

Trong tiếng nổ, bàn tay mềm đón đỡ cự chưởng màu xanh, một đạo sóng gợn tràn ra trên không trung, nhanh chóng kéo dài tới trên vùng trời toàn bộ thành thị, giống như toàn bộ thái dương bể nát ở trong này.

Cái, cái gì?

Ứng Thừa Ân máy động, hai mắt thiếu chút nữa phun ra đầu lưỡi!

Hắn là một trong bốn đại Thiên Tôn Huyền Càn Tinh. Vốn trời sụp trước mắt mà không biến sắc. Nhưng tình huống bây giờ cũng thật quỷ dị, chẳng những Chu Hằng có thể chống cự lại cùng hắn, Lan Lăng Thành nho nhỏ này tại sao lại chạy ra một người cường đại như vậy?

Không kém hắn chút nào!

Tuyệt đối là Thiên Tôn, hơn nữa không phải là Thiên Tôn man lực như Chu Hằng, là linh lực, Hóa Thần Cảnh thứ thiệt!

Tê. Làm sao có thể!

Toàn bộ Huyền Càn Tinh có bao nhiêu vị Thiên Tôn? Giống chủ nhân bốn đại tử địa tuy rằng cường đại đến thái quá, nhưng bởi vì quan hệ Trường sinh, thực ra bọn họ không thể xem như Hóa Thần Cảnh chân chính, bởi vậy, toàn bộ Huyền Càn Tinh cũng chỉ có con bà nó bốn Thiên Tôn!

Thiên Tôn chân chính. Nhận được đại đạo thiên địa công nhận Thiên Tôn!

Hắn có vận khí gì a, vừa mới gặp một cái Thiên Tôn thể lực. Hiện tại lại đụng phải một vị Thiên Tôn chân chính?

Triệu gia là đầm rồng hang hổ?

Ứng Thừa Ân chỉ cảm thấy một cỗ biệt khuất hiện lên ở trong lòng, nhưng lại có một loại kích động khóc lên!

Hưu, một vị mỹ nhân áo trắng bay ra trong Triệu phủ, váy dài phiêu phiêu, tóc đen tươi đẹp, tao nhã tài hoa, khiến người ta vừa thấy say mê.

Ứng Thừa Ân lập tức có loại cảm giác bị sét, trong lòng dường như có vô số con kiến bò qua.

Hắn tự nhận cũng không phải người hiếu sắc, bởi vì hắn đã có Ứng Mộng Phạm, trên đời này còn có mỹ nữ nào có thể vượt qua nàng? Nhưng nữ nhân trước mặt này bất kể ở dung mạo hay là khí chất đều không thua gì Ứng Mộng Phạm, hơn nữa còn mang theo một cỗ cường giả tự tin!

Không thể không nói, mỹ nữ áo trắng trước mặt so với Ứng Mộng Phạm cao hơn một bậc!

Nàng nhất định là Nguyệt Ảnh Thiên Tôn !

Ứng Thừa Ân tự nhiên rõ ràng ba vị Thiên Tôn ở trước hắn tiến vào Hóa Thần Cảnh là ai, mà trong đó cũng chỉ có một là nữ tính, đáp án liền rõ ràng .

– Thì ra là Nguyệt Ảnh Thiên Tôn! Ứng Thừa Ân cao giọng cười to, hắn không tin Chu Hằng có năng lực trích đóa hoa này, hắn nghĩ chỉ có hắn Thiên Tôn chân chính mới có tư cách

cùng ngồi cùng ăn với Nguyệt Ảnh Thiên Tôn, thậm chí chuyện dựng vợ gả chồng!

Không phải sao, hắn phong độ ung dung, tuy rằng bởi vì cấp tốc trở thành nên thực lực có chút danh không hợp thực, nhưng công pháp đặc thù có thể khiến hắn chậm rãi tu bù lại ở ngày sau, tuyệt đối xứng đôi vị tiên nữ trước mặt này!

Ứng Mộng Phạm bởi vì là thân thể Huyền Âm, hắn không làm gì được, đây là một cái tiếc nuối khổng lồ, nhưng vị trước mặt cũng không phải, có thể bù lại hết thảy!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ thần sắc lạnh lùng, đạt tới cái loại độ cao này trong lòng nàng cũng chỉ có mục tiêu trèo lên võ đạo đỉnh cao, tìm kiếm thành tiên, phàm nhân sinh tử căn bản không ở trong mắt của nàng.

Bởi vậy, nàng cũng không phẫn nộ Ứng Thừa Ân ra tay ác độc. Nhưng đối phương không ngờ cũng nhét nàng vào bên trong phạm vi công kích, đây là khiêu khích đối với nàng!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vốn bị Chu Hằng cùng con lừa đen làm tức giận đến chết khiếp, phía trước tâm tình còn hơi chút tốt một chút, bởi vì dược lực Hắc Tuyết Tán càng ngày càng yếu, không bao lâu nữa nàng có thể hoàn toàn khôi phục thực lực!

Nhưng vào lúc này, Ứng Thừa Ân đánh xuống một chưởng!

Thật coi nàng dễ khi dễ?

– Nguyệt Ảnh Thiên Tôn, bổn tọa cũng không biết ngươi ở nơi này, thất lễ! – Ứng Thừa Ân còn muốn giải thích một chút, nhưng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đã chém ra một chưởng, đánh tới hắn, làm cho hắn chỉ có thể ra tay chống đỡ.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Hai người đại chiến, tuy rằng Ứng Thừa Ân không tốn sức, nhưng bởi vì Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng chưa hoàn toàn khôi phục thực lực, vì thế hai người chiến ngang tay trong khoảng thời gian ngắn.

Ứng Thừa Ân lại vô cùng biệt khuất, một trận chiến này đánh oan a! Hắn căn bản không muốn đánh nhau a! Không sao nói rõ được!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lại càng đánh càng hưng phấn. Mỗi một giây qua, dược lực Hắc Tuyết Tán sẽ hóa đi một phần. Thực lực của nàng cũng tăng cường một phần, chiến cuộc từng giọt từng giọt thắng lợi về phía nàng.

Nàng ở trong tay Chu Hằng ăn khổ như vậy, tức giận trong lòng có thể nghĩ mà biết, hiện tại Ứng Thừa Ân tự động đưa tới cửa để cho nàng hết giận, nàng tự nhiên toàn lực ứng phó,

càng đánh càng vui vẻ, có một loại cảm động A, ta đúng là Thiên Tôn.

– A Ứng Thừa Ân phát ra một tiếng thét dài vô cùng ủy khuất. Có loại kích động muốn chết.

Phía trước hắn bại bởi Chu Hằng, may mắn thân pháp của hắn mau, tính toán giết hồi mã thương, giết sạch hang ổ Chu Hằng! Không ngờ đụng phải một vị Thiên Tôn chân chính, còn là một nữ nhân khiến hắn động tâm, kết quả nữ nhân này lại giống người điên. Đem hắn trở thành đại địch sinh tử!

Hắn sao có thể không oan, sao có thể không buồn?

Đánh không lại!

Ứng Thừa Ân biết mình, thực lực của hắn tuyệt đối là bét nhất trong tất cả Thiên Tôn, theo thực lực Nguyệt Ảnh Thánh Nữ trở nên càng ngày càng mạnh, hắn chỉ biết từ ngang tay đến xuống hạ phong, rồi đến hoàn toàn không địch lại!

Đánh tiếp nữa. Hắn khó chịu nổi!

Lui, tiềm lực phát triển của hắn vượt qua bất luận kẻ nào, chỉ cần có đầy đủ huyết mạch cho hắn cắn nuốt, hắn trở thành tồn tại mạnh nhất toàn bộ Huyền Càn Tinh, dù là chủ nhân bốn đại

tử địa cùng ra, khôi phục lại trạng thái tốt nhất cũng không thể đối thủ của hắn!

Đến lúc đó. Hắn đứng trên thiên hạ, quét ngang bát hoang. Còn sợ Nguyệt Ảnh Thiên Tôn không kính trọng hắn?

Quyết định chủ ý, Ứng Thừa Ân liền ám độ Trần Thương (minh tu sạn đạo, ám độ Trần Thương), sau khi xuất liên tục 7 quyền, xoay người, cấp tốc lui xuống!

Hắn cũng không trực tiếp chạy trốn, bởi vì hắn phải đoạt lại Ứng Mộng Phạm trở về!

Hưu, thân hình hắn rơi, dưới thần ý bao phủ, toàn bộ Triệu gia trong khống chế, trong nháy mắt liền phát hiện vị trí của Ứng Mộng Phạm, lập tức đi tới.

– Cút! Một tiếng quát lạnh lùng vang lên, Ứng Thừa Ân chỉ thấy trước mắt sáng ngời, một nữ nhân mặc áo hồng chắn trước mặt của hắn.

Đẹp, đẹp ngây người!

Oanh một chút, Ứng Thừa Ân nhiệt huyết lên não, chỉ cảm thấy cả người như ăn mấy trăm cân xuân dược!

Trên đời này làm sao có thể có mỹ nhân tuyệt sắc như này!

mỹ nữ giống Ứng Mộng Phạm, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đã là mấy chục năm, thậm chí mấy trăm năm mới có thể ra một cái, nhưng vừa so sánh cùng mỹ nữ trước mặt lại ảm đạm thất sắc, dường như huỳnh hỏa gặp trăng sáng, căn bản không có một chút xíu có thể sánh bằng.

Huống chi, trên người nàng còn có một cỗ khí cao quý không cách nào hình dung, đó không phải là thô thiển kiêu ngạo, mà là một loại tôn quý phát ra từ trong thâm tâm, dường như nàng không phải là phàm nhân, mà là tiên tử, bất luận kẻ nào ở trước mặt nàng đều phải quỳ gối!

Thiên nữ tuyệt thế!

Nếu như có thể có được nữ nhân như vậy, nhân sinh sao còn chán?

Vào giờ khắc này, Ứng Thừa Ân hoàn toàn quên mất Ứng Mộng Phạm, cũng đã quên ân oán với Chu Hằng, chỉ còn lại có kinh diễm mãnh liệt. Sửng sốt một chút, hắn mới giựt mình tỉnh lại, nghĩ dạng mỹ nữ tuyệt sắc như vậy sinh hoạt với Chu Hằng dưới một mái hiên!

Hắn ghen tỵ!

Ghen tị không cách nào hình dung, cả người đều bốc cháy lên lửa giận, hắn có kích động mãnh liệt muốn giết người, hắn phải giết Chu Hằng, bầm thây vạn đoạn!

Nhưng lý trí nói cho hắn biết, hắn tuyệt không thể lưu lại ở trong này, nếu để cho Chu Hằng cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ liên thủ, hắn rất có thể bỏ mạng!

Chạy lấy người, hắn còn có thể trở về !

Ứng Thừa Ân lộ ra vẻ tham lam mãnh liệt, một chưởng vươn chụp tới thiên nữ tuyệt thế, hắn muốn dẫn đối phương đi, trời ban ân tại sao có thể lưu cho Chu Hằng?

Hắn mới là người được trời ban, hết thảy trân bảo đều là của hắn!

Bao gồm thiên nữ tuyệt thế điên đảo nhân thế, đẹp tuyệt phàm tục này!

Hắn quơ một chưởng!

Ông!

Quanh thân thiên nữ tuyệt thế hiện ra một đạo phù văn hồng nhạt, hình thành một vòng tròn bao nàng ở trong đó, khi bàn tay Ứng Thừa Ân trảo tới, phù văn lập tức sáng choang, phóng xuất ra lực lượng vô cùng kinh khủng!

Thình thịch, cánh tay phải Ứng Thừa Ân bị nứt toạt ra, cả người cũng bị một cỗ lực lượng khổng lồ đánh bay ra ngoài.

Ta thao!

Ứng Thừa Ân phun một ngụm máu ra ngoài.

Chương 429: Trở lại thế giới dưới đất

Ứng Thừa Ân trước mắt có phải Thiên Tôn yếu nhất trên lịch sử hay không, điều đó không thể chứng minh, nhưng khẳng định hắn là Thiên Tôn xui xẻo nhất từ trước tới nay!

Một ngày ba lần bại, coi như là phần mộ tổ tiên bốc khói, không hay ho càng thêm bi thảm!

Thua ở dưới tay Chu Hằng, thua ở trong tay Nguyệt Ảnh Thánh Nữ còn may mà nói: một người là man lực cấp bậc Thiên Tôn, hơn nữa thể chất cường hãn có thể so với pháp khí Hóa Thần Cảnh, bị bại trước người này cũng không oan uổng; còn Nguyệt Ảnh Thánh Nữ thì trình tự linh lực cao hơn hắn, thua cũng là chuyện bình thường.

Nhưng… nhưng sao hắn có thể bại bởi thiên nữ tuyệt thế mặc áo phấn hồng kia chứ?

Người ta bộ dạng tuyệt mỹ là một chuyện, nhưng xinh đẹp có thể trở thành chiến lực thực tế sao?

Một kích liền làm vỡ nát cánh tay của hắn, đây là thực lực loại nào? Chỉ sợ bốn chủ nhân đại tử địa khôi phục lại trạng thái

đỉnh phong, đích thân ra tay chẳng qua cũng thế thôi?

Nhưng có điều Ứng Thừa Ân dám vỗ ngực cam đoan thiên nữ tuyệt thế kia bất quá tu vi chỉ là Thần Anh Cảnh!

Thế giới này là thế nào?

Đầu tiên là có man lực cấp bậc Thiên Tôn, hơn nữa thân thể cường hãn đến mức có thể so sánh với pháp khí Hóa Thần Cảnh, hiện tại lại ra một thiên nữ tuyệt thế chỉ có tu vi Thần Anh Cảnh, mà dường như còn cường đại hơn so với Chuẩn Tiên, cái này còn có để cho người sống hay không chứ?

Võ đạo cuối thời, khó khăn lắm mới xuất ra mấy vị Thiên Tôn, không phải là tiết tấu Hóa Thần Cảnh quét ngang thiên hạ sao?

Cả người Ứng Thừa Ân đang trong trạng thái bị đánh bay, trong đầu lại là một mảng hỗn loạn, hoàn toàn phát mộng!

“Phịch!” Hắn đụng vào giữa một đỉnh núi ngoài thành, lúc này thế đi mới hết, hắn vội vàng vận chuyển linh lực trị liệu cánh tay phải. Nhưng hắn phát hiện bi kịch, hắn có thể cầm máu, nhưng không cách nào phục hồi mọc lại chi gãy!

Võ giả chỉ cần có huyết mạch lực, cho dù là ở Tụ Linh Cảnh đều có thể sống lại chi gãy, bởi vì huyết mạch lực là xuất xứ từ

lão tổ tông ít nhất nửa bước tiên nhân. Đây là một loại lý giải võ đạo.

Mà sau khi đạt tới nửa bước tiên nhân, thì dù lúc đầu không có huyết mạch lực cũng không sao cả, bởi vì bản thân có thể kế thừa huyết mạch lực như vậy.

Như Ứng Thừa Ân đã đạt đến Hóa Thần Cảnh, huyết mạch lực đã sớm vượt qua tổ tiên ngày xưa, muốn sống lại chi gãy là chuyện rất dễ dàng, chỉ là phải tiêu hao một ít tinh huyết bản thân mà thôi.

Thế nhưng trong mơ hồ dường như có một lực lượng đang áp chế hắn, chỉ cần hắn vừa có ý niệm trong đầu làm sống lại chi gãy, thì miệng vết thương đó vốn đã khép sẽ một lần nữa nổ bể ra, khiến hắn thống khổ không chịu nổi!

Thiên nữ tuyệt thế áo phấn hồng kia đến tột cùng là ai, sao có thể khủng bố như vậy!

Ứng Thừa Ân mang theo khiếp sợ mãnh liệt, không cam lòng, biệt khuất và bi phẫn này trên đường trở về, trong đó kết thúc khuất nhục kia hoàn toàn không cách nào nói với người ngoài.

…

Chu Hằng cũng chỉ là chậm một bước, khi hắn trở lại Triệu gia liền nhìn thấy Nguyệt Ảnh Thánh Nữ một bộ dáng thất hồn lạc phách, khiếp sợ đến hai mắt đờ đẫn.

– Kia… người kia đến tột cùng là ai? Bị khí tức cường đại của Chu Hằng làm bừng tỉnh, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ phục hồi tinh thần lại, liền hỏi Chu Hằng.

Nàng chính mắt nhìn thấy một màn Ứng Thừa Ân bị đánh bay ra ngoài, uy thế kinh khủng đến không cách nào hình dung kia khiến cho nàng thật lâu không thể suy nghĩ bình thường. Tuy rằng nàng có thể thắng dễ dàng Ứng Thừa Ân, nhưng khẳng định không thể đánh bại đối thủ thoải mái như vậy, thế mà cố tình một nữ nhân mới là Thần Anh Cảnh lại làm được.

Chuyện hoang đường này thực giống như một giấc mộng.

Chu Hằng theo ngón tay của nàng nhìn thấy Hoặc Thiên, không khỏi cười thầm, biết chắc là Ứng Thừa Ân chọc sai đối tượng rồi! Nên biết rằng lúc trước ngay cả Độc Miểu Thiên Tôn còn bị nhiều thua thiệt, huống chi là Ứng Thừa Ân loại mặt hàng cấp tốc đạt thành này?

– Phu nhân ta! Hắn nói mặt không đỏ, hơi thở không gấp: – Thế nào. Xinh đẹp chứ!

Ở đâu lại có người khoe ra vợ mình như vậy!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ rất xấu hổ thay da mặt dầy trơ tráo của Chu Hằng, nhưng sau khi nhìn đến khí chất vô thượng, dung nhan tuyệt mỹ của Hoặc Thiên kia, dù nàng là người tâm cao khí ngạo đều không thể không tự thừa nhận mình không bằng!

Nếu chỉ là chênh lệch một chút xíu, nàng còn có dũng khí so sánh, nhưng chênh lệch này cũng không phải là nhỏ tí tẹo, mà là cả một lạch trời!

Căn bản không so sánh được!

Thế gian sao có thể có nữ nhân hoàn mỹ như vậy?

– Đúng rồi! Hiện giờ nếu cô nương đã khôi phục thực lực, thì có thể đi, tạm biệt không tiễn… đừng quên món nhân tình kia, ta không ngại hàng năm cô nương đưa tới một vạn 80 cân linh thạch thượng phẩm để cảm kích ta! Chu Hằng cười nói, đồng thời làm một thế tay tiễn khách.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cắn chặt hàm răng: nàng rơi vào thảm trạng như vậy nếu truy cứu đầu sỏ gây nên còn không phải là Chu Hằng sao!

Tên này còn nói ngược, đã lừa nàng một cây linh thảo tuyệt thế, lại muốn một mối nhân tình: mối nhân tình của Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh nha, hàng năm còn muốn xấp xỉ một vạn linh thạch thượng phẩm?

Linh thạch này là loại hình tài nguyên tiêu hao, chỉ sẽ càng ngày càng ít, nhiều năm qua như vậy nàng còn lại đâu có bao nhiêu linh thạch thượng phẩm? Một vạn 80 cân, hắn còn nói được ra miệng!

– Thế nào, tiên tử! Một tiếng kêu to quái dị, con lừa đen cũng chạy tới, chảy nước miếng nhìn chằm chằm vào Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

– Con lừa đê tiện! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đầy bụng lửa giận kia lập tức trút hết trên đầu con lừa đen, chính là một chưởng đánh tới nó, sau đó cấp tốc xoay người rời đi.

Ở chỗ này đợi một tháng, nàng sớm nên trở về Đông Linh Tiên Trì.

– A… Con lừa đen kêu thảm một tiếng, nó cũng không phải có được thể chất Hóa Thần Cảnh như Chu Hằng, lập tức bị trấn áp sát đất, cả thân lừa đều ngập trong đất bùn, đợi sau khi nó chui ra, trên mặt đất liền nhiều thêm một cái hố hình con lừa.

– Tiểu cô nương này, bổn tọa thu chắc nàng! Con lừa đen vừa

phun bùn đất phèo phèo vừa nói.

– Nếu ngươi không chăm chú tu luyện, chỉ sẽ bị bỏ rơi càng ngày càng xa! Chu Hằng nói đả kích nó.

Con lừa đen lập tức ủ rũ, trước kia nó tiến cảnh rất nhanh chính vì bản thân nó vốn chính là Kết Thai Cảnh, chỉ là cảnh giới bị cưỡng ép đánh giảm, nhưng từ đó trở đi nó phải đi bước một dựa vào chính mình từ từ tích lũy, lĩnh ngộ.

Nửa bước tiên nhân muốn tiến lên là khó khăn như thế nào!

– Bổn tọa sao có thể không bằng tiểu tử ngươi, nhất định sẽ thành tiên trước ngươi! Con lừa đen khoác lác.

Chu Hằng bĩu môi, cũng lười vạch trần loại lời nói vô vị không có ý nghĩa này.

Ở Triệu gia đợi một ngày, Chu Hằng lại đi một chuyến Thiên Bảo Các, nhưng vẫn không có nhận được tin tức của lão lừa đảo hoặc là Tinh Môn, hắn quyết định không đợi nữa, mà một thân một mình đi tới Hàn Thương Quốc, đi thế giới dưới lòng đất nơi trấn áp Khổng Ngạo Côn trước kia.

Ở dưới phẫn nộ của thiên nhiên, dãy núi nơi này đã vỡ nát; hàn đàm, sơn cốc ngày xưa đã hoàn toàn biến mất; thông đạo

tự nhiên ngày trước sớm đã không còn tồn tại. Tuy nhiên, đối với Chu Hằng hiện nay mà nói, hết thảy đều là chút chuyện nhỏ! Hắn tính toán một chút vị trí, sau đó trực tiếp tung một quyền phá mở mặt đất, nhanh chóng bước vào đi xuống dưới lòng đất.

Hắn cũng không cần lo vấn đề bùn đất đào lên, cứ trực tiếp dùng bạo lực đè ép, bùn đất tảng đá lớn bằng một gian phòng như vậy bị hắn mạnh mẽ bóp lại chỉ còn lớn bằng cỡ nắm tay, sau đó giống như mũi tên từ trong động bay ra.

Vẻn vẹn chỉ nửa giờ sau, dưới chân đột nhiên nhẹ hẫng, Chu Hằng liền rơi vào trong thế giới dưới lòng đất kia.

Xa xa đã nhìn thấy mảng quầng sáng ngay trước mắt.

Chu Hằng cũng không có tế ra hắc kiếm, mà chỉ dùng thân thể đi tới, muốn thử xem thực lực của mình hiện giờ có thể chống cự lại tà khí kia xâm nhập hay không.

Biến hóa thực rõ ràng, vẻn vẹn chỉ nửa phút sau, trong lòng hắn liền dâng lên một ý cuồng bạo mãnh liệt, khát vọng giết chóc, khao khát máu tươi, hai mắt vô tình đã biến đổi đến đỏ bừng.

Hắn giật mình cả kinh, giơ hai tay lên, liền thấy trên da đã chui ra một lớp lông đỏ, tản ra khí tức vô cùng tà ác!

Chu Hằng vội vàng vận chuyển linh lực tiến hành chống cự lại, nhưng không có công dụng, lông đỏ kia mọc càng lúc càng nhanh, mà ý cuồng bạo trong lòng hắn cũng càng ngày càng mãnh liệt, vô cùng khát vọng giết chóc!

Đúng là chống đỡ không được!

Chu Hằng vội vàng tế ra hắc kiếm, tức thì trào ra sát khí lạnh thấu xương, tà khí kia lập tức giống như tuyết cho vào nước sôi, biến mất sạch sẽ. Hắn không khỏi hoảng sợ, thân thể của mình chính là Thiên Tôn thứ thiệt, vậy mà không có tư cách chống cự lại tà khí này!

Hơn nữa, tầng màn trời kia vốn là có tác dụng phòng ngự che phủ cường đại, cách một tầng đã kinh khủng như vậy, nếu như ở bên trong đó chẳng phải là nói ngay cả tiên nhân đều phải chịu ảnh hưởng sao?

Khổng Ngạo Côn, ngày xưa ở Tiên giới đến tột cùng là một nhân vật như thế nào?

Nếu như nói hắn là đại ma đầu, vì sao không dứt khoát giết chết hắn chứ?

Đối với cường giả, đánh bại một đối thủ cùng cảnh giới, tương đối mà nói là đơn giản nhất; tiếp theo là đánh chết đối thủ; còn

khó hơn nữa chính là bắt giữ, trong lúc ra tay đó sẽ gặp rất nhiều cố kỵ, có khả năng ngược lại sẽ chết ở trong tay đối thủ thực lực không bằng mình!

Chu Hằng mang theo những khó hiểu này đi tới phía trước màn trời, hắn lại thử một chút, với man lực của hắn bây giờ vẫn như trước không có cách nào phá mở tầng bình chướng này, chỉ có thể dùng hắc kiếm rạch ra một lỗ hổng đi vào.

Nơi này, không có mảy may bị ảnh hưởng của thiên tai, nơi nơi vẫn là dây mây đỏ máu đầy khắp núi đồi, sinh trưởng vô cùng tươi tốt.

Chu Hằng thậm chí hoài nghi, dù là cả Huyền Càn Tinh bị hủy diệt, nơi này cũng sẽ không bị ảnh hưởng chút nào, mà dưới bảo vệ của tầng màn trời bên ngoài này, sẽ trôi đi ở trong vũ trụ rộng lớn tối tăm, lạnh như băng kia.

Hắn đi nhanh tới trước, rất nhanh liền đi tới chỗ hồ nước lúc trước, một ao suối phun thẳng lên màn trời.

Thời gian không đúng lúc, Khổng Ngạo Côn còn chưa có xuất hiện, Chu Hằng thuận tay chụp một cái, một mảng lớn nước hồ bị lực lượng vô hình khống chế, lơ lửng giữa không trung.

Nước hồ này cực kỳ giá lạnh, lần trước Chu Hằng cũng không dám chạm vào, không biết lần này như thế nào.

Hắn vươn tay thò vào trong nước hồ, bắt đầu hết thảy không hề có biến hóa, nhưng khi ngón tay còn cách nước hồ khoảng một tấc, một luồng hơi lạnh đột nhiên đánh úp lại, chỗ ngón tay của hắn lập tức hiện lên một lớp băng mỏng.

Tạm được, có thể chịu đựng được!

Chu Hằng thầm gật đầu, thò ngón tay ra tiếp, chìm vào trong nước hồ kia.

Lập tức cảm giác lạnh cả người ào ào cuốn tới, vô cùng băng giá, "tạp tạp tạp", trên cổ tay của hắn lập tức kết một tầng hàn băng, nhanh chóng từ chỗ cổ tay bắt đầu kéo dài, đến cánh tay, vai, cho đến nửa thân mình.

Giống như một pho tượng băng!

Chu Hằng rung thân mình một cái, "thương thương thương", tầng băng này lập tức vỡ vụn rơi xuống, cả người hắn tản phát ra huyết khí vô cùng tràn đầy, chống lại hàn ý kinh người kia.

Hắn là thể chất cấp bậc Thiên Tôn, nói về khí huyết tràn đầy hẳn là cường đại nhất khắp Huyền Càn Tinh, hàn khí như vậy đối với bất kỳ một vị Thiên Tôn nào mà nói đều là phiền toái cực lớn, nhưng đối với Chu Hằng tuy rằng còn chưa nói tới chút chuyện nhỏ, nhưng cũng đủ để đối kháng.

Chu Hằng vốn chỉ muốn thử một chút rốt cuộc nước hồ này giá lạnh đến mức nào, khi đã biết tự nhiên cũng thu tay về, nhưng đột nhiên hắn phát hiện, nước hồ này lạnh thì lạnh nhưng lại ẩn chứa linh khí rất mãnh liệt!

Tuy rằng còn không có đạt tới trình độ linh hạch, nhưng cũng vượt hơn xa linh thạch thượng phẩm!

Hắn không khỏi sửng sốt, nhưng lập tức liền hiểu được.

Khổng Ngạo Côn chính là tiên nhân, trình tự của hắn vượt qua xa Phàm giới, khi dưới săn sóc ân cần của hắn cái hồ này cũng biến thành bảo trì!

Chỉ là, có nên xuống phía dưới hay không đây? Chu Hằng có hơi phân vân, bởi vì nơi này tương đương với nước tắm của Khổng Ngạo Côn!

Chương 430: Tu vi tăng mạnh

Chu Hằng có hơi do dự, nhưng nghĩ lại hồ này lớn như vậy, hắn chỗ Khổng Ngạo Côn làm ô nhiễm cũng không bao nhiêu, vì để tăng lên thực lực, hắn cố nhịn!

Thực ra, võ giả đạt tới cấp bậc nửa bước tiên nhân thân thể đã không nhiễm bụi trần, tiên nhân lại tinh khiết như ngọc, sao có thể làm ô nhiễm hồ nước? Đây chỉ là một loại không thoải mái trong lòng mà thôi.

Chu Hằng gần như không có gì để lưỡng lự, cất bước bước vào trong hồ nước, lập tức tràn tới một luồng cực lạnh giá, truyền khắp toàn thân hắn.

Hắn không để ý chút nào ngồi xuống, mở ra mỗi một lỗ chân lông toàn thân, hấp thu linh khí dày đặc tinh thuần trong hồ nước.

Đổi là một Thiên Tôn khác, cho dù là đại nhân vật không ai bì nổi như Vạn Cổ Đại Đế, Độc Miểu Thiên Tôn nhìn thấy hồ nước này cũng chỉ có phần không làm gì được, bởi vì bọn họ nhất thiết phải toàn lực vận chuyển linh lực để chống lại loại âm độ cực lạnh này, ở dưới trạng thái như vậy, làm sao bọn họ có thể hấp thu linh khí chứ?

Phúc duyên này, cũng chỉ có Chu Hằng có thể hưởng dụng.

Hắn chìm xuống đáy hồ, để cho toàn thân đều có thể hấp thu linh khí, mỗi một lỗ chân lông, mỗi một sợi kinh mạch, mỗi một huyệt đạo đều sử dụng triệt để với mức độ lớn nhất, tốc độ nhanh nhất hấp thu linh khí trong hồ nước.

Khổng Ngạo Côn là tiên nhân, chỗ này đặt ở Tiên giới có lẽ không tính là lợi hại lắm, nhưng ở Phàm giới thì tương đương là một kiện chí bảo, có thể nói tiếng nói phát ra đều là tinh hoa tràn đầy linh khí! Không biết Khổng Ngạo Côn ở lại trong này bao lâu, nhưng cái hồ này tự nhiên cũng được nuôi dưỡng thành bảo trì!

Không so được với linh hạch, nhưng vượt qua xa linh thạch thượng phẩm!

Chu Hằng vận chuyển Lạc Tuyết Chân Kinh, tận lực hấp thu ưu đãi. Không biết lúc nào Khổng Ngạo Côn sẽ đi ra, đây chính là một quả bom hẹn giờ, có quỷ mới biết hắn có thể đỏ mắt giết chóc lung tung một hồi hay không?

Chu Hằng tới nơi này đúng thật là phiêu lưu mạo hiểm rất lớn!

Tuy rằng lúc này thể chất cường hãn của hắn có thể làm cho Thiên Tôn đều trợn mắt há hốc mồm, nhưng đối với tiên nhân

mà nói thì không chịu nổi một kích, nếu như Khổng Ngạo Côn nổi điên muốn giết hắn, Chu Hằng cho dù là triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ đều không nhất định có thể chạy thoát được!

Dù sao, Tấn Vân Lưu Quang Bộ là Khổng Ngạo Côn truyền cho hắn. Hắn còn xa không có đến mức trò giỏi hơn thầy.

Hấp thu, luyện hóa, tăng lên! Hấp thu, luyện hóa, tăng lên!

Chu Hằng không ngừng tái diễn quá trình này… Gần nửa ngày sau, hắn cảm thấy hồ nước bắt đầu cuồn cuộn, dâng lên một luồng lệ khí tận trời, làm người ta trong vô tình liền bị lây lan, từ đó cũng hóa thân thành ma đầu, chỉ biết có giết chóc!

Khổng Ngạo Côn đi ra rồi!

Chu Hằng vội vàng mở hai mắt ra, vào thời điểm này hắn nào dám xem thường, vội vàng trồi lên mặt nước, giương mắt nhìn quanh, chỉ thấy Khổng Ngạo Côn giống y như lần đầu tiên xuất hiện, đang chạy như điên vòng quanh hồ nước. Dưới chân đạp trên sóng nước, cả người phóng ra khí tức tà ác như muốn diệt thế.

– Hả? Ma khí trong mắt Khổng Ngạo Côn nhoáng lên một cái, một tay liền chụp tới hướng Chu Hằng.

Chu Hằng chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, “vù vù vù”, thân hình hắn liên tiếp di chuyển, cấp tốc lách mình né tránh một trảo thập phần tùy ý của Khổng Ngạo Côn này.

– Ồ! Tấn Vân Lưu Quang Bộ? Trên mặt Khổng Ngạo Côn lộ ra một chút vẻ nghi hoặc, sau đó chụp tiếp tay phải một cái, lúc này Chu Hằng vốn không có khả năng tránh né, bị hắn chụp kéo tới.

– Dường như từng gặp mặt! Khổng Ngạo Côn nghiêng đầu nói, trong nét mặt lộ ra vẻ nhớ lại, trong mắt lại lấp lóe hung quang.

Chu Hằng sợ hắn suy nghĩ quá nổi điên lên, vội vàng nói: – Vãn bối là Chu Hằng, trước kia đã tới đây!

Khổng Ngạo Côn quan sát hắn từ trên xuống dưới một phen, cuối cùng dường như mài mại nhớ lại, nói: – Ta nhớ ra rồi! Ừm… Hắn lại lộ ra vẻ nghi hoặc, đưa Chu Hằng ra trước người một chút.

Hắn vươn tay sờ sờ ở trên người Chu Hằng, nói: – Ngươi rõ ràng là tộc nhân của Khổng gia ta, như thế nào trên thân còn có tinh huyết của Phệ Kim tộc? Thật sự là xằng bậy, ngươi đây là muốn phản bội gia tộc sao?

Mới đầu hắn còn mang theo vài phần nghi hoặc, nhưng khi nói đến phần sau thần sắc của hắn đã trở nên lành lạnh, đầy sát khí.

Chu Hằng không khỏi lông tơ dựng thẳng đứng, vị này muốn giết người, hắn chống cự được sao?

Khổng Ngạo Côn nháy mắt, đột nhiên lộ ra vẻ mờ mịt, tiện tay ném Chu Hằng qua một bên, cả người dường như ngốc bình thường, suy nghĩ đến xuất thần. Qua một hồi lâu, hắn lại đột nhiên nhìn về phía Chu Hằng nói: – Ngươi là ai? Dường như ta từng gặp ngươi!

Chu Hằng lập tức có loại cảm giác dở khóc dở cười, vị tiên nhân này lại bắt đầu không bình thường rồi.

– Tiền bối! Từ Hóa Thần Cảnh đến tiên nhân, một bước này phải làm như thế nào để bước tới được? Hắn không dám chậm trễ, vội vàng nói ra dụng ý tới đây. Hắn hoàn toàn không biết cách biệt giữa tiên, phàm, làm sao có thể bước ra được một bước mấu chốt kia?

– Thành tiên? Khổng Ngạo Côn hơi sửng sờ: – Thần chích trưởng thành, hóa hư thành thực, sau khi trải qua ba kiếp, tự nhiên thành tiên! Ồ! Ngươi là con cháu Khổng gia ta, như thế nào ngay cả điều này đều đã quên? Hừ! Lười biếng như thế, sao xứng đáng làm con cháu Khổng gia ta!

Thần sắc hắn sa sầm xuống, nhìn chằm chằm vào Chu Hằng, dường như muốn chụp đánh một trận tên lười biếng vô dụng làm bại hoại gia tộc này.

– Tuy rằng tăng lên thực lực coi như mau, nhưng ngay cả Nguyệt Minh Cảnh cũng chưa vào cũng dám ra ngoài lang bạt, không phải làm mất hết mặt mũi của Khổng gia ta ư! Dường như Khổng Ngạo Côn nhớ lại trước kia từng gặp Chu Hằng, vung tay chụp một trảo, trực tiếp ném Chu Hằng vào trong hồ:
– Mau mau tu luyện tốt cho ta!

Nói xong, hắn ấn xuống một chưởng, hình thành giống như một cây cột sáng nối trời, nối thẳng vào ót Chu Hằng.

– A…

Chu Hằng phát ra một tiếng hét thảm, cả người dường như sắp bể thành trăm vạn ngàn vạn mảnh, vô cùng đau đớn. Nhưng cũng bởi vì Khổng Ngạo Côn ra tay, lỗ chân lông cả người hắn ít nhất nới rộng ra gấp trăm lần, tốc độ hấp thu linh khí cũng tăng lên không chỉ gấp trăm lần!

Đây là Khổng Ngạo Côn hỗ trợ hắn, nhưng động tác cũng quá dã man đi. Chu Hằng nghĩ đây khẳng định là hắn cố ý, muốn trừng trị một chút: tên con cháu Khổng gia “lười biếng” này.

Tuy nhiên khổ sở gì mà Chu Hằng chưa từng nếm qua, loại mức độ thống khổ này cũng chỉ vì quá bất ngờ không kịp đề phòng làm hắn kêu lên thất thanh một chút, nhưng khi kịp phản ứng hắn lập tức khoanh chân ngồi xuống. Lúc này thân thể hắn đã bị Khổng Ngạo Côn ấn vào chỗ sâu trong hồ nước.

Chu Hằng thầm mắng trong lòng, nếu không nhờ hắn có được tinh huyết Phệ Kim tộc, đẩy mạnh thể chất đến Hóa Thần Cảnh, vậy thì rơi vào trong hồ này khẳng định đã bị đóng băng lạnh cóng chết rồi!

Thật đúng làm xằng làm bậy mà!

Thế nhưng Khổng Ngạo Côn chính là một người điên, người khác chết sống đâu có nằm trong trong phạm vi lo lắng của hắn? Ở trong ý nghĩ của Khổng Ngạo Côn, chỉ có vượt qua được điều đó mới có thể xem là con cháu của Khổng gia, bằng không dù có chết cũng tốt, miễn phải đi ra ngoài làm mất mặt mũi của Khổng gia!

Chẳng qua là đối với Chu Hằng làm như thế vừa khéo hợp với tâm ý của hắn, lỗ chân lông cả người mở lớn, hắn bắt đầu điên cuồng hấp thu linh khí bốn phía, cuồn cuộn không ngừng tăng lên tích lũy linh lực của hắn.

– Hả? Cảm ứng được linh khí trong hồ điên cuồng lưu động, nhưng linh lực của Chu Hằng tăng lên lại chậm đến đáng thương, Khổng Ngạo Côn không khỏi lộ ra vẻ ngạc nhiên! Đương nhiên hắn biết đây là vì không gian đan điền của Chu

Hằng quá lớn, đến nỗi tốc độ hấp thu linh khí kinh khủng như thế, cũng chỉ bổ ích cho hắn chậm rãi như vậy.

– Miễn cưỡng coi như thành tựu đáng giá! Khổng Ngạo Côn thì thào nói, cuối cùng lộ ra vẻ tươi cười, dường như cảm thấy cao hứng vì gia tộc có thể xuất ra một tộc nhân ưu tú như vậy.

Một ngày, hai ngày, ba ngày… Nếu như không có Khổng Ngạo Côn trợ giúp, Chu Hằng muốn hút khô linh khí trong hồ nước này ít nhất phải một năm trở lên, nhưng bây giờ hắn chỉ dùng thời gian ngắn ngủn ba ngày!

Thần Anh nhị trọng thiên đỉnh phong!

Đã không thể hút thêm cho dù là một phần linh khí!

Chu Hằng lập tức bắt đầu tấn công Thần Anh tam trọng thiên: “Tiểu nhân” màu vàng cầm kiếm ở trong đan điền triển khai Lăng Thiên Cửu Thức, cường thế phân chia thiên địa, mở rộng lãnh địa.

Ở dưới kiếm ý của Lăng Thiên Cửu Thức, tiểu cảnh giới tăng lên dễ như trở bàn tay, vẻn vẹn chỉ trong nửa giờ sau, Chu Hằng đã đột phá đến Thần Anh tam trọng thiên, linh khí thiên địa tẩy rửa, nhanh chóng củng cố cảnh giới của hắn.

Khổng Ngạo Côn chụp vớt hắn từ đáy hồ đi ra, gật gật đầu, nói: – Coi như không tệ!

Có thể được một vị tiên nhân đánh giá như thế, cũng đáng để Chu Hằng kiêu ngạo!

– Tiền bối là cảnh giới gì? Nhật Diệu Cảnh? Thăng Hoa Cảnh? Hay Sáng Thế Cảnh? Chu Hằng hỏi.

– Thăng Hoa tam trọng thiên! Khổng Ngạo Côn ngạo nghễ nói, trong giọng nói mang theo tự tin mãnh liệt, dường như trời sập xuống hắn cũng có thể một vai gánh lên!

Loại tự tin mãnh liệt này lây lan qua Chu Hằng: tuy rằng Khổng Ngạo Côn cũng không phải chân chính Sáng Thế Cảnh mạnh nhất, nhưng hắn lại có một thân kiêu ngạo, đây mới là điều khiến Chu Hằng bội phục. Nhưng cũng đúng là như vậy mới làm cho Chu Hằng càng thêm nghi hoặc, vì sao thiên kiêu như thế lại bị trấn áp ở nơi này?

Hiển nhiên, Khổng gia ở Tiên giới phải có địa vị nhất định nào đó, mà xem theo trong lời nói và việc làm của Khổng Ngạo Côn, hắn cũng vô cùng trung thành với gia tộc, như vậy hắn bị giam giữ ở hạ giới, vì sao gia tộc không có phái người đến giải cứu?

Hắn không kìm nổi hỏi: – Tiền bối vì sao lại bị giam ở chỗ này?

Khổng Ngạo Côn ngẩn ra, lập tức mắt lộ hung quang, trong nháy mắt hai mắt trở nên đỏ bừng, vô số ma khí đỏ như máu từ trên người hắn tràn ra đầy trời, trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ thiên địa.

Hỏi sai lầm rồi! Tên này lại sắp nổi điên!

Chu Hằng vội vàng chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình đột ngột di chuyển, chạy tới hướng màn trời.

Tên này bị giam ở trong này, chính là vì hắn thường xuyên phát ra ma tính quá độ chăng! Kỳ quái, ngay cả đại năng Tiên giới đều không trị được bệnh này của hắn sao?

Tốc độ của Chu Hằng hiện giờ là nhanh bực nào, chỉ trong mấy lần lên xuống liền đi tới chỗ màn trời, một kiếm rạch ra, thân hình nhảy ra. “Ầm” sát phía sau là lực lượng của Khổng Ngạo Côn phát cuồng đánh ra, từng đợt từng đợt đánh vào trên màn trời, chấn cho màn trời kia đều không ngừng rung chuyển, dường như sắp vỡ vụn.

Không hổ là cường giả Thăng Hoa Cảnh, tiếp một bước chính là tồn tại mạnh nhất Tiên giới!

Nếu Khổng Ngạo Côn thực sự bước ra một bước này, như vậy

khẳng định màn trời này không thể vây khốn hắn được nữa, đến lúc đó một khi hắn xuất thế, đừng nói là Huyền Càn Tinh, mà toàn bộ Phàm giới đều sẽ bị hắn đánh cho vỡ nát tan tành!

Chu Hằng ngẫm nghĩ lại, cảm thấy điều này không có khả năng, bởi vì tuy rằng cảnh giới của Khổng Ngạo Côn cao hơn xa Cổ Viêm, nhưng tạo áp lực cho hắn cũng không quá lớn, thậm chí có thể còn không bằng Cổ Viêm!

Tại sao lại như vậy?

Hay là Khổng Ngạo Côn bị thương nặng, đến nỗi tu vi giảm xuống, hay chính là tu vi của hắn bị người cưỡng ép kiềm chế!

Bất luận là loại nào, nếu hắn ngay cả khôi phục thực lực đều làm không được, làm sao nói đến chuyện đột phá chứ?

Chu Hằng cảm thán một hồi, hắn có thể cảm giác được loại ngông nghênh kiêu hãnh của Khổng Ngạo Côn kia, nhưng lại thường thường nổi điên lên như vậy, còn làm ảnh hưởng đến người khác, nên bị bắt giam giữ ở chỗ này, thật là khiến nguoời ta cảm khái!

Hắn về tới Triệu gia, lập tức nhận được thông báo: Rốt cụcThiên Bảo Các đã tìm được lão lừa đảo rồi!

Chương 431: Tiên duyên đến tột cùng là cái gì

Rốt cuộc tìm được lão lừa đảo rồi!

Chu Hằng không kịp nghỉ ngơi, lập tức xuất phát đi tới Dương Minh Thành. Theo Thiên Bảo Các truyền về tin tức nói: không lâu trước đây ở Dương Minh Thành có nhìn thấy người hoàn toàn giống với lão lừa đảo theo miêu tả của Chu Hằng.

Dương Minh Thành ở Anh Liên Quốc, chỉ là một Hoàng triều, khoảng cách Lan Lăng Thành tương đối xa, tuy nhiên khoảng cách này đối với cường giả Thần Anh Cảnh, đặc biệt là trình tự linh lực kinh khủng của Chu Hằng mà nói, cũng không tính là gì.

Chỉ bảy ngày sau, Chu Hằng đi tới tòa cổ thành này. Hắn buông ra thần ý, trong nháy mắt liền bao phủ toàn bộ thành thị, nhanh chóng phong tỏa mục tiêu, sau đó liền vọt đi, "vù vù vù", chỉ sau mấy lần lên xuống, hắn đi tới một góc phố.

– Vị huynh đệ này, lão phu nhìn mặt ngươi ẩn hiện sát khí, ấn đường biến thành màu đen, sợ có tai ương đổ máu đấy! Vang lên thanh âm quen thuộc mà đáng khinh, chỉ thấy một lão già gầy đang chặn dường một người trung niên, khuôn mặt quá sợ hãi, tựa hồ đối phương sẽ lập tức chết ở trước mặt lão.

– Lão sát tài này, mỗi lần gặp lão tử đều nói lão tử có tai ương đổ máu, đều là bị lão xúi đến rủi ro, ngày hôm qua lão tử đi ra ngoài thành săn bắn mới bị đá lăn đè, thiếu chút nữa đã gãy mất chân! Người trung niên kia nói vẻ mặt ngang ngược, còn phất phất ống tay áo.

– Chuyện không liên quan tới lão phu, đây là ý trời! Ý trời!

Lão già gầy không ngừng nói ý trời, khóe miệng toét ra, lộ ra hai hàng răng vàng khè, càng thêm đáng khinh.

– Đánh chết lão sát tài ngươi bây giờ! Người trung niên nói xong liền vung quyền đánh, đuổi lão già gầy chạy trên đường.

Chu Hằng không khỏi lắc đầu, lão lừa đảo này rõ ràng có thực lực rất cường đại, thậm chí còn có thể là tiên nhân, nhưng thủy chung dùng hình tượng lão vô lại, lão lừa đảo… hành động của lão quả thật làm cho người ta không sao đoán ra được.

Chẳng lẽ đây chính là cái gọi là trò chơi phong trần?

Chu Hằng lập tức vứt bỏ phần tò mò này. Hiện tại hắn không có thời gian để chờ lão lừa đảo chơi đùa nhàm chán kết thúc công việc, hắn vội vàng tung người nhảy tới, một tay nhấc người trung niên kia lên. Người nọ mặc dù là tu vi Ích Địa

Cảnh, nhưng ở trước mặt Chu Hằng làm sao có một tia lực chống cự?

May mà Chu Hằng cũng không có ý đả thương người, chỉ tiện tay thảy đối phương qua một bên, rồi ôm quyền thi lễ nói với lão lừa đảo: – Tiền bối!

“Tiền… tiền bối?” Người trung niên ở một bên vốn đang trong khiếp sợ, bởi vì võ giả bậc cao giết người là không cần lý do, giống như giết chết một con kiến, vô cùng tùy tiện. Khi hắn nghe Chu Hằng, cường giả đã khiến hắn không hề có lực chống cự đúng là xung hô tiền bối với lão già gầy, lập tức trước mắt hắn tối sầm, thân thể mềm nhũn trực tiếp hôn mê đi.

Ngay cả Chu Hằng đều xưng hô là tiền bối, lão già gầy này thật có lợi hại như vậy sao? Trước hắn lại đuổi theo đánh mông đối phương, không phải là tự mình muốn chết sao?

Chu Hằng dĩ nhiên không hề liếc mắt nhìn nhiều người nọ, chỉ mỉm cười nhìn lão lừa đảo.

Hắn biết chắc lão già này là tiên nhân, hoặc là tiên nhân chuyển thế, hoặc là có quan hệ không nói rõ với tiên nhân, nhưng với bộ dáng vô lại của đối phương kia, hắn cũng chỉ có thể kêu lên một tiếng tiền bối, phía sau kính ý tự nhiên không còn sót lại chút gì.

– Thì ra là tiểu tử ngươi! Lão lừa đảo hiển nhiên không có dễ quên như Khổng Ngạo Côn. Lão nhìn lướt qua Chu Hằng, hơi lộ ra vẻ kinh ngạc: – Tiểu tử ngươi tốc độ tiến bộ tu vi thật đúng là mau, chỉ riêng về tư chất mà nói, gần như có thể so sánh với con em của những đại gia tộc ba Vực trên kia!

– Ba Vực trên? Chu Hằng lộ ra vẻ không hiểu.

– Hiện tại ngươi không cần biết những thứ này, cứ chuyên tâm tu luyện sớm ngày đột phá Hóa Thần Cảnh. Đợi đến lúc phá hư không thành tiên, tự nhiên một thế giới mới sẽ mở ra cho ngươi! Lúc này lão lừa đảo thật ra không có giấu giếm quan hệ của lão với Tiên giới, nói ra cũng gọn gàng dứt khoát.

– Xin hỏi tiền bối, ngài là tiên nhân phải không?

Chu Hằng cho thêm một ý kính trọng, chỉ là trong lòng hắn nổi lên ý ghê tởm.

– Lão phu là tiên nhân, cũng không phải tiên nhân! Lão lừa đảo nói rất huyền bí.

Nhưng Chu Hằng vẫn hiểu, bởi vì trước đây hắn đã nghe Cổ Viêm nói một ít chuyện về tiên nhân. Trước kia lão lừa đảo là tiên nhân, nhưng sau khi thọ nguyên hết liền dùng thần hồn

gửi thể xác, sống ra đời thứ hai, nhưng hiện giờ còn chưa đạt trở lại tới Tiên Nhân Cảnh.

Nếu không đạt tới Tiên Nhân Cảnh, thần hồn sẽ không đủ cường đại, cũng không có cách nào tiếp tục gửi thể xác chuyển thế, dĩ nhiên sinh mệnh phải chung kết ở đây.

Hắn nói: – Tiền bối hẳn cũng biết bắt đầu từ thời kỳ thượng cổ, những Thiên Tôn kia tranh đoạt tiên duyên đến tột cùng là thứ gì chứ?

Lão lừa đảo thoáng hơi biến đổi sắc mặt, khí tức vô lại trên thân lão lập tức biến mất, dường như trong nháy mắt thay đổi thành một người khác, mà lại có một loại phong cách đạo mạo, khiến Chu Hằng không tự chủ được cả người nổi da gà, có một loại bị kích động muốn ói.

Lão già này tốt hơn là thích hợp làm người đáng khinh buôn thần bán thánh, bằng không càng thêm ghê tởm!

– Tiên duyên… tiên duyên! Lão lừa đảo tự lẩm bẩm, lông mày hết nhíu lại dãn ra, dãn lại nhíu, dường như vô cùng kích động.

– Tiền bối, tiền bối! Chu Hằng kêu lên mấy tiếng, nhưng thấy lão lừa đảo vẫn là một bộ dáng thấy quỷ như vậy, liền hét lớn:
– Lão lừa đảo!

– Phi! Lão phu tiên phong đạo cốt, nhìn trước tương lai, nhìn được quá khứ hiện tại… chính là đại tiên không có gì không biết, không chỗ nào không hiểu, tiểu tử ngươi cũng dám bất kính với tôn trưởng? Lão lừa đảo bị hắn gọi như vậy lập tức bừng tỉnh nói.

Quả nhiên giống hệt như con lừa đen, trời sinh không tự trọng, không mắng không chịu!

– Trọng điểm! Trọng điểm! Tiên duyên! Chu Hằng nhắc nhở.

– Tiên duyên a… Trong mắt lão lừa đảo lại hiện ra vẻ phảng phất, trong chốc lát cũng không có nói gì. May mà, lúc này lão cũng không có sững sờ bao lâu, rất nhanh liền nói: – Tiên duyên, đương nhiên là cơ duyên có thể làm cho người thành tiên!

Đây không phải là vô nghĩa ư!

Chu Hằng thở dài, giao lưu với một số người quả thật rất khó khăn!

– Ta cũng có thể đoán được đại khái như thế, nhưng đến tột cùng cụ thể là cái gì? Một quyển công pháp tuyệt thế? Một viên đan dược tuyệt thế? Hay là thứ gì khác?

Lão lừa đảo bĩu môi, hỏi ngược lại: – Tiểu thí chủ! Ngươi có biết thành tiên phải như thế nào không?

Tiểu thí chủ? Lão lừa đảo này lại muốn đổi nghề thành hòa thượng hóa duyên?

Chu Hằng cũng lười so đo, nói: – Tiến vào Hóa Thần tam trọng thiên, sau đó Thần chích phải trải qua ba kiếp, hóa hư là thần, là có thể phá hư không thành tiên!

– Ồ! Không ngờ ngươi biết? Lão lừa đảo hơi lộ ra một chút kinh ngạc. Lão nghĩ rằng, con đường thành tiên đừng nói ở nơi cuối thời võ đạo này, dù là ở thời kỳ thượng cổ cũng không có bao nhiêu người biết rõ, hiểu được.

Lão hỏi Chu Hằng cũng không phải thật muốn cho Chu Hằng trả lời, mà định dựa vào điều này dẫn ra đoạn dưới mà thôi, không nghĩ tới Chu Hằng đúng là đáp đúng phóc.

– Không sai! Sau khi Thần chích vượt qua ba kiếp, là có thể thành tiên. Tuy nhiên, ba kiếp này há dễ vượt qua như vậy sao? Lão lừa đảo lắc lắc đầu, trong ánh mắt còn toát ra một tia ý sợ hãi, dường như nhớ lại thời điểm trải qua thành tiên năm đó, lúc này hãy còn nghĩ mà sợ.

Chu Hằng lại biết được, dĩ nhiên là vì mới đây hắn gặp Khổng Ngạo Côn, từ trong miệng đối phương đã biết những điều này.

Không nghĩ tới ở chỗ này khoe khoang một chút, lại hù dọa cho lão lừa đảo hoảng sợ.

– Ba kiếp đoạn sinh tử, một bước lên thiên đường, một bước xuống địa ngục mà!

Lão lừa đảo thở dài: – Bản thân độ ba kiếp sẽ rất nguy hiểm! Một khi tâm thần thất thủ thì có khả năng Thần chích bị hủy diệt, một thân tu vi phó thác cho dòng nước. Hơn nữa, càng họa vô đơn chí chính là… toàn bộ linh khí của thế giới trở nên càng ngày càng loãng!

Chu Hằng sửng sốt, nói: – Không phải có Tinh Môn sao, nơi này linh khí không được, không thể đi đại lục khác hay sao?

– Sai sai sai… quá sai rồi! Lão lừa đảo liên tục lắc đầu: – Thế giới mà lão phu nói, cũng không phải chỉ vào Huyền Càn Tinh, mà là cả Phàm giới!

– Hả? Chu Hằng trợn tròn hai mắt, phóng ra hai tia sáng, loá mắt dọa người.

“Bộp, bộp, bộp…”, người ở chung quanh nhất thời quỳ đầy đất, hoàn toàn không thể chống đỡ khí thế của hắn không thể khống chế hơi thả ra ngoài chút xíu kia.

– Ở rất lâu trước kia… Cụ thể là bao lâu, lão phu cũng không rõ ràng lắm, nhưng ít ra phải vượt qua xa cái gọi là thời kỳ thượng cổ, thậm chí là thời kỳ viễn cổ! Ở thời kỳ đó, linh khí thiên địa vô cùng dồi dào, võ giả chỉ cần hình thành Thần chích là vốn cũng không cần đột phá vào Hóa Thần Cảnh, mà sẽ có người của Tiên giới thông qua Giới Môn tiếp dẫn!

– Tiểu tử ngươi cũng biết Thần chích phải trải qua ba kiếp, ngoại trừ nguy hiểm khi độ kiếp, sau mỗi lần độ kiếp, Thần chích sẽ được trưởng thành cực lớn, chiến lực của bản thân có thể tăng lên gấp mười, gấp trăm lần… Điều này cũng làm cho Thần chích cần hấp thu đầy đủ linh khí mới có thể trưởng thành! Thế nhưng linh khí của Phàm giới sau một lần biến động đã trở nên loãng, võ giả sau khi độ kiếp, rất khó hấp thu đầy đủ linh khí để tẩm bổ Thần chích, nên Thần chích của rất nhiều người đều vì thế mà "đói chết"! Hơn nữa, Thần chích phải trải qua ba kiếp mới có thể hóa hư là thần, một kiếp so với một kiếp càng khó khăn, mà tẩm bổ Thần chích cần linh khí cũng một lần so với một lần nhiều hơn… linh khí của Phàm giới đã không đủ để cung cấp!

Lão lấy hơi rồi nói tiếp: – Nếu Huyền Càn Tinh không có trải qua trường biến động 7 vạn năm hay 8 vạn năm trước kia, thì mức độ linh khí khi đó cũng miễn cưỡng có thể vượt qua kiếp thứ hai, còn kiếp thứ ba, chỉ sợ toàn bộ Phàm giới đều không được! Mà Tiên giới cũng đồng thời trải qua một trường đại tai nạn, vô số năm tích lũy, hủy hoại chỉ trong chốc lát, Giới Môn đã không thể tùy tiện mở ra, người ở Phàm giới muốn trở thành tiên, khó như lên trời!

Chu Hằng vừa động trong lòng, còn sớm hơn so với thời kỳ thượng cổ, Tiên giới biến động lớn? Hắn lập tức nghĩ tới khối Tiên đại lục bị đánh chém rơi xuống kia.

Năm đó, nguyên chủ nhân của hắc kiếm đại chiến với cường giả không biết tên kia, chỉ dư ba của một kiếm khí vạch tới, liền tước mất cả một khối Tiên đại lục, trực tiếp chìm vào trong hư không! Đại chiến như vậy giống như năm đó Vạn Cổ Đại Đế đại chiến với bốn chủ nhân đại tử địa, tạo thành hủy hoại là có tính chất huỷ diệt.

Chỉ có điều Vạn Cổ Đại Đế bọn họ thiếu chút nữa đánh sụp chỉ là Huyền Càn Tinh, còn nguyên chủ nhân của hắc kiếm bọn họ lại thiếu chút nữa đánh sụp cả Tiên giới!

Khẳng định là năm đó nguyên chủ nhân của hắc kiếm đại chiến với những cường giả khác, đã dẫn tới biến động lớn ở Tiên giới, thậm chí ảnh hưởng tới Phàm giới!

Vì thế, người ở Phàm giới muốn trở thành tiên liền khó như lên trời vậy.

Chu Hằng đột nhiên hiểu ra, nói: – Vậy cái gọi là tiên duyên, chính là linh khí đủ để cho Thần chích hấp thu sau khi vượt qua ba kiếp?

– Coi như không ngốc! Lão lừa đảo vỗ tay một cái nói.

Chu Hằng hận đến nghiến răng: lão lừa đảo này nói hồi lâu vẫn không có nói ra cụ thể tiên duyên kia là thứ gì, hắn liền

hỏi gằn từng chữ từng chữ:

– Lão… lừa… đảo! Đến tột cùng đó là vật gì?

– Ngươi thật muốn biết? Lão lừa đảo nghiêm trang hỏi lại.

– Đương nhiên!

– Một khi biết, ngươi sẽ lún vào giao du với kẻ xấu, như thế nào cũng không thể tự kềm chế!

– … Ta dường như đã sớm lún sâu vào rồi!

– Được rồi! Cái gọi là tiên duyên, chính là… Tinh Hạch!

Chương 432: Tinh Hạch

– Tinh Hạch? Chu Hằng không hiểu hỏi lại.

Hắn biết yêu hạch, đó là tương đương với không gian đan điền của yêu thú. Hắn biết linh hạch, đó là tinh hoa của linh thạch ngưng tụ lại… Hoặc Thiên lúc tu luyện cũng có thể sinh ra linh hạch, tuy nhiên ai dám để cho nàng tu luyện?

Nhưng, Tinh Hạch là vật gì?

– Tinh Hạch, chính là hạch tâm của một tinh cầu, ẩn chứa năng lượng tích lũy của cả tinh cầu mấy ức năm, thậm chí mây trăm ưc năm! Lão lừa đảo hết sức nghiêm túc nói.

– Thì ra là thế!

Rốt cuộc Chu Hằng hiểu rõ, không trách được trước đây hắc kiếm luôn nhắm thẳng vào địa tâm, khẳng định chính là nó cảm ứng được Tinh Hạch! Chỉ có điều tầng đất thật dày, cho nên phần lớn địa phương không cảm ứng được, chỉ có số ít địa phương mới được.

Nhưng lại có vấn đề khác, bốn chủ nhân đại tử địa hẳn là đến từ tinh cầu khác, thông qua Tinh Môn mà tới, khẳng định là để tranh đoạt Tinh Hạch trợ giúp bọn họ thành tiên! Nhưng vì sao vậy chứ? Chẳng lẽ tinh cầu của bọn họ vốn không có Tinh Hạch, nhất định phải chạy đến nơi này?

– Tinh Hạch, có phải cần thời gian mới có thể thành thục hay không? Chu Hằng không biết nên dùng từ gì để hình dung.

– Thành thục? Lão lừa đảo lẩm bẩm nói, sau đó, không khỏi bật cười: – Lực lĩnh ngộ của ngươi ngược lại không kém, nói là thành thục cũng đúng! Tinh Hạch cũng không phải là tùy tiện có thể hình thành, mà chỉ có một tinh cầu đang đến gần thời điểm giữa sự sống và hủy diệt, mới sẽ tập trung tất cả năng lượng vào trong một khối cốt lõi nhỏ: Đó chính là Tinh Hạch!

– Như vậy, năm xưa Vạn Cổ Đại Đế đại chiến với bốn chủ nhân đại tử địa, chính là tranh đoạt tinh hạch của Huyền Càn Tinh? Chu Hằng nói.

– Hắc hắc hắc… Bọn họ coi như sinh ra không gặp thời, sớm mấy vạn năm, Tinh Hạch vừa mới bắt đầu ngưng kết, còn xa không có đến thời kỳ có thể hấp thu luyện hóa, bởi vậy bọn họ đều uổng phí công phu!

Lão lừa đảo cười ha hả, tràn đầy hưng phấn khi người gặp họa.

Chu Hằng lại là nhíu sát chân mày nói: – Nói như thế, Tinh Hạch hoàn toàn thành hình cũng chỉ trong vòng mấy năm tới!?

Nếu không như thế, nhiều nhân vật thượng cổ cũng sẽ không chọn vào lúc này giải phong ấn xuất thế như vậy!

– Lại là một trường tai họa lớn! Lần này bất kể ai thắng ai thua, toàn bộ đại lục đều phải hoàn toàn giải thể, tiêu tán ở trong vũ trụ mờ mịt! Lão lừa đảo thở dài, trong giọng nói mang theo ý hiu quạnh.

– Tiền bối! Nếu như ngài muốn tranh đoạt, chỉ sợ không ai có thể tranh phong cùng ngài rồi? Chu Hằng cười nói.

Lão lừa đảo cộng tất cả có 12 nhân ngẫu, nếu đều giống như Nạp Lan Yêu Nguyệt thì lão có thể vận dụng 11 lần lực lượng của Tiên cấp, khắp Phàm giới có ai có thể tranh phong cùng lão?

– Xú tiểu tử! Ngươi cũng quá coi thường các lão quái vật trong bốn đại tử địa! Lão lừa đảo hừ một tiếng, mặt lộ vẻ khó chịu.

– Nói vậy là sao?

– Bốn lão quái vật kia đều là Thần chích vượt qua hai kiếp, đều cường đại đến mức khó có thể hình dung! Những nhân ngẫu trong tay lão phu tuy rằng là tiên chân chính, nhưng lực lượng bản thân lại bị phong ấn, nhiều nhất chỉ là Chuẩn Tiên một kiếp, chỉ có thể tự bảo vệ mình, nhưng không có cách nào chiến thắng mấy lão già kia!

Lão lừa đảo lắc lắc đầu, chau mày: – Hơn nữa, lão phu chịu sứ mệnh, trước đây từ trong tay ngươi thu được Thiên Huyền Linh Tinh, đây là công lớn, tự nhiên người của Tiên giới sẽ độ lão phu một lần nữa thành tiên, không cần đi tranh đoạt Tinh Hạch kia!

Hóa ra Độc Miểu Thiên Tôn bọn họ lại lợi hại như vậy!

Chuẩn Tiên một kiếp, Chuẩn Tiên hai kiếp thì tương đương với Linh Hải Cảnh hình thành Thần chích, tuy rằng còn là Linh Hải Cảnh nhưng có thể hoàn toàn nghiền ép các Linh Hải Cảnh không có hình thành Thần chích khác! Lệ Vô Cực ở trước mặt Độc Miểu Thiên Tôn, dù cũng là Thiên Tôn lại không hề có lực chống cự, chênh lệch không phải là nhỏ một chút!

– Sau khi lấy đi Tinh Hạch, có phải toàn bộ Huyền Càn Tinh sẽ tan vỡ hay không? Chu Hằng hỏi, sắc mặt có chút khó coi.

– Không cần lấy đi, Tinh Hạch chính là tất cả tinh hoa năng lượng của cả tinh cầu. Chỉ cần hình thành Tinh Hạch, Huyền Càn Tinh sẽ mất đi lực ngưng tụ, lập tức chia năm xẻ bảy, bay lơ lửng ở trong vũ trụ mờ mịt, cuối cùng hóa thành bụi bậm! Lão lừa đảo nói không tình cảm chút nào.

Đây là biến hóa của đại đạo thiên địa, không thể dùng ý chí lực của con người thay đổi được, chỉ cần Tinh Hạch vừa hình thành, thế giới này liền nhất định bị hủy diệt, cũng giống như sinh lão bệnh tử của phàm nhân, vốn không phải bất luận ý chí của kẻ nào có thể thay đổi.

– Tiền bối! Cách Tinh Hạch hoàn toàn hình thành còn có thời gian bao lâu? Chu Hằng hỏi.

– Ngắn nhất nửa năm, chậm nhất cũng không vượt qua ba năm! Tiểu tử! Ngươi cũng muốn gia nhập trường tranh đoạt này sao? Lão lừa đảo hỏi.

Chu Hằng không khỏi cười khổ, nói: – Ta không gia nhập trường tranh đoạt này còn có đường sống sao?

Nếu không thành tiên, trôi nổi trong vũ trụ u ám sẽ từ từ tiêu hao thọ nguyên, cuối cùng chết già ở trong hư không cô quạnh!

Nếu Huyền Càn Tinh bị hủy diệt không thể thay đổi, vậy đương nhiên hắn cũng phải gia nhập trường tranh đoạt tiên

duyên này!

– Tiền bối có thể lại cho ta mấy nhân ngẫu hay không? Chu Hằng công phu sư tử ngoạm, tuy rằng tiên nhân bị phong ấn chỉ có thể phát huy ra chiến lực Chuẩn Tiên một kiếp, nhưng dù sao vẫn tốt hơn không có. Hơn nữa, Độc Miểu Thiên Tôn bọn họ cũng không có khả năng luôn luôn bảo trì ở trạng thái đỉnh phong, đó là cái giá bọn họ phải trả vì vượt qua mấy vạn năm sống đến bây giờ!

– Xú tiểu tử! Những thứ này cũng không phải lão phu có thể tùy tiện làm chủ! Lần trước cho ngươi là nhân tình dùng để trao đổi Thiên Huyền Linh Tinh, trừ phi, ngươi còn có thể đổi cho lão phu một khối Thiên Huyền Linh Tinh!

Lão lừa đảo lập tức lộ ra vẻ tham lam, dáng điệu y hệt con lừa đen.

– Lão lừa đảo! Lần trước khẳng định ta bị lão gài bẫy, giá trị của một viên Thiên Huyền Linh Tinh tuyệt đối không chỉ có bao nhiêu đó! Mau lên bồi thường thêm cho ta năm nhân ngẫu nữa!

– Không có cửa đâu!

Lão lừa đảo vội che túi, nhanh chóng chạy đi: – Lão phu đột nhiên nhớ lại có chuyện bận rộn, đi thôi! Đi thôi!

Cũng không biết lão dùng thân pháp gì, tốc độ cực nhanh không kém gì Chu Hằng toàn lực vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, chỉ trong nháy mắt liền biến mất không còn thấy bóng dáng.

Chu Hằng đứng yên không nhúc nhích, thật lâu không thể phục hồi tinh thần lại.

Một phen nói chuyện với lão lừa đảo lần này, tạo áp lực cực lớn cho hắn.

Nhất định phải đoạt cho được Tinh Hạch, nếu không Huyền Càn Tinh bị hủy diệt, hắn và thân nhân, bằng hữu của hắn đều chỉ có một con đường chết. Mà muốn có tư cách tranh đoạt, trước tiên hắn phải trở thành Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, với chiến lực nghịch thiên hắn, có lẽ không cần trải qua một kiếp liền có thể tranh phong cùng Chuẩn Tiên hai kiếp như Độc Miểu Thiên Tôn kia!

Vấn đề là, ít nhất hắn chỉ có nửa năm, nhiều nhất cũng chỉ có ba năm, có đủ để hắn đạt tới Hóa Thần Cảnh hay không?

Cảnh giới này càng cao, muốn tiến thêm một bước độ khó cũng càng lớn, yêu cầu thời gian cũng càng dài! Không gian đan điền của Chu Hằng vô cùng lớn, quả thật chiến lực rất cường đại, nhưng điều đó cũng quyết định: Nếu hắn đi theo con đường thăng cấp thông thường, căn bản là không thực tế.

Trên đời này cũng không phải khắp nơi đều có kỳ ngộ, người không thể chỉ sống luôn dựa vào vận khí!

Vậy đánh ra một mảng thiên địa đi!

Chu Hằng lập tức kiên định tín niệm, hắn không phải là người chí công vô tư, cũng không có mảy may ý tưởng quên mình vì người! Nếu thế giới này nhất định phải bị hủy diệt, vậy hắn nhất định phải trở thành người sống tiếp!

Vì chính hắn, vì thân nhân, vì các nàng, vì bằng hữu của hắn, có hóa thân là Ma Đầu Sát Thần thì sao chứ?

Chu Hằng quay về, một đường đi vội, thời điểm còn chưa tới Lan Lăng Thành, thiên địa nổi lên dị động, đại đạo truyền khắp, vang dội toàn bộ Huyền Càn Tinh.

Lại có người đột phá Hóa Thần Cảnh!

Sau khi Lệ Vô Cực thành đạo, dường như mở ra gông xiềng trong thiên địa, trong thời gian ngắn ngủi không đến nửa năm đúng là liên tiếp xuất ra Thiên Tôn như vậy!

“Ầm!” Mới qua hai ngày, lại có dao động truyền khắp, xuất

hiện vị Thiên Tôn thứ sáu!

Lúc này, Chu Hằng vừa mới quay về tới Triệu gia.

“Ầm!” Xuất hiện vị Thiên Tôn thứ bảy!

“Ầm!” Xuất hiện vị Thiên Tôn thứ tám!

Trong vòng mười ngày, không ngờ liên tiếp ra bốn vị Thiên Tôn, đừng nói cuối thời võ đạo này, dù là ở thời kỳ thượng cổ cũng là chuyện cực kỳ khó tin! Nếu nói thời kỳ thượng cổ mặc dù có rất nhiều cường giả lựa chọn tự phong, nhưng dù sao thiên kiêu chỉ là chiếm một bộ phận rất ít, làm sao có thể liên tục xuất hiện nhiều Thiên Tôn như giếng phun như vậy?

Không tới mấy ngày, có tin tức truyền ra chấn động khắp thiên hạ, bốn vị cường giả tân tấn đột phá Thiên Tôn lại phân biệt đến từ bốn đại tử địa!

Không phải mấy vị lão Thiên Tôn kia tự tước tu vi, mà là hậu đại của họ!

Tả Khâu Văn Quan của Tử Vong Sâm Lâm, Thành Thượng Thần của Độc Miểu Chi Hải, Cung Hoành Ân của Viêm Hỏa Sa Mạc cùng với Dương Tử Đồng của Lôi Quang Địa Cốc.

Tin tức truyền ra, khắp thiên hạ đều kinh hãi!

Sau khi trải qua kế hoạch trò hề bình định bốn đại tử địa của Lệ Vô Cực, toàn bộ võ giả thiên hạ cũng biết bốn chủ nhân đại tử địa chưa chết, mà thực lực của bản thân họ lại cường đại đến mức nghịch thiên!

Nhưng ai có thể nghĩ tới, ngay cả con cháu của họ đều có thể đột phá đến Hóa Thần Cảnh, đây là yêu nghiệt đến mức nào?

Làm sao có thể cường đại như vậy?

Chu Hằng thì lại không cảm thấy kỳ quái, bốn chủ nhân đại tử địa đều là Chuẩn Tiên hai kiếp, nếu không vì môi trường thiên địa không cho phép, bọn họ đã sớm vượt qua ba kiếp thành tựu Chân Tiên! Người cường đại như vậy, hậu nhân của họ phá vỡ mà vào Hóa Thần Cảnh, chẳng phải là chuyện rất bình thường sao?

Nhưng nếu như vậy, Vạn Cổ Đại Đế năm xưa có thật đã trở thành tro bụi hay không?

Linh khí thiên địa không đủ, đây là thương của thiên địa, dù là cường đại như Vạn Cổ Đại Đế có thể có biện pháp nào khác?

Chu Hằng mặc dù là hậu nhân của Vạn Cổ Đại Đế, nhưng giữa hai người đã cách xa tới mấy vạn năm, đương nhiên cũng chưa nói tới có tình cảm gì, nhưng vị Đế duy nhất muôn đời, chỉ riêng với danh hiệu đó đã làm cho hắn tôn trọng, Chu Hằng cũng không muốn vị Đại Đế này rơi vào vận mệnh thê thảm hóa thành đống dất vàng.

Hắn hy vọng vị Vạn Cổ Đại Đế này có thể sáng tạo kỳ tích: Phi thăng thành tiên!

Dù sao, trên đời này luôn luôn phát sinh kỳ tích, nhân vật tuyệt cường như Vạn Cổ Đại Đế, một người độc chiến trấn áp bốn đại Chuẩn Tiên hai kiếp, tuyệt đối là nhân kiệt trong nhân kiệt, thiên kiêu trong thiên kiêu.

Ngay lúc hắn đang cảm khái cảm thán, lại có tin tức truyền đến: Vạn Cổ Đại Đế khi còn sống có lưu lại động phủ, hiện giờ thiên địa biến động lớn, cũng theo đó xuất thế!

Lập tức, thiên hạ chấn động mạnh!

Vạn Cổ Đại Đế là ai chứ?

Đây chính là đệ nhất Đế của Huyền Càn Tinh từ trước tới nay, một tay trấn áp càn khôn, lực chấn áp bốn chủ nhân đại tử địa, thần uy tuyệt thế, vô địch Phàm giới!

Truyền thừa của hắn phải quý báu đến mức nào?

Mọi người đều động lòng, nhận được kế thừa của vị Đại Đế này không nói trở thành vị Đại Đế thứ hai, nhưng khẳng định cũng có thể đột phá vào Hóa Thần Cảnh, trở thành chí cường giả đỉnh cấp trên đời này!

Mặc dù hiện tại liên tục không ngừng toát ra mấy vị Thiên Tôn, nhưng cũng không thể hạ thấp giá trị, giảm chậm số lượng Hóa Thần Cảnh!

Trong khoảng thời gian ngắn, gió nổi mây phun, chỉ cần chân còn có thể đi tất cả đều xuất phát hướng về Thất Lộc Sơn, nơi đó chính là động phủ của Vạn Cổ Đại Đế trong truyền thuyết khi còn sống lưu lại, có kế thừa suốt đời của hắn!

Đương nhiên Chu Hằng sẽ không bỏ qua náo nhiệt như vậy, trước không nói Vạn Cổ Đại Đế chính là tổ tiên của hắn, hắn có quyền, cũng có nghĩa vụ thu hồi khoản di sản này, mà chỉ nói riêng về chỗ xung yếu hắn muốn đột phá đi vào Hóa Thần Cảnh, cũng phải chọn địa phương nhiều người để đại khai sát giới!

Hơn nữa, hắn còn muốn thông qua chuyến đi này để xác nhận Vạn Cổ Đại Đế đã thành tiên hay không, hay là… bỏ mình.

Chương 433: Dưới Thất Lộc Sơn

– Sư phụ! Đồ nhi cũng muốn đi cùng với ngài! Vương Hà kéo góc áo Chu Hằng, oa oa kêu to.

– Tiểu ăn tạp, ngươi chỉ làm vướng bận, tránh qua một bên cho bổn tọa! Con lừa đen kéo tay Vương Hà vứt qua bên cạnh.

– Con lừa miệng thúi, ta muốn ăn ngươi! Vương Hà tức giận nói, nhe hai hàng răng trắng như tuyết, mười phần uy hiếp.

Chu Hằng biết Tiểu ăn tạp muốn đi theo mình thật ra là sợ bị tiểu ma nữ Phong Liên Tình kia gây chuyện, hai người cùng nhau ăn cơm khẳng định là Phong Liên Tình ăn hết. Không có biện pháp, ai bảo thực lực của Phong Liên Tình mạnh hơn nhiều so với Tiểu ăn tạp!

Đi theo Phong Liên Tình chỉ có thể uống canh, dĩ nhiên không bằng đi theo Chu Hằng ăn thịt thật là tốt! Chuyện đơn giản như vậy, Tiểu ăn tạp làm sao lại không nghĩ ra chứ?

Hắn cũng không có định mang theo Vương Hà cùng đi, sau khi an ủi các nàng một phen, liền cùng con lừa đen lên đường. Con lừa đê tiện này là kẻ trộm giảo hoạt nhất, bởi vậy muốn

làm chuyện lừa gạt gian giảo dĩ nhiên mang theo nó là chắc ăn nhất.

Có Hoặc Thiên trấn thủ, khẳng định Triệu gia là chỗ an toàn nhất trên đời, Chu Hằng đối với chuyện này đương nhiên là rất yên tâm.

– Lên đường!

Hắn và con lừa đen lại lần nữa bước trên hành trình, phía sau thì các nàng cùng theo tiễn đưa lưu luyến không rời, vì để tốt hơn cho tương lai các nàng với Chu Hằng có thể nói là chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, điều này cũng làm cho các nàng ngấm ngầm hạ quyết tâm, nhất định phải mau chóng tăng lên tu vi, về sau mới có thể cùng theo Chu Hằng tung hoành thiên hạ, không phải như bây giờ, chỉ có thể nhìn theo lang quân yêu dấu rời đi, sau đó ở trong nhà chờ mong trong lo lắng phập phồng.

Đưa tiễn có xa mấy đều không tránh được cảnh chia ly, Chu Hằng quyết tâm, thân hình tăng tốc, "vù" một tiếng liền đi xa ngàn dặm, cuối cùng bỏ lại các nàng ở xa xa phía sau.

– Chu tiểu tử! Ngươi cái gì cũng tốt, chỉ có điều là quá mức nhi nữ tình trường! Con lừa đen lắc đầu liên tục, dường như tiếc thay cho Chu Hằng.

Chu Hằng cười cười, nói: – Ngươi là một con lừa làm sao biết

chuyện tình tình yêu yêu?

– Bổn tọa là Thần Lư trời sinh, có gì mà không biết, có gì mà không hiểu? Con lừa đen hừ một tiếng.

– Ngươi vừa thích cắn người vừa học chó sủa như vậy, hôm nào tìm cho ngươi một con chó cái để phối giống thử xem, sinh ra con vật này nọ có thể làm thú cưng được đấy! Chu Hằng thì thào nói.

– Gâu! Bổn tọa cắn chết ngươi! Con lừa đen giận dữ, đuổi theo há mồm táp tới Chu Hằng: – Muốn thu cũng là bổn tọa thu ngươi làm nhân sủng, nhìn ngươi căn cốt không tồi, bổn tọa miễn cưỡng thu nhận!

Trong lúc cãi nhau ầm ĩ, bọn họ đã đi xa mấy vạn dặm, rất nhanh hướng về Thất Lộc Sơn.

Tương truyền, Thất Lộc Sơn chính là nơi sinh của vị Vạn Cổ Đại Đế, bởi vậy tin tức lần này có độ tin cậy rất cao.

Nửa tháng sau. Chu Hằng cùng con lừa đen liền chạy tới phía trước dãy núi khổng lồ này.

Theo thiên địa phát sinh biến động lớn, vô số động phủ, di tích thượng cổ cũng lần lượt xuất thế, bởi vì phàm là loại địa phương này đều có trận pháp bảo hộ, ở trong thiên tai phải hiện lên để bảo tồn hoàn toàn.

Trong một mảng lớn phế tích chỉ có một ngọn núi đơn độc đứng sừng sững, đây không phải là vô cùng rõ ràng, cực kỳ chói mắt ư?

Nơi này là như thế, toàn bộ chung quanh biến thành một vùng đất trũng, cũng chỉ có một ngọn núi đơn độc đứng sừng sững ngạo nghễ, như một thanh lợi kiếm chỉa thẳng lên trời cao, đúng là lộ ra sát khí lành lạnh, tạo cho người ta một loại cảm giác áp lực đáng sợ.

– Không hổ là bàn tay của Đại Đế làm ra! Con lừa đen tán thưởng.

– Con lừa! Ngươi có từng gặp qua vị Đại Đế này không? Chu Hằng hỏi.

– Đương nhiên từng gặp! Con lừa đen ngẩng cao đầu nói, sau đó lộ ra vẻ tươi cười thực đê tiện: – Theo lý mà nói, ta còn là đồng lứa của lão tổ tông ngươi, ngươi còn không quỳ xuống thi lễ với bổn tọa, có các loại bảo vật gì đều đưa ra đi!

– Cút! Chu Hằng tung một cước đá ra, con lừa đen rất là linh hoạt né tránh. Đương nhiên, đây cũng là Chu Hằng không có thật tình muốn đá nó, nếu không con lừa đê tiện này là khẳng định không né tránh được.

– Rất nhiều người nha! Con lừa đen quan sát một vòng: – Đại Đế Thần Tàng quả nhiên dụ hoặc người!

Người tới quả thật rất nhiều. Thực lực từ cao xuống thấp, cấp bậc gì cũng đều có, thậm chí còn có Khai Thiên Cảnh… đây thuần túy là đến để thử vận may.

Cấm chế Thiên Tôn trên Thất Lộc Sơn đã bị kích động, cả ngọn núi đều là quay quanh tầng tầng khí trời, trông giống như tiên sơn, mơ hồ có thể nghe được tiếng tiên hạc kêu, tiếng thủy long ngâm, nhưng dùng mắt nhìn sang thì lại không nhìn thấy thứ gì.

Đây hẳn là tác dụng của trận pháp, trên núi cũng không có những vật tiên hạc thần long nghịch thiên như vậy. Bằng không bí mật của nơi này cũng sẽ không che giấu nhiều năm như vậy, thẳng đến biến động thiên địa kích phát cấm chế, cuối cùng thiên hạ đều biết.

Cấm chế này hẳn là rất cường đại, nếu không đã sớm có người xông vào rồi, mà không phải một đám đông người cũng chỉ ở bên ngoài vây xem.

Năm đó Vạn Cổ Đại Đế ít nhất là Chuẩn Tiên hai kiếp, hơn nữa hắn có thể một mình áp chế bốn chủ nhân đại tử địa, nói không chừng đã vượt qua hai kiếp, ở giữa hai kiếp và ba kiếp!

Ba kiếp là không có khả năng, bởi vì một khi đã trải qua ba kiếp là có thể phá hư không thành tiên, chiến lực tăng lên cũng không phải nhỏ chút xíu, chỉ một tay là có thể xử lý bốn người Độc Miểu Thiên Tôn, mà không để cho bọn họ kịp hóa thân làm tử địa, tránh thoát một kiếp.

Nhưng cho dù là Chuẩn Tiên hai kiếp, hắn bày ra cấm chế cũng không phải Hóa Thần Cảnh thông thường có thể phá giải!

Nếu đổi lại là bốn chủ nhân đại tử địa đích thân tới còn có thể, nhưng bốn vị chủ nhân này tuyệt không thể dễ dàng khôi phục thực lực, khẳng định ở thời điểm tranh đoạt Tinh Hạch bọn họ mới chính thức bộc phát ra toàn bộ thực lực.

Hơn nữa, tuy rằng bọn họ hơi kém so với Vạn Cổ Đại Đế, nhưng cũng là tồn tại cùng một cấp số, đoạt lấy kế thừa của Vạn Cổ Đại Đế thì có ích lợi gì?

Bọn họ vốn chính là thiên kiêu tuyệt đối trên tinh cầu của mỗi người, chỉ là bị thiên địa hạn chế không thể bước ra một bước cuối cùng, cũng không phải thiếu công pháp hay bí thuật gì. Nếu như có người đưa tới tận tay kế thừa của Vạn Cổ Đại Đế, nói không chừng bọn họ còn có thể tham khảo một chút, nhưng muốn để bọn họ phải trả cái giá quá lớn như vậy tuyệt đối bọn họ không làm.

Bọn họ thiếu cũng không phải lĩnh ngộ đại đạo, mà là linh khí dồi dào để giúp Thần chích của họ có thể hoàn toàn trưởng thành, sau khi vượt qua ba kiếp!

Thể chất Chu Hằng đã đạt tới cấp bậc pháp khí Hóa Thần Cảnh, chỉ cần bốn chủ nhân đại tử địa không ra, hắn hoàn toàn có thể đi ngang. Đương nhiên ở nơi này cũng không có gì phải cố kỵ, hắn mang theo con lừa đen đi thẳng tới dưới chân núi.

Hắn phải thử một lần xem có thể mở ra cấm chế hay không.

Một là, hắn là man lực cấp bậc Thiên Tôn, thể chất cường hãn đủ để xem thường phần lớn nguy hiểm, có thể xem núi đao biển lửa như đất bằng. Hai là, nói không chừng hắc kiếm của hắn liền có thể chém phá mở cấm chế, giống như phá mở màn trời ở thế giới dưới lòng đất. Nó chính là cấp bậc tiên nhân đấy, không chém thử sao biết?

Điều cuối cùng, hắn là huyết mạch của Vạn Cổ Đại Đế, vị lão tổ tông này có thể có vài phần du di hay không?

– Đây là địa bàn của Lâm gia ta, các ngươi cút sang một bên! Khi Chu Hằng và con lừa đen vượt qua sông đi tới dưới chân núi, một gã thanh niên lập tức tiến lên chặn đường, quát nói với bọn họ.

Ở phía sau hắn còn có hai gã trung niên, nhìn qua hẳn là người hầu, tu vi Sơn Hà Cảnh tương đối uy vũ. Tuy nhiên ba người nhìn thấy con lừa đen lắc lư cái mông lừa bọc ở trong cái quần hoa thập phần phong tao, không khỏi trong lòng nghĩ loạn, nhao nhao đưa mắt chăm chú vào trên thân Chu Hằng, chỉ cảm thấy tên "chủ nhân" này cực kỳ biến thái.

– Đùa gì vậy, không có một chút tầm mắt, địa bàn của Lâm gia ta cũng dám xông vào!

– Ha ha ha! Ăn mặc cho tọa kỵ thành như vậy! Thực con bà nó ghê tởm!

– Hắc hắc… Nói không chừng tên này có ham mê đặc thù, buổi tối thích ôm con lừa ngủ đây?

– Có lý! Có lý!

Ba người đều cười ha hả nói.

– Gì! Tên tiểu tử chưa đủ lông đủ cánh ngươi dám nói xấu bổn tọa! Con lừa đen giận tím mặt, sụ cái mặt dài xuống liền mắng lớn.

– Con lừa… con lừa biết nói! Thanh niên kia cùng hai tên tùy

tùng lập tức hoảng sợ, nhao nhao dùng ánh mắt kinh hãi nhìn con lừa đen, một bộ dáng thấy quỷ.

– Như thế nào, con lừa không thể nói chuyện ư? Con lừa đen đứng dựng lên, hai chân trước chống nạnh đi đến trước mặt thanh niên kia, rồi tung một chân đá ngay trên mặt hắn: – Bổn tọa còn có thể rưới nước tiểu trên thân ngươi đấy!

Con lừa đê tiện này nói làm liền làm, nước tiểu nóng hổi lập tức ập trên mặt thanh niên kia.

– A… Thanh niên kia bị sỉ nhục như thế, tự nhiên vừa giận vừa vội vừa tức, đợi cho con lừa đen vừa buông ra kiềm chế đối với hắn, hắn không kìm nổi phát ra một tiếng kêu tràn ngập khuất nhục, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, dường như sắp phun ra máu.

– Như thế nào, không phục? Đến cắn bổn tọa đi! Con lừa đen đưa ra cái mông lắc lắc, mép quần bay lên, mơ hồ có thể thấy được cái mông đen thùi lùi.

– Ngươi con lừa đê tiện này! Thanh niên kia nghiến răng mắng, rồi gào to một tiếng.

Hắn phẫn nộ thì phẫn nộ, nhưng tuyệt đối không ngu, biết mình không phải đối thủ của con lừa đen, bởi vậy trước tiên hắn liền bắt đầu kêu gọi cao thủ của gia tộc, bằng không nhất định tự rước lấy nhục nhã.

– Cái gì, dám nhục mạ bổn tọa! Con lừa đen lại tung một chân đá ra, chỉ nghe hai tiếng “bịch, bịch”, thanh niên kia lập tức té sụm trên mặt đất, hai đoạn xương gãy từ trong máu thịt đâm thủng ra, vừa trắng hếu vừa đỏ thẫm, khiến người ta nhìn thấy trong lòng phát lạnh.

Chu Hằng không hề tỏ vẻ đồng tình, hắn cũng không phải tượng đất mềm dễ nắn, ba người này ở trước mặt hắn nói ra lời ô uế, sao hắn thờ ơ được?

Đạt tới cảnh giới như hắn đã không cần phải tức giận, lời nói gây khó chịu liền trực tiếp ra tay hủy diệt, nếu không phải con lừa đen giành ra tay trước, khẳng định ba người này đã không còn tánh mạng. Từ điểm đó mà nói, thực ra con lừa đen đã cứu ba người bọn họ một mạng.

– Con lừa! Hắn nói chính là một câu nói thật, chẳng lẽ ngươi không đê tiện?

Chu Hằng khẽ cười nói.

– Phì! Bổn tọa chính trực thiện lương, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, làm sao đê tiện? Con lừa đen nói, không biết sỉ diện chút nào.

– Ngươi da mặt dày như vậy, phỏng chừng dù là tiên nhân cũng không có cách nào đánh vỡ! Chu Hằng thở dài, cất bước đi tới trước, loại xung đột nhỏ này vốn không đủ tư cách để hắn đặt ở trong lòng.

– Đó chính là nhất tuyệt: Thiết Kiểm Thần Công của bổn tọa! Con lừa đen lắc mông lừa đi theo phía sau Chu Hằng.

Ở sau lưng bọn họ, gã thanh niên kia được hai tên thị vệ đỡ đứng lên, trong hai mắt của hắn đầy vẻ oán độc, một người một con lừa này làm nhục hắn như vậy, sau khi xong việc lại ung dung nghênh ngang mà đi, xem đại thiếu Lâm gia hắn này trở thành người nào chứ?

Hắn thật giống như một kỹ nữ bị người chơi không không tính, còn bị người chỉ vào mặt mắng bộ dạng xấu xí, điều này có thể không nổi giận sao được?

– Nhạc nhi! Đã xảy ra chuyện gì! Đúng lúc này, một nam nhân trung niên bay vọt tới, gương mặt có 5 phần tương tự với thanh niên kia. Ở phía sau hắn còn có mười mấy lão nhân, mỗi người đều thần khí sung túc, có bảy người thậm chí tiến vào Linh Hải Cảnh!

– Cha! Ta bị người chơi không!

Thanh niên kia đang nghĩ oán độc đến nhập thần, vừa nghe tiếng của lão cha lập tức bật thốt ra.

“Phốc!”

Bất kể là lão cha hắn hay là mười mấy lão nhân kia đều bị sặc không khí: tình huống gì đây?

Chương 434: Trước cấm chế

Chu Hằng cùng con lừa đi không nhanh, chỉ như tản bộ trong sân.

– Vị huynh đệ này, đừng đi tới trước nữa! Ngay lúc này, bỗng thấy có người nhảy ra từ bụi rậm, nói với Chu Hằng, nhưng ánh mắt quét qua con lừa đen mặc váy hoa, liền xuất hiện vẻ mặt cổ quái.

— Nhìn cái tướng đê tiện của con lừa đen, không mấy người là không há mồm trợn mắt! Người biết thì còn may, người không biết thì nhất định sẽ nghĩ Chu Hằng là "chủ nhân" biến thái.

Chu Hằng mỉm cười, hỏi: – Vì sao?

Người chặn đường là một thanh niên hơn 20 tuổi, dáng người cỡ trung, mặt mũi cũng bình thường, nhưng giống như vừa bị người ta đánh một trận, toàn thân đầy vẻ nhếch nhác. Hắn rất giật mình nhìn Chu Hằng, nói: – Đây là địa bàn Lâm gia, ngươi không biết sao?

– Lâm gia? Chu Hằng nhàn nhạt hỏi, nơi này rõ ràng là chỗ vô

chủ, khi nào thành địa bàn của thế lực, gia tộc nào đó? Nếu thật phải nói là của ai, hắn có huyết mạch chính gốc Vạn Cổ Đại Đế là có tư cách hơn bất cứ người nào?

– Huynh đệ, ngươi đi vào cũng đừng đi đường lớn chứ, có lớn lối qua không? Nhìn ta đây, thật vất vả lẻn tới đằng trước cũng bị phát hiện, may mà ta thông minh, nói vô số lời hay, chỉ bị đánh cho một trận, lục soát hết linh thạch, bằng không ngay cả mạng cũng không còn!

Thanh niên kia đầy xui xẻo nói.

Đúng là bá đạo!

Chu Hằng mỉm cười, có mấy người có tư cách bá đạo, nhưng Lâm gia có hả? Hắn chắp tay với thanh niên này, nói: – Tại hạ Chu Hằng, vị huynh đài này xưng hô thế nào?

– Hắc? Thanh niên kia sửng sốt, tuyệt không ngờ lúc này Chu Hằng còn có tâm tình xưng tên báo họ kết giao tình, ngươi không thể đến chỗ an toàn rồi nói những chuyện này hay sao? Bây giờ trên người hắn trống rỗng không còn một chút tiền của gì, nếu lại bị Lâm gia chặn đường thì tuyệt đối sẽ mất mạng!

Chỉ là tính cách của hắn hào phóng hiếu khách, không thì vừa nãy đã không xen vào chuyện người ta, nhảy ra nói chuyện với Chu Hằng, hắn chưa kịp phản ứng liền đã chắp tay trả lễ, nói:

– Ta là Hồng Thiên Phong, cha mẹ vẫn còn, chưa đón dâu. Còn có một em trai một em gái,nhà ở…

Chu Hằng không khỏi buồn cười, hắn chỉ hỏi tên của đối phương, Hồng Thiên Phong lại như đi coi mắt, nói ra toàn bộ trên dưới trong nhà, quả thật làm người ta buồn cười.

– Hồng huynh, nếu đã đến, thế nào cũng phải đi một chuyến, không bằng chúng ta đồng hành? Hắn mỉm cười hỏi.

– Thật ra ta chỉ là muốn đi chiêm ngưỡng di phủ của Vạn Cổ Đại Đế, cũng không có dã tâm gì! Hồng Thiên Phong vò đầu, toát ra tươi cười hàm hậu, nhưng lập tức liền căng thẳng. – Lâm gia thiết lập trạm gác đằng trước, chúng ta lén đi qua không được, bị bọn họ bắt lại, nhất định sẽ giết chúng ta!

– Không sao! Chu Hằng khoát tay. – Hồng huynh, có dám đi một chuyến?

Hồng Thiên Phong không khỏi lộ ra vẻ chần chờ, đi vào, vậy còn không phải là chịu chết? Nhưng không vào, chẳng lẽ để cho vị bằng hữu mới quen tự đi chịu chết?

Làm người sao mà không nghĩa khí như vậy được!

Không có hắn dẫn đường, Chu huynh đệ lỗ mãng xông vào như thế khẳng định sẽ bị Lâm gia bắt tại trận, còn hắn chỉ cần cẩn thận một chút, làm vị Chu huynh đệ này thấy rõ trận thế của Lâm gia, Chu huynh đệ tự nhiên sẽ bỏ qua ý này, theo hắn trở ra.

– Được! Hồng Thiên Phong cắn răng, đồng ý.

Cái tên này quả thật là nói nghĩa khí, chỉ là hình như nghĩa khí quá mức, hắn cùng Chu Hằng chỉ gặp mặt một lần, lại cam lòng cùng đối phương tiến vào đầm rồng hang hổ, là người tốt trời sinh, không biết làm sao từ chối được người khác?

Chu Hằng gật đầu, nếu đối phương "liều mình" muốn đi cùng hắn, vậy hắn tuyệt đối sẽ không bạc đãi đối phương.

– Đi!

Hai người một con lừa tiếp tục đi tới, dưới yêu cầu mãnh liệt của Hồng Thiên Phong, bọn họ không đi đường núi nữa, mà lẫn vào trong rừng rậm mênh mông. Hồng Thiên Phong lại có bản lĩnh hạn chế khí tức của võ giả phát ra trong vòng 10 trượng, khó trách lúc trước hắn có thể một mình xông đến trước cấm chế.

Hồng Thiên Phong nhìn con lừa đen vặn vẹo cái mông phủ váy hoa một đường rêu rao, càng nhìn càng không được tự nhiên, sắc mặt vốn đoan chính đã trở nên vặn vẹo.

Con lừa đen lắc mông sang bên trái, nửa mặt bên trái của hắn cũng co rút một cái, khi con lừa lắc mông sang phải, nửa mặt bên phải của hắn cũng co giật theo, biểu tình rất là phong phú.

– Ê lừa, sao lần này yên tĩnh như vậy? Chu Hằng không khỏi kỳ quái, muốn con lừa này không nói chuyện quả thật là muốn giết con lừa đê tiện này, sao mà nhịn lâu như vậy không nói lời nào.

– Chu huynh, ngươi đang nói với ta? Hồng Thiên Phong khó hiểu, vò đầu. – Nhưng ta họ Hồng, không phải họ Lư mà!

Chu Hằng đạp con lừa một cái, cười nói: – Ta đang nói chuyện với con lừa này!

– Cái gì? Hồng Thiên Phong chấn trụ đến vặn vẹo cả mặt, chỉ cảm thấy vị huynh đệ này quả nhiên cổ quái, chẳng những cho thú cưng mặc váy hoa, lại còn nói chuyện với thú cưng, trở thành hạng như bằng hữu, người yêu!

Yêu.. yêu… yêu… Người yêu?

Hồng Thiên Phong hoảng sợ,vị Chu huynh đệ này có phải thật là có ham mê cổ quái hay không, bằng không sao lại để cho thú cưỡi mặc váy hoa? Hơn nữa, thú cưỡi đương nhiên là dùng để cưỡi, hắn lại thà rằng tự mình đi đường, lại còn thân mật nói chuyện với con lừa…

Đúng là đáng thương, sao lại như vậy!

Sắc mặt của hắn không còn rối rắm theo mông lừa nữa, mà dùng ánh mắt tràn ngập đồng tình nhìn Chu Hằng, còn thường hay thở dài.

Chu Hằng không biết nên khóc hay cười, khó trách nãy giờ con lừa kia không nói lời nào, thì ra là muốn làm cho Hồng Thiên Phong hiểu lầm, xem chừng lúc này con lừa đê tiện đã cười thầm muốn bung ra rồi!

Đúng là con lừa đê tiện tràn đầy ác thú mà!

Hắn cũng không có ý ép con lừa nói chuyện, dù sao hắn cùng Hồng Thiên Phong cũng chỉ bèo nước gặp nhau, nếu đối phương có ý tốt, vậy hắn cũng sẽ đưa cho đối phương một hồi tạo hóa, thực hiện tâm nguyện của đối phương, nhưng không có ý tưởng thâm giao.

— Huyền Càn Tinh đã định sẵn sẽ tan vỡ, còn Chu Hằng không thể mang theo bao nhiêu người rời đi, kết giao thêm

một người bạn, vậy đến lúc đó sẽ chỉ đau lòng thêm một phần.

Thực lực Hồng Thiên Phong không kém,đã có tu vi Khai Thiên Cảnh, nếu đặt ở lúc trước, hắn cũng chỉ mới hơn 30 tuổi đã có thực lực này cũng tính là thiên tài, đủ để bái vào môn hạ đại tông môn.

Nhưng hôm nay đang ở thời tận thế, các thế lực đều không có hứng thú hấp thu môn đồ, đã tới lúc nước ngập tận cổ rồi!

Với tốc độ của bọn họ, chỉ nửa giờ sau đã đi tới trước cấm chế.

Đây là một tầng sương mỏng, ngẫu nhiên có một con rồng tím nhỏ thoáng hiện, tỏa ra khí tức hùng hồn to lớn, làm người ta không nhịn được toát ra ý kính ngưỡng.

Sương mù bao phủ toàn đỉnh núi, xuyên thấu qua màn sương có thể thấy mơ hồ bên trong có núi có nước, cỏ cây chim thú, như là một mảnh tiên cảnh thế ngoại. Nếu dùng tâm linh mà nghe, thậm chí còn nghe được tiếng nước chảy róc rách, thú điểm lành ca hót.

– Đi! Chu Hằng cùng con lừa đen cùng bước ra, còn ở đằng sau bọn họ, Hồng Thiên Phong căng thẳng đến toát mồ hôi lạnh, lúc này ngông nghênh đi ra ngoài, còn không phải tự tìm đường chết hay sao?

Hắn do dự một chút, vẫn cắn môi đi theo – Lỡ như gặp phải những người Lâm gia tuần tra lúc trước, hắn còn có thể nói tốt mấy câu, ít nhất để hắn cùng Chu Hằng giữ được mạng nhỏ.

Thấy Hồng Thiên Phong không do dự đi theo ra, Chu Hằng thầm gật đầu, ngoài mặt thì toát ra một tia mỉm cười.

Ở trong tận thế loạn lạc này, hắn chỉ thấy giết chóc, cướp bóc trắng trợn, người giống như thú. Còn hành vi của Hồng Thiên Phong như rót vào một đoàn suối mát, tuyên bố giữa người và thú có khác biệt rất lớn.

Chu Hằng đi tới trước màn sương, vươn tay chạm vào, một cỗ lực lượng đánh tới, mạnh mẽ đẩy hắn trở ra.

Mạnh mẽ, nhưng lại ôn hòa.

Quả nhiên là Vạn Cổ Đại Đế, bá đạo, hùng mạnh, nhưng lại mang lòng nhân từ. Đổi lại là Thiên Tôn khác bày ra cấm chế như thế, tuyệt đối sẽ phát động công kích chí mạng. Nếu không có thể chất cấp bậc pháp khí Hóa Thần Cảnh như Chu Hằng, khẳng định chạm vào là sẽ bị đánh thành mảnh vụn.

– Oa, giỏi cho tên tiện dân nhà ngươi, lúc trước bổn tọa tha cho ngươi một mạng, ngươi còn dám quay lại! Lại còn dám dẫn theo người? Ngươi không biết chữ chết viết thế nào hay sao? Lúc này, một nam nhân trung niên từ xa bay vụt tới,

không hề che giấu khí tức Sơn Hà Cảnh, đằng sau còn bốn người, nhưng chỉ là Khai Thiên Cảnh mà thôi.

Sắc mặt Hồng Thiên Phong lập tức trở nên rất khó coi, nhưng cũng chỉ sửng sốt một lúc, liền chuyển sang vẻ mặt tươi cười, nói: – Lâm đại nhân, ngài đừng nóng giận, đây là huynh đệ của ta, chưa thấy cảnh đời, cứ nói muốn xem di tích Đại Đế, cho nên ta liền đánh bạo dẫn hắn tới đây. Ngài thông cảm, chúng ta đi ngay! Đi ngay!

Nói rồi, hắn lùi lại bên cạnh Chu Hằng, kéo kéo góc áo của hắn, ý bảo mau đi thôi.

– Chậm đã! Thấy cảnh này, người trung niên Lâm gia kia ngạo mạn khoát tay, trong mắt toát ra tham lam. – Ngươi cũng biết quy củ, bổn tọa tha cho các ngươi đi, cần phải gánh vác hiểm họa!

Tự nhiên là muốn đòi chỗ tốt rồi.

Hồng Thiên Phong vẻ mặt khổ sở, nói: – Lâm đại nhân, không phải là ngài không biết, đồ vật trên người ta đều đã dâng hiến cho ngài rồi!

– Hừ! Còn hắn! Người trung niên Lam gia chỉ vào Chu Hằng, ánh mắt của hắn vượt xa Hồng Thiên Phong, liếc một cái liền nhận ra Chu Hằng đang mặc quần áo dệt bằng Tuyết Tàm Ti, đây chính là vải vóc cực thượng thừa, có tiền cũng chưa chắc

mua được – bằng không với địa vị của hắn thì cần gì tham mấy khối linh thạch.

Hắn tự nhiên không cho rằng Chu Hằng đi chung với Hồng Thiên Phong sẽ là đại nhân vật gì, năm nay chiến tranh loạn lạc, nói không chừng là Chu Hằng chôm được từ chỗ nào thì sao? Mà nếu có một bộ quần áo dệt bằng Tuyết Tàm Ti, như vậy trên người Chu Hằng có thể còn thứ gì tốt nữa?

Nếu bị hắn gặp được, dù là gạch cũng phải rán cho ra mỡ!

– Chu huynh… Hồng Thiên Phong kéo áo Chu Hằng, ý là bảo hắn lấy ra chút đồ để mua mạng, dù sao tiền tài là vật ngoài thân, nếu mất mạng, ôm núi bảo vật thì sao chứ?

Chu Hằng tùy ý liếc nam nhân trung niên Lâm gia, thản nhiên nói: – Cút!

– Cút? Nam nhân trung niên Lâm gia lập tức trợn mắt, sắc mặt liền trở nên lạnh băng, sát khí ẩn hiện.

Hồng Thiên Phong thì bịch một cái ngã ngồi ra đất!

Chương 435: Lâm gia

– Ha ha ha! Người trẻ tuổi, ngươi có biết cái gì gọi là họa từ miệng mà ra! Người trung niên Lâm gia lành lạnh nói.

Lâm gia chính là hào môn đứng đầu Địa Nguyên Quốc, có lão tổ Kết Thai Cảnh tọa trấn, hơn nữa không chỉ một vị, mà là tận ba vị! Cho nên người Lâm gia đi ra ngoài tự nhiên đều đi ngang, ai dám chọc bọn họ?

Người trung niên Lâm gia này là Lâm Hà Duyệt, đừng nhìn hắn chỉ có tu vi Sơn Hà Cảnh, nhưng ở trong Địa Nguyên Quốc, ngay cả cường giả Linh Hải Cảnh gặp hắn cũng phải thấp hơn một đoạn, cũng có nữ võ giả Linh Hải Cảnh bị hắn lôi lên giường mà đùa giỡn!

Dựa vào cái gì?

Chính là dựa vào hắn là Lâm gia tộc tộc nhân Lâm gia, lão cha của hắn là đệ tử hạch tâm gia tộc, ông nội của hắn lại là một trong ba đại lão tổ Kết Thai Cảnh!

Như vậy còn chưa đủ ngông nghênh?

Bốp!

Ngay vào lúc này, Chu Hằng nhấc tay vung lên, giáng một cái bạt tai thật mạnh cho Lâm Hà Duyệt.

Giòn giã, vang dội!

Bịch, Hồng Thiên Phong vừa mới bò dậy lập tức lại cắm đầu ngã xuống.

Xong, xong rồi, vị Chu huynh đệ này quá lỗ mảng, đây là người Lâm gia đó! Đánh đối phương một bạt tai, coi như chọc trúng tổ ong vò vẽ, hậu họa vô cùng mà!

Không được, thừa dịp cao thủ Lâm gia còn chưa tới, còn có thể chạy trốn!

Hồng Thiên Phong vội vàng bò dậy, hô: – Chu huynh, chúng ta chạy mau!

– Chạy? Còn muốn chạy! Lâm Hà Duyệt che nửa bên mặt, má sưng vù lên, làm hắn dữ tợn như lệ quỷ: – Đánh bổn tọa còn muốn chạy? Các ngươi có thể chạy đến chỗ nào?

– Chu huynh… Hồng Thiên Phong sắp muốn khóc ra, ngươi nói người cũng đánh rồi, làm gì còn đứng thẳng như mọc rễ ở đây? Chẳng lẽ ngươi còn ngại đánh chưa đã ghiền, muốn đánh thêm hai cái nữa?

Hắn có nói nghĩa khí, nhưng không có quy định là người nói nghĩa khí sẽ không sợ chết! Hắn còn chưa sống đủ mà!

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Yên tâm, mặc kệ là ai trên đời này đến đây, ta đều có thể bảo đảm ngươi được bình an!

Đây là lời thật, Tinh Hạch chưa xuất hiện, chủ nhân bốn đại tử địa tuyệt đối sẽ không xuất thế, trên đời còn ai áp chế được hắn mang thể chất cấp bậc Thiên Tôn? Hơn nữa hắn không cách xa tầng thứ linh lực Hóa Thần Cảnh, một khi đột phá cảnh giới này, ngay cả chủ nhân bốn đại tử địa thì có gì mà sợ?

– Đúng là lớn lối! Lâm Hà Duyệt lạnh lùng nói, đã lâu như vậy hắn cũng chầm chậm hồi thần lại, đối phương có thể nhẹ nhàng tát hắn một cái như vậy, nhất định thực lực của hắn là cấp bậc Linh Hải Cảnh!

Nếu đổi lại lúc khác, hắn bị cường giả Linh Hải Cảnh đánh, chỉ cần không có tai họa chết người, gia tộc cũng sẽ không để

ý, bởi vì không có khả năng vì tiểu nhân vật như hắn mà điều động lão tổ gia tộc!

Nhưng bây giờ vì truyền thừa Vạn Cổ Đại Đế, ba đại lão tổ gia tộc đồng loạt ra mặt, tiểu tử này còn dám lớn lối như vậy, không phải vừa vặn đụng tường hay sao?

Hắn không phải đối thủ, nhưng hắn chỉ cần thả ra tín hiệu, triệu tập cường giả trong gia tộc tới đây.

– Đúng là ồn ào! Chu Hằng thở dài, hắn thật là không để trong lòng những loại tiểu nhân vật này, nhưng tại sao cứ tự mình muốn chết? Nhưng mà, nếu tự muốn chết, hắn có gì mà không xuống tay được!

Hắn chỉ ra một cái, bùm, đầu của Lâm Hà Duyệt liền nổ tung, máu cùng óc tung tóe, một mảnh trắng đỏ vô cùng ghê tởm.

Bịch… Hồng Thiên Phong hai mắt lập tức tối sầm, thiếu chút nữa ngất đi.

Giết người rồi! Giết người Lâm gia rồi! Làm sao bây giờ, bọn họ còn không chết chắc? Hắn rất muốn tin tưởng Chu Hằng, nhưng mấu chốt là Chu Hằng bao nhiêu tuổi chứ, một người hơn 20 tuổi thì có thể mạnh đến cỡ nào?

Ý niệm của Chu Hằng vừa động, hoàn toàn có thể giết người vô hình, cố ý dùng tay chỉ ra là để cho Hồng Thiên Phong nhìn, tăng cường lòng tin của cái tên này, không ngờ tới lại dẫn đến tác dụng ngược, làm hắn sợ đến thiếu chút hôn mê.

Hắn không khỏi lắc đầu, ý niệm vừa động, bùm bùm bùm bùm, bốn tên thủ hạ đi cùng Lâm Hà Duyệt cùng lúc nổ tung đầu, chết ngay tại chỗ.

Lúc này Hồng Thiên Phong đã chết lặng, nhưng trong lòng lại trào ra ý nghĩ cổ quái. Giết một người kiếm đủ vốn, giết hai người là kiếm lời! Bọn họ chỉ có hai người lại giết năm người đối phương, vậy còn không phải kiếm lời ba người?

– Con lừa, ngươi có bảo vật gì thì lấy ra, mau phá cấm chế đi vào trong! Chu Hằng quay lại nói với con lừa đen, con lừa đê tiện này còn muốn giả bộ tới khi nào.

Con lừa đen không khỏi, Hồng Thiên Phong thật là không chịu chơi, nhanh bị dọa choáng váng như thế. Nó giả bộ cũng không thể làm đối phương chê cười Chu Hằng, lúc này liền đứng thẳng lên, lắc lắc mông mặc váy hoa, bĩu môi nói: – Đây là cấm chế của Vạn Cổ Đại Đế bày ra, ngay cả Huyền Tôn sống lại cũng chưa chắc có cách nào!

Vạn Cổ Đại Đế không phải là Thiên Tôn bình thường, mà tối thiểu cũng là Chuẩn Tiên hai kiếp, nếu Huyền Anh Thiên Tôn chỉ là Hóa Thần Cảnh thông thường, như vậy nhất định không thể đánh phá được cấm chế của Chuẩn Tiên hai kiếp bày ra.

Con lừa vừa đảo mắt gian, nói tiếp: – Nhưng mà, ngươi là hậu duệ Đại Đế, khẳng định cấm chế này sẽ thừa nhận thân phận của ngươi! Tới đây tới đây, mau cắt cổ tay, rải chút máu lên đó, khẳng định cấm chế này sẽ tự động mở ra!

– Con lừa đê tiện đầu lở loét chân chảy mũ, không nói tiếng người sẽ chết hả!

– Xì, bổn tọa chính là Thần Lư trời giáng, nói tiếng người cái gì!

Một người một lừa trừng mắt với nhau, dứt khoát không tiếp tục mắng nữa, hai bên đều biết da mặt của đối phương rất dày, mắng cũng không ra kết quả gì, nên nghĩ làm sao xuyên qua cấm chế này đi.

– A… Ngay lúc bọn họ ngừng lại, Hồng Thiên Phong bỗng nhảy dựng lên, tràn đầy khiếp sợ chỉ vào con lừa đen. – Con lừa, con lừa, con lừa, con lừa biết biết biết biết nói nói nói nói….

– Ngươi có mệt hay không!

Con lừa đen đầy vẻ khó chịu. – Bổn tọa biết nói thì có gì lạ lắm, ngươi có muốn thưởng thức tư thế đứng tè của bổn tọa không?

Hồng Thiên Phong liền có cảm giác như cả thế giới sụp đổ, một con lừa biết nói chuyện đã là kỳ tích to lớn, nói là Thần Lư trời giáng cũng không đủ. Nhưng có Thần Lư không phẩm đức như vậy không, đứng tè?

Chu Hằng cười ha ha, nói: – Hồng huynh, đừng để ý tới con lừa đê tiện vô sỉ lấy hạ tiện làm cơm ăn này!

– Chu tiểu tử, ngươi ngứa mông thèm cắn hả? Con lừa đen ra dáng không cam chịu nhục.

Nhìn một người một lừa mắng nhau, Hồng Thiên Phong chỉ tràn đầy chết lặng, thật sự không biết phải nói gì nữa. Nhưng mà hắn liền nhanh chóng không cần nghĩ tới điều này, vù vù vu, chỉ thấy mười mấy bóng người lao tới, trong đó có một người chính là thanh niên Lâm gia bị con lừa đen tè lên đầu.

Người này là Lâm Nhạc, cũng như Lâm Hà Duyệt, có địa vị khá cao ở Lâm gia, cha là cường giả Linh Hải Cảnh, còn ông nội là vị lão tổ Kết Thai Cảnh thứ hai trong Lâm gia, đủ để hắn làm hoàn khố quét ngang.

Hắn chịu thiệt thòi dưới tay con lừa, giống như nữ nhân thanh lâu bị chơi không trả tiền, làm sao mà nhịn được cơn giận này. Đợi cho lão cha chạy đến, lập tức tìm kiếm Chu Hằng cùng con lừa đen khắp núi rừng.

Cuối cùng… tìm được rồi!

– Cha, chính là bọn họ chơi con… làm nhục con! Lâm Nhạc quýnh lên, lại nói nhầm.

Lão cha của Lâm Nhạc là Lâm Thiên Hồ, hắn có thiên tư bất phàm, lúc này đã đạt đến Linh Hải tam trọng thiên, nhưng còn cách rất xa đến khi hình thành Thần chích, phàm thai tục tử cùng nửa bước tiên nhân có chênh lệch một trời một vực, một bước này làm sao dễ bước ra được!

– Đó là… Lâm Thiên Hồ không bị thù hận che mắt như Lâm Nhạc, đầu tiên hắn nhìn năm thi thể không đầu trên mặt đất, từ huyết mạch liên hệ có thể kết luận một người trong đó có cùng một mạch truyền thừa với hắn!

Nhìn lại quần áo, trang sức, hắn không khỏi vừa giận vừa sợ, quát lớn:

– Ngươi… các ngươi giết Hà Duyệt!

– Cái gì hòa ước, bổn tọa muốn giết người, mặc kệ cái hòa ước gì! (hà duyệt gần đồng âm với hòa ước) Con lừa đen bĩu môi, quay lại nói với Chu Hằng. – Dù sao cấm chế nhất thời cũng không mở ra được, chơi với bọn chúng đi!

– Tùy tiện! Chu Hằng nhún vai.

– Khốn kiếp! Lâm Thiên Hồ giận dữ, hai người này giết tộc nhân Lâm gia của hắn, lại còn dám không coi ra gì? Lâm gia là tồn tại thế nào? Đệ nhất hào môn Địa Nguyên Quốc!

Có thể nói, Lâm gia giận dữ, toàn bộ Địa Nguyên Quốc sẽ phải máu chảy thành sông!

– Chu tiểu tử, tên này giao cho bổn tọa! Con lừa đen thích nhất là bắt nạt kẻ yếu, nếu Lâm Thiên Hồ chỉ là tồn tại là Linh Hải Cảnh, nó có gì mà sợ, liền đạp bốn chân chạy ra.

– Muốn chết! Tuy rằng Lâm Thiên Hồ kỳ quái một con lừa lại biết nói, lại còn tràn đầy đê tiện, nhưng lúc này hắn đang giận dữ, liền đánh ra một chưởng trấn xuống con lừa đen.

Bụp!

Con lừa đen như tảng đá lớn đụng vào gốc cây non, Lâm Thiên Hồ trực tiếp bị nó đánh lăn ra đất, rồi một cái mông lừa trực tiếp ngồi lên mặt hắn.

Nhìn thấy cảnh này, mọi người đều kinh hãi muốn chết!

Chuyện gì thế này!

Lâm Thiên Hồ là tồn tại Linh Hải tam trọng thiên đó!

Có thể nhẹ nhàng trấn áp hắn như thế, không phải nói con lừa đen này chính là tồn tại Kết Thai Cảnh?

Khè!

Dù nói là trong những ngày gần đây liên tiếp có cường giả Hóa Thần Cảnh xuất hiện, dường như ngay cả Thiên Tôn cũng biến thành không đáng giá, nhưng trên đời này nửa bước tiên nhân cũng chỉ ngàn người, mỗi người đều là chính là nhân vật vang dội!

Bằng không Lâm gia chỉ có ba lão tổ Kết Thai Cảnh, dựa vào cái gì mà kiêu ngạo?

– Đệm thịt này cũng không tệ, bổn tọa tính coi về sau đi ra ngoài có nên dắt theo mấy cái không! Con lừa đen còn vặn vẹo mông, để ngồi thoải mái hơn.

Cuối cùng Hồng Thiên Phong hồi thần lại, thì ra hai vị bằng hữu mà hắn mới quen lợi hại như thế, lập tức không còn lo lắng, đứng một bên xem náo nhiệt.

– Tiền… tiền bối, là chúng ta… có mắt không tròng… Xin hãy… tha thứ! Tiếng nói ồm ồm của Lâm Thiên Hồ truyền ra từ dưới mông con lừa, bị sỉ nhục vô cùng còn phải nói lời hay, thật là làm hắn căm phẫn muốn đụng đầu chết cho xong!

Nhưng không có cách nào, người ta là lão tổ Kết Thai Cảnh đó, nếu thật sự không vui liền giết hắn, hắn kiếm ai kêu oan?

Con lừa đen cười hắc hắc, nói: – Bổn tọa có chút đói bụng, là hấp hay là kho, kỳ thật đem nướng cũng không tệ!

Thấy con lừa này vừa nói còn dùng ánh mắt liếc mình, Lâm Thiên Hồ không khỏi kinh hoảng, con lừa này là yêu thú, ăn thịt người thì có gì kỳ quái.

Sắc mặt của hắn ngày càng trắng, không ngừng vặn vẹo.

– Các hạ, trẻ nhỏ đã đắc tội, lão phu thay hắn bồi thường là được, thả người đi! Một tiếng nói mờ ảo bỗng vang lên.

Nghe được tiếng nói này, mọi người Lâm gia đều lộ ra vẻ phấn chấn, đó là Lâm Du Hoa, một trong ba vị lão tổ Kết Thai

Cảnh, chỉ cần vị lão tổ này đã tới, vậy thì không cần phải lo gì nữa.

Chương 436: Càn quấy làm bừa

– Hể, ngươi tính là cái thứ gì, nói thả người là thả người? Nếu bổn tọa thả ngươi, chẳng phải rất là mất mặt? Con lừa đen không vui nói.

– Hừ! Trên bầu trời, một bóng người đạp bước đi xuống, là một lão già bề ngoài hơn sáu mươi, dáng người cao to, mái tóc đen ngang vai, gió núi thổi không ngừng tung lên, có uy thế như ma thần.

Tự nhiên rồi, có thể bước vào Kết Thai Cảnh, ai không phải là kỳ tài ngút trời, kiêu hùng một phương!

Hắn là Lâm Du Hoa, bởi vì con trai duy nhất của hắn bị người… không, bị một con lừa đặt mông ngồi lên, sắc mặt của hắn tự nhiên không dễ coi, trong mắt như muốn phun ra lửa.

– Dù tính ngươi là điềm lành trời giáng thì sao, lão phu vẫn sẽ giết ngươi! Hắn lành lạnh nói.

Con lừa đen dùng sức ngoáy mông, Lâm Thiên Hồ bên dưới phát ra tiếng kêu thảm thiết vô cùng uất nghẹn. Hắn bị con lừa đen đè lên nghẹn thở, chỉ có thể hít thở bằng mồm, thế này

khó tránh khỏi làm hắn hít phải mùi thối của con lừa, khiến hắn sắp tức đến nổ tung.

– Đáng chết! Lâm Du Hoa giận dữ, hắn đã nói đến mức này, nhưng con lừa đê tiện kia vẫn còn như vậy, đúng là quá đáng ghét. Hắn đánh ra một chưởng, trấn xuống con lừa đen.

Con lừa đen giơ móng đánh ra, một luồng gió hóa thành con lừa nhỏ nghênh đón Lâm Du Hoa.

Ầm!

Trong tiếng nổ, con lừa đen cùng Lâm Du Hoa đồng thời lui lại mười mấy trượng, trình tự lực lượng của bọn họ gần bằng nhau, một đòn này không ai chịu thiệt hay chiếm được ưu thế gì. Nhưng Lâm Thiên Hồ lại thảm, hắn ở dưới mông con lừa, lùi thẳng ra như thế, hắn như thành tấm giẻ lau, nghiền ra cái rãnh lớn dưới đất!

Ngay cả hắn là Linh Hải Cảnh thì sao, con lừa đen cố ý làm chuyện xấu, nửa người dưới của hắn bị ma sát nát ra, đau đến không ngừng kêu thảm.

– Nghiệp chướng!

Lâm Du Hoa hét lớn, Lâm Thiên Hồ là con trai duy nhất của

hắn, nhìn như vậy làm hắn đau lòng muốn chết.

– Lão đầu thối, không phục thì cắn ta đi! Cuối cùng con lừa chịu đứng lên, lực lượng của Lâm Du Hoa không kém gì nó, nó còn ngồi trên người Lâm Thiên Hồ chống đỡ thì tự hạn chế chính mình, không thua cũng phải thua.

– Chết! Lâm Du Hoa đánh ra, hai tay vung lên liên tục, từng đạo khí kình tuôn trào, hóa thành vô số lưỡi dao, theo hắn điều khiển điên cuồng đánh về phía con lừa.

– Lão đầu thối, có gan thì tới đây! Con lừa đê tiện này chộp lấy Lâm Thiên Hồ, che ở đằng trước.

– Bỉ ổi! Lâm Du Hoa gầm lên, lại buộc phải thu hồi kình lực, hắn cùng con lừa "liên thủ", Lâm Thiên Hồ chỉ còn nước bị phanh thây bỏ mạng.

– Bổn tọa thích! Con lừa đen không chút hổ thẹn, chỉ cần có thể chiến thắng đối thủ, mặc kệ nó đê tiện, hạ lưu, vô sỉ thế nào. Nó vốn đã không biết xấu hổ, ngược lại càng thêm đắc chí.

– Thả con ta ra, quyết chiến với lão phu! Lâm Du Hoa ngửa mặt gầm lên, sắp tức điên rồi.

– Ngươi căn bản không phải đối thủ của bổn tọa, tại sao bổn tọa phải tốn sức làm gì? Hiện tại con trai của ngươi ở trong tay bổn tọa, còn không mau quỳ xuống, dập đầu ba cái thật lớn, kêu 100 tiếng Lư đại gia. Bổn tọa sẽ miễn miễn cưỡng cưỡng thu các ngươi làm nhân sủng! Con lừa đen không biết xẩu hổ nói.

– Lão phu, lão phu… Lâm Du Hoa đã tức đến không nói thành lời, thật sự không biết phải nói gì nữa, giận dữ gầm lên, hắn lao ra phát động công kích con lừa.

Nhưng con lừa đen lại tiếp tục vô sỉ, chỉ đưa Lâm Thiên Hồ ra làm khiên đỡ đạn. Lâm Du Hoa đánh bên trái, nó liền đưa Lâm Thiên Hồ đỡ bên trái, đánh bên phải lại đem che bên phải.

Một người một lừa thực lực không chênh nhau mấy, cho nên con lừa đen có thể tùy ý làm bừa.

– Đ.M! Mấy chục chiêu công kích không có kết quả, nhưng trên người Lâm Thiên Hồ lại thêm vô số vết thương, sắc mặt Lâm Du Hoa ngày càng khó coi, không nhịn được phun ra một câu chửi tục.

Hắn là cường giả Kết Thai Cảnh, lúc này lại giận dữ đỉnh điểm, một câu Đ.M này quả nhiên oanh động trăm dặm, vang dội không ngừng.

Có thể khiến một vị nửa bước tiên nhân thất thố như vậy, có lẽ cũng chỉ con lừa đen này mới làm được.

– Lão già, không nhìn ra được ngươi cả một bó to tuổi rồi, vẫn còn lớn giọng được như vậy, có phải luyện đồng tử công hay không? Con lừa đen vừa tung móng công kích, trên miệng cũng tiến hành công kích tầng cao hơn. – Kỳ quái, nếu lão già kia luyện đồng tử công, vậy đứa con này ở đâu chui ra?

Nó chậc chậc chậc nhìn Lâm Du Hoa, lại nói: – Lão già, khẳng định bà già nhà ngươi cắm sừng ngươi rồi, đứa con này tuyệt đối là hàng giả, Lư đại gia giúp ngươi thanh lý môn hộ vậy!

– Cái rắm con mẹ ngươi! Lâm Du Hoa giận không thể át, đây là sỉ nhục trắng trợn, làm sao hắn nhịn được!

– Phì, chẳng lẽ mẹ ngươi không đánh rắm hay sao? Con lừa đen nói đảo ngược lại, nó đúng là không cần mặt không cần mũi mà.

Lâm Du Hoa không khỏi cứng lại, những lời này hắn có có thừa nhận hay không cũng sẽ không có gì hay ho. Cường giả võ đạo như hắn, có thể xông lên đến cảnh giới này, một là bản thân có thiên tư trác tuyệt, hai là không tu luyện không ngừng nghỉ. Đừng nhìn hiện tại hắn hơn 1000 tuổi, nhưng tiêu tốn thời gian vào tu luyện cũng đến 800 năm!

Mà hắn quyền cao chức trọng, bình thường nào có cơ hội đấu võ mồm với người khác, cố tình gặp phải con lừa đen không biết xấu hổ này, khua môi múa mép với nó còn không phải là tự chịu khổ?

– Thì ra mẹ ngươi không có đánh rắm, khó trách sinh ra đứa con không có cúc hoa này! Con lừa đen gật đầu, sau đó vỗ hai mong, nói: – Lão ca, tên này có phải là ruột thịt hay không, chỉ xem hắn có cúc hoa hay không thì biết, nếu là con ruột của ngươi, khẳng định cũng không có cái lỗ cúc hoa đó!

Con lừa đê tiện này nào có gì cố kỵ, roạt một cái liền kéo quần Lâm Thiên Hồ ra, lộ ra cái mông trắng toát, nửa bên đẫm máu.

– Ngươi… ngươi… ngươi… Lâm Du Hoa chỉ vào con lừa đen, râu rung rung, giận dữ đến đen cả mặt, còn Lâm Thiên Hồ thì trực tiếp dứt khoát ngất xỉu.

– Quả nhiên không phải là con ruột! Con lừa đen như là phát hiện bí mật lớn gì, rất là hưng phấn hô lên: – Lão đầu thối, tiểu tử này có cái lỗ kia, tuyệt đối không phải con của ngươi!

Lâm Du Hoa cả người phát run, bị con lừa đen bẻ cong đến cỡ này, hắn có nói gì cũng vô dụng, chẳng lẽ hắn thật phải cởi quần cho con lừa đê tiện này xem hắn cũng có cái lỗ đó?

Dù tính là hắn thật làm vậy, khẳng định con lừa đê tiện kia cũng sẽ nói hình dạng hai cái lỗ không giống, quả nhiên không phải ruột thịt….

– Lão nhị! Tiếng nói tràn ngập uy nghiêm vang lên, lại hai bóng người đạp không tiến tới, khí tức mạnh mẽ như vua muôn thú, làm người ta kinh hồn lạnh gáy.

Đây là hai lão tổ Kết Thai Cảnh khác của Lâm gia, Lâm Nguyên Sơn cùng Lâm Thiên Cơ.

– Lão đại, lão tam, các ngươi tới đúng lúc!

Lâm Du Hoa lạnh lùng nói. – Bọn chúng giết Hà Duyệt, lại bắt giữ Thiên Hồ!

– Hừ! Các ngươi là ai, dám ăn hiếp tới trên đầu Lâm gia ta! Lâm Nguyên Sơn trầm giọng nói, hắn là nhân vật lớn nhất Lâm gia, tọa trấn Lâm gia đã vượt quá một ngàn năm.

– Còn không mau thả người! Lâm Thiên Cơ cũng quát.

– Nè nè nè, lớn tiếng cái gì, không biết là các ngươi rất phiền hả? Con lừa đen khó chịu nói.

– Gian ngoan cứng đầu, trực tiếp trấn áp!

Lâm Nguyên Sơn đánh ra một chưởng, Lâm Thiên Cơ cùng Lâm Du Hoa cũng phối hợp ra tay. Bọn họ đều là nửa bước tiên nhân, thế chưởng đánh ra đồng thời vận chuyển Thần chích, phát động công kích toàn diện về phía con lừa đen.

– Má ơi! Lúc này con lừa đen không thể bình thản đối phó được nữa, đối phương là ba đại lão tổ Kết Thai Cảnh, mỗi một người đều không yếu hơn nó, căn bản không cách nào dùng Lâm Thiên Hồ làm lá chắn được nữa.

Nó vội vàng ném Lâm Thiên Hồ sang một bên, hai móng vận chuyển, đánh ra Phiên Thiên Chưởng, đồng thời trấn áp ba lão tổ Lâm gia.

– Cái gì!

– Thật là lợi hại!

– Là loại bí thuật gì!

Phiên Thiên Chưởng vận chuyển, hóa thành ba bàn tay lớn che trời, từ trên trời trấn áp xuống ba đại lão tổ Lâm gia. Đây là tiên thuật, uy lực mạnh mẽ, vô cùng ảo diệu.

Ầm! Ầm! Ầm!

Ba tiếng nổ vang, ba đại lão tổ Lâm gia đều bị đánh vào trong đất, nhưng chỉ là một lúc, ba người lại bay ra, sắc mặt mỗi người đều có chút tái nhợt, khóe miệng chảy máu, rõ ràng là bị thương. Nhưng bị thương không nặng, khí tức tràn ra vẫn rất mạnh mẽ.

Con lừa đen cũng không chịu nổi, Phiên Thiên Chưởng nếu là tiên thuật, vậy tầng thứ như nó hiện tại không thể nào vận chuyển như ý, ba chưởng này trực tiếp rút mất ba phần lực lượng, chân cũng nhũn ra.

– Tiện lừa, nhận lấy cái chết! Ba lão tổ Lâm gia tự nhiên nhìn ra được ba chưởng kinh khủng vừa nãy của con lừa đen đã tiêu hao bao nhiêu linh lực, đều hét lớn đánh về phía con lừa, làm sao cho nó có cơ hội khôi phục nguyên khí.

– Má ơi! Con lừa đen vừa nãy còn rất là ra oai liền biến thành chó nhà có tang, chạy như làn khói ra đằng sau Chu Hằng. – Chu tiểu tử, hộ giá! Hộ giá!

– Hiện tại biết sợ rồi? Ba đại lão tổ Lâm gia hừ một tiếng, ba người bọn họ lại bị một con lừa đánh lún xuống đất, đây là chuyện nhục nhã cỡ nào, cho dù giết không được con lừa đê tiện này cũng phải hung hăng trút giận!

– Sợ cái rắm! Con lừa đen ló đầu ra từ sau lưng Chu Hằng. – Bổn tọa chỉ là tự giữ thân phận, không muốn chấp nhặt với đám binh tôm tướng cua các ngươi. Nè, trước tiên đánh bại thủ hạ của Lư đại gia, các ngươi mới có tư cách khiêu chiến bổn tọa!

Ba lão tổ Lâm gia công kích không ngừng, bọn họ không để ý một đòn này đánh xuống cũng sẽ đánh chết cả Chu Hằng!

Chọc tới người Lâm gia, chỉ có con đường chết!

Chu Hằng trừng mắt, khí thế to lớn khủng bố lập tức tuôn trào ra.

Bịch! Bịch! Bịch!

Ba lão tổ Lâm gia lập tức đồng loạt té xuống từ trên không, mỗi người đều nằm sát mặt đất, tư thế tay chân dán xuống đất rất tiêu chuẩn.

Sao lại như thế này!

Các người Lâm gia khác đều há mồm.

Ba vị lão tổ này là thần linh trong mắt bọn họ, dù là trời sập xuống, bọn họ cũng có thể hai tay chống trở lên!

Nhưng bây giờ thì sao?

Ba vị lão tổ lại nằm sát đất, lạy trước mặt kẻ thù!

Cái thể diện gì cũng mất sạch rồi!

Nhất thời, tất cả người Lâm gia đều trào ra giận dữ mãnh liệt từ đáy lòng, bọn họ tuyệt đối không tin Chu Hằng hùng mạnh đến mức khiến cho ba vị lão tổ nhà mình quỳ sát đất, mà là dùng thủ đoạn âm độc gì khác!

Đúng, nhất định là thế!

Lão tổ tông nhà bọn họ làm sao có thể ngã xuống như thế!

– Ngươi… ngươi dùng ám chiêu gì? Lâm Nguyên Sơn run giọng nói, hắn chỉ cảm thấy linh khí ngừng trệ, tự nhiên liền cắm đầu té xuống, nhưng vì sao lại như thế, hắn lại không tìm hiểu được.

– Bỉ ổi!

– Quá vô sỉ!

Tộc nhân Lâm gia đều nháo nhào mắng to, nếu ba vị lão tổ mà chết, trước kia bọn họ đắc tội nhiều người như thế, khẳng định cũng sẽ khó thoát cái chết, tự nhiên mỗi người đều nhảy ra

Chương 437: Một chưởng toàn diệt

– Đám đần độn các ngươi, tài không bằng người liền nói người ta dùng ám chiêu, đúng là không có ánh mắt càng không có cốt khí. Ôi, thật là không có phẩm chất! Con lừa đen thở dài, bộ dáng khinh thường ngươi.

Mọi người Lâm gia không khỏi căm phẫn, ai cũng có thể khinh bỉ bọn họ, nhưng con lừa đen này có tư cách hay sao?

Con lừa đê tiện này, từ đầu đến chân, quả thật là Thánh tiện!

Chu Hằng thản nhiên nói Ta không thích gây chuyện, nhưng không phải sợ giết người, nếu các ngươi chọc tới chúng ta, vậy phải gánh vác hậu quả này!

– Ngươi… rốt cuộc ngươi là ai!

Lâm Nguyên Sơn như điên cuồng hô lên, hắn nghe ra được sát khí lạnh lẽo từ lời của Chu Hằng. Mà hiện tại bọn họ tim gan phát lạnh, muốn ngưng tụ một phần lực lượng cũng đừng mơ làm được, nào còn chống cự gì?

Nếu như bọn họ không thể trốn thoát kiếp này, ít ra cũng phải biết rốt cuộc là mình chết trong tay ai, bằng không làm quỷ cũng quá sức oan uổng!

– Không phải bổn tọa nói các ngươi, các ngươi quả là không có ánh mắt? Thanh danh Lư đại gia vang xa hải ngoại, vô địch đương thời, có một không hai. Nếu nhìn thấy Lư đại gia, vậy dĩ nhiên không thể thiếu Chu Hằng tùy tùng của bổn tọa! Con lừa đen cười hì hì nói, hiện tại nó đánh không lại Chu Hằng, đành phải chiếm tiện nghi bằng miệng.

– Chu… Chu Hằng!

Mọi người Lâm gia không ai không lộ ra kinh hãi, cái tên Chu Hằng trong thời gian gần đây quả thật nổi danh, ai mà không biết hắn là hậu duệ của Vạn Cổ Đại Đế, bản thân lại có thiên tư trác tuyệt, cao ngạo khó phục, lúc trước ngay cả con của Thiên Tôn mà hắn cũng dám đánh!

Nếu không phải Lệ Vô Cực bị Độc Miểu Thiên Tôn miểu sát, nói không chừng hiện tại Chu Hằng đã bị Lệ Vô Cực tháo đến không còn miếng xương nào!

Đáng tiếc, lúc trước khi Lệ Vô Cực mời cường giả thiên hạ dự lễ, bọn họ vừa lúc lấy được manh mối một tòa di tích, dốc hết cường giả đi tìm, cũng không đi Độc Miểu Chi Hải, cho nên bọn họ quả thật không có người nhận ra Chu Hằng!

Bằng không bọn họ vừa nhìn ra Chu Hằng liền áp dụng thủ đoạn dàn xếp, mà không phải là đằng đằng sát khí, làm cho đến giờ bản thân bọn họ phải lên máy chém.

Biết thân phận của Chu Hằng, mọi người đều vừa kinh vừa sợ lại hối hận. Nhưng trên đời không có thuốc hối hận, bọn họ cũng chỉ có thể nuốt vào quả đắng này!

– Chu Hằng, nếu ngươi là con của Đại Đế, tại sao lại dùng thủ đoạn thấp hèn như thế! Lâm Nguyên Sơn vẫn giãy giụa cuối cùng. – Ngươi dùng thủ đoạn như vậy đánh bại chúng ta, không cảm thấy làm nhục uy danh Đại Đế hay sao?

– Không sai, cởi bỏ độc dược trên người chúng ta, chúng ta oanh oanh liệt liệt quyết tử chiến một trận! Lâm Du Hoa cũng nói.

Bọn họ đều nhận định Chu Hằng sử dụng thủ đoạn không sáng rọi gì khắc chế linh lực của bọn họ, làm cho bọn họ không đánh ra một chiêu. Nếu thật sự đánh một trận, bọn họ quả thật không sợ Chu Hằng!

Bởi vì, lúc trước Chu Hằng cũng chỉ là đánh ngang tay với Lệ Cương.

Lệ Cương có tu vi gì? Kết Thai Cảnh thôi!

Bọn họ cũng cùng là Kết Thai Cảnh, càng là vì lúc trước lấy được chỗ tốt rất lớn trong di tích, thực lực tăng lên rõ ràng, chiến lực tuyệt đối có thể nghiền ép Kết Thai tam trọng thiên bình thường!

Ba người liên thủ, đánh một trận công bằng, tuyệt đối có thể thắng chắc Chu Hằng!

Liên quan tới tính mạng của bản thân bọn họ, tự nhiên phải liều một chuyến, tốt nhất là Chu Hằng trẻ tuổi nóng vội, có thể kích hắn nổi giận nhất thời, cho bọn họ một cơ hội.

– Xì, ba lão già các ngươi đúng là không biết xấu hổ, ba đánh một còn tính là công bằng? Con lừa đen tức giận nói, vừa rồi nó đã bị ba lão già này quần ẩu, bằng không tùy tiện đánh lại một trong ba đại lão tổ Lâm gia thì nó cũng không thua.

Ba đại lão tổ Lâm gia đều là cáo già sống một hai ngàn năm, tự nhiên da mặt cực dày, nghe con lừa đen nói vậy cũng làm như không nghe được, chỉ là khiêu chiến Chu Hằng, dùng cái tiếng Vạn Cổ Đại Đế để đè lên Chu Hằng.

Chu Hằng không khỏi cười ha hả, tâm niệm vừa động, liên thu hồi khí thế.

Vù vù vù, ba đại lão tổ Lâm gia đồng thời bắn người lên, trôi nổi giữa không trung, trên mặt đều toát ra vui mừng. Vừa rồi quả thật là tìm được đường sống giữa chỗ chết. Ha ha ha! Chu Hằng quả nhiên trẻ tuổi khí thịnh, căn bản không chịu được kích thích!

Ôi, người trẻ tuổi đúng là thiếu kinh nghiệm, đánh với kẻ địch thì mặc kệ ngươi dùng thủ đoạn gì, chỉ cần có thể thắng được, ai lại để ý ngươi thắng thế nào?

Thế giới của võ giả, chỉ coi trọng kết quả, không ai nhìn quá trình!

Tuy nhiên, nếu Chu Hằng bỏ lỡ cơ hội này, vậy thì tiếp theo sẽ là giờ chết của hắn!

– Chết!

Ba đại lão tổ Lâm gia đồng thời quát lớn, một chưởng cách không đánh xuống Chu Hằng. Bọn họ chịu thiệt thòi một lần, lúc này không dám tới quá gần Chu Hằng, đều cách xa trăm trượng đánh ra một chưởng.

Ầm! Ầm! Ầm!

Lốc xoáy tận trời, che trời phủ đất!

– Thật là không dám ếch ngồi đáy giếng! Con lừa đen lắc đầu, trên mặt toát ra vẻ hả hê.

Chu Hằng hùng mạnh cỡ nào, lúc trước cũng là một đánh ba, giết ba đại tướng Hải tộc như cắt cỏ! Ba đại tướng dưới trướng Vương đều là tồn tại một chân đặt vào Hóa Thần Cảnh, ba người liên thủ, ngay cả Thiên Tôn cũng có thể miễn chưỡng chống cự được!

Còn không phải cũng bị giết, thân thể cũng bị nó cùng Vương Hà ăn… Ừm, mùi vị cũng khá tốt, thật muốn ăn lại lần nữa.

Con lừa đen đang chảy nước miếng ròng ròng, cuối cùng Chu Hằng cũng ra tay, đánh ra một chưởng.

Phiên Thiên Chưởng!

Cùng là Phiên Thiên Chưởng, do Chu Hằng trình tự linh lực đạt tới Thần Anh tam trọng thiên thi triển ra, uy lực hoàn toàn khác!

Một bàn tay màu vàng từ trên trời giáng xuống, to lớn như núi,

nhìn như một chưởng xuống là có thể nhẹ nhàng hủy diệt toàn bộ Thất Lộc Sơn!

Đương nhiên, đây chỉ là một loại ảo giác!

Bàn tay màu vàng lấp lánh thần quang vô biên, như là tiên nhân nổi giận, từ Tiên giới đánh ra một chưởng, trấn áp phàm tục!

– Sao lại thế này!

– Kết Thai Cảnh làm sao có thể mạnh mẽ như vậy!

– Mạng ta nguy rồi!

Ba đại lão tổ Lâm gia đồng thời kinh hô, tuy rằng bọn họ còn chưa tiến vào Thần Anh Cảnh, nhưng có thể trở thành nửa bước tiên nhân thì nào phải hạng người không có ánh mắt. Một chưởng này quang minh chính đại, quét qua ngàn dặm, uy lực vô hạn!

Ầm!

Một tiếng nổ nặng nề, bàn tay màu vàng giáng xuống!

Con lừa đen cùng Hồng Thiên Phong chỉ cảm thấy hai lỗ tai chỉ còn những tiếng chấn động vang rền, không còn nghe được chút âm thanh nào khác. Bụi mù cuốn lên trời, hình thành một con rồng xám giận dữ gầm thét, làm người ta mở mắt như mù.

Chu Hằng vung tay phải lên, như quét sạch bụi mù, tro bụi đầy trời lập tức biến mất sạch, nháy mắt là bầu trời trở nên sáng sủa.

Đã không nhìn thấy người Lâm gia nữa!

Toàn diệt!

Hồng Thiên Phong trợn mắt cứng lưỡi, trong đó có đến ba vị lão tổ Kết Thai Cảnh mà!

Đối với võ giả bình thường mà nói, bất kể là Kết Thai Cảnh cũng được, Thần Anh Cảnh cũng thế, nó đại biểu cho vô địch tuyệt đối, có thể hoành hành thiên hạ không gì cố kỵ!

Nhưng ở ngay trước mắt hắn, ba vị lão tổ Kết Thai Cảnh chỉ một đòn đã bị đánh chết, không có một chút sức chống cự!

– Chu huynh, không không không không, Chu tiền bối! Hồng Thiên Phong chỉ cảm thấy trong lòng tràn đầy kiêu ngạo lại tràn đầy sợ hãi, trước đó hắn lại xưng huynh gọi đệ nửa ngày với cường giả như thế!

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Hồng huynh không cần khách khí như vậy! Ta kính trọng Hồng huynh nghĩa khí, cho nên ngươi tuyệt đối gánh nổi một tiếng Hồng huynh này!

Hồng Thiên Phong vô cùng cảm động, tay gãi gãi đầu, mắt lại trở nên hồng hồng.

– Tiểu Chu Tử, mau nghĩ cách mở ra cấm chế đi, đừng nói những lời chua lè đó nữa, bổn tọa sắp bị các ngươi chua đến chết rồi! Con lừa đen tuyệt đối là kẻ phá hoại không khí.

– Nói thật, ngươi nên vẩy chút máu thử xem, ngươi là hậu duệ Đại Đế, nói không chừng trận pháp này sẽ nhận thức con cháu như ngươi!

Chu Hằng thở dài, nói: – Ngươi một ngày không làm chuyện đê tiện là không thoải mái đúng không?

– Xì, không được phép nói bổn tọa đê tiện. Bổn tọa đê tiện chỗ nào? Con lừa đen đứng thẳng lên, vừa lắc cái mông to của nó, cái váy hoa theo gió lung lay, trào ra hạ tiện từ sâu trong xương tủy.

Chu Hằng suy nghĩ, vẫn lấy ra hắc kiếm, vạch qua bàn tay một cái. Thanh kiếm tiên này sắc bén cỡ nào, chỉ cần lực lượng của bản thân Chu Hằng cũng đủ không gì chém ra mọi thứ, rách nát mọi vật. Một kiếm hạ xuống, máu tươi liền trào ra.

Lúc này thể chất của hắn đã đạt đến cấp Hóa Thần Cảnh, máu cũng đã lên đến gần trình tự tối cao, không còn là màu đỏ tươi nữa, mà chuyển thành một mảnh vàng óng, mơ hồ thấy được vài tia màu tím.

Chu Hằng tin tưởng, đến khi phần lớn máu của hắn biến thành màu tím vàng, vậy đại biểu thể chất của hắn đi tới đại thành, có thể dùng thân thể thành tiên!

Đáng tiếc, ngay cả cắn nuốt hết một cái con rối cấp Vương viễn cổ cũng chỉ làm thể chất của hắn đạt tới khoảng Hóa Thần Cảnh nhị trọng thiên, Huyền Càn Tinh này còn có tinh hoa kim loại cho hắn cắn nuốt hay sao?

Huyết mạch Phệ Kim tộc tuyệt đối là thứ đốt tiền mà!

Nếu như Huyền Càn Tinh còn có Tinh Môn, hắn cũng có thể đi hành tinh khác, cướp bóc kim loại đỉnh cấp của hai ba hành tinh, khi đó có thể làm thân thể của hắn thành tiên!

Đáng tiếc, hiện tại Tinh Môn cũng không tìm được, tìm được

thì nói không chừng cũng đã hư hại trong năm tháng tang thương, tự nhiên không cần nhắc tới nữa!

Thực tế nhất, vẫn là mau chóng đưa trình tự linh lực đột phá Hóa Thần Cảnh, đến lúc đó hắn sẽ có tư cách tranh giành Tinh Hạch, sau đó một hơi đột phá tiên, mang theo người bên cạnh hắn cùng đi lên Tiên giới.

Trong lòng xẹt qua vô số ý nghĩ, Chu Hằng đặt tay lên cấm chế, nếu như huyết mạch của hắn thật dùng được, cấm chế nhất định sẽ có phản ứng.

Con lừa đen không khỏi vươn cổ ra.

1 giây, 10 giây, 1 phút!

Không hề biến hóa.

– Không thể nào! Tiểu Chu Tử ngươi rốt cuộc có phải con ruột hay không, sao mà không có chút tác dụng gì? Con lừa đen tức giận nói.

– Muốn ăn đòn! Chu Hằng một đạp lên mông con lừa.

– Kỳ quái, theo lý mà nói huyết mạch của ngươi thậm chí còn vượt qua Vạn Cổ Đại Đế năm đó, sao mà không có chút phản ứng gì? Con lừa đen đặt mông ngồi dưới đất, sau đó giơ chân trước gãi ngứa, không khác gì một con chó mực to.

– Không mở thì không mở, ta có cảm giác, không bao lâu nữa trận pháp này sẽ tự động mở ra! Chu Hằng nói.

– Làm sao ngươi biết? Con lừa đen hỏi.

– Chỉ là một loại cảm giác! Chu Hằng không giải thích, mà quả thật hắn chỉ có một loại cảm giác như vậy, tin rằng những Thiên Tôn khác đến đây cũng sẽ có cảm giác như thế.

Trận pháp này không phải được xây dựng vì bảo hộ truyền thừa của Vạn Cổ Đại Đế, mà là vì thiên địa tự nhiên đại biến động mà tự động kích hoạt.

Điều này làm người ta suy nghĩ sâu xa.

Vạn Cổ Đại Đế làm như vậy có dụng ý gì?

Theo Chu Hằng, có thể đây là vị Đế duy nhất trong lịch sử này để lại chuẩn bị về sau, dùng để đi đối phó chủ nhân bốn đại tử địa!

Không ai biết vị Đại Đế này đã bỏ mình hay thành tiên, nnh tóm lại, khả năng hắn còn ở trên Huyền Càn Tinh là gần bằng 0! Nếu đã như thế, năm đó dù hắn đã một lần cản trở chủ nhân bốn đại tử địa cướp đoạt Tinh Hạch, nhưng nếu không còn bố trí, vậy chẳng phải là bỏ phí cố gắng năm đó?

Chương 438: Đạo tặc trộm váy

Nhân vật đạt đến tầng thứ này, làm việc nào có đạo lý bỏ dở giữa chừng?

Vì thế Chu Hằng tin tưởng Vạn Cổ Đại Đế nhất định sẽ để lại hậu chiêu gì!

Trước kia không biết tiên duyên là thứ gì, Chu Hằng tự nhiên không thể nào phỏng đoán ra cái gì, nhưng đã biết tính đặc thù của Tinh Hạch, mọi chuyện liền có dấu tích mà dò xét.

Muốn dùng được Tinh Hạch, nhất định phải đợi cho đến khi nó "chín", mà không thể "thúc" được, đây là quá trình rất dài, đồng thời cũng đi kèm biến hóa tự nhiên rất rõ ràng.

Hiện tại thiên tai dồn dập, chính là bởi Huyền Càn Tinh đã thật sự đến cuối sinh mệnh, mà Tinh Hạch cũng dần "chín" trong quá trình này.

Bởi vậy, trận pháp này rất dễ thiết kế, chỉ cần tai biến thiên địa đạt tới trình độ tương ứng, tự nhiên sẽ phát động, sẽ có thể thu hút vô số võ giả đến thăm dò. Tuy nhiên, rốt cuộc trong này chứa bí ẩn gì, có thể ngăn cản được cường giả cấp bậc như chủ

nhân bốn đại tử địa?

Chu Hằng không thể nào tưởng tượng, chỉ có đi vào dò thám mới biết rõ ràng.

Thật ra hắn quan tâm hơn là rốt cuộc Vạn Cổ Đại Đế đã chết, hay là thành tiên. Cho dù hắn không phải hậu duệ Đại Đế, chỉ riêng là danh hiệu Vạn Cổ Đại Đế cũng đã khiến hắn rất là chú ý.

– Chu… Chu huynh, ta phải đi!

Hồng Thiên Phong do dự một lát rồi nói.

– Hả? Không phải Hồng huynh muốn đi vào xem di tích Đại Đế hay sao? Chu Hằng kỳ quái hỏi.

– Ha ha, ta có thể đến gần như vậy mà nhìn, đã đủ rồi! Hồng Thiên Phong tươi cười tiêu sái. – Ta vốn là rất không biết tự lượng sức, nhưng thật đến nơi này mới biết được thế giới này nguy hiểm vượt xa tưởng tượng của ta!

– Ta đi vào đây, cũng là liên lụy Chu huynh!

Chu Hằng gật đầu, tuy rằng tiếp xúc không lâu, nhưng hắn cũng biết Hồng Thiên Phong là người có nội tâm kiêu ngạo. Tuy rằng hắn không để ý dẫn một người vào đó, nhưng Hồng Thiên Phong cũng có tôn nghiêm của mình.

Hắn thở dài, nói: – Hồng huynh, nếu có thể, mời đến Triệu gia Lan Lăng Thành Lãng Nguyệt Quốc một chuyến, chúng ta uống rượu nói chuyện, tâm tình một phen!

– Sẽ có cơ hội! Hồng Thiên Phong nói.

Chu Hằng phát ra lời mời như thế, cũng có ý là đến khi Huyền Càn Tinh sụp đổ, mang theo Hồng Thiên Phong cùng rời đi. Nhưng đây là tin tức có tính khủng hoảng, Hồng Thiên Phong vốn không có người thân bè bạn hay sao, nếu hắn bao lớn bao nhỏ cùng đến đây, Chu Hằng sẽ làm thế nào?

Vốn là không gian trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp đã cực kỳ có hạn, chỉ cung cấp cho người bên cạnh hắn cũng đã chưa chắc đủ dùng, nếu như Hồng Thiên Phong dẫn theo một đám người đến nữa, hắn làm sao từ chối?

Cho nên, mọi chuyện tùy duyên!

Chu Hằng lấy ra một ít bảo vật, mấy thứ này đã không có bao nhiêu giá trị với hắn hiện tại, nhưng lại vô cùng quý giá đối với Hồng Thiên Phong.

– Chu huynh, vậy làm sao mà được? Thần ý của Hồng Thiên Phong quét qua pháp khí không gian, vội vàng đẩy trả lại.

Chu Hằng cười ha hả, nói:

– Hồng huynh, ngươi chân thành đối đãi ta, ta thẳng thắng đối đãi ngươi, đây chỉ là một chút lòng thành của ta, xin hãy nhận lấy! Ta ở Lan Lăng Thành chờ đón Hồng huynh đến chơi!

– Nhất định! Hồng Thiên Phong gật đầu, hắn không phải người hay làm bộ, liền thu hồi pháp khí không gian, trong lòng thầm quyết định chỉ cần có cơ hội báo đáp Chu Hằng, nhất định sẽ trăm chết cũng không hối hận!

Nhìn theo Hồng Thiên Phong rời đi, Chu Hằng liền khoanh chân ngồi xuống. Tuy rằng hắn tự tu luyện không có hiệu suất cao, nhưng dù chỉ là tăng lên một phần chiến lực cũng được.

Thấy Chu Hằng bắt đầu tu luyện, con lừa đen cũng đành làm theo dáng ngồi xếp bằng, nhưng nó nào có kiên nhẫn gì. Không lâu sau liền đứng lên, dáo dác ngó qua ngó lại, mũi ngửi ngủi, chạy đi như làn khói.

Qua nửa ngày sau, con lừa đen mới hài lòng quay về, một người, không, một con lừa trốn dưới tàng cây, đưa lưng về phía Chu Hằng. Cũng không biết đang lục lọi cái gì, thỉnh thoảng phát ra tiếng cười hắc hắc dâm đãng, rất là dọa người.

Con lừa này cứa một hồi lại chạy ra một chuyến. Thẳng đến bốn ngày sau, một tin tức làm người "khiếp sợ" truyền ra, mấy ngày gần đây Thất Lộc Sơn xuất hiện một tên dâm tặc, chuyên cướp váy con gái, hành vi cực thấp hèn đê tiện!

Khi Chu Hằng nghe được tin đồn này, tóm lấy con lừa đen lúc nó đi về, kiểm tra thử, quả nhiên thấy được nó dùng pháp khí không gian chứa một đống lớn váy hoa!

Bị người ta bắt cả người lẫn tang vật, con lừa đê tiện cũng ngông nghênh, dứt khoát thừa nhận. Cũng vì bịt miệng Chu Hằng, chịu đau lòng chia cho Chu Hằng một phần ba số váy, bị Chu Hằng dần cho một trận.

Nếu như hắn mang theo một đống lớn váy hoa trở về, còn không bị chúng nữ coi là biến thái khủng bố?

– Miễn đi, ngươi tự mà giữ lấy! Chu Hằng lắc đầu thở dài, làm sao cũng không nghĩ tới con lừa đê tiện này mặc váy một hồi liền nghiện đồ nữ! Hắn tiện tay ném mớ váy hoa trở về con lừa đen.

– Thì ra là các ngươi! Đúng lúc này, tiếng hô nũng nịu vang lên, chỉ thấy một cô gái đang cười đứng ở bên trên đầu, váy trắng bay bay, mái tóc đen xõa ra, theo gió núi bay lên, vô cùng tiêu sái.

Đó không phải nữ nhân loài người, mà là vị công chúa Thiên Yêu tộc, Thương Ngạo Mục Nguyệt!

Chu Hằng không khỏi ngẩn ra, quả thật trùng hợp, mỗi lần gặp chuyện xấu đều sẽ bị nàng hiểu lầm. Hắn tùy tiện đạp văng con lừa ra, nói: – Chuyện không liên quan tới ta, tên trộm là con lừa đê tiện này!

– Chu tiểu tử, ngươi không thể oan uổng lừa được, bổn tọa chỉ là một con lừa, lấy mấy cái váy này làm gì! Con lừa đen luôn miệng kêu oan, nhưng hai chân lại cuốn lấy thật nhanh, gom hết những váy hoa tứ tán vào trong pháp khí không gian.

Thương Ngạo Mục Nguyệt giận tím mặt, tên con người này quả thật không biết xấu hổ, lúc trước là cưỡng bức nữ nhân giữa nơi hoang dã, hiện tại lại làm ra chuyện biến thái hạ lưu như thế, hơn nữa không hề có dũng khí, lại trút tội danh lên một con lừa, thật là vô sỉ!

Con lừa này lấy váy làm gì, chẳng lẽ mặc? Hả….

Thương Ngạo Mục Nguyệt kinh ngạc phát hiện, trên mông con lừa đen này quả thật đang bọc một cái váy hoa, che cái

mông lớn, nhưng cái đuôi lừa vẫn lộ ra, vẫy vẫy thật mạnh, đáng khinh hết nói.

Con lừa đen này biết nói, đã không phải chuyện gì lạ ở trong nhóm nửa bước tiên nhân, mọi người đều biết con lừa đen này chính là dị thú đi theo Huyền Anh Thiên Tôn ở thời kỳ thượng cổ, chỉ là không ai bắt chuyện thì làm sao biết con lừa này rốt cuộc hạ tiện đến cỡ nào?

Hiện tại Thương Ngạo Mục Nguyệt lại có chút tin tưởng lời của Chu Hằng, nói không chừng những váy hoa này chính là con lừa đê tiện này trộm đến, nhưng nàng đã nói ra rồi, làm sao dễ dàng thu hồi được?

– Biết sai có thể sửa là chuyện tốt, ngươi trực tiếp tìm tới con tiện lừa kia là được! Chu Hằng nói.

– Chu tiểu tử, ngươi thật không có nghĩa khí! Con lừa đen thì kêu oa oa.

– Hừ! Cá mè một lứa!

Thương Ngạo Mục Nguyệt không chút khách khí mắng cả Chu Hằng cùng con lừa đen, tay phải nhoáng lên, xuất hiện một thanh trường kiếm đỏ son, lưỡi kiếm sáng loáng, tỏa ra sát khí vô tận.

Thực lực con bé này tiến bộ rất rõ ràng!

Lần đầu tiên gặp nàng thì còn chỉ là Kết Thai Cảnh, nhưng bây giờ cũng chỉ cách Thần Anh Cảnh một bước xa, có thể thấy có cha là cấp bậc Thiên Tôn thì chiếm tiện nghi lớn cỡ nào, đây là tác dụngcủa lực huyết mạch.

Một người đắc đạo, loại lĩnh ngộ đạo đạo không nói rõ ràng sẽ lắng đọng trong huyết mạch, chỉ cần con cháu có tư chất đủ xuất sắc, sẽ có thể thu được lĩnh ngộ cảnh giới tương ứng, cuối cùng có thể vô hạn gần tới trình tự tổ tiên.

Nhưng nếu chỉ một mực kế thừa, không biết đột phá sáng tạo, như vậy thành tựu cũng vĩnh viễn không thể vượt qua người xưa.

Nhưng đối với Thương Ngạo Mục Nguyệt mà nói, bây giờ nàng còn không cần sáng tạo ra đạo của mình, vẫn có thể đi theo bước chân cha nàng đi tới, thẳng khi đến cuối đạo này!

Người là Kết Thai Cảnh,còn kiếm trong tay nàng lại là… pháp khí Thần Anh Cảnh!

Hẳn là vị Thiên Yêu Hoàng trở thành Thiên Tôn rồi truyền lại cho nàng, bởi vì vị Thiên Yêu Hoàng kia cầm pháp khí Thần Anh Cảnh cũng vô ích.

Thương Ngạo Mục Nguyệt nũng nịu kêu một tiếng, trường kiếm đánh về phía con lừa cùng Chu Hằng, trường kiếm quét qua, hình thành đường cong hoa lệ, ánh sáng bay đầy trời.

– Chu tiểu tử, mau nhanh thu nữ nhân hung dữ này, vợ chồng son các ngươi cãi nhau đừng có kéo Lư đại gia xuống nước! Con lừa đen vội vàng trốn ra sau Chu Hằng.

Họa là do con lừa đê tiện này gây ra, sao mình lại phải thu dọn cho nó kia chứ?

Chu Hằng thở dài, vươn tay ra, trực tiếp chụp lấy kiếm quang đầy trời.

– To gan! Thương Ngạo Mục Nguyệt nổi giận quát, Chu Hằng dám khinh thường nàng như vậy.

Bàn tay nắm lại, kiếm ảnh đầy trời lập tức biến mất không thấy bóng. Trường kiếm của Thương Ngạo Mục Nguyệt bị Chu Hằng nắm chặt trong tay, vững vàng như tảng đá, mặc kệ nàng giãy giụa thế nào cũng không thể nhúc nhích.

Thương Ngạo Mục Nguyệt kinh hãi không thôi, lúc mới gặp Chu Hằng, nàng còn cao hơn đối phương một đại cảnh giới. Nhưng giờ thì sao, mới qua được bao lâu, đối phương đã mạnh mẽ đến mức nàng không thể tưởng tượng!

Nàng cảm ứng được, trên người Chu Hằng có một loại khí tức mà chỉ cha nàng mới có, tuy rằng rất nhạt, kém xa cấp bậc như cha nàng, nhưng trên bản chất là không khác biệt!

Hóa Thần Cảnh, Thiên Tôn!

Lệ Vô Cực đã sớm chết, không tính, như vậy Chu Hằng chính là vị Thiên Tôn thứ tư thần bí nhất hay sao!

Vô cùng có khả năng!

Bởi vì vị Thiên Tôn thứ tư kia khi đột phá có khí tức yếu nhất, chỉ sợ là Thiên Tôn thực lực kém nhất từ trước tới nay. Mà khí tức trên người Chu Hằng hiện giờ cũng mỏng manh như thế, hẳn là như vậy!

Nhưng Hóa Thần Cảnh có kém đi nữa cũng là Thiên Tôn, lật tay có thể trấn áp được Thần Anh Cảnh, càng nói gì nàng là Kết Thai Cảnh còn chưa bước vào Thần Anh Cảnh?

– Con gái con lứa, đừng có hở chút là múa đao động kiếm!

Chu Hằng vừa buông tay, mặc cho Thương Ngạo Mục Nguyệt

thu về trường kiếm. Nói thật, tuy rằng hắn không nói hảo cảm gì với nữ nhân này, nhưng cũng không có ác cảm gì, đầu năm nay người có tinh thần chính nghĩa như nàng đã không nhiều.

Tuy rằng Thương Ngạo Mục Nguyệt có tinh thần chính nghĩa bùng nổ, nhưng tuyệt đối không phải đứa ngốc, biết rõ không địch lại Chu Hằng còn cứng đầu xông lên là chịu chết. Nàng chỉ là không hiểu, rõ ràng Chu Hằng kỳ tài ngút trời như thế, sao cứ luôn làm những chuyện hạ lưu vậy chứ?

Đúng là khi không lãng phí thiên phú tu luyện tuyệt đỉnh của hắn mà!

– Mục Nguyệt công chúa! Vù, một bóng người xẹt qua, chỉ thấy một nam nhân áo xanh bay xuống, hơn 20 tuổi phong thần tuần lãng. Ánh mắt hắn xẹt qua Chu Hằng, lộ ra một chút ngạc nhiên, nhưng lập tức thu hồi, nói: – Yêu Tôn có lệnh, mời điện hạ lập tức với hội họp với bệ hạ!

———-oOo———-

Chương 439: Bốn đại Thiên Tôn trẻ tuổi

Thương Ngạo Mục Nguyệt hung hăng trừng Chu Hằng một cái, lúc này mới thu hồi trường kiếm, hướng về thanh niên kia nói: – Đi!

Thanh niên kia lại nở nụ cười, nói với Chu Hằng: – Vị này hẳn là Chu Hằng Chu huynh hả, tại hạ Tư Không Nguyên Ngữ!

Thanh niên này nhìn như trẻ tuổi, nhưng với thị lực của Chu Hằng chỉ đảo qua một cái là có thể cảm ứng được một luồng ý tang thương không thể xóa đi, ít nhất đã sống ngoài ngàn năm! Lực lượng của Thần Anh tam trọng thiên đã phi thường uy vũ, như vậy hắn mới dám cùng Chu Hằng đặt ngang hàng.

Giữa võ giả đẳng cấp sâm nghiêm!

Chu Hằng cười cười, ôm quyền đáp lễ nói: – Thì ra là Tư Không huynh!

– Chu huynh, cùng với ngồi không nơi này, không bằng cùng nhau tới đây. Yêu Tôn đại nhân vừa lúc mời mấy vị khách, đều là anh hào đương thời, mọi người nhận thức một chút thế nào? Tư Không Nguyên Ngữ nói.

Hắn có thể thay mặt chủ mời khách, hiển nhiên ở trước mặt vị Thiên Tôn Thiên Yêu tộc kia rất được tín nhiệm.

– Tốt tốt! Chu Hằng còn chưa đáp ứng, con lừa đen đã cướp lời. Nó thích nhất tham gia náo nhiệt, hơn nữa vạn nhất có đánh nhau nó cũng có thể đục nước béo cò, phát tài lớn.

Tư Không Nguyên Ngữ hướng về Chu Hằng làm tư thế mời, nói: – Xin Chu huynh dời bước!

Đối phương đều nói đến mức này, Chu Hằng cũng không tiện cự tuyệt nữa, liền cười cười nói: – Vậy thì làm phiền!

– Mời!

– Mời!

Ba người một lừa cất bước mà đi, Thương Ngạo Mục Nguyệt bởi vì nhìn Chu Hằng không vừa mắt, xông lên trước nhất. Mà con lừa đen thì đánh giá nàng một phen, nói: – Dáng người không tệ, chỉ là mông quá lớn!

Nghe thấy câu này, Thương Ngạo Mục Nguyệt suýt nữa lảo

đảo trực tiếp từ trên bầu trời rơi xuống.

Mông quá lớn?

Nàng đây là đầy đặn được không!

Nàng hài lòng nhất chính là bộ mông của mình, no đủ, căng tròn, còn kiêu ngạo mà hơi hơi vểnh lên trên. Nữ nhân nào thấy mà không hâm mộ chết! Lại nói nàng mông lớn?

Con lừa đê tiện này!

Nàng giận hừ hừ bay ở trước nhất, loại chuyện này lại không thể tranh luận, bởi vì bất kể kết quả tranh luận như thế nào, nàng khẳng định đều chịu thiệt.

Bởi vậy, khi nàng đầu tàu gương mẫu dẫn mọi người đi tới một thung lũng của Thất Lộc Sơn hạ xuống, khuôn mặt đã vô cùng xanh mét, dường như bị người thiếu nợ cộng thêm kinh nguyệt hỗn loạn.

– Nghe mỹ danh Mục Nguyệt Công chúa đã lâu, chỉ là vô

duyên gặp một lần, hôm nay cuối cùng được như mong muốn, thật là an ủi cả đời! Ba gã thanh niên lập tức ra đón, mỗi người đều giống như thần minh chuyển thế, có vô thượng thần huy lưu chuyển.

Lại là ba vị Thiên Tôn!

Bốn vị tân tấn Thiên Tôn lúc trước theo thứ tự là Hoàng đế Hải tộc, Quốc quân Thiên Yêu tộc, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Ứng Thừa Ân. Trong đó Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Ứng Thừa Ân đều là người Chu Hằng biết, mà hai người còn lại đều là Thiên Tôn dị tộc, có vẻ ngoại đặc thù rõ ràng, cùng ba người trước mắt hoàn toàn không phù hợp.

Bởi vậy, rất đơn giản, bọn họ tất nhiên là bốn vị thiên kiêu mới vào Thiên Tôn về sau – truyền nhân của bốn đại tử địa!

Trong đó chỉ có một vị là nữ tính, như vậy còn lại ba vị liền toàn bộ đến đông đủ!

Tả Khâu Văn Quan, Thành Thượng Thần, Cung Hoành Ân.

Cũng không biết ai là ai.

Ba người này mỗi người phong độ tiêu sái, phong thần tuấn lãng, cộng thêm chính là Thiên Tôn đương thời, tự nhiên có

phong thái động lòng người. Đủ khiến cho mỹ nữ ưu tú nhất vừa nhìn liền động lòng, không thể tự kiềm chế1

Đáng tiếc là, Thương Ngạo Mục Nguyệt hiện tại đang nghẹn một bụng lửa giận, giống như một túi thuốc nổ sắp cháy, thuộc lại ai chọc người đó chết! Ba người này cố tình xuất hiện vào lúc này, tự nhiên khiến cho Thương Ngạo Mục Nguyệt lòng đầy không thích, không nhịn được liền đem bộ phận lửa giận chuyển dời lên đầu bọn họ.

– Hừ!

Nàng lạnh lùng quét qua ba người bọn họ một cái, chỉ coi như chưa từng thấy.

Ba người Tả Khâu Văn Quan không khỏi có chút xấu hổ. Bọn họ nhưng là tân tấn Thiên Tôn, luận thân phận cũng là đỉnh cao đương thời. Tổng cộng cũng chỉ có tám vị mà thôi. Hơn nữa, phụ thân bọn họ càng là chủ nhân của bốn đại tử địa, Chuẩn Tiên chân nhân hai kiếp chân chính đứng ở đỉnh thế giới!

Vô luận là gia thế hay là bản thân bọn họ, đó đều là đỉnh của thế gian. Hơn nữa bọn họ cũng không đắc tội Thương Ngạo Mục Nguyệt, làm sao lại đụng phải đinh chứ?

– Mục Nguyệt, không được vô lý với mấy vị thế huynh! Thanh âm tràn ngập uy nghiêm vang lên, một gã nam nhân trung niên

dáng người thon dài bước ra, trên lưng mọc hai cánh tuyết trắng, nhưng trên hai cánh đều có bảy cái lông là màu vàng, tràn đầy hơi thở cao quý chí tôn.

Đây chính là Hoàng đế của Thiên Yêu Đế triều, một trong tám đại chí tôn đương kim thiên hạ – Sí Diễm Yêu Tôn, phụ thân của Thương Ngạo Mục Nguyệt.

– Dạ! Thương Ngạo Mục Nguyệt bất đắc dĩ gật gật đầu, nhưng biểu tình trên mặt lại tràn đầy mâu thuẫn.

– Ba vị thế huynh, tiểu nữ thiếu quản giáo, nếu có chỗ đắc tội xin chớ trách! Sí Diễm Yêu Tôn cười ha ha ôm quyền hướng ba người Tả Khâu Văn Quan.

– Không sao, không sao! Ba người Tả Khâu Văn Quan vội vàng đáp lễ.

Khóe miệng Sí Diễm Yêu Tôn lộ ra một tia ngạo nghễ. Nói thật, hắn cũng không quá đem ba người Tả Khâu Văn Quan để vào mắt, bởi vì mọi người sau khi đột phá Hóa Thần Cảnh sẽ đạt được sự tán thành của đại đạo thiên địa, dao động đó thổi quét toàn bộ Huyền Càn Tinh, cường đại tới mức nào đại khái có thể phỏng đoán ra.

[CHARGE=3]

Trong tám vị Thiên Tôn trước mắt, với hắn và Hoàng đế Hải tộc, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ mạnh nhất, sau đó là truyền nhân của bốn đại tử địa, cuối cùng mới là vị Thiên Tôn thứ tư thần bí. Đừng nhìn đều là Thiên Tôn, nhưng chiến lực khả năng chênh lệch gấp mười, thậm chí còn hơn!

Hơn nữa, chủ nhân của bốn đại tử địa tuy rằng mạnh đến thái quá, nhưng chung quy không phải là Thiên Tôn trạng thái bình thường, lại có gì phải sợ?

Có thể trở thành Thiên Tôn, người nào không phải ngạo khí tận trời. Sí Diễm Yêu Tôn sẽ không cố ý đi đắc tội người của bốn đại tử địa, nhưng cũng tuyệt đối sẽ không khúm núm đối với bọn họ.

Một câu nhẹ bẫng của hắn liền đem chuyện của ái nữ lướt qua, sau đó đảo qua trên người Chu Hằng và con lừa đen, nói: – Để bản tôn đoán xem. Hai vị này một là hậu duệ của Vạn Cổ Đại Đế – Chu Hằng, một người khác thì là con lừa đen bên người Huyền Anh Thiên Tôn năm đó!

– Không sai, chính là Lư đại gia nhà ngươi! Con lừa đen không nhường ai, đứng như người ưỡn ngực, rất là diễu võ giương oai.

Nhìn thấy bộ dạng đê tiện này của nó, mọi người đều mơ hồ có loại cảm giác mặt co giật.

Chu Hằng đã thói quen, lập tức ôm quyền hành lễ nói: – Tại hạ Chu Hằng, ra mắt Yêu Tôn bệ hạ!

Bản thân hắn chính là thể chất cấp bậc Thiên Tôn, hoàn toàn có thể đối xử ngang hàng với đối phương. Hơn nữa, nếu thật sự muốn đánh nhau, hắn phòng ngự vô địch, đánh với bất luận kẻ nào đều ít nhất sẽ không thua.

Thương Ngạo Mục Nguyệt lập tức tiến đến bên tai Sí Diễm Yêu Tôn nhẹ nhàng nói vài câu, vị Thiên Tôn Yêu tộc kia lộ ra vẻ giật mình, cười nói: – Hóa ra Chu thế huynh cũng tiến vào Thiên Tôn vị, thật đáng mừng!

Hắn mặc dù nói thật đáng mừng nhưng cũng không có toát ra bao nhiêu kính ý, bởi vì hắn coi Chu Hằng thành Ứng Thừa Ân, chính là cái loại Thiên Tôn cùi bắp một mình hắn có thể đánh mười, làm sao xứng để hắn đặt ở trong lòng?

Võ giả cùng cảnh giới, thực lực lại chênh lệch như trời và đất, điều này cũng không phải chuyện hiếm lạ gì.

Chu Hằng lại không biết Thương Ngạo Mục Nguyệt hiểu lầm, nghe vậy chỉ cười cười, có mạnh hay không lại không phải chém gió mà ra.

– Bốn vị thế huynh, đều qua đây ngồi xuống, uống chén trà đi! Sí Diễm Yêu Tôn mời, dẫn đám người Chu Hằng đi vào một

gian cung điện lâm thời dựng lên. Mọi người theo khách chủ ngồi xuống, tự nhiên có người dâng trà thơm.

Thương Ngạo Mục Nguyệt và Tư Không Nguyên Ngữ đều không đủ tư cách ngồi, phân biệt đứng ở hai bên phía sau Sí Diễm Yêu Tôn. Mà con lừa đen lại da mặt cực dày, tùy tiện chen Chu Hằng ngồi xuống, khiến cho ba người Tả Khâu Văn Quan đồng thời ném đến ánh mắt bất mãn.

Võ giả trọng thực lực nhất, không phải nhân vật cấp bậc này căn bản không có khả năng chen vào vòng tròn như vậy, nếu không sẽ chỉ đưa tới họa sát thân!

Tả Khâu Văn Quan khẽ hừ một tiếng nói: – Chu huynh, nghe nói ngươi là hậu nhân của Vạn Cổ Đại Đế, lần này chúng ta lại là đến tranh đoạt di vật của Vạn Cổ Đại Đế, sợ là khiến trong lòng ngươi rất không thoải mái nhỉ!

Chủ nhân của bốn đại tử địa năm đó cùng Vạn Cổ Đại Đế chính là kẻ thù sống mái, như thế tuy rằng đã qua mấy vạn năm, nhưng hiển nhiên Tả Khâu Văn Quan cũng không chuẩn bị buông đoạn ân oán này, đầu mâu nhắm thẳng Chu Hằng.

Chỉ cần đem Chu Hằng đánh rớt xuống, như vậy vẻn vẹn một con lừa yêu Kết Thai Cảnh tính cái gì?

Thành Thượng Thần và Cung Hoành Ân đều mặt mang cười lạnh nhìn Chu Hằng. Tuy rằng giữa bốn đại tử địa bọn họ cũng

không hòa thuận, nhưng Chu Hằng khẳng định là công địch của bọn họ. Lại nói, bọn họ ở chỗ Thương Ngạo Mục Nguyệt bị húc phải đinh, nhưng Thương Ngạo Mục Nguyệt lại cùng Chu Hằng đi tới, thái độ cũng chênh lệch quá nhiều!

Chu Hằng ánh mắt hung ác. Tuy rằng hắn một mực không muốn dựa hơi bốn chữ Vạn Cổ Đại Đế, nhưng đối phương nếu chọc đến trên đầu hắn, như vậy hắn lại có sợ gì?

– Chỉ là thằng hề nhảy nhót, một tay trấn áp là được!

Hắn lạnh lùng cười: – Người chết là không cần phải tức giận!

Dường như một cơn gió lạnh thổi qua, không khí trong nháy mắt liền lạnh xuống.

– Giọng điệu thật lớn! Thành Thượng Thần tiếp lời nói, ánh mắt lành lạnh, một luồng khí thế đáng sợ cuồn cuộn mà ra. Hắn căn bản không đem Chu Hằng để vào mắt, hắn cũng đoán ra "thân phận" của Chu Hằng, chỉ là Thiên Tôn yếu nhất trong lịch sử có gì mà đắc ý?

Thiên Tôn giận dữ, gió mây biến sắc!

Hô thiên địa đột nhiên nổi lên phản ứng, một đám mây đen cuốn qua, hình thành một cơn lốc đáng sợ, cuốn lên trên trời

độ cao chừng hơn trăm dặm. Dường như một con rồng đen phát điên, muốn xuất thế tai họa nhân gian.

những người khác thì đều ngồi bàng quan, bộ dạng xem kịch vui. Bao gồm bất kỳ ai đều nhận định Chu Hằng Thiên Tôn yếu nhất trong lịch sử này tuyệt đối không có khả năng là đối thủ của Thành Thượng Thần.

Nhưng người nào cũng không có ý ra tay. Đường đường Thiên Tôn còn cần người khác trợ trận? Không phải càng thêm mất mặt!

Chu Hằng thần sắc tự nhiên, đồng dạng phóng ra khí thế của bản thân. Người nhỏ màu vàng ở trong đầu hắn ngang nhiên mà đứng, tay phải hắc kiếm, tay trái Tử Diễm Thiên Long, cuốn ra hơi thở mênh mông cuồn cuộn.

Bùng!

Ánh mắt hắn mở ra, khí thế phát ra, Thành Thượng Thần rồi lại bị hắn mạnh mẽ đánh bay ra ngoài.

– Cái gì!

Bất kể là Tả Khâu Văn Quan hay là Cung Hoành Ân, lại hoặc là Thiên Tôn Yêu tộc, Thương Ngạo Mục Nguyệt, Tư Không

Nguyên Ngữ đều đồng loạt lộ ra vẻ khiếp sợ. Kết quả này là bọn họ hoàn toàn không thể tưởng tượng!

Chu Hằng không ngờ ở khí thế áp đảo Thành Thượng Thần!

Cái này… cái này!!!

Hắn không phải Thiên Tôn yếu nhất trong lịch sử sao? Khi nào yếu nhất cũng trâu bò như thế? Bọn họ tự hỏi lòng, nếu như đổi vị trí, người nào có thể làm được điểm ấy?

Tuyệt đối không có khả năng!

Đừng nói là bọn họ không được, cho dù chủ nhân bốn đại tử địa khôi phục trạng thái đỉnh đều không nhất định có thể!

Đây là khí thế, cũng không phải Thần chích!

Chương 440: Yếu nhất trong lịch sử? Mạnh nhất trong lịch sử!

Thành Thượng Thần bay ngược hơn trăm trượng lúc này mới ngừng thân hình, ưỡn người mà đứng, trong nháy mắt sát khí mười phần.

Trên mặt hắn tràn ngập phẫn nộ, càng có một loại uất ức.

Không phải sao? Luận lực lượng hắn tuyệt đối nghiền ép Chu Hằng, nhưng ai bảo hắn cực khinh bỉ Chu Hằng, nhận định hắn ta là Thiên Tôn yếu nhất trong lịch sử, vừa lên liền lấy khí thế đè người?

Loại đồ chơi khí thế này tương quan cảnh giới, nhưng lại không hoàn toàn tương đồng.

Bình thường mà nói, khí thế của võ giả cảnh giới cao tuyệt đối có thể nghiền ép võ giả cảnh giới thấp, bởi vì khí thế là biểu hiện của lòng tin, ý chí của võ giả. Nhưng chính là có tình huống ngoài ý muốn, tỷ như Chu Hằng. Năm đó hắn còn chưa tiến vào Kết Thai Cảnh liền có thể dùng khí thế chấn nhiếp Kết Thai Cảnh chân chính!

Mà hiện tại, linh lực của hắn tuy rằng còn chưa tiến vào Hóa Thần Cảnh, nhưng thể chất Thiên Tôn cũng là Thiên Tôn. Lòng tin, ýchí của hắn tự nhiên cũng có tiến bộ bước dài. Đừng nói Thành Thượng Thần, cho dù phụ thân hắn ta đích thân tới cũng đừng mơ áp đảo Chu Hằng!

Hắn vị tân tấn Thiên Tôn này cái gì khác không so, cố tình so khí thế với Chu Hằng, đây không phải là tự tìm khó chịu sao?

Sau một lúc lâu, mọi người mới xem như khôi phục lại, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng tự nhiên mang theo vẻ kinh ngạc.

Mặc dù khí thế tuyệt đối không giống như là thực lực, lại là một loại thể hiện tương đương trực quan. Mỗi một vị Thiên Tôn cường thế đều là khí thế bức người, có năng lực khiến người không chiến mà hàng.

Tỷ như Vạn Cổ Đại Đế năm đó, Tử Diễm Thiên Long chẳng những chuyên khắc tà vật, bản thân cũng có oai Chân Long, khiến đối thủ vừa động vào liền tự động giảm ba phần chiến lực. Cái này còn đánh thế nào?

Không nghĩ tới là, Chu Hằng chẳng những kế thừa điểm ấy, còn đem nó phát dương quang đại!

Thật là khó tin. Rõ ràng là Thiên Tôn yếu nhất trong lịch sử, làm sao có thể có được khí thế khủng bố như thế? Điều này quá kỳ quái, hai loại tuyệt đối không nên xuất hiện trên cùng

một người!

Thành Thượng Thần rất nhanh liền trấn định lại. Khí thế mạnh nữa lại thế nào, chiến lực nhưng được quyết định bởi các mặt, chỉ có khí thế cũng không tác dụng gì! Hắn cũng không bị thương, chỉ là dưới chân điểm một cái, mũi trân hư đạp không gian, dường như giẫm lên mặt nước, lập tức gợn ra một vòng gợn sóng màu đen, ởtrong thiên địa vô hạn lan tràn.

Giống như một vị Thần Vương du lịch, hắn một bước nối một bước trở về, từng vòng gợn sóng nổi lên, đen hơi thở của hắn hoàn toàn bày ra.

Không hổ là Thiên Tôn, vô cùng cường đại!

Chu Hằng không thể không thừa nhận, thực lực của người này ít nhất mạnh hơn Ứng Thừa Ân gấp mười, thậm chí còn hơn! Đối phương đem thực lực thi triển hết, tựnhiên là bởi vì vừa rồi bị thất thế, tổn hại thể diện, muốn dùng phương thức này để vãn hồi thể diện.

– Hừ, ăn ta một chỉ! Thành Thượng Thần lạnh lùng hừ nói. Đến loại cảnh giới này của bọn họ tự nhiên khinh thường tìm cớ để đưa đẩy. Lúc trước thua chính là thua, còn biện giải sẽ chỉ khiến cho thể diện càng tổn hại!

Thiệt thòi đã bị, liền dùng thực lực để đòi lại!

Hơn nữa khiến hắn khó chịu là, sau khi hắn thiệt thòi nhỏ bởi Chu Hằng, Thương Ngạo Mục Nguyệt rồi lại một mực dùng ánh mắt tỏa ánh sao nhìn chằm chằm Chu Hằng!

Đối với hắn mà nói, nữ nhân Kết Thai Cảnh đủ để thành lương phối của hắn, hơn nữa phía sau Thương Ngạo Mục Nguyệt còn đứng một vị Thiên Tôn. Hơn nữa còn là Thiên Tôn tiềm lực phát triển khá lớn. Đây là người hắn muốn ra sức mời chào!

Đừng nhìn Độc Miểu Thiên Tôn xưng bá ở Phàm giới, chỉ khi nào phá toái thành tiên, liền hết thảy bắt đầu lại từ đầu, chỉ là tân tấn tiên nhân ở Tiên giới lại tính là cái gì?

Nếu là có người phụ tá, đặc biệt là người tiềm lực phát triển to lớn, như vậy liền có thể ở Tiên giới đánh ra một vùng thiên địa!

Dù sao, từ Phàm giới phi thăng Tiên giới, mỗi người đều là hạng thiên tư trác tuyệt, trải qua gió táp mưa sa, chịu nhiều trắc trở mới trưởng thành. Ý chí kiên định, có được tiềm chất trở thành người trên người!

Bởi vậy, ba vị quý thiếu này vì sao lại đồng loạt tới làm khách, vì chính là mời chào Sí Diễm Yêu Tôn!

Đồng minh thế nào đáng tin nhất? Tự nhiên là thông gia của đằng gái!

Hơn nữa, điều kiện bản thân của Thương Ngạo Mục Nguyệt cũng tương đối khiến người vừa lòng, ba vị Thiên Tôn trẻ tuổi đều động lòng.

Kỳ thật, còn có hai đối tượng kết thân tốt hơ. Một là Dương Tử Đồng của Lôi Quang Địa Cốc, vị này bản thân chính là Thiên Tôn! Tuy nhiên, Dương Tử Đồng lại làchủ nhân của một tử địa khác, cùng ba nhà khác là quan hệ đối thủ cạnh tranh, đến lúc đó ai làm lão đại đây? Đây là một vấn đề rất nghiêm trọng, rất thực tế!

Một người khác chính là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ. Đồng dạng là Thiên Tôn, hơn nữa sau lưng cũng không có Thiên Tôn mạnh hơn. Chỉ cần dùng chữ tình thu phục, đây là một trợ thủ cường lực miễn phí!

Đáng tiếc, thời gian bọn họ xuất thế quá ngắn, còn chưa từng ra mắt vị Nữ Tôn này.

Vì nhặt hạt mè mà đánh mất dưa hấu là chuyện rất ngu xuẩn, ai cũng không dám nói có thể khiến cho Nguyệt Ảnh Thánh Nữ ái mộ. Bởi vậy Thương Ngạo Mục Nguyệt giờ phút này chính là đối tượng theo đuổi tốt nhất. Nhưng không nghĩ tới chính là, Thương Ngạo Mục Nguyệt rồi lại để mắt Chu Hằng!

Há có lý này!

Thành Thượng Thần hừ lạnh, hắn một chỉ vạch ra, như thiên thần hạ phàm. Đầu ngón tay xẹt qua một luồng thần huy, tỏa ra lưu quang vô hạn, hướng về phía Chu Hằng trấn áp.

Chỉ là Thiên Tôn yếu nhất trong lịch sử, có tư cách chính diện là địch với hắn sao?

Chu Hằng thét dài một tiếng, quyền phải đánh ra, nắm tay màu vàng giống như một vị Thần chích trong thiên địa, tràn đầy hơi thở tối cao tối thượng!

Bùng!

Quyền chỉ giao nhau, chấn động ra tiếng vang thật lớn.

Ba vị Thiên Tôn Sí Diễm Yêu Tôn vội vàng triển khai lực lượng lớn, đem lực lượng dao động ra ngoài khống chế trong một phạm vi nhỏ, tránh cho hai vị Thiên Tôn đại chiến đánh sụp đổ thiên địa.

Trong tro bụi tràn ngập, Chu Hằng liên tiếp lùi mười dặm, mà

Thành Thượng Thần quả nhiên ở lực lượng chiếm thượng phong, cũng không lùi lại mảy may.

Đây vốn là kết quả khiến Thành Thượng Thần nên cười lớn, nhưng bất kể là hắn hay là Sí Diễm Yêu Tôn, Cung Hoành Ân, Tả Khâu Văn Quan đều lộ ra biểu tình kinh ngạc tới cực điểm, thậm chí hơn xa lúc trước Thành Thượng Thần bị khí thế của Chu Hằng chấn lui.

Bởi vì Chu Hằng hiện tại bộc phát ra lực lượng cực hạn, trình tự linh lực của hắn tự nhiên không giấu vào đâu được.

[CHARGE=3]

Chỉ vẻn vẹn Thần Anh tam trọng thiên!

Đương nhiên, nếu không cân nhắc mấy vị Thiên Tôn này, với linh lực tích lũy khủng bố như vậy của Chu Hằng đủ để xếp hạng thứ nhất đại lục! Nhưng Thần Anh Cảnh mạnh mấy lại làm sao có tư cách chính diện là địch với Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh?

Đây là nghiền ép tuyệt đối!

Nhưng Chu Hằng chính là làm được. Một quyền này tuy rằng rơi xuống hạ phong một chút, nhưng về trình tự lại không thua

bởi Thành Thượng Thần chút nào.

Thể chất Thiên Tôn!

Tê!

Tiểu tử này ở đâu là Thiên Tôn yếu nhất trong lịch sử, trái ngược hắn có khả năng sẽ trở thành Thiên Tôn mạnh nhất trong lịch sử!

– Lực lượng phòng ngự thật cường đại! Sí Diễm Yêu Tôn lịch duyệt hơn xa ba người Thành Thượng Thần. Trong một đòn này, Chu Hằng rồi lại bình yên vô sự, thần thể nở rộ hào quang rực rỡ, như Minh Vương bất phôi bất hủy!

Bị hắn nhắc nhở như vậy, ba người Thành Thượng Thần, Cung Hoành Ân, Tả Khâu Văn Quan đồng thời trên mặt biến sắc.

Chu Hằng không chỉ có được lực lượng thể chất Thiên Tôn, hơn nữa cường độ thân thể của hắn cũng đáng sợ vô cùng, ít nhất hơn xa bọn họ. Nếu một ngày kia trình tự linh lực của Chu Hằng nhảy vào Hóa Thần Cảnh thì sao?

Trên đời ai có thể cùng hắn là địch?

Ít nhất bọn họ là tuyệt đối không được. Chỉ riêng tầng phòng ngự kia liền khiến cho Chu Hằng đứng ở thế bất bại!

Không được, nhân vật như vậy phải lập tức diệt trừ!

Ba vị Thiên Tôn trẻ tuổi đồng thời hung quang lộ ra, mặt không đổi sắc đã tạo thành hình tam giác bao vây Chu Hằng lại. Mỗi người đều có thần huy lưu chuyển, thậm chí đem Thần chích đại thành đều vậ chuyển ra.

Một vùng biển độc, một ngọn núi lửa, một đoàn bóng đen!

Chu Hằng không hề sợ hãi, ngược lại cười ha hả, lộ ra chiến ý mãnh liệt.

Năm xưa Vạn Cổ Đại Đế một người độc chiến chủ nhân bốn đại tử địa, anh hùng bậc nào, khí phách bậc nào! Hiện giờ thời gian xuyên qua mấy vạn năm, biến thành hắn độc chiến hậu nhân của bốn đại tử địa. Lịch sử luôn là tương tự kinh người!

– Đáng tiếc, còn thiếu một người! Hắn lộ ra một chút tiếc hận.

Cái… cái gì!

Đối mặt với hợp kích của ba vị Thiên Tôn, lại còn ngại ít người không đủ đánh? Ra mắt người ngông cuồng, nhưng chưa từng thấy cuồng như thế!

Ba người Thành Thượng Thần đều giận tím mặt, trên mặt lại cũng không lộ ra bao nhiêu biểu tình, chỉ là sát khí trên người càng ngày càng đậm.

– Phụ hoàng! Thương Ngạo Mục Nguyệt kéo áo Sí Diễm Yêu Tôn: – Ngài ra tay ngăn cản bọn họ đi!

Sí Diễm Yêu Tôn không khỏi cười nói: – Làm sao, coi trọng tiểu tử này?

– Ngài… ngài đang nói nhăng gì thế! Thương Ngạo Mục Nguyệt vừa thẹn vừa giận, hung hăng giậm chân, hai cánh chim trắng như tuyết giơ lên thật cao, cho thấy nội tâm nàng không bình tĩnh.

– Còn biết thẹn thùng? Sí Diễm Yêu Tôn càng vui vẻ. Hắn nhưng chưa từng thấy cảnh tượng ái nữ thẹn thùng mấy lần, lập tức liền gật gật đầu, lẩm bẩm: – Luận gia thế, người này chính là dòng dõi Vạn Cổ Đại Đế. Luận thực lực bản thân và thiên tư, hắn cũng có xu thế một bước lên trời, cũng miễn cưỡng xứng với ái nữ của bổn hoàng!

– Phụ hoàng, người ta không để ý tới người! Thương Ngạo

Mục Nguyệt mặt xấu hổ đỏ bừng, sau khi giậm mạnh mấy cái, cúi đầu mân mê góc áo.

Mỹ nữ yêu anh hùng, đặc biệt là Công chúa kiêu ngạo như Thương Ngạo Mục Nguyệt, nam nhân bình thường căn bản ngay cả tư cách khiến nàng nhìn chăm chú cũng không có! Phụ thân nàng chính là nhân vật có quyền thế nhất, cường đại nhất trên đời này, bởi vậy tiêu chuẩn chọn bạn đời của nàng tự nhiên cũng lấy phụ thân làm vật tham chiếu!

Ít nhất không thể quá kém so với phụ thân của mình!

Nhưng chính là một điều kiện như vậy, trên đời này có mấy người quá quan?

Ít nhất là một năm trước, một người đều chưa từng có!

Thẳng đến hiện tại, hoàn cảnh thiên địa chợt biến, thiên kiêu thượng cổ lần lượt xuất hiện, Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh một người nối một người xông ra, bày ra thế trăm hoa đua nở.

Nếu như không có sự tồn tại của Chu Hằng, ba người Thành Thượng Thần không thể nghi ngờ người nào đều có tư cách khiến Thương Ngạo Mục Nguyệt động lòng. Đáng tiếc là, hiện tại lại thêm một Chu Hằng!

Tuy rằng thực lực của hắn còn xa không đạt tới đỉnh, nhưng mũi nhọn của hắn đã tất hiện, dưới hào quang vô hạn của hắn bao phủ, có thiên kiêu nào xứng đáng đánh đồng với hắn?

Thương Ngạo Mục Nguyệt lúc trước quả thật từng có hiểu lầm với Chu Hằng, nhưng chính bởi vì là hiểu lầm, giải khai xong không phải là không có chuyện gì rồi? Thậm chí, bởi vì hiểu lầm nàng còn từng hận Chu Hằng, cũng từng áy náy, điều này ít nhất ở trong lòng đại tiểu thư khắc ghi ấn tượng của Chu Hằng.

Đây cũng là ưu thế!

Lúc trước Chu Hằng dùng một luồng khí thế đánh lui Thành Thượng Thần, hiện tại càng khiến cho ba vị Thiên Tôn trẻ tuổi liên thủ cùng đối địch. Điều này khiến người động lòng cỡ nào?

Như ý lang quân mà thiếu nữ muốn , không phải chính là anh hùng như vậy sao?

Nhìn ái nữ trong thẹn thùng có mang theo vui mừng tươi đẹp, Sí Diễm Yêu Tôn khẽ thở dài nói: – Nữ đại bất trung lưu a!!!

– Phụ hoàng… Thương Ngạo Mục Nguyệt kéo dài giọng nói.

– Biết rồi! Biết rồi! Nếu là tiểu tử này gặp phải nguy hiểm, bổn hoàng nhất định sẽ ra tay! Sí Diễm Yêu Tôn có chút ghen tị nói. Thiên Yêu Đế triều tuy rằng Công chúa rất nhiều, nhưng đó đều là bàng chi sinh ra, hắn chỉ có một đứa con gái như vậy!

Chương 441: Độc chiến ba Thiên Tôn

Ba vị Thiên Tôn trẻ tuổi chia ra chiếm ba vị trí, tạo thành một hình tam giác đều, vị trí trung tâm chính là Chu Hằng. Bọn họ đều phóng ra khí thế của bản thân, từng đợt giằng co, va chạm lẫn nhau, tăng lên!

Chiến ý sôi trào, sát khí dạt dào.

Đây là cảnh tượng long trọng mấy vạn năm qua lần đầu tiên xuất hiện!

Hóa Thần Cảnh đã xuất hiện đứt gãy mấy vạn năm, gần nhất tuy rằng liên tục toát ra mấy vị Thiên Tôn, nhưng ba Thiên Tôn liên thủ đánh một tuyệt đối là lần đầu tiên!

Không ai coi trọng Chu Hằng.

Tuy rằng tiềm lực của hắn vô hạn, nhưng không giấu được nhược điểm của hắn là thể chất Thiên Tôn, trước mắt mà nói vẫn là yếu nhất trong lịch sử, lại phải đối kháng ba vị Thiên Tôn cùng cấp, thực lực mạnh hơn… Không hề có phần thắng!

Đương nhiên, nếu như một vị Thiên Tôn muốn đi, như vậy ai cũng ngăn không được, cùng lắm thì ăn mấy đợt oanh kích, lại không chết được.

Cho nên, Sí Diễm Yêu Tôn vẫn là tương đối yên tâm. Thực lực của hắn có một không hai toàn trường, tuy rằng không đủ để đồng thời trấn áp ba người Thành Thượng Thần, nhưng nếu cùng Chu Hằng liên thủ lại có thể chống cự.

Hắn muốn cho Chu Hằng nợ mình một ân tình bằng trời, nếu như vậy tiểu tử này về sau dám không đối xử tốt với con gái của mình?

– Các ngươi còn muốn chờ đến khi nào! Chu Hằng cười ha hả. Tuy rằng lấy một địch ba lại không hề sợ hãi.

Hắn quả thật không sợ hãi. Cường độ thân thể pháp khí cấp bậc Hóa Thần Cảnh, khiến hắn trời sinh ở vào thế bất bại. Đừng nói lấy một địch ba, cho dù lấy một địch ba vạn hắn đều không sợ.

– Các ngươi không dám ra tay, vậy để ta! Chu Hằng phi thân mà ra, xông về phía Thành Thượng Thần. Tay trái chưởng tay phải quyền, Phiên Thiên Chưởng triển khai, nắm tay màu vàng lấp lánh thiên địa.

– Lớn mật! Ba người Thành Thượng Thần đồng thời gầm lên.

Thiên Tôn yếu nhất trong lịch sử này dưới tình huống lấy một địch ba còn dám chủ động công kích, thật sự là quá cuồng ngạo!

– Chết!

Ba vị Thiên Tôn trẻ tuổi nhao nhao ra tay. Hoặc ra quyền, hoặc xuất chưởng hoặc trảo, từng luồng thần quang màu sắc bất đồng lấp lánh trời cao, uy thế vô cùng.

Hiện tại nhưng là bốn đại Thiên Tôn loạn chiến, cho dù Sí Diễm Yêu Tôn cũng không dám khinh thường, che chở ái nữ lùi ra chỗ xa. Hắn ngược lại không sợ, nhưng ái nữ nào chịu nổi lực lượng loại cấp bậc này oanh kích, một luồng dao động đều đủ khiến cho nàng hương tiêu ngọc vẫn.

Ầm! Ầm! Ầm!

Bốn đại Thiên Tôn đại chiến, Chu Hằng tuy rằng lực lượng yếu nhất, nhưng thể chất của hắn cũng quá mạnh mẽ, đối với đám người Thành Thượng Thần mà nói công kích đủ để trọng thương đánh lên người hắn lại như không có chuyện gì.

Nhưng công kích của hắn lại là đám người Thành Thượng Thần tuyệt đối không dám sơ sẩy khinh thường, phải chống đỡ hoặc né tránh!

Cảnh tượng này liền thật buồn cười. Giống như một người lớn vụng về đang cùng ba đứa trẻ đánh nhau, mặc dù đứa trẻ thân hình linh hoạt, có thể nhiều lần đánh trúng người lứn, nhưng là không đau không ngứa. Ngược lại người lớn một quyền đánh tới, đứa trẻ phải chim muông tan tác, không thể không tránh!

Nhìn thấy một màn này, Sí Diễm Yêu Tôn vốn muốn cười nhưng làm sao cũng không cười nổi.

Thân thể phòng ngự này không khỏi cũng quá mạnh mẽ chứ!

Đã không phải là cường đại có thể hình dung, quả thật chính là biến thái!

Hắn tự nghĩ cho dù mình cũng gia nhập chiến đoàn đều vô dụng, căn bản không tạo nên biến hóa về chất!

Dòng dõi Vạn Cổ Đại Đế đều biến thái như vậy sao?

– Đều ra kỳ chiêu, đem hắn luyện hóa! Tả Khâu Văn Quan lớn tiếng kêu, tiếng của Thiên Tôn cuồn cuộn như sấm. Tất cả mọi người trong ngàn dặm đều tâm thần lay động, không thể tự kiềm chế.

– Ừ!

Hai vị Thiên Tôn trẻ tuổi khác đều gật đầu. Phòng ngự của Chu Hằng thật sự quá mạnh, lực lượng thường quy oanh kích căn bản không tạo thành một tia thương hại đối với, phải vận dụng bí pháp!

Tử Vong Vụ!

Kịch Độc Thiên Hà!

Thiêu Thiên Diễm!

Bọn họ đều kết pháp ấn, Thần chích tỏa hào quang, đem chiến lực của bọn họ tăng lên tới trạng thái đỉnh.

Đây tuyệt đối không phải chiến lực mạnh nhất của bọn họ, cũng giống như Lăng Thiên Cửu Thức của Chu Hằng, chỉ có khi phát ra một đòn chí mạng mới sử dụng! Bọn họ khẳng định có đại chiêu bảo mệnh giành phần thắng gì, nhưng giờ này khắc này lại không ai vận chuyển ra.

Một đám sương mù đen tràn ngập, một dòng sông độc chảy,

một vùng ngọn lửa đốt trời. Chia từ ba phương hướng đánh tới Chu Hằng.

Kỳ thật ba loại bí thuật này nếu là có thể dung hợp, uy lực khẳng định càng mạnh! Nhưng bốn đại tử địa tuy rằng đặt ngang hàng, nhưng quan hệ với nhau đồng dạng là đối thủ cạnh tranh. Mà dung hợp Pháp kỹ phải có hiểu biết đối với công pháp của đối phương trước mới được. Ai lại lộ ra tuyệt chiêu át chủ bài của mình với đối thủ cạnh tranh?

Dù là như thế, ba đạo bí thuật đồng thời vọt tới, uy lực vô cùng.

Đây là lực lượng huyết mạch của bọn họ, kế thừa từ phụ thân của bọn họ, chính là lĩnh ngộ võ đạo của Chuẩn Tiên hai kiếp!

Chu Hằng cười ha hả, ưỡn người đón đỡ.

Ầm!

Ba đạo bí thuật ập đến, hắn lại dùng thân thể tắm rửa, thân thể cấp bậc pháp khí Hóa Thần Cảnh nở rộ thần quang lóa mắt, quả nhiên không hỏng không hủy!

– Làm sao có thể! Ba người Cung Hoành Ân đều như muốn sụp đổ. Bọn họ tuy rằng còn có tuyệt chiêu không thi triển,

nhưng chỉ với tính công kích mà nói, đây quả thật là sát chiêu mạnh nhất của bọn họ. Bởi vì đây là lực lượng huyết mạch của chủ nhân bốn đại tử địa!

Nhưng công kích như vậy đều không thể làm gì được Chu Hằng!

Thực lực của bọn họ vẫn là quá yếu. Nếu đổi lại là phụ thân của bọn họ ra tay, chắc là có thể đem Chu Hằng vây khốn, chậm rãi mài giết!

Chậm rãi mài giết?

Nghĩ đến bốn chữ này bốc lên trong đầu mình, cả đám bọn họ đều trong lòng kinh hãi đến cực điểm. Khi nào thì Chuẩn Tiên hai kiếp nhân vật mạnh nhất Phàm giới ngay cả giết một Thiên Tôn cấp bậc thể chất đều cần công phu nước mài mới có thể làm được?

Làm sao bây giờ?

Trong lòng bọn họ đều trở nên do dự không chừng.

Đừng nói Chu Hằng là hậu duệ của Vạn Cổ Đại Đế, cho dù không có tầng quan hệ này, chỉ riêng hướng về tiềm lực khủng bố này của đối phương, bọn họ đều muốn đem Chu Hằng mau

chóng xử lý, miễn thành tai họa về sau.

Nhưng mấu chốt là, bọn họ làm không được!

Chẳng lẽ muỗn xuất động phụ thân của bọn họ?

Nhưng phụ thân của bọn họ vì có thể bị Thời Gian Nguyên Dịch phong ấn, không thể không tự tước tu vi, tuy rằng còn có thể khôi phục lại đến Thiên Tôn Cảnh, tái hiện chiến lực Chuẩn Tiên hai kiếp, nhưng tổng cộng cũng chỉ có ba lần cơ hội!

Dùng hết rồi, bọn họ liền vĩnh viễn chỉ có thể là Thần Anh Cảnh.

Cơ hội "biến thân" như vậy đương nhiên phải để lại cho khi tranh đoạt tiên duyên. Chỉ cần có thể trong lúc khôi phục thực lực xông phá tiên cảnh, như vậy tu vi của bọn họ liền sẽ không lại rớt xuống.

Quan hệ thật lớn, tuyệt đối không thể bỏ qua!

Muốn cho chủ nhân của bốn đại tử địa đi ra đuổi giết Chu Hằng, ai làm đây?

Bốn người đồng loạt xuất động tuyệt đối là lãng phí, nhưng nếu nói chỉ có thể xuất động một người, ai nguyện ý làm ra hy sinh như vậy, uổng không một lần cơ hội "biến thân"!

Chu Hằng thét dài một tiếng, hắc kiếm tế ra, hắn muốn động thật!

Bách Quỷ Kiếm không phải là không mạnh, mấu chốt là linh lực của hắn không đủ. Quỷ vật linh lực ngưng tụ thành cũng chỉ có Thần Anh Cảnh, tuy rằng đủ để trấn áp những võ giả Thần Anh Cảnh khác, nhưng đối với Thiên Tôn lại kém quá nhiều.

Cho dù là số lượng trên trăm cũng không đủ để bù lại.

Bởi vậy, vẫn là dùng hắc kiếm tiện nhất!

Phi Vũ Thất Kiếm, Diệp Lạc Duyên Diệt!

Chu Hằng vung đoạn kiếm, không khí thê lương lập tức tràn ngập toàn trường.

– Chút tài mọn! Ba người Thành Thượng Thần đồng thời kêu lên. Bọn họ tuy rằng không làm gì được Chu Hằng, nhưng cũng không phải e ngại Chu Hằng. Dù sao vị nhân vật cường

thế tương lai này trước mắt còn chưa trưởng thành!

Trừ bỏ phòng ngự không nói, chỉ nói chiến lực, Chu Hằng quả thật là Thiên Tôn công kích yếu nhất trong lịch sử.

Bọn họ đều mở phòng ngự, đều là có ý ngưng chiến, bởi vì đánh nữa cũng không có ý nghĩa gì.

– Các ngươi muốn đánh liền đánh, muốn đi liền đi sao?

Chu Hằng hừ lạnh nói, tay trái đẩy ra, Phiên Thiên Chưởng trấn áp.

Hai đại tiên thuật đồng thời vận chuyển!

Phàm giới, có ai có thể xa xỉ đến đồng thời vận chuyển hai môn tiên thuật?

Chu Hằng có thể! Hơn nữa không phải hai loại mà là ba loại.

Phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn cường thế đột tiến. Hắc kiếm vung lên, bóng kiếm màu đen vô kiên bất tồi, đủ để chém phá mọi thứ.

Đừng nói ba người Thành Thượng Thần, chính là phụ thân của bọn họ tới cũng không dám mặc cho Chu Hằng công kích. Bọn họ là Chuẩn Tiên hai kiếp không sai, chiến lực quả thật mạnh mẽ, nhưng phòng ngự của thân thể cũng không vì vậy mà mạnh lên bao nhiêu.

Chu Hằng đột nhiên tế ra ba đạo tiên thuật, trong nháy mắt đem chiến lực tăng lên thật lớn, đánh cho ba người Thành Thượng Thần trở tay không kịp!

Nhưng như vậy còn chưa đủ!

Tiên thuật là cần linh lực để thúc giục, Chu Hằng có lại chỉ là man lực của Hóa Thần Cảnh, linh lực còn ở Thần Anh tam trọng thiên. Mặc dù dưới tác dụng của tiên thuật, chiến lực của hắn tăng lên trên diện rộng, nhưng nói muốn đánh chết ba người Thành Thượng Thần lại vẫn chưa đủ.

Hắn cường thế đột tiến, ba người Thành Thượng Thần thì lui, lui nữa, căn bản không dám tiếp xúc mũi nhọn của hắn.

Bên cạnh, Thương Ngạo Mục Nguyệt không khỏi lộ ra vẻ hoa mắt thần mê. Thiếu nữ muốn tìm như ý lang quân không phải là anh hùng khí phách vô song như vậy sao?

Ầm! Ầm! Ầm!

Chu Hằng liên tục xuất Phiên Thiên Chưởng, trấn cho ba người Thành Thượng Thần không ngừng lùi lại, thậm chí chật vật từ trên bầu trời rớt xuống, bị mạnh mẽ trấn áp tiến vào trong mặt đất.

Từ toàn trường mà xem, Chu Hằng chiếm hết thượng phong!

Sí Diễm Yêu Tôn không khỏi âm thầm thở dài. Hắn vốn muốn bán cho Chu Hằng một ân tình, nhưng từ hiện tại mà xem, Chu Hằng căn bản không cần trợ giúp của hắn!

Yêu nghiệt!

Mới chỉ là thể chất cấp bậc Thiên Tôn đã cường đại như vậy, sau khi linh lực của hắn cũng nhảy vào Hóa Thần Cảnh trên đời còn có ai có thể là địch với hắn? Cho dù chủ nhân của bốn đại tử địa ra tay lại thế nào?

Chu Hằng hiện tại chính là phòng ngự vô địch, đợi sau khi trình tự linh lực nhảy vào Thiên Tôn vị, chiến lực của hắn tất nhiên cũng bù lại tăng lên, đến lúc đó chính là công phòng hai mặt vô địch!

Không hề có mảy may khuyết điểm!

Cho dù Vạn Cổ Đại Đế năm xưa đều chỉ có thể trố mắt nhìn theo, là Võ Đế chân chính từ xưa đến nay!

– Đáng ghét!

– Khốn kiếp!

– Đồ đáng chết!

Ba người Thành Thượng Thần không ngừng mắng, bọn họ dưới lực lượng cường thế của Chu Hằng chỉ còn lại lực lượng chống đỡ né tránh. Đây là bi ai bậc nào?

Nếu là bọn họ có thể cường thế giống như Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, đồng thời nắm giữ Phiên Thiên Chưởng thì còn đỡ. Cho dù không gây thương tổn Chu Hằng cũng có thể từng chưởng đánh hắn bay ra, trấn rơi. Nhưng mấu chốt bọn họ có thể đắc đạo là nhờ hơi huyết mạch phụ thân, cũng không phải Thiên Tôn hết sức cường thế!

Điều này liền quyết định chiến lực của bọn họ cũng không phải rất mạnh… Tương đối với Hóa Thần Cảnh mà nói.

Trong mắt Chu Hằng chợt lóe hàn quang, sát khí tỏa ra, đột

nhiên đem Tấn Vân Lưu Quang Bộ thúc giục đến mức tận cùng, trong nháy mắt xuất hiện ở trước người Tả Khâu Văn Quan. Hắc kiếm giơ lên thật cao, hấp thụ hết thảy ánh sáng, dường như đột nhiên đi tới trung tâm vũ trụ tăm tối lạnh băng!

Lăng Thiên Cửu Thức!. Đam Mỹ Hay

Thức thứ nhất, thức thứ hai, thức thứ ba… Tám thức chồng!

Đoạn kiếm màu đen tỏa ả hào quang u ám thâm thúy, đem vũ trụ nguyên bản tăm tối trở nên càng thêm âm u lạnh lẽo.

Chu Hằng hao hết toàn bộ linh lực chém ra!

Chương 442: Chém Thiên Tôn

Một kiếm đánh tới, như trời sập như đất nứt, dường như toàn bộ vũ trụ đang diễn hóa quá trình từ có đến không, mỹ lệ huyền diệu đến không thể hình dung!

Đây là đại đạo thiên địa chân chính!

Tả Khâu Văn Quan hoa mắt thần mê. Làm người đương sự hắn có thể rõ ràng cảm ứng được, nếu là hắn có thể một mực quan sát kiếm pháp như vậy, sẽ có thể vô hạn tăng lên lĩnh ngộ đại đạo, thậm chí vượt qua phụ thân của hắn!

Đó chính là bờ bên kia của đại đạo, ẩn chứa tất cả bí mật của toàn bộ thế giới!

Đại đạo tràn ngập trong lòng, trong lúc nhất thời Tả Khâu Văn Quan lại không hề có ý chống cự, toàn bộ tâm thần đều bị đại đạo hấp dẫn. Đây chính là cơ hội vạn năm không gặp, khiến hắn hoàn toàn quên đang ở trong chiến đấu.

Đây là cảm thụ chỉ có người đương sự như hắn mới có, trong mắt những người khác liền trở nên hết sức cổ quái. Chu Hằng một kiếm đánh ra, Tả Khâu Văn Quan lại như ngốc, hoàn toàn

không có một chút xíu phản ứng!

Kỳ thật Chu Hằng cũng có thể mở rộng phạm vi đả kích, nhưng trình tự linh lực của hắn vốn là yếu hơn đám người Thành Thượng Thần. Nếu ham phạm vi công kích, không thể nghi ngờ sẽ suy yếu rất lớn lực sát thương của một kiếm này, ngược lại một người cũng không giết được!

Chu Hằng tế ra hắc kiếm, chính là ôm ý niệm giết người!

Nhưng Thiên Tôn dù sao cũng là Thiên Tôn. Trong nháy mắt kiếm quang đánh tới trước người, Tả Khâu Văn Quan cuối cùng kịp phản ứng, trong nháy mắt lập ra vẻ kinh hãi muốn chết, nhưng lúc này hắn đã không kịp chống đỡ hoặc né tránh!

– Đốt! Hắn quát lớn một tiếng, trên người bùng lên một luồng khí đen, hóa thành một con quạ đen thật lớn, hướng về phía Chu Hằng ngoác miệng kêu lớn.

Đây hẳn là thủ đoạn bảo mệnh Tử Vong Thiên Tôn ban cho hắn.

Bị ép đến nước này, Tả Khâu Văn Quan đã không thể không làm!

Chu Hằng không hề biểu tình, ánh mắt chỉ còn lại sát khí

nghiêm nghị. Hắn một kiếm vạch qua, sát khí lạnh lùng đủ để đông kết thiên địa.

Hắc kiếm vạch xuống, chém vào trong khí đen.

Quạ đen phát ra một tiếng hét thảm, dường như không chịu đựng nổi đả kích như vậy. Đây mặc dù là bí thuật bảo mệnh do Chuẩn Tiên hai kiếp ban cho, nhưng Lăng Thiên Cửu Thức là đáng sợ cỡ nào? Hoàn toàn hút hết linh lực của Chu Hằng, đồng thời hấp thu linh khí thiên địa bốn phía, lúc này mới tạo thành một đòn khủng bố này!

Bùng!

Quạ đen kia lập tức bị chém thành hai đoạn, hắc kiếm gần như không bị bất kỳ ảnh hưởng, hướng về phía Tả Khâu Văn Quan tiếp tục chém xuống.

– Dừng tay! Thành Thượng Thần và Cung Hoành Ân đồng thời kêu lên. Không phải là bởi vì bọn họ cùng Tả Khâu Văn Quan có giao tình gì, mà là nếu Tả Khâu Văn Quan ở trước mặt bọn họ bị Chu Hằng đánh chết, bọn họ sẽ nào còn mặt mũi gì?

Hai người đều triển khai công kích mạnh nhất, hướng về phía sau lưng Chu Hằng đánh tới.

Đổi một người khác, cho dù là phụ thân của bọn họ đích thân tới, đối mặt với công kích cùng cảnh giới thế nào cũng phải biến chiêu hoặc né tránh một chút, nếu không chính là lấy tính mạng mình ra làm trò đùa.

Nhưng Chu Hằng là ai?

Lực lượng của hắn tuy rằng không phải mạnh nhất, nhưng luận phòng ngự của thân thể, hắn độc nhất vô nhị!

Chu Hằng không hề có ý né tránh, mặc cho hai người Thành Thượng Thần đánh tới. Đoạn kiếm của hắn thì kiên định không dời chém về phía Tả Khâu Văn Quan.

Phập!

Một cái đầu người rời cổ mà đi, máu nóng phun ra, lại chiếu lên thần huy đầy trời.

Bùng! Bùng!

Đúng lúc này, công kích của Thành Thượng Thần và Cung Hoành Ân trước sau đánh tới. Nhưng lại chỉ đánh cho Chu Hằng lảo đảo lao ra mấy trăm trượng, hắn như không có việc gì xoay người lại, trong ánh mắt nhìn về phía hai người Thành Thượng Thần sát khí hừng hực.

Cho dù hai người Thành Thượng Thần đều là con của Chuẩn Tiên hai kiếp, bản thân cũng là nhân vật tuyệt cường cấp bậc Thiên Tôn, nhưng nhìn thấy ánh mắt không hề cảm tình đó của Chu Hằng đều không tự chủ trong lòng phát lạnh.

Tả Khâu Văn Quan tấm gương tày liếp trước mặt, thi thể hài cốt chưa lạnh!

Vù vù hai người đồng thời xoay người, rồi lại chào hỏi một câu cũng không trực tiếp chạy!

Bọn họ thật sự là bị dọa sợ!

Của cải của Tả Khâu Văn Quan, thực lực của bản thân đều không chút thua kém bọn họ, nhưng Chu Hằng lại không nói hai lời, muốn giết liền giết, gọn gàng dứt khoát! Nếu Chu Hằng dám giết Tả Khâu Văn Quan, vậy lại giết hai người bọn họ lại có là gì?

Vạn Cổ Đại Đế cùng bốn đại tử địa vốn chính là đại địch, Chu Hằng cho dù hạ thủ lưu tình lại như thế nào. Đây là một đoạn cừu hận không thể hóa giải, như vậy lại cần gì phải hạ thủ lưu

tình chứ?

Kỳ thật hai người Thành Thượng Thần là bị dọa sợ. Lúc này linh lực của Chu Hằng đã tiêu hao sạch sẽ, căn bản không đủ sức lại chém ra Lăng Thiên Cửu Thức lần thứ hai. Hơn nữa, bọn họ nếu là một lòng muốn chạy, cho dù Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ cũng sẽ không nhanh hơn bọn họ bao nhiêu.

Tả Khâu Văn Quan bị Chu Hằng một kiếm chém giết, kỳ thật có rất nhiều trùng hợp ở bên trong.

Nhưng sự thật máu đầm đìa lại không thể thay đổi. Tả Khâu Văn Quan đầu một nơi mình một nẻo, máu tươi vãi khắp. Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh là cường đại bậc nào, mỗi một giọt máu tươi đều ẩn chứa năng lượng và sức nặng cường đại. Trên mặt đất đục ra những lỗ nhỏ, đã thấm đến sâu trong lòng đất.

Nhìn Thành Thượng Thần và Cung Hoành Ân chạy trốn như chó nhà tang, Sí Diễm Yêu Tôn có một loại cảm giác đầu óc choáng váng.

Hắn tự thấy rất cao, cho dù là phía sau ba vị Thiên Tôn trẻ tuổi kia đều có đứng một Chuẩn Tiên hai kiếp cũng không thể khiến hắn giảm bớt nửa điểm ngạo khí. Nhưng hắn nhìn mình cao thế nào chăng nữa cũng tuyệt đối không cho rằng mình có năng lực đem ba vị Thiên Tôn chém rụng một người, dọa chạy hai người!

Không hổ là hậu duệ Đại đế, thành tựu tương lai sẽ càng vượt xa Vạn Cổ đệ nhất Đế năm xưa!

Thương Ngạo Mục Nguyệt thì mắt đẹp mê ly. Nam nhân anh khí, bá khí, ngưu khí lộ ra ngoài như thế làm sao có thể không làm người mê muội?

Chu Hằng thu hồi hắc kiếm. Tinh khí sinh mệnh của một vị Thiên Tôn đối với hắn trình tự linh lực vẫn chỉ là Thần Anh Cảnh mà nói còn có bổ ích tương đối lớn, hắn vừa vận chuyển luyện hóa năng lượng khổng lồ này vừa đi hướng Sí Diễm Yêu Tôn.

– Quấy rối yến hội của Yêu Tôn, thật là áy náy! Hắn nói.

Sí Diễm Yêu Tôn liên tục nói không sao, thầm nghĩ chỉ bằng một kiếm cuối cùng kia của ngươi ai dám nói gì chứ! Còn nữa, hắn còn muốn Chu Hằng làm con rể, tự nhiên càng thêm sẽ không để bụng. Vội vàng ra lệnh cho thủ hạ bố trí lần nữa, dâng trà thơm và điểm tâm.

Lần này không phải là đối xử giữa cao thủ cùng cấp, bởi vậy Thương Ngạo Mục Nguyệt và Tư Không Nguyên Ngữ cũng ngồi tiếp ở hai bến, con lừa đen lại càng không cần phải nói, nó trước giờ chưa từng chịu thiệt.

– Chu thế huynh có từng hôn phối? Sí Diễm Yêu Tôn rất là

trực tiếp, đại nhân vật như hắn nói chuyện trước giờ không cần quanh co, chưa từng có người nào dám cự tuyệt yêu cầu của hắn, như vậy hắn cần phải cố kỵ gì chứ?

– Ồ, lão yêu thú ngươi muốn gả con gái sao?

Con lừa đen vừa nghe lập tức lên tinh thần: – Chu tiểu tử nhà ta tuyệt đối là con rể tốt đốt đèn lồng cũng không tìm được, ngươi cứ việc yên tâm đem con gái gả tới đi. Tuy nhiên ngươi đường đường là chủ nhân Thiên Yêu, của hồi môn cũng không thể keo kiệt!

Trong mắt con lừa đê tiện này lóe ánh vàng tham tài.

Sí Diễm Yêu Tôn không khỏi đen mặt. Hắn đây là gả con gái hay là bán con gái, sao nghe không được tự nhiên như vậy? Hơn nữa, con gái hắn bộ dạng xinh đẹp, thiên tư võ đạo lại càng bất phàm, ngày sau cho dù không thành Thiên Tôn cũng có thể ổn phá Thần Anh Cảnh!

Không biết bao nhiêu tuấn kiệt muốn trở thành rể hiền của hắn. Xa không nói, nói ngay ba Thiên Tôn trẻ tuổi vừa rồi kia… được rồi, hiện tại chỉ còn lại hai, không phải đều là ôm chủ ý này?

Chu Hằng thì phi thân một cước đá bay con lừa đen, sau đó cười nói: – Tại hạ đã lập gia đình!

Hắn cũng nhìn ra được Sí Diễm Yêu Tôn có ý tứ chiêu hắn làm con rể, hơn nữa đường đường con gái Thiên Tôn cũng không thể làm thiếp chứ? Nhưng trong hậu viện của Chu Hằng cũng không có phân biệt lớn nhỏ, hắn cũng không muốn ái thê của mình vì điều này mà khiến cho trong nhà chướng khí mù mịt.

Hơn nữa, nếu thật sự muốn lập một chính thê cũng sớm có người được chọn, đương nhiên là Hoặc Thiên!

Bởi vậy, hắn không chút do dự liền ngăn lại lời nói của Sí Diễm Yêu Tôn.

– Ha ha! Sí Diễm Yêu Tôn cũng cười cười. Chu Hằng có đón dâu hay không kỳ thật không có gì. Thời đại này chiến tranh phát sinh liên tục, giữa võ giả lại càng giết chóc vô số, khiến cho số lượng nam tính ít hơn xa nữ tính, nhiều vợ là chuyện rất bình thường.

Huống chi là loại thiên kiêu như Chu Hằng, cho dù cưới một hai trăm người vợ cũng sẽ không kỳ quái.

Mấu chốt là thái độ của người ta, rõ ràng là đối với con gái của hắn không có hứng thú, như vậy nói tiếp còn có nghĩa lý gì? Con gái bảo bối của hắn lại không kém, thiên kiêu nào không xứng, cứ phải nhét cho Chu Hằng mới được!

Lời không hài lòng, kế tiếp dĩ nhiên liền tẻ ngắt. Chu Hằng rất nhanh liền đứng dậy cáo từ. Hắn cũng cần tìm một chỗ yên tĩnh để luyện hóa thật tốt tinh khí sinh mệnh đến từ Tả Khâu Văn Quan!

Hắn và con lừa đen nghênh ngang mà đi, còn có thể cảm giác được sau lưng có đôi mắt đầy u oán.

– Ôi, Chu tiểu tử ngươi thật là quá ngu, người ta tặng không ngươi một đứa con gái, hơn nữa khẳng định còn có đống lớn của hồi môn, ngươi sao lại chối chứ! Con lừa đen vẫn còn đáng tiếc. Công chúa chính quy duy nhất của Thiên Yêu Đế triều này xuất giá, của hồi môn sẽ keo kiệt sao?

Chu Hằng thật sự là ngu xuẩn, không phải là cưới một người vợ sao, cưới là được rồi, cùng lắm thì để đó không dùng!

– Ngươi kiếp sau đầu thai làm người, loại chuyện tốt này liền đến phiên ngươi! Chu Hằng giễu cợt nói.

– Phì, bổn tọa chính là điềm lành thiên địa, khinh thường làm người! Con lừa đen ngẩng đầu lừa thật cao, sau đó chuyển đề tài: – Chu tiểu tử, ngươi làm thịt tên tiểu tử kia của Tử Vong Sâm Lâm, không sợ lão quái vật sau lưng xông ra tìm ngươi tính sổ?

Chu Hằng mỉm cười nói: – Ta ngược lại hy vọng hắn có thể

không giữ được bình tĩnh!

Những lão quái vật này có thể khôi phục tu vi Chuẩn Tiên hai kiếp khẳng định có hạn chế cực lớn, dù sao phải bị áp chế của pháp tắc thiên địa, sao có thể khiến bọn họ muốn tiến liền tiến, muốn lui liền lui?

Nếu không lúc trước cũng sẽ không bị Lệ Vô Cực ép đến không thể lui được nữa mới cường thế giết người!

Nếu là có thể trước thời hạn khiến cho những lão già này dùng hết "ngạch độ", như vậy ngày sau khi tranh đoạt tiên duyên, sẽ bớt vài đối thủ cường lực nhất!

Nếu là Huyền Càn Tinh có thể trễ thêm mấy chục năm, thậm chí mười năm mới bước vào "Giai đoạn Tử vong", như vậy Chu Hằng còn có thể chậm rãi tăng lên tu vi. Chỉ cần hắn trở thành Chuẩn Tiên một kiếp, tin tưởng liền có thể quét ngang bốn nhân vật cường đại vô cùng này.

Nhưng hiện tại, hắn cũng không có nhiều thời gian như vậy!

Đem bốn lão quái vật này phân hóa, lần lượt tiêu diệt là lựa chọn tốt nhất.

Chỉ xem Tử Vong Thiên Tôn có thể nhịn được cơn giận này

hay không?

Một người một lừa tìm một chỗ yên lặng. Con lừa đen không kìm nổi lại đi làm đạo tặc cướp quần, mà Chu Hằng thì bắt đầu luyện hóa tinh khí sinh mệnh lúc trước hắc kiếm hấp thu được. Đó là năng lượng vô cùng thuần túy, nhanh chóng tăng lên tích lũy linh lực của hắn.

Nửa ngày sau, Chu Hằng mới ngừng lại, hai mắt mở ra lưu chuyển một luồng sát khí.

Nếu là có thể đem Thành Thượng Thần và Cung Hoành Ân đều làm thịt, thậm chí chỉ cần làm thịt một người, tinh khí sinh mệnh của bọn họ liền đủ để đẩy hắn lên tới Hóa Thần Cảnh.

Sẽ có cơ hội! Di bảo của Vạn Cổ Đại Đế sắp xuất thế, Cung Hoành Ân và Thành Thượng Thần tuyệt đối sẽ không bỏ qua như vậy!

Chương 443: Phương tâm thiếu nữ như lưu ly

Chu Hằng bình tĩnh chờ đợi. Mỗi một phút hắn đều có thể cảm ứng được cấm chế hộ sơn này xuất hiện một phần biến hóa tinh tế. Tin tưởng không bao lâu sẽ lượng biến hình thành chất biến, như thế nào đều sẽ có một kết quả.

Chỉ là thời gian này khả năng dài dăm ba ngày.

Trở thành võ giả bậc cao người nào không có lòng kiên nhẫn cực tốt. Chu Hằng tự nhiên cũng không vội, chỉ khoanh chân an tọa, giống như một bức tượng đá.

Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng. Chu Hằng còn không yên tĩnh được hai ngày, hắn liền nghênh đón một vị khách không mời. Kỳ thật người này cũng xem như quen thuộc, chính là Công chúa của Thiên Yêu Đế triều Thương Ngạo Mục Nguyệt.

Vị công chúa yêu kiều này giang cánh bay tới. Không thể không nói, vị mỹ nữ tuyệt thế này giang hai cánh tuyết trắng, tư thái bay lượn ở trên trời cực kỳ hoa lệ, tràn đầy mỹ cảm khiến người tâm thần sảng khoái.

Giống như tiên nữ, nàng dịu dàng hạ xuống, sau khi khẽ run hai cánh, thu vào.

Nàng đi về phía Chu Hằng, chỉ là gương mặt lại hơi hơi nghiêm lại, đi tới trước mặt Chu Hằng lại không nói lời nào, chỉ từ trong mũi phát ra một tiếng "Hừ".

Đây là tật xấu gì?

Chu Hằng liếc nàng một cái, hờ hững thu hồi ánh mắt, tiếp tục như lão tăng tĩnh tọa, không hề có ý phản ứng Thương Ngạo Mục Nguyệt.

– Này, ngươi đây là thái độ gì! Thương Ngạo Mục Nguyệt giữ được bình tĩnh, không kìm nổi nũng nịu quát.

Chu Hằng thở dài: – Kẻ nào đắc tội cô, khiến cô chạy đến chỗ ta trút giận?

– Kẻ đó chính là ngươi! Thương Ngạo Mục Nguyệt vươn một ngón tay, trực tiếp chỉ đến dưới mũi Chu Hằng.

Như búp măng, bóng loáng, tinh tế, móng tay bôi sơn nhàn nhạt, tăng thêm một tia minh diễm. Khiến Chu Hằng đột nhiên có một loại xúc động ngậm ngón tay tinh xảo thò ra này.

Quả nhiên, mỗi một mỹ nữ đều là yêu tinh biến thành, chỉ xem nàng có muốn mê hoặc người hay không!

Chu Hằng mỉm cười nói: – Ta đắc tội cô chỗ nào!

– Ta… ta chỗ nào không tốt, ngươi mỗi lần nhìn thấy ta giống như là thấy kẻ tù. Ngay cả con mắt cũng không nhìn ta một cái! Thương Ngạo Mục Nguyệt giậm chân nói, nhưng sau khi nói xong trên mặt lập tức nổi lên hai rặng đỏ xinh đẹp động lòng người. Đầu cũng cúi thấp xuống, cổ trắng đồng dạng một mảnh đỏ rực, dường như thẹn thùng tới cực điểm.

Ngươi nếu thẹn thùng thì đừng nói!

Chu Hằng có chút xấu hổ, nhưng cũng có chút cảm động.

Đối với một thiếu nữ mà nói, hướng về nam nhân nói ra lời gần như thổ lộ này cần dũng khí thật lớn, bởi vì một khi bị cự tuyệt, đó thật sự là tan nát cõi lòng, mình đầy thương tích.

Nàng hiển nhiên không phải loại nữ nhân hào phóng đó, nếu

không bộ dạng cũng sẽ không thẹn thùng như vậy, khiến Chu Hằng vừa có chút buồn cười lại vừa có chút dị dạng khác thường. Dù sao hắn tuy rằng ái thê rất nhiều, nhưng cơ hội bị người thổ lộ trước mặt lại cũng không có mấy lần.

Thương Ngạo Mục Nguyệt cúi thấp đầu, trong lòng thấp thỏm, tim đập thình thịch không thôi.

Nàng có thể nói lời này thật sự là dốc hết dũng khí!

Nhưng nàng biết đối với theo đuổi là không kéo nổi. Nàng dù ở trong mắt người khác là con cưng của trời, nhưng ở trong mắt Chu Hằng nàng cũng chỉ là nữ nhân bộ dạng xinh đẹp một chút mà thôi, cũng không cao quý đến đâu.

Hơn nữa mấy lần trước gặp nhau đều là bắt đầu với xung đột, hiểu lầm, kết thúc trong không vui, hiển nhiên không có khả năng để lại ấn tượng tốt gì cho Chu Hằng. Muốn cho Chu Hằng đối với nàng nhớ mãi không thôi, động lòng đối với nàng triển khai theo đuổi, loại khả năng này gần như bằng không.

Nguyên bản nàng cũng không quan tâm, nàng cũng không phải không tìm được nam nhân tốt. Con gái Hoàng đế còn buồn gả không được sao? Điều kiện bản thân nàng lại không phải là không đủ xuất sắc!

Nhưng sau khi nhìn thấy Chu Hằng kịch chiến ba đại tân tấn

Thiên Tôn đám người Thành Thượng Thần, trong lòng Thương Ngạo Mục Nguyệt liền chỉ còn lại một bóng dáng của Chu Hằng.

Mỹ nữ yêu anh hùng, rất bình thường. Huống chi là loại hậu nhân Thiên Tôn như Thương Ngạo Mục Nguyệt! Nhãn giới của nàng vốn là cao, hiện tại sau khi ra mắt tư thế oai hùng của Chu Hằng, nàng còn để ý người thông thường, cái gọi là thiên kiêu?

Cho dù là Thành Thượng Thần, Cung Hoành Ân đều bị nàng khinh bỉ đến trong cống, huống chi người khác!

Tâm tư của nữ nhân là rất khó suy đoán, nàng khả năng không rõ tại sao chán ghét một người, nhưng cũng có khả năng đột nhiên lại thích một người.

Thương Ngạo Mục Nguyệt là đột nhiên thích Chu Hằng.

Nguyên bản nàng còn rất chắc chắn, có phụ thân nàng ra mặt giật dây bắc cầu, cho dù là Chu Hằng sẽ không lập tức động lòng, ít nhất cũng sẽ làm cho bọn họ có không gian chậm rãi phát triển. Nhưng ai liệu đến Chu Hằng không chút do dự cự tuyệt!

Điều này khiến cho Thương Ngạo Mục Nguyệt ngầm giận dỗi, lại đối với Chu Hằng càng nhìn cao hơn một tầng, càng thích hơn một tầng.

Nhìn đi, nhìn đi! Mỹ nữ tuyệt sắc như nàng đều có thể quả quyết cự tuyệt, cho thấy Chu Hằng tuyệt đối không phải người háo sắc. Thử nghĩ ngay cả nữ nhân thân phận cao quý, thiên kiều bá mị như nàng đều cự tuyệt, người ta có thể là người tục tằng sao?

Nam nhân như vậy, trên đời này khả năng chỉ có một người như vậy!

Thương Ngạo Mục Nguyệt nguyên bản có chút tức giận, càng có chút rụt rè, nhưng sau khi chờ hai ngày nàng biết không thể rụt rè nữa. Rụt rè nữa là sẽ đem một chút cơ hội cuối cùng làm mất!

Bởi vậy nàng lập tức tìm tới, cũng đem lời trong lòng dốc hết dũng khí thổ lộ ra.

Mỹ nữ dị tộc này cúi thấp đầu, hai mắt nhìn chằm chằm mũi chân, dường như trên đôi giầy tuyết trắng đó mọc hoa. Cánh trắng khe khẽ phát run, cho thấy chờ mong, không yên trong lòng nàng.

Thật lâu không nghe Chu Hằng trả lời, nàng không khỏi trong lòng thầm giận, vừa tràn đầy kỳ vọng lại sợ Chu Hằng một lần nữa cự tuyệt nàng. Nếu là như vậy, mặt mũi nàng không biết nên ném đi đâu.

Đồ xấu xa này, là sống hay chết cho người ta một lời, làm sao có thể như vậy!

Thương Ngạo Mục Nguyệt tới tới lui lui đếm đầu ngón chân của mình. Đều đếm tới hơn 2000 rồi, còn chưa thấy Chu Hằng có phản ứng gì!

Thật là! Mở miệng thôi có khó khăn vậy sao?

Thương Ngạo Mục Nguyệt nhón chân lên, lại buông xuống, nhón lên lại buông xuống, tay thon nắm quyền lại buông lỏng, giống như trong lòng bàn tay đều toát mồ hôi. Gương mặt xinh đẹp vừa mới rút đi rặng đỏ, nhưng vừa nghĩ tới một số chuyện xấu hổ, lại thoắt một cái đỏ lên.

Đều đếm tới hơn 5000 rồi!

Thương Ngạo Mục Nguyệt cảm giác chân của mình đều tê. Tuy rằng đây chỉ là một loại ảo giác, nhưng thời gian khẳng định lại qua thật lâu, nàng cuối cùng không kìm nổi lén lút ngẩng đầu lên. Vừa nhìn, lại thấy Chu Hằng đang mỉm cười nhìn mình.

Trong nháy mắt, nàng nổi giận!

– Cái tên nhà ngươi, đáng ghét chết mất! Thương Ngạo Mục Nguyệt trái tim nhỏ đập thình thịch như điên, không kìm nổi đẩy chướng đánh qua Chu Hằng.

Chu Hằng nhấc tay đánh trả, hắn khống chế lực lượng, ép đến trình độ xấp xỉ đối phương. Huỵch huỵch hai người chiến đấu kịch liệt, bốc lên tro bụi đầy trời.

Thương Ngạo Mục Nguyệt biết sự cường đại của Chu Hằng, càng biết kẻ này da dày thịt béo, ngay cả Thiên Tôn đều đánh không rách, trong lúc ra tay tự nhiên không cần lưu tình, từng chưởng đánh ra không hề giữ lại sức.

Chỉ là cứ như vậy, gần mười phút sau nàng liền có chút vô lực, lập tức thu chưởng mà đứng, giậm giậm chân khẽ gắt: – Ngươi ăn hiếp ta!

Chu Hằng tràn ngập không hiểu ra sao. Nổi giận cũng là ngươi, đánh người cũng là ngươi, làm sao ngược lại thành mình ăn hiếp nàng? Nhưng cưới nhiều vợ như vậy, Chu Hằng cũng biết nữ nhân có đôi khi quả thật là không nói lý, cũng chỉ cười một tiếng, nói:

– Có chuyện gì sao?

Người kia là ngu ngốc sao?

Vừa rồi chính mình không phải đều đã thổ lộ, lại vẫn còn đang giả ngơ!

Trong lòng Thương Ngạo Mục Nguyệt nổi giận, nhưng lúc trước nàng đã đem dũng khí dùng sạch, muốn cho nàng nói lại lần nữa đó là tuyệt đối không có khả năng. Nàng hừ một tiếng, lấy ra một chiếc khăn tay trắng như tuyết trải trên đất, học bộ dạng lúc trước của Chu Hằng ngồi xuống, nói: – Không có chuyện thì không thể tới sao?

Không có chuyện gì quả thật đừng tới quấy rầy hắn!

Chu Hằng nói thầm trong lòng, nhưng vừa mới nghe được lời tỏ tình của thiếu nữ phương tâm như lưu ly, hắn ít nhiều đều có chút cảm động, lại có chút nhẫn tâm, liền nói: – Ta còn muốn tu luyện, không rảnh tiếp chuyện cô, cô liền ngồi một bên đi!

Ai hiếm lạ!

Thương Ngạo Mục Nguyệt ở trong lòng nói một câu, lại có chút vui sướng nhàn nhạt. Bởi vì Chu Hằng cũng không cự tuyệt nàng. Không cự tuyệt chính là chuyện tốt, nghĩa là bước đầu tiên của nàng đã thành công bước ra.

Thật là… nàng khi nào trở nên dễ thỏa mãn như vậy?

Thương Ngạo Mục Nguyệt âm thầm khinh bỉ chính mình, nhưng một cơn vui sướng nhàn nhạt đó lại thế nào cũng không xua đi được, ngược lại như lên men tràn ngập trong lòng nàng. Nàng cứ như vậy ngây ngốc ngồi, nhìn Chu Hằng ngồi xếp bằng, hấp thu linh khí thiên địa tu luyện.

Nàng cũng muốn cùng tu luyện, nhưng thế nào cũng không thể làm tâm linh yên tĩnh lại, liền dứt khoát mặc kệ. Cứ như vậy nhìn thì nhìn thôi, lúc trước đều đã lớn gan thổ lộ, còn có gì phải sợ.

Hai người một người tu luyện, một người lặng yên nhìn, đều hồn nhiên quên thời gian trôi. Thương Ngạo Mục Nguyệt nhìn đường nét gương mặt Chu Hằng góc cạnh rõ ràng, ánh mắt trở nên càng ngày càng dịu dàng, mê say, ngây ngô.

– Ôiiii, làm sao đại công chúa điện hạ tới rồi! Một tiếng quái dị vang, con lừa đen thắng lợi trở về, sau khi nhìn thấy Thương Ngạo Mục Nguyệt lập tức rất là ngạc nhiên: – Bổn tọa quả nhiên oai hùng cái thế, rồi lại khiến một vị công chúa chủ động chạy đến cửa năn nỉ làm thị nữ của Lư đại gia. Thật sự là khó xử!

Nó ra vẻ nhăn nhó, lắc lắc cái mông mập, quần váy tung bay, khiến Chu Hằng cũng từ trong tu luyện giật mình tỉnh lại, da gà rơi đầy đất.

Thương Ngạo Mục Nguyệt trợn mắt há hốc mòm. Nàng biết con lừa đen rất đê tiện, nhưng da mặt dày đến mức này thật sự là trước giờ chưa từng gặp.

– Như vậy, còn không mau đi bưng trà rót nước cho bổn tọa? Ngươi làm thị nữ mà không có mắt như vậy! Con lừa đen liếc ngang một cái, lập tức tiến vào nhân vật, làm Lư đại gia.

– Ai… ai nói muốn làm thị nữ của ngươi! Thương Ngạo Mục Nguyệt oan ức nói. Không hổ là con lửa, bổn lĩnh mượn lưng ngừa lên sườn núi này cũng quá lô hỏa thuần thanh.

– Công chúa a, làm lừa phải giữ tín dụng, làm người cũng phải giữ tín dụng. Ngươi không thể nói không giữ lời chứ! Con lừa đen lập tức kêu to, biểu tình trên mặt còn oan ức hơn cả Thương Ngạo Mục Nguyệt.

Thương Ngạo Mục Nguyệt trong lúc nhất thời tắc tịt, hoàn toàn không biết nên nói gì mới tốt.

– Đừng để ý đến con lừa đê tiện này, trực tiếp phớt lờ là được! Chu Hằng nói với Thương Ngạo Mục Nguyệt. Vừa nói xong, hắn đột nhiên ngây ra, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Vút một bóng người đạp hư không mà rơi, nhanh vô cùng.

Đồng dạng là áo trắng bay bay, đồng dạng là tóc đen như mây, đồng dạng là mặt hoa da phấn, nhân gian tuyệt sắc. Nhưng khí chất của người này và Thương Ngạo Mục Nguyệt lại hoàn toàn bất đồng. Lạnh như băng sương, lộ ra một luồng khí lạnh người lạ chớ gần.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ!

Thương Ngạo Mục Nguyệt cũng ngẩng đầu nhìn lên, hai nàng đối mắt nhìn nhau, lại có ánh lửa lóe lên.

Chương 444: Thất Lộc Sơn Động!

– Tiên tử, ngươi có nhớ bổn tọa không?

Con lừa đen vung chân chạy tới chỗ Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, nước miếng chảy ròng, mông lớn uốn éo một cái phong tao tận xương.

– Cút!

So sánh với Thương Ngạo Mục Nguyệt, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ có thể nói là biết quá sâu về con lừa đen, nào cần cố kỵ cái gì, chính là đánh ra một chưởng, trực tiếp đánh bay con lừa đen ra vài ngàn dặm.

Nếu không phải năm xưa Đông Linh Thiên Tôn từng có một đoạn giao tình cùng Huyền Anh Thiên Tôn, dựa vào việc con lừa đen nhiều lần dây dưa đối với nàng cũng đầy đủ để bị nàng giết mấy trăn lần.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ thu tay về, ánh mắt thoáng nhìn trên người Thương Ngạo Mục Nguyệt, khóe miệng lộ ra một tia kiêu ngạo, nói với Chu Hằng:

– Thân là hậu duệ Đại Đế, không hảo hảo tu luyện, cũng là lưu luyến nữ sắc!

Đây rõ ràng một bộ tư thế trưởng bối khiển trách vãn bối.

Theo thân phận của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ mà nói, nàng quả thật có tư cách như vậy. Bởi vì nàng là thân đồ của Đông Linh Thiên Tôn, mà Chu Hằng cũng là tử tôn không biết cách bao nhiêu đời của Vạn Cổ Đại Đế.

Chẳng qua là từ trong miệng nàng nói ra những lời này, làm sao cũng lộ ra cảm giác không được tự nhiên a?

Thương Ngạo Mục Nguyệt thân là phái nữ, cảm giác tự nhiên tinh tế hơn so sánh với Chu Hằng, càng thêm nhạy cảm, nhưng nữ tử vừa đến này làm cho nàng sinh ra địch ý cùng cảm giác nguy cơ.

Nàng là mỹ nữ không sai, nhưng vẻ đẹp của đối phương chẳng những không có ở dưới nàng, thậm chí còn hơn! Hơn nữa đối phương toát ra khí tức cao quý, thánh khiết.

Thiên Tôn! Không sai, đây là mùi vị của Thiên Tôn, giống cha của mình như đúc.

Trước mắt trên đời này cũng chỉ có hai vị Nữ Tôn, một là Đông Linh Thánh nữ của Đông Linh Tiên Trì, một người khác là Dương Tử Đồng của Lôi Quang Địa Cốc!

Nàng này, là người nào?

– Uy, ngươi là tới tạ lễ cho ta sao?

Chu Hằng vươn tay.

– Tùy tiện đưa 180 cân linh thạch thượng phẩm cũng đủ!

Mặt cười của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lập tức hơi đen, thật là tự vạch áo cho người xem lưng, thời gian ở Triệu gia hơn một tháng là cuộc sống hắc ám nhất trong cuộc đời nàng, đánh người không vẽ mặt, tại sao có thể làm trò ngay trước mặt người khác như vậy?

Chu Hằng cười nhạt, hắn đã sớm nói sẽ trả lại nhân tình của Đông Linh nhất mạch. Như vậy Nguyệt Ảnh Thánh Nữ còn muốn bày ra bộ dáng trưởng bối ở trước mặt hắn, đây không phải là bản thân đưa mặt ra để cho hắn đánh sao?

Chẳng qua là kỳ quái, nàng làm sao lại đột nhiên tới đây?

Thương Ngạo Mục Nguyệt cũng là có chút hiểu được tâm tư của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, chính vì vậy, ánh mắt của nàng nhìn đối phương tràn đầy địch ý, đã coi đối phương trở thành đối thủ cạnh tranh, tự nhiên sẽ không đi nhắc nhở Chu Hằng.

– Chu Hằng! Di tàng của Đại Đế sắp mở ra, ngươi có kế hoạch gì?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nói.

– Cần gì kế hoạch, loại chuyện tranh đoạt bảo vật này tự nhiên là lực lượng của người nào mạnh thì người đó có được!

Chu Hằng nói, lại thuận tiện liếc nhìn Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, kỳ quái vì sao đối phương hỏi một cái vấn đề không có tiêu chuẩn như thế.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nhất thời không nói gì, nàng cũng không biết tại sao sau khi cảm ứng được khí tức của Chu Hằng, lại bay tới như quỷ thần xui khiến. Vốn là liếc mắt một cái liền muốn rời đi, nhưng khi thấy được Thương Ngạo Mục Nguyệt, nàng lại đi xuống như quỷ thần xui khiến.

Nàng đây là thế nào?

Tại sao thấy Chu Hằng ở chung một chỗ cùng một nữ nhân xa lạ nàng lại có loại cảm giác không thoải mái, làm cho nàng rất muốn thống mạ Chu Hằng một bữa?

Nàng mờ mịt khó giải, sau một lát mới nói:

– Di tàng của Đại Đế không biết đã bố trí bao nhiêu hiểm quan, đợi đến lúc cấm chế mở ra, chúng ta tạm thời liên thủ, như thế nào?

– Không nên!

Chu Hằng lập tức lắc đầu. Thân thể hắn mạnh mẽ, kiên cố, căn bản không cần trợ thủ, đặc biệt là nữ nhân bày ra tư thế trưởng bối ở trước mặt hắn.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng là giận đến thiếu chút nữa té xỉu, điều này ngươi cũng cự tuyệt, quá không nể mặt đi?

Nàng là ai? Thánh nữ của Đông Linh Tiên Trì, là một trong tám đại Thiên Tôn đương thời, về điểm này tuyệt không người nào có thể kháng cự được vẻ đẹp của nàng, huống chi nàng còn là giai nhân tuyệt sắc vô song!

Mỹ nữ dị tộc trước mặt này, mặc dù đồng dạng là cô gái vô cùng xuất sắc, nhưng so sánh với nàng vô luận ở dung mạo, địa vị, thân phận, khí chất cũng thua kém một mảng lớn. Làm sao ánh mắt Chu Hằng trở nên kém như thế?

– Tiên tử a, ngươi thật là càng ngày càng ôn nhu đối với bổn tọa, nhớ năm đó ngươi một cước đạp bay bổn tọa ba nghìn dặm, lần này cũng chỉ có 2900 dặm a, quả nhiên ngươi một lòng muốn làm thị nữ của bổn tọa!

Con lừa đen da mặt thật dầy hấp tấp chạy trở lại.

Thấy bộ dáng đê tiện từ đầu đến đuôi của con lừa đen, vô luận là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ hay Thương Ngạo Mục Nguyệt cũng có loại cảm giác vô lực, loại gia hỏa không biết xấu hổ, không có da mặt này, dù mắng nó thế nào nó cũng sẽ coi là tán dương.

Bất quá, bị con lừa đen quấy rầy như vậy, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng hóa giải lúng túng ngay từ đầu, nàng nhẹ nhàng nhảy, ngồi vào phía trên đâu canh cây, nhánh cây nhẹ nhàng phiêu đãng trong gió núi, thân thủ uyển chuyển của nàng cũng nhảy múa theo, giống như tiên nữ tràn đầy khí chất tươi đẹp xuất trần.

Đây là nơi vô chủ, chỉ cần Nguyệt Ảnh Thánh Nữ không đến phiền chính mình, Chu Hằng cũng lười đuổi người, hắn chính

là ngồi như vậy, lẳng lặng đợi chờ.

Một ngày, hai ngày, ba ngày, thời gian lặng lẽ mà qua, cấm chế của Thất Lộc Sơn cũng càng ngày càng yếu hơn, đến điểm giới hạn nào đó, đột nhiên ngay lúc đó, đỉnh núi tràn đầy tử quang ngất trời, ngưng hợp thành một con Thần Long màu tím to lớn, khiếu ngạo trường không.

Khí tức Đế vương dâng lên trong hàng tỷ dặm, Thần Long cuộn mình trên không trung, chia ra phát ra tiếng gầm thét về bốn phương tám hướng, thanh âm chấn động, dẫn động gió nổi mây phun.

Chỉ là trong một nháy mắt, bốn đạo ba động cường đại đến mức không cách nào hình dung tràn tới từ địa phương xa xôi vô tận, diễn hóa thành một ngọn lửa hình Mãnh Hổ, một đầu khô lâu màu đen, một con quạ màu đen cùng một con báo tử điện, tập kích về phía Thần Long màu tím.

Bành! Bành! Bành! Bành!

Trong tiếng oanh chấn, năm đạo ba động đồng thời hóa thành hư không, tràn khắp thiên địa.

Đó là giao phong của Vạn Cổ Đại Đế cùng tứ đại chủ nhân của tử địa sau khi cách xa nhau vài ngàn năm!

Ánh mắt Chu Hằng trông về phía xa, cách vài ngàn năm còn có thể bộc phát ra uy thế như vậy, Vạn Cổ Đại Đế thật không hỗ là Vạn Cổ đệ nhất Đế.

Hưu!

Ở bên trong một tiếng rít dài nhọn, chỉ thấy một đạo tia sáng màu xanh biếc đột nhiên từ ngọn núi Thất Lộc Sơn phun trào đi ra ngoài, xông thẳng lên bầu trời.

– Ừm?

Ánh mắt Chu Hằng ngưng tụ.

– Pháp khí của Kết Thai Cảnh!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nói nhỏ.

– Bảo bối a …

Con lừa đen lập tức nước miếng chảy ròng, hai mắt phóng ra hồng quang, hưu một cái đã bay vụt lên, cấp tốc đuổi tới điểm màu xanh biếc đang hương lên trơi.

Pháp khí Kết Thai Cảnh a, đây chính là bảo bối khó lường!

Trên đời này, nửa bước tiên nhân cộng dồn lại có lẽ có ngàn người, nhưng pháp khí cấp bậc nửa bước tiên nhân nhiều nhất chỉ có 2 tới 300 kiện, loại bảo vật cấp bậc này căn bản không phải có linh thạch là có thể mua được.

Không chỉ là con lừa đen, chỉ thấy bốn phía sơn thể có mấy chục đạo thân ảnh cũng bay vụt lên, đuổi theo một ít điểm màu xanh biếc hương lên trơi.

Ầm! Ầm!

Vì để chiếm trước vị trí thứ nhất, những người này thỉnh thoảng liền bộc phát ra chiến đấu kịch liệt trong ngắn ngủi, sát lại với nhau, đẩy ra một chưởng, đánh ra một kiếm, cũng là muốn áp đối phương đến phía sau, chính mình chiếm vị trí thứ nhất.

Điểm màu xanh biếc này thê xông rất nhanh thì đã ngừng, lấy xu thế vật rơi tự do rớt xuống, đụng vào trong đám người đang bay lên, nhất thời bộc phát ra chiến đấu đại quy mô, người người đều đang tranh đoạt.

Cường giả Thần Anh Cảnh không dùng được pháp khí của Kết

Thai Cảnh, nhưng chẳng lẽ không thể giao cho hậu bối dùng sao? Bọn họ cũng không thể suốt ngày bảo vệ hậu nhân của mình, nhưng nếu là có một pháp khí Kết Thai Cảnh hộ thân, vậy trên đời này chỗ nào cũng có thể đi được!

Dù sao, so sánh với Huyền Càn Tinh khổng lồ, nửa bước tiên nhân thật là quá ít, nếu không phải loại trường hợp đặc thù này, tỷ lệ gặp gỡ gần như bằng không!

Đại chiến, hỗn chiến, trời cao tung tóe máu. Thần huyết của nửa bước tiên nhân quý trọng nghìn cân, một giọt rơi ra, núi đá sụp đổ, cả vùng đất chìm xuống, vô cùng kinh khủng.

Chu Hằng cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng không có nhúc nhích, chính là pháp khí của Kết Thai Cảnh còn chưa đủ để cho bọn họ động tâm.

Đại chiến trên bầu trời kéo dài hồi lâu. Pháp khí Kết Thai Cảnh đó rốt cục bị một gã cường giả Thần Anh Cảnh cướp đoạt được, hắn không dám ở lâu, hưu một cái đã bay vụt ra phương xa.

Vạn Cổ Đại Đế a, thật là quá khí phách!

Tiền bối ở thượng cổ người ta cũng là cất giấu bảo bối, bố trí cửa ải khó trùng điệp, chính là không để cho hậu nhân dễ dàng nhận được. Nhưng Vạn Cổ Đại Đế thì sao, căn bản không để ý một bộ này, trực tiếp ném bảo vật đi!

Không hổ là Vạn Cổ đệ nhất Đế, lòng dạ hoàn toàn bất đồng!

Hưu, lại là sau nửa giờ, chỉ thấy đạo quang hoa thứ hai phun ra từ trong Thất Lộc Sơn, đây là một quả cầu ánh sáng màu đỏ đậm, bao quanh môt thanh tiểu kiếm chi dài một xích. Nhưng không phóng lên cao, mà là đi về phía đông.

Lại là một pháp khí của Kết Thai Cảnh!

Thế đi của tiểu kiếm này rất nhanh, mặc dù có vô số người phi thân truy kích, nhưng tốc độ cũng là kém rất nhiều. Rất nhanh, đạo hồng quang kia đã bao phủ ở góc nào đó, lúc một đống lớn người đuổi theo vào, rất nhanh đã giải tán đi ra ngoài.

Hiển nhiên, món pháp khí đó đã bị người lấy đi, khiến người khác cũng là dốc lòng vô ích.

Đã có hai kiện tuyệt thế pháp khí xuất thế!

Ánh mắt của mọi người cũng là đỏ lên, ngắn ngủn chưa tới hai canh giờ không ngờ đã xuất hiện hai cây pháp khí của Kết Thai Cảnh, hơn nữa hào phóng như vậy, thanh thứ nhất còn bị mọi người tranh đoạt một phen, thanh thứ hai không biết bị người nào nhặt được cái đại tiện nghi.

Quả thực chính là nhặt lấy bảo bối a!

Hơn nữa, hai kiện đầu chính là pháp khí của Kết Thai Cảnh, vậy kế tiếp thì sao? Có thể có pháp khí của Thần Anh Cảnh hay không? Thậm chí … Pháp khí Hóa Thần Cảnh?

Vừa nghĩ tới pháp khí Hóa Thần Cảnh, trong lòng tất cả mọi người dấy lên ngọn lửa.

Hiện giờ Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh liên tiếp xuất hiện, bắt được một pháp khí Hóa Thần Cảnh cũng không đại biểu là có thể hoành hành thiên hạ, lại có thể gia tăng quyền nói chuyện nhất định, cho dù đối mặt với Thiên Tôn chân chính cũng không cần ăn nói khép nép quá mức.

Mong đợi a, lại có vật gì tốt!

Vạn Cổ Đại Đế cũng không có cô phụ chờ đợi của mọi người, một canh giờ sau, đạo tia sáng thứ ba bắn ra từ trong Thất Lộc Sơn, vẫn là một pháp khí của Kết Thai Cảnh, lần này là trường kích mang theo mùi hương cổ xưa, màu sắc cổ xưa.

Tranh giành lại bắt đầu, người người xuất thủ tranh đoạt, đánh cho thiên hôn địa ám.

Phương hướng bảo vật này bắn ra không có quy luật chút nào. Thất Lộc Sơn lớn như vậy, dưới uy áp của Đại Đế, trừ cường giả Thiên Tôn, tốc độ của người khác cũng là bị áp chế rất nhiều, khó khăn tăng thêm khó khăn.

Vật thứ 4, vật thứ 5, vật thứ 6!

Sau khi pháp khí Kết Thai Cảnh thứ 9 bắn ra, Thất Lộc Sơn ngưng phun trào, nhưng Pháp trận vẫn y nguyên, tản mát ra khí thế bàng bạc, một ngày sau đó, pháp khí thứ mười bắn ra.

Một đạo hào quang màu trắng bạc xẹt qua trường không, khí tức phát ra cường đại hơn mấy trăm nghìn lần so với 9 pháp khí lúc trước!

Pháp khí Thần Anh Cảnh!

Hưu, đạo tia sáng này đúng là bay về phương hướng của Chu Hằng.

Chương 445: Hữu bảo tự lai!

Chu Hằng tự nhận không phải là người vận khí nghịch thiên, nhưng lúc này tựa hồ ông trời già mở rộng tầm mắt, pháp khí Thần Anh Cảnh thứ nhất này lại chính là bay vụt tới phương hướng của hắn, hơn nữa thẳng tắp, giống như một mỹ nữ yêu thương nhung nhớ.

Lấy cảnh giới bây giờ, chiến lực bây giờ của hắn, thật ra thì pháp khí Thần Anh Cảnh đã không có đất dụng võ đối với hắn, hắn cũng không có một chút lòng tham, nhưng nếu pháp khí này đưa đến tận cửa, hắn há có đạo lý không lấy?

Chu Hằng vẫy tay, đạo ngân quang này liền bay vào trong tay của hắn.

Đây là một chủy thủ màu bạc phát sáng, bất quá dài 1 thước, sáng bóng lóng lánh ôn nhuận, lẳng lặng nằm ở trong lòng bàn tay Chu Hằng.

Chu Hằng khẽ vuốt vuốt chủy thủ, trong lòng chợt nổi lên ý tưởng.

Trong tay của hắn rõ ràng có hai kiện Tiên khí, một thanh là

Bách Quỷ Kiếm, một thanh là hắc kiếm. Hắc kiếm cũng là quên đi, là không trọn vẹn, nhưng Bách Quỷ Kiếm cũng là đầy đủ không sứt mẻ.

Nhưng ở trong tay của hắn, Bách Quỷ Kiếm cũng không phát huy ra uy lực Tiên cấp, mà là do người sử dụng ở tầng thứ gì, sẽ phát huy ra uy lực ở tầng thứ đó.

Nếu là lực lượng của người sử dụng không mạnh, thậm chí còn kém hơn pháp khí của Kết Thai Cảnh, Sơn Hà Cảnh!

Đây là bất đồng thuộc về bản chất, uy lực tuyệt đối của Tiên khí không phải là rất mạnh, nhưng có tính trưởng thành đáng sợ, đủ để cho người sử dụng hoành hành vô địch trong cùng cảnh giới.

– Người trẻ tuổi, giao bảo vật trong tay ngươi ra đây!

Ngay vào lúc này, chỉ thấy một đạo nhân ảnh đã bay vụt tới, khí tức Kết Thai Cảnh cuồn cuộn chuyển động. Đó cũng không phải loài người, mà là một gã cường giả Dạ Ma Tộc, khôi ngô cao lớn.

Người này vừa lúc gần bên trái, thấy thanh chủy thủ kia phá vỡ trường không mà tới, hắn tự nhiên lập tức đuổi lại đây.

Pháp khí Thần Anh Cảnh a, nếu là đoạt được đủ để cho chiến lực của hắn nhảy lên một cái cấp bậc!

Cái gọi là người chết vì tiền tài, chim chết vì cái ăn, một pháp khí Thần Anh Cảnh đủ để cho hắn liều mạng, dĩ nhiên, nếu là hắn biết Chu Hằng cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ là ai, đoán chừng hắn tuyệt sẽ không xuất thủ.

Đó gọi là tự chịu chết!

Người này tên là Chân Hùng Thiên Quân, là một gã lão tổ Kết Thai Cảnh cực mạnh của Dạ Ma Đế triều, lúc bình thường nổi danh kiêu căng. Bất quá hắn quả thật có tư cách kiêu ngạo, ngay từ ba trăm năm trước đã; đạt tới Kết Thai tam trọng thiên đỉnh phong, cách Thần Anh Cảnh cũng chỉ có một bước ngắn.

Lúc trước thời đại Hóa Thần Cảnh chưa xuất hiện, hắn cơ hồ là có thể ngang tàng!

Kiêu căng lâu dài, để cho hắn khó tránh khỏi trở nên trong mắt không có người, vì vậy vừa xuất hiện đã bày ra khí thế cư cao lâm hạ.

Chu Hằng ngẩng đầu nhìn thoáng qua, nói:

– Tại sao phải vậy?

– Không biết sống chết!

Chân Hùng Thiên Quân lộ ra bàn tay to, chụp tới chỗ Chu Hằng.

– Hừ, bảo vật này là của bổn tọa!

Ngay vào lúc này, đã có người thứ hai giết tới đây, cũng lộ ra mội bàn tay to, quấn lại cùng bàn tay to kia của Chân Hùng Thiên Quân.

Đạo lý rất đơn giản, khí tức của Chu Hằng không hiện. Người của hai bên cũng coi hắn là mặt hàng dễ vỡ, vì vậy làm sao để Chu Hằng vào trong mắt.

Bành! Bành!

Hai người kia vừa ra tay đã toàn lực ứng phó, pháp khí Thần Anh Cảnh đầy đủ để cho bọn họ liều mạng, một khi cầm tới tay, chiến lực của bọn họ cũng có thể tăng lên một cái cấp bậc

Bọn họ cũng đều muốn tốc chiến tốc thắng, bằng không đợi có người thứ ba, người thứ tư, thậm chí cường giả tới, bọn họ còn muốn cướp đoạt bảo vật sẽ phát sinh biến số.

Chu Hằng ngược lại thành người xem. Hắn không khỏi lắc đầu, pháp khí Thần Anh Cảnh này đối với hắn mà nói dường như vô ích, nhưng nếu rơi vào tay của hắn thì hắn cũng không có ý tứ nhường lại.

Những người này muốn đánh thì đánh, nhiều hơn một chút nữa, hắn cuối cùng lại trở nên yên tĩnh.

Hưu, hưu, hưu, lại có mấy người bay vụt mà đến, lập tức tấn công Chu Hằng, nhưng bọn hắn vừa ra tay liền bị những người khác đánh, thực lực Chu Hằng yếu nhất, muốn cướp đoạt pháp khí trong tay của hắn đơn giản nhất, ai cũng sẽ không gấp.

Nhưng một khi rơi vào trong tay người khác, nửa bước tiên nhân vừa phát lực liền có thể chạy trốn, làm sao đuổi theo kịp?

Chu Hằng vừa là tâm điểm chú ý của mọi người, lại được mọi người bảo vệ, luôn có người dòm ngó cơ hội xuất thủ đánh hắn, nhưng có người lập tức cứu. Tràng diện vô cùng hỗn loạn/

Chỉ là một lúc sau, rốt cục có cường giả Thần Anh Cảnh tới,

nhưng cũng không phải là một người, mà là nhiều người. Lập tức dẫn phát hỗn chiến mới.

Không phải là tất cả mọi người không nhận ra Chu Hằng hoặc là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, những người nhận ra thân phận của hai người Chu Hằng liền quyết đoán quay đầu rời đi. Nói giỡn, thực lực của Chu Hằng biến chuyển từng ngày không dễ đánh giá, nhưng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng là Thiên Tôn thứ thiệt a!

Có Thiên Tôn ở đó, còn có người nào có tư cách tranh đoạt?

Người biết tới một nhóm thì đi một nhóm, nhưng người không biết chuyện vẫn còn đang lần lượt tới, cho đến khi xuất hiện một tổ cường giả Thần Anh Cảnh cường thế, năm người liên thủ đánh lui toàn bộ những người khác, cuối cùng hỗn chiến mới dừng lại.

– Tiểu tử, nhìn đủ rồi, giao bảo vật ra đây!

Năm người kia nói.

Bọn họ đến từ thượng cổ, xuất thân từ cùng một cái tông môn nhỏ, nhưng bởi vì một lần kỳ ngộ, bọn họ chiếm được truyền thừa thời kỳ viễn cổ, tăng lên Thần Anh Cảnh, nhưng là khi bọn hắn rời núi muốn hưởng thụ phồn hoa một chút, thì vừa lúc bộc phát đại chiến của Vạn Cổ Đại Đế cùng chủ nhân của tứ đại tử địa.

Chuyện về sau cũng đơn giản giống như trước, năm sư huynh đệ bi ai này còn không có hưởng được quyền lực trong một ngày, uy phong trong một ngày đã bị Thời Gian Nguyên Dịch bức bách cướp đoạt, phong ấn tới hiện tại mới xuất thế.

Thực lực bọn hắn rất mạnh, lại không có ai biết lai lịch của bọn họ, mà năm người bọn họ cũng không có nhãn lực gì, vô luận là thời kỳ thượng cổ hay cường giả hiện nay, bọn họ một người cũng không nhận ra.

Chu Hằng khẽ mỉm cười, nói:

– Tốt, tới lấy đi!

Hắn giương chủy thủ trong tay ra ngoài.

Năm người kia cũng rất là hài lòng, cảm thấy Chu Hằng tiểu tử này rất là hiểu lý lẽ, biết thực lực cường đại của năm người bọn họ tuyệt đối không thể địch, vì vậy chẳng những không có ý tứ trốn chạy, lại càng không chút do dự mà cống hiến bảo vật.

Cái này cũng làm cho bọn họ có chút ngượng ngùng, cướp đoạt bảo vật của hậu bối như thế, có chút tổn hại tới hình tượng của bọn họ a!

– Thấy ngươi cơ trí như thế, lão Tứ, thưởng cho hắn một ít linh thạch!

Lão Đại trong năm người nói, một tay vuốt vuốt chòm râu, lộ ra nụ cười thỏa mãn.

– Lão Đại, chúng ta đâu còn có linh thạch!

Lão Tứ rất thành thật trả lời.

– Sớm đã dùng hết!

– Ha ha?

Lão Đại kia không khỏi thật mất mặt, nhưng linh thạch thưởng hay không cũng không sao, pháp khí Thần Anh Cảnh trong tay Chu Hằng cũng là thứ mà bọn họ nhất định phải có được. Vì vậy, mất mặt thì mất mặt, nhưng hắn vẫn đưa tay chụp tới chỗ Chu Hằng, thẳng đến thanh chủy thủ màu bạc.

Hắn đưa tay chụp lấy đầu mũi nhọn của chủy thủ, lấy thực lực của hắn cũng không sợ Chu Hằng đả thương người, kiếm này sắc bén hơn nữa cũng cần lực lượng thúc dục.

– Ừm?

Hắn muốn thu tay lại, nhưng chủy thủ thật giống như mọc rễ trong tay Chu Hằng, vẫn không nhúc nhích.

– Buông tay!

Vị lão đại này có chút tức giận nói, tiểu tử này lúc đầu thì kính trọng bọn họ, tại sao đột nhiên lại như vậy?

Có thể dâng hiến bảo vật cho bọn họ chính là vinh quang của Chu Hằng, sao có thể không tình nguyện như thế?

Lão Đại rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng!

Trong mắt hắn trở nên mãnh liệt, một cổ ám lực bừng lên, từ chủy thủ đánh tới Chu Hằng.

Ánh mắt Chu Hằng rét lạnh, cổ tay nhẹ nhàng xoay.

– A …

Lão Đại kia nhất thời phát ra một tiếng hét thảm, máu tươi tràn đầy ra, chảy xuống dưới.

Hắn là Thần Anh Cảnh không sai, nhưng thể chất khi không có vận chuyển linh lực phòng ngự nhiều nhất chỉ bằng pháp khí Linh Hải Cảnh, như thế nào chống cự được lực lượng sắc bén hơn pháp khí Thần Anh Cảnh của Chu Hằng?

– Lão Đại …

Bốn người khác rối rít kêu to, xông về phía trước mấy bước, trợn mắt nhìn Chu Hằng.

Bọn họ cho là lão đại của mình quá mức khinh thường mới có thể trúng chiêu, dù sao, dùng pháp khí Thần Anh Cảnh phá vỡ da thịt cường giả Thần Anh Cảnh không dùng linh lực hộ thể cũng không khó khăn, chỉ cần có tu vi Linh Hải Cảnh cũng đủ.

– Làm thịt hắn!

Bọn họ đánh tới Chu Hằng.

Bọn họ cho rằng, dưới một kích này khẳng định Chu Hằng sẽ

hóa thành một vũng máu! Mặc dù bốn người đồng loạt ra tay cũng có cảm giác dùng dao mổ trâu để giết gà, nhưng ai bảo Chu Hằng lại dám không vâng lời bọn họ!

Năm nươời bọn họ ở thời thượng cổ còn không có được hưởng uy phong đã bị bức bách tự phong cấm. Tự nhiên mọi người cũng đều đầy một bụng lửa giận, hôm nay thiên địa linh khí từ từ khôi phục, bọn họ cho rằng chính là lúc Ngũ huynh đệ đại triển thân thủ!

Cái này gọi là giết gà dọa khỉ, nhìn xem sau này còn có ai dám không vâng lời bọn họ.

Tay phải Chu Hằng lật lại, một cổ lực lượng cường đại xông ra, đồng thời đánh tới Ngũ huynh đệ.

Bành! Bành! Bành! Bành! Bành!

Thân hình Ngũ huynh đệ đồng thời bị đánh bay ra ngoài, trong miệng phun máu tươi, ngã thành một đoàn.

Thấy một màn như vậy, tất cả mọi người chung quanh lộ ra vẻ khiếp sợ mãnh liệt.

Bọn họ mới vừa rồi chính là bị Ngũ huynh đệ này trấn áp, tự nhiên biết chiến lực của sư huynh đệ năm người này cường đại

tới mức nào, nhưng năm người cường đại như thế lại bị một kích của Chu Hằng đánh cho hộc máu, đây phải là cường nhân kinh khủng bực nào a?

Nhưng là từ khí tức linh lực mà Chu Hằng lưu chuyển để xem, hắn rõ ràng cũng chỉ là Thần Anh Cảnh mà thôi.

Thật cường đại! Thật lợi hại!

– Tiểu tử đáng giận!

Năm người kia đồng thời quát lên, đến lúc này bọn họ tự nhiên cũng biết lúc trước Chu Hằng chẳng qua là đang đùa bỡn bọn họ, mà căn bản không có ý tứ muốn giao bảo vật ra.

Không thể không thừa nhận, tiểu tử này quả thật rất mạnh, nhưng mạnh hơn nữa cũng chỉ là Thần Anh Cảnh mà thôi, năm người bọn họ liên thủ tuyệt đối có thể thắng!

Bởi vì trong truyền thừa viễn cổ mà bọn họ lấy được, thì có một môn bí thuật liên thủ cùng đánh. Có thể làm cho chiến lực của bọn họ tăng lên gấp mười lần! Bất quá, môn bí thuật này hết sức tiêu hao máu huyết, không tới vạn bất đắc dĩ bọn họ tuyệt sẽ không vận dụng.

– Nhận lấy cái chết!

Bọn họ quyết đoán tế ra tuyệt chiêu, năm người chân đạp bộ pháp vô cùng huyền diệu, lần lượt huyễn hóa ra hư ảnh, trong sân nhất thời xuất hiện 45 ảo ảnh, từng cái ảo ảnh đều có tầng thứ linh lực giống như bản thể!

Năm mươi cường giả Thần Anh Cảnh, đây là cường đại bực nào?

Đây là sức mạnh của bọn hắn!

Năm người thân động, kéo theo chín ảo ảnh của mỗi người cũng động theo, chiến lực kinh khủng, thực sự đủ để trấn giết chín thành chín Thiên Quân Thần Anh Cảnh!

– Lấy nhiều khi ít, không mất mặt sao?

Chu Hằng cười nói.

– Ha ha ha! Cái thế giới này chỉ nhìn thực lực, những cái khác hết thảy đều là giả tạo, có bản lãnh thì ngươi cũng có thể kêu người đến!

– Sư huynh đệ chúng ta năm người, đối phó một người là năm

người cùng lên, đối phó 1 vạn người cũng là năm người cùng lên!

– Ngươi nếu không phục, cũng có thể gọi hỗ trợ!

– Năm người chúng ta phụng bồi đến cùng!

– Ha ha ha ha!

Năm người này đồng thời kêu lên, khuôn mặt khinh thường.

– 1 vạn người ta nhất thời không kêu được, nhưng 100 cũng là có thể cố mà làm, các ngươi đã có thành ý như vậy, ta như thế nào không biết xấu hổ mà cự tuyệt các ngươi?

Chu Hằng tự lẩm bẩm, tế Bách Quỷ Kiếm đi ra ngoài.

Chương 446: Chính là nhiều người!

Bách Quỷ Kiếm là Tiên khí, một khi kiếm xuất ra thì có áp lực vô cùng nặng nề, mơ hồ có tiếng khóc của quỷ truyền khắp, làm cho người ta không rét mà run!

– Ha ha ha! Ngươi muốn dùng một thanh pháp khí để đối kháng huynh đệ chúng ta?

Lão Nhị trong năm người nói, trên mặt tràn đầy vẻ khinh thường.

Bọn họ chính là ngũ đại cường giả Thần Anh Cảnh a, mọi người cũng đạt đến Thần Anh tam trọng thiên đỉnh phong, cách Hóa Thần Cảnh bất quá chỉ là một bước ngắn, nếu không phải thiên địa kịch biến, bọn họ thậm chí có thể một đường trực tiếp vào Thiên Tôn!

Riêng lấy chiến lực của thân thể mà nói, bọn họ đều là nhân tài kiệt xuất trong Thần Anh Cảnh, huống chi là năm người như một, hao phí máu huyết để tế ra bí thuật, mỗi người đều có chín đạo ảo ảnh, không mấy khác biệt cùng thực lực của bản thân!

Trận chiến lớn như vậy, cho dù là Hóa Thần Cảnh cũng có thể đấu một trận!

Thanh kiếm kia mặc dù có chút cổ quái, nhưng tuyệt đối không phải là pháp khí Hóa Thần Cảnh, điểm này Ngũ huynh đệ bọn họ có thể vỗ bộ ngực bảo đảm! Nếu lực lượng cấp bậc Thiên Tôn không hiện, còn có cái gì có thể áp chế được Ngũ huynh đệ bọn họ?

– Quá hèn hạ, năm tên Thần Anh Cảnh liên thủ hợp chiến một người!

– Hắc hắc, cái thế giới này là chỉ nhìn kết quả, không nhìn quá trình, đừng nói bọn họ là năm người, chính là năm ngàn người, nếu là có thể chém giết Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, ngươi có phục hay không?

– Không biết người tuổi trẻ kia là ai, sự can đảm cường đại như thế!

– Có thể là truyền nhân của tứ đại tử địa a!

– Tn tức của ngươi cũng quá bế tắc, truyền nhân của tứ đại tử địa cũng đã tấn thăng làm Thiên Tôn, nếu là bọn họ có mặt, năm người không biết xấu hổ kia còn dám xuất thủ sao? Đã sớm xong chuyện!

– Nói không chừng mỗi một tử địa cũng không chỉ có một truyền nhân a?

– Lời này cũng có chút đạo lý!

Mọi người vây xem, đặc biệt là rất nhiều Linh Hải Cảnh, võ giả Sơn Hà Cảnh cũng lại gần xem náo nhiệt, tràng diện này nhất thời trở nên hết sức huyên náo, nhưng mọi người đều biết sự cường đại của cường giả Thần Anh Cảnh, ai cũng cách khá xa, miễn cho bị liên lụy.

– Hắc, người tuổi trẻ kia là Chu Hằng?

– Cái gì, cái gì, Chu Hằng? Chính là Chu Hằng – hậu duệ của Vạn Cổ Đại Đế, từng hung hăng đánh Lệ Cương một bữa?

– Trừ hắn ra, còn có ai sẽ không sợ hãi như thế?

– Tiểu tử này thật là không có đánh mất thể diện của Vạn Cổ Đại Đế, ban đầu khi Lệ Vô Cực ở bên cạnh, hắn vẫn cuồng đánh Lệ Cương, chỉ phần can đảm này đã làm cho người ta kính trọng!

– Phi, dù sao cũng là người lỗ mãng!

Có người nhận ra Chu Hằng, lập tức kêu lên, cũng có người ghen tỵ với Chu Hằng. Nói ra lời lăng mạ như vậy.

– Hừ, lúc nào thì có đảm lược biến thành lỗ mãng? Dương lão tam, nếu là người người cũng giống như ngươi, cả giới võ đạo sẽ trở thành thế giới chết nhát!

– Trương Đồ Phu, ngươi dám lặp lại lần nữa không?

– Con bà nó, lão tử sợ ngươi sao? Chính là nói 100 lần thì như thế nào? Dương lão tam ngươi chính là tên chết nhát!

– Con mẹ ngươi!

Trận chiến chính thức còn chưa diễn ra, bên ngoài cũng là đánh nhau trước, đáng tiếc thực lực của bọn họ quá yếu, đánh nhau cũng sẽ không có ai xem.

Chu Hằng giương Bách Quỷ Kiếm lên, cười nói:

– Đến đây đi!

– Tiểu tử thật cuồng ngạo!

Năm người đồng thời trách mắng, rối rít động thân, mỗi người cũng là kéo theo chín đạo ảo ảnh. Ép tới Chu Hằng.

Đừng nói Chu Hằng hiện tại đã cường độ lực lượng cùng thể chất của Hóa Thần Cảnh, cho dù không có, lấy tầng thứ linh lực kinh khủng kia cũng có thể dễ dàng tùy ý trấn áp một gã võ giả Thần Anh Cảnh.

Lực lượng khủng bố gấp nghìn lần Thần Anh Cảnh bình thường, đã đạt đến trình độ nhất lực phá vạn pháp, trong Thần Anh Cảnh ai dám tranh phong?

Thời gian này dù sao cũng nhàn rỗi, hắn dù sao cũng muốn tiếp tục chờ ở chỗ này, lấy năm người này để giết thời gian cũng tốt.

Trường kiếm của Chu Hằng run lên, đạo Quỷ Ảnh thứ nhất lập tức hiện lên. Có tầng thứ linh lực như hắn, cũng không có bị Ẩn Tức Phù áp chế, linh lực thể kia vô cùng nồng đậm, phảng phất như một đoàn ngọn lửa màu đen thiêu đốt, làm cho người ta không cảm giác được một chút ánh sáng nào, mà là hắc ám vô biên!

– Ừm?

Năm người đồng thời cả kinh, mặc dù bọn họ một mực tu luyện, không có bao nhiêu kinh nghiệm giao thiệp cùng người khác, nhưng ai cũng không phải là ngu ngốc, lập tức cảm ứng được sự đáng sợ của linh thể này!

Không trách được Chu Hằng dám cuồng ngạo như vậy, không trách được khi nhìn thấy năm mươi Thần Anh Cảnh cũng là không sợ hãi. Nguyên lai còn có thứ để dựa vào như vậy!

Bất quá, một ảo ảnh Thần Anh Cảnh cũng muốn đối kháng với năm mươi người bọn họ?

Nằm mơ a!

Bọn họ điên cuồng gào thét, kéo ảo ảnh rối rít đánh giết Chu Hằng.

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, thân hình bất động, mà quỷ vật hắn triệu hoán đi ra cũng là nghênh đón, một chưởng tung bay, một quyền đánh ra, mặc dù không biết vận dụng võ kỹ, nhưng dựa vào tầng thứ linh lực đáng sợ kia vẫn vô cùng cường hãn.

Năm người bị một linh lực thể ngăn cản như vậy, căn bản không đi tới được, chỉ có thể đối kháng, đánh cho oanh oanh liệt liệt.

– Náo nhiệt thêm chút nữa a!

Chu Hằng cười ha ha, lại chém ra một kiếm, đạo linh lực thể thứ hai hiện ra, lại tới nữa?

Chờ một chút, lúc trước Chu Hằng nói sẽ gọi ra 100, sẽ không phải là thật chứ?

Ahhh, 100 linh lực thể như vậy? Còn có để cho người sống hay không?

Chu Hằng cũng sẽ không quản ý nghĩ của bọn họ, chỉ là huy vũ đánh ra từng kiếm, một đạo lại một đạo quỷ vật linh lực xuất hiện, làm cho trời quang sáng sủa sắp nhanh trở thành thế giới quỷ vật.

Áp lực của năm người tăng lên gấp bội, đồng loạt há hốc mồm.

Bọn họ nói là đối phó một người là năm người cùng lên, đối phó 1 vạn người cũng là năm người cùng lên tự nhiên chỉ là một câu nói đùa, là đang chế giễu Chu Hằng mà thôi. Trên

thực tế nếu bọn họ thật sự chống lại 1 vạn võ giả cùng cảnh giới, khẳng định chuồn mất trước tiên!

Bất quá, tất cả nửa bước tiên nhân của Huyền Càn Tinh cũng chỉ có chừng ngàn nươời, cường giả Thần Anh Cảnh trong đó nhiều nhất chỉ là 100 người! Nhiều cường giả như vậy tụ tập tới đối kháng cùng bọn họ? Chắc chắn sẽ không! Vì vậy bọn họ tự nhiên khoe khoang không cần sợ.

Nhưng nhìn tư thế của Chu Hằng, hắn thật là có thể triệu hồi ra 100 linh lực thể!

Chỉ là số lượng này, thật ra thì cũng không tính nhiêu,, bọn họ bên này mặc dù ít hơn, nhưng cũng có lực đánh một trận! Nhưng mấu chốt là quỷ vật mà Chu Hằng triệu hoán đi ra quá cường đại. Không sai biệt lắm thì một tên là có thể đối kháng với toàn bộ bọn họ, nếu thật sự triệu hồi ra 100 tên, muốn giết bọn hắn không phải là chuyện trong từng giây từng phút sao?

Thật ra thì đây vẫn là Chu Hằng cố ý khống chế lực công kích của quỷ vật linh lực, không để cho bọn họ hoàn toàn phát huy chiến lực, nếu không chỉ cần một quỷ vật linh lực là có thể uy hiếp đoạt lấy tính mạng của bọn họ.

Xuy, xuy, xuy!

Quỷ vật linh lực lần lượt xuất hiện, lúc số lượng đạt tới mười, năm người cũng là đầy mặt xanh mét, lúc số lượng đạt tới ba

mươi, sắc mặt của bọn họ bắt đầu trắng bệch.

Mà khi số lượng này đạt tới năm mươi, da mặt của bọn họ đã bắt đầu co rúm!

Mẹ nó, thật đúng là có thể triệu hồi ra 100 tên a! Không có người nào chơi như vậy a!

– Ha ha ha! Năm người này thật là xui xẻo, hẳn là đụng phải thiết bản, người ta căn bản không dùng tuyệt chiêu, chính là một thanh kiếm đã đánh bại bọn họ!

– Đó là Bách Quỷ Kiếm!

– Bách … Bách Quỷ Kiếm? Chính là Tiên khí rơi xuống từ Tiên đại lục, Tiên khí duy nhất? …

– Không sai, chính là tiên vật, trước kia chẳng qua là nghe nói qua tiên vật thần kỳ này, nhưng không có tận mắt nhìn thấy, hiện tại rốt cục thấy được! Chuyến đi này không tệ a!

– Đây chính là tiên vật a, so sánh ra thì cả di tàng của Vạn Cổ Đại Đế sẽ phải ảm nhiên thất sắc!

– Kỳ quái, nếu như là đã có tiên vật, hắn còn muốn tới đây để làm chi?

– Ngươi không hiểu sao, người ta chính là hậu duệ của Vạn Cổ Đại Đế, tự nhiên phải tới thu di vật của tổ tông, nếu không chẳng phải là trở thành tử tôn bất hiếu sao?

– Cũng đúng!

Khi năm người sắc mặt trắng bệch, cả người run rẩy, mồ hôi lạnh chảy ròng, quỷ vật linh lực do Bách Quỷ Kiếm triệu hoán đi ra cuối cùng đạt đến cực hạn!

100!

Mặc dù là giữa ban ngày, nhưng 100 quỷ vật linh lực phiêu đãng trong khoảng không, như thế nào cũng là làm cho người ta cảm thấy hoảng sợ, cả người nổi da gà, da đầu tê dại.

Chu Hằng giơ giơ kiếm, cười nói:

– Không phụ sự phó thác, để cho năm vị thực hiện nguyện vọng lấy 5 ngăn chặn trăm, năm vị có hài lòng không?

Hài lòng? Hài lòng em gái ngươi a!

Năm người cũng là khóc không ra nước mắt, bọn họ sao xui xẻo như thế, lại gặp được một tên biến thái hơn nữa còn có một món pháp khí như vậy? Nếu như thực lực Chu Hằng kém một chút, như vậy cho dù triệu hồi ra nhiều linh lực như vậy bọn họ cũng không có gì phải sợ.

Hay hoặc là, thực lực Chu Hằng mạnh thì mạnh a, chỉ cần Bách Quỷ Kiếm đừng biến thái như vậy, hạ thấp hạn mức cao nhất xuống còn mười, vậy bọn họ cũng có thể liều mạng.

Nhưng hai điểm này lại hợp cùng một chỗ, bọn họ liền có vọng động muốn chết!

Bọn họ tuyệt đối là nhìn cao chính mình, nếu không phải Chu Hằng nhàm chán muốn giết thời gian, lực lượng bản thể của hắn là có thể bóp chết bọn họ vô số lần!

– Các hạ, chúng ta nhận thua!

Lão Đại trong năm người nói, hiện tại tuyệt đối không phải là lúc sĩ diện hão, nếu không thực sự chết ở nơi này, bọn họ hướng người nào kêu oan a?

– Cái thanh pháp khí này, chúng ta không giành nữa!

Bốn người còn lại cũng rối rít xin tha.

Chu Hằng không khỏi cười ha ha, nói:

– Nói nhảm, cái thanh pháp khí này vốn chính là bị ta đoạt được, các ngươi có tư cách gì nói không tranh giành? Nếu hung hăng, có ý nghĩ giết người, như vậy cũng phải chuẩn bị tốt giác ngộ bị giết ngược lại, cái thế giới này cũng không phải là chuyển động vây quanh các ngươi!

– Ngươi không nên lấn hiếp người quá đáng!

Năm người đồng thời quát lên, dù như thế nào đi nữa bọn họ đều là cường giả Thần Anh Cảnh, thậm chí còn có hi vọng đột phá đến Thiên Tôn, hôm nay nhận thua ngay trước mặt của nhiều người như vậy, còn chưa đủ mất mặt sao?

Đánh người không đánh mặt, mặt mũi của bọn họ đã mất hết, còn muốn thế nào?

– Ta chính là lấn các ngươi thì như thế nào?

Chu Hằng lạnh lùng nói, chỉ cảm thấy những người gọi là

cường giả này theo thực lực tăng cường, đầu óc đều có chút ngu ngốc rồi, thế nhưng nói ra lời nói trẻ con như thế.

– Nghĩ muốn giết chúng ta, ngươi cũng sẽ không sống tốt!

Năm người rối rít quát chói tai, người nào cũng không muốn chết, bị buộc đến tuyệt lộ, thỏ cũng sẽ cắn người!

– Không nên để chúng ta hợp lại đồng quy vu tận!

– Ha ha ha! Chúng ta đã sống mấy vạn năm, chính là đã chết cũng không thiệt, nhưng ngươi thì sao?

Sống mấy vạn năm? May mà bọn họ đã nói được ra khỏi miệng!

Chu Hằng không có hứng thú trêu chọc, tay phải chợt lóe, đã là thu hồi Bách Quỷ Kiếm, thay vào đó là hắc kiếm gãy đoạn.

Chương 447: Phẫn trư cật hổ a!

Bách Quỷ Kiếm vừa thu lại, quỷ vật linh lực đầy trời lập tức tiêu tán, trời quang sáng sủa lại xuất hiện, thật giống như thoáng cái đã kéo mọi người trở lại từ Hoàng Tuyền âm phủ, để cho tất cả mọi người có cảm giác thở phào một cái, tâm tình buông lỏng.

Nhưng mọi người cũng là không giải thích được.

Rõ ràng Chu Hằng đã nắm chắc thắng lợi, làm sao đột nhiên liền buông tha ưu thế lớn như vậy? Dù nói thế nào, hắn cũng chỉ là Thần Anh Cảnh mà thôi, cho dù chiến lực của hắn thật có thể nghiền ép năm người, nhưng chém giết võ giả cùng giai sẽ không phải trả giá lớn sao?

Người nầy bị ngu sao?

Không thể nào! Có thể tu luyện tới Thần Anh Cảnh há lại sẽ là người ngu, người nầy là trẻ tuổi khí thịnh, quá tự phụ, khinh thường dựa vào uy lực của Tiên khí!

Nhưng cũng không cần phải đổi lại dùng một thanh lưỡi dao gãy a?

Chỉ sợ thanh hắc kiếm kia cũng là Tiên khí, có thể gãy thành như vậy, khí linh bên trong khẳng định đã tử vong, trận văn mất đi hiệu lực, còn phát huy ra uy lực của Tiên khí sao? Cũng chỉ là chất liệu trân quý, sắc bén hơn một chút thôi!

Người trẻ tuổi a, chính là không nhịn được mà bị kích, chính là thật ngông cuồng!

Thử nghĩ xem cũng đúng, Chu Hằng nếu như không phải là người như thế, ban đầu như thế nào dám không coi vào đâu, đánh con của Lệ Vô Cực ở trước mặt hắn? Người ta ngay cả Thiên Tôn cũng không sợ, há lại sẽ sợ năm Thần Anh Cảnh?

– Xuất thủ!

Lúc quỷ ảnh đầy trời biến mất, năm người vừa mừng vừa sợ, làm sao cũng không nghĩ tới Chu Hằng sẽ thu hồi Bách Quỷ Kiếm vào lúc này! Bọn họ căn bản không quan tâm Chu Hằng là ngu hay vẫn còn quá tự phụ, nếu đối phương buông tha cơ hội tốt như vậy, bọn họ nếu không nhân cơ hội phản kích, chắc chắn thành kẻ ngu?

Hưu hưu hưu, năm người quanh năm suốt tháng ở chung một chỗ, đã sớm tâm ý tương hợp, một cái ánh mắt liền có thể để cho bốn người khác hoàn toàn lĩnh hội ý tứ, năm người phảng phất như một, kéo theo 45 ảo ảnh, đánh úp về phía Chu Hằng.

Giết! Giết tiểu tử này, cướp đoạt món pháp khí tuyệt thế đó!

50 đạo nhân ảnh đánh tới, đông nghìn nghịt che đậy cả mặt trời!

Nhưng ở dưới bóng tối này, Chu Hằng ngạo nghễ đứng thẳng, thẳng như cây tùng, kiên cố, phảng phất như bình minh lúc sáng sớm, phá vỡ hắc ám, chói rọi vạn trượng!

50 người đánh úp đến!

Tay trái Chu Hằng đưa ra, hư không thoáng một cái.

Ba! Ba! Ba! Ba! Ba! Ba!

Từng đạo ảo ảnh lập tức nứt vỡ, hóa thành linh khí thuần túy trở về thiên địa. Trong không khí còn để lại vài tia máu tươi, đó là máu huyết mà năm người giao ra dùng để gọi linh thể về.

Trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, chỉ thấy năm người bị khống chế ở trên trời, chính là đi lên không được, đi xuống cũng không xong, giống như dê đợi làm thịt!

Nguyên lai, Chu Hằng thật sự cường đại!

Sau khi mọi người cả kinh đột nhiên có cảm giác sụp đổ. Ngươi đã lợi hại như thế, tám trăm năm trước sớm đã có thể đánh giết năm người này, lại cầm Bách Quỷ Kiếm ra làm cái gì?

Năm người cũng là đồng loạt lâm vào trong khiếp sợ giống như chết, vào giờ khắc này bọn họ rốt cục cảm giác được chênh lệch giữa mình cùng Chu Hằng lớn bực nào!

Nguyên lai qua hồi lâu, bọn họ cũng chỉ là tiểu sửu thôi!

Chu Hằng họa xuất hắc kiếm, phốc phốc phốc, máu tươi điên cuồng phun ra, 5 cái đầu người nhanh chóng rơi xuống đất.

Thấy một màn như vậy, bốn phía yên tĩnh.

Mặc dù đã có 10 pháp khí xuất thế, đưa tới rất nhiều lần tranh đoạt, nhưng cũng không có đến trình độ tai nạn chết người. Bảo vật này mặc dù động nhân tâm, nhưng lúc chuyện không thể làm, cũng không có ai sẽ tử chiến.

Tối đa cũng chính là bị thương, năm người chết liên tục giống như hiện tại, hơn nữa còn là cường giả Thần Anh Cảnh. Vậy thì thật là lần đầu!

Mọi nơi tất cả đều trầm mặc, nhưng ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng lại là tràn đầy kính sợ!

Lúc trước Chu Hằng lấy hơn trăm quỷ vật linh lực áp bách, đó là uy lực của pháp khí, nhưng cuối cùng lấy một chưởng khống chế ngũ đại cường thế Thần Anh Cảnh cũng là chân tài thật học!

Chiến lực như vậy, sắp có thể so sánh với Thiên Tôn!

Ai dám bất kính? Ai có thể không sợ?

Đám người dần dần tản đi, người cũng đã giết, bảo vật cũng đã thu, nhìn nữa cũng không có ý tứ gì. Vẫn là tới một cái góc hẻo lánh thử thời vận, vạn nhất vừa lúc có bảo vật bay vụt về đó thì sao?

Từng đạo bóng người bay qua, nơi này rất nhanh khôi phục lại sự an tĩnh vốn có.

Chu Hằng trực tiếp ngồi xuống, thu hồi hắc kiếm để hấp thu tinh khí sinh mệnh trong đó.

Thương Ngạo Mục Nguyệt ở một bên nhìn. Trong ánh mắt chớp động lên tia sáng kỳ dị sáng ngời. Đối với hoàng thất quý nữ như nàng mà nói, giết chóc thật sự là chuyện quá mức bình thường, cho dù là nàng cũng từng ra lệnh tru diệt hơn vạn nghịch thần tặc tử.

Nhưng Chu Hằng giết chính là cường giả Thần Anh Cảnh!

Đừng nói là nàng, chính là phụ thân nàng cũng không thể một hơi làm thịt nhiều cường giả như vậy!

Rât đep trai!

Nàng si ngốc nhìn Chu Hằng, phương tâm thiếu nữ một khi rung động, suy nghĩ liền rất khó để cân nhắc theo lẽ thường.

– Hừ!

Bên cạnh, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ khe khẽ hừ một tiếng, lộ ra một tia khinh thường.

Nàng không rõ tại sao mình chán ghét Thương Ngạo Mục Nguyệt như thế, nhưng mỗi lần thấy nàng nhìn chằm chằm Chu Hằng, không nháy mắt một cái nào, sẽ làm cho trong nội tâm nàng phát lên một cổ không vui mãnh liệt, phảng phất như có một loại trân bảo bị cướp đi!

Chẳng lẽ, nàng thích Chu Hằng?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ là người kiên quyết, thiên kiêu rất quả quyết, lập tức để tay lên ngực tự hỏi, nhưng mặc cho nàng tìm tòi, vắt hết óc ra sao, nhưng căn bản tìm không ra một cái lý do để chính mình thích Chu Hằng.

Tiểu tử này lừa gạt nàng, làm nhục nàng, vơ vét tài sản của nàng, nếu là nàng thích hắn, không phải là bị coi thường sao?

Nhưng cho tới bây giờ không có người nào có thể làm cho nàng lỗ lả, vì vậy sau khi bị Chu Hằng chiếm tiện nghi nhiều lần, mới có thể lưu lại ấn tượng không thể phai mờ ở trong lòng! Thật là tên ghê tởm, chiếm tiện nghi của mình thì cũng quên đi, còn muốn nhiễu loạn tâm linh của nàng!

Suy nghĩ trong lòng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nhảy loạn, ngay cả ánh mắt khiêu khích mà Thương Ngạo Mục Nguyệt nhìn nàng, nàng cũng không có chú ý tới, chẳng qua là lâm vào sự giận dữ, nghĩ tới làm sao để đòi lại những gì Chu Hằng thiếu nàng.

Hưu!

Qua nửa canh giờ, Thất Lộc Sơn phun ra một luồng sáng nữa, bắn về nơi xa vô tận. Trong lúc đó mặc dù có Đại Năng triển khai thủ đoạn muốn ngăn chặn, nhưng bảo vật này chẳng những vô cùng nhanh chóng, hơn nữa có thể phá tầng tầng phòng ngự, căn bản ngăn không được, trong nháy mắt liền mất tung ảnh.

Chu Hằng đứng lên, hắn đã luyện hóa toàn bộ tinh khí của năm người kia, nhưng mà Thần Anh Cảnh cường thịnh hơn nữa cũng chỉ là Thần Anh Cảnh, hoàn toàn không cách nào so sánh với Hóa Thần Cảnh Tả Khâu Văn Quan.

Hắn cách đoạn đường trùng kích Hóa Thần Cảnh còn rất dài, loại cấp bậc giống như Thần Anh Cảnh này chính là hắn giết 1000 người cũng không thể đưa hắn nhảy qua một bước này!

Nhưng trên đời này nào có nhiều Thần Anh Cảnh như vậy?

Vẫn là tìm một cơ hội làm thịt Thành Thượng Thần cùng Cung Hoành Ân a!

Chu Hằng tay phủ hắc kiếm, trong ánh mắt đằng đằng sát khí.

Pháp khí Hóa Thần Cảnh, Kết Thai Cảnh, tự nhiên không thể nào dẫn động lòng tham của hai người này, hơn nữa hiện tại

bọn họ cũng như chim sợ ná, là không thể nào dễ dàng hiện thân. Nhưng nếu có pháp khí Hóa Thần Cảnh xuất thế, hai người này vẫn còn có thể bảo trì bình thản sao?

Chỉ cần hai người này vừa động, hắn lập tức sẽ nhảy ra!

Dù sao đã làm thịt một truyền nhân của tử địa, làm thịt hai tên nữa có quan hệ gì? Cái này gọi là khoản nợ nhiều không lo. Hắn và tứ đại tử địa từ vừa mới bắt đầu đã nhất định là đứng ở phía đối lập, không thể nào sống chung hòa bình.

– Chu tiểu tử, mau tới cứu giá a!

Bốn chân của con lừa đen chạy như điên tới chỗ Chu Hằng.

Chu Hằng vừa nhìn, con lừa đen này cũng không phải là một người chạy tới, mà phía sau còn có một đống lớn người khí thế hung hăng đi theo, mọi người cũng là diện mục dữ tợn. Thật giống như phần mộ tổ tiên cũng bị con lừa đen đào bới, đằng đằng sát khí.

Con lừa đen này quả nhiên bị người ta hận!

– Con lừa, ngươi như thế nào?

Chu Hằng bất đắc dĩ nói, hắn mơ hồ có thể đoán được là chuyện gì.

– Bổn tọa làm sao biết, vốn là mọi người cũng đang cướp đoạt bảo vật, Lư đại gia bất quá khuyên bọn họ mấy câu. Để cho mọi người dĩ hòa vi quý, đừng ở chỗ này đánh giết tới hài cốt không còn, lão bà trong nhà tái giá, bọn người kia đã nhìn chằm chằm muốn đánh bổn tọa!

Con lừa đen oa oa kêu to:

– Ngươi nói bổn tọa có oan hay không a, vừa rồi không có cướp được bảo vật, tại sao lại trở thành mục tiêu? Cho là Lư đại gia dễ khi dễ sao?

– Con lừa đê tiện!

Từ một tiếng giải thích này của con lừa đen, đám người phía sau tự nhiên cũng là tức giận. Rối rít mắng to, mỗi một người đều là bổ chưởng ra quyền, một mảng lớn thần huy chớp động, đánh về phía con lừa đen.

Mặc dù con lừa đen rất cường đại, nhưng nó dù sao cũng không thể so sánh với Chu Hằng, hơn nữa những truy binh kia rõ ràng còn có tồn tại Thần Anh Cảnh, nó có thể một đường chạy trốn tới nơi này cũng đã là vận khí, nào dám xoay người lại giao chiến?

Chu Hằng thở dài. Tại sao mỗi khi con lừa đê tiện này gây ra chuyện đều là hắn tới giải quyết a? Nhưng ai bảo hắn lên con tàu cướp biển, chính là muốn hất tay không để ý tới cũng là không đành lòng, dù sao nuôi con chó cũng là có cảm tình.

Tay phải hắn lật ra, nghênh đón những công kích kia.

– Lớn mật!

Những khổ chủ kia cũng là kêu lớn lên, trong bọn họ chính là không thiếu cường giả Thần Anh Cảnh, hơn nữa số lượng nhiều như vậy Chu Hằng há có thể ngăn cản được?

Tiểu tử này thế nhưng nghĩ lấy sức một mình để đở công kích của bọn họ, không phải là nằm mộng ban ngày sao?

Quá điên!

Bành!

Trong một tiếng vang nặng nề, thiên địa run rẩy dữ dội, những truy binh kia ai cũng bị đẩy lui trở về, mỗi một người đều là rơi xuống trên mặt đất, trái lại Chu Hằng đứng trên hư không,

thần tình trên mặt lạnh nhạt, lại có một loại khí phách vô thượng.

Thân là nửa bước tiên nhân, người nào không phải là người tâm cao khí ngạo, trong mắt không có người, chỉ tôn chính mình là thần? Nhưng khi nhìn thấy Chu Hằng cao cao tại thượng, trong lòng bọn họ lại không có một người nào dâng lên sự bất mãn, ngược lại cảm thấy tồn tại như vậy nên cao cao tại thượng!

Khí vương giả chân chính!

Thương Ngạo Mục Nguyệt thấy vậy, đôi mắt đẹp như chớp chớp, trên mặt đẹp thậm chí hiện lên hai luồng đỏ ửng, xinh đẹp khát khao.

– Các vị, con lừa đê tiện này cũng chính là ngoài miệng thất đức một chút, các ngươi cũng không cần chấp nhặt cùng nó!

Chu Hằng nhàn nhạt nói, giọng nói mặc dù hết sức bình thản, nhưng có một cổ uy nghiêm làm cho không người nào có thể cự tuyệt ở trong đó.

– Được!

Những người đó tràn đầy kính sợ nói, phảng phất như người

bọn họ đang đối mặt chính là Vạn Cổ Đại Đế khuất phục thiên hạ thời kỳ thượng cổ!

– Không được, bọn họ đuổi bổn tọa đến mức như chó trốn vào đồng hoang, tại sao có thể quên đi như vậy!

Con lừa đen vội vàng kêu oan.

– Phải bồi thường bổn tọa … 10 vạn linh thạch thượng phẩm, không, một trăm vạn!

– Cút sang một bên!

Chu Hằng một cước đạp bay con lừa đen, ôm quyền hướng mọi người, làm đủ lễ số, nhưng nếu như còn có người không chịu bỏ qua, vậy hắn kỳ thật cũng không phải là người dễ nói chuyện.

– Đắc tội!

Đại bộ phận người cũng là thi lễ đáp trả Chu Hằng, sau đó quay đầu bước đi.

Tất cả mọi người là người biết chuyện, biết Chu Hằng có thực

lực kinh khủng bậc nào, cường giả loại này ai dám trêu chọc? Chính là như vậy, một hồi thì đám người đã đi hết.

– Chu tiểu tử, ngươi bắt được bảo vật gì?

Con lừa đen không có phẩm không có đức, không biết xấu hổ không có da mặt, lập tức đổi khuôn mặt, nổi lên nụ cười nịnh hót.

Chương 448: Pháp khí Hóa Thần Cảnh xuất thế!

– Nào có bảo vật gì!

Chu Hằng lập tức phủi sạch, con lừa này chuyên gài bẫy người mình.

– Nói nhảm, bổn tọa rõ ràng thấy pháp khí Thần Anh Cảnh thứ nhất là bay tới cái phương hướng này, lấy thực lực của ngươi còn có thể thất thủ?

Con lừa đen rất tinh minh, cũng không phải là dễ gạt như vậy.

– Cho dù là vậy, có quan hệ gì với ngươi?

Chu Hằng thở dài.

– Chu tiểu tử, lời này của ngươi quá khách khí!

Con lừa đen nghĩa chánh từ nghiêm nói:

– Bổn tọa cùng ngươi là giao tình gì? Ngươi chính là bổn tọa, bổn tọa … cũng là bổn tọa, mau, để cho Lư đại gia xem một chút xem ngươi lấy được bảo bối gì tốt!

Con lừa đê tiện này nước miếng cũng sắp chảy xuống, pháp khí Thần Anh Cảnh a! Năm đó Huyền tôn cũng chỉ có một, hơn nữa còn là bị tổn hại!

Chu Hằng thật muốn một đao làm thịt con lừa đê tiện vô sỉ này, vung tay, nói:

– Không có!

– Chu tiểu tử, không nên dễ giận như vậy, bổn tọa nghe nói người quá hẹp hòi thì lão bà dễ dàng hồng hạnh xuất tường!

Con lừa đen bắt đầu nói hưu nói vượn, la hét bên miệng Chu Hằng.

Chu Hằng đã thành thói quen, cũng là không có vấn đề chút nào, nhưng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Thương Ngạo Mục Nguyệt cũng là càng nghe càng đỏ mặt, con lừa đê tiện này từ trước đến giờ thích nói linh tinh như vậy, ngay cả hai người bọn họ cũng bị cuốn vào.

– Im miệng!

Hai nàng đồng thời quát lên, nhanh chóng xuất chưởng đánh tới con lừa đen.

– Má ơi!

Con lừa đen bỏ chạy, chỉ là một Thương Ngạo Mục Nguyệt nó còn có thể đối phó, nhưng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ chính là Thiên Tôn, cho dù nó cường đại hơn gấp một vạn lần nữa cũng không thể đối kháng!

Hưu, hưu, hưu!

Một đạo lại một đạo hào quang xông ra từ trong Thất Lộc Sơn, cũng là pháp khí Thần Anh Cảnh chân chính, chẳng qua là từng cái từng cái không có quy luật chút nào, tốc độ vừa nhanh, vừa chuyên phá các loại phòng ngự, mọi người căn bản không chặn lại, chỉ có thể trơ mắt nhìn đường hào quang kia xẹt qua, sau đó liền chạy đuổi theo.

Tất cả mọi người tự biết rõ, có lẽ nơi này có pháp khí Hóa Thần Cảnh, nhưng thiên hạ hôm nay đã có vài vị Thiên Tôn xuất thế. Ngày hôm nay nhất định cũng tới, muốn cướp đoạt pháp khí Hóa Thần Cảnh ở trước mắt của bọn họ, khả năng

này gần như bằng không!

Vì vậy, vẫn là đặt suy nghĩ ở phía trên những pháp khí Thần Anh Cảnh này, mấy vị Thiên Tôn cố kỵ lẫn nhau, nhất định sẽ đặt trọng tâm ở pháp khí Hóa Thần Cảnh có thể xuất hiện cuối cùng, hiện tại căn bản sẽ không xuất thủ, miễn cho mất tiên cơ.

Trong lòng Chu Hằng cũng là đồng dạng, trừ phi những pháp khí này vừa lúc đụng vào trong tay của hắn, bằng không hắn tuyệt sẽ không động, vài món lúc trước không biết bay ra xa bao nhiêu, có thể phải đuổi theo mấy ngày mấy đêm!

Hắn cho rằng, nếu như Vạn Cổ Đại Đế để lại hậu thủ đối phó tứ đại tử địa, như vậy cũng có thể là ở phía sau cùng mới ra sân, có thể chính là một pháp khí Hóa Thần Cảnh.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng hết sức bảo trì bình thản, gót sen đạp ở phía trên đâu canh non mềm, thân thể mềm mại uyển chuyển khe khẽ nhấp nhô trong gió núi, xinh đẹp không thể tả.

Cho dù là lấy tâm tính của Chu Hằng cũng có cảm giác tâm thần sảng khoái, không đành lòng đi phá hư cảnh đẹp như vậy.

– Chỉ giỏi giả bộ!

Thương Ngạo Mục Nguyệt thì hừ nhẹ một tiếng, cực kỳ xem thường chuyện này.

Rất nhanh, lại là một ngày đi qua, trong Thất Lộc Sơn đã bắn ra 18 pháp khí, vừa lúc là 9 Kết Thai Cảnh, 9 Thần Anh Cảnh!

Sau khi thứ 9 pháp khí Thần Anh Cảnh bắn ra, Thất Lộc Sơn cũng lâm vào yên lặng trong ngắn ngủi, tựa hồ đang súc tích để bộc phát một vòng mới.

Nếu là dựa theo quy luật lúc trước, lần này pháp khí bắn ra sẽ ứng với Hóa Thần Cảnh!

Tất cả mọi người tinh thần phấn chấn, mặc dù lúc này nhất định là có Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, nhưng nếu là vận khí của bọn họ đầy đủ, nói không chừng liền có thể thuận tay lấy được một kiện! Những người này nhanh chóng thối lui về nơi xa, bởi vì chỉ có khoảng cách đầy đủ xa, bọn họ mới có thể có cơ hội như vậy, nếu không Thiên Tôn chợt lóe liền tới, đâu còn có phần của bọn họ?

Một ngày, hai ngày, ba ngày, Thất Lộc Sơn đã không có động tĩnh, nhưng lần này cho dù không phải là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh cũng có thể cảm ứng được lốc bão ẩn chứa trong yên lặng. Tựa hồ hết sức căng thẳng!

Đến ngày thứ tư, ngọn núi Thất Lộc Sơn hẳn là biến thành một mảnh đỏ ngầu, phảng phất như ca toa nui đều đang thiêu đốt! Nhưng quái dị chính là, cây xanh cỏ xanh trên núi căn bản không có dấu hiệu bị đốt hủy!

Ùng ùng, cả vùng đất bắt đầu run rẩy, mặt đất phảng phất như thảm trải sàn, không ngừng lay động.

Ba! Ba! Ba!

Ở ngoài Pháp trận, tất cả nham thạch cũng là bị chấn thành nát bấy, cả vùng đất bốn phía chìm xuống thêm một bước, để cho toa răng nui nay càng trở nên cao vút.

Đây không phải là một pháp khí cuối cùng chứ?

Chu Hằng thầm nghĩ ở trong lòng, hiện tại cơ bản có thể kết luận, pháp khí xuất thế kế tiếp đúng là cấp Hóa Thần Cảnh, nhưng đến tột cùng có bao nhiêu kiện?

Loại pháp khí cấp số này, chính là Vạn Cổ Đại Đế nhiều nhất cũng chỉ có được một hai kiện!

Vì vậy, pháp khí Hóa Thần Cảnh sắp xuất hiện này cũng có thể là một kiện cuối cùng!

Oanh! Oanh! Oanh!

Động tĩnh càng lúc càng lớn, chỉ thấy cả sơn thể đột nhiên giống như là sống lại, vị trí giữa chợt co rụt lại, giống như loài người đang hô hấp, hưu, một đạo ánh sáng vô cùng chói mắt bắn ra, xông thẳng tận trời!

– Pháp khí Hóa Thần Cảnh!

Chung quanh, vô số người cũng là kinh hô lên.

Đó là một đạo quang mang màu xanh biếc, vừa xuất hiện đã thẳng tắp vọt tới trên bầu trời, tốc độ thật nhanh.

– Hừ!

Đúng lúc này, một bàn tay to trắng sáng xuất hiện, chụp tới đạo quang mang màu xanh biếc kia, phát ra khí tức cực kỳ khủng bố, chính là lão tổ Thần Anh Cảnh đều có cảm giác vô lực, đầu rạp xuống đất.

Phốc

Nhưng đạo quang mang màu xanh biếc kia cũng là vô cùng sắc bén, đâm xuyên qua bàn tay to kia, thế tiến tới tựa hồ không chịu ảnh hưởng một chút nào, tốc độ vẫn thật nhanh.

Xuy, lại có một người xuất thủ, trên bầu trời hiện ra một đạo kiếm khí bén nhọn, chém về phía đạo quang mang màu xanh biếc kia.

Đây là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Chu Hằng đã thấy nàng động ngọc thủ ở dưới, ý niệm chuyển động, chính là ở trời cao ngoài mấy chục dặm cũng có thể phóng xuất ra uy lực lớn lao, điều này cũng chỉ có Thiên Tôn mới có thể làm.

Choang! Choang!

Một tiếng thanh thúy vang lên, đạo quang mang màu xanh biếc kia có thể nói là vô kiên bất tồi, dễ dàng đã phá vỡ kiếm ý của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, lao thẳng vào bão tố trường không lần nữa.

Một màn màu đen cùng một mảnh đỏ ngầu vung lên, có hai người nữa xuất thủ, một đầu khô lâu màu đen to lớn cùng một bàn tay do ngọn lửa tạo thành, cũng là chụp tới đạo quang mang màu xanh biếc kia.

Phốc, phốc, hai tiếng nổ trầm, đạo quang mang màu xanh biếc

kia xông phá vòng vây trùng điệp lần nữa, tốc độ vẫn chưa giảm!

Hưu, một đạo điện quang xẹt qua, có người thứ năm xuất thủ.

Tất nhiên là Dương Tử Đồng luôn luôn không có lô mãt, Thiên Tôn đến từ Lôi Quang Địa Cốc, có thể sai khiến sấm sét, thế gian hiếm thấy!

Nhưng vẫn vô dụng, đạo quang mang màu xanh biếc kia chẳng qua là có chút dừng lại liền phá tan phong tỏa của lôi quang, tiếp tục hướng lên bầu trời.

Ngũ đại Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh xuất thủ, nhưng cũng không có cản lại được!

Tất cả mọi người phía dưới đều hưng phấn lên, rối rít tản ra bốn phía, pháp khí này khẳng định còn có thể rớt xuống, nhưng cụ thể sẽ rớt tại nơi nào thì ai cũng không biết!

Cái gọi là Thần khí lựa chọn, lúc này sẽ phải xem vận khí ai tốt!

Vận khí là thứ không rõ ràng, ngăn chặn cũng đở không nổi a!

Hưu, hưu, hưu, năm đạo bóng người bay lên trời cao, chính là năm vị Thiên Tôn tân tấn: Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Sí Diễm Yêu Tôn, Thành Thượng Thần, Cung Hoành Ân cùng Dương Tử Đồng.

Hai tay Chu Hằng vung lên, cũng bay lên không trung.

Tầng thứ linh lực của hắn mặc dù còn không có đạt tới Hóa Thần Cảnh, nhưng là cường độ của thần ý cũng là không thua Thiên Tôn, một chút linh thức khóa thật chặc ở phía trên đạo quang mang màu xanh biếc kia, tinh tường đánh dấu hướng đi của đạo quang mang màu xanh biếc kia.

Thẳng lên, thẳng xuống dưới.

– Chu tiểu tử, chờ bổn tọa một chút a!

Con lừa đen ở dưới kêu lên.

– Không nên thêm phiền!

Chu Hằng hừ một tiếng, tốc độ không giảm mà tăng, bây giờ có thể tham dự tranh đoạt tất cả đều là Thiên Tôn, con lừa này đi không phải là chịu chết sao?

Hưu, hưu, hưu, sáu bóng người phá không mà lên, tốc độ bay nhanh, đây đều là tồn tại cấp bậc Thiên Tôn.

Tương đối mà nói, tốc độ của Chu Hằng chậm hơn một chút, dù sao thân pháp là cần linh lực thúc giục, cho dù không gian đan điền của hắn lớn hơn 1000 lần so với Thần Anh Cảnh bình thường cũng không cách nào chân chính so sánh cùng Thiên Tôn.

Nhưng thỉnh thoảng hắn phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ một chút, tốc độ toàn thân cũng không có thua kém quá nhiều, vẫn là theo kịp năm người phía trước kia.

Lần này xuất kích, hắn cướp đoạt pháp khí Hóa Thần Cảnh là thứ yếu, trọng yếu nhất vẫn là giết chết Thành Thượng Thần cùng Cung Hoành Ân, chỉ cần tầng thứ linh lực của hắn nhảy vào Hóa Thần Cảnh, như vậy chính là chủ nhân tứ đại tử địa có thể thường xuyên ở trang thai đỉnh phong thì như thế nào?

Lục đại Thiên Tôn lên không trung, đồng thời tách ra thần huy chói mắt, giống như 6 mặt trời từ từ dâng lên, làm cho người ta căn bản không dám nhìn thẳng.

Đạo quang mang màu xanh biếc kia nhanh hơn so với bọn hắn, khoảng cách càng kéo càng lớn, cuối cùng tiến vào bên trong tinh không vô tận, nhưng không lâu lắm, đạo quang mang màu xanh biếc này lại rơi xuống từ trên bầu trời, mãnh liệt rơi xuống mặt đất.

– Ổn định cho bổn tôn!

Sí Diễm Yêu Tôn ra tay đầu tiên, triển khai bàn tay to, chụp tới quang mang màu xanh biếc kia.

– Ha ha, người gặp có phần, Yêu Tôn muốn một mình nuốt chí bảo này sao?

Thành Thượng Thần cười một tiếng dài, cũng đưa ra bàn tay to, hóa thành bàn tay do vô tận độc thủy hình thành, tràn đầy tính ăn mòn mãnh liệt.

– Đó là của bổn tôn!

Cung Hoành Ân cũng xuất thủ, bàn tay to hóa thành một mảnh ngọn lửa, nung đỏ cả bầu trời.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Dương Tử Đồng không nói gì, lộ ra vẻ tương đối âm thầm, nhưng xuất thủ của các nàng không âm thầm chút nào, vận chuyển một cái đã tạo ra vạn kiếm đạo kiếm ảnh, một người thì mang theo lôi quang đầy trời, cũng là vô cùng kinh khủng.

Ầm! Ầm! Ầm!

Ngũ đại Thiên Tôn công kích lẫn nhau, cũng không cho bất cứ người nào có cơ hội xuất thủ cướp đoạt pháp khí, mặc dù bọn họ là đại chiến ở trên trời, nhưng chiến lực của cấp bậc Thiên Tôn là đáng sợ đến bực nào, một đạo dư ba rơi xuống cũng có thể làm cho núi cao biến thành đất bằng phẳng, biển rộng bị khô kiệt.

Tốc độ Chu Hằng chậm nhất, nhưng cũng không có rơi ở phía sau quá nhiều, hắn giết thẳng vào không chút do dự, căn bản không có một tia ý tứ tránh né, trực tiếp chụp tới đạo lục mang kia.

Hắn có đầy đủ sức mạnh để làm như vậy!

Thể chất vô địch!

Ầm!

Hắn cường thế đụng vào chiến đoàn do ngũ đại Thiên Tôn hình thành, từng đạo kình lực đánh tới giống như gãi ngứa cho hắn, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn không ngừng biến lực bài xích thành lực đẩy mạnh, chụp tới đạo lục mang.

– Dừng tay!

5 âm thanh hét lớn đồng thời vang lên, bao gồm cả Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Sí Diễm Yêu Tôn, ngũ đại Thiên Tôn cũng là công kích hắn.

Vào giờ khắc này, năm Thiên Tôn vốn là không có chút liên quan nào, thậm chí có ân oán liên hợp ra tay, cùng chung ngăn cản Chu Hằng.

Pháp khí Hóa Thần Cảnh lớn hơn hết thảy!

Chương 449: Lấy yếu lừa địch

Vì pháp khí Hóa Thần Cảnh, cho nên 5 đại Thiên Tôn không có khả năng nói liên thủ là liên thủ đánh chém Chu Hằng.

Lúc này bọn họ đã cực gần tới phi thăng, nhưng vẫn có thể xem thường nửa bước tiên nhân, 5 đại Thiên Tôn này liên thủ xuất kích, phong vân biến sắc, uy thế khủng bố không thể tả.

Đối mặt với một kích này, cho dù 1000, 1 vạn cường giả Thần Anh Cảnh liên thủ cũng không thể ngăn cản nổi, chỉ có cách nhượng bộ lui binh!

Bọn họ đặt mình vào hoàn cảnh người khác, đổi mình thành Chu Hằng, ai cũng mồ hôi lạnh chảy ròng, có cảm giác sợ hãi da đầu tê dại.

Thực ra năm người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng không tính một kích giết chết Chu Hằng, mà chỉ muốn đẩy lui hắn mà thôi. Đạo lý rất đơn giản, ai cách pháp khí Hóa Thần Cảnh gần hơn, người đó chính là công địch!

Đương nhiên, Thành Thượng Thần và Cung Hoành Ân khẳng định rất muốn đánh giết Chu Hằng tại đương trường! Nhưng

mà bọn họ cũng chỉ suy nghĩ một chút mà thôi, biết Chu Hằng không có khả năng ngu xuẩn như vậy, một người ngênh chiến 5 đại Thiên Tôn?

Lúc trước hắn đánh ba quả thật không rơi xuống hạ phong, nhưng thứ nhất hiện tại có tới năm vị Thiên Tôn, thứ hai, thực lực Sí Diễm Yêu Tôn và Nguyệt Ảnh Thánh Nữ mạnh hơn lão đại một khoảng, 5 đại Thiên Tôn này liên thủ không biết mạnh hơn bao nhiêu!

Chu Hằng lại là làm ra một hành động mà mọi người cũng không nghĩ tới, hắn tránh cũng không tránh, giống như mũi tên kinh khủng vọt vào kình phong, kiên cường đưa tay chụp tới điểm sáng xanh kia.

– Muốn chết! Thành Thượng Thần và Cung Hoành Ân đều vừa giận vừa vui, giận là tên này quả nhiên đủ cuồng, đối mặt với tình huống này còn muốn hớt tay trên của người, nhưng cũng vừa vui, Chu Hằng càng kiên quyết, thì càng khiến 5 đại Thiên Tôn đồng lòng, việc đầu tiên là cùng hạ gục hắn.

– Lôi Quang Thiểm! Vị Nữ Tôn của Lôi Quang Địa Cốc kia kêu nhẹ một tiếng, bàn tay trắng nõn dang rộng, đánh ra một đạo điện mang, hóa thành một con báo điện điên cuồng phóng tới Chu Hằng.

Tốc độ điện mang nhanh bực nào, trong nháy mắt đã đuổi kịp Chu Hằng. Điện mang đánh vào cơ thể, trong nháy mắt khiến cơ thể Chu Hằng cứng lại.

Chỉ trong giây lát này, bốn đại Thiên Tôn khác cũng công kích tới, nặng nề oanh kích hắn bay xuống dưới, đánh cách xa tia sáng xanh biếc kia.

Chu Hằng chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, mượn lực hóa lực, sau mười mấy lần uốn mình mới hóa giải hết lực lượng đánh vào người. Sau đó tiếp tục vọt lên trời. Hắn mắt nhìn vị Thiên Tôn thứ nắm lúc trước còn không có cơ hội gặp mặt kia, trong lòng rất kinh ngạc.

Cái tên Nữ Tôn Dương Tử Đồng vị Nữ Tôn của Lôi Quang Địa Cốc nghe rất êm tai, nhưng diện mạo lại không dám khen tặng, mặt mũi hung tợn, trên đầu có hai chiếc lôi giác, điện mang màu lam chớp động. Đủ để cho người ta nhìn thấy sợ hãi lui về sau!

Đây tuyệt đối là một dị nhân tộc, hơn nữa còn là dị nhân tộc mà Huyền Càn Tinh đại lục không có, trời sinh có khả năng thân cận lôi điện, cho nên mới có thể tu công pháp lôi hệ, thành đại đạo lôi hệ!

Chu Hằng từ trước tới giờ chưa từng gặp qua người tu lôi hệ.

Trong truyền thuyết lôi phạt chính là công cụ để trời phạt ác, có đại uy lực không hiểu, quả nhiên không thể khinh thường! Chu Hằng thể chất mạnh mẽ đã đạt đến trình độ không sợ bất kỳ man lực Hóa Thần Cảnh nào, nhưng mà lôi quang của Dương Tử Đồng lại có công hiệu khiến hắn bị tê liệt trong thời

gian ngắn. Đúng là lợi hại!

Chu Hằng thu hồi lòng khinh thường, bây giờ thể chất hắn quả thật cứng rắn tới mức không thể thương tổn, nhưng mà trên đời còn có rất nhiều kỳ công, giống như có lửa có thể nấu chảy, độc thủy ăn mòn, sấm sét tê liệt, chỉ cần triển khai vẫn có thể đánh chết hắn.

Đương nhiên, cho dù chủ nhân bốn đại tử địa tự mình ra tay, muốn mài chết hắn cũng phải trả cái giá tương ứng phải trả. Nói không chừng bọn họ khôi phục Chuẩn Tiên hai kiếp còn chưa đủ đâu! Hắn cũng không cần quá lo lắng.

Chu Hằng bay lên, lại tiến vào chiến đoàn. Hắn ỷ vào thể chất như pháp khí Hóa Thần Cảnh, không chút tránh né, hừng hực đánh ra Vô Ảnh Trảo.

Đáng tiếc, nơi này đều là Thiên Tôn a. Hơn nữa vừa không có địa hình phức tạp có thể che đậy tầm nhìn, không có thiên địa dị tượng gì có thể ảnh hưởng tới thần thức, Vô Ảnh Trảo ở trước mặt 5 đại Thiên Tôn quả thực chính là minh đao cướp bóc, căn bản không trốn tránh được.

Phiên Thiên Chưởng! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ một chưởng đẩy ra, một lần nữa đánh Chu Hằng rơi xuống.

Đáng ghét!

Chu Hằng gào to một tiếng. Thể chất của hắn quả thật vô địch, nhưng mà lực lượng lại chưa đạt tới cảnh giới đối ứng, người ta căn bản không cần đả thương hắn, chỉ cần đánh hắn bay ra xa là được.

– Hắc hắc! Thành Thượng Thần và Cung Hoành Ân cười trào phúng, bọn họ quả thật không làm gì được Chu Hằng, nhưng nhìn thấy hắn nếm thiệt thòi thì lại cảm thấy thoải mái.

Chu Hằng ánh mắt phát lạnh nhìn về hai người, sát ý trong lòng bùng lên.

Với hắn mà nói, pháp khí Hóa Thần Cảnh có hay không cũng không sao, khiến linh lực đề thắng tới Hóa Thần Cảnh mới là vương đạo!

Không nói khác, khi trình đọ linh lực của hắn tiến vào Hóa Thần Cảnh, Bách Quỷ Kiếm sẽ có thể ngưng tụ ra quỷ vật cấp bậc linh lực gấp 100 Thiên Tôn, đâu phải kiện bảo vật này có thể so sánh được?

Hắn vốn tưởng rằng không cần phải tốn quá nhiều sức là có thể cướp được pháp khí Hóa Thần Cảnh này, như vậy Thành Thượng Thần và Cung Hoành Ân đỏ mắt nói không chừng sẽ

tử chiến cùng hắn, để hắn càng nắm chắc hơn đánh giết hai người này.

Nhưng chiếu theo tình huống trước mắt mà xem, hắn rất khó cướp được kiện pháp khí kia.

Không giành được thì quên đi, trước hết giết Thành Thượng Thần và Cung Hoành Ân đã!

Chu Hằng lệ khí đại thịnh, chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, lại hóa giải lực lượng một chưởng của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, thầm nghĩ về sau tiếp tục tính sổ với ba nướng này, một bước bước ra, ánh sáng vàng vạn trượng.

– Vù. Thân hình cấp tốc vọt lên, giết về phía Thành Thượng Thần.

Hắn thể chất vô địch, thình thịch thình thịch thình thịch, không hề cố kỵ xông phá từng công kích, giống như một tảng đá lớn từ trên cao lăn xuống, một đường đi qua, căn bản không thể ngăn cản!

– Nhận lấy cái chết! Chu Hằng gào to một tiếng, nắm tay màu vàng đấm về phía Thành Thượng Thần.

– Sợ ngươi sao! Thành Thượng Thần hừ lạnh, hắn kiêng kỵ

chỉ là thể chất mạnh mẽ của Chu Hằng, cũng không phải là lực lượng của hắn. Vị Thiên Tôn này mở ra hai tay, một độc hải từ trong người trào ra, trong nháy mắt bao phủ phạm vi trên trăm dặm.

Trong độc hải, thỉnh thoảng có một đầu lâu nhô ra, phun ra tà khí âm u lạnh lẽo, liện tục kêu gào, khiến cho người ta không khỏi cả người phát lạnh, giống như rơi xuống động ma.

Hắn bây giờ chỉ có thể một mình nghênh địch, bởi vì bốn vị Thiên Tôn khác đang thừa cơ hội này tranh đoạt pháp khí Hóa Thần Cảnh!

Chu Hằng không hề cố kỵ xông thẳng vào, cả người chớp động ánh sáng vàng, giống như thiên thần hạ phàm!

Hắn từng bước kiên định, mỗi bước bước ra liền có một đạo thần mang vàng nhấp nháy, tạo thành một mảng thế giới màu vàng phía sau hắn, tạo thành vị thế ngang ngửa độc hải.

– Cuồng vọng! Thành Thượng Thần phẫn nộ quát, thế giới vừa giống thật vừa giống ảo này là thể hiện của ý chí võ giả, thuộc về Thần chích, là Vực Cảnh thực hóa. Ở trên thế giới này, võ giả chính là tồn tại mạnh nhất, chẳng những niệm động công tới, còn có thể ngăn cản đối thủ.

Bởi vậy, Chu Hằng mở ra Vực của mình, phân ra một nửa thiên địa, thế giới màu vàng kia chính là Vực của hắn, là thế

giới thuộc về hắn.

Hai thế giới đụng nhau, hai đại Thần chích trực tiếp giao phong! Đúng là điều này làm cho Thành Thượng Thần phẫn nộ!

Chu Hằng chỉ mạnh ở thể chất, cũng không phải linh lực! Mà Thần chích lại cùng một nhịp thở với linh lực, nói cách khác, Thần của Chu Hằng bây giờ chẳng qua là Thần Anh mà thôi, không giống hắn đã trở thành người lớn.

Người lớn không đánh lại trẻ con? Đây không phải là giỡn hay sao?

– Ngươi đây là muốn chết! Thành Thượng Thần ngửa mặt lên trời thét dài, Thần chích trồi lên đỉnh đầu, chính là một đầu khô lâu màu đen, cũng thét gào giận dữ, độc hải lập tức tăng mạnh, dậy sóng nghìn trượng ập tới Chu Hằng.

Nếu Thần chỉ là tầng thứ linh lực, vậy sẽ không liên quan gì tới thể chất, Chu Hằng muốn dùng Thần chích cùng hắn tử chiến, đó không phải là dùng sở đoản của mình, đánh với sở trường của địch hay sao?

Đây là tự mình muốn chết!

Chu Hằng cười ha ha, tiểu nhân màu vàng cũng chồi lên đỉnh đầu, tay phải múa hắc kiếm, trên thế giới màu vàng lập tức hiện lên ức vạn đạo linh kiếm, chém tới khô lâu màu đen.

Hưu hưu hưu!

Vạn kiếm xuyên qua, sóng lớn lập tức vỡ nát, uy lực giảm mạnh, không thể tạo thành phá hư nữa.

Thành Thượng Thần không khỏi nhíu mày, rõ ràng Chu Hằng chỉ là Thần Anh Cảnh, vì sao Thần chích của hắn lại mạnh tới mức chỉ chút nữa ngang ngửa hắn?

Tiểu tử này đến tột cùng yêu nghiệt đến cỡ nào?

Chu Hằng hừ một tiếng, Thần chích đối chiến trừ linh lực ra, còn phải xem khí thế, loại lực lượng vô hình này được Thần chích vận dụng, giống như năm đó Vạn Cổ Đại Đế vừa ra, tất cả đối thủ tự động giảm ba thành chiến lực!

Mà hắn, lại là trò giỏi hơn thầy, đủ để đè thấp chiến lực của đối thủ năm thành! Thậm chí đối thủ ý chí không kiên định chỉ nhìn Chu Hằng, khả năng ngay cả một thành chiến lực cũng không làm được!

Tuy nhiên, Thành Thượng Thần loại người dựa vào hơi ấm

của bậc cha chú này hiển nhiên không có khả năng có đại nghị lực như vậy!

Chu Hằng điên cuồng đấm ra, chỉ phát động man lực thân thể, tận khả năng giữ lại linh lực. Hắn không phải muốn đánh bại Thành Thượng Thần, mà là muốn chém giết tên tân tấn Thiên Tôn này, bởi vậy tuyệt không thể lãng phí một chút xíu linh lực.

Lúc này hắn giữ lại linh lực càng nhiều, như vậy thi triển ra Lăng Thiên Cửu Thức uy lực lại càng lớn!

Vấn đề là, hắn làm sao đến gần đối phương được đây?

Đã có vết xe đổ lúc trước, Tả Khâu Văn Quan làm âm hồn không lâu, Thành Thượng Thần làm sao cuồng vọng nữa, làm sao dám tự phụ nữa, thậm chí nói như thế nào đi nữa thì cũng không ngu xuẩn cho Chu Hằng co cơ hội gần người.

Bởi vậy, Chu Hằng nhất thiết phải sáng tạo ra một cơ hội, dùng thế lôi đình vạn quân của mình một lần đột phá, diệt đối thủ dưới kiếm!

Hơn nữa cũng chỉ có một cơ hội, nếu không Thành Thượng Thần khẳng định quay đầu bỏ chạy.

Chu Hằng sở dĩ dùng thần chích nghênh chiến, chính là cố ý lấy yếu lừa địch, khiến Thành Thượng Thần cảm thấy có cơ hội giết chết mình, Thành Thượng Thần quả thật có cơ hội như vậy, dù thế nào đi nữa người ta cũng là Thiên Tôn thứ thiệt, nếu không làm sao có thể để hắn mắc câu chứ?

Song phương đều có khả năng đánh giết đối phương, về phần ai có thể nắm chắc cơ hội, thì phải xem thủ đoạn từng người. Chu Hằng quyền nện ra, phía sau mang theo ánh sáng vàng đầy trời, thần uy vô thượng xông vào độc hải, vô cùng cường thế giết tới Thành Thượng Thần.

– Chết tiệt!

Thành Thượng Thần khó thở, vì sao Chu Hằng phải để mắt tới hắn chứ?

Nơi này rõ ràng còn có Cung Hoành Ân và Dương Tử Đồng, đó cũng đều là hậu nhân của bốn đại tử địa à, vì sao lại chỉ một mực đánh mình? Tưởng hắn dễ khí dễ lắm sao?

Ánh mắt hắn phát lạnh, từng khô lâu trong độc hai kết hợp với nhau, tạo thành một đầu khô lâu siêu lớn! –

Chương 450: Lại chém một Thiên Tôn

Thành Thượng Thần tuyệt không dám để Chu Hằng tới gần, một màn Tả Khâu Văn Quan bị giết lúc trước còn nhỡ rõ, hắn không ngu xuẩn giẫm lên vết xe đổ, nhưng dùng thần thức từ xa đánh nhau chết sống, dùng linh lực đánh nhau chết sống, hắn sao phải sợ Chu Hằng?

Dù thế nào đi nữa, hắn cũng là Thiên Tôn chân chánh, không giống Chu Hằng chỉ có thể lực là đạt tới mà thôi!

Trong độc hải, đầu khô lâu siêu lớn nhô lên, ngửa mặt lên trời xoay tròn, phát ra tiếng rít gào bằng thần thức, grào một tiếng, mọi người đều dựng tóc, tim đập rộn lên!

Vỗ số võ giả dưới Kết Thai Cảnh lồi mắt lên, tim bị chấn vỡ! Mà nửa bước tiên nhân Thần chích uể oải, giống như thụ thương nặng.

Cách xa như vậy, hơn nữa không phải trực tiếp đả kích mục tiêu cũng tạo thành phá hư kinh khủng như vậy, uy lực bí thuật có thể nghĩ là biết.

Thành Thượng Thần hừ lạnh, hai tay phát ra, đầu khô lâu siêu

lớn kia há mồm cắn Chu Hằng.

Nếu Chu Hằng không dùng Thần chích cùng hắn đánh nhau chết sống =, như vậy chỉ cần rút về, với lực phòng ngực bản thân như pháp khí Hóa Thần Cảnh của Chu Hằng, bất kỳ Thiên Tôn tôn nào cũng phải oanh kích tầng phòng ngự này để công kích Thần chích của hắn.

Nhưng bây giờ lại khác, Chu Hằng chủ động buông ra Thần chích nghênh chiến, bỏ qua phòng ngự kiên cố nhất của mình, lộ ra mặt yếu nhất của mình.

Đây là cơ hội tốt nhất tuyệt sát Chu Hằng!

Nếu không, cho dù đích thân chủ nhân của bốn đại tử địa ra tay cũng chưa chắc trấn áp được hắn!

Thành Thượng Thần cũng không thiếu mạo hiểm, nếu biết rõ là chịu chết hoặc là uổng phí, tự nhiên hắn không ra tay, nhưng bây giờ lại khác, cơ hội đang ở trước mắt!

Đầu khô lâu to lớn cắn tới, hình thành Độc Miểu Thiên Tôn lúc trước, cái miệng khổng lồ kia giống như có thể cắn nuốt tất cả!

Đây là công kích mạnh nhất của Thành Thượng Thần!

Có câu nói, công kích mạnh nhất chính là phòng ngự tốt nhất, chỉ cần có thể trấn áp đối thủ, như vậy tất nhiên sẽ hóa giải được nguy cơ bản thân, căn bản không cần phải phòng ngự. Lời này quả thật có đạo lý, nhưng cũng không phải là tuyệt đối!

Đầu lâu cắn xuống, ánh sáng đen trong nháy mắt nuốt trọn toàn bộ thế giới ánh sáng vàng.

– Oanh!

Độc hải sôi trào, sóng cuốn lên trời, khô lâu màu đen giận dữ gầm lên không dứt, dường như đang tuyên cáo nó là vô địch.

– Hả? Thành Thượng Thần lộ ra vẻ nghi hoặc.

Chu Hằng cứ như vậy mà chết sao?

Đơn giản như vậy? Nhưng rõ ràng đã không còn khí tức của Chu Hằng à!

Thành Thượng Thần vô cùng tin tưởng phán đoán của mình, thần thức của hắn đã sớm phong tỏa Chu Hằng, mà trong lúc

đầu khô lâu màu đen kia cắn nuốt, khí tức Chu Hằng cũng theo đó tan thành mây khói.

Đây nhất định là đã chết a!

Nhưng mà vì sao hắn cảm thấy bất an như vậy? Có chỗ nào không đúng? Đúng rồi, thi thể!

Thể chất Chu Hằng mạnh mẽ vô cùng, cho dù chiêu bí thuật này của hắn cũng không có khả năng trong nháy mắt ăn mòn được thân thể hắn, bằng không lúc trước hắn đã sớm giết chết Chu Hằng rồi, còn chờ tới bây giờ làm cái gì?

Thôi chết, đây là một cái bẫy!

Lúc hắn đánh ra công kích mạnh nhất. Khẳng định cũng là lúc bản thân phòng ngự yếu nhất! Lấy công thay thủ, cũng không phải nói công liền thật sự thành.

Thành Thượng Thần lập biết không ổn, khi đang muốn trở ra, chỉ thấy trong hư không bóng người nhoáng lên một cái, Chu Hằng đột nhiên hiện ra, chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, dùng tộc độ nhanh vô cùng cấp tốc giết tới hắn.

Quá nhanh!

Giờ phút này Thành Thượng Thần đánh ra một đại chiêu. Đúng là lúc linh lực vớt vát, tuy rằng chỉ trong thời gian cực ngắn, nhưng lại bị Chu Hằng chộp được!

Uy lực của Lăng Thiên Cửu Thức, hắn đã chính mắt thấy, đây chính là bí thuật có thể mạnh mẽ đánh chém Thiên Tôn a!

Chẳng lẽ cái mạng của hắn cũng như thế?

Trong mắt Thành Thượng Thần chớp động vẻ bất cam! Bản thân hắn là Thiên Tôn, phụ thân lại là Chuẩn Tiên hai kiếp, ngày sau có thể dẫn hắn cùng tới Tiên giới, trở thành bất tử, trở thành bất diệt. Hắn tại sao phải chết ở đây? Hắn không muốn chết! Tuyệt không muốn chết!

Chu Hằng ánh mắt băng lãnh, lúc trước hắn núp ở trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, đây chính là Chuẩn Tiên khí, muốn đỡ một kích của Thiên Tôn tự nhiên không thành vấn đề, nếu đổi lại là Độc Miểu Thiên Tôn tự mình xuất thủ, vậy thì phải nói khác đi.

Đi tìm chết đi! Tay phải hắn giương lên, hắc kiếm trong tay người tí hon màu vàng đã nằm trong tay hắn, Lăng Thiên Cửu Thức vận sức chờ phát động!

Thành Thượng Thần lộ ra vẻ tuyệt vọng!

– Oanh!

Nhưng đúng vào lúc này. Một bàn tay xương khô to lớn đột nhiên từ trong hư không vươn ra chụp về phía Chu Hằng!

– Cha… Thành Thượng Thần kêu một tiếng, nhưng lập tức phát hiện không đúng, bàn tay khô lâu này tuy rằng gần giống phụ thân. Nhưng uy thế lại kém hơn rất nhiều, nhiều lắm cũng chỉ là vừa tiến vào Thiên Tôn.

Nhưng ngay cả như vậy cũng đủ rồi, hắn chính là cần một hơi chậm lại này.

Chu Hằng giận dữ, tuyệt không nghĩ tới lúc này lại đánh ra vị Thiên Tôn thứ sáu! Nhưng cứ như vậy buông tha cho Thành Thượng Thần sao? Tuyệt đối không được!

Chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, từ trong khe hở bàn tay bộ xương khô đi xuyên qua, mà lúc này Thành Thượng Thần đã nắm bắt cơ hội tốt chạy trốn! Chỉ cần hắn di chuyển, Chu Hằng sẽ hoàn toàn mất đi cơ hội.

Chu Hằng vung tay trái lên, đánh ra Vô Ảnh Trảo chụp về phía Thành Thượng Thần.

– Cái, cái gì! Thành Thượng Thần xoay người phát động, lại phát hiện trên y phục lại có thêm một câu trảo. câu trảo: nắm cào, nắm ngón tay xòe ra cong lại, giống như bộ dạng hù ma nhát quỷ.

Chu Hằng mượn lực, tốc độ càng nhanh hơn, cấp tốc từ trong bàn tay xương khô vọt về phía Thành Thượng Thần, đoạn kiếm màu đen chớp động sát khí lành lạnh.

Thành Thượng Thần đã không kịp kéo câu trảo xuống, lúc này linh lực trong cơ thể phụt ra, oanh một tiếng, quần áo trên người nổ tung, trong nháy mắt trần như heo, nhưng trói buộc của Vô Ảnh Trảo cũng biến mất.

Trốn!

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, người tí hon màu vàng vọt ra, hai tay điều khiển Tử Diễm Thiên Long, khí thế phách tuyệt thiên hạ cuồn cuộn tràn ra Thành Thượng Thần như bị sấm đánh, bị tạm dừng trong nháy mắt.

Đây là vô thượng ý chí của Chu Hằng, tinh thần áp chế của Tử Diễm Thiên Long, tuy rằng chỉ có thể ảnh hưởng Thành Thượng Thần được trong nháy mắt! Nhưng trong lúc khẩn yếu

này, Chu Hằng cũng chỉ cần thời gian trong nháy mắt này mà thôi!

Hắn nắm được cơ hội này!

Lăng Thiên Cửu Thức, ra! Hưu hưu hưu, tám bóng kiếm điên cuồng múa may trong không gian tăm tối, chém lên trời, chém xuống đất, chém trái, chém phải, tám kiếm hợp nhất, giống như bày ra vũ trụ khởi nguyên.

Thành Thượng Thần si mê tuyệt đối, một kiếm này, hắn dường như thấy được bí ẩn đại đạo thiên địa, nhưng này kém một chút. Giống như tầng sương mù bày ra, khiến hắn không thể chân chính nhìn ra ảo diệu vũ trụ chân chính.

Đúng là thiếu một chút, đột nhiên khiến hắn tỉnh táo lại, nhưng mà lại thấy một thanh đoạn kiếm màu đen đã cắt tới trước cổ mình rồi!

– Phốc!

Máu nóng bắn ra, đầu Thành Thượng Thần phóng lên cao, bắn về phía xa xôi.

Lẽ ra, Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh cơ hồ là tồn tại bất hư không hủy. Đừng nói đầu bị đánh bay, cho dù toàn thân bị nghiền

thành mảnh vụn, chỉ cần Thần chích không hủy, đan điền không tổn hại, như vậy chỉ cần mở ra Vực thì chính là Thần trong lĩnh vực của hắn, khôi phục bản thân thì có gì khó khăn?

Nhưng hắc kiếm lại chính là Tiên khí. Hơn nữa còn là Tiên khí không biết cái cao cấp bậc nào, chỉ cần bị hắc kiếm chém trúng yếu hại, tuyệt đối không thể có người sống!

Kiếm khí tập thân, trong nháy mắt Thành Thượng Thần sinh cơ đoạn tuyệt! Đây là Thiên Tôn thứ ba nằm xuống tại Huyền Càn đại lục trong thời gian ngắn!

Cơ hồ là chuyện trước nay chưa từng có, cho dù thời kỳ thượng cổ võ đạo thịnh thế, cũng có nhiều Thiên Tôn ngã xuống như vậy sao?

Máu nhuốm trời cao, trong máu Thiên Tôn ẩn chứa lực lượng cường đại cỡ nào. Mỗi một giọt đều nặng vạn cân, rơi xuống núi cao, núi cao sụp đổ, rơi xuống sông lớn, trong nháy mắt sông lớn bị bốc hơi lên!

Một màn này được vô số võ giả thấy được, không ai không lộ ra vẻ kinh hãi muốn chết.

Thiên Tôn ngã xuống!

Bọn họ rồi lại thấy được Thiên Tôn ngã xuống! Kế sau Lệ Vô Cực, lại có một vị Thiên Tôn bị đánh chém!

– Xít!

Chiến lực của Chu Hằng không phải có thể đặt song song với chủ nhân bốn đại tử sao?

Bọn họ còn không biết, thực ra lúc trước đã có một vị Thiên Tôn chết ở trong tay Chu Hằng. Người này chính là người thứ hai! Bằng không bọn họ nhất định sẽ cả kinh kêu lên Chu Hằng là sát thủ Thiên Tôn!

Còn chưa phải Thiên Tôn chân chánh, lại có thể đánh chém Thiên Tôn, đây là cường đại bực nào!

Chu Hằng xoay người lại, hắc kiếm không dính một vết máu, hắn đạp bước phóng lên trời cao, nhìn lại vị Thiên Tôn thứ sáu đột nhiên giết tới kia.

Đó là một bộ xương khô chỉ còn lại khung xương, có ít nhất cao trăm trượng. Xương cốt toàn thân màu vàng, chớp động khí tức thánh khiết cao quý. Mà xương sọ trên đỉnh đầu lại đội một cái vương miện, một cái vương miện hoàn chỉnh!

Thi Vương!

Mao gia rốt cục vẫn không tình nguyện tịch mịch, muốn xuất thủ rồi đây!

Mao gia này cũng không phải có liên quan tới bốn đại tử địa. Mà là thuần túy là ân oán với Chu Hằng, chỉ cần chuyện Chu Hằng muốn làm bọn họ sẽ tận lực phá hư.

Thiếu chút nữa thật sự bị bọn họ phá hư rồi!

Chu Hằng đằng đằng sát khí, tiến gần Thi Vương, ở trong mỗi hốc mắt bộ khô lâu đứng một người, đó là nhân loại, tất nhiên là tộc nhân Mao gia.

Sau khi Thành Thượng Thần chết, bốn người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng hơi đình trệ, nhưng chỉ trong nháy mắt lại tiếp tục tranh đoạt, chỉ là càng thêm cố kỵ Chu Hằng.

Hai người Mao gia nhìn Chu Hằng một hồi, mỗi người đều huýt lên quái dị Thi Vương kia lập tức dậm chân, chụp về phía pháp khí Hóa Thần Cảnh, bàn tay sương trắng mở ra, phủ ra một bóng râm lớn, dường như muốn che phủ thiên địa vậy.

Ở trong mắt của những Thiên Tôn này, cướp đoạt pháp khí Hóa Thần Cảnh chính là việc ưu tiên hàng đầu, đến lúc đó tương đương với đề thăng chiến lực bản thân.

Thành Thượng Thần đã chết, lại có thêm một Thi Vương, vẫn là cục diện 5 đại Thiên Tôn tranh đoạt.

Chu Hằng hừ một tiếng, thân hình cấp tốc rơi xuống, vừa rồi hắn vận chuyển Lăng Thiên Cửu Thức, một thân linh lực đã hoàn toàn kiệt quệ, mà đạp không phi hành là cần linh lực, thể chất Hóa Thần Cảnh của hắn vào lúc này không có chút tác dụng nào.

– Vù. Hắn dường như đốm lửa rơi xuống, mạnh mẽ va chạm với mặt đất thành cái hố lớn.

Hiện tại tranh đoạt pháp khí Hóa Thần Cảnh này, cơ bản không hề liên quan tới Chu Hằng, hắn muốn khôi phục một thân linh lực kinh khủng kia ít nhất phải mất một ngày một đêm trở lên.

Chu Hằng cũng lười bò ra ngoài, trực tiếp ngồi đó xếp bằng, trước lấy ra linh thạch thượng phẩm luyện hóa để khôi phục linh lực, sau luyện hóa tinh khí sinh mệnh hắc kiếm hấp thu được để tránh lãng phí.

Chỉ cần có thể gia tăng linh lực lên Hóa Thần Cảnh, như vậy hắn sẽ chân chính quét ngang thiên hạ. – – –

Chương 451: Chỉ thiếu chút nữa

Chu Hằng không ra, đám người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cầu còn không được, như vậy đỡ một đối thủ tuyệt thế cạnh tranh! Mà những người khác càng không tới tìm Chu Hằng gây phiền toái, đó không phải là tự tìm đường chết sao?

Con lừa đen kia ngược lại coi như giảng nghĩa khí, lắc mông tiến lại ngồi xuống chỗ miệng hố Chu Hằng nói: – Chu tiểu tử, ngươi tính ở vũng bùn này đợi tới khi nào?

– Ta muốn bế quan mấy ngày, ngươi muốn làm gì thì làm đó đi! Chu Hằng trả lời một câu.

– Á, sao vào lúc này đột nhiên bế quan! Con lừa đen tự lẩm bẩm, nhưng vẫn rất giảng nghĩa khí đặt mông ngồi xuống, hộ pháp cho Chu Hằng. Nhưng ánh mắt của con lừa đê tiện này lại nhìn chằm chằm bầu trời, nếu như pháp khí Hóa Thần Cảnh kia rơi xuống đây, khẳng định trong nháy mắt nó sẽ quên hết nghĩa khí, cầm bảo vật mà bỏ chạy.

Ở trong lòng con lừa đen, tự nhiên bảo vật là hàng đầu.

Chu Hằng quên hết tất cả, toàn lực hấp thu linh khí trong linh

thạch thượng phẩm, nhanh chóng khôi phục linh lực.

Một ngày một đêm sau, rốt cục hắn khôi phục được trạng thái tốt nhất.

Hắn bắt đầu luyện hóa tinh khí sinh mệnh rút ra trong hắc kiếm. Quá trình này rất nhanh, vẻn vẹn chỉ nửa ngày sau, Chu Hằng đã ngừng lại, hắn khẽ nhíu mày.

Còn kém một chút xíu nữa!

Linh lực tích lũy của hắn đã đủ rồi, nhưng Thần chích lại kém một cơ hội lớn mạnh hóa Anh.

Giống như ở trước một cánh cửa, bước qua một bước nữa thì thấy trời đất mới, nhưng mà một bước này bước thế nào cũng không qua.

Chu Hằng từ trước tới giờ chưa bao giờ gặp phải tình huống này.

Hắn thấy, tích lũy linh lực đủ rồi, như vậy tất cả đều tự nhiên nước chảy thành sông, từ lúc tu luyện tới hiện tại, hắn chưa từng có gặp phải bình cảnh.

Nhưng bây giờ hắn lại gặp, chỉ là một màng mỏng, sờ không được thấy không được, vô ảnh vô hình, nhưng mà lại tồn tại thực sự, ngăn trở bước chân hắn đi tới. Đây gọi là bình cảnh!

Nếu như bình cảnh hữu hình, như vậy cũng không có khả năng vây được người, chỉ cần có phương hướng thì có thể phấn đấu công phá. Tấn công, đánh vỡ, nhưng chỉ là bình cảnh vô hình, căn bản không biết ở đó có thiếu sót gì.

Chu Hằng như có điều suy nghĩ, đến tột cùng hắn khiếm khuyết ở chỗ nào đây?

Nhún người, cả người từ dưới lòng đất hưu hưu phóng lên, bụi nhỏ bay bay trên mặt đất, mà con lừa đen đang nằm úp ở một bên chờ hắn. Thấy hắn đi ra, đầu tiên là ngáp một cái, sau đó ánh mắt đột nhiên sáng ngời, nói: – Chu tiểu tử, ngươi giống như lại đột phá! Hả? vừa giống vừa không giống tiến vào Hóa Thần Cảnh, đúng là cổ quái!

Ánh mắt con lừa này đúng là như tên trộm (ý nói lợi hại)!

Chu Hằng mỉm cười nói: – Quả thật còn kém một chút!

– Quá đáng tiếc, nếu như tiểu tử ngươi tiến vào Hóa Thần Cảnh, Lư đại gia liền có thể xông pha! Con lừa đen thở dài, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng đầy bực tức.

– Vậy thật xin lỗi ngươi, để ngươi chịu ủy khuất rồi! Chu Hằng cắn răng nói, con lừa này đúng là không nói được lời hay. Thoáng một cái đã khiến cho người ta mất hứng. Hắn chuyển đề tài nói: – Cuối cùng ai chiếm được kiện pháp khí kia?

– Nguyệt Ảnh tiên tử! Con lừa đen nói, miệng nước miếng bắn tung tóe: – Ngươi nói nếu bổn tọa thu phục nàng, không phải vừa có thị nữ lại có thêm một kiện pháp khí Hóa Thần Cảnh sao?

– Mơ mộng hão huyền! Chu Hằng không khách khí chút nào phá vỡ mộng đẹp của con lừa đê tiện này. – Hừ, đây là giấc mộng cao thượng của bổn tọa! Con lừa đen dạng chân đi vòng quanh Chu Hằng nói: – Chu tiểu tử, người nhất định phải có mục tiêu, phải có mơ ước. Không có mục tiêu, không có mơ ước thì rất đáng buồn! Ôi, bổn tọa thật sự tiếc thay ngươi a!

Chu Hằng không nói gì, trong miệng con lừa đê tiện này cái gì cũng mất đi ý nghĩa vốn có của nó, ước mơ cũng trở nên bỉ ổi thấp hèn thôi.

– Chu tiểu tử, chúng ta trở về sao? Con lừa đen chạy vài vòng, dừng lại nhìn Chu Hằng.

– Không, tiến vào núi xem chút! Chu Hằng nhìn lên Thất Lộc Sơn cao ngất kia.

– Có cái gì tốt mà xem chứ. Bên trong đã không còn bảo vật! Con lừa đen thì thào nói, lập tức ỉu xìu.

– Làm sao ngươi biết sẽ không có? Chu Hằng hỏi lại.

– Hả, đúng vậy, nói không chừng còn có bảo bối gì sót lại bên trong. Sao bổn tọa lại không nghĩ tới nhỉ?

Con lừa đen vù một cái nhảy lên: – Đi xem một chút đi, chúng ta lập tức xuất phát!

Nó chạy đi trước.

Chu Hằng theo sau, hắn cảm ứng được trong cơ thể mình có một cỗ lực lượng khổng lồ, mạnh tới mức có thể khiến cơ thể hắn có thể nổ tung, nhưng vẫn không tìm thấy con đường phá vỡ cửa ải kia, để những lực lượng này phát tiết ra.

Hắn bây giờ dường như khó có thể khống chế lực lượng của mình, căn bản không cần dùng tay, chỉ là khí tức, núi đá xung quanh hắn cũng nhao nhao vỡ vụn, ngay cả không khí cũng bị cắt thành từng đạo khí nhận bay lượn quanh người hắn.

Như tiến vào Hóa Thần Cảnh lại như không, đây là một cảnh giới cực tinh tế.

Chu Hằng giống như một con rối hình người tràn đầy tính phá hư, một đường đi qua nghiền thành đường phẳng, khiến cho người ta không thể không kinh ngạc trố mắt.

Cấm chế vẫn còn, nhưng suy yếu đi rất nhiều, chỉ có tác dụng với võ giả dưới nửa bước tiên nhân, đây cũng là nguyên nhân vì sao con lừa đen cho rằng trong núi đã không còn bảo vật nữa, cửa lớn Thất Lộc Sơn đã mở rộng với võ giả nửa bước tiên nhân, cũng có ý nghĩa rắn cắn sạch gà nhà, cũng không sợ trộm dạo qua vài vòng.

Con lừa đen tiến vào cấm chế trước, nghe nó nói trước đó đã vào đây một lần.

– Con lừa kia, không phải nói ngươi luôn hộ pháp cho ta sao? Chu Hằng hừ một tiếng, tiến vào trong cấm chế.

Két két két, lực lượng bản thân hắn cùng cấm chê va chạm, quanh người hắn tạo thành một tầng hư không ba trượng, lực lượng của hắn và lực lượng trận pháp mai một với nhau, tạo thành một cái lòng tròn tối tăm.

– A… Con lừa đen biết lỡ lời, bị Chu Hằng bắt chẹt, vội vàng nhìn trái phải, quay trái quay phải cả ngày cũng không biết nói gì, dường như bị chứng tắt tiếng vậy.

– Hả? Một hồi lâu, lại thấy Chu Hằng bất động! Nó không khỏi kỳ quái, nói:

– Chu tiểu tử, ngươi đang làm gì thế, bên kia chơi rất vui sao?

Cấm chế này rộng khoảng mười trượng, tuy rằng thời điểm xuyên qua giống như đi vào một mảnh đầm lầy, từng bước khó đi, nhưng chung quy chỉ rộng 10 trượng mà thôi, vài bước là có thể đi qua.

Hiện tại uy lực của cấm chế này không mạnh, nửa bước tiên nhân đều có thể vượt qua, nhưng đối kháng với cỗ lực lượng này dù sao cũng không phải là chuyện vui, tự nhiên đi nhanh thì đi. Nhưng mà Chu Hằng lại giống như ngại chân mình quá dài, đứng bất động ở đó.

Chu Hằng đột nhiên phát hiện đối kháng cỗ lực lượng cấm chế rất hữu dụng, để hắn dường như thấy được chút ánh sáng rạng đông, dường như có thể đột phá cửa ải khó khăn trước mắt.

Hắn phóng xuất ra lực lượng bản thân chống cự lại cấm chế này, ầm ầm. Cấm chế điên cuồng rung lên, dường như muốn nổ tung vậy.

– Ông!

Toàn bộ Thất Lộc Sơn đại phóng hào quang, từng đạo thiên long màu tím nho nhỏ quay quanh bốn phía trận pháp, lực lượng cấm chế này lập tức đại tăng.

Chu Hằng giống như chống lại một mảnh tinh tú, lực lượng kia trầm trọng vô cùng!

Hắn lại tươi cười, rất thú vị.

Lực lượng buông ra, lực lượng toàn thân phảng phất như có chỗ phát tiết vậy. Đang cùng cấm chế đối kháng, trong đầu hắn bỗng nhiên hiểu ra, dường như cho hắn thấy rõ tầng chắn kia vậy.

Là dấu hiệu lớn mạnh Thần Anh!

Mạnh hơn chút nữa! Để ta thấy rõ hơn một chút.

Chu Hằng thầm nói trong lòng, thân bất động như sơn, khí tức phát ra càng ngày càng trở nên mạnh mẽ.

Cánh cửa huyền diệu Hóa Thần Cảnh kia chậm rãi mở ra chào đón hắn.

Còn chưa đủ rõ ràng, còn chưa đủ sáng tỏ!

Chu Hằng kịch liệt đối kháng cấm chế. Áp lực này còn chưa đủ, không đủ để cánh cửa kia hoàn toàn mở rộng. Không thể hoàn toàn mở ra cánh cửa lớn này, hắn sẽ không thể biết được bí mật thật sự của Hóa Thần Cảnh.

Ông! Ông! Ông!

Ánh sáng màu tím rung lên, cấm chế không ngừng gia tăng uy lực, lực lượng nghiền ép Chu Hằng.

Không đủ! Không đủ! Không đủ! Mạnh hơn chút nữa! Hả?

Chu Hằng đột nhiên lộ ra vẻ thất vọng, uy lực cấm chế này đã đạt tới cực hạn.

Chỉ có thể kéo dài, nhưng chỉ cũng không tăng lên nữa!

Giống như một tuyệt thế tiên nhân. Nhưng chỉ có đem lực

lượng áp chế đến mức giống Chu Hằng cùng hắn giao thủ với nhau, đánh ra sao cũng không thua, nhưng lại không thể chiến thắng.

Không đủ!

Chu Hằng một chân bước ra cấm chế, không khỏi thở dài, vừa rồi hắn thật sự chạm tới cánh cửa Hóa Thần Cảnh, nhưng lại thất bại trong gang tấc!

Còn kém một chút xíu nữa! – Hả, Chu tiểu tử, ngươi lại giống như có tiến bộ! Con lừa đen kinh ngạc trố mắt, đi qua cấm chế này cũng có hiệu quả như vậy? Vậy nó phải đi nhiều à.

Con lừa đê tiện này lập tức vọt vào trong cấm chế. Nào ngờ cấm chế này vừa rồi bị Chu Hằng phát động, kích thích, áp lực tăng mạnh hơn bình thường rất nhiều, con lừa đen đi vào lập tức bị trấn áp sát đất, hoàn toàn tạo thành hình chữ đại!

Không chỉ như thế, dưới áp lực kinh khủng tròng mắt của nó suýt chút nữa lòi ra, cả người suýt nữa bị ép thành bánh lừa sống!

– Chu tiểu tử, bổn tọa không để yên cho ngươi!

Con lừa đen kêu thảm thiết nói. Hao hết lực lượng mới từ dưới

áp chế của trận pháp bò ra, cả người run lên, thân thể lép xẹp lập tức khôi phục nguyên trạng, mắt cũng rụt về như cũ.

Nó liên tục kêu lên be be, sau khi cảm thấy thoải mái lại há mồm cắn tới Chu Hằng:

– Dám bẫy Lư đại gia ngươi, bổn tọa phải cắn mông ngươi.

– Ha ha ha! Đây là ngươi tự tìm, liên quan gì tới ta! Chu Hằng lập tức chối bỏ sạch sẽ.

– Bổn tọa mặc kệ, mau đem Bách Quỷ Kiếm kia bồi thường cho bổn tọa!

– Cút!

Một người một con lừa vừa nói đi lên núi, nơi này có lực lượng cường đại áp chế, bọn họ không thể phi hành, chỉ có thể từng bước tiến lên.

Kỳ quái là, cây cối nơi này lại hoàn toàn không bị ảnh hưởng, xanh tươi biêng biếc, cành lá um tùm khiến Chu Hằng và con lừa đen chậc chậc lấy làm kỳ, không hổ là thủ đoạn do Vạn Cổ Đại Đế bày ra.

Một vòng lại một vòng đi lên, cũng không phát hiện ra gì.

– Chu tiểu tử, chúng ta đến tột cùng đang tìm cái gì? Con lừa đen không kìm nổi hỏi.

– Tìm chỗ không bình thường!

– Nào có chỗ nào không bình thường, nơi này núi núi sông sông, cây cối đều bình thường tới mức không thể bình thường hơn! Con lừa đen nói.

– Vậy ta hỏi ngươi, lúc trước những bảo vật kia là từ đâu phun ra?

Chu Hằng ngẩng đầu nhìn sang con lừa đen. – Đúng vậy! Con lừa đen lập tức vỗ đùi: – Là từ đâu phun ra ngoài nhỉ?

Chu Hằng từ đỉnh núi nhìn xuống, hắn cũng không thèm để ý Vạn Cổ Đại Đế còn lưu lại bảo vật khác hay không, mà chỉ muốn biết vị Vạn Cổ đệ nhất Đế ngày ngã xuống, đến tột cùng là biến mất ở trong dòng sông lịch sử, hay là đã trở thành tiên nhân! – –

Chương 452: Tinh Môn hiện

Chu Hằng cùng con lừa đen tìm khắp vùng núi, một vòng lại một vòng.

Cũng không phải chỉ có hai người bọn họ mới nghĩ muốn tới nơi này điều tra, một người một lừa sau khi đi nửa vòng, còn gặp một số người khác, tự nhiên đều là cấp bậc ít nhất nửa bước tiên nhân, nhưng sau khi nhìn thấy Chu Hằng, ai cũng quay đầu bỏ chạy.

Vị chủ này ngay cả Thiên Tôn đều có thể đánh chém!

Bọn họ không phải không muốn kéo quan hệ với vị cường giả này, có thể leo lên cây to tự nhiên là tốt. Nhưng, Chu Hằng vừa mới làm thịt Thành Thượng Thần, vị kia chính là con ruột Độc của chủ nhân Miểu Chi Hải à, lúc này ai có quan hệ với Chu Hằng, không phải muốn trở thành tử địch với Độc Miểu Thiên Tôn sao?

Từ tình huống trước mắt mà xem, hiển nhiên Chu Hằng kém xa vị chủ tử địa kia, ai dám làm quỷ chết oan đây?

Tìm một vòng lại một vòng, đều không phát hiện gì, khiến con

lừa đen mất đi vẻ phấn chân, mất đi hứng thú tiếp tục lục lọi.

– Chu tiểu tử, thủ đoạn của Đại Đế cũng không phải chúng ta có khả năng động vào được, nếu như hắn không muốn cho chúng ta phát hiện, chúng ta tìm nữa thì cũng uổng phí. Con lừa đen nói.

Chu Hằng nhíu mày, nói: – Chuẩn Tiên hai kiếp tuy rằng cường đại, nhưng cũng không thể có chênh lệch lớn như vậy, tiếp tục cẩn thận tìm đi, nhất định sẽ có phát hiện!

– Muốn tìm thì ngươi tự đi mà tìm, bổn tọa lười động rồi! Con lừa đen tìm một nơi nằm xuống, vùi đầu vào trong chân, mông thì nhổng lên cao, rõ ràng không muốn đi tiếp.

Chu Hằng một tay ôm cổ con lừa này, kéo nó bước đi. Con lừa này lúc này nhàn hạ, nhưng nếu như có chỗ tốt thì khẳng định nó sẽ nhảy ra đầu tiên, mặt không đỏ, tim không loạn.

– Chu tiểu tử, ngươi đến tột cùng muốn tìm cái gì? Bản thân ngươi tương đương một kiện pháp khí Hóa Thần Cảnh, trong tay lại có vài món Tiên khí, nhìn chằm chằm vào di tàng của Đại Đế để làm chi? Con lừa đen không kìm nổi hỏi.

– Nếu như ta nói, chỉ muốn biết Vạn Cổ Đại Đế đã thành tiên hay là đã chết rồi, ngươi tin không? Chu Hằng hồi đáp.

Con lừa đen lại trầm mặc, qua một hồi lâu mới nói: – Nếu có thể biết tin tức Huyền Tôn thành tiên, bổn tọa cũng nguyện ý trả bất kỳ bảo vật nào làm cái giá!

– Sau đó ngươi sẽ tiếp tục thu trở lại? Chu Hằng trêu nói.

Con lừa đen bị chọc trúng chỗ đau, lập tức thẹn quá hóa giận nói: – Bổn tọa là loại lừa vậy sao?

– Ngươi vốn là vậy mà!

Chu Hằng không chút lưu tình nói.

– Hắc hắc hắc! Con lừa đen lại cười giảo hoạt.

Một người một lừa cẩn thận tìm kiếm, không hời hợt giống lúc trước, mà lật từng tấc đất lên tìm tòi, suốt bảy ngày sau, rốt cục cũng để cho Chu Hằng tìm được một nơi khác thường.

Đây là một đống loạn thạch, nhìn qua không tầm thường chút nào. Trực tiếp nhìn qua là không ngoảnh lại. Nhưng như vậy

mới khiến Chu Hằng chú ý, bởi vì ba lượt hắn đi qua nơi này, lại không ngờ không nhớ kỹ có chỗ này.

Hiển nhiên không được bình thường!

– Thuật che mắt do Đại Đế bố trí! Con lừa đen gật gật đầu nói.

– Ngươi có thể phá giải hay không? Chu Hằng quay đầu hỏi: – Không được, thì dùng lực phá đi! Hắn ngược rất muốn kích thích cấm chế này hơn nữa, để thôi động hắn bước ra bước cuối cùng tiến vào Hóa Thần Cảnh.

– Đừng ồn. Không thấy bổn tọa đang vội sao? Con lừa đen lẩm bẩm nói, không biết đang lẩm bẩm cái gì.

Con lừa đê tiện này quẹo trái nhìn phải một cái, thỉnh thoảng lại sờ sờ một tảng đá lớn một cái, qua một hồi lâu nó nói:

– May màtrận pháp này chỉ có tác dụng chướng mắt. Sau khi bị phát hiện cũng rất dễ dàng phá giải!

Chu Hằng không khỏi thất vọng, hắn rất hy vọng đây là một trận pháp cường đại, để cho hắn nhất thiết phải sử toàn lực kháng cự.

Tốt nhất là mạnh tới mức nguy hiểm tới tính mạng hắn, như vậy dưới áp lực to lớn hắn bước ra một bước cuối cùng sẽ nhanh hơn.

– Mở ra cho Lư đại gia! Con lừa đen lắc qua lắc lại một hồi, đột nhiên hét lớn một tiếng, oanh, đống loạn thạch lập tức ầm ầm sụp xuống, hiện ra một cái sơn động sâu tối. Con lừa đen này sửng sốt một hồi sau đó vô cùng đắc ý cười ha hả:

– Bổn tọa quả nhiên là đệ nhất thiên hạ, ngay cả trận pháp của Đại Đế cũng bị bổn tọa phá giải không tốn sức!

Nó càng cười càng cuồng, đột nhiên trọng tâm hoàn toàn biến mất, oanh một cái, ngã lăn xuống đất.

Nhưng vừa mới ngã sấp xuống, con lừa đê tiện này liền bò dậy, miệng kêu: – Bảo bối, bổn tọa đến đây! Nó chạy ùa vào trong sơn động.

– Con lừa, ngươi muốn chết sao? Chu Hằng đưa tay tóm lấy nó: – Di phủ của Đại Đế, ngươi cũng dám xông loạn?

– Đúng đúng đúng, ngươi xung phong! Con lừa đen lập tức sợ không thôi, vội vàng trốn phía sau Chu Hằng. Chu Hằng không khỏi đen mặt. Con lừa này cũng quá đê tiện đi.

– Nhìn bổn tọa như vậy làm gì, thứ nhất, ngươi da dày thịt thô, có thể chống lại bị đánh, thứ hai, ngươi lại là hậu duệ của Đại Đế, không nhìn mặt tăng thì phải nể mặt phật, khẳng định sẽ hạ thủ lưu tình với ngươi, ngươi cứ yên tâm xông về trước đi! Nếu không hay, bổn tọa cũng sẽ nhặt xác cho ngươi, sẽ không để cho ngươi chết tha hương đâu! Con lừa đen mê sảng nói.

– Có đôi khi, ta thật muốn thay trời hành đạo, làm thịt con lừa đê tiện ngươi! Chu Hằng thở dài.

– Phi, bổn tọa chính là điềm lành thiên địa, bất kỳ người nào bất kính với bổn tọa đều là khinh nhờn thiên địa, cái tội danh này ngươi đánh nổi sao? Con lừa đen khoác lác nói.

Chu Hằng đi trước, sơn động này tuy rằng khá u ám, nhưng ở trong mắt hắn lại không có chỗ nào không chi tiết: – Con lừa, ngươi rốt cuộc là giống gì? Ta nghe nói tiên nhân có thể chuyển thế đoạt phách sống lại, ngươi không phải là tiên nhân đầu thai sai chứ?

– Cút, bổn tọa chính là bổn tọa, khinh thường làm người à! Con lừa đen cả giận nói.

– Cũng khó cho ngươi, thân lừa dài, đã lại có một trái tim người! Người ta là yêu thú, ngươi đây là yêu nhân!

– Ngươi mới là yêu nhân, tất cả các ngươi đều là yêu nhân!

– Nếu ngại cái tên yêu nhân khó nghe thì có thể gọi là nhân yêu a, hả, dễ học, rõ ràng, tên này không tồi!

– Không tồi em gái ngươi, ngươi dám lặp lại lần nữa, bổn tọa sẽ trở mặt với ngươi!

– Lặp lại cái gì lần nữa?

– Gay… Chu tiểu tử, ngươi dám đùa giỡn bổn tọa, xem Lư đại gia không cắn cho ngươi mông nở hoa, be be be be…

– Dừng lại một chút, đừng ồn!

Chu Hằng đưa tay bị mõm con lừa.

– Phi, hôm nay bổn tọa phải liều mạng cùng ngươi cá chết rách lưới! Con lừa đen tỏ vẻ uy vũ không khuất phục, phú quý không cần.

– Bảo vật! Chu Hằng lớn tiếng kêu lên.

– A, ở đâu! Ở đâu! Con lừa đen lập tức nhảy dựng lên, vừa quay người ra chỗ khác, hai mắt lại đỏ lên. Nó xoay nửa vòng, hai mắt lập tức dừng ở một tòa thần đàn lớn nói: – Thực sự có bảo bối a!

Con lừa đen lập tức vội vã chạy qua.

Đây là một tòa thần đàn phong cách cổ xưa, hình tam giác, giữa có một cây xà hình trụ, cũng không biết là dùng tài liệu gì chế thành, tản phát ra ánh tinh tú mờ nhạt.

– Bảo bối, bổn tọa đến đây! Con lừa đen phóng tới, cả người vắt lên xà ngang rũ xuống, đuôi lừa vẫy vẫy. Nó dùng sức muốn tháo cây xà này ra, nhưng mà mặc cho nó vận chuyển lực lượng như thế nào, cây cột này không hề nhúc nhích.

– Chu tiểu tử, nhanh lên hỗ trợ đi! Nó hét lớn.

Chu Hằng lại một tay kéo con lừa này xuống, giọng nghiêm túc nói: – Món bảo vật này tuyệt không cho phép ngươi tham ô, bởi vì đây là… Tinh Môn!

– Gì, Tinh Môn? Con lừa đen trợn tròn mắt.

– Đây chính là Tinh Môn! Chu Hằng gật gật đầu, giọng điệu từ hoài nghi đến tin tưởng, trước hắn từng nghe Cổ Viêm kể tỉ mỉ

bộ dạng Tinh Môn và Giới Môn, trước kia chỉ là có một khái niệm mà thôi, nhưng hai tay vuốt lên thần đần, lương trụ, hắn liền xác định là nó, không thể nghi ngờ.

– Tinh Môn a, trời.

Con lừa đen lập tức không còn hứng thú, xoay người lắc mông đi vòng vòng, nguyền rủa vị Đại Đế kia sinh con không có lỗ đít.

Chu Hằng lại mừng rỡ, muốn tránh thoát đại kiếp nạn của Huyền Càn Tinh thì chỉ có hai phương pháp, một là phá hư thành tiên, trực tiếp mang theo thân nhân bằng hữu của hắn cùng đi tới Tiên giới, đây là nhất lao vĩnh dật (làm một mẻ, khoẻ suốt đời), nhưng khuyết điểm là không có cách nào mang theo quá nhiều người.

Thứ hai là thông qua Tinh Môn đi tới tinh cầu khác, tuy rằng vẫn là Phàm giới, nhưng ít ra tránh khỏi tinh cầu hủy diệt loại đại tai nạn tuyệt không thể kháng cự nổi này, hơn nữa Tinh Môn có thể truyền tống người đi tuyệt đối hơn xa Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

Mà thời điểm nhìn thấy Tinh Môn này, Chu Hằng cũng có thể xác định Vạn Cổ Đại Đế tuyệt không chết ở Huyền Càn Tinh, mà là chạy tới tinh cầu khác, cũng gia tăng khả năng thành tiên của vị Vạn Cổ Đại Đế này.

Tòa Tinh Môn này chính là tận cùng của sơn động, ngoài ra nơi này là một mảnh trống trơn, cũng không để lại mấy vạn, mấy triệu linh thạch thượng phẩm để cho Chu Hằng dùng khởi động Tinh Môn.

– Con lừa, chúng ta lập tức trở về! Chu Hằng nói.

– Được… Cao hứng hụt một hồi, con lừa đen vẻ mặt rầu rĩ, hữu khí vô lực đáp.

Chu Hằng kéo nó ra sơn động, dùng đại năng lực của bản thân phong chế sơn động, cho người tiến vào phá hủy Tinh Môn. Hắn triển khai thân pháp, dùng tốc độ nhanh nhất chạy về Triệu gia Lãng Nguyệt Quốc.

Nhìn thấy hắn trở về, người trấn thủ Triệu gia đều thở phào, dù sao trong số người đi tới Thất Lộc Sơn lần này có tồn tại Thiên Tôn! Thiên Tôn a, từ xưa đến nay chính là tồn tại mạnh nhất, ai có thể không kính sợ trong lòng chứ?

Bọn họ dù có tin tưởng Chu Hằng yêu nghiệt hơn nữa cũng không hiệu quả, chỉ có thấy hắn bình an trở về, mới an tâm được.

Chu Hằng cùng chúng nữ hội hộp, lập tức nói đến chuyện Tinh Môn, Triệu Đoạt Thiên đã quyết định, tất cả người Triệu gia lập tức xuất phát, đi tới Thất Lộc Sơn, tiến hành cấp bậc truyền tống tinh hà!

Tuy rằng không biết Vạn Cổ Đại Đế xây tòa Tinh Môn này tới nơi nào, nhưng Huyền Càn Tinh băng diệt là không thể tránh khỏi, mà Cửu Huyền Thí Luyện Tháp của Chu Hằng chứa người có hạn, tiến về tinh hà là lựa chọn duy nhất của bọn họ.

Kế tiếp, Chu Hằng lại đi Thiên Bảo Các một chuyến.

Tuy rằng vì chuyện của Hoặc Thiên, hắn đã không còn hảo cảm với Thiên Bảo Các nữa, nhưng không thể phủ nhận thế lực này là mạnh nhất đại lục, nên muốn đem tin tức thông báo ra ngoài đâu tiên, không ai nhanh hơn Thiên Bảo Các.

Hắn phải tận khả năng đem chuyện Tinh Môn truyền khắp toàn bộ thiên hạ, để người ta có cơ hội thoát khỏi tinh cầu này.

Sau đó, hắn còn phải đi Đông Linh Tiên Trì một chuyến. Bởi vì Cổ Viêm từng nói qua, muốn khởi động Tinh Môn cần lực lượng cấp bậc Thiên Tôn, mặc dù thể chất hắn là cấp bậc Thiên Tôn nhưng mà không biết có dựa vào được không, hiện tại đã không còn thời gian cho hắn lãng phí, bởi vậy mời Nguyệt Ảnh Thánh Nữ ra ngựa là lựa chọn tốt nhất.

Chương 453: Trước mặt đánh chém

Lần này không có thời gian, Chu Hằng cũng không mang theo bất luận người nào, mà một mình tới, dùng tích lũy linh lực kinh khủng của hắn, tốc độ đi cũng chỉ kém Thiên Tôn chân chính một chút.

Bảy ngày sau, Chu Hằng một lần nữa đi tới Đông Linh Sơn.

Giống lúc trước, hiện tại núi hùng vĩ này cô lập trong sóng biển vạn dặm, giống như một cây trụ trời, cao không thấy đỉnh, mây khói lượn lờ, làm cho người ta có cảm giác mọc cánh thành tiên.

Hắn đạp sóng mà đi, vạn dặm sóng nước chỉ mấy bước hắn đã đi tới dưới núi Đông Linh Sơn.

– Dừng lại, Đông Linh Tiên Trì không chào đón khách lạ! Trong một tiếng quát lớn, vù vù vù, chỉ thấy ba đạo nhân ảnh xếp hình chữ phẩm từ trên núi đáp xuống, đều là nữ nhân dung mạo thập phần xinh đẹp.

Đông Linh Tiên Trì này thu đồ đệ chẳng những xem tư chất, còn phải xem dung mạo sao? Nếu không tại sao không thấy

người quái dị, tuy rằng tam nữ này chưa tới mức là tuyệt thế mỹ nữ, nhưng mỗi người đều trên tiêu chuẩn.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Tại hạ Chu Hằng, có chuyện quan trọng bái phỏng Thánh nữ quý tông, xin hãy thông báo!

– Chu Hằng! Tam nữ kia đồng thời chấn động, vẻ mặt vô cùng kính sợ.

Tin tức Chu Hằng đánh chém hai đại Thiên Tôn đã truyền khắp giới võ giả rồi, nhân vật cường thế như vậy làm sao không khiến người ta nhớ kỹ.

Đây chính là khách quý, á, chỉ sợ không phải, tuyệt đối không để cho các nàng khinh đãi!

– Xin chờ ta bẩm báo với Thánh nữ đại nhân! Một nữ nói, vội vàng xoay người lên núi. Hai nàng khác lại có chút tò mò đánh giá Chu Hằng, chỉ cảm thấy hắn tuổi còn trẻ, người này một thân chiến lực đáng sợ như vậy làm sao tu luyện ra?

Chu Hằng không thèm để ý, chắp tay sau lưng, cả người sừng sững như núi, ẩn ẩn phát ra khí tức sừng sững như núi.

Hai nàng kia càng nhìn Chu Hằng càng say mê, hai khuôn mặt tươi cười đỏ bừng, ánh mắt xuân ý ướt át.

Thế giới này tôn trọng cường giả, nữ nhân, đặc biệt võ giả nữ lại lấy tiêu chuẩn dùng thực lực kén chồng. Chu Hằng có thể đánh chém Thiên Tôn, chỉ phần thực lực này cũng đủ để cho chín thành nữ nhân phát mộng rồi.

Hơn nữa, hắn còn trẻ tuổi, vóc người cao lớn, khí thế đường hoàng, uy thế nội uẩn, loại nam nhân có khí chất này sao lại không khiến cho nữ nhân động tâm chứ?

– Chu Hằng… Trong tiếng gào gần như cắn răng nghiến lợi, một mỹ phụ đạp không bay xuống, đỉnh đầu có thần chiếu sáng loáng, không phải nàng chiến ý xông lên tận trời, mà là mới vừa tạo thành Thần chích. Còn chưa tiến vào Kết Thai Cảnh, căn bản không dấu được.

Là Cố Lăng Phỉ, sư phụ của tam nữ An Ngọc Mị.

Nữ nhân này lúc trước bị Chu Hằng bắt cùng một lão vô lại bái đường, thành thân, lại thiếu chút nữa thất thân, khó trách nàng vừa nhìn thấy Chu Hằng là như mèo bị dẫm đuôi, không ngừng kích động.

Chu Hằng lại âm thầm gật đầu, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ xuất hiện lại, võ đạo Đông Linh Tiên Trì cũng phát triển tươi tốt như cây mùa xuân, Cố Lăng Phỉ vậy mà cũng có được bước tiến dài. Đừng nhìn nàng còn là Linh Hải Cảnh, nhưng có hình thành Thần chích hay không lại là băng hỏa hai tầng, hoàn

toàn không thể so sánh nổi.

Tạo thành Thần chích, như vậy chỉ cần không ngã xuống thì nhất định trở thành Kết Thai Cảnh!

Toàn bộ Huyền Càn đại lục có bao nhiêu nửa bước tiên nhân chứ?

– Lão bà cô. Sao kết hôn lại ném bà mối qua tường? Ngươi đúng là qua sông đoạn cầu quá nhanh đi. Chu Hằng nói điều không nên nói, làm điều không nên làm, vừa lên tiếng đã sờ trúng vết sẹo của Cố Lăng Phỉ.

– Im miệng! Cố Lăng Phỉ mặt xanh mét, thiếu chút nữa thất thân bởi một tên vô lại, đây là nhục nhã nàng suốt đời khó quên, ngực nàng kịch liệt phập phồng, muốn nhịn lại nhịn không nổi, thét dài một tiếng. Nàng liền xông ra ngoài, tấn công Chu Hằng.

Bốp!

Một tiếng thanh thúy vang lên, Chu Hằng tát nàng bắn ngược trở lại, trầm giọng nói: – Nể mặt Thánh nữ nhà ngươi, chỉ cho ngươi một bài học! Lão bà cô, không nên quá tự cho mình là

đúng, không coi ai ra gì. Tùy ý, ngươi có tư cách này sao? . – Chu… Hằng… Cố Lăng Phỉ nửa mặt sưng húp, nàng một tay che mặt, ánh mắt đầy oán độc.

Chu Hằng ánh mắt phát lạnh, sát khí bừng bừng, nữ nhân này rất không biết điều..

– Chu Hằng, nể tình ta, việc này coi như dừng ở đây, được không?

Ngay vào lúc này, một thanh âm trong trẻo dịu dàng lại mang theo vô thượng uy nghiêm vang lên, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ phiêu nhiên đáp xuống.

– Nếu như ta không muốn thì sao? Chu Hằng lạnh lùng nói, hai mắt nhìn chằm chằm Cố Lăng Phỉ, sát khí cuồn cuộn không chút che giấu. Hắn không để Cố Lăng Phỉ vào mắt là một chuyện, nhưng người khác ở trước mặt hắn lộ ra vẻ oán độc này, không chừng lúc nào cũng đem cỗ lửa giận này trút lên đầu người thân bên cạnh hắn.

Mối họa, phải diệt trừ lúc chưa xảy ra.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cứng lại, không nghĩ tới Chu Hằng lại thật sự không cho nàng mặt mũi như thế. Nhưng ngẫm lại cũng đúng, Chu Hằng tuy rằng còn không phải Thiên Tôn chân chánh, nhưng mà lực phòng ngự của hắn kinh khủng như vậy, đã có vốn không cần sợ bất kỳ vị Thiên Tôn nào nữa, vậy

hắn làm sao phải cho ngươi mặt mũi?

– Chu Hằng, xem như nể mặt Vạn Cổ Đại Đế và gia sư…

– Ngừng lại… Chu Hằng giơ tay lên ngăn Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nói tiếp, nói: – Nhân tình Vạn Cổ Đại Đế và Đông Linh nhất, lúc trước ta đã sớm thanh toán xong! Hiện tại đây là ân oán cá nhân giữa ta với nàng ta, không liên quan tới những thứ khác, dù tính muốn lôi vào ta cũng không để ý.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lòng đầy khó chịu, không chỉ vì Chu Hằng không để cho sư phụ nàng mặt mũi, mà càng vì đối phương ngay cả thể diện của nàng cũng không cho!

Chẳng lẽ nàng ở trong lòng Chu Hằng ngay cả một chút địa vị cũng không có sao?

Nàng cũng lạnh mặt lại nói: – Hôm nay ngươi tới đây là vì chuyện gì?

Chu Hằng mỉm cười, nhưng nụ cười mỉm kia lại mang theo lãnh ý nói: – Trước khi nói ra, ta muốn giết người trước.

Giết ai? Còn cần phải nói sao?

Chỉ là tên này cũng quá to gan lớn mật đi, ở trước mắt Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lại nói muốn giết đệ tử Đông Linh Tiên Trì, đây là kiêu ngạo cỡ nào? Cùng chung mối thù, đệ tử Đông Linh Tiên Trì nhìn về phía Chu Hằng với ánh mắt kẻ thù.

– Chu Hằng, ngươi quá đáng rồi! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lạnh lùng nói.

– Tuyệt không quá đáng! Chu Hằng cũng lạnh lùng nói, lúc trước Cố Lăng Phỉ khư khư cố chấp, buộc tam nữ An Ngọc Mị phải gả cho hai đứa cháu của nàng, có thể thấy được nàng là người tự cho mình là đúng, người như vậy một khi quyết định trả thù, đó tuyệt đối là mối đại họa.

– Hừ, nơi này không chào đón ngươi! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ hạ lệnh trục khách.

– Ha ha, trước không nên nói như vậy, ngươi sẽ hối hận. Chu Hằng nhìn chằm chằm Cố Lăng Phỉ.

– Cút! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ không thể kiềm được, một chưởng đẩy tới Chu Hằng.

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tự nhiên xuyên qua công kích của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, lại không phản kích, mà giết tới Cố Lăng Phỉ.

– Lớn mật! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ bạo nộ quát to một tiếng, bàn tay trắng nõn đánh ra Phiên Thiên Chưởng.

Chu Hằng như cá bơi trong nước, Tấn Vân Lưu Quang Bộ cũng là tiên thuật, mà phẩm bậc nói không chừng còn trên Phiên Thiên Chưởng, bởi vì Cổ Viêm là trưởng lão mạnh nhất của Man Thần tộc, thực lực tuy chỉ là Nhật Diệu Cảnh, mà Khổng Ngạo Côn lại là Thăng Hoa Cảnh, kém một bước là có thể tiến vào Sáng Thế Cảnh!

Có thể thấy được, chỉnh thể thực lực của Khổng gia trên xa Man Thần tộc, mà Tấn Vân Lưu Quang Bộ lại là chiêu bài tuyệt kỹ của Khổng gia, như vậy phẩm bậc trên Phiên Thiên Chưởng cũng có gì kỳ quái chứ?

Hắn ở trong chưởng kình Phiên Thiên Chưởng xuyên qua, dường như một con cá cơi ngược dòng, kiên cường dũng cảm tiến tới.

– Ta muốn giết người, ai ngăn được? Chu Hằng ngạo nghễ nói, đã cách Cố Lăng Phỉ càng ngày càng gần.

– Lăng Phỉ, ngươi đi trước! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ liên tục xuất Phiên Thiên Chưởng, môn tiên thuật này là võ kỹ mạnh nhất nàng nắm giữ, nếu như ngay cả nó cũng không thể ngăn cản được Chu Hằng, như vậy nàng cũng không có biện pháp.

Cố Lăng Phỉ lúc này mới ý thức được thiếu niên ngày xưa nàng một ngón tay cũng có thể nghiền chết, hiện giờ trưởng thành mạnh tới mức, ngay cả Nguyệt Ảnh Thánh Nữ Thiên Tôn này cũng đành phải kêu nàng trốn trước.

– Trốn không thoát đâu! Chu Hằng thân hình động chuyển, lúc trước ở trong Phiên Thiên Chưởng của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ không thể di chuyển tự nhiên, nhưng bây giờ hắn đã chạm tới gần cánh cửa Hóa Thần Cảnh rồi, thực lực mạnh hơn mấy lần trước đó!

Hắn thôi phát Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, dù sao hắn bây giờ, thể chất là Thiên Tôn, linh lực với hắn mà nói cũng không có ý nghĩa quá lớn, chỉ cần có thể đạt được mục tiêu, cho dù tiêu hao toàn bộ thì đã sao?

– Giết!

Chu Hằng lòng lạnh như băng, lúc trước hắn chế trụ Cố Lăng Phỉ mà không giết, là để cho đối phương một con đường sống, là nể tình nàng cuối cùng là sư phụ của An Ngọc Mị tam nữ, nhưng mà nữ nhân này lại không tỉnh ngộ, không cảm kích mà lại oán hận, người như vậy giữ lại làm gì?

Hắn đánh ra một chưởng, nằm quyền màu vàng giống như thái dương rực rỡ không ai bì nổi.

– Dừng tay! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ xuất chưởng cản lại.

Chu Hằng vẻ mặt kiên định, một quyền oanh phá chưởng ảnh của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

Oanh!

Trong lòng hắn có tín niệm vô kiên bất tồi, mà Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lại vội vàng đánh ra chưởng này cho nên không mạnh, lập tức bị nắm quyền màu vàng oanh phá!

Một quyền này, mang theo tín niệm vô cùng kiên định của Chu Hằng!

Là một quyền vô địch! Thình thịch!

Một quyền hạ xuống, sáng vàng chớp động, Cố Lăng Phỉ trong nháy mắt bị đánh cho nổ tung, ngay cả máu thịt cũng bị lực lượng khủng bố nghiền thành cát bụi bé tí, mắt thường căn bản không nhìn thấy!

Mọi nơi hoàn toàn yên tĩnh!

Rất khí phách, ở trước mặt Thiên Tôn giết người, cố tình

Thiên Tôn còn không cản được!

Mạnh như vậy thế, năm đó Vạn Cổ Đại Đế xuất hiện lại cũng có năng lực tranh phong với hắn sao?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ tức giận thên thể run lên, nàng phẫn nộ không vì một nhân vật trọng yếu trong tông môn bị giết hại, mà vì thái độ không lưu tình của Chu Hằng, rõ ràng trong lòng căn bản không có nàng!

– Tốt lắm, hiện tại có thể nói chính sự! Chu Hằng xoay người lại, cười ấm áp nói.

Đã giết người ở trong nhà người ta, còn muốn nói chuyện chính sự?

Bất kể là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ hay là đệ tử Đông Linh Tiên Trì đều sắc mặt tái xanh, bất cứ lúc nào đều muốn trở mặt xông lên liều mạng.

– Không có gì để nói! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ một lời cự tuyệt, giọng điệu kiên định.

– Tinh Môn! Chu Hằng phun ra hai chữ.

– Ngươi, ngươi nói cái gì? Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lập tức khiếp sợ.

Năm đó sư tôn của nàng có tư cách tham dự tranh đoạt Tinh Hạch, nàng tự nhiên biết một khi tiên duyên xuất hiện, toàn bộ Huyền Càn Tinh sẽ như thế nào! Cho dù nàng cướp được Tinh Hạch phá hư thành tiên, nhưng mà nàng có năng lực theo bao nhiêu người cùng nhau phi thăng Tiên giới chứ?

Hai chữ Tinh Môn này trực tiếp đánh trúng chỗ trí mạng của nàng.

Chương 454: Tinh Môn mở ra!!

– Không nghe được thì quên đi! Chu Hằng ra vẻ phải đi.

Cái tên khốn nạn này!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ tức giận, nhưng hai chữ Tinh Môn đánh trúng điểm yếu của nàng, để cho nàng muốn kênh kiệu cũng không nổi. Không chỉ như thế, nàng còn phải ăn nói khép nép, không vì mình thì cũng phải vì tánh mạng mấy ngàn người từ trên xuống dưới Đông Linh Tiên Trì mà suy nghĩ.

Vì kế thừa sư tôn nàng, nàng cũng chỉ có thể nén giận!

– Xin dừng bước!

Nàng gọi Chu Hằng, tận lực lộ ra một chút tươi cười.

– Thật không có thành ý! Chu Hằng lắc đầu nói.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nắm chặt tay, xương ngón tay không ngừng phát ra tiếng vang, cho thấy nàng tức giận trong lòng đạt tới trình độ như thế nào, nhưng nàng còn không phát tác được, nói: – Mời lên núi! .

– Không sao, trong ngọn núi không nghênh đón nam nhân, ta cũng không thể cho các ngươi khó xử! Chu Hằng ra vẻ chối từ.

– Không khó xử! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cắn răng nói.

– Thật sự? .

– Thật sự! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nhìn Chu Hằng, có một loại cảm giác nhìn thấy đầu con lừa đê tiện kia, để cho nàng cực độ nếu muốn đánh Chu Hằng một trận.

– Xem ngươi rất có thành ý phân, ta đây cố mà đi! Chu Hằng cuối cùng gật đầu đáp ứng.

Các đệ tử Đông Linh Tiên Trì không ai không lộ ra vẻ bi phẫn, nhưng các nàng lại căn bản không ra tiếng được, bởi vì các nàng cũng biết Huyền Càn Tinh sắp tan vỡ, Tinh Môn quan hệ tánh mạng của tất cả mọi người!

Các nàng có thể vì tông môn mà chết, nhưng người nào cũng

không gánh nổi tội danh đoạn tuyệt tông môn kế thừa.

Bởi vậy, các nàng cũng chỉ có nhẫn!

Chẳng những phải nhẫn, lại cảm ơn Chu Hằng, bởi vì đây đúng là một cái thiên đại ân tình, cũng không để cho các nàng có thể kháng cự.

Sau khi vào trong ngọn núi đều có người dâng trà thơm, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ không nhịn được, hỏi: – Ngươi biết còn có Tinh Môn có thể sử dụng? .

– Ân! Chu Hằng không nhử nữa, nếu không vị Thánh nữ này thật phải nổ tung, bất quá hắn lập tức hỏi ngược lại. – Những Tinh Môn khác ở Huyền Càn đại lục đều không thể dùng? .

– Năm đó chủ nhân bốn đại tử địa đi Tinh Môn tới đây, vì phòng ngừa còn có người đến sau tranh đoạt tiên duyên cùng bọn chúng, liền ra tay phá hủy tất cả Tinh Môn! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nói.

Thủ đoạn thật là ác độc!

Chủ nhân bốn đại tử địa biết rất rõ ràng sau khi Tinh Hạch thành hình, Huyền Càn đại lục sẽ có kết quả như thế nào, nhưng bọn họ vẫn dùng thủ đoạn độc ác phá hủy tất cả Tinh Môn, tương đương đoạn tuyệt hy vọng của tất cả mọi người trên tinh cầu này!

Cái gọi là nhất tướng công thành vạn cốt khô, bọn họ lại ác hơn. Vì có thể thành tiên muốn cho sinh mệnh một cái tinh cầu xem như giá phải trả!

Đây cũng là vì cái gì Lệ Vô Cực chỉ có thể mạo hiểm ngồi pháp khí phi hành mà đến, bởi vì Tinh Môn đi thông Huyền Càn đại lục đã bị phá hủy toàn bộ, hắn muốn chạy đến Huyền Càn Tinh tranh đoạt tiên duyên, chỉ có làm như vậy.

Nhưng người dám mạo hiểm giống Lệ Vô Cực cuối cùng không nhiều lắm, hoặc là nói không chỉ một mình hắn xuất phát, nhưng cuối cùng an toàn đi tới Huyền Càn Tinh cũng chỉ có hắn.

Đáng tiếc, chủ nhân bốn đại tử địa cũng chưa chết!

– Chu Hằng, Tinh Môn ở nơi nào? Nguyệt Ảnh Thánh Nữ có chút kích động hỏi.

– Thất Lộc Sơn! Chu Hằng cũng không có giấu giếm.

– Cái gì! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ có chút không thể tin, phía trước nàng cũng không phải không tiến hành tìm kiếm ở Thất Lộc Sơn, nhưng còn có bốn Thiên Tôn nhìn chằm chằm sau lưng của nàng, cũng không có bao nhiêu thời gian đi cẩn thận tìm tòi.

– Nói như thế, Vạn Cổ Đại Đế hẳn đi những tinh cầu khác, với thiên tư của hắn tuyệt đối có thể thành tiên! Nàng còn nói thêm, trên mặt có một tia khó chịu, bởi vì Đông Linh Thiên Tôn xác thật bỏ mình.

Chu Hằng cũng hy vọng như thế, nếu Vạn Cổ đệ nhất Đế rơi xuống từ lúc mấy vạn năm trước cũng quá đáng tiếc!

– Như vậy, ta cáo từ, ở Thất Lộc Sơn cung kính chờ đợi đại giá! Chu Hằng ôm quyền nói.

– Không tiễn! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cắn răng nói, phía trước nàng nhẫn cũng không có nghĩa là nàng quên chuyện Cố Lăng Phỉ.

Chu Hằng ly khai Đông Linh Sơn, với tốc độ nhanh nhất về tới Lãng Nguyệt Quốc.

Thiên Bảo Các đã đem Tinh Môn chuyện chiêu cáo thiên hạ, đồng thời cũng nói Huyền Càn Tinh sắp băng diệt. Dẫn tới

toàn bộ thiên hạ đều sôi trào cùng sợ hoảng.

Điều này hoàn toàn có thể lý giải , một khi Huyền Càn Tinh tan vỡ, mọi người đều chỉ có một con đường chết!

Tin tức tin cậy không đáng tin? Đừng nói trước đây là Thiên Bảo Các thả ra, chỉ bằng gần đây hai năm không ngừng phát sinh thiên tai cũng đủ để cho mọi người tin!

Nhất thiết phải tới Thất Lộc Sơn, nếu không mệnh khó giữ được!

Trong khoảng thời gian ngắn, không biết bao nhiêu thế gia, tông môn bắt đầu di chuyển lớn, nhao nhao hướng về Thất Lộc Sơn bước vào.

Triệu Đoạt Thiên là người sấm rền gió cuốn. Từ lúc Chu Hằng xuất phát ngày thứ ba cũng đã động viên cả gia tộc tiến hành di chuyển, tuy rằng không có khả năng hoàn toàn chuyển đi tài phú cả gia tộc, nhưng sống còn, nào có nhiều thời giờ như vậy lưu cho bọn hắn?

Chư nữ Ứng Mộng Phạm, con lừa đen, Tiểu Ăn Tạp còn chờ hắn ở Triệu gia. Khi Chu Hằng trở về, bọn họ cũng không dừng lại, mà lập tức xuất phát, đi tìm lão lừa đảo.

Chu Hằng muốn biết tòa Tinh Môn kia đến tột cùng thông hướng nào , là đơn hướng hay là hai chiều, đây chính là tin tức rất trọng yếu.

May mà, lần này lão lừa đảo không chạy ra rất xa, Chu Hằng rất nhanh tìm đến lão già này.

Biết được Huyền Càn đại lục còn có Tinh Môn, lão lừa đảo không chối từ, tỏ vẻ nguyện ý theo Chu Hằng.

Bọn họ chạy một cái tới Thất Lộc Sơn.

Lão lừa đảo lập tức nghiên cứu tòa Tinh Môn kia, sau nửa ngày rốt cục có kết quả.

– Tinh Môn đầy đủ không sứt mẻ, chỉ cần cung cấp đầy đủ linh thạch thượng phẩm có thể vận chuyển! Lão lừa đảo hết sức nghiêm túc nói, đây là chuyện liên quan đến vô số mệnh người, dù là lão già này vô cùng đáng khinh cũng không khỏi nghiêm nghị.

– Tiền bối biết Tinh Môn này thông tới đâu? Chu Hằng hỏi.

Lão lừa đảo do dự một chút, mới nói: – Lão phu sử dụng tinh quang hình chiếu thuật có thể truy tung tinh tiêu đối ứng Tinh Môn, tuy nhiên tu vi lão phu bây giờ không đủ, có thể sẽ tổn

thương nguyên khí nặng nề! Tuy nhiên, thiên hạ chúng sinh đều là sinh linh, lão phu cũng không dám khinh thường, liền thử một lần đi! .

– Tiền bối vĩ đại! Chu Hằng nịnh bợ một câu không cần tiền vốn.

Lão lừa đảo nhắm hai mắt lại, cả người có một đạo tiên quang ngọc lưu ly hiện lên, từng luồng nhìn về phía vô tận xa xa, vẻ đáng khinh khí diệt hết, ngược lại có loại bảo tướng trang nghiêm. Nhưng rất nhanh, trên trán lão lừa đảo đổ đầy mồ hôi lạnh, cả người run rẩy kịch liệt.

– A Hắn quát to một tiếng, đạp liên tiếp thối lui hơn mười bước. Mở hai mắt ra.

– Tiền bối, như thế nào? Chu Hằng – vội vàng hỏi.

– Đối ứng Tinh Môn là Long Hà đại lục, là Tinh Môn đơn hướng! Lão lừa đảo thở hổn hển một hồi lâu mới nói.

Tinh Môn đơn hướng!

Chu Hằng nhướng mày, ý vị sử dụng Tinh Môn mà đi không bao giờ … có khả năng trở lại Huyền Càn Tinh .

Hắn vốn muốn hộ tống mọi người đi tới đối diện Tinh Môn, để mọi người đứng vững bước chân rồi lại trở lại Huyền Càn đại lục tham dự tranh đoạt Tinh Hạch, nhưng hiện tại xem ra hắn chỉ có thể lựa chọn 1 cái.

Đi Long Hà đại lục không thể trở về tranh đoạt Tinh Hạch!

Hắn nên làm lựa chọn thế nào?

– Đáng tiếc, Huyền Càn Tinh sắp tan vỡ. Nhiều nhất chỉ có 3 năm Tinh Hạch sẽ hoàn toàn ngưng tụ thành, 3 năm lại có thể để bao nhiêu người xuyên qua Tinh Môn! Lão lừa đảo đột nhiên có chút cảm khái nói.

Chu Hằng im lặng, 3 năm quá ngắn!

Huyền Càn đại lục thật sự quá lớn, đối với người thường mà nói, cả đời của bọn họ dùng toàn bộ để chạy cũng không thể chuyển kiếp toàn bộ đại lục.

Cho dù hiện tại có Tinh Môn. Cũng chỉ có thể để một bộ phận chạy trốn, vẻn vẹn chỉ là giúp truyền thừa không bị ngắt đứt.

Vì cái gì Vạn Cổ Đại Đế không sớm công bố vận mệnh Huyền

Càn Tinh một chút, để mọi người xuyên qua Tinh Môn rời đi?

Chu Hằng nghĩ nghĩ, chính mình lắc đầu trước, khi đó không có mấy người sẽ tin tưởng chuyện Huyền Càn Tinh băng diệt! Lại nói, chỉ sợ bọn họ tin, nhưng còn có thời gian vạn năm. Ai lại nguyện ý bỏ xuống hết thảy đi địa phương khác?

Mấy vạn năm a, Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh đều chỉ có thể sống 5000 năm, ai đi quản chuyện xa như vậy?

– Tiểu tử, ngươi cũng chớ để ở trong lòng, dù sao ngươi tìm được cái Tinh Môn này đã có thể cứu lại tánh mạng của vô số người, đây là đại công đức! Lão lừa đảo nghiêm nghị nói.

– Cho ta một khối nhân ngẫu đi! .

– Không có cửa đâu! .

Chu Hằng hỏi thăm quy trình Tinh Môn vận chuyển kỹ càng tỉ mỉ, cùng với mỗi lần có thể mang bao nhiêu người, cũng làm xong chuẩn bị mở ra Tinh Môn.

Hắn đang chờ thế lực khắp nơi tới. Chỉ dựa vào một mình hắn không có nhiều linh thạch thượng phẩm như vậy không ngừng mở ra Tinh Môn, nhất thiết phải động viên toàn bộ đại lục.

Bởi vậy, hắn chẳng những để Thiên Bảo Các thông tri mọi người, còn bao gồm hai đại Đế triều Thiên Yêu, Dạ Ma, cùng với Hải tộc.

Hết thảy chuẩn bị công tác đã xong, Chu Hằng một bên tiến hành đột phá Hóa Thần Cảnh, một bên thì kiên nhẫn chờ đợi. Rất nhanh Thất Lộc Sơn lại trở nên vô cùng náo nhiệt.

Một tháng sau, Triệu Đoạt Thiên mang theo tộc nhân Triệu gia dẫn đầu tới, so với bọn hắn chậm một chút thì là Mai gia cùng Bạch gia.

Không có thời gian có thể lãng phí, Chu Hằng ở dưới sự trợ giúp của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lập tức mở ra Tinh Môn. Đưa nhóm người thứ nhất rời đi.

Theo rất nhiều linh thạch thượng phẩm bốc hơi lên, thần đàn sáng choang, đạo lương trụ cũng tạo thành một quang môn, mọi người lục tục đi tới, vừa vào đã biến mất, thẳng đến trăm người sau, quang cửa không ổn định, run lên rất nhanh, thần đàn trở nên ảm đạm.

Nhiều linh thạch thượng phẩm như vậy lại chỉ đủ 100 người xuyên qua Tinh Môn!

Không so được Thập Luyện Đồ, nhưng cũng kém không là

mấy.

Thời gian chuyển dời, càng ngày càng nhiều người chạy tới Thất Lộc Sơn hạ, mặc dù mỗi đại gia tộc, mỗi thế lực lớn đều mang đến rất nhiều linh thạch thượng phẩm, không lo vấn đề năng lượng Tinh Môn, nhưng Tinh Môn truyền tống cần thời gian !

Hiện tại mọi người ùn ùn kéo tới, ai cũng không muốn rơi ở phía sau, vạn nhất Huyền Càn Tinh đột nhiên hủy diệt?

Nhưng có Chu Hằng tọa trấn, ai dám làm liều!

Bởi vậy, mấy ngày này người tiến đến bái phỏng Chu Hằng nối liền không dứt, lấy tình động, cộng thêm sắc đẹp mê hoặc, tóm lại phải để gia tộc của chính mình, tông môn của mình mau ly khai cái hiểm địa này có khả năng sụp đổ bất cứ lúc nào.

Nếu Chu Hằng nguyện ý mở ra Phương Tiện Môn, đừng nói 3 bào thai 4 bào thai, chính là hoa mẫu đơn đều có thể thu đầy mấy căn phòng .

Chương 455: Đại thiên di !!

Chu Hằng không cho bất luận kẻ nào mặt mũi, đến cảnh giới như hắn đã không cần cấp mặt mũi bất luận kẻ nào.

Triệu Đoạt Thiên là chủ nhân Triệu gia, hắn không thể trốn tránh trách nhiệm, bởi vậy hắn theo Triệu gia cùng đi Long Hà đại lục, Triệu gia chỉ có một cái nửa bước tiên nhân là hắn, đi đến một địa phương hoàn toàn xa lạ tuyệt không thể thiếu hắn quan tâm.

Cùng hắn cùng đi , trừ bỏ tất cả tộc nhân Triệu gia ra, còn có cha mẹ Chu Hằng.

Dựa theo bổn ý Chu Hằng, hắn muốn cho cha mẹ đi theo chính mình, đợi cho hắn đoạt được Tinh Hạch phá hư thành tiên, có thể mang theo cha mẹ đi đúng chỗ, trực tiếp tiến vào Tiên giới! Nhưng vợ chồng Chu Định Hải lại kiên trì muốn cùng Triệu gia, để cho Chu Hằng nói toạc mồm mép đêu vô dung.

Chu Hằng cũng không có khả năng bắt buộc bọn họ, đành phải mặc cho bọn hắn rời đi, Tiên giới cũng không biết là địa phương như thế nào, nói không chừng nguy cơ từng bước, so với Phàm giới càng tàn khốc hơn?

Hoặc là chờ hắn ở Tiên giới có chỗ đứng rồi lại trở lại Phàm giới đón dẫn hai vị lão nhân gia đi, Long Hà đại lục phải có Giới Môn tồn tại, không giống Huyền Càn Tinh bị làm đi làm lại thê thảm.

An Nhược Trần Lâm Kiếm Trần đồng dạng làm ra lựa chọn giống nhau, không chen ở bên cạnh Chu Hằng giúp vui. Vương Hà thật ra muốn cùng Chu Hằng , lại bị Hách Liên Đông ngạnh sinh túm đi.

Hách Liên Đông cũng mới chạy đến không lâu, đối Con rể Chu Hằng càng ngày càng vừa lòng, mà sau khi nhìn thấy Vương Hà hắn lại thập phần hưng phấn, lúc này tỏ vẻ muốn thay thế Chu Hằng dạy đồ đệ.

Chu Hằng hỏi qua mới biết, huyết mạch Hách Liên gia quả thật 10 phần tương tự với Tiểu Ăn Tạp, tuy nhiên huyết mạch Tiểu Ăn Tạp hiển nhiên càng thêm thuần hậu, bởi vậy khiến Hách Liên Đông thập phần động tâm, muốn dạy dỗ thật tốt.

Tang Thanh Sơn đã theo Tang gia đến, hai người gặp mặt tự nhiên không thể thiếu một phen náo nhiệt, Tang Thanh Sơn rốt cục đi vào Kết Thai Cảnh, chỉ là hắn đã sớm nghe nói chiến tích Chu Hằng đánh chém hai đại Thiên Tôn ngạo nhân, chút thành tích kia sao dám lấy ra khoe?

Một đại gia tộc tiếp một đại gia tộc, một thế lực lớn tiếp một thế lực lớn. Ở trước đại lục băng diệt uy hiếp, không có bất cứ

người nào có thể may mắn thoát khỏi, tự nhiên mỗi người đều muốn rời khỏi cái địa phương quỷ quái này.

Khiến Chu Hằng vui mừng là, Hồng Thiên Phong cũng đến, mang theo người nhà của hắn.

Đây là hắn cố ý nhắc nhở Thiên Bảo Các, đồng dạng còn để Thiên Bảo Các dẫn theo toàn bộ người Hắc Thủy Điện lại đây, hắn cũng không phải một người quên chuyện cũ. Đương nhiên còn có Thượng Thiên Võ Các, tuy nhiên thực lực cái võ đạo Thánh địa này cường đại, căn bản không cần Thiên Bảo Các đi sắp xếp.

Liên tục có người rời khỏi Huyền Càn Tinh, nhưng đối với dân cư toàn bộ Huyền Càn Tinh mà nói, số lượng này lại bé nhỏ không đáng kể.

Nhà quyền thế Thiên Yêu Đế triều, Dạ Ma Đế triều cũng đến, vị Thiên Yêu tộc Thiên Tôn kia đối với Chu Hằng hiện giờ càng thêm tán thưởng. Cho rằng Chu Hằng rất có phong phạm Vạn Cổ Đại Đế!

Sau đó, Hải tộc cũng đến, đồng dạng mang đến từng bó lớn linh thạch thượng phẩm, Ngao Không Sơn chỉ tới kịp gặp mặt cùng Chu Hằng một lần rồi chảy nước mũi bị đưa đi Long Hà đại lục.

Vị Hoàng đế Hải tộc Ngao Quảng Long cũng không lưu lại, là

Thiên Tôn thứ nhất rời đi Huyền Càn Tinh.

Sau khi Tinh Môn mở ra từ lần đầu tiên không có đình chỉ vận chuyển. Không ngừng cuồn cuộn đưa một đám lại một đám người đi tới Long Hà đại lục. Vô tình, nửa năm qua, toàn bộ môi trường Huyền Càn Tinh cũng biến thành càng ngày càng cuồng bạo, khoảng cách hoàn toàn phá diệt gần trong gang tấc.

Linh thạch thượng phẩm hữu hạn, không có linh thạch thượng phẩm thì không thể khởi động Tinh Môn, Chu Hằng thậm chí cống hiến toàn bộ linh thạch thượng phẩm trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp ra ngoài, nhưng đối với hoàn cảnh hiện giờ mà nói lại như muối bỏ biển, căn bản không được tác dụng gì.

Đối với chuyện này, Chu Hằng cũng không có cách nào, hắn không phải Thánh nhân. Gánh vác không được trách nhiệm lớn như vậy.

– Chu tiểu tử, Tinh Hạch sắp xuất thế, đến lúc đó ngươi đối mặt với chủ nhân bốn đại tử địa, có mấy phần nắm chắc? Con lừa đen khó được nghiêm chỉnh một hồi. Dùng giọng điệu nghiêm túc nói.

– Ngươi bảo ta cũng dùng Tinh Môn rời đi sao? Chu Hằng hỏi lại.

– Nhẫn nhất thời cũng không sao! Con lừa đen lớn tiếng: – Ngươi thiên tư trác tuyệt, không có Tinh Hạch cũng không phải không có hy vọng thành tựu Chân Tiên, không cần thiết đánh bừa cùng chủ nhân bốn đại tử địa! .

Chu Hằng im lặng không nói gì, nhưng trong ánh mắt lại bốc cháy lên chiến ý hừng hực.

– Năm đó Vạn Cổ Đại Đế cũng chưa thể trấn áp bọn họ! Con lừa đen tiếp tục khuyên – Bổn tọa thừa nhận, tư chất của ngươi còn ở trên Vạn Cổ Đại Đế, nhưng ngươi bây giờ còn chưa tiến vào Hóa Thần Cảnh, chống lại bốn lão quái vật kia hoàn toàn không có phần thắng! .

Chu Hằng lại lắc lắc đầu, nói: – Con lừa, ngươi còn không biết thực lực chân chính của ta.

Con lừa đen chỉ biết là hắn rất cường đại, nhất là lực phòng ngự, nhưng cũng không biết thể chất của hắn đã đạt đến trình độ pháp khí Hóa Thần Cảnh, dù là Chuẩn Tiên hai kiếp cũng không thể đánh thương hắn với lực lượng thuần túy!

Mấu chốt chính là, chủ nhân bốn đại tử địa nghiêm chỉnh mà nói cũng không thể xem như Hóa Thần Cảnh, thời gian duy trì ở trạng thái mạnh nhất chắc chắn sẽ không dài!

– Hơn nữa, ta cũng cần tiến hành chiến đấu mới có thể nhận được đầy đủ áp lực, nhân cơ hội đột phá Hóa Thần Cảnh! Chu Hằng còn nói thêm.

– Chu tiểu tử, bổn tọa cảm thấy ngươi đang chơi với lửa! Con lừa đen ngừng một chút – Dù ngươi có thể tiến vào Hóa Thần Cảnh, nhưng vừa mới đột phá sao có thể so sánh cùng bốn lão quái vật kia? Đến lúc đó Huyền Càn đại lục hỏng mất, ngươi làm sao bây giờ? .

Cho dù là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh thì thế nào, ở trong vũ trụ tối tăm bát ngát còn không phải chỉ có chờ chết?

Chu Hằng cũng hiểu được điểm ấy, bởi vậy nếu hắn lưu lại tham dự tranh đoạt Tinh Hạch nhất định phải thành công! Nếu không, cũng chỉ có thể hao hết thọ nguyên ở trong tinh không lạnh như băng!

Vũ trụ mịt mờ khô kiệt, không có một tia linh lực, tự nhiên không có khả năng tồn tại khả năng tiến thêm một bước, bay lơ lửng ở trong đó chỉ có chờ chết.

Nhưng hắn nhất định phải đọ sức đánh một trận, không chỉ là vì mình, còn vì muốn ngăn cản bốn lão quái vật kia!

Ở phía trước đại lục hủy diệt tháo Tinh Môn ra, nói không chừng còn có thể vận chuyển bình thường, cho mình một đường lui!

– Ngày mai ngươi và các nàng Hoặc Thiên cùng nhau rời đi! Chu Hằng quyết tâm đã định, nhưng hắn không thể để cho các nàng Ứng Mộng Phạm, Phong Liên Tình bồi tiếp chính mình mạo hiểm lớn như vậy. Trước kia không có cách nào, hiện tại đã có Tinh Môn, vậy hắn tự nhiên phải làm ra an bài khác.

– Phi, đây chính là tiên duyên a, bổn tọa làm sao có thể buông bỏ! Con lừa đen lập tức chửi thề.

– Ngươi thật không muốn sống nữa? .

– Không phải có tiểu tử ngươi ở phía trước sao? Bổn tọa liều mạng, thật phải xong đời. Bổn tọa cũng sống lâu hơn ngươi nhiều năm, không thua thiệt! Nếu tiểu tử ngươi mạng lớn phúc lớn, cướp được tiên duyên, bổn tọa chẳng phải cũng có thể thơm lây! .

Nói đến cùng, đầu con lừa đê tiện này vẫn lòng tham vô đáy!

Chu Hằng không nói gì, hắn đi gặp chư nữ Ứng Mộng Phạm, An Ngọc Mị, nếu muốn muốn thuyết phục các nàng xuyên qua Tinh Môn rời đi. Nhưng các nàng lại không có một ai đáp ứng, đều nói nếu mất đi Chu Hằng, như vậy các nàng còn sống cũng không có ý tứ.

Đương nhiên, cũng không phải mọi người đều thật tâm, tỷ như Lan Phi cùng Nam Cung Nguyệt Dung, các nàng đã lên thuyền giặc. Lúc này nếu nói chẳng phải sẽ bị những người khác mắng chết?

Hơn nữa, Chu Hằng chuyên sáng tạo kỳ tích, nói không chừng có thể đoạt được tiên duyên?

Chu Hằng thành tiên, các nàng cũng có thể đi theo gà chó lên trời!

Đây là đang mạo hiểm, nhưng đồng dạng cũng là một cái kỳ ngộ.

Bây giờ việc có thể làm đều đã làm, còn dư lại chính là chờ Tinh Hạch hoàn toàn thành hình, cũng chính là Huyền Càn Tinh tận thế.

Đây thật ra là một cái bi kịch. Tinh Hạch có thể cho Hóa Thần Cảnh Thiên Tôn đi ra một bước cuối cùng, phi thăng thành tiên, nhưng giá phải trả lại là tất cả sinh linh một cái tinh cầu diệt sạch.

Hơn nữa, không cách nào tránh khỏi!

Lại nửa tháng sau, Chu Hằng tắm ánh mặt trời ở đỉnh núi, thể

ngộ nhân sinh triết lý, để cầu sớm ngày bước ra một bước cuối cùng, nếu hắn có thể có được tu vi Hóa Thần Cảnh có thể hoàn toàn không sợ chủ nhân bốn đại tử địa.

– Bẩm đại nhân. Có khách cầu kiến! .

Chu Hằng tọa trấn như thế, tự nhiên sẽ có thế lực lấy lòng hắn, an bài cho hắn rất nhiều người hầu, thậm chí rất nhiều vẫn là con cháu ưu tú trong gia tộc, nữ có nam có. Nam hy vọng có thể giống Tang Thanh Sơn kết làm giao tình với Chu Hằng, mà nữ hy vọng bị Chu Hằng chọn trúng, từ nay về sau chim sẻ thay đổi phượng hoàng.

– Nga. Là ai? Chu Hằng cũng không quay đầu lại hỏi.

– Hắn tự xưng là cố nhân của đại nhân, họ Phương, Phương Hà Thanh! Người hầu nghiêm nghị nói.

Phương Hà Thanh?

Thật đúng là cố nhân.

Lần đầu tiên Chu Hằng gặp được Phương Hà Thanh, là bởi vì phụng lệnh Hàn Thương Quốc chủ. Tiến đến nghĩ cách cứu viện công tử ăn chơi Lưu Duyệt của Lưu gia, nếu không phải thực lực Chu Hằng cường đại, cứu binh bọn họ phái đi cũng bị

một lưới bắt hết.

Lần thứ hai là bởi vì phát hiện một tòa quặng mỏ linh thạch, bốn tiểu quốc vì thế triển khai tranh đoạt, Phương Hà Thanh mang theo muội muội cùng nhau trình diện.

Người này là một trí giả, chỉ là tầm quan trọng vũ lực thế giới này vượt qua xa trí mưu, kế hoạch kín đáo hơn nữa gặp được thực lực tuyệt đối vẫn chỉ có nước không chịu nổi một kích.

Chu Hằng không khỏi có vài phần hứng thú, nói: – Mời hắn đến đây đi! .

– Vâng, đại nhân! Người hầu xoay người rời đi, không bao lâu, nghe được 2 tiếng bước chân vang lên, người đã dẫn tới.

– Chu huynh! Phương Hà Thanh ôm quyền ở phía sau hắn, giọng nói không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Chu Hằng mặt không đổi sắc, nói: – Phương Hà Thanh, lá gan ngươi không nhỏ! .

Giữa các võ giả nặng nhất thực lực, Phương Hà Thanh tiến cảnh không tính là chậm, nhưng tu vi Ích Địa Cảnh so sánh cùng Chu Hằng kém bao nhiêu? Hắn cũng không phải không biết địa vị Chu Hằng bây giờ như thế nào, từ Chu huynh cũng

không thể kêu bậy.

– Ta tin tưởng, Chu huynh cũng không phải một người bảo thủ không chịu thay đổi, nếu ta xưng Chu huynh một tiếng tiền bối hoặc đại nhân, nói vậy mới có thể chọc cho Chu huynh mất hứng đi? Phương Hà Thanh mỉm cười, trên mặt tràn đầy biểu tình tự tin.

Chu Hằng đứng lên xoay người, cười cười đối với Phương Hà Thanh, hắn và Phương Hà Thanh chưa nói tới ân oán, tương phản còn thưởng thức nhau, đáng tiếc sau khi hai người xa cách lần thứ hai, sự chênh lệch giữa bọn họ cũng càng ngày càng lớn, cho tới bây giờ đã một cái ở thiên, một cái trên mặt đất.

– Phương huynh, mời ngồi! Chu Hằng chỉ chỉ bên trên một tảng đá, đợi cho Phương Hà Thanh ngồi xuống, hắn nói – Phương huynh tìm ta, là vì chuyện gì? .

– Ta cần hai cái danh ngạch, danh ngạch đi tới Long Hà đại lục! Phương Hà Thanh giơ 2 ngón tay lên.

– Nga, Phương huynh dựa vào cái gì cho rằng ta đáp ứng ngươi? .

– Ta có thể dùng nơi hạ lạc của Ứng Thừa Ân để trao đổi! Phương Hà Thanh mỉm cười, dường như đang nắm giữ hết thảy.

Chương 456: Trận chiến cuối cùng với Ứng Thừa Ân

Phương Hà Thanh vừa nói như thế, Chu Hằng liền hiểu, nguyên lai tên này đã sớm đầu phục Ứng Thừa Ân.

Cũng đúng, hắn mưu lược như vậy đối với Ứng Thừa Ân muốn tạo nghiệp kiêu hùng mà nói quả thật quý báu! Bởi vì dù Ứng Thừa Ân có Đại tướng tài như thế nào, dù sao đây vẫn là thế giới với thực lực thân thể xưng tôn.

Ứng Thừa Ân làm chủ tướng nhất định phải có được tu vi mạnh nhất, quyết định đại bộ phận thời gian hắn phải đốt trên tu luyện, mà không có quá nhiều thời gian vụn vặt đi xử lý chuyện vụ Thiên Ân Giáo.

Phương Hà Thanh không thể nghi ngờ là người thay thế tốt nhất.

Nói như thế, tên này hẳn sống rất thoải mái .

Ánh mắt Chu Hằng đảo qua, không khỏi hơi sửng sờ, nói: – Phương huynh cũng không thu hoạch huyết mạch lực Ứng gia? .

Phương Hà Thanh cười cười, nói: – Thời điểm mới vào Thiên Ân Giáo, Ứng Thừa Ân còn không có năng lực trao tặng những người khác huyết mạch lực, mà khi hắn có năng lực này, ta cũng nghe nói ân oán giữa Chu huynh với Ứng Thừa Ân, bởi vậy ta tạ tuyệt ý tốt của Ứng Thừa Ân. .

Chu Hằng nói thầm nếu ngươi đáp ứng nói, nói không chừng lúc này đã bị Ứng Thừa Ân cắn nuốt! Tuy nhiên, Phương Hà Thanh là mưu lược hình người, phỏng chừng Ứng Thừa Ân cũng không ngu như vậy.

Nhưng nói đi nói lại, trước kia Ứng Thừa Ân khẳng định không biết Huyền Càn Tinh sắp tan vỡ, lập được cơ nghiệp ở trong này thì thế nào, khi đại lục băng diệt đến, bất kỳ kế hoạch, mưu lược bá nghiệp vĩ đại cũng chỉ sẽ tan chảy làm một tràng mây khói mà thôi.

Nói như vậy, địa vị Phương Hà Thanh không còn trọng yếu nữa, bởi vì Ứng Thừa Ân không thể mang theo đại quân tiến vào Tiên giới!

Cho nên, Phương Hà Thanh mới có thể dứt khoát quyết nhiên chối bỏ Thiên Ân Giáo, với nơi Ứng Thừa Ân hạ lạc xem như trao đổi, cầu lấy hai cái danh ngạch đi tới Long Hà đại lục.

– Ứng Thừa Ân ở đâu? Chu Hằng trực tiếp hỏi, với cảnh giới hắn bây giờ đã không cần quanh co lòng vòng .

– Long Tiên Sơn, Thiên Đình Cốc! Phương Hà Thanh cũng rất thức thời.

Hắn cũng biết, nếu Chu Hằng muốn đổi ý. Hắn căn bản cũng không có năng lực làm gì. Bởi vậy, còn không bằng hoàn toàn tín nhiệm Chu Hằng, đem hết thảy ký thác vào trên Chu Hằng.

Phương Hà Thanh là người thông minh, vài lần giao tiếp cùng Chu Hằng, đối với tính cách Chu Hằng cũng có hiểu biết .

Chu Hằng gật gật đầu, nói: – Ngươi ở nơi này thêm mấy ngày, ta đi giết một người! .

Hắn mặc dù không nói giết ai. Nhưng nếu Phương Hà Thanh không ra đoán là Ứng Thừa Ân, vậy thì thật là thông minh toàn bộ sinh trưởng ở trong não chó. Chỉ là Ứng Thừa Ân đường đường là Thiên Tôn, giọng của Chu Hằng lại miêu tả khinh đạm, phảng phất dường như làm thịt một con heo, khí phách kia khiến Phương Hà Thanh không khỏi buốt lòng.

Nếu lúc này Chu Hằng tung cành ô- liu, Phương Hà Thanh tất nhiên sẽ không chút do dự vùi đầu vào dưới trướng hắn. Đáng tiếc, Chu Hằng cũng không có hứng thú một chút đối với thành lập kế hoạch, mưu lược bá nghiệp vĩ đại.

Hắn theo đuổi là thực lực bản thân cường đại!

– Chu huynh cứ tự tiện! Phương Hà Thanh vội vàng đứng lên, tuy rằng vẫn miệng nói Chu huynh, nhưng trong giọng nói đã mang theo kính sợ rõ ràng.

Chu Hằng đi ra hai bước, đột nhiên quay đầu, nói: – Phương huynh, nếu ngươi ngay từ đầu không nói điều kiện với ta. Mà trực tiếp đưa ra yêu cầu, lúc này ngươi cũng đã ở Long Hà đại lục ! .

Nói xong, dưới chân hắn giẫm một cái, đã bay lên trời.

Phương Hà Thanh không khỏi cứng lại, sau đó cười khổ một tiếng.

Ý tứ Chu Hằng rất rõ ràng, nếu ngay từ đầu hắn với thân phận cố nhân đi gặp Chu Hằng, như vậy Chu Hằng cũng sẽ với đợi hắn với tình cảm bạn cũ, không cần bất kỳ điều kiện gì, không cần bất kỳ trao đổi. Bởi vì mọi người là bằng hữu!

Giữa bằng hữu lại nói điều kiện làm gì?

Chính mình… đúng là vẫn còn không đủ lý giải Chu Hằng a!

Phương Hà Thanh thở dài, thực ra cũng khó trách, lúc này thực lực Chu Hằng quá mạnh mẽ, hắn căn bản không có tư cách cùng ngồi cùng ăn với đối phương, nếu không nắm chút lợi thế trong tay, hắn dám tùy tiện nói điều kiện về phía một vị Thiên Tôn sao?

Đáng tiếc a, hắn vốn có thể làm bằng hữu một vị Thiên Tôn. Hiện tại… hai người làm tràng giao dịch, giao dịch qua đi tự nhiên là hết.

…

Chu Hằng ra đi một mình lẻ loi, lần này không phải tầm bảo mà là trả thù, bởi vậy không dẫn theo con lừa đen!

Bên Thất Lộc Sơn có hai đại Thiên Tôn Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Sí Diễm Yêu Tôn tọa trấn. Cũng sẽ không xảy ra chuyện! Hơn nữa, Độc Miểu Thiên Tôn, Tử Vong Thiên Tôn tới tìm thù, Hoặc Thiên cũng không phải ngồi không !

Hắn có thể thoải mái mà đi ra ngoài.

Ấn oán giữa hắn cùng với Ứng gia cũng nên phết 1 dấu chấm

hết !

Nếu để cho Ứng Thừa Ân theo Huyền Càn Tinh băng diệt mà chết già ở trong vũ trụ lạnh như băng, đây không thể nghi ngờ là một loại tiếc nuối!

Chu Hằng đằng đằng sát khí, một đường thẳng tiến Long Tiên Sơn.

Hắn không tin Phương Hà Thanh dám lừa gạt mình, hiện tại Ứng Thừa Ân nếu tấn công Thất Lộc Sơn, lực lượng nơi đó đủ để cho Ứng Thừa Ân khóc lên!

Long Tiên Sơn.

Trong truyền thuyết, nơi này từng là nơi thần long nằm ngủ. Tuy nhiên cho dù là rồng cũng là một rồng lười, suốt ngày ngủ, nhỏ nước miếng tưới lên núi, cuối cùng có tên Long Tiên Sơn.

Đặc sản nơi này chính là Long Tiên Quả, nghe nói trong quả có một tia Chân Long lực, nhưng tương đối hi hữu, hơn nữa yêu thú nơi này hoành hành, thậm chí có tồn tại khủng bố cấp bậc Thần Anh Cảnh!

Bởi vậy, biết rõ ràng nơi này có Long Tiên Quả cũng không có

thế lực dám chiếm nơi này!

Nhưng bây giờ bất đồng, theo từng vị Thiên Tôn xuất thế, ngày xưa yêu thú Thần Anh Cảnh gần như không thể địch cũng không đáng sợ như vậy!

Núi này rất lớn, nhưng có địa chỉ Thiên Đình Cốc nên dễ dàng tìm hơn nhiều, Chu Hằng tới phía trước khe núi nhỏ nơi này.

Thiên Đình Cốc nói là sơn cốc, không bằng nói là một cái thung lũng to lớn, địa vực trong cốc rộng rộng rãi vô cùng, bởi vì bốn bề toàn núi, nhiệt độ không khí nơi này bốn mùa như xuân, trong cốc trăm hoa đua nở, vạn cây cạnh xuân, giống như thế ngoại đào nguyên.

Đáng tiếc, cái nơi tao nhã này hiện tại lại thành chỗ ẩn náu của lũ chó!

Chu Hằng sải bước đi vào, thần thức buông ra, bầu trời vạn dặm, ngàn dặm trong lòng đất, tất cả khí tức sinh mệnh đều khó trốn hắn nắm giữ.

Quả nhiên có rất nhiều người!

– Ứng Thừa Ân, đi ra chiến một trận đi! Chu Hằng lớn tiếng nói, thanh âm ầm ầm, như sét đánh chín tầng trời chấn.

– Thật to gan, cũng dám một mình đánh tới địa bàn của ta! Thanh âm của Ứng Thừa Ân cũng vang lên, trầm thấp rồi lại chói tai.

– Có cái gì không dám, đi ra cho ta!

Chu Hằng quát to, hai tay trảo hư không, một mảng thổ địa lớn bị hắn ngạnh sinh đào lên, giống như núi nhỏ. Hắn tiện tay ném một cái, tòa Núi nhỏ này liền bị hắn ném ra ngoài, uỳnh uỳnh rơi trên mặt đất, chấn toàn bộ sơn cốc đều rung động.

– Đi ra! .

– Đi ra! .

– Đi ra! .

Chu Hằng hét lớn, một bên nhặt lên từng mảng đất lớn, mà bốn phía sơn cốc truyền đến từng đạo đạo tiếng vang.

Cả người hắn tản ra ánh sáng vàng loá mắt, dường như thiên nhân hạ phàm, phóng xuất ra khí thế phách tuyệt vô song.

Ta chính là một người một quyền một kiếm, dám sấm đầm rồng hang hổ! Mà ngươi Ứng Thừa Ân dám ra đây chiến một trận?

Thình thịch! Một tiếng nặng nề, mặt đất rạn nứt, chỉ thấy một đạo nhân ảnh phóng lên cao, cả người quấn vòng quanh hào quang màu xám bạc, cũng có khí thế Ma Thần khủng bố.

– Ha ha ha! Ứng Thừa Ân, ngươi rốt cục chịu đi ra! Chu Hằng cười to, phóng người lên đánh tới đạo bóng người màu xám bạc.

– Đáng ghét! Ứng Thừa Ân thét dài không dứt, giơ cao hai đấm đánh trả Chu Hằng.

Gần một năm trôi qua, hắn quả nhiên lấy được tiến bộ dài, cắn nuốt huyết mạch lực không hổ là bí thuật thời kỳ viễn cổ, thực lực của hắn bây giờ đã có thể so sánh cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ!

Không biết tên này cắn nuốt bao nhiêu người!

Ứng Thừa Ân huy động hai đấm liên tục, trên nắm tay đều sinh ra một cây gai xương dài chừng ba xích, một quyền tung ra, gai xương dương động ánh sáng màu bạc, có khí thần thánh lưu chuyển. Nói là quyền, còn không bằng nói là kiếm, một

quyền đánh ra chính là một kiếm vung lên.

Chu Hằng cao giọng cười to, phồng lên hai đấm không chút nào yếu thế tiến hành đánh cứng rắn đối kháng với Ứng Thừa Ân.

Loại đối kháng hoàn toàn không có kỹ xảo là thứ hắn thích nhất!

Oanh! Oanh! Oanh!

Hai người đại chiến, thực lực Ứng Thừa Ân xuất hiện tăng trưởng cực lớn, mỗi một quyền đánh ra đều kéo gió nổi lên mây mù biến sắc, xương gai bạc giống như có thể cắt qua không gian, trực tiếp phá hư thành tiên, cường thế vô cùng.

Mà lúc này Chu Hằng cũng đạt tới Thần Anh tam trọng thiên đỉnh phong, đụng đến cánh cửa Hóa Thần Cảnh, với linh lực hắn tích lũy, trình độ man lực, đồng dạng phóng xuất ra lực lượng vô cùng bàng bạc.

Ở lực lượng, vẫn là Ứng Thừa Ân hơi chiếm thượng phong, nhưng bởi vì lực phòng ngự kinh khủng của Chu Hằng, trong khoảng thời gian hai người tám lạng nửa cân.

Ứng Thừa Ân tiến bộ, Chu Hằng cũng không nhàn rỗi!

– Chết tiệt! Ứng Thừa Ân gầm giận dữ vang lên không dứt, hắn thực ra còn không đạt tới trạng thái tột cùng, còn cần thời gian để hắn đi cắn nuốt huyết mạch lực, trực tiếp tăng tu vi lên tới Hóa Thần tam trọng thiên, cực đến gần trình độ Chuẩn Tiên một kiếp.

Nhưng Chuẩn Tiên một kiếp chính là một cái hạm , hắn không thể thông qua phương thức cắn nuốt huyết mạch lực để cấp tốc trở thành, nhất thiết phải tạo thành đại đạo bản thân.

Nhưng bây giờ còn chưa đến một bước này, Chu Hằng đã giết lại đây!

Chỉ cần có thêm một chút thời gian a!

Ứng Thừa Ân nổi giận, cả người không ngừng lộ ra từng cây gai bạc đâm tới, dường như biến thành một con nhím.

– Chết! Hai mắt hắn đầy ắp lệ khí, phát huy Vực chi đạo đến mức tận cùng, trong vòng mười dặm quanh thân Chu Hằng đều trở thành thế giới gai xương bạc, đây là địa bàn của hắn, ở khu vực này, hắn là hoàng, hắn là đế!

Thống trị hết thảy!

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, tiểu nhân màu vàng vũ động ở thức hải, hắn đồng dạng phóng xuất ra một mảnh ánh sáng vàng, chống cự lại với thế giới màu bạc.

Thế giới của hắn phức tạp hơn nhiều, có kiếm màu đen chìm nổi, có ngọn lửa màu tím bốc lên, có đồng dạng nắm tay màu vàng giận vung trời cao!

Đây là đạo của Chu Hằng!

– Hừ, bác mà lại tạp, không có con đường có thể trèo lên đến điểm tối cao! Ứng Thừa Ân cười lạnh, trong một quyền đánh ra, thế giới màu bạc đồng loạt hưởng ứng, vô số gai bạc bắn tới, dường như toàn bộ thế giới đều chống cự lại Chu Hằng.

Chu Hằng vô cùng đơn giản đánh ra một quyền, mũi nhọn quyền màu vàng diệu động, hắn không sợ hãi.

Thình thịch!

Hai người liều mạng một quyền, hai cái thế giới đụng nhau kịch liệt.

Chương 457: Không phải chỉ có ngươi có thể như thế!

Trong nháy mắt, Huyền Càn Tinh động, đại đạo dao động ra xa, truyền tới mỗi một góc.

– Là người phương nào đột phá Thiên Tôn vị! Làm sao dao động có thể có cường đại như vậy! .

– Chẳng những vượt qua xa 9 đại Thiên Tôn lúc trước, dù là chín vị Thiên Tôn cộng vào rồi nhân gấp mười đều xa xa không so được! .

– Đây là thành tựu Thiên Tôn, mà không phải thành tiên sao? .

Toàn bộ Huyền Càn Tinh sôi trào ở trong nháy mắt, tất cả có tư cách biết huyền bí Thiên Tôn vị lộ ra vẻ khiếp sợ tuyệt đối! Dao động quá cường đại, cường đại đến làm cho bọn họ đều có loại kính sợ nằm đầy đất, thành kính kính bái vô thượng.

Những cường giả thời kỳ thượng cổ thông qua Thời Gian Nguyên Dịch phong ấn mà đến các càng thêm giật mình, bởi vì đại bộ phận bọn họ đều trải qua năm tháng Vạn Cổ Đại Đế đắc đạo, tinh tường nhớ rõ lúc trước vị Vạn Cổ đệ nhất Đế kia

tiến vào Thiên Tôn vị, chấn động giữa thiên địa.

Xa xa không kịp lần này!

Làm sao có thể!

Đây chính là Vạn Cổ đệ nhất Đế a, nhìn xa ra, có vị Thiên Tôn nào đạt tới địa vị Vạn Cổ Đại Đế, thắng được đế danh? Chỉ bằng bốn chữ Vạn Cổ Đại Đế có thể ép vỡ trời xanh!

Nhưng bây giờ, Vạn Cổ Đại Đế bị nhẹ nhàng vượt qua!

Tân đế đăng cơ, vạn cương cộng bái!

Thần quang trong ánh mắt Chu Hằng nổ bắn ra vạn dặm, thẳng phá địa tâm, thẳng xuyên vòm trời!

Hắn rốt cục hoàn toàn nắm giữ cơ hội đột phá!

Áp lực của Ứng Thừa Ân thực ra không đủ để hắn đột phá, nhưng Chu Hằng tự tạo áp lực cho mình, không phải áp lực một đường sinh tử, mà là sỉ nhục!

Hắn sao có thể thua Ứng Thừa Ân?

Bại bởi Ứng Thừa Ân, đây là chuyện vô cùng nhục nhã, tuyệt đối không thể nhận!

Hoặc là nuốt vào nhục nhã vô cùng, hoặc là đột phá, đả bại kẻ địch vốn có xưa nay!

Ứng Thừa Ân là kỳ tài, hắn chẳng lẽ không đúng?

Toàn thân Chu Hằng lưu chuyển ánh sáng vàng, khí tức chí tôn chí cường cuồn cuộn không ngừng tràn đầy ra, hắn đứng ngạo nghễ, trong mắt chớp động nhật nguyệt tinh tú, vũ trụ tiêu tan.

Đây là thời khắc trọng yếu nhất!

– Cái gì! Ứng Thừa Ân trồi hai mắt lên. Dưới áp lực của hắn, Chu Hằng không ngờ cũng muốn đột phá!

Phía trước chính hắn đột phá ở dưới áp lực Chu Hằng, để hắn cảm thấy vô cùng kiêu ngạo, đây mới thật sự là thiên tài, ở dưới áp lực chẳng những không khuất phục, ngược lại khỏe mạnh đứng thẳng, thực hiện tự mình đột phá!

Nhưng Chu Hằng cũng đồng dạng làm xong điểm ấy. Khiến hắn cực độ khó chịu!

Tương đương với nói, tư chất Chu Hằng không kém hắn chút nào!

Hơn nữa, hắn đột phá chỉ là tiểu cảnh giới, Chu Hằng lại là đại cảnh giới, hai người có thể đánh đồng sao?

Tuyệt đối không thể để cho Chu Hằng được như nguyện!

Giết giết giết!

Chỉ cần giết hắn. Chính mình vẫn là đệ nhất thiên tài!

Hiện tại Chu Hằng đang sắp đột phá, nếu vượt qua, hắn chính là Thiên Tôn chân chính, trong quá trình này, không thể nghi ngờ bị vây trạng thái suy yếu nhất! Muốn tránh cái trạng thái suy yếu này cũng được, đó chính là mạnh mẽ áp chế không đột phá!

Nhưng kể từ đó lại phải đợi cơ hội tới, không biết phải chờ tới năm tháng nào!

Vô luận như thế nào, Ứng Thừa Ân cũng sẽ không cho phép Chu Hằng đột phá Thiên Tôn chân chính, không chỉ … là vấn đề mặt mũi mà nó thậm chí uy hiếp được tính mạng của hắn!

Thiên Tôn mạnh như vậy xuất thế, thế gian ai có thể ngăn?

– Chu Hằng, ngươi đừng mơ tưởng thực hiện được! Ứng Thừa Ân hét lớn, hai đấm múa may gấp hơn.

Chu Hằng không nói gì. Hai đấm dựa vào bản năng vũ động, tâm linh, Thần chích hoàn toàn lui vào thức hải, bắt đầu lột xác sau cùng.

Thần Anh trưởng thành, tức là hóa thần!

Trong tâm linh hắn có vô số hiểu ra, không quan hệ với đại đạo thiên địa, bằng không hắn căn bản không khả năng bị hạn chế thời gian lâu như vậy. Đây là một loại cuộc sống lịch duyệt, sanh con dưỡng cái, là hắn còn chưa trải qua.

Bởi vậy hắn chậm chạp không thể đột phá.

Trong thức hải, tiểu nhân màu vàng đi vào trạng thái ngủ say, trên thân kết nổi lên từng tầng một nhau thai, trong nháy mắt hoàn toàn không thể thấy nữa. Thật giống như một lần nữa về tới Kết Thai Cảnh.

Đổi lại bất cứ người nào, cử động như vậy cùng tự sát không có gì khác biệt!

Nửa bước tiên nhân tu chính là cái gì? Thần chích a!

Hiện tại Thần chích ngủ, tương đương tự hủy chiến lực, có kẻ ngốc như vậy sao?

Thần chích chồng với linh lực, chiến lực tăng lên cũng không phải là một bậc đơn giản như vậy, mà là tăng lên gấp mười, gấp trăm lần! Đây cũng là vì cái gì thể chất Thiên Tôn không có cách nào so sánh cùng Thiên Tôn linh lực!

Lúc trước Ứng Thừa Ân yếu như vậy đều có thể áp đảo Chu Hằng ở lực lượng, là bởi vì như thế.

Nhưng cũng đúng như vậy, thể chất Chu Hằng đã một cước bước vào Hóa Thần Cảnh trước thời hạn, không vận dụng Thần chích đối với chiến lực của hắn cũng không ảnh hưởng trăm phần trăm, nhiều nhất chỉ giảm xuống hai ba thành thôi!

Phốc phốc phốc, gai xương màu máu của Ứng Thừa Ân đột kích, không ngừng chế tạo miệng vết thương ở trên người Chu Hằng, hắn muốn dồn tạo đầy đủ áp lực, bức Chu Hằng ra trạng thái đột phá.

Chu Hằng như cái xác không hồn, hai đấm huy động, lại hoàn toàn không phải chịu ý thức chủ đạo, mà là bản năng võ giả, chỉ cần Ứng Thừa Ân công, hắn sẽ tự động phòng ngự. Nhưng trạng thái như vậy lại có thể địch nổi Thiên Tôn, vô số đạo huyết kiếm hoa bắn ra từ trên người hắn.

Ứng Thừa Ân lại là không hề vẻ đắc ý, bởi vì hắn nhìn như chiếm cứ hoàn toàn thượng phong, khả gai xương màu máu cũng chỉ có thể thương tổn được Chu Hằng da thịt, lại chém không ra xương của hắn!

Thần cốt không hủy, như thế nào giết được nhân?

Tiểu tử này thân thể cường độ cũng quá biến thái đi!

Chu Hằng đắm chìm trong thế giới của mình trong, linh lực của hắn tích lũy đã cũng đủ, hiện giờ Thần chích cũng đi ra một bước cuối cùng, sắp Hóa Anh trưởng thành, Hóa Thần Cảnh đại môn đã hoàn toàn hướng hắn rộng mở.

Mở rộng không gian đan điền!

Ý hắn niệm động chuyển, khổng lồ nội thế giới bắt đầu rồi ầm ầm kịch biến, mặt đất càng thêm ngưng thật, bầu trời càng thêm trống trải, núi sông tráng lệ, biển rộng bốn bề sóng dậy.

Đại đạo chấn minh không ngừng bên tai!

Kết Thai, Thần Anh, Hóa Thần tuy rằng đều là nửa bước tiên nhân, lại có khác nhau trên bản chất, chỉ có bước vào Thiên Tôn vị mới nhận được đại đạo thiên địa nhận, là vương một cái tinh cầu!

Toàn bộ Huyền Càn Tinh ở trước mặt của Chu Hằng triển khai tất cả huyền bí, ở trước mắt Chu Hằng, giữa thiên địa hiện lên vô số đạo kim sắc văn lộ, dường như một tấm mạng nhện to lớn, che lấp cả cái tinh cầu.

Chính là thiên đạo?

Văn lộ màu vàng tràn đầy tôn nghiêm vô thượng, vượt qua xa trình tự Hóa Thần Cảnh, thậm chí vượt qua xa hai vị tiên nhân Cổ Viêm, Khổng Ngạo Côn!

Tiên cũng có sinh tử, bị quản chế bởi đại đạo!

Chu Hằng đột nhiên phát lên một loại hiểu ra, nếu hắn cường đại đến có thể xé rách đại đạo thiên địa, không phải có thể chân chính đánh vỡ số mệnh sinh lão bệnh tử. Thành tựu không già không chết, không hỏng không hủy?

Điều này huyền bí như phù dung sớm nở tối tàn, trong nháy mắt biến mất trong mắt Chu Hằng, thiên địa lập tức khôi phục nguyên trạng.

Chu Hằng không biết thời điểm các Thiên Tôn khác tiến vào Hóa Thần Cảnh có thể thấy một màn như vậy hay không, nhưng đối với hắn tấn công không thể nghi ngờ có ý nghĩa vô cùng to lớn, khiến hắn xác định mục tiêu cuối cùng chính mình cần phấn đấu.

Hắn không chỉ muốn thành tiên, còn muốn đánh vỡ cực hạn tiên, điều khiển đại đạo!

Oanh. Nội thế giới gió nổi mây phun, bắt đầu oanh liệt mở rộng.

Gấp mười, gấp trăm lần, gấp ngàn lần!

Thời gian lặng yên mà qua, Ứng Thừa Ân công kích không ngừng đánh tới, nhưng Chu Hằng chẳng những không sợ, ngược lại hấp thu những lực lượng này, dùng để khai phá thế giới trong người hắn.

Hắn chính là một tòa lò luyện trong thiên địa. Hấp thu hết thảy lực lượng, luyện hóa hết thảy lực lượng.

Ứng Thừa Ân sắp điên rồi, hắn đã vận chuyển toàn lực, như thế nào còn không cách nào để cho Chu Hằng dừng lại? Hắn thậm chí hoài nghi mình có phải Thiên Tôn hay không, thậm chí ngay cả một cái chuẩn Thiên Tôn chỉ dựa vào bản năng tác chiến đều không thu thập được!

Đại chiến liên tục, suốt ba ngày ba đêm!

Nội thế giới Chu Hằng mở rộng đến gần giai đoạn chót, lớn ra gấp một vạn lần!

Ong ong ông!

Thần chích kết thành đản thai cũng bắt đầu rung động. Từng đạo ánh sáng vàng lưu chuyển ra, mang theo khí tức vô thượng tối cao.

Oanh!

Một đạo dao động mạnh hơn thổi quét toàn bộ Huyền Càn

Tinh.

– Cái gì, dao động này còn tăng lên! .

– Ông trời của ta, đây là quái vật nào ai! .

– Mặc dù chỉ là mới vừa vào Hóa Thần Cảnh, nhưng chỉ sợ chủ nhân bốn đại tử địa cũng không thể áp chế được hắn! .

– Có quái vật như vậy, chúng ta còn có khả năng cướp đoạt tiên duyên sao? .

Giờ phút này cường giả còn ở lại Huyền Càn đại lục đều ôm tâm lý thử vận may, tranh đoạt tiên duyên. Thực lực của bọn họ quả thật không phải mạnh nhất, nhưng cơ duyên rất khó nói , vạn nhất ông trời chọn trúng bọn họ?

Vì tiên duyên, bọn họ nguyện ý đánh bạc tánh mạng đi thử một lần!

Chỉ là theo Chu Hằng đang sắp đột phá, bọn họ đều hiện lên một cỗ tuyệt vọng.

Không giống chủ nhân bốn đại tử địa, không có khả năng luôn

luôn duy trì ở Thiên Tôn vị, Thiên Tôn mới lên này có thể thủy chung bảo trì ở trạng thái như vậy. Làm cho bọn họ căn bản không có khả năng vớ được món bẫm.

Tính đi tính lại , vẫn nên rời đi, tuy rằng không có khả năng thành tiên, nhưng ít ra có thể qua hết quãng đời còn lại!

Tạp tạp tạp, trong thức hải Chu Hằng, vỏ cứng phía ngoài Thần Anh hiện ra vô số vết rạn, ánh sáng vàng phát ra, Thần Anh sắp phá kén ra.

Đại đạo dao động càng thêm mãnh liệt, Thiên Tôn chân chính sắp xuất thế!

– Không Ứng Thừa Ân rống giận, hắn tuyệt không cho phép Chu Hằng đột phá Hóa Thần Cảnh, hắn nhất định phải ngăn cản.

Ba!

Hắn đánh ngực một chưởng, lại phun ra một đạo tinh huyết, uy lực hai thanh gai xương màu máu lập tức lại tăng lên, tản phát ra sát khí dày đặc tận xương.

Mặc kệ trả giá bao tuổi, hắn muốn giết Chu Hằng!

Tạp tạp tạp, trong thức hải Chu Hằng, từng tầng một xác ngoài bong ra từng màng, đã có thể nhìn thấy hình dạng Thần chích, cái đầu vẫn như cũ không lớn, vẫn là một tiểu nhân màu vàng, nhưng không còn là bộ dáng mập mạp trẻ con trước kia, mà giống như đúc với Chu Hằng bây giờ, chỉ là rút nhỏ vô số lần mà thôi.

Thần chích Hóa Anh trưởng thành, là vì Hóa Thần Cảnh!

Oanh!

Linh khí thiên địa điên cuồng mà đến, đánh thẳng vào thân thể Chu Hằng, nhanh chóng củng cố cảnh giới của hắn.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Ứng Thừa Ân không ngừng oanh kích, nhưng linh khí thiên địa tạo thành một cái hộ thuẫn, mặc hắn công kích như thế nào đều không cách nào đánh tan.

Thân thể Chu Hằng biến thành một cái động không đáy, không gian đan điền của hắn thật sự quá lớn, củng cố cảnh giới cũng cần hấp thu vô cùng vô tận linh khí!

Có điểm như là Hoặc Thiên đang tu luyện, chỉ là hấp thu một ngụm này toàn bộ Huyền Càn Tinh đều giống như hoàn toàn khô cạn!

Không gian đan điền hơn một ngàn lần Hóa Thần Cảnh bình thường a, Chu Hằng vừa đột phá tương đương với hơn một ngàn cái Thiên Tôn đồng thời đắc đạo, mà Huyền Càn đại lục bản đã đến thời điểm sống thọ, linh khí hữu hạn, bị hắn cuồng hút một trận như vậy, khiến đại lục nguyên bản cực không ổn định càng thêm chấn động.

Băng diệt sắp tới!

Chương 458

Chương 461 Thiên Tôn chân chính

- Dừng lại cho ta! Ứng Thừa Ân giận dữ hét to. Chu Hằng đột phá đã đến giai đoạn chót, nếu không ngăn cản hắn, đối phương lập tức sẽ mã đáo thành công!

"Rét…" Huyết thứ đánh lên trên linh lực hộ thuẫn, phát ra một cái tiếng vang chói tai, khiến màng nhĩ của người ta đều phải vỡ ra, nhưng tầng hộ thuẫn này vẫn nguyên vẹn hoàn hảo, ngay cả một vết rạn cũng không có.

Cái này… trên trán Ứng Thừa Ân chảy xuống mồ hôi lạnh.

Tầng thứ linh lực của Chu Hằng quá kinh khủng, hắn vẫn chưa có hoàn toàn củng cố cảnh giới, nhưng linh lực hộ thuẫn này mới chỉ là linh khí thiên địa thanh tẩy khi hình thành đã đáng sợ như thế, một khi để hắn chủ động vận chuyển linh lực thì sẽ đạt tới mức độ cứng chắc như thế nào?

Không thể địch!

Ứng Thừa Ân đột nhiên quyết định quay đầu bỏ đi! Hắn biết Thất Lộc Sơn có tin tức của Tinh Môn, nếu Chu Hằng xuất hiện ở nơi này, như vậy khẳng định phòng ngự ở Thất Lộc Sơn là suy yếu nhất, hắn muốn lặng lẽ khởi động Tinh Môn rời đi tuyệt đối không thành vấn đề!

Hắn có kế thừa viễn cổ, chỉ cần địa phương có võ giả chính là chỗ vui chơi của hắn, không ngừng gieo rắc mầm móng huyết mạch, sau đó chờ đến lúc trưởng thành sẽ cắn nuốt!

Chung quy có một ngày, hắn sẽ gặp lại Chu Hằng ở Tiên giới,

sau đó xử lý Chu Hằng!

Nhất định phải vậy!

Về phần đi Thất Lộc Sơn tàn sát một trận? Hắn chỉ mới nghĩ tới, lập tức liền vứt ý niệm này qua một bên: hắn còn chưa quên thiên nữ tuyệt thế gặp phải lúc trước ở Triệu gia kia, dưới một kích đánh cho hắn cả cánh tay đều vỡ nát!

Lần đó ước chừng hắn phải bỏ ra hết ba tháng rốt cục mới trục được linh lực dị chủng trong đó, miễn cưỡng mọc ra lại cánh tay mình!

Từ đó đã để lại một bóng râm trong lòng Ứng Thừa Ân, sao hắn còn dám tiếp tục đi trêu chọc nhân vật đáng sợ kia?

Hắn thi triển thân pháp, là một người có đại cơ duyên, thân pháp của Ứng Thừa Ân cũng cực nhanh, vượt qua xa Thiên Tôn bình thường.

"Vù, vù, vù…", chỉ trong thời gian mấy hơi thở hắn đã đi xa mấy ngàn dặm, sớm đã thoát khỏi Chu Hằng đến ngay cả bóng dáng đều không nhìn thấy!

- Chu Hằng! Lần này tính ngươi thắng, nhưng ta nhất định sẽ trở lại! Ứng Thừa Ân hung hăng nói, coi như tạo cho mình một chút lòng tin.

- Ngươi không có cơ hội này! Chợt vang lên thanh âm lạnh như băng, gần gũi như ở sát bên tai Ứng Thừa Ân.

- Cái gì! Ứng Thừa Ân hoảng sợ, vội vàng quay nhìn lại, chỉ thấy một bóng người đang từ xa đến gần, tốc độ hơn xa hắn.

Chu Hằng đuổi tới rồi!

"Chết tiệt!" Ứng Thừa Ân biết tuyệt đối không thể đánh liều với Chu Hằng, lập tức giơ bàn tay lên hung hăng vỗ một cái vào lồng ngực của mình, "phốc" một tiếng, hắn phun ra một ngụm tinh huyết. Hóa thành một tầng sương máu dung hợp

vào thân thể hắn.

“Vù”, thân hình của hắn đột nhiên tăng tốc, tăng lên gấp mười, gấp trăm lần! Lướt tới nhanh như tia chớp!

“Ầm!” Bỗng một luồng kình phong đánh úp lại. Ứng Thừa Ân chính là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, thần thức cảm ứng tự nhiên vô cùng cường đại, lập tức phát hiện sau lưng có một bàn tay to linh lực chụp tới phía hắn. Mà thân ảnh của Chu Hằng còn đang áp sát tới!

Làm sao có thể!

Hắn đã hộc máu để tăng tốc độ, hơn nữa hộc ra còn là tinh huyết: cho dù là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh cũng chỉ có vài ngụm tinh huyết như vậy, liều mạng thê thảm như thế còn không thể bỏ rơi Chu Hằng hay sao?

Không thể không hiệu nghiệm như vậy chứ!

- Dừng lại đi! Sát khí trong mắt Chu Hằng nhoáng lên một cái, bàn tay phải mở ra, chấn tới Ứng Thừa Ân.

Phiên Thiên Chưởng!

Lập tức, phong vân biến sắc, trăng sao không ánh sáng!

Tầng thứ linh lực của Chu Hằng đáng sợ đến bực nào, sau khi hắn tiến vào Thiên Tôn, tự nhiên linh lực cũng sau một lần hành động tăng vọt đến trình độ vô địch trong Hóa Thần Cảnh. Ít nhất phải cấp bậc Chuẩn Tiên mới có thể so sánh cùng hắn!

Lần này rốt cục phát huy ra từng tia từng tia uy lực chân chính của Phiên Thiên Chưởng.

Tiên thuật, vô địch Phàm giới!

Cho dù Ứng Thừa Ân là Thiên Tôn đương thời thì sao chứ! Đối mặt với một đối thủ có tầng thứ linh lực ở trên hắn xa, lại dùng tiên thuật, cũng chỉ có phần bị đánh từ trên bầu trời rơi xuống vô cùng khuất nhục, "rốp rốp…" xương cốt toàn thân toàn bộ bị chấn vỡ nát!

"Ầm!" Bàn tay kia ấn trên mặt đất, mặt đất rung động. Lúc này Huyền Càn Tinh vốn bởi vì Chu Hằng tấn chức Thiên Tôn mà ở vào trạng thái cực kỳ không ổn định, một cái đánh xuống này, một mảng tầng đất đều vì vậy bóc ra, va chạm về phía một mảng tầng đất khác!

"Ầm, ầm, ầm…", lực đè xuống mãnh liệt, dẫn tới động đất, dung nham trong lòng đất bắn vọt thẳng lên vòm trời, trở thành ngày tận thế!

Ứng Thừa Ân không hổ là Thiên Tôn, tuy rằng một chưởng ấn xuống thiếu chút nữa biến thành bùn lầy, nhưng hắn lập tức phát động Vực chi đạo, trong một màn hào quang màu xám bạc chớp động, thân thể hắn nhanh chóng hoàn thành tạo ra lại!

Chỉ là lần này chung quy là phải trả cái giá thật lớn.

Một lần nữa tiêu hao số lớn tinh huyết, sắc mặt Ứng Thừa Ân trở nên trắng nhợt, đồng tử đều có chút thành lớn. Nếu như hắn lại bị Chu Hằng đánh thêm vài cái, hắn có khả năng phục hồi lại bản thân được mấy lần chứ?

Hắn ác độc nhìn Chu Hằng một cái, rồi xoay người trực tiếp xuyên vào trong lòng đất!

Chạy trốn trên trời quá nguy hiểm, Thiên Tôn chỉ cần đảo qua thần ý, trong vòng vạn dặm chính là con kiến đều đừng mơ tưởng che giấu! Đi trong lòng đất, chỉ cần xuống tới tầng địa hỏa, nơi đó lửa nóng ngay cả Thiên Tôn đều phải thật cẩn thận!

Nguy hiểm, nhưng cũng có nghĩa là sinh cơ!

Huống chi, bị Chu Hằng "thúc đẩy" như vậy, nói không chừng Tinh Hạch sẽ hoàn toàn thành hình trong thời gian cực ngắn! Nếu như hắn có thể giành được, như vậy nói không chừng sau khi hấp thu có thể lập tức chứng tiên nhân vị, ngược lại sẽ đánh chết Chu Hằng.

Trốn!

Ứng Thừa Ân thi triển đại năng lực, một đường chui xuống đất.

- Ngươi chạy thoát được sao? Chu Hằng nhanh chóng truy đuổi, phát động Vực chi đạo, bùn đất che ở trước mặt hắn, từng tầng nham thạch bị mạnh mẽ dập nát, hoàn toàn không thể ngăn cản bước chân hắn tiến tới.

- Ha ha ha… Chu Hằng! Ngươi muốn chiến thì tới chiến đi! Tốc độ của Ứng Thừa Ân cũng không chậm hơn bao nhiêu, hắn liên tục tung quyền ngăn cản Chu Hằng tới gần, cuối cùng hắn cũng tạo được một đường cơ hội, đi tới chỗ sâu trong tầng đất.

Nơi này, địa hỏa sôi trào, ngọn lửa cuồn cuộn khiến Thiên Tôn đều phải vận chuyển linh lực để chống cự.

Ứng Thừa Ân lộ ra vẻ giảo hoạt: Ở trong này giao chiến thực lực của Chu Hằng ngay cả một thành đều không thể phát huy được, nếu muốn giết hắn muôn vàn khó khăn!

Chu Hằng mỉm cười, dĩ nhiên hắn biết Ứng Thừa Ân đang nghĩ gì. Thật ra, nếu hắn muốn ngăn cản thì Ứng Thừa Ân vốn không có cơ hội trốn tới đây!

Người khác chỉ biết là hắn đột phá Thiên Tôn tạo ra động tĩnh rất lớn, tuyệt đối thực lực rất cường đại, nhưng cụ thể cường đại bao nhiêu thì không ai rõ ràng lắm!

Chỉ có Chu Hằng tự mình biết!

Cấp độ linh lực 1500 lần so với Thiên Tôn bình thường!

Chỉ riêng điểm ấy đã để hắn có được tư cách một lực phá vạn pháp, nghiền ép Phàm giới!

Huống chi, Thần chích của hắn còn đáng sợ hơn!

Lúc trước ở thời điểm Thần Anh Cảnh đã có thể trong một tiếng thét làm cho Thành Thượng Thần rơi vào si ngốc; mà bây giờ Thần Anh lớn lên thành người, uy thế của nó tăng lên cũng không phải là gấp một vài lần, mà là gấp ngàn lần, gấp vạn lần!

Hắn có đủ lòng tin, hiện tại có thể địch nổi bốn chủ nhân đại tử địa: Chuẩn Tiên hai kiếp! Thậm chí có thể trấn áp!

Đúng vậy, hắn chính là biến thái như vậy! Rõ ràng vừa mới vào Hóa Thần Cảnh, lại có thể chống cự lại tồn tại mạnh nhất trong Hóa Thần Cảnh!

- Chu Hằng! Đến đây đi! Ứng Thừa Ân cách một màn địa hỏa hướng về phía Chu Hằng kêu gào, độ nóng kinh khủng kích thích gương mặt vốn trắng bệch của hắn đều đỏ lên.

- Được! Chu Hằng khoanh tay mà đi, đúng là một chân bước vào trong địa hỏa.

“Phốc!” Ứng Thừa Ân trợn mắt, tròng mắt như muốn lồi ra, Chu Hằng cũng quá kiêu ngạo đi!

Thiên Tôn không sợ địa hỏa, đúng là như vậy bọn họ mới có khả năng tranh đoạt Tinh Hạch! Thế nhưng không sợ cũng không có nghĩa là có thể xem thường không nhìn. Địa hỏa chính là lực lượng của đại đạo, đủ để sinh ra uy hiếp rất lớn đối với Thiên Tôn. Nhất thiết phải vận chuyển linh lực để chống cự.

Mà tiêu hao đối với linh lực cũng không phải là lớn bình thường!

Bởi vậy, cho dù là Thiên Tôn cũng sẽ tận lực tránh đi, thông qua từ tầng trên hoặc là đi đường vòng, tuyệt đối sẽ không đi xuyên qua giống như Chu Hằng.

Cho dù là linh lực của Chu Hằng vô cùng thâm hậu, nhưng khẳng định hắn cũng không chịu nổi tiêu hao như vậy!

Tự mình tìm chết mà!

Ứng Thừa Ân đột nhiên nhếch miệng cười: Chu Hằng này sau khi tiến vào Thiên Tôn vị, dường như quá kiêu ngạo! Quá không coi ai ra gì! Quá tự cho mình là trên hết!

Tốt lắm, hắn vốn tưởng rằng phải đột phá tiên nhân mới có thể báo thù, hiện tại xem ra, hắn không cần chờ thêm thời gian lâu như vậy!

Chu Hằng cũng mỉm cười, đột nhiên há miệng ra, hút mạnh một hơi.

“Phù…” Vô số địa hỏa lập tức cuốn vào trong miệng của hắn, chỉ trong nháy mắt, trong địa tầng này đã có một phần ba địa hỏa bị hắn nuốt vào.

Ứng Thừa Ân có cảm giác đầu óc choáng váng.

Đây là Chu Hằng đang tự sát sao?

Đó là địa hỏa đấy! Dù là Thiên Tôn đều phải tế ra linh lực hộ thuẫn phòng ngự, hắn làm chuyện ngược ngạo trực tiếp nuốt vào một ngụm! Đây không phải tự sát thì là gì?

Chẳng lẽ, thời điểm Chu Hằng đột phá Thiên Tôn bị tẩu hỏa nhập ma? Hay ngu ngốc?

Nếu không ngốc, vậy hành động của hắn kia giải thích thế nào?

Chu Hằng như cự kình hút nước, vẻn vẹn chỉ trong mười mấy giây, toàn bộ ngọn lửa trong địa tầng này liền bị hắn cắn nuốt

không còn một mảnh! Hút xong, hắn còn thuận tiện chép chép khóe miệng, một bộ dáng ý chưa đủ!

Ứng Thừa Ân chỉ cảm thấy trong đầu một mảnh hỗn loạn, hắn tin tưởng vững chắc uy lực của địa hỏa này ngay cả Thiên Tôn cũng không thể chịu đựng, hành động này của Chu Hằng khẳng định là tự sát, nhưng nhìn thấy biểu hiện của Chu Hằng lại khiến hắn đâm ra hoài nghi chính mình.

Con bà nó! Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Chu Hằng bước chân không ngừng, hiện tại giữa hắn và Ứng Thừa Ân đã không có màn địa hỏa ngăn cách!

Bụng của hắn như thế nào còn không có bị địa hỏa đốt tan chảy?

Ứng Thừa Ân nhìn chằm chằm vào ngực Chu Hằng, linh lực hộ thuẫn có thể chống cự địa hỏa, nhưng khẳng định không thể chống cự ngọn lửa phát ra từ bên trong thân thể! Đúng rồi, tên này thể chất mạnh mẽ, cho dù là địa hỏa muốn đốt tan chảy hắn đều cần một đoạn thời gian rất dài.

Nhất định là như thế!

Ứng Thừa Ân chỉ có thể ôm lấy một cọng rơm an ủi cuối cùng này: cho dù là lừa mình dối người, hắn cũng muốn chính mình tin tưởng vững chắc điểm ấy.

- Ứng Thừa Ân! Ngươi không cần ôm ảo tưởng gì nữa! Chu Hằng lạnh nhạt nói. Chẳng những hắn có thể chất Phệ Kim tộc, mà còn từ loại thể chất này thôi diễn ra năng lực cắn nuốt dị hỏa.

Địa hỏa này đối với người khác chính là độc dược, nhưng đối với hắn lại là chút chuyện nhỏ, có thể tùy tiện cắn nuốt, tăng lên uy lực huyết mạch Tử Diễm Thiên Long của hắn.

- Không chết? Như thế nào còn chưa chết? Ứng Thừa Ân tự lẩm bẩm, mắt nhìn chằm chằm vào Chu Hằng, đột nhiên trở

nên kích động, gầm lên: - Ngươi như thế nào còn chưa chết! Ngươi làm sao có thể không chết!

Hắn hình như phát điên rồi! Thật sự là bị đả kích quá lớn!

Đánh giết một gã Thiên Tôn không hiếm lạ, nhưng áp bức cho một gã Thiên Tôn phát điên… Đây tuyệt đối là kỳ tích!

Có khả năng tiến vào Thiên Tôn vị, người nào không phải là kỳ tài ngất trời, ý chí vô cùng kiên định?

Tâm chí của Ứng Thừa Ân thực ra cũng không kém, xui xẻo cho hắn là Chu Hằng quá biến thái! Đầu tiên là thể chất cấp bậc Thiên Tôn, khai sáng mở đầu của Huyền Càn đại lục mấy vạn năm, thậm chí mấy chục vạn năm; sau đó trình tự linh lực vừa đột phá Hóa Thần Cảnh thiếu chút nữa hút khô cả viên tinh cầu này!

Cho dù hắn là Thiên Tôn, cũng không có nghĩa có thể chịu đựng hết thảy!

Cuối cùng, Chu Hằng hút một hơi hấp thu nhiều địa hỏa như vậy, rốt cục khiến sức chịu đựng của Ứng Thừa Ân đạt tới cực hạn!

Mẹ của ngươi thật sự là con người sao?

Chương 459: Chém chết kẻ địch xưa nay

– Không! Ta là Ứng Thừa Ân! Ta là người được trời ban thưởng, ta mới chính là vô địch! Ứng Thừa Ân thất hồn lạc phách một trận, đột nhiên ánh mắt trở nên sắc bén, toàn thân khí thế lại tăng lên.

Từ trong phá diệt dựng lại lòng tin, tu vi của hắn cũng theo đó xuất hiện tăng mạnh!

"Rột, rột, rột…", dường như nước sôi trào, khí thế của Ứng Thừa Ân không ngừng tăng lên, một hơi vọt tới Hóa Thần Cảnh tam trọng thiên đỉnh phong!

Không thể tiến thêm một bước, đây đã là cực hạn của Hóa Thần Cảnh!

Cũng không phải nói thực lực không thể tăng lên tiếp, cực hạn này là chỉ cấp độ linh lực: bởi vì kích cỡ của không gian đan điền là cố định, nhưng Thần chích trưởng thành lại là vô hạn, đạt tới trình độ này về sau phải tu chính là Thần chích, sau khi trải qua ba kiếp sẽ phá hư không thành tiên!

Nửa bước tiên nhân, xưa nay cường đại không chỉ là linh lực,

mà là linh lực dung hợp với Thần chích!

Chu Hằng không hề có ý ngăn cản, trừ phi hôm nay Ứng Thừa Ân có thể một lần hành động thành tiên, nếu không thì khó tránh khỏi số mệnh bị hắn chém chết.

Hắn có lòng tin như vậy!

– Chu Hằng, đến đây đi! Quyết một trận tử chiến!

Ứng Thừa Ân từ trong tuyệt vọng dựng lại lòng tin, lúc này đang như phượng hoàng niết bàn, chiến ý xông thẳng lên trời cao.

– Đừng tưởng mình nói thật giống như rất dũng cảm! Chu Hằng lạnh lùng nói, tay phải rung lên, tế ra hắc kiếm, sát khí của hắn đã tràn ngập đến mức không thể ngăn chặn.

Ứng Thừa Ân bị chặn họng, không khỏi sắc mặt tối sầm! Thế nhưng giờ này khắc này chiến ý hừng hực của hắn hoàn toàn chảy đầy trong huyết quản, nên không có nhiều tâm tư so đo điểm ấy.

– Ta là Ứng Thừa Ân, ta nhận ơn trời, tuyệt đối là vô địch! Hắn gào to một tiếng, vọt tới hướng Chu Hằng, hai nắm tay phồng lên, hai cây huyết thứ biến thành giống như hai thanh

trường mâu, một đường đi qua lưu lại hai luồng tàn ảnh đỏ như máu.

Ở trên một kích này, hắn hoàn toàn dung hợp tinh khí thần, đánh ra một kích rực rỡ chói mắt nhất từ lúc chào đời tới nay.

Như trời sụp xuống!

"Vù…", huyết ảnh đánh úp lại, mau đến mức có thể để cho phần lớn Thiên Tôn đều không kịp phản ứng.

– Hừ! Chu Hằng đưa tay trái ra, cứ như vậy chụp một trảo!

Hết thảy trong nháy mắt ngưng lại!

Cần cổ của Ứng Thừa Ân đã nằm trong bàn tay Chu Hằng, hai cánh tay hắn thì vô lực rũ xuống, hai mắt của hắn lồi ra, tràn ngập khiếp sợ không thể tin.

– Không có khả năng! Không có khả năng! Miệng hắn há lớn nhưng không cách nào phát ra thanh âm, nhưng dao động thần thức vẫn truyền đi ý nghĩ của hắn lúc này: – Làm sao có thể

kém nhiều như vậy! Tuyệt đối không có khà năng!

Khuất nhục biết nhường nào!

Đường đường là Thiên Tôn, lại bị người ta nắm cổ, chỉ có thể nghển cổ đợi cắt!

Ứng Thừa Ân không muốn chết khuất nhục như thế, nhưng bị bàn tay to của Chu Hằng nắm chặt, linh lực toàn thân hắn bị phong bế hoàn toàn, ngay cả một ngón tay đều không thể nhúc nhích. Như vậy làm sao hắn có thể phản kháng?

– Ứng Thừa Ân! Ân oán giữa ta và ngươi cũng nên chung kết đi! Chu Hằng nói, ánh mắt lạnh như băng. Dù là hắn và Ứng gia không có nhiều ân oán như vậy, thì chỉ riêng tao ngộ của Ứng Mộng Phạm, hắn cũng nhất định phải giết chết tên súc sinh Ứng Thừa Ân này.

– Không! Ta là con cưng của trời! Ngươi giết ta chính là nghịch thiên, phải bị trời trừng phạt, ngươi tuyệt đối chạy…

“Phốc!” Ứng Thừa Ân còn chưa nói hết lời, Chu Hằng đã vung kiếm đâm vào trong ngực hắn.

“Ầm!” Khí tức thuộc về Ứng Thừa Ân trong nháy mắt tiêu tan, Thiên Tôn một thế hệ cứ như vậy ngã xuống.

Ngắn ngủi trong vòng một năm, Huyền Càn đại lục đã ngã xuống bốn vị Thiên Tôn, trong đó đã có ba người là chết ở trong tay Chu Hằng.

Chu Hằng trầm mặc một hồi rồi thu cất hắc kiếm. Trực tiếp nhảy lên một cái, "ầm ầm…", hắn đánh vỡ địa tầng vọt thẳng lên không trung, bay về lại Thất Lộc Sơn.

Phàm giới hiện nay, đã không có gì có thể vây khốn được hắn!

Huyền Càn Tinh vốn cũng không còn bao nhiêu thời gian, bây giờ bị hắn mạnh mẽ cắn nuốt linh khí khi đột phá, càng làm cho môi trường ác liệt họa vô đơn chí: có khả năng cách ngày hoàn toàn vỡ nát hủy diệt chỉ chừng một tháng, thậm chí thời gian còn ít hơn.

Hắn cần làm một sắp xếp sau cùng.

Sau khi tiến vào linh lực tầng thứ Thiên Tôn, đương nhiên tốc độ của Chu Hằng cũng tăng nhiều, chỉ là hắn vẫn không thể vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến cực hạn, vì đây là tiên thuật. Cũng giống như Phiên Thiên Chưởng, không phải Chu Hằng hiện tại có thể phát huy uy lực chân chính của nó.

Ba ngày sau, hắn về tới Thất Lộc Sơn.

Chu Hằng lập tức bố trí cho nhóm người cuối cùng tiến vào Tinh Môn, sau đó tháo dỡ toàn bộ tòa Tinh Môn này, dùng linh lực phong ấn giấu đi.

Đây là hắn chuẩn bị cho về sau: Vạn nhất hắn thực sự không thể cướp được Tinh Hạch, vẫn còn có thể sử dụng Tinh Môn đi tới Long Hà đại lục! Chỉ mong đến lúc đó còn có thể dùng được.

…

Thời gian chuyển dời hơi sớm một chút so với tính toán từ trước, chính vì thời điểm Chu Hằng vừa mới đột phá Thiên Tôn, một hơi hút tinh khí thiếu chút nữa hút khô Huyền Càn Tinh.

Trong Tử Vong Sâm Lâm, một con quạ đen cực lớn xếp cánh hạ xuống, hóa thành một nam nhân thân hình vô cùng cao lớn, tóc đen dày rậm, trong mắt có thần huy chớp động, rõ ràng chỉ có tu vi Thần Anh Cảnh, nhưng phóng ra áp lực lại vượt qua đa số Thiên Tôn.

– Đây là người nào đột phá Hóa Thần Cảnh, mà lại dẫn tới dị động thiên địa mãnh liệt như vậy? Dù là bổn tọa năm xưa khi đột phá cũng còn xa không có uy thế như vậy! Trước đó cũng có một lần dao động linh lực thật lớn, chẳng lẽ chính là người nọ? Nam nhân này dĩ nhiên chính là Tử Vong Thiên Tôn, hắn

tự lẩm bẩm, trên mặt lộ rõ vẻ thận trọng.

– Tuy nhiên, cũng chỉ mới vừa đột phá Thiên Tôn, dù có mạnh mấy đi nữa cũng không thể là đối thủ của bổn tọa! Nhưng bị người này làm náo động như thế, thời gian Tinh Hạch xuất thế cũng sớm hơn trước… có lẽ chỉ còn có nửa tháng! Bất kể như thế nào, tiên duyên là của bổn tọa, lần này không có tên hỗn đản Vạn Cổ kia quấy nhiễu, bổn tọa nhất định thành tiên! Đợi sau khi bổn tọa thành tiên, liền một chưởng đánh giết toàn bộ người còn chưa chết trong đại lục vỡ vụn này, bất kể là ai giết con ta, đều khó thoát khỏi cái chết!

Hắn hừ nhẹ một tiếng, khi thân hình bắn vọt lên, lại lần nữa hóa thành một con quạ đen, mà toàn bộ Tử Vong Sâm Lâm cũng phát sinh biến hóa thật lớn, chỉ trong nháy mắt co rút lại, toàn bộ hút thu vào trong cơ thể con quạ đen kia.

Địa phương vang danh "tử địa" chấn nhiếp đại lục mấy vạn năm này cứ như vậy biến mất!

Cùng lúc đó ở Độc Miểu Chi Hải, Viêm Hỏa Sa Mạc và Lôi Quang Địa Cốc cũng phát sinh biến hóa không khác nhau lắm, bốn đại tử địa cơ hồ trong cùng một lúc biến mất trên Huyền Càn đại lục.

Chuyện này nếu đổi là trước kia khẳng định sẽ dẫn phát chấn động lớn khắp đại lục, nhưng hiện giờ mọi người đều biết Huyền Càn Tinh sắp tan vỡ, đâu còn có ai để ý tới?

– Chu Hằng! Bốn chủ nhân đại tử địa động thân rồi, có nghĩa ngày tiên duyên xuất thế gần trong gang tấc! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nói với Chu Hằng, giữa hai lông mày nhíu chặt lộ ra ý thận trọng.

Đây chính là bốn vị Chuẩn Tiên hai kiếp a!

Huyền Càn Tinh mặc dù gần đây có thêm mấy vị Thiên Tôn hiện ra, nhưng cũng vì mới đột phá thời gian gần đây, mỗi người đều chỉ là Hóa Thần nhất trọng thiên mà thôi. Lui một vạn bước mà nói, dù có thể tăng lên tới Hóa Thần tam trọng thiên thì sao chứ?

Chuẩn Tiên cùng Hóa Thần Cảnh chính là cách biệt một trời một vực, huống chi là Chuẩn Tiên hai kiếp!

Muốn tranh đoạt tiên duyên cùng với bốn lão quái vật kia, liều mạng chính là thời gian.

Nếu như có thể chống nổi kỳ hạn cường thế của bốn lão quái vật này, như vậy khẳng định cảnh giới của bốn người này sẽ vì thời gian mà tụt xuống trở lại Thần Anh Cảnh, nếu không chính là ngày chết của bọn họ trước đối thủ.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ mặc dù tính là Thiên Tôn cường thế, nhưng đối mặt với bốn lão quái vật có thể tranh phong cùng Vạn Cổ Đại Đế kia, nàng không thể không thận trọng.

Chu Hằng gật gật đầu, nói: – Đáng tiếc, viên tinh cầu này rốt cục phải đi đến một bước hủy diệt!

– Người có sinh lão bệnh tử, khổng lồ như một cái tinh cầu cũng giống như vậy! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nói, trong giọng nói có vài phần cảm khái. Nàng lại thở dài, nói tiếp: – Nếu như còn có thể có mấy chục mấy trăm năm, khẳng định huynh sẽ không bại trước bốn lão quái vật kia, đáng tiếc…

Nàng biết Chu Hằng cường đại. Nếu Chu Hằng có thể tiến vào Chuẩn Tiên Cảnh, thì dù chỉ là Chuẩn Tiên một kiếp cũng đủ để chống cự lại bốn chủ nhân đại tử địa, nhưng cố tình chính là thiếu khoảng thời gian chết tiệt này!

Chu Hằng mỉm cười, hắn tự tin hiện tại có thể địch nổi bốn chủ nhân đại tử địch, thậm chí giết chết. Chỉ có điều dù nói ra cũng chưa chắc Nguyệt Ảnh Thánh Nữ tin tưởng, như vậy cần gì phải uổng phí công phu?

– Huynh còn cười được? Nguyệt Ảnh Thánh Nữ làm nghiêm gương mặt xinh đẹp, có vẻ rất tức giận.

Lúc này đã là lúc nào rồi!

Chu Hằng thì đơn giản cười ha hả, nói: – Dù không tranh được

cũng không sao, dù sao chúng ta còn có Tinh Môn, có thể truyền tống một lần cuối cùng!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ gật gật đầu, sắc mặt hơi bớt giận, đây cũng là lý do nàng dám lưu lại tranh đoạt tiên duyên, dù sao ai cũng không cam lòng chết đi khi tuổi còn quá trẻ.

Số tuổi của nàng thật sự chỉ gần hai trăm tuổi, so với thọ nguyên dồi dào của Hóa Thần Cảnh, quả thực là quá mức trẻ tuổi. Nàng cũng sẽ không ký thác hoàn toàn hy vọng vào lần tranh đoạt này.

Trong cuộc đời về sau, nàng còn có rất nhiều cơ hội khác.

– Ba người chúng ta liên thủ, vẫn còn có mấy phần thắng! Nàng lại nói.

Chu Hằng không khỏi liếc mắt xem thường: cái gọi là ba người liên thủ là chỉ hắn, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Sí Diễm Yêu Tôn tạo thành đồng minh. Việc này là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ tự quyết định cùng với Sí Diễm Yêu Tôn, thật ra hắn cũng chưa từng đáp ứng.

Ở trong mắt hai người này, trước đây Chu Hằng có mạnh như thế nào đi nữa cũng chỉ là thể chất cấp bậc Thiên Tôn, đây là bọn họ đề cao Chu Hằng một phen!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nói là xem ở phần tình cảm giữa Vạn Cổ Đại Đế và Đông Linh Thiên Tôn; còn Sí Diễm Yêu Tôn thì nói là xem ở tình cảm ái nữ… tóm lại Chu Hằng ngươi cũng không nên tỏ ý từ chối.

Hiện tại về linh lực Chu Hằng cũng đột phá Hóa Thần Cảnh, nghiễm nhiên là một tân Vạn Cổ Đại Đế: lúc này mà hắn cự tuyệt, ngược lại giống như là qua sông đoạn cầu.

– Chu đại ca! Thương Ngạo Mục Nguyệt đột nhiên chạy tới, vừa yêu kiều kêu gọi Chu Hằng, vừa lườm mắt nhìn Nguyệt Ảnh Thánh Nữ một cái.

Chu Hằng không khỏi rùng mình, bất luận là Thương Ngạo Mục Nguyệt hay là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, khẳng định là tuổi vượt qua một đoạn xa so với hắn, mặc dù loại tuổi tác này đối với võ giả bậc cao mà nói đã không có ý nghĩa quá lớn, nhưng khi nghe Thương Ngạo Mục Nguyệt gọi mình là "đại ca", nghe thế nào đều cảm thấy không được tự nhiên.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đối với Thương Ngạo Mục Nguyệt thì tỏ thái độ không đáng quan tâm, ở trong mắt nàng nha đầu kia chỉ là một đóa hoa si ngốc, không ngờ coi trọng tên nam nhân phóng đãng Chu Hằng này, thật đúng là không có thuốc nào cứu được nữa rồi!

Để cho nàng cảm thấy lạ chính là: những ái thê của Chu Hằng kia rõ ràng đang ở gần bên, nhưng không có một ai mạnh mẽ lên tiếng bảo vệ chủ quyền, quét dọn hồ ly tinh!

Nàng cũng không biết: các nàng Ứng Mộng Phạm bị Chu Hằng làm đi làm lại đủ thảm, còn ước gì hắn lập nhiều thêm mấy phòng thê thiếp, cho các nàng nhẹ gánh một chút! Tuy rằng như thế phải phân mỏng tình yêu của Chu Hằng, nhưng người này "yêu" cũng quá hùng hậu đi, cho dù là phân mỏng gấp trăm lần vẫn đủ làm cho các nàng vô cùng thỏa mãn.

"Ầm!" Đúng lúc này, mặt đất lay động điên cuồng, giống như mặt nước sôi trào nổi lên sóng gió, từng dòng địa hỏa từ trong lỗ đất nứt phun trào ra. Cho dù Thất Lộc Sơn có cấm chế của Đại Đế bảo hộ cũng không thể may mắn thoát khỏi: "ầm ầm" bị đánh chìm xuống.

Huyền Càn đại lục, hoàn toàn đi về hướng tử vong!

Chương 460: Tinh Hạch hình thành

– Đại lục sắp vỡ nát hủy diệt, tiên duyên sắp xuất hiện! Sí Diễm Yêu Tôn không biết từ nơi nào bay vụt tới, kêu lên với Chu Hằng cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

Chu Hằng gào to một tiếng, nói với các nàng Ứng Mộng Phạm: – Mau mau lại đây!

Hắn thu hết thảy mọi người còn lại vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, thực ra cũng chỉ còn lại những ái thê mỹ nô của hắn và con lừa đen, mặt khác cộng thêm một Thương Ngạo Mục Nguyệt; về phần Hoặc Thiên thì không có cách nào thu vào, nhưng tu vi Thần Anh Cảnh cũng đủ để tự vệ trong lúc tinh cầu bị hủy diệt.

Nếu thực sự gặp phải tình hình nguy hiểm, khẳng định phù văn trong cơ thể nàng sẽ chủ động phòng ngự, Chu Hằng tin tưởng dù có ném nàng vào trong mặt trời, tất nhiên giữa hai bên phải tiêu tùng một, thì kẻ còn sống sót cũng nhất định là nàng!

– Đi! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đầu tiên bay đi, cũng không phải bay lên trời, mà chui thẳng xuống lòng đất!

Tinh Hạch dĩ nhiên là ở vị trí trung tâm nhất trong lòng tinh cầu.

Sí Diễm Yêu Tôn cũng nhích động thân hình, vọt vào trong chỗ đất nứt, thân mình không ngừng tăng tốc, chui thẳng xuống hướng địa tâm.

Chu Hằng vươn tay phải ôm Hoặc Thiên vào lòng, thân hình nhảy ra, theo sát phía sau Sí Diễm Yêu Tôn.

Bây giờ là danh chánh ngôn thuận chiếm tiện nghi, đương nhiên hắn sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy, tay ôm thật chặt Hoặc Thiên, hưởng thụ xúc cảm vô cùng êm dịu từ thân thể tuyệt đẹp của thiên nữ tuyệt thế này.

– Chu Hằng! Hoặc Thiên nghiến răng nói.

Nàng luôn luôn là lạnh lùng như Băng Sơn Tuyết Liên, cao không thể với tới, nhưng bị Chu Hằng tiếp xúc thân mật như thế cuối cùng phá vỡ vẻ lạnh lùng bề ngoài của nàng, khiến cho nàng vừa bực bội vừa giận.

– Chuyện gì vậy cô cô! Thân thể không thoải mái sao? Chu Hằng biết rõ còn hỏi.

Hoặc Thiên háy hắn một cái, sớm đã biết người kia có tà ác ý ôm nàng! Trước đây là nàng quá mức khinh thường, nghĩ rằng thực lực đạt tới Thần Anh Cảnh là có thể trấn áp Chu Hằng, không nghĩ tới tiểu tử này cũng rất nghịch thiên, không nói không rằng liền vượt qua nàng!

– Buông tay! Nàng hừ lạnh nói.

– Không buông! Chu Hằng nói thực du côn, mũi hít mùi thơm cơ thể trên thân tuyệt đẹp Hoặc Thiên kia, hắn có một loại hy vọng xa vời muốn thời gian vĩnh viễn ngừng lại.

Bất kể là An Ngọc Mị, hoặc là Hàn Diệc Dao hay là Ứng Mộng Phạm vân vân… hắn kết hợp với các nàng đều có thể nói là dục nhiều hơn tình. Chỉ có thể nói là thích mà không thể nói là yêu! Thế nhưng đối với Hoặc Thiên, hắn thực sự động mối chân tình.

Ở mặt ngoài, hắn như đang chiếm tiện nghi của Hoặc Thiên, trên thực tế lúc này trong lòng hắn không có mảy may dục niệm, chỉ có một loại hạnh phúc an bình ấm áp. Dù là cả đời chỉ ôm lấy thiên nữ tuyệt thế này, hắn đã cảm thấy mãn nguyện rồi.

Đương nhiên, nếu Hoặc Thiên muốn cùng hắn làm chút chuyện nghiên cứu, tham thảo xâm nhập, thì dĩ nhiên hắn cũng sẽ vui vẻ nghe lệnh, cũng sẽ không miễn cưỡng…

– Vô lại! Hoặc Thiên khẽ quát một tiếng, hư ảnh một đóa hoa đào hiện ra ở phía sau nàng, sau đó bắn ra vô số tia điện mang, đánh tới Chu Hằng.

“Két két két!”

Điện mang này vô cùng kinh khủng, đủ để cho bất kỳ một võ giả Thần Anh Cảnh nào trên đời này tê dại mất đi lực lượng. Nhưng Thần Anh Cảnh dù sao chỉ là Thần Anh Cảnh, làm sao có thể uy hiếp được Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh?

Trong cơ thể Hoặc Thiên quả thật ẩn chứa uy lực kinh khủng, nhưng chỉ khi nàng bị công kích trực tiếp mới có thể phát động, nếu không nàng chỉ là một Thần Anh Cảnh cường đại nhất mà thôi!

Trừ phi nàng bùng phát giống như khi ở Tiên đại lục, một ánh mắt liền phá hủy vỡ nát cấm chế của Tiên Thành: đó tuyệt đối là vô cùng khủng bố, tin chắc dù Cổ Viêm sống lại, Khổng Ngạo Côn đích thân tới cũng chỉ có phần trong nháy mắt bị miễu sát!

Chu Hằng chỉ coi là được xoa bóp một chút, thậm chí còn phát ra tiếng rên rỉ thoải mái, khiến Hoặc Thiên tức giận đến toàn thân phát run run.

Tên tiểu tử đại nghịch bất đạo này, nàng chính là trưởng bối đấy!

“Vù, vù, vù…” ba vị Thiên Tôn xuyên qua địa tầng, nơi linh lực tràn ra, đúng là tốc độ không có giảm bớt bao nhiêu. Rất nhanh, bọn họ đi vào tầng địa hỏa thứ nhất.

Muốn tới chỗ Tinh Hạch, dọc theo con đường này phải đi qua mấy tầng địa hỏa; mà khoảng cách càng gần Tinh Hạch, dĩ nhiên uy lực của địa hỏa cũng càng cường đại.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Sí Diễm Yêu Tôn đều mở ra linh lực hộ thuẫn, bằng không Thần thể của hai người không thể chịu nổi độ nóng cực kỳ mãnh liệt như vậy.

Chu Hằng không có trực tiếp bước đi vào, mà lại há miệng hút một cái, làm một công tác tổng vệ sinh triệt để.

Bởi vì, hắn cũng không muốn để Hoặc Thiên bị kích động tự phát ra phù văn, đến lúc đó ngay cả hắn đều phải theo đó không hay ho!

Hắn còn chưa hưởng thụ đủ đâu!

Địa hỏa hừng hực rất nhanh liền bị Chu Hằng cắn nuốt sạch sẽ. Hắn hài lòng chép chép miệng. Sau khi chân chính trở thành Thiên Tôn, hắn có đầy đủ linh lực để duy trì cắn nuốt, luyện hóa địa hỏa này, ngược lại tăng lên uy lực huyết mạch Tử Diễm Thiên Long của hắn.

Hắn ngẩng đầu liền thấy Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Sí Diễm Yêu Tôn đều kinh ngạc ngưng di chuyển, dùng một loại ánh mắt như nhìn thấy quái vật nhìn hắn. Hắn không khỏi lấy làm lạ, hỏi: – Chuyện gì vậy?

Chuyện gì vậy?

Còn làm ra vẻ mặt ngu ngơ! Chẳng lẽ ngươi không biết vừa rồi chính mình làm cái gì sao?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Sí Diễm Yêu Tôn đều có loại bị kích động muốn đánh người, chỉ cảm thấy Chu Hằng giả ngu quá mức đỡ tệ!

Cắn nuốt địa hỏa đấy, đây là chuyện phàm nhân có thể làm được sao?

Hai người rất có ăn ý đồng thời xoay người, giữ yên lặng đi tiếp, cùng so sánh với tên yêu nghiệt biến thái này, đúng là bọn họ đáng thương không chịu nổi mà!

Gần nửa ngày sau, bọn họ đi vào tầng địa hỏa thứ hai.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Sí Diễm Yêu Tôn đã có kinh nghiệm, thực tự giác nhường lại vị trí phía trước, để Chu Hằng vọt tới trước nhất.

Chu Hằng bào chế đúng cách, há miệng hút một cái, chính là một miệng to ngọn lửa bị hắn nuốt vào, chỉ vài ba lần, địa hỏa cả khu vực phụ cận đã bị hắn hấp thu sạch sẽ.

Hai người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nửa câu cũng không nói, tiếp tục đi tới, hoàn toàn coi như không thấy Chu Hằng.

Đó là bọn họ đã chết lặng rồi.

Chu Hằng cũng di chuyển, hắn vừa đi vừa tiêu thụ tinh hoa của địa hỏa vừa cắn nuốt, để tăng lên uy lực của huyết mạch Tử Diễm Thiên Long, cũng không hề để ý tới hai người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ; còn Hoặc Thiên thì vì tức giận đến mức không thèm nói chuyện với Chu Hằng.

Bốn người tất cả đều không ai lên tiếng, một đường đi xuống. Thẳng đến sau khi liên tiếp vượt qua chín tầng địa hỏa, đột nhiên bọn họ đi vào một mảng không gian rộng lớn trống rỗng.

Địa tâm!

Nơi này ngang dọc cao thấp cũng chỉ có trăm dặm, ở vị trí trung tâm có một đoàn vật thể tản ra ánh sáng nhu hòa, nó không lớn, chỉ bằng nắm tay người lớn, không có gì khác biệt.

Nơi này, cũng không chỉ có bốn người bọn họ, mà đã có sáu người khác tới đây.

Chu Hằng chích nhận được hai người trong đó, theo thứ tự là Cung Hoành Ân và Dương Tử Đồng, nhưng hắn có thể nhận ra khí tức của người thứ 3… là Độc Miểu Thiên Tôn!

Không cần phải nói, ba người kia theo thứ tự là chủ nhân của ba chỗ tử địa khác!

Thiên Tôn của Huyền Càn đại lục hiện có, đều đến đông đủ; trừ Thi Vương của Mao gia.

Chu Hằng đảo ánh mắt nhìn lướt qua, hắn đã giao thủ với bốn truyền nhân của đại tử địa, bởi vậy hắn chỉ cần cảm ứng một chút khí tức của bốn lão quái vật kia liền có thể đối ứng biết rõ từng người.

Đầu tiên là Độc Miểu Thiên Tôn, toàn thân hắn bao phủ trong

một bộ áo bào đen rộng thùng thình, trên mặt cũng có một màn sương mù đen che phủ, làm người ta không thấy rõ diện mạo hắn. Tiếp đó là Tử Vong Thiên Tôn, là một nam nhân dáng người cao lớn, phía sau thường thường có xẹt qua bóng dáng một con quạ đen, tạo cho người ta một loại cảm giác áp lực vô cùng âm độc.

Vị Lôi Quang Thiên Tôn của Lôi Quang Địa Cốc kia cũng là một nam nhân dáng người cao lớn, hắn là dị tộc nhân, trên đầu mọc sừng, bộ mặt xanh đen, bộ dáng của hắn nếu đi ra ngoài đủ để hù dọa trẻ nhỏ!

Cuối cùng là Viêm Hỏa Chí Tôn của Viêm Hỏa Sa Mạc, hắn dáng người thon dài, tóc đen dày rậm, các vị trí thân thể đúng là bùng lên ngọn lửa hừng hực, giống như một người lửa!

Trước mắt bọn họ chỉ có tu vi Thần Anh Cảnh, nhưng phát ra khí tức lại hoàn toàn che lấp Cung Hoành Ân và Dương Tử Đồng, làm cho hai Thiên Tôn trẻ tuổi này có vẻ ảm đạm thất sắc.

Chuẩn Tiên hai kiếp chính là Chuẩn Tiên hai kiếp, cho dù tự tước tu vi nhưng khí tức phát ra cũng như vầng thái dương trên bầu trời, hào quang vạn trượng, ngay cả Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh đều hoàn toàn không cách nào tranh phong cùng.

Bốn lão quái vật phân biệt đứng ngạo nghễ ở bốn góc, đối lập với nhau, không có ý chào hỏi chút nào.

Ở mấy vạn năm trước tuy rằng bọn họ từng liên thủ chống lại Vạn Cổ Đại Đế, nhưng chuyện đó cũng không làm cho bọn họ kết thành cái gì tình nghĩa chiến đấu, hiện giờ Vạn Cổ Đại Đế đã không còn, giữa bọn họ chính là đối thủ cạnh tranh mạnh nhất, thì sao có thể chung sống hòa thuận được?

Hiện tại Tinh Hạch vẫn chưa hoàn toàn thành hình, bởi vậy bọn họ đều không có ra tay, nhưng thực sự đến khoảnh khắc tiên duyên xuất thế, bọn họ người nào cũng sẽ không nương tay.

Khi Độc Miểu Thiên Tôn và Tử Vong Thiên Tôn nhìn thấy Chu Hằng, ánh mắt trở nên âm lạnh xuống, lộ ra sát ý nồng đậm.

Hậu nhân duy nhất của họ chết ở trong tay Chu Hằng, đây là đại thù, là huyết hải thâm cừu!

Tuy nhiên, bây giờ còn không phải thời điểm ra tay.

Với năng lực hiện tại, bọn họ không giết chết được Chu Hằng, còn nếu lúc này hoàn toàn khôi phục cảnh giới, thì lại sẽ làm rối loạn kế hoạch tranh đoạt tiên duyên của họ, bởi vậy, bọn họ đều kiên nhẫn chờ đợi.

Chỉ cần Tinh Hạch thành hình, khẳng định bọn họ sẽ trước tiên khôi phục tu vi, thuận tay miểu sát Chu Hằng!

Chu Hằng lại trừng mắt nhìn, hắn cần gì phải sợ chứ?

Nói về thực lực hiện tại, bốn lão quái vật này xách giày cho hắn cũng không xứng, mà cho dù bọn họ thực sự khôi phục lại thực lực Chuẩn Tiên hai kiếp, cũng chưa chắc Chu Hằng sẽ thua bọn họ!

Bằng vào thể chất vô thượng, hắn đã có tư cách khiêu chiến cùng bốn lão quái vật, huống chi là hiện tại!

– Nhìn cái gì mà nhìn? Chu Hằng dùng thái độ kiêu ngạo học của con lừa đen trừng mắt nói.

Độc Miểu Thiên Tôn cùng Tử Vong Thiên Tôn cũng phải phẫn nộ! Bọn họ đường đường chính là Chuẩn Tiên hai kiếp, là tồn tại vô địch Phàm giới, Chu Hằng cũng dám dùng loại thái độ như vậy nói chuyện với bọn họ?

Đừng nói là hắn, dù là lão tổ tông Vạn Cổ Đại Đế của hắn năm đó cũng không có tư cách như vậy!

Nhưng bây giờ là lúc trở mặt sao?

Hai vị Chuẩn Tiên lúc này tuyệt đối không dám khôi phục tu vi, cũng chỉ cố ép mình nhịn xuống cục tức này, nhưng sắc mặt hai người đều rất khó coi, dường như ăn phải mấy trăm con ruồi. Với sinh mệnh lâu dải của họ, cho dù lúc trước không địch lại Vạn Cổ Đại Đế cũng không có bị chọc tức đến mức như thế.

Tên tiểu bối này! Cứ để hắn kiêu ngạo, để hắn đắc ý, chỉ cần Tinh Hạch thành hình, chính là ngày giỗ của hắn!

Hai lão quái này vật vừa nói thầm trong lòng, vừa nghiến răng đến sắp lung lay.

– Không có khí phách! Chu Hằng xì một tiếng, lời nói đầy ý khinh thường.

Hắn nói ra thanh âm cũng không lớn, nhưng thần thức của Chuẩn Tiên là cường đại cỡ nào, sao không nghe được?

Hai người Độc Miểu Thiên Tôn đều có loại bị kích động sắp hộc máu, quả thực muốn xông qua bóp chết tên tiểu tử khốn này!

Nhịn! Ta nhịn!

– Hai lão con rùa đen! Chu Hằng lại hừ một tiếng, hắn không

ngại trước khi Tinh Hạch xuất thế liền trước giết chết hai lão quái vật này.

Ta nhịn! Ta nhịn tiếp!

Hai người Độc Miểu Thiên Tôn nắm chặt nắm tay kêu “rốp rốp”.

Đúng vào lúc này, toàn bộ không gian ầm ầm chấn động, đoàn vật thể ở trung tâm kia bỗng nhiên toát ra vô tận hào quang.

– Tinh… Tinh Hạch thành hình!

Chương 461: Chiến với chủ nhân bốn đại tử địa

Tinh Hạch rốt cục sắp thành hình!

Ánh mắt mọi người đều sáng lên, đây chính là điểm mấu chốt liên quan đến có thể thành tiên hay không, có người nào trong lòng có thể không căng thẳng, hô hấp không tăng nhanh?

"Kẹt, kẹt, kẹt, kẹt…" Theo Tinh Hạch kia phát ra ánh sáng trắng càng ngày càng mãnh liệt, trên vách đá bốn phía không gian này cũng xuất hiện từng khe nứt, trong nháy mắt lan khắp không gian giống như mạng nhện.

Tinh Hạch vừa hình thành, Huyền Càn đại lục sẽ khó tránh khỏi vận mệnh sụp đổ, hoàn toàn hủy diệt!

"Vù, vù vù…", vô số đạo linh khí từ bốn phương tám hướng vọt tới, điên cuồng chen vào bên trong Tinh Hạch!

Mọi người đều hoảng sợ: nếu những linh khí này cùng một lúc chen vào thân thể bọn họ, mặc cho bọn họ là ai cũng sẽ trong nháy mắt bị bành trướng nổ tung! Cho dù là Chu Hằng đều không ngoại lệ!

Khoảnh khắc Tinh Hạch thành hình, sẽ hấp thu triệt để toàn bộ linh khí, sinh khí của Huyền Càn Tinh. Mà Tinh Hạch tụ tập tất cả linh khí, tất cả sinh khí của một cái tinh cầu, thì sẽ có năng lượng đáng sợ đến bực nào?

Khó trách có thể giúp cho Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh một bước lên trời, cái giá phải trả này là to lớn biết nhường nào!

Nhưng mà đây cũng là chuyện không thể tránh khỏi, tinh cầu vỡ nát hủy diệt giống như con người chết già, đó là điều đã chú định.

"Ông, ông, ông, ông" chủ nhân của bốn đại tử địa cùng một lúc thân thể tỏa sáng, trong nháy mắt xuất hiện khí tức tăng vọt thật lớn, vẻn vẹn chỉ trong khoảnh khắc đó đã đột phá Hóa Thần Cảnh, rồi thật nhanh tăng vọt lên hướng trình tự cao!

Hóa Thần nhị trọng thiên, Hóa Thần tam trọng thiên, Hóa Thần Cảnh đỉnh phong!

Chuẩn Tiên một kiếp! Chuẩn Tiên hai kiếp!

Còn đang tăng!

Chuẩn Tiên ba kiếp sao?

Chu Hằng thầm nghĩ trong lòng, trên mặt lộ rõ có điều hiểu ra: bốn lão quái vật này là ôm ý niệm tất thắng, nhất định phải đoạt được Tinh Hạch. Bởi vậy trước kia bọn họ không dám đột phá Chuẩn Tiên ba kiếp, bởi vì không có nhiều linh khí như vậy để tẩm bổ Thần chích của họ.

Nhưng hiện giờ thì khác, Tinh Hạch ở ngay trước mắt, bọn họ chỉ cần đoạt được liền có thể lập tức hấp thu, từ đó giúp Thần chích trưởng thành, trực tiếp phá hư không thành tiên!

Đây là một trận chiến đập nồi dìm thuyền!

Bọn họ đều có cùng một ý: dường như phải thật sự đột phá đến Chuẩn Tiên ba kiếp.

“Ầm!”

Một tiếng nổ vang nặng nề. Cho dù mọi người đều là Thiên Tôn thì như thế nào chứ!?! Trong nháy mắt mọi người đều mất đi thính giác, cả người không tự chủ té ngã hỗn loạn, mà trên vách đá bốn phía, những khe nứt kia rốt cục đạt tới cực hạn: vỡ tan.

“Bốp, bốp…”, cả không gian này trong nháy mắt chia năm xẻ bảy!

Đây chính là ở trung tâm lòng đất, ngay cả nơi này đều tan vỡ, thì toàn bộ Huyền Càn Tinh sẽ ra sao?

Mọi người đều là Thiên Tôn, thần ý ngang dọc tuy không thể bao phủ cả phạm vi tinh cầu, nhưng xa hơn vạn dặm vẫn có thể cảm nhận được: chỉ thấy không gian này đang không ngừng mở rộng, phân tán, tiếp đó có thể nhìn thấy từng khối từng khối lục địa, giống như Tiên đại lục ngày xưa, từ các phương hướng bay vụt vào chỗ sâu trong vũ trụ!

Bắt đầu từ giờ khắc này, Huyền Càn Tinh không còn tồn tại nữa!

Hàng vạn hàng ngàn sinh linh ở trên những mảnh vỡ đại lục kêu gào thảm thiết, bao gồm nhân loại, bao gồm dị tộc, bao gồm các loại yêu thú, mãnh thú, thực lực thân thể bọn họ tuy rằng mỏng manh, nhưng liên hợp vào cùng nhau lại trở thành một khúc bi ca có thể truyền ra ức vạn dặm!

“Ông!”

Tất cả hào quang toàn bộ thu vào bên trong Tinh Hạch, biến thành một viên ngọc thạch nhìn như vô cùng bình thường, toàn thân nó tỏa ra hào quang xanh nhạt.

Tinh Hạch, hoàn toàn thành hình!

"Xoạt…", bốn bàn tay to che phủ bầu trời lập tức thò ra, chụp tới hướng viên Tinh Hạch nho nhỏ kia.

Bốn chủ nhân đại tử địa đồng thời ra tay!

Đối với họ mà nói, trừ thành tiên ra, trên đời đã không có một sự kiện nào đáng để họ chú ý, ức vạn sinh linh tử vong thì sao chứ? Cũng không phải bọn họ ra tay! Hơn nữa, dù là bọn họ ra tay thì có sao? Bất quá là những con kiến mà thôi!

"Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!" Bốn lão quái vật công kích lẫn nhau, ngày xưa cùng chống lại Vạn Cổ Đại Đế, hiện tại chung quy đã đến lúc giữa bọn họ cũng phải chiến một trận, tranh đoạt tiên duyên!

Đây là chí bảo, ai cũng sẽ không tặng cho ai!

Bọn họ có thể duy trì ở trạng thái này thời gian có hạn, bởi vậy giữa nhau chỉ là thử hai ba chiêu, tiếp đó liền động thực sự, ai cũng thi triển ra uy lực chân chính của họ.

Đầu lâu khô khốc dữ tợn, quạ đen đen nhánh, hổ lửa bùng cháy, báo tím linh hoạt như tia chớp… Họ hoàn toàn mở ra bốn loại Vực chi đạo, va chạm lẫn nhau. Ai cũng muốn trước tiên cướp được Tinh Hạch, nên phải ra tay ngăn cản người khác đến gần.

Uy lực của Chuẩn Tiên hai kiếp, khủng bố như thế!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Sí Diễm Yêu Tôn đều lộ vẻ khiếp sợ. Trước đó mặc dù hai người biết bốn lão quái vật này rất cường đại, nhưng tự thị bản thân là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, chính là nhân vật đứng đỉnh phong nhất ở Phàm giới, chênh lệch hẳn có hạn!

Nhưng sự thật chứng minh, bọn họ vô cùng sai lầm!

Cho dù bốn lão quái vật này chỉ có thể duy trì ở trạng thái này một phút, chỉ sợ cũng đủ để giết sạch mọi người còn lại!

Xem ra, Tinh Hạch là không có hy vọng rồi!

May mà, bọn họ còn có Tinh Môn, dưới bảo vệ của cấm chế cũng sẽ không tan vỡ, không bị chết trong vũ trụ mờ mịt này.

Đúng vào lúc này, Chu Hằng thét dài một tiếng, vung quyền gia nhập trận chiến.

Điên, điên rồi mà!

Lúc này vọt vào không phải tìm chết ư?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Sí Diễm Yêu Tôn đều giật mình há to miệng: Chu Hằng rõ ràng trông thấy sự khủng bố của bốn lão quái vật như thế, vì sao còn muốn đi chịu chết chứ? Bọn họ biết Chu Hằng cường đại hơn so với họ, nhưng có thể so sánh với bốn lão quái vật kia hay sao?

Toàn thân Chu Hằng chớp động hào quang màu vàng, giống như mũi tên sắc nhọn xông vào trong chiến đoàn của bốn người cường đại nhất, hắn vung lên hai đấm, khí thế khủng bố vọt thẳng lên trời cao!

Đây là chiến ý của hắn, cũng là tín niệm của hắn! Ta tức là thần!

– Muốn chết! Độc Miểu Thiên Tôn đầu tiên hừ lạnh một tiếng, hắn và Chu Hằng có mối thù giết con, vốn đang định sau khi đoạt lấy tiên duyên thuận tay đập chết Chu Hằng, nhưng nếu tiểu tử này muốn đi lên tìm chết, vậy cứ thành toàn cho hắn!

Trước đó vốn Độc Miểu Thiên Tôn đã bị Chu Hằng chọc cho tức giận đến sắp hộc máu, lúc này ý giết người dạt dào như biển.

"Vèo" một tiếng, hắn chụp ra một chưởng, hóa thành mười mấy cái đầu lâu khô khốc, há miệng cắn tới phía Chu Hằng.

– Phá! Chu Hằng hừ nhẹ một tiếng, đánh ra một quyền! Nắm tay màu vàng bám vào hào quang chói mắt. "Ầm, ầm, ầm, ầm…" mười mấy cái đầu lâu khô khốc kia chỉ trong nháy mắt toàn bộ hóa thành mảnh nhỏ.

– Cái gì!

– Giỏi cho tiểu tử!

– Hả?

Một kích này, làm cho mặt của ba lão quái vật kia đồng loạt ngẩn ra!

Trong bốn người bọn họ có thể nói là rất hiểu rõ về nhau, từng cùng nhau liên thủ, cũng từng đấu đá nhau: một kích của Độc Miểu Thiên Tôn kia đúng là không nương tay chút nào! Thế mà không ngờ Chu Hằng chỉ tung một quyền liền cản lại!

“Này này này này này… Tiểu tử này là mới vừa đột phá vào Hóa Thần Cảnh mà thôi! Một tên tiểu bối vừa mới tiến vào Hóa Thần Cảnh có thể sánh ngang với Chuẩn Tiên hai kiếp sao? Còn có gì khoa trương hơn so với chuyện này chứ?”

Bọn họ đều cả kinh giống nhau như vậy! Riêng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Sí Diễm Yêu Tôn, Thành Thượng Thần và Dương Tử Đồng thì sắp phun ra cả đầu lưỡi!

Yêu quái mà!

Đây còn là người sao?

Chu Hằng không chút động tâm, một thân áp sát, thẳng tới chỗ Tinh Hạch.

– Lớn mật! Bốn lão quái vật đồng thời quát to, đồng loạt ra tay công về hướng Chu Hằng.

Bốn loại Vực bất đồng hoàn toàn mở ra, niệm động liền công tới! Vô số công kích điên cuồng đánh về phía Chu Hằng!

Đây chính là Vực của Chuẩn Tiên hai kiếp!

Chuẩn Tiên tu chính là gì? Đã không phải là linh lực, mà là Thần chích! Thần chích chính là ý chí, chính là Vực! Vô cùng khủng bố!

– Hừ! Chu Hằng phẫn nộ hai mắt mở lớn, không ngờ lại toát ra đạo đạo sáng vàng, hai tay quyền vung múa, rung chuyển càn khôn.

"Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!" Trong vũ trụ hư không rộng lớn, lạnh như băng, Chu Hằng một mình chiến với bốn chủ nhân đại tử địa, không mảy may rơi xuống hạ phong!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Sí Diễm Yêu Tôn đều đã chấn kinh đến chết lặng! Không ngờ Chu Hằng lại cường đại như thế! Quả thực chính là nghịch thiên mà!

– Năm đó tuy rằng Vạn Cổ Đại Đế một tay trấn áp trời xanh, khiến cho cường giả cùng một thời đại chỉ có thể sống ở dưới vầng hào quang của hắn, nhưng dù sao vẫn còn có cường giả như bốn chủ nhân đại tử địa có thể miễn cưỡng địch nổi!

– Nhưng Chu Hằng, hắn… là vừa mới tiến vào Hóa Thần Cảnh mà!

– Tiến vào Hóa Thần nhị trọng thiên, tam trọng thiên chỉ là

tăng lên cấp số linh lực, đối với chiến lực về bản chất cũng không có tăng lên… nhưng Chuẩn Tiên lại hoàn toàn khác biệt, đây chính là Thần chích vượt qua hai lần độ kiếp thiên địa!

– Hiện tại Chu Hằng có thể sánh với Chuẩn Tiên hai kiếp, vậy khi hắn đạt tới cảnh giới này sẽ khủng bố đến mức nào nữa?

– … Hiện tại hắn lấy 1 địch 4, đã không tể so sánh với Chuẩn Tiên hai kiếp, mà là vượt qua tầng thứ này!

– Tên này đến tột cùng là quái vật gì!

Bên kia, Cung Hoành Ân, Dương Tử Đồng hai đối thủ cạnh tranh này cũng đang dùng thần niệm trao đổi. Trong khiếp sợ như vậy nếu không nói gì, ắt hẳn bọn họ sẽ phát điên mất!

– Tiểu bối chết tiệt! Bốn lão quái vật bị buộc phải liên thủ công kích.

Trước đó tuy rằng đúng là họ vây công Chu Hằng, nhưng không liên quan không hỗ trợ, ngươi một quyền ta một chưởng, vốn không có phối hợp gì đáng nói. Thế nhưng loại chiến lực trình độ này tuy rằng không đến mức bị Chu Hằng đánh bại, thì cũng không có hy vọng chiến thắng chút nào.

Nhưng mà Chu Hằng có hao tổn cũng còn chịu được, bọn họ hao tổn theo được hay sao?

Nhất thiết phải tốc chiến tốc thắng!

Rốt cục bốn lão quái vật hoàn toàn vứt bỏ mặt mũi, kết hợp với nhau ra tay. Lập tức thế công tăng cao gấp mười!

Đây không phải là chuyện một thêm một thành hai, mà là chỉ số tăng lên mấy cấp!

Lập tức, bốn loại Vực của họ giống như nước biển điên cuồng tăng lên, khiến cho Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Sí Diễm Yêu Tôn vội mang theo Hoặc Thiên nhanh chóng thối lui. Còn Cung Hoành Ân và Dương Tử Đồng cũng không ngoại lệ, lão tử bọn họ sẽ không làm thương tổn bọn họ, nhưng ba lão quái vật kia thì khó nói.

– Hóa ra, Vạn Cổ Đại Đế ngày xưa đúng là cường đại như vậy! Sau khi lui ra ngoài vạn dặm, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ bật nói, lòng còn sợ hãi.

Vạn Cổ Đại Đế năm xưa đồng dạng cũng một mình chiến với bốn lão quái vật này liên thủ, nhưng chẳng những hắn không có đánh bại, ngược lại trấn áp bốn người này đều phải hóa thành tử địa! Hiện tại bốn lão quái vật liên thủ càng cường đại, càng nói rõ năm đó thực lực của Vạn Cổ Đại Đế cường đại tới mức nào!?!

Chu Hằng… so ra vẫn còn kém Vạn Cổ Đại Đế năm xưa!

Không có biện pháp, hắn mới chỉ vừa tiến vào Hóa Thần Cảnh, Thần chích còn chưa có độ kiếp đây!

– Phá! Phá! Phá! Phá! Đúng lúc này, chỉ nghe tiếng thét lớn giòn tan của Chu Hằng, giống như tiếng sấm sét vang động, truyền khắp thiên địa! Trong một mảng sáng vàng chớp lóe, hắn cường thế phản kích, rốt cục phóng ra Vực của mình.

Một thế giới màu vàng mở ra, "tiểu nhân" màu vàng từ đỉnh đầu hắn dâng lên, diện mạo giống nhau như đúc với Chu Hằng, tản phát ra khí tức chí cao vô thượng.

"Ầm! Ầm! Ầm!" Thế giới màu vàng kia nhanh chóng mở ra, cưỡng ép chen vào giữa bốn Vực ở chung quanh, chiếm cứ một nửa giang san, giống như Hoàng đế nhận triều bái của bốn tiểu thế giới khác!

Ở Vực, cũng chính là đối kháng của Thần chích, Chu Hằng cũng không rơi xuống hạ phong!

Lấy 1 địch 4, sức có dư!

Quả là yêu nghiệt!

Chương 462: Đẩy vào tuyệt cảnh

Bốn Thiên Tôn tân tấn Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đều có cảm giác đầu óc sắp hôn mê ngất đi, quả thực bị kích động một đầu ngã quỵ.

Trời ạ! Chu Hằng cũng giống như bọn họ, cũng chỉ là Thiên Tôn tân tấn, như thế nào chênh lệch với bọn họ to lớn như thế chứ?

Bọn họ vốn tưởng rằng Chu Hằng đã kết thúc kinh diễm từ đây, không nghĩ tới một lần nữa Chu Hằng toát ra hào quang chói mắt, đủ để cho bọn họ tự ti đến mức sắc mặt như màu đất.

Sinh ra cùng một thời đại với một tên yêu nghiệt quả thực chính là nỗi bi ai của thiên tài!

Có thể tiến vào Hóa Thần Cảnh, bốn người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ ai cũng có thể xưng là thiên tài tuyệt đối, nhưng nếu so với Chu Hằng, đúng là bọn họ ảm đạm thất sắc, vốn ngay cả tư cách đặt chung một chỗ cũng không có!

Đến cả bốn đại Chuẩn Tiên hai kiếp liên thủ đều chỉ có thể chống đỡ với Chu Hằng, đây là khái niệm gì chứ?!

Đầu tiên, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Sí Diễm Yêu Tôn dâng lên ý nghĩ: có lẽ Chu Hằng thực sự có thể cướp được tiên duyên!

– Chết! Chết! Chết! Chết! Bốn chủ nhân đại tử địa liên thủ, nhặt lên từng phiến từng phiến mảnh vỡ đại lục còn chưa có bay xa, nện xuống phía Chu Hằng!

"Ầm!" Đó không phải là một mảnh núi đâu, mà là một khối đại lục, còn lớn hơn so với Hàn Thương Quốc, đại lục đủ để so sánh với cả Lãng Nguyệt Quốc, cứ như vậy đập tới!

"Đùng!" Chu Hằng đánh ra một quyền, quyền mang màu vàng chiếu sáng thiên địa, trong nháy mắt khối đại này lục bị hắn đánh thành bột phấn, hóa thành bụi vũ trụ.

"Ầm", lại là một khối đại lục nện lại đây.

Bốn Thiên Tôn tân tấn đều hoàn toàn mất đi năng lực nói chuyện. Khó trách lúc trước Vạn Cổ Đại Đế giao chiến với bốn chủ nhân đại tử địa thiếu chút nữa đã đánh vỡ nát Huyền Càn Tinh, cứ nhìn xem khí thế cỡ này, thì không mảy may khó khăn gì!

Nếu không phải khoảng cách giữa tinh cầu và tinh cầu thật sự

quá xa, bọn họ một đường đánh nhau như vậy, thì dù có 100 viên, 1000 viên tinh cầu đều không đủ để bọn họ đập bỏ!

"Vù!"

Chu Hằng đột nhiên cường thế tiến tới, thế giới màu vàng chen vào thế giới Ô Hải tràn ngập độc lực ăn mòn của Độc Miểu Thiên Tôn, ánh sáng vàng chiếu rọi, từng mảng từng mảng lớn nước biển bị bốc hơi lên, thế giới Ô Hải kịch liệt thu nhỏ lại!

Đây là chiến đấu cấp bậc Thần chích, Thần chích của Chu Hằng hoàn toàn áp chế Độc Miểu Thiên Tôn!

"Vù, vù, vù…", vô số nắm tay màu vàng trồi lên từ trên thế giới màu vàng, điên cuồng đánh tới Độc Miểu Thiên Tôn.

– Hừ! Bốn lão quái vật đồng thời hừ một tiếng, nhao nhao triển khai thủ đoạn phản kích! Bọn họ đều là Chuẩn Tiên hai kiếp, chiến lực sao có thể cho phép coi thường.

"Ầm! Ầm! Ầm!" Chiến đấu không ngừng nghỉ, khủng bố đến không cách nào hình dung.

Nhìn xem theo toàn trường, có thể thấy Chu Hằng hơi chiếm thượng phong, nhưng cũng không thể hoàn toàn áp đảo bốn

lão quái vật kia! Cũng giống như Vạn Cổ Đại Đế năm đó, có thể thắng nhưng còn xa không đạt tới trình độ tiêu diệt địch nhân.

Thế nhưng hiện tại Chu Hằng mới chỉ là Hóa Thần nhất trọng thiên! Nếu như hắn tiến vào Chuẩn Tiên thì sao?

– Ba vị! Tới giờ không phải là thời điểm giấu nghề, hãy xuất ra bản lãnh thật sự đi! Viêm Hỏa Thiên Tôn nói. Toàn thân hắn ngọn lửa lượn lờ, càng bùng cháy càng mãnh liệt, trong nháy mắt bao bọc quanh hắn, biến thành một người lửa hoàn toàn.

"Ầm!" Khí tức của hắn vốn đã khủng bố lại tăng lên một cách khó hiểu, dường như sắp đột phá một cửa ải, đạt tới đỉnh phong nhất ở Phàm giới!

Là Chuẩn Tiên ba kiếp!

Vốn chỉ là xu thế tấn công đột phá, hiện tại lại hoàn toàn sắp trở thành sự thật!

"Đột! Đột! Đột!" Ba người Tử Vong Thiên Tôn cũng đồng dạng khí tức tăng vọt. Bọn họ đúng là không thể không làm vậy, nếu không sau khi Viêm Hỏa Thiên Tôn tiến vào Chuẩn

Tiên ba kiếp, thực lực tăng lên điên cuồng, rồi hắn liền đoạt lấy Tinh Hạch bỏ chạy thì làm thế nào?

Rút giây động rừng, mặc dù hiện giờ bọn họ liên thủ, nhưng cũng không thể biến đổi sự thực: bọn họ còn là đối thủ cạnh tranh!

"Bốp bốp bốp", vũ trụ cô quạnh dường như biến thành một bầu nước đun sôi, từng đạo dao động sôi trào cuồn cuộn.

Bốn chủ nhân đại tử địa điên cuồng tăng lên lực lượng. Từ mấy vạn năm trước, bọn họ đã có được năng lực đột phá thành Chuẩn Tiên ba kiếp, nhưng bọn họ không dám, bởi vì không đủ linh khí uẩn dưỡng Thần chích, cưỡng ép đột phá chính là tự mình tìm chết!

Nếu không, ngày xưa sao bọn họ có thể chịu thua dưới tay Vạn Cổ Đại Đế?

Nhưng bây giờ thì khác, Tinh Hạch đã hoàn toàn thành thục, chỉ cần cướp được là có thể hấp thu, có thể tẩm bổ Thần chích… vậy bọn họ cũng chỉ phải đoạt lấy bằng bất cứ giá nào!

"Ông!" Khí tức kinh khủng thổi quét vạn dặm, Viêm Hỏa Thiên Tôn đầu tiên đột phá, trên đỉnh đầu hiện lên Thần chích, là một con hổ lửa ngửa mặt lên trời rống gầm, tản ra uy lực không thể hình dung, dường như chỉ một ý niệm là có thể trấn

chết một vị Thiên Tôn!

Tiếp sau đó, ba người Tử Vong Thiên Tôn cũng lần lượt đột phá, ai cũng tràn đầy uy lực không cách nào hình dung.

Chuẩn Tiên ba kiếp, tối cao đương thời!

– Chết! Bốn lão quái vật nhếch khóe miệng lên lộ vẻ khinh thường, rồi đều vung tay đánh về phía Chu Hằng.

Chuẩn Tiên ba kiếp, một kiếp một thiên địa!

Lực lượng của Chuẩn Tiên ba kiếp ít nhất mạnh hơn gấp trăm lần so với Chuẩn Tiên hai kiếp!

“Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!” Bốn đạo công kích đánh xuống, nhanh vô cùng, ào ào đánh vào trên thân Chu Hằng.

– Chu Hằng… Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cả kinh kêu lên! Không nghĩ tới giằng co hồi lâu, bốn lão quái vật đã thành tựu như thế còn tiến thêm một bước! Hơn nữa một bước này quả thực chính là vượt qua lạch trời, khiến người ta chỉ có thể nhìn lên tuyệt vọng!

– Hắn không chết được đâu! Hoặc Thiên lạnh nhạt nói, đôi mắt đẹp nhìn lướt qua trên gương mặt xinh đẹp của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ: – Ngươi thích hắn!

Nàng dùng là giọng khẳng định, cũng không phải nghi vấn.

– Ta, ta, ta… Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lắp bắp, trong lòng trào lên ý ngượng ngùng, gương mặt xinh đẹp của nàng biến thành một mảnh ửng đỏ, chỉ cảm thấy trong đầu chấn động "ong ong", hoàn toàn không có ý tưởng gì khác; trong khoảnh khắc ngắn ngủi lại quên đi quan tâm Chu Hằng sống hay chết.

– Tiên tử! Chu Hằng thực sự không có việc gì ư? Sí Diễm Yêu Tôn lên tiếng hỏi. Hiện tại quan hệ giữa hắn cùng với Chu Hằng chính là môi hở răng lạnh, sao không thể không quan tâm? Mà Hoặc Thiên tuy rằng thấp một đại cảnh giới so với hắn, nhưng hắn cũng không mảy may dám xem thường nữ nhân này, ngược lại luôn có một loại sợ hãi ngấm ngầm khó hiểu, làm cho hắn vốn không dám tới gần nữ nhân xinh đẹp đến không thể tưởng tượng này.

– Là Nữ Hoàng đại nhân! Hoặc Thiên trừng mắt nhìn hắn một cái! Có đôi khi nàng còn giữ lại tính cách vô cùng ngạo mạn xinh đẹp như khi vừa mới tỉnh lúc trước.

Sí Diễm Yêu Tôn đầu đầy u tối mờ mịt, bản thân hắn chính là Hoàng của Thiên Yêu Đế triều, lại là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, muốn hắn gọi một nữ nhân khác là Nữ Hoàng đại nhân, điều này làm sao hắn có thể chịu nổi chứ?

“Ầm!” Đúng vào lúc này, trong chiến đoàn bùng phát ra một tiếng nổ vang thật lớn, cuối cùng cũng hóa giải sự xấu hổ của hắn, hắn và Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nhao nhao quay nhìn chăm chú nơi đó.

Chu Hằng ngạo nghễ đứng thẳng, khí thế không tổn hại, toàn thân vô thương.

Thể chất pháp khí Hóa Thần Cảnh, bất kỳ lực lượng nào ở Phàm giới công kích đều không thể phá hư!

Hắn mỉm cười, trên vẻ mặt không thể nói rõ là khiêu khích hay là trào phúng.

– Cái… cái gì! Bốn chủ nhân đại tử địa lúc này đều là cả kinh há hốc miệng thiếu điều răng rụng xuống.

Làm sao có thể!

Bốn người bọn họ đều tăng lên tới trình độ Chuẩn Tiên ba kiếp, đạt tới trạng thái mạnh nhất cho phép của Phàm giới, thế mà một kích toàn lực đánh ra, thậm chí ngay cả miếng da của đối thủ cũng không thể làm rách được. Còn có thiên lý hay không?

Con bà nó, còn có thiên lý hay không?

Dù là năm đó đánh với Vạn Cổ Đại Đế, thời điểm bị vị Đại Đế trấn áp chịu khổ, bốn lão quái vật này cũng không có cảm giác khiếp sợ mất mát giống như hiện giờ! Bởi vì lúc ấy bốn người bọn họ cũng không có tế ra con bài chưa lật cuối cùng, mà chỉ lựa chọn tạm thời nhẫn nhịn!

Thế nhưng hiện tại họ đã đưa ra con bài chưa lật, vậy mà không làm rụng được ngay cả một sợi tóc của Chu Hằng. Đả kích này đối với họ to lớn biết bao?

Bốn Thiên Tôn tân tấn Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Cung Hoành Ân thì đều hai mặt nhìn nhau, thầm nghĩ rốt cục cũng có người cảm nhận được sự bất đắc dĩ của họ! Trước kia khi tranh đoạt pháp khí Hóa Thần Cảnh xuất thế ở Thất Lộc Sơn, bọn họ cũng từng liên thủ công kích Chu Hằng.

Tên kia chính là một pháp khí Hóa Thần Cảnh hình người mà!

Nỗi khổ của họ, rốt cục cũng có người nếm phải!

– Tiểu tử này thể chất mạnh mẽ, man lực không thể gây thương tích, hãy dùng độc dịch, ngọn lửa ăn mòn hắn, đốt tan chảy hắn! Bốn lão quái vật là hạng người kinh nghiệm phong phú cỡ nào, sau giây phút sửng sốt liền tìm được nhược điểm của Chu Hằng.

Bốn Vực lại mở ra, bao bọc lấy Chu Hằng, dường như bọn họ muốn cưỡng ép luyện hóa pháp khí hình người chính Chu Hằng!

Chuẩn Tiên ba kiếp, có năng lực như thế!

– Thực quá tự cho là đúng mà! Chu Hằng cười lạnh một tiếng, hai tay đánh ra, dường như một mảng tinh tú rơi xuống.

Tiên thuật, Phiên Thiên Chưởng!

– Cái gì!

Bốn lão quái vật hôm nay cũng không biết đã kinh ngạc bao nhiêu lần? Chưởng ảnh một mảnh tinh tú nện xuống, bọn họ ai cũng bị cưỡng ép trấn áp, "phốc phốc phốc…" nối tiếp phun máu tươi.

Chuẩn Tiên ba kiếp thì sao chứ? Tuy rằng mang một chữ "tiên", nhưng chung quy không phải là tiên chân chính!

Chu Hằng đứng chắp tay, tay áo phần phật ở trong gió, tản phát ra khí thế bá tuyệt vô song.

– Ngươi… ngươi tại sao phải ẩn giấu thực lực! Bốn lão quái vật đồng thời nhìn Chu Hằng, trên mặt đầy vẻ khó hiểu! Nếu Chu Hằng sớm thi triển chưởng pháp này, thậm chí bọn họ ngay cả thời gian để tiến vào Chuẩn Tiên ba kiếp cũng không có!

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Một là, dùng các ngươi luyện tay một chút, dù sao cũng là đối thủ khó có được!

“Phốc!”

Bốn lão quái vật đều có cảm giác bị kích động muốn hộc máu. Chuẩn Tiên ba kiếp đấy, là tồn tại mạnh nhất ở Phàm giới! Thế mà ở trong mắt Chu Hằng lại chỉ có thể dùng để luyện tay một chút, đây là miệt thị cỡ nào!

– Hai là, nếu như ta sớm thi triển ra, các ngươi còn có thể lưu lại không liều mạng sao? Chu Hằng lành lạnh nói.

Ai cũng không phải đứa ngốc, biết rõ đi chịu chết còn có thể đi tới phía trước!

Bởi vậy, nếu như bốn lão quái vật này sớm phát hiện cho dù đạt tới Chuẩn Tiên ba kiếp cũng không thể chiến thắng Chu Hằng, như vậy bọn họ còn có thể làm như vậy hay sao? Tuy

rằng sau đó bọn họ cũng sẽ rơi xuống lại Thần Anh Cảnh, nhưng dù sao cũng không lập tức chết ngay.

Nhưng bây giờ thì khác, bọn họ cưỡng ép đột phá Chuẩn Tiên ba kiếp, nếu không đoạt được Tinh Hạch để tẩm bổ Thần chích, như vậy chỉ có một con đường chết!

– Tiểu tử thật độc ác! Bốn lão quái vật đồng thời hừ lạnh.

– Tiểu tử! Ngươi nghĩ rằng thủ đoạn của chúng ta chỉ dừng lại ở đây hay sao? Tử Vong Thiên Tôn nói, Thần chích quạ đen trên đỉnh đầu hắn phóng lớn, biến thành một con quái vật lớn đủ để so sánh với Huyền Càn Tinh.

– Ba vị! Tên này khinh người quá đáng, chúng ta chân thành hợp tác chung hưởng Tinh Hạch, như thế nào? Bổn tọa phát thề, nếu như có nửa phần ý lừa gạt ba vị, sẽ trọn đời không thể thành tiên! Độc Miểu Thiên Tôn nói, một cái đầu lâu khô khốc màu đen trong nháy mắt biến thành lớn đến không chênh lệch lắm so với con quạ đen.

– Không sai! Tinh Hạch chính là tụ tập năng lượng của cả một tinh cầu, đủ cho bốn người chúng ta đồng thời thành tiên! Bổn tọa cũng phát lời thề chân thành hợp tác! Nếu không trọn đời không thể thành tiên! Lôi Quang Thiên Tôn nói, trên đỉnh đầu một con báo tím bỗng nhiên phóng lớn.

– Bản tôn cũng lập lời thề!

Sau cùng Viêm Hỏa Thiên Tôn nói, con hổ lửa biến thành con vật thứ tư cấp bậc vũ trụ.

Bị dồn đến tuyệt cảnh, bốn chủ nhân đại tử địa định phản kích một lần sau cùng.

Chu Hằng mỉm cười, tay phải nhoáng lên một cái, trong tay đã nhiều thêm một thanh trường kiếm màu đỏ thẫm.

Đúng là Bách Quỷ Kiếm.

Chương 463: Chém hết toàn bộ

Chu Hằng còn nhiều bài tẩy, chỉ là hắn không muốn lập tức lấy ra sử dụng hết.

Chuẩn Tiên hai kiếp rất mạnh, rất mạnh, nếu như bốn lão quái vật này một lòng muốn chạy trốn, cùng lắm thì hắn chỉ giữ lại được hai người. Hắn không dám cam đoan trên người bốn lão quái vật này có chuẩn bị pháp khí phi hành cấp bậc ngân hà cùng Thời Gian Nguyên Dịch hay không, đợi cho cảnh giới rơi xuống liền tự phong ấn bản thân, có thể đi đến hành tinh khác.

Cho nên, Chu Hằng nhất định phải ép bọn họ đến mức không thể lùi nữa, chỉ có thể tử chiến.

Hiện tại cuối cùng bốn lão quái vật này cũng đã đến bên bờ vực thẳm!

Nhưng con giun xéo quá cũng oằn, huống chi đường đường là Chuẩn Tiên ba kiếp!

Bốn lão quái vật liên thủ, kéo theo sao băng đầy trời, vừa điên cuồng đánh vào Chu Hằng, vừa tiến về phía Tinh Hạch.

— Chỉ cần lấy được Tinh Hạch, bọn họ có thể thành tiên! Mà sau khi đột phá tiên cảnh, trở tay có thể đánh phá phòng ngự cấp pháp khí Hóa Thần Cảnh của Chu Hằng, lấy được mạng của hắn!

Cho nên, thế công của bọn họ nhìn rất cuồng bạo, thật ra chỉ có một chiêu là kéo.

Chu Hằng hét lớn, thân mình lao ra, đẩy ra Bách Quỷ Kiếm.

Vù vù vù, từng quỷ vật linh lực xuất hiện, mỗi con đều đạt đến trình tự linh lực như Chu Hằng, ào ào lao về phía bốn lão quái vật.

Phân thân cấp bậc Thiên Tôn! Hơn nữa còn lấy tiêu chuẩn trình tự linh lực như Chu Hằng!

Món Tiên khí này, rốt cuộc cho thấy một mặt cực mạnh của nó!

– Đê ma ma… Bốn lão quái vật đồng loạt phát ra một tiếng mắng to vang dội, kéo dài.

Trong sinh mệnh dài dòng của bọn họ, gần như chưa từng xảy

ra chuyện thất thố như vậy. Nhưng hôm nay gặp phải cả kinh quá nhiều lần từ trên người Chu Hằng, nếu không rống họng hét lên như vậy, quả thật không thể phóng thích được tâm tình của bọn họ.

Chuẩn Tiên ba kiếp có uy thế cỡ nào, bốn tiếng "Đê ma ma" này truyền thẳng vào sâu trong vũ trụ, tuyệt đối là tiếng mắng chửi vang dội nhất.

Từng đạo quỷ vật linh lực trào ra, lao về phía bốn lão quái vật, mỗi một con đều cùng hung cực ác.

Bách Quỷ Kiếm vốn chính là hung khí, Tiên khí chỉ là đại biểu cấp phẩm chất của nó, nhưng trên thực chất lại tràn đầy quỷ khí âm trầm, còn không bằng nói là một thanh Ma khí, Quỷ khí!

Bốn con quỷ vật linh lực vừa lao ra, liền làm bốn lão quái vật hoàn toàn mất đi năng lực công kích Chu Hằng, chỉ có thể hỗ trợ nhau, cùng chống đỡ những quỷ vật linh lực càng biến thái hơn Chu Hằng – bởi vì linh lực không hình không bóng, càng khó đối phó hơn nữa.

Nhưng quỷ vật linh lực rốt cuộc không có trí khôn, chỉ biết dùng sức trâu, cũng không biết võ kỹ, không thể dùng Vực, liền định sẵn không thể sánh được với Thiên Tôn chân chính.

Nhưng trình tự linh lực của Chu Hằng quá mạnh mẽ, triệu tập

ra quỷ vật linh lực chỉ dựa vào lực lượng cũng đạt đến mức nghiền ép tất cả!

Huống chi, còn có ưu thế về số lượng!

5 con, 6 con, 7… Từng con từng con quỷ vật linh lực xuất hiện, tiếng quỷ gào thảm thiết vang dội khắp hư không.

– A…. Bốn lão quái vật đều rống giận không thôi, chỉ có thể liều mạng mở ra Vực của bọn họ. Đây là một mặt mạnh nhất của bọn họ đối với quỷ vật linh lực, ngọn lửa, tia sét, nước độc, quạ đen quét ngang, có thể mạnh mẽ ăn mòn thiêu cháy những quỷ vật linh lực!

Nhưng mà, tốc độ "giết chết" quỷ vật linh lực của bọn họ làm sao so sánh được với tốc độ vung kiếm của Chu Hằng?

30, 50 con, 80 con, 100 con!

Không cần bao lâu liền đạt đến cực hạn của Bách Quỷ Kiếm, trăm con quỷ vật linh lực tuy rằng không ngừng bị tiêu hao, nhưng cũng không ngừng được bổ sung cơ bản duy trì ở con số 100 không thay đổi!

Chỉ cần tiêu hao, cũng có thể hao chết bốn lão quái vật kia!

– Tiểu bối chết tiệt!

– Bản tôn không cam lòng mà!

– Trời muốn diệt ta!

Bọn họ đều ngửa mặt gào thét, Bách Quỷ Kiếm vừa xuất hiện cuối cùng dập tắt mọi hy vọng của bọn họ!

Đây là tiên vật, trước đó còn bị tượng thần có thể là tử địch với Hoặc Thiên trấn áp, điều này có ý nghĩa gì?

Năm đó Hoặc Thiên tuyệt đối là siêu cấp đại năng Tiên giới, đứng ở trên đỉnh cao Tiên giới, cũng như Chuẩn Tiên ba kiếp hiện giờ, trở tay liền có thể phá hủy ngân hà Phàm giới! Mà có thể bị Hoặc Thiên hận đến thấu xương, bị coi là tử địch, vậy sẽ là tồn tại bậc nào?

Bách Quỷ Kiếm cần có tượng thần như thế trấn áp, tự nhiên phẩm cấp không thấp!

Lúc trước thực lực của Chu Hằng quá yếu, không thể phát huy được uy lực chân chínhcủa Tiên khínày. Dù là bây giờ cũng không cách nào đạt đến 1/10, nhưng muốn trở thành mạnh nhất Phàm giới là không thành vấn đề!

Chu Hằng chỉ một người một kiếm, liền đánh cho bốn đại Chuẩn Tiên ba kiếp đến không sức chống trả!

Kết quả này, đừng nói mấy người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ căn bản không thể nghĩ tới, ngay cả bản thân Chu Hằng cũng có phần ngoài dự liệu.

Bởi vì trước đó hắn không có hiểu biết chân chính về thực lực của bốn lão quái vật này.

Nhưng mặc kệ thế nào, trọng yếu là kết quả mà thôi.

Chu Hằng mạnh mẽ đánh vào, chuyển Bách Quỷ Kiếm sang tay trái, tay phải tế ra hắc kiếm, hắn muốn giải quyết dứt điểm!

Mặc dù bốn lão quái vật biết rõ khó thoát được kiếp nạn này, nhưng bọn họ ai không phải là thiên kiêu mỗi một hành tinh, làm sao có ai cam lòng bó tay chịu chết. Càng là đến lúc nguy cấp, bọn họ lại càng thêm vượt qua bản thân, chiến lực có tăng lên một chút nhỏ!

Nhưng mà, rốt cuộc cũng không làm được gì.

Chu Hằng quá mạnh mẽ! Hoặc nói là, Bách Quỷ Kiếm quá mạnh mẽ!

Đám người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đã hoàn toàn tắt tiếng, có thể một mình đàn áp chủ nhân bốn đại tử địa đến cỡ này, đây là điều bọn họ không cách nào tưởng tượng! Đây là chuyện mà ngay cả Vạn Cổ Đại Đế cũng không thể làm được!

Dù là Chu Hằng dựa vào uy lực Bách Quỷ Kiếm, nhưng tuyệt đối không thể phủ nhận sự hùng mạnh của bản thân hắn!

Chiến đấu trước đó đã chứng minh điều này.

Chu Hằng hai tay múa kiếm, tay trái cầm Bách Quỷ Kiếm căn bản không cần chém ra chiêu thức gì, chỉ cần toàn lực vung lên duy trì số lượng quỷ ảnh là được. Tay phải thì đẩy ra hắc kiếm, hắn cũng không cần dùng đến Lăng Thiên Cửu Thức, bằng trình tự linh lực của hắn hiện tại, Phi Vũ Thất Kiếm cũng đã đủ để chém giết bốn lão quái vật này.

Nó cũng là tiên thuật!

Diệp Lạc Duyên Diệt!

Hắc kiếm quét ra, tuy rằng nhìn bề ngoài không có gì lạ, nhưng chất liệu không gì không phá cộng thêm lực lượng của Chu Hằng, tiên thuật thần diệu, trở thành lực sát thương đáng sợ nhất Phàm giới.

Một kiếm động, cửu thiên kinh!

Bụp bụp bụp, máu tươi bắn ra, chủ nhân bốn đại tử địa đều chồng chất vết thương.

Bọn họ phát động Vực, kỳ thật bản thân có thể hóa thân hư vô, như là ngọn lửa, chất độc, có thể tránh né tổn thương ở mức độ lớn. Tuy rằng không sánh bằng thể chất đáng sợ của Chu Hằng, nhưng lực phòng ngự của Chuẩn Tiên ba kiếp làm sao mà kém được?

Bọn họ cũng không phải không có phát động năng lực này, nhưng ở trước mặt hắc kiếm thì căn bản không có hiệu quả!

Một kiếm chém xuống, bọn họ liền thấy máu thịt văng ra, thậm chí lộ ra cả xương trắng.

Không phải Chu Hằng muốn tra tấn bọn họ, mà là dù sao bốn lão quái này cũng là Chuẩn Tiên ba kiếp, nào có dễ giết như vậy!

Chu Hằng đánh tới hứng khởi, hai kiếm chém ra liên tục.

Đạt đến cảnh giới vô địch như hắn, kỳ thật muốn tìm một đối thủ thích hợp cũng khó, mà bốn lão quái vật trước mặt vừa lúc cung cấp cho hắn một cơ hội này, làm hắn có thể triển khai toàn bộ thực lực.

Hoa Khai Nhất Thế Giới!

Kiếm Phá Phi Vũ!

Chu Hằng không chút giữ lại phát huy uy lực Phi Vũ Thất Kiếm đến cùng cực. Có kiếm ý Lăng Thiên Cửu Thức chống đỡ, vốn hắn chỉ có thể phát huy một phần ngàn, thậm chí một phần vạn uy lực của tiên thuật này, nhưng hiện tại lại đạt đến một phần trăm!

Một phần trăm lực lượng cấp tiên, vậy là đủ rồi!

Một thức sau cùng của Phi Vũ Thất Kiếm cũng là một thức có uy lực mạnh nhất, Nhất Kiếm Kinh Không, toàn bộ vũ trụ như bừng sáng, toát ra màu sắc hoa lệ tuyệt vời.

Bùm bùm bùm bùm, bốn lão quái vật nháy mắt đều bị đánh bay, mỗi người lùi lại ngàn dặm mới đứng vững được.

Chiến đấu bỗng nhiên ngưng lại, qua một hồi thật lâu, chỉ thấy trên cổ của Viêm Hỏa Thiên Tôn cùng Tử Vong Thiên Tôn xuất hiện một đường máu, sau đó phun máu thật mạnh.

– Phụ tôn… Cung Hoành Ân hét lớn, nhấc bước tiến về phía Viêm Hỏa Thiên Tôn.

Chỉ là hắn còn chưa chạy đến, mặc kệ Viêm Hỏa Thiên Tôn hay Tử Vong Thiên Tôn, thân mình ngã xuống, khí tức kinh khủng bắt đầu tán loạn!

— Chỉ cần bị hắc kiếm chém trúng yếu hại, mặc kệ có phải là dùng Lăng Thiên Cửu Thức đánh ra hay không, chết là cái chắc!

Tình thế Độc Miểu Thiên Tôn cùng Lôi Quang Thiên Tôn thì còn tốt hơn một chút, chỉ là thêm một đường máu trên ngực, cũng không đâm trúng tim, nhưng trong mắt hai đại Thiên Tôn vẫn toát ra sợ hãi rõ ràng.

Bọn họ cảm nhận được uy hiếp tử vong thật sự!

Chuẩn Tiên ba kiếp, hai chết hai thương!

Xung quanh tĩnh mịch, chỉ còn tiếng kinh hô của Cung Hoành Ân truyền ra trong vũ trụ lạnh băng.

Sát khí của Chu Hằng không giảm bớt, lao về phía Lôi Quang Thiên Tôn cùng Độc Miểu Thiên Tôn.

– Cha….

Dương Tử Đồng tiến lên đón đỡ, muốn liên thủ chiến đấu cùng lão cha.

– Lui trở về! Lôi Quang Thiên Tôn trầm giọng. – Trận chiến này, không có liên quan tới ngươi!

– Cha! Dương Tử Đồng lớn tiếng gào lên.

– Nghe lời, mau mau đi đi! Lôi Quang Thiên Tôn vội quát, giọng như sấm nổ.

Dương Tử Đồng nhìn Lôi Quang Thiên Tôn thật sâu, sau đó dùng ánh mắt lành lạnh quét qua Chu Hằng, sau đó quay đầu bước đi, vô cùng nhanh chóng.

– Tiểu bối, quyết một trận tử chiến đi! Lôi Quang Thiên Tôn cười ha hả, giương tay chụp lấy Chu Hằng. Hắn mạnh mẽ đột phá Chuẩn Tiên ba kiếp, không giành được Tinh Hạch thì chỉ có đường chết, cho nên tự nhiên không hề cố kỵ, tranh thủ một đường chạy thoát cho ái nữ.

Chu Hằng cũng không đặt Dương Tử Đồng vào lòng, dù sao ngay cả nàng có lòng trả thù, nhưng vũ trụ mịt mờ, nàng đi đâu tìm người?

Gầm lên một tiếng dài, Chu Hằng vung lên hắc kiếm, hắn muốn kết thúc hoàn toàn trận chiến này.

– Thiêu đốt ngọn lửa sinh mệnh của ta. Tuyệt Mệnh Nhất Kích! Lôi Quang Thiên Tôn gần lên, cả người hóa thành thanh mâu điện màu lam chói lòa, đâm về phía Chu Hằng.

– Bóng ma tử vong, Thôn Thiên Thực Địa! Độc Miểu Thiên Tôn cũng rống to, thân thể dung hợp với đầu lâu, cũng phát động một đòn cuối cùng.

Đây là một đòn mạnh nhất, lợi hại nhất của hai đại Chuẩn Tiên ba kiếp, dung hợp tu vi cả đời của bọn họ, cũng là một đòn rực rỡ nhất trong đời bọn họ! Vứt bỏ lòng thắng bại, một đòn vượt qua bản thân mình!

Chu Hằng lẫm liệt không hề sợ hãi, quét ngang hắc kiếm, một thức Phi Vũ Thất Kiếm cuối cùng lại phát ra.

Kiếm Phá Phi Vũ, Trảm Diệt Phàm Trần!

Bùm! Bùm!

Độc Miểu Thiên Tôn cùng Lôi Quang Thiên Tôn đồng thời văng ra đằng sau, thân thể đang trong quá trình bay ra liền bắt đầu chia thành nhiều mảnh, máu vươn ngân hà!

Ngã xuống!

Bốn đại Chuẩn Tiên ba kiếp, gần như đồng thời chết đi!

Cung Hoành Ân cũng không may mắn thoát được, chỉ là bị kiếm khí lan tỏa đến, đường đường Thiên Tôn lại lập tức bị phanh thây!

Ngay vào lúc này, trong hư không lóe lên, một bóng người mạnh mẽ xé rách không gian, đạp ra như đi trên đất bằng, toàn thân tỏa ra khí tức không thể nói rõ, vượt xa xa Cổ Viêm, thậm chí là Khổng Ngạo Côn!

Chương 464: Kẻ địch mạnh nhất

Người này là ai, sao lại mạnh đến thế!

Đó là một nam nhân nhìn chỉ hơn 20 tuổi, mái tóc đen dày, trong ánh mắt có thần quang lóa mắt lưu chuyển, dù chỉ là một người lẻ loi nhưng phát ra áp bách như ngàn vạn binh mã, phong thái khủng bố!

– Ha ha! Thật là không ngờ tới, đi Phàm giới một chuyến lại có may mắn thế này, gặp phải một viên Tinh Hạch mới hình thành! Nam tử kia cười to nói, trong mắt toát ra vẻ tham lam mãnh liệt.

Người này, tuyệt đối là tiên!

Ngay cả tiên nhân cũng có vẻ thèm muốn Tinh Hạch như thế, đủ thấy được Tinh Hạch này quý giá đến cỡ nào!

Nam tử kia không hề cố kỵ, không hề để ý, trực tiếp vươn tay chụp lấy Tinh Hạch.

Không phải hắn không nhìn thấy vì Tinh Hạch này đã xảy ra một trận đại chiến, hơn nữa cũng là vì lần theo dấu vết mới đến đây. Nhưng vậy thì sao? Ở trong mắt hắn, bất cứ tồn tại nào ở Phàm giới cũng chỉ là những con kiến không cần nhìn tới, làm gì phải để ý cảm thụ của bọn chúng?

Trực tiếp giật lấy là được!

Có thể nhìn thấy bản thân mình ra tay đã là may mắn của bọn chúng, càng là vinh quang cả đời của chúng!

Chỉ là phàm phu tục tử!

Xẹt!

Một đạo kiếm khí quét qua, lạnh lẽo sắc bén, cắt về phía bàn tay của nam nhân này.

– Hả? Ánh mắt nam nhân nghiêm nghị, có kẻ dám ra tay với hắn? Chỉ là tiện dân Phàm giới lại dám ra tay với hắn? Đừng nói Phàm giới, ngay cả Tiên giới cũng có kẻ dám làm thế hay sao?

Hắn hừ lạnh, tiện tay vạch một cái, lập tức không gian rách ra, vô số kình khí trào ra từ hư không, hóa thành những thanh kiếm sắc bén phản kích Chu Hằng!

Xẹt!

Bụp bụp bụp bụp!

Kiếm khí của Chu Hằng rạch lên mu bàn tay nam nhân kia, còn kiếm khí của nam nhân kia cũng đánh lên người Chu Hằng.

Kình khí kinh khủng quét qua, tạo thành sóng xung kích giết chóc tất cả, quét ngang hàng tỷ dặm!

Quần áo nửa người trên Chu Hằng bị đánh vỡ vụn, cũng để lại những đường máu trên người, máu tươi trào ra, chảy trên thân thể cường tráng của hắn. Nhưng cũng chỉ là vậy, không tổn thương đến gân cốt, cho thấy lực phòng ngự vô cùng mạnh mẽ của hắn.

Nhìn lại nam nhân kia, bị thương càng nhẹ hơn, chỉ vẻn vẹn để lại một cái dấu trắng trên mu bàn tay, ngay cả làn da cũng không đánh phá được!

Lực phòng ngự này vượt xa Chu Hằng!

Tiên nhân chân chính!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Sí Diễm Yêu Tôn đồng thời toát ra vẻ hoảng sợ, tiên nhân chỉ có trong tưởng tượng của bọn họ, nhưng lực sát thương của Chu Hằng là bọn họ tận mắt nhìn thấy, mặc kệ công hay phòng đều có thể nói là tối cao Phàm giới!

Nhưng bây giờ bất luận là mặt công hay phòng, Chu Hằng đều bị thiệt thòi!

Tiên nhân, không thể dùng góc độ phàm nhân để tưởng tượng được hùng mạnh đến cỡ nào!

Nhưng mà Chu Hằng quả thật là to gan lớn mật mà, thậm chí cả tiên nhân cũng dám chủ động ra tay công kích!

— Tuy rằng khó chịu, bọn họ cũng hiểu, rõ ràng đã tranh đấu đến kết thúc, viên Tinh Hạch này đã thành vật trong túi Chu Hằng, bỗng nhiên nhảy ra một kẻ cướp lấy, không người nào cam lòng được!

Nhưng, đây là thế giới của võ giả, mạnh được yếu thua, mãi mãi không đổi!

Nếu tranh giành, vậy sẽ phải trả giá đắt bằng sinh mệnh!

Cần gì phải kích động như thế chứ?

Không khôn ngoan ma!

Nam nhân kia giơ tay lên nhìn, trong mắt toát ra một tia kinh ngạc, lẩm bẩm nói: – Ta tiến vào Phàm giới, tuy rằng trình tự lực lượng bị áp chế cực lớn, nhưng có thể một kiếm để lại dấu vết trên người ta, quả thật khó có! Hơn nữa, tiểu tử này ăn một đòn của ta còn không chết, lực phòng ngự này quả thật là đủ mạnh!

– Tiểu tử, ngươi tên gì? Nam nhân kia lên tiếng nói, tràn đầy bá khí nhìn từ trên cao xuống.

Hắn quả thật có tư cách nào, tiên nhân hạ phàm còn không đủ ngông nghênh?

Chu Hằng tay cầm hắc kiếm, nếu không có Tiên khí đỉnh cấp trong tay như hắn, có muốn để lại một dấu ngấn trắng trên tay đối phương cũng là không thể nào!

Tiên nhân… hùng mạnh đến mức làm người ta giận sối

Làm sao bảo vệ được viên Tinh Hạch này đây?

Trong đầu Chu Hằng nhanh chóng xoay chuyển, cẩn thận phân tích một đòn vừa rồi, cũng phân tích lời lẩm bẩm của đối phương, nhanh chóng hạ quyết tâm.

Giành! Nhất định phải giành!

Đầu tiên, không giành không cam lòng! Đạo của hắn là dũng mãnh tiến tới, không giành được không có vấn đề gì, nhưng trực tiếp gặp mạnh mà tránh sẽ đả kích nghiêm trọng vào lòng tin của hắn, ngày sau làm sao mà tiếp tục đạo của mình?

Thứ hai, nam nhân kia đúng là tiên nhân, quả thật vô cùng hùng mạnh, nhưng thiên địa vốn có quy tắc, hắn từ Tiên giới giáng xuống Phàm giới, phải bị đại đạo Phàm giới kiềm chế!

Đối phương còn xa mới đến trình độ có thể xé tan đường vân màu vàng kia!

Thực lực của hắn cũng chỉ là Chuẩn Tiên ba kiếp, đến trình độ sắp thành tiên nhưng chưa thành, đây là lực lượng cực hạn mà Phàm giới cho phép!

Mạnh hơn nữa, có thể sẽ bị bài trừ ra khỏi Phàm giới!

Đột nhiên Chu Hằng nhớ tới Nạp Lan Yêu Nguyệt, yêu nữ kia chỉ là đưa ngón tay vạch một cái, liền trực tiếp phá vỡ Phàm giới nhảy vào Tiên giới, đơn giản như là bước ra cánh cửa!

Nhưng nghe lão lừa đảo nói, từ Tiên giới đến Phàm giới phải cần Giới Môn, tiêu hao năng lượng khủng bố kinh người!

Giới Môn có thể cho tiên nhân đi Phàm giới, cũng có thể để người phàm trực tiếp tiến vào Tiên giới, nhưng chưa từng nghe qua tiếp dẫn tiên nhân từ Phàm giới trở lại Tiên giới!

Bởi vậy có thể thấy, tiên nhân từ Phàm giới trở lại Tiên giới quả thật vô cùng đơn giản, giống như Nạp Lan vậy.

Vì sao lại như thế?

Khẳng định là đại đạo Phàm giới bài xích tiên nhân, bởi vì tiên nhân quá mạnh mẽ, đủ phá hoại tất cả Phàm giới! Cho nên chỉ cần lực lượng vừa vượt qua cực hạn Phàm giới, đại đạo thiên địa sẽ tự động bài xích ra ngoài, trở lại Tiên giới!

Khẳng định là như vậy!

Chu Hằng chiến ý hừng hực, hóa thành ngọn lửa như thực chất tuôn ra từ cơ thể, phạm vi 10 dặm quanh hắn bùng cháy dữ dội.

Chiến! Chiến! Chiến!

Tiên nhân thì sao chứ!

Đánh!

– Trước khi hỏi tên họ người khác, không nói tên của mình mà không thấy thất lễ hay sao? Chu Hằng cầm kiếm mà đứng, toàn thân như bảo kiếm tuyệt thế rời vỏ, khí thế không hề thua kém gì tiên nhân đối diện.

– Giỏi cho tiểu tử cuồng ngạo! Nam nhân kia sắc mặt phát lạnh, trong mắt trào ra sát khí âm trầm. – Chỉ là tiện dân Phàm giới, bổn thiếu chịu hỏi tên họ ngươi đã là vinh quang to lớn, ngươi còn chưa biết đủ?

– Ha ha ha! Ngươi cũng tự cho mình quá cao rồi! Đây là Phàm giới, không phải Tiên giới, không phải chỗ cho ngươi xưng vương xưng bá! Chu Hằng lạnh nhạt nói.

Nam nhân kia sững sờ, trên mặt toát ra biểu tình cực kỳ cổ quái, hắn liền cười ha hả: – Tranh luận với một tên tiểu tử ngốc không biết trời cao đất rộng, đúng là tổn hại uy danh của bổn thiếu!

– Tiểu tử, bổn thiếu tên là Vinh Kiếm Long, là thập thất thiếu Vinh gia. Xem ngươi cũng có mấy phần tạo hóa, có ý thu ngươi làm người hầu, truyền cho ngươi tuyệt học vô thượng, ngày sau ngươi muốn tung hoành Tiên giới dễ như trở bàn tay!

Lúc nói đến tung hoành Tiên giới, hắn lại lộ ra biểu tình rất cổ quái đó.

– Ta là Chu Hằng! Chu Hằng nhàn nhạt nói: – Con người ta rất cứng eo, không khom xuống được trước bất cứ ai, không làm được người hầu của ngươi, ngươi nên tìm người khác đi!

– Hừ! Ngươi dám trái ý tốt của bổn thiếu? Vinh Kiếm Long ánh mắt phát lạnh, toàn thân tỏa ra khí tức vô cùng nguy hiểm, nháy mắt toàn bộ vũ trụ vắng lặng trở nên lạnh băng, dường như ngay cả Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh cũng phải đông cứng!

– Là tự ngươi đa tình thôi! Chu Hằng cũng lạnh băng nói. – Không bằng thế này, ta cũng tốt bụng một lần, thu ngươi làm người hầu của bổn thiếu, còn không mau quỳ xuống tạ ơn!

– Làm càn! Vinh Kiếm Long nổi giận, lật tay phải, trấn xuống

Chu Hằng.

– Chỉ cho ngươi được miệt thị người khác? Chu Hằng vung kiếm phản kích, đối phương có thể chất tiên nhân, dù là bị áp chế lực lượng, nhưng phòng ngự cũng không giảm bớt bao nhiêu, bởi vậy mục đích của hắn chỉ là làm đối phương ghê tởm, mà không phải đánh chết Vinh Kiếm Long.

Hắn cũng muốn giết, nhưng trước mắt khẳng định không làm được!

– Không biết trời cao đất rộng! Vinh Kiếm Long thật sự nổi giận, hai tay tung bay, lưu chuyển lực lượng kinh khủng vô tận.

– Đây là Phàm giới, không phải chỗ cho ngươi tác oai tác quái! Chu Hằng giận dữ quát, mở ra Vực, hắc kiếm ra, sinh vạn kiếm, mạnh mẽ phản kích không hề sợ hãi.

Ầm! Ầm! Ầm!

Hai người giao chiến kịch liệt. Không thể phủ nhân, lực lượng của Vinh Kiếm Long còn mạnh mẽ hơn nhiều chủ nhân bốn đại tử địa – tuy rằng lực lượng của hắn bị đè xuống Chuẩn Tiên ba kiếp cực hạn mà Phàm giới cho phép, nhưng vẫn có khác biệt to lớn với Chuẩn Tiên ba kiếp.

Cũng như Chu Hằng, hiện tại có thể chém được Chuẩn Tiên ba kiếp, chờ hắn đạt tới Chuẩn Tiên ba kiếp, vậy sẽ mạnh mẽ đến cỡ nào?

Lực lượng của Vinh Kiếm Long tuyệt đối mạnh hơn Chu Hằng, một chưởng đánh ra, như là tinh tú vũ trụ cũng muốn tan vỡ từng mảng từng mảng, ngay cả một luồng kình phong quét qua cũng có thể mạnh mẽ xuyên thủng, xé tan thân thể Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh!

Nhưng gặp phải thể chất pháp khí Hóa Thần Cảnh như Chu Hằng, công kích của hắn cùng lắm chỉ phát huy được một phần mười uy lực. Tuy rằng đánh cho Chu Hằng chảy máu đầm đìa, nhưng muốn chân chính làm Chu Hằng trọng thương lại không phải chuyện nhất thời.

Đương nhiên, hắn không giết Chu Hằng, nhưng Chu Hằng có muốn làm Vinh Kiếm Long bị thương cũng không được, đây là chênh lệch giữa tiên và phàm!

Chiến đấu hơn trăm chiêu, Chu Hằng lại toàn thân đẫm máu, nhưng tinh khí thần lại bùng cháy đến cực hạn, có xu thế muốn đột phá đến Hóa Thần nhị trọng thiên!

Đây chính là kịch chiến với tiên nhân chân chính, tăng lên lòng tin lớn đến cỡ nào?

– Đáng ghét, dám lấy bổn thiếu thành đá thí luyện? Vinh Kiếm Long giận không thể át, đánh ra một chưởng thật mành, lòng bàn tay xuất hiện vòng sáng màu xanh, tỏa ra khí tức làm Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh cũng phải khiếp sợ.

– Lam Tâm Ấn! Hắn hét lớn, một chưởng đẩy ra bắn về phía Chu Hằng.

Một đòn này, khủng bố khôn cùng!

Bản năng của Chu Hằng cảm ứng được uy hiếp rất lớn, vội vàng thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ để tránh né. Nhưng tiên thuật này đương nhiên rất mạnh, nhưng Chu Hằng chỉ mới là Thiên Tôn, còn đối phương lại là tiên nhân chân chính, cũng đánh ra tiên thuật có uy lực khủng bố!

Không tránh được!

Ầm!

Một chưởng này đánh vào ngực Chu Hằng, rắc rắc rắc, nghe tiếng xương cốt gãy giòn vang lên, Chu Hằng bị đánh bay văng xa vạn dặm, ngực lõm xuống thật lớn.

May mà cuối cùng Tấn Vân Lưu Quang Bộ không phải chẳng có chút tác dụng gì, để cho Chu Hằng tránh né một đòn chí

mạng trực tiếp đánh trúng trái tim. Bằng không xương gãy đâm vào tim, vậy không phải giỡn chơi nữa!

Vinh Kiếm Long nhướng mày cũng không thừa thắng đuổi theo, Tinh Hạch này vừa mới hình thành, chính là lúc có hiệu quả tốt nhất, sau đó qua từng giây là hiệu quả sẽ xói mòn một phần!

Hắn giơ tay chụp lấy Tinh Hạch, trước tiên thu lấy chí bảo này rồi tính tiếp.

Vù, bóng người lóe lên, đằng trước Tinh Hạch xuất hiện thêm một người, áo trắng bay bay, mái tóc như mây, khuôn mặt tuyệt mỹ làm cho tiên nhân cũng nháy mắt biến thành phàm phu tục tử.

Đó là Hoặc Thiên.

Chương 465: Phù văn phát uy

Vinh Kiếm Long tuyệt đối xem như là nhân vật, đừng nhìn bộ dáng của hắn chỉ mới 20 tuổi, nhưng thọ nguyên nhân chính là bao nhiêu… chỉ sợ dài đến mức làm người ta líu lưỡi!

Ở trong sinh mệnh dài như vậy, có mỹ nữ gì mà hắn chưa gặp qua?

Lúc hắn nhìn thấy Hoặc Thiên, trái tim của hắn liền đập điên cuồng không nên thân!

Trời ạ, tại sao trên đời này lại có nữ nhân tuyệt sắc như thế!

Lạnh như núi băng, nhưng diễm lệ như đào trên núi, khí tức tôn quý càng cao vời không tới, nhưng ngược lại làm người ta sinh ra dục vọng chinh phục vô hạn! Nếu như có được nữ nhân như thế, đời này còn gì tiếc nuối nữa?

Không ngờ tới, chuyến này hắn đi Phàm giới vốn là vì tìm kiếm Thiên Huyền Linh Tinh, không ngờ đầu tiên là gặp một viên Tinh Hạch mới thành hình, hiện tại lại gặp được giai nhân tuyệt mỹ vô song!

Thiên nữ tuyệt thế này, nhất định sẽ thuộc về hắn!

– Vị cô nương này, xin hỏi phương danh xưng hô thế nào? Vinh Kiếm Long văn nhã nói, như sợ đường đột giai nhân.

– Cút! Hoặc Thiên lạnh lùng nói, ngón tay ngọc nhỏ nhắn chỉ ra xa, lộ ra vẻ chán ghét.

Thật là đẹp, ngay cả dáng giận dữ cũng động lòng người như vậy!

Vinh Kiếm Long thần hồn điên đảo, bị Hoặc Thiên quát như vậy, xương cốt toàn thân cũng nhẹ mất mấy lượng. Hắn giương tay về phía Hoặc Thiên, một chưởng vươn ra tụ tập linh lực, tuy rằng cách xa đến một dặm, nhưng bàn tay linh lực rất ngưng thật, ôn nhu rơi xuống Hoặc Thiên.

Hắn quả thật không dám dụng thêm một chút lực lượng, chỉ sợ tổn thương một sợi tóc của người ngọc.

Dưới áp lực kinh khủng của hắn, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Sí Diễm Yêu Tôn đều không nhúc nhích được ngón tay, còn Chu Hằng dù đã bắt đầu quay lại, nhưng nước xa không cứu được lửa gần!

Trên mặt Vinh Kiếm Long toát ra vẻ mong chờ, tràn đầy tươi cười, trái tim kích động muốn nhảy ra ngoài!

Đã bao nhiêu năm rồi không có loại cảm giác này?

Hình như từ sau khi hắn trổ hết tài năng, trở thành người thừa kế thứ 17 trong gia tộc, liền không còn mong chờ như lúc này nữa? Không, ngay cả kích động ngày đó cũng thua xa so với lúc này!

Thiên nữ tuyệt mỹ này chỉ nhìn cũng làm tâm thần người ta thoải mái, nếu có thể cùng nàng điên loan đảo phượng, như vậy sẽ còn tuyệt vời đến dường nào?

Chỉ là nghĩ tới, Vinh Kiếm Long liền cảm thấy máu nóng trào lên, nếu không phải mạnh mẽ đè xuống thì đã phun ra từ mũi rồi!

Làm cho một vị tiên nhân chảy máu mũi, có thể thấy rõ mị lực của Hoặc Thiên đến dường nào!

Bàn tay linh lực giáng xuống!

Oong!

Trên người Hoặc Thiên phát ra quầng sáng hồng nhạt, hình thành hư ảnh hoa đào. Hào quang nhanh chóng hóa thành một cái phù văn hình tròn, hình dáng vô cùng phức tạp, ngay cả hai đại Thiên Tôn như Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nhìn vào liền có cảm giác trực tiếp ngất đi.

– Cốt… Cốt phù! Vinh Kiếm Long đột nhiên kinh hô, vẻ mặt tràn đầy mừng rỡ!

Bùm!

Phù văn chấn động, bàn tay linh lực của Vinh Kiếm Long lập tức bị chấn đắc tan tành, cỗ lực lượng này vẫn không bớt, vẫn chấn động lan về phía hắn!

Vinh Kiếm Long hừ một tiếng, một chưởng đánh ra, mạnh mẽ cắt đứt liên hệ giữa bàn tay linh lực cùng với hắn!

Lực lượng Phù văn truyền đi lập tức ngừng lại!

Dù sao không phải là Hoặc Thiên chủ động phát ra, mà là phản ứng bản năng sau khi bị công kích, uy lực lớn, nhưng

không có linh tính gì đáng nói.

– Đúng là Cốt phù!

Vinh Kiếm Long tràn đầy mừng rỡ. Cốt phù đó, Cốt phù đó! Chỉ có đại năng chân chính mới có thể hình thành Cốt phù trong người, đó là đạo ấn, là thể hiện cụ thể hóa của đại đạo thiên địa, uy lực vô hạn!

Một cái Cốt phù đã đại biểu cho một loại chí lý đại đạo thiên địa, nghiên cứu kỹ sẽ có chỗ tốt vô hạn, bất cứ linh đan diệu dược gì cũng không thể nào so sánh!

Nếu như có thể tìm hiểu thấu đáo, vậy sẽ có thể hình thành Cốt phù trong cơ thể mình, truyền thừa cho đời sau, giống như lực huyết mạch!

Cốt phù, càng cao cấp hơn lực huyết mạch!

Hoặc Thiên rõ ràng không phải đại năng gì, chỉ có tu vi Thần Anh Cảnh mà thôi, cho nên Cốt phù trong cơ thể nàng nhất định là kế thừa từ tổ tiên gia tộc!

Gia tộc có Cốt phù đó, cao quý cỡ nào!

Trái tim Vinh Kiếm Long càng đập nhanh hơn, Vinh gia bọn họ chưa từng có người hình thành được Cốt phù, hắn cũng chỉ nghe nói tới dạng truyền thừa Cốt phù thần kỳ như vậy mà thôi!

Trên người cô gái này có Cốt phù, nếu có thể lấy nàng làm vợ, chẳng những sẽ thu được giai nhân tuyệt thế, càng thu được một loại đại đạo thiên địa!

Tổ tiên tích đức mà!

Vinh Kiếm Long hít thở dồn dập, rõ ràng đã có tuổi thọ mấy vạn năm rồi, nhưng bây giờ lại kích động giống như thiếu niên!

Làm sao không kích động được?

Cốt phù đó!

Phát đạt rồi! Phát đạt rồi!

Thiên nữ tuyệt thế này cũng chỉ là Thần Anh Cảnh, nhưng phù văn tự động kích hoạt lại có thể mạnh mẽ chấn vỡ cả bàn tay linh lực của hắn! Thậm chí nếu hắn không kịp cắt đứt liên hệ với bàn tay linh lực, lực phản chấn đó thậm chí sẽ tạo thành

trọng thương lên bản thể hắn!

Khó trách phát hiện một cây thần cốt có chứa phù văn trong di tích viễn cổ, lại dẫn phát toàn bộ thiên hạ đại tranh giành!

Quả thật là chí bảo mà!

Vinh Kiếm Long hai mắt tỏa sáng, nếu có thể lấy được Hoặc Thiên, hắn chẳng những sẽ có được ái thế tuyệt mỹ thế gian, lại còn thu được thực lực!

Trên thế giới này, thực lực ngang với quyền lực!

Từ nay về sau, hắn sẽ không còn là thập thất thiếu Vinh gia, mà là đệ nhất thiếu, chắc chắn có thể kế thừa chức gia chủ!

Tham niệm của hắn tuôn trào, vươn tay ra, lại chụp lấy Hoặc Thiên.

Lần này, một chưởng hóa trăm, từ các góc độ khác nhau chụp lấy Hoặc Thiên.

Có thế nào đi nữa, ngươi cũng chỉ có một cái Cốt phù, nhưng một lần ta đánh ra trăm chưởng, ngươi có thể ngăn cản ta được

mấy lần? Có nói thế nào, ngươi cũng chỉ là Thần Anh Cảnh mà thôi, ta ra một đòn nhẹ nhàng là có thể làm ngươi ngất đi, đến lúc đó gạo sống nấu thành cơm, còn cảm tình hả, có thể từ từ bồi dưỡng.

Nữ nhân rất dễ dỗ dành, chỉ cần trước tiên chiếm được thân thể nàng, sau đó lại nói mấy câu lời ngon tiếng ngọt, còn không sợ nàng nói gì nghe nấy theo ngươi?

Tưởng tượng thân thể hoàn mỹ duyên dáng của Hoặc Thiên, Vinh Kiếm Long không khỏi nước nước miếng, hầu kết không ngừng lên xuống.

Chu Hằng đã chạy đến, nhưng lại không ra tay.

— Nào cần hắn ra tay!

Người khác không biết, chẳng lẽ hắn còn không rõ, thật ra mỗi một cái xương của Hoặc Thiên đều có phù văn?

Vinh Kiếm Long phân hoá công kích càng nhiều, vậy càng là chọc vào tổ ong!

Trăm đạo chưởng lực đánh xuống!

Oong! Oong! Oong!

Trên người Hoặc Thiên liên tục lóe lên quầng sáng hồng nhạt, xuất hiện một cái lại một cái phù văn, mỗi cái phù văn có hình dạng khác nhau, ẩn chứa bí mật thiên địa, âm thanh đại đạo!

Suốt 100 cái phù văn!

Đê ma ma!

Vinh Kiếm Long trợn mắt cứng lưỡi, hắn đụng tới quái vật gì thế!

Cốt phù đó, ngay cả gia tộc số một số hai như Vinh gia cũng không ai có, xuất hiện một cái đã làm cho cường giả khắp thiên hạ đánh cho vỡ đầu chảy máu, thây phơi vạn dặm, nhưng trên người nữ nhân này lại một hơi nhảy ra 100 cái!

Không phải một đạo phù văn diễn hóa thành trăm, mà chân chính là 100 cái phù văn!

Trời ạ!

Rốt cuộc thiên nữ tuyệt thế này có lai lịch gì? Nếu như Cốt phù này là kế thừa được, vậy tổ tiên của nàng hùng mạnh đến cỡ nào?

Bùm! Bùm! Bùm! Bùm!

Phù văn phát uy, 100 bàn tay đều hóa thành tro, uy lực những phù văn không giảm bớt, đánh trả về phía Vinh Kiếm Long!

Vinh Kiếm Long tái cả mặt!

Hắn có thể miệt thị bất kỳ tồn tại nào ở Phàm giới, là bởi bản thân hắn chính là mạnh nhất thế giới này, làm sao lại coi Hoặc Thiên là đối thủ? Nhưng bây giờ, trăm đạo phù văn đánh tới, đủ để nháy mắt đánh hắn thành bã!

Làm sao không tái mặt?

– Hây! Hây! Hây! Vinh Kiếm Long liên tục quát lớn, mỗi một tiếng quát liền đánh ra một chưởng, cắt đứt liên hệ những chưởng lực đã đánh ra với hắn. Nhưng có một không có hai, lúc trước hắn thành công một lần, nhưng bây giờ là trăm đạo phù văn đồng thời vận chuyển, uy lực mạnh mẽ hơn bao nhiêu lần!

Cái này không chỉ đơn giản là cộng dồn!

Cốt phù là tồn tại bậc cao cỡ nào, bị Vinh Kiếm Long khiêu khích hai lần liên tục, lần thứ hai lại là trăm đạo công kích đánh tới, cuối cùng phóng ra uy lực khủng bố hơn nữa, uy thế đã vượt xa cực hạn Phàm giới!

— Trong cơ thể Hoặc Thiên cất giấu lực lượng không cách nào hình dung, lúc trước chỉ tu luyện một thoáng liền thiếu chút hút khô Huyền Càn Tinh, vậy thì mạnh cỡ nào?

Sắc mặt Vinh Kiếm Long nháy mắt từ xanh chuyển sang đen, hắn đã cắt đứt liên hệ với trăm đạo chưởng lực, nhưng công kích của Hoặc Thiên vẫn theo như bóng với hình, không vì thế mà ngừng lại!

Bị nhiều phù văn như vậy đánh trúng, chết là cái chắc!

Trong nháy mắt này Vinh Kiếm Long nguyền rủa thiên địa không biết bao nhiêu lần!

Má nó chứ đây là Phàm giới đó, nếu như Phàm giới sẽ có đại đạo thiên địa Phàm giới hạn chế, tuyệt đối không cho phép xuất hiện lực lượng vượt qua cực hạn Phàm giới, bằng không sẽ lập tức bị bài xích ra khỏi Phàm giới!

Lực lượng trăm đạo phù văn này còn là Phàm giới chứa được?

Mỗi một cái đều vượt qua cực hạn Phàm giới, huống chi là trăm cái?

Trăm đạo Cốt phù đó!

Trong cơ thể nữ nhân này làm sao có được nhiều phù văn như vậy?

Có một đạo đều là siêu cấp đại năng, là tồn tại có thể quét ngang một thế giới, trăm đạo phù văn… không thể tưởng tượng!

Chờ đã!

Trong truyền thuyết… mấy tồn tại vô thượng đã sớm ngã xuống!

Hoa đào!

Là nàng!

Toàn thân Vinh Kiếm Long run lên, rốt cuộc hắn biết được thân phận của Hoặc Thiên!

Sắc mặt của hắn nháy mắt từ màu đen chuyển sang trắng bệch!

Vị kia là chí tôn đó, đừng nói thập thất thiếu Vinh gia nho nhỏ như hắn, ngay cả 1000 tỷ cái Vinh gia gộp lại cũng không đủ cho một ngón tay của người ta diệt!

Hắn lại đi chủ động trêu chọc tới tồn tại như vậy… không phải muốn chết hay sao?

Cứ nói là vị tồn tại vô thượng kia đã ngã xuống, bậy bạ, thì ra là chuyển sinh đến Phàm giới! Đúng là chôn chết hắn mà!

– Hoặc Thiên đại nhân, tha mạng… Vinh Kiếm Long tim gan lạnh buốt, sau khi biết thân phận Hoặc Thiên, hắn không có nổi một chút ý chống cự, cầu xin là hy vọng duy nhất của hắn!

Một vị tiên nhân vô cùng hùng mạnh, ở trước mặt Hoặc Thiên lại hèn mọn đến nước này!

Ầm!

Trăm đạo phù văn giáng xuống, bùm bùm bùm, lượng lượng không thể hình dung điên cuồng đánh phá, mỗi một cái đều vượt xa cực hạn mà thế giới này có thể chứa đựng, nhưng đại đạo thiên địa lại trơ ra không có một chút phản ứng!

Đại chấn cấp bậc vũ trụ lan ra, từng đợt từng đợt truyền ra xa tít vô biên, trên mỗi một hành tinh có sinh mệnh, mỗi người đều cảm ứng được dao động phù văn, làm cho bọn họ tim gan muốn vỡ ra!

Vinh Kiếm Long nháy mắt hóa thành bụi bặm vũ trụ, ngay cả một chút mảnh vụn ra hình cũng không tìm được, quả thật như cả người biến mất vào hư không!

Một vị tiên nhân đó!

Hơn nữa còn là còn là tiên hùng mạnh hơn cả Cổ Viêm, thậm chí là Khổng Ngạo Côn!

Chờ đã, Khổng Ngạo Côn chính là Thăng Hoa tam trọng thiên, như vậy chẳng lẽ Vinh Kiếm Long còn không phải Sáng Thế Cảnh? Sáng Thế Cảnh không phải là tồn tại mạnh nhất Tiên giới?

Sáng Thế nhất trọng thiên cùng Sáng Thế tam trọng thiên lại chênh lệch nhiều như vậy?

Cổ Viêm đã nói mỗi một tiểu cảnh giới của tiên nhân đều có chênh lệch như trời với đất, nhưng Hoặc Thiên căn bản còn chưa thức tỉnh mà, chỉ dựa vào tự chủ kích hoạt phù văn liền đánh chết một tiên nhân Sáng Thế Cảnh!

Thế này… Chênh lệch lớn quá đi chứ!

Ngay lúc Chu Hằng đang suy nghĩ nhập thần, chỉ thấy hư không tan vỡ, một bàn tay xương khô bỗng vươn ra, chụp lấy Tinh Hạch đang trôi nổi trong vũ trụ!

Thi Vương của Mao gia!

Chương 466: Mao gia ra tay

Mao gia này vẫn còn ra tay!

Lựa chọn thời cơ vô cùng tốt, Chu Hằng bị thương, còn Hoặc Thiên sau khi kích phát ra lực lượng cũng rơi vào trạng thái mê man, chính là lúc đoàn người bọn họ đang ở lúc yếu nhất!

– Hừ! Chu Hằng quát lạnh, thân mình bắn như điện đánh về phía Thi Vương kia.

Muốn nhặt tiện nghi? Còn kém cả vạn năm!

Ầm!

Lại một bàn tay xương khô phá vỡ hư không, một bộ xương khô khổng lồ thứ hai xuất hiện, chặn đường Chu Hằng, trên đỉnh đầu có vương miện xương hoàn chỉnh!

Thi Vương thứ hai!

Mao gia lại có được hai bộ Thi Vương, chiến lực cấp Hóa Thần Cảnh!

Chu Hằng không khỏi nhướng mày, nếu không có hắn mạnh mẽ xuất hiện, Mao gia dựa vào hai cỗ Thi Vương này là có thể quét ngang vô địch!

Thi Vương, không đau không sợ, lại hoàn toàn không có yếu hại, chỉ có đánh tan thành phấn mới giết chết được!

Đối với võ giả mà nói, đây là hình thái phòng ngự trong mơ!

Đáng tiếc, Mao gia sinh ra không đúng thời, hai bộ Thi Vương xuất thế lại gặp phải hắn!

Một con Thi Vương cướp lấy Tinh Hạch, một con cản trở Chu Hằng!

Đối với Mao gia mà nói, chỉ cần có thể cướp được Tinh Hạch, dù cho tổn thất một con Thi Vương cũng coi như trả giá chấp nhận được!

Ánh mắt Chu Hằng tuôn ra sát khí vô tận.

Tinh Hạch vô chủ, tự nhiên ai cũng có thể cướp lấy, nhưng nếu tham gia tranh giành thì phải chuẩn bị sẵn giác ngộ sống chết! Mà Mao gia vốn là tử địch với Chu Hằng, mặc kệ thế nào hắn cũng sẽ không bỏ qua bất cứ ai trong Mao gia!

Bên trong khung xương hai bộ Thi Vương chứa đầy người, đều là tộc nhân Mao gia, sử dụng phương thức này để tồn tại!

Thi Vương cũng có thể dùng làm pháp khí phi hành!

Chu Hằng đánh ra một quyền, khí thế rung trời!

Hắn bị thương nặng dưới công kích của Vinh Kiếm Long, nhưng thực lực của bản thân hắn quá mạnh quá mạnh, dù chỉ còn lại một phần trăm chiến lực cũng đủ để quét ngang đa số Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh!

Thi Vương rất mạnh mẽ, bộ xương phòng ngự quả thật là ác mộng của phần lớn Thiên Tôn, nhưng Chu Hằng là ai? Người thừa kế huyết mạch Tử Diễm Thiên Long!

Chuyên khắc tà vật!

Hơn nữa, bây giờ Chu Hằng có thể phát hủy được ít nhất một thành chiến lực!

Đánh ra một quyền này, kèm theo tất cả căm phẫn của hắn, Vực mở ra hoàn toàn bao quanh Thi Vương, Tử Diễm Thiên Long ở bên trong gầm thét, xông thẳng lên trời.

Ầm!

Hắn một quyền đánh tớ, thần quang màu vàng chớp động, hùng hồn bao la, trực tiếp đánh xuyên thủng ngực Thi Vương kia.

Thiên Tôn thì sao chứ? Một quyền đánh chết!

Không chỉ là Thi Vương này, nó vừa tan rã, nhân Mao gia tộc được bao bọc bên trong đều hóa thành mưa máu! Đây là một quyền của Thiên Tôn, hơn nữa còn là Thiên Tôn hùng mạnh như Chu Hằng, ngay cả Thi Vương cũng trực tiếp đánh nổ, bọn họ nào có chống đỡ được?

Chu Hằng không chút ngừng lại, tiêu diệt một Thiên Tôn đã không còn được hắn để vào lòng, lòng của hắn đã không còn ở Phàm giới, mà là Tiên giới!

Bên trong bộ Thi Vương kia, một nửa tộc nhân Mao gia đều vừa kinh vừa sợ lại vừa gận.

Muốn bồi dưỡng ra một bộ Thi Vương khó khăn cỡ nào? Làm bọn họ phải trả giá đắt cỡ nào!

Nhưng bây giờ chỉ là ngăn cản Chu Hằng một lát liền xong đời, đúng là quá xa xỉ mà.

Xoạt, tay phải Thi Vương bóp lại, đã nắm chặt Tinh Hạch trong tay, lập tức lại giương bàn tay xương xé rách hư không, muốn trực tiếp bỏ chạy!

Không Gian Thiên Việt!

Đây là năng lực đặc biệt của riêng Thi Vương!

Chỉ cần để nó tiến vào trong hư không, như vậy một cái chuyển dài là xa hơn vạn dặm, tuy rằng tốc độ này không thể coi là nhanh, nhưng bởi vì không có quỹ tích di chuyển, có thể tùy ý xuất hiện ở mọi nơi trong phạm vi vạn dặm!

Vài lần dịch chuyển là tuyệt đối không thể truy đuổi được nữa!

— Đây là chỗ dựa mà Mao gia dám cả gan cướp miếng ăn trước miệng cọp.

– Muốn chạy? Chu Hằng lạnh lùng quát, phất tay phải, hắc kiếm xẹt qua, một đạo kiếm khí đã chém thẳng vào thân thể xương khô của Thi Vương.

Nhanh như điện xẹt!

Tuy rằng Thi Vương không biết đau đớn, nhưng tuyệt đối sẽ không để ý sống chết, muốn sống là bản năng của mỗi sinh vật!

Bao gồm cả Thi Vương này!

Vụt, Thi Vương bỗng xoay người, đánh lại một chưởng vào đạo kiếm khí kia.

Ầm!

Tiếng nổ nặng nề, Thi Vương bị đánh văng mấy trăm trượng, bảy cây xương sườn ở ngực xuất hiện những vết rạn, sau đó chầm chậm mở rộng. Bụp bụp bụp, bảy cái xương sườn hoàn toàn vỡ vụn, xuất hiện một cái lỗ thủng lớn.

– A… Trong tiếng gào thảm thiết, chỉ thấy vô số tộc nhân Mao gia rơi ra từ trong lỗ thủng, lơ lửng trong vũ trụ vô tận.

Nếu không được cứu kịp thời, bọn họ tuyệt đối không sống được bao lâu trong vũ trụ hiu quạnh này!

Chu Hằng đạp chân, thân mình bắn ra, hắc kiếm giơ cao, chém!

Kiếm khí tung hoành ba ngàn dặm!

– Không! Tộc nhân Mao gia đều phát ra tiếng hét kinh khủng, bọn họ vẫn còn đánh giá thấp Chu Hằng.

Tại sao tên này bị trọng thương mà vẫn còn mạnh như thế?

Phi Vũ Thất Kiếm thức thứ bảy, Kiếm Phá Phi Vũ!

Ầm!

Kiếm khí quét qua, cả bộ xương trắng nháy mắt vỡ tan, giống như Huyền Càn Tinh trước đó, chia năm xẻ bay, vỡ thành

nhiều mảnh!

Người Mao gia đều ôm lấy những mảnh xương trắng, phân tán ra khắp các góc trong vũ trụ.

Còn muốn sống sót trong hư không mà không có bảo hộ gì? Không có tu vi cấp bậc Thiên Tôn thì đừng mơ!

Mao gia có Thiên Tôn hả?

Không có!

Cho nên những người này tuyệt đối chết chắc!

Tay phải Chu Hằng mở ra, Tinh Hạch vừa bị cướp đi đã rơi vào tay hắn.

Vòng qua vòng lại cả một vòng lớn, cuối cùng Tinh Hạch cũng rơi vào tay hắn.

Tuy rằng trắc trở nhiều lần, nhưng cuối cùng cũng có kết cục tốt đẹp.

Chu Hằng đạp bước trở về, ôm lấy Hoặc Thiên, sau đó quay sang nói với Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Sí Diễm Yêu Tôn: – Đi, tìm Tinh Môn xem thử còn có thể khởi động được không!

Lúc trước hắn bỏ một đạo thần thức ở chỗ Tinh Môn, hiện giờ muốn tìm kiếm cũng không khó, không cần bao lâu liền tìm được Tinh Môn trên một thiên thạch khổng lồ. Bởi vì có hắn bày ra lực lượng bảo hộ, Tinh Môn này vẫn bình yên vô sự.

Chu Hằng bỏ vào số linh thạch thượng phẩm cuối cùng, nhưng Tinh Môn không có phản ứng gì.

– …. Vận hành Tinh Môn, linh thạch chỉ có tác dụng khởi động, chân chính thúc đẩy Tinh Môn thật ra là linh lực của bản thân hành tinh! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ suy nghĩ kỹ lại một hồi, cuối cùng đưa ra lời giải thích, thần sắc vẫn cực kỳ nuối tiếc.

Nàng đến từ thượng cổ, thời kỳ đó vẫn còn tồn tại Tinh Môn, cũng có chút giải thích.

– Hiện tại Huyền Càn Tinh đã bị hủy, Tinh Môn coi như là là tử môn rồi!

Chu Hằng nhướng mày, hắn cũng không phải chưa nghĩ tới tình huống này, cũng may có Tinh Hạch trong tay. Cùng lắm thì hắn tu luyện trong vũ trụ hiu quạnh này, trực tiếp tăng lên

cấp tiên, một bước lên trời.

– Ta có biện pháp! Không biết khi nào mà Hoặc Thiên đã tỉnh lại, bỗng nhiên xen lời.

Nghe được tiếng của nàng, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Sí Diễm Yêu Tôn đồng thời toát ra vẻ kính sợ.

Bọn họ không biết Vinh Kiếm Long hùng mạnh đến dường nào, nhưng biết rõ khẳng định đối phương là tiên nhân! Mà một vị tiên nhân lại bị nàng bâng quơ đánh chết như vậy, thực lực nữ nhân này lại hùng mạnh đến cỡ nào?

Võ giả ở chung, thực lực vĩnh viễn đặt ở vị trị hàng đầu!

Thực lực của Hoặc Thiên tuyệt đối đáng kính sợ.

– Nàng có thể khởi động Tinh Môn? Chu Hằng kinh ngạc hỏi.

Hoặc Thiên dùng một loại ánh mắt khinh thường quét qua Chu Hằng, còn không phải nói nhảm hay sao, nếu nàng không có năng lực này thì xen lời làm gì?

Chu Hằng thì nhếch miệng lộ ra tươi cười có chút nguy hiểm

với nàng, thầm nghĩ có nên đánh mông nữ nhân này một trận, cho nàng chút bài học hay không? Vừa rồi rõ ràng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nói, khởi động Tinh Môn là cần linh lực của một hành tinh chống đỡ, một mình nàng có thể sánh với một hành tinh?

Ách, quả thật có khả năng!

Bởi vì lúc trước nàng tu luyện một chút đã suýt nữa hút khô Huyền Càn Tinh, nếu nói nàng có thể sánh với một hành tinh thì quả thật không có gì là lạ.

Hoặc Thiên bắt đầu ra tay khởi động Tinh Môn, còn Chu Hằng thì ngồi xuống khôi phục thương thế, vừa suy ngẫm.

Trước khi chết Vinh Kiếm Long đã từng hô to "Hoặc Thiên đại nhân", nhưng trước đó hắn căn bản không nhận ra Hoặc Thiên, làm sao lại đột nhiên kêu lên hai chữ "Hoặc Thiên"?

Có thể thấy, Hoặc Thiên không phải đặt tên lung tung cho mình!

Nàng quả thật gọi là Hoặc Thiên!

Ở Tiên giới, khẳng định nàng cũng là tồn tại chí cao vô thượng, mới có thể dọa Vinh Kiếm Long thành như vậy.

Như thế, muốn biết rốt cuộc Hoặc Thiên có lai lịch gì thì còn không đơn giản, đến d Tiên giới thì tùy tiện tìm hiểu một chút, nhân vật kinh thiên động địa như vậy cũng như Vạn Cổ Đại Đế năm xưa, dù là cách mấy vạn năm vẫn còn uy danh lan xa.

Nếu như biết được lai lịch của Hoặc Thiên, cũng sẽ biết được lai lịch nguyên chủ nhân của hắc kiếm, khẳng định giữa hai người có tồn tại liên hệ tương đối.

Khoảng cách vạch trần mọi mê hoạch, đã không còn xa nữa.

– Được rồi! Hoặc Thiên có chút mệt mỏi nói, lời vừa dứt, cả cái Tinh Môn liền sáng bừng lên.

Quả thật khởi động được!

Nhìn thấy cảnh này, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Sí Diễm Yêu Tôn lại trừng mắt thật to.

Cần lực lượng của cả một hành tinh mới vận hành được Tinh Môn, chỉ một mình Hoặc Thiên liền có thể thay thế được, thế này còn dùng yêu nghiệt để hình dung hay sao?

Bọn họ vẫn cho Chu Hằng là kẻ biến thái, nhưng so sánh với Hoặc Thiên, Chu Hằng quả thực là bình thường đến không thể bình thường hơn!

– Các ngươi đi trước! Chu Hằng nói, cũng không phải là hắn khách sáo, mà là có chút không yên lòng.

— Hoặc Thiên không vào được Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, cố ý chui vào sẽ chỉ làm chuẩn Tiên khí này vỡ nát! Như vậy, khi nàng bước vào Tinh Môn, lực lượng kinh khủng trên người có thể nào phá hủy cả cái Tinh Môn này không?

Chu Hằng không thể không cẩn thận.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Sí Diễm Yêu Tôn đều gật đầu, đặt bước vào trong Tinh Môn, hào quang lưu chuyển, bóng người nháy mắt liền biến mất.

Chu Hằng đợi một lát, mới ôm Hoặc Thiên tiến vào Tinh Môn.

– Tiểu tử đại nghịch bất đạo, buông ta ra! Hoặc Thiên bất mãn hừ nói.

– Không buông! Chu Hằng rất nghiêm nghị lắc đầu. – Đàn ông con trai, nói không buông là không buông!

– Khốn kiếp! Hoặc Thiên quả thật không làm gì được Chu Hằng, những người khác đến gần nàng một trượng là sẽ tự động quỳ rạp xuống, nhưng chỉ có Chu Hằng không bị ảnh hưởng này! Mà lực lượng mạnh mẽ ẩn chứa trong người nàng lại chỉ đến khi bị công kích mới tự phát động, lúc khác lại không có công dụng gì!

Một khi thực lực của nàng yếu hơn Chu Hằng, cũng chỉ có nước bị tiểu tử này ăn chắc!

Đằng trước Chu Hằng xuất hiện một đường hầm lớn, vách hang màu đen bóng, như là có sinh mệnh, không ngừng ngọa nguậy. Nhưng Chu Hằng còn chưa xem kỹ, chỉ thấy theo bọn họ bước vào, con đường này đã bắt đầu sụp đổ!

– Hỏng rồi! Chu Hằng không kịp cảm thụ thân thể hoàn mỹ của Hoặc Thiên, vội vàng lao tới trước!

Quả nhiên, thân thể Hoặc Thiên quá mạnh mẽ, mạnh mẽ đến ngay cả đường hầm Tinh Môn cũng không thể chứa đựng, nàng vừa bước vào liền bắt đầu hủy diệt!

Xông lên!

Chương 467: Xuyên qua Tinh Môn

Đường hầm Tinh Môn ở đằng sau Chu Hằng không ngừng sụp xuống, tràng cảnh cực kỳ khủng bố, mọi thứ đều trở về hư không vô tận, bóng tối sâu hoắm làm cho Chu Hằng nhìn mà run sợ!

Đừng nói tiến vào trong hư không kia còn sống được hay không, dù là sống được, hắn làm sao còn đi Long Hà đại lục nữa đây?

Tuy rằng còn có Tinh Hạch bảo hiểm, nhưng nếu không bất đắc dĩ, hắn cũng không muốn mạo hiểm như thế!

Hắn đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, chỉ lên xuống mấy cái liền đuổi kịp Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Sí Diễm Yêu Tôn, không nói hai lời, đùng đùng đá ra hai cái, đá trúng vào mông hai người.

Đáng thương hai người này là Thiên Tôn đương thời, làm sao tránh được Chu Hằng ra tay? Tự nhiên không chút trì hoãn bị đá bay ra ngoài, không khỏi uất ức che mông, vừa dùng biểu tình ai oán nhìn Chu Hằng.

Nhưng đến khi bọn họ nhìn thấy đường hầm đằng sau đang nhanh chóng sụp đổ lan tới, sắc mặt hai người đều căng thẳng, nếu xảy ra chuyện bất ngờ ở trong hư không, vậy sẽ phải quanh quẩn bên trong bóng tối vô tận biết bao lâu!

Có lẽ sẽ là cả đời!

Đùng! Đùng!

Chu Hằng nhanh chóng vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nháy mắt lại đuổi theo hai người, lại đá hai cái, tiếp tục đá bay hai người về phía trước.

Hai đại Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh như trái bóng, không ngừng bị Chu Hằng đá bay, đá bay, đá bay. Nếu đổi tràng cảnh khác, dù cho Chu Hằng vô địch Phàm giới thì sao, bọn họ nhất định phải liều mạng với Chu Hằng.

Nhưng bây giờ bọn họ không chỉ không thể oán giận Chu Hằng, lại còn phải mang ơn cảm tạ!

Người ta đang cứu mạng bọn họ mà!

Nhưng mà… ngươi có thể đừng dùng chân đá, lấy tay đẩy không được sao?

Trong lòng hai người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đều ai oán, kết luận khẳng định là Chu Hằng cố ý.

Đương nhiên là Chu Hằng cố ý, cơ hội có thể dùng Thiên Tôn đương thời làm trái bóng đá thì không có nhiều! Hơn nữa, hai tay hắn còn phải ôm Hoặc Thiên, làm sao buông ra được, đúng không?

– Ngươi đúng là không phải thứ gì tốt! Hoặc Thiên cắn răng nghiến lợi nói.

Chu Hằng cười hắc hắc, nói: – Dĩ nhiên ta không phải thứ tốt, ta là phu quân đại nhân của nàng!

– Hừ! Nằm mơ!

– Chờ xem, sau này con trai của nàng nhất định sẽ theo họ của ta!

Hoặc Thiên trợn mắt cứng lưỡi, chỉ cảm thấy da mặt Chu Hằng đã dày đến cảnh giới tận cùng. Còn chưa đám hỏi gì nữa, đã nghĩ tới sinh con trai? Xí, có quỷ mới sinh con trai với hắn, con gái cũng không được!

Đằng trước, bỗng nhiên xuất hiện ánh sáng!

Cửa ra!

– Mau! Chu Hằng gầm lên, ngay cả bây giờ hắn là Thiên Tôn mạnh nhất lịch sử cũng có chút không đủ sức, sụp đổ đằng sau đã ngày càng gần tới hắn!

Bùm! Bùm!

Hắn lại tung chân, lần này dùng hết toàn lực, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Sí Diễm Yêu Tôn lập tức bị đá bay ra ngoài, mỗi người đều phun máu, đủ thấy Chu Hằng đang gấp gáp cỡ nào!

Chính hắn cũng cắn răng, vận chuyện ra toàn bộ linh lực không chừa lại, lập tức triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến cực hạn.

Vù! Vù! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Sí Diễm Yêu Tôn dẫn đầu bay ra ngoài ánh sáng kia, sau đó Chu Hằng cũng ôm Hoặc Thiên vọt ra. Ầm, thân mình hắn còn chưa rơi xuống, một đoàn năng lượng hư không cuồng bạo đã phun trào ra, đuổi sát theo sau lưng hắn.

Chu Hằng giận dữ hừ một tiếng, ôm Hoặc Thiên thật chặt trước ngực, đẩy lưng ra, lúc trước vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ đã tiêu hao sạch linh lực, hắn đã không thể dựng linh lực làm lá chắn, chỉ có thể dùng thân thể mà chống chịu.

Ầm!

Tiếng nổ nặng nề, hắn bị đụng mạnh văng ra ngoài, phụt, hắn cũng phun mạnh một ngụm máu.

Nhưng nguy hiểm Tinh Môn sụp đổ cuối cùng cũng đã xong!

Ầm!

Tiếng nổ thật lớn vang lên, chỗ bọn họ xuất hiện vốn là một cái thần đàn, gần giống chỗ Thất Lộc Sơn, đây là Tinh Môn tương ứng. Nhưng theo đường hầm không gian sụp đổ, Tinh Môn bên này cũng nháy mắt bị phá hủy đến không còn tro bụi!

Bịch. Chu Hằng rơi xuống đất, chỉ cảm thấy xương cốt toàn thân như vỡ vụn, căn bản không nhúc nhích được ngón tay nào!

Báo ứng mà!

Vừa rồi hắn đá Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Sí Diễm Yêu Tôn rất thích, kết quả bản thân mình cũng bị một cái. Hầy dà!

Càng thêm tai họa, là Hoặc Thiên lại chống ngực hắn, đẩy hắn ra khỏi người nàng. Dù chỉ là lăn hai vòng, nhưng vẫn đau đến mức làm Chu Hằng suýt nữa hô to má nó.

Lần này đúng là bị thương không nhẹ!

– Xứng đáng! Hoặc Thiên lạnh lùng nói.

– Ôi, nàng là đầu sỏ gây họa mà không bị sao cả, còn có lý trời hay không? Chu Hằng kéo khóe miệng nói, vừa nói liền đau, nhưng không nói lại càng thêm bức bối, làm hắn có chút hiểu được con lừa đê tiện.

– Ta lại không nhờ ngươi mang theo ta! Hoặc Thiên cao ngạo nói. – Thế gian này không có tồn tại nào giết được ta!

Đúng là ngạo kiều mà!

Nói thì nói vậy, Hoặc Thiên vẫn vươn tay nhỏ cách không ấn

lên người Chu Hằng, một đoàn khí màu hồng lưu chuyển, thương thế của Chu Hằng lập tức khép lại nhanh chóng với tốc độ thấy bằng mắt thường.

Điều này làm Chu Hằng líu lưỡi không thôi!

Bởi vì ngay từ lúc hắn ngã xuống đã bắt đầu tự trị liệu, nhưng hắn vừa phát động Vực liền bị năng lượng hư không phá hoại, cănbản không thể trực tiếp hư hóa thân thể lập tức tái tạo!

Năng lượng hư không, thuộc loại lực lượng đại đạo thiên địa, tự nhiên Thiên Tôn còn kém xa không thể chống lại được!

Nhưng Hoặc Thiên lại có thể dễ dàng trị liệu!

Bàn tay nhỏ của nàng lướt qua, từng đoàn lực hư không khó chơi lập tức bị loại trừ, trở thành tích lũy linh lực của bản thân Hoặc Thiên!

Quả là yêu nghiệt mà!

Chu Hằng thì thầm, miệng lại không nhịn được phát ra tiếng rên rỉ thoải mái – Tuy rằng tay của Hoặc Thiên không đụng tới người hắn, nhưng kình lực nhu hòa trào ra lại như thực chất, làm cho tâm thần hắn như say.

– Đừng có ghê tởm như thế! Hoặc Thiên tung chân đá bay Chu Hằng ra ngoài.

– Nè, ta là người bệnh! Chu Hằng đầy ủy khuất, nhưng thân thể dựng lên, đã đứng được trên mặt đất.

Được Hoặc Thiên trị liệu như vậy, thân thể hắn đã tốt được bảy tám phần, chỉ là nhất thời không thể khôi phục được thực lực, dù sao lúc trước hắn đã bị Vinh Kiếm Long đánh bị thương, lại gặp năng lượng đại đạo thiên địa thuần túy bắn phá.

Hoặc Thiên yêu nghiệt, nhưng bây giờ cũng chỉ có tu vi Thần Anh.

Có thể quét hết năng lượng hư không cho hắn trong vòng vài phút, điều này đã là kỳ tích khó tin, đổi lại bản thân Chu Hằng tự loại trừ, không tốn mấy năm thì đừng mơ!

Chu Hằng chuyển mắt nhìn, chỉ thấy Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Sí Diễm Yêu Tôn cũng lảo đảo đi tới, sắc mặt đều khó coi, toàn thân tỏa ra mùi vị vô cùng suy bại.

Lúc cuối cùng bọn họ đều trùng một đá toàn lực của Chu Hằng, dù cho Chu Hằng đã dùng xảo lực, hóa lực lượng này thành xung lực mà không phải lực va đụng trực tiếp, nhưng

lực lượng của hắn bá đạo cỡ nào. Dù cho chỉ có một chút nhỏ hóa thành lực đả kích trực tiếp cũng làm hai vị Thiên Tôn lĩnh đủ.

Hai người này cũng bị thương, hơn nữa thương thế còn muốn nghiêm trọng hơn Chu Hằng.

– Hắc, hai vị có khỏe không? Xem như "hung thủ", Chu Hằng không đỏ mặt không rụt rè chào hỏi hai người.

Khỏe không?

Dùng mắt nhìn coi thì biết, hiện tại bọn họ không khỏe, quả thật là kém đến cực điểm!

Hai vị Thiên Tôn này đều dù ánh mắt khổ đại sầu sâu nhìn Chu Hằng, khinh thường nói chuyện với hắn.

– Chúng ta đang ở chỗ nào? Chu Hằng giãn gân cốt một chút, hắn đã tiêu hao sạch linh lực, nhưng còn kiêm thể chất Thiên Tôn biến thái, sức trâu của hắn hiện tại vẫn còn mạnh mẽ, đừng nói tự vệ, hoàn toàn có thể xưng bá một phương!

Nếu xem như an toàn đến được Long Hà đại lục, như vậy đã không còn gì uy hiếp được tính mạng bọn họ.

Cũng không thể nào hành tinh này cũng sắp tan vỡ đó chứ?

Chu Hằng vừa quan sát tình cảnh xung quanh, vừa tham lam hấp thu linh khí thiên địa. Linh thạch thượng phẩm đã bị sử dụng sạch, ngay cả linh thạch trung phẩm cũng không còn thừa mấy khối, hắn lại không nỡ dùng linh khí quý giá trong Tinh Hạch để khôi phục, chỉ có thể dựa vào bản thân từ từ hấp thu.

Linh khí nơi này thật là nồng đậm!

Chu Hằng gật đầu, nơi này không có tồn tại trận pháp Tụ Linh, nhưng mật độ linh khí đã đạt tới trình độ ngọn núi giữa ở Đông Linh Tiên Trì lúc trước. Nếu lại phối hợp trận pháp Tụ Linh, vậy linh khí còn nồng đậm đến trình độ nào!

Trình độ võ đạo trên một hành tinh có liên quan chặt chẽ với trình tự linh khí, lúc trước Huyền Càn Tinh một thời cực thịnh, nhưng theo trận chiến giữa Vạn Cổ Đại Đế cùng chủ nhân bốn đại tử địa,cả một cái hành tinh thiếu chút tan vỡ, càng làm cho võ đạo Huyền Càn đại lục suy sụp mấy vạn năm, có khi võ giả Khai Thiên Cảnh cũng không xuất hiện!

Linh khí nơi này dồi dào như thế, trình tự võ đạo chắc chắn sẽ không thấp, Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh nhất định phải nhiều hơn Huyền Càn đại lục!

Vị trí hiện tại của bọn họ là giữa núi rừng dày đặc, nhưng bởi vì năng lượng hư không tàn phá, cả một mảng lớn trăm dặm nơi này bị san bằng, hoàn toàn không nhìn thấy màu xanh gì!

– Hai vầng mặt trời! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đỡ ngực đi tới, khuôn mặt trắng bệch, nhưng lại có một loại phong tình làm người ta thương tiếc.

Mình không phải đá mông nàng hay sao, đâu có đụng tới ngực nàng, sao nàng lại đỡ ngực vậy chứ?

Trong lòng Chu Hằng thì thầm, nhưng hắn tuyệt đối sẽ không nói ra lời này, bằng không Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Hoặc Thiên khẳng định sẽ cùng mắng hắn là lưu manh! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ thì thôi đi, dù sao hắn cũng không để trong lòng, nhưng Hoặc Thiên lại là người hắn quan tâm nhất.

— Dù coi như hắn có đùa giỡn lưu manh, cũng sẽ chỉ đùa giỡn Hoặc Thiên thôi!

Trên bầu trời có hai mặt trời, làm cho nhiệt độ nơi này trở nên rất cao, may mà bốn người ít nhất cũng là tồn tại Thần Anh Cảnh, nhiệt độ này không hề có ảnh hưởng tới họ.

– Đi, trước tiên tìm thành trấn đặt chân, kiếm chút linh thạch!

Chu Hằng nói.

Mỗi người trong bọn họ đều bị thương, linh lực thiếu thốn, chỉ dựa vào hấp thu linh khí để khôi phục nguyên khí, vậy ít nhất cũng phải hơn nửa năm! Có linh thạch thượng phẩm thì không giống, trong vòng 10 ngày là mọi người đều có thể khỏe mạnh như rồng.

Bọn họ còn chưa khởi hành, chỉ thấy trên bầu trời xẹt qua một cái bóng đen, vù một cái dừng lại trước mặt bọn họ. Thì ra là một cái Diệp Phi Chu, bên trên có năm nam nhân đang đứng, tuổi khác biệt, thực lực lại gần bằng, đều là là Linh Hải Cảnh.

Linh Hải Cảnh tự nhiên không lọt được vào mắt bốn người Chu Hằng, nhưng võ giả cấp bậc này đã tính là nhân vật ở tầng trên kim tự tháp ở Huyền Càn Tinh, số lượng tuyệt không nhiều! Nhưng ở trong này, bọn họ vừa xuất hiện liền gặp được năm người!

Là bọn họ quá may mắn, hay là trình tự võ đạo thế giới này quá cao, tùy tiện là có thể điều phái ra năm cường giả Linh Hải Cảnh?

– Ha ha ha! Rốt cục chờ được rồi! Một người trung niên cười to, ánh mắt quét qua, nói: – Các ngươi có biết tung tích Tinh Hạch?

Chương 468: Nguyên gia

Câu nói đầu tiên nam nhân này hỏi liền khiến cho Chu Hằng, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Sí Diễm Yêu Tôn trong lòng sửng sốt.

Bọn họ sau khi đạt được Tinh Hạch ngay lập tức liền xuyên qua Tinh Môn tới đây, làm sao có thể để lọt tiếng gió chứ?

– Các ngươi là người nào? Chu Hằng hỏi.

– Khốn kiếp, là lão tử đang hỏi ngươi đây! Ngươi có tư cách gì hỏi lại lão tử? Nam nhân kia trừng Chu Hằng một cái, làm bộ muốn nhấc tay một bạt tai đánh tới.

Ba người Chu Hằng đều dở khóc dở cười. Bọn họ là ai? Ba đại Thiên Tôn a! Càng có một thiên nữ tuyệt thế ngay cả tiên nhân đều có thể tùy ý đánh chết! Nhưng bởi vì khi xuyên qua Tinh Môn gặp tai nạn lớn, trừ Hoặc Thiên ra mỗi người đề bị thương nặng, khiến cho hơi thở đều giảm mạnh, không ngờ bị một tên Linh Hải Cảnh xem thường!

Trên thực tế, ba người bọn họ hiện tại hơi thở quả thật cũng chỉ là trình tự Ích Địa Cảnh, mà Hoặc Thiên lại quá thần bí,

người cảnh giới thấp căn bản không cảm ứng được sự cường đại của nàng!

Giữa Vô Gian Giáo trọng nhất thực lực, cường giả Linh Hải Cảnh còn chưa đủ tư cách đắc ý trước mặt tiểu võ giả Ích Địa Cảnh sao?

Chu Hằng thở dài, đưa tay phải ra chộp hướng cổ tay của nam nhân kia.

– A… Nam nhân kia kêu thảm một tiếng, chỉ cảm thấy tay mình giống như lọt vào trong một cái bàn ê- tô, kẹp khiến hắn đều sắp gãy mất! – Buông tay! Buông tay! Hắn liên tục kêu to.

– Ngươi có tư cách gì ra lệnh cho ta? Chu Hằng cười nói, đem lời đối phương vừa rồi chất vấn hắn trả lại.

Nam nhân kia sắc mặt trắng bệch. Không nói gì khác, chỉ bằng vào đối phương có thể một chiêu chế trụ hắn là có thể nói rõ thực lực của đối phương hơn xa hắn.

– Các hạ, chúng ta nhưng là người của Lĩnh Nam Nguyên gia, ngươi không trêu chọc nổi!

Bốn người khác thì mặt có vẻ giận quát! Một chiêu chế trụ Linh Hải Cảnh cũng không thể nói rõ điều gì. Kết Thai Cảnh,

Thần Anh Cảnh, Hóa Thần Cảnh đều có thể làm được.

Nguyên gia bọn họ nhưng là có Thiên Tôn tọa trấn, chính là gia tộc đứng đầu đương thời, sợ gì ai?

Bốp! Bốp! Bốp! Bốp!

Chu Hằng vung tay, thưởng cho bốn người này mỗi người một bạt tai, sau đó mỉm cười nói: – Từ giờ trở đi, chỉ có ta hỏi các ngươi đáp, nếu không lần sau sẽ không phải là đánh mặt mà là trực tiếp vặn gãy cổ các ngươi. Hiểu chưa?

– Các hạ, Nguyên gia chúng ta nhưng là có Thiên Tôn tọa…

Rắc!

Có một người còn muốn dùng danh nghĩa gia tộc đe dọa Chu Hằng, nhưng lời còn chưa nói hết đầu liền ngoẹo xuống, gãy với góc độ khó tin nổi.

Chết hơi thở hoàn toàn biến mất!

Bốn người khác của Nguyên gia thì sắc mặt tái nhợt. Không nghĩ tới Chu Hằng ác như vậy, nói giết liền giết, không hề có

chút chần chờ.

Nguyên gia chính là có Thiên Tôn tọa trấn lại thế nào? Hiện tại có thể chạy tới cứu bọn họ sao?

– Các ngươi là làm sao biết Tinh Hạch? Chu Hằng lên tiếng hỏi, ở trên người bốn người đảo qua một chút, chỉ hướng một người nói: – Ngươi trả lời!

– Dạ dạ dạ! Người nọ liên tục gật đầu, chỉ sợ trả lời chậm một chút liền bị Chu Hằng một chưởng đập chết.

Chuyện là như này: Lúc trước những võ giả kia của Huyền Càn Tinh lần lượt xuyên qua Tinh Môn, tiến vào khu vực phụ cận. Bởi vì nhiều khuôn mặt xa lạ như vậy tập thể ùa vào, tự nhiên đưa tới sự chú ý của thế lực địa phương.

Long Hà đại lục không có quốc gia, toàn bộ địa vực bị những tông môn, gia tộc chia cắt khống chế. Thực lực càng mạnh địa bàn chiếm cứ tự nhiên cũng càng lớn.

Nguyên gia xưng bá một vùng thổ địa lớn, diện tích còn lớn hơn Lãng Nguyệt Quốc, lại nhỏ hơn Thiên Long Đế triều một chút. Bởi vì đại lục này có nhiều đến 20 vị Thiên Tôn!

Trong 20 vị Thiên Tôn này, tổng cộng có ba gã Chuẩn Tiên hai kiếp, bảy tên Chuẩn Tiên một kiếp cùng 10 Hóa Thần Cảnh. Lão tổ Nguyên gia chính là một gã Hóa Thần Cảnh, nghe nói là tu vi Hóa Thần tam trọng thiên, nhưng cách đột phá đến Chuẩn Tiên một kiếp còn tương đối xa xôi.

Tuy rằng Long Hà đại lục có nhiều đến 20 vị Thiên Tôn, nhưng tương đối với một đại lục rộng lớn như vậy mà nói, 20 vị Thiên Tôn lại căn bản không nhiều. Nguyên gia cũng chiếm cứ một vùng thổ địa lớn, khống chế hàng tỉ dân cư, chính là bá chủ hoàn toàn xứng đáng.

Khi lượng lớn nhân viên xa lạ tràn vào, đặc biệt là khi có một chút võ giả bậc cao của Huyền Càn đại lục ỷ vào tu vi nửa bước tiên nhân gây ra chuyện, cuối cùng khiến cho Nguyên gia chú ý, rồi lại ngay cả lão tổ tông đều kinh động.

Tinh Hạch ở Huyền Càn Tinh cũng không phải là bí mật gì, sau khi nghiêm hình tra tấn tự nhiên có người không chống được mà khai. Đem tình huống trước mắt của Huyền Càn đại lục nói rõ ràng tự nhiên, vẻn vẹn chỉ hạn chế ở trình tự bọn họ biết.

Nguyên gia lập tức liền để ý!

Tinh Hạch a! Đó là bảo bối quý báu cỡ nào!

Đừng nói loại tinh cầu linh khí khô kiệt như Huyền Càn đại lục, cho dù Long Hà đại lục lại thế nào? Chỉ có thể khiến cho cường giả đỉnh cao tiến vào Chuẩn Tiên hai kiếp, căn bản không thể xông lên Chuẩn Tiên ba kiếp. Xông lên đơn giản, nhưng không có đủ linh khí tẩm bổ Thần chích, đó chính là một con đường chết!

Đương nhiên trong thiên địa luôn có dị bảo, khiến số cực ít người may mắn phá toái thành tiên. Tỷ như Tinh Hạch chính là thứ quý báu nhất, có nắm chắc nhất!

Tụ tập tất cả năng lượng của một tinh cầu, sao có thể không quý báu!

Lão tổ Nguyên gia lập tức liền động lòng, hận không thể đánh tới Huyền Càn Tinh để tham gia tranh đoạt Tinh Hạch. Nhưng Tinh Môn là đơn hướng, khí lực hắn lớn mấy đều không dùng ra được.

Có Tinh Môn hiện tại này chỉ dẫn tọa độ tinh không, không phải không tạo ra được một tòa Tinh Môn đi thông Huyền Càn Tinh, nhưng thời gian này… ít nhất phải ngàn năm trở lên!

Nào có nhiều thời gian như vậy cho hắn!

Nhưng lão tổ Nguyên gia lại làm sao chịu buông bỏ, liền mệnh

lệnh gia tộc giám thị nhất cử nhất động của Tinh Môn, ra một người liền bắt lại, muốn hiểu biết hướng đi cụ thể của Tinh Hạch. Vô cùng có khả năng người đoạt được Tinh Hạch kia cũng sẽ tới Long Hà đại lục.

Đối mặt với hy vọng thành tiên, cho dù xa vời mấy lão tổ Nguyên gia cũng sẽ đánh cược một phen!

Thành tiên a!

Đại khái chuyện chính là như thế!

Chu Hằng nhíu mày nói: – Người từ Huyền Càn đại lục tới… toàn bộ bị các ngươi bắt rồi?

– Bắt một ít, nhưng còn có rất nhiều chạy được! Bốn người Nguyên gia đều run run rẩy rẩy nói: – Có vài người thực lực rất mạnh, đạt tới Thần Anh Cảnh, không phải lão tổ ra tay không thể trấn áp. Nhưng lão tổ cũng không phải mọi thời điểm trấn áp tại nơi này, bởi vậy chỉ bắt được một ít Kết Thai Cảnh, Linh Hải Cảnh!

– Những người bị các ngươi bắt được kia, hiện tại nhốt ở đâu?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ hỏi.

Nàng lo lắng người của Đông Linh Tiên Trì tới bị Nguyên gia bắt đi. Tuy rằng Đông Linh Tiên Trì có cường giả Thần Anh Cảnh dẫn dắt đội ngũ, nhưng Nguyên gia càng có Thiên Tôn tọa trấn, gặp phải khẳng định là chui vào rọ!

Trước khi chưa liên hệ được những người đó của Đông Linh Tiên Trì, nàng nhất định phải xác nhận trước một chút.

Về phần thực lực của Nguyên gia… Cần để ý sao?

– Ở Phong Linh Thành! Bốn người kia run giọng nói.

– Dẫn đường!

Bọn họ ngồi trên pháp khí phi hành của Nguyên gia, rất nhanh liền lên không, bay về hướng tây.

Trên đường, Chu Hằng nhàn rỗi, nói: – Các ngươi có từng nghe nói qua Vạn Cổ Đại Đế?

– Vạn Cổ Đại Đế? Bốn người Nguyên gia hai mặt nhìn nhau, ai cũng hiện ra vẻ mờ mịt. Nhưng một lát sau, một người đột nhiên vỗ đùi, cả kinh kêu lên: – Ta biết!

– Nói!

Chu Hằng gật gật đầu.

– Đại khái vào 7 đến 10 vạn năm trước, thời gian cụ thể đã không có người biết. Có một vị nhân vật vô cùng cường đại không biết từ đâu toát ra, quét ngang toàn bộ Long Hà đại lục, nhưng không bao lâu hắn liền biến mất!

– Ồ. Bị ngươi nói như vậy ta cũng nhớ ra. Quả thật có một cường giả tuyệt thế như vậy. Vẻn vẹn chỉ xuất thế 100 năm, thậm chí chỉ có 50 năm, liền như một ngôi sao băng xẹt qua, chỉ để lại một truyền thuyết!

– Đúng đúng đúng. Danh hiệu của vị cường giả đó dường như chính là Vạn Cổ Đại Đế. Ngay từ đầu còn bị người nhạo báng, nói làm sao dám lấy cái tên lớn lối như thế, nhưng rất nhanh tất cả thế lực đều thần phục dưới chân của hắn!

– Nếu không phải vị đại nhân đó đột nhiên biến mất, nói không chừng có thể thống nhất toàn bộ đại lục, sáng tạo một đoạn truyền kỳ!

Bốn người Nguyên gia kia dường như mở máy hát, lập tức trở nên hứng thú nói chuyện tăng vọt.

Chu Hằng, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Sí Diễm Yêu Tôn nhìn nhau một cái, đều lộ ra một loại biểu tình không hổ là Vạn Cổ Đại Đế, chỉ có Hoặc Thiên không để ý! Thân phận chân thật của nàng không biết là đại năng bậc nào của Tiên giới, ít nhất hiện tại tuyệt đối không phải Vạn Cổ Đại Đế có thể so sánh!

Xem ra, Vạn Cổ Đại Đế tới Long Hà đại lục không bao lâu liền thành tiên, sớm tại 7 đến 10 vạn năm trước!

Tốc độ của pháp khí phi hành rất nhanh, không bao lâu bọn họ liền đi tới một tòa thành lớn. Bốn người Nguyên gia điều khiển pháp khí hạ xuống bên trong đình viện một tòa nhà lớn.

– Năm vị gia… Ồ! Lập tức có người lên đón, nhưng khi nhìn thấy nhân số không đúng, không khỏi dừng một chút.

Người đó vốn tưởng rằng bọn người Chu Hằng là bị bắt giữ, nhưng nhìn mấy người gia tộc kia bộ dạng khủng hoảng lại nào giống như là áp giải tù binh, rõ ràng chính là đại gia!

– Bớt nói nhảm, cút sang một bên! Một người của Nguyên gia nói, lại nháy mắt một cái, truyền đi tin tức nào đó.

Cũng may người đối diện không ngốc, cho dù nhất thời không đoán ra ý tứ cụ thể, nhưng nhìn bên mình thiếu một người, lại bộ dạng ỉu xìu như cha mẹ chết, ngẫm lại cũng nên biết bọn họ

là húc phải đinh.

Phải đi tìm đại năng ra tay!

– 4 vị đại nhân, mời đi bên này! Vị giành giật thời gian thông báo tin tức, bốn người Nguyên gia đều ngoan ngoãn nói.

Chu Hằng cười cười. Với thực lực của hắn đã không cần để ý âm mưu quỷ kế gì, ta tự một quyền san bằng, một kiếm bổ diệt!

Phía trước bốn người dẫn đường, rất nhanh liền đi tới một quảng trường. Nhưng nơi này hiện tại lại lâm thời dựng lên vô số lồng giam, bên trong thì giam giữ rất nhiều người. Mỗi người đều bị phế tu vi, nếu không lồng giam bình thường cũng không nhốt được.

Đều là võ giả từ Huyền Càn đại lục tới, số lượng rất nhiều, xấp xỉ có khoảng 1/10.

Chu Hằng đảo mắt một cái là có thể xác định, nơi này không có người hắn quen biết.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Sí Diễm Yêu Tôn đồng dạng thở nhẹ một hơi. Bọn họ cũng không tìm được người của tông môn hoặc gia tộc mình ở trong số tù phạm này.

– Chu… Chu Hằng đại nhân!

– Nguyệt Ảnh đại nhân!

– Yêu Tôn đại nhân!

Khi bốn người Chu Hằng xuất hiện, người trong lồng rất nhanh liền nhận ra bọn họ, đều kêu to, cả đám lệ nóng doanh tròng.

Thực lực của bọn họ ở Huyền Càn Tinh tuy rằng không được gọi là đỉnh cao, nhưng cũng chưa từng bị người phế tu vi, coi thành như chó nhốt lại. Nếu không phải còn ôm một đường hy vọng, muốn tận mắt nhìn thấy Nguyên gia hủy diệt, bọn họ đã sớm tự sát!

Những ngày này, bọn họ chịu nhục nhã vô cùng!

Mất tu vi, đối với võ giả mà nói chính là đả kích trí mạng, không có ai quen cuộc sống cao cao tại thượng còn có thể lại đi làm người thường!

Bọn họ đối với Nguyên gia là hận ghi lòng tạc dạ!

Chu Hằng ánh mắt phát lạnh. Nổi lòng tham đối với Tinh Hạch hắn có thể lý giải, nhưng đem nhiều võ giả như vậy phế tu vi nhốt lại như chó, điều này liền vượt ra cực hạn hắn có thể tha thứ.

Nếu Nguyên gia tàn nhẫn như vậy, vậy hắn lại cần gì phải khách khí chứ?

Chương 469: Lão tổ Nguyên gia hiện thân

Chu Hằng sát khí lưu chuyển, ý niệm khẽ động. Bốp bốp bốn người Nguyên gia cùng tới đều ngực vỡ vụn, mang theo vẻ khiếp sợ mãnh liệt mềm oặt ngã xuống đất, tự nhiên là chết hoàn toàn triệt để.

Bùng! Bùng! Bùng! Bùng!

Đạo của Vực phát động, toàn bộ quảng trường đều ở dưới sự khống chế của hắn, từng gian lồng giam nhao nhao vỡ nát. Tuy rằng hắn hiện tại linh lực chưa khôi phục, nhưng Thần chích lại vẫn cường đại như cũ, cho dù không thể cùng linh lực kết hợp với nhau, nhưng muốn phá hủy những lồng giam này lại dễ như trở bàn tay.

– Đại nhân, xin báo thù cho chúng ta!

– Đám súc sinh kia căn bản không coi chúng ta là người, muốn đánh là đánh, muốn giết là giết!

– Nữ nhân bộ dạng xinh đẹp còn bị bọn chúng dâm nhục công khai!

– Quá thảm!

– Cầu ba vị đại nhân làm chủ, giết sạch đám súc sinh này!

Các võ giả ra khỏi lồng quỳ rạp một mảnh, mỗi người đều lộ vẻ phẫn nộ mãnh liệt.

Ánh mắt Chu Hằng đảo qua, chỉ thấy trong số những võ giả này quả nhiên không có mấy nữ nhân, ngẫu nhiên vài người cũng là không có tư sắc gì.

Dâm nhục phụ nữ là tội ác hắn không thể tha thứ nhất. Sắc mặt của hắn trong nháy mắt trở nên lạnh băng, không ngừng được sát khí sôi trào, chỉ có giết chóc mới có thể làm cho tâm tình của hắn bình tĩnh lại.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Sí Diễm Yêu Tôn cũng đều lộ sát khí. Không chỉ là Chu Hằng, trên cơ bản tất cả võ giả đều đem hành vi dâm ô là tội ác thứ nhất!

Ai không có mẫu thân? Ai không có tỷ muội? Ai không có con gái?

Đây là tội ác không thể tha thứ nhất!

– Người nào lại lớn mật như thế, xâm nhập Nguyên gia ta hành hung? Một tiếng hừ lạnh từ trên bầu trời truyền tới. Vù một cái, một bóng người dẫn đầu bay tới. Ngay sau đó vù vù vù lại là mười mấy bóng người xẹt qua, lần lượt hạ xuống.

Đây là cao thủ Nguyên gia ở thành này, thực lực mạnh nhất đã đạt tới Thần Anh Cảnh, hơi thở cuồn cuộn.

Gia tộc này có Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, huyết mạch hết sức cường đại, bởi vậy thực lực của người trong gia tộc tiến bộ hết sức nhanh chóng. Chỉ cần huyết mạch đủ dày, bản thân cũng không phải là quá ngu ngốc, trước khi xông lên Hóa Thần Cảnh gần như sẽ không gặp phải bình cảnh gì.

– Nói ra tên họ! Nguyên gia ở nơi này có hai gã cường giả Thần Anh Cảnh, lại một người đứng ra quát lạnh.

Chu Hằng không có ý đáp lời, một chưởng đánh ra, hướng về phía võ giả Nguyên gia trấn áp.

Ầm!

Một bàn tay từ trên trời giáng xuống, tỏa ra hơi thở khiến người nghẹt thở!

– Cái gì!!!

– Đây là hơi thở của Thiên Tôn!

– Mẹ ta ơi!

Đám người Nguyên gia loạn thành một đoàn. Chu Hằng vừa ra tay bọn họ tự nhiên có thể cảm ứng được hơi thở giống như lão tổ tông nhà bọn họ, cường đại đến mức khiến bọn họ tuyệt vọng!

– Xin tiền bối tha mạng!

– Lão tổ nhà chúng ta cũng là Thiên Tôn, xin nể mặt lão tổ chúng ta…

– A…

Trong một vùng tiếng kêu thảm thiết, chưởng lực trấn xuống,

tất cả võ giả Nguyên gia không còn một người sống.

Chu Hằng thần ý mở ra, trong nháy mắt phủ khắp thành thị. Phàm là người chảy huyết mạch Nguyên gia tìm được người nào giết người đó!

Quản hắn có phải vô tội hay không, nếu đã lựa chọn thông đồng làm bậy, như vậy có giết nhầm còn hơn bỏ sót!

– Đa tạ đại nhân! Trên quảng trường, vô số võ giả quỳ thành một đoàn.

Chu Hằng khoát khoát tay, ra hiệu bọn họ đứng dậy, sau đó cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Sí Diễm Yêu Tôn ở lại trong khu nhà lớn này của Nguyên gia.

Hắn muốn ở chỗ này dẫn cao thủ của Nguyên gia cuồn cuộn không ngừng mà tới, lại bẫy giết từng người! Còn nữa, hắn hiện tại còn không biết hướng đi của đám người Triệu Đoạt Thiên, ở trong này giết lớn một trận, khẳng định sẽ truyền vào trong tai bọn họ. Chỉ cần chờ đợi hội họp với bọn họ là được!

Tinh Hạch, hắn chưa từng tính toán một mình hưởng dụng!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Sí Diễm Yêu Tôn cũng có ý tưởng đồng dạng. Bọn họ cũng muốn hội họp với thế lực của mình,

cũng muốn đem Nguyên gia đánh giết thành bụi, tự nhiên vui vẻ đồng ý đề nghị của Chu Hằng.

Chu Hằng gọi ra Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, đem người ở bên trong thả ra.

– Ngộp chết Lư đại gia nhà ngươi rầu! Con lừa đen dẫn đầu chạy ra, đầu tiên là co giò chạy nhanh vài vòng, sau đó nhìn chằm chằm Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cười bỉ ổi: – Tiên tử, chúng ta quá là có duyên, lại gặp mặt rầu. Mau tới làm thị nữ của bổn tọa đi!

Con lừa đen này ánh mắt láo liên, liếc mắt một cái liền nhìn ra Nguyệt Ảnh Thánh Nữ bị thương nặng, thực lực không biết hạ xuống đến mức nào.

– Cút! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lạnh lùng quát, sau đó dịch về phía Chu Hằng. Hiện tại cũng chỉ có Chu Hằng có thể giúp được nàng.

Chu Hằng ngăn cản con lừa đen làm bậy, bây giờ trọng điểm là khôi phục thực lực!

Hắn tìm được kho của Nguyên gia. Tuy rằng đây chỉ là một nơi trong địa bàn khổng lồ của Nguyên gia, nhưng cất chứa khá là phong phú. Ít nhất linh thạch thượng phẩm rất nhiều, đủ cho hắn và ba người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nhanh chóng khôi phục linh lực.

Ba đại Thiên Tôn chuyện thứ nhất vẫn là khôi phục thực lực, đều bắt đầu bế quan.

Hoặc Thiên bản thân chính là Thần Anh Cảnh, chỉ cần không đến Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh nàng đều có thể một người trấn áp. Nếu thật sự là Thiên Tôn tới, vậy thì càng thêm xui xẻo. Sẽ chỉ xúc phát phù văn trong cơ thể nàng, chết càng nhanh hơn!

Chu Hằng hút một trận điên cuồng, mất hai ngày hai đêm mới xem như bù đầy linh lực, nhưng hắn cũng không lập tức xuất quan. Dù sao thần ý của hắn bao trùm toàn bộ khu nhà, chỉ cần Nguyên gia không có người tới, hắn liền không vội ra ngoài.

Hắn bắt đầu luyện hóa tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm hấp thu tới.

Năng lượng thật tinh thuần, thật nhiều!

Chu Hằng nói thầm trong lòng. Bên trong nhưng là có bốn Chuẩn Tiên ba kiếp, năng lượng tự nhiên vô cùng khủng bố. Đáng tiếc là, nếu Vinh Kiếm Long là bị hắc kiếm chém giết, như vậy chỗ tốt còn không biết tăng lên gấp bao nhiêu lần!

Tuy nhiên, cho dù Vinh Kiếm Long không nhúc nhích mặc cho Chu Hằng chém giết, hắn cũng không nhất định có thể

chém rách da đối phương. Thể chất của tiên nhân Sáng Thế Cảnh tuyệt đối vượt qua pháp khí Hóa Thần Cảnh.

Đừng tham nữa! Trong ngực hắn còn có một khối Tinh Hạch đây!

Một chu thiên, hai chu thiên… Chu Hằng vận chuyển Lạc Tuyết Chân Kinh, tăng lên tích lũy linh lực của mình.

Lúc trước hắn dưới áp lực của Vinh Kiếm Long đã đến rất gần Hóa Thần nhất trọng thiên đỉnh, lúc này chỉ thoáng hấp thu một chút lực lượng liền đạt tới cực hạn.

Đột phá!

Chu Hằng toàn thân run lên, linh khí thiên địa lập tức sôi trào mà đến, cọ rửa thân thể của hắn, củng cố cảnh giới của hắn.

Có chút… không đủ!

Hắn rõ ràng phát hiện linh khí thiên địa hội tụ mà tới này còn không đủ để hoàn toàn củng cố cảnh giới của hắn, chỉ có thể thông qua linh thạch để bổ túc. Điều này khiến cho cả quá trình kéo dài chừng bảy ngày!

Sao lại như thế?

Chu Hằng nghĩ nghĩ, rất nhanh liền lộ ra một vẻ cười khổ.

Lão lừa đảo từng nói, Tiên giới ở triệu năm trước hoặc là càng thêm xa xôi đã xảy ra đại biến, hơn nữa đồng thời ảnh hưởng đến Phàm giới. Khiến cho trình tự linh khí của Phàm giới giảm mạnh, nhiều nhất chỉ có thể đạt tới trình độ của Chuẩn Tiên hai kiếp.

Trình độ của Chuẩn Tiên hai kiếp này là tương đối!

Trình tự linh lực của Chu Hằng thật sự quá biến thái, mới vừa vào Hóa Thần Cảnh liền có thể sánh ngang Chuẩn Tiên ba kiếp. Trên lý thuyết mà nói, tiêu chuẩn linh khí của Phàm giới đã không đủ để duy trì hắn thăng cấp.

Cho nên hắn mới có thể cảm giác được linh khí thiên địa là loãng như vậy!

Hiện tại hoàn hảo, củng cố cảnh giới cũng không phải hết sức trọng yếu, cũng có thể dùng hấp thu linh thạch để chậm rãi bổ sung. Nhưng Thần chích đột phá thì bất đồng, phải lập tức bổ túc, hiện tại trình độ linh khí này căn bản không đủ!

Thiên Tôn khác có thể tăng lên tới Chuẩn Tiên hai kiếp mới suy xét nan đề lớn Chuẩn Tiên ba kiếp, mà Chu Hằng… Chuẩn Tiên một kiếp liền phải suy xét.

Như thế xem ra, Tinh Hạch hắn căn bản không thể dùng loạn. Phải giữ lại cho hắn lần lượt đột phá ba lần kiếp Thần chích!

Quá cường đại chính là chút phiền toái này!

Chu Hằng thở dài, tiếp tục luyện hóa tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm. Đợi sau khi hoàn toàn luyện hóa, tích lũy linh lực của hắn cũng đạt tới Hóa Thần nhị trọng thiên hậu kỳ.

Hắn phá quan mà ra, lúc này Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Sí Diễm Yêu Tôn đã xuất quan được mấy ngày, tự nhiên đều khôi phục thực lực vốn có. Chỉ nhìn bộ dạng ỉu xìu của con lừa đen kia là biết, những ngày này ngày ngày bị tẩn, đều sắp có bóng ma trong lòng rồi.

– Nguyên gia vẫn chưa có người tới sao?

– Ngươi thoáng một cái liền trấn giết hai tộc nhân Thần Anh Cảnh của bọn họ, lão tổ tông Nguyên gia khinh thường mấy chăng nữa cũng sẽ có cảnh giác! Hắn muốn báo thù cho gia tộc, càng có mấy phần nắm chắc Tinh Hạch ở trong tay ngươi. Bởi vậy hoặc là không động, nếu động thì phải có nắm chắc tất thắng. Cho nên… hắn khẳng định sẽ đi mời trợ giúp!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ phân tích.

– Tuy nhiên, trợ giúp nếu là quá mạnh, hắn sẽ bị mất chủ động, bởi vậy trợ giúp hắn mời khẳng định sẽ không là cấp bậc Chuẩn Tiên! Sí Diễm Yêu Tôn bổ sung.

Chu Hằng gật gật đầu. Huyền Càn Tinh linh khí không đủ, thẳng đến một hai năm gần nhất mới toát ra vài Thiên Tôn. Tự nhiên sẽ không được lão tổ Nguyên gia coi trọng cỡ nào. Mà chủ nhân của bốn đại tử địa?

Buồn cười, nếu là bọn họ đoạt được Tinh Hạch, vậy khẳng định trực tiếp phá toái thành tiên, làm sao có thể chạy tới nơi này? Nếu thật sự tới, cảnh giới khẳng định sẽ rớt về Thần Anh Cảnh, vậy thì càng không cần lo lắng.

Bởi vậy Nguyên gia khẳng định rất coi trọng Chu Hằng, nhưng cũng sẽ không cho rằng hắn thật sự có thể sánh ngang lão tổ tông nhà mình!

Mời giúp đỡ chỉ là vì có thể tuyệt sát Chu Hằng ít nhất có thể cướp lấy Tinh Hạch. Dù sao mọi người cùng là Thiên Tôn, một người bất chấp tất cả muốn chạy, một người khác cũng không có biện pháp ngăn cản. Thực lực chênh lệch cũng không lớn như vậy!

Chờ một chút đi, dù sao hắn cũng không vội!

Tốt nhất lão tổ Nguyên gia tìm thêm vài Thiên Tôn tới đây, như vậy tích lũy linh lực của hắn liền có thể tăng lên như bay.

Chu Hằng mỗi ngày cùng các nàng nói cười, tâm tình, làm chút chuyện mọi người đều thích làm. Nhưng năng lực mạnh mẽ của hắn khiến các nàng không quá mấy ngày liền chịu không nổi, ra sức giật dây hắn thu phục bốn cô nàng Lâm Phức Hương, Phong Liên Tình, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Thương Ngạo Mục Nguyệt còn chưa khai bao này.

Dùng lời của các nàng, dù sao bốn nàng này về sau khẳng định sẽ thành nữ nhân của hắn, như vậy muộn một chút không bằng sớm một chút, tỷ muội tốt nên chia sẻ áp lực cho nhau mà.

Thoáng cái lại mười ngày qua đi, đột nhiên một luồng uy áp khủng bố cuốn qua, toàn bộ thành thị dường như bao phủ trong bóng râm vô tận. Ngay cả những kiến trúc kia đều dường như bị đè cong!

Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh!

Chỉ có Thiên Tôn mới có khí thế khủng bố như thế!

– Đạo hữu của Huyền Càn đại lục, mời đi ra nói chuyện! Một

tràng tiếng ù ù vang lên, mang theo uy thế vô thượng.

Rốt cuộc tới!

Chu Hằng thét dài một tiếng, thân hình dâng lên, vọt thẳng trời cao. Chỉ thấy một lão già áo đỏ đang chắp tay lơ lửng trên không, biểu tình nghiêm nghị.

Đây chính là lão tổ Nguyên gia!

Chu Hằng có thể từ trên người đối phương cảm ứng được hơi thở huyết mạch tương đồng với những người Nguyên gia lúc trước.

– Trẻ tuổi như vậy! Lão tổ Nguyên gia mắt trợn trừng, lộ ra một vẻ kinh ngạc.

Quá trẻ!

Nhiều nhất sẽ không vượt qua 50 tuổi, nhưng sao lại đã bước vào Hóa Thần nhị trọng thiên rồi?

Phần tu vi này đã là đứng ở đỉnh của Phàm giới, càng đáng sợ là còn chưa tới 50 tuổi. Điều này nghĩa là tương lai hắn có tiền

đồ vô hạn rạng ngời!

Lão tổ Nguyên gia lộ ra một vẻ âm trầm, nhất thời có chút do dự.

Chương 470: Hai đại Thiên Tôn ra trận

Trước đó, lão tổ Nguyên gia căn bản không biết Thiên Tôn xuất hiện ở nơi này rồi lại đạt tới ba người!

Tuy rằng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Sí Diễm Yêu Tôn còn chưa ra mặt, nhưng một là hơi thở của Thiên Tôn quá mức cường đại, hai là sức cảm ứng của Thiên Tôn cũng vô cùng nhạy bén. Đều cách gần như vậy, hắn lại làm sao có thể không biết còn có hai vị đại năng nấp ở chỗ tối?

Hắn lần này chỉ mời một người trợ giúp, tu vi gần bằng hắn, đồng dạng là Thiên Tôn Hóa Thần tam trọng thiên, cũng chưa tiến vào Chuẩn Tiên một kiếp.

Mặc dù là hai đấu ba, nhưng lão tổ Nguyên gia lại có tự tin cường đại, ít nhất sẽ không thua đám người Chu Hằng. Bởi vì bọn họ nhưng là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh lâu đời, bất kể là tu vi hay là kinh nghiệm chiến đấu đều có thể nghiền ép đối phương.

Mấu chốt là, đánh bại dễ dàng, nhưng muốn cướp được Tinh Hạch quá khó khăn!

Giết Thiên Tôn lại không có chỗ tốt gì. Hơn nữa muốn chém giết Thiên Tôn cùng cảnh giới hắn cũng phải trả cái giá không nhỏ. Nếu chỉ vì báo thù cho tiểu bối gia tộc, như vậy thật là quá ngu xuẩn!

Tinh Hạch mới là trọng điểm!

Như thế nào mới có thể đoạt được Tinh Hạch, mà hắn lại không cần trả giá chứ?

Lão tổ Nguyên gia đang đau khổ suy nghĩ chính là điều này. Trong lúc nhất thời có một loại xung động đau đầu đến muốn giựt tóc.

– Lão già, ngươi tới tìm chết sao? Chu Hằng ngoắc ngón tay, trong thần thái tràn đầy khinh thường.

– Tiểu bối! Lão tổ Nguyên gia lập tức bị chọc giận thất khiếu bốc khói. Tiểu tử này làm sao không hề có phong phạm cao thủ, vừa lên liền giống như là lưu manh? Thành tựu Thiên Tôn người nào không phải khí thế trầm ổn, lòng dạ thâm trầm?

– Họa là từ miệng mà ra, người trẻ tuổi! Sắc mặt của lão tổ Nguyên gia có chút khó coi. Hắn tự trọng thân phận, bất kể khi nào đều giữ phong độ cao thủ.

– Lão già, phóng ngựa tới đây chiến một trận! Chu Hằng cười ha hả, song quyền đập nhau, chiến ý bắn ra.

– Hừ! Đây là Long Hà đại lục, không phải ngươi…

Ầm!

Câu nói của lão tổ Nguyên gia còn chưa dứt, chỉ thấy Chu Hằng đã bắn vọt ra. Giơ lên một cái trọng quyền đánh về phía hắn. Trong ánh vàng lóng lánh, uy thế khôn cùng! Lão tổ Nguyên gia lập tức hoảng sợ, uy lực của một quyền này ra ngoài dự đoán của hắn rất nhiều.

Thật mạnh!

Bùng!

Hắn giơ chưởng đón đỡ, vô số ánh sáng xanh dâng lên, nhuộm đẫm nửa bầu trời, cùng Chu Hằng rắn chắc trao đổi một đòn. Chấn cho trời đất lắc lư, dường như toàn bộ thế giới đều muốn sụp đổ.

Thiên Tôn đối chiến, đây là chuyện vô cùng có khả năng!

Thần huy nhạt đi, lão tổ Nguyên gia bị chấn bay ra hơn trăm dặm, mà Chu Hằng lại đứng sừng sững, như một thần tượng giữa thiên địa.

Lão tổ Nguyên gia không khỏi hoảng sợ. Hắn rồi lại thua bởi Chu Hằng ở lực lượng, tuy rằng không phải quá nhiều, nhưng thua chính là thua!

Chính mình nhưng là Hóa Thần tam trọng thiên, lại bị một Thiên Tôn Hóa Thần nhị trọng thiên áp chế. Nếu chờ Chu Hằng đạt tới Hóa Thần tam trọng thiên, vậy chẳng phải là càng thêm lợi hại?

Lão tổ Nguyên gia lại không biết, Chu Hằng căn bản không vận dụng toàn lực, nhiều nhất chỉ phát huy một phần ngàn lực lượng!

Nếu không, dưới một quyền của hắn lão tổ Nguyên gia sẽ trực tiếp hóa thành mảnh vụn!

Làm như vậy, hắn chính là muốn đem toàn bộ Thiên Tôn của Long Hà đại lục câu ra!

Tinh Hạch ở trong tay hắn, tin tức này rất nhanh sẽ truyền bá

khắp Long Hà đại lục. Thiên Tôn có tư cách tham dự cạnh tranh tự nhiên sẽ không bỏ qua! Nhưng nếu là hắn biểu hiện ra lực lượng cường đại đến trình độ nghiền ép hết thảy, như vậy còn có ai dám tới tìm cái chết?

Hắn muốn dùng Tinh Hạch làm mồi, bẫy giết tất cả Thiên Tôn của Long Hà đại lục!

Điều này kỳ thật rất công bằng. Ngươi muốn mơ ước bảo bối của người khác, như vậy phải làm tốt chuẩn bị tâm lý tính mạng của mình bị người thu gặt!

– Lão già. Ngươi không phải là muốn Tinh Hạch sao? Tới đây cướp đi! Chu Hằng lạnh nhạt nói, hời hợt bâng quơ.

– Tinh Hạch quả nhiên ở trong tay ngươi?

Lão tổ Nguyên gia vừa mừng vừa sợ.

Tinh Hạch! Đó nhưng là một cái tinh cầu khi tử vong mới có thể hình thành, hấp thu linh khí của toàn bộ tinh cầu, đủ để khiến bất luận kẻ nào trong nháy mắt ban ngày phi thăng!

– Ở trong tay ta thì lại làm sao, lại không phải là của ngươi! Chu Hằng bĩu môi.

Lão tổ Nguyên gia cất tiếng cười to, cười đến ánh mắt lại càng ngày càng trở nên lạnh lẽo, nói: – Tiểu bối, ngươi có phải là cho rằng chính mình chiếm thượng phong về lực lượng, là có thể tự cao tự đại, không cố kỵ gì hay không?

– Ít nhất nghiền ép ngươi không thành vấn đề! Chu Hằng thành thật không khách khí nói.

Trên thực tế, nếu không phải vì ném cái mồi này ra, hắn làm sao nói nhiều lời thừa như vậy, trực tiếp một quyền đánh nát!

Lão tổ Nguyên gia lắc lắc đầu, ánh mắt hung tợn, tóc đen đầy đầu thẳng hướng vòm trời. Ầm toàn thân hắn lưu chuyển hơi thở vô cùng cường đại, Thần chích hiện lên trên đỉnh đầu, chính là một gốc đại thụ xanh biếc, vươn đầy cành nhánh.

Thần chích hiện, lão già muốn tế ra chiến lực mạnh nhất!

– Tiểu tử. Ngươi nên biết, nửa bước tiên nhân cường đại nhất chính là Thần chích, ngươi ở lực lượng chiếm thượng phong thì lại làm sao, chiến lực chân chính có thể so với bản tôn? Lão tổ Nguyên gia mang theo vài phần tự kiêu đáp.

Thần chích không giống linh lực, có thể thông qua linh thạch để gia tốc tu luyện, cũng cơ bản không có thiên tài địa bảo để nhanh chóng trưởng thành, phải từng bước chầm chậm đi tới.

Chu Hằng ngay cả 50 tuổi cũng chưa tới, Thần chích của hắn tất nhiên cực yếu, nào giống như lão tổ Nguyên gia đã tu luyện mấy ngàn năm!

– Lão già ngươi định dùng lời thừa làm ta phiền chết sao? Chu Hằng thở dài, còn nhún nhún vai.

– Khốn kiếp! Lão tổ Nguyên gia hừ một tiếng, cuối cùng không kìm nổi đưa tay phải ra chộp tới Chu Hằng. Linh lực và Thần chích kết hợp với nhau, bộc phát ra chiến lực cường đại nhất của Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh.

Một chưởng đánh tới, như tinh tú sụp đổ, cường thế vô biên!

Chu Hằng tiện tay đánh ra một quyền. Bùng bàn tay trấn rơi kia lập tức vỡ nát, hóa thành vô số mảnh vỡ pha lê rơi xuống.

Lão tổ Nguyên gia hí lên một tiếng, trong ánh mắt lộ ra một vẻ cảnh giác.

Thật mạnh!

Tiểu tử này thật sự là mạnh, một mình hắn tuyệt đối không thu thập được.

– Minh Hà lão huynh, vẫn xin trợ giúp lão phu một tay!

Hắn cất giọng kêu lên, thanh âm chấn động, truyền xa ngàn vạn dặm.

– Nguyên lão quái, đối phó một tiểu tử hôi sữa, ngươi cũng cố sức như vậy? Thanh âm quái dị vang lên, chỉ thấy một lão già vóc người gầy yếu đạp không mà tới. Một thân áo đen, mái tóc đen đã rụng nhiều nhất chỉ còn 1/10, hai hàng lông mày bên cao bên thấp, mũi cũng hõm xuống một nửa.

Một lão già cực kỳ khó coi như vậy lại tỏa ra hơi thở vô cùng cường đại, không kém chút nào so với lão tổ Nguyên gia.

Hắn chính là trợ giúp lão tổ Nguyên gia tìm đến, tên là Minh Hà Thiên Tôn.

– Hừ, ngươi có thể tự mình thử xem! Lão tổ Nguyên gia có chút khó chịu hừ nói. Hắn cũng không nghĩ tới thực lực của Chu Hằng rồi lại mạnh như thế, mạnh đến khiến hắn chỉ có thể đem trợ giúp gọi ra trước!

Hắn vốn là tính toán sau khi đem hai Thiên Tôn khác ép ra, mới cho Minh Hà Thiên Tôn ra trận, hợp lực hai người cường công người mang theo Tinh Hạch, ép đối phương đi vào khuôn khổ!

– Tiểu bối, Tinh Hạch chính ở trên người ngươi? Minh Hà Thiên Tôn hỏi Chu Hằng, biểu tình tràn đầy khinh thường. Nhưng khi nói đến hai chữ Tinh Hạch trên mặt vẫn lộ ra vẻ tham lam mãnh liệt.

Tinh Hạch a! Đạt được liền có thể thành tiên!

Chu Hằng mỉm cười, giơ nắm tay lên nói:

– Không sai, Tinh Hạch chính ở trên người ta. Nếu muốn, trước trò chuyện với nắm đấm của ta!

– Muốn chết! Minh Hà Thiên Tôn hừ lạnh.

– Minh Hà lão huynh, ngươi ta liên thủ! Lão tổ Nguyên gia biết bất kể chính mình hay là Minh Hà Thiên Tôn, một đối một căn bản không có khả năng áp chế Chu Hằng, chỉ có liên thủ.

– Được, mau chóng làm thịt tiểu tử này, ta ngươi chia đều Tinh Hạch! Minh Hà Thiên Tôn nói có chút không cam lòng. Tinh Hạch a! Nếu là có thể hắn muốn độc hưởng cỡ nào. Đáng tiếc hắn vừa rồi cũng thấy qua thực lực của Chu Hằng, biết một mình mình tuyệt đối không phải là đối thủ của Chu Hằng.

– Cùng ra tuyệt chiêu một lượt! Lão tổ Nguyên gia hừ một tiếng, hai tay múa may, đại thụ màu xanh biếc trên đỉnh đầu không ngừng buông xuống lá biếc, bị hắn lần lượt hấp thu trong cơ thể, hơi thở toàn thân lập tức bắt đầu tăng mạnh.

Minh Hà Thiên Tôn thì giống như con cóc hít vào một hơi, bụng đột nhiên phồng lên. Nhưng còn chưa hết, hắn còn đang không ngừng hút khí, cả người đều theo đó mà lớn lên.

Hai vị Thiên Tôn vì Tinh Hạch, đều lấy ra bản lĩnh áp đáy hòm!

Chu Hằng nhàm chán thở dài, chiến lực loại trình độ này hắn thật sự là một đầu ngón tay là có thể chọc nổ, nhưng vì kế hoạch hắn lại không thể không áp chế thực lực.

– Chết!!! Lão tổ Nguyên gia và Minh Hà Thiên Tôn đồng thời tiến lên, lực lượng cấp bậc Thiên Tôn tràn ra, vô cùng khủng bố!

Hai người này liên thủ đủ để đánh cho Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Sí Diễm Yêu Tôn chạy trối chết, nhưng đối mặt với Chu Hằng có thể với sức một người trấn áp bốn đại Chuẩn Tiên ba kiếp mà nói lại ngay cả tư cách khiến hắn coi trọng cũng không có.

– Tới hay lắm! Chu Hằng còn rất nhập vai rống một tiếng, lúc này mới giơ quyền gia nhập vào trong chiến đoàn.

Bùng! Bùng! Bùng!

Ba địa Thiên Tôn kịch chiến, đánh từ mặt đất tới không trung, lại từ nam đánh sang bắc, kinh động sinh linh phạm vi ít nhất hàng tỉ dặm. Mỗi người đều có một loại sợ hãi phát ra từ sâu trong đáy lòng, dường như thiên địa đều muốn sụp đổ vậy.

Một ngày, hai ngày, ba ngày. Đại chiến liên tục, giằng co.

Thời gian hẳn là xấp xỉ!

Chu Hằng quay đầu liền chạy, dẫn hai đại Thiên Tôn tiến vào trong một vùng dãy núi bát ngát.

– Đừng chạy!

– Giao Tinh Hạch ra đây!

Lão tổ Nguyên gia và Minh Hà Thiên Tôn đều quát lớn. Đánh ba ngày, bọn họ rốt cuộc chiếm được thượng phong, không dễ dàng!

Cái gọi là thừa thắng truy kích, bọn họ nhất định phải một tiếng trống làm hăng hái tinh thần đánh bại Chu Hằng, ép đối phương giao Tinh Hạch ra!

Một người trốn hai người đuổi, tốc độ của Thiên Tôn là nhanh cỡ nào, không bao lâu bọn họ liền xâm nhập vào trong dãy núi này. Lão tổ Nguyên gia và Minh Hà Thiên Tôn đều khó nén vẻ hưng phấn, bọn họ hiện tại cách Tinh Hạch chỉ có một bước!

Vút!

Chu Hằng sau một bước dài không ngờ dừng lại!

Tiểu tử này sao không chạy nữa?

Lão tổ Nguyên gia và Minh Hà Thiên Tôn đều có chút kinh ngạc, đối phương còn chưa đạt tới trình độ kiệt lực. Hơn nữa… trong lòng bọn họ đột nhiên hiện lên một nghi hoặc. Rõ ràng bên phía Chu Hằng còn có hai Thiên Tôn, làm sao thủy chung không thấy bọn họ xuất hiện?

Chẳng lẽ, mai phục ở nơi này muốn đánh lén bọn họ?

Khẳng định như thế!

Nếu không, ai lại trơ mắt nhìn bọn họ đem Tinh Hạch cướp đi!

Tiểu tử thật giảo hoạt!

Lão tổ Nguyên gia và Minh Hà Thiên Tôn đồng thời nói thầm trong lòng.

– Hừ! Đừng ẩn ẩn nấp nấp, kêu hai người kia xuất hiện đi! Lão tổ Nguyên gia nói với một thái độ nhìn xa trông rộng, trên vẻ mặt tràn đầy khinh thường.

Ranh con, không ngờ muốn âm chúng ta? Cũng không xem xem chúng ta đều đã sống bao nhiêu năm!

Chương 471: Bẫy giết

Chu Hằng ngây ra, sau đó mới kịp phản ứng. Đối phương nói là Sí Diễm Yêu Tôn và Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

Hắn không khỏi cười ha hả nói: – Muốn giết hai người các ngươi còn không cần phiền toái như thế, một mình ta đủ rồi!

– Láo xược! Hai người lão tổ Nguyên gia đồng thời quát.

Ngay cả hai người bọn họ liên thủ cũng không dám nói có thể đánh giết một gã Thiên Tôn. Mọi người đều là nhân vật vô thượng cùng cảnh giới, đánh bại đơn giản nhưng muốn giết chết lại khó như lên trời! Chu Hằng căn bản không phải là đối thủ của bọn họ, không ngờ lại nói muốn làm thịt bọn họ, đây không phải là chuyện cười sao?

Nhưng chuyện cười này không buồn cười chút nào, sẽ chỉ khiến bọn họ giận không thể át!

– Nơi này phong cảnh không tồi, làm nơi chôn xương cho các ngươi cũng xem như không làm thất vọng các ngươi! Chu Hằng mỉm cười, sát khí dần lộ.

Nơi này vạn dặm cô quạnh, không có người biết chiến lực của hắn đến tột cùng khủng bố cỡ nào!

– Tiểu tử, ngươi một mặt chọc giận chúng ta lại có ý nghĩa gì!

Minh Hà Thiên Tôn hừ lạnh nói: – Đạt tới loại cấp bậc này của chúng ta, còn có thể bị ngôn ngữ kích đến rối loạn tâm thần sao?

– Các ngươi loạn hay không loạn liên quan chó gì đến ta! Chu Hằng cười to, tế hắc kiếm ra.

– Tiểu bối vô lễ! Minh Hà Thiên Tôn và lão tổ Nguyên gia đồng thời giận quát, nhao nhao xuất chưởng ra quyền, đánh về phía Chu Hằng.

Nếu không phải đánh giết Thiên Tôn cùng cảnh giới quá khó, bọn họ đều muốn đem Chu Hằng bầm thây vạn đoạn.

Bốp! Bốp!

Hai tiếng giòn vang, trên mặt Minh Hà Thiên Tôn và lão tổ Nguyên gia đều ăn một bạt tai rắn chắc!

Giòn tan, vang dội!

Cái… cái gì!!!

Hai đại Thiên Tôn đều dùng một tay sờ trên mặt bị đánh đau, trong mắt lộ ra thần sắc vô cùng khiếp sợ.

Bọn họ là nhân vật cường đại bậc nào, làm sao có thể bị người cho một bạt tai lại căn bản không có phản ứng! Nếu là Chu Hằng vừa rồi không phải là bạt tai mà là cho cổ họng bọn họ một kiếm thì sao?

Số lượng của pháp khí Hóa Thần Cảnh quả thật còn ít hơn so với Thiên Tôn, nhưng tài liệu cấp Hóa Thần Cảnh lại không ít. Chế thành vũ khí cứng rắn sắc bén đủ để chém giết Thiên Tôn, chỉ là không thể tự động kích phát tác dụng mà thôi.

Hơn nữa, Thiên Tôn bình thường cũng chỉ là có được thể chất Kết Thai Cảnh mà thôi.

Nghĩ đến đây, hai người không khỏi dâng lên nghĩ lại mà sợ mãnh liệt, trong nháy mắt sau lưng đều ướt đẫm.

– Ngươi… Hai người đồng thời nhìn về phía Chu Hằng, ánh

mắt tràn đầy khó hiểu.

Nếu là đối phương thật sự cường đại như vậy, cần gì phải bồi bọn họ hao tổn lâu như vậy? Hoàn toàn có thể hai chiêu ba thức đem bọn họ đánh chạy. Đây tuyệt đối là chiến lực cấp Chuẩn Tiên!

Hắn đã có loại chí bảo đương thời Tinh Hạch này, còn có gì phải cầu xa?

Đợi sau khi phá toái thành tiên, Tiên giới nghe nói tiên thảo đầy đất, chỉ bảo khom mình là có thể nhặt, không biết cao hơn Phàm giới bao nhiêu tầng thứ! Được Tinh Hạch chuyện thứ nhất chính là phá toái thành tiên, làm chi muốn dừng lại nhiều ở Phàm giới chứ?

Bọn họ lại không biết Chu Hằng cũng là đầy bụng mật đắng. Ai bảo hắn thật sự quá cường đại, cường đại đến linh khí thiên địa của Phàm giới căn bản không đủ để duy trì hắn tiến vào Chuẩn Tiên vị. Bởi vậy Tinh Hạch cũng phải tiết kiệm, chỉ có thể dùng để tẩm bổ Thần chích khi hắn tiến vào Chuẩn Tiên.

– Vì sao! Lão tổ Nguyên gia lớn tiếng nói. Không làm rõ ràng nguyên nhân, hắn chết không nhắm mắt.

– Muốn trách thì trách lòng tham của các ngươi! Chu Hằng hừ một tiếng, tay phải cầm hắc kiếm đánh ra.

Hắn mặc dù là giở thủ đoạn, nhưng người mắc câu cũng là lòng tham gây nên, tự rước lấy đau khổ! Bởi vì hiện tại Tinh Hạch cũng không phải là vật vô chủ mà đã bị hắn đoạt được, như vậy những người khác sẽ vì lòng tham của mình mà trả giá lớn!

– Muốn giết chúng ta, ngươi cũng phải trả giá thật lớn!

Hai người lão tổ Nguyên gia đều giận dữ quát.

– Các ngươi nhìn chính mình quá cao! Chu Hằng cường thế đánh ra, tay trái vươn ra chộp hướng cổ lão tổ Nguyên gia.

– Ngông cuồng! Lão tổ Nguyên gia hừ lạnh, Chu Hằng cũng quá không đem hắn để vào trong mắt, thật sự nghĩ rằng chênh lệch giữa Thiên Tôn và Chuẩn Tiên lớn như vậy sao? Hắn một chưởng đánh ra, thần huy màu xanh chiếu sáng thiên địa.

Tay trái của Chu Hằng hạ xuống không chút bị ngăn cản, bịch một tiếng liền nắm lấy cổ lão tổ Nguyên gia.

Nhẹ nhàng, đơn giản!

Chênh lệch giống như giữa hùng sư trưởng thành và thỏ, hơn nữa con thỏ kia còn là con non mới sinh ra không bao lâu!

Chênh lệch này căn bản là không thể đo lường!

– Làm sao… Làm sao có thể như thế! Lão tổ Nguyên gia run giọng nói. Vào khoảnh khắc này hắn rốt cuộc ý thức được chênh lệch với Chu Hằng. Chiến lực của tiểu tử này không phải Hóa Thần nhị trọng thiên, tuyệt đối là Chuẩn Tiên, hơn nữa còn không phải Chuẩn Tiên một kiếp, ít nhất phải là Chuẩn Tiên hai kiếp!

Xong rồi. Hắn đá phải tấm thép!

– Vì sao không thể như thế!

Chu Hằng giơ cao hắc kiếm đâm vào. Phập huyết quang phun bắn, đoạn kiếm màu đen đã chìm vào ngực lão tổ Nguyên gia, kiếm khí thúc giục trong nháy mắt mang đi tất cả sinh cơ.

– Ặc… Nhìn thấy một màn này, Minh Hà Thiên Tôn sợ tới mức răng đánh lập cập, chợt quay đầu bỏ chạy.

Cái gì sỉ nhục, Tinh Hạch, hắn hết thảy đều không quản được nữa!

Trốn Trốn Trốn!!!

Hắn chỉ còn lại một ý niệm như vậy, chỉ cần có thể bảo vệ được tính mạng, mọi thứ khác đều có thể tính sau!

– Trốn không thoát! Chu Hằng xoay người một cái chặn ở trước người Minh Hà Thiên Tôn. Với trình tự linh lực của hắn lúc này căn bản không cần vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ đã nghiền ép tuyệt đại bộ phận Thiên Tôn về tốc độ.

– Tiền bối, ta nguyện ý quy thuận ngươi, đừng giết ta! Minh Hà Thiên Tôn run giọng nói.

Không có ai không sợ chết, cho dù Thiên Tôn cũng không ngoại lệ! Hơn nữa thực lực Chu Hằng đã cường đại đến trình độ vô hạn nghiền ép hắn, như vậy hắn cho dù đầu hàng Chu Hằng cũng sẽ không cảm thấy không cam lòng bao nhiêu.

– Không cần! Chu Hằng không chút tạm dừng một kiếm đâm xuống.

Phập máu tươi tung tóe, lại một Thiên Tôn chết trong tay Chu Hằng.

Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, thân hình bắn lên cấp tốc chạy về.

Sau khi trở lại tòa nhà Nguyên gia kia, hắn cùng mọi người nói đơn giản một lần, liền bắt đầu luyện hóa tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm hấp thu được.

Chỉ là lão tổ Nguyên gia và Minh Hà Thiên Tôn lại kém xa không thể so sánh với chủ nhân của bốn đại tử địa. Chuẩn Tiên ba kiếp và Hóa Thần tam trọng thiên quả thật là chênh lệch giữa trời và đất, hai Thiên Tôn cũng chỉ vẻn vẹn khiến tích lũy linh lực của Chu Hằng tăng lên tới Hóa Thần nhị trọng thiên hậu kỳ thêm một chút, cách đỉnh còn rất xa.

Hai đại Thiên Tôn ngã xuống đối với toàn bộ đại lục mà nói đều là một tin tức lớn kheién người khiếp sợ đến ngất đi. Mà Tinh Hạch càng là bảo vật khiến võ giả bậc cao thèm nhỏ dãi. Tin tưởng không quá mấy ngày nơi này sẽ trở nên náo nhiệt vô cùng!

Mục đích lớn nhất của Chu Hằng vẫn là mượn chuyện này nói cho bằng hữu, thân nhân của Huyền Càn đại lục tới đây trước một bước rằng hắn cũng đến nơi này!

Tin tưởng có rất nhiều người sẽ tới gặp hắn.

– Chu tiểu tử, mau, cho bổn tọa nhìn Tinh Hạch một chút! Con lừa đen nhịn vài ngày, rốt cuộc vẫn không thể nhịn được, vươn móng tìm tòi trên người Chu Hằng.

– Này này, con lừa biến thái ngươi, mau dừng tay!

Chu Hằng quát.

– Đưa Tinh Hạch cho bổn tọa, bổn tọa cam đoan chạy thật xa!

– Ngươi thật đúng là dám nói!

– Không nên nhỏ mọn như vậy mà, hai chúng ta ai với ai chứ!

Chu Hằng nghĩ nghĩ, dứt khoát đem tất cả mọi người tụ tập lại, sau đó lấy Tinh Hạch ra. Nó đa bị hắn dùng linh lực phong tỏa, tránh cho linh khí tản ra ngoài lãng phí vô ích.

– Đồ vật nhỏ như vậy, chính là tinh hoa của một tinh cầu? Lâm Phức Hương tràn đầy kính sợ và khó tin.

– Để ta sờ xem! An Ngọc Mị giật Tinh Hạch vào tay, giống như nhìn một món trang sức quý báu.

– Cũng cho ta sờ sờ! Các nàng nhao nhao ra tay, đem Tinh Hạch giành đến giật đi.

Bảo bối như vậy các nàng tự nhiên đều chưa từng thấy, cả đám đều hết sức tò mò.

– Để bổn tọa cũng nhìn một cái! Con lừa đen thừa nước đục thả câu, sau khi Tinh Hạch ở trong tay các nàng một vòng, nó nhân cơ hội đưa móng ra đón.

Bốp!

Chu Hằng phất tay đánh rơi móng nó xuống, trừng mắt nói: – Con lừa đê tiện, bị ngươi xem rồi, đồ vật còn có thể trở về?

– Chu tiểu tử, ngươi đây là đang sỉ nhục nhân cách của bổn tọa! Con lừa đen tức giận nói.

– Ngươi có nhân cách sao? Chu Hằng khinh thường nói.

– Gâu! Mau đưa Tinh Hạch cho bổn tọa! Con lừa đen cắn tới.

Đùa giỡn nửa ngày, Tinh Hạch vẫn bị Chu Hằng thu vào. Hắn không phải người hẹp hòi, nhưng Tinh Hạch thật sự quá mức quý báu, hắn phải làm ra kế hoạch sử dụng tỉ mỉ.

Ba ngày sau, Triệu Đoạt Thiên mang theo nhân mã Triệu gia tới. Chu Hằng đoàn tụ cùng cha mẹ, đều khá là kích động. Bọn họ vốn tưởng rằng lần này sau khi tách ra phải qua không biết bao nhiêu năm mới có thể gặp lại.

Lại vài ngày sau, Tang gia cũng tới, sau đó là Thượng Thiên Võ Các, từng đám từng đám người tới.

Đây là Long Hà đại lục, đối với mỗi người đến từ Huyền Càn Tinh mà nói đều là vô cùng xa lạ. Bởi vậy có thể ở nơi này gặp được người của Huyền Càn Tinh, cho dù là người xa lạ đều là hết sức kích động, huống chi lúc trước đã là bằng hữu.

Chu Hằng là người nhớ tình bạn cũ, đám bằng hữu cũ Tang Thanh Sơn, Chư Chí Hòa, Lưu Viêm, Vạn Lượng trở về khiến hắn mừng rỡ không thôi, mỗi ngày đều cùng bọn họ chè chén ôn chuyện. Nhưng thiên hạ không có bữa tiệc không tan, những bằng hữu cũ này đều có người nhà của mình, rất nhanh liền chia tay Chu Hằng, muốn ở thế giới mới này mau chóng mọc rễ nảy mầm.

Sau khi tiễn tất cả bằng hữu, nơi này cũng chỉ thêm một nhánh nhân mã của Triệu gia, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Sí Diễm Yêu Tôn cũng hội hợp với thế lực của mình, cáo từ Chu Hằng rời đi.

Tuy nhiên, Thương Ngạo Mục Nguyệt ở lại.

– Yên tâm, vị Thánh nữ kia không lâu sau khẳng định sẽ tìm lý do trở về! An Ngọc Mị cắn ngón tay Chu Hằng nói.

– Nàng có trở về hay không, có quan hệ gì với ta? Chu Hằng trừng mắt.

– Khách khách khách! Các nữ đều cười duyên rộ lên, Ứng Mộng Phạm nói: – Đừng giả bộ, chúng ta lại không phải người mù. Vị Thánh nữ kia đối với ngươi có ý tứ hay không, chẳng lẽ chúng ta không nhìn ra được?

– Gì? Chu Hằng ngược lại thật sự kinh hãi, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ có ý tứ với mình?

Không có khả năng chứ!

Nữ nhân kia rất kiêu ngạo, sẽ nghiêng lòng với nam nhân?

– Phu quân, có phải là trong lòng ngứa ngáy? Hàn Diệc Dao từ sau lưng ôm cổ Chu Hằng, thân thể mềm nhũn hoàn toàn dán sát trên người hắn, vú căng cứng trĩu nặng, xúc cảm cực kỳ tuyệt vời.

Chu Hằng trong lòng rung động, lại đem Hàn Vũ Liên kéo vào trong lòng, hai tay linh hoạt chui vào trong quần áo, chiếm cứ hai ngọn núi cao kia, tận tình đùa nghịch, khiến Hàn Vũ Liên không tự chủ phát ra từng đợt rên rỉ.

– Đồ khốn, tối qua còn chưa đủ sao? An Ngọc Mị nguýt, có chút ghen tị.

– Ôi, ai không biết phu quân nhà chúng ta chính là một kẻ lưu manh!!! Ứng Mộng Phạm cũng ngã vào trong lòng Chu Hằng, ánh mắt mị hoặc.

– Hừ, dám quở trách phu quân đại nhân của các ngươi, ta liền lưu manh cho các ngươi xem xem! Chu Hằng vươn tay, linh lực khởi động, đem toàn bộ các nàng bế lên, rao bước đi vào phòng ngủ.

Hắn muốn đại khai sát giới!

Chương 472: Đề nghị của Thanh Dương Thiên Tôn

Lại qua vài ngày, Chu Hằng phỏng chừng tất cả Thiên Tôn trên đại lục này cũng nên nhận được tin tức của Tinh Hạch rồi.

Bởi vì hắn làm thịt hai Thiên Tôn, điều này khẳng định sẽ tạo thành chấn nhiếp tương đối đối với những người khác. Bởi vậy Thiên Tôn bản địa của Long Hà đại lục khẳng định cũng không dám tùy tiện ra tay, phải làm tốt chuẩn bị vạn toàn.

Ở trong mắt bọn họ, Chu Hằng khẳng định là người ngoài đến không thể ngoài hơn, hơn nữa Tinh Hạch lại đang ở trong tay hắn. Bởi vậy khẳng định sẽ giết chết hắn trước, sau đó bọn họ mới thương lượng nội bộ, quyết định phân phối Tinh Hạch.

Bởi vì Tinh Hạch nhưng là tài nguyên loại tiêu hao, cứ qua một ngày là sẽ bị Chu Hằng hấp thu thêm một ngày, chẳng những Chu Hằng sẽ bởi vậy cường đại thêm một phần cũng sẽ khiến cho ích lợi bọn họ được chia ít đi một phần!

Bởi vậy đối phương khẳng định sẽ không chờ thời gian quá lâu.

Đến đi, đến đi, vừa lúc làm đá lót chân cho hắn đột phá đến đỉnh!

Chu Hằng nhủ thầm trong lòng. Tuy rằng hắn biết năng lượng trong Tinh Hạch vô cùng khủng bố, nhưng vì suy nghĩ vạn toàn, hắn chỉ có khi tiến vào Chuẩn Tiên một kiếp mới có thể vận dụng. Có lẽ điều này sẽ lãng phí một chút thời gian, nhưng nếu là bởi vậy mà trọn đời không thể tiến vào Tiên giới, vậy thì càng thiệt.

Trong nháy mắt lại là ba ngày thoáng cái qua đi.

Ầm! Ầm! Ầm!

Tám luồng hơi thở khủng bố điên cuồng ập tới, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ thành thị.

Tám vị Thiên Tôn đến!

Hơn nữa còn không phải là Thiên Tôn bình thường, ít nhất có bốn Chuẩn Tiên một kiếp!

Người đều tới rồi sao?

Chu Hằng phóng người lên, đem hơi thở bản thân buông ra, tiến hành đối kháng cùng tám luồng hơi thở kia.

Hắn căn bản không cần đem hơi thở bản thân phát huy đến mức tận cùng, cũng tạm thời không muốn làm như vậy. Bởi vì khẳng định còn có Thiên Tôn khác nấp ở trong tối, tỷ như mấy vị Chuẩn Tiên hai kiếp kia.

Hiện tại nếu là hắn biểu hiện ra lực lượng quá cường đại, như vậy những người nấp ở trong tối này khẳng định sẽ không hiện thân ra nữa.

Hắn ném ra một cái mồi to như vậy, tự nhiên phải tận khả năng mở lưới, không để lọt bất cứ người nào.

Vút Vút Vút Tám Thiên Tôn kia lần lượt hiện thân, bốn Hóa Thần tam trọng thiên đỉnh, bốn Chuẩn Tiên một kiếp. Mà bốn Thiên Tôn Hóa Thần tam trọng thiên đỉnh kia cũng đều một chân bước vào Chuẩn Tiên Cảnh, dao động lực lượng tản ra khủng bố kinh người!

Cho nên, bọn họ mới có tư cách, mới có lá gan đồng hành cùng với bốn Chuẩn Tiên một kiếp khác. Nếu không cho dù cướp được Tinh Hạch cũng chỉ là cốc mò cò xơi!

– Tiểu tử, giao Tinh Hạch ra, tha ngươi khỏi chết! Một gã Chuẩn Tiên quát, thanh âm ầm ầm, nặng nề như núi.

Chuẩn Tiên hai kiếp không ngờ một người đều không tới?

Chu Hằng không khỏi có chút thất vọng. Long Hà đại lục tổng cộng có ba gã Chuẩn Tiên hai kiếp, đối với bọn họ mà nói Tinh Hạch hẳn là càng thêm có sức hấp dẫn. Bởi vì bọn họ cũng chỉ kém một bước cuucu là có thể tiến vào Chuẩn Tiên ba kiếp, từ đó phá toái thành tiên!

Có thể nhịn được hấp dẫn như vậy, ba người này cũng quá có sức tự chủ rồi nhỉ?

Chu Hằng không làm sao tin tưởng, trên đời này quả thật có người giữ vững nguyên tắc, nhưng tuyệt đối sẽ không nhiều. Nếu có một Chuẩn Tiên hai kiếp không tới, Chu Hằng còn có thể tiếp nhận. Nhưng nếu nói ba Chuẩn Tiên hai kiếp đều là người giữ nguyên tắc như vậy… hắn thế nào cũng không tin!

Tám người này hẳn chỉ là tiên phong, dùng để thử thực lực của Chu Hằng. Ba gã Chuẩn Tiên hai kiếp khẳng định đều nấp ở trong tối.

Chỉ là khoảng cách quá xa, nếu là toàn lực che giấu hơi thở, Chu Hằng quả thật rất khó cảm ứng được.

Chu Hằng mỉm cười nói:

– Muốn Tinh Hạch thì tự mình tới cướp! Về phần lời thừa… không cần phải nói!

– Thật to gan! Một gã Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh đỉnh lạnh lùng hừ một tiếng, tay phải lật ra hướng về phía Chu Hằng bổ thẳng xuống.

Hắn không phải là không biết sự cường đại của Chu Hằng, nhưng bọn họ hiện tại lại có nhiều đến tám người, lại làm sao cần sợ đầu sợ đuôi? Chu Hằng chỉ cần phản kích liền tương đương đồng thời khiêu khích tám vị Thiên Tôn!

Dám sao?

Bốp!

Một tiếng giòn vang, Thiên Tôn kia bị một bạt tai rắn chắc, gương mặt rất nhanh sưng vù lên, để lại năm dấu ngón tay vô cùng rõ ràng.

– Thèm ăn tát! Chu Hằng dù bận vẫn ung dung thu tay, lần lượt đảo qua trên mặt bảy người kia: – Kế tiếp!

Kế tiếp? Ngươi còn tát đến nghiện?

Tám đại Thiên Tôn đều mặt đầy giận dữ. Giết người cũng chỉ là đầu rơi xuống đất, đánh mặt thật là sỉ nhục lớn nhất! Bọn họ nhưng đều là Thiên Tôn, đứng ở đỉnh của thế giới, người nào chịu được nhục nhã như vậy?

Tuy nhiên, tiểu tử này quả thật rất cường đại, rõ ràng chỉ có Hóa Thần nhị trọng thiên nhưng một tát quất tới khiến cho nhân vật Hóa Thần tam trọng thiên ngay cả thời gian phản ứng đều không có. Khó trách hắn có thể chém giết lão tổ Nguyên gia và Minh Hà Thiên Tôn.

– Liên thủ giết hắn! Tám đại Thiên Tôn đều quát lớn, nhao nhao vận chuyển Thần chích, mở rộng Vực, hướng về phía Chu Hằng bao trùm cuốn tới.

Theo bọn họ thấy, lấy tám đánh một, cho dù Chu Hằng yêu nghiệt mấy đều khó thoát khỏi cái chết!

Bởi vì trong bọn họ nhưng là có bốn vị Chuẩn Tiên một kiếp!

Ầm! Ầm! Ầm!

Hơi thở khủng bố che phủ trời đất ập tới, tám đại Thiên Tôn trong cơn thịnh nộ đều toàn lực oanh kích. Tuy rằng chưa chắc là sát chiêu mạnh nhất của bọn họ, nhưng cũng tuyệt đối không kém đến đâu.

Tám Vực mở ra, đó chính là tám thế giới bất đồng, thần huy nở rộ, chiếu rọi thiên địa.

Chu Hằng không hề sợ hãi, đemVực của mình đồng dạng mở ra, thế giới màu vàng trong nháy mắt thống trị hết thảy, trái lại đem tám thế giới kia hoàn toàn áp chế!

Đây còn không phải chiến lực toàn bộ nhất của hắn, chỉ là tăng lên tới tiêu chuẩn Chuẩn Tiên hai kiếp, nhưng dùng để trấn giết bốn Hóa Thần tam trọng thiên, bốn Chuẩn Tiên một kiếp lại là dư dả!

– Làm sao có thể!

– Đây là uy lực của Chuẩn Tiên hai kiếp!

– Chúng ta nguy rồi!

Tám đại Thiên Tôn đồng thời cả kinh kêu lên. Bọn họ đã đánh giá Chu Hằng đủ cao, nhưng lại làm sao dự đoán được Chu

Hằng rồi lại cường đại đến mức có thể sánh ngang Chuẩn Tiên hai kiếp. Toàn bộ Long Hà đại lục mới có ba nhân vật vô thượng như vậy.

Đó là mạnh nhất Phàm giới, đi tới chỗ nào đều có thể chân chính xưng vương xưng bá, vô địch thế gian!

Chỉ vẻn vẹn Hóa Thần nhị trọng thiên liền có thần lực vô thượng như vậy, nếu tiến vào Chuẩn Tiên hai kiếp vậy sẽ cường đại đến mức nào?

Tám đại Thiên Tôn đều kinh hãi run sợ, đối mặt với nhân vật như vậy bọn họ căn bản không có sức chiến đấu!

Nhưng làm sao trốn đây?

Vực là ý thức võ giả hóa thành, ở trong lĩnh vực này, ý tới tức công tới, gần như không có khoảng cách đáng nói! Bọn họ tiến vào Vực của Chu Hằng, tương đương với con mồi bị quấn trên mạng nhện, sinh sát toàn bộ trong một ý niệm của Chu Hằng!

Nếu thực lực của Chu Hằng không phải là cường đại đến mức khiến người tuyệt vọng, bọn họ còn có thể chiến một trận, kém nhất cũng có thể chạy trốn. Nhưng Chu Hằng lại có chiến lực Chuẩn Tiên hai kiếp, điều này đem tất cả lòng tin của bọn họ đều phá hủy!

Bình thường bọn họ gặp được Chuẩn Tiên hai kiếp liền chỉ có mức nhìn xa mà chạy, một khi tiến vào phạm vi Vực của đối phương, nghĩa là quyền sinh sát toàn bộ giao vào trong tay người khác.

Chu Hằng sát khí lộ ra, hắc kiếm đã tế ra, nên là lúc thu gặt nhóm chiến quả đầu tiên.

– Tiểu hữu, nể mặt lão phu một cái, dừng tay ở đây, thế nào? Phương xa, một thanh âm ầm ầm truyền đến, khí thế hơn xa tám Thiên Tôn kia.

Chuẩn Tiên hai kiếp!

Được cứu rồi!

Tám Thiên Tôn đều lộ ra vẻ vui mừng. Bọn họ nhận ra được thanh âm này, chính là chí cường giả chân chính của Long Hà đại lục – Thanh Dương Thiên Tôn trong ba vị Chuẩn Tiên hai kiếp!

Chu Hằng có thể không nể mặt bọn họ, nhưng nhất định phải nể mặt Thanh Dương Thiên Tôn!

Đó là Chuẩn Tiên hai kiếp, chân chính mạnh nhất thế gian!

Cảm giác tìm đường sống từ trong cái chết thật sự là tuyệt không thể hình dung!

Xoẹt kiếm khí ngang dọc, bóng kiếm màu đen vẫn cuốn đầy trời!

Chuyện gì xảy ra?

Vì sao Chu Hằng còn chưa dừng tay!

Chẳng lẽ hắn không biết vừa rồi là Thanh Dương Thiên Tôn mở miệng sao? Ai dám không nể mặt Thanh Dương Thiên Tôn?

Phập phập phập phập bốn cái đầu người đồng thời bay lên, bốn dòng máu nóng cũng đồng thời từ trong cổ cụt phun ra, nhuộm đỏ nửa bầu trời.

Dưới một kiếm, không ngờ chém bốn Thiên Tôn!

Bốn Thiên Tôn khác đều sợ đến vỡ mật. Bất kể Thanh Dương Thiên Tôn có thể sẽ giận đến xanh mặt hay không, bọn họ cũng không muốn chết!

Tại sao mặt mũi của Thanh Dương Thiên Tôn đều vô dụng!

– Tiểu hữu, ngươi thật quá đáng! Một bóng người từ phương xa bay vụt đến, mở ra một vùng thế giới màu xám bạc, thanh thế không hề dưới Chu Hằng. Cường thế va chạm vào trong thế giới màu vàng, mạnh mẽ chiếm nửa giang sơn, cùng Chu Hằng tám lạng nửa cân.

Chuẩn Tiên hai kiếp, Thanh Dương Thiên Tôn!

Chu Hằng không hề để ý, hắc kiếm lại ra. Xoẹt một vùng kiếm quang lẫm liệt, quét về phía bốn Thiên Tôn khác.

– Lão phu nói rồi, dừng tay! Thanh Dương Thiên Tôn giận tím mặt. Hắn thoạt nhìn hơn 60 tuổi, dung nhan cực kỳ vàng võ, đầu đầy tóc trắng, như một trưởng giả đắc đạo. Nhưng lúc này hắn lại mày dựng ngược, vung ra một chưởng đánh tới Chu Hằng.

Đã bao nhiêu năm? Đã có bao nhiêu năm có người dám không tuân theo lời hắn?

Điều này không chút khiến Thanh Dương Thiên Tôn cảm thấy mới mẻ, chỉ khiến hắn cảm thấy bị khiêu khích thật lớn. Không ngờ dám miệt thị tôn nghiêm của hắn!

Chu Hằng nếu toàn lực bộc phát, có thể trong vòng mười chiêu đánh chết Chuẩn Tiên hai kiếp này, nhưng suy xét đến còn có hai người ẩn nấp chưa ra, bây giờ còn không phải là lúc hoàn toàn bày ra thực lực của mình.

Tuy nhiên, nếu hắn muốn giết người, cho dù không bày ra toàn bộ thực lực cũng không phải là một Chuẩn Tiên hai kiếp có thể ngăn cản!

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ. Vút dễ dàng tránh qua một chưởng này của Thanh Dương Thiên Tôn. Đoạn kiếm giơ lên, hướng về phía bốn gã Thiên Tôn kia chém xuống.

– A…

Tiếng kêu gào ngắn ngủi vang lên, chỉ thấy bốn tiếng phập phập, bốn cái đầu người đồng thời bắn lên, lại là bốn vòi máu nóng vọt lên cao.

Máu Thiên Tôn nặng hàng tỉ cân, giống như từng đám sao rơi xuống, đem mặt đất đánh ra vô số lỗ nhỏ, trực tiếp xuyên thấu vào trong địa tâm.

– Ngươi… Thanh Dương Thiên Tôn hai mắt mở lớn, có lửa

giận vô cùng sôi trào.

Chu Hằng cười nhạt một tiếng nói: – Không cần phẫn nộ như vậy. Ngươi không phải trưởng bối của ta, cũng không phải bằng hữu của ta, ta tại sao phải nể mặt ngươi?

– Tiểu tử giỏi! Thanh Dương Thiên Tôn lồng ngực phập phồng, hắn không biết đã bao nhiêu năm không có cảm xúc mất khống chế.

– Có lời mau nói, có rắm mau đánh! Chu Hằng lạnh lùng nói. Chỉ cần đối phương lộ ra một chút xíu tham lam đối với Tinh Hạch, như vậy Thanh Dương Thiên Tôn chẳng khác nào một người chết.

Thanh Dương Thiên Tôn nổi giận gầm lên một tiếng, thanh âm xé rách trời cao, chấn động khiến gió mạnh điên cuồng gào thét, vạn dặm mây vần. Nhưng theo một tiếng rống giận này của hắn, cả người lại cũng trở lên tỉnh táo, nói: – Lão phu đại biểu hai vị lão hữu khác, mời tiểu hữu đi thăm dò một tòa Tiên Cung!

Tiên Cung? Cung điện của tiên nhân? Thật hay giả!

Chu Hằng mặt mày tỉnh bơ, nhưng trong lòng thì dâng lên vô cùng kỳ quái. Chuyện tốt như vậy làm sao lại đột nhiên tìm tới hắn chứ?

Chương 473: Chân Dương Tiên Uyển!

Chuẩn Tiên hai kiếp là tồn tại bực nào?

Ở Phàm giới với mức độ linh khí phổ biến cấp bậc thấp này, Chuẩn Tiên hai kiếp chính là tồn tại Chân Tiên, vô địch trên đời, không cần kính sợ đối với bất kỳ người nào!

Sau khi Thanh Dương Thiên Tôn bị Chu Hằng làm cho mất mặt như thế, không ngờ gắng gượng đè nén hỏa khí xuống, ngược lại nói lên ý tứ Chu Hằng cùng đi Tiên Cung gì đó để tầm bảo, điều này nghe thế nào cũng như là đầm rồng hang hổ.

Chẳng lẽ hắn đã biết thực lực chân chính của Chu Hằng?

Không có khả năng a, nếu là hắn biết Chu Hằng ngay cả Chuẩn Tiên ba kiếp cũng có thể đánh chém, nào còn dám chạy ra như vậy? Chính là Chuẩn Tiên hai kiếp cũng sẽ không có ý tưởng ngại sống lâu một chút nào!

Hơn nữa, nếu là đoạt bảo muốn mời người giúp đỡ khẳng định không thể quá mạnh mẽ, bằng không chẳng phải là tương đương với việc chắp tay tương nhượng bảo vật sao?

Kết hợp với những điều này mà nói, Thanh Dương Thiên Tôn hẳn là không biết thực lực chân thật của Chu Hằng.

Một khi đã như vậy, thì tại sao hắn phải đại biểu cho hai gã "lão hữu" khác tiến đến mời Chu Hằng? Hiển nhiên, hai vị "lão hữu" kia tất nhiên là hai vị Chuẩn Tiên hai kiếp khác, ngay cả ba Chuẩn Tiên hai kiếp liên thủ cũng không làm gì được Tiên Cung kia sao?

Đây là không phải một cái bẫy, dụng ý chính là ép Chu Hằng vào một tuyệt cảnh không thể trốn chạy, sau đó đánh giết hắn?

Có khả năng!

Bởi vì bọn họ "biết" thực lực của Chu Hằng có thể so sánh với Chuẩn Tiên hai kiếp, khẳng định vô cùng khó giết, bởi vậy nếu muốn đoạt được Tinh Hạch nhất định phải bố trí một cái môi trường để Chu Hằng tuyệt đối không thể chạy trốn.

Cái gọi là Tiên Cung, khả năng chính là một cái trận pháp!

Có đáp ứng hay không?

Gần như không có bất kỳ do dự nào, Chu Hằng đã quyết định,

cười nói:

– Tiên Cung, là Tiên Cung gì, bản thân ta là muốn kiến thức một chút!

Chiến lực của hắn có thể đánh chém Chuẩn Tiên ba kiếp, thể chất của bản thân lại có thể so với pháp khí Hóa Thần Cảnh, ở Phàm giới cơ hồ là tồn tại vô địch! Thanh Dương Thiên Tôn chỉ cho là hắn có được thực lực của Chuẩn Tiên hai kiếp, như vậy hết thảy bố trí tự nhiên là an bài với cơ sở này, lại là sai lầm lớn, mà là đặc biệt sai!

Nếu như đối phương muốn dùng loại ám chiêu này hại hắn. Vậy hắn cũng vừa vặn lợi dụng cơ hội này một lưới bắt hết ba Chuẩn Tiên hai kiếp kia!

Thanh Dương Thiên Tôn cuối cùng lộ ra một chút tươi cười, nói:

– Tòa Tiên Cung này tên là Chân Dương Tiên Uyển, không biết bao nhiêu vạn năm trước rơi vào Long Hà đại lục, chỉ tiếc … Cửa cung khóa chặt, ai cũng không mở ra!

– Không mở ra?

Chu Hằng nhướng mày, trong lòng đột nhiên hiểu ra.

Nếu là mở ra được, đối phương khẳng định tự mình đi, di tích loại địa phương này tự nhiên là người biết được, người đi vào càng ít càng tốt, có nghĩa là người cạnh tranh bảo vật cũng càng ít, chính là chia đều cũng có thể có lợi!

Nhưng nếu là cửa chính cũng không thể mở ra, vậy không có cách nào, chỉ có thể rộng rãi mời giúp đỡ. Phân chia ít hơn nữa cũng tốt hơn nhiều so với hai tay trống không?

Tuy nhiên, cái này là thật là giả? Tiên Cung chỉ là Thanh Dương Thiên Tôn tự mình nói, quỷ mới biết là có phải nói như vậy để lừa Chu Hằng tới hay không, căn bản không rõ ràng truyền thuyết của Long Hà Thiên Tôn, chỉ là vẽ ra cái bánh cho hắn?

– Không mở ra được!

Thanh Dương Thiên Tôn lộ ra một nụ cười khổ, nhưng thật ra có vẻ chân tình.

– Không biết bao nhiêu cao thủ một thế hệ đã thử mở đại môn ra. Nhưng đều là lực lượng không đủ! Chúng ta nguyên tưởng rằng cũng sẽ bỏ qua, không nghĩ tới lại là gặp ngươi!

– Ta?

Chu Hằng tươi cười.

– Ta có cái gì đặc biệt? Lại có thể mở đại môn của cung điện Tiên giới ra?

Trong lòng hắn hơi động, nếu là Thanh Dương Thiên Tôn nói không ngoa, hắn không phải là lại có một cánh một cánh đại môn của Tiên giới để có thể cắn nuốt sao? Kim loại của Tiên giới a, ở Phàm giới là trân quý bực nào, tốt nhất là tăng thể chất của hắn lên tới Tiên cấp!

– Bằng vào ngươi đương nhiên không có khả năng mở tiên môn ra!

Trong lúc lơ đãng Thanh Dương Thiên Tôn toát ra một ý miệt thị, ngay cả hắn và hai người Chuẩn Tiên hai kiếp khác đều không được. Chu Hằng còn muốn tự mình mở cửa của Tiên Cung ra?

Nhưng hắn lập tức lại ý thức được hiện tại chính là lúc cần dùng đến Chu Hằng, vội vàng lại cười, xóa bỏ ý miệt thị kia, nói:

– Nhưng Tinh Hạch trên người ngươi có thể!

– Tinh Hạch?

– Không tồi, Tinh Hạch chính là một cái tinh cầu tụ hợp tất cả năng lượng, lực lượng trong đó đủ để sánh ngang tiên nhân!

Chu Hằng lập tức lắc đầu, nói:

– Không được!

Nói đùa, hắn ngay cả mình cũng không nỡ sử dụng Tinh Hạch, sao có thể lãng phí ở cái gọi là Tiên Cung, chính là thực sự thì như thế nào? Quỷ mới biết bên trong đó có bảo vật gì không, cho dù có, nếu là so ra kém Tinh Hạch vậy hắn không phải là thua thiệt lớn?

Nhìn lại xem phản ứng của Vinh Kiếm Long sẽ biết. Hắn ít nhất là tồn tại Sáng Thế Cảnh bậc cao, còn không phải có chút tham lam đối với Tinh Hạch sao!

Ngay cả tiên nhân cấp bậc đó đều động tâm, có thể thấy được Tinh Hạch là thứ tốt cũng không dễ có được ở Tiên giới!

Lấy dưa hấu đi đổi hạt mè, đây không phải là đứa ngốc sao?

Chu Hằng là muốn tương kế tựu kế dẫn hai gã Chuẩn Tiên hai kiếp ra, nhưng tuyệt đối sẽ không trả giá lớn như vậy!

– Tiểu hữu không cần lo ngại, muốn đánh mở tiên môn chỉ cần vận dụng một chút lực lượng của Tinh Hạch, hoàn toàn bé nhỏ không đáng kể, tiểu hữu có thể tự mình khống chế!

Thanh Dương Thiên Tôn liền vội vàng nói, giọng thành khẩn tới cực điểm.

Hắn sợ Chu Hằng lo lắng, lại nói:

– Lão phu có thể thề với trời, nếu là lời nói ở trên có bất kỳ chỗ không thật, trọn đời không được thành tiên!

Đối với võ giả bậc cao mà nói, dùng thành tiên để thề có thể nói là vô cùng thận trọng, bởi vì cái này chính là truy cầu duy nhất của bọn họ! Đây cũng không phải là chỉ nói một chút mà thôi, một khi trái lời thề sẽ lưu lại tâm ma, căn bản không có khả năng thông qua được Thần chích ba kiếp!

Cho nên, lấy thành tiên để thề … Trừ phi người nọ căn bản không có ý tưởng thành tiên, nếu không tuyệt đối không thể trái lời thề!

Chu Hằng gật gật đầu, tin thuyết pháp của đối phương về "chỉ cần vận dụng một chút lực lượng của Tinh Hạch", nhưng đối với Thanh Dương Thiên Tôn, hắc hắc, hắn lại là một chút tín nhiệm cũng không có!

Bởi vì, Thanh Dương Thiên Tôn không hứa hẹn về an toàn của hắn chút nào.

Xem ra Chân Dương Tiên Uyển nói là thật, lực lượng của Tinh Hạch cần để mở tiên môn ra cũng là thật, nhưng thực sự mở tiên môn ra, đối phương cũng có thể qua sông đoạn cầu a, thu lấy Tiên Cung cùng Tinh Hạch!

Nhất cử lưỡng tiện, cùng được hai bảo vật!

Giỏi tính toán, để Chu Hằng làm việc không công thì không tính, còn phải bồi thường tánh mạng, chí bảo!

Lão gian cự hoạt a!

Chu Hằng mặt tươi cười, hình như là tin lời của Thanh Dương Thiên Tôn, nghĩ đến đang có một tòa Tiên Cung chờ hắn đi

cướp đoạt, nhưng trên thực tế lại là muốn dùng kế trong kế, trái lại chôn sống ba người Chuẩn Tiên hai kiếp kia.

– Như thế … Rất tốt!

Hắn gật đầu đáp ứng.

– Ha ha, nhất định sẽ không để cho tiểu hữu thất vọng!

Thanh Dương Thiên Tôn cười to nói, trong ánh mắt hiện lên một đạo sát ý mịt mờ, ngoại trừ chính hắn căn bản không có người phát giác được!

Hai người nhìn nhau một cái, cũng đều cười ha hả, bộ dáng rất khoái trá khi hợp tác.

Lão già, cho ngươi sống lâu vài ngày!

Xú tiểu tử, cho ngươi sống nhiều hơn vài ngày nữa!

Trong lòng hai người đều nói ra lời nói không khác nhau là mấy, từng người xoay người rời đi, về phần tám cỗ thi thể Thiên Tôn trên mặt đất, không người để ý!

…

– Cái … Cái gì … Tiên Cung!

Con lừa đen lập tức nhảy lên cao ba trượng, bành một cái đã đụng vào nóc nhà, hưu, nó lập tức lại ngã trở về, bốn vó giương ra ôm lấy Chu Hằng.

– Bổn tọa muốn đi, bổn tọa nhất định phải đi!

– Con lừa đê tiện, buông chân! Buông chân!

Con lừa đen biết nghe lời, quả nhiên buông lỏng bốn vó ra, khóe miệng lại cắn lên góc áo của Chu Hằng, dùng mắt lừa to lớn cố ý biểu hiện tựa như nhìn chằm chằm Chu Hằng.

– Sư phụ, đồ nhi cũng phải đi!

Tiểu Ăn Tạp cũng chạy tới, bộ dáng ngươi hãy thu nhận ta, hai ngày trước Hách Liên Đông đã mang theo hắn trở lại.

– Tiểu Ăn Tạp, ngươi góp náo nhiệt gì, tránh sang một bên đi!

Con lừa đen khó chịu nói.

– Con lừa miệng rộng, đây chính là sư phụ ta, ngươi mới nên tránh sang một bên!

Tiểu Ăn Tạp nói không yếu thế chút nào, ở phương diên đấu võ mồm hắn chưa từng kinh sợ con lừa đen.

– Tiểu Ăn Tạp, ngươi ngứa mông sao? Cẩn thận bổn tọa đánh ngươi!

– Con lừa miệng rộng, ta muốn ăn ngươi!

Một người một lừa mắt lớn trừng mắt nhỏ, đều là nhe răng nhếch miệng.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, nói:

– Lần này, vẫn là ta đi cùng con lừa!

– Oa ha ha ha ha, Xú tiểu tử, bổn tọa thắng!

Con lừa đen hoan hô một tiếng, lập tức lại nhảy lên cao ba trượng, lại đụng vào nóc nhà tạo ra một cái lỗ thủng lớn.

– Sư phụ!

Tiểu Ăn Tạp rất bi thương, hai mắt rơi lệ nhìn Chu Hằng, bộ dáng vô cùng ủy khuất.

– Ngươi … Ngươi ở lại gắng sức ăn!

Chu Hằng thở dài, tên đồ đệ này hắn căn bản không cần dạy, cũng không dạy được, chỉ cần ăn là có thể tấn cấp, nhiều lắm, hắn chính là truyền thụ Tấn Vân Lưu Quang Bộ cùng Phi Vũ Thất Kiếm cho Tiểu Ăn Tạp.

Lăng Thiên Cửu Thức khắc ở trong lòng của hắn, căn bản không cách nào dạy bằng lời nói hay hành động, đây là huyền bí của hắc kiếm, nó chỉ nhận Chu Hằng, cũng chỉ có nó mới có thể tiến hành kế thừa, Chu Hằng cũng không có biện pháp nào đối với chuyện này.

Hơn nữa Tiểu Ăn Tạp là loại khác, đánh nhau căn bản không dùng dụng binh, ngay cả quyền cước đều là rất hiếm sử dụng, chính là miệng mở rộng điên cuồng cắn, cũng liền có thể đưa đến tác dụng như Tấn Vân Lưu Quang Bộ đối với hắn, Phi Vũ

Thất Kiếm thì Tiểu Ăn Tạp căn bản ngay cả một chút hứng thú cũng không có. . Đừng nhìn tiểu tử kia tựa dã thú, nhưng răng lợi cũng quá tốt a, sắc bén tới mức có thể phá bất kỳ phòng ngự của thân thể nào!

Hắn trời sinh chính là vì ăn mà tồn tại!

Tên đồ đệ này, ngày sau không biết sẽ biến thành tồn tại kinh thiên động địa như thế nào!

Chu Hằng đột nhiên bị kích thích dâng lên tò mò cực lớn, có một loại muốn nhảy đến một đầu thời gian khác, đi xem tương lai của đồ đệ duy nhất này.

– Phu quân, chuyến này có thể bị nguy hiểm hay không?

– Ứng Mộng Phạm an tĩnh ngồi ở bên cạnh Chu Hằng, dùng thân thể mềm mại dính sát trên người của hắn, sóng mắt quyến rũ, nhu tình vô hạn.

Chu Hằng cao hơn một cái đầu so với nàng, ánh mắt chỉ vừa hạ xuống liền có thể nhìn vào chỗ cổ áo của nàng, hai tòa ngọc phong rất tròn trắng như tuyết thẳng cứng đứng ngạo nghễ, ở giữa hai vú thì có một đường rãnh sâu không lường được, làm trong lòng hắn không khỏi rung động.

– Ngươi phải tin tưởng nam nhân của ngươi, chính là trời sập xuống, ta cũng sẽ không có chuyện gì!

Chu Hằng cam đoan, ánh mắt lại là trở nên nóng như lửa, có một loại bị kích động ném toàn bộ người không liên hệ ra ngoài.

– Ân, ta tin tưởng ngươi!

Ứng Mộng Phạm gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng mang theo sự tín nhiệm.

Ở thời điểm nàng đau khổ bất lực nhất, Chu Hằng xuất hiện cứu nàng đi ra ngoài, để cho nàng tin tưởng vững chắc rằng trên đời không có sự tình Chu Hằng làm không được.

– Rất buồn nôn, bổn tọa không chịu nổi!

Con lừa đen rất thức thời đứng thẳng lên, thời điểm đi ra khỏi phòng còn thuận tiện xách theo Tiểu Ăn Tạp, phòng ở liền chỉ còn các ái thê mỹ nô của Chu Hằng.

Chu Hằng ho khan một chút, nói:

– Đêm qua đến ai?

Chúng nữ lập tức thẹn thùng vô hạn, tên phu quân biến thái này đêm qua giằng co các nàng hai ba hồi, làm cho các nàng không thể không giương cao miễn chiến bài, hiện tại lại muốn tiếp tục?

Chương 474: Điềm lành vô sỉ nhất của thiên địa!

Thanh Dương Thiên Tôn rất gấp, vẻn vẹn chỉ qua ba ngày, hắn liền lại tới rồi, mời Chu Hằng ra.

Chu Hằng cũng muốn tốc chiến tốc thắng, liền lập tức mang theo con lừa đen lên đường, ngự không đi theo Thanh Dương Thiên Tôn.

Chúng nữ nguyên muốn cho Hoặc Thiên cùng đi phụng bồi hắn, nhưng Chu Hằng lại là không có đồng ý, có lẽ, người khác sẽ thừa dịp lúc hắn rời đi mà đụng vào hang ổ của hắn? Đây cũng không phải là chuyện hắn có thể thừa nhận được!

Bản thân Hoặc Thiên chính là Thần Anh Cảnh mạnh nhất, mà nếu Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh tới cũng không cần cấp bách, phù văn của nàng vừa động, ngay cả tiên nhân cũng có thể đánh giết, chính là Thiên Tôn thì như thế nào?

Trong nhà an toàn, hắn có thể yên lòng xông xáo bên ngoài.

Thanh Dương Thiên Tôn không nói nhiều, dọc theo đường đi gần như trầm mặc không nói gì, hoặc là nghĩ đến không lâu

sau Chu Hằng liền sẽ chết, cần gì phải nói lời vô dụng cùng một người chết?

Hắn không nói lời nào cũng không việc gì, có người nói đặc biệt nhiều, sẽ dễ chết hơn!

Tự nhiên là con lừa đen.

Dường như 1000, 1 vạn con quạ đen đồng thời đang kêu to, con lừa đen chính là có bổn sự nói từ đầu đến đuôi, miệng lưỡi lưu loát, căn bản không ngưng lại, làm cho Chu Hằng cũng có cảm giác nghiến răng nghiến lợi!

Ngay cả Chu Hằng cũng như vậy, Thanh Dương Thiên Tôn thì càng không chịu nổi!

Vốn nhìn thấy một con lừa có thể nói, Thanh Dương Thiên Tôn cũng giật mình, ban đầu thiếu chút nữa hắn tin con lừa đen, coi nó trở thành điềm lành thiên địa, nhưng cũng không lâu lắm mắt hắn liền trắng dã, cái này không phải là điềm lành của thiên địa gì, căn bản là u ác tính của thiên địa a!

Bị tai vạ như vậy, Thanh Dương Thiên Tôn bị suốt tám ngày bảy đêm!

Khi thấy một mảnh biển rộng trước mặt, Thanh Dương Thiên

Tôn đúng là ngạc nhiên vui mừng, nói:

– Đến rồi! Đến rồi!

Thiếu chút nữa lão lệ tung hoành.

Cuối cùng đã tới, cho dù là bị tai vạ nữa cũng không phải một mình hắn!

Chu Hằng ở sau lưng giơ ngón tay cái đối với con lừa đen, có thể dùng lời nói nhảm bức Chuẩn Tiên một thế hệ đến mức này, con lừa đê tiện này tuyệt đối là thứ nhất trong lịch sử!

Con lừa đen không ai nhường ai, không khách khí chút nào mà thu nhận lời khen của Chu Hằng.

– Tiên Cung ở dưới đáy biển!

Thanh Dương Thiên Tôn nói với Chu Hằng, trong ánh mắt lóe lên một đạo sát ý vô cùng tối nghĩa, chỉ cần mở Tiên Cung ra, tiểu tử này liền có thể đi chết đi!

Còn có con lừa đê tiện kia, nhất định phải bầm thây vạn đoạn!

– Để lão phu đến!

Thân hình Thanh Dương Thiên Tôn rơi xuống, lao người vào trong biển rộng.

Chu Hằng theo sát phía sau, thần ý buông ra, hết thảy sinh linh trong vòng ngàn dặm đều ở bên trong sự theo dõi của hắn. Cho dù là Chuẩn Tiên ba kiếp cố ý áp chế khí tức, nhiều lắm cũng chỉ cần đến gần hắn ngoài trăm dặm, tiến thêm một bước, hắn nhất định sẽ phát hiện!

Giống nhau, nếu là hắn đến gần một Chuẩn Tiên ba kiếp khác trong phạm vi trăm dặm. Đối phương khẳng định sẽ phản ứng, cho dù là hắn có Ẩn Tức Phù áp chế khí tức cũng vô dung!

Chuẩn Tiên hai kiếp, khoảng cách này mới có thể ngắn lại trong vòng mười dặm!

Vực của Chu Hằng đủ để mở ra vạn dặm, ở bên trong khoảng cách này hắn đều có thể phát động công kích mạnh nhất, tuy nhiên phải phát động một kích chí mạng còn cần dùng đến hắc kiếm, bởi vậy phạm vi mười dặm cũng không phải khoảng cách công kích tốt nhất.

Tốt nhất vẫn là có thể gần người, dưới sự trảm sát của hắc kiếm như vậy, có thể có được lợi ích lớn nhất!

Chu Hằng ở sau lưng nhìn Thanh Dương Thiên Tôn, ánh mắt đồng dạng lạnh lùng, như nhìn một đầu heo chết.

– Chu tiểu tử, bổn tọa muốn tất cả bảo vật trên thân lão hóa này!

Con lừa đen đồng dạng cũng nhìn chằm chằm Thanh Dương Thiên Tôn tựa như một đầu heo chết, ngay cả bốn đại chủ nhân của tử địa là Chuẩn Tiên ba kiếp cũng chết ở dưới kiếm của Chu Hằng, cỏn lão hóa Chuẩn Tiên hai kiếp này tính là cái gì?

– Ngươi thật sự là không khách khí a!

– Vô nghĩa, ngươi cướp được Tinh Hạch lại không phân cho bổn tọa một chút. Bổn tọa đành phải tự lực cánh sinh!

-… Ngươi có biết bốn chữ tự lực cánh sinh này viết như thế nào sao? Con lừa lười ngươi cùng tự lực cánh sinh cho tới bây giờ cũng không có nửa phần quan hệ, ngươi nha chính là một con lừa hết ăn lại nằm!

– Chu tiểu tử, ngươi không cần nói xấu bổn tọa, bổn tọa chính là có nhân phẩm rất kiên định!

– Cút!

Thanh Dương Thiên Tôn dẫn đường ở phía trước, hận không thể phong bế thính lực lại, thật sự chịu không nổi lời nói nhảm của con lừa đê tiện kia!

Nhưng hắn lại không dám làm như thế!

Bởi vì ai có thể bảo đảm Chu Hằng sẽ không đánh lén hắn?

Tuy rằng thần thức của hắn mẫn tuệ-sâu sắc, nhưng chiến lực của Chu Hằng lại hoàn toàn có thể so sánh cùng hắn, hắn nhất thiết phải bảo trì trang thai bản thân ở trang thai tốt nhất mới có thể chống đỡ cùng Chu Hằng. Kém một chút xíu đều có thể gặp họa sát thân!

Cho nên hắn chỉ có thể nhịn chịu đựng con lừa đen lải nhải, lâu ngày chày tháng, có một loại bị kích động làm cho hắn tình nguyện chết cũng không nguyện bị tai vạ.

Có thể thấy được con lừa đen ghê tởm người đến cỡ nào!

Vực tức là ý thức, một ý niệm điều khiển, hết thảy tùy ý. Thân hình Chu Hằng đi tới, nước biển phía trước tự động tách ra, giống như có hai bàn tay vô hình đang phân chia thiên địa. Ngay cả một giọt nước cũng sẽ không dính vào người.

Thanh Dương Thiên Tôn cũng giống như vậy, với thực lực của bọn họ chính là xâm nhập vào trong biển, trình độ áp lực của nước tăng lên từng bước có thể đè ép thiết bản, nhưng cũng đều không thể tạo thành một chút xíu ảnh hưởng đối với bọn họ, nhẹ nhàng như giẫm trên đất bằng.

Nửa ngày trời sau, bọn họ rốt cục đi tới thềm lục địa, đại khái đi về phía trước một giờ sau, phía trước rõ ràng xuất hiện bốn người.

Bốn người, không phải hai người?

Chu Hằng khẽ nhíu mày, hắn có thể mang con lừa đen tới đây, hai gã Chuẩn Tiên hai kiếp khác tự nhiên cũng có thể. Tuy nhiên, khí tức của bốn người này … Có hai người đạt tới cường độ Chuẩn Tiên hai kiếp, một người khác thì ở trên!

Chuẩn Tiên ba kiếp?

Không thể nào!

Chuẩn Tiên ba kiếp ở Phàm giới chỉ là một quá trình ngắn ngủi, một gã Chuẩn Tiên một khi tiến vào cảnh giới này, hoặc là Thần chích được tư dưỡng, trở thành tiên nhân, hoặc là linh khí không đủ mà tuyên cáo thất bại.

Vô luận là thành công hay là thất bại, đều chỉ có thể duy trì thời gian rất ngắn ở Chuẩn Tiên ba kiếp, bởi vì kế tiếp hoặc là trực tiếp phi thăng Tiên giới, hoặc là liền vướng lại, không có loại khả năng thứ ba.

Nhưng nhìn tư thế của ba người đối diện kia, rõ ràng là đã đợi thật lâu!

Như vậy liền tuyệt không thể nào là vừa mới đột phá Chuẩn Tiên ba kiếp!

Không phải Chuẩn Tiên ba kiếp, lại có thể mạnh hơn nhiều so với Chuẩn Tiên hai kiếp, đó là?

Tiên nhân!

Chu Hằng lập tức làm ra phán đoán, chỉ có tiên nhân mới phù hợp điều kiện như vậy!

Đúng rồi, Long Hà đại lục bất đồng với Huyền Càn đại lục! Nơi này cũng không có trải qua đại chiến điên cuồng của Chuẩn Tiên hai kiếp, vô luận là Tinh Môn hay Giới Môn đều bảo tồn thích đáng.

Bởi vậy chỉ cần Tiên giới bên kia không tiếc giá phải trả để mở Giới Môn ra, đưa một vài tiên nhân vào Phàm giới cũng không phải chuyện kỳ quái gì.

Chu Hằng nhìn thoáng qua, tên tiên nhân hư hư thực thực kia là một hán tử trung niên chỉ có bốn mươi mấy tuổi, cũng không có khí phách bễ nghễ thiên hạ, ngược lại có điểm giống hạ nhân.

Đương nhiên, khí tức cường đại của hắn vẫn khủng bố như cũ, có thể ép cho Chuẩn Tiên hai kiếp cũng cảm thấy run như cầy sấy!

Nhưng vừa so sánh với Vinh Kiếm Long … Kém đến quá xa!

Không, quả thực là không có cách nào so sánh!

Tiên nhân tiến vào Phàm giới, thực lực sẽ phải chịu áp chế cực lớn. Trừ phi biến thái như Hoặc Thiên, nếu không tuyệt đối không có khả năng vận chuyển lực lượng cực hạn để vượt ra ngoài Phàm giới. Nhưng khí thế lại là bất đồng, cũng sẽ không bởi vì lực lượng bị áp chế mà có sự khác nhau!

Đừng nói so ra kém Vinh Kiếm Long, cũng không sánh bằng Khổng Ngạo Côn, thậm chí Cổ Viêm!

Cổ Viêm là Nhật Diệu Cảnh, như vậy tên tiên nhân hư hư thực thực này nhiều nhất chính là Nguyệt Minh Cảnh!

Mặt khác, Nguyệt Minh Cảnh, Sáng Thế Cảnh ở Phàm giới trừ bỏ khí thế khác biệt, cũng chỉ có thể chất phòng ngự bất đồng. Chiến lực có thể phát huy được thật ra không có bao nhiêu khác nhau, bởi vì đều phải bị hạn chế ở cực hạn của Phàm giới.

– Thanh Dương huynh, ngươi cuối cùng đã tới!

Một Chuẩn Tiên hai kiếp đối diện nói. Đó là một lão nhân sáu mươi, tóc đen nhánh thật dài, lại là tùy ý buộc lại, có vẻ rất là lôi thôi lếch thếch.

Hắn tên là Thiên Phong Thiên Tôn, một trong ba vị Thiên Tôn mạnh nhất của Long Hà đại lục, người cuối cùng là Độc Hổ Thiên Tôn, đứng ở bên cạnh hắn, dáng người vô cùng khôi ngô, thật sự giống như một đầu Mãnh Hổ bất cứ lúc nào cũng sẽ bạo động.

– Bốn vị, đây cũng là Chu Hằng tiểu hữu!

Thanh Dương Thiên Tôn giới thiệu.

– Còn có bổn tọa nữa!

Con lừa đen không chịu cô đơn nói.

– Cái gì, một con lừa nhưng lại có thể nói?

Độc Hổ Thiên Tôn cùng Thiên Phong Thiên Tôn đồng thời kinh hô lên.

Hai người khác cũng lộ ra một chút ngạc nhiên. Trừ bỏ tên tiên nhân hư hư thực thực kia, người cuối cùng chính là người trẻ tuổi hơn 20 tuổi, cũng không phải thoạt nhìn trẻ tuổi, mà là thực sự trẻ tuổi, nhiều nhất sẽ không vượt qua 30!

Nhưng tu vi cũng đã đột phá Thiên Tôn, hơn nữa còn là Hóa Thần tam trọng thiên, cảnh giới còn cao hơn so với Chu Hằng một đoạn!

Không hổ là từ Tiên giới xuống, thiên tài địa bảo nơi đó không phải Phàm giới có thể sánh bằng. Cho nên mới bồi dưỡng được “thiên tài” như vậy.

– Bổn tọa chính là điềm lành của thiên địa, có thể nói có cái gì ly kỳ?

Con lừa đen đứng thẳng lên, hai chân chắp sau lưng, rất là cợt nhả nói:

– Các ngươi có muốn kiến thức một chút về tư thế oai hùng của bổn tọa không?

Lời này vừa nói ra, hình tượng điềm lành của thiên địa lập tức ầm ầm sụp đổ trong lòng tất cả mọi người!

Giữa thiên địa tuyệt đối không có điềm lành vô sỉ như thế!

– Nếu người đã đến, vậy liền mau mở tiên môn ra đi!

Tên nam nhân trung niên là tiên nhân hư hư thực thực kia nói. Mang trên mặt sự cao cao tại thượng, trực tiếp ra mệnh lệnh.

– Ngươi là tiên nhân thì giỏi sao, cũng dám ra lệnh cho Lư đại gia nhà ngươi?

Con lừa đen nhảy dựng lên đầu tiên. Dù sao gây ra chuyện lớn hơn nữa cũng không có vấn đề gì, sau lưng không phải có Chu Hằng sao?

Chu Hằng thở dài, hiện tại hắn đã đến gần trình độ vô địch của Phàm giới, con lừa đen gây ra cừu hận cho hắn như vậy còn không quan trọng, nhưng nếu là đến từ Tiên giới?

Nhất định phải làm con lừa đê tiện này khiêm tốn một chút!

– Nghiệt súc!

Nam nhân trung niên kia giận tím mặt, lập tức hé tay phải ra, đánh con lừa đen.

– Hừ!

Chu Hằng cũng là giận, giơ một chưởng lên ngăn chặn.

– Thủ hạ lưu tình!

Thanh Dương Thiên Tôn ba người đồng thời kêu lên, Tinh Hạch này chính là còn trên người Chu Hằng, vạn nhất hai người đánh nhau tới mức làm hỏng không gian, Tinh Hạch kia

cũng không biết sẽ lưu lạc tới cái góc nào của hư không.

Nam nhân trung niên kia cũng là lập tức tỉnh ngộ lại, hiện tại cũng không phải là thời điểm đấu khí, lúc này mới miễn cưỡng thu lại chưởng lực đã đánh ra.

– Tiểu hữu, vẫn là mời ngươi mở tiên môn ra trước!

Thanh Dương Thiên Tôn ỷ vào một điểm quen thuộc với Chu Hằng, lập tức thúc giục.

Chỉ cần nhìn thấy Tinh Hạch liền có thể ra tay tranh đoạt, dù sao tinh hạch là một cái tinh cầu tập hợp năng lượng, vô cùng cứng rắn, chính là bọn họ toàn lực oanh kích cũng sẽ không phá hư! Loại chuyện mở tiên môn ra này, chỉ cần tay cầm Tinh Hạch, ai không thể làm?

Chu Hằng mỉm cười, nói:

– Chờ ta lấy Tinh Hạch ra, các ngươi sẽ trở mặt, đúng không?

Chương 475: Một đám nhà quê!

– Tiểu hữu tại sao nói ra lời này?

Thanh Dương Thiên Tôn nghiêm trang nói, chính khí nghiêm nghị.

Chu Hằng thật đúng là có chút bội phục, có thể biểu diễn không biết xấu hổ đến trình độ lý trực khí tráng như thế, niên kỷ lớn quả nhiên không phải thừa. Hắn không khỏi cười ha hả, nói:

– Thanh Dương Thiên Tôn, không giới thiệu cho ta một chút về bốn vị này trước?

– Ha ha, là lão phu sơ sót!

Thanh Dương Thiên Tôn cười cười, nói:

– Vị này chính là Thiên Phong Thiên Tôn, vị này chính là Độc Hổ Thiên Tôn!

Hắn phân biệt chỉ vào hai Chuẩn Tiên hai kiếp khác của Long Hà đại lục.

– Còn có hai vị này …

Thanh Dương Thiên Tôn dừng một chút, nói:

– Vị này chính là Lệnh Hồ công tử của Lệnh Hồ Huyền, chính là cửu thiếu gia của Lệnh Hồ thế gia, vị Lưu An Kỳ Lưu huynh này … Chính là hộ vệ của Lệnh Hồ công tử!

Chu Hằng âm thầm gật đầu, hắn cũng đoán được như vậy, nam nhân trung niên kia mặc dù là tiên nhân, nhưng lại thiếu một cỗ khí phách cùng tự tin, chỉ là một nô tài thôi!

Người như vậy, dù thiên tư bất phàm nhưng thành tựu có hạn!

Võ giả tu luyện chính là nghịch thiên mà đi, không có ý chí kiên quyết, vĩnh viễn không thối lui được? Lưu An Kỳ này đã hoàn toàn không có hùng tâm tráng chí, chính là trước mặt một võ giả Hóa Thần tam trọng thiên cũng phải gập cả người, làm sao trở thành cao thủ xưng bá một phương?

Kia rất có thể là “thổ địa” của Tiên giới, bọn họ sinh hoạt tại

địa phương tốt như Tiên giới, muốn thành tiên khẳng định đơn giản hơn rất nhiều, không cần lo lắng vấn đề linh khí, nhưng cũng chính là như vậy, bọn họ thiếu đi sự cọ sát cần thiết!

Tiên giới còn có cường giả mấy tầng thứ, án theo tỉ lệ để suy tính, Lưu An Kỳ khả năng chỉ tương đương với Ích Địa Cảnh ở Phàm giới, tiểu nhân vật như vậy quả thật không có gì giỏi, nhiều nhất là xưng vương xưng bá trong thành thị nhỏ.

Buồn cười là, đến lúc này Thanh Dương Thiên Tôn còn đang giấu giếm, không muốn để cho Chu Hằng biết thân phận chân thật của Lệnh Hồ Huyền cùng Lưu An Kỳ.

Đúng rồi, hắn là sợ sau khi Chu Hằng biết sẽ trực tiếp chạy trốn, đây không phải là vô nghĩa ư, phàm nhân có thể đấu cùng tiên sao? Chính là Chuẩn Tiên cũng mang theo chữ chuẩn, cũng không phải Chân Tiên!

Bình thường thật ra không sao cả, chạy liền chạy. Bọn họ cũng không nghĩ sẽ đuổi theo giết một gã Thiên Tôn có được chiến lực của Chuẩn Tiên hai kiếp. Nhưng hiện tại bất đồng, Tinh Hạch ở trên người của Chu Hằng, bọn họ như thế nào cũng sẽ không bỏ qua một món đồ chí bảo như vậy!

Cho nên, trước phải trấn an cảm xúc của Chu Hằng, chờ thấy được Tinh Hạch mới có thể xuống tay!

Chu Hằng cũng lười vạch trần, dù sao vẫn tránh không được

phải chiến một trận, cần gì phải phí miệng lưỡi làm gì, hắn nói:

– Nói hồi lâu, làm sao cũng không nhìn thấy Tiên Cung?

Hắn cũng không e ngại Lưu An Kỳ.

Thứ nhất,, ở Phàm giới cho dù là tiên nhân cũng chỉ có thể phát huy ra chiến lực Chuẩn Tiên ba kiếp, cũng sẽ không mạnh hơn nhiều lắm so với Chu Hằng! Thư hai, đối phương mặc dù là tiên nhân, nhưng cấp độ rất thấp. Tuyệt đối chỉ là Nguyệt Minh Cảnh, có nghĩa là lực phòng ngự của đối phương cũng tuyệt đối không có biến thái như Vinh Kiếm Long!

Tại hạ giới vốn là vô địch, trong tay Chu Hằng có hai thanh Tiên khí, nhưng lại đều là phẩm bậc cực cao, chỉ cần có lực lượng cấp bậc Thiên Tôn thúc dục, liền đủ để trảm phá pháp khí Hóa Thần Cảnh!

Nếu hắn sử dụng hết thủ đoạn, quả thật có khả năng đánh chém một gã tiên nhân bậc thấp ở dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng!

Bởi vì đây là Phàm giới!

– Tiên Cung! Xa cuối chân trời, gần ngay trước mắt!

Thanh Dương Thiên Tôn chỉ một ngón tay, một đạo dao động đẩy ra, chỉ thấy nước biển chung quanh di chuyển lên cao, sóng nước tản ra, một tòa kiến trúc to lớn bỗng nhiên hiện lên, giống như vốn là bị một tấm vải che đi, hiện tại đột nhiên mở ra.

Nguy nga, tráng lệ, Tiên Cung này lấy màu trắng bạc làm chủ. Cũng không biết là dùng tài liệu gì chế thành, toàn thân tản ra ánh sáng nhu hòa, làm cho người ta vừa thấy liền phát lên cảm giác vui vẻ thoải mái.

Vị trí của bọn họ đang đứng đúng là cửa chính, trên tấm biển có bốn chữ Chân Dương Tiên Uyển, chữ tựa như kiếm, có một loại khí thế bừng bừng, sát phạt thiên hạ.

Không tồi, đây tuyệt đối là tiên vật. Khí tức tản mát ra có cảm giác cùng loại với Cốt Điện của Cổ Viêm!

Thanh Dương Thiên Tôn bọn họ là đào hố bẫy Chu Hằng, nhưng cái mồi câu này lại là thật.

– Tiểu hữu, không nên lãng phí thời gian!

Thanh Dương Thiên Tôn thúc giục, cho dù là Chuẩn Tiên hai kiếp cũng đều có chút kích động đến da đầu run lên.

Không có biện pháp, một mặt là Tinh Hạch, một mặt khác lại là Tiên Cung, đối với tiên nhân mà nói đều là vật trân quý vô cùng, hắn há có thể ngoại lệ?

Ý niệm trong lòng Chu Hằng trào lên, trong nháy mắt liền làm ra quyết định, lấy Tinh Hạch từ trong lòng ngực ra ngoài, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp hắn để lại cho Hoặc Thiên, địa phương tốt tiện lợi để nàng bảo hộ mọi người, lần này chỉ mang theo vài món không gian pháp khí không lớn.

Chí bảo của Phàm giới bị linh lực của hắn phong chế, không thể hiện ra một chút xíu khác thường, nếu để tại trên đường cái, phỏng chừng sẽ bị coi là Ngọc Thạch hơi có chút giá trị, mà tuyệt đối sẽ không liên tưởng đến là Tinh Hạch!

Ngay cả Lệnh Hồ Huyền là con em gia tộc Tiên giới, Lưu An Kỳ lại là tiên nhân, nhưng cũng không có tư cách thấy Tinh Hạch, một cái tinh cầu từ khi sinh ra đến khi hủy diệt cần bao nhiêu ức năm?

Tiên nhân là sống được lâu hơn so với phàm nhân, nhưng cũng không có khoa trương như vậy!

Đây là Tinh Hạch sao?

Những người khác đều là có chút không xác định, trước khi chưa cảm ứng được lực lượng dồi dào của Tinh Hạch căn bản không thể kết luận!

– Một đám nhà quê!

Con lừa đen ở một bên phơi nắng, nói, thanh âm còn không nhỏ.

Xoạt, bao gồm cả Lệnh Hồ Huyền, Lưu An Kỳ, bất kể là tiên nhân hay thiếu gia của gia tộc ở Tiên giới, hay hoặc là cường giả đỉnh cao của Phàm giới, sắc mặt đều đỏ lên, nóng bỏng vừa thẹn vừa giận.

Bọn họ là nhà quê?

Ai dám nói như vậy!

Nhưng ở trước mặt chí bảo như Tinh Hạch, bọn họ chính là tên nhà quê, hơn nữa còn là quê tới không thể quê hơn!

Bọn họ đã gặp bảo bối mấy vạn năm, thậm chí là linh thảo

mười mấy vạn năm, hay hoặc là kim loại quý báu bị địa hỏa rèn luyện mấy triệu năm, trên triệu năm, nhưng vừa so sánh với Tinh Hạch không biết kém bao nhiêu!

Những thứ này đều là tinh cầu uẩn sinh ra, mà Tinh Hạch lại là do một cái tinh cầu áp súc, điều này có thể so sánh sao?

Ở trước mặt chí bảo, cho dù là gia chủ của rất nhiều đại gia tộc ở Tiên giới cũng biến thành tên nhà quê, huống chi là bọn họ!

Tuy rằng đây là sự thật, nhưng bọn họ là thân phận gì, có thể nói ra trước mặt mọi người như vậy sao?

Năm người này đều là lạnh lùng liếc mắt nhìn con lừa đen một cái, đằng đằng sát khí.

Để sau khi giết Chu Hằng, nhất định phải hành hạ con lừa đê tiện này đến chết!

Một người, hai người sát khí có thể che giấu, nhưng năm người đồng thời lộ ra sát khí, đây nhất định không thể gạt được Chu Hằng, hắn lập tức dừng động tác lại, lành lạnh nhìn lại năm người kia, nói:

– Cửa còn chưa mở, các ngươi liền muốn qua sông đoạn cầu?

– Tiểu hữu không nên hiểu lầm, điều này sao có thể!

Thanh Dương Thiên Tôn liền vội vàng nói, chủ yếu hắn vẫn không thể xác nhận vật trong tay Chu Hằng rốt cuộc có phải là Tinh Hạch hay không, hiện tại làm sao có thể trở mặt!

– Hừ, vậy thì xin lỗi đi!

Chu Hằng chỉ ngón tay về con lừa đen.

– Đừng cho là ta không biết các ngươi đã nổi lên sát ý đối với nó! Tuy rằng con lừa này quả thật đê tiện, nhưng không phải là các ngươi muốn giết thì có thể giết!

– Hừ, Chu tiểu tử ngươi muốn bị cắn sao?

Con lừa đen giận dữ.

Xin lỗi một con lừa đê tiện, sao có thể!

Bọn họ có thân phận thế nào, nếu chịu nhận lỗi với một con lừa, về sau còn có mặt mũi gặp người sao?

Lệnh Hồ Huyền là con cháu nhà quyền thế ở Tiên giới, kiêu căng nhất, lập tức liền không nén được tức giận, mặt tối sầm liền muốn phát tác. Nhưng còn không có đợi hắn lên tiếng, Lưu An Kỳ bên cạnh đã ấn một tay vào trên vai của hắn, hơi lắc đầu đối với hắn.

Bây giờ không phải là lúc trở mặt, nhất định phải xác nhận tồn tại của Tinh Hạch trước!

– Xin lỗi!

Chu Hằng trầm giọng quát, thanh âm không lớn, nhưng lại oanh chấn như là lôi minh.

Năm người Lệnh Hồ Huyền đều là thập phần phẫn nộ, bọn họ có thân phận thế nào, lại phải xin lỗi một con lừa đê tiện? Nhưng thái độ Chu Hằng thập phần kiên quyết, nếu là bọn họ không xin lỗi, Chu Hằng chắc chắn sẽ không tiếp tục nữa.

Mấu chốt là bọn họ căn bản không thể xác định thật giả của Tinh Hạch, tuy rằng trong tay Chu Hằng đang cầm một món đồ như vậy, nhưng bọn họ thấy thế nào cũng đều không cảm thấy giống a!

Năm người nhao nhao trao đổi ánh mắt một chút, cuối cùng

thống nhất gật gật đầu.

Liền tạm thời cúi đầu một chút, dù sao Chu Hằng cùng con lừa đen đều phải chết, bồi thường một lễ cho người chết, nói lời xin lỗi thì tính là cái gì!

Bọn họ tự mình an ủi như thế, lập tức cảm thấy tâm bình khí hòa hơn nhiều rồi, liền nhao nhao khom người thi lễ một cái với con lừa đen, nói:

– Đúng, Là chúng ta sai lầm rồi!

– Sai lầm rồi thì sửa, không thể biết sai mà không thay đổi! Có sai còn biết sửa thì còn có thuốc có thể cứu! Không thể dạy mãi không sửa! Huyền tôn đại nhân nói, người thành thật quá không tốt, nhưng mấu chốt là nếu biết sai có thể sửa đổi! Các ngươi có thể ý thức được sai lầm của mình, nói rõ các ngươi còn có đường cứu vãn, bổn tọa miễn cưỡng, liên dạy các ngươi làm sao biết sai mà sửa!

Con lừa đen lập tức đắc ý, há mồm nói, một phen nói ra làm cho năm người Thanh Dương Thiên Tôn đều là đầu óc choáng váng.

Đợi cho con lừa đen thao thao bất tuyệt nói xong, bọn họ mới ý thức được sự bất thường, con lừa đê tiện này thật sự coi bọn họ trở thành hậu bối để khiển trách a!

Vì Tinh Hạch, vì Tiên Cung, nhẫn!

Con lừa đen càng nói càng dũng cảm, mà Chu Hằng cũng không hề có ý tứ ngăn cản, còn đứng một bên xem náo nhiệt, ba ba ba, nước miếng bay ra, con lừa đen nói một hơi tới nửa tiếng, bên trong căn bản không có ý ngừng lại, dạy bảo năm người Thanh Dương Thiên Tôn từ đầu đến chân, ngay cả tam đại tổ tiên cũng không may mắn thoát khỏi.

Cho tới khi con lừa đen chưa thỏa mãn dùng ngòi bút làm vũ khí phát động công kích tới tổ tiên đời thứ tư, Lệnh Hồ Huyền rốt cục không kìm nổi nhảy dựng lên, quát:

– Con lừa đê tiện, không cho nói nữa!

Hai mắt hắn phóng hỏa, trưởng bối đời thứ tư của hắn chính là tầng lớp trung kiên của Lệnh Hồ gia, nếu là hắn để mặc con lừa đen nói những lời ô nhục mà không ngăn lại, sau khi trở về chỉ cần hơi lộ ra tuyệt đối sẽ bị trói buộc đến chết!

– Gì, bổn tọa mới nói một phần mười, ngươi lại dám kêu bổn tọa ngừng lại?

Con lừa đen lập tức nổi giận, vươn một cái chân chỉ ra:

– Lúc trước thấy các ngươi còn có mấy phần ý ăn năn, bổn tọa mới không tiếc nước miếng nói đạo lý với các ngươi, ngươi cho là ai cũng có thể nhận lời răn dạy của bổn tọa sao? Ai, tiểu tử xấu xa ngươi, cô phụ hảo ý của bổn tọa a!

Đều mắng tam đại tổ tiên của người ta như giội máu chó lên đầu, còn có thể nói là có hảo ý, loại lời nói không biết xấu hổ này cũng chỉ có con lừa đen mới có thể nói được.

Đừng nói Lệnh Hồ Huyền, chính là bốn người khác cũng đều là không nhịn được, nhao nhao lộ ra vẻ dữ tợn.

Lúc trước là bị mắng tới hồ đồ, nhưng bọn hắn bây giờ lại là phản ứng lại, bị chơi xỏ!

Thật to gan!

– Tiểu tử, giao Tinh Hạch ra đây!

Cuối cùng Lưu An Kỳ không hề che che giấu giấu, lộ ra bản mặt thật.

Chương 476: Xuống tay đi!

– Muốn Tinh Hạch?

Chu Hằng cười, đưa ngón tay ngoắc ngoắc.

– Lại đây đoạt a!

– Hừ, ngươi chớ quá kiêu ngạo!

Lưu An Kỳ giận không kềm được, hắn mặc dù là nô tài của Lệnh Hồ gia, nhưng ở Phàm giới hắn hoàn toàn xứng đáng là mạnh nhất trên đời, ai dám gọi hắn như vậy?

Này thực sự là đang tự tìm đường chết!

Hắn không kìm nổi mà ra tay, một chưởng đánh về phía Chu Hằng.

Tay phải của Chu Hằng nắm chặt đột nhiên đánh ra, quyền

mang màu vàng chói lọi thiên địa, thanh thế đúng là không kém Lưu An Kỳ chút nào.

– Cái gì?

Thấy một màn như vậy, Thanh Dương Thiên Tôn ba người đồng thời lộ ra vẻ không thể tin.

Lưu An Kỳ chính là tiên nhân a, tuy rằng đi tới Phàm giới sẽ nhận được áp chế của đại đạo Phàm giới, không thể chân chính phát huy ra chiến lực của tiên nhân, nhưng cũng là lực lượng đến gần vô hạn đỉnh phong của Phàm giới!

Hiện tại linh khí Phàm giới quá yếu, căn bản không xuất hiện Chuẩn Tiên ba kiếp, cho dù là tiên nhân kém bản lĩnh nhất đến trái đất đều sẽ là tồn tại mạnh nhất Phàm giới!

Không ngờ Chu Hằng có thể so sánh về khí thế với Lưu An Kỳ … cái này không khỏi cũng quá khoa trương đi!

Tuy nhiên, khí thế chung quy chỉ là khí thế, hai người đánh nhau còn phải xem lực lượng tuyệt đối! Chu Hằng, tuyệt đối không thể nào là đối thủ của Lưu An Kỳ, tiểu tử này cậy mạnh đánh bừa tuyệt đối là tự tìm đường chết.

Ầm!

Quả đấm va chạm với bàn tay, sau một tiếng vang nặng nề, mọi người chỉ cảm thấy trong tai có một tiếng nổ vang, cái gì cũng nghe không được.

Tuy rằng lỗ tai mất đi thính giác, nhưng ánh mắt lại vẫn tốt như cũ, chỉ thấy Chu Hằng bắn ngược về sau mấy chục dặm, nhanh như lưu quang, mà thân hình Lưu An Kỳ cũng là không ổn định, liên tiếp thối lui mười mấy bước, sau khi đứng vững lại liên tiếp thối lui 7 bước, lúc này mới đứng vững vàng.

Ở trên một kích này, tuy rằng Chu Hằng rơi xuống thế hạ phong, nhưng chênh lệch cũng không có đạt tới trình độ nghiền ép!

Làm sao có thể? Tiểu tử này làm sao có thể có lực lượng cường đại như thế?

Đây tuyệt đối là Chuẩn Tiên ba kiếp a!

Chỉ là Thiên Tôn Hóa Thần nhị trọng thiên, làm sao có thể có được chiến lực của Chuẩn Tiên ba kiếp? Đây không phải là đùa giỡn hay sao?

– Thiên phú dị bẩm!

– Siêu cấp yêu nghiệt!

Đám người Lệnh Hồ Huyền cả kinh kêu lên không thôi, chênh lệch của Chuẩn Tiên với Thiên Tôn là thể hiện tại Thần chích. Sau khi Chuẩn Tiên trải qua kiếp, Thần chích sẽ cường đại hơn trước, tăng lực lượng lên gấp trăm lần!

Chu Hằng khẳng định không phải Chuẩn Tiên. Bởi vì hắn mới là Hóa Thần nhị trọng thiên, Thần chích còn không có tư cách trải qua kiếp. Nhưng hắn lại có lực lượng sánh ngang với Chuẩn Tiên ba kiếp, giải thích thế nào?

Không gian đan điền của người này … Khổng lồ tới kinh người!

Lấy tích lũy linh lực kinh khủng bổ sung cho chênh lệch về phương diện Thần chích, này này này này này, yêu nghiệt a, tuyệt đối yêu nghiệt!

Nhất là Thanh Dương Thiên Tôn, phát hiện Chu Hằng có được chiến lực của Chuẩn Tiên ba kiếp, sau lưng không khỏi đều là mồ hôi lạnh.

Nếu là dọc theo đường đi với Chu Hằng động sát tâm đối với hắn, với nghiền ép của Chuẩn Tiên ba kiếp đối với Chuẩn Tiên hai kiếp, hơn nữa còn là không có phòng bị, quả thực chính là mười phần chắc chín a!

Hắn không chết thật sự là vận khí!

Nhưng vì cái gì Chu Hằng không có xuống tay?

Dù nói thế nào hắn đều là Chuẩn Tiên hai kiếp, cũng là nhân vật cấp bậc đỉnh phong của Phàm giới? Trừ phi … Chu Hằng cũng giống như Lưu An Kỳ, chính là tiên nhân đến trái đất, như vậy bằng vào thể chất của tiên nhân ở Phàm giới tuyệt đối là vô địch!

Nhưng Chu Hằng rõ ràng chỉ là Hóa Thần nhị trọng thiên, như vậy khẳng định hắn không có khả năng có được khí lực của pháp khí Hóa Thần Cảnh, đây không phải là chuyện rõ ràng sao?

Quả nhiên là người trẻ tuổi, rất kiêu ngạo!

Thanh Dương Thiên Tôn vừa nói ở trong lòng, vừa nhìn bộ pháp vô cùng huyền diệu mà Chu Hằng sử dụng, xoay chuyển trở về cực nhanh chóng. Khí thế cả người đúng là không giảm mà tăng, lại đánh ra một quyền hướng về phía Lưu An Kỳ.

– Tiểu bối thật là cuồng vọng!

Lưu An Kỳ giận tím mặt, chiến lực của hắn tuy rằng bị áp chế tới cực hạn mà Phàm giới cho phép, nhưng bản thân lại là tiên nhân thứ thiệt, há có thể dễ dàng để một con kiến khiêu khích?

Hai tay hắn mở ra, từng đạo kình lực tuôn ra, điên cuồng mà oanh kích về phía Chu Hằng.

Bành! Bành! Bành!

Chu Hằng đối chưởng cùng hắn, không yếu thế chút nào, tuy rằng ở lực lượng hắn có chút không bằng. Nhưng cũng không có khác biệt về bản chất, dù sao hắn cũng đạt tới cường độ của Chuẩn Tiên ba kiếp.

Lưu An Kỳ liên tục gầm thét, làm một nô tài, nhược điểm lớn nhất của hắn chính là thiếu kiên nhẫn, không giống như thiên kiêu bò lên trên từ tầng dưới chót như Chu Hằng, tràn đầy chiến ý kiên cường.

Chưa từng xử lý một đối thủ có thực lực không sánh bằng mình mà dùng tới ba chiêu hai thức vẫn không được, cảm xúc của Lưu An Kỳ rất nhanh đã trở nên không khống chế được. Bộ mặt dữ tợn, hận không thể đem Chu Hằng bầm thây vạn đoạn.

– Tiên thuật, Dã Hỏa Quyền!

Trong ánh mắt Lưu An Kỳ bỗng nhiên lóe ra một tia lửa, hai tay biến chưởng thành quyền. Mười ngón tay nắm chặt, oanh, từng đạo ngọn lửa tán phát ra từ quả đấm của hắn, minh hỏa màu xanh biếc hừng hực bùng cháy.

Dưới sự thiêu đốt cực nóng, nước biển lập tức điên cuồng bốc hơi lên, nếu như quan sát từ bên trên biển rộng, liền có thể phát hiện ra tốc độ hạ thấp xuống của nước hết sức rõ ràng!

Tuy nhiên sau khi hơi nước bốc hơi đến khoảng không cao ngàn trượng, lại hóa thành từng đợt mưa rơi xuống, bổ sung độ cao của mực nước, duy trì một cái cân bằng lớn.

Tiên thuật!

Ngươi muốn dùng tuyệt chiêu thì cứ dùng nha, còn nói ra miệng làm chi, lo rằng người khác không phòng bị cẩn thận sao?

Chu Hằng lắc lắc đầu, tay phải mở ra, lại là hóa quyền thành chưởng, trong mắt có vô cùng vô tận quang ảnh bay lộn, đột nhiên chụp ra một chưởng.

Phiên Thiên Chưởng!

Tiên thuật đối với tiên thuật!

Đồng dạng là tiên nhân, Lưu An Kỳ cùng Vinh Kiếm Long căn bản không có một chút ít có thể so sánh! Chu Hằng có thể kết luận, Vinh Kiếm Long có thể đánh bại Lưu An Kỳ trong vòng mười chiêu, mà sử dụng ra tiên thuật Lam Tâm Ấn kia, trong vòng năm chiêu liền có thể đánh giết Lưu An Kỳ!

Đó còn là khi ở Phàm giới, dưới tình huống lực lượng bị áp chế thật lớn, nếu là ở Tiên giới, Lưu An Kỳ tuyệt đối là bị Vinh Kiếm Long nháy mắt miểu sát!

Sau khi giao thủ mấy chiêu, trong lòng Chu Hằng liền chắc chắc, hắn tuyệt đối không sợ Lưu An Kỳ.

Ầm!

Quyền chưởng của hai người va chạm, Dã Hỏa Quyền cuốn lên hỏa diễm ngập trời, mà Phiên Thiên Chưởng lại mang theo một mảnh vũ trụ tinh tú, va chạm vào nhau, trong lúc mai một, đúng là liều mạng tới tám lạng nửa cân!

Không, là Lưu An Kỳ thua!

Thanh Dương Thiên Tôn đều là nói ở trong lòng, bởi vì Lưu An Kỳ chính là chiếm ưu thế ở lực lượng, nhưng tiên thuật va chạm kết quả lại là hai người ngang nhau, có nghĩa là tiên thuật Chu Hằng nắm giữ còn cao hơn một bậc!

Này là tự nhiên, Lưu An Kỳ chỉ là nô tài của Lệnh Hồ gia, hắn có thể học được tiên thuật cao cấp gì? Mà Phiên Thiên Chưởng lại là tuyệt kỹ của Man Thần tộc, dù như thế nào đi nữa cũng phải cao minh hơn so với bí thuật mà một nô tài học??

– Ngươi … Đến tột cùng là có lai lịch gì?

Lưu An Kỳ có điểm kinh sợ.

Phàm giới làm sao có thể có biến thái như vậy?

Đây là thiên tài mà hào môn nào đó của Tiên giới bồi dưỡng ra được a, bây giờ đang rèn luyện ở Phàm giới! Nếu không làm sao có thể biến thái như vậy, làm sao có thể nắm giữ tiên thuật?

Lệnh Hồ gia ở Tiên giới tuy rằng cũng có chút thanh danh, nhưng vẫn chênh lệch so với chút thế lực đỉnh cấp rất xa, như

trời cùng đất, nếu như là không cẩn thận đắc tội với tồn tại như vậy, sẽ bị huỷ diệt trong giây lát!

– Ta, là một phàm nhân!

Chu Hằng cười ha ha, chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tiếp tục công kích Lưu An Kỳ.

– Tiểu tử, thực lực của ngươi quả thật rất mạnh, nhưng dù sao còn không có vượt qua cánh cửa tiên phàm, tuyệt không thể nào là đối thủ của ta!

Trong lòng Lưu An Kỳ sau khi đã nhận định thân phận của Chu Hằng là hào môn, liền có ý ngưng chiến.

Dù sao, cho dù hắn đánh thắng cũng không có chỗ tốt gì, ngày sau Chu Hằng trở lại Tiên giới xin gia tộc ra tay trả thù, hắn tuyệt đối sẽ bị vứt ra để làm người chịu tội thay!

Hắn là làm việc cho Lệnh Hồ gia, nhưng tuyệt sẽ không bán cả mạng đi!

– Ở đâu ra nhiều lời thừa như vậy, đến đây chiến đi!

Chu Hằng gào to một tiếng, song chưởng tung bay, Phiên Thiên Chưởng liên tiếp đánh ra!

Đối mặt với cuồng oanh loạn tạc của tiên thuật này, Lưu An Kỳ cũng không dám sơ suất chút nào, chỉ có thể toàn lực vận chuyển Dã Hỏa Quyền để chống đỡ, sự tình đánh không tổn thương hắn lại làm cho hắn mặt xám mày tro không phải là sự tình gì đáng giá để kiêu ngạo.

Lúc trước Chu Hằng dụng quyền, Lưu An Kỳ dụng chưởng, hiện tại sau mỗi lần sử dụng tiên thuật lại là vừa vặn chuyển đổi với nhau.

Rồi sau khi đánh chừng trăm chiêu, hai người đồng thời thu tay lại.

Hai người đều có thể chất cấp bậc pháp khí Hóa Thần Cảnh, người này cũng không thể làm gì được người kia, đánh tiếp nữa cũng không có ý tứ.

Chu Hằng lại là nghĩ tới Vinh Kiếm Long, Lam Tâm Ấn kia của đối phương vừa ra trực tiếp chặt đứt xương của mình!

Đồng dạng là tiên thuật, Phiên Thiên Chưởng so sánh với Lam Tâm Ấn kém một khoảng lớn.

Trên lý thuyết mà nói, thể chất pháp khí Hóa Thần Cảnh kia của Chu Hằng hẳn là tồn tại vô địch ở Phàm giới, bất kỳ lực lượng nào cũng không thể trực tiếp đả thương hắn. Nhưng Lam Tâm Ấn lại làm được, trong nháy mắt khi Lam Tâm Ấn phát ra uy lực, lực lượng kia tuyệt đối vượt qua cực hạn của Phàm giới!

Mà phù văn của Hoặc Thiên còn lợi hại tới bất ngờ.

Có thể thấy được, cho dù hạ giới hạn chế cực hạn lực lượng, nhưng tiên thuật lại có thể vượt qua khoảng trống như vậy, phóng thích ra chiến lực càng cường đại hơn.

Chu Hằng nhìn cổ của Lưu An Kỳ, nghĩ có nên tế xuấểna hắc kiếm để đánh một trận nữa hay không

Hắc kiếm đánh đâu thắng đó, lại phối hợp lực lượng của hắn đủ để trảm phá pháp khí Hóa Thần Cảnh, đây cũng là trình độ thể chất bây giờ của Lưu An Kỳ, vốn là vô địch Phàm giới, nhưng gặp hắc kiếm thì tính là cái gì?

Từ lúc Chu Hằng chỉ là Kết Thai Cảnh, hắn liền có thể dùng hắc kiếm vạch ra dấu vết trên người của con rối cấp Vương, đây chính là con rối Hóa Thần Cảnh của chánh chánh tông tông a!

Hiện tại lực lượng của hắn có thể cùng so sánh với Chuẩn Tiên ba kiếp, thêm hắc kiếm nữa, phá vỡ pháp khí Hóa Thần Cảnh

thực sự không ngạc nhiên a!

Bất quá hắn cũng không có nắm chắc nhất định, nếu là làm Lưu An Kỳ sợ quá chạy mất, tên này khẳng định sẽ ẩn náu rất xa, làm sao cũng không thể lại đây chịu chết. Bởi vậy, nếu muốn hạ sát thủ, phải tìm cơ hội một kích tuyệt sát!

Nếu không, Lưu An Kỳ khẳng định sẽ bộc phát ra lực lượng tiên nhân, đến lúc đó hắn liền trực tiếp phá mở hư không tiến vào Tiên giới, giết thế nào?

Chu Hằng đè nén kích động muốn rút kiếm giết người, nói:

– Ngươi coi như có chút thực lực, vậy hãy cùng bản thiếu vào trong, đánh một trận đi!

Sắc mặt Lưu An Kỳ không khỏi tối sầm, hắn tại sao có thể nói là có chút thực lực? Hắn là tiên nhân nha? Nếu đổi lại là ở Tiên giới, lực lượng của hắn không có bị áp chế, một chiêu liền có thể trấn giết Chu Hằng!

Nhưng Chu Hằng càng là cuồng vọng, càng là kiêu ngạo, Lưu An Kỳ càng tin tưởng Chu Hằng có lai lịch lớn, khẳng định là người trong nhà quyền thế siêu cấp nào đó của Tiên giới, ngược lại thì cái rắm cũng không dám bật ra một cái, thần niệm giương động, thương lượng với Lệnh Hồ Huyền.

Một lát sau, vị thiếu gia của Lệnh Hồ gia kia liền nói:

– Không đánh không quen, Chu huynh, kết giao bằng hữu đi!

Hắn chắp tay hướng về Chu Hằng, nét mặt tự nhiên phóng khoáng, nhìn không ra một chút xíu giương cung bạt kiếm nào.

Người của đại gia tộc đi ra ngoài, công phu hàm dưỡng vẫn là đáng giá để tán dương.

Chương 477: Lai lịch của Tiên Cung!

Một trận tranh đấu, tạm thời giải trừ, nhưng mọi người đều biết đây chỉ là một thời kỳ hòa bình ngắn ngủi.

Tinh Hạch quá trân quý, quý báu đến mức đủ để cho Lệnh Hồ Huyền, Lưu An Kỳ sinh ra tâm giết người diệt khẩu! Sở dĩ dừng tay, là bởi vì bon hắn không có năng lực xử lý Chu Hằng, còn nếu là có cơ hội như vậy, bọn họ người nào cũng sẽ không thủ hạ lưu tình!

Mà Chân Dương Tiên Uyển tiếp theo là một bước ngoặt, bên trong Tiên Cung nói không chừng liền có Tiên khí!

Với lực lượng của Lưu An Kỳ lại phối hợp Tiên khí, muốn chém giết Chu Hằng liền không phải người si nói mộng.

– Mời Chu huynh hành động!

Lệnh Hồ Huyền mỉm cười nói, tràn đầy sự nho nhã của con cháu quý tộc, như thế nào cũng không thể liên hệ hắn cùng võ giả.

– Các ngươi lui ra phía sau vạn dặm!

Chu Hằng nói.

Sau khi Lệnh Hồ Huyền năm người hai mặt nhìn nhau, đều là theo lời mà đi, khoảng cách vạn dặm đối với bọn hắn mà nói cũng không tính là xa xôi, nếu là Chu Hằng mở Tiên Cung ra muốn một mình đi vào, bọn họ cũng hoàn toàn kịp ngăn cản.

Nhưng thật ra Chu Hằng không có ý nghĩ một mình tiến vào Tiên Cung, hắn còn muốn lợi dụng môi trường bên trong để chôn sống Lưu An Kỳ!

Hắn là sợ thời điểm khởi động Tinh Hạch mở Tiên Cung ra, năng lượng phát tán ra ngoài sẽ sinh ra hậu quả cực đáng sợ, làm cho hắn bị thương nặng! Có khoảng cách vạn dặm, hắn ít nhất có thể có thời gian phản ứng.

– Chu tiểu tử, ngươi phải cẩn thận!

Con lừa đen thận trọng nói.

Nơi đây có một vị tiên nhân, mặc dù là bị áp chế cảnh giới, nhưng tiên nhân chính là tiên nhân, không cho phép bọn họ không cẩn thận một chút nào.

Chu Hằng mỉm cười, muốn đạt tới mục đích nhất thiết phải trả giá, hắn không mạo hiểm một chút làm sao có thể đủ để chém tiên nhân xuống dưới ngựa? Phàm nhân tru tiên, ngẫm lại cũng để cho người ta nhiệt huyết sôi trào a!

Hắn xóa một tia cấm chế trên lực lượng trong Tinh Hạch.

Đáng tiếc a, đại môn của Tiên Cung này làm thành từ ngọc thạch, bằng không hắn có thể trực tiếp cắn nuốt!

Trong lòng Chu Hằng đột nhiên hiện lên một cái ý niệm như vậy, oanh, năng lượng cuồng bạo trào ra, đánh tới tiên môn.

Bành!

Cả người Chu Hằng lập tức bị đánh bay lên. Nhưng phản ứng của hắn là nhanh bực nào, chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tránh né xuyên qua trong năng lượng cuồng bạo, đúng là gần như không có bị ảnh hướng đến.

Ngẫu nhiên bị đanh trung một hai lần cũng không có chuyện gì, kia chỉ là dư ba phản chấn, với thể chất của hắn cộng thêm linh lực phòng ngự hoàn toàn có thể chịu đựng được.

Mà tiên môn kia … Rốt cục mở!

Bị đánh ra một cái lỗ thủng có thể đủ để cho voi thông qua!

Không hổ là Tinh Hạch, một cái tinh cầu tập hợp năng lượng. Ngay cả tiên môn đều có thể oanh phá!

Hưu hưu hưu, năm người Lệnh Hồ Huyền đều là bay vọt tới, nhìn thấy đại môn của Tiên Cung này phá ra lỗ hổng lớn như vậy, đều là lộ ra biểu tình vừa mừng vừa sợ, cũng có sự tham lam không cầm được.

Vẻn vẹn chỉ là phóng xuất ra một ít lực lượng liền mạnh mẽ như vậy, linh khí ẩn chứa trong toàn bộ Tinh Hạch tự nhiên không cần nói!

Thanh Dương Thiên Tôn cùng ba Chuẩn Tiên hai kiếp thiếu chút nữa trực tiếp nhào lên cướp đoạt. Bọn họ bị vây khốn ở Chuẩn Tiên hai kiếp đã rất nhiều rất nhiều năm, không cách nào thành tiên, bọn họ gần như hai tay buông xuôi.

Vì thành tiên, bọn họ có thể liều mạng!

Nhưng Chu Hằng quá cường đại, cường đại đến mức không phải bọn họ chịu liều mạng liền có hy vọng chiến thắng, địch nhân như thế quả thực chính là làm cho bọn họ tuyệt vọng a!

Chỉ có thể ký thác hy vọng vào trong Tiên Cung!

Nói không chừng có Tiên khí a, hoặc là độc dược, mê dược Tiên cấp, cái nào cũng đều có thể chế phục Chu Hằng!

Ở trước mặt lực lượng Tiên cấp, bọn họ đều là con kiến!

– Mời!

Con lừa đen nói với năm người đối phương.

– Trước hết mời các ngươi!

Lệnh Hồ Huyền vô cùng khách khí nhún nhường.

– Cũng là mời các ngươi trước!

Con lừa đen kiên trì nói.

Quỷ mới biết trong Tiên Cung có cái gì, nói không chừng đi vào chính là một thanh kiếm tiên tung hoành chém sạch sẽ bọn họ, đây cũng không phải là đùa giỡn a!

Lệnh Hồ Huyền cũng biết không có khả năng để Chu Hằng cùng con lừa đen đi đầu, thực lực của bọn họ quyết định bọn họ có tư cách đàm phán, bởi vậy hắn lộ ra một nụ cười dịu dàng, nói với ba người Thanh Dương Thiên Tôn:

– Ba vị, làm phiền các ngươi đi trước!

Con mẹ nó chứ!

Ba người Thanh Dương Thiên Tôn đều là chửi má nó ở trong lòng, đi trước thật sự là họa phúc khó liệu. Có thể một bước lên thiên đường, cũng có thể một bước vào địa ngục!

Nhưng ai bảo thực lực của ba người bọn hắn yếu nhất?

Người là dao thớt, ta làm thịt cá a!

Ba người hai mặt nhìn nhau một trận, cũng chỉ có thể đi vào trước, bước vào trong tiên môn đã bị phá vỡ kia.

Chuyện cho tới bây giờ, đã không phải là bọn họ muốn rời đi liền có thể rời đi, Chu Hằng cùng Lưu An Kỳ thật giống như hai thanh cương đao kề trên cổ của bọn họ. Sinh tử hoàn toàn không ở trong lòng bàn tay của bọn họ.

Cho dù là Chuẩn Tiên thì như thế nào, bọn họ không có chán sống, ba người đều là sắc mặt khó coi đi vào trong, tăng tinh khí thần lên tới cực hạn. Bất cứ lúc nào đều có thể phát ra một kích mạnh nhất.

Đường đường là Chuẩn Tiên cũng chỉ có thể làm vật hi sinh!

Chu Hằng âm thầm cảm thán, nhưng trong lòng thì dâng lên chiến ý cùng sự hăng hái vô cùng vô tận.

Hắn bây giờ gần như có thể là hoành hành ở Phàm giới, nhưng tu vi này phóng tới Tiên giới, lại hoàn toàn là không đáng để nhắc tới! Về sau đến Tiên giới nếu không cố gắng tăng tu vi lên, Thanh Dương Thiên Tôn ba người chính là tấm gương của hắn.

– Không có nguy hiểm!

Sau khi đi vào quan sát một vòng, Thanh Dương Thiên Tôn ba người đều là nói, trong tiếng nói mang theo từng tia khó chịu.

Bọn họ chính là Chuẩn Tiên hai kiếp a, không ngờ luân lạc tới mức phải làm tiểu tốt dò đường, thật sự là mất mặt chết người!

Lúc này Lưu An Kỳ mới bảo vệ Lệnh Hồ Huyền tiến vào, đợi cho bọn họ đi vào trước, Chu Hằng cùng con lừa đen cũng là song song đi tới.

Vào cửa chính là một hoa viên, nhưng hiện tại cơ bản chỉ còn lại có một mảnh cô quạnh, nhìn không thấy một chút xíu màu xanh biếc, nhưng linh khí lại là cực kỳ dồi dào, thật giống như Tiên đại lục lần đầu tiên đụng phải khi Chu Hằng bước vào Huyền Càn Tinh.

Chỉ là nơi này còn nồng đậm hơn!

Thanh Dương Thiên Tôn cùng ba Chuẩn Tiên hai kiếp đều là lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, tu luyện ở trong này, bọn họ thậm chí có khả năng trực tiếp xông lên Chuẩn Tiên ba kiếp!

Nhưng bọn hắn lập tức liền trở nên ủ rũ, mật độ linh khí nơi này là đủ, nhưng mấu chốt là số lượng không đủ a, nhiều nhất là mấy chục mẫu, nhưng một gã Chuẩn Tiên hai kiếp để xông lên Chuẩn Tiên ba kiếp, linh khí ít nhất cần không gian lớn như mười mấy thành thị mới được.

Kém xa, căn bản không được!!

Lưu An Kỳ hấp thu linh khí vô cùng nồng đậm này, trong ánh mắt lóe ra một đạo sát khí, ở trong này chiến lực của hắn có thể tăng lên vài phần, có phải sẽ có thể ra tay với Chu Hằng hay không?

Không ổn!

Tuy rằng linh khí nơi này nồng đậm, có thể cường hóa chiến lực của hắn lên vài phần, nhưng còn xa xa không đủ để đánh giết một gã có được thể chất của pháp khí Hóa Thần Cảnh, nhất thiết phải nhẫn nữa, tìm một cơ hội thích hợp hơn. Nếu không đành phải luôn luôn giả bộ.

– Giàu to rồi! Giàu to rồi!

Con lừa đen sau khi chạy vòng quanh vài vòng, miệng con lừa lập tức mở ra hít thở, giống như muốn hít linh khí nơi này vào trong miệng nó.

– Tên nhà quê!

Lệnh Hồ Huyền dụng thanh âm cực thấp hừ một tiếng, Chân

Dương Tiên Uyển này tuy rằng cũng tới từ Tiên giới, mặc dù đại môn đóng chặc, nhưng cuối cùng không thể tránh khỏi việc linh khí tràn lan, sao có thể so sánh với Tiên giới?

Hắn xoay đầu lại, lại nhìn thấy ba người Thanh Dương Thiên Tôn cũng vươn dài cổ dùng sức hít khí, bộ dáng phiêu phiêu dục tiên.

Mất … mất mặt chết người a!

Lệnh Hồ Huyền lập tức có loại kích động muốn làm thịt ba lão hóa này, cho dù ba lão hóa này đều là thủ hạ của hắn, nhưng lại bêu xấu hắn trước mặt mọi người a, thật sự làm tổn hại thể diện của hắn a!

Lại nhìn Chu Hằng, ngồi vững như bàn thạch, không động dung chút nào!

Tên này quả nhiên đến từ Tiên giới, hoàn toàn khác mấy cái tên nhà quê Phàm giới!

Lệnh Hồ Huyền cùng Lưu An Kỳ lại tin tưởng vững chắc về "thân phận" của Chu Hằng thêm một phần. Nhưng bọn họ nào biết đâu rằng, Chu Hằng sở dĩ bình tĩnh như vậy, là bởi vì không gian đan điền của hắn thật sự quá lớn, chính là một hơi hút sạch linh khí nơi này cũng chưa chắc có thể tăng tích lũy linh lực của hắn lên bao nhiêu.

Chó ngáp phải ruồi, lại là làm cho thân phận tộc nhân của nhà quyền thế trên Tiên giới trở nên chân thật thêm vài phần.

– Con lừa, không cần làm mất thể diện, đi!

Chu Hằng chộp lấy cổ của con lừa đen, kéo ngược nó đi về phía trước.

– Buông tay! Buông tay! Để bổn tọa hít thêm hai cái!

Con lừa đen lè lưỡi kêu thảm thiết, nói.

Sau khi băng qua hoa viên bị tàn phá này, phía trước là một tòa đại điện, giống như bên ngoài, toàn thân là do ngọc thạch màu bạc trắng xây thành, chớp động ánh sáng nhu hòa. Phong cách trang trí cung điện hoàn toàn bất đồng với Huyền Càn Tinh, lộ ra một loại hương vị vô cùng tiếp cận với tự nhiên.

Chu Hằng quay đầu, nói:

– Lệnh Hồ huynh, có biết Chân Dương Tiên Uyển này ngày xưa là thuộc về vị Đại Năng nào không?

Lệnh Hồ Huyền cùng Lưu An Kỳ lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, dường như đang kỳ quái làm sao Chu Hằng sẽ hỏi ra vấn đề cấp thấp như vậy!

Nếu không phải biết chi tiết về Chân Dương Tiên Uyển này, ngươi cần gì phải mang theo Tinh Hạch chạy tới đây? Đúng rồi, đây là đang kiểm tra bọn họ!

Cắt, nếu bọn họ không biết như thế nào lại tới đây chứ?

– Nguyên lai Chu huynh là muốn khảo nghiệm tiểu đệ một chút!

Lệnh Hồ Huyền lộ ra một nụ cười thận trọng, nhưng trong lòng thì tràn đầy khinh thường, không ngờ dùng loại vấn đề cấp thấp này để khảo nghiệm con cháu của Lệnh Hồ gia, thật sự là quá coi thường hắn!

– Chân Dương Tiên Uyển này ở trăm vạn năm trước thuộc về một vị Đại Năng của Tinh linh tộc, chính là Sáng Thế Vương. Bởi vì Tiên giới đã xảy ra đại loạn động, toàn bộ Tiên Cung đều là bị đánh bay đến Phàm giới!

Hắn rủ rỉ mà nói, giọng nói rõ ràng, hiển lộ ra hết phong độ cùng sự thận trọng của con cháu quý tộc.

Sáng Thế Vương!

Tiên nhân tổng cộng phân thành bốn đại cảnh giới. Theo thứ tự là Nguyệt Minh Cảnh, Nhật Diệu Cảnh, Thăng Hoa Cảnh cùng Sáng Thế Cảnh. Không giống với Phàm giới, từng cái cảnh giới của tiên nhân đều có chênh lệch thật lớn, bởi vậy nhất trọng thiên được xưng Vương, nhị trọng thiên xưng là Hoàng, tam trọng thiên là Đế!

Giống như Nhật Diệu Đế đại biểu cho Nhật Diệu tam trọng thiên, mà Sáng Thế Vương đại biểu cho cảnh giới Sáng Thế nhất trọng thiên.

Mà trăm van năm trước hẳn là thời điểm Hoặc Thiên, nguyên chủ nhân của hắc kiếm cùng với đối thủ khác bạo phát đại chiến kịch liệt, nói cách khác, tòa Tiên Cung này có thể là bởi vì tràng đại chiến kia mà bị đánh rớt tới Phàm giới!

Nhưng vị Đại Năng của Tinh linh tộc kia cho dù chỉ là Sáng Thế nhất trọng thiên, đó cũng là Sáng Thế Cảnh a, đứng ở đỉnh phong nhất trong toàn bộ Tiên giới, tồn tại như vậy cũng sẽ không thể tự bảo vệ mình?

Vô cùng có khả năng Vô cùng có khả năng

Nghĩ tới Vinh Kiếm Long liền biết được, vậy khẳng định cũng là tồn tại Sáng Thế Cảnh, tuy rằng không biết là Vương,

Hoàng hay Đế, nhưng vẫn bị phù văn do Hoặc Thiên tự động kích phát ra dễ dàng mạt sát!

Năm đó Hoặc Thiên có chiến lực toàn thịnh, như vậy một đạo dư ba có thể đánh rơi tòa Tiên Cung này xuống Phàm giới thì có gì là lạ!

Nhưng nói như thế, năm đó Hoặc Thiên tuyệt không đơn giản là Sáng Thế Đế!

Chương 478: Bích Tiêu Thạch

Cổ Viêm đúng là đã nói trong 4 cảnh tiên nhân, mỗi một trọng thiên đều có chênh lệch cực lớn, lão lừa đảo cũng chứng thật qua điểm ấy, có thể nói chỉ dư ba công kích của tồn tại Sáng Thế tam trọng thiên cũng có thể đánh giết Sáng Thế nhất trọng thiên, chuyện này không khỏi cũng quá mức đi!

Chu Hằng nghĩ đến thời điểm hắn đang đột phá Hóa Thần Cảnh, từng thấy qua văn lộ màu vàng xuất hiện tràn ngập thiên địa!

Đó rất có thể là đại đạo thiên địa!

Chu Hằng nghĩ tới, nếu một ngày kia hắn có thể đạt tới trình độ oanh phá văn lộ màu vàng kia, rất có khả năng hắn bao trùm lên thiên địa, từ nay về sau sẽ chân chính không bị sinh tử hạn chế.

Có thể… Hoặc Thiên, nguyên chủ nhân của hắc kiếm cũng đã sớm đạt tới cảnh giới này hay không?

Nếu là như vậy, như vậy cũng có thể giải thích được năng lực của Hoặc Thiên cùng với nguyên chủ nhân của hắc kiếm, bởi

vì bọn họ đã là tồn tại có thể điều khiển thiên đạo, dư ba một đạo công kích đánh bay cả tòa Tiên giới đại lục cũng có gì kỳ quái chứ?

Lệnh Hồ Huyền tuyệt không nghĩ tới, mình chỉ thuận miệng nói nói mấy câu lại khiến Chu Hằng tưởng tượng ra nhiều thứ như vậy, hắn còn ở bên kia khinh thường, cái gì mà con cháu của đại gia tộc chứ? Không ngờ lại đi hỏi vấn đề không sâu sắc này.

Hừ, nếu như hắn cũng có tài nguyên tu luyện như đối phương, bây giờ tiền đồ khẳng định tỏa sáng gấp trăm lần Chu Hằng.

Vị Lệnh Hồ công tử này quy kết nguyên nhân chiến lực nghịch thiên của Chu Hằng lên toàn bộ gia tộc sau lưng hắn, tự nhiên khinh bỉ Chu Hằng bao nhiêu thì có bấy nhiêu, nhưng cũng lại hâm mộ.

Hóa Thần nhị trọng thiên liền có được chiến lực Chuẩn Tiên ba kiếp, vậy sau khi Chu Hằng thành tiên thì sẽ khủng bố cỡ nào?

Nói không chừng, thời điểm còn là Nguyệt Minh Vương cũng có thể đánh bại Nguyệt Minh Hoàng!

Chu Hằng thu hồi suy nghĩ, ánh mắt đảo qua này tòa Tiên Cung di thế không biết bao nhiêu năm này, tìm kiếm vật có giá trị. Nhưng mà hắc kiếm trong đan điền lại thờ ơ, dường như

chưa tỉnh ngủ vậy.

Nơi này không ngờ không có bảo vật để cho hắc kiếm động tâm.

Chu Hằng biết theo tu vi mình càng ngày càng cao, hắc kiếm cũng càng ngày càng kén cá chọn canh, nhưng đây là Tiên Cung a, hơn nữa còn là Tiên Cung của một vị Sáng Thế Vương, chẳng lẽ nơi này không tìm được một thứ tốt sao?

Hắn mở ra thần ý. Đảo qua mỗi một góc Tiên Cung này, lập tức liền hiểu ra.

Tòa Tiên Cung này thực ra đã sớm vỡ nát, mỗi viên gạch cục đá đã sắp tan nát rồi, chỉ là miễn cưỡng dính liền với nhau thôi. Nhưng mà Tiên Cung chính là Tiên Cung, cho dù sắp bể nát cũng không phải phàm nhân có thể dùng man lực oanh phá được.

Nhất định phải có lực lượng Tiên cấp, chẳng hạn như Tinh Hạch.

Trách không được hắc kiếm không có phản ứng, những thứ kia phỏng đoán đã bị hủy diệt hầu như không còn.

Rất có khả năng. Tòa Tiên Cung này là do kiếm khí của hắc kiếm phá hủy, vị kiếm đại gia này lại càng không thèm liếc nó một cai, khinh nó vỡ nát sao?

Hắn thần ý cường đại, đối diện Lưu An Kỳ cũng không kém chút nào, cô hắn là tiên nhân chân chính, tuy rằng bây giờ lực lượng bị áp chế. Nhưng độ mẫn tuệ của thần ý vẫn không thay đổi.

Lưu An Kỳ mang theo Lệnh Hồ Huyền không chút ngừng lại tiến về phía trước, tự nhiên biết dọc đường đều không có thứ gì tốt.

– Gì mà là Tiên Cung chứ, sao thứ tốt gì cũng không có? Con lừa đen khó chịu nói, ánh mắt gian tà lại không ngừng liếc tới liếc lui, không chút buông tha tìm bảo vật.

Giống nó còn có ba người Thanh Dương Thiên Tôn, tuy rằng thần thức bọn họ mạnh hơn con lừa đen mấy bậc, nhưng mà vào Tiên Cung cứ như vậy mà cam tâm về tay không sao?

Tiên Cung này là thế nào? Sao ngay cả một vật bày trí cũng không thấy?

Dường như nơi này đã sớm bị người ta cướp sạch qua một lần

rồi.

Nơi này không có vật bày trí trong nhà là vì những thứ bày trí kia càng yếu ớt, không biết đã biến thành tro bụi lúc nào trong năm tháng dằng dẵng kia rồi, tự nhiên không có khả năng nhìn thấy, bởi vậy nơi này có vẻ trống rỗng, tiếng nói ra rất vang vọng.

Đi xong cung điện một vòng lại tiến ra một cái hoa viên, cũng không có thực vật gì.

– Hả, Bích Tiêu Thạch! Lệnh Hồ Huyền đột nhiên ngừng lại. Đưa mắt chăm chú nhìn lên cái bàn đá trên hoa viên kia. Đó là một cái bàn đá toàn thân màu xanh biếc, nhưng đã vỡ ba phần năm, cơ bản chỉ còn một cái bệ.

Chỗ nứt gãy tản ra linh khí nồng đậm, vượt xa chỉnh thể nơi này.

Chu Hằng hơi kinh hãi, đã bao nhiêu năm tháng rồi, sao linh khí trong tảng đá này vẫn chưa hoàn toàn mất sạch? Nên biết rằng bất kể linh thạch gì, chỉ cần khai thác từ trong lòng đất ra là đã bị hao mòn linh khí rồi. Chỉ cần thời gian dài, cho dù linh thạch thượng phẩm cũng bị bay mòn thành đá thường.

Nhất là, tòa Tiên Cung này còn từ trên Tiên giới rơi xuống, linh khí hao mòn hẳn là phải nhanh hơn mới đúng. Nhưng qua trăm vạn năm qua lại vẫn còn linh khí, đúng là cực kỳ khó tin!

– Công tử bột, Bích Tiêu Thạch gì là? Con lừa đen phát huy truyền thống tốt đẹp là hỏi.

Tử, công tử bột?

Lệnh Hồ Huyền mặt tối sầm, thiếu chút nữa tức hộc máu!

Hắn đường đường là cửu thiếu gia của Lệnh Hồ gia, chưa từng có người gọi qua là công tử bột? Mặt trắng kia còn trắng hơn da tay hắn! Nếu như phải bỏ lĩnh vực gia tộc hắn, ai dám nói chuyện với hắn như vậy, hắn chỉ cần phất tay một cái, liền có vô số cao thủ gia tộc xuất hiện xé đối phương thành mảnh nhỏ.

Nhưng bây giờ hắn cũng không dám tùy ý, bởi vì hắn cố kỵ thực lực và thân phận của Chu Hằng!

Mặt hắn lúc trắng lúc đỏ, nhưng rốt cục vẫn phải đè xuống lửa giận trong lòng, nói: – Bích Tiêu Thạch chính là bảo vật Tiên giới, chẳng những có thể tụ tập linh khí thiên địa, hơn nữa còn có tác dụng kỳ diệu hơn, có thể làm cho người ngồi gần nó tu luyện ý niệm thông suốt, lĩnh ngộ huyền diệu thiên địa càng thêm mạnh hơn.

Hắn còn chưa nói xong, ánh mắt của con lừa đen đã sáng lên, lập tức hoan hô một tiếng, ba chân bốn cẳng chạy thẳng ra

ngoài, chân ôm lấy cái bàn đá, cái đầu lừa thì không ngừng cọ lên nó.

– Con lừa, không cần phải ác tâm như vậy chứ? Chu Hằng sắp không chịu nổi.

– Ngươi quản ta! Con lừa đen nghểnh cổ hỏi một câu, sau đó lại dùng mặt cọ cọ bàn đá, dường như muốn dính một chút tiên khí.

– Chu huynh, nếu đây là do chúng ta cùng phát hiện, vậy mỗi người một nửa, thế nào? Lệnh Hồ Huyền rất muốn nuốt trọn bảo vật này, đáng tiếc đây là Phàm giới cũng không phải Tiên giới, Lưu An Kỳ không có năng lực trấn áp Chu Hằng, bởi vậy chỉ có thể lui một bước.

Hơn nữa, Bích Tiêu Thạch cũng không phải bảo vật tiêu hao, hiện tại dù phân một nửa cho Chu Hằng, về sau cũng không phải không có cơ hội thu về lại.

Nếu như nơi này có một thanh tuyệt thế Tiên khí xuất thế, thì có thể dựa vào nó chém phá thể chất của Chu Hằng trực tiếp giết hắn.

Dù tiểu tử này là truyền nhân gia tộc Tiên Thành bậc cao thì sao, chết ở Phàm giới căn bản không có người biết!

– Mỗi người một nửa? Ngươi đúng là không biết xấu hổ a! Con lừa đen lập tức nhảy dựng lên:

– Cho dù Chu tiểu tử cũng đừng mơ tưởng cướp được một phần từ bổn tọa, tiểu tử ngươi lại muốn cùng bổn tọa mỗi người một nửa, ngươi đúng là không biết xấu hổ!

Một phen trực tiếp mắng cho Lệnh Hồ Huyền bối rối!

Hắn sao lại không biết xấu hổ chứ?

Mọi người nếu là đồng minh, như vậy sau khi phát hiện bảo vật, một người một nửa không phải chuyện rất bình thường sao? Sao con lừa này lại vô sỉ như vậy, lại đem chuyện mọi người phát hiện bảo vật cho là của riêng?

Hắn gặp qua rất nhiều người vô sỉ, nhưng người đê tiện như con lừa này lại không có một ai!

– Chu huynh, ngươi không nói gì sao? Lệnh Hồ Huyền chỉ cảm thấy như mình là tú tài gặp quan binh, có lý cũng nói không rõ. Lý luận với con lừa vô sỉ này hiển nhiên không phải ý kiến hay gì, không bằng giao cho Chu Hằng xử lý.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Lệnh Hồ huynh muốn ta nói cái

gì?

Đương nhiên là quản con lừa đê tiện này, để nó không được vô sỉ như vậy!

Lệnh Hồ Huyền mặt dần lạnh xuống nói: – Chu huynh, để chúng ta còn tiếp tục hợp tác, xin không nên mất công bằng.

– Chu tiểu tử, đây có thể là đồ tốt, ngươi không vì mình cũng phải suy nghĩ có con gái tương lai chứ, thứ tốt càng nhiều càng tốt, sao có thể tặng cho ngoại nhân chứ? Con lừa đen lại ở một bên khuyên.

– Chu thiếu, không nên phá hủy tình hữu nghị giữa hai chúng ta à? Lưu An Kỳ vừa khoanh tay, ngửa đầu nhìn trời, bộ dáng như cao thủ tịch mịch.

Hắn và Lệnh Hồ Huyền một người mặt đen, một người mặt trắng, cũng không có ý động thủ, ít nhất khi bọn họ không nắm chắc mười phần đánh giết Chu Hằng! Nếu không một khi Chu Hằng về tới gia tộc ở Tiên giới, vậy sẽ mang tới cho Lệnh Hồ gia đả kích hủy diệt.

– Loại chuyện bảo vật này, tự nhiên là người nào nhanh tay thì là của người đó, không có chuyện nói tới công bằng hay không!

Chu Hằng mở miệng nói.

Nói như vậy, chính là trắng trợn thiên vị con lừa đen.

– Hừ! Lệnh Hồ Huyền và Lưu An Kỳ mặt lạnh xuống, Chu Hằng cũng quá không cho bọn họ mặt mũi!

Nên biết rằng thực lực của bọn họ cũng không yếu hơn Chu Hằng chút nào, thậm chí còn mạnh hơn.

– Chu huynh, ngươi đây là đang hồ giảo man triền sao? Lệnh Hồ Huyền lạnh lùng nói, hắn làm sao có thể buông tha cho chí bao như Bích Tiêu Thạch được, đây chính là chí bảo chỉ có tiên nhân Sáng Thế Cảnh mới có thể có, đem về gia tộc sẽ lập công lớn!

Không nói để hắn lập tức nhảy lên làm người thừa kế thứ nhất, nhưng ít ra cũng có thể là người thứ hai, thứ ba.

Chớ xem thường chênh lệch hai gã này, ở trong đại gia tộc Tiên giới, người thừa kế xếp hạng kém một vị thì tài nguyên tu luyện lấy được cũng khác xa giữa trời và đất vậy, hơn nữa quyền lực cũng rất khác nhau.

Bởi vậy, hắn nhất định phải tranh giành.

– Ngươi đây là cố tình gây sự sao? Con lừa đen lập tức nhảy dựng lên: – Đây rõ ràng là bảo vật của bổn tọa, ngươi lại la ó muốn phân một nửa, có người không nói lý như ngươi sao? Tốt lắm, nếu như là lão tử lão nương ngươi cũng kêu chúng ta cũng mỗi người một nửa, gia gia nãi nãi ngoại công bà ngoại ngươi cũng kêu chúng ta cũng một người một nửa, bổn tọa liền chịu thiệu một chút, chỉ cần giống cái tốt, vừa lúc bổn tạo dùng làm thị nữ!

Lệnh Hồ Huyền coi như là người rất khôn ngoan, nhưng nghe con lừa đen nói vậy vẫn tức giận toàn thân run run, có một loại kích động muốn giết người mãnh liệt.

– Huyền thiếu! Lưu An Kỳ ở một bên kêu lên, hơi hơi lắc đầu, ý là bây giờ căn bản không nắm chắc đánh chết Chu Hằng, tuyệt không thể rước một đại địch cho gia tộc được.

Lệnh Hồ Huyền trống ngực run run, một lát sau mới bình tĩnh trở lại, nói: – Ngươi nói Bích Tiêu Thạch này là của ngươi, có thể có chứng minh không?

– Muốn chứng minh còn không đơn giản sao? Con lừa đen dương dương đắc ý đứng lên, dùng móng chân chỉ. – Xem đây!

Chỉ thấy cái chân bàn này không biết khi nào đã có viết: – Vật này đều thuộc về Thần Lư đại nhân.

Chữ viết còn chưa khô. Lệnh Hồ Huyền lập tức phun ra một búng máu.

Chương 479: Lấy bảo

Vô sỉ! Vô sỉ đến thế là cùng!

Lệnh Hồ Huyền đời này không phải chưa làm chuyện vô sỉ, nhưng mà so với con lừa đê tiện trước mặt này thì hắn tự nhận còn thanh cao thánh khiết như một đóa tuyết liên trên Thiên Sơn đấy.

Tại sao có thể vô sỉ như thế, hơn nữa vô sỉ lại hùng hồn như thế!

Lệnh Hồ Huyền như muốn ăn tươi nuốt sống nhìn con lừa đen, con lừa đen lại mặt không đỏ, tim không đập mạnh, vẻ mặt vô tội.

– Ngươi, ngươi, ngươi… Lệnh Hồ Huyền chỉ vào con lừa đen, cho dù vị thiếu gia này xưa nay cũng không nói lý, nhưng mà gặp phải con lừa đen loại hoàn toàn không biết liêm sỉ này, hắn cũng chỉ thất bại mà thôi.

– Đuối lý rồi chứ! Hừ, đuối lý thì một bên đợi đi, không được cản trở Lư đại gia phát tài! Con lừa đen mặt mày hớn hở, sau đó hai chân chống đất, hai móng trước lại ôm bàn đá, mông

nhấc lên, muốn nhấc Bích Tiêu Thạch ra.

Nhưng mà mặc cho nó xuất ra sức búc sữa mẹ, bàn đá này cũng không nhúc nhích tí nào, ngược lại lại khiến con lừa đê tiện này người đẫm mồ hôi.

– Ha ha ha ha! Lệnh Hồ Huyền ủy khuất nửa ngày, cuối cùng cũng vô cùng đắc ý cười.

Đúng vậy, đây chính là tẩm cung của đại năng Tiên giới à, những thứ kia cũng không phải dễ dàng mang đi như thế! Nếu bảo vật là một ấm trà, một cái chén ngọc, như vậy muốn mang đi tự nhiên dễ dàng.

Nhưng đây là cái bàn, lúc trước cho dù không phải vị Sáng Thế Vương kia tự tay chôn xuống, thì cũng là các cao thủ Tiên giới khác, sao có thể là nhân vật Kết Thai Cảnh như con lừa đen này có thể rung chuyển chứ?

– Chu tiểu tử, ngươi tới! Con lừa đen sử xuất sức lực bú sữa mẹ làm đi làm lại mười mấy phút, cuối cùng không cam lòng gọi cứu binh: – Ngươi lấy ra cho bổn tọa, Lư đại gia sẽ phân cho ngươi một phần mười.

Nghe nói như thế, ngay cả Chu Hằng cũng muốn dần cho con lừa đen một trận, thật sự chưa thấy con lừa nào hẹp hòi như vậy a!

Tham lam, keo kiệt, vô sỉ!

Chu Hằng chỉ thử một chút liền lắc lắc đầu, nói: – Không được!

– Gì, nam nhân làm sao có thể nói không được, làm lại đi! Con lừa đen mặt giận dữ.

– Con lừa đê tiện. Ngươi thật sự muốn rút ra? Chu Hằng vặn ngón tay kêu răng rắc, con lừa đen này càng ngày càng đắc ý vênh váo, ngay cả hắn cũng sai khiến!

Con lừa đen tuyệt đối không bỏ qua, nó lập tức cười huề nói: – Ngươi thử lại lần nữa, hắc hắc. Thử lại lần nữa!

Chu Hằng khoanh tay tránh ra, con lừa đen vội vàng đi theo, nhắm mắt theo đuôi, dường như cẩu nô tài vậy.

Lệnh Hồ Huyền nháy mắt Lưu An Kỳ, đối phương hiểu ý, lập tức đi ra rút bàn tiên lên. Nhưng mặc cho hắn vận khí như thế nào, bàn đá này cũng giống như mọc rễ, căn bản không thể lay chuyển được.

Lưu An Kỳ lại thử vài lần, mặt cũng nghẹn đỏ, nhưng cũng

không thể lay chuyển được.

Hắn suy sụp buông tay, vẻ mặt chán nản nói với Lệnh Hồ Huyền:

– Huyền thiếu. Thuộc hạ vô năng!

Lệnh Hồ Huyền cũng thở dài, ai bảo Tiên Cung này rơi xuống Phàm giới chứ, cho dù lực lượng tiên nhân bị áp chế xuống Phàm giới đỉnh phong, nhưng mà cũng hoàn toàn không có cách với chuyện này a!

Vị Sáng Thế Vương kia khẳng định không ít lần uống trà, uống rượu ở đây, mượn Bích Tiêu Thạch để tìm hiểu đại đạo. Đây chính là Sáng Thế Vương a, cho dù mỗi lần cũng chỉ đặt cái chén, bầu rượu xuống, nhưng mà đều có một cỗ lực lượng lưu chuyển xuống, lâu ngày chày tháng. Bàn đá này khẳng định đã hợp thể cùng với cả tòa Tiên Cung này rồi.

Nên muốn lấy Bích Tiêu Thạch ra chỉ có một biện pháp, đó chính là mang cả tòa Tiên Cung này đưa lên Tiên giới, để cho đại năng gia tộc dốc toàn lực đào Bích Tiêu Thạch ra.

Đã như thế, được hay không vẫn còn chưa biết.

Hơn nữa, muốn đưa cả tòa Tiên Cung này vào Tiên giới… Lệnh Hồ Huyền sắc mặt tối sầm, đừng nhìn tòa Tiên Cung này không tính gì quá lớn, nhưng so với người thì vô luận là thể tích hay là sức nặng cũng không biết vượt qua bao nhiêu lần!

Lệnh Hồ gia có nhiều tiên thạch để vận chuyển Giới Môn như vậy sao? Tuyệt đối không có!

Nếu thật sự miễn cưỡng vận chuyển chỉ có một kết quả, tài sản gia tộc hoàn toàn hao tổn không còn, mà Tiên Cung này vẫn còn không đến được Tiên giới, sẽ di tán trong hư không. Không biết bao nhiêu năm nữa mới gặp được.

Loại tình huống này không phải chưa phát sinh qua, nếu không Phàm giới thất lạc không ít di tích Tiên giới, vì sao không thấy đại năng Tiên giới xuống dưới cướp đoạt chứ?

Thực lực của bản thân càng mạnh, xuyên qua Giới Môn thì tiêu hao tiên thạch càng nhiêu! Đây cũng là nguyên nhân vì sao chỉ có hai người Lệnh Hồ Huyền và Lưu An Kỳ xuống, cũng là để giảm bớt hao tổn tiên thạch!

Hơn nữa, tiên nhân ở Phàm giới lại bị đại đạo thiên địa áp chế, thực ra lực lượng cũng không chênh lệch lắm, cũng chỉ có độ mạnh thân thể thay đổi, như vậy đưa một vị Sáng Thế Đế đến Phàm giới phải hao phí cái giá lớn bao nhiêu?

Chiến lực gần như không khác gì Nguyệt Minh Vương à! Đáng tiếc a, chí bảo ở trước mắt lại không thể không thán.

Lệnh Hồ Huyền coi như là người tính cách quyết đoán, lập tức nói: – Đi, chúng ta tiếp tục đi tới!

Tuy rằng không thể lấy đi Bích Tiêu Thạch, nhưng mà điều này cũng làm cho hắn thấy được giá trị của tòa Tiên Cung này, bởi vậy hoàn toàn không cần phải… ở đây thở dài, nhanh đi tìm bảo vật mới là chính đạo.

Hắn đã thấy được sự vô sỉ của con lừa đen, nào dám kêu Chu Hằng nữa, vừa lúc thừa dịp một người một lừa kia tìm cách phải nhanh đi.

Đối với kết quả này, cao hứng nhất chính là ba người Thanh Dương Thiên Tôn.

Bọn họ vốn là nhân vật mạnh nhất Phàm giới, nhưng mà sau khi gặp phải quái thai Chu Hằng và Lưu An Kỳ tiên nhân tới trái đất này thì bọn họ hoàn toàn mất đi quyền lên tiếng, cho dù phát hiện bảo vật thì như thế nào, căn bản không có phần của bọn họ!

Nhiều lắm người khác ăn thịt no, bọn họ cũng chỉ được phân nước canh mà thôi.

Mà nhìn thấy Chu Hằng và Lệnh Hồ Huyền phí công quay về, bọn họ tự nhiên dâng lên tâm tình hả hê khi người gặp h ọa. Con người ta lại cổ quái như vậy, không lo thiếu, mà lo không công bằng, mọi người đều không chiếm được mới thật sự là công bình.

Ba người quay sang nhìn nhau, sau đó cất bước rời đi, khác với hai người Lệnh Hồ Huyền, bọn họ đi vào cánh cửa khác, đi theo hai người Lệnh Hồ Huyền bọn họ nhiều nhất chỉ ăn canh, nhưng đi đường mình chọn lại rất có thể được ăn thịt.

Đạo lý đơn giản như vậy, đường đường Chuẩn Tiên hai kiếp làm sao không biết.

– Chu tiểu tử, không cần đóng kịch, người đã đi hết sạch rồi! Con lừa đen ánh mắt gian tà liếc Chu Hằng nói.

Chu Hằng sửng sốt, nói: – Làm sao ngươi biết ta đang diễn trò? Hắn tự cho rằng mình giả bộ rất nghiêm túc, ít nhất đám ngươi fLệnh Hồ Huyền đều không nhìn ra.

– Phi, bổn tọa chính là tổ tông gạt người, tiểu tử ngươi này muốn lừa gạt bổn tọa không phải mơ mộng hão huyền sao? Con lừa đen phi một cái, vẻ mặt khinh thường.

Trời ạ, lại bị con lừa đê tiện này xem thường!

Chu Hằng thở dài, quyết không tranh luận với con lừa đen này nữa, mà lại lấy ra hắc kiếm, nói: – Ta có thể thử xem, có cắt được Bích Tiêu Thạch hay không thì khó nói.

– Bổn sao lại có cảm giác rất không đáng tin vậy. Con lừa đen chần chờ nói, Bích Tiêu Thạch chính là bảo bối Tiên giới a, cho dù hắc kiếm có sắc bén hơn nữa thì thế nào, lực lượng bây giờ của Chu Hằng lại càng kém hơn!

– Còn đáng tin hơn ngươi! Chu Hằng trừng mắt một cái, tên không đáng tin cậy nhất lại dám nói người khác không đáng tin cậy, hoàn toàn là chuyện tiếu lâm!

– Vậy thì thử đi, dù sao cũng không tổn thất! Con lừa đen lập tức trở nên hưng phấn.

Nó và Chu Hằng đều là người thực tế, bảo vật tốt mấy, nhưng mà không thể bỏ vào ngực mình thì có ích gì? Bởi vậy, quản hắn có thể chém phá Bích Tiêu Thạch hay không, không chiếm được bảo vật thì đều vô ích.

Chu Hằng bước tới trước bàn đá, hắn không sử dụng ở trước mặt mấy người Lệnh Hồ Huyền là không muốn để cho đối phương cảnh giác trước, hắc kiếm nếu như ngay cả Bích Tiêu Thạch cũng có thể cắt được, muốn chém rơi cổ bọn họ chẳng phải càng dễ dàng hơn sao?

Đến lúc đó cam đoan Lưu An Kỳ căn bản không dám trực tiếp giao thủ với Chu Hằng, trực tiếp phá mở hư không trở về Tiên giới!

– Con lừa, ngươi bày ra cấm chế, đừng để thanh âm truyền đi! Chu Hằng bắt đầu súc tích lực lượng, nhưng vẫn dặn dò con lừa đen, hắn dùng hắc kiếm chém ra, động tĩnh quá lớn, rất có thể dẫn người khác trở về.

– Hiểu rồi! Hiểu rồi! Con lừa đen vội vàng gật đầu, vươn chân bày ra một đạo linh lực cấm chế, cam đoan thanh âm nơi này không truyền ra ngoài. – Hắc!

Sau khi Chu Hằng súc đủ lực lượng, một kiếm vẽ ra, hàng vạn hàng ngàn bóng kiếm màu đen nhánh đẩy ra, trong nháy mắt lại hòa thành một thể chém tới Bích Tiêu Thạch.

Một thức sau cùng của Phi Vũ Thất Kiếm, Kiếm Phá Phi Vũ!

Đây cũng là chiêu thức mạnh nhất trong Phi Vũ Thất Kiếm.

– Keng!

Một tiếng nổ lớn, Chu Hằng liên tục lui mười mấy bước, mặt trắng dã, thiếu chút nữa không thể cầm được hắc kiếm, cỗ phản lực kia cực mạnh.

– Hữu dụng! Ha ha, hữu dụng! Con lừa đen nhìn thoáng qua chân bàn, lập tức hưng phấn kêu to lên, phía trên có một vết kiếm sâu một tấc!

Tuy rằng chân bàn này to như đùi người, nhưng trăm ngàn kiếm chém lên thì hắn có thể chém đứt. Vừa nghĩ tới bảo vật gần trong gang tấc, con lừa đen đã hưng phấn.

Chu Hằng tiếp tục tụ kiếm ý, xoạt, hắn lại chém ra một kiếm.

Leng keng leng keng, tiếng kêu giòn vang liên tục vang lên, một kiếm lại một kiếm, trong đầu hắn hoàn toàn không có ý tưởng khác.

Sau khi chém ra mười mấy kiếm, hắn đột nhiên sửng sốt.

Bởi vì một kiếm này chém xuống, dấu vết chặt xuống hắn phải càng sâu hơn, chỉ là sâu hơn một chút kia nhưng mà đại cao thủ hắn lại không thể phát hiện ra sâu hơn một chút kia.

Vấn đề là, tại sao lại như vậy?

Hắn mỗi lần chém xuống đều là trạng thái tốt nhất của mình, một kiếm chém xuống đều có lực lượng giống nhau, sao lại xuất hiện khác biệt như vậy?

Chu Hằng lại ra mấy kiếm, nhưng không có một kiếm nào có thể đạt được trạng thái lúc trước, dường như một kiếm kia là khoảng không thần kỳ vậy.

Nhất định phải tìm ra nguyên nhân mới được!

Chu Hằng một kiếm lại một kiếm, chiến lực của hắn quá mạnh mẽ, cho tới nay gần như không có vấn đề có thể ngăn cản sự hiện hữu của hắn, không ngừng vung kiếm chém lên loại vật này đúng là mới mẻ với hắn.

– Choang!

Lại chém ra hơn 30 kiếm, Chu Hằng lần nữa khựng lại, một kiếm này hắn lại chém ra sâu hơn.

Thì ra là thế!

Hắn kịp phản ứng, quả nhiên không phải lực lượng xuất kiếm khác nhau, mà là hắn chém với góc độ khác nhau!

Từ góc độ khác nhau chém vào, độ dai của Bích Tiêu Thạch cũng khác nhau, tuy rằng nó cũng rất mong manh! Nhược điểm!

Chu Hằng bừng tỉnh đại ngộ, chẳng hặn như kiếm chiêu, bất kỳ kiếm chiêu đều có nhược điểm, chỉ cần có thể nắm bắt điểm ấy đánh vào, thực lực của bản thân lại đủ cường đại, như vậy kiếm chiêu cường đại hơn thì cũng có thể hóa giải.

Trước hắn chém vào hai kiếm sâu nhất, chính là chém lên nhược điểm trong kết cấu của Bích Tiêu Thạch.

Tảng đá như thế, còn người thì sao?

Chương 480: Chân dung Sáng Thế Vương

Chu Hằng trong lòng gió nổi mây phun, dường như hiểu ra được điều gì vậy.

Chiêu thuật có nhược điểm, tảng đá có nhược điểm, còn người thì sao?

Người, tuyệt đối cũng có nhược điểm trong kết cấu.

Một kiếm cắt qua, nhất định phải dễ dàng hơn xuyên thẳng vào ngực, bởi vì sẽ đụng phải xương cốt, đây là đạo lý rất đơn giản. Hơn nữa, cũng là xương cốt, nhưng mà bộ phận khác nhau lại có cường độ giống nhau sao?

Nếu như có thể tìm được nơi yếu nhất này, thì có thể làm được hiệu quả làm ít công to.

Đương nhiên, chống lại người yếu hơn mình thì không cần phiền toái như thế, tùy tiện một kiếm chém qua là xong đời. Nhưng mà Chu Hằng không bao lâu nữa phải đi tới Tiên giới, có lẽ khi đó Nguyệt Minh nhị trọng thiên cũng không thể trấn áp hắn, nhưng mà Nguyệt Minh tam trọng thiên nhất định có

thể!

Tiên Nhân Cảnh, mỗi một tiểu cảnh giới đều có chênh lệch như đại cảnh giới ở Phàm giới vậy!

Đến lúc đó, khắp nơi đều có cường địch!

Nếu như hắn có thể nắm giữ món tài nghệ này, chiến lực của hắn lại gia tăng.

Đây có thể coi như là công kích vào nhược điểm, hoàn toàn khác với toàn lực đánh ra, lại xuất ít lực hơn! Tiếp tục phối hợp với Lăng Thiên Cửu Thức, uy lực vô cùng!

Một kích đánh chết Lưu An Kỳ, hắn lại càng nắm chắc hơn.

– Choang! Choang! Choang!

Chu Hằng từng kiếm cắt qua, từ thanh âm phát ra mà so sánh, tổng kết. Mạnh, hắn gào to một tiếng, xoạt xoạt xoạt, 3 kiếm liên tục cắt qua, đá vụn bay múa, ba kiếm này mỗi một kiếm đều tiến vào chân bàn hai tấc!

Thành công!

– Chu, Chu tiểu tử, ngươi vừa rồi ăn xuân dược hay sao mà đột nhiên trở nên uy mãnh như vậy?

Con lừa đen hai mắt bạo trừng, cảnh giới của nó bây giờ tuy rằng thua xa Chu Hằng, nhưng mà trực giác của nửa bước tiên nhân còn không phát giác ra 2 tấc kia hay sao?

Cái gọi là cậng rơm cuối cùng đè chết lạc đà, con người đều có cực hạn, ở dưới trạng thái đạt đến cực hạn, cho dù muốn gia tăng một tia lực lượng nữa cũng muôn vàn khó khăn, huống chi một lần hành động mà gia tăng gấp đôi.

– Con lừa, một ngày nào đó cái miệng của ngươi sẽ bị vạ lây, đời này có lời không được nói. Chu Hằng cười ha ha, lúc này tâm tình hắn cực kỳ sung sướng. Cho nên mới lười nổi giận với con lừa.

– Đúng là kỳ quái, chưa ăn xuân dược mà còn mạnh như vậy, ăn vào thì còn thế nào đây? Con lừa đen tự lẩm bẩm: – Về sau gặp phải cường địch, có nên cho hắn ăn một chút xuân được hay không, như vậy chẳng phải là bách chiến bách thắng sao?

– Ta nghe thấy đó! Chu Hằng mặt đen lại.

Huy tiếp tục chém ra, sau khi tìm ra bí quyết. Chu Hằng mỗi một kiếm chém ra, đều phát huy ra hai trăm phần trăm uy lực, hiệu suất tăng mạnh, chỉ một tiếng sau, chân bàn đá này rốt cuộc bị chém đứt!

Cũng vì Phi Vũ Thất Kiếm là tiên thuật, cho nên linh lực tiêu hao quá lớn, Chu Hằng không thể giữa đường dừng lại bổ sung linh lực. Nếu không thể luôn chém ra thì không cần lâu như vậy.

– Bảo bối! Bảo bối của bổn tọa! Con lừa đen đưa hai móng ôm lấy chân bàn, như mê như say.

– Con lừa, ta đã đoán được hai kiểu chết của ngươi, hoặc là chết một cách đê tiện, hoặc là chết vì lòng tham. Chu Hằng lắc lắc đầu, hắn có hắc kiếm, tác dụng của Bích Tiêu Thạch không lớn với hắn. Nhưng đối với những người bên cạnh hắn mà nói, đây là chí bảo!

– Bổn tọa là điểm lành trời giáng, không chết được! Con lừa đen vừa vô sỉ nói, vừa cất Bích Tiêu Thạch vào pháp khí không gian.

Chu Hằng cũng không ngăn cản, sau khi trở về phân chia cũng không muộn, con lừa đen này cũng không dám quỵt, nếu nó quyệt, vậy để cho Tiểu hám ăn mỗi ngày đều ngủ cùng với nó, nửa đêm gặm luôn cái mông lừa của nó.

– Đi mau. Chúng ta đã trễ không ít thời gian rồi.

Một người một lừa đi qua hoa viên, tiến vào cung điện thứ hai, người vừa đi vào, ông, một cỗ áp lực khổng lồ đánh úp lại, khiến cho bọn họ suýt nữa quỳ xuống.

Chu Hằng ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy cuối đại điện này treo một bức tranh chân dung. Là một nam nhân trung niên dáng người thon dài, một thân cẩm bào, khuôn mặt gầy, lại có một cổ khí phách khiến người ta âm thầm kính sợ.

Cỗ áp lực khổng lồ kia chính là từ trên bức họa này xuyên qua, cũng không phải lực lượng trực tiếp trấn áp, mà là một loại tâm linh, tinh thần trấn nhiếp!

Khẳng định là vị Sáng Thế Vương kia!

Chu Hằng thầm nói, cũng đem ra so sánh với Khổng Ngạo Côn, cho ra kết luận, cường độ hai người giống nhau!

Nhưng mà Khổng Ngạo Côn là người thật, mà vị Sáng Thế Vương này chỉ là một bức chân dung mà thôi, chênh lệch giữa hai người đúng là lớn đến mức không cách nào hình dung!

Khổng Ngạo Côn cũng đã có tu vi Thăng Hoa tam trọng thiên, nhưng mà còn kém một đại cảnh giới, chênh lệch thực lực này quả thực không thể kể hết!

Tiên Nhân Cảnh, tiểu cảnh giới với nhau lại có chênh lệch như trời và đất vậy, nhưng chênh lệch đại cảnh giới thì càng thêm khủng bố.

Chu Hằng trước kia ở bất kỳ giai đoạn tam trọng thiên nào, tuyệt đối có thể tự bảo vệ mình dưới bất kỳ một cao thủ cao hơn một đại cảnh giới nào, nhưng mà phóng tới Tiên Nhân Cảnh thì xa xa không thể làm được.

Kém xa quá nhiều!

Có thể ở tiểu cảnh giới chiến thắng Hoàng, cũng đã là nghịch thiên rồi.

Chu Hằng ưỡn thẳng người, nếu không phải lực lượng trực tiếp áp chế, như vậy hắn tuyệt không cúi đầu!

Bịch, con lừa đen đã quỳ xuống, quỳ sát đất, không có chút khí tiết nào.

Đối với con lừa đê tiện này mà nói, tiết khí thì có ích gì? Nếu

không thể ăn, lại không thể dùng, vậy thì cứ dùng ném đầy đất đi.

Quỳ liền quỳ đi, dù sao cuối cùng có được ưu đãi là ok rồi.

Con lừa đê tiện này giống như bơi lội vậy, uốn éo bốn chân không ngừng đi tới, cái mông lắc lư, bộ dạng này làm cho người ta ác cảm sâu sắc.

Chu Hằng nhịn xuống kích động đá bay con lừa này, trong mắt lưu chuyển ánh sáng màu vàng, từng bước một đi về phía trước.

Càng tiến về phía tước, Lưu An Kỳ cũng giống như con lừa đen vậy, mà Lệnh Hồ Huyền lại tốt hơn một chút, úp mặt sát đất bò đi.

Đây là áp lực về mặt ý chí, không liên quan tới lực lượng bản thân!

Đây là để phân biệt chủ nhân và nô tài.

Chu Hằng thầm nói, tuy rằng cảnh giới Lưu An Kỳ hơn xa Lệnh Hồ Huyền, nhưng mà làm nô tài, hắn đã thành thói quen nghe lệnh rồi, bởi vậy gặp phải một địch nhân không thể đối kháng nổi, hắn rất nhanh lựa chọn đầu hàng kính cẩn nghe

theo.

Mà Lệnh Hồ Huyền vẫn có ngạo khí đại gia tộc, cũng không muốn dễ dàng cúi người, bởi vậy hắn còn đang kiên trì, nhưng cũng không chống đỡ được quá lâu.

Dù đối thủ Sáng Thế Vương chỉ là một bức chân dung!

Chu Hằng lòng có hào khí ngút trời, hắn tuyệt không cho phép mình cúi đầu với bất cứ người nào, càng không cần phải nói là sát đất.

Sáng Thế Vương thì thế nào? Có thể đả bại người của mình, nhưng tuyệt không thể đánh bại tâm của hắn.

Hắn nhanh đi tới, toàn thân thần huy lưu chuyển, dưới áp lực cường đại như lâm đại địch.

– Ông! Người nhỏ màu vàng trồi lên trên đầu, dưới áp lực kinh khủng như vậy, Chu Hằng không thể không vận chuyển tất cả lực lượng của mình, người nhỏ màu vàng là Thần chích của hắn, là thể hiện ý thức của hắn.

Đạp, đạp, đạp, Chu Hằng bước đi trầm ổn, từng bước đi tới, tốc độ cực nhanh, rất nhanh đã vượt qua hai người Lệnh Hồ Huyền cùng Lưu An Kỳ.

Nhìn thấy Chu Hằng bước qua, Lệnh Hồ Huyền không khỏi mãnh liệt ghen tị, hắn và Chu Hằng cảnh giới xấp xỉ, vì sao Chu Hằng có thể kiên quyết thẳng tiến, mà hắn lại bước đi gian nan?

Chuyện này không liên quan tới tu vi, hoàn toàn là nhìn ý chí.

Hắn vốn còn có chút tự đắc, Lưu An Kỳ cảnh giới cao hơn hắn đã sớm nằm úp sấp một bên rồi, đủ để chứng minh hắn ưu tú! Nhưng mà hắn còn chưa cao hứng bao lâu, Chu Hằng đã bốp bốp liên tục cho hắn ăn tát.

Người ta mới gọi là ưu tú!

Nhất định phải giết chết hắn!

Lệnh Hồ Huyền trong lòng lên men, tuy rằng Tiên giới có nhiều tuấn kiệt ưu tú hơn hắn nhiều, nhưng mà dù sao cũng chưa tận mắt thấy. Mắt thấy Chu Hằng ở ngay trước mặt mình, hơn nữa thực lực không mạnh, lại không có bảo tiêu gia tộc bảo vệ, cơ hội trời cho như thế sao có thể bỏ qua! Huống chi trên người Chu Hằng còn có Tinh Hạch đấy.

Xin thượng thiên phù hộ, ban cho hắn một cơ hội giết chết Chu Hằng.

Chu Hằng không chút phân tâm, từng bước kiên định.

So với áp lực của bức chân dung vị Sáng Thế Vương Tinh Linh tộc kia, chút oán hận của Lệnh Hồ Huyền đúng là bé nhỏ không đáng kể, hơn nữa hắn muốn giết Chu Hằng, Chu Hằng cũng không tính buông tha cho bọn họ, một khi đã như vậy, người chết thì có gì phải nổi giận với hắn đây?

Càng đi phía trước, áp lực lại càng lớn, rắc, rắc rắc, trên người Chu Hằng không ngừng vang lên tiếng xương cốt, dường như không chịu nổi gánh nặng gãy đoạn vậy.

Nên biết rằng thể chất của hắn sánh ngang với pháp khí Hóa Thần Cảnh a, ở Phàm giới vốn là vô địch, nhưng mà trước mắt lại đạt tới cực hạn thừa nhận, đúng là khó tin bực nào!

Ý chí bản thân không có bất kỳ lực nào, nhưng mà nếu đối kháng kịch liệt, Chu Hằng không thể không vận chuyển toàn bộ lực lượng bản thân chống lại. Nhưng cổ lực lượng này lại không cách nào phát tiết ra ngoài được, chỉ có thể dồn nén trong người hắn, ứ đọng càng ngày càng nhiều, cuối cùng tạo thành áp lực không thừa nhận nổi với xương cốt hắn.

Hoặc là triệt hồi lực lượng, không tiếp tục đối kháng cỗ ý chí này, hoặc là không nhường một bước, nhưng mình lại thương tích lớp lớp!

Chu Hằng miệng nhoẻn cười, mình đầy thương tích thì thế nào, hắn từ lúc tu luyện tới nay, còn thiếu bị thương sao?

Đến đây đi! Đến đây đi! Để ta xem ý chí Sáng Thế Cảnh đến tột cùng đáng sợ dường nào! Chu Hằng không chút thoái nhượng, đạo của hắn là dũng cảm tiến tới, không sợ hãi, nếu như đối kháng ý thức, hắn tự tin không thua bất kỳ kẻ nào.

Bốp! Bốp! Ba!

Da thịt trên người nứt vỡ, khi lực lượng bản thân hắn cuồng bạo tấn công, máu tươi điên cuồng phún ra, máu màu tím vấy đầy đường.

– Máu tím, thể chất pháp khí Hóa Thần Cảnh? Lệnh Hồ Huyền mạnh mẽ chấn động trong lòng, đột nhiên nghĩ đến điều gì, nhưng trong khoảng thời gian ngắn lại không nghĩ ra.

Chu Hằng dường như không cảm giác, trong mắt thần quang bắn ra dài ba xích, tiếp tục bước nhanh tới.

Máu tươi chảy xuôi, tạo thành từng dòng suối nhỏ.

– Phệ, Phệ Kim tộc! Lệnh Hồ Huyền mạnh mẽ run lên trong

lòng, rốt cục nghĩ tới!

Không sai, nhất định là Phệ Kim tộc mới có thể ở thời điểm Hóa Thần Cảnh liền có được thể chất pháp khí Hóa Thần Cảnh, vì chủng tộc này chuyên tu thể chất! Chỉ là… Chủng tộc này không phải mười mấy vạn năm trước đã bị người ta diệt tuyệt rồi sao?

Đúng rồi, Chu Hằng nhất định là cá lọt lưới!

Cho nên hắn có thiên phú rất cao, bởi vì hắn là hy vọng duy nhất của Phệ Kim tộc còn sót lại, khẳng định là người có tiềm lực lớn nhất của cả chủng tộc! Cho nên bên cạnh hắn mới không có bảo tiêu, bởi vì toàn bộ Phệ Kim tộc cũng chỉ còn một mình hắn mà thôi!

Một khi đã như vậy, vậy ở Tiên giới khẳng định hắn cũng không có bối cảnh gì, giết cũng không có bất kỳ hậu hoạn gì!

Vừa nghĩ đến đây, Lệnh Hồ Huyền lập tức cười vui sướng.

Chương 481: Thối cốt

Phệ Kim tộc tuy rằng không là thế lực đỉnh cao của Tiên giới, nhưng gần như có thể so được với Lệnh Hồ gia, tuy rằng chủng tộc này đã diệt tuyệt mười mấy vạn năm, nhưng mà nó lại tồn tại rất lâu, ít nhất cũng có trăm vạn năm lịch sử.

Thời gian dài như vậy, cộng thêm thế lực không coi là nhỏ, cái chủng tộc này tụ tập được tài phú kinh khủng bực nào?

Chu Hằng là truyền nhân cuối cùng của Phệ Kim tộc, những tài phú kia rất có khả năng đều ở trên người hắn!

Nếu đại nạn Phệ Kim tộc bị diệt tộc, Chu Hằng cũng tránh thoát, như vậy lúc đó khẳng định mang theo vô số bảo vật, pháp khí không gian Tiên giới lớn hơn Phàm giới!

Cho dù không mang hết tất cả tài phú thì ít nhất cũng có một nửa đấy.

Một nửa!

Đó là khái niệm gì?

Lệnh Hồ Huyền coi như là tộc nhân trọng điểm bồi dưỡng trong thế hệ trẻ của Lệnh Hồ gia, hắn mơ hồ cũng biết số lượng tài phú của gia tộc, tuy rằng không phải toàn bộ nhưng cũng không kém là bao.

Đó là số lượng lớn tới mức khiến hắn suýt ngất!

Khoản tài phú kinh người như vậy lại rất có thể nằm trên người Chu Hằng!

Lệnh Hồ Huyền trong khoảng thời gian ngắn nhiệt huyết sôi trào, chỉ cảm thấy đầu nổ vang từng hồi, dường như muốn nổ tung vậy!

Ba, hắn hơi thất thần, ý thức lập tức lơi lỏng, bị cỗ áp lực bức chân dung kia ép nằm sát đất. Điều này nếu là lúc trước thì Lệnh Hồ Huyền sẽ ảo não một chút, nhưng bây giờ hắn lại máu nóng lên đầu, đâu còn quản được những điều này?

Hắn tận lực suy nghĩ, làm sao bắt được Chu Hằng, sau đó ép hỏi những tài phú kia.

Điều này cũng không dễ dàng.

Đầu tiên, đây là hạ giới, lực lượng Chu Hằng đã đến gần cực hạn, hơn nữa còn là người Phệ Kim tộc, thể chất của hắn mạnh như pháp khí Hóa Thần Cảnh, có thể so được với tiên nhân Nguyệt Minh Cảnh!

Điều này có nghĩa là gần như không thể uy hiếp được Chu Hằng!

Uy hiếp không được, thì làm sao ép hỏi ra tung tích tài phú đây?

Thứ hai, cho dù trong tay hắn có một thanh Tiên khí, có thể trảm phá thân thể Chu Hằng. Uy hiếp được tánh mạng đối phương, nhưng người nào làm đây? Hắn khẳng định không phải là đối thủ của Chu Hằng, nhưng nếu như để cho Lưu An Kỳ làm thì…

Trước kia Lưu An Kỳ khẳng định sẽ đàng hoàng nghe lời, bởi vì người nhà của hắn đều ở trong Lệnh Hồ gia Tiên giới, sinh tử vinh nhục gắn liền với vui buồn của Lệnh Hồ gia. Nhưng nếu như hắn biết Chu Hằng có khoản tài phú kinh khủng như vậy, vậy còn nghĩ được gì cơ chứ?

Vợ có thể lấy lại! Con có thể sinh tiếp!

Có cơ hội đạt được tài phú như thế. Dùng thọ mệnh dài dằng

dặc của tiên nhân thì cũng chỉ có một lần trong đời.

Khó đảm bảo Lưu An Kỳ sẽ không động tâm!

Nhưng nếu như bỏ lại Lưu An Kỳ, hắn lại tuyệt không phải là đối thủ của Chu Hằng.

Làm sao bây giờ?

Lệnh Hồ Huyền rối rắm muốn chết. Trong khoảng thời gian ngắn chỉ cảm thấy lão trời già cho hắn một niềm vui lớn, rõ ràng thả ra một phần thiên đại kỳ ngộ ở trước mặt hắn, nhưng mà lại cố tình thiết trí một vách tường vạn trường che lại.

Hả… Hiện tại có thể là một cơ hội!

Lệnh Hồ Huyền ánh mắt đột nhiên sáng ngời, Chu Hằng cậy mạnh cứng rắn chống lại uy áp của Sáng Thế Vương, quả thực chẳng khác nào tự sát, chờ hắn toàn thân thương thế lớp lớp rồi…

Như vậy không phải tương đương với Chu Hằng tự từ bỏ

phòng ngựa của mình hay sao?

Vậy bây giờ chuyện mình cần làm. Chính là theo sau, đợi cho Chu Hằng khí thế lơi lỏng rồi phát động công kích, nhất định là có thể chế trụ hắn! Nghĩ đến đây, Lệnh Hồ Huyền nào còn do dự, lập tức bò sát mặt đất.

Năm phút sau.

Lệnh Hồ Huyền thiếu chút nữa khóc lên, lâu như vậy mà hắn bò còn chưa tới nửa tấc! Nhưng mà hắn và Chu Hằng đã cách hơn mười trượng rồi, hơn nữa. Cung điện này lại sâu tới trăm trượng!

Chiếu theo tốc độ của Chu Hằng bây giờ, sau đó lại dựa theo tốc độ của hắn bây giờ, ba ngày sau hắn mới tới được chỗ của Chu Hằng.

Ít nhất ba ngày! Thời gian hẳn là đủ! Lệnh Hồ Huyền thầm tính trong lòng, Chu Hằng hiện tại bị thương rất nặng, hơn nữa thương thế còn đang gia tăng, cũng không phải trong vòng hai ba ngày là có thể khỏi hẳn được.

Chờ tới lúc hắn đi tới cuối cung điện, Chu Hằng chắc vẫn còn bị thương nặng.

Nghĩ như thế, Lệnh Hồ Huyền càng vững tin. Sức mạnh mười phần, liều mạng bò về phía trước. Nhưng mà dưới áp lực to lớn, tuy rằng hắn cấp tốc lắc mông, nhưng mà tốc độ lại chậm như giun.

Tạp, tạp, tạp!

Càng đi về phía trước, áp lực lại càng lớn, thần cốt Chu Hằng không ngừng kêu lên, không ngừng rung động trong người, đã tới bờ vực đứt đoạn rồi.

Nhưng, vậy thì coi là cái gì?

Xương cốt gãy có thể chấp nhận, da nứt có thể khép lại. Nhưng ý chí hắn tuyệt không thể thất bại!

Đi tới! Đi tới! Đi tới!

10 bước, 20, 50 bước, đợi khi bước tới bước 57, thần cốt Chu Hằng rốt cục đạt tới cực hạn thừa nhận, rắc một tiếng, một ngón chân vỡ vụn.

Rắc, rắc, rắc… Mỗi bước hắn tiến về trước lại có một cây thần cốt vỡ vụn.

Chu Hằng ý chí chiến đấu sục sôi, chiến ý ngập trời, một cỗ ý niệm bách chiến bách thắng thấu qua toàn thân, để cho hắn xương cốt toàn thân vỡ vụn nhưng vẫn có thể đi tới.

Hắn hoàn toàn biến thành một huyết nhân, nhưng ý chiến đấu chí xông lên tận trời lại hoàn toàn sôi trào, hừng hực bùng cháy, Vực chi đạo mở ra, tuy rằng chỉ bao phủ thân thể hắn không tới một xích nhưng một thế giới màu vàng sôi trào, khí thế không kém chân dung Sáng Thế Vương Tinh Linh tộc chút nào!

Hắn có thể bị thương, có thể đổ máu, nhưng tuyệt không lùi trước trước khó khăn.

Khoảng cách cuối chỉ còn mười trượng.

Tám trượng… Năm trượng… Ba trượng… Một trượng!

Chu Hằng bước ra một bước cuối cùng, lập tức, cỗ áp lực kinh khủng kia không cánh mà bay. Áp lực vừa mất, ý thức của hắn cũng lập tức buông lỏng, cả người cũng không nhịn được nữa, đặt mông ngồi trên đất.

Mệt!

Nhưng cũng thoải mái không nói ra được, ý chí của hắn trong đối kháng lại được rèn luyện, dường như phượng hoàng tắm trong lửa, lần nữa sinh ra.

Ngọn lửa màu tím ở trong cơ thể hắn sôi trào, thần cốt màu vàng đã bắt đầu tự mình khép lại, tốc độ nhanh kinh người!

Làm sao có thể nhanh như vậy! Lệnh Hồ Huyền thiếu chút nữa phun máu ra ngoài, loại thương thế này sao lại nhanh lành như vậy? Chiếu theo tốc độ khép lại, hắn nhiều lắm bò ra một phần mười khoảng cách giữa mình và Chu Hằng thì hoàn toàn xong.

Đây không phải là lừa cha dối mẹ chứ?

Cũng không trách được hắn, Lệnh Hồ Huyền hiểu biết được năng lực của Phệ Kim tộc được bao nhiêu?

Trong lòng Chu Hằng không có một tia tạp niệm, toàn lực vận chuyển linh lực chữa trị bản thân, chỉ cảm thấy lần chống cự kịch liệt này lại mang cho hắn chỗ tốt cực lớn, tuy rằng thể chất cũng không tăng lên, nhưng xương cốt hoàn toàn bị dập nát, hắn cũng loại ra lượng lớn tạp chất, sau khi khép lại độ bền bỉ lại tăng mạnh.

Như vậy cũng giống như luyện thép. Tuy rằng bản chất kim loại không thay đổi, nhưng vô luận là độ bền hay là tính sắc bén đều gia tăng.

Nếu như làm vậy mấy lần nữa, cường độ thân thể hắn khẳng định tăng lên mấy bậc.

Tuy nhiên, nghĩ đến từng khối xương cốt mình bị đánh dập nát, từng khối từng khối lại khép lại, Chu Hằng không rét mà run.

Khi chống lại cường địch, hắn có thể chiến ý bừng bừng. Không quan thân thể đau đớn, nhưng muốn lúc bình thường hắn làm như vậy thì chẳng khác nào tự ngược.

Vẻn vẹn nửa giờ sau, Chu Hằng đã hoàn toàn lành lặn, ánh mắt hắn đảo qua Lệnh Hồ Huyền cùng Lưu An Kỳ con đang gian nan đi tới, không khỏi âm thầm hối hận, vừa rồi có cơ hội tốt như vậy. Hắn lại không một kiếm giết chết hai người này.

Chỉ là lúc trước hắn quá chăm chú, căn bản không thể phân tâm, cho nên có muốn cũng không thể một kiếm giết chết.

Ở dưới uy áp Sáng Thế Vương giết người? Với tu vi của Chu Hằng bây giờ hoàn toàn không thể nào làm được.

– Con lừa, nếu ngươi không nhanh lên, ta sẽ không chờ ngươi nữa. Chu Hằng cất giọng nói, tu vi bọn họ quá thấp, vô luận là Nguyệt Minh Cảnh hay là Hóa Thần Cảnh hoặc là Kết Thai Cảnh, ở dưới uy áp của Sáng Thế Cảnh cũng không khác nhau

quá nhiều.

– Bổn tọa không nhanh được, nếu không ngươi qua cõng bổn tọa đi. Con lừa đen bại hoại nói.

Nghe bọn họ nói chuyện, Lệnh Hồ Huyền không khỏi hừ lạnh trong lòng một tiếng, con lừa đê tiện này vừa thấy là biết là hạng người ý chí không kiên định gìi, làm sao có thể nhanh được?

Hắn vốn đang lo lắng Chu Hằng sẽ rời đi trước, trễ hai ngày, bảo vật sẽ bị Chu Hằng cướp sạch sẽ! Hiện tại cũng không cần lo rồi, Chu Hằng nếu cùng đi với còn lừa, như vậy hắn cũng chỉ có thể chờ!

Tốc độ của con lừa đen kia thế nào?

Nói đùa. Lệnh Hồ Huyền có thể vỗ ngực cam đoan, cho dù nửa ngày con lừa cũng không thể leo tới.

– Bảo vật, đừng quên bảo vật!

Chu Hằng câu dẫn nói.

– Bảo vật? Con lừa đen hai mắt tỏa ánh sáng.

– Bảo vật Tiên cấp! Chu Hằng hướng dẫn từng bước.

– Bảo vật Tiên cấp? Con lừa đen sóng mắt càng lúc càng sáng, con lừa đê tiện này chính là vì bảo vật mà sống.

– Không muốn sao? Chu Hằng giống như tiểu cô nương kéo tay quái thúc thúc.

– Muốn chứ! Con lừa đen cắn răng nghiến lợi nói.

– Vậy còn không nhanh lại đây. Chu Hằng quát to.

– Bổn tọa tới đây! Con lừa đen lập tức đằng đằng sát khí, tuy rằng vẫn không thể nào đứng lên, nhưng bốn vó lại điên cuồng vũ động, thân hình tăng tốc về phía Chu Hằng.

Tốc độ này tuy rằng không nhanh bằng người bình thường đi bộ. Thậm chí còn chậm hơn rất nhiều lần, nhưng lại nhanh hơn tốc độ lúc trước rất nhiều lần. Chỉ sau nửa giờ, con lừa đen đã vượt qua Lệnh Hồ Huyền và Lưu An Kỳ.

Lệnh Hồ Huyền lại thiếu chút nữa phun máu.

Không ngờ bị một con lừa đê tiện vượt qua! Quá mất mặt!

Hắn tu vi bực nào, Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh a. Con lừa đen mới có tu vi gì, Kết Thai Cảnh mà thôi! Hắn là thiếu chủ Lệnh Hồ gia, có thể nói trong vạn chọn một, mà con lừa đen thì sao? Mười phần mười là đồ đê tiện!

Con lừa này sao đột nhiên lại có ý chí cường đại như vậy chứ!

Hoàn toàn không có khả năng a!

Không được, hắn tuyệt đối không thể thua một con lừa!

Lệnh Hồ Huyền cũng bộc phát ý chí cạnh tranh với con lừa đen.

Nhìn con lừa đen tăng tôc bò tới, Chu Hằng phì cười, hắn rõ ràng phẩm tính của con lừa đen như lòng bàn tay.

Vì bảo vật, con lừa đê tiện này có thể bộc phát ra vô thượng chiến ý! Mà nơi này chỉ áp bách với ý thức, không liên quan nhiều tới tu vi, vì bảo vật, con lừa đen tuyệt đối sẽ bạo phát.

– Mau! Chu Hằng không ngừng khuyến khích nó, thậm chí còn không tiếc lấp ló mang ra Tinh Hạch.

– Bổn tọa! Tất cả bảo vật đều là của Lư đại gia!

Con lừa đen miệng sùi bọt mép, nhưng ánh mắt lại sáng ngời, ánh mắt tham lam lấp lánh.

Nó càng bò càng nhanh, bỏ Lệnh Hồ Huyền ở xa xa phía sau.

Chương 482: Xé rách da mặt

Bại bởi Chu Hằng còn chưa tính, còn thua một con lừa đê tiện sao?

Lệnh Hồ Huyền cũng nảy sinh ác độc, toàn lực bò lết, gắt gao theo sát phía sau con lừa đen. Hắn nhín một bụng không cam lòng yếu thế, không chịu thua, sao có thể thua một con lừa đê tiện chứ?

Đáng tiếc là loại chuyện nín nhịn này chỉ duy trì được một hồi, nửa tiếng còn tạm được, một giờ còn miễn cưỡng, nhưng mà thời gian càng dài thì càng suy kiệt.

Lệnh Hồ Huyền tuy rằng không cam lòng chịu thua, nhung mà hắn làm sao có thể so với quyết tâm tham lam bảo vật của con lừa đen chứ?

Kém xa!

Con lừa đen đã hoàn toàn sôi trào, trên người con lừa tản phát ra khí thế long trời lở đất, có thể nói là thần chắn sát thần, phật chắn giết phật, vì bảo vật nó ngay cả Thiên Vương lão tử cũng dám đấu một trận.

Tuy rằng tư thế xấu xí, nhưng con lừa đê tiện này lại uốn éo cái mông, bỏ Lệnh Hồ Huyền ở xa phía sau.

Lệnh Hồ Huyền rất muốn khóc, cũng quá đả kích đi, một con lừa đê tiện bại hoại như vậy đều nhanh hơn được hắn, đều ở dưới uy áp mạnh mẽ phát ra ý chí chiến đấu mạnh hơn hắn, hắn còn có cái gì mà đáng tự hào đây?

Nếu việc này bị gia tộc biết được, tất nhiên hắn sẽ bị tộc nhân khác công kích, người phía dưới lại nhìn chằm chằm hắn, mà người phía trên cũng coi hắn như cái đinh trong mắt, thời gian ngắn không thể bị vượt qua, nhưng một khi có cơ hội, ai cũng mừng rỡ bỏ đá xuống giếng!

Lệnh Hồ Huyền sát tâm lại hiện, chỉ cần có thể cướp được Tinh Hạch sẽ là công lớn, đủ để bù lại hết thảy! Mà nếu như nhận được bảo vật của Phệ Kim tộc, vậy hắn cũng có thể tự ra ngoài, tự khai môn hộ!

Con lừa đen suốt mười mấy giờ mới bò tới cuối cung điện, rất hao tổn tâm lực, vừa đến là nó gục đầu hôn mê bất tỉnh, chỉ là long tham tài đã tới đỉnh điểm, đưa chân quơ quơ không khí, miệng nỉ non “Bảo vật”, mặt cười dâm đãng, lúc này mới ngoảnh cổ ngất đi.

Điều này không khỏi làm cho Chu Hằng rùng mình, con lừa đen tham tài đúng là oán khí vô kiên bất tồi a!

Hắn nhìn Lệnh Hồ Huyền và Lưu An Kỳ vẫn còn gian nan bò lết. Trong lòng trào lên sát khí, chỉ là xuất kích ở khoảng cách này, hắn nắm chắc đem trực tiếp oanh chết Lệnh Hồ Huyền, nhưng Lưu An Kỳ thì không được.

Đối phương cũng có thể chất cấp bậc pháp khí Hóa Thần Cảnh, chỉ có thể oanh phá được khi cận chiến!

Vậy ở đây chờ đi, chờ Lưu An Kỳ tự đứng lên, để hắn chui đầu vào lưới!

Chu Hằng khoanh chân ngồi xuống. Tiện tay đánh ra từng đạo linh lực vào người con lừa đen, giúp nó điều tiết thân thể, khôi phục linh lực. Hắn chính là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, linh lực khủng bố khôn cùng, bàn tay vỗ xuống, còn lừa liền tỉnh lại.

– Bảo bối đâu… Con lừa đen vừa tỉnh lại phản ứng đầu tiên là không quên bảo vật.

– Ngươi vẫn khôi phục trước rồi tiếp tục đê tiện đi. Chu Hằng thở dài, thật không biết lúc trước cứu con lừa đen từ tấm bia đá màu máu trấn áp ra, cùng nó kết duyên phận là chuyện xấu

hay chuyện tốt nữa.

– Chu tiểu tử. Bổn tọa bây giờ thể hư, không chấp nhặt với ngươi, đợi bổn tọa khôi phục nguyên khí chắc chắn cắn mông ngươi, để ngươi biết Hoa nhi vì sao lại hồng như vậy? Cho dù tinh thần uể oải, con lừa đen vẫn không quên đấu võ mồm, đây quả thực làm một trong những động lực của nó.

Một cái khác tự nhiên là bảo vật.

Con lừa đen cũng giống chó bắt chước người, co gối ngồi xuống. Thực ra linh lực của nó cũng không tiêu hao bao nhiêu, lúc trước đối kháng chính là ý thức. Mà ý thức trải qua ma luyện như vậy, liền giống như một thanh tinh kiếm bách luyện, trở nên sắc bén vô cùng!

Cũng không lâu lắm, trên người con lừa đen phát ra tiếng sấm nổ, dường như đang mở bí mật đại đạo vậy!

Con lừa đê tiện này muốn đột phá!

Nó vốn là Kết Thai tam trọng thiên đỉnh phong, chỉ là Thần chích còn chưa đủ lớn mạnh, không thể đi ra một bước cuối cùng. Nhưng ý thức chiến đấu lần này cũng là cơ hội rèn luyện tốt nhất cho Thần chích, rốt cuộc để Thần chích con lừa đen đạt tới Kết Thai Cảnh đại viên mãn.

Có thể Hóa Anh!

Có Chu Hằng ở bên thủ hộ, con lừa đen yên tâm lớn mật bắt đầu tấn công khởi Thần Anh Cảnh.

Cơ hội đột phá này cũng không phải muốn tới liền tới, bỏ qua linh quang lóe sáng lần này, thì lần tiếp không biết đợi tới ngày tháng nào.

Chu Hằng cũng không quấy rầy con lừa đen, tận tâm làm hết phận sự người thủ hộ, thực ra cũng chỉ đề phòng Lưu An Kỳ và Lệnh Hồ Huyền mà thôi. Về phần ba người Thanh Dương Thiên Tôn đã chạy tới tòa cung điện khác rồi, không biết gặp tình huống gì mà mãi không thấy xuất hiện.

Hắn cũng thật tâm không hy vọng ba người này gặp phải nguy hiểm a. Trên đời này có mấy tôn Chuẩn Tiên hai kiếp a, chết một người thì ít một người. Đây chính là con mồi của hắn đấy.

Dù sao hắn cũng muốn chờ Lệnh Hồ Huyền và Lưu An Kỳ lại đây, thuận tiện hộ pháp cho con lừa.

Không thể không nói, con lừa đen rất bất phàm! Vẻn vẹn chỉ một ngày một đêm sau, tiếng vang đại đạo của nó đã dày đặc phát ra, đỉnh đầu trồi lên thần thai, một con lừa nhỏ muốn phá thai!

Nó sắp thành công!

Mà lúc này, Lưu An Kỳ và Lệnh Hồ Huyền cũng càng ngày càng gần, cách Chu Hằng không quá nửa trượng.

Không sai biệt lắm!

Ông, hắc kiếm đột nhiên chồi lên, Chu Hằng tay cầm trường kiếm mà đứng, trong mắt đầy sát ý.

– Không nên hiểu lầm! Lệnh Hồ Huyền vội vàng nói: – Chúng ta cũng không phải muốn quấy nhiễu con lừa đê tiện kia đột phá! Hắn còn tưởng rằng Chu Hằng rút kiếm là vì thế.

– Ngươi cũng không nên hiểu lầm, ta chỉ muốn xử lý các ngươi, hoàn toàn không có ý khác! Chu Hằng tươi cười, giọng nói bình tĩnh như phong khinh vân đạm, nhưng sát ý dạt dào lại khiến người ta không rét mà run.

– Hừ, thì ra ngươi biết thân phận bại lộ, muốn giết người diệt khẩu! Lệnh Hồ Huyền nếu đã có danh hiệu người kế thừa thứ chín trong gia tộc, tự nhiên là người cực thông minh, lập tức hiểu ra dụng ý của Chu Hằng.

Lúc trước thế lực diệt Phệ Kim tộc hiện tại vẫn còn ở Tiên giới, chỉ cần chân tướng Chu Hằng là tộc nhân của Phệ Kim tộc truyền ra ngoài, hắn nhất định sẽ trở thành chuột qua phó, lọt vào vây giết!

Huống chi, trên người Chu Hằng rất có khả năng còn mang theo toàn bộ tài phú của Phệ Kim tộc đấy.

Bởi vậy, Chu Hằng sau khi biết thân phận mình bại lộ, nhất định phải liều chết đánh một trận!

Chu Hằng bị Lệnh Hồ Huyền làm cho hồ đồ, hắn có thân phận gì lộ ra ngoài? Hắn lại không biết Phệ Kim tộc có vận mệnh gì, căn bản không quan tâm.

Chẳng lẽ Vạn Cổ Đại Đế ở Tiên giới cũng đánh ra một mảnh phong vân, để cho hắn còn chưa lên Tiên giới đã tràn ngập địch nhân rồi? Rất có khả năng!

Chu Hằng nhìn lại mình thì sẽ biết, cũng không phải người thích hạ mình, có lẽ mới tới Tiên giới hắn sẽ tìm một thế lực dựa dẫm trước, quan sát tình huống một chút, nhưng sau khi quen thuộc tình huống Tiên giới, hắn nhất định sẽ đi con đường của mình.

Đương nhiên, nếu như thế lực nào thành tâm mời hắn, ngày sau nếu thành, hắn tuyệt không vong ân phụ nghĩa.

Nhưng mà có rất nhiều gia tộc mời chào nhân tài, nhưng sau khi thật sự chiêu mộ được nhân tài rồi, bọn họ lại đem bọn họ làm nô tài, hoặc hại chết nhân tài, hoặc khiến nhân tài phản lại.

Vạn Cổ Đại Đế khẳng định là người sau, hơn nữa hắn là người kiệt ngạo không thiện ý, 7 vạn năm hay 10 vạn năm này, thế lực đắc tội tuyệt đối không đếm hết.

Trừ phi Vạn Cổ Đại Đế có thể giống như khi ở Huyền Càn Tinh, một tay trấn áp Tiên giới, thêu dệt lên truyền kỳ, bằng không hắn khẳng định khó thoát khỏi vận mệnh bị mọi người vây giết!

Vị lão tổ tông này… Không biết bây giờ có tu vi gì!

Chu Hằng có thể khẳng định Vạn Cổ Đại Đế đã thành tiên, nhưng tiên nhân cụ thể có bao nhiêu thọ nguyên cũng không rõ ràng lắm, có thể sống thêm 7 vạn năm, thậm chí hơn 10 vạn năm hay không còn chưa biết?

Nghĩ đến quá xa!

– Chu huynh, ta có thể đại biểu Lệnh Hồ gia cho ngươi một nơi che chở, bảo đảm ngươi bình an vô sự! Lệnh Hồ Huyền lập tức nói thêm.

Trừ phi có thể yên ổn giết chết Chu Hằng, nếu không hắn thật sự không muốn trở mặt với Chu Hằng, tốt nhất là có thể mời Chu Hằng cùng hắn đi Tiên giới, sau khi vào Lệnh Hồ gia… Muốn chết hay muốn sống thì không phải do Chu Hằng có thể quyết định.

Hắn luôn nghĩ, Chu Hằng xem như tộc nhân cuối cùng của Phệ Kim tộc, ở Tiên giới khẳng định không chỗ nương tựa, hiện tại hắn mời chào Chu Hằng giống như đưa lò sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

– So với việc này, ta càng muốn giết chết các ngươi! Chu Hằng cũng không lo lắng cho mình, cùng lắm thì hắn dùng ít đi huyết mạch Tử Diễm Thiên Long, tận lực diệt khẩu là được.

– Ta có thể thề với trời, tuyệt không tiết lộ thân phận của Chu huynh cho người ngoài biết, nếu không ta vĩnh viễn không thể thành tiên! Lệnh Hồ Huyền thề độc, lấy việc thành tiên để thề cũng không phải đùa giỡn, bởi vì làm tộc nhân của nhà quyền thế nhỏ trong Tiên giới, Lệnh Hồ Huyền mười phần nắm chắc sẽ trở thành tiên!

Hắn thề như thế, có thể nói là rất có thành ý! Nhưng cẩn thận nghe lại lời tuyệt không tiết lộ thân phận Chu huynh cho người ngoài, không thể nói cho người ngoài, còn người mình đương nhiên là có thể nói.

Lệnh Hồ Huyền cũng không có biện pháp, ai bảo Tiên Cung

này thoạt nhìn rất lợi hại, trên thực tế căn bản trống rỗng, căn bản không có Tiên khí như trong tưởng tượng của hắn! Không có Tiên khí thì làm sao phá được thân thể cứng rắn như pháp khí Hóa Thần Cảnh của Chu Hằng chứ?

Nếu ở Phàm giới không giết được Chu Hằng, như vậy thì chỉ có cách lừa hắn lên tiên giới.

– Còn có, ngươi không giết được ta. Lệnh Hồ Huyền vì thủ tín với Chu Hằng, tiếp tục nói:

– Trên người ta có ba đạo bí văn lão tổ gia tộc lưu lại, nếu bị công kích trí mạng sẽ tự động phát động, chẳng những có thể bảo mạng, lại có thể mạnh mẽ đánh chết địch nhân.

– Ồ? Chu Hằng cũng không hoài nghi Lệnh Hồ Huyền đang gạt hắn, dù sao loại chuyện này ở Phàm giới cũng thường xuyên có, chỉ là như vậy giết người sẽ khó khăn hơn nhiều.

– Chu huynh, chúng ta vẫn nên làm bằng hữu đi. Lệnh Hồ Huyền nói hết sức chân thành, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng giống như nhìn một cường hào, ở trong mắt hắn, Chu Hằng quả thật là một siêu cấp cường hào một thân tài vật.

Đám con cháu đại gia tộc này đúng là khó giết.

Chu Hằng không chỉ một lần cảm khái như vậy, Phàm giới như thế, Tiên giới cũng như thế!

Tuy nhiên, Lệnh Hồ Huyền cũng có chút thực lực, giết hay không có thể vứt sang một bên trước, dù sao cũng không phải trọng điểm của hắn! Hắn muốn giết chính là Lưu An Kỳ!

Đây chính là tiên nhân chân chính, tinh khí sinh mệnh kia dồi dào tới bực nào?

Chu Hằng chậm rãi giơ hắc kiếm lên, trong người sôi sục kiếm ý Lăng Thiên Cửu Thức, hắc kiếm chớp động u quang đen như mực.

Chương 483: Phàm giới cực hạn!!

Hắn chỉ có một lần cơ hội!

Lưu An Kỳ là thị vệ Lệnh Hồ Huyền, phải phụ trách chiếu cố Lệnh Hồ Huyền an toàn, bởi vậy nếu không gặp được kết cục hẳn phải chết, hắn tuyệt đối sẽ không buông ra lực lượng trở lại Tiên giới.

Hắc kiếm nhìn từ ngoài quá mức bình thường , nhưng lại đoạn nửa thanh, khiến người ta tin tưởng cho dù đồ chơi này trước kia là Tiên khí hiện tại cũng tuyệt đối mất đi tác dụng, căn bản không phát huy ra uy lực gì.

Bởi vậy, Lưu An Kỳ nhất định sẽ lựa chọn chịu khổ một kích của Chu Hằng, hắn là tiên nhân Nguyệt Minh Cảnh, có thể chất pháp khí Hóa Thần Cảnh, căn bản không sợ bất kỳ lực lượng Phàm giới đả kích.

Chỉ khi hắn ý thức được uy lực Lăng Thiên Cửu Thức cùng hắc kiếm, hắn mới có thể kinh hoàng thất thố muốn chạy trốn về Tiên giới!

Chu Hằng đề thế đến cao nhất, đột nhiên chém ra một kiếm.

Xoạt, xoạt, xoạt, tám đạo bóng kiếm, trong nháy mắt ngưng tổng hợp một kiếm, chém tới Lưu An Kỳ.

Dường như một vũ trụ diễn hóa thành sinh ra ở trước mắt của mình, quá trình phát triển, hủy diệt, Lưu An Kỳ ở trong nháy mắt có một loại cảm giác mắt mê thần say, ngay cả uy áp Sáng Thế Vương thủy chung áp bách hắn đều biến mất.

Hắn chạm đến vũ trụ huyền diệu kia, nhưng ngón tay mới động, áp lực kinh khủng đánh úp lại, trấn hắn không thể động đậy!

Uy áp Sáng Thế Vương cũng không phải không tồn tại!

Điều này cũng làm cho Lưu An Kỳ đột nhiên tỉnh ngộ lại, nhưng lúc này một kiếm Chu Hằng đã đến!

Phốc!

Mũi kiếm vào cơ thể, thể chất pháp khí Hóa Thần Cảnh căn bản không thể ngăn cản hắc kiếm phá vỡ mà vào, làn da vỡ vụn, máu tươi bắn ra, đoạn nhận màu đen tiến quân thần tốc, chỉ là thời điểm gặp được thần cốt, lúc này mới thoáng bị nghẹt.

Dù sao, thần cốt là bộ phận cứng rắn nhất trên thân tiên nhân!

Lưu An Kỳ quá sợ hãi!

Tiên khí!

Trong tay tiểu tử Chu Hằng có Tiên khí, bằng không tuyệt đối không có khả năng trảm phá Thần thể hắn!

Cái này cũng ý nghĩa… Chu Hằng có năng lực đánh giết hắn!

Phàm giới chết tiệt, nếu lực lượng không bị áp chế, hắn để một cái Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh vào mắt sao, Chuẩn Tiên cũng giống như vậy. Đều chỉ dùng một đầu ngón tay bóp chết! Tiên Cung chết tiệt, nếu không phải Sáng Thế Vương uy nghiêm, hắn ngay cả sức đánh trả cũng không có sao?

Tiếp tục như vậy nữa, hắn sẽ chết!

Lưu An Kỳ dù sao cũng là tiên nhân, ở trong nháy mắt sống

chết lại hoàn toàn bình tĩnh lại, suy tính tình cảnh của mình.

Hiện tại, thủ đoạn duy nhất chạy trốn chính là buông ra lực lượng. Lập tức trốn vào Tiên giới, nếu không sẽ phải nuốt hận!

Như vậy hắn sáng tạo kỷ lục hạng nhất, kỷ lục tiên nhân chết ở trong tay phàm nhân, mà làm kỷ lục này, hắn tất nhiên bị đóng bia sỉ nhục lên người!

Đây là điều Lưu An Kỳ tuyệt đối không thể chịu đựng được !

Trốn! Nhất định phải chạy trốn!

Ý muốn sống vô cùng mãnh liệt. Hơn nữa Lưu An Kỳ không muốn trở thành bia ngắm bị hậu nhân nhạo báng, lúc này hét lớn một tiếng, lực lượng vô cùng trong cơ thể cuồng tiết ra!

Đây là lực lượng Tiên cấp!

Oanh, cho dù là đây là Tiên Cung thì như thế nào, có khí tức Sáng Thế Vương áp chế thì như thế nào, một đạo không gian kẽ nứt lập tức mở ra ở đỉnh đầu Lưu An Kỳ. Đại đạo lực cao hơn hết thảy!

Chỉ cần đi vào kẽ nứt này, Lưu An Kỳ trực tiếp đến Tiên giới.

Càng là tiên nhân cường đại thì càng khó có thể tiến vào Phàm giới, nhưng muốn rời khỏi Phàm giới lại dễ như trở bàn tay, nếu thực lực Lưu An Kỳ cường đại thêm một chút, khả năng tâm niệm vừa động liền trực tiếp trở lại Tiên giới .

Một cái khu vực đặc thù xuất hiện, đại đạo thiên địa pháp tắc tọa trấn, cuối cùng chen uy áp Sáng Thế Vương qua một bên, thân hình Lưu An Kỳ đột lấy được tự do. Hắn chống đỡ song chưởng trên mặt đất, cả người lập tức bay lên, hướng đỉnh đầu đầu về kẽ nứt kia.

Chỉ cần có thể tiến vào nơi đó, hắn sẽ an toàn!

Đương nhiên bởi vì không thông qua Giới Môn truyền tống, hắn cũng không biết chính mình xuyên qua không gian kẽ nứt sẽ xuất hiện ở nơi nào, nói không chừng còn có nguy hiểm đến tính mạng, dù sao Tiên giới hôm nay không thể so ngày xưa !

Dù tính như vậy cũng là sự tình từ nay về sau. Chung quy so với chết ở trong tay một cái tiểu bối Hóa Thần vẫn tốt hơn!

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, hắc kiếm đột nhiên gập lại, chỉ chuyển quá một cái góc độ rất nhỏ, nhưng tốc độ chém xuống lại ngạnh sinh đề cao gấp đôi!

Công kích nhược điểm!

Đây là một kích chí mạng!

Hắc kiếm vụt tới, thân thể Lưu An Kỳ lập tức cắt thành hai đoạn, nửa đoạn trên thân thể vẫn như cũ duy trì hướng thẳng vào khe hở không gian, mà nửa khúc dưới lại rơi xuống, một mảnh thần huyết tung tóe!

Cho dù là tiên nhân thì như thế nào, bị hắc kiếm chém trúng yếu hại , hữu tử vô sinh!

Hưu, không gian khe hở lập tức co rút lại, mang theo nửa đoạn trên thân thể Lưu An Kỳ biến mất không còn thấy bóng dáng, uy áp Sáng Thế Vương lại bao phủ.

Lệnh Hồ Huyền xem kinh ngạc trố mắt, trên mặt tràn đầy khó tin.

Tuy rằng Lưu An Kỳ ở Tiên giới tuyệt đối không tính là cao thủ gì, nhưng không ngờ chết ở Phàm giới, nói ra cũng sẽ không có ai tin tưởng!

Tiên khí!

Hắc kiếm rách rưới dĩ nhiên là Tiên khí!

Trong ánh mắt Lệnh Hồ Huyền lập tức chớp động vẻ tham lam, Tiên khí a, cho dù là nhà quyền thế như Lệnh Hồ gia có mấy món? Hắn biết sẽ không vượt qua 5 món, mỗi một món đều nắm giữ ở trong tay mấy vị lão tổ cường đại nhất gia tộc, như hắn ngay cả một chút tư cách xem cũng không có!

Chu Hằng nhất định là truyền nhân Phệ Kim tộc, nếu không hắn với tu vi Hóa Thần Cảnh có tư cách gì nhận được Tiên khí?

Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, toàn bộ linh lực cũng theo Lăng Thiên Cửu Thức mà bị rút sạch, nếu hắn không có man lực Hóa Thần Cảnh thì lúc này đứng cũng không vững! Hắn cũng không thèm nhìn Lệnh Hồ Huyền, trực tiếp lấy ra linh thạch thượng phẩm tiến hành luyện hóa, để khôi phục linh lực.

Thật quá mức!

Lệnh Hồ Huyền vô cùng bi phẫn, Chu Hằng quả thực không coi ai ra gì a! Nhưng liên tưởng đến một kiếm phía trước, Lệnh Hồ Huyền còn có dũng khí ra tay sao?

Tuyệt đối không có!

Người phải tự hiểu lấy mình!

Dù cho hắn một thanh Tiên khí, nhưng với lực lượng hắn bây giờ muốn chém đứt pháp khí Hóa Thần Cảnh cũng tuyệt đối không thể nào là một kích có thể thấy hiệu quả , nhiều nhất chém sâu một vài tấc. Nhưng Chu Hằng lại một kiếm chém Lưu An Kỳ thành hai đoạn. Đây là chiến lực đáng sợ bực nào?

Một kiếm này đã hoàn toàn đè bẹp lá gan của hắn, không dám ra tay!

Lệnh Hồ Huyền cuối cùng bò đến cuối, mồ hôi toàn thân cuồn cuộn, uy áp Sáng Thế Vương mặc dù không có lực sát thương tính thực chất, nhưng nó cũng làm thần thức của hắn mệt nhọc vô tận.

Nhưng hắn không dám dừng lại, chỉ hô hấp ồ ồ vài cái. Hắn liền đứng lên đi tới một cánh cửa khác.

Tiên Cung còn không thăm dò hết, hắn không cam lòng buông bỏ như vậy!

Hơn nữa, trong cơ thể hắn có ba đạo lực lượng đại năng phong nhập, đủ để tự bảo vệ mình, bởi vậy hắn vẫn rất phấn khích.

Chu Hằng không thèm để ý chút nào. Quá trình hấp thu linh khí có thể gián đoạn bất cứ lúc nào, cũng không tồn tại nguy hiểm tẩu hỏa nhập ma gì, bởi vậy hắn mới thoải mái bắt đầu hấp thu linh thạch ở trong này.

Lần này đánh chém một vị tiên nhân, hắn tuyệt đối có thể một hơi đẩy mạnh đến Hóa Thần tam trọng thiên đỉnh phong!

Sau khi, chính là Thần chích lịch kiếp, không quan hệ với tích lũy linh lực.

Một ngày một đêm sau, Chu Hằng hoàn toàn khôi phục linh lực. Mà ba người Thanh Dương Thiên Tôn cũng đi vào tòa cung điện này, lại căn bản không dám lại đây, đều dùng ánh mắt kiêng kỵ nhìn Chu Hằng.

Chu Hằng căn bản mặc kệ bọn họ, trực tiếp mở ra hắc kiếm hấp thu năng lượng khổng lồ trong đó.

Đây là tinh khí sinh mệnh cái tiên nhân, năng lượng khủng bố căn bản không phải chủ nhân bốn đại tử địa có thể so sánh!

Đây là cách biệt giữa tiên phàm!

Chuẩn Tiên ba kiếp cũng chỉ là Chuẩn Tiên. Cũng không phải

Chân Tiên.

Chu Hằng hấp thu năng lượng trong hắc kiếm không khách khí chút nào, không ngừng chuyển hóa thành linh lực tích lũy, rất nhanh đạt tới Hóa Thần nhị trọng thiên đỉnh phong.

Đột phá!

Trong lòng hắn niệm động, tiểu nhân màu vàng trong đan điền cầm hắc kiếm múa may thiên địa, rất nhanh liền làm nội thế giới lớn ra gấp ba, đi vào Hóa Thần tam trọng thiên, một tầng cảnh giới cuối cùng của Phàm giới.

Từ góc độ linh lực mà nói. Vô luận là Chuẩn Tiên ba kiếp hay là Chuẩn Tiên một kiếp cùng Hóa Thần tam trọng thiên đỉnh phong không có một tia khác biệt, bất đồng là, Thần chích Chuẩn Tiên mạnh hơn xa Hóa Thần tam trọng thiên.

Linh khí thiên địa súc mà đến, Chu Hằng củng cố cảnh giới của mình. Đợi cho linh khí không đủ, hắn liền vận chuyển hắc kiếm tiếp tục phóng thích năng lượng để củng cố tu vi tăng lên.

Hóa Thần tam trọng thiên trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong!

Tinh khí sinh mệnh một vị tiên nhân có hàm lượng rất khủng

bố, cho dù không gian đan điền Chu Hằng lớn như vậy đều có thể dễ dàng nhồi, thậm chí còn có từng tia tia còn thừa.

Lần này thật sự là kiếm lời lớn!

Chu Hằng lộ ra nụ cười thỏa mãn, hiện tại linh lực của hắn chân chính đạt tới cực hạn Phàm giới, đã không thể tăng lên nữa!

Kế tiếp, chính là Thần chích lịch lãm !

Đây là Thần chích trưởng thành, cũng có thể nói là hiểu thấu đáo đối với đại đạo, đối với thế đạo thể ngộ, càng có thể nói là tâm ma, mỗi một lần xuất hiện tăng lên về chất, thần kiếp sẽ lịch lãm một kiếp, ba kiếp sau, tự nhiên sẽ chứng thành tiên nhân vị!

Ông!

Đúng lúc này, trên người của con lừa đen cũng phóng ra hào quang, một đầu con lừa hoạt bát nhỏ xông phá thần thai ra, cho dù chỉ là một đạo Thần chích đều tràn đầy khí tức lưu manh, thật sự hóa thành tro đều có thể nhận ra được!

Con lừa đen cũng đột phá!

– Oa ha ha ha! Bổn tọa rốt cục tiến vào Thần Anh Cảnh ! Con lừa đen nhảy lên một cái, linh khí chung quanh điên cuồng vọt tới, nơi này là Tiên Cung, mật độ linh khí hơn xa bên ngoài, với linh lực nồng nặc như vậy củng cố cảnh giới, con lừa đen lấy được ưu đãi tuyệt đối rấtrất to.

Chương 484: Bảo phòng!!

– Khoan đắc ý , đi thôi! Chu Hằng lôi con lừa đen đi.

– Ngươi không thể để bổn tọa vui vẻ một hồi sao? Con lừa đen kêu.

– Ngươi suốt ngày đều như vậy! Chu Hằng chặn họng, thời điểm tiến vào cửa hông, hắn quét mắt ba người Thanh Dương Thiên Tôn.

Hiện tại linh lực của hắn tích lũy đã đạt đến cực hạn Phàm giới, cho dù hắc kiếm hút thêm đến tinh khí sinh mệnh cũng không thể tăng lên tu vi của hắn, chỉ có thể dùng để khôi phục linh lực, bởi vậy, ba lão gia hỏa này đã không phải là thức ăn hắn.

Nhưng hắn cũng không ngại tiện tay đánh giết ba lão này, dám đào hố lừa hắn lại đây, nếu thực lực của hắn không yêu nghiệt, đổi một người khác khẳng định chết thẳng cẳng !

Hiện tại cách một tầng uy áp Sáng Thế Vương, tuy rằng vô ảnh vô hình lại là thật sự, với thực lực Chu Hằng bây giờ còn chưa đủ để xuyên thấu qua đạo uy áp này.

Vậy chờ chính bọn nó đến đây đi!

Chu Hằng đi vào cửa hông, hiện tại đi giải quyết chuyện Lệnh Hồ Huyền trước.

Xuyên qua cửa hông, lại là một cái hoa viên, đáng tiếc tìm một vòng cũng không phát hiện cái bàn thứ hai do tòa Bích Tiêu Thạch chế thành, làm con lừa đen hô to vị Tinh Linh tộc Sáng Thế Vương kia keo kiệt.

Hoa viên xong, là nơi cuối cùng của Chân Dương Tiên Uyển, đây là một mảnh tẩm cung.

Bên trong tẩm cung có thể có thứ tốt gì?

Chu Hằng không khỏi có loại cảm giác tuy rằng là Tiên Cung, nhưng giống cùng khối Tiên đại lục, giá trị cũng không cao lắm, thứ tốt đều đã bị đánh thành cặn bã, không, ngay cả mảnh vụn cũng không còn lại, cũng chỉ có loại cứng nhất như Bích Tiêu Thạch mới giữ được.

Nhưng cũng đã bị hủy hơn phân nửa!

Tuy nhiên, có thể có được Bích Tiêu Thạch đối với Chu Hằng mà nói cũng đã đủ rồi, có thể cho người đứng bên cạnh hắn nhận được ích lợi cực lớn.

Người không thể quá tham lam!

Nghĩ là như vậy, nhưng vô luận Chu Hằng hay là con lừa đen đều trừng ánh mắt rất tròn, không buông tha mỗi một gian tẩm cung, tiến hành tìm tòi, xem xét.

Chu Hằng tìm mấy gian phòng rồi nói: – Con lừa, chúng ta đi về phía trước, ta phỏng chừng nơi này hẳn là nơi ở, có lẽ không có gì tốt!

– Bổn tọa cũng nghĩ như vậy! Con lừa đen biết nghe lời, nó là đại hành gia sưu tầm bảo vật.

Bọn họ quyết đoán vọt qua phòng ngủ, xuất phát hướng về khu trung tâm, mặc dù có chút quanh co. Nhưng với sức của đôi bàn chân bọn họ cũng không tốn bao nhiêu thời gian, vẻn vẹn chỉ vài phút sau, một người một con lừa liền đi tới trung tâm toàn bộ cung điện.

Nơi này có một gian phòng ở bốn mặt độc lập, trên tường hiện ra một cái khe, dài chừng hai trượng. Thiếu chút nữa kéo dài cả mặt tường, chiều rộng cái khe một tấc, nhưng bên trong có một đạo hắc khí bắt đầu khởi động, căn bản không thể xuyên thấu qua cái khe nhìn thấy tình huống trong phòng.

Lệnh Hồ Huyền cũng đến rồi, hắn đang cố gắng phá vỡ mà đi vào ở một bên tường.

Rất đơn giản, trừ bỏ căn phòng này ra thì không phải không có căn phòng nào khác. Nhưng ở nơi này trung tâm nhất, vị trí trọng yếu nhất, lại có một gian phòng bốn mặt đều là tường, không phải rất kỳ quái sao?

Nói không chừng đây là kho báu!

Về phần không có cửa, rất đơn giản, đó là do cơ quan hoặc cấm chế khống chế, vì chính là không muốn để cho người ta muốn đi vào thì đi vào.

Lệnh Hồ Huyền rất hăng say, biểu tình trên mặt cũng càng ngày càng hưng phấn, dường như khoảng cách thành công phá vỡ mà vào đã không xa.

Một khi đã như vậy. Chu Hằng đơn giản mở ra linh lực bao hắn cùng con lừa đen vào, không phát ra một tia động tĩnh.

Để Lệnh Hồ Huyền cao hứng một chút, đợi lát nữa hắn sẽ khóc.

– Chu tiểu tử. Ngươi cũng thật hư !

Con lừa đen nói, có linh lực Chu Hằng phong chế, nó kêu to hét lớn cũng không có khả năng kinh động đến Lệnh Hồ Huyền.

– Hổ thẹn, ở trước mặt sư phụ ngươi. Ta nào dám nhận khích lệ như thế! Chu Hằng có chút khiêm tốn.

– Ngươi cũng học được vài phần bản chất thần công không biết xấu hổ của bổn tọa! Con lừa đen khẳng định nói.

– Con lừa thúi rốt cuộc biết chính mình không biết xấu hổ ! .

– Phi, bổn tọa có thể nói mình như vậy, nhưng người khác lại không được! Chu tiểu tử, nếu ngươi dám vu tội bổn tọa, bổn tọa trở mặt với ngươi!

Con lừa đen uy hiếp nói.

– Số lần ngươi trở mặt còn thiếu sao? Chu Hằng liếc mắt.

Một người một con lừa nhàn rỗi đấu võ mồm, đại khái qua ba giờ sau, đột nhiên chỉ nghe Lệnh Hồ Huyền cất tiếng cười to, đi đến vách tường, ba quang vừa động, hắn không ngờ trực tiếp chìm vào trong vách tường!

Thành!

Chu Hằng nào có do dự, vội vàng nắm con lừa đen lên, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn vẻn vẹn không mất nửa giây, đồng dạng xuyên vào trong vách tường.

Giống như đi vào một mảnh vùng lầy, tốc độ của hắn lập tức chậm xuống, nhưng đây chỉ là chuyện tình trong nháy mắt, ngay sau đó loại cảm giác này lập tức biến mất, mà hắn cũng xuất hiện ở bên trong phòng.

– Ngươi vào như thế nào! Lệnh Hồ Huyền cuối cùng phát hiện Chu Hằng bọ ngựa bắt ve, không khỏi vừa giận vừa hận.

Hắn hiện tại cũng không có Lưu An Kỳ làm hộ vệ, dựa vào cái gì tranh bảo cùng Chu Hằng? Cấm chế gian phòng này phiền toái như thế, nếu không bị ngoại lực phá hủy cực kỳ nghiêm trọng, uy lực còn có một phần vạn cũng chưa tới, hơn nữa lại trải qua nhiều năm như vậy gần như không khác biệt cùng phế toàn bộ, hắn còn phá giải mãi mới xong!

Có thể suy đoán phòng ngự gian phòng này năm đó sâm nghiêm ra sao!

Địa phương sâm nghiêm như vậy dùng làm chi ?

Vô nghĩa, khẳng định là để đựng kho báu !

Hắn tân tân khổ khổ phá giải xong cấm chế, hiện tại lại toàn bộ tiện nghi Chu Hằng, hắn sao không giận? Có thể nhịn khẩu khí này?

Dù không chiếm được, như thế nào cũng phải liếc mắt một cái, biết Chu Hằng đến tột cùng lấy đi cái gì, dù sao hắn có lực lượng lão tổ tông bảo hộ, Chu Hằng tuyệt đối không thể giết được hắn.

Nếu hắn không chiếm được bảo vật, Lệnh Hồ gia không chiếm được, như vậy cũng không thể để Chu Hằng được như nguyện, tất nhiên phải bí mật truyền bá về Chu Hằng tất cả Tiên Thành, để hắn trở thành chuột chạy qua đường, mỗi người đều đánh!

Lệnh Hồ Huyền nghĩ như thế, lập tức mở ra hai mắt quét tới trong phòng. Hắn cực khổ lâu như vậy mới mở ra cấm chế, nếu không xem một chút, như thế nào hắn đều không cam lòng.

Di!

Tình huống gì!

Hoàn toàn bất đồng trong tưởng tượng, gian phòng này trống rỗng dị thường, mà trên vách tường bốn phía không ngờ có một vài bức họa thập phần ngây thơ, hoàn toàn là của đứa nhỏ bốn năm tuổi.

Không có bảo vật, chỉ có một chiếc giường lớn, nằm trên giường là một người nho nhỏ, một tiểu cô nương thập phần tuấn tú, nhiều nhất không vượt qua năm tuổi, toàn thân bị phong tỏa ở trong một mảnh tinh thể lưu quang.

Ở bên giường, còn một người nam nhân trung niên đứng, bộ dáng anh tuấn tới cực điểm, dáng người thon dài, hai lỗ tai lại dài vô cùng, tóc cũng là màu xanh lam, bộ dáng anh tuấn vô cùng, làm cho người ta có một loại hấp dẫn phiêu dật, thoát tục.

Nhưng tên nam tử này… nửa người dưới từ vai trái không còn nữa, từ chỗ miệng vỡ nhìn thấy, bên trong căn bản không có máu thịt xương gì!

Hắn giống như là giấy , cũng chỉ còn lại có một tầng thể xác ngoài cùng.

Bảo vật đâu?

Bảo vật ở chỗ nào?

Lệnh Hồ Huyền lập tức trợn tròn mắt, nếu không phải hắn vào đầu tiên, hắn sẽ hoài nghi có phải Chu Hằng đã lấy đi tất cả thứ tốt hay không, sau đó cố ý bố trí ra một màn này mê hoặc hắn.

– Bảo vật đâu? Bảo vật của bổn tọa đâu? Con lừa đen kêu thảm thiết rát cổ họng, một bộ dáng chết cha chết mẹ cực độ bi thương.

Chu Hằng đi ra phía trước, đã thấy thân hình nam tử trung niên kia vừa động, nửa người còn sót lại quay lại hắn, có một đạo sát khí ngất trời bùng ra, nhưng hắn chung quy sớm đã chết đi , sát ý vừa mới thả ra ngoài thân thể liền không chịu nổi, trong nháy mắt hóa thành tro bụi quy về giữa thiên địa.

Đạo sát khí tự nhiên cũng theo đó tán đi.

– Thật đáng sợ! Con lừa đen dựng lên, đã trốn phía sau Chu Hằng, hai móng trước khoát lên trên vai Chu Hằng, một bộ dáng gặp nguy hiểm sẽ đẩy Chu Hằng ra ngoài – Vừa rồi bổn tọa thiếu chút nữa muốn chết! .

– Yên tâm, ngươi hèn như vậy, cũng đủ sống thêm vạn vạn năm! Chu Hằng thuận miệng nói, nhưng trong lòng thì đang suy tư một màn vừa rồi.

Cái nam nhân thành tro kia, đúng là chủ nhân cung điện này, Tinh Linh tộc Sáng Thế Vương!

Bên ngoài còn có bức họa hắn, hơn nữa khí tức hắn phát ra cũng giống như bức họa, đây là chứng minh tốt nhất.

Tại trước khi vị Tinh Linh Sáng Thế Vương còn không hoàn toàn hủy diệt, hắn đang nhìn tiểu cô nương trên giường, trong vẻ mặt tràn đầy thân thiết. Đương nhiên không thể nào là quan hệ giữa nam nữ, mà là một phụ thân quan tâm đối với nữ nhi!

Chu Hằng có thể tưởng tượng, năm đó một đạo kiếm khí xẹt qua, chém xuyên Chân Dương Tiên Uyển, cũng xẹt qua thân thể vị Tinh Linh Sáng Thế Vương này, trực tiếp đánh giết hắn!

Nhưng vị này Sáng Thế Vương lại có một cỗ chấp niệm mãnh liệt, cho dù bỏ mình cũng muốn thủ hộ con gái, đợi cho Chu Hằng dị động thiếu chút nữa dẫn phát công kích của hắn, chỉ là dù sao hắn đã chết đi trăm vạn năm, làm sao có thể làm được?

Tiểu cô nương này… còn sống!

Chu Hằng có thể cảm ứng được tiểu cô nương trên giường phát ra sinh khí, tuy rằng vô cùng mỏng manh, nhưng quả thật tồn tại!

Là tiên nhân có thể sống thêm trăm vạn năm sao?

Hoàn toàn không được!

Thời Gian Nguyên Dịch!

Tiểu cô nương này phong ấn trong Thời Gian Nguyên Dịch, hơn nữa ở trước hủy diệt không thương tổn chút nào, lúc này mới có thể ngủ đến bây giờ.

Trên đời có chuyện tình trùng hợp như vậy, đạo công kích tính hủy diệt vừa vặn tránh được tiểu cô nương này? Không có khả năng, hơn nữa tình huống ngày đó cấp bách như vậy, có thể để Tinh Linh Sáng Thế Vương có cơ hội ung dung lấy Thời Gian Nguyên Dịch phong ấn ái nữ sao?

Tiểu cô nương này chỉ sợ là từ nhỏ có bệnh bất trị, bởi vậy Tinh Linh Sáng Thế Vương mới phong ấn nàng trong Thời Gian Nguyên Dịch, để hắn tìm kiếm phương pháp cứu trị.

Một đạo công kích kia đánh úp lại, khả năng vị Tinh Linh Sáng Thế Vương này còn dùng thân thể của chính mình cản thay ái nữ, nếu không với tu vi Sáng Thế Vương muốn tránh thoát dư ba một đạo công kích không khó lắm.

Đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ!

Chương 485: Tiểu cô nương trong Thời Gian Nguyên Dịch

– Ha ha ha! Ha ha ha ha! Lệnh Hồ Huyền đột nhiên cười ha hả, ngay cả chính hắn cũng cười xong mới đột nhiên nghĩ, sao ta cao hứng như thế?

Hắn nguyên bản nín một bụng khí, chính mình tân tân khổ khổ trả giá lại toàn bộ là cốc mò cò xơi, nhưng bây giờ đột nhiên phát hiện, nguyên lai cũng không tiện nghi người khác, điều này tự nhiên khiếng tâm tình của hắn thông, không kiềm lòng được liền bật cười.

– Công tử bột, ngươi cười cái gì? Con lừa đen tràn đầy khó chịu.

– Con lừa đê tiện, ngươi đang muốn chết sao?

Sắc mặt của Lệnh Hồ Huyền trở nên vô cùng âm trầm.

Lưu An Kỳ đã chết, hắn không có khả năng áp chế Chu Hằng, do đó nhận được Tinh Hạch trong tay đối phương! Mà nơi này lại không có bảo vật của hắn, bởi vậy chuyện trọng yếu nhất chính là trở lại Tiên giới đi tiết lộ tin tức.

Vô luận là bảo tàng Phệ Kim tộc hay là Tinh Hạch, gia tộc đều tuyệt đối bắt buộc!

Đến lúc đó, khẳng định có đại năng gia tộc mang theo Tiên khí hạ phàm, trả giá lớn hơn nữa thì như thế nào, nhất định phải tìm được Chu Hằng rồi giết, cướp lấy đại cơ duyên trên người đối phương!

Trên người hắn có cấm chế lão tổ gia tộc ban thưởng, bị công kích trí mạng sẽ bộc phát ra, chẳng những có thể phát huy ra lực lượng kinh khủng, lại có thể thuấn di hắn đến chỗ truyền tống gần nhất!

Đáng tiếc, nhận được đại đạo hạ giới áp chế, cấm chế trên người hắn cũng chỉ có thể bộc phát ra lực lượng gần như Chuẩn Tiên ba kiếp, còn chưa đủ để với đánh giết Chu Hằng có được thể chất pháp khí Hóa Thần Cảnh.

Nhưng chỉ cần Chu Hằng nổi lên sát tâm, hắn có thể mượn mà thoát khốn, lập tức khởi động Giới Môn trở lại Tiên giới!

Bởi vậy, hắn không chút do dự lựa chọn trở mặt vào lúc này.

Chu Hằng hừ một tiếng, một chỉ điểm ra, lực lượng kinh khủng trào lên, thân thể Lệnh Hồ Huyền lập tức nằm úp sấp

đến trên mặt đất, dường như một con rùa đen.

– Chu Hằng, ngươi muốn làm gì? Lệnh Hồ Huyền có điểm há hốc mồm, cái đó và hắn nghĩ không quá giống nhau a!

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Ta biết ngươi muốn chọc giận ta. Tuy rằng ta không biết tại sao ngươi muốn làm như vậy, nhưng nếu ngươi muốn, ta tự nhiên sẽ không thỏa mãn ngươi! .

– Mau thả ta ra, mỗi mười ngày ta cần báo tình huống cho gia tộc một lần, nếu không gia tộc khẳng định sẽ biết ta đã xảy ra chuyện, đến lúc đó sẽ có đại năng hạ phàm, ngươi tuyệt khó thoát khỏi cái chết! Lệnh Hồ Huyền lại giả dối . Tiên phàm kết nối cần phải trả cái giá thật sự quá lớn, Lệnh Hồ gia căn bản không chịu nổi.

Chu Hằng bĩu môi, nói: – Ở Tiên giới ta có lẽ còn cố kỵ vài phần, nhưng ở trong này… Ta cũng không cần để ý làm thịt thêm vài cái tiên nhân! .

Nghe nói như thế, Lệnh Hồ Huyền không khỏi biến sắc, nghĩ tới phía trước Lưu An Kỳ chết ở trong tay Chu Hằng. Tuy rằng người nọ là hộ vệ của hắn, nhưng tiên nhân là tiên nhân, Nguyệt Minh Vương ở Tiên giới cũng tương đối bất phàm a!

Ở Phàm giới có đại đạo áp chế lực lượng cực hạn, tiên nhân không có đủ lực lượng, ít nhất đối với Chu Hằng thể chất pháp khí Hóa Thần Cảnh sẽ vô cùng đau đầu!

Dùng Tiên khí đánh chém?

Nhất định phải đến gần Chu Hằng trước, nhưng lực lượng mọi người bị áp chế đến trình độ không chênh lệch lắm, lại dựa vào cái gì có thể đến gần Chu Hằng?

Ở Phàm giới. Chu Hằng đã vô hạn đến gần trạng thái vô địch.

Đối mặt với Chu Hằng, hắn còn có thể có biện pháp nào?

– Chu tiểu tử, như thế nào không làm thịt hắn? Con lừa đen đằng đằng sát khí nói ở một bên, trong ánh mắt thì phóng xạ ra ánh sáng vàng tham tiền, đây chính là con cháu nhà quyền thế Tiên giới, trên thân hẳn mang theo bảo vật đếm không hết đi!

Nhất định phải lấy ra, không thể giống như Vinh Kiếm Long, bùng nổ một cái trực tiếp tan xương nát thịt. Nảo vật trong pháp khí không gian cũng di tán ở trong hư không, không biết tới năm nào tháng nào mới có thể xuất thế một lần nữa!

Nghe nói như thế, trong lòng Lệnh Hồ Huyền lập tức dâng lên

một cỗ vui sướng, hắn không giết chết , chỉ đưa hắn rời đi! Nhưng sự thông minh của hắn cũng không thấp, trên mặt chẳng những không lộ ra vẻ vui mừng, ngược lại trở nên tràn đầy phẫn nộ. Nói: – Các ngươi dám! Ta là cửu thiếu gia Lệnh Hồ gia, các ngươi nhổ một sợi lông trên người ta đều đang là địch cùng Lệnh Hồ gia! .

– Ta sợ sao ? Con lừa đen thè lưỡi, sau đó quay đầu nhìn về phía Chu Hằng – Hấp hay là thịt kho tàu? .

Chu Hằng lắc lắc đầu. Nói: – Tên này phía trước nói qua, trên người có cấm chế lão tổ gia tộc hạ, gặp được công kích trí mạng sẽ tự động bộc phát ra! Tuy rằng ta không cho là loại cấm chế này ở Phàm giới cũng có thể phát huy ra hoàn toàn tác dụng, nhưng xem bộ dáng của hắn, còn giống như có tác dụng khác, nếu không cũng sẽ không cố ý khích giận chúng ta! .

– Nói không chừng tên này đang bốc phét? Con lừa đen còn không chịu tuyệt vọng.

– Đồ con lừa, ngươi không phải là nghĩ bảo vật trên người của hắn sao? Cái đó và giết hắn hay không không có vấn đề gì, tìm đi! Chu Hằng cười nói, con lừa đê tiện này đã ngộ bảo vật rồi, toàn nghĩ nhất định phải giết Lệnh Hồ Huyền mới có thể có bảo vật.

– Đừng mơ tưởng! Lệnh Hồ Huyền lập tức kêu lên – Các ngươi quá coi thường bí thuật Tiên giới! Pháp khí không gian ở trong không gian đan điền của ta, muốn có được, chỉ có ta

chủ động giao ra đây mới được, nếu không dù là Sáng Thế Đế đều đừng mơ tưởng bức bách ta! .

– Có điểm phiền toái! Chu Hằng nói với con lừa đen.

Không gian đan điền thuộc loại tư nhân, ngoại lực chỉ có thể phá hư mà không thể tiến hành tìm tòi, cướp đoạt, chỉ là không gian đan điền ở Phàm giới chỉ có thể thu dụng pháp khí, pháp khí không gian đặc thù, thì không cách nào thu vào.

Con lừa đen chưa từ bỏ ý định, trảo Lệnh Hồ Huyền đến bắt đầu soát người, nó phẩm tính thấp hèn, làm sao có cái cố kỵ gì, vài ba lần liền bóc sạch quần áo Lệnh Hồ Huyền, cẩn thận tìm kiếm mỗi một mảnh vải, mỗi một cái lỗ chân lông.

– Thật không có! Nửa ngày sau, con lừa đen ủ rũ cúi đầu nói, mà Lệnh Hồ Huyền từ lúc vô cùng nhục nhã đã hôn mê – có lực lượng Chu Hằng áp chế, hắn căn bản không phản kháng được con lừa đen hung ác.

Chu Hằng phất tay áo, nói: – Trước để ở một bên, sau khi ra ngoài có thể chậm rãi ép hỏi! .

– Hắc hắc hắc, đúng vậy, bổn tọa nhiều thủ đoạn như vậy, chẳng lẽ không làm gì được thằng nhãi con này? Con lừa đen lại vui vẻ lên, vứt Lệnh Hồ Huyền qua một bên, sau đó con lừa đảo mắt qua giường – Chu tiểu tử, như thế nào bổn tọa có cảm giác kỳ quái, tiểu nha đầu này dường như không chết! .

– Quả thật còn sống! Chu Hằng gật đầu, đi tới bế tiểu cô nương lên, bởi vì bên ngoài phong ấn một tầng Thời Gian Nguyên Dịch, hắn giống như ôm một cái kén thật lớn.

– Muốn nàng mang đi ra ngoài? .

– Ân, nói không chừng nàng biết một ít bí ẩn lúc trước Tiên giới đại chiến! Chu Hằng gật gật đầu, đương nhiên hắn sẽ không dễ dàng cởi bỏ Thời Gian Nguyên Dịch, tiểu cô nương này rất có thể bị bệnh bất trị mới bị phong ấn.

– Thiết, vậy cũng là chuyện đã xảy ra , sự thật như thế nào thì chúng ta quản cái rắm, bổn tọa chỉ quan tâm bảo vật! Con lừa đen nói.

Đối mặt với đầu con lừa tham lam này, Chu Hằng đã hoàn toàn không lời nào để nói, hắn ôm tiểu cô nương xuyên tường mà qua.

Cấm chế có tác dụng đối với người bên ngoài, từ bên trong đi ra lại vô cùng dễ dàng, nhưng muốn lại đi vào sẽ khó khăn, trừ phi cứu tỉnh Lệnh Hồ Huyền bắt hắn phá giải một lần nữa.

Bọn họ rất nhanh liền đi ra phía ngoài đại điện, lúc này ba người Thanh Dương Thiên Tôn còn đang run rẩy chờ, nhìn

thấy Chu Hằng ôm một cái tiểu cô nương bị Thời Gian Nguyên Dịch phong ấn đi ra, bọn họ đều cảm giác một cỗ hoang đường.

Đây là cái tình huống gì?

Chu Hằng đi nhanh tới, đi vào trong uy áp này, chuyện kỳ quái đã xảy ra, hắn không ngờ không cảm ứng được uy áp Sáng Thế Vương tồn tại chút nào!

Là quan hệ tiểu cô nương trong ngực này!

Cho dù cung điện chỉ có một bức chân dung, nhưng thần ý tiên nhân thật sự cường đại đến khó tin, lại còn có thể phân biệt ra thân phận tiểu cô nương!

Chu Hằng lập tức nổi lên hứng thú đối với bức họa kia, muốn lấy nó xuống, chỉ là nó dường như gắt gao dán tại trên tường cung, muốn tước nó xuống, khả năng sẽ phá hủy bức họa trước.

Không lấy được thì quên đi, dù sao hắn cũng không thiếu bảo vật.

Hắn nắm con lừa đen lên, mang theo hai người một con lừa đi về phía trước, bởi vì uy áp Sáng Thế Vương đã không tác

dụng cho hắn, hắn dễ dàng lửng thửng như đi dạo trong sân nhà.

– Chu tiểu tử, không phải chứ, ngươi bây giờ cường đại đến như thế này? Con lừa đen giật mình. Nó tận mắt nhìn thấy lần đầu tiên khi Chu Hằng thông qua toàn thân thần cốt đều vỡ nát , nhưng bây giờ cũng quá buông lỏng đi.

Chu Hằng không trả lời, thời điểm đi tới trước mặt ba người Thanh Dương Thiên Tôn, ý niệm trong đầu vừa động, phát động Vực chi đạo, một mảnh thế giới màu vàng đẩy ra, phát động lôi đình công kích hướng về ba người kia.

Ba người Thanh Dương Thiên Tôn sắp lệ rơi đầy mặt, ở dưới uy áp của Sáng Thế Vương, bọn họ vốn từng bước gian nan, ý chí lại đang toàn lực đối kháng uy áp Sáng Thế Vương, nào có dư lực mở ra Vực?

Dưới tình huống như vậy, bọn họ hoàn toàn chỉ có thể bị động bị đánh, nhưng lại không thể triển khai chút phòng ngự.

Nhưng bọn họ cũng không phải Phệ Kim tộc nhân, thể chất có thể mạnh tới đâu, nhiều lắm giống như pháp khí Kết Thai Cảnh, làm sao có thể chống đỡ cùng Chu Hằng?

– Thủ hạ lưu tình! .

– Chúng ta nguyện ý quy hàng! .

– Tha mạng! .

Ba cái Chuẩn Tiên hai kiếp đều nhao nhao kêu to lên, ở trong sinh tồn và tự tôn, bọn họ không chút do dự lựa chọn sinh tồn.

– Không cần! Chu Hằng ánh mắt hung lệ, hào quang trên thế giới màu vàng mãnh liệt, hoàn toàn che mất ba người Chuẩn Tiên.

Ánh sáng vàng hiện lên, ba người Chuẩn Tiên cũng hoàn toàn mất đi sinh cơ.

Ra Tiên Cung, Chu Hằng cũng không buông con lừa đen ra, mà trực tiếp bay lên trời, tốc độ của hắn cũng không phải con lừa đen có thể đuổi kịp .

Mấy ngày sau, bọn họ về tới Nguyên gia.

– Di, tiểu cô nương khả ái! .

– Cái lỗ tai thật là nhọn thật dài, làn da trắng dường như sữa! .

– Còn có tóc màu xanh biếc, chưa từng thấy qua! .

Chúng nữ nhìn thấy tiểu cô nương phong ấn trong Thời Gian Nguyên Dịch đều hưng phấn mà hò hét ầm ĩ, các nàng đều hy vọng có thể sinh một nam một nữ kéo dài hương khói cho Chu gia, lúc này nhìn thấy tiểu nha đầu đáng yêu như vậy lập tức làm cho tình thương của các nàng tràn ra.

– Trong nhà không phát sinh chuyện gì chứ?

Chu Hằng hỏi.

– Có Hoặc Thiên tỷ tỷ tọa trấn, đâu thể xảy ra chuyện gì! Ứng Mộng Phạm đã ôm lấy tiểu cô nương – Để ta ôm một cái! .

Trong lúc nói chuyện, Hoặc Thiên cũng đã đi tới, ánh mắt đảo qua tiểu cô nương kia, thoáng sửng sốt, sau đó nói: – Thì ra là huyết mạch Nữ Hoàng Tinh Linh, chỉ là trúng Tiên Thiên Độc, tuyệt sống không quá 10 tuổi!

Chương 486: Nghiêm hình tra tấn

Nghe Hoặc Thiên vừa nói như vậy, mọi người đều đưa mắt nhìn sang nàng, chờ mong nàng giải thích.

Hoặc Thiên lộ ra vẻ suy tư, nhưng rất nhanh thì thành buồn rầu, xung quanh chậm rãi tạo thành từng đạo cơn lốc, không gian cũng bắt đầu trở nên không ổn định, hiện ra từng đạo kẽ nứt vô cùng tối tăm.

Thiên nữ tuyệt thế quá cường đại, thời điểm ban đầu ở Tiên giới đại lục, một cái ý niệm trào lên khiến cấm chế Tiên Thành vỡ nát, để một tòa Tiên giới Đạo tràng dời đến trước mặt nàng từ một đầu thành phố khác!

Trong cơ thể nàng ẩn chứa lực lượng vô cùng kinh khủng!

Chu Hằng cũng không dám để cho nàng phát ra ra lực lượng như vậy vào lúc này! Hắn vội vàng nói: – Hoặc Thiên, ngươi có biện pháp giải trừ Tiên Thiên Độc kia? .

Thân thể Hoặc Thiên mềm mại run lên, không gian rung động không ổn định cũng theo đó biến mất, nàng cũng không trả lời Chu Hằng, mà trực tiếp vươn một đầu ngón tay, hướng về thân

tiểu cô nương.

Một màn làm mọi người khiếp sợ đã xảy ra, ngón tay của Hoặc Thiên lại trực tiếp xuyên qua tầng Thời Gian Nguyên Dịch, dường như tầng đồ vật kia căn bản không tồn tại.

Lệnh Hồ Huyền vừa mới tỉnh lại, vừa mới nhìn thấy màn này, lập tức nghiêng đầu một cái lại hôn mê.

Trong đầu của hắn chỉ sôi trào một ý niệm, nhất định là đang nằm mơ, nếu không làm sao có thể phát sinh chuyện khó tin như vậy?

Nhưng những người khác tuy rằng giật mình, nhưng đều chịu được.

Đáng cười, ngay cả tồn tại như Sáng Thế Vương đều bị Hoặc Thiên kích phát ra lực lượng đánh thành mảnh vụn, nàng làm những chuyện kinh ngạc khác thì như thế nào? Chút chuyện nhỏ!

Bàn tay Hoặc Thiên giống như ngọc khắc nhỏ tinh công, vô cùng xinh đẹp, ngón tay ngọc xanh miết nhẹ nhàng điểm ở ngực tiểu cô nương.

Ông!

Ngực tiểu cô nương lập tức trào ra một đạo hắc khí, hóa thành một rắn độc đen như mực cắn ngón trỏ Hoặc Thiên.

– Cẩn thận Mọi người đều cả kinh kêu lên.

Hoặc Thiên lại không thèm để ý chút nào, khi rắn độc cắn được, ngón trỏ của nàng đồng thời chớp động vầng sáng màu màu hồng, ong ong ông, ba đạo phù văn đồng thời trào ra, tản phát ra khí tức tối cao vượt qua xa Phàm giới.

Gió nổi mây phun. Toàn bộ Phàm giới đều tựa hồ run rẩy ở dưới lực lượng kinh khủng của Hoặc Thiên.

Cái con rắn đen kia vỡ nát trong nháy mắt, ba đạo phù văn thì chìm vào trong cơ thể tiểu cô nương, trong nháy mắt sau, toàn thân tiểu cô nương đều tản phát ra vầng sáng màu hồng, ở phía sau của nàng tạo thành ba cánh hoa hoa đào, bao quanh nàng lại.

Nếu Tiên Thiên Độc có linh thức, tuyệt đối sẽ nhổ nước miếng. Nó trêu ai ghẹo ai, như thế nào đụng phải yêu nghiệt như Hoặc Thiên!

Loảng xoảng loảng xoảng loảng xoảng, Thời Gian Nguyên Dịch trên thân tiểu cô nương nhao nhao vỡ nát, hóa thành từng

mảnh vỡ thật nhỏ rơi xuống.

– Được rồi, Tiên Thiên Độc trong cơ thể nàng đã bị ta hóa giải, hơn nữa ta còn cải tạo thể chất nàng một chút. Ngày sau chẳng những vạn độc bất xâm, tốc độ tu luyện cũng mau gấp trăm lần so với thường nhân! Hoặc Thiên mang theo một tia ủ rũ nói.

Những người khác nhao nhao há to miệng, giống như bị tê liệt, nửa ngày không có phản ứng lại.

Cái này?

Ngay cả Sáng Thế Vương cũng không có cách nào, chỉ có thể phong cấm với Thời Gian Nguyên Dịch, có thể thấy được Tiên Thiên Độc này có bao nhiêu phiền toái! Nhưng Hoặc Thiên chỉ đưa ngón tay ra điểm xuống liền giải , chẳng những giải . Còn lại thuận tiện cải tạo thể chất một chút, trở nên vạn độc bất xâm ! Còn có thể tu luyện một ngày bằng người khác trăm ngày!

Tỷ, ngươi không cần khoa trương như vậy được không!

Con lừa đen nhào ra, làm bộ đi ôm đùi Hoặc Thiên:

– Đại tỷ, ngươi cũng cải tạo thể chất bổn tọa một chút đi! Bổn tọa cũng không lòng tham, chỉ cần một bộ tiên cốt, tu luyện một ngày có thể bằng người khác tu luyện cả đời! .

Khóe miệng Hoặc Thiên không khỏi giật một cái, đá mạnh một cước bay ra.

Hưu. Chỉ thấy thân thể con lừa đen lập tức bay vụt trời cao, trong nháy mắt hóa thành một cái điểm đen nhỏ, không còn thấy nữa.

– Ân Trong lòng Ứng Mộng Phạm, tiểu cô nương run tứ chi lên, bắt đầu tỉnh lại.

Hiệu quả Thời Gian Nguyên Dịch phong ấn đã mất!

– Oa, đại tỷ tỷ ngươi thật xinh đẹp, giống như mẹ Đồng Đồng vậy! Tiểu cô nương mở mắt ra nhìn thấy Ứng Mộng Phạm, lập tức kinh hô lên. Nhưng không có một tia sợ nào, thanh âm giòn giòn khiến người ta nghe thoải mái.

– Tiểu muội muội, ngươi tên là Đồng Đồng? Ứng Mộng Phạm hôn một cái ở trên mặt của tiểu cô nương.

– Ta tên là Mộc Đồng Đồng! Tiểu cô nương ưỡn ngực.

– Đồng Đồng. Để tỷ tỷ ôm một cái! .

– Trước hết để cho ta ôm một cái! .

Chúng nữ đều mẫu tính quá độ, ai nấy muốn đi ôm tiểu cô nương.

– Từng bước từng bước đến, không cần đoạt, Đồng Đồng đáng yêu như thế, khó trách các ngươi thích như vậy! Tiểu cô nương lại còn làm bộ dáng bất đắc dĩ.

Chu Hằng không khỏi nở nụ cười, nói: – Đồng Đồng, ngươi còn nhớ cha mẹ không? .

– Đúng vậy, phụ thân cùng mẫu thân Đồng Đồng đâu? Lúc này tiểu cô nương mới phát hiện mọi người chung quanh vô cùng xa lạ, căn bản không biết ai.

Chu Hằng quyết đoán lui ra ngoài, để cho chúng nữ giải thích tiểu cô nương này, hắn không chịu nổi bộ dáng tiểu nha đầu chảy nước mũi khóc lớn. Thời điểm đi ra, hắn thuận tiện tha đi Lệnh Hồ Huyền.

Oanh!

Chỉ thấy ánh sáng đen nhoáng lên một cái, một tiếng vang truyền đến, toàn bộ mặt đất đều nặng nề mà động một cái, trên mặt đất đã có thêm một cái hố sâu, một đầu con lừa màu đen bò ra ngoài.

Đầu con lừa đê tiện này bị Hoặc Thiên đạp một cước bay sau, rốt cục mới hạ xuống!

– Con lừa, tư thế rơi xuống vừa rồi không tệ lắm, nhất là động tác dùng mặt đụng đất, thật muốn nhìn vài lần!

Chu Hằng cười ha ha.

– Chu tiểu tử, ngươi không cần vui sướng khi người gặp họa! Con lừa đen tức giận oa oa kêu to.

Đổi một người khác dám đối với nó như vậy, nó khẳng định sẽ nghĩ hết biện pháp trả thù, nhưng đối mặt với Hoặc Thiên nó căn bản ngay cả ý niệm trả thù trong đầu cũng không dám, chỉ hy vọng vị này có thể quên sự tồn tại của nó.

Chu Hằng tiện tay ném Lệnh Hồ Huyền ra ngoài, nói: – Người

giao cho ngươi, ép hỏi ra pháp khí không gian! .

– Hắc, bổn tọa làm việc, ngươi yên tâm! Con lừa đen vỗ bộ ngực nói.

Thời điểm liên quan đến bảo vật, con lừa đen vẫn có thể làm người ta yên tâm, bởi vì con lừa đê tiện tham lam, một tảng đá cũng có thể ép ra ba lạng mỡ, làm sao có thể bỏ qua Lệnh Hồ Huyền?

Con lừa đen kéo Lệnh Hồ Huyền đi vào một gian phòng nhỏ, sau đó bắt đầu chuẩn bị đạo cụ nghiêm hình bức cung.

– Chu tiểu tử, cứu tỉnh hắn! Sau một lúc lâu, con lừa đen chuẩn bị xong.

Chu Hằng vừa động ý niệm, linh lực giống như kim đâm, Lệnh Hồ Huyền rên rỉ một tiếng, lập tức tỉnh lại.

Vị Lệnh Hồ gia đại thiếu này đầu tiên là thần tình mờ mịt, sau đó lộ ra vẻ khiếp sợ tuyệt đối, lớn tiếng nói: – Nữ nhân kia là ai, nàng là ai?

– Phi, ngươi có tư cách đặt câu hỏi sao? Con lừa đen hét lớn.

Chu Hằng phất tay áo, ý bảo con lừa đen không cần loạn, nói:
– Nữ nhân kia có cái gì kỳ quái? .

– Có cái gì kỳ quái? Lệnh Hồ Huyền vốn vô cùng xấu hổ, nhưng nghe được Chu Hằng nói lại thiếu chút nữa nhảy dựng lên – Nàng có thể xuyên thấu Thời Gian Nguyên Dịch a, ngu ngốc! .

– Xuyên thấu Thời Gian Nguyên Dịch thì có cái gì? Chu Hằng lại hỏi.

Lệnh Hồ Huyền biết Chu Hằng đang cố ý nói, nhưng hắn thật sự rất chấn kinh, không nói ra để cho người khác cũng khiếp sợ một chút thật sự không đủ để phóng thích hắn kích động, gân cổ nói: – Ngươi hiểu hay không, một khi bắt đầu dùng Thời Gian Nguyên Dịch sẽ lập tức biến đổi vững chắc, gắn bó nhất thể, không có một tia khe hở, như vậy mới có thể khóa lại sinh cơ! .

– Chỉ cần lọt vào một chút xíu ngoại lực tấn công, khối Thời Gian Nguyên Dịch sẽ vỡ nát, hoàn toàn vỡ nát, ngươi hiểu hay không? .

Lệnh Hồ Huyền thập phần tức giận, tại sao có thể có tên kiến thức nông cạn như vậy, nhìn thấy chuyện kinh người như vậy không ngờ không động dung chút nào! Hắn lại không biết, Chu Hằng đã gặp Hoặc Thiên kích phát phù văn trong cơ thể, ngay cả Vinh Kiếm Long đều tiêu diệt, xuyên thấu Thời Gian Nguyên Dịch đã là cái gì?

Sớm đã chết lặng!

– Ngươi quá nhiều lời! Chu Hằng đột nhiên nghiêm mặt – Vậy giao pháp khí không gian ra đây đi! .

– Ha ha, đừng mơ tưởng! Lệnh Hồ Huyền cười to – Chu Hằng, ngươi giết được ta sao? .

– Giết người, tanh máu lại thảm, căn bản không phải tác phong của ta! Chu Hằng cũng cười nói.

Con lừa đen thì co giật ở một bên, còn nói không phải tác phong của hắn, lúc trước tiểu tử này giận dữ ở Thiên Môn Sơn, khí thế giận dưới một quyền giết một hơi đại quân mấy trăm vạn, lại chẳng phân biệt được địch ta!

– Chu Hằng, thẳng thắn nói đi, đến tột cùng muốn như thế nào mới bằng lòng thả ta? Lệnh Hồ Huyền biết Chu Hằng tuyệt sẽ không dễ dàng thả chính mình.

– Đương nhiên là bảo vật! Con lừa đen hung tợn ở một bên – Ngươi là heo sao, nói mấy trăm lần, giao bảo vật ra đây! .

– Si tâm mộng tưởng! Lệnh Hồ Huyền hừ lạnh nói.

– Nga, không nên bảo đảm nhanh như vậy! Con lừa đen cười rộ lên.

– Chỉ bằng ngươi? Lệnh Hồ Huyền tỏ vẻ khinh thường, hắn có cấm chế lão tổ tông bảo hộ, sợ ai?

– Ngươi sẽ hối hận rất nhanh! Con lừa đen cười ha ha, xét tan quần áo Lệnh Hồ Huyền, lập tức một phân thành hai, hiện ra thân thể hắn lõa lồ.

– A

Lệnh Hồ Huyền lập tức phát ra một tiếng thét kinh hãi.

– Mọi người đều là nam nhân, sợ gì! Hơn nữa, nếu có nữ nhân nhìn ngươi, ngươi không phải càng thêm vui vẻ sao! Con lừa đen cười liên tục.

Vui vẻ em gái ngươi!

Sỉ nhục!

Nếu như bị gia tộc biết hắn thừa nhận nhục lớn như vậy, trực tiếp phế bỏ thân phận kế thừa của hắn cũng có thể!

– Ngươi, ngươi, hỗn trướng!

Hắn nghiến răng nghiến lợi.

– Đừng quá hưng phấn, đây mới là bắt đầu! Con lừa đen lấy ra một cây gậy, không tính là rất to, cũng chỉ chừng cánh tay, dài 2 xích.

– Ngươi, ngươi muốn làm gì? Lệnh Hồ Huyền tái mặt, hắn đột nhiên có dự cảm bất tường.

– Giúp ngươi sướng! Con lừa đen múa gậy, ánh mắt thì nhìn chằm chằm mông Lệnh Hồ Huyền.

– Không Lệnh Hồ Huyền phát run toàn thân, bởi vì hắn đã cảm thấy hoa cúc bị áp lực, theo gậy gộc lạnh như băng tiến quân thần tốc, hắn rốt cục không chịu nổi, thét to – Mau rút ra đi, ngươi muốn cái gì ta cấp cái đó!

Chương 487: Thần chích lịch kiếp!

Chu Hằng cũng đầu đầy mồ hôi lạnh, không nghĩ tới con lừa đen không ngờ ghê tởm như thế.

Dù là nam nhân cũng không chịu nổi a!

– Cái này không chịu nổi? Bổn tọa tổng cộng có chín chín tám mươi mốt đại chiêu, đây mới là chiêu thứ nhất? Con lừa đen tỏ vẻ do dự.

– Mau, mau rút đồ vật kia ra! Lệnh Hồ Huyền vô cùng bi phẫn loạng choạng cái mông trắng, trên đó cắm một cây gậy vô cùng bắt mắt.

– Gấp cái gì? Con lừa đen rất hài lòng nhìn Tác phẩm, đưa một cái chân tới trước mặt của Lệnh Hồ Huyền.

Lệnh Hồ Huyền chỉ cảm thấy bi phẫn muốn chết, đầu con lừa đê tiện này như thế nào nghĩ ra biện pháp ác độc như vậy! Nhưng tình thế làm hắn chỉ biết cắn răng lấy ra pháp khí không gian từ trong không gian đan điền, đặt ở dưới chân con lừa đen.

– Di, dường như có mùi thúi! Con lừa đen bịt mũi, nhưng vẫn cầm chặt pháp khí không gian.

Lệnh Hồ Huyền muốn đập vỡ đầu, đây là lấy ra từ trong không gian đan điền của hắn, cũng không phải từ đít hắn! Hơn nữa, người khởi xướng còn không phải con lừa đen!

– Đồ vật đã cho các ngươi , nhanh thả ta! Hắn bi phẫn kêu to.

– Bổn tọa nghiệm hàng hóa trước! Con lừa đen để Chu Hằng hủy diệt thần thức ấn ký trên pháp khí không gian, nó vừa mới nhập Thần Anh Cảnh không làm được điểm ấy, nhưng Chu Hằng lại dễ dàng.

Một người một con lừa cùng nhau dò xét thần thức vào, chỉ thấy không gian bên trong pháp khí không gian rất lớn, có chừng mười trượng cao, bên trong rất nhiều ô vuông nhỏ, bày đặt nhiều đồ vật này nọ.

Nhiều nhất chính là linh thạch, tản ra linh khí nồng đậm!

– Đây không phải là linh thạch, là tiên thạch! .

Một người một con lừa lập tức phát hiện không đúng, cho dù

là linh thạch thượng phẩm cũng không thể có linh khí nồng đậm như vậy, vậy cũng quá kinh khủng, chỉ sợ với trình tự linh lực Chu Hằng bây giờ chỉ có thể miễn cưỡng chịu đựng, nếu con lừa đen ôm tu luyện, kết quả duy nhất là chính mình bành trướng nổ tung !

– Thứ tốt a! Con lừa đen lập tức mặt mày hớn hở, bảo vật loại này thế nào cũng phải nhét vào túi quần của chính mình.

Chu Hằng cùng con lừa đen phân chia, giữa bọn họ cũng không khách khí gì, binh binh thình thịch thình thịch một trận loạn đả, tranh mặt đỏ tới mang tai, hồi lâu sau mới từng người vừa lòng. Thực ra Chu Hằng muốn tranh, trực tiếp một quyền đánh bay con lừa đen là được, hắn muốn nháo nhào cùng con lừa đen. Mọi người cùng nhau vui đùa.

– Chỉ một cái pháp khí không gian? Con lừa đen lại bắt đầu ép hỏi.

– Chỉ một cái! .

– Còn kêu cửu thiếu gia cái gì, nghèo chỉ có một kiện pháp khí không gian! Nhìn lại xem Lư đại gia Con lừa đen vươn móng trước, chỉ thấy ở móng lừa bày đầy nhẫn, vòng lắc, sợi dây chuyền, lộ ra hương vị nhà giàu mới nổi nồng nặc.

Lệnh Hồ Huyền khinh miệt trong lòng, loại pháp khí không gian Phàm giới không thể thu vào không gian đan điền, thuộc loại sứt sẹo nhất, có thể so cùng hắn? Cũng chính bởi vì hắn là cửu thiếu trong gia tộc thế hệ trẻ mới được ban cho một kiện. Muốn xuất ra bán đi, dễ dàng bán hơn vạn tiên thạch hạ phẩm!

Đương nhiên, hiện tại hắn tuyệt sẽ không đi chọc tức con lừa đen, dù sao mông mình còn trong tay đối phương!

– Hiện tại có thể thả ta rồi chứ? Lệnh Hồ Huyền cặm giận nói, từ lúc chào đời tới nay còn chưa từng chịu thiệt giống hôm nay!

Thù này, hắn nhất định phải báo!

– Nhìn ngươi có thái độ gì, nếu là tù nhân phải có tù nhân giác ngộ. Rống cái gì rống! Con lừa đen kéo Lệnh Hồ Huyền bước đi, đi ra vài bước, nó quay đầu nói: – Ngươi thêm phong chế ở trên thân tên này có thể liên tục bao lâu? .

Chu Hằng nghĩ nghĩ, nói: – Nếu như không có ai giúp hắn, ít nhất phải ba năm! .

– Hắc hắc! Con lừa đen cười rộ lên – Vậy để cho hắn ngâm ở hố phân ba năm! .

– Cái, cái gì! Lệnh Hồ Huyền thiếu chút nữa lại hôn mê bất tỉnh. Đây quả thực, quả thực… Đê tiện tới cực điểm! Thật ngâm mình ở trong hố phân, đừng nói ba năm, chỉ một ngày hắn sẽ tức chết!

– Các ngươi không thể làm như vậy! Hắn gấp đến độ sắc mặt đều xám ngắt.

– Phi. Bổn tọa vì cái gì không thể làm như vậy? Ngươi đang mệnh lệnh bổn tọa sao? Con lừa đen khó chịu hừ hừ, kéo Lệnh Hồ Huyền tiếp tục đi về phía trước, một cây gậy hãy còn cắm ở chỗ cũ, hơi hơi rung động, khiến Lệnh Hồ Huyền không ngừng phát ra tiếng kêu quái dị.

Qua một trận, con lừa đen quay về, gương mặt nhẹ nhàng thêm khoái trá.

– Ngươi không phải trấn hắn ở trong hố phân chứ? .

– Di, ngươi không phản đối, bổn tọa nghĩ ngươi cũng hưng trí bừng bừng, còn cố ý tuyển một cái vừa lớn lại sâu ! Con lừa đen thần tình vô tội.

Chu Hằng không khỏi không nói gì, hắn nghĩ con lừa đen đang dọa Lệnh Hồ Huyền, không nghĩ tới con lừa đê tiện này lại thật sự làm như vậy!

Làm thì làm đi, dù sao hắn cũng không có giao tình cùng Lệnh Hồ Huyền, ân, đối với Hóa Thần Cảnh Thiên Tôn mà nói, trong lúc nhất thời cùng 3 năm cơ bản không có bao nhiêu khác biệt, một lần bế quan liền qua.

3 năm, hắn cũng nên tiến vào Tiên giới , Tiên giới vô cùng rộng, Lệnh Hồ gia tìm hắn ở đâu?

Tuy nhiên, hắn không có khả năng đều mang mọi người vào Tiên giới, bởi vậy lưu người ở chỗ này cần an bài một phen, bọn họ điệu thấp làm việc, không cần lộ ra ngoài quan hệ của hắn, miễn cho đưa tới phiền toái không cần thiết.

Chu Hằng để chuyện Lệnh Hồ Huyền qua một bên, đứng dậy đi tìm chư nữ Ứng Mộng Phạm, về phần Lệnh Hồ Huyền tự nhiên cũng sẽ không nói, loại chuyện này ai nghe xong không ghê tởm? Chỉ có con lừa đê tiện mới có thể hưng cao đi làm.

Theo Chu Hằng đến, Long Hà đại lục lập tức chết hơn 13 chiến lực đỉnh phong, lập tức dẫn phát xung đột tranh đoạt địa bàn.

Xem như đầu sỏ gây nên hết thảy, Chu Hằng lại căn bản không biết hết thảy phát sinh, toàn bộ tâm thần của hắn bỏ vào trên Thần chích lịch kiếp.

Muốn thành tiên, nhất định phải Thần chích vượt qua ba kiếp, nếu không căn bản không đủ để xé mở hư không rời đi.

Thần chích trưởng thành chẳng những là quá trình ngộ đạo, cũng là một loại tâm cảnh linh hoạt khéo léo, một loại cuộc sống lịch lãm!

Chu Hằng có điều ngộ, sau khi ở ba tháng dẫm chân tại chỗ, hắn quyết định đi ra ngoài đi bộ một chút.

Lần này, hắn cũng không mang bất luận kẻ nào, cũng không vận chuyển bất kỳ một tia linh lực trong cơ thể, dựa vào hai cái chân đi khắp thiên hạ. Một tháng sau, hắn ở trên một ngọn núi cao vào một nhà gỗ để ở. Uống gió cơm lộ, giống như một tăng nhân khổ hạnh.

Hắn xem nhân gian, là người thiện, hắn trợ giúp một tay, là người ác, hắn xuống tay giết.

Từng đạo lĩnh ngộ sanh thành ở trong lòng của hắn, đây là nhân sinh lịch duyệt. Không quan hệ với đại đạo, là đạo làm người.

Đạo đạo tương thông, đạo đạo cùng sinh!

Đến tháng thứ 9, Chu Hằng bắt đầu bế quan.

Thực ra cũng không kêu bế quan, hắn cứ như vậy ngồi ở trên một tảng đá lớn, dựa gió núi hây hẩy, để mưa to phủ lên người, bông tuyết đầy thân. Hắn đang suy tư thiên đạo, nhân đạo khác nhau, liên hệ.

Trong óc, tiểu nhân màu vàng trang nghiêm trang trọng, từng đạo khí hào quang thần thánh sáng ngời lưu chuyển, có một loại cảm giác đắc đạo thành Thánh.

Hắn mất đi hết thảy đặc thù sinh mệnh, bao gồm trái tim đập, huyết dịch lưu động, cái mũi hô hấp, lại có một cỗ khí tức huyền ảo không hiểu lưu chuyển, hấp dẫn dã thú phụ cận nghỉ ngơi ở bên cạnh hắn.

Ở dưới gió núi thổi. Cả người hắn bị tro bụi che đậy, lâu ngày chày tháng biến thành dường như tượng đá.

Người miền núi trong địa phương chấn động, cho là núi linh hóa thành yêu tinh, rất nhiều người còn mang theo cuốc xà beng lại đây, muốn đào cái Dị vật này trở về, về sau xuất ra đi bán.

Nhưng người mang ác ý căn bản không thể đến gần Chu Hằng một trượng, vừa tiến vào khoảng cách này sẽ khó thở, nếu không đi ra sẽ hít thở không thông mà chết!

Một thời gian dài, thanh danh thần tượng lập tức vang vọng ở trong địa phương người miền núi, không ít phụ nho còn mang theo cống phẩm lại đây cúng tế, cầu bình an , cầu phát tài, thậm chí còn có cầu sinh quý tử!

Nếu Chu Hằng biết, khẳng định sẽ buồn bực, bởi vì đến bây giờ hắn cũng chưa thể để cho các nàng Ứng Mộng Phạm có bầu, công lực ở phương diện này thực hữu hạn.

Đến tháng thứ 12. Tiểu nhân màu vàng càng ngày càng có vẻ trầm ổn, ngưng thật.

Từ Hóa Thần Cảnh hướng lên trên, là Nguyệt Minh Cảnh, chính là phải tạo trăng sáng trên nội thế giới, để cái thế giới đan điền này trở nên càng thêm chân thật.

Không giống với bất kỳ một cảnh giới nào dĩ vãng. Đều là bắt đầu hình thành hỗn độn làm biến hóa ở Tụ Linh, Nguyệt Minh Cảnh từ không tới có, phải sáng tạo ra một vầng trăng sáng.

Hình thành một vầng trăng sáng là Nguyệt Minh nhất trọng thiên sơ kỳ, 3 vầng trăng sáng là trung kỳ, 5 vầng trăng sáng là hậu kỳ, 7 vầng trăng là đỉnh phong. Nhất trọng thiên trăng sáng là trăng khuyết, mà nhị trọng thiên trăng sáng là nửa vầng trăng, 3 trọng thiên là trăng tròn, tổng cộng phải hình thành 21 vầng trăng sáng mới có thể định yên đầy đủ cơ sở, đi tấn công Nhật Diệu Cảnh!

Sáng tạo, đây là tiên, bản chất khác phàm.

Lời nói của lão lừa đảo không ngừng cuồn cuộn trong đầu Chu Hằng, đây là tư liệu về Tiên Nhân Cảnh, mọi người đều biết ở Tiên giới, nhưng ở Phàm giới lại cực kỳ quý báu.

Thần chích lịch kiếp, chính là phải lĩnh ngộ sáng thế lực!

Sinh mệnh, cũng là thuộc loại sáng tạo.

Chu Hằng nhìn thấy trẻ con rơi xuống đất kêu oa oa, hạt giống mới đâm chồi, mới trong lòng đột ngộ, Thần chích bắt đầu tăng tiến trưởng thành vùn vụt.

Oanh!

Hắn lĩnh ngộ thành công, lập tức thiên địa giao cảm, mây đen trên đỉnh núi dầy đặc, từng đạo tia chớp xẹt qua, ngân xà loạn vũ.

Trong nháy mắt, khí tức kinh khủng bao phủ toàn bộ Long Hà đại lục, mọi người đều có thể cảm ứng được khí tức chí cao vô thượng, cường đại đến làm cho tâm linh bọn họ phát run!

Có Thiên Tôn đột phá kiếp tiên !

Một ít người có tư cách biết huyền bí Chuẩn Tiên âm thầm nói.

Trên nội thế giới của Chu Hằng, tiểu nhân màu vàng bị lực lượng của thiên địa sinh sôi đánh xơ xác, hóa thành vô số đạo ánh sáng vàng vũ động, đây là kiếp Thần chích, từ sinh đến chết, lại từ chết đến sinh, mới xem như trải qua một kiếp.

Oanh! Oanh! Oanh!

Đạo đạo yêu ma quỷ quái hình thành trong thức hải Chu Hằng, quấy nhiễu đạo tâm Chu Hằng, quấy nhiễu Thần chích hắn hình thành một lần nữa.

Nếu bị chúng nó thực hiện được, như vậy Thần chích sẽ chết, Chu Hằng dù bất tử cũng cả đời vô vọng đại thành đại đạo.

– Đốt! Đốt! Đốt! Chu Hằng hét lớn ở trong thức thần, vô số đạo ánh sáng vàng tập kết ở vị trí chánh trung tâm, trong quá trình bay vụt khiến từng đạo yêu ma quỷ quái vỡ thành tro bụi.

Oanh!

Trong nháy mắt Thần chích rắn chắc, một lần nữa hóa thành một tiểu nhân màu vàng.

Chương 488: Chuẩn Tiên hai kiếp

Chuẩn Tiên một kiếp, thành!

“Tiểu nhân” màu vàng lập tức ôm lấy Tinh Hạch, không cần một tia tâm tình may mắn, dựa vào mật độ linh khí thiên địa hiện giờ là tuyệt đối không đủ để duy trì Thần chích nó trưởng thành!

Quả nhiên, “tiểu nhân” màu vàng chỉ hô hấp vài hơi, linh khí ở phụ cận liền một mảng khô kiệt, dường như biến thành khu tử địa, lộ ra khí tức âm hàn dày đặc. Lúc này lập tức trên đỉnh Tinh Hạch, từ một cái lỗ nhỏ tỏa ra linh khí nồng đậm đến mức tận cùng, cuồn cuộn không ngừng cung cấp cho Thần chích điên cuồng hấp thu.

Đây là tụ tập năng lượng của cả một tinh cầu, cho dù là biến thái như Chu Hằng đều giống như một hạt bụi rơi vào trong biển rộng, có một loại cảm giác lấy không hết, dùng không khô kiệt.

Hào quang trên thân “tiểu nhân” màu vàng càng thêm rực rỡ, tràn đầy khí tức khủng bố không giận mà oai!

Chuẩn Tiên, tu chính là Thần chích!

Một ngày, hai ngày, ba ngày, "tiểu nhân" màu vàng ước chừng hấp thụ ba ngày ba đêm, lúc này mới trưởng thành đến cực hạn! Nhưng mà, Chu Hằng còn không có thu hồi Tinh Hạch, trong cơ thể tiếp tục vang lên tiếng sấm; thiên địa dị tượng tái sinh; từng đám mây đen quay cuồng, tập kết trên đỉnh đầu của hắn; từng tia chớp lóe lên trên không trung, dường như muốn ngăn cản Chu Hằng tu thành chính quả!

Hắn một đường ngộ đạo, Thần chích cấp tốc trưởng thành, lại muốn một hơi xông lên Chuẩn Tiên hai kiếp!

Trong nháy mắt khí tức kinh khủng này bao trùm toàn bộ Long Hà đại lục.

– Sao thế này, vừa rồi vị chí cường giả kia không phải mới vừa đột phá sao, tại sao lại đến nữa?

– Chẳng lẽ lần đầu tiên thất bại?

– Không có khả năng, lần này khí tức còn cường đại hơn xa so với lần trước, nhưng dường như thần ý trong khí tức hoàn toàn giống nhau, khẳng định là cùng một người! Nhưng cùng một người làm sao có thể trong ba ngày liên tiếp đột phá hai cảnh giới!

– Ở cường giả bậc thấp thì đột phá liên tiếp hai cảnh giới không khó, nhưng tiến vào nửa bước tiên nhân thì làm sao có thể có biến thái như vậy?

– Có thể dẫn tới dao động lớn như vậy, người này khẳng định là Thiên Tôn! Nhưng Thiên Tôn đột phá tiểu cảnh giới là không có khả năng dẫn tới thiên địa dị động, trừ phi… hắn tiến vào Chuẩn Tiên!

– Ông trời của ta ơi! Người này lại một hơi liên tiếp xông phá hai rào cản Chuẩn Tiên!

– Ta dám khẳng định: mười mấy Thiên Tôn ngã xuống một năm trước, nhất định có liên quan với hắn!

Ở khắp nơi Long Hà đại lục đều là tiếng bàn tán ầm ĩ, mà các thế lực cầm quyền thì vô cùng lo lắng: bọn họ đều có thể cảm ứng được sự khủng bố của Chu Hằng, vượt qua xa tầng thứ bọn họ có thể chống lại! Nếu Chu Hằng muốn thống nhất Long Hà đại lục, thế gian còn có người nào có thể ngăn cản?

Mười vạn năm trước hiện ra một Vạn Cổ Đại Đế, thiếu chút nữa hoàn thành bá nghiệp này, không nghĩ tới bây giờ lại ra một tên biến thái như vậy!

…

Chu Hằng nhưng không nghe được những lời nghị luận đó, cho dù hắn có nghe được cũng sẽ không để ở trong lòng. Hắn chưa từng có bất cứ dã tâm gì, tu luyện chỉ là để trở nên cường đại, đi quan sát tìm hiểu thế giới rộng lớn hơn, đồng thời có được năng lực bảo vệ mình và người bên cạnh.

"Tiểu nhân" màu vàng từ đỉnh đầu của hắn đi ra, hai tay nhỏ bé ôm Tinh Hạch, cùng hắn ngồi xếp bằng, toàn thân tản phát ra ánh sáng vàng chói mắt.

Các loại dị tượng nối tiếp hiện ra. Yêu ma quỷ quái, Yêu Cơ mỹ nữ… tất cả đều phát động công kích cùng mê hoặc nhằm vào Chu Hằng, muốn cho hắn rơi vào vực sâu, vạn kiếp bất phục! Nhưng Chu Hằng vẫn giữ vững bản tâm không lay chuyển chút nào, hắn một đường đi tới, đạo tâm kiên định như sắt thép!

"Đốt! Đốt! Đốt!" Hắn vươn ngón tay điểm ra liên tiếp, ma vật, yêu nữ chắn ở trước mặt hắn tới tấp hóa thành hư không. Hoàn toàn không có khả năng quấy nhiễu được hắn.

Lần này kiếp của Thần chích dường như mãnh liệt hơn so với lần đầu tiên, thời gian cũng lâu hơn, một đợt tiếp một đợt, hơn nữa số lượng càng ngày càng nhiều, dường như muốn dùng ưu thế số lượng đè ép hắn.

– Hừ! “Tiểu nhân” màu vàng làm ra hình dạng trợn mắt, trong mỗi mắt bắn ra một luồng sáng vàng, dường như có thể thấy rõ quá khứ vị lai, xuyên thấu thế gian hết thảy. Nơi ánh sáng vàng lướt qua, hết thảy ma vật đều giống như tuyết trong nước sôi, tiêu tan sạch sẽ.

Dù là trăm đợt, ngàn đợt, vạn đợt thì sao chứ? Ta vẫn bền lòng không thay đổi!

“Ầm!” Trong lòng Chu Hằng dâng lên hào tình vạn trượng! “Tiểu nhân” màu vàng lại đạt tới một điểm giới hạn, bắt đầu vỡ nát, hóa thành một đoàn ánh sáng màu vàng.

Bởi vì trước đó bị hắn làm quá nhanh quá triệt để, hiện tại không ngờ không có xuất hiện ma quỷ!

“Tiểu nhân” màu vàng nhanh chóng tạo hình lại. Toàn bộ quá trình mau đến kinh người, khí tức toàn thân Chu Hằng tiếp tục đột phá về chất!

Chuẩn Tiên hai kiếp!

“Tiểu nhân” màu vàng ôm Tinh Hạch, lại bắt đầu tham lam hấp thu linh khí trong đó, củng cố Thần thể.

Lại qua năm ngày sau, “tiểu nhân” màu vàng đạt tới cực hạn, ôm Tinh Hạch “vù” một cái, bay vào lại thức hải!

Chu Hằng không khỏi sửng sốt, không ngờ có thể thu Tinh Hạch vào trong cơ thể?

Đồ chơi này như thế nào cũng không thể xem như vật phàm, đặt chung trong tiên vật cũng phải là cấp bậc cực cao, như vậy có thể thu vào trong cơ thể dường như cũng không có gì kỳ quái.

Chu Hằng cũng không có lập tức đứng dậy, hắn thể ngộ biến hóa của Thần chích.

Thật mạnh, thật cường đại!

Trình tự linh lực của hắn không có biến hóa, lực lượng cơ thể cũng không có biến hóa, nhưng cường độ của Thần chích thì ít nhất tăng cao vạn lần!

Sau khi tiến vào nửa bước tiên nhân, lực lượng của võ giả là từ hai bộ phận cùng tạo thành: một là linh lực, hai là Thần chích! Bất kể tăng lên phương diện nào, thực lực của võ giả đều có thể nhận được tăng lên.

Trình tự linh lực của Chu Hằng quá mức khủng bố, vì thế hắn mới vừa tiến vào Thiên Tôn đã có thể cùng Chuẩn Tiên ba kiếp tranh nhau phát sáng đồng thời đánh thắng. Nếu so sánh, Thần chích của hắn yếu hơn nhiều, chỉ có thể dựa vào khí thế để áp chế đối thủ, đối với tăng phúc thực lực của hắn cũng không rõ ràng lắm.

Cho tới bây giờ.

Thần chích cường đại gấp vạn lần, lập tức tăng cao thực lực của hắn lên gấp trăm lần!

Sở dĩ chỉ có gấp trăm lần mà không phải vạn lần, là bởi vì trình tự linh lực của hắn quá mạnh mẽ, cũng giống như một người có hai cái đùi một dài, một ngắn, cái ngắn kia phải trước bổ túc chiều dài, kế tiếp mới có thể thực sự tăng lên.

Điều này thực ra cũng chỉ có thể xem là dệt hoa trên gấm! Bởi vì Chu Hằng vốn đã tiếp cận với vô địch Phàm giới, lại tăng lên chiến lực của hắn gấp trăm lần… Đồng dạng cũng chỉ là vô địch Phàm giới!

Tuy nhiên, lần này cho dù Vinh Kiếm Long lại đến lần nữa, Chu Hằng cũng có lòng tin chiến một trận mà không thua!

Nhưng cũng không thắng được!

Bởi vì thân thể thần tiên của cấp bậc Sáng Thế Cảnh quá chắc chắn, chắc chắn đến mức với lực lượng của Chu Hằng hiện tại dù cầm hắc kiếm cũng không chém vỡ được! Bởi vậy, hiện tại nếu hắn đấu lại với Vinh Kiếm Long, hắn là cân sức ngang tài.

Đương nhiên, với điều kiện tiên quyết là ở Phàm giới, còn nếu chiến ở Tiên giới, Sáng Thế Cảnh muốn giết chết hắn hoàn toàn là chuyện miểu sát.

Hắn bình tĩnh trở lại, bắt đầu hô hấp, thổ nạp, mỗi một lần đều cách nhau ít nhất nửa ngày, nhưng một hô hấp ít nhất phải 10 phút, dường như muốn hít vào trong cơ thể hắn hết thảy ảo diệu thiên địa kia.

"Ầm", Chu Hằng phóng ra thần ý, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ Long Hà đại lục.

Với cường độ Thần chích của hắn vốn là không làm được, nhưng hiện tại hắn đang ở vào một trạng thái kỳ diệu, dung hợp với ý chí thiên địa, lại giúp hắn làm ra đột phá khó tin đó.

Hắn dùng Long Hà Tinh làm xúc giác, thần thức lại kéo dài hướng ra phía ngoài, dường như một giọt nước rơi xuống, lan tràn ra khắp bốn phương tám hướng.

Thần thức xuyên qua tinh hà mờ mịt, bao phủ khắp trong vũ trụ bao la mờ mịt.

Không biết qua bao lâu, hắn đi tới cuối vũ trụ.

Đây nhất định là cuối, bởi vì Chu Hằng thấy được một mảng văn lộ màu vàng cản trở bước chân hắn đi tới.

Đi không qua!

Thần thức vốn là vô hình, nhưng văn lộ màu vàng này lại cố tình ngăn chặn hắn, làm cho Chu Hằng không sao biết được phía sau văn lộ này là thứ gì!

Có lẽ đây là bí mật của thiên đạo!

Điều này làm cho Chu Hằng bực bội không thôi, hận không thể va chạm xuyên thủng những văn lộ này, đi xem bên trong đến tột cùng là gì. Chỉ là mặc cho hắn va chạm như thế nào, cho dù là vỡ đầu chảy máu cũng không làm gì được!

Nếu văn lộ màu vàng thật sự là chứa đựng đại đạo thiên địa, thì hắn có tư cách gì đánh xuyên qua?

"Ầm!" Đúng lúc này, hắn mất đi kết hợp kỳ diệu với thiên địa, ý thức cả người lập tức lui ngược trở về, "vèo" một cái, không

biết xuyên qua bao nhiêu thời không, về tới trong thể xác hắn.

Mình chung quy chỉ là một phàm nhân. Chu Hằng đột nhiên có một loại thất vọng chán ngán nói không nên lời. Vừa rồi thần thức dung hợp với thiên địa, loại cảm giác đó tuyệt vời tới cực điểm, làm hắn có cảm giác mình trở thành Thần, không gì không biết, không chỗ nào không thấy, không chỗ nào không nắm trong tay!

Dường như toàn bộ vũ trụ đều là một bộ phận thân thể hắn, hắn có thể dễ dàng hủy diệt một mảng tinh tú, cũng có thể sáng tạo ra tinh cầu, thái dương, sinh sôi nảy nở sinh mệnh.

Loại cảm giác nắm trong tay tối cao tối thượng này thật sự là quá tuyệt vời! Thế cho nên hiện tại một lần nữa biến thành phàm nhân, mức chênh lệch mãnh liệt của sự việc như dòng sông so với mặt biển đó khiến trong lòng hắn sinh ra mất mát to lớn.

Ta tại sao có thể như vậy? Một cái ý niệm dâng lên ở trong lòng hắn: Hiện tại hắn không làm được nắm trong tay thế giới, là bởi vì thực lực hắn còn quá yếu, nhưng điều này cũng không đại biểu thực lực của hắn sẽ luôn luôn kém như vậy!

Hắn có hắc kiếm, đây là chí bảo thế gian, có kiện Tiên khí tối cao này trợ giúp, hắn cần chỉ là tin tưởng, là cố gắng!

Con đường lên trời đã định ra cơ sở, hiện tại hắn cần phải làm

là vượt qua mọi chông gai, đi thẳng tới trước!

Hắn đều có điều kiện tốt như vậy, vì sao phải chán nản?

Chu Hằng hào hùng lần nữa dâng lên, võ đạo chi tâm trải qua lần suy sụp này lại cứng cỏi hơn vài phần; "tiểu nhân" màu vàng càng phát ra khí thế trầm ổn.

"Xoạt xoạt xoạt…" Vang lên tiếng bước chân ồn ào, còn có tiếng đạp xuyên qua bụi cỏ, chỉ thấy một thiếu nữ áo xanh chạy vội tới, phía sau một chút là mười mấy nam nhân cường tráng, mỗi người đều tản ra hơi hám đặc biệt của cường đạo.

Thiếu nữ người rất thanh tú, nhưng lúc này trên mặt lại hiện đầy nước mắt cùng sợ hãi, cấp bách hoảng hốt chạy bừa.

– Nguy rồi! Mau mau ngăn nàng lại!

Một gã nam nhân đột nhiên kêu lên.

– Sợ cái gì, phía trước là vách núi cao, chẳng lẽ nàng ta dám nhảy xuống hay sao?

– Con bà nó! Chỗ trước mặt kia còn tà môn hơn! Nghe nói có

một pho thần tượng, chuyên trị kẻ xấu!

– Hừ! Dương lão tam! Ngươi sai lầm rồi, ngay cả lời này đều tin ư?

– Ta cũng nghe nói qua, dường như là mấy tháng gần đây mới xuất hiện, nghe nói Thiên Cương Trại đã có một trại chủ chết ở nơi này!

Nghe nói tới ba chữ "Thiên Cương Trại", mười mấy nam nhân này đều lộ vẻ mặt ngưng trọng. Bọn họ chỉ là giặc cỏ tầm thường, mà Thiên Cương Trại thì sao? Mấy vị trại chủ kia chính là cao nhân Tụ Linh Cảnh, có thể bay trên trời độn dưới đất, giống như thần tiên!

Ngay cả trại chủ của Thiên Cương Trại đều chết một người ở trong này… Vậy thì đúng là tà môn rồi!

– Đuổi! Mau đuổi theo! Bọn họ sau khi sửng sốt, lập tức gia tăng bước chân. Thiếu nữ áo xanh kia đã là con vịt sắp tới tay bọn họ, sao có thể cứ như vậy buông tha nàng? Xem thân thể mê người kia, cái mông căng tròn kia, bắp đùi thon dài kia, như thế nào đều khiến cho lòng người dao động.

Thiếu nữ áo xanh dường như cũng nhìn thấy hy vọng, lúc này liền dồn hết sức, dưới chân chạy như bay, "bịch, bịch, bịch…", cuối cùng chạy tới bên cạnh Chu Hằng.

Bây giờ Chu Hằng đã giống như một pho tượng đá.

Xoạt, mười mấy nam nhân kia đồng loạt dừng lại, mỗi người đều lộ ra vẻ do dự: nên đi tới hay là buông bỏ đây?

Chương 489: Một đoạn trần duyên

Thiếu nữ áo xanh gấp rút thở phì phò, đến nơi này rốt cục nàng yên tâm rồi! Vừa rồi trong lúc chạy vội, trái tim trong ngực nàng như sắp nhảy vọt ra cổ họng, hiện tại tinh thần buông lỏng, nàng thiếu chút nữa đặt mông ngồi xuống.

Nàng dùng hai tay chống trên đầu gối, mồ hôi trên trán lăn xuống như mưa, trong nháy mắt mồ hôi thấm ướt quần áo, dán sát trên thân thể uyển chuyển mềm mại của nàng.

Lúc này đúng là ngày mùa hè, nàng mặc vốn cũng không nhiều lắm, hiện tại quần áo ướt đẫm, lập tức lộ ra dáng người hoàn toàn lồi lõm có hứng thú; hai đỉnh thật cao đứng sững ngạo mạn, hình dạng thật xinh đẹp; mà vòng eo nhỏ nhắn; kế tiếp là cặp mông hơi nhếch lên về phía trước, không lớn, nhưng mượt mà như mật đào, vô cùng thu hút ánh mắt người!

Hai cái đùi nhỏ nhắn thon dài, gót sen xinh xắn, hơi lộ ra mắt cá chân trắng như tuyết như ngọc!

Nhìn thấy hình ảnh mê người này, mười mấy nam nhân kia mỗi người đều không tự chủ nổi lên phản ứng, đũng quần nhô lên thật cao, có tên còn không biết xấu hổ trực tiếp vươn tay xoa xoa.

– Muội muội! Còn xấu hổ gì nữa, ca ca chỉ muốn đùa vui với muội!

– Trương Tú! Ngươi muốn đùa vui cái gì với người ta?

– Hắc hắc! Đương nhiên là chuyện mọi người đều ưa thích!

– Muội muội không cần phải sợ, chúng ta không phải người xấu, chỉ là muốn làm cái trò chơi với muội!

– Chúng ta chỉ là muốn dạy cho muội một ít chuyện! Hắc hắc… Cho muội hưởng thụ chút chuyện đời!

Những người này đâu còn nhịn được, đều là dáng vẻ lưu manh bỉ ổi bắt đầu đùa giỡn với thiếu nữ áo xanh.

Thiếu nữ áo xanh không chút động tâm, hiện tại nàng hy vọng duy nhất chính là những người đó bị uy danh của "Thần tượng" Chu Hằng kia chấn nhiếp! Thực ra chính nàng cũng không tin một pho tượng đá thực sự có tác dụng lớn như vậy, nhưng lúc này nàng đã cùng đường, đây là cọng rơm cứu mạng của nàng.

– Nhỏ phóng túng chớ giả bộ, ngực lớn như vậy, mông săn

chắc như vậy, khẳng định là đã trải qua rồi! Nhanh lên lại đây, ca ca đủ bản lãnh, cam đoan sẽ làm cho muội sung sướng! Một gã nhìn chòng chọc vào thiếu nữ áo xanh, nước miếng rơi xuống "lộp độp".

Thật sự là quá đẹp, đừng nói hắn chơi qua, dù là gặp cũng chưa từng thấy qua người đẹp như thế!

Dù là vị Thất di thái của Tiền tam gia trong trấn kia cũng không có đẹp như vậy! Nên biết rằng vị Thất di thái kia chính là hồng bài của Vọng Xuân Lâu trong thành, là Tiền tam gia gần như bỏ ra tích tụ cả đời mới chuộc về!

Mà Tiền tam gia là ai? Đường đường là cường giả Tụ Linh Cảnh đấy!

Nếu mình có thể leo lên mình cô nàng này, không phải còn lợi hại hơn so với Tiền tam gia sao?

Đám người này mỗi người đều là ánh mắt đỏ lên. Một đời nam nhân theo đuổi chẳng qua là tiền tài, quyền lực và mỹ nữ! Mà thiếu nữ trước mắt này chính là cực phẩm, đáng giá để bọn họ đánh bạc tính mạng đi cướp đoạt!

– Lão đại! Thần tượng gì kia cũng chỉ là tin vỉa hè của hương dân, cũng chưa chắc là thật! Một gã lên tiếng.

– Đúng đúng đúng… Đâu có khả năng như vậy, chúng ta cũng không thể vì vậy mà bỏ lỡ cô nàng cực phẩm này! Người còn lại cũng nói.

Người lão đại này là tuổi trung niên dáng người hơi thấp bé, bên hông đeo một cây đại đao, cơ thể toàn thân rắn chắc, lộ ra một cổ sát khí. Hắn trừng mắt nhìn hai người kia nói: – Hai tên các ngươi lên trước đi!

– Lão đại… Hai người kia lập tức sắc mặt xìu xuống, mặc dù là truyền thuyết không nhất định là thật, nhưng nếu lỡ đúng thì sao?

– Con bà nó! Lão tử bảo các ngươi lên, các ngươi còn dám cò kè mặc cả với lão tử ư? Lão đại đùng đùng nổi giận, “bốp bốp” tát mỗi người một bạt tai, lộ ra hết khí thế hung ác.

– Dạ, Dạ! Hai người kia đều biết lão đại của mình tính tình hỉ nộ vô thường, động một cái là giết người! Hai người nhìn nhau một cái, rồi đều hết sức cẩn thận đi tới trước, đi rất chậm dường như trên mặt đất có bẫy rập.

– Nhanh lên! Phía sau lão đại quát to.

Hai người vội vàng tăng nhanh bước chân, 5 bước, 10 bước, 20 bước, hết thảy không hề có biến hóa!

– Ha ha… truyền thuyết cái gì thần tượng kia giết kẻ xấu, quả nhiên là giả dối!

Hai người kia tăng lên can đảm, dưới chân tăng tốc, trên mặt đều lộ ra vẻ cười dâm đãng ập tới phía thiếu nữ áo xanh.

Phiên đầu này khẳng định là lão đại hưởng thụ, nói không chừng lượt hai lượt ba cũng không có phần bọn họ, vưu vật cực phẩm thế này hết tám thành là lão đại sẽ dành riêng cho một mình độc hưởng. Bởi vậy bọn họ cũng muốn lúc bắt đối phương có thể chớt nhả, sờ sờ cái vú cái mông kiếm chút cháo!

Thiếu nữ áo xanh lập tức mặt như tro tàn, những kẻ xấu này quả nhiên vẫn không bị hù dọa!

Nàng lập tức nghĩ tới cái chết, cho dù là chết so ra cũng tốt hơn rơi vào trong tay đám người kia chịu đủ cách sỉ nhục!

Nàng xoay mình nhìn xuống vách núi cao, nếu từ nơi này nhảy xuống hẳn là xong hết mọi chuyện!

– Ôi! Đột nhiên vang lên một tiếng thở dài, quanh quẩn trong tim của mỗi người.

– Ai! Mười mấy nam nhân kia đều lớn tiếng quát. Thanh âm này đâm thẳng vào đáy lòng bọn họ, làm cho bọn họ vô cùng hoảng sợ.

– Không phải mới vừa gan dạ tày trời sao, như thế nào hiện tại lại sợ? Chu Hằng nói, thân thể vừa động, bụi bậm trên người rơi xuống "rào rào". Hắn đảo ánh mắt màu vàng nhìn lướt qua, trong nháy mắt hắn trở nên không nhiễm hạt bụi trần.

– Thần… Thần tượng hiển linh!

Bọn nam nhân kia đều hoảng sợ đến mặt tái xanh, cảnh này đã vượt xa khả năng tưởng tượng của họ.

– Giả mạo! Nhất định là giả mạo! Vẫn là lão đại kia trấn định nhất, "keng" một tiếng, rút ra đại đao bên hông: – Tiểu tử này nhất định là người, ở nơi này giả thần giả quỷ!

– Đúng, là giả mạo! Những người khác cũng nhao nhao kêu lên. Ở trong tiềm thức bọn họ cũng không hy vọng Chu Hằng thật sự là Thần Linh Quỷ Quái gì, nếu truyền thuyết này là thật, vậy bọn họ quá xui xẻo đi.

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Đương nhiên ta là người!

Những lời này vừa nói ra, những nam nhân kia đều có cảm giác như trút được gánh nặng, may mà là người!

– Con bà nó! Dám giả quỷ lừa lão tử, lão tử chém ngươi! Một gã tính nóng, lập tức rút ra phối kiếm bên hông, giơ cao khỏi đầu, bổ mạnh xuống đầu Chu Hằng.

– Kiếm đi nhẹ nhàng! Không ngờ ngươi lại dùng như sài đao, không xứng sử dụng kiếm! Chu Hằng thuận miệng nói, cong ngón tay búng ra. Lập tức trường kiếm của người kia rời tay bay đi, "vù" một tiếng xẹt qua một luồng sáng bạc, trong nháy mắt không thấy tung tích.

Nếu là con lừa đen ở nơi này, khẳng định sẽ lớn tiếng khinh thường Chu Hằng rồi: bởi vì tên này không biết đã dùng thanh hắc kiếm trở thành sài đao bổ chặt chém gọt biết bao nhiêu lần, lại còn hùng hồn trách cứ người khác, thật đúng là có được vài phần chân truyền không biết xấu hổ của nó.

Nhưng những nam nhân kia thì mỗi người đều bị cả kinh ngẩn người: đây là tồn tại gì vậy? Một cái búng tay trong nháy mắt có thể làm cho một thanh trường kiếm bay biến vào không trung, chuyện này thực sự là người sao có thể làm ra được?

Chỉ có thiếu nữ áo xanh là vừa sợ hãi vừa vui mừng! Nàng không hề để ý Chu Hằng có cường đại đến mức nào, mà chỉ

mong càng mạnh càng tốt!

– Ngài… ngài là ai? Lão đại run giọng hỏi.

Với cường đại của Thần chích Chu Hằng hiện tại, chỉ cần một ý niệm là có thể huỷ diệt núi cao, biển rộng bốc hơi lên, sở dĩ còn ra tay chỉ là thói quen mà thôi! Dù sao tốc độ tăng lên tu vi của hắn quá nhanh, chỉ có ở thời điểm chiến đấu mới nghĩ tới chuyện dùng Thần chích.

– Ngươi xứng hỏi ta là ai? Chu Hằng nhìn lướt qua đám người, hắn hận nhất chính là đám người cặn bã khi dễ con gái!

Đương nhiên người xấu là không phân biệt nam nữ, có một số ác nữ nên bị khi dễ, đây là chuyện khác.

Bị Chu Hằng quét mắt nhìn qua như vậy, lão đại kia chỉ cảm thấy tim gan đều phát lạnh, "bộp" một tiếng, liền té quỵ trên đất, hai tay ôm cần cổ của mình, sắc mặt nghẹn đến đỏ bừng.

Hắn không thể hô hấp.

– Tự làm bậy, không thể sống! Chu Hằng đứng chắp tay, khí thế khẽ phát ra, những người kia ai cũng nhao nhao quỳ sụp xuống, đều là hai tay ôm cổ, một khí thế vô hình ép tới bọn họ đều không thở được!

Bọn họ muốn cầu xin tha thứ, nhưng mặc cho bọn hắn há miệng lớn cỡ nào cũng không thể phát ra một chút xíu thanh âm, giống như con cá lên bờ, miệng ngáp ngáp, sức lực dần dần thành không.

Không qua mấy phút, những người này đều nghẹt thở mà chết, kết thúc cuộc đời làm ác khi còn sống của chúng.

Với độ cao của Chu Hằng bây giờ đương nhiên sẽ không đặt nặng trong lòng khi giết chết những con kiến này. Hắn chỉ hơi cảm khái một chút, hắn đã là Chuẩn Tiên hai kiếp lại còn phải đích thân giết mấy tên võ giả thấp kém ngay cả Luyện Thể tầng ba cũng chưa tới.

Nhưng người xấu cũng không có hạn chế thực lực, chẳng lẽ bởi vì thực lực thấp mà có thể buông tha?

Chu Hằng không có hùng tâm tráng chí lớn đến mức chạy đi giết sạch ác nhân trong thiên hạ như vậy, nhưng chỉ cần đụng vào hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua!

– Xin hỏi đại hiệp xưng hô như thế nào? Nhay lúc Chu Hằng định bay lên trời, thiếu nữ áo xanh đột nhiên lên tiếng hỏi.

Chu Hằng quay đầu nhìn cô gái kia, dáng người uyển chuyển,

ngũ quan thanh tú, là một mỹ nhân không tầm thường. Chỉ tiếc, mỹ nhân tầm thường sao có thể lọt vào pháp nhãn của hắn, khẩu vị của hắn sớm đã được các nàng Ứng Mộng Phạm, đặc biệt là Hoặc Thiên cấp dưỡng!

Đại hiệp?

Chu Hằng từng được người khen, cũng từng bị người mắng, nhưng chưa từng có người kêu hắn là đại hiệp, thật sự là chuyện mới mẽ nha!

Hắn mỉm cười, nói:

– Ta không phải đại hiệp gì, chỉ là nhàn rỗi vươn tay xía vào thôi! Cô nương không cần để ở trong lòng!

– Đối với ân nhân thì đây chỉ là chút chuyện nhỏ, nhưng với tiểu nữ đây là đại ân trọn đời khó quên! Xin đại hiệp báo cho biết tính danh! Thiếu nữ áo xanh kiên trì nói.

– Bình thủy tương phùng, rất nhanh ta sẽ đi thế giới khác, không có cơ hội gặp mặt, cứ như thế đi! Chu Hằng điểm nhẹ dưới chân một cái, thân hình bay lên trời.

– Ta tên là Trương Vũ Hinh, ta nhất định sẽ tìm được ngài! Thiếu nữ áo xanh lớn tiếng kêu lên.

Nàng cũng không biết Chu Hằng có nghe hay không, hai tay nắm chặt, trên gương mặt xinh đẹp lộ rõ vẻ kiên định.

…

Chu Hằng đương nhiên nghe được, nhưng hắn đâu có để ở trong lòng, mấy ngày này không biết hắn đã giúp bao nhiêu người, làm sao có thể nhớ từng người? Hắn ra tay giúp một tay cũng không phải là để người báo đáp.

Trương Vũ Hinh, cái tên không tệ, nhưng cũng chỉ là khách qua đường trong đời hắn, về sau không còn cơ hội gặp nhau nữa.

“Vù”, Chu Hằng thúc đẩy tốc độ đến mức nhanh nhất, thời gian trôi qua một năm, hiện tại hắn đặc biệt tưởng nhớ thân nhân, bằng hữu, ái thê… còn mỹ nô thì quên đi.

Nửa ngày sau, thân hình Chu Hằng đột nhiên hạ xuống, đi vào Phong Linh Thành.

Hắn đi bộ lững thững, nhìn cảnh người náo nhiệt quanh mình, có một loại cảm giác bình an vui sướng.

Thần chích còn thiếu một kiếp mới có thể đi vào Chuẩn Tiên ba kiếp, hắn còn cần lịch lãm chốn nhân gian.

Tuy rằng hắn thả bước không nhanh, nhưng nửa giờ sau vẫn đi tới Nguyên gia. Đương nhiên, hiện tại không còn gọi Nguyên phủ, mà đã biến thành Chu phủ! Triệu gia cũng không có ngụ lại ở trong này, bởi vì Chu Hằng sợ Lệnh Hồ gia từ Tiên giới tìm tới.

Chu phủ này khi nào Chu Hằng phi thăng Tiên giới cũng bỏ không dùng, sẽ không lưu lại dấu vết gì để người khác dựa vào đó truy tra chi tiết của Chu Hằng.

– Đại thúc ở nơi này hết nhìn đông tới nhìn tây, làm chi vậy? Khi Chu Hằng đứng ở cửa chính ngắm nhìn, chỉ nghe vang lên một thanh âm trong trẻo dịu dàng. Hắn quay đầu nhìn lại, liền thấy một tiểu cô nương chừng năm, sáu tuổi đang ngồi chồm hổm dưới đất cầm một khúc cây dính mật đùa với con kiến.

Đại thúc? Hắn là đại thúc? Mặt Chu Hằng có chút đen xuống.

Chương 490: Cổ Linh tinh quái

Chu Hằng vốn chỉ hơn 20 tuổi, hơn nữa theo cảnh giới của hắn ngày càng cao thâm, dung mạo tự nhiên cũng sẽ không già, với sinh mệnh dài lâu của hắn, hiện tại đúng là trông trẻ trung đến không thể trẻ hơn.

Đại thúc? Hắn cách cái chữ này còn phải mấy ngàn năm nữa đấy!

– Tiểu cô nương là đang gọi ta à? Chu Hằng lộ ra vẻ tươi cười, tận lực để cho mình nhìn qua giống như một đại ca ca hiền hòa.

– Này, vẻ tươi cười của thúc thúc thực giả dối! Tiểu cô nương ngẩng đầu liếc nhìn Chu Hằng, trên gương mặt trắng nõn trong sáng đầy ý chán ghét, còn khoa trương dùng hai tay ôm vai, tỏ vẻ giọng của Chu Hằng lạnh lùng.

Mái tóc màu xanh biếc, khuôn mặt nhỏ nhắn mà vô cùng trong sáng, giống như mỹ ngọc phản chiếu ánh sáng dịu nhẹ, một đôi mắt to giống như bảo thạch, xinh đẹp tuyệt vời.

Là tiểu cô nương ở trong Chân Dương Tiên Uyển kia, tên là

Mộc Đồng Đồng!

Chu Hằng chợt nhớ lại, hắn và tiểu cô nương này chỉ gặp một lần, sau đó hắn rời phủ đệ, đi tìm cơ hội đột phá Chuẩn Tiên.

Một tiểu cô nương xinh đẹp như thế cứ như vậy ở cửa chính đùa với kiến, không sợ gặp phải kẻ xấu bị bắt mang đi sao?

Oái! Tiểu cô nương này rõ ràng có tu vi Sơn Hà Cảnh!

Nhớ rõ thời điểm nàng từ trong Thời Gian Nguyên Dịch giải phong ấn, bất quá là phàm thai một giới, vì sao chỉ qua thời gian một năm liền đạt tới Sơn Hà Cảnh? Tốc độ này có điểm mau nha! Chẳng lẽ nàng và Tiểu ăn tạp giống nhau, ăn vào thứ gì đó đều có thể tấn cấp?

Chu Hằng lập tức nghĩ đến, thời điểm Hoặc Thiên giúp tiểu cô nương này hóa giải Tiên Thiên Độc, có lẽ đã thuận tay cải tạo thể chất của nàng, nên tiểu nha đầu này tu luyện một ngày có thể so với võ giả cùng cảnh giới tu luyện cả trăm ngày!

Nghĩ đến đây, hắn không còn kinh ngạc với tiến cảnh tu luyện của Mộc Đồng Đồng, mà là thủ đoạn nghịch thiên của Hoặc Thiên!

Mình có nên hay không cũng để cho nàng cải tạo căn cốt một

chút?

Chu Hằng có tự mình hiểu lấy mình, căn cốt của hắn cũng không tính là thượng thừa, điểm ấy từ tốc độ hắn hấp thu linh khí là có thể biết được.

Cái gọi là huyết mạch thượng thừa, là chỉ thời điểm đột phá đại cảnh giới trong cơ thể có đạo ấn của tổ tiên lưu lại, có thể thu được lĩnh ngộ, từ đó giảm bớt thời gian dùng để tấn cấp; mà căn cốt chính là tốc độ hấp thu linh khí thiên địa.

Đối với phần lớn người mà nói, căn cốt còn xa không có trọng yếu bằng huyết mạch, bởi vì hiểu ra cảnh giới phải khó hơn xa so với tích lũy linh lực, bởi vậy chỗ tốt của căn cốt cũng không có bao nhiêu người đặt ở trong lòng.

Trừ phi là loại tú cốt hi hữu thế gian kia, tu luyện 100 năm linh khí hút thu được mới có thể ngang bằng người khác một năm, vậy thì đúng là hoàn toàn không thích hợp tu luyện.

Chu Hằng cũng không phải tú cốt, nhưng nhìn thấy căn cốt của Mộc Đồng Đồng tu luyện một ngày bằng người khác trăm ngày cũng chỉ có phần đỏ mắt thèm thuồng.

Cái này có thể chậm rãi nói sau. Tuy nhiên, tiểu nha đầu này tại sao lại kêu hắn là đại thúc chứ, không phải vô duyên vô cớ xem hắn là lão già? Hơn nữa, tiểu cô nương này nghiêm khắc mà nói coi như chính là nhân vật lớp người già có trên mấy

trăm vạn năm tuổi, ngược lại hắn phải kêu là lão tiền bối mới đúng.

– Đồng Đồng! Vì sao gọi ta là thúc thúc vậy?

– Bởi vì thúc rất già rồi!

Mộc Đồng Đồng dùng giọng điệu vô cùng chính xác nói. Tuy nhiên đúng là giọng hồn nhiên này của nàng khiến Chu Hằng không biết nói gì.

– Ta đâu có già?

– Nhìn chỗ nào cũng già. Y phục trên người rách rưới, trên mặt râu ria thật dài… Ta nói đại thúc này, thúc muốn ăn xin cũng quá không biết kỹ thuật, tốt xấu gì trong tay cũng phải có cái bát chứ? Mộc Đồng Đồng thở dài, còn nhún nhún vai, giơ hai tay lắc lắc làm ra bộ dáng bất đắc dĩ.

Lúc này Chu Hằng mới nghĩ tới bộ y phục trên thân đã mặc suốt một năm rồi, hơn nữa cũng có một năm hắn không có rửa mặt cạo râu! Hắn muốn vệ sinh bản thân thực dễ dàng, linh lực vừa động tự nhiên không dơ không bẩn, nhưng tuyệt đối không có khả năng làm cho quần áo cũ đổi thành mới!

– Ồ! Đại thúc, làm sao ngươi biết tên ta là Đồng Đồng? Tiểu nha đầu đột nhiên cảnh giác, dùng ánh mắt hoài nghi quét tới quét lui vào Chu Hằng, đột nhiên lớn tiếng hét lên: – Cứu mạng a, có người muốn bắt cóc Đồng Đồng khả ái. Mau tới cứu mạng a!

Tiểu nha đầu vừa gọi như vậy, lập tức liền có ba bóng người từ trong phủ chạy vọt ra, khí tức trên người thập phần cường đại: Ái chà… Khai Thiên Cảnh, cảnh giới này ở trong thành nhỏ như Phong Linh Thành, thực ra đã được coi là đỉnh cao!

– Thích bá bá, Lưu bá bá, Mã thúc thúc… tên xấu xa này muốn bắt cóc Đồng Đồng, các ngươi giúp ta giáo huấn hắn! Tiểu cô nương trốn ra phía sau ba người, sau đó thò đầu ra le lưỡi làm mặt quỷ với Chu Hằng.

– Này, ngươi là người phương nào, dám cả gan đến Chu phủ làm càn, ngươi không biết đây là địa phương nào sao? Thích bá bá kia lập tức quát. Nhìn qua hắn hơn 40 tuổi, bên hông đeo một thanh trường kiếm.

Chỉ có pháp khí mới có thể thu vào không gian đan điền, mà bởi vì pháp khí số lượng rất thưa thớt, cũng chỉ có con cháu của đại gia tộc mới có thể có pháp khí cấp bậc đối ứng; còn võ giả tán tu bình thường chỉ có thể tạo ra một thanh binh khí thêm vào linh lực của mình, ngoại trừ sắc bén và chắc chắn thì không có những công hiệu khác.

Chu Hằng nhìn lướt qua hắn, nói:

– Ta là Chu Hằng!

– Ngươi là Chu Hằng? Ba người kia đồng thời nói, dừng một chút sau đó lại đồng thời cười ha hả, dường như nghe được một chuyện buồn cười nhất thế gian.

– Một tên khất cái thối tha ngươi còn muốn giả mạo Chu đại nhân, thật là to gan! Mau mau rời đi, đừng ép chúng ta không khách sáo với ngươi! Ba người kia đều xua tay nói.

Chu Hằng cũng không có tức giận, bộ dáng hiện tại của hắn quả thật kém rất nhiều với lúc bình thường, hơn nữa lối hành xử của ba người này coi như không tệ, không giống môn thần của một số gia tộc, được kêu là kiêu ngạo bá đạo.

Hắn đưa tay xoa trên mặt mình một cái, bàn tay lướt qua chòm râu tới tấp rơi xuống, hiện ra tướng mạo trước kia của hắn.

– Thế này, các ngươi tin rồi chứ? Chu Hằng mỉm cười.

Ba người kia đều hai mặt nhìn nhau, diện mạo của Chu Hằng này thật ra có điểm giống như bức họa bọn hắn đã thấy, chỉ có

điều đường đường là Chu đại nhân, nghe nói là Thiên Tôn vị, làm sao có thể tinh thần sa sút như một tên khất cái như vậy?

Ba người nghi thần nghi quỷ nhìn Chu Hằng, bọn họ cũng không muốn khi chưa xác định lại bái một tên khất cái là đại nhân, vạn nhất bái lầm người, về sau làm sao bọn họ có thể nhìn người?

Chu Hằng đứng ngạo nghễ như núi, điểm ra một chỉ.

Ở trong mắt ba người kia, chung quanh lập tức trở nên vô cùng tối tăm, mà Chu Hằng thì toàn thân tản ra ánh sáng vàng chói mắt, một ngón tay điểm ra kia mang theo thần ý vô thượng, tràn đầy huyền diệu như thiên mã hành không.

Giống như một thần nhân đang diễn biến bí mật thiên địa. Đừng nhìn chỉ là một ngón tay xẹt qua vô cùng đơn giản, nhưng động tác lại là hoàn mỹ đến cực hạn, dường như đang diễn hóa một đoạn bí mật của thiên địa!

Tuyên truyền thức tỉnh, dẫn dắt người lĩnh ngộ!

Sau khi Chu Hằng điểm một lóng tay xẹt qua, thật lâu bọn họ không thể tỉnh hồn lại, tâm thần hãy còn đắm chìm trong một lóng tay hoàn mỹ kia!

Điều này có thể đủ để dẫn tới tác dụng chỉ đạo vô cùng trọng yếu với tu luyện của họ ngày sau, thậm chí trợ giúp bọn họ đột phá đến độ cao vốn cả đời khó có thể sánh bằng!

– Còn không mau đi tìm một tĩnh thất bế quan tiêu hóa đoạn lĩnh ngộ này! Chu Hằng khẽ quát, như cảnh tỉnh.

Lúc này ba người kia mới tỉnh ngộ, nhao nhao sụp xuống quỳ bái, nói: – Đa tạ đại nhân thành toàn! Phần ân tình này cũng quá lớn đi, đủ cho bọn họ máu chảy đầu rơi, khắc sâu trong lòng!

Thân phận của Chu Hằng, tự nhiên không cần hoài nghi chút nào nữa.

Ba người đứng dậy, sau đó, vội vàng chạy đi làm y theo lời nói của Chu Hằng, Chu Hằng cũng không có dạy cho họ công pháp gì, chỉ là diễn biến một hồi đại đạo. Đây chính là lĩnh ngộ đại đạo thiên địa của một Chuẩn Tiên hai kiếp, trước khi bọn họ đạt tới cảnh giới này vĩnh viễn đều có giúp ích!

Nhất thiết phải trước tiên không ngừng nghiền ngẫm, nếu không qua một thời gian dài, quên đi một chút xíu đều là vô cùng tổn thất!

Chu Hằng ngồi chồm hổm xuống, nhìn Mộc Đồng Đồng.

Tiểu cô nương không sợ hãi chút nào, đối diện với Chu Hằng.

– Ngươi đã sớm nhận ra ta phải không? Chu Hằng nói. Tiểu cô nương này cũng thật tinh nghịch, đây không phải rõ ràng là trêu đùa hắn hay sao?

– Này, thì ra đúng thật là Chu thúc thúc! Mộc Đồng Đồng vừa xoay chuyển cặp tròng mắt sáng như ngọc bích, vừa bất chợt vỗ tay một cái, làm như vừa mới nhận ra Chu Hằng: – Ôi! Ngày nay kẻ lừa đảo nhiều lắm, ta làm sao biết có phải thật đúng là Chu thúc thúc hay không, cho nên đành phải thử một chút thôi!

Này này này, còn làm như rất ủy khuất!

Tiểu nha đầu này có vài phần tính hư hỏng của con lừa đen, sẽ không phải là bị con lừa đê tiện kia làm hư rồi chứ?

Chu Hằng vốn tin tưởng: “nhân chi sơ tính bản thiện”, con lừa đê tiện kia quả thực chính là hủy hoại người không biết mỏi mệt, Tiểu ăn tạp đã bị nó làm sai lệch một nửa, may mà con lừa đen cũng sợ Tên ăn tạp này thời điểm buồn miệng cắn nó, không có cả ngày ở chung một chỗ với Tiểu ăn tạp, nếu không Chu Hằng cũng không dám tưởng tượng hiện tại Tiểu ăn tạp đã là cái dạng gì nữa!

– Chu thúc thúc đi ra ngoài lâu như vậy, có mang lễ vật gì cho

Đồng Đồng khả ái hay không? Tiểu nha đầu vừa mới lừa gạt người xong, không ngờ quay đầu liền thò tay đòi ưu đãi, da mặt dày này tuyệt đối là có bản chất của con lừa đen!

Chu Hằng thở dài, về sau khẳng định phải cấm con lừa đen tiếp xúc với các đứa nhỏ, nhất là con của mình!

– Lễ vật thì có, chờ tới lúc ngươi đổi lại gọi ta là ca ca!

Hắn cũng không muốn bị xem là già, tiểu nha đầu này gọi các nàng đều là tỷ tỷ, như thế nào đến phiên hắn lại thành thúc thúc vậy?

– Nhưng… thúc thật già mà! Các tỷ tỷ dạy Đồng Đồng, đứa nhỏ chủ yếu nhất là phải thành thực, không thể nói lời nói dối, Đồng Đồng không muốn bị các tỷ tỷ mắng, thúc thúc cũng nhất định không đành lòng đúng không? Tiểu nha đầu chớp chớp mắt, nét mặt đầy vô tội.

Xong rồi! Xong rồi! Tiểu nha đầu này hết thuốc chữa rồi!

Con lừa đen a con lừa đen, ngươi có thể đừng lừa gạt một chút được không?

Chu Hằng một tay xách lên tiểu nha đầu, thân hình nhảy một cái đã đi vào trong phủ, thần ý tràn ra, truyền đi tín hiệu hắn đã

trở về.

– Phu quân!

– Chu Hằng!

– Tiểu Chu Tử!

Các nàng nhao nhao từ trong phủ bay vọt ra, vừa nhìn thấy Chu Hằng mỗi người đều vô cùng kích động.

Chu Hằng đảo ánh mắt lướt qua, không khỏi hơi kinh ngạc, bởi vì tu vi của mọi người ít nhất đều đạt tới Kết Thai Cảnh! Cái này… cái này mình đâu có luyện Thiên Dương Địa Âm Công với các nàng, như thế nào các nàng tu luyện tốc độ tăng lên nhanh như vậy.

Hiện tại dĩ nhiên không phải thời điểm tò mò vấn đề này, các nàng đều là nhớ nhung Chu Hằng muốn chết, tự nhiên phải lôi kéo tình lang lên trên giường an ủi nỗi khổ tương tư.

Qua thời gian lâu hơn một năm, các nàng ai nấy đều như rồng như hổ, cho dù Chu Hằng có được thể lực Hóa Thần Cảnh thì sao chứ? Kết quả vẫn phải mệt mỏi giống con chó.

Chờ mọi người đều thỏa mãn, vui vẻ, lúc này mới nói đến một năm trải qua của từng người. Các nàng cũng từ trong dao động chấn động toàn bộ Long Hà đại lục không lâu, biết là Chu Hằng đã tiến vào Chuẩn Tiên vị, bởi vậy các nàng quan tâm hơn chính là một năm qua Chu Hằng sống thế nào, tỷ như có trêu hoa ghẹo nguyệt các loại hay không.

Chu Hằng không khỏi toát mồ hôi, những nữ nhân này lúc thì khuyên hắn tìm thêm mấy tỷ muội thay các nàng chia sẻ áp lực, nhưng lúc thì lại như ăn phải dấm chua một cách khó hiểu, đúng là khiến người ta không sao suy đoán được.

Chương 491: Đặng gia Quần Anh Hội

Nói hồi lâu, tự nhiên vẫn phải nói đến Mộc Đồng Đồng, tiểu nha đầu này bởi vì sinh ra không lâu sau đó đã bị tra ra có nhiễm Tiên Thiên Độc, đây là loại độc chết người, mang bệnh từ trong bụng mẹ, khẳng định không sống qua 10 tuổi!

Bởi vậy, tiểu nha đầu mới ăn cơm tẻ vài năm liền bị phong ấn trong Thời Gian Nguyên Dịch, chờ đợi vị Sáng Thế Vương của Tinh Linh tộc kia tìm ra cách giải quyết. Đáng tiếc sau đó xảy ra đại chiến Tiên giới, vị Sáng Thế Vương kia ngã xuống, tiểu nha đầu thì vẫn phong ấn trong Thời Gian Nguyên Dịch chuyển kiếp hơn trăm vạn năm!

Về phần cái gì là huyết mạch Nữ Hoàng Tinh Linh, tiểu nha đầu cũng mờ mịt không có đầu mối, mà lúc trước mặc dù Hoặc Thiên nói một câu như vậy, nhưng nàng nói xong liền quên, cũng không thể nói ra điều gì giải thích.

Đương nhiên, điều đó cũng không phải trọng điểm!

Trọng điểm là, tiểu nha đầu này vô cùng hoạt bát, mà con lừa đen khốn nạn kia thì lại e sợ cho thiên hạ không loạn, cho nên một lớn một nhỏ, một người một con lừa này nhập bọn với nhau… sau đó, tiểu nha đầu học theo tính xấu dĩ nhiên là ngày ngày đều có thể thấy được.

Đợi đến lúc các nàng phát hiện thì tiểu nha đầu đã trở thành bộ dáng hư hỏng như hiện tại, tính cách thích lừa gạt người.

Hoặc Thiên trong cơn giận dữ, liền một cước đá con lừa đen bay đi, đến bây giờ con lừa đê tiện này vẫn là người mất tích! Thật không biết lúc trước thiên nữ tuyệt thế đã dùng bao nhiêu sức lực, có phải đá cho con lừa đen văng ra ngoài Long Hà đại lục hay không!

Điều này cũng không phải không có khả năng, năng lực của người ta vô cùng khủng bố như thế, dù nói là đá bể một cái tinh cầu Chu Hằng cũng không cảm thấy lạ.

Sau đó, chính là vấn đề tu vi của các nàng: Các nàng có thể tăng lên nhanh như vậy, một là ngẫu nhiên Hoặc Thiên sẽ chỉ điểm các nàng một hai lần; hai là có Bích Tiêu Thạch trợ giúp, giúp ích thật lớn đối với tu luyện của các nàng.

Vốn con lừa đen còn muốn úp mở vòng vo, nhưng sao có thể chống lại uy áp của Hoặc Thiên: Nàng chỉ trừng mắt một cái, liền ngoan ngoãn giao ra Bích Tiêu Thạch. Đúng là vỏ quýt dày có móng tay nhọn! Con lừa đê tiện này gặp phải Hoặc Thiên xem như xui xẻo 18 đời lừa.

– Còn có một sự kiện trọng yếu, vốn chúng ta còn đang lo lắng không biết khi nào thì huynh trở về, có sơ suất gì hay không! Ứng Mộng Phạm, thân thể yêu kiều tỏa ra hương thơm mê

người, tóc đen phất phơ trên lưng nàng như ngọc; khi nàng khẽ ngẩng đầu, mơ hồ có thể thấy được hai viên bán cầu nơi ngực.

Chu Hằng không khỏi máu nóng sôi lên. Tuy rằng trước đó đã làm đặc biệt, nhưng hắn đã nín nhịn hỏa khí hơn một năm sao có thể dễ dàng phát tiết. Nhìn thấy hình dáng Ứng Mộng Phạm dụ hoặc người như vậy, hắn không khỏi nổi lên phản ứng.

Hắn ôm mỹ nhân thơm ngào ngạt này, thưởng thức ngọc phong mềm mại cao vút của nàng, nói: – Chuyện gì mà trọng yếu như vậy?

Ứng Mộng Phạm bị Chu Hằng khiêu khích đến toàn thân hiện lên một lớp đỏ ửng, nàng dùng ánh mắt oán trách trừng mắt nhìn hắn một cái, nhưng lại ngoan ngoãn di động bờ mông ngọc, sau khi tìm đúng vị trí liền trầm xuống, hai người kết hợp sát vào nhau.

– Người Tiên giới đến rồi!

– Hả? Chu Hằng nhíu mày. Lệnh Hồ gia nhanh như vậy đã phái người xuống ư? Tuy nhiên, với tu vi của hắn bây giờ ở Phàm giới vốn không cần e ngại bất cứ người nào, trừ phi là nhân vật có cấp bậc nghịch thiên giống như Hoặc Thiên!

– Không phải Lệnh Hồ gia, là Đặng gia! Ứng Mộng Phạm giải thích, hai gò má ửng đỏ, nhuộm một chút mê hoặc có thể làm

cho nam nhân say chết.

– Đặng gia? Chu Hằng không khỏi tạm ngừng động tác lại! Trước giờ hắn cũng chưa nghe nói qua cái tên Đặng gia. Đây là từ nơi nào nhô ra, vì sao lại tìm đến?

– Đừng ngừng… Ứng Mộng Phạm cắn môi nói, trong ánh mắt tràn đầy ai oán! Tên này như thế nào ở lúc khẩn yếu quan đầu lại dừng, nàng đang sắp bay lên tận trời đây!

Chu Hằng cười ha hả, xoay người một cái ấn Ứng Mộng Phạm dưới thân, bắt đầu vất vả cày cấy: – Ta làm thì làm, muội nói cứ nói!

Ứng Mộng Phạm lại lườm mắt oán trách, nhưng rất nhanh ánh mắt hóa thành mơ hồ, cái miệng nhỏ nhắn không khỏi mở ra, phát ra tiếng rên khẽ mê người. Nàng oán hận véo hông Chu Hằng, nói: – Theo chính bọn họ nói, Đặng gia là một gia tộc rất có thế lực ở Tiên giới, mà lần này bọn họ xuống đây, là muốn chọn lựa một nhóm người mới tiến vào Tiên giới!

– Thì ra như vậy! Chu Hằng đã hiểu.

Tuy rằng Phàm giới trình tự thấp, nhưng có thể một đường từ

phàm phu tu luyện tới nửa bước tiên nhân, cũng tuyệt đối có tiềm lực lớn hơn so với người cùng cảnh giới ở Tiên giới, bởi vì môi trường tu luyện của hai người hoàn toàn bất đồng!

Ở hạ giới có thể trở thành long phượng, ngày sau ở Tiên giới đồng dạng cũng có thể nhất phi trùng thiên!

Đặng gia chỉ là nhẹ nhàng ném ra một mối ân huệ "tiến vào Tiên giới", liền có thể thu hoạch một số lớn nhân tài ưu tú, nói không chừng còn có kiêu hùng cái thế cỡ như Vạn Cổ Đại Đế!

Thực ra đây cũng là hai bên cùng có lợi, bởi vì ở Phàm giới muốn thành tiên thật quá khó khăn! Sau khi tiến vào Chuẩn Tiên hai kiếp trừ phi nhận được bảo vật như là loại Tinh Hạch kia, nếu không môi trường linh khí này hoàn toàn không đủ để duy trì đột phá Chuẩn Tiên ba kiếp!

Bởi vậy, nếu như võ giả Phàm giới có cơ hội tiến vào Tiên giới, khẳng định sẽ trả bất kỳ giá nào chộp lấy!

Ở Tiên giới có thể không cần lo lắng vấn đề linh khí loãng!

Mà Đặng gia phải bỏ ra cái gì chứ?

Mở ra Giới Môn đưa người tới Phàm giới… À! Khẳng định bọn họ sẽ mang theo pháp khí không gian có thể cất chứa vật

còn sống, giống như Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. Đến lúc đó trực tiếp bộc phát ra lực lượng Tiên cấp phá mở hư không trở lại Tiên giới là xong!

Không ổn, loại phương pháp trở về này là không thể định hướng, có quỷ mới biết sẽ xuất hiện ở góc nào của Tiên giới, bởi vậy, tốt nhất là mở ra lại Giới Môn trở về.

Nói như thế, sứ mệnh của Lệnh Hồ Huyền kia có phải là thay gia tộc xuống đây mời chào nhân tài hay không?

Chỉ là Giới Môn kia không phải thuộc về Lệnh Hồ gia sao, như thế nào hiện tại lại chạy ra một cái Đặng gia?

Long Hà đại lục chỉ có một Giới Môn, điểm ấy Chu Hằng có thể khẳng định! Nếu suy đoán đúng như thế, có khả năng Giới Môn đối ứng ở Tiên giới cũng không thuộc về Lệnh Hồ gia, mà là thuộc về một Tiên Thành nào đó, là do một quần thể thế lực nắm trong tay.

Có khả năng chính là như thế!

Chu Hằng không khỏi nổi lên vài phần hứng thú, nói: – Vậy chúng ta đi xem thử!

– Dùng sức đi! A…

Ứng Mộng Phạm phát ra một tiếng rên dài, thân thể mềm mại co lại, toàn thân đổ mồ hôi đầm đìa, tóc đều ướt đẫm, tay chân quấn chặt trên người Chu Hằng.

…

Chu Hằng trở về ngày thứ ba, con lừa đen cũng trở lại.

Con lừa đê tiện này trình độ "nhìn mặt bắt hình dong" là nhất lưu, biết mình chọc người hận, nên trước đó cũng không dám tùy tiện quay về Chu phủ, nhưng nếu Chu Hằng đã trở lại, có Chu Hằng bảo bọc đương nhiên nó không có gì phải sợ.

– Chu tiểu tử! Chết bổn tọa rồi! Con lừa đê tiện này vừa phóng tới, lập tức ôm lấy Chu Hằng, vừa vươn hai chân trước sờ loạn trên người hắn: dĩ nhiên là muốn thuận tiện trộm lấy vài thứ tốt.

– Cút! Chu Hằng tung ra một cước đá con lừa đen bay đi: – Con lừa biến thái! Không cần ác tâm như vậy!

– Hắc hắc hắc! Con lừa đen da mặt thật dày, đối với chuyện này không thèm để ý chút nào, đứng dựng lên như người đi trở về, nói: – Có phải định đi Quần Anh Hội của Đặng gia hay không?

– Quần Anh Hội? Chu Hằng lập lại một lần, không khỏi cười nói: – Khẩu khí này thật đúng là lớn!

– Vậy chúng ta liên thủ đi càn quét một trận, lấy được ưu đãi một phần chín, ngươi một ta chín! Con lừa đen vừa đằng đằng sát khí nói, vừa vỗ vỗ vai Chu Hằng.

Chu Hằng biết, con lừa đê tiện này là cướp đoạt của Lệnh Hồ Huyền nhiều chỗ tốt nên đâm ra nghiện, lại muốn đi càn quét tài sản của Đặng gia. Hắn cười cười, nói: – Vậy còn không bằng trực tiếp làm thịt con lừa đê tiện ngươi này, tất cả chỗ tốt đều thuộc về ta!

– Xí! Chu tiểu tử ngươi diễn vai hề tuyệt không buồn cười chút nào!

– Là vì ngươi thật không có cảm giác hài hước!

Tốc độ tăng thực lực của con lừa đê tiện quả thực rất nhanh, hiện tại đã đạt tới Thần Anh nhị trọng thiên, cũng không biết là ăn trúng tiên dược gì mà lần thứ hai trổ mã.

Chu Hằng bất cứ lúc nào có thể đột phá đến Chuẩn Tiên ba kiếp, bởi vậy lần này ra ngoài hắn đều mang theo hết thảy mọi người, có khả năng đi là đi ngay, hắn vừa lĩnh ngộ tới là sẽ

trực tiếp phá hư không thành tiên!

Chu Định Hải và Triệu Khả Hân đều tỏ ý không muốn lên Tiên giới với Chu Hằng, muốn ở lại nơi tốt đẹp này an hưởng cuộc sống còn lại của hai người, mặc cho Chu Hằng khuyên bảo như thế nào đều vô dụng.

Đối với chuyện này Chu Hằng cũng không có cách nào, đây chính là cha mẹ của hắn, chẳng lẽ hắn có thể bức bách họ? Không sợ bị thiên lôi đánh xuống sao!

Cũng tốt, Tiên giới là hung hay cát còn không rõ ràng lắm, tốt hơn là chờ hắn trước đứng vững gót chân, sau đó lại dùng Giới Môn trở về, tiếp dẫn đưa thân nhân bằng hữu của hắn đến Tiên giới sau.

Mặt khác, Tiểu ăn tạp lại đi cùng với Hách Liên Đông.

Chu Hằng ngẫm lại cũng cảm giác mình thật sự hỗ thẹn làm thầy người ta. Nếu nói Tiểu ăn tạp là đồ đệ của hắn còn không bằng nói là đồ đệ của Hách Liên Đông, người ta so với hắn đúng là nghiêm túc hơn nhiều. Tuy nhiên, Hách Liên Đông cũng rất không đáng tin cậy, cứ nhìn xem Phong Liên Tình thì biết, có con gái như vậy ắt có người cha như thế!

Chỉ hy vọng Tiểu ăn tạp có thể nắm giữ chính mình, hắn ở bên cạnh người không đáng tin cậy đã đủ nhiều rồi, thật sự ăn không tiêu lại đến vài người nữa!

Hắn mang theo ái thê mỹ nô của mình, mặt khác còn cộng thêm vài người không có liên hệ, tỷ như Phong Liên Tình, tỷ như Thương Ngạo Mục Nguyệt, tỷ như tiểu nha đầu, đoàn người trùng trùng điệp điệp xuất phát.

Người hầu trong Chu phủ đều bị Chu Hằng cho nghỉ việc, cũng ban cho số lớn tài nguyên tu luyện, xem như để lại phúc hậu cho người.

Lần này có thể là một lần cuối cùng bọn họ xuất hành ở Phàm giới, bởi vậy mọi người đều rất quý trọng cơ hội lần này, dọc theo đường đi cũng không vội, tận tình du sơn ngoạn thủy.

Quần Anh Hội của Đặng gia tổ chức vào nửa năm sau, với cước trình của họ là dư dã thời gian, bởi vậy dọc theo đường đi hết thảy đều không cần cấp bách.

Chu Hằng thật ra lo lắng mình sẽ giữa đường đột phá một bước cuối cùng, rời khỏi Phàm giới!

Đột phá thì đột phá không sao cả! Hắn đi Quần Anh Hội của Đặng gia cũng chỉ là muốn biết một ít chuyện ở Tiên giới, về điểm này lão lừa đảo luôn nói hàm hàm hồ hồ, nên chính hắn phải đi tìm hiểu nghiên cứu.

Một đường tản bộ, thời gian nửa năm bọn họ du sơn ngoạn thủy thoáng một cái trôi qua.

Bích Tiêu Thạch không hổ là chí bảo của Tiên giới, các nàng mượn dùng bảo vật này tu luyện, tốc độ tu luyện của mỗi người đều nhanh chóng kinh người. Mà con lừa đen còn nhanh hơn, đã thành công đột phá vào Thần Anh tam trọng thiên, khoảng cách Hóa Thần Cảnh cũng không xa lắm!

Khi thời gian cách Quần Anh Hội còn non nửa tháng, đoàn người Chu Hằng cũng đi tới Cửu Hoa Thành. Nơi này chính là địa phương Đặng gia cử hành Quần Anh Hội.

– Con lừa! Đến tột cùng ngươi là giống loài gì, vì sao tốc độ tu luyện nhanh như vậy? Chu Hằng lấy làm lạ hỏi.

Trước kia con lừa đen tu luyện mau, là vì trước khi phong ấn nó đã đạt tới Kết Thai Cảnh, chỉ là bị đánh rơi xuống cảnh giới mà thôi. Nhưng bắt đầu từ Thần Anh Cảnh nó vẫn y như các nàng cùng bắt đầu tăng lên, tu luyện như thế nào thì tốc độ cũng nhanh hơn một đoạn so với người khác, thậm chí cùng một bậc so với Mộc Đồng Đồng!

– Ha ha ha… Bổn tọa chính là trời giáng điềm lành, tự nhiên không bình thường! Con lừa đen nói đắc ý dạt dào.

Hoặc Thiên lại liếc mắt nhìn con lừa đen một cái, sau đó nói: – Con lừa này hẳn là ăn một trái Thiên Địa Quả, sau đó mới mở

ra linh trí!

– Thiên Địa Quả?

Chương 492

Chương 495 Thanh niên ẻo lả

- Thiên Địa Quả là linh quả rất quý hiếm, uẩn sinh ở trong một mảng hư vô, sau khi chín muồi sẽ xẹt qua tinh vũ, ngẫu nhiên cũng sẽ rơi xuống mặt đất, được người hoặc là sinh mệnh khác ăn vào! Hoặc Thiên dường như mở ra một đoạn trí nhớ nào đó, trên gương mặt xinh đẹp đầy vẻ cao ngạo lạnh lùng không thể với tới, khiến người ta chỉ muốn quỳ dưới chân nàng, hiến dâng hết thảy.

- Ăn vào Thiên Địa Quả có thể mở ra linh trí, giống loại sinh vật đẳng cấp thấp này còn có thể lên tiếng nói chuyện, bởi vì Thiên Địa Quả là thiên địa uẩn sinh, kẻ dùng nó cũng trời sinh gần đạo, tu luyện ít mà công lớn!

Hóa ra, con lừa đê tiện này là nhờ có như thế mới biết nói chuyện.

- Tưởng ngươi là thiên địa điềm lành gì! Phong Liên Tình cưỡi trên lưng con lừa đen, hai mắt lóe lên ánh sáng đỏ, nước miếng chảy ròng, nói: - Chúng ta ăn con lừa này được không?

- Ăn cái đầu của ngươi! Bổn tọa là thiên địa điềm lành, ngươi ăn bổn tọa là địch cùng thiên địa! Con lừa đen sợ nhất ba người: Tiểu ăn tạp xếp hạng thứ nhất; tiếp đó chính là Phong Liên Tình, hai tên này đều là thuộc tính ăn tạp, rất có khả năng ngày nào đó sẽ chặt một chân nó làm bữa ăn ngon!

Nó không đáng tin cậy, Tiểu ăn tạp và Phong Liên Tình càng không đáng tin cậy!

Tuy nhiên, con lừa đen kiêng kỵ nhất lại là người thứ 3: Hoặc

Thiên! Ở trước mặt thiên nữ tuyệt thế này, nó chỉ cảm thấy mình nhỏ bé giống như một con kiến, cho dù hiện tại nó cũng đạt tới Thần Anh Cảnh, nhưng đối mặt với Hoặc Thiên, thắt lưng của nó luôn không đứng thẳng được!

- Này! Nói không chừng Thiên Địa Quả còn lại chút dược lực chưa có phát huy, ăn con lừa này hẳn là còn chia được một ít!

- Người ta nói trên trời có thịt rồng, dưới đất có thịt lừa! Sao chúng ta còn không nếm thử xem!

Một đội quân nương tử lại nhân cơ hội ào ào lên tiếng, đâm vào chỗ đau của con lừa đen.

Con lừa đen không khỏi há hốc mồm. Nó biết mình miệng lưỡi đê tiện, nhưng không ngờ lại có năng lực lôi kéo cừu hận cường đại như vậy! Làm cho nhiều người đi theo bỏ đá xuống giếng như vậy! Nó đặt mông ngồi xuống, thò một chân vẽ vòng vòng trên mặt đất, có lẽ đang lặng lẽ nguyền rủa.

- Đừng ăn hiếp con lừa nữa! Tuy rằng nó đê tiện, nhưng dù sao vẫn là bằng hữu! Chu Hằng đứng ra nói chuyện.

Con lừa đen quay đầu lộ vẻ mặt ai oán nhìn Chu Hằng, giúp nó nói chuyện thì giúp cho trọn đi, còn nói thêm làm chi một câu đê tiện không đê tiện! Con lừa đen lại quay đầu, tiếp tục vẽ vòng vòng.

- Đến Cửu Hoa Thành rồi! Chúng ta trước đi tìm gian khách sạn trú lại! Chu Hằng cất giọng nói, đồng thời bảo các nàng đều che gương mặt xinh đẹp một chút, miễn cho phiền toái.

Hắn có thể buông ra khí thế một chút đủ trấn áp cho mọi người hoảng sợ thất sắc, nhưng cũng giới hạn ở Phàm giới, mà bọn họ không bao lâu nữa sẽ đi vào Tiên giới. Đến lúc đó chút thực lực của Chu Hằng kia đúng là không đủ để hoành hành ngang ngược.

Bởi vậy, tốt nhất hãy tập thói quen trước.

Chỉ là dáng người xinh đẹp của các nàng mà chỉ che một cái khăn che mặt thì có thể che được sao: dáng người uyển chuyển rung động lòng người kia càng khiến cho đầu óc người ta ngứa ngáy. Cũng may mà ngày cử hành Quần Anh Hội của Đặng gia sắp tới, mọi người cũng không dám làm càn, cũng không có người không có mắt dám sáp tới gây chuyện.

Trong thành rất nhiều, rất nhiều võ giả, cũng không thiếu cường giả bay múa ở trên trời, điều đó có nghĩa đối phương đã đạt tới cấp bậc nửa bước tiên nhân.

Tham gia Quần Anh Hội yêu cầu thấp nhất ít nhất là đạt tới Kết Thai Cảnh. Mà mỗi người được lựa chọn đi tới Tiên giới còn có thể mang theo năm người gia quyến, từ điểm đó có thể nói Đặng gia là nghĩ rất chu đáo, có mười phần thành ý.

Tuy nhiên mấy nữ nhân xuất thân ở các đại gia tộc như Ứng Mộng Phạm, Hàn Diệc Dao lại cười nhạt đối với chuyện này, nói: - Đặng gia cũng không có hảo tâm như vậy: Lúc này một là đang mời chào phải thu phục lòng người; hai là, cũng để giữ lại nhân tài. Gia quyến của ngươi ở đây rồi, ngươi còn có thể chạy đi đâu?

Quả thật, nếu là một người độc thân, gia tộc kia khai ra điều kiện tốt như vậy nói không chừng sẽ có mưu đồ khác, dù sao ai cũng sẽ không ký khế ước bán thân! Nhưng nếu như có gia quyến ràng buộc, ai còn có thể nói đi là đi?

Đặc biệt có con cái đi theo, vậy thì càng thêm không bỏ đi được, chỉ có thể thành thật lưu lại, bán mạng cho thế lực đó đến chết!

Ứng gia, Hàn gia mặc dù chỉ là nhà quyền thế của Phàm giới, nhưng cách thực hiện dùng để thu mua lòng người thì không chênh lệch lắm.

Chu Hằng không khỏi cười thầm. Thế lực lớn có thể trở thành bá chủ tung hoành một phương sao có thể là nhà từ thiện? Cho dù là thật sự, chỉ sợ cũng không duy trì được bao lâu, Tiên giới cũng giống như Phàm giới, thường xuyên tranh đấu, chú định kẻ khờ dại là không có khả năng tồn tại.

Nhưng dù cho võ giả nhìn thấu mưu đồ này thì sao chứ? Thành tiên là khó khăn gian nan biết bao! Vì một đường hy vọng bọn họ vốn có thể bán mạng theo đuổi bằng bất cứ giá nào, hiện tại có cơ hội thành tiên, nhảy vào bẫy rập thì có sao?

Đây là mưu đồ trắng trợn công khai, cũng là một người muốn đánh, một người muốn bị đánh.

Tuy nhiên một khi đã như vậy, vì sao các cường giả như Độc Miểu Thiên Tôn còn phải đi tranh đoạt Tinh Hạch? Tuy rằng Tinh Hạch là bảo bối, nhưng cũng không đáng để vì thế mà đi liều mạng?

Đáp án này cũng rất đơn giản: bởi vì Giới Môn gần nhất cũng là vạn năm mới mở ra, Độc Miểu Thiên Tôn bọn họ đều là nhân vật của 10 vạn năm trước, sao có thể dựa vào đó để đi vào Tiên giới?

Đoàn người Chu Hằng ngụ ở một khách điếm nhỏ vài ngày, rốt cục Quần Anh Hội bắt đầu rồi.

Đại hội này cử hành trên quảng trường ở trung tâm thành thị, do Tiền gia một nhà quyền thế trong thành toàn quyền chủ trì. Tiền gia là nhà quyền thế đỉnh cao ở Long Hà đại lục, gia tộc có một vị Chuẩn Tiên một kiếp tọa trấn.

Thực ra từ một ngàn năm trước vị Chuẩn Tiên của Tiền gia kia cũng có thể đi Tiên giới, bởi vì khi đó đồng dạng có nhà quyền thế ở Tiên giới hạ giới mời chào nhân tài, chỉ là lúc đó lão tổ Tiền gia cảm thấy Tiền gia không có người nối nghiệp, bởi vậy lần đó đã khước từ mời chào.

Cho tới nay, Tiền gia có một vị tộc nhân sắp đột phá Thiên Tôn, đủ để bảo đảm cho Tiền gia trong tương lai một hai ngàn

năm trường thịnh không suy, nên lúc này vị lão tổ Tiền gia mới quyết định đi Tiên giới.

Đến Tiên giới, cái gọi là Chuẩn Tiên gần như không đáng giá tiền, bởi vậy Tiền gia ra sức lo tổ chức Quần Anh Hội, tự nhiên là để lưu lại một ấn tượng tốt cho chủ nhân tương lai, có đi lên Tiên giới cũng có thể được một chút đãi ngộ tốt hơn.

Tiền gia sớm đã phong tỏa quảng trường trung tâm, đuổi đi mọi người ở bên trong, mà bọn họ cũng không có buông ra cấm chế trên mặt đất, người muốn đi vào chỉ có thể từ bầu trời bay qua.

Có thể bay qua, dĩ nhiên chính là nửa bước tiên nhân, đó chính là có được tư cách tham gia Quần Anh Hội. Vừa đơn giản vừa có hiệu suất!

Đoàn người Chu Hằng ngoại trừ Mộc Đồng Đồng, ai nấy đều đạt tới cảnh giới nửa bước tiên nhân, nên dĩ nhiên điều này không làm khó được bọn họ. Thân hình tung lên, bay vào bên trong quảng trường.

Trong này đã tới rất nhiều người.

Trình tự võ đạo của Long Hà đại lục nếu so với Huyền Càn Tinh còn cao hơn một mảng lớn.

Người nửa bước tiên nhân của ba đại Đế triều Huyền Càn Tinh tập trung vào một chỗ, dù là cộng thêm những người đến từ phong ấn thời kỳ thượng cổ kia, nhiều nhất cũng chỉ có 1000 người. Mà bây giờ nửa bước tiên nhân hiện diện đã đạt tới con số 1500, hơn nữa hiển nhiên người đến còn chưa đủ!

- Chu huynh!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nhẹ nhàng lướt tới. Một thân áo trắng như tuyết, dáng người như đóa hoa kiều diễm. Nàng đang cấp bậc Thiên Tôn dĩ nhiên có vẻ ung dung cao quý không thể với tới, lại càng kích thích nam nhân muốn chinh phục nữ nhân thân phận cao quý này, để cho nàng ở dưới thân mình phát ra

tiếng rên rỉ của dâm phụ.

- Tiên tử! Con lừa đen trước hơn ai hết nhào ra đón, hai con mắt lừa tỏa sáng sáng quắc: - Mau làm thị nữ của bổn tọa đi!

“Bịch!” Nguyệt Ảnh Thánh Nữ tung một cước đá con lừa đen bay cao ba trượng, sau đó nàng vận dụng Phiên Thiên Chưởng, ngọc chưởng đánh ra một màn chưởng ảnh ngập trời. Lập tức con lừa đen kêu thảm một tiếng bay thẳng lên trời cao, trong nháy mắt chỉ còn là một cái điểm đen nhỏ, rồi không nhìn thấy nữa.

Con lừa này gần đây luôn bị người xem là quả cầu đá bay đi nha.

Chu Hằng không khỏi bật cười, nhưng trên mặt không tỏ vẻ đồng tình chút nào, con lừa đê tiện kia hoàn toàn không đáng để đồng tình.

- Ái da! Ở đây xảy ra chuyện gì vậy? Đột nhiên vang lên giọng nói lanh lãnh, rồi thấy một thanh niên uốn éo đi tới, dáng người hơn 20 tuổi, rõ ràng gương mặt có phần anh tuấn, nhưng lại tô so trát phấn, quần áo mặc trên người cũng cực kỳ diễm lệ. Màu sắc xanh đỏ loè loẹt đó dù là kỹ nữ thanh lâu đều không nhất định không biết xấu hổ mặc vào.

Chu Hằng không khỏi nổi lên lòng ghê tởm, một nam nhân rõ ràng mà lại cầm một cái khăn tay hoa hòe, đi một bước còn lắc lắc cái mông, vừa liếc mắt “phong tình vạn chủng”, thật đúng là đủ để cho người ta nổi da gà.

Tuy nhiên, gã thanh niên này hiển nhiên rất có địa vị, trên đường hắn đi tới, người ở chung quanh ai cũng nhao nhao tránh ra.

Thiên Tôn!

Gã thanh niên ẻo lả này lại là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, mà lại đạt tới Hóa Thần tam trọng thiên!

Người Tiên giới tới!

Chu Hằng lập tức đưa ra kết luận này, bởi vì phía sau gã thanh niên ẻo lả kia còn đi theo một lão nhân áo tím, theo khí tức lộ ra ngoài rõ ràng đã đạt tới Chuẩn Tiên ba kiếp, mà áp lực còn muốn vượt qua xa!

Tiên nhân đến trái đất, bị áp chế lực lượng!

Ở trong này xuất hiện tiên nhân thì chỉ có thể là Đặng gia, bởi vậy gã thanh niên ẻo lả này hết tám thành là người của Đặng gia tộc, địa vị tương tự với Lệnh Hồ Huyền ở Lệnh Hồ gia. Chỉ có điều đồng dạng là thiếu gia của nhà quyền thế, vị này thật đúng là… có vẻ bề ngoài khác biệt!

- Ái dà! Còn là vị tỷ muội xinh đẹp! Gã thanh niên ẻo lả sau khi liếc mắt xem qua Nguyệt Ảnh Thánh Nữ một cái, trên mặt hiện ra đầy vẻ hâm mộ, nhưng trong ánh mắt lại rõ ràng toát ra một tia sát khí.

Thật là cực kỳ quái dị!

Hắn lại quét mắt nhìn các nàng Hoặc Thiên, tuy rằng không nhìn thấy gương mặt các nàng, nhưng dáng người uyển chuyển kia cũng có thể chứng tỏ vài phần, hắn không khỏi liên tục kinh ngạc, vẻ hâm mộ trên mặt hắn càng thêm đậm.

- Các vị tỷ tỷ, Đồng Đồng nên gọi vị này là thúc thúc hay là a di vậy? Lúc này, Mộc Đồng Đồng rất là khờ dại lên tiếng hỏi, với khuôn mặt ngây thơ đó, bất cứ người nào cũng sẽ không hoài nghi.

Trên mặt thanh niên ẻo lả kia lập tức biến đổi thành đỏ bừng. Lời nói đó cũng quá sỉ nhục người đi! Chỉ có điều người ta là tiểu cô nương mới năm, sáu tuổi, cũng không hiểu gì, cái gọi là trẻ nhỏ nói không kiêng kỵ, sao có thể trách cứ? Hơn nữa, nơi này ánh mắt mọi người nhìn chằm chằm, hắn lại là đại biểu Đặng gia đến mời chào nhân tài, nếu ra tay giết người lung tung, chẳng phải là khiến lòng người nguội lạnh hay sao?

Bởi vậy, cục tức này hắn không đành lòng cũng phải nuốt vào!

Gã thanh niên ẻo lả liền làm mặt nghiêm, nói: - Ta họ Đặng, tên Bộ Phi, các vị tỷ muội về sau có thể thân cận nhiều hơn!

Nghe giọng nói ỏn a ỏn ẻn của hắn, mọi người đều toàn thân hiện lên một lớp da gà: người nam nhân này đúng là cố làm ra vẻ khoe khoang phong tình, quả thực khiến người ta muốn ói.

Chu Hằng đưa tay ngăn lại, nói: - Nam nữ thụ thụ bất thân! Tốt hơn đừng nên tới gần!

- Thế nào, ca ca đẹp trai ghen à? Đặng Bộ Phi ngẩng đầu, "liếc mắt đưa tình" nhìn Chu Hằng một cái, rồi che miệng cười đến run rẩy cả người: - Yên tâm đi, ta sẽ không đào góc tường của ca ca! Nói không chừng còn có thể bù thêm đấy!

Lời này vừa nói ra, đừng nói Chu Hằng thiếu chút nữa ói tại chỗ, chính là các nàng Ứng Mộng Phạm đều sắc mặt biến thành màu đen.

Tên này chẳng những vóc người ẻo lả, tâm lý cũng biến đổi trạng thái đến cực hạn, đồng tính cẩu thả đúng là không tha cả hạ thế!

Chu Hằng vội vàng kéo các nàng rời đi, sợ ở lại lâu một hồi sẽ ghê tởm hơn nửa năm.

- Thật đúng là không biết phong tình! Đặng Bộ Phi thì thào nói, sát khí trong mắt hắn lại càng ngày càng ác liệt.

- Phi thiếu! Chuyện lớn của gia tộc trọng yếu! Lão nhân áo tím phía sau hắn đúng lúc nhắc nhở một câu.

- Hừ… Đương nhiên ta biết nặng nhẹ, còn cần ngươi nhiều lời sao? Đặng Bộ Phi đảo ánh mắt nhìn theo bóng các nàng Ứng Mộng Phạm, khóe miệng hơi chu lên.

Chương 493: Không thức thời

– Sao lại có biến thái đến cỡ này!

Chạy một đoạn đường, chúng nữ đều liên tục hô ăn không tiêu, sao trên đời lại có kỳ quái như thế! Hơn nữa kỳ quái đó còn đến từ Tiên giới, đến từ một cái gia tộc không kém!

– Thế gian rộng lớn, không thiếu kỳ lạ! Chu Hằng tổng kết.

– Phu quân, mị lực của chàng thật là lớn, chẳng những thu hút nữ nhâ, ngay cả nam nhân cũng động lòng vì ngươi! Hàn Diệc Dao đùa giỡn Chu Hằng.

Chu Hằng lập tức đen mặt, hắn không hề muốn cái loại mị lực này!

Khoảng nửa ngày sau, Quần Anh Hội này cuối cùng cũng bắt đầu.

– Các vị, hoan nghênh đã đến, ta đại biểu gia tộc chào hỏi mọi người! Đặng Bộ Phi xuất hiện trên đài cao lâm thời dựng lên

giữa quảng trường, kỳ lạ là tên này lại thay đổi dáng vẻ ỏng ẹo trước đó, khí thế trầm ổn, rất có dáng con cháu thế gia.

– Chậc, sao tên này mới cái đã thay đổi rồi? Mọi người đều kinh ngạc không thôi.

Những con cháu thế gia này quả thật biết đóng kịch, diễn gì giống đó, hiện tại Chu Hằng cũng không rõ dáng ẻo lả lúc trước là mặt thật của người này hay chỉ là ngụy trang.

Nhưng mà, vậy thì sao? Những điều này chỉ là trò cười ở trước mặt thực lực tuyệt đối!

Chu Hằng lập tức không rối rắm trên chuyện này nữa, bình tâm tĩnh khí, mục đích hắn đến đây là muốn tìm hiểu tình huống Tiên giới, ví dụ như phân bố thế lực. Lỡ như Tiên giới cũng giống như Huyền Càn đại lục, có phân chia chủng tộc rõ ràng, vậy hắn lao đầu vào thế lực dị tộc còn không phải muốn chết hay sao?

Cái này không cần gấp, dù sao Quần Anh Hội này cũng phải diễn ra một hồi.

Chu Hằng ngồi một bên, xem Đặng Bộ Phi biểu diễn trên đài.

Con cháu thế gia này quả thật có nghề, không ngừng điều

động tâm tình của mọi người. Đầu tiên là miêu tả tiền cảnh to lớn, kích thích lòng tranh đấu của mọi người. Lúc này mới chuyển đề tài, trở về làm sao giành được danh ngạch tiến vào Tiên giới.

Kỳ thật chuyện này rất đơn giản, võ giả mà, nói tới nói lui cũng không thoát khỏi một chữ đánh.

Nhưng mà, Kết Thai Cảnh lợi hại cỡ nào đi nữa cũng không thể nào đối đầu được với Thần Anh Cảnh, loại yêu nghiệt giống như Chu Hằng cuối cùng cũng chỉ có một mà thôi! Cho nên, Kết Thai Cảnh đưa về Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh ở chung Thần Anh Cảnh, áp dụng thể chế rút thăm đấu loại. Người lọt vào nhóm 10 sẽ có cơ hội đi Tiên giới!

Chỉ là có cơ hội, không nhất định là có thể!

Bởi vì lỡ như ngươi đã sắp khô cạn thọ nguyên, dẫn ngươi đi lên còn không phải lãng phí một vị trí hay sao?

Về phần Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh thì căn bản không cần đánh, tới một người thu một người – Có thể đột phá đến Thiên Tôn ở Phàm giới, khỏi cần bàn đều là kỳ tài ngút trời, dù cho không phải cấp bậc yêu nghiệt thì cũng cam đoan có thể thành tiên ở Tiên giới.

Tiên nhân, dù chỉ là Nguyệt Minh Vương cũng có thể đủ làm vật hy sinh đáng kể.

Dù sao ở Tiên giới, Đặng gia cũng chỉ là gia tộc nhỏ không chênh lệch mấy so với Lệnh Hồ gia, cao thủ mạnh nhất cũng chỉ Nguyệt Minh Đế mà thôi. Hào môn Tiên giới chân chính nào cần xuống Phàm giới chiêu mộ nhân tài, chỉ cần phát ra một tin tức, có không biết bao nhiêu cao thủ chịu tới gia nhấp

Đặng Bộ Phi nói xong rồi, lập tức cho mọi người chia tổ, rút thăm, bắt đầu chiến đấu.

Chu Hằng để Hoặc Thiên thay mặt trông nom mọi người, liền bước về phía Đặng Bộ Phi. Trước đó bị bộ dáng ẻo lả của tên này làm phát ói, ngay cả mục đích đến đây cũng ném đi đâu mất.

– A, không phải là ca ca đẹp trai khi nãy sao, ngươi đến đây gặp ta, thiệt là làm ta vui muốn chết à! Đặng Bộ Phi ném một cái mị nhãn về phía Chu Hằng, thiếu chút làm cho Chu Hằng ói ra chạy về.

Nhưng mà, lão nhân áo tím kia lại tiến lên nửa bước, tuy rằng thân thể chưa vượt qua Đặng Bộ Phi, nhưng một cỗ sát ý trào ra, rõ ràng đã sẵn sàng chuẩn bị ra tay.

Đặng Bộ Phi không khỏi kinh ngạc, hắn biết rõ hộ vệ Phó Viễn Trần bên cạnh là tiên nhân, đến Phàm giới này vốn nên là tồn tại vô địch – Bởi vì Phàm giới căn bản không xuất hiện được Chuẩn Tiên ba kiếp, cho dù tiên nhân bị áp chế lực lượng cũng tuyệt đối là vô địch.

Không ngờ lại khiến cho Phó Viễn Trần lộ ra thái độ căng thẳng như thế, người trẻ tuổi này đáng sợ như vậy sao?

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Đặng huynh, tại hạ muốn thỉnh giáo ngươi một chút chuyện Tiên giới!

– Chu huynh muốn hỏi, vốn ta biết thì sẽ nói, nói là nói hết, chỉ là ta còn phải chịu gia quy khống chế, chuyện có liên quan đến Tiên giới thật sự không tiện nói cho người ngoài! Đặng Bộ Phi trước tiên làm ra vẻ thành khẩn thật lòng, nhưng lời vừa xoay chuyển, liền mượn cớ đẩy sạch.

Hắn lộ ra vẻ áy náy, lại nói tiếp: – Nhưng mà, nếu Chu huynh có thể ký kết một phần khế ước với Đặng gia, phục vụ cho gia tộc hơn ngàn năm, mặc kệ Chu huynh muốn biết gì, ta đều sẽ nói rõ ràng một năm một mười, chỉ là cơ mật gia tộc thì không thể tiết lộ được!

Chu Hằng chỉ là muốn biết tình huống khái quát ở Tiên giới, bí mật Đặng gia thì có liên quan gì tới hắn chứ?

Tuy rằng bây giờ Chu Hằng còn chưa trở thành tiên nhân,

nhưng mục tiêu của hắn nào chỉ là Nguyệt Minh Cảnh? Ngay cả Sáng Thế Cảnh còn không phải cực hạn của hắn, mà là ngự trị thiên đạo! Nam nhân có loại hùng tâm tráng chí này, sẽ đồng ý bị quản lý ngàn năm trong một cái gia tộc?

Đúng là quá xấu mà!

Phân bố thế lực Tiên giới thì có là bí mật gì? Lại đi lấy loại tin tức này làm đầu cơ kiếm lợi, Đặng gia này keo kiệt cỡ nào?

Chu Hằng không khỏi có chút khó chịu, Đặng Bộ Phi có thể nói thẳng không muốn cho hắn biết, nhưng đừng đùa giỡn hắn như là kẻ ngốc, như vậy là quá mức!

Tượng đất cũng có ba phần lửa, huống chi là Chuẩn Tiên!

Mặt ngoài hắn không thay đổi, nhưng trong mắt lộ ra sát quang, khí thế bức người mơ hồ chuyển động, tuy rằng còn xa mới đến cực hạn, nhưng lại làm Phó Viễn Trần lộ ra cảnh giác tuyệt đối.

– Đặng Bộ Phi, ngươi đang nể mặt mà không biết điều!

– Ha… ha ha ha! Đặng Bộ Phi lập tức cười ha hả, âm thanh vang dội, không còn một chút ẻo lả nào, hắn cũng sắc mặt lạnh lùng nhìn Chu Hằng, nói: – Ngươi chẳng qua chỉ là một võ giả

Phàm giới nho nhỏ, có tư cách gì để bổn thiếu nể mặt ngươi?

Chu Hằng thản nhiên nói: – Nếu đã như thế, các ngươi cần gì phải đi Phàm giới chiêu mộ nhân thủ?

– Chẳng qua là kiếm mấy con chó giữ cửa… Khốn kiếp, ngươi dám gài ta! Đặng Bộ Phi thuận miệng tiếp lời Chu Hằng, nhưng nói đến một nửa liền phát hiện không đúng. Chỉ là đã chậm rồi, nửa bước tiên nhân thính tai cỡ nào, tự nhiên những người gần đó đều nghe rõ ràng.

Có thể trở thành nửa bước tiên nhân, ai không phải hạng người tâm cao khí ngạo? Nghe Đặng Bộ Phi mắng thẳng bọn họ là chó giữ cửa, không khỏi toát ra giận dữ, nhưng hy vọng thành tiên của bọn họ đều nằm trong một ý niệm của Đặng Bộ Phi, chỉ giận mà không nói được!

So với việc thành tiên, chịu nhục một chút thì tính là gì!

Nhưng khẳng định đã chôn xuống vướng mắt này!

Chu Hằng cười ha hả, trong lúc nói chuyện vừa rồi, hắn thả ra một chút khí thế của mình quấy nhiễu Đặng Bộ Phi, làm cho đối phương không chút cảm giác bị trúng chiêu. Hắn nói: – Ngươi dám há mồm sư tử ngoạm, ta dám gài bẫy ngươi, chẳng qua là có lễ qua lại thôi!

Sắc mặt Đặng Bộ Phi lạnh băng, trong lòng giận dữ vô cùng, tuy rằng hắn cũng chỉ là cảnh giới Thiên Tôn, nhưng ở Phàm giới đã là nhân vật đỉnh phong, huống chi sau lưng hắn còn có một gia tộc Tiên giới!

Phàm giới nào có kẻ so sánh được với hắn?

Chu Hằng đúng là ăn gan hùm mật báo, dám đi chọc tới hắn! Hừ!

– Chu huynh, có những người rõ ràng là kỳ tài ngút trời, có cơ hội trở thành đại năng thế gian, cuối cùng rơi xuống kết cục phôi thây hai chỗ, ngươi có biết tại sao không? Hắn lạnh lùng nói với Chu Hằng.

– Ồ, là vì sao? Chu Hằng mỉm cười hỏi.

– Là bởi vì không biết sống chết, chọc vào người không thể chọc tới, đắc tội thế lực không thể đắc tội! Đặng Bộ Phi lạnh lùng nói.

– Vậy Đặng huynh còn không nhận lỗi giải thích với ta, chẳng lẽ ngươi phơi thây hai chỗ?

Chu Hằng nương theo lời của hắn nói tiếp.

Cái gì?

Muốn hắn nhận lỗi? Tiểu tử này bị điên hả?

Đặng Bộ Phi không nhịn được cười lạnh không ngừng, Chu Hằng quá trẻ tuổi, cho nên cũng không biết hiểu chuyện, thực lực của hắn hiện giờ quả thật là số một số hai Phàm giới, nhưng đi lên Tiên giới… chẳng là cái rắm gì cả!

Con kiến nho nhỏ ngồi dưới đáy giếng, tự cho rằng trời đất chẳng qua là thế này, đúng là chết thế nào cũng không biết!

– Lười nói nhảm với ngươi, nếu ngươi không chịu yên lành nói chuyện, vậy ta đành phải đánh! Chu Hằng vươn tay chụp lấy Đặng Bộ Phi, dù sao hắn cũng không trông cậy dùng Giới Môn của Đặng gia, nào cần cố kỵ gì!

– To gan! Phó Viễn Trần giận dữ quát lên, cuối cùng ra tay, vạch ra một cái vuốt sắt, màu đen lóe lên.

– Cút! Chu Hằng hừ lạnh, đánh ra một quyền nghênh đón vuốt đen kia.

Ầm!

Lực lượng kinh khủng tuôn trào, chấn động truyền ra khắp hướng.

Đây là va chạm cấp bậc mạnh nhất Phàm giới, dù cho nơi này còn có một số Thiên Tôn thì sao, dư sóng quét qua, mỗi người đều không thể đứng vững, một mảnh ôi nha ngã nhào.

Chu Hằng ngạo nghễ mà đứng, còn Phó Viễn Trần lại bịch bịch bịch liên tục lùi lại hơn trăm bước, mặt già co rúm đỏ bừng như uống say, nhưng biểu tình lại tràn đầy kinh ngạc.

Chuyện gì thế này? Hắn lại kém hơn đối phương về mặt lực lượng!

Hắn là tiên nhân mà! Trình tự lực lượng tự nhiên vượt xa cực hạn Phàm giới cho phép, cho nên lúc hắn xuống Phàm giới, lực lượng của bản thân đúng ra phải là mạnh nhất Phàm giới!

Nếu là mạnh nhất, làm sao mà không địch nổi? Chẳng lẽ còn có mạnh hơn nữa?

Cách nghĩ của hắn có lý, bất cứ tiên nhân nào xuống Phàm giới đều phải áp chế lực lượng trên cùng một mức, ngay cả Sáng Thế Đế cùng Nguyệt Minh Vương cũng không khác biệt

chút nào. Nhưng vấn đề bây giờ là, Chu Hằng lại không phải tiên nhân!

Cho nên, lực lượng của hắn không có cực hạn!

Chuẩn Tiên bình thường đương nhiên không thể nào đánh thủng cực hạn lực lượng Phàm giới, nhưng hạng người yêu nghiệt như Chu Hằng, hoàn toàn có thể làm được!

Từ lúc là Thiên Tôn hắn đã có thể chọi cứng với Lưu An Kỳ, hiện tại Thần chích trải qua hai kiếp, lực lượng tăng vọt gấp trăm lần, tuyệt đối là vô địch Phàm giới!

Cái gọi là cực hạn cũng có tính co dãn, ví dụ như Hoặc Thiên, bộc phát ra công kích thậm chí có thể hủy diệt được tồn tại như Vinh Kiếm Long – thể chất của đối phương tuyệt đối là cấp bậc Tiên khí đó!

– Các hạ… rốt cuộc là ai? Phó Viễn Trần thận trọng hỏi, chẳng lẽ đối phương cũng là tiên nhân, vừa rồi vận dụng tiên thuật?

– Lăn sang một bên! Chu Hằng cũng không hạ giọng nói chuyện, giơ tay tiếp tục chụp lấy Đặng Bộ Phi.

– Dừng tay! Phó Viễn Trần không còn cách nào, chỉ đành tiếp tục ra tay, Đặng Bộ Phi là thiếu chủ của hắn, chủ nhục, thần

chết, hắn không thể không cứu!

Tay phải của Chu Hằng tiếp tục vươn ra, tay phái nắm lại nghênh đón Phó Viễn Trần, lại một tiếng nổ nặng nề, Phó Viễn Trần lại bị hắn đánh bay ra, chỉ là thể chất Hóa Thần làm hắn lui lại không bị thương gì.

Nhưng Đặng Bộ Phi đã rơi vào trong tay Chu Hằng.

Chương 494: Giết sạch thiên hạ thì có sao?

– Mau thả Phi thiếu ra! Phó Viễn Trần lập tức quay trở lại, hắn có thể chất pháp khí Hóa Thần Cảnh, chỉ cần Chu Hằng không tế ra Tiên khí thì căn bản không thể dùng sức trâu để mạnh mẽ tổn thương tới hắn được.

Cũng như người khác khó mà dùng sức trâu đơn thuần tổn thương được Chu Hằng.

Chu Hằng trừng mắt liếc hắn, chỉ nhàn nhạt phun ra một chữ:
– Cút!

Phó Viễn Trần giận đến cả người phát run, tuy rằng hắn hoài nghi có phải Chu Hằng cũng là tiên nhân hạ phàm, nhưng nhìn khí tức của Chu Hằng toát ra, tên này càng giống như dân bản thổ Phàm giới, rõ ràng chỉ là Chuẩn Tiên hai kiếp mà thôi!

Chỉ là Chuẩn Tiên hai kiếp đặt ở Tiên giới, hắn chỉ cần hai ngón tay là nhẹ nhàng bóp chết, nhưng bởi vì đặc thù đại đạo áp chế ở Phàm giới, làm hắn không thể vận dụng được lực lượng Nguyệt Minh Vương!

– Phó hộ vệ, cứ việc ra tay, trên người ta có cấm chế của lão tổ ban thưởng, hắn căn bản không tổn thương được ta! Đặng Bộ Phi lại lạnh lùng nói, tên này có vẻ cứng rắn hơn Lệnh Hồ Huyền nhiều lắm.

Phó Viễn Trần nghe thế, trong lòng liền có nắm chắc. Đúng rồi, trên người Phi thiếu có cấm chế hộ thân của lão tổ tông để lại, ngay cả Nguyệt Minh Đế ra tay cũng có thể chống đỡ được một hai nhịp thở, nào phải Chuẩn Tiên hai kiếp có thể tổn thương được!

– Tiểu tử, bảo ngươi thả người! Hắn lại xông lên, hít mạnh một hơi, cái đầu nháy mắt trở nên cực lớn, như biến thành một cái chày, hung hăng nện xuống Chu Hằng.

Đây là tiên thuật!

Chu Hằng cảm giác rõ ràng lực lượng một đòn này đã tăng lên rất nhiều!

Cái gọi là đại đạo áp chế thật là kỳ quái, nó chỉ đè lực lượng tiên nhân xuống cùng một tầng, nhưng sử dụng tiên thuật tăng phúc uy lực thì lại không tính vào đó! Cho nên, cùng là tiên nhân bị đè xuống cùng một tầng thứ lực lượng, nhưng chiến lực lại khác.

Ví dụ như Vinh Kiếm Long, vừa đánh ra Lam Tâm Ấn, ngay cả thể chất như Chu Hằng cũn bị mạnh mẽ đánh xuyên ngực,

thiếu chút lấy mạng hắn! Hoặc Thiên càng mạnh hơn nữa, trực tiếp đánh cho Vinh Kiếm Long thành cặn bã!

Đúng rồi, võ giả tu luyện, nghịch thiên đoạt mệnh, chính là đối kháng với thiên địa, cho nên phải bị đại đạo thiên địa áp chế. Nhưng bất luận là võ kỹ hay tiên thuật, đều thuận theo quy tắc thiên địa mà chế tạo thành Pháp kỹ, là thuận thiên mà đi.

Nếu như hòa hợp với đại đạo, làm sao đại đạo lại đi áp chế được?

Bởi vậy tiên nhân đến Phàm giới liền xuất hiện cảnh tượng kỳ quái, lực lượng bị áp chế, nhưng vẫn có thể thi triển tiên thuật!

Đây là Đại Đầu Công hả?

Nhìn cái đầu to lớn của Phó Viễn Trần đụng tới, Chu Hằng lại còn có tâm tình thầm châm chọc, lúc này moới lật tay trái, đánh lên vùng trời bên trên.

Phiên Thiên Chưởng!

Ầm!

Tiếng nổ nặng nề, chỉ thấy một cái đầu to bắn vụt lên cao, vèo một cái biến thành chấm đen, biến mất trên vòm trời!

Cùng là tiên thuật cũng có phân biệt ba bảy loại!

Phiên Thiên Chưởng kém xa không thể sánh với Lam Tâm Ấn, nhưng dùng để trấn áp "Đại Đầu Công" của Phó Viễn Trần thì nhẹ nhàng như chơi!

– Ngươi… rốt cuộc ngươi là ai? Những lời này lúc trước Phó Viễn Trần đã hỏi, lần này đến lượt Đặng Bộ Phi run rẩy hỏi lại.

Bốp!

Chu Hằng quất cho một cái tát, nói: – Lúc nãy hỏi ngươi mấy vấn đề ngươi đều ừ à ừ ờ, hiện tại quay sang hỏi lại ta? Muốn hỏi cũng được, dập đầu một cái hỏi một câu, công bằng chứ?

Công bằng con muội ngươi!

Đặng Bộ Phi đầy vẻ ai oán, nhưng trong lòng lại kinh hãi, tại sao Phàm giới lại xuất hiện một tên khủng bố như thế? đây

tuyệt đối là kỳ tài ngút trời 10 vạn năm mới xuất hiện một lần, vốn có thể chiêu mộ được vào Đặng gia, nhất định có thể tạo ra tác dụng rất tốt cho bá nghiệp của Đặng gia!

Đáng tiếc! Đáng tiếc!

– Các hạ, xin nể mặt lão phu, thả Đặng thiếu đi! Một lão già già đến sắp mục nát chậm rãi bước ra, nhìn bộ dáng như ngọn đèo loe loét trong gió có thể chết bất kỳ lúc nào!

Nhưng nếu ai cứ nhìn chằm chằm vào thân hình hắn, sẽ lặng lẽ bị ảnh hưởng, cũng lay động theo, vĩnh viễn không thể rút ra được.

Đây là lão tổ Chuẩn Tiên một kiếp của Tiền gia, Long Hà đại lục có mấy cường giả đỉnh phong! Trước kia khi còn có Chuẩn Tiên hai kiếp, lão già này dù không coi là mạnh nhất, nhưng chỉ riêng tuổi thì hoàn toàn xứng đáng là hạng nhất.

Lão già này đã hơn 5000 tuổi, không biết là ăn thiên tài địa bảo gì, có thể đột phá cực hạn thọ nguyên khỏng 4500 năm của Hóa Thần Cảnh! Chỉ là hắn có sống thế nào đi nữa, dù sao cũng đã đến đỉnh rồi, có thể nằm ngửa thẳng cẳng xong cuộc đời này bất cứ lúc nào.

Chỉ riêng tuổi, bất kỳ ai trên Long Hà đại lục gặp hắn cũn phải hô một tiếng tiền bối.

– Nể mặt ngươi? Chu Hằng cười lạnh, lão già này sớm không ra can, thẳng cho đến khi Phó Viễn Trần thua trận, Đặng Bộ Phi rơi vào trong tay hắn mới chạy ra, đây mà là khuyên can?

Thiên vị rõ ràng quá đi chứ!

– Ngươi có mặt mũi gì? Chu Hằng không hề khách khí nói, hắn cần nể mặt ai hay sao?

Chu Hằng đột nhiên động sát khí, tuy rằng Triệu Đoạt Thiên cũng tính là thiên tài, từ Kết Thai Cảnh đến Thần Anh Cảnh có thể không cần quá nhiều thời gian, nhưng từ Thần Anh Cảnh đến Hóa Thần Cảnh mà không tích lũy một hai trăm năm thì đừng mơ!

Tuy rằng Chu Hằng để lại rất nhiều bảo vật, ví dụ như Thập Luyện Đồ, nhưng dù sao chúng không phải lực lượng của mình, cuối cùng khó mà bảo hiểm được! Nếu như hắn xử lý toàn bộ Thiên Tôn trên Long Hà đại lục, như vậy ít nhất Triệu Đoạt Thiên sẽ có sức tự vệ trước bất kỳ kẻ nào.

Cũng có thể bảo hộ được Triệu gia, bảo hộ cha mẹ của hắn!

– Lão phu Tiền Hùng Vĩ! Lão tổ Tiền gia nghiêm mặt, đột nhiên phát ra uy thế vô thượng!

Dù sao hắn cũng là Thiên Tôn, mỗi một Thiên Tôn nào phải hạng người đơn giản? Huống chi hắn còn tiến vào Chuẩn Tiên, thực lực càng thêm mạnh mẽ!

– Khi lão phu tung hoành thiên hạ, ngươi còn không biết đang bú sữa ở chỗ nào!

– Môn đồ của lão phu trải rộng thiên hạ, ai gặp lão phu cũng phải gọi một tiếng tiền bối!

– Tuy rằng thực lực của ngươi rất mạnh, nhưng dù mạnh hơn nữa cũng không vượt quá hai chữ đạo lý!

Lão tổ Tiền gia miệng lưỡi lưu loát, thao thao không ngừng, như muốn dùng nước miếng dìm chết Chu Hằng.

Lão già này tu luyện thế nào mà đến được Chuẩn Tiên?

Chu Hằng cảm thấy khó tin được, hoặc nói là, khó trách lão già này đã cả đống tuổi rồi vẫn là Chuẩn Tiên một kiếp, có lẽ cũng là bởi tính cách lải nhải này!

– Mau thả Phi thiếu!

– Thả Phi thiếu ra!

Chuyện lúc nãy xảy ra đột nhiên, lúc này mọi người hồi thần lại, tự nhiên đều nháo nhào vây quanh, trợn mắt với Chu Hằng.

Mọi người thiên vị ai… còn cần lựa chọn hay sao?

Đặng Bộ Phi là thiếu gia hào môn Tiên giới, nắm giữ vận mệnh thành tiên của bọn họ, còn Chu Hằng thì sao…. cũng chỉ có thực lực mạnh mẽ một chút! Nhưng thực lực người phàm phu tục tử thì mạnh hơn nữa, có thể nào so sánh được với hào môn Tiên giới?

Tự nhiên, mọi người không chút do dự nghiêng sang Đặng Bộ Phi!

Bọn họ biết Chu Hằng rất mạnh mẽ, nhưng bên bọn họ có bao nhiêu người? Tụ tập gần như toàn bộ nửa bước tiên nhân trên Long Hà đại lục, đây là một cỗ lực lượng kinh khủng cực điểm, đủ để nháy mắt xét nát bất cứ tồn tại nào!

Hơn nữa pháp không phạt đám đông, bọn họ có thể đại biểu toàn bộ võ giả Long Hà đại lục! Chẳng lẽ Chu Hằng dám mạo hiểm làm trái thiên hạ, đánh chết toàn bộ bọn họ?

Như vậy, Chu Hằng sẽ trở thành kẻ địch chung của thiên hạ!

Dù cho thực lực của hắn mạnh hơn đi nữa, vẫn sẽ thành chuột chạy qua đường, càng sẽ tiếng xấu muôn đời!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ áo trắng bay bay, sóng vai đứng cùng Chu Hằng, cùng đối chọi với đám đông, mặt ngọc đầy kiên quyết, còn có một loại vui vẻ không nói rõ.

Không mở miệng nói yêu ngươi, nhưng có thể sóng vai chiến đấu cùng ngươi cũng là một loại hạnh phúc! Cùng quân múa kiếm, đánh thẳng tận trời!

Chu Hằng không khỏi có chút cảm động, hắn biết rõ thực lực của mình mạnh mẽ cỡ nào, nhưng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lại không biết, chỉ biết là hắn rất mạnh. Nhưng bây giờ gần như toàn bộ cường giả đỉnh cao trên Long Hà đại lục đều tụ tập đến đây, đây là một cỗ lực lượng khủng bố mà ngay cả Chuẩn Tiên ba kiếp cũng phải cau mày!

Có thể không chút do dự đứng ra, đúng là đủ nghĩa khí!

Nếu như Nguyệt Ảnh Thánh Nữ biết ý nghĩ của Chu Hằng lúc này, nhất định phun ngụm máu ai oán lên đầy mặt Chu Hằng!

Chết đi chứ nghĩa khí!

Chu Hằng quét qua trong đám đông, còn phát hiện ra mấy nửa bước tiên nhân đến từ Huyền Càn đại lục, ánh mắt của hắn xẹt qua một tia lạnh lẽo.

Võ giả Long Hà đại lục chống lại hắn, hắn không quan tâm, xóa sổ là xong! Nhưng võ giả Huyền Càn đại lục có thể đến nơi này, ai không phải là nhờ phúc của hắn? Hắn chưa từng nghĩ tới đòi báo đáp, nhưng không chút do dự phản bội hắn… Như vậy, là quá mức!

Đám quên ơn bội nghĩa mà!

Nếu đã như thế, dứt khoát giết sạch thì có sao? Vốn hắn muốn giết chút cao thủ, đảm bảo an toàn cho người thân, hiện tại nếu như toàn bộ đều muốn phản hắn, vậy thì dứt khoát xử lý toàn bộ!

Cho rằng hắn không dám giết người hay sao?

Năm đó giận dữ trước Thiên Môn Sơn, mấy trăm vạn đại quân phơi thây! Nếu đổi thành những nửa bước tiên nhân này thì sao, không hề có khác biệt ở trong mắt Chu Hằng, đều là người, lại đều chỉ là một đám tiểu nhân lòng lang dạ sói!

– Bên này, bên này! Những nữ nhân này là người nhà của Chu Hằng, bắt bọn họ uy hiếp hắn! Ở vòng ngoài có người hô lên.

– Oa, mấy con đàn bà này đúng là xinh đẹp, ngươi nhìn eo này, mông này, ngực kia, vừa lớn lại cao còn trắng nữa!

– Ha ha, mặc quần áo rồi làm sao ngươi biết là trắng?

– Ngu xuẩn, lát nữa lột quần áo ra còn không thấy được!

Những lời dơ bẩn vang lên, nam nhân nhìn thấy mỹ nữ liền choáng đầu váng óc, huống chi là một đống lớn mỹ nữ? Chỗ này không hoàn toàn là nửa bước tiên nhân, còn có một bộ phận là con cháu hậu bối của nửa bước tiên nhân dẫn tới, dụng ý là quan sát chiến đấu cảnh giới cao, mở rộng tầm mắt của bọn họ, thúc đẩy tiến bộ.

Có mấy người quả thật là nhân tài đáng đào tạo, nhưng cũng có một số bị chiều hư, càng có hứng thú với ăn chơi sa đọa, nhìn thấy chúng nữ Hoặc Thiên tự nhiên là dâm hứng tuôn trào, dù cho không nhìn thấy mặt, nhìn dáng người của chúng nữ cũng đoán ra được các nàng mê người cỡ nào.

– Ha ha, ha ha ha ha! Đặng Bộ Phi cười to, hắn chỉ là bị Chu Hằng chế trụ lực lượng, nhưng không khóa miệng của hắn lại. – Chu Hằng, hiện giờ biết rắc rối rồi chứ? Ngươi rất lợi hại, nhưng ngươi có thể chống đối thiên hạ? Giết sạch người trong

thiên hạ?

Sắc mặt Chu Hằng một mảnh lạnh băng, sát khí tuôn ra, xoay vòng quanh người hắn, hắn lạnh lẽo nói: – Giết sạch thiên hạ thì sao? Ta không dựa trời, không dựa đất, không dựa người, chỉ dựa vào một kiếm một quyền, tung hoành thiên hạ!

– Nếu có nhiều người muốn chết như vậy, ta giết sạch thiên hạ thì có sao?

Hắn hoàn toàn phóng ra lửa giận của mình, ầm, ngọn lửa màu tím hừng hực nháy mắt bao phủ toàn bộ quảng trường, từng đạo Tử Diễm Thiên Long giận dữ bay múa, thể hiện ra lửa giận trong lòng Chu Hằng lúc này!

Giết sạch thiên hạ thì có sao!

Chu Hằng cảm giác Thần chích sôi động, ý niệm thông suốt, đã có thể xông phá Chuẩn Tiên ba kiếp!

Chương 495: Giết!

– Tiểu tử này thật dám ra tay!

– Mọi người liên thủ, mở ra Vực cùng nhau trấn áp hắn!

Nhìn thấy ngọn lửa tím tuôn trào, mọi người liền hoảng hốt, dù sao Chu Hằng hùng mạnh bày ra trước mặt bọn họ, cường giả như thế làm sao mà bọn họ khinh thường cho được? Nếu không phải lần này có Đặng gia chống đằng trước, bọn họ tuyệt đối không dám trêu chọc biến thái như Chu Hằng!

Oong! Oong! Oong!

Từng đạo Vực mở ra, nhanh chóng dung hợp, mở rộng, cuối cùng tạo thành một cái Vực khủng bố đến không thể hình dung nổi!

Gần như tập trung Thần chích của tất cả cường giả đỉnh cao trên Long Hà đại lục, lấy lão tổ Tiền gia làm trung tâm, tràn ngập khắp quảng trường, một ý niệm trào ra liền có thể làm chém núi cắt biển, thậm chí có thể chém ngang đánh chết Thiên Tôn!

Vù, Phó Viễn Trần từ trên bầu trời nhanh chóng lao xuống, đứng giữa hư không, ánh mắt của hắn quét qua, tự nhiên nhìn rõ tình cảnh trong sân, hắn cất tiếng cười to, nói: – Chu Hằng, mau mau thả Phi thiếu ra, tha cho ngươi trở ra toàn thân!

– Hắn có thể đi, nhưng những nữ nhân của hắn phải ở lại! Đặng Bộ Phi lại đột nhiên xen vào, ánh mắt xẹt qua một tia sát khí.

Hắn không thích mỹ nữ, nhất là mỹ nữ "xinh đẹp" hơn hắn, nhìn thấy một người là muốn bóp chết một người!

Chu Hằng cười lạnh, giọng nói lạnh thấu đến xương: – Hình như các ngươi còn chưa rõ tình thế hiện tại!

Tình thế hiện tại? Bây giờ không phải là một đống người đấu mỗi mình ngươi hay sao? Hơn nữa Phó Viễn Trần đã trở lại, đó là tiên nhân, tuy rằng lúc trước không biết sao lại bị đánh chạy, nhưng rõ ràng cũng không bị thương – Được rồi, chỉ có khóe miệng dính một tia máu, nhưng như vậy hoàn toàn không tính là gì!

Lão tổ Tiền gia lớn tuổi, nhưng nóng tính không yếu. Lúc nãy bị Chu Hằng quét sạch thể diện, lúc này được vô số Thần chích cường giả tăng phúc, thực lực của hắn mạnh lên không biết bao nhiêu lần, tự nhiên lòng tin bùng nổ, làm sao cũng phải kiếm lại thể diện này!

Hắn giận dữ hừ một tiếng, bên trong Vực, một người khổng lồ màu sắc lẫn lộn đột nhiên hình thành, cao ít nhất vạn trượng, đánh ra một chưởng, trấn xuống Chu Hằng.

— Tuy rằng Vực này mạnh mẽ, nhưng có nhiều Thần chích như vậy thì làm sao có thể chân chính dung hợp lại, cho nên tự nhiên là hỗn tạp hết biết nói.

Nhưng hỗn tạp thì có sao, dung hợp nhiều Thần chích như thế, lực lượng người khổng lồ này đã vượt qua Chuẩn Tiên ba kiếp!

Một chưởng đánh xuống!

Oong!

Người nhỏ màu vang trồi ra từ đỉnh đầu Chu Hằng, bâng quơ giơ tay phải lên, nghênh đón bàn tay to lớn kia.

Nhìn từ hình thể, hai bên hoàn toàn không cùng một tầng thứ, quả thật là chênh lệch trên trời dưới đất!

Hai bàn tay một lớn một nhỏ chạm nhau, tràng cảnh xuất hiện ngừng trệ ngắn ngủi, sau đó người nhỏ màu vang bùng lên hào

quang, mạnh mẽ rung tay lên, người khổng lồ kia lại bị nó đẩy ngã!

Toàn thắng!

Khe!

Nhìn cảnh tượng này, mọi người đều giật mình trừng muốn lọt tròng!

Thế này cũng mạnh quá đi chứ!

Không chờ bọn hắn hồi thần lại, người nhỏ màu vàng lại trợn mắt, một mảnh thế giới màu vàng trào ra từ cơ thể Chu Hằng, đụng thẳng vào thế giới hỗn tạp của mọi người hợp thành.

– Tiểu tử nằm mơ! Phó Viễn Trần đã biết một mình không phải là đối thủ của Chu Hằng – áp chế đại đạo chết tiệt – cho nên hắn nhất định phải mượn lực lượng của người khác hỗ trợ, tuyệt đối không thể để Chu Hằng một đòn đánh tan!

Hắn cũng mở ra Thần chích của mình, đẩy ra một mảnh thế

giới màu xám tro, trồi lên một cái cày lớn, đánh xuống Chu Hằng.

– Cút ngay! Chu Hằng lật tay phải, người nhỏ màu vàng trên đầu cũng làm động tác giống thế, cùng nhau đánh vào Phó Viễn Trần.

Phiên Thiên Chưởng!

Ầm! Lực lượng mạnh mẽ tuôn trào, Phó Viễn Trần lại hóa thành một cái chấm đen, biến mất trên trời cao.

Chu Hằng cũng không thèm nhìn, ngửa mắt rống dài, thế giới màu vàng sôi trào, phát tán ra uy thế vô thượng của hắn.

Phụt! Phụt! Phụt! Phụt!

Vô số người đồng thời điên cuồng phun máu, Vực dung hợp lập tức tác rời, mỗi người ủ rũ ngã xuống đất, sắc mặt trắng bệch.

Chu Hằng quá mạnh mẽ! Hùng mạnh đến mức làm người ta giận điên! Hùng mạnh đến mức làm bọn họ không thể chống cự!

Bọn họ làm sao lại nổi cơn điên như thế! Đi chọc tới kẻ địch mạnh mẽ như vậy!

Bọn họ tính là cái thứ gì!

Đặng Bộ Phi dám, là bởi người ta là tộc nhân hào môn là Tiên giới, nhưng bọn họ thì sao?

– Chu đại nhân, chúng ta có mắt không tròng, xin đại nhân ngài không so đo với tiểu nhân, tha cho chúng ta!

– Ta bị người khác giật dây, căn bản không có ý muốn mạo phạm đại nhân!

– Đại nhân, ta trên có mẹ già 70, dưới có trẻ nhỏ 3 tuổi….

– Chu đại nhân, thiếp nguyện làm thị thiếp của ngài, cả đời phục vụ đại nhân!

Đủ loại cầu xin liên tiếp vang lên, vì sống sót, những người này vừa rồi còn muốn giết Chu Hằng liền trở mặt giả bộ vô tội, da mặt dày đến mức khiến người ta xấu hổ.

Chu Hằng đã quyết phải giết, thần ý tràn ra, mạnh mẽ co rút!

– Khục… Mọi người đều dùng hai tay che cổ họng, bọn họ cảm giác không thể thở được.

Vốn là nửa bước tiên nhân thì có một hít thở một năm cũng không chết, nhưng bây giờ thì khác, cảm giác không thở nổi này không nhắm vào thân thể của bọn họ, mà là từ Thần chích!

Thần chích mà chết, bọn họ cũng chết mất một nửa!

Một mảnh tiếng gào khụ khụ, nhưng không ai phát ra được tiếng cầu xin, mỗi người đều trừng lớn mắt, bộ dáng khủng bố cực điểm.

Chu Hằng giơ tay phải lên, bỗng lật qua.

Rắc, rắc rắc rắc!

Một mảnh tiếng vỡ vụn vang lên, mọi người đều nghiêng đầu, tiếp theo quay qua thật mạnh.

Toàn bộ đều chết!

– Khốn kiếp! Phó Viễn Trần lại một lần nữa chạy trở về, nhưng hắn đến quá muộn, chỉ có thể nhìn một mảnh người ngã xuống.

Hắn giận, không chỉ là vấn đề thể diện, những nửa bước tiên nhân này là đối tượng gia tộc phải chiêu mộ, nhưng bây giờ thì sao, lại bị Chu Hằng không chút lưu tình một tay hủy diệt, hoàn toàn phá hỏng bố trí của gia tộc, cũng làm lần mở ra Giới Môn này trở nên lãng phí hoàn toàn!

Một lần mở ra Giới Môn phải trả giá cỡ nào? Ngay cả Đặng gia cũng chỉ có thể hơn vạn năm mới mở được một lần!

Bố trí vạn năm, hủy hoại trong giây lát, bị hủy trong tay một người!

Làm sao mà không giận?

Sau khi về gia tộc, không biết hắn cùng Đặng Bộ Phi sẽ bị xử phạt như thế nào! Hơn nữa, bọn họ còn không có lời nào chống đỡ được!

Chỉ là một cái Chuẩn Tiên hai kiếp Phàm giới mà ngươi không trấn áp được?

Đã thấy phế vật, nhưng chưa thấy qua phế đến như thế!

Mọi chuyện bắt đầu như thế nào?

Phó Viễn Trần đột nhiên hối hận, Chu Hằng chẳng qua chỉ là muốn tìm hiểu một chút tình huống Tiên giới, nhưng Phi thiếu lại muốn đầu cơ kiếm lợi, áp chế Chu Hằng, kết quả lại biến thành thế này.

Có oan hay không chứ!

Ánh mắt Chu Hằng quét qua, lành lạnh nhìn Phó Viễn Trần, nói: – Ngươi rất chướng mắt!

Nói nhảm, ngươi càng chướng mắt, còn chướng hơn ai hết!

Phó Viễn Trần thầm nói, nhưng chuyện đến giờ thì còn có thể làm sao?

Chu Hằng rung tay phải, trong tay xuất hiện một thanh đoạn kiếm màu đen, sắc mặt hắn lạnh lùng, sát khí tuôn trào.

Phó Viễn Trần không phải kẻ ngu, vốn hắn kinh sợ là thực lực của Chu Hằng, khi nhìn thấy Chu Hằng tế ra một thanh đoạn kiếm, hắn theo bản năng nghĩ tới thanh kiếm này sẽ là bảo vật gì, lại được tế ra vào lúc này?

Xẹt, Chu Hằng quét ra, đoạn kiếm vung lên, quát: – Để ta đưa ngươi về Tiên giới miễn phí!

Bóng kiếm xẹt qua, lạnh lùng kinh khủng!

Phó Viễn Trần tim gan phát lạnh, hắn có thể cảm ứng được lực lượng đáng sợ trong kiếm khí, thậm chí có thể phá hủy cốt của hắn!

Tiên khí!

Trong tay tiểu tử này có Tiên khí!

Trời ạ, ngay cả Đặng gia chỉ tổng cộng mới có mấy món Tiên khí? Tuy rằng Tiên khí trong tay Chu Hằng đã bị hư hại, nhưng chất liệu vẫn là cấp bậc Tiên khí, cùng làm thì không thể phát huy được công hiệu kèm theo, nhưng vẫn sắc bén như thường!

Chu Hằng nói muốn đưa hắn về Tiên giới… Đây không phải một câu nói khoác, mà là thật sự có thể thực hiện!

Phó Viễn Trần không khỏi tiến lùi không xong, đối mặt với nguy hiểm chết người, hắn quả thật muốn lập tức về Tiên giới, nhưng Đặng Bộ Phi còn nằm trong tay Chu Hằng, nếu hắn cứ bỏ mặc chủ tử của mình mà chạy trốn… người như vậy thì còn ai dám dùng nữa?

Thu để làm gì?

Nhưng đầu tiên là hắn không phải đối thủ của Chu Hằng, thứ hai đối phương cũng có năng lực chém giết hắn, hắn căn bản không có tư cách khiêu chiến Chu Hằng!

Kiếm khí đánh tới, Phó Viễn Trần liên tục trốn tránh, đối mặt với hắc kiếm, hắn hoàn toàn không có nắm chắc cùng dũng khí đối chọi trực diện.

Nhưng Chu Hằng mạnh mẽ cỡ nào, hắc kiếm lợi hại ra sao, kiếm khí tung hoành, trên người Phó Viễn Trần không ngừng bắn ra vết máu, ngay cả Thần thể của hắn cứng rắn thì sao, đụng tới Chu Hằng cùng hắc kiếm, hắn chỉ có nước khóc!

Không được, không chống nổi!

Phó Viễn Trần gầm lên, bị phạt sau khi trở về là chuyện sau này, hắn còn tiếp tục dây dưa thì sẽ phải chết ở đây!

Oong!

Hắn mạnh mạnh mở ra hạn chế lực lượng của mình, lập tức lực lượng cuồn cuộn trào ra, đại đạo thiên địa kinh động, một cái khe nứt không gian lập tức hình thành trên đầu hắn, như con mắt mở to của quái thú khổng lồ.

Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, không công kích nữa.

Không phải là hắn không muốn giết Phó Viễn Trần, chỉ là khác với Lưu An Kỳ, hiện tại không có uy áp Sáng Thế Vương, chiến lực của Phó Viễn Trần không bị ảnh hưởng, hắn căn bản không thể nắm lấy cơ hội chớp nhoáng đó.

Nhưng mà không cần quá gấp, bây giờ hắn đã tích lũy linh lực đạt đến cực hạn Phàm giới, dù cho chém giết Phó Viễn Trần cũng sẽ không thu được chỗ tốt gì, chạy thì cứ chạy.

Vù, khe nứt không gian mở ra nháy mắt nuốt trọn Phó Viễn Trần, sau đó lập tức khép lại, không gian lập tức khôi phục ổn định, giống như mọi chuyện đều chưa từng xảy ra.

Lúc này, trên quảng trưởng một mảnh tĩnh mịch, nơi nơi là thi thể nằm dài, giống như một cái mộ phần to lớn, tỏa ra tử khí.

Chu Hằng một tay kéo Đặng Bộ Phi đi về phía chúng nữ Hoặc Thiên, nói: – Chúng ta đổi chỗ khác!

Sau khi rời quảng trường, trước tiên Chu Hằng tìm khách sạn an trí chúng nữ, lúc này con lừa đen cũng quay lại, đầy hứng thú nghiêm hình tra tấn Đặng Bộ Phi.

– Phân bố thế lực Tiên giới! Chu Hằng lười nói nhảm, trực tiếp hỏi.

– Hừ! Ngươi nghĩ rằng ta sẽ nói cho ngươi biết? Đặng Bộ Phi lạnh lùng nói, đại kế vạn năm của Đặng gia bị Chu Hằng phá hoại hoàn toàn, sau khi về ngay cả hắn cũng sẽ bị liên lụy, nặng thì thậm chí còn bị lột bỏ tư cách người thừa kế!

Đây là đại hận, hắn làm sao còn để Chu Hằng được như nguyện? Đặc biệt là hắn còn có cấm chế c lão tổ bảo hộ, căn bản không cần lo an toàn sinh mệnh.

– Con lừa, tới ngươi! Chu Hằng quyết đoán giao vị trí chủ thẩm cho con lừa đen.

– Tới đây! Con lừa đen hai mắt tỏa sáng, trên mặt này thì nó là chuyên gia!

Không cần bao lâu là Đặng Bộ Phi phát ra tiếng gào thét thảm thiết không phải người, tuyên bố đầu hàng chịu thua. Con lừa đen thật sự quá độc, bôi mật ong lên khắp JJ của hắn, dụ vô số con kiến tới, như vậy thì có ai chịu nổi!

Chương 496: Chuẩn Tiên ba kiếp

Đàn ông cứng cỏi cỡ nào cũng không chịu nổi con lừa đen lưu manh này!

Đặng Bộ Phi khai, khai hoàn toàn, cũng dứt khoát giao ra pháp khí không gian, không hề có ý cò kè mặc cả.

Hiện trạng Tiên giới, làm cho Chu Hằng kinh hãi không thôi.

Hắn đánh giá quá thấp tính phá hoại của trận đại chiến kinh thế trăm vạn năm trước!

Có thể nói, toàn bộ Tiên giới cũng thiếu chút tan vỡ trong trận đại chiến đó, tất cả hành tinh đều tan vỡ, vô số mảnh vỡ đại lục trôi nổi trong hư không, không còn tồn tại một hành tinh nào có người ở được!

Nhìn thấy Tiên giới sắp toàn diệt, lúc này có đại năng ra tay, xây dựng lên 49 tòa Tiên Thành, cho chúng dân Tiên giới có một chỗ ở.

49 tòa Tiên Thành tuy rằng mang một chữ thành, nhưng kích thương to lớn không thể so sánh với những tòa thảnh nhỏ bé mà Chu Hằng thấy trên Tiên đại lục. Ở Tiên giới, tùy tiện một Tiên Thành cũng có quy mô vượt qua Thiên Long Đế triều, thậm chí còn lớn gấp mấy lần Huyền Càn Tinh!

49 Tiên Thành không phải phân tán khắp Tiên giới, mà là tập trung vào một chỗ.

Kết cấu giống như 4 cây trụ chia ra bốn hướng đông nam tây bắc ghép lại với nhau, trên mỗi một "cây trụ" đều có 12 tòa Tiên Thành, tổng cộng 48 tòa. Cộng thêm một tòa nơi bốn cây trụ ghép lại, tổng cộng 49 tòa Tiên Thành.

Đầu tiên, Tiên Thành bởi vì 4 "cây trụ" khác biệt, chia ra làm Đông Nam Tây Bắc, lại dùng 12 Địa chi để gọi, ví dụ như Đông Tý Thành, Tây Thân Thành, Bắc Dậu Thành. Đông Tý Thành là chỉ tòa thành nằm gần trung tâm trong các Tiên Thành phía đông, còn Tây Hợi Thành là tòa thành nằm ngoài cùng ở Tiên Thành phía tây.

Tòa Tiên Thành thứ 49, nơi giao nhau của tất cả Tiên Thành đông tây nam bắc, được gọi là Tuyệt Tiên Thành!

Vị trí Tiên Thành khác biệt, địa vị cũng hoàn toàn khác biệt.

4 tòa Hợi Tiên Thành Đông Nam Tây Bắc, là chỗ có tầng thứ võ đạo thấp nhất toàn Tiên giới, trên lý thuyết chỉ cần đạt tới

cảnh giới Nguyệt Minh Vương là có thể đi vào. Sau đó là Tuất Tiên Thành, vậy chỉ có Nguyệt Minh Hoàng mới vào được.

12 tầng Tiên Thành, tương ứng 12 cảnh giới lớn nhỏ từ Nguyệt Minh Cảnh đến Nhật Diệu Cảnh, Thăng Hoa Cảnh, Sáng Thế Cảnh.

Chỉ là bởi vì một người đắc đạo, gà chó lên trời, cho nên dù là trong bốn đại Tý Tiên Thành cũng có tồn tại người phàm. Nhưng mà người không có bối cảnh thì không thể chạy lung tung, cảnh giới gì thì chỉ có thể đi vào Tiên Thành tầng thứ đó.

Mỗi tòa Tiên Thành đều có thủ vệ cực kỳ nghiêm ngặt, căn bản không thể lừa gạt cho qua!

Nhưng cùng là Tiên giới, làm gì cứ phải chạy lên trên chứ?

Còn phải trách đại chiến trăm vạn trước.

Vũ trụ tối tăm không có linh khí, ngay cả Tiên giới cũng vậy, mà 49 tòa Tiên Thành lại đoạt thiên địa tạo hóa, có tác dụng như hành tinh, tụ tập rất nhiều linh khí.

Hơn nữa, càng là đi lên trên, linh khí càng dày đặc, đây cũng là nguyên nhân vì sao võ giả phải tranh nhau xông lên trên.

Tương đối mà nói, Tiên giới vẫn còn công bằng, chỉ cần thực lực của ngươi đủ là có thể tiến lên tầng trên, bằng không dựa vào cái gì cho ngươi được hưởng thụ môi trường tu luyện tốt hơn?

Gia tộc giống như Đặng gia là hào môn Bắc Dậu Thành, thế lực như bọn họ có khoảng 1000 cái ở Bắc Dậu Thành. Nhưng cân nhắc tới trên thực tế Bắc Dậu Thành còn rộng lớn hơn cả Huyền Càn đại lục, trên thực tế bọn họ thống trị địa vực không nhỏ chút nào.

Lãnh thổ có nghĩa là dân cư, dân cư có nghĩa là của cải.

Tiên nhân cũng không phải thật sự không ăn khói lửa dân gian, bọn họ cũng cần có tài nguyên tu luyện, bao gồm thạch, bao gồm linh dược!

Còn như là Giới Môn, Bắc Dậu Thành không có, Bắc Tuất Thành cũng không có, ngược lại Bắc Hợi Thành mới có một tòa, do tất cả thế lực cùng khống chế, chính là nối thẳng tới Long Hà đại lục, muốn qua những hành tinh khác thì phải dựa vào Tinh Môn xuyên qua vũ trụ.

Từ điểm này, năm đó Vạn Cổ Đại Đế lựa chọn đúng là chính

xác.

Chu Hằng cũng hỏi qua tin tức Vạn Cổ Đại Đế, nhưng Đặng Bộ Phi cũng không biết nhiều. Chỉ nghe nói 2 vạn năm trước quả thật có một người hung mạnh trực tiếp đánh vào Tuyệt Tiên Thành, dẫn tới một trận các Tiên Thành rung chuyển, nhưng cuối cùng lại đột nhiên không có tin tức.

Vị hung mãnh này, hình như được xưng được xưng Vạn Cổ, nhưng cái tên Đại Đế thì không ai ở Tiên giới xưng hô, bởi vì không đủ tư cách!

— Giới hạn bởi trình tự, Đặng Bộ Phi chỉ biết những điều này.

Xem ra, vị lão tổ tông Chu gia này quả thật là dữ dội, lại đi đánh vào Tuyệt Tiên Thành, đó là điện phủ cao nhất Tiên giới đó!

Thích!

Đột nhiên Chu Hằng liền không có cảm tình gì với Tuyệt Tiên Thành, nếu như Vạn Cổ Đại Đế bị vây khốn bên trong đó, vậy hắn cũng sẽ đi đại náo một trận, cứu ra vị tổ tiên này!

Dù cho Vạn Cổ Đại Đế đã không có trong đó, hắn cugn4 phải đi quậy một trận!

Cũng chỉ vì một chữ thích!

Đương nhiên, chuyện này phải đợi cho hắn có thực lực mạnh mẽ rồi tính sau, không có đủ thực lực mà đi làm chuyện như thế sẽ không gọi là dũng cảm, mà là ngu xuẩn!

Tuy rằng không giết chết Đặng Bộ Phi, nhưng Chu Hằng cũng không tính khơi khơi thả hắn đi như thế. Mà cũng ném vào hố phân như Lệnh Hồ Huyền, không đợi đủ ba năm giải trừ lực lượng của Chu Hằng đặt lên hắn, hắn chỉ có thể ở mãi dưới đó.

– Chu tiểu tử, quả nhiên bản tính của ngươi cực ác! Con lừa đen đưa ra tổng kết.

– Học theo ngươi thôi!

Chu Hằng cũng không dẫn mọi người đi, lúc hắn đại chiến trên quảng trường đã thấu suốt ý niệm, đã nhìn ra bí mật Chuẩn Tiên ba kiếp, hiện tại có thể đi ra một bước cuối cùng bất cứ lúc nào.

Từ trước khi lên đường hắn đã dự liệu được tình cảnh này, cho nên đã sớm từ biệt cha mẹ, ôn chuyện với bạn cũ, nên an bài cũng đã làm, nhưng hắn không thể nào giống như bảo mẫu, luôn bố trí kỹ từng bước cho mỗi người bên cạnh.

Đường, phải dựa vào chân của mình bước đi, hắn đã tạo dựng cơ sở cho mọi người, trải phẳng con đường.

Hiện tại hắn cần làm là xông lên Tiên giới, đánh ra một mảnh cơ nghiệp, để tiến dẫn mọi người đi lên!

Như vậy, hắn càng sớm tiến vào cảnh giới Tiên nhân thì càng tốt.

Vậy còn đợi gì nữa, bắt đầu!

Chu Hằng buông ra áp chế cảnh giới bản thân, bắt đầu đánh sâu vào Chuẩn Tiên ba kiếp.

Trong thức hải, ngàn vạn yêu ma xuất hiện, điên cuồng lao về phía người nhỏ màu vàng, muốn xé nát, ăn sạch nó. Còn tâm linh của Chu Hằng nhanh chóng xoay chuyển, người nhỏ màu vàng tùy ý vung tay chân, từng mảnh ánh sáng vàng quét qua, tà ma đều liên tục hóa thành hư không.

Quá trình này kết thúc nhanh chóng, khí tức vốn đã mạnh mẽ của Chu Hằng lại tiếp tục điên cuồng tăng lên, uy thế vô thượng quét ngang khắp Long Hà đại lục. Vào lúc này, Chu Hằng đã chân chính đạt đến đỉnh cao Phàm giới, hắn chỉ cần vừa động ý niệm, mọi người ở các góc nào trên Long Hà đại

lục đều khó thoát cái chết!

Vào lúc này, mới thật sự là thử thách!

Người nhỏ màu vàng không chút chống đỡ vỡ nát dưới lực thiên đạo, hóa thành vô số đốm sáng vàng, toàn bộ quá trình dù cực nhanh, nhưng làm cho Chu Hằng gân cổ thiếu chút nữa rống lên!

Tiếp đó có vô số ý thức tà ác hình thành, ăn mòn Chu Hằng.

Những thứ này, là oán khí trong thiên địa.

Vào lúc sinh linh chết đi nếu ôm đầy không cam lòng, giận dữ, chết đi sẽ để lại oán khí, đây là thứ cực độ tà ác, có thể ảnh hưởng bản tính con người! Đây cũng là kẻ địch lớn nhất với Thần chích.

Thần chích là thể hiện ý thức của võ giả, nhưng nếu trong ý thức này cắm vào ý niệm của những người khác…. vậy có còn là mình hay sao?

Tâm linh Chu Hằng vững chắc, đây là kiếp thứ ba của Thần chích, oán khí tuôn trào ra vượt xa hai kiếp trước. Nhưng vậy thì sao, tâm linh của hắn vững chắc, oán khí nào có thể dao động được?

Người nhỏ màu vàng nhanh chóng tái tạo lại, xung quanh ba xích trào ra hào quang vàng chói mắt, bất cứ tà niệm ăn mòn nào đến đó chỉ có thể lập tức hóa thành hư ảo.

Như dội nước sôi lên tuyết!

Nhìn thấy người nhỏ màu vàng sắp thành hình, oán khí xông tới càng nhanh hơn, muốn làm mọi cách bóp chết đường thành đạo của Chu Hằng.

– Đạo lộ của ta, các ngươi nào có thể ngăn cản! Chu Hằng quát trong tâm linh, linh lực toàn thân vận chuyển, cũng phát ra hào quang vàng vô thượng, toàn thân như tỏa thần quang, phong thái vô địch.

Chúng nữ Ứng Mộng Phạm ở đằng xa, nhìn cảnh này ai cũng tâm linh kích động, hận không thể lập tức lao đầu vào lòng Chu Hằng, hưởng thụ hắn yêu thương. Còn những người chưa từng gần gũi da thịt với hắn như Lâm Phức Hương, Mai Di Hương, Phong Liên Tình, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, thì cũng hai mắt mê ly, mặt ngọc phiếm hồng, có một loại khó chịu cùng khát vọng không nói rõ được.

Hoặc Thiên đứng ở xa nhất, do dự mấy lần, mới lẩm bẩm nói:
– Thôi, cứ đưa cho ngươi một hồi cơ duyên!

Nàng chỉ ra một cái, một quầng sáng màu hồng chớp lóe, vụt một cáu liền nhập vào người Chu Hằng.

Thân thể Chu Hằng khẽ run, chỉ thấy bên trên trên thiên linh cái xuất hiện một cái dấu ấn, đường vâng phức tạp, chỉ nhìn qua liền làm hắn có cảm giác choáng váng.

Cốt phù!

Chu Hằng có thể cảm giác được động tác Hoặc Thiên, biết đây là thiên nữ tuyệt thế đưa cho hắn, chỉ là Cốt phù này quá cao cấp, vừa đánh vào xương của hắn liền bắt đầu nhạt đi, liền muốn lập tức biến mất!

Ngay lúc này, người nhỏ màu vàng hoàn thành tái tạo, ôm Tinh Hạch trồi ra, há miệng điên cuồng hút vào.

Lập tức, linh khí trong mấy dặm xung quanh nháy mắt khô cạn!

Linh khí thiên địa không đủ, chỉ có thể dựa vào Tinh Hạch để bổ sung.

Người nhỏ màu vàng ôm Tinh Hạch tham lam hấp thu linh khí, trong quá trình này, phù văn sắp biến mất cũng ổn định

lại, bắt đầu ngưng thật từng chút một.

Chu Hằng không khỏi mừng rỡ, hắn đã tận mắt thấy uy lực của Cốt phù, nếu như hắn cũng có thể để lại phù văn trên xương cốt, về sau chỉ cần kích hoạt thành công, kẻ địch nào mà không đánh chết được?

Ngay cả tồn tại Sáng Thế Cảnh cũng không địch lại oai Cốt phù, có nó, ngang với việc hắn có thêm một cái siêu cấp đại sát chiêu.

Linh lực trong Tinh Hạch xoay chuyển điên cuồng, trong đó còn có những đạo lực lượng mà Chu Hằng không thể tra xét ồ ạt tràn vào, chính lực lượng thần bí kia ổn định Cốt phù, bằng không căn bản không thể nào bảo trì được.

Chỉ là lực lượng này còn chưa đủ, vừa mới ngưng thực được một góc Cốt phù liền tuyên bố hao hết, tạo thành hậu quả là ngoài một góc này ra, các bộ phận khác của phù văn biến mất hoàn toàn!

Tối đa chỉ sót lại có 1%!

Chu Hằng không khỏi liên tục hô đáng tiếc, rõ ràng là quá trình hấp thu Tinh Hạch còn chưa kết thúc, sao lại xuất hiện kết quả này?

Nhưng lúc này là lúc mấu chốt nhất, làm sao có thời gian cho hắn phân tâm, người nhỏ màu vàng nuốt linh khí như cá voi hút nước, nhanh chóng lớn mạnh, chớp động thần quang chí cao vô thượng.

Nửa ngày sau, cuối cùng đến được giới hạn, thân mình Chu Hằng run lên, cả người phóng ra dao động cuồn cuộn quét qua khắp Long Hà đại lục.

Chuẩn Tiên ba kiếp, thành!

Chương 497: Lên tiên lộ

Đối với bất kỳ võ giả nào, tiến vào Chuẩn Tiên ba kiếp cũng không phải là kết thúc, mà chỉ là một bắt đầu mới.

Giai đoạn này chỉ là một bước nhảy!

Chu Hằng cũng không đứng lên, nội thế giới của hắn sau khi hoàn thành tẩm bổ Thần chích, bắt đầu biến hóa dữ dội.

Ầm ầm!

Tiếng nổ thật lớn truyền khắp đại lục, những tiếng chấn giác ngộ, đây là âm thanh đại đạo, có thể làm cho mọi người thân cận đại đạo trong thời gian này, lĩnh ngộ được ảo diệu mà bình thường không thể lĩnh ngộ.

Cái gọi là một người đắc đạo, gà chó lên trời, hưởng phúc của Chu Hằng, toàn bộ Long Hà đại lục đều được hưởng lợi!

Chu Hằng lại căn bản không có thời gian quan tâm điều này, nội thế giới của hắn đang xảy ra biến hóa mới.

Cũng như Linh Hải Cảnh tiến vào Kết Thai Cảnh, khó không phải là từ Linh Hải đến Kết Thai, mà mấu chốt ở chỗ hình thành Thần chích! Một khi hình thành Thần chích, như vậy thời gian vừa đến tự nhiên sẽ nước chảy thành sông, căn bản không cần làm gì, tự thành thần thai!

Từ Hóa Thần Cảnh đến Tiên Nhân Cảnh cũng giống thế, chỉ cần hiểu ra đạo sáng tạo, từng bước đi sâu theo Thần chích tự nhiên vượt qua ba lượt thần kiếp. Như vậy, dưới tình huống linh khí đầy đủ, tiên lộ cũng thông suốt.

Ý thức của Chu Hằng chìm vào nội thế giới, người nhỏ màu vàng mở mắt nhìn ra xa, chỉ thấy thế giới trong đan điền của hắn, cả đại lục đang bốc hơi.

Bốc hơi lên không phải hơi nước, mà là linh lực!

Cuồn cuộn không ngừng lên thẳng bầu trời, giống như chín đoàn khói cao, nhưng được tạo từ linh lực.

Đây là chuyện gì?

Tuy rằng Chu Hằng nghe lão già điên có nói sơ qua tình huống thành tiên, nhưng lão già điên không thể nào nói rõ chi tiết từng bước cho hắn – ít nhất hắn không biết một bước này!

Mặc kệ hắn có muốn hay không, đến lúc này đã không do hắn làm chủ được nữa. Linh lực tuôn ra từ mặt đất như suối phun, tụ tập thành chím đốm trắng trên trời!

Lúc này còn chưa xong!

Một đường từ Tụ Linh Cảnh đi tới, Khai Thiên Ích Địa, hình thành Sơn Hà, Linh Hải, nội thế giới của Chu Hằng tuy rằng chỉ có một mảnh đại lục, nhưng đại lục này dù chỉ là chim sẻ cũng đầy đủ ngũ tạng, chỉ thiếu thứ cơ bản nhất là sinh mệnh. Cũng giống Tiên đại lục bị đánh bay kia, cái gì cũng có, chỉ là không có sinh mệnh.

Ở trên mảnh đại lục của Chu Hằng, mỗi một dãy núi, mỗi một hồ nước, mỗi một biển lớn, đều là chỗ chứa đựng của hắn – tự nhiên là chứa đựng linh lực.

Không gian đan điền của hắn nếu so với Thiên Tôn cùng cảnh giới thì lớn hơn vạn lần, thật ra là đại lục trong nội thế giới này cũng lớn như thế.

Một vị Thiên Tôn khủng bố cỡ nào?

Giơ tay nhấc chân là có thể phá núi cắt ngang biển, phá hủy cả vùng thành trì!

Như vậy nội thế giới của Chu Hằng tích lũy linh lực khủng bố cỡ nào? Hiện tại những linh lực này đang không ngừng rút ra, hội tụ trên bầu trời, tạo thành chín điểm!

Đây là áp súc bao nhiêu lần?

Chu Hằng cảm giác thân thể của mình bành trường muốn nổ tung, chỉ là nhìn từ bên ngoài, hình thể của hắn lại không có biến hóa. Loại cảm giác này làm hắn muốn phát điên, có sức không dùng được, vô cùng khó chịu!

Nếu Hoặc Thiên không có động tác, vậy nói rõ quá trình này rất bình thường.

Chu Hằng bình tâm tĩnh khí, nhược điểm lớn nhất của hắn chính là thiếu một người thầy, không phải là dạy hắn tu luyện như thế nào, mà là giải thích cho hắn tình huống của mỗi cảnh giới võ đạo. Không đến mức giống bây giờ, hắn chỉ có thể ném đá dò nước qua sông, sâu ở đâu, cạn thế nào cũng không biết!

Thậm chí, hắn còn là người mù, ngay cả bờ sông bên kia xa cỡ nào cũng không rõ!

Loại cảm giác này, rất khó chịu!

Chu Hằng cân nhắc tiến vào Tiên giới có nên đi bái vào tông môn, kiếm một sư phụ tiện nghi để tìm hiểu tình huống căn bản.

Hiện tại hắn không làm gì được, chỉ có thể hỗn loạn tiến tới.

Một ngày, hai ngày, ba ngày, linh lực trên đại lục nội thế giới cơ bản bị rút sạch!

Nếu như hiện tại có người công kích Chu Hằng, vậy Chu Hằng chỉ có thể vận dụng sức trâu cùng Thần chích, một thân linh lực vô cùng khủng bố của hắn đã hoàn toàn không nghe theo hắn chỉ huy, ngược lại biến thành chín cái đốm nhỏ, thật không biết dùng để làm gì!

Oong!

Chín đốm nhỏ kia đồng thời phóng ra lực lượng, người nhỏ màu vàng lập tức bị thu hút, tọa trấn ở giữa chín đốm sáng. Toàn thân lấp lánh thần quang màu vàng, như phối hợp với chín đoàn sáng trắng, hợp thành một hoa văn khó có thể nói rõ, tràn đầy khí thế tôn quý uy nghiêm.

Chí cao vô thượng!

Chu Hằng lại thiếu chút dậm chân, hắn đã không thể vận dụng linh lực, bây giờ ngay cả Thần chích cũng bị bắt cóc, rốt cuộc đây là thành tiên hay là xét nhà?

Vù vù vù, trên thân người nhỏ màu vàng trào ra ánh sáng vàng, không ngừng nhập vào trong chín đốm sáng kia!

— Chín đốm sáng này hấp thụ nhiều linh lực như vậy còn chưa tính, lại còn rút ra lực lượng Thần chích của hắn!

Kẻ cướp, lưu manh mà!

Trong lòng Chu Hằng gào to, nhưng hắn lại cảm giác được, chín đốm trắng này không có ác ý với hắn, ngược lại, hiện tại chín đốm trắng này hấp thu được càng nhiều lực lượng, hắn sẽ có được càng nhiều chỗ tốt!

Hắn không biết tại sao mình lại sinh ra ý nghĩ này, nhưng cố tình lại có trực giác như thế.

Chín đốm trắng này không hề xấu hổ, không hề khách khí, điên cuồng hấp thu lực lượng của người nhỏ màu vàng, mặc

cho Thần chích của Chu Hằng vô cùng mạnh mẽ, nhưng cũng không chịu nổi cắn nuốt như vậy, hơn nữa còn là chín tên lưu manh cùng xông lên, thần quang cũng mờ nhạt dần!

Chu Hằng gấp gáp, đừng có mà hút khô Thần chích của hắn!

Tâm niệm của hắn vừa động, người nhỏ màu vàng vội vàng ôm Tinh Hạch, có ý là 9 vị đại ca, các người đừng hút ta, hay là hút cái này đi. Đừng nhìn cái này không lớn, nhưng lực lượng tràn đầy, các ngươi đừng sợ hút nổ nó, cứ việc hút, tận tình hút.

Nhưng chín đốm trắng lại hoàn toàn không quan tâm Tinh Hạch, cứ khóa chặt người nhỏ màu vàng mà điên cuồng hút.

Tuy rằng người nhỏ màu vàng nhìn như người, nhưng thực chất là ý thức của Chu Hằng mà, ý thức của mình không ngừng bị rút ra – mặc dù chỉ là lực lượng trong đó, nhưng cũng như đặt người béo lên trên giường phẫu thuật, cưỡng ép rút mỡ ra, ai mà chịu nổi?

Chu Hằng lập tức toát mồ hôi lạnh đầy người, người nhỏ màu vàng đã rơi vào trạng thái cực độ yếu ớt, thần quang cũng không lấp lánh được nữa, như đốm lửa nhỏ trong gió, có thể tắt bất cứ lúc nào.

Không thể tiếp tục như vậy nữa, tiếp tục nữa là Thần chích của hắn sẽ tiêu vong!

Như nghe được lời hắn nói, chín đốm trắng tham lam hấp thu đột nhiên ngừng lại!

Chu Hằng vui vẻ nhưng tiếp theo lại thiếu chút phun máu, bởi vì người nhỏ màu vàng đã bị hút gần khô, chỉ còn một chút xíu lực lượng muốn cầm cái ly lên cũng không nổi!

Thật đúng là không khách khí mà!

Chu Hằng khóc không ra nước mắt, mấu chốt là hắn nghĩ nửa buổi cùng không biết chín đốm trắng này làm cái gì.

Oong! Oong! Oong!

Chín đốm trắng đột nhiên bùng nổ hào quang, trong ánh sáng trắng nhu hòa có một chút màu vàng, có một loại cảm giác thánh khiết cao quý.

Kẻ cướp!

Trong lòng Chu Hằng ai oán rên xiết, màu trắng đó tự nhiên là linh lực của hắn, còn màu vàng thì là lực Thần chích của hắn.

Chín đốm trắng tỏa ra hào quang chói mắt bên trên đại lục không gian đan điền, ngày càng mạnh hơn, ngày càng chói, như biến thành chín mặt trời, dù là Chu Hằng cũng không khỏi nhắm mắt lại.

Đây là không gian đan điền, Chu Hằng nhắm lại tự nhiên không phải là mắt thật sự, chỉ là ý thức hơi ngừng lại một chút. Khi hắn khôi phục lại, chỉ cảm thấy nội thế giới của hắn lại bắt đầu chấn động tiếp tục.

Không gian đan điền, đại lục được sáng lập từ lúc Ích Địa Cảnh đã tiếp tục biến hóa.

Cong lại, không ngừng cong lại, đang phát triển tử một mảnh đại lục bằng phẳng tiến về dạng hình cầu!

Đây là… từ đại lục diễn hóa thành hành tinh!

Trong lòng Chu Hằng đại chấn, đại lục cùng hành tinh, đây là có khác biệt về bản chất.

Chỉ có hành tinh mới thai nghén ra sinh mệnh, diễn hóa vạn vật, có được năng lực vô tận! Còn đại lục… chỉ là một mảnh đất lớn chút thôi.

Ầm ầm, âm thanh thật lớn không ngừng phát ra trên người Chu Hằng, đây là hình thành một hành tinh, tự nhiên tràn ra tiếng nổ khai thiên ích địa.

Âm thanh này truyền khắp Long Hà đại lục.

Nhất thời, trăm hoa đua nở, đàn chim hót vang, trên bầu trời có những đường ánh sáng xẹt qua, như là thần tích!

– Có… có người sắp thành tiên! Các nơi trên đại lục luôn có những tồn tại già cỗi, nhìn cảnh tượng này đều run giọng nói ra, sau đó lật ra sách cổ truyền từ xa xưa không biết bao lâu, so sánh với miêu tả trên đó.

– Thì ra truyền thuyết tiên nhân là thật!

– Hoàng A Mao ta thề, có một ngày nhất định phải thành tiên nhân!

– Cha, mẹ, con muốn đi bái minh sư, ngày sau trở thành tiên, độ cha mẹ cùng đi Tiên giới, vĩnh viễn hưởng tiên phúc!

Các nơi trên đại lục không ngừng có thanh thiếu niên nghe được truyền thuyết thành tiên, kiên quyết bước lên con đường tu luyện, lấy mục tiêu thành tiên, có chết cũng không hối hận.

Chỉ có thể nói, lực lượng của tấm gương là vô tận!

Quay lại trên người Chu Hằng!

Thời gian diễn hóa một hành tinh tự nhiên là vô cùng lâu dài, cho dù Chu Hằng hao hết thọ nguyên cũng không thể nhìn thấy cảnh này hoàn thành. Cũng may tất cả chỉ xảy ra ở bên trong thế giới, tự nhiên tốc độ phải nhanh hơn vô số lần.

Chỉ cần 3 ngày sau, đại lục trong cơ thể Chu Hằng đã biến thành một hành tinh, vù, người nhỏ màu vàng lóe lên, đi đến trung tâm hành tinh, hai tay ôm Tinh Hạch, thúc đẩy một cổ lực lượng, hành tinh này bỗng bắt đầu xoay tròn!

Sau đó, người nhỏ màu vàng ôm Tinh Hạch điên cuồng hút, khôi phục lực lượng đã bị rút đây.

Oong! Oong! Oong!

Chín đốm trắng cũng lại phát ra hào quang chói lọi, ầm, trên đỉnh đầu Chu Hằng, hư không rách ra, xuất hiện một cái thế giới hoàn toàn xa lạ, từng đạo linh khí kinh khủng điên cuồng trào ra, đi vào người Chu Hằng.

Thích!

Linh khí truyền vào, như đang xoa bóp, làm Chu Hằng thoải mái muốn rên rỉ. Nhưng hắn còn chưa kịp cao hứng, đã cảm thấy phần lớn những linh khí này bị chín đốm trắng hấp thu, chỉ chừa một chút nhỏ chăm sóc người nhỏ màu vàng ở trung tâm hành tinh.

Lưu manh, kẻ cướp, còn chưa xong nữa!

Chín đốm trắng kia cũng không để ý Chu Hằng ai oán, chỉ là ra sức hấp thu linh khí, linh khí vượt xa tầng thứ Phàm giới!

Đây là… Linh khí của Tiên giới!

Đột nhiên Chu Hằng có điều hiểu ra, hắn vượt qua ba kiếp Thần chích, trên thực tế đã thành tiên rồi!

Nhưng rõ ràng là tiên nhân, sao thực lực của hắn chẳng những không tăng mạnh, ngược lại còn suy yếu mấy vạn lần? Cái này đi hỏi ai đây?

Oong….

Chín đốm trắng hấp thu rất nhiều linh khí, cuối cùng bắt đầu lột xác, rung lên, vài lần sau, đột nhiên kéo dài ra từ hai đầu, trong ánh mắt kinh ngạc của Chu Hằng, biến thành chín ánh trăng khuyết!

Nguyệt Minh nhất trọng thiên, hình thành trăng khuyết!

Hắn trở thành Nguyệt Minh Vương?

Ầm!

Ngay lúc này, chín vầng trăng khuyết đồng thời phát ra lực lượng kinh khủng, tràn đầy cơ thể Chu Hằng, hắn chẳng những khôi phục hoàn toàn lực lượng, hơn nữa còn vượt xa không biết bao nhiêu lần!

Đùng!

Tiếng nổ vang dội, một cái khe nứt hư không tối tăm xuất hiện!

— Lực lượng của Chu Hằng đạt tới Tiên cấp, không thể ở lại Phàm giới!

Chương 498: 9 vầng trăng

Nếu Chu Hằng không phải là vừa mới đột phá, hắn khẳng định có thể áp chế lực lượng của chính mình, không đến mức lập tức bị bài xích khỏi Phàm giới. Nhưng hiện tại hắn lại làm sao có thể làm được?

– Đi!

Chu Hằng chỉ kịp hét lớn một tiếng, thần thức mở ra, trong nháy mắt đem các nàng Ứng Mộng Phạm cộng thêm con lừa đen toàn bộ ném vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, sau đó một tay nhấc Hoặc Thiên lên. Chờ sau khi hắn làm xong hết thảy, kẽ nứt không gian ka đã mở ra cái miệng khổng lồ đen ngòm, trong nháy mắt liền nuốt hắn vào.

Vút Chu Hằng hư không biến mất khỏi Long Hà đại lục.

Để lại chỉ là một đoạn truyền thuyết.

– Buông ta ra! Hoặc Thiên giận dữ. Bọn họ tiến vào trong hư không, thanh âm đã không thể truyền đi, chỉ có thể dựa vào thần thức.

– Đừng làm rộn! Chu Hằng nói. Đây nhưng là trong hư không, nếu hắn buông tay, thiên nữ tuyệt thế này không biết phải đến năm nào tháng nào mới có thể ra ngoài.

Tên khốn kiếp này!

Hoặc Thiên cũng không phải không biết trạng huống, chỉ là ngươi cần ôm chặt vậy sao. Hơn nữa, hai cái móng vuốt của ngươi đều để ở chỗ nào? Rõ ràng chỉ cần thần ý phóng ra là có thể đem nàng cố định, lại cứ muốn ôm mông của nàng. Đây không phải là rõ ràng đang chiếm tiện nghi sao?

Đáng ghét! Nàng hiện tại phù văn còn không thể chủ động kích phát, nếu không nhất định phải đánh chết cái tên gan to bằng trời này!

Trong hư không loạn lưu cuồng bạo, cho dù là Chu Hằng tiến vào Tiên Nhân Cảnh thì lại thế nào, lúc này căn bản là thân bất do kỷ. Chỉ có thể mặc cho lực lượng không thể địch nổi kia điên cuồng cuốn hắn đi.

Chu Hằng hiện tại duy nhất có thể làm chính là ôm thật chặt nữ nhân trong ngực, không cho nàng bị một chút xíu thương tổn.

Vút!

Thời gian tuyệt đối sẽ không vượt qua năm phút đồng hồ, Chu Hằng chợt cảm giác thân thể khựng lại. Thân thể cấp tốc bay đụng kia bị khựng lại, lực phản chấn đánh tới, hắn không kìm nổi phun ra một ngụm máu tươi!

Dưới sự chợt dừng như vậy, cho dù Chu Hằng cũng không thể bảo hộ Hoặc Thiên. Trong cơ thể thiên nữ tuyệt thế này lập tức bùng lên một quầng sáng màu hồng, hình thành một đóa hoa đào xinh đẹp mà thật lớn.

Bùng một tiếng vang lớn, hư không này đều bị hoa đào nổ ra. Chu Hằng và Hoặc Thiên lập tức bị luồng lực lượng bùng nổ này quẳng ra ngoài.

Ầm!

Ở phía sau bọn họ, bởi vì hư không vỡ nát, năng lượng khủng bố còn đang điên cuồng phun trào, qua một hồi lâu mới chậm rãi khép lại, cuối cùng biến mất, dường như căn bản chưa từng xảy ra.

Thật lợi hại!

Chu Hằng không khỏi hoảng sợ. Thần thể của hắn cứng cỏi bậc nào, nhưng chỉ là bởi vì một cái thắng gấp liền bị làm cho

hộc máu, ngay cả xương cốt đều suýt nữa gãy mấy cái!

Đây là Tiên giới, chuẩn tắc ở Phàm giới đã không thể áp dụng nữa!

Ở Phàm giới, hắn đứng ở đỉnh thế giới, nhưng ở nơi này hắn lại là một tiên nhân bình thường nhất, mới vừa tiến vào Nguyệt Minh Cảnh mà thôi!

Không đúng, hoàn toàn không đúng!

Lão lừa đảo từng nói, hình thành một vầng trăng sáng chính là Nguyệt Minh nhất trọng thiên sơ kỳ, ba vầng trăng là trung kỳ, năm vầng trăng là hậu kỳ, bảy vầng trăng là đỉnh. Nhưng hắn hiện tại đều tạo thành 9 vầng trăng, đây cmn còn là Nguyệt Minh nhất trọng thiên sao?

Đây không phải là hắn sớm nên trở thành Nguyệt Minh nhị trọng thiên rồi?

Nhưng nếu là đạt tới Nguyệt Minh nhị trọng thiên, hắn phải có hai vầng trăng từ khuyết biến thành bán nguyệt, mà không nên chín cái đều là trăng khuyết!

Đây đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

Chu Hằng cảm ứng lực lượng bản thân một chút, tâm niệm khẽ động, chín vầng trăng đồng thời bắt đầu cuộn lên linh lực khủng bố, dường như một vùng trời sao trên trời đều có thể dễ dàng bóp vỡ.

Đây cũng không phải là một loại cảm giác, mà là chân thật.

Quá cường đại!

Chu Hằng biết tiên phàm chênh lệch rất lớn, nhưng sau khi đạt tới Chuẩn Tiên hai kiếp, hắn phỏng chừng cho dù có chênh lệch cũng sẽ không lớn đến đâu.

Tuy nhiên, thẳng đến khi chính hắn cũng tiến vào cảnh giới này, hắn mới rốt cuộc biết được chênh lệch chân chính giữa hai loại.

Cách biệt một trời một vực!

Nếu là hắn vào lúc Chuẩn Tiên hai kiếp chạy lên Tiên giới, như vậy Nguyệt Minh Vương muốn giết hắn dễ như trở bàn tay.

Chờ một chút, vấn đề lúc trước còn chưa giải quyết đây!

Cơm phải ăn từng miếng, đường phải đi từng bước. Từ Chuẩn Tiên ba kiếp đến Nguyệt Minh nhất trọng thiên, tự nhiên là hình thành một vầng trăng sáng, là Nguyệt Minh nhất trọng thiên sơ kỳ. Nhưng hắn làm sao liền hình thành chín vầng trăng đây?

Cái này cũng quá khó tin nhỉ?

– Ngươi định một mực ngây ra ở nơi này?

Hoặc Thiên đột nhiên nói, cắt đứt suy nghĩ của Chu Hằng.

Chu Hằng lập tức phục hồi tinh thần, hắn hiện tại đã đến Tiên giới!

Hắn đưa mắt đảo qua, chỉ thấy đang ở trong một vùng vũ trụ tối tăm, trên dưới trái phải, đông tây nam bắc đều không nhìn thấy một chút ánh sáng nào. Cho dù là thị lực của hắn hiện tại có thể xuyên thấu mười vạn dặm, nhưng nhìn thấy vẫn là tối tăm vô tận.

Vũ trụ Phàm giới tuy rằng đồng dạng lạnh băng hiu quạnh, nhưng cũng không tối tăm đến loại trình độ này. Vẫn là có thể nhìn thấy ánh sáng từ mặt trời phát ra, chỉ dẫn phương hướng đi tới.

Nơi này lại thật sự là một mảnh tĩnh mịch!

Đặng Bộ Phi nói, năm đó Tiên giới đại chiến đánh cho toàn bộ Tiên giới đều không còn tồn tại, cuối cùng mới có đại năng dùng thủ đoạn nghịch thiên thành lập 49 tòa Tiên Thành trên dưới chồng lên nhau!

Một cái Tiên giới to như vậy cuối cùng chỉ còn lại 49 tòa Tiên Thành, cho dù là mỗi một tòa Tiên Thành đều lớn như một viên tinh cầu, nhưng nhiều nhất cũng tương đương với 49 tinh cầu sinh mệnh, so với vũ trụ mịt mờ này lại kém không biết bao nhiêu.

Vấn đề là, hắn nên đi như thế nào?

– Bên kia… Bàn tay Hoặc Thiên khẽ nâng, chỉ một phương hướng xa xa.

Chu Hằng bây giờ là một con ruồi không đầu, nếu Hoặc Thiên chỉ dẫn phương hướng, hắn cũng không ngại nghe theo. Dù sao hắn cũng không có ý kiến mang tính kiến thiết gì.

Hắn ôm Hoặc Thiên, thân hình lướt nhanh, bay về phía phương vị nàng chỉ.

Phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn như một ngôi sao xẹt!

Nhanh, thật nhanh, hơn nữa sảng khoái đầm đìa!

Đây vốn chính là tiên thuật, ở Phàm giới bất kể cảnh giới của Chu Hằng cao bao nhiêu luôn không đạt tới yêu cầu sử dụng chân chính, thẳng đến hiện tại.

Hắn rốt cuộc có thể phát huy ra uy lực của môn tiên thuật này!

Tật Quang Lược Hỏa!

Hắn hào hùng bộc phát, chợt thét dài một tiếng. Thanh âm dưới tác dụng của linh lực, trùng trùng điệp điệp truyền bá trong vũ trụ hư vô. Nơi đi qua, những vẫn thạch trôi nổi kia đều nổ thành mảnh nhỏ.

Tốc độ bây giờ ít nhất là gấp ngàn lúc trước!

Chu Hằng cười ha hả, lướt đi như điện xẹt, hào hùng của hắn

cũng theo đó đạt tới cực hạn.

– Hoặc Thiên, vì sao ta vừa vào tiên cảnh liền hình thành chín vầng trăng sáng? Hắn thật sự kỳ quái, chỉ có thể thỉnh giáo vị thiên nữ tuyệt thế bên cạnh này. Tuy rằng Hoặc Thiên vẫn chưa hoàn toàn thức tỉnh, nhưng chỉ cần linh quang chợt hiện cũng đủ rồi.

– Ngươi rồi lại hình thành chín vầng trăng sáng? Hoặc Thiên lộ ra một tia kinh ngạc. – Ngươi triển lãm cho ta xem!

Cái này còn có thể triển lãm ra, vầng trăng không phải ở trong thế giới đan điền sao?

Nhìn thấy nghi hoặc trên mặt Chu Hằng, Hoặc Thiên lập tức nói: – Ngươi chỉ cần toàn lực vận chuyển lực lượng!

Chu Hằng làm theo lời. Âm sau lưng hắn lập tức hiện ra chín vầng trăng khuyết, ánh sáng trong trẻo lạnh lùng trong nháy mắt xua đi tối tăm của vũ trụ. Dường như thật sự có 9 vầng trăng sáng dâng lên, chiếu rọi hàng tỉ dặm.

– 9 vầng trăng! Hoặc Thiên nỉ non lẩm bẩm.

– Này, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Chu Hằng hỏi, hắn cũng không muốn giống như thằng ngốc cái gì cũng không biết.

Hoặc Thiên lộ ra vẻ mờ mịt, nhưng rất nhanh liền như linh quang chợt lóe, nói: – Tiến vào Nguyệt Minh Cảnh, người bình thường chỉ có thể một vầng trăng khuyết, , hơn nữa còn chỉ là trăng khuyết chỉ có hình lưỡi liềm.

Người bình thường? Cũng chính là còn có người không bình thường. Mà hắn chính là người như vậy!

Chu Hằng không ngắt lời Hoặc Thiên, chỉ là nhìn chằm chằm bờ môi đỏ tươi như cánh hoa hồng của nàng, cố nhịn xúc động cúi đầu hôn một cái.

– Từ Tụ Linh đến Hóa Thần, có thể nói là một quá trình đặt nền móng. Nền móng càng vững chắc, sau khi tiến vào Nguyệt Minh Cảnh là có thể đạt được một lần nhảy vọt như giếng phun. Có một số người có thể hình thành một vầng trăng khuyết hoàn chỉnh, có một số người thậm chí có thể hình thành hai, ba!

– Hình thành bảy vầng trăng khuyết là có thể đột phá Nguyệt Minh nhị trọng thiên, đây chỉ là một tiêu chuẩn thấp nhất. Trên thực tế cao thủ chân chính đều ít nhất phải kéo đến sau 10 vầng trăng mới đi đột phá!

– Vẫn là câu nói kia, nền tảng càng chắc, thành tựu của ngươi cũng càng lớn!

Chu Hằng không khỏi thò tay gãi đầu nói: – Vậy ta hiện tại hình thành chín vầng trăng, rốt cuộc tính là cảnh giới gì?

– Vô nghĩa. Ngươi hiện tại hình thành là trăng khuyết, tự nhiên là Nguyệt Minh nhất trọng thiên! Hoặc Thiên lập tức khinh thường Chu Hằng một cái.

Chu Hằng không khỏi muốn ngã quỵ. Làm nửa ngày hắn vẫn là Nguyệt Minh Vương, vậy cần chín vầng trăng lại có ý tứ gì?

– Tuy nhiên, chiến lực của ngươi… có thể sánh bằng Nguyệt Minh nhị trọng thiên!

Hoặc Thiên lại nói một câu, lập tức liền đem Chu Hằng từ trong vực sâu kéo về.

– Có thể sánh bằng?

– Đương nhiên! Nếu không người khác cần gì phải ép cảnh giới không đột phá, mà là trăm phương nghìn kế tăng số lượng vầng trăng? Hoặc Thiên rất là khinh miệt nhìn Chu Hằng, bộ dạng kiến thức ngươi rất nông cạn.

– Vậy ta hiện tại… tương đương với Nguyệt Minh nhị trọng

thiên trung kỳ hay sao?

– Hắn chỉ là sơ kỳ. Trăng khuyết không thể so với bán nguyệt, nhưng hai hai hợp một, ba ba hợp một vẫn là có thể miễn cưỡng bằng một vầng bán nguyệt.

Chu Hằng không khỏi mừng rỡ. Không trách lúc trước mình suýt nữa bị hút sạch sẽ, hóa ra là bởi vì khởi điểm quá cao, thoắt một cái liền từ Chuẩn Tiên ba kiếp nhảy tới Nguyệt Minh nhị trọng thiên!

Cơ sở càng hùng hậu, xu thế một bước lên trời lại càng đủ!

Hắn có được không gian đan điền gấp vạn lần Hóa Thần Cảnh bình thường, hiện giờ hậu tích mà bạc phát, cuối cùng khiến hắn thu hoạch được quả nặng chình chịch.

Chu Hằng mặt mày hớn hở nói: – Vậy ta chẳng phải là rất lợi hại?

Hoặc Thiên thật sự không nhìn được vẻ mặt tiểu nhân đắc chí của hắn, nhưng sự thật chính là sự thật, nàng cũng không thể nói trái lương tâm:

– Xem như vậy!

Chu Hằng dùng sức nắm chặt tay, trong lòng tràn đầy vui sướng. Mới vào Tiên giới liền có được chiến lực Nguyệt Minh Hoàng, không thể nghi ngờ sẽ khiến cho đường hắn đi tốt hơn nhiều.

Hơn nữa, chín vầng trăng mới chỉ là bước khởi đầu của hắn!

Sau hưng phấn nhất thời, Chu Hằng tỉnh táo lại. Bất kể hắn thiên tài nghịch thiên như thế nào, hiện tại chung quy vẫn chỉ là Nguyệt Minh Vương, có được chiến lực Nguyệt Minh Hoàng, ở trong toàn bộ Tiên giới ở vào vị trí hạ tầng nhất.

Hắn ôm Hoặc Thiên, nhanh chóng bay đi trong vũ trụ hư vô. Thẳng đến ba ngày sau, phía trước đột nhiên xuất hiện một lục địa thật lớn.

Đây không phải là Tiên Thành mà là… một mảnh vỡ đại lục đã sớm cô quạnh!

Cũng giống như khối Tiên địa lục ngày trước đụng vào Huyền Càn Tinh kia, chỉ là khối này cũng không bị đánh vào trong hư không, bởi vậy một mực quanh quẩn trong trời sao Tiên giới.

Ông!

Hắc kiếm đột nhiên động. Tên này khi Chu Hằng thăng cấp tiên nhân đều không hề có động tĩnh, nhưng hiện tại lại tự động trồi lên không gian đan điền của Chu Hằng, lưỡi gãy chỉ hướng một góc nào đó của đại lục này, run rẩy không thôi.

Có đồ tốt!

Vị kiếm đại gia này nhưng đã đến mấy năm chưa từng có phản ứng, có thể khiến cho nó chủ động nhảy ra, bảo vật này hẳn là cực kỳ quý báu!

Chương 499: Tinh Trần Phong Bạo

Thân hình Chu Hằng nhoáng lên, hạ xuống trên khối đại lục kia, trọng lực mạnh mẽ ập đến, gần như khiến hắn lảo đảo.

Khối Tiên đại lục đụng vào Huyền Càn Tinh kia, trọng lực của nó đại khái là 30 lần Huyền Càn Tinh. Mà nơi này… lại đạt tới gấp trăm lần!

Dưới trọng lực khủng bố như vậy, Chu Hằng tin tưởng cho dù là nửa bước tiên nhân đều rất khó bay lên, chỉ có thể nhảy lên lướt đi một đoạn. Mà đây còn không phải là tinh cầu chân chính, chỉ là một khối đại lục vỡ nát.

Vào thời cổ, Tiên giới còn có những viên tiên tinh, như vậy lúc đó trọng lực phía trên sẽ đạt tới trình độ nào?

Sợ là chỉ có tiên nhân mới có tư cách phi hành, ngay cả Chuẩn Tiên đều không làm được!

Nơi này có linh khí, hơn nữa còn tương đương đầy đủ, đồng dạng vượt qua khối Tiên đại lục ngày trước đụng vào Huyền Càn Tinh.

Nên biết chỉ có tinh cầu mới có thể sinh ra linh khí, đại lục đơn thuần như vậy sẽ chỉ không ngừng xói mòn linh khí mà thôi! Lại tính thời gian, cách Tiên giới đại chiến năm đó đã qua một triệu năm, nhưng linh khí trên khối đại lục này vẫn nồng đậm như thế. Như vậy suy ngược lại, linh khí tinh cầu Tiên giới chân chính sẽ nồng đậm bậc nào?

Chu Hằng từ gọi Nguyệt Ảnh Thánh Nữ từ trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp ra.

Lúc ấy hắn cũng không biết là sợi gân nào của mình đặt sai, không ngờ cũng đem nữ nhân này thu vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp. Hiện tại đã đến Tiên giới, hắn cho dù muốn tiễn người đi đều không có đường.

– Nơi này… chính là Tiên giới? Nguyệt Ảnh Thánh Nữ hít thở linh khí nồng đậm đến cực điểm bốn phía, trên mặt có một loại hưởng thụ nói không nên lời.

Bộ dạng đó rất là mất hồn!

Chu Hằng nhìn mà trong lòng rung động, vội vàng rùng mình một cái làm mình giật mình tỉnh lại.

Hắn vì sao chỉ đem Nguyệt Ảnh Thánh Nữ gọi ra? Đây tự nhiên là có nguyên nhân. Chính là trọng lực nơi này quá

khủng bố, hơn nữa khối đại lục này kỳ thật chỉ có thể xem như vẫn thạch trôi nổi trong vũ trụ, độ lớn khá lớn mà thôi, nơi này đã không có sự tồn tại của không khí.

Cũng chỉ có Thiên Tôn mới có thể thời gian dài không cần hít thở, về phần tiên nhân… thì hoàn toàn thoát khỏi phàm nhân, chỉ cần hấp thu linh khí là được.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ muốn phi thân lên dõi mắt nhìn vùng đại lục này, nhưng thân thể vừa mới bắn lên, trọng lực khủng bố kia ập tới, nàng lập tức thân hình nghiêng đi ngã về phía Chu Hằng.

Lúc này dù sao không thể thấy chết mà không cứu chứ?

Chu Hằng duỗi tay ra, đem Nguyệt Ảnh Thánh Nữ kéo vào trong lòng.

Ấm mềm như ngọc, mùi thơm ngát mũi!

Trong lòng Chu Hằng lại rung động, mà Nguyệt Ảnh Thánh Nữ trong lòng cũng mặt đỏ bừng, kìm lòng không đậu đẩy lên ngực hắn, thoát ra khỏi lồng ngực hắn.

– Khụ khụ! Chu Hằng ho khan vài cái mới hóa giải xấu hổ giữa đôi bên, nói: – Thánh nữ, nơi này quả thật là Tiên giới,

tuy nhiên đây chỉ là một khối đại lục vỡ nát. Chúng ta còn chưa tới Tiên Thành!

Linh khí nơi này quả thật nồng đậm, nhưng cũng chỉ là tương đối với Phàm giới mà nói. Đối với cảnh giới của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ trước mắt mà nói là đủ rồi, nhưng đối với Chu Hằng mà nói lại kém quá xa!

Hơn nữa, đạo của hắn cũng không phải dựa vào ngồi xuống điều tức để tăng lên, mà là phải thông qua chiến đấu không ngừng, giết chóc không ngừng.

Hắn không có khả năng ở nơi này dựng nhà ở lại, cũng quá không có lòng tiến thủ.

– Nơi này linh khí nồng đậm như vậy, lại vẫn chỉ là một khối đại lục vỡ nát? Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lộ ra vẻ khiếp sợ. Tiên giới chính là Tiên giới, hoàn toàn không phải Phàm giới có thể sánh bằng!

– Đi, chúng ta đi một nơi trước! Chu Hằng hơi thất thần liền bị Hoặc Thiên giãy ra, lại thấy thiên nữ tuyệt thế này căn bản không bị trọng lực nơi này ảnh hưởng, nhẹ bẫng lơ lửng trên không, thậm chí còn thoải mái hơn so với Chu Hằng.

Thật sự là không có thiên lý, đây còn là Thần Anh Cảnh sao?

Ngược lại Nguyệt Ảnh Thánh Nữ trở thành trói buộc, căn bản chạy không nhanh. Chu Hằng vừa mới cho nàng ra cũng không tiện lập tức nhét nàng về, đành phải dắt một tay nàng, kéo nàng một đường chạy như bay.

Đại lục này rất lớn, rất rất lớn, cũng may Chu Hằng hiện tại đã có thể toàn lực kích phát Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hơn nữa cũng sẽ không có hạn chế về thời gian. Chín vầng trăng khuyết đồng loạt vận chuyển, linh lực như biển trào, cuồn cuộn không dứt.

Nhưng trọng lực này dù sao cũng không phải là nói suông, hạn chế rất lớn tốc độ của Chu Hằng, cùng với phi hành trong hư không lúc trước hoàn toàn không thể so sánh.

Thân pháp của Hoặc Thiên cổ quái vô cùng, nàng căn bản không vận dụng một phần lực lượng của chính mình, mà là dựa vào kình phong do Chu Hằng nhấc lên mà trôi nổi, lại thủy chung theo kịp Chu Hằng, không hề tụt hậu mảy may.

Từ góc độ tiết kiệm sức mà nói, bộ thân pháp này của nàng không biết nghiền ép Tấn Vân Lưu Quang Bộ mấy trăm lần!

Sau gần nửa ngày, Chu Hằng đột nhiên lòng sinh cảnh giác, chợt ngừng lại. Chỉ thấy một thứ gì giống như vòi rồng đen từ

phía tây bắc xa xôi điên cuồng vọt tới, nối liền trời đất, vô cùng khủng bố!

Đó là bão cát!

Tuy nhiên, so với bão cát Chu Hằng lúc trước đã từng gặp ở Huyền Càn Tinh và Long Hà Tinh, cái này không biết cuồng bao hơn bao nhiêu lần!

– Mau tìm chỗ trốn đi! Hoặc Thiên đi lên một bước, mắt phượng đảo qua, quay đầu nói với Chu Hằng: – Đây là Tinh Trần Phong Bạo, với tu vi của ngươi và nàng bây giờ, sẽ lập tức bị xé thành bột phấn!

Chu Hằng không khỏi líu lưỡi. Hắn tuy rằng mới vừa vào Nguyệt Minh Cảnh, nhưng là đã có được chiến lực của Nguyệt Minh Hoàng, lại không ngờ sẽ tan xương nát thịt dưới gió bão như vậy!

Tiên giới chính là Tiên giới, nước thật là sâu!

Chu Hằng không dám chậm trễ, hiện tại càng không phải lúc thể hiện, vội vàng thân hình xoay chuyển, chạy về hướng ngược với Tinh Trần Phong Bạo. Một bên phóng ra thần thức tiến hành tìm tòi, tìm kiếm địa phương có thể tạm thời dừng chân.

Thần thức hắn vừa phóng ra, liền phát hiện ở địa phương trọng lực thật lớn này phạm vi cảm giác của hắn cũng bị hạn chế thật lớn, nhiều nhất chỉ có thể phóng ra phạm vi trăm dặm. Tuy nhiên, phậm vi tuy nhỏ nhưng trình độ tinh tế lại tăng lên rất lớn, dường như rõ ràng ở trước mắt, mỗi một chi tiết đều vô cùng sinh động.

Loại cảm giác này cực kỳ tuyệt vời!

Nhưng hắn chỉ là quay đầu nhìn, lập tức liền toàn thân toát mồ hôi lạnh. Bởi vì Tinh Trần Phong Bạo kia trong nháy mắt liền tới gần mấy chục dặm!

Tốc độ thật nhanh!

Chu Hằng rơi lệ mà chạy. Lúc ở Phàm giới chỉ cần Tấn Vân Lưu Quang Bộ vừa ra, tuy rằng thời gian ngắn nhưng trong đoạn thời gian này cơ bản không có người có thể so tốc độ với hắn. Nhưng vừa tới Tiên giới hắn đã bị một đòn ra oai phủ đầu, gặp phải Tinh Trần Phong Bạo khủng bố này!

Hắn nhấc chân chạy như điên, hiện tại cũng không phải là lúc ai oán.

Ầm! Ầm! Ầm!

Tinh Trần Phong Bạo điên cuồng cuốn tới, nơi đi qua từng tảng nham thạch bị cuốn bay lên trời, lại từ trên trời bay vụt xuống. Giống như đạn pháo từ máy bắn đá ném ra, uy lực kinh người!

Đây nhưng là Tiên giới, công kích gì đều phải phóng đại mấy vạn lần!

Chu Hằng tận mắt nhìn thấy uy thế của những tảng đá rơi kia đập trên mặt đất, đủ để đánh cho thần thể của hắn vỡ nát!

Đối mặt với oai thiên địa của Tiên giới này, hắn có thể làm chỉ có chạy.

Không quen cũng phải thích ứng, nơi này không còn là Phàm giới, mà là một thế giới trình tự càng cao.

Tinh Trần Phong Bạo càng ngày càng gần, cách Chu Hằng chỉ mười dặm, muốn cuốn hắn vào chỉ là chuyện trong mấy phút.

Chu Hằng tay trái dắt Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, tay phải thì kéo Hoặc Thiên, đem tốc độ đẩy lên tới mức tận cùng.

Phía sau, Tinh Trần Phong Bạo càng ngày càng gần.

Chín dặm, tám dặm, bảy dặm… ba dặm, hai dặm, một dặm!

– Trước mặt! Ánh mắt của Chu Hằng đột nhiên sáng ngời, hắn nhìn thấy một hang động thật lớn, vội vàng thân hình xoay chuyển, bay vụt về phía cửa động kia.

200 trượng! 100 trượng! 50 trượng!

Chu Hằng đã có thể cảm giác được lực hút phía sau mơ hồ truyền đến. Hắn thét dài một tiếng, chín vầng trăng khuyết hoàn toàn bộc phát. Vù tốc độ của hắn lại tăng lên, nhanh như sao xẹt, bắn vào trong sơn động kia.

Tinh Trần Phong Bạo cuồng bạo ập đến, một luồng lực lượng không thể chống đỡ đánh tới. Thân thể Chu Hằng như bị đòn nặng, lập tức tông về phía vách động!

Ầm!

Toàn thân hắn có một nửa bị đâm vào trong tầng nham thạch, đau khiến hắn nhe răng trợn mắt liên tục.

Bên ngoài, kình phong gào thét, tiếng vang thật lớn khiến Chu Hằng và Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đều là trong tai một mảnh ầm

ầm, cũng không nghe thấy thanh âm khác.

Chu Hằng chậm rãi đem chính mình rút ra, cũng may xương không gãy.

Hắn nhìn về phía Hoặc Thiên và Nguyệt Ảnh Thánh Nữ. Hai nàng này khá tốt, có hắn bảo hộ cũng không bị thương gì. Kỳ thật nếu thật sự lo lắng cũng chỉ có Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Hoặc Thiên khi lọt vào đả kích chân chính sẽ bộc phát ra lực lượng khủng bố trong cơ thể, nói không chừng ngược lại đem Tinh Trần Phong Bạo này nuốt.

Quy mô của gió bão này lớn đến khủng bố, rõ ràng tốc độ cực nhanh lại thủy chung có kình phong ở ngoài động điên cuồng gào thét, một mực không tràn qua.

Chu Hằng đặt mông ngồi xuống, dù sao hiện tại cũng không thể ra ngoài.

Hoặc Thiên thì liên tục bay bay, đi về phía sâu trong động, đại khái là muốn bảo trì khoảng cách với Chu Hằng. Dù sao tên vãn bối này hết sức lòng muôn dạ thú, luôn có ý đồ với nàng.

Khuôn mặt Nguyệt Ảnh Thánh Nữ có chút ửng hồng, lại học bộ dạng của Chu Hằng hạ xuống. Chỉ là tư thế của nàng xinh đẹp hơn nhiều, dịu dàng rơi xuống, dường như một đóa mây trắng.

Mỹ nữ – bất kể dưới tình huống nào đều là một bức tranh đẹp mắt vui lòng. Chu Hằng thưởng thức người ngọc trước mặt không tới ba gang này, trong lòng dâng lên kinh diễm mãnh liệt.

Mặc dù không có nữ nhân thứ hai có thể sánh ngang Hoặc Thiên, nhưng dưới tình huống không có nàng, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vẫn như cũ nở rộ mị lực riêng. Mỹ nữ giống như nàng cũng là vưu vật tuyệt mỹ một tinh cầu một hai trăm năm mới có thể ra một người!

Mà vưu vật như vậy còn có thể tu luyện đến Hóa Thần Cảnh, đó khả năng là mấy vạn năm đều sẽ không ra một người!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vừa thẹn vừa mừng, nàng mới đầu là rất chán ghét Chu Hằng, nhưng tâm tư của nữ nhân lại làm sao có thể cân nhắc chứ?

Mỹ nữ yêu anh hùng, Chu Hằng từng bước trổ hết tài năng, nàng nhìn ở trong mắt, làm sao có thể không bội phục?

Chỉ là Chu Hằng lại thủy chung không tỏ vẻ gì với nàng, điều này khiến cho nàng rất là không phục!

Nàng không đủ đẹp sao? Cứ phải muốn nàng ăn nói khép nép chủ động lấy lòng sao?

Nàng rụt rè vài lần. Lúc trước rời khỏi Chu Hằng chính là một lần thử, chỉ là Chu Hằng lại không hề để ý chút nào, cuối cùng khiến Nguyệt Ảnh Thánh Nữ hiểu được, hạnh phúc của chính mình còn phải dựa vào chính mình đi tranh thủ!

May mắn, nàng cùng theo lên Tiên giới, nếu không muốn gặp lại Chu Hằng không biết là chuyện năm nào tháng nào về sau nữa!

Không thể rụt rè nữa, nếu không tên khốn này vĩnh viễn sẽ không chủ động!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nén ngượng ngùng mãnh liệt, khẽ nâng mắt đẹp cho Chu Hằng một cái mị nhãn như tơ, nói: – Ngươi cảm thấy ta thế nào?

Chu Hằng đánh giá Nguyệt Ảnh Thánh Nữ một hồi từ trên xuống dưới, hết sức khẳng định nói: – Hơi mập!

Mập?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ suýt nữa nhảy dựng lên. Nàng thon thả như vậy, mập chỗ nào? Nàng đang muốn nổi giận, lại thấy ánh mắt của Chu Hằng đang nhìn chằm chằm vào bộ ngực cao vút của nàng! Nàng lập tức thân thể mềm nhũn, chỉ cảm thấy ánh

mắt của Chu Hằng như là thực chất, vuốt ve bộ phận hài lòng nhất trên thân thể nàng.

Chỗ này mập… nàng có thể chấp nhận!

Chương 500: Chỉ thiếu một bước “vào cửa.”

– Cái tên nhà ngươi, nhìn chỗ nào vậy! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ như giận như ngượng, dùng mắt đẹp nguýt Chu Hằng một cái. Nhưng cái nhìn này lại tràn đầy vạn ngàn quyến rũ phong tình, khiến cho lòng người như muốn tan ra.

Chu Hằng cũng tâm linh run lên, hắn cũng không phải là kẻ già đời trong tình trường, nhưng ở hoan trường lại không thiếu kinh nghiệm, chỉ cần nhìn rặng đỏ bắt đầu nổi lên trên cổ Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, hắn hoàn toàn có thể khẳng định, vị Thánh nữ này động tình.

Nơi này còn có nam nhân thứ hai sao?

Vậy khẳng định là đối với hắn!

Tuy rằng một đám ái thê luôn nói Nguyệt Ảnh Thánh Nữ thích chính mình, nhưng Chu Hằng chưa từng tin tưởng điểm ấy. Bởi vì hắn thật sự không tìm ra được trên người mình có điểm nào đáng cho Nguyệt Ảnh Thánh Nữ thích. Bởi vậy đem hảo ý của đối phương quy kết vào nghĩa khí.

Nhưng một nữ nhân đối với nam nhân nghĩa khí thế nào chăng nữa cũng sẽ không động dục chứ?

Nghĩ đến hai chữ động dục này, Chu Hằng không khỏi trong lòng rung động. Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nhưng là mỹ nữ đỉnh cấp không hề thua kém Ứng Mộng Phạm chút nào, mà phong tình của Ứng Mộng Phạm ở trên giường… Chu Hằng vừa nghĩ liền có loại xung động máu nóng lên não.

Kỳ thật sau khi hiểu ra, hết thảy đều rất dễ lý giải. Vì sao Nguyệt Ảnh Thánh Nữ ba phiên hai bận chạy đến nhà hắn, lại không tiếc vì hắn đứng ra chống lại thiên hạ, người ta thích hắn mà!

Trời đất này rộng lớn, lớn không quá một chữ tình. Nữ nhân động tình là không thể dùng đạo lý để cân nhắc.

Tuy nhiên, mình thích nàng sao?

Chu Hằng thầm nhủ trong lòng. Nhưng chính vào lúc này, Tinh Trần Phong Bạo ở ngoài thổi điên cuồng, đem một tảng đá lớn ném bay, có chết hay không vừa khéo đập ở phía trên cửa động, lập tức chấn cho cả sơn động rung chuyển một hồi.

– Ái da… Nguyệt Ảnh Thánh Nữ thân hình nghiêng ngả, ngã về phía Chu Hằng.

Chu Hằng có thể khẳng định, đối phương là cố ý!

Tuy rằng nơi này trọng lực thật lớn, hoàn cảnh ác liệt, nhưng là với thực lực của Thiên Tôn lại làm sao không đứng vững chân? Nhưng một mỹ nhân thơm ngào ngạt, yểu điệu, tràn ngập tình ý với mình ngả vào trong lòng, hắn không biết xấu hổ thò tay ra đón sao?

Trước khi Chu Hằng còn không ý thức được, hắn đã vươn hai tay, đem Nguyệt Ảnh Thánh Nữ ôm vào trong lòng.

– Ưm, ngươi thật xấu xa! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ rên lên một tiếng, dùng giọng oán trách nói, một bộ lão nương mặc ngươi bài bố.

Chu Hằng không khỏi líu lưỡi, đều nói nữ nhân không nói đạo lý, quả nhiên không sai!

Ngươi chủ động nhào vào ngực ta, hơn nữa còn ôm ta chặt như vậy, không ngờ còn nói ta xấu. Còn có thiên lý hay không hả?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ là Thiên Tôn đương thời, làm việc tự

nhiên quả cảm kiên nghị. Một khi nhận định tâm ý của mình liền lập tức có hành động. Bởi vì chút chuyện giữa nam nữ này nếu là không thể quyết định ra, rất dễ dàng biến tình dậy sóng, tạo thành rất nhiều hiểu lầm không cần thiết.

Nếu một bước khó nhất đã bước ra rồi, kế tiếp hẳn là dễ dàng hơn nhỉ?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nghĩ tới "chỉ đạo" của An Ngọc Mị đối với nàng nếu nàng muốn trở thành một thành viên của Chu gia, tự nhiên sẽ cùng các ái thê của Chu Hằng làm tốt quan hệ, mà An Ngọc Mị chính là người quan hệ tốt nhất với nàng.

Là người từng trải, An Ngọc Mị không chút giấu giếm truyền thụ rất nhiều bí quyết, đó nhưng là kinh nghiệm đạt được sau vô số lần lên giường với Chu Hằng.

Lúc nghe An Ngọc Mị nói, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ suýt nữa mặt ngọc đều nghẹn ra máu. Sau khi đỏ mặt nghe xong, có đến nửa tháng không dám nói chuyện với An Ngọc Mị. Thật sự là quá mắc cỡ, tư thế như vậy như vậy, còn phải dùng miệng…

Nhưng liên quan đến hạnh phúc của mình, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lập tức kiên định tín nhiệm. Nàng đã tới Tiên giới, trong thời gian ngắn là không có khả năng trở về Phàm giới, trả giá lớn như vậy không phải là vì nam nhân này sao?

Nàng ngay cả trách nhiệm trọng đại như thế của Đông Linh

Tiên Trì đều có thể bỏ qua một bên, còn cần thẹn thùng gì sao?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ sau khi tâm niệm kiên định, không khỏi ôm Chu Hằng càng chặt, sau đó dùng bộ phận "Mập" nhất trên người nàng đi cọ cọ Chu Hằng.

Tê!

Chu Hằng không khỏi hô hấp dồn dập. Hai ngọn núi kia của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đang ma sát ở ngực hắn, xúc cảm đó quả thật tuyệt vời đến cực điểm. Với trình độ không gì nhỏ mà không thấy của hắn lúc này, còn có thể rõ ràng cảm nhận được hai hạt anh đào kia đang hơi hơi vểnh lên.

Không chỉ như thế, tư thế nàng nhào tới dường như đã trải qua tính toán chính xác, bụng dưới mềm mại kia thế nào mà vừa khéo để giữa hai chân hắn, hơn nữa còn không an phận theo động tác của nàng nhẹ nhàng ma sát.

Đây chính là muốn sát ra lửa!

Chu Hằng rất không tự chủ nổi phản ứng. Hắn lại không phải là loại cổ hủ thông thái rởm, mà là nam nhân huyết khí phương cương. Loại chuyện nam hoan nữ ái này hắn trước giờ đều không bài xích, hơn nữa còn rất là thích!

Chẳng lẽ hắn còn sợ hay sao?

Chu Hằng cũng không muốn bị một nữ nhân đẩy ngược, lập tức thò hai tay ấn đến trên vòng eo mềm mại của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lập tức thân thể run lên, lực lượng toàn thân dường như trong nháy mắt rút khỏi thân thể, khiến nàng mềm nhũn dựa vào trên người Chu Hằng. Nếu không phải Chu Hằng ôm eo của nàng, nàng khẳng định sẽ trượt xuống.

Bàn tay của nam nhân mang theo từng luồng hơi nóng, xuyên qua quần áo chui vào làn da của nàng, tiến vào mạch máu của nàng, khiến máu của nàng cũng sôi trào theo. Trong thân thể dường như thiêu đốt thứ gì, có một loại cảm giác sắp nổ tung.

Sao lại nóng như vậy, sao lại khô như vậy, thật muốn, thật muốn a!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đột nhiên cả kinh, nàng làm sao trở nên không ngượng không thẹn như vậy?

Nàng còn chưa kịp tỉnh lại, tay của Chu Hằng đã thuận theo hông nàng sờ xuống dưới, lướt qua xương hông, chính là phần mông đẫy đà cong vểnh kia.

Từ góc độ của Chu Hằng mà nói, hắn thích mông đầy đặn mượt mà, xúc cảm càng tốt một chút. Đặc biệt là khi một chưởng vỗ xuống, sóng mông rung rinh, gợi tình đến cực điểm!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vẫn còn là thân xử nữ, mông tự nhiên không đủ mượt mà, nhưng thẳng ở chắc nịch, mông rất là căng, hơn nữa còn hơi hơi vểnh lên trên, hình thành một đường cong khoa trương, lại đồng dạng đẹp không sao tả xiết!

Hiện tại không đủ màu mỡ không sao, sờ nhiều tự nhiên là được rồi!

Hô hấp của Chu Hằng hơi dồn dập, yêu thích không buông tay xoa nắn mông căng chắc của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ. Cho dù cách một lớp quần áo hắn đều có thể cảm giác được tầng da thịt phía dưới kia có xúc cảm trơn nhẵn như thế nào.

– Chu Hằng… Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đã hai mắt mê ly, ầng ậng nước híp thành một cái khe, hai gò má bay lên hai rặng mây đỏ tươi đẹp. Cái miệng nhỏ nhắn khẽ hé, mơ hồ có thể thấy được khóe miệng có tia sáng lóng lánh, đó chính là nước thơm nàng không kìm được chảy ra.

– Ừ! Chu Hằng đáp lời, lại chỉ ôm mông Nguyệt Ảnh Thánh Nữ càng thêm gần sát bụng mình. Ở đó đã sớm giương cung bạt kiếm, cách quần áo không ngừng ma sát.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ thân là Thiên Tôn, lại làm sao có thể không cảm giác được, chỉ là nàng còn là xử nữ, mới đầu còn có chút đầu óc mơ hồ, cho rằng Chu Hằng giấu ám khí gì ở đó. Nhưng dù sao nàng cũng từng trải qua An Ngọc Mị huấn luyện đặc biệt, rất nhanh liền hiểu ra đó là cái gì.

Vừa hiểu ra, toàn thân nàng càng thêm mềm nhũn, chỉ cảm thấy hung khí đó rất không yên phận, dường như muốn căng rách quần áo xông tới vậy.

– Chu Hằng, ngươi về sau… nhất định phải tốt với ta! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ ôm cổ Chu Hằng, trong ánh mắt có vô hạn thâm tình. Từ lúc nào nàng đã phải lòng nam nhân này, có lẽ là… lần đầu tiên bị hắn đánh mông nhỉ.

Đối với loại nhục nhã này, hoặc là giết hắn sau đó quên đi, hoặc là bị hắn chinh phục, vạn kiếp bất phục!

Đây là lời trong lòng của nàng!

Chu Hằng dừng động tạc, rất là nghiêm túc gật gật đầu, sau đó lập tức bắt đầu bận rộn, khiến cho Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lập tức lườm nguýt. Nam nhân quả nhiên là động vật dùng nửa thân dưới để suy nghĩ.

Nhưng nàng lúc này cũng là động tình như lửa, khát vọng Chu Hằng chinh phục chính mình, để cho nàng trở thành một nữ nhân chân chính.

Chu Hằng ôm Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lên, rảo bước đi tới mấy bước, đưa nàng nặng nề để lên vách động.

Tuy rằng động tác có chút thô lỗ, nhưng song phương đều là lửa dục tăng cao, loại thô lỗ nhỏ này sẽ chỉ gia tăng hứng thú. Nguyệt Ảnh Thánh Nữ phát ra một tiếng rên rỉ như mèo kêu, mắt mị như nước, ẩm ướt như thủy triều.

Chu Hằng nâng hai đùi ngọc của nàng, quấn quanh lên hông hắn. Mỹ nữ này người cao chân dài, hai cái đùi đẹp thẳng tắp thon nhỏ, đẹp tới cực điểm. Chỉ mới bị hai đùi quấn quanh Chu Hằng liền có loại cảm giác mất hồn mềm xương.

Hô hấp ồ ồ của hắn trực tiếp phun lên gương mặt xinh đẹp của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, dưới tác dụng của hơi nóng, đôi mắt nàng nửa khép, trên cổ ngọc một vùng ửng đỏ, thậm chí kéo dài đến trên ngực.

Nữ nhân này hiển nhiên đã động tình như lửa, làm tốt chuẩn bị tiếp nhận hắn.

Chu Hằng cũng không định nhịn, hai tay sờ vào trong váy nàng, muốn kéo xuống một tầng phòng ngự cuối cùng của nàng, sau đó tiến quân thần tốc, chân chính chiếm hữu vưu vật xinh đẹp này.

– Các ngươi đang làm gì?

Chính vào lúc này, một thanh âm như tiếng trời vang lên, mang theo vẻ hết sức mịt mờ và nghi hoặc.

Đổi một thời gian khác, Chu Hằng khẳng định hết sức vui vẻ nghe thấy thanh âm này, nhưng vào loại thời điểm mấu chốt này, hắn lại có loại xúc động muốn đem Hoặc Thiên thu vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp – Nếu như bảo tháp này có thể thu được nàng.

Nàng làm sao cố tình trở lại vào lúc này?

– A… Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng phục hồi tinh thần, dũng khí lúc trước nổi lên lập tức không cánh mà bay, vội vàng đẩy Chu Hằng ra, bối rối chỉnh đốn trang phục, gương mặt ngọc đỏ như máu.

– Chúng ta đang… sao cô trở lại rồi? Lấy công làm thủ vĩnh viễn là phòng ngự càng tốt, Chu Hằng hỏi ngược lại.

– Gió bão ngừng, có thể rời đi rồi! Hoặc Thiên không chút biểu tình nói, trên thực tế thật đúng là không có chuyện gì có thể khiến nàng để ở trong lòng.

– Gió bão ngừng? Chu Hằng thở dài. Gió bão đáng chết này thật sự là không biết ý, đã thổi cả buổi rồi, sao không thể kiên trì thêm một chút?

Kiên trì một chút?

Nếu là các nàng ở trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp biết được, tất nhiên đều sẽ cười nhạt. Cái tên này cho ngươi "Một chút" thời gian đủ sao? Lần nào không giày vò các nàng hơn nửa ngày!

– Đi thôi! Chu Hằng chưa được thỏa mãn tự nhiên tinh thần không tốt, lúc này nói lời này rất là ỉu xìu.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ sau một hồi xấu hổ đã điều chỉnh tâm tình, mặt đầy nghiêm trang giống như chuyện lúc trước chưa từng xảy ra, khiến Chu Hằng lập tức nổi lòng bội phục.

Ba người rời khỏi sơn động, Chu Hằng một tay ôm lấy Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, thân hình bay lên không, tiến về phương hướng lúc trước hắc kiếm chỉ tới. Mà Hoặc Thiên vì vẫn như cũ dựa vào gió do hắn cuốn lên mà đi, tốc độ không chậm chút nào.

Chương 501: Tinh Mị

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ rất hưởng thụ Chu Hằng ôm ấp, chỉ là tên này cũng quá không thành thật, hai tay luôn ở eo mông sờ tới sờ lui.

Chu Hằng đây là nhàn rỗi quá, vừa rồi hỏa khí lớn như vậy, dù sao cũng phải tìm chút chuyện làm không phải sao?

Ba người một đường phi hành, may mà không còn có loại đồ vật dọa người Tinh Trần Phong Bạo này xuất hiện nữa. Ba ngày sau, bọn họ tiến vào một thung lũng.

Chu Hằng dẫn động hắc kiếm, kiếm đại gia này lười biếng nửa ngày mới từ trong không gian đan điền của hắn trồi lên, vút một cái liền đánh về phía một ngọn núi.

Sau khi Chu Hằng tiến vào Tiên Nhân Cảnh, hắc kiếm này tuy rằng không nói không rằng, nhưng dường như cũng có đề cao một bước dài. Trước kia là nó tuyệt đối không thể chủ động xuất kích.

Ầm ầm một vùng đá núi rơi xuống, cả ngọn núi đổ một nửa. Chu Hằng tay cầm hắc kiếm, lại từng kiếm gọt ra, mỗi một

kiếm hạ xuống đều gọt xuống một tảng lớn đá núi.

Bảo vật khiến hắc kiếm có phản ứng còn ở phía dưới.

– Chu Hằng, chàng đây là đang làm gì? Nguyệt Ảnh Thánh Nữ kỳ quái hỏi.

Cái này không rõ ràng sao. Vô duyên cớ chạy ba ngày, sau đó lại không đầu không đuôi làm khổ sai phá núi, chẳng lẽ Chu Hằng muốn đổi một phần công tác?

Chu Hằng lúc này mới nghĩ đến hắn căn bản không dặn dò Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Hoặc Thiên cái gì, cười cười nói: – Phía dưới này có bảo vật!

– Bảo vật? Cho dù là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ không tham tài như con lừa đen, nhưng hai chữ bảo vật này chính là sinh vật trí tuệ sáng tạo ra để kích thích chính mình, nàng lập tức hai mắt sáng ngời.

Chỉ là nàng lại lộ ra vẻ nghi hoặc. Mọi người đều là lần đầu tiên tới Tiên giới, hơn nữa địa điểm truyền tống lại không thể định ra từ trước. Tùy tùy tiện tiện là có thể gặp được bảo vật… cũng quá trò đùa nhỉ.

Chỉ là nhìn Chu Hằng nghiêm túc như vậy, dường như cũng

không phải là giả. Nàng cũng liền tạm thời đè nghi hoặc trong lòng xuống, lẳng lặng chờ đợi.

Về phần Hoặc Thiên thì hoàn toàn không để ý, trên đời này dường như đã không có chuyện gì có thể dao động tâm linh của nàng.

Chu Hằng gọt từng kiếm từng kiếm vui quên trời đất, nếu đổi lại là ở Phàm giới hắn một ý niệm là có thể khiến cho ngọn núi này hóa thành tro bụi. Nhưng vật thể Tiên giới lại chắc chắn vô cùng, cho dù là hắn có được chiến lực Nguyệt Minh Hoàng hơn nữa còn cầm hắc kiếm đều chỉ có thể mài từng tầng một.

Nếu là Hoặc Thiên chịu hỗ trợ, nàng chỉ cần điểm ngón tay một cái nói không chừng ngọn núi này liền trực tiếp biến mất!

Tuy nhiên, hậu quả mang đến chính là bảo vật chôn dưới ngọn núi này cũng có thể hóa thành bột phấn. Thậm chí ngay cả khối đại lục lơ lửng này đều sẽ hoàn toàn vỡ nát!

Hậu quả mời nàng ra tay quá nghiêm trọng, vẫn là miễn đi!

Chu Hằng bận rộn không biết mỏi mệt, sau suốt một ngày một đêm hắn rốt cuộc đào tới đáy thân núi.

Đến nơi này, hắn không dám chém gọt lung tung nữa, hắc

kiếm thật sự quá mức sắc bén, hắn sợ làm hỏng bảo vật phía dưới. Về sau nếu để con lừa đen biết, con lừa tham tài kia khẳng định sẽ nhìn chằm chằm mông hắn mà cắn.

Chu Hằng thật cẩn thận đào xuống dưới, thông qua liên hệ tâm linh với hắc kiếm, hắn có thể khẳng định khoảng cách bảo vật đã không xa, ngay trong một trượng phía dưới.

Uỳnh!

Chính vào lúc này, mặt đất chấn động mạnh một cái, dường như xảy ra động đất. Không ngờ khiến cho Chu Hằng và Nguyệt Ảnh Thánh Nữ từ trên mặt đất bắn lên, lúc này mới nặng nề rơi xuống. Mà Hoặc Thiên lại thủy chung hai chân đạp hờ trên không, không nhiễm một hạt bụi, tự nhiên cũng không ảnh hưởng đến nàng.

– Chuyện gì xảy ra? Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nhíu mày: – Chẳng lẽ Tinh Trần Phong Bạo lại tới nữa?

– Chỉ sợ không phải!

Chu Hằng dõi nhìn phương xa, thị lực của hắn hiện tại không biết vượt qua Nguyệt Ảnh Thánh Nữ bao nhiêu lần.

– Vậy thì tốt! Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nhẹ nhàng thở ra, nàng đã bị Tinh Trần Phong Bạo lúc trước dọa sợ.

Chu Hằng lại lắc lắc đầu, nói: – Tuy rằng ta không muốn đả kích nàng, nhưng nàng thật sự là cao hứng quá sớm!

– Làm sao vậy? Nguyệt Ảnh Thánh Nữ chợt dâng lên một cỗ dự cảm không lành.

Uỳnh!

Mặt đất lại chấn động, tiếng ầm ầm kia giống như sét đánh, chấn cho màng nhĩ người ta đều như muốn rách.

Xa xa xuất hiện một cái bóng thật lớn, tuy rằng nhìn không rõ bộ dạng cụ thể, nhưng chỉ nhìn đường nét là khiến người không rét mà run.

Quá lớn!

Uỳnh!

Cái bóng kia một cước bước ra, mặt đất liền run lên nặng nề, không khỏi khiến Chu Hằng nghĩ tới con rối cấp Vương năm xưa hoành hành vô địch Huyền Càn Tinh!

Có thể nói, nếu là có đủ linh thạch cung cấp, con rối đó tuyệt đối là vô địch Phàm giới. Tài liệu chế tạo cấp bậc pháp khí Hóa Thần Cảnh khiến nó có được vốn liếng hoành hành vô địch!

Đương nhiên, nếu là nó gặp phải Chu Hằng, năng lực Phệ Kim tộc vừa khéo là khắc tinh của nó, không hề trì hoãn!

Bóng đen kia chính là quái vật lớn giống như con rối cấp Vương!

Kết cấu của Tiên đại lục ổn định bậc nào, nhưng vật lớn này vẫn một cước hạ xuống liền khiến cho mặt đất phập phồng, vỡ nát. Chỉ riêng thể trọng này chính là lợi khí phá hoại siêu cấp! Hơn nữa, thể trọng như vậy tất nhiên phải cần khí lực mạnh mẽ mới có thể duy trì, có thể thấy thân thể của bóng đen kia cũng là vô cùng mạnh mẽ.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Bóng đen kia bắt đầu còn ở địa phương cực xa, nhưng nó thật sự quá lớn, chỉ trong mấy bước liền xuất hiện ở cách ba người Chu Hằng không xa.

Đây là một quái vật hình người, lại mọc hai cái đầu, mà bất kể cái đầu nào đều không có mắt, mũi, chỉ có một cái miệng thật lớn! Mắt của nó mọc ở trên ngực, từ cổ một mực kéo dài đến bụng dưới!

Chỉ có một con mắt, mắt dựng, độc nhãn màu tím!

– Đây là Tinh Mị! Hoặc Thiên đột nhiên nói.

– Tinh Mị? Chu Hằng và Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đồng thời nói. Tuy rằng lúc này tuyệt đối không phải là lúc tò mò, nhưng bọn họ chính là không nhịn được muốn biết.

– Loại sinh vật này sinh ra trong ánh sao vũ trụ, dùng kim loại làm thức ăn, khi đạt tới mức tận cùng, một ngụm là có thể ăn một tinh cầu! Hoặc Thiên gật gật đầu, dùng giọn điệu khẳng định nói: – Đây là một con Tinh Mị còn nhỏ!

Quái vật cao tới vạn trượng này không ngờ còn chỉ là còn nhỏ? Như vậy chờ sau khi nó trưởng thành sẽ đạt tới trình độ nào?

Cũng đúng. Nếu là hình thể không đủ lớn, lại làm sao có thể một ngụm ăn một tinh cầu?

– Ngao? Con Tinh Mị kia hiển nhiên cũng phát hiện ba người Chu Hằng, mắt dựng chớp chớp, một cánh tay lập tức vung ra. Lực lượng khủng bố lưu chuyển hình thành những cơn lốc nhỏ.

Loại sinh vật này không hiểu tu luyện, nhưng thân thể của chúng nó chính là vũ khí tốt nhất, thể lực liền có thể địch lại linh lực. Không có gì khác một Tiên khí hình người!

– Tới hay lắm! Chu Hằng hào hùng bộc phát. Hắn sau khi thành tiên còn chưa đại chiến liền bị Tinh Trần Phong Bạo ép cho trốn đông trốn tây, thật là nghẹn một bụng lửa giận. Lại thêm mấy ngày hôm trước chưa được thỏa mãn, tự nhiên hỏa khí càng lớn!

Lúc này có người đưa tới cửa cho hắn trút giận, hắn tự nhiên không cần khách khí.

Thân hình hắn vọt lên trời, hai đấm múa may, một vùng ánh vàng rơi vãi.

Bùng!

Hai đấm đánh ra, đón đỡ bàn tay thật lớn của Tinh Mị, độ lỡn chênh lệch giống nh kiến so với voi.

Một luồng sáng vàng bùng lên, bàn tay của Tinh Mị kia lại không hề bị ảnh hưởng chút nào, tiếp tục vỗ xuống mặt đất.

– Cừ thật!

Chu Hằng phun ra một búng máu, nhưng chiến ý trong hai mắt lại xông lên tận trời. Hắn quát lớn một tiếng, đem linh lực toàn thân thúc giục đến mức tận cùng!

Ông! Ông! Ông!

Chín vầng trăng khuyết hiện lên sau lưng hắn, tỏa ra ánh trăng dịu dàng mà trong trẻo lạnh lùng. Mà trong ánh trăng sáng tỏ này không ngờ còn xen lẫn những luồng màu vàng, lại như tăng thêm mấy phần khí cao quý.

Chín vầng trăng!

Chu Hằng thét dài không thôi, hai đấm gắt gao đặt trên bàn tay của Tinh Mị, dồn toàn bộ lực lượng của bản thân.

Hoặc Thiên nghiêm trang nhìn trời, vô số trí nhớ nàng phủ đầy bụi, chỉ cần thấy được là sẽ lập tức phát động. Tinh Mị này tuy rằng chỉ là còn nhỏ, nhưng trình tự lực lượng lại có thể so với

tiên nhân Nguyệt Minh nhị trọng thiên đỉnh!

Mà Chu Hằng thì sao, nhiều nhất cũng chỉ Nguyệt Minh nhị trọng thiên sơ kỳ!

Ở Phàm giới, sơ kỳ và đỉnh mặc dù có cê, nhưng cũng không thể quá mức chi phối thắng bại chiến đấu. Bởi vì còn xa không đạt tới trình độ một lực phá vạn pháp.

Nhưng ở Tiên giới, đừng nói sơ kỳ và đỉnh, cho dù sơ kỳ và trung kỳ đều có chênh lệch không thể vượt qua!

Lực lượng của Tinh Mị hơn xa Chu Hằng!

Cứng đối cứng, Chu Hằng tuyệt đối không phải là đối thủ. Cái này và dũng khí, ý chí không quan hệ, chính là sự thực khách quan nhất.

– A… Chu Hằng rống giận, thần cốt toàn thân đều bởi vì đối kháng kịch liệt mà phát ra tiếng rên rỉ, nhưng hắn lại không hề thối lui, chỉ tận tình thiêu đốt ý chí chiến đấu của mình.

Ầm!

Một chưởng này của Tinh Mị cuối cùng vẫn hạ xuống, lại lệch xa vị trí ban đầu!

Từ đối kháng lực lượng mà nói, Chu Hằng thua. Nhưng từ kết quả mà nói, hắn lại thắng!

– Ha ha ha ha! Chu Hằng thét dài một tiếng, từ trong kẽ tay Tinh Mị bay vụt ra. Hắn đạp hờ trên không, cất giọng nói: – Đại quái vật, lực lượng của ngươi mạnh hơn ta, ta cũng không đọ khí lực với ngươi, chúng ta đến đọ thứ khác!

Tay phải hắn run lên, Bách Quỷ Kiếm đã tế ra. Vút vút vút trường kiếm liên tục vung lên, từng đạo quỷ vật hiện ra!

Chu Hằng tiến vào Tiên Nhân Cảnh, quỷ vật linh thể do Bách Quỷ Kiếm này triệu tập ra tự nhiên cũng tương ứng tăng lên tới Tiên Nhân Cảnh. Hơn nữa còn là quỷ vật có trình tự linh lực giống y hệt Chu Hằng!

Quỷ vật không có sợ hãi, chỉ có dục vọng phá hoại mãnh liệt, vừa xuất hiện liền hướng về phía Tinh Mị giết tới.

Ầm! Ầm! Ầm!

Trong oanh kích nặng nề, Tinh Mị rống giận liênt ục. Thể chất của nó tuy mạnh lại vẫn chưa đạt tới trình độ có thể phớt lờ

tiên nhân oanh kích. Trừ phi nó tiến vào Nhật Diệu Cảnh, như vậy chính là mặc cho tiên nhân Nguyệt Minh Cảnh oanh kích cũng vĩnh viễn không hỏng không hủy!

Tuy rằng lực lượng cường đại nhưng Tinh Mị này lại không có trí tuệ gì, căn bản không biết đạo lý bắt giặc phải bắt vua trước. Ý tưởng của nó rất đơn giản, chính là ai đánh ta ta liền đánh kẻ đó, cùng với một đám quỷ vật hao tổn.

Đây là hoàn toàn không có tiền đồ!

Chu Hằng tự nhiên sẽ không đi nhắc nhở cái tên vừa lớn vừa ngu này, chỉ là không ngừng vung kiếm, vung kiếmm… một bên vận chuyển Phi Vũ Thất Kiếm và Phiên Thiên Chưởng.

Hiện tại hắn thành tựu tiên nhân, đã có thể hoàn toàn phát huy ra uy lực của hai môn tiên thuật này. Kiếm khí ngang dọc trăm dặm, tay tinh tú từ trên trời giáng xuống, không ngừng oanh kích về phía Tinh Mị.

Cho dù tên to xác này đã đạt tới Nguyệt Minh nhị trọng thiên đỉnh, nhưng là có lực lượng lại không biết vận dụng, lực lượng này lại có thể phát huy ra bao nhiêu uy lực chứ?

Chu Hằng không hề sợ hãi, một kiếm một chưởng, long trời lở đất.

Hoặc Thiên thở dài, đột nhiên nói: – Từ Hóa Thần đến Nguyệt Minh, đây là một quá trình sáng tạo từ không đến có. Ngươi cho là đồ vật sáng tạo ra là hư vô hả?

Chu Hằng lập tức ngẩn ra!

Chương 502: Hấp thu Thiên Huyền Linh Tinh

Đây là ý gì?

Không phải hư vô, chẳng lẽ là chân thật?

Chu Hằng thoáng phân tâm, suýt nữa bị tay của Tinh Mị trực tiếp vỗ trúng. Mặc dù chỉ sượt qua một chút xíu, nhưng vẫn vỗ hắn ra mấy trăm dặm, một ngụm máu tươi lập tức phun ra.

Hắn thét dài một tiếng đảo ngược mà về, khí thế không giảm ngược lại tăng lên!

Chín vầng trăng khuyết này không chỉ là dùng để cung cấp linh lực, còn có thể dùng để chiến đấu?

Nếu đổi là một người khác nói như vậy, Chu Hằng khẳng định không thèm quan tâm. Nhưng hiện tại lại là Hoặc Thiên, hắn lại tin chắc không nghi ngờ. Bởi vì Hoặc Thiên quá cao ngạo, cao ngạo đến khinh thường gạt người.

Vậy thì thử một chút!

Chu Hằng tâm niệm khẽ động, một vầng trăng khuyết lập tức bay múa mà động, hướng về phía Tinh Mị hung hăng đâm tới.

Ầm!

Tinh Mị phản ứng rất nhanh, lập tức vung ra một chưởng đánh tới trăng khuyết. Trong tiếng nổ thật lớn, thần huy chiếu loạn, Tinh Mị rồi lại bị chấn đến rút lui mười mấy bước, lòng bàn tay lại càng bị chấn vỡ, máu đen nhỏ xuống!

Thật… thật mạnh mẽ!

Chu Hằng hoảng sợ, hóa ra vầng trăng còn có thể coi là Tiên khí để đập! Trâu bò vãi chưởng ra! (_)

Hắn không khỏi một hồi nghĩ lại mà sợ. May mắn tiên nhân tiến vào Phàm giới phải chịu đại đạo áp chế, không thể vận dụng lực lượng Tiên cấp, nếu không vầng trăng vừa ra, đập ai người đó chết!

Cho dù Hoặc Thiên đều có chút hơi giật mình. Bởi vì nàng không nghĩ đến vầng trăng của Chu Hằng rồi lại có thể phát huy ra uy lực khủng bố như thế. Lực phá hoại này vượt xa uy lực của trình tự này nên có!

Quái thai là không thể dùng lẽ thường để cân nhắc!

Chu Hằng cười ha hả, dưới chân giậm một cái, lại lần nữa bay ra công kích.

Tay phải kiếm tay trái chưởng, hắn vận chuyển hai môn tiên thuật. Mà người nhỏ màu vàng thì từ trong Tinh Hạch của nội thế giới hiện lên. Vung lên từng vầng trăng khuyết oanh kích hướng Tinh Mị. Ầm ầm từng vầng trăng khuyết này thật sự tương đương với một chùm sao, lực va đập khủng bố khôn cùng!

Không trách Tiên Nhân Cảnh cứ kém một cảnh giới nhỏ đều là khoảng cách như trời và đất, nhìn xem uy lực của vầng trăng này là biết. Cho dù chỉ là hơn một cái đều đủ để nghịch chuyển càn khôn!

Sao rơi xuống, ai có thể đỡ?

Nếu Tinh Mị này đã đại thành, như vậy tự nhiên không sợ. Sao rơi xuống nó tự nhiên một ngụm cắn nuốt! Nhưng hiện tại con kỳ thú thiên địa này còn chỉ là ở giai đoạn còn nhỏ, lại làm sao có năng lực địch nổi sao trời?

Đổi thành một vi tiên nhân khác, tự nhiên cũng có thể vận

chuyển vầng trăng trong cơ thể địch lại, hoặc là tế ra Tiên khí đón đỡ. Nhưng Tinh Mị không biết tu luyện, nó chỉ có một thân sức mạnh, dựa vào thể chất cứng cỏi.

Bùng! Bùng! Bùng!

Trong không ngừng va chạm, Tinh Mị kia rống giận liên tục, lại không có biện pháp tốt để xoay ngược càn khôn.

Nếu Chu Hằng không có Bách Quỷ Kiếm, như vậy nó chỉ cần trực tiếp đánh giết Chu Hằng là có thể hóa giải hiểm cảnh của bản thân. Nhưng hiện tại thanh Tiên khí bậc cao này rốt cuộc phát huy ra uy lực của nó, từng đạo quỷ vật tung hoành, lại không sợ tử vong, tạo thành cản trở cực lớn cho nó.

Quái vật này sau một hồi chiến đấu, cuối cùng biết kẻ tí hon trước mắt này không dễ chọc, mà nó đối với đồ vật nhỏ như vậy cũng không có ham muốn bao lớn, lúc này thân thể xoay chuyển, nhấc hai giò liền chạy.

Nó chân dài, cho dù không vận chuyển thân pháp gì đều nhanh đến cực hạn, hai ba bước liền chạy mất dạng.

Chu Hằng sau khi thoáng sửng sốt lập tức từ bỏ ý niệm đuổi

theo đánh chó rơi xuống nước.

Đầu tiên, lực lượng của đối phương quả thật ở trên hắn, nếu là ép con Tinh Mị này đến sử dụng cấm chiêu gì đó, hắn không đáng đồng quy vu tận! Thứ hai, đây là con nhỏ, vạn nhất còn có con lớn thì sao?

Vẫn là mau chóng lấy bảo vật rời đi là hơn!

Chu Hằng hạ xuống, lại vất vả làm khổ sai, đem thân núi đào leng keng, bốc lên từng mảng cát đất.

Trận chiến này cũng không phải đánh không, hắn được lợi rất nhiều. Đặc biệt là biết vầng trăng trong nội thế giới không ngờ có thể vận chuyển ra đập người. Nếu không, đối chiến với tiên nhân khác, đối phương bất thình lình tế ra một chiêu này, hắn nói không chừng liền chịu thiệt lớn!

Bản thân cơ thể người chính là vũ khí tốt nhất!

Chu Hằng đột nhiên có loại hiểu ra, cùng với dựa vào ngoại vật còn không bằng khai phá bảo tàng của bản thân!

– Đào được rồi! Hắn đột nhiên ngừng lại, sau khi lật ra một tảng đá, hắn phát hiện ở dưới một viên tinh thạch chỉ lớn cỡ ngón cái. Toàn thân trong suốt, chợtnhìn qua không hề có

điểm kỳ lạ, nhưng nếu nhìn kỹ là có thể phát hiện tinh thạch này có góc cạnh vô số mặt, dường như đem sao của toàn bộ vũ trụ chứa ở bên trong.

Đây là… Thiên Huyền Linh Tinh!

Chu Hằng từng ở hạ giới đạt được một viên, tuy nhiên sau lại bị lão lừa đảo lấy đi, cũng bởi vậy đổi được một cái nhân ngẫu, ở trong Tử Vong Sâm Lâm nổi tiếng một hồi.

– Đây là cái gì? Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cầm viên tinh thạch cực không bắt mắt này lên, trái nhìn phải nhìn lại không hề phát hiện chỗ nào quý báu trong đó.

– Đây là Thiên Huyền Linh Tinh! Hoặc Thiên đột nhiên tiếp lời, nhưng nàng lập tức lộ ra vẻ trầm tư, lẩm bẩm: – Thiên Huyền Linh Tinh là cái gì? Mỗi lần nàng lộ ra biểu tình như thế liền tuyệt đối không phải chuyện tốt gì. Quanh người lập tức hình thành những cơn lốc, có lực phá hoại to lớn có thể phá hủy hết thảy.

– Ngừng! Chu Hằng vội vàng hét lớn, hắn không muốn hồ đà hồ đồ chết trong tay thiên nữ tuyệt thế này.

Hoặc Thiên ngẩn ra mà bừng tỉnh, lại nhìn nhìn viên Thiên Huyền Linh Tinh kia, rồi không hề để ý đi sang một bên, không nhìn lại một lần.

– Ngươi cực khổ nhiều ngày như vậy, lại cùng một con quái vật lớn đánh một trận, chính là vì thứ này? Nguyệt Ảnh Thánh Nữ mở to mắt nhìn Chu Hằng.

Chu Hằng thừa dịp Hoặc Thiên không nhìn về bên này, nhấc tay hướng tới mông Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vỗ xuống một cái, cười nói: – Nàng đừng coi thường đồ chơi này, có tiên nhân còn đang chuyên môn thu thập.

Hắn nói là lão lừa đảo, cùng với thế lực sau lưng lão.

– Vậy, thứ này đến tột cùng có tác dụng gì? Nguyệt Ảnh Thánh Nữ ngượng đỏ mặt nguýt Chu Hằng, nhưng cùng với nói là giận còn không bằng nói là liếc mắt đưa tình, phong tình vạn chủng.

Chu Hằng trong lòng rung động, hắn cầm Thiên Huyền Linh Tinh nói: – Ta lúc trước nghiên cứu thật lâu cũng không phát hiện nó có điểm khác thường gì, hiện tại đến Tiên Nhân Cảnh mới có thể phát hiện ra chỗ thần diệu của nó!

Hắn vận chuyển linh lực, hướng về Thiên Huyền Linh Tinh thăm dò, nhưng viên tinh thạch này lại vẫn không nhúc nhích, giống như một tảng đá cứng đầu không hề có phản ứng.

Cái này…

Chu Hằng nổi giận. Hắn ở phàm nhân cảnh không thể làm gì thì cũng thôi, nhưng đến Tiên Nhân Cảnh cũng không có phản ứng, đây là ý gì? Nếu nói là đá cứng, như vậy bổ đầu Chu Hằng hắn đều sẽ không đồng ý. Nếu không lão lừa đảo tại sao muốn dùng nhân ngẫu Tiên cấp để đổi với hắn chứ?

Nói không chừng lão lừa đảo còn là một người điên ấy!

Không đúng!

Ngay cả Hoặc Thiên đều gọi ra tên của Thiên Huyền Linh Tinh, tuy rằng nữ nhân này nghĩ không ra đồ chơi này có tác dụng gì, nhưng có thể lọt vào tai nàng, Thiên Huyền Linh Tinh này tuyệt đối bất phàm!

Chu Hằng nổi điên, lập tức đem vầng trăng trong đan điền tế ra, chín vầng trăng khuyết lần lượt oanh tạc hướng Thiên Huyền Linh Tinh. Nhưng sau khi bụi mù lắng xuống, viên tinh thạch này vẫn bình yên vô sự.

Sao lại cứng rắn như thế?

Chu Hằng bất đắc dĩ thở dài, bàn tay cầm viên tinh thạch này bóp chặt, hoàn toàn không biết nên làm gì với nó.

Nhưng vào lúc này, đầu của hắn khẽ động!

Không phải là đầu của hắn động mà là thiên linh cái của hắn động! Chuẩn xác mà nói là cái phù văn chỉ còn lại một góc trên thiên linh cái của hắn động một chút!

Vù!

Trong Thiên Huyền Linh Tinh lập tức trào ra một luồng lực lượng kỳ diệu, cuồn cuộn không ngừng tràn vào trong thiên linh cái của hắn, bị góc phù văn kia hấp thu.

Chỉ thời gian vài chớp mắt, khối tinh thahcj này liền hóa thành một đống bột xám, gió thổi qua cuốn lên trên trời.

– Ngươi… ngươi dùng pháp môn gì? Nguyệt Ảnh Thánh Nữ trợn mắt cứng lưỡi. Nàng nhưng là nhìn thấy Chu Hằng tế ra đủ loại chiêu thuật lại không hề làm gì được tảng đá cứng này, nhưng làm sao đột nhiên liền hóa thành tro bụi chứ?

Chẳng lẽ trán của Chu Hằng mới là vũ khí có lực sát thương nhất?

Nàng không khỏi có chút sợ hãi. Vạn nhất Chu Hằng muốn

đem đầu gối lên ngực mình, nàng cho hay là không đây?

Chu Hằng cũng sửng sốt, hắn rõ ràng phát hiện cái phù văn trên xương đầu hắn sáng lên một chút xíu!

Uy lực của cốt phù, Chu Hằng tận mắt nhìn qua, có thể ngay cả loại nhân vật ít nhất Sáng Thế Vương như Vinh Kiếm Long đều thoải mái hủy diệt! Mà Thiên Huyền Linh Tinh này… không ngờ có thể lớn mạnh, hoặc là nói, tẩm bổ cốt phù. Quả thật chính là thần vật!

Không trách Tiên giới lại chuyên môn điều động người như lão lừa đảo hạ giới tìm kiếm, giá trị trong đó không thể hình dung!

Thiệt thòi!

Chu Hằng vỗ mạnh đùi, bảo vật quý giá như vậy không ngờ bị lão lừa đảo dễ dàng như vậy liền gạt gẫm, sớm biết vậy ít nhất phải bắt lão lấy ra một tá nhân ngẫu để đổi!

Nhưng ý niệm như vậy chỉ thoáng hiện trong lòng Chu Hằng rồi mất, hắn không chút hối hận đem Thiên Huyền Linh Tinh cho lão lừa đảo. Bởi vì nếu không phải như vậy, Hàn Vũ Liên đã sớm hồn về trời!

Có thể đổi lấy tính mạng nữ nhân của mình, bất kể ném ra bao nhiêu bảo vật Chu Hằng đều cảm thấy giá trị!

Tuy nhiên nói đi phải nói lại, một viên Thiên Huyền Linh Tinh lớn như vậy không ngờ chỉ có thể khiến cho cái cốt phù kia sáng lên chút xíu, như vậy muốn hình thành một phù văn hoàn chỉnh phải cần bao nhiêu Thiên Huyền Linh Tinh hả?

Cho nên, mới sẽ có người như lão lừa đảo chuyên môn ở Phàm giới tìm kiếm!

Ồ! Chẳng lẽ đồ chơi này không phân biệt Phàm giới, Tiên giới đều có sao?

Hắn lại không biết, trên thực tế hắn có thể giữ lại một góc phù văn tương đối sáng ngời như vậy, vẫn là nhờ phúc của Tinh Hạch. Bởi vì trong Tinh Hạch liền có hàm chứa Thiên Huyền Linh Tinh. Hoặc là nói, có lực lượng tương đồng trong Thiên Huyền Linh Tinh.

Nhưng một viên Tinh Hạch đều chỉ có thể hình thành một góc nho nhỏ như thế, có thể thấy hình thành cốt phù khó khăn, cũng càng làm nổi bật uy lực của cốt phù.

Càng khó, càng hiếm có mới càng cường đại!

Chu Hằng hướng về Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nhếch miệng cười. Hắn thật sự cũng không biết nên giải thích như thế nào, chỉ có thể cười mà lướt qua.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ chỉ là quá mức tò mò mới hỏi. Nàng là một nữ nhân thông minh, biết được nam nhân sẽ có bí mật của chính mình, nữ nhân tốt nhất không nên hỏi đến. Nàng lập tức chuyển đề tài nói: – Hiện tại có một vấn đề phi thường thực tế…!

Chu Hằng gật gật đầu nói: – Ta biết, chúng ta nên làm thế nào đi Tiên Thành!

Vũ trụ mờ mịt vô cùng to lớn, hắn nếu tùy tiện bay về một phương hướng, khả năng thẳng đến tuổi thọ chấm dứt đều không thể tới nơi, đây cũng không phải là đùa giỡn.

Ầm!

Chính vào lúc này, trên bầu trời đột nhiên rọi xuống một bóng râm, chỉ thấy một chiếc không hạm thật lớn từ phương xa bay tới, trên đầu thuyền cắm một lá cờ thật lớn, phía trên viết một chữ “Dương” thật to.

Đấy đấy đấy… buồn ngủ gặp chiếu manh, vừa rồi còn đang rầu rĩ làm sao đi Tiên Thành. Lúc này, biện pháp giải quyết liền tới!

Chu Hằng vội vàng giơ tay vẫy, lớn tiếng nói: – Này, bằng hữu bên trên, còn vị trí hay không, cho chúng ta đi nhờ một chút!

Chương 503: Lên thuận phong thuyền!

Trên bầu trời, chiếc chiến hạm bỗng nhiên ngừng lại, ngay sau đó một đạo nhân ảnh bay vụt từ phía trên không trung tới.

Chu Hằng quay đầu nói với Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Hoặc Thiên:

– Các ngươi che mặt đi!

Hai nàng này lớn lên đều là hại nước hại dân, rất dễ dàng gặp phải một ít phiền toái không cần thiết.

Mấu chốt nhất là, Hoặc Thiên chính là thùng thuốc nổ a, vạn nhất chọc giận nàng, thiên nữ tuyệt thế này phẫn nộ thì chiếc Không Hạm này tuyệt đối là xương cốt cũng không còn, vậy bọn họ còn đi Tiên Thành thế nào?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lập tức theo lời mà làm, Hoặc Thiên lại là không nhúc nhích tí nào, nhưng khí chất tuyệt diễm đoạt thế trên thân nàng lại đột nhiên biến mất, hơn nữa khuôn mặt cũng có biến hóa vi diệu, trở nên vô cùng bình thường.

Nàng vẫn là rất đẹp, cũng không hề có thể điên đảo nhân gian giống như lúc trước, làm cho lão tăng cũng động dục niệm, như cây khô đâm chồi.

Chỉ là một mỹ nữ, nhưng lại là một mỹ nhân trong chừng trăm người mới có một.

Chu Hằng không khỏi tấm tắc, khuôn mặt của Hoặc Thiên cơ bản không có biến hóa lớn hắn vẫn có thể liếc mắt một cái là nhận ra, nhưng cũng là bởi vì những biến hóa vi diệu kia, để cho nàng lộ ra hoàn toàn bất đồng.

Nhưng vào lúc này, hưu, đạo nhân ảnh trên bầu trời kia mới hạ xuống.

Đây là một hán tử trung niên, dáng người cực kỳ khôi ngô, tu vi của Nguyệt Minh Vương, Chu Hằng có thể rõ ràng cảm ứng được.

Hắn có thể cảm ứng được tu vi của đối phương, đối phương tự nhiên cũng có thể cảm ứng được tu vi của hắn, dù sao Ẩn Tức Phù đã không hề có tác dụng nữa.

– Các hạ là ai?

Bởi vì đối mặt với một cường giả cùng giai, trong lời nói của trung niên hán tử kia liền nhiều hơn một phần khách sáo.

– Tại hạ Chu Hằng, hai vị này là nương tử của tôi, xin hỏi có thể để cho ta lên thuận phong thuyền không?

Chu Hằng cười nói.

Nghe được Chu Hằng xưng các nàng là nương tử, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lộ vẻ ngượng ngùng. Nhưng trên mặt đẹp lại là vui sướng, mà Hoặc Thiên thì hung hăng trừng mắt nhìn Chu Hằng. Chỉ là hiện tại cũng không phải lúc trở mặt, nàng cũng chỉ đành nhịn xuống khẩu khí này.

– Thì ra là Chu huynh!

Ánh mắt của trung niên hán tử kia chỉ là đảo qua trên thân Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Hoặc Thiên liền thu về, đây là Tiên giới, tiên nhân mới có thể được xem là chiến lực chân chính, cho dù Nguyệt Ảnh Thánh Nữ là Hóa Thần Cảnh thì như thế nào, căn bản không có thể vào pháp nhãn của tiên nhân!

Đương nhiên, nếu là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, đặc biệt là Hoặc Thiên lộ ra dung nhan tuyệt thế, như vậy trung niên hán tử liền tuyệt đối không chỉ liếc mắt một cái đơn giản như vậy.

Hắn nghĩ nghĩ, nói:

– Việc này tại hạ cũng không làm chủ được, còn xin Chu huynh theo tại hạ đi một chuyến, tự mình phân trần với chủ thượng!

Nếu là không có Hoặc Thiên ở đây, Chu Hằng sẽ còn phải suy tính một chút, dù sao Tiên giới tàn khốc hắn đã nghe nói qua rất nhiều lần, không chừng đi lên liền bị người ta mưu tài hại mệnh! Nhưng đã có Hoặc Thiên trấn tràng, vậy thì sợ gì?

– Mời!

Chu Hằng nói.

– Mời!

Trung niên hán tử kia dẫn đầu bay lên trời.

Cả hai tay Chu Hằng mỗi bên dắt theo một tiểu mỹ nhân, đi theo phía sau trung niên hán tử kia.

Trung niên hán tử kia dường như cố ý khảo nghiệm Chu Hằng, tốc độ đúng là càng lúc càng nhanh, chỉ là mặc hắn gia tốc như thế nào, Chu Hằng luôn chậm hơn hắn khoảng cách của một người như cũ, lại không thấy vượt qua, càng không có rơi ở phía sau.

Người nọ cuối cùng biết thực lực của Chu Hằng tuyệt không dưới hắn. Lúc này đàng hoàng dẫn đường ở phía trước.

Chu Hằng chỉ là cười, khí tức của hắn quả thật chỉ có Nguyệt Minh nhất trọng thiên, nhưng bởi vì có chín đạo trăng khuyết, chiến lực của hắn lại có thể so sánh với Nguyệt Minh Hoàng! Ở Tiên giới, chiến lực khi kém một tiểu cảnh giới liền chênh lệch lớn giống như Tụ Linh Cảnh cùng Hóa Thần Cảnh, bất kỳ Nguyệt Minh Vương nào ở trước mặt Chu Hằng cũng chính là tồn tại như mảnh vụn!

Trừ phi người nọ cũng có thể yêu nghiệt giống như Chu Hằng!

Tiên đại lục này có trọng lực hấp dẫn tương đối. Từ dưới đi lên vẫn phải hao phí một ít công phu, sau một phút bốn người mới lên tới Không Hạm.

Một bước đến trên boong thuyền, Chu Hằng đột nhiên có cảm giác toàn thân nhẹ một chút, sau đó không khí lâu ngày không gặp vọt tới, làm cho hắn không nhịn được mà mở mồm hít thở vài cái.

Hắn lập tức hiểu được, chung quanh chiếc Không Hạm này bố trí trận pháp, ở trong này trọng lực thập phần nhỏ, thậm chí còn nhỏ hơn một ít so với Huyền Càn đại lục.

Sau khi tiến vào Tiên Nhân Cảnh, võ giả đã có thể không ăn không uống không ngủ, chỉ cần thường thường hấp thu một điểm linh khí liền có thể duy trì sinh mệnh, nhưng Chu Hằng sinh hoạt theo cách sống của phàm nhân đã thành thói quen, mỗi ngày không ăn một chút, ngủ một chút thì luôn luôn có chút không thoải mái.

Hơn nữa, mục đích tu luyện không phải là vì chịu khổ!

Có thể không ăn không uống không ngủ, nhưng cũng không có nghĩa là nhất thiết phải như thế!

Chu Hằng đưa mắt đảo qua, chỉ thấy trên boong thuyền có một vài người mặc đồ của binh sĩ đang tuần tra qua lại, mỗi một người đều là mặc trang phục màu đen, bên hông thì đeo các loại vũ khí như đao kiếm, với thân phân giả tộc nhân Phệ Kim tộc của hắn, có thể xác định những vũ khí này cũng đều là chất liệu cấp bậc Thần Anh Cảnh, Kết Thai Cảnh, nhưng cũng không phải là pháp khí.

Đồng dạng là một phần tài liệu, muốn làm thành pháp khí cùng chỉ đơn giản đập thành vũ khí hiển nhiên không phải khó khăn.

Những binh sĩ này đại khái là nửa bước tiên nhân, không có một người nào là tiên nhân chân chính!

Bởi vậy có thể thấy được, cho dù Nguyệt Minh Vương ở Tiên giới cũng tuyệt không phải là hàng hóa trên đường, nếu muốn liền có thể mua được một đống. Cái đó và Tụ Linh Cảnh của Phàm giới rất giống, tuy rằng tầng thứ võ giả này căn bản không coi là cao thủ, nhưng đối với đại đa số người thường mà nói, lại là cao thủ của cao thủ, cũng không phải vừa đưa tay là có thể vớt được một nắm.

– Chu huynh, mời!

Trung niên hán tử kia tiếp tục tại dẫn đường phía trước.

Chu Hằng không chút hoang mang, đi theo đối phương, sau khi đi vào hạm thuyền, bọn họ đi tới một chỗ thang lầu, đạp bước đi lên, sau khi lên tới tầng ba, đi tới tầng cao nhất trên Không Hạm,

Tiến vào tầng này, Chu Hằng chú ý tới rất nhiều thảm trải sàn trên mặt đất, màu lửa đỏ, tài liệu sử dụng hẳn là thập phần cao cấp, xúc cảm khi đạp lên thập phần mềm mại thoải mái.

Cái này tự nhiên chính là chỗ ở của người chủ trì.

Đi tới trước một cánh cửa, trung niên hán tử ra hiệu cho Chu Hằng chờ, hắn gõ lên cửa, nói:

– Thuộc hạ đã dẫn khách nhân tới!

Một lát sau, chỉ nghe bên trong truyền tới một giọng nữ tràn ngập từ tính, nói:

– Vào đi!

Thanh âm kiều mỵ tận xương, vô cùng mê người.

Trung niên hán tử kia đẩy cửa mà vào, nhưng chính mình không có đi vào, mà là ý bảo Chu Hằng cùng Hoặc Thiên, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đi trước, sau khi chờ bọn hắn đi vào, thần ý của hắn chuyển động, truyền lại tin tức gì đó vào bên trong, sau đó đóng cửa phòng lại.

Chu Hằng đạp bước mà vào, chỉ thấy đây là tầng cao nhất của cả chiếc Không Hạm, có một gian phòng ốc trước mặt, trước mặt phòng ốc có tinh vũ u ám, cũng có đại địa mênh mông, tạo thành một cái điểm nhỏ ở chân trời.

Trong khoang phòng này vốn có ba người, theo thứ tự là một nữ hai nam.

Hai gã nam nhân một cường tráng, một gầy, bộ dáng người gầy mới nhìn qua kia hơn 20 tuổi, mặt phấn môi đỏ, có phong thái của công tử văn nhã, nhưng tu vi rõ ràng đã đạt đến Nguyệt Minh nhị trọng thiên.

Tráng hán kia bộ dáng gần 50 tuổi, dáng người cực kỳ khôi ngô, cánh tay đã sắp lớn bằng cánh tay của Chu Hằng, cơ bắp cuồn cuộn, dường như có lực lượng vô cùng vô tận bắt đầu khởi tuôn ra!

Tu vi của tráng hán này, Chu Hằng không nhìn ra!

Có thể là Nguyệt Minh Đế, thậm chí là Nhật Diệu Vương, nhưng tuyệt sẽ không cao hơn nữa, bởi vì khí tức của đối phương cũng không cường đại như Cổ Viêm, mà lão gia hỏa kia cũng chỉ có Nhật Diệu nhị trọng thiên thôi.

Nếu là sau khi Cổ Viêm chết biết, khẳng định sẽ chửi ầm lên, cái gì chỉ là Nhật Diệu nhị trọng thiên, Nhật Diệu Hoàng ở Tiên giới chính là có thể leo lên tới Tiên Thành tầng thứ năm, là tồn tại mà bao nhiêu tiên nhân chỉ có thể ngưỡng vọng!

Cô gái cuối cùng kia, thơi điêm ánh mắt Chu Hằng đảo qua, ánh mắt không khỏi sáng ngời, cô gái này tương đối xuất sắc, tuy rằng không thể so với Hoặc Thiên, nhưng cũng là mỹ nhân

tuyệt sắc, nhất là dáng người nóng hừng hực kia, đẫy đà vô cùng, cái mông mượt mà màu mỡ lại tràn đầy mê hoặc như ma quỷ.

Luận về dung nhan, nàng hơi kém Nguyệt Ảnh Thánh Nữ một bậc, nhưng cộng thêm dáng người, nàng hoàn toàn có thể ngang bằng với Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

Tu vi của nàng cũng là Nguyệt Minh nhị trọng thiên, nhưng không biết đến tột cùng đã tu luyện bao nhiêu năm.

Sau khi trở thành Nguyệt Minh Vương, võ giả có thể có thêm một vạn năm thọ nguyên, tiến vào Nguyệt Minh Hoàng có thể có thêm một vạn năm, tổng thọ nguyên đến gần 3 vạn năm, tuổi thọ của Phàm giới đã hoàn toàn không thể áp dụng.

Ở Tiên giới, chỉ nhìn tu vi, thực lực.

– Chu Hằng đúng không?

Mỹ nữ dáng người bốc lửa kia khẽ hé đôi môi đỏ mộng, tuôn ra thanh âm đầy truyền cảm.

– Ngươi vì sao phải lên chiến hạm của Dương gia ta?

Chu Hằng biết tranh đấu giữa các thế lực của Tiên giới thật sự lợi hại, đối phương lo lắng mình là gián điệp. Hắn cũng không muốn giấu giếm, nói:

– Tại hạ vừa mới phi thăng lên từ Phàm giới, chính là chưa quen cuộc sống nơi đây, bởi vậy nên muốn đáp thuận phong thuyền đi tới Tiên Thành!

– Đừng nói bậy!

Thanh niên nhẹ nhàng kia lập tức hừ một tiếng, khuôn mặt hiện lên vẻ khinh thường.

– Bây giờ linh khí ở Phàm giới loãng, làm sao có thể làm cho người ta thành tiên? Ngươi tiểu tử này, còn không thành thật, đến tột cùng là nhà nào phái ngươi tới? Là Lưu gia? Hay Mã gia?

Chu Hằng mỉm cười, nói:

– Tại hạ vận khí tốt, trong lúc vô ý nhặt được một quả linh quả thiên địa, bởi vậy mới phá vỡ trói buộc của Phàm giới, cuối cùng phá hư thành tiên!

Bí mật của Tinh Hạch hắn đánh chết cũng sẽ không nói ra,

ngay cả cường giả như Vinh Kiếm Long cũng sẽ mơ ước, có thể thấy được đồ chơi này ở Tiên giới cũng là vật cực trân quý, thực lực bây giờ của hắn quá yếu, bí mật như vậy lộ ra ngoài quả thực chính là muốn chết!

– Hừ, làm sao có thể có chuyện trùng hợp như vậy?

Khuôn mặt của thanh niên nhẹ nhàng vẫn khinh thường như cũ, sau đó quay đầu nói với mỹ nữ có đối dáng người nóng bỏng.

– Biểu muội, ngươi ngàn vạn lần không nên tin hắn!

Mỹ nữ kia khẽ nhíu mày, nói với hán tử khôi ngô:

– Tam thúc, ngài thấy thế nào?

– Lão đại bảo ta một đường bảo hộ ngươi, chuyện cần động não, đừng tìm lão Vương!

Hán tử khôi ngô kia liên tục xua tay, bộ dáng nếu hắn động não thì hắn sẽ buồn phiền tới chết.

Mỹ nữ kia mắt đẹp vừa chuyển, nói:

– Tiện cho người, cũng tiện cho mình, dù sao trên thuyền còn có chỗ trống, liền chở ngươi một đoạn đường. Tuy nhiên, chúng ta tạm thời còn không trở về Tiên Thành, trước phải tìm kiếm tài nguyên khoáng sản, mong ngươi thông cảm, đồng hành cùng chúng ta một đoạn thời gian!

– "Đa tạ!

Chu Hằng chân tâm thật ý ôm quyền nói.

– Trương Vĩ Đông, an bài gian phòng cho bọn họ!

Đại mỹ nữ cất giọng nói.

– Rõ!

Trung niên hán tử lúc trước kia đẩy cửa tiến vào, cung kính xoay mình thi lễ với nàng một cái, sau đó lại ra hiệu cho Chu Hằng đihieuejo.

Đợi cho ba người Chu Hằng đi ra ngoài, sau khi cửa khoang hạm đóng lại, thanh niên nhẹ nhàng kia không kìm nổi, liền nói:

– Biểu muội, không phải ngươi thật sự tin tưởng người kia chứ?

– Tin, cũng không tin!

Đại mỹ nữ nói.

– Lời này giải thích thế nào?

Chương 504: Phỏng đoán thân phận!

Mỹ nữ vóc người nóng bỏng kia đứng lên, bộ ngực rõ ràng nhô lên, giống như muốn phá quần áo mà nhảy ra, run rẩy làm cho người ta miệng khô lưỡi nóng.

Tròng mắt của thanh niên nhẹ nhàng lập tức máy động, kìm lòng không đặng mà nuốt ngụm nước miếng, hầu kết động một cái hết sức rõ ràng.

Vưu vật a, khi nào thì mới có thể thu nàng lên giường được!

– Nếu nói người nọ là gian tế mà gia tộc khác phái tới, vậy hắn còn mang theo hai nữ quyến không khỏi cũng quá không hợp lý, các nàng rõ ràng chỉ có tu vi Thần Anh cùng Hóa Thần Cảnh, đến lúc đó tất thành trói buộc!

Đại mỹ nữ vừa bước đi thong thả vừa nói.

Ánh mắt của thanh niên nhẹ nhàng cũng trở nên sáng ngời, dao động theo vú to không ngừng rung động của đại mỹ nữ, thất thần một chút mới đột nhiên tỉnh hồn lại, nói:

– Nói không chừng chính là cố ý làm như thế!

– Là có khả năng!

Đại mỹ nữ gật gật đầu, lộ ra một tia trầm ngâm.

– Vậy vừa rồi biểu muội như thế nào không để ta giết hắn, dù sao đi nữa cũng chỉ là một Nguyệt Minh Vương thôi!

Khuôn mặt thanh niên nhẹ nhàng tràn đầy sát khí.

Đại mỹ nữ liếc mắt nhìn thanh niên nhẹ nhàng một cái, ánh mắt có một vẻ khinh miệt, nói:

– Biểu ca, ngươi không có chú ý tới ư, tuổi chân thực của Chu Hằng kia căn bản không có vượt qua 50 tuổi!

– Cái … Cái gì?

Thanh niên nhẹ nhàng lập tức nhảy lên.

Tiên nhân động một tí liền có được thọ nguyên vạn năm trở lên, tuổi đối với tiên nhân mà nói cơ bản không có ý nghĩa. Nhưng một người không đầy 50 tuổi đã tiến vào Nguyệt Minh Cảnh, đây quả thực là đại kỳ tích làm người nghe kinh sợ!

– Kỳ tài ngút trời như thế, lại có một nhà nào sẽ phái hắn ra để nằm vùng sao? Làm bảo bối chăm sóc còn không kịp a!

Vẻ khinh miệt trong ánh mắt của đại mỹ nữ càng đậm, chỉ ngại vì đối phương là biểu ca của mình, vẻ khinh miệt này nàng giấu mà không lọt.

– Khí tức trên người hắn cực không ổn định, hiển nhiên là vừa mới đột phá chưa bao lâu. Điểm này tuyệt không cần hoài nghi!

– Chu Hằng kia, nếu không phải kỳ tài ngút trời chân chánh, chính là hậu duệ của hào môn của thượng tam thành!

– Vô luận là loại nào, chúng ta cũng không thể giết hắn!

– Nếu hắn thật sự là thiên tài vừa mới phi thăng từ Phàm giới, như vậy hắn không có đi Giới Môn, nói rõ hắn không có chỗ nương tựa ở Tiên giới, thừa dịp lúc này hắn còn không có quật khởi, đúng là thời cơ mời chào tốt nhất!

– Mà nếu hắn là hậu duệ hào môn của thượng tam thành. Vậy càng phải kết giao với hắn, chúng ta có trăm lợi mà không có một hại! Nói không chừng, đây là cơ hội tốt nhất để Dương gia ta quật khởi!

Trên mặt đại mỹ nữ này hiện lên vẻ hưng phấn, ráng mây đỏ đập vào mặt để cho nàng càng thêm diễm lệ.

Thanh niên nhẹ nhàng cũng cười theo, nhưng thời điểm cúi đầu, trong ánh mắt lại là hiện lên một đạo sát khí.

Biểu muội là của hắn, mặc kệ đối phương là ai, chỉ cần có khả năng uy hiếp tới điểm này, hắn sẽ nghĩ mọi cách trừ khử! Lúc trước không phải là không có người như vậy, không phải mỗi người đều bị hắn thần không biết quỷ không hay mà giết chết sao?

Biểu muội là của hắn, Dương gia tương lai cũng là của hắn!

Nghĩ đến đây, trên mặt thanh niên nhẹ nhàng lộ ra một nụ cười âm hiểm, sát khí mười phần.

– Hô! Hô!

Bên cạnh, hán tử khôi ngô ki cũng đã ngáy lên, như sấm sét.

…

– Trương huynh đúng không, không biết tiểu đệ có thể hỏi mấy vấn đề không?

Trong lúc ra khỏi phòng, Chu Hằng lập tức bắt đầu kêu tên Nguyệt Minh Vương Trương Vĩ Đông kia giả bộ làm quen.

– Hắc, chỉ cần không phải đề cập cơ mật. Ta tự nhiên là tri vô bất ngôn!

Trương Vĩ Đông nói, hắn thấy Chu Hằng từ trong phòng chủ hạm bình yên đi ra liền tồn tại ý niệm giao hảo quan hệ với Chu Hằng trong đầu.

Chu Hằng cũng không khách sáo, hỏi tới lai lịch của Dương gia, mà Trương Vĩ Đông quả nhiên tri vô bất ngôn, bởi vì cái này căn bản không phải bí mật gì.

Dương gia cũng không phải một gia tộc danh tiếng, mà ở hơn nghìn năm trước mới xuất hiện từ khi ba vị huynh đệ kết nghĩa chung nhau tạo ra, lão đại tên là Dương Thiết Hổ, gia chủ

Dương gia đương nhiệm, phía dưới chỉ có một nữ nhi, chính là đại mỹ nhân vóc người nóng bỏng kia, phương danh là Dương Lan Hinh.

Trong tam huynh đệ, lão nhị tên là Lưu Tử Sương, thực không chịu thua kém, sinh một con trai, gọi là Lưu Hàn Diệp.

Về phần lão tam thì là hán tử khôi ngô trong phòng chủ hạm, kêu là Vương Nguyên Long, là nhân vật đại biểu cho người có lực nhưng ngốc nghếch, cưới một đống lớn lão bà, nhưng đến nay còn không có con cháu.

Mà công tử văn nhã trong phòng chủ hạm gọi là Lâm Tài Tuấn, hắn là biểu ca của Dương Lan Hinh, tâm tư đối với biểu muội vưu vật kia thì người qua đường đều biết. Tuy nhiên, hắn còn có một đối thủ mạnh mẽ nhất, đó chính là Lưu Hàn Diệp!

Dương Thiết Hổ chỉ có một người con gái, hơn nữa hiển nhiên cũng rất không có khả năng lão thụ nở hoa nữa, sinh hạ con trai. Bởi vậy, chờ sau khi hắn chết già, thế lực của gia tộc tất nhiên sẽ giao vào trong tay Dương Lan Hinh.

Nếu là Lâm Tài Tuấn cưới Dương Lan Hinh, Lưu Tử Sương há lại sẽ chịu phục? Đến lúc đó nói không chừng Dương gia lớn như vậy sẽ sụp đổ.

Mà Lưu Hàn Diệp lấy Dương Lan Hinh, đó chính là tất cả đều vui vẻ.

Tuy nhiên, tuy rằng ba vị huynh đệ khác họ đều đạt tới tu vi Nguyệt Minh Đế, nhưng bọn họ lại thành lập thế lực ở tại Tây Hợi Thành. Không phải bọn hắn không muốn đi địa phương tốt hơn, mà là với thực lực của bọn họ cũng chỉ đủ sống yên ở trong này.

Về phần đoàn người này của Dương gia đi ra ngoài, là vì thăm dò, khai thác kim loại quý báu.

Trương Vĩ Đông an bài cho Chu Hằng một gian chỗ ở, ba người các ngươi không phải người một nhà ư, vậy dĩ nhiên là ở cùng một chỗ!

Sau khi hắn nói vài câu khách sáo liền cáo từ rời đi, trong buồng nho nhỏ này liền chỉ còn Chu Hằng, Hoặc Thiên, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ ba người.

Trong phòng chỉ có một cái giường, ngay cả ghế dựa cũng không có, đơn sơ tới mức làm cho người ta tức giận!

– Khụ khụ, thời gian không còn sớm, nên nghỉ ngơi!

Ánh mắt Chu Hằng quét qua Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Hoặc Thiên, ánh mắt có điểm lửa nóng.

Thời gian không còn sớm?

Đây là vũ trụ u tối, căn bản không có một đạo ánh sáng, đâu còn có phân ban ngày hay đêm tối? Tên này rõ ràng là ăn no rồi nghĩ linh tinh!

Hoặc Thiên không nói một lời, trực tiếp nằm trên giường.

Trong lòng Chu Hằng không khỏi kích động, tuy rằng hắn đối với Hoặc Thiên là tình lớn hơn dục rất xa, nhưng cũng không để ý về việc phát sinh tiếp xúc tính thực chất cùng Hoặc Thiên chút nào a, mỹ nhân tuyệt sắc như vậy có thể để cho tâm can của người ta cũng tan ra!

Chẳng lẽ nàng thông suốt?

Hơn nữa, lần đầu tiên chính là song phi, làm sao không biết xấu hổ như vậy a!

Nói là không tiện, nhưng Chu Hằng đã chuẩn bị tốt để leo lên giường, hắn ước muốn ôm Hoặc Thiên một đêm đến bình minh đã không phải là chuyện một ngày hai ngày.

Nhưng còn không có đợi hắn hành động, chỉ thấy vầng sáng

hồng nhạt nhoáng lên một cái, một đóa hoa đào to lớn trống rỗng hình thành, cánh hoa năm lá bao bọc Hoặc Thiên vào, khép lại kín mít, ngay cả một sợi tóc cũng không có lộ ra!

Này … Cao hứng hụt a!

Thật quá đáng, không nên đùa như vậy a!

Chu Hằng thở dài, ánh mắt nhìn sang Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

– Hừ!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ bất mãn xoay người sang chỗ khác, đại hỗn đản này hiện tại chính là nghĩ đến nàng, mặc kệ hắn!

– Hắc hắc hắc!

Chu Hằng da mặt thật dầy, không để ý chút nào đã đi đến bên cạnh Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, nói:

– Tiểu nương tử, thời gian không còn sớm, chúng ta sớm nghỉ ngơi một chút đi!

Mấy ngày trước thiếu chút nữa đã ăn nàng, hiện tại hai người ở chung "một mình", ngọn lửa còn không có tắt lại bắt đầu đốt lên.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ oán trách liếc mắt nhìn Chu Hằng một cái, vặn vẹo uốn éo thân thể mềm mại, vẫn là không để ý đến hắn.

Nữ truy nam chỉ cách lớp giấy. Hiện tại nàng đã chọc thủng lớp giấy đó, ngược lại thì căng thẳng. Cái này không phải, tâm ý của nàng đã biểu đạt, mà Chu Hằng cũng tiếp nhận rồi, vậy dĩ nhiên nên rụt rè một chút, miễn cho Chu Hằng coi thường chính mình, cho rằng nàng là dâm phụ dâm ô.

Chu Hằng nào biết tâm tư tinh tế mà phức tạp như thế của nữ nhân, trong lòng tràn đầy kỳ quái, mấy ngày trước rõ ràng là củi đốt lửa cháy bừng bừng thiếu chút nữa đốt tới lật trời, làm sao lập tức lại không để ý tới người ta?

Đều nói nam nhân vô tình, mặc quần vào sẽ không thừa nhận, nhưng nàng ác hơn a, quần còn không có cởi ra a!

– Đến đây với ta!

Chu Hằng thuận tay kéo lấy nàng, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ liền bị hắn ôm lên giường.

– Lưu manh!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lập tức ngượng ngùng không thôi, hai tay chống ở ngực của hắn, dùng sức liếc hắn một cái.

– Lưu manh cái gì, bảo ngươi sớm nghỉ ngơi một chút chính là lưu manh sao?

Chu Hằng giải thích, bản thân cũng nằm trên giường, ôm Nguyệt Ảnh Thánh Nữ thật chặc vào trong lòng, miệng bảo đảm nói:

– Yên tâm, chúng ta chính là đi ngủ!

Quả nhiên, hắn ôm sát Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, lại không có hành động thêm một bước nào nữa.

Một phút, 2 phút … 10 phút.

Oành! Oành! Oành!

Trái tim Nguyệt Ảnh Thánh Nữ không tự chủ mà nhảy lên,

dường như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, không có biện pháp, ai bảo hai cái tay Chu Hằng thập phần "vừa vặn" đặt lên hai ngọn núi cao vút của nàng, nàng có thể không tâm hoảng ý loạn sao?

Bàn tay to của nam nhân dường như mang theo ma lực vô cùng vô tận, cũng có nhiệt lực nhè nhẹ tràn ra từ trong bàn tay, xuyên thấu qua quần áo đi vào thân thể của nàng, để cho cả người nàng giống như bốc cháy lên.

Bộ ngực của nàng không thể khống chế mà phồng lớn lên vài phần, hai hạt tiểu anh đào lại kiêu ngạo mà đứng thẳng, chỉa vào trong lòng bàn tay Chu Hằng.

– Di?

Ngay vào lúc này, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nghe được tiếng hô kinh ngạc của Chu Hằng, vang nhỏ ở bên tai của nàng.

– Như thế nào trở nên lớn?

Nghe được câu này, nàng xấu hổ đến mức muốn đập đầu chết.

– Có phải là ảo giác hay không?

Chu Hằng tự lẩm bẩm.

– Nên kiểm tra cẩn thận mới biết được!

Hai tay hắn siết chặt, hai ngọc phong lập tức bị đè ép, biến hình trong lòng bàn tay của hắn.

– A!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng không nhịn được nữa, bắn ra một tiếng rên rỉ trầm thấp ngân nga, nàng đã nhịn rất lâu rồi, rốt cục vào lúc này đạt tới điểm cực hạn, hai cái chân cứng ngắc, gắt gao kẹp chặt lại với nhau, có một chút chất lỏng ấm nóng chảy ra từ trong cơ thể nàng.

Chu Hằng cười xấu xa ngồi dậy, khẽ hôn một cái vào cổ Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

– Ngươi cái tên xấu xa này!

Khuôn mặt Nguyệt Ảnh Thánh Nữ hàm xuân, hờn dỗi liếc nhìn Chu Hằng, một cỗ phong tình chính là thạch nhân cũng sẽ động tâm.

Dục hỏa mấy ngày trước của Chu Hằng còn không có bị dập tắt lập tức lại mãnh liệt, hạ thân chạm vào trên cặp mông của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, hận không thể xuyên phá tầng chướng ngại kia để đánh thẳng vào chỗ hiểm yếu.

Tuy rằng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đã từng hỏi thăm về An Ngọc Mị, nhưng dù sao vẫn là xử nữ, ngay từ đầu chỉ cảm thấy kỳ quái, nhưng lúc trước đã từng có một lần tiếp xúc thân mật cùng Chu Hằng, sau khi sửng sốt một chút liền phản ứng lại.

Như thế nào lớn như vậy! , Nàng không khỏi có chút kinh hoàng, nghe An Ngọc Mị nói, thời điểm nam nữ hoan hảo thì vật kia sẽ cắm vào … hả, mắc cỡ chết người! Chỉ là thứ to dài như vậy, như thế nào chứa được a?

Khẳng định khó chịu muốn chết, như thế nào An Ngọc Mị còn có thể nói là thoải mái, khuôn mặt si ngốc cũng không giống như là đang dối gạt người a!

Thật sự là kỳ quái!

Nàng kỳ quái về vấn đề của nàng, nhưng Chu Hằng thì bận rộn việc của hắn, hai tay linh hoạt lột đồ, váy của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đã bị hắn cởi xuống, lộ ra mông đẹp của nàng.

Đang ở thời điểm quan trọng, chỉ nghe tiếng gõ cửa phòng, một người nói:

– Chu thế huynh, có thời gian rảnh không?

Chu Hằng đang muốn mang thương lên ngựa, bị tiếng gõ cửa này mà lập tức cả kinh thất bại thảm hại.

Em gái ngươi a!

Chương 505: Ăn nhịp với nhau!

Chu Hằng thở dài, kéo chăn qua đắp lên người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, sau đó mở cửa.

Đứng ở cửa, đúng là vị Dương gia chi nữ Dương Lan Hinh kia. Mà thứ đầu tiên đập vào mi mắt Chu Hằng cũng không phải mà gương mặt xinh đẹp như hoa như ngọc của nàng, mà là viên thịt đẫy đà ngạo nhân sắp nhảy ra ngoài kia!

Điều này làm cho rung động trong lòng Chu Hằng phần nhiều là tức giận hơn, nếu không có nữ nhân này ở đây quấy rối, hắn đã có thể ăn được heo sữa của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ!

Ngươi lại không bồi thường, tới xem náo nhiệt làm gì?

Dương Lan Hinh không khỏi ngẩn ra, nàng thấy qua vô số ánh mắt cùng biểu tình của nam nhân nhìn chằm chằm mình . Cho dù thuộc hạ của nàng, thậm chí những dân chúng bình thường, du côn vô lại trên đường cái kia, tuy rằng đều tràn đầy sợ hãi đối với nàng, nhưng không thể che giấu lửa nóng ở sâu trong ánh mắt bọn họ, giống như hận không thể dùng ánh mắt cưỡng gian nàng 100 lần!

Đối với những người hèn nhát này, từ trước đến nay Dương Lan Hinh là xem thường, đương nhiên, nếu là thật có người dám dùng sức mạnh với nàng, vậy thì càng thảm, tuyệt đối là chết không có chỗ chôn!

Dương Lan Hinh theo cha thân chinh chiến nhiều năm, thường thấy giết chóc, mà hai tay của nàng cũng là dính đầy máu tươi, được người xưng là "Huyết La Sát", cái này cũng không phải chỉ là một cái danh hiệu, người chết ở trong tay nàng có ít nhất mấy ngàn!

Cho dù là Chu Hằng dùng ánh mắt của trư ca nhìn nàng thì sẽ không để cho nàng cảm thấy kỳ quái, nhưng vấn đề là, ánh mắt của Chu Hằng không ngờ tràn đầy sự không kiên nhẫn, giống như nàng không phải vưu vật làm cho nam nhân điên đảo, mà là một tên ăn mày!

Phát hiện điểm này, không khỏi làm Dương Lan Hinh rất không thích.

Mỹ nữ phần lớn đều kiêu ngạo, nàng cũng không ngoại lệ, tràn đầy tin tưởng đối với mị lực của mình, nhưng hết lần này tới lần khác Chu Hằng lại lộ ra biểu tình bực mình đối với nàng như vậy, bảo nàng sao có thể tiếp nhận?

– Chu thế huynh. Có rảnh để tâm sự chứ?

Nàng nén lại sự khó chịu trong lòng, nói.

Chu Hằng rất muốn nói không, trong phòng đang có một đại mỹ nhân yểu điệu chờ hắn sủng hạnh a! Nhưng nếu lên thuyền của người ta, làm sao cũng phải cho chủ nhân một điểm mặt mũi, hắn đành phải bất đắc dĩ đáp ứng.

Dương Lan Hinh thấy được miễn cưỡng trên mặt Chu Hằng, thiếu chút nữa nhịn không được mà một cước đạp bay người kia!

Ngươi chẳng qua là Nguyệt Minh Vương, vóc người cũng không phải soái đến long trời lở đất, tuyệt sắc vưu vật như nàng tự mình tới cửa lại còn tỏ sắc mặt như vậy? Đây quả thực là thiên đại sỉ nhục đối với nàng, làm cho nàng từ từ hiện lên vài phần sát khí.

– Chu thế huynh, ngươi từ tinh cầu nào của Phàm giới phi thăng đi lên?

Dương Lan Hinh áp chế sát khí trong lòng, lai lịch của Chu Hằng còn không có thăm dò được, vạn nhất hắn thật sự là hậu duệ của hào môn thượng tam thành, vậy tuyệt đối không giết được.

Hơn nữa, cho dù Chu Hằng thật sự là phi thăng đi lên từ Phàm giới, thiên phú yêu nghiệt như vậy Dương Lan Hinh cũng sẽ kính trọng!

Nàng là nữ nhân có dã tâm, phải đem gia nghiệp phát dương quang đại, bởi vậy nhân tài cũng là thứ nàng cực khát cầu.

Tiên giới không phải là không có thiên tài, nhưng mỗi người đều là mắt cao hơn đỉnh đầu, sẽ để ý tiểu gia tộc của Tây Thập Nhị Thành cỏn con như Dương gia sao? Muốn chiêu mộ bọn họ, thứ nhất là Dương gia vị tất có thể ra giá được, thứ hai cho dù có thể ra giá, người ta chưa chắc sẽ động tâm.

Nhưng Chu Hằng bất đồng, nếu hắn thật sự là phi thăng từ Phàm giới, tất nhiên thế đơn lực bạc. Chỉ cần hiện tại cho hắn ân huệ, không khó làm lung lạc hắn!

Mà càng làm cho Dương Lan Hinh có tự tin, thì bản thân nàng chính là mỹ nữ vô cùng xuất sắc!

Huyết La Sát mặc dù là nhân vật hung ác làm cho vô số tiểu nhi trong Tây Thập Nhị Thành nửa đêm phải thức giấc, lại là đối tượng làm cho vô số nam nhân ngày đêm trằn trọc, bao nhiêu nam nhân chịu lấy cái chết để đổi lấy một đêm xuân cùng nàng.

Bởi vậy nàng chắc chắc có thể mê Chu Hằng tới thần hồn điên đảo, biến thành bề tôi dưới váy của nàng!

Đương nhiên, hiện tại bắt đầu có chút không theo dự liệu, nhưng nàng tin tưởng mị lực của mình!

– Long Hà đại lục!

Chu Hằng nói, như loại chi tiết này không có gì cần giấu giếm, một lời nói dối cần thiên thiên vạn vạn lời nói dối để bù lại, chỉ cần không nói ra bí mật của Tinh Hạch là có thể.

Dương Lan Hinh gật gật đầu, lại bắt đầu hỏi thăm.

Nàng thủ đoạn khéo đưa đẩy, rõ ràng là đang thăm dò nội tình của Chu Hằng, nhưng trong lời nói lại là tự lộ ra sự quan tâm, giống như một vị Thánh nữ.

Chu Hằng biết dụng ý của nàng, nhưng cũng không có định giấu giếm cái gì.

Kể từ đó, Dương Lan Hinh tự nhiên hết sức hài lòng, còn mị lực cuối cùng của mình phát huy tác dụng, không khỏi lộ ra nụ cười tự tin. Nàng lăn qua lộn lại hỏi ít nhất ba lần, sau khi tin tưởng từng chi tiết đều không có chút chênh lệch nào, cuối cùng hoàn toàn tin Chu Hằng.

Tên này đúng là vừa mới phi thăng lên từ Phàm giới.

Nhân tài tuyệt đối!

Tuy rằng Dương Lan Hinh còn chưa từng thấy qua chiến lực của Chu Hằng, nhưng có thể tiến vào Nguyệt Minh Cảnh ở trước 50 tuổi, đây quả thực là yêu nghiệt trong yêu nghiệt, cũng chỉ có thiên tài siêu cấp của hào môn ở thượng tam thành mới có thể so sánh!

Mỹ ngọc như thế, một ngày nào đó sẽ phóng xuất ra quang hoa chói mắt!

Dương Lan Hinh đã quyết định phải lung lạc Chu Hằng, muốn đối phó với người trẻ tuổi khí thịnh như vậy, dù sao cũng bất quá là mấy chữ danh lợi tiền bạc.

Dương gia sẽ toàn lực bồi dưỡng hắn, chỉ cần Chu Hằng không phải kẻ mù mắt vong ân bội nghĩa, tất nhiên sẽ cảm tạ, sau đó nàng sẽ dùng sắc đẹp dụ dỗ, Chu Hằng dĩ nhiên là sẽ bị buộc vào trên chiến thuyền của Dương gia. Đương nhiên, cái gọi là sắc dụ cũng không phải chuyện lên giường thấp kém, mà là khi nóng khi lạnh!

Không có được mới là tốt nhất!

Dương Lan Hinh cũng không có ý tưởng lấy thân thể mình xem như lợi thế giao dịch, nàng có thể sắc dụ thiên hạ, nhưng nam nhân có thể tiến vào thân thể nàng, tất nhiên phải là một nam nhân kiệt ngao bất tuần đích thực, có thể chinh phục nàng, mà không phải xú nam nhân bị nàng chinh phục.

– Chu thế huynh, ngươi mới đến, có thể nói là chưa quen cuộc sống nơi đây. Mà sự tàn khốc của Tiên giới, cũng tuyệt đối vượt ra khỏi tưởng tượng của ngươi, không bằng tới nhà ta ở một đoạn thời gian? Nhà ta có một đội hộ vệ, tổng cộng có ba gã đội trưởng chính, bảy tên đội phó, thống lĩnh 1000 tiên nhân! Ta có thể làm chủ, cho phép Chu thế huynh có được chức vị đội phó trước, ngày sau thực lực của Chu thế huynh tăng trưởng, làm đội trưởng chính cũng không thành vấn đề!

Lời nói này vừa vặn hợp với tâm ý của Chu Hằng, hắn cũng tính toán tìm một thế lực để dựa vào trước, đợi hoàn toàn thăm dò tình huống của Tiên giới mới nghĩ kế hoạch tiếp.

Hắn cười cười, nói:

– Vậy hết thảy nghe theo Dương tiểu thư an bài!

Dương Lan Hinh quyến rũ cười, sóng mắt lưu chuyển, bộ ngực vĩ đại cũng run lên theo, một mảnh ba đào mãnh liệt kia giống như muốn chen chúc lại. Nàng cũng không ngại câu dẫn một chút, để ánh mắt của Chu Hằng chiếm chút tiện nghi không có ý nghĩa thực tế.

– Lần này gia tộc xuất động Ngân Long Hào, là vì để tìm kiếm tài nguyên khoáng sản quý hiếm!

Nếu song phương quyết định quan hệ thuê mướn, Dương Lan Hinh lập tức nghiêm sắc mặt, bày ra tư thế cấp trên.

– Trăm van năm trước, toàn bộ Tiên giới thiếu chút nữa sụp đổ, tuy rằng về sau có đại năng giả thành lập 49 tòa Tiên Thành, nhưng kim loại trân quý luôn luôn thuộc loại tư nguyên khan hiếm. Những tư nguyên này đều giấu ở trong từng khối từng khối đại lục vỡ nát, chúng ta chính là phải tìm ra những kim loại này!

– Thì ra là thế!

Chu Hằng gật gật đầu.

– Nhất thiết không thể sơ suất, tuy rằng những đại lục vỡ nát này đã hoàn toàn không thích hợp để võ giả tu luyện, nhưng đại lục hơi lớn chút lại thành chỗ vui chơi của yêu thú tinh vũ, chúng nó tuy rằng không biết tu luyện, lại là linh khí thiên địa sinh ra, có được chiến lực vô cùng vô tận!

Dương Lan Hinh vội vàng nhắc nhở.

Lời nói này của nàng ngược lại đúng là chân tâm thật ý, bởi vì nàng đã xem Chu Hằng là phụ tá đắc lực của tương lai, tự nhiên không hy vọng Chu Hằng bởi vì sơ suất mà chết non ở con đường trưởng thành.

Đây là tổn thất của Dương gia!

– Hơn nữa, nguy hiểm hơn lại là cường đạo tinh hải!

Nàng còn nói thêm.

– Cường đạo tinh hải?

– Rất nhiều cường giả phạm vào tội lớn ở trong Tiên Thành, lại chạy ra ngoài, người có thực lực cường đại liền xây dựng một đoàn cường đạo, tiến hành cướp bóc trong tinh hải! Những đoàn cường đạo này thực lực có mạnh có yếu, nhưng mỗi người đều giết người không chớp mắt, là điều mà người ra ngoài tìm kiếm kim loại kiêng kỵ nhất, cũng đáng sợ hơn rất nhiều so với yêu thú tinh vũ!

Sắc mặt của Dương Lan Hinh càng lộ vẻ thận trọng.

Không ở Tiên Thành, mà trong tinh hải mờ mịt không có linh khí để tu luyện, chỉ có thể hoàn toàn dựa vào tiên thạch!

Bởi vậy, những cường đạo tinh hải này mỗi người tự nhiên cùng hung cực ác, cướp đoạt tiên thạch khắp nơi.

Chu Hằng thở dài, xem ra hắn muốn đi Tiên Thành còn phải cầu thần bái phật, ngàn vạn lần đừng gặp gỡ cường đạo tinh hải cường đại.

– Các ngươi … Chúng ta hiện tại đang thăm dò mảnh đại lục này sao?

Chu Hằng hỏi.

– Không sai!

Dương Lan Hinh gật đầu.

– Ta cảm thấy có thể ly khai!

Chu Hằng cười nói.

– Vì sao?

Dương Lan Hinh nhướng mày, nàng nghĩ đến Chu Hằng sau khi nghe được tin tức về cường đạo tinh hải nên sợ, lập tức muốn về Tiên Thành. Nếu là như vậy, phân lượng của Chu Hằng ở trong mắt của nàng sẽ giảm bớt nhiều.

Tư chất của võ giả thiếu chút cũng không có vấn đề gì, nhưng ngay cả dũng khí giao tranh cũng không có, vậy còn có tiền đồ gì để nói?

Chu Hằng không nhanh không chậm, nói:

– Bởi vì trong đại lục này tuyệt đối không có một khối kim loại!

– Làm sao ngươi biết?

Dương Lan Hinh lại xem nhẹ Chu Hằng một phần, tên này không ngờ nói dối như thế! Nên biết rằng địa tầng của Tiên giới cực kỳ dày đặc, chỉ có thần thức đạt tới Sáng Thế Cảnh mới có thể xuyên thấu, Chu Hằng đây không phải là đang mở mắt nói mò sao?

– Bởi vì, phía dưới có một con Tinh Mị!

Chu Hằng ung dung nói.

Tinh Mị lấy kim loại là thức ăn, điểm ấy rất giống Phệ Kim tộc, nếu nó đến nơi này, còn có thể có kim loại quý giá lưu lại sao?

Không phải không có khả năng là tên to xác này mới vừa vặn đi tới?

Đổi thành những người khác có lẽ không thể phán đoán, nhưng Chu Hằng có thể, bởi vì hắn có được máu huyết của Phệ Kim tộc, thời điểm một đường đi tới căn bản không có cảm ứng được một tia một hào khí tức của kim loại.

Cho nên, mảnh đại lục này cũng đã bị đầu Tinh Mị kia móc rỗng.

– Tinh Mị!

Dương Lan Hinh cả kinh, nàng tự nhiên biết Tinh Mị là vật gì, loại thiên địa kỳ thú này chuyên ăn kim loại, nếu là lời nói của Chu Hằng không giả, nơi này quả thật hẳn là tìm không thấy kim loại.

– Tinh Mị trưởng thành?

Nàng hỏi.

– Ấu thể!

Dương Lan Hinh lập tức lộ ra sắc mặt vui mừng, nếu là Tinh Mị trưởng thành, chính là toàn bộ Dương gia đồng thời xuất động cũng bị diệt toàn bộ trong nháy mắt, nhưng Tinh Mị ấu thể lại là bất đồng, nhiều lắm là chiến lực Nguyệt Minh Đế.

Dương gia bên này có Vương Nguyên Long tọa trấn, Nguyệt Minh Đế thứ thiệt, cộng thêm hỏa lực của tinh thuyền … Đủ để trấn một gã Nguyệt Minh Đế khác!

Tinh Mị lấy kim loại làm thức ăn, xương cốt chính là tinh hoa kim loại ngưng tụ mà hình thành, chính là kim loại cực quý báu cực trân quý! Xương cốt của Tinh Mị ấu thể tuy rằng không coi là đỉnh cao, nhưng Tinh Mị trưởng thành cũng không phải là thứ bọn họ có thể bắt giữ được!

– Tinh Mị ấu thể kia đi nơi nào?

Dương Lan Hinh có chút kích động hỏi Chu Hằng, nếu là có thể bắt lấy đầu Tinh Mị ấu thể kia, chuyến đi lần này của bọn họ cũng đáng giá!

Chương 506: Cảnh cáo của Lâm Tài Tuấn!

Sau khi Chu Hằng chỉ dẫn một cái phương hướng, Dương Lan Hinh liền vội vã chạy trở về phòng chủ hạm, giá trị của Tinh Mị ấu thể thật sự quá cao, nếu nàng đã biết dĩ nhiên là không có đạo lý sẽ bỏ qua.

Ai, Chu Hằng thì thở dài, thầm nghĩ bây giờ đi về làm nóng lại, vẫn là có thể ăn Nguyệt Ảnh Thánh Nữ a?

– Đứng lại!

Hắn mới vừa xoay người lại, vẫn chưa ra khỏi hai bước, liền nghe một thanh âm vang lên ở phía sau hắn, mang theo một cỗ cao cao tại thượng.

Thần ý của Chu Hằng mẫn tuệ sâu sắc, không cần quay đầu lại liền biết rằng người này chính là thanh niên nhẹ nhàng ở phòng chủ hạm, cũng chính là biểu ca Lâm Tài Tuấn của Dương Lan Hinh. Hắn vốn chính là chưa thỏa mãn dục vọng, nén một bụng hỏa khí, nghe Lâm Tài Tuấn nói như vậy cũng cũng không để ý tới, vẫn đi nhanh tới trước như cũ.

Ngươi là ai a?

Trong lòng Lâm Tài Tuấn lập tức cả giận, thầm nghĩ tiểu tử này bất quá là ăn nhờ ở đậu, hiện tại đã lớn lối như vậy, về sau nếu thật sự được Dương gia trọng dụng còn kiêu ngạo tới đâu a? Chẳng phải là sẽ cưỡi lên trên đầu của hắn sao?

Hắn đã có đối thủ cạnh tranh cường đại như Lưu Hàn Diệp, thật sự không muốn có thêm một người nữa!

Chu Hằng kiệt ngao bất tuần như thế, thực hiển nhiên, ngày sau nếu là hắn muốn theo đuổi Dương Lan Hinh, căn bản không phải một câu liền có thể khuyên lui.

Nhất thiết hiện tại phải cho hắn biết tốt xấu!

Lâm Tài Tuấn nặng nề hừ một tiếng, nói:

– Bản thiếu bảo ngươi đứng lại, ngươi không có lỗ tai sao?

Trong lòng Chu Hằng cũng dâng lên sự tức giận, lão bà đã cởi hết ở trên giường chờ hắn, hết lần này tới lần khác có một tên không biết tốt xấu còn đang dong dài, không cho hắn vào động phòng, chuyện này ai có thể không sinh khí?

– Có rắm thì phóng nhanh đi!

Hắn xoay người lại, khuôn mặt không kiên nhẫn, hiển nhiên ruồi bọ ong ong kêu này không nói mấy câu là không thể nào đi, cũng chỉ đành chịu nhịn nghe một chút.

Có rắm thì mau phóng đi …

Lâm Tài Tuấn lập tức yên lặng. Lúc này hắn thật đúng là không dám nói lời nào, nếu nói không phải thành đánh rắm sao?

Tên khốn nạn này làm sao lại thiếu đạo đức như vậy?

– Tới lúc bảo ngươi phóng thì ngươi không phóng, lúc không bảo ngươi phóng thì ngươi lại ném loạn, muốn chơi cái gì a!

Chu Hằng lại xoay người, nếu đối phương đã nước lên thì thuyền lên, đã bao nhiêu năm không ai nói như vậy với hắn?

Cái này không để cho hắn cảm thấy mới mẻ, mà là hiện lên lửa giận vô cùng vô tận.

Thu tên đầu đầy góc cạnh vào Dương gia, quả thực chính là thiết trí một quả bom hẹn giờ, không chừng lúc nào đó sẽ đột nhiên bùng nổ, làm liên lụy mọi người của cả gia tộc.

– Chuẩn bị thả?

Chu Hằng xoay người lại, lộ ra một nụ cười.

– Chu Hằng, bản thiếu gia không cùng ngươi nói lời vô ích. Nhưng ngươi phải nhớ kỹ một điểm, ngươi chỉ là thuộc hạ của Dương gia, không cần có bất kỳ ảo tưởng không thực tế!

Lâm Tài Tuấn lạnh lùng nói, trên mặt lại khôi phục thần sắc cao ngạo.

Hắn là thân thích của Dương gia, chuẩn con rể, chủ nhân tương lai. Há cần phải gân cố với một tên thuộc hạ? Đây là tự mất thân phận!

– Nga, ảo tưởng không thực tế? Đây là ý gì?

Chu Hằng ra vẻ khó hiểu.

Lâm Tài Tuấn lăng lăng nhìn Chu Hằng, có chút không xác định được đối phương là hồ đồ thật hay giả bộ hồ đồ, nhưng hắn vẫn là quyết định nói rõ ràng, coi như người kia là một tên ngu ngốc là được.

Hắn nói:

– Biểu muội ta là thiên chi kiêu nữ, thân phận cao quý, không phải loại người thấp hèn như ngươi có thể nghĩ xa! Cho nên, không nên bởi vì biểu muội ta có chút coi trọng ngươi, ngươi sẽ không biết tốt xấu, con cóc liền muốn ăn thịt thiên nga! Người đê tiện đi lên từ Phàm giới như ngươi, chỉ xứng với dong chi tục phấn! Làm người quý ở tự mình hiểu lấy, cổ vươn dài quá thì sẽ gãy a! … Ngươi không xứng!

Sau khi hắn lưu loát nói hồi lâu, cuối cùng rốt cục tổng kết, một câu "Ngươi không xứng!" cực kỳ khinh miệt, vẻ khinh bỉ bộc lộ trong lời nói.

Lâm Tài Tuấn vẫn là thật bội phục bản thân, lời nói này khẳng định đánh cho Chu Hằng mình đầy thương tích, về sau ngay cả nhìn cũng không dám liếc mắt nhìn Dương Lan Hinh một cái!

Chu Hằng lộ ra vẻ mờ mịt, nói:

– Nói hồi lâu, biểu muội ngươi rốt cuộc là ai a? Ngươi là ai a?

Phốc!

Lâm Tài Tuấn thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu, hắn ra sức biểu diễn nửa ngày, người ta ngay cả hắn là ai cũng không biết! Này này này này này, hắn chỉ cảm thấy chính mình mình đầy thương tích, ủy khuất muốn khóc a!

Nhưng hắn lập tức tỉnh ngộ lại, con bà nó đây tuyệt đối là Chu Hằng đang cố ý giả bộ hồ đồ chọc tức hắn, tiểu tử này giảo hoạt tới lợi hại, đâu có thể nào lúc này còn không biết thân phận của hắn!

– Thật can đảm! Thật can đảm!

Trong mắt Lâm Tài Tuấn nén giận, trong ánh mắt sắp phun ra lửa, quả muốn một bàn tay đập chết Chu Hằng!

Hắn có sức mạnh như vậy, Nguyệt Minh Hoàng muốn thu thập Nguyệt Minh Vương còn không phải giống như chơi đùa sao? Chỉ là hắn có điều cố kỵ!

Hiện tại Lưu Hàn Diệp đang cạnh tranh lợi hại cùng hắn, mà Chu Hằng hiển nhiên là nhân tài Dương Lan Hinh nhìn trúng, nếu là Chu Hằng chết ở trong tay của hắn, Dương Lan Hinh

khẳng định sẽ giận dữ, tuy rằng không đến mức lấy hắn bồi thường mạng, nhưng tất nhiên cũng sẽ bất hòa với hắn, do đó để Lưu Hàn Diệp có được tiện nghi!

Hiện tại hết thảy lấy chuyện cưới được Dương Lan Hinh làm tiền đề, bất kỳ chuyện ảnh hưởng đến cái mục tiêu này tuyệt đối không thể tồn tại!

Chu Hằng đã làm hắn động sát tâm, không giết không được! Nhưng giết thế nào thì cần cân nhắc một chút, tuyệt đối không thể để cho hắn liên lụy, tốt nhất còn có thể giá họa đến trên đầu Lưu Hàn Diệp, đây mới là nhất tiễn song điêu!

– Chu Hằng, nhớ kỹ lời của bản thiếu, nếu không …

Hắn không có nói hết lời, nhưng giọng điệu lành lạnh, đủ để cho Chu Hằng hiểu.

Lâm Tài Tuấn xoay người rời đi, rất nhanh thì đã hoàn toàn biến mất trong cảm ứng của Chu Hằng.

Chu Hằng đứng ở cửa không có lập tức đẩy cửa tiến vào, trong ánh mắt cũng lóe ra sát ý.

Hắn chỉ là muốn tìm một chỗ ở tạm thời, nguyên bản cũng không muốn gây chuyện, nhưng hắn dường như trời sinh đã

kèm theo kỹ năng trào phúng, phiền toái sẽ tự mình tìm hắn!

Nếu trốn không xong, như vậy làm sao cần e ngại, chiến một trận là được!

Chu Hằng có thể cảm ứng được sát ý của Lâm Tài Tuấn đối với hắn, mặc dù có chút mịt mờ, nhưng hắn không biết đã giết bao nhiêu người, chính là sát ý yếu hơn nữa cũng tránh không khỏi cảm ứng của hắn!

Đối với người muốn giết chính mình, vậy không có gì đáng nói, tiên hạ thủ vi cường, miễn cho tạo thành ảnh hưởng đối với người đứng bên cạnh hắn!

Tuy nhiên, Lâm Tài Tuấn có điều cố kỵ, Chu Hằng cũng có điều cố kỵ, dù sao trên danh nghĩa hắn đã là binh của Dương gia, xuống tay đối với đồng bạn làm sao cũng là đại kỵ, tất nhiên không thể làm quang minh chánh đại.

Đáng tiếc, thực lực bây giờ của con lừa đen quá yếu, nếu không một người một lừa liên thủ, vậy thì thật là tổ đội giết người giựt tiền tốt nhất!

Chu Hằng thở dài, đẩy cửa mà vào.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ sớm đã sửa sang quần áo, trong tay

nắm một khối linh thạch thượng phẩm, khoanh chân ngồi ở trên giường điều tức dưỡng nguyên.

– Tiểu Ảnh Ảnh!

Chu Hằng liếc bộ ngực cao vút của nàng, đầu óc lại có chút ngứa ngáy.

Thân thể mềm mại của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ khẽ run, lại là không mở mắt, cũng không nói chuyện.

Giả bộ! Còn giả bộ cùng hắn!

Chu Hằng cười hắc hắc, đặt mông ngồi ở bên cạnh Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, dùng cái mũi ngửi mùi thơm mê người trên người nàng, sau đó theo làn gió thơm di chuyển, gương mặt thiếu chút nữa áp vào trên ngực Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

Trừ bỏ mùi thơm của cơ thể, còn có một hương vị nữ nhi gia nhè nhẹ, làm cho Chu Hằng rung động.

– Tiểu Ảnh Ảnh, chúng ta tiếp tục đi!

Hắn thở hắt ra, nhiệt lưu chui vào trong quần áo, có thể nhìn

thấy rõ ràng cổ ngọc của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ trong nháy mắt đã nổi lên một tầng ửng đỏ.

Bành! Bành! Bành!

Ngay vào lúc này, cửa phòng lại vang lên thanh âm tầng tầng lớp lớp, chỉ nghe một người nói:

– Chu đội phó, đại tiểu thư mời ngươi đi phòng chủ hạm!

Chu Hằng thở dài, dừng một chút mới hữu khí vô lực nói:

– Đã biết!

Xem ra, hôm nay nhất định không ăn được mỹ nhân này!

– Hi hi!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lại đột nhiên nở nụ cười, liếc mắt nhìn Chu Hằng, nói:

– Ngốc tử, về sau … Có rất nhiều thời gian!

Trong lòng Chu Hằng lập tức rung động, thò tay nắm lấy cằm bóng loáng như ngọc của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, cười nói:

– Tiểu nữu, cười một cái cho đại gia!

– Đi tìm chết!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ oán trách đá Chu Hằng.

– Chu đội phó!

Người nọ bên ngoài còn không có rời đi, rất không thức thời mà thúc giục.

Chu Hằng thật muốn đi ra ngoài làm thịt tên kia, hắn lại thở dài, lấy Cửu Huyền Thí Luyện Tháp ra đưa cho Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, nói:

– Tháp này lát nữa ngươi giao cho Hoặc Thiên bảo tồn!

Đến Tiên giới rồi, Chu Hằng lập tức liền từ cường giả đỉnh cao

biến thành tiên nhân bình thường, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp với hắn mà nói quá mức trọng yếu, chỉ có đi theo Hoặc Thiên mới có thể làm cho hắn hoàn toàn yên tâm.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng hiểu được điểm ấy, lúc này thận trọng gật gật đầu, nói:

– Ngươi cũng cẩn thận!

Lúc nói lời này, nàng đã tự giác trở thành nhân vật tiểu tức phụ, khóe mắt chân mày tất cả đều là nhu tình mật ý.

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, đánh một cái vào cái mông vung cao của nàng, nói:

– Ta cũng không phải là đi chịu chết!

– Nha!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lập tức nhảy dựng lên, chỉ cảm thấy cái mông nhỏ tê tê, tràn đầy cảm giác khác thường, nàng liếc mắt nhìn Chu Hằng một cái, nói:

– Chớ nói lung tung!

– Chu đội phó …

Người bên ngoài rất không thức thời, lại kêu lên.

– Đã biết, đã biết!

Chu Hằng lập tức không có hưng trí, đứng dậy mở cửa phòng ra, đi thẳng ra ngoài.

– Đi!

Hắn một đường đi tới phòng chủ hạm, chỉ thấy nơi này vẫn là ba người ban đầu: Dương Lan Hinh, Lâm Tài Tuấn cùng Vương Nguyên Long.

– Chu Hằng, lúc trước Xuyên Lưu Toa đã tìm được tung tích của Tinh Mị ấu thể kia, chuẩn bị chiến đấu!

Dương Lan Hinh cũng không quay đầu lại đã nói, thanh âm đầy truyền cảm quanh quẩn bên tai Chu Hằng, vô cùng mị lực.

Nữ nhân này có được một mái tóc đen nhánh đến eo, làm cho người ta đầu tiên nhìn liền rơi xuống eo thon kia, sau đó lại kìm lòng không đặng mà đưa mắt xuống, chăm chú vào trên cái mông màu mỡ tròn trịa này.

Một lớn một nhỏ, đối lập kinh người!

Chu Hằng không để ý ánh mắt tràn ngập cảnh cáo kia của Lâm Tài Tuấn, thưởng thức bộ phận khêu gợi nhất của vưu vật này, có chút giật mình nói:

– Nhanh như vậy liền tìm được?

– Đần độn, đây chính là Xuyên Lưu Toa, tốc độ là nhanh bực nào a!

Lâm Tài Tuấn thầm nói ở một bên, thanh âm còn không nhỏ, đủ để cho Chu Hằng nghe được rõ ràng.

Hắn là cố ý.

Chu Hằng lại chỉ coi như không nghe thấy, đi lên trước vài bước đứng cùng Dương Lan Hinh, sau đó nhìn về cửa sổ, chỉ thấy ít nhất ngoài trăm dặm ở phía trước có một Cự Nhân đang chậm rãi mà đi.

Đúng là Tinh Mị ấu thể kia!

Chương 507: Tái chiến Tinh Mị!

Bởi vì Chu Hằng đến gần quá mức, Dương Lan Hinh không khỏi hơi hơi nhíu lông mày lại, muốn tránh sang bên cạnh, nhưng lo lắng đến chính mình là thân phận chủ thượng lại có thể nhượng bộ thuộc hạ?

Hơn nữa, nàng cũng muốn dùng mị lực của mình mê đảo Chu Hằng, tuy rằng không đến mức phải bố thí thân thể, nhưng dù sao cũng phải để Chu Hằng cảm thấy có chút cơ hội?

Bởi vậy, nàng cũng không có động.

Lâm Tài Tuấn lại có thể ói ra một búng máu!

Trừ bỏ khi còn bé, hắn khi nào thì đến gần Dương Lan Hinh như vậy? Hắn nguyên tưởng rằng Dương Lan Hinh sẽ nghiêm khắc khiển trách, không nghĩ đến biểu muội từ trước đến nay xem nam nhân là vật ti tiện không ngờ không có phát tác!

Chẳng lẽ, nàng động tâm với Chu Hằng?

Trong lòng Lâm Tài Tuấn cả kinh, sát khí lập tức càng tăng lên.

Mặc kệ Dương Lan Hinh có động tâm với Chu Hằng hay không, hắn cũng không thể dễ dàng tha thứ cho việc có một nam nhân có thể đến gần nữ nhân hắn nhìn trúng như thế! Dương Lan Hinh cũng không chỉ là đại biểu cho quyền lực, bản thân nàng chính là một vưu vật yêu mị tận xương, người nam nhân nào có thể không động tâm?

Trong Tây Hợi Thành không biết có bao nhiêu nam nhân có thân phận lớn đều muốn thu được nàng lên giường, chỉ là thế lực của Dương gia cũng không yếu, người nào cũng không dám xằng bậy!

Từ điểm đó mà nói, Dương Thiết Hổ thật sự là làm một lựa chọn chính xác, nếu là hắn cậy mạnh thành lập gia tộc ở Dậu Tiên Thành hoặc là Tuất Tiên Thành, như vậy hắn có thể ngay cả con gái cũng không thể bảo vệ được!

Nữ nhân sinh ra có sắc đẹp, ở trên thế giới thực lực vi tôn này cũng không phải phúc khí, mà có khả năng mang đến họa diệt tộc!

Nhất định phải làm thịt tiểu tử này!

Ý niệm trong lòng Lâm Tài Tuấn xoay như chong chóng, đột nhiên ánh mắt sáng ngời, thời điểm đánh chết Tinh Mị ấu thể

nói không chừng chính là một cơ hội! Hắn đã không kịp chờ đợi mà muốn Chu Hằng chết, không kịp đợi đi giá họa cho Lưu Hàn Diệp.

– Tinh Mị ấu thể ở phía trước. Tam thúc ngươi trước tiên không nên xuất thủ, để binh sĩ đi lịch lãm một chút!

Dương Lan Hinh thập phần khách khí nói với Vương Nguyên Long.

– Hiểu rồi!

Tâm tư Vương Nguyên Long vô cùng đơn thuần, theo thuyết pháp của người bình thường chính là có chút ngu xuẩn, hắn vỗ vỗ bộ ngực cam đoan.

– Toàn thể Nguyệt Minh Vương, Nguyệt Minh Hoàng xuất động!

Dương Lan Hinh hạ mệnh lệnhm thần ý trong nháy mắt truyền ra tới mỗi một góc của tinh thuyền, lập tức, chỉ thấy trên trăm đạo bóng người bắn ra từ trong Không Hạm, giống như trời giáng vẫn thạch, bay tới chỗ Tinh Mị ấu thể ở phía dưới.

Hưu hưu hưu, sắp đến gần đầu Linh Thú thiên địa kia. Mọi người nhao nhao phóng xuất ra Vực của mình, từng đạo trăng

sáng lập tức nổi lên sau lưng của bọn họ.

Cuối cùng Chu Hằng đã được kiến thức.

Trăng sáng, cũng không phải chỉ có màu trắng, mà là đa dạng đủ màu, màu gì cũng có, như lục nguyệt, hắc nguyệt, huyết nguyệt, hào quang phát ra cũng không phải tất cả đều là khí tức trong trẻo nhưng lạnh lùng, thậm chí còn có khí tức mãnh liệt như ngọn lửa.

Tu luyện công pháp gì thì sẽ thể hiện rõ ràng trên ánh trăng.

Chu Hằng không khỏi buồn bực, vậy tại sao trăng sáng của hắn là vô cùng trong trắng? Rõ ràng công pháp tu luyện của hắn cũng là đa dạng đủ loại, như Tử Diễm Thiên Long hẳn là đối ứng với tử nguyệt, Thủy Hệ huyết mạch Thanh Long mới có một chút quan hệ với màu trắng a.

Mặc kệ nó!

Chu Hằng cũng không muốn lộ thực lực ra ngoài, Lâm Tài Tuấn nếu muốn giết hắn, mà hắn cũng muốn giết Lâm Tài Tuấn, tự nhiên không thể lộ ra ngoài chiến lực đầy đủ.

Ông! Ông! Ông!

Hắn vận chuyển ra ba vòng trăng khuyết, khí tức trong trẻo nhưng lạnh lùng lập tức phát ra, trong sáng tỏ mang theo một tia thần huy màu vàng chói lọi chiếu khắp thiên địa.

– Trăng sáng thật thuần khiết!

Ở phía sau hắn, Dương Lan Hinh lập tức phát ra một tiếng tán thưởng tràn ngập kinh ngạc.

– Còn có phân biệt sao?

Chu Hằng quay đầu hỏi, tại phương diên này hắn thật đúng là chưa hiểu rõ hết.

– Nguyệt Minh Cảnh, Nguyệt Minh Cảnh, Tại sao lại gọi là Nguyệt Minh Cảnh? Trăng sáng càng là trong trắng, lực lượng này lại càng tinh thuần. Cường độ trăng sáng càng cao, trăng sáng của ngươi có thể chống đỡ một vầng bán nguyệt của người khác!

Trong tiếng nói của Dương Lan Hinh tràn đầy hâm mộ.

Nguyên lai, trăng sáng càng thuần khiết thì uy lực lại càng lớn!

Như thế nào Hoặc Thiên lại không có nói?

Đúng rồi, vị thiên nữ tuyệt thế này nhãn giới quá cao, nàng cho rằng trăng trong trắng không phải là chuyện đương nhiên sao? Làm không được mới là mất mặt!

– Ô … A …

Tinh Mị ấu thể ở dưới cũng phát hiện bọn họ tới gần, lập tức giận tím mặt, vung tay lên, cánh tay lớn đánh tới mọi người.

Đây chính là lực lượng Nguyệt Minh Hoàng đỉnh phong, Nguyệt Minh Đế không ra, ai dám tranh phong?

Hưu, mọi người nhao nhao triển khai thân pháp tiến hành tránh né, giống như trên trăm con kiến, phân tán ra tiến hành công kích Tinh Mị ấu thể.

Ầm! Ầm! Ầm!

Lần này xuất động đại bộ phận là Nguyệt Minh Vương, cho dù cả Dương Lan Hinh, Lâm Tài Tuấn cũng mới là bảy Nguyệt Minh Hoàng, nhưng chân chính tạo thành uy hiếp đối với Tinh Mị ấu thể cũng chính là bảy người này, tuy rằng từng đạo công kích đánh rất náo nhiệt, nhưng uy hiếp cũng không có lớn bằng một mình Chu Hằng lúc trước.

Nên biết rằng Chu Hằng chính là có linh lực tương đương với Nguyệt Minh Hoàng sơ kỳ, lại dùng Bách Quỷ Kiếm tăng phúc, 101 Nguyệt Minh Hoàng há lại là bảy Nguyệt Minh Hoàng có thể so sánh?

Hơn nữa, Bách Quỷ Kiếm vẫn là Tiên khí bậc cao, mức độ sắc bén rất khủng bố!

– Ô … A …

Tinh Mị ấu thể tuy rằng thực lực cường đại, nhưng chỉ số thông minh lại có chút khiếm khuyết, đặc biệt nó thực ra vẫn chỉ là ấu thể, vậy thì càng vụng về. Nó cảm thấy rất kỳ quái, rõ ràng Chu Hằng dẫn theo một nhóm người lớn như vậy lại đây, tại sao sức chiến đấu ngược lại biến thành nhỏ như vậy?

Nhưng không hiểu thì không hiểu, loại Linh Thú thiên địa này cũng không có quá nhiều lòng hiếu kỳ, nếu địch nhân yếu đi vậy thì phải nhân cơ hội tiêu diệt!

Đây là bản năng của nó!

Ầm!

Nó đánh ra một chưởng, quét ngang qua Chu Hằng.

Tuy rằng hiện tại Chu Hằng trở nên yếu đi, nhưng ở trong mắt của nó, Chu Hằng vẫn là tồn tại có đủ uy hiếp nhất, phải xử lý trước tiên!

Chu Hằng thiếu chút nữa chửi má nó, hắn phải ẩn giấu thực lực, nhưng quái vật này cố tình nhìn chằm chằm hắn để oanh kích, đây không phải là buộc hắn lộ ra ngoài sao?

– Hừ!

Dương Lan Hinh khẽ quát một tiếng, thân thể mềm mại đẫy đà mê người đã chắn trước người Chu Hằng, ong ong ong ong, sau lưng nàng giương lên bốn nửa vầng trăng, mặc dù không có sáng tỏ như Chu Hằng, nhưng một mảnh ánh trăng màu vàng cũng tương đương.

Nửa vầng trăng, đại biểu cho cảnh giới Nguyệt Minh Hoàng của nàng, mà bốn đạo trăng sáng tương đương với Nguyệt Minh nhị trọng thiên trung kỳ, cho dù không so được với Tinh Mị ấu thể nhưng ít nhất cũng mạnh hơn một cấp bậc so với

toàn bộ chiến lực của Chu Hằng.

Tiên Nhân Cảnh, chính là chênh lệch giữa sơ kỳ cùng trung kỳ đều là lớn vô cùng, ít nhất tương đương với kém một cái đại cảnh giới ở Phàm giới!

– Thiên Nguyên Chưởng!

Dương Lan Hinh đánh ra một chưởng, uy thế tăng vọt, tăng chiến lực của nàng lên tới trình độ vượt qua cảnh giới.

Tiên thuật!

Ầm!

Cự lực oanh chấn, chưởng thế của Tinh Mị ấu thể bỗng nhiên dừng lại, nhưng Dương Lan Hinh lại là bị đánh bay ra ngoài, trong cái miệng nhỏ nhắn thậm chí hộc ra một đạo máu tươi!

Cho dù là vận chuyển tiên thuật, nhưng trung kỳ cùng đỉnh phong chênh lệch cũng không phải có thể dễ dàng san bằng.

– Kẻ nhát gan!

Lâm Tài Tuấn nhẹ nhàng lẩm bẩm một tiếng, lại là đủ để cho Chu Hằng nghe được, sau đó hắn nhân cơ hội "giúp một tay", chế tạo cơ hội đánh giết Chu Hằng cho Tinh Mị ấu thể.

Trong lòng Chu Hằng cười lạnh, đối phương muốn mượn tay Tinh Mị tới giết hắn, vì cái gì hắn không thể lợi dụng điểm ấy?

Cứ làm như thế!

Hắn hét lớn một tiếng, nói:

– Súc sinh chết tiệt, dám vô lễ như thế đối với đại tiểu thư xinh đẹp mê người, xem ta thu thập ngươi!

Chu Hằng hét lớn.

Không biết xấu hổ! Vô sỉ a!

Da mặt Lâm Tài Tuấn khẽ co rút, chính là hắn cũng không dám nói ra lời nói buồn nôn như vậy trước mặt mọi người! Nhưng Chu Hằng đã nói ra, Dương Lan Hinh là vui là giận hắn không biết, nhưng hắn tức giận tới mức tóc cũng dựng lên!

Ở trong mắt hắn, Dương Lan Hinh đã là lão bà của hắn, hiện tại có người lấy lòng lão bà của mình trước mặt mọi người … Đây là cái tư vị gì?

– Hỗn đản!

Lâm Tài Tuấn chửi nhỏ một tiếng, thân hình ngửa ra, cũng giết về phía Tinh Mị ấu thể.

Đương nhiên, mục tiêu của hắn cũng không phải đầu Linh Thú kia, mà là Chu Hằng.

– Ô ô ô …

Tinh Mị ấu thể rất hoang mang, làm sao thực lực Chu Hằng yếu đi nhiều như vậy? Nếu là như vậy, lúc trước nó trốn cái rắm a!

Bóp chết con rệp này!

Tinh Mị lại đánh ra một chưởng, đánh Chu Hằng.

Chu Hằng chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình vô cùng lưu loát.

Đây chính là tuyệt học của Khổng gia, mà Khổng Ngạo Côn chính là Thăng Hoa Đế, Khổng gia nói không chừng liền có tồn tại Sáng Thế Cảnh tối cao, thân pháp tuyệt thế của gia tộc bọn họ làm sao có thể không phải tiên thuật bậc cao?

Chu Hằng dường như biến thành một sợi bông nhẹ, thời điểm Tinh Mị bổ tới một chưởng, chưởng phong tới trước liền thổi bay hắn, làm cho trước khi cự chưởng hạ xuống thì hắn đã cấp tốc lướt qua.

Tấn Vân Lưu Quang Bộ, cũng không chỉ là nhanh mà thôi!

Hô! Hô! Hô!

Một chưởng của Tinh Mị đánh tới, nhưng Chu Hằng bay múa ở trên trời tựa như một sợi tơ, thủy chung không có đụng tới bàn tay của nó một chút nào.

Thực ra đạt tới lực lượng Tiên cấp, thì chưởng phong cũng tràn đầy lực sát thương, nhưng thực lực của bản thân Chu Hằng cũng không yếu, chính là một ít dư lực trong chưởng phong hắn vẫn có thể thoải mái chịu đựng.

Lâm Tài Tuấn không khỏi kinh ngạc trố mắt, làm sao bộ pháp của người này thân diêu như thê?

– Hảo thân pháp!

Dương Lan Hinh đã bay trở về, tuy rằng phun ra máu, nhưng cũng không có đả thương tới gân cốt, nàng nhìn thấy thân pháp quỷ thần khó lường kia của Chu Hằng, mắt đẹp không khỏi sáng ngời, kìm lòng không đặng mà thở dài nói.

Lâm Tài Tuấn vừa đố kị vừa hận, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh.

– Kỳ quái! Vì cái gì Tinh Mị này luôn nhìn chằm chằm Chu Hằng để ra tay?

Dương Lan Hinh rất nhanh thì đã nhìn ra sự bất thường, rõ ràng thực lực của Chu Hằng cũng không phải là mạnh nhất, có năm tên Nguyệt Minh Hoàng đã gia nhập chiến đoàn, nhưng hết lần này tới lần khác Tinh Mị chính là nhìn chằm chằm Chu Hằng để oanh kích, cái này cũng thật bất khả tư nghị.

– Khả năng tiểu tử này trông xấu xa, ngay cả yêu vật cũng nhìn không vừa mắt!

Lâm Tài Tuấn nói lời châm chọc.

Dương Lan Hinh không khỏi trừng mắt nhìn Lâm Tài Tuấn, gương mặt quyến rũ lộ ra từng tia bất mãn, nàng đứng ở vị trí người thống trị, tự nhiên không hy vọng nhìn thấy thuộc hạ của mình tính kế nhau.

Lâm Tài Tuấn mặc dù là biểu ca của nàng, nhưng nói thật, ở trong mắt của nàng cũng chính là thuộc hạ cao cấp một chút, cũng không có khác biệt về bản chất.

Không hiểu cách làm của Tinh Mị cũng không sao, hiện tại tất cả lực chú ý của yêu vật này ở trên người của Chu Hằng, đúng là thời cơ tốt nhất để quần ẩu.

Thần ý của Dương Lan Hinh đẩy ra, lệnh cho thuộc hạ tiến hành công kích, lực lượng này phải tập trung ở một chỗ mới có thể phát huy ra lực sát thương cường đại nhất.

– Chu Hằng, ta tới giúp ngươi một tay!

Lâm Tài Tuấn hét lớn một tiếng, gia nhập chiến đoàn.

Hắn đương nhiên chỉ là nói cho dễ nghe, mục đích chân chính tự nhiên là muốn bẫy chết Chu Hằng.

Chương 508: Ngầm hại nhau

Tên đầy bụng xấu xa!

Chu Hằng lòng cảnh giác, Lâm Tài Tuấn muốn hại hắn, mà hắn cũng có ý tưởng giống vậy. Tuy rằng hắn chỉ là Nguyệt Minh Vương, nhưng chiến lực lại có thể sánh ngang Nguyệt Minh Hoàng, điều này Lâm Tài Tuấn tuyệt đối không thể tưởng được.

Ai hại ai còn chưa biết đâu.

Tinh Mị căn bản không để ý tới công kích của những người khác, tuy rằng nó cũng không có khả năng hoàn toàn xem nhẹ những công kích này, nhưng mà mấy tên Nguyệt Minh Hoàng so với trăm tên quỷ vật chiến lực Nguyệt Minh Hoàng lúc trước Chu Hằng diễn hóa ra, thì căn bản không thể sánh nổi.

Hiện tại yêu vật này lại đang có cảm giác hạnh phúc!

Lúc này mới giống như yêu quái, làm theo ý mình, tự ý tung hoành.

Đầu quái vật này càng đánh càng hưng phấn, miệng gào khóc, dường như đã thu được toàn thắng vậy, kêu có vẻ vui sướng.

– Con Tinh Mị này ăn phải xuân dược sao, tại sao hưng phấn như thế?

– Đúng vậy, bị đánh mà cũng thoải mái như vậy, đúng là biến thái!

– Không nghĩ tới trong đám quái vật cũng có tồn tại như vậy, ta còn tưởng rằng chỉ Triệu Thất mới thích bị nữ nhân thọng mặt đấy.

Trăm tên tiên nhân Dương gia đều dùng thần ý trao đổi với nhau, con Tinh Mị trước mặt này đúng là quá cổ quái, bọn họ chưa từng nhìn thấy yêu vật bị đánh mà còn hưng phấn như thế.

Tinh Mị lại hoàn toàn không biết, chỉ nhìn chằm chằm Chu Hằng không ngừng xuất kích, lúc trước trong chiến đấu nó dùng bản năng phát giác ra Chu Hằng có năng lực uy hiếp được tính mạng của nó, bởi vậy lúc này nó chiếm được thượng phong, tự nhiên phải tiêu diệt uy hiếp này trước.

Thậm chí, nó nguyện ý vì vậy mà phải trả cái giá lớn phải trả.

– Kết trận, nguyệt luân phiên công kích! Dương Lan Hinh uy phong lẫm lẫm quát to. Tay phải rung lên, hai ngọn núi tại lồng ngực cũng rung mạnh. Thiếu chút nữa khiến mọi người phun máu mũi, chiến lực cũng bởi vậy mà xuống thấp nhất.

Cũng may mọi người đều là tiên nhân, có thể đi đến một bước này, làm sao lại không có tín niệm kiên định, nhao nhao tế vầng trăng của mình ra, vắt lên trời cũng nhau chiếu rọi, sau đó điên cuồng đánh xuống Tinh Mị.

Tiên khí khó được, nhưng nhân thể lại là một cái bảo tàng, cũng không sợ lực sát thương của vầng trăng.

Ầm ầm. Mấy trăm ánh trăng đánh xuống, dường như Quần Tinh Vẫn Lạc, thanh thế lớn vô cùng.

Đột nhiên bị làm khó dễ, Tinh Mị căn bản không dự đoán được, cả người vừa muốn đuổi bắt Chu Hằng, liền bị mấy trăm ánh trăng đánh xuống, chấn cho nó kêu thảm. Mấy chỗ da tróc thịt bong, máu tươi vấy đỏ.

Trong mấy trăm người này lại còn có vài tên Nguyệt Minh Hoàng, tuy rằng bọn họ còn chưa đạt tới Nguyệt Minh nhị trọng thiên đỉnh phong, có thể chính diện chống lại Tinh Mị, nhưng công kích của bọn họ cũng không thể sao lãng.

Tinh Mị đột nhiên bị đánh đột ngột, lập tức rống giận. Ở trong ý thức đơn giản của nó, ai làm thương tổn nó, thì nó liền đánh người đó!

– Grào! Tên to xác cuối cùng buông tha cho Chu Hằng, cự chưởng vung lên chụp tới những người khác.

Dương Lan Hinh không chút hoang mang, tọa trấn ở giữa chỉ huy, chia trăm người làm mười đội để dễ sai khiến, một nửa người phụ trách dắt quái vật. Một nửa kia lại phụ trách công kích, đợi sau khi Tinh Mị bị chọc giận lại đổi cho nhau, đùa bỡn Tinh Mị như trong lòng bàn tay.

Từng bóng người bay múa, hoa cả mắt.

Lâm Tài Tuấn ánh mắt âm trầm, hiện tại đúng là thời cơ tốt nhất đục nước béo cò, hắn phải giết chết Chu Hằng.

– Oanh! Oanh!

Hắn bỏ qua sắp xếp của Dương Lan Hinh, liên tục xuất chưởng, với chiến lực Nguyệt Minh Hoàng của hắn rất nhanh khiến Tinh Mị mạnh mẽ đánh trả. Hắn cười lạnh, tránh về phía Chu Hằng, muốn kéo Chu Hằng xuống nước.

Dương Lan Hinh không khỏi nhíu mày, nhưng Lâm Tài Tuấn nói như thế nào cũng là biểu ca của nàng, nàng cũng không tiện nghiêm trách, cũng may cũng chỉ có một người, vấn đề không lớn, nàng liền mở một mắt nhắm một mắt, dồn bất mãn tại trong lòng.

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nhưng Lâm Tài Tuấn lại như bóng với hình đuổi theo, thủy chung kéo ra một khoảng cách với hắn, để hai người đều bị lọt vào công kích của Tinh Mị.

Lâm Tài Tuấn đang tìm cơ hội, tìm một cơ hội khiến cho Chu Hằng vạn kiếp bất phục.

Chu Hằng cũng rất phối hợp, Lâm Tài Tuấn muốn hại hắn, hắn cũng muốn đá lại cho đối phương một đá.

Kể từ đó, cơ hội tự nhiên sẽ tới!

Tinh Mị sau khi đánh một chưởng vào khoảng không, Chu Hằng vừa mới lui được vài dặm, thân hình còn chưa đứng vững, Tinh Mị lại vỗ ra một chưởng, cự chưởng tiếp tục vỗ tới.

Chuyện này vốn không có gì, nhưng Lâm Tài Tuấn giống như hoảng loạn quá, nặng nề bắn về phía Chu Hằng! Hơn nữa, vừa lúc là từ hướng ngược lại va chạm, với lực lượng Nguyệt Minh

Hoàng của hắn, Chu Hằng bị hắn va vào khẳng định sẽ nhanh chóng bắn về phía cự chưởng của Tinh Mị.

Vậy đơn giản là chui đầu vô lưới.

Sau lại nói tiếp Lâm Tài Tuấn cũng rất vô tội a, hắn đang tránh né công kích của Tinh Mị, ai biết lại vừa lúc đụng trúng Chu Hằng như vậy?

Chu Hằng cười lạnh trong lòng, trong nháy mắt Lâm Tài Tuấn sắp đụng vào hắn, hắn đột nhiên bộc phát ra lực lượng 9 vầng trăng, thân hình chuyển hướng một cách khó có thể tin, giống như đang thất kinh vậy, hai tay vung loạn vừa lúc đánh lên lưng Lâm Tài Tuấn.

Lực lượng 9 vầng trăng của hắn thu lại trong nháy mắt, tốc độ nhanh khiến cho Lâm Tài Tuấn chỉ kịp liếc thấy, đang lúc trong ánh mắt khó tin của mọi người, Lâm Tài Tuấn đã hét thảm một tiếng, dũng cảm vọt tới Tinh Mị.

– Thật nghĩa khí! Chu Hằng ổn định thân hình, lập tức khen ngợi, mặt còn đầy cảm kích.

Mọi người đều sửng sốt, bọn họ tự nhiên biết rõ tính cách của Lâm Tài Tuấn, tên này không bỏ đá xuống giếng thì quên đi, lại còn chủ động chắn đao cho hắn? Đây là Lâm Tài Tuấn sao? Chẳng khác nào Thánh nhân a!

Nhưng mà Chu Hằng diễn cũng không có một kẽ hở, nếu không phải Lâm Tài Tuấn tự nguyện, bằng vào một chưởng của Nguyệt Minh Vương có thể đánh bay Nguyệt Minh Hoàng sao?

Nói đùa!

Vương và hoàng chính là cách biệt một trời một vực!

Thật sự cổ quái, chẳng những gặp phải một con Tinh Mị thích ngược đãi, mà không ngờ Lâm Tài Tuấn cũng đổi tính, đúng là một ngày cổ quái.

Thiên tài muốn làm Thánh nhân!

Lâm Tài Tuấn trong lòng kêu thảm, khi Chu Hằng phát ra lực lượng 9 vầng trăng, hắn tự nhiên biết bị người giả heo ăn thịt hổ!

Có lực lượng 7 vầng trăng khuyết là có thể tấn công Nguyệt Minh nhị trọng thiên, 9 vầng trăng khuyết tuyệt đối là chiến lực của Nguyệt Minh Hoàng! Đổi một lúc khác, với lực lượng 3 vầng trăng của hắn vẫn có thể dễ dàng thắng Chu Hằng, nhưng mà lại cố tình ở lúc khẩn cấp này!

Muốn hại người lại bị người hại lại.

– Chu Hằng, ta đập chết ngươi… Hắn chửi ầm lên, nhưng trước mắt tối sầm, Tinh Mị đã một chưởng nện xuống.

Mạng ta xong rồi!

– Nghiệt súc khá lắm, dám làm càn ở trước mặt vương gia gia ngươi. Một tiếng quát chói tai vang lên, chỉ thấy một đạo nhân ảnh như thác nước bắn xuống, đi sau mà tới trước, chỉ cất một bước đã tới trước người Lâm Tài Tuấn.

Đấm phải đấm ra, cả cánh tay bành trướng gấp mười, lực lượng đánh ra vô cùng đáng sợ.

– Thình thịch!

Một quyền đánh vào lòng bàn tay Tinh Mị, bàn tay to thịt dày của Tinh Mị lại bị mạnh mẽ đánh bay!

Đúng là Vương Nguyên Long! Nguyệt Minh Đế!

Chu Hằng cuối cùng cũng thấy được chênh lệch tiểu cảnh giới Tiên cấp… Đây không phải tiểu cảnh giới, rõ ràng là kém vài đại cảnh giới a!

Đầu Tinh Mị này mặc dù chỉ là ấu thể, nhưng thực lực đã đạt đến Nguyệt Minh nhị trọng thiên đỉnh phong, nhưng mà không ngờ bị Nguyệt Minh tam trọng thiên một quyền đánh bay, chênh lệch trong đó đúng là quá lớn.

Tuy nhiên đáng tiếc, Lâm Tài Tuấn không ngờ không chết!

Vương Nguyên Long là loại người tính tình nóng nảy, lúc trước Dương Lan Hinh khuyên can nên không thể ra thủ, lúc này vì cứu Lâm Tài Tuấn mới đánh ra một kích, hắn lập tức lập uy, đấm ra một đấm đã đấm cho Tinh Mị không thể chống đỡ.

Với tu vi Nguyệt Minh Đế của hắn, muốn thu thập ấu thể Tinh Mị này quả thật dễ như trở bàn tay, đánh cho tên to xác kia căn bản không đủ sức phản kháng, nếu không phải là thiên địa dị chủng, xương cốt toàn thân chắc chắn vô cùng, thì đã sớm bị đánh thành thịt vụn rồi!

– Tiểu tạp chủng, ngươi dám hại ta! Lâm Tài Tuấn sau khi hơi kinh hoàng, ổn đinh lại, mặt lập tức giận dữ, giết về phía Chu Hằng.

– Ngươi làm cái gì? Dương Lan Hinh chắn trước người Chu

Hằng, gương mặt quyến rũ tràn đầy bất mãn.

Lúc trước Lâm Tài Tuấn không nghe nàng chỉ huy đã khiến nàng cực kỳ bất mãn, mà với sự thông minh của nàng làm sao không nhìn ra, vừa rồi chính là Lâm Tài Tuấn cố ý hại chết Chu Hằng!

Chu Hằng là nhân tài trong mắt nàng, nói không chừng ngày sau có thể đưa Dương gia tới tầm cao mới, có thể nói, giá trị của Chu Hằng thậm chí còn lớn hơn con Tinh Mị ấu thể này! Hơn nữa, Lâm Tài Tuấn còn phá hủy kế hoạch luyện binh của nàng, làm cho Vương Nguyên Long buộc phải ra tay trước dự tính.

Dưới cơn thịnh nộ, nàng cũng không chút che giấu bất mãn với Lâm Tài Tuấn. Chu Hằng lại phối hợp núp phía sau Dương Lan Hinh, mắt liếc Lâm Tài Tuấn nói: – Lâm thiếu, vừa rồi ta không phải cố ý a, ngươi ngàn vạn lần không nên để ở trong lòng.

– Ngươi, ngươi… Lâm Tài Tuấn tức giận muốn chết, từ trước đến nay chỉ có hắn hại người khác, không nghĩ tới lúc này lại bị Chu Hằng hại lại!

Hơn nữa, hắn lại không thể giải thích rõ được!

Nói cái gì? Nói Chu Hằng thực ra ẩn tàng lực lượng, thậm chí hắn có chiến lực 9 vầng trăng? Nhưng mà trước đó chỉ có hắn

thấy được, hiện tại tiểu tử này lại có Dương Lan Hinh bảo hộ, có muốn bức hắn dùng toàn lực cũng không bức được.

Hắn đã chọc cho Dương Lan Hinh nổi giận, không nên tiếp tục kích tiểu muội tâm ngoan thủ lạt này nữa.

Lâm Tài Tuấn cũng hận luôn Dương Lan Hinh, bọn họ có quan hệ thân thích bao nhiêu năm, nhưng mà lại không sánh bằng một ngoại nhân sao?

Tiện nhân kia, ngày sau bị hắn vật lên giường, nhất định phải hung hăng hành hạ một phen!

Lâm Tài Tuấn cúi đầu, nén bất mãn vào lòng, bây giờ tất cả thứ hắn có đều do Dương gia cho, căn bản không có tư cách trở mặt. Oanh! Oanh! Oanh!

Bên kia, Vương Nguyên Long đại phát thần uy, thực lực của hắn hoàn toàn nghiền ép ấu thể Tinh Mị, cũng không tế xuất trăng sáng của bản thân, chỉ dựa vào quyền đầu đã đánh cho Tinh Mị da tróc thịt bong, rõ ràng là muốn đánh chết!

Cao hơn một tiểu cảnh giới, đã có khí phách như thế!

Dương Lan Hinh đảo qua sắc mặt Lâm Tài Tuấn, ánh mắt lóe lên cảnh cáo, sau đó mới phất phất tay, nói: – Nhanh đi thu

xương cốt Tinh Mị đi!

Đây chính là kim loại cực kỳ trân quý!

Mọi người nhao nhao đáp xuống, lúc này bọn họ không thể về tay không.

– Đều dừng tay cho lão tử, khối thi thể Tinh Mị này, Hắc Báo quân đoàn chúng ta thu! Đúng vào lúc này, một bóng râm lớn phủ xuống, một chiếc tinh thuyền còn lớn hơn Không Hạm Dương gia xuất hiện trên trời, đầu thuyền cắm một lá cờ hình khô lâu, đúng là dấu hiệu cường đạo tinh hải! –

Chương 509: Cường đạo tinh hải

– Cường đạo tinh hải!

Mọi người đều cả kinh kêu lên, vẻ mặt đều khẩn trương.

Ác danh của cường đạo tinh hải đã ăn sâu vào lòng người rồi, những kẻ bị truy nã này vốn là hung nhân phạm tội ác không thể tha thứ trong 49 Tiên Thành, hiện tại lại liếm máu lưỡi đao mà sống, người nào không phải hạng người coi mạng người như cỏ rác?

Võ giả trong Tiên Thành dù gặp địch nhân, chỉ cần không phải cừu hận không thể hóa giải, như vậy chắc chắc sẽ không liều mạng, như vậy không đáng a, phân ra thắng bại mọi người liền phủi mông mỗi người một nơi.

Trừ phi có thực lực hoàn toàn nghiền ép, nếu không phải cẩn thận chó cùng rứt giậu, bị đối phương trước khi chết cắn lại mình một cái.

Nhưng cường đạo tinh hải lại khác, bọn họ đều là hạng người hung ác vô cùng, cho dù chống lại đối thủ mạnh hơn mình cũng dám, cũng đám chiến đấu với bất cứ giá nào, khiến đối

thủ cho dùng thắng cũng phải trả cái giá khá nặng phải trả.

Đám người này là những kẻ bị truy nã, coi thường sinh mệnh, bao gồm mình!

Bởi vậy, nghe tên cường đạo tinh hải, sĩ khí Dương gia đều yếu ba phần.

– Hừ! Dương Lan Hinh vọt lên, thần ý tràn ra ổn định quân tâm, vừa cao giọng nói: – Chúng ta là thuộc hạ Dương gia Tây Hợi Thành, xin các vị cho chút mặt mũi, chúng ta sẽ dâng lên một phần hậu lễ!

– Tốt nhất, chúng ta cũng chỉ muốn phát tài thôi. Trên thuyền hải tặc truyền tới một thanh âm, âm sầm lại thập phần trầm thấp, nhưng lại truyền rõ mồn một vào tai mọi người: – Lưu lại tất cả tài phú của các ngươi, còn có tinh thuyền, còn có nữ nhân!

Người Dương gia nghe được đều giận tím mặt.

Những cường đạo tinh hải này cũng quá mức đi, lại muốn cướp sạch tài phú của bọn họ nữa! Thực ra như vậy không phải không thể nhẫn nhịn. Từ lúc bọn họ rời cảnh ra, ngoài Tinh Mị thì không có thu hoạch khác, cho nên cũng không có bao nhiêu tài phú.

Nhưng ngay cả tinh thuyền cũng đều bị đoạt thì không thể nhịn.

Mất đi tinh thuyền bọn họ muốn quay về 49 Tiên Thành ít nhất phải mất 100 năm, chuyện này bọn họ không thể thừa nhận!

Hơn nữa, còn phải lưu lại nữ nhân nữa.

Dương Lan Hinh, chính là nữ nhân, là ái nữ của gia chủ đại nhân à, nếu để Dương Lan Hinh ở lại, bọn họ còn có mặt mũi trở về sao?

Cường đạo tinh hải tham lam như vậy, mọi người chỉ còn cách xung đột vũ trang.

Dương Lan Hinh nghiêm mặt quát:

– Các vị nếu không có lòng thành. Vậy cũng chỉ dung đao kiếm nói chuyện!

– Tiểu kỹ nữ mà đánh đánh giết giết, không bằng lên giường nói chuyện với Liễu tam gia đi! Cường đạo trên thuyền kêu lên đáng khinh.

– Tiểu kỹ nữ này lẳng lơ như vậy, Liễu Tam ngươi chống đỡ được mấy phút đây? Ta đánh cuộc với ngươi, ngươi không chống đỡ nổi mười phút.

– Sách, tiểu kỹ nữ này vú thật lớn, mông lại vểnh như vậy. Không phải muốn nam nhân đều điên lên hết đấy chứ? Mau mau mau, mau bắt tiểu kỹ nữ này trước, các huynh đệ xếp hàng chơi nha.

– Câm miệng!

Lâm Tài Tuấn tức giận muốn chết, hắn luôn coi Dương Lan Hinh là của riêng mình, tự nhiên không cho phép người khác sỉ nhục nữ nhân của hắn, lập tức tức giận mắng chửi.

– Đây là nhân tình của tiểu kỹ nữ sao?

– Nhìn không giống. Tiểu tử này vừa thấy đã biết là hạng người miệng cọp gan thỏ, làm sao thỏa mãn được ả kỹ nữ kia.

Cường đạo trên thuyền tiếp tục trêu chọc, dường như căn bản không để những người Dương gia này vào mắt.

Dương Lan Hinh mặt lạnh như băng, nàng tuy rằng xinh đẹp xuất chúng, nhưng mà trong ý niệm của nàng luôn là: Ta có thể lẳng lơ nhưng mà ngươi không thể nói. Nam nhân giở thói lưu manh đùa giỡn trước mặt nàng đều đã chết.

– Kết trận. Chuẩn bị chiến đấu! Nàng vừa lạnh lùng nói, vừa dùng thân ý kết nối chiến hạm, tinh thuyền này cũng không phải chỉ dùng để chở người, mà còn có lực sát thương cực mạnh.

– Các huynh đệ, giết sạch những thứ vô dụng này trước, sau đó sẽ chậm rãi chơi nữ nhân.

– Giết!

Cường đạo trên thuyền cũng lớn tiếng quát lên, hưu hưu hưu, từng bóng người bay xuống, giống như một đầu thương ưng lướt về phía mặt đất, từng vầng trăng sáng từ phía sau vọt ra.

Đây là ác chiến sinh tử, tự nhiên vừa lên là phải xuất ra chiến lực mạnh nhất, nếu không có chết cũng không có chỗ kêu oan!

– Chuẩn bị… Dương Lan Hinh không loạn chút nào, tỉnh táo chỉ huy: – Tam thúc, ngươi tọa trấn trung ương, ổn định trận thế, ngươi không thể đi, nếu không trận sẽ loạn.

– Lão Vương hiểu rồi! Vương Nguyên Long gật gật đầu, tuy rằng hắn rất thích tranh đấu tàn nhẫn, nhưng cũng biết khi nào thì không thể bị kích động.

Đoàn cường đạo Hắc Báo này nhiều hơn người Dương gia, chỉ tiên nhân bay ra ít nhất đã có 200 người, mà người cầm đầu lại dâng lên ba đạo trăng tròn phía sau.

Nguyệt Minh Đế! 3 vầng trăng!

Dương gia bên này, Vương Nguyên Long cũng là Nguyệt Minh Đế, nhưng chỉ có 2 vầng trăng, chiến lực đỉnh cao nhỉnh hơn một chút.

– Giết!

– Giết!

Nhân mã hai bên đều rống lớn, gặp cường đạo tinh hải cùng hung cực ác, những người Dương gia cũng không mang lòng may mắn, chỉ có đường liều mạng!

Chỉ có liều chết chiến một trận, mới có thể đánh lui những

cường đạo tinh hải này, nếu như mang ý niệm chạy trốn, như vậy nhất định bọn họ đều rơi vào vạn kiếp bất phục!

– Oanh!

Binh khí va chạm, song phương huyết chiến. Mà trên bầu trời, trên Không Hạm Dương gia cũng chồi ra ba khẩu pháo, trên miệng pháo chớp động từng điểm sáng trắng, rất nhanh phóng đại thành quang cầu bằng đầu người, tiếp tục phóng đại, phóng đại, lớn đến một vòng tay người trưởng thành mới mạnh mẽ bắn ra.

Hưu, hưu, hưu, ba quầng sáng nhanh như lưu quang xẹt qua, oanh kích về phía Không Hạm của cường đạo tinh hải.

– Ông! Ông! Ông!

Khi quầng sáng bắn tới, trên thân hạm của cường đạo tinh hải đột nhiên trào ra một quầng sáng, mạnh mẽ cản lại ba đạo ánh sáng này, ánh sáng nổ tung như pháo bông rực rỡ.

Kỳ quái là, Không Hạm của cường đạo tinh hải cũng không đánh trả, mà chỉ bị động phòng ngự như vậy.

Chu Hằng biết, đó cũng không phải cường đạo tinh hải nhân từ nương tay, mà bọn hắn không muốn phá hủy tinh thuyền của

Dương gia! Bởi vì, bọn cường đạo kia đã xem nó như tài sản của mình rồi.

Cục này, làm sao phá đây?

Chu Hằng cũng không lo lắng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Hoặc Thiên trên tinh thuyền, gặp phải tình huống này, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ khẳng định sẽ trốn vào Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, mà có Hoặc Thiên tọa trấn, thiên hạ ái có thể làm càn?

Nhưng mà mấu chốt là, cường đạo tinh hải nếu không oanh phá Không Hạm của Dương gia, cũng không có phát động thuyền chiến, bây giờ Hoặc Thiên tuyệt đối an toàn.

Thiên nữ tuyệt thế này không thể chủ động kích phát lực lượng vô danh kinh khủng trong cơ thể, trừ phi lúc nàng không khống chế được cảm xúc của mình. Chiến lực của Hoặc Thiên tương đương phế bỏ rồi.

Chu Hằng thở dài, hắn cũng thật xui xẻo. Vừa đến Tiên giới đã gặp phải Tinh Trần Phong Bạo, ấu thể Tinh Mị, thật vất vả quá giang lên thuyền, kết quả lại gặp phải cường đạo tinh hải!

Nếu không cần lo lắng cho đám người Hoặc Thiên, vậy hắn chỉ cần quản mình là được!

Chỉ còn cách chiến mà thôi!

Chu Hằng cao giọng cười to, cả người bắn ra, hai đấm bay múa, nắm quyền màu vàng chiêu sáng thiên địa.

Nơi này có gần hai trăm tiên nhân để cho hắn đồ tể, vừa lúc để hắn gia tăng tích lũy linh lực!

Bởi vì hắn vừa mới gia nhập Dương gia. Tuy rằng mang danh hiệu đội phó, nhưng trên thực tế chưa có dung nhập vào trong hệ thống chiến đấu của Dương gia, hắn hoàn toàn hành động độc lập, cũng không ảnh hưởng tới người khác.

– Tiểu tử, nạp mạng đi! Một gã cường đạo quát với Chu Hằng, tay vung một thanh đại đao sau lưng, sau lưng còn có năm đạo trăng khuyết chiếu sáng.

Theo lý thuyết mà nói. Người này có chiến lực Nguyệt Minh nhất trọng thiên hậu kỳ, ở trong Nguyệt Minh Vương cũng được coi là hảo thủ. Mà Chu Hằng vừa mới đột phá, khí tức trên người không quá ổn định, người kinh nghiệm liếc mắt một cái có thể nhìn ra.

Bất quá chỉ là Nguyệt Minh nhất trọng thiên sơ kỳ mà thôi, tùy tiện cho thể chơi đùa!

Chu Hằng chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tự nhiên di chuyển dưới công kích của đối phương. Đây chính là bí thuật bất truyền của Khổng gia. Nếu không có cơ duyên xảo hợp, Khổng Ngạo Côn điên điên khùng khùng, Chu Hằng làm sao có thể học được?

Đây rất có thể là tiên thuật cấp bậc Sáng Thế Cảnh, phẩm bậc hơn xa Phiên Thiên Chưởng hoặc Phi Vũ Thất Kiếm, cũng chỉ có Lăng Thiên Cửu Thức mới có thể trấn áp.

– Tiểu tử, ngươi học được một môn thân pháp tốt đó. Nam tử kia vừa thu lại đại đao. Lè lưỡi liếm môi một cái, lộ ra nụ cười đáng khinh: – Nhìn ngươi coi như tuấn tú, không bằng làm thỏ nhị gia của lão tử đi, nó có thể cứu ngươi một mạng đấy.

Chu Hằng sắc mặt trầm xuống, lòng sát ý trào dâng.

Hiện tại mỗi người đều đang huyết chiến, không ai để tâm hắn đâu, vậy thì mạnh tay đi.

Chu Hằng tay phải rung lên, hắc kiếm tế xuất.

– Ha ha, ta nói tiểu tử, ngươi muốn dùng thanh kiếm hư này chơi với lão tử sao? Hắc hắc, lão tử đùa chết ngươi! Nam nhân kia cười vô sỉ, quơ đao chém về phía Chu Hằng.

Chu Hằng hừ nhẹ một tiếng, tay trái hóa trảo chụp về phía cổ đối phương.

– Lớn mật! Nam nhân kia giận dữ, bóp cổ hắn, đây là thằng thừng miệt thị hắn, quả thực không xem hắn ra gì!

Trong đám cường đạo tinh hải này nam nhiều nữ ít, ngẫu nhiên cướp được một ít nữ nhân cũng rất nhanh bị đùa chết, cho nên dục hỏa làm sao nín được? Chỉ có thể tìm nam nhân tuấn tú giải quyết!

Hắn vốn tính toán thu Chu Hằng làm luyến đồng, nhưng mà Chu Hằng lại dám khinh thị mình như vậy, lập tức khiến hắn hung giận, không thương hoa tiếc ngọc nữa.

5 vầng trăng khuyết đồng thời đại phóng hào quang, hắn một đao toàn lực chém ra.

Hắn phải một đao chém tiểu tử cuồng ngạo này!

Ngay vào lúc này, phía sau Chu Hằng bỗng nhiên hiện ra chín đạo trăng khuyết!

9 vầng trăng!

– Cái, cái gì? Nam nhân kia kinh hoàng thất sắc, thiếu chút nữa phun ra một búng máu.

Ở Tiên giới, đừng nói kém một tiểu cảnh giới chênh lệch là trời và đất, cho dù cùng tiểu cảnh giới, nhưng trong sơ kỳ và trung kỳ, trung kỳ và hậu kỳ cũng có chênh lệch như đại cảnh giới ở Phàm giới vậy.

Mà nó thể hiện rõ nhất ở số lượng vầng trăng, nhiều hơn một vầng trăng, chiến lực sẽ tăng lên mấy chục, thậm chí hơn trăm lần!

9 vầng trăng tuyệt đối nghiền ép 5 vầng trăng!

Tên này không phải mới vừa đột phá Nguyệt Minh Cảnh sao, làm sao có thể có được 9 vầng trăng? Con bà nó, đây là người sao?

Hắn, hắn, hắn chết oan a!

Thực lực tuyệt đối nghiền ép, nam tử kia căn bản không có lực chống cự đã bị Chu Hằng tóm cổ, dễ dàng giống như giết một con gà. Hắn cũng giống như gà bị Chu Hằng xách lên, sau đó hắc kiếm nhoáng lên một cái, phốc, máu tươi trào lên, trực tiếp xuyên qua ngực hắn.

Bị hắc kiếm đâm trúng chỗ yếu hại, bất cứ người nào đều hữu tử vô sinh! Nam nhân kia ngay cả run cũng không run được, trực tiếp quy thiên!

Chu Hằng thuận tay thu đại đao của hắn lại, sau khi cướp tài phú của hai người Lệnh Hồ Huyền, hắn cũng không thiếu pháp khí không gian Tiên cấp, thân hình vừa chuyển, hắn lại giết ra ngoài, trường giết chóc này là nơi tìm vui của hắn.

Chương 510: Tan tác

Chu Hằng ngấm ngầm ra tay.

Hắn rõ ràng có được chiến lực 9 vầng trăng, nhưng mà vừa mới đột phá Nguyệt Minh Cảnh, khí tức cực không ổn định kia chính là ngụy trang tốt nhất, cho dù Sáng Thế Đế ở đây cũng cho rằng Chu Hằng là Nguyệt Minh nhất trọng thiên sơ kỳ thứ thiệt.

Ai dám nói không phải thì sẽ rơi đầu.

Nhưng mà rõ ràng là Nguyệt Minh Vương, còn là Nguyệt Minh Vương sơ cấp, thình lình lại bộc phát ra chiến lực Nguyệt Minh Hoàng, như vậy ai chịu nổi?

Hơn nữa Chu Hằng chỉ xuống tay với Nguyệt Minh Vương, như vậy càng mười phần chắc chín, Tiên giới kém một tiểu cảnh giới, chính là tuyệt đối nghiền ép a.

Hạ độc thủ với cường đạo, Chu Hằng rất thoải mái, hắc kiếm trong mười mấy phút ngắn ngủi đã vô tình cắn nuốt 17 sinh mệnh Nguyệt Minh Vương.

– Sao lại thế này, bên ta sao đột nhiên chết nhiều người như vậy?

– Là tên tiểu tử kia đã hạ thủ, ta tận mắt nhìn thấy.

– Cái gì, ngươi mắt mù sao, tiểu tử kia rõ ràng mới vừa vào Nguyệt Minh Cảnh, ngay cả khí tức còn chưa ổn định, hắn làm sao có thể giết nhiều người chúng ta như vậy.

– Mau, mau tìm ra tên hạ độc thủ.

Bọn cường đạo ý thức được không thích hợp, nhưng mà trong hỗn chiến nào chú ý tới Chu Hằng, mà có người thấy nói ra cũng bị đồng bọn khinh bỉ, không phải sao, mới vào Nguyệt Minh Cảnh làm sao có thể giết được nhiều Nguyệt Minh Vương như vậy?

Chu Hằng cũng rất thức thời, thấy động tĩnh quá lớn, hắn liền thu tay lại một chút, du đấu với người vừa mới tiến vào Nguyệt Minh Cảnh.

Tuy nhiên, bên Hắc Báo quân đoàn tuy rằng bị Chu Hằng ngầm hại chết một ít người, nhưng mà dù sao vẫn chiếm ưu thế về số lượng. Hơn nữa. Dương gia có thể kết trận chém giết, những cường đạo cả ngày sống trên lưỡi đao này làm sao không biết chứ?

Dùng trận đối trận, dùng trận phá trận. TÌnh thế bên Dương gia càng ngày càng không ổn.

– Đại tiểu thư, chúng ta nên nghĩ biện pháp rút về tinh thuyền, chỉ cần khởi động tinh không truyền tống, nhất định có thể bỏ rơi bọn họ! Có người đề xuất với Dương Lan Hinh.

Dương Lan Hinh có chút tiếc rẻ quét nhìn thi thể ấu thể Tinh Mị, đây chính là một khoản tài phú cực kỳ trân quý, nhưng mà nếu ham chiến không đi thì rất có thể bọn họ phải lưu lại ở đây!

Bởi vậy, nàng không quá do dự. Lập tức ra lạnh toàn bộ rút lui.

Tuy rằng lui lại, nhưng cũng không thể như ong vỡ tổ chạy về tinh thuyền, mà vừa đánh vừa lui, nếu không binh bại như núi, không biết uổng mạng bao nhiêu người?

– Muốn chạy? Hừ lạnh một tiếng, hưu, một tên cường đạo tinh hải từ trên chiến hạm bay xuống. Sau lưng gió vù vù cuốn lên, mà 7 vầng trăng tròn lại dâng lên trời cao, ba đỏ, hai đen, hai xanh biếc, màu sắc cực kỳ loang lổ.

Màu trăng càng tinh khiết, thì chiến lực càng cường đại, nhưng mà người này lại có màu trăng tròn pha tạp 3 màu. Cảnh giới

là gì?

Nguyệt Minh Đế, 7 vầng trăng!

Đủ để nghiền ép bất cứ người nào giữa sân!

Trong nháy mắt, người Dương gia đều biến sắc.

Áp chế cảnh giới Tiên giới thật lợi hại, chiến lực 7 vầng trăng tròn đã đủ sức nhẹ nhàng nghiền ép Vương Nguyên Long rồi!

Chết chắc rồi! Bọn họ chết chắc rồi! Đối phương lại có chiến lực cường đại, cho dù bọn họ huyết chiến thì cũng không có phần thắng, tuyệt đối chỉ có một con đường chết!

Trốn đi!

Nếu phân tán trốn chạy. Tổng thể sẽ có vài người có thể thoát mạng, tuy rằng mất tinh thuyền chỉ có thể phiêu đãng trong vũ trụ. Nhưng chỉ cần tiên nhân ngẫu nhiên hấp thu được một chút tiên thạch là có thể bảo trì chiến lực, cho dù phiêu đãng trong vũ trụ 100 năm cũng còn hơn tình thế bây giờ.

Đây là một thế giới tôn sùng chiến lực, võ giả dùng thực lực vi tôn. Chính vì vậy, sau khi một vị Nguyệt Minh Đế đỉnh phong xuất hiện, trực tiếp đánh tan ý chí chiến đấu của mọi người.

– Cản bọn họ lại, đừng cho bọn họ trở lại tinh thuyền! Nguyệt Minh Đế vừa xuất hiện lạnh lùng nói, hắn là một trung niên nam tử cao gầy, trên mặt có một vết sẹo sâu, tô thêm vẻ khát máu.

– Trốn đi! Người Dương gia sĩ khí rơi xuống vực sâu.

Bọn họ đều có người thân ở Dương gia, vận mệnh buộc chung một chỗ với Dương gia, bởi vậy bọn họ nguyện ý vì Dương gia vào sinh ra tử. Nhưng mà tình huống hiện tại cho dù bọn họ liều mạng cũng là chịu chết, như vậy ai sẽ làm chuyện ngốc nghếch chứ?

Hơn trăm người lập tức lập tức giải tán, trốn về hướng khác nhau.

– Đi! Vương Nguyên Long sau khi đâm bậy một thương, một tay ôm lấy Dương Lan Hinh và Lâm Tài Tuấn, mặc dù hắn có thể chiến, nhưng còn không ngu xuẩn đến mức cứng rắn chiến đấu với Nguyệt Minh Đế 7 luân!

Huống chi đối phương có tới hai Nguyệt Minh Đế!

Trận chiến này, Dương gia nhất định sẽ thua, đi được một người thì tốt một người.

– Ha ha, bây giờ còn muốn chạy? Nguyệt Minh Đế mặt thẹo hừ lạnh một tiếng, nhanh chóng đuổi theo Vương Nguyên Long. Hắn nhiều hơn đối phương 4 vầng trăng, chỉ vài bước đã đuổi kịp rồi.

Vương Nguyên Long nổi giận gầm lên một tiếng, hai tay ném Dương Lan Hinh và Lâm Tài Tuấn ra ngoài, quát to: – Các ngươi chạy mau, ta sẽ quấn lấy hắn!

– Tam thúc… Dương Lan Hinh quả thật tâm ngoan thủ lạt, nhưng đó là với ngoại nhân, Vương Nguyên Long trong lòng nàng không khác gì thúc thúc. Lúc này phải hy sinh Vương Nguyên Long để chạy trối chết, nàng lòng như đao cắt.

– Biểu muội, không còn thời gian, chạy mau! Lâm Tài Tuấn thúc giục, hắn tuyệt đối là người ích kỷ, Vương Nguyên Long xả thân hộ vệ chỉ khiến hắn cảm động trong nháy mắt, nhưng lập tức nhận ra tính mạng mình quan trọng hơn.

Dương Lan Hinh trợn mắt nhìn hắn, nhưng nàng là người lý trí, biết cho dù lưu lại cũng không có ý nghĩa, chỉ khiến Vương Nguyên Long hy sinh một cách vô ích! Nàng mạnh mẽ xoay người bỏ chạy, giận dữ hét lên: – Tam thúc, điệt nữ ngày sau

nhất định sẽ báo thù cho ngài.

Vương Nguyên Long cười ha ha, hào khí tăng mạnh, chiến ý xông lên tận trời.

Hắn tuy rằng chiến lực xa xa không bằng đối thủ, nhưng mà mọi người đều là Nguyệt Minh Đế, hắn liều mạng cũng đủ để quấn lấy đối phương một thời gian dài.

– Mấy tên các ngươi đánh hạ hai nam nữ kia cho ta! Mặt thẹo Nguyệt Minh Đế nhìn bóng dáng Dương Lan Hinh mà thèm nhỏ dãi. Làm một cường đạo, hắn cũng không còn hùng tâm tráng chí gì, chỉ nghĩ tới cuộc sống, mình và thủ hạ có nữ nhân trên giường.

Dương Lan Hinh lẳng lơ như vậy, tươi đẹp như vậy, đẫy đà mê người như vậy, tự nhiên là con mồi hắn không thể bỏ qua.

Hưu hưu hưu, lập tức có 5 đạo nhân ảnh đuổi theo Dương Lan Hinh và Lâm Tài Tuấn, đều là Nguyệt Minh Hoàng, hơn nữa còn có ba Nguyệt Minh Hoàng cấp bậc đỉnh phong.

Chu Hằng nhướng mày, đường tiến về phía tinh thuyền đã bị chặn. Cũng có một gã Nguyệt Minh Đế tọa trấn, hắn căn bản không khả năng cứng rắn xông qua. Mà Dương gia chạy tán loạn. Hắn cũng không còn như cá gặp nước như trước nữa, nếu hắn hành động chắc sẽ bị cường đạo vây giết.

Hắn có thể nghiền ép một Nguyệt Minh Vương tùy ý, nhưng mà trong cường đạo ít nhất còn có mười mấy Nguyệt Minh Hoàng, thậm chí trên trời còn có một Nguyệt Minh Đế tọa trấn, đánh bừa chính là muốn chết!

– Đi!

Chu Hằng sau khi nhìn thoáng qua tinh thuyền trên trời, lập tức hạ quyết tâm.

Có Hoặc Thiên tọa trấn, những người khác tuyệt đối không sao, mà hắn tiến lại không được, ở lại không xong. Chỉ có thể tạm thời rời đi trước.

Hưu, hắn triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ đuổi theo Dương Lan Hinh và Lâm Tài Tuấn.

Trước sau ba người bay nhanh, rất nhanh thoát khỏi trói buộc của đại lục, bay vào trong vũ trụ lạnh như băng. Không còn trọng lực áp chế, tốc độ của tất cả mọi người tăng vọt, đặc biệt Chu Hằng, Tấn Vân Lưu Quang Bộ đạt tới cực hạn. Nhanh như điện quang thạch hỏa.

Đều là Nguyệt Minh Hoàng, nhưng số lượng trăng sáng quyết định chênh lệch lực lượng, hai ngày hai đêm sau, Dương Lan Hinh và Lâm Tài Tuấn cuối cùng bị năm Nguyệt Minh Hoàng

phía sau đuổi kịp.

– Cạc cạc dát, các ngươi còn trốn được không? Một gã cường đạo dùng linh lực chấn động nói chuyện.

– Sách. Bộ dạng tiểu kỹ nữ này thật con mẹ nó lẳng lơ, các ngươi nhìn vú kìa, giống như muốn bật ra, cái mông kia, thật con bà nó tròn vểnh nha. Lão tử tê cứng rồi, thật muốn phang cho nàng một phát.

– Đây là nữ nhân đại thủ lãnh nhìn trúng. Ngươi dám đụng vào, khẳng định sẽ bị đại thủ lĩnh thiến.

– Thật con bà nó xui xẻo à, không thể chọc vào, vậy để nàng dùng vú ụ kia phục vụ chúng ta, lão đại sẽ không vì vậy mà làm thịt chúng ta chứ?

– Hắc hắc, chỉ cần ít ngày nữa tiến vào động dưới của nàng, vui đùa thỏa thê lão đại cũng không nói gì đâu.

Mấy tên cường đạo đều dùng ánh mắt nóng rực nhìn chằm chằm Dương Lan Hinh, vưu vật phong tao tận xương như vậy, bọn họ cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp qua, chỉ nhìn đã khiến bọn họ ngứa ngáy rồi, hận không thể lập tức đè vưu vật này xuống.

Dương Lan Hinh mặt không đổi sắc, chỉ ngưng thần đề phòng, cha nàng là Nguyệt Minh Đế, vẫn luôn cho nàng một ít thứ bảo mệnh, gặp Nguyệt Minh Đế tự nhiên không có tác dụng, nhưng lại có một đường sinh cơ khi gặp Nguyệt Minh Hoàng.

– Mau mau đánh hạ, lão tử không nhịn nổi! Một gã Nguyệt Minh Hoàng ra tay trước, chụp về phía Dương Lan Hinh, về phần Lâm Tài Tuấn hoàn toàn không quản.

Dương Lan Hinh nũng nịu một tiếng, hai tay dang rộng, 4 nửa vầng trăng tế xuất, đón đỡ Nguyệt Minh Hoàng kia, mỗi một vầng trăng sáng cũng đại phóng hào quang, sáng có thể mù mắt người.

– Chút tài mọn! 5 đại Nguyệt Minh Hoàng đồng thời hừ lạnh, cường đạo nào cần nói quy củ gì, hơn nữa bọn họ lúc này đều dục hỏa đốt người, vội vã muốn bắt lấy Dương Lan Hinh tiết dục, cho nên càng không thể đơn đả độc đấu.

Một người động, bốn người còn lại cũng ra tay, nhao nhao phóng xuất ra trăng sáng của mình đi trấn áp Dương Lan Hinh.

Ba người 7 vầng trăng, một người 6 vầng trăng, một người 5 vầng trăng, thực lực mỗi người đều trên Dương Lan Hinh!

– Ông!

Trăng sáng nện xuống, trên người Dương Lan Hinh bùng lên một đạo ánh sáng đỏ, mạnh mẽ cản lại đám vầng trăng kia!

– Nguyệt Minh Đế bảo hộ lực!

– Hừ, chỉ cũng đỡ được mấy lần mà thôi. – Lại đến!

Năm người đồng thời hừ lạnh, tiếp tục tế xuất vầng trăng oanh kích Dương Lan Hinh.

Dương Lan Hinh cắn chặt môi, quả thật, vòng bảo hộ Dương Thiết Hổ cho của nàng không kiên trì được thời gian bao lâu, không có kỳ tích xuất hiện, nàng nhất định sẽ rơi vào tay đám cường đạo này.

Vận mệnh của nang từ nay về sau, vừa nghĩ tới đã khiến nàng không rét mà run. Nàng không muốn chết, nhưng nếu lọt vào ta cường đạo… Có lẽ chết mới là lựa chọn tốt hơn!

– Ha ha, không đỡ được mấy chiêu, ngươi tốt nhất thúc thủ chịu trói đi.

– Lão tử muốn “bạo” (ý nói đâm thọt cái ấy vào miệng) cái miệng của nàng.

– It nói nhảm đi, đánh hạ người trước.

Năm Nguyệt Minh Hoàng đều tinh thần đại chấn, nghĩ tới lúc đùa bỡn vưu vật này, bọn họ đều không tự chủ được phản ứng, hạ thân căng phọt.

Dương Lan Hinh tuyệt vọng, nàng tính tự vẫn.

– Hưu!

Chính vào lúc này, chỉ thấy một đạo nhân ảnh xẹt qua, tốc độ nhanh khiến cho người ta căn bản không thể bắt giữ, mạnh mẽ xông vào chiến đoàn, một tay chụp lấy tay Dương Lan Hinh, sau đó cấp tốc rời đi.

Trong nháy mắt ngây ngẩn, Lâm Tài Tuấn đột nhiên lớn tiếng kêu to: – Còn có ta! Còn có ta a!

Ủy khuất kêu oan không ngừng.

Chương 511: Vầng trăng thứ 10

– Đuổi theo.

Sau khi 5 đại Nguyệt Minh Hoàng ngẩn ra, lập tức có bốn người phân ra truy kích, một người còn lại tiến tới Lâm Tài Tuấn, lão đại nói phải bắt được hai nam nữ này, như vậy tự nhiên một người cũng không thể chạy!

Bóng người xông vào kia chính là Chu Hằng, với tốc độ của Tấn Vân Lưu Quang Bộ của hắn, cộng thêm hắn vốn có lực lượng 9 vầng trăng khuyết, một khi toàn lực tăng tốc thì có thể so được với Nguyệt Minh Hoàng đỉnh phong.

Được hắn mang theo, Dương Lan Hinh cũng bay nhanh.

– Tiểu tử, đứng lại cho ta!

Bốn gã Nguyệt Minh Hoàng đều kêu lớn, toàn lực thúc giục lực lượng bản thân, 27 nửa vầng trăng tản ra đủ màu sắc trong vũ trụ đen như mực.

Tốc độ của bọn họ cũng rất nhanh, nhưng so với Chu Hằng thì còn kém hơn một chút, tuy rằng chênh lệch rất nhỏ, nhưng mà lâu dài lại kéo dài như lạch trời

Mấu chốt ở chỗ, Chu Hằng có kiên trì lâu được như vậy hay không?

Đúng như vậy, bốn gã Nguyệt Minh Hoàng thủy chung không buông bỏ, gắt gao theo sát sau hai người Chu Hằng.

Đối với bọn hắn mà nói, Dương Lan Hinh chính là một kiện trân bảo hiếm thế, sao bỏ được!

– Vì sao không cứu biểu ca ta? Dương Lan Hinh kêu lên với Chu Hằng.

– Năng lực có hạn, mang hai người khẳng định sẽ bị bọn họ đuổi kịp! Chu Hằng thuận miệng nói. Thực ra đều đạt tới cấp bậc tiên nhân, Lâm Tài Tuấn chỉ cần dùng linh lực để người trôi nổi, vậy mang theo một người cũng không mấy ảnh hưởng.

Dương Lan Hinh tức giận thân thể ru rẩy, đây không phải là trợn mắt nói mò sao?

Chỉ là vừa cứu nàng một mạng, để nàng không lọt vào tay

cường đạo cùng hung cực ác, đây là đại ân, cho dù nàng muốn qua sông đoạn cầu cũng phải đợi tới nơi an toàn rồi nói sau.

Hơn nữa, Chu Hằng cũng là thiên tài nàng muốn mời chào. Hiện tại Dương gia tổn thất một chiếc tinh thuyền, còn có hơn trăm tiên nhân Nguyệt Minh Cảnh, nếu như mang Chu Hằng về, vậy thì có thể cứu hồi được một chút tổn thất.

Bởi vậy, nàng cũng chỉ oán trách một chút mà thôi.

Có thể không tức giận sao?

Lúc trước thì không biết. Nhưng bây giờ Chu Hằng toàn lực thi triển, 9 vầng trăng khuyết rõ ràng lóe sáng phía sau hắn! 9 vầng trăng a, đây chính là tồn tại Nguyệt Minh Hoàng sơ kỳ, lúc trước khẳng đinh Lâm Tài Tuấn bị Chu Hằng hãm hại, cho nên mới bị đánh về phía Tinh Mị, thiếu chút nữa mất mạng!

Tên này giấu thật sâu!

Nhưng mà chính vì thấy 9 vầng trăng. Dương Lan Hinh lại càng muốn mời chào Chu Hằng!

Vừa mới tiến vào Nguyệt Minh Cảnh đã có được 9 vầng trăng, như vậy về sau thì sẽ thế nào? Đây tuyệt đối là thiên tài có một không hai a, thậm chí ngày sau có thể trở thành vô thượng tồn tại Sáng Thế Đế, bá chủ có thể tung hoành Tuyệt Tiên Thành!

Nghĩ như vậy, Dương Lan Hinh càng thêm không muốn trở mặt với Chu Hằng. Về phần Lâm Tài Tuấn… Vậy thì xem mệnh trời.

– Đứng lại! – Dừng lại!

Phía sau, bốn đại Nguyệt Minh Hoàng cùng rống giận, nhưng mà cách hai người Chu Hằng càng ngày càng xa. Suốt một ngày một đêm, cuối cùng bọn họ bị bỏ xa không thấy bóng dáng.

Tinh hải mờ mịt, một khi không thấy thì căn bản không thể đuổi kịp.

Chu Hằng chậm lại, may mắn cuối cùng đã bỏ xa đám người kia, nếu không linh lực của hắn cũng sẽ khô cạn.

– Phía trước có khối đại lục, vào đó trước rồi nói sau! Dương Lan Hinh tính cách cầm được thì cũng buông được. Nếu quyết định phải mời chào Chu Hằng, thì sẽ quyết đoán quên chuyện tiểu tử này giả bộ, lại nói, ở trước mặt người xa lạ ẩn giấu thực lực cũng chỉ là do cẩn thận, cho dù lúc hãm hại Lâm Tài Tuấn

thì cũng chỉ vì tự vệ mà thôi.

Chu Hằng gật gật đầu, nếu bọn họ muốn trở lại Tiên Thành cũng chỉ có cách ngồi lên cùng thuyền, mà vũ trụ mịt mờ muốn đánh chủ ý lên tinh thuyền thì xác suất cũng như không, chỉ có đến đại lục mới có khả năng gặp được thế lực khai thác quặng khoáng.

Hưu, hưu, hai người bay đi, đợi lúc bọn họ tiến vào đại lục. Một cỗ trọng lực khổng lồ đánh úp lại, hai người đều nghiêng người, cấp tốc rơi xuống dưới.

Trọng lực ở đây ít nhất mạnh hơn khối đại lục lúc trước gấp trăm lần.

Chu Hằng và Dương Lan Hinh vẫn có thể phi hành, nhưng linh lực hao phí cũng mạnh hơn, còn không bằng trực tiếp đi bộ trên đất. Tốc độ không chậm, mà hao tổn cũng giảm mạnh.

– Ngươi khôi phục một chút linh lực trước đi! Dương Lan Hinh đưa cho Chu Hằng một khối tiên thạch.

Trong pháp khí không gian của Chu Hằng cũng có tiên thạch, đó là từ trong tay Lệnh Hồ Huyền, Đặng Bộ Phi mà đoạt được, nhưng nếu Dương Lan Hinh đưa cho hắn, hắn cũng không có lý do từ chối. Thành thật không khách khí nhận lấy, hắn bắt đầu ngồi xuống điều tức, mau chóng khôi phục linh lực.

Thực ra nhanh nhất chính là hấp thu Tinh Hạch lực, linh khí trong đó là tinh thuần và nồng đậm nhất, nhưng mà để khôi phục linh lực cũng quá lãng phí! Hắn còn muố giữ lại cho ái thể dùng.

Dương Lan Hinh cũng lấy ra một khối tiên thạch hấp thu, chiến đấu lúc trước nàng cũng tiêu hao rất nhiều, về sau lại luôn chạy trối chết, làm sao có thời gian cho nàng khôi phục.

Hai người đều ngồi vào chỗ của mình, tuy rằng quen nhau không được mấy ngày, nhưng mà đã là bạn cùng chung hoạn nạn, vẫn có một phần tín niệm đối phương, đương nhiên muốn hoàn toàn tin tưởng là không thể.

Trong Tiên thạch linh lực sung túc, một ngày một đêm sau, Chu Hằng đã khôi phục nguyên khí, hắn cũng không đứng lên, mà tiếp tục hấp thu tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm.

Hắn tổng cộng đánh chém 17 tiên nhân, tinh khí sinh mệnh ẩn chứa trong hắc kiếm vô cùng phong phú.

Những tinh khí sinh mệnh này dùng tốc độ cực nhanh chuyển hóa thành tích lũy linh lực, mạnh mẽ gia tăng thực lực Chu Hằng.

Tuy nhiên 9 vầng trăng của Chu Hằng đều tròn lên, chỉ một

thời gian sau, hắn lại gặp phải bình cảnh, bởi vì 9 vầng trăng không thể gia tăng tiếp, linh lực hắc kiếm cung cấp bắt đầu súc tích.

Chu Hằng chỉ cảm thấy cơ thể đầy hơi, cả người như muốn nổ tung, nhưng hắn cũng không thể làm gì, chỉ không ngừng rút ra lực lượng trong hắc kiếm.

Sau khi luyện hóa nửa tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm một, hắn cũng đạt tới điểm tới hạn.

Ông!

Thế giới đan điền run lên, viền 9 vầng trăng khuyết xuất hiện một điểm trắng nhỏ.

Vầng trăng thứ 10!

Tuy rằng chỉ là hình thức ban đầu, nhưng lại đi ra một bước khó khăn nhất, chuyện còn lại thì dễ dàng rồi.

Chu Hằng không ngừng rút ra linh khí trong hắc kiếm, điểm trắng nhỏ này cũng nhanh chóng trưởng thành, ánh sáng càng thêm sáng trắng, điểm nhỏ chậm rãi kéo dài, tạo thành một vầng trăng khuyết nhỏ.

Khi tất cả tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm đều bị rút sạch, vầng trăng khuyết thứ 10 cũng phình được 1/3.

Chu Hằng nhảy lên, toàn lực vận chuyển, 10 vầng trăng khuyết đồng loạt sáng ngời, trong nháy mắt lực lượng của hắn tăng lên mức khủng bố.

So với lúc đến, ít nhất mạnh hơn gấp ba!

Đợi vầng trăng khuyết thứ 10 này hoàn toàn thành hình, lực lượng của hắn cũng tăng lên 10 lần.

Quả nhiên, nhiều hơn một vầng trăng thì chênh lệch càng lớn.

Chu Hằng massage tay chân, ngoai đầu nhìn thấy Dương Lan Hinh vẻ mặt quái dị, trợn trừng mắt nhìn hắn, cái miệng nhỏ nhắn đỏ tươi mở lớn hết cỡ, dễ dàng khiến người ta nổi lên ý nghĩ tà ác, muốn đem cái gì đó cứng cứng nhét vào.

– 10, 10 vầng trăng! Dương Lan Hinh sắp điên mất rồi.

Thông thường Nguyệt Minh Cảnh gặp 7 tiến 1, cũng chính là mỗi khi hình thành 7 vầng trăng là có thể tiến về phía trước một bước dài, tiến vào tiểu cảnh giới kế tiếp, tụ trăng khuyết

thành nửa vầng trăng, lại tụ nửa vầng trăng thành trăng tròn.

Ngẫu nhiên có kỳ tài ngất trời, có thể ở hình thành 8 vầng thậm chí 9 vầng, 10 vầng trăng sáng rồi tiếp tục đột phá, cũng sẽ lập tức tiến vào tiểu cảnh giới sơ kỳ kế tiếp, thậm chí trung kỳ!

Nhưng thiên tài như vậy… Ngàn năm mới ra một!

Nhưng mà quái vật trước mặt này thì sao, vừa tiến vào Nguyệt Minh Cảnh đã có được 9 vầng trăng khuyết, hiện tại lại tạo thành vầng thứ 10! Càng làm cho người ta kinh khủng hơn là, tên này rõ ràng vừa mới tiến vào Nguyệt Minh Cảnh, hiển nhiên không có khả năng sau khi vầng trăng khuyết thứ 10 hoàn toàn thành hình tiến vào Nguyệt Minh nhị trọng thiên, điều này có nghĩa cực hạn của hắn cũng không phải là 10 vầng trăng!

Chiếu theo bình thường thì ít nhất cũng phải thêm 7, tổng cộng thành 16 vầng trăng sáng!

Dương Lan Hinh chỉ thử nghĩ tới con số kia cũng muốn ngất rồi, 16 vầng trăng sáng a, như vậy cũng có thể so được với Nguyệt Minh Hoàng đấy!

Nhưng mà độ khó đề thăng của hai người giống nhau sao? Nguyệt Minh Hoàng ít nhất khó hơn gấp mười!

Đây cũng là nguyên nhân vì sao những cường giả kia lại trăm phương nghìn kế tận khả năng gia tăng số lượng vầng trăng rồi mới đột phá, bởi vì giống như chiến lực, độ khó hai thứ hoàn toàn không giống nhau.

Nhất định phải bắt lấy nam nhân này cột hắn vào chiến xa của Dương gia!

Dương Lan Hinh thầm nói trong lòng, nàng dường như đã thấy Dương gia quật khởi, quét ngang Tây Hợi Thành, thậm chí có thể một đường đánh lên, tương lai ở trong Tuyệt Tiên Thành chiếm được chỗ đứng nhỏ nhoi cũng không phải là không thể!

Vậy sẽ là vinh quang vô hạn!

– Mặt ta nở hoa sao?

Chu Hằng có chút buồn bực, hơn nữa bị một vưu vật như vậy nhìn chằm chằm, hắn cũng có chút động tâm, dù sao nữ nhân này chẳng những xinh đẹp như hoa, hơn nữa dáng người kia lại nóng bỏng tới cực điểm, quả cầu thịt sinh động khiến người ta không muốn nắm không được.

Dương Lan Hinh lại không ngại Chu Hằng dùng ánh mắt ăn chút đậu hủ, dù sao nàng cũng không lộ ra cái gì, nào có tính tổn thất. Nàng kiều mỵ cười, nói: – Thì ra thực lực Chu huynh

lại mạnh như vậy?

Lúc trước nàng còn xưng Chu Hằng là thế huynh, là bởi vì nàng cho rằng mình cao hơn Chu Hằng một cảnh giới, mà võ giả lại chú trọng nhất thực lực, mặc cho Dương Lan Hinh coi trọng Chu Hằng như thế nào cũng không thể đối đãi bình đẳng.

Nhưng bây giờ lại khác, Chu Hằng có được 10 vầng trăng, chiến lực có thể sánh ngang Nguyệt Minh Hoàng, bởi vậy tự nhiên có địa vị bằng nhau với nàng, xưng hô Chu thế huynh cũng biến thành Chu huynh.

Kém một chữ, nhưng mà ý nghĩa lại hoàn toàn khác nhau.

Nếu thực lực đã lộ ra ngoài, Chu Hằng cũng không khiêm tốn nữa, cười một tiếng nói: – Nơi này trọng lực thật lớn!

– Không sai! Dương Lan Hinh lập tức ánh mắt sáng ngời, nhưng ngay sau đó liền lộ ra vẻ thất vọng: – Nơi này trọng lực lớn như vậy, khẳng định là ẩn chứa kim loại cực kỳ trân quý, hơn nữa số lượng rất nhiều! Đáng tiếc, tinh thuyền chúng ta đã bị cường đạo tinh hải đoạt mất rồi.

– Kim loại! Chu Hằng động tâm, hắn cũng không cần lo lắng an toàn của Hoặc Thiên, chỉ có nàng khi dễ người khác, nào đến phiên người khác khi dễ nàng? Nói không chừng ngày sau gặp lại, nàng đã thành Nữ Vương của toàn thể cường đạo tinh

hải!

– Đi, chúng ta đi tìm một chút! Hắn động cắn nuốt ý.

Ở Phàm giới, thể chất của hắn gần như vô địch, nhưng ở Tiên giới lại không dùng được, cũng nên cường hóa một chút.

Chương 512: Cực Nịch Lưu Sa

Theo Dương Lan Hinh, bọn họ muốn trở lại 49 Tiên Thành, biện pháp duy nhất chính là gặp được một chiếc tinh thuyền ở đây.

Đương nhiên, tốt nhất đối phương là thế lực khai thác khoáng thạch Tiên Thành, mà không phải cường đạo tinh hải!

Nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, quỷ mới biết khi nào mới có tinh thuyền đi qua, nếu Chu Hằng cố ý muốn thăm dò khối đại lục này, tự nhiên nàng cũng không muốn làm mất hứng, dù sao Chu Hằng chính là đối tượng nàng muốn lung lạc.

Đáng tiếc là, khối này đại lục lơ lửng ở trong vũ trụ, chỉ sợ bọn họ phát hiện tài nguyên khoáng sản, kim loại cực kỳ trân quý, nhưng mà cũng không thể trở về Tiên Thành, nếu như từ Tiên Thành tới thì khối đại lục này không biết đã bay đi đâu rồi.

Dương Lan Hinh tuy rằng đi ra chỉ huy khai thác khoáng sản không nhiều lần, nhưng nàng đã nghe lão nhân nói qua bao nhiêu lần rồi, một khối đại lục trọng lực càng lớn, thì nó ẩn chứa càng nhiều kim loại, mà kim loại cũng càng quý báu.

Đúng là quá đáng tiếc, rõ ràng phát hiện một núi bảo vật như vậy, nhưng mà bọn họ lại chỉ làm khách viếng thăm qua mà thôi.

Chỉ bằng hai người bọn họ mang được về bao nhiêu kim loại chứ? Hơn nữa, khai thác kim loại cũng không phải tự mình lấy được, cần dùng lượng lớn công cụ, móc khoáng thạch rồi tinh luyện, bọn họ cũng chỉ có thể mang về khoáng thạch thô, giá trị cũng có hạn.

So với nàng, tâm tình Chu Hằng lại sung sướng hơn nhiều.

Từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, hắn chính là Tinh Mị!

Hắn cũng không cần phải cắn nuốt kim loại tinh luyện ra trước, nào cần phiền toái như vậy, trực tiếp tiến vào kim khoáng, rút tinh kim ra là được, gọn gàng, sảng khoái!

Bởi vì có tinh huyết Phệ Kim tộc, Chu Hằng trời sinh cực kỳ mẫn cảm với kim loại, hắn cảm ứng được hướng tay có khí tức kim loại cực mạnh, giống như con ma men ngửi được mùi rượu nguyên chất. Khiến hắn đói khát mãnh liệt.

Chu Hằng đầu tàu gương mẫu, bây giờ không cần vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tuy rằng hắn có tu vi tiên nhân, nhưng vận chuyển tiên thuật vẫn là một chuyện rất hao tổn.

Hắn không vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, Dương Lan Hinh dù sao cũng là Nguyệt Minh Hoàng có được 4 vầng trăng. Tốc độ tự nhiên ở trên Chu Hằng, cùng hắn song vai mà không có chút áp lực nào.

Dương Lan Hinh cũng không biết Chu Hằng có phương hướng chính xác, chỉ cho rằng hắn đang đi lung tung, nhưng dù sao nàng cũng không biết nên đi đâu, vừa đi theo Chu Hằng, cũng vừa tiếc hận tổn thất to lớn cho gia tộc.

Đặc biệt Vương Nguyên Long. Mặc dù không tận mắt nhìn thấy hắn bỏ mình, nhưng… Gần như có thể khẳng định vận mệnh của hắn.

Nàng là Lãnh Huyết La Sát, nhưng mà Vương Nguyên Long trong lòng nàng cũng không khác gì thúc thúc, vừa nghĩ tới nàng lòng chua xót, miễn cưỡng cố nén không khóc.

Một kẻ hưng phấn tìm kiếm tài nguyên khoáng sản, một người thì đau lòng vì thân nhân ngã xuống. Hai người đều lòng không ổn, cho nên cũng không quá đề phòng cẩn thận môi trường xung quanh.

– Hả!

– Hả?

Ngay vào lúc này, hai người đồng thời thét lên kinh hãi, bọn họ đều bị lún vào trong đất.

Đây là một mảnh cát chảy!

Chu Hằng và Dương Lan Hinh nhao nhao vận chuyển linh lực, muốn phóng người lên, nhưng mà bọn họ đột nhiên phát hiện. Mảnh cát chảy này có tính kết dính rất lớn, cộng thêm trọng lực nơi này lại quá lớn, bọn họ không có cách thoát thân!

– Đừng nhúc nhích! Đừng nhúc nhích! Dương Lan Hinh liền vội vàng nói, gương mặt xinh đẹp đầy vẻ thận trọng: – Đây là Cực Nịch Lưu Sa, ngươi càng giãy dụa, nó càng lún nhanh.

Chu Hằng không khỏi nhíu mày, mảnh đại lục này trọng lực kinh khủng như vậy, hắn căn bản không bay lên được, chẳng phải là bị vây ở đây hay sao?

Tiên nhân không sợ bị đói chết. Nhưng ngâm mình ở trong mảnh cát bùn này không ra được thì hỏng bét.

Hắn ngừng giãy giụa, nhưng đầu óc lại điên cuồng vận chuyển, hiện tại khốn cục này làm sao phá đây?

Cực Nịch Lưu Sa rất dính sệt, chỉ cần một dính vào thì giống như mọc trên người mình, làm sao cũng không xuổi đi được. Hơn nữa nơi này trọng lực quá lớn, hắn toàn lực vận chuyển linh lực cũng không vượt qua hạn chế của phiến cát.

Phiền toái!

Nên làm gì bây giờ?

Hai người nhìn nhau, đều từ ánh mắt của đối phương thấy được vẻ bất đắc dĩ, đối mặt với địch nhân là thiên nhiên, bọn họ chỉ có một thân lực lượng nhưng lại không có cách để thi triển!

– Chúng ta có thể chìm vào trong cát chảy, rồi từ trong lòng đất phá ra không? Chu Hằng nói, dù sao tiên nhân buồn cũng không chết, cho dù ở dưới nghỉ ngơi mộtthời gian cũng không sao.

– Không thể! Dương Lan Hinh vội vàng lắc đầu, ý bảo Chu Hằng không nên loạn: – Càng chìm thì độ dính sệt càng cao, thậm chí ngươi ngay cả một ngón tay cũng không thể nhúc nhích được, làm sao phá được đây?

Chu Hằng cũng có loại cảm giác này, bị cát chảy này dính lên người giống như bị cố định vậy, Dương Lan Hinh căn bản không phải nói vô căn cứ.

Chỉ có thể sử xuất tuyệt chiêu!

Trong lòng hắn thở dài, thực ra hắn không nghĩ muốn lộ ra quá nhiều chon bài chưa lật ở trước mặt Dương Lan Hinh, nhưng mà hắn càng không thể bị hao tổn ở đây!

Ông, ánh sáng màu máu chớp động, trong tay Chu Hằng đã xuất hiện một thanh trường kiếm.

Đúng là Bách Quỷ Kiếm!

Xoạt, xoạt, xoạt, hắn toàn lực vũ động, lập tức từng đạo quỷ vật linh lực xuất hiện, bay múa trong cát chảy, mỗi một người đều lộ ra khí tức âm u lạnh lẽo như muốn cắn người khác.

Bách Quỷ Kiếm này là vật cực độ tà ác, quỷ vật do linh lực hình thành cũng giống như vậy, chúng nó vì giết chóc mà sinh!

Không có địch nhân, những quỷ vật này liền nhìn về phía Dương Lan Hinh, gương mặt tái nhợt kia chớp động sát ý kinh khủng.

– Đây, đây là cái gì? Cho dù Dương Lan Hinh cũng coi như là người kiến thức rộng rãi, nhưng thấy một màn này mà không nhịn được sống lưng lạnh lẽo.

Chu Hằng không muốn bại lộ bí mật của Bách Quỷ Kiếm, Tiên khí này rất khó có được, có thể hình thành trăm đạo linh lực quỷ vật giống như người sử dụng, nếu như đạt tới cấp bậc sáng thế, vậy không phải sẽ hình thành linh lực quỷ vật Sáng Thế Cảnh sao?

Đây chính là thần khí, cho dù Sáng Thế Đế ngạo nghễ thiên địa cũng sẽ động lòng tham!

Nếu không phải bị khốn cục này, Chu Hằng không thể để bảo vật như vậy hiện thế.

– Tiên khí! Hắn nói câu vô nghĩa, tiếp tục vận chuyển Bách Quỷ Kiếm, để số lượng linh lực quỷ vật tiếp tục gia tăng.

Những quỷ vật này từ nhỏ đã giết chóc, lúc này không có địch nhân để chiến, ánh mắt hung ác đều dồn về phía Dương Lan Hinh, hưu, cuối cùng có một quỷ vật bổ nhào tới.

Dương Lan Hinh vừa giận vừa sợ, Chu Hằng đây là đang giúp bọn họ thoát khốn, hay là muốn giết nàng a!

– Ông!

Chu Hằng khí thế vừa động, hắn triển khai Tử Diễm Thiên Long, đạo huyết mạch không rõ này, nhưng mà lại chuyên khắc tà vật, hơn nữa bản thân Chu Hằng là chủ nhân của những linh lực quỷ vật này, hai thứ hội tụ, có thể miễn cưỡng khống chế chúng!

– Kéo chúng ta ra ngoài! Hắn dùng thần ý kết nối với những linh lực quỷ vật này, hạ lệnh.

Những linh lực quỷ vật này hơi hơi do dự, chúng vì giết chóc mà sinh, muốn chúng giúp người thì rất khó. Nhưng Chu Hằng liên tục hạ lệnh, chúng nó không thể không nghe lệnh.

Hưu hưu hưu, từng đạo quỷ ảnh xuyên qua, chúng bắt đầu nghĩ cách cứu viện.

Những quỷ vật này cũng không phải thực thể, bởi vậy trọng lực nơi này, bao gồm Cực Nịch Lưu Sa cũng không có hiệu quả với chúng, nhưng mà chính vì chúng có tính đặc thù cho nên muốn chúng kéo hai người Chu Hằng và Dương Lan Hinh ra thì cũng rất khó khăn.

Bởi vì chúng cũng không phải tồn tại thật, mà chỉ được Bách

Quỷ Kiếm tụ thành trong thời gian ngắn, căn bản là tồn tại vô ảnh vô hình.

Cũng may Bách Quỷ Kiếm có thể triệu tập ra tổng cộng 100 linh lực quỷ vật, hoàn toàn có thể dùng số lượng bù vào!

Những quỷ ảnh này nhao nhao đưa tay chúp lấy các bộ vị của Chu Hằng và Dương Lan Hinh, liều mạng bay lên phía trước.

Luận lực lượng tinh khiết, những linh lực quỷ vật này đều có được lực lượng Nguyệt Minh Vương 10 vầng trăng khuyết, để chúng đi chiến đấu tuyệt đối là một cỗ lực lượng không thể coi thường, nhưng mà để cứu người thì vô cùng khó khăn.

Chu Hằng và Dương Lan Hinh từng chút một bị kéo ra, thân thể của bọn họ đã nhô lên khỏi cát chảy, nhưng đám cát chảy này rất kết dính, dường như hóa thành mấy trăm sợi giây thừng, mạnh mẽ hút bọn họ trở về.

Kéo tiếp! Kéo tiếp! Kéo tiếp!

Khi thân hình bọn họ bay lên 50 trượng, chỉ nghe tiếng bộp bộp vang lên, những kia “dây thừng” kia nhao nhao đứt gãy.

Chu Hằng và Dương Lan Hinh được tự do!

Bọn họ vội vàng bay lên, cách xa Cực Nịch Lưu Sa ra, đồ chơi này khiến bọn họ vô cùng cố kỵ.

Sau khi ra thật xa, hai người ngừng lại.

– Cảm ơn! Sau khi Dương Lan Hinh trầm mặc một trận nói với Chu Hằng.

– Không cần cảm tạ ta, nếu không phải vì ta dẫn dường thì cũng không để chúng ta gặp nạn! Chu Hằng không kể công, đây cũng là tình hình thực tế.

– Chúng ta xem như huề nhau! Dương Lan Hinh mỉm cười, phong tình vạn chủng lưu chuyển. Xem như một kẻ bề trên, nàng cũng không muốn thiếu một nhân tình lớn như vậy, bởi vậy Chu Hằng nguyện ý không kể công, nàng cũng vui vẻ thoải mái chấp nhận.

Chu Hằng vẫn một lòng khai khoáng, tiếp tục đi tới.

Lúc này, hắn tình nguyện hao tổn một chút linh lực cũng phải bay lên trời, sợ lại bị như lúc trước.

Dương Lan Hinh rớt lại phía sau một đoạn, vạn nhất gặp lại

tình huống như lúc trước, cũng không đến mức để cả hai rơi vào.

Hai ngày sau, Chu Hằng ngừng lại, khi phía trước hắn xuất hiện một tòa núi cao vượt mây, mà hắn cũng cảm ứng được khí tức kim loại bắt đầu phát ra từ đó.

Lúc trước cách xa như vậy cũng cảm ứng được, bây giờ cách gần như vậy thì càng thêm rõ ràng, để Chu Hằng hận không thể tiến thẳng vào trong lòng núi.

Hắn bây giờ có chút hối hận vì cứu Dương Lan Hinh ra, cho nên hắn muốn cắn nuốt kim loại thì làm sao giấu giếm người được đây?

Nhưng mà cho chọn lần nữa, Chu Hằng cũng vẫn cứu Dương Lan Hinh ra. Để một nữ nhân lọt vào tay cường đạo, kết quả có thể nghĩ mà biết, Chu Hằng tuyệt đối không thể làm như không thấy được.

Biết thì biết đi, đối phương muốn mời chào mình, như vậy mình càng biểu hiện ưu tú thì đối phương khẳng định càng vừa lòng, cũng sẽ không hại hắn! Ngược lại Bách Quỷ Kiếm… Loại thần vật này lại thật sự có khả năng khiến nảy sinh lòng tham.

Vậy phải xem Dương Lan Hinh nhìn xa bao nhiêu. Nếu như nàng chỉ chấp nhất trước mắt, như vậy mưu tài giết hại là lựa

chọn tốt nhất, nhưng nếu nàng nhìn xa hơn, thì nên biết quan hệ tốt với Chu Hằng sẽ mang lại ưu đãi lớn hơn nữa. –

Chương 513: Phong Ẩn Hồ!!

Khoan hãy nói, Dương Lan Hinh thật có tâm tư giết người đoạt bảo.

Bách Quỷ Kiếm thật sự quá mức thần kỳ, 100 linh lực quỷ vật khiến cho nàng đến bây giờ còn sợ hãi! Tuy rằng nàng cũng không biết uy lực Bách Quỷ Kiếm chân chính, nhưng làm một thổ địa Tiên giới, nàng khẳng định không thiếu hiểu biết đối với Tiên khí, cũng có thể đoán được ra một hai.

Năm đó Tiên giới đại loạn, tất cả tinh cầu đều bị đánh bể, không biết mất bao nhiêu bảo vật, có một hai kiện Tiên khí cấp bậc Sáng Thế Cảnh rơi xuống Phàm giới cũng không hiếm lạ.

Chu Hằng nhập Nguyệt Minh Cảnh liền có được chín đạo trăng khuyết, hiện tại còn không có bao nhiêu ngày, hắn đã thêm một vầng trăng khuyết, đây là loại tiến bộ nghịch thiên nào?

Mặc dù nói Nguyệt Minh nhất trọng thiên tăng lên dễ dàng hơn nhiều so với Nguyệt Minh nhị trọng thiên, nhưng đây cũng là tương đối a, muốn ngưng tụ thành một vầng trăng sáng, thông thường tiên nhân Nguyệt Minh Cảnh phải tu luyện ít nhất ngàn năm!

Chu Hằng mới vài ngày mà thôi!

Loại thiên tài này, khiến Dương Lan Hinh đều có loại kích động hưng phấn thét chói tai bị!

Nếu Chu Hằng có thể bảo trì tốc độ tiến cảnh như vậy, vậy hắn chẳng phải vài năm sau có thể trở thành Sáng Thế Đế quét ngang thiên hạ?

Nàng hiện tại lo lắng một chuyện, chính là trước khi thực lực Chu Hằng lớn có thể khiến cho hắn cam tâm tình nguyện ở lại Dương gia hay không, đây mới là mấu chốt!

Chu Hằng đi tới ngọn núi, hắn có thể cảm ứng được trong ngọn sơn phong này chứa khí kim loại, nồng đậm như vậy, nếu hắn cắn nuốt những kim loại này, như vậy thể chất của hắn có thể một lần kích động tiến đến Nguyệt Minh Cảnh!

Thể chất cấp bậc tiên nhân tuyệt đối không thể so sánh cùng linh lực cấp bậc tiên nhân, có lẽ thể chất cấp Nguyệt Minh nhất trọng thiên thì tương đương với lực lượng một vầng trăng khuyết, nhưng chân con muỗi nhỏ nữa cũng là thịt!

Hơn nữa, Chu Hằng xem cũng không phải lực lượng gia tăng, mà là phòng ngự tăng lên!

Khi hắn có được thể chất Tiên khí Nguyệt Minh Cảnh. Không thể nghi ngờ tăng lên năng lực sinh tồn thật to.

Oanh!

Hắn đánh một quyền vào trên núi đá, 10 vầng trăng khuyết toàn bộ khai hỏa, lập tức đánh ra một cái hố sâu đạt hơn trượng. Hắn tiếp tục oanh kích, không ngừng mở rộng hố sâu.

Dương Lan Hinh nhìn hành vi hắn quái dị, lại không hỏi, chỉ một bên nhìn.

Nàng đã coi Chu Hằng thành thiên tài yêu nghiệt nhất, mà thiên tài luôn có suy nghĩ khác người bình thường, ngẫu nhiên nổi điên, làm chuyện không bình thường cũng có thể hiểu.

Nàng nghĩ Chu Hằng muốn nhìn kim loại quý hiếm nơi này một chút, nhưng khoáng thạch, nguyên kim loại đều ở chung với nhau với vật liệu đá hỗn hợp. Không trải qua tinh luyện cùng ngoan thạch không mấy khác biệt.

Chu Hằng điều tức một trận sau, linh lực đã khôi phục, hắn

đứng lên muốn tiếp tục, nhưng trong lòng dâng lên một cỗ cảnh giác mãnh liệt.

Hắn ngưng hữu quyền, 10 vầng trăng phát ra, ánh trăng trong trẻo nhưng lạnh lùng thẳng diệu thiên địa. Mà quyền màu vàng mang theo uy thế Khai Thiên Ích Địa đánh thẳng phía Dương Lan Hinh.

Dương Lan Hinh tự nhiên cả kinh, không nghĩ tới Chu Hằng lại đột nhiên ra tay với mình!

Nàng thật sự không thể lý giải hành vi Chu Hằng, bọn hắn bây giờ đồng hội đồng thuyền, như thế nào Chu Hằng cũng không có đạo lý ra tay đối với mình! Hơn nữa, Chu Hằng tuy rằng bất phàm, yêu nghiệt, nhưng cảnh giới lại chỉ 10 vầng trăng khuyết, như thế nào là đối thủ của nàng?

Chu Hằng dù tính ra tay, cũng phải sử dụng các loại Tiên khí Bách Quỷ Kiếm tiến hành đánh lén, dùng nhục quyền oanh kích chẳng phải rất không đạo lý?

Chẳng lẽ. Tên này trúng tà?

Đó cũng không phải không có khả năng!

Tiên giới không biết có bao nhiêu tà tu, sau khi bọn họ bỏ mình tà khí lại bất diệt, bám vào trên nước chảy xuống từ trên núi, ai đụng tới sẽ bị ảnh hưởng, giống như Tuyệt Tiên Thành Khổng gia năm đó. Nghe nói có một tộc nhân kỳ tài ngút trời bị ma khí ảnh hưởng, hung tính quá độ không biết giết bao nhiêu người!

Chu Hằng vừa rồi oanh kích núi đá, nói không chừng đánh trúng một tảng đá nhuộm tà khí!

Nàng xoay chuyển tâm niệm nhanh chóng, ở trong nháy mắt có vô số ý niệm trong đầu, trong nháy mắt làm ra quyết định, chỉ phòng ngự, tuyệt không phản kích!

Quyền màu vàng chớp động thiên địa, mang theo ý chí vô thượng dập nát hết thảy.

Thình thịch!

Một kích này đánh vào trong không khí!

Ông, trên không khí lập tức hiện lên một đạo dao động, một con yêu thú đột nhiên xuất hiện, chiều dài mười trượng, chiều cao 4 trượng, toàn thân màu xám, bộ dáng giống hồ ly, có 3 cái đuôi.

Chu Hằng vừa vặn đánh vào móng vuốt yêu thú này chém ra!

Thời gian dường như đình trệ trong nháy mắt, nhưng cũng vẻn vẹn chỉ trong nháy mắt sau, phía sau yêu thú hình hồ hiện lên bốn đạo nửa vầng trăng, lực lượng kinh khủng vận chuyển, thình thịch, Chu Hằng lập tức bị một bàn tay đánh bay ra ngoài.

– Nghiệt súc!

Dương Lan Hinh nũng nịu một tiếng, cho tới bây giờ nàng tự nhiên biết Chu Hằng cũng không phải trúng tà, càng không phải muốn đánh lén mình, mà là phát hiện địch tấn công trước! Nàng vừa thẹn vừa giận, thân là Nguyệt Minh Hoàng không ngờ thần ý còn không sâu sắc bằng Nguyệt Minh Vương, sao có thể không cho nàng phẫn nộ?

Nàng chém ra một chưởng, đánh tới yêu thú hình hồ ly.

Yêu thú hình hồ ly cấp tốc chạy, khi nó chạy ra hơn trăm trượng, thân hình không ngờ trở nên trong suốt, sau đó hoàn toàn biến mất ở trong không khí, dường như chưa từng tồn tại qua.

Chu Hằng đã nhanh quay ngược trở lại, khóe môi nhếch lên máu tươi.

– Đó là cái yêu thú gì? Hắn có chút kinh ngạc, phía trước đụng phải ấu thể Tinh Mị tuy rằng có được cấp bậc Nguyệt Minh Hoàng đỉnh phong, nhưng trên thực tế cũng chỉ là man lực, cũng không phải tu luyện giả.

Nhưng đầu yêu thú này bất đồng, nó có được 4 nửa vầng trăng, lại còn tỏ vẻ nó hiểu được tu luyện.

Hơn nữa, đầu yêu thú này che dấu hơi thở, nếu không Chu Hằng không có thần ý vô cùng cường đại, hắn có khả năng bị đánh lén mới biết.

Dương Lan Hinh hơi hơi suy tư một trận, đột nhiên vỗ bàn tay mềm, nói: – Đó là Phong Ẩn Hồ! .

– Phong Ẩn Hồ? .

– Yêu thú đã sớm diệt sạch trong truyền thuyết! Loại yêu thú này trời sinh am hiểu ẩn nấp khí tức, chỉ có ăn công kích hoặc phát ra công kích mới có thể hiện ra bộ dạng, rất khó lòng phòng bị! Dương Lan Hinh giải thích, gương mặt xinh đẹp quyến rũ lập tức trở nên vô cùng tái nhợt.

Nhìn không thấy địch nhân quả thật vô cùng đáng ghét, nếu không thể chủ động xuất kích tiêu diệt mối họa, mà phải phòng ngự chờ lọt vào công kích mới có thể biết được địch nhân đánh úp lại từ phương nào.

Chỉ có ngàn ngày làm tặc, nào có đạo lý ngàn ngày đề phòng cướp?

Bọn họ phải đợi một đoạn thời gian ở chỗ này, lo lắng đề phòng như vậy ai chịu nổi?

Chu Hằng cũng khẽ nhíu mày, công phu ẩn nấp của địch nhân quả thật vô cùng tốt, nếu hắn không có thần ý cực mẫn. Nhưng ngay cả như vậy, công kích sắp đến tới người hắn mới biết được.

– Ngươi đợi ở bên cạnh ta, không rời khỏi! Chu Hằng nói, cũng chỉ có như vậy mới có thể bảo đảm ở thời điểm Phong Ẩn Hồ phát động đánh lén, hắn có thể phản ứng kịp lúc – bất kể là đánh lén người nào trong bọn họ.

Dương Lan Hinh gật đầu, 2 mày liễu nhẹ nhàng nhíu.

Liên quan đến tánh mạng, nàng bình tĩnh như thế nào được!

– Đầu yêu thú này sao lại ở đây? Chu Hằng kỳ quái, nếu đi con đường tu luyện , lưu lại nơi linh khí loãng có tiền đồ gì, chẳng lẽ vì đánh lén người lưu lạc đến đây?

Cũng không đáng tin.

– Loại đại lục vỡ nát này mặc dù không cách nào hình thành linh khí, nhưng phía trước chúng nó lại thuộc tinh cầu, trong đó nói không chừng sinh ra tiên thạch! Dương Lan Hinh giải thích.

Chu Hằng lập tức hiểu được, linh khí nơi này rất loãng, nhưng dưới có tiên thạch a, đào tiên thạch ra hấp thu tu luyện cũng như nhau, thậm chí tiến bộ còn mau hơn rất nhiều!

Nhưng tiên thạch cũng không phải hàng hóa trên đường cái, 100 tòa đại lục vỡ nát khả năng nhiều nhất chỉ có một tòa mới có linh thạch.

Phong Ẩn Hồ tại đây, nói rõ tòa đại lục vỡ nát này tám thành là có quặng mỏ tiên thạch, mới có thể khiến nó ngựa nhớ chuồng không đi.

– Phong Ẩn Hồ trời sinh xảo trá, hơn nữa trừng mắt tất báo, nếu nó hận chúng ta, nhất định sẽ còn tới đánh lén! Dương Lan Hinh nói, đây đúng là nguyên nhân để cho nàng sầu mi khổ kiểm.

Nàng nói không sai, ở trong vòng nửa canh giờ kế tiếp, Phong Ẩn Hồ tổng cộng phát động bảy lần đánh lén, tuy rằng mỗi lần đều bị Chu Hằng phát hiện trước thời hạn, nhưng cái gọi là

trước thời hạn cũng chỉ là phản ứng trong nháy mắt, chỉ tránh thoát kết cục phải chết.

Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh đều bị thương không nhẹ không nặng, quần áo trên thân bị hồ trảo trảo có chút rạn nứt, Chu Hằng thì không sao, Dương Lan Hinh lại lộ ra một chút cảnh xuân, nhất là bên hông, chỉ cần nàng vặn vẹo động tác hơi lớn một chút sẽ lộ ra cả mông!

Đáng tiếc Phong Ẩn Hồ cũng không phải yêu thú hiếu sắc, mà là lãnh huyết thích giết chóc, tuy rằng Dương Lan Hinh điên đảo nhân gian, lại hiển nhiên còn không đạt tới trình độ ngay cả yêu thú đều có thể mê hoặc, điều này làm cho cảnh tượng người phun máu mũi cũng chỉ có thể không công tiện nghi Chu Hằng.

Chu Hằng lại thầm than trong lòng, con hồ ly kia tại sao có thể dùng mỹ nhân kế đối với hắn, nếu hắn đong đưa hoa cả mắt, hắn còn báo động trước như thế nào?

Nhưng Phong Ẩn Hồ có thể đánh úp lại bất cứ lúc nào, Dương Lan Hinh nào có thời gian thay quần áo, cũng chỉ có thể để ánh mắt của Chu Hằng không ngừng ăn đậu hủ.

Chương 514: Bố cục xảo giết!!

– Tiếp tục như vậy không được! Chu Hằng trầm giọng nói.

Đây không phải vô nghĩa, nhưng Phong Ẩn Hồ giảo hoạt lại vừa nhỏ, một kích không trúng lập tức biến mất, căn bản không thể truy kích.

Gặp được địch nhân như thế, trừ bỏ lui lại ra, chỉ có bị động phòng ngự.

– Nếu không, chúng ta rời khối đại lục này! Dương Lan Hinh sợ.

Chu Hằng lập tức lắc lắc đầu, đầu tiên, nơi này có một tòa tài nguyên khoáng sản kim loại rất to, với tính cách của hắn không thu vào tay tuyệt không nguyện rời đi, tiếp theo, Tiên giới trong vũ trụ tuy rằng trôi nổi rất nhiều mảnh vỡ đại lục, nhưng một mảnh tinh vũ lớn ra sao, bọn họ có thể có vận khí tốt như vậy, gặp gỡ một khối đại lục lơ lửng?

Nói không chừng, 100 năm, một ngàn năm đều không gặp được!

Ở trong vũ trụ mịt mờ, khả năng gặp được tinh thuyền lại vô hạn tiếp cận với số không !

Thứ ba, cho dù bọn họ thoát mảnh đại lục này, đầu Phong Ẩn Hồ kia trừng mắt tất báo lại mặc cho bọn hắn rời đi sao? Có thể một đường luôn luôn đuổi theo hay không?

Ở trong này, còn có thể tìm sơn động các loại để che chở, tận lực giảm bớt góc độ công kích, nhưng ở trong tinh hải mờ mịt, Phong Ẩn Hồ lại có thể từ phương hướng tùy ý, góc độ tùy ý phát động công kích!

Cho nên, bỏ khối đại lục nghĩ như thế nào đều là một cái chủ ý xấu!

– Vậy làm sao bây giờ? Dương Lan Hinh không kìm lòng được nhìn về phía Chu Hằng.

Chu Hằng suy nghĩ một lát rồi nói: – Ta có chủ ý! .

– Cái gì? Dương Lan Hinh nửa tin nửa ngờ. Thực không biết nên phá giải cái khốn cục trước mắt này như thế nào.

– Sơn nhân đều có diệu kế! Chu Hằng phun ra một câu văn,

bắt lấy Dương Lan Hinh, quát – Đi! .

Hắn triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hưu, thân hình thoát ra, hắn nhanh như ánh sáng.

Hưu. Hắn chạy đi không có bao lâu, chỉ thấy Huyền Quang nhoáng lên một cái, Phong Ẩn Hồ cũng hiện ra thân hình, đi theo sau lưng của hai người, nhưng cũng không thân cận quá, mà vẫn duy trì khoảng cách tương đối.

Tốc độ yêu thú cực nhanh, nếu Chu Hằng không phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng thật không có khả năng bỏ rơi nó!

Cũng may Chu Hằng cũng không định bỏ rơi nó, chỉ vẫn duy trì tốc độ cao phi hành.

Dương Lan Hinh dùng tay kia ôm cái mông của mình, bởi vì váy bị rạch ra, lúc này lại bị gió thổi qua, nàng không muốn để Chu Hằng nhìn thấy cái mông không che của mình!

Tuy rằng nàng sớm đã quyết định phải sắc dụ Chu Hằng. Nhưng tuyệt đối không thể làm ra hy sinh to lớn như vậy!

– Đây là kế hoạch của ngươi? Dương Lan Hinh có chút bất mãn nói, tuy rằng Phong Ẩn Hồ đang toàn lực đi sẽ hiện ra bộ dạng, nhưng chỉ cần bọn họ một giết cái hồi mã thương, đầu yêu thú này khẳng định sẽ lập tức ẩn nấp thân hình.

– Hắc hắc. Chờ coi đi! Chu Hằng cười một tiếng, tốc độ càng lúc càng nhanh – Chỉ mong ngươi nói không sai, con yêu thú kia trừng mắt tất báo, sẽ luôn luôn đi theo chúng ta! .

Dương Lan Hinh chung quy không phải người xuẩn ngốc, tỉnh ngộ lại, nói: – Cực Nịch Lưu Sa! .

– Không tồi! Chu Hằng gật đầu, nữ nhân này phản ứng không chậm.

Cực Nịch Lưu Sa, làm cho bọn họ nếm nhiều nhức đầu, nếu Chu Hằng không có Bách Quỷ Kiếm, bọn họ khẳng định còn bị vây ở bên trong, nói không chừng bị vây khốn cả đời! Cực Nịch Lưu Sa đối với bọn họ là một phiền toái lớn, đối với Phong Ẩn Hồ mà nói cũng giống như vậy!

Dương Lan Hinh không khỏi kính nể Chu Hằng, đây đúng là một cái lựa chọn tốt, cho dù Phong Ẩn Hồ có cảnh giác, nhưng giao chiến tại cái khu Vực kia, ưu thế của Phong Ẩn Hồ cũng sẽ giảm bớt rất nhiều.

Hai người nhanh như điện chớp, một ngày một đêm sau, bọn họ gần như tới khu vực Cực Nịch Lưu Sa.

Mũi chân Chu Hằng nhìn như đạp đất, nhưng trên thực tế lại là hư đạp , thủy chung giữ khoảng cách 1 tấc với mặt đất, đây là dùng để mê hoặc đầu Phong Ẩn Hồ kia.

– Đến rồi!

Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh đều nói ở trong lòng, bọn họ đã đi tới khu vực Cực Nịch Lưu Sa.

Phong Ẩn Hồ một đường đi theo, vì tiết kiệm khí lực, nó cũng không phi hành, dù sao trọng lực nơi này quá lớn.

Nó đang cao hứng phấn chấn, còn đang suy nghĩ nên làm sao giết hai người kia, chợt cảm thấy không thể nhấc chân lên được!

Không chỉ là một chân, chân thứ hai, chân thứ ba, chân thứ bốn, toàn bộ không thể nhúc nhích!

– Ô Đầu yêu thú này bối rối, lập tức phát ra một tiếng kêu to lo lắng, cúi đầu vừa thấy, chỉ thấy của 4 chân nó đều rơi vào trong một mảnh cát chảy, như thế nào cũng không nhổ ra được!

Nó muốn phóng người lên, nhưng phiến cát chảy lại có tính dính cực mạnh, khiến nó vừa mới bốc thân hình lên lại rơi xuống, ngược lại đình trệ thêm vài phần.

– Ha ha ha! Chu Hằng buông lỏng Dương Lan Hinh ra, cầm hắc kiếm đạp không mà quay về.

Thói quen mà thôi, Phong Ẩn Hồ lập tức đi vào trạng thái ẩn nấp, nhưng nó chỉ ẩn hình, cũng không phải thực sự biến mất, một mảnh cát chảy lõm xuống hoàn toàn bán đứng nó.

Giết!

Chu Hằng bị Phong Ẩn Hồ đánh lén nhiều lần. Thù này, tự nhiên thế nào cũng phải báo!

Phi Vũ Thất Kiếm!

Chu Hằng nhìn xuống trên cao, triển khai tiên thuật với hắc kiếm, xuất hàng vạn hàng ngàn đạo kiếm khí, 10 vầng trăng khuyết phía sau chiếu rọi, hắn thôi phát lực lượng đến cực hạn.

Trên thực tế, nếu hắn tế xuất Lăng Thiên Cửu Thức, tin tưởng

có thể một kích đánh giết Phong Ẩn Hồ, nhưng vấn đề là, một khi hắn dùng ra Lăng Thiên Cửu Thức thì linh lực sẽ tiết hết không còn!

Phía dưới chính là Cực Nịch Lưu Sa a, hắn mất đi linh lực không thể phi hành, ngã xuống làm sao bây giờ?

Hắn làm sao không đề phòng Dương Lan Hinh? Giống như Dương Lan Hinh cũng không có khả năng hoàn toàn tin tưởng hắn.

– Ô Thân thể Phong Ẩn Hồ lại tái hiện, bốn đạo nửa vầng trăng dâng lên, va chạm đối với Chu Hằng, đỉnh đầu cũng có một con tiểu hồ ly tọa trấn, móng vuốt vũ động tăng mạnh lực sát thương.

– Hừ! Dương Lan Hinh cũng tức giận đầy bụng, phía trước chỉ có thể bị đánh không thể trả đòn, khiến Nữ Vương từ trước đến nay tâm ngoan thủ lạt sao chịu được, giờ phút này ôm nỗi hận ra tay, uy lực kinh thiên.

Oanh! Oanh! Oanh!

Phong Ẩn Hồ kiệt lực chống cự, nhưng mất đi ưu thế ẩn nấp xuất thủ, thực lực của nó thực ra gần cùng Dương Lan Hinh, lúc này tứ chi bị cát chảy trói buộc tự nhiên ảnh hưởng chiến lực rất lớn, sao có thể là đối thủ Dương Lan Hinh?

Huống chi còn có Chu Hằng ở một bên, tiên thuật thêm Tiên khí, với lực sát thương mà nói thậm chí còn mạnh hơn so với Dương Lan Hinh.

Dưới tình huống như vậy, cho dù là Nguyệt Minh Hoàng có thể kiên trì bao lâu, rất nhanh ăn được một chưởng cùng một kiếm.

Bị hắc kiếm đâm trúng yếu hại, bất kể là tồn tại gì, hữu tử vô sinh!

Phong Ẩn Hồ ầm ầm ngã xuống, ngay cả giãy giụa đều không có, bị cát chảy chậm rãi cắn nuốt, chìm về trong lòng đất.

– Thành công! Dương Lan Hinh hân hoan, loại lật lại thế cờ ở dưới tình thế bất lợi làm thắng lợi vô cùng ngọt, để cho nàng kích động toàn thân đều dường như bùng nổ.

Chu Hằng thì cười hắc hắc, ánh mắt liếc cái mông Dương Lan Hinh, yêu tinh này dưới sự kích động đã quên lấy tay che giấu, mông trắng như tuyết lại lộ ra nửa, da thịt tinh tế, khiến người ta thèm nhỏ dãi.

Phát hiện Chu Hằng nhìn, lúc này Dương Lan Hinh mới kinh giác, vội vàng che mông chạy xa xa, một lát sau trở lại, đã thay đổi một bộ quần da bó sát người.

Tê, ánh mắt của Chu Hằng không khỏi sáng ngời.

Yêu tinh này trời sinh còn có dáng người Ma quỷ, hiện tại thay quần áo da một thân bó sát người sau, lập tức hoàn toàn lộ ra ngoài dáng người ngạo nhân của nàng.

2 quả cầu thịt khoa trương đè ở ngực, cổ có chút thấp, bộc lộ ra một rãnh sâu đậm giữa hai vú, hai bên mỗi có thể nhìn thấy một mảnh nhỏ nhũ thịt hở ra!

Nhưng vòng eo lại cực tinh tế, khiên người ta lo lắng thắt lưng như vậy làm sao có thể chống đỡ được bộ ngực vĩ đại như vậy.

Mà thị giác tấn công còn chưa kết thúc, eo nhỏ dưới nhanh tiếp theo chính là một đạo khoa trương đường cong, màu mỡ cái mông nhanh thực, mượt mà, chẳng những không có từng tia tia rủ xuống, còn kiêu ngạo mà hơi hơi hướng về phía trước nhếch lên , tản phát ra thành thục mê người phong tình.

Dưới mông đẹp là 2 chân dài, thẳng tắp, thon dài, khiến người ta không kìm lòng sinh nhớ, nếu như bị hai chân dài này quấn ở trên lưng sẽ là cảm giác tiêu hồn thực cốt như thế nào!

Thật là một yêu tinh a!

Dù Chu Hằng thường thấy mỹ nhân, nhưng chợt nhìn vẫn để cho trái tim của hắn không tự chủ nhảy lên vài cái.

Dương Lan Hinh rất vừa lòng đối với phản ứng của Chu Hằng, nàng tìm nửa ngày ở pháp khí không gian mới chọn trúng bộ quần áo này, dụng ý chính là vì mê đảo Chu Hằng, đi bước một trở thành thuộc hạ trung thực của nàng, vì nàng vượt lửa quá sông.

Nhưng nàng lập tức trợn tròn mắt, bởi vì Chu Hằng chỉ nhìn mấy lần rồi đặt mông ngồi xuống, bắt đầu vận khí điều nguyên!

Lại điều, ngươi không điều thì chết người sao?

Không thấy lão nương xinh đẹp như hoa như thế, ngươi bắt đầu điều tức, có mắt không tròng a!

Dương Lan Hinh lập tức hiện lên u oán vô cùng, lòng tự tin bị đả kích khổng lồ

Chương 515: Thể chất đột phá

Có thể làm cho Chu Hằng thần hồn điên đảo chỉ có một, đó chính là Hoặc Thiên, ngoài ra nhiều lắm hắn cũng chỉ thưởng thức một chút.

Phong Ẩn Hồ là yêu thú, thuộc loại sinh vật, tự nhiên ẩn chứa tinh khí sinh mệnh, có thể bị hắc kiếm hút lấy, Chu Hằng tự nhiên phải luyện hóa nhanh một chút.

Vẻn vẹn chỉ hai giờ sau, hắn luyện hóa xong tinh khí sinh mệnh khổng lồ của Phong Ẩn Hồ, tu vi tăng lên một chút nhỏ, vầng trăng khuyết thứ 10 sắp đạt tới một nửa.

Nhìn thấy Chu Hằng đứng lên, Dương Lan Hinh không khỏi hừ lạnh một tiếng, lắc lắc mông đi về phía trước, thân hình như rắn, phong tình vô hạn.

Yêu nữ này nhất định là cố ý!

Chu Hằng thở dài, thân hình bắn lên, tiếp tục hướng về ngọn núi kia.

Một ngày sau, bọn họ xuất hiện ở ngọn núi một lần nữa.

Chu Hằng tiếp tục khai sơn, Dương Lan Hinh thì đứng một bên, nói: – Chu Hằng, ngươi có năng lực thăm dò kim loại? Thời điểm hỏi ra câu nói này, trái tim nhỏ của nàng không khỏi thình thịch thình thịch thình thịch.

Trừ bỏ cường giả Sáng Thế Cảnh ra, các cấp bậc tiên nhân khác đều không thể đưa thần thức xuyên thấu địa tầng, trực tiếp rà quét trong lòng đất có kim loại tài nguyên khoáng sản hoặc là tiên thạch hay không. Nếu Chu Hằng thực sự có năng lực này, ý nghĩa Dương gia sẽ phát đại tài .

– Coi là vậy đi! Chu Hằng gật đầu, hắn cũng không ngại để Dương Lan Hinh biết một ít bí mật của mình.

Quả thế!

Dương Lan Hinh nói ở trong lòng, ở sau khi Chu Hằng đào ra một mảng lớn núi đá. Bây giờ trong tầng nham thạch đã có thể nhìn thấy kim loại sáng bóng, đây là khoáng thạch trăm phần trăm!

Chu Hằng ngừng lại, khoanh chân ngồi dưới đất, hai tay ấn vào trên tảng đá.

Hắn hiện tại đã có thể xác thật chạm tới mạch khoáng, với cái điểm này tựa là xúc giác. Hắn có thể kéo dài đến chỗ sâu trong dưới lòng đất, giống như con rối cấp Vương lúc trước, Chu Hằng chỉ tọa trấn ở trong ngực có thể bắt đầu cắn nuốt từ đầu.

Hiện tại cũng giống như nhau, chỉ cần Chu Hằng tiện tay, từ đó bắt đầu cắn nuốt, như vậy một khi xuất hiện đứt gãy. Một đầu kim loại khác cắn nuốt không tới, trừ phi lại một đường đào xuống phía dưới.

Hắn như lão tăng ngồi thiền, không có một tia động tác, an tĩnh như tượng đá.

Dương Lan Hinh tràn đầy kỳ quái, có một loại kích động muốn mở đầu Chu Hằng ra xem.

Cái tên hỗn trướng này, đến tột cùng còn đứng đó làm gì?

Chu Hằng tự nhiên sẽ không nói hắn đang cắn nuốt tinh hoa kim loại, trong lúc thần ý lưu chuyển, hắn điên cuồng mà cắn nuốt kim loại bậc cao ở chỗ sâu trong mặt đất, ở trong huyết dịch của hắn không ngừng hình thành từng viên nhỏ màu tím, không ngừng dung hợp vào trong xương cốt của hắn.

Đây là lựa chọn hắn làm ra, với cường hóa tinh huyết xương cốt Phệ Kim tộc mà không động máu thịt kinh mạch, hắn muốn làm một người bình thường, cũng không muốn hóa thân thành quái vật lóng lánh, vạn nhất đang ngủ nói không chừng còn có người coi hắn trở thành một kim loại mà đào lên.

Thể chất hắn bây giờ tương đương với pháp khí Hóa Thần Cảnh. Với Nguyệt Minh Vương thông thường cũng không có gì khác biệt, phòng ngự trước kia vẫn lấy làm kiêu ngạo sớm đã không còn sót lại chút gì, mà theo không ngừng dung hợp tinh hoa kim loại, thể chất của hắn cũng bắt đầu tăng lên.

Thời gian chậm rãi trôi đi, Dương Lan Hinh không kiên nhẫn đi xem Chu Hằng. Mà là dời tầm mắt chăm chú vào trên bầu trời, lưu tâm quan sát tinh thuyền có bay qua hay không.

Một ngày, hai ngày, ba ngày.

Trong cơ thể Chu Hằng phát ra động tĩnh ầm ầm, dường như một cây chùy đang gõ binh khí, bách luyện thành mũi nhọn.

Loảng xoảng! Oanh! Thình thịch!

Âm thanh giống như tiếng sấm, Dương Lan Hinh tự nhiên không có khả năng không nghe được, nàng không khỏi lộ ra vẻ khiếp sợ.

Tiên giới không phải không có Thể tu, nhưng số lượng ít ỏi, hơn nữa căn bản là kỳ thú thiên địa uẩn sanh, tỷ như Tinh Mị, đó chính là Thể tu tiêu chuẩn nhất, chẳng những lực lượng cơ thể mãnh liệt, hơn nữa lực phòng ngự kinh người, ít nhất cao hơn một cái cảnh giới mới có thể tạo thành bị thương trí mạng – hoặc là sử dụng Tiên khí.

Chu Hằng lại còn là Thể tu?

Dương Lan Hinh không khỏi líu lưỡi, tên này mới vừa vào Nguyệt Minh Cảnh không lâu đã có được 10 vầng trăng khuyết, thế này cũng đủ nghịch thiên, nhưng hắn lại còn là một Thể tu, thật hoàn toàn không cho người khác đường sống.

Cái đó có quan hệ gì với Chu Hằng tìm được tài nguyên khoáng sản?

Thiên hạ có chuyện tình trùng hợp như vậy sao, Chu Hằng chuyên môn chạy đến nơi đây, hơn nữa ngồi vài ngày lại đột nhiên đột phá thể chất?

Kim loại, thể chất… Chẳng lẽ tên này có thể cắn nuốt kim loại, giống như Tinh Mị?

Phệ Kim tộc!

Mấy vạn năm trước đã bị giết tuyệt Tiên giới, không nghĩ tới lại đang mọc rể nảy mầm tại Phàm giới, lại còn sinh ra thiên tài nghịch thiên như thế!

Tuy nhiên, tạo quan hệ cùng Phệ Kim tộc, rốt cuộc là lợi nhiều hay hại nhiều?

Trong khoảng thời gian ngắn, Dương Lan Hinh cũng không thể làm ra phán đoán.

Thế lực diệt sạch Phệ Kim tộc khẳng định vẫn tồn tại ở Tiên giới, vạn nhất bọn họ phát hiện Chu Hằng rồi triển khai truy giết, Dương gia ở trước mặt cỗ lực lượng này khẳng định chỉ có thể bị hủy diệt

Nàng là người rất có dã tâm, nếu như vậy buông bỏ Chu Hằng, như vậy tương lai Dương gia nhất định chỉ có thể bình thường, vẫn chỉ có thể xông xáo ở Tây Hợi Thành.

Cầu phú quý trong nguy hiểm!

Dương Lan Hinh lập tức làm ra quyết định, nàng phải bảo vệ bí mật này, hơn nữa về sau cũng phải cảnh cáo Chu Hằng, để hắn tuyệt đối không thể lộ ra ngoài mình là Phệ Kim tộc.

Thân thể Chu Hằng đang phát sinh biến hóa kịch liệt.

Khi hắn hấp thu đầy đủ kim loại tinh hoa, cuối cùng từ lượng biến đạt tới chất biến.

Thể chất của hắn từ Hóa Thần Cảnh phát động tấn công hướng Nguyệt Minh Cảnh.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Thần cốt trong cơ thể hắn gãy, ở dưới tác dụng lực lượng Tiên cấp, thần cốt pháp khí Hóa Thần Cảnh coi là cái gì, chẳng những đứt đoạn, hơn nữa vỡ nát, hóa thành vô số viên cốt.

Phá rồi lại lập.

Khi tất cả xương cốt đều hóa thành mảnh vụn, Chu Hằng vừa chuyển ý niệm, thần cốt bắt đầu gây dựng lại.

Khung xương dẫn đầu, sau đó từng đạo thần cốt chậm rãi lớn mạnh, trở nên cứng cỏi, phát triển hướng về cấp bậc Tiên khí.

Toàn thân hắn tản ra ánh sáng màu vàng, máu bắt đầu khởi động tiếng động giống như tiếng sấm, thông thông thông, trái tim mạnh mà hữu lực nhúc nhích, mười dặm có thể nghe!

Thình thịch!

Hắn đứng mạnh lên, lực lượng kinh khủng điên cuồng lưu chuyển ở trong người.

Thể lực cũng đi vào Nguyệt Minh nhất trọng thiên, mà thể chất mạnh mẽ… Có thể so với Tiên khí, cấp bậc Tiên khí thấp nhất!

Còn chưa đủ cường đại!

Chu Hằng thầm than trong lòng, thể chất cấp bậc này cũng không cần nhìn Nguyệt Minh Vương oanh kích, nhưng xa xa không đủ để ngăn cản Nguyệt Minh Hoàng, càng không nói đến là Nguyệt Minh Đế . Nhưng hắn vốn có được chiến lực Nguyệt Minh Hoàng, căn bản không sợ Nguyệt Minh Vương, lần này thể chất tăng lên rất rõ ràng, nhưng còn chưa đủ để mà chống đỡ chiến lực thực tế của hắn tăng lên thoát thai hoán cốt.

Hắn bước ra ngoài, chỉ thấy Dương Lan Hinh đứng nghiêm, với tư thế ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, chính là bởi vì cái tư thế này khiến bộ ngực của nàng càng lộ vẻ đột xuất, mông càng thêm căng tròn, bộ ngực căng như muốn xé áo ra.

Gợi cảm, thật sự là gợi cảm, nữ nhân này thật đúng là yêu tinh!

Hắn ho khan một tiếng, Dương Lan Hinh chậm rãi thu hồi ánh mắt, nói: – Chu Hằng, chúng ta cần nói một chút! .

Nàng phải cảnh cáo Chu Hằng một phen, không nên dễ dàng lộ thân phận Phệ Kim tộc ra ngoài.

Hai người nói chuyện hồi lâu, Dương Lan Hinh thập phần coi trọng Chu Hằng, bởi vậy nàng khuyên bảo Chu Hằng phát ra từ thành tâm, cũng không hy vọng cái thiên tài siêu cấp này chết non ở trong quá trình lớn lên.

Chu Hằng thụ giáo, hắn thật sự không biết nhiều đối với Tiên giới, hiện tại có vị địa chủ này chỉ bảo, giới thiệu cho hắn, khiến hắn cuối cùng có hiểu biết chân chính đối với Tiên giới.

Đương nhiên, cái này cũng hạn chế phạm vi Dương Lan Hinh biết đến, cha nàng là Nguyệt Minh Đế, bởi vậy địa phương nàng có thể xuất nhập cũng giới hạn trong tầng thứ mười đến tầng thứ mười hai Tiên Thành, về phần đi lên Tiên Thành cao hơn, nàng căn bản không đi được.

Ngay cả đi đều không đi được, hết thảy chỉ có thể đến từ tin

vỉa hè, có thể chênh lệch khá xa cùng chân tướng của sự thật, cũng chỉ có thể tùy tiện nói một chút, tùy tiện nghe một chút.

Hai người trải qua nói chuyện lâu, quan hệ cũng thân cận không ít, đương nhiên loại thân cận này cũng không chỉ giữa nam nữ, mà là tín nhiệm đối với nhau, không đạt được thành thật với nhau, nhưng cuối cùng có cơ sở nhất định.

– Bây giờ vấn đề là, chúng ta rời đi nơi này như thế nào! Dương Lan Hinh nhăn lại mày liễu.

– Ta tin tưởng vận khí của mình từ trước đến nay không tồi! Chu Hằng cười nói.

Cũng không biết là vận khí nào phát huy tác dụng, vẻn vẹn chỉ nửa tháng sau, một chiếc tinh thuyền toàn thân đen như mực bay qua ở trên trời, thân tàu tản ra ám quang sâu kín, mà lá cờ đầu thuyền cắm một chữ Mặc thật to.

Không phải cường đạo tinh hải!

Chương 516: Thiên kim Mặc gia

Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh nhìn nhau một cái, đều từ ánh mắt của đối phương trông được một tia mừng rỡ cùng với… thận trọng.

Môi trường Tiên giới vô cùng tàn khốc, không phải nói đối phương không phải cường đạo tinh hải sẽ nhiệt tình hoan nghênh đối với bọn họ, mà đồng dạng khả năng triển khai giết chóc đối với bọn họ, hoàn toàn phải xem vận khí .

Ở thế giới này với thực lực xưng tôn, ta mạnh hơn ngươi, ta có thể lấn ngươi, nhục ngươi, giết ngươi, còn có thể đoạt tiền tài của ngươi, đoạt bảo vật của ngươi, đoạt nữ nhân của ngươi!

Chỉ cần đừng làm rộn đến trình độ người người oán trách, cho dù là ở 49 Tiên Thành đều có thể hoành hành vô kỵ.

Rất nhiều người bị buộc ra Tiên Thành làm cường đạo tinh hải, thực ra không hẳn do bọn hắn phạm vào hành vi phạm tội nặng, rất có thể là bọn họ không có thực lực cường đại hoặc là bối cảnh chống đỡ bọn họ xằng bậy.

Nhưng hai người Chu Hằng hiện tại cũng không có lựa chọn

khác, cũng không thể một đường chậm rãi bay trở về 49 Tiên Thành? Hơn nữa, chỉ có trên tinh thuyền mới trang bị Tinh Đồ, hai người bọn họ bay loạn ở trong vũ trụ, có thể sẽ cách 49 Tiên Thành càng ngày càng xa.

Thuyền này, bọn họ nhất định phải lên!

Chiếc tinh thuyền kia không ngờ chậm rãi hạ xuống, hình như là có mục đích hạ xuống ở chỗ này.

– Ngươi giả dạng một chút! Chu Hằng nói vớiDương Lan Hinh, yêu tinh này cũng quá quyến rũ, với dáng người ma quỷ của nàng, có bao nhiêu người có thể cầm được?

Nơi này chính là vũ trụ hoang vu, mà thực lực của hai người Chu Hằng cũng không phải rất mạnh, dựa vào cái gì uy hiếp đối phương?

Bởi vậy, giấu dung nhan tuyệt thế cũng là chuyện nhất thiết.

Dương Lan Hinh tự nhiên biết mình có bao nhiêu câu hồn chọc người, Chu Hằng không nói nàng cũng chuẩn bị làm như vậy, lập tức lấy ra một hoàn thuốc ăn, trong nháy mắt cả người nổi lên biến hóa, kích thước lưng áo biến lớn, đùi biến lớn, song chưởng biến lớn, khuôn mặt cũng sưng lên.

Nàng hoàn toàn biến thành một bà béo. Tuy rằng nhũ cầu vẫn cao ngất, nhưng eo thon lại phì nộn ra, lại bị bao phủ ở trong thân hình mập mạp, khiến người ta hoàn toàn mất hết ăn uống.

Thấy Chu Hằng ngạc nhiên, Dương Lan Hinh không khỏi cười nói: – Chỉ cần ta không chủ động luyện hóa dược lực, hiệu quả có thể liên tục một năm! .

Thuốc này rất thực dụng. Chỉ là một yêu tinh xinh đẹp lại biến thành một bà béo… Thật sự là ác tâm!

Xảo hợp là, chiếc tinh thuyền chẳng những xuất hiện ở trong tầm mắt của bọn họ, lại hạ xuống khu vực phụ cận bọn họ.

– Đi! Chu Hằng với Dương Lan Hinh đồng thời bắn thân hình lên, bay vút hướng về chiếc tinh thuyền kia.

– Đứng lại! Khi bọn họ đến gần đến tinh thuyền chừng trăm trượng, một giọng nói vang lên, mà một đạo nhân ảnh cũng nhảy xuống từ trên tinh thuyền. Là một nam nhân trung niên hơn 30 tuổi, trên thân dào dạt khí tức vô cùng cường đại.

Đây là một tôn Nguyệt Minh Hoàng.

– Các ngươi là ai? Hắn hỏi, giọng điệu mất thăng bằng, lạnh như băng.

Chu Hằng nói: – Chúng ta là thuộc hạ Tây Hợi Thành Dương gia, gia tộc phái chúng ta đi ra ngoài tìm tìm khoáng sản kim loại, không nghĩ tới lại gặp cường đạo tinh hải. Tổn thất thảm trọng! Vợ chồng ta may mắn đào thoát, lại không cách nào quay lại Tiên Thành, xin các hạ dàn xếp, để vợ chồng ta lên thuyền! .

Lời nói này vừa thật vừa giả, bọn họ là người Dương gia là thật, gặp được cường đạo tinh hải cũng là thật, chỉ là chính sửa lại một chút.

Nguyệt Minh Hoàng liếc mắt Dương Lan Hinh một cái. Trong ánh mắt hiện lên vẻ kinh dị, hiển nhiên là bị cái bà béo này làm hoảng sợ, bất quá hắn cũng không vì vậy mà hoài nghi Chu Hằng.

Bởi vì tu vi Dương Lan Hinh rõ ràng cao hơn Chu Hằng một cái cảnh giới, như vậy Chu Hằng lấy cái bà béo là chuyện rất bình thường, ôm đùi thôi!

Mỹ nữ đầu nhập vào cường giả, làm vợ làm thiếp làm nô, trái lại nam nhân cũng giống như vậy.

Đây là một cái thế giới với thực lực xưng tôn, kẻ yếu dựa vào cường giả đương nhiên phải xảy ra.

Tại trong mắt của vị Nguyệt Minh Hoàng, Chu Hằng là nam nhân ôm đùi, khiến hắn lập tức lộ ra vẻ khinh thường.

Hắn có tư cách như vậy. Nguyệt Minh Hoàng đối với Nguyệt Minh Vương là nghiền ép tuyệt đối, hắn không cần đối chính là một Nguyệt Minh Vương có chỗ cố kỵ? Hơn nữa, bây giờ là hai người Chu Hằng muốn cầu cạnh hắn, hắn càng không cần che giấu tâm tình của mình.

– Việc này, ta cũng không thể làm chủ. Các ngươi đi theo ta! Vị Nguyệt Minh Hoàng này nói, vẫy vẫy tay hướng hai người Chu Hằng.

Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh đều gật đầu, trong bọn họ có một là tinh thuyền hạm trưởng, tự nhiên biết không khả năng tùy tiện để người khác đi lên chiến hạm, có thể là nội gian cường đạo tinh hải, trang bị ở trên thân phát ra dụng cụ định vị tọa độ tinh không, như vậy chiến hạm sẽ gặp phải tai ương ngập đầu!

Ba người đồng loạt lên thuyền, thời điểm đi tới trên boong thuyền, ánh mắt Chu Hằng đảo qua, chỉ thấy xung quanh có kha khá binh sĩ đang đi.

Trong những người này, yếu nhất cũng là Thiên Tôn vị, mà có

ít nhất một nửa là Chuẩn Tiên!

Từ điểm đó có thể nói rõ, thực lực Mặc gia ở trên Dương gia.

Sắc mặt Dương Lan Hinh nghiêm nghị, nếu thực lực Mặc gia ngang hàng với Dương gia, hoặc là hơi yếu, như vậy đối phương khả năng còn có thể bán Dương gia một cái mặt mũi, để cho bọn họ đáp thuyền, dù sao đối phương cũng không có tổn thất gì, nhưng nếu Mặc gia cường đại hơn Dương gia, như vậy dựa vào cái gì cấp Dương gia mặt mũi?

Cũng chỉ có thể xem hai người bọn họ tùy cơ ứng biến cùng tâm tình của người ta .

Ba người một trước hai sau, rất nhanh đi tới vị trí chủ hạm thất. Nguyệt Minh Hoàng gõ cửa một cái, cung kính nói: – Khởi bẩm tứ tiểu thư, người đã mang tới! .

– Vào! Bên trong truyền tới một thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng, thanh âm không cao, lại tự nhiên mà mang theo mệnh lệnh, hẳn là quen sai khiến lâu dài.

– Vâng! Nguyệt Minh Hoàng đáp một tiếng, lúc này mới đẩy cửa phòng ra, ý bảo hai người Chu Hằng đi vào. Đợi cho Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh đi vào, hắn cũng đi vào, thuận tay đóng cửa lại, khoanh tay tọa trấn.

Trong phòng chủ hạm chỉ có một người, đó là nữ nhân cả người thon dài, một thân váy dài màu đen, đưa lưng về phía Chu Hằng, nhưng từ bóng dáng mà xem, dáng người cô gái này tương đối tốt, đặc biệt hai chân dài khiến thân hình của nàng càng lộ vẻ cao ngất.

Nàng xoay người lại, nói: – Nói lên tên của các ngươi, lai lịch, nếu có một câu nói dối, ta giết các ngươi! .

Thanh âm băng hàn dường như có thể làm cho máu huyết đều bị đông.

Nàng quay người lại, gương mặt xinh đẹp tự nhiên cũng xuất hiện ở trước mặt của hai người Chu Hằng, diện mạo tương đối xuất sắc, giống như một đóa hoa hồng nở rộ, cơ như mỹ ngọc, trắng như tuyết, bóng loáng, chỉ là sắc mặt của nàng cũng quá lạnh lẽo , khiến người đang kinh diễm hiện lên hàn ý vô cùng.

Trong lòng Chu Hằng chợt nghiêm lại, nữ nhân này phát ra khí tức không kém Vương Nguyên Long chút nào, chính là một tôn Nguyệt Minh Đế!

Mà Dương Lan Hinh đã cẩn thận đánh giá đối phương, so với khuôn mặt, các nàng hẳn là gần như, so với làn da, đều dạng bóng loáng trắng như tuyết, vẫn tương xứng! Nhưng so với bộ ngực, Dương Lan Hinh không khỏi cười lạnh trong lòng, thắng!

Bộ ngực đối phương tuy rằng không tính là nhỏ, nhưng khoảng cách hai chữ đẫy đà cũng kém khá xa!

So kích thước eo, mọi người đều tinh tế giống nhau, sau đó là mông.

Lại là toàn thắng!

Mông của nàng đẫy đà, màu mỡ, đầy đặn tràn đầy nữ tính, cho người cảm giác đầu tiên chính là gợi cảm, quyến rũ tận xương, nhưng đối phương thì khô quắt, vô cùng ngây ngô.

So với hai chân, tuy rằng đùi đối phương thon dài, nhưng đùi của nàng cũng không kém a, mọi người thân cao xấp xỉ, ở trên đùi lại tám lạng nửa cân.

Tổng hợp lại mà nói, nàng chiếm thượng phong ở hai điểm mấu chốt, tự nhiên là toàn thắng!

– Ta tên là Chu Hằng, nàng là vợ ta, kêu An Ngọc Mị, chúng ta tới từ Tây Hợi Thành Dương gia, lần này xuất môn… Chu Hằng nói ra lý do giả dối.

Ánh mắt mỹ nữ áo đen tới tới lui lui ở trên người của Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh, phân biệt nhìn vẻ mặt hai người

biến hóa, nhưng nhìn thấy Dương Lan Hinh hơi hơi hiện lên vẻ khinh bỉ, nàng không khỏi sửng sốt.

Nàng là thiên kim Mặc gia, tên là Mặc Ngọc Nghiên, bởi vì thiên phú kiệt xuất, rất có tài lãnh đạo mới có thể có địa vị tương đối cao ở Mặc gia. Làm một kẻ bề trên, sức quan sát của nàng tự nhiên xuất sắc, có thể dễ dàng từ ánh mắt, động tác thủ hạ đoán ra ý nghĩ của đối phương.

Vẻ khinh bỉ của Dương Lan Hinh tự nhiên bị nàng bắt được, cũng phân tích ra ý nghĩa phía sau, mà kết quả này để cho nàng thật sự không biết nên làm thế nào.

Bởi vì đối phương lại khinh bỉ diện mạo của nàng!

Bị một cái bà béo xem thường!

Tuy rằng Mặc Ngọc Nghiên địa vị cao, nhưng như thế nào đi nữa nàng cũng là một nữ nhân, hơn nữa còn là một đại mỹ nữ, đối với dung mạo của mình tự nhiên cực kỳ vừa lòng cùng tự phụ, nhưng không ngờ bị một bà béo xem thường!

Thật muốn lấy gương cho cái bà béo này nhìn!

Nhưng cái ý niệm này cũng chỉ nhoáng lên một cái ở trong lòng Mặc Ngọc Nghiên, nàng nào có thời gian đi làm loại

chuyện nhàm chán này. Nàng lẳng lặng nghe Chu Hằng nói xong, tựa đầu chuyển hướng Dương Lan Hinh, nói: – Ngươi lặp lại lần nữa! .

Tới tới lui lui, nàng để Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh nói bốn lần kinh nghiệm của bọn họ, xác nhận hai người nói không lộ ra sơ hở, nàng vẫn không hoàn toàn tin tưởng.

Thời gian cùng địa điểm hai người này xuất hiện đều thật trùng hợp!

Mặc gia buôn bán cùng với một cái thế lực việc, lựa chọn tiến hành giao dịch ở trong này. Nhưng khi lúc đầu song phương chỉ trao đổi một cái tọa độ tinh không, không nghĩ đến đây lại có một tòa đại lục lơ lửng, mặt trên lại còn có hai người!

Có phải địch nhân phải người tới nằm vùng gia tộc hay không?

Mặc Ngọc Nghiên lập tức lắc đầu ở trong lòng, chuyến xuất hành này có thể nói là cực kỳ ẩn mật, hẳn không có gia tộc nào có thể chặn lại tin tức, huống chi là đoạt ở trước mặt bọn họ !

Hai người này, thật sự có khả năng như bọn họ nói, vì trốn tránh cường đạo tinh hải mới đến nơi này.

Nàng làm ra quyết định ở trong nháy mắt, nói: – Kiền Minh, ngươi an bài cho bọn hắn một gian khoang! .

– Vâng, tứ tiểu thư! Nguyệt Minh Hoàng đứng trang nghiêm cung kính nói.

Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh nhìn nhau một cái, đều nhẹ nhàng thở ra ở trong lòng, xem ra vượt qua cửa ải khó khăn nhất.

Ngay vào lúc này, Mặc Ngọc Nghiên đột nhiên ra tay, bàn tay mềm dò ra, lực lượng nghiền ép cấp bậc bắt đầu khởi động, tốc độ thật nhanh!

Tâm lý Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh lúc này đúng là sau khi khẩn trương rồi trầm tĩnh lại, có thể nói là thời điểm không phòng bị nhất, mà Mặc Ngọc Nghiên lại là Nguyệt Minh Đế, thực lực hoàn toàn nghiền ép bọn họ!

Đánh ra một kích này, bọn họ gần như ngay cả phản ứng cũng không có liền bị vỗ trúng.

Bị người chế trụ!

Chương 517: Tà Vân Dược sư !

– Đây là ý gì! Chu Hằng phẫn nộ quát.

Mặc Ngọc Nghiên căn bản không trả lời Chu Hằng, hướng Nguyệt Minh Hoàng nói: – Đem hai người này mang cho Tà Vân Dược sư! .

– Tuân mệnh, tứ tiểu thư! Mắt thấy Mặc Ngọc Nghiên đột nhiên trở mặt, Nguyệt Minh Hoàng chỉ cảm thấy sau lưng của mình cũng đổ mồ hôi lạnh, ngay cả hắn đều nghĩ phía trước Mặc Ngọc Nghiên nói chính là nói thật, không nghĩ tới ngay cả hắn cũng bị lừa gạt .

Vị Mặc gia tứ tiểu thư này tuyệt đối là hạng người kiêu hùng a!

Nguyệt Minh Hoàng đưa hai tay ra, phân biệt xách theo cổ áo của Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh, đi ra cửa.

– Hừ, mặc kệ bọn họ nói thật hoặc là giả, Mặc gia ta với đoàn cường đạo Ám Nguyệt giao dịch bí mật không thể để người ngoài biết! Vừa lúc, dược thể bên Tà Vân cũng dùng hết , vừa vặn để cho bọn họ vào đó! .

Mặc Ngọc Nghiên lạnh lùng tự nói, gương mặt xinh đẹp tỏ vẻ tàn nhẫn, khiến người ta không rét mà run.

…

Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh cũng không bị thương tổn tính thực chất, chỉ là đan điền cùng thức hải đều bị phong chế ! Ý vị bọn họ không thể vận dụng Thần chích cùng linh lực.

Đối với tuyệt đại bộ phận tiên nhân mà nói, không thể vận dụng Thần chích cùng linh lực ý nghĩa trở thành một tên phế nhân. Nhưng đối với Chu Hằng mà nói lại không thích hợp , bởi vì hắn là linh thể song tu!

Nhưng nói đi nói lại thì thể chất của hắn cũng chỉ mới vừa tiến vào Nguyệt Minh nhất trọng thiên, luận lực lượng, hắn ngay cả tiên nhân bình thường nhất đều không làm gì được, há là đối thủ Nguyệt Minh Hoàng?

Bởi vậy Chu Hằng lựa chọn ẩn nhẫn, hắn phải tìm một cơ hội tốt nhất mới ra tay.

– Ngươi mang vợ chồng ta đi nơi nào? Chu Hằng giả bộ sợ nói.

Nếu Dương Lan Hinh biết nàng và Chu Hằng tuyệt đối không là vợ chồng, vậy nhất định sẽ bị Chu Hằng biểu diễn lúc này đánh lừa, tiểu tử này cũng quá có năng khiếu! Nhưng hai người ngồi chung một cái thuyền. Nàng tự nhiên không có khả năng đi vạch trần Chu Hằng.

– Hai người các ngươi cũng chỉ có thể trách mệnh chính mình không tốt! Nguyệt Minh Hoàng kia khe khẽ thở dài, tựa hồ có chút đồng tình đối với hai người Chu Hằng – Thực ra, các ngươi ở trong tay cường đạo tinh hải còn may mắn hơn một ít!
.

Cường đạo tinh hải hung danh ai không biết? Nửa đêm đều có thể làm trẻ con khóc , chính là đại danh từ cực hung cực ác!

Lại còn nói ở trong tay cường đạo tinh hải coi như tốt hơn?

Tà Vân Dược sư đến tột cùng có bao nhiêu tà ác a!

Chu Hằng nhướng mày. Linh lực của hắn bị phong chế, lúc này cho dù có thể giãy chạy trốn, cũng không có linh lực sẽ không thể phi hành, hắn ở trong vũ trụ mịt mờ có thể chạy bao xa? Còn không phải bị bắt về trong nháy mắt!

Hiện tại… vẫn chỉ có thể nhịn!

Từ tầng chót một đường xuống phía dưới, tôn Nguyệt Minh Hoàng rất nhanh dẫn hai người tới tầng dưới chót, xuyên qua mấy cái lối đi sau. Lập tức liền có mùi thuốc gay mũi đánh tới, vô cùng đặc, ngay cả tôn Nguyệt Minh Hoàng đều co rúm da mặt.

Hắn vội vàng bước nhanh hơn, lại xuyên qua mấy cái lối đi sau, đi vào một gian thật lớn. Nơi này bày từng dãy bàn, mà trên bàn thì đổ đầy các loại bình bình lọ lọ.

– Tà Vân Dược sư Tôn Nguyệt Minh Hoàng nói.

– Dược thể để lão phu thử sao? Nam nhân ia nhếch nhác xoay người lại, lại là một lão già thần tình cau mày. Da mặt đen nhánh, hình như là một đoạn vỏ cây chết già, xấu xí vô cùng kỳ quái – Tiểu tử ngươi tự nguyện để lão phu thử dược thể sao? .

– Hắc hắc, Tà Vân Dược sư thật biết nói đùa, ta phụng mệnh tứ tiểu thư, đưa thử dược thể tới! Tôn Nguyệt Minh Hoàng vội vàng nói.

– Ân, rốt cục có thử dược thể , lão phu vừa mới nghiên cứu ra một loại dược mới, nếu không có thử dược thể. Lão phu sẽ tự

mình ăn!

Lão nhân nhếch nhác tự nhiên chính là Tà Vân Dược sư , hắn phất phất tay – Lão phu bận rộn, ngươi còn không mau cút đi một chút. Muốn lão phu đút ngươi một viên Tiêu Hồn Đan sao? .

Tôn Nguyệt Minh Hoàng không khỏi run lên, vội vàng bỏ lại hai người Chu Hằng, trốn chạy ra ngoài.

– Ha ha ha ha! Tà Vân Dược sư cười ha hả, một bên tiếp tục điều phối dược vật ở trên bàn, vừa nói – Hai người các ngươi, người nào đến nếm thử trước, lão phu vừa mới nghiên cứu ra Thất Tâm Tán? Lão phu rất có tình người, một cái ăn, một … người khác cũng không cần ăn! .

Người này hoàn toàn chính là người điên, còn có tình người sao, quỷ cũng sẽ không tin tưởng!

Chu Hằng thở dài trong lòng, lão gia hỏa này điên thì điên, nhưng một thân tu vi cũng đạt tới Nguyệt Minh nhị trọng thiên sơ kỳ, nếu tu vi hắn phục hồi có thể bắt giữ lão nhân này ở trong vòng mười chiêu, ở trong vòng ba chiêu giết chết đối phương!

Nhưng bây giờ chỉ có một thân man lực, hắn tuyệt đối không có khả năng làm được gì.

Nếu không có cơ hội, vậy tuyệt không bại lộ thực lực của chính mình.

– Lão già, Thất Tâm Tán là cái gì? Chu Hằng bò dậy từ dưới đất, cũng thuận tiện đỡ Dương Lan Hinh lên, yêu tinh này mất một thân linh lực không khác biệt cùng thường nhân mấy, mà ăn thuốc kia hình thể lại trở nên thật mập, giống như con rùa, muốn chính mình đứng lên cũng quá khó.

Tuy rằng nghe đối phương gọi mình là lão già, Tà Vân Dược sư lại không thèm để ý chút nào, ngược lại hưng trí bừng bừng giới thiệu Thất Tâm Tán, nói: – Đây là lão phu căn cứ một phương thuốc cổ truyền điều phối chế ra gần đây, tác dụng là làm cho tâm thần người phảng phất, hỏi cái gì đáp cái đó! Hơn nữa, đây vẫn chỉ là Thất Tâm Tán giai đoạn thứ nhất, chờ lão phu lại có tiến triển, còn có thể khiến người uống thuốc nghe lệnh làm việc, dù là đi giết mình cha mẹ người vợ con cái cũng sẽ không do dự! .

Hắn càng nói càng hưng phấn: – Lão phu nhất định sẽ trở thành Dược sư kiệt xuất nhất toàn bộ 49 Tiên Thành, danh truyền muôn đời! .

Đây thật là lão điên, không ngờ nghiên cứu dược vật tà ác như vậy, hoàn toàn không vì thiên địa nhân luân!

– Vợ chồng vốn là chim cùng rừng, tai vạ đến nơi từng người bay! Tà Vân Dược sư lấy ra một cái bát, bên trong có chất

lỏng đen thùi lùi, hẳn chính là Thất Tâm Tán. Hắn nhìn Chu Hằng, lại nhìn Dương Lan Hinh một chút, nói: – Thế nào, quyết định xong chưa, người nào thử trước? .

– Nhanh , đừng trách lão phu không nhắc nhở các ngươi, Thất Tâm Tán hiện tại vẫn chưa hoàn toàn điều phối tốt, ăn vào còn có tác dụng phụ rất mạnh, đại để chính là đau đầu dục nứt ra, ân, rất đau rất đau, phía trước có một thử dược thể tự đập nát đầu mình ai, thật là một tên không nghị lực! .

Lão già chỉ chỉ tòa lồng giam kia, Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh nhìn sang theo, dường như có thể nhìn thấy trên song sắt đen nhánh còn lưu lại vết máu đỏ.

Dược vật khiến nguời ta thà rằng tự sát cũng không thể chịu đựng!

Dương Lan Hinh không khỏi run lên, nàng biết Tà Vân Dược sư làm cho bọn họ lựa chọn thật ra là đang trêu bọn họ, chính là muốn nhìn Vợ chồng bọn họ phản bội, vì chết chậm một chút mà xé rách da mặt.

Nhưng nàng thật không thể chịu đựng!

– Ta đến nếm thử! Nhưng còn không chờ nàng lên tiếng, chỉ thấy Chu Hằng đã đứng ra, mang theo một nụ cười nhàn nhạt hướng Tà Vân Dược sư. Trong khoảng thời gian ngắn, Dương Lan Hinh không biết trong lòng có cái tư vị gì, cảm động? Xấu

hổ? Như trút được gánh nặng?

Chính nàng cũng nói không rõ.

Nhìn thấy Chu Hằng thống khoái mà đứng dậy như thế, Tà Vân Dược sư không khỏi lộ ra một tia khó chịu, hắn muốn xem thân nhân, bằng hữu phản bội, loại phản bội trắng trợn này có thể làm cho hắn thỏa mãn.

– Tiểu tử, ngươi quyết định? Cũng không nên cậy mạnh! .

– It nói nhảm, nếu không ngươi tự uống đi! Chu Hằng bĩu môi.

– Ha ha, thật mạnh miệng, hy vọng lát nữa ngươi còn có thể như thế! Tà Vân Dược sư đi đến trước người Chu Hằng, đưa tay phải ra nắm khớp hàm Chu Hằng, mạnh mẽ mở khóe miệng Chu Hằng ra, sau đó đổ chén nước thuốc đen thùi lùi vào.

Hắn tận mắt nhìn thấy nước thuốc đi vào thực quản Chu Hằng, lúc này mới vừa lòng cười, kéo Chu Hằng đi tới cửa lồng giam, vung thủ đánh Chu Hằng đi vào, sau đó cũng đẩy Dương Lan Hinh vào theo.

– Chu Hằng! Chu Hằng! Ngươi thế nào? Dương Lan Hinh vội vàng hỏi.

– Không chết được! Chu Hằng nói, ngồi xếp bằng, trong ánh mắt có lửa giận sôi trào. Hắn thề, chờ hắn thoát khốn nhất định phải chẻ lão biến thái này thành 100 khối, còn cam đoan mỗi một khối đều giống nhau như đúc!

– Cạc cạc dát, bà béo, lão phu nhắc nhở ngươi một tiếng, dược lực Thất Tâm Tán sẽ phát tác rất nhanh, tiểu tử này dưới đau nhức sẽ không nhận lục thân, đến lúc đó ngươi có thể sẽ bị hắn cắn chết tươi! Tà Vân Dược sư tiếp tục châm ngòi quan hệ của hai người.

Cái lão biến thái này muốn nhìn vợ chồng, thân nhân, bằng hữu phản bội.

Dương Lan Hinh không nghe thấy, căn bản không quan tâm. Không phải là nàng áy náy lòng mang, dù chết ở trong tay Chu Hằng cũng không sao, mà là lồng giam chết tiệt này chỉ lớn có thế, nàng dù muốn trốn, có năng lực trốn đi nơi nào?

– Hừ! Gặp hai người Chu Hằng cũng không quan tâm chính mình, Tà Vân Dược sư bất mãn hừ một tiếng, nhưng hắn lập tức lại lộ ra cười âm hiểm, hiện tại Chu Hằng còn có thể nhẫn, nhưng dược lực Thất Tâm Tán bất cứ người nào đều không thể chịu đựng, không bao lâu nữa hắn sẽ cắn xé cùng Dương Lan Hinh giống như dã cẩu!

Vậy nhất định rất thú vị!

Lão biến thái tiếp tục đi điều phối dược phẩm, đây là niềm vui lớn nhất của hắn

Thất Tâm Tán… Dược lực phát tác thật mau!

Chu Hằng đã cảm giác được trong bụng như đao cuốn, dường như muốn xả nứt ra can, tràng, dạ dày trong lòng hắn, cho dù hắn có được thể chất cấp bậc Tiên khí thì như thế nào, căn bản không hữu dụng!

– Oa Hắn bạo phun ra một ngụm máu tươi, lại là đen thùi lùi, tản ra mùi tanh tưởi mãnh liệt.

– Chu Hằng! Dương Lan Hinh cả kinh kêu lên.

– Không có việc gì, ta còn chịu đựng được! Chu Hằng miễn cưỡng cười, năng lực Phệ Kim tộc phát động, hắn cắn nuốt sạch sẽ tinh hoa trong kim loại này, đến lúc đó lồng giam sẽ chỉ như sắt thường, để hắn có thể đột nhiên lao ra, phát động một kích chí mạng!

Hơn nữa, đau nhức như thế đánh úp lại, hắn cũng phải tìm chút chuyện làm phân phân tâm.

– Cạc cạc dát! Tà Vân Dược sư cười ha hả, hắn muốn xem Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh ẩu đấu với nhau.

Chương 518: Thân thể thử dược

Chu Hằng sở dĩ giành trước ăn Thất Tâm Tán, cũng không phải hắn có chủ nghĩa anh hùng bao nhiêu, mà là hắn có vài phần nắm chắc không sợ Thất Tâm Tán.

Thể chất Phệ Kim tộc và hắc kiếm, đây đều là chỗ dựa của hắn.

Nhưng để cho Chu Hằng thất vọng là, thể chất Phệ Kim tộc đối với loại dược vật này hoàn toàn không có tác dụng, mà hắc kiếm thì lại lười biếng không nhúc nhích, không để ý chút nào chủ nhân hắn đang gặp phiền toái lớn!

– Hút! Hút! Hút cho ta! Chu Hằng điên cuồng rút ra tinh hoa kim loại trong song sắt lồng giam, dùng phương thức này để tiêu giảm thống khổ to lớn trong cơ thể. Nhưng ngay cả như vậy, hắn cũng phải cắn chặt hàm răng đến vang lên "rốp rốp". Nghe thanh âm đó khiến Dương Lan Hinh đều không tự chủ run rẩy.

Nếu đổi lại là nàng, e là sớm đã gào thét lên rồi?

Bỏ đi thiên phú của Chu Hằng không nói, chỉ riêng về phần

chịu đựng này, tên này đã có tư cách trở thành "rồng trong loài người"!

– Khặc khặc… Lão phu ngược lại thật có hơi bội phục tiểu tử ngươi, không ngờ đến bây giờ còn có thể nhịn được không kêu thành tiếng! Đây là kẻ khí phách kiên cường lão phu từ trước đến giờ mới gặp lần đầu! Tuy nhiên, lão phu cũng phải nhắc nhở ngươi một chút, đây chỉ là giai đoạn thứ nhất, lập tức, dược lực sẽ từ bụng lan đến phần đầu, đó mới là thống khổ có thể làm cho người ta hỏng mất! Lúc đó chẳng những vô cùng đau đớn, mà thần thức của ngươi cũng sẽ bị chậm rãi ăn mòn, cuối cùng hoàn toàn mất đi chính mình! Đáng tiếc, lão phu còn muốn điều phối ra Thất Tâm Tán giai đoạn thứ hai để có thể chỉ huy hành động của ngươi, cho nên ngươi sau này chỉ có thể trở thành là một khối xác không hồn!

Tà Vân Dược sư vừa nói xong, thấy dược lực sắp đạt đến mức tận cùng, hắn dừng nghiên cứu đối với dược vật, mà hết sức chăm chú quan sát Chu Hằng. Hắn cần thông qua phản ứng của thân thể thử dược để điều chỉnh phối phương của Thất Tâm Tán, cho nó đạt tới hiệu quả trong ý tưởng của hắn.

"Ầm!" Dường như một con sóng lớn vọt tới đánh vào trong đầu Chu Hằng, thiếu chút nữa lập tức đánh cho hắn hỏng mất!

Dược lực của Thất Tâm Tán bắt đầu phát động công kích vào thần thức của hắn!

Nếu như thần thức bị xâm chiếm, như vậy người cũng không còn là người, mất đi tự do của chính mình.

Chu Hằng giữ vững thức hải, Thần chích của hắn bị phong ấn, hiện tại thủ đoạn chống cự duy nhất của hắn chính là ý chí.

Tuyệt không khuất phục!

Dược lực này muốn khống chế thần thức của hắn, mà hắn sao có thể cho phép phát sinh chuyện như vậy?

Hắn là bất khuất! Hắn là tự do!

Bắt đầu từ Phàm giới phấn đấu đến bây giờ, Chu Hằng luôn luôn theo đuổi chính là tự do!

"Ông! Ông! Ông!" Toàn thân hắn lại phát ra từng luồng sáng vàng, làm hắn dường như hóa thân thành một vị thần nhân, ngoan cường bất khuất đối kháng với dược lực của Thất Tâm Tán.

– Tiểu tử giỏi lắm! Tà Vân Dược sư hai mắt sáng choang, trên mặt tất cả đều là vẻ hưng phấn, thiếu chút nữa huơ tay múa chân: – Kiên cường thêm chút nữa! Kiên cường một chút nữa! Ngươi càng kiên cường thì lão phu có thể điều phối ra Thất Tâm Tán hiệu quả càng cường đại!

Chu Hằng trên trán mồ hôi tuôn chảy xuống “lộp độp”, toàn thân đều run rẩy dữ dội. Bởi vì mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, quần áo hắn đều ướt đẫm, dán sát trên thân thể hắn.

– Chu Hằng… Chu Hằng… Dương Lan Hinh chỉ có thể bất lực kêu lên, cũng không biết là đau lòng cho Chu Hằng, hay là lo lắng mình sẽ trở thành thân thể thử dược số 2, cũng phải chịu đựng thống khổ to lớn như vậy.

Tuy rằng nàng còn không có tự mình thể nghiệm, nhưng từ phản ứng của Chu Hằng cũng biết được phần nào, không trách được có người sẽ vì vậy mà tự mình đập đầu chết!

– A… Chu Hằng gào thét, hai tay nắm chặt song sắt, hắn hấp thu tinh hoa kim loại cũng không phải uổng phí, có một bộ phận dung hợp với dược lực Thất Tâm Tán, giảm bớt rất nhiều nỗi thống khổ của hắn.

Nửa tiếng, một giờ, hai giờ…

Thân thể Chu Hằng ngưng run rẩy, hai mắt kiên định, tuy rằng linh lực, Thần chích đều bị phong ấn, nhưng toàn thân lại tản phát ra khí thế đoạt hồn áp phách, khiến từ đáy lòng người ta nảy sinh ý khuất phục.

Dược lực của Thất Tâm Tán đã hoàn toàn tiêu tán!

– Cái gì! Tà Vân Dược sư nhìn Chu Hằng ánh mắt khó tin, giống như nhìn một con quái vật, không ngờ tên này kiên cường chịu đựng được dược lực của Thất Tâm Tán, vừa không có trở thành điên khùng, càng không có biến thành ngốc!

– Lão biến thái! Ta sẽ cắt đầu của ngươi xuống làm quả cầu đá! Chu Hằng cũng nhìn Tà Vân Dược sư. Khóe miệng nhếch lên lộ ra vẻ tươi cười, cả người lại ngã quỵ ra phía sau.

… Hắn dựa vào ý chí vô thượng để chống cự, đồng thời chiến thắng Thất Tâm Tán, nhưng bị thống khổ thì cũng không có giảm đi chút nào, lúc này tâm thần buông lỏng, chỉ cảm thấy mệt mỏi muốn ngủ chết đi cho xong… vĩnh viễn không nghĩ đến nữa.

Dương Lan Hinh vội vàng chạy tới, ngồi sụp xuống, sau đó nâng đầu của Chu Hằng gối lên bắp đùi của nàng.

Đây cũng là việc duy nhất nàng có thể làm, lúc này nàng quên đi căng thẳng rụt rè, chỉ có cảm động và kính nể.

– Khặc khặc khặc… Tiểu tử! Ngươi hãy nghỉ ngơi một ngày cho khỏe đi! Ngày mai lão phu sẽ tăng thêm liều thuốc, thật muốn nhìn xem ngươi còn có thể chống đỡ được nữa hay

không?!? Tà Vân Dược sư sau một lúc kinh ngạc lại dâng lên hưng phấn! Thân thể thử dược hảo hạng như vậy quả thực chính là vạn năm không gặp đây!

Một sư phụ thì khát vọng thu được một đệ tử thiên phú trác tuyệt; mà một Dược sư thì cũng hy vọng gặp được một thân thể thử dược tốt nhất, để hắn có thể trắc nghiệm dược lực mọi cách, điều phối ra phương thuốc đạt tới trình độ tốt nhất.

Về phần Chu Hằng có thể còn chống đỡ tiếp được nữa hay không?

Tuy rằng Tà Vân Dược sư cũng hy vọng như vậy, nhưng hắn cũng sẽ không thoát ly sự thật, chỉ cần hắn cải tiến Thất Tâm Tán một chút, Chu Hằng trầm luân là điều khẳng định, chỉ là vấn đề thời gian sớm hay muộn mà thôi.

Từ lúc Chu Hằng đi vào gian phòng này, số phận của hắn đã được chú định.

Chu Hằng từ trong hôn mê tỉnh lại, mở mắt vừa thấy là gương mặt mập mạp quá độ của Dương Lan Hinh kia, sau đó hắn cảm nhận được phía dưới đầu có thứ gì đó mềm mại.

Hắn hơi sửng sờ một lúc, liền nghĩ đến khẳng định lúc này mình đang dựa đầu ở trên đùi Dương Lan Hinh.

Đáng tiếc, nếu như Dương Lan Hinh khôi phục vẻ đẹp quyến rũ vốn có, dĩ nhiên Chu Hằng không ngại nằm yên dựa vào thật lâu ở trên đùi yêu nữ này, nhưng khi nhìn thấy gương mặt tròn quay của Dương Lan Hinh hiện tại kia, hắn lập tức không còn muốn ăn uống gì nữa.

Chu Hằng giãy giụa ngồi lên, chỉ cảm thấy mỗi một miếng thịt trong toàn thân đều giống như kim châm, đau đến tột cùng! Mà cái đầu cũng cũng vô cùng nặng nề, dường như thân thể cũng không thể chịu đựng sức nặng của nó, phải một đầu chúi thẳng xuống mặt đất.

Thật là khó chịu!

Chu Hằng hơi hơi định thần, lại phát hiện Thần chích của mình không ngờ cường đại thêm một phần.

Trước đó chống cự với đau nhức có thể nói là tôi luyện vô cùng tốt đối với ý chí, chỉ là thống khổ kia cũng là tột đỉnh, nếu Chu Hằng không nhờ có một tín niệm kiên định chống đỡ, hắn đã sớm hỏng mất rồi.

Nếu dùng phương thức này để rèn luyện Thần chích… Phỏng chừng huấn luyện ra sẽ chỉ là kẻ điên.

Không chỉ như vậy, cường độ Thần thể của hắn cũng có hơi tăng lên, dù sao hắn đã hút khô toàn bộ tinh hoa trong một cây

song sắt lồng giam, đây chính là có thể dùng để tạo ra binh khí cấp bậc Nguyệt Minh Đế, cho dù chỉ có một cây cũng giúp cho Chu Hằng thu hoạch không ít lợi ích.

– Khặc khặc khặc… Tiểu tử ngươi tỉnh rồi! Tà Vân Dược sư cười quái dị nói:

– Nắm bắt thời gian sau cùng lấy hơi đi, nửa tiếng nửa ăn Thất Tâm Tán thứ hai!

Chu Hằng không khỏi hơi biến sắc, hắn chống cự và chiến thắng một lần Thất Tâm Tán là đúng vậy, nhưng cũng không có nghĩa là hắn không sợ dược vật vô cùng tà ác kia! Trước đó chịu đựng đau khổ hãy còn chưa có tiêu tan, nửa giờ sau lại phải chịu đựng hồi thứ hai: Việc này nếu đổi là ai cũng không thể không biến sắc.

Hắn nhích động ngón trỏ, sát ý tăng vọt: Tà Vân Dược sư này cùng với Mặc Ngọc Nghiên kia, đều là kẻ hắn nhất định phải đánh chết!

Thực lực! Thực lực chết tiệt!

Nửa tiếng nhoáng một cái liền trôi qua, Tà Vân Dược sư mở ra cửa phòng giam, bưng một chén dược phẩm đen sì đi vào, theo cách cũ đổ cho Chu Hằng uống vào. Tuy rằng Dương Lan Hinh ở một bên chống cự, nhưng lực lượng của nàng hiện giờ thì có thể tạo được tác dụng gì chứ?

– Ha ha ha… Tiểu tử! Để xem lúc này ngươi còn có thể kiên trì bao lâu? Tà Vân Dược sư không kịp chờ đợi, nói, vẻ mặt vô cùng cổ quái.

Một mặt, hắn hy vọng dược phẩm của mình đạt tới trạng thái hoàn mỹ, phá được Chu Hằng; nhưng mặt khác hắn lại hy vọng Chu Hằng có thể vượt qua cửa ải này, bởi vì loại thân thể thử dược này thật sự rất khó có được.

Giống như ngày hôm qua, đầu tiên là đau bụng, ngũ tạng như muốn nứt ra, sau đó là đau đầu, xé nát tim gan!

Chính là so với ngày hôm qua, mức độ thống khổ ít nhất tăng lên gấp mười!

Chu Hằng cắn răng kiên trì, một bên vừa tiếp tục hấp thu tinh hoa kim loại trên song sắt lồng giam, nếu có thể đối kháng dược lực của Thất Tâm Tán này, cũng có thể tăng lên thực lực của hắn, còn có thể tạo cho hắn ở thời khắc mấu chốt phát động một kích chí mạng.

Sau gần hai giờ gian khổ chống cự, Chu Hằng lại vượt qua.

– Tốt quá! Thật tốt quá! Tà Vân Dược sư cười ha hả: – Tiểu tử! Hiện tại lão phu thật sự có điểm luyến tiếc để ngươi chết

đi, ngày mai chúng ta tiếp tục!

"Phịch!" Chu Hằng đã là một đầu ngã quỵ hôn mê, Dương Lan Hinh liền giống như hôm qua, đặt đầu Chu Hằng lên trên bắp đùi của mình. Trong lòng nàng là một mảnh u ám. Tuy rằng Chu Hằng vượt qua hai lần thử dược, nhưng trận chiến này từ lúc vừa bắt đầu đã chú định bọn họ sẽ thất bại!

Nên làm gì bây giờ? Nàng không muốn chết, càng không muốn bị chết ủy khuất như thế!

Ngày thứ ba, ngày thứ tư, ngày thứ năm… mỗi ngày Tà Vân Dược sư đều tới cho Chu Hằng uống vào Thất Tâm Tán hiệu lực mạnh hơn, mà Chu Hằng cũng lần lượt dựa vào ý chí ngoan cường và năng lực của Phệ Kim tộc vượt qua.

Điều này làm cho Tà Vân Dược sư vui mừng không tự kiềm chế được, lên tinh thần như kẻ điên, không ngừng cải tiến phối phương của Thất Tâm Tán, tăng lên uy lực của dược vật tà ác này.

Mà tình cảnh của Chu Hằng thì càng ngày càng không ổn, bởi vì lồng giam to lớn như vậy chỉ còn lại có hai cây song sắt chưa bị hắn rút ra tinh hoa kim loại, đã tới lúc không còn tinh hoa kim loại để cắn nuốt, hắn phải làm thế nào để chống cự lại Thất Tâm Tán đây?

Hắn đã đạt đến cực hạn!

Tới ngày thứ sáu, sau khi tinh thuyền chấn động, bắt đầu bay lên không trung, Chu Hằng và Dương Lan Hinh cũng không biết Mặc gia đã hoàn thành giao dịch với cường đạo tinh hải, nhưng thấy bọn chúng trở về, hai người cũng không hề có ý vui mừng.

Tính mạng mình đang treo trên sợi tóc!

Đến buổi tối, Mặc Ngọc Nghiên nhẹ nhàng đi vào, khi nàng nhìn thấy Chu Hằng và Dương Lan Hinh đều còn sống, trên gương mặt xinh đẹp lập tức hiện lên vẻ kinh ngạc.

Có thể không kinh ngạc sao được, nàng đúng là chưa từng nhìn thấy có người ở trong tay Tà Vân Dược sư có thể sống được thời gian lâu như vậy!

– Tiểu tử này không tồi! Nếu tứ tiểu thư có thể cung cấp thêm cho lão phu vài thân thể thử dược như vậy, lão phu cam đoan có thể trong vòng mười năm nghiên cứu ra được Hỗn Nguyên Tán! Tà Vân Dược sư tràn ngập “thâm tình” nhìn Chu Hằng, nói.

– Tiểu tử này thực sự có cứng cỏi như vậy ư? Mặc Ngọc Nghiên tò mò hỏi.

– Ha ha… Tứ tiểu thư có thể tự mình ở bên cạnh quan sát… Tà Vân Dược sư lập tức hưng phấn lấy ra Thất Tâm Tán đã qua nhiều lần cải tiến.

– Không được! Hắn vừa mới ăn một lần Thất Tâm Tán tám tiếng trước, không thể ăn nữa! Dương Lan Hinh tức giận quát, giống như một con sư tử mẹ bảo vệ con nhỏ.

Chương 519: Đại gia Cốt phù

Mặc Ngọc Nghiên cùng Tà Vân Dược sư đều không để ý đến Dương Lan Hinh, ở trong mắt bọn họ hai người này cũng chỉ là thân thể thử dược, căn bản không tính là người, vậy cần gì phải để ý tới ý nghĩ của họ?

– Thỉnh tiên sinh cho Ngọc Nghiên mở mang kiến thức! Mặc Ngọc Nghiên nói. Tuy rằng so với Tà Vân Dược sư, nàng cao hơn một cảnh giới, nhưng trong lời nói lại rất khách sáo, dường như thập phần coi trọng Tà Vân Dược sư.

Chu Hằng trước đây cũng từng nói chuyện với Dương Lan Hinh, cũng hiểu biết chút đỉnh về tình huống của Tiên giới, biết đây là vì ở Tiên giới Dược sư quá ít, bởi vậy chỉ cần hơi có thành tựu là sẽ nhận được rất nhiều thế lực o bế.

Địa vị của Dược sư cũng không phải là cảnh giới có thể đại biểu.

Ở Tiên giới, Dược sư chia làm mười bậc, thấp nhất từ nhất tinh tới thập tinh cao nhất, bắt đầu từ Dược sư bát tinh, thì phân biệt xưng là Địa Dược sư, Thiên Dược sư và Thánh Dược sư. Có thể đạt được danh hiệu này là ước mơ tha thiết của tất cả Dược sư.

Nghe nói, 49 Tiên Thành có một hiệp hội Dược sư, chỉ có thông qua hiệp hội Dược sư chứng nhận mới có thể coi là Dược sư chân chính, bằng không nếu có người tự xưng là Dược sư, sẽ bị tất cả Dược sư của 49 tòa Tiên Thành cộng đồng coi như kẻ thù.

Nếu có thế lực nào dám bao che người kia, thì thế lực đó cũng sẽ bị tất cả Dược sư coi là công địch!

Dược sư ở Tiên Thành có địa vị vô cùng cao, bất kỳ thế lực nào đều tuyệt đối không muốn là địch với hiệp hội Dược sư, việc đó rất có thể sẽ làm cho thế lực của mình trong nháy mắt bị diệt vong.

Nhưng không biết Tà Vân Dược sư này là Dược sư mấy tinh.

– Khặc khặc khặc… Nhất định tứ tiểu thư sẽ không thất vọng! Tà Vân Dược sư lấy ra một liều Thất Tâm Tán cưỡng ép đổ cho Chu Hằng uống vào.

Dương Lan Hinh mắng vài câu liền suy sụp im tiếng: chỉ là con kiến có kêu gào thế nào đi nữa thì có ích lợi gì? Trước kia nàng cũng từng đứng ở vị trí của Mặc Ngọc Nghiên, đoạt lấy mạng người ta, khi đó nàng cũng không có một tia thương hại, cũng sẽ không đặt phản ứng của đối phương ở trong lòng.

Tiên giới chính là tàn khốc như thế!

– A… Chu Hằng phát ra một tiếng hét thảm. Dược lực bắt đầu phát tác, chảy ở trong cơ thể hắn, giống như lưỡi dao nhỏ cắt xé lục phủ ngũ tạng của hắn.

Đau đớn thấu tim gan!

Uy lực của Thất Tâm Tán một lần lớn hơn so với một lần, chỉ là giai đoạn thứ nhất này đã khiến Chu Hằng vô cùng thống khổ.

Mà thảm hại hơn chính là: hai song sắt cuối cùng còn dư lại thì ở buổi sáng đã bị hắn luyện hóa hết tinh hoa trong đó. Hiện tại thật sự là hắn không có gì để dựa vào nữa!

Giai đoạn thứ nhất của Thất Tâm Tán sau cải tiến, thời gian rút ngắn rất nhiều, chỉ không đến hai phút liền bắt đầu tác dụng trong đầu óc của Chu Hằng, giống như một vạn con kiến cùng một lúc cắn xé đầu óc của hắn, thống khổ trong đó hoàn toàn không có cách nào diễn tả bằng lời.

Hắn còn chưa có khôi phục lại thống khổ từ buổi sáng, chẳng những thần thức đang suy yếu, hơn nữa cũng càng thêm mẫn

cảm với thống khổ. Không đến một phút liền toàn thân run rẩy dữ dội, mồ hôi lạnh cuồn cuộn chảy xuống.

Thấy một màn như vậy, Mặc Ngọc Nghiên không khỏi lộ ra vẻ khinh thường, nói: – Tiên sinh! Người này chẳng qua cũng thế thôi!

Tà Vân Dược sư không khỏi nổi lên tức giận, tuy nhiên không phải đối với Mặc Ngọc Nghiên mà là với Chu Hằng: Tiểu tử này như thế nào cố tình vào lúc này thì không làm được? Làm hại hắn mất mặt ở trước mặt Mặc Ngọc Nghiên!

Chu Hằng run rẩy toàn thân. Tuy rằng hắn cực lực chống cự, nhưng nhân lực có lúc cực hạn, cuối cùng hắn đã đạt tới cực hạn.

"Ầm!" Dược lực tăng mạnh, đột phá tầng phòng ngự cuối cùng của hắn, ăn mòn vào trong óc của hắn.

Thần thức hỏng mất, gần trong gang tấc!

Dược lực của Thất Tâm Tán bắt đầu hoàn toàn chiếm cứ đầu óc Chu Hằng. Nhưng đúng vào lúc này, có một đòng dược lực chảy vào trên thiên linh cái hắn.

Vốn điều này không có gì, chẳng lẽ một khối sọ còn có thể cắn

người hay sao? Sọ của người bình thường quả thật không có, nhưng sọ của Chu Hằng… trên đó đúng là còn có một góc phù văn của Hoặc Thiên lưu lại!

Phù văn này chỉ có một góc, hơn nữa lại giới hạn trong cảnh giới của Chu Hằng, hắn vốn cũng không có khả năng chủ động kích phát được.

Nhưng mọi chuyện không có tuyệt đối, hắn không thể chủ động kích phát cũng không có nghĩa là Cốt phù không tồn tại! Cũng giống như Hoặc Thiên, một khi bị công kích nó sẽ kích phát, chỉ có điều là Cốt phù của Chu Hằng là một góc như vậy, hoàn toàn không thể sánh với Hoặc Thiên mỗi cái xương đều có phù văn.

Hoặc Thiên chỉ cần bị công kích liền tự động phát động phù văn. Mà Chu Hằng liền còn xa không có lợi hại như vậy, chỉ có thời điểm thiên linh cái bị công kích mới có thể kích phát.

Hiện tại chính là tình huống như vậy!

"Ầm!" Cốt phù phẫn nộ, một luồng sáng vàng tuôn ra, hung hăng phản kích về hướng dược lực kia. Uy lực của Cốt phù này căn bản không thể theo lẽ thường để đo lường, một đường nó lướt qua như nước sôi đổ lên tuyết, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Quản ngươi là Thất Tâm Tán hay Thất Tâm Phong, toàn bộ bị

diệt!

Chu Hằng vốn ánh mắt đã trở nên mờ mịt, trong nháy mắt trở nên sáng lên lại, mà càng khôi hài chính là: khi Cốt phù tiêu diệt sạch những dược lực này, vị đại gia hắc kiếm lại khẽ rung lên, những dược lực này toàn bộ bị hấp thu, chuyển hóa thành đạo đạo linh lực, đánh thẳng vào cấm chế của Mặc Ngọc Nghiên thi triển trên người hắn.

"Ầm! Ầm! Ầm…" Một lần tiếp một lần, khi những dược lực này hoàn toàn bị tiêu hao, tuy rằng vẫn không thể phá vỡ phong ấn linh lực, nhưng đã phá mở ra một đường nứt!

Với đường nứt này, chỉ cần công phá vài lần như vậy, nhất định hắn có thể khôi phục linh lực và Thần chích!

"Khỏe rồi!" Chu Hằng thầm nghĩ trong lòng, nhưng trên mặt vẫn lộ ra vẻ thống khổ không chịu nổi, cố ý kêu gào thảm thiết không dứt, mà lại một tiếng thấp giọng hơn so với một tiếng, một tiếng khoảng cách kéo dài hơn so với một tiếng.

Đợi chừng khoảng hai giờ sau, hắn dùng vẻ mặt "mỏi mệt không chịu nổi" nói: – Cũng chỉ có chút uy lực như vậy? Thật đúng là không thấm vào đâu! Hãy tìm thứ lợi hại hơn một chút đi!

Tà Vân Dược sư vừa mừng vừa sợ, nói: – Tứ tiểu thư! Không ngờ tiểu tử này lại tiếp tục chống đỡ vượt qua! Lão phu nói

không sai mà, tiểu tử này quả thực chính là thân thể thử dược tuyệt phẩm!

Mặc Ngọc Nghiên cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc: vốn nàng tưởng rằng Chu Hằng nhất định là xong rồi, không nghĩ tới tiểu tử này lại kiên cường vượt qua!

Tên này có chút cổ quái!

Nhưng chỉ là một thân thể thử dược sao có thể nàng để ở trong lòng, nàng quét mắt nhìn lướt qua trên thân Chu Hằng, nói: – Nếu tiên sinh thu được một thân thể thử dược như vậy, vậy tiên sinh cứ tận tình sử dụng, điều phối ra dược phẩm cần thiết cho ta!

– Tứ tiểu thư hãy yên tâm, nhất định lão phu sẽ không phụ kỳ vọng của tiểu thư! Tà Vân Dược sư vỗ ngực cam đoan.

Mặc Ngọc Nghiên gật gật đầu, xoay người rời đi.

– Hắc hắc hắc… Tiểu tử ngươi biểu hiện tốt lắm, cho nên bắt đầu từ ngày mai, lão phu sẽ chuẩn bị cho ngươi rất nhiều bữa tiệc lớn, cũng không chỉ là Thất Tâm Tán mà thôi! Tà Vân Dược sư cười ha hả, hắn có thể tận tình làm thí nghiệm rồi.

– Cứ việc phóng ngựa lại đây! Chu Hằng “suy yếu” nói, trong

giọng nói lại không thiếu hào hùng.

– Chu Hằng! Dương Lan Hinh thì lại lo lắng không thôi, bị tên nam nhân này luôn luôn yểm hộ ở phía sau, nàng trừ tu vi bị quản chế còn chưa có bị hành hạ một chút xíu nào, sao có thể không cảm động?

Nàng vốn đã xem Chu Hằng đáng để mời chào làm như một thuộc hạ, nhưng trải qua mấy ngày nay cùng chung hoạn nạn, cuối cùng nàng bắt đầu xem Chu Hằng trở thành một người bạn để đối đãi.

Cái gọi là hoạn nạn thấy chân tình, chính là như thế.

– Không có việc gì! Ta không sao! Chu Hằng xua tay nói, mấy ngày hôm trước hắn chỉ là an ủi Dương Lan Hinh, nhưng lần này lại là nói thật lòng, chẳng những không có việc gì, ngược lại còn chiếm được một ít ưu đãi.

Trong lòng Dương Lan Hinh vô cùng cảm động: tên nam nhân này đến bây giờ còn lo lắng cho nàng, quả là săn sóc ân cần!

Tuy rằng thực lực của Chu Hằng so ra còn kém mình, nhưng với thiên phú kinh khủng của hắn, chỉ cần có thể vượt qua kiếp nạn này trở lại Dương gia, Dương gia dốc hết toàn lực bồi dưỡng, không tới ngàn năm tất nhiên có thể đạt tới độ cao của phụ thân nàng, thậm chí còn vượt qua!

Nam nhân như vậy dường như cũng xứng đôi với mình đây!

“Ái chà chà…”, hiện tại là lúc nào, mà còn nghĩ tới loại chuyện đó!

Dương Lan Hinh thầm thở dài trong lòng! Tuy rằng Chu Hằng còn đang kiên trì, nhưng tương lai của họ nhất định là tối tăm không ánh sáng, Mặc gia sẽ thả cho bọn họ rời đi ư? Dùng mông suy nghĩ cũng biết: tuyệt đối là không có khả năng.

Nếu nhất định phải chết, vì sao không đối xử tốt với Chu Hằng một chút chứ?

Vào giờ khắc này, Dương Lan Hinh thu hồi dã tâm của nàng, thu hồi lòng dạ độc ác của nàng… cho dù chỉ là an ủi Chu Hằng một lần, nàng cũng muốn cho Chu Hằng ở khoảnh khắc cuối cùng của sinh mạng, có thể hưởng thụ một chút quan tâm ưu ái, mà không phải chỉ có thống khổ.

Đây cũng là điều duy nhất nàng có thể báo đáp Chu Hằng.

Bị nàng dùng ánh mắt “đầy thâm tình” nhìn, Chu Hằng rơi vào mơ hồ một trận.

“Quên đi! Hiện giờ ngươi cũng không phải là vưu vật đẹp đẽ mê người, mà là một bà béo siêu cấp khiến người ta thấy mà ngán, làm phiền ngươi dè dặt một chút, đừng làm ta nổi da gà toàn thân nữa đây!” Chu Hằng rất quyết đoán làm bộ ngất đi! Dù sao mỗi lần hắn vượt qua dược lực của Thất Tâm Tán đều là phản ứng như thế, cũng không cần lo lắng sẽ làm cho Dương Lan Hinh nghi ngờ.

Quả nhiên, từ sau đêm này, dường như Tà Vân Dược sư đang so đấu với Chu Hằng, hắn lấy ra dược vật một loại khác một loại, muốn bức cho Chu Hằng đạt tới cực hạn!

Cái gì Đoạn Tràng Hoàn, Hắc Hóa Đan, Huyết Dương Cao, lão biến thái này lấy ra từng hạng mục tuyệt kỹ đắc ý của hắn, phân lượng đều rất có khảo sát so sánh. Hắn cũng không muốn giết chết Chu Hằng, mà muốn trắc nghiệm ra dược tính đủ hay không.

Chu Hằng cũng có kinh nghiệm, sau khi chống cự một lúc, liền cố ý dẫn dược lực đi tới thiên linh cái của hắn, từ đó kích thích lên phản kích của Cốt phù, một lần hành động vừa hóa giải dược lực, sau đó vừa bị hắc kiếm chuyển hóa thành năng lượng thuần chính, để tấn công cấm chế của Mặc Ngọc Nghiên thi triển trên người hắn.

Nếu như nói cấm chế của Mặc Ngọc Nghiên là một cái đê ngăn nước, như vậy hiện tại Chu Hằng đã lén lút đào ra một chỗ hổng, hơn nữa chỗ hổng này còn đang không ngừng mở rộng, chỉ cần có đầy đủ thời gian khẳng định có thể thành công phá giải.

Mặc Ngọc Nghiên lại tới quan sát vài lần: sự ngoan cường của Chu Hằng rốt cục để lại ấn tượng khắc sâu trong lòng nàng, nhưng cũng chỉ là như thế, nàng quan tâm hơn chính là đan dược của Tà Vân Dược sư luyện chế.

Đến ngày thứ mười bảy, khi lần thứ năm Mặc Ngọc Nghiên tới đây quan sát, Tà Vân Dược sư đưa ra một ý kiến với nàng: – Tứ tiểu thư! Tiểu tử này có khả năng chính là dược nhân lão phu ước mơ tha thiết!

– Tiên sinh có xác định không?

– Khẳng định như thế! Nếu không vì sao tiểu tử này có thể chịu đựng nhiều độc vật như vậy!

– … Vậy thì tiên sinh cứ luyện chế hắn thành Nhân Đan đi! Mặc Ngọc Nghiên lạnh lùng nói, trên mặt không hề có mảy may ý thương hại, dường như chỉ là đang nói về chuyện xào một dĩa rau xanh nấm hương.

– Hắc hắc hắc… Tứ tiểu thư yên tâm, lão phu cũng rất chờ mong luyện chế ra được Nhân Đan! Tà Vân Dược sư cười quái dị nói, còn lè lưỡi liếm môi một cái, dường như đang thèm nhỏ dãi.

Đợi sau khi Mặc Ngọc Nghiên rời khỏi, hắn đi đến trước lồng sắt, nói: – Tiểu tử! Ngươi không làm lão phu thất vọng! Vì để

báo đáp ngươi tạo ngạc nhiên vui mừng cho lão phu, lão phu định làm cho ngươi vĩnh viễn lưu truyền, sẽ luyện chế ngươi thành một quả Nhân Đan!

Chương 520: Luyện chế Nhân Đan

Nhân Đan?

Cái tên này khiến người ta vừa nghe trong lòng liền sợ hãi, khẳng định không phải là thứ tốt gì!

– Tiểu tử có phải muốn biết Nhân Đan là gì hay không? Tà Vân Dược sư hỏi với vẻ mặt hưng phấn, xem ra cho dù Chu Hằng nói không biết hắn cũng sẽ hưng trí bừng bừng để giải thích: – Cái gọi là Nhân Đan, chính là dùng thân thể người làm lò luyện đan, không ngừng rót vào các loại độc dược, chỉ cần đỉnh lô không chết, như vậy sau khi rót vào 999 loại độc dược, rồi đem luyện hóa đỉnh lô, đó chính là Nhân Đan!

Oái, tàn nhẫn như vậy!

Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh đều biến sắc mặt. Nhân Đan này thật đúng với cái tên, là dùng máu người thịt người xương người luyện hóa thành.

– Nhân Đan chính là đồ tốt đấy! Sau khi ăn vào, chẳng những có thể tu vi tiến nhanh, mà lại không sợ phần lớn độc tố. Chỉ sợ là mang tới Tiên Thành tầng thứ sáu, thậm chí tầng thứ

năm, đều có thể bán ra với cái giá trên trời! Thậm chí, là vô giá!

Tà Vân Dược sư nói ra đều có hơi lắp bắp, nước miếng chảy dài, may mà Chu Hằng và Dương Lan Hinh đứng ở khoảng cách khá xa, nếu không khó giữ không bị phun đầy mặt, đầy đầu cổ.

Dương Lan Hinh quá độ nữ tính, ghê tởm mắng to với Tà Vân Dược sư.

Nàng từng giết qua rất nhiều người, có hung danh hiển hách là Huyết La Sát, cũng không phải thiện nam tín nữ gì, nhưng dùng một người sống luyện làm Nhân Đan… Điều này ngay cả nàng cũng không thể tiếp thụ được.

Chu Hằng phất tay áo ngăn nàng, nói: – Một con chó cắn cô nương, chẳng lẽ cô nương còn định cắn lại? Không đáng làm vậy!

999 loại độc dược rót vào, khi luyện hóa thành lực lượng hẳn là có thể phá vỡ cấm chế của Mặc Ngọc Nghiên kia, đợi tới khi hắn khôi phục linh lực trước tiên giết lão biến thái này, sau đó mai phục bên trong cửa, dùng Lăng Thiên Cửu Thức phát động một kích chí mạng với Mặc Ngọc Nghiên!

Hắn đã quan sát qua, khi Mặc Ngọc Nghiên xuống tới, bất kể nàng ở lại thời gian bao lâu đều không có người nào tới thôi

thúc.

Bởi vậy, chỉ cần hắn có thể chém chết Mặc Ngọc Nghiên, rồi dùng Tinh Hạch khôi phục linh lực, hẳn có thể trong thời gian cực ngắn hồi phục đến trạng thái tốt nhất, sau đó đi tìm lấy Lưu Vân Toa.

Lưu Vân Toa là một tinh thuyền loại nhỏ, dùng để thăm dò hoặc là chạy trốn lúc khẩn cấp: đúng là thích hợp với hoàn cảnh hiện tại.

Trong lòng có kế hoạch, dĩ nhiên Chu Hằng không nhanh không chậm, nói khiêu khích với Tà Vân Dược sư: – Lão biến thái, độc dược của ngươi thiếu lợi hại một ít, mấy ngày hôm trước không đủ cấp bậc, cấp cho ta không đủ để nhét kẽ răng!

– Ha ha ha ha… Lão phu cũng hy vọng ngươi có thể chịu đựng, đợi sau khi ngươi nuốt vào 999 loại độc dược, lão phu sẽ rất vui vẻ tự tay luyện hóa ngươi thành Nhân Đan! Tà Vân Dược sư cười to nói.

Tuy rằng hắn đúng là một lão biến thái, nhưng cũng không thích có người chửi mình ở trước mặt như thế.

Mấy ngày kế tiếp, Tà Vân Dược sư bắt đầu cho Chu Hằng ăn độc dược, mỗi ngày đều là chín loại. Không nhiều không ít, chỉ cần Chu Hằng kiên trì được 111 ngày, là có thể “làm thuốc”!

Chu Hằng rất phối hợp, hơn nữa, linh lực hắn bị phong ấn, man lực chỉ tương đương với Nguyệt Minh nhất trọng thiên sơ kỳ, muốn phản kháng cũng không phản kháng được. Dù sao hắn cũng cần những độc dược này chuyển hóa thành linh lực để phá vỡ cấm chế của Mặc Ngọc Nghiên, đây là chuyện ngươi tình ta nguyện.

Nhưng Dương Lan Hinh cũng không biết Chu Hằng còn có bản lãnh này, thấy mỗi lần uống thuốc Chu Hằng đều kêu gào thảm thiết không thôi, nhưng mỗi lần đều có thể khó khăn lắm mà sống sót, không khỏi cũng có chút tin tưởng Chu Hằng là dược nhân.

Nàng có phần phát mộng, Chu Hằng nếu đã có huyết thống Phệ Kim tộc, hiện tại lại là dược nhân gì đó, về sau còn có thể biến đổi thân phận hay không?

Tà Vân Dược sư cho Chu Hằng ướng vào độc chất lần này có thể nói là đủ loại, hỏa tính, âm tính, hàn tính… nhưng cũng không phải là hắn cho uống lung tung, mà là dựa theo tổ hợp nhất định, phân lượng pha chế nhất định mà thành.

Khi đến ngày thứ 103, cấm chế của Mặc Ngọc Nghiên thi triển trên người hắn đã sắp hoàn toàn giải trừ. Linh lực bị áp chế trong cơ thể trào ra không ngừng điên cuồng đánh thẳng vào

đê đập. Chỉ cần uống thêm một lần độc dược là đủ rồi!

Sáng sớm hôm sau, Tà Vân Dược sư theo thường lệ lại cho Chu Hằng uống vào 9 vị độc dược.

Chu Hằng đã ngựa quen đường cũ, dẫn đạo từng vị độc tố đi tới thiên linh cái. Dĩ nhiên có đại gia Cốt phù ra tay, lại có đại gia hắc kiếm kết thúc, hai vị đại gia hợp tác thật vui vẻ khoái trá.

Sau khi tiêu diệt loại độc tố thứ 6, Chu Hằng chỉ cảm thấy toàn thân nhẹ một chút, linh lực bị áp chế hơn 100 ngày lập tức mãnh liệt như nước, cấp tốc bắt đầu vận hành ở trong cơ thể hắn!

Cấm chế của Mặc Ngọc Nghiên thiết hạ cuối cùng cũng giải trừ!

Chu Hằng cũng không có nóng vội hành động, trên người hắn còn có ba loại độc tố chưa có hóa giải.

Loại thứ bảy, giải quyết thuận lợi; loại thứ tám, giải quyết thuận lợi; loại thứ 9… Hả! Không ngờ Cốt phù không có phản ứng!

Chu Hằng vô cùng cả kinh, lại đột nhiên phát hiện loại độc tố thứ 9 này nhưng cũng không có tính công kích chút nào!

Nếu không có tính công kích, dĩ nhiên đại gia Cốt phù mặc kệ không quản tới.

Thân thể hắn phát nóng lên, máu toàn thân chảy mạnh, hiện lên bản năng của một loại sinh vật giống đực nguyên thủy nhất.

Đơn giản mà nói, hắn động tình rồi! Con bà nó! Không ngờ loại độc tố thứ 9 này lại là xuân dược!

Chu Hằng đỏ mắt nhìn về phía Tà Vân Dược sư, quát: – Lão biến thái! Ngươi cho ta uống thuốc gì vậy? Hắn giữ lại một phần lòng may mắn cuối cùng.

– Ồ! Là mị độc phát tác? Tà Vân Dược sư gãi gãi đầu, trên mặt lộ ra vẻ bất mãn: – Thể chất của dược nhân ngươi này cũng quá không thuần túy đi, thậm chí ngay cả mị độc đều không thể hấp thu!

Dược nhân em gái ngươi hả!

Chu Hằng có thể hóa giải bách độc, thực ra nhờ trong cơ thể có một góc phù văn, độc dược gì gặp phải vị đại gia Cốt phù

này đều chỉ có thể tiêu tan, nhưng món xuân dược này, về bản chất mà nói là vô hại với thân thể, chỉ là khoa trương kích thích lên một loại bản năng mà thôi.

Đối với loại chuyện nhỏ này, dĩ nhiên là đại gia Cốt phù mặc kệ không lý tới.

– Lão biến thái ngươi này! Chu Hằng mắng to. Hiện tại hắn trúng mị độc, hơn nữa bị nhốt trong lồng giam, bên ngoài còn có một lão biến thái quan sát, hắn phải làm thế nào "giải quyết"?

– Khặc khặc khặc… May mà lão phu sớm có sở liệu, không hóa giải được mị độc thì không hóa giải được, dù sao bên cạnh ngươi không phải là vợ của ngươi sao, cứ việc dùng, lão phu cũng không phải là chưa từng chứng kiến! Tà Vân Dược sư bĩu môi, là một Dược sư cuồng nhiệt, hắn từng quan sát bất kỳ loại hành vi nào, chuyện phòng the đương nhiên cũng nằm trong đó.

Đương nhiên, cũng không phải hắn ham thích rình coi, mà chỉ coi một đôi chuột trắng nhỏ dính chung một chỗ, thuần túy là để thử dược thể mà thôi.

Trước đây thật lâu hắn cũng không hề có ham thích tình dục nam nữ, trong lòng chỉ luôn cuồng nhiệt theo đuổi về đan dược.

Chu Hằng nổi trận lôi đình, giờ khắc này sát khí của hắn nóng như lửa đốt, từ lúc chào đời tới nay hắn chưa bao giờ bị nhục nhã như vậy!

Hắn đang định phá lồng giam, tung một kiếm xử lý Tà Vân Dược sư, đột nhiên máu nóng xông lên đầu, trong đầu tất cả đều là nhưng thân thể nữ nhân trần trụi. Hắn khát vọng nữ nhân, hắn cần nữ nhân, hắn không chịu nổi!

Chu Hằng xoay mạnh người, ánh mắt giống như mãnh thú nhìn chòng chọc về phía Dương Lan Hinh.

Dương Lan Hinh không khỏi sợ hãi, nhiều ngày qua ở chung như vậy, dù sao nàng cũng sinh ra vài phần cảm tình với Chu Hằng, tuy nhiên phần cảm tình này chỉ là tình nghĩa bằng hữu cùng chung hoạn nạn, không dính dấp mảy may tới chuyện tình nam nữ.

Nếu Chu Hằng đột nhiên dùng sức mạnh đối với nàng… nhất định nàng sẽ ra sức chống cự, cho dù là bị Chu Hằng đánh chết nàng cũng sẽ không tiếp nhận kết quả sỉ nhục đó.

Nàng là Huyết La Sát, là nữ ma đầu giết người không chớp mắt, không phải là dâm phụ!

Bị nam nhân không phải trượng phu thân cận, hoặc là giết hắn, hoặc là giết mình, chính là kiên quyết như thế.

Lửa dục thiêu đốt trong cơ thể Chu Hằng, máu nóng kích động nhanh hơn dường như lớp da ngoài đều đỏ bừng như bỏng lửa; hai mắt hắn đỏ thẫm, từng bước một ép tới hướng Dương Lan Hinh, trên mặt nổi lên gân máu, trông hắn tăng thêm vài phần dữ tợn.

Đáng sợ hơn là, bụng dưới của hắn rõ ràng nhô lên một cái đồi lớn.

– Đừng… đừng tới đây! Dương Lan Hinh quát to với Chu Hằng. Nàng cũng biết cho dù thực sự bị Chu Hằng xâm phạm cũng không thể trách hắn, nhưng dù thế nào cũng không nhịn được oán hận Chu Hằng.

Chu Hằng đột nhiên ngừng lại.

Mạch máu nổi lên trên mặt chậm rãi lặn xuống, hắn không ngừng hít sâu vào, tuy rằng hai mắt vẫn đỏ thẫm như cũ, nhưng lý trí đang chậm rãi khôi phục, vật thể dưới bụng kia cũng bình tĩnh lại.

Hắn cố đè dục hỏa xuống!

Dương Lan Hinh không khỏi tràn đầy ngạc nhiên vui mừng và cảm kích: người này quả thật biết dừng cương trước bờ vực a! Giờ khắc này trong lòng nàng dâng lên cảm kích sâu đậm với

Chu Hằng.

Lúc trước còn có thể nghĩ rằng Chu Hằng là thèm nhỏ dãi vẻ đẹp của nàng, mới sinh tính anh hùng. Nhưng lần này thì sao? Rõ ràng nàng không còn có mảy may sức phản kháng, mà Chu Hằng lại trúng mị độc, có đầy đủ sức lực để xâm phạm nàng! Nhưng người ta không làm! Điều này nói rõ cái gì? Người ta chính là anh hùng chân chính!

Cuối cùng Dương Lan Hinh hiện lên một tia tình ý với Chu Hằng, mặc dù chỉ là một chút xíu, nhưng phóng mắt nhìn toàn bộ Tây Hợi Thành, đâu có tuấn kiệt nhà ai có thể làm cho nàng sinh ra cảm tình? Càng đừng nói là tình ý!

– Cám ơn ngươi!

Nàng ôn nhu nói.

Trong mắt đối phương màu đỏ thẫm chưa lui, hiển nhiên mị độc trong cơ thể cũng chưa tiêu tan, mà là bị hắn cố gượng áp chế xuống! Điều này, mới càng thể hiện ra Chu Hằng đáng quý, cần phải có nghị lực và quyết tâm to lớn cỡ nào?

– Không cần khách sáo! Bộ dáng cô nương kia, quả thực ta không xuống tay được! Chu Hằng nghẹn cổ họng nói.

Vốn trong đầu hắn lúc này tất cả đều là nữ nhân trần trụi, chỉ nghĩ tới là làm cho nam nhân đều phải động tình, nhưng vừa bị Dương Lan Hinh quát to, hắn hơi khôi phục thần trí, liền nhìn thấy một bà béo giống như một con heo mẹ.

Lập tức hắn hoảng sợ tới mức mềm nhũn…

Hắn biết rất rõ ràng bà béo kia chỉ là ngụy trang, bên trong là một vưu vật thiên kiều bách mị, hòa thượng thấy đều sẽ động tâm, nhưng dù sao tồn tại chỉ trong tưởng tượng, nhìn hình dạng mập ú tròn xoe kia, Chu Hằng lập tức chỉ có thể dừng cương trước bờ vực.

Đại trượng phu có chuyện nên làm có chuyện không, muốn nhảy lên bà béo… quả thực không làm được!

Hiện tại Dương Lan Hinh vô cùng cảm kích Chu Hằng, tự nhiên sẽ xem như mỗi câu nói của Chu Hằng đều hướng về mặt giải thích tốt. Rõ ràng Chu Hằng nói hoàn toàn là lời nói thật, nhưng ở trong lòng nàng lại là Chu Hằng khiêm tốn nên nói như vậy.

“Thi ân không cầu báo! Là nam nhân chân chính!”

Nàng không khỏi lại thêm một phần cảm tình với Chu Hằng, nhưng nàng cũng thầm nhắc nhở mình: về sau phải chăm sóc kỹ Chu Hằng một chút, đừng để cho hắn đối với mỹ nữ nào đều tốt như vậy!

“Phì phì phì” thân hãm trong nhà tù, tính mạng ở trong tay người khác, không ngờ nàng còn suy nghĩ miên man!

Chu Hằng cũng không có tâm tình để ý tới Dương Lan Hinh, hắn chỉ cố đè ép mị độc xuống mà cũng không phải hóa giải! Hiện tại, hắn cần phải tìm một ít chuyện làm, nếu không khẳng định mị độc này còn có thể đánh úp lại, dù sao đó cũng không phải độc dược chân chính mà chỉ là kích phát bản năng của hắn.

Có thể áp chế, nhưng chung quy cần một lần phát tiết.

– Lão biến thái! Có muốn biết bí mật bách độc bất xâm của ta hay không? Hắn quay qua lớn tiếng hỏi Tà Vân Dược sư.

Chương 521: Phá lồng giam

Bí mật bách độc bất xâm?

Tà Vân Dược sư đương nhiên muốn biết, nếu như hắn cũng có thể trở thành thân thể dược nhân, như vậy hắn có thể làm thử dược ngay trên thân thể mình, hắn có thể điều phối dược vật hiệu suất tăng lên gấp mười, thậm chí gấp trăm lần!

Quan sát thân thể thử dược dù sao chỉ có thể thông qua mắt nhìn, nhưng nếu tự mình thử độc dược, vậy thì sẽ hiểu biết toàn bộ phương vị.

Tà Vân Dược sư lập tức nổi lên hứng thú thật lớn, dù sao hắn cũng không sợ Chu Hằng đùa giỡn âm mưu gì.

Hai người kia đều bị phong ấn tu vi, mà lại bị nhốt trong lồng giam, dù là Nguyệt Minh Đế đích thân tới, muốn công phá ra cũng không phải trong khoảng thời gian ngắn có thể làm được!

Hơn nữa, bản thân hắn chính là Nguyệt Minh Hoàng!

Cho nên, Tà Vân Dược sư không hề phòng bị đi tới lồng giam. Nếu như thân thể dược nhân này của mình có thể ngày sau cải tạo, vậy hắn biết bí mật này, nhất định có thể dựa vào đó từ Dược sư nhị tinh nhảy vọt tới độ cao Dược sư ngũ tinh, thậm chí là Dược sư lục tinh!

Vừa nghĩ tới đây hắn máu nóng sôi trào, hai mắt đều đỏ lên, dường như cũng uống vào một liều xuân dược.

– Bí mật này chính là…

Thanh âm của Chu Hằng càng nói càng thấp, do thói quen mà thôi Tà Vân Dược sư nghiêng sát lỗ tai lắng nghe, ngay lúc này, Chu Hằng liền tế ra hắc kiếm, chém ra Phi Vũ Thất Kiếm!

“Kiếm Phá Phi Vũ!” Loảng xoảng, cái lồng giam giống như giấy, Chu Hằng như một con mãnh hổ sổng chuồng vọt ra.

Tà Vân Dược sư như thế nào cũng không nghĩ tới Chu Hằng có thể đột nhiên phát động công kích, hơn nữa, rõ ràng đối phương chỉ là một Nguyệt Minh Vương, lại có thể phát ra lực lượng kinh khủng như vậy! Thậm chí là tiên thuật, phẩm bậc không tính là thấp!

– A…

Lão biến thái vội vàng né đầu qua một bên, tận lực tránh chỗ yếu hại.

Chu Hằng toàn lực phát ra, 10 vầng trăng khuyết ở phía sau hắn đồng loạt nở rộ, "Tiểu nhân" màu vàng hiện lên trên đỉnh đầu, bàn tay nhỏ bé vỗ một cái, trấn áp tới Tà Vân Dược sư.

Chính là Phiên Thiên Chưởng!

Nếu như công bình giao chiến, với thực lực Nguyệt Minh Hoàng 4 luân của Tà Vân Dược sư không nói tới nghiền ép Chu Hằng, nhưng muốn liều mạng ngang tay thì cũng không có gì khó… trừ phi Chu Hằng tế ra Lăng Thiên Cửu Thức! Nhưng bây giờ cũng không phải một trận chiến công bình.

Tà Vân Dược sư vốn không có nửa điểm đề phòng với Chu Hằng. Thậm chí còn bị Chu Hằng lừa gạt, áp sát nghiêng tai trước mặt địch nhân, khoảng cách không tới ba xích!

Trừ phi hắn là Nguyệt Minh Đế, bằng không nếu hắn còn có thể may mắn thoát khỏi mới kêu không có thiên lý!

"Phốc!" Chu Hằng đâm ra một kiếm ngay vào trong ngực Tà Vân Dược sư, nhưng Phi Vũ Thất Kiếm chung quy không phải là Lăng Thiên Cửu Thức. Mà lão biến thái sắp chết giãy giụa cũng không phải là uổng phí, không ngờ một kiếm này không thể trúng ngay tim, mà lệch chừng một tấc.

Tà Vân Dược sư vừa giận vừa mừng vừa sợ: tiên nhân chỉ cần không phải một kích trí mạng, như vậy bị thương nặng mấy đi nữa đều có thể khôi phục lại, huống chi bản thân hắn chính là Dược sư nhị tinh: Chữa thương với hắn mà nói là chút chuyện nhỏ.

Thân hình hắn bắn lùi lại, định thoát thân vọt đi, chỉ cần cho hắn một chút thời gian, hắn có thể phát động cảnh báo, đến lúc đó cả chiếc tinh thuyền đều sẽ biết chuyện xảy ra ở nơi này.

Chu Hằng sao có thể cho hắn cơ hội chạy thoát, hắc kiếm đột nhiên gập lại trợt tới!

“Phốc!” Một màn mưa máu bắn ra, thân thể Tà Vân Dược sư tuy rằng bay ra phía sau nhưng cùng bay với hắn còn có số lớn máu tươi, đoạn ruột đứt, mảnh nhỏ trái tim, tỳ vị…

Hắc kiếm gập lại trợt tới, đã phá hủy toàn bộ nội phủ của lão biến thái!

Bị hắc kiếm đâm trúng yếu hại, ai cũng không thể sống!

Thân thể Tà Vân Dược sư còn đang bay lui, sinh cơ lại nhanh chóng hút ra khỏi thân mình, trước mắt hắn càng ngày càng mơ hồ.

Cho đến chết, hắn cũng không hiểu tại sao Chu Hằng có thể khôi phục linh lực, còn làm thế nào xông phá ra ngoài cái lồng giam mà ngay cả Nguyệt Minh Đế đều cần thật lâu mới có thể phá vỡ, rồi tạo thành tuyệt sát với hắn!

Chẳng lẽ, Chu Hằng là Nhật Diệu Vương?

Không đúng! Tên này không phải rõ ràng chỉ phóng ra 10 vầng trăng khuyết: Đây là Nguyệt Minh Vương, hoàn toàn là sự thật! Oái! 10 vầng trăng, hắn đụng phải tên biến thái gì vậy?

Chết ở trong tay thiên tài như vậy, cũng không tính oan uổng lắm…

Cuối cùng ý niệm trong đầu Tà Vân Dược sư cũng không có tiếp diễn, sinh cơ đã hoàn toàn bị hút ra khỏi thân thể hắn.

“Phịch!” Thi thể của hắn nặng nề đánh vào trên vách tường, cũng may toàn bộ hạm thất tầng dưới chót này đều thuộc về một mình hắn sử dụng. Nơi bách độc này ngay cả một trợ thủ cũng không có, loại động tĩnh va chạm mạnh như thế cũng không dẫn tới người nào chú ý.

Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, hắn không dùng Lăng Thiên Cửu Thức là bởi vì mỗi lần dùng sẽ rút cạn linh lực hắn, nếu như Mặc Ngọc Nghiên đúng lúc đi tới, không phải hắn sẽ trở thành một con cua chết hay sao?

– Chu Hằng! Ngươi như thế nào khôi phục linh lực? Dương Lan Hinh tràn ngập ngạc nhiên hỏi. Rõ ràng cảnh giới của nàng cao hơn Chu Hằng, nhưng đến lúc này nàng cũng không có mảy may cảm giác cấm chế trên người mình có bất kỳ dấu hiệu buông lỏng nào.

– … Lão biến thái kia cho ta uống lung tung nhiều độc dược như vậy, ta lấy độc trị độc chậm rãi công phá cấm chế! Chu Hằng nói.

Tuy rằng hắn nói ra không phải hoàn toàn là chân tướng, nhưng quả thật sự thật đại khái đúng như thế, chỉ là nếu thiếu hai vị đại gia Cốt phù và hắc kiếm, hắn cũng chỉ có thể giương mắt chờ chết.

Dương Lan Hinh đang nghĩ Chu Hằng là không gì không được làm, nghe nói lời ấy cũng không hề hoài nghi. Người này chính là thiên tài, thì lợi hại gấp trăm lần so với tiên nhân bình thường cũng không có gì lạ?

– Thừa cơ hội này, chúng ta mau tìm một chiếc Lưu Vân Toa chạy đi! Chu Hằng nói.

– Ừm! Dương Lan Hinh gật đầu lộ vẻ ngưng trọng, chỉ cần tìm được một chiếc Lưu Vân Toa, có tọa độ tinh không ghi trên đó, cộng thêm Lưu Vân Toa có năng lực xuyên qua tinh không, bọn họ có thể trong khoảng thời gian ngắn quay về 49 Tiên Thành.

Chỉ cần gặp được phụ thân, với thực lực đồng dạng Nguyệt Minh Đế của Dương Thiết Hổ, nhất định có thể giải trừ cấm chế trên người nàng.

Tuy rằng bị giam hơn ba tháng, nhưng cuối cùng là hữu kinh vô hiểm! Đều là nhờ tên nam nhân này!

Dương Lan Hinh lòng dạ ác độc, mắt cao hơn đỉnh đầu, chưa từng lọt mắt xanh một nam nhân nào, nhưng Chu Hằng lại nhiều lần làm cho nàng vô cùng kinh ngạc, còn có mọi cách "quan tâm", "săn sóc"… làm cho nàng không khỏi có chút động tâm.

Hiện tại nàng càng nhìn Chu Hằng càng thấy thuận mắt, thậm chí mơ hồ có ý tưởng nếu có gả thì gả cho loại nam nhân này.

Chu Hằng đang muốn ôm lấy Dương Lan Hinh đi ra cửa, nhưng dưới chân lại lập tức ngừng lại, thần thức của hắn cao thâm vượt hơn xa cảnh giới, cảm ứng được có người đang đến gần.

Nhất định là Mặc Ngọc Nghiên.

Trong mắt Chu Hằng lóe lên một tia sát khí, tuy rằng ra tay gây thống khổ trên người hắn đều là Tà Vân Dược sư, nhưng nói đến cùng kẻ đầu têu lại là vị tứ tiểu thư Mặc gia này!

Nếu hiện tại hắn đi ra cửa, khẳng định sẽ chạm mặt nàng ta!

Với chiến lực của Nguyệt Minh Vương đối phó với Nguyệt Minh Đế… trăm bại không thắng!

Chu Hằng hít một hơi thật sâu, làm động tác tay ra hiệu cho Dương Lan Hinh chớ có lên tiếng, rồi tế ra hắc kiếm, đứng núp bên sau cửa, tinh khí thần cả người tăng lên tới điểm cao nhất, nhưng khí tức ngược lại thu liễm toàn bộ.

Hắn phải phục kích Mặc Ngọc Nghiên, tuyệt sát đối phương!

Tuy rằng chiến lực kém một cảnh giới, nhưng Chu Hằng còn có Lăng Thiên Cửu Thức nghịch thiên, một người có chú tâm một kẻ vô tình, cũng không phải không có khả năng!

Mà bây giờ hắn thân hãm trong sào huyệt của địch, trừ cách lớn mật đánh một trận này, cũng không có đường nào khác có thể đi!

Tiếng bước chân càng ngày càng gần, với tu vi của Mặc Ngọc Nghiên vốn có thể hạ bước chân xuống đất không tiếng động, nhưng thân ở trong tinh thuyền của mình nàng cần để ý cẩn thận như vậy sao? Nàng là chủ nhân chiếc Không Hạm này, cũng không phải là giặc cướp.

Rất nhanh, tiếng bước chân dừng ở cửa, sau đó truyền vào tiếng gõ cửa, rồi Mặc Ngọc Nghiên nói giọng trong trẻo nhưng lạnh lùng: – Tiên sinh…

Đúng lúc này, Chu Hằng ra tay… Lăng Thiên Cửu Thức! Thức thứ nhất, thức thứ hai, thức thứ ba… thức thứ bảy, thức thứ tám… thức thứ chín!

Thẳng đến khi vận chuyển ra, Chu Hằng mới phát hiện không ngờ hắn có thể sử ra một thức sau cùng của Lăng Thiên Cửu Thức!

9 thức hợp nhất! Hắc kiếm trở lại nguyên trạng, không có phóng ra một tia hào quang nào, chỉ có chỗ gãy mới có một tia sáng sâu kín, sâu sắc đến mức có thể làm cho cao thủ cấp bậc Sáng Thế Cảnh đều phải tâm thần phảng phất!

“Loảng xoảng!” Cửa phòng vỡ nát, Chu Hằng vung kiếm đâm ra, như thiên thần giáng xuống.

Trên mặt Mặc Ngọc Nghiên lộ ra vô cùng kinh ngạc, nàng như thế nào cũng không nghĩ tới: mình vừa gõ cửa phía sau cửa lại nghênh đón một đòn lôi đình như thế!

Một kiếm này là ở đâu ra vậy?!

Dường như chỉ là một kiếm đâm thẳng vô cùng đơn giản, nhưng dường như lại ẩn chứa huyền diệu của thiên địa vũ trụ, khiến người ta vừa thấy liền không thể tự kềm chế trầm mê trong đó.

Nhưng Mặc Ngọc Nghiên dù sao cũng là Nguyệt Minh Đế, cao hơn hai cảnh giới so với Chu Hằng!

Nàng dừng cương trước bờ vực, cuối cùng đúng lúc phản ứng lại, chụp ra một chưởng, thân hình nhanh chóng lách tránh!

“Phốc!” Lăng Thiên Cửu Thức uy lực đến mức nào, 9 thức hợp nhất, chém tuyệt thiên địa!

“Xoạt” một tiếng, bàn tay Mặc Ngọc Nghiên bị đâm thủng, hắc kiếm tiếp tục đâm ra, ghim thẳng vào lồng ngực của nàng!

Máu tươi bắn vọt ra, Mặc Ngọc Nghiên lảo đảo thối lui liên tiếp 7 bước, trong lồng ngực cắm một thanh hắc kiếm,

nhưng… là ở bên ngực phải, không phải ngực trái chỗ trái tim!

Một chưởng cuối cùng của nàng kia đã giúp nàng có được một chút thời gian, tránh thoát một kích trí mạng này!

Linh lực toàn thân Chu Hằng đều bị một kiếm này rút sạch, hắn đang định vung kiếm chém ngang, chém dập nát trái tim Mặc Ngọc Nghiên, nhưng lúc này Mặc Ngọc Nghiên lại đánh ra một chưởng, kình phong đảo qua, Chu Hằng lập tức bị đánh bay lên, mang theo hắc kiếm bị đánh bay lui 7, 8 trượng, thẳng đến đánh trên vách khoang mới bắn trở lại.

May mà, tài liệu chế tạo tinh thuyền này cũng đủ cứng chắc, mà cũng vì Mặc Ngọc Nghiên bị thương nặng, uy lực của một chưởng này đã giảm sút.

Lúc này Chu Hằng đã có thể chất của Tiên khí Nguyệt Minh nhất trọng thiên, tuy rằng một chưởng này đánh cho hắn xương cốt sắp nứt ra, nhưng chung quy chỉ là vết thương nhẹ mà thôi.

Mặc Ngọc Nghiên xoay người định lui, nhưng một kiếm của Chu Hằng kia mặc dù không có trúng mục tiêu chỗ yếu hại của nàng, nhưng Lăng Thiên Cửu Thức uy lực đến mức nào? Hắc kiếm loại Tiên khí bậc cao này cũng đâu phải ăn chay?

“Phịch”, nàng lập tức lảo đảo ngã trên mặt đất, chỉ cảm thấy lực lượng cả người bị rút đi, ngay cả nhúc nhích một ngón tay

đều vô cùng gian nan.

Chu Hằng bay nhanh lại quay về, tay hắn cầm hắc kiếm, sát khí lẫm lẫm.

Ánh mắt nhìn lướt qua mông của Mặc Ngọc Nghiên. Tuy rằng không phải Chu Hằng thích nhất hình dáng mật đào màu mỡ, nhưng thắng ở sức sống mười phần, cặp mông săn chắc kia lập tức làm cho trong lòng hắn nóng lên, trong nháy mắt hai mắt nổi lên đỏ bừng.

Chất độc mị dược kia chỉ là bị hắn cưỡng ép áp chế xuống. Mà có thể làm được điểm này, nguyên nhân trọng yếu nhất cũng không phải lực kiềm chế của Chu Hằng cường đại tới mức nào, mà là bộ dáng bà béo ngụy trang của Dương Lan Hinh hiện tại khiến hắn thật sự chán ngán!

Thế nhưng Mặc Ngọc Nghiên cũng không có ngụy trang, hơn nữa bản thân nàng là một mỹ nữ tuyệt sắc không kém Dương Lan Hinh, chỉ là về dáng người hơi theo không kịp một chút thôi.

Nếu là bình thường có thể Chu Hằng không thèm quan tâm với loại mỹ nữ này, nhưng bây giờ hắn thân trúng mị độc, cũng không phải do hắn làm chủ.

Mị độc ngóc đầu trở lại, uy lực lần này vượt qua xa lần trước, hắn không còn khắc chế được nữa..

Chương 522: Thoát khốn

Chu Hằng một tay lôi Mặc Ngọc Nghiên lên, đặt nửa thân trên của nàng trên bàn.

– Ngươi… ngươi muốn làm gì? Mặc Ngọc Nghiên dùng nói giọng hư nhược, nàng đang ngưng tụ linh lực, nhưng ngực bị thương giống như cái động không đáy, vô hình cắn nuốt mỗi phân linh lực nàng ngưng tụ, khiến cho nàng không thể khôi phục thực lực.

Ngược lại không phải là không có biện pháp, mà trước hết phải làm khép lại vết thương. Nhưng muốn làm được điểm này, lại không biết phải tiêu hao bao nhiêu linh lực của nàng, đây là một quá trình rất dài.

Thế nhưng hiện tại nàng thiếu nhất chính là thời gian!

– Trước gian, sau giết! Chu Hằng lạnh lùng nói, hơi nói phun ra lại nóng rực, mị độc đã hoàn toàn phát huy tác dụng, máu trong cơ thể hắn gần như sôi trào.

Không biết lão biến thái chết tiệt cho hắn uống mấy cân xuân dược, hơn nữa còn là loại mị dược hiệu quả mãnh liệt đến mức

có thể làm cho mãnh hổ đi cưỡng gian heo mẹ!

Mặc Ngọc Nghiên không khỏi vừa giận vừa sợ, nàng đường đường là tứ tiểu thư của Mặc gia, tên khốn nạn này cũng dám cưỡng gian nàng? Hơn nữa, cưỡng gian không tính, còn muốn giết người diệt khẩu? Nhưng lập tức trong lòng nàng chợt lạnh xuống, bởi vì nàng sợ người khác quấy nhiễu Tà Vân Dược sư, mỗi lần trước khi tới đây đều nghiêm cấm thuộc hạ không có chuyện đặc biệt trọng đại không được tới quấy rầy!

Bởi vậy, cho dù ba ngày ba đêm nàng không đi ra cũng sẽ không dẫn tới thuộc hạ cảnh giác!

Nhưng đừng nói là ba ngày ba đêm, chính là nửa tiếng cũng đủ để Chu Hằng làm ra hành động tà ác, sau đó giết nàng diệt khẩu rồi!

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

Mặc Ngọc Nghiên lòng nóng như lửa đốt, nhưng chỉ nghe "xoạt xoạt" mấy tiếng, nàng cảm thấy thân mình lành lạnh, đã bị Chu Hằng lột sạch, ngay sau đó, một cây vật thể thật lớn vô cùng cứng thọc vào, đâm vào thân thể của nàng.

Không có một tia dịu dàng, chỉ có dã man vô tận!

– A… Nàng phát ra tiếng thét khuất nhục. Nàng thề nhất định phải bầm thây Chu Hằng vạn đoạn! Ô ô ô… Nàng nhất định sẽ…

Nàng không hề có lực chống cự, chỉ có thể mặc cho tên nam nhân kia không ngừng tấn công trên ngọc thể của nàng, hưởng dụng thân thể mềm mại tuyệt đẹp mà nàng chưa từng bị nam nhân nào khác chạm vào, sỉ nhục mãnh liệt khiến nàng phẫn nộ như sắp nổ tung.

Thân thể dường như bị xé rách, nam nhân trên thân nàng kia giống như một con dã thú, mười phần xung động, yêu cầu vô độ.

Nàng từ phẫn nộ đến cầu xin, cuối cùng mệt mỏi đến không phát ra được một tia thanh âm, hận không thể cứ như vậy chết đi, lập tức chấm dứt nỗi khuất nhục khôn cùng này, kết thúc tra tấn vô tình này. Thế nhưng bản thân nàng bình thường chính là tâm địa rắn rết, như thế nào cam tâm chết đi như vậy?

Nàng nhất định phải báo thù! Nhất định phải báo thù!

Thân thể mềm mại của Mặc Ngọc Nghiên đung đưa theo nhịp; mười ngón tay của nàng nắm chặt trên bàn, vẻ oán độc trong mắt dường như có thể đốt cháy hết thảy.

Ngọn lửa phục thù kia là nguyên nhân duy nhất để cho nàng duy trì. Nhưng ý chí dù có kiên định mấy đi nữa cũng không

thể vĩnh viễn có tác dụng, ở trong nhu cầu của Chu Hằng một lần tiếp một lần, cuối cùng nàng ngất đi.

Thời khắc này Chu Hằng không có thần trí gì đáng nói, tuy rằng phát tiết vài lần, nhưng hắn uống vào quá nhiều mị dược, nên không thể hoàn toàn tiết ra hết. Hắn hoàn toàn dựa theo bản năng mà nhích động, chợt cảm giác nữ nhân dưới thân mình giống như bùn lầy, hắn không khỏi vô vị buồn tẻ.

Hắn bò dậy, ánh mắt nhìn quanh một vòng, rồi đi nhanh về hướng Dương Lan Hinh.

Nơi này còn có một người có thể hành động!

Dương Lan Hinh không phải là không mảy may biết chuyện giữa nam nữ kia, nàng là đại tiểu thư của Dương gia, trong gia tộc khó tránh khỏi có vài người làm xằng làm bậy. Loại chuyện này nàng chẳng những nghe quen, mà còn tận mắt nhìn thấy vài lần.

Chỉ là lần đó đâu có lực đánh vào mãnh liệt giống như hiện tại?

Nàng thậm chí thấy rõ từng chi tiết, trong tai lại truyền đến

tiếng động “phịch phịch…” không dứt! Hiện tại nàng cũng không có linh lực để phong tỏa thính lực, chỉ có thể dùng tay bịt lỗ tai, nhưng thanh âm kia dường như còn có thể xuyên thấu vào, ảnh hượng tận trong tim nàng.

“Phịch, phịch, phịch…” Nàng biết bởi vì Chu Hằng trúng mị độc, mới hóa thân làm cầm thú ở trước mặt nàng, điều này làm cho nàng không hề có ý trách tội Chu Hằng, nói tới nói lui hoàn toàn là do Mặc Ngọc Nghiên tự mình rước lấy!

Chỉ có điều là vì sao nàng có cảm giác có chút chua chua vậy? Chẳng lẽ nàng ưa thích Chu Hằng?

Dương Lan Hinh không khỏi tâm hoảng ý loạn, thích một nam nhân? Loại nữ nhân như nàng, dã đặt gia tộc vào vị trí trọng tâm thứ nhất sao có thể yêu thích một nam nhân?

Thật vậy chăng? Hay là ảo giác?

Nàng tâm loạn như ma, đúng là quên mất động tĩnh lớn đang phát sinh bên cạnh nàng, thẳng đến khi vật thể giương thật cao của Chu Hằng kia, xuất hiện ở trước mặt nàng, nàng mới cả kinh, phát ra một tiếng thét chói tai.

Tiếng thét chói tai này, có phần xấu hổ lớn hơn kinh hoàng, dường như ở sâu trong nội tâm nàng cũng không ngại phát sinh chút tiếp xúc thân mật với Chu Hằng.

Chu Hằng cũng giật mình, tiếng kêu này làm hắn chợt bừng tỉnh: Bà mập, bà béo! Hắn lại muốn xuống tay với một bà béo!

Nghĩ đến đây, Chu Hằng có cảm giác tởm lợm như ăn vào 1 vạn con ruồi, cứ như vậy trong nháy mắt hắn nhanh chóng mất đi hỏa khí.

Dương Lan Hinh giật mình nhìn lá cờ của Chu Hằng từ trạng thái giương lên cao nhanh chóng hạ xuống, cũng trong nháy mắt đó, nàng từ nhẹ nhàng thở phào, trở nên xấu hổ, rồi vô cùng giận dữ!

Không ngờ khi Chu Hằng nhìn thấy nàng lại mềm nhũn!

Này này này, đây là nhục nhã bực nào đối với nàng? Nói về mị lực, ít nhất nàng vượt mấy cấp bậc so với Mặc Ngọc Nghiên, thế mà Chu Hằng ôm Mặc Ngọc Nghiên làm đi làm lại một hai ngày, nhưng liếc nhìn nàng một cái liền trực tiếp mềm nhũn…

Quá mức nhục nhã mà!

Chu Hằng phục hồi tinh thần lại, sau đó vội vàng từ trong pháp khí không gian lấy ra quần áo mặc vào, một thân quần áo trước đó đã bị hắn xé vụn.

Hắn nhìn về phía Mặc Ngọc Nghiên, thân thể mềm mại trắng như tuyết kia vô lực nằm trên bàn, cổ tình ở giữa lộ ra một mảng hỗn độn, trên bắp đùi thon dài còn dính một vệt máu tươi, đó là căn cứ xác minh của xử nữ.

Chu Hằng lòng lạnh như sắt thép, tan hết dược lực liền phân biệt đối tượng: Mặc Ngọc Nghiên lòng dạ như rắn rết, mà còn muốn luyện hóa hắn thành Nhân Đan, tâm địa ác độc như thế để lại làm chi? Hơn nữa, hắn cưỡng gian nàng cũng là vì lão biến thái cho hắn uống mị dược, chuyện này cũng có thể coi là do Mặc Ngọc Nghiên mà ra.

Mình làm ra tội, đương nhiên tự mình phải chịu đựng!

Giết! Hắn tế ra hắc kiếm, sãi bước đi tới.

“Xoạt!”! Hắn chém tới một kiếm, nhưng còn chưa kịp đụng tới trên người Mặc Ngọc Nghiên, bỗng nhiên gặp phải một vầng sáng màu tím, đúng là mạnh mẽ ngăn cản công kích của hắn.

Đây cũng là lực lượng bảo hộ của đại năng Mặc gia thiết hạ trên người nàng, chỉ ở thời điểm sinh mệnh gặp nguy hiểm mới có thể phát động.

Nhưng, vì sao một kích trước đó lại không có phản ứng?

Chu Hằng rất nhanh liền hiểu được, bởi vì lúc này trong tay Mặc Ngọc Nghiên cầm một tấm ngọc bội màu tím, đang dùng ánh mắt oán độc nhìn hắn.

Thì ra đây là Tiên khí chủ động phát động, trước đó Mặc Ngọc Nghiên không có dùng, cũng không phải nàng không muôn dung, mà vì không có thời gian!

Mặc Ngọc Nghiên lạnh lùng nhìn lướt qua Chu Hằng, sau đó, lập tức ngồi tại chỗ lấy ra tiên thạch, đan dược các loại này nọ nuốt vào, luyện hóa, nàng phải nhanh một chút trị liệu thương thế, khôi phục thực lực.

Chỉ cần có thể hồi phục đến trạng thái đỉnh phong, nàng có thể dễ dàng bắt giữ Chu Hằng.

Đến lúc đó, nàng phải cho Chu Hằng hưởng thụ tra tấn trước nay chưa từng có! Không hành hạ hắn đến muốn sống không được, muốn chết không xong, nàng khó tiêu tan mối hận trong lòng!

Chu Hằng nhướng mày, ác nữ này hiện tại có Tiên khí hộ thân là không giết chết được! Tuy rằng hắn rất không thích điểm ấy, nhưng nếu chuyện đã phát triển tới đây, hắn phải chấp nhận.

Hắn cũng khoanh chân ngồi xuống, lấy ra Tinh Hạch.

Hấp thu tiên thạch tốc độ khôi phục linh lực quá chậm, thời điểm này là giành giật từng giây, cho dù lãng phí cũng là chuyện không làm sao được.

Nhưng, hắn phải trước luyện hóa tinh khí sinh mệnh vừa mới hấp thu được trong thanh hắc kiếm, một gã Nguyệt Minh Hoàng cũng đủ để cho hắn khôi phục phân nửa linh lực.

Một giờ sau, Chu Hằng luyện hóa xong tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm, lại hấp thụ thêm một chút Tinh Hạch khôi phục lại trạng thái tốt nhất. Không ngờ vầng trăng khuyết thứ 10 cũng thành hình được một nửa!

Dù sao, trong ba tháng này hắn uống vào rất nhiều độc tố, tuy rằng phần lớn dùng để tấn công cấm chế của Mặc Ngọc Nghiên, nhưng chung quy cũng có một bộ phận còn lại biến thành chỗ tốt cho bản thân hắn.

Tội khổ trong ba tháng này, cuối cùng cũng không có toàn bộ phí công!

Chu Hằng đứng lên, ánh mắt quét về phía Mặc Ngọc Nghiên vẫn còn đang ngồi khôi phục thương thế, sát khí dạt dào.

Nếu hắn dùng tiếp một lần Lăng Thiên Cửu Thức… Có lẽ có thể chém vỡ phòng ngự của Tiên khí kia! Nhưng cũng chỉ là

có thể.

Nếu không thể chém vỡ, vậy có điểm không xong rồi: bởi vì hắn còn phải một lần nữa khôi phục linh lực, mà Mặc Ngọc Nghiên thì lại bất cứ lúc nào có thể khôi phục thực lực!

Một Nguyệt Minh Đế khôi phục thực lực… tuyệt đối không phải hiện tại hắn có khả năng chống lại. Trước đó chiếm thiên thời địa lợi nhân hoà, còn dưới tình huống là đánh lén cũng không thể giết chết Mặc Ngọc Nghiên, như vậy đánh chính diện thì càng không cần phải nói.

Chênh lệch giữa hai cảnh giới cũng không phải là nói để nói mà thôi.

Hắn quyết định thật nhanh, nói: – Chúng ta đi!

Hiện tại không giết chết không có vấn đề gì, thực lực của hắn tiến triển cực nhanh, rất nhanh sẽ đạt tới Nguyệt Minh Đế, thậm chí là Nhật Diệu Vương, Nhật Diệu Hoàng!

Quân tử báo thù mười năm không muộn! Hơn nữa coi như hắn đã báo thù được một nửa…

– Tiểu lão bà! Ta muốn đi tìm người vợ chính quy, ngươi cũng không nên quá nhớ ta! Chu Hằng nắm lên Dương Lan Hinh,

vừa đi ra đến trước cửa liền quay lại nói với Mặc Ngọc Nghiên.

Mặc Ngọc Nghiên không trả lời, nhưng rõ ràng thân thể mềm mại hơi nhích động một cái, cho thấy tâm tình của nàng hiện giờ cũng không bình tĩnh như biểu hiện bên ngoài như vậy.

Nàng sao có thể quên được bị Chu Hằng xâm phạm?

Gần gũi tra tấn một ngày một đêm đó, là tao ngộ thê thảm nhất của nàng từ lúc chào đời tới nay: là nỗi đau khắc cốt ghi tâm!

Nhanh lên, nàng sắp khôi phục!

…

Chu Hằng bắt đầu khởi động linh lực, biến hóa một chút tướng mạo của mình, như vậy cho dù gặp người cũng sẽ không bị nhận ra.

Hắn không chút hoang mang, một đường nghênh ngang đi tới, tuy rằng trên đường gặp phải một số người, nhưng nhìn thấy bộ dáng phách lối của hắn kia gần như cũng không ai dám tiến lên đưa ra nghi vấn, dù sao chiếc tinh thuyền này quá to lớn, nhân số cộng hết lại cũng hơn một ngàn người, làm sao có thể mỗi người đều biết nhau?

Mười mấy phút sau, rốt cuộc Chu Hằng tìm được khoang chứa Lưu Vân Toa. Tuy rằng Dương Lan Hinh chưa phục hồi linh lực, nhưng điều khiển Lưu Vân Toa lại không cần linh lực. Cửa khoang hạm mở ra, một chiếc Lưu Vân Toa lập tức trợt ra ngoài, sau khi điều chỉnh phương hướng, liền cấp tốc bay đi.

Lưu Vân Toa rất nhanh liền kéo ra khoảng cách với tinh thuyền, nhưng Chu Hằng và Dương Lan Hinh còn chưa kịp thở phào một hơi, xa xa tinh thuyền đột nhiên tăng tốc, đuổi theo về hướng Lưu Vân Toa bọn họ.

Tất nhiên là Mặc Ngọc Nghiên đã khôi phục thương thế, chỉ huy tinh thuyền truy đuổi!

Dương Lan Hinh vội vàng hai tay múa may, Lưu Vân Toa này tuy rằng nhỏ, nhưng bên trong thiết bị gì đều đầy đủ hết, lúc này nàng theo dõi điều khiển Lưu Vân Toa tới gần tinh không.

– Tin xấu là, Lưu Vân Toa chỉ đủ phi hành hết tốc lực một ngày một đêm, sau đó nhất thiết phải dừng lại bổ sung động lực. Đến lúc đó khẳng định tinh thuyền của Mặc gia có thể đuổi kịp chúng ta! Còn tin tốt là, chúng ta bây giờ cách 49 Tiên Thành không xa, có lẽ có thể trước khi tiêu hao hết động lực tới được nơi đó!

Chương 523: Cuối cùng vào Tiên Thành

Lưu Vân Toa là tinh thuyền cỡ nhỏ, ban đầu được thiết kế vì chạy nhanh, thiếu năng lực bay đường dài.

Thật ra cũng không phải là không bay đường dài được, nhưng phải không ngừng thay đổi tiên thạch đã cạn giữa đường, mới đảm bảo được động lực không ngừng.

Cũng như các tinh thuyền cỡ lớn, Lưu Vân Toa cũng có thể tiến hành Không Gian Thiên Việt, giống như Tinh Môn, nháy mắt xuyên qua khoảng cách hàng tỷ dặm, đây lý do mà chỉ tinh thuyền mới có thể tiến hành đi qua không gian, nhưng tiên nhân lại không được.

Không có một tiên nhân nào có thể tiến hành di chuyển xuyên qua khoảng cách xa, dù cho Sáng Thế Đế cũng không có năng lực như vậy.

Lưu Vân Toa không ngừng chớp động từng đạo hào quang, mỗi lần lóe lên đại biểu cho một lần nhảy vụt, càng gần đến 49 Tiên Thành hơn nữa.

1 giờ…5 giờ… 17 giờ!

Một ngày đêm qua đi, Dương Lan Hinh làm người điều khiển biết rõ ràng tình hình của Lưu Vân Toa, sắc mặt không khỏi trở nên căng thẳng, bởi vì động lựcc Lưu Vân Toa đã gần cạn khô!

Pháp khí không gian trên người nàng còn có tiên thạch – tuy rằng tinh thuyền sử dụng tiên thạch có kích cỡ lớn hơn, nhưng quả thật là nàng có chuẩn bị một ít, đủ dùng bảy tám lần. Nhưng đằng sau còn có tinh thuyền của Mặc gia đuổi theo, làm sao có thời gian cho bọn họ dừng lại thay thế tiên thạch?

Nhưng tin tức tốt, là cũng sắp đến gần 49 Tiên Thành!

Chỉ là nửa giờ sau, Chu Hằng chú ý đằng trước, ánh mắt bỗng toát ra khiếp sợ cực độ!

Hắn thấy được cảnh tượng đồ sộ cỡ nào!

Trong vũ trụ bao la, 49 tòa đại lục vô cùng to lớn chồng lên nhau, tổng cộng 13 tầng, chia ra bốn phương tám hướng ghép lại với nhau, mỗi một cạnh đều là 12 đại lục chồng lên, còn một đại lục cuối cùng bao phủ trên tất cả đại lục, là tầng 13.

Mỗi một đại lục cũng lớn không thấy biên giới, nhìn mãi không thấy cuối, tỏa ra hào quang sáng ngời giữa vũ trụ tối

tăm!

Tuy rằng cách đỉnh cao tụ lại một chỗ, nhưng bốn mảnh đại lục phía dưới cùng lại cách mười mấy đại lục, tổng thể tạo thành một cái hình nón lập thể bốn mặt.

Quá hoành tráng!

Không cần Dương Lan Hinh nói, Chu Hằng biết nó đương nhiên là 49 Tiên Thành!

Mỗi một đại lục chính là một tòa Tiên Thành, còn khổng lồ hơn cả Huyền Càn Tinh.

– Động lực của chúng ta đã không đủ nữa, chỉ có thể đến Bắc Hợi Thành trước! Dương Lan Hinh nói với Chu Hằng.

Nàng tự nhiên muốn trực tiếp về Tây Hợi Thành, nhưng tình thế bây giờ căn bản không cho phép bọn họ đi theo ý mình, chỉ có thể tới Bắc Hợi Thành gần nhất. Tuy rằng tên là thành, trên thực tế lại là một mảnh đại lục vô cùng to lớn, chỉ cần lên được đại lục, giữa biển người mênh mông còn làm sao tìm được hai người bọn họ?

Dương Lan Hinh tiến hành rồi vài bước nhảy cuối cùng, Lưu Vân Toa liền bay xuống.

Chu Hằng không khỏi kỳ quái, vì sao không bay thẳng vào rồi rời tàu.

– Mỗi tòa Tiên Thành đều có trận pháp phòng ngự, nếu không có tu vi Sáng Thế Đế thì căn bản không thể mạnh mẽ phá vỡ được! Dương Lan Hinh giải thích cho Chu Hằng. – 12 Tiên Thành đông nam tây bắc đều chỉ có thể tiến vào từ tầng dưới chót.

Thì ra là thế.

Chu Hằng gật đầu, trong lúc nói chuyện, Lưu Vân Toa đã đáp xuống, hắn ôm Dương Lan Hinh vội vàng đá văng khoang tàu lao ra ngoài, hiện tại không thể lãng phí một giây nào!

Đây là một trạm gác vô cùng lớn, giống như cửa ra vào thành phố ở Phàm giới, chia ra thành những con đường, mỗi con đường đều có người chuyên môn trông giữ, đều có tu vi Nguyệt Minh Vương.

Nhìn thấy Chu Hằng kéo Dương Lan Hinh chạy tới như lửa cháy sau mông, những người canh gác đều cười to. Hơn nữa hiện tại Dương Lan Hinh còn hình dạng bà béo, vừa chạy là

toàn thân rung rung thịt mỡ, bộ dáng này quả thật làm người ta ăn không tiêu.

– Gấp cái gì vậy, đằng sau có quỷ đuổi theo các người hả? Một thủ vệ cho rằng mình nói một câu rất khôi hài, rồi cười ha hả.

– Chúng ta muốn vào thành! Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh đều nói.

– Kiểm tra cảnh giới đi! Thủ vệ kia nói.

Oong oong oong, Chu Hằng thả ra Minh Nguyệt của mình, không cần phải thả ra toàn bộ. Hợi Tiên Thành này chỉ cần tu vi Nguyệt Minh Vương là có thể vào, mà tiên nhân đã có tư cách dẫn người khác vào thành, Dương Lan Hinh bị giam cầm linh lực tự nhiên không có liên quan gì.

– Được rồi, các ngươi vào đi! Thủ vệ kia cũng không làm khó Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh, chủ yếu là hình tượng bà béo của Dương Lan Hinh hiện tại thật là quá chán ngán, làm hắn muốn bắt chẹt, kiếm chút chỗ tốt, cũng không có lòng dạ nào mà làm.

Nhìn thêm một chút cũng là chịu tội mà, mau thả người đi cho lành, mắt không thấy là không phiền lòng.

Chu Hằng thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình như bay, kẹp theo Dương Lan Hinh nháy mắt liền biến mất ở phương xa.

– Người này có bệnh, ôm bà béo như bảo bối, thứ như thế chẳng lẽ lại có người tranh giành ghen ghét với hắn? Thủ vệ kia này không hiểu hỏi, nhưng hắn lập tức cảm ứng được một cỗ áp lực cực lớn, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cô gái tuyệt đẹp đang nhìn vào hắn.

Nữ nhân này đẹp thì đẹp đến cực điểm, nhưng sao toàn thân toát ra hơi lạnh chết người, làm người ta không rét mà run?

– Ta muốn vào thành! Mỹ nữ này tự nhiên chính là Mặc Ngọc Nghiên, không cần thủ vệ kia nói, chủ động vận chuyển ra chứng minh Nguyệt Minh Đế, 3 vầng trăng tròn tỏa sáng, nói xong, nàng liền bước đi.

Thủ vệ kia mặc dù chỉ là Nguyệt Minh Vương, nhưng hắn đại biểu quy tắc của 49 Tiên Thành, căn bản không sợ Mặc Ngọc Nghiên – có thế lực nào dám chống lại quy tắc của 49 Tiên Thành?

Người xác định pháp tắc này đều là bá chủ chân chính ở 49 Tiên Thành, là tồn tại vô thượng trong Tuyệt Tiên Thành!

Ai dám phá hỏng quy tắc Tiên Thành, chẳng khác nào trực tiếp khiêu khích những bá chủ này!

Đó là muốn chết!

Bởi vậy, tuy rằng thủ vệ này không dám bắt chẹt, chiếm tiện nghi nhỏ của một vị Nguyệt Minh Đế, nhưng hoàn toàn có thể ngáng chân một chút. Hắn ho khn, không nhanh không chậm nói: – Chậm đã, ta còn chưa nhìn rõ mà!

– Ngươi…

Mặc Ngọc Nghiên giận dữ, còn không phải rõ ràng là cản trở nàng hay sao? Nàng vừa bị Chu Hằng cưỡng bức, lửa giận trong lòng có thể thiêu đốt tận trời, hiện tại chỉ là một một Nguyệt Minh Vương lại dám ngáng chân nàng, làm cho nàng sinh ra ý muốn giết người.

Nhưng giết người thì đơn giản, nàng lại không có khả năng gánh chịu được hậu quả sau này!

Khiêu khích quy tắc Tiên Thành? Nàng không có tư cách đó, Mặc gia cũng không có tư cách đó!

Mặc Ngọc Nghiên bắt buộc nén xuống lửa giận, lại tế ra trăng tròn, đợi chừng mười giây, mới nói: – Nhìn rõ chưa?

– Được rồi, vào đi! Thủ vệ kia khoát tay, rốt cuộc hắn chỉ là Nguyệt Minh Vương, có thể làm Mặc Ngọc Nghiên bực mình một chút cũng là bởi đằng sau lưng hắn là 49 Tiên Thành, nhưng nếu làm chuyện quá lên, hắn cũng sẽ bị Tiên Thành trừng phạt.

Nói lại, hắn cũng chỉ là vô danh tiểu tốt thôi.

Mặc Ngọc Nghiên nén lửa giận bước qua trạm gác, lúc này, một chiếc tinh thuyền cũng đi qua – Nàng có thể thông qua, tự nhiên cũng có thể mang theo cả chiếc tinh thuyền đi qua. Cũng như nếu nàng là Sáng Thế Đế, như vậy sẽ có thể trực tiếp dẫn theo chiếc tinh thuyền này đi tới Tý Tiên Thành, thậm chí Tuyệt Tiên Thành!

– Tứ tiểu thư… Mấy chục bóng người bay xuống từ tinh thuyền, bọn họ không biết cụ thể đã xảy ra chuyện gì, chỉ biết là tứ tiểu thư của bọn họ bỗng nhiên nổi điên đuổi giết một người.

Mặc Ngọc Nghiên nhíu mày liễu, ưu thế tốc độ của tinh thuyền chỉ có thể phát huy tác dụng trong không gian, bên trong Tiên Thành lại có trọng lực rất lớn, tốc độ tinh thuyền nhanh nhất chỉ có thể đạt đến mức độ Nguyệt Minh Vương.

Hai người Chu Hằng đã chạy không biết tung tích, còn Bắc Hợi Thành dù gọi là thành, nhưng thực tế lại là một mảnh đại lục to lớn, rộng lớn bao la, làm sao mà tìm người?

Chờ đã, tặc tử kia có nói, bọn họ đến từ Dương gia Tây Hợi Thành, nhưng bây giờ nơi này lại là Bắc Hợi Thành. Trên lý thuyết, muốn từ Bắc Hợi Thành đi tới Tây Hợi Thành thì chỉ có hai con đường, một là đơn giản, từ trạm gác này đi ra ngoài, xuyên qua không gian trực tiếp đến Tây Hợi Thành.

Còn thứ hai, đó là đi mãi lên trên, sau khi đến Tuyệt Tiên Thành lại một đường đi xuống, cũng có thể tới Tây Hợi Thành.

Nhưng dùng phương thức thứ hai đi tới Tây Hợi Thành, vậy có nghĩa Chu Hằng hoặc là người bên cạnh hắn phải có tu vi Sáng Thế Đế, đó là chuyện căn bản không thể nào.

– Để lại một nhóm người canh ở đây, ta truyền dao động thần thức của tặc tử kia cho các người. Nếu là hắn muốn đi ra, lập tức bắt lại cho ta! Mặc Ngọc Nghiên hạ lệnh.

– Rõ!

Mọi người đều nghiêm nghị nghe lệnh.

– Những người khác, lục soát cho ta… Phát ra giải thưởng, bắt được người phù hợp với dao động thần thức này, sẽ được 10 vạn tiên thạch hạ phẩm! Mặc Ngọc Nghiên tiếp tục hạ lệnh.

– 10 vạn tiên thạch hạ phẩm? Tứ tiểu thư, thế này có nhiều quá hay không, chỉ vì một tên Nguyệt Minh Vương, trả giá như vậy có phải là quá đắt? Những thuộc hạ của nàng lập tức khuyên can.

Mặc Ngọc Nghiên không trả lời, chỉ là lạnh lùng quét một vòng mọi người, âm thanh phản đối xung quanh lập tức biến mất.

Ở Mặc gia, nàng có được danh vọng như thế.

Tên tặc tử kia… nhất định phải bắt hắn, bầm thây vạn đoạn!

…….

Sau khi Chu Hằng chân chính tiến vào Tiên Thành, lập tức phát hiện trọng lực nơi này lớn đến quá đáng, vượt xa khối đại lục có nhiều khoáng sản kia.

Ở trong này, có là Chuẩn Tiên cũng không thể bay được!

Tốc độ của Chu Hằng giảm mạnh, nhưng hắn không lo lắng, trọng lực này ngang hàng với mọi người, tốc độ của hắn chậm lại, có nghãi là tốc độ của tất cả mọi người đều chậm đi.

– Không phải nói trong Tiên Thành không có kim loại, sao mà trọng lực lại còn lớn hơn nữa? Hắn không rõ ràng, dò hỏi Dương Lan Hinh.

– Rất đơn giản, bởi vì linh khí nơi này quá dày đặc, muốn thành thực chất, thế nên trọng lực mới mạnh như thế!

Chu Hằng gật đầu, hắn đã ném những người đằng sau không còn thấy bóng, tạm thời coi như an toàn.

Một đường vội vàng chạy đi, vài giờ sau, sắc trời đột nhiên tối lại.

Chu Hằng vốn tưởng là Tiên giới không phân biệt ngày đêm sáng tối.

Đạo lý này rất đơn giản bởi vì tất cả hành tinh Tiên giới đều bị đánh nổ, chỉ còn sót những khối đại lục vỡ nát, ngay cả cái gọi là Tiên Thành cũng chỉ là 49 tòa đại lục siêu cấp to lớn mà thôi.

Căn bản không phải là hành tinh.

Nếu đã như vậy, làm sao còn có mặt trời lặng trăng mọc lên?

Lúc hắn đến đại lục này, trên bầu trời là một mảnh sáng ngời, không khác gì ban ngày ở Phàm giới. Dù là Chu Hằng có chút kỳ lạ, nhưng nghĩ tới năm xưa vị đại năng đó có thể xếp 49 tòa đại lục lại một chỗ hình thành 49 Tiên Thành, như vậy làm cho mỗi một tòa đại lục đều sáng như ban ngày thì có gì là lạ lắm?

Nhưng bây giờ sắc trời lại tối sầm!

Không giống Phàm giới, chuyển hoán ngày sáng đêm tối là một quá trình tự nhiên, chậm rãi, nơi này lại cực nhanh, chỉ là chớp mắt thôi là ban ngày sáng ngời đã biến thành đêm đen.

Trên trời lại không có ánh trăng, nhưng có vô số ngôi sao tô điểm, rải xuống ánh sáng yếu ớt.

Chương 524: Dường như đã gặp qua

Chu Hằng có thể khẳng định, ánh sao rải đầy trời tuyệt đối không phải là ngôi sao thật sự!

Theo lời Dương Lan Hinh nói, phần lớn dân ở Tiên giới chỉ là người phàm, dù là căn cơ của bọn họ rất cao vượt xa dân chúng Phàm giới, nhưng người phàm vẫn là người phàm, bọn họ sinh hoạt làm việc nghỉ ngơi cũng không khác gì Phàm giới.

Mặt trời mọc đi làm, mặt trời lặn đi nghỉ, nó như là quy tắc do đại năng Tiên giới thiết lập, lúc nào nên làm, lúc nào thì nghỉ.

Nó không chỉ là thay đổi về thị giác, trên thực tế cũng có ảnh hưởng thực chất tới cả tiên nhân. Sau khi ngày đêm thay đổi, Chu Hằng lập tức dấy lên cảm giác buồn ngủ, tuy rằng hắn hoàn toàn có thể khắc chế, nhưng nếu mặc kệ, hắn tuyệt đối sẽ muốn chui vào chăn ngủ ngon lành.

Thật lợi hại!

Trong lòng Chu Hằng giật mình, thủ đoạn của đại năng thật sự huyền hiệu khó hiểu!

Hắn cũng bị ảnh hưởng, nhưng Dương Lan Hinh bị chế trụ linh lực tự nhiên càng bị ảnh hưởng, nhanh chóng buồn ngủ không thôi, nằm trên lưng hắn không mở được mắt, dùng giọng ngọt ngào nũng nịu nói: – Chu Hằng, chúng ta tìm chỗ ngủ trước đã!

Trong lòng Chu Hằng liền rung động, lúc trước hắn trúng mị độc, bùng nổ dâm tính mới diễn một tràng xuân sắc trước mặt nữ nhân này. Nếu bị nàng nhìn hết, luôn tuân theo chủ nghĩa đại nam nhân, hắn cũng chỉ có một biện pháp giải quyết tình huống này.

Đó là thu luôn Dương Lan Hinh!

Về phần Dương Lan Hinh có chịu hay không, vậy không phải là chuyện hắn cân nhắc.

Chỉ là hiện tại yêu tinh này có bộ dáng bà béo đáng ghét, Chu Hằng vừa nghĩ tới cái bộ mặt này là rùng mình, hắn nói: – Ít nhất cũng phải tìm hang núi, tốt nhất có thể vào nhà người thường ở tạm, có thể ăn được một chút.

Bản thân hắn thì không sao, nhưng hiện tại Dương Lan Hinh mất hết tu vi, còn hắn lại coi yêu tinh này là nữ nhân của mình, tự nhiên phải ra sức cho nàng một hoàn cảnh thoải mái.

Khá là may mắn, Chu Hằng leo qua một đỉnh núi, đằng trước xuất hiện một sơn cốc, trong cốc có cây xanh mát, một cái hồ nhỏ, bên hồ có một tòa lớn.

Dù là còn cách hơn mười dặm, nhưng thần thức của Chu Hằng hiện giờ nhạy cảm, dù là ở trong chỗ có trọng lực lớn như Tiên Thành vẫn có thể quét qua thấy rõ ràng, trong phòng có năm người, trên khí tức, chỉ có hai Nguyệt Minh Vương, còn lại chỉ là cấp bậc nửa bước tiên nhân.

Chu Hằng còn không tin trên đời này còn có Nguyệt Minh Vương yêu nghiệt hơn hắn, cho nên lập tức cõng Dương Lan Hinh nhảy xuống từ đỉnh núi. Chỉ lên xuống mấy lần liền đến sơn cốc, đi tới trước tòa nhà kia.

– Ai? Lập tức có ba nam nhân vọt ra, người dẫn đầu bề ngoài hơn 40 tuổi, tu vi Nguyệt Minh Vương, hai người khác trẻ tuổi hơn, đều là Hóa Thần Cảnh.

Chu Hằng hơi khom xuống, hai tay hắn đỡ mông Dương Lan Hinh, không thể hành lễ được, đành cúi xuống tỏ vẻ, nói: – Hai vợ chồng ta tìm kiếm linh thảo trong núi, thân thể thê tử ta có chút suy yếu, có thể cho chung ta ở một đêm, ăn chút gì được không?

Hai người trẻ tuổi không nói gì, chỉ là nhìn người trung niên kia, còn người trung niên kia thì nhìn chằm chằm vào ánh mắt Chu Hằng.

Trong lòng Chu Hằng ngay thẳng, bình thản đối mặt đối phương.

– Đi ra bên ngoài, luôn có những lúc khó khăn, mời vào! Tuy rằng hàn xá không có gì ngon, nhưng vẫn có thể mời được bữa cơm nóng! Nam nhân trung niên kia mỉm của.

– Cảm tạ! Chu Hằng thật lòng nói.

Bên ngoài nhà lớn là một ruộng rau, trồng những thực vật mà Chu Hằng chưa từng gặp qua, đi qua liền vào trong nhà. Phòng lớn rất đơn giản, chỉ có một cái bàn dài, có hai nữ nhân đang bày đồ ăn.

Hai nữ nhân, một người chừng 40 tuổi, vẫn phong tình, lúc trẻ hẳn là dung mạo cực kỳ xinh đẹp, nàng là một Nguyệt Minh Vương khác. Người còn lại là thiếu nữ non nót 14-15 tuổi, có bảy phần giống với nữ nhân kia, lại làm Chu Hằng có một loại cảm giác dường như đã gặp qua.

Đúng là kỳ quái.

– Mời ngồi! Nam nhân trung niên kia cười nói với Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh, vừa tự giới thiệu. – Ta là Lan Thiên Hà, đây là thê tử Mục Phương Yên, đây là con trai lớn Lan Tử Hiền, con kế Lan Tử Đức, tiểu nữ Lan Vũ Nguyệt.

– Tại hạ Chu Hằng, đây là thê tử Dương Lan Hinh! Chu Hằng cũng không che giấu thân phận của mình và Dương Lan Hinh, hắn cảm nhận được chân thành của người một nhà này.

– Ha ha! Ăn cơm trước! Lan Thiên Hà vung tay lên, Mục Phương Yên cùng Lan Vũ Nguyệt dọn cho hai người Chu Hằng một bộ chén đũa, bảy người đều vào bàn.

Tuy rằng năm người Lan gia ở trong rừng núi hoang vắng, nhưng không có vẻ thô lỗ, nói chuyện toát ra khí độ lớn. Nhưng mà, bọn họ không dò hỏi chi tiết của Chu Hằng và Dương Lan Hinh, tự nhiên Chu Hằng cũng sẽ không thăm dò lai lịch của bọn họ.

Mỗi người đều có bí mật của mình, đều có khổ riêng, đều có sứ mạng của mình.

Hai bên nói chuyện trên trời dưới đất, Chu Hằng cũng không nói nhiều về lai lịch của Dương Lan Hinh, nhưng không che giấu sự thật là mình mới phi thăng Tiên giới. Điều này khơi dậy lòng tò mò của ba đứa con Lan gia, không ngừng hỏi những chuyện thú vị về Phàm giới.

Chu Hằng nói những chuyện hắn đã trải qua, chẳng những làm cho ba người trẻ tuổi Lan Vũ Nguyệt kinh hô liên tục, ngay cả Dương Lan Hinh cũng có chút nhập thần. Tuy rằng nàng sớm biết lai lịch của Chu Hằng, nhưng chưa từng nghe Chu Hằng nói những gì trải qua ở Phàm giới.

Bữa cơm này ăn chừng hai giờ, lúc này khách chủ tận hứng. Lan Thiên Hà an bài một phòng ngủ cho hai người Chu Hằng, đây là phòng của Lan Tử Hiền, hiện tại dọn ra cho hai người Chu Hằng, hắn chen một đêm với Lan Tử Đức.

– Người một nhà này, không tệ! Dương Lan Hinh độc chiếm giường, Chu Hằng thì khoanh chân ngồi dưới đất.

Nếu Dương Lan Hinh khôi phục hình dáng cũ, bằng cái mặt dày của Chu Hằng tuyệt đối sẽ chen lên cùng nàng, nhưng nhìn cái bản mặt bà béo hiện tại thì hoàn toàn không còn khẩu vị gì nữa. Trong lòng hắn thở dài, sớm biết vậy nên lập tức cho nàng khôi phục hình dạng cũ, hiện tại nếu nàng đột nhiên thay đổi hình dáng, còn không phải thành cố ý lừa gạt Lan gia.

Chu Hằng gật đầu, nói: – Dù chỉ là ơn một bữa cơm, tình ngủ lại một đêm, nhưng chúng ta không được quên phần ơn nghĩa này!

Một đêm bình thản, hôm sau Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh dùng điểm tâm xong, liền cáo biệt Lan gia. Tiểu cô nương Lan gia luyến tiếc bọn họ, một đường đưa tiễn, tiễn ra đến ngàn dặm mới lưu luyến tiếc nuối theo phụ thân trở về.

Tiểu cô nương quá nhiệt tình, còn tặng hai người Chu Hằng cả đống lớn đồ ăn vặt, cuối cùng còn cho mỗi người một cái nón bện bằng hoa tươi. Ngay cả Dương Lan Hinh bừng bừng dã tâm, đối đãi người ngoài trước nay đều chỉ nhìn có giá trị lợi dụng hay không, nhưng vẫn bị tiểu cô nương này làm cảm động không thôi.

– Nàng cứ việc khóc đi! Chu Hằng cười nói.

– Hừ! Ta là loại người không quyết đoán vậy sao? Dương Lan Hinh cố ý mặt lạnh nói.

Chu Hằng không nói gì nữa, chỉ là phóng mắt nhìn núi non sông nước Tiên giới chân chính, hôm qua hắn chỉ dốc sức chạy trốn, không có đi thưởng thức phong cảnh Tiên giới.

Tiên giới rất đẹp, hơn nữa cũng hết sức hoành tráng, tràn đầy nguyên thủy.

Bởi vì linh khí dày đặc, cây cối nơi này rất cao to, cây to trăm trượng chỗ nào cũng có, thậm chí cao nhất lên đến ngàn trượng!

Đây còn chỉ là Hợi Tiên Thành, càng tiến lên trên, linh khí càng dày đặc, có thể tưởng tượng khi đến Tý Tiên Thành, nói không chừng sẽ có cây to vạn trượng, quả thật là đại thụ chọc

trời.

Thần ý của Chu Hằng quét qua, chỉ trong vòng mấy dặm đã phát hiện ít nhất 7 gốc linh quả, đặt ở hạ giới thì có thể giúp ích rất lớn cho nửa bước tiên nhân, nhưng ở trong này lại đầy mọi nơi.

Đúng là đất rộng nhiều của mà!

Nhìn tới đây, Chu Hằng đột nhiên trào ra khát vọng mãnh liệt, muốn đưa những người thân bạn tốt ở Phàm giới đến nơi này, dùng kỳ thảo linh quả nơi này tăng lên tu vi cho bọn họ.

Tu luyện một ngày ở Tiên giới, hoàn toàn so ngang một năm Phàm giới, thậm chí còn hơn nứa

– Ngươi đang nghĩ gì? Là người bề trên, tự nhiên Dương Lan Hinh có năng lực nhìn sắc mặt người rất mạnh.

– Nghĩ tới bố mẹ chồng của nàng! Chu Hằng thuận miệng nói.

Dương Lan Hinh đầu tiên là ngẩn ra, sau đó lập tức phản ứng lại, khuôn mặt đỏ lên, lắc eo làm ra vẻ tức giận, mắng: – Ai đồng ý gả cho ngươi?

Đáng tiếc, hiện tại nàng ở hình thái bà béo, động tác làm nũng vốn nên quyến rũ động lòng người này lại trở nên kinh khủng không thôi.

May mà bây giờ Chu Hằng đang cõng nàng, hơn nữa vì tránh cho tổn thương khẩu vị của mình, hắn cũng không dùng thần ý quét qua, cuối cùng thoát được một nạn. Hắn cười nói: – Mấy ngày trước nàng đã nhìn hết từ trên xuống dưới thân thể ta, giờ lại không muốn chịu trách nhiệm?

Ngươi là đàn ông bị người ta nhìn hết thì có tổn thất gì? Chiếu theo ngươi nói, ngươi thích nữ nhân nào thì chỉ cần cởi sạch quần áo xoay một vòng trước mặt nàng, vậy nàng ta sẽ không phải ngươi không lấy?

Thế này không phải là già mồm cái láo hay sao?

– Mặt dày! Dương Lan Hinh mắng, chỉ là trong ý kháng cự cũng không lớn, thậm chỉ còn phải nói là muốn chống lại còn nghênh đón, con gái rụt rè vượt xa mức độ phản đối.

Chu Hằng cười hắc hắc, yêu tinh này không trốn được khỏi tay hắn!

Hai người một đường xuyên qua rừng rậm, sông lớn, suốt hai ngày sau, đằng trước mới xuất hiện một tòa thành.

Nói là tòa thành, còn không bằng là một cái khu chợ, khu chợ siêu cấp lớn. Xung quanh không có tường thành, cũng không có lực lượng thủ vệ gì, hoàn toàn không có một chút phòng ngự.

– Quả thật là một khu chợ, không biết thuộc về thế lực nào! Dương Lan Hinh nói.

Chu Hằng đã có một chút hiểu biết về tình hình Tiên giới, mỗi đại lục Tiên Thành đều chia làm vô số khu vực, mỗi một khu vực đều có thế lực lớn nhỏ xưng bá.

Trong Tiên Thành gần như không có kim loại, nhưng có linh khí vô cùng dày đặc, có thể dùng để gieo trồng tiên cốc, tiên thảo. Cho nên, các thế lực lớn chiếm lấy địa bàn cùng dân cư, chính là dựa vào gieo trồng tiên thảo để làm giàu.

Khu chợ này, là dùng để tiến hành giao dịch.

Chu Hằng dẫn Dương Lan Hinh đi vào khu chợ, nơi này hết sức náo nhiệt, trên đường đầy đầu người qua lại, hơn nữa tu vi mỗi người đều rất cao, dù cho trẻ con mới sinh cũng đạt đến Sơn Hà Cảnh!

Quả thật, không có tu vi như thế, làm sao chống chọi được trọng lực kinh khủng thế này?

Đi một đoạn đường, đột nhiên Chu Hằng ngừng lại, đầy vẻ kinh ngạc.

Bởi vì hắn thấy được một cửa hàng, tên của cửa hàng này… hắn rất quen thuộc.

Thiên Bảo Các!

Chương 525: Rốt cuộc Thiên Bảo Các có lai lịch gì?

Thiên Bảo Các có thế lực rất lớn ở Huyền Càn Tinh, chẳng những trải rộng Thiên Long Đế triều, ngay cả Dạ Ma Đế triều cùng Thiên Yêu Đế triều cũng trải đầy chi nhánh – Chu Hằng đã từng hỏi Thương Ngạo Mục Nguyệt.

Lúc ấy Chu Hằng rất kỳ quái, Thiên Bảo Các ở ba đại Đế triều làm sao kết nối với nhau? Tổng chủ của bọn họ phải có tài năng cỡ nào mới làm cho Thiên Bảo Các ở ba Đế triều khác nhau có thể liên thủ hợp tác?

Nên biết ở trong ba Đế triều này, nhân viên Thiên Bảo Các còn có những chủng tộc khác biệt, hơn nữa còn đối địch nhau, vậy mà còn có thể phục vụ cho cùng một thương hiệu, quả thật là điều khó tưởng tượng.

Theo Chu Hằng nghĩ, có thể Thiên Bảo Các là do tiên nhân mở ra, mà vị tiên nhân này lại bỏ mình. Nhưng Thần chích của tiên nhân đủ mạnh mẽ, theo lý thuyết Thần chích không bị tổn hại gì, còn có thể đoạt xá sống lại.

Khi đó, cũng chỉ có tiên nhân mới có thể mở ra cùng một hiệu buôn ở ba Đế triều khác nhau, cũng chính vì thế, sau khi vị tiên nhân kia ngã xuống, Thiên Bảo Các ba đại Đế triều mới ra

sức tìm kiếm “người có duyên”.

Bọn họ muốn tìm được vị tiên nhân ngã xuống ngày xưa, tái hiện lại vinh quang ngày trước.

Trước kia Chu Hằng nghĩ như thế.

Nhưng mà Tiên giới cũng còn có Thiên Bảo Các!

Chẳng lẽ chỉ là giống cái tên?

– Chu Hằng, sao vậy? Dương Lan Hinh thấy bỗng nhiên Chu Hằng ngẩn người, không khỏi hỏi, cho là hắn phát hiện kẻ địch gì, lập tức có vẻ căng thẳng.

— Tuy rằng bọn họ đến Bắc Hợi Thành, điều này cũng không đại biểu bọn họ đã an toàn. Thế giới này vô cùng tàn khốc, mọi thứ đều dùng thực lực nói chuyện, nếu có người Mặc gia phát hiện bọn họ, vậy chém bọn họ tại chỗ này thì có sao?

Quy tắc của Tiên Thành chỉ áp dụng với kẻ yếu hoặc không có bối cảnh, ở trong 49 Tiên Thành này có không biết bao nhiêu người mang nghiệp chướng nặng nề vượt xa cường đạo tinh hải, nhưng mỗi người bọn họ đều có bối cảnh sâu đậm, ai dám đuổi bọn họ ra khỏi Tiên Thành?

Chu Hằng cười, nói: – Không có gì, chỉ là căng thẳng quá độ thôi!

Dương Lan Hinh không khỏi cáu gắt, tên khốn này biết rõ mình như chim sợ cành cong, lại còn cố tình muốn dọa nàng như thế, đúng là đáng ghét! Nàng còn trợn trắng liếc Chu Hằng, nói: – Vậy ngươi còn đứng đó làm gì?

Bị bà béo này liếc một cái mị nhãn toát đầy mồ hôi lạnh, Chu Hằng run run một lúc mới nói: – Thiên Bảo Các này… nàng nói rõ chuyện Thiên Bảo Các này cho ta biết!

– Thiên Bảo Các? Dương Lan Hinh lại trợn trắng, nhưng thấy sắc mặt Chu Hằng thận trọng, cũng không làm khó nữa, bắt đầu giới thiệu tình huống của Thiên Bảo Các.

Chu Hằng càng nghe càng kinh ngạc, bởi vì này Thiên Bảo Các này ở Tiên giới cũng là tồn tại trên trời!

Theo Dương Lan Hinh biết, Thiên Bảo Các trải rộng chi nhánh toàn bộ các góc 49 Tiên Thành. Cũng như một chi nhánh này, chỉ riêng Bắc Hợi Thành đã có ít nhất vạn chỗ, là thương hiệu lớn nhất Tiên giới!

Hơn nữa, những Thiên Bảo Các này ngoài việc kiếm tiền ra, bọn họ còn gánh trách nhiệm trọng đại, đó là tìm kiếm Các

chủ chân chính của mính

Còn đang tìm?

Trong lòng Chu Hằng dấy lên sóng gió, xem ra hắn đánh giá quá thấp thực lực của Thiên Bảo Các, cũng đánh giá thấp thực lực của vị tiên nhân ngã xuống kia.

Nếu hắn suy đoán trước đó không sai, như vậy vị tiên nhân ngã xuống kia thế nào cũng phải có tu vi Sáng Thế Đế, thế mới có thể ăn sạch khắp 49 Tiên Thành! Thậm chí, vị chủ này còn có thể ngang hàng với Hoặc Thiên, nguyên chủ nhân hắc kiếm, là tồn tại có thể chống đối đại đạo thiên địa!

Đại loạn Tiên giới năm đó, rốt cuộc là có mấy vị cường giả siêu cấp tham chiến?

Chu Hằng có thể khẳng định. Một là nguyên chủ nhân hắc kiếm, một người khác tự nhiên là Hoặc Thiên, người thứ ba là tử thù với Hoặc Thiên, pho tượng đã gặp ở Đạo tràng trên Tiên đại lục đụng vào Huyền Càn Tinh.

Đáng tiếc, pho tượng đó chỉ có thể nhìn ra là nữ nhân, nhưng hình dạng cụ thể thế nào thì vì mất đầu mà không rõ ràng.

Như vậy chủ nhân chân chính của Thiên Bảo Các là cường giả siêu cấp thứ tư, hay là một trong ba người này?

Hoặc Thiên? Không có khả năng, bởi vì nàng đã đi qua Thiên Bảo Các, cũng không có hảo cảm gì với chỗ này, ngược lại còn có địch ý, chính vì điều này làm Chu Hằng mất đi cảm tình với Thiên Bảo Các.

Như vậy là tử địch với Hoặc Thiên? Cũng không có khả năng, bởi vì không thấy Thiên Bảo Các dựng tượng ở ngoài! Nhưng mà, điều này cũng không nói rõ vấn đề, bởi vì Thiên Bảo Các mất đi chiến lực hùng mạnh nhất, khẳng định sẽ cẩn thận hơn, bọn họ dám nói trắng ra là muốn tìm ai hay sao?

Không sợ kẻ địch trước kia đến diệt bọn họ?

A! Phiền quá! Loạn quá!

Chu Hằng suy nghĩ đến đau cả đầu, thật có một loại khát vọng muốn nghịch chuyển trăm vạn năm thời gian, quay trở lại thời điểm đại chiến khi đó để xem cho rõ ràng.

Hắn lại cân nhắc lần nữa, kỳ thật nguyên chủ nhân hắc kiếm cũng có thể là chủ nhân Thiên Bảo Các, bởi vì lúc trước là hắc kiếm đụng tới liền phá hủy trụ Linh Tinh, mới dẫn tới Thiên

Bảo Các chú ý hắn.

Chu Hằng trầm ngâm một hồi, hỏi Dương Lan Hinh: – Nàng có nghe qua cái tên Hoặc Thiên?

– Hoặc Thiên? Dương Lan Hinh đầu tiên là vẻ mờ mịt, tiếp theo nói: – Là ai vậy, dám đặt cái tên to gan như thế! Mị hoặc thương thiên, đúng là lớn lối!

Người này không chỉ lớn lối, hơn nữa quả thật có thực lực đó!

Chu Hằng cũng không thể giải thích được cho Dương Lan Hinh, nói: – Chúng ta đi tìm khách sạn ở lại đã, nghĩ cách mở ra cấm chế trên người nàng, không thể để như vậy mãi được!

Đối với đề nghị này, Dương Lan Hinh tự nhiên vui vẻ đồng ý, đã quen với lực lượng mạnh mẽ, hiện tại biến thành đi hai bước cũng thở hổn hển, loại cảm giác bất lực này làm nàng rất không quen.

Hai người tìm khách sạn vào ở, vì vậy Chu Hằng bỏ ra 10 tiên thạch hạ phẩm, bao hai gian phòng trong vòng 1 tháng.

Ở Tiên giới, làm cái gì cũng cần tiên thạch.

Sau khi vào phòng, chuyện đầu tiên Chu Hằng làm là bảo Dương Lan Hinh giải trừ ngụy trang bà béo kia, hắn nhìn ngán lắm rồi, ảnh hưởng tới tâm tình sĩ khí mà!

– Hiện tại ta bị giam linh lực, không cởi bỏ được! Dương Lan Hinh lại trả lời dứt khoát.

– Nhất định nàng còn biện pháp khác! Chu Hằng khẳng định, hắn biết nữ nhân đều thích đẹp, làm sao cũng phải có mấy phương án.

Dương Lan Hinh trừng một cái, lấy ra một viên đan dược từ pháp khí không gian, ăn vào. Chỉ một lúc sau, hình thể của nàng liền biến hóa, thịt mỡ bốc hơi như nước, nhanh chóng hiện ra hình thể đẫy đà mềm mại mê người của nàng.

Bộ ngực tròn cự lớn đầy đặn, mông tròn vểnh cao, tràn đầy dụ hoặc ma quỷ!

Trong lòng Chu Hằng không khỏi rung động, đẩy cằm Dương Lan Hinh cười nói: – Cô bé, cười cho đại gia coi!

Nhìn thấy thưởng thức hưởng thụ không hề che giấu trong mắt Chu Hằng, Dương Lan Hinh có phần đắcý. Lúc trước Chu Hằng dưới tình huống trúng mị độc nhìn thấy nàng còn thể mềm nhũn xuống, điều này quá tổn thương tự tôn của nàng!

Lúc này nhìn thấy một tia dục vọng ở sâu trong mắt nàng, nàng biết rõ mình chơi với lửa sẽ có ngày chết cháy, nhưng vẫn không nhịn được phải bày ra một mặt phong tình nhất của mình cho nam nhân này xem.

Nữ nhân, bày ra dung mạo của mình cho người mình thích!

– Hừ! Ngươi bảo ta khôi phục hình dạng, chính là vì khi dễ ta hay sao? Nàng ra vẻ tức giận nói, còn lắc lắc vai, dong đưa bộ ngực to lay động dữ dội, như muốn xé rách áo nhảy ra.

Yêu… yêu tinh mà!

Chu Hằng có chút không cầm giữ được, ánh mắt liền trở nên nguy hiểm: – Nàng đừng có chơi lửa tự cháy, coi chừng ta ăn luôn nàng!

– Ngươi dám không? Dương Lan Hinh hừ một tiếng, mũi ngọc nhăn lại ra vẻ khinh miệt.

– Ta không dám? Chu Hằng cười ha hả, thả người trực tiếp ép thân thể Dương Lan Hinh lên tường, làm cho yêu tinh này cảm nhận rõ ràng hạ thân đã biến hóa của mình.

Thân thể hai người dán sát vào nhau, cảm giác được hơi nóng của đối phương, làm cho dục vọng bùng cháy hừng hực.

Phù! Phù!

Hơi thở của Chu Hằng ồ ồ phun lên khuôn mặt Dương Lan Hinh, làm cho yêu nữ toát đầy mây đỏ trên má, càng thêm ướt át diễm lệ như muốn nặn ra nước. Hắn cúi đầu, mò đến đôi môi đỏ của Dương Lan Hinh.

Dương Lan Hinh né một chút, tránh một chút, nhưng chỉ có một khoảng không như vậy, nàng có thể tránh né được đi đâu. Trong tiếng ưm, môi hồng của nàng bị Chu Hằng bắt giữ, cả thân thể mềm mại run run, như vừa kích động lại sợ hãi.

Dưới kỹ thuật hôn môi lão luyện của Chu Hằng, nàng nhanh chóng quên hết tất cả, kịch liệt hôn trả lại Chu Hằng, trao đổi nước bọt với nam nhân này, ánh mắt mê ly, cả người trở nên nóng bỏng.

Ý thức của nàng mê loạn, đợi cho đến lúc khôi phục lại, liền cảm giác trên bộ ngực cao vút của nàng đang bị một bàn tay chiếm cứ, không khách khí nhào nặn quả cầu ngạo nghễ của nàng, tùy tiện sờ nắn, làm cho hai cái bánh bao lớn không ngừng thay đổi hình dạng.

Đúng là tên đáng ghét, ngay cả nàng cũng không nỡ chạm vào bộ ngực hoàn mỹ như thế, nhưng tên này không mời tự xông

vào, kẻ cướp! Lưu manh!

Ý thức của nàng vẫn còn mơ hồ, thẳng đến khi cảm giác mông lạnh lẽo, mới phát hiện không biết lúc nào lưu manh này đã cởi một nửa quần của nàng, một bàn tay đùa giỡn mông của nàng nửa buổi, vẫn còn chưa thỏa mãn tiếp tục tiến tới, muốn tiến thẳng vào trung tâm!

– Đừng… Nàng phát ra chống cự yếu ớt.

Ánh mắt Chu Hằng nóng bỏng, dù hắn phát tiết một trận trên người Mặc Ngọc Nghiên, nhưng còn chưa hoàn toàn quét sạch mị độc, tuy rằng không đến mức ảnh hưởng ý thức của hắn, nhưng vẫn làm hắn trở nên dễ bị kích động.

– Vì sao? Hắn hỏi, bàn tay dừng lại không tiếp tục xâm lấn, nhưng tạm thời cũng không tính lui binh.

– Ta không muốn giao bản thân cho ngươi ở tình huống thế này! Dương Lan Hinh mặt đầy hoa đào, quả thật đã động tình như lửa, nhưng một tia lý trí vẫn làm nàng hô ngừng.

Tuy rằng nàng vẫn dùng hình tượng phong tao quyến rũ bày ra bên ngoài, nhưng phong tao chỉ là bề ngoài của nàng, ở sâu trong nội tâm vẫn giữ chặt một điểm mấu chốt. Lần đầu tiên của nàng… nhất định phải giao cho chồng ở đêm tân hôn.

Chu Hằng hít thở nặng nề, dục hỏa của hắn sôi trào, nếu hắn dùng sức mạnh, bây giờ Dương Lan Hinh không có năng lực ngăn cản hắn, chỉ là chính hắn hận nhất kẻ bức hiếp nữ nhân, làm sao lại thành người như vậy?

— Mặc Ngọc Nghiên thuộc loại tự rước lấy họa, hắn không hề áy náy trong chuyện này.

– Vậy ta làm sao đây? Chu Hằng dụi dụi vào người Dương Lan Hinh, để cho đối phương cảm nhận rõ ngọn lửa ở chỗ nào đó.

– Ngươi… ngươi đi thanh lâu ở bên ngoài đi! Dương Lan Hinh cắn môi đỏ nói.

– Cái gì! Chu Hằng giận dữ, vung tay lên đánh vào mông to của Dương Lan Hinh, bốp bốp bốp, gợn sóng lay động, gợi cảm mê người.

Dương Lan Hinh cũng ý thức được đề nghị của mình đúng là đáng đánh, cho nên cũng không dám chống lại dâm uy của Chu Hằng, yếu ớt nói: – Vậy phải làm sao đây?

Chu Hằng nhìn miệng nhỏ diễm lệ của nàng, lập tức toát ra tươi cười.

– Ngươi… ngươi muốn làm gì? Đột nhiên Dương Lan Hinh có dự cảm không lành.

Chương 526: Lò luyện đan kỳ quái

Nửa ngày sau, Chu Hằng sảng khoái thoải mái.

Dương Lan Hinh thì không ngừng nôn khan, vừa ra sức trợn trừng Chu Hằng, miệng của nàng mỏi chết, tay cũng tê cứng.

Đúng là dã thú mà!

Tuy rằng nàng còn là xử nữ, nhưng thân là đại tiểu thư Dương gia, rất nhiều thứ nàng nhất định phải biết, cần thiết phải biết. Nam nhân mà, ngắn thì một vài phút, lâu thì cũng chỉ nửa tiếng, tối đa cũng chỉ một giờ.

Làm loại chuyện đó rất hao tổn thể lực!

Võ giả tu luyện là linh lực, nhưng lúc làm chuyện đó chẳng lẽ phải vận khí toàn thân? Rốt cuộc là đang hưởng thụ hay đánh trận?

Nhưng Chu Hằng lại là Thể tu, điều này làm hắn có được điều kiện cơ bản đánh lâu dài, cộng thêm tiền vốn ở mặt này vốn đã

hùng hậu, quả thật là một con dâm thú hình người!

— Lúc trước nàng cũng đã thấy rõ Mặc Ngọc Nghiên chịu tội cỡ nào!

Đương nhiên, nàng vốn độc ác quyết đoán sẽ không đồng tình gì với Mặc Ngọc Nghiên, lại còn có chút ghen, dâng lên sát ý cực nặng đối với Mặc Ngọc Nghiên.

Cũng chính vì thưởng thức cảnh xuân sống động giữa Chu Hằng và Mặc Ngọc Nghiên, nàng mới hạ quyết tâm ở chung với Chu Hằng. Bằng không, hình ảnh Chu Hằng cởi sạch cứ quanh quẩn mãi trong đầu nàng, sẽ làm nàng điên mất.

– Trước kia nàng nhìn hết ta, hiện tại lại chơi ta, nhất định phải chịu trách nhiệm với ta! Chu Hằng dùng giọng điệu “ai oán” nói.

Thật… thật là không biết xấu hổ mà!

Dương Lan Hinh trợn mắt cứng lưỡi, rõ ràng là nàng bị chiếm hết tiện nghị, sao mà ngược lại còn muốn nàng chịu trách nhiệm? Nam nhân thối này! Cho rằng nàng rất muốn nhìn hắn trần truồng hay sao, còn muốn chơi… cái thứ thối của hắn?

Tay tê muốn trật khớp, miệng sắp không khép lại được, còn

dám được tiện nghi còn khoe mẽ!

– Đừng quên, ngươi là thuộc hạ của ta! Dương Lan Hinh quyết định phấn chấn lại địa vị làm chủ của mình, nghiêm mặt nói với Chu Hằng: – Hiện tại, ngươi mau nghĩ cách cởi cấm chế trên người ta!

Chu Hằng gãi gãi đầu, nói: – Cởi áo thì ta giỏi lắm, cởi cấm chế thì… khó!

Cái này tính là trả lời gì!

Dương Lan Hinh thật muốn đánh Chu Hằng một trận, lấy xích trói tên này treo lên, tiềm chất nữ vương trong nội tâm nàng đã manh nha nảy sinh.

– Cút, không cởi được cấm chế của lão nương, đời này ngươi đừng mơ lên giường của lão nương nữa! Nàng nổi đóa lên, đạp đá Chu Hằng một trận, đuổi ra khỏi phòng mình.

Sau khi Chu Hằng rời phòng, thở phào một hơi.

Mị độc đáng chết, nếu không phải nó, lúc trước hắn làm sao lại khẩn cấp muốn đè lên Dương Lan Hinh! Bây giờ người ta miệng cũng hôn, ngực cũng sờ, còn thiếu một chút đạp vào cửa, lúc này nếu hắn còn phủi mông bỏ chạy, bản thân Chu

Hằng cũng sẽ khinh bỉ chính mình.

Nam nhân không thể phủi bỏ trách nhiệm được!

Ở trong khách sạn tự nhiên không thể giải quyết được vấn đề gì, Chu Hằng đi ra bên ngoài.

Thật ra muốn cởi bỏ cấm chế trên người Dương Lan Hinh thì rất đơn giản. Chỉ cần tìm một Nguyệt Minh Đế là được, nhưng mấu chốt là hắn ở nơi xa lạ, đi đâu mà tìm Nguyệt Minh Đế?

Nơi này là Bắc Hợi Thành, Nguyệt Minh Đế đủ để xưng vương xưng bá, hắn mạo muội đi tìm người ta, bị người ta đuổi ra còn nhẹ, gặp phải tính tình không tốt thậm chí còn giết hắn!

— Hàng rào cảnh giới Tiên giới rõ ràng, chỉ là Nguyệt Minh Vương nào có tư cách nói chuyện với Nguyệt Minh Đế?

Cũng như ở Phàm giới, người thường nếu tùy tiện đi mời quan lớn làm việc cho mình, vậy sẽ có kết cục thế nào?

Đối với Nguyệt Minh Đế mà nói, cởi cấm chế trên người Dương Lan Hinh chỉ là chuyện nhấc tay, nhưng mấu chốt là cánh tay của người ta không thể tùy tiện đưa ra được!

Oong!

Hắn đang suy nghĩ chuyện, hắc kiếm trong đan điền đột nhiên rung lên, chỉ về một hướng.

Có bảo vật!

Vị đại gia này hắc kiếm này trước nay khẩu vị kén không bình thường, sau khi đến Tiên giới cũng chỉ phản ứng một lần, chính là phát hiện Thiên Huyền Linh Tinh. Sự thật chứng minh, đó quả là chí bảo!

Có thể củng cố Cốt phù, khả năng đó đã vượt ra khỏi phạm trù tiên vật, mà đạt đến trình tự bảo vật thiên đạo!

Là bảo vật đạt đến tồn tại cấp số như Hoặc Thiên mới có thể vận dụng!

— Nếu không có phù văn trên thiên linh cái, Chu Hằng có thể hấp thu được Thiên Huyền Linh Tinh? Đáp án rõ ràng là không thể.

Hiện tại hắc kiếm lại có phản ứng, có phải là phát hiện được Thiên Huyền Linh Tinh ở chỗ này?

Nếu như có thể bù đắp Cốt phù, dù là hắn tạm thời không có khả năng đạt đến độ cao như Hoặc Thiên, nhưng vừa tế ra Cốt phù, giết Sáng Thế Cảnh như giỡn chơi! Hiện tại hắn thiếu nhất là thực lực, bằng không sao lại bị Mặc gia nhốt mấy tháng như con chó!

Chu Hằng đi theo hướng hắc kiếm chỉ, nhanh chóng đến một chỗ tiệm rèn.

Nơi này ngổn ngang nhiều thứ, một phần nhỏ là binh khí, phần lớn còn lại là chảo sắt, cuốc chim… Nhưng phần lớn những kim loại này là tài liệu cấp bậc Kết Thai, Thần Anh Cảnh, đặt ở Phàm giới là chí bảo, nhưng đến Tiên giới lại thành thứ lót đáy.

Chu Hằng đã có được thể chất cấp bậc pháp khí Nguyệt Minh Vương, những kim loại này đã không còn tác dụng với hắn.

Hắc kiếm chỉ tới ngay chỗ này!

Tức là nói, trong đám nồi chảo cuốc xẻng này, có che giấu một món bảo vật mà hắc kiếm cũng có phản ứng!

– Chào quý khách, ngài cần gì? Nhìn thấy có khách tới cửa, chủ tiệm rèn ra chào đón, là một nam nhân cường tráng, thân thể đầy cơ bắp, sức trâu đạt đến trình tự Thần Anh, là một Thể tu.

Không đúng, không phải Thể tu, mà là lao động thể lực nhiều năm, làm cho thể chất của hắn trở nên cực kỳ mạnh mẽ, không kém gì trình tự Thần Anh Cảnh.

Đây là Tiên giới, linh khí dày đặc tẩm bổ, dù chỉ là một thợ rèn bình thường đến không thể bình thường hơn cũng có được sức trâu đạt đến trình tự Thần Anh Cảnh! Nếu hắn có thể đi Phàm giới, tuyệt đối có thể xưng bá một phương!

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Ta tùy tiện xem đã!

Nam nhân này có thể cảm ứng được lực lượng vô biên mênh mông từ trên người Chu Hằng, cho nên hắn cũng không dám thúc giục hay đuổi người, cười theo: – Quý khách cứ tùy ý chọn lựa, chọn được gì thì nói với ta!

Chu Hằng gật đầu, lật từng món từng món mà tìm, không có gì phải vội.

Dù sao bảo vật đó cũng không chạy được.

Hắn tìm một phần ba đồ vật, hắc kiếm lại đột nhiên rung lên.

Chẳng lẽ chính là thứ này?

Chu Hằngnhìn cái bếp lò trong tay, toàn màu xanh, nhìn bề ngoài quá bình thường. Bếp lò này chỉ lớn hơn ấm trà một chút, nhìn hình dạng mà đoán… rất giống một cái lò luyện đan.

Nếu là lò luyện đan, vậy có phải nhỏ qua không?

Hơn nữa… Chu Hằng búng vào bếp lò, âm thanh thanh thúy lại hùng hậu, lẽ ra là đúc bằng kim loại, nhưng vấn đề là huyết thống Phệ Kim tộc của hắn lại không có phản ứng.

Mặc kệ là kim loại cấp bậc gì, huyết mạch Phệ Kim tộc của hắn phải nên cảm ứng được, chỉ là mạnh yếu khác nhau. Như là kim loại cực kỳ quý hiếm sẽ làm hắn có cảm giác như đói bụng mấy ngày, vội vàng muốn cắn nuốt.

Còn kim loại thông thường, cũng như thức ăn hắn đã chán ngấy, không có hứng thú gì.

Nhưng cái lò luyện đan này, huyết mạch Phệ Kim tộc lại

không nhìn tới, như là căn bản không cảm ứng được.

Có thể làm cho hắc kiếm nổi lên phản ứng, lò luyện đan này tuyệt đối là bảo vật, hiện tại lại bị huyết mạch Phệ Kim tộc bỏ qua, cho dù Chu Hằng là kẻ ngốc cũng biết lò luyện đan này bất phàm!

– Ông chủ, lò luyện đan này từ đâu mà ra? Chu Hằng hỏi nam nhân kia.

– Cái này hả, để ta nhớ lại…

Nam nhân kia vuốt đầu suy nghĩ một lúc lâu, mới vỗ đầu, nói: – Ta nhớ rồi, cái này ta có từ hơn 30 năm trước, bán mấy năm cũng không bán được, vốn là muốn nấu chảy rèn chảo, nhưng không biết thứ này làm bằng chất liệu gì, nung thế nào cũng không chảy được!

– Về sau cứ bỏ ở trong này!

Bảo vật như vậy nếu bị lửa phàm nung chảy, vậy đúng là quá kém!

Chu Hằng cười, nói: – Ra giá đi, ta lấy!

Nam nhân kia liền vui vẻ, nói: – Quý khách, ngài xem… ba khối tiên thạch hạ phẩm được không?

Mãi mà hắn không bán được cái bếp lò này, bây giờ thấy Chu Hằng thích, liền há mồm sư tử ngoạm. Nên biết một khối tiên thạch hạ phẩm tiêu chuẩn cũng đủ mua cả trăm món hàng trong tiệm của hắn.

Chu Hằng cũng biết tên này muốn chặt chém mình, nhưng thực tế với giá trị thật sự của bảo vật này, ba khối tiên thạch hạ phẩm thật sự là giá cải trắng! Hắn sảng khoái lấy ra ba khối tiên thạch ném sang, sau đó thu lại lò luyện đan.

Đem cái này về từ từ nghiên cứu.

Thấy Chu Hằng sảng khoái như vậy, nam nhân kia không khỏi toát ra ảo não, sớm biết vậy hắn nên ra giá cao một chút.

Chu Hằng mỉm cười nói:

– Lão huynh, làm người không thể quá tham, có đúng không?

Nam nhân kia liền cả kinh, ba khối tiên thạch hạ phẩm đã là tài sản không nhỏ đối với hắn! Mà người có thể không thèm chém giá, trực tiếp ném ra ba khối tiên thạch thì hắn làm sao đắc tội

nổi?

Nếu thật sự quá tham lam, sẽ còn dẫn tới họa sát thân!

Vừa nghĩ đến đó, cả người hắn liền toát ra mồ hôi lạnh.

Chu Hằng rời khỏi tiệm rèn, liền không còn tâm tình chạy một vòng nữa, lúc này lập tức trở về, hắn muốn về khách sạn nghiên cứu kỹ cái lò luyện đan này, rốt cuộc dựa vào cái gì làm cho hắc kiếm có phản ứng.

– Hả? Hắn đi được một đoạn, trong lòng bỗng dâng lên cảm giác cực kỳ cổ quái, chợt dừng bước, muốn cảm ứng cẩn thận, nhưng cỗ cảm giác này đã không cánh mà bay.

Chuyện gì vậy?

Chu Hằng dừng lại một lúc, mới tiếp tục đi.

……..

Trên bầu trời khu chợ này, một bóng người bay vụt qua, 9 vầng mặt trời hừng hực bùng cháy đằng sau hắn.

Nhật Diệu Cảnh có ba tiểu trọng thiên, mặt trời đỏ là Vương, mặt trời tím là Hoàng, mặt trời trắng là Đế! Mặt trời trắng của người này vô cùng thuần túy, hơn nữa còn là 9 vầng mặt trời, nói rõ hắn chẳng những là Nhật Diệu Đế, còn có thiên phú vô cùng kiệt xuất, mới có thể hình thành 9 vầng mặt trời!

Đây là một nam nhân dáng người khôi ngô, thân hình bay vụt như không để ý tới trọng lực đáng sợ của Tiên giới, đợi đến lúc xẹt qua khu chợ này, thân hình của hắn chợt ngừng lại, lẩm bẩm: – Sao ta lại cảm ứng được lực huyết mạch của gia tộc?

– Nơi này tuyệt đối không nên có tồn tại tộc nhân mới đúng!

– Ấy, ta nên đi xử lý ác tặc kia trước, đã đuổi giết nhiều năm, lần này tuyệt đối không thể để hắn trốn thoát! Đợi giết được ác tặc kia, ta quay lại tìm xem, lực huyết mạch kia cũng không mạnh, tối đa chỉ có tu vi Nguyệt Minh Hoàng, ta muốn tìm hắn cũng dễ như trở bàn tay!

– Quyết định vậy đi!

Nam nhân kia lại xoay người, nháy mắt đi xa.

Chương 527: Hỏa Thần Lô

Chu Hằng ấn xuống cổ cảm giác quái dị xẹt qua kia, một đường ngâm nga khúc nhạc quay về khách sạn.

Lấy được một món bảo vật có thể là cấp bậc cao đến quá mức, tự nhiên tâm tình của hắn rất tốt. Nhưng đến khi quay về, Chu Hằng lập tức nhẹ tay nhẹ chân, bởi vì hắn vốn phải đi nghĩ cách cởi bỏ cấm chế cho Dương Lan Hinh, mà không phải xách một cái lò luyện đan trở về.

Dù là hắn không cần sợ Dương Lan Hinh, nhưng nam nữ ở chung, đây không phải là chuyện sợ hay không.

Khiêm tốn thì tốt hơn.

Nhưng mà, cái thứ này thật là lò luyện đan ư?

Chu Hằng cũng chỉ là cảm thấy nó giống, nhưng kích thước này cũng nhỏ quá, không gian như thế này thì có thể bảo vào được bao nhiêu nguyên liệu?

Trở lại phòng mình, hắn đóng cửa, lấy ra lò luyện đan, bắt đầu nghiên cứu cẩn thận.

Lật trái, lật phải, Chu Hằng cũng không phát hiện có chỗ nào kỳ dị. Hắn thử đưa thần thức vào trong, nếu lò luyện đan này là pháp khí, như vậy hắn thông qua gieo thần thức là có thể làm nó nhận chủ.

Nhưng làm Chu Hằng thất vọng, là lò luyện đan này không có phản ứng, như quả thật chỉ là một cái bếp lò tầm thường không thể tầm thường hơn.

Đương nhiên là không thể nào!

Hiện tại càng không có phản ứng, là càng nói rõ lò luyện đan này bất phàm.

Cũng phải, nếu có thể dễ dàng làm nó nhận chủ, lò luyện đan này cũng sẽ không bị chôn vùi trong lò rèn, đến tận bây giờ mới bị Chu Hằng phát hiện.

Nhưng nếu như không thể sử dụng được bảo vật này, thế thì có ích gì?

Chu Hằng lại thử lần nữa, nhưng lò luyện đan này như cục đá cứng đầu, hoàn toàn không có phản ứng gì với thần thức của

hắn.

1 giờ, 3 giờ… 12 giờ.

Chu Hằng nổi giận, bực mình không thôi, liền vận chuyển huyết mạch Phệ Kim tộc, hắn muốn cắn nuốt cục sắt cứng náy

Nhưng…. không có phản ứng gì!

Huyết mạch Phệ Kim tộc lại không hề có phản ứng với lò luyện đan này, giống như mỹ nữ tuyệt thế cởi hết quần áo, kết quả nam nhân đối diện lại là một tên thái giám đáng chết.

Ghê như vậy?

Chu Hằng thầm nghĩ có nên tế ra hắc kiếm chém một hồi? Nhưng hắn liền lắc đầu, hắc kiếm dĩ nhiên không gì không phá, nhưng dù sao thực lực bản thân hắn quá yếu, không thể chân chính phát huy ra uy lực của thanh Tiên khí bậc cao này.

Ước chừng hắc kiếm cũng không phát huy tác dụng.

Vậy phải làm sao?

Ngay cả hắc kiếm cũng không được, Phiên Thiên Chưởng, Phi Vũ Thất Kiếm khẳng định càng vô dụng!

Chờ đã, chờ đã, hắn còn một món vũ khí!

Cốt phù!

Tuy rằng Cốt phù không hoàn chỉnh, chỉ còn lại không tới 1%, nhưng Cốt phù chính là Cốt phù, chỉ cần có thể kích hoạt, uy lực tuyệt đối vượt qua chiến lực mạnh nhất của Chu Hằng hiện tại.

Nhưng Cốt phù không thể nào tự động kích hoạt, cho nên nếu gặp phải kẻ địch, như vậy Chu Hằng cũng không còn cách nào. Nhưng lò luyện đan này là vật chết, vậy dễ xử lý rồi.

Chu Hằng dùng hai tay cầm lò luyện đan, dứt khoát một cái, đập mạnh lên thiên linh cái của mình.

— Không phải Cốt phù gặp công kích sẽ có phản ứng hay sao. Hừ hừ, thế này cũng được chứ!

Quả nhiên, khi lò luyện đan đụng vào trên thiên linh cái, Cốt phù kia đột nhiên có phản ứng, ánh sáng vàng lóe lên, thả ra uy lực khủng bố.

Ầm!

Lò luyện đan văng khỏi tay, vèo một cái trực tiếp dính vào trong tường!

Vậy mà còn không hỏng!

Chu Hằng sờ đầu, tay ướt, dính dính! Hắn chảy máu rồi!

Lò luyện đan này quả thật đủ cứng, chịu đựng một đòn của phù văn mà còn không vỡ nát!

Lần nữa!

Chu Hằng đi tới rút ra lò luyện đan, đưa lên trên đỉnh đầu, muốn tiếp lần nữa.

– Ngừng! Ngừng! Ngừng! Lão tử phục ngươi rồi, nếu thêm lần

nữa, bổn đại gia sẽ phải tan rã mất! Một giọng nói đột nhiên xuất hiện trong lòng Chu Hằng.

Đây là dao động thần thức!

Chu Hằng đột nhiên cả kinh, nhưng lập tức chuyển ánh mắt nhìn vào lò luyện đan trong tay, trong lòng trào ra cảm giác không thể tưởng tượng.

Dù coi như lò luyện đan này là pháp khí, nhưng cái gọi là khí linh cũng chỉ là trận văn tụ tập linh khí thiên địa, có dục vọng sinh tồn nhất định. Cũng như Bách Quỷ Kiếm, nó có thể triệu hồi ra những quỷ ảnh chính là tác dụng của trận văn, không phải khí linh chủ động làm ra.

Có được trí tuệ, chỉ có thể là sinh linh!

– Ngươi là ai? Chu Hằng lạnh lùng hỏi.

– Đừng căng thẳng! Đừng căng thẳng! Bổn đại gia chính là lò luyện đan trong tay ngươi. Hắc hắc, ngươi đừng đụng bổn đại gia vào phù văn nữa, bổn đại gia cả bó tuổi rồi, không chịu nổi giày vò như thế! Lò luyện đan nói.

Đối thoại với một cái lò luyện đan, thấy sao cũng rất quái dị?

Chu Hằng hừ một tiếng, nói: – Ngươi trả lời làm ta không hài lòng! Rõ ràng ngươi là lò luyện đan, vì sao có thể nói chuyện?

– Bổn đại gia không có miệng, làm sao nói? Bổn đại gia chỉ có thể dùng thần thức thôi! Lò luyện đan đắc ý nói.

Bùm!

Chu Hằng nện lò luyện đan lên trên thiên linh cái, hào quang lóe lên, lò luyện đan lập tức phát ra tiếng hét thảm, lại bị đánh bay ra, dính vào trong tường.

– Tiểu tử, ngươi điên rồi, ôi, ôi, hỏng nặng rồi! Hỏng nặng rồi! Bổn đại gia xuất hiện một vết rạn, bị trọng thương rồi! Bị trọng thương rồi! Lò luyện đan kia lớn giống kêu gào như chết cha chết mẹ.

– Làm sao ngươi có linh trí?

Chu Hằng lại hỏi, lại có hành động muốn nện lên thiên linh cái.

– Bổn đại gia thật sự sợ ngươi! Lò luyện đan thở dài than ngắn. – Sao mà xui xẻo như thế, vốn là bổn đại gia còn tưởng

sẽ yên ổn qua ngày, sao lại gặp một tên tiểu biến thái như vậy!

– Ta nghe được! Chu Hằng lạnh lùng nói.

– Được rồi! Được rồi! Lò luyện đan thức thời nói, bởi vì sắc mặt của Chu Hằng khá là không tốt, có thể đập nó một lần nữa. – Bổn đại gia vốn là một khối Thái Dương Tinh Kim, trải qua thiên địa tẩm bổ tỷ tỷ tỷ năm, cuối cùng mở ra linh trí!

– Nhưng bổn đại gia xúi quẩy mà, còn chưa tu thành thần thông, đã bị một tên khốn thu lấy, đem bổn đại gia luyện thành lò luyện đan!

– Từ đó về sau, bổn đại gia bị nhốt ở trong này, trở thành khí linh của lò luyện đan, còn bị đặt cái tên là Hỏa Thần Lô!

– Đáng thương ta, bổn đại gia là linh trong thiên địa, vốn nên nổi danh sống khỏe, hiện tại hay rồi, phải luyện đan mỗi ngày cho người khác – khổ cực ai hay, ông trời già không có mắt mà!

Nó kêu gào rên xiết không ngớt.

Cái này vô sỉ này quả thật là huynh đệ ruột với con lừa đen mà!

Chờ đã, luyện đan!

– Ngươi biết luyện đan? Chu Hằng đột nhiên có hứng thú, theo khí linh này nói, Thái Dương Tinh Kim hẳn là kim loại cực kỳ quý hiểm, bằng không làm sao lại sinh ra linh trí. Có người lại dùng kim loại quý giá này đem luyện thành lò luyện đan, hẳn là có dụng ý đặc thù.

– Nói nhảm, bổn đại gia vốn chính là Thái Dương Tinh Kim, trời sinh cực dương cực nóng, lại khắc thêm trận văn, đan dược gì bổn đại gia cũng biết luyện chế, chỉ cần có có đầy đủ tài liệu! Hỏa Thần Lô lại đắc ý không thôi, phẩm chất thấp hèn quả thật có thể liều mạng với con lừa đen.

– Ngươi có thể tự động luyện đan? Chu Hằng mỉm cười.

– Chuyện nhỏ như… Không không không, bổn đại gia không biết luyện đan, hắc hắc hắc, vừa rồi bổn đại gia mê muội, khoác lác lung tung, ngươi nghe xong thì quên đi, nhất định đừng để trong lòng! Lò luyện đan này đột nhiên ý thức được không đúng, vội vàng đẩy sạch sẽ.

Chu Hằng hắc hắc cười lạnh, giơ Hỏa Thần Lô lên trên trán lung lay một hồi, uy hiếp rõ ràng.

– Dừng lại, bổn đại gia chịu thua! Hỏa Thần Lô vội vàng kêu

to. – Bổn đại gia biết luyện đan, đan gì cũng biết luyện! Ô hô ai tai, rốt cuộc bổn đại gia tạo nghiệt gì, mới ngủ gật trăm vạn năm, còn chưa ngủ đủ lại phải làm chuyện nặng nhọc!

Con quỷ lười này ngủ trăm vạn năm còn chưa đủ? Còn chưa ngủ đủ?

Đột nhiên Chu Hằng nghĩ tới, Thái Dương Tinh Kim này phải tỷ tỷ tỷ năm mới thai nghén ra linh trí, tuy rằng không biết năm tuổi này có quá mức hay không, nhưng lấy tỷ tỷ năm làm đơn vị thì quả thật không giả dối, tùy tiện ngủ một giấc trăm vạn năm thì quả thật không tính là lâu.

Trăm vạn năm? Vậy chẳng phải nói… Tiên giới đại loạn!

Đúng rồi, lò luyện đan có thể tự động luyện đan là chí bảo cỡ nào, bình thường thì làm sao có thể lưu lạc tới tiệm rèn được? Khẳng định là Tiên giới đại loạn, chủ nhân ban đầu của nó ngã xuống, không còn người nhận ra món bảo vật quý giá này.

Nếu không phải trên thiên linh cái của Chu Hằng có Cốt phù có thể uy hiếp được tên này, chỉ sợ đồ lười này sẽ còn tiếp tục ngủ.

…. Đợi đi mua một ít dược liệu, để tên này luyện chế!

Bất kể là Phàm giới hay Tiên giới, Dược sư, cũng chính là Đan sư, đều là nhân tài vô cùng quý giá. Mỗi một Dược sư đều cần tiêu tốn rất đắt để bồi dưỡng. Như là Tiên giới, Dược sư nhất tinh đã có thể hoành hành ngang ngược, ít nhất Tiên Thành tầng 10 đến tầng 12 tuyệt đối là hàng tranh giành, ngay cả Nguyệt Minh Đế gặp được cũng phải lễ số có thừa.

Giống như Tà Vân Dược sư, chẳng qua là Dược sư nhị tinh, nhưng lại có địa vị khá cao ở Mặc gia, ngay cả tứ tiểu thư như Mặc Ngọc Nghiên cũng phải cung kính xưng một tiếng tiên sinh.

Dược sư Dược sư, tác dụng của bọn họ tự nhiên là thể hiện trên việc điều chế dược vật cùng luyện đan.

Trong đó, điều chế dược vật còn thuộc giai đoạn cấp thấp, dược vật cao cấp đều phải cần luyện chế thành đan!

Nếu như có thể trực tiếp chuyển hóa thành thảo dược chuyển hóa thành đan dược, dù chỉ là đan dược bình thường nhất, chỉ riêng chênh lệch giá cũng đủ kiếm lớn!

Tiên giới cùng Phàm giới thật ra không có gì khác biệt, cái gì cũng cần tiền!

Tiền này, chính là tiên thạch, tiên thạch hạ phẩm, tiên thạch trung phẩm, tiên thạch thượng phẩm!

Chu Hằng không cần dùng tiên thạch để tu luyện, nhưng hắn cần dùng tiên thạch để mua những thứ hắn nhìn trúng, ví dụ… kim loại quý, linh quả hiếm thấy…

Tiên thạch, thứ này càng nhiều càng tốt.

Lập tức thử xem, hy vọng Hỏa Thần Lô này không có khoác lác, bằng không… dùng phù văn đập vỡ nó!

– Ngươi biết luyện đan gì? Chu Hằng hỏi.

– Cái đan dược gì bổn đại gia cũng biết luyện chế, tiểu tử ngươi muốn luyện cái gì! Hỏa Thần Lô ngông nghênh lớn giọng nói.

– Vậy được… ta muốn đan dược tăng lên tu vi, ngươi cần tài liệu gì? Chu Hằng lại hỏi.

– Thiên Nguyên Thảo, Cửu Hóa Quả, Lam Tâm Trấp… Hỏa Thần Lô lưu loát báo ra một đống lớn tài liệu.

Chu Hằng gật đầu, thử thu Hỏa Thần Lô vào không gian đan điền, vù, bếp lò này còn thật đi vào!

Tiên khí, chính là đại khí cấp bậc đỉnh cao!

Hắn đi Thiên Bảo Các một chuyến, cũng giống Phàm giới, nơi này cần gì cũng có, hàng hóa đầy đủ, thậm chí lúc tính tiền, phục vụ còn thêm một câu: – Quý khách, ngài đi thử đá kiểm tra này, nói không chừng ngài chính là chủ nhân mà chúng ta vẫn luôn tìm kiếm!

Hết sức tích cực!

Chương 528: Luyện đan

Như thế xem ra, bất kể là Phàm giới hay là Tiên giới, người của Thiên Bảo Các đều tương đối làm hết phận sự, cố gắng tìm kiếm chủ nhân chân chính của bọn họ.

Chu Hằng trả một khoản tiên thạch lớn, gần như tiêu xài sạch sẽ gia sản trong pháp khí không gian, sau đó mang theo lượng lớn linh thảo rời Thiên Bảo Các.

Sau khi trở lại khách sạn, Chu Hằng đem Hỏa Thần Lô để ở sàn nhà, chính mình thì khoanh chân ngồi xuống, bên cạnh chất đầy thảo dược.

Hắn dùng thần thức kết nối Hỏa Thần Lô nói: – Dược thảo đều lấy tới, hiện tại làm thế nào?

– Ném hết vào!

Hỏa Thần Lô lười biếng nói.

– Hả? Chu Hằng sắc mặt trầm xuống. Hắn tuy rằng không biết

luyện đan, nhưng cũng biết luyện đan là một chuyện cực kỳ tinh tế, tuyệt đối không thể qua loa. Phân lượng bất kỳ một loại dược vật, thời gian bỏ vào, cho dù là chi tiết tinh tế mấy đều có thể ảnh hưởng thành đan.

Cho dù là luyện thành đan dược, còn có tỉ lệ phân chia cấp bậc. Một Dược sư bậc cao và một Dược sư bậc thấp luyện chế đan dược đồng dạng, nhưng phẩm chất đan dược lại có thể xuất hiện khác biệt thật lớn.

Hỏa Thần Lô này tùy tiện như thế, thảo dược gì đều bỏ vào, cũng không quản phân lượng, trước sau. Như vậy thật sự có thể luyện ra đan dược?

Ngươi là thùng rác à!

– Phải có lòng tin đối với bổn đại gia. Bổn đại gia không biết từng luyện mấy trăm triệu lò đan dược rồi, loại Thanh Hoa Đan này hoàn toàn là chuyện nhỏ! Hỏa Thần Lô khoác lác.

Chu Hằng nửa tin nửa ngờ, nhưng phản ứng của hắc kiếm quả thật nói rõ cái lò luyện đan này có cấp bậc rất cao, như vậy liền tin tưởng một lần đi! Nhưng là, thân lò nho nhỏ này có thể chứa được nhiều dược thảo như vậy sao?

Hắn thử đem dược thảo ném vào, không ngờ phát hiện, thân lò này giống như một cái pháp khí không gian, bỏ vào bao nhiêu đồ vật đều giống như muối bỏ biển, lập tức không thấy bóng

dáng.

Sau khi ném tất cả tài liệu vào, Hỏa Thần Lô run lên, nắp lò mở ra kia tự động khép lại. Ngọn lửa hừng hực trống rỗng sinh ra, nhưng là ở bên trong lò mà không phải ở bên ngoài.

Điều này khiến cho Chu Hằng nhìn mà suýt nữa một cước đem Hỏa Thần Lô đá bay. Linh thảo là yếu ớt cỡ nào, có thể trực tiếp thiêu đốt sao?

Toàn bộ bị hủy!

Hắn cố khắc chế, ở trong lòng nói phải có thêm một chút lòng tin, bởi vì trong thân lò có càn khôn, bởi vậy hắn nhìn thấy không nhất định đại biểu cho chân tướng.

Chỉ vẻn vẹn một phút đồng hồ, nắp Hỏa Thần Lô tự mở. Bụp bụp mấy trăm viên đan dược phun ra:

– Được rồi, đan dược đều giao cho ngươi, bốn đại gia muốn ngủ một giấc ngon lành. Không có việc đừng tới quấy rầy đại gia nhà ngươi!

Chu Hằng rất kỳ quái nói: – Lúc ta mua tài liệu căn bản không cân nhắc phân lượng phối hợp, ngươi lại một hơi nuốt hết vào, đan dược luyện ra có thể có hiệu quả?

– Phì! Bổn đại gia nhưng là vua đan đạo, phối hợp không đúng bổn đại gia sẽ không biết tự điều tiết, đem thảo dược thừa ra bỏ đi sao? Hỏa Thần Lô khinh thường nói.

– Bỏ đi?

– Đương nhiên! Tuy nhiên ngươi yên tâm, đều bị bổn đại gia đốt thành tro bụi, tuyệt đối sẽ không ảnh hưởng môi trường! Hỏa Thần Lô đắc ý dạt dào.

– Yên tâm con em ngươi! Chu Hằng rống to: – Đó đều là dùng tiên thạch để mua, ngươi cho là rác rưởi à! Không dùng đến ngươi liền không thể nhổ ra, đốt cái đầu ngươi à!

Hỏa Thần Lô lập tức hoạt kê, cách một hồi lâu nó đột nhiên a một tiếng, nói: – Hôm nay thời tiết tốt, bổn đại gia muốn ngủ trưa!

Khò! Nó phát ra tiếng ngáy vang dội.

Tiện nhân! Con lừa đen chính là tiện nhân số một, nó là số hai!

Chu Hằng nhìn chằm chằm Hỏa Thần Lô một trận, lại nhìn nhìn đan dược đầy đất, lại bật cười.

Nếu số Thanh Hoa Đan này là thuốc thật, như vậy chỉ cần 1% là có thể kiếm lại tiền vốn!

Chênh lệch tài liệu và thành phẩm quá lớn, đây cũng là nguyên nhân vì sao Dược sư đáng tiền! Tuy nhiên, Dược sư bình thường cũng không có khả năng mỗi lò đều luyện chế thành công, vẫn là tỉ lệ hỏng cao hơn một chút. Nhưng tổng thể mà nói vẫn là tương đương kiếm lời.

Chu Hằng cầm lên một viên Thanh Hoa Đan, khẽ ngửi, mùi thơm ngát mũi. Chỉ ngửimột chút liền có loại cảm giác vũ hóa phi thăng, lỗ chân lông toàn thân đều không kìm được mở ra, thoải mái vô cùng.

Cho dù là Chu Hằng cũng chưa từng ăn Thanh Hoa Đan, nhưng chỉ ngửi như vậy hắn đều có loại cảm giác số đan dược này là thật!

Hơn nữa, phẩm chất rất tốt!

Ừm, đi tìm Dương Lan Hinh giám định một chút. Nàng là đại tiểu thư của Dương gia, kiến thức hẳn là bất phàm.

Chu Hằng đứng dậy đi tới phòng bên cạnh, Dương Lan Hinh chờ sau khi hắn lên tiếng mới mở cửa phòng cho hắn tiến vào, tuy nhiên gương mặt hơi xấu hổ lại có chút quyến rũ như nước, nguýt Chu Hằng một cái, nhẹ giọng nói: – Đồ sắc quỷ!

Yêu tinh này khẳng định là hiểu lầm, cho là mình chưa được thỏa mãn, lại tới tìm nàng giải quyết vấn đề.

Tuy nhiên nhìn vẻ quyến rũ phát ra từ trong xương của nàng, Chu Hằng cũng không khỏi trong lòng rung động, nếu đã hiểu lầm thì cho thành thật đi. Chính vào lúc này, sắc trời đã dần tối, rất nhanh bên ngoài chính là một mảnh u ám, vô số ánh sao lấp lánh trên trời, tỏa ra hào quang rực rỡ.

Chu Hằng nhìn yêu tinh kiều mỵ đến dường như có thể nhỏ ra nước ở trước mắt này, vội vàng đem suy nghĩ lung tung thu lại, cười nói: – Nương tử, sắc trời không còn sớm, chúng ta cũng lên giường nghỉ ngơi đi!

Dương Lan Hinh hung hăng lườm nguýt Chu Hằng một cái. Kẻ này rõ ràng là thiên phú kiệt xuất, nhưng làm sao lại không biết quý trọng phần thiên phú này nắm chặt thời gian tu luyện chứ? Nếu là hắn đem loại tâm tư này bỏ vào tu luyện nhiều một chút, nói không chừng thành tựu hiện tại càng thêm kinh người.

Chu Hằng cười ha hả, đem yêu tinh này một tay bế lên, rảo

bước đi tới cạnh giường bỏ nàng vào trong chăn, hai ba cái liền cởi nàng chỉ còn lại quần áo lót, chính mình cũng cơi áo khoác sau đó chui vào, từ sau lưng ôm vưu vật xinh đẹp này.

– Ngươi… ngươi… ngươi không nên làm loạn! Dương Lan Hinh có chút khẩn trương. Nàng dâm ở bên ngoài, thủ vững ở trong lòng. Cho dù đã nhận định Chu Hằng là nam nhân của mình, nhưng trước khi cưới hỏi đàng hoàng lại muốn giữ vững ranh giới cuối cùng.

– Ta ở trong ấn tượng của nàng, thật giống như một tên sắc quỷ? Chu Hằng đem thân thể đầy đặn mê người của nàng ôm vào lòng, mặt đầy oan ức nói.

– Không phải giống như, ngươi căn bản là vậy! Dương Lan Hinh không chút khách khí nói.

– Này này này. Chúng ta quen thì quen, nàng cũng không thể oan uổng lung tung! Chu Hằng kêu oan.

Dương Lan Hinh hừ lạnh một tiếng nói: – Vậy đồ vật chọc ở trên mông ta là cái gì? Có muốn đem nó cắt không?

– Hắc hắc, phản ứng tự nhiên! Chu Hằng da mặt đã dày vô cùng, cũng căn bản không có tính toán lui binh. Hắn lấy ra một viên Thanh Hoa Đan đưa tới bên mép Dương Lan Hinh, nói: – Há mồm!

– Đây là thứ gì? Dương Lan Hinh đầu tiên là nghi hoặc một chút, nhưng kế tiếp lại là phản ứng quá độ, cất cao giọng nói: – Sẽ không phải là xuân dược chứ? Ngươi ngươi ngươi… tên khốn hạ lưu háo sắc nahf ngươi. Ngươi thật quá đáng!

Nàng xoay người đối diện Chu Hằng, vung tay ngọc đánh loạn về Chu Hằng.

Chu Hằng chỉ cảm thấy một cơn đen mặt. Chẳng lẽ hắn không có một chút xíu tín dụng sao? Lấy viên thuốc ra liền bị người coi là xuân dược, sau này làm sao sống hả? Hắn thở dài nói: – Ta thật sự muốn… hắc hắc, cần xuân dược sao?

Với sự yếu đuối trói gà không chặt của Dương Lan Hinh hiện tại, Chu Hằng nếu mạnh mẽ tiến vào thân thể của nàng cũng quá đơn giản.

Dương Lan Hinh nghĩ nghĩ, cũng cảm thấy khả năng oan uổng Chu Hằng. Bởi vì hai người tuy rằng đều không nói rõ, nhưng đều đã ở trong lòng thừa nhận sự tồn tại của đối phương, loại ăn ý này căn bản không cần phải nói rõ ra.

Loại chuyện đó… cũng chỉ là sớm muộn, Chu Hằng cần gì phải ngu xuẩn như vậy, dùng xuân dược để được nhất thời, lại mất đi lòng nàng vĩnh viễn chứ?

Nàng khẽ cau mũi, sau khi ngửi một cái lại bất ngờ nói: – Đây là Thanh Hoa Đan, ăn vào một viên có thể tăng lực lượng một năm khổ tu của Nguyệt Minh Vương!

Một viên thuốc tương đương một năm khổ tu của Nguyệt Minh Vương! Đáng tiếc, nàng là Nguyệt Minh Hoàng, giữa vương và hoàng là bức vách không thể đánh xuyên. Một năm khổ tu của Nguyệt Minh Vương đối với Nguyệt Minh Hoàng mà nói, khả năng chỉ là chuyện hai ba ngày, bé nhỏ không đáng kể.

Đương nhiên, loại Thanh Hoa Đan này nếu là có thể ăn mỗi ngày, cho dù là Nguyệt Minh Hoàng cũng có thể tiến bộ như bay!

Nhưng đan dược a!

Trên đời này mới bao nhiêu Dược sư, Thanh Hoa Đan lại là đan dược tam phẩm, chỉ có Dược sư tam tinh mới có thể luyện chế! Đừng nói ở Hợi Tiên Thành, cho dù Tuất Tiên Thành và Dậu Tiên Thành trên nữa cũng không có khả năng có!

Ở chợ ngẫu nhiên có bán Thanh Hoa Đan, nhưng không lần nào không phải là giá đắt đỏ đến quá đáng, hơn nữa số lượng ít đến đáng thương. Dùng để cấp tốc thành tựu Nguyệt Minh Vương không tồi, nhưng đối với Nguyệt Minh Hoàng mà nói lại như gân gà.

Chu Hằng rụt tay về, ném một cái, Thanh Hoa Đan liền lọt vào miệng hắn. Nhưng hắn cũng không nuốt xuống, mà là đem miệng dí tới môi hồng của Dương Lan Hinh, hôn mạnh lên.

Dương Lan Hinh chỉ kịp phát ra một tiếng rên, liền không tự chủ nổi phản ứng, đem hai cánh tay ngọc quấn chặt trên cổ Chu Hằng, đắm chìm trong nụ hôn của hắn.

Trong vô tình, khớp hàm của nàng đã bị Chu Hằng ôn nhu cậy ra, khi lưỡi nhỏ thơm tho thất thủ, một viên đan dược lại trượt vào, thuận theo cổ nàng tiến vào dạ dày. Lập tức, dược lực phát huy, từng luồng linh lực kích động, ở trong cơ thể nàng lưu chuyển, cũng hướng về cấm chế do Mặc Ngọc Nghiên bày ra phát động công kích.

Ầm! Ầm! Ầm!

Một đợt lại một đợt. Khi dược lực hoàn toàn tiêu hao, đạo cấm chế này cũng bị đánh ra một lỗ nhỏ. Nếu như có thể một mực như vậy, sau hai đến ba tháng cấm chế này có thể bị phá vỡ hoàn toàn.

Dương Lan Hinh lại không hề có chút vui mừng, vừa định lên tiếng, lại phát hiện Chu Hằng hôn hôn rồi làm loạn. Một bàn tay trượt vào giữa bầu vú cao vút của nàng, một tay khác thì cởi quần lót của nàng, đang yêu thích không buông tay nghịch mông xinh đẫy đà mà mười phần co dãn của nàng.

Tên khốn này, hôn mình thất điên bát đảo quả nhiên là không có lòng tốt!

Nàng liền vội vàng đem hai tay chống lên ngực Chu Hằng, nói: – Viên Thanh Hoa Đan này, ngươi mất bao nhiêu tiên thạch? Nàng cho rằng Chu Hằng là bỏ tiền mua viên Thanh Hoa Đan này, cho nên nàng rất tức giận. Đây là biện pháp Chu Hằng nghĩ ra hóa giải cấm chế cho nàng?

Hoàn toàn chính là làm bừa!

– Tất cả tiên thạch! Chu Hằng chưa đã thèm ngừng lại. Vú to và mông mẩy của yêu tinh này quả thật chính là trời cao ban ân, sẽ làm cho người mê muội.

Trong lòng Dương Lan Hinh phát ra một tiếng than thở. Tên này không làm chủ không biết củi gạo dầu muối đắt! Bởi vì linh lực nàng bị phong không tiện đi lại, cho nên sớm đem tiên thạch của mình giao cho Chu Hằng. Không nghĩ tới tên này tiêu tiền rồi lại vung tay quá trán như thế!

Thật sự là thua hắn!

Chương 529: Nhiều đến không hợp lẽ thường

Chu Hằng biết ý nghĩ trong lòng nàng, nhưng cũng không giải thích, chỉ cười hắc hắc nói: – Viên Thanh Hoa Đan vừa rồi phẩm chất thế nào?

Dương Lan Hinh tuy rằng tức giận, nhưng nếu đã nhận định nam nhân này là phu quân của mình, lại làm sao bỏ được mà quát mắng? Lại nói, Chu Hằng vừa tiến vào Tiên giới, không hiểu tình huống cũng là bình thường.

Nàng phải vất vả một chút dạy bảo nhiều hơn, nếu không để Chu Hằng làm gia chủ Dương gia, tên này không chừng mấy ngày liền đem gia nghiệp phá sản.

Nghe được lời Chu Hằng, nàng thoáng sửng sốt, sau khi nghĩ lại một chút không khỏi lộ ra một vẻ kinh dị nói:

– Tuy rằng ta còn chưa khôi phục linh lực, cảm ứng được không phải là rất rõ ràng, nhưng viên Thanh Hoa Đan này tuyệt đối là phẩm chất tốt nhất, có thể bằng với năm thậm chí sáu ngày khổ tu của ta!

Bình thường, Thanh Hoa Đan đạt tới trình độ đủ tư cách chỉ có thể bằng được hai ba ngày khổ tu của một vị Nguyệt Minh Hoàng, thậm chí còn không đến. Nhưng viên Thanh Hoa Đan này không ngờ đạt tới năm sáu ngày, cái này cũng quá khoa trương!

Dương Lan Hinh bắt đầu cũng không để ý. Nàng ở thời kỳ Nguyệt Minh Vương cũng không phải là chưa từng ăn Thanh Hoa Đan, tự nhiên không coi Thanh Hoa Đan ra gì. Nhưng hiện tại nghĩ lại, nàng liền có chút giật mình động dung.

Nàng động dung không phải là cấp bậc của viên Thanh Hoa Đan này, mà là Dược sư luyện chế ra nó!

Có thể luyện chế Thanh Hoa Đan nghĩa là ít nhất là Dược sư tam tinh, mà nếu phẩm chất lại thượng thừa như thế, như vậy khả năng là tứ tinh thậm chí ngũ tinh! Nếu là Dương gia có thể có được một vị Dược sư như vậy, là có thể trong nháy mắt quật khởi!

Nhưng nàng lập tức cười khổ. Đừng nói là Dược sư tam tinh, cho dù Dược sư nhất tinh Dương gia bọn họ cũng chỉ có thể miễn cưỡng mời chào, nhưng chút của cải ấy căn bản không đủ một vị Dược sư tiêu pha.

Bồi dưỡng một vị Dược sư tiêu phí thật lớn, nhưng nuôi sống một vị Dược sư đồng dạng như vậy!

Dương gia chẳng qua là hào môn của Tây Hợi Thành, lại nào có của cải như vậy?

Dược sư nhất tinh đều như vậy, càng huống chi Dược sư tam tinh, tứ tinh, ngũ tinh? Cao nhân như thế cho dù bị nàng tìm được, bỏ lễ trọng mời về Dương gia thì như thế nào? Dương gia nuôi nổi sao?

Chu Hằng cười hắc hắc, lại lấy ra một viên Thanh Hoa Đan đưa tới nói: – Nương tử, đây còn có một viên!

Dương Lan Hinh vội vàng lắc đầu nói: – Thanh Hoa Đan sau khi ăn vào sẽ có cặn thuốc, cản trở hấp thu dược lực. Phải chờ thời gian một ngày một đêm đem vụn thuốc này tống ra ngoài cơ thể sau đó mới có thể tiếp tục dùng!

– Ồ… Chu Hằng gây ra một chuyện cười, ngượng ngùng đem Thanh Hoa Đan thu lại.

– Ngươi… ngươi còn có một viên Thanh Hoa Đan? Dương Lan Hinh lúc này mới phản ứng lại, chợt lật người bò dậy, trong mắt to quyến rũ đầy ngạc nhiên vui mừng.

Chu Hằng lại suýt nữa phun máu mũi.

Bởi vì lúc trước bị hắn làm loạn, áo con của Dương Lan Hinh

đã cuốn lên trên bầu ngực, lúc này nàng kích động bò lên, hai quả cầu thịt mê người lập tức nhún nhảy không thôi, khiến trái tim nhỏ của Chu Hằng cũng nhảy theo.

Dương Lan Hinh lại hồn nhiên không phát giác. Với phẩm chất của viên Thanh Hoa Đan này hoàn toàn có thể cầm đến Phòng đấu giá bán một giá tốt, chẳng những có thể thu hồi phí tổn thậm chí còn có lợi nhuận!

Đáng tiếc, lúc trước bị nàng ăn một viên! Nếu không lợi nhuận càng lớn!

Tên khốn này, có biết một ngụm đút cho nàng bao nhiêu tiên thạch không? Nhiều tiên thạch như vậy cho nàng tốt biết bao, nàng thà rằng ôm từng viên đếm!

Chu Hằng với tay kéo, liền đem Dương Lan Hinh ngã xuống giường, xoay người một cái đè lên, yêu thích không buông tay đùa nghịch quả cầu thịt tròn xoe trắng như tuyết, vừa cười nói:
– Ta cùng nàng làm khoản sinh ý. Một viên Thanh Hoa Đan đổi nàng hôn một cái, thế nào?

Dương Lan Hinh hừ một tiếng, tên này cho rằng Thanh Hoa Đan là cái gì? Trên đường có thể tùy tiện nhặt được hay sao? Được, cược thôi, nàng có gì phải sợ? Nhưng nàng lập tức nói:
– Viên này không tính!

– Được! Chu Hằng đem viên Thanh Hoa Đan trong tay kia để vào trong tay Dương Lan Hinh: – Cầm. Nhìn kỹ, lát nữa đừng nói ta gian dối!

– Hừ, ngươi còn có thể lấy ra viên thứ ba…

Dương Lan Hinh chợt ngưng bặt, bởi vì nàng rõ ràng nhìn thấy trong tay Chu Hằng lại để một viên đan dược, bất kể là từ màu sắc hay mùi để phán đoán, đều không có gì khác biệt so với viên trong tay nàng.

Ba… ba viên?

Dương Lan Hinh cũng không biết Chu Hằng nguyên bản có bao nhiêu tiên thạch, nhưng nàng biết mình có bao nhiêu. Dựa theo giá thị trường bình thường, đại khái có thể mua một viên rưỡi Thanh Hoa Đan, mua hai viên khẳng định kiếm. Huống chi phẩm chất Thanh Hoa Đan này tuyệt hảo như thế!

Nếu là ba viên, cho dù Thanh Hoa Đan thông thường đều lời gấp đôi!

Làm nửa ngày, Chu Hằng căn bản không làm ăn thua lỗ, hơn nữa còn kiếm lớn kiếm nhiều?

– Còn… còn có? Dương Lan Hinh không thể tin nổi đoán. Bộ dạng ung dung kia của Chu Hằng dường như chính là như vậy.

– Nguyện cược chịu thua, trước hôn một cái! Chu Hằng chỉ miệng mình.

– Tiểu nhân đắc chí! Dương Lan Hinh nghiến răng nghiến lợi.

– Hửh?

– Hôn thì hôn! Lúc trước lại không phải là chưa từng cùng Chu Hằng hôn môi, hơn nữa Dương Lan Hinh kháng cự cũng chỉ là thất thân cho Chu Hằng trước khi thành hôn, hôn miệng lại sẽ không mang thai! Nhưng nhìn biểu tình cười xấu xa kia của Chu Hằng, nàng không khỏi ngượng đỏ mặt: – Nhắm mắt lại!

Chu Hằng thở dài, tiền đặt cược này làm sao tahứng mà không có cảm giác thành tựu như vậy chứ? Hắn nhắm mắt lại.

Hai bờ môi ấm ướt át chạm lên, nhưng vừa chạm liền thu, nhưng là Chu Hằng lại nào để cho Dương Lan Hinh dễ dàng như vậy liền lừa gạt qua một nụ hôn, vội vàng ôm lấy đối phương, hôn mạnh trả lại.

Một phen triền miên, Dương Lan Hinh mị nhãn như nước, vung tay thơm đập vào ngực Chu Hằng một cái nói:

– Bại hoại, hài lòng chưa?

– Miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn!

Còn miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn? Dương Lan Hinh lập tức nổi giận, nhưng hiện tại lòng hiếu kỳ của nàng lại thắng hơn tất cả, nói: – Ngươi rốt cuộc có được mấy viên Thanh Hoa Đan?

– Nói trước rồi, một viên đổi một cái hôn, nàng chậm rãi chờ đi! Chu Hằng cười hắc hắc, lấy ra viên thứ tư.

Dương Lan Hinh là có đoán trước như vậy, nhưng nhìn thấy Chu Hằng thật sự lấy ra viên thứ tư vẫn không kìm nổi giật mình một hồi. Một viên Thanh Hoa Đan này nhưng là đại biểu cho hơn một ngàn khối tiên thạch hạ phẩm!

Tiên thạch là đồ tiêu hao, nghe nói đại bộ phận tiên thạch lưu thông ở chợ đều từ Tiên Thành phía trên truyền xuống. Về phần Tiên Thành phía trên lại là như thế nào đạt được tiên thạch… người phía dưới không có tư cách biết.

Ngoài ra còn có một loại biện pháp trực tiếp đạt được tiên

thạch, đó chính là đi những khối đại lục lơ lửng trong tinh vũ kia khai thác.

Thế lực bình thường đều là thông qua khai thác kim loại, gieo trồng linh thảo tiến hành mậu dịch để đạt được tiên thạch. Như Dương gia một năm thu nhập đại khái cũng chính là bốn vạn tiên thạch hạ phẩm, đây chính là thu nhập cỏn con. Sau khi trừ "tiền lương" phát cho thuộc hạ, còn lại cũng chỉ còn lại xấp xỉ hai vạn.

Ba huynh đệ lại chia nhau, Dương Thiết Hổ có thể độc chiếm một nửa, nhưng đây cũng chỉ có một vạn mà thôi.

Dương Lan Hinh lần này mang theo 2000 tiên thạch hạ phẩm đi ra, đây là một khoản tài phú không nhỏ. Nhưng Chu Hằng tùy tùy tiện tiện liền lấy ra bốn viên Thanh Hoa Đan, cho dù theo giá thị trường mỗi viên 1000 tiên thạch mà tính, vậy cũng kiếm gấp đôi.

– Hôn một cái!

Chu Hằng lại lấy ra một viên Thanh Hoa Đan.

– Hôn một cái!

Chu Hằng lại lấy ra một viên Thanh Hoa Đan.

Dương Lan Hinh không biết hôn Chu Hằng bao nhiêu lần, nàng đã không có tâm tư đi nhớ chuyện như vậy, mà khiếp sợ bởi Thanh Hoa Đan đông một viên tây một viên chất đầy trên giường.

Đây ít nhất có mấy trăm viên!

Nàng là ngu ngốc sao? Hiển nhiên không phải!

Nếu chỉ có mấy viên Thanh Hoa Đan, như vậy nói không chừng là Chu Hằng gặp vận may lớn mua được. Nhưng mấy trăm viên… như vậy tuyệt đối không có khả năng!

– Ngươi… Sẽ không phải là đánh cướp Dược sư nào chứ? Môi của nàng đều bị hôn đến sưng lên, nàng lườm nguýt dùng ánh mắt như nhìn kẻ trộm đảo qua Chu Hằng.

– Xì! Nàng đánh cướp một cái cho ta xem xem! Chu Hằng khinh thường nói.

Cũng đúng. Trên đời này mới có bao nhiêu Dược sư? Hơn nữa Thanh Hoa Đan ít nhất phải Dược sư tam tinh mới có thể luyện chế! Ở trong này tỷ lệ gặp được Dược sư tam tinh thấp cỡ nào? Hơn nữa, nếu thật sự gặp được Dược sư tam tinh, loại Dược sự cấp bậc này cũng khẳng định có cao thủ bảo hộ. Chu

Hằng tuy rằng bất phàm, nhưng dù sao chỉ có chiến lực Nguyệt Minh Hoàng, nếu đi cướp một vị Dược sư tam tinh… khả năng chịu chết cao hơn một chút!

Vậy số Thanh Hoa Đan này là như thế nào mà tới? Sẽ không phải thật sự nhặt trên đường cái chứ?

– Nàng… đầu heo à! Chu Hằng cong tay khẽ búng một cái ở trên gáy trơn bóng của Dương Lan Hinh: – Tướng công của nàng đây, kỳ tài ngút trời, kỳ môn bàng đạo không gì không biết, không gì không tinh. Vẻn vẹn thuật luyện đan có là gì?

– Ngươi… ngươi nói số Thanh Hoa Đan này là chính ngươi luyện chế? Dương Lan Hinh lúc này thật sự là bị giật mình.

– Đương nhiên! Chu Hằng thành thật không khách khí đem công lao của Hỏa Thần Lô chiếm làm của mình.

Hỏa Thần Lô hiện tại là bảo vật của hắn, như vậy cùng hắn tự tay luyện chế có gì khác biệt chứ?

– Ta không tin! Dương Lan Hinh lắc đầu không thôi, hai quả cầu thịt đầy đặn cũng nhún nhảy, đong đưa khiến Chu Hằng hoa cả mắt.

– Vậy nàng nói đi, số Thanh Hoa Đan này là làm sao mà có?

– Làm sao mà có? Dương Lan Hinh theo bản năng hỏi lại, nàng làm sao có thể nghĩ ra được. Mấy trăm viên a!

– Yêu tinh nhà ngươi, ngay từ đầu cho là ta làm ăn lỗ vốn, hiện tại lại coi thường nam nhân vĩ đại của ngươi, không tin tưởng nam nhân ngươi biết luyện đan. Vi phu hôm nay phải chấn chỉnh phu cương! Chu Hằng đem Dương Lan Hinh đè ngược xuống giường, nhấc tay hướng về phía mông to của nàng đánh "bốp bốp".

Sóng mông tung bay, cực kỳ mê người!

Dương Lan Hinh xấu hổ, vội vàng uốn éo mông mẩy muốn né tránh, nhưng lại làm sao thoát được. Ngược lại bởi vì uốn éo trái phải mà mang đến cho Chu Hằng thị giác hưởng thụ mười phần, khiến hắn đều có loại xung động một mực đùa nghịch.

Đáng tiếc, hắn hiện tại lại nào rảnh rỗi như vậy!

– Biết giáo huấn rồi? Hắn rất là đại lão gia nói.

Dương Lan Hinh mặt đỏ bừng bừng, bị trần trùng trục đánh mông, đây là trải nghiệm nàng chưa từng có, khiến nàng vừa xấu hổ giận vừa sợ, chu chu môi đỏ khêu gợi nói: – Biết rồi!

Tên khốn kiếp, ngươi chờ cho lão nương. Chờ lão nương khôi phục tu vi nhất định phải cho ngươi biết hoa vì sao mà đỏ như vậy!

– Vậy nói chuyện chính! Chu Hằng cũng không muốn náo loạn nữa, nếu không hắn thật sự có khả năng không nhịn được ăn Dương Lan Hinh.

– Chuyện chính gì? Dương Lan Hinh còn có chút chưa phục hồi tinh thần.

– Tuy rằng chúng ta tạm thời thoát khỏi Mặc gia đuổi giết, tuy nhiên con mụ họ Mặc khẳng định sẽ không dễ dàng bỏ qua. Ta đoán nàng khẳng định sẽ một bên phái người canh giữ lối ra vào, một bên lùng bắt chúng ta! Chu Hằng nghiêm mặt nói.

– Không sai! Liên quan tính mạng, Dương Lan Hinh lập tức hồi phục tinh thần, nếu đổi là nàng cũng sẽ làm như vậy.

– Trước tiên khôi phục tu vi của nàng, sau đó chúng ta lại nghĩ biện pháp đi nhờ tinh thuyền nhà nào đó trà trộn ra ngoài, lại rời thuyền bay đi Tây Hợi Thành!

Chương 530: Thanh Hoa Đan cực phẩm

Tuy rằng bởi vì Hoặc Thiên, ấn tượng của Chu Hằng đối với Thiên Bảo Các trở nên rất kém.

Nhưng trong khu chợ nho nhỏ này chỉ có một cửa hàng dược Thiên Bảo Các, kiêm cửa hàng pháp khí, Phòng đấu giá. Nếu hắn không muốn đem Thanh Hoa Đan bán cho Thiên Bảo Các, như vậy chỉ có rời khỏi khu chợ này.

Tuy nhiên, nhìn một góc mà hiểu toàn cảnh, Thiên Bảo Các đồng dạng là thương hiệu cự phách Tiên giới, phỏng chừng chạy tới chỗ nào đều là kết quả như vậy. Ít nhất ở Tiên Thành tầng 10 đến 12 là như vậy.

Không có biện pháp, Chu Hằng đành phải đi Thiên Bảo Các.

Hắn thay đổi dung mạo một chút, đáng tiếc hơi thở của thần hồn không thể thay đổi, Ẩn Tức Phù lại mất tác dụng, thay đổi như vậy cũng chỉ có tác đụng đối với phàm nhân. Ừhm, hắn toàn lực thu liễm hơi thở, Nguyệt Minh Vương hẳn là cũng không nắm bắt được hơi thở của hắn, bởi vì thực lực hắn trên thực tế đã là Nguyệt Minh Hoàng.

May là đại bộ phận tiểu nhị Thiên Bảo Các cũng chỉ là cấp bậc Chuẩn Tiên. Nguyệt Minh Hoàng ở Tiên giới tuy rằng không tính là cường giả, nhưng cũng không đến mức ở Hợi Tiên Thành liền trở thành hạng phục vụ, Chu Hằng chỉ cần cẩn thận một chút hẳn là còn có thể che giấu thân phận.

Hắn đi tới Thiên Bảo Các, sau khi nói rõ ý đồ đến muốn bán đan dược, lập tức liền có một lão nhân ăn mặc kiểu Dược sư từ trong cửa hàng đi ra, trên ngực treo một cái minh bài ánh bạc lóng lánh, phía trên có khắc một ngôi sao.

Đó là dấu hiệu thông qua hiệp hội Dược sư kiểm chứng, một sao đại biểu là Dược sư nhất tinh, phía trên có trận văn đặc biệt có của hiệp hội, người bình thường không thể làm giả. Cho dù có cao nhân có thể làm giả cũng không dám, như vậy tương đương với đối nghịch toàn bộ hiệp hội!

Tu vi của lão già là Nguyệt Minh nhất trọng thiên, Chu Hằng khẽ thở ra một hơi. Đối phương cơ bản không có khả năng nắm bắt được hơi thở của hắn.

– Người trẻ tuổi, ngươi muốn bán đan dược gì? Dược sư nhất tinh kia mở con mắt hơi đục, hỏi Chu Hằng.

– Thanh Hoa Đan! Chu Hằng lấy ra một bình thuốc. Đây vẫn là sau khi ra cửa đột nhiên nghĩ đến lâm thời mua, bên trong có 20 viên Thanh Hoa Đan.

– Thanh… Thanh Hoa Đan! Lão dược sư thần tình chấn động, đây nhưng là đan dược tam phẩm! Hắn mặc dù ra mắt lại không có năng lực luyện chế. Tuy nhiên nếu chỉ là bình phán phẩm chất, như vậy hắn vẫn còn dư sức có thừa.

Chu Hằng đem bình thuốc đặt lên bàn, một bình sứ rất thông thường, kém muốn chết. Thật sự là hắn trong túi eo hẹp, tiên thạch toàn bộ tiêu hết mua linh thảo.

Lão dược sư nguyên bản không làm sao tin tưởng Chu Hằng có thể lấy ra Thanh Hoa Đan, sau khi nhìn thấy bình thuốc này lại càng suýt nữa phun ra một búng máu. Trong này khả năng chứa Thanh Hoa Đan sao?

Nhưng tới cửa chính là khách, dược sư tuy rằng cao quý nhưng cũng phải xem là lăn lộn ở chỗ nào. Ở nơi này hắn chịu sự cung phụng của Thiên Bảo Các thì phải làm việc cho Thiên Bảo Các!

Cửa hàng lớn không chỉ ăn hiếp khách, cũng đồng dạng ăn hiếp tiểu nhị!

Hắn bất mãn trong lòng, càng thêm không tin, liền rất tùy ý cầm lấy bình thuốc, hờ hững mở nút. Lập tức, hắn vẻ mặt ngẩn ra, trên mặt bỗng nhiên hiện ra vẻ kích động.

Dược sư nhất tinh tuy kém, nhưng kém mấy cũng là dược sư, phản ứng so với Dương Lan Hinh thì nhanh hơn nhiều, không đến mức ăn vào bụng còn phải chờ Chu Hằng hỏi mới phản ứng lại. Lão dược sư ngửi thấy mùi thuốc lập tức liền hai mắt tỏa sáng, dường như dê xồm gặp người đẹp cởi sạch.

– Mùi thuốc thật tinh thuần!

Hắn vội vàng đổ ra một viên Thanh Hoa Đan, sau đó đem nắp bình nút chặt lại. Trong tay nâng viên Thanh Hoa Đan kia, hắn ngửi một cái thật sâu, sau đó lộ ra vẻ say mê đầy mặt, thật lâu không nói.

Nhìn thấy hắn hồi lâu không có phản ứng, tiểu nhị mời hắn ra ngoài có chút nóng nảy, nói: – Hiến Minh tiên sinh…

– Láo xược, lão phu đang đánh giá thuốc, ngươi lại dám cắt ngang? Lão dược sư trừng hai mắt, dọa cho tiểu nhị kia lập tức "bịch bịch" lùi lại mười mấy bước. hắn chưa từng ra mắt lão dược sư thất thố như vậy.

Đan dược tiểu tử này bán thật sự tốt như vậy sao?

Lão dược sư thưởng thức sắc hương một hồi lâu, lúc này mới thật cẩn thận từ trên viên Thanh Hoa Đan kia cấu xuống một chút xíu, bỏ vào trong miệng.

– Này này này này này… Lão già lập tức nói không nên lời, bộ dạng như sắp khóc, kích động hoa tay múa chân, miệng lại càng lẩm bẩm thanh âm người khác hoàn toàn nghe không hiểu.

Thấy động tĩnh bên này rất lớn, những tiểu nhị khác còn cho rằng xảy ra chuyện gì, nhao nhao đi tới thăm dò tình huống. Nhưng khi nhìn thấy bộ dạng lão dược sư quỷ dị như vậy, mỗi người đều trong lòng trở nên buồn bực.

– Đây là đan dược cực phẩm! Lão dược sư rốt cuộc nói một câu tiếng người: – Trời! Trên đời này lại có người có thể luyện chế ra đan dược phẩm chất tốt như thế, đây là tuyệt phẩm thuật vẻn vẹn chỉ tồn tại trong lý luận!

Lão già lệ rơi đầy mặt, "phịch" một cái liền quỳ xuống đất, đem Thanh Hoa Đan nâng lên thật cao, dường như đang thờ cúng thần linh.

Quả thật, không có người có thể luyện chế ra được đan dược hoàn mỹ như thế! Bởi vậy đây căn bản không phải là người luyện chế ra, mà là Thái Dương Kim Tinh sinh ra linh trí, càng bị luyện chế thành Hỏa Thần Lô, trời sinh chính là vì luyện đan mà tồn tại!

– Này. Lão già, số Thanh Hoa Đan này trị giá bao nhiêu tiền, cho giá đi! Chu Hằng không nhịn được nói.

Mặc gia khẳng định đang tìm hắn khắp nơi, thậm chí còn có khả năng treo giải thưởng, thời gian hắn ở bên ngoài vẫn là càng ít càng tốt.

– Trị giá bao nhiêu tiền? Lão dược sư dường như bị giẫm đuôi, lập tức từ mặt đất nhảy lên, một tay túm ngực Chu Hằng nhấc hắn lên: – Tiểu tử thối, đây nhưng là bảo vật vô giá, bao nhiêu tiền? Đây là có tiền có thể mua được sao?

Tuy rằng bị túm ngực nhưng Chu Hằng có thể thông cảm sự kích động của lão già, hắn cũng vui vẻ, nói: – Nếu là bảo vật vô giá, vậy thì dùng tất cả hàng hóa và tiên thạch nơi này để đổi đi!

– Chậm!

Lão già lúc trước là quá kích động, lập tức liền phục hồi tinh thần, ngượng ngùng nói: – Cái gọi là vô giá cũng là xem đối với ai, cửa hàng chúng ta đây là làm ăn buôn bán, hết thảy đều có giá!

– Lão già, ngươi cũng quá không phúc hậu! Chu Hằng thở dài.

Lão dược sư có chút ngượng ngùng, nhưng sống lâu như vậy, một tấm da mặt tự nhiên cũng cứng cỏi vô cùng, lập tức liền

hàm hồ cho qua, quay đầu nói với đám tiểu nhị kia: – Còn không mâu đi lấy 20 bình thuốc tốt nhất đến. Dược lực này nếu là xói mòn, các ngươi gánh nổi sao?

Khi nói đến đây, lão già còn rất "u oán" nhìn Chu Hằng một cái. Tiểu tử này không ngờ lấy bình sứ bình thường nhất chứa đan dược cực phẩm, thật sự là phí phạm của trời!

Chu Hằng bị lão già này trừng khiến toàn thân toát mồ hôi lạnh, vội vàng nói: – Lão tiên sinh, tới tính tiền đi!

– Chậm chậm chậm, trước cho phép lão phu bình định phẩm chất số đan dược này một chút! Lão dược sư ngược lại không gấp, chậm rì rì đem 20 viên Thanh Hoa Đan tới tới lui lui đánh giá.

Chu Hằng biết, lão già này là cố ý kéo dài thời gian, khiến trong lòng hắn nôn nóng, đến lúc đó lại giằng co bàn giá tiền, hắn liền có khả năng làm việc xung động. Hắn tươi cười nói: – Gia sư qua một hồi còn muốn luyện một nhóm Thanh Hoa Đan…

Động tác của lão dược sư lập tức cứng đờ, động tác lập tức nhanh hơn, rất nhanh liền đem 20 viên Thanh Hoa Đan phân biệt cất vào trong bình ngọc. Hắn ho khan một cái, nói: – Trải qua lão phu giám định, 20 viên Thanh Hoa Đan này toàn bộ là cực phẩm!

Lời là hắn nói, nhưng chính hắn đều sợ nhảy dựng. Toàn bộ đều là cực phẩm, cái này… ai có thể luyện chế ra được? Những dược sư cấp Thánh trong truyền thuyết kia?

Chính là loại nhân vật vô thương này, trong 10 lò có thể luyện chế ra một viên đan dược phẩm chất cực phẩm xem như là may mắn. 20 viên này toàn bộ là cực phẩm… Có vị dược sư cấp Thánh nào ăn no thừa hơi đi luyện chế ít nhất 200 lò Thanh Hoa Đan?

– Nói giá đi, không cho ta vừa lòng, ta cũng không bán! Chu Hằng nói.

Lão dược sư vội vàng khép hai tay, đem 20 bình thuốc ôm hết vào lòng, sau đó dùng ánh mắt cảnh giác nhìn chằm chằm Chu Hằng, bộ dạng ngươi dám đoạn ta liền liều mạng. Lại nói tiếp, cho dù Thanh Hoa Đan cực phẩm thì lại thế nào, luận dược hiệu nhiều nhất có thể bằng được hai viên Thanh Hoa Đan sáu điểm. Chỉ từ điểm này mà nói cũng chỉ là giá tiền gấp đôi.

Nhưng hai chữ cực phẩm há là nói suông?

Dược sư tự nhiên có thể từ trong quan sát đan dược đạt được bổ ích, cái loại phối chế hoàn mỹ đối với tài liệu, đối với nắm giữ tinh vi hỏa hầu. Đây nhưng đều là người thầy tốt nhất!

– 2000 một viên… Lão dược sư yếu ớt nói, sau khi nói ra giá tiền này chính hắn đều có chút ngượng ngùng. Đây quả thật

chính là khinh nhờn đan đạo!

– Không bán nữa! Chu Hằng quyết đoán đứng lên.

– 2500… Không, 3000! Lão dược sư vội vàng kêu lên.

Kỳ thật chỉ cần vượt qua 1000 một viên Chu Hằng đã có thể tiếp nhận, nhưng hắn không thích chính là người khác coi hắn là ngốc mà đùa giỡn! 3000 tiên thạch một viên, chỉ từ dược hiệu mà nói đã là giá rất ưu đãi, về phần loại hiệu quả phụ gia đối với tăng lên kỹ nghệ của dược sư… Chu Hằng không hề để ở trong lòng.

Cứ như vậy đi, dù sao hắn chẳng những gỡ vốn, hơn nữa còn có Thanh Hoa Đan chưa bán đây!

– Đồng ý! Chu Hằng cười cười.

– Mau… mau đi lấy 6 vạn tiên thạch hạ phẩm ra! Lão dược sư dường như sợ Chu Hằng đổi ý, vội vàng thúc giục tiểu nhị đi lấy tiên thạch hoàn thành giao dịch. Sau đó ôm 20 bình thuốc kia như ôm bảo bối, dường như có người muốn cướp của hắn vậy.

Bên phía Thiên Bảo Các hy vọng Chu Hằng để lại địa chỉ liên hệ, để tiện sau này tiếp tục làm ăn. Nhưng Chu Hằng lại làm

sao sẽ bộc lộ hành tung của mình, tùy tiện tìm cái "gia sư không thích bị người quấy rầy" làm lý do chối từ.

Hắn ra khỏi Thiên Bảo Các, ở trong khu chợ lượn vài vòng cắt đuôi theo duõi, khôi phục bộ dạng vốn có rồi mới quay về khách sạn.

Nghe thấy Chu Hằng thoáng cái liền kiếm được sáu vạn tiên thạch hạ phẩm, Dương Lan Hinh tự nhiên là không biết nói gì hơn. Cái này còn nhiều hơn so với Dương gia kiếm được một năm! Nhưng Chu Hằng Chu Hằng chỉ là bán không đến 1/10 Thanh Hoa Đan. Người so với người… tức chết người!

Chu Hằng lấy ra mấy khối tiên thạch ném lên giường, cười nói: – Cô bé, cười một cái cho đại gia!

Dương Lan Hinh nguýt một cái, sóng mắt quyến rũ. Vưu vật này nhất cử nhất động đều tràn ngập phong tình. Nàng cảm khái trong lòng. Nếu không phải dùng võng tình trói lại Chu Hằng, bằng vào chỗ tốt Dương gia hứa hẹn lại làm sao giữ được thiên tài như vậy?

Nhìn xem, người ta một ngày kiếm đều nhiều hơn một năm các ngươi kiếm, dùng nổi sao?

– Chúng ta ở đây an toàn sao? Bởi vì Chu Hằng biểu hiện quá mức xuất sắc, nàng cam tâm tình nguyện làm nhân vật ỷ lại.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, nói: – Dù sao an toàn hơn trong núi rừng!

Đừng nhìn trong núi rừng hoang không bóng người, chợt nhìn rất bí mật! Nhưng chính là bởi vì người quá ít, chỉ cần thần ý đảo qua là có thể phát hiện, càng thêm không bảo hiểm! Còn không bằng ở trong phố xá sầm uất này, nhân viên phức tạp, căn bản không có khả năng dùng thần thức quét qua được!

Đây dù chỉ là một khu chợ, nhưng quy mô lại không kém chút nào so với một tòa thành cỡ lớn, phải có bao nhiêu người chứ!

Chương 531: Nguyệt Luân Kỹ

Qua 10 ngày, Chu Hằng lại đi Thiên Bảo Các một chuyến. Lần này tổng cộng bán ra 50 viên Thanh Hoa Đan, lại làm lão Dược sư kia rung động đến đầu óc choáng váng, thật may không hôn mê.

Trong thời gian này, Chu Hằng và Dương Lan Hinh cũng mỗi ngày dùng một viên Thanh Hoa Đan đề cao tu vi. Dương Lan Hinh chủ yếu là dùng để xông phá cấm chế, Chu Hằng mới là chân chính tăng lên tu vi.

Bình thường mà nói, Nguyệt Minh Vương cứ gia tăng một vầng trăng, tích lũy linh lực cần khoảng ngàn năm. Đây là chỉ tốc độ tiến cảnh hoàn toàn không hấp thu tiên thạch, không dùng đan dược, là một giá trị tham chiếu trụ cột.

Loại hậu đại hào môn nhỏ như Dương Lan Hinh, tiên thạch hạ phẩm không ngừng, ngẫu nhiên lại có thể ăn một chút đan dược, có thể đem thời gian hình thành mỗi vầng trăng rút ngắn đến hai ba trăm năm.

Một viên Thanh Hoa Đan tương đương với Nguyệt Minh Vương khổ tu một năm, một năm này là chỉ giá trị cơ sở. Nhưng dù là như vậy, một ngày một viên, chỉ cần 1000 ngày là có thể hình thành một vầng trăng!

Dựa theo Nguyệt Minh Vương bình thường 7 vầng trăng mà tính, chỉ cần 7000 ngày là có thể hoàn thành tích lũy Nguyệt Minh nhất trọng thiên, đánh vào Nguyệt Minh Hoàng!

Đây chỉ là 20 năm mà thôi!

Bởi vậy có thể thấy được, chỉ cần có tiền có thế có người, muốn bồi dưỡng cao thủ kỳ thật là chuyện rất dễ dàng! Mấu chốt vẫn là ở ngộ tính của người sử dụng, vách ngăn cảnh giới cũng không phải dễ dàng xông phá như vậy!

Một tên Nguyệt Minh Vương vây khốn mấy ngàn năm mới đánh vào cảnh giới Nguyệt Minh Hoàng, thậm chí cả đời đều già, chết ở cảnh giới Nguyệt Minh Vương cũng không phải chuyện hiếm lạ gì. Ở Tiên giới cũng không nên quá phổ biến.

10 ngày qua đi, Chu Hằng cũng trống rỗng gia tăng 10 năm tu vi. Đáng tiếc, so với hấp thu tinh khí sinh mệnh của hắc kiếm, cái này xa xa không thấm vào đâu.

Tuy nhiên tốt xấu cũng là được không 10 năm tu vi, khiến vầng trăng khuyết thứ 10 của hắn lại tròn trịa hơn một chút, chân muỗi nhỏ mấy cũng là thịt mà!

Hiện tại trong tay Chu Hằng đã có 21 vạn tiên thạch hạ phẩm,

hắn đã đem pháp khí không gian nhét vào hòm hòm, nhiều nữa cũng không chứa nổi. Đáng tiếc trong Hợi Tiên Thành cũng không đổi được tiên thạch trung phẩm, huống chi là tiên thạch thượng phẩm.

Lần thứ hai đi bán Thanh Hoa Đan, Chu Hằng cũng bị Thiên Bảo Các báo cho biết, lại qua năm ngày sẽ có một buổi đấu giá, đến lúc đó sẽ có các loại vật phẩm như pháp khí, tiên quyết bán ra, cũng phát cho hắn một tấm thẻ khách quý mời hắn tham gia.

Chu Hằng trở lại khách sạn nói với Dương Lan Hinh, yêu tinh này lập tức tim đập thình thịch.

– Đi! Nàng lập tức làm ra quyết định.

Chu Hằng thật ra không sao cả, dù sao Mặc gia khẳng định sẽ phong tỏa lối ra vào, bọn họ bây giờ có thể làm cũng chính là chờ, chỉ cần đừng bại lộ hành tung là được.

– Trên buổi đấu giá này sẽ có tiên quyết bán ra, khả năng sẽ xuất hiện Nguyệt Luân Kỹ! Dương Lan Hinh chủ động giải thích cho Chu Hằng.

– Nguyệt Luân Kỹ? Chu Hằng không hiểu hỏi.

– Chính là vầng trăng trong đan điền ngươi, thứ này nhưng là rắn chắc và cứng cỏi không kém pháp khí cùng cấp. Nguyệt Luân Kỹ chính là có thể khiến cho ngươi đem uy lực của vầng trăng phát huy ra mức độ lớn nhất!

Dương Lan Hinh nói.

Chu Hằng cũng bởi vì Hoặc Thiên nói mới biét được vầng trăng có thể đập người, hiện tại mới hiểu được đồ chơi này còn có thể phối hợp võ kỹ vận chuyển!

– Chu Hằng, ngươi ngàn vạn không nên xem thường Nguyệt Luân Kỹ, đây là sát chiêu cường đại nhất của Nguyệt Minh Cảnh. Tuy rằng cũng chỉ có thể sử dụng ở Nguyệt Minh Cảnh, nhưng uy lực vô cùng cường đại! Dương Lan Hinh nghiêm túc nói.

Nguyệt Luân Kỹ tự nhiên chỉ có thể sử dụng ở Nguyệt Minh Cảnh, bởi vì sau khi xông lên Nhật Diệu Cảnh, trăng tròn sẽ chuyển hóa thành mặt trời, lại ở đâu ra vầng trăng?

Dù là như thế, người bình thường vượt qua toàn bộ Nguyệt Minh Cảnh cần bao nhiêu năm? Vạn năm đã là nói ít đi rồi! Một môn tuyệt kỹ có thể sử dụng vạn năm… Cái này còn chưa đủ trâu bò sao? Còn chưa đủ gỡ vốn sao?

– Ngươi mặc dù có 10 vầng trăng khuyết, có thể miễn cưỡng sánh ngang hai vầng bán nguyệt. Nhưng nếu là gặp phải Nguyệt Luân Kỹ, Nguyệt Minh Hoàng chỉ cần một chút bán nguyệt là có thể hoàn toàn nghiền ép ngươi! Dương Lan Hinh thận trọng nói.

– Nguyệt Luân Thuật là chuyên môn vì Nguyệt Minh Cảnh mà sáng chế, thích hợp Nguyệt Minh Cảnh nhất!

Chu Hằng gật gật đầu. Tuy nhiên nếu nói đến tuyệt chiêu hắn cũng không phải không có, Lăng Thiên Cửu Thức vừa ra, Nguyệt Luân Kỹ thì sao chứ? Nhưng tự tin không thể mất, ngạo mạn cũng không thể có, dù sao kỹ nhiều không áp thân, hắn lại cần gì phải bài xích Nguyệt Luân Kỹ chứ?

– Trước kia Thiên Bảo Các của Tây Hợi Thành cũng có Nguyệt Luân Kỹ bán đấu giá, đáng tiếc Dương gia ta mới thành lập không quá ngàn năm, nội tình không đủ, căn bản không cạnh tranh được đám hào môn lâu đời kia! Dương Lan Hinh nói với vẻ khá đáng tiếc, nhưng lập tức lại trở nên hưng phấn: – Lần này nếu như có Nguyệt Luân Kỹ, ta nhất định phải mua được!

Bị nàng nói như vậy, Chu Hằng cũng nổi lên vài phần hứng thú. Cái gọi là Nguyệt Luân Kỹ này rốt cuộc có uy lực bao lớn?

Còn có năm ngày mới bắt đầu hội đấu giá, Chu Hằng biết

người của Mặc gia khẳng định đang khắp nơi tìm kiếm hắn và Dương Lan Hinh, tự nhiên là tận lực giảm bớt cơ hội xuất đầu lộ diện, cùng Dương Lan Hinh cả ngày ở trong khách sạn.

Đây cũng là đám người Chu Hằng vận khí tốt, Thiên Bảo Các nơi này mỗi năm mới cử hành hội đấu giá một lần, vừa khéo bị bọn họ đụng phải. Cũng chính là bởi vì quan niệm thời gian của Tiên giới và Phàm giới không quá giống nhau. Nếu là hàng tháng cử hành giống như là Phàm giới hàng ngày cử hành, như vậy nào có lưu lượng khách lớn như vậy.

Để sớm cho Dương Lan Hinh khôi phục thực lực, Chu Hằng mỗi ngày đều thôi cung hoạt huyết cho Dương Lan Hinh, dùng linh lực bản thân đi tấn công cấm chế Mặc Ngọc Nghiên để lại.

Nếu nói cứng đối cứng, Chu Hằng tuy rằng yêu nghiệt lại cũng không có khả năng địch nổi Nguyệt Minh Đế, ít nhất hiện tại không được!

Nhưng mấu chốt là, cấm chế là chết. Đã hạ rồi, sẽ chỉ theo thời gian mà không ngừng yếu bớt. Mà Chu Hằng lại là quân đầy đủ sức lực, cho dù dùng sạch linh lực cũng không cần gấp, đả tọa ôm tiên thạch hấp thu một chút là lại khôi phục.

Cộng thêm Thanh Hoa Đan cũng có công hiệu lớn lao. Hai bút cùng vẽ, Dương Lan Hinh nói nhiều nhất một tháng nhất định có thể xông phá cấm chế!

Đối với tiên nhân mà nói, thời gian một tháng giống như chớp mắt một cái, giây lát là qua.

Dương Lan Hinh mới đầu còn rất cảm động, Chu Hằng mỗi lần đều là cho nàng lưu thông máu đến linh lực hao hết, nhưng rất nhanh nàng liền nghiến răng nghiến lợi.

Bởi vì tay của Chu Hằng cũng quá không an phận!

Chẳng những phóng thích linh lực, còn thích sờ loạn khắp nơi, sờ khiến nàng miệng nóng lưỡi khô, suýt nữa hóa thân dục nữ đẩy ngược Chu Hằng!

Cái này còn chưa xong, kẻ này càng ngày càng quá mức, nói cái gì cách quần áo xoa bóp ảnh hưởng hiệu quả, cứ phải lột nàng trần trụi! Hiện tại, nàng liền để trần dáng người ma quỷ ngạo nhân, cứ như vậy nằm ở trước mặt của Chu Hằng, nhiều nhất cũng chỉ là đem hai tay che ở trước ngực, lại kẹp hai chân thật chặt.

Không ngờ dùng cái cớ không đáng tin này để lừa gạt nàng!

Tên dê xồm này!

Duy nhất khiến nàng may mắn là, Chu Hằng vẫn là nói chuyện

giữ lời. Tuy rằng hôn nàng sờ nàng nhưng thủy chung không tiến vào thân thể của nàng. Có lúc Dương Lan Hinh nhìn hắn bộ dạng đáng thương lều trại giơ cao, thậm chí có chút mềm lòng có phải nên nhường nhịn hay không. Dù sao nàng cũng sẽ chỉ gả cho nam nhân này.

Nhưng nữ nhân biểu hiện lẳng lơ có hai loại. Một là thật sự rất dâm đãng lẳng lơ, hai là lẳng lơ bề ngoài, thủ vững trong lòng.

Rất không khéo, Dương Lan Hinh chính là loại thứ hai. Nàng nổi tiếng là yêu mị, nhưng trước giờ chưa từng chân chính cùng nam nhân nào tiếp xúc thân mật! Bởi vì dã tâm của nàng quá lớn, nam nhân thông thường lại làm sao khiến nàng vừa mắt?

Liệt nữ sợ mài, Dương Lan Hinh còn thật sự lo lắng mình mềm lòng để Chu Hằng tiến vào, đành phải uy hiếp hắn nếu còn dám động tay động chân với mình, nàng liền ăn loại đan dược có thể khiến nàng biến thành bà béo!

Điều này làm Chu Hằng buồn nôn không thôi, lảo đảo bại lui, chạy ra ngoài khách sạn giải sầu.

Hắn lững thững mà đi, không bao lâu liền đi tới trên đường lớn nhất khu chợ.

Đây tuy rằng xưng là khu chợ, nhưng trên thực tế độ lớn không có gì khác so với thành thị. Đặt ở Phàm giới đây tuyệt

đối là quy mô Lâm Hoa Thành đế đô của Thiên Long Đế triều, nhưng ở Tiên giới lại chỉ có thể xưng là khu chợ.

Lối đi này thông suốt nam bắc, giống như một con đường khác xuyên ngang đông tây, là đường giao thông quan trọng chủ yếu nhất của khu chợ này. Cũng chỉ có hai con đường này mới có thể cho xe ngựa tiến vào, những đường nhỏ khác đều là dừng ở trước nhà dân.

Hai bên đường có đứng rất nhiều người, còn có binh sĩ thân mặc giáp nặng duy trì trật tự, không cho người không phận sự đi tới trên đường. Liếc mắt một cái nhìn qua, hai bên đều là đầu người đen kịt, ở giữa lại là đường trống rộng rãi.

Chu Hằng thật tùy ý quay đầu sang người đằng trước hỏi: – Lão huynh, các ngươi đây là đang nhìn cái gì?

– Không biết! Người nọ lắc lắc đầu.

– Không biết? Chu Hằng chỉ cảm thấy mặt xám xịt. Không biết ngươi còn thò đầu vươn cổ, bận rộn cái gì?

– Nhiều người tham gia náo nhiệt mà! Vị lão huynh đó lại nói.

Chu Hằng không khỏi cười. Tham gia náo nhiệt chẳng lẽ là thiên tính của con người? Hắn cũng là nhàn rỗi, liền lùi sang

một bên, khoanh chân ngồi trên một tảng đá, kết nối với Hỏa Thần Lô trong đan điền.

Những ngày này hắn một mực hỏi tên này vấn đề về mặt đan dược. Cũng không phải là hắn đột nhiên muốn học luyện đan, mà là muốn biết giai đoạn hiện tại có đan dược gì có thể nhanh chóng đề cao tu vi của hắn.

Trên thực tế, cái này hoàn toàn có. Nhưng ở trong khu chợ nho nhỏ này, hoặc là nói ở cái Tiên Thành cấp thấp nhất Hợi Tiên Thành này căn bản không mua đủ tài liệu, thậm chí một loại đều không nhìn thấy!

Hơn nữa, có một chút linh thảo khả năng đã vĩnh viễn diệt tuyệt rồi!

Bởi vì những linh thảo kia cần sinh trưởng trên tinh cầu chân chính, tỷ như trong núi lửa, tỷ như nơi cực hạn. Nhưng trong 49 Tiên Thành lại làm sao có thể có loại địa phương hiểm ác đó. Trừ phi có đại năng dùng thủ đoạn nghịch thiên sáng lập ra!

Chu Hằng thở dài. Cũng may thủ đoạn đề cao tu vi không chỉ một loại, mà vừa khéo hắn còn nắm giữ một loại biện pháp đơn giản nhất, hiệu quả thực tế nhất.

Giết chóc!

Tiên giới tàn khốc, có người ác vô số, gia tộc cậy thế làm ác như Mặc gia có vô số kể. Dương gia kỳ thật cũng không phải thứ tốt gì, chỉ là khác biệt ở Dương Lan Hinh đối với Chu Hằng là nổi lòng mời chào mới không động sát niệm.

Thế giới như vậy, có vô số người để giết!

– Ta nói Chu tiểu tử, lúc nào thả đại gia ra ngoài hít thở không khí hả. Bổn đại gia thích nhất xử nữ dùng bàn tay ôn nhu vuốt ve toàn thân, như vậy cmn thoải mái a! Hỏa Thần Lô ở trong đan điền Chu Hằng nói.

Cái lò háo sắc này!

Chu Hằng vừa định nói chuyện, chỉ thấy đám người phía trước đột nhiên trở nên ồn ào. Hắn hơi hơi nâng người, theo ánh mắt của mọi người nhìn về phương xa.

Chỉ thấy ở lối vào khu chợ đang có một đoàn người đi tới, mà trận thế đó… tương đối cổ quái.

Bên trái là một nam nhân chừng 20, diện mạo khá anh tuấn, dáng người cũng cực kỳ thon dài, một thân áo gấm khá có phong thái công tử phong độ. Về phần tu vi, bởi vì khoảng cách quá xa, Chu Hằng tạm thời còn không cảm ứng được.

Người này rất bình thường, nhưng một thanh niên khác bên cạnh hắn thì không bình thường.

Cũng không phải là nói diện mạo hắn không bình thường, trái ngược hắn cũng là một mỹ nam tử bộ dạng tuấn tú, nhưng toàn thân đều lộ ra vẻ quần là áo lượt. Chỉ riêng như thế thì cũng thôi, mấu chốt là hắn ngồi trên một chiếc ghế dựa lớn hoa lệ, mà bốn cái chân ghế thì phân biệt dừng ở trên lưng bốn nữ nhân.

Bốn nữ nhân này toàn thân trần trụi, bò sát đất, tóc dài phất phơ không nhìn thấy bộ dạng. Từng bước bò về phía trước, động tác đều nhịp, bởi vậy cái ghế phía trên thủy chung không có một chút rung động.

Chương 532: Quần là áo lượt chân chính

Khó trách tất cả mọi người đều kích động như vậy, hoặc là hưng phấn lại hoặc là phẫn nộ. Nhìn thấy một màn như vậy thế nào đều sẽ nổi lên phản ứng mãnh liệt.

Đám côn đồ lưu manh thì mặt mày hớn hở, hưng phấn thảo luận bốn nữ nhân trần truồng kia người nào bộ ngực càng lớn, mông càng tròn, chân càng dài. Mà người lương thiện một chút thì đã không đành lòng nhìn, quay đầu đi chỗ khác.

Người lòng đầy căm phẫn thì lớn tiếng quát mắng. Ban ngày ban mặt như vậy không ngờ lăng nhục nữ nhân như thế, còn có giới hạn cuối sao?

Tiên Thành không có Hoàng đế, nhưng mọi người đều biết, Tiên Thành càng lên trên, thế lực ở đó lại càng cường đại, khủng bố. Tuyệt Tiên Thành tùy tiện ra một cao thủ là có thể hoành tảo tứ dã bát hoang!

Trên thực tế, 49 Tiên Thành sau khi thành lập liền có tiên pháp ban bố, quy định rất nhiều tối kỵ, là thần thánh không thể xúc phạm!

Bởi vậymới có cường đạo tinh hải xuất hiện, chính là có rất nhiều người xúc phạm tiên pháp, bị ép trốn ra 49 Tiên Thành. Nếu không, ai lại đi loại địa phương quỷ quái ảm đạm không ánh sáng, không hề có linh khí như chỗ sâu trong tinh hải?

Nhưng chuyện không tuyệt đối, luôn có kẻ đặc quyền có thể lẩn tránh tiên pháp, thậm chí ngự trị trên tiên pháp!

Như loại hành vi ác lăng nhục phụ nữ này, trên tiên pháp cũng không có quy định rõ ràng, nếu là tố cáo lên nói không chừng còn có thể đem thanh niên kia giết chết, nhưng cũng nói không chừng bị thế lực sau lưng hắn nhẹ nhàng san bằng.

Cái gọi là hành vi ác, phải có ba thứ: người bị hại, vật chứng, người chứng. Nếu người bị hại không có, như vậy hành vi ác chẳng phải là căn bản liền không tồn tại? Nếu là người chứng hoặc vật chứng không có, như vậy không phải là vu cáo?

Cho nên, đây vẫn là một thế giới cường quyền.

Tuy nhiên, thanh niên quần là áo lượt kia dám hoành hành không kiêng kỵ trước mặt mọi người như vậy, nói rõ bối cảnh của hắn tuyệt đối đủ cứng rắn, nếu không sao dám như thế?

– Đó không phải là đại thiếu của Mông gia Mông Thiên Quân sao? Hítzz hà, hắn bình thường nhưng là vênh váo vô cùng, trước giờ chưa từng thấy hắn khiêm tốn!

– Vậy cái tên đang ngồi kia là ai, nhìn liền khiến người tức giận!

– Nhỏ giọng một chút, đừng để người nghe thấy. Loại nhân vật lớn đó là ngươi có thể đắc tội?

– Phì!

Không bao lâu, đội ngũ kỳ quái này cũng đi tới gần, ở sau hai thanh niên kia còn có năm người hầu. Tuổi khác nhau, có người nghiêm trang mà đi, có người thì đem ánh mắt nhìn chằm chằm vào trên mông bốn nữ nhân trần truồng kia, dường như hận không thể xách thương thúc ngựa, vọt vào nơi đào nguyên chỉ nhấc chân một cái là lộ ra kia.

Cách gần như vậy, Chu Hằng tự nhiên cũng có thể nhìn ra tin tức.

Thanh niên được xưng Mông Thiên Quân kia có tu vi Nguyệt Minh Hoàng, cụ thể là mấy vầng trăng, điều này liền không thể biết. Mà thanh niên quần là áo lượt kia thì chỉ có cảnh giới Nguyệt Minh Vương, hơn nữa hơi thở tương đối pha tạp. Giống như là thông qua bí pháp nào đó mạnh mẽ tăng lên, mang đến cho Chu Hằng một loại cảm giác như giấy pơ- luya, tùy tiện dùng ngón tay chỉ một cái là có thể chọc thủng.

Mà bốn con “vật cưỡi” kia không ngờ đều là Nguyệt Minh Hoàng!

Chu Hằng không khỏi kinh ngạc. Nguyệt Minh Hoàng mặc dù ở toàn bộ 49 Tiên Thành không tính là cao thủ đỉnh cao, nhưng có thể trở thành tiên nhân liền đủ để sống qua ngày. Huống chi nơi này là 12 Tiên Thành, Nguyệt Minh Hoàng không đủ để xưng bá, nhưng bất kể chạy đến gia tộc nào đều có thể trở thành đối tượng trọng điểm mời chào.

Thậm chí có thể tự mình xây dựng cơ nghiệp!

Làm sao sẽ luân lạc tới nông nỗi làm vật cưỡi cho người? Hơn nữa còn là cởi sạch, xấu mặt ở trước mặt vạn người?

Đây chỉ có thể nói rõ, bối cảnh của thanh niên quần là áo lượt kia rất thâm hậu, thâm hậu đến khiến bốn gã Nguyệt Minh Hoàng bị khuất nhục lớn như vậy đều không dám phản kháng, ngược lại còn phải nhẫn nhục chịu đựng.

Lại về phần năm tùy tùng phía sau, thì đều chỉ là Nguyệt Minh Vương, Chu Hằng đảo qua một cái liền thu hồi ánh mắt.

Qua mấy ngày như vậy, Chu Hằng cũng có một hiểu biết đại

khái đối với tình huống nơi này. Khu chợ này thuộc về Mông gia, cũng chính là gia tộc của Mông Thiên Quân.

Lão tổ Mông gia nghe nói là tu vi Nguyệt Minh Đế, ở trong Bắc Hợi Thành cũng xem như là nhân vật cấp bậc bá chủ. Hắn vốn có tư cách đi tới Tiên Thành thứ 10, lại ở lại nơi này. Muốn không phải là loại trong núi không hổ, khỉ làm Đại vương sao?

Mà phái đoàn của thanh niên quần là áo lượt kia hơn xa Mông Thiên Quân, từ thái độ của Mông Thiên Quân cũng có thể nhìn ra được, trong thần tình của hắn đầy vẻ lấy lòng.

Tự nhiên không có khả năng lấy lòng một gia tộc đồng dạng là Nguyệt Minh Đế.

Thanh niên quần là áo lượt kia tất nhiên tới từ thế lực Nhật Diệu Vương, thậm chí Nhật Diệu Hoàng. Điều này cũng có thể giải thích vì sao bốn gã Nguyệt Minh Hoàng bị bắt làm vật cưỡi cũng không dám phản kháng.

Chu Hằng trong nháy mắt nổi sát ý. Nhưng thứ nhất, chuyện không liên quan mình. Thiên hạ chuyện bất bình quá nhiều, hắn quản được sao? Thứ hai, hắn hiện tại tu vi còn quá yếu, thật sự có lòng giết tặc lại không đủ sức xoay chuyển trời đất.

Lại nói, chính hắn hiện tại đều là loại lưu vong, nếu lo việc bao đồng đem Mặc gia dẫn tới thì làm sao bây giờ?

Hắn đè sát ý xuống, nhưng nếu là có cơ hội hắn tuyệt đối không ngại đánh chết tên khốn kia.

Thiên Bảo Các tối mai sẽ cử hành hội đấu giá, sự xuất hiện của thanh niên quần là áo lượt kia có thể liên quan với nó hay không?

Chu Hằng mang theo nghi hoặc về khách sạn, đem sự tình nhìn thấy nói cho Dương Lan Hinh. Yêu tinh này lại không hề có biểu tình phẫn nộ toát ra, dường như tập mãi thành thói quen.

– Nàng không cảm thấy người nó nên giết sao?

– Nên! Dương Lan Hinh gật gật đầu.

– Vậy biểu tình của nàng cũng quá lạnh nhạt!

– Nếu là ngươi gặp nhiều loại tình huống này, phẫn nộ lớn hơn nữa cũng sẽ biến thành bất đắc dĩ! Dương Lan Hinh thở dài. Cũng không phải là nói nàng có lòng đồng tình bao lớn, mà là thân là một nữ nhân hận nhất chính là hành vi lăng nhục phái nữ.

– … Còn có người tương tự? Chu Hằng cả kinh.

– Nhiều không đếm xuể! Dương Lan Hinh bất đắc dĩ thở dài.

Tiên giới này… Hủ bại không chịu nổi như thế! Như thế còn xứng xưng là Tiên giới? Quả thật chính là địa ngục nhân gian!

Chu Hằng đột nhiên nghĩ đến vị lão tổ tông kia của hắn. Vạn Cổ Đại Đế một đường đánh lên Tuyệt Tiên Thành, hẳn là vị lão tổ này lòng có cơn giận xung thiên, muốn đẩy ngã cường quyền Tuyệt Tiên Thành thanh tẩy Tiên giới nhỉ?

Cũng giống như năm đó Vạn Cổ Đại Đế thống nhất Huyền Càn Tinh, thành lập pháp điển của mình, người không tuân kẻ trấn, người giết. Ai dám làm xằng làm bậy?

Đáng tiếc, vị lão tổ tông này hoặc là thực lực còn không đủ cường đại, hoặc là một mình không đánh lại số đông… Tóm lại không thể lật ngã Tuyệt Tiên Thành, hiện tại sống chết tung tích đều không biết!

Chu Hằng nắm chặt tay. Bất kể Vạn Cổ Đại Đế chết hay chưa, hắn nhất định sẽ dọc theo đường của Vạn Cổ Đại Đế đi tới, giết lên Tuyệt Tiên Thành, đánh đổ đám khốn kiếp kia!

Hắn chiến ý hào hùng, tự nhiên mà lộ ra khí thế tiến tới không sợ sệt, nhìn mà Dương Lan Hinh không khỏi si mê. Có một loại kích động ngả vào lòng, mặc hắn yêu thương.

Một ngày qua đi, Chu Hằng và Dương Lan Hinh chuẩn bị một chút, rời khỏi khách sạn đi tới Thiên Bảo Các.

Bọn họ ở nơi này cũng rất lâu rồi, sau lần đấu giá này sẽ rời đi.

Chu Hằng ngụy trang thành cách ăn mặc mấy lần trước đi Thiên Bảo Các, mà Dương Lan Hinh thì dùng lụa mỏng che mặt, lại đổi một món quần áo rộng thùng thình, che đi dáng người ma quỷ.

Hai người đi tới Thiên Bảo Các, Chu Hằng sau khi lấy ra thiệp mời được cung kính đưa vào trong phòng bao riêng.

Kết cấu tương tự phòng đấu giá Phàm giới, nơi này cũng là ba mặt vách tường, ngay phía trước thì chỉ có nửa bức tường, có màn che, kéo ra là có thể nhìn thấy tình huống của phòng đấu giá phía dưới.

Nơi này có trận pháp ngăn cách thanh âm và thần thức cảm ứng. Chu Hằng thừa dịp bán đấu giá còn chưa bắt đầu, ôm Dương Lan Hinh ngồi lên đùi, hai tay chia quân hai đường. Một đường thẳng đến bộ ngực đầy đặn kia của yêu tinh, một đường thì trượt xuống mông xinh đẫy đà kia, xoa bóp quên trời đất.

– Dê xồm! Dương Lan Hinh khẽ rên rỉ. Hôm ban đầu đó nàng còn giãy giụa một chút, nhưng hiện tại cũng thói quen, dường như đã nhận mệnh. Muốn sờ thì cứ sờ, dù sao nàng cũng hưởng thụ.

Chu Hằng cười hắc hắc, một tay đùa nghịch quả cầu thịt co dãn mười phần của nàng, tới tới lui lui trêu chọc hai viên anh đào nhỏ, dường như hứng thú mười phần.

Rầm!

Chính vào lúc này, cửa phòng đột nhiên truyền đến tiếng vang nặng nề, rồi lại bị người một cước đạp mở ra.

Dương Lan Hinh thét một tiếng kinh hãi, liền vội vàng đem mặt vùi vào trong lòng Chu Hằng.

Chu Hằng nhíu mày, xoay người lại.

Ở cửa tổng cộng có ba người, đều là lúc trước hắn đã nhìn thấy.

Mông Thiên Quân, thanh niên quần là áo lượt kia cùng với

một nữ nhân trần truồng bị hắn cưỡi ở dưới.

Lần này thanh niên quần là áo lượt kia không lớn lối như lúc trước, cho bốn nữ nhân trần truồng cõng "vương tọa" của hắn. Nhưng một nam nhân cưỡi trên lưng một nữ nhân trần truồng, dường như con ngựa rêu rao khắp nơi, đây chính là chuyện mà nghĩ thôi đều khiến người cảm thấy không phải là người có thể làm ra.

– Ngượng ngùng, đi nhầm phòng! Mông Thiên Quân hướng về phía Chu Hằng mỉm cười, ngôn từ tuy rằng khách sao nhưng trong giọng nói lại lộ ra kiêu ngạo mười phần.

Cũng đúng. Đường đường Nguyệt Minh Hoàng có thể hướng về Nguyệt Minh Vương nói xin lỗi đã là một dị số, còn muốn thế nào?

Đây là Tiên giới với thực lực làm vua!

Thanh niên quần là áo lượt kia lại chỉ nhìn chằm chằm Dương Lan Hinh, nói: – Vạch khăn che mặt ra, cho bản thiếu nhìn xem bộ dạng thế nào! Hắn vừa mở miệng, cái loại mùi vị bại gia tử liền trào ra.

Chu Hằng sắc mặt lạnh lùng, lạnh nhạt nói: – Cút ra ngoài!

– Ái chà, tiểu tử, ngươi dám kêu bản thiếu cút? Nói cho ngươi biết, người có thể khiến bản thiếu cút còn chưa sinh ra đâu! Thanh niên quần là áo lượt lấy ra một cái quạt gấp, xoạt một cái xòe ra, phe phẩy mấy cái, lại "roạt" một cái gấp lại, chỉ vào chính mình nói: – Ngươi có biết bản thiếu là ai chăng? Bản thiếu họ Phạm, Thất thiếu gia Phạm Thông của Phạm gia chính là bản thiếu!

– Quản ngươi Phạm Thông thùng cơm (đồng âm), cút xéo cho ta! Chu Hằng vốn đối với thanh niên quần là áo lượt này mười phần sát ý, hiện tại lại càng phát ra mà không thể vãn hồi.

– Ngươi… ngươi dám mắng ta? Phạm Thông đỏ mắt, dường như bị uất ức rất lớn: – Không ai dám mắng bản thiếu, ngươi đây là tìm chết! Diêu Cơ, giết hắn cho bản thiếu!

– Dạ, thiếu gia! "Vật cưỡi" dưới khố hắn bò dậy, tóc đen tách ra, hiện ra một gương mặt cực kỳ xinh đẹp. Da thịt trắng như tuyết, eo nhỏ vú to, chính là một mỹ nữ cực kỳ xuất sắc.

Thế gian không thiếu mỹ nữ, chỉ cần có đủ nhân khẩu, chính là trong 100 ra một, trong vạn có một, số lượng mỹ nữ cũng là cực kỳ khả quan. Mỹ nữ có thể tu luyện đến tiên nhân… loại này liền ít, hơn nữa còn là Nguyệt Minh Hoàng!

Mỹ nữ như nàng lại thêm phần tu vi này, có thể nói là chọn một trong 100 triệu.

– Chậm! Một tiếng quát lớn, một người từ ngoài cửa đi vào, chính là một nam trung niên nhìn qua rất bình thường. Hắn lạnh lùng đảo qua Chu Hằng, Mông Thiên Quân và Phạm Thông nói: – Trong Thiên Bảo Các cấm đánh nhau, người vi phạm giết không tha!

Lời này vừa ra, ngay cả Phạm Thông vênh váo đến trời là anh cả hắn là anh hai đều tịt ngòi. Hung hăng trừng Chu Hằng một cái, ném lại một câu: – Chờ xem!

Rồi nghênh ngang mà đi.

Thiên Bảo Các vẫn là rất có thực lực!

Chương 533: Lan Vũ Nguyệt bị bán đấu giá!

Thiên Bảo Các là thế lực lớn nhất của Huyền Càn đại lục, điểm ấy Chu Hằng có thể xác định!

Mà theo Dương Lan Hinh nói, Thiên Bảo Các ở Tiên giới cũng là thực lực cường đại, chính là thông suốt Tuyệt Tiên Thành! Cho dù không phải là thế lực lớn nhất, nhưng ít nhất cũng không phải là gia tộc Nhật Diệu Cảnh có thể đối kháng.

Bởi vậy, Phạm Thông chán chường mà đi.

Chu Hằng tin tưởng, tên này tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ.

Tuy nhiên, tu vi của hắn rất "Trong suốt", Nguyệt Minh Vương nha, thuộc loại cấp bậc thấp nhất trong tiên nhân. Đáng tiếc, bởi vì tạo thành vầng trăng khuyết thứ 10, trên thân Chu Hằng đã không có khí tức không ổn định khi mới vào Nguyệt Minh Cảnh, nếu không sẽ có tính lừa gạt hơn.

Đối phó một gã Nguyệt Minh Vương, cho dù là Nguyệt Minh Vương lão luyện, Nguyệt Minh Vương thiên phú dị bẩm, đâu cần xuất động cao thủ gì?

Ở Tiên giới, 9 vầng trăng, 10 vầng trăng đó là cực hạn! Bởi vậy, cho dù là 10 vầng trăng, loại trừ 7 vầng trăng là Hoàng, ba đạo trăng khuyết còn lại hợp nhất, chỉ tương đương với một nửa vầng trăng.

Nguyệt Minh Vương thập luân cũng chỉ tương đương với Nguyệt Minh Hoàng nhất luân!

Bởi vậy, cho dù là người khác xem trọng Chu Hằng hơn nữa, dù sao cũng không thể nghĩ xuất động một gã Nguyệt Minh Hoàng nhị luân sẽ liền có thể giết hắn.

Nguyệt Minh Hoàng? Chính là Nguyệt Minh Hoàng thất luân cũng không thể giết được Chu Hằng!

Ngược lại, vì khinh địch, Chu Hằng thậm chí có cơ hội đánh chém Nguyệt Minh Hoàng thất luân!

Bên cạnh Phạm Thông liền có hai gã Nguyệt Minh Hoàng, mà người như thế trừng mắt tất báo, hắn khẳng định sẽ ở bên cạnh nhìn Chu Hằng nhận lấy cái chết. Bởi vậy, nếu là Phạm Thông muốn giết Chu Hằng, đó cũng là cơ hội tốt nhất để Chu Hằng giết hắn.

– Ngươi phải cẩn thận!

Dương Lan Hinh nhẹ nói, nàng không kìm nổi mà thở dài trong lòng, tại sao mà năng lực dẫn đến cừu hận của Chu Hằng cường đại như vậy, yên lành ngồi ở trong ghế lô cũng có người đi tới đạp cửa.

– Ha ha, nên cẩn thận là thùng cơm kia!

Chu Hằng cười to nói.

Chỉ cần Nguyệt Minh Đế không xuất hiện, cho dù là Nguyệt Minh Hoàng thất luân thì Chu Hằng cũng không có sợ, đánh không lại còn trốn không thoát sao?

Không lâu lắm, hội đấu giá liền chính thức bắt đầu.

Thiên Bảo Các là một cái thế lực lớn của Tiên giới, đồ vật có thể làm cho bọn họ lấy ra để bán đấu giá tự nhiên không phải vật phàm, cho dù là một cái địa phương nhỏ như Bắc Hợi Thành này.

Nhiều nhất tự nhiên là linh thảo cùng đan dược. Thanh Hoa Đan mà Chu Hằng bán cho Thiên Bảo Các rõ ràng cũng ở trong đó, giá khởi đầu đã cao tới 3000 tiên thạch hạ phẩm, nhưng tổng cộng chỉ bán ra 10 viên!

Bởi vì mang theo hai chữ cực phẩm, Thanh Hoa Đan lần này lấy ra bán đấu giá cao nhất đã được bán với giá 5000 tiên thạch hạ phẩm, giá thấp nhất cũng là 3800! 10 viên Thanh Hoa Đan này đều là bị một người đấu giá được, chính là Phạm Thông hung hăng càn quấy đến mức hận không thể dài ra thêm tám chân để hoành hành.

Người này tiền của dồi dào, không chút do dự vung tiền như rác, biểu hiện ra phong thái đứa con phá của một cách hoàn mỹ.

Đây là người đến từ gia tộc Nhật Diệu Cảnh, tài phú tích lũy ít nhất mấy vạn năm cũng không phải là ngoại nhân có khả năng tưởng tượng, sau khi bị hắn liên tục vài lần tiêu tốn 5000 tiên thạch trong nháy mắt, liền không ai còn dám cạnh tranh cùng hắn, để hắn dễ dàng có được Thanh Hoa Đan còn sót lại với giá cả 3800 tiên thạch.

Chu Hằng lẳng lặng nhìn, nhưng trong lòng thì thầm nghĩ sớm biết rằng Thanh Hoa Đan sắp bị tên này đi có phải nên hạ độc dược bên trong hay không?

Theo Dương Lan Hinh nói, nếu có Nguyệt Luân Kỹ bán đấu giá, giá cả liền có thể lên tới mười lăm mười sáu tiên thạch hạ phẩm. Bởi vậy, tuy rằng Chu Hằng nắm 21 vạn tiên thạch hạ phẩm trong tay cũng không dám lộn xộn, mục tiêu của hôm nay chính là Nguyệt Luân Kỹ!

– Các vị, vật đấu giá kế tiếp, theo quy định thì vốn dĩ sẽ không được nhận. Nhưng quy định chính là chỉ cần vật có giá trị nộp phí bán đấu giá đều có thể được nhận, bởi vậy cũng không thể không theo quy củ.

Đấu giá sư có chút xấu hổ, tiếp tục nói:

– Vật đấu giá kế tiếp, là một người!

Người?

Người cũng có thể bán đấu giá?

– Có thể!

Dương Lan Hinh nói:

– Có chút cao thủ sau khi bị bắt giữ, sẽ mang theo Tỏa Hồn Hoàn, sinh tử hoàn toàn bị thao túng trong tay người khác, bởi vậy nếu không muốn chết, liền chỉ có nghe lệnh hành sự.

Cái đó và chuyện Mặc gia lấy người vô tội để thử dược có cái gì khác nhau chớ?

Tiếng bước chân vang lên, chỉ thấy một cô thiếu nữ bị đẩy lên đài, niên kỉ nhiều lắm là mười bốn mười lăm tuổi, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy sợ hãi.

Chu Hằng lập tức đứng lên, trong ánh mắt lưu chuyển sát khí.

Cô gái kia … Đúng là Lan Vũ Nguyệt.

Nàng làm sao sẽ bị bán đấu giá? Phụ mẫu, huynh trưởng của nàng đâu?

Dương Lan Hinh cũng nha một tiếng, trên mặt đẹp lộ ra vẻ giận dữ. Nàng tâm ngoan thủ lạt nhưng chỉ có ở chung một ngày, sự hồn nhiên của Lan Vũ Nguyệt đã chạm đến vị trí mềm yếu nhất trong tâm linh nàng.

– Các vị nhất định đang kỳ quái, một cái tiểu cô nương như vậy tuy rằng còn có mấy phần tư sắc, nhưng tại sao lại có thể xưng là bảo vật?

Đấu giá sư đi đến bên người Lan Vũ Nguyệt, nhẹ nhàng vỗ, một đạo ánh sáng đen hiện lên, sau lưng Lan Vũ Nguyệt lại có

hai mảnh bóng mờ màu đen mở ra.

Đó không phải là bóng mờ, mà là … Hai cánh màu đen!

Dị tộc!

Phía dưới lập tức truyền đến tiếng động ồn ào, dị tộc nhân ở Tiên giới cũng không hiếm lạ, trên thực tế Tiên giới tiếp nhận vạn tộc, chính là trên chợ cũng có rất nhiều dị tộc nhân. Tuy nhiên, có chút dị tộc lại bởi vì tính đặc thù của bọn họ mà bị ngoại tộc hy vọng có được.

Tỷ như Hồ Tộc, nữ nhân của chủng tộc này trời sinh yêu mị, là trời cao ban ân cho nam nhân!

Bởi vậy liền có người chuyên môn lừa bán nữ nhân của Hồ Tộc, bởi vì số lượng quá ít, từng nữ nhân Hồ Tộc đều có thể được bán ra với giá trên trời.

Hay hoặc là Tinh linh tộc, cái chủng tộc này bất kể nam nữ đều là vô cùng tuấn mỹ, hơn nữa trời sinh rất gần gũi tự nhiên, song tu cùng bọn họ có thể nói là thể ngộ thiên địa tự nhiên rất tốt.

Hay hoặc là … Phong Dực tộc!

Nữ nhân của chủng tộc này đồng dạng cũng là báu vật của nam nhân, cũng là vưu vật trên giường như Hồ Tộc, nghe nói là tuyệt không thể tả! Tuy nhiên, mấy ngàn năm trướcmột vị Đại Năng chết trận, Phong Dực tộc cũng sụp đổ theo, tộc nhân càng ngày càng ít, phải che giấu tung tích trốn ra địa phương của 49 Tiên Thành.

Không nghĩ tới không ngờ xuất hiện một người ở đây!

Vưu vật làm cho nam nhân cảm thấy tuyệt không thể tả!

Người tham dự đại bộ phận là nam nhân, bất luận là già hay trẻ, trong nháy mắt đều là nổi lên dục vọng mãnh liệt, cái gọi là tuyệt không thể tả đến tột cùng là tuyệt không thể tả đến cỡ nào? Truyền thuyết này không biết đã có bao nhiêu năm, hiện giờ thấy người thật, ai có thể không ngứa trong lòng?

Mua! Mua!

Bọn họ đều là chuẩn bị xuất ra một số tiền lớn. Hơn nữa, chính mình chơi chán rồi không phải còn có thể sang tay bán đi sao?

Nhìn thấy cánh của Lan Vũ Nguyệt, Chu Hằng rốt cục bừng tỉnh đại ngộ, vì cái gì chính mình sẽ cảm thấy một loại cảm giác đã từng quen biết đối với cả nhà bọn họ.

Nạp Lan Yêu Nguyệt!

Chính là yêu nữ được lựa chọn ngẫu nhiên trong phong ấn mà Lão Phong Tử cho hắn, nàng cũng có hai cánh như vậy, hơn nữa diện mạo cũng có vài phần tương tự!

– Chu Hằng, không thể để cho Tiểu Nguyệt lọt vào trong tay những đô bo đi kia!

Dương Lan Hinh thận trọng nói.

Chu Hằng gật gật đầu, hắn sớm đã có quyết định như vậy, không nghĩ tới Dương Lan Hinh cũng sẽ nghĩ như vậy.

Có điểm không phù hợp với tác phong của nàng a!

– Ngươi … Không cần Nguyệt Luân Kỹ?

Chu Hằng hỏi.

– Từ bỏ!

Dương Lan Hinh không chút do dự nói, mỹ nữ của Phong Dực tộc tuyệt đối có thể được đấu giá với một cái giá trên trời, nếu là bọn họ ra tay mua Lan Vũ Nguyệt, khẳng định không đủ tiền đấu giá pháp quyết kế tiếp.

May mà, pháp quyết cũng không nhất định là Nguyệt Luân Quyết, mà hội đấu giá cũng không phải chỉ có một lần này, nhưng Lan Vũ Nguyệt cũng chỉ có một!

Bất kể Chu Hằng hay Dương Lan Hinh đều không thể tiếp nhận kết quả tiểu cô nương bị người ta dâm nhục!

– Hiện tại bắt đầu đấu giá, giá quy định là 1 vạn tiên thạch hạ phẩm!

Đấu giá sư lớn tiếng nói.

– 10 vạn!

Thanh âm của đấu giá sư vừa mới hạ xuống, trong ghế lô cách vách liền truyền ra một thanh âm phách lối.

Cái thanh âm này, Chu Hằng đã nghe qua rất nhiều lần, đúng là Phạm Thông!

– 11 vạn!

Có người không cam lòng để mỹ nữ Phong Dực tộc bị mua lấy như vậy.

– 20 vạn!

Phạm Thông tiền của dồi dào.

– vạn!

Lại có người kêu lên, đây là một nữ nhân, thanh âm khàn khàn.

– 30 vạn!

Phạm Thông cười ha ha.

– Điểu nữ nhân này bản thiếu nhất định phải có được, còn có ai dám tranh giành cùng bản thiếu gia, cứ tới! Bản thiếu có rất nhiều tiên thạch!

30 vạn!

Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh hai mặt nhìn nhau, bọn họ còn không có cơ hội ra tay a!

– 30 vạn lần một!

– 30 vạn lần hai!

– 30 vạn lần ba!

– Thành giao!

Lần này đấu giá sạch sẽ gọn gàng, không đến một phút cũng đã phân ra được thắng bại, Phạm Thông tiền của dồi dào có thể thấy được rõ ràng.

– Làm sao bây giờ?

Dương Lan Hinh nhìn về phía Chu Hằng.

– Chờ hội đấu giá chấm dứt, chúng ta cướp người!

Chu Hằng lạnh giọng nói.

Dương Lan Hinh nghĩ nghĩ, gật đầu đồng ý. Chiến lực Chu Hằng phát ra vô cùng kinh khủng, dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng tuyệt đối có thể giành người lại, sau đó triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ chạy trốn, Nguyệt Minh Đế căn bản không có người nào đuổi theo kịp!

– Hiện tại, an tâm chờ, nếu là có Nguyệt Luân Quyết xuất hiện, chúng ta sẽ mua!

Chu Hằng nói.

Đấu giá tiếp tục tiến hành, kế tiếp còn có một chút binh khí bán ra.

Bởi vì kim loại ở Tiên giới khan hiếm, những binh khí này cho dù không phải là Tiên khí cũng được bán với giá cả rất cao, dù sao những binh khí này vô cùng sắc bén, đủ để chém đôi thân mình tiên nhân cùng giai, tăng chiến lực của mình lên rất lớn.

Chu Hằng nhẫn nhịn kích động muốn xuất thủ, hắn cần những

kim loại này để tăng thể chất của hắn lên, tuy nhiên vài món kia cũng không có tác dụng quá lớn, cho nên hắn vẫn là nhịn xuống, chờ đợi pháp quyết sau cùng.

Nếu là vật áp trục, Nguyệt Luân Quyết có khả năng phi thường cao.

– Cảm tạ các vị ủng hộ, hiện tại sẽ đến phiên vật đấu giá cuối cùng đêm nay, cũng là vật áp trục, đây là một quyển … Nguyệt Luân Quyết!

Đấu giá sư sau khi ngừng lại một chút mới lớn tiếng hô lên, lập tức liền có một thị nữ mặc quần trắng cầm một cái khay ngọc đi tới, trong khay ngọc đặt một quyển sách, nhưng mặt trên có cấm chế bảo hộ, người khác căn bản không có khả năng xuyên thấu qua cấm chế dùng thần thức quét nhìn.

– Nguyệt Luân Quyết này tên là Thiên Sương Chi Hàn, sau khi luyện thành, trăng sáng tế xuất ra sẽ có hiệu quả vạn dặm sương giá, chính là trực tiếp công kích Thần chích, rất lợi hại!

Đấu giá sư kia nói.

Võ kỹ của Tiên giới cũng có phân phẩm cấp, giống tiên thuật của Nguyệt Minh Cảnh khẳng định kém Nhật Diệu Cảnh, tỷ như Tấn Vân Lưu Quang Bộ mạnh hơn rất nhiều so với Phi Vũ Thất Kiếm cùng Phiên Thiên Chưởng. Nhưng Nguyệt Luân Kỹ lại không có phân phẩm cấp, có thể phát huy ra bao

nhiêu uy lực thì phải xem thực lực của bản thân người thi triển, cùng nắm giữ đối với Nguyệt Luân Kỹ.

Cho nên, Nguyệt Luân Kỹ mới có thể vô cùng trân quý, bởi vì ở Tiên Thành làm sao có thể xuất hiện tiên thuật của Nhật Diệu Cảnh? Hơn nữa, Nguyệt Luân Kỹ mới là hầu hết có thể phát huy được uy lực của tiên thuật Nguyệt Minh Cảnh!

Tài nghệ không phải càng cao giai càng tốt, mà là càng thích hợp càng tốt.

– Giá khởi đầu là 5 vạn tiên thạch hạ phẩm, mời các vị ra giá!

Chương 534: Người đánh lén thần bí!

– 6 vạn!

– 7 vạn!

– 8 vạn!

Ngay từ đầu thanh âm đấu giá rất gấp, tăng giá cả cũng là 1 vạn một lần, bất quá về sau khi giá đấu giá tăng lên 15 vạn, tiếng kêu giá liền chậm lại, tiền gia tăng cũng từ 1 vạn hạ xuống 5000, thậm chí một hai ngàn.

– 16 vạn 7000 lần một!

Sau khi Đấu giá sư thấy mọi người yên tĩnh, bắt đầu đếm ngược

– 17 vạn!

Rốt cục Chu Hằng có cơ hội hô lên giá cả lần đầu tiên hôm nay.

– 17 vạn 3000!

Người ra giá phía trước lập tức kêu lên.

– 18 vạn!

Chu Hằng hời hợt nói, giống như ném ra ngoài không phải 18 vạn tiên thạch, mà chỉ là 18 khối đá.

– 18 vạn 5000!

Người nọ không chịu tuyệt vọng, cắn răng lại hô lên một cái giá tiền.

– 19 vạn!

Chu Hằng thuận miệng nói, hắn quả thật không để tiên thạch ở trong lòng, hiện tại có vị vua luyện đan Hỏa Thần Lô, tồn tại miểu sát Thánh Dược sư, hắn còn sợ sẽ thiếu hụt tiên thạch sao?

Nếu không phải không gian pháp khí của hắn không đủ lớn, hoàn toàn có thể mang theo trăm vạn tiên thạch tới, nếu không lúc trước cũng không phải không có tư cách tranh giành cùng Phạm Thông.

– Hừ!

Người nọ suy sụp, tuy rằng Nguyệt Luân Kỹ cường đại, nhưng tiêu tốn 19 vạn tiên thạch hạ phẩm trở lên liền có chút không đáng giá. Mấu chốt là loại Tiên pháp này cách mỗi một hai năm Thiên Bảo Các sẽ bán ra một lần nữa, hoàn toàn không cần thiết vì để sớm đạt được một hai năm mà tốn nhiều tài phú như vậy!

Tiên thạch nhà nào mà không phải là gió lớn thổi tới!

– 19 vạn lần một!

– 19 vạn lần hai!

– 19 vạn lần ba!

– Thành giao!

Đấu giá sư đập một búa, vật áp trục bán đấu giá đêm nay cũng rơi vào trong tay Chu Hằng, chỉ có điều vật áp trục lại không có giá cả cao nhất, không khỏi có chút trào phúng, đây cũng là bởi vì tên con em nhà giàu Phạm Thông kia phá rối.

Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh đứng dậy, đi tới hậu trường thanh toán tiên thạch hoàn thành giao dịch. Ở đây, bọn họ thấy được Phạm Thông cùng Mông Thiên Quân, cũng nhìn thấy Lan Vũ Nguyệt, tiểu cô nương hai mắt vô thần, mặt đầy nước mắt, giống như u mê.

Trong lòng Dương Lan Hinh không khỏi nhói đau, không cầm nổi lòng mà nắm chặt cánh tay của Chu Hằng.

Chu Hằng lắc lắc đầu với nàng, ý bảo nàng tạm thời ẩn nhẫn, nháo sự trong ở Thiên Bảo Các cũng không phải một cái ý kiến hay.

Một ngày nào đó hắn sẽ giết lên Tuyệt Tiên Thành, nao cho nơi đó hỗn loạn, nói không chừng sẽ phải đối kháng cùng Thiên Bảo Các. Trong lòng hắn không sợ, nhưng cũng không đại biểu cho việc hiện tại hắn có tư cách ỷ thế làm bậy.

Không có thực lực cuồng ngạo, đây chẳng qua là tự chịu diệt

vong.

Ít nhất bây giờ hắn còn không thể trêu vào Thiên Bảo Các, con vật khổng lồ này chỉ cần xuất động vài Nhật Diệu Vương đã có thể làm hắn vạn kiếp bất phục.

– Cẩu vật!

Phạm Thông không dám ra tay giết người ở trong Thiên Bảo Các, nhưng miệng lại là không minh bạch, hai con mắt vừa chuyển trên người của Dương Lan Hinh, đột nhiên lộ ra vẻ kinh diễm mãnh liệt.

Bởi vì Dương Lan Hinh chính là dùng một loại tư thế uyển chuyển tựa vào trên thân Chu Hằng, đường cong toàn thân lập tức lộ ra hết. Hình dáng có lồi có lõm làm cho người ta suy nghĩ vẩn vơ.

Phạm Thông là tay lão luyện, gần như đạt tới trình độ thông qua một cái chi tiết nhỏ là có thể suy đoán toàn thân, liếc mắt một cái liền có thể nhìn thấy, Dương Lan Hinh có được dáng người vô cùng khêu gợi! Hắn xuất thân từ gia tộc Nhật Diệu Cảnh, trong Bắc Hợi Thành làm sao cần cố kỵ, không chút kiêng kỵ nhìn chằm chằm vào ngực mông của Dương Lan Hinh.

Vật xinh đẹp này hắn nhất định phải có được! Đợi ra khỏi Thiên Bảo Các liền làm thịt nam, nữ thì mang về, song phi

cùng Tiểu La Lỵ của Phong Dực tộc.

Nghĩ đến đã không chịu nổi, hạ thân của hắn nhất thời phản ứng, giương lên cao. Hắn là hoàn khố chân chính, không có chút khí tiết đáng nói nào, vẫy vẫy tay, lõa nữ Nguyệt Minh Hoàng kia lập tức bò tới, cái miệng nhỏ nhắn hướng về phía hạ thân của hắn, làm cho hắn rất nhanh thì phát ra tiếng rên rỉ thoải mái.

Hắn không biết xấu hổ, nhưng người khác còn có thể diện a, mọi người đều là nhao nhao quay mặt qua chỗ khác. Mau chóng hoàn thành giao dịch rồi rời đi.

Sau khi Chu Hằng thanh toán tiên thạch lấy Nguyệt Luân Quyết, dắt Dương Lan Hinh rời đi, mà Mông Thiên Quân thì nhìn chằm chằm bóng lưng của hắn, cho đến sau khi Chu Hằng đi ra ngoài, hắn phát ra một tiếng hừ thật thấp.

Trong lòng Phạm Thông còn muốn bắt Dương Lan Hinh lại để song phi với Lan Vũ Nguyệt. Làm sao chịu để Chu Hằng rời đi, vội vàng một cước đá văng lõa nữ Nguyệt Minh Hoàng quỳ gối trước mặt hắn ra, kêu lên:

– Mau giết tên đàn ông kia cho bản thiếu, đoạt lấy nữ nhân kia!

Đổi lại một người hơi có tự tôn bị làm nhục như vậy phỏng chừng sẽ rút đao, huống chi đường đường là Nguyệt Minh

Hoàng! Nhưng lõa nữ kia lại không phản ứng chút nào, động thân đứng lên, mặc kệ bộ ngực to đang lộ ra ngoài.

Phạm Thông tự nhiên cũng lập tức đi theo ra ngoài, hắn phải tận mắt nhìn Chu Hằng bị giết chết!

Hắn vừa động, Mông Thiên Quân cũng rời đi theo.

– Chậm đã, trước tiên đừng giết hắn, bản thiếu thay đổi chủ ý, phải làm nữ nhân của hắn trước mặt hắn!

Phạm Thông vừa chạy vừa kêu lên.

Chu Hằng đi không nhanh không chậm, rất nhanh liền ra khỏi Thiên Bảo Các, bầu trời không trăng, đã có vô số tinh quang lóng lánh. Hắn đứng bên đường, sát ý bắt đầu ngưng tụ vô cùng vô hạn.

Lúc trước thời điểm nhìn thấy Phạm Thông gây sự khắp nơi, Chu Hằng liền có xung động muốn đánh chém hắn, nhưng xa xa không có mãnh liệt như lần này. Bởi vì, nữ nhân khác hắn không biết, nhưng Lan Vũ Nguyệt tiểu cô nương này lại là bằng hữu của hắn.

Thân nhân, bằng hữu là thứ Chu Hằng quan tâm nhất!

– Ha ha, tiểu tử, lá gan ngươi thật lớn!

Phạm Thông vội vàng chạy ra khỏi cửa, không ngờ đã thấy Chu Hằng ở trên đường chờ hắn, đầu tiên là sửng sốt sau đó lập tức cười ha hả.

Mông Thiên Quân lại là lộ ra vẻ thận trọng, hắn ẩn ẩn có loại cảm giác bất an, chỉ là mặc hắn cẩn thận như thế nào cũng sẽ không cho là một gã Nguyệt Minh Vương có thể tạo ra gợn sóng gì.

Mình không phải là khẩn trương quá độ chứ? Hắn không khỏi âm thầm bật cười.

Hưu!

Ánh sáng đen cuốn qua, một đạo bắn ra bỗng nhiên hóa thành nghìn vạn đạo, giống như phi lao, đồng loạt đánh tới mấy người Phạm Thông.

Ân?

Chu Hằng sửng sốt, đó cũng không phải hắn ra tay a!

Chẳng lẽ Phạm Thông tạo nghiệt nhiều lắm, tùy tiện đi một chút trên đường cái cũng sẽ gặp được địch nhân?

– Lớn mật!

Mông Thiên Quân hét lớn một tiếng, bốn đạo nửa vầng trăng hiện ra ở phía sau hắn, hai trắng một đỏ một đen, tuy rằng không phải vầng trăng cực tinh thuần, nhưng có hai vầng trăng đạt tới màu trắng tương đối khá.

Theo hắn hét lớn một tiếng, bốn đạo nửa vầng trăng hóa thành bốn mũi tên nhọn, chém về địa phương phát ra công kích kia.

Đây là Nguyệt Luân Kỹ!

Xem như là nhà quyền thế lớn nhất nơi đây, Mông gia há lại sẽ không có Nguyệt Luân Kỹ?

Lõa nữ Nguyệt Minh Hoàng kia lại không kêu một tiếng, hai tay kết ấn, phía sau rõ ràng hiện ra sáu nửa vầng trăng, nhưng đủ mọi màu sắc, không có một vầng nào là thuần màu trắng. Tuy rằng vầng trăng như vậy, nhưng số lượng thật sự quá nhiều, hoàn toàn đủ để đền bù sự không đủ về chất.

Người đánh lén kia trong nháy mắt đã thôi phát lực lượng đến mức tận cùng, 5 nửa vầng trăng lóng lánh!

Vầng trăng thứ 5 của nàng mới vừa vặn hình thành, nhưng có 2 vầng trăng là thuần màu trắng, bởi vậy cảnh giới tuy rằng hơi kém lõa nữ Nguyệt Minh Hoàng kia, nhưng thực tế lực lượng ai cao ai thấp thật đúng là chưa xác định được.

– Bộ ngực thật là lớn!

Phạm Thông cả kinh kêu lên, làm một hoàn khố xứng chức, tư tưởng của hắn tự nhiên là bất đồng cùng người khác, hắn thấy không phải công kích, mà là dáng người đẫy đà bao bọc dưới áo da của nữ nhân kia, một bộ ngực to sắp nhảy ra!

Ầm!

Ba đại Nguyệt Minh Hoàng trao đổi một kích, sau khi thân hình người đánh lén chấn động, bay ngược lên không trung, mà Mông Thiên Quân cùng lõa nữ Nguyệt Minh Hoàng dưới chân cũng là lảo đảo, thân hình lui nhanh.

Cơ hội tới!

Chu Hằng nhảy ra, tế xuất Bách Quỷ Kiếm, xoạt xoạt xoạt, từng đạo quỷ vật xuất hiện, hắn lấy linh lực cuốn lấy Dương

Lan Hinh phóng đi tới chỗ Lan Vũ Nguyệt.

Trận chiến này, cứu người là quan trọng nhất, giết người là thứ yếu!

Triển khai 10 vầng trăng khuyết, hắn cũng bạo phát ra toàn lực!

– 10 … 10 vầng trăng!

– Ách!

Tiếng thét kinh hãi đầu tiên là của Mông Thiên Quân phát ra, hắn rốt cục biết cảm giác bất an của mình đến từ phương nào.

10 vầng trăng! Con bà nó! 10 vầng trăng a, cái này có nghĩa thế nào a?

Người có thể đạt được 10 vầng trăng tuyệt đối là thiên tài!

Chỉ cần Chu Hằng thi triển 10 vầng trăng một chút như vậy tin tưởng bất kỳ tuyệt thế cao thủ nào cũng sẽ tranh giành thu hắn làm đồ!

Tiếng kinh hãi thứ hai là do lõa nữ Nguyệt Minh Hoàng phát ra, tuy rằng nàng gần như không có tình cảm của loài người, nhưng thời điểm nhìn thấy 10 vầng trăng rốt cục lại có từng tia chấn động.

Chu Hằng mang theo 10 vầng trăng đánh úp lại, mà Mông Thiên Quân cùng lõa nữ Nguyệt Minh Hoàng lại tạm thời bị người đánh lén đánh lui, bọn họ chỉ có thể tế xuất ra Thần chích, với Vực công kích Chu Hằng.

Hưu hưu hưu, Quỷ Ảnh bay múa, những linh lực thể này cũng không có thực thể, mà Vực lại là do ý thức của tu giả kéo dài, đồng dạng không phải thực thể.

Hai bên khắc chế nhau!

Nếu là chỉ có một hai quỷ vật, như vậy lực lượng hơn hai ba nửa vầng trăng của lõa nữ Nguyệt Minh Hoàng, Mông Thiên Quân vẫn là có thể dễ dàng trấn áp. Nhưng mấu chốt của vấn đề chính là ở đó, này con bà nó không chỉ có một hai quỷ vật a!!

Mười, ba mươi, năm mươi!

Chu Hằng vận kiếm như bay, trong nháy mắt đã chém ra mấy chục kiếm, mỗi một kiếm chém ra đều có thể diễn hóa ra một

quỷ vật linh lực, đánh úp về phía lõa nữ Nguyệt Minh Hoàng cùng Mông Thiên Quân!

Hắn là Nguyệt Minh Vương thập luân, chiến lực hơi kém Nguyệt Minh Hoàng nhị luân, mười mấy quỷ vật linh lực trình tự tương đồng cùng linh lực của hắn cùng nhau xuất hiện, chính là cấp bậc Nguyệt Minh Hoàng đỉnh phong cũng phải nhíu mày một cái!

Huống chi hiện tại hai người này chỉ có thể vận chuyển Vực mà thôi!

Quỷ vật linh lực điên cuồng nhào tới, Chu Hằng thì trực tiếp giết về phía Phạm Thông, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tốc độ của hắn đạt tới trình độ Nguyệt Minh Hoàng đỉnh phong.

Kiếm Phá Phi Vũ!

Chu Hằng tế xuất ra kiếm thuật mạnh nhất của hắn hiện tại ngoại trừ Lăng Thiên Cửu Thức, một mảnh quang ảnh màu máu cuốn lên, cường thế đánh úp tới.

Phạm Thông chẳng qua chỉ là Nguyệt Minh Vương, hơn nữa khí tức kia vô cùng pha tạp, hiển nhiên là thông qua bí thuật để mạnh mẽ tăng tu vi lên, loại Nguyệt Minh Vương này Chu Hằng một kiếm có thể giết chết trăm nươời! Sở dĩ còn phải dùng Phi Vũ Thất Kiếm, thực ra là hắn lo lắng trên người tộc

nhân của những đại gia tộc này có cấm chế bảo hộ.

Vẻ mặt Phạm Thông bối rối, sắc mặt trắng bệch.

Hắn tuy rằng diễu võ dương oai ở nơi này, nhưng ở Phạm gia quả thật chính là cái thùng cơm! Có thể mạnh mẽ tăng lên tới Nguyệt Minh Vương cũng là bởi vì hắn có một lão tử tốt, hơn nữa lại chỉ có một đứa con trai là hắn!

Bày cấm chế bảo hộ ở trên thân tộc nhân, đó cũng không phải chủ ý tốt gì, bởi vì cần lưu lại một đạo thần ý của người làm phép, một khi phá hủy thì người làm phép cũng sẽ bị tổn thương không thể bù đắp.

Gia tộc với đẳng cấp cao như vậy cũng sẽ ban thưởng Tiên khí cho con cháu, tỷ như ngọc bội của Mặc Ngọc Nghiên.

Nhưng Phạm Thông không đủ tư cách này, thứ duy nhất hắn có thể dựa vào chính là bốn nữ nô Nguyệt Minh Hoàng kia của hắn.

Đáng tiếc là buổi tối hắn chỉ dẫn theo một người tới đây!

Cái này đã quyết định vận mệnh của hắn!

Chương 535: Gặp lại yêu nữ!

Chu Hằng lướt tới, Bách Quỷ Kiếm không chút lưu tình cuốn lên sát ý đầy trời, đánh về phía cổ Phạm Thông.

– Dừng tay!

Mông Thiên Quân đã không kịp tới cứu viện, chỉ có thể hô to.

Tuy rằng Phạm Thông chỉ là hạng người vô năng của Phạm gia, nhưng dù là thùng cơm hắn cũng là tộc nhân của Phạm gia, nếu là chết ở trên địa bàn của Mông gia, sẽ khiến cho Phạm gia thịnh nộ như thế nào? Không nói cái khác, chỉ là bồi thường đã làm cho Mông gia khóc lên!

Cho nên, Phạm Thông tuyệt không thể chết a! Ít nhất không thể chết ở nơi này!

Chu Hằng sao lại nghe hắn, Bách Quỷ Kiếm cuốn qua, phốc một cái, đầu Phạm Thông liền rời cổ mà đi, một luồng máu nóng bắn ra. Nhưng hắn lập tức tập trung ánh mắt, bởi vì không ngờ hắn nhìn thấy trong đầu Phạm Thông toát ra một đoàn quang hoa, đột nhiên hoảng sợ bay đi lên trên bầu trời.

Đây là Thần chích của Phạm Thông!

Thần chích không diệt, tu giả liền có cơ hội đoạt xá sống lại!

Bị hắc kiếm chém trúng yếu hại tuyệt đối là chết trong nháy mắt, mà Bách Quỷ Kiếm mặc dù là Tiên khí bậc cao nhưng lại xa xa không thể so sánh với hắc kiếm, cho dù là hàng kém chất lượng như Phạm Thông cũng có thể để Thần chích trốn ra được!

Chỉ là … vậy thì như thế nào?

Chu Hằng tâm niệm vừa động, một vầng nguyệt hoa trào lên, đạo quang hoa kia lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết, trong nháy mắt bị chôn vùi!

Thần chích chết, chính là tử vong chân chánh.

Chu Hằng tiếp tục vung Bách Quỷ Kiếm chém ra, hắn muốn ngăn cản Mông Thiên Quân cùng lõa nữ Nguyệt Minh Hoàng kia điên cuồng phản công, đồng thời thần niệm đảo qua, linh lực câu động, bay tới Lan Vũ Nguyệt trên đất.

Hưu, ánh sáng đen nhoáng lên một cái, dấu roi lúc trước lại

tới, người đánh lén kia giết trở về, chỉ là lần này đối tượng công kích của nàng cũng không phải lõa nữ Nguyệt Minh Hoàng cùng Mông Thiên Quân, rõ ràng lại là Chu Hằng!

Nương môn kia đầu óc có bệnh a!

Chu Hằng đang toàn lực đối phó Mông Thiên Quân cùng lõa nữ Nguyệt Minh Hoàng, bị nàng ngăn trở như vậy thân hình lập tức hơi chậm lại, thừa cơ hội này, người đánh lén kia liền bắt lấy Lan Vũ Nguyệt, không ham chiến chút nào, quay đầu liền chạy!

Trước đánh lén là giả dối, nguyên lai mục tiêu của nàng cũng là Lan Vũ Nguyệt!

Chu Hằng giận dữ, cấp bách đuổi theo đối phương, cho dù đối phương là nữ nhân thì như thế nào. Hắn tuyệt không cho phép tiểu cô nương rơi vào tay kẻ xấu.

– Đừng chạy!

Mông Thiên Quân vội vàng cất bước đuổi theo.

Thiếu gia của Phạm gia chết ở địa bản của Mông gia, nếu là hắn còn trơ mắt nhìn hung thủ rời đi, vậy giao phó cho Phạm gia như thế nào? Cũng không phải Mông gia hắn không nói

đạo lý a!

Nhưng trái lại, Nguyệt Minh Hoàng trần truồng kia như là u mê, mờ mịt đứng tại chỗ, chỉ là nhìn chằm chằm thi thể không đầu của Phạm Thông, một lát sau mới di chuyển cái cổ, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Trước sau ba người toàn lực đi vội, ở đêm tối giống như ba đạo lưu quang, trăng sáng nở rộ ở sau lưng của bọn họ, sáng ngời vượt qua xa tinh quang.

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, toàn lực triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, 10 vầng trăng chiếu rọi, tốc độ của hắn đột nhiên tăng lên.

Hắn nhanh chóng tới gần người đánh lén phía trước.

Người đánh lén kia cũng không nghĩ đến tốc độ của Chu Hằng nhanh như vậy, tuy rằng nàng là Nguyệt Minh Hoàng ngũ luân, nhưng lực lượng khẳng định ở trên Chu Hằng, nhưng một khi bị Chu Hằng quấn lấy, truy binh phía sau cũng sẽ đuổi tới!

Bởi vậy nàng không ham chiến chút nào, bóng đen nhoáng lên

một cái, một đạo trường tiên đánh mạnh về phía Chu Hằng. Mà lưng của nàng rõ ràng đã hiện ra một đôi cánh màu đen, rung lên một cái, thân hình cũng đột nhiên gia tốc!

Quyền trái của Chu Hằng ngưng tụ đánh ra, quyền ảnh màu vàng mang theo một mảnh thần huy, hắn đánh tan bóng roi kia của đối phương, trên mặt cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Cánh màu đen!

Người đánh lén này rõ ràng cũng là người Phong Dực tộc!

Như vậy nàng mang Lan Vũ Nguyệt đi có đủ lý do.

Chu Hằng cũng không có dừng lại, cho dù đối phương là người Phong Dực tộc hắn cũng phải biết thân phận cụ thể của đối phương, đây là một phần trách nhiệm!

Hưu, hưu, bọn họ mỗi người mang theo một người, nhưng tốc độ của bọn họ cũng ở trên Mông Thiên Quân. Chỉ là sau nửa giờ Mông Thiên Quân truy tìm, hắn chán nản dừng lại, tức giận nhìn trời gầm lên giận dữ.

Thiếu gia của Phạm gia chết ở trên địa bàn của Mông gia bọn hắn, cho dù Phạm Thông đúng là cái thùng cơm, nhưng lúc này Mông gia tuyệt đối sẽ thịnh nộ!

Chu Hằng càng đuổi càng gần. Đối phương mặc dù có Phong Dực gia tốc, nhưng tốc độ của hắn ngay cả Nguyệt Minh Hoàng đỉnh phong cũng đều phải kém một phần, tự nhiên vẫn còn ở trên đối phương!

– Bằng hữu, hiện tại đã đủ xa, dừng lại trò chuyện như thế nào?

Hắn không nhanh không chậm nói.

Người phía trước dừng lại.

Đúng vậy a, nàng sợ cái gì? Hiện tại đã chạy ra xa khỏi phạm vi của khu chợ, cho dù Mông gia là đầu xà của đất này muốn tìm được bọn họ cũng không phải chuyện trong lúc nhất thời! Hơn nữa, Chu Hằng tuy rằng yêu nghiệt, có 10 vầng trăng khuyết, nhưng 10 vầng trăng khuyết nhiều nhất cũng chỉ có lực lượng của Nguyệt Minh Hoàng nhị luân.

Nàng là Nguyệt Minh Hoàng ngũ luân, sẽ đánh không lại sao?

Hơn nữa nàng cũng có nghi hoặc, vì cái gì Chu Hằng sẽ giúp mình, hoặc là nói, vì cái gì Chu Hằng cũng muốn cướp đoạt Lan Vũ Nguyệt.

Nàng xoay người, bộ mặt thật cũng là lần đầu tiên xuất hiện ở trước mặt của Chu Hằng.

– Là ngươi!

Sau khi Chu Hằng nhìn thấy bộ dáng của đối phương, không khỏi bừng tỉnh đại ngộ, hết thảy đều nghĩ thông suốt.

Người đánh lén này … Là Nạp Lan Yêu Nguyệt! Yêu nữ này!

– Béo ca ca nhận ra ta?

Yêu Nguyệt Yêu Nguyệt quăng cái mị nhãn cho Chu Hằng, thân thể mềm mại đẫy đà bao bọc dưới áo da tản ra mê hoặc thành thục mê người, đây là kỹ xảo nàng thường dùng, trước hết để cho đối thủ suy nghĩ vẩn vơ, sau đó một kích tất thắng!

Dương Lan Hinh cũng lắng nghe, tuy rằng nữ nhân của Phong Dực tộc này không có đẹp như nàng, cũng không có xinh đẹp như nàng, nhưng quả thực là vưu vật động nhân, mà Chu Hằng lại là đại sắc lang, nếu là hai người trước đó đã quen biết, nói không chừng liền có quan hệ không thể cho ai biết.

Chu Hằng tâm niệm vừa động, lộ ra tướng mạo sẵn có.

– Ngươi … Là ngươi!

Trí nhớ của Nạp Lan Yêu Nguyệt không kém. Hoặc là, cho dù trí nhớ của nàng không tốt tuyệt đối cũng sẽ nhớ rõ nhớ rõ ai giải thoát nàng trong kiếp sống giam cầm vô tận đi ra ngoài, huống chi tiểu tử khốn nạn này còn sờ qua cánh chim của nàng!

Cánh chim của nữ nhân Phong Dực tộc chính là bộ phận cực tư mật, không thua khu vực trọng yếu như bộ ngực cùng mông!

Nàng lộ ra vẻ tỉnh ngộ, nhưng lập tức lại trở nên vô cùng khiếp sợ.

Nguyệt Minh Vương thập luân!

Thời điểm mới gặp Chu Hằng, tiểu tử này mới tu vi gì? Sơn Hà Cảnh mà thôi! Lúc ấy tuy rằng nàng bị phong ấn lực lượng, nhiều lắm chỉ có thể phát huy ra chiến lực của Chuẩn Tiên một kiếp, có thể nói giết chết Chu Hằng quá đơn giản, một cái ý niệm có thể.

Nhưng hiện tại thế nào, không ngờ Chu Hằng tiến vào Nguyệt Minh nhất trọng thiên, nhưng lại có được 10 vầng trăng!

10 vầng trăng!

Từ xưa đến nay, phàm là người đạt được 10 vầng trăng là thiên tài trong thiên tài a, người nào cũng sẽ lưu lại thanh danh hiển hách.

– Đã lâu không gặp!

Chu Hằng cười nói.

– Là rất lâu!

Nạp Lan Yêu Nguyệt thở dài. Tuy rằng Chu Hằng vẫn chỉ là Nguyệt Minh Vương, nhưng 10 vầng trăng khuyết còn có tư cách ngang hàng ở chung cùng nàng! Yêu nghiệt này a, trên đời tại sao có thể có yêu nghiệt như vậy, tốc độ tu luyện cũng quá nhanh, có để người khác sống hay không a.

– Nạp Lan cô nương. Ngươi và Lan tiểu cô nương nhận thức sao?

Chu Hằng hỏi, tiểu cô nương này hiện tại đã hôn mê.

– Lan tiểu cô nương?

Sau khi Nạp Lan Yêu Nguyệt nỉ non một câu, lại là hỏi ngược lại:

– Ngươi tại sao biết nàng?

Chu Hằng nói một lần về chuyện hắn cùng Dương Lan Hinh nhận thức một nhà Lan Thiên Hà, không có một tia giấu giếm.

– Thì ra là thế!

Nạp Lan Yêu Nguyệt gật gật đầu, sau đó khom người nói với Chu Hằng, nói:

– Ta đại biểu bọn họ cám ơn ngươi!

– Ngươi và bọn họ là quan hệ như thế nào? Những người còn lại trong cả nhà bọn họ đến tột cùng ra sao?

Chu Hằng hỏi tới.

– Cả nhà bọn họ không phải họ Lan, mà là Nạp Lan!

Nạp Lan Yêu Nguyệt ôm Lan Vũ Nguyệt, thu hai cánh màu đen lại, cuốn lấy tiểu cô nương.

– Các ngươi là người một nhà!

Chu Hằng giật mình, trách không được hắn luôn cảm thấy một nhà này giống như đã từng quen biết, thì ra là như vậy!

– Ta là cô cô của nàng, hài tử đáng thương này!

Nạp Lan Yêu Nguyệt thở dài, mắt tập trung về phương xa, một lát sau mới nói:

– Bảy ngàn năm trước, bổn tộc của ta tranh đoạt Thiết Anh Thạch với một đại tộc khác, kết quả chiến bại. Lão tổ trấn tộc cũng bị đánh chết, bổn tộc thương vong thảm trọng, chỉ có số ít tộc nhân đào thoát! Không lâu sau đó, ta lại bị … Mãi đến khi ngươi cho ta tự do, ta trở về Tiên giới, vận khí không tệ, vài năm sau khi lưu lạc trong tinh không, quá giang một chiếc tinh thuyền về tới Tiên Thành. Huyết mạch của đồng tộc tương dẫn, ta tiền tìm được huynh trưởng trong bảy ngày, không lâu sau hắn lập gia đình, cũng có con cái, nguyên bản rất hòa thuận, nhưng ta mới rời đi nửa ngày, trở về lại phát hiện một nhà 4 người của huynh trưởng ta đều bị người ta giết chết, mà

Vũ Nguyệt thì mất tích! Ta một đường theo dấu tích, tìm được Mông gia, mới biết được Mông gia trước đây không lâu đã biết thân phận Phong Dực tộc của huynh trưởng ta, bởi vậy phái cao thủ ra đột kích, cũng bắt Vũ Nguyệt đi! Trong Thiên Bảo Các có cường giả tọa trấn, ta không dám tùy tiện hành động, nguyên muốn mua Vũ Nguyệt về, lại không nghĩ rằng còn có một tên ăn chơi trác táng tranh chấp cùng ta … Chỉ có thể canh giữ ở bên ngoài tìm cơ hội cứu người!

Ánh mắt Chu Hằng lạnh lẽo, sát ý mãnh liệt, nói:

– Là Mông gia làm?

– Đúng!

Chu Hằng gật gật đầu, nói:

– Giết người phải đền mạng!

– Mông gia có Nguyệt Minh Đế tọa trấn, ngươi tuy rằng thiên phú bất phàm, nhưng tuyệt không thể nào là kẻ địch khi Nguyệt Minh Đế hợp lại!

Nạp Lan Yêu Nguyệt há lại không nghĩ báo thù, nhưng nếu chỉ là chịu chết, vậy cũng rất đần độn.

Người chỉ có còn sống mới có hy vọng.

Chu Hằng dừng một chút, nói:

– Cho ta thời gian mười ngày!

Mười ngày? Mười ngày thời gian hắn có thể làm cái gì? Muốn tăng chiến lực lên đến Nguyệt Minh Đế? Nói đùa, tuy rằng Chu Hằng cực kỳ yêu nghiệt, nhưng đừng nói mười ngày, chính là mười năm cũng không đủ a!

– Chờ ta mười ngày!

Chu Hằng lại nói, thật sự nghiêm túc đến trình độ cố chấp rồi.

– Vậy thì chờ mười ngày!

Nạp Lan Yêu Nguyệt gật đầu.

Hoang sơn dã lĩnh này cực kỳ to lớn, Mông gia muốn tìm đến bọn họ cũng không dễ dàng. Hơn nữa, chỉ cần Nguyệt Minh Đế không xuất hiện, nàng cũng không sợ Nguyệt Minh Hoàng

bình thường.

Chu Hằng giao Dương Lan Hinh cho Nạp Lan Yêu Nguyệt, mình thì tìm sơn động ngồi xuống, sau đó lấy Tinh Hạch ra ngoài.

Hắn vốn định giữ Tinh Hạch lại cho ái thê, thân nhân, bằng hữu của mình, nhưng hiện tại thực lực của hắn vẫn còn quá yếu!

Báo thù cho một nhà Nạp Lan Thiên Hà, hắn cần trở nên mạnh mẽ!

Hơn nữa, linh khí Tiên giới sung túc, linh thảo khắp nơi, hắn lại có Hỏa Thần Lô là tồn tại cấp bậc Đan đạo lão tổ sư, muốn thân bằng hảo hữu tăng lên tới Tiên Nhân Cảnh dễ như trở bàn tay! Thậm chí sau khi tiến vào Tiên Nhân Cảnh còn có thể bảo trì tốc độ tinh tiến nhanh chóng.

Tầm quan trọng của Tinh Hạch … Đã không có lớn như trước.

Hắn bắt đầu hấp thu năng lượng khổng lồ trong Tinh Hạch.

Này mặc dù là chí bảo của Phàm giới, có thể tập hợp toàn bộ linh khí của một cái tinh cầu, cần ít nhất mấy tỉ năm mới có thể hình thành bảo vật, cho dù là thả vào Tiên giới cũng là cấp

bậc nghịch thiên!

Không thấy chí ít ngay cả Sáng Thế Vương Vinh Kiếm Long cũng nổi lên lòng tham lam đối với Tinh Hạch sao?

Vầng trăng khuyết thứ 10 bắt đầu nhanh chóng đạt tới viên mãn.

Chương 536: 21 vầng trăng, chấn động Tiên giới!

Sau khi dừng lại hai giờ, vầng trăng khuyết thứ 10 liền đạt tới trang thai viên mãn.

Nhìn chung lịch sử Tiên giới vẫn chưa có người nào hình thành vầng trăng thứ 11, ít nhất ở trong ghi lại của Hợi Tiên Thành, Dậu Tiên Thành là như vậy, đều là đạt tới cực hạn sau khi hình thành vầng trăng khuyết thứ 10, từ đó đột phá Nguyệt Minh Vương hoặc là Hoàng, hoặc là Đế.

Nhưng Chu Hằng lại là quái thai.

Hắn mới vừa vào Nguyệt Minh Vương liền có được 9 vầng trăng, chính là 10 vầng trăng sao có thể là cực hạn của hắn?

Sau mấy giờ tích tụ lực lượng, hắn tạo thành Nguyệt Nga vầng trăng khuyết thứ 11.

Ầm!

Thiên địa oanh chấn, toàn bộ vũ trụ dường như động một cái!

Đây là thiên địa đang khiếp sợ một yêu nghiệt nghịch thiên xuất hiện sao?

Chu Hằng căn bản không để ý, chỉ là không ngừng mà rút ra năng lượng trong Tinh Hạch, không ngừng mà bổ sung vào vầng trăng thứ 11 của hắn.

Bốn tiếng sau, vầng trăng thứ 11 Đại viên mãn!

Oanh, thiên địa lại chấn động, Chu Hằng tạo thành Nguyệt Nga vầng trăng thứ 12!

Ầm! Ầm! Ầm!

Hắn không ngừng rút lực lượng của Tinh Hạch ra, không ngừng mà bổ sung đầy đủ trăng khuyết mới sinh, cũng không ngừng hình thành Nguyệt Nga mới. Thiên địa cách mỗi 6 bảy tiếng sẽ chấn động một chút, giống như toàn bộ 49 Tiên Thành sắp sụp đổ!

…

– Thiên địa chấn động, hơn nữa thường xuyên không dứt!

– Đây là dị bảo xuất thế!

– Hay hoặc là … Có yêu nghiệt tuyệt thế đột phá cực hạn nào đó của thiên địa!

– Bất kể là cái gì, điều tra cho bổn tọa!

– Nếu là dị bảo, giành lại, nếu là có yêu nghiệt tuyệt thế, đánh chém!

Ở bên trong Tuyệt Tiên Thành, từng đạo mệnh lệnh truyền xuống, tương tự như nhau.

Mà ở một địa phương thần bí của Tuyệt Tiên Thành, một gã đại hán dáng người khôi ngô nguyên bản ngồi xếp bằng, nhưng khi thiên địa chấn động nhảy lên một cái. Sau khi thoáng sửng sốt, đột nhiên đứng lên cất tiếng cười to:

– Có người hình thành 11 vầng trăng! Ha ha ha! Rốt cục có một đối thủ đáng giá để chờ mong! Đáng tiếc a, năm đó lão tử ở Nguyệt Minh Vương tổng cộng tạo thành 13 vầng trăng sáng mới tiến vào Nguyệt Minh Hoàng, tên này có năng lực hình thành mấy luân? Cho dù là 11 luân, cũng đột phá cực hạn của thiên địa. Đáng giá để chiến một trận! Lại không biết còn phải

đợi bao lâu!

Đại hán đi dạo trong địa phương nho nhỏ, sau khi vòng vo vài vòng, hắn đưa tay nhấn một cái về phía trước, một màn kỳ quái xuất hiện, dưới chưởng hắn đột nhiên hiện ra một đạo quang ảnh, tạo thành một cái lồng bán nguyệt, vây quanh hắn ở trong đó.

Khó trách hắn chỉ có thể đi dạo ở địa phương nhỏ như vậy, thì ra là bị vây khốn ở bên trong!

– Tuyệt Tiên Đại Trận này thật đúng là có chút ý tứ, tuy nhiên nhiều nhất là ba mươi năm lão tử sẽ oanh phá ra, đến lúc đó lão tử sẽ phá hủy Tuyệt Tiên Thành, trọng lập trật tự Tiên giới!

Đại hán đột nhiên cười ha hả, một cỗ khí thế dũng cảm, bá đạo ầm ầm cuồng quyển.

Ngay vào lúc này, thiên địa điên cuồng run rẩy!

– 12 vầng trăng?

Tiếng cười của đại hán kia hơi ngừng, trên mặt lộ ra một chút biểu tình hiếu chiến.

– Thật sự là chờ mong a! Lão tử thật sự là không kịp chờ đợi mà muốn nhìn bộ dáng của người này một chút! Kỳ quái, vì cái gì lão tử mơ hồ có loại cảm ứng huyết mạch tương thông?

Ầm!

Thiên địa lại chấn động!

– 13 vầng trăng!

Lúc này, đại hán kia đều là lộ ra vẻ kinh hãi.

– Cừ thật, giống như lão tử! Ha ha ha. Có thể mạnh hơn chút nữa hay không? Lão tử chính là thích đánh nhau cùng cường giả, lúc này mới đã nghiền!

Oanh, Chu Hằng hình thành Nguyệt Nga vầng trăng thứ 14, thiên địa tự nhiên cũng hưởng ứng!

– Không tồi! Không tồi! 14 vầng trăng, ha ha, ý chí chiến đấu của lão tử bắt đầu thiêu đốt! Con bà nó, xem ra lão tử phải

sớm rời khỏi địa phương quỷ quái này! Ba mươi năm quá dài, lão tử hai mươi năm đã muốn đi ra!

Ầm! Ầm! Ầm!

– 15 vầng trăng!

– 16 vầng trăng!

– 17 vầng trăng!

Đến thời điểm 18 vầng trăng, cả đại hán kia cũng không biết nói gì.

Thật là đáng sợ!

Này là yêu nghiệt như thế nào a! Người thường hình thành 7 vầng trăng liền có thể đột phá tiến vào Nguyệt Minh Hoàng, tên này thì sao? 18 vầng trăng vẫn còn đang súc tích lực lượng. Một khi tiến vào Nguyệt Minh Hoàng … sẽ khủng bố như thế nào?

Vô luận là Nguyệt Minh Cảnh, Nhật Diệu Cảnh hay Thăng Hoa Cảnh, đây đều là một quá trình đặt nền móng, thật giống

như võ giả Phàm giới từng bước mở rộng đan điền, mỗi đại cảnh giới lại mở rộng nội thế giới một phần, chỗ tốt này cũng có thể tích lũy.

Tiên Nhân Cảnh cũng giống vậy!

18 vầng trăng a! Hơn nữa tên này vẫn chỉ là Nguyệt Minh Vương. Nếu là ở thời điểm Nguyệt Minh Hoàng cùng Nguyệt Minh Đế đồng dạng còn có thể như thế, cơ sở của người này được đánh hùng hậu như thế nào?

Oanh, ngay vào lúc này, Chu Hằng tạo thành vầng trăng thứ 19!

Đại hán kia liếc mắt, hắn vô cùng tự tin cũng phải thừa nhận, xa xa không bằng yêu nghiệt này.

Ầm! Vầng trăng thứ 20!

Ầm! Vầng trăng thứ 21!

Đợi nửa ngày, thiên địa không có chút động tĩnh nào nữa.

Chính là 21 vầng trăng!

– Con bà nó, lão tử muốn đi ra ngoài! Lão tử muốn đi ra ngoài!

Hung tính của đại hán kia đột nhiên đại phát, liên tục đánh vào cái lồng bán nguyệt kia, một Thiên Long màu tím hiện ở xung quanh thân hắn.

– Tên này đến tột cùng là ai, lão tử nhất định muốn gặp hắn!

– Con bà nó, lão tử liều mạng, trong vòng mười năm nhất định phải đánh ra!

…

Chu Hằng ngừng lại, hắn cảm giác được chính mình đạt tới cực hạn, cực hạn chân chính, cực hạn của Nguyệt Minh Vương!

Đáng tiếc Tinh Hạch cũng bị hắn hút khô rồi!

Chu Hằng cũng không biết, thực ra trong Tinh Hạch có giá trị nhất chính là lực lượng như Thiên Huyền Linh Tinh, có thể tẩm bổ Cốt phù!! Mà phần lực lượng đó từ lúc hắn tiến vào

Nguyệt Minh Cảnh đã hấp thu, bây giờ Tinh Hạch thuần túy chỉ là ẩn chứa lực lượng mà thôi.

Một hơi tạo thành 11 đạo trăng khuyết, lực lượng của Chu Hằng ít nhất tăng lên mấy ngàn lần, thậm chí hơn vạn lần!

Hắn mặc dù là Nguyệt Minh Vương, hình thành là trăng khuyết, nhưng bởi vì cực độ tinh thuần, 2 vầng trăng khuyết đã ngang bằng một nửa vầng trăng, 21 đạo trăng khuyết liền tương đương với Nguyệt Minh Hoàng cấp bậc đỉnh phong!

Đáng tiếc a, nếu Tinh Hạch còn có thể cung cấp một chút lực lượng nữa, hắn liền có thể trực tiếp xông lên Nguyệt Minh Hoàng!

Đến lúc đó hắn nhất định lấy để nghịch phạt Nguyệt Minh Đế!

Hắn đứng lên, cất bước đi ra khỏi sơn động, Dương Lan Hinh tam nữ đang ở bên ngoài chờ hắn. Nạp Lan Vũ Nguyệt đã tỉnh lại, vẻ mặt của tiểu cô nương không phấn chấn, thời điểm nhìn thấy Chu Hằng mới hơi lộ ra một nụ cười làm cho đau lòng người.

Bất cứ người nào cửa nát nhà tan lại có thể không đau lòng muốn chết sao!

– Ngươi … Ngươi vẫn là chỉ có Nguyệt Minh nhất trọng thiên!

Nạp Lan Yêu Nguyệt thất vọng, giới hạn trong cấp độ, nàng cũng không biết thiên địa chấn động mười một lần là bởi vì Chu Hằng tạo thành 21 vầng trăng, nếu không tuyệt sẽ không nói lời như vậy.

Chu Hằng cũng có chút thất vọng nhỏ, ai có thể nghĩ tới hắn lại yêu nghiệt như vậy, người khác 7 vầng trăng là được tấn cấp, nhưng hắn lại phải hình thành 21 vầng trăng mới có thể nhìn thấy cánh cửa đột phá.

– Quả thật vẫn là Nguyệt Minh Vương, tuy nhiên, chiến lực tạm được!

Bởi vì không có thể đột phá Nguyệt Minh Hoàng, Chu Hằng cũng khiêm nhường.

Nạp Lan Yêu Nguyệt đã không có sức phun nước miếng, ngươi một Nguyệt Minh Vương yêu nghiệt hơn nữa thì như thế nào? Nàng vốn tưởng rằng Chu Hằng có được 10 vầng trăng, đã đạt đến cực hạn của Nguyệt Minh Vương, bế quan mười ngày là vì đột phá Nguyệt Minh Hoàng, nhưng nửa ngày hồi lâu là Nguyệt Minh Vương, cái này tự nhiên là hắn không có đột phá thành công, vẫn là chỉ có chiến lực 10 vầng trăng.

Với thực lực bây giờ của bọn họ, cũng chỉ có thể làm thịt vài tiểu nhân vật của Mông gia, căn bản không đủ để chân chính

suy giảm tới cơ sở của Mông gia.

– Tuy rằng không đột phá, tuy nhiên giết Nguyệt Minh Hoàng đỉnh phong dễ như trở bàn tay!

Chu Hằng lại nói, dù sao cũng phải gia tăng một chút lòng tin cho mọi người.

Nạp Lan Yêu Nguyệt liếc mắt, Dương Lan Hinh cũng thở dài, nàng tuy rằng thích Chu Hằng, nhưng cũng không muốn nhìn thấy nam nhân vừa ý chính mình tuỳ tiện thổi phồng a. Chỉ có cấp độ của Nạp Lan Vũ Nguyệt không đủ, cũng không biết ba người bọn họ đang nói cái gì.

Chu Hằng bắt đầu tỏa ra từng vầng trăng sáng, hai người đàn bà này lại dám coi thường hắn?

8 luân, 9 luân, 10 luân.

Nạp Lan Yêu Nguyệt cùng Dương Lan Hinh đều là lộ ra vẻ khinh thường, tên này có 10 vầng trăng là rất giỏi sao, có thể làm cho các nàng khiếp sợ một lần cũng là đủ rồi, đáng giá để khoa trương như vậy, mỗi lần đều trình diễn sao?

11 luân!

– Cái gì?

Thân thể mềm mại của Nạp Lan Yêu Nguyệt cùng Dương Lan Hinh đồng thời run lên, bốn vú to đều là nặng nề rung động một chút, dẫn tới một mảnh ba đào mãnh liệt.

11 vầng trăng a, thấy cũng chưa thấy, nghe cũng chưa từng nghe qua!

Cực hạn của Tiên giới chính là 10 vầng trăng, chưa từng có nghe nói qua ai có được 11 vầng trăng!

Lấy cấp độ của các nàng đương nhiên không chạm đến bí mật của đỉnh cấp Tiên Thành, chỉ cho 10 vầng trăng chính là cực hạn.

Khó trách khẩu khí của Chu Hằng lớn như vậy, nguyên lai trong mười ngày này hắn tạo thành vầng trăng khuyết thứ 11, quả thật lợi hại!! Yêu nghiệt chính là làm cho người ta ngay cả lòng ganh tỵ cũng không tạo ra được.

Nhưng ý niệm của các nàng chưa dứt, phía sau Chu Hằng lại xuất hiện vầng trăng khuyết thứ 12!

Phốc!

Hai nàng đồng thời kinh hãi, tình huống gì? Đây là tình huống gì? 12 vầng trăng? Đùa gì thế! Các nàng hoa mắt sao? Nhất định là vậy!

13 vầng trăng! 14 vầng trăng!

Phía sau Chu Hằng, từng đạo trăng khuyết dâng lên, rất nhanh 21 vầng trăng khuyết cùng nhau phóng ra quang mang, hào quang màu trắng tinh thuần chiếu khắp thiên địa, ánh sáng vàng nhè nhẹ lưu chuyển, có khí tức thần thánh tối cao bắt đầu khởi động.

2 … 21 vầng trăng khuyết!

Hai nàng đã hoàn toàn bị chấn động tới ngây người, chỉ cảm thấy trong đầu trống rỗng, giống như u mê. Trái lại, Nạp Lan Vũ Nguyệt vỗ vỗ tay nhỏ bé, lẩm bẩm nói:

– Thật xinh đẹp a!

21 vầng trăng khuyết là cái khái niệm gì?

Hai nàng hoàn toàn không biết, bởi vì các nàng ngay cả 11 vầng trăng khuyết cũng không có nghe nói qua, làm sao thảo luận về 21 vầng trăng khuyết!

Chu Hằng thu hồi trăng sáng, nói với Nạp Lan Yêu Nguyệt:

– Ngươi ở nơi này bảo hộ hai người bọn họ, ta đi Mông gia … Đại … khai … sát … giới!

Hắn gằn từng chữ, sát khí xông lên tận trời.

Hắn nghĩ tới một nhà Nạp Lan Thiên Hà nhiệt tình hiếu khách, chất phác thiện lương.

Ân mời một bữa cơm, tình lưu lại một đêm!

hắn đã từng nói với bản thân, không thể quên phần ân tình này!

Mông gia nhất định phải vì thế mà trả một cái giá cực đắt!

Nạp Lan Yêu Nguyệt rõ ràng là Nguyệt Minh Hoàng, nhưng khi nhìn thấy sát khí Chu Hằng lộ ra ngoài, trong lòng vẫn là cuồng chiến, không tự chủ được liền gật đầu.

– Chu Hằng … Ngươi phải cẩn thận!

Dương Lan Hinh trấn định hơn so với Nạp Lan Yêu Nguyệt, bởi vì nàng đã không chỉ một lần bị Chu Hằng lmaf cho ngạc nhiên, năng lực đề kháng tự nhiên cao hơn nhiều so với Nạp Lan Yêu Nguyệt, lập tức phục hồi tinh thần.

Nguyệt Minh Vương nhị thập nhất luân tuy rằng chưa từng nghe, nhưng như thế nào đi nữa cũng vẫn là Nguyệt Minh nhất trọng thiên, cho dù là có thể đánh xuyên hàng rào cảnh giới chiến Nguyệt Minh Hoàng, nhưng gặp gỡ Nguyệt Minh Đế vẫn yếu như cũ!

Thực lực của Mông gia gần như bằng Dương gia, có Nguyệt Minh Đế tọa trấn, lần đi này của Chu Hằng cũng không nhẹ nhàng, ngược lại nguy hiểm trùng điệp điệp.

Chương 537: Đồ đao giơ lên cao!

– Yên tâm!

Chu Hằng quay đầu nói với Dương Lan Hinh.

Cho dù là bây giờ hắn còn không địch lại Nguyệt Minh Đế, nhưng có Tấn Vân Lưu Quang Bộ bảo vệ, hắn muốn chạy thoát cũng không khó khăn. Hơn nữa, bây giờ hắn cách Nguyệt Minh Hoàng cũng không xa, chỉ cần giết thêm vài tiên nhân của Mông gia là đạt được đầy đủ tích lũy linh lực, từ đó một lần hành động đột phá Nguyệt Minh Đế.

Nhưng hắn nhất định phải nắm bắt thời gian, tin tức Phạm Thông bỏ mình sau khi truyền tới Phạm gia, gia tộc này nhất định sẽ phái cao thủ lại đây, thậm chí có thể là cấp bậc Nhật Diệu Vương!

Chu Hằng tự tin có thể chạy trốn trước mặt Nguyệt Minh Đế, nhưng nếu là Nhật Diệu Vương … Chênh lệch quá xa.

Tuy rằng thời điểm hắn đánh chém Phạm Thông đã ngụy trang, nhưng ngụy trang chỉ có thể có tác dụng đối với bề ngoài, lại không thể thay đổi khí tức, chỉ cần thực lực cao hơn

hắn liền có thể nhìn rõ thân phận của hắn.

Cho nên, hắn nhất định phải nhanh.

Thân hình Chu Hằng như bay, rất nhanh liền về tới khu chợ, giờ phút này khu chợ to lớn đang ở trong trang thai đề phòng sâm nghiêm, chẳng những trên mỗi con đường đều có nhiều đội binh sĩ tuần tra, chính là trên vùng trời cũng có từng đạo bóng người xẹt qua

Ít nhất là Nguyệt Minh Vương, ở địa phương trọng lực vô cùng lớn như Tiên Thành, ngay cả Chuẩn Tiên cũng không thể phi hành ở trên trời, nhiều nhất chỉ là chuyển động một khoảng cách.

Chu Hằng đứng ở trên đỉnh một tòa kiến trúc cao lớn, đột nhiên cất giọng nói:

– Người của Mông gia nghe, lão tử là vì một nhà 5 người Phong Dực tộc mà đến, ai hạ thủ thì tới quảng trường quỳ xuống nhận lấy cái chết trước khi mặt trời lặn cho lão tử, lão tử giết những người đó, Mông gia liền xem như không sao! Nếu không, lão tử sẽ giết toàn bộ Mông gia từ trên xuống dưới chó gà không tha! Đã nhắc nhở các ngươi, không phải tộc nhân Mông gia thì sớm cút đi cho lão tử, ai muốn ở lại Mông gia chính là tự mình muốn chết, đừng trách lão tử thủ đoạn độc ác vô tình! Chỉ có nửa ngày, nửa ngày qua đi nếu là những súc sinh kia không ra nhận lấy cái chết. Lão tử liền bắt đầu giết người!

Thân hình Chu Hằng vừa chuyển, đã rút lui.

Hắn làm việc từ trước đến nay vẫn lưu một con đường sống cho người ta, cơ hội đã cho Mông gia, còn có thủ hạ mà Mông gia chiêu mộ được, nhưng nghe hay không nghe chính là chuyện của bọn họ, Chu Hằng lười quản.

Nửa ngày trời sau, hắn sẽ hóa thân làm Sát Thần!

Rất hiển nhiên, Mông gia cũng là bá chủ trong phương viên 7 vạn dặm này, làm sao có thể bởi vì một câu dọa của người khác mà sợ? Bọn họ còn muốn lăn lộn hay không?

Sau khi Chu Hằng nói xong những lời này, đề phòng trong khu chợ tự nhiên càng thêm sâm nghiêm. Nguyên bản đây chỉ là làm cho Phạm gia nhìn, ý tứ là thiếu gia nha cac ngươi chết ở chỗ của ta, ta chính là vất vả tìm kiếm hung thủ a!

Không nghĩ tới Chu Hằng to gan lớn mật, lại còn ở trong phạm vi của khu chợ!

Đối với Mông gia mà nói, đây là một cái tin tức tốt!

Chỉ cần tìm được chánh chủ, cho dù là Mông gia vẫn sẽ phải

chịu liên lụy, vẫn là sẽ bị Phạm gia chém một đao, nhưng so sánh với việc tìm ra hung thủ thì nhẹ hơn nhiều!

Bởi vậy, bọn họ tự nhiên phải điên cuồng tìm kiế nhưm Chu Hằng.

Hơn nữa còn phải bắt sống, giao cho Phạm gia!

Nhật Diệu Vương liền có thể thi triển Sưu hồn thuật, Chu Hằng có phải là hung thủ thật hay không chỉ cần tìm tòi liền biết.

Chu Hằng cũng không mong đợi Mông gia sẽ hết sức chân thành nghe hắn nói, hắn làm như vậy chỉ là vì để cho mình không thẹn với lương tâm.

Đợi cho tới thời điểm ngày đêm chuyển hoán, hắn quay trở về khu chợ, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn hình dạng như quỷ mỵ, mà lưỡi dao Tử Thần đã vung lên thật cao, khát vọng máu tươi thanh tẩy.

Vì tìm tòi Chu Hằng, trong khu chợ cấm đi lại ban đêm, bây giờ còn đi tới đi lui trên đường cái đều là tộc nhân hoặc là thuộc hạ của Mông gia, tu vi cao có thấp có, ý nghĩa của bọn

họ không phải là đánh chết Chu Hằng, mà là trên thân mỗi người đều có Truyền tấn thạch, chỉ cần nếu phát hiện Chu Hằng, lập tức sẽ có cường giả của gia tộc đi ra truy bắt!

Theo Mông Thiên Quân nói, Chu Hằng chẳng qua là Nguyệt Minh Vương, tuy rằng người này cực độ yêu nghiệt, có được 10 vầng trăng!

Nhưng Nguyệt Minh Vương thập luân cũng chỉ có chiến lực của Nguyệt Minh Hoàng nhất luân.

Mông gia chính là có hai Nguyệt Minh Đế, Nguyệt Minh Hoàng cũng có 27 người! Tùy tiện một người liền có thể trấn áp Chu Hằng.

Bởi vậy, trọng điểm không phải Chu Hằng lợi hại bao nhiêu, mà là nên biết rằng hắn ở đâu.

Ngươi không phải khoe khoang rằng muốn giết sạch người của Mông gia chúng ta sao? Có khí phách thì tới a, người của nhiều đội tuần tra trên đường cái chính là mồi. Chu Hằng ngươi dám ra tay chẳng khác nào là chết!

Chu Hằng không hề có ý tứ che dấu bộ dạng, bước đi trên đường cái mờ tối.

Cố ý, hắn rõ ràng không kiêng nể gì như thế, nhưng cố tình không để đội tuần tra thấy hắn, đêm xuống, bốn phía ngẫu nhiên có tiếng chó sủa vang lên.

Nhưng khi Chu Hằng đi vào một khu vực, chân mày hắn đột nhiên nhíu lại, thân hình nhoáng lên một cái, nhanh chóng biến mất.

– Ha ha ha ha, phần dưới của tiểu nương bì này thật nhiều nước, thật mẹ nó đã nghiền!

Ở bên trong một gian nhà dân thông thường, một đôi vợ chồng đang bị áp trên mặt đất, phía sau có một người nam nhân nhìn bọn họ, dùng một chân giẫm đạp trên lưng bọn họ, mà nữ nhi của bọn bọ thì đang bị một người nam nhân gian dâm.

Ở phía sau, còn có hai nam nhân thân thể đã cởi sạch ngồi ở trên ghế nghỉ ngơi, xem bộ dáng trong sự thỏa mãn lộ ra mệt mỏi của bọn hắn, hẳn là đã phát tiết.

– Tiểu lẳng lơ này được xưng là nhất chi hoa của khu vực này, quả nhiên vừa đẹp vừa lẳng lơ, phía dưới chẳng những rất chặt, hơn nữa nhiều nước, đâm vào thoải mái chết được!

Nam nhân nằm ở trên người nữ nhân kia chạy nước rút, vừa làm vừa nói lời hạ lưu.

– Lão Thích, ngươi là dạy nữ nhi thế nào, còn không có lập gia đình đã không phải là hoàng hoa khuê nữ, ta kháo, hại lão tử chọn phải người đàn bà dâm đãng!

Nam nhân lõa thể đã phát tiết lúc trước đi tới trước mặt của đôi phu phụ kia, kéo theo một cái ghế đập tới nam nhân trung thực kia.

Rầm một tiếng, nam nhân kia vỡ đầu chảy máu, hai mắt hắn phẫn nộ, miệng cũng chảy máu tươi, cả giận nói:

– Các ngươi đám súc sinh này, các ngươi không chết tử tế được!

– Không chết tử tế được?

Nam nhân cầm ghế cười ha ha.

– Chúng ta chính là đội tuần tra của Mông gia, phụng mệnh duy trì trật tự, các ngươi không tuân thủ giới nghiêm ban đêm, lão tử hoài nghi các ngươi có cấu kết với hung thủ không được sao? Hừ, lão tử dẫn người lục soát, lại thấy Thích Sinh Quang dùng mọi cách để cản trở, lão tử bị buộc phải động võ, giết chết toàn bộ một nhà ba người Thích Sinh Quang!

– Lão Thích, ngươi xem lý do này thế nào?

– Ngươi … Các ngươi …

Con mắt của Thích Sinh Quang muốn nứt ra, nhổ mấy ngụm nước miếng vào nam nhân đang cầm ghế kia.

Bất kỳ người thống trị nào cũng biết, bọn họ sở dĩ có thể cao cao tại thượng, là bởi vì dưới tay thống trị rất nhiều người, mất đi những thần dân này, bọn họ ngay cả cái rắm cũng đều không phải. Bởi vậy, mỗi một nhà quyền thế tuy rằng chưa chắc đối xử tử tế với dân chúng cỡ nào, nhưng ít nhất sẽ định ra một ít pháp quy, để dân chúng có cảm giác an toàn.

Bằng không ai dám chạy đến để bọn họ lo liệu việc an cư?

Năm người nam nhân làm ác trong phòng này chính là thuộc hạ của Mông gia phụ trách tuần tra khu vực này, đổi lại bình thường bọn họ tuyệt đối không dám tùy ý như thế, nhưng ai bảo đây là cơ hội ngàn năm có một?

Hiện tại làm điều ác hơn nữa cũng đều có thể lôi kéo Chu Hằng vào, hoặc là vu hãm người đó cấu kết với Chu Hằng, hoặc đơn giản là đổ lên trên đầu Chu Hằng, chính là Mông gia dù biết cũng chỉ mở một mắt nhắm một mắt.

– Chỉ có một người, năm người chúng ta luân phiên nhau quá chậm! Cởi sạch lão nương môn kia mang tới đây, tốt xấu gì năm đó bà ta cũng có diễm danh truyền xa, thật không biết sao lại bị Thích Sinh Quang cưới về!

Nam nhân cầm ghế đập một cái vào Thích Sinh Quang.

– Để hắn nhìn xem, lão tử hôm nay sẽ làm thịt cả vợ và con gái hắn!

– Mã ca, ngươi kiềm chế một chút, chớ có làm hỏng tiểu đệ đệ a!

Bốn người khác đều là cười dâm đãng nói.

Một đại hán lập tức cởi quần áo của người đẹp hết thời, trong tiếng kêu thảm thiết cùng tiếng kinh hô, thục phụ kia cũng bị cởi sạch.

– Đến đây, để hai mẹ con vào một chỗ, nhếch mông lên, lão tử cam đoan xử lý sự việc công bằng!

Nam nhân được xưng là Mã ca kêu lên.

– Súc sinh … Không chết tử tế được … Không chết tử tế được …

Thích Sinh Quang chỉ là căm hận lẩm bẩm, trong ánh mắt huyết lệ cuồn cuộn, máu tươi trong miệng cũng phun ra.

– Sinh Quang!

– Cha!

Mẹ con hai người thì hét to, nhưng lập tức hét thảm lên hét thảm lên, bởi vì Mã ca kia đã đi vào từ phía sau các nàng.

– Thật sự là mấy tên súc sinh!

Than nhẹ một tiếng, trong phòng đột ngột xuất hiện một gã thanh niên, ngũ quan có chút anh tuấn, sát khí xông lên tận trời.

– Ai?

Năm người nam nhân của đội tuần tra trong phòng nhao nhao nhìn chằm chằm Chu Hằng, bọn họ cũng không nhìn thấy Chu Hằng vào bằng cách nào, điều này làm cho trong lòng bọn họ

kinh hãi, nhất là sát khí như thực chất, làm “Mã ca” trực tiếp mềm oặt.

Thanh niên này tự nhiên là Chu Hằng, lúc hắn nghe được động tĩnh tiến vào, chính là thấy một màn này.

Không cần tiền căn hậu quả, xem một chút liền có thể suy đoán ra tình huống đại khái.

– Con mẹ nó, đi tới địa bàn của lão tử còn dám kiêu ngạo?

Mã ca cũng không để ý toàn thân trần trụi, nhảy ra một bước, vung lên một quyền đánh Chu Hằng, lực lượng Chuẩn Tiên hai kiếp cuồn cuộn nhi động.

Thả vào Phàm giới, Chuẩn Tiên hai kiếp tuyệt đối chính là nhân vật đứng ở đỉnh thế giới, tuyệt đối không có khả năng làm chuyện ác như cưỡng gian vợ con người ta. Bởi vì nhân vật như vậy cần gì phải miễn cưỡng, một câu nhẹ nhàng thoải mái liền có thể làm cho người ta dâng thê nữ của chính mình tới, đương nhiên cũng không phải mọi người đều sẽ làm như vậy.

Nhưng ở Tiên giới, Chuẩn Tiên hai kiếp cũng coi như không hơn cao thủ cơ bản nhất, giống như lưu manh côn đồ.

Thân thủ Chu Hằng rất là tùy ý, bắt lấy cổ tay của Mã ca, với thực lực vượt qua Nguyệt Minh Hoàng đỉnh phong hiện tại của hắn, Chuẩn Tiên hai kiếp làm sao có thể tránh được?

– Buông tay! Mau buông tay! Lão tử chính là người của Mông gia, tiểu tử, ngươi biết mình đang làm cái gì chứ? Con mẹ nó ngươi đây là đang tự tìm đường chết!

Mã ca giãy giụa mọi cách, trong lòng càng ngày càng sợ.

– Ta ban ngày đã nói, các ngươi chỉ có nửa ngày để rời khỏi Mông gia! Các ngươi đã muốn chết cùng Mông gia, ta đây sẽ thành toàn cho các ngươi!

Chu Hằng lạnh lùng nói, đánh ra một quyền, đập xuống đầu Mã ca.

Phốc, một quyền này nện xuống, đầu của Mã ca không ngờ không có vỡ nát, mà là lún toàn bộ vào trong lồng ngực, đột nhiên chui ra từ trong mông, mang theo máu tươi cùng dị vật lăn đến trên mặt đất.

Thi thể không đầu đung đưa vài cái, ầm ầm ngã xuống đất.

Không có đạt tới Nguyệt Minh Cảnh, Thần chích cũng không có năng lực ly thể mà sống! Còn nữa, với lực lượng dập nát

hiện tại của Chu Hằng, chính là Nguyệt Minh Vương bị hắn đánh trúng một quyền, Thần chích tuyệt đối cũng là diệt vong cùng thân thể!

Nhìn thấy một màn bạo lực tàn khốc, bốn đội viên tuần tra còn lại cũng là hít một hơi thật sâu, không tự chủ được mà lui về phía sau một bước.

Tên này chính là hung nhân làm thịt Phạm Thông!

Chương 538: Kinh hãi nối tiếp

Nhìn thấy Chu Hằng từng bước tiến tới, bốn người kinh hồn run sợ, thậm chí có người bị dọa đến tè ra quần, chảy ra đầy đất.

Bọn họ chưa từng gặp qua Chu Hằng, nhưng đã nghe nói qua hung danhcủa Chu Hằng, ngay cả thiếu gia Phạm gia cũng không nói hai lời trực tiếp làm thịt! Vừa rồi còn có vết xe đổ của Mã ca, Mã ca nằm đó chết không nhắm mắt, như còn đang nhìn bọn họ.

Lá gan sắp vỡ mất rồi!

– Ngươi… ngươi… trên người chúng ta có Truyền tấn thạch, hành tung của ngươi đã bại lộ, cao thủ trong gia tộc sẽ đến đây rất nhanh, ngươi trốn không thoát! Cuối cùng có người bình tĩnh một chút, nói cho Chu Hằng nghe.

Lời này không phải chỉ trấn tràng diện, mà là ám chỉ Chu Hằng, ngươi xem ngươi một mình một ngựa làm sao đủ tư cách đấu với Mông gia? Hiện tại cao thủ Mông gia sắp đến, ngươi còn không mau nắm chắc thời gian chạy trốn, không bỏ qua mấy tiểu tốt bọn họ để làm gì chứ?

Bùm!

Chu Hằng một quyền tùy ý giáng xuống, lại một đầu người hụt vào trong ngực, sau đó phun ra từ giữa hai chân, máu tươi phun trào, tràng cảnh máu tanh hung bạo.

Nhưng một nhà ba người Thích Sinh Quang đều mở to mắt, không bỏ qua một chi tiết nào!

Đáng! Những súc sinh này đáng chết ngàn lần! Trực tiếp đánh chết bọn chúng như thế đúng là quá tiện nghi cho chúng!

– Đừng qua đây!

– Đừng qua đây!

Ba người còn lại như thiếu nữ yếu ớt gặp phải dâm tặc, từng bước lui ra sau, tràn đầy sợ hãi đỉnh điểm.

Vù vù vù, tiếng xé gió yếu ớt vang lên, bên ngoài phòng đã có thể nhiều người, ngay sau đó, ầm ầm, vách tường xung quanh nháy mắt sụp đổ.

Ngoài phòng có bốn người đang đứng, khí tức Nguyệt Minh Hoàng tuôn trào như biển.

Nguyệt Minh Hoàng đấu Nguyệt Minh Vương là nghiền ép tuyệt đối, dù cho Nguyệt Minh Vương này có 10 vầng trăng thì sao chứ? Chém giết nhẹ nhàng!

– Dừng tay! Một tên Nguyệt Minh Hoàng quát.

– Ngoan ngoãn đi theo chúng ta, có thể bớt chịu đau khổ! Tên Nguyệt Minh Hoàng thứ hai nói.

Giọng điệu nhìn từ trên xuống, tràn đầy đương nhiên là thế.

Ba đội viên tuần tra đều yên lòng chắc dạ, bọn họ tự nhiên nhận ra được bốn vị này chính là Nguyệt Minh Hoàng Mông gia, đây là nhân vật lợi hại có thể đi ngang cả Bắc Hợi Thành.

Cuối cùng bọn họ bảo vệ được mạng nhỏ.

Chu Hằng cười nhạt, tay phải đánh ra.

Bụp, đầu của đội viên tuần tra thứ ba hụt vào trong ngực, chui ra đằng mông. Nhưng lần này Chu Hằng dùng ít lực lượng

hơn, cái đầu lại dính ở mông không lăn ra ngoài.

Giống như đầu của người này mọc ở đằng mông vậy.

Vốn đây là một câu nói đùa, nhưng nhìn cảnh tượng này thật sự xảy ra trước mắt, lại không ai cười được.

Hai đội viên tuần tra còn lại sợ đến cả người run run, tiểu tử này đúng là kẻ điên mà, đã có bốn đại Nguyệt Minh Hoàng đến đây mà còn dám xuống tay? Tính mạng của bọn họ vẫn còn treo trên sợi tóc mà!

Bốn đại Nguyệt Minh Hoàng thì sắc mặt cực lạnh.

Bọn họ tự nhiên sẽ không để tâm tới tánh mạng của mấy Chuẩn Tiên này, mấu chốt là bọn họ đã bảo Chu Hằng dừng tay, nhưng tên này lại không thèm để ý tới!

Như thế này thì bọn họ còn mặt mũi gì nữa?

– Tiểu tử, là ngươi tự chuốc lấy khổ! Một vị Nguyệt Minh Hoàng ánh mắt phun ra ánh sáng lạnh, đằng sau vụt vụt vụt

hiện ra 3 nửa vầng trăng.

E ngại mệnh lệnh trong gia tộc, hắn không dám giết Chu Hằng, nhưng muốn làm Chu Hằng chịu khổ, thậm chí phế bỏ tay chân cũng không thành vấn đề! Dù sao tiên nhân có thủ đoạn cỡ nào, chỉ cần Thần chích bất diệt, ngay cả thân thể cũng có biện pháp tái tạo!

Chu Hằng không để ý, chuyện phải làm từng cái một, người cũng phải giết từng tên, cái gì cũng phải có thứ tự trước sau.

Bụp, hắn vỗ đầu đội viên tuần tra thứ tư, vẫn kẹt ở mông.

– Trấn cho ta! Nguyệt Minh Hoàng kia đã ra tay, ánh trăng lưu chuyển, hai tay đánh ra trấn xuống Chu Hằng.

Lực lượng nghiền ép tuyệt đối, cho nên hắn căn bản không cần vận dụng bất kỳ tiên thuật gì, tuyệt đối là dễ như trở bàn tay.

Chu Hằng bâng quơ xoay người lại, vung tay phải đánh ra, không có một chút hào quang trào ra, bình thường giống như người phàm.

Ầm!

Nguyệt Minh Hoàng kia chấn động thân thể, nháy mắt ngừng trệ, sa đó lui mạnh ra sau.

– Còn chưa đến phiên ngươi chết, vội cái gì! Chu Hằng lạnh lùng nói, thuận tay một chưởng vỗ lên đầu tên đội viên tuần tra cuối cùng, bụp một cái, trên mông người này cũng xuất hiện một cái đầu.

Cái… cái chuyện gì thế!

Không phải tiểu tử này là Nguyệt Minh Vương 10 luân hay sao, sao mà lại có thể đối đầu được với Nguyệt Minh Hoàng 3 luân? Lại còn thắng?

Chẳng lẽ tên này đạt đến cực hạn đột phá?

Không phải, tuy rằng khí tức của Chu Hằng có chút khó hiểu, nhưng nhìn một quyền hắn đánh ra mà phán đoán, rõ ràng vẫn là Nguyệt Minh nhất trọng thiên! Kỳ quái, Nguyệt Minh Vương làm sao có được lực lượng mạnh như vậy?

11 vầng trăng?

Nói đùa, xem hết lịch sử Tiên giới cũng chưa từng xuất hiện yêu nghiệt như thế! Tiểu tử này có tư cách gì sáng tạo lịch sử?

Đây là tính cực hạn của tiên nhân bậc thấp, nếu trong bọn họ có người đến từ Tý Tiên Thành, thậm chí Tuyệt Tiên Thành, như vậy khẳng định sẽ biết quả thật có tồn tại 11 vầng trăng, thậm chí 12 vầng trăng, 13 vầng trăng!

Chẳng lẽ tên này còn là Thể tu?

Không sai, sức trâu của thân thể cộng thêm 10 vầng trăng khuyết, nói không chừng sẽ có thể chống đỡ chiến lực Nguyệt Minh Hoàng 3 luân!

Nghĩ thế, bốn đại Nguyệt Minh Hoàng liền yên lòng.

Sức trâu rốt cuộc chỉ là sức trâu, không thể vận dụng vào tiên thuật. Nếu như nói sức trâu là một, như vậy chiến lực vĩnh viễn là một, nhưng nếu là linh lực, lại có thể dùng tiên thuật phát huy ra chiến lực gấp mười, gấp trăm lần!

Hoàn toàn không thể so sánh!

Bằng không chẳng phải năm đó Phệ Kim tộc đã vô địch?

– Tiểu tử này có điều cổ quái, mọi người cùng xông lên, mau

bắt giữ hắn, đừng để gia chủ đại nhân đợi lâu! Một gã Nguyệt Minh Hoàng nói.

Dù nói thì dễ nghe, thật ra là bởi hắn nổi lòng kiêng kỵ Chu Hằng cổ quái. Các tán tu như bọn họ đau khổ tu luyện tới Nguyệt Minh nhị trọng thiên, người nào không phải hạng vô cùng cẩn thận, chú ý gấp nhiều lần?

Bốn đại Nguyệt Minh Hoàng đồng thời quát lớn, đều thả ra vầng trăng của mình, trấn xuống Chu Hằng, trong một mảnh hào quang đủ màu chớp động, như là có thể trấn san bằng cả mặt đất.

Tiên thuật khó có, với tư cách tán tu của bọn họ thì căn bản không có tiền đi mua tiên thuật, dù cho làm thuộc hạ Mông gia, Mông gia làm sao lại truyền cho tiên thuật gia truyền? Có muốn cũng không được!

Nhưng mà không sao, vầng trăng Nguyệt Minh Cảnh vốn là vũ khí mạnh mẽ nhất, có thể sánh với Tiên khí cùng cáp, chỉ cần lực lượng đủ mạnh, hoàn toàn có thể nghiền nát mọi thứ!

Bốn đại Nguyệt Minh Hoàng bao gồm hai Nguyệt Minh Hoàng 3 luân và hai Nguyệt Minh Hoàng 4 luân, 14 nửa vầng trăng chói lòa bầu trời, khủng bố vô hạn.

Chu Hằng chắp tay mà đứng, đằng sau đột nhiên hiện ra một vầng trăng khuyết, sau đó nhanh chóng hiện ra vầng thứ hai,

vầng thứ ba… vầng thứ mười!

Vù. Vầng trăng khuyết thứ 11 hiện ra!

Nháy mắt, thời gian như ngưng lại, bốn đại Nguyệt Minh Hoàng đồng loạt mạnh mẽ ngừng trệ công kích.

Nguyệt Minh Vương 11 luân! Trời ạ! Nguyệt Minh Vương 11 luân!

Yêu nghiệt nghịch thiên chưa từng có trong lịch sử!

Sao lại thế được! Làm sao như vậy được!

Bốn đại Nguyệt Minh Hoàng đều khô rang miệng lưỡi, ngay cả hít thở cũng khó khăn. Thật ra, Nguyệt Minh Hoàng 11 luân tối đa cũng chỉ tương tương Nguyệt Minh Hoàng 2 luân, cũng không phải là đối thủ của bọn họ. Nhưng vấn đề mấu chốt là, lịch sử trước giờ "chưa từng" xuất hiện qua Nguyệt Minh Vương 11 luân!

Đây chính là đột phá cực hạn Tiên giới, yêu nghiệt như thế rốt cuộc là thứ gì? Có phải là linh nhân do thiên địa thai nghén thành hay không?

Ra tay với Chu Hằng có thể nào là bất kính với thiên địa? Có thể nào sẽ bị đại đạo trừng phạt?

Đó là những điều chưa biết!

Không biết mới là đáng sợ nhất!

Chu Hằng cười âm trầm, tay phải vung lên, đã tế ra hắc kiếm.

Tinh khí sinh mệnh của mấy Chuẩn Tiên trước đó quá yếu, gần như không bổ ích gì cho hắn. Nhưng Nguyệt Minh Hoàng thì khác, tuyệt đối không thể lãng phí!

Sát khí của hắn như thực chất, không ngừng chảy quanh lan tràn, hóa thành một thanh kiếm màu đen.

– Còn sững sờ cái gì! Một Nguyệt Minh Hoàng 4 luân quát to.
– Có yêu nghiệt thế nào đi nữa, rốt cuộc cũng chỉ là Nguyệt Minh Vương!

– Không sai, bốn người chúng ta liên thủ tuyệt đối có thể trấn áp hắn!

– Dù sao cũng không phải giết hắn, trời cao tuyệt đối sẽ không cắn trả chúng ta!

– Ra tay!

Bốn đại Nguyệt Minh Hoàng lại lên sĩ khí, đều tế ra vầng trăng, trấn xuống Chu Hằng.

Oong, Chu Hằng vừa động ý niệm, vầng trăng khuyết thứ 12 hiện lên.

Bịch! Bịch! Bịch! Bịch!

Bốn đại Nguyệt Minh Hoàng đồng thời té xuống khỏi trời, chấn động đều sắp méo mồm.

Trời cao ơi, bọn họ mù mắt rồi sao?

12 vầng trăng!

11 vầng trăng đã là sáng lập lịch sử, vầng trăng… Trái tim nhỏ của bọ họn không chịu nổi giày vò như thế!

– Dù có là vầng trăng thì sao, bắt lấy hắn! Nguyệt Minh Hoàng 4 luân trước đó cắn môi, bọn họ đã đâm lao phải theo lao.

– Ra tay!

Vù vù vù, bốn người lại vận chuyển ra vầng trăng trấn áp Chu Hằng.

Chu Hằng vừa động ý niệm, vầng trăng khuyết thứ 13 hiện lên.

Phụt…

Bốn đại Nguyệt Minh Hoàng lại mạnh mẽ kiềm hãm công kích, nhưng tụ đầy sức lại phải cưỡng ép thu hồi, tương đương với đánh thẳng vào người mình. Một lần, hai lần còn có thể chịu được, nhưng ba lần chồng lên nhau, ngay cả bốn đại Nguyệt Minh Hoàng cũng ăn không tiêu!

Mỗi người đều phun máu!

Ở Tiên giới, có thể đánh chết Nguyệt Minh Hoàng thì cũng không tính là cao thủ gì, nhưng chỉ bày ra vầng trăng liền làm cho bốn đại Nguyệt Minh Hoàng tự hộc máu, Chu Hằng tuyệt

đối là người đầu tiên trong lịch sử!

Ông trời già, ngài có thể đừng đùa giỡn vậy được không!

Bốn đại Nguyệt Minh Hoàng thật sự là muốn chết cho xong, 13 vầng trăng đó! Còn nữa không? Vốn bọn họ tin chắc 10 vầng trăng chính là cực hạn, nhưng hai lần ba lượt, bọn họ đã không còn xác định được nữa.

Nói không chừng Chu Hằng còn có 14 vầng trăng, thậm chí 15 vầng trăng!

Tại sao lại có yêu nghiệt như vậy!

Bốn đại Nguyệt Minh Hoàng đều kinh sợ, không phải kinh sợ thực lực của Chu Hằng, mà là kính sợ đại đạo thiên địa!

Từ xưa đến nay, 10 vầng trăng là cực hạn là Tiên giới, đột nhiên hôm nay chạy ra một tên yêu nghiệt có 13 vầng trăng, có phải là ý chí của thiên địa hay không?

Nếu như là ý chí thiên địa, như vậy bọn họ chỉ là Nguyệt Minh Hoàng thì nào có tư cách chống đối?

– Đùa giỡn đủ rồi, hôm nay lại giết tiếp bốn người các ngươi, xong chuyện! Chu Hằng nhàn nhạt nói, hắn cảm ứng được có một cỗ khí tức cực mạnh đang nhanh chóng tới đây, tuyệt đối là Nguyệt Minh Đế!

Bây giờ hắn còn không muốn đối chọi trực diện Nguyệt Minh Đế, mục đích đơn giản lại trực tiếp, đó là giết người!

– Hừ! Chúng ta không phải thịt cá, ngươi muốn giết là giết! Trước uy hiếp tử vong, bốn đại Nguyệt Minh Hoàng cuối cùng nổi lên ý chí chiến đấu.

Tu luyện, thực ra chính là nghịch đoạt thiên địa tạo hóa, bản thân chính là đối địch với thiên địa! Có thể tu luyện đến Nguyệt Minh Hoàng, nào sẽ dễ dàng khuất phục?

Vì sống sót, bọn họ tự nhiên không sợ đánh một trận

Chương 539: Gà chó không yên

Chu Hằng đạp bước ra, tiến về phía bốn đại Nguyệt Minh Hoàng, trong ánh mắt tràn ra sát khí, hóa thành từng luồng hơi lạnh, đông cứng không khí, hóa thành băng vụn rơi xuống.

– Chết! Hắn vận chuyển hắc kiếm, đồng thời quét qua bốn đại Nguyệt Minh Hoàng.

Kiếm Phá Phi Vũ!

Lúc này chiến lực của hắn đã vượt qua Nguyệt Minh Hoàng 7 luân, muốn giết mấy Nguyệt Minh Hoàng 3 luân, 4 luân thì làm gì cần vận dụng Lăng Thiên Cửu Thức?

Màu đen ngập trời như bàn tay con thú khổng lồ tà ác trào ra từ hư vô, muốn đại khai sát giới.

– Phá! Bốn đại Nguyệt Minh Hoàng liên thủ, 14 nửa vầng trăng chiếu sáng trời đất.

Đáng tiếc, lực lượng không đơn giản là chồng vầng trăng lên,

bốn người bọn họ liên thủ lại, ngay cả Nguyệt Minh Hoàng 5 luân cũng có thể phá dễ dàng, huống gì bây giờ là Chu Hằng?

Hắc kiếm quét qua, mọi thứ nháy mắt ngừng lại.

Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, ánh mắt quét nhìn đằng xa, vị Nguyệt Minh Đế Mông gia đang nhanh chóng chạy đến, hắn cười ha hả, nói:

– Hôm nay dừng lại đây, ngày mai ta lại tới!

Hắn thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nháy mắt đi xa.

Bịch bịch bịch, lúc này bốn đại Nguyệt Minh Hoàng mới lần lượt ngã xuống, máu trào ra, khí tức mỗi người tắt ngấm.

Bị hắc kiếm chém trúng yếu hại, chết chắc!

Vù, ngay khi Chu Hằng rời đi chưa đến 10 giây, một bóng người mới hạ xuống, là một lão nhân khoảng 70 tuổi, tóc bạc hết, ngay cả râu và chân mày cũng trắng như tuyết.

Hắn là Mông Dã, một trong hai đại Nguyệt Minh Đế Mông gia, từ vạn năm trước đã bước vào Nguyệt Minh tam trọng

thiên, hiện tại đã có được 5 vầng trăng tròn!

Tuy nhiên hắn không phải đệ nhất cao thủ Mông gia, một vị Nguyệt Minh Đế Mông gia khác là Mông Thiên Quân năm nay đã hơn 3 vạn tuổi, đã không xa cạn kiệt thọ nguyên, đáng tiếc bị nhốt ở Nguyệt Minh Đế 7 luân.

Đột phá một tiểu cảnh giới Nguyệt Minh Cảnh có thể được thêm 1 vạn năm thọ nguyện, còn nếu đột phá Nhật Diệu Cảnh, thì mỗi tiểu cảnh giới sẽ tăng thêm 2 vạn năm thọ mệnh!

Nếu như Mông Thiên Quân có thể đi ra một bước mấu chốt đó, chẳng những hắn có thể bước vào Nhật Diệu Cảnh, có thêm 2 vạn năm thọ nguyên, ngay cả gia tộc cũng sẽ cùng tăng lên độ cao mới.

Đáng tiếc, Hợi Tiên Thành lại cực ít có người nào bước qua được một bước quan trọng này.

Mông Dã đặt chân xuống, nhìn thấy 9 cổ thi thể, sắc mặt của hắn liền trở nên vô cùng âm trầm.

– Đã xảy ra chuyện gì? Hắn nhìn sang ba người vợ chồng Thích Sinh Quang, ánh mắt muốn phun ra lửa.

Đã bao nhiêu năm rồi? Bao nhiêu năm rồi gia tộc không bị

trắng trợn khiêu khích như vậy? Hung thủ kia chẳng những giết Phạm Thông, hiện tại còn trực tiếp khiêu chiến tôn nghiêm Mông gia, đúng là không biết chữ chết viết thế nào!

Dưới uy áp Nguyệt Minh Đế của hắn, vợ chồng Thích Sinh Quang dù có hận Mông gia đến chết cũng không dám phát tác, liền một năm một mười nói những chuyện đã xảy ra.

Bọn họ ở chỗ này, người thân cũng ở đây, làm sao có dũng khí chống lại Mông gia?

Mông Dã nhướng mi trắng lên, hắn đột nhiên có ý kiến.

Vù vù vù, lúc này ngày càng đông cao thủ Mông gia tìm tới.

– Bắt lấy ba người này, ngày mai treo trên cửa khu chợ! Mông Dã lạnh lùng nói, hắn vô tình lãnh khốc, mọi chuyện đều lấy lợi ích của gia tộc hàng đầu, những chuyện khác đều không nằm trong lòng hắn.

– Rõ! Tuy rằng những người khác không rõ dụng ý của Mông Dã, nhưng lão tổ Nguyệt Minh Đế lên tiếng, bọn họ làm sao dám không nghe?

– Không…. Một nhà ba người Thích Sinh Quang đều kêu to quát mắng, nhưng có ích gì, lập tức bị áp giải đi.

– Tiểu tử, không phải ngươi rất có nghĩa khí hay sao? Lão phu đào hố cho ngươi, xem ngươi có nhảy vào hay không? Mông Dã lẩm bẩm, sát khí trong ánh mắt như lưỡi dao.

……..

Chu Hằng lao vút đi, lúc này hắn có lực lượng Nguyệt Minh Hoàng đỉnh phong, tốc độ Tấn Vân Lưu Quang Bộ cũng tăng lên rất lớn. Tuy nhiên hắn cũng không trở về chỗ ba nàng Dương Lan Hinh, dù hắn rất có tự tin, nhưng không cần thiết phải lộ ra hành tung của ba nàng Dương Lan Hinh.

Hắn muốn hóa thân tu la, làm cho người Mông gia nếm đủ cảm giác có một cây dao kề trên cổ.

Trước tiên khôi phục linh lực, Chu Hằng bắt đầu luyện hóa tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm.

Tuy rằng hắn làm thịt bốn Nguyệt Minh Hoàng, nhưng thực lực của hắn bây giờ quá mạnh mẽ, hơn nữa hắc kiếm hấp thu được chỉ là tinh khí sinh mệnh, không phải linh lực trực tiếp, không đủ hỗ trợ Chu Hằng đột phá Nguyệt Minh nhị trọng thiên.

Từ vương đến hoàng, đây là một cái hàng rào vô cùng chắc chắn, xưa nay nhốt chết biết bao nhiêu tiên nhân.

Chu Hằng lại không hề để trong lòng, dù là ngộ tính của hắn sắp đến cực hạn, còn không phải có Hỏa Thần Lô hay sao? Chỉ cần có tài liệu, cái tên này đan dược gì cũng biết luyện chế, không phải là không có đan dược đột phá cảnh giới.

Đương nhiên, loại đan dược trợ giúp mạnh mẽ đột phá cảnh giới như vậy thì tốt nhất là ít dùng, bởi vì nó không có lĩnh ngộ của riêng mình. Nếu sau khi tăng lên cảnh giới có thể chậm rãi thấu hiểu thì cũng thôi, nếu như không thể, như vậy có thể sẽ không nắm giữ được lực lượng của mình, vậy thì nhất định sẽ chết!

Hình thần cùng diệt!

Nói chung, loại đan dược này cũng chỉ có thể sử dụng khi sắp đến lúc chết già, bởi vì không đột phá sẽ là chết, thế thì còn gì mà lựa chọn?

May mắn, là căn cốt của Chu Hằng tuy rằng không tính là hảo hạng, nhưng ngộ tính lại cao đến kinh người! Lúc trước còn ở Luyện Thể tầng một hắn đã có thể tập luyện Lăng Thiên Cửu Thức, có thể thấy rõ ngộ tính thế nào!

Nên biết Lăng Thiên Cửu Thức là tiên thuật, thậm chí vượt qua phạm trù tiên thuật, là chân lý vô thượng của đại đạo thiên địa!

Một người phàm bình thường nhất cũng có thể tập luyện, còn nắm giữ tiên thuật, ngộ tính của Chu Hằng chỉ có thể dùng đáng sợ mà hình dung.

Từ Nguyệt Minh nhất trọng thiên đến nhị trọng thiên, thực ra cũng là một cái biến hóa nghiêng trời lệch đất. Phải dung hợp 7 vầng trăng khuyết thành một vầng bán nguyệt, nó liên quan đến biến động rất lớn trong không gian đan điền, cũng là một loại lĩnh ngộ tiến bộ vượt bậc.

Chu Hằng thua kém nhất là không có một vị sư phụ dẫn đường cho hắn, làm hắn chỉ có thể tự mình mò mẫn, bởi vậy hắn có khả năng sẽ đi nhầm hướng.

Hắn không đứng lên, cứ tĩnh tọa như thế, đợi sắc trời sáng lên, lại quay về bóng tối.

Tuy nhiên hắn không phải đang nghỉ ngơi, mà đang suy ngẫm Lăng Thiên Cửu Thức, đây là Pháp kỹ mạnh nhất mà hắn có thể nắm giữ, sử dụng ở hiện tại.

Theo hắn tiến vào Nguyệt Minh Cảnh, trở thành tiên nhân, cuối cùng hắn có thể thi triển thức sau cùng của Lăng Thiên

Cửu Thức, 9 thức hợp nhất, uy lực vô cùng! Ngẫm lại Chu Hằng có được tích lũy linh lực khủng bố cỡ nào, Lăng Thiên Cửu Thức lại có thể làm hắn hợp nhất 9 kiếm, nháy mắt dốc hết toàn bộ linh lực đó!

Lực bộc phát trong chớp nhoáng tuyệt đối có thể tạo thành uy hiếp tử vong tới Nguyệt Minh Đế!

Lúc trước Mặc Ngọc Nghiên không chết, thật ra là vì Chu Hằng còn chưa đủ mạnh! Nếu đổi lại thành 21 vầng trăng như hiện tại, lại phối hợp thiên thời địa lợi khi đó, Mặc Ngọc Nghiên tuyệt đối chỉ có nước bị một kiếm xuyên tim!

Bị hắc kiếm đâm trúng yếu hại, chết là cái chắc!

Rốt cuộc Lăng Thiên Cửu Thức này là tiên thuật cấp bậc gì?

Chu Hằng mơ hồ cảm thấy nó thậm chí vượt quá cấp bậc tiên thuật, giống như Cốt phù của Hoặc Thiên, là Pháp kỹ tầng thứ cao hơn!

Có thể chính là nắm giữ thiên đạo, ít nhất cũng là cấp số có thể chống lại thiên đạo!

Quan sát, minh tưởng loại Pháp kỹ cấp số này, Thần chích của Chu Hằng luôn luôn lớn mạnh, lĩnh ngộ vũ trụ hồng hoang

từng bước tăng lên, có ích cực lớn.

Thời gian trôi nhanh, ban ngày đã đến, đêm tối cũng nhanh chóng xuất hiện trở lại.

Chu Hằng đứng lên, hắn lại hóa thân thành sát thần, vung lên lưỡi kiếm tử vong.

Một giờ sau, hắn lại đến khu chợ.

Hả?

Ánh mắt của hắn chợt ngưng, chỉ thấy ở phía đông cửa vào khu chợ dựng lên một cái giá cao, bên trên có treo ba người, một nam hai nữ, chính là một nhà ba người Thích Sinh Quang.

Đây là ý gì?

Muốn dùng ba người này làm mồi, dụ hắn ra tay cứu người, sau đó phục binh xuất hiện, vây khốn chết hắn?

Chu Hằng cười lạnh, hắn không phải là quân tử.

Hắn không có ý nguyện cứu vớt thiên hạ, không có lòng thương xót sinh linh.

Gặp chuyện bất bình, hắn xen một chút, gặp kẻ ác, hắn tế ra dao mổ, mọi chuyện theo tâm tình, tuyệt đối sẽ không khuất phục vì chuyện gì, thỏa hiệp bởi vì ai.

Hôm nay, hắn muốn giết rất nhiều người!

Chu Hằng giống như âm hồn đi vào khu chợ, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hành tung của hắn quỷ dị, khai hỏa chiến lực. Nếu không phải Nguyệt Minh Hoàng đỉnh phong thì căn bản không thể đối chọi được với hắn, ngay cả cảnh báo cũng chưa phát ra là đã bị hắc kiếm vô tình cắt lấy tính mạng.

Mông gia biết Chu Hằng đã tới, cũng biết Chu Hằng đang giết người, nhưng hai đại Nguyệt Minh Đế đều xuất hiện cũng không thể tìm ra Chu Hằng.

— Khu chợ này quá lớn, ít nhất mấy triệu dân cư, muốn phát hiện Chu Hằng trong đám đông như thế là chuyện không thể nào!

Chu Hằng giết chóc không ngừng, thẳng đến khi sắc trời sáng lên, lúc này hắn mới thu lại dao mổ.

Trước khi rời khu chợ, hắn lớn tiếng nói: – Đám nhãi Mông gia nghe đây, đừng có liên lụy ân oán tới những người không liên quan, bằng không ngày mai ta lại giết thêm gấp đôi!

Mông Dã cùng Mông Thiên Quân dù nghe được tiếng mau chóng chạy tới, nhưng Chu Hằng đã thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ nháy mắt đi xa trăm dặm. Bọn họ đuổi theo một hồi, nhưng tốc độ của Chu Hằng không kém gì bọn họ, đuổi theo nửa giờ liền mất dấu.

Hai vị lão tổ trở về gia tộc, vừa thống kê, sắc mặt liền tối đen.

Bởi vì hôm qua Chu Hằng giết tận 136 người Mông gia, trong đó có 47 tiên nhân, còn có một Nguyệt Minh Hoàng 6 luân!

Tổn thất đúng là nặng nề!

Sau trận này, từ trên xuống dưới Mông gia đều lòng người hoảng loạn, lúc trước bọn họ chỉ nghĩ Chu Hằng chỉ là một con rệp nhỏ, có nhảy nhót thế nào đi nữa, ở trước mặt gia tộc cũng chẳng là cái rắm gì.

Nhưng ngay cả một vị Nguyệt Minh Hoàng 6 luân cũng chết trong tay Chu Hằng, lại còn gần như nháy mắt bị giết, bởi vì vị Nguyệt Minh Hoàng kia căn bản không kịp phát ra tin tức gì!

Nếu như thế, ngay cả Nguyệt Minh Hoàng 7 luân cũng không phải là đối thủ của Chu Hằng, có thể trấn áp được Chu Hằng cũng chỉ có hai vị lão tổ.

Nhưng Chu Hằng trơn trượt như thế, căn bản không đối đầu trực diện với hai vị Nguyệt Minh Đế, vậy làm sao bây giờ? Mạng của bọn họ cũng là mạng mà!

Rốt cuộc tiểu tử này là yêu nghiệt gì vậy chứ, không phải Nguyệt Minh Vương thôi sao, thế nào mà cả Nguyệt Minh Hoàng 7 luân cũng bị trấn giết?

Ngày thứ ba, Chu Hằng lại đến, lần này hắn mang đi tận 284 tánh mạng người Mông gia – bao gồm cả tộc nhân Mông gia cùng thuộc hạ khác họ gia nhập Mông gia.

Ngày thứ tư, lại có 327 người bị giết.

Ngày thứ tư… Ngày thứ năm…

Sau bảy ngày, khắp Mông gia sợ bóng sợ gió, buổi tối căn bản không có người dám chạy ra ngoài tuần tra, bởi vì chỉ có co rúc trong nhà, hai vị lão tổ Nguyệt Minh Đế mới có thể bảo hộ được bọn họ.

Trước đó ai mà nghĩ tới Mông gia uy chấn một phương, có lão tổ Nguyệt Minh Đế, lại bị một Nguyệt Minh Vương một người một ngựa quậy phá đến gà chó không yên?

– Bẩm lão tổ, bên ngoài có một đám người cầu kiến, nói là người Mặc gia, có việc thương lượng với lão tổ!

Chương 540: Nhật Diệu Vương giá lâm

Hai đại Nguyệt Minh Đế Mông gia đều ngẩn ra, Mặc gia? Bọn họ quen biết người Mặc gia hay sao?

– Mời bọn họ vào! Mông Thiên Quân nhanh chóng ra quyết định.

Một lúc sau, hai đại Nguyệt Minh Đế Mông gia liền thấy đoàn người bước vào, dẫn đầu là một nữ nhân phong thái yểu diệu, dáng người lung linh, dung nhan như hoa, nhưng sắc mặt lại lạnh đến cực hạn, như có thể đóng băng cả trời đất.

Nguyệt Minh Đế!

Nữ nhân này bất ngờ là Nguyệt Minh Đế!

Tu giả kết giao trước nay chỉ nhìn tu vi không nhìn tuổi tác, dù đối phương chỉ là đứa trẻ bảy tuổi, nhưng nếu có tu vi Nhật Diệu Cảnh, bọn họ cũng phải khom người hô một tiếng tiền bối, bằng không sẽ là bất kính.

Ấn theo quy củ Tiên giới, tội bất kính có thể giết tại chỗ!

– Mặc cô nương? Mông Thiên Quân thử thăm dò, lời nói rất khách sáo. Tuy rằng hắn là Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, có thể không sợ bất kỳ tồn tại Nguyệt Minh tam trọng thiên nào, nhưng đối phương lại quá trẻ tuổi!

Trẻ tuổi như vậy đã có thể đạt đến Nguyệt Minh Đế, chỉ có thể nói rõ một điều, đối phương xuất thân từ hào môn – ít nhất là tồn tại hào môn đối với Mông gia.

Đoàn người Mặc gia này tự nhiên là Mặc Ngọc Nghiên cùng thủ hạ của nàng. Nàng bị nhục nhã lớn trong tay Chu Hằng, thù này làm sao không báo? Chỉ là Hợi Tiên Thành quá lớn, nàng chỉ có một chút người thì làm sao tìm tòi được?

Dù cho đã treo thưởng, nhưng cũng cần có thời gian!

Khổ cực tìm một tháng không có kết quả, nàng bất ngờ nhận được tin tức nơi này xảy ra chuyện. Không có nguyên do, trực giác của nàng cho rằng chuyện này có liên quan tới Chu Hằng, cho nên lập tức dẫn thủ hạ chạy đến đây.

– Ta họ Mặc, Mặc Ngọc Nghiên! Mặc Ngọc Nghiên nói chuyện vẫn lạnh băng, không hề để mắt tới một vị Nguyệt Minh Đế đỉnh phong. Trên thực tế cũng phải, bản thân nàng cũng là Nguyệt Minh Đế, tuy rằng còn không đạt đến đỉnh phong, nhưng ở trong gia tộc có tồn tại Nhật Diệu Hoàng,

nàng cần gì phải khách sáo với một Nguyệt Minh Đế?

– Xin hỏi Mặc cô nương đến thăm hàn gia là vì chuyện gì? Tuy rằng Mông Thiên Quân thấy rõ Mặc Ngọc Nghiên lạnh lùng, nhưng hắn cũng không muốn phát tác, hoặc nói là có cố kỵ!

– Những ngày gần đây, kẻ mãi quấy rầy các ngươi, là người này? Mặc Ngọc Nghiên bắn tay ra, một đạo dao động thần thức tuôn trào về phía Mông Thiên Quân và Mông Dã.

– Không sai, đúng là người này! Mông Thiên Quân cùng Mông Dã nói cùng lúc, dù cho đều là tu vi Nguyệt Minh Đế, nhưng trên mặt lúc này đều cùng bộ dạng cắn răng nghiến lợi.

Đúng là Chu Hằng! Cũng chỉ có ác ma kia mới làm người ta tức giận đến như thế này!

Mặc Ngọc Nghiên gật đầu, nói: – Ta muốn kẻ này chết!

Hai đại Nguyệt Minh Đế Mông gia đều mừng rỡ, bọn họ đang thiếu biện pháp phân thân, nhưng nếu có thêm Nguyệt Minh Đế hỗ trợ, vậy thì tự nhiên có thể phân ưu giải nạn giúp họ rất nhiều! Hơn nữa, Chu Hằng chỉ biết Mông gia có hai đại Nguyệt Minh Đế, nếu như Mặc Ngọc Nghiên mai phục trong tối, nói không chừng sẽ có hiệu quả kỳ binh, một lần bắt lấy tặc tử kia!

– Mặc cô nương, không biết người này có thù hận gì với cô? Mông Dã hỏi, thường nói kẻ địch của kẻ địch là bạn, hắn hỏi chuyện này là muốn kích động thù hận chung với Mặc Ngọc Nghiên, hợp tác càng tốt hơn.

Thế này đúng là đi làm chuyện không nên rồi!

Mặc Ngọc Nghiên vừa nghĩ tới Chu Hằng làm ác với nàng, lập tức liền lạnh như cục băng, hung hăng trừng Mông Dã, ánh mắt như có thể giết người.

Mông Dã làm thế nào cũng không ngờ vừa hỏi lại dẫn tới phản ứng như thế, hắn đầy mờ mịt quay đầu nhìn lại Mông Thiên Quân, chỉ thấy vị lão tổ hơn hắn 5000 tuổi cũng đang đầy vẻ kỳ quái.

– Khởi… Khởi bẩm gia chủ, người Phạm gia tới! Ngay lúc này, lại có thuộc hạ vào bẩm báo.

Trong lòng Mông Thiên Quân nhảy dựng, sắc mặt liền trắng, vội vàng hỏi: – Là vị Phạm gia nào?

– Phạm Duyệt Hoành!

Khụ!

Mông Thiên Quân cùng Mông Dã đồng thời hít một hơi lạnh.

Phạm Duyệt Hoành là ai? Hắn là phụ thân của Phạm Thông, bên dưới cũng chỉ có một đứa con trai, hơn nữa còn là già mới được con, mới cưng chiều Phạm Thông thành đức tính như vậy!

Mấu chốt nhất là, Phạm Duyệt Hoành chính là Nhật Diệu Vương!

Vì báo thù giết con, hắn giận chó đánh mèo cũng có thể sẽ xóa bỏ Mông gia!

– Mời… mời! Mông Thiên Quân run giọng nói hai chữ mới ý thức được không đụng, vội vàng nói: – Lão phu tự mình ra nghênh đón!

Nhật Diệu Vương giá lâm Bắc Hợi Thành nho nhỏ, ai mà không run sợ!

Không nói quá, Nhật Diệu Vương muốn đại khai sát giới, Bắc Hợi Thành sẽ phải sinh linh đồ thán, hoàn toàn có thể giết đến không còn ngọn cỏ!

Đương nhiên, nếu như Phạm Duyệt Hoành dám làm thế, hắn nhất định cũng sẽ bị quy tắc Tiên giới trừng phạt, không phải bị đánh chết thì là chạy ra khỏi 49 Tiên Thành làm cường đạo tinh hải, tội lớn như vậy không ai có thể bao che được!

Tiêu diệt một hai cái gia tộc thì bên trên còn có thể mắt nhắm mắt nhở, hủy diệt đại lục Tiên Thành… vậy đúng là gây ra chuyện lớn!

Không bao lâu, Mông Thiên Quân cùng Mông Dã một trái một phải nghênh đón một lão nhân sáu mươi bước vào, lão nhân tóc đen bóng, chân mày lại trắng tuyết, dáng người khá khôi ngô, khí tức toàn thân sâu lắng, lại lộ ra hùng mạnh không thôi.

Tự nhiên hắn là Phạm Duyệt Hoành.

Trên đường đi, Phạm Duyệt Hoành đều mắng chửi hai vị lão tổ Mông gia, lời nói không chút lưu tình, nước miếng phun thẳng lên mặt hai vị Nguyệt Minh Đế.

Đáng thương hai vị Nguyệt Minh Đế tuy rằng bình thường ngồi ở trên cao, nhưng ở trước mặt Nhật Diệu Vương lại không dám thở mạnh một hơi, bị mắng như cháu chắt. Tuy

nhiên bị mắng càng dữ, trong lòng bọn họ càng yên ổn.

Chẳng lẽ bọn họ là đê tiện?

Dĩ nhiên là không, Phạm Duyệt Hoành chịu lãng phí nước miếng mắng bọn họ, nói rõ vị đại năng này tạm thời không muốn giận chó đánh mèo bọn họ, bằng không trực tiếp đại khai sát giới là được!

Tin tức Phạm Thông mất mạng lập tức thông qua Truyền tấn thạch thông báo cho Phạm gia, vốn bắt lấy một Nguyệt Minh Vương căn bản không cần phái ra cao thủ như Phạm Duyệt Hoành, nhưng ai bảo người chết là con duy nhất của Phạm Duyệt Hoành?

Thù này không báo, uổng phận làm cha!

Phạm Duyệt Hoành một đường đếnđây đã suy nghĩ rất nhiều các loại hình phạt để giày vò tra tấn Chu Hằng, không làm cho hung thủ kia muốn sống không được, muốn chết không xong kéo đến mấy trăm năm, hắn không trút ra được cơn giận này!

Nhưng hắn tiến vào Mông gia mới phát hiện, hung thủ giết con lại còn chưa bị bắt!

Lão già này tự nhiên tức chết, dưới cơn nóng giận thiếu chút

nữa giơ tay đập chết hai tên đần độn Mông gia này! Chỉ là nghĩ tới hắn cũng không biết hung thủ giết con mình là ai, cho nên mời tha cho hai tên đần độn này một mạng!

Nhưng cũng chỉ là tạm thời!

Mông gia này lại làm cho con trai duy nhất của hắn chết đi, không trốn thoát tội bảo hộ bất lực! Nếu con của hắn đã chết, vậy dựa vào cái gì người Mông gia còn sống tiếp được?

Nếu như là người khác trong Phạm gia chết đi, Phạm Duyệt Hoành tự nhiên mừng rỡ dọa dẫm Mông gia một phen. Nhưng bây giờ người chết là con trai của hắn, con duy nhất! Hắn chỉ cần máu tươi, là mạng người!

Hắn muốn người toàn khu chợ này chôn cùng con của hắn!

Bằng năng lực Nhật Diệu Vương của hắn, đồ sát mấy triệu người cũng có thể dàn xếp được, hơn nữa hắn cũng còn xuất sư nổi danh.

Nghe Mông Thiên Quân cùng Mông Dã nói những chuyện đã xảy ra, trong lòng Phạm Duyệt Hoành cười lạnh, mắng một tiếng xứng đáng! Con của hắn đã chết, chẳng lẽ Mông gia các ngươi nghĩ đền chút tiền là xong chuyện?

Chỉ là Chu Hằng kia quá kiêu ngạo, bản lĩnh cũng không nhỏ, chỉ là một Nguyệt Minh Vương đã dày vò Mông gia gà bay chó sủa như thế!

– Tiền bối, người này cực kỳ yêu nghiệt, có được 13 vầng trăng khuyết! Mông Dã nói.

– 13 vầng trăng khuyết! Ngay cả Phạm Duyệt Hoành là Nhật Diệu Vương cũng không nhịn được hít một hơi lạnh, má nó chứ, 13 vầng trăng khuyết đó, đây là khái niệm gì! Không giống với Mông gia, Phạm gia ở Bắc Thân Thành, cũng là hào môn 9 thành bắc, tiếp xúc rộng rãi hơn xa Mông gia.

Phạm Duyệt Hoành mơ hồ có nghe nói, 10 vầng trăng còn không phải cực hạn, xưa nay quả thật có yêu nghiệt đạt đến 11 vầng trăng thậm chí 12 vầng trăng!

Gần nhất, cũng là nổi danh nhất, chính là cuồng nhân tự gọi Vạn Cổ Đại Đế kia, cũng có được 13 vầng trăng, chỉ tốn có 7-8 vạn năm liền đẩy tu vi lên đến Sáng Thế Cảnh, cuồng bá chọc trời đánh thẳng vào Tuyệt Tiên Thành, kết quả không biết sống chết.

Dù là nói vậy, nhưng điều này cũng chứng minh sự đáng sợ của 13 vầng trăng.

Đột nhiên Phạm Duyệt Hoành may mắn không thôi, may mắn là hắn đến! Bằng không, đổi lại là người khác trong gia tộc

nghe nói tin tức 13 vầng trăng, khẳng định sẽ bỏ qua thù hận Phạm Thông, quay sang chiêu mộ Chu Hằng!

— Dùng một đứa con phá sản đổi lại một cường giả siêu cấp tương lai, mua bán này ngẫm thế nào cũng là kiếm lời to!

Ánh mắt Phạm Duyệt Hoành lạnh lẽo, mặc kệ Chu Hằng yêu nghiệt như thế nào, dám giết con hắn, chính là ông trời đến đây cũng không bảo vệ được mạng của Chu Hằng!

Ánh mắt lão già quét qua, nhìn về phía đoán người Mặc Ngọc Nghiên. Với thần thức linh mẫn của hắn tự nhiên đã sớm phát hiện nhóm người này, nhưng trước mắt hắn không có tâm tình để ý, lúc này mới có tâm tình liếc nhìn qua.

Ồ? Con bé thật xinh đẹp, tu vi cũng không kém!

Chỉ vậy thì cũng thôi, Phạm Duyệt Hoành cẩn thận nhìn kỹ dung mạo của Mặc Ngọc Nghiên, đột nhiên trong lòng trào ra một cỗ kích động.

Đến tuổi như hắn, phúc gì cũng đã hưởng rồi, mỹ nữ nào còn chưa chơi? Rượu mạnh gì mà chưa uống? Trên thế gian còn làm hắn lưu luyến chỉ có quyền lực mà thôi, đã mất đi kích tình khi xưa đối với mỹ sắc, đương nhiên ngẫu nhiên cũng sẽ chơi một lần.

Nhưng nữ nhân xinh đẹp hơn nữa cũng không thể làm hắn kích động!

Vì sao nhìn thấy Mặc Ngọc Nghiên lại làm tâm tình của hắn sôi trào như thế? Đơn giản, là bởi nữ nhân này có tướng nhiều con!

Nếu đổi lại trước kia, hắn quét qua một lần liền thôi, nhưng bây giờ thì khác, hắn vừa mất đi con duy nhất! Tiên nhân tinh huyết ngưng thực, tỷ lệ sinh ra con cháu vô cùng thấp, chính hắn ra sức cày cấy hơn bốn vạn năm cũng chỉ mới làm ra được một đứa con trai là Phạm Thông!

Thọ nguyên của hắn tối đa chỉ còn mấy ngàn năm, cộng thêm người già khí huyết suy bại, muốn sinh con lại càng thêm khó khăn!

Nhưng nữ nhân này lại có tướng nhiều con, có nghĩa nếu hắn ra sức cày cấy, muốn ôm con cũng không phải chuyện xa vời!

Đột nhiên Phạm Duyệt Hoành muốn cười to.

Phạm Thông trời sinh không thích hợp tu luyện, tuy rằng bị hắn mạnh mẽ tăng lên tới Tiên Nhân Cảnh, nhưng đó là cực hạn. Làm cha có địa vị như thế, hắn tự nhiên hy vọng con mình cũng ưu tú, đáng tiếc… Nhưng con có kém cũng là mình sinh ra, hắn không thương sao được?

Mặc Ngọc Nghiên rất trẻ tuổi, lại có tu vi Nguyệt Minh Đế, còn hắn lại là Nhật Diệu Vương, hai người kết hợp sinh con thì mặc kệ kế thừa huyết mạch bên nào đều tuyệt đối sẽ vô cùng ưu tú!

Mất một đứa con ngu ngốc, lại sẽ có thêm đứa con ưu tú, Phạm Duyệt Hoành tự nhiên cao hứng!

Chương 541: Mai phục

Ban ngày qua đi, đêm tối lại phủ xuống, Chu Hằng bay vụt ra, bắn vào trong khu chợ.

Mấy ngày qua tuy rằng hắn giết chóc khắp nơi, nhưng từ Nguyệt Minh Vương đến Nguyệt Minh Hoàng, bước nhảy vọt này cần rất nhiều tích lũy linh lực, hắn còn đang tích lũy, đợi cơ hội một hơi đột phá.

Tin rằng cũng đã không còn xa, có lẽ ngay hôm nay!

Hắn dừng lại ở ngoài khu chợ, tim đập mạnh, đột nhiên dâng lên một loại cảnh bảo!

Loại báo động không nguyên nhân này được gọi là tâm huyết sôi trào, bất kể người phàm hay tiên nhân đều có thể gặp được. Có đôi khi tự dưng cảm ứng được nguy hiểm, đương nhiên có lúc hoàn toàn là ảo giác.

Người phàm chỉ ngẫu nhiên mới có tâm huyết dâng trào, nhưng tiên nhân thì khác, tu vi càng cao, hoặc là thần thức càng nhạy bén, tâm huyết dâng trào lại càng chính xác.

Chu Hằng nhướng mày, hắn không biết tâm huyết dâng trào lần này là một loại ảo giác, hoặc là bên trong khu chợ quả thật che giấu thiên la địa võng, chờ hắn chui đầu vào.

Chẳng lẽ, người Phạm gia đã tới?

Chu Hằng tự tin gặp phải Nguyệt Minh Đế thì hắn không địch lại cũng có thể thoát thân, như thế hoàn toàn không thể dẫn tới cảnh giác. Nhưng Phạm gia tuyệt đối có tồn tại Nhật Diệu Vương, thậm chí còn có cao thủ mạnh hơn!

Hiện tại hắn gặp phải Nhật Diệu Vương, chỉ sợ ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có, dù có bất ngờ tế ra Lăng Thiên Cửu Thức cũng không thể nào bù đắp chênh lệch ba cảnh giới, trong đó lại còn nhảy qua một đại cảnh giới!

Ngoài Tấn Vân Lưu Quang Bộ ra, hắn còn có tuyệt chiêu áp rương gì?

Có thể chống chọi Nhật Diệu Vương, chỉ còn có Cốt phù!

Nhưng hắn căn bản không thể chủ động tế ra Cốt phù, trừ khi đối phương đánh lên thiên linh cái của hắn!

Ừm, điểm này hắn cũng có thể khống chế – ngươi muốn đánh thiên linh cái của người khác thì khó, nhưng đưa đầu mình cho người khác công kích thì quá là đơn giản!

Nhưng cái này chỉ có thể gài một lần, nếu không thể một chiêu đánh chết đối thủ, hoặc là đối phương còn có Nhật Diệu Vương thứ hai, vậy có ví dụ trước, tuyệt đối sẽ không đụng trúng lần nữa.

Còn có gì nữa?

Chu Hằng lôi ra Hỏa Thần Lô, nói: – Ta muốn phối một loại độc dược, có tác dụng ít nhất là với Nhật Diệu Vương, cần tài liệu gì? À, đúng rồi, còn phải vô ảnh vô hình, phát huy tự nhiên!

– Tiểu tử thối, sao ngươi có nhiều yêu cầu như vậy! Thật vất vả đại gia mới ngủ được, lại bị ngươi đánh thức! Hỏa Thần Lô khó chịu nói.

– Bớt nói nhảm, có phối được không?

– Đương nhiên là được, ngươi không nhìn xem đại gia là ai, linh dược độc dược trong thiên hạ, có thứ gì là bổn đại gia không làm được? Hả, tiểu tử ngươi muốn đánh với Nhật Diệu Vương? Hỏa Thần Lô đột nhiên nhiều chuyện.

– Đúng thế, chẳng lẽ ngươi còn muốn cùng ta ra trận? Chu Hằng bĩu môi.

– Tiểu thử thối, ngươi dám coi thưởng bổn đại gia? Bổn đại gia muốn liều mạng với ngươi! Bếp lò này lung lay không ngừng, muốn đụng vào Chu Hằng, như là muốn cùng cá chết lưới rách với Chu Hằng.

Chu Hằng thở dài, nói: – Bằng tốc độ như ngươi, ngay cả đứa trẻ sơ sinh cũng còn nhanh hơn ngươi trăm lần!

Lời này không có một chút thái quá, trẻ con Tiên giới sinh ra đã có tu vi Sơn Hà Cảnh, tuyệt đối so với mạnh hơn ngàn lần, vạn lần so với Hỏa Thần Lô chỉ biết luyện đan này!

– Tiểu tử thối không có kiến thức!

Hỏa Thần Lô cũng nhận mệnh dừng động đậy, nhưng không cam lòng chịu thua, nói: – Ngươi có biết vì sao đại gia gọi là Hỏa Thần Lô? Ngươi cho rằng cái tên này chỉ là vì dễ nghe?

– Ồ, ngươi còn có thể làm gì? Chu Hằng cười nói.

– Bổn đại gia còn là một pháp khí rất lợi hại! Ôi… đáng tiếc trình độ phế vật của tiểu tử ngươi, căn bản không thể phát huy được một chút uy lực của bổn đại gia! Hỏa Thần Lô ra vẻ miệt thị.

Lại bị một cái lò luyện đan miệt thị!

Chu Hằng cười hắc hắc, cầm Hỏa Thần Lô lung lay trên thiên linh cái: – Gần ngươi ngươi không bị đánh, có phải ngứa da rồi không?

– Dừng tay! Đại gia biết sai rồi! Hỏa Thần Lô vội vàng hét to, thật ra phù văn của Chu Hằng không hoàn toàn thành hình, uy lực có hạn, còn chưa đủ làm nó tan vỡ. Nhưng khả năng công kích cấp bậc này đã làm nó "đau đớn", làm cho tên ngoại tộc này cũng biết sợ hãi.

– Rốt cuộc ngươi còn có năng lực gì? Chu Hằng hỏi.

– Đương nhiên bổn đại gia còn có thể dùng để chống địch, nhưng mà cái này khác với luyện đan, cần người dùng cung cấp lực lượng để kích hoạt! Thực lực của tiểu tử ngươi quá yếu, căn bản không có tư cách này!

Hỏa Thần Lô cũng hạ tiện như con lừa đen, vừa mới cầu xin, lại lập tức trở nên kiêu ngạo, đúng là không biết chữ chết viết

thế nào.

– Vậy còn không phải vô nghĩa, ngươi nói nhảm cái gì, mau nhanh luyện đan cho ta!

– Tiểu tử ngươi sao mà gấp gáp như thế, bổn đại gia còn chưa nói hết lời mà! Hỏa Thần Lô đúng là thèm ăn đòn. – Tuy rằng tiểu tử ngươi không thể cung cấp đầy đủ lực lượng cho bổn đại gia, nhưng trong thân thể bổn đại gia còn tồn trữ một ít Lục Dục Linh Hỏa, muốn đốt một cái Nhật Diệu Vương thành tro bụi cũng dễ như trở bàn tay!

– Ngươi sẽ không khoác lác đó chứ? Chu Hằng nửa tin nửa ngờ, hắn không có hoàn thành chủ trình tự nhận chủ với Hỏa Thần Lô, không chừng bếp lò đê tiện này đang gạt hắn!

Nếu hắn bị một cái lò luyện đan lừa đảo, thậm chí còn vì thế mà chết, vậy hắn có thể sáng lập kỷ lục ngu xuẩn nhất lịch sử.

– Xì, bổn đại gia không hề khoác lác! Nhưng mà, trong cơ thể bổn đại gia cũng chỉ có chút linh hỏa này, phun xong là không còn, về sau chỉ có thể luyện đan, trừ khi tiểu tử ngươi có thể cung cấp đầy đủ lực lượng, hoặc là cho bổn đại gia cắn nuốt chút linh hỏa! Hỏa Thần Lô hận không thể mọc ra cái tay vỗ ngực.

– Linh hỏa là cái gì? Đột nhiên Chu Hằng chuyển đổi đề tài.

– Trong thiên địa tự nhiên thai nghén sinh ra ngọn lửa, đừng nói Nhật Diệu Vương nho nhỏ, ngay cả Sáng Thế Đế cũng có thể nhẹ nhàng đốt sạch! Hỏa Thần Lô đắc ý nghênh ngang nói:
– Ôi, bảo bổn đại gia dùng Lục Dục Linh Hỏa đi phun một cái Nhật Diệu Vương, bổn đại gia cũng cảm thấy lãng phí mà!

Tuy rằng khí linh Hỏa Thần Lô đê tiện không kém gì con lừa đen, không đáng tin cậy, h Chu Hằng lại có một loại cảm giác, chính là ít nhất lần này Hỏa Thần Lô không có gạt hắn.

Nếu như Lục Dục Linh Hỏa quả thật có thể đánh chết Nhật Diệu Vương, vậy mượn uy lực đó, dù cho còn một Nhật Diệu Vương thứ hai cũng sẽ không dám ra tay!

– Nói thử xem, phải làm sao để phóng ra Lục Dục Linh Hỏa?

Chu Hằng nhanh chóng đưa ra quyết định.

– Đơn giản, chỉ cần dùng thần thức khóa chặt mục tiêu, thông báo cho bổn đại gia thông báo một tiếng, bổn đại gia lập tức sẽ đốt hắn thành tro bụi!

– Được, vậy thì xuất phát!

Chu Hằng là người làm việc quyết đoán, nếu đã đưa ra quyết định, hắn liền ấn theo mà làm. Nhưng hắn cũng không sơ ý, tay trái cầm Hỏa Thần Lô, tay phải cầm hắc kiếm, điều chỉnh trạng thái đến mức tốt nhất.

Quả nhiên quỷ dị!

Mấy ngày trước, Mông gia đã co rút toàn tuyến, lui vào cố thủ trong nhà chính, nhưng hôm nay lại đi chạy ra ngoài!

Dựa vào cái gì mà to gan như vậy?

Nhất định là Mông gia có viện trợ mạnh mẽ, lúc này mới làm người Mông gia có chỗ dựa mà bắt đầu hoạt động.

Vậy để xem rốt cuộc là ai cho ai một bất ngờ.

Chu Hằng vung kiếm, như ác ma trong đêm đen, triển khai giết chóc vô tận.

Hắn nghiền ép tất cả Nguyệt Minh Hoàng, nhưng Mông gia rõ ràng có chuẩn bị, mỗi tổ đều có trên 10 người, Chu Hằng không có khả năng lần nào cũng hoàn toàn miểu sát người trong một tổ. Khi hắn đánh tới nhóm thứ tư, rốt cục đã có người khởi động Truyền tấn thạch.

Chu Hằng muốn rút lui, nhưng một cỗ lực lượng quỷ dị đột nhiên xuất hiện, phong tỏa mọi tuyền đường lui lại.

– Tiểu tử, rốt cục ngươi xuất hiện! Một tiếng hừ lạnh, một lão nhân dáng người khỏe mạnh đạp không bước đi, xuất hiện ở bên trên Chu Hằng.

Vù vù vù, chỉ rơi ở đằng sau trong nháy mắt, lại có ba bóng người bay tới, bởi vì toàn lực triển khai thân pháp, đằng sau bọn họ đều giơ cao vầng trăng, đều là trăng tròn!

Mông Thiên Quân, Mông Dã, Mặc Ngọc Nghiên!

Ánh mắt Chu Hằng co rút, hắn đều không nhìn thấu tu vi của bốn người, nhưng có thể cảm ứng rõ ràng khí tức của lão nhân to khỏe kia mạnh mẽ vượt xa ba người kia cả mảng lớn.

Đó là một loại hùng mạnh về chất!

Nhật Diệu Vương, tuyệt đối đúng!

Quả nhiên người Phạm gia đã tới, Chu Hằng thì thầm, nhưng mặt ngoài không đổi sắc, nói: – Lão già, ngươi là thứ gì?

– Khốn kiếp! Phạm Duyệt Hoành giận dữ, Nguyệt Minh Vương cỏn con này dám làm càn trước mặt hắn, đúng là ăn gan hùm mà!

– Tiền bối, để cho ta bắt giữ kẻ này, dâng lên trước bàn của tiền bối! Mông Dã nói.

Đầu tiên là vì lấy lòng Phạm Duyệt Hoành, cố gắng kiếm thêm điểm cho Mông gia, thứ hai là mấy ngày qua bị Chu Hằng làm thịt không biết bao nhiêu tộc nhân cùng thuộc hạ, Mông Dã cũng hận không thể tự tay làm thịt Chu Hằng.

Phạm Duyệt Hoành không nói, chỉ khẽ gật đầu, bằng thân phận địa vị của hắn quả thật khinh thường tự hạ mình bắt Chu Hằng.

Hắn đã dùng đại năng lực bày ra thiên la địa võng, Chu Hằng căn bản không có chỗ để trốn!

– Tiểu tử, nằm xuống cho ta! Mông Dã quát lớn, thân mình nhảy ra đánh về phía Chu Hằng, một vầng trăng tròn chói sáng đằng sau hắn – Đối phó một tên Nguyệt Minh Vương, dù cho là 13 vầng trăng thì sao chứ, chiến lực Nguyệt Minh Đế 1 luân là có thể nghiền ép tuyệt đối.

– Chưa chắc! Chu Hằng toàn lực phát ra lực lượng trong cơ

thể, từng vòng trăng khuyết hiện ra ở đằng sau.

10 luân, 13 luân, 14 luân, 15 luân, 16 luân… 21 luân!

Cái gì!

Mông Dã đương trường cả kinh kiềm hãm công kích, còn Mặc Ngọc Nghiên, Mông Thiên Quân, Phạm Duyệt Hoành thì thiếu chút trừng lọt tròng mắt, bốn người đều không thể tin nổi nhìn trăng khuyết tỏa sáng đằng sau Chu Hằng.

21 vầng trăng, chưa từng thấy, chưa từng nghe qua!

Rốt cuộc tiểu tử này là yêu nghiệt thế nào!

– Hừ! 21 vầng trăng thì sao, giết con yêu của ta, đã định sẵn chỉ còn đường chết! Phạm Duyệt Hoành lạnh giọng. – Còn không mau bắt hắn!

Mông Dã miệng thưa một tiếng, nhưng trong lòng lại phát lạnh.

Là hạng người gì mới có thể hình thành 21 vầng trăng? Đương nhiên là con cưng được thiên địa yêu quý!

Người được thiên địa yêu quý, ngươi dám đắc tội hả? Không sợ bị trời phạt?

Nhưng đằng sau lưng là một vị Nhật Diệu Vương, hắn dám không ra tay hay sao? Bằng không, chưa chờ thiên địa giáng tội, hắn đã bị một bàn tay đập chết rồi!

Người sống càng lâu, lại càng sợ chết!

Ai lại ngại sống lâu, ngược lại bởi vì không có bao nhiêu thời gian để sống, mỗi một ngày đều vô cùng quý giá.

– Chu Hằng, ngươi có yêu nghiệt đi nữa cũng chỉ là Nguyệt Minh Vương, hiện tại ở đây có ba Nguyệt Minh Đế, còn có một vị Nhật Diệu Vương, ngươi căn bản không có cơ hội trở mình, còn không mau bó tay chịu trói, bớt chịu tội! Mông Dã quát lớn.

– Bớt nói nhảm, muốn đánh cứ đánh! Chu Hằng tay trái cầm Hỏa Thần Lô, tay phải cầm hắc kiếm, tạo hình này nhìn sao cũng thấy cổ quái.

Chương 542: Núi còn có núi cao hơn

Mông Dã tức giận hừ một tiếng, nếu như Chu Hằng chịu bó tay bị bắt, như vậy mọi chuyện không liên quan tới hắn, dù cho thiên địa giáng tội cũng không giáng xuống người hắn.

Nhưng cố tình Chu Hằng còn muốn ngoan cố chống cự!

Tiểu tử đáng chết này cho là mình hình thành 21 vầng trăng, được thiên địa yêu quý, là có thể ngạo thị chúng chinh hay sao?

Nếu đã vậy, hắn cũng bất chấp, ánh mắt Phạm Duyệt Hoành đằng sau đâm vào hắn như dao nhọn đau đớn!

Vù, Mông Dã xông ra, 5 vầng trăng tròn chói lọi, lực lượng khủng bố quét ngang.

Dù cho Chu Hằng có được 21 vầng trăng, lực lượng thậm chí còn mạnh mẽ hơn cả Nguyệt Minh Hoàng đỉnh phong, nhưng so sánh với Nguyệt Minh Đế, vẫn còn có một khoảng cách như lạch trời, hoàn toàn không thể vượt qua!

Nguyệt Minh Đế 1 luân đã có thể nghiền ép Chu Hằng, huống chi là Nguyệt Minh Đế 5 luân?

Mông Dã một chưởng trấn xuống, uy thế ngập trời!

Chu Hằng hét dài, lao đầu về phía công kích của Mông Dã.

Đánh bừa, hắn chỉ là Nguyệt Minh Vương, làm sao mà đấu lại Nguyệt Minh Đế 5 luân. Còn Hỏa Thần Lô? Đây là dùng để đối phó Phạm Duyệt Hoành, làm sao có thể lãng phí trên người Mông Dã?

Không gian này lại bị Phạm Duyệt Hoành khống chế, hắn căn bản không thể triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ chạy trốn!

Bởi vậy, chỉ có một biện pháp!

Hắn lao vụt lên, đưa đầu đụng vào công kích của Mông Dã.

Chỉ cần phát động Cốt phù, Mông Dã tính là cái thứ gì!

– Đê tiện! Mông Dã bỗng nhiên thu chưởng, hắn muốn bắt sống Chu Hằng, nhưng tiểu tử này lại dùng đầu đụng vào, hắn

dám xuống tay hay sao? Nếu hắn thật xử lý Chu Hằng, vậy hắn có thể khẳng định là mình sẽ thay vào vị trí Chu Hằng, bị Phạm Duyệt Hoành dày vò đến chết!

Tội này…. hắn chống không nổi, càng không muốn chống thay!

Giỏi cho tiểu tử hèn hạ, hắn chắc ăn mình không dám hạ sát thủ, thế mới cố ý dùng phương thức tự sát này phản kích lại.

Vô sỉ, đê tiện!

Hắn giận dữ hừ một tiếng, hai tay lại vươn ra, tiếp tục chụp lấy Chu Hằng.

Chu Hằng có chút không hiểu nổi, rõ ràng hắn giết nhiều người Mông gia như thế, sao lão khốn kiếp kia lại không "nhẫn tâm" hạ sát thủ vậy chứ? À, hắn liền phản ứng lại, hắn còn giết Phạm Thông, mà bây giờ người Phạm gia đã đến, bởi vậy dù là muốn giết người thì cũng không tới phiên Mông gia xuống tay.

Nghĩ thấu điều này, Chu Hằng cũng có một loại xúc động muốn chửi má nó!

Mông Dã hai chưởng đánh tới, Chu Hằng tiếp tục dùng thiên

linh cái làm vũ khí, đụng thẳng vào kình lực của đối phương.

Vốn lực lượng kém hơn một đại cảnh giới, vốn phải nên nháy mắt đánh trúng, nhưng ai bảo Chu Hằng còn nắm giữ Tấn Vân Lưu Quang Bộ, dù là bị hạn chế trong không gian nho nhỏ này vẫn có thể tung hoành tự nhiên.

– A….

Mông Dã đánh liên tục mười mấy chưởng, nhưng đều vì cố kỵ mà phải thu tay lại, loại chiến đấu uất ức này làm hắn ngửa đầu rống giận.

Hắn đường đường là Nguyệt Minh Đế mà, nhưng lại mười mấy chiêu còn không bắt được một Nguyệt Minh Vương nho nhỏ, đúng là làm hắn mất hết mặt mũi!

– Tiểu tử này còn nắm giữ một môn thân pháp không tầm thường! Phạm Duyệt Hoành đứng ngoài thấy rõ, huống chi là tu vi Nhật Diệu Vương, ánh mắt sắc bén cỡ nào, lập tức phát hiện Chu Hằng có thể chống đỡ được đến bây giờ là bởi vì bộ pháp của hắn quá thần kỳ.

Nhưng cũng chỉ là kéo dài hơi tàn, không gian xung quanh đã

bị hắn giam cầm, Chu Hằng căn bản không có khả năng đào thoát!

Sau khi bắt được Chu Hằng, nhất định phải ép hỏi ra bộ pháp này, ngày sau truyền cho con hắn, trở thành tuyệt học nhất mạch của hắn!

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi quét qua liếc Mặc Ngọc Nghiên, ánh mắt có chút nóng bỏng, nàng có tướng nhiều con vượng phu, hơn nữa dung mạo xinh đẹp, làm trái tim bình thản của hắn đã sớm động sắc tâm.

Mặc Ngọc Nghiên cảm ứng được ánh mắt của Phạm Duyệt Hoành, trong lòng trào ra cảm giác hết sức hờn giận.

Cả một ngày lão già này luôn xum xoe lấy lòng nàng, lời nói lộ ra ý quá rõ ràng, là muốn song tu với nàng!

Thiếu chút làm nàng tức chết!

Lão già này không soi gương xem, đã già cả gần chết, lại còn có ý với nàng?

Nhật Diệu Vương thì sao chứ? Mặc gia lại không phải không có tồn tại này, đúng là lão sắc lang!

Nếu không phải thực lực không bằng, Mặc Ngọc Nghiên thật muốn làm thịt lão già này!

Nàng chú ý Chu Hằng, trong ánh mắt không che giấu được khiếp sợ.

Thực lực Mặc gia cũng không thua gì Phạm gia, Phạm Duyệt Hoành có thể biết đến bí ẩn thì tự nhiên nàng cũng có tư cách biết được.

10 vầng trăng quả thật không phải cực hạn ở Tiên giới, nhưng trong lịch sử Tiên giới có ghi lại, yêu nghiệt nghịch thiên nhất cũng chỉ đến 15 vầng trăng mà thôi, nhưng đó đã là chuyện ở 2 triệu năm trước.

21 vầng trăng… Quả thực không phải là người!

Trong nháy mắt, Mặc Ngọc Nghiên nghĩ tới chiêu mộ Chu Hằng, thiên tài như vậy tuyệt đối sẽ trở thành cường giả tuyệt thế rung chuyển Tiên giới! Nhưng cũng chỉ là trong nháy mắt mà thôi, nàng lập tức nghĩ tới Chu Hằng mang đến nhục nhã!

Cưỡng ép xông vào ngọc thể của nàng, vô tình xuyên thủng, một lần lại một lần, một ngày một đêm đó như là địa ngục!

Nàng nhất định phải phá hủy Chu Hằng, mặc kệ trả giá cỡ nào!

Mông Dã đánh mười mấy phút, đột nhiên bừng tỉnh – hắn không cần thiết phải tốn sức như vậy, hoàn toàn có thể dùng lực lượng đánh cho Chu Hằng bị thương không đến mức chết.

Hắn quả thật là bị 21 vầng trăng chấn đến ngây ngốc, ngay cả đầu óc cũng không bình thường được.

– Tiểu tử, quỳ xuống cho ta! Mông Dã thả ra khí tức mạnh mẽ của mình, đè xuống Chu Hằng, bàn tay vươn ra chụp xuống thiên linh cái của Chu Hằng!

Không phải tiểu tử ngươi cứ lấy đầu đụng hay sao? Ta cho ngươi đụng!

Chu Hằng cười ha hả, đợi nửa buổi, rốt cuộc tên này đã mắc câu!

Nhìn thấy 21 vầng trăng rất khiếp sợ phải không? Hắc hắc, còn có càng thêm khiếp sợ nữa!

Tới đây!

Một người muốn đánh, một người muốn bị đánh, tự nhiên là nước chảy thành sông. Bàn tay Mông Dã không chút cản trở vỗ lên thiên linh cái của Chu Hằng.

Sắc mặt hắn hung ác, Chu Hằng giết nhiều tộc nhân cùng thuộc hạ Mông gia như thế, đây là đại thù!

Không thể tự tay xử lý Chu Hằng có chút đáng tiếc, nhưng hắn cũng phải cho Chu Hằng một chút đau khổ. Một chưởng này đánh xuống, nhất định phải chấn vỡ xương cốt toàn thân Chu Hằng, cho hắn biết cái gì gọi là đau đến thấu xướng

Chưởng lực xuyên qua cơ thể, lực lượng hùng hậu lan ra toàn thân Chu Hằng.

Oong!

Trên thiên linh cái của Chu Hằng, một góc phù văn nho nhỏ đột nhiên tỏa ra ánh sáng vàng.

Tuy rằng vị đại gia này không rên một tiếng, có chỗ tốt thì nó muốn lấy, nhưng cả ngày đi ngủ không hề để ý tới chủ nhân như Chu Hằng, nhìn giống như con heo. Nhưng nếu có lực lượng muốn công kích nó, tính tình Cốt phù đại gia tuyệt đối nóng đến quá cỡ!

Ánh sáng vàng bùng lên, lực lượng xuyên qua xa xưa tuôn trào!

Lần này không giống với dọn sạch độc tố trong người Chu Hằng, là thuộc chiến tranh bên trong, tính tình Cốt phù nóng nảy quá cỡ, ai đánh nó, nó liền đánh kẻ đó!

Bùm! Bùm! Bùm bùm bùm!

Bàn tay của Mông Dã đầu tiên bị chấn nát, tiếp theo là cẳng tay, bắp tay, bả vai, máu bắn tung tóe, linh lực cùng thể chất Nguyệt Minh Đế của hắn cũng không thể ngăn cản được!

Thế này làm cho Mông Dã sợ đến hồn phi phách tán!

Hắn cảm ứng được lực lượng có tính hủy diệt trong hào quang này, có năng lực làm cho hắn thần hồn câu diệt!

— Ngay cả Thần chích cũng sẽ ở tử vong cùng thân thể trong nháy mắt!

Mông Dã hét lớn, tay trái vung lên mạnh mẽ chém vào mình, chặt đứt nửa bên thân thể!

– A… Hắn hét thảm như quỷ gào, lảo đảo lùi lại.

Nửa phần thân thể tước ra nháy mắt bị lực lượng Cốt phù hóa thành tro tàn, nhưng Mông Dã… vẫn bảo vệ được một mạng, tuy rằng hắn trả giá rất đắt!

Chu Hằng không khỏi thở dài, một góc phù văn của hắn dù sao cũng không hoàn chỉnh, bằng không căn bản sẽ không cho Mông Dã có cơ hội tự cắt.

Biến hóa đột ngột, chấn trụ bốn phương!

Bất luận là Phạm Duyệt Hoành hay Mông Thiên Quân hoặc là Mặc Ngọc Nghiên, mỗi người đều có vẻ mặt vô cùng kinh ngạc, bọn họ căn bản không thể giải thích vừa rồi đã xảy ra chuyện gì.

Ánh sáng khi nãy rốt cuộc là cái gì?

Giống như là trời phạt, làm cho bọn họ liếc nhìn qua cũng làm tâm linh rung động, không nhịn được muốn bái lạy!

– A…. Mông Dã kêu thảm không ngừng,hắn mạnh mẽ tự chém, mất đi là nửa bên thân thể.

Bản thân tu giả là một cái kho báu.

Lúc trước thời gian quá gấp gáp, hắn căn bản không kịp chuẩn bị gì liền bị buộc tự chém, ở trong nửa người kia còn ẩn chứa một nửa khí huyết của hắn! Điều này có nghĩa chẳng những tu vi của hắn giảm mạnh, ngay cả thọ nguyên còn sót lại cũng giảm đi một nửa!

Đó là tổn thất hoàn toàn không thể bù đắp, dù cho ngày sau có đột phá Nhật Diệu Cảnh cũng vô dụng.

– Tiểu tử, ta muốn ngươi chết! Mông Dã vừa đau vừa giận vừa hận lại hối, hiện tại hắn rốt cuộc rõ ràng vì sao Chu Hằng luôn liều mình dùng đầu đụng vào, căn bản không phải là muốn hắn sợ ném chuột vỡ đồ, mà là cái đầu vốn là vũ khí khủng bố nhất!

Tại sao lại có cái đầu như vậy chứ?

Mặc kệ, động tác của Chu Hằng khi nãy đã nói rõ chỉ có đầu của hắn mới có được lực sát thương kinh khủng như vậy, chỉ cần công kích những vị trí khác thì đương nhiên là không sao!

Hắn dùng một chân còn lại điều động không khí, lại cuốn lấy Chu Hằng. Hắn hận, hắn nhất định phải bắt lấy Chu Hằng, dù

cho không thể tự tay giết hắn cũng phải tận mắt thấy được hắn chịu hết tra tấn mà chết!

Lúc trước hắn có 5 vầng trăng tròn, nhưng bây giờ lại chỉ có thể tế ra một vầng trăng, không trực tiếp ngã xuống Nguyệt Minh Đế đã coi như là may mắn.

Chu Hằng hét lên, tay trái vung Hỏa Thần Lô dùng như cục gạch, tay phải dùng hắc kiếm thi triển Phi Vũ Thất Kiếm, người nhỏ màu vàng trồi lên, vận chuyển Phiên Thiên Chưởng, phản kích Mông Dã.

Lực lượng Mông Dã tổn thất lớn, đối mặt với hai loại tiên thuật, hai món Tiên khí liền không thể làm gì được Chu Hằng. Lực lượng khủng bố không ngừng va đụng, tuy rằng Chu Hằng rơi xuống hạ phong rất nhỏ, nhưng vẫn mạnh mẽ chặn được!

Tiểu tử này thật sự muốn nghịch thiên má

Mông Thiên Quân hừ lạnh, nói: – Mông Dã, ngươi lui ra chữa thương, để lão phu đối phó tiểu tử này!

– Đáng hận!

Mông Dã gầm lên giận dữ, lúc này mới không cam lòng lui

sang một bên. Hắn cũng biết trạng thái của mình hôm nay căn bản không bắt được Chu Hằng. Đừng nhìn hắn còn có một vầng trăng tròn, thực chất bên trong tổn thất quá lớn, chỉ có thể coi như là chuẩn Nguyệt Minh Đế.

Mông Thiên Quân lạnh lùng nhìn Chu Hằng, nói: – Quỳ xuống, bó tay chịu trói!

Hắn thả ra 7 vầng trăng tròn của mình, ánh trăng chiếu rọi, như có thể đánh sụp vòm trời.

– Mụ nội nó, ngươi là Nguyệt Minh Đế thì đắc ý cái rắm gì trước mặt Nguyệt Minh Vương chứ! Đột nhiên, một tiếng nói ồm ồm vang lên, không biết lúc nào giữa sân đã xuất hiện một nam nhân cao lớn bề ngoài khoảng 40 tuổi.

Nam nhân dáng người to khỏe, đứng đó đó như một vị môn thần, vạt áo phanh ngực rộng ra, mấy sợi lông ngực phất phơ, phong thái cuồng nhân không gì cố kỵ.

Bốp, nam nhân kia vung tay phải lên đánh thẳng vào mặt Mông Thiên Quân.

Giòn giã, vang dội.

Chương 543: Nhật Diệu Đế 9 luân

Đại hán dường như cường đạo lưu manh là ai?

Thực lực cũng quá mạnh mẽ đi?

Mông Thiên Quân mặc dù ở Tiên giới không coi là cường giả đỉnh cao, nhưng tại Bắc Hợi Thành đủ để xưng vương xưng bá, kêu một tiếng đại gia!

Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, cũng không phải thổi !

Có thể tiện tay tát hắn một bạt tai … Ít nhất phải là Nhật Diệu Vương!

Phạm Duyệt Hoành lộ ra vẻ thận trọng, hắn không nhìn thấu đại hán này, đối phương dường như bao bọc ở trong một đoàn sương mù.

Điều này nói rõ đối phương hoặc là thực lực không kém gì hắn, mạnh mẽ thu liễm khí tức, hoặc là trên người có bảo vật che lấp khí tức. Tuy nhiên, từ đối phương tiện tay có thể tát

Mông Thiên Quân một cái, đối phương hiển nhiên là cao thủ.

Người này… Vì sao phải xuất đầu thay Chu Hằng?

Phạm Duyệt Hoành có cố ky, nhưng tuyệt không thu tay lại như vậy, mối thù giết con là đại hận!

– Lão phu Bắc Cửu Tiên Thành Phạm gia Phạm Duyệt Hoành, các hạ xưng hô như thế nào? Hắn ôm quyền hướng đại hán kia, quyết định tiên lễ hậu binh. Đối phương tuyệt đối là tồn tại Nhật Diệu Vương, cho dù tu vi so không hơn hắn cũng tuyệt đối là phiền toái lớn.

– Lão già, dựa ngươi cũng xứng hỏi tên lão tử? Đại hán kia gắt một cái, còn không khách khí quạt một bàn tay tới.

– Khinh người quá đáng! Phạm Duyệt Hoành tức giận đến râu loạn run rẩy!

Oanh, phía sau hắn bỗng nhiên hiện ra ba đạo mặt trời đỏ!

Nhật Diệu Vương 3 luân!

Phạm Duyệt Hoành vung quyền phản kích, 3 vầng mặt trời đỏ

phóng xuất ra hào quang chói mắt, hóa thành tất cả yêu lang màu đỏ thẫm gào thét mà đi đối với đại hán kia, thanh thế rung trời!

Trong nhiều tiếng sói tru, cho dù là Mông Dã, Mông Thiên Quân, Mặc Ngọc Nghiên là Nguyệt Minh Đế thì như thế nào, đều thất khiếu chảy máu, uể oải đầy đất!

Đây là oai Nhật Diệu Vương. Tuyệt đối nghiền ép Nguyệt Minh Đế!

Ba!

Một thanh âm thanh thúy vang lên, Mông Dã bị nổ dập nát, hóa thành mưa máu đầy trời!

Đây là chiến lực Nhật Diệu Vương!

Mông Thiên Quân nứt vành mắt ra, nhưng từng tiếng sói tru còn như thủy triều vọt tới, ép hắn ốc còn không mang nổi mình ốc, nào có cơ hội đi đau xót gia tộc tổn thất!

Đây chính là một gã Nguyệt Minh Đế a!

Chỉ có Chu Hằng không cảm giác chút nào, âm ba vào cơ thể, hắn chỉ cần dẫn cổ lực lượng này tới thiên linh cái. Cốt phù đại gia tự nhiên lập tức phẫn nộ, hóa giải sạch sẽ âm ba xâm nhập trong cơ thể.

Dư ba còn có kinh khủng như thế, công kích chân chính lại đáng sợ đến bực nào?

Vạn lang chen chúc lao xuống, đánh tới đại hán kia.

– Quá yếu! Đại hán kia chém ra một bàn tay, bàn tay to huy qua. Bóng sói tiêu tán hết!

Căn bản không có khả năng một kích!

Ba!

Thanh Thanh giòn giòn, một tát này quất vào trên mặt Phạm Duyệt Hoành, lập tức, gương mặt Phạm Duyệt Hoành liền sưng lên, nổi lên một khối lớn thật cao.

Phạm Duyệt Hoành lập tức phun ra ngoài một ngụm máu!

Mà Mông Thiên Quân cùng Mặc Ngọc Nghiên thì giật mình đến tròng mắt đều trừng ra một mảng lớn, thiếu chút nữa hôn mê bất tỉnh.

Mặc dù chỉ là một cái. Nhưng trong đó tiết lộ tin tức gì?

Thực lực đại hán kia trên xa Phạm Duyệt Hoành! Đây ít nhất là một cái cảnh giới áp chế!

Cũng không phải Nhật Diệu Vương, ít nhất cũng phải là Nhật Diệu Hoàng, thậm chí Nhật Diệu Đế!

Trời ạ, sau lưng Chu Hằng làm sao có một đại nhân vật kinh khủng như vậy!

– Ngươi, ngươi đến tột cùng là ai! Phạm Duyệt Hoành cũng không bị một tát này làm cho mê mộng, ngược lại làm hắn đánh tỉnh lại.

Thực lực của đối phương… trên hắn rất ra!

– Lão tử họ Chu! Đại hán này có chút lười biếng nói.

– Các hạ, Phạm gia ta cùng ngươi cũng không ân oán, có thể cho chút thể diện hay không, việc này cứ thế chấm dứt? Phạm Duyệt Hoành tuy rằng đã trúng một bàn tay, nhưng không ý tứ truy cứu chút nào, ngược lại muốn bỏ qua chuyện này.

Tiên giới với thực lực vi tôn. Người ta mạnh hơn hắn, tát hắn một bạt tai thì như thế nào?

– Gì, mấy người các ngươi khi dễ hậu bối lão Chu gia ta, còn muốn làm cái gì cũng không phát sinh? Đại hán họ Chu móc móc lỗ tai, sau đó thổi ngón tay một cái, mạnh mẽ mở trừng hai mắt.

Hậu bối lão, lão Chu gia?

Tuy rằng đại hán này cùng Chu Hằng đồng dạng họ Chu, nhưng Phạm Duyệt Hoành, Mông Thiên Quân, Mặc Ngọc Nghiên đều không cho hai người là người một nhà, chỉ cho là trùng hợp, nhưng hiện tại xem ra lại mười phần sai .

Chu Hằng cũng có chút mộng, ở sau khi đại hán kia xuất hiện, hắn chỉ cảm ứng được có vài phần huyết mạch dao động, nhưng cũng không ý thức được giữa hai người thật có liên hệ máu mủ!

Chu?

Chẳng lẽ đại hán này là hậu đại Vạn Cổ Đại Đế?

Đương nhiên, hắn tuyệt đối không thể nào là Vạn Cổ Đại Đế! Mặc dù ở trong tưởng tượng của Chu Hằng Vạn Cổ Đại Đế cũng phải là một nhân vật hào phóng không kềm chế được, nhưng đại hán này càng giống như tên lưu manh.

– Các hạ, người này giết con trai độc nhất lão phu, lão phu báo thù, không coi là khi dễ đi? Phạm Duyệt Hoành âm trầm giải thích, ở trong chuyện này hắn tự nhận là chiếm lý .

– Cút mẹ của ngươi! Đại hán họ Chu lại quất tới một cái tát, trong một thanh âm thanh thúy, Phạm Duyệt Hoành lập tức bị tát bay lên trời, thân thể xoay chuyển mấy trăm vòng mới rơi xuống trên mặt đất.

– Đừng nói giết một đứa con trai ngươi, dù là tàn sát sạch Phạm gia các ngươi thì như thế nào? Không biết lão Chu gia bao che khuyết điểm nhất sao? Đại hán họ Chu đi tới giẫm một cước trên mặt Phạm Duyệt Hoành, trừng giận mắt, người không biết còn cho là hắn bị khi dễ.

Tên dã nhân này không nói lý!

– Các hạ, ngươi đến tột cùng là ai? Phạm Duyệt Hoành đỏ rực

nét mặt già nua, hắn lớn tuổi như vậy nhưng chưa từng bị người làm nhục như thế, lập tức phun ra ngoài một ngụm máu tươi: – Phạm gia ta có Nhật Diệu Vương cấp bậc đỉnh phong! .

– Nhật Diệu Vương? Nhật Diệu Vương cũng dám đắc ý ở trước mặt lão tử? Đại hán kia cười ha ha một tiếng, oanh, một vầng mặt trời trào ra ở phía sau hắn, sau đó là đạo thứ hai, đạo thứ ba… chín đạo!

Chín mặt trời quán thiên, ánh sáng vạn dặm, đem đêm tối biến thành mặt trời trắng, mà quanh thân đại hán kia cũng có một thiên long màu tím hiện lên, vây quanh hắn.

– Tử, Tử Diễm Thiên Long! Mặc Ngọc Nghiên căng thẳng, không tự chủ được cả kinh kêu lên – Ngươi là Vạn Cổ nhất mạch. Hậu duệ Vạn Cổ Tà Tôn đại náo Tuyệt Tiên Thành! .

Trong tiếng nói, nàng ẩn ẩn có loại cảm giác ngất đi.

Vạn Cổ Tà Tôn, đây chính là tồn tại quấy đảo lật nhào Tuyệt Tiên Thành a! Tuy rằng vị Tà Tôn này tám thành đã chết, nhưng hậu đại hắn há bình thường!

Nhìn lại xem 9 vầng mặt trời này!

9 vầng mặt trời a, mặc dù có chút ít hơn so với 21 vầng trăng

của Chu Hằng. Nhưng Tiên giới gặp 7 tiến một, 7 chính là cực hạn, 9 vầng mặt trời là cái khái niệm gì?

Cùng giai vô địch!

Chu Hằng đúng là hậu đại Vạn Cổ Tà Tôn!

Cả nhà con bà nó là yêu nghiệt a!

Phía trước bọn họ ỷ vào nhiều người, cảnh giới cao khi dễ Chu Hằng, bây giờ người lớn nhà người ta trình diện, tự nhiên phải đòi trở về!

– Vạn, Vạn Cổ Tà Tôn! Phạm Duyệt Hoành run khớp hàm, phàm là người Tiên giới đều nghe nói qua Vạn Cổ Tà Tôn. Vị này kiệt ngạo không thiện ý. Vạn Cổ Tà Tôn năm đó khẳng định đạt tới tu vi Sáng Thế Hoàng, nếu không căn bản không khả năng đánh xuyên hàng rào cảnh giới, một đường đánh lên Tuyệt Tiên Thành! Hậu đại Sáng Thế Hoàng, cùi bắp thì cũng có thể đạt tới Thăng Hoa Cảnh đi?

Phạm gia hắn có Nhật Diệu Vương, vừa so sánh cùng Thăng Hoa Cảnh?

Mảnh vụn cũng không tính a!

Trời !

Nếu Chu gia chịu giảng đạo lý, dù sao Chu Hằng cũng không tổn thất gì, Phạm gia bồi thường lễ, bồi thường ít tiền, chuyện này nói không chừng có thể trôi qua – tuy rằng phải mất một đứa con trai, nhưng tổng kết so với gia tộc tai ương ngập đầu vẫn tốt hơn.

Nhưng đại hán này rõ ràng chính là một tên bao che khuyết điểm, chuyện ngày hôm nay thật không biết nên thu tràng như thế nào.

– Tiểu tử. Ngươi tên là gì? Đại hán kia quay đầu hỏi Chu Hằng.

– Chu Hằng!

Đối phương vừa ra Tử Diễm Thiên Long, Chu Hằng có thể hoàn toàn khẳng định liên hệ huyết mạch này, bọn họ đều là hậu đại Vạn Cổ Đại Đế.

– Lão tử… Ta tên là Chu Hoành Thân, là con cháu đời thứ 19 Đại Đế! Không cần tính, bối phận lão tử khẳng định cao hơn ngươi, ngươi bảo ta là tổ gia là được rồi! Đại hán kia cười to, khóe miệng đều ngoác tới mang tai, dường như rất đắc ý – Ha ha, lão tử lại thêm một hậu bối! .

Nhiều hậu bối cần đắc ý như vậy sao?

Phạm Duyệt Hoành, Mặc Ngọc Nghiên, Mông Thiên Quân đều nói ở trong lòng. Không nói uy danh Vạn Cổ Tà Tôn nhà các ngươi, bằng vào tu vi ngươi Nhật Diệu Đế 9 luân chỉ cần nguyện ý, không biết bao nhiêu người nguyện ý gọi ngươi tổ gia gia a!

Dù là bọn họ đều cam tâm tình nguyện muốn có tổ gia gia như vậy, ai nấy đều muốn ôm bắp đùi a!

Hơn nữa, cái đùi này cực độ bao che khuyết điểm!

Ba người bọn họ nhìn về phía Chu Hằng. Trong lòng đều hối hận đến chết, vị này đúng là thái tử gia tiêu chuẩn!

– Hằng tiểu tử, Vạn Cổ nhất mạch chúng ta hiện tại đang bị Tuyệt Tiên Thành truy nã, bởi vậy thân phận của chúng ta nhất thiết phải giữ bí mật! Sau khi đắc ý, Chu Hoành Thân nghiêm sắc mặt, nghiêm nghị nói.

Nghe nói như thế, ba người Phạm Duyệt Hoành đồng thời liếc mắt, nếu phải bảo mật, ngươi làm gì tế xuất Tử Diễm Thiên Long? Cần gì phải tự thừa là hậu đại Vạn Cổ Tà Tôn?

– Dù sao mấy tên này có thù oán với ngươi, chúng ta giết người diệt khẩu! Chu Hoành Thân lại nói.

Ba người Phạm Duyệt Hoành đầu tiên ngẩn ra, lập tức nóng nảy!

Chính ngươi lộ thân phận ra ngoài, làm sao có thể giết bọn hắn diệt khẩu? Rất không giảng đạo lý a!

– Tiền bối tha mạng! .

– Đại nhân, là ta nhất thời hồ đồ, thả ta một con đường sống! .

– Chu Hằng, ta với ngươi một đêm vợ chồng, cứu ta! .

Ba người nhao nhao kêu to, ở trước mặt tử vong ai có thể không sợ? Chu Hoành Thân là Nhật Diệu Đế, lại còn là Nhật Diệu Đế 9 luân, bọn họ muốn chạy trốn cũng không có cơ hội!

– Tha cho con mẹ ngươi! Chu Hoành Thân đánh ra một quyền, trực tiếp đánh bể đầu Phạm Duyệt Hoành – Thả em gái ngươi! Lại đánh ra một quyền đánh nát đầu Mông Thiên Quân, nhưng hắn nhìn xem Mặc Ngọc Nghiên, quyền thứ ba lại không đánh ra.

Hắn quay đầu nhìn về phía Chu Hằng: – Hằng tiểu tử, đây là vợ ngươi? Tuy nhiên, vợ của ngươi làm sao liên hợp ngoại nhân đi đối phó ngươi? Hảo hảo giáo huấn nàng một chút, khuỷu tay làm sao có thể chĩa ra phía ngoài! .

Không thể không nói, Mặc Ngọc Nghiên rất thông minh, nàng biết cầu tình Chu Hoành Thân là vô dụng, cái gọi là cởi chuông cần người buộc chuông, mấu chốt còn trên người của Chu Hằng!

Nàng thành công , ít nhất bây giờ nàng còn chưa chết!

Chu Hằng đi tới Mặc Ngọc Nghiên, dung nhan lạnh lùng

Chương 544: Đột phá Nguyệt Minh Hoàng

Mặc Ngọc Nghiên tận lực mỉm cười mê người, dịu dàng quỳ xuống Chu Hằng, nói: – Chu Hằng, ta ngươi mặc dù có chút ân oán, nhưng không sửa đổi được chúng ta đã là vợ chồng, ngươi sẽ không ngoan tâm như vậy , đúng hay không? .

Trong lòng nàng tích oán độc, nàng là thiên kim Mặc gia được coi trọng nhất lại phải cầu tình nam nhân cường bạo nàng?

Không cam lòng!

Nàng tuyệt đối không cam lòng!

Chỉ cần có thể sống sót, nàng nhất định sẽ trà trộn vào bên trong Chu gia trước, tìm hiểu nội tình Vạn Cổ Tà Tôn, sau đó sẽ tiết lộ tin tức Chu gia ra ngoài, đưa tới lực lượng Tuyệt Tiên Thành tiêu diệt gia tộc này!

Không ai có thể nhục nhã nàng! Tuyệt không ai!

Nhưng đây là sự tình từ nay về sau, hiện tại nàng cần làm là giữ được tánh mạng, sau đó sẽ chậm rãi mê đảo Chu Hằng, coi đây là ván cầu tiến vào bên trong Chu gia!

Gia tộc có Sáng Thế Hoàng a, không biết tích chứa bao nhiêu tài phú kinh người!

Hhết thảy đều là của nàng!

Chu Hằng dám xâm phạm nàng, nàng sẽ dùng toàn bộ tài phú Chu gia, mạng người hoàn lại nàng!

Chu Hằng tươi cười, hắn sớm đã xem thấu tâm địa nữ nhân này. Hắn rung hắc kiếm lên, nói: – Xem mình rất cao sao, ở trong mắt ta ngươi chính là một kỹ nữ thanh lâu! .

– Chu Hằng, ngươi không thể sỉ nhục ta như vậy! Thời điểm ta dâng cho ngươi, vẫn là thân thể trong sạch! Mặc Ngọc Nghiên lớn tiếng nói, hai mắt rơi lệ, bộ dáng vô cùng đáng thương, nhưng trong lòng thì một mảnh sát khí lạnh thấu xương.

– Nữ nhân rắn rết Nnhư ngươi, ta cũng không dám! Chu Hằng căng tay phải, trong ánh mắt phát lên dị tượng vũ trụ tinh tú, 21 vầng trăng phía sau đồng loạt toát ra hào quang chói mắt.

Mặc Ngọc Nghiên vội vàng bắn người lên, nàng biết Chu

Hằng ra sát chiêu!

Nàng đã từng lĩnh giáo qua cỗ kiếm ý này, càng bởi vậy mà cẩn thận, chỉ thiếu một chút sẽ hương tiêu ngọc vẫn! Ở dưới uy hiếp như vậy. Nàng đâu còn có thể coi như không quan trọng?

Ông, nàng đã lấy ra mai ngọc bội hộ thân, toàn diện kích hoạt khí linh, một mảnh ánh sáng màu tím lập tức bao quanh bảo vệ nàng.

– Cừ thật, tiểu tử này học cái kiếm pháp gì. Như thế nào chỉ là một cỗ kiếm ý đã khiến lão tử cảm thấy trên lưng phát lạnh? Chu Hoành Thân nhíu mày: – Tiểu tử này vẫn chỉ là Nguyệt Minh Vương mà thôi, lão tử đã là Nhật Diệu Đế, kém nhiều cảnh giới như vậy cũng có thể làm cho lão tử có loại ki êng kỵ không muốn trực diện đối chiến, kiếm pháp này thật sự đáng sợ! .

Kiếm khởi!

Chu Hằng không hề thương hại, nếu có thể, ban đầu ở trên tinh thuyền hắn đã đánh chém Mặc Ngọc Nghiên , đáng tiếc lần đầu tiên mị độc trong cơ thể hắn phát tác, lần thứ hai là đối phương tế xuất Tiên khí.

Hiện tại hắn tạo thành 21 vầng trăng, lực lượng tiến nhanh, hẳn có thể đánh tan Tiên khí bảo hộ!

Lăng Thiên Cửu Thức, ra!

Hưu hưu hưu, 9 thức kiếm pháp vận chuyển ra, dung hợp một chỗ hình thành đầy đủ, một kiếm hoàn mỹ, giống như một đạo kiếm quang trảm phá vũ trụ hỗn độn, từ mãi mãi mà đến, xuyên qua tương lai!

Bất kỳ ngôn ngữ đều không cách nào hình dung một kiếm này huyền diệu!

Trong một kiếm này ẩn chứa vũ trụ sinh ra cùng hủy diệt, có vũ trụ đại bùng nổ. Có tinh hà uyển chuyển tráng lệ.

Bất luận kẻ nào thấy, đều ý thần mê muội, không thể tự kềm chế!

Đây là một kiếm hoàn mỹ không rãnh rỗi!

Mặc Ngọc Nghiên lại ngoại lệ, nàng chỉ kinh ngạc nhìn ngẩn người, tâm thần chìm ở trong một kiếm kia.

Choang! Choang! Choang!

Kiếm khí đánh lên vòng bảo hộ màu tím, phát ra âm thanh vô cùng dày đặc. Trong nháy mắt, vòng bảo hộ màu tím xuất hiện mấy vạn đạo văn lộ, dường như mạng nhện đầy toàn bộ cái lồng.

– Cừ thật! Chu Hoành Thân vỗ đùi, trong ánh mắt phóng xuất ra vẻ hưng phấn – Tuy rằng mai ngọc bội thấp kém. Nhưng lực phòng ngự cũng gần như đạt tới trình độ Nhật Diệu Vương! Hằng tiểu tử thiếu chút nữa có thể dập nát loại phòng ngự cấp bậc này, sức bật thật sự đáng sợ! .

– Đáng tiếc, lực lượng chênh lệch dù sao cũng lớn, chỉ có thể vỡ mà không cách nào phá, chung quy không cách nào đánh xuyên! .

Chu Hoành Thân khe khẽ thở dài. Có chút tiếc hận, nhưng hắn lập tức cười rộ lên, nếu Nguyệt Minh Vương có thể đánh xuyên phòng ngự cấp bậc Nhật Diệu Vương, vậy còn có thiên lý sao? Cho dù Chu Hằng có được 21 vầng trăng, trên thực tế có lực lượng đến gần Nguyệt Minh Đế!

Nhưng một niệm chưa tất, hai mắt của hắn lập tức bất khả tư nghị trừng tròn xoe!

Bởi vì, hắc kiếm khẽ run lên, lại sinh sôi đánh bể vòng bảo hộ màu tím!

Kiếm khí tập thân!

Lúc này Mặc Ngọc Nghiên mới ý thức lại, mới vừa phun ra một chũ Chu, muốn kêu tên Chu Hằng, nhưng kiếm khí lạnh thấu xương đã xuyên qua cơ thể, ý thức lập tức tiêu vong.

Chết!

Chu Hằng nhướng mày, giết chết một nữ nhân từng có quan hệ cùng mình, cho dù tâm nữ nhân này như con bò cạp, nhưng trong lòng luôn có một loại không thoải mái không nói ra được.

Về sau, nhất định phải quản lão nhị, dù trong mị độc, cũng phải nín tìm người thích hợp!

– Không có thiên lý a không có thiên lý! Một bên Chu Hoành Thân thì không ngừng nỉ non, hắn vốn tưởng rằng Chu Hằng khẳng định không chém phá vòng bảo hộ kia, nhưng Chu Hằng lại làm xong rồi, đây là xảy ra chuyện gì?

Chỉ là Lăng Thiên Cửu Thức vừa ra, linh lực cả người Chu Hằng cũng bị hút sạch sẽ, tuy rằng hắn còn có man lực Nguyệt

Minh Vương, nhưng ở Tiên giới lực lượng này lại không đáng giá.

Hắn lập tức ngồi xuống, bắt đầu luyện hóa lực lượng trong hắc kiếm.

Phía trước hắn làm thịt một số cao thủ Mông gia, cộng thêm tinh khí sinh mệnh Mặc Ngọc Nghiên cấp bậc Nguyệt Minh Đế, hắn khôi phục linh lực hao tổn rất nhanh, sau đó trong lòng Chu Hằng đột nhiên hiện lên cảnh tượng phía trước đánh ra Lăng Thiên Cửu Thức, đạo đạo hiểu ra ở trong lòng, 21 vầng trăng khuyết tự động trồi lên bên ngoài cơ thể, không ngừng va chạm.

Trên thiên linh cái một góc phù văn hơi hơi phát sáng, có một loại khí tức đại đạo lưu chuyển!

– Cái, cái gì! Chu Hoành Thân thiếu chút nữa nhảy dựng lên, hắn căn bản không quen che giấu cảm xúc, lập tức nắm tóc, lẩm bẩm nói – Ta cái con mẹ nó, tiểu tử này lại muốn đột phá!
.

– Ai mụ nội nó đột phá không tìm được địa phương an tĩnh tuyệt đối bế quan, nhưng tên này đã ngồi xuống bắt đầu rồi! Mụ nội nó, tiểu tử này thật coi lão tử trở thành bảo mẫu hắn a!
.

– Ai, ai bảo lão tử làm trưởng bối ! Trước kia chỉ có hai cháu

một điệt nữ, hiện tại lại thêm một cái bối phận thấp hơn so với lão tử thấp, coi như là lễ gặp mặt đi! .

– Kỳ quái, tiểu tử này nhô ra từ nơi nào? .

Chu Hoành Thân rất là tùy ý đặt mông ngồi trên đất, tay phải bày ra một đạo linh lực phong cấm, miễn cho khí tức Chu Hằng tiết lộ ra ngoài, người khác nhìn qua nơi này chính là một mảnh hỗn độn, cái gì cũng thấy không rõ.

Hắn cảm ứng trên thân Chu Hằng phát ra khí tức đại đạo, bắt đầu còn chưa để ý, nhưng rất nhanh thì lộ ra vẻ mặt tràn đầy khó tin.

– Tiểu tử này tìm hiểu đến tột cùng là cái đại đạo gì, như thế nào tối cao tối thượng, rồi lại so với Đại Đế còn sâu xa rộng lớn hơn! Lão tử chỉ cảm ứng một chút đã có loại cảm giác mọc cánh thành tiên ! .

– Mụ nội nó, lão tử tò mò muốn chết, tiểu tử này đến tột cùng là tên nào sanh ra! .

– 21 vầng trăng a, lão tử hôn mê! .

– Lão tử thời điểm Nguyệt Minh Vương chỉ có 8 vầng trăng, nhưng Nguyệt Minh Hoàng khi chịu Đại Đế chỉ điểm, tạo

thành 10 vầng trăng, Nguyệt Minh Đế khi phục một cái phượng diễm nhũ, tạo thành 11 vầng trăng, tuy nhiên tiến vào Nhật Diệu Cảnh sau, tam trọng thiên cũng chỉ tạo thành 9 vầng mặt trời. .

– Thành tích này tuy rằng không thể so sánh cùng Đại Đế, nhưng trừ bỏ Đại Đế ra, cũng chỉ có Vũ Hà tổ gia lợi hại hơn so với lão tử! .

– Nhưng vừa so sánh cùng tiểu tử này… Yêu quái a, dù là Đại Đế lão nhân gia cũng chỉ là 13 vầng trăng mà thôi! .

…

Không nói Chu Hoành Thân thở dài thở ngắn, Chu Hằng rốt cục đạt tới Nguyệt Minh nhất trọng thiên đại viên mãn, thu được nhiều tích lũy linh lực, có thể tấn công Nguyệt Minh nhị trọng thiên .

Nếu bên cạnh có một Nhật Diệu Đế, như vậy Bắc Hợi Thành còn có địa phương an toàn hơn đây sao>

Từng đạo hiểu ra lưu chuyển ở trong thân thể, cảnh giới trở nên càng ngày càng rõ ràng, cho hắn biết nên đi đột phá như thế nào.

Ngay cả phương hướng cũng không có, vậy thì thật là người mù sờ voi .

21 vầng trăng khuyết tranh nhau chiếu sáng, đang không ngừng va chạm, bảy đạo trăng khuyết một lần nặng nề đụng không ngờ không văng ra chia lìa, mà là dung hợp lẫn nhau, phát triển hướng về nửa vầng trăng.

Đối với Nguyệt Minh Vương thông thường mà nói, 7 vầng trăng khuyết hợp nhất là Nguyệt Minh Hoàng!

Dung hợp! Dung hợp! Dung hợp!

Quá trình này không phải rất thuận lợi, trăng khuyết vốn có thể so với pháp khí cùng giai, cứng rắn bực nào, dày bực nào? Bảy đạo trăng khuyết tuy hai mà một hòa làm một thể, một bước này vô cùng khó khăn!

Nhưng góc phù văn trên thiên linh cái còn vào giúp vui, phóng xuất ra từng tia tia đại đạo lực, dung hợp vào trong 7 vầng trăng khuyết.

Chu Hằng có loại cảm giác, dung hợp từng tia tia đại đạo lực này, vầng trăng của hắn càng cường đại hơn. Nhưng vấn đề chính là bởi vì còn muốn dung hợp đại đạo lực, khiến quá trình này trở nên càng thêm khó khăn.

Cho nên nói, cường giả cũng không phải tùy tiện là đi ra!

Chu Hằng dung nhập kiếm ý Lăng Thiên Cửu Thức ở trong Thần chích, mạnh mẽ đè ép 7 vầng trăng khuyết, dung hợp chân chính.

Đại đạo dao động thì như thế nào, ngươi bất quá là một góc Cốt phù kích phát ra, có thể so sánh cùng Lăng Thiên Cửu Thức hoàn chỉnh?

Trấn cho ta! Dung cho ta!

Ầm ầm, đất dưới thân Chu Hằng phảng phất không chịu nổi áp lực kinh khủng như thế, như nước sôi sôi trào lên, ngay cả cấm chế Chu Hoành Thân bày ra đều cùng nhau chấn vỡ!

Đây đã không thuộc về lực lượng Chu Hằng, mà là uy thế Lăng Thiên Cửu Thức cùng góc phù văn rung động thiên địa!

Chu Hoành Thân kinh ngạc trố mắt, không phát ra được một lời.

Bản thân hắn chính là Nhật Diệu Đế, cũng có lão tổ tông Vạn Cổ Đại Đế là Sáng Thế Cảnh, lịch duyệt phong phú loại nào, dạng gì sự tình không trải qua? Nhưng bây giờ một màn phát

sinh lại làm cho hắn hoàn toàn không cách nào lý giải, lại ẩn ẩn nổi lên kính sợ trong lòng.

Không sai, chính là kính sợ.

Không phải đối với Chu Hằng, mà là hai cỗ lực lượng trong cơ thể hắn, vượt qua xa phạm trù Chu Hoành Thân có thể lý giải.

Ông!

7 mặt trăng hợp nhất, linh khí thiên địa điên cuồng vọt tới, Chu Hằng thành công tiến vào Nguyệt Minh nhị trọng thiên!!

Chương 545: Tung tích Đại Đế

Nếu Chu Hoành Thân biết Chu Hằng ở giai đoạn Nguyệt Minh Vương dừng lại không đủ nửa năm, hắn khẳng định sẽ càng thêm kinh ngạc!

Bởi vì hắn năm đó cho dù có gia tộc toàn lực bồi dưỡng, nhưng hình thành 8 vầng trăng khuyết cũng mất tám năm, dùng trăm năm mới xông phá cảnh giới, đi vào Nguyệt Minh nhị trọng thiên.

Đây đã là tốc độ tu luyện tốp trong gia tộc! Mà con cháu lão Chu gia người nào không phải thiên phú kinh người, tốp 5 lão Chu gia cho dù phóng tới Tuyệt Tiên Thành cũng có thể chen vào tốp 10!

Nhưng vừa so sánh cùng Chu Hằng, kém đến chân trời góc biển.

Chu Hoành Thân tuy rằng không biết Chu Hằng ở giai đoạn Nguyệt Minh Vương bao nhiêu năm, nhưng từ khí huyết Chu Hằng tràn đầy đến mức tận cùng, hắn tuyệt đối sẽ không vượt qua 50 tuổi!

Ý vị Chu Hằng nhiều nhất chỉ dùng 50 năm đã đột phá đến Nguyệt Minh Hoàng!

Hơn nữa hắn còn không phải Nguyệt Minh Vương thông thường a, mà là tạo thành 21 vầng trăng!

Tốc độ tu luyện như thế… Đại Đế năm đó cũng yêu nghiệt như vậy

Linh khí thiên địa tấn công, Chu Hằng nhanh chóng củng cố cảnh giới, nhưng vẫn chưa hết, bởi vì còn có 14 trăng khuyết.

Ông!

2 vầng trăng khuyết dung hợp trước, tạo thành đạo nửa vầng trăng thứ hai, khi đạo bán nguyệt này hình thành, lực lượng Chu Hằng lập tức tăng lên một mảng lớn, khiến hắn có loại cảm giác một quyền có thể làm vỡ nát thiên địa.

Đạo nửa vầng trăng thứ ba, đạo nửa vầng trăng thứ tư… đạo nửa vầng trăng thứ tám!

Đạo nửa vầng trăng thứ nhất khó nhất dung hợp, bởi vì là 7 mặt trăng hợp nhất, đây là bức tường cảnh giới, nhưng kế tiếp song nguyệt hợp nhất tự nhiênđơn giản rất nhiều, hơn nữa đã bước vào Nguyệt Minh Hoàng, hết thảy nước chảy thành sông.

8 nửa vầng trăng!

Nguyệt Minh Hoàng 8 luân!

Chu Hoành Thân có loại tự ti muốn tự sát, bởi vì hắn năm đó cũng chỉ tạo thành 10 nửa vầng trăng, nhưng đó đã là cực hạn của hắn a. Hơn nữa còn để hắn đắc ý vô cùng.

10 nửa vầng trăng, đã vô cùng ngưu bức! Nhưng Chu Hằng thì sao, vừa vào Nguyệt Minh Hoàng đã là 8 vầng trăng, điểm cuối cùng tuyệt không thể nào là 10 vầng trăng, thậm chí còn khả năng tạo kỳ tích. Đạt tới 20 nửa vầng trăng!

Người so với người… Tức chết người!

Chu Hoành Thân thở dài, cái tiểu bối không biết nhô ra từ nơi nào chẳng lẽ chuyên môn vì đả kích hắn mà thành, mới cùng hắn thấy không đến cả đêm, nhưng mặt mình đã bị đánh sưng lên

Ở một chỗ cùng yêu nghiệt, áp lực rất lớn a!

Chu Hằng run lên toàn thân. Sau đó đứng lên, tùy ý nắm chặt

quyền, chỉ cảm thấy lực lượng kinh khủng lưu chuyển ở trong người, so với lúc trước cường đại ít nhất mấy ngàn lần!

8 nửa vầng trăng, 7 vầng làm cơ sở, một vòng cuối cùng để lực lượng Chu Hằng bước vào cánh cửa Nguyệt Minh Đế!

Phía trước, 21 vầng trăng khuyết lực chỉ vượt qua Nguyệt Minh Hoàng đỉnh phong, nhưng không cách nào chính diện chống cự lại cùng Nguyệt Minh Đế chân chính, bởi vì hắn không thể đánh xuyên 2 đạo hàng rào cảnh giới.

Thật giống như Mông Dã ngã xuống chuẩn Nguyệt Minh Đế, Chu Hằng liều mạng cùng hắn cái tám lạng nửa cân.

8 nửa vầng trăng, lực lượng tinh khiết miễn cưỡng có thể sánh bằng Nguyệt Minh Đế 1 luân! Cộng thêm tiên thuật, như vậy chiến Nguyệt Minh Đế đỉnh phong cũng rất khó nói ai thắng ai thua! Bởi vì trong lúc đó đã không có hàng rào cảnh giới.

– Hằng tiểu tử, ngươi đến tột cùng là nhô ra từ đâu. Có phải muốn hù chết lão tử hay không? Chu Hoành Thân thấy Chu Hằng rốt cục kết thúc, đâu còn nhịn được, vội vã liền hỏi.

– Ta từ Huyền Càn Tinh mà đến! Chu Hằng nói, đối mặt với tổ

tông này không biết là đời thứ mấy, hắn vẫn duy trì kính ý tương đối.

– Huyền Càn Tinh? Đại Đế mẫu tinh? Chu Hoành Thân hoảng sợ, nhưng cũng bừng tỉnh đại ngộ, trách không được trong gia tộc đột nhiên nhô ra một cái quái thai, thì ra là đến từ Đại Đế mẫu tinh!

Hắn nghĩ nghĩ, đột nhiên vỗ đầu một cái, nói: – Lão tử nghĩ. Ngươi là hậu đại Thiên Văn tổ gia! .

– Năm đó thời điểm Đại Đế rời Huyền Càn Tinh, tuy rằng mở ra Tinh Môn, nhưng bởi vì số lượng linh thạch không đủ, nhân số có thể mang đi hữu hạn. Mà Thiên Văn tổ gia khi đó vừa mới rơi vào võng tình. Căn bản không thể cùng nhau đi, nhưng nàng cố tình lại không muốn rời đi cùng Thiên Văn tổ gia. .

– Cộng thêm thiên phú bản thân Thiên Văn tổ gia không tốt, thể chất cực yếu, cũng rất khó chịu đựng gánh nặng xuyên qua Tinh Môn, bởi vậy hắn lựa chọn lưu tại Huyền Càn Tinh. .

Chu Hằng gật đầu, nghe Chu Hoành Thân vừa nói như thế, chuyện phía trước phía sau cũng có thể hoàn toàn xâu chuỗi cùng nhau.

Vạn Cổ Đại Đế rời đi Huyền Càn Tinh, đúng là thời kì võ đạo tối tăm nhất, mà bản thân Chu Thiên Văn thiên tư không tốt, huyết mạch yên lặng như vậy, gần 10 vạn năm kế thừa cũng

thủy chung không thức tỉnh.

Thẳng đến Chu Hằng đi lên con đường võ đạo, huyết mạch Tử Diễm Thiên Long rốt cục sống lại.

Chu Hằng bấm ngón tay tính toán, Chu gia ở Chu Thiên Văn còn có thể ra võ giả Khai Thiên Cảnh, nhưng càng về phía sau lại càng đáng thương, tính mỗi người đều là Khai Thiên Cảnh, như vậy hết một ngàn năm thọ nguyên.

10 vạn năm… Chính là 100 đời!

Chu Hoành Thân là con cháu đời thứ 19Vạn Cổ Đại Đế, hắn gọi đối phương một tiếng tổ gia có thể nói là tuyệt đối phải.

– Thân tổ gia, hiện giờ Vạn Cổ Đại Đế ở nơi nào? Chu Hằng cực kính nể vị lão tổ tông này, không phải thực lực, mà là cái loại khí thế này , khí thế to gan lớn mật!

Xông vào Tuyệt Tiên Thành! Khí phách!

– Đại Đế muốn trùng kiến trật tự Tiên giới, bởi vậy lão nhân gia giết lên Tuyệt Tiên Thành, với cảnh giới Sáng Thế Hoàng đỉnh phong đánh cho những gia tộc chó má kia kêu cha gọi mẹ! Đáng tiếc, Tiên giới truyền thừa nhiều năm như vậy vẫn có rất nhiều cao thủ lánh đời, đi ra trấn áp Đại Đế! .

Chu Hoành Thân không có một tia giấu giếm đối với Chu Hằng, móc ra toàn bộ bí mật: – Tuy nhiên Đại Đế công tố tạo hóa, đám khốn nạn kia cũng chỉ có thể trấn áp Đại Đế nhất thời, Đại Đế khẳng định sẽ lại đánh đi ra ngoài! .

– Vũ Hà tổ gia hiện giờ cũng sắp đột phá Sáng Thế Hoàng , nhất định có thể giúp Đại Đế thoát thân! .

– Vũ Hà tổ gia chính là đứa con cả Đại Đế, cũng là thân ca ca Thiên Văn tổ gia! .

Trong lòng Chu Hằng lập tức dâng lên một cỗ khát vọng mãnh liệt, hận không thể lập tức có được chiến lực Sáng Thế Cảnh, theo những người Chu gia khác cùng nhau đánh tiến Tuyệt Tiên Thành, trợ giúp Vạn Cổ Đại Đế thoát khốn!

– Cùng lão tử về nhà, bây giờ chúng ta tạm thời an cư ở Bắc Thất Thành, tránh né Tuyệt Tiên Thành đuổi giết. Ha ha, người nhà biết Thiên Văn tổ gia có hậu duệ, hơn nữa còn là tồn tại yêu nghiệt như vậy, khẳng định sẽ đều cười sái quai hàm! Chu Hoành Thân cười to.

– Chờ một chút! Chu Hằng vội vàng xua tay – Ta còn có một chút việc tư phải xử lý, tạm thời không thể rời đi! .

– Ân?

Chu Hoành Thân bĩu môi. Nhưng cũng không hỏi tới, ai không có việc riêng của mình?

Hắn nhướng mày, nói: – Lúc trước lão tử đuổi giết một cái ác nhân, trùng hợp đi qua nơi này cảm ứng được khí tức của ngươi, xong xuôi sau lập tức tới tìm ngươi! Vì đuổi giết tên ác tặc kia. Lão tử đã xuất môn 7 năm… Tiếp qua ba năm chính là đại thọ Vũ Hà tổ gia 9 vạn năm, lão tử lập tức trở về chuẩn bị, sẽ thông tri sự tình tiểu tử ngươi cho người nhà! .

– Vậy lão tử đi trước, ngươi xong xuôi việc tư, lập tức đến Bắc Thất Thành Đồng Tâm Cốc hội hợp, ngàn vạn không nên bỏ qua đại thọ Vũ Hà lão tổ! .

– Vậy lão tử đi thôi! .

Chu Hoành Thân vọt người mà đi, thiên phú tiểu bối hia tộc này kiệt xuất đến yêu nghiệt, ở cùng hắn quả thật chính là tàn phá lòng tự tin!

– Chờ Chu Hằng còn nói không xong, vị Thân tổ gia đã chạy mất ảnh.

Không đáng tin cậy! Thật sự là không đáng tin cậy a!

Chu Hằng trong lòng thở dài, Bắc Thất Thành chính là Bắc Ngọ Thành, tiến vào nơi đó cần ít nhất tu vi Nhật Diệu tam trọng thiên mới được, hoặc là đi theo tồn tại Nhật Diệu Đế. Không có Chu Hoành Thân dẫn dắt. Hắn đi vào như thế nào?

Ba năm… Chỉ có 3 năm, vị Thân tổ gia này thực sự có tin tưởng lớn như vậy, cho là mình có thể ở trong vòng ba năm từ Nguyệt Minh Hoàng nhảy lên Nhật Diệu Đế?

Được rồi, nếu ngay cả Chu Hoành Thân đều có tin tưởng mạnh như vậy, tại sao hắn không thể?

Trong vòng ba năm, hắn nhất định phải trở thành Nhật Diệu Đế!

– Chu Hằng nào biết đâu rằng, Chu Hoành Thân căn bản không phải tin tưởng mù quáng đối với hắn. Mà hắn căn bản là đại qua loa, hoàn toàn quên chi tiết này!

Chu Hằng vung trường kiếm mà đi, giết vào Mông gia.

Người chủ trì tuy rằng đã chết, nhưng hung thủ giết chết một nhà Nạp Lan Thiên Hà lại khả năng còn có cá lọt lưới! Hắn sớm đã xuống tối hậu thư, hiện tại người ở lại Mông gia chỉ có một con đường chết!

Huyết lưu thành biển, thây đầy đất vạn dặm!

Lúc này lực lượng Chu Hằng đều đạt tới Nguyệt Minh Đế 1 luân, cộng thêm hắn nắm giữ tiên thuật thì chiến lực càng thêm kinh khủng! Mà hai tôn Nguyệt Minh Đế Mông gia đều đã chết, Mặc gia cũng chỉ có Mặc Ngọc Nghiên, bây giờ còn có ai có thể ngăn cản Chu Hằng?

Bị diệt toàn bộ!

Chu Hằng thu hồi đồ đao, trong ánh mắt không đau khổ không vui, hắn không thích giết người, nhưng cũng không ngại giết người!

Cần phải trở về!

Mông gia đã diệt, Mặc gia uy hiếp cũng giải trừ, hiện tại hắn có thể cùng Dương Lan Hinh đi tới Tây Hợi Thành, hội hợp với Hoặc Thiên, con lừa đen.

Hiển nhiên, đây là địa phương duy nhất song phương đều biết. Hoặc Thiên khẳng định sẽ nghĩ biện pháp mang theo chúng nữ cùng con lừa đen đi tới Tây Hợi Thành.

Nghĩ đến ái thê mỹ nô, Chu Hằng không khỏi ấm áp trong lòng, đột nhiên dâng lên một cỗ bức thiết muốn gặp được chư nữ.

Hắn cấp tốc ly khai khu chợ, hướng về khu vực tam nữ Dương Lan Hinh ẩn thân.

Đột phá một cái đại cảnh giới, tốc độ Chu Hằng cũng tăng lên cực lớn, tuy rằng không đạt được ngàn vạn lần, nhưng mười mấy lần vẫn phải có, vẻn vẹn chỉ sau mười mấy phút hắn liền xuất hiện ở nơi tam nữ cư trú.

– Chu Hằng! Dương Lan Hinh lập tức tiến lên đón, không chút nào kiêng kị vùi đầu vào ngực Chu Hằng, hình như là cố ý biểu thị chủ quyền công khai hướng Nạp Lan Yêu Nguyệt.

– Ngươi không bị thương chứ? Nạp Lan Yêu Nguyệt liếc Dương Lan Hinh một cái, sau đó hỏi Chu Hằng.

– Ta không sao! Chu Hằng lắc lắc đầu – Mông gia đã không còn, ngươi và Vũ Nguyệt có thể buông cừu hận! .

– Mê muội, Mông gia không có? Nạp Lan Yêu Nguyệt động mị mắt, gương mặt xinh đẹp tràn đầy khó tin.

Mông gia có Nguyệt Minh Đế a!

Lúc trước Chu Hằng cũng nói chuyến này hắn đi xử vài người Mông gia, để Mông gia gà bay chó sủa một chút, nhưng nếu nói tiêu diệt Mông gia, cái này cũng quá khoa trương đi?

– Đây là xảy ra chuyện gì? Dương Lan Hinh cũng ngạc nhiên hỏi.

– Nói rất dài dòng! .

– Vậy ngươi từ từ nói! .

Ở dưới hai nàng cưỡng bức dụ lợi, Chu Hằng đành phải nói một lần chuyện mấy ngày này, nhưng bởi vì Vạn Cổ Đại Đế hiện tại ở Tiên giới chính là tồn tại kiêng kỵ, hắn che giấu thân phận Chu Hoành Thân, chỉ nói vị đại gia này thấy hai vị Nguyệt Minh Đế Mông gia không vừa mắt, tiện tay giết chết.

Hai nàng không tin sẽ có người như vậy, nhưng Chu Hằng sống chết nói như vậy thì có thể làm sao?

Chương 546: Đi tới Tây Hợi Thành

Dương Lan Hinh cùng Nạp Lan Yêu Nguyệt vẫn không tin Mông gia huỷ diệt, muốn phái người đi nghe ngóng tình hình.

Xem thì xem đi, dù sao hiện tại cũng không nguy hiểm gì, mà Phạm gia lại phái người lại đây cũng cần thời gian rất lâu.

Mang tiểu cô nương Nạp Lan Vũ Nguyệt, bốn người ra đi, không tốn bao nhiêu thời gian đã về tới khu chợ. Quả nhiên, căn bản không cần tìm hiểu, chỉ cần đứng ở trên đường cái đi một chút, khắp nơi đều có thể nghe được mọi người đang nghị luận Mông gia huỷ diệt.

Các cư dân bàng hoàng, bởi vì theo Mông gia huỷ diệt, nơi này trống ra một khối quyền lực, không bao lâu nữa thế lực phụ cận sẽ chạy tới phân cục thịt béo này.

Bất kể cuối cùng là ai đắc thủ, bị thương ở trong chiến tranh khẳng định là dân chúng tầm thường.

Cho đến lúc này, Dương Lan Hinh cùng Nạp Lan Yêu Nguyệt mới tin tưởng Mông gia xong đời, tuy rằng các nàng vẫn không tiếp thụ được kết quả này, nhưng sự thật chính là sự

thật.

Tìm gian khách sạn ở, Nạp Lan Yêu Nguyệt đi tới phòng Chu Hằng, thi lễ hắn, nói: – Cảm ơn! .

Nạp Lan Yêu Nguyệt đứng lên xong, hai người ngồi đối diện nhau, trong khoảng thời gian ngắn đều không nói gì.

– Soái đệ đệ, thật không nghĩ tới lúc trước gặp ngươi, ngươi cũng chỉ có tu vi Sơn Hà Cảnh, hiện tại đã trở thành Nguyệt Minh Hoàng, thiên phú như thế tuyệt đối sử thượng đệ nhất! Một lát sau, Nạp Lan Yêu Nguyệt khẽ hé đôi môi đỏ mộng nói.

Chu Hằng mỉm cười, loại nói này, hắn đã nghe nhiều, thấy cũng nhiều, tự nhiên sẽ không để ở trong lòng.

– Ai, ngươi đã báo đại thù thay Nạp Lan gia ta. Thế này thì bảo ta phải làm sao? Nạp Lan Yêu Nguyệt đột nhiên thở dài sâu kín.

– Ta không phải mới vừa được ngươi thi lễ sao? Chu Hằng cười nói.

– Ai, người ta cũng muốn cứ như vậy a, nhưng người ta cũng có lương tâm, ngươi sờ đi? Nàng ưỡn ngực ra, một mảnh mê

hồn hở ra.

Con mẹ nó. Sắc dụ, không chơi như vậy !

Chu Hằng nhíu mày, nói: – Về sau ngươi và Vũ Nguyệt đi con đường nào? .

– Xú tiểu tử, lão nương yêu thương nhung nhớ còn chưa đủ, đã nghĩ định xơi cả lớn nhỏ sao? Nạp Lan Yêu Nguyệt quăng cho Chu Hằng một cái mị nhãn, bộ dáng rất động lòng người.

Chu Hằng tối sầm sắc mặt. Yêu nữ chính là yêu nữ, chủ động câu dẫn mình không tính còn muốn trả đũa, thật sự không có cách nào trao đổi khác!

Hắn cũng không phải người có tính khí tốt, lộ ra một chút nguy hiểm tươi cười – Đáng tiếc. Khẩu vị của ta rất cao, ngươi… còn chưa đủ tư cách lên giường của ta! .

– Khốn nạn, ngươi dám xem thường lão nương? Nạp Lan Yêu Nguyệt nổi giận, nàng ra vẻ xắn tay áo – Lão nương hôm nay phải xử được ngươi! .

– Này, đùa giỡn một chút thì quên đi! Sắc mặt của Chu Hằng trầm xuống, hắn cũng có chút sinh khí.

– Không được. Ngươi hôm nay thế nào cũng phải lên giường cùng lão nương! Nạp Lan Yêu Nguyệt tỏ vẻ bá vương.

– Ngươi phát bệnh gì vậy! Chu Hằng không nhịn được, hắn không bài xích mỹ nữ, nhưng cũng không lạm tình đến mức đó. Hơn nữa, hắn bây giờ ăn uống cũng quá đủ , cho dù Dương Lan Hinh cũng là bởi vì nhìn thấy mông đối phương, xuất phát từ chủ nghĩa đại nam tử mới thu.

– Chu Hằng, lão nương không đủ đẹp? Nạp Lan Yêu Nguyệt không phục lắm, ưon bộ ngực đầy đặn lên, sau đó thuận tay vỗ một cái ở trên mông, lập tức nhũ hoa dập dờn bồng bềnh, vô cùng gợi cảm.

– Ngươi có xinh đẹp hay không đâu có chuyện gì liên quan tới ta? .

– Lão nương xinh đẹp như vậy, hơn nữa còn là nữ nhân Phong Dực, là vưu vật trên giường, ngươi không muốn thử xem? Nạp Lan Yêu Nguyệt mê hoặc nói, vươn lưỡi nhỏ thơm tho nhẹ nhàng liếm ở trên môi.

– Còn dài dòng nữa lão tử bán ngươi vào thanh lâu! Chu Hằng phất phất tay, đã không muốn nói nhảm nữa.

– Đầu gỗ không hiểu phong tình! Nạp Lan Yêu Nguyệt mặc dù là yêu nữ, nhưng vẫn có chút tôn nghiêm , khó chịu hừ một tiếng sau, lắc lắc cái mông đầy đặn ly khai căn phòng của Chu Hằng.

Chu Hằng thở dài, biện pháp cảm ơn của nữ nhân này chẳng lẽ chỉ có lấy thân báo đáp, lại không thể thông mình hơn?

Cả đêm qua, Nạp Lan Yêu Nguyệt dẫn Nạp Lan Vũ Nguyệt rời đi, trước khi chia tay còn hung hăng trừng mắt nhìn Chu Hằng một cái, một bộ dáng tức giận. Nhưng thật ra Tiểu Vũ Nguyệt lôi kéo tay Chu Hằng một hồi, một hồi ôm Dương Lan Hinh, không đành lòng phân biệt.

Nhưng cô cháu các nàng vẫn ly khai, nghiêng nhìn hai mỹ nhân một lớn một nhỏ biến mất ở phương xa, Chu Hằng không khỏi nhẹ nhàng thở dài, Nạp Lan Yêu Nguyệt với thực lực Nguyệt Minh Hoàng chỉ cần lộ ra ngoài cùng thân phận Phong Dực tộc thân có thể bảo đảm hai người cô cháu an toàn.

– Ta còn tưởng rằng ngươi muốn ăn cả đôi lớn nhỏ! Dương Lan Hinh tựa vào trên vai Chu Hằng nói.

– Ta là người như vậy sao?

Chu Hằng nhéo nhéo cái mũi, khuôn mặt khó chịu.

Dương Lan Hinh không trả lời, cho Chu Hằng một cái biểu tình khinh thường.

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, nói: – Ta là người như vậy, ngươi bây giờ còn có thể là khuê nữ? .

Dương Lan Hinh mặc dù là nhân vật cầm quyền, có thể nói lòng dạ sâu đậm, nhưng nghe Chu Hằng trắng trợn đùa giỡn vẫn đỏ mặt lên, dùng bàn tay ngọc đập một cái ở ngực của hắn, quở mắng: – Miệng vô lại!

– Ta giúp ngươi giải cấm chế ! Chu Hằng nói, hắn hiện tại đã có được lực lượng Nguyệt Minh Đế, tuy rằng còn chưa bằng Mặc Ngọc Nghiên, nhưng ở chất lượng đã không có khác biệt.

Cộng thêm cấm chế chính là chết, hắn là sống, cho dù không thể giải cũng nhiều lắm hao tổn một ít thời gian thôi.

Dương Lan Hinh đối với chuyện này tự nhiên vui vẻ đáp ứng, Nguyệt Minh Hoàng thói quen cao cao tại thượng, nàng làm sao có thể chịu được cuộc sống phàm nhân?

Mà khi nàng bị Chu Hằng ôm vào phòng thì lộ ra xem thường, bởi vì Chu Hằng theo thường lệ lại cởi nàng trần trùng trục ,

hai bàn tay to sờ loạn để cho nàng dầm dề nước rất nhanh, thiếu chút nữa vẻ mặt mê loạn làm chuyện tốt cùng Chu Hằng.

Gần nửa ngày sau, Chu Hằng rốt cục phá bỏ cấm chế trong cơ thể nàng, để cho nàng khôi phục thực lực Nguyệt Minh Hoàng.

– Thưởng cho ngươi một chút! Dương Lan Hinh chủ động hôn Chu Hằng.

Nữ nhân thành thục dù sao không phải tiểu nha đầu ngây ngô có thể sánh bằng, chẳng những dáng người đẫy đà mê người, ở việc cảm tình cũng không che che giấu giấu chút nào.

– Đi, chúng ta đi Tây Hợi Thành! .

Một người nhớ nhà, một … người khác cũng gấp gặp lại cùng chúng nữ Hoặc Thiên trời vừa sáng, hai người lập tức xuất phát.

Hiện tại tốc độ Chu Hằng nhanh đến thái quá, vẻn vẹn chỉ nửa ngày sau bọn họ đi tới Bắc Hợi Thành. 49 Tiên Thành đi vào khó, đi ra ngoài lại đơn giản, căn bản không cần kiểm tra, trực tiếp cho đi.

Chu Hằng hiện tại một lòng chỉ muốn đi gặp chúng nữ Hoặc

Thiên, lại đã quên một sự tình.

Tỷ như, Mặc gia còn có một chút người coi chừng hắn ở cửa thông đạo, nhưng bởi vì cảnh giới của hắn đi vào Nguyệt Minh Hoàng, hơn nữa còn là Nguyệt Minh Hoàng 8 luân, khí tức cũng có biến hóa rõ ràng. Đối phương căn bản không nhận ra hắn.

Điều này làm cho những người Mặc gia trốn khỏi một kiếp, cũng cho bọn hắn có cơ hội truyền tin tức về Mặc gia.

…

Ra Bắc Hợi Thành, Chu Hằng chân đạp hư không mà đi, hắn và Dương Lan Hinh đều là tiên nhân, hoàn toàn có thể cả đời không ăn không uống, căn bản không cần lo lắng vấn đề sinh tồn ở trong hư không.

Từ Bắc Hợi Thành đến Tây Hợi Thành có khoảng cách chừng mười mấy khối đại lục không gian. Nếu vượt qua những đại lục này, cho dù với tu vi Chu Hằng bây giờ đều phải dùng tới số đếm là năm.

Nhưng trong hư không lại không có trọng lực , để cho Chu Hằng hoàn toàn phát huy ra tốc độ, vẻn vẹn chỉ một tháng phi hành, hắn cùng Dương Lan Hinh đi tới lối vào thông đạo Tây Hợi Thành.

Lần này Dương Lan Hinh trực tiếp lấy ra một tấm bảng hiệu, căn bản không để bọn họ bày ra cái gì vầng trăng, vầng mặt trời.

– Đây là vật gì? Chu Hằng có chút tò mò.

– Tiên Thành lệnh! Dương Lan Hinh nhoẻn miệng cười, nàng biết Chu Hằng mới phi thăng từ Phàm giới lên. Mặc dù đối với Tiên giới có bước đầu hiểu biết, nhưng không biết đồ vật này.

– Tỷ như thế lực giống Dương gia chúng ta sẽ xin Tiên Thành lệnh, người cầm lệnh phù có thể tự do thông hành, cao thủ mạnh nhất trong gia tộc là trình tự gì có thể xin Tiên Thành lệnh cấp bậc đó, đây là Tây Cửu Tiên Thành lệnh, có thể cho ta cầm lệnh bài tự do thông hành ba tòa Tiên Thành Tây Hợi, Tây Tuất và Tây Dậu! .

Chu Hằng vỗ đùi, nếu Chu Hoành Thân cũng cho hắn một khối Tiên Thành lệnh, vậy hắn chẳng phải có thể trực tiếp đi Bắc Ngọ Thành ? Tuy nhiên, Chu Hoành Thân không làm như vậy đại khái là bởi vì muốn khích lệ hắn, để hắn dựa vào cố gắng của mình đi bước này!

Nếu Chu Hoành Thân đại qua loa biết suy nghĩ Chu Hằng lúc này. Có thể xấu hổ đến thần tình đỏ rực hay không?

Còn nữa, Vạn Cổ Đại Đế nhất mạch lúc này đang bị Tuyệt Tiên Thành truy nã, phỏng chừng Chu gia cũng không dám lấy Tiên Thành lệnh ra, nó có khả năng tiết lộ thân phận.

Dương Lan Hinh đầu tàu gương mẫu, dẫn Chu Hằng đi về phương đông. Hai người cũng là không vội, dọc theo đường đi tình chàng ý thiếp, triền triền miên miên, tìm nửa tháng mới rốt cục đi tới nơi Dương gia cư ngụ.

Đây là một tòa núi cao, theo Dương Lan Hinh nói, địa phương càng cao linh khí càng dồi dào, đáng tiếc thực lực Dương gia vẫn chưa đủ, tòa núi cao này chỉ có thể đạt tới 5000 trượng.

Dương gia ở trên ngọn núi này hạ công phu, bày ra một cái siêu cấp Tụ Linh Trận, tăng linh khí nồng đậm lại lên cấp bậc, đã không kém gì trình độ Dậu Tiên Thành.

Mà hậu quả mang tới chính là trọng lực lớn hơn, Chu Hằng phỏng chừng ngay cả Nguyệt Minh Vương cũng không nhất định có thể bay được, mà Chuẩn Tiên vừa bước lên núi sẽ ầm ầm gục, Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh càng bị đè chết!

Cũng may hai người Chu Hằng đều không phải là Nguyệt Minh Vương, hơn nữa Chu Hằng lại có được thực lực Nguyệt Minh Hoàng, hai người cấp bách bay lên núi, dọc theo đường đi Chu Hằng có thể nhìn thấy rất nhiều ruộng nương, trồng trọt phiến phiến tiên thảo.

Đây là thủ đoạn đại bộ phận thế lực Tiên giới nuôi sống gia tộc, bán ra tiên thảo với đổi lấy tiên thạch, lại dùng tiên thạch tu luyện, mua tài nguyên tu luyện, tỷ như đan dược.

Chu Hằng không khỏi thở dài, nếu Dương gia có Dược sư, những tiên thảo này sẽ không nhất định bán!

– Dược sư? Ngươi tưởng đẹp! Người Dược sư nào không phải mắt cao hơn đỉnh đầu, Dương gia chúng ta căn bản không xuất nổi cái giá này! Dương Lan Hinh trừng mắt nhìn Chu Hằng một cái, nhưng mắt lập tức sáng ngời, người trước mắt này không phải có sẵn Dược sư sao?

Nhưng bộ dáng lại rất lợi hại!

– Đại, đại tiểu thư? Thời điểm hai người Chu Hằng bay vút đến đỉnh núi, có người phát hiện bọn họ.

Chương 547: Dương gia

– Đại tiểu thư! Trang viên cửa chính có mấy người đang nói chuyện, bọn họ phát hiện Dương Lan Hinh, về phần Chu Hằng không thấy.

– Ân! Dương Lan Hinh hạ xuống, rất có uy nghiêm gật gật đầu.

Nàng là đại tiểu thư Dương gia, chủ nhân Dương gia tương lai, đương nhiên cần bảo trì uy nghi tương đối! Như thế nào đi nữa tính tình tốt chủ tử đó cũng là chủ tử, ở mặt của thuộc hạ tiền phải bày ra nhất định uy thế đến.

– Đại tiểu thư ngươi không có việc gì thật sự quá tốt! .

– Cường đạo tinh hải chó chết, may mắn đại tiểu thư không có việc gì, nếu không lão tử đốt cả nhà bọn hắn! .

– Tiên Tôn ở trên, đại tiểu thư bình an đã trở lại! .

Mấy người kia cũng kêu lớn lên, thần tình kích động, đương

nhiên vài phần chân thật vài phần giả dối khó mà nói. Tỷ như Chu Hằng tuyệt không tin mấy người này dám đi diệt cường đạo tinh hải, hoàn toàn chỉ là biểu hiện một chút trung tâm ở trước mặt Dương Lan Hinh thôi.

Di!

Kích động qua đi, bọn họ đều thấy được Chu Hằng.

Một nam nhân nguyên bản không có gì kỳ quái, cũng không anh tuấn đến kinh thiên động địa, nhưng mấu chốt là, tên này không ngờ nắm tay cùng đại tiểu thư bọn họ!

Này này này này này này!

Người nào không biết đại tiểu thư bọn họ tuy rằng phong tao tận xương, lại là tao ở bên ngoài, lãnh ở trong thâm tâm, đừng nói chưa từng thân cận với nam nhân quá, chính là ai dám nói chút lưu manh ở trước mặt nàng đều bị nàng đánh chết!

Huyết La Sát cũng không phải hư danh !

Nhưng bây giờ lại cầm tay cùng một công tử bột? Bọn hắn hoa mắt sao?

Mấy người giụi giụi mắt, đã thấy tay của hai người vẫn nắm ở cùng nhau, không khỏi đều nuốt nước miếng, sau đó nhìn sang Chu Hằng, trong ánh mắt tràn đầy hâm mộ.

Bọn họ kính sợ Dương Lan Hinh là đúng. Nhưng trong lòng lại có người nào không có ý nghĩ kỳ quái với đại tiểu thư quyến rũ tận xương này? Hiện tại rốt cục có một nam nhân có thể cướp lấy vưu vật quyến rũ, làm cho bọn họ sinh ra tâm thù địch đối với Chu Hằng trong nháy mắt.

Nhất là nghĩ đến tình cảnh Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh phiên vân phúc vân, mỗi người bọn họ đều có loại kích động rút đao.

– Biểu muội Một tiếng tràn ngập ngạc nhiên kêu to vang lên, chỉ thấy một đạo nhân ảnh cũng vọt ra, rõ ràng là Lâm Tài Tuấn. Hắn kích động vạn phần. Cũng giống cùng những người khác, lựa chọn không thấy Chu Hằng, trong mắt chỉ có Dương Lan Hinh.

Hắn nguyên tưởng rằng biểu muội phong tao tận xương đã bị cường đạo tinh hải bắt đi, tiền dâm hậu sát, hoặc là tiên sát hậu gian, tái gian tái giết, vĩnh viễn không thấy được.

Hiện biểu muội tươi đẹp, nũng nịu, thủy nộn non nớt lại đột

nhiên xuất hiện ở cửa nhà, tự nhiên khiến hắn ngạc nhiên vui mừng vạn phần. Vô cùng kích động giang hai cánh tay ôm Dương Lan Hinh.

Có một bộ phận là kích động, nhưng cũng có một bộ phận là cố ý , cái này gọi là lo lắng, Dương Lan Hinh cũng không thể trách hắn.

Hắn đánh chủ ý tốt, nhưng người còn chưa bổ nhào vào đã thấy một nắm tay đánh tới, nhanh quá khiến hắn căn bản không thể né tránh. Thình thịch, một quyền này đánh ở giữa mặt.

– A Tay phải hắn bịt mũi, trong khe hở có máu tươi chảy ra.

– Ngươi, là ngươi! Lâm Tài Tuấn rốt cục thấy được Chu Hằng, cũng lập tức nhận ra người kia! Vừa nhìn thấy Chu Hằng hắn liền tức giận, lúc trước hắn và Dương Lan Hinh bị đuổi giết, Chu Hằng rõ ràng có thể cứu hai người lại ném hắn xuống!

Hắn vốn cho mình chết chắc rồi, sau khi bị mang trở về vài tháng. Lại không sao nói rõ được đi tới Tây Hợi Thành, càng không giải thích được thả, mang theo những người Dương gia còn lại về tới nhà.

Lâm Tài Tuấn hoàn toàn không biết xảy ra chuyện gì, lại may mắn bị người Dương gia đồng dạng chạy trốn coi là anh hùng, cũng bởi vậy khiến thanh danh của hắn tăng mạnh, có được

địa vị ngang cùng Lưu Hàn Diệp.

Bởi vì Dương Lan Hinh tám chín phần mười đã chết, người thừa kế Dương gia tương lai cũng chỉ có thể ở Lâm Tài Tuấn cùng Lưu Hàn Diệp, mấy ngày này hai người đấu đá chính ngầm náo nhiệt, không nghĩ tới Dương Lan Hinh lại đột nhiên trở lại.

– Lớn mật. Dám ra tay với Lâm thiếu gia! .

– Còn không mau bồi lễ hướng Lâm thiếu gia! .

Mấy người nhao nhao quát Chu Hằng, bọn họ đều nghe nói qua Lâm Tài Tuấn đấu trí so dũng khí với cường đạo tinh hải , cuối cùng thành công cứu ra một đám người. Xem như thuộc hạ, bọn họ tự nhiên hy vọng bán mạng ở dưới tay chủ nhân như vậy.

Lâm Tài Tuấn tuy rằng chảy máu trong lỗ mũi. Nhưng nhìn những người này hướng về chính mình, không khỏi vẫn còn có chút phiêu phiêu trong lòng, nhưng ánh mắt quét đến Chu Hằng, hắn không khỏi giận .

Cái tên khốn nạn này, thấy hắn chết mà không cứu không tính, hiện tại lại còn dám đánh hắn!

Hừ hừ, đây chính là Dương gia, địa bàn của hắn!

– Đủ rồi, tất cả im miệng cho ta! Dương Lan Hinh lạnh lùng nói, mơ hồ tra bên trong Dương gia dường như phát sanh biến hóa gì, lực chưởng khống của nàng có chút yếu đi.

Đại tiểu thư cuối cùng là đại tiểu thư, mọi người đều nghiêm nghị thu nhỏ miệng lại.

– Cha ta đâu? Dương Lan Hinh hỏi.

– Gia chủ đại nhân đang bế quan tu luyện! Một người hồi đáp.

Dương Lan Hinh gật gật đầu, quay đầu nhìn về phía Chu Hằng, lộ ra một chút quyến rũ động lòng người, nói: – Ta an bài cho ngươi chỗ ở trước! .

– Ân! Chu Hằng tỏ vẻ đại lão gia.

Bất kể là Lâm Tài Tuấn hay là mấy người thuộc hạ đều trừng ánh mắt, bọn họ đã bao giờ thấy tiểu thư có biểu tình như thế? Nhưng Chu Hằng lại còn dám tự cao tự đại!

Làm thịt hắn! Đại tiểu thư a, van cầu ngươi phát uy hung hăng

giáo huấn người kia một chút, nếu không bọn họ đều ghen tị chết!

Dương Lan Hinh biết Chu Hằng không thích Lâm Tài Tuấn, cái này là để đối phương nhìn. Ai bảo nam nhân này rất có bản lĩnh, chẳng những thiên phú tu luyện yêu nghiệt nghịch thiên, lại còn biết luyện đan!

Không nói bản thân nàng có thích Chu Hằng hay không, chỉ về hai điểm này cũng đủ để cho nàng lưu Chu Hằng không tiếc bất cứ giá nào, huống chi tâm linh nàng cao ngạo đã bị Chu Hằng hòa tan, chinh phục.

Nàng liếc mắt Chu Hằng một cái, lại ôm cánh tay Chu Hằng, cùng hắn đi tiếp trong trang viên.

Phốc phốc phốc, mọi người phía sau ngã đầy đất, đều bị một màn bất khả tư nghị này làm khiếp sợ.

Tại sao có thể như vậy?

Lâm Tài Tuấn lau đi vết máu ở trên mặt, trong ánh mắt hiện lên vẻ âm độc.

Biểu muội là của hắn! Bất luận kẻ nào dám mơ ước Dương Lan Hinh chính là tử địch của hắn!

Lúc trước hắn đã định mượn đao giết người, chỉ là rất hận Chu Hằng mới có thể không dằn nổi tự mình ra tay, kết quả bị Chu Hằng chơi lại, thiếu chút nữa bị Tinh Mị giết chết!

Cho Lưu Hàn Diệp đi giết người, để hắn đi đắc tội Dương Lan Hinh. Đến lúc đó biểu muội cũng chỉ có thể dựa vào chính mình !

…

Dương Lan Hinh sắp xếp chỗ ở Chu Hằng xong xuôi rồi xoay người rời đi, nàng rời nhà nhiều ngày như vậy có rất nhiều chuyện phải xử lý.

Ở địa phương khác nàng có thể chỉ làm tiểu nữ nhân quyến rũ, nhưng ở Dương gia nàng lại là đại tiểu thư, cần lo lắng rất nhiều người sinh nhai! Có quá nhiều người gửi gắm hy vọng ở trên thân Dương gia, nếu Dương gia xuống dốc, xui xẻo cũng không chỉ là vài người Dương gia.

Đây là quyền lực, nhưng đồng dạng cũng là một phần trách nhiệm.

Chu Hằng nhàm chán nằm ở trên ghế mây. Linh khí nơi này thật sự sung túc, hít một hơi cũng làm cho hắn có loại cảm

giác dạt dào sinh cơ. Tay phải vừa chuyển, một đạo nửa vầng trăng trồi lên, khí băng hàn đầy trời.

Đây chính là Nguyệt Luân Kỹ Thiên Sương Chi Hàn hắn mua ở Phòng đấu giá.

Ở hơn một tháng chạy trên đường, hắn lật xem môn tiên thuật này, với ngộ tính hắn đáng sợ ở thời điểm đang đuổi cũng có thể cân nhắc, ba ngày sau đã có thể vận chuyển, đến bây giờ càng đến gần hoàn mỹ.

Ngộ tính như vậy để Dương Lan Hinh gọi thẳng biến thái, bởi vì đến bây giờ nàng đừng nói nắm giữ, căn bản chỉ lĩnh ngộ nhỏ tí tẹo. Ít nhất phải nửa năm về sau mới có thể bước đầu vận chuyển.

Thiên Sương Chi Hàn băng kết ngàn dặm, vầng trăng chém qua, có thể đóng băng tiên nhân!

Đây đúng là một môn tiên thuật rất khá, Chu Hằng tin tưởng uy lực Thiên Sương Chi Hàn còn trên Phiên Thiên Chưởng cùng Phi Vũ Thất Kiếm. Nhưng nhược điểm thì Thiên Sương Chi Hàn có cực hạn trưởng thành, khi hắn trở thành Nhật Diệu Vương, uy lực môn tiên thuật này không thể tăng lên nữa.

Không giống Phiên Thiên Chưởng cùng Phi Vũ Thất Kiếm, chỉ cần trình tự linh lực Chu Hằng tăng lên, uy lực hai môn tiên thuật này cũng có thể luôn luôn tăng lên.

Chơi một lúc sau, Chu Hằng bắt đầu suy tư.

Lâm Tài Tuấn trốn về thế nào?

Dựa bản lãnh của hắn? Nói đùa, đám cường đạo tinh hải kia có tồn tại Nguyệt Minh Đế, hắn làm sao có thể thoát được ? Chẳng lẽ tên này bán mông?

Chu Hằng nhàm chán bật cười một chút, lập tức lại thật sự nghiêm túc bắt đầu suy nghĩ.

Nếu cường đạo tinh hải phái Lâm Tài Tuấn đến nằm vùng, nội ứng ngoại hợp chơi Dương gia? Cái này cũng không thể nào! Đầu tiên Dương gia thành lập chỉ ngàn năm, căn bản không có nội tình gì đáng nói, cái mất không bù đủ cái được!.

Mặt khác, cường đạo tinh hải dám vào 49 Tiên Thành sao?

Nếu có đạo tặc chân chính, tỷ như cấp bậc Sáng Thế Cảnh , Chu Hằng thật ra tin tưởng đối phương có dũng khí cùng thực lực như vậy, nhưng Nguyệt Minh Đế… suy nghĩ nhiều quá!

Như vậy, đến tột cùng tại sao Lâm Tài Tuấn trở về ?

Hoặc Thiên!

Chu Hằng đột nhiên nghĩ đến một khả năng, đó chính là cường đạo tinh hải đã khống chế tinh thuyền Dương gia, nhưng Hoặc Thiên lại khống chế cường đạo tinh hải. Bởi vì mất đi liên hệ cùng Chu Hằng, Hoặc Thiên chỉ có thể đến Dương gia trước.

Mà tuy rằng Tiên Thành mang chữ thành, nhưng địa vực rộng rộng rãi khôn cùng, không biết đường thì tìm như thế nào?

Tự nhiên cần phải có người dẫn đường.

Lâm Tài Tuấn!

Chương 548: Đá cửa gãy chân

Chu Hằng suy nghĩ lại, chỉ cảm thấy đây là đáp án có khả năng nhất.

Nói như thế, Hoặc Thiên các nàng đã đến rồi!

Nghĩ đến đây Chu Hằng đâu còn ngồi yên, lập tức đứng lên, hắn không kịp chờ đợi muốn gặp Hoặc Thiên các nàng ngay.

“Thình thịch!”

Hắn còn chưa ra ngoài cửa, liền nghe trên cửa chính truyền đến một tiếng vang nặng nề, đã bị người tung chân đạp mở ra. Đi tới là một nam nhân áo xám, nhìn qua hơn 30 tuổi, tu vi bất quá là Nguyệt Minh Vương, nhưng trên mặt lại mang theo vẻ mặt vô cùng ngạo mạn, lỗ mũi đều như hỉnh lên trời.

– Không có tay sao, có cửa không gõ, mà phải đá? Chu Hằng đã bất mãn rồi.

– Ngươi chính là Chu Hằng đi? Gã nam áo xám nhìn lướt qua,

nói với Chu Hằng: – Lão tử kêu là Mã Liên Tinh, Thiếu chủ nhà ta muốn gặp ngươi, mau đi với lão tử!

Chu Hằng vốn tâm tình đang tốt lắm, sắp gặp lại Hoặc Thiên các nàng hắn đang có phần kích động, nhưng tên này lại làm sụp đổ khẩu vị của hắn hoàn toàn. Hắn không khỏi lộ vẻ tươi cười, nói: – Thiếu chủ nhà ngươi là rễ cây hành cây hẹ gì?

Nếu là An Ngọc Mị, Hàn Diệc Dao các nàng có ở đây, nhìn thấy vẻ tươi cười này của Chu Hằng liền biết tên này phẫn nộ rồi.

– Lớn mật! Dám bất kính với Thiếu chủ nhà ta! Mã Liên Tinh lập tức giận tím mặt, vươn một ngón tay chỉ vào mặt Chu Hằng: – Thiếu chủ nhà ta chính là con trai độc nhất của nhị gia chủ, là Lưu thiếu Lưu Hàn Diệp!

Hắn thực kiêu căng nhìn Chu Hằng, nghĩ rằng Chu Hằng khẳng định sẽ sợ tới mức tè ra quần, quỳ xuống đất xin tha thứ rồi đây!

Lưu Hàn Diệp? Chu Hằng có nghe Dương Lan Hinh nói qua, đây là con trai độc nhất của nhị thúc Lưu Tử Sương của nàng, cũng giống với Lâm Tài Tuấn đều đang đeo đuổi nàng. Vị đại thiếu này có lẽ biết hắn và Dương Lan Hinh cùng nhau trở về, bộ dáng còn rất thân mật, nên không kìm nổi muốn tìm mình?

– Hắc hắc… Sợ rồi sao! Mã Liên Tinh thấy Chu Hằng lộ ra vẻ

suy tư, còn tưởng là do hắn kinh sợ thân phận của Lưu Hàn Diệp, lập tức cười lạnh nói.

Cũng đúng, Dương gia chính là vua của khu vực rộng lớn này, trị vì con dân gần ức người, quyền thế to lớn như vậy, dù hắn là một tên nô tài đều có một loại khí phách cao cao tại thượng. Tự mình cảm thấy thật sự quá tốt.

Đừng nhìn hắn chỉ là Nguyệt Minh Vương 2 luân, nhưng đi ra bên ngoài, bất kỳ một Nguyệt Minh Vương 3 luân 4 luân 5 luân 6 luân 7 luân nào… đều phải gọi hắn một tiếng Mã đại gia? Cho dù là Nguyệt Minh Hoàng ở trước mặt hắn, đều là không dám khó dễ ra vẻ tiền bối, mà khách sáo gọi hắn một tiếng Mã lão đệ!

Vì thế sao có thể không làm cho hắn luôn nghĩ rằng Lưu Hàn Diệp là lão đại, hắn là lão nhị?

Chu Hằng lắc lắc đầu, hắn thật không có hứng thú lãng phí thời gian với một tên hạ nhân, tiện tay chính là quất tới một cái tát, “bốp” một tiếng giòn tan, vang dội.

– Ngươi… ngươi… ngươi dám đánh ta? Mã Liên Tinh sờ sờ gò má đã sưng lên thật cao, trong vẻ mặt tràn đầy khó tin, còn có một loại ủy khuất thật lớn.

– Đánh đều đánh rồi, còn nói nhảm nhiều như vậy! Chu Hằng phất phất tay, nói: – Chủ nhân nhà ngươi nếu muốn gặp ta, hãy

bảo hắn lại đây!

– Thật là con chó lớn gan! Ngươi không biết chủ nhân nhà ta là ai phải không!?

“Bốp!” Chu Hằng lại tung ra một cái tát. Hạng tiểu nhân này không đánh cho một trận dường như toàn thân không thoải mái hay sao ấy!

Nửa khuôn mặt kia của Mã Liên Tinh cũng nhanh chóng sưng lên, nhưng một tát này rốt cục cũng làm hắn bừng tỉnh: tên nam nhân trước mặt này vô cùng hung tàn, hoàn toàn xem thường Lưu Hàn Diệp hoặc Lưu Tử Sương không để vào mắt!

Hảo hán không bị thua thiệt trước mắt, hắn trở về bẩm báo với Lưu Hàn Diệp nhất định phải thêm mắm thêm muối, để chủ nhân giúp hắn phát tiết ra cục tức này!

Hắn không kêu một tiếng, lặng lẽ nhìn Chu Hằng đi ra hướng cửa, hắn cũng chuẩn bị chuồn.

– Đúng rồi! Đột nhiên Chu Hằng xoay người lại, đi tới phía Mã Liên Tinh.

Mã Liên Tinh chợt cảm thấy toàn thân phát lạnh, tiểu tử này vốn hành động không theo lẽ thường, hắn thật sự không biết đối phương sẽ làm ra loại chuyện gì. Trong lòng giật mình, trên mặt hắn đầy vẻ sợ hãi, dưới chân thối lui về phía sau từng bước, dường như một thiếu nữ yếu đuối gặp cường đạo muốn cưỡng hiếp nàng.

– Ngươi… ngươi định làm gì? Hắn rung giọng nói.

– Ngươi đá hư cửa của ta, rồi định cứ thế bỏ đi ư?

Chu Hằng nói vẻ mặt lạnh lùng. “Rốp, rốp”, hắn đá ra hai chân đá trên đầu gối Mã Liên Tinh, vang lên hai tiếng xương gãy, lập tức Mã Liên Tinh kêu thảm một tiếng, quỳ sụp trên mặt đất.

Xương đầu gối của hắn đã bị Chu Hằng đá nát. Trong đó cũng có lưu lại linh lực của Chu Hằng phá hủy không thể phục hồi xương cốt như cũ, trừ phi có thể xua tan linh lực của Chu Hằng, bằng không hai cái đùi của hắn cũng chỉ có thể luôn luôn gãy đoạn!

Đây không phải là cấm chế, mà là bị thương, một loại thương của cảnh giới!

Còn bởi vì trong linh lực của Chu Hằng có ẩn chứa một tia uy

lực của Cốt phù, mặc dù chỉ là một tia nhỏ, nhưng cấp số lại rất cao, dù là Sáng Thế Đế gặp phải cũng chỉ đau đầu không thôi.

Mà cường giả Sáng Thế Cảnh sẽ ra tay vì Mã Liên Tinh sao?

– Nhớ phải tu sửa cửa hoàn hảo! Chu Hằng nghênh ngang bỏ đi, loại ác nô này trừng trị một chút rồi quên đi, hắn vốn cũng không có để ở trong lòng.

Một đường đi qua, người trong phủ đều chỉ trỏ vào hắn, có người đoán hắn sắp trở thành con rể của Dương gia, có người thì cho rằng hắn sống không lâu nữa rồi, bởi vì bất kể là Lưu Hàn Diệp hay Lâm Tài Tuấn cũng sẽ không để yên cho hắn bợ đi Dương Lan Hinh, tất nhiên sẽ nghĩ biện pháp giết chết hắn.

Tâm tình của Chu Hằng lại đang trào dâng sóng tình, không để ý chút nào đi ra Dương gia. Sau khi rời tòa núi cao do nhân lực dựng lên này, hắn đi vòng vòng vòng quanh núi cao này.

Tin tưởng Hoặc Thiên các nàng đang ở phụ cận ngọn núi này, nhưng bởi vì không biết vị trí cụ thể ở đâu, hắn chỉ phải đi vòng vòng tìm kiếm ở chung quanh như vậy. Một vòng tìm không được, liền mở rộng phạm vi lớn đi tiếp một vòng, lại tiếp một vòng.

Với thực lực Nguyệt Minh Hoàng 8 luân của hắn hiện tại thì dù đi vòng vòng mười mấy vòng cũng không mất bao nhiêu

thời gian.

Vận khí của hắn từ trước đến nay luôn không tồi, mới chỉ chuyển tới vòng thứ ba, hắn liền cảm thấy phù văn trên trán khẽ run lên, đón lấy một giọng nói đột nhiên vang lên ở trong lòng của hắn: – Đi theo ta!

Là Hoặc Thiên!

Thiên nữ tuyệt thế chính là thiên nữ tuyệt thế, Chu Hằng còn không có cảm ứng được sự tồn tại của nàng, nhưng Hoặc Thiên đã định vị được chỗ hắn, đồng thời liên lạc với hắn!

Một đường men theo thanh âm của Hoặc Thiên, lúc này tự nhiên là đi thẳng tắp tới không cần lãng phí thời gian. Chỉ hai mươi phút sau, Chu Hằng liền xuất hiện trong một sơn cốc cảnh vật mê người, cây xanh che bóng mát, dưới đất trăm hoa đua nở… giống như thế ngoại đào nguyên.

– Chu Hằng!

– Phu quân!

– Tiểu Chu Tử!

An Ngọc Mị các nàng nhao nhao từ trong sơn cốc chạy vội ra, nghênh đón Chu Hằng.

Chu Hằng không khỏi hoảng sợ, không phải là bởi vì các nàng nhiệt tình, mà những nữ nhân này, không ngờ tu vi mỗi người đều tăng lên tới trình độ Nguyệt Minh Vương!

Trên đời này chuyện có thể làm cho hắn giật mình đã không nhiều lắm, nhưng điều này cũng quá kỳ quái đi! Tư chất của các nàng có tốt có xấu, tu vi cũng có cao có thấp, không ngờ hiện tại đồng loạt tăng lên tới Nguyệt Minh nhất trọng thiên, như thế nào đều cảm thấy vô cùng hoang đường.

– Ha ha ha… Ta đã nói Tiểu Chu Tử nhất định sẽ bị dọa cho hoảng sợ mà! Lâm Phức Hương cười to:

– Thế nào, thực lực của chúng ta bây giờ cũng không yếu chút nào so với huynh rồi chứ! Cô nàng này vẻ mặt dương dương đắc ý.

– Hoặc Thiên? Chu Hằng đoán ra được! Cũng chỉ có thiên nữ tuyệt thế này mới có thủ đoạn và năng lực nghịch thiên như vậy.

– Thật không vui tí nào, như thế nào vừa đoán liền trúng đích! Mai Di Hương chán nản nói.

Chu Hằng cười cười, đảo mắt lướt qua trên mặt từng người Hàn Diệc Dao, Ứng Mộng Phạm, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ các nàng, trong mắt hiện lên đầy thâm tình, nhìn thấy những nữ nhân của mình này, hắn cảm thấy kiên định tận đáy lòng.

– Chu tiểu tử… Vang lên thanh âm khàn khàn, con lừa đen cũng xuất hiện, phía sau đi theo một con hổ cánh vàng và một con gấu chó cực lớn.

Con lừa đê tiện này cũng tiến vào Nguyệt Minh Vương!

Hoặc Thiên thật đúng là dễ nói chuyện nha! Không ngờ cũng giúp con lừa đê tiện này tăng lên tới Nguyệt Minh nhất trọng thiên.

– Con lừa thúi cũng không phải Hoặc Thiên tỷ tỷ giúp tăng lên tu vi, mà là nhờ Thiên Địa Quả trong cơ thể nó phát huy tác dụng chân chính: đây là Hoặc Thiên tỷ tỷ nói! Lâm Phức Hương giải thích với Chu Hằng.

Ông trời không có mắt mà! Linh quả như thế không ngờ bị một con lừa đê tiện ăn vào!

– Chu tiểu tử, mau tới vật lộn! Mau tới vật lộn! Con lừa đen đứng dựng hai chân lên, vung vung hai chân trước nói với Chu Hằng, một bộ dáng nóng lòng muốn thử.

– Con lừa đê tiện! Ngươi thiếu bị đánh đòn sao? Chu Hằng cười nói.

– Phì! Trước kia là bổn tọa nhường nhịn ngươi, hiện tại không nhường nữa! Đến đây đến đây… để Lư đại gia cho ngươi biết cái gì gọi là mông đít nở hoa! Hôm nay bổn tọa phải thu sạch toàn bộ bảo vật trên người ngươi! Con lừa đê tiện này tuy rằng trở thành tiên lư, nhưng tiên khí có nhiều mấy đi nữa đều không che giấu được vẻ tham tài của nó, bên trong ba câu tất nhiên sẽ lộ ra ngoài tướng mạo sẵn có.

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Con lừa đê tiện! Vậy hãy cho ta kiến thức một chút đi!

– Ngươi xem đây! Con lừa đen đắc ý dào dạt, một vầng trăng khuyết lập tức hiện lên ở sau lưng nó, sau đó là vầng thứ hai, vầng thứ ba… không ngờ đạt tới Nguyệt Minh Vương 5 luân!

Chu Hằng không khỏi hơi giật mình, bởi vì dựa theo tiến cảnh tu luyện bình thường, hình thành một vầng trăng khuyết cần lâu dài đến ngàn năm, cho dù là mỗi ngày ăn Thanh Hoa Đan cũng phải gần ba năm!

Thiên Địa Quả không hổ là thiên địa kỳ trân!

– Ha ha ha! Chu tiểu tử, sợ rồi sao? Sợ rồi sao? Mau đầu hàng đi! Con lừa đen cười đến miệng đều sắp tét đến mang tai.

Chu Hằng cũng vui vẻ! Con lừa đê tiện này cũng không biết hắn vừa tiến vào Nguyệt Minh Cảnh liền có được 9 vầng trăng khuyết, ngay cả khởi điểm của hắn cũng không có đạt tới liền muốn đánh ngã hắn? Ôi! Thật sự là không đành lòng đả kích con lừa đê tiện này a!

Nhưng như thế nào cũng không nhịn được, đả kích con lừa đê tiện tuyệt đối là một chuyện vui không còn gì bằng!

– Con lừa đê tiện! Nói cho ngươi biết một tin tức bất hạnh: thời điểm ta vừa mới tiến vào Nguyệt Minh Vương đã có được 9 vầng trăng, hiện tại… đã là Nguyệt Minh Hoàng!

– Phì! Ngươi tưởng bổn tọa là dễ hù dọa sao? Con lừa đen lập tức phun nước bọt: một là không tin; hai là càng thêm không muốn tin. Từ khi trở thành Nguyệt Minh Vương nó luôn luôn muốn chà đạp Chu Hằng, đã nhập ma rồi!

– Được, ngươi muốn bị đánh thì tới đi, ta thật sự không ngại đánh ngươi một trận! Tin tưởng chuyện này cũng là mọi người ưa thích nhìn thấy nhất! Chu Hằng vừa cười to, vừa phóng ra trăng sáng của mình.

Một nửa vầng trăng, 2 nửa vầng trăng… 8 nửa vầng trăng!

Nguyệt Minh Hoàng 8 luân!

“Bịch!” Con lừa đen bốn chân cứng ngắc, ngã mạnh trên mặt đất, hai mắt trắng dã, đầu lưỡi thè dài ra.

Các nàng thấy thế đều cười ha hả, tuy rằng các nàng đã biết con lừa đen này là giả bộ làm hề, nhưng nhìn thấy nó bị chặn họng quả thực cũng có cảm giác rất vui vẻ.

– Con lừa đê tiện! Không phải muốn đấu võ sao, nhanh lên một chút! Chu Hằng kêu lên.

Con lừa đen vẫn như cũ nằm im thin thít, da mặt dầy của nó đã đến trình độ như bức tường thành, nói giả chết vậy tuyệt đối là giả chết đến cùng.

Chu Hằng cười cười, nói với các nàng: – Mấy ngày qua ta cũng lấy được không ít bảo vật…

– Ở đâu! Bảo vật ở đâu! Mới vừa rồi con lừa đen còn giống như một tử thi, đã lập tức nhảy dựng lên, hai mắt mở lớn rất tròn, khí tức tham tiền kia quả thực mười dặm có thể ngửi được.

Các nàng lại bật cười lên ha hả.

Chương 549: Hoặc Thiên yêu nghiệt

Con lừa đen tham tài giống như bộ dạng thấp hèn của nó, dù cho sông cạn đá mòn chắc chắn đều không thay đổi.

Chu Hằng lấy ra bảo vật thu được từ Mông gia phân phát một chút, mỗi người đều có phần. Những thứ này thực ra hắn cũng không có để vào mắt, nhưng mọi người lâu ngày gặp lại, coi như để tạo chút náo nhiệt.

Con lừa đen cũng không có nhãn giới cao giống như Chu Hằng, hoặc là nói nó vừa mới tiến vào Tiên Nhân Cảnh, đối với bất kỳ bảo vật Tiên cấp nào đều là tràn đầy nhiệt tình… nó không khách sáo chút nào tranh giành với các nàng, da mặt vừa già lại vừa dày.

Khi các nàng biết Chu Hằng đã trở thành Nguyệt Minh Hoàng cũng không kinh ngạc chút nào, khi biết hắn lúc đạt tới Nguyệt Minh Vương đã có được 21 vầng trăng khuyết cũng chỉ có tự hào! Ở trong mắt các nàng Chu Hằng chính là kinh diễm tuyệt thế như vậy!

Sau một lúc nói chuyện với các nàng, Chu Hằng đi vào sơn cốc, nhìn thấy Hoặc Thiên ở bên cạnh một cái hồ nhỏ.

Lúc này thiên nữ tuyệt thế đang ngồi trên một tảng đá, thả hai chân xuống chơi đùa nước hồ, từng gợn từng gợn sóng phản chiếu ánh sáng, làm nổi bật vẻ đẹp tuyệt mỹ của nàng đến kinh tâm động phách.

Trong lòng Chu Hằng không khỏi run lên, dường như linh hồn đều uống vào một ly rượu ngon, tình cảm chan chứa không thể nói thành lời.

Đối với các nàng Lâm Phức Hương, An Ngọc Mị… hắn thương hương tiếc ngọc, chỉ có thiên nữ tuyệt thế này mới có thể xúc động mối chân tình ở sâu trong nội tâm hắn.

Đơn cử một ví dụ không thỏa đáng, nếu như Hàn Diệc Dao trong các nàng bị ngộ hại, khẳng định Chu Hằng sẽ tức giận đánh giết chín tộc của hung thủ! Nhưng nếu Hoặc Thiên xảy ra chút chuyện gì, hắn sẽ điên cuồng hủy diệt toàn bộ thế giới này!

Mị lực của Hoặc Thiên là không phân biệt trai gái già trẻ đều ảnh hưởng như nhau, nhìn thấy bức họa thiên nữ tuyệt thế đùa nước này, ngay cả các nàng Ứng Mộng Phạm đều yên tĩnh lại; con lừa đen thì vừa nói đi gặp Hoặc Thiên đã hoảng sợ, sớm lẻn qua một bên chảy nước miếng thưởng thức bảo bối.

Nhìn thấy Chu Hằng, Hoặc Thiên chỉ tươi cười, sau đó quay mặt đi, ngửa đầu nhìn lên bầu trời, rơi vào trong trầm tư không biết nghĩ gì.

– Hoặc Thiên tỷ tỷ dường như luôn luôn đang suy nghĩ chuyện gì, trừ ngẫu nhiên chỉ điểm cho chúng ta một chút! Hàn Diệc Dao nói.

Các nàng bất kể là ai, cho dù là Hàn Diệc Dao và Hàn Vũ Liên gọi nhau là cô cháu, đều gọi Hoặc Thiên là tỷ, là cam tâm tình nguyện. Về phần Nam Cung Nguyệt Dung và Lan Phi bởi vì là thân phận nữ nô, thì luôn tôn xưng Hoặc Thiên là đại nhân.

Kỳ quái chính là: mặc dù Hoặc Thiên có thủ đoạn nghịch thiên giúp chúng nữ tăng lên tới Nguyệt Minh Cảnh, nhưng chính nàng lại vẫn như cũ còn là Thần Anh Cảnh.

Chu Hằng có thể lý giải hành động của Hoặc Thiên, trí nhớ của nàng hẳn là còn mơ hồ, có thể ngẫu nhiên sẽ hiện lên linh quang, nhớ lại một ít chuyện trước kia. Loại cảm giác này là chán ghét nhất, rõ ràng hết thảy ở trước mắt mình, nhưng khi đưa tay ra chạm tới lại lập tức biến thành bọt nước… Quả thực dễ khiến người ta phát cuồng!

– Các nàng là như thế nào tới đây? Hắn không đành lòng phá hỏng hình ảnh trầm tư tuyệt mỹ của thiên nữ tuyệt thế, liền quay đầu hỏi các nàng.

– Sau khi lên thuyền Cường đạo tinh hải, Hoặc Thiên tỷ một đường đi qua, tất cả cường đạo đều thần phục!

– Chúng ta đợi mười ngày, tuy nhiên huynh vẫn không trở về, vì thế chúng ta liền quyết định tới trước nơi này chờ huynh!

– Nhưng sau khi chúng ta đến Tây Hợi Thành, cũng không biết nên đi đâu, vì thế liền thả những người Dương gia kia, rồi một đường đi theo bọn họ. Hoặc Thiên tỷ tỷ nói, chỉ cần huynh tìm đến là tỷ có thể cảm ứng được, nên chúng ta không cần ở Dương gia kia tìm hiểu tin tức.

Các nàng mỗi nàng nói một câu. Trên thực tế chuyện này cũng gần như dự đoán của Chu Hằng. Hoặc Thiên chính là có năng lực như thế.

– Phu quân! Kế tiếp chúng ta đi đâu? Ứng Mộng Phạm ghé vào trên lưng Chu Hằng nhỏ giọng nói, giọng điệu ngọt ngào cực kỳ động lòng người.

Chu Hằng nhìn lướt qua trên từng gương mặt xinh đẹp của các nàng, không khỏi ngón trỏ nhúc nhích, cười nói:

– Kế tiếp đi đâu tạm thời đặt qua một bên, hiện tại phu quân đại nhân của các nàng chỉ muốn ăn tươi nuốt sống các nàng!

– Lưu manh!

– Sắc quỷ!

Trừ Lâm Phức Hương, Mai Di Hương, Phong Liên Tình ba nàng khuê nữ ra, các nàng khác đều liếc mắt đưa tình với Chu Hằng, trên những gương mặt xinh đẹp kia rõ ràng đã động tình, không phải ai ai cũng nhu cầu còn làm bộ một chút.

– Ta nói các vị làm bộ làm tịch này, trước khi Chu Hằng chưa trở về, không phải người nào người nấy mỗi buổi tối đều mong mỏi xuân tình… bây giờ còn làm bộ làm tịch cái gì… Ôi! Các vị đã không cần, vậy Chu Hằng chính là của riêng lão nương!

Tiêu Họa Thủy lập tức kêu lên, nhào vào trong lòng Chu Hằng.

– Ai làm bộ làm tịch?

– Ngươi mới làm bộ làm tịch!

Các nàng đều là cười mắng. Không giống như Nam Cung Nguyệt Dung và Lan Phi, Tiêu Họa Thủy tuy danh nghĩa là nô, nhưng được các nàng đối đãi bình đẳng, không giống mẹ con Lan Phi, bởi vì Chu Hằng chán ghét cũng bị các nàng cô lập.

Tiêu Họa Thủy mị công quá độ, lập tức làm cho Chu Hằng hưng trí lên, hắn choàng một vòng tay, ôm hết các nàng vào rừng rậm trong sơn cốc, một trận đại chiến hoang dã trên đất cứ như vậy nối tiếp.

Các nàng cũng đều bỏ dỡ đã lâu, mỗi người đều tinh thần mười phần, ý chí chiến đấu mười phần, may mà hiện tại thể chất của Chu Hằng cũng tăng lên tới trình độ Nguyệt Minh Vương, nếu không vật lộn với mười mấy Nguyệt Minh Vương khẳng định sẽ mệt thành chó chết!

Bọn họ gây huyên náo động tĩnh rất lớn, làm cho ba nàng Mai Di Hương lẫn ra xa, dù bịt lỗ tai vẫn nghe rõ mồn một, mỗi người đều hai mắt mê ly, hai gò má ửng hồng, lộ rõ xuân tình.

Nhưng Hoặc Thiên thì dường như hóa thành tượng đá điêu khắc, trên người có vô số tinh quang bao phủ, tràn đầy mê ly mê người.

Sau khi ba nàng Mai Di Hương phát hiện tình huống này, vội vàng lên tiếng kêu to, chẳng những Chu Hằng và các nàng kéo hết lại đây, chính là con lừa đen cũng bị kinh động, không quản tới đếm bảo bối của nó, tung ra 4 chân liền chạy tới.

– Chuyện gì vậy? Chuyện gì vậy? Có phải Chu tiểu tử bị đánh cướp hay không? Con lừa đen không đáng tin cậy này vừa chạy tới vừa la lớn.

Mọi người đều không để ý tới nó, chỉ nhìn vào Hoặc Thiên.

Hạt tinh quang trên thân thiên nữ tuyệt thế càng ngày càng dày đặc, dù Chu Hằng là yêu nghiệt như vậy cũng không thấy rõ tình huống bên trong: "ong ong ong…" những hạt tinh quang không ngừng xoay tròn quanh Hoặc Thiên, diễn hóa thành các loại hình thái.

Cuối cùng, những hạt tinh quang này biến thành một đóa hoa đào thật lớn, bao phủ toàn thân Hoặc Thiên.

– Nàng sắp vũ hóa phi thăng hay sao? Con lừa đen hưng phấn kêu lên.

Con lừa đê tiện này không biết bị thua thiệt trong tay Hoặc Thiên bao nhiêu lần, có thể nói nó không sợ trời không sợ đất, nhưng đối với Hoặc Thiên lại có loại sợ hãi phát ra từ sâu trong nội tâm, bởi vậy nếu Hoặc Thiên biến mất, khẳng định nó sẽ cao hứng nhất.

– Cút! Chu Hằng tung một cước đá bay con lừa đê tiện đang có chút hả hê này, hai mắt thì nhìn chằm chằm vào Hoặc Thiên.

Một dao động cường đại từ trong hoa đào tràn ra đầy khắp, "ầm", trong nháy mắt thổi quét toàn bộ Tây Hợi Thành, còn

chạy ra khỏi cấm chế Tiên pháp của đại lục này, truyền tới 49 Tiên Thành khác, thậm chí toàn bộ vũ trụ.

Khí tức của Hoặc Thiên đột nhiên tăng lên một đoạn.

Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh!

Nhưng ý niệm trong đầu mọi người còn chưa theo kịp, khí tức của nàng lại tăng lên tiếp một đoạn: Chuẩn Tiên!

Ở trước mặt của Hoặc Thiên, tiểu cảnh giới dường như vốn không tồn tại, trực tiếp từ Hóa Thần nhất trọng thiên nhảy tới Chuẩn Tiên một kiếp.

"Ông", khí tức này như sóng biển bắt đầu nổi lên cuồn cuộn, còn không chờ mọi người kịp phản ứng, Hoặc Thiên lại đột phá tiếp: Nguyệt Minh Cảnh!

"Ông! Ông! Ông! Ông! Ông!" Phía sau nàng trồi lên chín điểm trắng, vẻn vẹn chỉ trong nháy mắt, những điểm trắng này liền nhanh chóng kéo dài, biến thành chín vầng trăng lưỡi liềm, lại trong nháy mắt mở rộng, biến thành chín vầng trăng khuyết!

Hoàn toàn thành hình 9 vầng trăng!

Nguyệt Minh Vương 9 luân!

Từ Thần Anh Cảnh đến Nguyệt Minh Vương, gần như hoàn thành chỉ trong nháy mắt!

Đây mới thực sự là yêu nghiệt mà!

“Ong ong ong…” mấy trăm đạo phù văn từ trong cơ thể Hoặc Thiên trào ra, tỏa sáng ở trên bầu trời.

Phù văn này uy lực biết bao, cho dù Chu Hằng chỉ có được một góc tàn văn đều có thể làm cho Hỏa Thần Lô là Tiên khí cùng cấp phải thần phục, như vậy phù văn ở trạng thái hoàn chỉnh thì còn đáng sợ đến bực nào? Huống chi trên người Hoặc Thiên còn có bao nhiêu phù văn?

Ứng Mộng Phạm các nàng đều thân thể như mềm nhũn ra, không tự chủ quỳ sụp xuống đất, mà con lừa đen thì càng thêm không chịu nổi, trực tiếp nằm mẹp sát đất. Con lừa đê tiện này hiện tại không cần phải nói nó vô cùng hối hận, Hoặc Thiên cho dù là vũ hóa phi thăng nó vui vẻ trong lòng thì quên đi, như thế nào lại nói ra miệng chứ?

Cái này là tự chuốc lấy đau khổ mà?

206 cái phù văn vây chung quanh Hoặc Thiên, một lực lượng thần bí rót vào trong 9 vầng trăng kia, chỉ trong nháy mắt: "vù…", những phù văn này ào ào rút vào trong cơ thể Hoặc Thiên.

Khí tức của nàng cũng lập tức ổn định lại, lông mi thật dài nhẹ nhàng chớp một cái, Hoặc Thiên mở hai mắt ra, đôi chân ngọc nhất thời ngưng lại, lại tiếp tục đá nhẹ trên mặt nước, dường như vốn cũng không có ý thức tu vi của mình đã tăng lên một tầng thứ!

Từ phàm đến tiên là một lần bay vọt về chất!

– Hoặc Thiên!

Chu Hằng đi tới, hắn cũng không nhịn được nữa muốn nghe lại giọng nói êm dịu của nàng.

Hoặc Thiên dừng động tác đá nước, quay đầu nhìn thoáng qua Chu Hằng, sau đó chỉ chỉ tảng đá bên người, nói: – Ngồi đi!

Chu Hằng đầu tiên là ngẩn ra, ngay sau đó lập tức dâng lên ý nghĩ được sủng ái mà lo sợ.

Tuy rằng hắn từng rất nhiều lần chiếm tiện nghi Hoặc Thiên,

nhưng chưa từng được thiên nữ tuyệt thế này chủ động mời ngồi ở bên cạnh… điều này không khỏi làm cho trái tim hắn nhảy dựng lên đập "thình thịch", giống như một tiểu tử lần đầu rơi vào bể tình cuồng nhiệt, đối mặt với nữ nhân mình ngưỡng mộ trong lòng, có loại tay chân luống cuống khẩn trương.

Chu Hằng bước tới bên cạnh Hoặc Thiên, ngồi xuống, trong mũi ngửi mùi thơm cơ thể sâu kín mê người của nàng, tâm linh của hắn đột nhiên an bình ổn định lại, tất cả khẩn trương đều không cánh mà bay hết sạch.

Hắn yêu thích Hoặc Thiên là phát ra từ trong thâm tâm, thành tâm không có giả dối chút nào. Nếu đã thành tâm thì cần gì phải khẩn trương chứ?

– Nàng vừa mới tu luyện à? Chu Hằng rất kỳ quái, trước đây Hoặc Thiên ở Huyền Càn Tinh hơi tu luyện một chút, thiếu chút nữa đã hút khô toàn bộ Huyền Càn Tinh! Linh khí của Tiên giới tuy rằng nồng đậm, nhưng vừa rồi rõ ràng không có cảm ứng được linh khí chung quanh có dấu hiệu giảm bớt, thậm chí không có dấu hiệu dao động chút nào.

– Tu luyện? Hoặc Thiên tươi cười hỏi lại.

Nàng vốn chính là mỹ nhân khuynh thành tuyệt thế, đẹp tuyệt sắc đến có thể làm cho thiên địa biến sắc, nụ cười này tỏa ra dường như hoa tươi trong sơn cốc cùng một lúc nở rộ, toàn bộ bầu trời đều trở nên sáng ngời mà dịu dàng.

Vẻ đẹp của nàng là không phân biệt nam nữ đều chết trong lòng, chẳng những trong lòng Chu Hằng rung động kịch liệt, dù là các nàng cũng đều lộ ra vẻ say mê.

– Ta không có tu luyện, chỉ là nhớ lại một ít chuyện trước kia! Thiên nữ tuyệt thế khẽ hé đôi môi đỏ mộng khe khẽ nói.

Chu Hằng toát một thân mồ hôi, hắn tự cho mình là yêu nghiệt, nhưng so sánh với Hoặc Thiên… người ta chỉ là nhớ lại một chút chuyện trước kia, đều có thể từ Thần Anh Cảnh trực tiếp kích động tiến lên đến Nguyệt Minh Vương, loại thuật tu luyện này tuyệt đối là xưa nay chưa từng có!

Tuy nhiên, nghĩ lại Hoặc Thiên vốn là đại năng cùng thời với nguyên chủ nhân của hắc kiếm, vậy dù là bị trọng thương, hoặc là chuyển thế sống lại, phương thức tu luyện của loại cường giả tuyệt thế này đâu phải là thường nhân có khả năng tưởng tượng?

– Ta trước kia nghĩ lầm rồi, ngươi không phải sư điệt của ta, mà là…

Chương 550: Sư đệ

– Ta trước kia nghĩ lầm rồi, ngươi không phải sư điệt của ta, mà là…

– Là cái gì?

Thời khắc mấu chốt không ngờ Hoặc Thiên ngừng lại, không khỏi làm cho Chu Hằng quýnh lên, sư điệt này vẫn chỉ là kém gấp đôi, nhưng nếu là đồ tôn, tằng tôn, tằng tằng tôn… vậy thì muốn đeo đuổi Hoặc Thiên độ khó càng lớn hơn!

Thật chẳng lẽ trước phải cưỡng ép nấu gạo thành cơm?

Chu Hằng thầm nghĩ chuyện càn quấy trong lòng.

Hoặc Thiên vươn bàn tay mềm, nhẹ nhàng nhấn một cái ở trên bụng Chu Hằng, "ông", hắc kiếm lập tức từ thế giới bên trong trồi ra, múa may xoay tròn quanh Hoặc Thiên, lộ ra vẻ lưu luyến mãnh liệt.

Chu Hằng biến sắc: chẳng lẽ thật sự chủ nhân của hắc kiếm

này là Hoặc Thiên, vậy chẳng phải hắn trở thành đồ đệ của Hoặc Thiên sao?

Làm đồ đệ mà yêu ngược sư phụ… Có điểm áp lực đây!

Hắn thật ra không sao cả, mấu chốt là Hoặc Thiên chấp nhận hay không chấp nhận? Thật chẳng lẽ phải cưỡng ép nấu gạo thành cơm? Chu Hằng lại nghĩ xằng nghĩ bậy.

Hoặc Thiên vươn tay cầm chuôi kiếm, tay kia thì nhẹ nhàng vuốt ve trên thân kiếm, trong ánh mắt toát ra một tia nhu hòa, nhưng không nói một câu nào nữa, dường như rơi vào trong hồi ức ngày xưa.

Cấp bách chết người mà!

Thời điểm này trong lòng Chu Hằng đúng là loạn thành một đoàn, như thế nào lại cố tình bị kẹt như vậy chứ?

Hắn là đương kim chủ nhân của hắc kiếm, có thể cảm ứng được hắc kiếm phát ra vui mừng khôn xiết, dường như gặp được bằng hữu cũ đã lâu không thấy, còn thiếu điều biến ra hai cánh tay ôm Hoặc Thiên.

Nếu Hắc kiếm này thật có thể, thật dám làm như vậy, khẳng định Chu Hằng không chút do dự đập gãy, ném bỏ không dùng

hắc kiếm nữa!

Con bà nó! Một thanh kiếm gãy cũng dám chạm tới nữ nhân của hắn!

Hoặc Thiên vuốt ve hắc kiếm một hồi lâu, sau đó cuối cùng ngẩng đầu lên, nói: – Đây là thanh kiếm bên mình sư phụ ta!

“Ông!” Chu Hằng chỉ cảm thấy đầu óc giống như bị đập mạnh một cái, sau đó trong nháy mắt trở nên vô cùng hưng phấn!

Nói như vậy, Hoặc Thiên không phải chỉ là sư tỷ của hắn? Sư tỷ xứng với sư đệ… phối hợp tuyệt vời mà!

– Khà, khà khà… Chu Hằng chụp lên đầu, hưng phấn lời nói có chút không mạch lạc.

– Ngươi là sư đệ của ta! Hoặc Thiên nói ra từng chữ từng chữ một, trên gương mặt xinh đẹp hoàn mỹ toát ra vẻ cưng chìu: – Không ai có thể khi dễ ngươi! Lời nói của nàng lộ ra hết mười phần tư thái bao che khuyết điểm.

Tuy rằng nàng chỉ là Nguyệt Minh Vương, ở Tiên giới cảnh giới cao hơn so với nàng không có một ức cũng có cả ngàn vạn. Nhưng vị này nếu muốn giết người nào, chỉ sợ dù Sáng Thế Đế đến đây đều là bị miểu sát!

Lực lượng trong cơ thể nàng vượt qua Tiên cấp!

– Sư tỷ… Với da mặt dày của Chu Hằng như vậy sao có thể bỏ qua bất cứ cơ hội nào, hắn nhích mông đến gần Hoặc Thiên một chút: – Sư phụ chúng ta đến tột cùng là lai lịch gì?

Hắn vẫn luôn nghĩ nguyên chủ nhân của hắc kiếm là tồn tại cùng một tầng thứ với Hoặc Thiên, chính là những nhân vật vô cùng khủng bố, vì thế mới làm tan vỡ Tiên giới, họa lây tới Phàm giới. Thật không nghĩ tới nhân vật cường đại đến biến thái như Hoặc Thiên loại này lại còn là đồ đệ của nguyên chủ nhân hắc kiếm!

Trường đại chiến năm xưa đó đến tột cùng là chuyện gì xảy ra!

– Không biết! Hoặc Thiên đáp rõ ràng gọn gàn: – Ta chỉ mới nhớ lại một chút xíu chuyện trước kia!

Nhớ lại một chút xíu chuyện như vậy đã từ Thần Anh Cảnh trực tiếp vượt qua Tiên Nhân Cảnh, lập tức tạo thành 9 vầng trăng! Nếu nhớ lại trọn vẹn chuyện trước kia, chẳng phải là trong nháy mắt liền sẽ trở thành Sáng Thế Đế?

Chu Hằng và các nàng đều cả kinh cảm thán không thôi! Nhưng nghĩ tới Hoặc Thiên chính là đồ đệ của nguyên chủ nhân hắc kiếm, nên cường đại hơn gấp một vạn lần so với tên sư đệ gà mờ Chu Hằng này cũng đúng!

Dù sao. Chu Hằng chỉ có học được Lăng Thiên Cửu Thức cùng với có thể thông qua hắc kiếm hấp thu tinh khí sinh mệnh.

Người ta đời trước, hoặc giả trước khi tu vi không ngã xuống không biết đã tu luyện bao nhiêu năm, bây giờ khôi phục có mau đi nữa cũng là chuyện bình thường?

Hoặc Thiên quả thật chỉ nhớ lại một chút xíu chuyện xưa, nhưng nàng lại nói hắc kiếm nếu nhận thức Chu Hằng là chủ, thì nói rõ sư phụ của nàng khẳng định là đã chết, nếu không hắc kiếm không có khả năng nhận chủ nhân mới!

Ứng Mộng Phạm các nàng sau khi tiêu tan kính sợ trong lòng, cũng ngồi trên tảng đá nói, mọi người rất nhanh quên đi chuyện không vui, nói ra cho nhau biết chuyện trải qua mấy ngày này.

Con lừa đen thì ở một bên ai oán thở dài, nó là Thần Lư thiên địa này phải tới khi nào mới có thể thoát khỏi bàn tay hung ác của Hoặc Thiên đây?

Nếu Chu Hằng đã đến, đương nhiên mọi người không còn lý do ở lại trong sơn cốc nữa, nhao nhao đi theo Chu Hằng về hướng Dương gia.

Đoàn người rất nhanh liền đi tới trước ngọn núi lớn của Dương gia. Khi lên núi trọng lực càng lúc càng lớn, các nàng đều không bay được nữa, nhao nhao đi bộ tới phía trước, chỉ có Hoặc Thiên dường như không có cảm giác, dường như pháp tắc thiên địa này vốn không bài trừ nàng sử dụng.

Quá lợi hại mà!

Cũng may Dực Hổ Tiểu Kim và con gấu lớn Tiểu Hôi cũng được Hoặc Thiên giúp tăng lên tới Nguyệt Minh nhất trọng thiên, cũng không sợ bị áp lực cực lớn trấn áp nằm xuống. Một tên cõng Mai Di Hương, một tên thì chở Phong Liên Tình, đoàn người trùng trùng điệp điệp đi lên núi.

Ngọn núi này linh khí nồng đậm, cũng không phải chỉ dùng để tu luyện, mà nơi này có thể gieo trồng tiên thảo đẳng cấp cao, phi thường đáng giá. Một khi như vậy, giưa nui tự nhiên có tiên nhân phụ trách trồng trọt, nhìn thấy Chu Hằng mang theo một đoàn nương tử quân này ngang nhiên đi tới, ai nấy đều vô cùng kinh ngạc.

Tin tức đại tiểu thư tay trong tay cùng Chu Hằng đã sớm truyền khắp nơi, mọi người đều đang phỏng đoán khi nào thì Chu Hằng có thể cưới được kiều hoa trong lòng bọn họ kia, thế mà chuyện còn chưa qua một ngày, không ngờ Chu Hằng

lại mang về nhiều mỹ nữ như vậy!

Chu Hằng này lá gan cũng quá lớn đi!

Không biết sau khi đại tiểu thư biết chuyện, sẽ phẫn nộ thành cái dạng gì nữa!

Nghĩ đến thủ đoạn độc ác cùng cực của Dương Lan Hinh, mọi người không khỏi rùng mình, hoàn toàn không cách nào tưởng tượng ra kết cục của Chu Hằng. Tuy nhiên nhìn thấy các nàng ai nấy đều dung nhan tuyệt mỹ, bọn họ lại đều hoa cả mắt một trận.

Bởi vì Chu Hằng là khách quý của đại tiểu thư, đương nhiên dọc theo đường đi không ai ngăn cản, rất nhanh hắn dẫn các nàng đi tới khu viện của hắn: cửa vẫn còn bị phá vỡ.

– Hì hì… Phu quân lại đánh nhau với người ta à? Các nàng đều nhìn về phía Chu Hằng, đối với năng lực rước họa của vị phu quân này có thể nói là biết quá mức tường tận.

Chu Hằng không khỏi cười thầm. Đúng ra hắn cũng không muốn gây chuyện, ai ngờ cố tình có người buồn mông muốn tìm tới bị đánh?

Dương Lan Hinh bố trí cho Chu Hằng tòa đình viện này rất

lớn, nhưng bây giờ đột nhiên nhiều thêm mười mấy người đi vào, liền có vẻ hơi chật chội.

Xem ra, hắn phải đi kiếm một kiện pháp khí không gian, có thể cất chứa người sống tốt hơn.

Cửu Huyền Thí Luyện Tháp dù sao chỉ là dùng để thí luyện, chẳng những không gian có hạn, hơn nữa môi trường cũng kém. Ở Phàm giới vô cùng trân quý, bởi vì ít nhất phải là khí cụ Chuẩn Tiên mới có thể cất chứa vật còn sống, nhưng ở Tiên giới… tuy rằng Tiên khí cũng không phải khắp nơi đều có, nhưng khẳng định số lượng không ít.

– Chu Hằng! Lăn ra đây cho ta! Mọi người còn chưa kịp nghỉ ngơi ở trong phòng bao lâu, ngoài cửa liền vang lên tiếng quát tháo.

Con lừa đen vừa mới tiến vào Tiên Nhân Cảnh, đúng là nóng lòng muốn thử, lập tức nhảy lên một cái, vừa tung bốn vó chạy ra ngoài, vừa nói: – Giao cho Lư đại gia xử lý đi!

“Ầm Ầm Ầm Ầm Ầm Ầm…” Không lâu lắm, bên ngoài liền truyền vào tiếng huyên náo, sau đó là tiếng đánh nhau, không tới mấy giây, một mặt vách tường đã bị đánh thủng, con lừa đen lăn trượt đi vào.

– Chu tiểu tử mau báo thù cho bổn tọa a! Con lừa đen một bộ dáng cách cái chết không xa, kêu lên.

Chu Hằng sắc mặt lạnh xuống, hắn cũng là người rất bao che khuyết điểm, con lừa đen dù có đê tiện thì cũng không phải là người khác nói đánh liền có thể đánh! Hắn đi nhanh từ chỗ lỗ thủng vách tường ra ngoài, trong ánh mắt lóe ra sát khí.

Trong sân nhà có ba người, người chính giữa tuổi rất trẻ, nhìn qua chỉ hơn 20 tuổi, tu vi Nguyệt Minh Hoàng, mà nhìn hắn đứng ở trước nhất; còn hai người kia đều đúng tụt lại phía sau, xem ra hắn là người cầm đầu.

Người bên trái Chu Hằng "nhận biết", đúng là Mã Liên Tinh trước đó bị hắn đánh gãy hai chân, lúc này cũng vẫn vừa quỳ vừa ngồi dưới đất, rõ ràng lùn đi một khúc; người bên phải là một nam nhân chừng hơn bốn mươi tuổi, cũng tu vi là Nguyệt Minh Hoàng, nhưng khí tức xem ra còn thâm hậu hơn so với người trẻ tuổi kia.

Người trẻ tuổi kia dĩ nhiên chính là Lưu Hàn Diệp.

Dương Lan Hinh trở về với hắn mà nói là chuyện vui, bởi vì hắn sớm đã vô cùng ái mộ vưu vật này. Hơn nữa nữ nhân dù sao cũng phải phải lập gia đình, mà của hồi môn là toàn bộ Dương gia!

Về phần Lâm Tài Tuấn… một đối thủ cạnh tranh kia thì hắn vốn không có đặt nặng trong lòng, người nọ chỉ có dã tâm nhưng không có trí mưu, chỉ có chút xíu thông minh như vậy,

thì làm sao có thể là đối thủ của hắn? Ai ngờ sau khi tên này đột ngột trở về, lại là bộ dáng của đại anh hùng một phái, lập tức ở Dương gia có được thanh thế cực cao, chẳng những chạy song song với hắn, thậm chí có xu thế đè ép hắn!

Bởi vì Dương Lan Hinh vô cùng có khả năng "gặp khó khăn", nên Dương Thiết Hổ cũng có ý trọng điểm bồi dưỡng Lâm Tài Tuấn, dù như thế nào người này cũng là thân thích!

Khi cảm nhận được áp lực cực lớn, thậm chí Lưu Hàn Diệp nghi ngờ có phải hay không Lâm Tài Tuấn cấu kết với cường đạo tinh hải!

Bởi vì rõ ràng Lâm Tài Tuấn kém thế không cạnh tranh lại mình, bởi vậy mới cấu kết cường đạo tinh hải mưu hại Dương Lan Hinh, làm cho hắn cũng không chiếm được! Nếu không, với thực lực Nguyệt Minh Hoàng của hắn vì sao có thể mang theo người nhiều như vậy trốn thoát?

Hoàn toàn giải thích không thông!

Có thể nói đây là một mũi tên bắn ba con chim: loại trừ Dương Lan Hinh, chèn ép mình, mà còn tạo được một mỹ danh đại anh hùng cho hắn!

May mắn là Dương Lan Hinh còn sống trở về!

Nhưng không nghĩ tới hắn cao hứng không được bao lâu, liền biết được nữ nhân trong lòng hắn lại trở về tay trong tay với một nam nhân!

Điều này quả thực khiến hắn tức giận muốn chết!

Dưới tâm trạng oán hận chồng chất, hắn cũng không quản tới điều gì, lập tức phái Mã Liên Tinh đi gọi Chu Hằng, hắn phải trước cảnh cáo một chút tên tiểu tử này: có vài nữ nhân vốn nghĩ cũng không được phép nghĩ tới!

Không nghĩ tới Chu Hằng lại ngạo mạn phách lối như vậy, trực tiếp đánh gãy chân Mã Liên Tinh.

Sau khi biết Chu Hằng đã trở về, dĩ nhiên Lưu đại thiếu phải tới trước cửa nói chuyện phải quấy, bằng không sao hắn có thể nuốt trôi được cục tức đó?

– Ngươi chính là Chu Hằng? Lưu Hàn Diệp biết rõ còn hỏi.

Chu Hằng nhìn hắn, lại quét mắt nhìn nam nhân trung niên kia, nói: – Vừa rồi trong các ngươi là ai ra tay?

– To gan! Nam nhân trung niên kia tiến lên trước một bước, quát to: – Đại thiếu nhà ta đang hỏi ngươi đấy!

“Bốp!” Chu Hằng tung một cái tát. Với lực lượng vượt cấp tới Nguyệt Minh Đế của hắn lúc này, cho dù nam nhân trung niên kia là Nguyệt Minh Hoàng đỉnh phong thì sao chứ? Một tát này đánh thật mạnh thật chuẩn, gương mặt nam nhân kia lập tức trở nên sưng đỏ lên.

– Ngươi…

“Bốp!” Nam nhân trung niên kia giận tím mặt, còn muốn nói mấy câu, nhưng Chu Hằng lại tung tiếp một cái tát, đánh cho hắn té nằm úp sấp trên mặt đất, phun ra một ngụm máu tươi, trong đó còn mang theo 7, 8 cái răng. Lần này hắn nằm xuống đúng là không có đứng lên nữa, bị đánh ngất rồi!

Chu Hằng thu tay về, nhìn về phía Lưu Hàn Diệp, nói: – Vừa rồi là ai ra tay?

Con bà nó! Không phải chính ngươi vừa mới ra tay, đánh độc ác như vậy sao!

Lưu Hàn Diệp chửi thầm trong lòng, nhưng đối với Chu Hằng cũng không dám có chút ý coi thường: nam nhân trung niên bị hai cái tát ngất đi kia chính là Nguyệt Minh Hoàng 6 luân đấy!

Nguyệt Minh Hoàng 6 luân, không ngờ bị người ta tát hộc

máu, gãy răng, hôn mê đi!

Chương 551: Lưu Hàn Diệp

Lưu Hàn Diệp tuy rằng cao ngạo, nhưng điều đó cũng nhìn xem người nào.

Hắn cũng không phải là loại người chỉ có chút xíu thông minh như Lâm Tài Tuấn, hắn biết ngoài núi có núi, ngoài người còn có người, Dương gia bọn họ cũng chỉ có thể hoành hành ngang ngược một chút ở Tây Hợi Thành, chạy đến Tuất Tiên Thành thì phải thu liễm rất nhiều, mà nếu tới Dậu Tiên Thành nói vậy không hề có mảy may ưu thế.

Mà loại Tiên Thành bậc cao như Cửu Tiên Thành, Bát Tiên Thành thì bọn họ ngay cả tư cách đi vào cũng không có!

Lưu Hàn Diệp có dã tâm, nhưng cũng có tự mình hiểu lấy mình, biết rõ mình đứng ở vị trí nào.

Chu Hằng có thể hai bàn tay trực tiếp tát ngất xỉu một Nguyệt Minh Hoàng 6 luân, điều đó có nghĩa gì chứ? Là thực lực của đối phương sâu không lường được!

Hắn có thể cảm ứng được khí tức của Chu Hằng cũng chỉ là Nguyệt Minh Hoàng, nhưng Nguyệt Minh Hoàng 7 luân sao

có thể nghiền ép Nguyệt Minh Hoàng 6 luân như thế? Tuyệt đối không có khả năng! Bởi vậy, tất nhiên Chu Hằng là cấp yêu nghiệt tuyệt thế, có được 8 vầng trăng thậm chí 9 vầng trăng, 10 vầng trăng!

Từ 7 đến 8, đây là một nhảy vọt về chất!

Chiến lực của Nguyệt Minh Hoàng 8 luân là có thể sánh được với Nguyệt Minh Đế!

Yêu nghiệt như vậy dù là lão cha của hắn cũng không tùy tiện nguyện ý đắc tội, nói gì tới hắn?

– Chu huynh! Lưu Hàn Diệp cầm được thì cũng buông được, lập tức ôm quyền thi lễ với Chu Hằng, nói: – Là ta quản giáo không nghiêm, ở nơi này bồi lễ với Chu huynh, hy vọng Chu huynh đại nhân đại lượng, không cần để ở trong lòng!

Hắn tiếp lời: – Tiểu đệ xin làm chủ, buổi tối nay mời Chu huynh đi Thiên Phương Các làm khách!

Nghe nói tới Thiên Phương Các, người nghe tin chạy tới xem náo nhiệt đều lộ ra vẻ hâm mộ.

Thiên Phương Các cũng không ở trên núi này, mà ở trong thành Dã Mã Thành, một trong 9 tòa thành gần Tây Hợi

Thành.

Xây thành trong Tiên Thành, điều này cần không chỉ là thực lực của bản thân, còn có quan hệ với giới cao tầng Tiên Thành. Như Mông gia cũng chỉ có thể thành lập một khu chợ, không phải bọn họ không muốn xây thành, mà là không có tư cách này. Tuy rằng quy mô của khu chợ kia cũng có thể sánh ngang với thành thị.

Xây thành, thì sẽ có Tuyệt Tiên Thành phái nhân viên trú đóng, phụ trách bảo vệ trị an. Nhưng đường đường là cao thủ Nhật Diệu Cảnh, thậm chí Thăng Hoa Cảnh, Sáng Thế Cảnh ai muốn chạy đến Tiên Thành bậc thấp này làm chi?

Bởi vậy thường ở trong thành như Hợi Tiên Thành, Dậu Tiên Thành… Tuyệt Tiên Thành sẽ giao nhiệm vụ trú đóng bảo vệ trị an cho một gia tộc để chấp hành.

Đây là một loại vinh quang, cũng là một loại quyền lực chí cao vô thượng!

Không ai có thể làm trái với Tuyệt Tiên Thành, nơi đó đại biểu cho thực lực tuyệt đối, trật tự tuyệt đối, uy nghiêm tuyệt đối! Bất luận kẻ nào làm sai trái mạo phạm đều chỉ có số phận bị vô tình trấn giết!

Dã Mã Thành chính là một tòa thành như vậy, Tư Đồ gia là từ Tuyệt Tiên Thành phái tới đóng giữ. Đây là thành mà không

phải khu chợ, không chỉ là đổi cái tên, mà còn bởi vì ở trong Dã Mã Thành cần cái gì đều có!

Thiên Phương Các không phải thanh lâu, mà là một tửu lâu, nhưng các cô nương bên trong chính là xinh đẹp nhất, phong tình nhất trong thành. Tuy rằng thu phí cũng cao nhất, nhưng luôn hấp dẫn vô số nam nhân đổ xô tới.

Thiên Phương Các này không biết kẻ đứng sau là ai, nhưng nơi này cũng không phải có tiền là có thể vào, mà còn phải có địa vị tương đối cao. Có thể ở bên trong uống một chén, nghe cô nương hát một khúc là tượng trưng cho một loại thân phận, cho nên thu phí càng cao, người tìm tới lại càng nhiều.

Các thuộc hạ Dương gia đương nhiên cũng không có tư cách này, bởi vậy khi nghe Lưu Hàn Diệp mời Chu Hằng đi Thiên Phương Các, dĩ nhiên bọn họ đều lộ vẻ hâm mộ.

Chu Hằng sắc mặt vẫn lạnh như băng, nói: – Đối tượng ngươi phải bồi lễ xin lỗi không phải ta, mà là nó! Hắn chụp vào hư không một cái, con lừa đen liền bị chụp tới.

– Chu tiểu tử! Nhẹ chút! Nhẹ chút! Hiện tại bổn tọa đang bị thương đó!

Con lừa đen nhe răng nhếch miệng kêu lên.

Lưu Hàn Diệp biến sắc, nói: – Chu huynh muốn ta xin lỗi một con súc sinh ư? Hắn vô cùng kiêng kỵ Chu Hằng, nhưng hắn là thân phận gì. Nếu như hắn xin lỗi với một con súc sinh, thì còn mặt mũi gì chứ?

– Cái gì, một tên công tử bột ngươi, lại dám nói Lư đại gia nhà ngươi là súc sinh, lão tử phun ngươi đầy mặt hoàng kim bây giờ! Con lừa đen giận dữ, sau khi cố gượng đứng dậy liền gõ gõ móng trước định phóng vọt tới phía Lưu Hàn Diệp.

Chu Hằng một tay đè nó lại, nói: – Ngươi không muốn nói xin lỗi, ta sẽ đánh cho ngươi nói!

– Hừ! Ngươi khinh người quá đáng! Lưu Hàn Diệp phất tay nói, rồi xoay người định rời đi.

Hắn đúng là kiêng kỵ thực lực của Chu Hằng, nếu không có lão cha hắn ở bên cạnh, hắn vốn không có dũng khí đối mặt với Chu Hằng.

– Khi ngươi cho người ra tay sao không nghĩ tới mối thù phải trả? Chu Hằng đè tay phải xuống một cái, áp lực kinh khủng cuốn qua, Lưu Hàn Diệp chỉ cảm thấy dường như không khí bốn phía cô đọng lại, hoàn toàn không thể động đậy!

– Con lừa đê tiện kia là tự rước lấy nhục, ta làm nhục nó thì sao chứ? Lưu Hàn Diệp vẫn còn mạnh miệng. Ở địa nhượng nào khác hắn có thể nhượng bộ, nhưng muốn hắn ở trước mặt mọi người cúi đầu thì tuyệt đối không có khả năng!

Nếu không, ngày sau sao còn có mặt mũi tranh đấu vị trí gia chủ?

Thuộc hạ nào chịu phục tùng một chủ nhân cúi đầu xin lỗi một con súc sinh?

“Bốp!” Chu Hằng phất tay chính là đánh tới một cái tát, trong một tiếng vang giòn tan, nửa bên mặt của Lưu Hàn Diệp lập tức sưng phù, chẳng những sưng lên, hơn nữa khóe miệng của hắn còn có máu loãng chảy ra.

– Thực lực ngươi mạnh hơn con lừa, ngươi có thể làm nhục nó! Hiện tại thực lực ta mạnh hơn ngươi, như vậy ta cũng có thể làm nhục ngươi!

Lưu Hàn Diệp phẫn nộ muốn nổ tung, con lừa đen tính cái gì, bất quá là một con súc sinh, mà lại chỉ là Nguyệt Minh Vương! Còn hắn là con trai độc nhất của nhị gia chủ Dương gia, bản thân lại là Nguyệt Minh Hoàng, sao có thể đánh đồng với một con lừa chứ?

– Chu Hằng! Ngươi thật quá đáng! Cha ta là nhị gia chủ Dương gia, ngươi làm nhục ta, chính là làm nhục cha ta, sỉ nhục toàn bộ Dương gia! Tên này thực rất biết cách nói, lập tức liền gán lên đầu Chu Hằng vị trí công địch của Dương gia.

Chu Hằng không thèm quan tâm lý lẽ, quay qua nói với con lừa đen: – Đến đi, cùng nhau đập hắn!

Con lừa đen đối với đề nghị này dĩ nhiên là vui vẻ đồng ý, xông lên liền vung chân đá Lưu Hàn Diệp, vừa nói: – Tiểu tử ngươi cũng thật có mặt mũi, để Lư đại gia mang thương đánh ngươi!

Con bà nó! Loại mặt mũi này ai mà muốn chứ!

Lực lượng của Lưu Hàn Diệp bị Chu Hằng trấn áp, vốn không đủ sức chống lại một người một con lừa hung ác này, bị đánh "oa oa" kêu to.

Những người khác nhìn thấy trước mắt, nhưng cũng không có người nào dám đứng ra.

Một là, bọn họ tự nghĩ cũng không phải đối thủ của Chu Hằng, tiểu tử này quá hung tàn, trước đó Nguyệt Minh Hoàng 6 luân bị hắn tát hai cái liền gãy răng phun máu… khẳng định là lực lượng cấp bậc Nguyệt Minh Đế! Hiện tại ở Dương gia trừ hai vị gia chủ ra cũng không có người thứ ba có thể chống lại hắn.

Thứ hai là, thân phận của Lưu Hàn Diệp rất cao, nhưng Chu Hằng cũng không thấp! Người ta chính là tay trong tay cùng với đại tiểu thư trở về, có cơ hội leo lên vị trí gia chủ. Nói không chừng người ta sẽ nhân cơ hội làm khó dễ thì sao?

Nếu vào lúc này ai đui mù đi lên khuyên can, không sợ sau khi Chu Hằng làm gia chủ gây khó dễ cho mình sao?

Cho nên, chuyện không liên quan tới mình, cứ ở xa xa làm khán giả là được rồi!

Kết quả là, Lưu Hàn Diệp bị đánh "oa oa" kêu to, mà những người khác thì xem đến hứng thú.

– Dừng tay, đừng đánh nữa! Rốt cục còn có người chạy tới khuyên can, không là ai khác, chính là Dương Lan Hinh. Nàng cũng không có trước tiên nhận được tin tức, chờ tới khi nhận được bẩm báo chạy tới chính là cảnh tượng hiện tại này.

Thật đúng là nhức đầu mà!

Chu Hằng là người nàng ưa thích, trừ điểm này ra, tên này còn thiên phú kiệt xuất, đại sư luyện đan, bất kể chạy tới chỗ nào đều sẽ được ngênh đón là thượng tân, hoàn toàn không cần chịu thiệt ở lại trong Dương gia nho nhỏ của nàng.

Bất luận như thế nào, nàng đều hướng về Chu Hằng.

Nhưng Lưu Hàn Diệp là con trai độc nhất của Nhị thúc, trước nay vẫn luôn đối với nàng không tệ, dù sao nàng cũng phải nhớ kỹ tình xưa.

Vì cái gì cố tình là hai người họ lại đánh nhau?

Ái chà… nói là đánh cũng không đúng, hoàn toàn là Lưu Hàn Diệp đang bị đánh, mà Chu Hằng và một con lừa đen thì đang chà đạp!

Yêu… yêu thú?

Như thế nào đột nhiên Chu Hằng kiếm một con yêu thú trở về?

Con lừa đen vốn trước đó không biết Dương Lan Hinh, tự nhiên nghe cũng không nghe, không thèm quan tâm đến lý lẽ. Chu Hằng thì ngừng lại, vẫy vẫy tay nói với Dương Lan Hinh: – Còn có một chỗ trống, có muốn cùng chung luyện tay một chút hay không?

Lưu Hàn Diệp vừa giận vừa sợ, vội vàng kêu lên: – Lan Hinh,

cứu ta! Cứu ta!

Ở trước mặt mọi người bị đánh thật sự mất hết mặt mũi.

Dương Lan Hinh liếc mắt nhìn Chu Hằng một cái: tên này như thế nào cứ thích gây chuyện như vậy chứ? Đến nước này còn kêu gọi đùa với nàng!

– Dừng tay đi! Coi như nể mặt ta! Nàng biết Chu Hằng chịu mềm không chịu cứng, dịu dàng nói với Chu Hằng, lộ ra hương vị nữ nhân nồng nặc, thái độ vô cùng mê người.

Mọi người đều biết đại tiểu thư là một vưu vật, nhưng từ trước đến nay luôn thấy một mặt nàng lãnh huyết vô tình, ai thấy bộ dáng tiểu nữ nhân kiều mỵ của nàng như thế?

Ngoan ngoãn, lúc này đại tiểu thư thật đúng là ngoan ngoãn nha!

Chu Hằng tên khốn này, quả thực tiện nghi cho hắn mà!

Nghĩ tới vẻ mê hoặc của đại tiểu thư, nghĩ tới dáng người mê ly của đại tiểu thư… mọi người đều như ăn phải một chén dấm chua, rõ ràng cũng không có phần bọn họ, nhưng cố tình trong lòng vẫn không thoải mái.

Chu Hằng gật gật đầu, nói: – Cho tiểu thư mặt mũi vậy! Hắn kéo kéo con lừa đen, nói: – Đừng đánh nữa! Chúng ta là người nhã nhặn, không cần phá hủy hình tượng của chúng ta!

– Đúng vậy! Bổn tọa là thiên địa điềm lành, sao có thể vì tiểu tử thúi này mà bị phá hủy hình tượng!

Con lừa đen cũng ngừng lại, nhưng vẫn không nhịn được dùng chân sau đá Lưu Hàn Diệp thêm vài cái.

– Diệp ca không sao chứ? Dương Lan Hinh vốn định tới đỡ Lưu Hàn Diệp dậy, nhưng vừa chạm tới ánh mắt bất mãn của Chu Hằng, biết vị này chính là tên hẹp hòi, muốn ăn dấm chua, đành phải nói suông không tới.

– Đương nhiên có chuyện! Lưu Hàn Diệp đứng lên, sau khi rời xa Chu Hằng một khoảng cách, lúc này mới giận dỗi nói.

Hắn bị đánh đau là đau, nhưng điều đó cũng không phải trọng yếu nhất, mà khiến hắn không thể chịu đựng được chính là quá trình hắn bị đánh có vô số người trông thấy! Chuyện này nhất định hắn phải đòi lại, bằng không hắn còn làm thế nào ngẩng đầu ở Dương gia được nữa?

– Chu Hằng! Ngươi nhớ kỹ cho ta, việc này ta không để yên! Hắn bỏ lại một câu sau đó liền vội vàng bỏ chạy, sợ Chu Hằng

còn có thể đuổi theo.

Chu Hằng mới không rảnh để ý đến hắn, nói với Dương Lan Hinh: – Đến đây, ta giới thiệu cho cô nương quen biết với vài người!

Nhìn Dương Lan Hinh đi theo Chu Hằng vào đại sảnh, con lừa đen không khỏi lộ ra vẻ cười xấu xa: nha đầu này thật đáng thương a, người nàng sắp quen biết cũng không chỉ vài người, hơn nữa còn có một là ma nữ đại ác ma, ngay cả Lư đại gia thấy đều phải bốn chân run rẩy!

Dương Lan Hinh đi vào trong phòng, khi nhìn thấy khắp phòng oanh oanh yến yến, nàng không khỏi trợn thật lớn hai mắt, mỹ nữ thiệt nhiều! Có mấy người không kém chút nào so với nàng, có mấy người tương đương với nàng, thậm chí có mấy người còn đẹp hơn mấy phần so với nàng!

Rồi khi nhìn thấy Hoặc Thiên, trong nháy mắt hô hấp của nàng như ngừng lại.

Trên đời này làm sao có thể có nữ nhân xinh đẹp như vậy?

Nàng kinh ngạc nhìn Hoặc Thiên, hoàn toàn không có ý niệm gì trong đầu.

Chương 552: Dã Mã Thành

Mị lực của Hoặc Thiên dĩ nhiên không thể nói rõ.

Chu Hằng vốn tưởng rằng muốn cho Dương Lan Hinh chấp nhận cùng tồn tại với các nàng cần phải hao phí chút miệng lưỡi, thế nhưng khi Dương Lan Hinh nhìn thấy Hoặc Thiên liền bị thiên nữ tuyệt thế này khuất phục hoàn toàn.

Ở nàng xem ra, ngay cả Hoặc Thiên đều có thể tiếp nhận hoa tâm của Chu Hằng, như vậy thì tại sao nàng không thể chấp nhận chứ?

Không hề nghi ngờ tuy rằng Hoặc Thiên còn không có gia nhập hậu viện của Chu Hằng, nhưng nàng xứng với danh hiệu người chủ hậu cung, nếu nàng muốn thậm chí cũng có thể để Chu Hằng hàng đêm một mình ở phòng không.

Chuyện Lưu Hàn Diệp bị đánh cũng không có dẫn tới dao động quá lớn, ngược lại cứ như vậy lặng im như không có gì xảy ra.

Tuy nhiên, việc này cũng không thực sự dễ dàng kết thúc như vậy.

Lưu Tử Sương không có ra mặt thay con mình vì Chu Hằng là tiểu bối, mà lại có quan hệ mật thiết với Dương Lan Hinh, nếu hắn đích thân ra tay với Chu Hằng coi như là ỷ lớn hiếp nhỏ, thậm chí sẽ chia rẽ toàn bộ Dương gia!

Cho nên nhất thiết hắn phải chờ Dương Thiết Hổ xuất quan, thông qua Dương Thiết Hổ gây áp lực để buộc Chu Hằng phải xin lỗi chuyện này, đồng thời đưa ra bồi thường.

Đáng tiếc hắn cũng không biết: với tính cách của Chu Hằng như thế, sao chịu cúi đầu trước người khác?

Ban đêm, Chu Hằng phân phát Thanh Hoa Đan cho mọi người, đây là đan dược có ích đối với Nguyệt Minh Vương, cuối cùng hắn để lại 20 viên, đây là dùng để kiếm tiền.

Hắn hỏi Dương Lan Hinh: – Ở gần đây có Thiên Bảo Các lớn một chút hay không?

– Muốn lớn hơn một chút, chỉ có đi Dã Mã Thành!

Chu Hằng nghe nàng nói qua chuyện 9 thành lớn, cái này tương đương với chín trung tâm hành chánh của Tây Hợi Thành, tác dụng để khuất phục bốn phương, gặp được địch nhân không dẹp yên được còn có thể hướng lên trên Tuyệt

Tiên Thành xin giúp đỡ, ở trên sẽ phái tới cao thủ trấn áp.

– Có pháp khí không gian gì có thể cất chứa vật còn sống không? Hắn lại hỏi.

– Loại pháp khí không gian đặc thù đó được gọi là Tiên Cư! Dương Lan Hinh cười chỉnh lại Chu Hằng: – Tuy nhiên Tiên Cư rất hiếm, ít nhất ở trong Tiên Thành loại cấp số Hợi Tiên Thành, Tuất Tiên Thành, Dậu Tiên Thành này đều rất khó gặp được! Hơn nữa, ngẫu nhiên xuất hiện một kiện giá tiền cũng vô cùng đắt, ít nhất phải số lượng ngàn vạn tiên thạch hạ phẩm!

Chu Hằng gật gật đầu, nói: – Ta phải đi nhìn xem!

Hắn muốn xông xáo ở Tiên giới, nhưng cũng không muốn tách ra với các nàng, tự nhiên phải vì các nàng tìm một nơi cư trú tốt hơn.

– Ta cùng đi với huynh! Dương Lan Hinh dịu dàng cười nói, lại hiện ra vẻ mê hoặc, đẹp đẽ tận xương.

Nữ nhân này chưa bao giờ cố ý làm dáng khoe khoang, nhưng nàng chính là mê hoặc trời sinh, chỉ một cái nhăn mày một tiếng cười của nàng đều hiển lộ ra hết ý phong tình, khiến người ta hoàn toàn không cầm được lòng hươu dạ vượn.

Trong lòng Chu Hằng nóng lên, một tay ôm nàng vào trong ngực, một bàn tay âm thầm thò vào trong váy dài của nàng, cắn vành tai của nàng nói: – Hiện tại chúng ta đã trở về Dương gia rồi, có phải nàng cũng nên thực hiện lời hứa hay không?

Dương Lan Hinh trợn mắt, lúc trước nàng nói xong việc rồi phải lập gia đình mới hoàn toàn trao thân cho hắn. Nhưng tên này sắc tâm thật nặng, mới vừa về tới Dương gia liền muốn ăn nàng rồi!

– Đừng… Nàng đè xuống bàn tay của Chu Hằng, có chút khó khăn phun ra một chữ, trong mũi tràn ra giọt mồ hôi, bởi vì phía dưới nàng…

– Hà hà… Chu Hằng cười cười, ngược lại không phải hắn nôn nóng, chỉ là hắn thấy nếu tình cảm giữa hai người đã quyết định: có một số việc phát sinh sớm một chút thì phát sinh đâu có gì khác biệt?

– Huynh luyện chế Thanh Hoa Đan nhiều thêm một chút nữa… Ta dùng với!

Chờ sau khi Chu Hằng lui binh, Dương Lan Hinh xoay người lại chủ động hôn Chu Hằng một cái, nói.

Thanh Hoa Đan chính là đồ tốt, dùng để thu mua lòng người là không còn gì tốt hơn. Kẻ bề trên ân uy cùng thi mới có thể bảo đảm thống trị lâu dài không suy. Dương Lan Hinh hiển nhiên am hiểu sâu sa đạo xử thế này. Tuy nhiên, vừa mới cự tuyệt Chu Hằng, hiện tại lại muốn hắn làm việc, Dương đại tiểu thư cũng cảm thấy có hơi áy náy, bởi vậy chủ động thơm hắn một cái.

– Không ngờ ta chỉ là một tên khổ sai như thế? Chu Hằng cố ý kêu oan.

– Vì ta, huynh không muốn sao? Dương Lan Hinh lườm hắn một cái nói đầy quyến rũ.

– Hà hà… Ta chỉ nguyện ý cúc cung tận tụy ở trên người muội!

– Lưu manh!

…

Chuyện đi Dã Mã Thành, dĩ nhiên không thể gióng trống khua chiêng dẫn toàn bộ các nàng đi theo. Nếu thật làm vậy, phỏng chừng Chu Hằng cũng đừng làm chuyện chính, luôn luôn phải đánh nhau cùng những nhị thế tổ quần áo lụa là kia.

Sau một phen thương lượng, cuối cùng quyết định sẽ do Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Dương Lan Hinh cùng đi bồi tiếp Chu Hằng. Những người khác thì phải đàng hoàng ở lại Dương gia, có Hoặc Thiên tọa trấn, mọi sự không đáng ngại.

Con lừa đen cũng muốn đi giúp vui, nhưng con lừa đê tiện này còn dễ gây họa hơn cả Chu Hằng, sao Chu Hằng dám để nó đi theo.

Sau khi xếp đặt đâu đó thỏa đáng, Chu Hằng ra đi với hai nàng.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ sở dĩ được các nàng đẩy ra, là bởi vì nàng cận kề Chu Hằng thời gian không bao lâu đã tách ra rồi, các nàng cũng không phải là người không thông cảm, bởi vậy liền đề cử cho Nguyệt Ảnh Thánh Nữ có cơ hội chung đụng với Chu Hằng.

Cộng thêm nàng và Dương Lan Hinh vốn chỉ gặp một lần.

Lúc trước Nguyệt Ảnh Thánh Nữ che mặt, Dương Lan Hinh cũng không biết bộ dáng nàng thế nào! Khi đó nàng còn rất có tự tin, nhận định Nguyệt Ảnh Thánh Nữ chẳng qua là nữ nhân quê mùa, đợi đến giờ nhìn thấy dung nhan chân chính của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, không khỏi khơi dậy lòng hiếu thắng của nàng.

Luận về dung mạo, khẳng định là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ phải cao hơn một bậc, tuy nhiên Dương Lan Hinh thắng ở dáng người nóng bỏng, bộ ngực kia cũng chỉ có Cổ Tư mới có thể thắng nàng một bậc, mà bờ mông săn chắc đẫy đà mượt mà, có thể nói là nét đặc trung riêng của mọi người nữ.

Hơn nữa vẻ phong tình quyến rũ của nàng cũng là số một số hai, mị công không kém Tiêu Họa Thủy chút nào: dung mạo này, dáng người này, phong tình này… ba thứ cộng vào nhau, đủ để nàng có tư cách cạnh tranh vẻ đẹp với Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

Chu Hằng nhìn bên trái một chút bên phải một cái, chỉ cảm thấy mỗi nàng đều là cực phẩm, không thể không nói thật đúng là khó khăn, nếu nói người nào mê người hơn người nào.

Dù sao đều là nữ nhân của hắn, phân hơn thua như vậy để làm chi chứ?

Hắn là nghĩ như vậy, nhưng giữa nữ nhân trong đó thì sao có thể chân chính ở chung hòa thuận? Hơn nữa hai nàng đều là thiên hương quốc sắc cấp bậc mầm tai hoạ, đương nhiên càng muốn phân ra cao thấp, một đường không ngừng ngầm đấu đá.

Đối với loại cạnh tranh này, Chu Hằng rất vui thích, bởi vì mặc kệ thắng bại như thế nào, hắn luôn là kẻ hưởng diễm phúc nhất.

Một đường hương diễm, gần nửa ngày sau bọn họ đi tới ngoài Dã Mã Thành.

Đây là từ khi Chu Hằng đi tới Tiên giới, nhìn thấy tòa thành thứ nhất ý nghĩa chân chính.

Không hổ là một trong 9 tòa thành chỉ có trên đại lục này. Dã Mã Thành cực kỳ rộng lớn, bởi vì cả tòa thành có hình dạng như tuấn mã mới có tên Dã Mã Thành.

Theo Dương Lan Hinh giới thiệu, Dã Mã Thành này có trận pháp của cao nhân Tuyệt Tiên Thành bày ra, một khi khởi động thì dù là Nhật Diệu Vương đều không thể đánh thủng. Có thể nói là một trong những chỗ an toàn nhất của toàn bộ Tây Hợi Thành.

Thực ra có uy danh của Tuyệt Tiên Thành trấn áp, dù không có trận pháp phòng ngự cũng tuyệt đối không có thế lực nào dám ăn gan báo phát động tiến công Dã Mã Thành, vậy thì đúng là chán sống rồi!

Khi nhìn thấy Dã Mã Thành, Chu Hằng mới biết được vì sao khu chợ của Mông gia chỉ có thể gọi là khu chợ: quả thật, khu chợ Mông gia chỉ có thể so sánh với một thành thị ở Phàm giới, mà Dã Mã Thành này… thì ít nhất lớn gấp trăm lần khu chợ Mông gia!

Muốn đi vào tòa Dã Mã Thành này ít nhất phải có tu vi Nguyệt Minh Hoàng, hoặc là có được Tiên Thành lệnh cấp bậc này, hoặc phải là cư dân "thổ địa" trong thành, có lệnh bài thông hành chuyên dùng.

Thành này cộng tất cả có 4 cửa thành, mỗi cửa thành đều có binh sĩ đóng giữ duy trì trật tự.

Dương Lan Hinh có Tiên Thành lệnh, đương nhiên không bị làm khó dễ, ba người thuận lợi đi vào trong thành.

Không hổ là một trong 9 thành lớn, tuy rằng tường thành không cao, nhưng vì có pháp trận Tụ Linh cao cấp hơn, mật độ linh khí còn nồng đậm hơn ở trên ngọn núi Dương gia! Đây cũng là nguyên nhân vì sao người từ ngoài đến phải có Nguyệt Minh Hoàng mới có thể đi vào, bản thân linh khí đã là một loại tài nguyên!

Đương nhiên, linh khí càng nồng đậm, trọng lực cũng càng lớn.

– Chu Hằng! Không cần sinh sự! – Phu quân! Không cần sinh sự!

Sau khi đi vào cửa thành, hai nàng gần như đồng thời nói với Chu Hằng. Sau khi nói xong, hai nàng đều bật cười. Xem ra các nàng rất hiểu biết tính cách của Chu Hằng: Tên này chính là một tên không an phận!

Chu Hằng không khỏi sắc mặt tối sầm, hắn có thích gây chuyện như vậy sao?

Trong lòng hắn khó chịu, chắp tay sau lưng đi ở trước nhất, nhưng đi chưa được mấy bước hắn liền ngừng lại.

– Như thế nào không đi? Dương Lan Hinh biết rõ còn hỏi.

– Vô nghĩa, ta không biết đường đi! Chu Hằng ngắm mông nữ nhân này một cái, nữ nhân này lại muốn đánh vào mông hay sao?

Dương Lan Hinh bị ánh mắt tràn ngập tính xâm lược của hắn nhìn mình, trong lòng hoảng hốt, thật đúng là sợ tên to gan lớn mật này sẽ tạo ra chuyện gì nữa, liền vội vàng đi tới ôm cánh tay của hắn, nói: – Tên nhỏ mọn!

Ba người một đường đi thẳng tới Thiên Bảo Các. Thiên Bảo Các trong Dã Mã Thành này tuy rằng không phải thương hiệu độc nhất nhưng cũng là thương gia thực lực cường đại nhất, nhà khác có hắn có, nhà hắn có nhà khác chưa chắc có.

Chu Hằng trước bán ra 20 viên Thanh Hoa Đan, sau đó thu mua một số lớn tài liệu.

Dược sư Thiên Bảo Các ở nơi này cao cấp hơn một chút, đeo phù hiệu Dược sư nhị tinh. Tuy nhiên bị Thanh Hoa Đan cực phẩm chấn cho giật mình cả kinh, đưa ra giá cao thu mua: một quả giá 3000 tiên thạch hạ phẩm.

Thực ra nếu Chu Hằng không bán mà lựa chọn ủy thác cho Thiên Bảo Các bán đấu giá, vậy khẳng định có thể kiếm thêm nhiều. Nhưng luyện đan bây giờ đối với Chu Hằng đâu tính cái gì? Hắn mới lười chờ đợi.

Tuy nhiên, giống y như Dương Lan Hinh nói, loại bảo vật Tiên Cư ở cấp bậc Hợi Tiên Thành này rất hiếm, ít nhất phải chừng mười năm mới gặp một kiện, mà giá tiền thì phải ngàn vạn tiên thạch hạ phẩm.

Chu Hằng cũng biết Tiên Cư không phải muốn mua có thể mua, nhưng trong lòng vẫn có phần thất vọng. Ba người từ trong Thiên Bảo Các đi ra, đột nhiên hắn dừng chân lại, ánh mắt hướng tới một tòa kiến trúc.

Nói xác thực, là nhìn về phía bảng hiệu của tòa kiến trúc này. “Hiệp hội Dược sư?”

Dương Lan Hinh nhìn theo ánh mắt của Chu Hằng, trên gương mặt xinh đẹp lộ ra vẻ nghi hoặc.

– Đi! Ta muốn đi kiếm danh hiệu Dược sư thập tinh đùa chơi! Chu Hằng cười nói.

Dược sư bình xét cấp bậc tuy rằng không phải tượng trưng cho thực lực, nhưng Dược sư ở Tiên giới thật sự quá ít, nếu hắn có một danh hiệu Dược sư, vậy thì không thể nghi ngờ chính là một tấm hộ thân phù rất tốt.

Hắn nói con lừa đen là con tinh rước họa, thực ra là chính hắn mới đúng! Chuyện gì xem không vừa mắt là lập tức vung nắm tay!

Dương Lan Hinh cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nhìn nhau một cái, trong lòng đều nói Dược sư thập tinh đâu có dễ kiếm như vậy!?! Đây chính là tồn tại được xưng là Thánh Dược sư!

Cái chữ Thánh này chính là không thể loạn dùng!

Ban đầu thời điểm ở Huyền Càn đại lục, Dương Thiên Thánh giả bởi vì có lòng vì võ nghiệp thiên hạ to lớn, không biết tốn bao nhiêu năm mới được tôn xưng là Thánh giả, những người khác, dù là Vạn Cổ Đại Đế cũng không có được danh hiệu mang chữ Thánh.

Nghe nói, toàn bộ Dược sư ở Tiên giới mang chữ Thánh không vượt qua mười người!

Chu Hằng lại còn nói muốn kiếm cái danh hiệu Dược sư thập tinh đùa chơi một chút, thật đúng là khoa trương quá lợi hại đi!

Ai bảo tên này là nam nhân của mình chứ? Hai nàng nhìn nhau một cái sau đó đều thuần thục đi theo phía sau Chu Hằng.

Đây là nữ nhân thông minh biết khi nào thì tuyệt đối phải đi theo nam nhân.

– Hiệp hội Dược sư, không được xông loạn! Nhìn thấy ba người Chu Hằng đi tới, hai người giữ cửa lập tức quát to, hoàn toàn phóng ra khí tức Nguyệt Minh Vương…

Chương 553: Chứng thực danh hiệu Dược sư

Nguyệt Minh Vương tuyệt đối không tính là cao thủ ở Tiên giới, nhưng ở trong Hợi Tiên Thành này mà có thể lấy Nguyệt Minh Vương làm gác cửa, đủ thấy được nội tình thâm hậu, tiền bạc đầy tràn của Hiệp hội Dược sư.

Ngành sản xuất nào đạt đến lũng đoạn thì có nghĩa là tài nguyên cuồn cuộn, huống chi đan dược vẫn là thứ cần thiết mà tu giả không thể tránh khỏi!

Hiệp hội Dược sư có tư cách ngông nghênh, ngay cả mấy canh cửa cũng rất là ngông cuồng.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Ta là Chu Hằng, đến đây chứng thực danh hiệu Dược sư!

– Có đề cử Dược sư chứ? Thấy Chu Hằng đến chứng thực danh hiệu Dược sư, hai người gác cửa này lập tức trở nên khách khí, dù chỉ là Dược sư nhất tinh thì bọn họ cũng không đắc tội nổi.

Chu Hằng lắc đầu, chứng thực Dược sư này còn cần có người

đề cử?

– Vậy ngươi là học trò của vị Dược sư nào? Hai người gác cửa lại hỏi.

– Tự học thành tài! Chu Hằng mặt dày nói.

“Xì!” Trong đan điền, Hỏa Thần Lô liền phun một cái, thầm mắng một tiếng không biết xấu hổ.

Vẻ khách sáo của hai người gác cửa này lập tức không cánh mà bay, tên này chỉ là đồ nhà quê, tám phần là giống phần lớn những thanh niên nhiệt huyết, nghĩ rằng học luyện đan vài ngày là có thể trở thành Dược sư!

Người tuổi trẻ bây giờ mà, theo đuổi quá xa vời!

– Đi theo ta! Một thủ vệ nói, dù là tên quê mùa, nhưng Hiệp hội Dược sư có quy định của Hiệp hội Dược sư, bất cứ ai cũng có thể tới chứng thực danh hiệu Dược sư – chỉ cần nộp tiền, có qua hay không lại là chuyện khác.

Thủ vệ dẫn ba người Chu Hằng đi vào một gian phòng, bên trong có một lão già mặt mũi gian xảo đang ngồi ngủ gật. Thủ vệ gõ bàn, nói: – Lão Ngụy, có người muốn chứng thực Dược sư, làm thủ tục đi!

Lão già giật mình tỉnh lại, xoa xoa mũi, nhìn về phía ba người Chu Hằng, hỏi: – Ba người các ngươi đều muốn chứng thực Dược sư?

– Chỉ một mình ta! Chu Hằng chỉ vào bản thân nói.

– Trước đó có danh hiệu Dược sư chưa? Lão già hỏi.

– Chưa!

– Vậy phí thủ tục, phí tài liệu, tổng cộng 1000 tiên thạch hạ phẩm! Lão già nhanh nhẹn nói, đưa tay ra.

– Hả, ngươi không hỏi ta muốn chứng thực Dược sư mấy tinh? Chu Hằng có phần kỳ quái.

– Nói nhảm, trước đó ngươi không có danh hiệu Dược sư, chẳng lẽ còn muốn trực tiếp chứng thực Dược sư nhị tinh? Lão già càng thêm kỳ quái nhìn Chu Hằng.

– Ha ha! Thủ vệ kia đã cười to, tự nhiên là chê cười Chu Hằng tự cảm thấy mình quá cao, muốn một bước lên trời.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Dương Lan Hinh thì mặt nhỏ đỏ rực, phu quân này gây ra trò cười rồi!

Chu Hằng lại không hề để ý, nói: – Hiệp hội Dược sư có quy định, không thể trực tiếp chứng thực Dược sư thập tinh?

Phụt!

Lão già cùng thủ vệ đồng loạt phun nước miếng, người trẻ tuổi này đúng là dám nói, Dược sư thập tinh! Khắp Tiên giới có bao nhiêu Thánh Dược sư? Ngươi nha còn chưa mọc đủ lông, lại còn vọng tưởng muốn thành Thánh Dược sư, không sợ bị người ta cười rụng răng.

– Quả thật không có quy định như thế! Nhưng mà người bình thường đều bắt đầu từ Dược sư nhất tinh, từng bước tiến lên, làm người phải đứng cho vững vàng! Lão già lời nói sâu xa khuyên bảo Chu Hằng.

Người ta có ý tốt, Chu Hằng cũng không để vào lòng, chỉ mỉm cười, nói: – Nếu không có quy định không thể trực tiếp chứng thực Dược sư thập tinh, vậy ta chứng thực Dược sư thập tinh cũng không vi phạm quy định, đúng chứ?

– Đúng thì đúng… Lão già vốn còn định khuyên Chu Hằng nữa, nhưng nhìn thấy hắn mỉm cười kiên quyết, liền biết khuyên cũng uổng công, loại thanh niên này đang lúc nhiệt huyết nhất, không đụng vào tường là sẽ không quay đầu.

Thôi đi, để cho hắn đụng đâu, mới bằng lòng làm người, làm việc thực tế!

– Người trẻ tuổi, chỗ chúng ta chỉ là một cái phân hội Dã Mã Thành, còn chưa có tư cách chứng thực Dược sư thập tinh, cao nhất cũng chỉ có tam tinh! Lão già cười nói.

– Tam tinh thì tam tinh vậy, coi như cũng được! Chu Hằng bâng quơ nói.

Ngẫm lại cũng đúng, muốn trở thành Dược sư thập tinh thì đương nhiên phải luyện chế đan dược thập phẩm. Mà càng là đan dược bậc cao thì càng cần tài liệu cao cấp, chỉ là Tây Hợi Thành này thì làm sao lấy ra được?

Sao mà người này nói chuyện lớn lối vậy chứ!

Như là Dược sư tam tinh chỉ là đá nhỏ trên đường, chỉ cần cúi xuống là nhặt được.

Lão già cùng thủ vệ đều thầm bực mình, nhưng người ta chỉ là cuồng ngạo một chút, cũng không cần phải đi chấp nhặt với người trẻ tuổi quá nhiệt huyết như thế. Chỉ cần để hắn thử một lần là sẽ đụng vào hiện thực đến vỡ đầu chảy máu.

– Ngươi muốn chứng thực Dược sư tam tinh thì Dược sư tam tinh, nhưng phí tài liệu cùng phí thủ tục phải đắt hơn nhiều, phải trả 5 vạn tiên thạch hạ phẩm! Lão già mặt không biểu tình nói, quả thật lười khuyên bảo tiểu tử ngốc không biết trời cao đất rộng này.

Quá ác!

Dù cho tài liệu luyện chế đan dược tam phẩm khá đắt, nhưng cũng không đắt đến cỡ náy

Khó trách Hiệp hội Dược sư tiền của tràn đầy, chỉ là chứng thực Dược sư mỗi năm cũng có thể tích lũy được bao nhiêu là tiên thạch!

Bán 20 viên Thanh Hoa Đan dù để cho Chu Hằng kiếm được 6 vạn tiên thạch hạ phẩm, nhưng mua tài liệu cũng tốn gần 3 vạn, cộng thêm trước đó còn lưu lại một chút tiên thạch, nhưng tổng cộng lại cũng chỉ còn không tới 4 vạn.

Chu Hằng đành phải mượn Dương Lan Hinh một chút.

Mặc dù Dương Lan Hinh biết Chu Hằng biết luyện Thanh Hoa Đan, nhưng dù sao cũng là nghe Chu Hằng nói, căn bản chưa thấy tận mắt. Còn danh hiệu Dược sư lại rất hiếm thấy quý giá, Chu Hằng lại muốn trực tiếp chứng thực Dược sư tam tinh, làm cho nàng rất không có lòng tin!

Tuy rằng 1 vạn tiên thạch không tính là nhiều, nhưng cũng là một nửa tiền lãi ròng trong một tháng của Dương gia, không phải là gió thổi tới!

Thôi, coi như cho Chu Hằng mua một bài học!

Dương Lan Hinh đau lòng bỏ ra 1 vạn tiên thạch hạ phẩm góp đủ số cho Chu Hằng.

Nếu làm xong thủ tục, Chu Hằng cũng được dẫn vào trong phòng luyện đan, nơi này chỉ có thể cho một mình hắn vào, toàn bộ quá trình sẽ có người Hiệp hội Dược sư theo dõi, phòng ngừa xảy ra tình huống gian lận.

Muốn chứng thực Dược sư tam tinh thì thật ra cũng đơn giản, chính là luyện ra ba loại đan dược tam phẩm trong thời gian quy định. Đương nhiên, còn phải đạt tới tỷ suất thành đan tương đối, càng là đan dược bậc thấp, yêu cầu tỷ suất thành đan lại càng cao.

Ví dụ như Dược sư nhất tinh phải đạt tới tỷ suất thành đan năm thành trở lên, còn Dược sư thập tinh, luyện chế một lò đan dược thập phẩm có thể thành đan một viên đã coi như thành công rất lớn! Còn bình thường, 10 lò có thể ra được một viên cũng đã hợp cách.

Tỷ suất thành đan của Dược sư tam tinh phải đạt đến 4 thành trở lên, Chu Hằng lấy được tài liệu tính theo phân lượng thì mỗi phần có thể luyện chế khoảng 20 viên, như vậy ít nhất phải cho ra 8 viên mới coi như thông qua.

Nhưng mà, đừng nói người Hiệp hội Dược sư, ngay cả Dương Lan Hinh cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng không tin Chu Hằng có thể luyện ra dù chỉ là một viên.

Nhất là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, nàng hiểu biết Chu Hằng tự nhiên vượt xa những người khác, vị này ở Phàm giới căn bản đã không có học qua luyện đan, hiện tại mới đến Tiên giới bao lâu, lại đi chạy tới luyện chế đan dược tam phẩm?

Không, kỳ thật tên này là muốn luyện chế đan dược thập phẩm, chỉ là chỗ này không có tài liệu cho hắn luyện chế mà thôi.

Ôi, đợi lát nữa còn không biết bị người ta cười đến cỡ nào!

Nhưng đối với hai người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Chu Hằng là nam nhân của các nàng, các nàng có thể cười nhạo Chu Hằng,

nhưng tuyệt đối không cho phép người khác làm vậy! Hai vưu vật xinh đẹp lập tức hóa thân thành cọp cái, trợn mắt nhìn những người xung quanh.

Quá trình luyện đan sẽ có người Hiệp hội Dược sư giám sát, muốn chứng nhận cấp bậc Dược sư càng cao, tự nhiên bên phía Hiệp hội Dược sư sẽ phái ra người có thân phận càng cao. Nhưng bởi vì hành động của Chu Hằng ở trong mắt mọi người chỉ là làm ẩu, cho nên bên phía Hiệp hội Dược sư chỉ phái ra một học đồ tới giám sát, ngay cả danh hiệu Dược sư nhất tinh cũng chưa có.

Chu Hằng lại không quan tâm, sự thật chính là phản kích tốt nhất. Khi hắn lấy ra đan dược luyện thành, dĩ nhiên sẽ cho mọi người cái tát thật mạnh.

Hắn lấy ra Hỏa Thần Lô, Hiệp hội Dược sư cho phép sử dụng lò luyện đan cùng củi lửa của mình – dược sư thì khẳng định phải sử dụng lò luyện đan của mình là thuận tay nhất, còn nắm giữ hỏa hầu thì chênh lệch chút xíu, cũng sẽ cách biệt ngàn dặm.

Chu Hằng bày tài liệu một vòng xung quanh, dựa theo quy định của Hiệp hội Dược sư, hắn có tổng cộng 3 ngày.

Hắn làm sao mà biết luyện đan thế nào, giả vờ giả vịt sắp xếp tài liệu xong, một hơi ném hết một phần tài liệu Hồi Xuân Đan vào trong Hỏa Thần Lô.

– Tiểu tử thối, ngươi lại lấy bổn tọa ra lừa gạt danh hiệu ở Hiệp hội Dược sư, đúng là vô sỉ mà! Hỏa Thần Lô cũng đê tiện đến tận xương như con lừa đen, biết rõ nói lời này chỉ là tự chuốc lấy khổ, nhưng vẫn miệng tiện nói cho ra.

Không đúng, không phải dùng miệng, là dùng thần thức, đủ thấy được lò luyện đan này tiện từ ngoài vào trong.

– Bớt nói nhảm, làm nhiều chuyện đi, về sau ta cho ngươi chút linh hỏa mà ăn! Chu Hằng nói, có câu hoàng đế không để lính đói bụng, cũng không thể cứ uy hiếp cái bếp lò đê tiện này mãi, đôi khi cũng nên hứa chỗ tốt với nó.

Hỏa Thần Lô thích nhất là linh hỏa, ngang với nam hảo sắc yêu thích mỹ nữ vậy.

– Tiểu tử, cái này là ngươi nói, không được lừa bổn tọa! Quả nhiên Hỏa Thần Lô lập tức mặt mày hớn hở, bộ dáng gấp gáp.

– Luyện đan!

Hỏa Thần Lô được Chu Hằng cam đoan, lập tức bắt đầu ra sức luyện ra đan.

Nó đê tiện thì đê tiện, nhưng trên mặt luyện đan thì lợi hại hơn

bất kỳ Thánh Dược sư nào, chỉ mới vài phút, nó liên truyền cho Chu Hằng dao động thần thức là đã luyện đan thành công.

Chu Hằng mở lò luyện đan ra xem, có đến 23 viên!

Ấn theo phân lượng, phần tài liệu này chỉ đủ luyện chế ra 20 viên, làm sao lại có 23 viên? Hắn thoáng nghĩ liền hiểu, 20 viên thành đan ước chừng là đối với Thánh Dược sư hay Thiên Dược sư, nhưng Hỏa Thần Lô là tồn tại thế nào?

Miểu sát Thánh Dược sư!

Nếu đã vậy, luyện ra 23 viên thì có gì mà kỳ quái.

Chu Hằng cất Hồi Xuân Đan vào bình đan đã sớm chuẩn bị trước, sau đó lấy ra phần tài liệu thứ hai, bắt đầu luyện chế Băng Sương Đan. Lần này cũng có phân lượng 20 viên, nhưng Hỏa Thần Lô lại luyện ra 24 viên.

Cuối cùng là Bổ Nguyệt Đan, chỉ có phân lượng 10 viên, nhưng Hỏa Thần Lô vẫn tăng sản lượng, thu được 11 viên thành đan.

Xong chuyện!

Chu Hằng cầm ba bình đan, gõ cửa phòng.

Cái gì, xong rồi?

Dược đồ phụ trách giám sát sửng sốt, hắn xuyên qua pháp trận nhìn Chu Hằng, hắn có thể trực tiếp thấy được tình huống ở bên trong phòng, nhưng ngược lại thì không được.

Lúc này mới qua có nửa giờ, vậy là xong rồi?

Tự nhiên dược đồ kia không tin Chu Hằng đã làm xong, trong nửa giờ có thể luyện toàn bộ ba lò đan dược đều phế bỏ… Cái này cũng phải có chút bản lĩnh chứ, làm sao là người ngoài nghề được?

Nhưng Chu Hằng đã đi ra, dựa theo quy định phải tiến hành nghiệm đan.

Chương 554: Lợi hại đến đỉnh

– Cái… cái gì! Mở ra bình đan, đổ ra một viên Hồi Xuân Đan ngửi một cái, học đồ kia lập tức nhảy cao ba xích như mèo bị đạp phải đuôi, trên mặt tràn đầy kích động.

Tuy rằng hắn còn chưa lấy được danh hiệu Dược sư, nhưng chẳng qua là hắn không đủ trình độ luyện đan, nhưng đánh giá đan dược thì không phải chỉ có Dược sư mới làm được!

Làm việc vặt, huấn luyện lâu dài ở Hiệp hội Dược sư, ít nhất phân biệt đan thì không cũng không thua gì Dược sư nhị tinh tiêu chuẩn.

Hồi Xuân Đan, màu sắc mượt mà, phẩm chất cực tốt, mùi hương càng thấm sâu phế phổi, chỉ riêng từ điểm này, ít nhất cũng có thể phán xét là thượng phẩm, còn số lượng, lại đến 20 viên!

Tỷ suất thành đan trăm phần trăm!

— Đó là vì Chu Hằng thu hồi mấy viên dư ra, tránh cho quá biến thái.

Học đồ kia cạy một chút nhỏ đan dược, đặt vào miệng nhấm thử, sắc mặt càng thêm kinh hãi.

Tuyệt đối là Hồi Xuân Đan thượng phẩm, hắn có thể tự cảm nhận rõ tính trị liệu cực mạnh này!

Sao lại thế này!

Tiểu tử này chỉ dùng nửa giờ liền luyện ra một lò Hồi Xuân Đan, hơn nữa còn là tỷ suất thành đan trăm phần trăm? Không đúng không đúng, tên này không chỉ luyện chế một lò Hồi Xuân Đan, còn có Băng Sương Đan, Bổ Nguyệt Đan!

Hắn kích động mở ra hai bình đan khác, vừa ngửi vừa nhấm thử, hắn liền muốn ngất đi.

Toàn bộ là cấp bậc thượng phẩm! Là tối thiểu!

Chẳng lẽ trước đó Chu Hằng đã luyện chế sẵn ba loại đan dược này, hiện tại chỉ là lấy ra ba loại đan dược này từ trong pháp khí không gian? Không đúng, rõ ràng là đan dược này vừa mới luyện chế xong, tuyệt không giống như đã để thật lâu.

Trên đó còn để lại mùi ngọn lửa, còn mới tươi như thế!

– Này, kiểm tra xong chưa? Chu Hằng khoanh tay ngang ngực nói.

Học đồ kia nghẹn lời cứng họng, còn chưa phục hồi lại từ trong khiếp sợ.

Nhìn cảnh này, hai nàng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vốn còn tưởng là Chu Hằng đang làm chơi, cũng đều lộ ra vẻ kinh dị. Các nàng thông minh cỡ nào, tự nhiên đoán được Chu Hằng tuyệt đối đã luyện chế thành công, thế mới làm đối phương cả kinh đến thẳng mắt.

Nam nhân của các nàng… quả thật không gì không làm được!

Nghĩ đến đây, hai nàng đều toát ra vẻ tự hào.

– Xin… xin đợi một lát, tiểu nhân không làm chủ được, lập tức sẽ đi mời đại trưởng lão ra đây! Cuối cùng học đồ này hồi thần lại, khom người hành lễ với Chu Hằng, thái độ chuyển biến xoay 180 độ, toát ra kính sợ không thôi.

Thân phận Dược sư đặc thù, dù cho Sáng Thế Đế đến đây, bọn họ cũng chưa chắc để vào trong mắt, nhưng cũng như võ giả sùng bái cường giả, mỗi một Dược sư cũng đều tràn đầy kính sợ Dược sư bậc cao.

Nếu ba loại đan dược này thật là do Chu Hằng luyện chế, như vậy hắn quả thật xứng với danh Dược sư tam tinh!

Tuy rằng Hiệp hội Dược sư nơi này có thể trao cho danh hiệu Dược sư tam tinh, nhưng trên thực tế không có tồn tại Dược sư tam tinh, dù cho đại trưởng lão phụ trách quản lý cũng chỉ là Dược sư nhị tinh mà thôi.

— Bất luận là Hợi Tiên Thành hay Tuất Tiên Thành hoặc là Dậu Tiên Thành, đều không có tồn tại Dược sư tam tinh, bởi vì không đủ cấp bậc! Dược sư tam tinh ít nhất cũng phải xuất hiện ở cấp bậc Thân Tiên Thành.

Nếu như Chu Hằng trở thành Dược sư tam tinh, ngay cả đại trưởng lão cũng phải cung kính ở trước mặt hắn, nói gì là tiểu nhân vật như hắn?

Tuy nhiên hắn không có tư cách trao danh hiệu Dược sư tam tinh, phải đi tìm đám người đại trưởng lão.

Không bao lâu, mười mấy người trước sau tràn vào phòng, tuổi tác khác biệt, tu vi khác nhau, nam có nữ có, chỗ giống nhau là trên người tỏa ra mùi thuốc rất mạnh.

Chu Hằng quét qua một vòng, trên ngực những người này đều có đeo minh bài, có một ngôi sao cũng có hai ngôi sao, nhưng không có tồn tại ba ngôi sao.

– Các hạ, ba loại đan dược này đều là do ngươi luyện chế? Một lão nhân đeo minh bài hai ngôi sao nói, trên mặt không che giấu được khiếp sợ.

Toàn trường cũng chỉ có ba người đeo minh bài như vậy, người nói chuyện chính là đại trưởng lão, tên là Đồ Cương. Hai người khác là nhị trưởng lão Nguyên Phong cùng tam trưởng lão Lý Tú Phân.

Chu Hằng tự nhiên không có một chút hứng thú với nam nhân, dừng lại trên người Lý Tú Phân một chút, đây là một thục phụ hơn 30 tuổi, dung mạo có chút xinh đẹp, thân thể đầy đặn tràn đầy ý vị thành thục.

Nhưng cũng chỉ là tạm dừng một chút, so với Nguyệt Ảnh Thánh Nữ hay Dương Lan Hinh thì nàng ta kém nhiều lắm, Chu Hằng làm sao có thể động lòng với nàng được.

– Đúng vậy! Chu Hằng gật đầu, trước khi chưa có được danh hiệu Dược sư tam tinh, hắn không muốn xảy ra thêm chuyện.

– Không phải lão phu không tin ngài, nhưng nghe nói ngươi chỉ cần nửa tiếng là luyện chế xong ba loại đan dược này? Đồ Cương dùng ánh mắt hoài nghi nhìn Chu Hằng, điều này thật là quá không thể tưởng tượng.

– Vậy không được hay sao?

Chu Hằng hỏi lại.

Không phải là không được, mà là quá quá lợi hại! Dù là Thánh Dược sư cũng có thể làm được không? Khó trách tên này vừa mở miệng liền muốn chứng thực Dược sư thập tinh, dựa vào tốc độ luyện đan nhanh như vậy là cũng đã có tư cách rồi!

— Nếu ba phần đan dược này quả thật là hắn luyện chế.

– Các hạ, có thể nào lại luyện chế lần nữa được chứ? Đồ Cương hỏi, mặt già không khỏi đỏ lên, yêu cầu như vậy đúng là không ra sao cả, là chính bọn họ sơ xuất, chỉ phái một học đồ đi giám sát.

– Ta không còn tiền! Chu Hằng vỗ tay, rất là nghênh ngang nói.

– Không cần tiền! Không cần tiền! Chúng ta cung cấp tài liệu, luyện chế ra đan dược cũng thuộc về ngươi, chỉ cần tận mắt

kiểm chứng thôi! Đồ Cương liền vội vàng nói, nếu Chu Hằng thật sự là đại sư luyện đan, như vậy chỉ riêng quan sát thủ pháp luyện đan của hắn một chút cũng đủ có ích rất lớn đối với bọn họ.

Chu Hằng ngẫm lại, vụ này có thể làm được, dù sao tài liệu đan dược tam phẩm cũng khá là quý giá, không thấy lúc trước hắn phải móc ra phí tài liệu 5 vạn tiên thạch hạ phẩm hay sao?

Khi không kiếm được tiền thì làm gì mà không làm?

Mọi người đều vào phòng đan, mỗi người đã không còn dám coi thường Chu Hằng nữa, tuy rằng còn có vài phần hoài nghi, nhưng lại càng khao khát, nếu thật là bọn họ có thể "chứng đạo" cho Chu Hằng, vậy cũng là vinh quang to lớn!

Bất luận là tốc độ luyện đan của Chu Hằng, hoặc là phẩm chất đan, tỷ suất, đều rõ ràng là tiêu chuẩn cấp Thánh – thậm chí còn muốn vượt qua!

Ngẫm lại cũng làm cho bọn họ kích động mà, đương nhiên muốn tận mắt quan sát quá trình luyện đan của Đại sư cấp bậc này.

Không bao lâu sau, tự nhiên có dược đồ đưa tài liệu tới, bày một vòng quanh Chu Hằng.

Chu Hằng làm bộ chọn lựa một lúc, liền nhanh chóng mất kiên nhẫn, ném hết tài liệu Hồi Xuân Đan vào trong Hỏa Thần Lô.

Cảnh tượng này làm các Dược sư nhìn đến trợn mắt cứng lưỡi!

Có luyện đan như vậy sao?

Luyện đan phải để ý hỏa hầu, khi nào thì bỏ tài liệu gì, dùng lửa cỡ nào cũng có chú ý nghiêm khắc, tùy tiện ném lung tung như Chu Hằng… đây là luyện đan hay là xào rau?

Dù là xào rau cũng phải chú ý hơn thế này!

Chẳng lẽ những đan dược trước đó không phải do Chu Hằng luyện chế, mà là do hắn chuẩn bị từ trước?

Không thể nào, rõ ràng những đan dược đó vừa mới luyện chế, còn rất là mới!

Nhìn không hiểu? Vậy chờ đi, dù sao nghe nói tốc độ luyện đan của Chu Hằng nhanh đến quá đáng, bọn họ cũng không cần chờ bao lâu.

Chu Hằng vẫn làm bộ đốt lửa lên, vỗ vỗ Hỏa Thần Lô, hai mắt khi mở khi nhắm, như là đang dùng bí pháp gì đó.

Điều này làm cho các Dược sư nhìn như lọt trong sương mù, đa số bọn họ cho rằng Chu Hằng đang làm bậy, nhưng lại không quá xác định. Bởi vì nếu đan dược trước đó quả thật là do Chu Hằng luyện chế ra, như vậy khẳng định hắn sẽ vận dụng một ít thủ đoạn phi phàm, bằng không làm sao có thể 10 phút là luyện ra một lò đan dược?

Chỉ là vỗ rồi vỗ như thế, thật sự không nhìn ra là thủ pháp gì!

Không thể không nói, đại sư chính là đại sư, quá cao thâm khó lường!

Cả một đám người bởi vì nhìn không hiểu nghĩ không thông, cho nên hai mắt tự nhiên toát ra kính sợ. Đương nhiên, nếu sự thật chứng minh Chu Hằng chỉ là đang làm bậy bạ, khẳng định bọn họ sẽ chuyển kính sợ sang khinh bỉ.

Thời gian trôi qua rất nhanh, tốc độ luyện đan của Chu Hằng lại càng nhanh hơn, chỉ mới 5 phút, hắn liền mở nắp lò ra, đổ ra 20 viên đan dược ở trước mắt mọi người.

— Cũng không phải là công lực của Hỏa Thần Lô giảm xuống, mà là Chu Hằng cố ý bảo vị đại gia này âm thầm rút lại 4 viên luyện thừa. Đã chấn những Dược sư này đến đầu óc choáng váng, còn quá lớn lối thì không tốt!

Chu Hằng cảm thấy mình là vẫn còn là người rất khiêm tốn.

– Thật… thật luyện thành!

– Còn đang bốc hơi nóng, còn có một tia tro tàn đan hỏa!

– Lão phu dám dùng danh dự luyện đan 7000 năm để cam đoan, đây tuyệt đối là Hồi Xuân Đan vừa mới luyện xong!

– Trời ạ, còn là tỷ suất thành đan trăm phần trăm!

– Màu sắc này, mùi vị này!

– Cực phẩm! 20 viên Hồi Xuân Đan cực phẩm!

– Dược Tôn trên cao, ta nhìn thấy kỳ tích!

Các Dược sư nâng niu Hồi Xuân Đan, cẩn thận vô cùng cạy ra một miếng nhỏ mà nhấm nháp.

Đúng là cùng công thức, đúng là cùng mùi vị!

Bộp bộp bộp, toàn bộ những Dược sư này đều bái lạy sát đất trước mặt Chu Hằng, ánh mắt tràn đầy cuồng nhiệt.

Dược Tôn!

Nhất định người này là Dược Tôn chuyển thế, bằng không làm sao chỉ trong vòng 5 phút là luyện chế ra một lò Hồi Xuân Đan? Hơn nữa tỷ suất thành đan trăm phần trăm, mỗi viên đều đạt đến tỷ lệ cực phẩm?

Ngoại trừ Dược Tôn chuyển thế ra, còn có cách giải thích nào?

Khó trách được bọn họ nhìn không hiểu thủ pháp của Chu Hằng, xì, còn không phải nói nhảm, nếu bọn họ nhìn hiểu được thủ pháp của Dược Tôn, vậy mới gọi là không có lý trời, không có đạo lý!

Chu Hằng bị dọa nhảy dựng, hắn chẳng qua là muốn chứng thực Dược sư tam tinh tại sao cảm thấy những người này bái lạy mình như thần vậy chứ? Hắn nâng tay giữa hư không, nói:
– Các người làm gì, mau đứng lên!

– Tuân mệnh! Các Dược sư hai mặt nhìn nhau, vội vàng bò

dậy, đây chính là Dược Tôn đại nhân ra lệnh, bọn họ nào dám không nghe!

Tuy rằng Chu Hằng còn có hai loại đan dược Băng Sương Đan và Bổ Nguyệt Đan còn chưa luyện, nhưng các Dược sư đã nhận định thân phận của hắn, nào còn dám cầu xa hắn lần nữa? Xem qua Dược Tôn đại nhân luyện chế đan dược một lần cũng đủ để an ủi cả đời bọn họ!

Bọn họ lại xông lên, ra sức lấy lòng, hy vọng Dược Tôn đại nhân nhìn mình thuận mắt, tùy tiện chỉ điểm mấy cái, không cần nghịch thiên đến năm phút thành đan, tỷ suất thành đan trăm phần trăm, mỗi viên cực phẩm, chỉ cần có thể tăng lên Dược sư tam tinh, Dược sư tứ tinh là đã thỏa mãn rồi.

Nhìn thấy cảnh này, Dương Lan Hinh cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đều tròn mắt, không phải Chu Hằng đến chứng thực Dược sư tam tinh hay sao, thế nào mà cảm thấy như những Dược sư này đang nhận cha nuôi vậy chứ?

Không thể tưởng tượng, không hiểu nổi mà!

Chương 555: Tư Đồ Lăng

Mỗi Dược sư đều mắt cao trên đỉnh, Dược sư nhất tinh cũng dám không để Nguyệt Minh Đế vào mắt. Đến Dược sư bát tinh, cũng là cấp bậc Địa Dược sư, mặc kệ tu vi bản thân cao thấp thế nào cũng đủ làm khó dễ trước mặt Vương giả Sáng Thế Cảnh.

Số lượng hiếm có quyết định địa vị!

Nhưng có thể làm các Dược sư Tây Hợi Thành này vây quanh Chu Hằng như chó con, mỗi người tranh nhau nịnh nọt, như là được Chu Hằng khen một câu sẽ mừng đến nở hoa.

Chu Hằng cũng là người phàm tục, thích được người khác nịnh nọt, nhưng dù sao nghe nhiều cũng không có ý nghĩa, những Dược sư này đều cả đống tuổi, lời buồn nôn ùn ùn làm cho hắn cũng không chịu nổi.

– Cái này… ta thông qua chứng thực Dược sư tam tinh rồi chứ? Hắn hỏi.

– Đương nhiên! Các Dược sư đồng loạt kêu to, ai dám nói không là đối chọi với bọn họ! Đây chính là Dược Tôn chuyển

thế mà!

– Vậy còn không mau đưa minh bài thân phận cho ta! Chu Hằng khó chịu nói, đám người này coi hắn là đại mỹ nữ tuyệt thế hay sao? Có gì hay mà nhìn, như là trên mặt hắn có hoa vậy.

– Vâng vâng vâng!

Các Dược sư đều gật đầu không ngừng, nhưng trong lòng kỳ quái, đường đường Dược Tôn chuyển thế lại còn để ý tới danh hiệu Dược sư tam tinh?

Nhưng Dược Tôn lão nhân gia đã căn dặn, tự nhiên là có dụng ý của lão nhân gia, bọn họ không cần hiểu, cũng không cần phải hiểu, chỉ cần làm theo là được! Ba vị Dược sư nhị tinh vội vàng ra lệnh, đi chuẩn bị minh bài Dược sư.

– Đại nhân, chế tạo minh bài còn cần lão nhân gia ngài cung cấp một giọt máu, thế này… Nhị trưởng lão Nguyên Phong có chút e ngại nói, thật sự không cẩn thận đắc tội vị Dược Tôn đại nhân chuyển thế trẻ tuổi này.

Chu Hằng thật không hiểu sao những người này lại kính sợ hắn như thế, chẳng qua là Dược sư tam tinh mà thôi. Hắn gật đầu, mạnh mẽ cắt vỡ làn da, nặn ra một giọt máu có chút màu vàng, ném về phía Nguyên Phong.

Đây chỉ là máu tươi của hắn, không phải tinh huyết, nhưng ngay cả như vậy cũng nặng mấy trăm vạn cân, ở trong cơ thể hắn tự nhiên có linh lực khống chế, chỉ khi nào rời khỏi cơ thể mới trở nên nặng nề như núi.

Ngay cả Nguyên Phong là Nguyệt Minh Hoàng tiếp đón giọt máu này cũng cảm thấy bàn tay trầm xuống, hắn thật không ngờ máu tươi của Chu Hằng ngưng thực như thế!

Máu càng nặng, nói rõ thể chất của Chu Hằng càng khủng bố!

Coi nào, vị Dược Tôn chuyển thế này có thể chất sánh được với pháp khí Nguyệt Minh Cảnh còn gí

Hắn không dám lãng phí thời gian, vội vàng nâng giọt máu kia đi xuống.

– Đại nhân, mặc dù phân hội chúng ta có tư cách chứng thực Dược sư tam tinh, nhưng trước tiên vẫn phải báo cáo lên tổng bộ, minh bài này phải cần hai ba ngày mới giao vào tay đại nhân được! Đồ Cương cẩn thận nói cho Chu Hằng.

Chu Hằng gật đầu, hai ba ngày thì hắn còn chờ được, trong lòng vừa động, hỏi: – Vậy phải đi chỗ nào mới có thể chứng thực Dược sư cao cấp hơn?

– Hiệp hội Dược sư ở Hợi Tiên Thành, Tuất Tiên Thành cùng Dậu Tiên Thành đều chỉ có thể chứng thực Dược sư tam tinh là cao nhất. Thân Tiên Thành, Mùi Tiên Thành, Ngọ Tiên Thành thì có thể chứng thực cao nhất là Dược sư ngũ tinh. Tị Tiên Thành, Thìn Tiên Thành, Mão Tiên Thành có thể chứng thực cao nhất là Dược sư thất tinh. Dần Tiên Thành có thể chứng thực cao nhất là Dược sư bát tinh. Sửu Tiên Thành là Dược sư cửu tinh, Tý Tiên Thành là Dược sư thập tinh! Lý Tú Phân cũng cung kính giải thích.

– Vậy ta đây làm sao đi Thân Tiên Thành? Chu Hằng nổi giận, bây giờ hắn chỉ mới là Nguyệt Minh Hoàng, nhưng Thân Tiên Thành lại phải cần tu vi Nhật Diệu Vương mơi đi vào được.

– Đại nhân, ngài không biết thân phận Dược sư tam tinh là có thể cho ngài đi thẳng từ Tiên Thành thứ bảy đến thứ chín hay sao? Nguyên Phong kỳ quái hỏi, nhưng lập tức liền nghĩ tới, có thể trong quá trình chuyển thế, vị Dược Tôn này gặp rắc rối gì, trí hớ bị mất mát.

May mắn là năng lực luyện đan không bị mất!

Thì ra là thế!

Dược sư tam tinh đã có thể đi Thân Tiên Thành, sau đó dùng nơi này làm ván nhảy, chỉ cần có đủ thực lực luyện đan là có thể một đường trực tiếp tiến thẳng Tý Tiên Thành!

Chu Hằng cười khẽ, xem ra hắn tâm huyết dâng trào chạy đến nơi này chứng thực Dược sư quả nhiên là hành động sáng suốt! Nó chẳng những là giấy thông hành, còn làm hắn có thêm một tầng bảo hộ, đụng tới hắn, chính là địch với Hiệp hội Dược sư!

Không có người nào dám to gan trắng trợn chém giết một vị Dược sư! Ngay cả Dược sư nhất tinh cũng không được!

Bởi vì chế tạo minh bài thân phận phải cần ít nhất hai ngày, Chu Hằng cùng hai nữ nhân quyết định ở tạm trong này. Đối với chuyện này, người Hiệp hội Dược sư đương nhiên là cầu còn không được, ai không muốn thỉnh giáo Dược Tôn đại nhân một chút, dù cho thỉnh giáo không được, dính chút tiên khí của Dược Tôn cũng hay.

Chu Hằng cùng hai nữ nhân vừa dọn vào, liền nghe tiếng cười sang sảng truyền đến: – Tại hạ Tư Đồ Lăng, quấy rầy ba vị!

Ba người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một thanh niên áo gấm đang đứng ở cửa chính. Tuy rằng cửa mở, nhưng hắn không trực tiếp bước vào, mà chờ ở cửa.

Chỉ làm động tác như vậy liền làm Chu Hằng có cảm tình với

hắn, cười nói: – Tại hạ Chu Hằng, mời Tư Đồ huynh vào!

– Cảm tạ Chu huynh! Tư Đồ Lăng bước nhanh vào, tuy rằng thân hình gọn gàng, nhưng mỗi một bước đặt xuống đều tạo ra cảm giác ngưng trọng như rồng hổ, làm như không giống một người, mà là một vị đế vương trong chúng tiên, khí thế hùng hồn.

Đây là một vị Nguyệt Minh Hoàng.

– Tư Đồ huynh, còn nhận ra tiểu muội? Dương Lan Hinh cũng đứng dậy, hơi cúi chào Tư Đồ Lăng.

– Thì ra là đại tiểu thư Dương gia! Tư Đồ Lăng nhíu mày, nhưng lập tức liền giãn ra mỉm cười. – Không ngờ tới, tại hạ tự cho là tốc độ rất nhanh, nhưng vẫn chậm hơn Dương tiểu thư một bước!

– Không phải Tư Đồ huynh chậm, mà là Chu huynh ngươi nói vốn là phu quân của tiểu muội! Dương Lan Hinh không kiêng dè đáp.

Tư Đồ Lăng càng cười sáng lạn, chỉ vào Dương Lan Hinh, nói: – Ngươi đó ngươi đó, ta còn chưa nói cái gì, ngươi đã chặn hết lời phía sau rồi!

Dễ thấy được, khẳng định là Tư Đồ Lăng thu được tin tức, đặc biệt chạy đến đây chiêu mộ Chu Hằng! Chỉ là Dương Lan Hinh nói rõ là người của Chu Hằng, tự nhiên cắt đứt khả năng đào tường của Tư Đồ Lăng.

Dương Lan Hinh cười kiều mỵ, nhưng lại lùi về một bước, về đằng sau Chu Hằng, như là vợ nhỏ nghe lời. Mục đích của nàng đã đạt tới, như vậy thân là nữ nhân cần gì phải đứng ở phía trước, giành đi hào quang của nam nhân mình?

Chu Hằng tự nhiên cũng nghiêng sang nữ nhân của mình, tuy nhiên hắn cũng có vài phần cảm tình với Tư Đồ Lăng, liền cười vươn tay chỉ ra, nói: – Tư Đồ huynh, mời ngồi!

Lúc này Dương Lan Hinh không còn ngạo mạn của đại tiểu thư, tự mình bưng trà rót nước, sau đó cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đứng song song sau lưng Chu Hằng, nhu thuận ngoan ngoãn.

– Chu huynh thật có phúc! Tư Đồ Lăng khen ngợi, không biết có mấy phần thành tâm mấy phần giả ý, tuy nhiên có thể khiến cho Huyết La Sát biến thành tiểu nữ nhân ôn nhu, chỉ riêng điểm này cũng đủ bội phục.

Chu Hằng chỉ là cười, ở trong khuê phòng thì hắn không ngại đùa giỡn với chúng nữ, tăng tiến tình ái, nhưng tuyệt đối sẽ không thảo luận nữ nhân của hắn với nam nhân khác.

Hai người nói chuyện trời đất, Tư Đồ Lăng có tài ăn nói, cũng cực kỳ bác học đa tài, cơ bản đều là hắn nói chuyện, nhưng lại không hề tẻ nhạt, làm cho ba người Chu Hằng mỉm cười lắng nghe.

Cuối cùng, hắn uyển chuyển đưa ra lời mời Chu Hằng là Dược sư cho gia tộc, lúc này Dương Lan Hinh cũng không xen vào, chỉ là dán thân thể lên người Chu Hằng.

Đây là chỗ thông minh của nàng, hiện tại hoàn toàn đặt mình vào vị trí tiểu nữ nhân, mặc cho Chu Hằng làm chủ. Bằng không luôn xen vào trước mặt nam nhân, ngay cả có được sủng ái thế nào cũng sẽ làm cho Chu Hằng chán ghét.

Chu Hằng cảm thụ được mềm mại đè trên lưng, cười từ chối Tư Đồ Lăng.

Hắn lấy danh hiệu Dược sư chẳng qua là thêm một cái hộ thân phù, cũng không có ý định là Đan sư cho người ta, ngay cả không có Dương Lan Hinh "sắc dụ", hắn cũng không thể nào đồng ý với Tư Đồ Lăng. Tuy nhiên làm ăn không được cũng còn nhân nghĩ, hắn cùng Tư Đồ Lăng coi như vừa gặp đã quen, đối phương tha thiết cho mời, Chu Hằng đồng ý buổi tối cùng đi Thiên Phương Các uống rượu.

Tư Đồ Lăng cũng không tham vọng một lần nói chuyện liền làm Chu Hằng trở thành Dược sư của Tư Đồ gia, thấy đã kết giao tình được với Chu Hằng, liền thức thời cáo lui, nói buổi tối sẽ phái xe ngựa đến đón ba người Chu Hằng.

Đợi cho hắn rời đi, Chu Hằng liền hỏi Dương Lan Hinh lai lịch của người này.

– Tư Đồ gia chính là gia tộc lớn nhất Dã Mã Thành, được lệnh Tuyệt Tiên Thành quản lý trật tự Tiên Thành! Dương Lan Hinh bắt đầu nói đến lai lịch của Tư Đồ gia.

Tư Đồ gia cũng giống Dương gia, thực lực người mạnh nhất là Nguyệt Minh Đế, tuy nhiên dù cùng là gia tộc Nguyệt Minh Đế, nhưng thực lực hai nhà lại trên trời dưới đất!

Dương gia tính cả lão tam Vương Nguyên Long đã chết cũng chỉ mới có ba người Nguyệt Minh Đế, nhưng Tư Đồ gia thì sao? Nghe nói có ít nhất 30 người!

Đây là nội tình tích lũy mấy chục vạn năm!

Khắp Tây Hợi Thành, gia tộc có thực lực tương đương Tư Đồ gia khoảng chừng 10 cái, trong bọn họ có 9 nhà nghe lệnh Tuyệt Tiên Thành, quản lý chín tòa thành lớn, địa vị cao cả!

– Tư Đồ Lăng chính là người xuất sắc trong thế hệ trẻ Tư Đồ gia, có danh xưng vương giả, rất nhiều người thực lực mạnh hơn hắn cũng cam lòng quy thuận hắn, cho rằng người này sẽ có ngày một bước lên trời! Cuối cùng Dương Lan Hinh mới quay lại nói tới Tư Đồ Lăng.

Chu Hằng gật đầu tỏ vẻ đồng ý, nói: – Tư Đồ Lăng quả thật có tướng vương giả, chỉ riêng nói chuyện cũng làm người ta cảm thấy như tắm trong gió xuân, hơn nữa mỗi câu tri kỷ, càng làm người ta có kích động kẻ sĩ chết vì tri kỷ!

– Không phải ngươi cũng muốn quy thuận hắn đó chứ?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ ở đằng sau ôm lấy cổ Chu Hằng, bộ ngực đầy đặn dán sát lên lưng Chu Hằng.

Trong lòng Chu Hằng rung động, quay lại kéo nàng vào lòng, cười nói: – Trên đầu ta có sừng, cao ngạo không phục tùng được, không ai thuần phục được ta!

– Ta không tin! Dương Lan Hinh cười quyến rũ, ánh mắt như nước, dung mạo trắng ngọc như tỏa sáng, vô cũng diễm lệ, nàng dùng ngón tay vẽ vòng tròn trên ngực Chu Hằng.

Chu Hằng không khỏi dục vọng tuôn trào, ánh mắt nhìn Nguyệt Ảnh Thánh Nữ tràn đầy tính xâm lược, hai bàn tay đã không yên phận trên dưới cùng hành động, công thành phạt trại cho hắn.

– Lan Hinh, ngươi thả lửa sao lại đốt lên người ta? Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vội vàng giãy giụa, nàng còn chưa thích ứng

thân thiết với Chu Hằng ở trước mặt nữ nhân khác.

Dương Lan Hinh cười duyên, ném mị nhãn cho Chu Hằng làm lửa dục vọng của hắn cháy càng thêm mạnh.

Cảm giác được thứ cứng như cây sắt của Chu Hằng đang chỉ vào mông mình, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng mị nhãn như chảy nước, khuôn mặt đỏ như nhuộm, chống lên ngực Chu Hằng. – Đừng quấy, buổi tối còn phải đi dự tiệc nữa!

– Còn hai giờ, không vội!

– Ngươi vừa nổi cơn lên, hai giờ làm sao đủ!

Chương 556: Thiên Phương Các

Đến buổi tối, quả nhiên Tư Đồ Lăng phái ra xe ngựa tới đón bọn họ đi Thiên Phương Các.

Chu Hằng sảng khoái thoải mái, Dương Lan Hinh thì không ngừng che miệng cười duyên, trên mặt Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vẫn còn đầy mây đỏ, thân thể mềm yếu vô lực, như là con gió thoảng qua cũng có thể đẩy ngã.

Ở trong xe ngựa, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ không ngừng oán trách Chu Hằng, giày vò nàng chết đi sống lại, bộ dáng xuân tình dạt dào như vậy thì làm sao gặp khách được!

Chu Hằng thì cười mãi, bị nữ nhân oán giận như thế sẽ chỉ làm hắn càng tự hào, thế này mới gọi là đàn ông!

Dã Mã Thành rất lớn, tuy nhiên xe ngựa của Tư Đồ gia cũng không phải vật phàm, mà là Thanh Vân Độc Giác Mã cấp bậc Chuẩn Tiên hai kiếp, chẳng những chạy nhanh còn ổn định, một đường gần như không hề xóc nảy đưa ba người đến chỗ.

Đánh xe xuống đất trước, đặt thang xong, lúc này ba người Chu Hằng mới xuống.

Thiên Phương Các.

Chu Hằng ngẩng đầu nhìn bảng hiểu, trong lòng không khỏi thấy quái, những chỗ quý giá nhất dường như luôn phải thêm một chữ thiên vào trong đó. Thêm một chữ thiên vậy là có thể ngang với trời hay sao?

Nhưng đặt tên là chuyện của người ta, trong lòng hắn nói một câu rồi thôi.

– Quý khách, có thẻ khách quý hay có hẹn trước? Ba người còn chưa đi vào, ngoài cửa liền có người mặc kiểu tiểu nhị ra đón, vẻ mặt khách khí.

– Có hẹn trước, Thu Cúc Viện, Tư Đồ Lăng! Chu Hằng nói.

– Thì ra là khách quý của Tư Đồ công tử, mời theo tiểu nhân! Tiểu nhị này vội nói, đưa tay cho mời.

Ba người Chu Hằng đi theo hắn vào cửa, tự nhiên có tiểu nhị khác thay vào chỗ hắn canh chừng. Thiên Phương Các này là tửu lâu cấp bậc tối thượng ở Dã Mã Thành, không phải chỉ cần có tiền là vào được, còn phải coi địa vị!

Nhưng chính vì thế, làm ăn ở đây tốt đến quá cỡ.

Ba người Chu Hằng một đường đi qua, chỉ thấy những nữ nhân xinh đẹp qua lại như bướm bay trong vườn, đều là mỹ nữ cấp bậc rất cao, đương nhiên so sánh với hai nàng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ thì kém hơn nhiều.

Nhìn hai nàng đi qua, ngay cả những nữ nhân kia cũng không khỏi lộ ra kinh diễm.

May mà phần lớn những khách khác đều ở trong phòng riêng, không có mấy nam nhân nhìn thấy Dương Lan Hinh cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, bằng không chưa biết chừng sẽ coi các nàng thành nữ hầu rượu, nếu là thế, Chu Hằng nhất định sẽ nổi giận.

Ba người lên lầu ba, vào một phòng riêng u nhã, đây là Thu Cúc Viện.

Sau khi đưa người vào, tiểu nhị kia liền cáo từ rời đi.

Vốn Chu Hằng còn tưởng Thu Cúc Viện là một biệt viện riêng, không ngờ chỉ là một phòng riêng mà thôi, làm hắn không khỏi buồn cười.

– Chu huynh, vì sao lại cười? Tư Đồ Lăng ra đón.

– Ha ha, có người mời khách sao không cười được? Chu Hằng cười đi vào, hai nữ nhân thì nhắm mắt theo đuôi. Mặc kệ trước kia các nàng có thân phận gì, nhưng nếu bây giờ đi theo Chu Hằng, tự nhiên không thể nổi bật hơn hắn.

– Đúng! Đúng! Tư Đồ Lăng cũng mỉm cười, mời ba người ngồi xuống.

Một lát sau, có tiếng gõ cửa phòng, Tư Đồ Lăng nói một tiếng cho vào, bốn mỹ nữ nối đuôi nhau vào. Đều là tuyệt sắc tiêu chuẩn cao, nhất là dáng người, mỗi người đều có đủ tiền vốn!

Ngực to, eo nhỏ, mông lớn!

– Bái kiến hai vị công tử! Bốn nữ nhân yêu kiều khom người hành lễ, quần áo của các nàng cực kỳ mỏng manh bại lộ, vừa cúi mình là thấy được hai ngọn núi cao ngất tròn trịa, thậm chỉ ở đỉnh núi còn thấy được một chút màu đỏ hồng.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Dương Lan Hinh đều trợ trắng liếc Tư Đồ Lăng, sau đó chia ra hai bên dựa sát vào Chu Hằng, bộ dạng như hùng hổ bảo vệ chủ quyền.

Tư Đồ Lăng cười ha hả, nói với bốn nữa nhân kia: – Trong nhà vị bằng hữu của ta có cọp mẹ, các ngươi ở lại hai người hầu ta!

Bốn nữ nhân lại hành lễ, hai người xoay người đi ra, hai nữ nhân còn lại thì ngồi hai bên trái phải cạnh Tư Đồ Lăng, thay hắn rót rượu gắp món ăn, hầu hạ chu đáo cẩn thận.

Tư Đồ Lăng lại nói trên trời dưới đát, chẳng những làm cho ba người Chu Hằng nghe say sưa thú vị, ngay cả hai nữ nhân hầu rượu cũng toát ra ánh mắt khác thường, dùng ánh mắt tràn đầy ái mộ nhìn hắn, yêu kiều như nước.

Hoặc Thiên xinh đẹp toàn diệt không phân biệt nam nữ, tên này cũng có tiềm chất như thế, làm cho cường giả quy thuận, làm cho mỹ nữ động tình.

May mà mị lực của hắn so ra kém xa Hoặc Thiên, bằng không Chu Hằng cũng cân nhắc có thể làm thịt hắn hay không!

Tuy rằng Thiên Phương Các này được gọi là tửu lâu, nữ hầu rượu bên trong bán nghệ không bán thân, hầu rượu không hầu ngủ. Nhưng cái này cũng phân biệt là với ai, chỉ cần cô nương người ta đồng ý, hầu rượu hầu ngủ bao trọn thì có ai quản được?

Bị mị lực của Tư Đồ Lăng hấp dẫn, hai mỹ nữ hầu rượu thầm đưa thu ba, liên tục đưa môi nhỏ cho Tư Đồ Lăng, lại kéo tay của hắn lên ngực cùng giữa đùi, rõ ràng là thiếp sẵn lòng.

Tư Đồ Lăng cũng rất cởi mở, lúc này nào còn một chút khí tức vương giả, phóng lãng mò mẫm do thám, làm cho hai mỹ nữ hầu rượu không ngừng ngâm khẽ thở dốc, thậm chí còn kẹp chặt hai chân hét to lên.

Dương Lan Hinh cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ làm sao chịu được, mượn cớ muốn ra ngoài hít thở không khí, vội vàng bỏ chạy mất bóng.

Đợi cho hai nàng đi rồi, Chu Hằng mỉm cười nói: – Tư Đồ huynh, ngươi cũng không cần thiết phải dùng loại phương pháp này đưa các nàng đi ra như vậy?

– Ha ha! Tư Đồ Lăng cười to, bộ dáng phóng đãng lập tức thu liễm sạch sẽ, hắn thu tay về, hai mỹ nữ hầu rượu liề như say rượu ngã xuống, phát ra tiếng hít thở có nhịp điệu.

– Chu huynh, ta biết huynh là con rể Dương gia, tuy nhiên gắn một cái danh hiệu Khách khanh ở Tư Đồ gia chúng ta cũng sẽ không có vấn đề chứ?

– Ồ, Khách khanh là thế nào? Chu Hằng thuận miệng hỏi.

– Quý khách trọng yếu nhất Tư Đồ gia, không cần Chu huynh làm chuyện gì! Tư Đồ Lăng cười nói.

Chu Hằng cũng cười, Tư Đồ Lăng lập tức chạy đến Hiệp hội Dược sư gặp hắn, rõ ràng Tư Đồ gia có nội tuyến trong Hiệp hội Dược sư, không hỗ thanh danh đệ nhất gia tộc Dã Mã Thành.

Khẳng định Tư Đồ Lăng biết Chu Hằng yêu nghiệt trên đường "luyện đan", còn được các Dược sư công nhận là Dược Tôn chuyển thế!

Nhắm vào danh tiếng này, kết quan hệ với Chu Hằng, tạo giao tình tốt tuyệt đối là kiếm lời chắc!

Nói thật Chu Hằng thật thưởng thức người như Tư Đồ Lăng, nhưng cũng chỉ là một mình Tư Đồ Lăng, về phần Tư Đồ gia sau lưng hắn thì Chu Hằng biết rất ít, cũng không muốn tùy tiện kết quan hệ với bọn họ.

– Tư Đồ huynh, ta và ngươi vừa gặp đã quen, xin đừng pha lẫn quá nhiều thứ vào đó, có được không? Chu Hằng thành tâm thật ý nói.

– Nếu Chu huynh đã nói vậy, ta còn có thể không thức thời hay sao? Tư Đồ Lăng cũng cởi mở, liền giơ ly rượu lên. – Vì

hữu nghị của chúng ta!

– Vì hữu nghị! Chu Hằng cũng nâng ly.

Cốc cốc cốc, cửa phòng vang lên.

Chu Hằng cùng Tư Đồ Lăng nhìn nhau, nếu là hai nàng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Dương Lan Hinh trở lại, các nàng không cần gõ cửa, bởi vì nhất định không phải hai nàng, hơn nữa trước đó chỉ có một tiếng bước chân vang lên.

– Thiếp thân có thể vào được chứ? Tiếng nói nhu hòa nhưng lại lạnh băng truyền vào.

Tư Đồ Lăng hơi sững ra liền mỉm cười, lớn tiếng nói: – Thì ra là Liên cô nương Liên Tĩnh Hương, ha ha, cả cái Thiên Phương Các này là của Liên cô nương, tại hạ nào dám không?

Chu Hằng cười, biết đây là Tư Đồ Lăng đang giới thiệu cho mình.

– Vậy thiếp thân không khách khí! Cửa phòng mở ra, một cô gái dáng người cao, tóc đen xõa vai, da thịt như tuyết, dung mạo cực xinh đẹp, nhưng toàn thân như chìm trong băng sương, lộ ra ý lạnh cách người ngàn dặm.

Cô nàng này đương nhiên là Liên Tĩnh Hương mà Tư Đồ Lăng đã nói.

– Liên cô nương đại giá quang lâm, là tới gặp tiểu huynh đây? Tư Đồ Lăng mỉm cười.

– Thiếp thân đến gặp Chu huynh! Liên Tĩnh Hương lạnh lùng nói, giọng nói lại vẫn êm dịu dễ nghe như cũ.

Chu Hằng sửng sốt, hắn lại không biết nữ nhân này mà! Nhưng hắn ngẫm lại liền hiểu, cũng là bởi chuyện xảy ra ở Hiệp hội Dược sư!

Kỳ quái, bản thân Hiệp hội Dược sư chính là thế lực khủng bố, sao mà trước sau lại bị Tư Đồ gia cùng Liên Tĩnh Hương biết được bên trong xảy ra chuyện gì? Cũng như đã nói, cũng là bởi trước đó Hiệp hội Dược sư không hề coi trọng Chu Hằng, để cho một dược đồ giám sát Chu Hằng luyện đan.

Mà lúc luyện đan lần thứ hai cũng không dọn bãi, càng không yêu cầu giữ bí mật, vì vậy tin tức tiết lộ ra cũng là bình thường.

Tư Đồ gia tương đương với chủ nhân Dã Mã Thành, tự nhiên lập tức nhận được tin tức, còn thế lực sau lưng Liên Tĩnh Hương cũng khá bất phàm, tuy rằng chậm hơn Tư Đồ gia một

cước, nhưng ít ra cũng đã vào trong cuộc.

Chu Hằng mỉm cười, người khác không đắc tội hắn, tự nhiên hắn cũng sẽ không nhàm chán đi đắc tội người khác.

Hắn nhìn Liên Tĩnh Hương, trong lòng có một chút rung động.

Không phải bởi vì nữ nhân này xinh đẹp như thiên tiên làm hắn động lòng, mà là… nữ nhân này rõ ràng là thân thể Huyền Âm! Cũng giống như Hàn Diệc Dao, Hàn Vũ Liên, Ứng Mộng Phạm, ít nhất trong trăm vạn người mới xuất hiện ra một thân thể Huyền Âm!

Nữ nhân có được loại thể chất này nếu giao cấu với nam nhân, tu vi cả đời sẽ sau khoảng khắc sung sướng mà chảy sạch, hoàn toàn làm không công cho người khác!

Thấy nàng, Chu Hằng không khỏi nghĩ tới ba nàng Hàn Diệc Dao, nữ nhân có được thân thể Huyền Âm đều có vận mệnh bi thảm! Nếu không phải ba nàng Hàn Diệc Dao gặp hắn, xem chừng đều bị Ứng Thừa Ân tai họa!

Liên Tĩnh Hương duyên dáng ngồi xuống, tự nhiên lấy một ly rượu, gia nhập nói chuyện với hai người Chu Hằng.

Mỹ nữ rất có ưu thế, bởi vì bản thân mỹ nữ chính là cảnh

tượng xinh đẹp, chỉ nhìn cũng làm người ta thoải mái. Bởi vậy tuy rằng Liên Tĩnh Hương mạnh mẽ chen vào, nhưng cũng không làm hai người bất mãn, ít nhất mặt ngoài là thế.

Chu Hằng bỗng ngừng lại, đặt ly rượu xuống, nói: – Ta đi một lát sẽ trở lại!

Tuy rằng Tư Đồ Lăng cùng Liên Tĩnh Hương không hiểu vì sao, nhưng cũng không hỏi nhiều, đều nói: – Chu huynh cứ tự nhiên!

Chu Hằng ra ngoài cửa phòng, sắc mặt lập tức sầm xuống.

Hắn nghe được âm thanh Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Dương Lan Hinh đang xảy ra tranh chấp với người khác, thân là nam nhân, hắn làm sao còn ngồi được?

Đùng đùng đùng, hắn nhanh chân xuống lầu dưới.

Dương Lan Hinh cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ sóng vai mà đứng, các nàng đang bị bảy nam nhân bao vây, đều có vẻ mê đắm.

– Mỹ nhân, ngươi đá bổn thiếu một cái liền muốn dễ dàng chạy đi? Một thanh niên trác táng đang nhìn tới nhìn lui trên người hai nàng, chỉ hận thiếu một đôi mắt, căn bản không nhìn

đủ!

Một cái dung nhan tuyệt mỹ, một người khác thì dáng người nóng bỏng, mỗi bên đều có vẻ đẹp riêng.

– Không muốn chết, cút ngay! Chu Hằng sải bước đi tới.

Chương 557: Lại gây chuyện

Chuyện cũng đơn giản, Dương Lan Hinh cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đi ra hít thở không khí, không khéo đụng phải đám con cháu nhà giàu, tên kia nhận ra Dương Lan Hinh, không dám đụng tới nàng, nhưng cũng không quá kiêng kỵ, bởi vậy đặt sắc tâm lên người Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, muốn đưa tay sờ mông nàng, kết quả bị Nguyệt Ảnh Thánh Nữ một đạp văng ra.

Tiếp theo là cảnh mà Chu Hằng đã thấy.

– Tiểu tử, có muốn anh hùng cứu mỹ nhân cũng phải xem mình có mấy cân lượng, đủ tư cách hay không! Thanh niên trác táng kia sắc mặt âm trầm nói.

Hắn là Phó Trạch Văn, là thiếu gia Phó gia Dã Mã Thành, ăn chơi trác táng tiêu chuẩn. Tuynhiên hắn có thể trở thành ăn chơi trác táng tự nhiên không ngoài việc gia tộc hùng mạnh. Tuy rằng Phó gia không có thực lực mạnh bằng Tư Đồ gia, nhưng cũng tuyệt đối không thể coi thường!

Nguyệt Minh Đế của Phó gia ở mặt ngoài đã có 12 người, có thể xếp nhóm 10, thậm chí nhóm 5 ở trong hào môn Dã Mã Thành.

Có bối cảnh mạnh mẽ chống lưng như vậy, tự nhiên Phó Trạch Văn có thể hoành hành ngang ngược, đùa giỡn lưu manh thì tính là cái gì, những chuyện càng quá đáng hơn hắn cũng đã làm không biết bao nhiêu lần.

Chu Hằng không để ý tới, chỉ nhìn về phía hai nàng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, hỏi: – Các nàng không sao chứ?

Hai nàng đều lắc đầu, bản thân Dương Lan Hinh chính là con cháu hào môn – tuy rằng cấp bậc hào môn này so sánh với Tư Đồ gia, Phó gia thì kém rất nhiều – nàng cố kỵ cũng nhiều hơn, không muốn gây nhiều thù hằn. Lúc này kéo áo Chu Hằng, khẽ lắc đầu, có ý là dù sao các nàng cũng không chịu thiệt, không cần làm lớn chuyện.

Chu Hằng lại không có tính tình tốt như vậy, nếu người khác bất kính với hắn, hắn cười rồi thôi, không chừng cũng bỏ qua. Khi dễ người thân, bạn bè, ái thê của hắn lại là vảy ngược của hắn! Hắn là người bênh vực, trước nay đều giúp thân không theo lý, huống chi hiện tại vừa thấy chính là hoa đại thiếu muốn đụng chạm tới nữ nhân của hắn!

Hắn không nuốt trôi cơn giận này!

Hắn khoanh tay, nói:

– Vậy ngươi nói ta có đủ tư cách hay không?

– Không đủ! Phó Trạch Văn hừ lạnh, phất tay, lập tức có một nam nhân trung niên chụp tới Chu Hằng, năm ngón tay quắp lại, nhắm thẳng đỉnh đầu Chu Hằng, muốn một chiêu bóp nát thiên linh cái của hắn!

Thực ra Chu Hằng rất muốn đứng yên một chỗ, để cho Làm cho đối phương đụng chạm tới Cốt phù đại gia, sau đó nháy mắt thành tro! Nhưng Cốt phù là vũ khí bí mật của hắn, là tuyệt chiêu có thể lật lại thế cờ ở tuyệt cảnh, làm sao lại bại lộ vì một tiểu nhân vật thế này?

Trong mắt hắn lóe lên sát khí, vừa ra chiêu là hạ độc thủ, đối phương đúng là quá mức kiêu ngạo bá đạo!

Bụp!

Hắn tiện tay vươn ra, tay của nam nhân trung niên này liền bị hắn nắm lấy, chỉ là Nguyệt Minh Vương, từ lúc Chu Hằng mới vào Tiên giới cũng đã vượt xa hắn, huống chi là lúc này!

Người kia toát ra sợ hãi, hắn cảm giác như lao đầu vào trong một mảnh biển rộng mênh mông, sóng gió ngập trời làm hắn không có sức chống cự!

Hắn vội vận chuyển toàn lực, vù vù vù, năm vầng trăng khuyết hiện ra ở đằng sau người, ánh trăng tràn ra liền đập vỡ nát sàn nhà. Hai tay hắn quấn quanh khí đen, rõ ràng là vận dụng công pháp, nhưng Chu Hằng vẫn vững như bàn đá, mặc kệ hắn vận chuyển lực lượng thế nào cũng không hề nhúc nhích.

Trên lầu ba, Tư Đồ Lăng cùng Liên Tĩnh Hương đều ra ngoài phòng, đứng trên cao nhìn xuống.

– Tư Đồ, thực lực Phó gia không kém, ngươi không ra mặt ngăn cản hay sao? Liên Tĩnh Hương nhàn nhạt nói.

– Liên cô nương là chủ nhân Thiên Phương Các, có ra mặt cũng phải là Liên cô nương, tại hạ không dám làm khách lớn tiếng hơn chủ! Tư Đồ Lăng cười nói.

– Ngươi cố ý làm lớn chuyện, sau đó ra mặt khuyên can, để Chu Hằng thiếu thêm ân tình của ngươi!

– Liên cô nương, cô đang lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử!

– À, vậy ngươi đánh chủ ý gì?

– Hắc hắc, Chu huynh là Dược sư tam tinh, thể diện còn hơn cả Nguyệt Minh Đế, còn cần ta ra tay làm điều thừa hay sao?

– Tư Đồ, ta nghe nói Phó gia luôn đi gần Vu gia và Tôn gia, mà ba nhà này vẫn luôn như hổ rình mồi với chức thành chủ của Tư Đồ gia các ngươi?

– … Cô biết nhiều quá!

Hai người thăm dò lẫn nhau ở bên trên, bên dưới cũng không nhàn rỗi.

– Buông tay! Phó Trạch Văn lớn tiếng quát, hắn không phải quan tâm thủ hạ, mà là cảm thấy mình bị mất thể diện.

Hắn là ăn chơi trác táng, lăn lộn là thể diện!

Chu Hằng cười nhạt, tay phải rung lên, một cỗ lực lượng khủng bố trào lên, chỉ thấy cánh tay nam nhân trung niên kia lung lay như dây thừng, bùm bùm bùm, tiếng vỡ vụn truyền ra, cánh tay của hắn rũ xuống như rắn chết, loại buông lõng này để người có kinh nghiệm là có thể nhìn ra được, xương cốt cả cánh tay của hắn đã vỡ vụn.

– Khốn kiếp! Phó Trạch Văn gầm lên. – Lên cho ta! Cùng tiến

lên cho ta! Làm thịt tên khốn này cho ta!

– Thiếu gia, chỗ này là Thiên Phương Các… Một tên tùy tùng rụt rè nói.

– Ta mặc xác nó Thiên Phương Các hay Địa Phương Các, hiện tại bổn thiếu phi thường khó chịu, nhất định phải làm thịt tên này! Phó Trạch Văn hung tợn trừng Chu Hằng. – Còn không mau làm thịt tên này — Không, đừng giết hắn vội, chừa hắn còn một hơi, ta muốn chơi nữ nhân của hắn trước mặt hắn!

Đám con cháu trác táng này làm sao đều cùng một hạng, không có một chút sáng tạo gì!

Nhưng mà lại thành công chọc giận Chu Hằng, trong ánh mắt lưu chuyển sát khí, hắn muốn giết người!

– Thật là rất uy phong! Hắn lạnh lùng nói, bước nhanh về phía Phó Trạch Văn.

Tuy rằng Dương Lan Hinh ở chung với Chu Hằng không lâu, nhưng cũng hiểu quá rõ tính tình của Chu Hằng, biết Chu Hằng đã động sát ý! Nếu đổi lại thành trước kia, khẳng định nàng sẽ nghĩ cách ngăn cản Chu Hằng, bởi vì dạy dỗ Phó Trạch Văn còn không sao, nhưng nếu thật làm ra chuyện chết người, Phó gia cũng không phải dễ chọc.

— Dương gia không thể chọc nổi!

Nhưng bây giờ không giống, Chu Hằng đã có danh hiệu Dược sư tam tinh!

Hiệp hội Dược sư nơi này là đủ để chống lại Tư Đồ gia, thậm chí dẫm lên Tư Đồ gia, Chu Hằng có Hiệp hội Dược sư chống lưng thì còn sợ người nào? Huống chi hiện tại Hiệp hội Dược sư nơi này hận không thể cúng bái Chu Hằng, nếu như biết có người dám bất kính với Chu Hằng, cả bản không cần Chu Hằng tự ra tay, những Dược sư kia sẽ phát động lực lượng của mình tiêu diệt Phó gia!

Tuyệt đối đừng coi thường lực lượng của một vị Dược sư!

Hơn nữa chuyện này cũng là Phó Trạch Văn có lỗi trước, chẳng những đùa giỡn nữ nhân của Dược sư tam tinh, còn có ý đồ bảo thủ hạ đánh chết Dược sư tam tinh, thế này thì có san bằng Phó gia cũng không tính là gì!

Thể diện của Dược sư tam tinh tuyệt đối sánh ngang Nhật Diệu Vương, thậm chí còn vượt qua!

– Bắt hắn lại cho ta! Bản thân Phó Trạch Văn chỉ là Nguyệt Minh Vương, hơn nữa còn là loại mạnh mẽ tăng lên tu vi, nào dám xông lên đánh Chu Hằng.

Vù vù vù, mấy tên tùy tùng Phó gia liền xông lên, thi triển toàn lực đánh Chu Hằng. Trước đó đồng bọn bị Chu Hằng dễ dàng bắt lấy còn chấn vỡ xương này vẫn còn rõ ràng trước mắt, bọn họ làm sao dám có chút sơ suất.

Những kẻ này tiếp tay làm ác, chết không đáng tiếc!

Chu Hằng sát khí sôi trào, tay phải đột nhiên đánh ra.

Bùm!

Một đầu người bị hắn đánh bay, cổ phun máu, dưới lực lượng cấp bậc nghiền ép của Chu Hằng, Thần chích của hắn cũng không trốn thoát, nháy mắt bị lực lượng cuồng bạo nghiền nát!

Hình thần câu diệt!

Chu Hằng không dừng lại, một quyền một tên, nhìn không thấy kỹ xảo gì, nhưng một quyền đánh ra nhất định có một người bị hắn giết.

Hoàn toàn nghiền ép!

Một bước giết một người, đợi hắn đi ra bảy bước liền tới trước mặt Phó Trạch Văn, bảy tên tùy tùng Phó gia đều biến thành thi thể không đầu.

– Ngươi… ngươi thật to gan, ngay cả người Phó gia ta cũng dám giết! Tuy rằng toàn bộ tùy tùng đã chết, nhưng Phó Trạch Văn vẫn không sợ, loại ăn chơi trác táng như hắn luôn tự đại cho rằng không người nào dám đụng tới hắn.

Không phải sao, những người khác đều đã chết, hắn còn sống, không phải chứng minh Chu Hằng không dám xuống tay với hắn hay sao?

– Ngươi chết chắc rồi! Chết chắc rồi! Hắn cười ha hả, chỉ vào Chu Hằng. – Người Phó gia ta sẽ tới rất nhanh, ngươi chờ bị bầm thây vạn đoạn đi!

Gây chuyện ở bên ngoài, hắn trở về không ít lần bị trưởng bối trong nhà mắng một trận, nhưng thể diện gia tộc nằm trên tất cả. Chu Hằng giết người Phó gia, dù chỉ là mấy người hầu thì cũng là khiêu khích tôn nghiêm của Phó gia!

Tiểu tử này đã là người chết!

Bùm!

Chu Hằng nện một quyền xuống, đánh lên đầu Phó Trạch Văn, chỉ nghe tiếng xương gãy vụn truyền ra, đầu của Phó Trạch Văn mạnh mẽ hụt vào trong ngực, sau đó phun ra từ đằng mông, lăn ra mặt đất.

Phụt, thân thể không đầu phun máu như suối, hai tay không ngừng vung vẩy, hai chân bước tới trước lại lùi ra sau, lảo đảo nghiêng ngã. Bộ dáng như người say rất buồn cười, nhưng người xung quanh nhìn cảnh này mà không cười nổi?

Đầu của Phó Trạch Văn vẫn còn nhìn chằm chằm Chu Hằng, khí tức tiên nhân kéo dài, Chu Hằng không dùng hắc kiếm, cũng không vận chuyển lực lượng có tính hủy diệt, trong thời gian ngắn hắn còn chưa chết hẳn.

Tên này dám ra tay? Dám ra tay? Dám ra tay?

Trong ý thức mê loạn, cuối cùng hắn cũng chết.

Mọi người xung quanh câm như hến, giết Phó Trạch Văn không có gì hay lắm, chẳng qua một tên ngu ngốc dùng đan dược mạnh mẽ tăng lên tới Tiên Nhân Cảnh, chỉ riêng Dã Mã Thành cũng đã có trăm vạn người có thể giết được hắn!

Nhưng vì cái gì một tên khi nam bá nữ này vẫn còn sống yên lành?

Không phải là sau lưng của hắn có Phó gia chống đỡ? Ai dám động tới Phó Trạch Văn chính là đối đầu với Phó gia!

Phó gia là hào môn Dã Mã Thành đủ sức đứng hàng nhóm 10, thậm chí là nhóm 5, có thể vững vàng đứng trên bọn họ cũng chỉ có Tư Đồ gia. Nhưng Tư Đồ gia cũng tuyệt đối không dễ dàng ra tay, bởi vì nếu thật sự phải đấu với Phó gia, bọn họ có thể thắng chắc, nhưng cũng phải trả giá đắt.

Vì một tên ăn chơi trác táng, không đáng giá!

Hiện tại rốt cuộc có người chọc vào tổ ong này!

Trong nháy thời, mọi người không biết nên kính nể dũng khí của Chu Hằng, hay là thầm mắng hắn ngu xuẩn. Nhưng có một điều có thể khẳng định, người có thể đến đây ít nhất là có bối cảnh Nguyệt Minh Đế, bọn họ có đầy đủ tư cách ở lại xem náo nhiệt, xem rốt cuộc Chu Hằng kết thúc chuyện này thế nào.

Là bị Phó gia hủy diệt vô tình, hay là làm cho Phó gia vô cùng hùng mạnh húc phải cây đinh!

Chu Hằng dứt khoát không lên lầu, nghênh ngang ngồi trong phòng lớn, còn Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Dương Lan Hinh thì nhu thuận đứng đằng sau hắn, thay hắn bóp vai đấm lưng

như nha hoàn.

Điều này làm mọi người hâm mộ không thôi, hai nàng đều là thiên hương quốc sắc mà!

Dương Lan Hinh diễm lệ vang danh, tự nhiên có người nhận ra Huyết La Sát này, đố kỵ Chu Hằng càng thêm cháy bỏng, lại hy vọng hắn bị Phó gia giết chết.

Chương 558: Thiên vị

Mị lực của nữ nhân không chỉ là khuôn mặt, dáng người cũng là một bộ phận cực kỳ mấu chốt, mà khuôn mặt của Dương Lan Hinh lại không kém. Hai thứ cộng lại, khiến cho nàng trở thành một trong những mỹ nữ có tiếng xinh đẹp nhất Tây Hợi Thành .

Ít nhất ở trong phạm vi Dã Mã Thành này, Dương Lan Hinh tuyệt đối là đệ nhất diễm nữ xứng với cái tên, nhưng người chân chính ra mắt nàng lại không nhiều, phần lớn là nói sao nghe vậy. Một truyền mười, mười truyền trăm cứ như vậy truyền ra.

– Đây chính là Huyết La Sát hả, quả nhiên vừa đẹp vừa gợi cảm, lẳng lơ tận xương!

– Con mẹ nó, một đóa hoa đẹp không ngờ cắm trên một bãi phân trâu. Lão tử thật sự là không phục!

– Không phục? Không phục ngươi cũng đi đem Phó Trạch Văn giết một lần?

– Phì! Giết người của Phó gia , tên này là dữ nhiều lành ít!

– Đúng vậy. Tuy rằng Dương gia cũng có lực lượng cấp bậc Nguyệt Minh Đế, nhưng so với Phó gia lại kém rất xa! Huyết La Sát cho dù muốn bảo vệ tiểu tử này cũng không có thực lực đó. Cho dù lão tử nàng đến đều vô dụng!

– Hắc hắc, cái này gọi là hồng nhan mầm tai họa!

Đại bộ phận người đều là đang xem náo nhiệt, dù sao chuyện không liên quan mình. Bọn họ đồng dạng có bối cảnh cấp bậc Nguyệt Minh Đế, cho dù không sánh bằng Phó gia lại cũng không phải là Phó gia nguyện ý vô duyên vô cớ đi đắc tội.

Dã Mã Thành rất lớn, nhưng vẻn vẹn chỉ qua mười mấy phút, bên ngoài liền truyền tới tiếng động ồn ào, ùa vào một đống người.

Cầm đầu là một nam trung niên nhìn qua tuổi chừng 40, tướng mạo rất là anh tuấn, bản thân tu vi lại càng đạt tới Nguyệt Minh Hoàng, trong lúc đi lại tự nhiên có một cỗ uy thế lưu chuyển.

Hắn nhìn thấy thi thể không đầu của Phó Trạch Văn, cũng nhìn thấy đầu lâu của Phó Trạch Văn lăn thật xa, hai mắt vẫn còn bởi vì khiếp sợ mà chưa khép lại, vẻ mặt của hắn lập tức trở nên phẫn nộ mà lại bi thương.

Hắn chính là phụ thân của Phó Trạch Văn Phó Lập Đông.

Con trai bất tài, hắn tự nhiên rất rõ ràng, nhưng bất tài mấy cũng là con hắn. Hơn nữa tiên nhân phần lớn con cái thưa thớt, hắn tổng cộng chỉ có hai hậu đại. Nhưng một người khác lại là con gái, cũng không có biện pháp nối dõi tông đường cho hắn!

Con trai đã chết!

Ánh mắt của Phó Lập Đông rất nhanh liền tập trung ở trên người Chu Hằng, trong ánh mắt sát khí lộ ra.

Bất kể là ai, nếu giết con hắn cũng đừng mơ sống sót!

– Phó thất gia, nể mặt thiếp thân, không nên ở trong Thiên Phương Các này của ta gây sự! Liên Tĩnh Hương rốt cuộc ra mặt, bước chân uyển chuyển đi tới. Tuy rằng nàng không bằng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ tuyệt mỹ và Dương Lan Hinh yêu mị, nhưng dù sao cũng là mỹ nữ khó gặp, mang đến cho người ta một loại hưởng thụ về thị giác.

Đáng tiếc, chính là dung nhan của nàng quá lạnh!

Đương nhiên lạnh cũng có chỗ tốt của lạnh.Có một số nam nhân chính là thích chinh phục nữ nhân như vậy, có cảm giác

thành tựu cực lớn.

Phó Lập Đông lộ ra một vẻ thận trọng.

Hắn cũng không biết lai lịch của Liên Tĩnh Hương, nhưng hắn biết có thể đứng vững gót chân ở Dã Mã Thành liền cần có chút tài năng. Huống chi Thiên Phương Các mà người ta mở vẫn là một ổ tiêu tiền nổi tiếng nhất trong thành.

Sinh ý tốt như vậy sẽ không có người đỏ mắt? Nhưng Thiên Phương Các chính là như vậy từng năm bình bình yên yên mở cửa, căn bản không có người dám quấy rối!

Điều này nói rõ cái gì?

Bối cảnh người ta rất thâm hậu!

Đổi một thời gian khác, Phó Lập Đông tuyệt đối sẽ nể mặt đối phương. Nhưng bây giờ con trai hắn hài cốt chưa lạnh, hắn có thể nuốt trôi cơn giận này?

– Mặt mũi của Liên tiểu thư đương nhiên phải nể nang, ta liền

mang người này rời đi! Phó Lập Đông chỉ chỉ Chu Hằng, trong ánh mắt có sát ý vô tận lưu chuyển.

Liên Tĩnh Hương cũng không lo lắng an nguy của Chu Hằng. Người ta nhưng là Dược sư tam tinh, có rất nhiều gia tộc Nhật Diệu Vương đi lôi kéo hắn, vẻn vẹn một cái Phó gia lại tính là gì? Nói trắng ra, nàng lần này đứng ra chính là làm cho Chu Hằng nhìn, muốn bán một cái ân tình cho Chu Hằng.

Sắc mặt nàng vẫn lạnh băng như cũ nói: – Vào Thiên Phương Các này của ta chính là khách của Liên Tĩnh Hương ta, Phó thất gia muốn bắt người. Được, chờ hắn rời khỏi Thiên Phương Các, Phó thất gia muốn thế nào đều được!

– Nhưng ở trong này, ai dám động đến khách của ta một sợi lông tơ, chính là cùng Liên Tĩnh Hương ta là địch!

Nàng nói rất có khí phách.

Thiên vị! Thiên vị không thể rõ ràng hơn!

Phó Lập Đông lạnh lùng Liên Tĩnh Hương, hắn không rõ ràng lai lịch của đối phương. Chỉ là bị lão tổ trong nhà cảnh cáo, không nên trêu chọc Thiên Phương Các.

Có thể khiến lão tổ gia tộc thận trọng dặn dò như vậy, bối cảnh

của Thiên Phương Các này hẳn là lớn đến kinh người!

Phó Lập Đông tuy rằng lòng mang mối hận giết con, nhưng hắn dù sao cũng là con cháu một gia tộc lớn, càng là một người thông minh, biết được khi nào cần phải lui nhường một bước. Hắn trầm mặc một lát, nói: – Nếu Liên tiểu thư đã lên tiếng, ta lại sao dám không nghe! Tuy nhiên, cũng hy vọng Liên tiểu thư giữ lời!

– Đó là tự nhiên! Liên Tĩnh Hương thản nhiên nói.

Kỳ thật cũng không cần bao lâu, hiệp hội Dược sư nhiều nhất ba ngày là có thể chế tạo ra minh bài thân phận của Chu Hằng. Đến lúc đó dù cho Phó Lập Đông một trăm lá gan hắn lại dám ra tay với Chu Hằng sao?

Đừng nói Phó Lập Đông không dám, cho dù toàn bộ Phó gia, thậm chí Tư Đồ gia quản lý Dã Mã Thành cũng không dám!

– Đi! Phó Lập Đông vung tay phải lên, cho thủ hạ đem thi thể con trai cùng với mấy tùy tùng chuyển ra ngoài. Hắn hung hăng nhìn chằm chằm Chu Hằng ít nhất mười giây, dường như muốn đem bộ dạng của Chu Hằng khắc vào trong lòng, lúc này mới xoay người rời đi.

Chu Hằng chỉ là lạnh nhạt mà cười, dường như căn bản không đem Phó gia để vào trong mắt.

Hắn vốn muốn đem Phó Lập Đông chém giết tại chỗ, nhưng nếu Liên Tĩnh Hương bán cho hắn một chút mặt mũi tuy rằng mặt mũi này hắn cũng không cần, nhưng người ta cũng xem như là một tấm lòng tốt, hắn cũng phải có qua có lại!

Bởi vậy, hắn quyết định sau khi ra Thiên Phương Các mới làm thịt Phó Lập Đông!

– Chu huynh , ta thật không biết nói ngươi thế nào mới tốt, vừa mới vào thành liền đắc tội Phó gia!

Liên Tĩnh Hương lắc đầu, bộ dạng hết sức bất đắc dĩ: -Trong vòng ba ngày hiệp hội Dược sư nhất định có thể đem minh bài thân phận làm ra, ngươi liền ở lại chỗ này của ta mấy ngày đi!

Chu Hằng cười ha hả nói: – Ngươi nơi này tiêu phí quá cao, hôm nay nếu không có Tư Đồ huynh mời khách, ta cũng không dám tiến vào, ở vài ngày thì miễn!

Liên Tĩnh Hương hơi sững sờ. Nàng là một nữ nhân thông minh, nhìn ra được Chu Hằng cũng không phải là thật sự không có tiền hoặc là keo kiệt, mà là căn bản chính là một cái gai, hưng trí bừng bừng muốn so chiêu với Phó gia!

Tên này thật sự là cảm giác tự ta quá tốt!

Hai tên Nguyệt Minh Hoàng , một Nguyệt Minh Vương cũng dám ở Dã Mã Thành hoành hành vô kỵ ? Dương gia quả thật có Nguyệt Minh Đế, nhưng một là nước xa không cứu được lửa gần, hai là mới vẻn vẹn hai gã Nguyệt Minh Đế căn bản không đủ tư cách bằng vai phải lứa với Phó gia.

Trình độ của Chu Hằng ở thuật luyện đan quả thật cường đại đến trâu bò, nhưng ngươi không đem danh tiếng Dược sư tam tinh ra, lại có ai sẽ biết chứ?

Cũng tốt, dệt hoa trên gấm nào quý báu bằng đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi! Đợi cho Chu Hằng ăn đủ đau khổ của Phó gia, rơi vào trùng vây, nàng lại ra tay giải cứu, như vậy phần ân tình này liền lớn hơn!

– Chu huynh, có lúc nào cần cứ việc lên tiếng! Tư Đồ Lăng cũng ngồi không yên. Hắn còn không ra mặt thì ân tình gì đều sẽ bị Liên Tĩnh Hương chiếm hết!

Chu Hằng mỉm cười nói: – Chút phiền toái nhỏ này ta vẫn là có thể tự giải quyết!

Bất kể Phó gia là lai lịch gì, nhưng gia tộc trong Hợi Tiên Thành nhiều nhất chỉ có thể có một Nguyệt Minh Đế, mà không có nhân vật Nhật Diệu Cảnh. Bởi vậy lực lượng của hắn hiện tại tuy rằng chỉ tương đương Nguyệt Minh Đế một vầng trăng kém hơn một chút, nhưng dù sao đã bước vào tầng thứ Nguyệt Minh Đế này, cho dù Nguyệt Minh Đế đỉnh đều không

cần phải sợ.

Đủ để tự bảo vệ mình!

Mà chính như Liên Tĩnh Hương và Tư Đồ Lăng nghĩ đến, hắn còn có danh hiệu Dược sư tam tinh, trong vòng ba ngày tất nhiên có thể đưa đến cho hắn. Đến lúc đó đừng nói Phó gia nho nhỏ, dù là gia tộc Nhật Diệu Vương đều chưa chắc dám động một sợi lông tơ của hắn!

Phó Trạch Văn dám cả gan chòng ghẹo nữ nhân của hắn, điều này đã hoàn toàn chọc giận hắn. Nếu là Phó gia thành thật nuốt trôi cơn giận này, hắn cũng không có hứng thú làm lớn chuyện. Nhưng nếu là đối phương không chịu bỏ qua, Mông gia nhưng là vết xe đổ!

Tư Đồ Lăng và Liên Tĩnh Hương nhìn nhau một cái, đều từ trong ánh mắt của đối phương nhìn thấy cách nghĩ giống nhau.

Theo bọn họ nghĩ, Chu Hằng là có chút không biết trời cao đất rộng!

Cũng đúng. Có được thuật thuật luyện đan cao thâm như vậy quả thật đủ để kiêu ngạo! Tuy nhiên lại làm khổ bọn họ, ít nhất trong vòng ba ngày này bọn họ phải trông chừng Chu Hằng, không thể để hắn xảy ra chuyện dù chỉ chút xíu!

– Những người vừa rồi lai lịch gì? Chu Hằng cười hỏi.

Tư Đồ Lăng và Liên Tĩnh Hương đều là một trận choáng váng. Tên này giết người đều đã giết lại ngay cả đối phương là ai đều không biết, thật sự không biết khiến bọn họ nói gì cho phải!

– Người bị ngươi giết đó gọi là Phó Trạch Văn, bản thân ngược lại chỉ là con cháu quần là áo lượt, nhưng Phó gia phía sau hắn lại là một trong 10 gia tộc lớn của Dã Mã Thành, thực lực của nó thậm chí có thể chen vào top 10. Lão tổ Nguyệt Minh Đế của gia tộc có ít nhất 12 người! Tư Đồ Lăng cuối cùng vẫn nói lên.

Đây quả thật rất cường đại, tuy nhiên còn không dọa được Chu Hằng!

Lòng của hắn đã bay vào Tuyệt Tiên Thành, muốn cùng đám Sáng Thế Đế kia chiến một trận thống khoái. Có được phần hùng tâm tráng chí này, hắn lại làm sao sẽ sợ hãi vẻn vẹn một gia tộc Nguyệt Minh Đế?

Đương nhiên không sợ là một chuyện, Chu Hằng cũng tuyệt đối sẽ không tự đại đến lơ là thiếu cảnh giác.

Hắn gật gật đầu nói: – Tư Đồ huynh, hôm nay liền tới đây đi, ta hôm khác mời lại ngươi! Liên cô nương, cáo từ! Hắn hướng

về phía Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Dương Lan Hinh vẫy vẫy tay, không kịp chờ đợi muốn đi giết chóc một trận.

Đối với hắn mà nói, Nguyệt Minh Hoàng 8 vầng trăng chỉ là một cái bắt đầu, bởi vậy hắn cần vô số tinh khí sinh mệnh để tăng lên tích lũy linh lực của mình, đang lo không có ác nhân để giết đây!

Ít nhất 12 Nguyệt Minh Đế!

Nếu làm thịt toàn bộ, hẳn là có thể đẩy hắn lên Nguyệt Minh Hoàng đỉnh nhỉ.

Tư Đồ Lăng nhướng mày, bởi vì sự tình xảy ra đột ngột, hắn còn không có cơ hội hướng về gia tộc cầu xin viện binh . Mà Liên Tĩnh Hương lúc trước lại đã có lời, sẽ không can thiệp chuyện ngoài Thiên Phương Các.

Sự tình dường như có chút khó làm!

Hắn mặc dù là một người được coi trọng nhất trong thế hệ trẻ Tư Đồ gia, nhưng đó cũng chỉ là ở bên trong Tư Đồ gia,Phó gia đã chết một tộc nhân trực hệ,người ta chưa chắc sẽ nể mặt hắn.

– Dương tiểu thư, có phải là nên khuyên Chu huynh ở lại trong

này thêm một hồi hay không? Hắn nói với Dương Lan Hinh, hy vọng vị đại tiểu thư Dương gia này có thể ngăn cản Chu Hằng, đừng để Chu Hằng hành động theo cảm tình như vậy.

Dương Lan Hinh chỉ khẽ mỉm cười, lại lắc lắc đầu. Nàng biết rõ tính nết của Chu Hằng, một khi tên này hạ quyết tâm đó chính là tám con bò kéo cũng không quay đầu!

Người nhà này là làm sao vậy, tại sao ương bướng vậy chứ?

Hiện tại Tư Đồ Lăng bắt đầu hối hận. Lúc trước Phó Trạch Văn và Chu Hằng nổi xung đột nếu hắn ra mặt thì sẽ không có cục diện khó khăn tiến thoái lưỡng nan như hiện tại.

Chỉ là trên đời duy nhất không có bán chính là thuốc hối hận!

Chu Hằng rảo bước đi ra Thiên Phương Các!

Chương 559: Hành hạ đến chết

Ồ!

Nhìn thấy Chu Hằng vênh váo, nghênh ngang đi ra Thiên Phương Các, Phó Lập Đông đầu tiên là ngẩn ra, sau đó dâng lên một cỗ kinh ngạc mãnh liệt.

Tiểu tử này chẳng qua là Nguyệt Minh Hoàng, dựa vào cái gì dám lớn mật như thế?

Chẳng lẽ muốn cậy vào Dương gia?

Nếu như chết đi chỉ là người hầu, tùy tùng của Phó gia, như vậy Phó Lập Đông cũng không ngại nặng nề bắt chẹt Dương gia một khoản. Nhưng hiện tại chết lại là con trai hắn, đây là thâm cừu đại hận tuyệt đối không thể hóa giải!

Chu Hằng tất nhiên nợ máu trả bằng máu, bất luận kẻ nào đến đều vô dụng!

– Tiểu tử,ngươi thật đúng là to gan lớn mật! Phó Lập Đông

lạnh lùng nói, hắn hiện tại tin tưởng Chu Hằng tuyệt đối có gan giết con trai mình. Tên này quả thật chính là một kẻ lỗ mãng, nghĩ đến bám vào Dương gia là có thể hoành hành Tây Hợi Thành?

– Ta cũng không phải là người hiếu sát, cho ngươi một cơ hội, mang theo người của ngươi lập tức cút, nếu không có tử vô sinh! Chu Hằng lạnh nhạt nói.

Dương Lan Hinh khóe miệng giật giật. Tên này gần như đem Mông gia trên dưới giết sạch, còn nói không thích giết chóc!

– Ha ha ha, không biết sống chết! Phó Lập Đông sát khí dạt dào, đối mặt với loại người tự cao tự đại đến ngay cả mình có bao nhiêu cân lượng hắn thật sự là ngay cả một câu vô nghĩa đều lười nói, chỉ muốn làm thịt tiểu tử này báo thù cho con trai.

Ánh mắt của hắn quét về phía hai nàng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Dương Lan Hinh, nói: – Bắt lấy hai nữ nhân kia, phế tu vi đưa vào kỹ viện!

Con trai là đức tính gì,hắn tự nhiên biết rõ rành rành. Nhưng vậy thì sao, hiện tại con hắn đã chết, hai nữ nhân này liền không thoát khỏi quan hệ, Chu Hằng phải chết, các nàng cũng đừng mơ thoát khỏi trừng phạt!

– Thất gia, nữ nhân kia là đại tiểu thư của Dương gia, có phải

là

Bên cạnh có người nhắc nhở.

– Hừ! Phó Lập Đông trừng mắt mộtc ái, trong ánh mắt sát khí mười phần, dọa cho người đó lập tức ngừng bặt.

Hơn 10 người hướng về phía hai nàng Dương Lan Hinh bọc đánh, mà Phó Lập Đông chỉ là nhìn chằm chằm Chu Hằng. Kẻ thù giết con này tự nhiên là phải tận tay chém giết!

– Ra tay! Hơn 10 người Phó gia đồng loạt vọt người nhào về phía hai nàng, trên mặt mỗi người đều lóe lên vẻ dâm tà.

Hai nàng này nhưng đều là vưu vật tuyệt sắc!

Nếu đổi một thời gian khác, bọn họ là tuyệt đối không dám ra tay hướng đại tiểu thư Dương gia. Nhưng bây giờ hết thảy có Phó gia chắn ở phía trước, bọn họ lại có gì phải sợ? Hơn nữa hai nữ nhân này lát nữa sẽ phải đưa và kỹ viện bị vạn người luân phiên, bọn họ tự nhiên phải giành ở phía trước sướng mấy lần trước đã.

– Muốn chết! Chu Hằng sát khí tăng vọt, Phó Lập Đông cuối cùng khơi dậy phẫn nộ của hắn, thậm chí vượt qua Phó Trạch Văn.

Ầm!

Hắn lửa giận điên cuồng bốc lên, thổi quét ra bốn phương tám hướng.

Bốp! Bốp! Bốp!

Hơn 10 người Phó gia đồng thời từ giữa không trung ngã xuống, chín tên Nguyệt Minh Vương đã là trong nháy mắt hóa thành tro tàn, ngay cả linh hồn đều không chạy thoát. Mà ba gã Nguyệt Minh Hoàng cũng không tốt đến đâu, trên người còn có ngọn lửa giận dữ đang thiêu đốt, mặc cho bọn họ vỗ dập như thế nào đều vô dụng, dường như giòi bám xương, vĩnh viễn đều không thể tránh thoát.

Mắt thấy tiếng kêu thảm của bọn họ yếu bớt từng chút một, hiển nhiên cũng sắp theo chân của chín tên Nguyệt Minh Vương lúc trước.

Oai giận dữ như vậy!

Phó Lập Đông không khỏi lông tơ dựng ngược, một luồng khí lạnh từ đáy lòng sinh ra, hướng về tứ chi bách hài thổi quét mà đi.

Đối phương đến tột cùng cường đại đến trình độ nào?

Hắn là Nguyệt Minh Hoàng 7 vầng trăng, càng có nửa bước chân bước vào Nguyệt Minh tam trọng thiên, nhìn thấy hy vọng đột phá. Nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, hắn có thể trong vòng ngàn năm thăng cấp làm Nguyệt Minh Đế!

Nếu đánh bại, thậm chí giết chết đám thủ hạ đó của hắn, hắn tự tin cũng có thể làm được. Nguyệt Minh Hoàng đỉnh muốn đánh bại ba gã Nguyệt Minh Hoàng chỉ là 3, 4 vầng trăng tuy rằng phải hao phí một chút sức lực, nhưng cũng không quá trăm chiêu.

Nhưng Chu Hằng căn bản không động thủ, mà chỉ là phóng ra lửa giận bản thân một chút, như vậy liền sống sờ sờ đốt trọi chín tên Nguyệt Minh Vương, ngay cả thần hồn cũng đồng loạt xóa bỏ. Mà ba gã Nguyệt Minh Hoàng cũng chỉ là đang kéo dài hơi tàn!

Đây là làm thế nào làm được!

Chu Hằng rõ ràng chỉ là Nguyệt Minh Hoàng , hơi thở kia nhưng không thể làm giả!

Đừng nói hắn khiếp sợ, chính là Tư Đồ Lăng và Liên Tĩnh Hương cũng bị chấn động thất điên bát đảo. Trợn tròn mắt không dám tin tưởng hết thảy mình nhìn thấy.

Đây cũng quá không thể tưởng tượng hả, cường đại đến khiến người khó thể tin nổi!

Bọn họ cũng không phải là người không có kiến thức. Nếu như là Chu Hằng ra tay đánh bại những người đó, cho dù là chỉ dùng một chiêu cũng sẽ không khiến bọn họ kinh ngạc như thế. Nhưng chỉ là một luồng lửa giận liền đem chín gã Nguyệt Minh Vương, ba gã Nguyệt Minh Hoàng đốt trọi, đây thật sự là khiến người khó thể tiếp nhận.

Chẳng lẽ đây là bí quyết của Chu Hằng trên con đường thuật luyện đan, oai ngọn lửa khủng bố?

Chung quanh đồng dạng có rất nhiều người xem náo nhiệt, sau khi nhìn thấy cảnh này ngay cả lời đều không nói ra được, xoay quanh trong đầu chỉ có hai chữ: Quái vật!

– Ngươi ngươi đến tột cùng là người nào?

Phó Lập Đông chung quy không phải người ngu, hắn nhận ra được sự cường đại của Chu Hằng, cường đại đến trình độ biến thái, khiến hắn chung quy phải đối xử thận trọng.

Chu Hằng không hề để ý tới, tên khốn này lại muốn đem nữ nhân của hắn bán vào kỹ viện!

Muốn chết!

– Khinh người quá đáng! Phó Lập Đông thấy Chu Hằng càng ép càng gần, trong lòng vừa kinh vừa sợ, liền vội vàng đem hai tay run lên, bảy vầng bán nguyệt trồi lên, trên hai tay nổi lên hai quầng sáng màu xanh, hướng về phía Chu Hằng bổ qua.

Hắn đã là toàn lực ứng phó, kiến thức qua sự khủng bố của Chu Hằng, hắn nào còn dám có nửa điểm sơ suất.

Chu Hằng rất là tùy ý lật tay trấn một cái. Ầm Phó Lập Đông lập tức thân hình rơi xuống, hoàn toàn nằm trên mặt đất. Hắn còn muốn bò dậy, nhưng Chu Hằng hai mắt trợn trừng. Ầm dòng khí cuốn điên cuồng, Phó Lập Đông liên đới mặt đất trong phạm vi ba trượng quanh hắn cùng nhau lún xuống dưới hơn trượng!

Mẹ! Đây thật sự là Nguyệt Minh Hoàng sao?

Tiên giới đại lục vốn là vô cùng chắc chắn, mà Dã Mã Thành lại càng với trận pháp gia cố, cho dù Nguyệt Minh Hoàng đỉnh toàn lực oanh kích cũng chưa chắc có thể phá hỏng mặt đất!

Có thể làm được điểm này cũng chỉ có Nguyệt Minh Đế!

Nhưng Chu Hằng là Nguyệt Minh Đế sao? Không có khả năng! Hơi thở trên người hắn rõ ràng chỉ là Nguyệt Minh Hoàng!

Chẳng lẽ Số vầng trăng của hắn vượt qua 7, đánh xuyên vách ngăn cảnh giới?

Không sai, chỉ có một lời giải thích như vậy!

Tiên giới tu luyện, gặp bảy tiến một, đây là thường lệ. Mà có thể phá vỡ thường lệ, cho dủ chỉ là một chút xíu đều là thiên tài rồi!

Mọi người còn chưa từ trong khiếp sợ lúc trước phục hồi tinh thần, lúc này đều há miệng tròn xoe, dường như cá rời nước không ngừng hút khí.

Nói đến khiếp sợ, bọn họ xa xa không thể sánh bằng Tư Đồ Lăng và Liên Tĩnh Hương. Bởi vì bọn họ biết đến một ít Chu Hằng còn là Dược sư tam tinh, thậm chí trình độ chân thực còn vượt xa!

Đây đến tột cùng là yêu nghiệt như thế nào hả!

Võ đạo, đan đạo bất kỳ một con đường nào đều đủ khiến cho người mất tinh lực cả đời để nghiên cứu. Có thể ở trên một con đường đi không bị ngăn cản đã là thiên tài, nhưng hai con đường cùng đi?

Hoàn toàn không thể tưởng tượng!

Không trách Chu Hằng dám không đem Phó gia để vào trong mắt, tên này tuyệt đối có được tám vầng trăng thậm chí là hơn, đã đánh xuyên vách chắn cảnh giới, có được tư cách bằng vai phải lứa Nguyệt Minh Đế!

Cộng thêm hắn nhiều nhất ba ngày là có thể lấy được minh bài thân phận Dược sư tam tinh, đến lúc đó cho dù hào môn của toàn bộ Tây Hợi Thành liên hợp cùng một chỗ lại nào dám động hắn một sợi lông tơ?

Chợt nhìn Chu Hằng làm việc dường như hết sức lỗ mãng,căn bản là làm xằng làm bậy. Nhưng quay đầu lại nghĩ kỹ, hết thảy đều ở trong tầm khống chế của hắn.

Chu Hằng cũng mặc kệ người khác nghĩ như thế nào, hắn rảo bước đi tới bên cạnh Phó Lập Đông.

– Ha ha, ngươi hiện tại còn muốn giết ta hay sao? Phó Lập Đông mắt đầy oán độc nhìn Chu Hằng. Mặc hắn kiêng kỵ Chu

Hằng thế nào đi nữa đều không tiêu trừ được mối thù giết con. Trong lòng hắn có sợ, nhưng tin tưởng Chu Hằng cũng không phải ngu đến thái quá thì tuyệt đối không dám giết hắn!

Giết hắn và giết Phó Trạch Văn ý nghĩa là hoàn toàn bất đồng!

Một người là con cháu quần là áo lượt của Phó gia,nếu không phải là có Phó Lập Đông bảo bọc sớm đã chết không biết bao nhiêu lần. Nhưng một người khác lại là tộc nhân Phó gia trọng điểm bồi dưỡng, chỉ kém một bước là có thể tiến vào Nguyệt Minh Đế, trở thành một trong những cường giả đỉnh cao của Phó gia!

Giết Phó Trạch Văn sẽ chỉ dẫn ra Phó Lập Đông, nhưng nếu giết Phó Lập Đông, dẫn ra sẽ là toàn bộ Phó gia!

Chu Hằng cười lành lạnh, cùng loại người này có gì để nói nhảm?

Hắn tóm lấy cánh tay phải của Phó Lập Đông, kéo mạnh một cái!

– A Phó Lập Đông lập tức phát ra tiếng kêu thảm thê lương, một tay của hắn đã bị Chu Hằng sống sờ sờ kéo xuống!

Tu giả bản thân chính là một kho báu,nếu là không cố ý vận

chuyển tinh huyết trong cơ thể, cho dù rớt một miếng da đều có tổn thất! Phó Lập Đông bị một chưởng trấn áp căn bản không thể vận chuyển linh lực, nào có thể vận chuyển tinh huyết trong cơ thể?

Mất một cánh tay đối với hắn mà nói là tổn thất thật lớn.

Điều này thậm chí sẽ khiến thời gian hắn tiến vào Nguyệt Minh Đế kéo dài ngàn năm!

– Tiểu tử khốn kiếp, ta với ngươi thề không đội trời chung! Phó Lập Đông sau khi kêu thảm thiết liền dùng ánh mắt hung tợn nhìn chằm chằm Chu Hằng,như muốn ăn thịt uống máu.

Cản người tu hành, cái này có thể so với mối hận giết con giết cha. Hơn nữa Chu Hằng thật đúng là làm thịt con của hắn.

– Ồn ào! Chu Hằng đem cánh tay cụt trong tay cắm mạnh vào trong miệng Phó Lập Đông. Trong một tiếng “Phập” , cánh tay cụt này từ sau đầu hắn xuyên ra, máu đầm đìa cũng không nhận rõ là bản thân nhuộm đẫm hay là vừa mới dính vào.

Tiên nhân được xưng bất tử, chỉ cần Thần chích và đan điền không hủy, như vậy bị thương nặng mấy đều có thể khôi phục lại. Thương thế của Phó Lập Đông đổi đến trên thân người phàm sớm đã chết 80, 100 lần,nhưng đối với hắn mà nói lại chỉ là thương nặng mà thôi.

Thật tàn nhẫn!

Mọi người đều dùng ánh mắt kinh sợ nhìn Chu Hằng. Ai chưa từng giết người ? Nhưng thủ đoạn tàn nhẫn như vậy lại không phải là ai đều có thể thi triển ra được.

Chu Hằng không chút lưu tình. “Roạt” một cái, đem cánh tay kia của Phó Lập Đông cũng kéo xuống, “Phập” một tiếng cắm vào ngực hắn.

Trong miệng Phó Lập Đông có cánh tay cụt đã không thể phát ra tiếng kêu thảm, nhưng thần hồn lại vô ngại, tỏa ra từng luồng dao động kêu thảm, khiến mọi người đều như nhìn thấy ma quỷ nhìn chằm chằm Chu Hằng , trong lòng nổi lên từng đợt sợ hãi không thể nói bằng lời.

Chu Hằng không hề thương hại. Nếu không phải là thực lực của hắn đủ mạnh, lúc này người bị tra tấn giết chết chính là hắn! Mà Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Dương Lan Hinh thì gặp phải vận mệnh càng thêm bi thảm. Đây là nguyên nhân lớn nhất khiến Chu Hằng điên cuồng.

Người thân, bằng hữu, ái thê đây là giới hạn thấp nhất của hắn!

Giới hạn thấp nhất bị xúc phạm, hắn hóa thân ma quỷ thì lại

thế nào?

Roạt, roạt hai chân của Phó Lập Đông cũng bị bứt ra, phân biệt cắm vào sau lưng hắn.

Máu tươi chảy đầy đất, tình cảnh máu tanh và tàn nhẫn!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Dương Lan Hinh lại không hề có ý trách cứ Chu Hằng, trong lòng dâng lên chỉ có ấm áp và kiêu ngạo. Không phải là các nàng biến thái, mà là các nàng hiểu được nguyên nhân Chu Hằng làm như vậy, hoàn toàn là vì các nàng!

Một nam nhân vì mình có thể hóa thân làm ma, như vậy làm một nữ nhân còn có gì chưa thỏa mãn?

Chương 560: Tái chiến Nguyệt Minh Đế

Khi Phó Văn Bác chạy đến, nhìn thấy chính là tạo hình máu tanh có thể xưng là nghệ thuật trừu tượng kia của Phó Lập Đông.

Hắn phẫn nộ!

Lại có người dám ra tay với Phó gia bọn họ! Phản rồi!

Hơn nữa, sát thủ không ngờ còn chưa chạy trốn, bộ dạng chưa đã thèm đang tận tình thưởng thức! Điều này khiến hắn làm sao có thể không giận?

Trước không nói Phó Lập Đông chính là tộc nhân gia tộc tỉ mỉ bồi dưỡng, chỉ riêng tôn nghiêm của Phó gia là tuyệt đối không phải ai muốn giẫm là có thể giẫm! Bất kể hung thủ là ai đều phải trả giá thật lớn!

Phó Văn Bác lạnh lùng nhìn Chu Hằng, sát khí như thực chất tràn ra ngoài thân thể, vờn quanh người hắn. Loại sát khí mãnh liệt này đủ để khiến cho Nguyệt Minh Hoàng đều nghẹt thở!

Đáng tiếc mọi người đã kiến thức qua tình cảnh Chu Hằng dùng lửa giận sống sờ sờ đốt trọi Nguyệt Minh Vương và Nguyệt Minh Hoàng , chút xíu oai sát khí này quả thật là chuyện nhỏ!

Cũng giống như đã ăn sơn hào hải vị lại làm sao sẽ đem một bát thịt kho tàu để vào trong mắt?

– Tiểu tử,đây đều là ngươi hạ thủ? Phó Văn Bác nói, trong giọng nói mang theo vẻ trên cao nhìn xuống.

Hắn là Nguyệt Minh Đế 2 vầng trăng, có tư cách như vậy!

Chu Hằng lúc này mới ngẩng đầu nhìn hắn một cái, thản nhiên nói: – Không sai, ngươi lại là cái rắm gì của Phó gia?

– Tiểu tử thật cuồng ngạo! Phó Văn Bác cũng không vội vã động thủ, hắn biết Phó Lập Đông tuy rằng còn chưa đột phá Nguyệt Minh tam trọng thiên , lại là Nguyệt Minh Hoàng đỉnh thứ thiệt!

Có thể hành hạ hắn như thế chỉ có Nguyệt Minh Đế, lại hoặc là Phó Văn Bác nhìn Chu Hằng thêm một cái Nguyệt Minh Hoàng vượt qua 7 vầng trăng , có thể đánh xuyên vách chắn cảnh giới!

Thiên tài như vậy tuy rằng ít nhưng cũng không phải là không có, nếu không cũng sẽ không có truyền thuyết cực hạn 10 vầng trăng!

Chỉ là không biết Chu Hằng là 8 vầng trăng hay là 9 vầng trăng, thậm chí 10 vầng trăng!

10 vầng trăng trở lên? Ít nhất với trình tự của Phó Văn Bác là không đủ tư cách biết.

Cho dù Chu Hằng chỉ là Nguyệt Minh Hoàng 8 vầng trăng, nhưng cũng có thể cùng hắn Nguyệt Minh Đế 2 vầng trăng miễn cưỡng đánh một trận. Hắn muốn thắng không khó, nhưng muốn bắt lấy, giết chết Chu Hằng lại là muôn vàn khó khăn!

Đối phương nhưng là đánh xuyên vách chắn cảnh giới, song phương cũng không có khác biệt về chất!

Bởi vậy, Phó Văn Bác liền có cố kỵ, lo lắng vừa ra tay liền dọa chạy Chu Hằng. Tây Hợi Thành này là rộng lớn cỡ nào, người nếu chạy ra khỏi Dã Mã Thành còn bắt được sao?

Phó gia bọn họ lại không phải là Tư Đồ gia quản lý Dã Mã Thành, có thể giả công làm việc tư phong tỏa bốn cửa, giam cầm toàn bộ thành thị!

Không vội, trước giữ chân tiểu tử này. Hắn đã phát ra tin tức, không bao lâu nữa gia tộc sẽ có cao thủ tới. Chỉ cần có ba Nguyệt Minh Đế đến là có thể bắt lấy Chu Hằng.

Chu Hằng nhìn đối phương, biết lão già này đang có ý đồ gì. Hắn đá một cước lên người Phó Lập Đông, nói: – Lão già, tên này ngươi có muốn hay không?

– Hừ, ngươi muốn thế nào mới chịu thả hắn? Phó Văn Bác hiện tại cũng có chút ném chuột sợ vỡ đồ. Phó Lập Đông thiên tư bất phàm, là tộc nhân gia tộc trọng điểm bồi dưỡng. Mắt thấy sắp tiến vào Nguyệt Minh Đế, tuyệt đối không thể chết!

– Chúng ta đánh một trận, tên này chính là tiền đặt cược của ta. Nếu ngươi thắng, hắn chính là của ngươi! Chu Hằng cười nói, không hề có vẻ sợ hãi.

Mọi người đều cực kỳ bội phục lá gan của Chu Hằng. Ở trước mặt cường giả Nguyệt Minh Đế cũng dám đĩnh đạc mà nói như vậy. Nên biết Phó gia nhưng là có ít nhất 12 Nguyệt Minh Đế, cho dù là Chu Hằng có được 10 vầng trăng cực hạn vẫn là không chịu nổi một kích!

Mà Phó Văn Bác thì giận đến mặt tái xanh.

Phó Lập Đông vốn chính là tộc nhân Phó gia, hiện tại lại muốn trở thành tiền cược của người khác,điều này khiến hắn làm sao có thể không giận? Nhưng hiện tại còn không phải là lúc trở mặt, trận này hắn phải đánh, hơn nữa còn không thể toàn lực ứng phó. Phải tận lực kìm chân Chu Hằng,cho những Nguyệt Minh Đế khác của gia tộc đuổi tới!

– Được, đánh! Hắn quyết định thật nhanh.

– Chậm! Chu Hằng lại đưa tay chặn: – Tiền cược của ta ở đây, của ngươi đâu?

Ta ! Cầm người của Phó gia ta làm tiền cược, ngươi còn muốn mặt sao?

Phó Văn Bác toàn thân đều bởi vì phẫn nộ mà run lên, nghẹn một hồi lâu sau mới run tay một cái, ném ra một bình thuốc, nói: – Đây là đan dược tam phẩm Hồi Xuân Đan, bất kỳ tu giả Nguyệt Minh Cảnh chỉ cần còn một hơi thở đều có thể cứu sống. Đủ rồi chứ!

– Ôi, hóa ra một vị Nguyệt Minh Hoàng đỉnh chỉ đáng giá một viên Hồi Xuân Đan! Chu Hằng cố ý bĩu môi.

Phó Văn Bác nguyên bản liền phi thường phẫn nộ, nghe thấy

lời trêu chọc này suýt nữa tóc đều dựng ngược.

Đan dược tam phẩm, cho dù là hào môn như Phó gia đều không thể dễ dàng kiếm được! Viên Hồi Xuân Đan này vẫn là hắn bỏ giá tiền lớn, nói hết lời hay, trả ra một khối tinh thiết máu rồng mới đổi được một vị Dược sư tam tinh luyện chế cho hắn.

Tài liệu một lò Hồi Xuân Đan tổng cộng có thể luyện chế 20 viên,tuy nhiên tỷ lệ thành đan chỉ có bốn phần. Hơn nữa tài liệu là hắn bỏ, nhưng tám viên thành đan hắn chỉ lấy được bốn viên, một nửa kia thuộc về Dược sư kia.

Chia một nửa là quy củ của Dược sư, toàn bộ Tiên giới đều thừa hành, ngươi nếu không muốn thì đừng tìm Dược sư luyện đan!

4 viên Hồi Xuân Đan thật đúng là cứu tính mạng hắn ba lần, hiện tại viên Hồi Xuân Đan này chính là một viên cuối cùng! Một viên linh dược có thể cứu vãn tính mạng Nguyệt Minh Cảnh đổi lấy tính mạng một Nguyệt Minh Hoàng, đây kỳ thật hoàn toàn có thể cược. Chỉ là loại đồ vật mạng người này rất khó nói, khả năng không đáng một đồng cũng có thể ngàn vàng khó mua.

Chu Hằng đương nhiên sẽ không đem Hồi Xuân Đan để vào trong mắt. Người khác tỷ lệ thành đan thấp, hắn nhưng là có Hỏa Thần Lô, đan dược gì không phải là hạ bút thành văn?

Từ điểm đó mà nói, hắn thật đúng là không trêu chọc Phó Văn Bác.

Nhưng người khác cũng không biết, nghe thấy Chu Hằng nói như vậy có mấy người đã không nhịn được bật cười.

Gương mặt Phó Văn Bác không khỏi càng thêm khó coi, tiện tay đem Hồi Xuân Đan ném ở dưới chân Phó Lập Đông. Hắn lấy ra viên Hồi Xuân Đan này vốn liền không định thu lại, chính là tính toán sau khi thắng cho Phó Lập Đông ăn. Dù sao tên này bị thương quá nặng, nếu không ăn Hồi Xuân Đan, thời gian hắn ta tiến vào Nguyệt Minh Đế có thể sẽ kéo dài đến vạn năm.

Tu giả chính là thi chạy với thời gian, cho dù là muộn một ngày đều có thể hối hận cả đời, huống chi là kéo dài vạn năm!

Nếu không phải như thế, Phó Văn Bác cũng không có khả năng đem đan dược bảo mệnh như Hồi Xuân Đan lấy ra.

– Tiểu tử, lão phu nhường ngươi ba chiêu! Phó Văn Bác thản nhiên nói, sau khi hắn khống chế phẫn nộ cuối cùng lộ ra phong thái nên có của cao thủ đỉnh cao.

Hắn cũng không phải thật sự muốn nhường Chu Hằng, mà là đang dùng loại phương thức này để bù lại mặt mũi đã bị đánh mất của Phó gia.

– Vậy ta liền không khách khí nữa! Chu Hằng nhe răng cười, một vầng trăng tế ra, hướng về phía Phó Văn Bác trực tiếp đập qua.

Sương lạnh đầy trời, đóng băng vạn dặm!

Nguyệt Luân Kỹ – Thiên Sương Chi Hàn!

– Hừ! Phó Văn Bác hừ lạnh một tiếng. Tiểu tử này cho dù có được 8 vầng trăng, 9 vầng trăng thì lại thế nào, bán nguyệt là do trăng khuyết ngưgn tụ, mà trăng tròn thì là do bán nguyệt ngưng tụ. Giữa hai loại nhưng là có chênh lệch như trời và đất!

Đây là khác biệt giữa pháp khí Nguyệt Minh Hoàng và Nguyệt Minh Đế!

Chủ động cùng hắn đọ vầng trăng, đây không phải là tự rước lấy nhục sao?

Phó Văn Bác cũng đem vầng trăng của mình tế ra, đụng hướng về phía vầng trăng của Chu Hằng.

Vầng trăng của hắn cũng không phải là thuần tịnh cỡ nào,

vầng trăng này ba màu tím, đen, vàng hỗn tạp, lại nở rộ hào quang chói mắt, như có thể chiếu mù mắt của người vậy.

Hắn cũng vận dụng Nguyệt Luân Kỹ.

Ầm hai vầng trăng lập tức đụng vào nhau!

Trong cái nhìn chăm chú của mọi người, hai vầng trăng xuất hiện ngưng trệ trong nháy mắt. Ngay sau đó ầm ầm ầm dao động lực lượng mãnh liệt từ trên hai vầng trăng phát ra, giống như một tấm thảm rung chuyển tản ra bốn phương tám hướng.

May mắn trongthành có cấm chế bảo hộ cường đại, lực lượng cuốn qua chỉ đánh hỏng một lớp mặt đất,cũng không gây nên phá hoại lớn hơn.

Chu Hằng đứng sừng sững, dưới chân của hắn đã phủ một tầng sương lạnh, oai vầng trăng lộ hết ra ngoài.

Dưới chân Phó Văn Bác cũng không hề nhúc nhích, trên mặt đồng dạng không có biểu tình, dường như đọ với Chu Hằng nửa cân tám lạng, nhưng không ai biết trong lòng hắn lại là đầy khiếp sợ.

Vầng trăng của hắn vỡ một góc!

Tuy rằng chỉ là một góc nhỏ bé không đáng kể, cũng giống như toàn bộ Dã Mã Thành bị hỏng một góc mái hiên,hoàn toàn không quan trọng gì. Nhưng chính là điều này khiến Phó Văn Bác dâng lên lòng cảnh giác mãnh liệt.

Theo lý mà nói, cho dù Chu Hằng có được 10 vầng bán nguyệt đều vô dụng, về mặt chất lượng hắn chiếm cứ ưu thế tuyệt đối! Dù sao trăng tròn của hắn trải qua hai lần ngưng tụ, pháp khí Nguyệt Minh Đế lại không cứng rắn bằng pháp khí Nguyệt Minh Hoàng?

Nhưng kết quả cứng đối cứng lại là hắn vỡ một góc!

Hắn không biết vầng trăng của Chu Hằng có hư hại hay không, nhưng cho dù có thì lại làm sao, hắn vỡ một góc! Một góc! Đây vốn là chuyện tuyệt đối không nên xuất hiện! Nhưng khăng khăng liền xuất hiện! Điều này nói rõ thanh niên trước mặt này biến thái cỡ nào!

Vầng trăng của kẻ này làm sao lại chắc chắn như thế?

Nếu là Hoặc Thiên ở đây tự nhiên sẽ không hề khó khăn đoán ra chính là vì nàng ban cho Chu Hằng một đạo cốt phù. Vào lúc Chu Hằng đột phá dung nhập một tia uy lực vào trong vầng trăng.

Mặc dù chỉ là một tia nhưng ở trình tự về chất đã đủ để bù lại chênh lệch giữa Nguyệt Minh Hoàng và Nguyệt Minh Đế!

những người khác không biết Phó Văn Bác thực ra đã chịu một thiệt thòi ngầm,nhưng có thể dùng vầng trăng của Nguyệt Minh Hoàng cứng đối cứng Nguyệt Minh Đế mà không hủy Tên này thật sự là biến thái, đến tột cùng là thế nào tu luyện ra?

Liên Tĩnh Hương và Tư Đồ Lăng hai mặt nhìn nhau, khi bọn họ nhìn thấy Phó Văn Bác xuất hiện vốn định ra mặt giảng hòa, không nghĩ tới Chu Hằng lại khiến bọn họ khiếp sợ thật lớn!

Tên này đến tột cùng còn có thể khiến cho bọn họ khiếp sợ bao nhiêu lần?

– Hừ!

Phó Văn Bác một là không cam lòng nuốt xuống cái thiệt thòi ngầm này, hai là cũng muốn cùng Chu Hằng kéo dài thời gian, lập tức một chưởng vươn ra bổ tới Chu Hằng. Trên hai tay quấn quanh hào quang màu đỏ sậm, hóa thành một mảnh đục ngầu, khiến người nhìn mà sợ hãi.

– Huyết Hóa Chưởng!

Chung quanh không ít người nhận ra được tuyệt kỹ này của Phó gia, đều nhao nhao cả kinh kêu lên.

Huyết Hóa Chưởng là bí thuật bất truyền của Phó gia, có thể trong thời gian ngăn tăng lên lực lượng của người sử dụng ít nhất 10 lần trở lên. Mà hào quang quấn quanh kia càng có tính ăn mòn mãnh liệt, cho dù Nguyệt Minh Đế đều phải kiêng kỵ không thôi!

Tất cả tiên thuật đều có một đặc điểm chung, chính là khiến cho tu giả bộc phát ra lực lượng vượt xa cực hạn của bản thân!

Loại bùng nổ này là với phương thức cạn kiệt lực lượng để thực hiện. Như một người toàn lực xuất quyền có thể đánh ra 100 lần, như vậy sử dụng tiên thuật chỉ có thể đánh ra 30 quyền, thậm chí càng ít.

Càng là tiên thuật bậc cao, mức độ cạn kiệt này lại càng lớn, ,mà lực lượng bộc phát ra cũng càng lớn!

Huyết Hóa Chưởng đồng dạng như thế, hơn nữa môn tiên thuật này còn kèm theo đặc hiệu ăn mòn, bởi vậy mới trở thành bí thuật bất truyền của Phó gia. Chỉ có đạt tới Nguyệt Minh Đế mới có tư cách tu luyện, chính là sợ có tộc nhân sau khi bị bắt sẽ đem môn tuyệt học này truyền ra ngoài.

Hào quang đỏ ngầu sáng rực lên, bao trùm hướng về phía Chu

Hằng!

Chương 561: Phó gia tề động

Chu Hằng hai tay lật một cái, hướng về phía Phó Văn Bác đón đỡ.

Tiên thuật đấu tiên thuật, Phiên Thiên Chưởng!

Ầm!

Tiếng nổ thật lớn vang lên, Chu Hằng "bịch bịch bịch" lùi liền bảy bước, nhưng vẻ mặt vẫn như cũ, chỉ là lực lượng không bằng, lại cũng không bị thiệt thòi gì.

Dù sao, Nguyệt Minh Hoàng 8 vầng trăng cũng chỉ tương đương Nguyệt Minh Đế 1 vầng trăng, thậm chí chỉ có thể xem như Nguyệt Minh Đế nửa vầng trăng!

Một đòn này, song phương đều không vận dụng toàn lực, bởi vì đều không tế ra vầng trăng của mình. Nhưng một đòn này cũng khiến cho bọn họ có hiểu biết lẫn nhau tương đối.

Đối phương là kình địch, không thể coi thường!

Lực lượng của một vầng trăng nửa vầng trăng chênh lệch là rất lớn, nhưng cấp bậc tiên thuật lại đủ để bù lại. Một cái bộc phát gấp 10 lực lượng, một cái khác lại là ngàn lần, như vậy là có thể bù lại chênh lệch lực lượng gấp trăm lần.

Nguyệt Minh Đế 4 vầng trăng giết Nguyệt Minh Đế 5 vầng trăng thậm chí, 6, 7 vầng trăng lại không phải chưa từng có. Một là người bị giết sơ ý, hai cũng là tiên thuật tạo nên tác dụng.

Khiến Phó Văn Bác trong lòng yên tâm chính là, chưởng pháp đối phương học tuy là tiên thuật nhưng uy lực cũng không phải là rất mạnh. So ra, vẫn là Nguyệt Luân Kỹ lúc trước mang đến cho hắn áp lực càng lớn.

Hắn không muốn cho Chu Hằng thời gian suy tính, thét dài một tiếng lập tức phát động đợt công kích thứ hai. Hắn muốn cho Chu Hằng rơi vào trong lối suy nghĩ cố định dùng tiên thuật đấu tiên thuật, dùng Nguyệt Luân Kỹ đấu Nguyệt Luân Kỹ.

Huyết Hóa Chưởng vận chuyển, ánh sao màu đỏ thẫm không ngừng bay múa, hướng về phía Chu Hằng điên cuồng oanh kích.

Chu Hằng cũng là chiến ý bùng phát, đồng dạng thét dài một tiếng, Phiên Thiên Chưởng vận chuyển như bay, thần huy màu

vàng chiếu rọi, hắn không chút yếu thế phát động phản kích.

Tuy rằng hắn ở lực lượng hơi kém hơn một chút, nhưng có được thể chất mạnh mẽ của Nguyệt Minh Vương khiến hắn dù dùng quá sức một chút cũng không thèm để ý.

Một người lực lượng hơi mạnh,một người thì là thể chất mạnh mẽ, mặt ngoài thì Phó Văn Bác hơi chiếm thượng phong, nhưng hắn cũng không hề có khả năng áp chế được Chu Hằng. Miễn cưỡng có thể nói là một cục diện cân tài cân sức.

Sắc mặt Phó Văn Bác càng thêm khó coi. Hắn đường đường là Nguyệt Minh Đế 2 vầng trăng, không ngờ đánh ngang tay với một Nguyệt Minh Hoàng?

Cho dù là Nguyệt Minh Hoàng này yêu nghiệt đến mấy lại như thế nào, đối với hắn mà nói đây là vô cùng nhục nhã!

– Trấn cho lão phu! Lão già cuối cùng toàn lực ứng phó, hai vầng trăng tròn hiện lên phía sau hắn, Thần chích cũng từ trong đầu của hắn hiện lên. Chính là một gốc cổ thụ toàn thân mọc đầy gai góc, vừa xuất hiện liền lắc lắc nhánh cây rải rác cành lá màu đen.

Không khí lập tức trở nên dính nhầy.

Dã Mã Thành này vốn là trọng lực vô cùng lớn, hạn chế tốc độ rất lớn, lại bị làm như vậy quả thật chính là cất bước khó khăn. Dường như toàn thân đều rơi vào trong bùn lầy, nhúc nhích một chút đều vô cùng khó khăn.

Phó Văn Bác dốc sức hai vầng trăng tròn, Huyết Hóa Chưởng triển khai toàn bộ, đánh về phía Chu Hằng.

Chu Hằng thét dài một tiếng, thân hình đột nhiên gia tốc khó thể tin, 8 vầng bán nguyệt ở phía sau hắn mở ra, trong nháy mắt vọt tới phía sau Phó Văn Bác, hai tay đồng loạt đánh về phía lưng Phó Văn Bác.

Làm sao có thể!

Chính mình rõ ràng đã dùng Thần chích trói buộc tốc độ của Chu Hằng, vì sao hắn có thể đột nhiên gia tốc? Đây hoàn toàn không hợp đạo lý!

Phó Văn Bác hét lớn ở trong lòng, nhưng giờ này khắc này hắn muốn biến chiêu đã không có biện pháp, chỉ có thể toàn lực bày ra phòng ngự ở sau lưng, cứng rắn chịu một đòn này của Chu Hằng.

Bùng!

Song chưởng Chu Hằng đánh xuống, Phiên Thiên Chưởng ngưng tụ lực lượng có thể so với Nguyệt Minh Đế của hắn, tràn đầy lực phá hoại đáng sợ!

– Òa! Phó Văn Bác trực tiếp bị đánh bay ra mấy trăm trượng, một vòi máu tươi trong quá trình đánh bay điên cuồng phun ra. Mà bản thân hắn thì bị lực lượng khổng lồ trực tiếp đánh vào trong tường đá, chỉ có một chân còn lộ ra bên ngoài.

Nhưng chỉ sau một nháy mắt, lão già này liền từ trong tường bắn ra. Là một cường giả Nguyệt Minh Đế hắn cũng không dễ dàng bị đánh bại như vậy.

Giao phong vừa rồi, hắn chịu thiệt, nhưng nói thua còn chưa đến mức.

Chỉ là những người khác nhìn thấy một màn này lại cả đám chấn kinh đến hít thở khó khăn.

Bọn họ lúc trước còn dự đoán, Chu Hằng chính là kẻ có được 8 vầng trăng, thậm chí 9 vầng trăng, 10 vầng trăng, có thể đánh xuyên vách ngăn cảnh giới, nhưng dự đoán và tận mắt nhìn thấy chứng thực là hai việc khác nhau!

Nguyệt Minh Hoàng 8 vầng trăng!

Từ khi nào trong Tây Hợi Thành bọn họ không ngờ có thể nhìn thấy nhân vật thiên phú yêu nghiệt như vậy?

Hơn nữa 8 vầng trăng này là tinh thuần như thế, điều này đại biểu cho ngộ tính của Chu Hằng đồng dạng đáng sợ, đại đạo hắn đi rất đến gần thiên đạo, mới có thể tinh thuần như thế!

Nhưng 8 vầng trăng nhiều nhất tương đương Nguyệt Minh Đế 1 vầng trăng, Chu Hằng cùng Phó Văn Bác đánh ngang tay bọn họ ngược lại có thể tiếp nhận. Nhưng nói đến muốn đánh bại cao thủ tầng thứ đỉnh cao của Dã Mã Thành này thì thật là Không thể tưởng tượng!

Tên này chẳng những thiên phú yêu nghiệt, hơn nữa còn nắm giữ tiên thuật tương đối cao thâm, như vậy mới có thể bộc phát làm khó dễ cho Phó Văn Bác một đòn, đánh cho Nguyệt Minh Đế lâu đời này hộc máu!

Có dũng, có mưu!

– Tiểu tử đáng chết! Phó Văn Bác rống giận, trước đó hắn chưa từng nghĩ sẽ chịu thiệt, chính là đang suy nghĩ làm thế nào mới có thể áp chế được Chu Hằng, rồi lại không làm đối phương cảm thấy hoàn toàn không địch lại mà nổi lên ý nghĩ chạy trốn.

Không nghĩ tới hắn rồi lại ăn của Chu Hằng một chưởng, nếu không phải hắn ứng biến kịp thời, nói không chừng ngực đã thêm một lỗ thủng!

Hắn lại điều động hai vầng trăng tròn đánh về phía Chu Hằng, lần này trong lòng hắn không còn mảy may coi thường Chu Hằng, dốc 12 vạn phần tinh thần, cũng phát huy ra toàn bộ chiến lực.

Mặt mũi của Phó gia không thể ném! Mặt mũi của hắn cũng không thể ném!

Ầm!

Phó Văn Bác chém ra từng luồng kình phong, hóa thành từng đạo gai góc phủ đầy gai nhọn, cuồn cuộn mãnh liệt cuốn về phía Chu Hằng.

Chu Hằng cười ha hả, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ. Hai đấm đồng loạt vung lên, thần huy màu vàng chiếu rọi trời đất. Hắn xuyên qua giãn cách công kích của Phó Văn Bác, phát động phản kích thoạt nhìn đơn giản lại cực kỳ hữu hiệu.

Hắn không vận dụng Phiên Thiên Chưởng nữa, bởi vì Phó gia khẳng định sẽ còn có người đến, hắn phải có điều giữ lại.

Tuy rằng đến lúc đó Liên Tĩnh Hương và Tư Đồ Lăng khẳng định sẽ đứng ra nói chuyện,nhưng hắn cũng không muốn thiếu ân tình.

Loại đồ vật ân tình này, rất phiền toái!

Tấn Vân Lưu Quang Bộ tuy rằng cũng là tiên thuật, nhưng một là không thuộc loại kỹ năng công kích, tương đối mà nói tiêu hao linh lực nhỏ hơn rất nhiều. Hai là Chu Hằng cũng không cần toàn lực vận chuyển, chỉ là Nguyệt Minh Đế 2 vầng trăng mà thôi!

Hai người chiến đấu kịch liệt, trên cơ bản là Phó Văn Bác đang cường công, mà Chu Hằng đang du đấu. Nhưng Chu Hằng ngẫu nhiên cũng sẽ phát động phản kích sắc bén, làm cho Phó Văn Bác hết sức chật vật.

10 phút sau, từng bóng người bay tới, hơi thở mạnh mẽ bao phủ toàn trường, mỗi người đều có được hơi thở khiến người run rẩy.

Cường viện Nguyệt Minh Đế của Phó gia tới.

Nguyệt Minh Đế nếu đặt ở Thân Tiên Thành, Ngọ Tiên Thành khả năng không tính là gì, nhưng ở Hợi Tiên Thành lại là nhân

vật đứng đầu, người nào không phải là đang bế quan khổ tu, cầu đột phá đến Nhật Diệu Cảnh?

Bởi vậy từ lúc Phó Văn Bác phát ra tin tức đến những lão tổ này xuất quan cũng cần thời gian nhất định. Ai lại nhàn rỗi không có chuyện gì chờ thông tri đợi lệnh?

Dù là như vậy cũng không phải là tất cả Nguyệt Minh Đế đều xuất động. Còn có hai vị lão tổ Nguyệt Minh Đế 7 vầng trăng đang ở thời khắc mấu chốt đánh vào cửa ải, căn bản không có khả năng dừng lại.Cũng không cần thiết vì vẻn vẹn một Nguyệt Minh Hoàng 8 vầng trăng mà dừng lại.

Cộng thêm Phó Văn Bác, Phó gia lần này tổng cộng xuất động 11 vị Nguyệt Minh Đế, trong đó càng có hai vị là Nguyệt Minh Đế 6 vầng trăng. Trận thế này chẳng lẽ còn không thể trấn áp một Nguyệt Minh Hoàng 8 vầng trăng?

Trấn chết 100 lần đều dư dả!

– Văn Bác, làm sao thu thập một tiểu bối Nguyệt Minh Hoàng đều cố sức như vậy? Một vị lão tổ Phó gia cười nói. Tuy rằng cùng là người một nhà, nhưng hắn và Phó Văn Bác trước giờ không hợp nhau, nhìn thấy đối phương có chút mặt xám mày tro liền không kìm nổi lên tiếng trêu chọc.

– Hừ, ngươi có thể tự mình thử xem! Phó Văn Bác lạnh lùng nói, trong lòng hắn đang nghẹn một bụng lửa giận, nhìn ai đều

không vừa mắt.

Thân hình Chu Hằng nhoáng lên, kéo giãn khoảng cách với Phó Văn Bác, cũng tạm thời dừng chiến đấu. Hắn nhìn về phía các Nguyệt Minh Đế Phó gia lơ lửng giữa không trung, thản nhiên nói: – Đơn đả độc đấu không được, hiện tại muốn quần ẩu? Phó gia thật sự là trên mặt đầy ánh sáng!

Lời này vừa ra, đám Nguyệt Minh Đế Phó gia đều đỏ mặt.

Nhưng bọn họ lại không hề có ý thu tay. Chu Hằng chém giết Phó Trạch Văn, lại tra tấn Phó Lập Đông trước mặt đông người, nếu không bắt lấy Chu Hằng, Phó gia còn có mặt mũi ở lại Dã Mã Thành sao?

Hơn nữa, Nguyệt Minh Hoàng 8 vầng trăng đã đánh xuyên vách ngăn cảnh giới, có được lực lượng có thể sánh với Nguyệt Minh Đế. Người như vậy muốn đánh bại đơn giản, nhưng muốn giết hoặc là bắt lại là muôn vàn khó khăn. Phải xuất động lượng lớn cường giả cùng cấp hình thành thế vây đánh mới được!

Vạn nhất ít người còn có thể bị Chu Hằng chó cùng rứt giậu kéo một người xuống nước!

Bởi vậy, xuất động trận thế lớn như vậy cũng không hề khoa trương, cái này gọi là bảo hiểm!

– Tiểu tử,ngươi không hề có cơ hội,bó tay chịu trói! Một vị Nguyệt Minh Đế 6 vầng trăng của Phó gia quát, còn cố ý phóng ra vầng trăng của mình. Sáu vầng trăng tròn tỏa sáng chuyển động, áp lực khủng bố.

– Tốt!

Chu Hằng chắp tay sau lưng: – Ai tới bắt ta?

Cái này!

Một đám Nguyệt Minh Đế Phó gia hai mặt nhìn nhau. Vừa rồi đó chỉ là một câu gỡ gạc thể diện, kế tiếp Chu Hằng mạnh miệng, bọn họ liền vây tới mà công. Nhưng không nghĩ tới Chu Hằng không ngờ thật sự "bó tay", bọn họ lại gặp khó khăn!

Bọn họ đương nhiên sẽ không tin tưởng Chu Hằng sẽ "chịu trói",nhưng người ta đã bày ra tư thái "bó tay", bọn họ nếu là ngay cả lá gan đi "trói" cũng không có, về sau còn làm sao lăn lộn ở Dã Mã Thành?

– Để ta!

Phó Văn Bác giận tích chưa tiêu, hơn nữa đã đánh với Chu Hằng một trận, đối với Chu Hằng cũng hiểu biết càng nhiều, lúc này rảo bước đi hướng Chu Hằng.

Hắn cũng không dám có chút khinh thường, linh lực phủ kín toàn thân, mỗi một bước hạ xuống đều để lại trên mặt đất một dấu chân thật sâu. Đây là hắn toàn lực đề phòng, đã không có biện pháp khống chế linh lực tràn ra ngoài.

Chu Hằng lại thong thả ung dung, chắp tay sau lưng ngẩng đầu nhìn sao đầy trời, dường như căn bản không đem Phó Văn Bác để vào trong mắt.

Cao thấp liếc mắt một cái là rõ.

Mọi người vây xem đều phát ra tiếng cười nhạo. Bọn họ mỗi người đều có bối cảnh Nguyệt Minh Đế, cho dù không sánh bằng Phó gia thì lại thế nào. Chẳng lẽ Phó gia dám bởi vì một tiếng cười nhạo này mà khai chiến với gia tộc của bọn họ hay sao?

Hơn nữa pháp không trách số đông, bọn họ chỗ này có bao nhiêu người? Nhiều thế lực như vậy cộng lại một chỗ, đừng nói Phó gia không chọc nổi, cho dù Tư Đồ gia đều phải đau đầu!

Phó Văn Bác đã đi tới trước mặt Chu Hằng không tới ba thước, trong ánh mắt của hắn bùng ra một luồng hung quang,

đột nhiên song chưởng cùng vỗ, đánh về phía ngực Chu Hằng.

Nhưng ngay trong nháy mắt hắn xuất chưởng, Chu Hằng cũng động, hơn nữa động còn nhanh hơn hắn. Một luồng sáng đen lóe lên, nhanh chóng gọt tay phải của hắn!

Tấn Vân Lưu Quang Bộ thêm Phi Vũ Thất Kiếm!

Chu Hằng ẩn nhẫn nửa ngày, cuối cùng một kiếm kinh người!

Chương 562: Lấy một địch mười

Phó Văn Bác tuy rằng thật cẩn thận, nhưng hắn vẫn còn đánh giá thấp Chu Hằng, hoặc là nói đánh giá thấp Tấn Vân Lưu Quang Bộ!

Hắn không nên cách Chu Hằng gần như vậy!

Nếu hắn toàn lực phòng ngự, như vậy một kiếm này có lẽ hắn còn có thể tức thời né tránh. Ai bảo hắn quá tham, muốn một chưởng đánh thương, thậm chí đánh chết Chu Hằng? Lực lượng một công,một phòng này tự nhiên là không đủ!

Hắc kiếm xẹt xuống!

Xoạt huyết quang đảo qua, cánh tay phải của Phó Văn Bác rời vai mà đi, ở trên không xẹt qua một đường cong, khéo thế nào vừa lúc rơi ở trước mặt "đống người" Phó Lập Đông.

– A Phó Văn Bác phát ra tiếng kêu thảm thống khổ, "bịch bịch" liên tiếp lùi hơn 20 bước, máu tươi rơi vãi. Hắn vừa giận vừa kinh vừa sợ!

Vừa rồi tình thế gấp như vậy, hắn có thể làm được chính là tận lực tránh khỏi yếu hại, tránh cho hắc kiếm sau khi gọt xuống cánh tay của hắn thuận thế đem hắn chặt ngang hông. Nào có thời gian vận chuyển tinh huyết trong cánh tay?

Mất một cánh tay, hắn ít nhất rút lui tu vi nửa vầng trăng!

Mà càng khiến hắn khiếp sợ chính là, trong hắc kiếm kia mang theo lực lượng hủy diệt vô cùng đáng sợ, khiến hắn căn bản không thể ngăn cản máu tươi ở miệng vết thương phun trào. Cứ rơi một giọt máu, chẳng khác nào khiến tu vi của hắn rơi xuống một phần!

Đây đây là hung khí gì!

– Ngươi dám chơi xỏ lão phu! Phó Văn Bác giận đến tột cùng , một tay ấn cánh tay cụt, mạnh mẽ phong bế máu phun trào. Nhưng điều này khiến hắn không thể không toàn lực ứng phó, nào còn dư chiến lực?

Mọi người vây xem vừa nghe, đều ở trong lòng khinh bỉ một hồi!

Các ngươi một đống người vây công người ta, còn mặt mũi nói người ta giở chiêu ngầm! Thật sự là không muốn mặt mũi đến vô sỉ!

Chu Hằng rung hắc kiếm, trên đoạn kiếm một giọt máu không dính. Hắn cười ha hả nói: – Xỏ ngươi thì lại thế nào? Cả đám các ngươi cũng đừng nhàn rỗi, tiểu gia biết đám người các ngươi da mặt dày, muốn chính là quần ẩu. Tới đi, tiểu gia tiếp!

Đám Nguyệt Minh Đế Phó gia đều sắc mặt âm trầm. Sự tình nháo đến nước này, chỉ sợ bọn họ bắt được Chu Hằng, bầm thây vạn đoạn thì lại thế nào. Danh dự của Phó gia đã tổn hao nhiều!

Nhưng muốn bọn họ lui lại lại càng không có khả năng. Bởi vì bỏ qua cho Chu Hằng càng thêm mất mặt!

– Nếu ngươi một lòng muốn chết, lão phu liền thành toàn ngươi! Hai vị Nguyệt Minh Đế 6 vầng trăng của Phó gia đều gật gật đầu, vung tay lên. Trừ Phó Văn Bác ra, 10 Nguyệt Minh Đế đem Chu Hằng bao vây chặt chẽ.

Tư Đồ Lăng nhướng mày, hắn đã phát ra tin tức,nhưng cao thủ gia tộc lại một người đều không tới. Đây là chuyện gì xảy ra?

– Tư Đồ huynh, người chủ trì của gia tộc các ngươi đại khái là cho rằng không đáng vì vẻn vẹn một Nguyệt Minh Hoàng mà toàn diện trở mặt với Phó gia hả! Liên Tĩnh Hương làm sao không đoán ra được, ở một bên điềm nhiên nói.

Tư Đồ Lăng thầm than trong lòng, thật sự là một đám tầm nhìn hạn hẹp! Vì phòng ngừa tin tức truyền ra ngoài, hắn giấu đi danh hiệu Dược sư tam tinh Chu Hằng sắp đạt được, mà gia tộc bây giờ nhận được tin tức cũng là Chu Hằng có được Nguyệt Minh Hoàng 8 vầng trăng.

8 vầng trăng tuy rằng cường đại, nhưng loại nhân tài này còn không quý trọng đến mức khiến Tư Đồ gia toàn diện khai chiến với Phó gia. Bởi vậy gia tộc trực tiếp bỏ qua tin tức của hắn phái ra viện binh!

Ai có thể nghĩ tới,đi ra ăn một bữa cơm cũng có thể ăn đến kinh hồn bạt vía như thế!

Tư Đồ Lăng vốn tính toán nhân cơ hội này tận tình kéo gần quan hệ với Chu Hằng, hiểu biết tình huống của hắn một chút, lúc này mới làm ra một phần báo cáo hoàn chỉnh cho gia tộc. Không nghĩ tới Chu Hằng có thể gây chuyện như vậy, ăn một bữa cơm gần như chọc ra toàn bộ cao thủ của Phó gia!

Năng lực gây họa đạt tới loại trình độ này, cũng có thể nói là rất lợi hại!

– Tư Đồ huynh, xem ra ân tình này chỉ có thể để ta làm! Liên Tĩnh Hương thản nhiên nói, khẽ nhấc chân đi về phía trước.

– Ra tay! Chính vào lúc này, Phó gia đã phát động quần ẩu.

Chu Hằng thét dài một tiếng, tay phải cầm hắc kiếm, tay trái run lên, Bách Quỷ Kiếm cũng tế ra, hai kiếm cùng múa. Một đen một đỏ, hai luồng kiếm khí lạnh lẽo vọt thẳng vòm trời!

Hắc kiếm cường đại không thể nghi ngờ, đánh trúng yếu hại lập tức mất mạng, rạch phá miệng vết thương máu chảy không ngừng, tràn ngập tính phá hoại. Nhưng nhìn từ mặt ngoài, hắc kiếm lại diện mạo xấu xí, bất cứ người nào nhìn thấy cũng sẽ chỉ coi là một thanh tiên khí sắp hỏng mất.

Nhưng Bách Quỷ Kiếm bất đồng, thanh tiên khí này chẳng những bộ dạng tốt đẹp, hơn nữa đặc hiệu cũng cường đại đến khiến người giận sôi!

Vút vút theo Chu Hằng toàn lực vung chém, từng luồng linh lực quỷ vật cũng nhao nhao hiện lên!

Nguyệt Minh Hoàng có được 8 vầng trăng!

– Cái gì! Làm sao có thể có linh lực thể cường đại như vậy!

– Bảy! Tám! Chín! Làm sao còn không dứt!

– 18 cái! Lão phu làm sao tốc độ giết chết còn không nhanh bằng tốc độ hình thành!

– Nhất định là thanh tiên kiếm kia trong tay tiểu tử!

Đám Nguyệt Minh Đế Phó gia vừa mừng vừa kinh. Kinh chính là sự cường đại của Bách Quỷ Kiếm, không ngờ có thể triệu tập ra linh lực thể cường đại như vậy, khiến đám cường giả đỉnh cao của Tây Hợi Thành bọn họ đều thốt ra lời thô tục. Mà mừng thì là sau khi xử lý Chu Hằng, thanh tiên khí cường đại này sẽ thuộc sở hữu của Phó gia bọn họ.

Nhưng có dễ dàng như vậy sao?

Linh lực quỷ vật không thể sử dụng tiên thuật, đây là nhược điểm trí mạng. Chống lại tu giả cùng cấp , đối phương chỉ cần vận chuyển tiên thuật đánh một cái, lực lượng nghiền ép gấp 10, gấp trăm thậm chí gấp ngàn lần ập tới khẳng định chỉ có nước hủy diệt trong nháy mắt!

Nhưng mấu chốt là, đám linh lực quỷ vật này là sinh sôi không thôi, chết một cái lại gọi một cái, căn bản là không thấy đau lòng!

10 vị Nguyệt Minh Đế không ai không toàn lực ứng phó. Bọn

họ quả thật hết sức cường đại, dưới một chưởng một quyền một cước một kiếm một đao, linh lực quỷ vật căn bản không địch lại một chiêu. Nhưng một là như vậy cần tiêu hao linh lực thật lớn, hai là tốc độ Chu Hằng vung vẩy Bách Quỷ Kiếm cũng không chậm!

Song phương đạt tới một sự cân bằng tinh tế, số lượng linh lực quỷ vật sau khi đạt tới hơn 50 cái liền không thể tăng thêm, nhưng cũng không bị cắt giảm.

Một Nguyệt Minh Hoàng 8 vầng trăng độc chiến 10 Nguyệt Minh Đế, trong đó thậm chí có hai Nguyệt Minh Đế 6 vầng trăng, không ngờ đánh đến tám lạng nửa cân!

Điều này nói ra ai sẽ tin tưởng?

Mọi người vây xem đều trợn mắt cứng lưỡi, hoàn toàn mất năng lực ngôn nữ!

Trâu bò! Trâu bò đến quá thể!

Liên Tĩnh Hương vừa mới bước ra hai bước liền không thể không dừng lại , quay đầu nhìn lại hướng Tư Đồ Lăng. Hai người đều từ trong ánh mắt của nhau nhìn thấy khiếp sợ tuyệt đối.

Đây là khái niệm gì!

Một người độc chiến 10 Nguyệt Minh Đế, hơn nữa còn có hai vị gần đến đỉnh cấp, cho dù Tư Đồ gia lại lấy ra được cường giả như vậy sao?

Bọn họ đã đánh giá Chu Hằng rất cao, nhưng không nghĩ tới vẫn là chưa đủ! Không đủ!

Tên này năng lực gây họa mạnh,nhưng thủ đoạn bản thân cũng mạnh!

Hắn hoàn toàn có thể dựa vào năng lực của mình chống đỡ ba ngày. Đợi khi hiệp hội Dược sư trước mặt mọi người tuyên bố thân phận của Chu Hằng, cho Phó gia 100 lá gan cũng không dám nói gì nữa, động gì nữa!

Đừng nói Phó gia, cho dù Tư Đồ gia bọn họ cũng không dám!

Huống chi, Chu Hằng tuyệt đối không chỉ có năng lực Dược sư tam tinh.

Mụ nội nó! Tên này đến tột cùng là quái thai như thế nào hả!

Cho dù Tư Đồ Lăng và Liên Tĩnh Hương đều là người nổi bật trong thế hệ trẻ,lúc này cũng không nhịn được nói thô tục.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Dương Lan Hinh hai tay nắm chặt. Các nàng mới đầu còn có chút lo lắng, nhưng hiện tại chỉ còn lại tự hào vô cùng mãnh liệt!

Đây chính là nam nhân của các nàng!

Hào quang rực rỡ, dường như mặt trời rực lửa trên trời, hào quang của hắn là bất kỳ thứ gì đều không thể che chắn.

– Bắt giặc trước bắt vua! Một vị Nguyệt Minh Đế 6 vầng trăng của Phó gia quát to, thân hình rời khỏi trận thế 10 người kết thành, trực tiếp xông về phía Chu Hằng. Chỗ trống của hắn tự nhiên có những người khác mở rộng trận tuyến phòng ngự bổ khuyết, khiến cho vị đại cao thủ này có thể không chút cố kỵ thi triển chiến thuật chém đầu.

Chỉ cần xử lý Chu Hằng, như vậy khốn cảnh này không giải tự tiêu! Chỉ cần xử lý Chu Hằng, như vậy món tiên khí bậc cao này có thể thuộc sở hữu của Phó gia!

Lòng tham, sát tâm đan vào một chỗ, bọn họ nhất định phải làm thịt Chu Hằng!

Chu Hằng thét dài một tiếng, không chút yếu thế mở ra 8 vầng bán nguyệt. Nguyệt Luân Kỹ Thiên Sương Chi Hàn phát động, người nhỏ màu vàng trên đỉnh đầu đi ra, vận chuyển Phiên Thiên Chưởng. Mà bản thân hắn thì một kiếm bay đâm, đánh ra một chiêu mạnh nhất của Phi Vũ Thất Kiếm.

Kiếm Phá Phi Vũ!

Ba môn tiên thuật đồng thời phát động, đánh về phía Nguyệt Minh Đế 6 vầng trăng này!

Bùng!

Trong một tiếng vang trầm đục, Chu Hằng trượt lui hơn trăm trượng, hai tay như xẻng sắt đào ra hai hố sâu trên mặt đất. Mà vị Nguyệt Minh Đế 6 vầng trăng kia cũng tuyệt đối không dễ chịu.Mặc dù chỉ là lui ba bước, nhưng trên khóe miệng lại treo lên một vệt máu!

Một đòn giao phong này, rồi lại tám lạng nửa cân, lưỡng bại câu thương!

Luận lực lượng chân thật Chu Hằng kém hơn đối phương đến mấy bậc,nhưng ba môn tiên thuật cùng phát động lại bù lại chênh lệch về lực lượng.

– Nguyệt Minh Đế 6 vầng trăng cũng chỉ vậy mà thôi! Chu Hằng khinh thường nói.

Nguyệt Minh Đế kia lập tức lộ ra vẻ tức giận,nhưng sự thật thắng hùng biện. Vừa rồi Chu Hằng cùng hắn đọ sức ngang tay chính là phát sinh trước mắt bao người, hắn cho dù lưỡi nở hoa sen cũng không cãi được!

– Đi chết! Hắn thẹn quá thành giận, lại phát động công kích mãnh liệt hướng Chu Hằng.

Chu Hằng lại không cùng hắn cứng đối cứng nữa. Nguyệt Minh Đế 6 vầng trăng dù sao cũng là Nguyệt Minh Đế 6 vầng trăng, lực lượng hơn xa hắn. Một đòn vừa rồi chấn cho hắn đến hiện tại còn có chút khí huyết sôi trào, khó chịu vô cùng. Lại đi cứng đối cứng không phải là tự ăn đau khổ?

Hắn triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ ,thân hình du tẩu, dưới công kích của 10 Nguyệt Minh Đế nhàn nhã có dư.

Xoạt!

Hắn căn bản không có tâm tư đấu giằng dai với 10 Nguyệt Minh Đế, lắc mình một cái đã xuất hiện ở trước người Phó Văn Bác, hắc kiếm đâm nhanh. Hắn muốn giết một Nguyệt Minh Đế trước!

– Ngươi dám! 10 Nguyệt Minh Đế của Phó gia đều vừa kinh vừa vội. Lúc này Phó Văn Bác chính là lúc suy yếu nhất, chiến lực khả năng đã rơi xuống đến Nguyệt Minh Hoàng. Bọn họ nhao nhao lao ra, nhưng linh lực quỷ vật cũng không phải là ăn chay, đồng loạt quỷ khiếu liên tục,hướng về phía bọn họ quấn quanh mà đi, ngăn cản bước chân bọn họ về cứu.

Chu Hằng mặt đầy vẻ sát phạt, hắc kiếm bay múa, một kiếm tập sát!

– Tiểu tử, lão phu liều mạng với ngươi! Phó Văn Bác rống giận một tiếng, quần áo toàn thân dường như bơm hơi kịch liệt bành trướng, toàn thân có từng luồng lực lượng đáng sợ lưu chuyển.

– Hắn muốn tự bạo!

Mọi người vây xem đều kêu lên,ai cũng sợ tới mức nhao nhao lùi lại. Nếu tu giả tự bạo, tương đương đem tu vi cả đời trong nháy mắt phóng ra, lực sát thương vô cùng khủng bố.

Cái này tương đương với Lăng Thiên Cửu Thức, chỉ có điều Chu Hằng dùng một lần liền toàn thân vô lực,mà những người khác dùng thì hình thần đều diệt!

Một gã Nguyệt Minh Đế 2 vầng trăng tự bạo tuyệt đối khủng bố!

Phó Văn Bác thật sự muốn tự bạo?

Làm sao có thể, không có ai lại cảm thấy mình sống đủ rồi! Phó Văn Bác đây là đang dọa Chu Hằng, sau khi bức lui hắn tự nhiên sẽ giải trừ tự bạo. Đương nhiên, nếu là bị ép lên đến đường cùng hắn cũng chỉ có thể tự bạo để kéo Chu Hằng xuống nước.

– Không phải do ngươi! Chu Hằng chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, đem môn thân pháp này triển khai đến mức tận cùng. Trong nháy mắt liền tới trước người Phó Văn Bác, hắc kiếm chém ra. Phập một cái đầu người bay lên, một vòi máu nóng bắn ra!

Phó Văn Bác chết!

Chương 563: Hòa hoãn

Bị hắc kiếm chém trúng yếu hại, chết ngay lập tức!

Người nếu bị chết hoàn toàn triệt để, tự bạo đương nhiên cũng lập tức giải trừ.

Trầm hậu xoay người lại, trực diện xông tới thập đại Nguyệt Minh Đế, sát khí rừng rực, tạo thành một thanh hắc kiếm đâm thẳng tận trời ở đỉnh đầu của hắn, sát khí nặng nề ngưng tụ giống như thực chất, ép cho mỗi người đều có loại cảm giác không thở nổi.

Thập đại Nguyệt Minh Đế của Phó gia ai cũng im bặt, bọn họ đúng là dâng lên một cỗ hàn ý, một cỗ ý sợ hãi từ ở sâu trong nội tâm.

– Ha ha, nể mặt lão phu, hiện tại ngừng lại được chứ?

Hưu, một đạo nhân ảnh tới, giữa sân cũng xuất hiện thêm một lão nhân mập lùn, giống như quả cầu thịt, nhưng nhìn 7 vầng trăng tròn vận chuyển phía sau hắn, thì có ai dám chê cười hắn?

Nguyệt Minh Đế thất luân!

Chỉ lấy cảnh giới mà nói, hoàn toàn xứng đáng là đệ nhất cao thủ trong sân!

– Yếu Phương lão tổ!

Tư Đồ Lăng vội vàng chạy vội đi ra ngoài, cung kính thi lễ một cái, trong lòng đại định.

Gia tộc … Rốt cục cử người tới!

Có lẽ là tin tức Chu Hằng độc chiếm thập đại Nguyệt Minh Đế truyền đến trong gia tộc, cuối cùng làm cho gia tộc tuyệt đối coi trọng, trực tiếp xuất động Nguyệt Minh Đế đỉnh phong!

Lão nhân mập lùn này tên là Tư Đồ Yếu Phương, Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, thực lực ở Tư Đồ gia có thể đứng trong Top 3, cũng là một trong thập đại cao thủ toàn bộ Dã Mã Thành, có thể nói là một Đại Năng chân chính!

Nhìn thấy Tư Đồ Yếu Phương, trong lòng thập đại Nguyệt Minh Đế của Phó gia đều là trầm xuống.

Tư Đồ gia cũng muốn cuốn vào!

Bọn họ cũng không biết Chu Hằng còn có một kỹ năng luyện đan siêu cường, còn tưởng rằng Tư Đồ cũng là nhìn trúng Bách Quỷ Kiếm mới xuất hiện! Cái chuôi Tiên khí này quả thật có giá trị làm cho người ta bị kích động, thậm chí liều mạng!

Có nên nể mặt Tư Đồ gia không?

Thập đại Nguyệt Minh Đế của Phó gia đều là lâm vào trầm ngâm, cuối cùng đưa mắt tập trung trên người của hai vị Nguyệt Minh Đế lục luân, quyết định này đương nhiên phải đến từ hai người bọn họ.

– Yếu Phương huynh, không phải lão phu không muốn nể mặt ngươi, tuy nhiên người này giết hai gã tộc nhân của Phó gia ta. Đây là huyết hải thâm cừu!

Một gã Nguyệt Minh Đế lục luân của Phó gia nói.

– Không phải hai, là ba người!

Chu Hằng tay nâng kiếm, không chút do dự, không chút lưu

tình đâm một kiếm xuyên tim Phó Lập Đông.

Này …

Đừng nói mọi người của Phó gia bị chọc giận gần chết, ngay cả Tư Đồ Yếu Phương mặt cũng giật mình một cái, có một loại kích động muốn phát cuồng.

Cái gọi là đánh người không đánh mặt. Nhưng Chu Hằng lại hết lần này tới lần khác dùng sức đánh vào mặt người ta! Này ai nhịn được?

Nhưng thật ra mọi người thấy đã quen, đều là bội phục Chu Hằng sát đất, tên này đủ dũng khí! Nhưng cũng nhắc nhở chính mình ở trong lòng, tuyệt đối tuyệt đối không nên chọc người kia, sẽ dẫn tới tai nạn chết người a!

– Yếu Phương huynh, việc này không quan hệ với Tư Đồ gia. Còn xin không nên nhúng tay!

Các Nguyệt Minh Đế của Phó gia đều là sắc mặt tái xanh, khẩu khí này bọn họ căn bản không có khả năng nuốt được.

Trong miệng Tư Đồ Lăng không nói, thần hồn cũng đã giới thiệu kỹ càng tỉ mỉ về tình huống của Chu Hằng với Tư Đồ Yếu Phương, bao gồm chứng thực hắn đã thông qua Dược sư tam tinh, nhiều nhất ba ngày nhất định có thể nhận được danh hiệu!

Dược sư tam tinh! Hơn nữa, chỉ cần Chu Hằng nguyện ý. Bất cứ lúc nào cũng có thể loại trừ một Dược sư tứ tinh ở Thân Tiên Thành, thậm chí Dược sư ngũ tinh!

Không tiếc bất cứ giá nào cũng phải bảo vệ hạ Chu Hằng, giao hảo với thanh niên nhân này!

Tư Đồ Yếu Phương lập tức ra quyết định, chỉ bằng vào Chu Hằng là Dược sư tam tinh đã đủ để làm cho bọn họ hạ tiền vốn như thế! Một hệ thống Dược sư là vô cùng đáng sợ, cũng tỷ như Tư Đồ gia bọn họ, lúc trước luôn luôn mời một vị Dược sư nhị tinh luyện chế đan dược, nếu là đối phương vung cánh tay hô lên, bọn họ tất nhiên sẽ xuất động toàn bộ cao thủ của gia tộc đem sức lực phục vụ vị Dược sư kia!

Một vị Dược sư nhị tinh có thể dễ dàng kéo tới trên trăm cao thủ Nguyệt Minh Đế, như vậy một vị Dược sư tam tinh thì sao?

Tư Đồ Yếu Phương ra quyết định như vậy cũng không kỳ quái. Hơn nữa Chu Hằng còn không có chân chính nhận được danh hiệu Dược sư tam tinh, hiện tại bán cho Chu Hằng một cái nhân tình, sau này có thể nhận lại gấp mười, hai mươi lần!

Dệt hoa trên gấm nào bằng giúp người khi gặp nạn!

– Tư Đồ gia thẹn là người bảo vệ trật tự của Dã Mã Thành, sao có thể ngồi xem ọi người tự mình báo thù!

Yếu Phương Yếu Phương thần tình nghiêm nghị nói, một cỗ khí chính nghĩa tràn ra, làm cho người ta không cách nào nhìn thẳng.

Chó má!

Nguyệt Minh Đế của Phó gia đều là thầm mắng ở trong lòng, Dã Mã Thành này mỗi ngày phát sinh không biết bao nhiêu chuyện báo thù, nào có thấy Tư Đồ gia các ngươi làm như vậy? Con bà nó, rõ ràng là muốn đoạt Bách Quỷ Kiếm cùng bọn họ thôi!

Nhưng Tư Đồ Yếu Phương đã dùng năm chữ người bảo vệ trật tự đè xuống, đây là một câu chụp mũ, trầm trọng vô cùng!

Khiêu chiến người bảo vệ trật tự, thì đồng nghĩa với đối kháng cùng Tuyệt Tiên Thành!

Chuyện này cho một trăm cái lá gan Phó gia cũng không dám!

Nhưng dừng tay như vậy Ai cam tâm a!

– Yếu Phương huynh, người này giết hai … ba tộc nhân của Phó gia ta, một câu nói của ngươi là có thể xóa bỏ sao?

Nguyệt Minh Đế lục luân của Phó gia lạnh lùng nói.

– Thị phi công đạo ở trong lòng người!

Con ngươi của Tư Đồ Yếu Phương đảo một vòng, nói:

– Như vậy đi, ba ngày sau xét xử công khai ở Thiên Uy Điện, tranh luận sự tình rõ ràng trước mặt mọi người trong toàn thành!

Ân?

Các Nguyệt Minh Đế của Phó gia đều là ngẩn ra, bọn họ tự nhiên biết Thiên Uy Đường Điện là cái gì, đó là nơi xét xử của Tuyệt Tiên Thành, một khi mở ra, toàn bộ dân ở Dã Mã Thành đều có thể thông qua Pháp trận đặc thù nhìn thấy quá trình thẩm vấn bên trong.

Không dám nói quá trình thẩm vấn công chính như thế nào, nhưng muốn giở trò bịp bợm trước mắt người trong toàn thành, chính là Tư Đồ gia cũng không dám làm như thế, rất có thể sẽ bị Tuyệt Tiên Thành lập tức hủy bỏ tư cách người bảo vệ trật tự!

Nhưng tại sao Tư Đồ gia phải làm như vậy?

Thật sự là có điều cổ quái!

Nếu nói Tư Đồ gia bảo vệ Chu Hằng, tại sao phải đưa hắn tới Thiên Uy Điện? Nếu nói Tư Đồ gia không có ý này, vậy tại sao muốn chặn ngang?

Ở trong chuyện này, Phó gia nắm giữ lý lẽ, ba gã tộc nhân bị Chu Hằng giết chết, đây là sự thật tàn khốc, để ở nơi nào cũng giống nhau!

Các Nguyệt Minh Đế của Phó gia hai mặt nhìn nhau, nhao nhao dùng thần ý trao đổi ý tưởng.

Đi Thiên Uy Điện bọn họ không sợ, một khi hình thành cùng quyết định, Chu Hằng sẽ là công địch của Dã Mã Thành, chính là Tư Đồ gia cũng không dám, cũng không thể bảo vệ hắn! Tuy nhiên, cùng quyết định là cần đại biểu của các đại gia tộc

có tư cách tham dự quyết định, mấu chốt việc này chính là muốn cho những gia tộc này đứng ở phía đối lập với Chu Hằng.

Cũng tốt, là thời điểm để Tư Đồ gia nhìn lại xem mấy năm nay Tư Đồ liên minh cường đại đến trình độ nào!

– Yếu Phương huynh, công thẩm thì có thể, tuy nhiên trong vòng 3 ngày nhất thiết phải đóng cửa tứ môn, canh phòng nghiêm ngặt đề phòng có người chạy trốn!

Các Nguyệt Minh Đế của Phó gia cuối cùng ra quyết định.

– Đó là tự nhiên!

Yếu Phương Yếu Phương thần tình hòa khí cười nói, nhìn không ra bộ dáng núc ních thịt kia, ai cũng sẽ cho rằng hắn là một thương nhân hòa khí sanh tài.

– Đi!

Mọi người của Phó gia thu hồi di hài của ba người Phó Văn Bác, cũng không quay đầu lại mà bay vọt đi, thể diện của bọn họ đã mất quá nhiều.

Chu Hằng cũng không có ngăn cản, thực lực của hắn còn không có cường đại đến mức tiêu diệt được một gia tộc có được hơn mười tên Nguyệt Minh Đế.

Hắn ôm quyền cười nói với Tư Đồ Lăng cùng Liên Tĩnh Hương:

– Đa tạ hai vị xuất thủ tương trợ!

Tuy rằng hắn cũng không cần hai người này trợ giúp, nhưng nhân tình này hắn phải nhận.

– Chu huynh khách sáo!

Tư Đồ Lăng hai người đồng thời đáp lễ nói, đã từng thấy sự yêu nghiệt của Chu Hằng, quyết tâm kết giao với Chu Hằng của bọn họ càng sâu hơn.

– Ha ha, mấy người trẻ tuổi các ngươi trò chuyện đi, lão phu đi trước một bước!

Tư Đồ Yếu Phương cũng không có tham dự vào, hiện tại Chu Hằng còn không có chính thức đạt được danh hiệu Dược sư tam tinh, hơn nữa lại giao hảo cùng con cháu của mình, hắn chưa cần dùng mặt mo đi kết giao cùng Chu Hằng.

Hơn nữa, Tư Đồ Lăng với Chu Hằng cũng càng có đề tài chung, hắn ngược lại không biết nên trao đổi cùng người trẻ tuổi như thế nào.

Khi Tư Đồ Lăng cùng Liên Tĩnh Hương nói chuyện với nhau, Chu Hằng vẫn là trở lại trong ghế lô, tiếp tục tiệc rượu còn chưa chấm dứt. Lần này không có nữ bồi rượu, Chu Hằng nói chuyện với Tư Đồ Lăng, mà Liên Tĩnh Hương thì theo dõi Dương Lan Hinh cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

Khách và chủ tận hứng, thẳng đến đêm khuya tiệc rượu mới tan, Chu Hằng cùng hai nàng cũng không trở về Dược sư hiệp hội, mà là chọn một khách sạn để ở. Đây là Tư Đồ Lăng an bài cho bọn hắn, không cần bọn họ bỏ ra một chút tiền nào.

– Phu quân, vừa vào cửa đã bảo ngươi không nên gây chuyện, làm sao ngươi chỉ chớp mắt liền đã quên!

Đợi cho thời điểm chỉ còn lại có ba người bọn họ, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ không kìm nổi mà oán trách, phu quân này thật sự trời sanh là nguồn gốc của cừu hận, chạy đến đâu cũng sẽ không thái bình.

Chu Hằng bĩu môi, việc này nói đến cùng vẫn là do mỹ mạo của hai nàng đưa tới, hắn cũng không phải đương sự!

– Nguyệt Ảnh, ngươi đừng trách hắn!

Dương Lan Hinh ở một bên khuyên bảo.

– Tên này hai ngày nữa có thể nhận được danh hiệu Dược sư tam tinh, đến lúc đó cho một trăm cái lá gan Phó gia cũng không dám nói cái gì nữa!

Nàng là thổ dân ở Tiên giới, biết rất rõ Dược sư tam tinh có được địa vị siêu nhiên như thế nào!

Đừng nói chỉ là giết ba người của Phó gia, chính là diệt cả tộc Phó gia cũng sẽ có người thay hắn chùi đít, tô son trát phấn!

– Tư Đồ gia đây là đang mượn đao giết người!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ có chút bất mãn nói, hiện tại nàng một lòng hướng về Chu Hằng, tự nhiên hết thảy lấy lợi ích của Chu Hằng làm đầu.

Chu Hằng gật gật đầu, tuy nhiên cảm giác mà Tư Đồ Lăng tạo ra cho hắn cũng không tệ lắm, người này có thể kết giao bằng hữu, hắn liền phóng khoáng không có so đo điểm ấy, dù sao hắn cũng không có một tia hảo cảm nào đối với Phó gia.

Hắn kéo Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vào trong lòng ngực, cười nói:

– Ăn thịt người nhu nhược, ngươi tạm tha cho hắn đi!

– Tư Đồ Lăng người này danh tiếng không tồi, vốn có tên nhân nghĩa của Vương giả!

Dương Lan Hinh vừa nói.

– Nhân nghĩa cũng không phải thấy được, tuy nhiên người này quả thật có đại khí của Vương giả, kết giao bằng hữu cùng hắn thật ra không sao!

Chu Hằng gật gật đầu với Dương Lan Hinh, ý bảo hắn còn có một chân rảnh rỗi, chính là để trống chỗ.

Dương Lan Hinh liền vội vàng lắc đầu, tặc thuyền này đi lên dễ dàng, xuống liền khó khăn!

Nàng đột nhiên che miệng nở nụ cười, nói:

– Phó gia lần này thật đúng là xui xẻo!

Có thể tưởng tượng, ba ngày sau đó Phó gia hưng trí bừng bừng muốn định tội Chu Hằng, không ngờ phát hiện Chu Hằng là Dược sư tam tinh, như vậy là xấu hổ, biệt khuất bực nào? Trước mắt người toàn thành mặt bị hung hăng tát một cái, tuyệt đối đau đến trong thâm tâm!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Dương Lan Hinh liếc nhìn nhau, đều là trông được sự chờ mong từ ánh mắt của đối phương.

Đây nhất định chơi rất khá, không phải sao?

Chương 564: inh Phong Thí Luyện

Dã Mã Thành tuy lớn, nhưng tốc độ truyền bá tin tức cũng không chậm, đặc biệt là tin tức có đủ hiệu ứng chấn động này.

Phó gia đã chết ba tộc nhân, Phó Trạch Văn thật ra thì có thể bỏ qua, chính là mấy tên ăn chơi trác táng thôi, chết 100 tên cũng không có gì đáng tiếc. Nhưng Phó Lập Đông a? Phó Văn Bác a? Đó cũng đều chính là nhân vật hết sức quan trọng của Phó gia!

Một là Nguyệt Minh Hoàng đỉnh phong, đã bước một chân vào Nguyệt Minh tam trọng thiên, một người khác là Nguyệt Minh Đế nhị luân, đều là trụ cột vững vàng của Phó gia!

Nhưng cư nhiên bị người ta làm thịt!

Nghe nói, Phó gia cơ bản đã xuất động tất cả cao thủ, nhưng lại không làm gì được người ta, cuối cùng vẫn là Tư Đồ gia ra mặt, định ra hai ngày sau công thẩm ở Thiên Uy Điện!

Người này là ai, không ngờ cường đại như thế, dồn Phó gia đến tình cảnh này?

Sự thật mỗi khi trải qua một lần kể lại cũng sẽ khoa trương thêm một phần, đến cuối cùng Chu Hằng đã trở thành cường giả Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, một bàn tay liền đánh cho những cường giả kia của Phó gia chạy trối chết, quỳ cầu Tư Đồ gia ra mặt mới giành được cơ hội công thẩm ở Thiên Uy Điện!

Lời đồn không có dừng lại ở trí giả, mà là truyền bá không chút kiêng kỵ.

Phó gia biết, phía sau khẳng định có người đang trợ giúp, dụng ý chính là muốn bôi xấu thanh danh của Phó gia. Nhưng bọn hắn hiện tại cũng không có tinh lực để lo lắng cái này, mà đang toàn lực liên hợp thế lực của 15 nhà ở Dã Mã Thành, như vậy sẽ có được sự biểu quyết của 15 thế lực lớn ở Thiên Uy Điện.

Bọn họ nhất định phải giết chết Chu Hằng, cướp lấy Tiên khí trong tay tên này!

Chu Hằng đối với chuyện này là không thèm để ý chút nào, hắn nhàn nhã đợi ở trong nhà trọ, luyện hóa tinh khí sinh mệnh mà hắc kiếm hấp thu được.

Một là Nguyệt Minh Hoàng đỉnh phong, một là Nguyệt Minh Đế nhất luân, tinh khí sinh mệnh ẩn chứa trong hắc kiếm tương đối dày, Chu Hằng vốn là 8 vầng trăng liền đã đạt đến trang thai hoàn mỹ, lúc này rót những linh lực này vào, lập tức

liền đạt tới cực hạn. Súc tích sinh ra một vầng trăng non!

Từ trăng lưỡi liềm bắt đầu nhanh chóng trưởng thành, trở thành trăng khuyết, rồi đến nửa vầng trăng.

Sau đó sinh ra một vầng trăng hoàn hoàn chỉnh chỉnh!

Nguyệt Minh Hoàng cửu luân!

Không tệ không tệ, nếu là làm thịt toàn bộ Nguyệt Minh Đế của Phó gia, số lượng trăng sáng của hắn không phải là có thể trực tiếp lên tới 21 luân sao?

Bởi vì thời kì Nguyệt Minh Vương chính là 21 vầng trăng, Chu Hằng đương nhiên cho là khi hắn ở Nguyệt Minh Hoàng cũng có thể đạt tới con số cực hạn này! Hắn cho tới bây giờ không ngừng mà vượt qua chính mình, làm sao có thể lui bước?

Thời gian còn lại, Chu Hằng liền luyện đan.

Thực ra cũng không thể nói là luyện đan, mà là đốc thúc Hỏa Thần Lô luyện đan.

Loại tiên thạch này đương nhiên là càng nhiều càng tốt, dù sao hắn sắp có được danh hiệu Dược sư tam tinh, cũng không sợ người khác thế nào, một chuyến lại một chuyến chạy tới Thiên Bảo Các, bán ra số lớn đan dược tam phẩm.

Ngược lại không phải là hắn không nghĩ luyện chế đan dược cao cấp hơn, mà là giới hạn trong cấp độ của Tây Hợi Thành, tài liệu cao nhất có thể tìm được ở nơi này cũng chỉ có thể luyện chế đan dược tam phẩm!

Hỏa Thần Lô dù vượt qua gấp trăm lần so với Thánh Dược sư, nhưng không có tài liệu thì sao có thể bảo nó luyện chế ra đan dược a!

49 Tiên Thành tổng cộng phân thành 12 tầng, trong đó cách ba tầng chính là một bậc thềm. Trên bản chất mà nói, Hợi Tiên Thành cùng Dậu Tiên Thành trừ bỏ linh khí nồng đậm có chút khác biệt những thứ khác cũng không có quá nhiều bất đồng.

Nhưng đến Thân Tiên Thành liền không giống nhau, nơi này bắt đầu có gia tộc và thế lực Nhật Diệu Cảnh, cái gì cũng cao hơn một cấp bậc.

Mấy ngày kế tiếp, Thiên Bảo Các vừa muốn gặp hắn, vừa sợ nhìn thấy hắn.

Có thể có được một đống lớn đan dược tam phẩm, tự nhiên là chuyện tốt. Có thể tăng sức cạnh tranh của Thiên Bảo Các lên rất nhiều, nhưng người này đan dược tam phẩm cũng quá nhiều, quả thực như là lấy trên mặt đất, móc ra một đống lớn, mấy ngày nay đã sắp hút khô vốn lưu động của Thiên Bảo Các rồi!

Thiên Bảo Các nơi này là một trong 9 đại chi nhánh ở cả Tây Hợi Thành, mặc dù nói là vốn lưu động, nhưng số lượng này cũng đã cực kỳ to lớn!

Tiên thạch trong tay Chu Hằng đã lên quy mô trăm vạn, hắn dừng luyện đan, bởi vì chưởng quầy Thiên Bảo Các đã sắp khóc, bọn họ tuy rằng không lo đan dược tam phẩm bán không được, nhưng cũng phải cần thời gian a?

Vốn lưu động đã sắp xài hết rồi. Đây chính là sẽ tạo thành hậu quả nghiêm trọng, chỉ có thể cầu Chu Hằng chậm một chút.

– Ngươi nếu là lấy được danh hiệu Dược sư tam tinh, chúng ta liền có thể có thêm ba danh ngạch Tinh Phong Thí Luyện!

Sau bữa cơm chiều của ngày cuối cùng, Dương Lan Hinh đột nhiên nói với Chu Hằng.

– Tinh Phong Thí Luyện??

Mặc dù Chu Hằng có hiểu biết nhất định đối với Tiên giới, nhưng cũng không hiểu hết.

– Ngươi có biết vì cái gì Dương gia chúng ta, bao gồm cả Tư Đồ gia, Phó gia có được gia tộc Nguyệt Minh Đế mà vẫn lưu lại Hợi Tiên Thành này không?

Dương Lan Hinh lại là hỏi ngược lại.

– Không phải là bởi vì gia tộc Nguyệt Minh Đế ở nơi này ít sao? Các ngươi có thể vô pháp vô thiên, tùy ý làm bậy a?

Chu Hằng cười nói, những lời này mặc dù có điểm đùa giỡn, nhưng cũng nói ra tình hình thực tế.

So với Tuất Tiên Thành cùng Dậu Tiên Thành thì trình độ nồng đậm của linh khí ở còn kém hơn rất nhiều, nhưng ở nơi này cạnh tranh cũng ít, có thể dễ dàng hơn đạt được lãnh thổ cùng nhân khẩu. Có lãnh thổ cùng nhân khẩu sẽ dễ thu nhập tiên thạch, cũng có thể mua được đan dược, bù lại sự thiếu thốn về linh khí.

Gia tộc chỉ có ba gã Nguyệt Minh Đế giống Dương gia chạy đến Dậu Tiên Thành, nhiều lắm chỉ có thể chiếm địa bàn lớn chừng bàn tay, hơn nữa căn bản không người nào nguyện ý

đầu nhập vào bọn họ, gieo trồng tiên thảo thay bọn họ!

Ở đó, một gia tộc, một thế lực có được hơn trăm tên Nguyệt Minh Đế căn bản không ngạc nhiên!

– Đây là một nguyên nhân, nhưng còn có một nguyên nhân khác là Tinh Phong Thí Luyện!

Dương Lan Hinh liếc mắt nhìn Chu Hằng một cái, tên này không cần nói trắng ra như vậy có được hay không, tốt xấu gì thì hiện tại hắn cũng là một phần tử của Dương gia!

– Nói tới nói lui, Tinh Phong Thí Luyện này rốt cuộc là cái gì?

– Đại Năng của Tuyệt Tiên Thành vì để tăng cấp độ võ đạo của Tiên giới lên, đã xây dựng từng không gian … Giống như Tiên Cư, ở trong đó có vô số thú, có vô số tiên thảo, được xưng là Tinh Phong Không Gian!

Dương Lan Hinh dừng một chút, tiếp tục nói:

– Cách thời gian trăm năm, Tinh Phong Không Gian sẽ mở ra một lần, cung cấp cho người ta đi tìm kiếm cơ duyên của mình! Không chỉ như thế, bên trong đó ngẫu nhiên còn có thể tìm được lĩnh ngộ đại đạo, tiên thuật diệu pháp, Tiên đan bậc cao mà tuyệt thế Đại Năng lưu lại! Tây Hợi Thành có 9 thành

lớn, 300 thế lực đứng đầu mỗi một thành lớn đều có thể đạt được ba danh ngạch tiến vào Tinh Phong Không Gian! Các Tiên Thành khác cũng giống như vậy! Đây cũng là một trong những nguyên nhân vì sao rất nhiều đại gia tộc phải thành lập gia tộc ở Hợi Tiên Thành, để có thể chắc chắn lấy được danh ngạch tiến vào Tinh Phong Không Gian! Hơn nữa, người đạt được xếp hạng tốp 10 của mỗi một Tiên Thành còn sẽ nhận được khen thưởng của Tuyệt Tiên Thành, hoặc là Tiên khí, hoặc là công pháp, hoặc là trực tiếp được cường giả tuyệt thế lựa chọn trở thành đệ tử nhập thất!

Chu Hằng gật gật đầu, giống như Dương gia ở trong phạm vi Dã Mã Thành có thể đứng vào top 300, nhưng nếu ở thành lớn như Tây Dậu Thành đừng nói là top 300, cho dù là top 3000 cũng miễn cưỡng!

– Vậy tại sao gia tộc Nhật Diệu Cảnh không chạy đến nơi này?

Hắn có chút không hiểu hỏi.

– Thứ nhất, đối với Nhật Diệu Vương mà nói, thì linh khí của Dậu Tiên Thành cũng quá loãng! Thư hai, đây cũng là điểm mấu chốt nhất, Tuyệt Tiên Thành chia 12 Tiên Thành làm bốn cấp độ lớn, thế lực Nhật Diệu Cảnh cũng chỉ có thể hoạt động ở Tiên Thành thứ bảy đến thứ chín! Cũng như vậy, gia tộc Thăng Hoa Cảnh bị hạn chế ở Tiên Thành thứ bốn đến thứ sáu, thế lực Sáng Thế Cảnh bị hạn chế ở Tiên Thành thứ nhất đến thứ ba!

Chu Hằng nghe Dương Lan Hinh chậm rãi giải thích, không

khỏi dâng lên một loại cảm giác nước Tiên giới thật sâu

– Dương gia các ngươi liền có được ba danh ngạch?

Hỏi nàng.

– Là Dương gia chúng ta!

Dương Lan Hinh trợn mắt, tên này như thế nào một điểm lòng trung thành cũng không có, tức chết nàng! Nhưng nàng cũng chỉ là tùy ý nói một câu, rất nhanh liền gật đầu, nói:

– Mấy lần trước đều là ta và Hàn Diệp ca còn có biểu ca cùng đi!

Thời điểm nhắc tới Lưu Hàn Diệp cùng Lâm Tài Tuấn, trong lòng Chu Hằng khó chịu, hai người này còn không xứng để hắn coi là địch nhân, hắn cười cười, nói:

– Không phải có Tiên Cư ư, ba danh ngạch chẳng phải là hạn chế vô ích sao?

– Ngươi cho rằng người khác đều là ngu ngốc sao?

Dương Lan Hinh trợn mắt, bí mật ở Tiên giới thì Nguyệt Ảnh Thánh Nữ không nhúng vào chút nào, nàng cũng chỉ có thể lẳng lặng nghe.

– Có phương pháp phòng bị nhằm vào Tiên Cư?

Chu Hằng hỏi.

– Không chỉ là Tiên Cư, không gian pháp khí đều không thể mang vào Tinh Phong Không Gian, thời điểm xuyên qua Truyền Tống Môn không phải không gian pháp khí tan vỡ chính là Truyền Tống Môn bị phá hư! Tuyệt Tiên Thành có quy định rõ ràng, không được mang theo không gian pháp khí, một khi phát hiện sẽ vĩnh viễn hủy bỏ tư cách Tinh Phong Thí Luyện!

Dương Lan Hinh thận trọng nói.

– Nói như vậy, cũng không thể mang rất nhiều thứ đi ra?

Chu Hằng nhướng mày.

– Đó là tự nhiên! Trong Tinh Phong Không Gian có thật nhiều tiên thảo còn chưa có trưởng thành, ngươi lấy không gian pháp

khí đào lên toàn bộ, bên trong đó chẳng phải là vĩnh viễn không thể nào có tiên thảo dược linh vượt qua trăm năm sao?

Dương Lan Hinh cười hồi đáp.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, cũng gật gật đầu, tuy rằng Tinh Phong Thí Luyện phải trăm năm mới có thể tiến hành một lần, nhưng danh ngạch của mọi người căn bản cũng là cố định. Một khi đã như vậy, tự nhiên không có chuyện người chỉ thấy lợi trước mắt, làm chuyện không có lợi.

Tiên thảo dược linh chưa có được, vậy lần sau lại đi thu gặt nha, nha, có nhiều người đồng thời thấy được vậy dùng thực lực để quyết định quyền sở hữu!

– Ngươi lấy được danh hiệu Dược sư tam tinh, khẳng định cũng có thể được tiến vào ba danh ngạch Tinh Phong Thí Luyện!

Dương Lan Hinh còn nói thêm.

– Tinh Phong Thí Luyện!

Chu Hằng thì thào nói, loại chuyện thám hiểm tầm bảo này con lừa đen nhất định là sẽ vô giúp vui, còn một danh ngạch thì cho ai a? Ái thê của hắn thật sự nhiều lắm, một danh ngạch

không đủ a!

– Khó nghĩ sao?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ biết Chu Hằng đang suy nghĩ gì.

Chu Hằng không khỏi cười, nói:

– Tinh Phong Thí Luyện sẽ kéo dài bao lâu

– Rất ngắn, chỉ có một tháng!

Một tháng, vậy quả thật không dài, cùng lắm thì để công bình, hắn không mang theo ái thê nào cả!

– Ngày mai sẽ là công thẩm ở Thiên Uy Điện, làm sao danh hiệu Dược sư còn chưa đưa tới?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ có chút bất mãn nói.

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, nói:

– Hiện tại đưa tới, chẳng phải là sẽ ít đi một chút kịch tính sao?

– Ngươi …

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng không phải người xuẩn ngốc, lập tức hiểu được, nhẹ nhàng đập một cái trên vai Chu Hằng, nói:

– Ngươi cũng thật không phải người tốt!

– Ta dĩ nhiên không phải người tốt, ta là lưu manh!

Chu Hằng bổ nhào tới Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

– Đồ lưu manh, ngươi làm gì??

– Đương nhiên là làm việc lưu manh!

– Lưu manh …

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ mắt hạnh như nước, không nhịn được quấn lấy Chu Hằng.

Chương 565: Công thẩm

Thiên Uy Điện đã nhiều năm không có mở ra, nghe thấy sẽ mở lại, dân ở Dã Mã Thành đều là hết sức kích động, biểu hiện ra cảm xúc mạnh mẽ cực lớn.

Đủ tư cách vào Thiên Uy Điện tiến hành công thẩm, không phải là người cùng hung cực ác, thì chính là có bối cảnh lớn. Bất kể là loại nào cũng sẽ dẫn tới sự quan tâm thật lớn của nhân dân quần chúng, bởi vì loại đầu tiên là loại khiến mọi người công phẫn, loại thứ hai thì mọi người càng hận hơn.

Nhà quyền thế nào mà không có mấy người con cháu xấu xa? Mặc kệ một nhà quyền thế làm bao nhiêu việc thiện, chỉ cần có một con cháu xấu xa liền có thể như con chuột phá hư! Hơn nữa, nhà quyền thế nào lại sẽ việc thiện làm việc thiện a?

Cho nên, dân chúng bình thường trong thành đều có một loại tâm lý thù giàu đối với các nhà quyền thế.

Nghe nói hôm nay người lên Thiên Uy Điện là người Tư Đồ gia ra sức bảo vệ, mà là cừu thị của Phó gia, cái này tự nhiên khiến mọi người dâng lên tâm lý xem náo nhiệt, chó cắn chó, một miệng lông, bất kể bị xử có tội hay là vô tội, mọi người đều không để ý, quan tâm là hai nhà quyền thế sẽ cắn thành cái dạng gì.

Ngày này, không nói muôn người đều đổ xô ra đường, nhưng phần lớn người đi trên đường tuyệt đối ít hơn gấp hai ba lần so với bình thường, đều là ngồi ở phía trước trận pháp đặc biệt, có khả năng truyền lại tiến trình xét xử ở Thiên Uy Điện một cách chân thực.

Cho nên mới gọi là công thẩm!

Nhìn lại xem thời gian không sai biệt lắm, Chu Hằng mang theo Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Dương Lan Hinh nghênh ngang đi tới Thiên Uy Điện.

Bởi vì nơi nơi có trận pháp đặc thù truyền tống hình ảnh xét xử, bởi vậy bên ngoài Thiên Uy Điện cũng không có bao nhiêu người chen lấn, ba người Chu Hằng đi vào không tốn sức chút nào.

Thiên Uy Điện quả thật rất có uy thế, đây là một tòa đại điện, thập phần cao lớn đồ sộ, 12 đình trụ cao trăm trượng chống đỡ toàn bộ phân lượng của đại điện, tòa đại điện này là không có vách tường bốn mặt!

Bởi vì ba người Chu Hằng tới gần sát thời điểm bắt đầu, người nơi này cơ bản đã đến đông đủ, bốn phía có một đống lớn người ngồi, nhìn qua phỏng chừng có chừng trăm người. Bọn họ đều là đến từ các gia tộc cầm quyền ở Dã Mã Thành, nhưng đại bộ phận người chỉ có quyền xem, chỉ có 15 gia tộc có được

quyền lực biểu quyết chân chính.

15 gia tộc này chính là thế lực cường đại nhất trong toàn bộ phạm vi Dã Mã Thành, không biết đã trải qua bao nhiêu vạn năm mưa gió, tuy rằng thực lực của gia tộc xếp hàng đệ nhất cùng thấp nhất chênh lệch rất lớn, nhưng đều là tồn tại những gia tộc khác chỉ có thể ngưỡng vọng.

Chu Hằng có thể nhận ra liền chỉ có Tư Đồ Lăng, Tư Đồ Yếu Phương của Tư Đồ gia, còn có vài lão già của Phó gia. Người của những gia tộc khác hắn cũng không nhận ra, cũng không có ý muốn nhận thức.

– Còn không quỳ xuống!

Một vị Nguyệt Minh Đế của Phó gia quát, hắn là lão tổ chân chính của Phó gia, Nguyệt Minh Đế đỉnh phong 7 vầng trăng, tên là Phó Chi Hội. Bởi vì lần công thẩm này quan hệ tới mặt mũi của Phó gia, hắn đã buộc phải gián đoạn bế quan đi ra ngoài.

Không có Nguyệt Minh Đế đỉnh phong ở đây, khí thế không thể nghi ngờ rằng sẽ bị người ta áp chế.

– Phó Chi Hội, ngươi hung hăng cái gì?

Bộ dáng Tư Đồ Yếu Phương nhìn như mập mạp, rất dễ nói chuyện, nhưng lời nói ra lại cũng không nửa điểm khách sáo.

– Hôm nay là công thẩm, chỉ có công thẩm phán quyết có tội, Chu Hằng mới là mang tội. Hiện tại chỉ là người đợi thẩm vấn, không cần quỳ xuống!

Hai đại gia tộc vừa lên thì đã đối chọi gay gắt!

Ánh mắt Phó Chi Hội ngưng tụ, hắn thật sự không rõ vì cái gì mà Tư Đồ gia sẽ thừa hơi đi che chở Chu Hằng, đến tột cùng tiểu tử này có gì đặc biệt?

Chẳng lẽ, tiểu tử này là con tư sinh của Tư Đồ gia?

Phó gia mặc dù là tồn tại có thực lực chen vào tốp 5 ở Dã Mã Thành, nhưng mà dù sao không giống Tư Đồ gia nắm giữ quyền to là Thành chủ, chuyện đã xảy ra ở Dược sư hiệp hội Phó gia bọn họ cũng không có thu được một chút tin tức nào.

Phó Chi Hội làm sao có thể đoán được nguyên nhân chân chính?

Lão già nhận định Chu Hằng là con tư sinh của Tư Đồ gia. Trong lòng khó tránh khỏi tức giận, người của Tư Đồ gia ngươi không thể động, người của Phó gia ta liền có thể chết vô ích sao? Thực lực của Tư Đồ gia các ngươi quả thật rất cường đại, lại muốn một tay che trời? Mơ tưởng!

– Người này, giết chết ba gã tộc nhân của Phó gia ta, chính là mọi người của Phó gia ta tận mắt nhìn thấy, chẳng lẽ còn có giả dối sao

Phó Chi Hội lạnh lùng nói.

– Ha ha, Phó lão huynh, ngươi cũng nói, đây là người của Phó gia ngươi thấy. Chết cũng là người của Phó gia ngươi, đương nhiên là muốn nói thế nào thì nói như thế a!

Tư Đồ Yếu Phương quyết tâm muốn giao hảo với Chu Hằng, ngay cả loại ngụy biện này cũng nói ra.

Phó Chi Hội tức giận đến mức râu vểnh lên, thật muốn bất chấp mọi thứ để đốp chát lại lão hóa không biết xấu hổ Tư Đồ Yếu Phương này, nhưng hắn vẫn là nhịn xuống.

Tư Đồ Yếu Phương này rõ ràng đang càn quấy, căn bản không có ý nghĩa nói nhảm cùng hắn!

– Chu Hằng, lão phu hỏi ngươi, có phải là ngươi giết Phó Trạch Văn, Phó Lập Đông cùng Phó Văn Bác hay không?

Lão già quyết đoán nhắm ngay Chu Hằng.

Chu Hằng lười biếng liếc mắt nhìn lão hóa này một cái, không để ý nói:

– Đúng thì thế nào?

– Hừ, Yếu Phương huynh, ngươi đã nghe được, tiểu tử này tự mình thừa nhận!

Phó Chi Hội lập tức nhìn lại Tư Đồ Yếu Phương.

– Thừa nhận thì thừa nhận, hôm nay không phải là chúng ta đang công thẩm việc này sao, ngươi ngạc nhiên vui mừng như vậy để làm chi?

Cách nói chuyện đê tiện của Tư Đồ Yếu Phương cũng sắp có thể so sánh với con lừa đen.

Ngạc nhiên vui mừng? Ngạc nhiên vui mừng cái em gái ngươi

a!

Phó Chi Hội lại có loại kích động muốn vung quả đấm liều mạng, Tư Đồ lão cẩu này thật sự là đáng ghét a, nhà hắn đã chết ba người, hơn nữa hai người còn là có thực lực manh, hắn có cái quái gì mà ngạc nhiên?

– Chu Hằng, nếu ngươi thừa nhận người là ngươi giết, vậy cũng nhận tội đi?

Lại có một lão nhân nói, hắn là Tôn Thượng Viên của Tôn gia, đồng dạng là Nguyệt Minh Đế đỉnh phong. Tôn gia với Phó gia đã sớm kết thành đồng minh, mục đích là muốn lật đổ Tư Đồ gia, thay phiên làm Hoàng đế.

Hắn tự nhiên là giúp đỡ Phó gia.

– Nhận tội? Có cái gì tốt mà nhận?

Chu Hằng lắc lắc đầu:

– Phó Trạch Văn đùa giỡn con gái trước mặt mọi người, sau khi bị ta ngăn cản, còn ra lệnh cho thủ hạ phải giết chết ta! Nếu hắn muốn giết ta, ta giết hắn thì có tội gì? Về phần hai người còn lại cũng giống như vậy, muốn giết người, lại là thực lực không đủ, bị ta làm thịt!

Làm thịt!

Khóe miệng mọi người đều co giật, tiểu tử này coi Nguyệt Minh Đế như chó gà ư, lại dùng từ làm thịt.

– Nói hươu nói vượn!

Một minh hữu khác của Phó gia, Nguyệt Minh Đế đỉnh phong Vu Thiên của Vu gia phẫn nộ quát:

– Rõ ràng là ngươi trời sanh tính hung tàn, giết chóc thành tánh, lại muốn đẩy trách nhiệm! Truyền nhân chứng!

Còn có nhân chứng

Chu Hằng không khỏi cao hứng, cho các ngươi chơi, xem các ngươi có thể chơi tới mức nào.

Nhân chứng rất nhanh thì đã đến đây, hơn nữa không chỉ một mà là năm người, đều là quần chúng uống rượu ở Thiên Phương Các ngày hôm ấy. Năm người tự nhiên đều là nam nhân, ba người tương đối trẻ tuổi, nhìn qua đều là hơn 20 tuổi, hai người còn lại thì già hơn, bộ dáng ba mươi mấy tuổi.

– Các ngươi đều tận mắt nhìn thấy tình cảnh ngày đó?

Phó Chi Hội mờ nhạt nói, đã hoàn toàn khống chế được cảm xúc.

– Bẩm đại nhân, chúng ta quả thật tận mắt thấy tình cảnh ngày đó!

Năm người đồng thời khom người hồi đáp.

– Vậy các ngươi nói từng chuyện, chính mình nhìn thấy gì!

Thanh âm của Phó Chi Hội vẫn lãnh đạm như cũ.

– Ta lên trước a!

Một gã thanh niên đi lên trước một bước, chào mọi người vây quanh một cái trước, sau đó mới nói:

– Chuyện là như vầy, ngày đó Phó Trạch Văn Phó huynh tiến vào Thiên Phương Các, liền có hai cô gái xinh đẹp đến gần

hắn, Phó huynh cũng không để ý tới các nàng, các nàng lại tận lực giằng co, lúc đó còn xảy ra một ít tiếp xúc về thân thể, ngay vào lúc này, hung đồ tên là Chu Hằng kia đột nhiên xuất hiện, vu hãm Phó huynh đùa giỡn nữ nhân của hắn! Phó huynh giải thích vài câu, nhưng Chu Hằng cũng không để ý tới chút nào, không nói đạo lý phát khởi công kích đánh Phó huynh! Chu Hằng trời sanh tính hung tàn, thực lực cũng cực kỳ cường đại, Phó huynh cùng tùy tùng của hắn tuy rằng gắng hết sức chống cự, nhưng căn bản ngăn không được một người có được Nguyệt Minh Hoàng 8 vầng trăng, bị đoạt đi sinh mệnh trẻ tuổi! Tiếp theo, phụ thân của Phó huynh là Phó Lập Đông Phó thế thúc đến nơi, khuyên Chu Hằng bỏ đồ đao xuống, đi Phó gia nói rõ ràng, nhưng Chu Hằng căn bản bỏ mặc, lại xảy ra xung đột cùng Phó thế thúc, kết quả … Cuối cùng, ngay cả Phó Văn Bác tiền bối cũng chết ở trong tay hung đồ kia!

Thanh niên kia cũng không biết đã diễn luyện bao nhiêu lần, nói dối liền mạch lưu loát như vậy, âm thanh và bộ dạng đều rất tốt, vẻ mặt căm phẫn giống như hận không thể nhảy ra liều mạng cùng Chu Hằng.

Người thứ hai, người thứ ba, người thứ tư, thứ năm bốn người kế tiếp đều nói cùng một “sự thật” không khác so với thanh niên kia.

Chu Hằng đã thừa nhận giết ba người của Phó gia, quan trọng là tại sao phải giết, ai đuối lý! Theo như “nhân chứng” mà suy xét, hiển nhiên là Chu Hằng không đúng a, ỷ vào thực lực cường đại liền làm thịt ba người Phó gia, vô cùng thô bạo!

Chân tướng vĩnh viễn nắm giữ ở trong tay rất ít người, dân chúng trong thành sau khi thông qua Pháp trận truyền tống đặc

thù nghe được nhìn thấy, đều tạo thành ấn tượng của một Ma vương giết người đối với Chu Hằng, đương nhiên, hoàn khố Phó Trạch Văn mọi người đều biết, nhưng bọn họ cho rằng đây căn bản là hai tên hoàn khố chó cắn chó thôi.

Phó Chi Hội mặt không biểu tình nhìn Tư Đồ Yếu Phương, công thẩm hôm nay thay vì nói là thẩm vấn Chu Hằng, chi bằng nói là Phó gia, Tôn gia, Vu gia ba nhà liên hợp đánh Tư Đồ gia.

Bọn họ đã ra chiêu, Tư Đồ gia nhận như thế nào?

Tư Đồ Yếu Phương thật giống như đang ngủ, hai mắt thật đúng là đã nhắm lại, căn bản không có ý tứ nói gì.

Sao lại thế này?

Tư Đồ gia kinh sợ sao?

Điều này làm cho Phó Chi Hội có cảm giác một đấm đánh vào không khí, toàn thân kìm nén tới khó chịu!

Hừ, Tư Đồ gia không dám nhận chiêu cũng không sao, ở sĩ khí đã yếu một bậc, trận này là Phó gia bọn hắn thắng!

Chu Hằng lại là giận dữ, hắn không ngại mấy tên khốn nạn này miêu tả chính mình thành đại ma đầu giết người, nhưng không ngờ đem nước dơ tát đến trên thân nữ nhân của hắn, vu các nàng là nữ nhân lẳng lơ phóng đãng!

Chuyện này đã chạm tới giới hạn cuối cùng của hắn!

Chu Hằng lạnh lùng nhìn năm người này, nói:

– Các ngươi tin tưởng đó chính là những gì các ngươi thấy, nghe được?

– Chu Hằng, ngươi còn dám uy hiếp nhân chứng?

Phó Chi Hội lộ ra hình dáng giận tím mặt.

– Người đâu, bắt lại cho ta!

Hắn mặc dù nói người đâu, nhưng tộc nhân của Phó gia trừ hắn ra có ai sẽ nghe mệnh lệnh của hắn? Lập tức, một người từ phía sau hắn xông tới, Nguyệt Diệu 6 vầng trăng tròn, bổ nhào tới Chu Hằng.

– Cút về!

Tư Đồ Yếu Phương mới vừa rồi còn đang chợp mắt đột nhiên mở hai mắt ra, tay phải vươn ra, chụp tới Nguyệt Minh Đế lục luân của Phó gia, làm cho thân hình đang nhào ra của hắn ngừng lại.

Chu Hằng cũng không để ý tới chút nào, chỉ là nhìn chằm chằm năm người này, trong ánh mắt sát khí như sôi.

Chương 566

Chương 569 Nhất kiếm trảm song đế

Khi Chu Hằng nhìn gần, năm người kia đều là không tự chủ được mà toàn thân phát lạnh, trong nháy mắt tiếp xúc toàn thân ướt đẫm mồ hôi lạnh.

Bọn họ không phải là không biết sự cường đại của Chu Hằng, nhưng khi ba đại gia tộc Phó, Tôn, Vu uy bức lợi dụ, bọn họ bị bắt tạo ra chứng cứ giả, nhưng hiện tại cảm ứng được sát khí từ từ dày đặc kia của Chu Hằng, vẫn là không ngừng được sợ hãi vô cùng phát lên từ đáy lòng.

- Hung đồ, nơi này chính là Thiên Uy Điện, ngươi muốn làm cái gì?

Một người đánh bạo quát Chu Hằng.

- Hừ, uy hiếp nhân chứng ư, thật to gan!

Vu Thiên lạnh lùng nói, trực tiếp đánh ra một chưởng, chụp tới Chu Hằng.

Ầm!

Trên bầu trời bóng xám nhoáng lên một cái, mội cái đại thủ cản Vu Thiên trở về, chỉ nghe thanh âm của một lão nhân vang lên, nói:

- Vu Thiên, khi dễ một tiểu bối, ngươi biết xấu hổ hay không?

- Tư Đồ Khang!

Vu Thiên biến sắc, cơ hồ là cắn răng nghiến lợi quát ra từng chữ từng chữ.

Tư Đồ Khang là lão đối đầu với hắn, hai người tuổi xấp xỉ, tu vi xấp xỉ, một đường cạnh tranh với nhau, nhưng Tư Đồ Khang thủy chung luôn chèn ép hắn. Tu vi như thế, ngay cả chuyện theo đuổi nữ nhân cũng là như vậy!

Hai người từng đồng thời thích một nữ nhân, kết quả Tư Đồ Khang cười đến cuối cùng. Hai người đồng thời tham gia các loại đại hội trận đấu, kết quả mỗi lần Tư Đồ Khang cho dù lấy không được hạng nhất cũng có thể ở trên hắn một bậc.

Dường như từ nhỏ hắn chính là bị Tư Đồ Khang khắc.

Vu gia sẽ thống khoái liên hợp của Phó gia lật đổ Tư Đồ như vậy, một bộ phận nguyên nhân rất lớn trong đó chính là bởi vì Vu Thiên với Tư Đồ Khang là kẻ thù truyền kiếp.

Cái gọi là kẻ thù gặp lại, đỏ mặt tía tai!

Chu Hằng vẫn là nhìn chằm chằm năm người kia, sát khí như thực chất, trực tiếp đi sâu vào đáy lòng!

Tôn Thượng Viên nhướng mày, hắn thấy chiêu thức ấy của Tư Đồ gia thể hiện ra có chút không khôn ngoan, tại sao phải dùng phương thức này để bảo vệ Chu Hằng? Biện pháp đơn giản nhất chính là vạch trần chứng cứ giả của năm người này, ngày đó ở Thiên Phương Các có ít nhất mấy trăm người có mặt. Nếu tìm vài nhân chứng còn không phải là chuyện đơn giản sao?

Chứng cứ giả của năm người này chỉ là dùng để thử Tư Đồ gia một chút mà thôi, phán quyết cuối cùng như thế nào còn phải xem biểu quyết của 15 gia tộc, đây là kết quả của hai cổ thế lực đối nghịch nhau, Chu Hằng có phải có tội thật hay không căn bản không trọng yếu.

Phó, Vu, Tôn ba nhà ra chiêu trước, Tư Đồ gia không có nhận, lại dùng một loại phương thức gần như thô bạo tiến hành phản

kích, đây rốt cuộc là có ý gì?

Nếu Chu Hằng làm thịt năm người "nhân chứng" này, tuyệt đối sẽ ảnh hưởng tới một ít thế lực trung lập vốn có, ngược lại đầu nhập vào liên minh Vu, Tôn, Phó bọn họ, biểu quyết Chu Hằng có tội.

Tư Đồ gia đang ra sức bảo vệ Chu Hằng, nếu là Chu Hằng bị xử có tội, Tư Đồ gia cũng tổn hao thể diện, đánh mất uy tín!

Vì cái gì Tư Đồ gia phải ra một chiêu hồ đồ như vậy?

Nhưng người tu luyện tới Nguyệt Minh Đế làm sao có thể là ngu ngốc, Tôn Thượng Viên như thế nào cũng nghĩ không thông vì cái gì mà Tư Đồ gia chẳng những không có ngăn cản Chu Hằng hồ nháo, còn muốn giúp đỡ hắn!

Hình như là … Tư Đồ gia đang nịnh bợ Chu Hằng, lấy lòng Chu Hằng!

Đúng vậy, chính là loại cảm giác này!

Tại sao phải như vậy?

Chẳng lẽ, người này không hề giống như bề ngoài, đơn giản như đã điều tra, chỗ dựa của hắn cũng không phải Dương gia nho nhỏ, mà là có hậu trường đáng sợ khác?

Tỷ như gia tộc Nhật Diệu Cảnh!

Không sai, cái này có thể giải thích rất nhiều chuyện, tỷ như vì cái gì Tư Đồ gia lấy lòng Chu Hằng, vì cái gì Chu Hằng còn trẻ như vậy đã là Nguyệt Minh Hoàng, còn có được thực lực đáng sợ có thể đánh xuyên hàng rào cảnh giới là 8 vầng trăng!

Nguyệt Minh đến Nhật Diệu, đây là một khoảng cách không

thể vượt qua!

Nghĩ đến đây, Tôn Thượng Viên không khỏi do dự. Con đường này có nên tiếp tục đi tới đích hay không?

Nếu nói là dừng lại, vạn nhất hắn đoán sai thì làm sao bây giờ? Vứt bỏ đồng minh chính là phải chịu thiên phu sở chỉ (xúc phạm nhiều người nổi giận), về sau còn có ai dám hợp tác cùng Tôn gia? Nhưng vạn nhất Chu Hằng thật sự là tộc nhân của thế lực Nhật Diệu Cảnh thì sao?

Hắn vô cùng rối rắm.

Sát khí của Chu Hằng bao phủ năm người này, dám bôi nhọ nữ nhân của hắn, thật sự là muốn chết!

- Chu Hằng, nơi đây là Thiên Uy Điện, ngươi dám hành hung trước mặt mọi người sao?

Hưu hưu hưu, năm đạo bóng người bay ra, chắn trước mặt năm người ngụy tạo chứng cứ kia, khí tức Nguyệt Minh Đế tràn đầy không ngớt.

Có thể tiến vào Thiên Phương Các đều phải cần có bối cảnh Nguyệt Minh Đế. Cho dù là kém Tư Đồ gia, Phó gia, nhưng tuyệt đối có thể giống như Dương gia, xuất ra một hai Nguyệt Minh Đế.

Lúc này cao thủ của Phó, Vu hai nhà đều bị Tư Đồ gia kiềm chế, Tôn gia căn bản không có ý xuất thủ, như vậy bọn họ đành phải tự mình ra mặt.

Ngũ đại Nguyệt Minh Đế đều là như lâm đại địch. Bọn họ đã nghe qua sự tình lúc đầu, biết chuyện Chu Hằng độc chiếm thập đại Nguyệt Minh Đế của Phó gia, tiểu tử này có Tiên khí bậc cao, phi thường đáng sợ!

Ông ông ông, từng đạo trăng tròn tế xuất ra, tuy rằng sắc thái pha tạp, nhưng Nguyệt Minh Đế chính là Nguyệt Minh Đế, uy lực của trăng tròn vô cùng kinh khủng, đủ để trấn cho Nguyệt

Minh Vương ngay cả đầu cũng không ngẩng lên được.

Trong bọn họ, yếu nhất là Nguyệt Minh Đế nhất luân, mạnh nhất là Nguyệt Minh Đế tam luân.

Chu Hằng che ở trước người của Dương Lan Hinh cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, tay phải rung lên, tế xuất ra hắc kiếm.

- Chu Hằng, ngươi dám ra tay ở Thiên Uy Điện?

Không ít người tuy rằng là việc không liên quan đến mình, nhưng khi thấy Chu Hằng lớn mật như thế, đều cũng có cảm giác bị khiêu khích khó chịu nổi.

Đây là Thiên Uy Điện, 15 đại gia tộc đều tương đương với chủ nhân nơi này!

Ai sẽ cao hứng khi có người làm càn ở nhà mình?

Chu Hằng không có trả lời, chỉ là tế xuất ra nửa vầng trăng của mình.

Một luân, hai luân, ba luân … tám luân, chín luân!

- Cái gì?

Thời điểm chứng kiến nửa vầng trăng thứ chín, mọi người đều mọi người đều kinh hô thành tiếng, ngay cả mấy vị của Phó gia, Vu gia, Tư Đồ gia cũng nhao nhao dừng tay lại, lộ ra biểu tình tuyệt đối không thể tin.

9 vầng trăng! 9 vầng trăng!

9 vầng trăng đương nhiên làm cho người ta khiếp sợ, đây đã đến gần cực hạn 10 vầng trăng của Tiên giới! Nhưng cái này dù sao cũng có tiền lệ, giật mình nhiều nhất chỉ là cảm thán, bội phục tiềm lực mạnh của Chu Hằng!

Mấu chốt là, ba ngày trước tên này vẫn chỉ là Nguyệt Minh Hoàng bát luân a!

Mới qua ba ngày, đã thành Nguyệt Minh Hoàng cửu luân!

Này này này, con bà nó là chuyện gì xảy ra? Trên đời này có tốc độ tu luyện nhanh như vậy sao?

Trăng sáng hoàn chỉnh a, cũng không phải là trăng lưỡi liềm vừa mới sinh ra!

Chẳng lẽ ba ngày trước Chu Hằng không có toàn lực ứng phó? Đung, nhất định là như vậy, nếu không làm sao có người có thể tu ra một vầng trăng sáng hoàn chỉnh trong vòng 3 ngày ngắn ngủi!

- Người cản ta, chết!!

Chu Hằng lạnh lùng nói, tiểu nhân trồi lên ở đỉnh đầu, làm ra hình dáng quát tháo trợn mắt.

- Ngươi dám!

Ngũ đại Nguyệt Minh Đế đồng thời hét lớn, bọn họ chỉ là kiêng kỵ Bách Quỷ Kiếm của Chu Hằng, về phần bản thân Chu Hằng bọn họ cũng không để ở trong lòng, dù sao Nguyệt Minh Hoàng cửu luân nhiều nhất cũng tương đối với Nguyệt Minh Đế nhất luân mà thôi.

Trong bọn họ thực lực yếu nhất cũng là Nguyệt Minh Đế nhất luân, hơn nữa năm người liên thủ. Làm sao có thể e ngại một Nguyệt Minh Hoàng cửu luân cầm một cây đao gãy.

- Tự tìm đường chết!

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, hắn bắn ra.

Sát khí trong lòng hắn như sôi lên, vừa lên đã tế xuất toàn lực!

Tiểu nhân màu vàng trợn mắt, khí tức bắn ra khắp nơi, như sóng như nước!

Vạn Cổ Đại Đế nhất mạch, Tử Diễm Thiên Long vốn là có tác dụng làm suy yếu khí thế của đối thủ. Tới trong tay Chu Hằng thì còn tăng lên một cấp bậc, còn có được uy lực của từng tia phù văn!

Phù văn là đồ chơi cao cấp cỡ nào? Mạnh như Vinh Kiếm Long cũng bị đánh tới xương cốt cũng không còn!

Cho dù chỉ là một chút ít uy lực dung nhập vào trong khí thế, cái này cũng tuyệt đối là khủng bố!

Kiếm Phá Phi Vũ!

Ai cũng không nghĩ tới tốc độ của hắn sẽ nhanh như vậy, mà ngũ đại Nguyệt Minh Đế thân ở trong cuộc tâm thần lại bị quản chế, thực lực giảm mạnh, hoàn toàn bị đánh bất ngờ không kịp chuẩn bị!

Phốc! Phốc!

Hai khỏa chiến lợi phẩm bay lên. Hai gã Nguyệt Minh Đế trong nháy mắt tiếp xúc đã thành thi thể không đầu, cổ cuồng phún máu tươi, ngã xuống đất!

Cái gì?

Mọi người chưa hết cả kinh, lại bị cả kinh nữa!

Một chiêu tiếp xúc đánh chết Nguyệt Minh Đế, ai có thể làm được? Chính là Nguyệt Minh Đế đỉnh phong cũng đều không được!

Tu giả cùng giai phân thắng bại rất dễ dàng, nhưng muốn quyết định sinh tử lại rất khó! Bởi vì ai cũng không phải ngu ngốc, biết rõ không địch lại còn muốn tử chiến đến cùng, không biết trốn sao?

Nhưng Chu Hằng đã làm được rồi!

Nguyệt Minh Hoàng giết Nguyệt Minh Đế! Chỉ dùng một chiêu! Một lần giết hai người!

Ba điểm này bất kể người nào làm được cũng đều có thể dẫn tới chấn động, huống chi ba điểm này lại cùng làm được!

Chu Hằng ngầm thở dài, cái này chỉ có một không có hai, hắn lấy khí thế ngăn chặn năm người đối phương, lại ỷ vào tốc độ cao thần kỳ của Tấn Vân Lưu Quang Bộ, sự sắc bén của hắc kiếm, sắc bén của Phi Vũ Thất Kiếm, mới giết chết hai Nguyệt Minh Đế trong nháy mắt.

Nhưng mỗi người kế tiếp cũng sẽ có chuẩn bị, hắn còn muốn giết người sẽ khó khăn!

- Hảo, thật can đảm!

Sắc mặt mọi người đều khó coi, hừ nói.

Một kích này của Chu Hằng tuy rằng long trời lở đất, nhưng cũng khơi dậy công phẫn.

Thân là một người bị thẩm vấn, lại dám hành hung trước mặt mọi người ở Thiên Uy Điện, điều này thật sự là không để người của các gia tộc vào mắt! Đây là khiêu khích trắng trợn!

Tư Đồ Lăng không khỏi nhíu mày. Sự tình phát triển tới đây dường như có chút thoát khỏi dự tính! Tư Đồ gia không sợ ba nhà Vu, Tôn hợp lực, còn muốn mượn cơ hội Chu Hằng trở thành Dược sư tam tinh, một lần hành động áp chế bọn họ!

Nhưng chẳng ai nghĩ tới thật không ngờ Chu Hằng lớn mật như vậy, cũng có thực lực cường đại như vậy, nhất kiếm trảm song đế!

Như thế nào người của Dược sư hiệp hội còn chưa tới!

Lần đầu tiên Tư Đồ Lăng phát sinh cảm giác vô lực khi sự tình không nằm trong bàn tay mình. Điều này làm cho hắn rất không thoải mái, hắn thích là người thao túng ván cờ, một

binh một tốt, nhất cử nhất động ở trong lòng bàn tay của hắn.

Trước khi tới đây, Chu Hằng đã lấy Cửu Huyền Thí Luyện Tháp trở về, hắn mơ hồ có loại giác ngộ, chính mình chạy đến đâu cũng sẽ gây chuyện! Đối mặt với sự bức thị của Nguyệt Minh Đế bậc cao, hắn không thèm để ý chút nào, thu Dương Lan Hinh cùng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vào trong bảo tháp, tay trái rung lên, Bách Quỷ Kiếm ra!

Kẻ địch của vạn người thì như thế nào?

- Còn không thúc thủ chịu trói cho bổn tọa!

Trên trăm Nguyệt Minh Đế đang ở trong Thiên Uy Điện, có ít nhất sáu mươi bảy mươi người đã vọt ra, liên thủ trấn áp Chu Hằng.

Giết người trong Thiên Uy Điện, cái này đã chạm đến giới hạn cuối cùng trong lòng bọn họ!

Nhưng dân chúng toàn thành thông qua trận pháp thấy một màn như vậy, thái độ đối với Chu Hằng lại là thay đổi 180 độ!

Bọn họ mặc kệ Chu Hằng có ân oán gì cùng Phó gia, bọn họ chỉ có thấy người mà Chu Hằng giết đều là người bọn họ thống hận, những người cưỡi ở trên đầu bọn họ, diệu võ dương oai!

Đối với những người tầng lớp trên mà nói, Thiên Uy Điện là nơi quyền uy của bọn họ, là thể diện của bọn họ! Nhưng đối với dân chúng bình thường mà nói, Thiên Uy Điện chính là một khối tảng đá đặt ở trên đầu bọn họ, làm cho bọn họ khó thở, thắt lưng cũng không đứng thẳng được!

Bọn họ nghe hơi nồi chõ, cũng biết đại khái về chuyện đã xảy ra ba ngày trước, xem như phẩm tính của mấy tên ăn chơi trác táng đã ngấm quá sâu vào lòng dân chúng tầm thường, bọn họ nghiêng về Chu Hằng, bởi vì trong số bọn họ có không ít người mà tỷ muội, con gái, thân nhân bị những tên ăn chơi trác táng kia khi dễ!

Cùng chung mối thù!

Hiện tại Chu Hằng công khai giết người trong Thiên Uy Điện, điều này làm cho bọn họ thấy được thì sảng khoái vô cùng!

Vô tình, Chu Hằng đã chuyển biến hoa lệ trong lòng dân chúng.

Đại chiến, hết sức căng thẳng.

Chương 567: Đột phá trong chiến đấu, chúng đế cúi đầu

Cũng không biết là ai ra tay trước, một trận chiến đấu tuyệt đối không cùng cấp bắt đầu như vậy!

Ít nhất 60 Nguyệt Minh Đế đồng thời phát khởi công kích tới Chu Hằng, trong đó còn có 20 vị Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, Nguyệt Minh Đế thông thường nhìn thấy đội hình này sẽ sợ tới mức gần chết!

Nhưng Chu Hằng chẳng những không có ý sợ hãi, ngược lại mỗi một lỗ chân lông đều phát ra hưng phấn!

Hắn thích khiêu chiến!

Tuy nhiên, Chu Hằng không tính toán cứng đối cứng với những Nguyệt Minh Đế này chút nào, hắn không sợ hãi, nhưng cũng không ngốc.

Phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn vũ động Bách Quỷ Kiếm, từng đạo quỷ vật linh lực trào ra, gào thét đánh về những Nguyệt Minh Đế này.

Nhưng nhất thời, chỉ nhất thời, thời điểm đối chiến với thập đại Nguyệt Minh Đế của Phó gia, Chu Hằng có vẻ thành thạo, sau khi số lượng đạt tới trình độ nhất định sẽ phát ra biến đổi về chất, Nguyệt Minh Đế ở đây thật sự nhiều lắm, quỷ vật linh lực hình thành căn bản không đủ, vừa xuất hiện đã bị Nguyệt Minh Đế đánh nát!

Đây ít nhất chính là hơn 60 Nguyệt Minh Đế a!

Đừng nói Chu Hằng, ngay cả tồn tại Nguyệt Minh Đế đỉnh phong giống Tư Đồ Yếu Phương, hơn nữa chiến lực còn có thể đứng vào tốp 5 cũng phải sợ hãi, đây là một cỗ lực lượng nghiền ép hết thảy Nguyệt Minh Đế.

Nguyệt Minh Đế có được 8 vầng trăng tròn, thậm chí 9, 10 vầng trăng tròn không thể tính ở trong đó, bởi vì số lượng vầng trăng một khi vượt qua 7, vậy thì đã đánh xuyên hàng rào cảnh giới!

Cho dù Nhật Diệu Vương là một đại cảnh giới, nhưng tuyệt đối không thể dễ dàng đánh xuyên, nhưng Nguyệt Minh Đế bát luân chống lại Nguyệt Minh Đế thất luân tuyệt đối là nghiền ép về chất, lực lượng tuyệt không chỉ là đơn giản như nhiều hơn một vầng trăng sáng.

Hiện tại cũng không có Nguyệt Minh Đế bát luân ở đây, bởi vậy hơn 60 Nguyệt Minh Đế này liên thủ là vô địch!

Chu Hằng chỉ có thể né tránh, hắn triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ di chuyển một cách tự nhiên trong từng đạo chưởng phong quyền lực kiếm khí, phát huy tinh túy của thân pháp này đến cực hạn!

Với ngộ tính đáng sợ của hắn, Tấn Vân Lưu Quang Bộ này thậm chí đã trò học từ thầy mà giỏi hơn thầy. Vượt qua xa những tộc nhân kia của Khổng gia!

Hơn mười đạo Vực mở ra, bao phủ Chu Hằng, nhưng vô dụng, cho dù là thần ý cũng có sơ hở, sau khi Chu Hằng lĩnh ngộ ra nhược điểm công kích, hết thảy công kích trong thế gian ở trước mặt hắn cũng sẽ có dấu vết mà lần theo.

Ở trước mắt Chu Hằng, từng đạo công kích, bao gồm cả Vực, tựu như từng cái mạng nhện, tuy rằng rắc rối phức tạp, nhưng nơi chốn đều là sơ hở, chỉ cần hắn tùy ý chém ra một kiếm cũng có thể mở ra lối đi.

Một màn đủ để tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người cứ như vậy xảy ra, mấy chục Nguyệt Minh Đế liên thủ không ngờ bắt không được một Nguyệt Minh Hoàng cửu luân!

Dư ba chiến đấu phóng ra. Tuy rằng không đủ để hủy hoại Thiên Uy Điện có trận pháp bảo vệ, nhưng trận pháp dùng để truyền hình ảnh lại thì bị phá hủy, hơn một ngàn vạn người trong thành lập tức đồng loạt mắng chửi!

Thời khắc mấu chốt này lại không xem được là sao a?

– 6 luân trở xuống, toàn bộ thối lui!

Một gã Nguyệt Minh Đế thất luân đỉnh phong quát lớn, ánh mắt của hắn rất lợi hại. Bọn họ tuy rằng nhiều người, nhưng có vài người cũng không thể đưa đến tác dụng hiệu quả, ngược lại thì vướng chân vướng tay!

Nguyệt Minh Đế đỉnh phong kia lên tiếng, những người khác không dám không tuân theo, nhao nhao lui xuống, giữa sân lập tức chỉ còn lại có hơn ba mươi người, mà hơn ba mươi người đều là 6 luân, thậm chí là tồn tại Nguyệt Minh Đế thất luân!

Số lượng ít nhưng chiến lực lại là càng thêm tập trung, càng thêm đáng sợ!

Quỷ vật linh lực mà Bách Quỷ Kiếm triệu hoán đi ra bị Nguyệt Minh Đế thất luân chấn động liền hoàn toàn tán loạn, căn bản không có tác dụng gì, nhiều nhất cũng chính là làm cho người ta hơi phân tán lực chú ý một chút.

Đây đối với Chu Hằng mà nói, vậy đã đủ!

Lực công kích của đối phương tuy rằng tăng cường, nhưng bởi vì ít người nên không gian xê dịch của hắn cũng lớn, lưu chuyển tự nhiên ở trong sân, tuy rằng hoàn toàn chỉ có thể bị vây trong trang thai phòng ngự, nhưng cũng không hề là bại tướng!

Điều này làm cho người xem cuộc chiến bốn phía thậm chí nghĩ đến, nếu là một chọi một, Chu Hằng có phải là vô địch hay không!

Một chọi một! Chu Hằng cũng không chiến thắng được Nguyệt Minh Đế thất luân, trừ phi hắn tế xuất ra Lăng Thiên Cửu Thức, hay hoặc là làm cho đối phương xui xẻo làm Cốt phù đại gia trên đỉnh đầu tức giận! Hắn có thể chống được tới hiện tại, một là sự thần kỳ của Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hai là bám vào khí thế của Cốt phù vô tình áp chế mọi người phát huy thực lực.

Cho dù là Vạn Cổ Đại Đế cũng chỉ có thể ảnh hưởng tới tu giả cùng giai, hạng người tâm chí kiên nghị thậm chí không có cách nào dao động. Nhưng Chu Hằng vốn là trò giỏi hơn thầy, hiện tại cộng thêm một tia lực của Cốt phù, thậm chí ngay cả Nguyệt Minh Đế cao hơn một cái cảnh giới hắn cũng có thể ảnh hưởng!

Ánh mắt ánh mắt thủy chung nhìn chằm chằm năm người dám cả gan vu tội bêu xấu thanh danh của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ và Dương Lan Hinh, nhưng hiện tại hắn bị hơn ba mươi

Nguyệt Minh Đế bậc cao vây công, cho dù là thân pháp của hắn linh động cũng không thể đi giết người dưới tình huống như vậy!

Giết thì có thể giết, nhưng cũng sẽ phải giao cái mạng nhỏ của mình ra ngoài, không đáng giá!

Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, một bên triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, một bên bắt đầu luyện hóa lực lượng trong đó.

Nhất tâm nhị dụng, thời điểm ở Phàm giới hắn đã có thể làm xong rồi!

Hắn hoàn toàn dựa vào bản năng mà di chuyển, thần ý đặt toàn bộ ở việc luyện hóa tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm.

Thế gian, đại khái cũng chỉ có Chu Hằng mới dám làm như thế, trắng trợn coi thường hơn ba mươi Nguyệt Minh Đế bậc cao! Nếu là những người này biết, phỏng chừng một búng máu cũng có thể phun ra!

Bọn họ nhìn không thấy biến hóa trong cơ thể Chu Hằng, nhưng có chút biến hóa là Chu Hằng không khống chế được.

Vầng thứ chín của Chu Hằng vốn chính là trang thai hoàn mỹ, đã không cách nào cất chứa linh lực nữa, cực hạn này rất

nhanh liền bị đánh vỡ, một đạo trăng lưỡi liềm trống rỗng hình thành!

Quỷ vật linh lực do Bách Quỷ Kiếm triệu hoán đi ra rõ ràng mạnh hơn một bậc!

Làm sao có thể?

Hơn ba mươi Nguyệt Minh Đế bậc cao thân ở trong cuộc, tự nhiên tinh tường cảm thấy biến hóa này!

Chiến đấu lâu như vậy bọn họ khẳng định cũng hiểu chút đỉnh, biết thanh Tiên khí trong tay Chu Hằng chỉ có thể triệu tập ra linh lực thể có cấp độ giống như Chu Hằng. Hiện tại thực lực của linh lực thể này tăng cường … Tuy rằng đối với bọn hắn vẫn là bé nhỏ không đáng kể, nhưng mạnh chính là mạnh, đây là sự thật!

Điều này nói rõ cái gì?

Chu Hằng trở nên mạnh mẽ! Hắn trở nên mạnh mẽ, quỷ vật linh lực triệu hoán đi ra thông qua Bách Quỷ Kiếm mới có thể trở nên mạnh mẽ, hắn mới là căn nguyên!

Nhưng vấn đề là, hắn đang ở trong chiến đấu, làm sao có thể trở nên mạnh mẽ?

Ông!

Phía sau Chu Hằng xuất hiện nửa vầng trăng thứ 10, mặc dù chỉ là một đạo trăng lưỡi liềm, nhưng lại là thay đổi về chất!

10 vầng trăng!

Cực hạn của Tiên giới a!

Yêu nghiệt! Quái vật!

Mọi người đồng thời dâng lên ý kiêng kỵ mãnh liệt. Nếu trước khi bọn họ ra tay đã phát hiện Chu Hằng có được 10 vầng trăng, như vậy bọn họ chắc chắn sẽ không xuất thủ, mà là sẽ nghĩ biện pháp giao hảo cùng Chu Hằng.

Một Nguyệt Minh Hoàng có được 10 vầng trăng, tiền đồ không thể lường!

Nhiều thêm một người bạn sẽ nhiều thêm một con đường, cho dù là không làm được bằng hữu cũng tốt hơn so với là cường địch.

Nhưng bọn hắn bây giờ đã xuất thủ, đã đắc tội Chu Hằng, điều này làm cho bọn họ chỉ có thể đi một đường tới đích!

Bằng không đợi đến khi Chu Hằng đột phá Nguyệt Minh Đế đạt tới 8 vầng trăng thậm chí 9 vầng trăng, giết bọn hắn không phải như giết chó giết gà sao!

Đặt vận mệnh của mình ở trong khống chế của người khác, đây là chuyện những người đương quyền bọn hắn không thể chịu đựng được! Bởi vậy, khai cung không quay đầu mũi tên, chỉ có hủy diệt Chu Hằng mới có thể an tâm!

Tâm thần Chu Hằng lại đặt toàn bộ ở việc tăng thực lực lên, theo hắn không ngừng luyện hóa tinh khí sinh mệnh, đạo trăng lưỡi liềm này đã nhanh chóng trưởng thành, từ trăng lưỡi liềm đến trăng khuyết, lại từ trăng khuyết đến nửa vầng trăng!

Mọi người kinh ngạc trố mắt!

Con bà nó, chẳng lẽ là Tiên Tôn chuyển thế, nhất niệm thông ngộ, lập địa thành Phật?

Chính mắt thấy một đại kỳ tích như vậy, mọi người tại chỗ đều là chấn kinh đến thất điên bát đảo! Trên đời này có lẽ có người trẻ tuổi cảnh giới lại cao hơn Chu Hằng rất nhiều, nhưng nếu nói ở trong chiến đấu kịch liệt còn có thể đột phá, e rằng chỉ có

một quái thai như vậy!

– Người này nhất định phải trừ!

Hơn ba mươi Nguyệt Minh Đế bậc cao dùng thần ý liên lạc với nhau, lập tức đạt thành nhận thức chung!

Thế công của bọn họ gấp hơn, vận chuyển từng môn tiên thuật đáng sợ, mỗi người đều là động sát ý lành lạnh.

Chu Hằng vẫn không thay đổi, hắn còn không có hoàn toàn luyện hóa hết tinh khí sinh mệnh của hai gã Nguyệt Minh Đế.

Ông!

Thân hình hắn run lên, lại là tạo thành đạo trăng lưỡi liềm thứ 11!

11 vầng trăng!

Đánh vỡ cực hạn của Tiên giới!

Mọi người ngừng lại ở trong nháy mắt, 11 vầng trăng a, khai sáng tiên hà của Tiên giới, với cấp độ của bọn họ còn chưa đủ tư cách biết thực ra Tiên giới sớm đã có 11 vầng trăng, thậm chí 15 luân!

Kỳ tích bất khả tư nghị diễn ra rõ ràng trước mắt của mình, còn có người nào có tâm tư tái chiến?

Người này, có thể là được thiên địa yêu quý! Đối phó hắn, khả năng chính là đang đối kháng ý chí thiên địa!

Tu giả mặc dù nói là nghịch thiên đoạt mệnh, nhưng lĩnh ngộ đại đạo lại là thuận lòng trời mà đi, ý chí thiên địa là một loại tồn tại không thể nắm lấy, nhưng lại làm cho người ta sợ hãi!

Ai cũng không dám xuất thủ!

Chu Hằng hoàn toàn di chuyển theo bản năng, địch nhân không tấn công, hắn tự nhiên cũng không động, tốc độ luyện hóa tinh khí sinh mệnh tự nhiên tăng nhiều, đạo trăng lưỡi liềm kia nhanh chóng trưởng thành, rất nhanh thì sẽ biến thành trăng khuyết, nhưng ngừng lại.

Tinh khí sinh mệnh luyện hóa xong!

Chu Hằng mạnh mở hai mắt ra, trong khoảnh khắc đó, có ảnh

thu nhỏ của vũ trụ hồng hoang nhanh chóng diễn hóa trong đồng tử của hắn, trong nháy mắt tiếp xúc với thiên cổ, làm cho tất cả mọi người thấy một màn như vậy là có loại cảm giác nhỏ bé khó diễn tả được.

Hắn lạnh lùng liếc mắt một cái, nơi ánh mắt hắn quét qua, mọi người ai cũng nhao nhao rút lui, dường như ánh mắt của hắn là Tiên khí bậc cao, ai chạm mặt cũng sẽ không hay ho!

– Không đánh?

Hắn thản nhiên nói.

Ai còn dám ra tay? 11 vầng trăng a! Tồn tại khai sáng tiên hà, ai biết có phải thể hiện cho ý chí thiên địa hay không, hơn nữa 2 vầng trăng này còn sinh ra cổ quái như vậy, bọn họ tuyệt không tin tưởng là sức người!

Chỉ có thể dùng ý chí thiên địa để giải thích!

Mọi người nhao nhao lắc đầu.

– Vậy cút ngay!

Ánh mắt Chu Hằng nhìn chằm chằm năm người bịa đặt kia, sãi bước đi qua.

Bị một Nguyệt Minh Hoàng nói cút ngay, trong lòng mọi người đều không thoải mái, nhưng bọn họ không dám biểu hiện ra ngoài.

Ý chí thiên địa là cái gì? Không có ai biết! Nhưng chính là bởi vì không biết, cho nên mỗi người đều là hết sức lo sợ, không dám chạm vào.

Không biết mới là đáng sợ nhất!

Chu Hằng cầm trường kiếm đi qua, người che ở trước mặt hắn nhao nhao tách ra như sóng nước, nhường ra một con đường cho hắn đi, thẳng đến trước mặt năm người kia.

– Người bịa đặt vu tội, chết!

Chu Hằng xẹt qua một kiếm, phốc phốc phốc, đầu của năm người bay lên, máu tươi phun ra.

Hắn đưa mắt đảo qua, đúng là không người nào dám nhìn thẳng hắn, cho dù là Nguyệt Minh Đế cũng cúi đầu cao quý của bọn họ xuống.

Chương 568: Dược sư tam tinh!

Cao thủ Phó gia, Vu gia cũng ngừng giằng co với Tư Đồ gia, cứ như vậy cũng không có ý nghĩa gì, bởi vì ánh mắt bọn họ đều bị 11 vầng trăng của Chu Hằng hấp dẫn.

Vượt qua 7 vầng trăng có thể đánh xuyên hàng rào cảnh giới, mà vượt qua cực hạn Tiên giới – 11 vầng trăng… Như vậy có ý nghĩa gì?

Giới hạn trong trình độ, những người này cũng không biết trong Tiên giới thực ra đã sớm có tồn tại vượt qua 10 vầng trăng, càng không biết Chu Hằng lúc còn là Nguyệt Minh Vương đã nghịch thiên có được 21 vầng trăng!

Cũng bởi vì không biết, cho nên bọn họ gặp khó khăn!

Mọi người nhìn tới nhìn lui, cuối cùng đều đưa mắt nhìn mấy người Tư Đồ gia.

Tư Đồ gia xem như là người nắm quyền của Dã Mã Thành, lại là lão đại trong 15 thế lực lớn, tình huống này lẽ ra bọn họ phải đứng ra.

Khuôn mặt phúng phính của Tư Đồ Yếu Phương rặn ra nụ cười, mặc dù hắn không đoán được Chu Hằng lại yêu nghiệt như thế, nhưng như vậy lại là một tin tốt với Tư Đồ gia, bởi vì bọn họ đã kết giao với Chu Hằng khi hắn còn chưa hiển lộ.

Đó là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, cái gọi là hoạn nạn gặp chân tình, chỉ cần Chu Hằng không phải kẻ lang tâm cẩu phế thì khẳng định sẽ thiếu lão đại Tư Đồ gia bọn họ một nhân tình!

Hắn nhìn mọi người, đặc biệt mấy người Phó gia, sau đó nói:

– Xử lý và phán quyết như thế nào cho thành toàn đây? Vậy tính ra, mọi người đều tham gia, vậy biểu quyết đi.

Hiện tại biểu quyết?

Mọi người khóe miệng giật giật, mấy người Phó gia lại tức giận tới mức mũi lệch đi.

Chu Hằng dám giết người ở trong Thiên Uy Điện, đây là xúc phạm tiên luật Tuyệt Tiên Thành, tính ra đó là tội nghịch ngược! Nhưng mà tiểu tử này có được 11 vầng trăng, đánh vỡ cực hạn Tiên giới, ai lại dám xử hắn có tội đây?

Không sợ bị thiên địa trừng phạt sao?

Những người khác thật ra không sao cả, dù sao bọn họ và Chu Hằng cũng không có xung đột lợi ích gì, vô tội cũng chẳng sao. Nhưng ba nhà Phó, Tôn, Vu sẽ không cứ vậy mà thu tay. Bọn họ muốn lợi dụng việc này tạo áp lực với Tư Đồ gia, bày ra thực lực liên minh ba nhà bọn họ cho mọi người xem, do đó nhất quyết phải tham gia xử lý và phán quyết. Xử Chu Hằng vô tội, tực là Tư Đồ gia thắng, ngược lại liên minh ba nhà Phó, Tôn, Vu sẽ thắng.

Chớ xem thường kết quả này. Đây đại biểu một loại đại thế!

Nhưng mà bây giờ bọn họ rơi vào khó xử.

Kiên trì xử Chu Hằng có tội, vậy có thể là địch với thiên địa. Mà xử Chu Hằng vô tội, như vậy bọn họ lại nuốt không trôi cục tức này, nuốt không nổi thù này, thứ hai chẳng phải náo loạn một trận giữa chốn đông người này là chuyện cười sao, về sau làm sao có thể tranh giành với Tư Đồ gia nữa đây?

Tư Đồ Yếu Phương lão thất phu này, đúng là xảo quyệt!

Nguyệt Minh Đế 3 nhà Phó, Vu, Tôn hai mặt nhìn nhau. Từ trên mặt của đối phương thấy được vẻ không cam lòng và khó xử, chuyện này con bà nó làm sao xử đây?

– Tránh ra! Tránh ra! Đúng lúc này, nghe tiếng thét ầm ĩ vang lên, ít nhất mười mấy người bay thẳng về phía Thiên Uy Điện, phía sau còn không ít người bay theo xem náo nhiệt.

Người còn chưa tới, một mùi thuốc nồng nặc đã tràn tới.

Không cần phải nói đây là người của Dược sư hiệp hội.

Bọn họ tới làm chi?

Dược sư chính là đám người đặc biệt nhất của Tiên giới. Bọn họ cơ bản không có tu vi quá cao, nhưng mà không có tiên nhân nào dám bất kính với bọn họ.

Bọn họ kêu lên, người trước mặt đều hoảng loạn nhường đường, đắc tội một vị Nguyệt Minh Đế còn có thể chạy đi làm cường đạo tinh hải, nhưng đắc tội một vị Dược sư thì ngay cả cường đạo tinh hải cũng không dám thu lưu!

– Đó là đại trưởng lão Đồ Cương của Dược sư hiệp hội!

– Còn có nhị trưởng lão Nguyên Phong!

– Tam trưởng lão Lý Tú Phân!

– Đến tột cùng chuyện gì xảy ra mà lại đều kinh động ba vị trưởng lão vậy?

– Đây chính là ba vị Dược sư nhị tinh duy nhất của khu vực Dã Mã Thành chúng ta a, năng lượng còn phải lớn hơn cả Nguyệt Minh Hoàng đỉnh phong đấy.

Dược sư là một quần thể cực đặc thù, ở nơi nhỏ bé Dã Mã Thành này. Cho dù là Dược sư nhất tinh cũng có thể hếch mũi lên trời, huống chi bây giờ là ba đại Dược sư nhị tinh mang theo một đống lớn Dược sư nhất tinh cùng nhau xuất động như vậy?

Bọn họ muốn làm gì?

Chớ thấy trong số bọn họ, người mạnh nhất cũng chỉ là Nguyệt Minh Hoàng, nhưng mà ai lại lấy cảnh giới đi do thực lực của một vị Dược sư chứ? Phía sau mỗi một Dược sư đều có một mạng lưới quan hệ to lớn, cường đại như Tư Đồ gia tộc cũng không dám khinh đãi!

Huống chi, phía sau người ta còn có toàn bộ Dược sư hiệp hội, cổ lực lượng này cũng có thể quét ngang Tuyệt Tiên Thành đấy.

Ai có thể bất kính, ai dám bất kính?

Đại biểu đám gia tộc Tư Đồ, Phó, Tôn, Vu nhao nhao tiến lên đón chào, những lão gia hỏa này chính là tổ tông a, từng người mắt cao hơn đầu, tính tình cũng rất thối, tuyệt đối đắc tội không nổi.

– Ra mắt các vị Dược sư!

Những Nguyệt Minh Đế đỉnh phong này nhao nhao thi lễ.

Chỉ là làm cho bọn họ khó chịu là những Dược sư này căn bản cũng không thèm liếc bọn họ một cái, mà trực tiếp lướt qua bọn họ tiếp tục về phía trước. Về phía trước?

Trước mặt chỉ có một người a! Chỉ duy nhất có một người không tiến lên nghênh đón.

Chu Hằng!

Chẳng lẽ…

– Đại nhân!

Những Dược Sư mắt cao hơn đầu trong suy nghĩ của đám người Tư Đồ Yếu Phương đều bu tới cạnh Chu Hằng, từng người vô cùng lo sợ: – Lão nhân gia ngài không sao chứ?

Phốc!

Thấy một màn như vậy, trong đại điện, vô luận đám người Tư Đồ Yếu Phương hay là người vây xem đều kinh ngạc không thôi.

Chuyện này còn không lạ sao?

Người nào mà không biết đám Dược sư này người nào mà chả có tính tình cổ quái, bởi vì Dược sư rất thưa thớt, lại có tính đặc thù, cho nên đám người Dược sư đều cao ngạo, nói đến cùng, hoàn toàn là được cưng chiều mà ra.

Mọi người đều hiểu rõ, nhưng mà lại không có biện pháp a, ai tu luyện mà không cần đan dược? Dù tính không cần, nhưng mà cũng không thể tránh khỏi có lúc bị thương à. Mình không cần, con cháu, trưởng bối mình chẳng lẽ cũng không có lúc cần?

Bởi vậy, biết thì biết, nhưng địa vị của Dược sư vẫn luôn cao cao tại thượng.

Nhưng những Dược sư mắt cao hơn đầu này, cũng không thèm liếc bọn họ một cái, không ngờ lại bu dưới chân một người trẻ tuổi a, vẻ mặt cực kỳ lo sợ, hận không thể đem Chu Hằng trở thành cha ruột mà cung nịnh!

Con bà nó ai có thể nói cho ta biết, đây là hoa mắt à.

Không ít người không tự chủ được giụi giụi mắt, nhưng mà cảnh tượng cũng không biến hóa gì.

Tại sao có thể như vậy!

– Đám hỗn trướng các ngươi cũng dám công thẩm đại nhân! Đồ Cương tức giận râu run run, tuy rằng hắn một lòng si mê luyện đan, cũng không ham thích quyền lực, nhưng mà hắn cũng quen thói được người cung nựng. Làm sao để những Nguyệt Minh Đế này vào mắt, trực tiếp mắng cho một trận.

Những mãng phu thô lỗ này cũng dám công thẩm Dược Tôn đại nhân của bọn họ, đây hoàn toàn là nghịch phản a!

Đại nhân?

Đường đường là Dược sư nhị tinh, là đại trưởng lão Dược sư hiệp hội Dã Mã Thành, không ngờ mở miệng xưng Chu Hằng là đại nhân? Mọi người đều có cảm giác muốn ngất, chuyện này xoay chuyển quá đột ngột đi, làm cho bọn họ không thể tưởng tượng nổi!

– Tên khốn kiếp nào làm, lăn ra cho lão phu. Nguyên Phong cũng tức giận quát to, đây không chỉ là vấn đề, Chu Hằng là Dược Tôn chuyển thế, Dược sư là quần thể đặc thù, nhân số không nhiều lắm, nhưng lại đặc biệt đoàn kết.

Tát Chu Hằng, tương đương với tát vào mặt Dược sư hiệp hội Dã Mã Thành. Tương đương tát vào mặt toàn thể Dược sư! Huống chi Chu Hằng còn là Dược Tôn chuyển thế, như vậy có thể khinh nhục sao?

Nguyệt Minh Đế ba nhà Tôn, Vu, Phó hai mặt nhìn nhau, bọn họ làm sao cũng không ngờ chuyện lại tới nước này.

Chu Hằng biến hóa nhanh chóng như thế, thành người của Dược sư hiệp hội? Hơn nữa địa vị còn quá cao nữa!

Cùng Tư Đồ gia là địch, ba nhà Tôn, Vu, Phó còn dám! Mặc dù Tư Đồ gia khẳng định giấu giếm thực lực, nhưng số lượng Nguyệt Minh Đế của bọn họ cũng không thể vượt qua con số

50 à. Nhưng Dược sư hiệp hội thì sao?

Một gã Dược sư nhị tinh vung tay hô lên thì có thể triệu tập được ít nhất trăm tên Nguyệt Minh Đế, còn nếu như Dược sư hiệp hội Dã Mã Thành ra mặt, vậy chỉ sợ toàn bộ Nguyệt Minh Đế trong phạm vi Dã Mã Thành cũng ra mặt hưởng ứng à.

Thậm chí, Dược sư hiệp hội tám thành lớn khác cũng sẽ hưởng ứng bọn họ, tiến hành hỗ trợ!

Đến lúc đó phải đối mặt không phải là mấy trăm Nguyệt Minh Đế, mà là tất cả Nguyệt Minh Đế cả thành Tây Hợi Thành! Xít!

Nguyệt Minh Đế ba nhà Tôn, Vu, Phó đều xanh cả mặt, nếu đi tới bước kia thì gia tộc sẽ bị hủy diệt trong nháy mắt!

Không ai đắc tội nổi a!

Kết quả là. Ánh mắt mọi người đều nhìn lại Phó Chi Hội. Đây là mâu thuẫn giữa Phó gia và Chu Hằng, những người khác đều bị kéo xuống nước, đạo hữu chết, bần đạo không chết, ta sẽ không tham gia, mà có tham gia cũng không chịu nổi.

Đồ Cương bước đi đến trước mặt Phó Chi Hội, vung tay tát tới.

Hắn cùng lắm chỉ là Nguyệt Minh Hoàng, nhưng mà nhìn hắn tát, Phó Chi Hội lại không dám chống đỡ, thậm chí trốn tránh, chỉ ngửa mặt chịu khổ.

Bởi vì hắn biết ăn cái bạt tai này chỉ mất sạch mặt mũi, nhưng mà không hứng thì sao? Toàn bộ Phó gia đều bị diệt vong!

Đây gọi là chịu nhục!

Bốp!

Cái tát vang giòn, nửa mặt Phó Chi Hội lập tức sưng lên.

– Các ngươi biết đại nhân là ai không? Lý Tú Phân cũng lạnh lùng nói: – Chính là…

Chu Hằng đưa tay ngăn lại, mấy ngày hôm trước hắn rốt cục nghe được bọn họ nói đến Dược Tôn, biết hai chữ này rốt cuộc đại biểu cái gì. Vừa là một loại thân phận vô thượng, lại vừa rất phiền toái!

Dược Tôn chỉ là tồn tại trong truyền thuyết của Dược sư, tương truyền chính vị này sáng lập ra Dược sư hiệp hội, truyền

xuống con đường luyện đan. Nếu Chu Hằng thật sự chứng minh được hắn là Dược Tôn, như vậy một lần nữa nhảy lên làm một trong những người có quyền thế mạnh nhất toàn bộ 49 Tiên Thành.

Nhưng chính vì thân phận như vậy quá cao, cho nên có vô số người đỏ mắt.

Trình độ luyện đan của Chu Hằng thì không cần hoài nghi, nhưng mà bản thân hắn vẫn chỉ là Nguyệt Minh Hoàng 11 luân, nếu như có người có ý diệt trừ Dược Tôn này, hắn có năng lực tự vệ sao?

Nhật Diệu Cảnh, Thăng Hoa Cảnh, Sáng Thế Cảnh, những cường giả cấp độ này, bây giờ Chu Hằng có thể chống lại sao?

Bởi vậy, Dược Tôn là cách nói hắn quyết không nhận, ít nhất hiện tại không được!

Lý Tú Phân nhìn thấy Chu Hằng xua tay, vội vàng ngậm miệng lại, trong lòng đám Dược sư bọn họ, Chu Hằng chính là Thần Linh! Hắn nói gì thì là cái đó, lời hắn nói là vô thượng ý chỉ.

– Chính là Dược sư tam tinh! Sau khi nàng dừng một chút, lập tức đổi ý.

– Oanh!

Giống như có sấm sét đánh trong đầu mọi người! Tam, Dược sư tam tinh!

Dược sư tam tinh là khái niệm gì?

Dược sư nhị tinh là có thể khiến Nguyệt Minh Đế khách khách khí khí, lấy lễ đối đãi! Nếu như vung tay hô hào, sẽ có lượng lớn Nguyệt Minh Đế chạy tới làm giúp. Như vậy Dược sư tam tinh thì sao?

Đây chính là tồn tại khiến cho Nhật Diệu Vương, thậm chí Nhật Diệu Hoàng nịnh bợ à!

Dược sư tam tinh không phải Nhật Diệu Vương, nhưng tuyệt đối còn đáng sợ hơn Nhật Diệu Vương đấy!

Bọn họ lại đi trêu chọc một vị Dược sư tam tinh? Còn là công thẩm hắn? Lại muốn xử lý và phán quyết?

– Đại nhân, Dược sư minh bài đã làm xong. Đồ Cương xoay người lại, vô cùng cung kính lấy ra một quả thân phận lệnh bài từ trong ngực, cao giơ hơn đỉnh đầu, mặt đầy trang nghiêm, kích động và hâm mộ!

Dược sư tam tinh a, đây chính là mục tiêu hắn phấn đấu cả đời! Giống tâm tình hắn còn có những Dược sư khác!

Tựa như Nguyệt Minh Vương muốn trở thành Nguyệt Minh Hoàng, Sáng Thế Hoàng muốn trở thành Sáng Thế Đế, Dược sư không có hứng thú với võ đạo, bọn họ chỉ muốn dựa vào đan đạo mà đột phá.

Chương 569: Phó gia huỷ diệt

Đang lúc mọi người chìm trong tâm tình phức tạp, Đồ Cương cung kính đem thân phận minh bài đeo lên ngực Chu Hằng, một quả minh bài nho nhỏ, nhưng trên mặt có ba ngôi sao léo sáng khiến mọi người như muốn ngạt thở.

Dược sư tam tinh!

Chu Hằng đưa tay nhấn một cái lên minh bài, một cỗ linh lực ào ào tiến vào, lập tức kích phát máu tươi trong minh bài, máu tươi của hắn, cộng minh, ba vì sao đều lóe sáng.

Dược sư tam tinh, không thể giả dối!

Quá lợi hại rồi.

Dược sư tam tinh không phải Nhật Diệu Vương, nhưng có lực ảnh hưởng còn đáng sợ hơn cả Nhật Diệu Vương! Ai dám thẩm vấn Nhật Diệu Vương? Ít nhất ở trong Hợi Tiên Thành, Tuất Tiên Thành, Dậu Tiên Thành còn không có người có lá gan như vậy!

Mọi người đều muốn khóc, ngươi là Dược sư tam tinh không nói sớm đi, nói sớm thì ai dám công thẩm ngươi?

Không ngờ còn chơi người ta như vậy!

Chu Hằng thu tay về, đè xuống phẫn nộ đám người Đồ Cương, Nguyên Phong, thản nhiên nói: – Không phải muốn công quyết sao, biểu quyết nhanh lên đi, ta nhất định phục tòng phán quyết công chính của Tiên Thành!

Em gái ngươi!

Ngươi là Dược sư tam tinh, ai dám xử ngươi có tội? Còn phục tòng phán quyết công chính, phán quyết công chính nào?

Mọi người đều oán hận, ai dám tranh luận với một vị Dược sư tam tinh đây?

– Vô tội!

– Vô tội!

– Vô tội!

15 gia tộc có quyền biểu quyết giơ tay nói, toàn bộ đều bỏ phiếu vô tội, cho dù ba nhà Phó, Tôn, Vu cũng không ngoại lệ! Cho dù đánh gãy răng, nuốt máu thì cũng không dám phán có tội.

Thứ nhất, chiếu theo chiều hướng phát triển, cho dù bọn họ phán có tội phiếu thì thế nào, ít không lấn được nhiều! Thứ hai cũng là quan trọng nhất, bọn họ nếu dám phán có tội, chính là địch với Dược sư tam tinh đấy, căn bản không cần Chu Hằng ra tay. Tất cả gia tộc Dã Mã Thành đều sẽ diệt bọn họ để lấy lòng Chu Hằng!

Tuy rằng bọn họ đã đắc tội Chu Hằng, nhưng mà dù sao vẫn có con đường sống có thể vãn hồi, có phải hay không?

Hơn nữa, chân chính kết thù với Chu Hằng cũng chỉ có Phó gia, Tôn gia, Vu gia bọn họ có liên quan gì đây? Đạo hữu chết, bần đạo không chết. Vợ chồng gặp đại nạn còn ai lo người ấy, chỉ là đồng mình thì coi là cái gì?

Phó gia hoàn toàn bị cô lập!

Bọn họ đắc tội Chu Hằng nhiều nhất, hiện tại ai cũng coi bọn họ là mãnh thú và dòng nước lũ, sợ dính quan hệ với bọn họ sẽ bị Chu Hằng coi như là đồng đảng, sẽ lập tức có Nhật Diệu Vương xuất hiện tiêu diệt gia tộc bọn họ.

Đây chỉ là bắt đầu, về sau ai dám buôn bán với Phó gia đây? Mà đắc tội một vị Dược sư tam tinh. Còn có Dược sư hiệp hội nào bán đan dược cho Phó gia đây?

Phó gia xong rồi!

Tuy rằng không phải thuấn diệt, nhưng mà lại là thủ đoạn mềm cắt thịt, thực lực sẽ càng ngày càng giảm, sau này nhất định suy sụp, tự nhiên sẽ có thế lực khác cùng nhau quần công, giành địa bàn của bọn họ.

Trong này rất có thể còn có hai nhà đồng minh Tôn, Vu gia này.

Nói không chừng cũng không cần lâu như vậy, quay đầu lại thế lực 14 nhà này sẽ liên hợp diệt Phó gia. Để khiến Chu Hằng hả giận!

Sự thật tàn khốc, đây là Tiên giới.

Chu Hằng đảo mắt nhìn mọi người một vòng, mỉm cười, không nói gì thêm, trực tiếp đi ra khỏi Thiên Uy Điện, một

đám lớn Dược sư vây quanh như chúng tinh củng nguyệt đi tới Dược sư hiệp hội.

Hắn đi trước, để lại tin tức về hắn lan ra như bão táp!

Nguyệt Minh Đế 11 luân! Dược sư tam tinh!

Trời ạ. Trên đời sao lại có người yêu nghiệt như thế! Quả thực con cưng của thiên địa rồi.

Tuyệt đối là người được ông trời chiếu cố, ai dám nói không phải thì hãy coi chừng đó.

Sau khi Nguyệt Minh Đế Tôn gia, Vu gia về đến gia tộc, lập tức tuyên bố đoạn tuyệt quan hệ với Phó gia, sau đó lão tổ gia tộc tự mình ra mặt dâng hậu lễ với Chu Hằng.

Nguyệt Minh Đế đỉnh phong ăn nói khép nép đi bái phỏng một Nguyệt Minh Hoàng, không sợ người khác chê cười sao?

Đương nhiên không sợ!

Nguyệt Minh Hoàng này cũng không phải là Nguyệt Minh Hoàng thông thường, mà hắn có tới 11 vầng trăng đấy, cũng có

danh hiệu Dược sư tam tinh!

Chu Hằng nhận hai lễ vật này, với hắn mà nói, hai nhà này mặc dù ở Thiên Uy Điện mang ác ý với hắn, nhưng mà thực tế dù sao cũng không tạo thành tổn thất, hơn nữa lễ vật bọn họ tặng khiến Chu Hằng rất hài lòng.

Hắn cũng không phải người thích giết chóc. Tôn gia, Vu gia hắn có thể bỏ qua chuyện xưa, nhưng Phó gia nhất định phải trả cái giá thật lớn!

Hai ngày này Chu Hằng không được yên tĩnh, người mời hắn dự tiệc, tặng quà cho hắn nhiều đếm không xuể, Dược sư tam tinh này ai mà không muốn trèo cao đây? Huống chi Chu Hằng còn có 11 vầng trăng đánh vỡ cực hạn Tiên giới đấy!

Tương lai, nói không chừng Chu Hằng có thể trở thành là vô thượng tồn tại Sáng Thế Đế!

Hiện tại đầu tư cho Chu Hằng. Tương lai nói không chừng thu hoạch vô cùng phong phú!

Chu Hằng không kiên nhẫn, khi ở Dược sư hiệp hội bảo những Dược sư kia từ chối khéo thay hắn, chỉ đi dự yến hội của Tư Đồ gia và Thiên Phương Các thôi, hai nhân tình này hắn vẫn phải thiếu.

Phó gia cũng phái người đến tặng quà, nhưng Chu Hằng cũng không gặp, trực tiếp để Đồ Cương đuổi ra khỏi nhà.

Lúc dự tiệc tạiTư Đồ gia, Chu Hằng thẳng thắn đưa ra ý định đối phó Phó gia.

Dược sư hiệp hội tuy rằng địa vị siêu việt, nhưng mà Tư Đồ dù sao cũng là người chấp chưởng Dã Mã Thành, có một số việc bọn họ ra mặt dễ dàng hơn.

Tư Đồ gia đã sớm có ý nghĩ này, nhưng Phó gia là một khối bánh lớn như vậy cũng không phải bọn họ có thể nuốt trôi một mình được, sau khi xin phép Chu Hằng, Tư Đồ gia phát thiếp mời, bí mật mời mười mấy thế lực lớn trong thành tới.

Có Chu Hằng xe chỉ luồn kim, giải quyết dứt khoát, một trận bão táp nhằm vào Phó gia lập tức triển khai!

Tư Đồ gia cầm đầu, 14 đại gia tộc liên hợp thảo phạt, lấy danh nghĩa vì Phó gia cấu kết cường đạo tinh hải, cao thủ phát động đả kích trí mạng với Phó gia!

Phó gia rất cường đại, gia tộc có thể đứng vào tốp 5 Dã Mã Thành sao lại không có con bài chưa lật? Nhưng mà Phó gia cũng chỉ có thể đứng vào tốp 5 mà thôi, có ít nhất ba thế lực khác có thể sánh ngang với bọn họ, còn có một Tư Đồ gia bỏ xa bọn họ!

14 nhà đánh một nhà, Phó gia nhất định toàn bại!

Phó gia tung hoành Dã Mã Thành mấy chục vạn năm cứ như vậy mà bị huỷ diệt, nhất thời chấn động toàn bộ Dã Mã Thành, thậm chí Tây Hợi Thành!

Phó gia bị tiêu diệt nhanh như vậy, gọn gàng như vậy, xét đến cùng cũng là vì bọn họ đắc tội một vị hoàn toàn không thể đắc tội.

Cái tên Chu Hằng cũng vì vậy mà nổi như cồn, trong thời gian ngắn toàn bộ thế lực đỉnh cấp Tây Hợi Thành đều nói về cái tên này, sau khi tin tức truyền qua tầng tầng lớp lớp đã thay đổi, càng ngày càng khoa trương, gì mà Chu Hằng có sư phụ Thánh Dược sư, lại là truyền nhân thế lực siêu cấp của Tuyệt Tiên Thành.

Đối với chuyện này, Chu Hằng cũng không để ý, trận chiến huỷ diệt Phó gia, hắn đã đánh chém bốn Nguyệt Minh Đế, một lần hành động tu vi tăng lên tới 14 vầng trăng!

Tính ra cũng gần mười ngày, Chu Hằng liền dẫn Dương Lan Hinh và Nguyệt Ảnh Thánh Nữ quay lại Dương gia, hắn muốn gặp lại Hoặc Thiên và chúng nữ.

Chuyến này mặc dù không mua được Tiên Cư, nhưng tổng thể mà nói vẫn để cho Chu Hằng hài lòng, hắn còn mang theo một đống lớn đan dược trở về.

Trên đường cũng không có sóng gió gì. Hắn bình yên mang theo hai nàng về tới Dương gia, phân một phần đan dược cho Dương Lan Hinh, để cho nàng thu mua lòng người, đan dược cao cấp còn dư lại tự nhiên để dành cho người của mình.

Hắn vốn muốn mở ra Giới Môn của Dã Mã Thành, trở lại Phàm giới mang theo cha mẹ, cữu cữu tới Tiên giới, hiện tại hắn coi như đã vững vàng đặt bước ở đây. Nhưng để hắn thất vọng là, mở ra Giới Môn chẳng những cần lượng lớn tiên thạch, hơn nữa sau mỗi lần mở ra còn phải chờ một thời gian lâu để Giới Môn ổn định lại, hiện tại chính là thời kỳ tĩnh dưỡng.

Nếu không, quá trình truyền tống trong Giới Môn tan vỡ, như vậy sẽ bị lưu lạc ở trong hư không. Mà tám chín phần mười là không thể quay về, không ra được.

Nói như vậy, phải chờ thêm mấy trăm năm nữa!

Đối với tiên nhân mà nói, trăm năm chỉ là thoáng một cái đã qua, nhưng mà Chu Hằng hiện tại mới bao lớn? Đối với hắn mà nói, trăm năm dài tới mức muốn giận sôi lên.

Hơn nữa Dã Mã Thành cũng không có Giới Môn, toàn bộ Tây

Hợi Thành chỉ có một Giới Môn, thành lập ở trong Thương Lãng Sơn. Đó chính là trung tâm của cả Tây Hợi Thành, được Tuyệt Tiên Thành chưởng quản, bất luận kẻ nào muốn sử dụng Giới Môn thì phải bỏ ra được cái giá tương ứng.

Chu Hằng hoặc là chờ thêm trăm năm, hoặc là đi Tiên Thành khác, tóm lại trước mắt hắn không thể đi tới Phàm giới.

Dương gia tin tức khá bế tắc, tuy rằng Chu Hằng đã làm oanh động lớn ở Dã Mã Thành, nhưng mà Dương gia từ trên xuống dưới không ai biết được, chỉ coi Chu Hằng đi lánh Lưu Hàn Diệp bây giờ mới trở về.

Mọi người nhìn hắn tự nhiên có vài phần khinh miệt, một tên hèn nhát mà thôi!

Chu Hằng đang đợi. Chờ Tinh Phong Thí Luyện bắt đầu, thịnh hội trăm năm mới có một lần này chỉ còn không tới nửa tháng.

Bởi vì Chu Hằng có danh hiệu Dược sư tam tinh, cho nên hắn có ba danh ngạch, danh ngạch Dương gia tự nhiên hắn không để ý, danh ngạch Dương gia tự nhiên cũng giống trước. Chính là phân cho ba người Dương Lan Hinh, Lưu Hàn Diệp và Lâm Tài Tuấn.

Tin tức truyền ra, trên dưới Dương gia đều nghị luận ầm ĩ.

Cũng không kỳ quái gì, đương nhiên là phải như vậy. Nhưng lần này lại khác, còn có thêm một tên Chu Hằng a!

Vị này không phải chuẩn cô gia sao? Sao Dương Lan Hinh không cho hắn danh ngạch?

Chẳng lẽ, hai người biển tình nổi sóng, có cảm tình? Hay vì Lưu Hàn Diệp bị đánh, Dương Lan Hinh mới nhượng bộ, dùng phương thức này trừng phạt Chu Hằng, cũng để dễ ăn nói với phụ tử Lưu Tử Sương?

Không người nào dám đến hỏi Dương Lan Hinh, Chu Hằng, Lưu Hàn Diệp, nhưng lời đồn cũng đã lan tới.

…

Lưu Hàn Diệp chờ mười ngày tốt cuộc cũng cười được rồi, Dương Lan Hinh không chút do dự phân phối ba danh ngạch Tinh Phong Thí Luyện, hắn thấy đây là thời cơ để Chu Hằng mất mặt.

Dương Thiết Hổ xuất quan, Lưu Tử Sương nói chuyện với hắn một hồi lâu, vị huynh đệ tình thâm gia chủ Dương gia này đã đáp ứng phải mài giữa Chu Hằng một chút, đây chính là ý nghĩ trừng phạt đầu tiên của Dương Thiết Hổ với Chu Hằng. Kế tiếp, Chu Hằng phải tới xin lỗi nữa đấy.

Hắc hắc, không đơn giản như vậy đâu, hắn chịu nhục trước mặt mọi người, tuyệt đối cũng để Chu Hằng phải nếm thử chút tư vị này, còn phải trả lại gấp bội nữa đó.

Dương Thiết Hổ cũng muốn khiển trách Chu Hằng, hắn nghe Lưu Tử Sương nói, người thanh niên này ỷ có ái nữ của hắn ân sủng, tự cao tự đại, coi trời bằng vung, muốn làm gì thì làm, nhất thiết phải hạ bớt khí thế của hắn.

Muốn trở thành con rể của Dương gia trước tiên phải được hắn đồng ý đấy.

Một gia tộc có thể trường thịnh không suy, nhất định phải có gia quy nghiêm khắc, trên làm dưới theo! Hắn tân tân khổ khổ mới thành lập ra Dương gia, tuyệt không thể trơ mắt nhìn nó bị hủy trong tay một kẻ cuông vọng được.

Bởi vậy, cùng ngày Chu Hằng trở về hắn liền quyết định chọn người đi Tinh Phong Thí Luyện, cho nên triệu tập Chu Hằng, Lưu Tử Sương, Lâm Tài Tuấn tới.

Hắn phải cho Chu Hằng thấy được, đây là Dương gia, phải được hắn gật đầu đồng ý, Chu Hằng mới có thể trở thành con rể Dương gia được, không phải Thái thượng hoàng!

Lại nói, hắn chưa chắc sẽ đồng ý hôn sự này.

Chương 570: Khiêu khích, chèn ép

Chu Hằng còn không biết xảy ra chuyện gì, ngày hôm qua sau khi hắn chơi đùa cùng chúng nữ một đêm, liền giống như trước kia, ở trong đình viện nhìn lá rụng, nhìn mây bay theo gió, luôn cảm thấy hắn đưa tay là có thể với tới trời, có một cảm giác kỳ diệu.

Cho tới khi Dương Lan Hinh chạy tới kéo hắn ra ngoài, hắn mới biết Dương Thiết Hổ muốn gặp mình.

Nếu đổi thành người khác, lần đầu tiên gặp nhạc phục khẳng định sẽ hoảng sợ, nhưng mà Chu Hằng tố chất gì? Hơn nữa, Dương Thiết Hổ cũng chỉ là một trong số đó thôi, trải qua nhiều lần, thì cũng không biết sợ là gì nữa.

Theo Dương Lan Hinh đi qua hành lang, rất nhanh hai người đi tới một khu vườn ưu nhã, trong vườn có một lương đình, đã có bốn người đang ngồi ở đó rồi.

Dương Thiết Hổ, Lưu Tử Sương, Lâm Tài Tuấn, Lưu Hàn Diệp, vốn còn có thêm Vương Nguyên Long, đáng tiếc đã chết trong tay cường đạo tinh hải rồi.

– Cha, Nhị thúc! Dương Lan Hinh chào hỏi Dương Thiết Hổ và Lưu Tử Sương, sau đó kéo Chu Hằng tới, ánh mắt đầy vẻ cầu khẩn.

Với thân phận Dược sư tam tinh hiện tại của Chu Hằng, hoàn toàn không cần phải thi lễ với Dương Thiết Hổ và Lưu Tử Sương, ngược lại thì hai người này phải vuốt mông ngựa Chu Hằng đấy. Dã Mã Thành không biết có bao nhiêu gia tộc thực lực còn mạnh hơn cả Dương gia muốn có cũng không được đấy!

Tên này rất ương ngạnh, chỉ có dùng vũ khí mềm mới tạm thời khiến hắn cúi đầu.

Chu Hằng không khỏi cười thầm trong lòng, hắn kiệt ngạo không thiện ý không sai, nhưng đối với trưởng bối cho tới bây giờ vẫn chưa thất lễ, điều kiện tiên quyết là trưởng bối này cũng có bộ dạng trưởng bối.

Hắn ôm quyền với Dương Thiết Hổ và Lưu Tử Sương xoay mình thi lễ, nói: – Vãn bối Chu Hằng, ra mắt Dương bá phụ, Lưu thúc thúc!

Dương Lan Hinh thấy vậy mặt mày hớn hở, lang quân yêu dấu cho mình mặt mũi như vậy. Nàng tự nhiên vui ra mặt, ngọt ở trong lòng. Mà Lưu Hàn Diệp và Lâm Tài Tuấn thấy nàng như vậy đều mắng thầm, càng ôm hận Chu Hằng.

– Hừ! Dương Thiết Hổ hừ một tiếng, hắn trước là chủ, sau cũng không thích Chu Hằng. Giờ phút này thấy Chu Hằng chỉ là Nguyệt Minh Hoàng nhìn thấy mình không ngờ chỉ ôm quyền thi lễ cũng không hạ bái, cho nên trong lòng càng không thoải mái.

Nguyệt Minh Hoàng bái Nguyệt Minh Đế là chuyện đương nhiên!

– Cha! Dương Lan Hinh vội vàng chạy đến bên cạnh Dương Thiết Hổ nũng nịu kêu lên, thuận tiện kéo góc áo cha mình.

Dương Thiết Hổ chỉ có một cô con gái này, tự nhiên vô cùng yêu thương, con gái làm nũng cũng tiêu bớt nửa phần hỏa khí. Hắn không thích Chu Hằng nhưng mà con gái hắn thích thì làm sao đây?

Trước nhẫn nhịn, sau lại cùng con gái mình nói chuyện, loại công tử bột này có gì tốt, trên đường tùy tiện có thể gom được một bó to.

– Ngồi đi! Hắn phất tay áo, mặt không cười, chỉ chỉ hai chỗ trống. Ý bảo Chu Hằng và con gái ngồi xuống.

Chu Hằng nhìn lại, trong lòng không thoải mái.

Đây cũng không phải hai chỗ tốt gì, một cái thì ở bên cạnh Dương Thiết Hổ, một cái khác thì ở giữa hai người Lưu Hàn Diệp và Lâm Tài Tuấn! Đây không phải rõ ràng muốn tách hắn và Dương Lan Hinh ra sao?

Cẩu nhật!

Chu Hằng liếc nhìn Lưu Hàn Diệp, đúng là tên này ngồi ở giữa hai chỗ trống kia.

Cố ý!

Chu Hằng không khách khí đi tới, vỗ vỗ vai Lưu Hàn Diệp nói: – Nhường một chút?

Gì? Bảo hắn nhường chỗ ngồi?

Lưu Hàn Diệp vốn muốn cười híp mắt nhìn Chu Hằng túng quẫn ở trước mặt Dương Thiết Hổ. Nào ngờ chỉ trong chớp mắt Chu Hằng đã dẫn lửa lên đầu hắn? Hắn cố ý ngồi ở giữa hai chỗ trống này đấy.

Kể từ đó, mặc kệ Chu Hằng lựa chọn ra sao, hắn đều bị tách ra khỏi Dương Lan Hinh!

Ai ngờ Chu Hằng căn bản không chịu thiệt, không ngờ trực tiếp đuổi hắn đi! Dựa vào cái gì? Hắn chính là con trai độc nhất nhị gia chủ Dương gia à, Chu Hằng tính là rễ cây hành cây hẹ gì, bất quá chỉ là loại hàng hóa rẻ tiền ôm đùi nữ nhân mà thôi.

Hắn trăm lần, ngàn lần khinh thường Chu Hằng.

Lưu Hàn Diệp làm bộ nhìn trời, giống như không nghe được Chu Hằng nói gì vậy.

Nhìn hai người ám đấu, Lâm Tài Tuấn âm thầm cười lạnh, tốt nhất là hai người này đấu tới đồng quy vu tận, hắn sẽ thừa dịp được như ý. Hắn xấu hổ vì thân phận là ngoại thích của Dương gia mà thôi, còn không bằng Lưu Hàn Diệp, Dương gia bất cứ lúc nào cũng có thể đá văng hắn ra ngoài đấy.

Lưu Hàn Diệp có Lưu Tử Sương chống lưng, Chu Hằng lại có biểu muội bao bọc, mỗi một người đều mạnh hơn hắn. Bởi vậy hắn muốn cướp lấy chức vị gia chủ Dương gia, thì tốt nhất là hai người này đều chết đi.

Chu Hằng tươi cười, hắn cũng không phải là người có thể chiếu theo lẽ thường! Bàn tay đưa ra, hắn tóm cổ Lưu Hàn Diệp, trực tiếp xách hắn lên, ấn ngồi xuống vị trí phía trên, sau

đó nhìn Dương Lan Hinh như không có chuyện gì xảy ra nói:
– Đến đây ngồi đi.

Dương Lan Hinh dịu dàng cười ngồi gần phụ thân, Chu Hằng lại tùy tiện ngồi vào chỗ cũ của Lưu Hàn Diệp.

Toàn trường lập tức yên tĩnh.

– Ngươi, ngươi ngươi, ngươi… Lưu Hàn Diệp lúc này mới tỉnh táo lại, đưa tay chỉ mũi Chu Hằng, khuôn mặt tuấn tú tức giận tới đỏ bừng, căn bản không nói nên lời.

Dương Thiết Hổ và Lưu Tử Sương cũng không nghĩ tới lại có tình huống này, đều hơi ngẩn ra. Tuy nhiên hai người là hạng người mưa gió gì mà chưa trải qua, sau khi ngẩn ra lập tức khôi phục lại.

Dương Thiết Hổ người cũng như tên, oai phong lẫm lẫm, chuyện gì cũng lộ ra trên mặt, lập tức quát to: – Chu Hằng, không được vô lễ! Mà Lưu Tử Sương lại âm trầm hơn nhiều, rõ ràng là con hắn nếm thiệt, nhưng mà hắn lại phải cười, khuyên Dương Thiết Hổ: – Đại ca, người trẻ tuổi phải có cá tính, chỉ là phấn chấn thôi.

– Phấn chấn? Ta thấy hắn giống cường đạo thì có! Dương Thiết Hổ là loại người trong mắt không được có sạn, ánh mắt chiếu tới Chu Hằng. Hắn là Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, khí thế nặng như tòa núi cao.

– Cha… Dương Lan Hinh vội vàng điệu đà kêu lên, vẻ mặt đáng thương nhìn về phía phụ thân.

Dương Thiết Hổ vốn một bụng lửa giận, nhưng khi nhìn thấy bộ dạng đáng yêu này của con gái, lòng lại mềm ra, hắn cũng chỉ có một đứa con gái như vậy, ở trong lòng hắn, tất cả không quan trọng bằng đứa con gái này đấy.

Hắn vốn chuẩn bị mắng giận Chu Hằng một phen, thậm chí đá Chu Hằng ra ngoài, cũng không cho ai mặt mũi, nhưng tình cảm nữ nhi lại không thể không nhìn! Hắn thở dài trong lòng, phất tay áo, nói: – Hàn Diệp, ngươi là người rộng lượng, chớ để ở trong lòng!

Khen một câu, việc này cũng không tính bỏ qua!

Ta… kháo! Lưu Hàn Diệp kinh ngạc trố mắt, mặt đầy ủy khuất.

Ta căn bản không có rộng lượng gì à, ngài chớ nghĩ cho ta quá tốt à, vẫn nên hung hăng trừng phạt Chu Hằng một phen đi!

Nhưng mà Dương Thiết Hổ đã khen, hắn còn cố cầm không buông, không thể nghi ngờ gì sẽ bôi nhọ hình tượng của mình ở trong lòng Dương Thiết Hổ à! Hắn không khỏi nhìn lại cha

mình, chỉ thấy Lưu Tử Sương hơi lắc lắc đầu với hắn, ý bảo hắn tạm thời không nên nổi đóa.

Ngay cả mình lão tử đều như vậy, hắn cũng chỉ có thể tạm thời nuốt cục tức này xuống.

Lâm Tài Tuấn cười lạnh trong lòng, Chu Hằng và Lưu Hàn Diệp càng đấu càng hung càng tốt, tốt nhất là đồng quy vu tận!

– Tinh Phong Thí Luyện chỉ còn mười ngày nữa sẽ bắt đầu, các ngươi nên chuẩn bị cho tốt một chút, đồng tâm hiệp lực, tìm lấy cơ duyên của mình! Dương Thiết Hổ nể mặt con gái không truy cứu Chu Hằng, nhưng vẫn phải đánh động một cái, dù sao Lưu Tử Sương cũng ngồi ở bên cạnh.

Ba danh ngạch Tinh Phong Thí Luyện phân biệt cho Dương Lan Hinh, Lưu Hàn Diệp và Lâm Tài Tuấn, Dương Thiết Hổ ở trước mặt Chu Hằng nới vậy, tương đương là sát muối lên chỗ đau của Chu Hằng, gõ đúng là rất có đả thương.

Lưu Hàn Diệp rốt cục cười được, dùng ánh mắt mong đợi nhìn về phía Chu Hằng, hắn không kịp chờ đợi muốn thấy được vẻ mặt thất vọng và khổ sở của Chu Hằng rồi.

Nhưng để hắn thất vọng là, Chu Hằng vẫn mỉm cười giống trước, dường như căn bản chưa nghe Dương Thiết Hổ nói gì vậy.

Phi, tiểu tử này đúng là giả bộ!

– Đại bá, ta nhất định sẽ giành giật vị trí tốt nhất cho Dương gia chúng ta, cố gắng tiến vào trước trăm! Hắn khoác lác nói.

Phốc, Lâm Tài Tuấn không kìm nổi lộ ra vẻ châm biếm.

Trước trăm? Thật con bà nó khoác lác, Dương gia trước đó tổng cộng tám lần tham gia Tinh Phong Thí Luyện, nhưng thành tích tốt nhất cũng loẹt vào trước 1000 mà thôi! Đây cũng không phải là cạnh tranh ở Dã Mã Thành, mà là cả Tây Hợi Thành đấy!

– Ha ha, nam nhân thì phải có dã tâm! Dương Thiết Hổ không nhẹ không nặng khen một câu, hắn lòng biết rõ thực lực ba người Dương Lan Hinh không đủ lấy được thứ hạng trước trăm, nhưng hắn cũng không thể đả kích à.

– Muốn giành thì phải giành hạng nhất đi! Chu Hằng chen lời nói.

Một câu nói ra, mọi người đều á khẩu.

Lưu Hàn Diệp đã thổi da trâu (ý nói tâng bốc), Chu Hằng lại

khen đều, trực tiếp tâng bốc lên trời. Thứ nhất? Hắn dám nói a! Hơn nữa mặt còn mang vẻ dễ như nhặt đá trên đường.

Dương Thiết Hổ sắc mặt âm trầm, rất là không thích Chu Hằng.

Hắn cũng chỉ khoa trương khen Lưu Hàn Diệp mà thôi, làm sao lại để ý chứ? Nhưng mà Chu Hằng lại khen đều, ở trước mặt hắn còn khoác lác nói lấy danh đầu, người trẻ tuổi này đúng là tự cao, tự đại, thiển cận.

Hơn nữa, Tinh Phong Thí Luyện cũng không liên quan tới hắn, cần gì hắn chen miệng vào, tỏ vẻ gì, nói ra mục tiêu gì?

Con gái sao lại coi trọng loại hoa gấm này?

Con rể như vậy hắn tuyệt đối không cần!

Lưu Hàn Diệp và Lâm Tài Tuấn đều có chút hả hê nhìn Chu Hằng, bọn họ tự nhiên vui mừng nhìn Chu Hằng xấu mặt ở trước mặt Dương Thiết Hổ.

– Người trẻ tuổi, làm người có dã tâm không phải sai, nhưng quan trọng là chân vẫn phải đạp trên mặt dất, biết mình có thể làm gì, không thể làm gì! Dương Thiết Hổ trầm giọng nói, giọng điệu rất bất mãn.

Dương Lan Hinh thì lại thở dài, nàng còn chưa nói thực lực của Chu Hằng cho cha mình biết, nếu như Dương Thiết Hổ biết Chu Hằng chẳng những là Dược sư tam tinh, hơn nữa ở thời điểm Nguyệt Minh Vương còn có được 21 vầng trăng, thì tuyệt đối sẽ không nói như vậy.

Nàng nhích đầu ngón tay luồn vào bàn tay Chu Hằng, nhẹ nhàng lắc đầu, ý bảo Chu Hằng nhẫn nhịn không nên tức giận.

Chu Hằng không khỏi cười, hắn cũng không phải hẹp hòi như vậy.

– Đúng vậy, đại bá, hiện tại lại có vài người tự cao tự đại, coi trời bằng vung, không biết trời cao bao nhiêu, đất rộng bao nhiêu? Lưu Hàn Diệp đã nếm thiệt nhiều trước mặt Chu Hằng, cơ hội đến tự nhiên phải bỏ đá xuống giếng.

– Người như thế chính là con sâu làm rầu nồi canh, sẽ liên lụy cả gia tộc! Lâm Tài Tuấn cũng hùa theo.

Chu Hằng sắc mặt phát lạnh, đây là buộc hắn phải phẫn nộ sao?

Chương 571: Con rể này ta không cần!

Có hai vị Nguyệt Minh Đế trấn tràng, Lưu Hàn Diệp, Lâm Tài Tuấn không khách khí trêu chọc Chu Hằng, phải tiết ra một bụng oán khí của bọn họ mới được.

Hai người này ngươi một lời, ta một câu, cười nhạo Chu Hằng không đáng giá một đồng, hoàn toàn coi hắn là một kẻ ăn bám.

Dương Thiết Hổ sắc mặt càng ngày càng khó coi, mà Lưu Tử Sương vẫn không chút biểu tình như cũ, nhưng cũng không lên tiếng ngăn cản. Không ngăn cản chính là ngầm đồng ý, chính là dung túng, để hai người nói càng nói càng hăng.

– Đủ rồi! Dương Lan Hinh không nhịn nổi quát lên, nàng bây giờ một lòng hướng về Chu Hằng, làm sao có thể chấp nhận người ta sỉ nhục nam nhân của mình! Huống chi, Chu Hằng chính là Nguyệt Minh Hoàng có 11 vầng trăng, có được chiến lực đánh xuyên hàng rào cảnh giới, lại có thân phận cao quý Dược sư tam tinh!

Nàng ra mặt quát tháo, đó lại là cứu hai người Lưu Hàn Diệp và Lâm Tài Tuấn, nếu không tin tức truyền tới, hai người này không biết sẽ bị bao nhiêu người dẫm bẹp như cứt chó.

– Chúng ta đều là người một nhà, người mình sao phải đấu đá nhau? Tam thúc vừa mới chết, Dương gia chúng ta đang ở lúc suy yếu nhất, các ngươi còn muốn nội đấu? Nàng nổi giận, tự nhiên có khí thế uy hiếp.

Lời này lại càng khiến Dương Thiết Hổ thêm không vui.

Hắn đã một lòng khinh bỉ Chu Hằng, nhất là bây giờ, lời là do Chu Hằng nói ra, nhưng mà bị hai người Lâm Tài Tuấn khiêu khích, tiểu tử này lại làm rùa đen rút đầu, bắt con gái yêu của hắn chắn trước, nam nhân này không hề có chút can đảm nào.

Dương Thiết Hổ cũng không phải người hắm lợi, hắn chỉ có một đứa con gái Dương Lan Hinh, nguyện vọng lớn nhất trong lòng là con gái có thể bình an, hạnh phúc! Đây cũng không phải thứ mà một người nam nhân không có dũng khí có thể cho!

Trong trường hợp này cũng không dám ủng hộ ái nữ, như vậy lúc gặp cường địch thật thì sao?

Hắn chẳng nhẽ bán cả vợ mình đấy chứ?

– Lan Hinh, hôn sự của ngươi tự nhiên do vi phụ làm chủ, hiện tại đã nói là người một nhà, không khỏi có sớm một chút! Dương Thiết Hổ vừa nói vừa nhìn chằm chằm Chu Hằng. Từng chữ từng chữ nói ra: – Vi phụ không đồng ý hôn sự giữa

ngươi và tiểu tử này!

Nghe vị gia chủ nói dứt khoát như vậy, Lâm Tài Tuấn, Lưu Hàn Diệp đều cười chiến thắng, rốt cuộc bọn họ đã đạt được mục đích!

Dương Lan Hinh vừa tức vừa giận, nàng nhìn lại hai người Lâm Tài Tuấn. Trong lòng kêu lên phẫn nộ! Nàng rõ ràng vì cái mạng nhỏ hai người này cho nên mới ra mặt, ai ngờ lại vì vậy khiến cho phụ thân không vui, trực tiếp tách rơi uyên ương, hai người này đúng là đê tiện vô sỉ!

Nàng cũng bất chấp nói: – Cha, nếu không lấy hắn thì ta sẽ không lấy ai!

Nghe nàng nói chém đinh chặt sẽ như vậy. Lâm Tài Tuấn mặt sầm xuống, còn không chưa lập gia đình đã chắc chắn như vậy, nàng và Chu Hằng có phải có quan hệ không mình bạch hay không? Bọn họ đều muốn độc chiếm Dương Lan Hinh, hiện tại lại nghiêm nghiên bị chịp mũ xanh lên đầu, mặt mũi có thể tốt mới lạ.

– Hồ nháo, ngồi xuống cho ta! Dương Thiết Hổ vỗ bàn một cái. Sắc mặt cực kỳ không vui, ánh mắt lại quét tới Chu Hằng, tất cả đều trút lên tên đầu sỏ Chu Hằng này: – Ngươi, cút đi cho ta!

– Cha, ngươi đuổi hắn đi, chính là đuổi con gái đi!

Dương Lan Hinh quyết tuyệt nói. Nàng không muốn sự tình lại phát triển tơi nông nỗi này, vốn muốn cho phụ thân ngạc nhiên vui mừng vì chuyện Chu Hằng đấy.

Trước mặt người ngoài, nàng nhất định phải bảo vệ Chu Hằng. Một là vì Chu Hằng, hai là vì gia tộc.

– Làm càn! Dương Thiết Hổ vỗ bàn, nổi giận đùng đùng nhìn con gái, mẹ đẻ Dương Lan Hinh tu vi không cao, chỉ là Nguyệt Minh nhất trọng thiên, đã chết mấy ngàn năm trước rồi, một tên quê mùa hắn tuy rằng chung đụng với con gái một thời gian dài, nhưng mà vẫn ít trò chuyện với con gái mình.

Nhìn thấy bộ dáng quyết tuyệt của con gái, hắn rất đau lòng, lại càng không thích Chu Hằng hơn.

– Ngươi dám bước ra khỏi đình này một bước thì sẽ không phải là con gái của Dương Thiết Hổ ta! Hắn giận tím mặt nói.

– Đại ca, bớt giận! Lưu Tử Sương vội vàng khuyên ngăn.

– Con gái bất hiếu như vậy, ta, ta coi như chưa từng sinh ra! Dương Thiết Hổ cũng tức giận.

– Lan Hinh, còn không mau nhận sai với cha ngươi! Lưu Tử Sương quay đầu nói với Dương Lan Hinh, sắc mặt nghiêm nghị. Nhưng trong lòng lại mừng rỡ. Cha con đương nhiên không có thù cách đêm, Dương Thiết Hổ chỉ tức giận nói sảng, nhưng vô luận chuyện thế nào thì đều trút lên đầu Chu Hằng.

– Cha, người thu hồi lời nói vừa rồi với Chu Hằng, con gái sẽ dập đầu bội tội với người. Dương Lan Hinh cắn răng nói.

Dương Thiết Hổ lúc trước nói lời tuyệt tình có chút hối hận, nhưng bây giờ nghe Dương Lan Hinh nói như thế, tức giận trong lòng tập tức tăng mạnh. Hắn tính tình vốn rất giống lão tam Vương Nguyên Long, dưới cơn nóng giận thì không khống chế được mình, tay phải tát lên mặt Dương Lan Hinh.

– Dượng!

– Đại bá!

Lâm Tài Tuấn, Lưu Hàn Diệp nào có thể ngăn nổi, chỉ có thể cả kinh kêu lên.

Bốp!

Tay hắn còn chưa tát lên mặt Dương Lan Hinh, cổ tay đã bị tóm lấy, Chu Hằng đứng lên, có khí thế không giận mà uy.

Toàn trương yên tĩnh ngắn ngủi.

Chu Hằng lại có thể tóm được tay Dương Thiết Hổ!

Mặc dù nói Dương Thiết Hổ có giận hơn nữa cũng không ra tay độc ác với con gái mình, nhưng mà Nguyệt Minh Đế đỉnh phong dù sao cũng là chiến lực cường đại nhất Tây Hợi Thành, cho dù tùy ý đánh ra 1 chiêu cũng cũng không phải Nguyệt Minh Hoàng có thể ngăn được đấy!

Giữa hai bên có thêm hàng rào cảnh giới!

Chẳng lẽ Chu Hằng có được 8 vầng trăng thậm chí 9 vầng trăng, 10 vầng trăng, nếu không thì làm sao bắt được tay của một vị Nguyệt Minh Đế đỉnh phong chứ? Cho dù là Dương Thiết Hổ không vận chuyển toàn lực à.

Bàn tay bị cản lại, tâm tình Dương Thiết Hổ không ngờ lại tốt hơn một chút.

Hắn không thích Chu Hằng cũng vì tiểu tử này không có chút can đảm, chỉ biết gây chuyện cho xong việc, nhưng bây giờ Chu Hằng lại dám vì Dương Lan Hinh ra tay với Nguyệt Minh Đế đỉnh phong hắn, cũng khiến hắn bớt đi một nửa định kiến.

Lúc này mới giống nam nhân!

– Báo, báo báo… Nhưng vào lúc này, một gã tôi tớ giống như gặp quỷ, từ bên ngoài lảo đảo ngã lăn vào, quỳ một chân trên đất, nói: – Gia chủ đại nhân, bên ngoài có nhóm người tự xưng là Liễu gia Dã Mã Thành, yêu cầu gặp gia nhân đại nhân!

– Liễu gia? Dương Thiết Hổ hít ngược một hơi khí lạnh, hất mạnh tay ra, lực lượng Nguyệt Minh Đế 7 luân phát ra, lập tức chấn tay Chu Hằng ra, hắn nhìn sang Lưu Tử Sương, đối phương cũng dùng vẻ mặt nghiêm túc nhìn hắn.

Dã Mã Thành chỉ có một Liễu gia, tuy rằng thực lực không thể chen vào tốp 10, nhưng cũng là một trong những gia tộc có thể cùng quyết định với 15 đại gia tộc Thiên Uy Điện, cũng không phải Dương gia có thể sánh bằng.

Gia tộc như vậy nhấc tay một cái là có thể huỷ diệt Dương gia, mà bản thân cũng không cần phải trả cái giá bao nhiêu lớn.

Nhưng mà bọn họ và Liễu gia không ân không oán, đối phương sao đột nhiên tự tiện tới bái phỏng?

Dương Thiết Hổ tuy rằng không nghĩ ra, nhưng lại không dám làm như không thấy, vội vàng nói: – Nhị đệ, chúng ta đi ra xem một chút!

– Ừ!

Lưu Tử Sương vội vàng gật đầu, Dương gia này cũng có một nửa là của hắn, hắn và Dương Thiết Hổ buộc chung một chỗ.

– Người ở đâu? Dương Thiết Hổ hỏi.

– Đã mời tới phòng lớn!

Dương Thiết Hổ và Lưu Tử Sương vội vàng sóng vai đi ra, Lâm Tài Tuấn và Lưu Hàn Diệp sau khi nhìn nhau một cái, cũng lập tức đứng dậy đuổi theo, rối rít nói: – Dượng, ta đi cùng các ngươi! – Cha, ta cũng đi xem!

Bọn họ nào dám cùng ở một chỗ với Chu Hằng, Dương Lan Hinh chứ.

Dương Lan Hinh tức giận nhìn bốn người Dương Thiết Hổ dần nhạt đi nói: – Cám ơn ngươi!

– Cảm tạ ta cái gì? Chu Hằng mỉm cười.

Dương Lan Hinh cũng không nói gì thêm, chỉ tiến tới ôm ấp Chu Hằng, thơm ngào ngạt cùng dáng người nóng bỏng khiến Chu Hằng nổi lên phản ứng, thằng nhỏ căng cứng chĩa vào bụng nàng, không khỏi khiến nàng oán trách trắng mắt liếc Chu Hằng một cái.

Nàng tạ ơn đương nhiên vì Chu Hằng lượng thứ, thời điểm ở Dã Mã Thành, Chu Hằng ngay cả nhà quyền thế như Phó gia cũng không chút do dự làm căng, cuối cùng lại là chủ đạo hủy diệt Phó gia!

Lúc trước, còn có Mông gia cùng Dương gia không chênh lệch lắm, nhưng mà cũng vì Chu Hằng mà hoàn toàn biến mất.

Hiện tại Chu Hằng lại lượng thứ, tự nhiên không phải hắn sợ, mà hoàn toàn là vì nàng.

Điều này làm cho Dương Lan Hinh rất cảm động, chỉ là tên này quá háo sắc, lập tức lộ ra cái đuôi hồ ly rồi.

Nàng ôm thắt lưng Chu Hằng, đột nhiên bật cười nói: – Nếu cha và Nhị thúc phát hiện Liễu gia kia đến là muốn bái kiến ngươi, không biết sẽ kinh ngạc biến thành bộ dạng gì nữa.

– Đi xem chẳng phải sẽ biết sao?

Chu Hằng cũng mỉm cười nói.

– Ngươi trước khi đi để bọn họ tới đây gặp ngươi, có phải sớm có dự mưu hay không? Dương Lan Hinh là người thông minh bực nào?

Chu Hằng cười ha ha, nói: – Bị cha ngươi dạy dỗ nửa ngày, ta cho hắn một chút xíu ngạc nhiên cũng không sao phải không?

Dương Lan Hinh thở dài: – Đâu chỉ là chút xíu ngạc nhiên, ta thấy cha ta cũng bị ngươi dọa cho tim thọt ra ngoài ấy chứ.

– Không sao, ta có rất nhiều Hồi Xuân Đan!

– Tên hẹp hòi, đây chính là nhạc phụ ngươi, ngươi không thể cho cha ta một chút mặt mũi sao?

– Ngươi không phải còn chưa gả đi sao?

– Hừ!

– Hừ gì chứ, chúng ta cũng đi xem thôi. … Bốn người Dương Thiết Hổ không biết Liễu gia vì sao đột nhiên tới, nhưng mà thực lực Liễu gia mạnh hơn Dương gia cũng không phải là nhỏ tí tẹo, trong lòng bọn họ đều bất an, không biết vì sao lại đắc tội Liễu gia rồi.

– Biểu muội mấy ngày trước cùng tiểu tử Chu Hằng kia đi tới Dã Mã Thành, có thể hay không… Lâm Tài Tuấn nói ngập ngừng.

– Nhất định là tên khốn nạn Chu Hằng kia lại gây chuyện thị phi! Lưu Hàn Diệp lập tức mắng chửi.

Hắn lại có chút hiểu biết về Chu Hằng, bởi vì Chu Hằng ngay cả hắn cũng dám đánh, như vậy đến Dã Mã Thành trêu chọc không ít chuyện cũng không có gì to tát.

Dương Thiết Hổ và Lưu Tử Sương nhìn nhau một cái, mày đều nhíu lại.

Dương Lan Hinh không biết đi qua Dã Mã Thành bao nhiêu lần, tuy rằng cũng từng phế vài tên đui mù trêu chọc nàng, nhưng nàng lại xử lý rất tốt, cũng không đắc tội nhà quyền thế Dương gia không chọc nổi.

Bởi vậy nếu nói đắc tội Liễu gia thì cũng chỉ có Chu Hằng mà thôi.

– Đại ca, Liễu gia tuy rằng không phải gia tộc đỉnh cao Dã Mã Thành, nhưng cũng xếp tốp 15, chúng ta không thể trêu vào! Lưu Tử Sương hạ giọng nói.

Dương Thiết Hổ gật gật đầu, vừa mới còn dâng lên chút hảo cảm với Chu Hằng, trong nháy mắt lại tiêu biến, nếu thật là Chu Hằng gây họa với Liễu gia, hắn hận không thể một tay đánh chết Chu Hằng!

Dương gia không phải chỉ có một mình hắn, từ trên xuống dưới có bao nhiêu miệng ăn đấy.

– Nhị đệ, ngươi có nhiều chủ ý, theo ngươi thì chúng ta phải làm thế nào? Hắn hỏi Lưu Tử Sương. – Thí tốt giữ xe.

Chương 572: Theo nhau mà đến

Dương Thiết Hổ vừa nghe thí tốt giữ xe là biết nên làm thế nào rồi.

Hắn tuy rằng tính tình nóng nảy, nhưng cũng không phải là người không có đầu óc, bằng không hắn cũng không có thể trở thành lão đại trong 3 huynh đệ Dương gia, luôn luôn ngồi vững vị trí gia chủ này.

Không chỉ vì hắn có thực lực mạnh nhất, mà còn biết phán đoán tình thế, biết dùng người.

Nếu Liễu gia thật sự tới gây phiền toái, như vậy cơ bản có thể khẳng định, trước đó Dương gia hắn và Liễu gia chưa từng có qua ân oán, đối phương sao đột nhiên tới bái phỏng? Đây rõ ràng Dương gia có người đã gây họa, lúc này mới bị Liễu gia kéo tới tính sổ.

Nhất định phải giao tên đầu sỏ ra, trước triệt tiêu lửa giận của Liễu gia, sau đó khẳng định còn phải xuất huyết, bồi thường lượng lớn tiên thạch. Xuất huyết không phải đổ máu theo nghĩa thường, ý là phải bồi thường tức tới ói máu.

Cũng là vì tên Tang Môn Tinh kia!

Dương Thiết Hổ mặt tái xanh, gật gật đầu với Lưu Tử Sương, lúc này hắn cũng mặc kệ con gái thích Chu Hằng cỡ nào, nhất định phải tiêu diệt nhân tố không an phận này, nếu không Dương gia sớm hay muộn gì cũng bị diệt trong tay tên kia.

Hắn nghĩ lại, nói với hai người Lưu Hàn Diệp và Lâm Tài Tuấn: – Lan Hinh cũng đến tuổi lập gia đình rồi, hai người các ngươi ta đều rất xem trọng, chờ sau khi Tinh Phong Thí Luyện chấm dứt, thành tích các ngươi ai tốt hơn thì sẽ là con rể ta.

Không thể lại để cho con gái tùy hứng nữa.

Lưu Hàn Diệp, Lâm Tài Tuấn tuy rằng vì Liễu gia đột nhiên đến mà lo sợ, nhưng mà nghe Dương Thiết Hổ nói vậy vẫn mừng rỡ.

Ai cưới Dương Lan Hinh, chẳng những có thể cưới được một vưu vật như hoa như ngọc, kiều my tận xương, mà còn trở thành gia chủ tương lai của Dương gia đấy!

Cho dù Lưu Tử Sương cũng cười.

Hắn đồng ý với Dương Thiết Hổ, hắn phải trả cái giá lớn vì Dương gia cũng là mong có một ngày con mình sẽ trở thành

gia chủ Dương gia, hắn làm tất cả cũng vì con mình thôi! Cạnh tranh với Lâm Tài Tuấn?

Chê cười, loại sỏa bức này có tư cách gì cạnh tranh với con hắn!

Tương lai Dương gia nhất định là của con mình rồi.

Bốn người đều có tâm tư riêng. Trừ Dương Thiết Hổ vẫn tâm sự nặng nề ra, ba người kia lại vui mừng trong lòng, dường như ngay cả áp lực Liễu gia mang tới cũng không cánh mà bay. Cho tới khi vào phòng lớn, bọn họ mới nghiêm lại.

Người có tên, cây có bóng, Liễu gia tuy rằng không phải đỉnh cao thế gia của Dã Mã Thành. Nhưng đối với Dương gia mà nói thì cũng là quái vật lớn rồi.

Phòng lớn có 4 người khách, hai lão nhân đang ngồi thưởng thức trà, mà hai người trẻ tuổi lại phân ra ngồi phía sau họ, một người là thanh niên anh tuấn, một người là tiểu cô nương hoa nhường nguyệt thẹn.

Bọn họ tự nhiên là người của Liễu gia.

Sau khi được Chu Hằng gật đầu đồng ý, Liễu gia đã quyết định tới bái phỏng Chu Hằng. Phải giao hảo với vị Dược sư

tam tinh, có được 11 vầng trăng vô cùng cao minh này.

Quy cách bọn họ xuất động cũng không thể nói là không cao, hai lão nhân đều là Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, mà đôi nam nữ kia lại là người xuất sắc trong thế hệ trẻ tuổi của Liễu gia, nam tới là kết giao bằng hữu với Chu Hằng, mà nữ thì hắc hắc.

Dương gia dùng Dương Lan Hinh trói buộc Chu Hằng. Điều này làm cho mỗi đại gia tộc đều hiểu nên làm thế nào.

Các ngươi có thể dùng mỹ nhân kế, chúng ta sao lại không thể chứ?

Mỹ nữ này xuất chúng nhất trong thế hệ trẻ của Liễu gia đấy, chẳng những vóc người đẹp, dung mạo đẹp, hơn nữa còn có tài múa cực đẹp, một khúc Nguyệt Hoa Vũ năm đó làm cả Dã Mã Thành kinh diễm.

Thực ra nàng đã sớm gả cho người ta, nhưng mà gia tộc cần, một cái hôn ước nho nhỏ như vậy thì coi là gì?

Dương Thiết Hổ hít một hơi thật sâu. Trong nháy mắt ổn định tâm tính, sải bước bước ra, cười vang nói:

– Hai vị Liễu huynh đường từ xa đến, Dương mỗ không tiếp đón từ xa, xin thứ tội! Thứ tội!

Hai vị Nguyệt Minh Đế Liễu gia tuy rằng không để Dương Thiết Hổ vào mắt, chỉ coi như hắn chỉ biết ỷ vào con gái mình, nhưng người ta dù sao cũng là Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, cũng không phải thứ bọn họ muốn vuốt ve liền có thể vuốt ve!

Hơn nữa bọn họ cũng không phải đến tìm phiền toái, vạn nhất chọc giận Chu Hằng… Vẫn còn vết xe đổ Phó gia huỷ diệt đấy.

Hai người nhao nhao đứng dậy, ôm quyền hoàn lễ. Chỉ nghe tiếng bước chân vội vã truyền đến, một gã tôi tớ ngã lăn vào, quỳ bái với Dương Thiết Hổ nói: – Báo, báo gia chủ đại nhân, Tôn gia Dã Mã Thành tới chơi!

Ông! Dương Thiết Hổ và Lưu Tử Sương đều lòng run lên, chỉ cảm thấy máu nóng lên đầu. Thiếu chút nữa trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Tôn gia!

Dã Mã Thành cũng chỉ có một Tôn gia, đó chính là siêu cấp thế gia chân chánh à, là tồn tại đủ sức để chen vào tốp 10, thậm chí tốp 5!

Nếu như nói Liễu gia chính là quái vật lớn i, như vậy Tôn gia chính là một ngọn núi cao không thể leo tới!

Chẳng lẽ Chu Hằng còn đắc tội với Tôn gia?

Dương Thiết Hổ hiện tại rất muốn quay về bầm thây Chu Hằng thành vạn đoạn tâm, tên hỗn trướng kia cũng quá biết gây chuyện rồi đấy, không ngờ đều đắc tội hai đại gia tộc siêu cấp! Tiểu tử này là Tang Môn Tinh đầu thai sao, đến tột cùng chạy đến Dã Mã Thành để làm gì?

– Hai vị Liễu huynh, xin chờ một chút, ta tới nghênh đón…

– Báo, báo gia chủ! Dương Thiết Hổ còn chưa nói hết, lại thấy một gã tôi tớ lảo đảo chạy vào, quỳ gối nói với hắn: – Báo gia chủ, Vu gia Dã Mã Thành tới chơi!

Vu, Vu gia!

Lại là siêu cấp gia tộc Dã Mã Thành, còn mạnh hơn Liễu gia rất nhiều, có thể cùng Tôn gia so sánh, thực lực có thể xếp vào tốp 5!

Dương Thiết Hổ chỉ cảm thấy tay chân lạnh như băng, Chu Hằng này đến tột cùng đã làm gì ở Dã Mã Thành mà khiến người người oán trách, lại dẫn tới ba siêu cấp gia tộc liên tục kéo tới tính sổ? Chẳng lẽ, tên này đều ngủ với khuê nữ ba nhà họ sao?

Không phải là không có khả năng, nhìn lại con gái mình, chẳng phải bị Chu Hằng làm cho thần hồn điên đảo sao?

Nghĩ như thế, hắn không khỏi nhìn lại khuê nữ của Liễu gia. Liễu gia rõ ràng là tới báo thù, tại sao phải mang theo con gái chứ? Đây không phải rất rõ ràng sao, khuê nữ này chính là khổ chủ!

Chu Hằng a Chu Hằng, tiểu tử này mình không quản, lại khiến Dương gia phải gánh vác tất cả!

– Báo, báo gia chủ, Triệu gia Dã Mã Thành tới chơi!

– Báo gia chủ, Ngưu gia Dã Mã Thành tới chơi!

– Báo…

Dương Thiết Hổ căn bản không có thời gian xuống núi nghênh tiếp, một đường nhà quyền thế Dã Mã Thành dường như thương lượng xong cùng nhau kéo tới.

Xong rồi! Dương gia xong rồi.

Chu Hằng tên súc sinh kia đến tột cùng ngủ với khuê nữ bao nhiêu nhà đây? Rước lấy nhiều khổ chủ như vậy?

Dương Thiết Hổ thấy rất rõ ràng, những gia tộc Dã Mã Thành lục tục đi lên này đúng là rất thống nhất, một gã hoặc hai gã lớn tuổi mang theo một nam một nữ nhỏ tuổi, ngẫu nhiên cũng có nhà mang theo hai thiếu nữ.

Tên Chu Hằng này đúng là khẩu vị thật tốt, rất biết làm màu, còn song phi khuê nữ của người ta!

Dương Thiết Hổ mặt như tro tàn, Lưu Tử Sương mặt như tro tàn, Lâm Tài Tuấn mặt như tro tàn, Lưu Hàn Diệp mặt như tro tàn.

– Báo, báo, báo gia chủ, Tư Đồ gia Dã Mã Thành tới chơi!

Tư, Tư Đồ gia!

Thành chủ Dã Mã Thành, người thủ hộ Tuyệt Tiên Thành bổ nhiệm giữ gìn trật tự?

Xong rồi, xong thật rồi! Người thủ hộ trật tự ra lệnh một tiếng, Dương gia không có chỗ dung thân ở 49 Tiên Thành, tất cả tu giả Tiên Thành sẽ xem họ là địc, trừ lẻn vào tinh vũ ra, bọn họ không còn con đường nào khác.

Ngay cả khuê nữ Tư Đồ gia cũng dám xâm hại! Tên kia là sắc quỷ đầu thai a!

– Báo, báo, báo, báo, báo, báo gia chủ, Dược sư, Dược sư, ba vị trưởng lão Dược sư hiệp hội tới chơi!

Dương Thiết Hổ a một tiếng, chỉ cảm thấy máu chảy ngược, toàn thân lạnh như băng, trước mắt lúc đen lúc trắng, chỉ thiếu chút nữa là bất tỉnh rồi.

Dược sư hiệp hội! Hắn khóc không ra nước mắt!

Đắc tội người thủ hộ trật tự Tiên Thành còn có thể ra ngoài làm cường đạo tinh hải, nhưng mà đắc tội Dược sư hiệp hội, ngay cả cường đạo tinh hải cũng muốn đuổi giết bọn họ!

Ông già Chu Hằng đến tột cùng làm sao sinh ra được hắn đây?

Việc cấp bách, chính là bỏ qua quan hệ với Chu Hằng, làm như mình trở thành người bị hại! Đúng, nữ nhi của hắn cũng bị Chu Hằng gieo họa! Mọi người cùng chung mối thù, là người một nhà, không phải là địch nhân!

Dương Thiết Hổ trong lòng hơi định, hắn cuối cùng cũng là Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, lúc trước chỉ là liên tiếp bị đả kích cho nên có chút lú, nhưng một khi tỉnh táo lại thì lập tức bắt được điểm quan trọng.

Thí tốt giữ xe!

Sau khi ba gã trưởng lão Dược sư hiệp hội tiến vào phòng lớn, cuối cùng không ai tới nữa.

Dương Thiết Hổ không tự chủ được nhìn thoáng qua Lý Tú Phân trong ba gã Dược sư, trong lòng lập tức thầm nhủ khẩu vị của Chu Hằng.

Vị lão bán Từ nương này tuy rằng có mấy phần tư sắc, cái mông cũng rất tròn đầy đà, nhưng mà dù sao cũng quá lớn tuổi, tại sao Chu Hằng ngay cả lão nương này này cũng không bỏ qua? Đúng là ăn tạp mà.

Nếu như Lý Tú Phân biết suy nghĩ lúc này của Dương Thiết Hổ, phỏng chừng sẽ phát động tất cả giao thiệp của nàng chém giết Dương Thiết Hổ thành một ngàn mốt vạn đoạn.

– Các vị, ta cũng là người bị hại a, nữ nhi của ta bị tiểu tử Chu Hằng kia mê hoặc, ngay cả ta cũng không muốn nhận! Dương Thiết Hổ quyết định tiên hạ thủ vi cường, lập tức kêu khổ trước mặt mọi người, tố lên oan khuất của mình.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đều lộ ra vẻ quái dị, tên này sao tự nhiên chạy ra hát tuồng vậy?

Người nào không biết con gái ngươi và Chu Hằng như đùi và đầu đối, đây cũng chính là chuyện khiến cho bọn họ hâm mộ!

Con rể Dược sư tam tinh, 11 vầng trăng a!

Gia tộc nào mà không muốn kết thân với đối tượng như vậy? Nhưng tên Dương Thiết Hổ chiếm được tiện nghi lớn như vậy còn không tính, lại còn một bộ bị ủy khuất, đúng là rất biết giả bộ a! Không biết giả ngu sẽ bị sét đánh sao?

– Dương huynh, đáng khoe như vậy sao? Nguyệt Minh Đế 7 luân Vu gia cười nói.

– Phải phạt ba chén rượu à! Nguyệt Minh Đế Ngưu gia lớn tiếng nói, bản thân hắn là một tên sâu rượu, tự nhiên đôi ba câu không rời khỏi chữ rượu.

Mọi người nhao nhao ồn ào, người ta chính là cha vợ Chu Hằng à, cho dù giả bộ ép thì sao, ai cũng không dám nói thật à!

Dương Thiết Hổ lại buồn bực, ta khoe gì chứ? Nữ nhi của ta đều bị tiểu tử kia mê hoặc cho thần hồn điên đảo, lại còn rước lấy phiền toái lớn cho gia tộc, hắn còn có tâm tình khoe ra sao? Khoe có con rể biết gây họa như vậy sao?

Tuy nhiên có điểm không đúng a, những người này vì sao mỗi người đều vẻ mặt ôn hòa, sao không nhìn ra chút xíu bộ dáng hưng sư vấn tội, đây là chuyện gì xảy ra?

– Dương huynh, đây là khế đất Phó gia, hiện tại giao cho ngươi! Tư Đồ Yếu Phương gật gật đầu với Tư Đồ Lăng, Tư Đồ Lăng lập tức đi tới trước Dương Thiết Hổ, lấy ra một cuốn giấy trắng, dùng tơ lụa màu tím vàng buộc lại.

Phó, khế đất Phó gia?

Dương Thiết Hổ hoảng sợ, người nào không biết Phó gia chính là một trong những gia tộc cường đại nhất Dã Mã Thành, nhưng đối phương đưa khế đất Phó gia cho hắn là có ý gì?

Đùa gì thế! Hắn cầm khế đất Phó gia chẳng phải sẽ kết tử thù với Phó gia sao? Dương gia nho nhỏ, người ta một đấm cũng

có thể đánh nát à!

Chương 573: Lợi hại quá mức!!

Dương Thiết Hổ cơ hồ nhận lấy theo bản năng, vừa triển khai, cái này quả nhiên là con dấu khế đất người thủ hộ trật tự Dã Mã Thành!

Con dấu là một cái trận pháp giản dị, bất luận kẻ nào dám cả gan làm nhái chính là địch cùng Tuyệt Tiên Thành!

Bản thân Tư Đồ gia chính là Thành chủ Dã Mã Thành, hơn nữa lại cho trước mắt nhiều người như vậy, phần khế đất này tuyệt đối là thật !

Nhưng vì cái gì?

Dương Thiết Hổ bắt đầu hoảng sợ, nhưng lập tức cảm giác ra điều gì.

Khế đất Phó gia làm sao có thể rơi xuống trong tay Tư Đồ gia? Hơn nữa còn giao cho hắn trước mặt nhiều người như vậy? Đây không phải ý nghĩa Tư Đồ gia giao địa bàn Phó gia cho hắn?

Mục tiêu Dương Thiết Hổ phấn đấu, chính là một ngày kia có thể dọn gia tộc vào Dã Mã Thành!

Đây là một loại nhận đồng, một loại khẳng định, càng là một loại quang vinh, tượng trưng địa vị!

Có thể quản gia tộc trong Dã Mã Thành, chính là gia tộc đứng đầu nhất trong khu vực Dã Mã Thành, một trong!

Cho dù chỉ chen vào trước hai mươi, trước 30, vậy cũng đã đủ!

Dương Thiết Hổ nằm mộng cũng muốn có một phần địa bàn Dã Mã Thành, nhưng nhìn khế đất trên tay mình, hắn lại dâng lên một cỗ cảm giác mãnh liệt không chân thật, luôn cảm giác mình đang nằm mơ.

Hơn nữa, việc này vô cùng cổ quái a!

Phó gia là một trong gia tộc đỉnh cao Dã Mã Thành, khế đất bọn họ làm sao chạy đến trong tay Tư Đồ gia, lại cho hắn trước mặt nhiều người như vậy?

Trên trời rơi xuống đến một khối bánh thật lớn a!

Nhìn thấy phần khế đất này, vô luận là Dương Thiết Hổ hay là Lưu Tử Sương, Lâm Tài Tuấn, Lưu Hàn Diệp đều hủy bỏ những ý tưởng thế lực siêu cấp Dã Mã Thành tới tìm Dương gia gây phiền toái, bởi vì chuyện phát triển cũng làm cho bọn họ không biết rõ tình huống.

Ít nhất Lâm Tài Tuấn cùng Lưu Hàn Diệp mừng rỡ , bởi vì vào Dã Mã Thành xong. Ý vị địa vị của bọn họ tăng lên một cấp bậc, trở thành quý thiếu chân chính!

– Tư Đồ huynh, phần đại lễ này ta không dám thu a! Dương Thiết Hổ căn bản không biết rõ chuyện khúc chiết, đối mặt với một phần đại lễ hắn tha thiết ước mơ lại chần chờ, rút lui!

Tư Đồ Yếu Phương nhướng mày, trong lòng dâng lên ý không vui.

Giao địa bàn Phó gia cho Dương gia, đây là quyết định Chu Hằng làm ra từ lúc huỷ diệt Phó gia, những gia tộc khác đỏ mắt cũng biết vì vậy mà đắc tội một vị Dược sư tam tinh sẽ không khôn ngoan.

Bất quá bọn hắn cũng không làm quá lộ liễu. Dương gia chỉ nhận được địa bàn Phó gia ở trong Dã Mã Thành, về phần sản nghiệp Phó gia toàn bộ bị bọn họ phân, đại bộ phận đều là địa phương gieo trồng linh thảo, những thứ này là mấu chốt thế lực bậc thấp Tiên Thành dựa vào sinh tồn.

Ở trong mắt Tư Đồ Yếu Phương, Dương Thiết Hổ từ chối là giả, dụng ý chân chính là oán giận lấy chỗ tốt quá ít!

Thật đúng là tham a!

Tư Đồ Yếu Phương kính Chu Hằng. Tuy rằng Dương Thiết Hổ với hắn đều là Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, nhưng khoảng cách bọn họ trèo lên con đường Nhật Diệu Vương khẳng định bất đồng, chiến lực cũng cách nhau 1 trời 1 vực!

Hắn xếp hạng chiến lực tốp 5 Dã Mã Thành cũng không phải đường trắng !

– Dương huynh, đây là quyết định của Chu thiếu! Tư Đồ Yếu Phương trầm giọng nói. Ích lợi phân chia từ lúc Phó gia huỷ diệt đã quyết định tốt, hơn nữa tuy rằng mọi người tiếp xúc tính cách Chu Hằng không dài, nhưng cũng biết hắn tuyệt đối là người nhất ngôn cửu đỉnh, tuyệt sẽ không lật lọng!

Như vậy khẳng định lão gia hỏa Dương Thiết Hổ nảy lòng tham!

Chu, Chu thiếu?

Trong khoảng thời gian ngắn Dương Thiết Hổ không hiểu gì. Thẳng một lát sau chần chờ hỏi: – Chu Hằng? .

– Đương nhiên! Tư Đồ Yếu Phương gật đầu.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Bốn người Dương Thiết Hổ, Lưu Tử Sương, Lâm Tài Tuấn, Lưu Hàn Diệp đồng thời nổ vang trong óc, như là kẻ ngốc.

Chu thiếu!

Đường đường một trong lão tổ Tư Đồ gia, Đồ Yếu Phương chiến lực xếp hạng tốp 5 Dã Mã Thành Tư không ngờ gọi Chu Hằng là Chu thiếu! Này này này này, bọn hắn nghễnh ngãng sao?

– Dương huynh, hiện tại Chu thiếu ở nơi nào? .

– Mời Chu thiếu đi ra để ta bái kiến! .

– Dương huynh .

Mọi người nhao nhao nói.

Dương Thiết Hổ dù ngu đi nữa cũng có thể nhìn ra những người này bởi vì Chu Hằng mới tới chỗ này, tuy nhiên không phải bởi vì Chu Hằng ngủ với khuê nữ của người ta, mà là khiến những người này đều có loại kính sợ phát ra từ nội tâm!

Kính sợ?

Đúng vậy, chính là kính sợ!

Những người này đại biểu cho lực lượng mạnh nhất Dã Mã Thành. Nhưng không ngờ bọn họ lại kính sợ đối một mao đầu tiểu tử vừa mới phi thăng Tiên giới!

Khó tin!

Nhưng những người này căn bản không cần thiết diễn trò ở trước mặt hắn a!

Những thế lực này tùy tiện phái 1 chi ra, muốn tiêu diệt bọn họ Dương gia cũng chỉ hơi chút tiêu phí một chút tay chân, nào

cần dối lừa hắn?

Chu Hằng lợi hại như vậy?

Nghĩ đến đây, Dương Thiết Hổ mặt không khỏi đỏ!

Phía trước hắn bỡn cợt Chu Hằng không xu dính túi, nhưng bây giờ cái tên ăn bám này ở trong mắt hắn không ngờ nhanh chóng biến hóa thành tồn tại chư thế lực Dã Mã Thành kính úy, chẳng những kinh ngạc lạ thường, càng làm cho hắn không biết đối mặt với Chu Hằng như thế nào!

Một cái xoay người cũng quá hoa lệ!

Con gái a con gái, ngươi lừa gạt lão tử ngươi thảm a!

– Các vị mời ngồi, ta đây… mời Chu thiếu đi ra! Dương Thiết Hổ vốn định gọi thẳng tên Chu Hằng, nhưng lời đến khóe miệng, hắn lập tức cảm thấy không ổn, mọi người đều gọi Chu Hằng là Chu thiếu, hắn lại tùy tiện gọi thẳng tên, chẳng phải tước sĩ diện của mọi người sao?

Dù sao bây giờ Chu Hằng còn không phải con rể nhà hắn!

Chu thiếu!

Lưu Hàn Diệp cùng Lâm Tài Tuấn đều dâng lên từng luồng hàn ý từ đáy lòng, bọn họ đều từng gặp những đại nhân vật trong Dã Mã Thành.

Đại nhân vật chân chính, giậm chân một cái toàn bộ Dã Mã Thành đều run rẩy!

Nhưng những người này không ngờ xưng Chu Hằng là Chu thiếu!

Dựa vào cái gì? Cái tên kia dựa vào cái gì có thể nhận được vinh quang như vậy?

Tiểu tử kia chỉ là tán tu vừa mới phi thăng đi lên từ Phàm giới, ở Tiên giới căn bản không có bối cảnh gì – nếu không khẳng định Giới Môn đã sớm tiếp dẫn đến Tiên giới thành tiên . Làm sao có thể xuất hiện ở chỗ sâu trong vũ trụ hoang vắng?

Hắn đến tột cùng đụng vào đại vận gì, không ngờ có thể làm cho Nguyệt Minh Đế đỉnh phong đều kính sợ như thế?

Chu Hằng chỉ là Nguyệt Minh Hoàng a, hơi thở kia hoàn toàn là thật sự, căn bản không giả được!

Vì cái gì! Vì cái gì! Vì cái gì!

Tại sao là Chu Hằng? Vì cái gì không là bọn hắn?

Hai người tràn đầy hâm mộ ghen tị, hai mắt đều đỏ, càng không thể tin tưởng, không chịu tin tưởng, không muốn tin tưởng!

Chu Hằng cùng Dương Lan Hinh thực ra đã đến bên ngoài cửa, Dương Thiết Hổ phái ra người mời hắn vừa ra khỏi cửa liền thấy hắn, thần sắc vội vàng nghiêm lại, nửa quỳ hành lễ nói: – Chu thiếu, gia chủ đại nhân cho mời! .

Người nọ cũng không phải người ngu. Biết Chu Hằng hiện tại tuyệt đối là nghịch thiên, trong lời nói tràn đầy kính sợ!

Chu Hằng gật gật đầu, quay đầu nói với Dương Lan Hinh: – Chúng ta đi vào! .

– Ân! Dương Lan Hinh mềm mại nắm tay Chu Hằng, trong lòng tràn đầy kiêu ngạo!

Mục tiêu đời này của Dương Thiết Hổ chính là chiếm cứ chỗ đứng nhỏ nhoi ở trong Dã Mã Thành, hiện tại chẳng những

thực hiện, hơn nữa quy cách còn vượt qua xa!

Gia tộc nào có thể làm cho toàn bộ thế lực Dã Mã Thành tập thể bái phỏng? Tư Đồ gia cũng không có mặt mũi như vậy!

Cha được vẻ vang. Nàng tự nhiên như được ăn mật ngọt!

– Cảm ơn! Nàng nhỏ giọng nói.

– Buổi tối theo giúp ta! Chu Hằng cũng nhỏ giọng cười nói.

– Lưu manh! Dương Lan Hinh gắt một cái.

Khi hai người bước vào đại sảnh, nguyên bản toàn trường tiếng động lớn lập tức trở nên yên tĩnh lại, mỗi nhóm lão tổ đại gia tộc đều thu hồi thanh âm, trên mặt hiện đầy tươi cười, nhao nhao nhìn về phía Chu Hằng.

Thấy một màn như vậy, nguyên bản Dương Thiết Hổ còn có chút không chắc cũng không khỏi không tin tưởng. Mặt mũi của Chu Hằng lớn đến thái quá!

Trách không được lúc trước hắn dám ba hoa nói lần này Dương gia bắt được thứ nhất Tinh Phong Thí Luyện! Chỉ cần

Chu Hằng nói, những gia tộc này khẳng định sẽ vòng quanh Chu Hằng, giao lệnh phù cho Chu Hằng, cướp lấy thứ nhất dễ như trở bàn tay!

Trừ phi tám thành lớn khác cũng làm như vậy, tập trung toàn bộ lệnh phù đoạt được ở trên người một người, lúc này mới có thể tranh.

– Chu thiếu! .

Tất cả gia tộc đều đứng lên, chào hỏi Chu Hằng.

– Đại nhân! Ba gã trưởng lão hiệp hội Dược sư cũng bu lại, tu vi bọn họ không cao vốn không được chen vào. Nhưng ai bảo bọn họ là Dược sư nhị tinh tôn quý, ai dám không cho bọn hắn mặt mũi?

Nhìn mọi người vây quanh Chu Hằng, Lâm Tài Tuấn cùng Lưu Hàn Diệp đều tức giận đến toàn thân phát run, bọn họ hy vọng mình mới là người được mọi người kính sợ!

– Tiểu nhân đắc chí! Lâm Tài Tuấn thấp giọng nói.

– Bất quá là gặp vận may! Lưu Hàn Diệp cũng nhỏ giọng hừ nói.

Hai người liếc nhìn nhau, đều từ ánh mắt của đối phương thấy được cừu thị đối với Chu Hằng.

Cái gọi là địch nhân của địch nhân là bằng hữu. Tuy rằng trước kia bọn họ không hợp nhau, nhưng bây giờ lại có một cái địch nhân chung cường đại!

– Nhất định phải giết chết hắn! .

– Đương nhiên! .

Hai người đều lộ ra một tia cười lạnh, trong nháy mắt kết thành đồng minh.

Dương Thiết Hổ giống như nằm mơ nhìn chúng lão tổ nhà quyền thế lấy lòng Chu Hằng, tựa như đẩy ra vãn bối nữ tính gia tộc của chính mình, một bộ dáng vô sỉ bất cứ lúc nào đều có thể trên giường cùng Chu Hằng.

Hắn hiểu!

Chu Hằng là con rể của hắn! Hắn phải bảo vệ ích lợi nữ nhi! Hắn phải bảo vệ ích lợi Dương gia!

– Các vị, hoan nghênh mọi người đã đến, Dương mỗ đã bày ra yến hội, còn xin các vị ăn một bữa cơm! Dương Thiết Hổ dù sao làm gia chủ hơn một ngàn năm, lập tức làm ra ứng biến.

Tiên nhân có thể không ăn không uống, mọi người chạy đến nơi này mục đích cũng không phải là vì ăn uống, chỉ muốn kết cùng Chu Hằng một tầng quan hệ sâu. Nhưng nếu Dương Thiết Hổ nói như vậy, mọi người đều không thể không cho hắn mặt mũi.

Dương Thiết Hổ âm thầm đắc ý trong lòng, có cảm giác hết thảy đều ở nắm trong tay. Nhưng khi ánh mắt của hắn không cẩn thận chạm cùng Chu Hằng, không khỏi chột dạ một trận, vội vàng nháy mắt Dương Lan Hinh ra dấu, ý bảo ái nữ nhất định phải trấn an Chu Hằng tốt.

Chương 574: Hạ độc !!

Nhìn thấy các nhà quyền thế lão tổ tranh nhau lấy lòng Chu Hằng, từng mỹ nữ bách mị thiên kiều hoa hồ điệp quay quanh Chu Hằng, thậm chí những Dược sư mắt cao hơn đỉnh đầu cũng cung kính Chu Hằng giống như cha ruột, sắc mặt của Lưu Hàn Diệp cùng Lâm Tài Tuấn càng ngày càng khó coi.

Mọi người nói với nhau vài câu, cuối cùng chuyện Chu Hằng trở thành Dược sư tam tinh lan truyền ra.

Dược sư tam tinh!

Đây chính là tồn tại cùng cấp số với Nhật Diệu Vương, thậm chí Nhật Diệu Hoàng, mà nói đến địa vị thực tế khẳng định Dược sư tam tinh phải cao hơn một bậc – trên đời này Nhật Diệu Vương có bao nhiêu cái, mà Dược sư tam tinh có bao nhiêu?

Dương Thiết Hổ cũng không khỏi không thầm than ánh mắt nữ nhi chuẩn, tìm được cho hắn con rể lợi hại như vậy! Bởi vì đã biết một bộ phận chân tướng, hắn tự nhiên cũng hiểu tại sao những lão tổ gia tộc này muốn mang hậu bối trẻ đẹp tới.

Mụ nội nó, không phải Chu Hằng gây tai họa cho khuê nữ, mà là người ta không kịp chờ đợi đưa lại đây để cho Chu Hằng gây tai họa, cầu còn không được!

Dương Thiết Hổ cũng không phải ngu ngốc, đương nhiên biết đạo lý đầu cơ kiếm lợi. Chu Hằng chỉ là con rể một mình hắn, như vậy tất cả ưu đãi tự nhiên toàn bộ về Dương gia, nhưng nếu Chu Hằng trở thành con rể hai nhà, hai nhà sẽ chia xẻ ưu đãi.

Nếu là ba nhà, bốn nhà, năm nhà đâu?

Dương Thiết Hổ rùng mình một cái, vội vàng xông lên phía trước, mở miệng ra là hiền tế, không để cho chúng lão tổ có cơ hội nhét khuê nữ gia tộc vào.

Chu Hằng không khỏi cười thầm trong lòng, thực ra bất kể có Dương Thiết Hổ hay không hắn đều sẽ không tiếp nhận loại sắc đẹp tặng cho này.

Hắn không kháng cự sắc đẹp, nhưng cũng không phải người hiếu sắc, tuy rằng những oanh oanh yến yến đều đưa tình đối với hắn, có lẽ quả thật có vài cái là thật tâm thật ý, nhưng nếu muốn đánh động hắn chỉ dựa vào sắc đẹp là không đủ.

Dương Lan Hinh cũng không phải đèn cạn dầu. Dán tại bên cạnh Chu Hằng bảo vệ chủ quyền của nàng, đây là nam nhân của nàng, phía trước tên này phong lưu thành tánh không có

biện pháp, nhưng nếu hiện rơi trong tay nàng , nàng tuyệt không thể để cho Chu Hằng hoa tâm.

Một hổ thủ vệ. Vạn người không thể khai thông, huống chi đây lại còn là cọp mẹ!

Bầu không khí vẫn rất sung sướng , ban đêm, Dương Thiết Hổ bày ra đại yến chiêu đãi những khách quý Dã Mã Thành, hắn đã làm ra quyết định, gia tộc ở trong một tháng hoàn thành dời đến Dã Mã Thành.

Mỗi lão tổ nhà quyền thế lại đều lên núi ở hai ngày. Cấp mặt mũi Dương Thiết Hổ, lúc này mới lục tục cáo từ, nhưng tộc nhân trẻ tuổi bọn hắn mang tới lại lưu lại.

Nam kết giao bằng hữu cùng với Chu Hằng, nữ… cũng phải kết giao bằng hữu cùng Chu Hằng, nhưng lại hy vọng là cái loại trao đổi thập phần xâm nhập. Tuy nhiên Chu Hằng há có thời gian bồi tiếp những người này? Hắn cả ngày đợi ở trong nhà, nơi đó có Hoặc Thiên, Ứng Mộng Phạm, Hàn Diệc Dao, An Ngọc Mị.

Đương nhiên, con lừa đen không ở trong đó!

Tuy nhiên mấy ngày nay cũng đã xảy ra sự tình không hòa hài, có mấy nữ nhân nhà quyền thế phát hiện các nàng bị mất đồ! Nhưng đồ bị mất cũng không phải vật phẩm quý trọng, mà là váy!

Trong khoảng thời gian ngắn, mỗi người đều nói tới sắc ma biến thái ở Dương gia!

Người khác không biết, nhưng Chu Hằng biết rất rõ, đây nhất định là con lừa đen làm !

Đầu con lừa đê tiện này trước kia là thâu bảo, về sau có thêm ham thích! Đi tới Tiên giới sau, đầu con lừa đê tiện này luôn luôn không có đất dụng võ. Khẳng định ngứa tay, ai bảo một đống nữ nhân đột nhiên chạy lên núi, đầu con lừa đê tiện này nhịn được mới là lạ!

…

Lâm Tài Tuấn nhìn ngọn đèn dầu lúc sáng lúc tối, sắc mặt cũng như đèn, biến đổi không ngừng.

Hắn tuy rằng kết đồng minh cùng Lưu Hàn Diệp. Nhưng đồng minh này cẩn thận nghĩ lại không hề có tác dụng. Cho dù hai người bọn họ liên thủ lại lớn hơn một gã Nguyệt Minh Đế sao? Dù so được với Nguyệt Minh Đế thì như thế nào, không thấy một đống lớn Nguyệt Minh Đế đỉnh phong đều phải cúi đầu áp tai ở trước mặt Chu Hằng?

Không dựa vào Lưu Hàn Diệp được!

Hắn lấy ra một bình thuốc từ trong lòng, trong ánh mắt có vẻ do dự.

Bên trong đựng Mị Hương Đan, là trước kia hắn đi tiêu dao thanh lâu Dã Mã Thành ngẫu nhiên lấy được.

Trong thanh lâu luôn luôn có chút cô nương không nghe lời ngay từ đầu, nhưng có Mị Hương Đan, nữ nhân mãnh liệt hơn nữa cũng sẽ biến thành dâm phụ, nam nữ hoan ái chính là bản tính con người, Mị Hương Đan có thể phóng đại loại bản năng này gấp trăm lần, gấp ngàn lần.

Nếu dùng Mị Hương Đan ở trên thân Dương Lan Hinh… có thể thành chuyện tốt!

Lâm Tài Tuấn do dự, cái biểu muội này bề ngoài nhìn như yêu mị, nhưng bên trong lại là tính cách kiên thủ. Nếu hắn dùng loại thủ đoạn hèn hạ này, biểu muội chưa chắc sẽ bởi vì gạo nấu thành cơm mà hướng sang hắn, rất có khả năng một kiếm đâm xuyên tim hắn!

Kiểu gì cũng chết, hắn so ra kém Lưu Hàn Diệp, địa vị của hắn đến từ Dương Thiết Hổ. Nếu Dương Lan Hinh đưa sự tình

ra ngoài, Dương Thiết Hổ tuyệt đối sẽ đập chết hắn!

Hơn nữa, Chu Hằng nuốt được khẩu khí này sao? Đây chính là Dược sư tam tinh a, ra lệnh một tiếng vô số Nguyệt Minh Đế nguyện ý hiệu lực vì hắn!

Nhưng hắn mưu đồ bao nhiêu năm, tưởng niệm lâu cỡ nào, cứ như vậy trơ mắt nhìn Chu Hằng cướp đi Dương Lan Hinh?

Hắn không chỉ ham quyền thế Dương gia mà cũng thích Dương Lan Hinh!

Hắn hô hấp dồn dập, nặng nề mà vỗ ở trên bàn, cuối cùng hạ quyết tâm.

Phải liều mạng một phen!

Nếu Dương Lan Hinh không theo… sẽ giết nàng, sau đó lập tức thoát đi Dương gia, từ nay về sau mai danh ẩn tính!

Hắn không có được, người khác cũng mơ tưởng được!

Làm !

Hắn đứng mạnh lên, sải bước đi ra ngoài.

Hai ngày này Dương Lan Hinh bề bộn nhiều việc, gia tộc muốn tiến hành đại dời, tất nhiên phải liên quan đến các mặt. Ngọn núi này Dương gia không có khả năng buông tha. Dã Mã Thành chỉ có một Phó gia chủ trạch lưu cho bọn hắn, mang cho bọn hắn chỉ là tăng lên địa vị mà cũng không gia tăng thu nhập.

Ngọn núi này chính là cơ sở Dương gia, chờ sau này thực lực gia tộc lớn mạnh, còn có thể xây tòa sơn thứ hai, tòa sơn thứ ba, trở thành nhà quyền thế chân chính.

– Biểu muội Lâm Tài Tuấn bước vào thư phòng. – Ngươi bận rộn đã mấy ngày, mau dừng lại nghỉ ngơi một chút đi, ta đau lòng muốn chết! .

Hắn dùng ánh mắt tràn ngập thâm tình nhìn Dương Lan Hinh, không che giấu tình cảm của mình chút nào. Hắn quả thật thích Dương Lan Hinh, điểm ấy không thể nghi ngờ, bởi vậy hắn cũng không làm ra vẻ.

Dương Lan Hinh âm thầm khó xử trong lòng. Vô luận là Lâm Tài Tuấn hay là Lưu Hàn Diệp, nàng đều rõ ràng tình cảm hai người này đối với nàng, nhưng nàng chướng mắt cả đôi. Tâm tính nàng cao ngạo, tôn trọng cường giả, nên muốn đả động lòng của nàng, trước phải vượt qua nàng toàn diện. Để cho nàng vui lòng phục tùng!

Điểm ấy, thanh niên Tây Hợi Thành không có một ai làm được!

Thẳng đến Chu Hằng xuất hiện, triển hiện ra kỳ tích liên tiếp, lúc này mới hoàn toàn chinh phục nàng.

Nàng không có khả năng thích người khác nữa, nhưng Lâm Tài Tuấn là biểu ca của nàng, mà lại thủy chung yêu nàng, nàng có thể không tiếp thụ phần cảm tình này, lại không thể giày xéo phần cảm tình. này

– Biểu ca, ngồi! Dương Lan Hinh quyết định nói một chút với Lâm Tài Tuấn, miễn cho Lâm Tài Tuấn luôn đối kháng cùng Chu Hằng!

– Biểu ca, tâm ý của ngươi đối với ta ta hiểu được, nhưng ta đã có người thích !

Nàng là người cầm được thì cũng buông được, nói đến tình cảm của mình không nhíu mày chút nào.

– Biểu muội Lâm Tài Tuấn nhỏ máu trong lòng!

Đều do cái tên khốn nạn kia!

Nửa năm phía trước tinh thần tên kia còn vô cùng sa sút, nếu Dương Lan Hinh không phát ra thiện tâm lưu hắn. Tiểu tử này bây giờ không chừng bồng bềnh ở cái góc nào vũ trụ! Nhưng cái tên khốn nạn này không biết cảm ơn, lại hoa ngôn xảo ngữ mê hoặc Dương Lan Hinh!

– Không cần nói!

Dương Lan Hinh nghiêm nghị nói – Biểu ca, ta cảm kích ngươi chiếu cố và quan tâm ta cho tới nay, nhưng chuyện tình cảm không thể miễn cưỡng. Hy vọng ngươi có thể hiểu được! .

Nhìn biểu tình Dương Lan Hinh, Lâm Tài Tuấn ý thức được biểu muội tính cách kiên nghị đã hạ quyết tâm, trong khoảng thời gian ngắn lòng như đao cắt!

Nhưng cái này cũng trợ giúp hắn hạ quyết tâm!

Hắn đứng lên từ bên cạnh lấy ra một cái ấm trà, rót một chén cho hắn cùng Dương Lan Hinh, dùng giọng trầm trọng nói: – Ta hiểu được! Biểu muội, lấy trà thay rượu, ta mời ngươi một ly, chúc ngươi hạnh phúc! .

Nói đến thế này, Dương Lan Hinh tự nhiên không thể cự tuyệt,

nàng cầm lấy chén trà đụng một cái với Lâm Tài Tuấn, uống một hơi cạn sạch.

– Biểu ca, ta còn có việc phải xử lý! Nàng nhìn Lâm Tài Tuấn, ý tứ đuổi người rõ ràng.

– Để ta nhìn ngươi thêm một lần nữa! Lâm Tài Tuấn thì thào nói.

Dương Lan Hinh vừa nhíu mày liễu, nàng vốn tưởng rằng nói với Lâm Tài Tuấn thì đối phương sẽ buông tay, nhưng như thế nào còn dây dưa với nàng không ngừng? Nàng đang muốn nói, lại cảm giác một cỗ nhiệt lưu dâng lên từ dưới bụng, cấp bách nhằm phía tứ chi trăm mạch của nàng, trong nháy mắt khiến cho nàng dâng lên kích động mãnh liệt.

Nàng muốn dấn thân vào trong lòng Chu Hằng, hưởng thụ hắn yêu thương!

Nhưng dù sao nàng cũng là nữ nhân tâm trí kiên nghị, cắn lưỡi mạnh, thần trí khôi phục thanh tỉnh ngắn ngủi. Nàng tức giận nhìn về phía Lâm Tài Tuấn, với thông minh của nàng như thế nào không đoán ra xảy ra chuyện gì?

Cái biểu ca này, thật sự quá làm cho nàng thất vọng!

Nhưng bây giờ không phải là thời điểm lo lắng những chuyện này!

Nàng đột nhiên nhảy lên một cái, đụng tới vách tường.

– Lưu lại cho ta! Lâm Tài Tuấn cũng không nghĩ tới năng lực Dương Lan Hinh tự kiềm chế mạnh như vậy, một viên Mị Hương Đan xuống bụng lại còn có thể khôi phục thanh tỉnh, nhưng hắn hiện tại đã không có đường rút lui!

Hắn chụp tới Dương Lan Hinh.

Thình thịch!

Dương Lan Hinh cũng không quay đầu lại đánh ngược một chưởng, 2 đạo kình lực va chạm, Lâm Tài Tuấn lập tức liên tiếp thối lui 7 bước, sắc mặt trắng bệch, mà Dương Lan Hinh đã đạp đổ tưởng, trong nháy mắt mất đi bóng dáng.

Lâm Tài Tuấn lập tức tâm như tro tàn, đặt mông ngồi trên đất.

.

Chương 575: Biện pháp giải độc cũ

Chu Hằng đang chơi đùa cùng các nữ ở trong sân, ra ngoài nhiều ngày như vậy tự nhiên phải an ủi nhóm ái thê một chút.

Thình thịch!

Một đạo nhân ảnh rơi xuống từ trên bầu trời, hướng về trong ngực của hắn.

Chu Hằng đánh ra một chưởng, nhưng thu hồi lại trong nháy mắt, bởi vì hắn đã cảm ứng được người tới là người nào. Làn gió thơm vào ngực, Dương Lan Hinh giống như bạch tuộc quấn ở của hắn trên người, dán quá chặt chẽ , dường như muốn chen vào trong thân thể của hắn.

Yêu tinh này như thế nào nhiệt tình như vậy? Chẳng lẽ bởi vì các hào môn lấy ra nhiều mỹ nữ để cho nàng sinh ra cảm giác nguy cơ?

Chu Hằng cười thầm trong lòng, nhưng hắn lập tức tra ra không đúng, thân thể yêu tinh này nóng lên, khuôn mặt tươi cười lại đỏ tươi như nhuộm, hai mắt ngập nước vô cùng yêu mị, cái miệng nhỏ nhắn thở ra nhiệt khí, dường như có thể

thiêu cháy người ta.

Trúng mị độc!

Mị dược không phải độc, nhưng so với độc còn lợi hại hơn gấp trăm lần, chính là phóng đại gấp trăm lần, gấp ngàn lần ý muốn trong thân thể. Nam nữ hoan ái là bản tính con người, ai cũng không tránh được !

Ngay cả Cốt phù đều không có biện pháp hóa giải!

Chu Hằng giận tím mặt!

Hắn tự nhiên không nghĩ Dương Lan Hinh không có chuyện gì ăn mị dược, khẳng định là có người hạ thủ đối với nàng! Hắn không khỏi xuất mồ hôi lạnh cả người, nếu Dương Lan Hinh không có tâm chí kiên nghị, kiên trì chạy đến nơi này mới bị mị độc kích phát, bằng không hắn không phải bị đội mũ xanh?

Trong nháy mắt Chu Hằng phát ra sát khí cuồng mãnh, hắn có thể đoán được làm như vậy chỉ có hai người – Lâm Tài Tuấn, Lưu Hàn Diệp!

Nhưng bây giờ không phải là thời điểm tìm bọn họ tính toán, trước hết dập tắt lửa cho nàng!

Sở dĩ nói mị độc không phải độc, là bởi vì không cần dược vật giải độc, chỉ cần nam nữ hoan ái là được. Chu Hằng nhìn Dương Lan Hinh. Trong lòng dâng lên một cỗ bi tráng ta không vào địa ngục ai vào địa ngục.

– Phu quân, ngươi đây là cái kiểu gì? An Ngọc Mị hừ một tiếng.

Nàng cũng bởi vì trúng mị độc mới thành tựu chuyện tốt cùng Chu Hằng, cũng là nữ nhân đầu tiên của Chu Hằng, giữ lấy địa vị tương đối đặc thù. Làm một người từng trải. Nàng biết lúc mị độc phát tác, cũng biết uy lực mị độc!

Lại nói tiếp loạn tâm hư, nàng cũng không có ý chí kiên định như Dương Lan Hinh, trúng mị độc còn biết chọn người, lúc trước nàng ôm Chu Hằng, lúc trước nàng căn bản cũng không nhận thức Chu Hằng.

Bởi vậy. Nàng nói chua chát.

Các chư nữ khác mặc dù chưa bị trúng mị độc, nhưng các nàng phần lớn trải qua giường cùng Chu Hằng, kinh nghiệm rất lớn, nhìn thấy Dương Lan Hinh liền biết chuyện gì xảy ra.

Các nàng biết phu quân hoa tâm, trên thực tế đã sớm tiếp nhận Dương Lan Hinh, cũng đành trơ mắt nhìn nam nhân của chính mình điên phượng đảo loan cùng nữ nhân khác.

Chu Hằng chỉ cảm thấy đứng ngồi không yên…. tuy rằng ái thê không nói lời gì, nhưng từng đạo ánh mắt lại còn sắc bén hơn so với hắc kiếm, khiến hắn có loại cảm giác sắp bị phân thây.

– Ta đi giải độc cho nàng! Hắn vội vàng ôm lấy Dương Lan Hinh vào buồng trong.

– Khốn nạn! Lâm Phức Hương chu mỏ một cái, thực ra nàng và Chu Hằng quen biết sớm nhất, nhưng bởi vì da mặt mỏng nên đến bây giờ nàng còn không phát sinh cùng Chu Hằng.

– Cô gái nhỏ, ngươi nếu không cam tâm, đi theo vào! .

– Hắc hắc. Phu quân ở phương diện này rất lợi hại , Lan Hinh khẳng định chịu không nổi, ngươi đi hỗ trợ chia sẻ áp lực một chút! .

– Tiêu Họa Thủy, ngươi thật là một nữ lưu manh! .

…

Chu Hằng ôm Dương Lan Hinh vào trong buồng, lúc này Dương Lan Hinh đã hoàn toàn bị dục hỏa khống chế, hai chân gắt gao bấu lấy Chu Hằng, đầu ngón tay thì chộp tới nơi yếu hại Chu Hằng – nàng mặc dù là xử nữ, nhưng xem như một tiểu thư đại gia tộc, nàng ở phương diện nam nữ cũng không phải dốt đặc cán mai .

Hơn nữa trước kia cũng xem qua cảnh xuân Chu Hằng cùng Mặc Ngọc Nghiên!

Nàng vốn chính là yêu tinh mê người. Ôm thân thể nàng đẫy đà thành thục, Chu Hằng cũng phát ra dục hỏa, muốn xử lý nàng ngay tại chỗ.

Nhưng hắn hiện tại đã qua giai đoạn thuần túy vì ý muốn mà làm, lại ngạnh sinh khắc chế dục hỏa xông lên tận trời, ôm yêu tinh nóng hừng hực đi tới chỗ thùng tắm. Ngưng kết hơi nước lập tức đổ đầy một chậu nước sạch, ý niệm vừa động, nước lập tức hóa thành băng hàn, lại kỳ dị không bị đông.

Hắn ôm Dương Lan Hinh nhảy vào.

Kỳ hàn xâm thể, Dương Lan Hinh lập tức rùng mình một cái, bị dục hỏa khống chế thần trí khôi phục lại một lần nữa. Phát hiện mình tựa như bạch tuộc quấn quít lấy Chu Hằng, còn có một cây vật thể cứng rắn thật lớn cách quần áo đè ở hai chân

của mình, nàng không khỏi xấu hổ, đầu tựa ở trong lòng Chu Hằng.

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, bây giờ không phải là thời điểm truy cứu ai hạ độc, mà là phải giải mị độc cho Dương Lan Hinh. Hắn nâng cằm Dương Lan Hinh, nói: – Ngươi trúng mị độc, chỉ có một loại biện pháp có thể giải! .

Dương Lan Hinh cũng biết mình hiện khôi phục thần trí chỉ có thể một hồi ngắn ngủi, ý muốn là bản năng, chỉ có thể khai thông mà không thể cứng rắn. Thực ra nàng đã chạy tới tìm Chu Hằng không phải rõ ràng sao, nếu có một loại biện pháp, tự nhiên muốn tìm nam nhân của chính mình.

Nàng khẽ gật đầu, buông ánh mắt xuống không dám nhìn Chu Hằng, lại có thể cảm giác được đồ chơi đè ở mông càng ngày càng nóng, tráng kiện, thẳng cứng.

– Đây là lần đầu tiên của ngươi, ta muốn ngươi ở dưới trạng thái thanh tỉnh! Chu Hằng nói.

– Ân! Dương Lan Hinh phát ra thanh âm ú ớ, trong lòng cảm động đến rối tinh rối mù.

Nàng cảm giác được lúc này Chu Hằng tăng cao dục hỏa, nhưng hắn lại ngạnh sinh nhịn được, điều này làm cho nàng rất tin Chu Hằng chẳng những thích thân thể nàng, còn tôn trọng nàng!

– Cô bé, ta muốn chơi ngươi! Dương Lan Hinh vừa mới cảm động sắp chảy ra nước mắt, Chu Hằng lại phun ra một câu lưu manh, hoàn toàn phá hủy không khí.

Nàng không khỏi ngẩng đầu trừng mắt nhìn Chu Hằng, đã thấy tên này cười tủm tỉm nhìn mình, lập tức hiểu được hắn cố ý ! Yêu tinh vừa thẹn vừa giận, múa may vung quyền đập vài cái ở trên ngực Chu Hằng.

– Này, ngươi có đồng ý hay không a? Chu Hằng lại hỏi.

Tên ghê tởm này!

Dương Lan Hinh hận không thể hung hăng cắn Chu Hằng, nhưng nàng chỉ bị nước lạnh tạm thời biến mất một chút dục hỏa, rất nhanh sẽ bị ý muốn khống chế, đến lúc đó khẳng định càng thêm mãnh liệt.

Thời gian của nàng không nhiều lắm, nàng đành phải nhỏ giọng nói: – Đồng ý! .

– Ngươi nói cái gì? Nghe không rõ a! Chu Hằng cười hắc hắc, hai tay nâng mông Dương Lan Hinh đẫy đà mượt mà, không kìm nổi bóp một cái, vừa mềm lại có chút rắn, xúc cảm tốt tới cực điểm.

– Đồng ý! .

– Nghe không rõ! .

– Đồng ý! .

– Nghe không rõ a! .

Dương Lan Hinh lớn tiếng nói: – Ta muốn ngươi chơi ta! .

– Ta đây không khách khí! Chu Hằng cười to, không trêu đùa Dương Lan Hinh nữa, triển khai công kích cường thế, dòng nước lập tức kích độn hóa thành xuân thủy vô biên.

Chúng nữ đều coi chừng ở bên ngoài, nam nhân của chính mình đang làm chuyện tình thân mật nhất cùng một nữ nhân khác, làm cho các nàng đều rất không thích, toàn bộ không còn tâm tình đi ngủ nghỉ ngơi nữa.

Nhất là Dương Lan Hinh hoàn toàn bị ý muốn khống chế, phát ra một tiếng yêu kiều làm đại bộ phận chúng nữ là người từng trải vẫn nóng mặt lên, giữa hai đùi lại ẩm ướt , nhớ lại cảnh tượng mình và Chu Hằng điên phượng đảo loan.

– Thật dâm dê! Hàn Diệc Dao hừ nói.

Ứng Mộng Phạm cười khúc khích, nói: – Diệc Dao, tiếng kêu của ngươi không kém hơn nàng đâu! .

– Đúng thế, một điểm cũng không nhìn ra, Diệc Dao ở ngoài giống tiên tử, trên thực tế, ai! Tiêu Họa Thủy cố ý lắc đầu liên tục. …

– Ngươi chính là một con lừa! Ghé vào trên ngực Chu Hằng, Dương Lan Hinh dùng sức trợn mắt nhìn Chu Hằng, ánh nắng sáng phủ lên trên người của hai người, thân thể nàng trắng muốt phản xạ quang huy màu vàng óng mê người.

Tên ghê tởm này cũng không quan tâm nàng là dưa mới phá, muốn nàng một lần lại một lần, hiện tại nàng đều không nhúc nhích được một ngón tay.

Hắn cười hắc hắc, hai tay sờ vú Dương Lan Hinh: – Ngươi không phải cũng rất dũng cảm? .

Dương Lan Hinh không khỏi ảo não, nàng trúng mị độc, bởi vì lúc trước bị nước lạnh áp chế một chút, về sau dục hỏa lặp lại cũng cháy sạch lại càng thêm tràn đầy, chủ động muốn Chu Hằng ba lượt mới xem như hết nghiện.

Nhưng ba lượt kế tiếp nàng lại bị Chu Hằng làm đi làm lại cực khoái muốn chết, để cho nàng nhớ lại Mặc Ngọc Nghiên lúc trước, bị Chu Hằng chơi suốt một ngày một đêm!

– Ngươi phá hư! Nàng uốn éo ở trên người Chu Hằng, tuy rằng đã cùng Chu Hằng xảy ra quan hệ thân mật nhất, nhưng nàng vẫn có chút không buông ra.

Hai người đều người trần truồng, nàng lại là yêu tinh mê người thơm nức, uốn éo lập tức làm dục hỏa Chu Hằng tắt một lần nữa cháy lên, nặng nề mà đè ở nơi ướt át của nàng.

Dương Lan Hinh hoảng sợ, nàng bị Chu Hằng làm đi làm lại không còn một hơi, thắt lưng xương sống đau , đâu còn nhận được ơn trạch – Không cần, còn đau! Nàng than nhẹ.

– Ta sẽ làm nhẹ ! Chu Hằng lại đi vào thân thể Dương Lan Hinh tuyệt đẹp mềm mại, ngày hôm qua hắn hưởng hết diễm phúc trên thân thể đẫy đà xinh đẹp, hiện tại lại dâng lên dục vọng mãnh liệt.

Hắn nói là nhẹ, nhưng nhìn đến mị nhãn Dương Lan Hinh mê ly, biểu tình xuân tình nhộn nhạo, hắn sao còn nhẹ được, rất nhanh từ nhẹ nhàng biến thành mưa rền gió dữ, tận tình thỏa mãn ở trên thân thể Dương Lan Hinh đầy đặn.

– Ngươi nói dối! Dương Lan Hinh chỉ trích, quấn hai chân dài ở bên hông Chu Hằng, để hắn không dùng được sức lực, nhưng sau khi Chu Hằng hôn một cái, nàng buông lỏng ra hai chân rất nhanh.

– Là ai hạ thuốc ngươi? Đợi một lần nữa gió êm sóng lặng, Chu Hằng hỏi.

Dương Lan Hinh cắn môi không nói gì, nàng biết nếu nói ra, Chu Hằng khẳng định sẽ làm thịt Lâm Tài Tuấn! Nàng tuyệt không yêu Lâm Tài Tuấn, nhưng đối phương lại là thân nhân nàng, nàng muốn thả Lâm Tài Tuấn một con đường sống.

Chương 576: Trắc nghiệm

Dương Lan Hinh thủy chung không chịu nói ra là ai hạ thuốc.

Chu Hằng có thể đoán được, người nọ không phải Lâm Tài Tuấn chính là Lưu Hàn Diệp. Dù sao hai người này đều không phải là thứ tốt gì, Dương Lan Hinh nhớ kỹ tình xưa không muốn giết người, nhưng hắn làm sao có thể bỏ qua?

Nếu Dương Lan Hinh không có ý chí kiên định chạy đến nơi hắn, hắn không phải sắp bị đội mũ xanh?

Hắn không muốn để cho Dương Lan Hinh khó xử, bởi vậy hắn cũng không lập tức làm khó dễ, mà lựa chọn chờ thêm mấy ngày lại làm thịt hai người Lâm Tài Tuấn không quản bọn họ ai hạ thủ!

Mấy ngày nữa, sẽ bắt đầu Tinh Phong Thí Luyện .

Tinh Phong Thí Luyện mặc dù đối với mọi người mà nói là một cái đại kỳ ngộ, nhưng cũng không có nghĩa không cần mạo hiểm, bảo vật lấy thoải mái. Tương phản, Tinh Phong Thí Luyện tương đối nguy hiểm, mỗi lần sẽ chết 1 đống người!

Lâm Tài Tuấn cùng Lưu Hàn Diệp nếu chết ở trong Tinh Phong Thí Luyện, ai cũng sẽ tin tưởng đó là ngoài ý muốn, mà tuyệt không đưa tới bất kỳ hoài nghi.

Một ngày sau, Dã Mã Thành Dược sư hiệp hội chính thức phát ra mời Chu Hằng, thỉnh hắn tham gia Tinh Phong Thí Luyện.

Không phải mỗi người đều có thể tham gia Tinh Phong Thí Luyện , đầu tiên phải lấy được giấy mời, giống Chu Hằng hiện nắm ba cái danh ngạch ở trong tay, hắn có thể an bài ba người tiến vào Tinh Phong Không Gian.

Nhưng mà, đối với bản thân người tham gia còn có một hạn chế khác.

Tinh Phong Thí Luyện bổn ý là chọn lựa người trẻ tuổi tài cao, mà không phải chỉ xem thực lực như thế nào.

Tiên nhân thọ nguyên dồi dào, hơn nữa thọ mệnh cảnh giới bất đồng mỗi nơi không giống nhau. Đồng dạng là 1 vạn tuổi, nhưng một là Nguyệt Minh Vương, một người khác là Nguyệt Minh Đế, như vậy một người đã sắp đi vào tuổi già , mà một … người khác lại đang phong nhã hào hoa.

Bởi vậy. Dã Mã Thành Tinh Phong Thí Luyện quy định như thế này.

Nguyệt Minh Vương nhất thiết phải ở dưới 5000 tuổi, Nguyệt Minh Hoàng nhất thiết phải ở dưới 8000 tuổi, Nguyệt Minh Đế nhất thiết phải ở dưới 12000 tuổi, đây là quy định cứng nhắc, là pháp tắc Tuyệt Tiên Thành chế định, không người nào dám làm trái.

Hiện tại trong tay Chu Hằng có ba cái danh ngạch, một cái khẳng định là chính hắn, một … cáo khác thì đưa con lừa đen, cáii cuối cùng thật ra làm hắn thật khó khăn.

Danh ngạch Dương gia ở Tinh Phong Thí Luyện căn bản không có hắn, hiện tại hắn tự nhiên cũng sẽ không không công tiện nghi người Dương gia, phía trước Dương Thiết Hổ khinh thường đối với hắn. Chu Hằng tuy rằng không phải người trừng mắt tất báo, nhưng cũng không phóng khoáng đến loại trình độ này.

Cuối cùng, hắn ném cái vấn đề khó khăn này cho chúng nữ, để cho các nàng đề cử ra một cái danh ngạch.

– Ta đi! Hoặc Thiên luôn luôn không nói gì mờ nhạt nói, không có chút tình cảm dao động.

Chu Hằng nhướng mày, nói: – Ngươi đi. Ta lo lắng trong nhà!
.

Không có Hoặc Thiên tọa trấn, ép ngưu quỷ xà thần như thế nào? Nếu trong nhà xảy ra chút chuyện làm sao bây giờ? Hắn chi bằng không đi!

– Không cần lo lắng!

Hoặc Thiên nhận định Chu Hằng là tiểu sư đệ, vẫn chiếu cố đối với hắn – Ta có thể mang các nàng vào chung! .

– Truyền tống môn không để cho pháp khí không gian Chu Hằng còn chưa nói hết liền nhìn thấy Hoặc Thiên tràn ngập ngạo khí, rất sáng suốt ngừng lại. Nếu Hoặc Thiên nói có thể, vậy nhất định có thể.

Tinh Phong Không Gian là đại năng Tuyệt Tiên Thành sáng tạo, nhưng Hoặc Thiên là ai? Tồn tại miểu sát Sáng Thế Cảnh a!

– Ngươi có thể hay làm truyền tống môn vỡ nát hay không ? Chu Hằng lo lắng hỏi, phía trước thời điểm xuyên qua Tinh Môn nàng làm thông đạo tinh không rung sụp , trong cơ thể thiên nữ tuyệt thế này có lực lượng vô danh khủng bố, hơi tràn ra chính là một trận đại tai nạn!

Lúc trước nguyên chủ nhân hắc kiếm đại chiến, một đạo kiếm khí dư ba vỡ nát một khối Tiên đại lục, Hoặc Thiên cho dù so ra kém hắn nhưng cũng là một cái cấp bậc!

– Sẽ không! Hoặc Thiên biểu hiện ra kiên nhẫn cực lớn đối với người tiểu sư đệ này.

– Buổi tối cùng nhau ngủ được không! Chu Hằng nhân cơ hội đề nghị.

– Cút! .

…

Dương Lan Hinh, Lâm Tài Tuấn, Lưu Hàn Diệp đại biểu Dương gia, Chu Hằng, con lừa đen, Hoặc Thiên đại biểu cho Chu Hằng, sáu người xuất phát đi tới Dã Mã Thành trước thời hạn một ngày. Bọn họ phải đi xét duyệt mới có thể tiến vào truyền tống môn vào Tinh Phong Không Gian.

Chu Hằng nhìn lướt qua, biểu tình Lâm Tài Tuấn cùng Lưu Hàn Diệp đều tương đối bình tĩnh, nhìn từ ngoài hai người đều không hề điểm đáng ngờ.

Tuy nhiên không có vấn đề gì, hắn có thể chắc chắn tất nhiên

là một trong hai người này hạ ám chiêu Dương Lan Hinh, nếu Dương Lan Hinh cần gì phải ẩn nhẫn không nói? Chỉ cần vào Tinh Phong Thí Luyện. Hắn nhất định sẽ giết chết hai người này!

Lưu Hàn Diệp trấn định thật, mà Lâm Tài Tuấn tự nhiên là giả bộ.

Ngay từ đầu hắn sợ tới mức chết khiếp, mặc hắn là tiểu điệt Dương Thiết Hổ thì thế nào, song phương vừa không có liên hệ máu mủ, động vào nữ nhi của hắn khẳng định là một chữ chết! Chuyện xảy ra sau hắn trốn xuống núi rất nhanh, nhưng mấy ngày trôi qua lại không có.động tĩnh gì

Hắn suy nghĩ một trận, hiểu được vị biểu muội kia không hạ được ngoan thủ đối với hắn, sự tình gì cũng không phát sinh. Hắn đánh bạo về Dương gia, trong đầu nghĩ thế nào đều phải vào Tinh Phong Thí Luyện rồi tính toán tiếp, chuyện này quan hệ trọng đại, nói không chừng vận khí hắn tốt trực tiếp vào Nguyệt Minh Đế cũng có thể!

Hết thảy quả nhiên như hắn suy nghĩ, chỉ là thời điểm lại nhìn thấy Dương Lan Hinh, nàng hiển nhiên có một ít bất đồng.

Càng thêm tươi đẹp, phong tình đáng sợ hơn, một cái nhíu mày một tiếng cười đều phát ra mị ý từ trong thâm tâm.

Làm một tay già đời, Lâm Tài Tuấn biết đóa hoa tươi này cuối

cùng bị người hái!

Thấy thái độ nàng cùng Chu Hằng trong lúc lơ đãng lộ ra ngoài, Lâm Tài Tuấn biết chuyện gì xảy ra, hắn không sợ hãi, ngược lại càng thêm oán hận Chu Hằng.

Nếu không có tên này, bây giờ thân mật cùng Dương Lan Hinh là hắn!

Hắn đi sau cùng, ánh mắt chặt chẽ nhìn chằm chằm Chu Hằng, sát khí sôi trào.

Trong Tinh Phong Thí Luyện có vô số nguy hiểm, Chu Hằng là Dược sư tam tinh thì như thế nào, yêu thú bên trong cũng sẽ không cho hắn mặt mũi!

Đoàn người đi tới Dã Mã Thành rất nhanh, sau khi vào thành, bọn họ đi thẳng tới phủ thành chủ, cũng chính là Tư Đồ gia.

Hôm nay tất cả mọi người tham dự Tinh Phong Thí Luyện phải tập hợp ở chỗ này, tiến hành trắc thí tuổi, tu vi, ở điểm này không người nào dám giở trò bịp bợm, nếu không một khi tin tức tiết ra ngoài, tương đương với đối kháng cùng Tuyệt Tiên Thành!

Có thế lực có thể là địch cùng Tuyệt Tiên Thành?

Nghe thấy biết Chu Hằng đến, năm tên Nguyệt Minh Đế đỉnh phong Tư Đồ gia tự mình ra mặt nghênh đón, đưa cho quy cách đãi ngộ cao nhất, an bài nhà ở đều là tốt nhất, Lưu Hàn Diệp cùng Lâm Tài Tuấn cũng dính chút may mắn theo.

Hoặc Thiên vận dụng Pháp kỹ đặc thù ẩn tàng dung nhan tuyệt thế của nàng, nhìn qua tuy rằng vẫn là đại mỹ nữ, nhưng không phải cái loại vưu vật tuyệt thế sẽ làm cho người phát cuồng.

Điều này làm cho Chu Hằng yên tâm, bằng không hắn tiến vào Tinh Phong Không Gian cũng không cần đánh quái thú!

Bố trí xong, hắn và Hoặc Thiên, con lừa đen, Dương Lan Hinh cùng với Lưu Hàn Diệp, Lâm Tài Tuấn đi tiến hành trắc nghiệm tuổi, tu vi, bởi vì người tương đối nhiều, nhất thiết phải nắm bắt thời gian hoàn thành.

Trắc nghiệm đặt ở trong phòng lớn Tư Đồ gia, chẳng những 14 gia tộc có quyền biểu quyết Thiên Uy Điện đến đông đủ, ngay cả Dược sư hiệp hội cũng phái ra nhân viên tiến hành hiệp trợ.

14 gia tộc thực ra chỉ là phụ trách giám sát , chủ trì khảo nghiệm tuổi chân chính là Dược sư hiệp hội, bởi vì dính đến Tuyệt Tiên Thành, không người nào dám sơ suất, nếu không dẫn tới Tuyệt Tiên Thành tức giận, một ngón tay cắm xuống dưới toàn bộ mọi người Dã Mã Thành sẽ chết!

Trong phòng lớn rất nhiều đội ngũ thật dài, bất quá bây giờ thân phận Chu Hằng đặc thù, vẫn có thể hưởng thụ được đặc quyền nhất định, không cần xếp hàng, vừa đến tràng liền có Dược sư hiệp phái người lại đây tiến hành trắc nghiệm tuổi cho bọn Chu Hằng.

Hơn nữa còn là vị đại trưởng lão Đồ Cương!

Nguyên bản hắn không cần tự mình tới, nhưng hắn sao có thể bỏ qua cơ hội vuốt mông ngựa? Chẳng những đích thân tới, còn vận dụng đặc quyền đại trưởng lão, để Nguyên Phong cùng Lý Tú Phân lưu tại Dược sư hiệp hội.

Chỉ số thông minh của lão già không bởi vì luyện đan mà luyện ngốc chút nào.

Trắc nghiệm tuổi cần thu thập máu tươi, Dương Lan Hinh, Lâm Tài Tuấn, Lưu Hàn Diệp ba người đều thuận lợi hoàn thành, bọn họ không có một ai vượt qua 8000 tuổi, cộng thêm đều là Nguyệt Minh Hoàng, tự nhiên mỗi người quá quan.

Kế tiếp, chính là con lừa đen .

Nhìn thấy một con lừa đứng dậy, nghênh ngang đi đến trước, đặt mông ngồi xuống, dù Đồ Cương trấn định đều không kìm

nổi khóe miệng co quắp một chút, lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Người trong phòng lớn tưởng rằng con lừa đen này là thú cưng Chu Hằng, tuy rằng miệng không nói, nhưng nhìn thấy con lừa đen mặc quần bông vẫn âm thầm cười lạnh khẩu vị Chu Hằng.

Nhưng một con lừa cũng muốn tiến hành trắc nghiệm tuổi, chẳng phải là nói đầu con lừa này cũng muốn tham gia Tinh Phong Thí Luyện?

Cái này cũng thật quỷ dị đi?

– Đại, đại nhân, đầu con lừa này cũng muốn tham gia Tinh Phong Thí Luyện? Đồ Cương nhìn sang Chu Hằng, luôn có loại cảm giác không thật.

– Không được sao? Chu Hằng hỏi lại.

– Tuyệt Tiên Thành không có quy định như thế, không cho phép thú cưng tham gia thí luyện, nhưng cái danh ngạch này cứ lãng phí như vậy, có phải quá đáng tiếc hay không? Đồ Cương nói, hắn thật tâm thực lòng lo lắng cho Chu Hằng.

Thú cưng chiều không thể so cùng người!

– Lão già, ngươi mắt chó xem con lừa thấp a! Bổn tọa sao có thể là thú cưng tiểu tử khốn nạn này? Bổn tọa là điềm lành thiên địa, có thể tới tham gia Tinh Phong Thí Luyện là cho các ngươi mặt mũi, các ngươi hẳn phải cảm thấy quang vinh lớn lao! Con lừa đen nổi giận, lập tức phun lên.

– Bổn tọa văn thừa vũ đức, nhất thống thiên hạ, công truyền thiên thu, muôn đời cộng kính! .

– Bổn tọa anh tuấn tiêu sái, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở! .

– Bổn tọa… .

Đầu con lừa đê tiện này không mặt mũi không da, khoa trương chính mình thiên hoa loạn trụy, cũng để cho vẻ mặt của mọi người trở nên cực kỳ cổ quái.

Yêu thú có thể lên tiếng nói chuyện vốn là sự tình thập phần rung động, nhưng con lừa này cũng quá đê tiện , nào có yêu thú nào như vậy , mặc quần hoa không tính mà da mặt lại dầy như thế!

Yêu thú Tiên Nhân Cảnh đều hoàn toàn có linh trí, có thể thông qua thần thức trao đổi cùng người, nhưng có thể trực tiếp lên tiếng nói chuyện… Con lừa đen tuyệt đối là độc nhất!

Lúng túng nhất vẫn là Đồ Cương, trên khuôn mặt già nua bị phun toàn là nước miếng, nhưng bởi vì xem giao tình con lừa đen cùng Chu Hằng không cạn, hắn lại không dám cãi lại, còn phải cười theo, thật sự khó chịu muốn chết.

Hắn bắt đầu hối hận vì đã nịnh bợ.

Chương 577: Sấm sét liên tục, trời giáng mưa máu!

– Nói đủ rồi nhanh lấy máu! Tuy rằng Chu Hằng quen con lừa đen vô sỉ thấp hèn, nhưng dù sao đang xếp hàng trắc linh, hắn cũng không muốn đợi ở chỗ này để người ta họp thành đội vây xem.

– Phi, ngươi cho là đang giết heo sao? Con lừa đen trừng mắt nhìn Chu Hằng một cái, lúc này mới xuất ra tiểu đao cắt một chút ở chân mình, da còn không cắt, nó đã nhíu mặt hét thảm lên.

Thật vất vả mới thốt ra một giọt máu tươi, con lừa đen này dường như cha mẹ chết, nói với Chu Hằng: – Chu tiểu tử, bổn tọa đại thương nguyên khí, nhanh lấy chút đan dược cho bổn tọa ha ha! .

– Hóa Huyết Đan muốn hay không? Chu Hằng trừng mắt một cái.

Con lừa đen tuy rằng không biết Hóa Huyết Đan là gì, nhưng nghe tên không giống như là thứ tốt, vội vàng lắc đầu, dù sao nó căn bản không sợ bị người ta chế giễu.

Mọi người xung quanh đều khổ, muốn cười, nhưng Chu Hằng là Dược sư tam tinh, bọn họ dám cười như thế nào? Cái gọi là đánh chó cũng phải nhìn chủ nhân, không nhìn mặt tăng xem mặt phật, con lừa đen này không có gì giỏi, nhưng Chu Hằng lại rất giỏi!

Không đắc tội nổi!

Đồ Cương đưa giọt máu tươi vào một cái bình ngọc, nhẹ nhàng nhoáng lên một cái, bình ngọc lập tức tản phát ra thanh quang dịu dàng.

– 1300 tuổi! Hắn lập tức nói.

Con lừa đen tuy rằng là tồn tại tám chín vạn năm trước, tuy nhiên nó đã ngủ say ở trong Thời Gian Nguyên Dịch, trong khoảng thời gian này sinh mạng của nó đình trệ , bởi vậy mới có thể trắc ra 1300 tuổi.

– Con lừa, nguyên lai ngươi già như vậy! Chu Hằng lập tức nói.

– Phi, bổn tọa phong nhã hào hoa, làm sao già được?

Con lừa đen không phục nói.

– Được rồi, ngươi giỏi. Đến ta! Chu Hằng đi ra phía trước, lấy ra hắc kiếm cắt ngón tay của mình – cũng chỉ có hắc kiếm phối hợp lực lượng của hắn mới có thể dễ dàng cắt qua da tay của hắn, nếu dùng binh khí tầm thường, sẽ chỉ vỡ nát.

Hắn bài trừ một giọt máu tươi, lập tức bị Đồ Cương thu vào trong bình ngọc.

Tuy rằng trước hắn đã bài trừ một giọt máu tươi nhưng đã dùng để chế minh bài thân phận của hắn. Máu tươi tiên nhân quý báu, ẩn chứa tinh khí bản thân, mỗi một giọt đều có thể dùng để luyện dược, thiếu một giọt tuy rằng không đến mức thương gân động cốt, nhưng tổn thất một chút cũng là một điểm.

Tuy nhiên so sánh cùng cơ duyên trong Tinh Phong Thí Luyện, tổn thất một giọt huyết dịch này lại không coi vào đâu.

Đồ Cương lay động bình ngọc. Rất nhanh có hào quang màu trắng chớp động.

– A! .

Tiếng động ngạc nhiên thán phục nổi lên bốn phía.

Người tới nơi này phần lớn đã tham gia vài lần Tinh Phong Thí Luyện, đối với linh trắc nghiệm tự nhiên rất quen thuộc, thanh quang đại biểu cho 1000 đến 3000 tuổi, từ trình độ nồng đậm quyết định cụ thể hơn mấy tuổi.

Nói như vậy, có thể chính xác đến trăm tuổi. Đối với cao tới 5000, 1 vạn mà nói, mấy thập niên khác biệt cũng không việc gì.

Mà ánh sáng trắng thì đại biểu cho không vượt qua 500 tuổi. Là màu sắc đại biểu cho tuổi trẻ nhất!

Chu Hằng… nhiều nhất sẽ không vượt qua 500 tuổi!

Mặc dù mọi người cảm ứng được hắn tràn đầy khí huyết có thể biết được rất trẻ, nhưng một người không tới 500 tuổi không ngờ đã đạt đến Nguyệt Minh Hoàng, hơn nữa có được 11 vầng trăng, lại Dược sư tam tinh!

Những vầng sáng rực rỡ này làm sao có thể đồng thời ở trên thân một thanh niên chưa tới 500 tuổi?

Trên đời này thực sự có yêu nghiệt như vậy?

– Không đủ trăm tuổi! Đồ Cương run giọng nói, da mặt run rẩy, trong lòng kích động tột đỉnh!

Hắn không quan tâm Chu Hằng có thành tựu gì ở võ đạo, hắn biết Chu Hằng ít nhất có được tiêu chuẩn Dược sư tam tinh! Không đủ trăm tuổi có thành tựu như vậy. Không phải Dược Tôn chuyển thế, trên đời còn có người có thể lấy được thành tựu đáng sợ như vậy sao?

– Không có khả năng! .

– Có phải sai lầm hay không? .

Mọi người nhao nhao kêu lên, tuy rằng mọi người đều biết Chu Hằng là Dược sư tam tinh tuyệt không thể đắc tội, nhưng không đủ trăm tuổi lấy được thành tựu như vậy cũng quá kinh người!

Hoàn toàn làm cho người ta không cách nào tin nổi!

Nhưng bọn hắn cũng chỉ dám nhỏ giọng lẩm bẩm một chút, cho dù là Đồ Cương đang giúp Chu Hằng gian dối ai lại dám yết lộ ra? Lại nói Chu Hằng quả thật cực kỳ trẻ tuổi, điểm ấy từ khí huyết có thể nhìn ra được.

Người ta cho dù vượt qua trăm tuổi nhưng cũng tuyệt đối ở dưới 500 tuổi, cho dù làm lớn sự tình cũng không có khả năng đưa tới Tuyệt Tiên Thành quái trách!

Chu Hằng mỉm cười đi qua một bên, hiện tại chỉ còn lại có Hoặc Thiên .

– Đưa hắc kiếm cho ta! Hoặc Thiên nói với Chu Hằng.

Nàng dọc theo đường đi căn bản không nói chuyện nhiều, lúc này lời vàng ngọc truyền vang, lập tức khiến mọi người đều phát lên một loại cảm giác mộng huyễn mê vựng. Chỉ cảm thấy tuy rằng bộ dạng nàng không tính là tuyệt sắc tươi đẹp, nhưng thanh âm này lại cực kỳ mê người, càng có một loại khiến người ta phát lên kính sợ từ trong thâm tâm, cam tâm dâng hết thảy.

Phàm là mọi người có kiếm đều không tự chủ lấy ra từ không gian đan điền, hoặc là rút ra từ bên hông, trên lưng. Ngây ngốc vươn tay đưa về phía Hoặc Thiên.

Thẳng qua ít nhất 10 giây bọn họ mới phản ứng được, sắc mặt mỗi một người đều đại biến!

Đây quả thực tà âm!

Nếu vừa rồi Hoặc Thiên trực tiếp lên tiếng đối với bọn họ, để cho bọn họ tự sát… Bọn họ có thể làm theo hay không?

Sắc mặt của mọi người đều cực kỳ khó coi, bọn họ nghĩ tới kết quả đáng sợ nhất, đó chính là cho dù Hoặc Thiên bảo bọn hắn đi tìm chết chỉ sợ bọn họ cũng sẽ không phản kháng!

Nữ nhân này tu cái yêu pháp gì, không ngờ có thể trực tiếp ảnh hưởng thần thức!

Nếu Hoặc Thiên chỉ lẻ loi một mình, như vậy bọn họ khẳng định sẽ quần công, hoặc là bắt giữ Hoặc Thiên thu cho mình sử dụng, hoặc là đơn giản giết chết nàng, tiêu diệt mối họa trước thời hạn!

Đáng tiếc, Hoặc Thiên đi cùng Chu Hằng!

Dược sư tam tinh ai cũng không thể trêu vào!

Chu Hằng đưa hắc kiếm cho Hoặc Thiên, trong lòng có chút khó hiểu, chẳng lẽ thiên nữ tuyệt thế cũng da dày thịt chắc như hắn, không phải hắc kiếm không thể phá?

Hoặc Thiên tay phải cầm hắc kiếm, đưa tay trái tới trước ngực, vươn một ngón tay ngọc nhỏ và dài, hắc kiếm ấn vào, nhẹ nhàng xẹt qua, một đạo máu tươi lập tức trán ra!

Chu Hằng lập tức đau xót trong lòng, tuy rằng hắn biết đây căn bản không coi là cái gì, nhưng khi nhìn đến nữ nhân yêu mến đổ máu, thế nào cũng không nhịn được trong lòng hiện lên đau đến.

Uỳnh uỳnh!

Một đạo sấm sét đột nhiên vang lên. Uỳnh uỳnh, uỳnh uỳnh, uỳnh uỳnh, từng đạo lại từng đạo, vang dội toàn bộ 49 Tiên Thành. Mỗi một khối đại lục đều đang run rẩy, dường như phải đang chịu áp lực vô tận.

Uỳnh uỳnh! Uỳnh uỳnh! Uỳnh uỳnh! Uỳnh uỳnh! Uỳnh uỳnh!

Sấm sét thẳng vào lòng người, cho dù tiên nhân có thể phong bế ngũ thức, nhưng sấm sét này lại trực tiếp vang lên trong thức hải bọn họ!

Phốc! Phốc! Phốc!

Mọi người ai cũng nôn ra máu liên tục, không ai ngoại lệ, toàn bộ phòng lớn lập tức thành chỗ trào máu. Mọi người phun ra

liên tục, như thế nào cũng không áp chế được!

Không chỉ là bọn họ, toàn bộ Dã Mã Thành, toàn bộ Tây Hợi Thành, toàn bộ 49 Tiên Thành không ngoại lệ!

Mọi người đều hộc máu, càng có một loại bi thống không thể nói dâng lên ở trong lòng, dường như chính mình phạm vào cái tội ác gì không thể tha thứ, hận không thể chết tạ tội!

Sao lại thế này!

Tại sao phải như vậy?

Đây là trời phạt sao?

Không phải mọi người đều hộc máu. Còn có hai người ngoại lệ, một là Hoặc Thiên, một người … khác thì là Chu Hằng.

Chu Hằng căn bản không biết, hết thảy phát sinh định là bởi vì Hoặc Thiên!

Thiên nữ tuyệt thế ban đầu tu luyện ở Phàm giới thiếu chút nữa hút khô toàn bộ Huyền Càn Tinh, một cái phù văn làm một tồn tại ít nhất Sáng Thế Vương vỡ nát, bản thân nàng đại

biểu cho một loại cực hạn trong thiên địa!

Để cho nàng lấy máu, chính là thiên địa đều tức giận, mọi người đều phải hộc máu theo!

Nàng lưu một giọt máu. Người khác lại ói ra 3 lít không ngừng!

Rất lợi hại a!

Đồ đệ đều như vậy , nguyên chủ nhân hắc kiếm năm đó lại cường đại đến mức nào? Cùng hắn là địch, thậm chí có thể đánh giết hắn, lại là tồn tại như thế nào?

Uỳnh uỳnh! Uỳnh uỳnh! Uỳnh uỳnh!

Sấm sét vang lên 49 lần, lúc này mới hơi ngừng, mọi người đều dừng hộc máu trong cùng một lúc, nhưng một cỗ khí tức áp lực vẫn còn quay quanh ở trong lòng bọn họ, không lái đi được.

Xoạt!

Mưa màu đỏ giáng xuống từ trên trời, dường như trời cháy

máu.

– 49 lần sấm sét! .

– Trời giáng mưa máu! .

– Đây là điềm bất tường hiện ra a! .

Mỗi một góc Tiên Thành đều vang lên than nhẹ như vậy. Dù là những đại năng không thể ra ở Tuyệt Tiên Thành thì như thế nào, vẫn như cũ hộc máu ở dưới sấm sét nhiễm đỏ vạt áo, nguyên khí đại thương.

– Tiên sử có ghi, trăm vạn năm trước Tiên giới gần như băng diệt, cũng từng có sấm sét vang liên tục. Phát sinh trời giáng mưa máu! .

– Chẳng lẽ… sắp có một trường hạo kiếp phủ xuống? .

– Có phải cái ma đầu kia lại tới nữa hay không ? .

– Mưa máu bay tán loạn, có thể là người kia đã trở lại! .

– Xuất động thiên tuần đội, tra rõ việc này! .

– Gần đây thật sự bận rộn, người có được 21 vầng trăng còn không tìm được, hiện tại thiên địa lại xảy ra dị tượng, hy vọng có thể ngăn cản đúng lúc! .

Mưa máu rơi chừng nửa tiếng mới ngừng lại, trong sắc trời, diễm dương phất chiếu, dường như chưa xảy ra chuyện gì.

Lúc này áp lực quay quanh ở trong lòng mọi người mới biến mất, bọn họ hai mặt nhìn nhau, ai cũng không biết vừa mới xảy ra chuyện gì – vì cái gì bọn họ hộc máu, tại sao sấm sét đột nhiên vang lên, tại sao đột nhiên nổi lên mưa máu.

Duy chỉ có 2 người bình yên vô sự chính là Chu Hằng cùng Hoặc Thiên, có thể nói hai người bọn họ có quan hệ cùng thiên địa biến cố như vậy, nhưng dù giết bọn họ cũng không tin.

Một cái Nguyệt Minh Hoàng, một Nguyệt Minh Vương, chỉ là tiểu nhân vật giữa thiên địa, làm sao có thể bởi vì bọn họ mới dẫn tới thiên thương địa buồn?

Có lẽ trên người bọn họ có bảo vật gì có thể hộ thân đi!

Nếu bọn họ biết cho dù là đại năng Tuyệt Tiên Thành đều

đồng dạng không thoát khỏi hộc máu, vậy tuyệt sẽ không nghĩ như vậy !

– Đồ Cương, tiếp tục đi! Chu Hằng đã nhận lấy giọt máu tươi của Hoặc Thiên, chưởng khống nơi tay, khiến hắn kỳ quái là, giọt máu không hề có khối lượng!

Quả thực khó tin!

Đừng nói tiên nhân, dù là tiến vào nửa bước tiên nhân, huyết dịch cũng nặng như núi cao, một khi một giọt thoát khỏi thân thể có thể dễ dàng trấn chết một võ giả Linh Hải Cảnh!

Hoặc Thiên đã đi vào Nguyệt Minh Vương, theo lý thuyết máu của nàng không thể nào nhẹ như vậy!

Chương 578: Đồ Cương hoài nghi

Giọt máu của Hoặc Thiên này mặc dù là màu đỏ thắm, nhưng hoàn toàn không giống như một giọt máu, mà là một đoàn nước lỏng có sinh mạng, không ngừng nhẹ nhàng rung động.

Đồ Cương đi lên trước một bước, nhưng còn chưa đụng tới giọt máu này đã "phịch" một tiếng, ngã xuống, toàn thân đều run bắn lên, sắc mặt trắng bệch, "rốp, rốp, rốp", trong tiếng khớp xương nổ vang, hắn hoàn toàn nằm úp sấp sát trên mặt đất.

Loại hiện tượng này trước kia cũng thường xuyên phát sinh ở quanh thân Hoặc Thiên, nhưng theo thiên nữ tuyệt thế nhảy vào Thần Anh Cảnh, nàng đã có thể khống chế loại năng lực này, thu phóng tự nhiên. Nhưng bây giờ giọt máu tươi của nàng thoát khỏi thân thể, lại mất đi khống chế.

Khẳng định thân phận của Hoặc Thiên là tối cao tối thượng, nên một giọt máu tươi này cũng vô cùng tôn quý!

Không phải một Nguyệt Minh Hoàng nho nhỏ như Đồ Cương này có thể chịu đựng được!

Chu Hằng thở dài, lấy ra một cái bình thu giọt máu tươi kia vào.

Lập tức, dâng lên một màn hào quang màu trắng nhạt, nhưng ngay sau đó liền biến mất, rồi không tới vài giây lại phát ra màn sáng màu trắng nhạt, sau đó lại biến mất, giống như một ngọn nến đang không ngừng chao đảo trước làn gió nhẹ.

Mọi người thấy thế đều ngạc nhiên không thôi!

Tuy nhiên, trước đó phát sinh việc lạ đã đủ nhiều, nên mặc dù lần này có điều cổ quái, vẫn còn kém xa không thể sánh với 49 đạo sấm sét và trời giáng mưa máu trước đó.

Đồ Cương thật vất vả mới bò dậy, nhìn ánh sáng chợt tối chợt lóe kia, trong khoảng thời gian ngắn lại không biết nên phán đoán như thế nào.

Màn hào quang màu trắng mờ nhạt này đại biểu tuổi của Hoặc Thiên không vượt qua 500 tuổi, nhưng vì sao lại chợt lóe chợt tắt chứ? Cho tới bây giờ chưa từng gặp loại tình huống này đâu!

– Đồ Cương! Có được hay không? Chu Hằng không nhịn được hỏi.

– Được rồi, được rồi! Chưa tới 100 tuổi! Đồ Cương sau khi cả kinh liền vội vàng nói, cổ quái thì cổ quái, người ta chính là theo chân Dược Tôn đại nhân tới, cho dù có hơi châm chước một chút cũng không sao.

Hơn nữa, đó đúng là ánh sáng trắng mà, chỉ là lúc sáng lúc tắt một chút, nhưng lão già rồi, không chú ý thấy được chẳng phải là chuyện rất bình thường ư?

Hoặc Thiên nhẹ nhàng vẫy tay một cái, "vù" một giọt máu trong bình lập tức bắn ra, bay tới trong bàn tay nàng, rồi giống như trâu đất xuống biển, hòa tan vào trong làn da của nàng, không để lại chút đấu vết gì!

Đồ Cương thầm giật mình trong lòng!

Cái bình kia nhìn như bình thường, bên trong có trận pháp phức tạp, vô cùng cường đại, tuy rằng không thể dùng để đối địch, nhưng bất kỳ máu gì thu vào trong đó đều sẽ bị xé nát, lúc này mới có thể phân tích tuổi.

Thế mà giọt máu nhỏ của Hoặc Thiên này vẫn còn nguyên vẹn!

Nói cách khác, máu tươi của nàng có thể chống lại áp chế của trận pháp!

Máu huyết rời thân thể vẫn còn uy lực kinh khủng như thế ư?

Tuy rằng Đồ Cương một lòng si mê luyện đan, nhưng lão cũng không phải kẻ ngu ngốc: người xuẩn ngốc làm sao có thể trở thành Dược sư nhị tinh? Hắn lập tức ý thức được, Hoặc Thiên không đơn giản, thậm chí còn yêu nghiệt hơn so với Chu Hằng!

Lão nghĩ lại trước đó, không sao nói rõ được vì sao khi đi tới gần giọt máu lại mẹp sát đất, lại nghĩ tới 49 đạo sấm sét, nghĩ tới nỗi bi thương tận tim gan kia… dường như hết thảy điều đó đều có liên quan với Hoặc Thiên…

Không sai! Hết thảy đều bắt đầu từ lúc nàng cắt làn da của mình!

Nếu là thực sự, nữ nhân này đến tột cùng là tồn tại gì? Mà rơi một giọt máu cũng khiến cho thiên địa cùng bi thương, khiến cho mọi người cùng hộc máu… điều này cũng không thể dùng cường đại để hình dung!

Trong đầu lão hiện ra vô số ý niệm, tuy rằng nghi hoặc tầng tầng lớp lớp, nhưng lão là Dược sư, Dược Tôn đại nhân ở ngay bên cạnh, lão cũng không dám suy nghĩ tiếp!

Cứ như vậy đình chỉ, coi như lão không thấy gì cả!

Sau khi Chu Hằng bọn họ hoàn thành kiểm tra tuổi, tự nhiên lập tức rời phòng trắc nghiệm. Thời gian cũng không còn nhiều lắm sẽ tối, sáng mai Tinh Phong Thí Luyện bắt đầu rồi.

Trên đường trở về, con lừa đen rơi lại sau cùng, hơn nữa càng chạy càng chậm.

Không giống với những người khác, nó đã sớm nếm qua đau khổ với Hoặc Thiên, hơn nữa không chỉ một lần!

Lúc trước người phát hiện Hoặc Thiên cũng không chỉ một mình Chu Hằng, nó cũng tận mắt thấy một gốc cây đào nối thẳng lên trời, hóa thành một cây mầm giống thu vào trong cơ thể Hoặc Thiên. Lúc ấy đã chấn khiếp nó đến muốn ngất xỉu!

Trước đó sấm sét liên tục, mưa máu rơi vãi, nó là kẻ đầu tiên nghĩ tới chính là Hoặc Thiên, trừ nữ ma đầu này ra, không ai làm được!

Nó không sợ trời không sợ đất, nhưng lại sợ Hoặc Thiên đến tận xương tủy, nào dám quá thân cận với nàng!

– Nghỉ ngơi cho khỏe, ngày mai bắt đầu Tinh Phong Thí Luyện rồi! Dương Lan Hinh nói.

Lâm Tài Tuấn, Lưu Hàn Diệp đều về lại phòng của mình, Chu Hằng muốn nhất dĩ nhiên là theo vào căn phòng của Hoặc Thiên cùng ngủ với nàng, nhưng đó chỉ là một ý tưởng tốt đẹp! Hắn trước về tới gian phòng của mình, nhưng một lát sau liền nhảy cửa sổ ra, đi tới dưới cửa sổ phòng Dương Lan Hinh.

Cửa sổ đang đóng, nhưng sao làm khó được hắn, linh lực đẩy hư không một cái, cửa sổ liền mở ra, hắn như một con cá lội trượt vào.

Trùng hợp là, Dương Lan Hinh đang thay quần áo, từng cảnh tượng từng tư thế cực kỳ khoa trương, hoàn toàn thể hiện ra hết vẻ phong tình thành thục đẹp đẽ của nàng, cũng làm cho lửa dục của Chu Hằng dần dần bùng cháy lên.

Hắn nhảy một cái, một tay từ phía sau lưng ôm lấy vưu vật thơm ngào ngạt này, hai bàn tay mỗi bên bắt được một tòa ngọc phong cao ngất.

Dương Lan Hinh đầu tiên là cả kinh, nhưng khí tức nam nhân quen thuộc ào ào đi vào trong mũi, nàng lập tức biết người tập kích này là ai, không khỏi quở mắng: – Hôm nay ta cũng không trúng mị độc, không cần hỗ trợ của huynh!

– Cô bé ơi! Đại gia phải cướp sắc mới được! Ôn hương trong

ngực, đặc biệt trong tay còn đang nắm hai ngọc phong đẫy đà, trong nháy mắt Chu Hằng liền nổi lên phản ứng mãnh liệt, dùng bộ phận cứng rắn kia ma sát bờ mông Dương Lan Hinh.

Cảm nhận được dục vọng của Chu Hằng tăng cao, Dương Lan Hinh không khỏi mặt đỏ tới mang tai, toàn thân máu chảy xiết, dường như sắp nổ tung. Nàng kẹp chặt hai chân, nhưng một dòng hơi ấm đã theo đùi chảy xuống…

– Ngày mai đã phải bắt đầu Tinh Phong Thí Luyện, huynh thành thật một chút! Nàng cố ý quở mắng, để che giấu trạng thái của mình.

Chu Hằng cười hắc hắc, bàn tay to trước khi Dương Lan Hinh hoàn toàn kịp phản ứng đã kéo xuống cái váy nàng ngay cả đồ lót, ngón tay tìm tòi, cắn Dương Lan Hinh vành tai nói: – Thật sự là không thành thật, ướt nha!

– Huynh tên khốn nạn này! Dương Lan Hinh xoay người lại, đập liên tiếp vào ngực Chu Hằng: Người này thật đáng ghét!

Chu Hằng đẩy nàng ngã xuống giường, trong một tiếng ưm của nàng… một trận mưa rền gió dữ không thể tránh khỏi đã xảy ra…

Đợi cho mây tan mưa tạnh, Dương Lan Hinh nằm ở trên người Chu Hằng, một bàn tay ngọc nhẹ nhàng xoa xoa lồng ngực hắn, nói: – Huynh đến tột cùng bao nhiêu tuổi? Nàng chỉ biết

là Chu Hằng trẻ tuổi đến đáng sợ, nhưng cụ thể bao nhiêu thì không rõ ràng lắm.

Chu Hằng gãi đầu một cái. Từ ngày rời Nguyên Thạch Trấn hắn vốn không tính năm; mà Huyền Càn đại lục bởi vì đến gần tan vỡ, khí hậu cũng cực kỳ không ổn định, không thể theo xuân hạ thu đông để phán đoán rốt cuộc qua bao nhiêu năm.

Hắn ngẫm nghĩ rồi nói: – Đại khái chừng 24, 25 tuổi!

– Vậy so với huynh, ta đã thành lão thái thái bà rồi! Dương Lan Hinh khẽ thở dài.

Thực ra nàng có thể tham gia Tinh Phong Thí Luyện, đã nói lên nàng vẫn còn thuộc phạm trù tuấn kiệt trẻ tuổi, nhưng quả thật nàng cũng sắp 8000 tuổi, tuy rằng vẫn còn có tuổi thọ lâu dài, nhưng so với Chu Hằng thì lại chênh lệch quá xa.

– Không sao! Ta không ngại bị muội làm trâu già gặm cỏ non! Chu Hằng xoay người một cái lại đặt Dương Lan Hinh ở dưới thân.

– Đừng làm rộn nữa! Trời sắp sáng rồi! Dương Lan Hinh phát hiện Chu Hằng lại có phản ứng.

– Thời gian đủ mà! Chu Hằng vừa nói vừa nhích động thân

mình, lập tức toàn thân Dương Lan Hinh tê tái một trận, sau đó tay chân hoạt động ôm chặt lấy hắn…

…

– Các ngươi đến muộn! Lâm Tài Tuấn sắc mặt âm trầm, trong ánh mắt như muốn phun ra lửa.

Lưu Hàn Diệp cũng là vẻ mặt không chênh lệch lắm. Bọn họ đều là tay già đời chuyện trăng hoa, sao lại không nhìn ra: nét đỏ ửng vẫn còn trên gương mặt xinh đẹp của Dương Lan Hinh không có tan đi kia đại biểu cho ý nghĩa gì?

Tối hôm qua, làm không ít lần đây!

Nhìn bộ dáng xuân tình của Dương Lan Hinh kia còn chưa có tan đi, làm cho vưu vật vốn đã quyến rũ tận xương này càng lộ hết phong tình, cộng thêm vẻ mê hoặc phát ra từ trong thâm tâm kia, khiến hai người này vừa đố kỵ vừa hận vừa giận.

Bọn họ tưởng tượng tối hôm qua nam nhân ghé vào trên thân Dương Lan Hinh là chính mình?

Dương Lan Hinh sắc mặt chợt lạnh xuống, lạnh lùng đảo mắt nhìn lướt qua Lâm Tài Tuấn, vẻ không vui không cần nhiều lời.

Mặc dù nàng không có nói ra chuyện làm ác của Lâm Tài Tuấn, nhưng cũng không có nghĩa là tha thứ cho hắn! Nàng đã sớm hạ quyết tâm sau chuyến đi Tinh Phong Thí Luyện, phải lưu đày tên biểu ca này, vậy mà người kia lại còn có mặt mũi chỉ trích nàng và Chu Hằng, ngược lại đúng là ứng với một câu nói: "ác nhân cáo trạng trước".

– Tên mặt trắng cút sang một bên, bằng không Lư đại gia quất ngươi mông nở hoa bây giờ! Con lừa đen là kẻ thứ nhất đứng ra kêu lên.

Lâm Tài Tuấn tức giận đến toàn thân phát run, hắn bị Chu Hằng áp chế còn không tính, người ta là Dược sư tam tinh hắn không thể trêu vào. Nhưng con lừa đê tiện này thì tính là gì, chẳng qua chỉ là Nguyệt Minh Vương, xách giày cho hắn cũng không xứng!

Dám trách mắng hắn, không phải là ỷ vào chỗ dựa Chu Hằng ư!

Lâm Tài Tuấn không có cãi lại, Dược sư tam tinh là nhân vật hắn không thể đối kháng, nhưng nỗi oán độc trong lòng hắn lại sâu đậm thêm một phần.

Hắn nhất định phải giết chết Chu Hằng trong Tinh Phong Thí Luyện!

Năm người một con lừa ở dưới hướng dẫn của người hầu, đi tới quảng trường phía sau Tư Đồ gia trạch. Ở giữa quảng trường có một tòa truyền tống môn, nhưng lúc này cũng không có khởi động, hơn một ngàn người đã sớm chờ ở chung quanh, lặng ngắt như tờ.

Tuy rằng Chu Hằng bọn họ tới trễ nhất, nhưng chưa tới thời gian bắt đầu Tinh Phong Thí Luyện, chờ thêm nửa tiếng, năm vị lão tổ của Tư Đồ gia mới đồng loạt ra mặt, đồng thời xuất hiện còn có mười ba đại gia tộc khác của Dã Mã Thành.

Tuy rằng Dương gia được bổ nhiệm thay vị trí của Phó gia, nhưng Dương gia đang bận rộn chuyện chuyển nhà đến luống cuống tay chân, nên không có tham dự.

– Thời gian tới rồi, mọi người làm chuẩn bị cuối cùng đi! Hy vọng các ngươi đều có thể phát huy ra tiêu chuẩn tốt nhất, làm vẻ vang cho Dã Mã Thành ta! Tư Đồ Yếu Phương đại biểu Tư Đồ gia lên tiếng.

– Không được mang theo bất kỳ pháp khí không gian! Điểm ấy sớm đã nói rõ, hy vọng các ngươi không cần có tâm lý man trá, nếu không tự gánh lấy hậu quả!

– Bắt đầu đi!

Truyền tống môn mở ra, trong tiếng động "ông ông ông…", trên hai cây cột của truyền tống môn cùng phát ra một màn ánh sáng màu tím, đan vào một chỗ tạo thành một cánh cửa ánh sáng màu tím.

– Thời gian có hạn, mau chóng vào đi! Tư Đồ Yếu Phương quát lớn.

"Vù, vù, vù…" từng bóng người phóng vào bên trong truyền tống môn, vừa chìm vào phía sau màn cửa ánh sáng lập tức như trâu đất xuống biển, cũng không có vượt qua bên kia, mà trực tiếp biến mất.

– Đi! Chu Hằng tay trái nắm tay Dương Lan Hinh, tay phải dắt Hoặc Thiên. Hắn lo lắng khi mọi người xuyên qua truyền tống môn sẽ bị tách ra; về phần con lừa đê tiện tự nhiên không nằm trong lo lắng của hắn.

Chương 579: Tinh Phong Không Gian

Trong nháy mắt xuyên qua truyền tống môn, Chu Hằng hơi có chút do dự, nhưng lập tức liền nhảy vào.

Trên thân Hoặc Thiên mang theo Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, đây chính là pháp khí không gian trái với điều lệ, nhưng hắn vẫn lựa chọn tin Hoặc Thiên, nếu thiên nữ tuyệt thế này nói được, vậy nhất định có thể được.

"Vù", hắn đi vào trong truyền tống môn.

Một lực lượng mạnh mẽ không thể đỡ cuốn tới, dường như phải cắt xé chia năm xẻ bảy thân thể hắn, nhưng chỉ trong thời gian một cái chớp mắt, hắn phát hiện mình đã xuất hiện ở một địa phương xa lạ.

Đây là một bình nguyên có vẻ hoang vắng, bốn phía toàn cảnh hôn ám, đúng là vào ban đêm, trên bầu trời lại có 2 vầng trăng chiếu rọi, tản ra ánh sáng nhu hòa.

"Bịch! Bịch! Bịch!" Con lừa đen, Lâm Tài Tuấn, Lưu Hàn Diệp cũng lần lượt từ hư không té ra ngoài, cách xa chừng mười mấy trượng. Mà ở chỗ xa hơn một chút cũng có người

xuyên qua Tinh Môn rơi xuống, có người liền phóng lên, bay đi hướng bốn phương tám hướng.

– Đây chính là Tinh Phong Không Gian? Chu Hằng quay đầu hỏi Dương Lan Hinh, thực ra hắn là biết rõ còn hỏi.

– Ừm! Dương Lan Hinh gật gật đầu:

– Nơi này vĩnh viễn không có ban ngày, luôn là đêm tối!

Thật là một địa phương kỳ diệu!

Chu Hằng nhìn lên bầu trời, nói: – Có ai bay đến phía trên cùng, nhìn xem phiến tinh vũ này đến tột cùng có phải là thực tế hay không?

Dương Lan Hinh không khỏi bật cười lắc đầu, nói: – Vào nơi này, ai còn để ý tới không gian này là chuyện gì xảy ra, đương nhiên là trước tiên đi tìm tiên thảo, công pháp hoặc là lệnh phù!

Lệnh phù là trước đó sắp đặt sẵn, thu được số lượng nhiều nhất thì có thể trở thành là đầu bảng của Tiên Thành đại lục, từ đó nhận được ban thưởng của Tuyệt Tiên Thành. Vì Tuyệt Tiên Thành không có người tham gia Tinh Phong Thí Luyện, bởi vậy tổng cộng cũng chỉ có 48 người đứng đầu nhận được

khen thưởng của Tuyệt Tiên Thành.

Hoặc Thiên ngửa đầu nhìn trăng, sau đó từ từ nói: – Đó là vầng trăng của hai Sáng Thế Đế!

– Cái gì! Chu Hằng và con lừa đen đồng thời cả kinh kêu lên thành tiếng. Đối Hoặc Thiên có thể nói là bọn họ có hiểu biết phần nào, đặc biệt là nàng chưa bao giờ nói huênh hoang không đúng sự thật, một khi nàng đã nói như vậy, thì nhất định đúng như thế!

– Sáng Thế Đế còn có vầng trăng? Dương Lan Hinh không hiểu lên tiếng hỏi. Nàng cũng sớm bị mị lực của Hoặc Thiên khuất phục, tuy rằng khiếp sợ nhưng cũng tin hơn phân nửa.

Lâm Tài Tuấn và Lưu Hàn Diệp lại chưa từng thấy sự lợi hại của Hoặc Thiên, đương nhiên chỉ nghĩ là nàng đang nói khoác, trong ánh mắt lập tức lộ ra vẻ khinh miệt.

– Khi tiến vào Nhật Diệu Cảnh, tất cả trăng tròn hợp nhất, chiếu rọi thế giới bên trong! Hoặc Thiên nói.

– Nếu nói như vậy, thời điểm tiến vào Thăng Hoa Cảnh, tất cả vầng mặt trời cũng sẽ hợp lại làm một thể ư? Chu Hằng từ đó

suy ra.

– Không sai! Bất kể là số lượng của vầng trăng hay vầng mặt trời nhiều hay ít, thì đều chỉ là một quá trình, cuối cùng đều là một mặt trời một mặt trăng! Hoặc Thiên cũng không phải một lão sư giỏi, chỉ có lúc hỏi tới nàng mới giải thích.

Chu Hằng ngẩng đầu nhìn trời, lại hít ngược một hơi khí lạnh, nói: – Vầng trăng này phải to lớn cỡ nào!

Cách xa như vậy nhìn thấy đã to lớn tương đương với mặt trăng của Huyền Càn Tinh. Hai vầng trăng này thật sự lớn cỡ nào cũng có thể tưởng tượng được.

– Đây là vầng trăng của Sáng Thế Đế! Hoặc Thiên lại nhấn mạnh lần nữa.

Chu Hằng đã hiểu, vầng trăng của hắn hiện tại không có khả năng lớn như vậy, nhưng cũng không có nghĩa khi đạt tới Sáng Thế Đế cũng như vậy. Chỉ là sau khi người này chết, vầng trăng còn có thể rút lấy ra hay sao?

– Có thể! Hoặc Thiên dường như nhìn thấu ý nghĩ trong lòng Chu Hằng, hướng về hắn gật gật đầu: – Nhưng cũng không phải mỗi người đều có thể làm được!

Đương nhiên là vậy! Chỉ riêng ba chữ Sáng Thế Đế đã to lớn như như ngọn núi cao, có mấy người giết được nhân vật như vậy? Huống chi còn rút lấy ra vầng trăng của họ, đặt làm vầng trăng chiếu sáng ở trong không gian kỳ dị này.

Chu Hằng, Dương Lan Hinh, con lừa đen đều là kinh sợ cảm thán không thôi; mà trên mặt Lâm Tài Tuấn và Lưu Hàn Diệp tuy rằng không dám biểu lộ ý gì, nhưng trong lòng vốn cũng không xem lời nói của Hoặc Thiên là đúng, chỉ cho là nàng đang nói hươu nói vượn.

Mới chỉ là Nguyệt Minh Vương có thể có kiến thức gì chứ?

– Chúng ta đi được chưa? Lưu Hàn Diệp thúc giục. Bọn họ chỉ có thể ở lại trong này thời gian một tháng, lãng phí mỗi một giây đều có khả năng lỡ mất một hồi cơ duyên.

– Đi thôi! Dương Lan Hinh nói. Thủ đoạn lãnh huyết của nàng chỉ gây ở trên đầu người bên ngoài. Đối với người mình lại là đặc biệt khoan dung và yêu quý, nên quả thực nàng không muốn Chu Hằng lại có xung đột với Lưu Hàn Diệp.

Về phần Lâm Tài Tuấn lại đả thương trong lòng nàng, sau Tinh Phong Thí Luyện lần này nàng định lưu đày hắn vĩnh viễn.

Chu Hằng ngay cả Phó gia đều có thể một tay hủy diệt, tự nhiên sẽ không đặt nặng ở trong lòng hai tiểu nhân vật Lưu

Hàn Diệp cùng Lâm Tài Tuấn này. Hắn mỉm cười nắm tay Hoặc Thiên và Dương Lan Hinh sóng vai đi tới. Lúc này phần lớn người ở chung quang đều đã phóng vọt rời đi.

Cơ duyên trăm năm một lần, ai cũng không muốn lãng phí.

Bởi vì đã biết tin tức từ trước, lúc này Chu Hằng cũng hiểu biết chút đỉnh về Tinh Phong Không Gian: Không gian này rất rộng lớn, không thua gì một đại lục nhỏ. Nghe nói chính là lợi dụng tinh cầu của Tiên giới vỡ nát lúc trước làm cơ sở xây dựng.

Linh khí ở trong này cũng không nồng đậm lắm, trọng lực cũng không trầm trọng như trong Tiên Thành, nhưng chỉ trong một tháng mà muốn chạy một vòng toàn bộ địa vực này, cũng hoàn toàn là chuyện không có khả năng.

Nhiều nhất có thể tìm kiếm trong phạm vi khu vực một phần trăm, thậm chí một phần ngàn.

Tuy rằng lệnh phù sắp đặt là hoàn toàn không có quy luật, nhưng trăm vạn năm qua, phân bố tiên thảo, yêu thú thì lại có thể dò theo, chỗ nào thu lợi lớn nhất, mọi người đều biết rõ.

– Chu huynh! Ta đi trước một bước! Tư Đồ Lăng đi nhanh tới, chào hỏi Chu Hằng.

Thực ra hắn rất muốn cùng sóng vai đi với Chu Hằng, nhưng thấy bên cạnh Chu Hằng có hai mỹ nhân, hiển nhiên sẽ không thích hắn làm kỳ đà cản mũi như vậy, liền quyết đoán bỏ đi ý niệm này.

– Mời! Chu Hằng cười nói. Hắn có ấn tượng không tệ với Tư Đồ Lăng, đã xem người này là bạn tốt.

Tư Đồ Lăng ung dung cười, thân hình chợt tăng tốc, trong nháy mắt đi xa không còn bóng dáng.

Tư Đồ gia có ba danh ngạch, nhưng hắn lại đi lẻ loi một mình, chứng tỏ nội tình và hào khí của Tư Đồ gia, mỗi người đều có thể độc bá một phương!

– Muội quen thuộc với nơi này, hãy đi trước dẫn đường đi! Chu Hằng nói với Dương Lan Hinh.

Dương Lan Hinh gật gật đầu, suy nghĩ một hồi, rồi nói: – Năm rồi chúng ta không đủ thực lực, chỉ có thể đi tới những nơi gieo trồng tiên thảo…

Những lời này vừa nói ra, Lưu Hàn Diệp cùng Lâm Tài Tuấn đều là sắc mặt khó coi, không phải bọn hắn không đủ thực lực, thực tế là Dương gia không đủ thôi! Nếu bọn họ không có Nguyệt Minh Đế áp trận, lại không có trọng bảo của gia tộc ban cho, thì dựa vào cái gì để tranh đoạt với con cháu của các

nhà quyền thế khác?

Dương Lan Hinh lại dường như không thấy, tiếp tục nói: – Lần này có huynh cùng đi, chúng ta có lòng tin tranh đoạt với mọi người một phen!

– Vậy cũng chưa chắc! Lưu Hàn Diệp ở một bên lạnh lùng nói chen vào: – Nơi này không chỉ có người của Dã Mã Thành chúng ta, mà còn có anh hào của tám thành lớn khác. Người ta cũng không biết Chu huynh là Dược sư tam tinh!

Nguyên vốn hắn không có tư cách xưng huynh gọi đệ với Chu Hằng, nhưng ai bảo Chu Hằng sáp với Dương Lan Hinh, liên đới bối phận đều thấp hơn mấy bậc. Lưu Hàn Diệp vốn cũng không ưa thích Chu Hằng, dĩ nhiên cũng không cam lòng tôn xưng đối với Chu Hằng.

Dương Lan Hinh thầm lắc đầu, Lưu Hàn Diệp chỉ biết một mà không biết hai: Chu Hằng cũng không chỉ là Dược sư tam tinh, mà còn là Nguyệt Minh Hoàng 14 luân!

Điểm ấy, ngay cả lão tổ của các nhà quyền thế ở Dã Mã Thành cũng không biết, bọn họ chỉ biết Chu Hằng là 11 vầng trăng, nhưng không biết sau khi Chu Hằng huỷ diệt Phó gia đã tiến thêm một bước.

Vầng trăng của Chu Hằng vô cùng tinh thuần, 14 vầng trăng hoàn toàn có thể so sánh với Nguyệt Minh Đế 3 luân thậm chí

là 4 luân; cộng thêm hắn nắm giữ tiên thuật thì dù là gặp Nguyệt Minh Đế đỉnh phong đều không nhất định sẽ chịu thiệt!

Bởi vậy, cho dù người khác không biết hắn là Dược sư tam tinh thì sao chứ? Thực lực của bản thân hắn cũng đủ để ngang dọc ở trong này.

– Nói đến anh hào, nghe nói Cổ Tinh Thành xuất ra một nhân vật khó lường; khi ở Nguyệt Minh Hoàng liền có 10 vầng trăng, mà hiện giờ còn tiến vào Nguyệt Minh Đế. Nghe nói hắn vừa đột phá Nguyệt Minh Đế đã có được hai vầng trăng, hiện tại đã là Nguyệt Minh Đế 4 luân! Dương Lan Hinh chợt lên tiếng nói.

– Không sai! Người nọ tên là Nguyên Thiếu Hoàng! Khoảng hơn 70 năm trước không biết từ nơi nào nhảy ra, bây giờ được Lý gia của Cổ Tinh Thành chọn làm con rể. Không ít người đều cho rằng người này chắc chắn đoạt được vị trí đầu của Tinh Phong Thí Luyện lần này! Lưu Hàn Diệp tiếp lời nói.

Lâm Tài Tuấn cũng không cam yếu thế, nói: – Nguyên Thiếu Hoàng cũng là mọi người công nhận, có thể trong vòng ngàn năm đột phá lên Nhật Diệu Vương! Lý gia đúng là nhặt được một khối bảo mà!

– Nghe nói con gái của Lý gia kia cũng là một mỹ nữ nổi danh, lúc trước còn có con cháu của Nhật Diệu Vương tới cầu hôn! Lưu Hàn Diệp lại chuyển đề tài nói về người nữ. Hắn tự nhận cũng không có làm chuyện gì trái với lương tâm, tự

nhiên cũng không hề cố kỵ.

– Hà hà… Làm người nhà của Nhật Diệu Vương làm sao uy phong bằng chính Nhật Diệu Vương! Hơn nữa, Nguyên Thiếu Hoàng người này thiên phú trác tuyệt, Nhật Diệu Vương cũng không phải điểm cuối của hắn, thậm chí hắn có thể trở thành nhân vật Nhật Diệu Đế!

Bởi vì cực kỳ khó chịu với Chu Hằng, Lưu Hàn Diệp khen ngợi Nguyên Thiếu Hoàng không dứt miệng, không ngoài dụng ý đả kích Chu Hằng.

Cái gọi là không sợ không biết hàng, chỉ sợ hàng so với hàng, Dược sư tam tinh là rất lợi hại, nhưng dù lơi hại mấy cũng không hơn được Nhật Diệu Đế!

– Nghe nói người này cũng chỉ chừng 2000 tuổi! Lâm Tài Tuấn cũng nắm lấy cơ hội lên tiếng.

Nhưng khi nói ra câu này, hắn và Lưu Hàn Diệp đều giật mình.

Nguyệt Minh Đế 2000 tuổi quả thật có thể nói là yêu nghiệt, nhưng ở trước mặt bọn họ còn có một Nguyệt Minh Hoàng không tới 100 tuổi! Tuy rằng khoảng cách còn kém một cấp, nhưng người ta chỉ dùng không tới 100 năm liền tu đến Nguyệt Minh nhị trọng thiên, vậy muốn tiến thêm một bước thì cần bao lâu chứ?

Có khả năng mấy trăm năm, cũng có thể ngắn hơn!

– Có gì đặc biệt hơn người! Cho bổn tọa 10 năm, nhất định bổn tọa có thể tiến vào Nhật Diệu Vương! Con lừa đen hừ hừ nói.

Lưu Hàn Diệp cùng Lâm Tài Tuấn đồng thời "hừ" một tiếng, nhưng không có lên tiếng. Bọn họ cũng đều biết con lừa đen này da mặt dày không biết sỉ diện, tranh cãi với nó đúng là không khôn ngoan.

Chu Hằng thì lại hoàn toàn tin tưởng con lừa đen, bởi vì Thiên Địa Quả con lừa đê tiện này ăn vào lúc trước, hiện đã bắt đầu chân chính phát huy tác dụng. Đủ tư cách để Hoặc Thiên gọi một tiếng bảo vật thì sao có thể không lợi hại?

Hơn nữa con lừa đê tiện này đi tới Tiên giới không tới nửa năm đã nhảy trở thành Nguyệt Minh Vương 5 luân, nếu như nó luôn luôn bảo trì tốc độ như vậy, trong vòng mười năm trở thành Nhật Diệu Vương ngược thật không phải khoác lác.

– Chúng ta đi Cửu Thú Cốc đi! Dương Lan Hinh suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng quyết định phương hướng là đi tới trạm thứ nhất.

– Cửu Thú Cốc có một cây Nguyệt Hoa Liên cũng đã thành thục, nếu chúng ta có thể lấy được, có thể giúp cho tu vi mỗi người chúng ta đều tăng lên một cấp bậc!

Nghe nói đến tên Nguyệt Hoa Liên, Lưu Hàn Diệp cùng Lâm Tài Tuấn đồng thời lộ ra vẻ mặt tham lam.

Chương 580: Nguyệt Hoa Liên

– Nơi này có yêu thú hoành hành, nếu Nguyệt Hoa Liên kia đã thành thục, chẳng lẽ không bị yêu thú lấy đi ư? Chu Hằng kỳ quái hỏi.

Đây là chuyện rất rõ ràng!

Yêu thú Tiên cấp đã hoàn toàn mở ra linh trí, sao có thể trơ mắt nhìn bảo vật ở phía trước mà không lấy? Còn nữa, đừng nói là yêu thú Tiên cấp, cho dù là yêu thú thông thường cũng sẽ theo bản năng hái ăn tiên quả linh thảo.

– Ở địa phương khác quả thật sẽ phát sinh chuyện như vậy, nhưng ở trong này, sẽ không! Dương Lan Hinh lắc lắc đầu, mỉm cười nhìn Chu Hằng, dường như muốn cho Chu Hằng cấp bách khó dằn nổi, chủ động truy hỏi mình.

Chu Hằng mỉm cười, chỉ là nhìn vào gương mặt xinh đẹp như hoa như ngọc của Dương Lan Hinh, sau đó ánh mắt dời xuống phía dưới, nhìn vào cần cổ trắng như tuyết của nàng, sau đó đến bộ ngực đầy đặn cao ngất…

Gương mặt xinh đẹp của Dương Lan Hinh không khỏi đỏ lên,

ánh mắt này dường như là một bàn tay thô lỗ xoa nắn bộ ngực của nàng, tràn đầy tính xâm lược, làm nàng không tự chủ được nhớ tới trường đại chiến mới chấm dứt sáng sớm hôm nay, dư vị đó đến bây giờ đều còn chưa tiêu tan đây!

Nàng cũng không dám để cho Chu Hằng tiếp tục nhìn xuống phía dưới như vậy, nếu không khẳng định nàng sẽ vui mừng dấn thân vào vòng tay ôm ấp của Chu Hằng! Giữa nam nữ đúng là kỳ quái như thế, trước khi chưa có làm chuyện kia thì rụt rè đủ cách, chỉ khi nào vượt qua thì lại khó kiềm chế.

– Bởi vì chung quanh tiên thảo ở trong này đều có cấm chế, chỉ có người lấy được lệnh phù mới có thể thông qua! Nói chuyện không phải Dương Lan Hinh, mà là Lưu Hàn Diệp. Hắn thật sự chịu không nổi hai người công nhiên tán tỉnh ở trước mặt hắn.

Chu Hằng nhìn cũng không có nhìn hắn, lại hỏi tiếp Dương Lan Hinh: – Yêu thú Tiên cấp đã mở ra linh trí, chúng nó sẽ không tìm ra lệnh phù được sao?

Không như người thí luyện tiến vào nơi này chỉ có một tháng, yêu thú thì luôn luôn ở trong này, chúng có đầy đủ thời gian tìm được lệnh phù.

– Chúng tìm được cũng vô dụng! Lần này Dương Lan Hinh cũng không có tiếp tục làm eo, giải thích: – Sinh sống lâu dài ở nơi này đều sẽ lây dính khí tức đặc thù. Chúng lấy được lệnh phù cũng không dùng được, ngược lại sẽ làm cho lệnh phù phát sinh bùng nổ, chính mình xương cốt cũng không còn!

Thì ra là thế!

Chu Hằng ngẫm nghĩ một lúc lại nói: – Như vậy sau khi ta lấy được lệnh phù không nộp lên, tích lũy vài lần không phải có thể chắc chắn lấy được hạng nhất sao?

– Vấn đề của huynh thật đúng là nhiều!

– Cảm thấy kỳ quái tự nhiên muốn hỏi thôi!

– Lệnh phù rời khỏi nơi này, nhiều nhất chỉ có thể tồn tại ba ngày, đến lúc đó đồng dạng sẽ tự bạo, huynh có muốn lưu giữ tai họa như vậy không? Dương Lan Hinh cười tủm tỉm nhìn Chu Hằng, nói.

Chu Hằng gật gật đầu. Hắn vừa nghĩ tới liền có thể nghĩ ra chỗ sơ hở, không có lý nào người ta trăm vạn năm cũng không nghĩ tới! Có lẽ ngay từ đầu quả thật có lỗ hổng như vậy, nhưng phát hiện khẳng định sẽ bổ túc, không để lại chỗ trống cho người sau chui qua nữa.

Tinh Phong Thí Luyện đến bây giờ đã có trăm vạn năm lịch sử, hẳn là vô cùng thành thục.

– Nói như vậy, chúng ta trước phải đi tìm một tấm lệnh phù? Hắn nói.

– Ừm! Dương Lan Hinh gật gật đầu: – Cái này dễ làm, tuy rằng lệnh phù phân bố không có quy luật gì cả, có khả năng trong một đống bụi cỏ liền có một tấm. Nhưng có một điều có thể khẳng định: chỗ có yêu thú hung mãnh thì tất nhiên có lệnh phù!

– Này… này… này! Nói hồi lâu, Nguyệt Hoa Liên kia đến tột cùng là vật gì? Con lừa đen hai mắt sáng lên hỏi, nước miếng đã chảy "lộp bộp".

Lại nghe nhắc tới tên Nguyệt Hoa Liên, Lưu Hàn Diệp cùng Lâm Tài Tuấn cũng một lần nữa kích động, toàn thân đều vì vậy mà run rẩy.

– Nguyệt Hoa Liên đối với tu giả Nguyệt Minh Cảnh mà nói chính là dị bảo chân chính. Ăn một đoạn ngó sen là có thể gia tăng một vầng trăng. Hơn nữa… Ít nhất có thể giúp cho tu giả có được 8 vầng trăng! Dương Lan Hinh nghiêm túc nói.

Bỗng không gia tăng một vầng trăng? Hơn nữa ít nhất có được 8 vầng trăng?

Chu Hằng hơi động tâm, đây đúng là thứ tốt đây!

Nếu hắn có thể ăn vào, với yêu nghiệt hắn không nhìn rào cản cảnh giới, vậy không phải có thể trực tiếp đột phá vào Nhật Diệu Cảnh sao?

– Bảo vật như vậy, đối với các gia tộc ở Tuyệt Tiên Thành cũng có thể xem là chí bảo chứ?

Chu Hằng nói.

– Tinh Phong Không Gian chính là đại năng của Tuyệt Tiên Thành tạo thành, đối với các nhà quyền thế đỉnh cao ở Tuyệt Tiên Thành, Nguyệt Hoa Liên cũng không tính là Tiên bảo đỉnh cao! Dương Lan Hinh sau khi suy nghĩ một chút, mới thận trọng nói.

Chu Hằng suy nghĩ, điều này có đạo lý, nếu người ta đã có năng lực thành lập một Tinh Phong Không Gian, thì tại sao không thể thành lập mười, một trăm cái cho gia tộc của mình chứ? Kể từ đó, trình độ quý báu của Nguyệt Hoa Liên đối với những gia tộc đỉnh cao kia, tất nhiên giảm xuống thật nhiều.

– Tuy nhiên, dưới Tuyệt Tiên Thành, những gia tộc khác khẳng định sẽ xem Nguyệt Hoa Liên là chí bảo, thứ này dùng để bồi dưỡng tộc nhân thế hệ trẻ đúng là vô cùng lợi hại!

Dương Lan Hinh chuyển đề tài, còn nói thêm.

Chu Hằng trầm ngâm một hồi, nói: – Giới hạn trong mệnh lệnh của Tuyệt Tiên Thành, gia tộc Nhật Diệu, Thăng Hoa, Sáng Thế Cảnh đều chỉ có thể đợi ở trong khu vực Tiên Thành đặc biệt, không thể tham gia Tinh Phong Thí Luyện của các Tiên Thành khác, nhưng…

– Nhưng bọn họ có thể phái ra tộc nhân trẻ tuổi tiến vào Tiên Thành bậc thấp, nhận lấy danh ngạch Tinh Phong Thí Luyện, cạnh tranh với người của Tiên Thành bậc thấp! Dương Lan Hinh tiếp lời nói.

Chu Hằng gật gật đầu:

– Có lẽ, Nguyên Thiếu Hoàng kia chính là người của Tiên Thành bậc cao xuống!

Dương Lan Hinh, Lâm Tài Tuấn, Lưu Hàn Diệp đều là trong lòng chợt ngưng trọng. Điều này quả thật rất có khả năng! Nguyên Thiếu Hoàng kia xuất hiện cực kỳ đột ngột, hình như là từ trong tảng đá nhô ra, nếu như nói là tộc nhân ưu tú của Tiên Thành bậc cao phái xuống, ngược lại dễ giải thích hơn.

Ba người không khỏi đều đưa mắt nhìn trên thân Chu Hằng, thực ra tên này cũng phù hợp với điểm đặc thù như vậy, chẳng lẽ cũng là từ Tiên Thành bậc cao xuống?

Dương Lan Hinh cùng Lâm Tài Tuấn lập tức thầm lắc đầu phủ nhận: Khi Chu Hằng xuất hiện xác định chỉ mang theo khí tức vừa mới đột phá Nguyệt Minh Vương, hơn nữa bọn họ gặp nhau cũng rất ngẫu nhiên, nếu nói đây là Tiên Thành bậc cao bày ra bố cục: cũng quá không đáng tin.

Hoặc Thiên đối với hết thảy đều không để ở trong lòng, nàng chỉ cúi đầu nhìn mặt đất, vẻ mặt hơi có phần chuyên chú, dường như sắp phát sinh điều gì. Nhưng con lừa đen lại cấp bách khó dằn nổi, nó đầy đầu đều là bảo vật, kêu lên: – Nhanh lên xuất phát, bằng không Nguyệt Hoa Liên sẽ bị người đoạt mất!

– Đây là của bổn tọa! Nó nói xong liền tung ra bốn vó chạy tới trước, trong nháy mắt đã biến thành một cái điểm đen nhỏ, rồi biến mất ở phương xa. Thế nhưng chỉ qua mười giây, ở phương xa lại xuất hiện một cái điểm đen nhỏ, con lừa đen chạy như điên trở về, “phù phù” thở hổn hển.

– Con lừa! Sao ngươi chạy trở lại rồi?

– Phì! Bổn tọa không biết chỗ đâu!

– Ha ha ha…

Mọi người đều cười ha hả, có con lừa đen đê tiện này đùa giỡn

ít nhất sẽ làm cho toàn trường rất vui vẻ.

– Nếu Nguyên Thiếu Hoàng là Tiên Thành bậc cao phái tới, khẳng định người giống như vậy không chỉ một mình hắn! Sau khi đi tới trước một đoạn đường, Dương Lan Hinh đột nhiên nói.

– Không sai! Những người khác đều gật đầu đồng ý.

Trước kia Tiên Thành bậc cao chắc chắn sẽ không nhúng tay vào Tinh Phong Thí Luyện của Tiên Thành bậc thấp, bởi vì bảo vật không đủ để bọn họ động tâm. Nhưng Nguyệt Hoa Liên thì khác, mặc dù loại vật này đối với tu giả bậc cao không có chỗ dùng, nhưng dùng để bồi dưỡng tộc nhân thế hệ trẻ lại là lợi khí vô cùng sắc bén!

Trong Tinh Phong Thí Luyện lần này, Nguyệt Hoa Liên chính là thời kỳ thành thục, khẳng định sẽ dẫn tới vô số người mơ ước!

Một đoạn ngó sen liền có thể sinh ra một vầng trăng, hơn nữa ít nhất có thể giúp cho tu giả có được 8 vầng trăng. Loại ưu đãi này nhưng còn có thể tích lũy đến cảnh giới kế tiếp! Cũng giống như Chu Hằng khi ở Nguyệt Minh Vương có được 21 vầng trăng khuyết đáng sợ, khi thành tựu Nguyệt Minh Hoàng là có thể trực tiếp có được 8 nửa vầng trăng!

Càng là cảnh giới cao, giá trị của Nguyệt Hoa Liên này cũng

càng cao! Nguyệt Minh Đế hình thành một vầng trăng, nhất định độ khó phải cao hơn gấp mười lần Nguyệt Minh Vương, nhưng Nguyệt Hoa Liên lại có thể không nhìn sai biệt cảnh giới như vậy.

Giống như Thanh Hoa Đan tuy rằng có thể cấp tốc trở thành Nguyệt Minh Vương, nhưng đối với Nguyệt Minh Hoàng mà nói hiệu quả sẽ kém gấp trăm lần; còn đối với Nguyệt Minh Đế thì hầu như không có hiệu quả!

Bởi vậy, Nguyệt Hoa Liên đối với những gia tộc trong Tiên Thành bậc cao không thiếu Thanh Hoa Đan kia cũng là dị bảo quý báu!

– Chu tiểu tử! Nếu ngươi có thể tìm cách lấy được Nguyệt Hoa Liên giao cho bổn tọa để luyện chế, thì một đoạn ngó sen có thể luyện chế mười viên đan dược. Hơn nữa mỗi viên đan dược đều có thể gia tăng một vầng trăng, hiệu quả không giảm! Hỏa Thần Lô đột nhiên ở trong đan điền Chu Hằng lên tiếng.

Cái lò luyện đan này nhận được bảo đảm của Chu Hằng, có cơ hội sẽ tìm dị hỏa cho nó ăn, bởi vậy hiện tại tên này cũng có quan hệ rất tốt với Chu Hằng, lập tức liền nhảy ra làm Mao Toại tự đề cử mình.

Chu Hằng mừng rỡ, hắn biết loại thiên tài địa bảo này cho dù hoàn toàn thành thục cũng không có khả năng có mấy đoạn, hắn lại đa mang trong nhà nhiều người như vậy làm sao đủ phân phối? Bây giờ nghe Hỏa Thần Lô nói như thế dĩ nhiên là

quá đỗi vui mừng.

Hoặc Thiên hơi nghiêng đầu, nhìn thoáng qua bụng Chu Hằng, không có nói gì, rất nhanh lại dời mắt đi, một lần nữa cúi đầu nhìn dưới mặt đất, dường như nơi đó sắp mọc ra một đóa hoa.

– Quái quái! Chu tiểu tử! Nữ nhân bên cạnh ngươi này là ai vậy? Như thế nào vừa liếc mắt nhìn bổn tọa một cái, bổn tọa giống như toàn thân đều sắp nổ tung vậy! Hỏa Thần Lô đột nhiên run giọng nói.

– Vợ ta! Chu Hằng mặt dày mày dạn nói, dù sao là đang dùng thần thức kết nối với Hỏa Thần Lô, những người khác vốn không nghe được.

Nhớ ngày đó hắn có thể thu phục Hỏa Thần Lô cũng là lợi dụng Cốt phù của Hoặc Thiên cho hắn, chỉ là một góc phù văn đã làm Hỏa Thần Lô kêu cha gọi mẹ, huống chi là bản thân Hoặc Thiên? Người ta nhưng có 206 cái phù văn hoàn chỉnh đấy!

– Vợ của ngươi quá bưu hãn đi! Ngươi không chịu nổi đâu, tốt hơn là mau mau bỏ vợ đi!

Hỏa Thần Lô bị thiệt thòi môt cái, chỉ cần vừa cảm ứng được Hoặc Thiên nó liền có loại cảm giác sợ hãi giống như con chuột gặp mèo, lập tức đưa ra một đề nghị cho Chu Hằng.

– Nói hưu nói vượn nữa, ta đem ngươi ra bên ngoài giao cho nàng! Chu Hằng đe dọa.

Hỏa Thần Lô “ong ong” run rẩy, thành thực lại.

Chu Hằng chợt động trong lòng, nói: – Ngươi có từng nghe nói qua tên Hoặc Thiên không?

– Hoặc Thiên? Dường như có điểm quen thuộc! Hỏa Thần Lô thì thào nói.

– A! Mau nói ta nghe!

– Quên rồi! Hỏa Thần Lô trả lời rõ ràng gọn gàn.

– Ngươi một cái lò luyện đan bể nát cũng biết quên ư? Chu Hằng nổi giận.

– Hắc hắc… Bổn tọa không phải luyện đan thì ngủ, đâu thèm để ý những chuyện khác! Tuy nhiên bổn tọa quả thật ngẫu nhiên nghe chủ nhân trước kia đề cập tới tên Hoặc Thiên, dường như hết sức kính sợ! Hỏa Thần Lô nói.

Chu Hằng nhướng mày, hắc kiếm nhất mạch rốt cuộc là nhân vật gì ở Tiên giới? Hắn từng hỏi qua Dương Lan Hinh, hỏi qua Đồ Cương, hỏi qua Tư Đồ Yếu Phương… bọn họ đều chưa từng nghe nói qua tên Hoặc Thiên, cũng không biết bất cứ chuyện gì về nguyên chủ nhân của hắc kiếm.

Nhưng rõ ràng trên khối Tiên đại lục rơi xuống Phàm giới kia có Đạo tràng tử địch của Hoặc Thiên, chứng tỏ Hoặc Thiên có liên quan với Tiên giới, mà sao có thể một chút tin tức đều không tìm ra được?

Chương 581

Chương 584 Chậm một bước

Tiên giới ở trăm vạn năm trước gần như bị tai nạn ngập đầu, nghe nói đã chết rất nhiều rất nhiều người, mà cho dù là Sáng Thế Đế cũng chỉ có được thọ nguyên dài nhất 30 vạn năm, vốn cũng không có người trải qua thời đại kia sống đến bây giờ.

Vậy đến tột cùng trường tai nạn là phát sinh như thế nào, đến tột cùng là ai đại chiến với ai, đã hoàn toàn không thể tra xét!

Hoặc Thiên, nguyên chủ nhân của hắc kiếm dường như chưa từng xuất hiện ở Tiên giới, mà tử địch của Hoặc Thiên kia cũng y như vậy! Trăm vạn năm trước trong Tiên giới có tồn tại Đạo tràng của nàng ta, nhưng bây giờ cũng không sao tìm thấy được!

Dù tính trận đại chiến trăm vạn năm trước, các cường giả tuyệt thế đó đồng quy vu tận, nhưng cường giả như vậy sao có thể biến mất vô thanh vô tức như thế? Vạn Cổ Đại Đế biến mất 10 vạn năm còn có anh danh truyền lưu, mà tu giả của Tiên giới thọ nguyên dồi dào. Đối với Sáng Thế Đế sinh mệnh lâu dài nhất mà nói, trăm vạn năm cũng chỉ là truyền thừa ba đời bốn đời, làm sao có thể biến mất hoàn toàn như thế?

Chẳng lẽ nói, một đoạn lịch sử này là cấm kỵ, chỉ nắm giữ ở trong tay một ít người?

Không sai! Trăm vạn năm đối với thọ nguyên của Sáng Thế Đế không tính là quá lâu, nhưng đối với tu giả Tây Hợi Thành thì trăm vạn năm ít nhất là kế thừa 30 đời, 40 đời, rất nhiều bí văn thất truyền cũng là chuyện rất bình thường.

Nên muốn dọ thám biết tin về Hoặc Thiên cùng nguyên chủ nhân của hắc kiếm, nhất định phải tìm tới Tiên Thành bậc cao, thậm chí phải là Tuyệt Tiên Thành, hơn nữa còn là số ít vài gia tộc có Sáng Thế Đế truyền thừa liên tục nhiều đời.

Chu Hằng nén xuống suy nghĩ trong lòng, cùng mọi người bay đi về hướng phương nam. Bởi vì nơi này trọng lực biến đổi giảm đi rất nhiều, tốc độ của bọn họ tự nhiên cũng tăng nhiều. Dựa thep phỏng chừng của Dương Lan Hinh, có thể một ngày sau bọn họ sẽ tới Cửu Thú Cốc nơi Nguyệt Hoa Liên sinh trưởng.

Cửu Thú Cốc cộng tất cả có chín con yêu thú cấp Nguyệt Minh Đế đỉnh phong tọa trấn, bởi vậy mới có tên là Cửu Thú Cốc, mà muốn có được Nguyệt Hoa Liên nhất định phải thông qua địa bàn của chín con yêu thú Nguyệt Minh Đế đỉnh phong này!

Chín con yêu thú tuy rằng cùng là Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, nhưng cảnh giới cũng không có nghĩa là chiến lực, yêu thú tọa trấn sau cùng có thực lực ít nhất là gấp mười, thậm chí là gấp trăm lần con thứ nhất!

Chúng không thể rời đi Cửu Thú Cốc, bởi vì tồn tại của chúng có ý nghĩa là tọa trấn, trông coi, tạo phiền toái cho tu giả tiến vào tìm kiếm bảo vật. Tu giả chết không sao, sau trăm năm còn có người sau đến.

Mà chúng chết đi cũng không có vấn đề gì, đại năng của Tuyệt Tiên Thành sẽ bắt yêu thú khác để bổ sung vào!

Tu giả ở tầng trên xem ra, đây chỉ là một trường thí luyện, nhưng với tu giả hạ tầng mà nói: đây là một lần hành trình liều mạng.

Chỉ một ngày sau, bọn họ tới Cửu Thú Cốc.

Cửu Thú Cốc ở vào trung tâm mảnh đại lục này. Tuy rằng 9 thành lớn xuyên qua truyền tống môn đi vào nơi này vị trí mỗi nơi không giống nhau, nhưng tới nơi này cần phải hao phí thời

gian thì lại bằng nhau: Nguyệt Hoa Liên chính là bảo vật giá trị nhất trong Tinh Phong Không Gian này!

Đương nhiên, bởi vì Nguyệt Hoa Liên phải 3 vạn năm mới thành thục một lần, bởi vậy nơi này bình thường không có người lui tới, chỉ đến thời điểm Nguyệt Hoa Liên thành thục mới dẫn tới các lộ nhân mã khắp nơi.

Mặt khác, bởi vì chín con yêu thú Nguyệt Minh Đế đỉnh phong tọa trấn nơi này, đại biểu cho khiêu chiến độ khó nhất, nên số lượng lệnh phù ở nơi này cũng nhiều nhất, cho dù bình thường không có nhân tố Nguyệt Hoa Liên cũng sẽ hấp dẫn một ít người tới khiêu chiến.

Nhưng lần này, quần hùng nối tiếp nhau ào tới!

Chu Hằng là Nguyệt Minh Hoàng 14 luân, cho dù là đối mặt với Nguyệt Minh Đế 7 luân cũng có sức đánh một trận, nhưng đừng nói là Nguyệt Minh Đế 7 luân, dù là Nguyệt Minh Đế 4 luân, 5 luân hắn cũng không có nắm chắc phần thắng!

Đây không phải là đơn đả độc đấu, hắn chỉ cần giết một người là được, mà là sẽ đối đầu với số trăm, thậm chí hơn một ngàn người khiêu chiến!

Hắn có con bài chưa lật, Lăng Thiên Cửu Thức, một ít linh hỏa trong Hỏa Thần Lô… đều có thể giết chết Nguyệt Minh Đế cấp bậc đỉnh phong, nhưng người ta vì tranh đoạt Nguyệt Hoa Liên mà đến sao có thể không có chuẩn bị?

Nếu đoán không sai, khẳng định có mấy người là đến từ Tiên Thành bậc cao, trên người bọn họ tất nhiên có Tiên khí bậc cao, đủ để tạo thành uy hiếp cho Chu Hằng!

Duy nhất để Chu Hằng có nắm chắc chính là: bên cạnh hắn còn có Hoặc Thiên!

Thiên nữ tuyệt thế vừa ra mặt, ai có thể tranh phong cùng?

Chu Hằng không thích mượn lực lượng người khác, nhưng ngẫu nhiên mượn dùng một chút cũng không sao, đặc biệt là loại thời điểm đoạt bảo này.

Cửu Thú Cốc rất rộng lớn, tổng thể là một hẻm núi hẹp dài, chia thành 9 đoạn, mỗi một đoạn đều có một con yêu thú cấp bậc Nguyệt Minh Đế đỉnh phong tọa trấn. Giữa chúng với nhau nếu muốn cũng không xâm phạm nhau được, bởi vì mỗi một đoạn hẻm núi đều bị trận pháp chia cách, chỉ có nhận được lệnh phù mới có thể thông qua.

Hơn nữa, cách mỗi trăm năm, cũng chính là bắt đầu một lần Tinh Phong Thí Luyện mới. Chín đạo cấm chế này trước hết phải dùng lệnh phù đặc biệt mở đầu, sau đó mới có thể dùng hết thảy lệnh phù thông qua.

Lệnh phù đặc biệt này là do chín con yêu thú phân biệt trông coi, muốn có được nhất định phải giết chết chúng nó!

Chu Hằng năm người một con lừa đều lập tức vào cốc, nhưng khi bọn hắn tới cuối đoạn hẻm núi thứ nhất, thì không có phát hiện con yêu thú trấn giữ nơi này, chỉ có hai sợi xiềng xích trống rỗng. Xiềng xích trên mặt đất thì nhuộm máu đỏ tươi, trên mặt đất có vô số thịt nát xương trắng.

- Con yêu thú kia bị giết rồi! Dương Lan Hinh lập tức nói: - Vốn nó bị xiềng xích trói chặt ở trong này, trấn thủ thông đạo. Xem theo tình hình nơi này, hẳn là con yêu thú không địch lại đã bị giết!

Chu Hằng gật gật đầu, bốn phía vách núi khắp nơi đều có dấu vết vỡ vụn, trên mặt đất cũng có một cái hố sâu, dấu vết còn rất mới, hiển nhiên là trước đây không lâu vừa xảy ra một hồi đại chiến.

Hắn thử dùng năm phần lực lượng công kích trên mặt đất, lập tức bị hắn đánh ra một cái hố sâu, nhưng so với hố sâu kia thì

ít nhất phải nhỏ hơn hai phần ba.

Lực lượng của hai bên ác chiến đều cường đại hơn hắn!

Tuy rằng lực lượng cũng không có nghĩa là chiến lực tuyệt đối, nhưng lực lượng lại là một bộ phận trọng yếu nhất của chiến lực. Hết thảy Tiên pháp mất đi lực lượng duy trì chẳng khác nào như vật vô dụng!

Chu Hằng nhíu mày: nếu hắn muốn giết Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, Lăng Thiên Cửu Thức cùng dị hỏa của Hỏa Thần Lô cũng có thể làm được, nhưng Hỏa Thần Lô chỉ có thể sử dụng một lần, mà Lăng Thiên Cửu Thức dùng một lần hắn phải cần rất nhiều thời gian để khôi phục.

Mặt khác hắn cũng có thể dùng Tấn Vân Lưu Quang Bộ để du đấu, rồi dùng Bách Quỷ Kiếm kéo dài thời gian làm đối thủ kiệt lực.

Nhưng mọi người tiến vào Tinh Phong Không Gian thời gian là giống nhau, cho dù đối phương nhanh hơn thì có thể có bao nhiêu thời gian chứ? Chỉ một chút thời gian như vậy đã giết chết một con yêu thú cấp bậc Nguyệt Minh Đế đỉnh phong: thực lực này thật đúng là không tầm thường!

Dường như gặp được đối thủ rồi!

Chu Hằng bắt đầu hưng phấn, người giết chết con yêu thú cửa thứ nhất này khẳng định là một kình địch!

- Lệnh phù đặc biệt khẳng định đã bị người phía trước cầm đi, chúng ta quay lại tìm lệnh phù khác đi! Dương Lan Hinh nói, nàng lãnh đạo Dương gia nhiều năm, đương nhiên có ý nghĩ và năng lực ứng biến rất tốt.

Những người khác đều gật đầu. Địa phương yêu thú trấn giữ có lệnh phù đặc biệt mở ra, mà chỉ cần một lần mở ra trận pháp, thì trong vòng một tháng này dùng tất cả lệnh phù đều có thể thông qua. Tuy nhiên lệnh phù bình thường phân bố không có quy luật gì, muốn tìm được còn cần có vận may,

không giống chỗ có yêu thú trấn giữ, nhất định có lệnh phù đặc biệt và rất nhiều lệnh phù bình thường.

Dù sao, thu lợi ích luôn có quan hệ trực tiếp với phiêu lưu mạo hiểm.

- Đúng là bị các ngươi giành trước một bước! Trong một tiếng gào to, chỉ thấy một bóng người bay vụt tới, lại là một gã thiếu niên nhìn qua chừng 15, 16 tuổi, nhưng trên mặt tràn đầy dã tính cùng sát khí, dường như hắn lớn lên trong bách thú.

Hắn rõ ràng là một gã Nguyệt Minh Đế!

- Mau giao lệnh phù đặc biệt ra đây. Sau đó cút! Thiếu niên này lạnh lùng nói, hồn nhiên không xem đoàn người Chu Hằng ở trong mắt.

- Này! Ngươi là con cái nhà ai, mà dám nói chuyện với Lư đại gia nhà ngươi như vậy? Con lừa đen cũng không phải là kẻ chịu thua thiệt, lập tức hét lớn vừa phóng tới phía thiếu niên kia.

Thấy một con lừa lại biết mở miệng nói chuyện, gã thiếu niên lộ ra vẻ hơi kinh ngạc, nhưng trong nháy mắt liền thu vào, trong mắt tràn ra sát khí, hai mắt trở nên đỏ như máu, cả người hắn dường như biến thành một đầu hung thú hồng hoang, tản ra khí tức đáng sợ.

Nhưng sát khí của hắn tới cũng nhanh mà tiêu tan cũng nhanh, lập tức khinh thường nói: - Vài tên Nguyệt Minh Hoàng, Nguyệt Minh Vương cũng dám chạy tới nơi này, xem ra con yêu thú kia cũng không phải là các ngươi có thể chém giết!

Hắn lẩm bẩm nói: - Đã có người chạy phía trước ta rồi… Hừ! Mấy con yêu thú khởi đầu cũng chỉ là rác rưởi, liền để hắn đoạt trước một bước, nhưng vậy thì sao chứ! Thắng lợi sau cùng nhất định là ta!

“Vù”, hắn xoay người vọt đi, 4 vầng trăng tròn tinh thuần chiếu sáng, trong nháy mắt liền khuất dạng ở xa xa.

Không cần phải nói, khẳng định là hắn đi tìm lệnh phù. Tuy rằng con lừa đen khơi dậy sát ý của hắn, nhưng hắn cũng không muốn vào lúc này lãng phí thời gian.

- Người này… thật lợi hại! Lâm Tài Tuấn sắc mặt trắng bệch, nói. Dưới sát ý của đối phương vừa rồi, toàn thân hắn đều là mồ hôi lạnh đầm đìa, thiếu chút nữa hai chân mềm nhũn quỳ sụp xuống.

- Hắn không phải Nguyên Thiếu Hoàng. Ta đã thấy bức họa của Nguyên Thiếu Hoàng! Lưu Hàn Diệp cũng không tốt hơn bao nhiêu, trên trán mồ hôi giọt lớn bằng hạt đâu rơi "lộp độp".

- Còn không phải bị bổn tọa hù chạy! Con lừa đen kiêu ngạo vênh váo nói.

Chu Hằng không khỏi cười ha hả, con lừa đê tiện này đúng là không biết xấu hổ!

Hắn vừa rồi thiếu chút nữa vung quyền ra tay, nhưng nghĩ lại mục tiêu hàng đầu của chuyến này là Nguyệt Hoa Liên, vào lúc này mà hắn giao đấu với người cũng quá chẳng phân biệt chủ yếu và thứ yếu rồi. Coi như là giao Nguyệt Hoa Liên vào trong tay người khác mà thôi!

- Chúng ta tốt hơn là rời đi thôi! Lưu Hàn Diệp đánh trống lui binh.

Đúng vậy, bọn họ có tư cách gì đi cạnh tranh Nguyệt Hoa Liên? Ngay cả một cao thủ Nguyệt Minh Đế cũng không có, cho dù là tìm được lệnh phù thì sao chứ?!? Đánh thắng được yêu thú tọa trấn ở nơi đó sao? Đánh thắng được đối thủ cạnh tranh có thể miểu sát yêu thú Nguyệt Minh Đế đỉnh phong vừa rồi sao?

Nói không chừng ngay cả tính mệnh đều phải điền thêm vào!

Bọn họ là tới tìm cơ duyên, cũng không phải là đến để toi

mạng! Loại liều lĩnh một điểm hy vọng cũng không có này, hoàn toàn không phải là dũng khí, mà thuần túy chính là đi tìm chết!

- Hay là đi chỗ khác thử thời vận đi! Lâm Tài Tuấn cũng lên tiếng, hắn càng thêm sợ chết.

Dương Lan Hinh tràn đầy tin tưởng đối với Chu Hằng, mà bởi vì trước đây hai người này châm chọc khiêu khích Chu Hằng cũng làm cho nàng không thích hai người này đến cực hạn rồi. Giờ thấy Lâm Tài Tuấn lại tuyệt vọng, nghe vậy không mảy may có ý khuyên can, còn nói: - Vậy hai người các ngươi lui ra ngoài đi!

Nàng cũng biết Chu Hằng không thích nhìn mặt hai người này.

- Biểu muội! - Lan Hinh! Hai người Lâm Tài Tuấn đồng thời kêu lên, bọn họ quả thực không muốn nhìn thấy biểu muội vưu vật này phải chôn thây ở nơi này.

Chu Hằng thực ra cũng không muốn tách ra với hai người kia, bởi vì hắn còn muốn tìm một cơ hội giết chết bọn họ. Nhưng có hai người ở đây hắn không thể bảo Hoặc Thiên đưa các nàng ra ngoài. Hắn ngẫm nghĩ một lúc không khỏi cười thầm: Nếu hắn muốn thần không biết quỷ không hay, giết chết hai người này còn không đơn giản sao?

Cần phải làm chuyện vòng vo như vậy sao?

Chính mình làm cho chuyện đơn giản trở thành phức tạp mà!

Trong lòng hắn làm ra quyết định, lập tức lạnh lùng quát: - Bảo các ngươi cút đi, còn lo lắng cái gì?

- Chu Hằng! Ngươi không cần quá đáng! Lưu Hàn Diệp hai người mặc dù biết Chu Hằng bây giờ là Dược sư tam tinh, thân phận cao quý, nhưng bọn họ đều nhận biết Chu Hằng lúc hắn còn chưa có “phát đạt”, thật sự rất khó thật lòng kính sợ hắn.

- Cút! Chu Hằng lười nói lời vô nghĩa, phân biệt tung ra hai chân đá Lưu Hàn Diệp cùng Lâm Tài Tuấn bay đi, chết là không chết, nhưng khẳng định không tránh khỏi bị trọng thương.

Chương 582

Chương 585 Tìm kiếm lệnh phù

Dương Lan Hinh vốn đã có ấn tượng rất xấu tới cực điểm đối với hai người Lâm Tài Tuấn, chỉ cần Chu Hằng không có giết bọn hắn, nàng mới lười quản bọn họ có bị thương hay không.

Nữ sinh hướng ngoại này, vì Chu Hằng ngay cả lão cha nàng đều có thể không cần, huống chi là Lâm Tài Tuấn cùng Lưu Hàn Diệp.

Xa xa, Lâm Tài Tuấn và Lưu Hàn Diệp khó khăn bò dậy, căm hận nhìn lướt qua Chu Hằng, sau đó đều vội vàng xoay người liền chạy.

Nơi này quá nguy hiểm, động một chút là có nhân vật cấp bậc Nguyệt Minh Đế xuất hiện, hai người bọn họ thật giống như hai viên đá ném xuống biển, tâm tình không dậy lên chút nào, lặng yên không một tiếng động lủi đi.

Về phần Dương Lan Hinh… dù sao đã là người của Chu Hằng, tốt nhất bọn họ đều chết ở trong này!

Nữ nhân dù có xinh đẹp mấy đi nữa mà không thuộc về mình thì có ích lợi gì? Hơn nữa, chỉ cần tay nắm quyền cao, dạng nữ nhân gì mà không chiếm được?

Lưu Hàn Diệp cùng Lâm Tài Tuấn nhìn nhau một cái, đều có thể nhìn thấy dã tâm cùng sát ý từ trong mắt đối phương: Nếu Chu Hằng, Dương Lan Hinh bọn họ tiếp tục đi tới trước, thì hết tám chín phần mười sẽ chết ở trong này.

Dương Lan Hinh chết đi, như vậy gia chủ tương lai của Dương

gia cũng chỉ có thể là một trong hai người bọn họ!

Dưới điều kiện tiên quyết như vậy, bọn họ lại có thể không phòng bị nhau? Không nghĩ phải làm thế nào để giết chết đối phương?

Nơi này là Tinh Phong Không Gian, ai chết ở trong này đều là chuyện rất bình thường!

…

Chu Hằng ba người một con lừa tiếp tục đi tới, Hoặc Thiên lấy ra Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, sau khi mở ra, các nàng nhao nhao vọt ra, nín nhịn đã mấy ngày các nàng đều có phần buồn bực, lôi kéo Chu Hằng líu ríu nói không ngừng.

Địa phương có yêu thú cường đại tất nhiên có lệnh phù, vì thế chỉ cần có đầy đủ chiến lực là có thể nhận được. Ngoài ra, toàn bộ trong Tinh Phong Không Gian này cũng khắp nơi đều có lệnh phù, chỉ là vị trí sắp đặt khẳng định rất kỹ, muốn tìm được cần phải bỏ ra nhiều thời gian và tinh lực.

Nếu chỉ có mấy người Chu Hằng, như vậy cũng chỉ có thể thành thật tìm kiếm các nơi, vận khí tốt nói không chừng còn có thể tìm được vài bụi tiên thảo. Nhưng hiện tại ở đây còn có một vị thiên nữ tuyệt thế không biết thực lực kinh khủng tới bực nào, có lẽ Hoặc Thiên sẽ có biện pháp nào chăng.

Với nàng ngay cả Cửu Huyền Thí Luyện Tháp đều có thể mang vào, muốn tìm được mấy tấm lệnh phù hẳn là không khó?

Chu Hằng quay sang hỏi Hoặc Thiên vấn đề này, tuyệt sắc thiên kiều kia không chút do dự gật gật đầu. sau đó nhắm đôi mắt đẹp, lập tức lại mở ra, chỉ về một hướng, nói: - Ở đó!

Mọi người đều đi về hướng Hoặc Thiên chỉ, mọi người đều hoàn toàn tin tưởng vào Hoặc Thiên.

Nơi này là một cái khe núi hết sức bình thường, không có gì

lạ, Nói đúng ra ở nơi đó chỉ có một vật gì đó lồi lên, tới gần thì chính là một tảng đá bằng đầu người.

- Phía dưới! Hoặc Thiên chỉ vào tảng đá kia nói.

Chu Hằng vừa chuyển tâm niệm, phát động Vực trường, vận chuyển lực lượng mang tính dập nát, "bốp" một tiếng, tảng đá kia lập tức vỡ nát, phía dưới lẳng lặng nằm một tấm thẻ màu vàng óng, lớn chừng bàn tay, giống như một tấm trúc bài.

- Lệnh phù!

Dương Lan Hinh kêu nhỏ, mọi người ở đây cũng chỉ có nàng đã từng thấy qua lệnh phù.

Chu Hằng lấy lên tấm thẻ, lệnh phù vào tay, lập tức một luồng hào quang màu vàng phóng lên cao, ít nhất trăm dặm có thể thấy được, sau đó nhanh chóng mờ đi, không còn dị động gì nữa.

"Vù, vù…", cứ như vậy trong nháy mắt, 7 bóng người từ các hướng bất đồng bay vụt tới, đồng loạt lơ lửng giữa không trung phía trước đám người Chu Hằng.

Bốn Nguyệt Minh Đế, ba Nguyệt Minh Hoàng.

Ba người Nguyệt Minh Hoàng kia chỉ vừa dừng, liền cung kính thi lễ nói với bốn người kia:

- Chúng ta cáo lui! Dứt lời, bọn họ lập tức xoay người rời đi.

Bốn Nguyệt Minh Đế cũng không có đuổi theo, bọn họ đến là để cướp lấy lệnh phù, đồng thời tiến thêm một bước thu lấy Nguyệt Hoa Liên, giết người cũng không phải mục đích chủ yếu của họ. Hơn nữa ngoại trừ một số ít người bẩm tính thích giết chóc, đâu có mấy người thực sự biết hưởng thụ giết chóc?

Nếu lệnh phù ở trong tay Chu Hằng, như vậy truy kích những người khác đâu có ý nghĩa gì?

- Giao ra lệnh phù, rồi cút! Một gã Nguyệt Minh Đế nói, hắn một thân trang phục màu xanh biếc, đầu tóc đen rậm, nhìn qua chỉ hơn 20 tuổi. Tướng mạo rất anh tuấn, nhưng trên trán lại mọc một cái sừng duy nhất.

Dị tộc nhân!

Giống như ở Phàm giới, Tiên giới cũng không phải là thiên hạ của Nhân tộc, chỉ có thể nói là thiên hạ của sinh vật hình người, vạn chủng tộc cùng tồn tại, trăm hoa đua nở. Nhân tộc nói ra vẫn là tương đối cường thế, lời nói ở Tuyệt Tiên Thành quyền thế rất nặng, nhưng cũng không phải là tồn tại độc bá thiên hạ.

Chu Hằng đảo mắt nhìn lướt qua, bốn gã Nguyệt Minh Đế này có ít nhất ba kẻ không phải là Nhân tộc. Trừ nam nhân một sừng ra, còn có một nam nhân đầu tóc xanh, tóc to như ngón út, giống như những con rắn nước đang ngo ngoe.

Một người khác thì sau lưng kéo theo một cái đuôi cá sấu to dài, màu tím đỏ, rõ ràng là một con cá sấu, lại không tạo cho người ta ý tàn nhẫn, hoặc cảm giác không được tự nhiên chút nào, ngược lại còn tăng thêm vài phần tôn quý và khí phách cho hắn.

Ba người này nhìn qua đều rất trẻ tuổi, nhưng người cuối cùng thì hoàn toàn khác.

Hắn là người duy nhất nhìn qua giống Nhân tộc, có lẽ cũng là nhân loại chân chính, nhưng hắn lại vô cùng già lão, mặt đầy nếp nhăn, đầy đầu tóc bạc. Người này nếu gặp ở địa phương khác cũng không hiếm lạ, nhưng Tinh Phong Thí Luyện này là có yêu cầu nghiêm khắc đối với tuổi!

Người này khẳng định không phải tuổi lớn thực sự, mà có thể là tu luyện công pháp cổ quái nào đó, hoặc là hắn dừng lại thời

gian quá dài ở một cảnh giới, đợi cho thọ nguyên đến gần thời điểm khô kiệt mới đột phá, bởi vậy mới hiện ra trạng thái già nua như vậy.

Bốn người đều lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Chu Hằng. Tuy rằng đoàn người Chu Hằng nhân số nhiều hơn, nhưng người mạnh nhất cũng chỉ là hai Nguyệt Minh Hoàng, trong bọn họ tùy ý đi ra một người đều có thể lật tay một cái là trấn áp.

Đối với bọn hắn mà nói, giữa nhau mới thật sự là đối thủ cạnh tranh!

Chu Hằng mỉm cười, nói: - Xem ra các ngươi là tình thế bắt buộc rồi! Nếu muốn chiến, vậy cứ đến chiến đi! Hắn cũng phóng người lên, người ở phía dưới có Hoặc Thiên bảo hộ hắn thật sự rất yên tâm.

- Không biết sống chết! Nguyệt Minh Đế một sừng kia lập tức vươn tay chụp tới hướng Chu Hằng. Hắn vốn cũng không có ý định giằng co lâu dài ở đây, trước mắt đã có người xông vào đoạn hẻm núi thứ hai, hiện tại trọng điểm là đuổi sát theo vào!

Hắn cũng không xem Chu Hằng ở trong mắt, không phải hắn kiêu ngạo, mà là một Nguyệt Minh Hoàng làm sao có thể bảo hắn chính mặt chống đỡ?

Cẩn thận một chút là phải, nhưng cẩn thận quá mức chính là không có lòng tin với chính mình.

Chu Hằng tươi cười, quyền phải ngưng tụ, chớp động hào quang màu vàng, nghênh đón về hướng Nguyệt Minh Đế một sừng kia.

“Ầm!” Một luồng lực phản chấn với hai người làm trung tâm cuồn cuộn cuốn ra bốn phương tám hướng. “Ầm, ầm, ầm, ầm…”, nơi kình phong cuốn qua núi đá nhao nhao vỡ nát.

Dư ba tấn công như vậy tự nhiên sẽ không tạo thành uy hiếp gì với ba gã Nguyệt Minh Đế kia, bọn họ cũng không cần nhúc nhích một ngón tay, ý niệm vừa chuyển đã hóa giải hết sạch

lực lượng phản chấn kia.

Nhưng khi nhìn lại phía các nàng dường như không có gì khác thường, bọn họ vô cùng kinh hãi.

Trong những nữ nhân này, người mạnh nhất cũng chỉ là Nguyệt Minh Hoàng… dư ba lực lượng của cấp bậc Nguyệt Minh Đế đối với các nàng mà nói tuyệt đối là vô cùng đáng sợ, làm sao có thể hóa giải như không có chuyện gì xảy ra như thế?

Hơn nữa, tên Nguyệt Minh Hoàng bay lên đón đỡ kia lại có thể chính diện cứng đối cứng với Nguyệt Minh Đế!

Những người này có điểm cổ quái!

Gã Nguyệt Minh Đế một sừng nhìn vào Chu Hằng, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh hiếu chiến. Vừa rồi hắn cũng không có dùng toàn lực, còn đối phương hẳn cũng như vậy!

Hắn không vận dụng toàn lực có thể lý giải!

Hắn là Nguyệt Minh Đế 4 luân, đối phó với một Nguyệt Minh Hoàng cần phải vận dụng toàn lực sao? Nhưng cho dù hắn chỉ dùng ra một phần vạn lực lượng cũng tuyệt đối không phải một gã Nguyệt Minh Hoàng có thể ngăn cản!

Trừ phi đối phương đánh vỡ hàng rào cảnh giới, có được 8 vầng trăng, thậm chí 9 trăng sáng!

- Hãy xưng tên ra, ngươi có tư cách để ta ghi nhớ tên của ngươi! Hắn trầm giọng nói, giọng nói rầm rầm giống như tiếng sấm.

- Ngươi không có tư cách biết tên của ta! Chu Hằng đứng chắp tay sau lưng nói. Mặc dù giờ phút này đối phương biểu hiện ra một chút tôn trọng đối với hắn, nhưng trước đó lại ra tay không khách sáo chút nào, nếu Chu Hằng không có thực lực đủ mạnh, lúc này không chết cũng phải bị thương nặng rồi!

Hắn cần gì phải cấp mặt mũi cho đối phương?

- Ha ha ha! Thật can đảm! Gã Nguyệt Minh Đế một sừng cười ha hả, nói. Nhưng sau khi cười vài tiếng lại đột ngột thu lại, 4 vầng trăng tròn ở phía sau hắn bỗng nhiên chấn động, hắn gào to một tiếng, 4 vầng trăng đồng loạt hưởng ứng, chấn ra dao động vô cùng khủng bố.

Nam nhân đuôi cá sấu, nam nhân tóc xanh, nam nhân dáng già nua đồng thời biến sắc, bọn họ nhao nhao lui ra phía sau, hai người mở ra 3 vầng trăng tròn. Cuối cùng nam nhân dáng già nua kia lại là mở ra 5 vầng trăng tròn, hiển nhiên đều là vận chuyển toàn lực.

Gã nam nhân một sừng thật sự rất lợi hại, hắn cũng không có trực tiếp ra tay, nhưng chỉ là một tiếng thét dài liền làm cho ba gã Nguyệt Minh Đế kia phải toàn lực phòng ngự, trong đó còn có một Nguyệt Minh Đế 5 luân, cảnh giới cao hơn hắn một bậc!

Nhưng càng khiến người ta kinh dị lại là đoàn người Chu Hằng!

Chu Hằng vốn cũng không có tế ra vầng trăng, dường như âm ba này không ảnh hưởng chút nào đối với hắn; mà đám người phía dưới kia cũng giống như vậy, hoàn toàn không có một chút biến hóa nào!

Cái này… cái này… Nguyệt Minh Hoàng hiện nay rất lợi hại như thế sao? Chẳng lẽ Nguyệt Minh Hoàng mới là Nguyệt Minh tam trọng thiên?

Chu Hằng có thể không sợ, tự nhiên là bởi vì trong cơ thể hắn có hắc kiếm. Đối với loại công kích có xu hướng về mặt ý thức này nó sẽ chủ động hóa giải. Về phần mọi người phía dưới thì càng dễ giải thích, bởi vì có Hoặc Thiên trấn giữ!

Đây là Hoặc Thiên tiến vào Nguyệt Minh Vương, có tiến thêm một bước nắm giữ đối với khống chế lực lượng bản thân, nếu không nàng vô tình kích phát phù văn phản kích thì toàn bộ

Tinh Phong Không Gian này có khả năng trong nháy mắt đều sẽ tan vỡ!

Ba người nam nhân đuôi cá sấu kia đều hai mặt nhìn nhau, sau đó thối lui, lui nữa, lui tiếp, thẳng đến thối lui ra xa ít nhất trên trăm dặm, lúc này bọn họ mới ngừng lại được, ngồi làm khán giả.

Gã Nguyệt Minh Đế một sừng quá cường đại đi!

Chu Hằng ngược lại nổi lên vài phần hứng thú, nói:

- Ngươi hẳn là từ phía trên xuống phải không? Hắn nói phía trên dĩ nhiên là chỉ Tiên Thành bậc cao.

- Chẳng lẽ ngươi không phải? Gã Nguyệt Minh Đế một sừng nhếch khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười: đám người dưới kia lộ ra cổ quái như thế, cũng không phải Tây Hợi Thành nho nhỏ này có thể bồi dưỡng ra được.

Nhân vật như vậy xuất hiện một người đã là vô cùng hiếm lạ, không ngờ hiện tại lập tức liền xuất hiện hai người, thậm chí còn nhiều hơn?

Gã Nguyệt Minh Đế một sừng ngoài mặt bình tĩnh, nhưng trong lòng lại sớm đã đánh lô tô, đang dò tìm kiếm gia tộc phù hợp với điểm này. Thế nhưng mặc cho hắn suy nghĩ lục tìm như thế nào đều không tìm thấy người tương xứng. Không phải thật không có, mà là gia tộc giống như loại này vốn cũng không có phái tộc nhân đỉnh cao của gia tộc tới nơi này!

Nên biết rằng, ai cũng không dám công nhiên làm trái mệnh lệnh của Tuyệt Tiên Thành, nhúng tay vào Tinh Phong Thí Luyện của Tiên Thành bậc thấp. Nhưng thật có một số bảo vật dù là bọn họ đều phải động tâm, tỷ như Nguyệt Hoa Liên này, vậy thì làm sao bây giờ?

Cũng giống như hắn như vậy, trước thời hạn mấy chục năm đã đi vào nơi này, mặc cho mình một bộ thân phận “hợp pháp”, sau khi đoạt được bảo vật sẽ rời đi.

Nguyệt Hoa Liên quả thật rất quý báu, nhưng cũng không có gia tộc nào quá quan tâm tới mức phái tộc nhân thiên tài siêu cấp cỡ như Chu Hằng như vậy đi mạo hiểm. Dù sao hắn chỉ là Nguyệt Minh Hoàng, đây là hạn chế thực tế, vạn nhất hắn bỏ mình thì sao?

Tổn thất hơn xa một cây Nguyệt Hoa Liên có thể bù đắp!

Như vậy những người này đến tột cùng là thân phận gì?

Chương 583: Hẻm núi thứ hai

Nguyệt Minh Đế một sừng quả thật không thể nào hiểu nổi được, một thế lực tối đa chỉ có 3 danh ngạch, nhưng đám người này lại đông đến mười mấy người, lại còn chỉ có một nam nhân, nhìn thế nào cũng không giống như đi mạo hiểm, mà lại như đang ra dạo chơi!

Không thấy sao, ngay cả thú cưng cũng dẫn theo!

Là thế lực nào bạo tay như vậy, chiếm hết cả danh ngạch những gia tộc khác? Nếu để cho Tuyệt Tiên Thành biết được, tuyệt đối sẽ là một trận tai họa!

Đây là khiêu khích công khai!

Dám không kiêng kỵ gì như thế, chẳng lẽ những người này đến từ Tuyệt Tiên Thành? Nếu bọn họ đến từ hào môn Tuyệt Tiên Thành, như vậy tự nhiên có thể nhẹ nhàng dàn xếp chuyện này, ai dám vuốt râu cọp hào môn Tuyệt Tiên Thành?

Tuy rằng hắn vô cùng cuồng ngạo, càng cho rằng trong cùng thế hệ không ai có năng lực tranh đấu với mình, nhưng cũng không vì thế mà tự đại đến mức cho rằng vô địch thiên hạ, hắn

tuyệt đối không thể chọc tới thế lực Tuyệt Tiên Thành!

Đừng nói Tuyệt Tiên Thành, chỉ cần gia tộc Thăng Hoa Cảnh là hắn đã không chọc nổi!

Hắn là Tử Anh Minh, đến từ Tử gia Tây Ngọ Thành, trong gia tộc có cường giả Nhật Diệu Đế! Nhật Diệu Đế đặt ở Tây Hợi Thành quả thật có thể đè người ta phải cúi mình, nhưng so sánh với Tuyệt Tiên Thành thì chẳng là cái rắm gì cả!

Trong tên của Tử Anh Minh có hai chữ anh minh, hắn quả thật không ngốc.

– Tại hạ Tử Anh Minh, xin hỏi các hạ xưng hô thế nào? Hắn mỉm cười, chắp tay chào Chu Hằng.

Đây là tiêu chuẩn trước ngạo sau cung kính đây mà!

Cũng không trách được Tử Anh Minh, Tiên giới chính là thế giới lấy thực lực làm tiêu chuẩn, chẳng lẽ đường đường Nguyệt Minh Đế lại đi ngồi tán phét với một tiểu võ giả Thần Anh Cảnh? Chu Hằng dùng thực lực chứng minh sức mạnh của mình, Tử Anh Minh thay đổi thái độ cũng có thể hiểu được.

Chu Hằng nghĩ ngợi một lúc, liền đưa ra quyết định ngừng

đánh.

Giữa hắn và Tử Anh Minh cũng không có thù hận gì, mà tiến vào trong này tranh giành lệnh phù cũng là chuyện rất bình thường, làm Chu Hằng khó chịu là thái độ ban đầu của Tử Anh Minh.

Bây giờ đối phương thể hiện ra thái độ nhún nhường, cơn giận trong lòng Chu Hằng cũng biến mất.

Nói tới, hiện tại quả thật không phải lúc đấu đá tàn nhẫn, Nguyệt Hoa Liên mới là mục tiêu hàng đầu! Đối phương là Nguyệt Minh Đế 4 luân, lực lượng tương đương với hắn, thậm chí còn cao hơn một chút, là một kình địch.

– Tại hạ Chu Hằng, chào Tử huynh! Chu Hằng cũng chắp tay mỉm cười.

– Không lẽ là vị Dược sư tam tinh gần đây xuất hiện ở Dã Mã Thành? Tử Anh Minh toát ra vẻ kinh ngạc.

– Đúng vậy! Chu Hằng lại cười.

– Thì ra là Chu huynh! Tử Anh Minh đột nhiên cười to. – Ta nghe nói chuyện của Chu huynh, vốn là định lập tức tới gặp Chu huynh một chuyến, nhưng Tinh Phong Thí Luyện lại lập tức bắt đầu, ta đành phải đến đây trước. Vốn định sau khi kết thúc thí luyện sẽ tìm tới Chu huynh, không ngờ lại gặp được Chu huynh ở chỗ này, quả thật là trùng hợp!

Lời hắn nói quả thật không có giả dối, Tây Ngọ Thành có Dược sư tứ tinh, nhưng số lượng quá ít ỏi, Kim Cương Thành chỗ Tử gia cũng chỉ có bốn người. Dù có một Dược sư tứ tinh được Tử gia chiêu mộ, nhưng dù sao cũng chỉ có một người, có thể thỏa mãn được nhu cầu dùng đan dược của gần vạn người trên dưới Tử gia?

Thiếu Dược sư tứ tinh, Dược sư tam tinh cũng không thể nhiều, Tử gia còn có bốn Dược sư tam tinh, ở Kim Cương Thành đã là đội hình xa xỉ nhất, tuy nhiên vẫn tăng nhiều thiếu cháo!

Đối với Tử gia, chỉ là Dược sư nhất tinh thì không có tác dụn lớn, nhưng Dược sư nhị tinh lại cầu hiền tài như khát, Dược sư tam tinh lại càng đốt đèn khó kiếm!

Bỗng nhiên nghe được Dã Mã Thành xuất hiện một Dược sư tam tinh, đầu tiên là hắn không tin, chỉ là Tây Hợi Thành thì làm sao xuất hiện được Dược sư tam tinh? Nhưng Hiệp hội Dược sư làm sao lại tự bôi bác mình, nếu làm ra giả tạo, chẳng phải sẽ bị người khắp thiên hạ chê cười?

Hiệp hội Dược sư không thể nào tự làm mất mặt như thế!

Tử Anh Minh nhanh chóng định vị Chu Hằng vào vị trí Dược sư thiên tài, chỉ là bị Tinh Phong Thí Luyện kéo chân, hắn không cách nào lập tức đi tới chiêu mộ Chu Hằng. Nhưng hắn tin tưởng chỉ cần mình đưa ra điều kiện, tin rằng Chu Hằng tuyệt đối sẽ không từ chối một gia tộc Nhật Diệu Đế chiêu mộ.

Hơn nữa, Dược sư đều rất cổ quái, 90% không thích tiên thạch, mỹ sắc, một lòng dốc vào luyện đan, chỉ là vì nâng cao tiêu chuẩn luyện đan của mình. Tử gia có một vị Dược sư tứ tinh, quả thực chính là cục nam châm tự nhiên đối với Dược sư nhất tinh, nhị tinh, tam tinh, là một bảng hiệu sống!

Hắn nắm chắc dù cho tới tìm Chu Hằng trễ nhất, cũng có thể thuyết phục được vị Dược sư tam tinh mới nổi này gia nhập vào trận doanh nhà mình.

Không ngờ tới, lại gặp được Chu Hằng ở Tinh Phong Thí Luyện này!

Nhưng rõ ràng là một vị Dược sư tam tinh, tại sao hắn lại có chiến lực mạnh như vậy?

Nên biết sức người có hạn, võ đạo cùng đan đạo tuyệt không không thể cùng ôm đồm, càng đi xa thì càng không thể phân tâm nhiều mặt! Muốn song tu đan – võ, vậy phải là thiên tài khủng bố cỡ nào?

Ít nhất trong ấn tượng của Tử Anh Minh thì tuyệt không có một người nào như vậy!

Hơn nữa ở trong lòng đại hào môn, ở mặt ngoài bọn họ kính sợ Dược sư, nhưng ở sâu trong lòng lại khinh thường Dược sư.

Nói đến cùng Tiên giới là một cái thế giới lấy thực lực làm tiêu chuẩn, bản thân hùng mạnh mới là chí lý! Dược sư quả thật rất lợi hại, nhưng chỉ cần thực lực ta đủ mạnh, sẽ có đủ tiên thạch mua đan dược ngươi luyện ra, thậm chí cướp, thậm chí còn trực tiếp bắt ngươi ép buộc luyện đan!

Tử Anh Minh rất thưởng thức thực lực của Chu Hằng, nhưng bởi vậy hắn càng không rõ, nếu như Chu Hằng có thể không phân tán tinh lực đan đạo vào võ đạo, vậy thì hiện tại sẽ có được thành tựu lớn hơn nữa không?

Chu Hằng mỉm cười, hắn không thể nào nhìn sắc mặt đối phương chợt lóe lên nháy mắt liền đoán được trong lòng đối phương đã xoay chuyển nhiều ý nghĩ như thế, nói: – Vậy thật đúng là trùng hợp!

Tử Anh Minh vốn nắm chắc có thể kéo Chu Hằng gia nhập trận doanh nhà mình, nhưng nhìn thực lực của Chu Hằng cũng mạnh như thế, lại trở nên do dự.

Bởi vì có thể bồi dưỡng được yêu nghiệt thiên tài như vậy, tự nhiên phải là gia tộc không yếu, thậm chí còn hùng mạnh hơn cả Tử gia! Hắn đi chiêu mộ Chu Hằng còn không phải tự làm mất mặt? Ừm, trước tiên hoãn lại, đợi thăm dò rõ chi tiết về Chu Hằng rồi nói sau.

Dù cho là chiêu mộ không thành cũng phải làm bạn, không làm bạn được thì tốt nhất cũng đừng trở thành kẻ địch!

– Chu huynh, yêu thú trấn thủ hẻm núi đầu tiên đã bị diệt trừ, có thể khẳng định đã có ít nhất một thế lực đi vào hẻm núi thứ hai! Tử Anh Minh nghiêm mặt nói, không còn một chút cuồng ngạo, trong ánh mắt chớp động tia sáng trí tuệ. – Có thể xử lý yêu thú Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, người kia, hoặc nói là cổ thế lực kia rất mạnh. Mà có thể giết chết một con yêu thú Nguyệt Minh Đế đỉnh phong trong thời gian ngắn như vậy… ít nhất là ta không làm được!

Chu Hằng lại có thêm vài phần cảm tình với hắn, có thể tự thừa nhận không bằng, cái này cũng cần dũng khí! Bởi vì người tiến vào nơi này đều xem như "tuấn kiệt trẻ tuổi", tự nhận không địch lại người cùng thế hệ cũng là một loại lòng dạ và bình tĩnh.

– Ta cũng không làm được!

Chu Hằng cũng lắc đầu, hắn tế ra Lăng Thiên Cửu Thức, hoặc là Hỏa Thần Lô thì có thể làm được, nhưng đó là bài tẩy của hắn. Mà đây mới là cửa đầu tiên, ai lại lấy ra bài tẩy ở ngay

cửa đầu chứ?

Cho nên Chu Hằng tự nhận không làm được, không phải che giấu cũng không phải khiêm tốn, mà là sự thật.

– Chu huynh, chúng ta liên thủ thì sao? Tử Anh Minh mỉm cười.

Thực lực của đối phương không kém gì mình, mà có thể khẳng định hắn tuyệt đối xuất thân từ hào môn Tiên Thành bậc cao, trên người có bí bảo! Hợp tác với hắn coi như hai bên cùng có lợi!

– Chia bảo vật thế nào? Chu Hằng còn chưa đồng ý, con lừa đen đã giành hỏi trước, nó quan tâm nhất là bảo vật, sinh ra vì bảo vật, chết cũng phải vì bảo vật.

– Sau khi đi qua chín hẻm núi, lại quyết một trận thắng thua, thế nào? Tử Anh Minh nhìn Chu Hằng, trong ánh mắt bùng cháy chiến ý cuồng nhiệt.

– Được! Chu Hằng bùng nổ hứng thú, vừa rồi hai người chỉ thử nhau một chút, căn bản không ra toàn lực. Nhưng hắn tin tưởng Tử Anh Minh tuyệt đối là một kình địch, làm hắn sinh ra khát vọng đánh một trận.

Tử Anh Minh gật đầu, nói: – Chu huynh đã lấy được một tấm lệnh phù, chúng ta có thể xuất phát!

– Một tấm lệnh phù có thể cho nhiều người đi qua như vậy? Chu Hằng kỳ quái, hắn hoàn toàn mù tịt, dù sao trước kia chưa có đi Tinh Phong Không Gian lần nào.

– Mỗi tấm lệnh phù có thể làm cấm chế biến mất khoảng 10 giây, đủ cho nhiều người đi qua! Dương Lan Hinh tiếp lời.

Thì ra là vậy.

– Nhưng mà, một tấm lệnh phù chỉ có thể gián đoạn cấm chế một lần, tuy rằng lệnh phù sẽ không biến mất, nhưng đến cấm chế tiếp theo phải cần tấm lệnh phù thứ hai! Tử Anh Minh nói.

– Chúng ta vào hẻm núi thứ hai trước rồi tính sau, nơi đó người tìm kiếm lệnh phù cũng ít hơn!

– Ha ha, quả thật là vậy!

Mọi người lại đi trở vào cuối hẻm núi đầu tiên, Chu Hằng lấy ra lệnh phù đi tới trước ấn một cái, một luồng sáng vàng lóe lên, không khí chấn động, như là không xảy ra gì cả.

– Đi! Tử Anh Minh, Dương Lan Hinh lại đồng thời quát khẽ, lao về phía trước, vù vù vù, cấm chế vô hình vốn chặn đường đi giờ đã biến mất.

Mọi người vội thông qua, một cái lệnh phù chỉ có thể ngăn chặn cấm chế trong 10 giây, liền nhanh chóng khôi phục lại cấm chế nơi này.

Ngao…. Một tiếng kêu to, một đoàn dao động lực lượng khủng bố lan tràn từ đằng xa truyền đến, nơi đi qua cát bay đá chạy, sau đó đều bị nghiền thành phấn vụn.

Tử Anh Minh khẽ quát một tiếng, bước lên trước, đẩy ra một chưởng, một đoàn hào quang tím sậm trào ra, hình thành lá chắn vòng tròn trước mặt mọi người.

Ầm!

Dao động kình lực ập tới, lướt qua lá chắn tím, không ảnh hưởng tới người bên trong.

– Yêu thú trấn thủ hẻm núi thứ hai cũng đã chết!

Tử Anh Minh thu tay lại, trầm giọng nói, sắc mặt nặng nề.

Đạo dao động vừa rồi là một đòn cuối cùng của hai bên, thần thức của Tử Anh Minh và Chu Hằng linh mẫn còn cảm ứng được một đạo linh thức hùng mạnh đang tan biến, kết hợp với tiếng thú rống thê lương đó, có thể khẳng định con yêu thú trấn thủ kia đã bỏ mạng.

– Không chỉ một người! Chu Hằng nhắm mắt cảm ứng cẩn thận, trong đoàn sóng xung kích kia có ít nhất 5 loại lực lượng khác nhau, trừ một loại là của yêu thú trấn thủ, vậy ít nhất có bốn người đang liên thủ trấn giết.

– Âm Vân Thành – Chu Khiếu Nhiên, Ẩm Mã Thành – Tôn Vũ Xuyên, Tùng Nguyên Thành – Trương Ngọc Đình… Còn có hai đoàn lực lượng không phân biệt được! Tử Anh Minh cảm ứng một lúc rồi nói.

– Đó đều là những thiên kiêu ở Tiên Thành của ngươi? Chu Hằng cười hỏi, đối thủ cạnh tranh mạnh mẽ không làm hắn có ý lùi bước, chỉ làm chiến ý của hắn càng thêm cao lên.

– Đúng thế, đều là thiên kiêu ở Tây Ngọ Thành! Tử Anh Minh gật đầu nói.

Tuy rằng Tiên Thành bậc cao phái ra tộc nhân tiến vào Tinh Phong Thí Luyện của Tiên Thành bậc thấp cũng không phải bí mậtgì lớn, nhưng dù sao cũng phạm vào kiêng kỵ. Tử Anh Minh có thể thừa nhận ở trước mặt mấy người Chu Hằng, cũng đã biểu lộ thành ý tương đối.

Đương nhiên gia tộc đã sớm có cách đối phó, dù thật sự bị người moi ra chuyện này cũng còn biện pháp bù đắp.

Chương 584: Tra tuế

– Chu huynh, không phải ta tự coi thường mình, nhưng mà Chu Khiếu Nhiên, Tôn Vũ Xuyên, Trương Ngọc Đình đều không phải hạng thường, một chọi một ta có thể thắng chắc, một đấu hai ta cũng không thua, nhưng một chống ba thì ta chỉ có nước tạm tránh! Tử Anh Minh thẳng thắn nói cho Chu Hằng.

Tên này quả thật rất cao ngạo, nói chuyện hoàn toàn tự cho mình là đệ nhất thiên tài trẻ tuổi Tây Ngọ Thành, nhưng hắn sẽ không tự tin mù quáng. Chu Hằng tin tưởng phán đoán của hắn không hề quá đáng, người ta quả thật có thực lực này.

– Đối phương, có ít nhất bốn người! Chu Hằng nói.

– Dù tính Chu huynh cũng có thể chặn được hai người, nhưng nếu đối phương có người thứ 5, thậm chí người thứ 6 vậy thì… Tử Anh Minh nhướng mày, cũng không nói hết lời, nhưng đã biểu lộ quá rõ ràng.

– Ha ha, Tử huynh còn nhớ lời đã nói trước đó? Chu Hằng cười nói.

– Lúc trước ta đã nói rất nhiều, Chu huynh muốn chỉ câu nào? Tử Anh Minh cũng mỉm cười, loại người không sợ trời không sợ đất như bọn họ, gặp phải bất cứ khốn cảnh nào cũng không thể làm bọn họ khuất phục, sẽ chỉ kích động chiến ý mạnh hơn.

– Sau khi thông qua hẻm núi thứ 9, đánh một trận phân thắng thua!

Chu Hằng nói.

Tử Anh Minh thông minh thế nào, lập tức hiểu được ý của Chu Hằng, nói: – Đối phương dù liên minh hùng mạnh, nhưng đến trước mặt Nguyệt Hoa Liên, liên minh này cũng sẽ đến kết cục!

Chu Hằng gật đầu, chí bảo ở trước mắt, bất cứ đồng minh nào cũng không đáng tin, ai cũng sẽ đề phòng có người đột nhiên ra tay cướp bảo vật sau đó bỏ trốn mất bóng!

Dưới loại tâm tính này, liên minh nào lại yên tâm để một người canh chừng chí bảo, những người khác ra ngoài chống địch? Không sợ canh chừng rồi trộm luôn hay sao?

– Nói như vậy, chẳng phải chúng ta phải đi chậm một chút, cố đừng đụng mặt với người phía trước? Tử Anh Minh cười hì hì nói.

– Tử huynh sẽ không để ý chứ?

– Đương nhiên là không!

Hai người đều là hạng anh dũng thẳng tiến, ý chí sôi sục, nhưng hiếu chiến hoàn toàn khác với kẻ ngu. Bọn họ chỉ có hai người, đối phương lại có ít nhất bốn người, thậm chí là 5-6-7 người, hơn nữa thực lực mỗi người không kém hơn bọn họ bao nhiêu, nói không chừng còn có cao thủ mạnh hơn bọn họ.

Thế này mà còn muốn cứng đầu xông lên, vậy hoàn toàn không phải là biểu hiện dũng khí, mà là ngu xuẩn!

Đương nhiên Chu Hằng có chỗ dựa cứng rắn, Hoặc Thiên bước ra, thiên kiều gì cũng chỉ là bã! Nhưng con đường võ đạo là phải tự mình đi, nếu mỗi lần hắn gặp rắc rối đều muốn mượn sức của Hoặc Thiên, vậy làm sao có thể lớn lên thành cây to che trời được?

Hắn phải che gió che mưa cho nữ nhân, người thân, bè bạn của mình, nhất định phải nhanh chóng trưởng thành!

Bọn họ quyết định sách lượt, tự nhiên không vội chạy đi, mà chậm rĩ tìm tòi trong hẻm núi. Ấn theo Chu Hằng tính toán là trước tiên tìm đủ 9 tấm lệnh phù trong này, sẽ có thể một đường trực tiếp tiến vào 9 hẻm núi, tránh ch đến lúc cạnh tranh kịch liệt mới luống cuống tay chân.

Với năng lực của Hoặc Thiên, có thể tìm được tất cả lệnh phù trong vài giây ngắn ngủi, nhưng bây giờ lại thêm một người ngoài, Chu Hằng không muốn để nàng bại lộ. Liền cố ý chạy bên đông lục lọi chạy phía tây tìm kiếm, nửa buổi sau mới kiếm được 8 tấm lệnh phù.

Ngay cả như vậy cũng làm cho Tử Anh Minh ca thán lần này bọn họ quá may mắn, bình thường thì một ngày có thể kiếm được một tấm lệnh phù cũng đã không tệ rồi!

Chu Hằng còn cố ý để cho hắn tìm được hai tấm, làm cho hắn căn bản không hoài nghi tới Chu Hằng hay là người khác.

Dương Lan Hinh đã đến đây mấy lần, hiểu rất rõ chuyện này, gật đầu nói: – Một ngày tìm được một tấm quả thật đã là may mắn, muốn được hạng đầu ở Tinh Phong Thí Luyện, căn bản không phải dựa vào bản thân đi tìm, mà là cướp của người khác!

Một người tìm được lệnh phù có hạn, nhưng mười người, trăm người cùng nhau thì rất nhiều.

Không thể không nói, đánh cướp đúng là đường tắt "làm giàu" nhanh nhất.

Đương nhiên cái này cần có thực lực mạnh mẽ chống đỡ, bằng không sẽ không phải đi cướp, mà là bị cướp!

– Ha ha, Chu huynh lại để mắt tới phần thưởng của Tuyệt Tiên Thành hay sao? Tử Anh Minh cười to nói, hắn đã nhận định Chu Hằng là tộc nhân hào môn nào đó, bằng không làm sao còn trẻ tuổi đã có thành tựu như vậy?

– Tử huynh có biết phần thưởng lần này là gì? Chu Hằng hỏi.

– Không rõ lắm, nhưng đây là Tinh Phong Thí Luyện ở Tây Hợi Thành, phần thưởng tối đa cũng chỉ là một món Tiên khí cấp bậc Nguyệt Minh Vương! Tử Anh Minh khinh thường nói.

Số lượng Tiên khí rất ít ỏi, dù cho một món Tiên khí cấp bậc Nguyệt Minh Vương cũng có thể coi là chí bảo ở Tây Hợi Thành. Nhưng đối với đại thiếu hào môn Tây Ngọ Thành mà nói, Tiên khí cấp bậc Nguyệt Minh Vương thật sự không tính là gì.

Đứng ở vị trí khác biệt, tầm mắt tự nhiên không giống nhau.

Tuy rằng cảnh giới của Chu Hằng không cao, nhưng khẩu vị

lại rất cao, hắn đã có chí bảo như hắc kiếm, Hỏa Thần Lô, Bách Quỷ Kiếm, Tiên khí bình thường quả thật không lọt được vào mắt hắn.

Hắn muốn là Tiên Cư!

Sau lần Tinh Phong Thí Luyện này, dường như hắn cũng không còn gì theo đuổi ở Tây Hợi Thành, là lúc nên rời đi! Hắn muốn mua Tiên Cư nhất định phải đi Tiên Thành bậc cao, hơn nữa muốn luyện chế đan dược cao cấp cũng cần phải chạy đến Tiên Thành bậc cao mới mua được tài liệu cao cấp.

Vốn là lạ nước lạ cái, hắn chỉ có thể đi Hiệp hội Dược sư, nhưng đám ấm sắc thuốc Hiệp hội Dược sư lại không được Chu Hằng ưa thích, hắn không chịu nổi mùi thuốc ở đó! Tử gia thì có thể đến ở nhờ một chút.

Hắn đánh chủ ý này liền tự nhiên trò chuyện vui vẻ với Tử Anh Minh, chỉ hơi lộ ra ý đến Tử gia làm khách, liền được Tử Anh Minh nhiệt tình đáp lại.

Điều này làm cho Chu Hằng có chút ngượng ngùng, cân nhắc sau khi đến Tây Ngọ Thành liền luyện chế một ít đan dược ngũ phẩm cho Tử gia. Dù sao đối với hắn thì chuyện này cũng chỉ là mở miệng nói một tiếng, tự nhiên có Hỏa Thần Lô thay hắn làm việc.

Chỗ này không có ban ngày, 2 vầng trăng tròn vẫn treo trên

trời cao, cụ thể đã qua bao nhiêu thời gian cũng chỉ có thể tự mình tính toán.

Đoàn người tiến vào hẻm núi thứ 3 liền không tiếp tục đi tới, lại đi tìm hang đá nghỉ chân, bắt mấy con thú hoang đặt lên lửa nướng, chỉ một lát, mùi thịt liền tỏa ra.

– Ha ha, làm đồ nướng trong Tinh Phong Không Gian, e là cũng chỉ có chúng ta mới có nhã hứng rảnh rỗi như thế! Tử Anh Minh cười to nói. – Đáng tiếc, có thịt không có rượu, không đủ thỏa hứng mà!

– Làm sao lại không có rượu! Chu Hằng như làm ảo thuật lấy ra một vò rượu.

Ánh mắt Chu Hằng không khỏi co rút, đến mức quên đón vò rượu trong tay Chu Hằng.

Ở đâu ra?

Nơi này không thể nào mang pháp khí không gian đi vào, mà không có pháp khí không gian, mọi vật phẩm chỉ có thể mang theo bên người, ví dụ như đan dược. Đây là Tinh Phong Thí Luyện, không phải đi dạo hóng gió, ai lại nhàn rỗi mang theo rượu?

Nhưng đám người này lại mang theo!

Tuy rằng vò rượu này không lớn, nhưng Tử Anh Minh có thể khẳng định trước đó trên người Chu Hằng tuyệt đối không có che giấu thứ này!

Hắn giật mình, là bởi vì phản ứng đầu tiên của hắn là pháp khí không gian, nhưng suy ngẫm lại thì ngoài đại năng sáng lập ra không gian này thì ai có thể mang theo pháp khí không gian vào đây được? Nếu như Chu Hằng thật sự có bối cảnh kinh khủng như vậy, hắn căn bản không cần tới nơi này!

Nguyệt Hoa Liên dù là đối với hào môn Tây Ngọ Thành cũng là chí bảo, nhưng đối với tồn tại siêu cấp ở Tuyệt Tiên Thành thì căn bản không tính là gì! Bọn họ có thủ đoạn trực tiếp tăng hậu bối lên tới Nhật Diệu Cảnh, cần gì Nguyệt Hoa Liên!

Nghĩ như vậy, Tử Anh Minh liền biết mình phản ứng thái quá, đoàn người Chu Hằng làm sao có pháp khí không gian gì, khẳng định vò rượu này là do những nữ nhân kia mang theo.

Mặt khác, trên người con lừa kia cũng đeo hai cái túi lớn, bên trong đừng nói một vò rượu, có tới 30 vò cũng chứa đủ.

Tử Anh Minh thoáng ngẩn ra liền vội nhận lấy vò rượu, An Ngọc Mị bên cạnh đưa tới chén ngọc để hắn rót rượu. Hắn không khỏi thầm lắc đầu, rốt cuộc Chu Hằng này có lai lịch gì, chạy ra ngoài mạo hiểm lại còn chú ý như thế.

– Mùi thơm quá, chừa lại phao câu gà cho ta! Một tiếng nói xa lạ vang lên, bên trong hang động bỗng đột ngột xuất hiện một nam nhân trẻ tuổi, mặt mũi bình thường, quần áo cũng rất bình thường, toàn thân không phát ra một chút khí tức nào.

Ánh mắt của Chu Hằng cùng Tử Anh Minh đều co rụt, thẳng đến khi người này vào trong hang bọn họ mới cảm ứng được, nếu đối phương nếu không phải có thực lực mạnh hơn bọn họ mấy cấp bậc, thì là có bản lĩnh ẩn nấp rất mạnh mẽ.

Tu giả cảnh giới Nhật Diệu Cảnh hoặc cao hơn sẽ không vào được Tinh Phong Thí Luyện Tây Hợi Thành, bởi vậy người trẻ tuổi mặt mũi không có gì nổi bật này sẽ không phải là tồn tại Nhật Diệu Vương, thậm chí Nhật Diệu Hoàng, Nhật Diệu Đế, mà là bản lĩnh ẩn nấp cực kỳ mạnh.

– Cầm lấy! Tử Anh Minh cầm lên một con gà vừa nướng chín, ném về phía người trẻ tuổi kia, tốc độ không nhanh, nhưng bên trong ẩn chứa lực lượng vô cùng mạnh mẽ.

– Cám ơn! Người trẻ tuổi kia mặt mày hớn hở, như là không phát hiện dụng ý của Tử Anh Minh, đưa tay tiếp nhận.

Oong!

Hai bên vừa tiếp xúc trong nháy mắt, một đoàn dao động lực lượng mạnh mẽ lập tức tràn ra, nhưng nháy mắt lại biến mất hoàn toàn.

Tử Anh Minh lui lại một bước, vẻ mặt xẹt qua một tia thận trọng. Còn người trẻ tuổi kia cũng lùi lại một bước, trong tay có thêm một con gà quay, há miệng cắn vào chỗ phao câu, nhai mấy cái, miệng chảy ra dầu sáng lấp lánh.

– Mùi vị không tệ! Hắn nhếch miệng khen, nhưng đột nhiên nghiêm nghị, không thể tưởng tượng nhìn đám người Chu Hằng.

Hắn cùng Tử Anh Minh đấu nhau một đòn, hai bên không phân cao thấp, cũng vì thế phát ra dao động lực lượng. Tuy rằng cỗ lực lượng này không tính là mạnh, nhưng lại biến mất cực kỳ quỷ dị, như là bị một con quái thú vô hình ăn mất!

Nếu mấy người Chu Hằng vận chuyển lực lượng ngăn cản, như vậy thì không có gì là lạ, dư sóng cỗ lực lượng này tối đa chỉ có cường độ Nguyệt Minh Đế 1 luân. Nhưng vấn đề mấu chốt là đám người này căn bản không có vận chuyển lực lượng!

Có thể làm cho hắn cũng không cảm giác được vận chuyển lực lượng liền "tiêu hóa" Dao động cấp bậc Nguyệt Minh Đế 1 luân, đây là khái niệm gì? Ít nhất phải có tu vi Nhật Diệu Vương!

Người ở đây ngoài hắn cùng Tử Anh Minh là Nguyệt Minh Đế, những người khác cũng chỉ có hai Nguyệt Minh Hoàng, còn lại toàn là Nguyệt Minh Vương, ở đâu có Nhật Diệu Vương? Hơn nữa giữa Nguyệt Minh Đế cùng Nhật Diệu Vương chênh lệch một đại cảnh giới, dù là có 10 vầng trăng, thậm chí 15 vầng trăng mảnh nhất lịch sử cũng không thể đục thủng được hàng rào đại cảnh giới!

Huống chi là Nguyệt Minh Hoàng cùng Nguyệt Minh Vương!

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Dao động lực lượng kia làm sao biến mất?

Chu Hằng biết, chúng nữ biết, con lừa đen cũng biết, đây là Hoặc Thiên làm. Vị thiên nữ tuyệt thế này là tồn tại gì, im hơi lặng tiếng hủy diệt một cái dao động lực lượng thì tính là gì?

Nhưng thanh niên mặt mũi xấu xí kia lại không biết, vốn hắn không thèm để mắt tới đoàn người Chu Hằng, nhưng người ta một đòn phủ đầu liền chấn cho lòng hắn bối rối, ngay cả chuyện gì cũng không rõ ràng.

Hắn lập tức thu liễm hết ngạo khí, chắp tay nói: – Tiểu đệ Tra Tuế, các vị ca ca đệ đệ tỷ tỷ muội muội xưng hô thế nào?

Chương 585: Nơi cực lạnh

Tên này quả thật không coi mình là người ngoài!

– Tạp toái? Lâm Phức Hương xì một tiếng bật cười, Mai Di Hương bên cạnh cũng toát ra cười khẽ, về phần Phong Liên Tình đã cười đến ngã ngửa ra sau. Trong hậu viện của Chu Hằng, cũng chỉ có ba người các nàng là không có bụng dạ nhất.

– Là Tra Tuế, không phải tạp toái! Tra Tuế vội vàng nói rõ, chỉ là vừa nói vậy, chẳng những ba nàng Lâm Phức Hương vẫn cười không ngừng, ngay cả mấy người Chu Hằng cũng toát ra ý cười. (2 chữ này đọc trùng âm trong tiếng Hán)

– Tra Tuế ở Tây Mùi Tuyết Lĩnh Thành!

Tử Anh Minh lại lộ ra vẻ thận trọng. – Ta đã sớm nghe nói tới ngươi!

– Thì ra ta còn nổi danh như vậy! Tra Tuế vui vẻ cười to bộ dáng như người vô tâm.

Tử Anh Minh đến từ Tây Ngọ Thành, từ cấp bậc Tiên Thành thì tự nhiên cao hơn Tây Mùi Thành một bậc, nhưng hai tòa Tiên Thành đều là cấp bậc Nhật Diệu Cảnh, thế lực sau lưng hai người dù có khác biệt, nhưng cũng chỉ là chênh lệch số lượng cường giả đỉnh cao, mà không phải cảnh giới võ đạo.

Cũng như là hào môn Tây Dậu Thành cũng chỉ có Nguyệt Minh Đế đỉnh phong mà thôi, nhưng số lượng lại lên tới trăm người, vượt xa số lượng ở Tư Đồ gia.

Từ điểm này mà nói, Tra Tuế quả thật không cần phải e ngại Tử Anh Minh.

– Tạp toái, ngươi làm gì lại lấy cái tên cổ quái như thế? Lâm Phức Hương tò mò hỏi, mấy năm qua nàng vẫn còn chưa mất tâm tính như trẻ con.

Tra Tuế nhăn nhăn nhó nhó một hồi mới nói: – Hai vị sư phụ của ta căn bản lười đặt tên cho ta, cứ gọi tạp toái tạp toái, ta đành phải tự gọi là Tra Tuế!

Mọi người đều trợn mắt cứng lưỡi, thì ra tạp toái mới đúng là nghĩa chính, Tra Tuế mới là đọc sai!

Sư phụ người này là ai, sao mà không đáng dựa vào như thế?

Nhưng lời này cũng lộ ra một tin tức khác, đó là hắn hẳn là trẻ mồ côi, bằng không làm sao có vấn đề về đặt tên.

– Kim tiên sinh cùng Ngân bà bà vẫn khỏe chứ? Tử Anh Minh lại đứng lên, có phần cung kính hỏi.

– Hai vị sư phụ ăn được ngủ được, vô cùng khỏe! Tra Tuế lại không quan tâm, xé một cái đùi gà liền gặm, dầu mỡ chảy tràn qua khóe miệng, còn không khách khí cầm bầu rượu dưới đất uống ùng ục.

– Sư phụ ngươi là ai, sao tên kia lại có vẻ rất kính sợ! Phong Liên Tình hỏi Tra Tuế, nàng cũng cùng một tính cách không biết sợ là gì.

– Kim tiên sinh cùng Ngân bà bà vốn là một đôi tán tu, nhưng mấy ngàn năm trước cùng nhau đột phá tới Thăng Hoa Vương! Tử Anh Minh lại tiếp lời.

– Hả, không phải Tiên Thành bậc thấp không cho phép tồn tại tu giả bậc cao hay sao? An Ngọc Mị kỳ quái hỏi.

– Không phải không cho phép tồn tại tu giả bậc cao, là không

cho phép tu giả bậc cao thành lập thế lực ở Tiên Thành bậc thấp! Tử Anh Minh nói. – Kim tiên sinh cùng Ngân bà bà từ mấy vạn năm trước vẫn ẩn cư ở Tây Mùi Tuyết Lĩnh Thành. Thẳng đến 2000 năm trước mới nghe nói thu một đồ đệ, trước kia vẫn không có duyên gặp mặt, cuối cùng hôm nay may mắn được gặp Tra huynh!

Hắn rất nhiệt tình nhìn Tra Tuế, tựa như gặp huynh đệ ruột thịt.

Chu Hằng cười, hắn biết Tử Anh Minh có chủ ý gì, Tra Tuế cùng thuộc loại tán tu, là đối tượng đáng để chiêu mộ. Hơn nữa, hậu trường của Tra Tuế rất cứng rắn, nếu như có thể kéo Tra Tuế vào chiến xa nhà mình, vậy thì tương đương tăng thêm hai vị Thăng Hoa Vương!

Đối với nhiệt tình của Tử Anh Minh, Tra Tuế chỉ mỉm cười, hắn gặp nhiều tình huống này, bản thân hắn đúng là thiên tài, nhưng mà mọi người lại nhắm vào hậu trường của hắn.

Đừng nhìn Tử Anh Minh cao ngạo, nhưng ngạo khí của hắn cũng chia người. Ví dụ hắn biết thân phận của Chu Hằng cùng Tra Tuế, liền khá là khách sáo, thậm chí nhiệt tình với hai người, không khó đoán được dụng ý.

Đối với thế công nhiệt tình của Tử Anh Minh, Tra Tuế lại không hề tỏ vẻ, gặp nhiều tràng cảnh này thì tự nhiên sẽ biết phải đối phó thế nào.

– Tra huynh, trước khi tìm được Nguyệt Hoa Liên, chúng ta tạm thời liên thủ hợp tác, thế nào? Tử Anh Minh dứt khoát nói thẳng với Tra Tuế, ba người bọn họ liên thủ liền có nắm chắc đấu với đám người kia một trận.

– Được! Tra Tuế nhếch miệng cười, thật giống như không có tâm kế.

Có thể tu luyện tới Nguyệt Minh Đế, lại có ai là ngu ngốc? Tính cách tên này quả thật có chút phóng khoáng, nhưng nếu nói hắn không có đầu óc thì không thể nào.

– Tinh Phong Thí Luyện lần này thu hút không ít người mà! Đột nhiên Tử Anh Minh có chút cảm khái nói. – Chu Khiếu Nhiên, Tôn Vũ Xuyên, Trương Ngọc Đình, cộng thêm Chu huynh, Tra huynh cùng ta, đã có 6 người rồi!

Hắn hoàn toàn coi Chu Hằng là người Tiên Thành bậc cao đi xuống, con rể Dương gia chỉ là dùng để che giấu thân phận – cũng như hắn đại biểu Kim gia xuất chiến.

Xem ra, lực hấp dẫn của Nguyệt Hoa Liên quả thật rất lớn!

Chu Hằng đã nói lai lịch của mình, nhưng nếu Tử Anh Minh không tin thì hắn cũng không có tâm tình giải thích nữa. Trong lòng hắn nghĩ tới Tinh Phong Thí Luyện lần này, bởi vì Nguyệt Hoa Liên chín muồi liền dẫn tới rất nhiều người Tiên

Thành bậc cao, quả thật là tràn ngập cạnh tranh.

Cơm no rượu say, mọi người tiếp tục lên đường, nửa giờ su mới đến cuối hẻm núi thứ 4.

Chu Hằng lấy ra một tấm lệnh phù ấn lên, trong một luồng sáng vàng lóe lên, cấm chế lập tức mở ra.

Mọi người nhanh chóng thông qua, vù, luồng gió lạnh ập tới, mọi người không khỏi phát lạnh cả người.

– Sao mà lạnh như vậy? An Ngọc Mị ôm chặt hai vai, run rẩy nói.

– Yêu thú trấn thủ hẻm núi thứ 4 là Băng Sương Cự Viên! Tử Anh Minh tiếp lời, hắn thật sự không rõ tại sao Chu Hằng lại dẫn theo nhiều nữ nhân như vậy vào đây, bọn họ rõ ràng là trói buộc mà.

Nhưng đứng ở lập trường của hắn thì không thể nói gì hơn, chỉ có thể mong là Chu Hằng còn bài tẩy gì, không để những nữ nhân này liên lụy bọn họ.

– Băng Sương Cự Viên! Dương Lan Hinh sắc mặt căng thẳng, lộ ra sợ hãi rõ ràng.

– Thứ này rất lợi hại ư? Chu Hằng hỏi.

– Không phải rất lợi hại, là hết sức lợi hại!

Tử Anh Minh cười nói, tuy rằng vẻ mặt không căng thẳng như Dương Lan Hinh, nhưng cũng không dám sơ xuất gì. – Truyền thuyết loại yêu thú này là do băng tuyết thai nghén thành, chẳng những thân thể cực lạnh, lại còn có thể ảnh hưởng hoàn cảnh xung quanh!

Chu Hằng tính toán khoảng cách, không khỏi khẽ nhíu mày.

Chiều dài mỗi một hẻm núi hẳn là không chênh lệch mấy, lấy tốc độ của bọn họ cũng phải đi suốt nửa canh giờ mới đến cuối, nhưng nhìn hiện tại, hẳn là bọn họ còn cách Băng Sương Cự Viên ở rất xa.

Nhưng khoảng cách xa như vậy, nhiệt độ nơi này đã thấp đến mức làm người ta phát điên, thế này mà đến gần chỗ Băng Sương Cự Viên thì sẽ lạnh đến cỡ nào nữa?

Nguyệt Minh Vương còn không bị đông lạnh chết tươi, Nguyệt Minh Hoàng cũng sẽ không thể động đậy được tay chân!

Chu Hằng không khỏi nhìn sang Hoặc Thiên, hắn đã có tu vi cấp bậc Nguyệt Minh Đế, vẫn có đủ khả năng chống đỡ loại cực lạnh này, nhưng chúng nữ Ứng Mộng Phạm thì sao, các nàng cũng chỉ mới có tu vi Nguyệt Minh Vương.

Nếu như Hoặc Thiên không có cách chiếu cổ, vậy để các nàng tạm thời ở lại chỗ này, chờ làm thịt xong Băng Sương Cự Viên rồi đi qua.

Hoặc Thiên vốn luôn nhìn mặt đất, như là nơi đó có thứ gì rất thu hút nàng, nhưng thần thức vô cùng nhạy bén, lập tức phát hiện ánh mắt của Chu Hằng nhìn sang. Nàng ngẩng đầu liếc Chu Hằng, sau đó gật đầu.

Giữa hai người đã có ăn ý tương đối, không cần phải nói gì cũng hiểu được ý mà đối phương muốn biểu lộ.

Chu Hằng yên tâm, nếu Hoặc Thiên gật đầu thì mọi chuyện không thành vấn đề.

– Đi!

Mọi người tiếp tục đi tới, chỉ mới được 5 phút, nhiệt độ càng thêm lạnh lẽo, gió trong khe núi quét qua người như dao cắt. Dù là ba người Chu Hằng, Tử Anh Minh, Tra Tuế cũng phải vận chuyển linh lực để chống đỡ.

Con lừa đen kêu oa oa, mạnh mẽ lấn vào trong vòng phòng ngự linh lực của Chu Hằng, nói: – Cho nhờ lửa!

Nó chỉ là Nguyệt Minh Vương, dù là kiếm được cả đống lớn bảo vật ở Phàm giới, nhưng căn bản không có mấy món dùng được ở Tiên giới. Huống chi đây là cực lạnh do Nguyệt Minh Đế đỉnh phong hình thành, có thể chống đỡ được lạnh giá này thì có thể nào cũng phải là tiên cấp bậc Nguyệt Minh Đế.

– Hả! Tử Anh Minh cùng Tra Tuế đột nhiên giật mình, bỗng quay đầu lại, chỉ thấy chúng nữ Ứng Mộng Phạm đi cùng nhau, mỗi người tự nhiên như thường, căn bản không có vẻ gì là bị đông lạnh không chịu nổi.

Đã xảy ra chuyện gì?

Vừa rồi ở cửa hẻm núi đã có vẻ không chịu nổi, sao mà đi tới lại không sợ lạnh nữa? Đây không phải lạnh giá bình thường, lưu thông khí huyết là có thể chống đỡ được! Đây là hơi lạnh phát ra từ Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, tích lũy không biết bao nhiêu năm, ngay cả Nguyệt Minh Đế đỉnh phong khác đến đây cũng phải cẩn thận!

Bọn họ đã đi tới được 5 phút, đã lạnh hơn không biết bao nhiêu lần, tại sao những người này lại như không có chuyện gì?

Trước đó hai người đã hoài nghi trong chúng nữ có một đại cao thủ sâu không lường, hiện tại thấy thế này, đã quá rõ ràng!

Lợi hại quá, có thể mở ra lá chắn linh lực lớn như thế, bảo vệ được đông người thế này!

Chỉ là mở lá chắn linh lực lớn thêm một tấc, vậy tiêu hao linh lực không phải nhiều thêm một phần, mà là tăng lên mấy lần! Trừ khi Nhật Diệu Vương giá lâm, bằng không Nguyệt Minh Đế cùng cấp thì có thể duy trì lá chắn này được bao lâu?

Nhật Diệu Vương?

Không có khả năng, Tinh Phong Thí Luyện Tây Hợi Thành nếu cho Nhật Diệu Vương đi vào thì đúng là chọc thủng trời, không ai gánh nổi trách nhiệm này! Dẫn tới Tuyệt Tiên Thành nổi giận, mọi người có trách nhiệm đều khó thoát cái chết!

Không chỉ bọn họ phải chết, ngay cả người nhà, tộc nhân của bọn họ đều sẽ bị chém!

Uy nghiêm của Tuyệt Tiên Thành không thể xâm phạm!

Vậy nhất định là trên mình đám người Chu Hằng mang theo chí bảo gì, mới có thể chống đỡ được hơi lạnh.

Chỉ là rõ ràng không cảm ứng được dao động lực lượng gì, giống như hơi lạnh vừa tới gần chúng nữ liền biến mất vào hư không, đúng là cổ quái!

– Hắc hắc, nếu như báo trước cho bổn tọa, bổn tọa có thể luyện chế một ít Cực Dương Hoàn, đừng nói loại hơi lạnh như mưa bụi này, ngay cả Cửu U Băng Diễm cũng không thành vấn đề! Hỏa Thần Lô nói ở trong đan điền Chu Hằng.

– Nói chuyện đã rồi! Chu Hằng dùng thần thức nói, hắn suy ngẫm lại, nói: – Sau khi trở về liền luyện chế một ít đan dược chống lạnh, chống lửa, chống độc!

– Tiểu tử, ngươi đã hứa dị hỏa của bổn tọa…

– Chuyện đã hứa với ngươi thì đương nhiên sẽ không quên, nhưng ngươi lại không biết dị hỏa ở đâu, bảo ta đi đâu tìm cho ngươi?

– Ôi, cái Tiên Thành rách nát này khẳng định không có, chờ về sau ngươi đi… Hỏa Thần Lô đột nhiên khựng lại.

– Đi chỗ nào? Chu Hằng lập tức cảnh giác, dường như Hỏa Thần Lô này che giấu gì đó.

– Hiện tại nói cho ngươi biết cũng vô dụng, ngươi cũng không đi được, tu vi quá yếu! Hỏa Thần Lô tràn ngập khinh bỉ nói.

Chương 586: Bảo vật gì?

Tu vi của mình quả thật quá yếu!

Điểm này thì Chu Hằng thừa nhận, Tiên giới ít nhất cũng có tồn tại Sáng Thế Đế, còn Hoặc Thiên, nguyên chủ nhân hắc kiếm thì thậm chí là tồn tại có thể chống đối thiên đạo, so sánh với những cường giả tuyệt thế này thì hắn quả thật yếu quá sức!

– Vậy phải có tu vi gì mới được? Chu Hằng hỏi.

– Bổn tọa lại không phải tu giả, làm sao biết phân chia cảnh giới của các ngươi! Bổn tọa chỉ biết là ngươi kém xa so với tên khốn kiếp đã luyện hóa bổn tọa! Hỏa Thần Lô nói.

Chu Hằng không khỏi mỉm cười, tu vi của hắn hiện tại quả thật không cao, Hỏa Thần Lô nói như vậy cũng không làm hắn bất mãn, lại tò mò hỏi: – Tên khốn kiếp kia gọi là gì?

– Hình như cứ nghe người ta gọi hắn là Hóa Vũ Dược sư! Ôi, bổn tọa vẫn luôn bị tên khốn kia ép buộc luyện đan, làm sao có thời giờ nghe hắn nói, tức muốn chết mất! Hỏa Thần Lô cực kỳ bất mãn nói.

Hóa Vũ Dược sư?

Biết được tên thì dễ làm rồi, chỉ là lò luyện đan này tám phần là thất lạc từ Tiên giới đại hỗn loạn trăm vạn năm trước, vị Hóa Vũ Dược sư cũng thuộc về nhân vật "tiền sử", nói không chừng cũng giống Hoặc Thiên, cái tên cũng không còn được người ta ghi nhớ, hoặc là trở thành cấm kỵ.

Chu Hằng khẽ động, hỏi: – Không phải ngươi là Thái Dương Kim Tinh hay sao, hấp thu không biết bao nhiêu nhiệt lượng, dùng để chống lạnh cũng không thành vấn đề chứ?

– Đừng mà, bổn tọa sợ lạnh nhất, ngươi tuyệt đối đừng đưa bổn tọa đi ra, cùng lắm thì bổn tọa giúp ngươi luyện thêm mấy lò đan nữa! Hỏa Thần Lô vội vàng hô lên.

– Ngươi vốn là lò luyện đan, trời sinh chính là dùng để luyện đan, không luyện đan thì ngươi có thể làm gì?

– Ngủ!

Hỏa Thần Lô hùng hồn nói.

Có thể không biết xấu hổ như thế cũng chỉ có con lừa đen mới liều mạng được, Chu Hằng từ bỏ dự tính nói nhảm với lò luyện đan này, dù sao chúng nữa có Hoặc Thiên bảo hộ, còn hiện tại hắn cũng chịu được, thật sự không được mới lấy ra Hỏa Thần Lô.

Hiện tại hắn phải chiếu cố thêm một con lừa, tự nhiên phải mở ra lá chắn linh lực lớn hơn nhiều, tiêu hao linh lực tăng mạnh. Lại qua thêm 5 phút, nhiệt độ xung quanh càng ngày càng thấp, dù cho là hai người Tử Anh Minh, Tra Tuế cũng phải trở nên thận trọng, đều tế ra một vầng trăng tròn.

Nhưng nhìn lại chúng nữ Hoặc Thiên, vẫn nhàn nhã bước đi như cũ, bình thản đến mức làm người ta tan vỡ!

Bảo vật thật là lợi hại!

Trong lòng Tử Anh Minh cùng Tra Tuế cùng thầm nghĩ, ngay cả tâm tính tu dưỡng của bọn họ cũng không nhịn được nổi lên ý ghen tỵ.

– Khí lạnh chỗ này đã lợi hại như thế, nếu thật đến trước mặt Băng Sương Cự Viên, chúng ta chỉ phát huy được nhiều nhất một vài phần chiến lực, vậy còn đánh thế nào? Chu Hằng nhìn lại hai người Tử Anh Minh, tin rằng hai người người này sẽ không biết rõ chịu chết còn chạy đến.

– Hơi lạnh này là do Băng Sương Cự Viên tích lũy mấy ngàn

năm, cho nên mới lạnh giá như thế! Nhưng chỗ mạnh nhất của Băng Sương Cự Viên cũng là nó có thể ảnh hưởng môi trường, chiến lực thật sự của nó lại không mạnh!

Tử Anh Minh nói.

– Có Tra huynh ở đây, con Băng Sương Cự Viên kia nhất định không chạy thoát!

– Hắc hắc! Tra Tuế vò đầu cười, như là có vẻ ngượng ngùng. – Ta chỉ là có thân pháp coi như còn được!

– Tra huynh khiêm nhường, ai mà không biết năm đó Kim tiên sinh cùng Ngân bà bà chính là đạo tặc nổi danh, thân pháp kỳ diệu ít nhất không ai ở Tiên Thành thứ sáu so sánh được! Tử Anh Minh nịnh nọt.

Nịnh nọt này là nhắm vào hai sư phụ của Tra Tuế, còn Tra Tuế lại là người rất tôn sư trọng đạo, lập tức mặt mày hớn hở, ấn tượng với Tử Anh Minh tăng vọt.

Chu Hằng cũng gật đầu, khó trách trước đó thẳng đến khi Tra Tuế đi vào trong hang mới phát hiện được sự hiện hữu của hắn, thân pháp của tên này quả thật có tài. Nhưng nếu là hạng

đạo tặc, hẳn là thân pháp này nghiêng sang hướng ẩn giấu dấu vết.

Ầm!

Đằng xa truyền đến tiếng đánh nhau, chỉ trong nháy mắt, vô số kình phong quét tới!

Những kình phong này chẳng qua là dư sóng công kích Nguyệt Minh Đế, đặt ở bình thường thì căn bản không đủ phải sợ, nhưng hiện giờ bởi vì nơi này quá lạnh, quét qua một trận gió liền làm như cường giả tuyệt thế đánh ra lưỡi dao băng!

Cả trăm cả ngàn cơn gió lạnh cuốn tới, quá sức khủng bố!

Hống!

Tử Anh Minh cùng Tra Tuế đồng thời quát lớn, đều vận chuyển ra 4 vầng trăng tròn, che trước mặt bọn họ.

— Vầng trăng ngang với Tiên khí cùng cấp, vầng trăng tròn đủ để đón đỡ gió rít cấp bậc Nguyệt Minh Đế!

Chu Hằng ý niệm xoay chuyển, phát động Vực trường, vô số

ngọn lửa tím cuốn ra khỏi người, tạo thành vòng phòng ngự hình tròn quanh người.

Keng keng keng!

Gió lạnh đánh tới, đụng vào vầng trăng liền vỡ tan, nhưng nhiệt độ cực thấp cũng làm tám vầng trăng dính phải sương trắng, làm cho sắc mặt Tử Anh Minh cùng Tra Tuế có chút trắng bệch.

Còn gió rít đụng vào ngọn lửa tím thì kình lực không yếu đi, nhưng không còn hơi lạnh đánh vào người, bị tử hỏa thiêu đốt xuống nhiệt độ bình thường.

Lúc này liền biến thành gió rít bình thường!

Chu Hằng tiện tay đánh một quyền, những cơn gió rít liền tan vỡ.

Hắn không sợ vận chuyển tử hỏa mà lộ ra thân phận, chỉ cần không hóa ngọn lửa này thành hình rồng, vậy sẽ không ai liên tưởng đến nhất mạch Vạn Cổ Đại Đế.

Còn bên phía chúng nữ thì càng thả lỏng, Hoặc Thiên không có động tác gì là những cơn gió rít biến mất sạch, tựa như ở xung quanh Hoặc Thiên có một không gian khác cắn nuốt mọi

thứ.

Tử Anh Minh, Tra Tuế, Chu Hằng đồng thời thu hồi dị tượng, ba người nhìn nhau, đều có một chút hiểu về về thực lực của đối phương.

– Vừa nãy, hẳn là những người đi trước chúng ta giao đấu với Băng Sương Cự Viên! Tử Anh Minh nói.

Chu Hằng gật đầu, nếu như Băng Sương Cự Viên đã chết, như vậy nhiệt độ nơi này đã phải khôi phục bình thường, mà Băng Sương Cự Viên không chết thì cấm chế sẽ không mở ra, cái gì gọi là trấn thủ? Chính là đạo lý này.

– Bộ da của Băng Sương Cự Viên là bảo vật thượng thừa, có thể chống đỡ được hơi lạnh dưới Thăng Hoa Cảnh! Tra Tuế xen ngang.

– Bảo vật! Con lừa đen vốn còn lạnh đến run run lập tức nhảy lên, nháy mắt liền lên tinh thần gấp trăm lần, hai lỗ tai lừa cụp xuống đã dựng lên thật cao, miệng không nhịn được trào nước miếng.

– Ngươi còn có thể đê tiện hơn nữa không? Chu Hằng đạp cho một cái.

Con lừa đen vội vàng nhanh chân né tránh, nhưng vừa rời vòng phòng nộ linh lực của Chu Hằng liền bị đông lạnh đến cứng ngắc bốn chân, té lăn ra đất như tượng băng, làm cho mọi người cười ha hả.

– Chu huynh, Tra huynh, chúng ta phải đi tranh Băng Sương Cự Viên một chuyến! Tử Anh Minh hào hùng bùng nổ.

Chu Hằng cùng Tra Tuế đều gật đầu, bộ da của Băng Sương Cự Viên có thể chống đỡ được mọi hơi lạnh dưới Thăng Hoa Cảnh, nếu gặp phải võ giả chuyên tu băng pháp thì có thể coi như thêm một con bài tẩy!

Bảo vật như vậy làm sao mà bỏ qua được!

Mọi người tăng tốc tiến lên, khoảng 10 phút sau, bọn họ đã đến gần cuối hẻm núi này, còn hơi lạnh cũng gần đến cực hạn. Tra Tuế, Tử Anh Minh đã phải tế ra , vận chuyển toàn lực để chống đỡ hơi lạnh.

Chu Hằng đã sớm vận chuyển ra 11 vầng trăng, đây là số vầng trăng cực hạn của hắn mà bên ngoài biết tới, hắn không muốn bại lộ thực lực của bản thân quá sớm. Nhưng dựa vào 11 vầng trăng đã không chống cự được hơi lạnh như vậy, hắn phải thả ra tử hỏa hỗ trợ.

Nhưng đây là hơi lạnh do Nguyệt Minh Đế đỉnh phong tích lũy không biết bao nhiêu năm mới hình thành, tử hỏa cũng bị

áp chế. Khi đến nơi này, tử hỏa quanh người Chu Hằng cũng từ 10 trượng bị đè xuống không đủ 3 xích, chỉ có thể miễn cưỡng bảo vệ hắn cùng con lừa đen.

Chu Hằng nhướng mày, dù tính là hắn vận chuyển thêm 3 vầng bán nguyệt nữa cũng không có tác dụng lớn, chênh lệch cảnh giới rõ ràng ra đó!

Đây không phải chiến đấu cứng chọi cứng, có thể dùng tiên thuật, có thể dùng kỹ xảo để bù đắp chênh lệch lực lượng, đây là so sánh lực lượng cứng, nhưng vừa đúng nhược điểm của Chu Hằng.

Chẳng lẽ hắn phải lui về để Hoặc Thiên bảo hộ?

Chu Hằng không khỏi hừ một tiếng trong mũi, hắn càng thích Chu Hằng thì càng không muốn mượn lực lượng của đối phương.

Vậy phải làm sao đây?

Ngạo khí cũng không thể giải quyết được vấn đề thực tế!

Đột nhiên trong lòng Chu Hằng vừa động, bỗng mở ra một khe nhỏ trên trán, để vị trí này không có linh lực phòng ngự. Lập tức, hơi lạnh điên cuồng tràn vào như cá mập ngửi được

mùi máu.

Chỉ trong nháy mắt đó, đầu của Chu Hằng đã bị đóng băng, hơi lạnh xâm nhập vào thức hải của hắn, nếu thật là thế, thần thức của Chu Hằng tuyệt đối sẽ tử vong trong nháy mắt!

Uy lực hơi lạnh cấp bậc Nguyệt Minh Đế đỉnh phong nào coi thường được?

Oong!

Ngay vào lúc này, trên thiên linh cái lóe lên màu vàng, nháy mắt tan rã hết hơi lạnh xâm nhập vào trong.

Cốt phù đại gia nổi giận!

Bình thường vị đại gia này dù cực kỳ lười biếng, nhưng dù sao cũng là "ở" trong cơ thể Chu Hằng, một khi bản thân bị công kích thì tự nhiên không hề do dự triển khai phản kích.

Trên trán Chu Hằng lấp lánh màu vàng, mơ hồ tạo thành một cái phù ấn kỳ diệu, chỉ có một góc khiếm khuyết, căn bản không nhìn ra hình thái cụ thể, nhưng một cỗ uy thế to lớn trấn áp cửu thiên thập địa lan tỏa vô tận.

Tử Anh Minh cùng Tra Tuế chỉ thoáng liếc qua, từ đáy lòng dâng lên kính sợ mãnh liệt, càng có những hiểu ra dâng tào, như là chỉ nhìn phù văn này lâu hơn là có thể là bọn họ đốn ngộ ảo diệu thiên địa.

Hoặc Thiên cũng liếc qua Chu Hằng, trên mặt toát ra một tia mỉm cười khó phát hiện.

Ngộ tính của sư đệ này thật cao, hơn nữa lá gan càng lớn!

Dẫn sói vào nhà, dẫn lửa thiêu thân không phải ai cũng dám làm, điều này cần có dũng khí cùng quyết đoán rất lớn!

Ngộ tính là sinh ra đã quyết định, nhưng dũng khí cùng quyết đoán lại là ngày sau bồi dưỡng thành, tên này không tệ, không uổng trước kia nàng gieo một đạo phù loại cho hắn!

Trong ánh sáng vàng lấp lánh, hơi lạnh bị đập nát, Cốt phù có phẩm bậc gì thì Chu Hằng không biết, nhưng ngay cả Sáng Thế Vương cũng bị nó dễ dàng đập nát, dùng để chống đỡ hơi lạnh Nguyệt Minh Đế thì quả thật là đại tài tiểu dụng!

Chu Hằng xách con lừa đen bước nhanh tới trước, Cốt phù đã bị kích hoạt, hiện tại hắn có chỗ dựa thần cản giết thần, phật cản giết phật.

Vù vù vù, hắn thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình bỗng tăng tốc.

Lúc trước bởi vì phải chống đỡ hơi lạnh, không ai có thể toàn lực chạy đi, hiện tại có Cốt phù đại gia thay thế công tác chống lạnh, Chu Hằng tự nhiên không phải kiêng kỵ gì nữa.

Tử Anh Minh cùng Tra Tuế vội vàng đuổi theo, bên trong phạm vi 5 trượng có hào quang vàng chiếu rọi hoàn toàn không có tồn tại hơi lạnh, để bọn họ có thể tiến lên bằng tốc độ cao nhất.

Hai người nhìn nhau, đều nhìn ra được một tia khó hiểu trong mắt đối phương.

Bọn họ tuyệt đối không tin Chu Hằng có thể dựa vào thực lực bản thân chống đỡ hơi lạnh này, hơn nữa ánh sáng vàng trên trán hắn mơ hồ có một loại uy áp chí cao vô thượng, làm sao mà Nguyệt Minh Hoàng lại có được?

11 vầng trăng thì sao chứ? Hai người đều đến từ Tiên Thành bậc cao, biết rõ ràng 11 vầng trăng cũng không phải con số cực hạn!

Trên người Chu Hằng, có bảo vật tuyệt thế!

Chương 587: Tiểu Hậu gia

Trên người Chu Hằng có bảo vật tuyệt thế, vậy bên trong đoàn nữ nhân kia, cũng có người mang bảo vật như vậy!

Thường nói tài không lộ ra ngoài, đám người Chu Hằng không thèm để ý bộc lộ ra, rốt cuộc là bọn họ tín nhiệm người ta, hay là trong lòng có chỗ dựa, căn bản không sợ gì?

Có thể tu luyện tới Tiên Nhân Cảnh thì còn có kẻ ngu hay sao?

Tử Anh Minh cùng Tra Tuế không tin Chu Hằng cùng chúng nữ có thể dễ tin người khác như thế, vậy thì chỉ có thể là bọn họ có bối cảnh hùng mạnh đến khủng khiếp, thế mới không sợ để người ta biết bọn họ có được bảo vật!

Chu Hằng xách theo con lừa đen chạy đằng trước, Tử Anh Minh cùng Tra Tuế thì theo sát phía sau, về phần chúng nữ Hoặc Thiên lại vẫn không nhanh không chậm, nháy mắt liền bị bỏ xa ba người Chu Hằng.

Mấy phút sau, hẻm núi thứ 4 cũng đã đến cuối.

Một đám người đang vây công một con vượn màu trắng!

Nói là vây công cũng không đúng, hẳn là một đám người đuổi bắt một con vượn lớn màu trắng! Bởi vì thân pháp của con vượn lớn này quá linh hoạt, luôn trốn thoát trước khi đối thủ hình thành thế bao vây, thuận thế đánh ra những đạo phong nhận để phản kích.

Phía công kích có 5 người, nhưng lại không làm gì được con vượn trắng này.

Con vượn trắng này tự nhiên là Băng Sương Cự Viên, thân cao gần mười trượng, toàn thân phủ đầy lông dài màu trắng, mắt đỏ rực như lửa, bên khóe miệng lộ ra hai răng nanh dài nhọn, mỗi cây dài ba xích.

Thật ra thân pháp của con vượn lớn này cũng không tính là nhanh lắm, mà là người đuổi giết nó quá chậm!

— Ở trong nhiệt độ thấp cỡ này, ai có thể phát huy được toàn lực?

Cảm ứng được lại có người trình diện, Băng Sương Cự Viên liếc qua ba người Chu Hằng, vỗ ngực thật mạnh, thần thức lan tỏ, nói: – Cạc cạc cạc, lại thêm ba phần điểm tâm ngon miệng!

Yêu thú Tiên Nhân Cảnh hoàn toàn mở ra linh trí, dù cho không thể nói chuyện được như con lừa đen, nhưng trao đổi với người cũng không hề khó khăn.

– Nè, tạp toái, con vượn đầy lông kia không thèm nhìn ngươi! Con lừa đen đứng thẳng lên, lấy móng cọ cọ Tra Tuế, gió núi thổi qua, váy hoa của nó bay bay, một sợi lông lừa cũng bay qua bay lại.

– Xì, là nó không thèm nhìn ngươi! Tra Tuế đương nhiên không chịu yếu thế.

– Ha ha, người ta muốn ăn ngươi, ngươi còn giành làm điểm tâm. Chưa thấy qua kẻ đê tiện như ngươi, đúng thật là tạp toái mà! Con lừa đen đưa hai móng ra hai bên, bộ dáng như đang bất đắc dĩ.

– Cút!

– Trước tiên ăn các ngươi! Con Băng Sương Cự Viên kia thấy một người một lừa dám “đánh tình mắng tiếu” ở trước mặt nó, không khỏi giận dữ.

Nó không phải là không nhìn thấy con lừa đen, chỉ là một con yêu thú cấp bậc Nguyệt Minh Vương thật là khó mà làm nó có khẩu vị gì, tự nhiên coi như không thấy. Đối với nó, ba người Chu Hằng đều có tinh khí ngập trời, mỗi người đều là vật đại bổ!

Cộng thêm năm người khác, sau khi ăn xong bọn họ thì nói không chừng nó có thể đột phá đến Nhật Diệu Vương!

Một khi đột phá, nó có thể đánh vỡ không gian này thoát ra ngoài, không uất ức bị giới hạn ở trong này, làm con chó trông cửa! Trời đất bao la, nó có thể tiêu dao tung hoành.

Đây là điều nó mơ mộng cầu mong!

Nơi này là sân nhà của nó, nó chiếm cứ nơi này mấy ngàn năm, mỗi ngày dùng hàn khí thấm đẫm nơi này, đối với nó nơi này là thiên đường, đối với kẻ địch lại là địa ngục. Ở trong này, Nguyệt Minh Đế tối đa chỉ phát huy ra hai ba phần chiến lực.

– Đi! Tra Tuế tung người nhảy ra, hai tay mở rộng hình thành tấm ván cửa đánh xuống Băng Sương Cự Viên.

Ầm!

Trong tiếng va chạm nặng nề Băng Sương Cự Viên bị đẩy lui trở về, con yêu thú này trời sinh có thể điều khiển hơi lạnh, nhưng chiến lực chân chính lại không mạnh cỡ nào, chỉ có lực lượng Nguyệt Minh Đế đỉnh phong mà thôi.

Tra Tuế cũng lùi trở lại, hắn vận chuyển tiên thuật thì chiến lực cũng không kém đối thủ, nhưng chịu thiệt vì hàn khí xung quanh quá khủng bố, hắn vừa rời xa Chu Hằng liền cảm giác được hơi lạnh xâm nhập thân thể, làm hắn phải vận chuyển linh lực tiến hành phòng ngự, căn bản không thể hoàn toàn phát huy ra chiến lực vốn có.

Băng Sương Cự Viên có thể bị đại năng Tuyệt Tiên Thành đặt ở đây trấn thủ cấm chế, tự nhiên có chỗ hơn người của nó!

Chu Hằng lại đưa mắt nhìn năm người vây công Băng Sương Cự Viên trước đó.

Bốn nam một nữ, Chu Hằng chỉ có thể tính ra một người, đó là Trương Ngọc Đình, đây là nữ tính duy nhất. Về phần Chu Khiếu Nhiên cùng Tôn Vũ Xuyên là ai trong bốn người nam, hắn tự nhiên không biết được.

Nữ tính duy nhất nhìn khoảng 21-22 tuổi, dáng người thon thả, phong thái như ngọc, tiên tư tuyệt lệ. Trong tay nàng cầm một thanh trường kiếm xanh biếc, tạo thành quầng sáng quanh người cản trở một phần hơi lạnh xâm nhập, khá là bất phàm.

Bốn nam nhân khác đều rất giống nhân tộc, nhưng cũng không loại trừ giống như Nạp Lan Vũ Nguyệt, che giấu hai cánh và đuôi.

Tiên giới vạn tộc hội tụ, đều có nổi bật riêng.

Nhìn thấy Tra Tuế giao đấu với Băng Sương Cự Viên, năm người kia đồng thời dừng tay, một thanh niên tóc bạc quét qua Tử Anh Minh, toát ra cười lạnh nói: – Ta nói là ai, thì ra là Kim Cương Thành Độc Giác Long Vương Tử Anh Minh!

– Chu Khiếu Nhiên, Tôn Vũ Xuyên, Trương Ngọc Đình, Lâm Hoa Cường… Tử Anh Minh chỉ vào từng người nói, Chu Hằng biết là hắn đang chỉ cho mình và Tra Tuế xem, cuối cùng mới chỉ vào thanh niên tóc trắng. – Tiểu Hậu gia Quách Vũ Hậu!

– Nếu biết ta là ai, còn không lui xuống! Thanh niên tóc trắng Quách Vũ Hậu hừ một tiếng, hai mắt trừng ra, uy thế tăng vọt.

– Ha ha! Danh tiếng Tiểu Hậu gia Quách Vũ Hậu cũng chỉ trấn áp được đám mèo ba chân, không đáng là gì ở trước mặt Tử Anh Minh ta!

Tử Anh Minh khinh thường nói, ngạo khí tràn đầy.

– Hừ! Những lời này lại đắc tội cả bốn người Chu Khiếu Nhiên, bọn họ đều trợn mắt nhìn Tử Anh Minh, chiến ý tràn đầy.

– Tử Anh Minh, giữa ta và ngươi cuối cùng sẽ có một trận chiến, nhưng mà, con Băng Sương Cự Viên này là ta phát hiện trước, nể mặt một lần! Quách Vũ Hậu nhàn nhạt nói, dù miệng nói nể mặt, nhưng sắc mặt cực kỳ ngạo mạn, vênh mặt hất hàm.

– Ha ha! Quách Vũ Hậu ngươi quả thật coi mình thành vương hậu? Đây là Tinh Phong Không Gian, đấu bằng nắm đấm, mặt mũi của ngươi đáng mấy đồng tiền? Tử Anh Minh chắp tay đứng, cũng tràn đầy vẻ mặt khinh thường.

Tuy rằng Tây Ngọ Thành xuất hiện không ít tuấn kiệt trẻ tuổi, nhưng phải kể tới Quách Vũ Hậu cùng Tử Anh Minh là người xuất sắc nhất trong cấp bậc Nguyệt Minh Đế. Hai người tuổi xấp xỉ, chỉ riêng bọn họ ai mạnh ai yếu cũng đã tranh luận không ngừng, chỉ là chưa từng có cơ hội giao đấu, không ngờ lại gặp gỡ ở trong này.

Không chỉ tranh giành một con Băng Sương Cự Viên, còn có vinh quang ai trong bọn họ là đệ nhất Nguyệt Minh Đế ở Tây Ngọ Thành.

– Người khác đặt hai người chúng ta ngang nhau, nhưng ở trong mắt ta, ngươi căn bản không đủ tư cách là đối thủ của ta! Quách Vũ Hậu ngạo nghễ nói.

– Cũng như nhau thôi! Tử Anh Minh không cam yếu thế nói.

– Nè, hai người các ngươi có đánh hay không? Bổn tọa chờ không được nữa! Con lừa đen không nhịn được xen vào, nó là sao chổi gây họa sợ thiên hạ không rối loạn, thích nhất là cảnh người ngã ngựa đổ.

Quách Vũ Hậu cùng Tử Anh Minh đều không đáp lại con lừa đen, bọn họ chẳng những là Nguyệt Minh Đế, hơn nữa còn là nổi bật trong Nguyệt Minh Đế, không phải Nguyệt Minh Đế đỉnh phong nhưng có chiến lực vượt qua Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, bằng không làm sao dám chạy đến đây.

Chỉ là một con yêu thú cấp bậc Nguyệt Minh Vương, không có cả tư cách để bọn họ liếc tới, nếu khó chịu thì trực tiếp một ngón tay dí chết.

– Nghe nói Tử gia Nhất Dương Phá Thiên độc bộ Tây Ngọ Thành, hôm nay ta lãnh giáo một phen!

Quách Vũ Hậu nhìn Tử Anh Minh.

– Quách gia Thuần Dương Vô Cực Chỉ cũng là nhất tuyệt Tây Ngọ Thành, ta cũng ngưỡng mộ đại danh đã lâu! Tử Anh Minh cũng nhìn Quách Vũ Hậu, hai người đứng cách xa nhau trăm trượng, nhưng một cỗ khí tràng vô hình đã trào ra từ hai người,

bùm bùm bùm, những khối đá nhỏ bị nổ nát dưới lực lượng khủng bố của hai người.

– Chu tiểu tử, bọn chúng lên rồi, chúng ta mau làm thịt con khỉ nhiều lông kia cướp bảo bối của nó! Con lừa đen nhỏ giọng nói.

Chu Hằng không khỏi dở khóc dở cười, thì ra con lừa đê tiện giật dây Quách Vũ Hậu đánh với Tử Anh Minh là vì giảm bớt hai đối thủ cạnh tranh! Hắn nói:

– Vậy ngươi lên đi, ta ở đằng sau cổ vũ cho ngươi!

Con lừa đen liền vội lùi ra sau một bước, nói: – Chuyện cổ vũ này ngươi làm không được, cứ giao cho dân chuyên nghiệp như bổn tọa đây!

Chu Hằng bĩu môi, nói: – Nếu ta ra tay, ngươi bị lạnh chết thì đừng trách ta!

Con lừa đen lập tức run run, nó chỉ lo đánh chủ ý tới Băng Sương Cự Viên lại không nhớ tới nhiệt độ chỗ này thấp đến mức có thể đông lạnh chết tươi Nguyệt Minh Vương! Nếu không có Chu Hằng thay nó cản trở hơi lạnh, nó tuyệt đối dữ nhiều lành ít!

– …. Bổn tọa ngẫm lại, chúng ta là người nhã nhặn, đánh đánh giết giết không thích hợp với chúng ta! Nó vội nói.

– Ta là người nhã nhặn, ngươi là con lừa, không cùng một loại! Chu Hằng bĩu môi nói.

– Gâu! Bổn tọa cắn chết ngươi!

Mặc dù ngoài miệng thì Chu Hằng nói vậy, nhưng thần thức đã khóa chặt trên mình Băng Sương Cự Viên, hắn cũng không quá hứng thú với bộ da của con yêu thú này, nhưng tinh khí sinh mệnh của một Nguyệt Minh Đế đỉnh phong thì rất là quý giá.

Tuy rằng Băng Sương Cự Viên rất to lớn, nhưng lá gan của nó tuyệt đối trái ngược với hình thể, gặp phải không chiếm được ưu thế áp đảo về lực lượng, liền không đối đầu trực diện với Tra Tuế, chuyển sang áp dụng chiến thuật du đấu.

Tuy rằng có vẻ rất không có gan, nhưng lại cực kỳ hiệu quả, bởi vì nhiệt độ nơi này thấp đến cực hạn, mỗi người đều tiêu hao rất nhiều linh lực để chống đỡ, thời gian dài thì nhất định sẽ kiệt sức!

— Chỉ cần có thể tiêu diệt được kẻ địch, cần gì mình phải mạo hiểm chứ?

Ầm!

Tử Anh Minh cùng Quách Vũ Hậu đã đánh lên, tuy rằng hai người khinh thường nhau, nhưng thực lực lại vừa vặn tương đương, trong đại chiến bắn ra bốn phía kình phong khắp nơi.

Hai người này đều là Nguyệt Minh Đế 4 luân, nhưng chiến lực tuyệt đối không kém gì Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, dư sóng chiến đấu khuấy động vốn đã vô cùng mạnh mẽ, cộng thêm hơi lạnh dày đặc, đủ tạo thành uy hiếp tới mọi người xung quanh.

Mọi người vội mở ra lá chắn linh lực phòng ngự, những người khác tuy rằng hơi kém hơn hai người Tử Anh Minh, cũng không kém quá nhiều, chỉ là phòng ngự thì dư sức.

Bốn người Chu Khiếu Nhiên phân tán ra, mở thành trận hình đánh về phía Băng Sương Cự Viên. Bọn họ đều có được chiến lực vượt qua cảnh giới thực tế, chỉ cần cho bọn họ cơ hội đối đầu trực diện thì tuyệt đối có thể đánh chết con yêu thú chiến lực không mạnh này.

Chu Hằng tập trung nhìn Băng Sương Cự Viên, hắn không thiếu kiên nhẫn trên người nữ nhân, nhưng ở những mặt khác thì hắn không kiên nhẫn tốt, đã không nhịn được nữa.

Vù! Hắn lao ra, tế ra hắc kiếm, hắn không muốn chờ thêm

nữa.

Chương 588: Ngang ngược không nói lý lẽ

Đoạn hẻm núi thứ tư này lạnh vô cùng, lạnh đến ngay cả tốc độ lưu chuyển linh lực của Nguyệt Minh Đế đều bị ảnh hưởng. Thế cho nên bất kể là lực lượng công kích đánh ra hay là tốc độ thân pháp đều bị ảnh hưởng thật lớn, chỉ có thể phát huy ra khoảng hai, ba phần mười.

Tốc độ của Băng Sương Cự Viên nói thật cũng không nhanh, nhưng bởi vì tốc độ của những người khác chậm lại khiến tốc độ của nó có vẻ nhanh, dưới vòng vây công của phần đông cao thủ qua lại tự nhiên. Nếu là một mực tiêu hao như vậy, người thắng sau cùng nhất định là nó.

Chính vì như thế, nó cũng không có tính toán chạy trốn, ngược lại còn muốn ngăn cản mọi người chạy trốn. Chỗ này của nó đã mấy ngàn năm không có người tới, hôm nay nó muốn đại khai sát giới!

Vút!

Thân hình Chu Hằng nhanh như chớp giật, xoạt một cái bay vụt về phía Băng Sương Cự Viên, đã đem Tấn Vân Lưu Quang Bộ thúc giục đến cực hạn.

Hắn hiện tại có cốt phù xua tan khí lạnh, thân hình không bị ảnh hưởng chút nào, lại thêm toàn lực thúc giục Tấn Vân Lưu Quang Bộ. Tốc độ của hắn đã hơn xa Băng Sương Cự Viên.

Ai có thể nghĩ tới một Nguyệt Minh Hoàng rồi lại có thể bộc phát ra tốc độ khủng bố như thế?

Đợi đến khi Băng Sương Cự Viên ý thức được điểm này, Chu Hằng đã bay vụt tới trước mặt nó!

Muốn chết!

Con yêu thú này hừ lạnh trong lòng, vẻn vẹn Nguyệt Minh Hoàng cũng dám phát động công kích tới nó? Chỉ là hắn ta vì sao không bị ảnh hưởng của khí lạnh? Chẳng lẽ… trên người hắn ta có quần áo do da lông đồng loại chế thành?

Băng Sương Cự Viên lập tức giận tím mặt, vung cánh tay phải quét tới Chu Hằng. Năm móng xẹt qua, mỗi cái đều dài nửa gang, dường như năm lưỡi dao nhọn!

Yêu thú không hiểu luyện chế binh khí, nhưng thân thể của chúng nó liền tương đương với binh khí. Năm móng này đủ để xé mở thân thể của Nguyệt Minh Đế cùng cảnh giới!

Chu Hằng tay trái đẩy ra, Phiên Thiên Chưởng vận chuyển!

Ầm!

Phía sau hắn bỗng nhiên lấp lánh hiện ra 14 vầng bán nguyệt, mỗi một cái đều chiếu rọi ánh trăng lạnh lẽo, hướng về phía Băng Sương Cự Viên trấn áp!

Nguyệt Luân Kỹ – Thiên Sương Chi Hàn!

Cùng lúc đó, Phiên Thiên Chưởng cũng đánh ra, hóa thành một bàn tay lớn màu xanh thế không thể đỡ đánh ra.

Hai đại tiên thuật cùng ra, cho dù là Chu Hằng ở lực lượng không bằng Nguyệt Minh Đế đỉnh thì lại thế nào, tiên thuật đủ để bù lại hết thảy!

– Ngao…

Băng Sương Cự Viên bỗng nhiên phát ra một tiếng rống đau, bất kể là Thiên Sương Chi Hàn hay là Phiên Thiên Chưởng

đều đánh khiến nó đau tận đáy lòng, dưới chân không khỏi lảo đảo rút lui. Nó tuy rằng hung tàn khát máu, lại càng thêm nhát gan thành tính, ăn chút thiệt thòi nhỏ như vậy lập tức nảy sinh ý lùi bước, muốn rời khỏi chiến trường.

Dù sao nơi này lạnh vô cùng, hao tổn đến cuối cùng khẳng định là nó thắng, tội gì phải liều mạng chứ?

Chính vào lúc này, Chu Hằng một kiếm đâm ra!

Kiếm Phá Phi Vũ!

Lúc trước bất kể là Thiên Sương Chi Hàn hay là Phiên Thiên Chưởng đều chỉ là một màn ngụy trang, sát chiêu chân chính chính là kiếm trong tay hắn! Nếu không lúc trước đánh cho Băng Sương Cự Viên trở tay không kịp, làm sao có thể chỉ khiến nó chịu đau một chút rồi thôi?

Chu Hằng sát ý hóa thực chất, oai cốt phù hơi hơi tràn ra, một kiếm đánh tới!

Phập hoa máu tung bay!

Hắc kiếm rạch rách ngực Băng Sương Cự Viên, cả người Chu Hằng đều chìm vào, nhưng trong nháy mắt lại từ sau lưng cự viên bay ra, vẻ mặt nghiêm nghị.

Ầm! Ầm! Ầm!

Lúc này công kích của năm người đám Tra Tuế mới đánh tới trên người Băng Sương Cự Viên. Nhưng những thứ này đều là chuyện dư thừa, trái tim của cự viên bị hắc kiếm đánh thủng, đã sớm mất hết mọi sức sống!

Đám người Tra Tuế lúc này mới ý thực được là chuyện gì xảy ra, đều đem ánh mắt kinh ngạc chăm chú vào trên người Chu Hằng.

Tử Anh Minh và Quách Vũ Hậu cũng đình chỉ chiến đấu, cảnh tượng Băng Sương Cự Viên bị một đòn đánh chết vừa rồi thật sự quá kinh người!

Khí lạnh trong hẻm núi đang nhanh chóng tiêu tan, nhiệt độ tăng lên, nhưng rung động trong lòng mọi người lại làm sao cũng không thể xua tan!

Một đòn đánh chết Nguyệt Minh Đế đỉnh!

Mặc dù nói có thành phần mưu lợi, con Băng Sương Cự Viên kia lúc trước đã bị năm người Tra Tuế vây công, Chu Hằng có thể nói là thừa dịp trống mà vào, chiếm một cái tiện nghi. Nhưng dù là như vậy cũng không thể che giấu được điểm sáng

của hắn, thân pháp đó là nhanh cỡ nào!

Chính là tốc độ của hắn quá nhanh, mới khiến cho Băng Sương Cự Viên chỉ có thể cứng đối cứng, kết quả bị liên kích ba chiêu trực tiếp mang đi!

14 vầng trăng!

Lúc này mọi người mới ý thức được Chu Hằng không ngờ có được 14 vầng trăng. Đây mới là nguyên nhân thật sự khiến bọn họ khiếp sợ.

Bọn họ đều là tộc nhân của hào môn Tây Ngọ Thành, cho dù Tra Tuế không phải, nhưng hai vị sư phụ của hắn lại là lai lịch càng lớn! Có được bối cảnh như vậy lại làm sao không biết nhân vật trâu bò nhất Tiên giới có được số lượng vầng trăng cực hạn 15 vầng trăng!

Chỉ là nhân vật trâu bò như vậy không biết phải mấy trăm năm mới ra một người như vậy, nghe nói hiện nay nhân vật yêu nghiệt nhất chính là Vạn Cổ Tà Tôn đại náo Tuyệt Tiên Thành mà bị trấn áp, từng có được 13 vầng trăng!

Vạn Cổ Tà Tôn là người nào?

Người ta nhưng là kẻ dám đến Tuyệt Tiên Thành phóng hỏa

giết người! Năm đó nhưng là náo loạn đến sôi sùng sục, đến bây giờ trong Tiên Thành bậc cao đều có truyền thuyết về Vạn Cổ Tà Tôn!

Mà Chu Hằng không ngờ có được 14 vầng trăng, so với nhân vật trâu bò nhất Tiên giới chỉ kém một, hơn nữa so với Vạn Cổ Tà Tôn còn nhiều hơn một vầng trăng! Điều này nghĩa là Chu Hằng có được tiềm lực kinh người, tương lai rất có khả năng đạt tới độ cao của Vạn Cổ Tà Tôn, thậm chí càng mạnh!

Bọn họ tuy rằng mỗi người đều là thiên tài. Tra Tuế, Tử Anh Minh, Quách Vũ Hậu thậm chí vào lúc Nguyệt Minh Vương, Nguyệt Minh Hoàng có được 8 vầng trăng, chính là nhân vật đánh xuyên vách ngăn cảnh giới, nhưng so với Chu Hằng lại kém quá xa!

Đối mặt với thiên tài tiềm lực trên mình, hoặc là khơi dậy chiến ý vô cùng hoặc là nản lòng thoái chí, hoặc là nảy sinh ý xấu đem đối phương bóp chết ở trong nôi.

Nhiệt độ không khí tăng lên rất nhanh, chỉ một chút thời gian như vậy đã đạt tới trình độ Nguyệt Minh Vương có thể thừa nhận, cốt phù cũng bởi vậy đình chỉ vận chuyển.

– Oa ha ha, đây là của bổn tọa! Con lừa đen xông ra ngoài, muốn thu lấy di hài của Băng Sương Cự Viên. Tuy rằng thể tích quá lớn không có khả năng toàn bộ đóng gói mang đi, nhưng một thân da lông kia là tuyệt đối không thể lãng phí!

Xoạt một luồng sáng lạnh xẹt qua, hướng về phía con lừa đen bắn nhanh mà đi.

Thân hình Chu Hằng nhoáng lên, một quyền đánh ra, trong ánh vàng lóng lánh, hắn đón đỡ luồng sáng lạnh kia.

Bùng!

Một tiếng vang trầm, thân hình Chu Hằng bay ngược mà về, trên mặt lóe lên vẻ không vui.

Luồng sáng lạnh kia là bóng kiếm, người ra tay chính là Trương Ngọc Đình nữ tính duy nhất trong năm người Quách Vũ Hậu. Nàng cũng bị đánh trở về, sau lưng ba vầng trăng tròn tỏa sáng, sắc mặt lạnh lùng.

Con lừa đen đầu tiên là ngẩn ra, lập tức giận dữ nói: – Ngươi đồ quái dị mặt đầy cứt ruồi, lại dám đánh lén Lư đại gia nhà ngươi? Mù mắt cho của ngươi! Bổn tọa nhưng là điềm lành trong trời đất, ngươi ra tay với bổn tọa chính là bất kính với trời đất! Chu tiểu tử, đánh chết nàng cho Lư đại gia!

Trương Ngọc Đình không khỏi mặt đỏ bừng. Nàng dung mạo băng khiết, cũng chỉ ở trên má phải có một nốt ruồi không bắt mắt, nhưng ánh mắt của con lừa đen là độc cỡ nào, chẳng những bị nó phát hiện còn nói khoa trương thành mặt đầy cứt ruồi!

Đối với một nữ nhân thích đẹp lại tự phụ mà nói, đây quả thật là vô cùng nhục nhã!

– Con lừa đê tiện, bổn cô nương muốn đem ngươi bầm thây vạn đoạn! Ngực nàng liên tục phập phồng.

– Đều nói đánh là thương mắng là yêu, ngươi muốn đem bổn tọa bầm thây vạn đoạn, như vậy yêu bổn tọa đến sâu cỡ nào hả! Ôi, ai bảo bổn tọa bộ dạng anh tuấn, ngươi có thể đối với bổn tọa "tiếng sét ái tình", không thể tự kiềm chế cũng là chuyện rất bình thường. Đáng tiếc bổn tọa nhãn giới quá cao, chỉ có thể cô phụ một mảnh tâm ý của ngươi! Con lừa đê tiện này miệng đầy lời xằng bậy.

– Đi chết! Trương Ngọc Đình làm sao nhịn được, phi thân nhào ra, kiếm khí như cầu vồng.

– Mưu sát chồng! Con lừa đen trốn ra phía sau Chu Hằng, hết sức xấu xa xoay người, đem một cái mông lừa mập mạp hướng về phía Trương Ngọc Đình lắc tới lắc lui. Váy hoa, đuôi lừa cũng lắc theo, đê tiện đến tận xương.

Chu Hằng vung hắc kiếm, "Keng" một cái đón đỡ trường kiếm của Trương Ngọc Đình, tia lửa bắn ra bốn phía. Cánh tay phải hắn rung lên, 14 vầng bán nguyệt đồng loạt nở rộ hào quang, chấn lui đối phương, trầm giọng nói: – Vì sao muốn ra tay đả thương người?

Tuy rằng miệng của con lừa đen rất đê tiện, nhưng không thể phủ nhận là Trương Ngọc Đình ra tay trước!

– 14 vầng trăng quả thật rất không tồi, nhưng bây giờ ngươi chẳng qua là Nguyệt Minh Hoàng, nào có tư cách cho ngươi cuồng vọng? Quách Vũ Hậu tung người một cái chắn ở trước người Trương Ngọc Đình, trên mặt đầy vẻ khinh thường.

Tuy rằng Chu Hằng đánh xuyên vách ngăn cảnh giới, nhưng hắn trước kia cũng có thể làm được, mặc dù chỉ là 8 vầng trăng mà thôi. Bởi vậy theo như Quách Vũ Hậu thấy Chu Hằng chỉ là Nguyệt Minh Hoàng, mà hắn lại là Nguyệt Minh Đế!

Nguyệt Minh Hoàng dựa vào cái gì diễu võ giương oai trước mặt Nguyệt Minh Đế?

– Con Băng Sương Cự Viên này là của chúng ta! Hắn dùng giọng điệu khẳng định nói, như đinh đóng cột.

– Gì! Đây rõ ràng là Chu tiểu tử chém giết, chim đầu bạc ngươi mắt mù hả? Con lừa đen lập tức từ sau lưng Chu Hằng nhảy ra. Da lông của Băng Sương Cự Viên này nhưng là bảo vật, nó làm sao chịu chắp tay nhường cho người!

– Mở to mắt nhìn xem, vết thương trên yếu hại của yêu thú này là ai đánh ra nhiều? Quách Vũ Hậu cười lạnh nói.

Băng Sương Cự Viên quả thật là Chu Hằng chém giết, nhưng ngay sau đó đám người Trương Ngọc Đình cũng đều đem công kích đánh lên, với độ chính xác của Nguyệt Minh Đế lại làm sao có thể không đánh trúng yếu hại?

Tính như thế, trên người Băng Sương Cự Viên tổng cộng có sáu nơi yếu hại để lại vết thương, nhưng trong đó chỉ có hai là Chu Hằng và Tra Tuế để lại, bốn cái khác lại là đám người Trương Ngọc Đình đánh ra.

Tính ai để lại công kích trên yếu hại nhiều, đó tự nhiên là bên phía Quách Vũ Hậu.

Con lừa đen không khỏi giận tím mặt, ba người Chu Hằng, Tử Anh Minh, Tra Tuế cũng lộ ra vẻ giận dữ rõ ràng. Đối phương đây không phải là rõ ràng đang lừa gạt bọn họ sao?

Kỳ thật thế giới này không có đạo lý gì đáng nói, nắm đấm của ai lớn người đó liền nắm giữ đạo lý!

– Chim đầu bạc, ngươi còn muốn mặt mũi hay không? Con lừa đen chửi ầm lên, trình độ mắng người của nó tuyệt đối là hạng nhất: – Người nào đũng quần không khép kín đem ngươi thả ra, mất mặt a! Quá mất mặt!

– Con lừa đê tiện! Quách Vũ Hậu bị chửi đến mặt đều đỏ. Với cảnh giới như vậy của hắn kỳ thật vốn không nên bị chọc giận, nhưng ai bảo con lừa đen nói đến không chịu nổi như vậy? Hắn là thiên kiêu trong thế hệ trẻ Quách gia, đã bao giờ nghe qua loại lời nói chợ búa này?

Hắn nhìn chằm chằm con lừa đen, trong miệng lại nói: – Các ngươi đi đem lệnh phù tìm ra, ta phụ trách… giết người! "Các ngươi" mà hắn nói tự nhiên là chỉ đám người Chu Khiếu Nhiên.

Cấm chế này cần lệnh phù mới có thể thông qua, nhưng cứ cách trăm năm phải dùng lệnh phù tương ứng yêu thú trấn thủ mở ra trước mới được, bọn họ chỉ cần lấy được lệnh phù mở ra liền nắm giữ chủ động tuyệt đối. Bọn họ nếu là không mở ra cấm chế hẻm núi thứ tư liền không có một người có thể thông qua.

– Tra huynh, Chu huynh, lệnh phù mở ra liền giao cho các ngươi! Tử Anh Minh nhìn Quách Vũ Hậu, trong ánh mắt chiến ý hừng hực: – Tiểu Hầu gia, đối thủ của ngươi là ta!

Chương 589: Một vật khắc một vật

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ trong nháy mắt chắn ở phía trước đám người Chu Khiếu Nhiên, sắc mặt nghiêm nghị.

Mỗi một đạo cấm chế nơi này phải dùng lệnh phù mở ra để mở ra trước, sau đó mới có thể bằng vào các lệnh phù khác thông qua. Hắn không thể để cho lệnh phù mở ra rơi vào trong tay người khác.

Mặc dù mục tiêu của mọi người đều là Nguyệt Hoa Liên, nhưng nếu lệnh phù mở ra nắm giữ ở trong tay người khác lại gia tăng rất nhiều biến số, đây là điều Chu Hằng không thể cho phép. Hắn đối với Nguyệt Hoa Liên nhất định phải được!

– Vẻn vẹn Nguyệt Minh Hoàng cũng dám làm càn trước mặt chúng ta! Chu Khiếu Nhiên hừ lạnh nói, tay phải vung lên, đã có thêm một ngọn đèn ngọc lưu ly. Hắn nói với đám người Trương Ngọc Đình ở sau lưng: – Ta đến trấn áp người này, các ngươi đi lấy lệnh phù mở ra!

Đám người Trương Ngọc Đình đều gật gật đầu, bọn họ cũng biết tầm quan trọng của lệnh phù mở ra này, lấy được lệnh phù liền chiếm quyền chủ động. Bọn họ vừa nhích người, chỉ vừa mới vọt lên, chỉ thấy một luồng kiếm khí gọt tới, lạnh lẽo tận

xương tủy!

Chu Hằng chống kiếm đứng trước mặt bọn họ, như thiên binh đột nhiên hạ xuống. Tuy rằng chỉ có một người một kiếm lại mang đến cho bọn họ áp lực vô cùng mạnh mẽ.

– Tra huynh, nơi này có ta nhìn, ngươi đi lấy lệnh phù mở ra! Chu Hằng lạnh nhạt nói.

– Bổn tọa đi! Bổn tọa đi! Đối với loại chuyện này con lừa đen tuyệt đối là không nhường ai, lập tức nhấc bốn vó liền chạy. Trương Ngọc Đình muốn đuổi, lại gặp phải một kiếm của Chu Hằng lại ngừng lại.

– Chu huynh, một mình ngươi có thể sao? Tra Tuế hỏi.

– Ha ha, nếu ta không được lại gọi Tra huynh hỗ trợ! Chu Hằng cười to, hào khí ngất trời.

– Lớn mật! Chu Khiếu Nhiên giận tím mặt, sắc mặt đều hơi đỏ lên. Hắn lúc trước đã rất vênh váo nói muốn trấn áp Chu Hằng, kết quả thân pháp của người ta nhanh đến mức khiến hắn căn bản không đuổi kịp, ngược lại là đem đám người Trương Ngọc Đình chặn lại, khiến hắn làm sao chịu nổi!

Tuyệt đối không thể để cho đối phương chiếm được lệnh phù

mở ra, nếu không mọi quyền chủ động đều nắm ở trong tay đối phương!

Người của hai bên đều có ý tưởng giống nhau, tuy rằng bất luận kẻ nào chiếm được lệnh phù mở ra cuối cùng đều là muốn mở ra trận pháp cấm chế, nhưng lúc nào mở ra, mang theo bao nhiêu người mở ra lại là chuyện rất tinh tế.

Chu Khiếu Nhiên vọt người mà ra, đem ngọn đèn trong tay giơ lên, một đoàn ngọn lửa lập tức phun ra. Trong nháy mắt tạo thành một vùng biển lửa, hướng về phía Chu Hằng bao trùm mà đi.

Biển lửa này phạm vi bao phủ thật lớn, hơn nữa tốc độ lan tràn nhanh đến thái quá, trong nháy mắt liền đem Chu Hằng bao bọc ở trong, ngay cả cơ hội thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ cũng không có, chỉ có thể trong lúc vội vàng mở ra linh lực tiến hành chống đỡ.

Nhưng ngọn lửa này thật lợi hại, tràngập lực phá hoại vô cùng cuồng bạo, trong nháy mắt liền đem linh lực quanh người Chu Hằng hòa tan nửa trượng, chỉ còn lại độ dày một gang tay cuối cùng. Nhưng tốc độ ăn mòn phá hoại của ngọn lửa căn bản không dừng lại, vẫn như cũ hướng về phía thân thể của Chu Hằng xâm lược mà đi.

Thật lợi hại!

Đây tuyệt đối không phải là tiên khí cấp bậc Nguyệt Minh Đế, tuy rằng cũng đồng dạng không đạt tới Nhật Diệu Cảnh, dường như là ở giữa hai loại.

– Ha ha ha, ngươi có được 14 vầng trăng thì như thế nào, ở trước mặt Cửu Chuyển Ly Hỏa Đăng của Chu gia ta còn không phải chỉ có nước ngửa cổ chịu chết! Chu Khiếu Nhiên cười điên cuồng. Cây đèn trong tay hắn kỳ thật là một món tiên khí cấp bậc Nhật Diệu Hoàng, chính là một trong ba món tiên khí ít ỏi của Chu gia. Nếu không phải là chuyến này Chu gia đối với Nguyệt Hoa Liên nhất định phải được thì cũng sẽ không cho Chu Khiếu Nhiên mang món chí bảo này đi!

Tuy nhiên Chu Khiếu Nhiên dù sao chỉ là Nguyệt Minh Đế 3 vầng trăng, hắn căn bản không thể hoàn toàn kích hoạt Cửu Chuyển Ly Hỏa Đăng. Nhưng dưới sự thúc giục của hắn, Cửu Chuyển Ly Hỏa Đăng cũng bộc phát ra uy lực vượt qua Nguyệt Minh Đế đỉnh mà lại hơi kém Nhật Diệu Vương.

– Chết cho ta! Hắn mặt đầy vẻ ác độc. 14 vầng trăng là độ cao hắn vĩnh viễn không thể vươn tới, nhưng tự tay hủy diệt thiên tài như vậy lại khiến hắn sinh ra khoái ý biến thái, thoải mái, sung sướng!

Đám người Trương Ngọc Đình cũng đều cười lạnh. Bọn họ là hậu đại của hào môn đỉnh cao Tây Ngọ Thành, lại là chuyên môn vì tranh đoạt Nguyệt Hoa Liên mà đến, trên người kẻ nào không có tiên khí bậc cao gia tộc trao quyền? Chỉ là Chu

Khiếu Nhiên rất không giữ được bình tĩnh, ở cửa ải thứ tư liền tế ra!

Tu giả bậc thấp thúc giục tiên khí bậc cao là một chuyện rất hao nguyên khí, vận chuyển một lần không điều dưỡng thật tốt mười ngày nửa tháng tuyệt đối không có khả năng khôi phục! Không đến lúc đường cùng đột nhiên tế ra thật sự là quá xung động!

Nhưng ai bảo Chu Hằng quá xuất sắc. 14 vầng trăng a! Ngay cả bọn họ đều có loại xung động lấy ra vũ khí bí mật trấn chết Chu Hằng!

Chỉ có thể nói sức nhẫn nại của bọn họ cao hơn Chu Khiếu Nhiên rất nhiều, bọn họ là tuyệt đối sẽ không sử dụng át chủ bài vào lúc này, trừ phi gặp phải nguy hiểm đến tính mạng.

Tuy nhiên, hiện tại cũng không cần bọn họ ra tay. Cửu Chuyển Ly Hỏa Đăng vừa ra, Chu Hằng tuyệt đối chết chắc mười phần!

Cho dù là Chu Khiếu Nhiên không thể hoàn toàn phát huy ra uy lực của món Tiên khí này cũng không sao, Chu Hằng cũng chỉ là Nguyệt Minh Hoàng 14 vầng trăng mà thôi, có thể chống lại cực hỏa chuẩn Nhật Diệu Vương?

Lửa rực đốt người, Chu Hằng không nhúc nhích không sợ hãi.

Trong lòng của hắn đang lật qua lật lại đủ mọi ý tưởng. Thiên Sương Chi Hàn là công pháp hệ thủy, cùng ngọn lửa khắc chế lẫn nhau. Nhưng lực lượng bản thân hắn tương đối lại là quá yếu. Nếu là vận chuyển ra vầng trăng, rất có thể trực tiếp bị ngọn lửa đốt sạch!

Như vậy thì thiệt lớn!

Như vậy chỉ có thể lại làm phiền Cốt phù đại gia!

Dẫn lửa đốt người, đem Cốt phù đại gia kích hoạt!

– Tiểu tử, giao cho bổn tọa! Chính vào lúc này, Hỏa Thần Lô trong đan điền đột nhiên kêu lên: – Bổn tọa cảm ứng được độ nóng của ngọn lửa, tuy rằng yếu đến thái quá nhưng dù sao cũng tốt hơn không gian đan điền như hầm lạnh này của ngươi rất nhiều!

Chu Hằng tâm niệm khẽ động. Đúng vậy, tiền thân của Hỏa Thần Lô này chính là Thái Dương Tinh Kim, không biết hấp thu ngọn lửa bao nhiêu năm, hiện tại lại lấy dị hỏa trong trời đất làm thức ăn, quả thật chính là tổ tông chơi lửa!

Hắn không chút do dự tế ra Hỏa Thần Lô.

– Ôi, ngọn lửa loại trình độ này cho bổn tọa nhét kẽ răng đều không đủ, nhưng bổn tọa đói bụng nhiều năm như vậy cũng không kén chọn nữa! Hỏa Thần Lô còn rất bất mãn nói, một bên truyền đi một luồng dao động thần thức cho Chu Hằng, làm thế nào thu lấy ngọn lửa.

Kỳ thật, điều này không gì đơn giản hơn. Chu Hằng đem nắp Hỏa Thần Lô mở ra, miệng lò hướng về ngọn lửa chiếu một cái. Vù vù Hỏa Thần Lô liền tự mình bắt đầu hấp thu ngọn lửa, giống như cá voi hút nước, trong nháy mắt liền hút sạch toàn bộ biển lửa.

Tiếng cười của đám người Chu Khiếu Nhiên lập tức ngưng bặt như vịt bị bóp cổ.

Cái gì… tình huống gì!

Mọi người đều đem ánh mắt nhìn chằm chằm vào trên Hỏa Thần Lô cầm ở tay trái Chu Hằng, ai cũng sẽ không cho rằng Chu Hằng lại đột nhiên lấy ra một thứ vô dụng, khẳng định là lò này hút sạch tất cả ngọn lửa.

– Ngươi đến tột cùng là người nào! Tôn Vũ Xuyên đứng ra quát.

Tuy rằng Cửu Chuyển Ly Hỏa Đăng cũng không phát huy ra

uy lực mạnh nhất, nhưng có thể khắc chế ngọn lửa như vậy thế nào cũng phải là Tiên khí cấp bậc Nhật Diệu Vương!

Nói cách khác, Chu Hằng như thế nào cũng phải là đến từ gia tộc Nhật Diệu Cảnh, nói không chừng chính là cùng một tầng thứ với gia tộc bọn họ. Điều này liền có chút khó làm! Trong Tinh Phong Không Gian tuy rằng không cấm giết chóc, nhưng vạn nhất truyền ra ngoài là bọn họ vây giết Chu Hằng, bị người ta tới trả thù thì làm sao bây giờ?

Tỷ như Tử Anh Minh và Quách Vũ Hậu, bọn họ tuy rằng đối lập lẫn nhau, nhưng cho dù có một bên thật sự có cơ hội đánh chết đối thủ cũng sẽ bỏ qua, bởi vì không thể vì vậy mà nhấc lên chiến tranh giữa hai đại gia tộc!

Con cháu hào môn ra ngoài đi lại, bọn họ đại biểu cũng không chỉ là chính mình, còn có gia tộc sau lưng!

Bọn họ hưởng thụ chỗ tốt do vầng sáng gia tộc mang tới, nhưng đồng thời cũng phải gánh vác trách nhiệm tương ứng!

Nếu bối cảnh của Chu Hằng không yếu hơn bọn họ, đám người Chu Khiếu Nhiên liền tuyệt đối sẽ không thể hạ tử thủ đối với Chu Hằng. Trừ phi có thể cam đoan bí mật vĩnh viễn sẽ không tiết lộ!

Nhưng đừng nhìn đám người Chu Khiếu Nhiên kết thành đồng minh, nhưng đồng minh này chỉ là vì tranh đoạt Nguyệt Hoa

Liên mà tạm thời hình thành, ra ngoài Tinh Phong Không Gian là sẽ giải tán. Ai lại thay ai giữ kín bí mật?

Chu Hằng cười nhạt nói: – Vô danh tiểu tốt mà thôi!

– Ngươi đây là đang tự tìm đường chết! Chu Khiếu Nhiên mới đầu cũng chần chờ một lát, hắn mặc dù có chút xung động, nhưng có thể được gia tộc phái tới nơi này lại làm sao có thể không có đầu óc? Nếu Chu Hằng không chịu nói ra lai lịch, vậy hắn lại cần gì phải lưu tình?

– Ly Hỏa biến thứ hai! Hắn thần tình nghiêm nghị, hướng về ngọn đèn trong tay vỗ một cái. Ầm lại là một ngọn lửa rực trào ra, màu sắc lại từ màu đỏ lúc trước biến thành màu xanh, hướng về phía Chu Hằng bao trùm mà đi.

Ngọn lửa màu đỏ lúc trước là Ly Hỏa biến thứ nhất, với tu vi của hắn có thể trong thời gian ngắn sử dụng ba lần mà sẽ không ảnh hưởng đến thực lực bản thân. Thật sự cho là hắn sẽ đem át chủ bài dùng ở nơi này?

Mà Ly Hỏa biến thứ hai hiện tại hắn cũng chỉ có thể sử dụng một lần trong thời gian ngắn, lúc này hắn mới thật sự là xung động!

Ầm!

Ngọn lửa thiêu đốt, muốn đem toàn bộ trời đất đều biến thành lò lửa!

– Hơi mạnh hơn một chút xíu! Hỏa Thần Lô hướng về Chu Hằng truyền đi dao động thần thức: – Tiểu tử. Sau này có cơ hội như vậy đều phải đem bổn tọa thả ra, tuy rằng chỉ có thể nhét kẽ răng, nhưng bổn tọa đói đến mức trước ngực đều dán đến sau lưng, cũng không tính toán chi li nữa!

Tên này cũng là cái đồ đê tiện!

Chu Hằng nói thầm trong lòng, mở nắp lò giơ lên, ngọn lửa đầy trời lại lần nữa bị Hỏa Thần Lô hấp thu sạch sẽ.

Đám người Chu Khiếu Nhiên đều biến sắc lần nữa, tuy rằng không phải mỗi người đều rõ ràng uy lực của Cửu Chuyển Ly Hỏa Đăng nhưng bọn họ cũng có thể cảm giác được uy lực của ngọn lửa thứ hai này phải hơn ngọn lửa thứ nhất, càng thêm đến gần Nhật Diệu Cảnh!

– Còn nữa không? Chu Hằng mỉm cười nói. Hắn căn bản không có tư cách vận chuyển Hỏa Thần Lô, phát huy ra uy lực của món bảo vật không biết cấp bậc gì này, nhưng cũng bởi vậy hắn căn bản không cần vận dụng một chút xíu linh lực, hết thảy tự có Hỏa Thần Lô tự mình vận chuyển, vô cùng thoải mái.

Hắn nhìn ra được Chu Khiếu Nhiên sử dụng Cửu Chuyển Ly Hỏa Đăng cần phải trả giá tương đối, nhưng hắn lại là lấy an nhàn đối phó mỏi mệt, bất kể đấu như thế nào hắn khẳng định là người thắng lợi cuối cùng.

Sắc mặt của Chu Khiếu Nhiên một hồi xanh một hồi đỏ, Chu Hằng đây là nhục nhã hắn trước mặt đông người! Nhưng muốn sử dụng biến thứ ba của Cửu Chuyển Ly Hỏa Đăng, với tu vi của hắn còn xa không đủ, miễn cưỡng là có thể miễn cưỡng sử dụng, nhưng phải trả giá rất lớn!

Lượng lớn tinh huyết! Đây là với tu vi của hắn rút lui làm cái giá phải trả!

Đây là tuyệt chiêu áp đáy hòm chân chính của hắn, mặc hắn có xung động cỡ nào đều biết chỉ có thể dùng vào lúc cuối cùng tranh đoạt Nguyệt Hoa Liên. Còn nữa, hắn càng lo lắng cho dù tế ra biến thứ ba đều có thể bị Chu Hằng dễ dàng hóa giải.

Như vậy thì thật là thiệt lớn!

Cục tức này, hắn không nhịn cũng phải nhịn!

Hơn nữa, hắn và đám người Trương Ngọc Đình hiện tại là đồng minh, vì cái gì chỉ làm cho hắn ra sức chứ?

Mất mặt thì mất mặt, vì lợi ích của gia tộc, mặt mũi cá nhân lại tính là cái gì!

Chu Khiếu Nhiên không tiếp lời, ngược lại lùi một bước, cùng ba người Trương Ngọc Đình đứng sóng vai, bày ra rõ ràng muốn quần công.

Chương 590: Thiếu niên dã tính

Chu Hằng tay phải cầm hắc kiếm, tay trái thì xách Hỏa Thần Lô, tạo hình rất là cổ quái.

– Phóng ngựa tới đây đi! Hắn chiến ý dạt dào.

– Cuồng ngạo! Bốn người Chu Khiếu Nhiên đồng thời quát lớn một tiếng, nhao nhao tung người đánh về phía Chu Hằng.

Chu Hằng thét dài một tiếng, 14 vầng trăng đồng thời vận chuyển, hắn không chút sợ hãi động thân đón đỡ, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, ngược lại phát động công kích.

– Thân pháp thật nhanh!

Bốn người Chu Khiếu Nhiên tuy rằng lúc trước đã từng kiến thức qua tốc độ nhanh chóng của Chu Hằng khi một kiếm tuyệt sát Băng Sương Cự Viên, nhưng khi đến phiên mình trở thành đối tượng công kích, bọn họ mới chân chính ý thức được thân pháp này khủng bố cỡ nào!

Chu Hằng lắc mình một cái liền tới sau lưng Chu Khiếu Nhiên, hắc kiếm đâm ra không chút lưu tình, kiếm khí màu đen lóe lên hào quang vô cùng u ám.

Chu Khiếu Nhiên hét lớn một tiếng, trong lúc vội vàng chỉ kịp xoay người một quyền.

Bùng!

Một quyền này đánh trên lưỡi gãy của hắc kiếm, lưỡi gãy nguyên bản cũng không sắc bén, với linh lực hộ thể của Chu Khiếu Nhiên hẳn là hoàn toàn chịu được. Nhưng sự tình đặt ở trên thân hắc kiếm lại há phù hợp theo lẽ thường?

Một vệt máu thoáng hiện, nắm tay của Chu Khiếu Nhiên bị đâm ra một lỗ thủng, nhưng tin tức tốt là hắn cũng dựa vào đó chặn lại thế công của hắc kiếm, nếu không để hắc kiếm đâm trúng yếu hại, hắn tuyệt đối chỉ có nước chết trong nháy mắt!

Chu Hằng nhếch miệng cười, tay trái giơ lên, Hỏa Thần Lô liền đập về phía đầu Chu Khiếu Nhiên.

– A… Một tiếng hét thảm, Chu Khiếu Nhiên lùi nhanh, tay trái ôm đầu, tay phải thì máu tươi đầm đìa.

Vút vút vút ba người Trương Ngọc Đình lúc này mới phản ứng

kịp, nhao nhao bảo hộ tới trước người Chu Khiếu Nhiên. Bọn họ tuy rằng giao tình không tính là sâu, nhưng đều bởi vì cùng một mục tiêu mà kết thành đồng minh, tự nhiên là đồng tâm hiệp lực.

Trên trán Chu Khiếu Nhiên rất nhanh liền sưng lên một cục, hơn nữa càng sưng càng lớn, đều lớn hơn đầu của hắn!

Ba người Trương Ngọc Đình muốn cười lại hoàn toàn không cười ra nổi!

Đạt tới loại cảnh giới này của bọn họ, da thịt thương căn bản là chút chuyện nhỏ. Ý niệm khẽ động một cái bất kỳ thương thế đều có thể khép lại trong nháy mắt. Nhưng rõ ràng Chu Khiếu Nhiên đã vận chuyển linh lực, cục u trên trán hắn lại chẳng những không nhỏ đi ngược lại còn lớn hơn!

Có thể phát sinh tình huống như vậy, một là trình tự tu vi của Chu Hằng phải ở trên Chu Khiếu Nhiên, linh lực dị chủng để lại không có biện pháp xua tan, lúc này mới không thể khép lại thương thế. Hai… thì là cái lò trong tay Chu Hằng cấp bậc quá cao, cho dù là không kích hoạt khí linh cũng tràn ngập lực phá hoại!

– Ái cha cha, đau chết bổn tọa! Bên kia, Hỏa Thần Lô cũng hướng về Chu Hằng kháng nghị: – Tiểu tử thối, bổn tọa đều một vốc xương già, không chịu nổi ngươi giày vò như vậy. Không được không được, ngươi phải kiếm dị hỏa nhiều một chút để bổn tọa ăn! Cho dù là không có dị hỏa cũng phải kiếm chút ngọn lửa có cấp bậc!

Giống con lừa đen, vừa lười vừa tham!

Hỏa Thần Lô này không biết cứng rắn cỡ nào, ngay cả một góc phù văn đều không thể làm nó vỡ nát, càng thêm không cần phải nói là hướng về mặt của một Nguyệt Minh Đế đập một cái.

– Đi! Ba người Trương Ngọc Đình tam vị một thể, kiếm quang, quyền kình, cước ảnh đồng thời đánh ra, đánh về phía Chu Hằng. Bọn họ thật sự sợ tốc độ của Chu Hằng, không dám phân công nhau bọc đánh nữa.

Chu Hằng lại thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, dưới công kích của ba người di chuyển tự nhiên. Nhưng ba người này cũng đã có kinh nghiệm, thủ hộ lẫn nhau khiến Chu Hằng cũng không tìm được chỗ xuống tay, chính là lập tức lâm vào cục diện giằng co.

Chu Khiếu Nhiên cực kỳ thảm.

Nắm tay của hắn là hắc kiếm cắt rách, kiếm khí của hắc kiếm này có lực phá hoại vô cùng đáng sợ, miệng vết thương căn bản không có khả năng khép lại, khiến hắn đổ máu không

ngừng. Nếu là một mực kéo dài như vậy, hắn sẽ có khả năng trở thành Nguyệt Minh Đế thứ nhất đổ máu mà chết!

Hắn sau khi nổi lòng hung ác, cuối cùng tráng sĩ chặt cổ tay, hướng về cổ tay của chính mình chặt xuống một chưởng toàn lực, đem cả cánh tay phải cắt xuống!

– A… Hắn lại phát ra tiếng kêu thảm, đây cũng không chỉ đơn giản là mất một cái tay phải, đó ngược lại là chuyện dễ dàng giải quyết nhất, có thể một lần nữa sinh ra bất cứ lúc nào. Mấu chốt là tinh huyết của hắn cũng theo cái tay kia mà xói mòn!

Điều này đối với tu vi của hắn cũng có ảnh hưởng lớn, ít nhất hao tổn chiến lực nửa vầng trăng!

Mà cục u lớn trên đầu… Chu Khiếu Nhiên cũng không dám đem đầu cắt xuống, đây chính là dính đến thức hải, tái sinh đầu phải trả cái giá thật sự quá lớn. Bởi vậy, hắn thà rằng đội một cục u lớn!

Đây hết thảy đều là Chu Hằng tạo thành!

Chu Khiếu Nhiên sát khí bùng cháy mạnh, sau khi một lần nữa đem tay phải sinh thành, lập tức gia nhập chiến đoàn. Hắn muốn Chu Hằng chết!

Ầm! Ầm! Ầm!

Hai bên đều đang đại chiến, chiến đấu giữa Tử Anh Minh và Quách Vũ Hậu đã tiến vào hồi gay cấn, mà Chu Hằng và bốn người Chu Khiếu Nhiên cũng đánh đến sôi trào, ngược lại là Tra Tuế trở nên vô sự, chỉ có thể đi xem con lừa đen có tìm được lệnh phù mở ra hay không.

Ba người Trương Ngọc Đình không hận Chu Hằng giống như là Chu Khiếu Nhiên, mục tiêu hàng đầu của bọn họ vẫn là cướp lấy lệnh phù mở ra, cũng không muốn giằng co nhiều với Chu Hằng. Chỉ là thân pháp của Chu Hằng thật sự quá nhanh, bọn họ căn bản không thể đột phá đạo phòng tuyến này.

Điều này khiến bọn họ đều rất gấp. Tuy rằng lệnh phù mở ra rơi vào trong tay người khác cũng không đại biểu cho sở hữu Nguyệt Hoa Liên, nhưng dù sao là mất tiên cơ.

– Thật náo nhiệt mà, ta cũng tới chơi đùa!

Chính vào lúc này, chỉ thấy một bóng người nhoáng lên, trong trận đã thêm một thiếu niên sắc mặt lạnh lùng. Thoạt nhìn chỉ 15, 16 tuổi, toàn thân tràn đầy hơi thở dã tính, giết chóc.

Hắn căn bản không nói đạo lý gì, vừa xuất hiện liền gia nhập vào chiến đoàn của Tử Anh Minh và Quách Vũ Hậu, cũng không giúp ai, đồng thời phát động công kích hướng về hai người, khiến song hùng quyết đấu biến thành ba bên hỗn

chiến.

Chu Hằng nhàn nhã có dư, chỉ đảo mắt một cái liền phát hiện thiếu niên này chính là người đã từng gặp ở hẻm núi thứ nhất lúc trước, cho dù không nhớ được diện mạo của hắn cũng không sao, luồng hơi thở giết chóc, dã tính đó cho dù bất luận kẻ nào đã gặp một lần đều không thể quên được.

Thiếu niên này giống như một con sói hung dữ, vô cùng hung ác, ra tay nhanh đến thái quá, từng quyền đánh ra lại ép cho Tử Anh Minh và Quách Vũ Hậu đều chỉ có sức chống đỡ.

Vốn là ba bên hỗn chiến, Tử Anh Minh và Quách Vũ Hậu đồng thời chống đỡ thiếu niên kia còn đang công kích lẫn nhau. Nhưng thiếu niên kia thật sự quá mạnh, mạnh đến mức khiến bọn họ hoàn toàn mất năng lực tấn công lẫn nhau, chỉ có thể đón đỡ, lại đón đỡ.

Đám người Chu Khiếu Nhiên đều hoảng sợ thất sắc.

Bọn họ tuy rằng đều là tuấn kiệt trẻ tuổi cấp bậc Nguyệt Minh Cảnh của Tây Ngọ Thành, tâm tính cực cao, nhưng điều này cũng không làm bọn họ cuồng ngạo đến nông nỗi tự cho là vô địch cùng cảnh giới. Ít nhất bọn họ đều tán thành Tử Anh Minh và Quách Vũ Hậu là Nguyệt Minh Đế mạnh nhất, so với bọn họ mạnh hơn một khoảng.

Nhưng hiện tại nhận thức này bất ngờ bị phá vỡ, thiếu niên kia

cũng chỉ vẻn vẹn là Nguyệt Minh Đế 4 vầng trăng mà thôi, nhưng chính là nghiền ép Tử Anh Minh và Quách Vũ Hậu mà đánh, mạnh mẽ đến khiến người giận sôi!

Thiếu niên này là ai, làm sao đột nhiên toát ra một quái vật như vậy?

Nguyệt Hoa Liên ba vạn năm thành thục một lần quả nhiên dẫn ra rất nhiều thiên kiêu. Chu Hằng 14 vầng trăng, cùng với thiếu niên cuồng dã sát khí trước mắt này!

Chu Hằng thu tay mà đứng, sau khi nhìn thấy thiếu niên này hắn hoàn toàn mất hứng thú giao thủ với đám người Chu Khiếu Nhiên. Bọn họ không xứng!

Hắn nhìn thiếu niên này, chiến ý sôi trào, dâng cao.

Thiếu niên này mặc dù có thể nghiền ép hai người Tử Anh Minh, không chỉ là vì hắn ra tay càng nhanh, càng ác, càng xảo quyệt, còn có một nguyên nhân rất trọng yếu chính là sát khí như thực chất của hắn.

Tử Diễm Thiên Long của dòng dõi Vạn Cổ Đại Đế có tác dụng áp chế sĩ khí của đối thủ, cùng cấp đối chiến, người tâm chí không kiên định thực lực trực tiếp giảm mạnh một nửa đều có khả năng! Mà sát khí của thiếu niên này có được hiệu quả dị khúc đồng công, cũng có thể áp chế chiến lực của người khác!

Vương giả trong võ!

Khác biệt ở chỗ, thiếu niên này là vua giết chóc!

– Bổn tọa tìm được lệnh phù mở ra rồi! Con lừa đen hớn hở chạy về: – Bổn tọa quá lợi hại, quả nhiên vẫn là phải bổn tọa ra mặt mới thu phục. Oa ha ha ha!

Chu Hằng cũng không thể áp chế chiến ý trong lòng nữa, nói: – Tra huynh, làm phiền ngươi để ý con lừa này một chút!

Cũng không chờ Tra Tuế đáp ứng, hắn đã vọt người lên, hắc kiếm thu về trong cơ thể. Hắn vung hai quyền thẳng tiến vào trong hỗn chiến của ba người Tử Anh Minh, một quyền đánh về phía thiếu niên dã tính kia.

– Mẹ, tên này thật là hiếu chiến! Tra Tuế lẩm bẩm nói, hắn nhưng không hề có chút hứng thú gia nhập vào trong loạn chiến như vậy.

– Đem lệnh phù mở ra giao ra đây! Bốn người Chu Khiếu Nhiên nhìn chằm chằm con lừa đen, lúc này cũng không phải là lúc giằng co với Chu Hằng, lệnh phù mở ra mới là trọng điểm.

Tra Tuế hai tay ôm ngực chắn ở trước người con lừa đen, nói:
– Muốn lệnh phù mở ra, trước qua ải của ta!

Bốn người Chu Khiếu Nhiên đều nổi giận. Hiện tại kẻ phách lối sao nhiều như vậy, vừa rồi có một Chu Hằng, hiện tại lại tới một tên như vậy, đều muốn một chọi bốn! Bọn họ nhao nhao lên đón, hướng về phía Tra Tuế phát động công kích, chiến đấu lại nổ ra.

Thiếu niên dã tính lật tay một quyền đánh về phía Chu Hằng, trong bóng quyền lóng lánh u quang màu đen, sát ý lưu chuyển, nhiếp tâm thần người.

Chu Hằng thiếu đốt chiến ý bản thân, nắm tay bốc lên thần huy màu vàng đầy trời.

Ầm!

Hai đấm chạm nhau, Chu Hằng kêu khẽ một tiếng, thân hình liên tiếp lùi mấy chục trượng, khóe miệng mơ hồ có một vệt máu chảy ra. Mà thiếu niên dã tính kia chỉ là thân hình chấn động liền ngừng lại, nhếch miệng lộ ra một vệt cười khát máu.

Ở một đòn này, hiển nhiên Chu Hằng chịu thiệt nhỏ!

– Ba người cũng không đủ xem! Thiếu niên dã tính nhìn chằm chằm Chu Hằng một hồi, trên mặt lộ ra một tia tán thưởng: – Ngươi rất không tồi, vẻn vẹn Nguyệt Minh Hoàng liền có thể có lực lượng miễn cưỡng đánh với ta một trận! Ta có thể tha cho ngươi một mạng, sau trăm năm ta sẽ tìm ngươi đánh một trận. Nếu ngươi còn không địch lại, ta tuyệt đối sẽ không hạ thủ lưu tình nữa!

Người này quả nhiên tự phụ, người bình thường khẳng định sẽ đem đối thủ cạnh tranh bóp chết trước khi trưởng thành, nhưng hắn lại không thèm để ý chút nào, lộ ra lòng tin cực mạnh.

Chu Hằng lau vết máu, cười nói: – Vậy thì thật là đa tạ! Có qua có lại, ta sẽ tha ngươi ba lần không giết!

– Ha ha ha ha! Thiếu niên dã tính cất tiếng cười to, tạm thời ngừng công kích.

– Các hạ xưng hô như thế nào? Quách Vũ Hậu trầm giọng nói, trên mặt không giấu được vẻ kinh ngạc.

Đây là thiếu niên cường giả từ đâu nhô ra, ngay cả hắn và Tử Anh Minh hai người liên thủ đều không địch lại!

– Ngươi còn không xứng biết tên của ta! Thiếu niên dã tính không thèm nhìn Quách Vũ Hậu, nhưng ánh mắt sau khi đảo qua Chu Hằng lại nói: – Ngươi có tư cách biết tên của ta. Ta

tên Chung Cổ Phong!

Quách Vũ Hậu giận đến gần chết. Hắn nhưng là người nổi bật trong thế hệ trẻ Quách gia, Nguyệt Minh Đế chiến lực mạnh nhất. Toàn bộ Tây Ngọ Thành chỉ có Tử Anh Minh mới có tư cách cùng hắn tranh hơn thua!

Nhưng hiện tại hai người bọn họ liên thủ đều không địch lại thiếu niên dã tính này, sao có thể không khiến cho hắn khiếp sợ trong lòng?

Nếu thiếu niên này là Nhật Diệu Vương thì cũng thôi, nhưng hắn ta rõ ràng là Nguyệt Minh Đế 4 vầng trăng, cảnh giới tương đồng bọn họ, chiến lực lại có thể hoàn toàn áp chế bọn họ. Đây là yêu nghiệt bậc nào?

Dường như thiếu niên này trời sinh chính là vì chiến đấu mà sinh ra!

Chương 591: Tuyệt đối cường thế

– Có thể đỡ ta trăm chiêu, ta liền tha các ngươi khỏi chết! Thiếu niên dã tính Chung Cổ Phong sát khí lẫm liệt nói, trong nháy mắt lóe lên một vệt đỏ như máu.

– Cuồng ngạo! Tử Anh Minh và Quách Vũ Hậu đồng thời rống giận một tiếng.

Bọn họ tuy rằng không địch lại thiếu niên này, nhưng chênh lệch cũng không đến mức lớn đến mức độ đó. Huống chi bọn họ nguyên bản đều là nhân vật vô địch cùng cảnh giới, bây giờ lại bị người khinh bỉ đến dưới gót chân, sao có thể không khiến bọn họ tức giận?

Nhưng không chờ hai người ra tay, Chu Hằng đã giơ quyền mà lên!

Hắn mới không quản nhiều như vậy, lúc này chỉ muốn đánh một trận sảng khoái đầm đìa!

Trong lý niệm của Chu Hằng, thắng thua cũng không phải là trọng yếu nhất. Người có thể thua nhưng tâm lại không thể thua! Tâm của hắn là vô địch!

Chiến chiến chiến!

Chu Hằng vận chuyển 14 vầng trăng, ý chí chiến đấu hóa thành thực chấn đón hướng sát ý của đối phương, hai đấm vận chuyển như bay. Hắn hồn nhiên quên đi hết thảy, trong mắt chỉ có một đối thủ như vậy, chỉ có khát vọng đánh một trận sảng khoái!

– Không tồi, có chút ý tứ!

Chung Cổ Phong thét dài một tiếng, một quyền đánh về phía Chu Hằng, một quyền khác lại đánh về phía Quách Vũ Hậu và Tử Anh Minh: – Một người không đủ, ít nhất phải ba người các ngươi mới có hy vọng chống qua trăm chiêu!

– Nói như rắm! Hai người Tử Anh Minh đồng thời rống giận, đều phát động công kích hướng Chung Cổ Phong.

– Cho các ngươi kỳ hạn trăm chiêu đã là rất để mắt các ngươi rồi! Chung Cổ Phong cười lạnh nói, thân hình triển khai, trên hai đấm ngưng kết một tầng bóng sáng đỏ như máu, thoạt nhìn vô cùng dữ tợn.

Bóng sáng màu máu này cũng không biết là công pháp gì, sau đợt oanh kích ba người Chu Hằng và Tử Anh Minh đều thân

hình run rẩy như điên, chỉ cảm thấy máu trong tim đều như muốn từ miệng phun ra, khó chịu vô cùng.

– Ngay cả lực lượng 4 vầng trăng của ta đều không đỡ nổi, các ngươi làm sao đỡ được ta trăm chiêu? Chung Cổ Phong hai đấm liên tục vung lên, trong nháy mắt đã đánh ra hơn 50 quyền, đánh cho ba người Chu Hằng đều liên tiếp lui về phía sau.

Tuy rằng khí thế của Chu Hằng triệt tiêu sát ý của Chung Cổ Phong, khiến hai người Tử Anh Minh phát huy ra được chiến lực mạnh nhất của bản thân, nhưng hiển nhiên lúc trước Chung Cổ Phong cũng không toàn lực ứng phó, công kích trở nên càng ngày càng mạnh, vẫn là chiếm hết thượng phong.

– 50 chiêu đã qua, ngươi thật sự cho rằng trong vòng trăm chiêu có thể đánh chết chúng ta? Quách Vũ Hậu lạnh nhạt nói.

Sự thật thắng hùng biện. Thực lực của đối phương quả thật là hơn ba người bọn họ liên thủ, nhưng nếu nói trong 50 chiêu tiếp theo đánh bại bọn họ lại cũng là chuyện không có khả năng!

– Dựa vào trình tự lực lượng của ta hiện tại, quả thật không được! Chung Cổ Phong rất thành thật gật gật đầu, nhưng lập tức nhếch miệng cười nói: – Nhưng các ngươi cho rằng đây là thực lực chân chính của ta?

– Nể tình các ngươi còn miễn cưỡng có thể chiến đấu, ta liền bồi các ngươi chơi đùa!

Hắn hướng về ngực vỗ một chưởng, một luồng u quang lóe lên, hơi thở của hắn bỗng nhiên tăng vọt một đoạn. Ông sau lưng hắn lại xuất hiện một vầng trăng tròn!

Nguyệt Minh Đế 5 vầng trăng!

Quách Vũ Hậu, Tử Anh Minh đều biến sắc mặt, không nghĩ tới đối phương lúc trước không ngờ phong ấn chiến lực bản thân một vầng trăng! Đây thật là tự phụ! Trong Tinh Phong Thí Luyện đoạt bảo không ngờ còn dám tự phong thực lực, đây không phải là tự tin mà là cuồng ngạo đến tận cùng!

Thêm lực lượng một vầng trăng, lực lượng của hắn ít nhất tăng lên gấp 10.

– Các ngươi còn có thể đỡ được ta 10 chiêu sao? Chung Cổ Phong hai đấm gõ nhau, màu máu lại ngưng kết, khiến hai nắm tay của hắn đều biến thành màu đỏ như máu, khủng bố không hiểu.

Hắn quát lớn một tiếng, vung quyền đồng thời đánh về phía ba

người Chu Hằng.

Lực lượng như núi đánh tới!

Chu Hằng khẽ nhíu mày. Hắn thích dùng quyền lại khăng khăng không học được tiên pháp hệ quyền, chỉ có thể phát huy ra lực lượng bản thân mà không thể tăng phúc. Nhưng đối phương lại rõ ràng nắm giữ một môn quyền pháp. Dùng sở đoản của mình đỡ sở trường của địch, điều này là tuyệt đối không khôn ngoan.

Nhưng thật không dễ dàng gặp được cường giả "cùng cấp" đáng giá chiến một trận, nếu tế ra ngoại vật như hắc kiếm, Bách Quỷ Kiếm, chẳng phải là lỡ mất cơ hội đại chiến sảng khoái một lần?

Phiên Thiên Chưởng có thể dùng lên quyền pháp hay không? Phi Vũ Thất Kiếm có thể hóa thành chỉ kiếm dùng ra hay không?

Chu Hằng đột nhiên rơi vào trầm tư, trong từng quyền đánh ra tuy rằng lực lượng không đổi nhưng độ chính xác lại kém đến thái quá, căn bản không thể tạo thành một chút xíu uy hiếp đối với Chung Cổ Phong.

Kể từ đó, áp lực của hai người Tử Anh Minh và Quách Vũ Hậu lập tức tăng nhiều!

Nguyên bản Chung Cổ Phong thêm lực lượng một vầng trăng liền khiến bọn họ giật gấu vá vai, hiện tại Chu Hằng lại hoàn toàn không phát huy tác dụng, lập tức bị Chung Cổ Phong mấy lần trọng quyền đánh cho điên cuồng hộc máu.

Trong vòng 10 chiêu Chung Cổ Phong thật sự có thể đánh bại bọn họ, mà trong 50 chiêu thậm chí có thể giết chết bọn họ. Nếu là bọn họ không lùi hoặc là lấy ra tuyệt chiêu áp đáy hòm.

Chiến đấu của Tra Tuế và đám người Chu Khiếu Nhiên đã ngừng lại. Chiến đấu của bọn họ đã không có ý nghĩa, Chung Cổ Phong quá mạnh mẽ, mạnh đến có thể áp đảo hết thảy!

– Chiêu thứ sáu!

– Chiêu thứ bảy!

– Chiêu thứ tám!

Chung Cổ Phong lạnh lùng nói, khi liên tục đánh ra quyền thứ tám hắn đã chiếm ưu thế mang tính áp đảo.

…

– Xem ra vẫn là đánh giá cao các ngươi. Các ngươi ngay cả quyền thứ chín của ta cũng không đỡ được! Hắn cười nhạo nói, đánh ra quyền thứ chín. Huyết quang tràn ngập, sát khí đánh thẳng vào lòng người, khiến cho mạch máu đều như muốn nổ tung!

Tử Anh Minh và Quách Vũ Hậu đều sắc mặt khó coi. Bị ép đến nông nỗi này bọn họ cũng chỉ có thể dùng ra át chủ bài. Tuy rằng cái này vốn là phải giữ lại đến lúc tranh đoạt Nguyệt Hoa Liên mới vận dụng.

Nhưng hiện tại không dùng, bọn họ liền thật sự sẽ ngỏm!

– Phá! Đúng vào lúc này, Chu Hằng đột nhiên quát một tiếng, tay phải quyền tay trái chỉ, hai tay cùng vung lên!

Quyền pháp của hắn không giống quyền pháp, chỉ pháp cũng không giống chỉ pháp, nhưng khăng khăng uy lực chợt tăng vọt 10 lần trở lên!

Chung Cổ Phong phát ra một tiếng ngạc nhiên khe khẽ, ánh mắt sáng lên, lại mạnh mẽ thu hồi nắm tay đánh về phía hai người Tử Anh Minh mà đổi hướng đánh tới Chu Hằng.

Bùng!

Trong tiếng nổ lớn, Chu Hằng lại lùi mấy chục trượng, miệng há hốc, phun ra một ngụm máu tươi. Nhưng chiến ý trong mắt hắn lại càng cháy càng mạnh, rồi lại dưới chân giậm một cái trực tiếp đánh trở lại, lại là quyền chỉ cùng động!

Quyền là Phiên Thiên Chưởng! Chỉ là Phi Vũ Thất Kiếm!

Ngộ tính của hắn mạnh đến đáng sợ, chỉ chút xíu thời gian như vậy liền đem chưởng pháp, kiếm pháp cải biến thành quyền pháp và chỉ kiếm hoàn toàn bất đồng. Hơn nữa đồng dạng phát huy ra uy lực kinh người!

– Có chút ý tứ! Chung Cổ Phong lộ ra một vẻ tươi cười, một quyền đón đỡ.

Bùng!

Chu Hằng lại lùi, 14 vầng bán nguyệt của hắn cũng chỉ mạnh hơn so với Nguyệt Minh Đế 3 vầng trăng một chút, yếu hơn Nguyệt Minh Đế 4 vầng trăng một chút, lại không có khả năng so sánh với Nguyệt Minh Đế 5 vầng trăng! Hắn có tiên thuật, Chung Cổ Phong cũng có, hơn nữa cấp bậc hoàn toàn không dưới hắn!

Cứng đối cứng, hắn khẳng định chịu thiệt!

Chu Hằng cười ha hả, lại xông lên đón.

– Thật có ý tứ! Chung Cổ Phong ánh mắt sáng ngời, tùy ý vung quyền đón đỡ: – Căn cốt của ngươi thật không ra làm sao, nhưng ngộ tính lại ngay cả ta đều tự than không bằng. Lâm thời đem chưởng pháp và kiếm pháp hóa thành quyền pháp và chỉ kiếm, trong thời gian ngắn như vậy liền bị người làm được, hơn nữa chiêu sau mạnh hơn chiêu trước. Ngươi quả thật bất phàm!

– Ta rất chờ mong ngươi đạt tới cảnh giới tương đồng với ta, cùng ta chiến một trận công bình!

Ầm!

Lại là một tiếng vang nặng nề, Chung Cổ Phong lại đem Chu Hằng bức lui, hắn nhe răng cười, ánh mắt đảo qua Tử Anh Minh và Quách Vũ Hậu nói: – Ta hiện tại tâm tình không tồi, liền tha các ngươi một mạng!

Hắn lại nhìn qua hướng con lừa đen, nói: – Đem lệnh phù mở ra giao ra đây!

– Dựa vào cái gì hả! Con lừa đen khó chịu nói.

– Giao cho hắn! Chu Hằng trầm giọng nói, giọng điệu không cho phép nghi ngờ.

Con lừa đen lúc này mới không cam lòng ném ra một khối lệnh phù. Kỳ thật nó cũng biết sự cường đại của Chung Cổ Phong, chỉ là nó keo kiệt quen rồi, đồ vật vào trong túi nó lại làm sao cam lòng móc ra nữa?

Chung Cổ Phong tiếp nhận lệnh phù, bay vọt một cái liền tới trước cấm chế, đem lệnh phù ấn lên một cái. Một luồng sáng vàng lóe lên, cấm chế chính thức mở ra, sau đó là có thể dựa vào lệnh phù bình thường thông qua.

Hắn thét dài một tiếng, thân hình bắn ra, trong nháy mắt liền biến mất.

Mọi người đều không nói gì, sự cường đại của Chung Cổ Phong khiến bọn họ đều có chút nghẹt thở.

– Chung Cổ Phong này đến tột cùng là thần thánh phương nào, thực lực rồi lại mạnh như thế! Sau một hồi lâu, Quách Vũ Hậu đột nhiên nói.

– Lúc trước chưa từng nghe nói qua! Tử Anh Minh tiếp lời.

– Cường địch như vậy, chỉ sợ tế ra bí bảo của gia tộc đều không nhất định có thể trấn áp!

Quách Vũ Hậu nói.

Tử Anh Minh gật gật đầu. Bọn họ có Tiên khí gia tộc ban cho, đối phương lại không có sao? Đừng nói một đấu một, cho dù hai đánh một, mười đánh một đều chưa chắc có phần thắng! Sự mạnh mẽ của đối thủ cạnh tranh này đã đạt tới nông nỗi nghiền ép tất cả mọi người. Muốn cùng người này cạnh tranh Nguyệt Hoa Liên – nói dễ hơn làm.

Hắn nhìn Quách Vũ Hậu, Quách Vũ Hậu cũng nhìn hắn, hai người đồng thời lộ ra nụ cười.

– Ở trong Tinh Phong Không Gian, xem ra chúng ta chỉ có liên thủ!

– Sau khi ra ngoài, tất nhiên phải phân thắng bại!

Hai người đều thò tay vỗ một cái, trong nháy mắt kết thành minh ước.

Nói cho cùng bọn họ cũng không có ân oán gì, chỉ là bởi vì ai là Nguyệt Minh Đế thứ nhất Tây Ngọ Thành mà nhìn nhau không vừa mắt hơn ngàn năm. Ở trước mặt bảo vật như

Nguyệt Hoa Liên lại có gì không bỏ xuống được?

Hai người tuy rằng không địch lại Chung Cổ Phong, nhưng bọn họ đều mang Tiên khí cấp bậc Nhật Diệu Cảnh. Cộng thêm đám người Chu Khiếu Nhiên, mỗi người đều có thể vận dụng Tiên khí Nhật Diệu Cảnh. Những lực lượng này cộng lại một chỗ đủ để trấn áp Chung Cổ Phong!

– Hả?

Hai người đồng thời thần tình thoáng ngưng đọng, quay đầu nhìn về phía địa phương trong hẻm núi tiến vào, chỉ thấy đang có một đám nương tử quân nhiều đến hơn chục người đi tới.

Quách Vũ Hậu lập tức lộ ra một vệt sát khí. Hắn ở trong tay Chung Cổ Phong bị thiệt lớn, suýt nữa tính mạng ngàn cân treo sợi tóc, lúc này đang nghẹn một bụng lửa giận, tuyệt đối không ngại giết vài người không liên quan.

– Chớ xằng bậy, đây là thê thất của Chu huynh! Tử Anh Minh vội vàng nói. Hắn biết chẳng những Chu Hằng cường đại, những nữ nhân này càng thêm cổ quái, ngàn vạn không nên bởi vì các nàng thoạt nhìn cảnh giới thấp mà xem nhẹ.

Quách Vũ Hậu lúc này mới thu hồi sát ý, trong nháy mắt thì lóe lên một vẻ kinh ngạc. Mỗi một thế lực chỉ có tư cách ba người Tinh Phong Thí Luyện, đám người này của Chu Hằng phải chiếm danh ngạch của bao nhiêu thế lực?

Quách gia hắn nếu là nguyện ý cũng có thể làm được, nhưng mấu chốt là có cần thiết không? Mang theo nhiều Nguyệt Minh Vương như vậy tiến vào… đi nghỉ?

– Chu huynh, Tra huynh, Chung Cổ Phong kia hết sức khó. Ta đã cùng Quách huynh kết thành đồng minh, mọi người đều xuất ra tuyệt học, chắc là không khó trấn áp kẻ cuồng ngạo kia! Tử Anh Minh cùng Quách Vũ Hậu tách ra, đem chuyện kết minh phân biệt báo cho "người mình".

Chu Hằng lập tức lắc lắc đầu, nói: – Không cần! Hắn đối với đám người Quách Vũ Hậu không có một chút hảo cảm.

– Chu huynh, chỉ là cộng đồng đối phó Chung Cổ Phong, cũng không phải là kết giao bằng hữu! Tử Anh Minh đối với chiến lực của Chu Hằng cực kỳ tán thưởng, tiếp tục khuyên nhủ.

– Tử huynh không cần nói nữa, ta nghĩ chúng ta vẫn là chia nhau mà đi thôi! Chu Hằng nói lời từ chối, lần này ngay cả Tử Anh Minh đều bị hắn bài xích ở ngoài.

Chương 592: Ở sâu trong địa tâm

Chu Hằng lựa chọn cùng Tử Anh Minh mỗi người một ngả, Tra Tuế cũng rời khỏi liên minh lâm thời này. Hắn cũng giống Chu Hằng còn không phải là rất thích ứng sự tàn khốc và hiện thực của Tiên giới. Hai người như thế nào cũng không có khả năng vừa rồi cùng đối phương gặp mặt binh đao, vừa xoay người liền có thể bắt tay giảng hòa.

Chu Hằng và Chung Cổ Phong có lẽ còn có thể bắt tay giảng hòa, bởi vì hắn rất thưởng thức đối phương, bất kể là thực lực hay là tính cách. Nhưng đám người Quách Vũ Hậu… phẩm tính quá kém, hắn từ đáy lòng không thích. Đối với người không thích, hắn cũng không có hứng thú lá mặt lá trái.

Cùng lắm thì đến lúc cuối cùng hắn mặt dạn mày dày xin Hoặc Thiên ra tay. Vị thiên nữ tuyệt thế này đứng ở trong phạm vi Nguyệt Hoa Liên hơn trượng, ai đến gần đều phải ngũ thể đầu địa, còn làm sao tranh đoạt với hắn?

Đương nhiên nếu là bất đắc dĩ Chu Hằng cũng không muốn mượn dùng năng lực của Hoặc Thiên. Tuy nhiên vì Nguyệt Hoa Liên hắn cũng không ngại phá lệ một lần.

– Ôi, những kẻ khiến người chán ghét kia rốt cuộc đều đi rồi! Lâm Phức Hương ghé vào trên lưng Chu Hằng, tính cách của

nàng õng ẹo nhất, thi thoảng muốn làm nũng Chu Hằng.

Chu Hằng nhìn con lừa đen một cái, than thở một tiếng.

– Này này này, ngươi như vậy là ánh mắt gì? Con lừa đen rất mẫn cảm, lập tức nhảy dựng lên, đầy mặt là vẻ như nàng dâu nhỏ chịu oan ức.

– Con lừa, làm người phải tự biết lấy mình! Chu Hằng vỗ vỗ vai con lừa đen.

– Ý gì thế? Ngươi đây là ý gì? Con lừa đen đẩy tay Chu Hằng ra, bộ dạng nổi khùng với ngươi.

– Không có ý gì, chính là nhìn ngươi anh tuấn thần võ, không kìm nổi liền nhìn ngươi một cái! Chu Hằng đầy vẻ nghiêm trang nói.

Con lừa đen dùng con mắt thật lớn nhìn chằm chằm Chu Hằng một hồi, đột nhiên mặt mày hớn hở: – Bổn tọa quả thật anh tuấn thần võ, ngay cả bổn tọa đều không nhịn được một ngày phải soi gương chục lần! Ngươi nói trên đời này làm sao có thể có Thần Lư anh tuấn tiêu sái như bổn tọa, chính bổn tọa đều thấy ngượng ngùng. Đẹp trai đến loại trình độ này các ngươi không phải là tự ti đến muốn tự sát!

Mọi người đều không nhịn được cười, nhưng chính vào lúc này, con lừa đê tiện này đá mạnh một cước hướng Chu Hằng:
– Chu tiểu tử, ngươi cho là bổn tọa sẽ tin tưởng lời nói nhảm của ngươi!

Chu Hằng cười ha hả. Con lừa này bản thân chính là xấu xa vô cùng, giở thủ đoạn với nó là hành vi không khôn ngoan.

– Chung Cổ Phong kia đến tột cùng là lai lịch gì. Cường đại có chút thái quá! Chu Hằng cố ý để con lừa đen đạp mấy cái. Con lừa đê tiện này trút giận tự nhiên là tâm tình tốt hơn, lại bắt đầu nghĩ tới Nguyệt Hoa Liên.

Muốn giành được Nguyệt Hoa Liên, Chung Cổ Phong chính là một nhân vật không thể lảng tránh, thật sự quá cường đại!

– Tử Anh Minh và Quách Vũ Hậu đều không biết hắn, nghĩ đến hẳn không phải là người của Tây Ngọ Thành! Hơn nữa hắn so với hai người này càng thêm cường đại, nói không chừng đến từ Tiên Thành bậc cao hơn! Dương Lan Hinh phân tích.

Nói đến quen thuộc đối với Tiên Thành, tự nhiên ai cũng không thể sánh bằng “thổ địa” như nàng.

– Rất có khả năng! Chu Hằng gật gật đầu, nhíu mày: – Hơn nữa, ta cảm giác cảnh giới chân thật của hắn hẳn không chỉ là 5 vầng trăng!

Nếu tên kia có thể phong ấn lực lượng một vầng trăng, lại vì sao không thể phong ấn vầng trăng thứ hai? Vầng trăng thứ ba chứ? Nếu là vượt qua 7 vầng trăng, đó chính là một cái chất biến!

Vách ngăn cảnh giới lớn không dễ dàng vượt qua như vậy, nhưng 8 vầng trăng chống lại bất kỳ Nguyệt Minh Đế 7 vầng trăng trở xuống cũng khẳng định có ưu thế nghiền ép về cấp bậc!

Nếu Chung Cổ Phong thật sự là Nguyệt Minh Đế 8 vầng trăng, như vậy Chu Hằng cho dù dùng ra Lăng Thiên Cửu Thức lại có thể thủ thắng sao?

Đối với chuyện này, Chu Hằng không hề nắm chắc!

– Rời khỏi nơi này! Hoặc Thiên đột nhiên nói.

– Vì sao? Không chỉ là Chu Hằng, các nàng bao gồm cả con lừa đen đều kinh ngạc nhìn thiên nữ tuyệt thế này. Thật sự không rõ nàng vì sao lại đột nhiên nói ra một câu như vậy.

– Ở sâu trong địa tâm này có một nhân vật cường đại hơn các ngươi rất nhiều, hắn sắp đi ra rồi! Hoặc Thiên thản nhiên nói, hời hợt bâng quơ, trên đời này không biết có chuyện gì có thể khiến nàng kích động một chút.

Chu Hằng đột nhiên nghĩ tới, từ khi tiến vào nơi này Hoặc Thiên liền một mực nhìn chằm chằm mặt đất, vốn tưởng rằng nàng lười nói chuyện, không nghĩ tới lại là nàng cảm ứng được trong địa tâm ẩn giấu một nhân vật cường đại!

– Là người? Hay là yêu thú? Hắn hỏi.

– Người! Hoặc Thiên trả lời vô cùng đơn giản.

– Rất cường đại?

– Đối với ngươi mà nói là rất cường đại. Hoặc Thiên bình tĩnh nói.

– Với ta mà nói rất cường đại, nhưng đối với nàng mà nói là rất yếu? Chu Hằng thuận theo ý của nàng nói.

– Với ta mà nói, hắn ngay cả con kiến đều không tính!

Ứng Mộng Phạm chen lời nói: – Hoặc Thiên tỷ, tỷ nói người đó đến tột cùng là tu vi gì?

Hoặc Thiên nghĩ nghĩ, nói: – Với phân chia cảnh giới của các ngươi, người này hẳn là Sáng Thế Đế!

Phụt!

Chu Hằng, các nàng, con lừa đen đồng thời phun ra ngoài, một hơi bị sặc, đều không ngừng ho khan.

Sáng Thế Đế ở trong mắt nàng như con kiến, không, thậm chí ngay cả con kiến đều không tính. Giọng điệu này thật sự là lớn đến vô biên!

Nhưng những lời này là nàng nói, nàng là Hoặc Thiên!

Ở trong ấn tượng của Chu Hằng và các nàng, Hoặc Thiên trước giờ chưa từng nói mạnh miệng, nàng căn bản khinh thường!

Cũng đúng. Người ta khi ở Thần Anh Cảnh liền dễ dàng vỡ nát một nhân vật ít nhất Sáng Thế Vương, như vậy coi một Sáng Thế Đế là con kiến lại có gì kỳ quái? Tựa như áp chế của Nguyệt Minh Vương đối với Hóa Thần Cảnh, đừng nhìn chỉ là

cao hơn một cảnh giới lớn, chênh lệch lại như trời và đất đều không đủ để hình dung.

Hoặc Thiên nếu là nhân vật có thể đối kháng đại đạo thiên địa, như vậy Sáng Thế Đế ở trong mắt nàng giống như con kiến chẳng phải là rất bình thường?

– Ở địa tâm nơi này làm sao lại có một vị Sáng Thế Đế? Chu Hằng không vấn vương nhiều ở vấn đề cảnh giới của Hoặc Thiên và người ở địa tâm kia, mà là suy tính đến vấn đề càng thêm thật sự.

Không gian này là đại năng Tuyệt Tiên Thành sáng lập, chỉ có thể cất chứa nhân vật Nguyệt Minh Cảnh. Một khi cảnh giới vượt qua phạm vi này là sẽ bị bài xích ra ngoài. Cũng giống như bài xích của Phàm giới đối với tiên nhân, hơn nữa mạnh hơn vô số lần.

Nếu đã như vậy, nơi này làm sao có thể có một vị Sáng Thế Đế tồn tại?

Chu Hằng nghĩ đến đây lập tức trong lòng lắc đầu. Địa phương này là nơi của Sáng Thế Đế, pháp tắc tự nhiên cũng chỉ có áp dụng đối với nhân vật Sáng Thế Đế trở xuống. Nếu đồng dạng là Sáng Thế Đế tuyệt đối có thể phá vỡ lệ thường.

– Hắn bị thương, nhưng rất nhanh liền khỏi! Hoặc Thiên dường như tận mắt thấy, thản nhiên nói.

Chu Hằng đột nhiên nảy ra ý tưởng kỳ lạ nói: – Một vầng trăng trên trời kia có phải chính là thuộc về hắn hay không?

– Không phải, hơi thở hoàn toàn không hợp! Hoặc Thiên lập tức lắc đầu.

– Bị thương?

Thương Ngạo Mục Nguyệt tiến hành suy luận, nói: – Sáng Thế Đế kia ở nơi này chính là vì trị thương, nhưng đường đường Sáng Thế Đế tại sao muốn trốn ở nơi này? Hơn nữa, hắn lại vì sao mà bị thương chứ?

Hàn Diệc Dao thuận theo mạch suy nghĩ của nàng tiếp lời: – Người có thể khiến hắn bị thương tất nhiên cũng là Sáng Thế Đế, khả năng còn không chỉ một người. Bọn họ muốn đẩy Sáng Thế Đế ở trong địa tâm kia vào chỗ chết, bởi vậy Sáng Thế Đế này không có biện pháp, đành phải trốn tới chỗ này!

– Không sai. Nơi này trăm năm mới mở ra một lần, hơn nữa tiến vào lại chỉ có cấp Nguyệt Minh Cảnh, căn bản không có khả năng phát hiện hắn! Ứng Mộng Phạm tiếp lời.

Cổ Tư nói:

– Sự thật chứng minh, lựa chọn của hắn phi thường chính xác, thương của hắn sắp khỏi!

Chu Hằng vỗ tay cười to nói: – Mỗi người đều là thông minh tuyệt đỉnh!

Con lừa đen liếc nhìn trên đầu các nàng một cái, nỉ non: – Không tuyệt đỉnh a, mỗi người tóc đều dài mà! (chơi chữ)

– Đừng cười nữa. Nếu như vị Sáng Thế Đế này xuất thế, nói không chừng liền nhấc lên một trận mưa máu gió tanh. Chúng ta có phải là suy tính đường lui trước hay không? Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nói.

– Làm sao tìm đường lui, chúng ta hiện tại lại không ra được! Mai Di Hương lè lưỡi nói.

Kỳ thật có Hoặc Thiên tọa trấn, mọi người trong lòng đều có tự tin, không nghe thấy vị thiên nữ tuyệt thế này nói Sáng Thế Đế ở trong mắt của nàng ngay cả con kiến đều không bằng sao? Tới một người giẫm chết một người là được!

Tuy nhiên Hoặc Thiên dù sao vẫn chỉ là Nguyệt Minh Vương, cho dù trong cơ thể nàng ẩn chứa lực lượng mạnh mẩy cũng vô dụng, lực lượng có thể chủ động vận chuyển ra cực kỳ có hạn, tất nhiên phải bị công kích mới có thể kích phát!

Điều này nghĩa là nếu thật sự phát sinh tàn sát máu tanh, các nàng khả năng sẽ có người bị thương, thậm chí hương tiêu ngọc vẫn!

Chu Hằng tuyệt đối không cho phép chuyện như vậy phát sinh!

– Hoặc Thiên nếu đã nói rời khỏi nơi này trước thời hạn, nàng hẳn là có biện pháp! Chu Hằng cười nói.

Dưới ánh mắt của mọi người, Hoặc Thiên gật gật đầu, cũng không lên tiếng.

– Còn có mấy ngày… cách Sáng Thế Đế kia đi ra? Chu Hằng thận trọng hỏi. Cho dù hào khí ngất trời thì như thế nào, Sáng Thế Đế đối với hắn hiện tại mà nói là tuyệt đối nghiền ép. Đây là sự thật khách quan.

– Sớm thì 10 ngày, muộn thì 20 ngày! Hoặc Thiên mở miệng nói.

– Đủ rồi! Chu Hằng gật gật đầu: – Nguyệt Hoa Liên ta nhất định phải được!

Nói thì nói vậy, nhưng mọi người cũng quyết định trong khoảng thời gian này một giây cũng không thể tách ra, để tiện cho Hoặc Thiên thi triển thủ đoạn mang bọn họ ra ngoài.

Vút vút vút chính vào lúc này, ba bóng người xẹt qua trên đỉnh đầu bọn họ, chỉ là nhoáng một cái liền vọt qua. Nhưng chỉ mấy giây sau, ba bóng người này rồi lại đi mà quay lại, nhao nhao từ giữa không trung hạ xuống, chính là ba thanh niên hơn 20 tuổi.

– Xem, không sai chứ. Ta đã nói đám này đều là nữ nhân xinh đẹp, các ngươi còn không tin! Một gã thanh niên nói, ánh mắt đảo qua trên người các nàng, lại xẹt qua bộ ngực rồi liếc đến đùi, đánh giá từ trên xuống dưới, trên mặt không hề che giấu vẻ mê đắm.

– Không tồi không tồi, đều là mặt hàng thượng phẩm! Hai gã thanh niên khác cũng nói, đều dùng ánh mắt quét qua các nàng, cuối cùng tập trung ở trên người Ứng Mộng Phạm, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Dương Lan Hinh. Ba nàng này tương đối mà nói càng thêm xuất sắc.

Về phần Hoặc Thiên bởi vì che giấu dung nhan tuyệt thế của nàng, ngược lại trở thành không xuất sắc nhất trong các nàng.

– Ta muốn người này, ngực to mông lớn, thân đầy mùi dâm! Thanh niên nói chuyện trước tiên chỉ vào Dương Lan Hinh, còn dùng tay chộp hờ một cái.

– Vậy ta muốn người này, bộ dạng xinh đẹp, nội mị ở trong! Thanh niên thứ hai thì nhìn Ứng Mộng Phạm.

– Người này về ta, ta liền thích dạy dỗ nữ nhân bề ngoài lạnh băng! Thanh niên thứ ba nhìn chằm chằm Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

Chu Hằng trong lòng nổi giận, bước dài mà ra, nói: – Các ngươi đây là đang tự tìm chết!

Nếu chính hắn bị người mắng mấy câu, nói không chừng cười một cái cũng cho qua, nhưng hắn không chịu được nhất chính là người khác nói lời dơ bẩn đối với nữ nhân của mình, trong lòng đã là sát ý tăng vọt.

Hiện tại ai cũng đừng mơ ngăn cản hắn giết người!

– Vẻn vẹn Nguyệt Minh Hoàng cũng dám cậy mạnh trước mặt ba huynh đệ chúng ta!

– Nhị ca, bớt giận. Tiểu tử này có thể lừa được nhiều mỹ nữ tuyệt thế như vậy, chắc là đối với nữ nhân hẳn là rất có bài bản, không bằng để hắn đi sưu tập mỹ nữ cho chúng ta?

– Ha ha. Tam đệ, chủ ý này của ngươi không tồi nha!

Ba người đồng thời nhìn về phía Chu Hằng nói: – Tiểu tử, có nghe thấy không?

Chương 593: Thỉnh cầu của chúng nữ!

Chu Hằng gặp qua không ít tên ăn chơi trác táng, chẳng biết tại sao những người này luôn tự cho là đúng còn thôi đi, nhưng tùy tiện gọi hắn ra để làm mất mặt, chỉ sợ tam huynh đệ này là đầu tiên.

Sát ý của hắn rừng rực nhưng cũng có chút kỳ quái, ba người này đều là Nguyệt Minh Đế, lẽ ra có thể tiến vào Tinh Phong Thí Luyện đều hẳn là "Tuấn kiệt trẻ tuổi", làm sao có thể có người háo sắc đến loại trình độ này?

Hơn nữa, ngay cả Tư Đồ Lăng của gia tộc cường đại nhất Dã Mã Thành cũng chỉ là Nguyệt Minh Hoàng, có thể suy đoán ra bên trong Tây Hợi Thành rất khó bồi dưỡng được Nguyệt Minh Đế từ 1 vạn 2000 tuổi trở xuống, tiến vào Nguyệt Minh Đế tám chín phần mười là Tiên Thành bậc cao phái ra.

Những năm qua khẳng định không có gia tộc nào sẽ làm loại chuyện nhàm chán này, nhưng Tinh Phong Thí Luyện lần này liên quan đến Nguyệt Hoa Liên, gia tộc cấp bậc Nhật Diệu Cảnh sẽ tham dự cạnh tranh cũng không phải chuyện ly kỳ gì.

Ba người này, cơ bản có thể xác định là đến từ Tiên Thành bậc cao.

Nhưng, vậy thì như thế nào?

Sát khí trong lòng Chu Hằng như sôi, ba người này là thiên kiêu cũng được, là ngu ngốc cũng thế, nếu nói ra những lời ô nhục chúng nữ, vậy đã quyết định vận mạng của bọn họ!

Chết!

– Thế nào, tiểu tử, ngươi còn muốn động thủ cùng chúng ta?

– Ha ha ha! Đại ca, để ta cho tên này biết chút lợi hại, để hắn ngoan ngoãn nghe lời!

– Nhị ca, ngươi xuống tay nhẹ chút, đừng giết chết hắn, tên này còn hữu dụng!

– Đã biết, đã biết!

Lão nhị trong tam huynh đệ đi ra, một tay đặt ở sau lưng, tay kia thì đưa ra ngoài, hóa quyền thành chưởng, sau đó vươn một ngón tay ý bảo Chu Hằng tới, rõ ràng là khinh thường.

Xoạt, ánh sáng đen nhoáng lên một cái!

Chu Hằng đã hiện ra phía sau người kia, tay phải cầm hắc kiếm, lưỡi dao gãy không nhiễm một tia máu nào, nhưng thanh niên sau lưng của hắn lại là xuất hiện một đạo vết máu ở giữa lưng, nhanh chóng mở rộng, nhiễm đỏ toàn bộ phía sau lưng hắn.

– Nhị đệ!

– Nhị ca!

Hai gã thanh niên khác hét lớn, thân hình lão nhị kia đột nhiên đổ xuống, không còn một tia khí tức nào.

Bị hắc kiếm đâm trúng yếu hại, chết ngay lập tức!

Lão Đại và lão tam kia quay đầu nhìn về phía Chu Hằng, trên mặt đều là toát ra vẻ nổi giận, nhưng đồng thời cũng có kinh ngạc không che giấu được.

Lão nhị bị chết có chút oan, ngay cả một chiêu cũng còn chưa đánh ra a! Tốc độ của đối phương thật sự quá nhanh, lão nhị lơ là sơ suất bởi vì đối phương là Nguyệt Minh Hoàng, kết quả trực tiếp bị một kiếm đâm chết!!

Nhưng lão nhị chính là Nguyệt Minh Đế tam luân a. Cư nhiên bị một kích đánh chết ngay lập tức, lưỡi dao gãy trong tay đối phương tất nhiên là Tiên khí bậc cao, cho dù là đã bị hư nhưng cũng có được lực tàn phá kinh khủng!

Tốc độ này, một kích này của Tiên khí hẳn là phải chết!

Hai người đều là không dám khinh thường, đồng thời phóng xuất ra linh lực kết thành hộ thuẫn ở xung quanh người, cho dù là lưỡi dao gãy kia sắc bén hơn nữa, nhưng tu vi của Chu Hằng dù sao chỉ là Nguyệt Minh Hoàng. Không có lực lượng đủ mức để duy trì, hắn căn bản không có khả năng đâm rách phòng ngự của bọn họ.

Giải quyết vấn đề phòng ngự của bản thân xong, chính là Nguyệt Minh Hoàng còn có thể lật trời được sao?

– Tiểu tạp chủng, ta muốn đem ngươi bầm thây vạn đoạn, cho ngươi chết cũng phải hối hận!

Lão đại kia mặt âm trầm nói, biểu tình phẫn nộ tới cực điểm.

Tiên nhân sinh dục khó khăn, tam huynh đệ bọn họ lại là tam bào thai. Ở Tiên giới quả thực chính là kỳ tích. Mà tình cảm của bọn họ cũng là tương đối vững chắc, từ nhỏ đã cùng nhau tu luyện, cùng nhau gây họa, uống rượu với nhau, chơi nữ

nhân cùng nhau.

Bọn họ háo sắc, thực ra cũng là có nguyên nhân, bởi vì bọn họ dưới cơ duyên xảo hợp chiếm được một bộ Liệt Hỏa Công, công pháp này hấp thu khí chí dương, tu vi tinh tiến rất mạnh, nhưng ở trong quá trình tu luyện cũng sẽ tích lũy rất nhiều hỏa khí, cần tìm nữ nhân phát tiết.

Dần dà, bọn họ cũng liền biến thành nhìn thấy mỹ nữ sẽ có phản ứng, đã không phải đơn thuần là vì phóng thích hỏa khí tích lũy khi tu luyện Liệt Hỏa Công.

Lão đại lão tam đồng thời vận chuyển công pháp, hai người đều là hóa thân thành hỏa nhân, ngọn lửa hừng hực bắn ra, núi đá bốn phía liền bị cháy đỏ rực trong nháy mắt, hóa thành dung nham chảy xuôi ra chung quanh.

– Chết!

Hai người đều là quát lên một tiếng lớn, vọt tới Chu Hằng.

– Hỏa Thần Lô! Hôm nay cho ngươi hảo hảo ăn một bữa!

Chu Hằng dụng thần dụng thần thức nói, tay trái nhoáng lên một cái, Hỏa Thần Lô tế xuất ra, ấn một cái xuống mặt đất.

– Bổn tọa thích!

Hỏa Thần Lô căn bản không cần thúc giục. Cái nắp lô từ từ mở ra, vù vù vù vù, cái miệng to của nó hút một cái, tất cả ngọn lửa bị nó hít vào bên trong thân lò, nhiệt độ chung quanh trong nháy mắt đã bị làm lạnh.

– Bảo … Bảo bối!

Hai mắt con lừa đen lập tức tỏa ánh sáng, dán mắt nhìn chằm chằm Hỏa Thần Lô.

– Lửa!

Lão đại lão tam liều mạng kích phát ngọn lửa, nhưng ngọn lửa bọn họ thả ra căn bản kém tốc độ hấp thu của Hỏa Thần Lô, chẳng những ngọn lửa khắp nơi bị hấp thu sạch sẽ, ngay cả hai người bọn họ đều từ trang thai ngọn lửa biến trở về bộ dáng ban đầu.

– Lửa!

– Lửa!

– Lửa!

Hai người liên tục kêu to, nhưng mặc cho bọn hắn vận chuyển công pháp như thế nào cũng đêu vô dung, Hỏa Thần Lô không biết là Tiên khí phẩm bậc cao đến trình độ nào, nhưng không phải là hai Nguyệt Minh Đế này có thể so sánh?

Chu Hằng rung hắc kiếm lên, thân hình bay ra.

– Tiểu tạp chủng!

Lão Đại và lão tam không trở lại vận chuyển Liệt Hỏa Công, bọn họ cũng biết môn công pháp này là bị Chu Hằng khắc chế hoàn toàn, thân là Nguyệt Minh Đế bọn họ cũng không phải chỉ có một môn công pháp.

Ông ông ông, trăng tròn của bọn họ đồng thời được tế ra, đều là 3 vầng trăng, sáu vầng trăng liên hợp, đè xuống Chu Hằng.

Nguyệt Luân Kỹ, Tuyệt Thạch Lạc!

Chu Hằng bỗng nhiên chỉ cảm thấy thân thể trầm trọng như núi, đúng là không thể chuyển động. Hắn gào to một tiếng, hắc kiếm chỉ lên trời, nghênh đón 6 luân đang đè xuống.

Kiếm Phá Phi Vũ! Công kích nhược điểm!

Đinh đinh đinh!

Trong tiếng giòn vang liên tiếp vang lên, Chu Hằng bắn ra từ trong 6 vầng trăng tròn, thân hình quẹo thật nhanh ở giữa không trung, xông tới lão Đại và lão tam kia.

– Cái gì?

Hai người đồng thời cả kinh kêu lên một tiếng, vầng trăng là một bộ phận thân thể của bọn họ, bọn họ tinh tường cảm ứng được 3 vầng trăng của mình bị phá hư ở mức độ bất đồng, Chu Hằng chính là giết ra ngoài từ trong 6 vầng trăng!

Làm sao có thể?

Độ chắc chắn của vầng trăng có thể sánh bằng Tiên khí cùng cảnh giới, làm sao có thể dễ dàng bị phá hư như vậy?

Nhưng hiện tại đã không có thời gian để cho bọn hắn kinh ngạc, Chu Hằng đã đang giết tới đây!

– Đi!

Hai người liên thủ, 6 vầng trăng tròn chuyển động lần nữa.

Khí thế của Chu Hằng bộc phát, toàn diện phát động Tử Diễm Thiên Long, nơi này không có người ngoài nên hắn cũng không lo lắng sẽ bị tiết lộ thân phận của mình!

Lão Đại và lão tam kia chợt cảm thấy trong lòng căng thẳng, ý chí chiến đấu trong nháy mắt hạ xuống, chiến lực 10 thành nhiều nhất chỉ phát huy ra hai ba thành!

Bành! Bành! Bành! Bành!

Hai người miễn cưỡng chống đỡ, nhưng 14 vầng trăng của Chu Hằng vốn là vượt qua Nguyệt Minh Đế tam luân về lực lượng, không kém chút nào so với Nguyệt Minh Đế tứ luân, hai người này liên thủ nhiều nhất cũng chỉ đỡ được trăm chiêu của Chu Hằng, huống chi chiến lực của bọn hắn bây giờ giảm mạnh?

Sau vẻn vẹn chỉ mười chiêu, hai người đều là phát ra một tiếng

hét thảm, nhao nhao ngã nhào xuống đất, máu tươi từ dưới thân thể của bọn hắn tràn ra, chảy lan đầy đất.

Chu Hằng thu kiếm, đến hiện tại hắn còn không biết thân phận của ba người này, nhưng cái này hắn cũng không có đặt ở trong lòng, người là bị hắn giết, hắn cũng chuẩn bị tốt để ngày sau nghênh đón thế lực sau lưng ba người này báo thù.

– Bảo bối!

Ánh mắt của con lừa đen nhìn chằm chằm vào Hỏa Thần Lô, mắt nhìn thấy chiến đấu chấm dứt, nó lập tức tung bốn vó ra chạy vội tới, hai móng trước liền ôm Hỏa Thần Lô vào trong lòng, còn dùng cằm cọ cọ vào lô, khuôn mặt hạnh phúc.

– Lư đại gia quả nhiên là điềm lành của thiên địa, tùy tiện đi hai bước cũng có thể nhặt được một kiện chí bảo, vậy làm sao không biết xấu hổ a!

Nó còn thập phần đê tiện nói.

– Con lừa, ta khuyên ngươi tốt nhất là buông tay!

Chu Hằng đi nhanh tới.

– Chu tiểu tử, ngươi muốn đoạt của bổn tọa sao?

Con lừa đen vừa thập phần cảnh giác nói, vừa giấu Hỏa Thần Lô ra phía sau.

– Con lừa, mẹ ngươi a …

Nó đột nhiên kêu thảm một tiếng, vội vàng ném Hỏa Thần Lô ra ngoài, giống như đang cầm một củ khoai nóng bỏng tay.

Đây quả thật là phỏng tay!

Toàn thân Hỏa Thần Lô đỏ lên, mơ hồ có thể nhìn thấy ngọn lửa sôi trào bên trong.

– Bảo bối …

Con lừa đen vội vàng lại chạy tới, xoay quanh Hỏa Thần Lô, nhưng cũng không dám lại đưa chân ra để chạm vào.

Bảo bối ngay tại trước mặt lại không thể lấy làm của riêng, con lừa đê tiện này thật sự là buồn muốn chết.

– Con lừa, ngươi thật đúng là chuyên môn như vậy a!

Chu Hằng thở dài, con lừa đê tiện này thật là không có mặt mũi cũng không có nhân phẩm.

– Không cần nói xấu bổn tọa, thần lô này để dưới đất chính là vật vô chủ, bổn tọa đi qua há có thể bỏ qua sao? Bổn tọa đây là thuận lòng trời a!

Con lừa đen miệng đầy ngụy biện.

– Vậy ngươi lấy đi!

Chu Hằng cười nói.

– Phi, ngươi cho rằng bổn tọa là ngốc sao?

Con lừa đen trừng mắt nhìn Chu Hằng, sau đó lại trơ mặt ra nói:

– Không bằng, ngươi dập lửa đi?

– Ngươi thật đúng là không biết xấu hổ a?

Chu Hằng thở dài.

– Thể diện là gì? Có bảo bối còn phải để ý thể diện?

Con lừa đen nghễnh cổ nói.

– Cút!

Chu Hằng thu hồi Hỏa Thần Lô, sau khi nói một tiếng với chúng nữ, bắt đầu ngồi vào để điều tức.

Cộng thêm Băng Sương Cự Viên đánh chém lúc trước, hắc kiếm đã hấp thụ bốn đạo tinh khí sinh mệnh, bởi vậy hắn cũng không vội đi, mà phải luyện hóa tinh khí sinh mệnh mà hắc kiếm hấp thu được.

Hắn hành công ở một bên, chúng nữ đều là vây chung quanh Hoặc Thiên, về phần con lừa đen vừa mới lỡ mất một kiện bảo vật, đang ở một bên nhìn ánh trăng mà thở dài.

– Hoặc Thiên tỷ, có thể để cho tốc độ tu luyện của chúng ta nhanh hơn một chút nữa hay không?

Chúng nữ đều hỏi Hoặc Thiên.

– Vì cái gì?

Hoặc Thiên hỏi lại:

– Không phải có sư đệ bảo hộ các ngươi sao?

– Ta muốn chia sẻ gánh nặng với phu quân!

– Đung, ta cũng không muốn trở thành gánh nặng của hắn!

– Chúng ta là vợ chồng, có nguy nan đương nhiên phải cùng nhau đứng ra chia sẻ!

Chúng nữ tranh nhau nói ầm ĩ cả lên, nhưng điểm xuất phát đều là giống nhau, trừ bỏ Phong Liên Tình, nàng nói:

– Ta muốn biến thành người lợi hại nhất, sau đó tất cả đồ ăn

ngon đều là của mình ta!

– Tên Ăn Tạp!

Chúng nữ đều là nở nụ cười, nha đầu kia giống như đồ đệ của Chu Hằng, đầy đầu đều là ăn.

– Căn cốt, ngộ tính của các ngươi đều không phải là hảo hạng, nếu muốn theo kịp bước chân của hắn, các ngươi phải chịu đau khổ rất lớn!

Sau khi Hoặc Thiên dừng một chút, nói.

– Chúng ta không sợ chịu khổ!

Chúng nữ đồng thời nói.

– Có bao nhiêu khổ?

Sau khi bình tĩnh trong nhất thời, Lâm Phức Hương nhỏ giọng hỏi.

– Rất khổ!

Hoặc Thiên nghiêm nét mặt nói.

Chúng nữ nhìn nhau một chút, nói:

– Hoặc Thiên tỷ, xin ngươi giúp chúng ta!

Vẻ mặt Hoặc Thiên vẫn trong trẻo nhưng lạnh lùng như cũ, nàng gật gật đầu, nói:

– Các ngươi nếu muốn thực lực tăng tiến vùn vụt trong thời gian ngắn, với thể chất bây giờ của các ngươi là không thể nào làm được, trước tiên ta cải thiện thể chất cho các ngươi một chút!

Chương 594: ải tạo thể chất!

Theo thuyết pháp của Hoặc Thiên, thể chất của một người đã được quyết định từ nhỏ, người khác nhau thì không có cùng thể chất.

Trong vũ trụ mịt mờ có vô số chủng tộc mạnh mẽ đến mức làm cho người ta giận sôi, đời sau những chủng tộc này liền có được tiềm lực vô cùng, ngắn ngủi trăm năm, thậm chí trong vòng mười năm là có thể lấy được thành tựu mà người khác cả đời cũng khó có thể sánh bằng.

Đây là thể chất, trời sinh đã tương hợp cùng lực lượng nào đó trong thiên địa, tốc độ trưởng thành chính là kém yêu nghiệt giống Chu Hằng, có thể dựa vào hắc kiếm để hấp thu, luyện hóa tinh khí sinh mệnh!

Thể chất không phải huyết mạch, Hoặc Thiên nói đến, huyết mạch chỉ là kế thừa đẳng cấp thấp nhất!

Sau khi huyết mạch một vị tổ tiên của gia tộc đạt tới độ cao tương đối, lý giải của hắn đối với võ đạo sẽ dung nhập trong huyết mạch, truyền thừa cho từng thế hệ sau. Mà thể chất căn bản không cần tổ tiên xuất hiện thiên kiêu như thế nào, đây là năng lực thiên địa ban cho.

– Mộng Phạm, Diệc Dao, Vũ Liên, ba người các ngươi đều là thân thể Huyền Âm, nhưng thân thể Huyền Âm của các ngươi cũng không thuần túy, chỉ có thể nói là dính vào một chút xíu. Thân thể Huyền Âm trời sinh chân chính gần đạo, song tu với người yêu cũng sẽ không hao tổn tu vi và thọ nguyên, ta liền tăng các ngươi lên thành thân thể Huyền Âm chân chính!

Hoặc Thiên phiêu nhiên mà đứng, Ứng Mộng Phạm, Hàn Diệc Dao cùng Hàn Vũ Liên khoanh chân ngồi dưới đất, sau khi nghe được Hoặc Thiên nói vậy đều là gật gật đầu.

– Bắt đầu!

Hoặc Thiên vươn một đầu ngón tay trắng như tuyết ra, ông, trên ngón tay có một đạo phù văn tỏa sáng, nàng điểm một cái ở trên trán ba người vô cùng nhanh chóng.

Ứng Mộng Phạm tam nữ đồng thời ngã ngược ra, nhưng chỉ vẻn vẹn trong nháy mắt, trên người các nàng đúng là bộc phát ra tiếng vang khớp xương căn căn căn dữ dội, mồ hôi lạnh tràn đầy toàn thân, rất nhanh đã làm ướt quần áo.

Gương mặt xinh đẹp của các nàng đều là trở nên vô cùng trắng bệch, môi đỏ mọng đều mất đi màu máu, mỗi một mạch máu đều như muốn nhảy bắn ra ngoài từ trong da.

– A!

Các nàng rốt cục không kìm nổi mà phát ra tiếng kêu thảm thiết, nhưng môi trường bốn phía đã bị Hoặc Thiên phong tỏa, tiếng kêu của các nàng cũng không thể khiến Chu Hằng nghe được.

– Đây chỉ là bắt đầu, kế tiếp sẽ càng thêm thống khổ, nếu các ngươi không chịu nổi, quá trình cải tạo thể chất sẽ thất bại!

Hoặc Thiên mờ nhạt nói, dường như căn bản không có nhìn thấy ba người này đang trải qua thống khổ như thế nào.

– Chúng ta nhất định sẽ kiên trì!

Tam nữ đều là cắn răng kiên định nói, đè nén tiếng kêu thảm thiết.

– Các ngươi thì sao, còn muốn cải tạo thể chất chứ?

Hoặc Thiên nhìn lại mấy người khác.

– Phải!

Chư nữ không chút do dự nói.

– Phức Hương, ngươi thiên tính hồn nhiên, hơn nữa vẫn là tấm thân xử nữ, ta giúp ngươi cải tạo thân thể Xá Nữ. Nhưng nhớ kỹ, trước khi tu vi đại thành không được phá thân, nếu không thể chất sẽ mất đi hiệu lực! Nguyệt Ảnh, tư chất của ngươi là tốt nhất trong mọi người, nhưng xa xa không đủ, ta giúp ngươi cải tạo thân thể nguyệt nữ. Với ánh trăng là căn nguyên tu luyện! Cổ Tư, ngươi tu chính là con đường giết chóc, liên là thân thể giết chóc, giết chóc thành đạo! Ngọc Mị, Lan Hinh, Họa Thủy, các ngươi đều là trời sinh mị cốt, liên là thân thể bách mị, tu đạo tình dục! Liên Tình, ngươi có một tia thể chất của Thao Thiết tộc, liên là thân thể thôn phệ, thiên hạ vạn vật đều có thể cắn nuốt! Di Hương … Ngươi không hề đặc sắc, ta liền tùy tiện tìm thân thể ngọn lửa cho ngươi, có thể ăn lửa để gia tăng tu vi, sau khi đại thành, có thể khống chế vạn hỏa của thiên hạ! Mục Nguyệt, ngươi có một tia thể chất của Phong tộc, sẽ là thân thể phong linh, gió mạnh ở chín tầng trời sẽ cho ngươi sử dụng!

Tuy rằng nhìn thấy chúng nữ mỗi một người đều là mồ hôi lạnh tuôn ra, xương cốt toàn thân đều đang vang lên, gãy lìa, Nam Cung Nguyệt Dung cùng Lan Phi đều là đè nén sợ hãi trong lòng, hiện tại tuy rằng thống khổ, nhưng chỉ cần gắng gượng qua, tiền đồ phát triển ngày sau sẽ là hào quang sáng ngời vô hạn!

Các nàng đều dùng ánh mắt mong đợi nhìn Hoặc Thiên. Kế

tiếp chỉ có hai người bọn họ cùng Mộc Đồng Đồng, tuy nhiên Mộc Đồng Đồng bởi vì trúng Tiên Thiên Độc, bị cha nàng phong cấm, thời điểm Hoặc Thiên giải cứu liền thuận tay cải tạo thể chất một chút, đã không cần cải tạo nữa.

Hoặc Thiên nhìn hai người này, sau khi hơi do dự, nói:

– Các ngươi thì không cần!

Phốc!

Nam Cung Nguyệt Dung cùng Lan Phi thiếu chút nữa hộc máu, vì cái gì các nàng thì không cần? Không thể kỳ thị như vậy a, cũng quá rõ ràng!

Nhưng các nàng cũng có chút hiểu được, đó là bởi vì Chu Hằng không thích các nàng, bởi vậy cũng làm cho vị sư tỷ Hoặc Thiên này đối đãi khác nhau. Nhưng các nàng lại dám oán giận Hoặc Thiên sao? Chỉ có thể chạy đi sang một bên mà thương tâm.

– Tỷ tỷ, tỷ tỷ, còn có Đồng Đồng a?

Tiểu cô nương có huyết thống Tinh linh tộc này dây dưa, trước đó vài ngày nàng luôn luôn bế quan trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, giờ phút này đã là đạt tới Nguyệt Minh Vương,

có 7 vầng trăng khuyết.

– Ngươi đã có huyết thống của Tinh Linh nữ hoàng, vạn mộc trong thiên hạ đều bị ngươi khống chế, không cần tăng lên nữa!

Hoặc Thiên có chút suy yếu nói, cảnh giới của nàng dù sao chỉ là Nguyệt Minh Vương, một hơi cải tạo thể chất cho nhiều người như vậy khiến nàng có chút cố hết sức.

– Nhưng Đồng Đồng còn muốn lợi hại hơn nữa, lợi hại giống như tỷ tỷ!

Mộc Đồng Đồng muốn chui vào trong lòng Hoặc Thiên, đây là thủ đoạn làm nũng mạnh nhất của nàng, bình thường sử xuất một chiêu này, Ứng Mộng Phạm chư nữ cũng sẽ trúng chiêu.

Hoặc Thiên chỉ là nhìn thoáng qua nàng, trong lòng Mộc Đồng Đồng lập tức phát lạnh, cười gượng một chút, vội vàng rụt người trở về.

…

Bảy tiếng sau, Chu Hằng đứng lên, tâm niệm vừa động, 17 vầng trăng lóng lánh phía sau hắn.

Tinh khí sinh mệnh của ba Nguyệt Minh Đế tam luân, một Nguyệt Minh Đế đỉnh phong làm cho hắn tăng lên ba vầng trăng sáng!

Ánh mắt của hắn đảo qua, chỉ thấy chúng nữ đều là nằm ngổn ngang, quần áo mỗi người ướt đẫm mồ hôi, bộ dáng kia giống như vừa mới hoan hảo với hắn. Nhưng sắc mặt của các nàng cũng không có vui sướng, ửng đỏ mê người, mà là mỗi người trắng bệch tới dọa người.

Sao lại thế này?

Hắn nhìn lại Hoặc Thiên, nhưng không có quá nhiều lo lắng, có vị thiên nữ tuyệt thế này trấn tràng làm sao có thể xảy ra chuyện?

– Ta giúp các nàng cải tạo thể chất một chút, hiện tại đúng là thời kỳ mấu chốt của các nàng, chỉ cần kiên trì qua, tốc độ tinh tiến tu vi ngày sau của các nàng sẽ không kém so với ngươi, thậm chí còn vượt qua ngươi!

Hoặc Thiên mờ nhạt nói.

Chu Hằng giờ mới hiểu được là chuyện gì xảy ra, hắn không khỏi cười khổ một tiếng, nói:

– Ngươi cũng không cần làm các nàng trở nên lợi hại như vậy, nếu mỗi người đều cưỡi trên đầu ta vậy làm sao bây giờ?

Hoặc Thiên không để ý hắn trêu chọc, chỉ coi như không có nghe thấy.

– Vậy có thể cải thiện thể chất của ta một chút không?

Chu Hằng lại nói.

– Ngươi không cần!

– Vì cái gì?

– Ta nhìn không thấu!

– Có ý tứ gì?

– Thể chất của ngươi ta nhìn không thấu, hơn nữa ngươi lấy được kế thừa của sư phụ, cũng không cần thể chất gì.

Thật sự là không công bình a!

– Các nàng còn cần bao lâu mới có thể hoàn thành chuyển hoán thể chất?

Chu Hằng hỏi.

– Ba đến năm ngày!

Chu Hằng nhíu mày, địa tâm vị Sáng Thế Đế kia ít nhất mười ngày nữa sẽ xuất hiện, thời gian của bọn họ cũng không nhiều! Nhưng sự tình đã xảy ra, hắn cũng sẽ không nghĩ nhiều, cũng tốt, hắn coi chừng ở chỗ này, nếu còn có người mắt không mở đi tới tìm phiền toái, vậy làm thịt toàn bộ!

Nếu là có thể đưa hắn lên Nguyệt Minh Đế, vậy như thế nào hắn cũng phải là bắt đầu từ Nguyệt Minh Đế bát luân! Cho dù Chung Cổ Phong giấu giếm thực lực, thực ra có được 8 vầng trăng, thậm chí 9 vầng trăng, 10 vầng trăng, nhưng bắt đầu từ 8 vầng trăng đã là một cái biến đổi về chất, 10 vầng trăng hoàn toàn có thể liều mạng.

Hắn quyết định chủ ý, tiếp tục nghiên cứu ý nghĩ Phiên Thiên Chưởng cùng Phi Vũ Thất Kiếm hóa thành quyền pháp cùng chỉ kiếm, tập luyện thuần thục hai loại Pháp kỹ này. Thực ra hắn càng muốn hóa Lăng Thiên Cửu Thức thành quyền pháp, chỉ kiếm, chỉ là môn kiếm pháp này thâm ảo khó hiểu, hắn căn

bản không có tư cách tiến hành biến hóa.

Người đui mù thật là có, Tinh Phong Thí Luyện lần này bởi vì liên quan đến Nguyệt Hoa Liên, hấp dẫn rất nhiều tuấn kiệt trẻ tuổi của Tiên Thành bậc cao tới đây, có chút thậm chí mới vừa tiến vào Nguyệt Minh tam trọng thiên, nhưng vì Nguyệt Hoa Liên bọn họ lại nguyện ý đến thử thời vận.

Dù sao đánh không lại thì nhiều nhất là tỏ rõ thân phận, bình thường không ai ssex tử thủ, mục tiêu của bọn họ rõ ràng chỉ có một, chính là Nguyệt Hoa Liên.

Đa số người luôn có hạng người quần áo lụa là, nhìn thấy nhiều mỹ nữ như Ứng Mộng Phạm tự nhiên sẽ động sắc tâm, người mạnh nhất trong bọn họ cũng chỉ là Nguyệt Minh Hoàng, không biết sống chết mà lại đây gây phiền phức.

Kết quả Chu Hằng tới một người giết một người, đến hai người giết một đôi, thời gian bốn ngày ngắn ngủi không ngờ hắn đã làm thịt bảy Nguyệt Minh Đế!

Vầng trăng của hắn đã đạt đến 20 luân, đến cực gần số cực hạn 21 luân khi hắn là Nguyệt Minh Vương.

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Cổ Tư cùng Phong Liên Tình hoàn thành cải tạo thể chất đầu tiên, tuy rằng khi mỗi người tỉnh lại như là trong Địa ngục bò ra ngoài, nhưng tinh khí thần cả người lại có biến hóa rõ ràng, cụ thể như thế nào Chu Hằng

nói không nên lời, nhưng chính là có một loại cảm giác hoàn toàn bất đồng.

Kế tiếp là Ứng Mộng Phạm, Hàn Diệc Dao, Hàn Vũ Liên, ba thân thể Huyền Âm.

Sau khi các nàng tỉnh lại, Hoặc Thiên nói:

– Các nàng hiện tại là thân thể Huyền Âm chân chánh, ngươi song tu với các nàng, là có thể giúp ngươi đột phá 21 vầng trăng!

Nói đến song tu, sắc mặt của nàng không hề biến hóa, dường như căn bản không phải đang nói chuyện nam nữ, mà đang nói chuyện ăn cơm hô hấp.

Còn chúng nữ chưa hoàn thành chuyển hoán thể chất, dù sao có thời gian, ánh mắt Chu Hằng chuyển tới trên thân Ứng Mộng Phạm tam nữ, lộ ra một nụ cười có thể làm cho mặt người ta đỏ, làm cho tam nữ không tự chủ được mà cúi đầu thấp xuống.

Hắn cười ha ha, ôm lấy tam nữ, đi vào trong Cửu Huyền Thí Luyện Tháp.

– Đại sắc lang, ngươi muốn làm chuyện dâm giữa ban ngày,

quá lưu manh!

– Rõ ràng là buổi tối!

Chu Hằng cười hắc hắc, nói:

– Thời gian có hạn, chúng ta mau chóng bắt đầu a!

Tam nữ đều là thẹn thùng không thôi, tuy rằng các nàng đều không phải là đại cô nương lần đầu lên kiệu hoa, nhưng luôn có một loại cảm giác là lạ.

– Đến đây đi!

Bàn tay to của Chu Hằng phóng tới, ném tam nữ lên giường.

Bởi vì còn không có kiếm được Tiên Cư, Cửu Huyền Thí Luyện Tháp này chính là nhà di động của Chu Hằng, bên trong trang hoàng tuyệt không kém, cái gì cũng đều có.

Mọi người đều đã quen thuộc như vậy, cũng không cần che che giấu giấu cái gì, rất nhanh thì đã triền miên cùng nhau.

Trong nháy mắt khi trèo lên đỉnh núi, lực lượng dồi dào tràn vào trong cơ thể Chu Hằng, sau đó lại từ trong cơ thể hắn quay trở về thân thể tam nữ, linh khí thiên địa gột rửa, giống như hắn vừa mới đột phá một cái cảnh giới.

Không phải chỉ hắn mới có lợi ích như vậy, tam nữ cũng như thế.

ads

Chương 595: Tiến vào Nguyệt Minh Đế

Mặc dù có điểm đáng tiếc, nhưng Chu Hằng cũng tạo thành vầng trăng thứ 21, cũng tạo thành nửa vầng trăng hoàn chỉnh!

Hắn rốt cục đạt tới cực hạn của Nguyệt Minh Hoàng.

– Hoặc Thiên, có biện pháp nào để cho ta lập tức đột phá tiến vào Nguyệt Minh Đế không?

Hai Nguyệt Minh Hoàng thập nhất luân có thể so với Nguyệt Minh Đế thất luân, nhưng Chu Hằng cũng không thể hoàn toàn yên tâm, hắn luôn luôn có cảm giác, Chung Cổ Phong kia có thể là Nguyệt Minh Đế bát luân, thậm chí mạnh hơn!

Nguyệt Minh Đế thất luân cùng 8 luân, khoảng cách chính là một cái hào rộng!

– Phương pháp cấp tốc cũng không phải là vương đạo, ta có thể giúp ngươi cấp tốc trở thành, nhưng khả năng này sẽ lưu lại hậu hoạn!

Hoặc Thiên mờ nhạt nói.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, nói:

– Ta phải thử một lần!

Từ Nguyệt Minh Hoàng đỉnh phong đến Nguyệt Minh Đế, cần một quá trình lĩnh ngộ tích lũy, thời điểm hắn ở Nguyệt Minh Vương đã trải qua quá trình như vậy, còn là bởi vì một trận đại chiến mới để cho hắn hoàn thành tích lũy.

Thực ra hắn không cần phải Hoặc Thiên trợ lực, mà là cần đầy đủ áp lực, đến trợ giúp hắn rút ngắn quá trình tích lũy này.

– Công kích tới ta!

Hoặc Thiên bình tĩnh nói.

Chu Hằng gật đầu, lực lượng khổng lồ trong cơ thể Hoặc Thiên cũng không thể tự chủ vận chuyển, chỉ có thể phát động khi lọt vào công kích. Bất quá trong lòng hắn cũng có chút lo sợ, vạn nhất lực lượng của Hoặc Thiên lớn một chút, trực tiếp đánh chết hắn thì làm sao bây giờ?

Nên biết rằng cho dù là Sáng Thế Đế ở trong mắt nàng cũng chỉ như con kiến, đối với lực lượng khổng lồ trong cơ thể nàng mà nói, một phần vạn cùng một phần ức vạn lực lượng căn bản không có khác biệt, cũng có thể dễ dàng đánh giết hắn!

Muốn khống chế một thành lực lượng cùng một phần trăm lực lượng rất dễ dàng, nhưng một phần vạn cùng một phần ức vạn loại biến hóa rất nhỏ này cần có nắm giữ vô cùng tinh chuẩn đối với lực lượng trong cơ thể.

Hoặc Thiên chỉ là Nguyệt Minh Vương, nàng thật sự là khống chế được hoàn mỹ vô khuyết?

Vạn nhất hắn bị phản chấn mà chết, vậy cũng thật sự là cực kỳ oan uổng!

– Ném hắc kiếm ra!

Thời điểm Chu Hằng chuẩn bị giơ tay, Hoặc Thiên đột nhiên nói.

Hắc kiếm là thứ mà Chu Hằng cậy vào để có thể không sợ uy áp của Hoặc Thiên, bằng không hắn dựa vào cái gì để lợi hại, người khác tiến vào phạm vi hơn trượng quanh Hoặc Thiên đều phải đầu rạp xuống đất, nhưng hết lần này tới lần khác chỉ có hắn không chịu ảnh hưởng của uy áp.

Chu Hằng không lo lắng chút nào, giao hắc kiếm cho Hoặc Thiên, sau đó đưa tay phải ra. Nhẹ nhàng vỗ trên mặt đẹp của Hoặc Thiên.

Ầm!

Phía sau Hoặc Thiên bỗng nhiên mở ra một đạo vầng sáng màu hồng, hóa thành một đóa hoa đào to lớn, hưu hưu hưu, từng đạo phù văn trong cơ thể nàng thắp sáng, trấn áp khí tức chín tầng trời mười tầng đất cuồng quyển.

Nàng đưa tay phải ra, ngón trỏ nhếch lên, trắng như mỹ ngọc. Nhẹ nhàng điểm một cái trên trán Chu Hằng.

Ông! Ông! Ông!

Trong đầu Chu Hằng lập tức bốc lên vô số đạo ảo ảnh, diễn hóa thành vô số vị địch nhân cường đại, điên cuồng mà đánh tới hắn.

Bản thân của hắn không cảm thấy được điểm này chút nào, dường như hóa thân làm một tôn Sát Thần viễn cổ, đang đối mặt với vô số địch nhân cường đại, chỉ có chiến một trận!

Chiến thì chiến!

Hắn nhiệt huyết sôi trào, tiểu nhân màu vàng bỗng nhiên chuyển động trong thức hải, đánh về vô số vị địch nhân cường đại.

Một ngày, hai ngày, mười ngày … Hắn không biết đã mệt mỏi chiến đấu bao lâu, kéo dài suốt thời gian nửa năm, tất cả địch nhân đều bị tiêu diệt, hắn cũng đạt tới một điểm cực hạn, thần niệm thông suốt.

Tiểu nhân màu vàng đắm chìm vào thức hải, hắn bắt đầu sự lột xác sau cùng.

Ầm ầm!

21 vầng trăng đồng loạt rung động. Bắt đầu biến hóa về chất.

7 vầng trăng dung hợp trước tiên, sau khi thất bại vô số lần rốt cục hòa làm một thể, biến thành một đạo trăng lưỡi liềm, linh khí thiên địa điên cuồng trào ra, đạo trăng lưỡi liềm này nhanh chóng trưởng thành, cùng với đó, 14 vầng trăng còn dư lại cũng bắt đầu dung hợp hai cái một, biến thành bảy đạo trăng lưỡi liềm.

Thiên địa linh khí tẩm bổ, tám đạo trăng lưỡi liềm nhanh chóng trưởng thành, từ trăng lưỡi liềm đến trăng khuyết, từ trăng khuyết đến nửa vầng trăng, từ nửa vầng trăng đến trăng tròn!

Nguyệt Minh Đế bát luân!

Chu Hằng mở hai mắt ra, một đạo quang hoa hiện lên, nhưng lại biến mất trong nháy mắt.

– Qua bao lâu?

Hắn nhìn chung quanh, vẫn là ở trong sơn cốc trước đây, nhưng rõ ràng là hắn đã trải qua nửa năm giết chóc tanh máu.

– Yên tâm, chỉ qua hai ngày. Thời gian trong ý thức lưu chuyển khác với thời gian chân chính!

Hoặc Thiên đang ở ngay bên cạnh hắn.

Như vậy cũng tốt!

Chu Hằng đưa mắt nhìn, chúng nữ đã tỉnh lại toàn bộ, ngược lại thì hắn thành người cuối cùng!

– Cách Sáng Thế Đế xuất thế ít nhất còn có 4 ngày, chúng ta nhất định phải nắm bắt thời gian lên đường!

Chu Hằng nói.

Chúng nữ đều là gật đầu. Tu vi của các nàng tuy rằng cũng không có biến hóa rõ ràng, nhưng mỗi người đều đạt được thể chất cường đại, tiền đồ phát triển phát triển không thể lường! Điều này làm cho các nàng đều có tin tưởng vô cùng cường đại.

– Đi!

Bọn họ thông qua hẻm núi thứ tư, rất nhanh đã tới phía cuối hẻm núi thứ năm, yêu thú trấn áp nơi này đã bị xử lý, bọn họ sử dụng lệnh phù thông qua, hẻm núi thứ sáu, thứ bảy cũng giống như vậy.

Bởi vì có hai lệnh phù là ở trong tay Tử Anh Minh, bọn họ sẽ cần tìm hai khối để bổ khuyết chỗ trống này. Tuy nhiên có Hoặc Thiên ở đây tự nhiên không khó khăn chút nào, bọn họ thuận lợi thông qua tám hẻm núi, đi vào hẻm núi cuối cùng.

Ầm! Ầm! Ầm!

Bọn họ mới vừa vặn thông qua cấm chế liền nghe được thanh âm ùng ùng truyền đến, xa xa hiển nhiên đang có một trận đại chiến.

– Thật giống như chúng ta tới vừa lúc, yêu thú cuối cùng này còn sống!

Chu Hằng cười nói.

Đầu yêu thú này còn sống nói rõ một đạo cấm chế cuối cùng còn chưa mở ra, có nghĩa Nguyệt Hoa Liên vẫn là vật vô chủ!

– Nhanh lên! Nhanh lên! Bảo vật của bổn tọa a!

Con lừa đen tung bốn vó ra chạy gấp về phía trước.

Chu Hằng theo ở phía sau, đoàn người rất nhanh liền tới đáy cốc.

Cửu Thú Cốc phía trước phía sau cộng tất cả có 9 yêu thú cấp bậc Nguyệt Minh Đế đỉnh phong tọa trấn, cảnh giới tuy rằng giống nhau nhưng chiến lực lại là hoàn toàn bất đồng. Yêu thú

cuối cùng này chính là một con Hoàng Kim Mãng chín đầu!

Nó chỉ có 7 vầng trăng, nhưng làm cho người ta kinh sợ chính là, mỗi cái đầu của nó đều tương đương với một thân thể độc lập!

Nó có chín Thần chích!

Chín Thần chích, ý nghĩa rằng nó có thể đồng thời vận chuyển chín Vực, còn có thể dung hợp hoàn mỹ chín Vực cùng một chỗ, đây cũng không phải là chuyện một thêm một bằng với hai, đây là tăng cường gấp mười, gấp trăm lần!

Một con Hoàng Kim Mãng chín đầu này liền tương đương với tám yêu thú Nguyệt Minh Đế đỉnh phong phía trước!

Cũng đúng là như vậy, tu giả tới nơi này mặc dù hơn 74 người, nhưng không ngờ không thể giết chết!

Chu Hằng cũng không có vội vã gia nhập chiến đoàn, mà là quét mắt một vòng trước.

Cũng không phải mọi người đều gia nhập chiến đoàn, có hai người là ngoại lệ, một là Chung Cổ Phong, người còn lại là thanh niên vóc người thon dài, khuôn mặt nho nhã, căn bản không giống võ giả. Ngược lại như là văn sĩ đọc đủ thứ thi thư.

Hai người này căn bản không chú ý tới chiến đoàn, chỉ là nhìn nhau, tuy rằng cách rất xa, nhưng Chu Hằng vẫn là có thể cảm ứng được chiến ý xung đột kịch liệt giữa bọn họ.

Khi thần thức Chu Hằng đảo qua, hai người này đồng thời như có cảm ứng, nhao nhao quay đầu nhìn sang Chu Hằng. Nhìn thấy Chu Hằng, con ngươi Chung Cổ Phong chợt kéo căng, lộ ra vẻ khó tin.

Chu Hằng tiến vào Nguyệt Minh Đế!

Trước hắn chính là Nguyệt Minh Hoàng a!

Số lượng vầng trăng có thể che đậy, nhưng tuyệt không có cách nào ngụy trang Nguyệt Minh Đế thành Nguyệt Minh Hoàng, bởi vì dấu hiệu trăng sáng rõ ràng hơn nhiều!

Nói cách khác, Chu Hằng đột phá trong thời gian sáu ngày ngắn ngủi này!

Cừ thật!

Người bình thường chính là mới hình thành một đạo trăng lưỡi

liềm cũng đều cần thời gian, nhưng tên này không ngờ trực tiếp liền xông phá một tiểu cảnh giới, thật là đủ yêu nghiệt!

Sau khi Chung Cổ Phong kinh ngạc, trong ánh mắt không khỏi nhảy lên một chút chiến ý, trước hắn từng nói với Chu Hằng, cho đối phương thời gian trăm năm để trưởng thành rồi sau đó mới chiến một trận, không nghĩ tới tiến bộ của Chu Hằng quá nhanh!

Tuy nhiên, hắn hẳn là còn không có tư cách mạnh tay chiến một trận cùng mình!

Chung Cổ Phong tự nhiên hiểu được thực lực của chính mình cường đại đến mức nào, đâu có thể nào là một người vừa mới tiến vào Nguyệt Minh Đế có thể địch nổi?

Sau khi hắn liếc mắt nhìn Chu Hằng một cái, liền lập tức thu hồi ánh mắt. Đặt lực chú ý vào trên thân người đối diện kia một lần nữa, đây mới là kình địch của hắn, cũng là kình địch duy nhất.

– Hắn là ai vậy?

Chu Hằng chỉ vào thanh niên nho nhã kia, hỏi Dương Lan Hinh.

Dương Lan Hinh theo ánh mắt của hắn nhìn lại, đôi mắt đột nhiên căng thẳng, nói:

– Người này chính là Nguyên Thiếu Hoàng!

– Nguyên lai hắn chính là Nguyên Thiếu Hoàng!

Chu Hằng gật gật đầu, xem ra Nguyên Thiếu Hoàng hẳn không phải là tới từ một Tiên Thành cùng Tử Anh Minh và Quách Vũ Hậu, mà là đến từ Tiên Thành bậc cao hơn giống như Chung Cổ Phong.

Người này khi ở Nguyệt Minh Hoàng từng có được 10 vầng trăng, có nghĩa là hắn vô cùng có khả năng thời điểm ở Nguyệt Minh Đế cũng đồng dạng có thể có được 10 vầng trăng, thậm chí …

Chung Cổ Phong có thể che đậy vầng trăng của mình. Nguyên Thiếu Hoàng tại sao không thể?

Tuy rằng người ta nói hắn có 4 vầng trăng, nhưng tình huống chân thật như thế nào không có ai biết!

Nói không chừng hắn sớm đã đột phá cực hạn Nguyệt Minh Đế là 7 vầng trăng, trở thành 8 vầng trăng, thậm chí 9 vầng trăng, 10 vầng trăng!

Đối với nhà quyền thế ở Tiên Thành bậc cao mà nói, mấy chục năm gia tăng mấy vòng trăng tròn cũng không phải là việc khó gì.

Hoàng Kim Mãng chín đầu còn đang huyết chiến, chiến lực của nó rất mạnh, nhưng người vây công nó lại càng không đơn giản, đều là Nguyệt Minh Đế trẻ tuổi đến từ Tiên Thành bậc cao. Hơn nữa chiếm cứ ưu thế áp đảo ở số lượng!

Ở hình thức cuồng oanh loạn tạc này, tình huống của Hoàng Kim Mãng chín đầu càng ngày càng không ổn, hoàn toàn không có năng lực phản kích, đã đến tình trạng vùng vẫy giãy chết.

Ầm! Ầm! Ầm!

Trái lại phương công kích lại là càng chiến càng hăng. Vô số đạo công kích bay múa ở trên trời, toàn thân Hoàng Kim Mãng chín đầu vêt thương chông chât, cách cái chết không xa.

Sau khi giãy giụa vài lần sau cùng, Hoàng Kim Mãng chín đầu cường đại này rốt cục ầm ầm ngã xuống, chín Thần chích toàn bộ bị chém chết.

– Tìm được lệnh phù mở khoá!

– Hừ, mở cấm chế ra, ai có thể lấy được Nguyệt Hoa Liên phải xem thủ đoạn của chính mình!

– Ha ha ha! Ai có thể tranh giành cùng Nhạc Nguyên ta?

– Cuồng vọng!

Người lấy được lệnh phù mở khoá cũng không dám đùa giỡn gì, rồi hãy nói hiện tại hắn không mở cấm chế ra có ý nghĩa gì, mọi người khẳng định cũng sẽ thủ ở chỗ này, sẽ cho hắn cơ hội lặng lẽ lẻn tới trộm đi Nguyệt Hoa Liên sao?

Một luồng sáng vàng hiện lên, một đạo cấm chế cuối cùng này cũng bị mở ra.

Hưu hưu hưu, mọi người ai cũng bay vụt mà vào, ai cũng không cam lòng rớt lại phía sau.

Chỉ trong nháy mắt như vậy, giữa sân cũng chỉ còn lại hạ một nhóm Chu Hằng, còn có Chung Cổ Phong, Nguyên Thiếu Hoàng tam phương thế lực.

Chung Cổ Phong cùng Nguyên Thiếu Hoàng nhìn nhau chăm

chú, giống như nói xong rồi, đồng loạt đánh ra một đạo lệnh phù, ánh sáng vàng hiện lên, hai người đồng thời xuyên qua cấm chế.

Chu Hằng quay đầu lại nhìn chư nữ cùng con lừa đen, cười nói:

– Cũng nên tới lúc chúng ta hoá trang lên sân khấu.

Chương 596: Trọng lực trận!

Chu Hằng xuất ra một khối lệnh phù cuối cùng để mở cấm chế ra, mọi người nhao nhao tiến vào trong đó.

Ông!

Ở bên trong một đạo ba động kỳ dị, bọn họ đi tới chỗ sâu nhất trong cả tòa Cửu Thú Cốc, nơi này cũng không lớn, có chừng phạm vi 300 trượng, chính giữa có một khu vực hình tròn, dùng tảng đá tạo thành, bán kính trăm trượng, ở vị trí giữa nhất có một cái cái ao nho nhỏ, bên trong có một gốc cây Ngọc Liên toàn thân màu bạc trắng, trên đỉnh có một đóa hoa sen trắng nõn như tuyết đang nở to, tản phát ra mùi thơm ngát nhàn nhạt, vừa tiến vào nơi này liền có thể ngửi được, thấm vào tim phổi.

Không cần phải nói, đó khẳng định chính là Nguyệt Hoa Liên.

Mục tiêu của mọi người ở trước mắt, chẳng lẽ không ai ra tay?

Không phải là không có người ra tay, trên thực tế những người này đều đang động, nhưng tốc độ của bọn họ lại như ốc sên, giống như đột nhiên ngay lúc đó bị bệnh thoái hoá xương, có

vài người thậm chí ngay cả thắt lưng cũng không đứng thẳng dậy được. Những người này đều là đạp đến trên tảng đá, ở khu vực vòng ngoài không có một bóng người.

Lập tức Chu Hằng liền có kết luận, những tảng đá này cũng không phải là dùng để nhìn, mà là khảo nghiệm thứ mười đối với Mạo Hiểm Giả

Những tảng đá này tạo thành từng viên tròn, mỗi một viên đều là rộng một trượng, từ một góc độ bất kỳ, một phương hướng bất kỳ đi đến trung tâm đều là khoảng cách 100 tảng đá, có toàn bộ một trăm viên.

Hắn đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy hơn 70 Nguyệt Minh Đế này đều là đi lên các tảng đá từ góc độ khác nhau, tuy nhiên một nhóm người trước mặt cũng chỉ đi qua mười bốn tảng đá, có thể rõ ràng nhìn thấy trên mặt bọn họ có mồ hôi liên tục toát ra, trên lưng cũng đã hoàn toàn ướt đẫm.

Chung Cổ Phong, Nguyên Thiếu Hoàng, Tử Anh Minh, Quách Vũ Hậu đều là đạp ở trên tảng đá thứ nhất, cũng không có vội vã đi tới trước.

Với thực lực của bọn họ hoàn toàn không có khả năng dừng lại ở trên tảng đá thứ nhất, bọn họ sở dĩ dừng bước không tiến lên khẳng định có đạo lý của bọn họ.

Bành! Bành! Bành!

Lúc này đã là giây phút sau cùng để tranh đoạt Nguyệt Hoa Liên, đại bộ phận mọi người không kìm nổi mà tế xuất ra toàn bộ thực lực, từng vầng trăng trong mở ra, có cái màu sắc tinh thuần, cũng có cái loang lổ hổn độn. Bọn họ ra sức đi từng bước một về phía trước, tiếng bước chân trầm trọng giống như đang gánh một tòa núi cao.

Bọn họ đều là tuấn kiệt xuống từ Tiên Thành bậc cao, rất nhiều người thậm chí có thể địch nổi Nguyệt Minh Đế đỉnh phong 7 vầng trăng. Nhưng ở trước mặt một đạo khảo nghiệm cuối cùng này, cũng có vẻ yếu ớt không đủ sức như vậy.

– A …

Một tiếng hét thảm, chỉ thấy một gã thanh niên miễn cưỡng bước lên tảng đá thứ 15, thơi điêm hạ xuống một cước, xương bắp chân rõ ràng đúng là gãy, trong hai đoạn xương gãy có cốt tủy màu bạc trắng tràn ra, máu tươi đầm đìa.

Cả người hắn nhất thời ngã trên mặt đất, phát ra một âm thanh trầm đục tầng tầng lớp lớp. Hắn còn muốn đứng lên, chẳng qua là khi hai cánh tay vừa mới chống lên đã phát ra tiếng gãy giòn vang, trong giây lát đã gãy lìa, xương cốt màu trắng nhuộm máu tươi đỏ, vô cùng thê thảm.

Tất cả mọi người đều hoảng sợ, những người đứng ở trên tảng đá thứ 14, nguyên bản định bước ra một bước nhất thời im bặt

dừng lại, bước ra một bước này khả năng bọn họ cũng sẽ giống như người nọ!

Quang hoa bên ngoài thân thanh niên kia lưu chuyển. Nếu muốn thương thế khép lại để tiếp tục, hoặc giả trước tiên lui trở về, từ từ tính kế. Nhưng mặc hắn động chuyển linh lực như thế nào đều là không dùng được, máu tươi rất nhanh thì đã chảy xuôi đầy đất, tràn đầy khối tảng đá dưới người hắn, chảy xuôi về các tảng đá khác.

Máu tươi tổn thất này là tánh mạng của hắn, tu vi của hắn!

– Cứu ta! Cứu ta!

Thần chích của hắn di động ra, kêu lên với người phía sau, hắn dựa vào lực lượng của chính mình đã không thể thoát thân. Tuy rằng trong lúc nhất thời hắn sẽ không chết, nhưng không người nào tới cứu, cuối cùng hắn rõ ràng sắp bị trấn chết ở chỗ này.

Hắn có tiền đồ tươi sáng, hắn có tương lai tốt đẹp, tại sao có thể chết ở chỗ này?

Không ai viện thủ!

Mọi người đều là đến tranh đoạt Nguyệt Hoa Liên, trừ mình ra những người khác đều là đối thủ, đều là địch nhân, dù sao không phải là mình giết, không dính nhân quả, sẽ không bị trả thù, ai ăn no rảnh nợ đi tìm phiền toái cho bản thân?

Tiên giới chính là sự thật trần truồng như thế.

Nếu để cho Hoặc Thiên xuất động, vô luận là trận pháp cũng tốt, cơ quan cũng thế, khẳng định đều không có tác dụng trên người của nàng, dễ dàng liền có thể ngắt lấy Nguyệt Hoa Liên tới tay. Nhưng như vậy chuyện thú vị sẽ không có a?

Chu Hằng nói:

– Các ngươi chờ ở chỗ này. Ta đi lên vui đùa một chút!

– Chúng ta cũng phải đi!

Chúng nữ đồng thời nói, vẻ mặt vô cùng kiên quyết.

Các nàng đều thu được thể chất cường đại, mà các nàng cũng không muốn luôn luôn tránh ở phía sau Chu Hằng, các nàng hy vọng phân ưu gánh nặng với nam nhân của chính mình!

Khiêu chiến như vậy, các nàng cũng muốn nếm thử một chút.

– Để cho các nàng đi đi, ta sẽ chăm sóc các nàng!

Hoặc Thiên thản nhiên nói.

Chu Hằng vốn là không đồng ý, nhưng nếu Hoặc Thiên cam đoan, nàng nói được liền dám chắc được. Hắn liền gật đầu, nói:

– Làm hết sức, nhưng không nên miễn cưỡng chính mình!

– Ân!

Chúng nữ đều là gật đầu.

Chu Hằng cùng chúng nữ đi về phía trước, nhao nhao bước lên tảng đá thứ nhất, bọn họ đều là bọn họ đều là cảm giác thân thể bỗng nhiên nặng nề, dường như ngũ tạng lục phủ đều bị lôi ra ngoài từ trong thân thể.

Trọng lực gấp ngàn lần, không, thậm chí là trọng lực vạn lần trở lên!

Hiển nhiên, càng là đi về phía trước trọng lực này càng lớn, bởi vậy thanh niên phía trước mới có thể bị gãy chân gãy tay ở trên tảng đá thứ 15!

Ứng Mộng Phạm các nàng cũng chỉ là Nguyệt Minh Vương mà thôi, tảng đá thứ nhất xấp xỉ là cực hạn của các nàng, nhưng chúng nữ đều là cắn răng chịu đựng, tu luyện ở trọng lực như vậy, có thể rèn luyện linh lực của các nàng, vầng trăng ngưng tụ thành càng thêm tinh thuần.

Vầng trăng càng là tinh thuần, linh lực vận chuyển đi ra ngoài càng là mau lẹ, chiến lực tự nhiên cũng càng mạnh.

Thời điểm ban đầu Chung Cổ Phong ở 4 vầng trăng có thể chèn ép Tử Anh Minh cùng Quách Vũ Hậu, một bộ phận nguyên nhân rất lớn chính là vầng trăng của hắn tinh thuần hơn, khoảng cách mỗi một lần công kích ngắn hơn, một đánh hai cũng là chiếm thượng phong lớn.

Con lừa đen, Mộc Đồng Đồng hai người đều là quá lười, cũng không có đi tham gia náo nhiệt này, mà Nam Cung Nguyệt Dung cùng Lan Phi lại không có năng lực này, các nàng bởi vì được Hoặc Thiên đối đãi khác nhau, cũng không có được thể chất bậc cao gì, căn bản cũng không có tư cách đi lên rèn luyện.

Đứng ở trên tảng đá thứ nhất cũng không chỉ có Chu Hằng, Chung Cổ Phong cùng Nguyên Thiếu Hoàng, còn có Tử Anh

Minh, Quách Vũ Hậu, Tra Tuế cũng đồng dạng đứng ở vị trí này, phân bố ở 6 viên đá.

Bọn họ đều hết sức bảo trì bình thản.

Thanh niên trên đất kêu rên không dứt, nhưng bộ dáng máu dầm dề của hắn cũng không có thể dọa lui người phía sau. Sau khi đã trải qua yên tĩnh ngắn ngủi, lại có người bắt đầu rảo bước tiến lên, đây là một vị Nguyệt Minh Đế tứ luân, hắn bắt đầu khởi bước từ tảng đá thứ bảy, đằng đằng đằng, mỗi một bước hạ xuống đều có âm thanh long ngâm hổ gầm.

Tám, chín, 10 … 14!

Hắn không chút do dự nhảy ra ngoài từ tảng đá thứ 14, vững vàng đứng ở trên tảng đá thứ 15, lại không dừng lại chút nào, tiếp tục đi về trước.

16, 17, 18 … 28!

Hắn rốt cục ngừng lại, nhưng chỉ là tạm dừng một lúc, song chưởng của hắn đột nhiên vung lên đánh về tảng đá dưới bàn chân, nương theo lực phản chấn này mà làm giảm bớt ảnh hưởng của trọng lực đối với mình.

29! 30! 31!

Hắn lại ngừng lại, đây cũng là một cái cực hạn mới.

Người này hét giận dữ một tiếng, Thần chích hiện lên ỏ đỉnh đầu, 4 vầng trăng tròn đồng loạt vũ động, hắn lại nhảy đi ra ngoài.

32, 33!

Lần này, hắn chỉ có thể đi thêm tối đa là hai tảng đá mà thôi.

Ông!

Một thanh ngọc tán màu xanh trống rỗng hiện lên gắn vào đỉnh đầu của hắn, từng đạo quang huy ngọc chất rơi ra, giống như thiên thần chiếu cố, ban cho hắn phòng ngự không thể phá vỡ.

Đây là một Tiên khí, hơn nữa phẩm bậc tuyệt đối vượt qua cấp bậc Nguyệt Minh Đế, nếu không căn bản không cần thiết phải xuất ra!

Có thần huy ngọc chất này bảo hộ, bước chân tạm dừng của người nọ lại bắt đầu rảo bước tiến lên.

34, 35, 36, … 43!

Không hổ là Tiên khí bậc cao, cho dù cấp độ của người sử dụng không đủ, không thể phát huy ra uy lực chân chính, tuy nhiên không thể coi thường! Chỉ là tảng đá thứ 43 cũng đã là cực hạn chân chính của hắn, hắn không thể tiến thêm một bước.

Hảo biến thái!

Nguyệt Minh Đế tứ luân cộng thêm Tiên khí bậc cao cũng chỉ có thể chống được tảng đá thứ 43, ngay cả một nửa cũng không có đạt tới, như vậy ai có thể đủ thực lực đi hết trăm tảng đá này?

Mọi người không có Tiên khí bậc cao đã lui ra ngoài, nhưng bọn hắn cũng không cam lòng thất bại, mà chờ ở bên ngoài. Nếu là thật có người có thể ngắt lấy Nguyệt Hoa Liên, bọn họ cũng không ngại quần công đi cướp đoạt.

Những người còn lại còn muốn thử hết sức một lần, tỷ như Chu Khiếu Nhiên, tỷ như Trương Ngọc Đình, bọn họ tuy rằng không nổi danh bằng Quách Vũ Hậu cùng Tử Anh Minh, nhưng cũng là người xuất sắc trong Nguyệt Minh Đế trẻ tuổi ở Tây Ngọ Thành, sao lại dễ dàng buông bỏ.

Từng thiên kiêu đều là toát ra tia sáng kỳ dị, nhưng vô dụng, mặc dù có người phá vỡ kỷ lục tảng đá thứ 43, cũng đi tới tảng đá thứ 59, nhưng vẫn là kém thắng lợi cuối cùng rất xa.

Người kia chính là Trương Ngọc Đình, đáng tiếc cũng chỉ là vừa mới qua hơn một nửa.

– Làm sao lại khó khăn như thế!

– Đây không phải rõ ràng là làm cho người ta chỉ có thể nhìn thôi sao?

– Ta xem Tuyệt Tiên Thành căn bản không muốn đưa chí bảo này cho chúng ta, chỉ là vẽ một cái bánh cho chúng ta mà thôi.

– Hư, ngươi không muốn sống chăng? Ngươi không muốn sống cũng nên suy tính một chút cho gia tộc của ngươi, chớ liên lụy những người khác, lại dám nói bậy về Tuyệt Tiên Thành!

Mọi người đều là oán giận không thôi, trước mắt người còn có thực lực đi liều mạng một phen, liền chỉ có sáu người Chu Hằng.

Bành!

Trừ bỏ Chu Hằng, năm người kia đồng thời bước ra bước đầu tiên, mà sau khi vừa sải bước ra ngoài, bọn họ vốn không có dừng lại, mà đi nhanh, đi qua 13 tảng đá đàu như giẫm trên đất bằng, thẳng đến khi sải bước tới tảng đá thứ 11 mới hơi dừng lại một chút.

Ông!

Bọn họ đều phóng xuất ra một đạo trăng tròn, cảm giác ngưng trệ lập tức biến mất, tiếp tục đi tới.

Nhưng chỉ sau khi vượt qua 9 tảng đá, cảm giác đình trệ kia lại tới nữa. Ông, bọn họ lại phóng xuất ra một đạo vầng trăng, lại đi tới.

Ông! Ông! Ông!

Rất nhanh, bọn họ đều vận chuyển ra lực lượng 4 vầng trăng tròn, cũng bước trên tảng đá thứ 43, lúc này Tử Anh Minh cùng Quách Vũ Hậu đã có ý lực bất tòng tâm, mồ hôi giọt lớn chừng hạt đâu tuôn ra trên trán, mà Chung Cổ Phong ba người vẫn mặt không đổi sắc như cũ, bước lên tảng đá thứ 44.

Đồng dạng là lực lượng 4 vầng trăng tròn, bởi vì vầng trăng của bọn họ tinh thuần hơn, tốc độ vận chuyển linh lực nhanh

hơn, cũng để cho bọn họ có ưu thế lớn hơn nữa.

ads

Chương 597: Cùng thi triển tư thế oai hùng!

Quách Vũ Hậu cùng Tử Anh Minh hai tay đều là nhảy múa, Thần chích hiện lên ở đỉnh đầu, hoàn toàn thôi phát chiến lực của bản thân đi ra ngoài, tốc độ hơi chậm của bọn họ lập tức tăng nhiều, chẳng những đuổi kịp Chung Cổ Phong ba người, lại có thể bỏ rơi ba người ở phía sau.

Chung Cổ Phong ba người lại là không sốt ruột chút nào, bọn họ tuyệt sẽ không bởi vì người khác mà nhiễu loạn tiết tấu của mình.

Loại thí luyện này bước ra từng bước thì trọng lực sẽ bạo tăng, tiết tấu là vô cùng trọng yếu.

Nắm giữ một tiết tấu tốt, có thể để cho chính mình đi được xa hơn.

Quách Vũ Hậu cùng Tử Anh Minh càng đi càng nhanh, bỏ rơi ba người phía sau càng ngày càng xa, bọn họ đã không dừng lại được. Đợi cho sau khi lực lượng bản thân phát huy đến mức tận cùng, hai người dừng ở trên tảng đá thứ 56, đây chính là chỉ thiếu ba bước so với Trương Ngọc Đình, hơn nữa bọn họ còn không có tế xuất ra Tiên khí!

Đến lúc này cũng không cho phép bọn họ giấu giếm, không vào cũng chỉ có thể lui! Hai người tới tấp tế xuất ra Tiên khí bậc cao mà gia tộc đặc biệt ban cho bọn họ vì chuyến này, một tấm ngọc và tơ lụa đã sứt mẻ cùng một cái bình ngọc trắng noãn, sau khi tế ra, ngọc và tơ lụa di chuyển xung quanh Tử Anh Minh, ánh sáng vàng bắn ra, bao quanh bảo vệ hắn, mà bình ngọc trong tay Quách Vũ Hậu thì rơi ra từng giọt cam lộ, một giọt một giọt hạ xuống liền tạo nên một đạo gợn sóng trên tảng đá.

Tiên khí vận chuyển, hai người vẫn duy trì thế hát vang tiến mạnh, một hơi xông lên tảng đá thứ 73, nhưng bước chân của bọn họ tuy rằng giơ lên, lại chậm chạp không thể thả xuống phía dưới, một bước này bước ra có thể sẽ ép vỡ bọn họ!

Mấu chốt đây mới là tảng đá thứ 74!

Nếu như là một khối cuối cùng, vậy bọn họ còn có thể tiếp tục liều mạng, vượt qua chính là thắng lợi. Nhưng tình huống hiện tại cho dù là vượt qua còn có 26 tảng đá nữa, vẫn giống như lạch trời.

Bọn họ ngừng lại, rồi lại không cam lòng lui bước, dựa vào Tiên khí cắn răng chống đỡ.

Chung Cổ Phong ba người thì đi tới trên tảng đá thứ 50, ông, Chung Cổ Phong cùng Nguyên Thiếu Hoàng đồng thời tế xuất ra 5 vầng trăng tròn! Ngoài dự đoán của mọi người là, Tra Tuế

phía sau lại cũng xuất hiện đạo trăng tròn thứ năm, tranh nhau khoe sắc với Chung Cổ Phong hai người.

Chu Hằng đầu tiên là ngẩn ra, nhưng lập tức liền âm thầm gật đầu. Hai sư phụ của người này đều là Thăng Hoa Vương, đồ đệ dạy dỗ ra làm sao có thể bại bởi gia tộc Nhật Diệu Cảnh?

Hắn cũng nên bắt đầu rồi!

Chu Hằng sải bước khởi hành, trong nháy mắt liền đi qua 16 tảng đá, ông, sau lưng của hắn dâng lên một vầng trăng tròn!

– Nguyệt Minh Đế!

Chung Cổ Phong, Quách Vũ Hậu, Tử Anh Minh chờ với mọi người từng tiếp xúc với Chu Hằng lúc trước hừ nhẹ một tiếng, lúc đó bọn họ đã cảm ứng được Chu Hằng có khí tức Nguyệt Minh Đế, chỉ là tận mắt thấy lại là một loại rung động khác!

Tên này, lúc trước vẫn chỉ là Nguyệt Minh Hoàng thập tứ luân mà thôi, làm sao có thể hoàn thành đột phá từ Nguyệt Minh Hoàng đến Nguyệt Minh Đế trong thời gian ngắn ngủi như vậy?

Mới trôi qua vài ngày mà thôi a!

Tốc độ tinh tiến như vậy chính là yêu nghiệt như Tra Tuế, Chung Cổ Phong, Nguyên Thiếu Hoàng cũng dâng lên một loại mặc cảm.

Vầng trăng càng nhiều, khi tiến vào cảnh giới kế tiếp liền có thể lập tức hình thành thêm vài vầng trăng, giống Nguyệt Minh Hoàng thập tứ luân thì vừa tiến vào Nguyệt Minh Đế ít nhất có thể trực tiếp lấy được 3 vầng trăng tròn, vầng trăng tinh thuần giống Chu Hằng như thế, thậm chí có thể trực tiếp lấy được 5 vầng trăng!

Chu Hằng đi tới không nhanh không chậm. Hắn cũng có tiết tấu của mình, từng đạo trăng tròn phía sau lần lượt dâng lên, 2 luân, 3 luân, 4 luân, 5 luân!

Hắn chạy song song cùng với Chung Cổ Phong ba người!

Quả nhiên là Nguyệt Minh Đế ngũ luân!

Chung Cổ Phong ba người đều có đoán trước như vậy, Nguyệt Minh Hoàng 14 luân, vầng trăng nếu như tinh thuần, một bước tiến vào Nguyệt Minh Đế ngũ luân cũng không ngạc nhiên! Nhưng đoán được cùng nhìn thấy lại là hai việc hoàn toàn khác nhau, bọn họ lại chấn kinh lần nữa.

Tử Anh Minh cùng Quách Vũ Hậu đã là nỏ mạnh hết đà, hoàn toàn thối lui ra khỏi tranh đoạt. Vốn là tam phương tranh hùng, hiện tại bởi vì Chu Hằng gia nhập đã biến thành bốn phương loạn chiến, đến tột cùng ai sẽ trổ hết tài năng, hay hoặc là ngã vào đều ngã xuống trước cửa ải cuối cùng biến thái này của Tuyệt Tiên Thành?

Chung Cổ Phong ba người thu hồi chú ý đối với Chu Hằng, đồng loạt đạp bước ra, tiếp tục đi tới.

Sau khi tiến lên năm bước, bọn họ đồng thời dừng lại, lực lượng 5 vầng trăng cũng chỉ có thể chống đỡ bọn họ đi đến nơi này. Ba người nhao nhao triển khai tiên thuật, từng phiến từng phiến thần huy xoay chuyển. Bọn họ đều như Thần Minh chuyển thế, ở trong tầng thứ Nguyệt Minh Đế này, bọn họ đã đến gần vô địch!

Vầng trăng của Chu Hằng tinh thuần nhất, 5 vầng trăng đủ để chống đỡ hắn đi về trước hai đến ba tảng đá. Nhưng hiển nhiên Chung Cổ Phong ba người cũng còn không có xuất toàn lực, hắn cũng không muốn lộ ra ngoài thực lực chân thật của mình quá sớm, tay phải vừa chuyển, đánh về tảng đá ở dưới. Phiên Thiên Chưởng đã tế ra.

Ầm!

Tảng đá này tuyệt đối chắc chắn, nếu không cũng đỡ không

nổi khi mọi người thi triển tiên thuật cuồng oanh loạn tạc, Phiên Thiên Chưởng đánh ra chỉ là phản kích kình phong mãnh liệt, nhưng cổ kình phong này lại có trình độ tương đối đủ để triệt tiêu trọng lực mà Chu Hằng phải chịu. Để hắn tiếp tục đi tới.

Bốn người cùng thi triển sở học, từng bước đi tới, nhưng nhân lực cũng có tận cùng, bốn người dừng ở tảng đá thứ 67.

Còn muốn đi về phía trước, bọn họ hoặc là tế ra Tiên khí, hoặc là tăng lực lượng của bản thân lên nữa!

Tỷ như Chu Hằng, hắn còn có 3 vầng trăng tròn không có vận chuyển, mà hắn tin tưởng Chung Cổ Phong tuyệt đối còn ẩn tàng vầng trăng, hơn nữa tuyệt đối sẽ không ít hơn hắn!

– Thứ đồ hư này còn có chút ý tứ!

Sát khí của Chung Cổ Phong xoay chuyển, vẫn không có tế ra Tiên khí, dưới tình huống tăng lực lượng lên lại đi về phía trước hai tảng đá nữa! Chớ xem thường hai tảng đá này, dưới trạng thái cực hạn, chính là một khối tảng đá đều là khó có thể vượt qua, tựa như thanh niên ban đầu kia, trực tiếp bị áp gãy tay cùng xương đùi, bây giờ còn đang rên rỉ kêu rên!

Nguyên Thiếu Hoàng cùng Tra Tuế đều là biến sắc, mọi người hiện tại đồng dạng đều là lực lượng 5 vầng trăng tròn, nhưng Chung Cổ Phong không dựa vào ngoại lực, đi hai bước về phía

trước, có nghĩa là cấp độ 5 vầng trăng, bọn họ đều bại bởi thiếu niên sát ý dã tính này!

Sát ý lại có thể dùng như vậy!

4 người chung quanh đều là cả kinh kêu lên, Nguyệt Hoa Liên nghiễm nhiên đã trở thành trận tranh phong của Nguyệt Minh Cảnh đệ nhất đế, đây là một vinh quang vô thượng, ai cũng muốn lấy danh hiệu này đeo vào trên đầu của mình.

Chiến ý của Chu Hằng rừng rực, đồng dạng bước ra một bước, hai bước, chạy song song với Chung Cổ Phong!

Tên này tại sao cũng yêu nghiệt như thế?

Tinh Phong Thí Luyện lần này là chuyện gì xảy ra, lực áp quần kiêu lại không phải cường giả Quách Vũ Hậu cùng Tử Anh Minh mọi người công nhận, mà là vài người chưa từng có nghe nói qua!

Ai biết Nguyên Thiếu Hoàng là ở Tiên Thành nào? Chung Cổ Phong lại là từ đâu nhô ra? Còn có Chu Hằng kia là thần thánh phương nào? Người mà mọi người biết rõ chính là Tra Tuế, chính là đồ đệ của hai vị Thăng Hoa Vương, nhưng hào quang của hắn lại bị che kín hoàn toàn!

Trong mắt Nguyên Thiếu Hoàng lóe lên một đạo không cam lòng, cuối cùng đưa tay vỗ vỗ ngực, một đạo u quang hiện lên, khí tức của hắn bỗng tăng trưởng một mảng lớn, một vầng trăng tròn mới dâng lên ở phía sau hắn!

Nguyệt Minh Đế lục luân!

Quả nhiên, hắn cũng che dấu số lượng vầng trăng, nếu không như thế nào lại được Chung Cổ Phong coi là kình địch?

Chung Cổ Phong cười ha ha, nói:

– Nguyên Thiếu Hoàng, xem ra ta còn đánh giá cao ngươi! Ngươi, không xứng là địch cùng ta!

Nguyên Thiếu Hoàng giận dữ, nhưng sự thật thắng hùng biện, hắn quả thật kém hơn nếu so với Chung Cổ Phong, điều này làm cho hắn không lời nào để nói.

Phía sau Tra Tuế đồng dạng cũng xuất hiện vầng trăng thứ sáu, hắn cũng không có dấu diếm vầng trăng của mình, chỉ là lúc trước chưa từng phải toàn lực ứng phó chiến đấu, hắn căn bản cũng không cần hoàn toàn phát huy ra lực lượng của chính mình..

– Chu Hằng, ngươi không có cô phụ chờ mong của ta, để cho

ta nhìn ngươi một chút xem đến tột cùng ngươi có thể đạt tới trình độ nào!

Chung Cổ Phong cũng vỗ lên lồng ngực của mình, ông ông ông, từng đạo u quang chớp động, phía sau hắn liên tục không ngừng có vầng trăng mới xuất hiện.

Luân thứ sáu, luân thứ bảy, luân thứ tám, luân thứ chín, luân thứ mười!

Nguyệt Minh Đế thập luân!

Mọi người đều biết hắn khẳng định dấu diếm thực lực, nhưng ai cũng không nghĩ tới số lượng vầng trăng hắn che dấu không phải một luân hai luân, mà là tổng cộng 6 luân!

Nguyệt Minh Đế bát luân chính là một biến hóa về chất, đối với Nguyệt Minh Đế thất luân là nghiền ép tuyệt đối, mà Nguyệt Minh Đế thập luân tuy rằng không có khả năng đánh xuyên qua hàng rào Nhật Diệu Cảnh, nhưng càng không thể nào là người mà Nguyệt Minh Đế bình thường có thể địch lại.

– Ha ha ha ha, ai có thể chiến một trận cùng ta?

Chung Cổ Phong cất tiếng cười to, dưới chân càng không ngừng đi tới, 10 vầng trăng tròn chuyển động, hắn cho thấy tư

thế oai hùng vô địch của cấp bậc Nguyệt Minh Đế chân chính.

Tra Tuế thở dài, xoay người liền lui.

Hắn thực ra còn có một vầng trăng không có vận chuyển đi ra, nhưng Nguyệt Minh Đế thất luân cùng Nguyệt Minh Đế thập luân có bất đồng trên bản chất, cho dù hắn xuất ra Tiên khí thì như thế nào, Chung Cổ Phong chẳng lẽ không có sao?

Hắn không phải là người không chấp nhận nổi thất bại!

– Chung Cổ Phong, trên đời này không phải chỉ có ngươi mới là thiên tài!

Nguyên Thiếu Hoàng cũng mở cấm chế trên người mình ra, một đạo lại một đạo trăng tròn nhảy ra, hắn cũng đồng dạng là Nguyệt Minh Đế thập luân!

Cừ thật!

Trong lòng Chu Hằng âm thầm tự giễu, dường như là hắn kém một chút, chỉ có 8 vầng trăng!

Chung Cổ Phong cùng Nguyên Thiếu Hoàng đều là hiển lộ ra

hết thực lực, bọn họ đi nhanh tới trước, nhất định phải có được Nguyệt Hoa Liên!

Tảng đá thứ 87!

Hai người đồng thời đứng ở vị trí này, nhưng sau khi Chung Cổ Phong hơi dừng lại một chút, lại là bước ra tảng đá thứ 88, sát ý của hắn lại lập công, chỉ là đến nơi này cho dù là sát ý của hắn cũng chỉ có thể khiến hắn đi thêm một bước mà thôi.

Ông! Ông!

Hai người cũng đều tế xuất Tiên khí, Chung Cổ Phong dùng là hai thanh chủy thủ, mà Nguyên Thiếu Hoàng dùng một thanh trường thương màu tím.

Hưu hưu hưu, hai thanh chủy thủ vũ động tạo ra từng con Tiểu Long màu xanh, xoay tròn quay quanh Chung Cổ Phong, thỉnh thoảng trợn tròn đôi mắt, hiển lộ ra hết khí phách. Mà Nguyên Thiếu Hoàng xoay tròn trường thương, đại khai đại hợp, kình phong tạo thành từng con Bạch Hổ, gầm gừ như sấm.

Dưới uy lực của Tiên khí, bước chân tạm dừng của hai người lại đi tới.

Nguyên Thiếu Hoàng dừng ở tảng đá thứ 97, mà Chung Cổ

Phong thì dừng lại ở tảng đá thứ 98.

Nhưng đây đã là cực hạn của hai người!

Người chung quanh thấy một màn như vậy, đều là kìm lòng không đặng mà nuốt ngụm nước miếng, phát ra một tiếng "cô". Không phải Tuyệt Tiên Thành không cho người thí luyện nhận được Nguyệt Hoa Liên, mà đúng là bọn họ quá yếu!

Nếu là có ai có thể đánh vỡ cực hạn chân chính, có được 11 vầng trăng tròn, như vậy dưới sự trợ giúp của Tiên khí tuyệt đối có thể đi hết một trăm tảng đá, ngắt lấy Nguyệt Hoa Liên!

Đáng tiếc, mọi người tại chỗ không có một người nào là Nguyệt Minh Đế thập nhất luân!

Chu Hằng hít một hơi thật sâu, tiếp tục đi tới.

Chương 598: Nguyệt Minh Đế mạnh nhất

Chu Hằng nhanh vọt tới, ông, vầng trăng tròn thứ sáu dâng lên.

Cái gì!

Người không biết Chu Hằng cũng không sao, nhưng mà đám người Tử Anh Minh lại thiếu chút nữa lòi mắt ra, 6 vầng trăng tròn a! Nên biết rằng bọn họ cũng chỉ là Nguyệt Minh Đế 4 luân mà thôi, mà Chu Hằng trước đó chỉ là Nguyệt Minh Hoàng 14 luân, không ngờ cảnh giới lúc này lại vượt xa bọn họ.

Loại chênh lệch này lớn như nước sông và mặt biển khiến bọn họ mất đi cân băng, hận không thể lập tức hủy diệt Chu Hằng.

Chu Hằng cũng không để ý, vẫn vọt tới, trăng tròn thứ bảy hiện ra.

Đám người Tử Anh Minh há hốc miệng, đủ để nhét vừa quả trứng vịt. Nguyệt Minh Đế 7 luân! Trời ạ, Nguyệt Minh Đế 7 luân a!

Cũng quá khoa trương đi, từ Nguyệt Minh Hoàng tiến vào Nguyệt Minh Đế sao lại có thể lập tức có 7 vầng trăng tròn? Hắn cũng chỉ có được 14 nửa vầng trăng a, nếu dựa theo cực hạn 2 nửa vầng trăng hợp nhất là 7 vầng trăng tròn, mà giờ nhiều nhất cũng chỉ 5 vầng trăng mà thôi.

Nhưng mà Chu Hằng có lại có 7 vầng trăng tròn!

Ai có thể nói cho ta đây không phải là sự thật!

Ông, Chu Hằng lại mạnh mẽ triển khai vầng trăng tròn thứ 8.

Thực ra 5 luân, 6 luân, 7 luân trăng tuy rằng mỗi cái kém nhau mười lần lực lượng, nhưng dù sao cũng chỉ là Nguyệt Minh Đế, cũng không biến hóa về chất, chỉ khi có 8 vầng trăng mới có chất biến.

Bịch! Đám người Tử Anh Minh, Quách Vũ Hậu, Trương Ngọc Đình đều ngã lăn xuống đất. Không phải bọn họ cố ý như thế, mà thật sự quá phũ phàng, phũ phàng tới mức hai chân bọn họ cũng nhũn ra.

8 vầng trăng, đánh vỡ hàng rào cảnh giới! Tuy rằng hàng rào đại cảnh giới không dễ đánh vỡ như vậy, nhưng mà 8 vầng trăng tuyệt đối nghiền ép 7 vầng trăng, mạnh tới mức một ngón tay cũng có thể nghiền chết rồi.

Đây là nói đùa sao?

Làm sao lại có người vừa mới đột phá lại có được thực lực đánh vỡ hàng rào cảnh giới chứ? Đừng nói 14 vầng trăng cũng không làm được, cho dù người mạnh nhất lịch sử Tiên giới có 15 vầng trăng cũng không làm được.

Chẳng nhẽ sau khi đột phá tên này ăn Nguyệt Hoa Liên?

Không sai, chỉ có bảo vật như Nguyệt Hoa Liên mới khiến cho người ta lập tức hình thành vầng trăng, hơn nữa ít nhất có được 8 vầng trăng! Nhưng mà Nguyệt Hoa Liên không phải vẫn còn sao? Chẳng lẽ còn có gốc thứ hai?

Bọn họ đều bối rối. Chu Hằng dừng lại ở khối đá thứ 84, hắn xuất ra 8 vầng trăng, cho dù 8 vầng trăng này có tinh thuần như thế nào đi nữa thì cũng không thể bù lại chênh lệch 2 vầng trăng tròn với Chung Cổ Phong, Nguyên Thiếu Hoàng.

Tay phải rung lên, Bách Quỷ Kiếm xuất hiện.

Xoạt, xoạt, xoạt, hắn gọt ra từng kiếm, từng linh lực quỷ vật xuất hiện. Hắn cũng không vội đi tới, mà một hơi gọi toàn bộ trăm quỷ vật kia về. Tiếng gào khóc vang vọng trong đầu mỗi người, cũng không đi vào tai, mà in thẳng vào thức hải.

Linh lực quỷ vật không phải thực thể, chúng không thể phát ra thanh âm thực. Đây là thần thức dao động. Bách Quỷ Kiếm ít nhất là tiên khí cấp Nhật Diệu Cảnh, tuy rằng Chu Hằng không thể hoàn toàn phát huy uy lực của Bách Quỷ Kiếm, nhưng mà từng đạo quỷ ảnh lại có mức độ linh lực giống hắn.

Toàn bộ đều là Nguyệt Minh Đế 8 luân!

Đội hình kinh khủng như vậy cho dù Chung Cổ Phong, Nguyên Thiếu Hoàng cũng không dám tiếp xúc trực tiếp!

Chu Hằng mang theo một đám linh lực quỷ vật kinh khủng như vậy tiến nhanh về phía trước.

Cạch! Cạch! Cạch!

Bước trên khối đá 85, lập tức có bảy đạo quỷ ảnh vỡ nát, tan vào thiên địa. Nhưng Chu Hằng tay phải múa ra, lại từng đạo quỷ ảnh phục sinh, chúng vốn không phải sinh linh, giết không chết, chém không đứt.

Mọi người thấy vậy da đầu đều run lên, một người sai khiến trăm Nguyệt Minh Đế 8 luân, đây là cảnh tượng dọa người cỡ nào?

Đơn đả độc đấu, ai có thể tranh phong với Chu Hằng nữa đây?

Đã từng gặp qua biến thái, nhưng chưa từng thấy qua biến thái như vậy a!

86, 87, 88… 97!

Chu Hằng đã đuổi kịp Nguyên Thiếu Hoàng, cách Chung Cổ Phong chỉ một khối đá nữa thôi, nhưng hắn có thể bước ra được một bước cuối cùng kia hay không?

Mọi người đều ngừng thở, tâm tình cũng khẩn trương.

Nếu như không ai tiến được tới điểm cuối, như vậy cũng có nghĩa là không ai chiếm được Nguyệt Hoa Liên, mà ai cũng không muốn nhìn thấy chuyện này. Bởi vậy bọn họ biết mình không có năng lực đi tới điểm cuối kia, chỉ cần có người có thể lấy Nguyệt Hoa Liên ra, bọn họ vẫn có thể hợp lực tấn công.

Vào giờ khắc này. Bọn họ đều có ý tưởng như vậy, bất kể Chu Hằng cũng tốt, Nguyên Thiếu Hoàng, hay hoặc là Chung Cổ

Phong cũng được, ai lấy được Nguyệt Hoa Liên đều ok.

Nhưng đối với ba người Chu Hằng mà nói, Nguyệt Hoa Liên này lại giống như một cái vương miện Nguyệt Minh Đế, ai cướp được thì có thể đem cái vương miện này đội lên đầu.

Bọn họ đều là hạng người kiệt ngạo, chuyện này không thể không giành!

Chu Hằng hơi chút tạm dừng. Bước tiếp một bước là tiến lên tảng đá thứ 98, cũng bước song song với Chung Cổ Phong. Chung Cổ Phong nhìn Chu Hằng một cái, cũng không nói lời nào.

Không phải hắn không muốn nói chuyện. Mà căn bản không có dư lực lên tiếng, hắn đã tới cực hạn, bất kỳ động tác dư thừa nào cũng có thể nghiền ép hắn.

Ai bước lên khối đá 99 trước đây? Ai bước lên khối đá 100 cuối cùng ngắt lấy Nguyệt Hoa Liên đây?

Chung Cổ Phong sát khí cuồng tăng, rắc, rắc, rắc, trên người không ngừng vang lên tiếng vỡ rạn, toàn thân lưu chuyển huyết quang, phốc, da tay hắn phun ra sương máu, máu tươi vờn quanh người giống như Sát Thần thượng cổ vậy.

Hắn nhảy mạnh tới trước một bước, bước lên khối đá thứ chín mươi chín! Oanh! Sát khí tràn ngập lưu chuyển, mọi người đều dâng lên cảm giác cực độ sợ hãi, dường như sát khí của đối phương giống như cương đao muốn mạnh mẽ cắt đôi người bọn họ vậy, bọn họ không tự chủ được lui về sau một bước, lại có người muốn xoay người bỏ chạy.

Thiếu niên đã tính này tràn đầy sát khí, giống như Sát Vương chuyển thế.

Chu Hằng gào to một tiếng, hắn cũng tiến lên một bước!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Trong nháy mắt, lượng lớn linh lực quỷ vật bị vỡ nát, số lượng lập tức giảm mạnh chỉ còn 60 cái, hơn nữa vẫn còn tiếp tục giảm bớt, 62, 61, 60, gần như mỗi một hô hấp đều giảm bớt một cái.

Chu Hằng nào do dự, tiếp tục tiến thêm một bước!

Khối đá 100!

Trong nháy mắt, ánh mắt mọi người đều tập trung lên người hắn, nếu như hắn bị trấn vỡ thì tự nhiên không thể ngắt được Nguyệt Hoa Liên! Để cho người ta lo lắng chính là, sau khi

Chu Hằng hái Nguyệt Hoa Liên xong thì sẽ bị ngã xuống, như vậy thì gốc thiên tài địa bảo này cũng bị dập nát.

Linh lực quỷ vật bị diệt sạch trong nháy mắt!

Trên khối đá 100, áp lực mạnh tới cực hạn, vốn chỉ còn lại 60 đạo linh lực quỷ vật cho nên không còn dư lực chống lại, hoàn toàn bị toái diệt! Nhưng những linh lực quỷ vật này hy sinh cũng không uổng phí, Chu Hằng gào to một tiếng, chiến ý cuồng tăng, tiểu nhân màu vàng rống giận. Một đạo linh lực dao động trào lên, người xung quanh chỉ cảm thấy đầu ông lên một cái, không ít người té nhào xuống đất.

Nếu như nói Chung Cổ Phong là Sát Vương, như vậy Chu Hằng chính là Vương của Vương!

Khí phách vô song! Khí thế Chu Hằng cuồn cuộn, trong nháy mắt, tinh khí thần toàn thân đạt tới cực hạn, hắn tiến thêm một bước, bọt nước văng lên. Hắn bước vào trong ao nhỏ.

Áp lực lập tức biến mất.

Thông qua khảo nghiệm cuối cùng!

Chu Hằng nhẹ nhàng thở ra, lộ ra vẻ hài lòng, tuy rằng hắn sử dụng Bách Quỷ Kiếm, nhưng những người khác cũng đều sử

dụng Tiên khí, hắn cũng không chiếm tiện nghi quá lớn. Hơn nữa so với Chung Cổ Phong, hắn còn thua 2 vầng trăng tròn lực. Có thể ở dưới tình huống không dùng Cốt phù mà thắng được, tự nhiên khiến hắn hài lòng.

Chung Cổ Phong gầm lên giận dữ, ra sức nhảy qua một bước, nhưng hắn đã đạt đến cực hạn, một bước này còn chưa nhảy qua đã bị đánh rơi xuống.

Thình thịch!

Hắn mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi, cả người giống như mũi tên bắn ra khỏi phạm vi đá tảng, nặng nề va vào vách núi đá, cả người khảm trong một cái động hình người.

Nhưng không ai liếc hắn một cái, kẻ bại không đáng chú ý, cho dù hắn có thực lực mạnh mấy đi nữa cũng vô dung!

Ánh mắt mọi người đều tập trung lên đóa hoa sen màu bạc kia, đó là mục tiêu chuyến này của bọn họ.

Bọn họ đang đợi, chờ sau khi Chu Hằng hái gốc Nguyệt Hoa Liên này rời đi. Bọn họ sẽ quần công.

Chu Hằng ha ha cười dài một tiếng, tay phải chụp một cái tát nước trên Nguyệt Hoa Liên ra, hắn cũng không thèm mà trực

tiếp tế xuất Hỏa Thần Lô chụp vào, dùng thần thức truyền âm nói: – Lưu lại một ngó sen và thân lá, lập tức luyện hóa những thứ khác!

Hắn biết người bên ngoài đều đang chờ hắn đi ra, hắn không sợ. Nhưng hắn cố tình không cho những người này thực hiện được, cho nên muốn ở chỗ này dùng Nguyệt Hoa Liên luyện hóa thành đan trước, để cho những người này nôn nóng tới đỏ mắt!

– Ôi, nhân vật như bổn tọa, cả ngày lại đi luyện luyện loại đan dược bậc thấp này. Đúng là sỉ nhục bổn tọa à! Hỏa Thần Lô ai oán nói, nhưng trong lò luyện đan vẫn có một ngọn lửa bùng lên, nó bắt đầu làm việc.

Oanh!

Chung Cổ Phong từ vách núi đá bắn ra, khí thế cũng không giảm xuống, ngược lại càng thêm mạnh mẽ! Hắn là Sát Vương, máu tươi chỉ làm hắn thêm cuồng, thêm mạnh hơn.

Cho dù người bị thương đổ máu là hắn!

Hắn giống như con sói cô độc bị thương, ánh mắt đỏ thẫm, sát ý đáng sợ tràn ngập khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Bịch bịch bịch! Hắn lại tiến về phía trung tâm tảng đá, tốc độ nhanh như chớp! Tuyệt đối không thể thua!

Lòng tự ái của hắn không cho phép mình bại dưới tay kẻ yếu hơn mình.

Chung Cổ Phong cường thế giết trở về, trong nháy mắt đã xuyên qua trăm tảng đá kia, tốc độ quá nhanh, trực tiếp đánh tới trước mặt Chu Hằng! Thấy một màn này, mọi người đều ngẩn ra, cho dù Chung Cổ Phong cũng lộ ra chút kinh ngạc.

Không phải Chung Cổ Phong đột nhiên trở nên vô cùng cường đại, mà trọng lực bên trong đá tảng này đều biến mất!

Chu Hằng thét dài một tiếng, lật tay một chưởng nện tới Chung Cổ Phong. – Phiên Thiên Chưởng! Oanh!

Hai người va chậm, thân hình mạnh mẽ rút lui, một người hơn 2 vầng trăng, một người lại có vầng trăng tinh thuần hơn, tuy rằng đánh bừa Chu Hằng hơi kém một chút, nhưng kém cũng không nhiều.

– Giết a!

– Giành lại Nguyệt Hoa Liên, ăn một tiết là có thể có thêm một vầng trăng tròn.

Sau khi sửng sốt, tất cả mọi người đều vọt lên tranh đoạt, bọn họ cũng không thấy rõ gốc Nguyệt Hoa Liên này có mấy ngó sen, nhưng nếu có đủ số lượng, bọn họ có thể trực tiếp đột phá lên 8 vầng trăng!

Vậy thì cũng ngang ngửa Chu Hằng! Cho dù bất kỳ Nguyệt Minh Đế nào cũng có thể đánh một trận.

Chương 599: Đan thành

Mọi người giống như thủy triều từ bốn phương tám hướng xúm lại, mục tiêu là Nguyệt Hoa Liên trong Hỏa Thần Lô!

Cũng không ai biết vì sao Chu Hằng lại ngu như vậy, rõ ràng chiếm được Nguyệt Hoa Liên lại không ăn. Nhưng đó cũng không phải chuyện bọn họ cần quan tâm, quan trọng là… Nguyệt Hoa Liên vẫn còn, mà bọn họ đều có hy vọng cướp đoạt.

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nhoáng một cái đã tới bên cạnh Hỏa Thần Lô, tay trái nắm nó lên, tay phải cầm hắc kiếm, quát to: – Kẻ nào muốn chết?

Một tiếng gào to, thanh chấn trăm dặm!

Hắn có khí thế vương giả, một tiếng quát lớn này khiến mọi người chân mềm nhũn quỳ trên mặt đất, có mấy người ý chí kiên nghị còn có thể đứng, mà người không bị ảnh hưởng duy nhất chỉ có Chung Cổ Phong.

Hắn cũng có khí thế vương giả, tự nhiên không bị Chu Hằng ảnh hưởng!

– Cùng ta chiến một trận! Chung Cổ Phong cũng quát to, sát khí cuồng tăng, vốn mọi người đã bị Chu Hằng chấn cho khiếp sợ, nhưng khi sát khí hắn tràn ra lại khiến trái tim nhiều người nổ tung.

Tới chỗ này đều là Nguyệt Minh Đế, vốn với khí thế của Chu Hằng hay là Chung Cổ Phong đều không thể làm được điểm ấy, nhưng mà hai người cùng phóng ra, sau khi chồng chất tạo thành hiệu quả đáng sợ.

Bốp! Bốp! Bốp!

Từng trái tim nổ tung, trong nháy mắt, ít nhất có mười mấy người khí tức đoạn tuyệt, ngay cả Thần chích cũng bị nghiền thành mảnh vụn, hoàn toàn chết đi.

Mọi người đều hoảng hốt, bọn họ đều đã là thiên kiêu thế hệ trẻ trong mỗi gia tộc, ở trong Tiên Thành đều có chút danh tiếng, ở trong hơn 10 tỉ dân cũng có thể xưng là nhân tài kiệt xuất!

Nhưng mà so với Chu Hằng và Chung Cổ Phong thì bọn họ lại ảm đạm thất sắc!

Nhưng điều này cũng không khiến bọn họ thối lui, ngược lại

càng khiến bọn họ khát vọng đạt được Nguyệt Hoa Liên!

Vì sao Chu Hằng và Chung Cổ Phong lại mạnh như thế, đương nhiên là hai người đều có ít nhất 8 vầng trăng, tuyệt đối nghiền ép Nguyệt Minh Đế thông thường! Nếu như bọn họ có được Nguyệt Hoa Liên, như vậy bọn họ cũng có thể hình thành 8 vầng trăng, cũng có thể lực sánh ngang với hai người.

Điều này làm sao không khiến cho người ta điên cuồng?

Tiên giới là một thế giới tôn trọng thực lực, trong thâm tâm mỗi người đều điên cuồng khát vọng đề thăng thực lực. Nếu Chu Hằng hoặc Chung Cổ Phong là cường giả Nhật Diệu Cảnh. Vậy bọn họ có khát vọng hơn nữa thì cũng chỉ là đi chịu chết.

Nhưng mà Nguyệt Minh Đế cố tình là trọng thiên cuối cùng của Nguyệt Minh Cảnh, cho dù 8 vầng trăng, 10 vầng trăng cũng không có khả năng đánh xuyên hàng rào cảnh giới, bởi vậy bọn họ cũng có hy vọng liều mạnh một lần.

Hơn nữa, hiện tại Chu Hằng đang cùng Chung Cổ Phong huyết chiến, hai cường cùng chiến tất có một bị thương, bất kể ai thắng đều sẽ bị thương, đúng là cơ hội tốt nhất cho bọn họ thừa dịp tranh đoạt! Hơn nữa nói không chừng đánh nhau, Chu Hằng không cầm nổi lò luyện đan kia, như vậy Nguyệt Hoa

Liên sẽ bị đoạt đi!

Mọi người nhao nhao nhảy lên, tuy rằng chiến lực bọn họ xa xa không thể so sánh được với 8 vầng trăng, nhưng mà dù sao cũng là Nguyệt Minh Đế, tuyệt đối không thể coi thường!

Chu Hằng mạnh cũng chỉ là chiến lực. Phòng ngự bản thân cũng không biến hóa quá lớn, bị Nguyệt Minh Đế đánh trúng tuyệt đối sẽ bị thương! Huống chi nhiều Nguyệt Minh Đế như vậy cùng đánh thì sao?

Đổi lúc khác, Chu Hằng một quyền oanh quá, với lực lượng nghiền ép 8 vầng trăng, một kích là có thể đánh giết mười người trở lên. Nhưng mà lúc này hắn đanh đại chiến với Chung Cổ Phong, nào có dư lực xuất ra chứ?

– Cút ra cho ta! Chung Cổ Phong lại giận dữ, hắn muốn cùng Chu Hằng công bình chiến một trận, chứng minh mình mới là Nguyệt Minh Đế mạnh nhất. Hắn cực kỳ cao ngạo, cho nên không chút lưu tình với đám người tới hỗ trợ này, ngược lại còn đánh ra một quyền, oanh, lực lượng cuồng bạo cùng sát khí trào ra, lập tức có bảy người trực tiếp bị giết!

Tên này thật là xằng bậy, nên biết rằng những Nguyệt Minh Đế này đều đến từ gia tộc Nhật Diệu Cảnh, mỗi người đều có lai lịch rất lớn, nhưng mà hắn nói giết là giết. Không chút lưu tình nào.

Thừa cơ hội này, Chu Hằng cũng lui về, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắc kiếm xẹt qua!

Hắn bây giờ đã có 8 vầng trăng, cộng thêm khí thế trấn áp, những Nguyệt Minh Đế kia ở trong mắt hắn giống như con sâu con kiến, tiện tay là có thể thu gặt!

Phốc! Phốc! Phốc!

Chín cái đầu bay lên. Thân thể không đầu máu tươi phọt lên, Chu Hằng cầm kiếm mà đứng, vẻ mặt nghiêm túc, trong mắt sát khí bùng cháy. Hắn là Thần trong đám Sát Vương, sát khí mạnh không kém Chung Cổ Phong!

Mọi người đều hoảng hốt, ai cũng không nghĩ tới Chung Cổ Phong lại liên thủ với Chu Hằng, hai kẻ này đều là tồn tại vượt qua Nguyệt Minh Đế 7 luân hợp thì cực kỳ khủng bố!

Bọn họ nhao nhao lui về phía sau, nếu còn tiến thêm chắc chắn phải chết à.

– Giao Nguyệt Hoa Liên ra đây! Nguyên Thiếu Hoàng cũng giết ra, hắn cầm Tử Kim trường thương, mũi thương phá phong giết tới Chu Hằng, kình thương hóa thành một con Bạch Hổ thần thú rít gào!

Chu Hằng vung hắc kiếm, Phi Vũ Thất Kiếm vận chuyển nghênh đón đối phương.

Oanh!

Kiếm, thương va chạm, ánh lừa liên tiếp bùng lên, hai người đồng thời lui về phía sau vài bước, mặt đều đỏ ửng, đúng là người tám lạng kẻ nửa cân.

Nguyên Thiếu Hoàng giống Chung Cổ Phong, so về lực lượng đều hơn Chu Hằng 2 vầng trăng tròn, nhưng vầng trăng của hắn cũng không tinh thuần bằng Chu Hằng, nhưng còn bị khí thế Tử Diễm Thiên Long của Chu Hằng áp chế, cho nên hai người một kích này ngang nhau.

– Hắn là đối thủ của ta. Chung Cổ Phong giận dữ hét lên, xông vào chiến đoàn, hai cây chủy thủ trong xoay tròn, một thanh đâm về phía Chu Hằng, một thanh đâm về phía Nguyên Thiếu Hoàng.

Tên điên này đều công kích Nguyệt Minh Đế vượt qua cực hạn.

Chu Hằng ha ha ha cười dài một tiếng, tay trái vung Hỏa Thần Lô lên đánh phía Chung Cổ Phong, tay phải hắc kiếm cũng đâm về phía Nguyên Thiếu Hoàng.

Hắn cũng hiếu chiến thành tánh, căn bản không muốn chiếm tiện nghi mà đi liên thủ với Nguyên Thiếu Hoàng giải quyết Chung Cổ Phong trước.

– Hai tên điên! Nguyên Thiếu Hoàng thầm mắng trong lòng, nhưng mà 2 đạo công kích đánh úp lại, hắn hoặc là lui bước, hoặc là đón đỡ, tuyệt không có con đường thứ ba. Hắn buồn bực nổi giận gầm lên một tiếng, thân thương xoay tròn, tạo thành một vòng phòng ngự trước người.

Hắn vẫn là kẻ có đầu óc, đơn thuần phòng ngự tuyệt đối tiết kiệm lực lượng hơn công kích, đợi Chu Hằng và Chung Cổ Phong liều mạng tới khi kiệt lực, hắn sẽ chạy ra thu thập tàn cục.

Ba người hỗn chiến, bọn họ đều là tồn tại đánh vỡ Nguyệt Minh Đế 7 luân cực hạn, chiến lực vô cùng kinh khủng, dư ba hỗn chiến cũng khiến người ta không chịu nổi, không ngừng lui về phía sau, lui về phía sau, lui về phía sau, còn phải liều mạng mở ra phòng ngự mới có thể đứng vững.

– Tiểu tử, Nguyệt Hoa Đan luyện xong rồi, bổn tọa muốn ngủ tiếp đây, đừng lấy bổn tọa đập nữa, nếu đập bể bổn tọa thì biết làm sao? Hơn nữa, cho dù không đập bể bổn tọa, đánh thức bổn tọa cũng không được! Hỏa Thần Lô đột nhiên phát động thần thức dao động với Chu Hằng.

Chu Hằng ha ha ha cười to một tiếng, tay vỗ lên Hỏa Thần Lô, hưu hưu hưu, ít nhất mười mấy khỏa đan dược từ trong lò

luyện đan bắn ra, bị hắn chụp lấy nhét toàn bộ vào ngực.

Người khác không thấy được Nguyệt Hoa Liên có mấy ngó sen, nhưng hắn tự nhiên rất rõ, tất cả có ba ngó!

Hỏa Thần Lô có thể luyện mỗi một ngó sen thành mười viên đan dược, tuy nhiên Hoặc Thiên một mực bảo Chu Hằng lưu lại một ngó cùng thân cây cho nàng, bởi vậy Hỏa Thần Lô thực ra chỉ luyện hai ngó Nguyệt Hoa Liên, tất cả có 20 viên Nguyệt Hoa Đan.

Hắn lập tức lấy ra một viên nuốt vào.

Chung Cổ Phong, Nguyên Thiếu Hoàng tận mắt nhìn thấy hắn ném Nguyệt Hoa Liên vào trong lò luyện đan, nhưng bây giờ lại bắn ra mấy viên đan, chẳng lẽ tên này đã luyện Nguyệt Hoa Liên thành đan sao? Không có khả năng a, lúc này mới vài phút, hơn nữa vẫn luôn đại chiến, làm sao có thời giờ luyện đan?

Một viên Nguyệt Hoa Đan vào bụng, hiệu quả rất nhanh hiện ra, Chu Hằng chỉ cảm thấy toàn thân nóng lên, linh khí thiên địa điên cuồng vọt tới, dường như muốn làm cho hắn nổ tung vậy!

Ông!

Một vầng trăng lưỡi liềm bỗng nhiên xuất hiện! Vầng trăng thứ chín!

Mọi người đều trố mắt, đây là… tác dụng của Nguyệt Hoa Liên!

Chu Hằng quả thật đã luyện chế Nguyệt Hoa Liên thành đan! Dường như có mười mấy viên… Gần tới 20 viên à! Xít!

Một gốc cây Nguyệt Hoa Liên mới mấy ngó sen? Nhiều lắm là bốn năm ngó thôi, nhưng mà sau khi được Chu Hằng luyện chế, lại đạt tới hơn 20 viên đan dược! Hơn nữa, mỗi một viên đều có hiệu quả giống như một ngó sen.

Tên này yêu nghiệt a, chẳng những chiến lực bản thân mạnh đến mức kinh người, mà trình độ luyện đan lại nghịch thiên!

Mọi người đều đỏ mắt, hiện tại tương đương với có gần 20 ngó Nguyệt Hoa Liên đấy!

Linh khí thiên địa cuồn cuộn làm dịu thân thể Chu Hằng, vầng trăng lưỡi liềm nhanh chóng trưởng thành, từ trăng lưỡi liềm đến trăng khuyết, từ trăng khuyết đến nửa vầng trăng!

– Giao đan dược ra đây! Nguyên Thiếu Hoàng vừa vội vừa

giận, nếu để cho Chu Hằng trưởng thành đến Nguyệt Minh Đế 9 luân thì sẽ không tốt! Hơn nữa trong tay đối phương còn có nhiều đan dược như vậy, chỉ cần tiềm lực Chu Hằng cũng đủ mạnh, thậm chí hắn có thể đột phá 10 vầng trăng!

Nhất định phải ngăn cản hắn!

– Có ý tứ! Chung Cổ Phong cười khát máu, giơ hai cây chủy thủ lên, hắn lại phát động công kích, cũng không có ý liên thủ với Nguyên Thiếu Hoàng mà cùng công kích hai người.

– Chung Cổ Phong, ngươi tên đần độn này! Nguyên Thiếu Hoàng tức giận rống lớn, tên ngu ngốc này sao lại chẳng phân biệt được tốt xấu? Không biết tiếp tục như vậy nữa thì Chu Hằng sẽ trưởng thành đến trình độ hoàn toàn nghiền ép hắn sao?

– Hừ, tên nhu nhược ngươi! Chung Cổ Phong lạnh lùng nói, vẻ mặt khinh miệt: – Chỉ bằng loại tâm tính này của ngươi cũng xứng là kình địch của ta sao? Nguyên Thiếu Hoàng, từ lúc là Nguyệt Minh Đế, ta đã bỏ xa ngươi rồi, ngươi vĩnh viễn phải thủ phục dưới chân ta!

Kẻ điên! Kẻ điên a!

Nguyên Thiếu Hoàng rất muốn bầm thây Chung Cổ Phong thành vạn đoạn, hiện tại tranh thì có gì tốt, Nguyệt Hoa Liên, không đan dược do Nguyệt Hoa Liên luyện thành mới quan

trọng a, trước tiên phải cướp lấy nó trước, những thứ khác có thể chậm rãi nói sau.

Chu Hằng chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn bây giờ đang nuôi lớn vầng trăng, không có cách nào phát huy hoàn toàn chiến lực được, nhưng đây chỉ là tạm thời, chỉ cần vầng trăng vừa thành, hắn sẽ có được ưu thế tuyệt đối.

Nguyệt Hoa Đan có tác dụng thông thiên nối địa, linh khí tinh khiết nhất cuồn cuộn không ngừng chuyển vận về phía Chu Hằng.

Nửa vầng trăng thứ chín dần diễn hóa thành vầng trăng hoàn chỉnh.

Ông! Ông! Ông! Rốt cục, vầng trăng này lớn bằng cỡ 8 vầng trăng trước, 9 vầng trăng chiếu rọi nhau, khẽ run lên đã phóng xuất ra lực lượng vô cùng cường đại. Thình thịch! Chu Hằng đột nhiên bước ra, một quyền đánh lên Tử Kim trường thương, đánh cho Nguyên Thiếu Hoàng người và thương bay ra ngoài.
– – – – – oOo- – – – –

Chương 600: Lui bước

9 vầng trăng đã thành, vầng trăng của Chu Hằng cực hạn tinh thuần, chẳng những đền bù chênh lệch lực lượng một vầng trăng, mà còn mạnh hơn.

– Hỗn đản! Nguyên Thiếu Hoàng bay ngược trở về, tuy rằng hắn bị đánh bay nhưng cũng không bị thương, dù sao 10 vầng trăng cũng không phải để chưng. Hắn trừng giận Chung Cổ Phong nói: – Bây giờ ngươi hài lòng chưa?

Chung Cổ Phong cười lạnh một tiếng, nói: – Nguyên Thiếu Hoàng, ngươi chỉ có chút hơi vậy sao, ngay cả 8 vầng trăng cũng không dám chiến, không có chiến tâm vô địch, ngươi có tư cách gì để xưng hùng?

Nguyên Thiếu Hoàng tức giận đến phát run, rõ ràng là người kia không có đầu óc, cho nên mới khiến cục diện trở nên như thế, nếu không Chu Hằng làm sao có thể ung dung biến thành Nguyệt Minh Đế 9 luân chứ? Khẳng định sẽ bị thương!

Chỉ cần bị thương, khẳng định sẽ ảnh hưởng chiến lực, như vậy có 9 vầng trăng cũng không cần e ngại.

– Chu Hằng, ngươi ăn một viên đan dược nữa, chúng ta công bình chiến một trận! Chung Cổ Phong nói với Chu Hằng, Nguyên Thiếu Hoàng lại hoàn toàn không đáng quan tâm.

Tên này đúng là hiếu chiến thành tánh, lại còn muốn để cho Chu Hằng hình thành 10 vầng trăng công bình chiến một trận với hắn!

Trên đời tuyệt đối không có công bằng, đều là 10 vầng trăng nhưng chiến lực hai người lại khác biệt như trời và đất. Chu Hằng ở thời điểm 8 vầng trăng đã có thể đánh ngang tay với Chung Cổ Phong rồi, nếu hắn đạt tới cực trí 10 vầng trăng, vậy tin rằng Chung Cổ Phong hoàn toàn rơi xuống hạ phong.

Chu Hằng nhìn đối phương, trong ánh mắt của thiếu niên dã tính này tràn ngập vẻ ương ngạnh và kiên cường, chiến ý hừng hực kia không hề nguội lạnh, ngược lại càng mạnh hơn!

– Được! Hắn gật gật đầu, đối thủ như vậy đáng để hắn tôn kính.

– Đừng mơ tưởng! Nguyên Thiếu Hoàng lại không dám để cho Chu Hằng ăn thêm một viên Nguyệt Hoa Đan nữa, thêm mỗi một vầng trăng đều gia tăng lực lượng gấp 10, hai vầng trăng sáng thì tương đương mạnh gấp trăm lần khí hắn ở 8 vầng trăng!

Chuyện này thật đáng sợ!

– Cút! Chu Hằng và Chung Cổ Phong đồng thời hừ lạnh một tiếng, một ra kiếm, một họa xuất chủy thủ, hai đạo hàn quang chớp động, Nguyên Thiếu Hoàng lập tức bị đẩy lùi, hắn đã kém hơn Chu Hằng một bậc, huống chi lúc này còn là lúc hai đại cao thủ liên thủ.

Nguyên Thiếu Hoàng phun ra một ngụm máu tươi. Cũng không phải chỉ bị thương mà còn vì quá tức giận.

Hắn kêu Chung Cổ Phong liên thủ đối phương lại không làm, nhưng mà tên khốn nạn kia còn cùng Chu Hằng liên thủ công kích mình, ngươi nói chuyện này có tức hay không đây?

Thật sự chưa thấy qua tên nào đần độn như vậy a!

Chu Hằng lại lấy ra một viên Nguyệt Hoa Đan ăn vào, đây là biểu thị tôn trọng Chung Cổ Phong, đáp ứng thỉnh cầu công bình chiến một trận với hắn.

Lần này không ai tới quấy rầy, toàn bộ quá trình đều dưới ánh mắt chăm chú của mọi người. Ông!

Vầng trăng lưỡi liềm thứ mười bỗng nhiên hiện lên. Nhanh chóng biến thành trăng khuyết, rồi đến nửa vầng trăng, cuối cùng hóa thành viên mãn! Nguyệt Minh Đế 10 luân! Mọi người nhìn đều đỏ mắt, 10 vầng trăng a, có nó thì có thể tiến vào cảnh giới kế tiếp à, nói không chừng vừa vào Nhật Diệu Cảnh sẽ là Nhật Diệu Vương 2 luân!

Đương nhiên chuyện này cũng phải xem tiềm lực bản thân Chu Hằng phải đủ cường, người bình thường có 7 vầng trăng đã là cực hạn. Ăn nhiều Nguyệt Hoa Đan hơn nữa cũng uổng phí!

Chu Hằng vặn người duỗi tay, cười với Chung Cổ Phong nói:
– Chung huynh, lại đây chiến một trận đi!

– Cầu còn không được! Chung Cổ Phong nhếch miệng cười, sát khí biến thành thực chất sôi trào, sát khí bám dính như máu quấn quanh người, màu đỏ kia khiến người ta không rét mà run.

Hưu, hăn vọt tới, hai cây chủy thủ vũ động như gió, diễn hóa ra từng con rồng nhỏ.

Chu Hằng giơ hắc kiếm đón đỡ, hắn rất thưởng thức tính cách của Chung Cổ Phong, bởi vì hắn cũng là người thích khiêu chiến, chỉ là không điên cuồng như Chung Cổ Phong mà thôi. Vì biểu đạt tôn trọng của mình, hắn toàn lực ứng phó.

Hai người đại chiến. Chu Hằng bây giờ vầng đã có số lượng vầng trăng bằng với Chung Cổ Phong. Lực lượng không kém đối phương, mà vầng trăng của hắn càng tinh thuần hơn, linh lực khởi động càng nhanh hơn, chiến lực hoàn toàn chiếm ưu thế.

Chung Cổ Phong có tiềm chất Sát Vương, Chu Hằng cũng không kém chút nào, Tử Diễm Thiên Long đã được hắn phát huy đến mức độ Vương của Vương, không nói áp chế được khí thế của Chung Cổ Phong, ít nhất cũng không kém chút nào!

Dưới tình huống như vậy. Chung Cổ Phong bị hạn chế rất nhiều, tuy nhiên người này gặp mạnh không cúi đầu, tình thế bất lợi chẳng những không khiến hắn lùi bước, ngược lại còn khiến chiến lực gia tăng. Giống như một con sói bị thương, máu tươi càng làm cho nó điên cuồng hơn mà thôi.

Chiến! Chiến! Chiến! Chung Cổ Phong giống Chu Hằng, ở dưới áp lực cường đại càng phát huy ra tiềm lực kinh khủng, hai cây chủy thủ cuốn ra như gió, thân hình chớp động giống như âm hồn, nhanh như quỷ, khiến Tra Tuế dùng thân pháp khiến cho mọi người trố mắt cũng tự than không bằng.

Hai vị sư phụ của hắn nổi danh ăn cắp, mà thân pháp của Chung Cổ Phong mới phù hợp với sát đạo, mỗi một bước, mỗi một chiêu đều là để giết người.

Chu Hằng vững như núi, bàn về lực lượng hắn không rơi

xuống hạ phong, căn bản không cần cần dùng thân pháp tránh né, đao của hắn là đường đường chánh chánh, không phải là vì giết chóc, mà là theo đuổi đạo vô địch.

Quản ngươi là sát đạo hay là man lực đạo, hắn là trời quang trăng sáng, đều chính diện đánh bại, cho ngươi thua tâm phục khẩu phục, không có lời nào để nói.

Chung Cổ Phong công công công, Chu Hằng lại vững vàng như cột, mặc cho Chung Cổ Phong đánh thế nào cũng không suy suyển.

Đánh một tiếng trống, dũng khí tăng lên, đánh hai tiếng trống, dũng khí suy giảm, đánh ba tiếng trống, dũng khí không còn.

Chung Cổ Phong liên tục bị thương, lại liên tục bộc phát ra chiến lực mạnh hơn, nhưng mà lực lượng con người dù sao cũng có hạn, ý chí cũng không phải vạn năng, khi đạt đến cực hạn, khí thế của Chung Cổ Phong cũng suy giảm.

Hắn đã không đủ sức tiếp tục kịch chiến nữa rồi.

– Ta thua! Hắn dứt khoát thừa nhận không địch lại, hắn cầm được cũng buông được.

– Chung huynh, ta chờ người tới khiêu chiến bất cứ lúc nào!

Chu Hằng thu hồi hắc kiếm nghiêm nghị nói, đây là người có thiên phú chiến đấu mạnh nhất mà hắn gặp được, hơn nữa ý chí kiên định, bất khuất.

Có đối thủ như vậy hối thúc mình, Chu Hằng tùy thời tùy khắc cũng không dám buông lỏng, đây là một loại khích lệ.

– Trong vòng mười năm, ta lại tới tìm người chiến một trận! Ngươi đừng chết đó! Chung Cổ Phong nhìn Chu Hằng thật sâu, từ trong ngực lấy ra một tấm phù, sau khi xé mở, một đạo u quang bọc lấy hắn, khi quang hoa biến mất thì hắn cũng không còn!

Đây là Thuấn di phù?

Hẳn không cần phải dùng Thuấn di phù trực tiếp rời khỏi nơi này, không cần phải dùng làm gì. Chung Cổ Phong cũng không phải loại người thua mà không chấp nhận được, sợ bị người nhạo báng chuồn mất, hắn chắc là rời khỏi Tinh Phong Không Gian, hoàn toàn bỏ mặc tranh đoạt Nguyệt Hoa Đan.

Chu Hằng đảo mắt thản nhiên nói: – Còn ai muốn chiến một trận nữa không?

Mọi người đều trầm mặc, bọn họ tận mắt thấy Chu Hằng và Chung Cổ Phong chiến một trận, loại chiến lực nghiền ép trong nháy mắt có thể tiêu diệt bọn họ! Nhất là Chu Hằng lại còn chiến thắng Chung Cổ Phong, sĩ khí cũng tăng lên tới cực

hạn. Cho dù là Chung Cổ Phong khôi phục lại trạng thái mạnh nhất cũng tuyệt đối bại trận!

– Đánh hạ nữ nhân của hắn, buộc hắn giao ra đan dược Nguyệt Hoa Liên.

Không biết ai ở trong đoàn người kêu lên, lập tức, mọi người đều đưa mắt nhìn sang đám người Hoặc Thiên, không ít người đều động tâm.

Trong những nữ nhân này, người mạnh nhất cũng chỉ là Nguyệt Minh Hoàng, muốn bắt các nàng dễ như trở bàn tay!

Quan trọng là, những nữ nhân này ở trong lòng Chu Hằng chiếm bao nhiêu phân lượng? Nếu như đủ nặng. Tự nhiên có thể uy hiếp được Chu Hằng. Nhưng mà vạn nhất không nặng, vậy chẳng phải thọc tổ ong vò vẽ, tự tìm chết sao?

Nhưng mà đan dược Nguyệt Hoa Liên luyện thành trân quý như vậy, dù sao cũng phải thử một lần!

Lập tức có hơn mười người vọt tới đám người Hoặc Thiên, tu giả đều sống trong mạo hiểm, không có mạo hiểm thì nào có lợi ích lớn chứ.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Nhưng mà những người này rất nhanh biết cái gì gọi là tự tìm chết! Khi bọn hắn tới gần ba trượng. Mỗi một người đều ngã nhào trên đất, cả người nằm sấp xuống đất.

Chu Hằng không khỏi sửng sốt, trước kia phạm vi ảnh hưởng của Hoặc Thiên chỉ là một trượng, hiện tại không ngờ đạt tới ba trượng? Xem ra, khi nàng tiến cảnh vào Nguyệt Minh Vương, dị năng của nàng cũng tăng trưởng.

– Các ngươi thật to gan! Chu Hằng bước nhanh tới, người chắn trước mặt nhao nhao tản ra. Căn bản không dám đối mặt với hắn.

Một kiếm cắt qua, mười mấy cái đầu lăn lốc trên đất, người dám xuất thủ với các nàng Hoặc Thiên đều bị hắn chém bay đầu.

Những người còn lại đều lạnh lòng, nhà này là nhà nào vậy, vì sao ai cũng uy mãnh như thế? Chu Hằng mạnh thì rõ rồi, mà Hoặc Thiên chư nữ lại quỷ dị!

Ai có thể không ra tay mà khiến cho mười mấy Nguyệt Minh Đế hoàn toàn mất đi chiến lực? Đây không chỉ là cường đại, càng vượt ra khỏi cực hạn tưởng tượng của bọn họ rồi.

May mà bọn họ không bị kích động, cũng không ra tay!

– Hừ! Nguyên Thiếu Hoàng cũng lấy ra một tấm phù. Sau khi xé ánh sáng bao bọc giống như Chung Cổ Phong, hắn cũng đột ngột biến mất.

Chu Hằng biết hai người này khẳng định có bối cảnh vượt qua Nhật Diệu Cảnh, hẳn là đến từ thế lực cấp bậc Thăng Hoa Cảnh, có thể thoát khỏi Tinh Phong Không Gian bất cứ lúc nào cũng không kỳ quái, bất cứ lúc nào cũng có thể tiến vào mới là lợi hại.

Hai người mạnh nhất đều đã rời đi, những người còn lại có tư cách khiêu chiến với Chu Hằng sao?

Mọi người đều thở dài. Vẻ thất vọng không cần nói, không có biện pháp, bọn họ đều vì Nguyệt Hoa Liên mà đến, cái gọi là hy vọng càng lớn, thất vọng càng lớn.

– Chu huynh… Tử Anh Minh bước nhanh tới, mặt cười tươi rói.

Không cần đoán, tên này khẳng định tới lôi kéo làm quen, nói không chừng còn muốn đòi mấy viên Nguyệt Hoa Đan đấy!

Chu Hằng tươi cười, vừa rồi trong người quần công hắn còn

có Tử Anh Minh. Hắn cũng không quan tâm vừa rồi là ai xuất thủ, bởi vì đổi lại là hắn thì hắn cũng ra tay vì bảo vật.

Nhưng hắn không thể làm được chuyện vô sỉ sau khi ra tay lại còn tới lôi kéo làm quen. Thấy Chu Hằng không lạnh không nhạt, Tử Anh Minh hơi hơi xấu hổ, nhưng hắn lập tức liền khôi phục vẻ tươi cười, nói: – Trước kia chỉ biết Chu huynh là Dược sư tam tinh, hiện giờ chính mắt thấy, ta bội phục sát đất năng lực luyện dược của Chu huynh.

Hắn cũng không biết, càng không tin trên đời có lò luyện đan tự mình luyện được, chỉ tưởng Chu Hằng vừa chiến vừa luyện, đây là tiêu chuẩn luyện đan nghịch thiên bực nào? Nhân tài như vậy sao có thể bỏ qua!

Trong mắt Chu Hằng căn bản không chấp nhận có sạn, Tử Anh Minh bây giờ càng nói dễ nghe, hắn càng phản cảm, mà nó cũng trực tiếp biểu hiện trên vẻ mặt hắn, hắn lạnh lùng nhìn Tử Anh Minh.

Bị Chu Hằng nhìn chăm chú như vậy, Tử Anh Minh chỉ cảm thấy áp lực nặng như núi, trán đổ mồ hôi, chân không khỏi lùi lại.

Hắn còn muốn nói nữa, lại chỉ nghe rắc một tiếng, mọi người nhao nhao quay đầu nhìn lại, chỉ thấy quảng trường đá kia lại xuất hiện một cái khe, một đạo huyết khí trào ra!

Chương 601: Huyết Hà lão tổ

Tảng đá này cứng rắn ra sao? Trọng lực đáng sợ lúc trước còn chịu được, sau Chu Hằng, Chung Cổ Phong vàNguyên Thiếu Hoàng kịch chiến cũng không sứt mẻ, có thể thấy được nó cứng rắn bao nhiêu.

Nhưng bây giờ không ngờ lại nứt ra một cái khe, còn lan ra cả quảng trường, đúng là đáng sợ.

Sao lại phát sinh chuyện như vậy? Là do lực lượng gì tạo thành vậy?

Có vài người tiến vào khe nhìn, cũng không chờ bọn hắn xoay người lại thì đột nhiên toàn thân lông đỏ mọc dài ra, nghiễm nhiên biến thành một con quái vật, tản phát ra tà khí vô cùng đáng sợ.

Những người mộc lông đỏ dài này đều xoay người lại, ánh mắt đều đỏ như máu, không còn chút nhân tính nào, chỉ còn lại hung ác và sát khí hung bạo.

Hoàn toàn khác với Chung Cổ Phong!

Đều là giết chóc, những người này chỉ điên cuồng, chỉ vì giết chóc mà giết, trở thành một con rối không chút nhân tính nào.

Hưu! Hưu! Hưu!

Những người này nhao nhao nhào ra giết tới những người khác, toàn thân huyết khí cuồn cuộn như sương mù.

Chu Hằng nhíu chặt mày, quái vật lông đỏ này hắn đã thấy qua ở Phàm giới!

Khi đó hắn vừa mới bước trên con đường tu hành, đi vào thế giới dưới lòng đất, nơi đó có một tiên nhân Khổng Ngạo Côn bị nhốt, trên người hắn phát ra loại huyết khí, ai chạm vào thì sẽ mọc lông đỏ dài toàn thân, biến thành một quái vật chỉ biết giết chóc.

Chẳng lẽ, chẳng nhẽ dưới này nhốt một pho Sáng Thế Đế giống với Khổng Ngạo Côn?

– Cạc cạc dát, chỗ này không ngờ lại có mấy chục thằng nhãi ranh! Trong tiếng cười quái dị, thình thịch một tiếng, trong vết đất nứt bay ra một đạo nhân ảnh, trôi nổi trên bầu trời. Đó là lão nhân mặt khô gầy, dáng người cực kỳ thon dài, mặc một bộ trường bào đỏ như máu, trên đầu đội kim quan, tóc hoa râm.

Đây là một tồn tại vô cùng cường đại, khí thế dao động. Mọi người đều không khỏi lạnh lòng, giống như muốn cúi đầu xưng thần với tồn tại trước mặt.

– Tiền, tiền bối là ai? Có người run giọng hỏi, nơi này rõ ràng hạn chế cảnh giới, tồn tại vượt qua Nhật Diệu Cảnh, căn bản không thể tới, tuyệt đối lập tức bị bài xích ra ngoài.

Nhưng thực lực lão nhân áo bào đỏ này tuyệt đối vượt qua Nhật Diệu Cảnh, khí tức như biển, sâu không lường được!

– Một đám sâu kiến đợi chết! Lão nhân áo bào đỏ cũng không lên tiếng, hít mạnh vào một hơi.

Lập tức mọi người đều kêu lên thảm thiết, làn da biến thành một tầng sương máu, nhao nhao bay về phía lão nhân áo bào đỏ.

Chu Hằng toàn lực vận chuyển 10 vầng trăng, vội vàng bay về phía đám người Hoặc Thiên, hắn biết lão nhân áo bào đỏ này nhất định là Sáng Thế Đế như Hoặc Thiên nói, tồn tại như vậy căn bản không phải hắn bây giờ có thể địch nổi.

Chỉ là Sáng Thế Đế này vì sao lại xuất hiện nhanh như vậy?

Ít nhất phải cách mười ngày nữa chứ?

Chẳng lẽ vì lúc trước chiến đấu động tĩnh quá lớn? Nhưng mà hắn và Chung Cổ Phong, Nguyên Thiếu Hoàng bất quá chỉ là Nguyệt Minh Đế mà thôi. Tuy rằng đều có lực lượng vượt qua 7 vầng trăng, nhưng ngay cả hàng rào Nhật Diệu Cảnh cũng không thể phá vỡ, sao lại kinh động nổi tồn tại sâu trong lòng đất kia chứ?

Không phải hắn tự coi nhẹ mình, mà là hắn căn bản không có năng lực như thế.

Huyết bào lão nhân há miệng hút vào, những sương máu kia đều bị hút vào trong bụng, một hồi kêu thảm, người lục tục ngã trên đất. Bọn họ vốn đều cường tráng, hoặc phong thái tuyệt lệ, nhưng bây giờ đều biến thành xương bọc da, tóc đen cũng biến thành xám trắng, biến thành ông cụ non.

Mà lão già huyết bào này lại trở nên đẫy đà, thân thể cao gầy trở nên khôi ngô cường tráng, tóc hoa râm trong nháy mắt đã đen nhanh lại, hắn trẻ lại, tinh thần phấn chấn.

Nhưng đây chỉ là chuyện trong nháy mắt. Khi hắn hút xong, cơ thể lại trở nên khô quắt, tóc cũng trở lại xám trắng.

– Quá yếu, quá ít, chút ấy huyết khí căn bản không đủ cho lão tổ ta hút! Huyết bào lão nhân tự lẩm bẩm, ánh mắt đảo qua, hơn nửa người ở nơi này đã bị hắn hút thành thây khô, chỉ còn lại lác đác mấy người kéo hơi tàn. Bọn họ đều có Tiên khí hộ thân.

Nhưng cũng có một ít người là ngoại lệ, đó là một nam thanh niên và hơn mười nữ nhân xinh đẹp, không ngờ không dùng Tiên khí gì liền chống đỡ được.

Rất kỳ quái!

Hắn mặc dù không vận dụng toàn lực, nhưng mà như vậy cũng tuyệt không phải mấy Nguyệt Minh Hoàng, Nguyệt Minh Đế có thể chống đỡ. Những người này… thật cổ quái!

– Hả? Hắn đột nhiên ngưng mặt, ngẩng đầu nhìn trời, cười lạnh nói:

– Nếu đã đến, cần gì phải lén lút, đi ra cho lão tổ ta.

Hai vung tay chụp về hư không, không gian lập tức bị lộ ra một cái lỗ lớn.

Hưu hưu hưu, 7 đạo nhân ảnh đạp không xuất hiện, 5 nam, hai nữ, mỗi người đều vô cùng cường đại, giống như một mặt trời, tản ra thần quang khiến người ta không dám gần.

Khí tức của bọn họ không yếu hơn lão nhân huyết bào kia!

Người còn sống dùng ánh mắt khiếp sợ nhìn bảy người này, loại khí tức cường đại này khiến cho bọn họ hít thở không thông mà nghẹn chết.

Đây là chuyện gì xảy ra, liên tiếp xuất hiện cường giả tuyệt thế!

Tám người này đều là tồn tại tuyệt đối vượt qua Nguyệt Minh Cảnh, thậm chí vượt qua Nhật Diệu Cảnh, bởi vì có một ít Nguyệt Minh Đế có trưởng bối Nhật Diệu Cảnh, bọn họ biết rõ khí tức của Nhật Diệu Cảnh ra sao.

Nhưng mà cường giả Thăng Hoa Cảnh cũng tới làm gì? Nguyệt Hoa Liên còn có lực hấp dẫn bọn họ sao?

Hơn nữa, đây là không gian Sáng Thế Đế thành lập, có thể không quản quy tắc của Sáng Thế Đế thì người tiến vào tuyệt không chỉ là Thăng Hoa Cảnh! Chỉ có Sáng Thế Đế mới có thể không quản quy tắc của Sáng Thế Đế!

Nhưng càng thêm kỳ quái là, đường đường một Sáng Thế Đế còn hứng thú với Nguyệt Hoa Liên sao? Hơn nữa còn chạy ra nhiều Sáng Thế Đế như vậy?

Sáng Thế Đế a, ở Tiên giới tuyệt đối là đại năng, vô thượng Thần chích, mỗi người đều phải quỳ bái, vô cùng kính sợ!

– Mã Tam Hà, Khổng Thanh Dương, Đông Quách Hằng, Vũ Thiên Thu, Nguyên Thạc Chân Hòa, Huyết Hồ Điệp! Lão nhân áo bào đỏ điểm danh từng người, cuối cùng nhìn về phía trung niên nữ tử quyến rũ phong tình vạn chủng nói: – Còn ngươi nữa, Ngọc Hồ kỹ nữ!

Trung niên mỹ phụ kia tôn xưng là Ngọc Hồ tiên tử, nhưng hiển nhiên lão nhân áo bào đỏ rất oán hận nàng, bốn chữ Ngọc Hồ kỹ nữ kia từng chữ nói ra.

– Huyết Hà lão tổ, ngươi tự cho mình là thông minh, trốn tới đây chữa thương, cho là chúng ta không biết sao?

Đông Quách Hằng nói, hắn là lão nhân thon dài, con ngươi chớp động phát ra thần quang kinh người.

Huyết Hà lão tổ dĩ nhiên là lão nhân áo bào đỏ, hắn cười lạnh, nói: – Nếu biết bản lão tổ ở trong này, các ngươi đúng là kiên nhẫn, không ngờ luôn ẩn núp không hiện, đợi khi bản lão tổ khôi phục thương thế mới xuất hiện, các ngươi đây là đang tự

tìm chết sao?

– Huyết Hà lão tổ, chẳng lẽ ngươi nghĩ rằng chúng ta không biết lúc ngươi lành thương thế, cũng chính là lúc ngươi suy yếu nhất hay sao? Mã Tam Hà cất giọng nói.

Huyết Hà lão tổ trong lòng thất kinh, hắn bị thương nặng mấy vạn năm trước, không thể không trốn tới chỗ đây dưỡng thương. Trải qua hơn vạn năm điều dưỡng, thương thế rốt cục khép lại, nhưng cũng hao tổn gần như tất cả tinh huyết.

Với hắn mà nói như vậy cũng không quan trọng, chỉ cần đi ra ngoài hút máu người, máu hơn ức người là có thể khiến hắn khôi phục tinh huyết.

Chỉ là không đối đầu với những lão già ngoan cố này, nhưng mà lúc này bọn họ cố tình xuất hiện.

– Xuất động lớn như vậy, các ngươi nhất định muốn bản lão tổ phải chết sao? Huyết Hà lão tổ trầm giọng nói, cái gọi là lai giả bất thiện.

– Huyết Hà lão tổ, ngươi cả đời làm bậy, tùy ý chà đạp pháp tắc Tiên giới, thiên hạ công phẫn, còn không thúc thủ chịu trói! Nguyên Thạc Chân Hòa nói, hắn là một trung niên mập lùn, nhưng mà khí tức Sáng Thế Đế bắt đầu khởi động, ai dám khinh thị hắn?

– Ha ha ha ha, các ngươi đây là năm mươi bước cười một trăm bước sao? Huyết Hà lão tổ cuồng tiếu, chỉ bảy người nói: – Trong các ngươi, người nào mà không phải kẻ tay nhuộm đầy máu tươi, bản lão tổ chỉ là giết nhiều hơn vài người mà thôi.

– Giết nhiều hơn vài người? Máu dính tay ngươi có thể nhấn chìm cả Tiên Thành đấy! Khổng Thanh Dương quát. – Ít nhất thì cũng đường hoàng, các ngươi thực sự trọng nghĩa như vậy sao? Các ngươi dám nói các ngươi không phải muốn Huyết Hà Thiên Kinh đấy chứ? Huyết Hà lão tổ hừ lạnh, đột nhiên cười cạc cạc, nói: – Sách sách sách, bản lão tổ đột nhiên nghĩ tới, bản lão tổ từng truyền thụ Huyết Hà Thiên Kinh cho một tên tiểu bối Khổng gia ngươi, hắc hắc hắc, chỉ là những chỗ quan trọng lại không trọn vẹn, nghe nói tiểu tử kia bị tẩu hỏa nhập ma?

Hắn dùng ngón tay gõ đầu một cái, lại nói: – Đungds, có phải tiểu bối kia tên là Khổng Ngạo Côn hay không, nghe nói lúc ấy là tộc nhân kiệt xuất nhất của Khổng gia các ngươi! Cạc cạc dát, tiểu tử này đúng là tự làm tự chịu, cam tâm nhập ma, bản lão tổ khuyên thế nào hắn cũng quyết luyện Huyết Hà Thiên Kinh!

Khổng Thanh Dương giận dữ, thân thể run rẩy, Khổng Ngạo Côn không chính là hậu bối ưu tú nhất của Khổng gia lúc trước, hơn nữa còn là cháu của hắn, đứa cháu duy nhất!

Lúc trước Khổng Ngạo Côn ma hóa, gây ra một trận đại loạn ở Tuyệt Tiên Thành, cuối cùng cũng nể mặt Khổng Thanh Dương mặc dù không có bị giết chết, nhưng vẫn bị đày tới

Phàm giới, bị trấn áp trọn đời!

Chuyện này khiến cho Khổng Thanh Dương ăn năn mãi, lại là một chuyện đáng tiếc, cũng bởi vậy hắn mới hận Huyết Hà lão tổ thấu xương, thề phải giết chết.

Một bên Chu Hằng cũng âm thầm gật đầu, hiện tại hắn rốt cuộc biết Khổng Ngạo Côn tại sao lại bị đày xuống phàm giới rồi, hắn và Khổng Ngạo Côn mặc dù không quen biết lâu, nhưng mà cũng được hắn truyền thụ cho Tấn Vân Lưu Quang Bộ, đây là một phần nhân quả, hắn nhất định phải báo.

Nếu như có thể đánh chém Huyết Hà lão tổ, vậy cũng đủ bồi thường, nhưng người ta chính là Sáng Thế Đế à! Mặc dù ở thời điểm suy yếu nhất, nhưng mà lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, sao có thể là đối tượng Chu Hằng có thể chống lại lúc này?

Sáng Thế Đế chiến đấu, nếu như không có Hoặc Thiên ở bên, hắn ngay cả tư cách quan sát cũng không có.

– It nói nhảm đi, mọi người cùng nhau tiến lên, diệt trừ hung ma này! Huyết Hồ Điệp nói, nàng cũng là nữ tử còn lại trong bảy người, chính là người dị tộc, sau lưng mở hai cánh dài rộng.

Bảy đại Sáng Thế Đế cùng ra tay, bọn họ đại biểu cho tồn tại có chiến lực mạnh nhất Tiên giới, bảy người liên thủ ai mà

không sợ?

– Muốn giết bản lão tổ ư? Các ngươi còn kém một chút. Huyết Hà lão tổ cười ha ha: – Lại đây chiến một trận đi, bản lão tổ phải hút máu các ngươi, bảy Sáng Thế Đế cũng đủ để bản lão tổ khôi phục lại thời kỳ mạnh nhất.

Hắn vừa cuồng ngạo lại vừa tự tin, không sợ hãi bảy đại Sáng Thế Đế. – – – – – oOo- – – –

Chương 602: Thiên kinh

– Biến ra ngoài cho lão phu! Khổng Thanh Dương vung tay, một cổ lực lượng cường đại trào lên, toàn bộ Tinh Phong Không Gian đều run rẩy, mặc kệ người ở đâu đều bị ném ra ngoài.

Sắp có chiến đấu cấp bậc Sáng Thế Đế, Nguyệt Minh Cảnh ở lại khẳng định chỉ có chết, hắn coi như là người thiện tâm, có Sáng Thế Đế nào thèm quan tâm tới sống chết của tiểu bối Nguyệt Minh Cảnh chứ?

– Cạc cạc dát, nhiều người một chút không phải càng thêm náo nhiệt sao? Huyết Hà lão tổ ra tay cản trở, hai tay vung lên, huyết quang cuồn cuộn tràn ra.

Hắn làm rất đơn giản, chính là đảo loạn không gian, như vậy Khổng Thanh Dương không thể cho ai rời đi được nữa. Hắn ra tay không tính nhanh, những nơi khác thì Chu Hằng không biết, nhưng nơi này chỉ có hai phần ba người bị ném ra ngoài, trừ bỏ chúng nữ và hắn ra, còn có mười mấy người không rời đi.

– Trừ ma là chuyện lớn, Khổng huynh không cần quản tiểu tiết! Huyết Hồ Điệp nói, sau lưng hai cánh rung lên, tạo thành mười mấy đạo toàn phong, mỗi một đạo toàn phong đều chớp

động thần quang cuốn về phía Huyết Hà lão tổ.

– Không nghĩ tới lúc trước chỉ là tiểu bối ở một bên xem trò vui, hiện tại lại dám xuất thủ với bản lão tổ! Huyết Hà lão tổ giơ tay chắn lại, một động tác khơi lên một dòng sông máu.

Bốp! Bốp! Ba!

Sông máu vừa ra, giống như thiên địa đều sụp đổ, trừ những người được Hoặc Thiên bảo vệ ra, các Nguyệt Minh Cảnh khác đều bị kết thành máu loãng.

– Giao ra Huyết Hà Thiên Kinh, ban thưởng cho ngươi toàn thây. Vũ Thiên Thu quát, song chưởng đánh ra tạo thành một bánh xe lớn. Bánh xe lớn uy lực cực mạnh, nhẹ nhàng chạm vào, Thăng Hoa Đế cũng bị mài chết.

Những Nguyệt Minh Đế lúc trước cho dù không chết trong tay Huyết Hà lão tổ thì cũng tuyệt không thể đỡ được một kích này.

Trong mắt của mấy Sáng Thế Đế này, cho dù Thăng Hoa Đế cũng không đáng bao tiền.

– Vũ Thiên Thu, 3 vạn năm qua ngươi sao lại không có chút tiến bộ vậy?

Huyết Hà lão tổ điều động sông máu đón đỡ, bánh xem màu đen lập tức bị sông máu đánh nứt.

Bảy người Khổng Thanh Dương đều nhướng mày, không nghĩ tới Huyết Hà lão tổ bị ở trạng thái này còn có uy thế mạnh như vậy!

Nên biết rằng Huyết Hà lão tổ nhìn qua như thương thế khép lại, thực ra hắn dùng lượng lớn linh lực tẩm bổ thân thể, tuyệt đối là miệng cọp gan thỏ. Nhưng mà ngay cả như vậy hắn còn mạnh vậy, thật sự khó có thể tưởng tượng thời kỳ toàn thịnh hắn sẽ có chiến lực gì?

Huyết Hà Thiên Kinh!

Huyết Hà lão tổ mạnh như vậy cũng vì hắn tu luyện Huyết Hà Thiên Kinh, Huyết Hà Thiên Kinh không phải công pháp tạo hắn ra, nhưng hắn lại làm nó rạng danh khắp thiên hạ!

Nhất định phải chiếm được bộ kỳ thư này!

Bảy đại Sáng Thế Đế liên thủ, nhao nhao vận chuyển tuyệt học bản thân tấn công Huyết Hà lão tổ. Mà Huyết Hà lão tổ cũng mạnh tới đáng sợ, một cái sông máu mở ra, công phòng đều có, cản lại toàn bộ công kích của bảy đại Sáng Thế Đế.

– Oanh! Oanh! Oanh!

Công kích điên cuồng bắt đầu. Sơn cốc hoàn toàn vỡ nát, đám người Chu Hằng mặc dù có Hoặc Thiên bảo hộ, nhưng Chu Hằng lại không muốn bị quá chú ý, vội vàng mang theo chúng nữ liên tiếp lui về phía sau, dù sao chiến đấu như vậy hắn không xen vào được, có quan sát cũng không giúp được gì.

Bởi vì trình độ chiến đấu như vậy quá cao. Hắn xem cũng chẳng hiểu, căn bản không thể suy diễn.

– Ngươi có biết Huyết Hà Thiên Kinh là cái gì không? Chu Hằng hỏi Hoặc Thiên.

Có thể khiến cho 7 vị Sáng Thế Đế liên thủ tranh đoạt, Huyết Hà Thiên Kinh này tất nhiên dính đến bí mật thiên đạo, nếu không Sáng Thế Đế đã là cực hạn Tiên giới, bọn họ cần gì phải đi cướp đoạt công pháp chứ?

Hoặc Thiên thoáng sửng sốt, sau đó lộ ra vẻ trầm tư, một lát sau mới nói: – Thiên Kinh là công pháp thiên địa uẩn dục ra, giá trị vô lường.

Công pháp Thiên địa uẩn dục?

Chẳng những Chu Hằng kinh hãi, Ứng Mộng Phạm chư nữ cũng quay đầu quay lại, các nàng cũng vô cùng hứng thú.

Hoặc Thiên mắt nhìn bầu trời, dường như tìm kiếm trong trí nhớ, phía sau còn có hư ảnh hoa đào nở rộ, lại một lát sau, nói:
– Ta tu luyện, chính là Nhân Uân Thiên Kinh!

Oanh!

Trong đầu Chu Hằng nổ vang!

Hoặc Thiên cường đại tới mức nào? Bọn họ tuy rằng không biết tường tận, nhưng mà bọn họ lại tận mắt nhìn thấy một tồn tại ít nhất là Sáng Thế Vương bị phù văn nàng thả ra chấn nát, mà nàng cũng đã nói, ở trong mắt Sáng Thế Đế, nàng ngay cả con kiến cũng không bằng!

Nàng tu luyện là Nhân Uân Thiên Kinh, Huyết Hà lão tổ tu luyện là Huyết Hà Thiên Kinh, như vậy tương lai Huyết Hà lão tổ cũng có thể đạt tới độ cao giống như Hoặc Thiên sao?

– Mỗi một thiên địa đều sẽ uẩn dục ra mấy bộ Thiên Kinh,

chứa đựng bí mật thiên địa, nếu như có thể thông hiểu hết đạo lý trong Thiên Kinh. Thì có thể thông suốt, xông phá cực hạn! Hoặc Thiên cẩn thận nói.

Chu Hằng trong lòng vừa động, nói:

– Nói cách khác, cho dù Phàm giới cũng có Thiên Kinh xuất thế?

Hoặc Thiên gật gật đầu, mỉm cười với Chu Hằng. Dường như ca ngợi hắn.

– Huyết Hà Thiên Kinh này là Thiên Kinh của Phàm giới, hay là Thiên Kinh Tiên giới uẩn dục ra? Chu Hằng lại hỏi.

– Không biết! Lần này Hoặc Thiên trả lời rất nhanh, nàng lắc lắc đầu: – Tuy nhiên, cho dù Huyết Hà Thiên Kinh là Thiên Kinh của Phàm giới đều có giá trị rất cao, mỗi một bộ Thiên Kinh đều ghi lại bí mật thiên địa một cái thế giới, ngươi cho dù tu vi cao tới đâu cũng phải dùng tới.

Chu Hằng tim đập rộn, Lạc Tuyết Chân Kinh hắn sử dụng mặc dù là công pháp Thiên cấp, nhưng mà đó là công pháp Phàm giới, phóng tới Tiên giới đã sớm mất đi ý nghĩa, hắn cũng muốn tu một môn công pháp khác.

Còn có cái gì còn quý báu hơn Thiên Kinh thiên địa uẩn dục ra đây?

Ngay cả bảy đại Sáng Thế Đế cũng vội vã chạy tới, bọn họ vì cái gì? Còn không phải muốn đánh phá cực hạn Tiên giới sao, trở thành nhân vật giống như Hoặc Thiên thời kỳ toàn thịnh sao?

– Nếu như ngươi chiếm được Huyết Hà Thiên Kinh thì sẽ có trợ giúp với tu đạo của ngươi. Hoặc Thiên nói.

Chu Hằng không khỏi cười khổ, nói: – Nói thì đơn giản, nhưng mà bên kia có tới tám gã Sáng Thế Đế, ngươi muốn để ta đi nhổ răng cọp sao?

– Ta có thể giúp ngươi chiếm lấy Huyết Hà Thiên Kinh! Hoặc Thiên dường như không để bụng nói.

Chu Hằng mừng rỡ, tuy rằng hắn không muốn mượn lực lượng của Hoặc Thiên, nhưng tình huống này hiển nhiên không phải hắn liều mạng có thể thành công, cũng chỉ có thiên nữ tuyệt thế như Hoặc Thiên mới dám hời hợt nói đoạt bảo trong tay tám gã Sáng Thế Đế thôi!

– Ngươi nắm chắc không? Chu Hằng không phải không tin năng lực của Hoặc Thiên, nhưng nơi này có tới tám gã Sáng Thế Đế a, đều là nhân vật đỉnh phong của Tiên giới, mà Hoặc Thiên dù sao vẫn chỉ là Nguyệt Minh Vương, khiến cho người

ta có chút không dám tưởng tượng.

– Chỉ cần lão nhân kia tế xuất Huyết Hà Thiên Kinh ra, ta có thể cướp được. Hoặc Thiên mờ nhạt nói, giọng điệu vô cùng tự tin.

– Tế xuất Huyết Hà Thiên Kinh ra? Chu Hằng có chút kỳ quái hỏi.

– Ngươi cho là Huyết Hà Thiên Kinh chỉ là 1 bộ công pháp sao? Hoặc Thiên không ngờ tươi cười nói: – Công pháp thiên địa uẩn dục ra, làm sao chỉ có chút công dụng như vậy. Bản thân Thiên Kinh chính là một món bảo khí!

Chu Hằng trong lòng vừa động, đột nhiên nói: – Gốc đào trong thân thể ngươi chính là Nhân Uân Thiên Kinh sao?

Hoặc Thiên tay chạm ngực, một nhánh đào hiện ra, nhìn qua rất bình thường, nếu không phải trước kia Chu Hằng đã chứng kiến qua, thì hắn tuyệt không thể tưởng tượng gốc đạo này có năng lực tiếp thiên nối địa.

– Không sai. Đây là Nhân Uân Thiên Kinh, cũng là bản mạng pháp khí của ta! Hoặc Thiên mờ nhạt nói. Đây vốn nên là thiên đại bí mật, nhưng mà nàng cứ như vậy nói ra, cũng không sợ người khác nghe được mà tham lam.

Cũng may xung quanh trừ Chu Hằng ra, không người nào trong đám Ứng Mộng Phạm có thể nổi lên ý xấu với Hoặc Thiên được. Tuy nhiên, có một ngoại lệ. Hai mắt con lừa đen đã đỏ lên, nước miếng ào ào xoạt tràn ra giống như đê vỡ bờ, nhìn rất là vui.

Nhưng con lừa đê tiện tùy rằng có ý xấu với bảo vật, nhưng cho nó 100 lần can đảm cũng không dám đánh chủ ý lên Hoặc Thiên a! Ở trong lòng con lừa đen, Hoặc Thiên chính là nữ ma đầu, nó dám chọc trời, dám chọc địa, nhưng mà không dám chọc vào tồn tại kinh khủng như vậy.

– Bị thương? Chu Hằng nhìn trên mặt gốc đào có chỗ bị rạn.

– Không sao, Thiên Kinh cùng ta hòa làm một thể, chỉ cần ta khôi phục tu vi, nó cũng sẽ trọng tố! Hoặc Thiên phong đạm khinh vân nói.

Trừ nữ nhân thần bí đối đầu ra, trên đời này dường như không có chuyện gì có thể làm cho nàng thất thố. Đương nhiên, nếu như Chu Hằng quấy rầy nàng, nàng cũng rất buồn bực, bởi vì dị năng của nàng không có hiệu quả với Chu Hằng.

– Ngươi là nói. Đợi Huyết Hà lão tổ tế Huyết Hà Thiên Kinh tế ra ngoài, ngươi sẽ nhân cơ hội đó cướp đoạt sao? Chu Hằng nhìn thiên nữ tuyệt thế này, mặc dù bây giờ nàng giả dạng xấu xí, nhưng mà nhìn nàng vẫn khiến cho tim Chu Hằng đập thình thịch, quả thật muốn hôn nàng một ngụm dài.

Hoặc Thiên bị ánh mắt nóng rực của hắn làm cho ăn không tiêu, hơi hơi nghiêng đầu, nói: – Mấy người kia nói không sai. Lão nhân này đúng là miệng cọp gan thỏ, hắn chống đỡ không được bao lâu nữa, tới lúc đó nhất định tế xuất Huyết Hà Thiên Kinh ra, trả cái giá lớn mới có thể thoát nổi.

Chu Hằng nhướng mày, nói: – Ý của ngươi là. Dù không có Huyết Hà Thiên Kinh lão quái vật kia cũng có thể phá vây sao?

– Ừ! Hoặc Thiên nghiêng đầu ừ một tiếng.

Chu Hằng cười hắc hắc, hắn thích nhất chọc cho Hoặc Thiên tâm thần thất thủ, lúc này mới giống như một nữ nhân, nếu không cả ngày lạnh như băng thì có ý nghĩa gì đâu? Hắn nói: – Ngươi giúp ta như vậy, bảo ta làm sao báo đáp ngươi đây?

– Ngươi là sư đệ của ta, ta chiếu cố ngươi là đúng mà.

– Đã là huynh đệ cũng phải tính toán rõ ràng, không bằng ta lấy thân báo đáp nha.

– Cút!

Chu Hằng cười ha ha, có thể khiến cho Hoặc Thiên chửi tục hắn là người thứ nhất, cũng là người duy nhất!

Bọn họ bên nhau nói chuyện không ngừng, xa xa chiến đấu cũng tiến tới lúc gay cấn, ngắn ngủi vài phút đã phá cho Tinh Phong Không Gian hoàn toàn thay đổi, mặt đất xuất hiện từng cái khe sâu không thấy đáy, vết nứt không ngừng lan ra, mở rộng tới toàn bộ đại lục.

Đây là chiến đấu cấp bậc Sáng Thế Đế, tồn tại mạnh nhất Tiên giới, hủy diệt một phương thế giới cũng không lạ gì.

Quả nhiên như mọi người đoán, Huyết Hà lão tổ là miệng cọp gan thỏ, tuy rằng thương thế hồi phục tốn rất nhiều linh lực, hắn rất nhanh từ thịnh xuống suy, rơi vào trạng thái kiệt lực.

Tuy nhiên, quan niệm thời gian ở Tiên giới và Phàm giới hoàn toàn khác nhau, nói là rất nhanh thực ra cũng đã ba ngày! Nhưng đối với cường giả Tiên giới chiến đấu một năm là bình thường, ba ngày xem như còn ngắn đấy.

– Huyết Hà lão tổ, không cần giãy chết nữa, giao ra Huyết Hà Thiên Kinh, ban cho ngươi chết nhanh hơn! Nguyên Thạc Chân Hòa quát to.

– Ha ha ha! Các ngươi muốn Huyết Hà Thiên Kinh phải không, vậy thì ta cho các ngươi kiến thức nó một chút. Huyết Hà lão tổ cười to nói, vỗ vỗ ngực, một dải tơ đỏ như máu từ

trong cơ thể hắn trào ra, vây quanh người hắn. – – – – – oOo-
– – – –

Chương 603: Thâu thiên kinh!!

Huyết Hà Thiên Kinh vừa ra, lập tức tràn đầy uy áp chí cao vô thượng, khiến mỗi người đều dâng lên kính sợ từ đáy lòng.

Đây là oai thiên địa!

Thiên Kinh chính là thiên địa uẩn dục, đại biểu một loại ý chí thiên địa, một loại cực hạn!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Tất cả công kích đánh vào Huyết Hà Thiên Kinh đều lập tức bị hấp thu, ngay cả một điểm gợn sóng cũng không nhấc lên! Nhưng bảy người Khổng Thanh Dương lại không tỏ ra dị sắc, đây là Huyết Hà Thiên Kinh, nếu không có đại uy lực như vậy bọn họ còn đoạt để làm chi?

Hiện tại uy lực Huyết Hà Thiên Kinh bày ra càng cường đại, bọn họ càng cao hứng, bởi vì món chí bảo này không bao lâu nữa sẽ đổi chủ!

Trong ánh mắt Hoặc Thiên hiện ra 2 đạo hư ảnh, một cỗ lực lượng huyền ảo vô danh trào ra, lại mịt mờ không người nào có thể tra giác.

Hưu!

Quanh thân Huyết Hà lão tổ đột nhiên không còn gì, quỷ dị không hiểu!

Huyết Hà lão tổ ngẩn ra, Khổng Thanh Dương ngẩn ra, Ngọc Hồ tiên tử ngẩn ra, Vũ Thiên Thu ngẩn ra… Tám đại Sáng Thế Đế đều ngẩn ra, kịch chiến dừng trong nháy mắt lại!

– Thiên Kinh của bản, bản lão tổ đâu? Huyết Hà lão tổ vừa sợ vừa giận, hắn cảm giác hoàn toàn mất đi liên hệ với Huyết Hà Thiên Kinh, dường như bộ Thiên Kinh hoàn toàn biến mất từ thế giới này!

Làm sao có thể!

Hắn là Sáng Thế Đế a, mặc kệ Huyết Hà Thiên Kinh ở nơi nào hắn đều có thể cảm ứng được, hắn đã sớm tế luyện cái thiên địa chí bảo này, tuy rằng còn không hòa làm một thể cùng hắn, nhưng dù xa hắn cũng có thể cảm ứng được!

– Trả lại cho ta! Trả lại cho ta! Huyết Hà lão tổ giống như nổi

điên, hai mắt đã trở nên một mảnh đỏ rực, đầu tóc bạc bay thẳng trời cao, hắn mở cánh tay khô gầy ra, vô cùng oán độc nhìn chằm chằm bảy người Khổng Thanh Dương.

7 người Khổng Thanh Dương cũng không sao nói rõ được, bọn họ tuy rằng đều muốn thiên địa chí bảo, nhưng mấu chốt là bọn họ không có năng lực này a!

Huyết Hà Thiên Kinh bị Huyết Hà lão tổ tế luyện bao nhiêu năm? Trừ phi bọn họ có thể đánh giết Huyết Hà lão tổ. Nếu không căn bản không khả năng cướp lấy Huyết Hà Thiên Kinh! Bọn họ đương nhiên không tin Huyết Hà lão tổ lại đột nhiên mất đi Huyết Hà Thiên Kinh, khẳng định là lão gia hỏa này cố ý thu hồi Huyết Hà Thiên Kinh, sau đó lừa nói là không có Huyết Hà Thiên Kinh!

Phi, khinh bọn họ mười mấy vạn năm, thậm chí hai mười mấy vạn năm đều sống trên thân chó sao?

Loại kỹ xảo này lừa ai đó!

– Huyết Hà lão tổ, không cần giả vờ , giao ra Huyết Hà Thiên Kinh, chúng ta có thể thả ngươi! Ngọc Hồ tiên tử trách mắng.

Giả vờ?

Huyết Hà lão tổ chỉ cảm thấy một cỗ buồn muộn dâng lên từ sâu trong nội tâm, hắn giết chóc cả đời. Cũng không phải không trải qua chuyện càng thêm hung tàn, lúc còn trẻ phong lưu, không biết có bao nhiêu mỹ nữ danh xưng là tiên tử bị hắn đùa bỡn, nhưng bị người vu oan lại là lần đầu!

Hắn giả vờ gì a , Huyết Hà Thiên Kinh vốn là của hắn , hắn cần giấu lừa người khác? Buồn bực nhất chính là nếu thật sự là hắn giấu đi thì tốt rồi, hiện tại Huyết Hà Thiên Kinh dường như biến mất từ thế giới này, hắn hoảng a!

Hắn có thể có bây giờ hết thảy đều bởi vì Huyết Hà Thiên Kinh, cho dù bây giờ hắn còn chưa có bộ hoàn toàn hiểu được Thiên Kinh này, nhưng đã trở thành Sáng Thế Đế, tiến thêm một bước cũng không xa xôi!

Huyết Hà Thiên Kinh tuyệt đối không thể mất đi, nó quan hệ hắn có thể tiếp tục trèo lên ngọn núi cao hơn hay không!

– Giao Thiên Kinh ra đây! Huyết Hà lão tổ bạo hống. Một sông máu giống như ngân hà rơi chín tầng trời, tung hoành quán vũ.

Sông máu vô cùng kinh khủng, Sáng Thế Đế rơi vào bên trong cũng có thể bị ăn mòn !

Bọn người Khổng Thanh Dương không dám khinh thường, ai dám xem thường một cái Sáng Thế Đế liều mạng? Hơi không lưu tâm có thể bị kéo xuống nước, huống chi Huyết Hà lão tổ cường thế, Sáng Thế Đế lâu đời, liều mạng cùng bảy người bọn chúng cũng có thể đồng quy vu tận!

Tuy nhiên vô luận là dũng khí cũng tốt hay phẫn nộ cũng tốt. Loại cảm xúc cực đoan này đối với chiến lực tăng lên chung quy không có khả năng luôn luôn hữu hiệu, hơn nữa một khi chiến lực hạ xuống, đó cũng không phải trở lại khởi điểm, mà là xuống dốc không phanh!

Huyết Hà lão tổ tuy rằng cường thế, nhưng đối thủ dù sao cũng là 7 vị Sáng Thế Đế, căn bản không khả năng đánh xuyên qua đối phương phòng thủ nghiêm mật, mà chiến lực của hắn lại bắt đầu trượt xuống.

Còn dây dưa tiếp như vậy. Hắn phải chết ở chỗ này!

Bảy người Khổng Thanh Dương cũng hết sức kỳ quái, Huyết Hà lão tổ có được Huyết Hà Thiên Kinh cũng không phải bí mật gì, lão quái vật này làm chi vừa dùng Huyết Hà Thiên Kinh một chút lại thu lại, để cho mình lâm vào tình cảnh tuyệt đối bất lợi?

Nếu nói diễn trò, cũng không khỏi diễn quá mức thật?

Chẳng lẽ lão quái vật thật sự bị mất Huyết Hà Thiên Kinh ?

Nhưng ai có thể trộm đi dưới mi mắt tám đại Sáng Thế Đế m? Không có khả năng! Như vậy, vẫn là Huyết Hà lão tổ đang già vờ giả vịt.

– Huyết Hà lão tổ, ngươi đã không thể lui được nữa! Huyết Hồ Điệp chấn hai cánh, đánh ra từng đạo cơn lốc đáng sợ, từng đạo thần huy chớp động, thanh lệ tuyệt trần, lại tràn đầy sát ý đáng sợ.

Huyết Hà lão tổ im lặng không lên tiếng, mặc kệ Huyết Hà Thiên Kinh có phải bảy người này dùng thủ đoạn lấy hay không đi, với thực lực của hắn bây giờ đã không có năng lực cướp về !

Việc cấp bách là thoát khốn, khôi phục thực lực! Chỉ cần hắn khôi phục hoàn toàn, hết thảy đều xong, Huyết Hà Thiên Kinh bị hắn tế luyện mười mấy vạn năm, bất cứ người nào cũng không thể dễ dàng hủy diệt tinh thần ấn ký hắn lưu lại!

Hắn tin tưởng dù tồn tại cùng giai với hắn cần tiêu phí vạn năm mới có thể hủy diệt tinh thần của hắn lạc ấn, sau đó sẽ thấy thiên địa bí mật ghi lại trong Thiên Kinh!

Hiện tại cần phải làm là toàn lực thoát khốn!

Huyết Hà lão tổ niệm, lập tức hành động, hắn gào to một tiếng, cả hai tay đều cầm một đạo sông máu, quét ngang tung hoành, có tư chất vô địch!

Bọn người Khổng Thanh Dương phóng xuất toàn bộ chiến lực mà đối kháng sông máu, nếu bị sông máu cuốn vào, dù bọn họ là Sáng Thế Đế đêu vô dung, sẽ bị luyện hóa thành máu loãng!

Đây chính là công pháp thiên địa uẩn dục đi ra!

– Huyết Hà lão tổ, hôm nay là tử kỳ của ngươi! Bảy người Khổng Thanh Dương đều gầm lên, Huyết Hà lão tổ rõ ràng liều cái mạng già, làm cho bọn họ cũng hoàn toàn không có đường lui, chỉ có trấn giết cái lão quái vật này sau lại cướp lấy Huyết Hà Thiên Kinh .

Bọn họ vận chuyển chiến lực tới cực hạn, từng người tế xuất tuyệt học đánh tới Huyết Hà lão tổ!

Một kích này, bọn họ đều mang tâm tất sát, thậm chí không tiếc hao tổn tu vi bản thân mới có thể đánh ra một kích chí cường như vậy!

– Ha ha ha! Các ngươi muốn giết bản lão tổ còn chưa đủ tư cách! Huyết Hà lão tổ cuồng tiếu một tiếng, cả người lại biến thành một đạo sông máu, thình thịch thình thịch thình thịch,

bảy đạo công kích có thể tan vỡ thiên địa oanh đến nhưng lại như là trâu đất xuống biển, nhao nhao bị sông máu cắn nuốt.

Chỉ trong nháy mắt sau, thân thể Huyết Hà lão tổ hiển hóa một lần nữa, trên mặt của hắn hiện lên một đạo ửng hồng, dường như cũng vì hành vi vừa rồi mà bỏ ra giá phải trả tương đối.

– Ngươi, ngươi lại chạm tới đạo cái chắn kia! Mã Tam Hà rung giọng nói, không thể nói rõ trong giọng hắn bao hàm đến tột cùng là khiếp sợ hay là hâm mộ, hoặc có đủ cả.

– Bản lão tổ có Huyết Hà Thiên Kinh 20 vạn năm, chẳng lẽ còn như các ngươi thủy chung không đến cánh cửa kia? Huyết Hà lão tổ ngạo nghễ nói, tay phải rạch một cái đối với bầu trời, một đạo khe nứt hư không đột nhiên hiện ra.

Bảy người Khổng Thanh Dương biết hắn muốn trốn chạy, nhưng phía trước đánh ra một kích kia làm cho bọn họ vẫn còn chưa khôi phục lại, nào có năng lực ngăn cản?

– Các ngươi chờ bản lão tổ, đợi bản lão tổ khôi phục lại, sẽ chạy tới Tuyệt Tiên Thành diệt bọn ngươi, tính cả nhà của các ngươi sạch sẽ! Thân hình Huyết Hà lão tổ bắn ra, nhảy vào trong đạo kẽ nứt hư không kia.

Ở trong nháy mắt kẽ nứt khép lại, hắn liếc nhìn hướng về đoàn người Chu Hằng phương xa, lúc này hắn mới chú ý tới xa xa còn có một bầy kiến hôi tồn tại như vậy.

Bọn họ sao còn sống?

Dư ba cấp bậc Sáng Thế Đế chiến đấu tấn công, một gã Nguyệt Minh Đế có thể bảo vệ được mười mấy Nguyệt Minh Hoàng, Nguyệt Minh Vương? Chắc chắn cổ quái!

Chẳng lẽ, bọn họ có liên quan với việc đánh cắp Huyết Hà Thiên Kinh?

Huyết Hà lão tổ phun máu tươi, một chiêu cuối cùng kia hắn nhìn như mạnh đến cực hạn, thực ra chỉ có hắn tự mình biết vì thế bỏ ra bao nhiêu giá phải trả! Hiện tại sự tình hắn duy nhất có thể làm chính là điều dưỡng khôi phục, mặc kệ Huyết Hà Thiên Kinh bị trộm có quan hệ cùng bọn chúng hay không, cũng phải đợi cho hắn khôi phục sau đã.

…

– Lại bị lão quái vật chạy thoát!

Bảy người Khổng Thanh Dương đều lộ ra vẻ thất vọng cực độ.

Bọn họ tràn đầy kỳ vọng, bỏ ra tu vi bản thân hao tổn cũng chỉ

làm Huyết Hà lão tổ bị thương nặng, hoàn toàn không đạt tới mục đích mong muốn, cũng khó trách bọn hắn thất vọng.

– Đại sưu thiên hạ, lần này lão quái vật thương cũng tương đối nghiêm trọng, nhất định phải tìm một chỗ an tĩnh chữa thương, chỉ cần tìm được hắn ở trước khi thương thế khôi phục, chúng ta còn có hi vọng! .

– Không tồi, nhất thiết phải giết trừ, nếu không tai họa thiên hạ! .

Bảy Sáng Thế Đế trao đổi ý tưởng, nhao nhao một tay rạch phá mở hư không, từng cái rời đi. Tuy nhiên cũng không phải mọi người đều đi, vẫn có một người lưu lại, Đông Quách Hằng.

Hắn cất bước đi tới trước mặt những người Chu Hằng, khi ánh mắt đảo qua chúng nữ, không khỏi lộ ra một chút vẻ khiếp sợ.

Những cô gái này mỗi người phong thần tuấn dật, cẩn thận nhìn, mỗi người đều là căn cốt tuyệt hảo, thuộc loại thiên tài học cái gì đều nhanh thông! Thiên tài như vậy ngẫu nhiên xuất hiện một cái đều có thể làm cho một đống lớn cường giả đoạt đồ đệ mà liều mạng vỡ đầu chảy máu, mà lập tức xuất hiện chừng mười cái thật làm cho người ta khó mà tin được hai mắt của mình!

Hắn ngẩn ra nhìn Chu Hằng, nói: – Lão phu Đông Quách

Hằng, trừ bỏ là Sáng Thế Đế ra, còn có một thân phận khác – Dược sư lục tinh! .

Dược sư lục tinh? Dược sư lục tinh đã rất hiếm thấy, lại thêm Sáng Thế Đế thì càng thêm lợi hại , đại biểu cho hắn chẳng những là võ đạo cự phách, ở đan đạo cũng có thiên phú cực cao!

Đương nhiên, so với Dược sư lục tinh thì Sáng Thế Đế vẫn dọa người hơn!

– Ngươi chính là Chu Hằng đi, lão phu đã thấy bức họa của ngươi! Đông Quách Hằng cười nói – Lão phu lần này lại đây, muốn gặp Dược sư tam tinh gần đây mới xuất hiện, nghe nói đám nhãi con kia đánh giá ngươi phi thường cao! .

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Ở luyện đan, vãn bối quả thật có tay nghề! .

Xú tiểu tử không biết xấu hổ!

Hỏa Thần Lô lẩm bẩm trong đan điền.

Chương 604: Mặc gia đột kích!!

Đông Quách Hằng lại có chút thưởng thức Chu Hằng, thiên tài làm sao có thể không có ngạo khí?

– Nghe nói ngươi còn muốn trực tiếp chứng thực Dược sư thập tinh? Vị Dược sư lục tinh cười hỏi.

Chu Hằng nghĩ nghĩ: – Cái này vãn bối quả thật có chút nói ngoa , tuy nhiên đạt tới Dược sư ngũ tinh lại không thành vấn đề! Hắn cố ý khiêm nhường, dù sao tuổi tác của hắn đã lộ, khác người sẽ khiến người hoài nghi.

Tuy rằng hắn hiện tại cũng đã đủ khác người, phách lối, nhưng Dược sư thập tinh quả thật rất khoa trương, nghe nói toàn bộ 49 Tiên Thành cộng hết lại cũng chỉ có một bàn tay.

– Ha ha, vậy để lão phu đến khảo giác ngươi! Đông Quách Hằng dừng một chút – Rời khỏi nơi này trước, đây cũng không phải là địa phương luyện đan! .

Tay phải hắn rạch một cái, một đạo khe nứt hư không hiện ra, tay phải hắn một vòng, mọi người đều bị hắn đưa vào trong cái khe kia, nhoáng lên một cái, bọn họ đã xuất hiện ở trong một

mảnh vùng quê, trên bầu trời có mặt trời đỏ lóng lánh.

Đây đã là bên ngoài giới.

– Dã Mã Thành ở… bên kia!

Đông Quách Hằng lại vòng bàn tay to, mọi người lại bị hắn bao phủ, vị Sáng Thế Đế này bay lên trời, cho dù hắn mang theo nhiều người như vậy nhưng tốc độ vẫn mau thái quá!

Chu Hằng không khỏi âm thầm líu lưỡi, Sáng Thế Đế chính là Sáng Thế Đế, hắn tính toàn lực vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ cũng không theo kịp, căn bản ngay cả tư cách so sánh cũng không có.

Vẻn vẹn chỉ mấy hơi thở bọn họ đi tới Dã Mã Thành, Đông Quách Hằng buông mọi người, cười nói: – Người trẻ tuổi, đến nhà ngươi ngồi một chút! .

Dương Lan Hinh lập tức vui mừng quá đỗi, nếu có thể được một vị Sáng Thế Đế thêm Dược sư lục tinh tới nhà làm khách, về sau còn có ai dám trêu chọc Dương gia? Tương đương với mua một tấm phù bình an cấp Dương gia!

Nàng vội vàng nhìn về phía Chu Hằng, trong ánh mắt tràn đầy vẻ cầu khẩn.

Nàng sợ Chu Hằng có ý kiến, không chịu mang Đông Quách Hằng đi Dương gia.

Chu Hằng không khỏi bật cười, hắn cũng biết đạo lý phù sa không chảy ruộng ngoài, như thế nào đi nữa nói Dương Thiết Hổ cũng là cha vợ hắn, chỗ tốt này hắn không tiện nghi Dương gia thì tiện nghi ai?

Về phần Lâm Tài Tuấn cùng Lưu Hàn Diệp, hắn tìm một cơ hội lặng lẽ bóp chết thì tốt, hai ruồi bọ ong ong nhìn đến là phiền!

– Có thể được tiền bối quang lâm. Vẻ vang cho kẻ hèn này!

Chu Hằng cười nói, dẫn đường ở phía trước – Tiền bối mời! .

Đông Quách Hằng vuốt ve chòm râu, uy thế toàn thân thu liễm, hắn chỉ cần hơi lộ ra một khí tức Sáng Thế Đế, cư dân Dã Mã Thành phỏng chừng đều bị động đất mà chết.

Hắn gần như là mạnh nhất Tiên giới, khí tức thu liễm sau khi

trừ phi là cường giả cùng giai. Nếu không căn bản không nhìn ra được lão già phổ thông lại là đại nhân vật có thể khiến Tuyệt Tiên Thành run rẩy!

Chu Hằng cầm minh bài Dược sư tam tinh, thời điểm đi qua cửa thành, 3 vì sao phóng hào quang, thủ vệ vừa thấy vội vàng vô cùng cung kính để bọn họ thông hành, Dược sư tam tinh a, đó là loại tồn tại nào!

Đi vào cửa thành sau. Bọn họ cũng không nóng nảy, từ từ đi đến Dương gia – chính là Phó gia trước kia, bây giờ lại biến thành Dương gia, nhiều ngày như vậy Dương gia cũng đã hoàn thành chuyển nhà.

Nửa giờ sau, bọn họ đi tới cửa Dương gia.

– Tại sao có thể như vậy? Dương Lan Hinh lập tức kinh hô lên, hai phiến đại môn bị đánh bể, trên mặt đất hãy còn có thể nhìn thấy mấy khối mảnh vỡ thật nhỏ. Cửa còn có hai thủ vệ, nhưng mỗi người đều ủ rũ, gần như vẻ mặt đều cầu xin.

Đã xảy ra? chuyện gì Có người dám đến Dương gia quấy rối?

Ai dám?

Có tấm chiêu bài con rể Dược sư tam tinh này còn chưa đủ

dọa lui những a miêu a cẩu kia sao?

Dương gia chiếm được tất cả nhà quyền thế Dã Mã Thành nhận đồng, thay thế Phó gia, là một trong những gia tộc có thể đưa phiếu biểu quyết ở Thiên Uy Điện, đây là một cái địa vị tương đối hiển hách.

– Đã xảy ra chuyện gì? Dương Lan Hinh phẫn nộ nên thân thể mềm mại phát run.

– Đại, đại tiểu thư! Hai gã hộ vệ nhìn thấy đám người Chu Hằng, vẻ mặt trên mặt chẳng những không buông lỏng, ngược lại càng thêm khẩn trương.

– Ha ha ha! Chánh chủ nhân rốt cục đã trở lại! Cười dài một tiếng, một thanh niên áo gấm đi ra trong phủ, khí tức Nguyệt Minh Đế không che giấu chút nào cuồn cuộn nhi động.

Ở phía sau hắn còn một người, lại là Lưu Hàn Diệp.

Tên này lại không chết ở trong Tinh Phong Không Gian, xem ra nhóm hắn bị Khổng Thanh Dương vứt ra. Lâm Tài Tuấn không ở đây, khả năng chết ở trong Tinh Phong Không Gian, cũng có thể bị ném ra địa phương cách Dã Mã Thành quá xa, hiện tại còn không trở về.

– Quang thiếu, người này chính là Chu Hằng , còn đây là nghĩa muội Dương Lan Hinh của ta, những nữ nhân khác đều là thê thất Chu Hằng! Lưu Hàn Diệp giới thiệu cho thanh niên kia.

– Lưu Hàn Diệp, người này là ai? Dương Lan Hinh ẩn ẩn tra giác trong phủ có biến.

– Tự giới thiệu mình một chút, bản thân họ Mặc, Mặc Diệu Quang, đến từ Đông Mùi Thành Mặc gia! Ta có một người muội muội, nàng kêu Mặc Ngọc Nghiên, nói vậy các ngươi đều nghe nói qua tên của nàng đi? Thanh niên kia lạnh lùng nhìn Chu Hằng, có sát khí lưu chuyển.

Thực ra nghe được đối phương họ Mặc, trong lòng Chu Hằng đã hiểu, đối phương tới trả thù !

Lúc trước diệt Mông gia, không phải thuận tiện cũng đều giết tùy tùng Mặc Ngọc Nghiên sao, vẫn còn có cá lọt lưới, hiện tại đuổi tới Tây Hợi Thành!

Chu Hằng tươi cười: – Không tồi, Mặc Ngọc Nghiên là ta giết!
.

– Ngươi thật là giỏi ! Mặc Diệu Quang cười nhạo – Nguyệt Minh Hoàng 11 luân quả thật rất mạnh, nguyên bản Mặc gia ta cầu nhân tài như vậy còn không được, tuy nhiên ngươi không nên đụng đến người Mặc gia ta, quỳ xuống chịu chết đi! .

Hắn đứng chắp tay, vẻ mặt hết sức kiêu ngạo.

Chu Hằng nhìn lướt qua Lưu Hàn Diệp, Mặc Diệu Quang biết hắn là Nguyệt Minh Hoàng 11 luân thì do người này cáo mật đi. Chỉ là Lưu Hàn Diệp biết tin tức cũng quá chậm, Nguyệt Minh Hoàng 11 luân chẳng qua là tu vi khi hắn đại náo Thiên Uy Điện.

– Cha ta đâu! Dương Lan Hinh cướp hỏi, trên mặt không che giấu được quan tâm.

Mặc Diệu Quang hướng nàng nhìn thoáng qua, trong ánh mắt toát ra một tia thèm nhỏ dãi. Như hắn bên cạnh cũng không thiếu mỹ nữ, nhưng Dương Lan Hinh cũng không phải mỹ nữ bình thường, mà là thuộc loại tuyệt sắc mấy vạn năm mới có thể ra một cái, thật giống như Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cùng Ứng Mộng Phạm, phía trước phía sau cách gần như 10 vạn năm mới xuất hiện hai cái!

Tuyệt sắc, hơn nữa còn là tu vi Nguyệt Minh Hoàng, cái này càng thêm khó được!

– Quang thiếu, vị nghĩa muội này là mỹ nữ xuất sắc nhất Dã Mã Thành, đừng nói Dã Mã Thành, dù là ở toàn bộ Tây Hợi Thành đều là số một số hai! Lưu Hàn Diệp giống như một cái ma cô, tận hết sức lực đề cử về phía Mặc Diệu Quang.

– Lưu Hàn Diệp, ngươi còn có xấu hổ hay không? Cha ta đâu, cha ta ở nơi nào? Dương Lan Hinh nổi giận nói.

– Cha ngươi không tốt lắm! Mặc Diệu Quang nhìn chằm chằm Dương Lan Hinh – Đã làm tù nhân chừng mấy ngày! Về sau tiếp tục làm tù nhân hay thế nào, phải xem biểu hiện của ngươi ! .

Hắn cười hắc hắc, không che giấu dụng ý của mình chút nào.

Chu Hằng nhìn Đông Quách Hằng một cái, vị lão Dược sư này, Sáng Thế Đế thì làm mặt tỉnh, không ý tứ nhúng tay chút nào, hiển nhiên vị cường giả này căn bản không quản loại thế hệ nhỏ xung đột, chỉ cần Chu Hằng không gặp được nguy hiểm hắn sẽ không xuất thủ.

Đối với Chu Hằng mà nói, thế này đã đủ, tương đương với có một đạo miễn tử kim bài hộ thân – mặc dù có Hoặc Thiên ở đây cũng giống vậy.

Hắn tiến lên trước một bước: – Đi gọi người lớn nhà ngươi ra đây! .

– Cái, cái gì! Mặc Diệu Quang giận dữ, con bà nó nói cái gì? Gọi người lớn nhà ngươi ra? Hắn là đứa nhỏ sao? Còn cần người lớn bao bọc? Hắn là Nguyệt Minh Đế, hơn nữa còn là

Nguyệt Minh Đế 7 luân đỉnh phong, thiếu chút nữa có thể đi vào Nhật Diệu Vương !

Một cái Nguyệt Minh Hoàng 11 vầng trăng lại dám làm càn ở trước mặt hắn như thế, thật sự muốn lật trời !

– Quang thiếu bớt giận, khóe miệng người này đặc biệt thối! Hắn ỷ vào mình là Dược sư tam tinh liền tự cao tự đại coi trời bằng cái vung! Lưu Hàn Diệp vội vàng nói.

– Dược sư tam tinh? Mặc Diệu Quang khẽ nhíu mày, Dược sư là một cái quần thể cực đặc thù, chọc một cái chẳng khác nào gặp phải một đống! Muốn giết Dược sư, tốt nhất là lén lén lút lút giết, thần không hay quỷ không biết tự nhiên không ai sẽ tính toán.

Tuy nhiên Mặc gia ở Đông Mùi Thành, làm thịt một cái Dược sư tam tinh ở trong này cũng sẽ không tạo thành ảnh hưởng quá lớn.

Nghĩ đến đây, Mặc Diệu Quang lập tức thu hồi băn khoăn.

– Dược sư tam tinh thì như thế nào? Bản thiếu muốn giết người, Dược sư hiệp hội có năng lực ngăn cản được bản thiếu? Mặc Diệu Quang lạnh lùng nói.

Chu Hằng không khỏi thầm vui mừng, liếc Đông Quách Hằng một cái, chỉ thấy khóe miệng Dược sư lục tinh co quắp một chút.

Trước mắt hòa thượng mắng người hói đầu, tên này đủ can đảm!

Mặc Diệu Quang nhìn Lưu Hàn Diệp, đột nhiên cười lạnh nói:
– Ngươi, đi đánh hạ tên này! .

– A! Lưu Hàn Diệp hoảng sợ, hắn chỉ là Nguyệt Minh Hoàng 2 luân mà thôi, tại sao có thể là đối thủ Nguyệt Minh Hoàng 11 luân? Người ta đã đánh xuyên hàng rào cảnh giới, nghiền ép hắn không biết mấy con phố .

– Sợ cái gì, bản thiếu sẽ thay ngươi áp trận, chẳng lẽ ngươi còn chưa tin bản thiếu? Mặc Diệu Quang lạnh lùng nói.

Chương 605: Mất mặt xấu hổ

Nói thật, Lưu Hàn Diệp thật không thể nào tin được!

Ngày đó chi tiết một trận chiến Thiên Uy Điện cũng dần dần lưu truyền mở ra, không ít người đều biết Chu Hằng giết vài cái Nguyệt Minh Đế, đó là khí phách bực nào?

Mặc Diệu Quang quả thật rất lợi hại, nhưng lợi hại hơn nữa cũng chỉ là Nguyệt Minh Đế 7 luân, lúc trước Thiên Uy Điện cũng không chỉ có một Nguyệt Minh Đế 7 luân, nhưng còn không phải không thể ngăn cản được Chu Hằng giết người?

Hắn giao thủ Chu Hằng, coi như là tự tìm đường chết, tên kia cũng không phải người thiện tâm a!

– Quang thiếu Lưu Hàn Diệp run giọng nói, hắn muốn để Mặc Diệu Quang thu hồi mệnh lệnh đã ban ra.

– Như thế nào, bản thiếu cho ngươi làm chút chuyện đều bất đắc dĩ như vậy? Mặc Diệu Quang lạnh lùng nói.

Sắc mặt Lưu Hàn Diệp khó coi, hắn vừa không dám giao chiến cùng Chu Hằng, cũng không dám nghịch lại Mặc Diệu Quang, bởi vì lần này Mặc gia phái ra Nhật Diệu Vương, hoàn toàn có thể quét ngang tất cả nhà quyền thế Dã Mã Thành.

Bằng không lão tử hắn là Nguyệt Minh Đế, cần gì phải thấp giọng, thái độ tiểu nhân?

Thấy hắn khó xử, người xem ở ngoài cửa đều nhịn không được cười lên. Bọn họ không giống đám người Chu Hằng, thẳng đến bây giờ mới biết Mặc gia đột kích, trên thực tế mấy ngày trước Mặc gia đã đến rồi, thứ nhất là với chi thế lôi đình vạn quân bắt lại Dương gia.

Tuy rằng các nhà quyền thế khác trong thành nhao nhao ra mặt cầu tình, nhưng Mặc gia căn bản không để Dã Mã Thành nho nhỏ vào mắt! Mặc gia là cái tồn tại gì? Có Nhật Diệu Đế trấn giữ, cần cấp mặt mũi cho thế lực Nguyệt Minh Cảnh nho nhỏ?

Đều nói cường long không áp địch đầu xà, Mặc gia với thái độ cường thế mà đến, ngại vì pháp tắc Tuyệt Tiên Thành, bọn họ không có khả năng thành lập thế lực ở Dã Mã Thành, bởi vậy mấy ngày nay bọn họ có thể nói cố gắng phá hư, thậm chí bắt đi vài nữ nhân tuyệt sắc.

Điều này tự nhiên khơi dậy toàn thành công phẫn, đối với người trợ Trụ vi ngược đương nhiên cũng cực kỳ khinh bỉ, giờ phút này nhìn thấy bộ dáng Lưu Hàn Diệp làm sao có thể không cười lạnh trào phúng?

Gọi kẻ trộm làm cha!

Mặc Diệu Quang tuy rằng thu Lưu Hàn Diệp là tùy tùng. Nhưng thực sự sao coi hắn ra gì? Lần này mục đích Mặc gia tới rất đơn giản, chính là giết người!

Uy nghiêm Mặc gia không thể xâm phạm!

Lưu Hàn Diệp đầu đầy mồ hôi lạnh, hắn không dám cầu tình Mặc Diệu Quang, chỉ có thể cất bước đi đến Chu Hằng, đi rất chậm, sắc mặt trắng bệch. Đằng, đằng, đằng, hắn đi ra 5 bước sau. Đột nhiên ngã trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích.

Mọi người đều sửng sốt, sau đó nhao nhao phát ra cười to.

Tên này lại bị dọa ngã!

Mất mặt a!

Nhưng cũng có mấy người lại lộ ra cười lạnh, nào có dễ dàng

dọa như vậy, tên kia khẳng định là giả bộ bất tỉnh.

Mặc Diệu Quang cười lạnh một tiếng: – Đứng lên cho ta! Còn dám giả chết trên mặt đất, bản thiếu giết sống ngươi! .

Lưu Hàn Diệp vẫn không nhúc nhích, hiện tại nếu hắn đứng lên chẳng những càng thêm mất mặt, chiến một trận với Chu Hằng cũng là chữ chết! Nếu giả vờ , vậy phải giả vờ hết cỡ đi.

Chu Hằng cười ha ha, quay đầu nói với Dương Lan Hinh: – Cái nghĩa huynh này của ngươi thật rất có tính cách! .

Dương Lan Hinh chỉ cảm thấy trên mặt nóng hừng hực, hận không thể đào động chôn mình. Tuy rằng Lưu Hàn Diệp không họ Dương, nhưng chuyện hắn làm sẽ bị người tính trên đầu Dương gia.

Mặc Diệu Quang đi lên trước vài bước, đá mạnh ra một cước, thình thịch, Lưu Hàn Diệp lập tức bị hắn đá bay ra hơn mười trượng, xẹt qua một đường vòng cung ở trên trời mới hạ xuống, cái đùi phải bị đá gẫy, máu tươi bắn ra bốn phía.

Lưu Hàn Diệp có thể chịu . Chân bị đá không nói một tiếng, hạ quyết tâm phải giả bộ bất tỉnh.

Nhưng cái này cũng thật không hợp tình lý , ai nhận được tổn

thương như vậy không tỉnh lại?

Lúc này Mặc Diệu Quang cũng lười để ý tới loại tiểu nhân vật giả chết, hắn nhìn Chu Hằng lạnh lùng nói: – Ngươi dám giết người Mặc gia, chẳng những ngươi phải chết, thân nhân ngươi ở hạ giới, bằng hữu cũng đều phải chết, đây là một cái cảnh cáo. Với Mặc gia là địch chỉ có một cái kết quả! .

– Quỳ xuống! Hắn đột nhiên quá độ thần uy, 7 vầng trăng tròn vận chuyển ra, tản phát ra khí tức kinh khủng.

Thình thịch thình thịch thình thịch, người xem cuộc chiến bốn phía hơn phân nửa đều không tự chủ được quỳ xuống. Nguyệt Minh Đế 7 luân thật sự quá mạnh mẽ, đứng ở đỉnh phong toàn bộ Dã Mã Thành, bình thường đều thuộc loại nhân vật cấp lão tổ mỗi đại gia tộc không thế ra, làm sao dễ dàng xuất đầu lộ diện?

– Quang thiếu, đối phó một cái Nguyệt Minh Hoàng làm sao ngươi phải tự mình ra tay, để lão phu! Hưu, mấy đạo nhân ảnh hạ xuống trên bầu trời, đều là lão nhân sáu mươi, đồng dạng là cấp bậc Nguyệt Minh Đế đỉnh phong.

Bốn vị Nguyệt Minh Đế đỉnh phong đều đến!

– Chẳng lẽ Vu gia chúng ta không có người sao? Hưu, lại mấy đạo nhân ảnh bay vụt mà đến, đó là bốn vị Nguyệt Minh Đế đỉnh phong Vu gia!

Hai nhà nguyên bản tương giao tâm đầu ý hợp cùng Phó gia, mưu đồ đẩy ngã chức thành chủ của Tư Đồ gia, không nghĩ tới bởi vì Chu Hằng, sự tình còn chưa bắt đầu Phó gia đã bị 14 đại gia tộc liên thủ tiêu diệt.

Tuy rằng hai nhà Tôn, Vu ở mặt ngoài lựa chọn biến chiến tranh thành tơ lụa với Chu Hằng, hơn nữa cũng tham dự cuộc chiến huỷ diệt Phó gia, nhưng bọn hắn luôn lo lắng Chu Hằng có thể nhớ hận bọn hắn liên thủ Phó gia ở Thiên Uy Điện tạo áp lực hay không.

Đợi Mặc gia lại đây, bọn họ cảm giác cơ hội tới!

Giết chết Chu Hằng, mượn tay Mặc gia xử lý Tư Đồ gia, như vậy bọn họ có thể đoạt được chức thành chủ, nhưng lại không có hậu hoạn!

Bởi vậy bọn họ biết được Chu Hằng trở về, tự nhiên phải vội vã chạy tới lấy lòng Mặc Diệu Quang .

Mặc Diệu Quang cười ha ha, hắn tự nhiên biết hai gia tộc này tất nhiên có mưu đồ đối với hắn, nhưng hắn không quan tâm, thân là một cái tuấn kiệt gia tộc Nhật Diệu Cảnh, hắn cần để ý những con kiến này sao?

– Các ngươi cùng tiến lên, đánh hạ hắn cho bản thiếu! Hắn thu hồi 7 vầng trăng, hạ lệnh hướng về tám Nguyệt Minh Đế đỉnh phong.

– Vâng, Quang thiếu! Tám người này đều thập phần cung kính nói.

– Dọa người! .

– Các ngươi không biết xấu hổ! .

Người xung quanh nhìn không được, nhao nhao kêu to lên, gì thì gì, ngoại nhân lấn đến trên cửa, không hợp tác giúp người mình cũng thôi, không ngờ khuỷu tay chếch ra phía ngoài giúp người ngoài khi dễ người mình!

– Muốn chết! ám đại Nguyệt Minh Đế đồng loạt hừ lạnh, uy áp tỏa ra, trấn mọi người đều tay chân như nhũn ra.

– Ha ha ha! Phía trước 14 đại gia tộc liên thủ diệt Phó gia mới có Dương gia bây giờ, thật sự là trào phúng, hiện tại đến phiên Dương gia bị Tôn gia cùng Vu gia liên thủ công kích, thế sự thật đúng là vô thường! Mặc Diệu Quang vừa nói, hai tay ôm ngực nhìn náo nhiệt.

– Chu Hằng, thúc thủ chịu trói đi! Tám lão tổ đều quát Chu

Hằng.

Bọn họ cũng đều biết Chu Hằng có được 11 vầng trăng, mặc dù là Nguyệt Minh Hoàng lại có được chiến lực Nguyệt Minh Đế, nhưng Nguyệt Minh Hoàng 11 luân nhiều nhất bằng Nguyệt Minh Đế 2 luân, có thể so sánh cùng Nguyệt Minh Đế đỉnh phong sao?

Huống chi bọn họ có tám người!

Chu Hằng có thể cậy vào bất quá là bộ thân pháp mà thôi, cũng là như vậy, bọn họ mới không vội vã động thủ, muốn cho Chu Hằng buông bỏ chống cự.

– Các ngươi không biết xấu hổ, lần trước tha các ngươi một mạng, rồi lại bội bạc, lại đầu nhập vào kẻ thù bên ngoài, các ngươi còn có mặt mũi còn sống? Chu Hằng khinh thường nói.

Tám đại Nguyệt Minh Đế chưa từng bị người nhục mạ như thế. Bọn họ ở Tây Hợi Thành chính là đại danh từ mạnh nhất, lại là lão tổ gia tộc, đều là đại nhân vật cao cao tại thượng, từ trước đến nay được cung kính vô cùng.

Nguyệt Minh Hoàng cũng dám nói năng lỗ mãng ở trước mặt bọn họ, thật sự là muốn chết!

Hưu hưu hưu, tám người đồng thời ra chiêu đối với Chu Hằng.

Bọn họ biết thân pháp Chu Hằng quá nhanh, bởi vậy đã sớm phân tán ra vây quanh Chu Hằng.

Tám người đồng thời vận chuyển ra 7 vầng trăng tròn, Thần chích đỉnh đầu trồi lên, tiên thuật vận chuyển. Ở trước mắt bao người bọn họ không sợ mất mặt, đã lấy nhiều khi ít, nếu vẫn không thể bắt lại Chu Hằng gọn gàng sạch sẽ, bọn họ có thể tìm dây thừng tự mình treo cổ .

Chu Hằng nhếch miệng cười, thân hình không nhúc nhích, đợi cho tám đại Nguyệt Minh Đế bay vụt mà tới, hắn ra quyền vô cùng nhanh.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Liên tục đánh ra tám quyền, phân biệt đón đỡ tám đại lão tổ.

Chẳng ai nghĩ tới tốc độ hắn ra quyền nhanh như vậy, Nguyệt Minh Đế đều không thể bắt được quyền ảnh của hắn.

Tám đạo nhân ảnh gần như đồng thời xẹt qua bầu trời, sau đó bịch bịch bịch rơi xuống trên mặt đất, mỗi một người đều ngã.

Rõ ràng là tám đại lão tổ kia!

Đường đường tám vị cấp bậc đỉnh phong Nguyệt Minh Đế không ngờ bị Chu Hằng một đấm đánh sập toàn bộ, này này này này, đây là thật sao?

Mọi người kinh ngạc trố mắt, đây quả thực giống như đang nằm mơ!

Chu Hằng không phải Nguyệt Minh Hoàng sao? Làm sao có thể có chiến lực kinh khủng như vậy?

Dù hắn là Nguyệt Minh Đế tốt lắm, dù hắn là Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, nhưng tu giả đồng giai đối chiến có năng lực một quyền đánh sập tám đối thủ sao?

Thần thoại hoang đường!

Ngay cả Mặc Diệu Quang đều lộ ra một chút ngạc nhiên, đừng nhìn cùng là Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, nhưng chiến lực lại xuất hiện chênh lệch trời cùng đất, thật giống như Tử Anh Minh, Quách Vũ Hậu trong Tinh Phong Thí Luyện, bọn họ chỉ là Nguyệt Minh Đế 4 luân mà thôi, lại có được thực lực đánh giết Nguyệt Minh Đế đỉnh phong!

Nhưng cũng chỉ khiến hắn kinh ngạc một chút mà thôi, hắn đến từ Đông Mùi Thành, Nguyệt Minh Đế đỉnh phong tầm thường sao có thể so?

Hắn cũng có thể một kích đánh sập tám gã Nguyệt Minh Đế đỉnh phong!

Nguyệt Minh Đế hai nhà Vu, Tôn giãy giụa bò dậy, khóe miệng đều mang theo một đạo máu tươi, khí tức cũng rớt xuống tầng một, hiển nhiên đều bị thương không nhẹ.

Bọn họ đều hoảng sợ, kết quả như vậy để cho bọn hắn không thể tưởng tượng cùng tiếp nhận!

Phía trước bọn họ rất kiêng kỵ Chu Hằng, tuy nhiên đó là bởi vì Chu Hằng có danh hiệu Dược sư tam tinh, nhưng bây giờ Chu Hằng lại bạo phát ra thực lực tuyệt đối, khiến bọn họ đều cảm nhận được hàn ý từ ở sâu trong nội tâm!

Tiểu tử này cũng không phải Nguyệt Minh Hoàng!

Chương 606: Con tư sinh?

– Ngươi, ngươi là Nguyệt Minh Đế! Tám đại lão tổ đều run giọng nói.

Ngắn ngủi hơn một tháng từ Nguyệt Minh Hoàng nhảy vào Nguyệt Minh Đế? Tiểu tử này tiến vào Tinh Phong Không Gian, nhất định là chiếm được thiên đại cơ duyên ở bên trong!

Thật sự để cho người đỏ mắt a, theo tuổi trắc nghiệm tiểu tử này còn không hơn trăm tuổi, nhưng bây giờ đã là Nguyệt Minh Đế ! Suy nghĩ lại bọn họ một chút, tân tân khổ khổ bao nhiêu năm, thời gian tiến vào Nguyệt Minh Đế người nào không phải qua hơn vạn năm?

Đúng là tre già măng mọc a!

Ánh mắt Chu Hằng đảo qua ở trên người bọn họ, cười nói: – Sợ? .

Tám đại lão tổ rất muốn kiên cường hô ai sợ ngươi, nhưng miệng của bọn họ nhu động một cái, những lời này thế nào cũng không nói nên lời!

Một kích phía trước, bọn họ đã toàn lực ứng phó, tuy rằng còn không phát huy ra chiến lực mạnh nhất nhưng cũng sẽ không kém nhiều lắm, nhưng ngay cả như vậy cũng không thể đánh lại Chu Hằng!

Nên biết rằng bọn họ là tám người liên thủ a!

Dù bọn họ phát huy ra chiến lực mạnh nhất, dưới tình huống này sẽ có bao nhiêu biến hóa?

Lúc này thật sự khó chơi!

Tiến thối lưỡng nan a, đánh khẳng định không phải đối thủ Chu Hằng, nếu như lui, Mặc Diệu Quang lại là người dễ nói chuyện sao?

Bẫy chết mình!

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, quay đầu nói: – Con lừa, ta ghét nhất loại người nào? .

Con lừa đen tuy rằng tham bảo thành tánh, cả ngày cãi nhau ầm ĩ với Chu Hằng, nhưng nó cũng thập phần hiểu biết Chu Hằng, lập tức nói: – Đương nhiên là cái loại lão ô quy bán chủ

cầu vinh! .

Bán chủ cầu vinh?

Tám đại lão tổ đều tức giận xanh mặt, ở trong mắt bọn họ hành vi của mình sao có thể xem như bội bạc? Cái này gọi là xem xét thời thế, nước chảy chỗ trũng a!

– Con lừa đê tiện, chớ có nói bậy! Bọn họ nhao nhao khiển trách, khí tức Nguyệt Minh Đế đỉnh phong dựng lên, tuy rằng bọn họ làm chuyện không biết xấu hổ, lại cố tình còn bao che.

– Gì, bản Thần Lư đại nhân chính là thiên địa điềm lành. Các ngươi lại dám nói bổn tọa nói bậy? Con lừa đen lập tức nhảy dựng lên – Bổn tọa hoài nghi nghiêm trọng các ngươi chẳng những bán chủ cầu vinh, còn bán cả mông đi! .

Những lời này vừa ra, sắc mặt của tám đại lão tổ lập tức từ xanh biến thành đen, toàn thân đều phát run, mà các khách đang xem thì không nhịn được bật cười, đầu con lừa này thật là nham hiểm a!

– Muốn chết! Tám đại lão tổ làm sao còn nhịn được, xuất thủ về con lừa đen.

– Xem ra, Phó gia giáo huấn còn chưa đủ a! Chu Hằng hừ lạnh nói, trong mũi phun ra một đạo dòng khí, oanh, tám đại lão tổ đồng loạt gục sát đất. Ngay cả một ngón tay đều không cách nào nhúc nhích.

Hắn chuyển hóa linh lực kinh khủng thành trọng lực, lực lượng 10 vầng trăng tròn tuyệt đối nghiền ép Nguyệt Minh Đế 7 luân!

Chu Hằng tản ra sát khí cuồng bạo, chuyện này thúc xong hắn sẽ rời Dã Mã Thành, rời đi Tây Hợi Thành, chúng nữ tự nhiên theo chính mình cùng đi, nhưng Dương gia lại phải ở chỗ này mọc rễ nẩy mầm.

Như thế nào đi nữa nói, Dương Thiết Hổ cũng là cha vợ hắn. Hắn cấp cho cha vợ một cái môi trường an toàn!

Nếu Phó gia giáo huấn còn chưa đủ, vậy lần này hắn dùng máu tươi để tưới lên tên mình.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Hắn đi tới phía tám đại lão tổ, mỗi một bước đều giống như đạp ở trong lòng tám đại lão tổ, làm cho bọn họ ai cũng dâng lên sợ hãi không thể nói.

– Đủ rồi! Mặc Diệu Quang sắc mặt khó coi, hắn trước sau phái ra hai nhóm người, nhưng ai cũng bị Chu Hằng dễ dàng đánh bại. Tuy rằng bị bại không phải là mình, lại làm cho hắn cảm thấy rất mất mặt.

– Ngươi là ai, ngươi nói đủ là đủ rồi sao. Chu tiểu tử, tiếp tục, xảy ra chuyện gì đều có bổn tọa che chở ngươi! Con lừa đen ở một bên thập phần đắc ý nói.

Mặc Diệu Quang lạnh lùng nhìn Chu Hằng: – Chu Hằng, ngươi quả thật rất không kém, tuy nhiên, lần này Mặc gia ta xuất động một vị Nhật Diệu Vương! Ngươi bất phàm thì như thế nào? Dù ngươi đánh vỡ cực hạn. Có được 8 vầng trăng, thậm chí Tiên giới cực hạn 15 vầng trăng thì như thế nào, Nhật Diệu Vương trấn áp ngươi trong nháy mắt! .

– Nhiều lời như vậy, ngươi còn không phải sợ! Chu Hằng mỉm cười, phủi tay một cái – Sợ phải đi gọi người lớn, ta làm thịt người lớn trước, sau đó làm thịt trẻ nhỏ ! .

Mặc gia bọn họ chẳng lẽ là gà vịt dê bò, không ngờ dùng để làm thịt ?

Hai mắt Mặc Diệu Quang phun lửa, con cháu nhà quyền thế có lẽ quần áo lụa là, nhưng bọn hắn đều xem rất nặng đối với vinh dự gia tộc. Tuy nhiên Chu Hằng biểu hiện cũng quá cường thế, khiến hắn có chút cố kỵ, không dám dễ dàng ra tay.

– Còn không mau đi? C Chu Hằng lộ ra một tia không vui, cách không đánh một chưởng, một thanh âm thanh thúy vang lên, gò má trái Mặc Diệu Quang đã có thêm một dấu bàn tay vô cùng rõ ràng.

– Hay! .

– Đáng đánh! .

– Tốt nhất là đánh chết tên khốn kiếp này! .

Mọi người chung quanh nhao nhao ủng hộ, mấy ngày nay Mặc gia biến Dã Mã Thành thành gà bay chó sủa, ai không hận bọn họ chết khiếp? Nhưng người ta có Nhật Diệu Vương tọa trấn, hận thì có năng lực như thế nào, tức giận nhưng không dám nói!

Chu Hằng đánh một chưởng này xem như hoàn toàn thả ra bất mãn trong lòng bọn họ, đốt lên lửa giận, lập tức quần chúng xúc động phẫn nộ, hận không thể cũng xông lên bạo ẩu Mặc Diệu Quang.

– Đi gọi người lớn nhà ngươi ra! Chu Hằng nói bình thản, lại mang theo uy nghiêm không thể kháng cự.

Hắn quả thật không sợ Nhật Diệu Vương!

Cho dù không có Đông Quách Hằng, cho dù Hoặc Thiên không ra tay, hắn còn có thể sử dụng một lần Hỏa Thần Lô, đốt chết Nhật Diệu Vương như trò chơi.

Mặc Diệu Quang bị một chưởng này hoàn toàn tỉnh mộng, qua một hồi lâu mới phản ứng được.

Cẩu dân Tiên Thành bậc thấp lại dám đánh mình một bạt tai?

Trong lòng hắn nổi giận, khi mình đối mặt thậm chí ngay cả một tia phản ứng cũng không có! Nếu Chu Hằng không phải tát hắn, mà là nhằm vào chỗ yếu hại của hắn?

Nghĩ tới đây toàn thân hắn phát lạnh, từng đạo mồ hôi lạnh lăn xuống trên lưng.

Hắn rất ngạo khí, rất kiêu ngạo, rất bá đạo, nhưng hắn càng quý trọng tánh mạng của mình, làm việc đó là đần độn, mất đi tánh mạng vậy hết thảy thành vô ích! Hắn tu luyện không phải là vì thích tranh đấu tàn nhẫn!

Mặc Diệu Quang vuốt mặt, nhìn thoáng qua Chu Hằng, chậm

rãi lui ra phía sau.

– Nếu muốn lui về như vậy? Có hiểu quy củ hay không! Chu Hằng hừ lạnh nói.

Mặc Diệu Quang cuối cùng không nhịn được, cả giận nói: – Ngươi không cần quá mức! .

– Quá mức? Chu Hằng cười ha ha một tiếng – Ngươi chạy đến đây diễu võ dương oai, tu hú chiếm ổ bồ các, lại còn nói ta không nên quá mức? Đầu ngươi đập vào ván cửa hỏng hay là trời sinh nhược trí, như vậy còn có thể hình thành cảm giác về sự ưu việt? .

– Ha ha ha ha! Con lừa đen cười lăn lộn đầy đất

– Chu tiểu tử, ngươi rốt cục có một thành công lực bổn tọa! .

Mặc Diệu Quang còn đang lui ra phía sau, hắn biết Chu Hằng muốn chính mình trả giá mới có thể rời đi, nhưng hắn không muốn thương gân động cốt, chỉ cần chạy tới nơi tổ thúc gia, Nhật Diệu Vương muốn trấn áp Nguyệt Minh Đế không phải như chơi sao.

Hắn lui mười mấy bước, đột nhiên xoay người chạy.

Nhưng hắn vừa mới xoay người lại, đã thấy một đạo nhân ảnh chặn đường đi của hắn! Gương mặt đó hắn tự nhiên nhận được rõ ràng, chính là Chu Hằng!

Tốc độ người này làm sao nhanh như vậy?

Đừng nói hắn kinh hãi, chính là Đông Quách Hằng cũng hơi kinh hãi, đây không phải là bí thuật bất truyền Tấn Vân Lưu Quang Bộ của Khổng gia sao? Môn công pháp này chẳng những bất truyền, dù là con cháu bổn tộc cũng phải tu luyện tới cảnh giới tương đối mới có thể được truyền thụ!

Nhưng Chu Hằng rõ ràng không họ Khổng, hắn làm sao có Tấn Vân Lưu Quang Bộ ?

Chu Hằng ra tay, Mặc Diệu Quang rõ ràng nhìn thấy cái bàn tay này trảo hướng cổ của mình, nhưng hắn không có cách nào tránh né, bởi vì hắn đang hướng về Chu Hằng.

– Chạy tới báo tin, lưu hai cái đùi là đủ rồi! Chu Hằng lạnh lùng nói, xuy lạp, xuy lạp, liền kéo đứt 2 cánh tay Mặc Diệu Quang xuống.

– A Mặc Diệu Quang bị đau kêu thảm thiết, tổn thất hai cánh tay, tu vi của hắn cũng bởi vậy rút một mảng lớn! Hắn dùng ánh mắt tràn ngập cừu hận nhìn Chu Hằng, nguyên bản đây là

thù Mặc gia với Chu Hằng, hiện tại lại trở thành thù riêng.

– Cút! Chu Hằng đá ra một cước, Mặc Diệu Quang lập tức bị hắn đá bay ra ngoài, thình thịch thình thịch thình thịch, liên tục đánh vỡ mười mấy đạo vách tường.

Hắn đi trở về, áy náy cười hướng Đông Quách Hằng: – Thật làm tiền bối chế giễu! .

Đông Quách Hằng muốn nói lại thôi, hắn rất muốn hỏi Chu Hằng học được Tấn Vân Lưu Quang Bộ từ đâu, nhưng nói không chừng chuyện này liên quan đến chuyện tai tiếng Khổng gia, Chu Hằng là con tư sinh Khổng gia các loại.

Loại chuyện này biết cũng không có chỗ tốt gì!

Hơn nữa Chu Hằng trẻ tuổi như vậy, tu vi thấp như vậy đã học được Tấn Vân Lưu Quang Bộ, có thể thấy được hắn được sủng ái bao nhiêu! Nói không chừng chính là con tư sinh vị lão tổ ấy của Khổng gia, hắn đã biết bí mật tương đương chọc tới một cái đại phiền toái!

Mỗi lão tổ chân chính đại gia tộc Tuyệt Tiên Thành đều chạm tới cái chắn, cũng không phải đơn giản như Sáng Thế Đế đỉnh phong!

Chớ nhìn hắn là Sáng Thế Đế, nhưng ở trước mặt dạng đại nhân vật kia lại như cừu, người ta muốn giết cứ giết căn bản không cần nhăn mày!

5 đại gia tộc Khổng, Kim, Triệu, Trường Tôn, Thái Thúc chính là nhà quyền thế Tuyệt Tiên Thành chân chính, gia tộc đều có lão tổ chạm tới đạo cái chắn kia tọa trấn, hơn xa các gia tộc khác chỉ có Sáng Thế Đế đỉnh phong.

Suy nghĩ này chỉ nhoáng lên ở trong lòng Đông Quách Hằng một cái liền qua, hắn mỉm cười: – Không có gì băn khoăn, cứ buông tay đi làm! .

Rõ ràng vị Sáng Thế Đế này ủng hộ Chu Hằng.

Chương 607: Mặc Liễu Đông xuất trướng!

– Thật to gan, giết tộc nhân Mặc gia ta trước đây, hiện tại lại dám đả thương người ở dưới mí mắt lão phu! Cũng không lâu lắm, chỉ thấy ba đạo nhân ảnh bắn ra từ trong Dương gia.

Khí tràng mạnh nhất chính là lão nhân đi ở đàng trước, tuy rằng tóc có vẻ hoa râm, nhưng sắc mặt lại hồng nhuận dị thường, làn da vô cùng bóng loáng.

Thân hình hắn cao lớn, một thân trường bào màu xanh, đầu tóc bạc không gió tự động, tản phát ra khí thế vô cùng cường đại.

Bên trái thì là Mặc Diệu Quang, vẫn cụt tay như cũ, chỉ là không chảy ra máu tươi. Nhưng gò má phải của hắn không ngờ có thêm một dấu bàn tay, đối xứng với dấu bàn tay trên gò má trái.

Đây nhất định không phải Chu Hằng đánh đập, mà người nơi này có tư cách đánh hắn chỉ có một – Nhật Diệu Vương Mặc gia!

Sự thật cũng quả thật như thế, Mặc Diệu Quang vội vã chạy

vào báo tin mời người, dưới nóng vội đã quên gõ cửa liền trực tiếp xông vào, kết quả đụng vào vị tổ thúc gia đang quỳ gối liếm chân một mỹ nữ.

Cái tràng cảnh này cũng không cần nói, dấu bàn tay trên má phải chính là giáo huấn, mà là bởi vì thấy Mặc Diệu Quang rất thảm mới hành hung một trận, đâu có thể dễ dàng xong như vậy?

Người cuối cùng lại là Lưu Tử Sương, cánh tay trái của hắn mang người, đúng là Dương Thiết Hổ!

– Cha! Dương Lan Hinh bước ra, thất thanh kêu lên.

– Ân? Mặc gia Nhật Diệu Vương nhìn thấy Dương Lan Hinh, ánh mắt không khỏi sáng ngời, lập tức lộ ra vẻ thèm nhỏ dãi. Hay cho một nữ nhân mị cốt trời sanh, nếu có thể quỳ gối dưới chân của nàng, bị đối phương đạp phía sau lưng quát tháo chó hoang sẽ kích thích thế nào?

Hắn kích động toàn thân, thậm chí có phản ứng, dưới áo bào xanh nổi lên một cái lều trại.

Đại bộ phận người đều không có tư cách thấy một vị Nhật Diệu Vương, nhưng bọn họ nhìn thấy Nhật Diệu Vương không ngờ cứng rắn nâng lão nhị ở trước mắt bao người, không nói chiến lực, da mặt dày như vậy cũng làm cho người ta xem đủ rồi.

Ghê tởm a!

Chu Hằng nổi giận, hắn không có thể tha thứ có người động tâm đối với thê thất hắn! Hắn thậm chí muốn thay đổi chủ ý, không mượn lực lượng Đông Quách Hằng. Trực tiếp tế xuất Hỏa Thần Lô đốt lão sắc quỷ này thành tro tẫn!

– Lan Hinh! Dương Thiết Hổ bị chế trụ tu vi, trên thân cũng hiện đầy vết thương, bộ dáng tương đối thảm. Hắn nhìn Dương Lan Hinh, suy yếu nói: – Không cần lo cho vi phụ, chạy mau! Chạy mau! .

– Cạc cạc dát, lão phu nếu ra mặt, còn có ai có thể chạy ?

Nhật Diệu Vương cười quái dị nói. Ánh mắt đảo qua trên người của chúng nữ, sắc mặt trở nên càng ngày càng kích động.

Thiệt nhiều cực phẩm a! Nhiều cực phẩm như vậy đồng loạt đạp hắn, vừa mắng hắn là cẩu nô tài, chẳng phải sẽ kích thích mắt trợn trắng ?

Hắn tên là Mặc Liễu Đông, ở Mặc gia coi như là cực phẩm số 1, có sở thích bạo ngược dâm dục mãnh liệt.

– Cha cha Lưu Hàn Diệp giả chết nửa ngày rốt cục dám bò dậy.

– Hàn Diệp, ngươi làm sao vậy! Có phải Chu Hằng làm ngươi bị thương hay không? Tên tiểu tạp chủng này!

Lưu Tử Sương căn bản không nghĩ nhiều, lập tức ấn tội danh đến trên đầu Chu Hằng.

– Quỳ xuống cho ta! Lưu Tử Sương vứt Dương Thiết Hổ xuống mặt đất, một cước giẫm đạp trên ngực đối phương, rõ ràng muốn dùng Dương Thiết Hổ để cưỡng bức Chu Hằng.

– Ngươi còn không xứng! Chu Hằng nhàn nhạt nói, sau đó vỗ vỗ vai Dương Lan Hinh, ý bảo nàng không nên gấp, hết thảy có hắn!

Lưu Tử Sương nhìn thoáng qua Mặc Liễu Đông, thấy đối phương chỉ lo ngắm ở trên người nữ nhân liền yên tâm lớn mật đứng lên. Hắn giơ chân lên nhắm ngay chân trái Dương Thiết Hổ, nói:

– Nếu không quỳ xuống, ta đạp gãy chân nhạc phụ ngươi! .

Mọi người xung quanh khinh bỉ không thôi. Đã thấy người không biết xấu hổ, nhưng chưa từng thấy qua người không biết xấu hổ như thế! Lấy đại ca kết nghĩa để uy hiếp, thật vô sỉ đê tiện tới cực điểm.

Chu Hằng chắp hai tay ở sau lưng, không có phản ứng chút nào.

– Tiểu tạp chủng, ngươi nghĩ rằng ta không dám sao? Lưu Tử Sương đạp mạnh một cước xuống.

Một cước này hắn dùng hết toàn lực, mà Dương Thiết Hổ lại bị chế trụ tu vi không thể phòng ngự, bị đạp phải tuyệt đối sẽ đem chỉnh chân đều đá lạn, thật giống như Lưu Hàn Diệp giống nhau.

– Không Dương Lan Hinh không đành lòng lại nhìn, vội vàng nhắm mắt.

Ông!

Khí thế Chu Hằng dương động, Lưu Tử Sương chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, lập tức toàn thân không đủ sức, một cước này đâu còn có thể đạp xuống phía dưới, cả người đều mất đi

khống chế, trực tiếp ngửa mặt lên trời té xuống.

Mọi người đều xem không minh bạch, đừng nói bọn họ không biết xảy ra chuyện gì, chính là Lưu Tử Sương cũng không hiểu, vừa rồi làm sao đột nhiên toàn thân phát lạnh như nhũn ra, ngay cả khí lực đều không dùng được?

– Ân?

Con ngươi Mặc Liễu Đông căng thẳng, cuối cùng thu hồi ánh mắt từ trên người chúng nữ, nghiêm nghị nhìn về phía Chu Hằng. Qua vài giây, hắn mới nói: – Vương giả trong võ! .

Cái gì! Vương giả trong võ!

Rất nhiều người chưa từng nghe nói qua cái từ này, nhưng cũng có thật nhiều người nghe qua.

Vương giả trong võ, đó là trời sinh là võ mà thành người, những người này là yêu nghiệt trong thiên tài, chuyên môn sống để chà đạp thiên tài! Vương giả trong võ có đặc điểm lớn nhất chính là khí thế, dưới áp bách, 10 thành chiến lực võ giả cùng giai nhiều nhất chỉ có thể phát huy ra một vài thành!

Tuy nhiên yêu nghiệt, như vậy 10 vạn năm cũng không được vài cái! Chia đều xuống dưới, một Tiên Thành có thể xuất hiện

1 đã là chuyện khó có được !

Lưu Tử Sương bị khí vương giả trực tiếp bắn ngược , quá đáng sợ, không cần vận dụng một phần linh lực, tâm niệm chuyển động một cái địch nhân đã gục , trách không được Vương giả trong võ khiến người ta biến sắc!

– Cho dù là Vương giả trong võ cũng không mạnh như vậy, trừ phi… Mặc Liễu Đông nhìn chằm chằm Chu Hằng – Trừ phi là đột phá cực hạn Nguyệt Minh Đế, có được 7 vầng trăng trở lên! .

Đánh vỡ cực hạn?

Mọi người nghe xong đều run lên, 8 vầng trăng, 9 vầng trăng tại Tiên Thành cấp thấp cho tới bây giờ chỉ là một truyền thuyết. Hoàn cảnh của nơi này không bồi dưỡng ra thiên tài như thế! Nhưng Chu Hằng ở Nguyệt Minh Hoàng có được 11 vầng trăng, tiến vào Nguyệt Minh Đế lại phá một lần cực hạn lại có cái gì khó?

Chu Hằng tươi cười: – Mặc gia không nên vung tay dài như vậy , các ngươi đang tự chịu diệt vong! .

– Ha ha ha! Tiểu tử thật cuồng, coi như ngươi đột phá cực hạn Nguyệt Minh Đế thì như thế nào? Mặc Liễu Đông cười to, nhưng trên mặt lại không hề ý cười. Hiển nhiên là bị Chu Hằng chọc giận.

– Lão phu phải rút xương ngươi làm cung, lột ngươi gân làm dây, gân cốt một Vương giả trong võ chế thành cung tên hẳn tương đối bất phàm! .

Lão già đi ra từng bước, một vầng mặt trời đỏ chuyển động ở phía sau hắn, tuy rằng mỗi một mặt trời đỏ đều không phải tinh thuần, nhưng Nhật Diệu Vương đối chiến Nguyệt Minh Đế còn không là tuyệt đối nghiền ép?

3 vầng mặt trời đỏ!

Trong mặt trời đỏ, có từng đạo hắc khí lượn lờ. Dường như từng rắn độc màu đen, đây là công pháp Mặc gia gây nên, vầng mặt trời có độc, có tính hủ thực mãnh liệt.

Phụ tử Lưu Tử Sương đều lộ ra nụ cười dữ tợn, bọn họ hận Chu Hằng đã không phải là chuyện một ngày hai ngày , hiện tại Nhật Diệu Vương tự mình ra mặt trấn áp Chu Hằng, đây tuyệt đối là chuyện dễ như trở bàn tay.

Rốt cục cái tai họa này sẽ trừ hết !

Đáng tiếc bọn họ cũng không dám ở lại Dã Mã Thành ! Hết thảy đều là từ Chu Hằng, là hắn dẫn Mặc gia tới, làm hại bọn họ mất đi bao nhiêu sức lực!

Cái hận này, chỉ có nhìn tận mắt Chu Hằng chết mới có thể tiêu mất!

– Tiểu tử, còn không quỳ xuống! Dưới 3 vầng mặt trời đỏ làm nổi bật, Mặc Liễu Đông thần uy lẫm lẫm như một tôn thiên thần đến trái đất, hắn ầm ầm nói, giọng nói như sấm. Tuy rằng hắn cũng không phải Vương giả trong võ, nhưng dưới một cái đại cảnh giới áp bách, đối với võ giả bậc thấp đồng dạng có lực áp bách không thể chống cự.

Chu Hằng cười ha ha. Hắn cũng không phải là Nguyệt Minh Đế thông thường, bản thân chính là Vương giả trong võ, ý chí kiên định bất khuất. Hơn nữa trong cơ thể hắn có hắc kiếm, đối với loại áp lực này không sợ chút nào.

– Trừ bỏ cha mẹ có thể làm cho ta cúi đầu. Cả phiến thiên địa này đều không chịu nổi một quỳ của ta! Hắn lớn tiếng nói.

Hào khí ngất trời !

Thiên địa đều không chịu nổi một quỳ của hắn! Phải mạnh mẽ bao nhiêu mới có thể nói ra lời như vậy? Thiên địa có linh, có mấy lời không thể nói lung tung, đó là cấm kỵ!

Mọi người đều hoảng sợ, nhao nhao ngẩng đầu nhìn trời, nói

không chừng trời nắng đột nhiên xuất hiện sấm sét, đánh giết cái tên này dám khiêu chiến thiên địa.

Nhưng vạn dặm không mây, cũng không có phản ứng gì.

Ý chí thiên địa ngủ gật, không nghe được người này hồ ngôn loạn ngữ sao?

Mặc Liễu Đông mặc dù là Nhật Diệu Vương 3 luân, nhưng hắn lại không dám bất kính thiên địa, biết được càng nhiều, thì càng kính sợ thiên địa, cũng chỉ có tiểu bối vô tri mới có thể nói ra lời không sợ.

– Dám đối bất kính với thiên địa, ngươi tự tìm đường chết , ai cũng không thể cứu được ngươi! Hắn lạnh lùng nói.

– Ngươi tính cái gì, dám mạnh miệng như vậy? Chu Hằng cười ha ha, cố ý nhìn thoáng qua Đông Quách Hằng – Vạn nhất có vị Sáng Thế Đế đi ngang qua, nhìn ngươi không vừa mắt muốn thu thập ngươi? .

– Ha ha ha! Ngươi thật là si tâm mộng tưởng, không ngờ nằm mơ có Sáng Thế Đế cứu ngươi? Mặc Liễu Đông cuồng tiếu, nắm chặt tay phải – Cho dù Sáng Thế Đế đến đây, lão phu cũng sẽ dùng một bàn tay đập chết hắn! .

Đối với thiên địa hắn tràn đầy kính sợ, nhưng Sáng Thế Đế cũng chỉ là thực lực cường đại một ít, cũng không phải người thính tai, hắn cũng không sợ ngẫu nhiên thổi da trâu! Dù sao tồn tại như vậy đều ở Tuyệt Tiên Thành, đâu có thể nào vừa vặn đi ngang qua Dã Mã Thành vào lúc này?

– Hằng lão, có người nói muốn một bàn tay đập chết ngài! Chu Hằng xoay người cười nói với Đông Quách Hằng.

Sắc mặt của vị Sáng Thế Đế cộng thêm Dược sư lục tinh không dễ coi.

– – – – – – – – – – – oOo- – – – – – – – – – –

Tác giả:còn 20 chương xin phép mai lên tiếp ạ.

Chương 608

Chương 611 Lật lại món nợ cũ

Đạt tới cấp bậc Sáng Thế Đế, người nào không phải tâm tính trầm ổn, dù là trời sụp ở trước mắt cũng sẽ không biến sắc?

Nhưng Mặc Liễu Đông cũng quá không thể tưởng tượng nổi, lại dám ở trước mặt một vị Sáng Thế Đế nói phải đập chết Sáng Thế Đế! Người ta Sáng Thế Đế trầm tĩnh đầm tính cũng không có nghĩa là nhất định có thể nhẫn nhịn, gặp gỡ loại thế hệ nhỏ Nhật Diệu Cảnh này hắn một bàn tay đập chết là được.

Ngoại trừ nhà quyền thế của Tuyệt Tiên Thành ra, hắn cần phải khách sáo với người nào? Cần cho ai mặt mũi? Càng cần gì phải băn khoăn?

Mặc Liễu Đông cũng nhìn thoáng qua Đông Quách Hằng, nhưng với thân phận của hắn thì sao có thể nhận ra vị đại năng Tuyệt Tiên Thành này, càng không có tư cách nhìn thấu chi tiết tu vi của vị đại năng này. Hắn chỉ cảm thấy lão nhân này quá bình thường, vốn không đáng để hắn liếc mắt nhìn nhiều lần.

Hắn không nhanh không chậm đi tới phía Chu Hằng, áp lực từng bước tăng mạnh, hắn phải từng chút một phá hủy niềm tin của Chu Hằng, tự tay phá huỷ một Vương giả trong võ, hắn có một loại cảm giác thỏa mãn loại khác.

- Ôi! Đông Quách Hằng thở dài, phẩy phẩy tay, nói: - Không cần đem phiền toái cho gia tộc các ngươi! Cút!

Mặc Liễu Đông giận dữ mà cười, một già một trẻ này thật đúng là rất có tự tin, một người so với một người ăn to nói lớn,

lại còn dám uy hiếp Mặc gia, thật đúng là quá khinh người! Hắn nói:

- Hiện tại thật đúng là nhiều người không có mắt, lão phu cũng chỉ có thể đại khai sát giới!

Hắn bắn vọt ra, phóng tới hướng Đông Quách Hằng, hắn quyết định trước xử lý lão già này, rồi chậm rãi thu thập tên nhỏ.

Đông Quách Hằng lại thở dài một hơi, lão là nhân vật gì chứ? Đường đường là Sáng Thế Đế, là cường đại nhất toàn bộ Tiên giới, hiện tại lại bị ép phải đấu với một Nhật Diệu Vương nho nhỏ, nếu truyền ra ngoài quả thực sẽ khiến cho người chê cười.

Lão bấm tay bắn ra, "ầm", Mặc Liễu Đông lập tức hóa thành một đoàn mưa máu, thần hình câu diệt!

Một vị Nhật Diệu Vương cứ như vậy bỏ mạng?

Mọi người đều hoàn toàn bị chấn nhiếp hoảng sợ ngây người. Nhân vật này là ai vậy? Bấm tay búng ra liền diệt một vị Nhật Diệu Vương, cường đại đến khiến người ta phát kinh hoàng!

Toàn trường chỉ còn lại có tiếng hít thở "ồ ồ".

- Không… Không có khả năng! Mặc Diệu Quang run giọng nói. Hắn tuyệt đối không thể tin được vị tổ thúc gia cường đại cứ như vậy bị người búng một ngón tay giết chết. Cũng để cho hắn hoàn toàn không tiếp nhận được!

Đây nhất định là mình đang nằm mơ! Đây nhất định là ảo ảnh! Đúng! Nhất định là Chu Hằng sử dụng công pháp ảnh hưởng tinh thần gì đó, làm cho hắn nhìn thấy ảo ảnh!

- Đã quên giới thiệu một chút, vị tiền bối này là Hằng lão Đông Quách Hằng đến từ Tuyệt Tiên Thành, là đại năng Sáng Thế Đế! Chu Hằng cười nói.

Bản thân hắn thật ra cũng không muốn mượn vầng hào quang này, nhưng nghĩ đến Dương gia phải mọc rễ nẩy mầm ở nơi

này, chút hào quang này cho Dương gia mượn một chút. Đương nhiên về sau không ai còn dám trêu chọc Dương gia.

Dương Lan Hinh biết dụng ý của hắn làm như thế, không khỏi nhìn hắn với ánh mắt tràn ngập thâm tình.

Sáng Thế Đế! Sáng Thế Đế! Sáng Thế Đế!

Mọi người đều bị chấn khiếp đến da đầu run lên, thậm chí đều muốn ngất đi!

Dương gia sắp phát đạt rồi đây! Không ngờ với lên tới đại năng Sáng Thế Đế!

Về phần Chu Hằng có phải đang nói dối hay không? Không ai nghĩ như vậy, bởi vì nếu hắn nói dối, một khi vị Đông Quách Hằng chân chính kia biết được sẽ nổi giận như thế nào? Một Dương gia nho nhỏ khẳng định là trong nháy mắt bị hủy diệt nát tan thành bụi!

Hơn nữa, người ta có thể chỉ một đầu ngón tay nghiền chết Nhật Diệu Vương, bản thân đã là cường giả tuyệt thế, cần gì phải đi giả mạo chứ?

- Trở về nói cho trưởng bối Mặc gia các ngươi biết, không cần tiếp tục đến gây chuyện, nếu không ta sẽ đánh tới cửa Mặc gia các ngươi, tự mình giải quyết vấn đề! Chu Hằng liên tiếp tát Mặc Diệu Quang mười mấy cái tát, rồi vung tay ném hắn ra ngoài: - Cút!

Mặc Diệu Quang cuối cùng bị những cái tát này thức tỉnh. Tim gan hắn đều phát lạnh, ngay cả liếc mắt nhìn lại Chu Hằng một cái đều không dám, quay đầu liền chạy. Sáng Thế Đế đấy, 1 vạn Mặc gia cộng hết lại cũng không đủ giết!

Chu Hằng nhìn về phía cha con Lưu Tử Sương, trong mắt lóe

ra sát khí dày đặc.

Hắn có thể lý giải Mặc gia trả thù, cho nên hắn thả Mặc Diệu Quang, không muốn để cho trường ân oán này tiếp tục nữa.

Nhưng cha con Lưu Tử Sương… hành động đáng chê trách, thiên lý khó dung tha!

Cha con Lưu Tử Sương đều mồ hôi lạnh chảy ròng. Mất đi Mặc Liễu Đông tọa trấn, bọn họ có tư cách gì chống lại Chu Hằng? Hơn nữa, người ta còn có chỗ dựa Sáng Thế Đế, bọn họ còn làm thế nào!

Đánh bừa, tuyệt không có mảy may cơ hội!

Lưu Tử Sương đảo ngược ánh mắt nhìn lại, đột nhiên hướng tới Dương Lan Hinh kêu to: - Lan Hinh, cứu ta! Ta là phụ thân của ngươi!

“Xì xì!”

Mọi người đều từ đáy lòng hiện lên ý khinh miệt mãnh liệt: trước đó hai cha con này nhận giặc làm cha, bán đứng Dương gia, bán đứng khí phách của người Dã Mã Thành, bây giờ vì mạng sống lại còn định mạo nhận con gái. Người này không biết xấu hổ đã đạt đến cảnh giới cực cao!

Dương Lan Hinh thì tức giận đến gương mặt xinh đẹp đỏ rực, người này vì mạng sống lại còn muốn sỉ nhục danh tiết mẫu thân đã chết của mình, thật đúng là cực kỳ đê tiện vô sỉ!

- Ta thật sự là cha của ngươi! Ta và mẹ ngươi đã ngầm tư thông, ngươi là con gái ruột thịt của ta! Lưu Tử Sương hét lớn: - Nếu không tin ngươi có thể hỏi người phụ thân kia của ngươi, mẫu thân ngươi là chết như thế nào?

- Nói hươu nói vượn! Cha! Hắn đều là nói hươu nói vượn, có phải không? Dương Lan Hinh nhìn về phía Dương Thiết Hổ.

Nhưng Dương Thiết Hổ lại giống như một đầu hùng sư bị

chọc giận, tóc đen trên đầu đều dựng ngược lên, hắn vô cùng hung ác nhìn Lưu Tử Sương, cả giận nói: - Ngươi! Thì ra ngươi là tên gian phu kia!

Dương Lan Hinh lập tức trước mắt tối sầm, thân hình thoắt một cái liền ngã ngửa ra sau.

Chu Hằng vội vươn tay đỡ lấy, ôm nàng vào lòng, nói: - Không nên tin hắn nói hươu nói vượn, nếu muội thật sự là con gái của hắn, thì sao hắn lại cho con trai đeo đuổi muội! Muội trước hãy ổn định tâm tình, nhìn xem phụ thân muội nói như thế nào!

Lúc này Dương Lan Hinh mới hơi bình tĩnh lại, tựa vào trong lòng Chu Hằng, chỉ có trong vòng tay của nam nhân này mới có thể tạo cho nàng dũng khí.

- Lưu Tử Sương! Ta tự hỏi luôn đối đãi với ngươi không tệ, tại sao phải phản bội ta? Dương Thiết Hổ chợt quát lên.

Ở trước mặt Mặc gia phản bội, Dương Thiết Hổ có thể lý giải cách làm của Lưu Tử Sương, dù sao địch nhân quá cường đại, hắn mặc dù có oán, nhưng đúng là phải oán hận Mặc gia. Thế nhưng nam nhân không thể chịu đựng được nhất là cái gì?

Là bị cắm sừng trên đầu!

- Đối đãi ta không tệ ư? Dương Thiết Hổ! Nếu ngươi có tư cách nói như vậy, ngươi hãy tự hỏi mình: Lâm Vũ Hoàn là thế nào tới? Là ba huynh đệ chúng ta cùng nhau liều sống liều chết đoạt ra ngoài, là muốn đòi lấy tiền chuộc của Lâm gia! Lưu Tử Sương lạnh lùng nói, bắt đầu lật ra món nợ cũ.

- Ngươi làm ngược, coi trọng dung mạo xinh đẹp của Lâm Vũ Hoàn, chẳng những cưỡng ép chiếm hữu nàng, còn tự tiện quyết định hủy bỏ cuộc mua bán, ngươi đặt ta và Nguyên Long ở chỗ nào?

- Ngươi có nghĩ tới cảm nhận của ta và Nguyên Long sao? Nghĩa khí huynh đệ, đây là nghĩa khí huynh đệ của ngươi ư?

- Lâm Vũ Hoàn yêu ngươi ư? Phì! Nàng là căm hận ngươi đến tận xương! Ngươi biết không, việc này chính là nàng chủ động câu dẫn ta! Ngươi không xem ta là huynh đệ, nhưng ta luôn xem ngươi là đại ca, chưa từng có một câu oán hận. Nhưng sau một lần say rượu, khi ta tỉnh lại phát hiện nằm ở trên một giường với Lâm Vũ Hoàn!

- Nếu như bị ngươi biết, khẳng định ngươi sẽ bất chấp tất cả chém ta! Cho nên ta chỉ có thể nhịn xuống, nghe theo Lâm Vũ Hoàn bày bố, bởi vì nàng uy hiếp sẽ nói cho ngươi biết việc này!

- Ngươi cũng biết, ngươi có mấy lần ra ngoài gặp nạn, đều là Lâm Vũ Hoàn bảo ta lặng lẽ đưa tin tức ra ngoài! Không nghĩ tới mạng của ngươi thật đúng là lớn, lần nào cũng không chết được!

- Một lần cuối cùng đúng là hiểm, thiếu chút nữa bị ngươi bắt gian tại trận, nhưng ngươi vẫn không có phát hiện ta, chỉ biết là nữ nhân của ngươi lén lút ngoại tình! Trong cơn phẫn nộ ngươi giết chết Lâm Vũ Hoàn, đây là chân tướng của sự thật!

Dư âm tiêu tan, chung quanh vẫn hoàn toàn yên tĩnh! Ai cũng không nghĩ tới Dương gia còn cất giấu một đoạn chuyện xưa éo le như vậy.

- Lâm Vũ Hoàn? Chẳng lẽ là vị Thất tiểu thư tươi đẹp danh tiếng lan xa của Lâm gia hơn vạn năm trước kia? Nghe nói nàng xinh đẹp tuyệt thế, ngay cả Tiên Thành bậc cao đều có người mộ danh tới gặp!

- Nàng mất tích ở vạn năm trước, thì ra là bị Dương Thiết Hổ bắt đi!

- Quả nhiên hồng nhan mầm tai họa, dẫn tới huynh đệ phản bội!.

- Phì! Còn không phải bởi vì đều bị nam nhân làm hại!

Mọi người rất nhanh bàn tán ầm ĩ. Dương Lan Hinh thì thân thể mềm mại run rẩy dữ dội, mặc kệ nàng có phải con gái ruột thịt của Dương Thiết Hổ hay không, danh tiết mẫu thân nàng đã bị đánh mất hết sạch!

Hơn nữa, nếu Lưu Tử Sương nói không ngoa, nàng có nên hận Dương Thiết Hổ hay không đây?

- Lan Hinh! Ngươi là con gái của ta, huyết mạch không lừa được người! Dương Thiết Hổ quay đầu nhìn Dương Lan Hinh nói một câu, sau đó mới nhìn chằm chằm vào Lưu Tử Sương, trong mắt như phun lửa, có thể đốt chết người.

- Lan Hinh! Ngươi không phải con gái Dương Thiết Hổ, ta mới là cha ngươi! Lưu Tử Sương kêu lên, chỉ có đả động được tâm tư của Dương Lan Hinh mới có thể đánh động tới Chu Hằng, hắn và Lưu Hàn Diệp mới có đường sống.

- Tiểu nhân! Dương Thiết Hổ cùng hắn là huynh đệ tương giao mấy vạn năm, tự nhiên hiểu rõ tâm tư của hắn. Trong lòng phẫn nộ không kềm được, liền vung tay tung một chưởng.

Chỉ là tu vi của hắn bị cấm chế, một chưởng này chỉ có lực lượng của thân thể, quả thật đủ để đập chết Chuẩn Tiên, nhưng nếu đối phó với một Nguyệt Minh Đế thì còn kém rất xa!

Lưu Tử Sương hừ lạnh một tiếng, giơ tay phải lên chặn đòn của Dương Thiết Hổ.

“Ông!” Chu Hằng vừa động tâm niệm, khí thế áp bức, trong nháy mắt Lưu Tử Sương hoàn toàn biến mất lực lượng, đồng dạng cũng bị phong ấn tu vi.

“Ầm! Ầm!” Hai nam nhân lập tức giống như hai tên vô lại đường phố đánh lộn, ngươi đánh ta một quyền, ta đáp lại ngươi một quyền, toàn trường vô cùng náo nhiệt.

Nguyệt Minh Đế đánh lộn như vậy đúng là tuyệt đối hiếm thấy, mọi người đều thưởng thức phong cách mới, thiếu chút nữa không nhịn được định vỗ tay cổ vũ.

- Không cần để bọn họ đánh tiếp! Dương Lan Hinh lắc lắc cánh tay Chu Hằng, nói.

Chu Hằng gật gật đầu, ánh mắt đảo qua, bắn ra hai tia sáng màu vàng, một đạo bắn về phía Lưu Tử Sương, một đạo bắn về phía Lưu Hàn Diệp, ánh sáng vàng lướt qua thân thể của bọn họ đúng là đồng loạt nứt toạt ra.

Nguyệt Minh Đế 10 luân chính là nghiền ép tuyệt đối!

- Cha! Dương Lan Hinh do dự một chút, vẫn là vọt tới đỡ Dương Thiết Hổ lên, đoạn thân tình này đâu có thể nói cắt là bỏ.

Chu Hằng thì quay sang nói với Đông Quách Hằng: - Hằng lão, mời vào uống chén trà!

Đông Quách Hằng đã sống gần 20 vạn năm, thảm kịch gì mà chưa từng thấy qua, chuyện ly kỳ cổ quái gì mà chưa trải qua, vốn cũng không có xem chuyện lúc trước để ở trong lòng, liền tươi cười vui vẻ cất bước đi vào.

Lão đường đường là Sáng Thế Đế, muốn làm cái gì vốn cũng không cần vòng vo, sau khi ngồi xuống liền nói: - Người trẻ tuổi! Chừng nào thì ngươi có thể bắt đầu luyện đan?

- Bất cứ lúc nào đều được! Chu Hằng mỉm cười nói.

- Có nắm chắc như vậy? Đông Quách Hằng nhìn Chu Hằng, trên mặt đeo vẻ tươi cười.

Lão không phải người đơn độc, Đông Quách gia ở Tuyệt Tiên Thành cũng là nhà quyền thế rất vang danh, lão cũng được coi là thiên tài trong thiên tài, chẳng những về võ đạo trèo lên tới đỉnh cao Sáng Thế Đế, mà về mặt đan đạo cũng lấy được thành tựu bất phàm, Dược sư lục tinh là độ cao cũng không phải mỗi thiên tài đều có thể đạt tới!

Lão coi trọng Chu Hằng như vậy, đương nhiên là vì thành tựu

của Chu Hằng trong đan đạo, nên muốn thay gia tộc chiêu mộ người trẻ tuổi tài hoa hơn người này.

Đương nhiên, đầu tiên lão phải chứng thật Chu Hằng xác thực xứng đáng để lão mời chào.

- Hằng lão muốn vãn bối luyện chế đan dược gì? Chu Hằng nói đầy tự tin.

Trên đời này không có khả năng có người nào tự tin hơn so với hắn.

- Tốt! Nếu ngươi nói có thể luyện chế đan dược ngũ phẩm, vậy luyện chế một phần Vũ Hà Đan cho lão phu đi! Đông Quách Hằng vung tay phải lên, “bịch bịch bịch…”, mười mấy phần dược liệu rơi xuống, rải ở chung quanh Chu Hằng.

Nếu lão tới là để khảo nghiệm Chu Hằng, dĩ nhiên đã có chuẩn bị từ trước.

Chu Hằng gật gật đầu, thu lấy tất cả tài liệu, nói: - Tiền bối ngồi chờ, vãn bối đi tìm một gian phòng yên tĩnh một chút bắt đầu luyện đan!

- Ngươi không sợ làm hỏng, lão phu bắt ngươi bồi thường những tài liệu này sao? Đông Quách Hằng mỉm cười hỏi, nhưng uy áp của Sáng Thế Đế đã tản ra.

Chu Hằng cũng mỉm cười, nói: - Vãn bối sẽ không làm hỏng!

Vô cùng tự tin!

Chương 609: Năng lực của Tinh Linh nữ hoàng

Đông Quách Hằng chưa từng thấy qua người trẻ tuổi tràn ngập tự tin như thế.

Đừng nói riêng là Nguyệt Minh Đế, dù là những Sáng Thế Vương trong gia tộc nhìn thấy mình cũng phải tràn đầy kính sợ giống như con chuột nhìn thấy mèo, lúc nói chuyện với mình ngay cả thở mạnh cũng không dám, đâu có người nào có thể nói năng bình thản giống như Chu Hằng như thế!

Muốn trở thành một cường giả, trước phải có cái tâm của cường giả!

Không có cái tâm vô địch, thì có tư cách gì trèo lên đỉnh phong võ đạo?

Người trẻ tuổi này nếu không phải tự đại mù quáng, thì tất nhiên tiền đồ của hắn không thể đo lường!

Đông Quách Hằng nhìn Chu Hằng đi vào một gian phòng, cũng không có đi theo vào, với thần thức nhạy bén của lão sao không dò xét được Chu Hằng có phải động tay chân gì hay

không? Lão “thấy” Chu Hằng lấy ra cái lò luyện đan, sau đó bỏ vào bên trong tất cả dược liệu, rồi bắt đầu châm lửa luyện chế.

Đây không phải là làm xằng bậy sao?

Bản thân Đông Quách Hằng chính là Dược sư lục tinh, sao lão không biết Vũ Hà Đan là luyện chế như thế nào? Cho dù là thường dân cũng biết: luyện đan đối với mỗi một trình tự đều có yêu cầu hà khắc đến nghiêm khắc, bất kỳ một trình tự nào xảy ra chuyện ngoài ý muốn đều sẽ kiếm củi ba năm thiêu đốt một giờ.

Làm cách giống như Chu Hằng, lập tức ném vào lò luyện đan toàn bộ dược liệu, hoàn toàn chính là làm xằng làm bậy… cái này nếu có thể luyện được ra đan dược thì đúng là gặp quỷ!

Đông Quách Hằng định lập tức ngăn cản Chu Hằng, tài liệu để dùng luyện chế đan dược ngũ phẩm đều rất trân quý, nhưng lão thoáng suy nghĩ một chút vẫn không hề nhích động, bởi vì lão không tin Chu Hằng có lá gan lớn dám ngay mặt lừa gạt lão như vậy.

Hơn nữa, Hiệp hội Dược sư Dã Mã Thành này cũng không dám lừa gạt cấp trên, cấp danh hiệu Dược sư tam tinh cho một tên ngu dốt đi?

Chờ một chút chớ nóng vội, nếu là Chu Hằng thực dám khi dễ

lão, thì đợi lát nữa giết hắn cũng không muộn! Đối với Sáng Thế Đế, phần tài liệu giao cho Chu Hằng kia mặc dù có một số quý báu, nhưng nếu nói quá trân quý thì cũng hoàn toàn không chính xác.

Lão hoàn toàn nén nhin rất tốt!

Vẻn vẹn chỉ năm phút sau, chỉ "thấy" Chu Hằng mở ra cái nắp lô, đổ ra 7 viên đan dược.

– Cái gì! Đông Quách Hằng không khỏi run lên! Dĩ nhiên lão biết Vũ Hà Đan là hình dáng gì, chỉ cần "thấy" màu sắc của 7 viên đan dược no tròn kia liền biết đây đúng là Vũ Hà Đan. Hơn nữa đều là mặt hàng thượng phẩm!

Thực sự luyện thành!

Nếu nói trước đó Chu Hằng ở ngay trong lò luyện đan trút ra Vũ Hà Đan, lúc ấy chỉ là che mắt rồi lấy ra từ chỗ khác cho lão nhìn, thì vạn lần Đông Quách Hằng không tin!

Hai mắt lão không mù, 7 viên đan dược này rõ ràng là vừa mới luyện chế xong, thậm chí có thể ngửi được từng tia tia hơi nóng! Vô cùng mới mẻ!

Khẳng định là vừa mới luyện chế ra, ai dám nói không phải,

lão sẽ cá với người đó!

Thiên tài! Tuyệt đối là thiên tài a!

Năm phút đồng hồ liền luyện chế được một lò Vũ Hà Đan! Hơn nữa, tỷ suất thành đan cao tới bảy thành!

Đây là lão không biết: Chu Hằng cố ý bảo Hỏa Thần Lô giữ lại 4 viên, bằng không nếu để lão già kia biết tỷ suất thành đan vượt qua trăm phần trăm chẳng phải là bị kích động đến ngất đi sao?

Đan dược ngũ phẩm, tỷ suất thành đan bảy thành, điều này cũng đủ để dọa người rồi!

Chu Hằng đẩy cửa đi ra ngoài, hắn biết Đông Quách Hằng luôn luôn dùng thần ý nhìn chăm chú vào hắn, nhưng hắn lại làm như hoàn toàn không biết, nói: – Vãn bối may mắn không nhục mạng! Hắn trình lên 7 viên Vũ Hà Đan.

– Cực… cực phẩm! Đông Quách Hằng thất thanh nói. Lão chẳng những là một Sáng Thế Đế, hơn nữa còn là thiên tài về đan đạo, nếu không có dồn quá nhiều tinh lực vào võ đạo, thì hiện tại về đan đạo, khẳng định thành tựu của lão không chỉ là

Dược sư lục tinh!

Trước đó lão chỉ biết 7 viên Vũ Hà Đan này tuyệt đối là phẩm chất thượng phẩm, nhưng khi cầm vào tay quan sát cẩn thận mới phát hiện mình sai lầm rồi: 7 viên đan dược này đều là cực phẩm!

Đan dược phẩm bậc càng cao, có thể luyện thành phẩm bậc cũng tương ứng càng thấp. Như loại đan dược ngũ phẩm này chỉ cần đạt tới trung phẩm đã coi như không tệ rồi, luyện 100 lò có thể ra một quả có phẩm chất cực phẩm là đủ để thắp hương bái tạ rồi.

Nhưng ở đây Chu Hằng luyện một lò ra 7 viên đan dược, lại đều là cực phẩm! Hơn nữa, mới dùng bao nhiêu thời gian? Quả thực chính là kỳ tích to lớn đến khó tin!

Tiểu tử này khẳng định là thiên tài đan đạo!

– Ha ha ha… Tiểu tử! Ngươi thật đúng là khiến lão phu kinh hãi! Đông Quách Hằng cười to nói, không che giấu tán thưởng Chu Hằng chút nào.

– Tiền bối quá khen! Chu Hằng khiêm tốn cười. Hắn thật sự không có công lao gì, hết thảy đều do Hỏa Thần Lô làm ra.

– Khiêm tốn quá mức chính là kiêu ngạo! Đông Quách Hằng trêu ghẹo nói.

Tuy rằng lão nhân cũng không phải thực khôi hài, Chu Hằng vẫn cười cười cho lão mặt mũi! Dù sao người ta chính là Sáng Thế Đế, đại biểu cho tồn tại mạnh nhất đương thời… ít nhất cũng đến gần tồn tại mạnh nhất.

Đông Quách Hằng rất nhanh liền chuyển vào chính đề, lão không cần quanh co lòng vòng với một tên Nguyệt Minh Đế nho nhỏ, liền nói thẳng muốn dẫn Chu Hằng đi Tuyệt Tiên Thành.

Đổi lại là người khác, đối với mời chào của Sáng Thế Đế như vậy, tất nhiên sẽ mừng rỡ như điên đồng ý ngay, nhưng Chu Hằng lại ngẫm nghĩ một lát rồi uyển chuyển từ chối.

Hắn quả thực không có ý định làm một Dược sư, đó chỉ là một nghề phụ. Mà nếu chạy đến Tuyệt Tiên Thành theo cách này, phỏng chừng cả ngày hắn sẽ bận rộn luyện đan! Tuy rằng trên thực tế là Hỏa Thần Lô bận rộn, nhưng hắn cũng phải làm ra bộ dáng luyện đan!?

Hơn nữa, một thời gian dài khẳng định sẽ có người nổi lòng hoài nghi, hắn lại chỉ là Nguyệt Minh Đế, ở Tuyệt Tiên Thành quá nhỏ bé.

Bây giờ còn không phải thời điểm đi Tuyệt Tiên Thành.

Tuy rằng Đông Quách Hằng không hài lòng lắm, nhưng cũng không có miễn cưỡng, dù sao theo Chu Hằng nói hiện tại hắn chỉ có tiêu chuẩn Dược sư ngũ tinh, tuy rằng tiền đồ hào quang sáng ngời vô hạn, nhưng đối với Đông Quách gia hiện nay mà nói cũng không có tác dụng quá lớn.

Đợi sau này khi Chu Hằng lấy được tiến bộ lớn hơn trên đan đạo, lúc ấy hãy kéo hắn vào trận doanh Đông Quách gia cũng không muộn! Dù sao Chu Hằng đã thiếu lão một mối ân tình, hơn nữa Đông Quách gia ở Tuyệt Tiên Thành thực lực cũng không kém!

Đông Quách Hằng tự nhiên không thể ở lại lâu chỗ Tây Hợi Thành nho nhỏ này, rất nhanh liền ung dung rời đi, mà bởi vì xảy ra chuyện ngoài ý muốn Huyết Hà lão tổ, Tinh Phong Thí Luyện của Tây Hợi Thành cũng bị chết non giữa đường, đương nhiên cũng không có sinh ra quán quân, đầu danh cái gì, phần thưởng khẳng định cũng không có.

Đối với Chu Hằng, thu hoạch từ Tinh Phong Thí Luyện lần này, cũng đủ phong phú rồi.

Đợi sau khi Đông Quách Hằng rời đi, con lừa đen liền chạy tới, cắn gấu quần Chu Hằng nói: – Chu tiểu tử! Mau mau giao Nguyệt Hoa Liên ra đây! Bổn tọa muốn ăn! Muốn ăn! Muốn ăn!

– Con lừa thúi! Nước miếng của ngươi đều sắp làm ta chết đuối rồi! Chu Hằng kêu lên.

Các nàng đều bật cười khúc khích, hiện tại là lúc nên kiểm kê thu hoạch đây!

– Tại sao muốn lưu lại một khúc ngó sen? Chu Hằng hỏi Hoặc Thiên. Trước đó Hoặc Thiên chỉ bảo hắn làm như vậy, nhưng không có giải thích nguyên nhân.

Hoặc Thiên tiếp nhận một khúc Nguyệt Hoa Liên còn đính vào cành sen, lá sen, nói: – Nguyệt Hoa Liên này còn có thể tiếp tục sinh trưởng!

– Nhưng loại này một lần thành thục cần 3 vạn năm, chúng ta đâu có chờ được thời gian lâu như vậy! Chu Hằng lắc đầu nói, tuy rằng tiến vào Nguyệt Minh Đế hắn có được gần như 4 vạn năm thọ mệnh, nhưng thật qua 3 vạn năm hắn còn là Nguyệt Minh Đế sao?

Đừng nói hắn, mà những người bên cạnh hắn kia cũng không thể dừng lại ở Nguyệt Minh Cảnh.

Hoặc Thiên lắc đầu, nói: – Mộc Đồng Đồng có huyết thống của Tinh Linh nữ hoàng, có nàng mỗi ngày chăm sóc cây Nguyệt Hoa Liên này, gần như trong một năm có thể thành thục!

– Cái gì! Toàn bộ mọi người đều cả kinh kêu lên: huyết thống Tinh Linh nữ hoàng cái gì này mạnh mẽ như vậy sao?

– A! Bắt Đồng Đồng chăm sóc đóa hoa khó coi này à! Hoặc Thiên tỷ tỷ! Đồng Đồng chỉ muốn chơi đùa, sẽ không trồng hoa đâu! Mộc Đồng Đồng chỉ ngón tay, đôi mắt tròn xoe đen nhánh thì đảo lên đảo xuống, một bộ dáng muốn bỏ trốn mất dạng.

Hoặc Thiên bình thản nhìn thoáng qua nàng một cái, tiểu nha đầu lập tức ủ rũ, nhận mệnh.

Lời nói của vị thiên nữ tuyệt thế này nói ra dường như là pháp chỉ của thiên địa, không người nào có thể làm trái!

– Chờ một năm sau, hoa sen này có thể kết trái, là Nguyệt Hoa Liên có mầm giống! Hoặc Thiên lại nói, mọi người nghe nói đều há hốc miệng: Cái này chẳng phải là nói Nguyệt Hoa Liên đều có thể tăng sản lượng?

Nàng vẫy vẫy tay nói với Chu Hằng: – Đưa Nguyệt Hoa Đan cho ta!

Chu Hằng cả kinh! Tuy rằng mọi người đều thấy hắn dùng Nguyệt Hoa Liên luyện thành Nguyệt Hoa Đan, nhưng hắn chưa từng nói qua tên của đan dược, Hoặc Thiên là theo tên

của Nguyệt Hoa Liên thuận miệng nói, hay là nàng có thể "nghe" được mình trao đổi với Hỏa Thần Lô?

– Tiểu tử! Bà nương này của ngươi quả thực không phải là người, luôn làm cho bổn tọa có cảm giác còn đáng sợ hơn so với tên khốn kiếp kia! Hỏa Thần Lô ở trong đan điền của hắn, run giọng nói.

Chu Hằng kết luận Hoặc Thiên có thể cảm ứng được trao đổi giữa hắn và Hỏa Thần Lô, nên không nói gì thêm. Hắn lấy ra Nguyệt Hoa Đan, cho vào một cái dược bình, sau đó đưa cho Hoặc Thiên.

Con lừa đen nhìn không chớp mắt, nước miếng chảy ròng, hai con mắt đều mở to sắp lọt tròng ra ngoài.

Hoặc Thiên nhận bình thuốc, phân phát cho các nàng mỗi người một viên, nói: – Nguyệt Hoa Đan này dùng tốt nhất ở giai đoạn Nguyệt Minh Đế: các ngươi ở giai đoạn Nguyệt Minh Vương và Nguyệt Minh Hoàng phân biệt dùng một viên, ít nhất có thể có được 8 vầng trăng. Trước khi các ngươi đạt tới Nguyệt Minh Đế, gần như cũng là một năm sau, lúc đó có Nguyệt Hoa Đan cho các ngươi dùng tiếp!

– Hảo cô nương! Còn phần ta đâu?

Con lừa đen nhỏ nhẹ nói. Ở trước mặt vị thiên nữ tuyệt thế, quả thật nó không còn một chút xíu tính cách lừa.

Hoặc Thiên chớp chớp đôi mắt đẹp, nhưng vẫn trút ra một viên Nguyệt Hoa Đan thảy cho con lừa đen.

Con lừa đê tiện kia vội vàng một ngụm nuốt Nguyệt Hoa Đan vào bụng, làm như sợ đột nhiên Hoặc Thiên lại đổi ý.

Hoặc Thiên trả dược bình lại cho Chu Hằng. Tuy nhiên qua một phen phân phát như vậy, chỉ còn lại có hai viên Nguyệt Hoa Đan.

Đương nhiên Chu Hằng sẽ không đau lòng, trừ con lừa đen và Mộc Đồng Đồng ra, còn lại đều là nữ nhân của hắn… cho dù bây giờ không phải thì về sau cũng phải…

– Huyết Hà Thiên Kinh này cho ngươi! Hoặc Thiên lại đưa tới một dải tơ đỏ như máu, cũng không biết là dùng tài liệu gì tạo thành, mà rất giống như một dòng máu huyết lưu động!

Chu Hằng lấy tay vuốt ve dải tơ, nói: – Nàng không giữ lại tham khảo một chút à?

– Bản Thiên Kinh này trình tự quá yếu! Hoặc Thiên bình thản nói.

Chu Hằng không khỏi toát mồ hôi, Huyết Hà lão tổ uy thế cỡ nào? Mới vừa trọng thương mà lại ở vào tình huống suy yếu nhất còn có thể lực áp bảy đại Sáng Thế Đế… có thể thấy rõ uy lực của Huyết Hà Thiên Kinh!

Nhưng dù như thế, không ngờ còn bị Hoặc Thiên xem thường là trình tự quá yếu!

Chẳng lẽ Huyết Hà Thiên Kinh này là đến từ Phàm giới? Hay nói cách khác cho dù là Thiên Kinh cùng một phiến thiên địa uẩn dục ra cũng có phân biệt tầng thứ?

Chu Hằng hỏi Hoặc Thiên, Hoặc Thiên lại nói không biết! Trong trí nhớ của nàng hiện giờ vẫn là không trọn vẹn, quá nhiều chuyện hoàn toàn không nghĩ ra. Nhưng nàng lại nói uy lực chân chính của Thiên Kinh này có thể nói là vô địch, nếu như Huyết Hà lão tổ kia thực sự nắm giữ Huyết Hà Thiên Kinh, như vậy hắn có thể hóa thành sông máu, ngoại lực không thể gây thương bản thân, mà sông máu thì lại có thể miểu sát hết thảy!

Chu Hằng động tâm không thôi.

Chương 610: Thiên Kinh một giới

– Ta đã hủy diệt ý thức của lão già kia ở trên Huyết Hà Thiên Kinh, nhưng thực lực của ngươi bây giờ quá yếu, muốn Thiên Kinh hòa làm một thể với ngươi, trong thời gian ngắn là không làm được, lúc cần thì tế luyện! Hoặc Thiên còn nói thêm.

Chu Hằng thầm líu lưỡi: Huyết Hà lão tổ dù gì cũng là tồn tại cấp bậc Sáng Thế Đế, mà nghe nhóm người Đông Quách Hằng ngạc nhiên thán phục, dường như vị lão tổ này thậm chí sắp bước ra một bước còn mấu chốt hơn, nếu như bước ra một bước này khẳng định có thể nghiền ép bất kỳ Sáng Thế Đế nào!

Có lẽ, chính là tồn tại như Hoặc Thiên này!

Thế mà hiện tại lại bị Hoặc Thiên xem thường như thế, mở miệng là lão già này lão già kia, hơn nữa tùy ý liền có thể cướp đoạt Huyết Hà Thiên Kinh mà Huyết Hà lão tổ đã tế luyện mấy vạn năm thậm chí mười mấy, hai mươi mấy vạn năm, hủy diệt ý thức trên đó… Độ chênh lệch này không khỏi cũng quá lớn đi.

Chẳng lẽ Hoặc Thiên còn lợi hại hơn so với tưởng tượng của mình?

Nhưng nếu đã là tồn tại chạm tới thiên đạo, chênh lệch sẽ lớn như vậy sao? Hai người đều là tu tập Thiên Kinh, cũng không đến mức chênh lệch nhiều như vậy chứ?

– Có cơ hội, thu thập đủ toàn bộ Thiên Kinh ở nơi này! Hoặc Thiên điểm nhẹ một cái lên trên dải tơ màu máu. Dải tơ vốn đang ngạo mạn không thiện ý ở trong tay Chu Hằng, nhưng vừa bị Hoặc Thiên chạm vào như vậy lập tức liền nhu thuận.

– Có ý nghĩa gì? Chu Hằng hỏi, hắn biết Hoặc Thiên tuyệt đối sẽ không bảo hắn làm chuyện không có ích lợi gì, nhưng hắn muốn biết vì sao.

– Nếu thu thập được tất cả Thiên Kinh một giới, thì có thể dung hợp thành một bộ Thiên Kinh càng cường đại hơn! Trí nhớ của Hoặc Thiên không tốt lắm, tuy rằng bảo Chu Hằng làm như vậy, nhưng khi bị hỏi nàng vẫn là vắt hết óc suy nghĩ một hồi mới trả lời.

Chu Hằng đột nhiên có điều hiểu ra, nói: – Nhân Uân Thiên Kinh của nàng có phải dung hợp tất cả Thiên Kinh của Tiên giới mà thành hay không?

Nếu không phải như thế, tại sao nàng có thể dễ dàng trấn áp Huyết Hà Thiên Kinh, xem Huyết Hà lão tổ như không có gì?

– Không nghĩ ra! Hoặc Thiên lại nghĩ không thông suốt, lúc này cũng không có nói ra đáp án cần thiết cho Chu Hằng. Nàng có vẻ có phần mờ mịt, ngụy trang bỏ hết, hiện ra gương mặt xinh đẹp có thể khiến cho thiên địa thất sắc của nàng, nhưng bộ dáng hiện tại này lại làm người thương cảm đến tim đều phải vỡ nát.

Chu Hằng dang tay ôm nàng vào lòng, nói: – Không nên nóng vội, nàng nhất định sẽ nhớ lại tất cả mọi chuyện!

Hoặc Thiên vẫn không nhúc nhích, tựa vào trong ngực hắn giống như một con mèo nhỏ ngoan hiền, nhưng chỉ một lát sau nàng liền lạnh lùng hừ một tiếng nói: – Ôm đủ chưa?

– Hắc hắc! Chu Hằng ngượng ngùng thu tay lại, thực ra làm sao cho đủ đây! Hắn luôn luôn muốn vĩnh viễn ôm nàng trong lòng. Trách không được có người nói: “hương vị dịu dàng là huyệt mộ của anh hùng”. Thời điểm ở chung với Hoặc Thiên, hắn thường xuyên quên hết mọi thứ.

– Ta đoán Nhân Uân Thiên Kinh của nàng hết tám thành chính là dung hợp tất cả Thiên Kinh của Tiên giới hình thành. Tuy nhiên nếu ta thu thập được tất cả Thiên Kinh, chẳng phải là giống như nàng ư? Tuy nhiên, tại sao phải phiền toái như vậy, nàng không thể trực tiếp truyền Nhân Uân Thiên Kinh cho ta hay sao? Lời này cũng chỉ có Chu Hằng dám nói ra, mở miệng liền nhằm vào bí pháp mạnh nhất của người ta.

Hoặc Thiên lắc lắc đầu, nói:

– Một là, Thiên Kinh là thiên địa uẩn dục, sau khi mỗi một bộ biến mất, thiên địa sẽ một lần nữa uẩn dục ra một bộ khác, nhưng tuyệt đối sẽ không giống nhau với bộ trước, mỗi một bộ Thiên Kinh đều là độc nhất vô nhị!

– Bởi vậy, ngươi tuyệt đối không thể có được bộ Nhân Uân Thiên Kinh thứ hai!

– Hai là, Thiên Kinh chân chính chỉ có thể truyền cho một người, ngươi muốn học Nhân Uân Thiên Kinh, chỉ có trước hết giết ta!

Chu Hằng vội vàng xua tay: nói đùa, dù học được Nhân Uân Thiên Kinh có thể là vô địch thiên hạ, hắn cũng không có khả năng làm ra bất cứ chuyện gì thương tổn tới Hoặc Thiên. Hắn tu luyện mục đích là vì cái gì? Không phải là vì bảo hộ người yêu, thân nhân, bằng hữu của mình sao?

– Tuy nhiên học Huyết Hà Thiên Kinh của Huyết Hà lão tổ, lão cũng chưa chết, chẳng phải là ta uổng công có được bộ Huyết Hà Thiên Kinh này sao? Hắn nghĩ tới một vấn đề.

– Lão già kia còn cách học được Huyết Hà Thiên Kinh còn kém xa lắm, bằng không lão đâu có bị bảy con kiến kia làm

cho ngay cả Huyết Hà Thiên Kinh đều tế ra? Hoặc Thiên khinh thường nói, đôi môi đỏ mọng như hoa hồng, tản ra sáng rọi mê người.

– Tiên giới này rốt cuộc có mấy bộ Thiên Kinh? Chu Hằng hỏi.

– Không rõ ràng lắm!

Hoặc Thiên ngẫm nghĩ, nhưng lập tức lại nói: – Tuy nhiên 9 là số cực hạn, bất kỳ Thiên Kinh một giới nào cũng sẽ không vượt qua 9 bộ, nhưng ít ra cũng sẽ không ít hơn 4 bộ!

– Dung hợp Thiên Kinh một giới, ngươi có thể chạm đến huyền bí chân chính của một giới này: là vô địch của giới này!

– Giữa các Thiên Kinh của một giới sẽ có cảm ứng với nhau, khi khoảng cách gần, hoặc là cơ duyên đến, ngươi sẽ gặp cảm ứng được. Đó cũng không phải là chuyện biển rộng tìm kim!

Chu Hằng tim đập thình thịch, Hoặc Thiên quả thật nói rõ cái gì gọi là vô địch: năm đó ở Phàm giới nàng đã dùng phù văn đánh vỡ nát một gã Sáng Thế Vương; ở Tiên giới cũng đồng dạng khí phách vô song, Huyết Hà lão tổ, Đông Quách Hằng đều là nhân vật đứng đầu một giới này, lại bị nàng lặng lẽ đoạt đi Huyết Hà Thiên Kinh mà không ai hay biết!

Nếu như hắn cũng có thể đi đến một bước này, gần như có thể hoành hành Tiên giới!

Thực lực như vậy cũng đủ bảo hộ người yêu thân nhân bằng hữu của hắn!

Phải tìm kiếm Thiên Kinh!

Chu Hằng vốn trước đây chỉ có một mục tiêu phấn đấu mông lung mờ mịt, đó chính là trở nên mạnh mẽ, ít nhất trở thành Sáng Thế Hoàng sau đó đánh vào Tuyệt Tiên Thành, náo động cho long trời lỡ đất! Nhưng con đường đi trước đó như thế nào, vẫn rất mờ mịt, chưa biết rõ.

Nhưng bây giờ dường như có một ngọn đèn soi sáng: Hắn phải tìm đủ Thiên Kinh của Tiên giới!

Hơn nữa, nếu thực sự gom đủ tất cả Thiên Kinh của Tiên giới, hắn liền có được thực lực ngang với Hoặc Thiên, như vậy bọn họ không phải là một đôi do trời đất tạo nên hay sao?

– Còn nữa, lần sau nếu ngươi xuất hành, không cần mang theo các nàng Ứng Mộng Phạm, ta có an bài khác rèn luyện các nàng! Hoặc Thiên đột nhiên lại nói.

Chu Hằng chớp chớp mắt thầm nghĩ: có phải đây là thiên nữ tuyệt thế cố ý hay không?

Hắn không phải nhu cầu tràn đầy đến mức mỗi ngày phải có nữ nhân làm bạn, nhưng lời này của Hoặc Thiên có ý là, nàng cũng sẽ không đi theo Chu Hằng ra ngoài, mà muốn huấn luyện các nàng Ứng Mộng Phạm!

– Có ta ở bên cạnh ngươi, ngươi không có khả năng thể nghiệm sinh tử chân chính, có một số lĩnh ngộ chỉ có ở trong một đường sinh tử mới có thể cảm nhận được. Ta ở bên cạnh ngươi cố nhiên có thể bảo đảm cho ngươi bình an, nhưng cũng sẽ hạn chế phát triển của ngươi! Hoặc Thiên nghiêm nghị nói.

Lời nói này rất có lý, nhưng Chu Hằng vẫn nghiêm trọng hoài nghi có phải thiên nữ tuyệt thế này là sợ hắn động tay động chân, cố ý muốn dùng cớ này đuổi hắn đi xa hay không?!

Được rồi, nếu là chân tình lâu dài, thì đâu cần sớm chiều bên nhau! Một ngày nào đó hắn sẽ mạnh đến mức không sợ phù văn trong cơ thể Hoặc Thiên, đến lúc đó nhất định phải cho cái mông của nàng ăn no một trận đòn.

Nghĩ đến đây, Chu Hằng không khỏi liếc nhìn cái mông đẫy đà mượt mà của Hoặc Thiên kia: thắt lưng nối mông tạo thành đường cong hoàn mỹ, khiến hắn không kìm nổi ngón trỏ nhúc nhích, quả thực muốn một ngụm nuốt sống thiên nữ xinh đẹp tuyệt sắc này.

– Cút!

…

Chu Hằng trở lại phòng của mình, chuyện thứ nhất cũng không phải nghiên cứu tu tập Huyết Hà Thiên Kinh, mà trước luyện hóa tinh khí sinh mệnh trong thanh hắc kiếm, thời gian dài những tinh khí này sẽ từ từ tiêu tan mất.

Nhưng để Chu Hằng thất vọng là, tinh khí sinh mệnh của mười mấy Nguyệt Minh Đế không ngờ chỉ khó khăn lắm làm cho hắn nhiều thêm một vầng trăng lưỡi liềm!

Hắn hiện nay là Nguyệt Minh Đế 11 luân, nhưng 11 vầng trăng này vừa mới khởi đầu, muốn vầng trăng lưỡi liềm biến thành trăng tròn cần thời gian rất lâu.

Ở thời điểm Nguyệt Minh Hoàng, tinh khí sinh mệnh của một Nguyệt Minh Đế 4 luân, 5 luân đủ để hắn hình thành một nửa vầng trăng hoàn chỉnh. Nói cách khác tinh khí sinh mệnh của hai Nguyệt Minh Đế 4 luân, 5 luân có thể giúp hắn hình thành một vầng trăng tròn.

Thế nhưng đạt tới Nguyệt Minh Đế, không ngờ mười mấy Nguyệt Minh Đế mới chỉ có thể hình thành cho hắn một vầng trăng lưỡi liềm!

Quả nhiên, chênh lệch một cảnh giới, mỗi lần tiến thêm một bước cần tích lũy linh lực cũng chênh lệch vô cùng lớn.

Không trách được tu giả khi đạt tới cực hạn của mỗi một cảnh giới đều tận lực áp chế, muốn lấy thêm vầng trăng mới đột phá, đây quả thật là ý nghĩa cực kỳ to lớn!

Ở thời điểm Nguyệt Minh Hoàng hình thành một vầng trăng cùng với hình thành một vầng trăng khi ở Nguyệt Minh Đế, độ khó chênh lệch này không phải gấp đôi hay gấp mấy lần, mà là gấp trăm lần, gấp ngàn lần!

Đi đâu đi tìm được nhiều Nguyệt Minh Đế như vậy cho hắn giết chứ?

Tuy rằng Chu Hằng không lo không sợ, nhưng hắn cũng không phải cuồng ma giết người, gặp người liền có thể xuống tay, nên muốn dựa vào đường cũ hoàn thành quá trình tích lũy vầng trăng, hắn cần làm thịt ít nhất hơn một vạn Nguyệt Minh Đế!

Con đường này dường như không dễ đi!

Đáng tiếc, Nguyệt Minh Đế so với Nhật Diệu Vương chênh lệch quá xa, bằng không nếu hắn có thể chém ngược Nhật

Diệu Vương, như vậy đạt tới 21 vầng trăng tròn cũng sẽ không phiền toái như thế.

Đúng rồi!

Chu Hằng đột nhiên vừa động trong lòng, liền lấy ra Hỏa Thần Lô, gõ trên nắp lò một cái.

– Ai a ai a! Quá thất đức mà, không thấy bổn tọa đang ngủ sao? Gõ nữa bổn tọa liền phun ra tam muội chân hỏa đốt chết ngươi! Hỏa Thần Lô bị đánh thức từ trong giấc ngủ say, cả giận kêu lớn.

– Có đan dược thích hợp nhanh chóng tăng lên tu vi giai đoạn của ta hay không? Chu Hằng hỏi.

– Tại sao lại là tên tiểu tử thúi ngươi này? Hỏa Thần Lô thở dài ai oán nói: – Ngươi không thể để bổn tọa ngủ một giấc yên ấm sao?

– Ngươi là một cái lò luyện đan ngủ nhiều làm gì? Chu Hằng vỗ cái nắp lò nói.

– Sợ ngươi rồi! Hỏa Thần Lô ngẫm nghĩ một lúc rồi nói: – Ngươi có thể dùng Kim Nguyên Đan, mỗi một viên đều tương đương với lực lượng của Nguyệt Minh Đế bình thường khổ tu

một năm, cũng gọi là Thanh Hoa Đan vốn để thăng cấp!

– Tốt lắm! Ngươi đưa dược phương cho ta, ta đi mua!

Hỏa Thần Lô ước gì Chu Hằng không làm phiền nó, liền vội vàng lần lượt báo ra tên dược liệu, sau đó lại ngủ tiếp ngáy "vù vù".

Trong tay Chu Hằng còn lại hai viên Nguyệt Hoa Đan, hắn ngẫm nghĩ một lúc rồi quyết định dùng ngay.

Dù sao một năm sau lại có Nguyệt Hoa Liên thành thục mới, mà sau này… chuyện Nguyệt Hoa Liên sẽ vĩnh viễn không cần lo lắng!

Hiện tại các nàng cũng chỉ có thể mỗi giai đoạn ăn một viên Nguyệt Hoa Đan, nhưng về sau thì có thể ăn như đậu phộng, một hơi trực tiếp hình thành 8 vầng trăng, chỉ cần lĩnh ngộ được cảnh giới thì đột phá cũng giống như chơi đùa.

Chu Hằng phân biệt ăn vào hai viên Nguyệt Hoa Đan, số lượng vầng trăng cũng một lần hành động đột phá đến 13, chỉ là vầng trăng thứ 13 vừa mới hình thành một vầng trăng lưỡi liềm nho nhỏ, không bắt mắt chút nào.

Hắn mở ra Huyết Hà Thiên Kinh, chính thức bắt đầu nghiên

cứu bộ thiên địa kỳ thư này.

Bộ Thiên Kinh này ngay từ đầu cũng không cam lòng thần phục với Chu Hằng, nhưng bị Hoặc Thiên "giáo huấn" một trận sau đó mới thay đổi ngoan ngoãn, mặc cho Chu Hằng nghiên cứu như thế nào cũng không có phản ứng.

Thiên Kinh khác biệt với công pháp, cũng không có kế thừa đạo pháp loại hình văn tự gì, như nhánh cây của Hoặc Thiên kia, ai sẽ nghĩ tới đó là hình thể của một bộ Thiên Kinh? Ai mà tin đó là một món bảo khí?

Huyết Hà Thiên Kinh này cũng như thế, nhìn bề ngoài chỉ là một dải lụa màu máu, nhưng nếu nhìn kỹ, sẽ phát hiện dải tơ này thật ra là từ máu ngưng tụ thành, lại không dính tay chút nào.

Chu Hằng hít vào một hơi, tiếp đó dùng ý thức đi vào trong dải tơ màu máu kia…

Chương 611: Phù văn vỡ vụn

"Ông!" Chu Hằng chỉ cảm thấy hoa mắt một cái, liền đi vào một thế giới đỏ như máu.

Đó cũng không phải chân thân hắn đi vào thế giới này, mà là ý thức của hắn. Đây là bên trong Huyết Hà Thiên Kinh, cũng là chỗ ẩn chứa huyền bí của Huyết Hà Thiên Kinh.

Không phân biệt đông tây nam bắc, không có trên dưới trái phải, đây là một mảng trời đất màu máu, một mảng không gian trống không, trong đó chỉ có màu máu vô tận.

Chu Hằng cũng không vội, chân thân của hắn tay cầm Huyết Hà Thiên Kinh, nhanh chóng định vị ý thức của mình, hắn mỉm cười, tiếp đó bay đi về một phương hướng.

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Huyết khí hóa thành những cái thác nước thật dài, va chạm vào Chu Hằng.

Chu Hằng thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tự nhiên đi xuyên qua những thác nước màu máu, nhưng càng đi tới phía trước, tốc độ khởi động của thác nước bắt đầu càng nhanh, chính là Chu Hằng đều có chút như trứng chọi đá.

– Xú tiểu tử! Ngươi muốn tìm hiểu bí mật của thiên địa còn rất sớm! Một dòng thác màu máu đột nhiên hóa thành một khuôn mặt, lại là một đứa trẻ chừng bốn năm tuổi, vô cùng ngạo mạn nói với Chu Hằng.

Chu Hằng trong mắt căng thẳng, đây là khí linh trong Huyết Hà Thiên Kinh!

– Không cần nhỏ mọn như vậy, để ta xem một chút có sao đâu? Hắn cười nói.

– Hừ! Ngươi dụ đứa nhỏ đấy à! Đứa nhỏ kia chợt biến mất trong một dòng thác màu máu, rồi lại diễn hóa ra từ trong một dòng thác khác, đây là thế giới bên trong của nó, ý thức của nó chính là vua.

Chu Hằng thầm than trong lòng: xem theo cảm ứng từ chân thân ở bên ngoài, lúc này khoảng cách giữa hắn với trung tâm Huyết Hà Thiên Kinh còn tới 9/10! Nhưng áp lực ở nơi này đã lớn đến mức khiến hắn chỉ phải dừng lại, nếu không thể thuyết phục khí linh, hắn hoàn toàn không có khả năng tìm hiểu ảo diệu của bộ Thiên Kinh này.

Thiên Kinh là công pháp của thiên địa uẩn dục ra, tự nhiên không phải muốn học là có thể học được.

– Chúng ta kết giao bằng hữu đi!

– Phì! Ngươi nhỏ yếu như vậy cũng xứng làm bằng hữu với ta ư! Đứa nhỏ lại đổi một cái thác máu khác, trong ánh mắt nó xoay chuyển, lập tức hai dòng thác máu va chạm vào Chu Hằng.

Chu Hằng vội vàng né tránh, nhưng né qua một đạo lại không có thể né tránh đạo kia, lập tức chân trái bị đánh trúng. Đau nhức đến mức chân thân của hắn ở bên ngoài đều phải run run một cái.

Ý thức ảnh hưởng tới thân thể.

Nếu như ý thức tử vong, thì thân thể cũng sẽ trở thành một cái xác không hồn!

– Yên tâm, ta sẽ không giết ngươi! Đứa nhỏ nhìn như khờ dại, nhưng một gương mặt máu tuyệt sẽ không tạo cho người ta có cảm giác ngây thơ hồn nhiên. Nó làm ra vẻ ông cụ non, nói: – Vị đại nhân kia bảo ta không thể đả thương ngươi, ta không dám chống lại vị đại nhân kia, nhưng có thể cho ngươi nếm chút khổ sở!

“Vù vù vù…”, theo tiếng của nó vừa dứt, mười thác máu đồng thời ầm ầm dựng lên, va chạm vào Chu Hằng.

“Oái!”

Chu Hằng quả thực muốn chửi má nó, hiện tại hắn mới chỉ là Nguyệt Minh Đế, sao có thể chống cự lại Thiên Kinh của Tiên giới uẩn dục ra? Khí linh này dù là Huyết Hà lão tổ cũng chưa có năng lực thu phục, làm sao hắn có thể chống lại?

Nhưng nếu như hoàn toàn không có hi vọng, Hoặc Thiên cần gì phải giao cho hắn Huyết Hà Thiên Kinh chứ?

“Đúng rồi, Cốt phù!” Chu Hằng nghĩ đến đây liền động tâm niệm, điểm một cái ngay trán của mình, chủ động nghênh đón về hướng một cái sông máu.

“Ầm!”

Vừa va chạm sông máu, Chu Hằng kết nối với thần thức, chân thân đồng thời run lên, ánh sáng vàng trên thiên linh cái chấn động mãnh liệt, ý thức thể này cũng đồng dạng toàn thân nở rộ ánh sáng vàng, như một vị Thiên Thần cái thế.

“Ầm! Ầm! Ầm! Ầm…” Tất cả sông máu trong nháy mắt vỡ nát, đứa nhỏ kia lại biến thành vô số mảnh vỡ màu máu, nhưng chỉ trong thời gian một cái nháy mắt, nó liền một lần nữa tổ hợp lại. Lúc này nó nhìn Chu Hằng, trên mặt có ý sợ hãi không che giấu chút nào.

– Ngươi… ngươi làm sao có thể có uy áp kinh khủng như vậy? Nó rung giọng nói.

Chu Hằng cười hắc hắc, nói: – Hiện tại chúng ta có thể làm bằng hữu chứ?

– Là uy áp của vị đại nhân kia! Đứa nhỏ chợt kêu lên, dường như đột nhiên nghĩ tới.

Chu Hằng mỉm cười, chỉ là hai tay khoanh trước ngực nhìn nó.

– Được rồi, ta có thể cho ngươi xem một chút ảo diệu của Huyết Hà Thiên Kinh, tuy nhiên dựa vào thực lực của ngươi bây giờ còn chưa đủ thu phục ta! Hừ! Chớ hòng mơ tưởng! Đứa nhỏ bất đắc dĩ nói, từ gương mặt kia mọc dài ra thân thể và tứ chi.

Nó phất hai tay một cái, Chu Hằng lập tức di hình hoán vị,

xuất hiện ở một địa phương khác trong thế giới màu máu.

Là vị trí trung tâm!

Chân thân của Chu Hằng ở bên ngoài cũng cảm ứng được.

Nơi này không có sông máu, chỉ có một dải tơ màu máu dài không tới một xích, Chu Hằng ngưng mắt nhìn xem, trong dải tơ màu máu này lại có vô số đạo phù văn đang chảy xuôi!

Phù văn!

Chu Hằng từng nhìn thấy 206 phù văn trong cơ thể Hoặc Thiên. Hiện tại trên thiên linh cái hắn cũng còn có một góc phù văn, uy lực của nó hắn đã kiến thức qua.

Nhưng hắn nhìn kỹ lại, lại phát hiện những phù văn này đều không phải là hoàn chỉnh, trình độ vỡ nát này thậm chí còn tệ hơn góc phù văn trên thiên linh cái của hắn kia. Điều đó cũng đúng: trước đó phù văn trên người của hắn phát uy mới có thể trấn áp được khí linh.

Nói như thế, tầng thứ của Huyết Hà Thiên Kinh quả thật không bằng Nhân Uân Thiên Kinh!

Có lẽ sau khi dung hợp một chỗ mấy bộ Thiên Kinh, những phù văn này mới có thể gom thành nhóm, bổ sung được toàn bộ.

Nhưng đối với Chu Hằng hiện giờ mà nói, những mảnh vỡ phù văn này ngược lại thích hợp với hắn hơn. Bởi vì hắn không đủ trình tự, hắn cũng không tu tập được phù văn hoàn chỉnh, những mảnh vỡ phù văn này ngược lại dễ có cơ hội tìm hiểu hơn.

– Xem đi! Xem đi!

Đứa nhỏ ở một bên lên tiếng, sau đó nó nhỏ giọng thầm thì: – Tốt nhất là xem tới tẩu hỏa nhập ma!

Tâm thần của Chu Hằng đã bị những phù văn này hấp dẫn, hắn lấy tay chụp vào dải tơ này. Khi tay phải chạm vào nó, dải tơ này đúng là chui vào lòng bàn tay của hắn, ở trong cơ thể hắn chuyển xoay vòng sau đó lại chui ra từ trong tay trái, tuần hoàn thành một vòng.

Khi mảnh vỡ phù văn xẹt qua trong lòng, hình như Chu Hằng có lĩnh ngộ.

Hắn đắm chìm trong đó, chỉ cảm thấy đạo đạo phù văn này tuy rằng vỡ nát không thể tưởng tượng nổi, nhưng lại ẩn chứa chân giải chí cao vô thượng!

Sau nửa giờ, hắn rốt cục có bước đầu nhận thức, tuy rằng những phù văn này tổng số đạt tới mấy vạn cái, nhưng tổng cộng chỉ có thể ghép lại 100 cái phù văn bất đồng, hơn nữa cho dù những phù văn ghép lại hơn 100 cái này khoảng cách phù văn trạng thái hoàn chỉnh cũng còn quá xa quá xa!

Chu Hằng phỏng chừng, dù là những phù văn này toàn bộ ghép lại vào nhau cũng vị tất có thể vượt qua một góc phù văn trên thiên linh cái của hắn kia.

Xem theo uy lực của nó, khẳng định góc phù văn của Hoặc Thiên cho hắn càng cường đại hơn, trước đó góc phù văn có thể trấn áp khí linh đủ để chứng minh. Nhưng đối với Chu Hằng mà nói, phù văn trên người mình vẫn còn quá mức phức tạp, vốn không phải hắn có thể lý giải được.

Số lượng hàng vạn những mảnh vỡ phù văn phân giải này ngược lại thích hợp với hắn hơn.

Dải tơ màu máu từng đợt trào lên thân thể hắn, mỗi lần lưu chuyển một vòng, hắn đều có một phần thể ngộ, trên ý thức thể ẩn ẩn chớp lóe có hào quang máu đỏ.

Đứa nhỏ ở bên trên tuy rằng không nói tiếng nào, nhưng thấy một màn như vậy, nó không khỏi lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

Trong cuộc sống sinh mệnh lâu dài, nó cũng từng gặp được rất nhiều chủ nhân thực lực mạnh hơn Chu Hằng đếm không hết, nhưng nói đến ngộ tính thì hoàn toàn không ai có thể so sánh với tiểu tử này!

Một giờ cũng chưa tới đã chạm tới một tia huyền bí của Huyết Hà Thiên Kinh, thật sự là khủng bố đến cực điểm!

"Ông!"

Chu Hằng chỉ cảm thấy thân thể chợt nặng xuống, trước mắt tối sầm, khi mở hai mắt ra lại thì thấy ý thức của mình đã trở về bên trong chân thân.

Đau! Đau! Đau! Đau! Chu Hằng chỉ cảm thấy đau đầu như muốn nứt ra, toàn thân đều vì vậy mà nổi lên một lớp mồ hôi lạnh, sắc mặt trắng bệch, thân thể phát run.

Hắn tiêu hao quá nhiều tinh thần lực, làm ảnh hưởng đến thân thể!

Thiên Kinh, quả nhiên không phải dễ tìm hiểu như vậy!

Chu Hằng phát hiện mình hoàn toàn không thể nghĩ tới bất cứ chuyện gì, chỉ cần vừa động cân não liền đau đớn muốn ngất

đi! Hắn đành phải ngồi xuống, lẳng lặng khôi phục tinh thần tiêu hao.

Một lần ngồi xuống này, chính là ba ngày ba đêm.

Sau khi tỉnh lại hắn cố ý đi thỉnh giáo Hoặc Thiên. Vị thiên nữ tuyệt thế này không biết tu luyện Thiên Kinh sớm hơn bao nhiêu năm so với hắn, là lão tiền bối chân chính… Ở bên cạnh có sư phụ xuất sắc như vậy không đi thỉnh giáo chẳng phải là quá lãng phí ư?

– Ngộ tính của ngươi quả thực rất cao! Hoặc Thiên trầm mặc một hồi, gật đầu nói: – So với ta còn cao hơn!

“Phải vậy thôi, ta chính là nam nhân của nàng cơ mà!” Chu Hằng thầm nghĩ trong lòng, nhưng lời này hắn đúng là không dám nói ra miệng, ít nhất hiện tại không được.

– Không sao! Đây cũng là một loại rèn luyện đối với ý thức của ngươi! Thăng Hoa Cảnh, thăng hoa chính là ý thức, bây giờ ngươi đã bắt đầu rèn luyện ý chí, đối với phát triển Thăng Hoa Cảnh của ngươi sau này sẽ có lợi thật lớn! Hoặc Thiên lại nói.

– Tuy nhiên, trước khi chưa khôi phục lại không nên tu luyện tiếp Huyết Hà Thiên Kinh: chín quá hoá rục, nhớ lấy!

Chu Hằng gật đầu rời đi, lại dùng ý thức một lần nữa đi vào Huyết Hà Thiên Kinh.

Một giờ sau, ý thức của hắn cũng không thể duy trì tiếp, bị bức lui ra ngoài.

Sau khi hắn rời đi, khí linh thì lại kinh ngạc không nói gì, bởi vì mặc dù Chu Hằng không có tìm hiểu được, nhưng nó vẫn mẫn cảm phát hiện: so với lần trước Chu Hằng ở lại thời gian đã dài thêm một chút, tuy rằng còn chưa đủ một giây, nhưng dài chính là dài!

Tinh thần lực của tiểu tử này đang phát triển!

Khí linh không nói nên lời: chẳng những tiểu tử này ngộ tính đáng sợ, ngay cả ý chí đều cứng cỏi đến dọa người! Nó có nên hay không nên đối tốt với Chu Hằng một chút, miễn cho ngày sau Chu Hằng lớn lên thành cường giả tuyệt thế sau đó đánh ngược nó?

…

Sau khi nghỉ ngơi ba ngày, Chu Hằng cũng không có tu luyện Huyết Hà Thiên Kinh nữa, mặc dù hắn cảm thấy rất hứng thú với môn Thiên Kinh này, nhưng dù sao hắn cũng không thể đặt toàn bộ thời gian vào chuyện đó, hiện tại cần cấp tốc tăng lên số lượng vầng trăng.

Hắn chuẩn bị rời Tây Hợi Thành đi tới Tiên Thành cao cấp hơn, bởi vậy hắn trước phải lên tiếng chào mấy cố nhân.

Lâm Tài Tuấn đã chết, chết ở trong tay Lưu Hàn Diệp.

Ngày đó Lâm Tài Tuấn cùng Lưu Hàn Diệp gần như cùng lúc trở lại Dương gia, nhưng sau khi biết được Dương Thiết Hổ bị giam giữ, mà cha của mình lại bình yên vô sự, Lưu Hàn Diệp lập tức thỉnh lão cha ra tay đánh giết Lâm Tài Tuấn.

Oán hận giữa hai người chất chứa cũng không phải chuyện một ngày hai ngày…

Điều này làm cho Chu Hằng có phần tiếc nuối, bởi vì hắn muốn tự tay giết chết hai người này, nhưng Lâm Tài Tuấn dù sao cũng là biểu ca của Dương Lan Hinh, vì thế chết ở trong tay Lưu gia có lẽ là kết quả tốt hơn.

Chu Hằng đi tới Tư Đồ gia, nói chuyện một phen với Tư Đồ Lăng, cũng để lại một đống lớn Thanh Hoa Đan… Tư Đồ gia ở thời điểm Dương gia bị Mặc gia đột kích, từng mấy lần bôn ba xuất lực biện hộ cho Dương Thiết Hổ… đây là một mối nhân tình rất lớn.

Sau đó, hắn lại đi Thiên Phương Các, bởi vì Liên Tĩnh Hương

cũng từng tìm tới Mặc gia hóa giải. Nghe nói bối cảnh của Thiên Phương Các cực kỳ cường đại, đúng là nhờ có nàng ra mặt mới bảo vệ được tính mạng cho Dương Thiết Hổ.

– Chu huynh! Hiện tại có một cơ duyên lớn lao, không biết huynh có hứng thú hay không? Liên Tĩnh Hương mời Chu Hằng vào phòng khách, sau đó không đợi hắn nói liền nói trước.

– Cơ duyên gì? Chu Hằng nghe nàng nói, trong lòng vừa động lên tiếng hỏi…

Chương 612: Di phủ, Ngự Long Điện

– Năm đó Tiên giới đột nhiên vỡ nát, sinh linh gần như diệt sạch, tất cả tiên tinh đều hóa thành đại lục vỡ nát! Liên Tĩnh Hương khẽ hé đôi môi đỏ mọng, giọng nói mềm nhẹ êm tai: – Có một số Tiên đại lục hoàn toàn bị phá huỷ, có một số lại bảo tồn được tương đối đầy đủ, trôi nổi trong vũ trụ mờ mịt!

– Thường thường, sẽ có di phủ của cường giả tuyệt thế năm xưa hiện thế, dẫn tới cường giả Tiên Thành coi trọng!

– Hiện tại, có một tòa di phủ như vậy xuất hiện!

Chu Hằng nghe nói máu nóng sôi trào, nhưng lập tức liền tỉnh táo lại, cười nói: – Nếu ngay cả đại năng Tiên giới đều bị kinh động, thì tiểu nhân vật như ta sao có tư cách đi tranh đoạt?

– Chu huynh có chỗ không biết: tòa di phủ này tên là Ngự Long Điện, từng thuộc về một vị cường giả tuyệt thế, tên là Vũ Văn Kiếm, người này là đại năng thời tiền sử! Liên Tĩnh Hương nói.

– Đại năng thời tiền sử? Chu Hằng cả kinh lập lại.

Thời tiền sử chính là chỉ Tiên giới trước kia còn không có tan vỡ, khi đó Tiên giới giống nhau với Phàm giới, có những tinh cầu.

– Không sai! Vũ Văn Kiếm ít nhất là nhân vật của 200 300 vạn năm trước, nhưng truyền thuyết về hắn cho dù đã trải qua đại loạn Tiên giới tan vỡ cũng không có biến mất, có thể thấy được hắn cường đại tới mức nào! Liên Tĩnh Hương nói, trên mặt đầy vẻ kính nể.

Chu Hằng nhìn nàng một cái, Huyền Âm thân thể trước kia đối với hắn có lực hấp dẫn rất mạnh, nhưng theo hắn tiến vào tiên nhân vị, ảnh hưởng của Kim Dương Thảo Vương đối với hắn cũng giảm xuống mức thấp nhất, Huyền Âm thân thể không còn giống như trước làm cho tình cảm của hắn sôi sục mãnh liệt nữa.

Dù sao, Kim Dương Thảo Vương cũng chỉ là dược thảo ở Phàm giới.

– Một trận chiến thanh danh vang dậy nhất của Vũ Văn Kiếm, chính là hắn ở thời điểm Sáng Thế Vương, chém ngược một vị Sáng Thế Đế! Liên Tĩnh Hương nói.

Thật cường đại!

Chém ngược võ giả so với chính mình cao hơn một tiểu cảnh giới, Chu Hằng tự tin có thể làm được dễ dàng, hơn nữa cũng không biết đã làm bao nhiêu lần rồi. Nhưng nếu muốn chém ngược võ giả cao hơn hai cảnh giới so với mình, nếu như không có môi trường đặc thù… thì thực sự quá cường đại!

Với lực lượng của chính mình, hắn có thể làm được sao?

Chu Hằng tự vấn lòng: lực lượng bản thân tự nhiên không thể bao gồm những Tiên khí như Bách Quỷ Kiếm, Hỏa Thần Lô… nếu hắn sử dụng Lăng Thiên Cửu Thức, vẫn có khả năng chém ngược võ giả cao hơn hai cảnh giới so với mình… Nhưng khả năng lớn hơn là hắn cũng bị đánh chết, đồng quy vu tận!

Nhưng Lăng Thiên Cửu Thức là kỳ công bực nào?

Đột nhiên Chu Hằng nhảy dựng trong lòng: Chẳng lẽ Vũ Văn Kiếm cũng nhận được Thiên Kinh? Không, thậm chí là hoàn thành dung hợp tất cả Thiên Kinh của Tiên giới!

– Đáng tiếc, dù là thiên kiêu kiệt xuất mấy đi nữa cũng không chống lại được năm tháng vô tận, hiện tại chỉ có truyền lại một tòa di phủ! Nghe nói bên trong có kế thừa tuyệt thế của vị đại năng năm xưa này, bao gồm công pháp Hóa Long Cửu Trảm mạnh nhất của hắn! Liên Tĩnh Hương dịu dàng nói.

Chu Hằng ngẫm nghĩ, vẫn là chú tâm tới chuyện xưa, nói: – Nếu truyền thừa của di phủ này quan hệ trọng đại như thế, đại

năng Tuyệt Tiên Thành cũng phải bị kinh động chứ?

– Đúng là bị kinh động! Tuy nhiên di phủ này có cấm chế thủ hộ, chỉ có thể cho võ giả dưới cấp Nhật Diệu Vương đi vào! Liên Tĩnh Hương gật gật đầu, lại nói ra một bí văn khác.

Chu Hằng không khỏi nhìn nàng một cái, tin tức như thế khẳng định Tư Đồ Lăng sẽ không giấu hắn. Nhưng tới giờ Tư Đồ Lăng cũng không có nói gì, có nghĩa hắn vốn cũng không biết tin tức của di phủ Vũ Văn Kiếm!

Nhưng Liên Tĩnh Hương lại biết, hơn nữa biết được các thứ còn tương đối không ít!

Lại liên tưởng đến ngay cả Mặc gia đều phải nể mặt mũi Liên Tĩnh Hương, hoặc là nói nể mặt mũi Thiên Phương Các… Điều này nói rõ Thiên Phương Các cũng không chỉ là bán rượu kiếm tiền đơn giản như vậy, có lẽ cũng là cự phách giống như Thiên Bảo Các!

Thiên Bảo Các, Thiên Phương Các, sai một chữ, giữa hai tổ chức này có phải có mối liên hệ gì hay không?

– Chu huynh! Tiếp qua bốn ngày ta sẽ theo một chi nhánh gia

tộc đi Ngự Long Điện, huynh có hứng thú cùng đi với ta không? Liên Tĩnh Hương phát ra lời mời với Chu Hằng.

– Nếu Liên cô nương không ngại, tại hạ tự nhiên mong muốn! Chu Hằng cười nói.

– Vậy cứ định như vậy đi! Liên Tĩnh Hương cũng rất vui mừng, nói.

Chu Hằng quay về Dương gia, nhưng trong lòng thì vô vàn suy nghĩ.

Hắn biết Liên Tĩnh Hương có ý mời chào, nhưng mối nhân tình này có phải là hơi nhiều hay không? Mới vừa nghĩ như vậy, hắn không tự chủ nở nụ cười: hắn cũng quá tự phụ đi, cho là mình nhất định có thể nhận được kế thừa của Vũ Văn Kiếm sao?

Nói không chừng chỉ là theo một bên Thái tử đọc sách, đi dạo một vòng mà thôi.

Lần này cũng không giống như Tinh Phong Thí Luyện, chỉ có võ giả Nguyệt Minh Cảnh có thể tham dự, còn phải cộng thêm Nhật Diệu Vương!

Với lực lượng của Chu Hằng hiện tại, nếu kết hợp với Tấn

Vân Lưu Quang Bộ, hắn muốn thoát thân ở dưới tay Nhật Diệu Vương không khó, nhưng nếu muốn chiến thắng thì hoàn toàn không có khả năng! Huống chi lần này động tĩnh to lớn như thế, khẳng định sẽ có mặt thiên tài Nhật Diệu Vương đánh xuyên qua hàng rào cảnh giới!

Hiện tại hắn gặp phải thiên kiêu bực này, đó chính là một chữ chết! Ngay cả hy vọng chạy thoát cũng không có!

Nếu Hoặc Thiên không cùng đi, lần đi Ngự Long Điện rất có khả năng không thu hoạch được gì!

Nhưng Hoặc Thiên nói đúng, hắn không thể cứ luôn cậy vào thiên nữ tuyệt thế này, điều đó sẽ khiến hắn sinh ra lòng nương tựa, sẽ ảnh hưởng tới tiến cảnh võ đạo của hắn!

Con đường, là phải tự mình đi!

Không chiếm được kế thừa tuyệt thế cũng không hề gì, hiện giờ hắn còn chưa hiểu rõ Huyết Hà Thiên Kinh đâu, ham nhiều cũng không phải chuyện tốt! Còn nữa, hắn muốn đi Ngự Long Điện cũng không phải toàn bộ là vì kế thừa của Vũ Văn Kiếm.

Vị đại năng này là nhân vật thời tiền sử, trong cung điện của hắn có thể còn cất giữ tư liệu ngày xưa, nói không chừng có nhắc tới Hoặc Thiên, nguyên chủ nhân của hắc kiếm! Còn có… tử địch của Hoặc Thiên kia! Có thể bị Hoặc Thiên căm

hận như thế, tất nhiên thực lực của người kia cũng cường đại đến đáng sợ! Người yếu làm sao xứng được Hoặc Thiên xem là đối thủ chứ!

Không tìm hiểu biết rõ ràng về người này, trong lòng Chu Hằng như luôn ghim một cây gai.

Có lẽ người này bị trọng thương, thậm chí còn thê thảm hơn Hoặc Thiên, hoặc là khôi phục còn nhanh hơn Hoặc Thiên, cũng có thể đã hoàn toàn ngã xuống.

Nếu quả thật đã ngã xuống ngược lại còn may mắn, nhưng vạn nhất nàng ta khôi phục nhanh hơn Hoặc Thiên thì sao?

Đây chính là một tồn tại cùng cấp số với Hoặc Thiên đấy!

Chu Hằng bức thiết muốn biết người kia đến tột cùng là ai, về sau nếu như dọ thám biết được tin tức của người này cũng dễ phòng bị hơn.

Trở lại Dương gia, hắn nói một lần chuyện sắp đi di phủ, tuy rằng các nàng rất không đành lòng, nhưng các nàng đều hiểu hiện tại tu vi của mình quá yếu, gượng ép đi theo Chu Hằng chỉ sẽ trở thành gánh nặng cho hắn… nên không người nào kiên trì đòi đi theo.

– Ôi! Xem ra chỉ có bổn tọa đi theo ngươi thôi! Con lừa đen ôm choàng bả vai Chu Hằng nói: – Nữ nhân đều không dựa vào được! Cuối cùng vẫn là bổn tọa cấp mặt mũi cho ngươi!

"Bịch bich phịch phịch…", con lừa đen lập tức vì lời nói này phải trả giá, bị các nàng xúm lại chân dấm tay đá… Trong nháy mắt trên mặt con lừa liền hiện đầy vết sưng phù, nói chuyện đều có chút ấp a ấp úng.

Chu Hằng cười to, nói:

– Hiện tại biết cái gì gọi là họa từ trong miệng mà ra rồi chứ?

Con lừa đen dưới chân như nhũn ra, ngã trái ngã phải, nói: – Bổn tọa hiện tại đã biết cái gì gọi là nữ nhân như mãnh hổ!

Bởi vì Chu Hằng sắp lên đường, chuyến đi này lại không biết thời gian bao lâu, các nàng đều rất quý trọng thời gian chung đụng cuối cùng với Chu Hằng, mỗi thời mỗi khắc đều dính như keo như sơn. Dường như nhất định phải ép khô ép sạch Chu Hằng.

Bốn ngày sau, Liên Tĩnh Hương liền tới mời Chu Hằng lên đường.

Chu Hằng mang theo con lừa đen xuất phát. Hiện tại con lừa

đen này rõ ràng đã là Nguyệt Minh Hoàng 4 luân!

Con lừa đê tiện này vốn đã tinh tiến rất nhanh, trước khi uống dùng Nguyệt Hoa Đan đã có được 6 vầng trăng, uống vào một viên đan dược đúng là sinh ra 2 vầng trăng, rồi sau đó thuận lợi đột phá đến Nguyệt Minh Hoàng.

Uy lực của Thiên Địa Quả lại kích phát, nó một hơi xông phá liên tiếp lên 4 vầng trăng!

Chu Hằng mới vừa biết được cũng hoảng sợ không thôi, tên này khi ở Nguyệt Minh Vương chẳng qua cực hạn cũng chỉ có 8 vầng trăng, nhưng vừa đột phá liền thành Nguyệt Minh Hoàng 4 luân, có thể so với tồn tại Nguyệt Minh Vương 13 luân!

Trách không được Thiên Địa Quả có thể nhận được Hoặc Thiên khen ngợi, quả thật có hiệu quả nghịch thiên!

Hai người một con lừa đi tới Tây Hợi Thành tiến vào chỗ cửa ải. Nơi này bỗng chốc trở thành biển tinh thuyền, liếc mắt một cái nhìn thấy ít nhất hơn vạn chiếc, rậm rạp rải rác giữa bầu trời. Trên mỗi một chiếc tinh thuyền đều cắm cờ hiệu bất đồng, vừa thấy còn nghĩ là cường đạo tinh hải đánh tới rồi.

Lần này tin tức Ngự Long Điện xuất thế hiển nhiên thu hút vô số thế lực, hết thảy đều muốn đi thử vận may một lần.

– Đi theo ta! Liên Tĩnh Hương ở phía trước dẫn đường, mang theo Chu Hằng cùng con lừa đen đi tới phía dưới một chiếc tinh thuyền. Nàng bắn ra một viên đạn tín hiệu, ở trên trời hóa thành một con Phong Hồ màu xanh lam.

Sau đó, nàng mới dẫn theo Chu Hằng cùng con lừa đen bay vụt lên.

Nếu tùy tiện đi lên, nói không chừng người ở phía trên sẽ cho là địch nhân tập kích, trực tiếp phát động công kích! Trên tinh thuyền đúng là có linh lực pháo kinh khủng, uy lực mạnh nhất thậm chí có thể nổ chết Thăng Hoa Đế!

– Ra mắt Tĩnh Hương tiểu thư! Trên boong tinh thuyền, lập tức có hai nam nhân toàn thân mặc bì giáp màu đen xuất hiện, nửa quỳ trên mặt đất, thi lễ với Liên Tĩnh Hương. Mỗi người đều là Nguyệt Minh Đế, khí thế rất mạnh.

Liên Tĩnh Hương chỉ gật gật đầu, rồi dẫn Chu Hằng và con lừa đen đi vào bên trong thân thuyền.

Xem ra thân phận của nữ nhân này không thấp đây! Rõ ràng chỉ có tu vi Nguyệt Minh Hoàng, mà thị vệ trên tinh thuyền đều là Nguyệt Minh Đế, lại rất tôn trọng, hiển nhiên địa vị của nàng khá cao.

Hai người đi tới một gian khoang thuyền, Liên Tĩnh Hương gõ cửa một cái, nói: – Hữu Hạo tộc thúc! Ngài ở đâu?

– Ừm! Vào đi! Bên trong lập tức truyền ra một thanh âm đầy uy nghiêm.

Liên Tĩnh Hương đẩy cửa, dẫn trước đi vào, Chu Hằng đi theo phía sau, con lừa đen thì kiêu ngạo vênh váo theo sát ở cuối cùng. Tuy nhiên bởi vì trước đó được Chu Hằng dặn dò, nó ngậm miệng nghiêm chỉnh không lên tiếng.

– Vị này chính là Chu Hằng tiểu hữu à? Trong phòng tổng cộng có ba người, một người là nam nhân trung niên nhìn qua hơn 40 tuổi, dáng người khỏe mạnh. Tuy rằng ngồi ngay đó vẫn tản ra khí tức cường đại.

Hai người kia là hai cô gái trẻ tuổi, xem bộ dáng hẳn là thị nữ, đều đứng nghiêm túc phía sau nam nhân trung niên kia.

Nhưng người bình thường muốn dùng thị nữ khẳng định sẽ trước chọn trẻ đẹp, hai nàng này trẻ tuổi thì trẻ tuổi, nhưng dung mạo thật đúng là không thể nói rõ: một người chỉ có thể nói là bộ dạng đoan chính; người kia thậm chí có thể nói có điểm xấu xí!

Nhưng để Chu Hằng giật mình trong lòng cũng không phải diện mạo của hai nàng này, mà là khí tức của các nàng phát ra đều là: Huyền Âm thân thể!

Chu Hằng có thể vỗ ngực nói chắc, hai cô gái này nhất định là Huyền Âm thân thể!

Theo Hoặc Thiên nói, Huyền Âm thân thể giống như Ứng Mộng Phạm, Hàn Diệc Dao, Hàn Vũ Liên… cũng chỉ có một chút xíu ý như vậy, khoảng cách Huyền Âm thân thể chân chính còn kém xa lắm. Huyền Âm thân thể không hoàn chỉnh này chỉ cần một lần chung đụng với nam nhân, chẳng những một thân tu vi bổ sung hết sạch cho người khác, mà ngay cả tình mạng của mình cũng khó giữ được.

Loại Huyền Âm thân thể không hoàn chỉnh này ở Phàm giới đại khái trong 100 vạn người xuất hiện một người… thoạt nhìn tỉ lệ nhỏ đến kinh người, nhưng với số lượng dân cư quá đông, tổng số cũng rất khả quan.

Nhưng ở một chỗ liền gặp được ba người có Huyền Âm thân thể: điều này dường như có điểm không bình thường.

Chương 613: Rút ra phù văn

– Lão phu Liên Hữu Hạo, đã sớm nghe nói qua tên của tiểu hữu, mãi đến nay mới có duyên gặp mặt! Nam nhân trung niên này dù miệng nói rất nhiệt tình, nhưng vẫn ngồi yên tại chỗ, rõ ràng cũng chỉ là khách sáo ngoài miệng.

Chu Hằng hiểu rõ, Liên gia nhận thức mình cũng chỉ giới hạn ở "Dược sư tam tinh" và "Nguyệt Minh Hoàng 11 luân", mà đối với thế lực Nhật Diệu Cảnh, đáng để chiêu mộ, nhưng tuyệt đối sẽ không lấy lễ kết giao.

Thậm chí, Liên gia còn không đơn giản là gia tộc Nhật Diệu Cảnh, hẳn là còn có lão tổ cấp bậc Thăng Hoa Cảnh!

Hắn thấy được, có lẽ chỉ là một góc núi băng.

Bởi vì Liên Hữu Hạo là cường giả Nhật Diệu Cảnh, dù coi như xem trọng hắn cũng khó mà tránh khỏi có vài phần khinh thường. Dù sao, nếu như Liên gia là gia tộc Thăng Hoa Cảnh, như vậy bọn họ nhìn trúng tiềm lực của Chu Hằng, mà không phải năng lực Dược sư tam tinh của hắn hiện giờ.

Tiềm lực thôi, cái này khó mà nói. Hơn nữa, ta bỏ tiền bồi

dưỡng ngươi, ta là ân chủ của ngươi, chẳng lẽ còn muốn ta nhẹ giọng nhường nhịn ngươi?

Liên Hữu Hạo đã quen suy nghĩ vấn đề theo góc nhìn của mình, chuyển sang hành động thực tế cũng tự nhiên biểu hiện ra coi thường.

Chu Hằng lại không hề quan tâm tới, dù sao hắn cũng không có ý muốn dựa vào Liên gia, hắn chỉ là bắt tàu đi nhờ một chuyến thôi.

– Tiền bối quá khen! Chu Hằng mỉm cười, đối phương khinh thường hắn, hắn cũng lười đi nhiệt tình với người ta.

Hai người hư tình giả ý nói chuyện một hồi, Liên Hữu Hạo liền bảo Liên Tĩnh Hương an bài chỗ ở cho Chu Hằng, đây là hạ lệnh đuổi khách.

Liên Tĩnh Hương an bài cho Chu Hằng một gian phòng kha rộng rãi, liền quay về chỗ Liên Hữu Hạo.

– Miệng của tiểu tử này thật là cứng! Liên Hữu Hạo cười nói.

– Tộc thúc, theo tin tức ta nhận được từ Hiệp hội Dược sư, trình độ luyện đan của Chu Hằng không chỉ đơn giản là Dược sư tam tinh! Liên Tĩnh Hương nghiêm nghị nói. – Chỉ là vì

Hiệp hội Dược sư Dã Mã Thành chỉ có thể chứng thực được Dược sư tam tinh!

– Chẳng qua là tin vỉa hè thôi! Liên Hữu Hạo lại không hề tin.
– Nhưng mặc kệ thế nào, Dược sư tam tinh trẻ tuổi như vậy cũng khá là bất phàm, chỉ cần không phân tâm, ngày sau có hy vọng trưởng thành lên đến Dược sư ngũ tinh, thậm chí Dược sư lục tinh!

– Tĩnh Hương, ngươi dẫn dắt người này vào gia tộc, có thể ghi cho ngươi một công!

Liên Tĩnh Hương cười nhàn nhạt, Liên gia quả thật vô cùng hùng mạnh như Chu Hằng đã nghĩ, lão tổ gia tộc chính là tồn tại Thăng Hoa Hoàng! Nhưng tại sao Liên gia lại đi chạy đến Dã Mã Thành?

Có 2 nguyên nhân, đầu tiên thì rất đơn giản, chính là kiếm tiền! Thiên Phương Các quã thật là ngày kiếm đấu vàng, tiên thạch là căn bản duy trì một gia tộc vận hành, mặc kệ gia tộc nào cũng sẽ không ngại nhiều tiền!

Còn một mặt khác, cũng là nguyên nhân mấu chốt hơn, chính là chiêu mộ nhân tài.

Tây Hợi Thành quả thật không có chí cường giả, nhưng không đại biểu nó không xuất hiện nhân tài – tuy rằng xác xuất này quả thật rất nhỏ, nhưng thiên tài ở những nơi khác không dễ

chiêu mộ như vậy! Mà một gia tộc Thăng Hoa Vương phát ra lời mời với một tiểu võ giả Tây Hợi Thành, chỉ riêng ơn kỳ ngộ này cũng làm người ta cảm động muốn chết!

Còn không làm ngươi cảm kích khóc rống, thề tử trung?

Liên Tĩnh Hương nói: – Tộc thúc, ta vẫn cảm thấy tiềm lực của Chu Hằng này vượt xa những gì hắn biểu hiện ra, chúng ta nên dùng quy cách cao nhất để chiêu mộ hắn!

– Ha ha! Chuyện này ngươi không cần phải quan tâm! Liên Hữu Hạo khoát tay, nói chơi, quy cách cao nhất của Liên gia là dùng để chiêu mộ Thăng Hoa Vương. Nếu cho một Dược sư tam tinh, Nguyệt Minh Hoàng 11 luân có được đãi ngộ như vậy, các Khách khanh trong gia tộc còn không tạo phản mất!

— Hắn căn bản không có chú ý nhìn Chu Hằng, bằng không sẽ có thể dễ dàng phát hiện thật ra Chu Hằng đã là Nguyệt Minh Đế!

Người trẻ tuổi đúng là không cân nhắc chu đáo, hắn âm thầm phê bình Liên Tĩnh Hương.

……..

Chu Hằng nằm ở trên giường, hai tay gối đầu, nhắm mắt dưỡng thần.

– Chu tiểu tử, mau tới nói chuyện với bổn tọa, bổn tọa nghẹn không nổi nữa! Con lừa đen phun lưỡi ra nói, lúc trước Chu Hằng cùng Liên Hữu Hạo nói chuyện hồi lâu, nó lại không thể rên một tiếng, quả thật là nghẹn chết con lừa đê tiện không nói chuyện là sẽ chết mất.

– Có nhiều thời gian như thế còn không bằng chăm chỉ tu luyện đi! Chu Hằng không mở mắt. – Ngươi ăn Thiên Địa Quả, đừng lãng phí linh quả thiên địa như vậy. Nếu không thì chi bằng để ta nấu ăn luôn, nói thật, ta còn chưa từng ăn thịt lừa!

– Tiểu tử thối, nếu ngươi dám ăn thịt lừa, bổn tọa sẽ cắn chết ngươi!

– Ha ha ha! Đừng làm ồn, nghe Liên Tĩnh Hương nói đi Ngự Long Điện lần này có ngồi tinh thuyền cũng mất 4 tháng, thừa dịp này chăm chỉ tu luyện đi!

– Chu tiểu tử, tại sao con đàn bà mông lớn kia phải tìm ngươi? Có phải là coi trọng ngươi không?

– … Nên tìm cho ngươi một con lừa cái rồi!

– Gâu!

Tâm thần Chu Hằng chìm xuống, tiếp tục nghiền ngẫm Huyết Hà Thiên Kinh.

Thật ra hắn cũng không phải hoàn toàn không có hy vọng lấy được truyền thừa của Vũ Văn Kiếm, hắn vẫn mãi chưa dùng đến một lần thả ra uy lực dị hỏa của Hỏa Thần Lô, còn trên thiên linh cái của hắn có một góc phù văn, những thứ này đều là đại sát khí siêu cấp!

Nếu như hắn còn có thể nghiền ngẫm Huyết Hà Thiên Kinh ra một chút đầu mối, như vậy đương nhiên sẽ càng nắm thêm phần thắng.

Hắn tiến vào khoang thuyền này liền không hề đi ra, Liên Tĩnh Hương cũng không lấy làm lạ, các võ giả tầng thứ như hắn hở một cái liền phải bế quan mấy năm đến mấy chục năm, cũng thức thời không đến quấy rầy Chu Hằng.

Chỉ là khổ cho con lừa, tự nói chuyện với mình mười mấy ngày, cuối cùng cảm thấy không có hứng nữa, cũng ngồi xuống bắt đầu tu luyện.

Chu Hằng vốn là định luyện ra Kim Nguyên Đan rồi lên đường, nhưng phần tài liệu này quá quý giá, ít nhất phải tới Tiên Thành cấp bậc Nhật Diệu Cảnh mới mua được, cho nên hắn đành phải bỏ qua dự tính này.

Hiệu quả của Thanh Hoa Đan đối với hắn đã cực kỳ bé nhỏ, nhưng vẫn có ích lớn đối với con lừa đen, con lừa này mỗi ngày một viên Thanh Hoa Đan, hút thêm tiên thạch tu luyện, tốc độ tu vi tiến bộ nhanh đến đáng sợ.

Chu Hằng thì luôn nghiền ngẫm Huyết Hà Thiên Kinh, đến nửa tháng sau hắn liền không vào trong Huyết Hà Thiên Kinh nữa, bởi vì hắn đã rút ra được một cái phù văn vỡ vụn.

Bên trong đoàn màu máu kia có mấy vạn cái phù văn vỡ vụn, những phù văn này có thể tổ hợp thành trăm cái phù văn nhỏ hơi hoàn chỉnh một chút, mà Chu Hằng rút ra được chỉ là một cái phù văn nhỏ.

Trên thực tế, hắn chỉ là rút ra mấy trăm cái mảnh vụn phù văn, sau đó cứ mãi thử ghép các phù văn này lại với nhau, gom góp lại thành một cái phù văn nhỏ có thể nói là tương đối hoàn chỉnh.

Hắn tốn suốt 3 tháng mới hoàn thành quá trình này, những phù văn vỡ vụn lúc này đang chìm nổi trong đầu của hắn, không khắc lên khúc xương nào.

So với một góc phù văn trên thiên linh cái của hắn, những mảnh vụn phù văn này có ghép lại cũng vẫn vỡ vụn quá mức, hơn nữa… Chu Hằng có một loại cảm giác, dù cho những tiểu phù văn này thật sự ghép lại hoàn chỉnh, nhưng cũng kém xa góc phù văn trên thiên linh cái.

Trình tự Nhân Uân Thiên Kinh quả thật phải nằm trên Huyết Hà Thiên Kinh!

Chu Hằng không vì thế mà ghét bỏ, trên thực tế Hoặc Thiên cho hắn phù văn cấp bậc quá cao quá mạnh, bây giờ hắn căn bản không nghiền ngẫm được gì, chỉ có thể cung phụng nó như đại gia. Nhưng các tiểu phù văn trong Huyết Hà Thiên Kinh thì khác, hắn có nắm chắc có thể khống chế được!

Hắn nằm yên không nhúc nhích, tâm thần lại vận chuyển tốc độ cao, thử tổ hợp các mảnh vụn phù văn lại, sau đó cảm nhận chỗ huyền diệu trong tiểu phù văn này.

Bảy ngày sau khi, tay phải của hắn nhuộm một tầng màu đỏ như máu. Mười ngày sau, tay trái của hắn cũng nhuộm một tầng đỏ tươi. Hắn lại có tiến bộ, nhưng vẫn chưa chân chính đi ra một bước.

Cộc cộc cộc, ngay lúc này, có tiếng gõ cửa phòng.

– Chu huynh, đã đến Ngự Long Điện! Ở cửa truyền đến tiếng nói của Liên Tĩnh Hương.

Trong lúc không chú ý, đã trôi qua 4 tháng!

Chu Hằng đứng dậy, lúc mở mắt ra, bên trong mắt lóe lên một tia màu máu, nhưng lập tức lại biến thành thần quang màu vàng, sau đó lại hóa thành ôn hòa trong sáng. Đối với hắn, Huyết Hà Thiên Kinh chỉ là một cái tham khảo, hắn sẽ không hoàn toàn đi theo bộ Thiên Kinh này.

– Ư hư hư, cuối cùng cũng kết thúc những ngày khốn kiếp này rồi! Con lừa đen ngửa mặt thở dài, lệ rơi đầy mặt, miệng lầm bầm không biết đang nói gì.

Suốt bốn tháng không được nói chuyện với người khác, cái miệng của con lừa đê tiện này đã hoàn toàn không ngừng lại được.

Chu Hằng nhìn thoáng qua con lừa đen, không khỏi cười, nói:
– Hình như ngươi có tiến bộ rất lớn!

– Còn không phải là bị ép buộc thành! Con lừa đen “u oán” liếc Chu Hằng, đằng sau lưng bùng lên tám vầng trăng.

– Chu tiểu tử, bổn tọa bị ép luyện công, ngươi làm sao bồi thường bổn tọa? Bổn tọa cũng không tham lam, chỉ cần cái bếp cũ kia là được!

– Cái gì, ngươi dám nói bổn tọa là cái bếp cũ, xem bổn tọa đập cho đầu ngươi nở đầy hoa! Hỏa Thần Lô gào lên ở trong đan điền Chu Hằng.

– Hắc hắc, có bản lĩnh thì ngươi ra đây đi! Con lừa đen hai mắt tỏa sáng, nếu như Hỏa Thần Lô đi ra, nó khẳng định cướp lấy chạy luôn.

Chu Hằng thở dài, nói: – Con lừa, làm người nên biết mang ơn, ngươi đã là Nguyệt Minh Hoàng 8 luân, đừng có được lợi rồi còn khoe khoang!

Nói tới Thiên Địa Quả thật là lợi hại, tuy rằng mỗi ngày con lừa đen đều ăn Thanh Hoa Đan, nhưng tác dụng của Thanh Hoa Đan đối với Nguyệt Minh Hoàng cũng không lớn như thế. Con lừa đen có thể từ Nguyệt Minh Hoàng 4 luân tiến lên Nguyệt Minh Hoàng 8 luân trong vòng 4 tháng, khẳng định là Thiên Địa Quả nổi lên tác dụng trực tiếp, Thanh Hoa Đan chỉ có thể coi như thêu hoa trên gấm.

– Bổn tọa là lừa, không phải người, đừng dùng cái kiểu của loài người các ngươi đội lên đầu bổn tọa! Con lừa đen không biết xấu hổ nói.

Chu Hằng đi ra mở cửa, Liên Tĩnh Hương đang duyên dáng đứng chờ. Hôm nay nàng đổi một bộ váy dài bó sát đỏ thắm, bó chặt hoàn toàn thể hiện ra dáng người đẫy đà ngạo nghễ

của nàng, hai quả bóng trước ngực như muốn căng rách cả áo.

– Chu huynh, đi ra ngoài dạo một vòng! Nàng dịu dàng nói.

– Mời! Chu Hằng làm thế mời Liên Tĩnh Hương đi trước.

Liên Tĩnh Hương che miệng cười duyên, đi ở phía trước, con lừa đen cũng muốn theo đuôi, lại bị Chu Hằng chen vào trước mắt, làm con lừa đê tiện này tức giận muốn cắn mông Chu Hằng.

Hai người một con lừa nhanh chóng lên sàn tàu, nhìn rõ cảnh tượng xung quanh.

Tất cả mặt trời ở Tiên giới đều bị đánh nát ở trăm vạn năm trước, cũng chỉ có 49 Tiên Thành mới có tồn tại vô thượng bố trí 49 mặt trời chiếu sáng Tiên vực, nhưng cũng chỉ là giới hạn trong 49 Tiên Thành mà thôi.

Toàn bộ vũ trụ tối tăm lạnh băng, chỉ có những mảnh đại lục vỡ nát lơ lửng giữa không gian mịt mù.

Nhưng bây giờ chỗ này lại chớp động những đốm sáng dày đặc, như là trời sao lấp lánh.

Không phải ánh sao!

Chu Hằng nhìn kỹ, những đốm sáng kia là những chiếc tinh thuyền!

Liên gia tự nhiên không phải người đến đầu tiên, Chu Hằng đã sớm biết điều này, nhưng hắn tuyệt đối không ngờ lại có nhiều thế lực đến nơi này như thế!

Nhìn thoáng qua, cũng phải có ít nhất mấy vạn chiếc!

Chương 614: Các thế lực hội tụ

Truyền thừa của Vũ Văn Kiếm quả nhiên tràn đầy lực hấp dẫn!

Chu Hằng quét nhìn ra xa, chỉ thấy tất cả tinh thuyền đều dừng lại vây quanh một tòa đại lục vỡ nát, cũng chậm rãi di chuyển theo đại lục kia trôi đi. Kỳ quái, là không có một chiếc nào đáp lên đó.

Tinh thuyền chỉ cần khởi động sẽ thành một thứ đốt tiền, càng là tinh thuyền cao cấp thì càng đốt dữ dội, chẳng lẽ mọi người đều ngại tiên thạch phỏng tay, không đốt là không thoải mái?

– Vũ Văn Kiếm đại năng tài năng như tạo hóa, mặc dù Ngự Long Điện xây trên đại lục đó, nhưng lại ảnh hưởng bao phủ toàn đại lục, chỉ cần tinh thuyền đáp xuống liền không thể bay lên được!

Liên Tĩnh Hương ở bên cạnh giải thích.

– Người thì được? Chu Hằng hỏi, đây là vấn đề mấu chốt nhất.

Nếu như người cũng vào rồi không ra được, vậy còn không phải bị nhốt chết trên đó?

– Ừm, người có thể thoát khỏi trọng lực bên dưới, nhưng nếu tinh thuyền mạnh mẽ giãy ra, kết cục sẽ là thân thuyền không chống chịu nổi mà vỡ tan tành! Liên Tĩnh Hương nghiêm mặt nói.

Bị lạc trong vũ trụ không phải là chuyện nhỏ, bởi vì không có tọa độ tinh không, ở trong vũ trụ tối tăm này, võ giả quả thật như ruồi không đầu.

– Bên kia, là cường đạo tinh hải! Liên Tĩnh Hương chỉ về phía xa.

Chu Hằng nhìn theo hướng nàng chỉ, chỉ thấy có một mảnh tinh thuyền quả thật tách ra một khoảng.

Giữa tinh thuyền và tinh thuyền khẳng định phải có khoảng cách nhất định, miễn cho ai đó đột nhiên nổi điên, bắn ra một phát Linh Quang Pháo vậy là thuyền nổ người chết! Nhất định phải cách xa một khoảng, có đủ thời gian phản ứng để khởi động lá chắn linh lực.

Nhưng mà một mảnh tinh thuyền kia lại kéo khoảng cách quá xa.

Vốn có hình dạng như một cái bánh mì lớn, hiện tại lại bị cắt ra một miếng, rõ ràng không hòa hợp với xung quanh.

– Những người kia không sợ hay sao? Chu Hằng nhìn đằng xa, nói thật đối với cường đạo tinh hải, hắn cũng chưa nói tới chán ghét, bởi vì số lượng người mà hắn giết cũng đủ có tư cách làm cường đạo tinh hải – Nếu không có cái bảng hiệu Dược sư tam tinh của hắn chống đỡ.

– Thực lực cường đạo tinh hải cũng không yếu, mấy chục vạn năm phát triển, bọn họ cũng hình thành thế giới của mình, thậm chí không thiếu tồn tại Sáng Thế Đế! Chỉ cần cường đạo tinh hải không đi tấn công Tiên Thành, vậy sẽ không thể có thế lực chủ động đi thảo phạt cường đạo tinh hải! Liên Tĩnh Hương nói.

Trong lòng Chu Hằng cười lạnh, thật ra bất luận cường đạo tinh hải hay hào môn Tiên Thành, đều là cá mè một lứa. Khác ở chỗ một bên chiếm giữ độ cao đạo đức, một bên khác thanh danh xấu xa mà thôi, về bản chất thì hoàn toàn không khác gì.

Nếu như hào môn Tiên Thành thật sự ghét ác như thù, hiện tại sẽ đứng từ xa nhìn đám cường đạo tinh hải? Làm gì mà ẩn tình nhìn nhau như vậy được, đã sớm xắn áo vung đao rồi.

Chu Hằng cũng lười để ý tới loại chuyện chó cắn chó này, hỏi:
– Lúc nào chúng ta lên trên đó? Hắn chỉ vào đại lục to lớn kia, rộng lớn vô biên.

– Đừng vội, bây giờ trọng lực còn quá lớn, chúng ta xuống đó lúc này cũng sẽ chỉ bị đè thành bánh thịt! Liên Tĩnh Hương lắc đầu.

– Theo đại năng Tuyệt Tiên Thành nói, còn phải chờ 2 tháng nữa. Cấm chế trung tâm đại lục đó mới xuất hiện một lỗ hổng ổn định, để cho võ giả Nhật Diệu Vương trở xuống tiến vào! Khi đó trọng lực sẽ nhỏ hơn rất nhiều!

– Bằng không, trọng lực đột nhiên mạnh lên, ngay cả Nhật Diệu Đế cũng sẽ nháy mắt bị nghiền nát!

Thì ra là thế.

Còn hai tháng nữa, vừa lúc tiếp tục nghiền ngẫm Huyết Hà Thiên Kinh, bây giờ hắn đã có chút đầu mối về tiểu phù văn đầu tiên.

– Chu huynh, có hứng thú ra ngoài chơi? Liên Tĩnh Hương cười nói.

– Đi chơi? Chu Hằng lộ ra vẻ ngạc nhiên, trong vũ trụ hoang vắng này có gì mà chơi?

– Ha ha! Chu huynh có điều không biết, cũng không phải mọi người đều tới đây mạo hiểm tìm bảo vật, nơi này còn có rất nhiều người làm ăn. Ngươi nhìn bên này, tinh thuyền thứ 107 ở bên trái chúng ta, đó là một tửu lâu. Còn nữa, tinh thuyền thứ 67 ở bên phải, đó là sòng bạc!

Chu Hằng không khỏi buồn cười, nói: – Quả thật là không ngờ tới!

– Không có ai tu luyện chỉ vì tu luyện, ăn uống chơi bời là nhu cầu của phần lớn mọi người, nhất là những người đi ra từ các đại gia tộc, từ nhỏ đã ăn ngon mặc đẹp. Nếu có thể ăn ngon, ai lại không muốn hưởng thụ chứ?

Liên Tĩnh Hương lại rất thành thật.

– Cũng không phải đây là lần đầu Tiên giới có di phủ xuất thế trong tinh hải, mỗi lần gặp tình huống này đều sẽ có thương gia chạy đến góp vui, nhất là Thiên Bảo Các. Ngươi chờ xem, trước khi di phủ chính thức mở ra, khẳng định sẽ có một hội đấu giá long trọng!

– Hơn nữa, vật phẩm đấu giá này khẳng định là vô cùng quý giá, nhưng cũng khẳng định giá sẽ cao quá đáng!

Chu Hằng nhìn tửu lâu trong không gian xa xôi, hỏi: – Liên cô nương, đi nhờ cô một chuyến đến đây, ta mời cô một bữa được chứ?

– Ngươi thật đúng là keo kiệt, một bữa cơm liền muốn đuổi ta đi?

Liên Tĩnh Hương cong môi cười khẽ.

Nói thì nói vậy, nàng lại lấy ra một chiếc Lưu Vân Toa, chở Chu Hằng cùng con lừa đen bay về phía chiếc "tửu lâu" kia.

Nếu là tửu lâu, tự nhiên là mở cửa làm ăn, lên thuyền không cần chào hỏi trước cái gì, Lưu Vân Toa trực tiếp đáp xuống sàn tàu. Liên Tĩnh Hương thu hồi Lưu Vân Toa, lập tức có người ăn mặc kiểu tiểu nhị đi lên đón, hỏi: – Quý khách, các ngài chỉ có hai vị? Có đặt chỗ trước chứ?

– À hừm, con mắt ngươi ở đâu, không thấy được Lư đại gia hả? Chúng ta là ba vị! Ba vị! Con lừa đen nổi giận, giơ một cái chân ra muốn so sánh với 3 ngón tay, nhưng cái móng của nó làm kiểu gì cũng không tách ra được, nhìn kiểu gì cũng là một cái chân lừa.

Tiểu nhị kia bị con lừa đen làm hoảng sợ, yêu thú thông linh không có gì lạ, nhưng một con lừa mặc váy hoa còn nói

chuyện được thì trước giờ chưa từng thấy! Cũng may hắn coi như thường gặp chuyện, sững sờ một hồi liền nói: – Ba… ba vị!

– Các ngươi làm ăn tốt như vậy, còn phải hẹn trước? Chu Hằng có chút tò mò.

– Quý khách, chúng ta kinh doanh cũng không tệ, nếu các vị không có hẹn trước, chỉ có thể ngồi chờ ở đại sảnh một lát! Tiểu nhị này dẫn hai người một con lừa rời sàn tàu, đi vào trong khoang tàu lớn, nơi này còn có mấy chục người đang chờ.

Chậc, kinh doanh nào chỉ là không tệ, quả thật là tốt đến đỉnh điểm!

– Quý khách, các vị xem thực đơn trước, chọn xong món ăn rồi nói cho tiểu nhân. Tiểu nhân sẽ báo cho các đầu bếp chuẩn bị trước, sau khi có chỗ sẽ lập tức thông báo cho hai vị, không, ba vị! Tiểu nhị này nói.

Chu Hằng nhận lấy thực đơn hắn đưa sang, ánh mắt quét qua, không khỏi co rúm.

Đúng là cắt cổ mà!

Bên trên có rất nhiều món mà Chu Hằng chưa có nghe qua, nhưng ít ra cũng nhận ra mấy món, hắn cũng đã ăn ở Thiên Phương Các. Nhưng Thiên Phương Các đã nổi danh là giá đắt, nhưng so sánh với chỗ này thì đúng là gặp sư phụ.

Ít nhất phải đắt gấp 10 lần Thiên Phương Các!

Không có đắt nhất, chỉ có đắt hơn!

Nhưng cố tình là đắt như thế vẫn còn có nhiều người đổ xô vào, quả thật là không hiểu chuyện gì!

Chu Hằng ngẫm lại bản thân, không khỏi cười thầm, có thể là người tham ăn uống, có thể là người sĩ diện, có thể cũng có người như hắn. Cũng may, hắn kiếm cả đống lớn tiên thạch còn chưa có chỗ dùng nữa!

– Chu huynh, sẽ không đánh trống rút lui đấy chứ?

Liên Tĩnh Hương cười nói, cố ý đùa cợt Chu Hằng.

– Nếu đã nói phải mời, vậy có táng gia bại sản ta cũng bất chấp! Chu Hằng cũng cười.

– Bổn tọa đói đến bụng dán lên lưng rồi, khỏi chờ chỗ nữa, chúng ta cứ ngồi ăn dưới đất đi! Dù sao con lừa này cũng không biết xấu hổ, lập tức đưa ra ý xấu.

Chu Hằng cùng Liên Tĩnh Hương quyết đoán không để ý tới nó, coi như con lừa đê tiện này không tồn tại.

Hắn chọn vài món, lại để Liên Tĩnh Hương thêm mấy món, cuối cùng bị con lừa đen giật lấy chọn thêm mười mấy món, cuối cùng mới trả thực đơn cho tiểu nhị, tiếp theo là phải đợi.

Cũng may tiên nhân tuyệt đối không thiếu kiên nhẫn, đừng nói vài giờ, dù là vài ngày, vài năm cũng có thể không nhíu mày mà đợi – đương nhiên là không bao gồm Chu Hằng cùng con lừa đen trong đó.

Chu Hằng là quá trẻ tuổi, chưa từng có một lần bế qua là qua mấy năm, con lừa đen thì quá không chịu được tịch mịch.

Lục tục có người đợi đến lượt rời khỏi chỗ này, nhưng cũng có khách mới đến, trong không gian không có ngày sáng đêm tối, “tửu lâu” này mở cửa không gián đoạn.

Thẳng đến 2 giờ sau, cuối cùng đến phiên mấy người Chu Hằng.

Bọn họ vừa mới đứng lên, liền thấy bốn thanh niên vừa từ bên ngoài vào, nhìn thấy hai người Chu Hằng, bọn họ liền đứng lại, một nam nhân áo xanh, sau người có một cái đuôi bọ cạp nói: – Nhường lại vị trí của các ngươi!

Hắn nói vô cùng ngạo khí, như là không phải bảo Chu Hằng nhường lại vị trí, mà là đang bố thí cho Chu Hằng một cái ân huệ!

Nói xong, hắn cũng mặc kệ Chu Hằng có đồng ý hay không, trực tiếp cùng ba người kia đi tới.

Tiểu nhị nhìn Chu Hằng, tửu lâu có quy củ của tửu lầu, trước tiên hắn phải được Chu Hằng đồng ý.

– Còn ngây ra cái gì, không mau dẫn đường? Nam nhân đuôi bọ cạp lạnh lùng nói với tiểu nhị, ánh mắt khép mở, có áp lực khủng bố xoay chuyển.

Người dị tộc này khá trẻ tuổi, nhìn khí huyết tràn đầy của hắn cho thấy tuyệt đối không quá 2000 tuổi, nhưng tu vi lại đã đạt đến Nguyệt Minh Đế!

Đương nhiên hắn không thể so sánh với tốc độ tiến bộ của Chu Hằng, nhưng Nguyệt Minh Đế 2000 tuổi ở Tiên giới cao tầng này cũng là vô cùng kiệt xuất. Dù là các thiên kiều Tây Ngọ Thành như Tử Anh Minh, Quách Vũ Hậu cũng đã quá 5000 tuổi!

Trong những người Chu Hằng đã gặp, có lẽ chỉ Chung Cổ Phong cùng Nguyên Thiếu Hoàng mới có tiến bộ tu vi so sánh được với người này!

Hẳn là đến từ thế lực Thăng Hoa Cảnh!

Chu Hằng không nhìn tới hắn, cười nói với tiểu nhị: – Đi thôi!

– Tiểu tử! Nam nhân đuôi bọ cạp quát lớn, con mắt vàng nâu trừng ra, lạnh nhạt nói: – Ngươi đang tự rước lấy chuyện!

Chu Hằng không thèm để ý, cất bước đi tới, còn con lừa đê tiện lại không dễ nói chuyện như vậy, lúc đi ngang qua nam nhân đuôi bọ cạp liền phun nước bọt xuống, nói: – Phi, chó ngoan không cản đường!

Nam nhân đuôi bọ cạp giận quá hóa cười, vươn tay chụp lấy Chu Hằng, nói: – Đứng lại cho ta!

Ầm!

Chu Hằng xoay người đánh một quyền, hai cỗ kình lực đụng nhau, tạo thành lốc xoáy xung kích. May mắn người ở đây

phần lớn bất phàm, đều mở ra phòng ngự hóa giải sóng xung kích, còn thân thuyền cũng đủ cứng rắn, chịu nổi công kích này.

Nam nhân đuôi bọ cạp lui lại bảy bước, ánh mắt toát ra ngạc nhiên, như là kinh ngạc vì Chu Hằng còn trẻ tuổi hơn hắn lại có được thực lực chống lại hắn.

– Muốn đánh ra ngoài đánh, đừng quấy nhiễu các khách hàng dùng bữa! Lúc này, một tiếng nói mờ ảo vang lên, nhưng tràn đầy uy nghiêm!

Đó là tồn tại Nhật Diệu Cảnh!

Nam nhân đuôi bọ cạp nhìn chằm chằm Chu Hằng một hồi, lúc này mới lui sang một bên, thường nói cường long không áp địa đầu xa, hơn nữa ở trước mặt tồn tại Nhật Diệu Cảnh, hắn không thể xưng là cường long gì.

Chương 615: Người tùy tùng

Liên Tĩnh Hương đầy ngạc nhiên, lúc này nàng mới ý thức được Chu Hằng đã là Nguyệt Minh Đế!

Nên biết từ lúc gặp Chu Hằng lần đầu cũng chỉ không quá nửa năm, tên này liền từ Nguyệt Minh Hoàng tăng vọt lên Nguyệt Minh Đế, thật là lợi hại!

Tuy nhiên nàng cũng không ngạc nhiên quá mức, bởi vì trước đó Chu Hằng đã là Nguyệt Minh Hoàng 11 luân, có được tư cách tiến lên Nguyệt Minh Đế bất cứ lúc nào, chỉ là nửa năm liền hoàn thành đột phá này, quả thật rất kinh diễm!

Sau khi đi thật xa, nàng khẽ nhíu mày, nói: – Người vừa rồi hẳn là Xích Hạt tộc Xích Minh!

– Gia tộc Thăng Hoa Cảnh? Chu Hằng hỏi.

– Đúng vậy, Xích Hạt tộc là gia tộc Bắc Tị Thành, trong gia tộc có lão tổ Thăng Hoa Vương, không thể coi thường! Liên Tĩnh Hương nghiêm nghị nói.

– Chu tiểu tử, chúng ta có nên trốn đi không? Con lừa đen liền đánh trống rút lui, lúc này không có nữ ma đầu Hoặc Thiên trấn trụ, nó không có chỗ dựa!

– Không cần quá lo, đây là địa bàn Thích gia, chỉ cần ở chỗ này, không ai dám ra tay! Liên Tĩnh Hương cười nói.

– Vậy giữa đường bị bọn họ chặn lại thì sao? Con lừa đen vẫn không thể yên tâm.

– Vậy vừa nãy ngươi còn khiêu khích người ta? Chu Hằng cười to.

– Hắc hắc, không phải là thói quen hay sao! Con lừa đen vò đầu nói, đúng là không biết xấu hổ.

Hai người một con lừa đi vào một khoang lớn, nơi này không có ghế gì, chỉ là bày ra những cái bàn. Thật ra cũng không tệ, tiện trao đổi, vừa ăn vừa nghe người khác nói chuyện, biết những chuyện lớn vừa xảy ra ở bên ngoài.

Trong khoang lớn bày ít nhất 200 cái bàn, mỗi bàn đều có người, Chu Hằng cùng Liên Tĩnh Hương tiến vào cũng không dẫn tới chú ý, ngược lại là con lừa đen thu ít không ít ánh mắt.

Con lừa đê tiện này đứng thẳng, còn phong tao mặc một cái váy hoa, như vậy còn không dẫn tới người ta chú ý mới là lạ.

Tiểu nhị dẫn hai người đến một bàn trống, bởi vì đã chọn món từ trước, bọn họ vừa ngồi lên liền có từng món ăn đưa lên thật nhanh.

Con lừa đen không thể dùng đũa, chỉ là cách không hút lấy, liền cắn không ngừng miệng.

Khoan nói, đồ ăn ở đây đúng là mùi vị không tệ, lại còn không thiếu thịt thú cùng bảo dược quý giá, có thể tăng lên tu vi. Như là Giới Tử Lan Hoa, Băng Tuyết Liên Tử thậm chí còn giúp ngộ đạo, coi như không phụ cái giá đắt đỏ của nó.

– Chu huynh, còn chưa chúc mừng ngươi đã tiến vào Nguyệt Minh Đế! Liên Tĩnh Hương nâng ly rượu: – Ta kính một ly!

Chu Hằng cười, nói: – Chỉ là đột phá một tiểu cảnh giới, không đáng kể!

Liên Tĩnh Hương xem như con cháu gia tộc Thăng Hoa Cảnh, nàng muốn đột phá đến Nguyệt Minh Đế thì đã có thể làm từ hai ba trăm năm trước. Nhưng nàng tích lũy sâu đậm, mãi áp chế tu vi không đột phá, hy vọng có thể hình thành 8 vầng trăng, thậm chí 9 vầng trăng rồi một hơi nhảy qua.

Thẳng đến thời gian gần đây, nàng mới nắm giữ một chút cơ hội, có hy vọng hình thành 8 vầng trăng.

Nhưng đúng là người tức chết người, Chu Hằng còn trẻ tuổi hơn nàng, lại sớm có được 11 vầng trăng! Nếu nàng có được tư chất như thế, còn không sớm đột phá đến Nguyệt Minh Đế?

— Nếu nàng biết ngay cả con lừa đen cũng đã là Nguyệt Minh Hoàng 8 luân, vậy càng phải tức chết mất!

Nàng vẫn tận tâm tận sức thuyết phục Chu Hằng gia nhập Liên gia, nói đến hoa bay đầy trời, nhưng Chu Hằng căn bản không có dự tính gia nhập gia tộc, tự nhiên rất cứng miệng, không hề vì nàng là mỹ nhân mà nể tình.

Đây là vấn đề nguyên tắc.

Liên Tĩnh Hương là một nữ nhân thông minh, nàng thấy hiện tại Chu Hằng không hề có hứng thu gia nhập Liên gia, tự nhiên sẽ không quấn quýt vào chuyện này, tránh cho lại làm Chu Hằng phản cảm. Nàng nói đến những lần tham gia mạo hiểm trước kia, có chút kinh nghiệm có thể cùng nhau tham khảo.

Hơn một giờ sau, liền thấy bốn người nam nhân đuôi bọ cạp kia cũng đi vào, có chết không, vừa lúc ngồi ngay bàn cạnh bọn họ.

– Hừ! Nam nhân đuôi bọ cạp lập tức lạnh lùng liếc nhìn Chu Hằng, rõ ràng hắn không phải hạng người lòng dạ rộng rãi gì, đã ôm hận Chu Hằng.

Chu Hằng không hề để ý tới, dù sao ở trong này cũn không đánh được, hắn càng mặc kệ. Bằng không mặc kệ ngươi có phải Thăng Hoa Vương hay không, trước tiên đánh nhỏ, lại dùng Hỏa Thần Lô ra trấn lớn, xem còn ai dám chọc tới mình!

– Lần này truyền thừa Vũ Văn Kiếm hiện thế, ngay cả người bên trên cũng bị kinh động! Trong bốn người, một nam nhân có vòi voi nói, hắn cũng không cần đũa, cái vòi dài hút một cái liền cuốn lấy đồ ăn đầy miệng.

Hắn nhai nuốt một hồi, ngón tay chỉ lên bên trên.

– Vậy thì có ích gì, các đại năng đều đã nói, lần này dù cấm chế mở ra, nhưng cùng lắm chỉ có thể cho Nhật Diệu Vương tiến vào. Người bên trên mà có bản lĩnh, đã sớm trực tiếp xóa bỏ cấm chế cướp lấy truyền thừa. Năm đó Vũ Văn Kiếm dùng Hóa Long Cửu Trảm danh chấn thiên hạ, lúc còn Sáng Thế Vương đã chém giết Sáng Thế Đế, tiên thuật cấm kỵ như vậy có ai không đỏ mắt? Nam nhân đuôi bọ cạp lạnh lùng nói.

– Xích Minh, không được nói lung tung! Trong bốn người lại có một người nói, hắn cũng không có mọc đuôi hay mọc vòi gì, nhưng trên mặt lại đầy lông vàng, càng nhìn giống khỉ hơn.

Hắn hẳn là lão đại trong bốn người, quát một tiếng, nam nhân vòi voi cùng nam nhân đuôi bọ cạp đều nghiêm lại, ngoan ngoãn ngậm miệng.

– Người kia là Viên Hỏa thuộc Kim Viên tộc! Liên Tĩnh Hương thần thức truyền âm cho Chu Hằng, không muốn bị bốn người kia biết mình đang nói về bọn họ.

– Còn có người Tượng tộc kia, hẳn là Bàng Quân thanh danh lên cao từ mấy trăm năm trước!

– Người cuối cùng… Nàng vừa nói, ánh mắt Chu Hằng cũng nhìn về phía người cuối cùng trong bốn người, đó là một người mặt hổ, tự nhiên đến từ Hổ tộc, hai con mắt rất lớn, làm người ta có cảm giác hung dữ.

– Hả là thiên tài Đồng Hổ tộc, Hổ Khiếu Dương! Liên Tĩnh Hương nói.

– Nghe nói lần này có không ít thiên tài đến đây! Qua một hồi, nam nhân mặt hổ lại mở đề tài.

– Nhất Kiếm Phá Thiên Ngô Khải, Thiên Cương Nguyệt Đỗ Hán Thăng, Thứ Huyết Mân Côi Hồ Mị, còn có… Nam nhân vòi voi bấm tay tính toán. – Tiểu Bá Vương Chu Thống!

– Nghe nói Chu Thống này là con cháu của Vạn Cổ Tà Tôn đại náo Tuyệt Tiên Thành mấy vạn năm trước, có phong thái vô địch!

– Chu Thống kia quả thật rất mạnh, nghe nói còn chưa đến 1000 tuổi, nhưng đã là Nhật Diệu Hoàng, cũng có chiến tích hiển hách chém ngược Nhật Diệu Đế 2 luân, quả thật không thể coi thường!

– Nhưng mà, ở trước mặt chủ nhân, bất cứ thiên tài gì cũng phải ảm đạm thất sắc!

Khi nói đến "chủ nhân", trong ánh mắt bốn người đồng loạt bùng lên vẻ cuồng nhiệt, tựa như thấy một vị thần minh xuất hiện trước mặt mình.

Chu Hằng cùng Liên Tĩnh Hương nhìn nhau, đều toát ra vẻ khiếp sợ.

Thực lực của bốn người này tuyệt đối không tính là cao, nhưng mỗi người bọn họ đều là thiếu niên thiên tài của một đại tộc, đều có được tiềm lực phát triển vô hạn, tương lai tuyệt đối có khả năng tiến vào Thăng Hoa Cảnh!

Thiên tài như thế vốn nên cao ngạo khó phục, nhưng bốn người này lại cam lòng tình nguyện thần phục người khác, hơn nữa còn sùng bái đối phương như thần linh! Vậy thì "chủ nhân" kia yêu nghiệt cỡ nào, mới được bốn thiên tài này thần phục tuyệt đối?

Chu Hằng chỉ là nghĩ trong lòng liền trực tiếp lướt qua, hắn có lòng vô địch, dù cho hiện tại hắn không đánh lại "chủ nhân" mà bốn người này nói thì cũng không sao, hắn mới tu luyện bao nhiêu năm?

Nếu để cho hắn thêm trăm năm, nói không chừng đã là Sáng Thế Đế, tốc độ tiến bộ như vậy có ai mà sánh bằng?

Làm cho trong lòng hắn khẽ động, lại là Chu Thống mà bốn người có nhắc trước đó!

Rất có thể đó là hậu duệ của Vạn Cổ Đại Đế!

Tiểu Bá Vương Chu Thống… Rốt cuộc tên này làm chuyện kinh thiên động địa gì, mới bị gán cho danh hào Tiểu Bá Vương?

Chu Hằng đột nhiên sinh ra kích động bức thiết muốn gặp mặt đối phương.

– Đúng là lớn lối! Một tổ bốn người ở bàn bên cạnh, có người phát ra tiếng cười lạnh.

– Các ngươi không phục? Nam nhân đuôi bọ cạp liếc qua, đầy vẻ khinh thường.

– Không biết trời cao đất rộng, chỉ là mấy tiểu tử chưa dứt sữa lại dám đánh giá Ngô Khải đại nhân! Người bàn bên cạnh đều hừ lạnh.

– Muốn chết! Nam nhân đuôi bọ cạp tính tình nóng nảy nhất, lập tức vỗ bàn đứng lên.

– Xích Minh, không được ra tay ở chỗ này! Người mặt lông khỉ nhàn nhạt nói.

Nam nhân đuôi bọ cạp cũng không ngồi xuống ngay, mà phát ra khiêu chiến người bàn kế bên: – Có dám ra ngoài đánh một trận?

– Sợ ngươi hay sao! Tám người kia cũng đẩy bàn đứng lên.

Bọn họ đều là thiên tài một phương, thiên tài đều rất tự phụ,

tuy rằng bọn họ đều trở thành tùy tùng của thiên tài càng mạnh hơn, nhưng không có nghĩa là bọn họ đã không còn ngạo khí.

Người hai bên đều rời tinh thuyền, lơ lửng trong hư không mờ mịt.

Chu Hằng, Liên Tĩnh Hương cũng ăn gần xong, liền tính tiền rời đi, nhưng lúc bọn họ đi ra khoang thuyền, người hai bên đã bắt đầu chiến đầu, xung quanh có rất nhiều người xem náo nhiệt.

Hiện tại đang là nam nhân đuôi bọ cạp đại chiến với một thanh niên tóc xanh, hai người đã qua quá trình dò xẹt, bắt đầu liều mạng nảy lửa.

– Ta nhận ra nam nhân tóc xanh đó là Cổ Viễn Thành Triệu Phàm Lục!

– Không sai, chính là người này! Đó là thiên tài Cổ Viễn Thành, nghe nói là Nguyệt Minh Đế có 8 vầng trăng, vô cùng mạnh mẽ!

– Không ngờ hắn lại thành tùy tùng của Ngô Khải!

– Nhất Kiếm Phá Thiên Ngô Khải, Hàn Sương công tử Kha Ân, hai người này đều là thiên tài tuyệt thế mấy vạn năm mới

xuất hiện, chẳng những quét ngang thiên kiêu cùng thời đại, ngay cả thiên tài đời trước cũng bị bọn họ đạp xuống dưới!

– Bọn họ kinh diễm tuyệt thế, người tùy tùng của bọn họ cũng là thiên tài không ai sánh nổi!

– Đây là trận chiến thiên tài khó gặp!

Hai người đại chiến, nó không chỉ là tranh giành vinh dự của bọn họ, lại còn liên quan tới người mà bọn họ tùy tùng.

– Lấy ra tất cả thực lực của ngươi! Triệu Phàm Lục quát lớn.

– Ha ha ha! Nếu như ta dùng toàn lực, ngươi chống nổi ba chiêu hay sao? Nam nhân đuôi bọ cạp cực kỳ phách lối nói.

– Hừ! Khoác lác không có ý nghĩa! Triệu Phàm Lục giận dữ, 8 vầng trăng tròn trồi lên ở phía sau, hắn dốc ra toàn lực.

– Đồ ngu đần chỉ có 8 vầng trăng! Nam nhân đuôi bọ cạp lại cười to, căn bản không để vào mắt Nguyệt Minh Đế 8 vầng trăng, hai đấm xiết lại, công kích của hắn lại càng thêm mạnh mẽ, từng đoàn ánh sáng xám tro lóe lên trên người hắn, đánh áp đảo Triệu Phàm Lục, thể hiện phong thái vô địch.

Nhưng hắn lại chỉ là tùy tùng của người khác, quả thật không thể tưởng tượng được Hàn Sương công tử Kha Ân kia hùng mạnh đến mức nào!

– Một tên không đủ, mấy tên các ngươi cùng lên đi! Nam nhân đuôi bọ cạp đã hoàn toàn chiếm thượng phong, một tay trấn áp Triệu Phàm Lục, vừa quay sang kêu bảy người còn lại cùng xông lên.

———-oOo———-

Chương 616: Chuyên chà đạp thiên tài

Nam nhân đuôi bọ cạp quá kiêu ngạo, nhưng thực lực của hắn quả thật mạnh mẽ, một tay liền trấn áp một Nguyệt Minh Đế 8 luân vượt qua cực hạn, quả thật có bản lĩnh để kiêu ngạo.

Bảy Nguyệt Minh Đế bên phía Triệu Phàm Lục đều rất khó chịu, nhưng tài không bằng người là sự thật. Ở Tiên giới, có sức thuyết phục nhất chính là thực lực, nam nhân đuôi bọ cạp chứng minh được hắn có thực lực kiêu ngạo như thế.

– Tới đây, cùng lên đi! Nam nhân đuôi bọ cạp như mèo vờn chuột, bốp bốp bốp, liên tục đánh bảy tám cái tát vào Triệu Phàm Lục.

Kẻ sĩ có thể giết, không thể làm nhục!

Hơn nữa đây là là thể diện của một thiên tài!

Bảy người bên phía Triệu Phàm Lục đều nổi giận, lúc này liền có ba người xông ra gia nhập đoàn chiến.

– Ha ha ha ha, bốn cũng không đủ xem! Nam nhân đuôi bọ cạp cười to, ra tay nhẹ nhàng như không, đủ thấy hắn còn thừa sức.

Lúc này đã không còn là bốn người Triệu Phàm Lục muốn không đánh thì thôi nữa, bị nam nhân đuôi bọ cạp mạnh mẽ trấn áp, bọn họ chỉ có thể đánh, vừa ngừng tay là có thể bị trấn chết – Dù là không chết, nhưng sỉ nhục bị tát tai này cũng không kém hơn mất đầu.

– Thật mạnh!

– Một người liền có thể trấn áp được Nguyệt Minh Đế vượt qua cực hạn, thực lực của hắn quả thực mạnh đến mức làm người ta căm giận!

– Người tùy tùng đã mạnh mẽ như thế, vị Hàn Sương công tử kia ở Nguyệt Minh Đế làm sao hùng mạnh như vậy?

– Nhưng mà đánh nhỏ sẽ chọc ra lớn, Nhất Kiếm Phá Thiên Ngô Khải nào có dễ chọc?

– Nghe nói Ngô Khải còn chưa đến, Hàn Sương công tử cũng không có mặt, hiện tại đều là tùy tùng đến đây!

Mọi người thảo luận xì xào, tuy rằng người tùy tùng của Ngô

Khải hoàn toàn bị bên phía Hàn Sương công tử đàn áp đến ảm đạm kém sắc, nhưng không ai vì thế mà dám coi thường vị Nhất Kiếm Phá Thiên kia. Người ta có được thanh danh này không phải là do người tùy tùng xông pha mà thành.

– Cả tám tên cùng lên đi! Nam nhân đuôi bọ cạp bỗng quát lớn, chiến ý của hắn ngập trời, cái đuôi bọ cạp cũng chớp động như bóng quỷ, dễ dàng đánh xuyên qua thân thể Nguyệt Minh Đế, cứng rắn cùng sắc bén khủng bố không thôi.

So sánh lại, Nhân tộc tương đối bình thường, không có ưu thế gì trên tu luyện. Nhìn lại mỗi một dị tộc đều có được chỗ thiên phú dị bẩm, ví dụ Phong Dực tộc trời sinh có thể bay, còn đuôi của Hạt Nhân tộc có được đặc hiệu công phá phòng ngự.

Bốn người còn lại bên phía Triệu Phàm Lục nhìn nhau, đều cắn răng gia nhập đoàn chiến.

Bọn họ không đánh cũng phải đánh, bởi vì bốn đồng bạn đã bị đánh tơi bời hoa lá, bọn họ làm sao phủi tay đi được?

Tám người hợp chiến!

Mỗi một người bọn họ đều vượt qua cực hạn Nguyệt Minh Đế, người mạnh nhất thậm chí là Nguyệt Minh Đế 9 luân, từng vòng trăng tròn phát ra uy áp hùng mạnh, một quyền đánh ra làm cho hư không cũng rung chuyển.

– Cuối cùng cũng ra dáng! Đối mặt với tám người vây công, thậm chí còn có một vị Nguyệt Minh Đế 9 luân gia nhập, nam nhân đuôi bọ cạp cuối cùng không dám còn coi thường nữa. Oong, hắn toàn lực đối phó, lập tức có 10 vầng trăng tròn bùng lên ở đằng sau.

Mỗi một vòng đều có màu nâu đỏ, không có một chút màu lẫn!

Vầng trăng càng tinh khiết, linh lực tuôn trào càng nhanh, dưới tình huống có cùng số vầng trăng, khẳng định là người có vầng trăng tinh khiết chiếm ưu thế. Vầng trăng của nam nhân đuôi bọ cạp tuy rằng không phải vầng trăng màu trắng cực phẩm nhất, nhưng từ góc độ tinh thuần thì đã sắp đến đỉnh!

Nguyệt Minh Đế 10 luân!

Mọi người đều kinh hô, khó trách hắn dám một mình đấu tám vị Nguyệt Minh Đế vượt qua cực hạn, thì ra hắn chính là Nguyệt Minh Đế 10 luân còn hùng mạnh hơn!

Chênh lệch một vầng trăng, lực lượng chênh lệch gấp 10 lần. Chỉ từ lực lượng, nam nhân đuôi bọ cạp hoàn toàn nghiền nát tám người Triệu Phàm Lục! Đương nhiên, lực lượng cùng

chiến lực không phải ngang nhau tuyệt đối, còn phải cân nhắc tới tiên thuật phóng đại lực lượng.

– Ha ha ha! Hôm nay ta cho các ngươi một bài học, cho các ngươi biết cái gì gọi là trời cao đất rộng! Nam nhân đuôi bọ cạp cười to, hai tay múa lên, từng đạo tiên thuật lưu chuyển, hắn vô cùng mạnh mẽ, một chống tám vẫn chiếm ưu thế tuyệt đối.

Bốp! Bốp! Bốp! Bốp!

Trên mặt tám người Triệu Phàm Lục đều trúng một cái tát rát bỏng, đánh cho nửa bên mặt bọn họ sưng vù lên, làm cho mỗi người ánh mắt phun lửa, hận không thể lột da nuốt sống nam nhân đuôi bọ cạp!

Vô cùng nhục nhã!

Nam nhân đuôi bọ cạp thu tay đứng đó, nói: – Cút, bằng không ta lại ra tay, sẽ không đơn giản chỉ là mấy cái tát! Trong ánh mắt hắn chạy qua sát khí.

Quá mạnh!

Cùng là Nguyệt Minh Đế vượt qua cực hạn, chiến lực của hắn quả thật là nghịch thiên! Không phải là hàng rào cảnh giới

Nhật Diệu Vương không thể phá vỡ, thậm chí tên này có thể chém ngược được Nhật Diệu Vương!

Mọi người xung quanh than thở không thôi, chú ý tới nam nhân đuôi bọ cạp, cũng càng thêm tò mò về Hàn Sương công tử ở đằng sau hắn, rốt cuộc vị nhân vật kia yêu nghiệt đến cỡ nào mới làm thiên tài như nam nhân đuôi bọ cạp cam lòng thần phục!

— Không phải chỉ dựa vào cảnh giới thủ thắng, nên biết rằng trên đời này có rất nhiều Nhật Diệu Vương!

Tám người Triệu Phàm Lục mặt đỏ như máu, nhưng bọn họ càng không có dũng khí đánh nữa.

Vì vinh dự, bọn họ có thể liều mạng! Nhưng vấn đề bây giờ là dù có liều mạng cũng chỉ là chết uổng, chẳng phải là không đáng giá?

Chu Hằng nhìn không có gì hay, chiến đấu vừa rồi ở trong mắt người khác có lẽ là vô cùng đặc sắc, nhưng hắn nhìn quá bình thường, hắn gọi Liên Tĩnh Hương: – Đi thôi!

– Tiểu tử kia quá kiêu ngạo, Chu tiểu tử ngươi không đi đánh hắn một trận? Con lừa đen lại giật dây.

– Hắc hắc, không phải mới nãy ngươi còn rất sợ hãi hay sao? Chu Hằng buồn cười.

– Bổn tọa uống một chút rượu, hiện tại dù là thiên vương lão tử đến đây, bổn Thần Lư đại nhân cũng không sợ!

Con lừa đen phun hơi rượu nói.

Quả nhiên là rượu làm to gan mà!

Chu Hằng cười ha ha, lại không có hứng thú hơn thua với người như nam nhân đuôi bọ cạp, mục tiêu của hắn đã sớm nhắm vào cường giả tầng cao hơn.

Hàng rào cảnh giới Nhật Diệu Vương không thể phá nổi, đừng nói 8 vầng trăng không thể đánh xuyên qua, ngay cả hắn bây giờ là 13 vầng trăng cũng như vậy! Nhưng nếu số vầng trăng tăng thêm thì sao?

15 vầng, 20 vầng thì sao?

Chu Hằng có một loại cảm giác, hàng rào Nhật Diệu Vương nhất định có thể đánh thủng được, chỉ là ít nhất phải đạt đến 18 vầng trăng, thậm chí còn hơn!

– Đứng lại! Hắn vừa xoay người đi mấy bước, liền thấy nam nhân đuôi bọ cạp nhảy lên chặn đừng. 10 vầng trăng tròn tỏa sáng, hai tay của nam nhân đuôi bọ cạp phình to ra một vòng, cả người đen bóng, tỏa ra uy thế khủng bố.

– Ngươi đang gọi ta? Chu Hằng mỉm cười.

Tên này là kẻ ngốc hả? Lúc này còn cười được!

Mọi người vây xem đều thầm nhủ, nhìn không ra người ta hung hăng đến đây không phải chuyện gì tốt lành hay sao!

– Lúc trước bảo ngươi nhường chỗ ngươi không nghe, cho rằng Xích Minh ta dễ khinh hay sao? Nam nhân đuôi bọ cạp lạnh lùng nói, ánh mắt chớp động, bùng lên tia sáng lạnh khiếp người.

Chu Hằng như là không nghe được, chỉ nói: – Tránh ra, ngươi cản đường ta!

– Hừ! Bây giờ còn muốn giả câm giả điếc? Nam nhân đuôi bọ cạp Nam nhân đuôi bọ cạp, bước thẳng về phía Chu Hằng, mỗi một bước đặt xuống, dưới chân đều sinh ra gợn sóng, lan ra hư không xung quanh.

Thật là lợi hại!

Nơi này ít nhất cũng là tồn tại Nguyệt Minh Hoàng, nhìn cảnh này trong lòng đều kinh hoàng, lực lượng người này quá mạnh mẽ, có người sắp gặp tai họa!

Nam nhân đuôi bọ cạp từng bước áp sát tới gần Chu Hằng, vẻ mặt hung tàn như mèo vờn chuột. Hắn là thiên tài trong bộ tộc, chưa từng bị người ta từ chối, Chu Hằng đã khơi dậy sát cơ của hắn.

– Nằm xuống cho ta! Hắn giơ tay phải chụp vào đầu Chu Hằng.

Hắn muốn một chưởng nứt đầu Chu Hằng, sau đó bóp nát Thần chích chạy ra, làm cho Chu Hằng thần hình câu diệt!

10 vầng trăng sáng chói, nam nhân đuôi bọ cạp như thiên thần giáng xuống, làm cho đáy lòng mỗi người tuôn ra cảm giác bất lực.

Xong, tiểu tử kia chết chắc rồi!

Bốp!

Chu Hằng tiện tay vung một cái, một tiếng vang dội, nam nhân đuôi bọ cạp bị đánh văng lên. Nhưng thân thể hắn mới rơi xuống, Chu Hằng lại giơ tay kéo hắn lại, tay kia giơ lên, đánh lên đầu của hắn.

Phụp, đầu của nam nhân đuôi bọ cạp lập tức lọt vào trong lồng ngực.

– Xích Minh! Nam nhân vòi voi, nam nhân mặt hổ, mặt lông khỉ, ba người đồng thời hô lên, vội bay ra bắn vụt về phía Chu Hằng.

Oong oong oong, sau lưng bọn họ đồng loạt dâng lên những vầng trăng tròn.

10 vầng trăng! 10 vầng trăng! 10 vầng trăng!

Ba người này cũng đều là tuyệt đại thiên kiêu 10 vầng trăng!

Chu Hằng một tay nắm ngực nam nhân đuôi bọ cạp, ném lên xông về phía ba người đang lao tới, trong tiếng gió rít, ba người mặt lông khỉ sợ tổn thương tói nam nhân đuôi bọ cạp, đành phải đồng loạt lui ra sau.

– Bằng hữu, có gì từ từ nói, thả hắn trước đã! Mặt lông khỉ

nói, trong bốn người, hắn có uy thế mạnh nhất, 10 vầng trăng tròn đều có màu vàng, ánh trăng trút xuống làm hắn như Kim Cương Chiến Thần.

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Hiện tại biết có chuyện từ từ nói? Vừa rồi tên khốn này ra tay với ta, sao không thấy các ngươi nói chuyện?

Mặt lông khỉ không khỏi toát ra vẻ hờn giận, bọn họ thế mạnh quen rồi, theo bọn họ thấy khi dễ người khác là chuyện đương nhiên, ai bảo ngươi yếu ớt chứ? Mà quả thật bọn họ rất mạnh, chiến đấu cùng cấp thi ngoài mấy người có hạn ra, căn bản không có đối thủ, càng làm cho bọn họ bá đạo hơn.

Theo hắn thấy, Chu Hằng quả thật mạnh mẽ, nhưng đó là khi đồng bạn mình chưa chuẩn bị, thế nên mới bị một đòn đánh bại, bằng không thì thắng thua thế còn còn chưa chắc!

– Thả người trước! Mặt lông khỉ ánh mắt sắc lạnh, bắn ra hai tia sáng như có thể xuyên thấu hư không vô tận.

– A… Xem như đáp lại, Chu Hằng mạnh mẽ xé xuống một cánh tay của nam nhân đuôi bọ cạp, cũng làm nam nhân đuôi bọ cạp phát ra tiếng hét thảm. Tuy rằng đầu của hắn bị đánh lọt vào trong ngực, nhưng Nguyệt Minh Đế nào có dễ chết như thế?

– Khốn kiếp! Ba người mặt lông khỉ đều giận dữ quát lớn.

Điều này khiến cho mọi người xung quanh nhìn mà trong lòng hoảng sợ!

Lúc trước nam nhân đuôi bọ cạp khí phách cỡ nào, một người trấn áp tám đại Nguyệt Minh Đế vượt qua cực hạn, nhẹ nhàng như không, tựa như thiên thần bất bại! Nhưng chỉ chớp mắt đã bị người ta đạp như chó chết, thế này cũng tương phản quá lớn đi chứ?

Lớn đến mức làm người ta không tiếp nhận được!

Nhưng mà má nó cũng thật hả giận, ai mà không có lòng phản cảm bốn người nam nhân đuôi bọ cạp bá đạo? Chỉ là bốn người này thật sự quá mạnh mẽ, mặc kệ người nào cũng là tồn tại khủng bố có được 10 vầng trăng tròn, ai cũng phải cân nhắc xem mình có là đối thủ với bọn họ hay không?

Tuy rằng người có thể đến đây phần lớn đều có cao thủ đi theo, nhưng chiến đấu cùng cấp, ai mà không biết xấu hổ gọi ra "người lớn"? Thắng thì đã sao, có thể nở mặt được sao?

Nếu như hai phe lén đấu, vậy thì không sao, tùy tiện thủ đoạn gì cũng dùng được, chỉ cần thắng thôi!

Nhưng bây giờ khác, toàn bộ thế lực lớn ở Tiên giới gần như

đều đến, càng là vào lúc này, mọi người càng tuân thủ quy củ.

Sĩ diện buồn cười.

Chương 617: Uy lực phù văn

– Ta phải giết ngươi! Ta nhất định phải giết ngươi! Nam nhân đuôi bọ cạp vừa hét thảm vừa uy hiếp Chu Hằng.

– Ồn quá! Chu Hằng vỗ ngực nam nhân đuôi bọ cạp, vụt một cái, đầu của hắn lại chạy ra trên cổ, nhưng tiếp theo hắn lại hét thảm, bởi vì cánh tay còn lại cũng bị Chu Hằng xé ra, mạnh mẽ nhét vào miệng hắn.

Phập một cái, cánh tay đứt này xuyên qua sau ót nam nhân đuôi bọ cạp, nháy mắt liền yên tĩnh!

Yên tĩnh không chỉ có hắn, còn có ba người mặt lông khỉ, cùng với người xem xung quanh.

Má nó chứ quá bá đạo hung tàn!

– Các hạ, có dám đấu một trận? Mặt lông khỉ trầm giọng nói, đã không che giấu được lửa giận bùng cháy trong lòng, hắn đã giận dữ cực điểm.

– Các ngươi cũng xứng đấu với ta? Chu Hằng đầy vẻ khinh thường, tiện tay đá một cái, đá bay nam nhân đuôi bọ cạp về phía ba người mặt lông khỉ. Đang lúc mọi người cho rằng hắn muốn lùi bước, Chu Hằng lại nói: – Bốn người các ngươi cùng lên đi!

– Nhưng mà, khiêu chiến ta phải trả giá đắt, thua chỉ có con đường chết!

Giọng hắn nói lạnh lẽo, nam nhân đuôi bọ cạp vừa ra tay liền muốn đánh chết, điều này làm Chu Hằng nổi lên sát ý. Ngươi giết ta, ta giết ngươi, là chuyện đương nhiên!

Quá trâu bò!

Lúc trước nam nhân đuôi bọ cạp khiêu khích tám người Triệu Phàm Lục như thế, một cái không đủ muốn cùng xông lên! Nhưng ba mươi năm trời đất xoay chuyển, chỉ nháy mắt đã đến lượt bọn họ bị người ta khinh bỉ.

Nhưng mà, bốn người nam nhân đuôi bọ cạp đều Nguyệt Minh Đế 10 luân đó, thoạt nhìn số lượng giảm một nửa, nhưng chiến lực mạnh mẽ vượt xa tám người lúc trước.

– Ta muốn giết ngươi! Nam nhân đuôi bọ cạp đã rút cánh tay cụt ra khỏi miệng, nhưng bởi vì cánh tay cụt bị Chu Hằng dùng linh lực phá hoại không thể gắn lại vào người nữa, chỉ đành phải vận chuyển tinh huyết tái sinh ra đôi tay mới.

Điều này khiến cho chiến lực của hắn giảm mạnh, nhưng không sao, bên cạnh còn có ba đồng bạn. Hơn nữa chiến lực của hắn cũng chỉ xếp hạng ba trong bốn người, mạnh nhất là mặt lông khỉ, sau đó là nam nhân mặt hổ, cuối cùng mới là hắn cùng nam nhân vòi voi.

Chu Hằng thở dài, nói: – Bây giờ ta hối hận, lẽ ra phải rút lưỡi của ngươi mới phải!

– Chết đi!

Nam nhân đuôi bọ cạp giận không thể nén, xông lên đánh về phía Chu Hằng, đuôi bọ cạp cũng đâm ra như trường thương.

Ba người mặt lông khỉ sợ hắn có sơ sẩy, cũng vội xông ra, ba người cùng thi triển tiên thuật, đánh ra những đạo diệu pháp, trấn áp Chu Hằng.

Nếu muốn đánh bại ba người này, Chu Hằng giơ tay nhấc chân là có thể làm được, 13 vầng trăng nào phải nói chơi? Nhưng trong lòng hắn khẽ động, lại nhớ đến Huyết Hà Thiên Kinh đã nghiền ngẫm mấy tháng.

Hắn mơ hồ chạm đến cánh cửa, cũng vừa lúc lấy bốn người này thử nghiệm.

Nghĩ vậy, Chu Hằng liền áp chế lực lượng, ong ong ong, đằng sau hắn cũng trồi lên 10 vầng trăng, nghênh chiến bốn người nam nhân đuôi bọ cạp.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Năm người đại chiến, kình phong tuôn trào, từng đoàn sóng xung kích điên cuồng quét qua khắp nơi, khuấy động nổ vang hư không.

Thật mạnh! Thật là quá mạnh!

Mọi người thấy Chu Hằng bị bốn đại Nguyệt Minh Đế 10 luân vây công vẫn còn thừa sức, ai cũng phát ra cảm thán mạnh còn có mạnh hơn. Trình tự lực lượnghai bên thì giống nhau, đều là 10 vầng trăng, nhưng Chu Hằng hơn ở vầng trăng tinh khiết hơn, làm hắn có được chỗ dựa một đấu bốn!

Cộng thêm thân pháp của hắn cực kỳ linh động, làm hắn hoàn toàn chiếm thế chủ động, muốn đánh thì đánh, muốn lui thì lui, dắt mũi bốn người nam nhân đuôi bọ cạp.

Điều này làm mọi người đỏ mắt không thôi, nếu bọn họ cũng hùng mạnh như thế thì tốt biết bao? Chỉ là cảnh giới còn có thể dựa vào các loại đan dược mạnh mẽ đẩy lên, nhưng số lượng vầng trăng thì không có cách nào. Dù là Nguyệt Hoa Liên thánh dược trong cấp bậc Nguyệt Minh Cảnh, cũng chỉ có thể cam đoan võ giả có 8 vầng trăng mà thôi!

10 vầng trăng? Vậy đó là thiên tài chân chính!

Cần có đại nghị lực, đại trí tuệ, đại ngộ tính!

Năm người càng đánh càng cuồng bạo, da đầu mọi người càng tê dại, cũng càng thêm kính sợ Chu Hằng!

Đổi lại là bọn họ đi ra, tùy tiện một đoàn kình phong cũng có thể đánh xuyên qua bọn họ!

May mà, lần hành trình di phủ này do Nhật Diệu Vương dẫn đội, bằng không mọi người còn tranh nhau cái rắm gì, ai còn là đối thủ của những yêu nghiệt này?

Người ở bên ngoài thấy, chiến trận giữa năm người rất kịch liệt, giằng co, nhưng ai lại biết Chu Hằng rất là thản nhiên. Hắn căn bản không tập trung chiến đấu, mà đang điều động từng đạo phù văn vỡ vụn trong thức hải.

— Nếu để cho bốn người nam nhân đuôi bọ cạp biết tuy rằng bọn họ đánh hăng say, nhưng lại không ép ra được chỉ một phần ngàn lực lượng của Chu Hằng, xem chừng thật sự muốn đập đầu chết cho xong.

Chu Hằng đã rút ra một cái tiểu phù văn tương đối hoàn chỉnh trong Huyết Hà Thiên Kinh, nó do mấy trăm phù văn càng vụn hơn ghép thành, hắn có thể khẳng định những mảnh vỡ phù văn này đều đến từ một phù văn hoàn chỉnh.

Nhưng ghép lại thế nào đây?

Trước kia hắn từng hỏi Hoặc Thiên, phù văn nhất định phải ghép lại chính xác mới phát huy được thực lực vốn có, bằng không rất có khả năng tự đào mồ chôn mình!

Một bước đầu tiên khẳng định là khó khăn nhất, cũng như cắt một tờ giấy thành mấy trăm mảnh rồi phải dán lại lần nữa, muốn tìm được hai mảnh phù hợp là khó cỡ nào?

Mấu chốt là Chu Hằng còn không biết phù văn hoàn chỉnh có hình dạng gì, căn bản không có gì để tham khảo, hắn có thể tìm được mấy trăm cái giữa mấy vạn mảnh vụn phù văn đã là chuyện cực kỳ không thể tin nổi!

Nếu để cho Huyết Hà lão tổ biết được chuyện này, có thể sẽ

lập tức hộc máu! Hắn lấy được Huyết Hà Thiên Kinh bao nhiêu vạn năm mới đi tới bước này? Nhưng Chu Hằng thì sao? Chỉ mất 4 tháng!

Hơn nữa, nếu hắn có thể tìm ra phù văn tương đối hoàn chỉnh đầu tiên, có nghĩa là hắn đã có kinh nghiệm, tiếp theo rút ra những phù văn khác sẽ nhanh hơn nhiều.

Ngộ tính như vậy có thể làm cho Huyết Hà lão tổ đố kỵ chết!

Đến lúc này, ngộ tính cũng không phát huy tác dụng gì, Chu Hằng tùy tiện rút ra hai mảnh, ẩn chứa trong tay đánh ra. Nhưng bùm bùm, hắn còn chưa đánh ra là nắm tay đã nổ trước, máu vàng tung tóe.

Uy lực phù văn quá mạnh, dù chỉ là hai mảnh vụn phù văn thật nhỏ va chạm nhau cũng bùng nổ uy lực mạnh mẽ!

Hai mảnh phù văn này là tổ hợp sai lầm!

Chu Hằng thầm nói, thu lại một mảnh, lấy ra một mảnh khác trong thức hải bù vào.

Một bước sau cùng, đó là không ngừng thử, thẳng đến khi thành công mới thôi.

Nhưng người khác lại không biết, chỉ cho là hắn bị bốn người nam nhân đuôi bọ cạp đánh bị thương, không khỏi phát ra tiếng kinh hô, trong lòng bọn họ không muốn thấy Chu Hằng thua.

– Ha ha ha! Tăng thêm sức, hắn đã không chống nổi nữa! Bốn người nam nhân đuôi bọ cạp đều hô to.

Bọn họ cũng không biết Chu Hằng bị thương thế nào, đều quy kết công lao này vào đồng bạn, cũng làm tinh thần tăng mạnh, ngay cả chiến lực cũng vì thế mà tăng thêm một đoạn.

Chu Hằng lại không để ý, hắn không ngừng tổ hợp phù văn, nhưng muốn tìm ra một đồi phù hợp từ mấy trăm phù văn, chia ra cũng phải thử một nửa số lượng, nếu xui xẻo thì thậm chí phải thử một lần toàn bộ.

Nắm tay của hắn không ngừng nổ tung, bị thương trong những lần thử nghiệm, nhưng lại không hề có tư cách làm hắn nhíu mày một chút.

Cũng may, vận số của hắn còn không kém đến tận cùng.

Đến lần thử thứ 174, cuối cùng nắm tay đã không nổ tung.

Chính là hai mảnh này!

Chu Hằng cười thầm, tiếp tục tổ hợp mảnh thứ ba.

Nắm tay của hắn bắt đầu nứt toát ra, hơn nữa bởi vì bây giờ là ba cái phù văn, tổn thương phản chấn tự nhiên càng thêm mạnh, thậm chí kéo dài đến cổ tay.

Coi nào, vậy thì thử đến mấy chục, mấy trăm mảnh, còn không phải nổ nát cả người hắn?

Chu Hằng không khỏi hoảng sợ, cường độ thân thể của hắn hiện tại hình như không đủ chơi?

Nhưng mà, cũng nói rõ sau khi tổ hợp thành phù văn chân chính, có thể bộc phát ra uy lực khủng bố cỡ nào!

Chu Hằng tiếp tục thử, thương thế ngày càng nặng, tuy rằng hắn đã sớm có chuẩn bị, đã sớm chuyển dời tinh huyết, nhưng dù sao máu cũng là một phần cơ thể hắn, làm sao không trả giá chút gì?

Khi hai cánh tay của hắn sắp nứt toát ra, hắn cũng hoàn thành tổ hợp 17 phù văn, tạo thành một cá tiểu phù văn tương đối hoàn chỉnh.

Không thể làm tiếp nữa, với trình tự linh lực, phòng ngự thể chất của hắn bây giờ, còn làm tiếp sẽ thật bị thương nặng.

Chu Hằng khẽ động ý niệm, hai tay nháy mắt khôi phục như thường, đương nhiên điều này cũng làm hắn tiêu hao một chút xíu tinh huyết.

– Không cần vùng vẫy hấp hối nữa, quỳ xuống cầu xin, có thể ban cho ngươi chết nhanh hơn! Nam nhân đuôi bọ cạp cười to nói, Chu Hằng bị bọn họ "đánh" đến hai tay nát bét, thắng thua sẽ lập tức phân ra ngay!

– Vậy sao?

Chu Hằng mỉm cười, thân hình nhoáng lên đã xuất hiện ở trước mặt nam nhân đuôi bọ cạp, tay phải vươn ra, 17 phù văn đồng thời tỏa sáng, hình thành một cái hình vẽ vỡ vụn, ấn lên ngực nam nhân đuôi bọ cạp.

Hắn thu tay mà đi, nam nhân đuôi bọ cạp lại toát ra vẻ mặt vô cùng hoảng sợ, há mồm muốn nói, bùm, bỗng nhiên lại nổ thành mưa máu!

Ngay cả Thần chích cũng cùng tiêu tan sạch sẽ!

Cái… cái… cái… cái quái gì đã xảy ra?

Biến đổi quá nhanh làm tâm tình mọi người xoay tít, vừa nãy Chu Hằng còn bị đánh đến hai tay nát bươm, nhưng sao chỉ nháy mắt liền bâng quơ đánh chết nam nhân đuôi bọ cạp?

Có phải hoa mắt hay không?

– Xích Minh! Ba người mặt lông khỉ đồng loạt hô to, trước kia dù bọn họ đều là thiên tài các tộc, còn là đối thủ cạnh tranh lẫn nhau, nhưng sau khi cùng tùy tùng Hàn Sương công tử, lại kết thành hữu nghị thâm hậu.

Trơ mắt nhìn nam nhân đuôi bọ cạp chết ở trước mặt bọn họ, làm cho mỗi người đều căm phẫn không thôi.

Chu Hằng lại thầm hô đáng tiếc, hắn chỉ là muốn thử xem uy lực phù văn, lại không ngờ trực tiếp nổ chết một Nguyệt Minh Đế 10 luân!

Đúng là lãng phí mà!

Hắn thở dài, mất bò mới lo làm chuồng cũng không trễ, oong, hắn tế ra hắc kiếm.

Bốn người đối phương muốn giết hắn, vậy hắn cũng không cần khách sáo!

Nếu không phải thực lực của hắn đủ mạnh, người chết sẽ là hắn!

– Tạp toái, ngươi muốn chết! Ba người mặt lông khỉ quát lớn, bọn họ không biết tại sao Chu Hằng lại đột nhiên trở nên dũng mãnh như thế, phẫn nộ làm bọn họ mất đi năng lực suy nghĩ bình thường, trước đó còn "chiếm lấy thượng phong" khiến bọn họ chỉ muốn đánh chết hung thủ giết người này.

– Sai rồi, Tra Tuế là người khác, nhất định đừng có gọi sai người! Chu Hằng mỉm cười, thân hình nhoáng lên, đã ra sát chiêu.

Đoạn kiếm màu đen giơ lên, bặc bặc bặc, ba cái đầu người đồng loạt văng ra.

Chiến đấu kết thúc.

Chương 618: Cố hồn đan

Ai cũng không nghĩ tới, chiến đấu lúc trước giằng co như vậy, nhưng kết thúc lại đột ngột như thế!

Một kiếm chém ba đế, cường đại đến thái quá!

Ba người đó cũng không phải là Nguyệt Minh Đế bình thường, mà đều là Nguyệt Minh Đế 10 vầng trăng vượt qua cực hạn, có tiếng thiên tài. Hơn nữa, giết bốn người này chẳng những sẽ chọc giận thế lực sau lưng bọn họ, còn chọc ra nhân vật càng thêm cường đại ở sau lưng bọn họ.

Tiểu tử này làm việc thật sự là bất chấp hậu quả, tuy rằng giết đến sảng khoái, nhưng cũng chọc tới cho mình phiền toái bằng trời.

Hàn Sương công tử là ai? Đó nhưng là thiên tài chân chính, ở trong Nhật Diệu Vương đều có danh xưng vô địch, ở toàn bộ 49 Tiên Thành đều có chút danh tiếng nhỏ, nghe nói còn từng được một Sáng Thế Vương khen ngợi!

Chu Hằng giết người theo đuổi của hắn, chỉ cần hắn vừa tới khẳng định sẽ trấn giết Chu Hằng. Đó là một vị Nhật Diệu

Vương tuyệt đối cường thế, nghe nói còn từng nghịch phạt Nhật Diệu Hoàng!

Chu Hằng lạnh lùng đảo quanh mọi người một vòng, hắn không thích gây chuyện nhưng cũng chưa từng sợ chuyện.

Bị ánh mắt của hắn đảo qua, mọi người đều cúi thấp đầu. Đây là một vị vương giả trong võ, uy áp phát ra khiến bọn họ căn bản không thể nhìn thẳng.

– Trở về đi!

Chu Hằng cùng Liên Tĩnh Hương, con lừa đen trở về tinh thuyền của Liên gia. Tiên giới thời khắc đều có cừu sát phát sinh, tuy rằng lúc này chết bốn thiên tài, nhưng cũng chỉ là thiên tài cấp bậc Nguyệt Minh Đế, lại có thể nhấc lên bọt sóng bao lớn?

Ngược lại Liên Hữu Hạo sau khi biết được Chu Hằng là Nguyệt Minh Đế 10 vầng trăng tặng hắn một ít lễ vật, xem như là đãi ngộ cho hắn tăng lên một cấp bậc, nhưng người cũng không đích thân tới. Dù sao người ta nhưng là Nhật Diệu Vương, sao có thể hạ mình?

Chu Hằng âm thầm lắc đầu. Muốn mời chào nhân tài cũng phải lấy ra thái độ nên có. Đem tư thái bày cao như vậy lại làm sao có thể mời được thiên tài chân chính?

Thiên tài đều là có ngạo khí!

Dù sao hắn cũng không có tính toán nương tựa vào Liên gia, thái độ của Liên Hữu Hạo như thế nào hắn tự nhiên cũng sẽ không để ở trong lòng.

Thế lực nhân cơ hội này phát tài lớn rất nhiều, trong đó tự nhiên cũng bao gồm Thiên Bảo Các. Chu Hằng sau khi thăm dò đến tinh thuyền của bọn họ ở đâu liền đi một chuyến, mua rất nhiều tài liệu, đặc biệt là vị thuốc chủ yếu thiếu hụt để luyện chế Kim Nguyên Đan kia.

Trở lại trên tinh thuyền của Liên gia, Chu Hằng lập tức cho Hỏa Thần Lô bắt đầu luyện đan. Không chỉ là Kim Nguyên Đan, còn có rất nhiều Hồi Xuân Đan.

Hắn muốn tiếp tục nghiên cứu phù văn trong Huyết Hà Thiên Kinh, tự nhiên không tránh khỏi sẽ bị thương. Hồi Xuân Đan có thể khôi phục thương thế, mà không cần tiêu hao tinh huyết bản thân.

Vài ngày sau, hắn đem số tổ hợp phù văn đẩy lên tới 27 cái, nhưng đây cũng là cực hạn trước mắt của hắn. Nếu muốn tiếp tục nữa, như vậy sẽ làm hắn trực tiếp sụp đổ mà chết, căn bản không phải Hồi Xuân Đan có thể trị được.

Bởi vì lần thám hiểm này liên quan đến tiên thuật tối cao, hấp dẫn tới lượng lớn cường giả tuyệt thế. Trên tinh thuyền của Thiên Bảo Các cũng có lượng lớn tài liệu quý báu bán ra, theo người của Thiên Bảo Các nói, nửa tháng sau sẽ còn tiến hành một lần hội đấu giá, sẽ có trân bảo chân chính bán ra!

Thiên Bảo Các phát ra giới thiệu bộ phận vật phẩm đấu giá cho tinh thuyền tới trước thời hạn, nhưng buổi đấu giá cũng không phải là ngươi muốn tham gia là có thể tham gia. Hoặc là có thể dự chi lượng lớn tiền ký quỹ – 2 vạn tiên thạch thượng phẩm! Hoặc là có thể cung cấp vật đấu giá đồng giá thậm chí cao hơn, như vậy mới có tư cách tiến vào.

Chu Hằng tâm động không thôi, nhưng lật pháp khí không gian của mình nhìn xem, tiên thạch khẳng định là không đủ, mà bảo bối đồng giá?

Không phải là không có. Bất kể là hắc kiếm, Bách Quỷ Kiếm lại hoặc là Hỏa Thần Lô đều là chí bảo không thể dùng tiên thạch để đánh giá, nhưng hắn làm sao có thể đem mấy món bảo vật này bán đi chứ?

Như vậy cũng chỉ có kiếm tiền trước!

Chu Hằng hỏi Hỏa Thần Lô:

– Có đan dược giá trị rất cao đối với cường giả Thăng Hoa Cảnh hay không?

– Khẳng định là có! Hỏa Thần Lô lập tức trả lời: – Tuy nhiên, bổn tọa ở trong khoang thuyền kia ngửi một chút, tài liệu ở đó tương đương hữu hạn, nhiều nhất chỉ có thể luyện chế ba loại đan dược của Thăng Hoa Cảnh. Giá trị cao nhất thuộc về Cố Hồn Đan!

– Cố Hồn Đan có tác dụng gì? Chu Hằng tuyệt đối sẽ không không hiểu giả hiểu.

– Võ giả Thăng Hoa Cảnh tu là pháp tướng, thăng hoa chính mình, từ đó sáng thế. Nhưng cái gọi là tướng từ tâm sinh, rất dễ dàng bị ảnh hưởng của tâm ma, từ đó mà sụp đổ một cái là tan vỡ, tu vi vạn năm hóa thành hư không! Cố Hồn Đan có thể củng cố pháp tướng, tăng cường đề kháng đối với tâm ma, có thể nói là một trong những đan dược hữu dụng nhất đối với võ giả Thăng Hoa Cảnh! Hỏa Thần Lô sau một hồi vắt hết óc suy nghĩ, nói ra một phen lời như vậy.

Chu Hằng gật gật đầu, hắn cách Thăng Hoa Cảnh còn kém hai cảnh giới lớn, hiện tại hắn cần suy tính là mau chóng hoàn thành tích lũy 21 vầng trăng, đột phá đến Nhật Diệu Vương!

Một khi tiến vào Nhật Diệu Vương, hắn liền có tư cách tranh đoạt trong di phủ!

– Cần tài liệu gì?

Hỏa Thần Lô báo ra tên tài liệu, Chu Hằng lập tức liền đi mua, nhưng sau khi hắn nghe thấy giá cả của những tài liệu đó lập tức nhăn răng.

Lúc trước hắn tích lũy tài phú xấp xỉ một triệu tiên thạch hạ phẩm, nhưng chút tiên thạch này không ngờ chỉ đủ mua ba phần tài liệu Cố Hồn Đan! Lại suy xét đến đây là đan dược thất phẩm, tỷ lệ thành đan bình thường chỉ có hai phần, ba phần tài liệu Cố Hồn Đan đưa tới trong tay Dược sư thất tinh bình thường khả năng báo phế sẽ càng cao hơn một chút.

Tính như vậy là có thể thấy sự quý giá của tài liệu đan dược thất phẩm.

Một triệu tiên thạch hạ phẩm tốt xấu cũng đáng giá một vạn tiên thạch thượng phẩm, mặc dù không có bao nhiêu người nguyện ý dùng tiên thạch thượng phẩm để đổi tiên thạch hạ phẩm.

Cũng may, Hỏa Thần Lô đại gia cũng không phải là Dược sư bình thường, mà là tồn tại như Dược Tôn!

Chu Hằng mang theo tài liệu trở về, rất nhanh liền đạt được ba viên Cố Hồn Đan. Bởi vì lần này tài liệu quá ít, không thể

luyện thêm ra một viên ngoại ngạch.

– Lò à, sau này đan dược bán cho người ngươi luyện kém một chút, đừng luôn là ra hàng cực phẩm để dọa người! Chu Hằng đánh giá Cố Hồn Đan trong tay, không cần nghĩ đây khẳng định là phẩm chất cực phẩm.

– Phì, bổn tọa chỉ biết luyện đan dược cực phẩm, ngươi nếu chê thì đừng tìm bổn tọa! Còn nữa, dị hỏa ngươi nợ bổn tọa lúc nào thì kiếm được? Hỏa Thần Lô rất là không vui nói.

– Được rồi được rồi, cực phẩm thì cực phẩm! Chu Hằng cũng thật sự sợ vị đại gia này không làm nữa.

Hắn cầm Cố Hồn Đan đi tinh thuyền của Thiên Bảo Các, nói là có đan dược muốn gia nhập bán đấu giá. Rất nhanh liền có một nam trung niên đeo minh bào Dược sư đi tới, rõ ràng là một Dược sư tam tinh!

Nhưng Dược sư tam tinh trên tinh thuyền này hiển nhiên cũng không tính là gì, nam trung niên này thái độ rất là ôn hòa, nói:
– Bằng hữu, ngươi muốn bán đấu giá đan dược gì?

– Cố Hồn Đan! Chu Hằng lấy ra một bình thuốc, bên trong chứa ba viên đan dược vừa luyện chế ra kia.

– Cái gì? Cố Hồn Đan? Vị Dược sư kia sợ nhảy dựng, run giọng nói:

– Thật hay giả, đó nhưng là đan dược thất phẩm!

Đan dược thất phẩm, hắn có thể giám định, nhưng nếu muốn luyện chế, đời này phỏng chừng đều không có hy vọng.

Luyện đan cần thiên phú, khả năng cực hạn của hắn chính là Dược sư tứ tinh, mặc hắn cố gắng như thế nào đều vô dụng.

Hắn vội vàng cầm lấy bình thuốc, vô cùng cẩn thận mở nắp bình ngửi một cái, lập tức lộ ra vẻ khiếp sợ.

Cố Hồn Đan, thật sự là Cố Hồn Đan!

Hắn đời này là tuyệt đối không có khả năng luyện chế đan dược thất phẩm, nhưng cũng không cản trở sự cuồng nhiệt của hắn đối với đan dược bậc cao. Loại mùi đó khiến hắn ngủi mãi không chán!

Đổ ra một viên Cố Hồn Đan, hắn nhìn kỹ, ngửi cẩn thận, thưởng thức phán đoán phẩm chất của đan dược.

– Cực… cực phẩm! Một lúc sau, thanh âm của hắn đều run lên.

Cấp bậc đan dược càng thấp, tự nhiên luyện chế ra càng thêm dễ dàng, tỷ lệ ra cực phẩm cũng càng cao. Nhưng đan dược cấp bậc càng cao, độ khó luyện chế cũng tương ứng tăng lên, khả năng đạt được đan dược cực phẩm cũng càng ngày càng nhỏ.

Như đan dược thập phẩm, đừng nói cực phẩm, có thể luyện chế ra chính là may mắn tày trời rồi!

Đan dược thất phẩm đương nhiên không thể so với đan dược thập phẩm, nhưng tỉ lệ luyện chế ra cực phẩm cũng là khó càng thêm khó, quả thật có thể xưng là kỳ tích!

– Ba viên đều là cực phẩm! Sau khi lần lượt xem xét ba viên Cố Hồn Đan, biểu tình của Dược sư kia có thể nói là đặc sắc đến không thể hình dung. Đan dược thất phẩm nhiều nhất chỉ có hai phần (20%) tỉ lệ thành đan, mà muốn đạt được ba viên cực phẩm, như vậy phải luyện chế bao nhiêu lò hả!

– Có tư cách tiến hành bán đấu giá chứ? Chu Hằng cười nói.

– Có! Có! Có! Dược sư kia gật đầu không thôi. Nói đùa à, đan dược thất phẩm tuyệt đối có tư cách tiến vào hội đấu giá lần này, huống chi tất cả đều là cực phẩm! Trong miệng hắn nói xong, ánh mắt lại một mực nhìn chằm chằm vào ba viên Cố

Hồn Đan. Đan văn tuyệt đẹp kia, mùi thuốc thấm người kia, đều khiến hắn như mê như say.

Qua một hồi lâu hắn mới phản ứng lại, đã đem Chu Hằng gạt ở một bên, đành phải lưu luyến không rời đem ba viên Cố Hồn Đan thu vào bình thuốc. Nếu như không tiến hành đóng kín bảo tồn, dược hiệu nhưng là sẽ xói mòn rất nhanh.

– Ta viết cho ngươi giấy biên nhận! Dược sư kia lại lấy ra một tấm thẻ đưa cho Chu Hằng: – Đây là thẻ khách quý của hội đấu giá nửa tháng sau, xin cất kỹ, nhất thiết không thể làm mất!

Chu Hằng vừa lòng cười, thu thẻ. Vào tay rất nặng, chất liệu như kim loại lại giống như gỗ, một mặt có khắc đồ án thỏi vàng, mặt khác thì viết ba chữ “Thiên Bảo Các”.

Hắn lại thu lấy giấy biên nhận, sau đó rời khỏi Thiên Bảo Các trở lại tinh thuyền của Liên gia.

Nhàn rỗi không có việc gì làm, hắn bắt đầu rút ra phù văn nhỏ thứ hai trong Huyết Hà Thiên Kinh.

Phù văn nhỏ thứ nhất hắn chỉ có thể tạo thành 27 đạo, nếu tiếp tục nữa rất có thể làm hắn sụp đổ mà chết. Nếu phù văn nhỏ này không thể tiếp tục, có thể đổi một cái mà, không cần cứ phải cắm đầu vào ngõ cụt.

Bởi vì có kinh nghiệm của lần đầu tiên, hắn rút ra mảnh vỡ phù văn thuộc phù văn nhỏ thứ hai chỉ mất thời gian 13 ngày.

Hắn bắt đầu thử tổ hợp phù văn. Sau mấy lần bị thương, hắn thành công hoàn thành tổ hợp hai cái phù văn, nhưng hắn lại không phát hiện hai phù văn này có tác dụng gì, không hề có một chút uy lực nào.

Chuyện gì xảy ra?

Phù văn nhỏ thứ nhất nhưng là cực kỳ lợi hại, dưới sự duy trì của lực lượng 10 vầng trăng của Chu Hằng có thể dễ dàng đem nam nhân đuôi bọ cạp hình thần đều diệt. Phù văn nhỏ thứ hai làm sao có thể một chút phản ứng cũng không có?

Ông!

Hai phù văn nhỏ này ở trong cơ thể lưu chuyển một chút, Chu Hằng lập tức cảm ứng được một luồng khí bừng bừng sức sống!

Hắn đầu tiên là ngẩn ra, sau đó lộ ra vẻ mừng rỡ.

Không phải là phù văn nhỏ thứ hai không có hiệu năng, mà nó

căn bản không phải là tính công kích mà là tính trị liệu!

Từ giá trị mà nói, phù văn nhỏ thứ hai này càng thêm quý báu!

Tuy rằng tinh huyết của võ giả có thể trị liệu gần như mọi thương thế, điều kiện tiên quyết chỉ cần đem linh lực dị chủng trong cơ thể xua tan, lại hoặc là bị thương cũng không phải là thương đại đạo. Tỷ như tẩu hỏa nhập ma trong quá trình tu luyện, cùng với thương tổn về thần thức, những loại này đều không thuộc phạm trù tinh huyết có thể trị liệu.

Nhưng tinh huyết lại là căn bản của một võ giả, tiêu hao tinh huyết chính là tiêu hao tu vi, nghiêm trọng sẽ khiến cho cảnh giới tụt giảm mạnh!

Nhưng phù văn nhỏ này bản thân lại có hiệu quả chữa trị thương thế, không cần tiêu hao tinh huyết!

Hơn nữa Chu Hằng cảm ứng một chút, hiệu quả của nó rất mạnh. Hiện tại mới hai mảnh vỡ phù văn đã có hiệu quả rất mạnh.

Nếu như là đầy đủ, chẳng phải là chỉ còn một giọt máu đều có thể khởi tử hồi sinh?

Chương 619: Hội đấu giá tinh hải

Chu Hằng vui mừng quá đỗi. Hắn hướng lên tay mình rạch mạnh một cái, da thịt nứt ra, máu chảy như suối. Nhưng chiếc phù văn nhỏ thứ hai ở trong cơ thể lưu chuyển, lập tức liền có một luồng lực lượng huyền ảo vô danh vọt tới, nhanh chóng phủ bằng miệng vết thương.

Da thịt trắng nõn bóng loáng, dường như chưa từng bị thương.

Chu Hằng trầm ngâm, hắn cẩn thận nghĩ lại quá trình vừa rồi.

Phù văn nhỏ vận chuyển là cần linh lực duy trì, nhưng so với thiêu đốt tinh huyết để trị thương, cái giá phải trả này liền nhỏ đến gần như có thể xem nhẹ không tính đến.

Không trách khi Huyết Hà lão tổ thương nặng mới lành lại ở vào lúc suy yếu nhất, hóa ra linh lực của hắn toàn bộ dùng để tổ hợp phù văn chữa thương!

Chu Hằng trước tiên bất chấp tất cả, tận khả năng hoàn thiện phù văn thứ hai này. Từ hai mảnh vỡ phù văn đến ba, bốn, năm… mãi cho đến gần 30 cái.

Hắn ngừng lại một chút.

Phù văn nhỏ thứ hai này khi tổ hợp chính xác không hề có lực sát thương, chỉ có thể dùng để trị thương, khôi phục sức sống. Nhưng tổ hợp sai lầm lại giống như phù văn thứ nhất, sẽ bộc phát ra lực sát thương khủng bố.

Hơn nữa mục tiêu sát thương là chính mình!

Phù văn thứ hai có thể xưng là phù văn trị liệu, nếu là cái thứ nhất… bởi vì lực sát thương thật lớn, có thể xưng là phù văn công kích.

Trong lòng Chu Hằng đột nhiên có ý tưởng, hắn dùng phù văn trị liệu vận chuyển quanh mình, lại thử tổ hợp phù văn công kích.

Bùng!

Cả cánh tay phải của hắn đều bị nổ tung, ngay cả ngực phải đều bị lan đến. Nhưng ngay lúc đó phù văn trị liệu đã phát động, bảo hộ những khí quan trọng yếu của hắn như là nội phủ. Lấy ra một viên Hồi Xuân Đan nuốt vào, Chu Hằng tiếp tục vận chuyển phù văn trị liệu. Miệng vết thương lập tức nhanh chóng khép lại với tốc độ có thể thấy bằng mắt thường.

Phương pháp này khả thi!

Chu Hằng tiếp tục tổ hợp phù văn nhỏ thứ nhất có tính công kích. Có phù văn trị liệu bảo mệnh, lá gan hắn lớn hơn rất nhiều.

28, 29, 30… 41!

Chu Hằng lại ngừng lại. Không có biện pháp tiếp tục nữa, năng lực bảo mệnh của phù văn trị liệu đã không theo kịp lực phá hoại của phù văn công kích. Nếu hắn còn tiếp tục, tuyệt đối là bị phù văn công kích trực tiếp đánh nát, ngay cả phù văn trị liệu cũng không bảo vệ được hắn!

Đáng tiếc! Không thể vận chuyển phù văn trị liệu khi nghiên cứu phù văn trị liệu, nếu không hai loại hỗ trợ lẫn nhau, hắn có thể trực tiếp đem phù văn trị liệu hoàn toàn tổ hợp ra.

Hiện tại phù văn trị liệu tổng cộng có 27 mảnh vỡ phù văn, mà phù văn công kích thì nhiều tới 41 cái. Đã là rất cường đại rồi!

Ít nhất phù văn công kích này tuyệt đối lên được cấp bậc, bởi

vì cho dù với trình tự linh lực của Chu Hằng hiện tại lại thêm có phù văn trị liệu đều suýt nữa liền bị một đòn liền nát!

Hắn tự tin cho dù Nhật Diệu Vương bị hắn bất ngờ không kịp đề phòng đánh một cái, không chết cũng tróc một lớp da!

Chỉ là kỳ quái là, vì sao khi hắn vận chuyển phù văn hiện ra là màu vàng chứ?

Nhân Uân Thiên Kinh của Hoặc Thiên là màu hồng phấn, mà Huyết Hà Thiên Kinh là màu máu. Cái này vào lúc Hoặc Thiên hoặc Huyết Hà lão tổ vận chuyển đều nhìn thấy rõ rành rành. Vì sao đến trên người hắn liền toàn bộ biến thành màu vàng chứ?

Kỳ quái!

Không nghĩ ra thì thôi, dù sao cũng chỉ là màu sắc mà thôi, chỉ cần uy lực không giảm là được rồi.

Chu Hằng đối với tiến cảnh của mình vẫn là tương đối hài lòng. Thời gian hiện tại đã không đủ cho hắn tiếp tục nghiền ngẫm phù văn nhỏ thứ ba. Hắn liền dứt khoát xuất quan, gọi con lừa đen lại lên “thuyền” rượu ăn uống một trận, rất nhanh liền tới cái ngày Thiên Bảo Các bắt đầu bán đấu giá.

Hắn và con lừa đen ra khỏi khoang thuyền, khi đi tới trên boong thuyền vừa khéo nhìn thấy Liên Hữu Hạo và Liên Tĩnh Hương cũng đang đứng ở đó.

– Chu huynh… Liên Tĩnh Hương đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó liền lộ ra vẻ áy náy: – Thật xin lỗi, quên đi báo cho ngươi một tiếng. Hôm nay hội đấu giá tương đối nhiều người, cho nên một tấm thẻ thông hành chỉ có thể mang thêm một người. Các ngươi chỉ có thể ở lại chỗ này!

Chu Hằng đầu tiên là sửng sốt, sau đó mới tỉnh ngộ. Hóa ra hai người của Liên gia này cũng muốn đi hội đấu giá, nhưng bọn họ lại cho là mình muốn thơm lây, theo bọn họ cùng đi.

Liên Hữu Hạo lộ ra một tia không vui. Hắn thấy Chu Hằng cho dù quy thuận Liên gia cũng chỉ là một hạ nhân, một thực khách, chủ nhân làm việc nào cần khách khí với tôi tớ? Thái độ của Liên Tĩnh Hương bày ra quá thấp, thật là có tổn hại uy nghiêm của gia tộc.

Tuy nhiên hắn lòng dạ sâu, vẻ không vui này chỉ thoáng hiện liền bị hắn giấu đi, dù sao Chu Hằng quả thật là một nhân tài đáng giá mời chào.

– Ha ha ha, không sao, ta chỉ đi nhờ thuyền, mượn Lưu Vân Toa của các ngươi đi qua xem xem, có lẽ còn có thể mua chút đồ vật! Chu Hằng nói.

Hội đấu giá là hội đấu giá, buôn bán bình thường của Thiên Bảo Các cũng sẽ không bởi vì hội đấu giá mà dừng lại.

Liên Tĩnh Hương đối với năng lực của Chu Hằng vẫn là hết sức coi trọng, trong nháy mắt này đều có xung động đem vị trí của mình nhường cho Hương Hương. Chỉ là nàng biết điều này khẳng định sẽ không đạt được sự đồng ý của Liên Hữu Hạo.

– Chu huynh, thật sự rất xin lỗi! Nàng nghiêm mặt nói.

Lúc này Chu Hằng đều thấy có chút ngượng ngùng, lát nữa hắn cũng đường hoàng tiến vào phòng đấu giá chẳng phải là sẽ bị nàng lườm nguýt mà chết?

Vẫn là khiêm tốn một chút, chờ bọn họ tiến vào trước mình mới vào thôi. Hắn cũng không muốn làm mình quá mức rêu rao.

Liên Hữu Hạo gọi ra Lưu Vân Toa, ba người một lừa ngồi lên. Vù một cái, phi toa bắn ra, chỉ mấy phút sau liền vượt qua khoảng cách xa xôi, đi tới gần một chiếc tinh thuyền siêu cấp lớn.

Tinh thuyền của Liên gia đã xem như là hết sức khổng lồ, nhưng so với tinh thuyền cấp bậc quái vật lớn này lại ngay cả xách giày cũng không xứng!

Ít nhất phải 100 tinh thuyền của Liên gia cộng lại một chỗ mới có thể so với chiếc này.

Thể tích của tinh thuyền khi đạt tới mức độ nhất định, cứ gia tăng một phần tiêu hao đối với tài liệu, nhiên liệu đều tăng lên rất nhiều. Toàn bộ Tiên giới thế lực có thể làm ra tinh thuyền khổng lồ như vậy tuyệt đối không nhiều!

Lưu Vân Toa lại nhoáng lên một cái liền xuất hiện ở trên boong chiếc tinh thuyền khổng lồ này. Ba người một lừa xuống dưới, Liên Hữu Hạo liền đem Lưu Vân Toa thu vào.

Lúc này liền có một người hầu áo xám đi tới, nói: – Bốn vị, các ngươi là tới tham gia hội đấu giá sao?

– Ừ! Liên Hữu Hạo gật gật đầu, từ trong tay áo đưa ra một tấm thẻ. Hắn đã sớm nộp tiền ký quỹ, cũng xem như là kẻ tiền của dồi dào.

– Hai vị này… Người hầu áo xám kia nhìn về phía Chu Hằng và con lừa đen. Chỉ có một tấm thẻ thông hành, nhưng bọn họ lại có bốn người, còn thiếu một tấm.

– Chúng ta chỉ là xem xem! Chu Hằng cười cười, cũng không đem tấm thẻ khách quý trong pháp khí không gian kia ra.

Người hầu áo xám gật gật đầu, cười nói: – Mời quý khách tùy tiện xem! Lại hướng về Liên Hữu Hạo và Liên Tĩnh Hương nói: – Hai vị mời đi theo ta!

Hắn dẫn hai người Liên gia vào trong tinh thuyền, cũng không biết rẽ đông quẹo tây đi đâu mất.

Chu Hằng thì không hoảng không vội, cách bắt đầu buổi đấu giá còn có một giờ, nguyên bản hắn ra ngoài sớm như vậy là muốn dùng thân thể trực tiếp vượt qua hư không mà tới, nhưng sau khi đi nhờ thuyền lại sớm hơn rất nhiều.

Trên boong thuyền không có bao nhiêu người, hơn nữa cũng không nhìn thấy cảnh tượng gì. Một vùng hư không tối đen như mực, sau đó là một đống lớn tinh thuyền như sao điểm xuyết. Mới nhìn có chút rung động, nhưng thời gian dài cũng vẫn là như vậy.

– Chu tiểu tử, chúng ta mau vào đi! Con lừa đen không ngừng thúc giục.

Hội đấu giá này đương nhiên đều là bảo bối, vừa nghe tới hai chữ bảo bối con lừa đê tiện này liền nóng ruột.

– Đợi thêm lát nữa!

Chu Hằng vẫn không vội, lúc này tiến vào cũng là chờ, còn không bằng ở bên ngoài thanh tĩnh hơn.

Trong khi bọn họ chờ đợi, không ngừng có khách tới. Chu Hằng cũng nhìn thấy rất nhiều nhân vật cường đại, có mấy người vừa bước lên tinh thuyền, cả thân thuyền đều run lên một hồi, dường như không chịu nổi nhân vật như vậy phải vỡ nát.

Đó tuyệt đối không phải là cường giả Sáng Thế Cảnh!

Chu Hằng từng ra mắt Sáng Thế Đế, càng đã thấy chiến đấu cấp bậc Sáng Thế Đế, mặc dù không được lợi gì, nhưng hắn lại rõ ràng hơi thở lực lượng cấp bậc Sáng Thế Cảnh. Mấy người này mạnh là mạnh, nhưng còn không đến cái loại tầng thứ đó.

Hẳn là cường giả Thăng Hoa Cảnh!

Hội đấu giá lần này phỏng chừng còn không hấp dẫn được nhân vật Sáng Thế Cảnh, cái loại hội đấu giá cấp bậc cao nhất đó hẳn là cử hành trong Tuyệt Tiên Thành.

Nhưng cường giả Thăng Hoa Cảnh đến, nếu là bọn họ muốn mua món bảo vật này, những người khác dám tranh với bọn họ sao? Không sợ vừa rời khỏi tinh thuyền liền bị bọn họ làm

thịt?

Lại tưởng tượng, ngay cả cường giả Thăng Hoa Cảnh đều bị hấp dẫn tới, hội đấu giá lần này tuyệt đối có cái để xem!

Hơn nữa, Cố Hồn Đan hắn buổi đấu giá chính là đối với cường giả Thăng Hoa Cảnh, võ giả Nhật Diệu Cảnh căn bản không dùng được. Nếu là những đại lão này không tới lại làm sao có thể bán ra giá cao chứ?

Đến đi! Đến thêm mấy người, đem giá của Cố Hồn Đan xào lên cao!

Qua hơn 40 sau, Chu Hằng mới nói với con lừa đen: – Đi, chúng ta nên đi vào!

– Đã sớm nói với ngươi rồi! Con lừa đen vội muốn chết.

Bọn họ đi tới cửa khoang, khéo chính là, tiếp khách bên đó chính là người hầu áo xám lúc trước. Bởi vì nhận ra Chu Hằng và con lừa đen, hắn tự nhiên cũng không tiến lên chào hỏi, chức trách của hắn hôm nay chính là chiêu đãi khách quý đến hội đấu giá.

Nhưng hắn lại phát hiện Chu Hằng và con lừa đen không ngờ đứng ở trước mặt hắn không đi, khiến hắn không khỏi nhíu

nhíu mày, nói: – Khách quý, phiền toái nhường một chút, các ngươi chặn tầm mắt của ta!

– Nói gì thế, mắt chó coi thường người. Chúng ta muốn đi hội đấu giá! Con lừa đen kiêu ngạo vênh váo nói.

Người hầu áo xám vừa nghe, không khỏi lộ ra một tia tức giận. Một người một lừa này lại không có thẻ thông hành, đây không phải là tỏ rõ muốn tới gây rối sao?

– Thật có lỗi, ta vừa rồi không nghĩ ra, thẻ thông hành không có lại có một tấm thẻ khách quý! Chu Hằng ngăn cản con lừa đen làm ồn ào. Con lừa đê tiện này chỉ biết trêu chọc cừu hận cho hắn, đem tấm thẻ khách quý kia trong pháp khí không gian lấy ra.

Người hầu áo xám vốn đã chuẩn bị nổi giận, gọi người tới đuổi hai kẻ quấy rối này. Nhưng khi nhìn thấy thẻ khách quý, khí thế của hắn lập tức như bóng xì hơi. Cầm thẻ khách quý chính là khách tôn quý nhất của Thiên Bảo Các, nếu hắn dám bất kính đối với khách quý là sẽ bị nghiêm trị.

Hắn trong lòng mắng thầm Chu Hằng giả ngu, trêu chọc nhân vật nhỏ như hắn có ý tứ sao? Nhưng trên mặt hắn lại không dám biểu lộ ra chút nào, ngược lại lộ ra tươi cười đầy mặt: – Khách nhân tôn quý, xin theo ta!

– Tiểu nhân! Con lừa đen thè cái lưỡi thật dài, khinh thường

một câu, nhưng thanh âm cũng không nhỏ, đủ cho người hầu áo xám nghe thấy rõ ràng.

Người hầu áo xám đó mặt đều tái. Tại sao lại có con lừa đê tiện như vậy. Rõ ràng là bọn họ trêu người, làm sao ngược lại là chính mình thành tiểu nhân? Hắn đen mặt đem Chu Hằng và con lừa đen tới một gian phòng bao, sau khi mời một người một lừa vào, chạy đi như chạy nạn.

Con lừa đen không khỏi cười to.

– Con lừa, ta có từng nói qua ngươi rất đê tiện hay chưa?

Chương 620: Hỏa thạch

Phòng đấu giá này vô cùng to lớn!

Nếu để Chu Hằng nói, nó càng giống như một cái đấu thú trường. Phía dưới là ghế bình thường, gần như đã ngồi kín người, đen nghịt đều là đầu người, ít nhất cũng có vạn người. Bắt đầu từ tầng hai thì đều là phòng riêng, tổng cộng có năm tầng, nhưng số người có thể chứa khẳng định không bằng khoang thuyền giống như là quảng trường ở dưới kia.

Chu Hằng ở vào tầng thứ tư, không trên không dưới.

Ánh mắt của hắn đảo qua, trong đám người phía dưới nhìn thấy Liên Tĩnh Hương và Liên Hữu Hạo. Nhưng bởi vì phòng riêng là có trận pháp bảo hộ, người phía dưới căn bản không thể nhìn thấu, cũng không thể dùng thần thức thẩm thấu. Hai người Liên gia lại không hề phát giác Chu Hằng cũng tới, còn ở trên cao nhìn xuống bọn họ.

– Kỳ thật phòng bao này đủ chứa 10 người! Con lừa đen ngồi trong một chiếc ghế bành, tứ chi duỗi ra, bộ dạng rất lưu manh.

Chu Hằng cười nói: – Như vậy ngươi có thể gọi bọn họ đi lên!

– Phì. Lão chó kia mắt chó coi thường lừa, bổn tọa mới không làm vậy! Con lừa đen lập tức giơ giơ móng.

Chu Hằng cũng không nghĩ tới tay cầm thẻ khách quý không ngờ có thể được mời vào phòng bao, càng không biết phòng này rồi lại lớn như thế. Bằng không hắn cũng không ngại gọi đám người Liên Tĩnh Hương cùng tới. Dù sao hắn cũng là đi nhờ tinh thuyền của Liên gia mới tới được.

Dù sao là thiếu Liên gia một cái ân tình.

Tuy nhiên lúc trước hắn đã nói dối, nếu hiện tại lại đi mời hai người của Liên gia, chỉ sợ hai bên đều sẽ khó coi.

Tuy nhiên phòng bao so với phía dưới trừ rộng mở hơn một chút, cũng không có khác biệt gì lớn, lại không phải là ở dưới không mua được đồ. Cứ vậy đi!

Ngồi ở tầng thứ sáu trên cùng này hẳn đều là cường giả Thăng Hoa Cảnh, Chu Hằng dựa vào hắc kiếm đề cao thần thức, mơ hồ phát giác đến vài luồng hơi thở mạnh mẽ mà khó hiểu. Tuy nhiên tầng thứ sáu nàynhiều nhất chỉ có 11 phòng có người vào, đại bộ phận ngược lại là trống.

Phòng trống này cũng chỉ có thể để trống, vị trí đó liền đại biểu cho một loại địa vị, cũng không phải là có thể khiến người tùy tiện tiến vào.

Dù cho Thiên Bảo Các nguyện ý, người khác lại dám tiến vào sao? Không sợ mấy cường giả Thăng Hoa Cảnh đó dưới cơn giận dữ đập chết mình?

Tuy nhiên có thể ở trong phòng bao liền đại biểu cho một loại khẳng định đối với địa vị. Không bao lâu liền có một thị nữ mỹ mạo tiến vào, đưa tới hoa quả và rượu ngon, đều là giá trị không rẻ. Ở Tây Hợi Thành lại càng là thứ có tiền cũng không mua được.

Con lừa đen nhìn chằm chằm vào váy của thị nữ kia, lộ ra vẻ ý động, nói:

– Tiểu cô nương, bổn tọa cho ngươi một khối tiên thạch, ngươi đem váy cởi ra!

– Con lừa lưu… lưu manh! Thị nữ kia sắc mặt đỏ bừng, suýt nữa liền cho con lừa đen một cái bạt tai, chật vật mà đi.

Con lừa đen chớp chớp hai mắt to lớn, có vẻ vô tội.

Nó lưu manh chỗ nào? Nó chỉ là coi trọng cái váy kia, còn

không tiếc lấy ra một khối tiên thạch để mua mà! Đối với con lừa đê tiện nhỏ mọn đến cực điểm này mà nói, có thể lấy ra một khối tiên thạch đã là trong lòng đang rỉ máu rồi.

Chu Hằng không khỏi cười ha hả. Con lừa này vừa gặp mặt liền bảo tiểu cô nương người ta cởi quần áo, ai không coi nó là lưu manh mới quái! Nhưng hắn lập tức liền buồn bực. Bởi vì hắn và con lừa đen là đi cùng nhau, con lừa đê tiện bị coi là lưu manh, hắn cũng chưa chắc trên mặt có ánh sáng!

– Thanh danh của ta đều mất hết ở trên người ngươi! Hắn thở dài nói.

– Phì! Bổn tọa chính là điềm lành thiên địa, ngươi đi theo bổn tọa đó là phúc khí của ngươi, sẽ được thiên địa chiếu cố! Con lừa đen da mặt dày người thường không thể sánh bằng.

Trong lúc nói chuyện, hội đấu giá phía dưới rốt cuộc bắt đầu.

Nơi này thật sự gần như đấu thú trường, đài đấu giá cũng không phải ở cuối khoang thuyền mà là ở vị trí chính giữa, vật phẩm đấu giá thì trực tiếp từ phía dưới đưa lên. Phụ trách chủ trì bán đấu giá là một lão già 60, râu tóc bạc trắng, bộ dạng già đến bất cứ lúc nào đều sẽ một chân vào quan tài.

Nhưng lập tức có người nhận ra thân phận của lão già này, trong tiếng trao đổi khe khẽ, tất cả mọi người đều biết lão già này là ai.

Đây là một vị Thăng Hoa Hoàng, tên là Lý Minh Động!

Thăng Hoa Hoàng!

Ba chữ này đủ để trấn cho tất cả mọi người đều không thể thẳng sống lưng, ai dám xằng bậy?

– Các ngươi đại khái cũng đều biết lão phu là ai rồi, lão phu liền không tự giới thiệu nữa! Lý Minh Động tươi cười, thanh âm tuy rằng không cao, lại không hề trắc trở truyền đến mỗi một góc. Rõ ràng đến như ở trước mặt mỗi người nói chuyện vậy.

– Hôm nay vật đấu giá tương đối nhiều, lời thừa liền không nói nhiều nữa, lập tức bắt đầu bán đấu giá! Hắn dùng ngón tay gõ trên đài đấu giá một cái, nền đất bên cạnh lập tức hiện ra một lỗ, một nữ nhân áo trắng mỹ mạo từ dưới dâng lên, trong tay nâng một cái mâm ngọc, trong mâm bày một chiếc bình thuốc.

– Trước lấy món đồ tốt ra! Ánh mắt của Lý Minh Động nhìn về phía tầng thứ sáu, chậm rãi nói: – Đây là một viên Cố Hồn Đan, tác dụng như thế nào, chắc là mấy vị lão huynh cũng rõ

ràng! Lão phu chỉ bổ sung một câu, trải qua Dược sư bản các giám định nhiều lần, đây là một viên Cố Hồn Đan cực phẩm!

Cực… cực phẩm!

Oành!

Lập tức có vài luồng thần ý vô cùng mạnh mẽ đảo qua. Chỉ cần bị thần ý đó đảo qua, cho dù Nhật Diệu Đế đều có loại cảm giác toàn thân trần trụi, dường như tất cả bí mật của mình đều không trốn vào đâu được trước mặt những thần ý này.

Cũng không phải tất cả mọi người đều biết Cố Hồn Đan là cái gì, nhưng chỉ cần biết cường giả Thăng Hoa Cảnh nghe thấy cái tên Cố Hồn Đan không ngờ lại thần ý thất thủ là có thể đoán ra Cố Hồn Đan này tất nhiên vô cùng quý báu.

Nhưng bọn họ lại không biết, cường giả trong 11 phòng bao tầng thứ sáu đã trong nháy mắt trao đổi rất nhiều, đều muốn cho người khác không nên tranh đoạt viên Cố Hồn Đan này với mình.

Gia cố thần hồn, pháp tướng bất diệt, đây là thứ có thể cứu mạng!

Thăng Hoa Cảnh tuy rằng còn không phải mạnh nhất Tiên

giới, nhưng cường giả Sáng Thế Cảnh lại có thể có mấy người? Thăng Hoa Cảnh đã đủ trâu bò, còn sống chính là một cái uy hiếp, có thể bảo đảm gia tộc trường thịnh không suy!

– Ra giá đi, giá khởi điểm 1 vạn tiên thạch thượng phẩm! Lý Minh Động thản nhiên nói, trong ánh mắt cũng hiện lên một luồng lửa nóng. Nếu không phải là thân phận đặc biệt, hắn đều muốn gia nhập đấu giá.

– 1. 2 vạn!

– 1. 5 vạn!

– 1. 9 vạn!

Trong phòng bao tầng sáu, tiếng tăng giá nối liền không dứt. Mấy vị đại nhân vật này tranh nhau, những người khác cho dù có nhiều tiên thạch đến mấy lại dám tranh với bọn họ sao? Đương nhiên, nếu là gia tộc đủ trâu bò, vậy thì ranh thôi. Tuy nhiên đây mới là vật phẩm đấu giá thứ nhất của ngày hôm nay, ai cũng không muốn vừa lên liền biến cho hỏa khí quá lớn.

– 2. 3 vạn!

– 2. 4 vạn!

– Hỏa huynh, nể mặt lão phu một chút, thế nào? 2. 5 vạn!

– Hừ, vì sao Chư huynh không nể mặt lão phu, nói không chừng phía sau còn có viên Cố Hồn Đan thứ hai đấy! 2. 6 vạn!

– Hỏa huynh sao không chờ viên thứ hai chứ? 2. 7 vạn!

– 2. 8 vạn!

– 2. 9!

– 3 vạn!

…

Sau khi gọi lên bốn vạn, cuối cùng không có người ra giá nữa. Tiên thạch của nhà ai cũng không phải là gió lớn thổi tới, hơn nữa còn là tiên thạch thượng phẩm! Cố Hồn Đan tuy rằng quý báu, nhưng dù sao vẫn chỉ là đan dược thất phẩm, hơn nữa cũng không phải là trừ bỏ chỗ này liền không có chỗ để mua!

Nó quý là quý ở hai chữ cực phẩm, nhưng nói đến phải bỏ ra

giá lớn 4 vạn tiên thạch thượng phẩm trở lên thì quá không đáng.

Vật đấu giá thứ nhất liền bán ra giá cả cao như thế, nhiệt tình của tất cả mọi người dường như đều bị đốt cháy. Bởi vậy tuy rằng mấy món đồ bán đấu giá kế tiếp không quý không hiếm nhưng vẫn bán ra giá cao tương đối.

Chu Hằng lại rất không vui. Cố Hồn Đan đặt ở thứ nhất bán đấu giá, tất nhiên sẽ ảnh hưởng đến giá của nó! Tuy nhiên, hắn xoay chuyển ý nghĩ, 4 vạn tiên thạch thượng phẩm cũng đủ nhiều rồi. Hắn mua nguyên liệu cũng chỉ bỏ hơn 90 vạn tiên thạch hạ phẩm, đổi ra xấp xỉ là 9000 tiên thạch thượng phẩm, hơn nữa còn tổng cộng luyện chế ra ba viên!

Dựa theo giá mỗi viên đều là 4 vạn tiên thạch thượng phẩm mà tính, như vậy tổng cộng có thể đạt được 12 vạn tiên thạch thượng phẩm!

Hồi báo một so với mười mấy!

Mấu chốt là hắn căn bản không cần tiêu hao tinh lực gì, hết thảy đều là do Hỏa Thần Lô làm thay, tiền này tới thật sự dễ dàng!

Luyện đan quả nhiên kiếm tiền!

Nhưng suy tính đến đan dược thất phẩm ở trong tay Dược sư khác chỉ có tỷ lệ thành đan 20%, trên lý thuyết chi phí chính là 15000 tiên thạch thượng phẩm, cực phẩm cũng chỉ bán 4 vạn, kỳ thật không đắt.

– … Kế tiếp là một tảng đá! Lý Minh Động vẫy vẫy tay, một gã thị nữ đem mâm để lên đài đấu giá, lật mở vải gấm phủ ở trên, phía dưới quả nhiên là một tảng đá, cỡ cũng chỉ bằng nắm tay. Toàn thân đỏ thẫm, bề ngoài không hề bằng phẳng chút nào, góc cạnh rõ ràng.

– Trong tảng đá này ẩn chứa uy lực ngọn lửa rất cường đại, ít nhất cụ thể có tác dụng gì lão phu cũng không rõ ràng. Giá khởi điểm 500 tiên thạch trung phẩm!

Hắn đưa tay ra, làm động tác mời mọi người ra giá. Tuy rằng 500 tiên thạch trung phẩm không đắt, nhưng ai cũng sẽ không tiêu tiền lung tung. Thanh âm của Lý Minh Động chấm dứt ít nhất 10 giây sau, lúc này mới có người gọi ra giá thấp nhất.

– Tiểu tử, mau đem khối hỏa thạch này mua lại! Trong đan điền, Hỏa Thần Lô đột nhiên hết sức kích động nói.

– Làm chi?

– Trong tảng đá này có chứa một tia thiên địa dị hỏa, bổn tọa cần! Hỏa Thần Lô nếu là có tay, tuyệt đối sẽ bóp cổ Chu Hằng

phun nước miếng đầy mặt hắn.

Cái lò đan này lúc trước nói, nó thích ăn dị hỏa. Nhưng từ bộ dạng kích động của nó hiện tại mà xem, đây không đơn giản là thích ăn như vậy, mà là một loại nhu cầu bản năng. Cũng giống như hấp dẫn của kim loại bậc cao đối với huyết mạch Phệ Kim tộc của Chu Hằng vậy.

– Lò à, nói lời thật, ngươi cần dị hỏa đến tột cùng muốn làm gì? Chu Hằng hỏi. Hiện tại Hỏa Thần Lô nhưng là sống nhờ trong đan điền của hắn, nếu là nó đột nhiên phun ra một luồng dị hỏa, hắn chẳng phải là gặp tai ương?

Bên kia, Lý Minh Động đã bắt đầu đếm ngược.

Hỏa Thần Lô sốt ruột, vội vàng nói: – Bổn tọa là Thái Dương Tinh Kim, dị hỏa có thể cho bổn tọa tiến hóa! Hơn nữa, bổn tọa tiêu hóa tảng đá này, có thể ra tay giúp ngươi thêm một lần!

– Mới một lần?

– Một lần đã không tệ rồi. Trong hỏa thạch này cũng chỉ có một chút xíu dị hỏa như vậy, sau khi bi bổn tọa tiêu hóa, nhiều nhất chỉ còn lại tàn hỏa ra tay một lần!

– Được rồi!

Chu Hằng hiểu, tiền thân của Hỏa Thần Lô này là một khối Thái Dương Tinh Kim, chỉ là bởi vì bị ngọn lửa rèn luyện đủ kiểu mới sinh ra thần trí. Dị hỏa này có thể khiến nó tiến hóa hẳn là không giả.

– 1000! Hắn rốt cuộc giành trước khi Lý Minh Động ba chùy định âm ra giá.

– 1500! Người thứ nhất ra giá rất không vui. Hắn cũng chỉ là ôm ý tưởng thu thập một chút, cũng không có ý tứ nhất định phải giành được. Nhưng ai bảo Chu Hằng sớm không ra giá muộn không ra giá, cứ phải trong nháy mắt trước khi ba chùy định âm ra giá, đây là đùa hắn sao?

– 2000! Chu Hằng thuận miệng nói.

– 3000!

– 5000!

Sau khi nâng đến 5000, người kia liền không ra giá nữa. Đem một tảng đá rác rưởi xào lên đến giá cao như vậy, cơn giận của hắn cũng trút ra gần hết.

Chu Hằng cũng rất hài lòng. 5000 tiên thạch trung phẩm liền có thể cho Hỏa Thần Lô ra tay một lần, kiếm lớn!

Chương 621: Liệt vương đan

Hỏa thạch cũng không lập tức đưa tới, phải đợi sau khi tất cả vật phẩm đấu giá đều chấm dứt mới có thể tiến hành giao hàng.

Thiên Bảo Các cũng không cần lo lắng sẽ có người quỵt nợ. Dù sao mọi người đều nộp tiền ký quỹ, ai quỵt nợ chẳng những chịu thiệt một khoảng, ngày sau cũng sẽ bị Thiên Bảo Các cho vào sổ đen, đừng mơ lui tới với Thiên Bảo Các nữa.

Bán đấu giá vẫn đang tiếp tục, đưa lên mấy món bảo vật cấp bậc Nhật Diệu Cảnh, gây ra một đợt tranh giành điên cuồng.

Mọi người đến nơi này chính là vì Hóa Long Cửu Trảm của Vũ Văn Kiếm, mà khăng khăng vị đại năng này cường đại đến thái quá, đạo trường chết không biết bao nhiêu năm để lại còn có uy lực lớn lao, chỉ có thể cho phép cao nhất võ giả Nhật Diệu Vương tiến vào.

Điều này khiến cho bảo khí của Nhật Diệu Cảnh trở nên vô cùng quý báu, bán ra giá cao hơn nhiều so với bình thường.

Chu Hằng cũng rất là động lòng, nhưng hắn vẫn là Nguyệt

Minh Đế, cho dù lấy được Tiên khí Nhật Diệu Cảnh cũng không thể phát huy ra uy lực vốn có, cái này thuần túy chỉ là xài tiền lung tung!

Mục tiêu của hắn hiện tại là mua thiên tài địa bảo có thể nhanh chóng đề cao tu vi.

– … Kế tiếp là một thanh thần binh, chính là tiên thương cấp bậc Thăng Hoa Cảnh!

Lý Minh Động bình thản nói.

Cái gì! Thần binh cấp bậc Thăng Hoa Cảnh!

Nói đùa à, mọi người đều biết sự quý báu của Tiên khí, lúc trước những Tiên khí Nhật Diệu Cảnh kia đều bán ra giá hơn vạn tiên thạch thượng phẩm! Nhưng mấu chốt là Tiên khí Thăng Hoa Cảnh không nên bán đấu giá ở lại trường hợp này. Quý báu là quý báu, nhưng cũng không cần gấp!

Hơn nữa, có vị Nhật Diệu Vương nào có thể thúc giục Tiên khí Thăng Hoa Cảnh?

Bán là khẳng định có thể bán được, nhưng nếu nói bán ra giá cao thế nào lại là không quá có khả năng. Loại Tiên khí này nên đặt ở Tiên Thành tiến hành bán đấu giá, mời đến hơn trăm

cường giả Thăng Hoa Cảnh, như vậy khẳng định sẽ đưa tới tranh đoạt điên cuồng.

Thị nữ bưng lên một cái mâm, vạch trần gấm lụa màu đỏ phía trên.

– Ặc… Tất cả mọi người đều phát ra tiếng cảm thán bừng tỉnh đại ngộ. Không trách được sẽ có một món pháp khí Thăng Hoa Cảnh bán ra, hóa ra là đã hư hỏng!

Trong mâm quả thật có để một thanh trường thương màu xanh, nhưng đã gẫy thành năm đọa. Cho dù thứ này thật sự là Tiên khí Thăng Hoa Cảnh thì lại thế nào? Cái gọi là phượng hoàng trụi lông không bằng gà, hiện tại thanh thương gẫy này nhiều nhất chỉ có thể nói là ẩn chứa một chút tài liệu Thăng Hoa Cảnh mà thôi.

Mọi người đều có một loại cảm giác mắc mưu, nhưng Lý Minh Động chính là Thăng Hoa Hoàng, ai lại dám lên tiếng chỉ trích lão già này gạt người?

Nhưng nói đi thì phải nói lại, thanh trường thương này nếu như dung luyện lại lần nữa, vẫn là có thể chiết xuất ra tài liệu tương đương quý báu. Đương nhiên, so với Tiên khí thì giá trị bản thân tài liệu kém hơn rất nhiều.

– Giá khởi điểm 500 tiên thạch thượng phẩm! Lý Minh Động tuyệt đối không phải là một đấu giá sư hợp cách, căn bản

không biết điều động không khí để kích thích ham muốn mua sắm và lòng hiếu thắng của mọi người, tác dụng càng lớn của hắn là trấn tràng.

500 tiên thạch thượng phẩm tương đương với 5 vạn tiên thạch hạ phẩm. Ngẫm lại võ giả Nguyệt Minh Cảnh của Dương gia một tháng chỉ có thể đạt được hai khối tiên thạch hạ phẩm, là có thể biết được chênh lệch giàu nghèo của Tiên giới to lớn biết bao.

– 700!

– 800!

– 1000!

Tuy rằng đây là một thanh Tiên khí Thăng Hoa Cảnh đã gẫy, nhưng bản thân tài liệu cũng là tương đương đáng giá. Ít nhất 3000 tiên thạch trung phẩm trở xuống mua được khẳng định là kiếm lời, nhưng giá cao hơn thì khó mà nói.

Dù sao ai cũng không biết có thể từ trong thanh thương gẫy này rút ra bao nhiêu tài liệu. Trong quá trình luyện chế, có một số tài liệu cao cấp là dùng một lần, không thể tuần hoàn lợi

dụng.

Chu Hằng lại là tim đập thình thịch. Hắn khác với người khác, hắn có huyết mạch Phệ Kim tộc, có năng lực cắn nuốt kim loại đề cao thể chất!

Một món tiên binh Thăng Hoa Cảnh, có thể đem thể chất của hắn tăng lên một tầng thứ!

Thể chất tăng lên, chẳng những gia tăng năng lực bảo mệnh của hắn hơn nữa còn có thể lại thử tổ hợp phù văn. Bởi vì hắn càng không dễ chết.

Hắn quyết định ra tay.

– 5000!

Giá của thanh Tiên khí này rất nhanh liền xào lên tới 5000 tiên thạch thượng phẩm. Đáng tiếc, nếu là không hỏng, cho dù đắt hơn trăm lần nữa cũng chưa chắc có thể mua được.

– 6000! Chu Hằng gia nhập đấu giá.

Vượt qua 3000 liền quá đắt, tuyệt đại bộ phận người đã từ bỏ,

người hiện tại còn đang ra giá đếm trên đầu ngón tay.

– 6200!

– 6300!

– 6400!

Chu Hằng vừa dứt lời lập tức liền có ba người tranh nhau tăng giá, cũng không biết là bọn họ có chủ ý gì, nhưng tuyệt đối không có khả năng giống như Chu Hằng là muốn cắn nuốt món Tiên khí này.

Có lẽ có người muốn chữa trị món tiên binh này, có lẽ có người muốn nghiền ngẫm trận văn phía trên nếu như còn có thể bảo tồn lại.

Chu Hằng không quan tâm người khác có chủ ý gì, nếu món tiên binh này cũng không đưa tới quá nhiều người chú ý, như vậy hắn liền nhất định phải được.

Hắn hiện tại còn có hạn ngạch 4 vạn tiên thạch thượng phẩm, đủ cho hắn tiêu xài!

– 7000! Hắn nói với vẻ tiền của dồi dào.

– 7100!

– 8000! Chu Hằng tăng giá càng nhanh. Người khác vừa báo một giá, hắn liền trực tiếp lại thêm 1000.

Đồ phá của!

Không ít người đã đang nói thầm trong lòng. Đấu giá cũng chú trọng kỹ xảo và tâm lý. Như Chu Hằng khí thế hùng hổ, có khả năng dọa ngã đối phương, nhưng cũng có khả năng khơi dậy đối phương bắn ngược, tranh một hơi mà hao tổn.

– 8100!

– 9000!

– 9100!

– 1 vạn!

Chu Hằng mặt không đổi sắc. Tiên thạch ở trong mắt hắn cũng chỉ là con số mà thôi, hắn cũng không cần tiên thạch, chỉ cần dùng tiên thạch để đổi đồ vật hắn cần.

Sau khi Chu Hằng đưa ra giá cao 1 vạn, mấy đối thủ cạnh tranh kia đều là cờ rủ trống lặng.

Nếu nói quan sát trận văn trên tiên binh… Cái này còn có trận văn để lại hay không cũng là một vấn đề. Mà nói muốn chữa trị, ai có thể cam đoan có thể thành công! Tiêu tốn mấy ngàn tiên thạch chỉ xem như thử vận may, nhưng giá cao hơn thì thiệt thòi.

Ba chùy định âm, Chu Hằng lại thành công mua được một món đồ tốt, ít nhất đối với hắn mà nói là như thế.

Đấu giá tiếp tục, con lừa đen cũng không chịu tịch mịch, thừa dịp Chu Hằng không chú ý gọi giá mấy lần, phần lớn lại bị người vượt lên, nhưng vẫn là có mấy lần không người tăng giá nữa, bị ép mua vào.

– Không nên xằng bậy! Chu Hằng nói, hắn còn muốn giữ tiền để mua đồ tốt có thể xuất hiện sau này.

– Cho bổn tọa mua thêm một món! Con lừa đen cò kè mặc cả:
– Ngươi mua hai món, Lư đại gia cũng muốn mua hai kiện!

Con lừa đê tiện này thật sự là không muốn chịu thiệt một chút nào.

Chu Hằng lắc đầu nói: – Ngươi còn ra giá lung tung ta liền bịt miệng ngươi lại, cho ngươi một ngàn năm không nói được!

– Chu tiểu tử, ngươi cũng quá tàn nhẫn chứ hả?

Con lừa đen sợ. Nó một là tham lam keo kiệt, hai là miệng không chịu nhàn rỗi. Bắt nó không nói được quả thật như lấy mạng của nó.

– Vậy kế tiếp nếu là nhìn thấy đồ tốt, ngươi phụ trách ra giá! Chu Hằng lùi một bước.

– Được! Con lừa đê tiện này lại mặt mày hớn hở.

Sau khi lại là mấy món bảo vật cấp bậc Nhật Diệu Cảnh bán đấu giá, Lý Minh Động lấy ra một trang giấy cổ xưa, nói: – Đây là một tờ đan phương thất truyền, có thể luyện chế ra đan dược thất phẩm Thông Địa Đan, trợ giúp tu giả Thăng Hoa Cảnh đề cao lĩnh ngộ!

Đan dược thất phẩm!

Đừng quản đan dược tác dụng thế nào, có thể liệt vào đan dược thất phẩm nghĩa là tuyệt đối quý báu!

Mà đan phương thất truyền… lại càng vô cùng giá trị!

Đan sư muốn nhất là cái gì?

Một là đề cao năng lực luyện đan của mình, hai là đạt được đan phương. Tựa như võ giả muốn học được võ kỹ, căn bản là không dừng được!

Chính mình không biết luyện đan không sao, đem tờ đan phương này tặng cho Dược sư thất tinh, bát tinh thậm chí cửu tinh, tất nhiên sẽ khiến đối phương vui mừng quá đỗi!

Ân tình bằng trời!

Nếu để Dược sư bậc cao thiếu nợ ân tình, như vậy nghĩa là sau này muốn luyện chế đan dược bậc cao liền có cơ hội, không cần cầu ông nội xin bà ngoại.

Nhất định phải giành được.

– Giá khởi điểm 2 vạn tiên thạch thượng phẩm!

– 3 vạn!

– 5 vạn!

– 6 vạn!

Mọi người điên cuồng ra giá. Chẳng những cường giả Thăng Hoa Cảnh ở tầng sáu đang cạnh tranh, ngay cả người ở dưới cũng không hề thua kém.

Tờ đan phương này ít nhất có thể kết giao được một vị Dược sư thất tinh, mà Dược sư thất tinh ý nghĩa điều gì? Có được một đống bằng hữu Thăng Hoa Đế, nguyện ý vì hắn vào sinh ra tử!

Nếu là có thể làm bằng hữu với một vị Dược sư thất tinh, đắc tội vài tên Thăng Hoa Hoàng, Thăng Hoa Đế lại tính là gì? Hơn nữa, trong bọn họ rất nhiều người đều có thế lực bối cảnh Thăng Hoa Cảnh, chỉ là không tới mà thôi.

Thế lực không có Thăng Hoa Cảnh, kỳ thật cũng không có của cải phong phú như vậy để tham dự tranh đoạt.

Cuối cùng, tờ đan phương này đấu giá ra giá cao 42 vạn tiên thạch thượng phẩm, đã vượt qua giá của một món tiên binh Thăng Hoa Cảnh rồi! Rơi vào trong tay một người thần bí nào đó toàn thân bao phủ trong áo choàng, món áo choàng đó hiển nhiên bất phàm, dù là thần thức của cường giả Thăng Hoa Cảnh cũng không thể xuyên thấu.

Bán đấu giá vẫn còn tiếp tục, thứ tốt thật sự là không ít, kế tiếp lại có một gốc Tử Tinh Long Tu Tham gây nên chấn động lớn.

Đây là một gốc thần dược có ít nhất 7 vạn năm tuổi, có thể gia tăng 1 vạn năm tuổi thọ ngoại ngạch!

Dù là tiên nhân cũng không thể không già không chết, 1 vạn năm tuổi thọ ai không động lòng?

Không có ai lại ngại mình sống quá dài!

Gốc thần dược này cũng bán ra giá cao, giá cao 27 vạn tiên thạch thượng phẩm khiến Chu Hằng thầm hô người có tiền nhiều. Mà con lừa đen thì ra sức giật dây đi cướp.

Cướp con em ngươi!

Chu Hằng nhưng là nhìn rõ ràng, gốc thần dược này bị cường giả Thăng Hoa Cảnh ở tầng sáu mua được, đi cướp loại cường giả này, tìm chết!

Hơn nữa, hắn hiện tại cách lo lắng tuổi thọ khô cạn còn rất sớm!

Không khí buổi đấu giá một mực rất nhiệt liệt. Tuy rằng Lý Minh Động tuyệt đối không phải là một đấu giá sư hợp cách, nhưng bởi vì trình tự đưa ra vật đấu giá bố trí tốt, cho nên một mực không tẻ ngắt. Khiến thần kinh của mọi người có lên có xuống, một mực duy trì ham muốn tranh đoạt mạnh mẽ.

Viên Cố Hồn Đan thứ hai đưa ra chính vào lú này, bán ra giá cao 5. 3 vạn tiên thạch thượng phẩm, khiến Chu Hằng hết sức vui vẻ. Có nghĩa là kế tiếp nếu có thứ tốt gì bán ra, cơ hội tham gia của hắn càng lớn.

– Kế tiếp là một viên thần đan đoạt đại tạo hóa! Lý Minh Động vẫn là bộ dạng người chết như cũ, giọng nói bình tĩnh không gợn sóng:

– Liệt Vương Đan, có thể cho võ giả Thăng Hoa Cảnh trở xuống tăng lên nhiều nhất một cảnh giới nhỏ!

Hít… khà!

Mọi người đều kinh hô. Tuy rằng Nhật Diệu Cảnh ở Tiên giới không tính là cao thủ tuyệt cường cỡ nào, nhưng mỗi một cường giả không phải đều là từ Nhật Diệu Cảnh đi lên sao? Trống rỗng đề cao tu vi một cảnh giới nhỏ, cái này có thể tiết kiệm bao nhiêu thời gian hả!

Nhưng lại nghĩ, Nguyệt Minh Đế ăn viên Liệt Vương Đan này chưa chắc có thể tiến vào Nhật Diệu Cảnh, mà Nhật Diệu Vương nếu là ăn vào trực tiếp tăng lên tới Nhật Diệu Hoàng. Chẳng phải là không vào được Ngự Long Điện?

Đương nhiên, hiện tại ăn cũng không phải là cứ phải lập tức ăn luôn mới được. Nhưng bởi vì thời gian tương đối xấu hổ, khiến ham muốn tranh mua của mọi người bị giảm thật lớn.

Chương 622: 20 vầng trăng

Chu Hằng lại động lòng, con lừa đen cũng động lòng.

Nhiều nhất tăng lên một cảnh giới nhỏ, loại thần đan này đi đâu tìm?

– Chu tiểu tử, viên thần đan này bổn tọa muốn! Con lừa đen nói.

Chu Hằng rất là khinh bỉ liếc nó một cái: – Ngươi có tiền sao?

– Tiền của ngươi không phải là tiền của bổn tọa sao, không cần phân chia kỹ càng như vậy, chúng ta là giao tình gì chứ! Con lừa đen ôm vai Chu Hằng lôi kéo làm quen.

– Không được! Chu Hằng lắc lắc đầu nói: – Có viên Liệt Vương Đan này, nói không chừng ta có thể lập tức bước vào Nhật Diệu nhất trọng thiên, có đủ phần thắng và cơ hội sống sót!

Con lừa đen tuy rằng mặt đầy nịnh nọt, nhưng cũng không nói

nữa. Con lừa đê tiện này cũng không ngu chút nào, Chu Hằng cường đại mới có thể bảo đảm sự an toàn của bọn họ, cũng ở trong hành trình Ngự Long Điện giành được thu hoạch đủ lớn.

– Giá khởi điểm 5000 tiên thạch thượng phẩm, bắt đầu đi! Lý Minh Động lạnh nhạt nói, theo Chu Hằng thấy Thiên Bảo Các tuyệt đối nên giảm tiền lương của hắn!

– 6000!

– 7000!

– 8000!

Giá cả từng bước lên cao, tuy nhiên nói thế nào đi nữa đây cũng chỉ là đan dược cấp bậc Nhật Diệu Cảnh. Quý báu thì quý báu, nhưng tuyệt đối sẽ không khiến cho người ta vung tay quá trán để giành mua. Đợi sau khi giá cả tăng lên đến 5 vạn người ra giá liền ít đi.

– Bán! Cuối cùng giá cả tăng lên tới 5. 9 vạn, bị Chu Hằng thành công mua lấy.

– Lại hết tiền! Chu Hằng cảm thán nói. Hắn tuy rằng kiếm tiền dễ dàng, nhưng tốc độ tiêu tiền cũng không chậm chút nào. Hiện tại trong tay hắn cũng chỉ còn thừa lại hơn 2 vạn tiên

thạch thượng phẩm.

Bán đấu giá tiếp tục tiến hành, sau mấy món vật phẩm nhỏ lại có một món đồ vô cùng quý báu bày lên đài đấu giá.

– Đây là một bộ cổ công, tuy nhiên cũng không hoàn chỉnh, là một phần tàn thiên. Tuy nói như thế, nhưng đối với võ giả Thăng Hoa Cảnh mà nói vẫn có giá trị không thể đo lường! Lý Minh Động nói.

Phàm là thứ có liên quan đến chữ cổ, liền nghĩa là thần bí, thần kỳ. Năm đó Tiên giới gần như vỡ nát, không biết có bao nhiêu công pháp đứt đoạn truyền thừa, tỷ như Hóa Long Cửu Trảm của Vũ Văn Kiếm.

Đây là một bộ cổ công của Thăng Hoa Cảnh, mặc dù là bản tàn quyển lại vẫn như cũ khơi dậy sự tranh đoạt cuồng nhiệt của mọi người.

Bất kể có phải là Thăng Hoa Cảnh hay không, chỉ cần trong nhà có loại cường giả cấp số này, ai cũng nhao nhao ra tay. Ai không hy vọng lão tổ gia tộc có thể vượt qua Thăng Hoa Cảnh, bước vào Sáng Thế Cảnh, trở thành mạnh nhất Tiên giới chân chính?

Con lừa đen cũng đỏ mắt không thôi, nhưng Chu Hằng cũng chỉ còn lại hạn ngạch hơn 2 vạn tiên thạch thượng phẩm, nó căn bản chỉ kêu giá một lần liền héo. Trong nháy mắt liền tăng vọt tới giá cao 10 vạn tiên thạch thượng phẩm, hơn nữa còn đang một mực tăng lên.

Chu Hằng cũng không quan tâm ra sao, trong tay hắn đã nắm giữ một bộ Thiên Kinh, hiện tại công pháp của Tiên giới có thể khiến hắn động lòng cũng chỉ có Thiên Kinh khác mà thôi.

Cuối cùng, bộ cổ công này bị đấu giá tới giá cao 33 vạn tiên thạch thượng phẩm, khiến Chu Hằng luôn than kẻ có tiền thật nhiều.

Nhưng kiếm tiền nhất vẫn thuộc về Thiên Bảo Các. Bộ cổ công này bao gồm cả loại đan phương lúc trước, lại không phải là bán đứt một lần, bọn họ còn có thể qua một đoạn thời gian lại lấy ra đấu giá một lần!

Viên Cố Hồn Đan thứ ba cũng là viên cuối cùng rốt cuộc lên sân khấu. Lúc này Lý Minh Động rất “Thành thật” nói rõ, đây là một viên cuối cùng.

Hắn còn chưa dứt lời, người khác thấylúc trước đã bán đấu giá hai viên, nói không chừng còn có thể có viên thứ tư, thứ năm. Nhưng hắn vừa nói là một viên cuối cùng, tự nhiên đưa tới đấu giá điên cuồng, cuối cùng bán ra giá cao 6 vạn tiên thạch thượng phẩm.

Mọi người cũng không phải là ngốc, giá bán này quả thật là cao, nhưng cũng không cao đến mức thái quá.

Cứ như vậy, tài chính Chu Hằng có thể vận dụng đạt tới 8. 4 vạn tiên thạch thượng phẩm, có thể mua thêm một món đồ vật ra hồn.

Bán đấu giá tiếp tục, sau một phen bình tĩnh lại có một món Tiên khí Nhật Diệu Cảnh bày lên.

Đây là một đôi bảo vệ tay, sau khi kích hoạt có thể hình thành một cái hộ thuẫn, đỡ được công kích cấp bậc Nhật Diệu Hoàng và liên tục dài đến 10 giây! Tuynhiên, sau một lần sử dụng thì cần hấp thu linh khí chậm rãi chứa đựng nguồn năng lượng, quá trình này dài đến một ngày.

Có thể dùng để bảo mệnh!

Chu Hằng rất muốn mua vào, nhưng người nhiều tiền hơn hắn có đầy, đôi bảo vệ này này lại có thể nói là Tiên khí phòng ngự mạnh nhất trong hành trình Ngự Long Điện này, người đỏ mắt đối với nó rất nhiều. Cuối cùng bán ra giá cao 13 vạn tiên thạch thượng phẩm!

Giá tiền này tuyệt đối cao, bình thường cho dù là pháp khí Nhật Diệu Cảnh cực phẩm nhất cũng chỉ 10 vạn tiên thạch

thượng phẩm mà thôi!

Nhưng tình huống hiện tại bất đồng, hành trình Ngự Long Điện không lâu sau chỉ có thể cho Nhật Diệu Vương tiến vào, có đôi bảo vệ tay này tương đương thêm một cái mạng, hơn nữa mỗi ngày đều có thể sử dụng một lần!

– Chu tiểu tử, chúng ta đi đánh cướp! Con lừa đen lại nổi lòng tham, đằng đằng sát khí nói.

Chu Hằng cười ha hả, lại lắc lắc đầu. Người mua đôi bảo vệ tay này chính là một vị Nhật Diệu Vương, hắn hiện tại còn không phải là đối thủ. Hơn nữa, hắn muốn cướp đoạt cũng là vật vô chủ hoặc là người cầm khiến hắn chán ghét, tỷ như loại người giống như nam nhân đuôi bọ cạp.

Sau khi đôi bảo vệ tay này được bán ra, hội đấu giá lần này cũng rốt cuộc tiến vào hồi kết, vật phẩm áp trục lại là một món bảo vật cấp bậc Thăng Hoa Cảnh, tuy nhiên không liên quan gì tới Chu Hằng. Hắn hiện tại muốn dùng cũng không được, hơn nữa càng không có nhiều tiền như vậy.

Hội đấu giá chấm dứt, Chu Hằng xuống dưới tính tiền và lấy vật phẩm mua được.

Lần này lớn có nhỏ có tổng cộng bán ra mấy trăm món vật phẩm, người chờ tính tiền cũng là một đống lớn. Bởi vì phải tận khả năng giữ bí mật, mỗi người tính tiền đều tiến vào trong

phòng có trận pháp bảo hộ tiến hành. Trừ Thiên Bảo Các biến là ai mua, ai bán cái gì ra, những người khác lại là không có khả năng biết được.

Bởi vì người cùng tới quá nhiều, Thiên Bảo Các đặc biệt mở thêm mấy phòng để phân chia dòng người, tăng nhanh tốc độ tính tiền của mọi người.

Chu Hằng đợi gần một giờ mới đến lượt, hắn chỉ mua bốn món, trong đó một món là bị con lừa đen làm loạn mua được. Tiền thì dễ tính, mấu chốt là phải nghiệm hàng. Bởi vì hàng hóa vừa rời khỏi gian phòng này liền không có quan hệ với Thiên Bảo Các.

Hỏa thạch có Hỏa Thần Lô nghiệm chứng, huyết mạch Phệ Kim tộc của Chu Hằng cũng có thể rõ ràng cảm ứng ra kim loại bậc cao ẩn chứa trong cây thương gẫy. Chỉ là Liệt Vương Đan không có biện pháp biết là thật hay giả, nhưng miệng bình có dán phong cấm đặc thù của Thiên Bảo Các, như vậy nếu còn là hàng giả, Thiên Bảo Các cũng không cần mở cửa nữa.

Bọn họ không ném nổi thể diện.

Chu Hằng đem bốn món đồ vật này thu vào pháp khí không gian, sau đó đem tiên thạch thượng phẩm còn thừa chia đôi, chia đều với con lừa đen, nếu không con lừa đê tiện này khẳng định là nháo ngất trời! Bởi vì lần này tình huống đặc thù, Thiên Bảo Các cũng không thu phí bán đấu giá, một phần giá đấu giá vẫn là tương đối khả quan!

Hắn rất nhanh liền đi tới trên boong thuyền, không lâu sau chỉ thấy Liên Tĩnh Hương và Liên Hữu Hạo cũng đi ra ngoài.

– Thật là xin lỗi, để ngươi chờ lâu! Liên Tĩnh Hương thần tình áy náy, lần này hội đấu giá kéo dài gần một ngày, nàng không nghĩ tới Chu Hằng rồi lại một mực ở ngoài chờ bọn họ.

Chu Hằng bị lời xin lỗi của nàng làm cho có chút xấu hổ. Trên thực tế hắn không đợi lâu chút nào, hơn nữa so với hai người Liên Tĩnh Hương, hắn và con lừa đen ở trong phòng bao không gian rộng rãi, hơn nữa có ăn có uống, điều kiện tốt hơn nhiều.

– Không sao, không sao! Hắn cười nói.

Liên Hữu Hạo lại nhíu mày, hắn cảm thấy Liên Tĩnh Hương đối với Chu Hằng quá mức khách khí, làm mất uy nghiêm của Liên gia. Nên biết bọn họ nhưng là gia tộc Thăng Hoa Cảnh, tuy rằng Liên gia chi nhánh rất nhiều, chi bọn họ "công trạng" rất kém cỏi, một mực không thể mời chào được nhân tài kiệt xuất gì, nhưng cũng không cần phải khách khí như thế với một Dược sư tam tinh, Nguyệt Minh Đế nho nhỏ chứ?

Tiểu tử này mấy tháng liền từ Nguyệt Minh Hoàng tăng lên tới Nguyệt Minh Đế, quả thật rất có thiên phú, nhưng cũng chỉ là như thế. Tiên Thành bậc cao nhân tài như vậy rất nhiều mà!

Hắn không muốn nhìn Liên Tĩnh Hương lại như vậy, lập tức liền lấy ra Lưu Vân Toa gọi đám người Chu Hằng đi lên.

Thấy thái độ của hắn như thế, Chu Hằng càng không muốn đem chuyện tham gia hội đấu giá nói ra, nói không chừng tên này sẽ nổi lòng tham!

Trở lại tinh thuyền của Liên gia, Chu Hằng tiến vào khoang thuyền của mình, cân nhắc dùng Liệt Vương Đan trước hay là luyện hóa món tiên binh kia trước.

Vẫn là ăn Liệt Vương Đan trước đi, linh lực tu vi mới là vương đạo.

Chu Hằng nhờ con lừa đen trông cửa cho hắn, lấy ra bình thuốc có chứa Liệt Vương Đan kia, sau khi mở ra, đổ ra một viên thuốc phong ở trong lớp sáp.

Thật cẩn thận lột bỏ lớp sáp, bên trong là một viên thuốc màu vàng rực, tỏa ra mùi vị ngọt đắng, hơi gay mũi. Hắn không dám chần chờ gì, vội vàng ném đan dược vào miệng, bất kỳ đan dược gì gặp gió là khẳng định sẽ xói mòn dược tính.

Một dòng hơi nóng vào bụng, lập tức theo máu chảy đi tứ chi bách hài, hóa thành lực lượng vô cùng mạnh mẽ phát huy ra.

Chu Hằng chỉ cảm thấy toàn thân đau đớn, dường như cả người đều như muốn tan vỡ.

Hắn vội vàng tiến hành dẫn đường, đem luồng lực lượng trong cơ thể chuyển hóa thành tích lũy linh lực của mình.

Vầng trăng lưỡi liềm thứ 13 bắt đầu nhanh chóng sinh trưởng. Thần thức nội thị, có thể nhìn thấy một vầng trăng này rất nhanh liền biến thành trăng khuyết, rồi đến nửa vầng trăng, trăng tròn! Ngay sau đó, Chu Hằng chỉ cảm thấy thân thể run lên, lại là một vầng trăng lưỡi liềm sinh ra.

Quá trình này lặp đi lặp lại, Liệt Vương Đan nhiều nhất có thể đề cao tu vi một cảnh giới nhỏ, hiệu quả cụ thể như thế nào thì do người mà khác.

15, 16, 17 vầng trăng!

Chu Hằng không buồn không vui, chỉ liều mạng hấp thu dược lực.

18! 19! 20 vầng trăng!

Khi vầng trăng lưỡi liềm thứ 20 vừa xuất hiện, dược lực của Liệt Vương Đan cũng rốt cuộc hao hết.

Từ 13 vầng trăng đến 20 vầng trăng, tổng cộng gia tăng 7 vầng trăng!

Bình thường võ giả gặp bảy tiến một, gia tăng 7 vầng trăng là đủ để tăng lên một cảnh giới nhỏ. Chỉ là thứ nhất Chu Hằng hiện tại đối mặt là đột phá cảnh giới lớn, thứ hai cũng là hắn quá yêu nghiệt, 20 vầng trăng đều không phải là cực hạn của hắn!

Chu Hằng mở mắt, khẽ nhíu mày, kết nối với Hỏa Thần Lô: – Có đan dược gì có thể che giấu số vầng trăng không?

– Ngươi muốn loạn đan dược đó làm chi? Hỏa Thần Lô rất khó hiểu. Nó tuy rằng sinh ra thần trí nhưng dù sao không thể so với người, cho nên mới cần dị hỏa tiếp tục tiến hóa.

– Nói ngươi cũng không hiểu, ngươi cứ nói ta biết là có hay không? Chu Hằng nói.

Hắn hiện tại biết được cực hạn của Tiên giới cũng chỉ có 15 vầng trăng, nếu là hắn dùng ra 20 vầng trăng, đoán chừng là lập tức bị thế lực lớn bắt về nghiên cứu! Lúc ở Nguyệt Minh Vương là người không biết không sợ, hơn nữa nhìn thấy hắn vận chuyển ra 21 vầng trăng thì hoặc là vợ hắn hoặc là tộc nhân, ngoài ra đều chết sạch!

Tiến vào Ngự Long Điện khẳng định không tránh khỏi luân phiên chiến đấu kịch liệt, hắn cần toàn lực ứng phó, không có khả năng mỗi lần đều đem người chứng kiến diệt khẩu. Bởi vậy hắn cần phải che giấu mấy vầng trăng.

– Lười quản ngươi, ngươi đem những tài liệu này lấy đến. Bổn tọa hiện tại tâm tình không tồi, nể tình hỏa thạch của ngươi liền giúp ngươi luyện chế Tàng Nguyệt Đan! Hỏa Thần Lô nói.

Chương 623: Thực lực tăng vọt!

Chu Hằng cũng không có vội vã đi mua tài liệu luyện đan, mà là bắt đầu hiểu rõ lực lượng bây giờ của chính mình.

Một hơi tăng lên 7 vầng trăng, lực lượng của hắn không biết cường đại được bao nhiêu, chỉ cảm thấy toàn thân tràn đầy lực lượng kinh khủng, thậm chí nhẹ nhàng đánh ra một quyền liền có thể tạo ra một lỗ thủng trong thiên địa này.

Đó đương nhiên chỉ là ảo giác của hắn, cấp độ lực lượng vượt qua quá cao, làm cho hắn không thể thích ứng trong khoảng thời gian ngắn.

Nhưng Chu Hằng từ từ đánh giá, hắn hiện tại có lẽ thật có thể đánh xuyên hàng rào cảnh giới, chiến Nhật Diệu Vương!

8 vầng trăng, 9 vầng trăng, thậm chí 13 vầng trăng cũng không được, nhưng cũng không đại biểu 20 vầng trăng cũng không được, đây là cảnh giới chưa từng có người nào đạt tới trong lịch sử Tiên giới, ai nào biết chiến lực chân chính của Nguyệt Minh Đế nhị thập luân?

Chu Hằng có chút nóng lòng muốn thử, hiện tại hắn thật đúng

là muốn tìm Nhật Diệu Vương để đại chiến một trận!

Suy nghĩ một chút, hắn lại lấy ra vài đoạn thương gãy, chuẩn bị luyện hóa Tiên Binh sớm đã vỡ nát, để tăng thực lực của chính mình lên.

Nếu Tiên Binh này còn không có hư hao, ngược lại hắn thật sự là cũng không có nắm chắc luyện hóa được, với thực lực vẫn chưa tới Nhật Diệu Vương của hắn, làm sao có thể lay chuyển một kiện Tiên khí Thăng Hoa Cảnh?

Bởi vì không có khí linh tồn tại, Tiên Binh bậc cao này thực ra chính là một đống tài liệu cao cấp, muốn luyện hóa căn bản không có gì khó, chỉ cần không ngừng cắn nuốt luyện hóa.

Chu Hằng cảm thấy phí sức.

Thật giống như một người bình thường gặm ăn tảng đá, cứng rắn tới mức khó có thể cắn, gần như răng cũng sẽ rụng hết!

Cảnh giới của hắn không đủ, không đủ để luyện hóa kim loại bậc cao Thăng Hoa Cảnh này?

Không đúng!

Chu Hằng lập tức nghĩ đến, năm đó gặp được Huyền Càn Tinh ở Tiên đại lục, hắn chính là luyện hóa một khối ván cửa ở Tiên giới! Khi đó cảnh giới của hắn mới là gì?

Nếu khi đó có thể vượt qua đại cảnh giới luyện hóa vật, không lý nào hiện tại không được!

Hắn đột nhiên nghĩ đến. Đây cũng là cực hạn của Phệ Kim tộc!

Sức người có đôi khi thiếu, nếu là Phệ Kim tộc thực sự là kim loại gì cũng đều có thể cắn nuốt, vậy thể chất đó không phải đã sớm vô địch toàn bộ Tiên giới, há lại sẽ bị người diệt tộc?

Nhật Diệu Cảnh hằn là cực hạn của đại bộ phận tộc nhân Phệ Kim tộc, mà ngẫu nhiên sẽ có người có đại nghị lực "ăn" được Thăng Hoa Cảnh!

Cũng tỷ như Chu Hằng, hắn mặc kệ là khó ăn hay không khó ăn, gặm được hay không gặm được, hắn quyết tâm phải luyện hóa, vậy nhất định phải luyện hóa.

Không thể ăn từng miếng từng miếng, vậy thì ăn từng chút một.

Tinh hoa kim loại không ngừng bị Chu Hằng rút ra, lưu động trong cơ thể hắn, hóa thành từng Tiểu Long màu vàng, sau đó dạo chơi trong thân thể hắn, tăng cường xương cốt của hắn, tạo ra cường độ cao hơn.

Hắn hoàn toàn quên mất thời gian trôi qua, một ngày, hai ngày, ba ngày … Hắn chỉ biết là sau một đoạn thời gian luyện hóa trường thương xong, hắn lại tiếp tục bỏ thời gian ra, mãi cho tới một ngày nào đó hắn tự tay sờ một cái, lại phát hiện bên cạnh mình đã là trống không.

Toàn bộ đã luyện hóa xong.

Chu Hằng bỗng nhiên mở hai mắt ra, giống như nhật nguyệt thay đổi liên tục, tràn đầy lực áp bách đáng sợ.

Hắn đứng lên, tâm niệm vừa chuyển, toàn thân hiện lên một luồng sáng vàng, như kim giáp thiên thần.

Thể chất tiến vào Nguyệt Minh Đế, đến gần trình độ Nhật Diệu Vương.

Đáng tiếc, cuối cùng vẫn không thể nào đột phá.

Lại có được một kiện Tiên khí hư thì tốt rồi!

Với thể chất bây giờ của hắn, trình tự linh lực bây giờ hẳn là có thể đẩy tổ hợp phù văn tăng thêm một nấc thang nữa.

Chu Hằng vẫn là không có xuất môn, tiếp tục nghiên cứu tổ hợp phù văn. Năng lực "bất tử" bây giờ của hắn mạnh hơn rất nhiều. Nếu là Ngự Long Điện mở ra, con lừa đen khẳng định sẽ gọi hắn.

Tổ hợp phù văn này di chuyển không có kỹ thuật gì. Chính là từng đạo thử tổ hợp với nhau, chỉ cần Chu Hằng có một thân thể cứng cỏi để chống đỡ.

Hắn thuận theo phù văn trị liệu vào tay trước, bởi vì phù văn càng là cường đại, hắn càng có thể tổ hợp phù văn công kích nhiêu hơn.

Cuối cùng, số lượng tổ hợp phù văn trị liệu đạt tới hơn 51 khối!

Coi đây là cơ sở, hắn đẩy mạnh số lượng tổ hợp phù văn công kích lên tới 74 khối!

Ngay cả 20 vầng trăng của hắn, có thể chất so với Tiên khí Nhật Diệu Cảnh, cộng thêm 51 khối mảnh vỡ phù văn tạo thành phù văn trị liệu cũng không chịu nổi lực phá hủy của tiểu phù văn công kích này, uy lực này cường đại tới mức nào?

Đủ để đánh giết Nhật Diệu Vương!

Chu Hằng vừa lòng cười, trừ bỏ Lăng Thiên Cửu Thức, hắn rốt cục có một loại tất sát kỹ khác, hơn nữa không giống Lăng Thiên Cửu Thức, dùng một lần cần thời gian rất lâu mới có thể khôi phục lại.

Đương nhiên muốn thúc dục tiểu phù văn cũng là rất hao tổn linh lực, nhưng so sánh với Lăng Thiên Cửu Thức căn bản không phải là một cấp độ.

Hắn mở cửa ra!

– Hô! Hô! Hô!

Con lừa đen đang ghé vào cửa ngáy ngủ, thanh âm cũng sắp có thể long trời lở đất/

– Con lừa đáng chết, bảo ngươi hộ pháp cho ta, ngươi lại ngủ say như vậy!

Chu Hằng đạp một cước ra.

Võ giả đối với công kích đều có loại phản ứng bản năng, con lừa đen cũng không ngoại lệ, Chu Hằng vừa đá chân ra một cái nó lập tức liền có cảm ứng, lông đen toàn thân dựng đứng, bốn vó nhảy bắn ra, khó khăn lắm mới tránh được một cước này.

– Tên khốn kiếp nào dám đánh lén Lư đại gia nhà ngươi?

Thân hình con lừa đen còn không có rơi xuống đất, miệng cũng đã mắng to.

Chu Hằng không khỏi kinh ngạc, một cước này của hắn mặc dù chỉ là tùy ý, nhưng hiện tại hắn chính là Nguyệt Minh Đế nhị thập luân a, chính là một cước tùy ý sao Nguyệt Minh Hoàng có thể tránh được?

Không đúng!

Chu Hằng nhìn chằm chằm con lừa đen, càng thêm kinh ngạc, nói:

– Con lừa, ngươi đã là Nguyệt Minh Đế!

Hắn đến tột cùng bế quan bao lâu?

– Oa ha ha ha ha, bị chấn động rồi chứ! Bổn tọa hiện tại chính là Nguyệt Minh Đế nhị luân, sợ rồi sao? Ai, bổn tọa không hổ là điềm lành của thiên địa, ăn ăn ngủ ngủ mà tu vi cũng có thể tăng tiến vùn vụt a, sao có thể tốt như vậy!

Con lừa đê tiện được tiện nghi còn khoe mẽ, miệng mặc dù nói ý tứ tốt như vậy, nhưng trên mặt lại là tràn đầy đắc ý.

Thiên Địa Quả!

Đây là phản ứng đầu tiên của Chu Hằng, con lừa đen không phải là thần gì, cũng là bởi vì ăn một quả Thiên Địa Quả mà mở linh trí ra, hiện giờ tu vi tinh tiến rốt cục cũng hiện ra.

Chính là miệng rất đê tiện!

– Thật muốn ăn thịt lừa a!

Chu Hằng lộ ra biểu tình như Tiểu Ăn Tạp, nhìn chằm chằm con lừa đen tới sắp chảy nước miếng ra.

– Uy uy uy, ngươi đây là cái ánh mắt gì, cẩn thận bổn tọa kêu phi lễ a!

Con lừa đê tiện bị Chu Hằng nhìn vậy làm cho toàn thân phát lạnh, ánh mắt này hoàn toàn là khi nó nhìn bảo vật mới có thể lộ ra ngoài.

Chu Hằng cười ha ha, nói:

– Ta đi tới Thiên Bảo Các, ngươi muốn cùng đi không?

– Vô nghĩa, bổn tọa thay ngươi giữ cửa gần một tháng, miệng cũng sắp rảnh tới mức rớt ra, thật không dễ mới được nói chuyện! Đi, cùng đi!

Con lừa đen giương đầu ưỡn ngực, bước chạy ở phía trước.

Mới một tháng?

Chu Hằng âm thầm líu lưỡi, tu vi của hắn tinh tiến tốc độ nhanh, nhưng con lừa đen cũng không chậm a!

Hơn nữa hắn là ăn Liệt Vương Đan mới có thể như thế, nhưng con lừa đen lại toàn dựa vào một quả Thiên Địa Quả ăn mấy vạn năm trước, hiệu lực vẫn còn đang lúc nào cũng phát huy, thật sự là nghịch thiên!

Một người một lừa chạy tới tinh thuyền ở Thiên Bảo Các, mua về tài liệu cần luyện chế Tàng Nguyệt Đan, đồ vật đó không mắc, Chu Hằng mua một đống lớn. Tàng Nguyệt Đan này mỗi khi ăn vào một viên có thể che giấu một vầng trăng, hiệu quả liên tục một ngày, Chu Hằng ít nhất phải che giấu 7 vầng trăng, mỗi ngày đều phải tiêu hao 7 viên Tàng Nguyệt Đan, nhu cầu rất lớn.

Lúc này không có xảy ra chuyện gì, Chu Hằng không có đánh nhau liền trở về tinh thuyền Liên gia, khiến con lừa đen cũng có chút khó tin, lại rung đùi đắc ý sớm biết vậy hẳn là nên khiêu khích vài người để vui đùa một chút.

Hỏa Thần Lô rất nhanh đã luyện chế Tàng Nguyệt Đan ra, Chu Hằng lập tức ăn 7 viên, hắn vận chuyển toàn lực, đã thấy chỉ có 13 vầng trăng hiển hóa ra, 7 vầng trăng khác cũng không phải thực sự ẩn dấu, mà là còn tại trong đan điền của hắn, lại có thể cung cấp lực lượng liên tục không ngừng.

Thực ra loại đan dược này rất hữu dụng, bởi vì xem một võ giả Nguyệt Minh Cảnh cụ thể có bao nhiêu lực lượng chính là xem số lượng vầng trăng, người kia nhìn qua chỉ có 3 vầng trăng lại bỗng nhiên bộc phát ra lực lượng của 7 vầng trăng, có thể sẽ nghịch chuyển chiến cuộc.

Chu Hằng cũng không cần dùng một chút thủ đoạn này để thủ thắng, hắn thuần túy chỉ là không muốn để cho người ta biết hắn có được 20 vầng trăng thôi.

Chỉ chốc lát, Liên Tĩnh Hương tới đây, thỉnh mời hắn lên trên boong thuyền trò chuyện.

– Chu huynh bế quan một tháng, dường như thực lực tiến rất xa!

Liên Tĩnh Hương nhìn Chu Hằng, nàng tuy rằng nhìn không thấu nội tình của Chu Hằng, có lẽ từ 13 vầng trăng đến 20 vầng trăng, đây là một mức độ kinh khủng, khiến khí thế của Chu Hằng cũng tăng vọt theo đó, xu thế không giận mà uy càng tăng lên.

– Có chút tiến bộ!

Chu Hằng cười nói, hắn thấy không có đột phá cảnh giới, chỉ là gia tăng mấy vầng trăng thì chỉ là bước tiến nhỏ.

– Ha ha, Chu huynh rất khiêm tốn!

Liên Tĩnh Hương biết mỗi người đều có bí mật của mình, nàng rất thông minh nên không có hỏi ngọn nguồn vấn đề, mà là chuyển chủ đề nói chuyện, nói:

– Chu huynh bế quan một tháng, cách thời gian Ngự Long Điện mở ra cũng chỉ có mấy ngày, hiện tại lại có rất nhiều Vương giả trẻ tuổi, nơi này càng ngày càng náo nhiệt!

– Phải không?

Chu Hằng trả lời, nói một câu không có chút ý nghĩa nào.

– Hành trình Ngự Long Điện lần này, xem ra chính là Nhật Diệu Vương so đấu, Nhật Diệu Vương mạnh nhất hiện giờ đã có ba người, Nhất Kiếm Phá Thiên Ngô Khải, Thiên Cương Nguyệt Đỗ Hán Thăng, Thứ Huyết Mân Côi Hồ Mị, chỉ còn lại có Tiểu Bá Vương Chu Thống cùng Hàn Sương công tử chưa tới!

Liên Tĩnh Hương nói, chân mày cau lại.

Ngũ đại Nhật Diệu Vương này quá mạnh mẽ, đều có được thực lực quét ngang võ giả cùng giai, theo chân bọn họ cạnh tranh Hóa Long Cửu Trảm, ai cũng sẽ không cảm thấy chính mình có bao nhiêu phần thắng. Hơn nữa, một khi rời khỏi phạm vi của Ngự Long Điện có thể dùng Thuấn di phù rời đi, chạy tới địa phương bí ẩn để tu luyện mấy ngàn năm mấy vạn năm, nói không chừng trở ra liền trực tiếp là Sáng Thế Đế!

Bên ngoài mặc dù có cường giả Thăng Hoa Cảnh, thậm chí còn sẽ có Sáng Thế Cảnh, nhưng có thể ngăn trở được sao?

– Tính toán tốt nhất, đó là có thể đủ để lôi kéo quan hệ cùng năm người này, đi theo bọn họ, hoặc là có thể được phân một chén canh!

Liên Tĩnh Hương lại nói:

– Ngày mai Hồ Mị sẽ tổ chức một tiệc rượu, đây là một cái cơ hội tốt, đáng tiếc chúng ta cũng không có được mời!

– Nga, phải là người thế nào mới có thể được mời?

Chu Hằng ngược lại nổi lên một tia tò mò.

– Đầu tiên phải là Nhật Diệu Vương, sau đó còn phải là người xuất sắc trong Nhật Diệu Vương, nếu không người ta há lại sẽ mang theo một cái gánh nặng?

Liên Tĩnh Hương thở dài, Liên Hữu Hạo tuy rằng cũng là Nhật Diệu Vương, nhưng chiến lực cũng không có cường đại tới mức có thể đưa tới sự chú ý của đám người Hồ Mị.

– Nhưng thật ra Chu huynh có chút hy vọng, ngươi chính là Dược sư tam tinh a!

Chu Hằng mỉm cười, hắn cũng không có ý tưởng kéo bè kết phái, hắn tin tưởng thực lực của chính mình!

Chỉ cần có thể đột phá Nhật Diệu Vương, hắn tất nhiên có thể quét ngang hết thảy võ giả cùng giai!

Chương 626 Thực lực tăng vọt!

Chương 624: Thiệp mời!

– Chu huynh cần cẩn thận, ngày Ngự Long Điện mở ra đã gần đến, Hàn Sương công tử kia bất cứ lúc nào cũng đều có thể xuất hiện! Với sự bá đạo kiệt ngạo của người này, hắn tất nhiên sẽ mặc kệ hết thảy mà tìm đến Chu huynh báo thù!

Liên Tĩnh Hương nghiêm nghị nói.

Chu Hằng cười, nói:

– Chẳng lẽ người này còn dám đánh tới tinh thuyền Liên gia các ngươi?

Liên Tĩnh Hương không khỏi xấu hổ, nói:

– Liên gia tuy rằng thế lực không kém, nhưng chi nhánh nhiều lắm, nhất mạch của ta đây cũng chỉ có một vị lão tổ Nhật Diệu Đế tọa trấn, hơn nữa lần này còn chưa tới, không có khả năng trấn áp được Kha Ân!

Chu Hằng cũng không có nghĩ nương tựa Liên gia, cười cười,

nói:

– Bản thân ta rất chờ mong có thể trông thấy vị Hàn Sương công tử này!

Liên Tĩnh Hương thở dài, không thể phủ nhận rằng Chu Hằng đúng là có thể quét ngang yêu nghiệt thiên tài cùng giai, nhưng hắn chịu thiệt là tuổi tác thật sự quá trẻ, nếu là cho hắn thêm thời gian trăm năm hắn hoàn toàn có thể quyết tranh hơn thua cùng Hàn Sương công tử!

Nhưng thời gian chính là mạng của tu giả, tuổi già người suy, tuổi nhỏ người yếu, đây hết thảy đều là bởi vì thời gian.

Mà thiên tài đều là kiêu ngạo, Chu Hằng là vượt qua cực hạn Nguyệt Minh Đế, hắn tự nhiên hùng tâm bừng bừng nghĩ đến có thể chém ngược Nhật Diệu Vương! Đáng tiếc, giữa Nguyệt Minh Đế cùng Nhật Diệu Vương cách một đoạn khá xa, trong lịch sử chưa bao giờ có thiên tài nào có thể vượt qua.

Nếu bây giờ Chu Hằng cạnh tranh cùng Kha Ân, kết quả duy nhất chính là bị va chạm cho vỡ đầu chảy máu, tặng không tánh mạng!

– Khẩu khí thật lớn!

Liên Hữu Hạo cũng tới trên boong thuyền, ánh mắt quét tới hạ Chu Hằng, trên mặt rõ ràng lộ ra vẻ không vui.

Bên trong Liên gia cạnh tranh kịch liệt, nhất mạch của nàng cũng không mạnh, còn trông cậy vào hành trình Ngự Long Điện lần này có thể được thêm chút phần, nếu là bị Hàn Sương công tử quét ngang, nhất mạch bọn họ còn được nâng đỡ thế nào trong gia tộc?

Chu Hằng quả thật rất có tiềm lực, vô luận là ở võ đạo hay là Đan đạo. Nhưng tiềm lực dù sao cũng là thứ trong tương lai, vì vậy mà đi đắc tội một thiên tài cấp bậc Nhật Diệu Vương là chuyện không nên!

Nàng vốn có tính toán bảo vệ Chu Hằng, dùng cái này để đổi lấy lòng trung thành của Chu Hằng, nhưng mấy ngày này cân nhắc lại, nàng lại phát hiện mình quá mức lạc quan.

Lần này xuất hành hắn chính là cao thủ mạnh nhất của là Liên gia, nhưng hắn tự biết mình cũng không phải đối thủ của Hàn Sương công tử! Thứ thật có thể dựa vào cũng chính là linh lực pháo trên tinh thuyền, nhưng linh lực pháo chỉ có thể dùng để đối phó chiến đấu biển người, đối với võ giả thực lực thân thể cường đại lại gần như vô dụng. Bởi vì căn bản không có cơ hội phong tỏa đối thủ!

Nghĩ tới nghĩ lui, nếu là Hàn Sương công tử đánh tới, nàng nhất định sẽ giao Chu Hằng ra.

Dù nói thế nào, Chu Hằng cũng quả thật là người tùy tùng chém người ta, có cừu báo cừu, đương nhiên phải xảy ra, đúng không?

Chu Hằng cũng liếc mắt nhìn Liên Hữu Hạo một cái, cũng không có để ở thái độ của đối phương trong lòng. Xem mặt mũi của Liên Tĩnh Hương, hắn không muốn không chấp nhặt cùng đối phương, tuy rằng hiện tại hắn rất muốn chiến một trận cùng Nhật Diệu Vương để kiểm tra đo lường thực lực của chính mình một chút.

– Người trẻ tuổi nên biết kính sợ, đừng tưởng rằng toàn bộ thiên địa đều vây quanh ngươi!

Liên Hữu Hạo hoàn trả lại, bắt đầu giáo huấn Chu Hằng.

Nếu là người trẻ tuổi này hiểu được tiến thối cũng sẽ không có gặp phải phiền toái lớn như vậy, hắn cũng có thể chiêu mộ người nhân tài này, nhưng hiện tại thì sao … Ai! Chỉ có thể bỏ qua!

– Xin hỏi đây chính là tinh thuyền Liên gia?

Đúng lúc này, một đạo Lưu Vân Toa bay vụt tới, ngừng lại lơ lửng trên thân thuyền. Một gã nam nhân trẻ tuổi đứng trên đầu thuyền, có uy thế kinh khủng lưu chuyển.

Đây là một Nhật Diệu Vương, hơn nữa thực lực tương đối bất phàm!

– Đúng là! Xin hỏi các hạ … Di!

Liên Hữu Hạo đột nhiên ngẩn ra, thất thanh nói:

– Các hạ chính là người tùy tùng của Hồ Mị tiên tử – Tật Ảnh Trảm Chu Mạch?

Hồ Mị? Chính là cũng có Nhật Diệu Vương trẻ tuổi danh xưng là Thứ Huyết Mân Côi, có tư chất vô địch quét ngang võ giả cùng giai!

– Đúng là tại hạ!

Nam nhân trẻ tuổi Chu Mạch cười nhạt một tiếng, vẻ mặt nịnh bợ nhìn như không thấy đối với Liên Hữu Hạo.

– Tại hạ phụng mệnh của đại tiểu thư, đặc biệt đến đưa thiệp

mời!

Thiệp mời!

Hồ Mị muốn mở yến hội vào ngày mai, mời tất cả các thiên kiêu nàng xem vào mắt tham dự, đó cũng không phải bí mật gì.

Đây là một thiên kiêu trẻ tuổi, trước đừng nói là tiền cảnh phát triển tương lai của nàng, chỉ nói tới hành trình đi Ngự Long Điện, nàng chính là có thể được công nhận là một trong ngũ đại cao thủ trẻ tuổi đạt được truyền thừa Hóa Long Cửu Trảm!

Hiện tại mọi người vắt óc tìm mưu kế, chính là gây dựng quan hệ với một trong năm người này, có lẽ có thể được phân một chén canh.

Liên Hữu Hạo nằm mộng cũng muốn đi tham gia tiệc rượu của Hồ Mị, bởi vì có tin tức đáng tin, hai vị thiếu niên thiên kiêu khác là Ngô Khải cùng Đỗ Hán Thăng cũng sẽ tham dự, có thể nói đây là thịnh hội cuối cùng mở ra trước Ngự Long Điện, khả năng sẽ quyết định quyền sở hữu Hóa Long Cửu Trảm!

Không nghĩ tới, không ngờ Hồ Mị để cho người tùy tùng của nàng tự mình đến đưa thiệp mời!

Này này này này, Liên Hữu Hạo kích động một trận, cho dù là tu vi Nhật Diệu Vương, nhưng gương mặt trong nháy mắt vẫn là đỏ rực, khó nén kích động trong lòng.

Hắn vội vàng tiến lên đón, nói:

– Chu huynh xin mời vào trong khoang thuyền ngồi!

– Tại hạ còn có chuyện quan trọng trong người, sẽ không đi vào!

Chu Mạch tươi cười, hắn mặc dù chỉ là người tùy tùng của Hồ Mị, nhưng bản thân chính là một Nhật Diệu Vương cường đại, căn bản không để Liên Hữu Hạo vào mắt, hắn đưa mắt đảo qua, nói:

– Vị nào là Chu Hằng Chu huynh, đại tiểu thư dặn dò tại hạ cần phải tự mình đưa thiệp mời đến trên tay của Chu huynh!

A!

Liên Hữu Hạo một lòng lập tức nát giống như thủy tinh, nát tới chia năm xẻ bảy!

Lại là đưa cho Chu Hằng? Kẻ gây tai họa mà bị hắn quyết định buông tha? Tiểu tử này có tài đức gì, có thể nhận được vài phần kính trọng của Hồ Mị?

Liên Hữu Hạo chỉ cảm thấy trên mặt nóng hừng hực, hắn vốn tưởng rằng thiệp mời này là cho hắn, nhưng sự thật lại hung hăng tát một bạt tai vào trên mặt của hắn, đau a! Hai tay hắn nắm chặt, sát khí trong lòng bạo khởi, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng, quả muốn dùng một quyền đánh giết tên xấu xa kia!

Dọa người a!

Vừa rồi hắn giống như một tiểu sửu!

Chu Hằng sửng sốt, Hồ Mị làm sao sẽ đưa thiệp mời cho hắn? Hắn mặc dù là Dược sư tam tinh, nhưng hắn cũng không tin tưởng một Dược sư tam tinh có thể làm cho một thiếu niên thiên kiêu có vài phần kính trọng đối với hắn.

Đúng rồi!

Nhất định là nàng biết được ba viên Cố Hồn Đan kia đều là chính mình cầm bán đấu giá, tuy rằng không biết là thông qua con đường nào, vốn dĩ sự thông minh của nàng là có thể suy đoán ra ba viên Cố Hồn Đan này đều là Chu Hằng luyện chế, kể từ đó, giá trị của Chu Hằng tự nhiên sẽ tăng mạnh!

Dược sư thất tinh!

Loại Dược sư cấp bậc này đã có thể ảnh hưởng đến Thăng Hoa Đế, Hồ Mị cho dù là không có tính toán mời chào Chu Hằng, tuyệt đối cũng sẽ nể mặt một vị Dược sư thất tinh, trừ phi nàng không muốn lăn lộn ở 49 Tiên Thành!

Cho nên, thiệp mời này đưa tới, hơn nữa còn xuất động một vị Nhật Diệu Vương, có thể nói là cho Chu Hằng đủ thể diện.

Nếu đối phương khách khí như vậy, Chu Hằng cũng không có bắt chẹt, cười nói:

– Tại hạ chính là Chu Hằng, phiền toái Chu huynh tự mình đi một chuyến!

– Không sao!

Chu Mạch liếc mắt nhìn Chu Hằng một cái thật sâu, có một số việc Hồ Mị không thể nào nói cùng hắn, bởi vậy hắn cũng không biết tại sao Hồ Mị muốn mời Chu Hằng, hắn rất là tò mò.

Đối phương, rõ ràng chỉ là một Nguyệt Minh Đế mà thôi, có tư

cách gì để đại tiểu thư vô cùng thận trọng, để cho mình đi một chuyến, hơn nữa còn dặn không thể mất cấp bậc lễ nghĩa?

Hắn không nhìn ra cái gì, sau khi đưa thiệp mời cho Chu Hằng liền cáo từ rời đi.

Chu Hằng trở lại trên boong thuyền, sắc mặt của Liên Hữu Hạo đến bây giờ còn chưa khôi phục lại, vinh quang tột đỉnh như trước, lúc trước Chu Mạch còn ở đây hắn không muốn thể hiện, lúc này hung hăng trừng mắt nhìn Chu Hằng, vung tay mà đi.

Với tâm tình tức giận hiện tại của hắn thực là muốn đánh giết Chu Hằng, nhưng người ta nghiễm nhiên thành khách quý của Hồ Mị, hắn đang không có làm rõ ràng đến tột cùng là chuyện gì xảy ra nên cũng không dám dễ dàng ra tay.

Chọc giận Hồ Mị, cùng chọc giận Hàn Sương công tử hậu quả nghiêm trọng giống nhau, nàng cũng là thiếu niên thiên kiêu có thể quét ngang võ giả cùng giai!

Sau khi Liên Tĩnh Hương hơi kinh ngạc một lúc, liền cười nói:

– Chúc mừng Chu huynh!

– Có cái gì tốt mà chúc mừng?

Chu Hằng lắc lắc đầu, đây cũng không phải là hắn già mồm cãi láo.

Liên Tĩnh Hương chỉ là cười, nói:

– Nếu vị Thứ Huyết Mân Côi này coi trọng ngươi như vậy, chính là Hàn Sương công tử đến đây cũng không cần sợ! Hai người này có lẽ sẽ có một trận chiến, nhưng tuyệt sẽ không phải lúc này!

Hẳn là thời điểm tranh đoạt Hóa Long Cửu Trảm.

Chu Hằng mở thiệp mời ra, trên đó viết có thể mang theo một đồng bạn, nhưng con lừa đen lập tức đưa cái đầu tới, kêu lên:

– Xem ra lại muốn bổn tọa bồi tiếp ngươi đi!

Liên Tĩnh Hương lộ ra một chút vẻ thất vọng, miệng lại nói:

– Chu huynh đi chơi vui vẻ!

Chu Hằng cười to, nói với con lừa đen:

– Ngươi trừ bỏ quấy rối còn có thể làm gì? Tiệc rượu lần này ngươi cũng không cần đi tham gia náo nhiệt!

Hắn và con lừa đen là người mới ở Tiên giới, mà có Liên Tĩnh Hương ở bên cạnh, có thể giải thích rất nhiều thứ cho hắn.

Hắn dùng thần thức truyền âm cho con lừa đen, sau khi lại đáp ứng mang về bó lớn quả tiên mỹ thực cho con lừa đê tiện, con lừa đê tiện này mới xem như đáp ứng, không đi theo Chu Hằng.

Liên Tĩnh Hương thì mừng rỡ, có thể đi tới yến hội này, bản thân chính là một loại nhận đồng đối với địa vị, đối với thân phận.

Liên gia là rất cường đại, nhưng một chi nhánh của bọn họ lại là ngày càng suy thoái, rất cần thông qua loại hoạt động xã giao này để tăng thanh thế nhất mạch của bọn họ lên.

Nàng lập tức nói chuyện này cho Liên Hữu Hạo, chỉ là lúc này Liên Hữu Hạo đang nổi nóng, đâu có thể nào cao hứng, trực tiếp liền mắng đuổi Liên Tĩnh Hương đi.

Một ngày thời gian trôi qua rất nhanh, trong vũ trụ u tối mặc

dù không có giao điểm ngày và đêm, nhưng tự nhiên có đồng hồ cát có thể tính toán thời gian cùng; ngày tháng, thời điểm "sáng sớm", Liên Tĩnh Hương liền chuẩn bị xong trang phục lộng lẫy, nhắc nhở Chu Hằng có thể đi.

Cô gái này mặc váy dài đỏ xanh giao nhau, bên hông mang một đai lưng màu đỏ tía, hoàn toàn bộc lộ sự thon thả của nàng ra ngoài. Vóc người của nàng đẫy đà mê người, bộ ngực ưỡn lên cao, vô cùng gợi cảm.

May là Chu Hằng thường thấy cảnh như vậy, cũng không khỏi hơi hơi có loại cảm giác kinh diễm, nhưng cũng chỉ là chuyện trong nháy mắt, ái thê của hắn có nhiều người xuất sắc hơn so với Liên Tĩnh Hương, thuần túy chỉ là kinh diễm một chút.

– Chu huynh, ngươi không thay quần áo sao?

Liên Tĩnh Hương thấy cách ăn mặc của Chu Hằng vẫn là như mấy ngày hôm trước.

Cái gọi là người phải ăn mặc, Phật phải kim trang, cách ăn mặc tỉ mỉ tuyệt đối có thể tăng lên vài phần mị lực.

– Không cần, không phải là đại sự gì!

Chu Hằng không quan tâm nói.

Chương 625: Dự tiệc!

Đồng thời trong lúc đó, Tuyệt Tiên Thành xa xôi!

Thái Nhất Giáo, đây là một cái thế lực lớn trong Tuyệt Tiên Thành, tuy rằng bình thường cực kỳ khiêm tốn, nhưng tuyệt không người nào dám coi khinh đại giáo truyền thừa dài đến trăm van năm này, sau khi từng thế lực của Tiên giới trùng kiến đều có nội tình làm cho người ta không tưởng được.

Nơi một mảnh hoa sen nở rộ, từng cây đều tản ra hương khí thấm người, nơi này trải rộng tiên thảo, trong đó không thiếu Thánh dược khiến Sáng Thế Vương cũng đều phải động tâm. Không hổ là đại giáo kế thừa trên trăm vạn năm, chỉ là một mảnh dược địa này truyền đi cũng có thể làm cho người ta giành giựt điên cuồng.

Thậm chí không cần uống dùng những Thánh dược này, chỉ là tu luyện ở trong này liền có thể có được lợi ích phi thường, ngửi dược hương này liền có thể làm cho người ta mở rộng ngộ tính.

Chỗ sâu nhất trong vườn, một gốc cây Cửu Diệp Liên Hoa nở rộ, thân sen như thụ, chiều cao ba trượng, đóa hoa như nắp giếng, mặt trên đang có một Bạch y thiếu nữ, phong thái tuyệt mỹ không kém Ứng Mộng Phạm, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ chút

nào!

Tay nàng nhặt hoa sen, hai mắt khép kín, có từng đạo thần huy chuyển ở thân thể của nàng, giống như thiên nữ buông xuống, linh khí kinh người.

– Thánh nữ đại nhân, nhị tiểu thư lại chạy đi!

Một cô gái trẻ tuổi mặc hồng y vội vã bay vụt mà đến, trên mặt tất cả đều là vẻ lo lắng, nói với Bạch y thiếu nữ ngồi trên đóa hoa.

Vẻ mặt của Bạch y thiếu nữ không thay đổi, ngay cả ánh mắt cũng không có mở ra, nói:

– Không cần phải để ý đến nàng, khẳng định lại chạy tới chỗ nào đo trong thành để đi chơi!

– Thánh nữ đại nhân, chỉ sợ lúc này nhị tiểu thư chạy đi tìm Ngự Long Điện kia!

Nữ nhân áo đỏ lấy ra một bức thư.

– Nhị tiểu thư để thư lại nói muốn đi cướp Hóa Long Cửu

Trảm về, làm tuyệt học trấn giáo! Còn nói … Còn nói …

– Còn nói cái gì?

Bạch y thiếu nữ bình tĩnh nói.

– Còn nói, còn nói tìm một như ý lang quân cho Thánh nữ đại nhân. Miễn cho Thánh nữ đại nhân luôn luôn quản nàng!

Nữ nhân áo đỏ nói xong, có chút sợ hãi liếc mắt nhìn Bạch y thiếu nữ một cái.

– Hồ nháo!

Bạch y thiếu nữ cuối cùng mở hai mắt ra. Mỹ đồng tinh thuần như nước, nàng hơi hơi cau mày, thở dài.

– Nha đầu kia!

– Thánh nữ đại nhân, cần phái người tìm nhị tiểu thư trở về không?

Nữ nhân áo đỏ nói.

Bạch y thiếu nữ chỉ là hơi hơi suy nghĩ, liền nói:

– Quên đi, vẫn là ta tự mình đi một chuyến!

– Thánh nữ đại nhân, Công Dương Thái Tôn kia vẫn giằng co với ngươi. Nếu là bị hắn biết ngươi ra ngoài, khẳng định sẽ đi ra đối phó ngươi!

Nữ nhân áo đỏ nói.

Lần này, trên mặt như ngọc của Bạch y thiếu nữ hiện ra một tia buồn rầu, dường như cũng rất phiền não về Công Dương Thái Tôn. Nàng thở dài, nói:

– Nha đầu kia thật sự là sẽ gây phiền toái!

Nàng đứng lên, ngọc thể thon dài hoàn mỹ vô khuyết, nàng ngửa mặt lên trời nhìn thoáng qua, nói:

– Ngươi đi nói một tiếng với Giáo chủ, ta tìm được Tú Lan liền trở về!

Thân hình nhoáng lên một cái, nàng đã biến mất vô tung.

…

Chu Hằng với Liên Tĩnh Hương thừa dịp ngồi Lưu Vân Toa đi tới trên tinh thuyền Hồ gia, hôm nay là thịnh yến của Hồ Mị, tinh thuyền cũng triệt hồi phòng ngự ngày thường, không phải Lưu Vân Toa thì không có cách nào trực tiếp đứng ở trên boong thuyền.

– Hoan nghênh quang lâm!

Trên boong thuyền có hai hàng thị nữ mỹ mạo đứng. Mỗi bên đều là bốn người, đồng loạt lên tiếng, rất có thanh thế.

Liên Tĩnh Hương thu hồi Lưu Vân Toa, một nam nhân thanh niên đi ra từ trong khoang thuyền, cười nói với hai người:

– Hai vị, xin lấy thiệp mời ra!

Đây là một Nhật Diệu Vương. Toàn thân tràn đầy khí thế đáng sợ.

Chu Hằng lấy thiệp mời ra đưa tới, thanh niên kia tiếp nhận vừa thấy, cười nói:

– Thì ra là Chu huynh, vị này chính là …

Hắn nhìn về phía Liên Tĩnh Hương, trên mặt có một tia ám muội, hắn tự nhiên nghĩ đến đây là tình nhân linh tinh đủ các loại của Chu Hằng.

– Ta tên là Liên Tĩnh Hương!

Liên Tĩnh Hương bình tĩnh nói, dường như căn bản không có nhìn thấy thần sắc khác thường trên mặt đối phương.

– Tại hạ Phong Ngọc Quang, một tiểu tốt dưới trướng đại tiểu thư, thỉnh!

Người thanh niên kia xoay người, làm cái tư thế mời với hai người.

– Thỉnh!

Chu Hằng cũng nói, vẻ mặt cực kỳ khách sáo.

Đối phương dù sao cũng là một Nhật Diệu Vương, vẫn nên tôn trọng nhau.

Theo Phong Ngọc Quang đi vào khoang thuyền, Chu Hằng đưa mắt đảo qua, khoang này thật lớn, cũng không nhỏ hơn Đấu Thú Trường bao nhiêu, lúc này đã có rất nhiều người tới, đang cầm chén rượu, bưng mâm đựng trái cây đi lại, nói gì đó với người phụ cận, toàn trường cực kỳ náo nhiệt.

– Chu huynh xin cứ tùy ý!

Phong Ngọc Quang nói, xoay người rời đi, hắn tự nhiên không có khả năng chỉ chiêu đãi hai người Chu Hằng.

Chu Hằng cười cười với hắn, cùng Liên Tĩnh Hương đi đến bên cạnh, bốn phía khoang này cùng trung gian đều bày cái bàn, mặt trên để đầy rượu cùng linh quả, chỉ cần tự lấy là được.

Bọn họ mỗi người đều dùng chén ngọc để lấy chút rượu, tựa vào trước bàn để quan sát.

Tới chỗ này đều là người trẻ tuổi, Nhật Diệu Vương cùng Nguyệt Minh Đế làm chủ, chỉ có số ít người là Nguyệt Minh Hoàng, những người này hẳn không có thu được thiệp mời, mà là giống như Liên Tĩnh Hương, là do người nhận được thiệp mời mang vào.

Chu Hằng không thích nơi náo nhiệt này, chính là vùi đầu ăn, linh quả nơi này đều là đồ tốt, là thứ có tiền cũng không mua được trong Tây Hợi Thành. Thừa dịp người khác không chú ý, hắn còn lén lút gói lại một ít, vì đã hứa mang thức ăn trở về cho con lừa đen, hắn cũng không muốn bị con lừa đê tiện kia oán hận.

Liên Tĩnh Hương ở một bên thấy rõ, gương mặt xinh đẹp không khỏi có chút phiếm hồng, nếu bị người phát hiện liền rất mất mặt.

– Ngươi chính là Chu Hằng?

Đúng lúc này, một thanh âm đột ngột vang lên.

Liên Tĩnh Hương lập tức hoảng sợ, thật sự là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, chẳng những bị nắm bắt chính xác, thậm chí ngay cả tên đều bị người biết!

Chu Hằng để chén rượu xuống, nhìn sang người nói chuyện.

Đó là một thanh niên có một đầu tóc dài màu tím, toàn thân đồng dạng cũng có quang hoa màu tím lưu chuyển, có khí thế đoạt người.

Đây cũng là một Nhật Diệu Vương, nhưng lại tương đối bất phàm.

– Ta là Chu Hằng, ngươi là ai?

Chu Hằng hỏi.

– Ngươi không cần phải biết ta là ai! Chủ nhân nhà ta muốn gặp ngươi, đi theo ta!

Thanh niên tóc tím xoay người lại, dường như ăn chắc rằng Chu Hằng nhất định không dám nghịch lại hắn.

Nhật Diệu Vương đối với Nguyệt Minh Đế là nghiền ép tuyệt đối, hắn tự nhiên có nắm chắc như vậy.

Chỉ là hắn nghĩ quá mức tốt đẹp, sau khi đi ra vài bước lại phát hiện Chu Hằng chẳng những không có theo tới, không ngờ lại bắt đầu điên cuồng ăn uống!

Này …

Thanh niên tóc tím lập tức giận tím mặt, đây rõ ràng là coi thường hắn!

Hắn là ai? Là người có thể không để ý tới sao?

– Lỗ tai ngươi điếc sao?

Thanh niên tóc tím dùng ánh mắt sâm lạnh nhìn chằm chằm Chu Hằng, một luồng áp lực kinh khủng thả ra ngoài. Cho dù là Liên Tĩnh Hương cũng không phải là mục tiêu, nhưng cũng cảm thấy sự khó thở. Cả người giống như bị kim đâm.

Chu Hằng dừng động tác ăn uống lại, nhìn lướt qua hắn, nói:

– Ngươi sủa cái gì? Một điểm quy củ cũng đều không hiểu!

Cái … Cái gì?

– Miệng ti tiện lắm, ngươi đây là đang tự tìm đường chết sao?

Thanh niên tóc tím cũng không có giận ra mặt, hắn là thiếu niên thiên kiêu, có tín niệm vô địch, nhìn thấy người không vừa mắt trực tiếp đánh giết là được, cần để ở trong lòng sao?

Nơi này là rất lớn, nhưng người cũng rất nhiêu, hai người này lập tức đưa tới sự chú ý của người phụ cận.

– Di, đây không phải là Lạc Vô Cực sao?

– Hắn là người tùy tùng của Nhất Kiếm Phá Thiên Ngô Khải, bản thân lại là Nhật Diệu Vương nhị luân!

– Cái gì Nhật Diệu Vương nhị luân, tin tức kia của ngươi đã lôi thời rồi, hắn sớm đã tiến vào Nhật Diệu Vương tam luân!

– Người nói chuyện với hắn là ai a, như thế nào mới là tu vi Nguyệt Minh Đế?

– Mặc kệ hắn là ai! Khẳng định phải gặp tai ương! Lạc Vô Cực không lâu còn chém giết một Nhật Diệu Vương 7 luân, thực lực vô cùng kinh khủng, cũng chỉ có chí tôn trẻ tuổi như Đỗ Hán Thăng, Hồ Mị, Ngô Khải mới có thể trấn áp!

Mọi người nghị luận ầm ĩ, Nhật Diệu Vương đối với Nguyệt

Minh Đế là nghiền ép tuyệt đối, kết quả này chính là người ngu xuẩn cũng biết, huống chi bản thân Lạc Vô Cực chính là có chiến lực Nhật Diệu Vương nghịch thiên.

– Chờ bên cạnh. Chờ ta ăn xong sẽ tới làm thịt ngươi!

Chu Hằng mờ nhạt nói.

A phi, tên này khẩu khí thật lớn!

Mọi người đều sửng sốt ngẩn ra, Nguyệt Minh Đế nào dám nói chuyện như vậy đối với Nhật Diệu Vương?

Dáng vẻ này không giống như là đang nói chuyện cùng một gã Nhật Diệu Vương, rõ ràng là coi Lạc Vô Cực trở thành gà vịt heo dê a, cũng không nói giao thủ, trực tiếp nói là làm thịt.

Đã thấy người cuồng ngạo, nhưng chưa từng thấy người không lo lắng chút nào mà cũng dám cuồng ngạo như vậy.

Lạc Vô Cực cười ha ha, trên mặt lại là không hề có ý cười, nói:

– Ngươi cho là ở trong này ta không dám động thủ sao?

– Ngươi muốn bị đánh thì cứ ra tay đi!

Chu Hằng thờ ơ nói, lại bắt đầu cầm linh quả ăn.

Mẹ của ngươi là quỷ chết đói đầu thai a, lúc này còn ăn?

Mọi người đều kêu lên trong lòng, tiểu tử này cũng quá không đáng tin!

– Tự tìm khổ!

Lạc Vô Cực hừ lạnh một tiếng, nếu Ngô Khải nói muốn dẫn người đi, hắn nhất định sẽ dẫn Chu Hằng đi, nếu là ngay cả chút chuyện nhỏ này cũng làm không xong, hắn còn có tư cách gì là tùy tùng của Ngô Khải?

Hắn nếu không nói lời vô nghĩa, một bàn tay mở ra chụp tới Chu Hằng, khí thế của Nhật Diệu Vương giương động, hắn vô cùng cường thế.

Trong ánh mắt của Chu Hằng chớp động chiến ý sôi sục, hắn đang muốn chiến một trận cùng Nhật Diệu Vương, để kiểm nghiệm thực lực của chính mình một chút. Hữu quyền của hắn

ngưng tụ, nghênh đón bàn tay to đang chụp xuống.

Bành!

Một tiếng nặng nền vang lên, thân hình Chu Hằng run rẩy, không tự chủ được mà lui về phía sau, một bước, hai bước, ba bước, đằng đằng đằng, hắn liền lùi lại 17 bước, lúc này mới đứng vững vàng, nhưng một trảo này của Lạc Vô Cực lại bị hóa giải hoàn toàn.

Cái gì?

Một gã Nguyệt Minh Đế lại có thể hóa giải công kích của Nhật Diệu Vương? Tuy rằng một kích này Lạc Vô Cực cũng chỉ là tùy ý đánh ra, căn bản không có dùng tới mấy thành lực lượng, nhưng Nhật Diệu Vương chính là Nhật Diệu Vương, chống lại Nguyệt Minh Đế hẳn là nghiền ép tuyệt đối a!

Trách không được Chu Hằng dám khí phách như thế, người ta quả thật rất lợi hại tới rối tinh rối mù!

– Nga, có ý tứ!

Lạc Vô Cực ngược lại lộ ra một chút tươi cười, hắn là thiên kiêu, không e ngại nhất chính là khiêu chiến.

– Trên người ngươi có bảo vật tăng lực lượng lên?

Hắn tuyệt không tin tưởng có Nguyệt Minh Đế có thể chống lại Nhật Diệu Vương, cái này căn bản là luật sắt ở Tiên giới!

Đây là chuyện cho tới bây giờ không có phát sinh qua ở lịch sử, mà cũng tuyệt đối không phát sinh!

Mọi người bốn phía đều là ồ một tiếng, lộ ra vẻ tỉnh ngộ, đều cảm giác đây mới là cách giải thích đúng, một tháng trước không phải có một hội đấu giá long trọng ư, nói không chừng Chu Hằng có được bảo vật gì từ đó.

Chu Hằng mỉm cười, người luôn luôn không muốn dễ dàng nhận mình thất bại, muốn tìm các loại các dạng lý do, tựa như hắn có thể đỡ một kích của Nhật Diệu Vương, mình làm không được cũng không tin tưởng hắn có thể làm được.

– Ở đâu ra mà nói nhảm nhiều như vậy, nếu ra tay với ta, vậy chờ bị đánh đi!

Thân hình Chu Hằng nhoáng lên một cái, chủ động phát khởi công kích!

Luận về lực lượng, cho dù là Nguyệt Minh Đế nhị thập luân cũng không thể đánh bừa cùng Nhật Diệu Vương tam luân, nhưng lực lượng cũng không phải toàn bộ chiến lực, lá bài tẩy của hắn rất nhiều!

Chương 628 Dự tiệc!

Chương 626: Chiến nhật diệu vương!

Thấy Chu Hằng lại dám chủ động ra tay, hai mắt Lạc Vô Cực ngưng tụ, trong lòng hiện lên lửa giận.

Ỷ có bí bảo tiện tay đỡ được một kích của hắn liền cho rằng có thể chống cự lại Nhật Diệu Vương? Dũng khí này ở đâu ra? Tự tin ở đâu?

Hắn cười giận dữ, đưa tay ra, hóa thành một cái bàn tay lớn màu xanh, chụp tới Chu Hằng.

Cự chưởng mở ra, không chỗ nào mà không bao lấy!

Chu Hằng gào to một tiếng, đánh ra một quyền, trên nắm tay có huyết quang chớp động, nhưng lập tức lại hóa thành một mảnh thần huy màu vàng, tiểu phù văn công kích đã được hắn bố trí trên nắm tay, nhưng chỉ vẻn vẹn tổ hợp bảy mảnh vỡ phù văn.

Vậy là đủ rồi!

Bành!

Bàn tay lớn màu xanh lập tức đánh ra một cái động lớn, Chu Hằng cường thế lao ra, tiếp tục hướng về giết về Lạc Vô Cực.

Cái gì?

Người chung quanh cũng là cả kinh!

Đây là cái tình huống gì, một Nguyệt Minh Đế không ngờ đánh xuyên công kích của Nhật Diệu Vương? Đây cũng không phải là lúc trước a! Lúc trước Lạc Vô Cực hoàn toàn không để không ngờ vào mắt, một chưởng chụp ra không chút để ý, có thể ngay cả một phần vạn lực lượng cũng không có.

Nhưng lần này Lạc Vô Cực biết rất rõ ràng trên thân Chu Hằng có bí bảo tăng lực lượng lên, như thế nào còn có thể phớt lờ? Không nói toàn lực ứng phó, nhưng khẳng định sẽ đánh thật, làm sao có thể bị Chu Hằng xông phá công kích?

Chẳng lẽ nói, không phải Lạc Vô Cực khinh thường, mà là sự cường đại của Chu Hằng xa xa vượt ra khỏi tưởng tượng của mọi người?

Làm sao có thể, đây chẳng qua là Nguyệt Minh Đế a! Nguyệt Minh Đế làm sao có thể chống cự lại Nhật Diệu Vương, Tiên

giới có pháp tắc làm bằng sắt, Nhật Diệu Vương tuyệt đối nghiền ép Nguyệt Minh Đế, mãi mãi như thế, không người nào có thể đánh vỡ.

Hai người chiến đấu thu hút ánh mắt của mọi người.

Lúc trước Chu Hằng với Lạc Vô Cực chỉ là đang tranh chấp. Tự nhiên không có khả năng dẫn tới chú ý của người khác, nhưng vừa đánh nhau thì không giống nhau.

Phát hiện một Nguyệt Minh Đế không ngờ đang chiến đấu cùng Nhật Diệu Vương. Phản ứng đầu tiên của mọi người chính là không thể tin, sau đó thì dâng lên khiếp sợ mãnh liệt.

Điều này sao có thể?

– Tốt cho tiểu tử ngươi!

Lạc Vô Cực gào to một tiếng, song chưởng xê dịch, hóa thành hai hổ trảo to lớn, nghênh đón quả đấm của Chu Hằng.

Bành! Bành! Bành!

Hai người đều là xuất kích rất nhanh, trong nháy mắt liền đánh

ra chừng trăm kích, sau đó thân hình lần lượt thay đổi, đứng cách xa nhau hơn mười trượng.

Tất cả mọi người đều hoảng sợ!

Lúc trước Chu Hằng cùng Lạc Vô Cực đánh bừa một kích mà chỉ là hơi xuống hạ phong. Lúc đó đã làm cho mọi người rung động, nhưng hiện tại hai người không ngờ chiến khó hoà giải, dường như chẳng phân biệt được trên dưới, cái này cũng quá khoa trương đi?

Đây là Nguyệt Minh Đế gì a, lợi hại tới rối tinh rối mù!

Lạc Vô Cực mặt không biểu tình, nhưng trong lòng thì hiện lên vẻ kinh sợ, người khác không biết, nhưng hắn vận rõ ràng, hai tay của mình sưng lên, phá, nếu không phải bị hắn mạnh mẽ phong chế linh lực, máu tươi đã sớm nhỏ giọt trên mặt đất.

Làm sao có thể?

Chính là một Nguyệt Minh Đế không ngờ có thể đả thương hắn? Đây là phát sinh như thế nào? Tiểu tử này chẳng lẽ là dung hợp một kiện thần binh ư, lực phá hoại khủng bố tới kinh người!

Chu Hằng mang trên mặt nụ cười nhàn nhạt, tuy rằng hắn vận dụng tiểu phù văn công kích, nhưng vẻn vẹn chỉ tổ hợp ba mươi mảnh vỡ phù văn, nếu là toàn lực ra hết, chỉ sợ Lạc Vô Cực sẽ bị hắn trực tiếp đánh thành bã vụn.

Đây là lần đầu tiên hắn chân chính buông tay chiến một trận cùng Nhật Diệu Vương, hắn cũng không muốn chấm dứt chiến đấu nhanh như vậy, hắn cần một đối thủ như vậy để thích ứng chiến lực bây giờ của chính mình.

– Lại đến!

Trong ánh mắt Lạc Vô Cực chớp động chiến ý. Hắn không thể dễ dàng tha thứ chuyện bị một Nguyệt Minh Đế ép bằng, đây quả thực là nhục nhã đối với hắn!

Hắn muốn nghiền ép con kiến hôi này!

Ông! Ông! Ông!

Phía sau hắn dâng lên 3 vầng mặt trời đỏ. Lực lượng kinh khủng lưu chuyển, hắn vận chuyển toàn lực.

Nhật Diệu Vương dù sao cũng là Nhật Diệu Vương, toàn lực ứng phó khí tràng lập tức điên cuồng tăng lên, ngay cả không khí cũng như ngưng kết, chỉ là cổ uy áp này có thể khiến tim và mật của Nguyệt Minh Đế lạnh lẽo.

Lạc Vô Cực không phải Vương giả trong võ, vốn dĩ tu vi cao hơn một đại cảnh giới phóng thích ra khí thế, lại có thể đưa đến hiệu quả như nhau!

– Đến chiến!

Chu Hằng cười to, đồng dạng cũng vận chuyển ra 20 vầng trăng, nhưng bởi vì Tàng Nguyệt Đan, nên chỉ có 13 vầng trăng nhảy ra ngoài, tản phát ra hàn mang trong trẻo nhưng lạnh lùng ở phía sau hắn, mơ hồ có từng đạo ánh sáng vàng tràn đầy!

10, 13 vầng trăng!

Mọi người lại điên cuồng cả kinh, lịch sử quả thật có Đại Năng có 15 vầng trăng, nhưng sau khi Tiên giới hủy diệt rồi trùng kiến, dường như thiên tài tu luyện cũng bị phá hủy sạch sẽ, đừng nói thiên tài 15 vầng trăng không có xuất hiện nữa, chính là chỗ trống 14 vầng trăng cũng không có ai bù vào!

Yêu nghiệt thiên phú nhất chính xác thuộc về Vạn Cổ Tà Tôn mấy vạn năm trước đại náo Tuyệt Tiên Thành, nghe nói năm đó hắn chính là 13 vầng trăng, tuy rằng không phải chưa từng

có ai, nhưng ở giới võ đạo thiên tài điêu linh hiện nay, dường như có xu thế hậu vô lai giả.

Không nghĩ tới hiện tại lại xuất hiện quái thai có 13 vầng trăng!

Trách không được hắn có thể đủ chống cự lại Nhật Diệu Vương, 13 vầng trăng a!

Nơi này ai có được 13 vầng trăng? Không ai! Nếu không có, làm sao biết 13 vầng trăng đến tột cùng có thể chống cự lại Nhật Diệu Vương hay không? Bọn họ tin tưởng những gì mình thấy, đó chính là Chu Hằng thật sự đại chiến cùng Nhật Diệu Vương.

Nếu để cho hắn thuận lợi trưởng thành, hắn chẳng phải là có thể trở thành Vạn Cổ Tà Tôn thứ hai?

Trong lòng Lạc Vô Cực cũng là cả kinh, bản thân hắn chính là thiên kiêu 10 vầng trăng, mà người có thể thuyết phục hắn, để hắn thề chết theo, há lại sẽ chỉ có 10 vầng trăng đơn giản như vậy? Ngô Khải ở thời điểm Nguyệt Minh Đế chính là thiên tài có được 12 vầng trăng!

Nhiều hơn một vầng trăng, nhiều gấp bội lực lượng, cộng thêm Ngô Khải nắm giữ mấy môn thượng cổ tiên thuật, chiến lực cường đại hơn so với hắn há chỉ gấp ngàn lần?

Hắn là tâm phục khẩu phục Ngô Khải, nên mới làm tùy tùng trung thành.

Không nghĩ tới, hiện tại không ngờ một thiên tài 13 vầng trăng mạnh hơn chạy ra!

Hắn tự nhiên không có khả năng đi làm tùy tùng của Chu Hằng, trong lòng đột nhiên phát ra sát khí, hắn muốn giết thiên tài còn chưa trưởng thành này, bình định con đường đi tới đỉnh phong của chủ nhân mình!

Ngô Khải, là đã định trước nhất định phải trở thành Sáng Thế Đế, hắn không cho phép bất luận kẻ nào trở thành chướng ngại vật của Ngô Khải, không cần Ngô Khải ra tay hắn sẽ dẫn đầu dọn sạch, đây là bổn phận của một người tùy tùng!

Bành!

Một gã Nhật Diệu Vương bắt đầu kịch liệt giao phong cùng một Nguyệt Minh Đế, nhật nguyệt thay đổi liên tục, thần huy chói lọi.

Gần như ánh mắt mọi người đều bị hấp dẫn tới đây, mỗi một người đều đầu tiên là không tin, sau đó kinh hãi, nhìn trợn mắt hốc mồm.

Trong đó kinh hãi nhất là Liên Tĩnh Hương, nàng làm thế nào biết chiến lực của Chu Hằng đúng là nghịch thiên đến loại tình trạng này!

Cảnh giới của Lạc Vô Cực mặc dù chỉ là Nhật Diệu Vương tam luân, nhưng người ta là thiên tài, chiến lực đủ để bằng được Nhật Diệu Vương đỉnh phong bình thường. Mà Liên Hữu Hạo ở mặt ngoài là Nhật Diệu Vương 4 luân, nhưng chiến lực cũng chính là Nhật Diệu Vương 4 luân.

Chu Hằng có thể địch lại Lạc Vô Cực, không phải có thể áp chế Liên Hữu Hạo sao?

Nàng không khỏi sợ, lúc trước Liên Hữu Hạo khá không khách khí đối với Chu Hằng, thậm chí có tính toán đưa hắn giao ra để bình ổn Hàn Sương công tử, may mà Chu Hằng không có phẫn nộ a!

Chiến! Chiến! Chiến! Chiến!

Chu Hằng chỉ cảm thấy toàn thân thoải mái, hắn ở lực lượng tuy rằng không bằng đối phương, nhưng thể chất của hắn đã đến gần pháp khí Nhật Diệu Cảnh, chính là bị một ít dư lực ảnh hưởn cũng không có chuyện gì.

Còn nữa, hắn còn có phù văn trị liệu, thực sự bị thương cũng không sợ, nhẹ nhàng vừa chuyển liền có thể lập tức khép lại.

Hắn triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, ở phương diện tốc độ đã vượt qua Lạc Vô Cực, tiểu phù văn công kích thượng lưu ở hai đấm, tản phát ra vầng hào quang màu vàng, chính là Huyết Hà lão tổ đích thân tới cũng chưa chắc nhận được đây là Huyết Hà Thiên Kinh!

Lạc Vô Cực lập tức rơi vào hạ phong, chỉ cảm thấy công kích của Chu Hằng giống như thủy ngân vô khổng bất nhập, thân pháp lại quỷ dị mau lẹ, hắn rõ ràng đánh ra một quyền, nhưng đối phương lại sớm đã biến mất vô tung.

Người ở bên ngoài cho rằng, thân hình Chu Hằng giống như một đạo lưu quang, nhanh tới mức ngay cả bọn họ cũng không thể nắm lấy.

Bọn họ không tự chủ được mà nghĩ tới lấy bản thân thay vào vị trí của Lạc Vô Cực, suy nghĩ một chút đều là nổi lên mồ hôi lạnh, dưới tình huống như vậy bọn họ cũng chỉ có chờ chết!

Chu Hằng càng như nước chảy mây trôi, lực lượng của đối phương đúng là trên hắn, nhưng cũng không có cường đại đến trình độ ngưng kết không gian, loại cấp bậc lực lượng này đừng nói áp chế hắn, chính là đánh ngang tay cũng chưa đủ!!

Nếu là hắn chỉ có Tấn Vân Lưu Quang Bộ, còn chưa đủ để tạo

thành uy hiếp với Lạc Vô Cực, trừ phi sử xuất ra Lăng Thiên Cửu Thức, nhưng hiện tại hắn nắm giữ một loại Pháp kỹ kinh khủng khác, diệu thuật thiên địa tạo ra là cường đại cỡ nào?

A!

Một tiếng động lớn vang lên, chỉ thấy Lạc Vô Cực rút lui 17 bước, trên mặt hiện ra một vết sưng phù thật cao, đúng là bị Chu Hằng đánh một bạt tai!

Này?

Thiên cổ kỳ văn a, Nguyệt Minh Đế không ngờ ở trong chiến đấu chánh diện bị Nhật Diệu Vương đánh một bạt tai, này nói ra có người tin tưởng sao?

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đều là lắc lắc đầu, bọn họ để tay lên ngực tự hỏi, nếu không có tận mắt nhìn thấy, những người khác nói ra lời như vậy hắn có thể ném hạt dưa vào đối phương, con bà nó chưa tỉnh ngủ đúng không?

– Rất nghịch thiên a!

– Trách không được năm đó Vạn Cổ Tà Tôn làm cho toàn bộ Tuyệt Tiên Thành đều là gà chó không yên, 13 vầng trăng quá cường đại!

– Này tuyệt không dừng lại là 13 vầng trăng!

– Không sai, 13 vầng trăng chỉ là khiển tiểu tử kia có tư cách chiến một trận cùng Nhật Diệu Vương, nhưng hắn có thể thắng được lại là bởi vì tiên thuật mà hắn nắm giữ quá cường đại!

– Thân pháp nhanh như quang lưu kia … Nếu là ngươi chống lại, ngươi có biện pháp ứng đối sao?

Mọi người nghị luận ầm ĩ, đều là ngạc nhiên thán phục sự cường đại của Chu Hằng, đối với kẻ bại lại không có một tia đồng tình.

Người Tiên giới sẽ chỉ sùng bái cường giả, không ai sẽ đồng tình với kẻ yếu.

– Hảo! Hảo!

Trong ánh mắt Lạc Vô Cực phóng hỏa, ở trước mắt bao người bị đánh một bạt tai, mặt mũi của hắn cũng bị xóa sạch sẽ, cho dù hắn lấy lại một bạt tay này cũng không thể vãn hồi, nhưng dù sao cũng phải làm.

Hai tay hắn hợp lại, cả người đúng là tràn đầy khí tức trang nghiêm trang trọng, toàn thân có một đạo quang hoa màu bạc trắng lưu động, giống như một Thần chích viễn cổ sống lại.

Áp lực kinh khủng ầm ầm cuốn tới!

Ân?

Ánh mắt Chu Hằng sáng ngời, đây là công pháp gì, có chút ý tứ!

– Trấn cho ta!

Lạc Vô Cực bắn người dựng lên, hai tay vẫn duy trì tư thế hợp lại, lại là hóa thành một cái bảo bình, tản ra ánh sáng trắng, trấn tới Chu Hằng.

Ánh sáng trắng chớp động, không gian bị đánh rách tả tơi, tất cả mọi người ở phụ cận đều có cảm giác đầu nhẹ chân nặng nghiêng ngả trong không trung, bọn họ cả kinh vội vàng vận chuyển linh lực, ổn định thân thể!

Ầm!

Tay Lạc Vô Cực tạo ra một cái bảo bình to lớn, phảng phất từ viễn cổ đi tới, trấn áp quá khứ vị lai!

Chương 627: Kiếm khí phá thiên!

– Đây chẳng lẽ là Bảo Bình Thuật sớm đã thất truyền?

– Tiền sử đã có Bảo Bình Thuật hoành hành nhất thời? Truyền thuyết hơn năm mươi vạn năm trước từng được Khổ Đầu Tăng lấy, tạo ra vô số sát nghiệt, cuối cùng bị Đại Năng của Tuyệt Tiên Thành trấn áp, môn kỳ công này cũng thất truyền theo đó!

– Không nghĩ tới lại bị Lạc Vô Cực chiếm được!

– Không đúng, Bảo Bình Thuật chân chính hẳn là gần trong suốt, Lạc Vô Cực còn không có nắm giữ được bản chất!

– Ta nghĩ ra rồi, Bảo Bình Thuật này là Ngô Khải đoạt được, Lạc Vô Cực chỉ là chiếm được truyền thụ của Ngô Khải, vẻn vẹn chỉ học được một chút!

– Không phải chứ, một chút đã có uy năng kinh khủng như vậy, ta cảm giác mình sắp bị hút vào trong bảo bình bị luyện hóa!

– Vậy dĩ nhiên, nếu không năm đó Khổ Đầu Tăng làm sao có thể tạo ra tám ngày giết chóc, không biết bao nhiêu thiên tài, cường giả bị hắn luyện hóa thành máu loãng, nếu không phải cuối cùng Đại Năng của Tuyệt Tiên Thành ra, quả nhiên không người nào có thể chế phục được hắn!

Môn công pháp này của Lạc Vô Cực khiến cho mọi người thảo luận lớn, cuối cùng bọn họ đều là có kết luận, đây cũng là một môn kỳ công tồn tại trong lịch sử, uy lực vô cùng cường đại.

Phàm là liên quan đến tiền sử, liền ý nghĩa là thần bí, ý nghĩa là cường đại, dường như mọi người đều có loại sùng bái mù quáng đối với cổ nhân.

Tuy nhiên, Bảo Bình Thuật này quả thật cường đại!

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nhưng hắn càng ngày càng cảm giác không khí ngưng kết, không gian này rất không ổn định, một hồi trọng lực hướng xuống phía dưới, một hồi trọng lực hướng về phía trước, để tiết tấu của hắn đại loạn, như thế nào cũng không thể phát huy được chỗ huyền diệu của Tấn Vân Lưu Quang Bộ.

Thượng cổ kỳ thuật quả thật bất phàm!!

– Hút cho ta!

Lạc Vô Cực cười lạnh, hai tay của hắn từ dưới cánh tay đều biến mất. Biến thành một cái bảo bình màu bạc to lớn, miệng bình phát ra lực hút vô cùng kinh khủng đối với Chu Hằng.

Với tu vi Nhật Diệu Vương của hắn thi triển ra, còn có thượng cổ kỳ công này tăng phúc, lực hút này cực kỳ lớn!

Cho dù là lực lượng Chu Hằng đạt tới trình tự tương đương cùng hắn cũng chưa hẳn có thể chống cự cự lực như vậy, huống chi hắn thực ra vẫn chỉ là Nguyệt Minh Đế, chỉ là có được lực lượng tương đương với Nhật Diệu Vương 1 luân.

Hưu!

Hắn bị hút vào trong bảo bình màu bạc.

– Luyện hóa!

Lạc Vô Cực hét lớn một tiếng, song chưởng ấn mạnh xuống phía dưới, ông một tiếng, bảo bình rơi xuống đất, chiều cao ba trượng, giống như một cái đình trụ dài. Toàn thân hắn có ngân quang lưu chuyển, đang vận chuyển lực lượng luyện hóa Chu Hằng.

Bị hắn hút vào bảo bình, chính là mọi người có thực lực so với hắn chỉ có bị luyện thành máu loãng!

Đây là kỳ công của tiền sử, chủ nhân phúc duyên nghịch thiên, chiếm được kế thừa của Khổ Đầu Tăng!

Xong!

Một thiên tài có được 13 vầng trăng liền chết như vậy!

Mọi người đều cảm thán trong lòng, nếu là cùng giai chiến một trận, Lạc Vô Cực chỉ sợ trong hai ba chiêu cũng sẽ bị Chu Hằng tùy ý hủy diệt! Đáng tiếc đáng tiếc. Quá nhiều thiên tài đã ngã xuống trên con đường trưởng thành.

Ai bảo hắn thật ngông cuồng, thực lực không bằng liền đàng hoàng nghe lời nha, nha, không nên kiêu ngạo, hiện tại kiêu ngạo đã phải đền bằng mạng!

Bành!

Đầu lưỡi mọi người nhao nhao phun ra. Chỉ thấy Chu Hằng ngạo nghễ đứng thẳng, toàn thân tản ra ánh sáng vàng sáng quắc, thần huy lưu chuyển, như một Thần Minh bất hủ. Khí thế vô biên lưu chuyển, mọi người đều có loại xúc động quỳ xuống thần phục Thần Minh này. Nếu không phải tu vi mỗi người bọn họ coi như rất cao, chỉ sợ thực sự đã quỳ xuống.

– Làm sao có thể?

Lúc này Lạc Vô Cực thực sự bị chấn kinh rồi, kinh đến tận xương tủy.

Bị hút vào bảo bình chính là chết a! Hắn trước kia có thể trấn giết Nhật Diệu Vương 7 luân, cũng là bởi vì thừa dịp đối phương chưa chuẩn bị đột nhiên tế xuất ra Bảo Bình Thuật, như vậy một Nhật Diệu Vương đỉnh phong lực lượng mạnh mẽ hơn vô số lần so với hắn không hề chống cự bị luyện hóa thành máu loãng.

Bởi vậy Lạc Vô Cực tự nhiên tràn đầy tin tưởng đối với kỳ công này.

– Không có gì là không thể nào!

Chu Hằng khinh thường cười, Bảo Bình Thuật là thượng cổ kỳ công thì như thế nào, có thể so sánh với Thiên Kinh do thiên địa sinh ra sao? Hắn toàn thân hiện đầy tiểu phù văn công kích, đánh ra một cái thì bảo bình này liền nát!

Hưu!

Thân hình hắn nhào ra, trong mắt sát ý lưu chuyển, đối phương xuống tay ác độc, cũng khơi dậy sát cơ của hắn.

Bành! Bành! Bành!

Lạc Vô Cực miễn cưỡng chống đỡ, Pháp kỹ mạnh nhất của hắn bị Chu Hằng phá giải, lúc này không còn chút ý chí chiến đấu nào nữa, sau khi chống đỡ mấy chiêu liền lâm vào cảnh tuyệt đối bất lợi.

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, tế xuất hắc kiếm, tinh khí sinh mệnh của một gã Nhật Diệu Vương đủ để cho hắn hoàn thành tích lũy của 21 vầng trăng!

Hắc kiếm giơ lên, bỗng nhiên chém xuống!

Nguyệt Minh Đế chém ngược Nhật Diệu Vương!

Mọi người đều là thấy mà sợ hãi trong lòng, này chỉ sợ là chuyện chưa phát sinh qua trong lịch sử của Tiên giới?

Con bà nó, nghịch thiên a! Nghịch thiên a!

Bành!

Ngay tại thời khắc mấu chốt, một đạo ngân quang xẹt qua, kiếm khí ngang dọc! Giống như khai thiên phách địa, tất cả mọi người đều có cảm giác mở mắt không được, chỉ cảm thấy bầu trời xé rách ở trước mặt bọn họ!

Chu Hằng chỉ cảm thấy khắp cả người phát lạnh, trong lòng lại hiện lên một cỗ báo động không thể nói, chỉ cảm thấy chính mình duy trì thế công nữa, cả người sẽ bị chẻ thành hai đoạn!

Thân hình cấp bách lộn nhào, hắn rút lui với tốc độ cao nhất, trong nháy mắt lui mười trượng, nhưng trên trán vẫn là hiện ra một vệt máu, sau đó chậm rãi chảy ra máu tươi, rơi xuống theo gò má của hắn.

Một kiếm thật mạnh!

Hắn đã tránh thoát kiếm quang, nhưng một đạo kiếm khí xẹt qua vẫn làm trán của hắn bị thương, nếu không có thể chất mạnh mẽ, sắp đạt tới trình độ pháp khí Nhật Diệu Cảnh, chỉ sợ đạo kiếm khí này cũng có thể chặt đứt đầu hắn!

Thậm chí ngay cả Thần chích của hắn đều có thể chém chết cùng nhau!

Đột nhiên, một kiếm mạnh mẽ tới cực điểm này tới khiến mọi người đều yên lặng, bọn họ vốn tưởng rằng Lạc Vô Cực chết chắc rồi chết chắc rồi nhưng đúng như khi bọn họ nghĩ Chu Hằng chết chắc rồi, chuyện phát triển luôn gây ngạc nhiên.

– Chủ nhân!

Lạc Vô Cực vừa ngạc nhiên vui mừng vừa thẹn kêu lên.

Có thể bảo vệ một mạng tự nhiên là chuyện tốt, nhưng hắn chẳng những không có hoàn thành chuyện chủ nhân phân phó, còn phải để chủ nhân xuất thủ cứu hắn, có thể nào không để cho hắn xấu hổ đến mức muốn đào cái hầm ngầm chôn bản thân a.

Chủ nhân?

Nhất Kiếm Phá Thiên, Ngô Khải!

Không hổ là Nhất Kiếm Phá Thiên, một kiếm kia quả thật có tiềm lực xé bầu trời, đợi một thời gian cũng không phải làm không được Nhất Kiếm Phá Thiên!

– Thắng bại là chuyện thường. Không cần để ở trong lòng!

Thanh âm bình tĩnh vang lên, tuy rằng không vang dội lắm, nhưng lại mang theo uy nghiêm vô thượng, làm cho người ta kiềm lòng không được liền tin, không hề có đạo lý.

Mọi người nhao nhao quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một thanh niên phong thần tuấn lãng tay đang cầm một chiếc đũa, nhưng theo hắn buông chiếc đũa, chiếc đũa này trong nháy mắt cũng biến thành bột phấn.

Ahhh, chẳng lẽ một kiếm vừa rồi kia là hắn dùng chiếc đũa để phát ra sao?

Khủng bố! Quá kinh khủng!

Trong nháy mắt, mọi người đều quên Lạc Vô Cực thảm bại, quên mất Chu Hằng yêu nghiệt. Chỉ có kính sợ đối với cường đại không gì sánh được của thanh niên này!

Một chiếc đũa đã có thể phát ra một kiếm kinh khủng như vậy, nếu như dùng thần binh, sẽ bộc phát ra lực sát thương kinh khủng bực nào?

Nhất Kiếm Phá Thiên, danh xứng với thực!

Ngô Khải đứng lên, chậm rãi đi đến chỗ Chu Hằng, mỗi một bước đạp xuống đều hình như có thần quang chiếu tới, đây là một chí tôn trẻ tuổi. Chỉ cần không ngã xuống thì tiền đồ tương lai vô cùng sáng ngời, thậm chí có khả năng trở thành Sáng Thế Đế!

Mọi người không tự chủ được nhường ra một lối đi, ngay cả thắt lưng vô tình cũng hơi cúi thấp, dường như không dám cùng tồn tại với vị chí tôn trẻ tuổi này.

Vương giả trong võ!

Hai mắt Chu Hằng nhíu lại, Ngô Khải đồng dạng là một Nhật Diệu Vương, cũng không có nhảy vọt đến Nhật Diệu Hoàng. Nhưng áp lực của Nhật Diệu Vương này hoàn toàn bất đồng với Lạc Vô Cực, không biết cao hơn bao nhiêu lần!

Đây tuyệt đối là một Nhật Diệu Vương vượt qua cực hạn!

Nhưng vậy thì như thế nào?

Chiến ý của Chu Hằng tăng cao, đưa tay điểm vào chán một cái, phù văn trị liệu lưu chuyển, miệng vết thương kia lập tức

khép lại. Trong nháy mắt khép lại, giống như chưa từng có xuất hiện. Hắn nhìn Ngô Khải, tay phải nắm chặt, khóe miệng nhếch lên.

Còn cười được?

Này là quái nhân như thế nào a, đối mặt với một chí tôn tuổi còn trẻ lại còn có thể cười được, đảm lượng của hắn đến tột cùng lơn bao nhiêu a!

Không thể phủ nhận, Chu Hằng cũng là một vị chí tôn trẻ tuổi, thân là Nguyệt Minh Đế có thể đả bại một vị Nhật Diệu Vương! Nhưng cảnh giới của hắn dù sao quá yếu, hắn chỉ là Nguyệt Minh Cảnh trong chí tôn, mà Ngô Khải lại là chí tôn Nhật Diệu Vương, thậm chí từng giết chết Nhật Diệu Hoàng!

Hai người cấp độ bất đồng, lấy bọn họ đặt chung một chỗ để so sánh căn bản là không công bình.

Chẳng lẽ Chu Hằng còn muốn tranh tài một trận cùng Ngô Khải?

Cái này cũng quá hoang đường đi!

– Ngươi không tồi, về sau liền theo ta đi!

Ngô Khải dừng ở năm trượng trước người Chu Hằng, thản nhiên nói.

Không cần hứa chỗ tốt gì, không cần phải nói lợi hại gì, một câu đi theo ta như vậy đủ rồi!

Đây là một loại khí phách, một loại khí thế vương giả!

Hơn nữa, sau khi thu Chu Hằng làm người tùy tùng, hắn chiến một trận cùng với Lạc Vô Cực liền trở thành luận bàn của người một nhà, vậy ai thắng ai bại còn có quan hệ gì?

Ngô Khải có không chỉ là thiên phú, số mệnh, hắn còn có một cái đầu thông minh.

– Ngô huynh, ngươi sao lại tự mình làm chủ như vậy, Chu huynh là khách nhân tiểu muội mời, ngươi cũng không hỏi trước ta một câu?

Một thanh âm tuyệt đẹp êm tai vang lên, mọi người lại nhanh chóng mở ra một lối đi, một nữ nhân phong thái tuyệt lệ đong đưa phong đồn phì nhũ đã đi tới, một bước đạp xuống trên mặt đất liền có một đóa hoa hồng ướt át tươi đẹp nở rộ, giống như tiên tử trong hoa.

Thứ Huyết Mân Côi Hồ Mị, người khởi xướng tửu hội lần này, nổi danh cùng Ngô Khải, một vị chí tôn trẻ tuổi khác!

Ngô Khải nhe răng cười, nói:

– Cái này dường như không có quan hệ quá lớn cùng Hồ tiên tử, nguyện ý đi theo ta hay là Hồ tiên tử, hẳn là bản thân Chu huynh quyết định, đúng hay không?

Những lời này của hắn chính là trong lời nói có đao, ám chỉ Hồ Mị bá đạo, không để cho Chu Hằng lựa chọn.

– Tự nhiên là do Chu huynh tự mình quyết định!

Hồ Mị tươi cười, như hoa hồng nở rộ.

– Tuy nhiên, tiểu muội thật đúng là thay Ngô huynh khinh thường, Chu huynh tốt xấu cũng thay ngươi làm thịt mấy con chó của Kha Ân, xả giận giúp mấy người tùy tùng của ngươi, ngươi lại để cho bọn họ dùng binh khí với Chu huynh, thật sự là biết làm người!

Lời này thì càng độc, nhắm thẳng vào Ngô Khải lấy oán trả ơn!

Không khỏi không khỏi nhíu mày, thực ra hắn chỉ là bảo Lạc Vô Cực đi mời Chu Hằng, không nghĩ tới Lạc Vô Cực kiêu căng thành thói, bởi vì Chu Hằng chỉ có Nguyệt Minh Đế liền khinh thị hắn, kết quả dẫn phát một trận chiến đấu.

Nếu Lạc Vô Cực có thể dễ dàng thủ thắng ngược lại cũng thôi, nhưng hết lần này tới lần khác còn nao ra động tĩnh lớn như vậy, tức thì bị Chu Hằng đánh cho thảm bại, nếu không phải hắn ra tay thì ngay cả mạng cũng khó giữ được!

Đây là sự thật, mặc hắn miệng nở hoa sen há có thể nói ngược lại?

Chương 628: Thiểu nữ cổ quái

Ngô Khải mặt âm trầm.

Hắn khá coi trọng Chu Hằng, nhưng tuyệt không quá coi trọng Chu Hằng, dù sao cũng chỉ là một Nguyệt Minh Đế thôi, hắn tiện tay là có thể hủy diệt. Hắn thấy chuyện thu Chu Hằng làm tùy tùng là đã cho Chu Hằng mặt mũi, nhưng cũng là nhất cử lưỡng tiện, vãn hồi được mặt mũi của Lạc Vô Cực, cho nên lúc này mới thuận miệng nói ra.

Không nghĩ tới, Hồ Mị lại muốn giành với hắn, điều này khiến cho hắn rất bị động, thậm chí có chút khó xuống đài.

Người khác tự nhiên không dám, nhưng mà thanh danh và thực lực của Hồ Mị tự nhiên không kém hắn.

Tuy rằng hắn có tín niệm tất thắng, nhưng cũng không mù quáng tự đại đi khinh thị Hồ Mị, đây là một kình địch, hắn không thể khinh thường!

– Ngô huynh, đây là tiệc rượu tiểu muội làm, xin cho tiểu muội mặt mũi, thế nào? Hồ Mị cười tươi, lại có mị lực làm người thần hồn điên đảo.

Ngô Khải khẽ nhíu mày, hắn và Hồ Mị sẽ có một trận chiến, nhưng nếu phát sinh ở đây, sẽ không tránh khỏi bị người đàm tiếu, nói hắn không hiểu quy củ, người khác có ý tốt mời hắn đến dự tiệc, hắn lại còn ra tay trong đại tiệc.

Hắn vẫn rất chú trọng thanh danh.

– Nếu Hồ tiên tử đã nói như vậy, mặt mũi tự nhiên ta phải cấp rồi!

Ngô Khải tươi cười, chuyện giết người không cần sốt ruột, Ngự Long Điện sắp tới sẽ mở ra, chắc chắn sẽ có một hồi gió tanh mưa máu!

– Các vị, mời tiếp tục uống rượu, ăn chút điểm tâm! Hồ Mị xoay người cười với mọi người, nàng là chủ nhân tự nhiên phải duy trì không khí yến tiệc. Nói những lời này, nàng dịu dàng cười, chạy tới chỗ Chu Hằng.

Cũng vì vậy, Chu Hằng cũng bỏ qua ý niệm đánh một trận với Ngô Khải.

Mặc kệ nói như thế nào, Hồ Mị đã giúp hắn một lần. Mặc dù hắn cũng không cần người giúp, nhưng mà vì phần nhân tình này hắn vẫn phải cho người ta mặt mũi.

– Đa tạ Hồ tiên tử ra tay! Chu Hằng ôm quyền nói. Vẻ mặt bình tĩnh, trong mắt cũng không có vẻ kinh diễm, dường như người đang đứng trước mặt hắn cũng không phải là đại mỹ nữ kiều mị.

Hồ Mị có chút ngoài ý muốn, nàng là mỹ nữ một xuất sắc thực ra có chút ưu thế, bao nhiêu người vì nàng mà tâm thần thất thủ, bị nàng sai khiến dễ dàng.

Đương nhiên, cũng có phần là thực lực nàng đủ mạnh, nếu không nữ nhân quá đẹp cũng không phải chuyện tốt gì. Chỉ trở thành đồ chơi của nam nhân mà thôi.

Hồ Mị mỉm cười, nói: – Lúc trước đã biết một chút về Chu huynh, tưởng rằng Chu huynh là Dược sư tam tinh, nhưng không nghĩ tới, Chu huynh thậm chí ngay cả đan dược thất phẩm cũng có thể luyện chế được, đúng là khiến tiểu muội hoảng sợ rồi.

Nàng bình đẳng nói chuyện với Chu Hằng, cũng không phải vì chiến lực vừa rồi Chu Hằng triển lộ ra. Mà vì Chu Hằng có thể luyện chế đan dược thất phẩm!

Như vậy có nghĩa là Chu Hằng chính là Dược sư thất tinh! Quá kinh người!

Dược sư thất tinh trẻ tuổi như vậy, tương lai nói không chừng còn có hi vọng trở thành Dược sư bát tinh, thậm chí cửu tinh!

Tồn tại như vậy cho dù Sáng Thế Đế cũng phải lấy lễ đối đãi.

Hồ Mị nhìn trúng chính là tiềm lực sau này của Chu Hằng, hơn nữa còn có khả năng thành công rất lớn.

Dược sư thất tinh? Liên Tĩnh Hương hoảng sợ, Chu Hằng là thất tinh, Dược sư thất tinh?

Thật là hoang đường!

Nhưng mà Hồ Mị lại nói sảng sao? Nàng là họ Hồ, nhưng cũng không có nghĩa là nàng nói mê sảng.

Nàng trước đó cũng coi trọng Chu Hằng, nhưng mà mặc nàng coi trọng Chu Hằng cao như thế nào đi nữa thì cũng không nghĩ tới hắn chính là Dược sư thất tinh!

Nghĩ đến thái độ Liên Hữu Hạo với Chu Hằng, nàng có cảm

giác muốn chết. Chu Hằng lại lắc lắc đầu, nói: – Tiên tử lầm rồi, ta chỉ là Dược sư tam tinh, nào có năng lực luyện chế đan dược thất phẩm chứ.

Hắn tuyệt đối không thừa nhận 3 viên Cố Hồn Đan kia là hắn do luyện chế. Chuyện này lộ ra nói không chừng sẽ có người bắt hắn đi luyện đan.

Hồ Mị cũng không giằng co chủ đề này nữa, dù sao chỉ cần nàng biết Chu Hằng có thực lực này là được rồi. Sau khi nàng nói với Chu Hằng vài câu lập tức rời đi. Thân là chủ yến tiệc, sao chỉ có thể tiếp một khách nhân, còn có nhiều người cần nàng đi chào hỏi.

Chỉ chốc lát, tiệc rượu chính thức tiến hành, có mỹ nữ nhảy múa, có ca kỹ đàn hát, cũng có chú hề làm trò, chọc cho mọi người cười ha ha.

Chu Hằng đều chú tâm ăn uống, tuy rằng Liên Tĩnh Hương bồi hắn một hồi, nhưng vẫn rời đi giao thiệp, đây là một cơ hội khó có được, tuy rằng Chu Hằng là một đối tượng chào mời tốt, nhưng mà hắn đang ở trên tinh thuyền Liên gia, còn nhiều cơ hội, cũng không cần quá vội.

Rất nhanh đi tới chỗ chân linh quả, và rượu ngon, Chu Hằng ăn tới nghiện, đi dọc bàn càn quét.

Mặc dù có rất nhiều người muốn tìm cách đặt quan hệ với hắn,

nhưng sau khi biết hắn và Nhất Kiếm Phá Thiên Ngô Khải có ân oán, từng người lại nhanh chóng rời xa, phảng phất nhìn thấy hắn như nhìn thấy tai tinh vậy.

Vạn nhất khiến cho Ngô Khải hiểu lầm thì biết làm sao?

Vì một chí tôn trong Nguyệt Minh Đế mà đi đắc tội chí tôn trong Nhật Diệu Vương, đúng là ngu mà.

Hơn nữa, Ngự Long Điện sắp mở ra, Nhật Diệu Vương mới là quyết định, sơ ý một chút bị Ngô Khải làm thịt ở đâu đó, như vậy không phải là hỏng bét sao?

Chu Hằng giống như Ôn Thần, nơi đi qua mọi người đều nhao nhao tán lui. Chuyện này cũng không tồi, Chu Hằng lại chọn được rất nhiều chân linh quả, ăn xong lại tiếp tục tới chỗ khác.

Thình thịch! Hắn ăn hăng say, lại không dự liệu có người đụng vào, đương nhiên hai người này cũng không có địch ý, va chạm rất nhẹ. Cũng đúng, thần kinh hắn không có phản ứng, bởi vì đối phương không có sát ý, cũng không có chiến ý.

Chỉ là va chạm ngoài ý muốn.

Chu Hằng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy va chạm vào hắn là một thiếu nữ dáng người thon dài, ngực to đầy đặn, eo nhỏ thon

gọn, mông vểnh mượt mà, dáng người khá nóng bỏng, chỉ là diện mạo lại hết sức bình thường, thuộc loại ra đường không ai thèm liếc một cái.

Thiếu nữ này cũng giống hắn, từ một hướng khác càn quét, cái miệng nhỏ nhắn vẫn còn ứa nước linh quả, nhìn có chút buồn cười.

Hai người nhìn nhau một cái, đều cười.

Tên ăn tạp gặp Tên ăn tạp, đúng là thú vui.

– Hả, ngươi là tên vừa rồi đánh nhau sao? Cô gái kia nhìn chằm chằm Chu Hằng một hồi, đột nhiên kêu lên, thiếu chút nữa phun linh quả còn chưa nuốt xuống ra ngoài.

Đây là nhãn lực gì? Hoặc là nói, đối phương căn bản không coi hắn ra gì, cho nên liếc một cái là quên, cho tới nhìn một hồi nữa mới nhớ tới.

– Ta tên là Chu Hằng! Chu Hằng mỉm cười. Cô gái kia người không xinh đẹp, nhưng mà cặp mắt lại linh động vô cùng, rất là giảo hoạt, hai màu đen trắng phân nhau như linh tuyền, để người ta nhìn vào rất là thoải mái. Nàng chớp chớp, lộ ra vẻ cảnh giác, tiếp đó đánh giá Chu Hằng từ trên xuống dưới một phen, nói: – Để làm chi, muốn lôi kéo làm quen sao?

Chu Hằng không khỏi bật cười, ngay từ đầu hắn có chút hoài nghi thiếu nữ này có phải dùng thuật dịch dung gì hay không, dù sao nàng có tiên ngọc khí, dáng người lại hoàn mỹ như vậy, theo lý mà nói, diện mạo không nên bình thường như thế, nhưng mặc cho hắn quan sát như thế nào, thủy chung không phát hiện ra khuôn mặt kia có chỗ mất tự nhiên nào.

Có chút đáng tiếc!

– Đúng vậy, ngươi xem lại đi, toàn bộ người ở đây chỉ có hai chúng ta vùi đầu vào ăn, đây là duyên phận! Chu Hằng cười nói.

Cô gái kia lập tức mặt mày hớn hở, nói: – Cũng đúng, khai yến tự nhiên có những thứ ngon hiếm, những người này cái trọng cái không cũng chẳng phân biệt được, đúng là lũ ngu ngốc!

– Ngươi tên là gì? Chu Hằng lại hỏi.

– Xem như ta và ngươi có chút duyên phận bổn tiểu thư nổi lòng tốt, nói cho ngươi biết đại danh của bổn tiểu thư, ngươi phải nhớ kỹ, nếu ngươi dám quên, lần sau bổn tiểu thư sẽ chém đầu ngươi! Thiếu nữ thật sự nghiêm túc nói, còn nhe răng của đe dọa.

Chu Hằng cười ha ha, lắc đầu nói: – Trí nhớ của ta luôn luôn

tốt, sẽ không quên đâu.

– Vậy được rồi, bổn tiểu thư tên là Băng Tú Lan, băng trong sương băng, tú trong khí tú, lan trong hoa lan, thế nào, tên này dễ nghe chứ? Thiếu nữ đầy đắc ý nhìn Chu Hằng, một bộ ngươi mau khen ngợi ta đi.

– Dễ nghe! Chu Hằng mỉm cười nói, thiếu nữ này tuy rằng vóc người không xinh đẹp, nhưng không chút làm bộ nào, đây là một phẩm chất khó có được.

– Vậy ngươi còn không tán dương bổn tiểu thư? Yên tâm đi, bổn tiểu thư tuyệt không kiêu ngạo đâu! Băng Tú Lan tràn ngập mong đợi nhìn Chu Hằng.

– Thật muốn? Chu Hằng gãi đầu một cái, cùng con lừa đen lăn lộn hồi lâu, hắn am hiểu nhất là tán dương máy móc.

– Rất muốn! Băng Tú Lan kiên trì nói.

– Được rồi! Chu Hằng vắt óc tìm kế nói vài ba từ ca ngợi, Băng Tú Lan nghe mà liên tục thở dài, liên tục nói Chu Hằng không có thiên phú.

– Tuy nhiên, cũng coi như thành thật! Cuối cùng, thiếu nữ này kết luận.

Chu Hằng không khỏi đổ mồ hôi, hai chữ thành thật này dường như cho tới bây giờ đã vô duyên với hắn rồi?

– Nhìn ngươi thành thật như thế, đúng là miễn cưỡng có tư cách làm tỷ phu của bổn tiểu thư. Băng Tú Lan cắn ngón tay làm bộ suy nghĩ, từ từ nói, tuy rằng nàng dung mạo xấu xí, nhưng mà động tác này lại nhìn rất tự nhiên, khiến cho người ta không khỏi cảm thấy xót xa.

Chu Hằng lại đổ mồ hôi lạnh, thiếu nữ này sao lại suy nghĩ xa như vậy, lại còn tìm hôn phu cho tỷ tỷ mình nữa chứ.

– Tuy nhiên ngươi không đủ hung a, không hung thì không trấn áp được tỷ tỷ ta, tỷ tỷ kia luôn muốn quản ta. Băng Tú Lan lại tự nhiên lắc đầu, lại liếc Chu Hằng một cái, thở dài, tràn đầy vẻ thất vọng.

Chu Hằng không khỏi trố mắt, thì ra nàng tìm nam nhân cho tỷ tỷ mình là quản tỷ tỷ mình không xen vào việc của mình nữa.

Sao lại có ý tưởng kỳ quái như thế?

– Tỷ tỷ ngươi không bóp chết ngươi coi như là đã nhân từ.
Chu Hằng thở dài.

– Phi, tỷ tỷ ta rất tốt với ta, ngươi không nên châm ngòi mối quan hệ tỷ và ta. Băng Tú Lan lập tức nhướng mày liễu lên, chửi Chu Hằng rảnh hơi.

Chu Hằng cười ha ha, nói: – Vậy ngươi sao phải vội đẩy nàng đi lấy chồng?

– Ai bảo tỷ tỷ chỉ muốn tu luyện, ta làm muội muội tất nhiên phải quan tâm nàng! Băng Tú Lan lộ ra hình tượng hy sinh vĩ đại.

– Ta phát hiện ngươi chẳng những ăn nhiều, mà da mặt còn rất dày đấy. Chu Hằng chậc chậc lấy làm kỳ.

– Thiết, không cho phép ngươi nói xấu bổn tiểu thư! Băng Tú Lan trắng mắt nhìn Chu Hằng một cái.

Chu Hằng lại cười, cùng thiếu nữ tính tình kỳ quái này nói chuyện khiến cho tâm tình hắn cực kỳ thư sướng.

– Được rồi, về sau sẽ chậm rãi khảo sát ngươi, hiện tại bổn tiểu thư sẽ liệt ngươi là tỷ phủ đầu tiên, chỉ cần ngươi mang ơn bổn tiểu thư là đủ rồi.

Băng Tú Lan lại thèm ăn nói: – Hiện tại bổn tiểu thư không rảnh nói chuyện với ngươi!

Chu Hằng cũng không đùa nữa, lập tức tranh đoạt đồ ăn với nàng. –

Chương 629: Hàn Sương công tử đánh tới

Yến hội tiến hành rất thuận lợi, mỗi người hoặc ít hoặc nhiều đều đạt được mục đích của mình.

Hành trình Ngự Long Điện không lâu sau khẳng định là chí tôn trong 5 đại Nhật Diệu Vương chiếm ưu thế, có thể nói là song quyền nan địch tứ thủ, đơn thương độc mã không qua được bọn họ, chẳng lẽ không thể kêu lên một đống người vây công sao?

Mười, trăm người, ngàn, vạn!

Lần hành trình Ngự Long Điện này không nói chuyện khác, người tuyệt đối có không ít.

Vì Hóa Long Cửu Trảm, có khi có người nguyện ý liều mạng.

Liên Tĩnh Hương cũng không ngoại lệ, nàng và mấy đại gia tộc kết thành đồng minh, nếu bọn họ không liên hiệp lại thì căn bản không thể cạnh tranh với Ngô Khải và chí tôn 5 đại Nhật Diệu Cảnh.

Chính là vì mọi người đều rất tận hứng, không khí yến hội cũng rất náo nhiệt, hài hòa.

Thình thịch!

Ở trong không khí hài hòa này, chỉ nghe một tiếng trầm đục vang lên, cửa lớn khoang thuyền bỗng nhiên bị người đạp sập, một đạo nhân ảnh xông vào. Đây là một nam nhân trẻ tuổi toàn thân tản ra khí thế khủng bố, quanh người lượn lờ băng khí, làm cho hắn giống như một quái thú băng sương.

Cường đại! Khí phách! Mọi người lần đầu nhìn hắn đều toát ra cảm giác như vậy, đây tuyệt đối là một nhân vật khó lường, khí thế kia cũng không phải cảnh giới có thể làm được, đây là biểu lộ tự nhiên của một võ giả cường đại.

– Người này… Người này chính là Hàn Sương công tử Kha Ân!

– Cái gì, lại là hắn? Trách không được có được khí thế kinh khủng như thế!

– Hắn cuối cùng đã tới!

– Người ta rõ ràng lai giả bất thiện a, xem ra phải đánh với Thứ Huyết Mân Côi một trận!

– Không nhất định, ngươi không nghe nói hơn một tháng trước bốn tùy tùng của Hàn Sương công tử bị người ta đánh chém sao?

– Không phải chứ. Lại có người lớn gan như vậy? Chẳng lẽ Nhật Diệu Đế? Hay là đại năng Thăng Hoa Cảnh? Nếu không, ai dám động vào người của Hàn Sương công tử chứ?

– Cũng đều không phải. Đó chỉ là một Nguyệt Minh Đế!

– Không thể nào à, Nguyệt Minh Đế nào lại to gan lớn mật như thế?

– Ngươi đoán đi?

– Xít, chẳng lẽ chính là người vừa rồi đả bại tùy tùng của Nhất Kiếm Phá Thiên Ngô Khải sao?

– Đã đoán đúng!

– Năng lực rước họa của người này đúng là còn khoa trương

hơn chiến lực của hắn, ai cũng trêu chọc.

Hồ Mị thoắt lên một cái, đã xuất hiện ở cửa vào nói: – Kha Ân, ngươi không cảm thấy phương thức dự tiệc như vậy quá bá đạo sao?

– Tuyệt không! Vị Hàn Sương công tử này quả nhiên lạnh lùng đến đáng sợ, đối mặt với một mỹ nữ như Thiên Tiên lại không có chút dao động. Toàn thân hắn hàn khí lượn lờ, diện mạo cụ thể như thế nào cũng không thấy rõ: – Ta chỉ muốn tìm một người, ngươi giao người đó ra ta liền đi.

Hồ Mị nhíu màu nói: – Hôm nay tới đây đều là khách của Hồ Mị ta, ngươi muốn ta giao người, rõ ràng là muốn làm khó ta!

– Không giao người thì ta sẽ giết sạch người ở đây. Hàn Sương công tử nói, giọng điệu bình thản lại lạnh như băng, dường như đang nói một chuyện rất bình thường.

Thật cuồng! Thật bá đạo!

Toàn trường đều giận dữ, bọn họ quả thật không bằng Hàn Sương công tử, nhưng mà cũng không có nghĩa là thế lực phía sau bọn họ không bằng Hàn Sương công tử, không bằng Kha

gia sau lưng hắn!

Mặc kệ nói như thế nào, Hàn Sương công tử ngươi hiện tại cũng chỉ là Nhật Diệu Vương. Có thể vô địch trong Nhật Diệu nhất trọng thiên, nhưng mà Nhật Diệu nhất trọng thiên cũng không phải mạnh nhất Tiên giới, người mạnh hơn ngươi còn không đếm xuể đó!

– Kha Ân, ngươi thật quá đáng! Hồ Mị cũng mặt lạnh lại, đối phương căn bản không giảng đạo lý. Nàng nói nhiều hơn nữa cũng vô nghĩa.

– Ha ha ha! Bất quá chỉ là rác rưởi lãng phí tư nguyên. Cho dù giết sạch toàn bộ thì đã sao?

Hàn Sương công tử cười lạnh, khinh bỉ mọi người dưới chân, cũng để cho mọi người đều hoàn toàn phẫn nộ.

Bọn họ là rác rưởi? Dĩ nhiên không phải, bọn đều là thiên tài các gia tộc, chỉ là không yêu nghiệt như mấy người Hàn Sương công tử, Nhất Kiếm Phá Thiên mà thôi.

– Vậy liền chiến một trận đi! Hồ Mị lạnh lùng nói, đây là địa bàn của nàng, có gì phải sợ?

– Có gì từ từ nói, cần gì phải làm mất hòa khí? Ngô Khải đột

nhiên vọt tới, chắn trước mặt Hồ Mị. Hắn mặc dù lấy thân phận hòa giải xuất hiện, nhưng mà lại cố tình đỡ cho Hồ Mị, dụng ý rất rõ ràng.

Hàn Sương công tử ha ha cười to một tiếng, bước nhanh vào trong khoang thuyền nói: – Người không liên quan đều cút ngay cho ta, không nên chặn đường bản công tử!

– Kha Ân, nói chuyện khách khí một chút, ngươi bất quá chỉ là…

Phốc!

Có người không phục, đứng ra vừa nói một chữ, lại bị Kha Ân trực tiếp vỗ một chưởng lên đầu, thần hình câu diệt!

Hắn thật sự dám ra tay độc ác?

Mọi người đều hoảng hốt, tên này là kẻ điên sao? Người nơi này người nào mà không có bối cảnh Thăng Hoa Cảnh? Cho dù kém Kha gia cũng sẽ không yếu hơn quá nhiều, thậm chí còn có gia tộc mạnh hơn cả Kha gia đấy!

Hắn giết loạn như vậy, không sợ bị quần công sao?

– Trước đó vài ngày nghe được một tin đồn, có vị Sáng Thế Vương thu Kha Ấn làm đệ tử ký danh!

– Cái gì, chuyện này là thật?

– Nhìn hắn lớn lối như thế, hẳn là không giả rồi!

– Đáng ghét!

Cái tin tức kinh người này lập tức truyền ra, mọi người đều im lặng.

Sáng Thế Vương là tồn tại tuyệt đối nghiền ép bất kỳ cường giả Thăng Hoa Cảnh nào, một tay có thể san bằng! Trong những người này không thiếu hậu đại Thăng Hoa Đế, nhưng mà so với Sáng Thế Vương thì còn kém xa đấy.

Không thể trêu vào! Tuyệt đối không thể trêu vào!

– Thiết, Sáng Thế Vương có gì đặc biệt hơn người! Băng Tú Lan xuy một tiếng tỏ vẻ khinh thường, lại tiếp tục ăn thống khoái, những lời này phát ra từ mũi, rất là mơ hồ.

Chu Hằng cũng không coi Thế Vương ra gì, không nói bên cạnh hắn có vị thiên nữ tuyệt thế, ít nhất một vị Sáng Thế Đế đã mời chào hắn đó! Nếu như mời được Đông Quách Hằng ra mặt, cho dù một Sáng Thế Vương thì nhằm nhò gì?

Hàn Sương công tử một đường đi qua, người chắn trước mặt nhao nhao tránh ra, đều rất không cam lòng lui sang hai bên, không có biện pháp, ba chữ Sáng Thế Vương đủ để nghiền vỡ tôn nghiêm của bọn họ rồi.

Cuối cùng, hiện ra một đôi nam nữ ngồi xếp bằng giữa bàn đoạt đồ ăn.

Là Chu Hằng, còn có một nữ nhân dung mạo xấu xí, hai người đều giống như quỷ đói đầu thai, ăn rất là nhập tâm, dường như căn bản không nhìn thấy một người sát khí lẫm lẫm tới gần.

Thấy một màn như vậy, mọi người đều có loại cảm giác như đang nằm mơ.

Hàn Sương công tử kiêu ngạo, nhưng mà đôi nam nữ kia càng thêm khí phách a, căn bản không để Hàn Sương công tử vào mắt, miệt thị đến rối tinh rối mù!

Đáng tiếc là, cảnh giới Chu Hằng rất rõ ràng, Nguyệt Minh Đế mà thôi, hắn có thể chiến Nhật Diệu Vương thông thường, thậm chí thắng được, nhưng mà gặp loại thiên tài quét ngang võ giả cùng giới như là Hàn Sương công tử này thì kết quả chỉ

có một.

Chết!

Vừa rồi Nhất Kiếm Phá Thiên đã chứng minh rồi, Chu Hằng và tồn tại như vậy có chênh lệch rất lớn.

– Quỳ xuống, tự sát đi!

Hàn Sương công tử nhìn Chu Hằng, trước đây hắn chưa từng gặp qua Chu Hằng, chỉ thông qua Truyền tấn thạch nhìn ra bộ dạng của Chu Hằng, hắn liếc mắt một cái đã nhận ra Chu Hằng.

Ngữ khí rất bình thản, lại mang theo uy nghiêm không thể cự tuyệt.

– Này, tên băng lạnh ngươi có thể nói tiếng người hay không? Chu Hằng còn chưa mở miệng, Băng Tú Lan lại nổi dóa trước, tay chống cằm: – Hơn nữa quấy rầy người khác ăn uống là rất không lễ phép đây, mẹ ngươi không dạy ngươi sao?

Thật to gan!

Mọi người âm thầm đổ mồ hôi thay Băng Tú Lan, tiểu cô nương này đúng là người không biết sợ.

– Hừ! Hàn Sương công tử tiện tay đánh ra một chưởng, một cơn gió lạnh trào ra, lạnh tới thấu xương.

Chu Hằng nhanh vọt tới, trong nháy mắt ôm lấy Băng Tú Lan bắn ra, hưu một tiếng, hắn đã nhảy ra trăm trượng, nhìn lại, chỗ hắn và Băng Tú Lan đứng đã bị một mảnh sương lạnh đóng băng, xung quanh còn có mấy người bị liên lụy, bị băng kết, không còn chút khí tức nào tiết ra nữa.

Đã chết! Thần hồn câu diệt!

Thật là ác độc! Nhưng cũng thật mạnh! Tiện tay một kích đã có thể đánh giết Nhật Diệu Vương rồi!

– Mau thả bổn tiểu thư xuống, Xú tiểu tử ngươi ít động tay động chân với bổn tiểu thư đi, ngươi còn chưa trở thành tỷ phu của bổn tiểu thư đâu! Phi, dù tính ngươi làm tỷ phu của bổn tiểu thư, dám động tay động chân với bổn tiểu thư thì cũng phải chặt vuốt chó của ngươi! Băng Tú Lan ở trong lòng Chu Hằng tạo phản.

Chu Hằng buông thiếu nữ xuống, thuận tay đẩy nàng ra xa.

Hàn Sương công tử này quả thật rất mạnh, thực lực không kém gì Nhất Kiếm Phá Thiên!

Một đối thủ hiếm có!

Chu Hằng trở nên hưng phấn, trong mắt phát ra chiến ý kinh người, hắn khát cầu chiến một trận.

Hàn Sương công tử chắp tay sau lưng, xoay người đi tới gần Chu Hằng, một bước hạ xuống liền có một mảnh khí băng đẩy ra, hàn khí cuồn cuộn, khiến cho mỗi người đều run sợ.

Người gần Chu Hằng không ngừng chạy đi, Hàn Sương công tử là người điên, ra tay không có chút băn khoăn nào, ở gần Chu Hằng thì quá nguy hiểm.

Bên kia, Hồ Mị bị Ngô Khải cuốn lấy, mà Hồ gia không ngờ không có cường giả ra mặt ngăn cản Hàn Sương công tử, xem ra chuyện hắn được Sáng Thế Vương thu làm đệ tử ký danh cũng không phải giả, Hồ gia căn bản không dám đắc tội hắn!

Đồ đệ của Sáng Thế Vương có thể bị khinh nhục sao? Muốn ngăn cản Hàn Sương công tử, chỉ có thể là võ giả cùng giai ra mặt, không phải ngươi ỷ lớn hiếp nhỏ, tưởng rằng Sáng Thế Vương thì sẽ không ỷ lớn hiếp nhỏ hả?

Còn nếu như Hàn Sương công tử bị võ giả cùng giai đả bại, vị Sáng Thế Vương kia làm sao còn mặt mũi ra mặt cho hắn? Không thể lực áp cùng thế hệ, thì có tư cách gì làm đồ đệ của Sáng Thế Vương?

Cái khốn cục này, chỉ có Chu Hằng mới có thể giải được!

– Nếu như để ta ra tay, ngươi sẽ chết thống khổ không chịu nổi! Hàn Sương công tử nhìn Chu Hằng, hàn khí lượn lờ, gương mặt của hắn không hiển lộ: – Một cơ hội cuối cùng, tự sát đi!

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, 13 vầng trăng hiện ra sau ngươi: – Ngươi thừa lời nhiều quá, thực lực là dùng quyền đầu đánh ra, không phải nói khoác là có đâu.

– 13 vầng trăng, quả thật bất phàm! Hàn Sương công tử gật gật đầu, khi hắn ở Nguyệt Minh Cảnh chỉ có được 12 vầng trăng: – Nếu ngươi có thể làm được, ta cũng không thể không làm được, ta nhất định sẽ đạt tới 13 vầng mặt trời rồi trở thành Nhật Diệu Hoàng!

Hắn mặc dù tự lẩm bẩm, nhưng lại vô cùng tự tin.

– Tự tay hủy diệt một thiên tài, đúng là rất sảng khoái. Hàn Sương công tử lành lạnh cười nói, tay phải cách không vỗ tới Chu Hằng, một cử chưởng băng sương sáng bóng, nhìn rất đẹp đánh tới. – Ngươi nghĩ nhiều quá đó! Chu Hằng hữu quyền

đánh ra, màu máu nhoáng lên một cái, lại mang theo thần huy màu vàng, ầm ầm nghênh đón bàn tay sương băng kia. –
Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, Chu Hằng đánh vỡ cự chưởng băng sương, nhưng mà cả người bị đánh bật ra, toàn thân vết thương lớp lớp, đúng là bị vụn băng đánh vào. –

Chương 630: Chiến kha ân

Cái gì!

Cho dù Chu Hằng vết thương lớp lớp thì thế nào, đây chính là công kích của một vị Nhật Diệu Vương chí tôn phát ra a! Trong người ở đây, có ít nhất một nửa là Nhật Diệu Vương, bọn họ tự nghĩ đổi lại mình đón một chiêu này thì sẽ bị chân đứt tay cụt, thậm chí trực tiếp đi đời nhà ma!

Tuy rằng đều là Nhật Diệu Cảnh, nhưng Hàn Sương công tử có lẽ đã vượt qua cực hạn vương trong vương, chiến lực vọt vào trình độ Nhật Diệu Hoàng rồi!

Nhưng mà Chu Hằng không ngờ có thể phá giải được một kích này!

Tuy rằng hắn cũng bỏ ra giá tương ứng phải trả, toàn thân vết thương lớp lớp, nhưng mà mọi người ở đây ai có thể làm được?

Mặc dù bị thương quang vinh, một Nguyệt Minh Đế có thể giữ mạng được dưới tay một Nhật Diệu Vương vượt qua cực hạn, đây tuyệt đối là thắng lợi!

Quá yêu nghiệt!

Lúc trước dù thấy Chu Hằng đánh bại Lạc Vô Cực, nhưng mà dù sao Lạc Vô Cực chỉ là Nhật Diệu Vương 3 luân, hơn nữa thanh danh Lạc Vô Cực có thể sánh bằng Hàn Sương công tử sao?

Ánh mắt Chu Hằng như điện, một kích này hắn bị thương vọt qua người ngoài tưởng tượng, ngũ tạng lục phủ của hắn bị thương nghiêm trọng, nhưng lại bị băng sương lực ăn mòn, cơ thể sắp kết băng!

Nếu thật sự kết băng, máu sẽ không thể lưu thông, thậm chí ngay cả kinh mạch sẽ bị bế tắc, làm sao còn vận chuyển linh lực, làm sao còn dùng tinh huyết không phục thương thế đây?

Hàn Sương công tử… Quả nhiên danh bất hư truyền, rất cường đại, vô cùng cường đại!

Nếu đổi thành lúc trước, Chu Hằng sẽ phải tế xuất Hỏa Thần Lô, hoặc là tế ra phù văn trên thiên linh cái kia, nhưng bây giờ hắn còn một chiêu khác.

Ý niệm trong lòng chuyển động, phù văn trị liệu lưu chuyển trong người, thương thế của hắn lập tức khép lại, hàn khí trong

cơ thể cũng nhanh chóng biến mất, chỉ một hô hấp Chu Hằng đã khôi phục được trạng thái hoàn mỹ.

Hai nắm tay đập vào nhau, trong nháy mắt, tiểu phù văn công kích tăng lên tới cực hạn 74 mai. Màu đỏ tươi chớp động, lập tức hóa thành một mảnh ánh sáng vàng, uy áp vô thượng tràn ra.

Đây là áp lực vượt qua cấp bậc Nguyệt Minh Đế, cộng thêm Chu Hằng trời sinh có võ khí Vương giả, tạo thành một cơn lốc uy áp, thình thịch thình thịch thình thịch, Nguyệt Minh Đế căn bản không đứng nổi, đồng loại quỳ xuống.

Nhật Diệu Vương có thể khống chế thân thể. Nhưng trong tâm linh lại hiện lên một cảm giác vô lực, dường như nhìn thấy không phải là Nguyệt Minh Đế, mà là Sáng Thế Đế chí cao vô thượng, có loại kính sợ phát ra từ đáy lòng.

Con bà nó, đây còn là Nguyệt Minh Đế sao?

Nhưng mà cái gì cũng có thể giả, nhưng vầng trăng lại không thể thay đổi được! Không có khả năng đem vầng mặt trời biến thành vầng trăng, đây là chuyện được mọi người công nhận. Hơn nữa khí tức lực lượng Chu Hằng cũng đúng là Nguyệt Minh Đế, không thể giả được!

Rất lợi hại a!

– Thật ngộ nghĩnh! Thật ngộ nghĩnh! Băng Tú Lan phụng mồm phụng má ăn, liên tục vỗ tay, trong mắt chớp động tia sáng kỳ dị, lẩm bẩm nói mơ hồ: – Tuy rằng thực lực bây giờ còn yếu một chút. Nhưng thật sự có khí phách, có tiềm lực trấn áp tỷ tỷ!

– Tỷ phu này, bổn tiểu thư rất xem trọng!

– Oa ha ha ha ha, tỷ tỷ thối ngươi xía vào ta nhiều năm như vậy, hiện tại cũng đến lúc ngươi bị người xía vào rồi.

– Ôi. Tại sao lại có người thông minh như vậy, nghĩ ra chủ ý cao minh như thế! A. Thì ra chính là bổn tiểu thư ta a, ôi, Băng Tú Lan có người khen ngươi thông minh tuyệt đỉnh hay không? Hả, thì ra ngươi cũng cho là như vậy a!

Thiếu nữ này tự sướng một mình.

Hàn Sương công tử lạnh lùng nhìn Chu Hằng, tuy rằng người khác nhìn không thấy vẻ mặt của hắn, nhưng lại có thể nhìn ra một tia cười lạnh dưới tầng băng sương kia: – Chu Hằng, ngươi còn có thể đi ra một bước sao?

Hắn tràn đầy tin tưởng thực lực mình, nội phủ của Chu Hằng đã bị hắn đóng băng, linh lực cũng không thể lưu chuyển, lúc này nhìn như uy phong khí phách, thực ra lại là miệng cọp gan thỏ, chỉ bày ra tạo hình như thế cũng rất miễn cường.

– Ngu ngốc, ngươi kêu ta đi ta liền phải đi sao, mặt mũi của ngươi lớn như vậy sao? Chu Hằng nói, những lời này học lỏm con lừa đen.

– Hừ! Hàn Sương công tử cười lạnh, tiểu tử này bây giờ cũng dám mạnh miệng.

– Đi thì tuyệt đối không đi, ta chạy! Chu Hằng nhoáng lên một cái, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ giết tới Hàn Sương công tử. Luận lực lượng của hắn nhiều nhất chỉ là Nhật Diệu Vương 1 luân, hàng rào cảnh giới rất chắc chắn, hắn có thể đánh xuyên, nhưng xa xa không đạt được mức độ Nhật Diệu Vương 6 luân, thậm chí 7 luân.

Hắn còn kém hơn cả Lạc Vô Cực, làm sao có thể đánh bừa với Hàn Sương công tử hư hư thực thực đột phá Nhật Diệu Vương cực hạn chứ? Dùng sở đoản của mình đánh với sở trường của địch, đó không phải là dũng khí mà là ngu xuẩn!

Hưu! Chu Hằng thân hình linh động, trong nháy mắt đã phát huy Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, hai đấm phát ra thần huy màu vàng, giống như một đạo thiểm điện đánh tới Hàn Sương công tử.

Cái, cái gì!

Hàn Sương công tử không phải nói hắn không thể đi sao, sao còn mạnh mẽ như thế? Hàn Sương công tử là ai, được công nhận là 5 đại Nhật Diệu Vương chí tôn, lời hắn nói làm sao không phải khuôn vàng thước ngọc!

Lời này không ứng nghiệm, coi như tự đập đổ chiêu bài, tự cho mình một cái bạt tai.

Vừa kêu lại vừa đau!

Không ít người đã bật cười, trong đó Băng Tú Lan cười kiêu ngạo nhất, không hề cố kỵ nhất, thậm chí còn vỗ vỗ bàn.

Cô nương này là ai a, dung mạo xấu xí, khí tức nhỏ yếu, nhưng mà lá gan lại lớn như vậy.

Cũng may toàn thân Hàn Sương công tử đều bao phủ ở trong băng vụ, người ngoài không thể nhìn ra vẻ mặt hắn lúc này, nhưng tin tưởng tuyệt không có sắc mặt tốt gì, quá mất mặt đi!

Hắn hừ lạnh một tiếng, cả người vọt tới, lại đánh ra một cự chưởng băng sương nghênh đón Chu Hằng.

Chu Hằng ánh mắt căng thẳng, tốc độ của đối phương cũng không chậm hơn hắn.

Mắt thấy một băng sương cự chưởng mạnh mẽ đánh tới, hắn căn bản không thể né tránh, khẽ cắn môi, dùng quyền đấm lên.

Thình thịch!

Tiểu phù văn công kích phẫn nộ, ánh sáng vàng chiếu rọi, băng sương cự chưởng này chắc chắn vô cùng, nhưng ở dưới uy lực của tiểu phù văn lại như giấy vậy, lập tức bị oanh phá!

Chu Hằng bay người ra, nhưng mảnh vụn băng vẫn đánh cho hắn thương tích đầy người, dù sao tiểu phù văn công kích là có tính công kích, để nó phòng ngự thì quá miễn cưỡng.

Nhưng không sao, phù văn trị liệu vận chuyển, tốc độ thương thế bằng mắt thường có thể thấy được khép lại, đồng thời hóa giải băng khí.

Hắn gào to một tiếng, xoay người lại, hai đấm mang theo từng vàng thần huy màu vàng liên tục đấm tới Hàn Sương công tử.

– Có ý tứ! Hàn Sương công tử mờ nhạt nói, một tay vẫn chắp sau lưng, chỉ dùng một tay đánh, lại rất thành thạo, một trảo đã hóa giải công kích của Chu Hằng công kích.

Hắn thu tay đứng, nói: – Nếu ngươi chỉ có chút thực lực như vậy, hôm nay khó thoát khỏi cái chết!

Chu Hằng cười ha ha, người khác không biết, nhưng hắn rất rõ ràng, Hàn Sương công tử hóa giải một chiêu này của hắn nhìn như khinh miêu đạm tả, nhưng mà máu tươi đầm đìa, chỉ là bàn tay đó nhanh chóng bị hắn dấu đi, căn bản không dám cho người khác nhìn thấy!

Hắn quả thật kém đối phương một đại cảnh giới, hơn nữa Hàn Sương công tử còn là tồn tại có đánh vỡ cực hạn Nhật Diệu Vương. Nhưng phù văn oai cũng không thể dùng cảnh giới đều đo lường!

Chu Hằng tin tưởng, nếu như Sáng Thế Đế chụp một chưởng lên thiên linh cái của hắn, có thể sẽ đập chết hắn, nhưng cũng bị tiểu phù văn công kích kia nghiền thành mảnh vụn!

Tiểu phù văn cũng không có uy lực mạnh như vậy, dù sao chỉ là hơn 70 đạo tổ hợp, hơn nữa còn không trọn vẹn, nhưng mà không trọn vẹn cũng là phù văn a, Hàn Sương công tử càng cungx không phải là Sáng Thế Đế, tùy tiện dùng tay máu thịt đón đánh phù văn, đây không phải là tự chuốc lấy khổ sao?

Chu Hằng cố ý liếc tay phải của Hàn Sương công tử tay nói: – Ngươi bị thương!

– Nói hươu nói vượn! Hàn Sương công tử lạnh lùng nói.

– Vậy ngươi có dám đưa tay phải ra cho người khác nhìn không? Chu Hằng khích tướng.

– Ngươi bảo bản công tử đưa tay ra liền đưa tay ra sao, bản công tử cũng quá không có mặt mũi rồi. Hàn Sương công tử dùng những lời của Chu Hằng phản kích.

– Bắt chước lời người khác, không có chút sáng tạo! Chu Hằng nhoáng lên một cái, lại lần nữa tấn công Hàn Sương công tử.

– Muốn chết!

Hàn Sương công tử vung tay phản kích, nhưng mọi người lập tức phát hiện, hắn đã đổi tay!

Xít!

Chẳng lẽ, tay phải của hắn thật sự bị Chu Hằng chấn thương?

Quá, quá yêu nghiệt rồi à.

Chu Hằng tuyệt đối là Nguyệt Minh Đế lợi hại nhất từ xưa đến nay, chẳng những đánh thắng một Nhật Diệu Vương 3 luân, thậm chí còn đánh bị thương một Nhật Diệu Vương chí tôn vượt qua cực hạn!

Trời ạ, ai tới nói cho ta biết đây không phải là thật, trên đời này, nếu như mỗi Nguyệt Minh Đế đều yêu nghiệt như thế, vậy thì Nhật Diệu Vương ngươi còn lăn lộn làm sao đây?

Hàn Sương công tử hừ lạnh một tiếng, tay phải của hắn quả đúng là bị thương như Chu Hằng nói, hơn nữa bị thương không nhẹ!

Đây là tổn thương cảnh giới, nói nặng cũng không nặng, nhưng nói nhẹ cũng không nhẹ!

Bởi vì bàn tay của hắn chỉ bị phá vỡ một lớp da, nhưng mà khó chịu ở chỗ là vết thương này không thể khép lại được, máu tươi không ngừng chảy ra. Tuy rằng mất máu cũng không phải xói mòn tinh huyết, nhưng mà mỗi một giọt máu đều chứa một tia lực lượng, mất nhiều hơn thì khẳng định sẽ tổn thương bản thân.

Tiểu tử này cảnh giới không cao, lực lượng không mạnh, lại nắm giữ một môn công pháp cực kỳ cổ quái, có thể đánh xuyên hàng rào lực lượng, có lực sát thương kinh khủng! Không thể xem thường tiểu tử này!

Hàn Sương công tử lại chém ra tay trái, bên trên ngưng kết một tầng băng sương dày, có hàn băng hộ thể, hắn không sợ công kích cổ quái của Chu Hằng.

Hai người đại chiến, đều dùng thân pháp mau lẹ đối chiến, giống như hai đạo quỷ ảnh xẹt qua khoang thuyền lớn, mọi người rất khó nắm bắt bóng dáng bọn họ.

Chu Hằng trong lòng kinh ngạc, thân pháp đối phương không yếu hơn hắn, để hắn hoàn toàn mất đi chủ động, chỉ có thể đánh bừa! Mỗi một lần oanh kích nội tạng hắn đều bị chấn vỡ, thần cốt cũng bị nứt rạn!

Nếu không nắm giữ phù văn trị liệu, một kích hắn sẽ hoàn toàn mất đi chiến lực!

Hắn giật mình, Hàn Sương công tử càng thêm giật mình!

Thân pháp của Chu Hằng không ngờ có thể sánh ngang với hắn!

Nên biết rằng hắn chính là Nhật Diệu Vương a, một đại cảnh giới nghiền ép, Chu Hằng lại có thể ngang ngửa về thân pháp với hắn. Nếu như để Chu Hằng tiến vào Nhật Diệu Vương, không phải là mình sẽ thua sao?

Hơn nữa, hắn mỗi một chiêu đánh ra có thể đánh cho một Nhật Diệu Vương 7 luân nội tạng nổ tung, nhưng mà Chu Hằng lại lăn mấy chục phát vẫn không sao, đây con bà nó còn là người sao?

Tên này là yêu thú thượng cổ? Thần thú thiên địa? Vì sao lực phòng ngự còn mạnh hơn cả yêu thú thần thú vậy!

Hai người đều khiếp sợ trong lòng, càng chiến càng hăng. – –

Chương 631: Ai dám khi dễ huynh đệ ta!

Đây là một trận chiến đấu tuyệt đối không công bình, nhưng mà đánh nhau lại ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

Làm sao có thể! Trong lòng mỗi người đều ngạc nhiên thán phục, thật khó có thể tin, Chu Hằng không ngờ mạnh tới mức độ này rồi! Tuy rằng mỗi lần hắn đánh với Hàn Sương công tử đều bị thương lớp lớp, máu tươi rơi vãi, nhưng mà vẫn không ngã xuống.

Vốn mọi người đều đinh ninh rằng Hàn Sương công tử có thể dễ dàng thủ thắng, nhưng mà tuyệt đối không nghĩ tới Chu Hằng không ngờ khó đối phó như thế, vừa mạnh lại vừa dẻo dai. Nhìn toàn trường thì vẫn là Hàn Sương công tử chiếm thượng phong, nhưng mà Chu Hằng lại vẫn không sao, nhìn như vết thương lớp lớp, nhưng vẫn không ngã xuống.

Thể chất người này sao mạnh như vậy, năng lực khôi phục quá biến thái.

Nếu Chu Hằng không quản thương thế mà chiến, nói không chừng đến cuối cùng lại có thể lật ngược thế cờ! Dù sao cho dù là lực lượng Sáng Thế Đế cũng có cực hạn, chỉ cần không thể xử lý Chu Hằng, dựa vào năng lực khôi phục nghịch thiên của hắn thì rất có khả năng sáng tạo kỳ tích!

Chu Hằng lại không được lạc quan như bọn họ nghĩ, vận chuyển phù văn cũng tiêu hao linh lực!

Hắn phải vận chuyển tiểu phù văn công kích, nếu không căn bản không thể chống lại được Hàn Sương công tử, nhưng lại phải vận chuyển phù văn trị liệu, nếu không căn bản không thể ngăn cản được công kích tiếp theo của đối phương, linh lực cũng tiêu hao quá lớn!

Đấu qua mười mấy phút sau, đỉnh đầu hắn đã hình thành một cây cột khí trắng, đó là do mồ hôi bốc lên. Nhưng bốn phía đều bị hàn khí của Hàn Sương công tử ảnh hưởng, cột khí bay lên hai trượng lại hóa thành từng khối từng khối băng rơi xuống.

– Chu Hằng, ngươi còn có thể kiên trì được bao lâu? Hàn Sương công tử mờ nhạt nói. Hắn còn chưa vận chuyển toàn lực đấy! Không phải hắn không muốn chém giết Chu Hằng, mà đấu xong trận này còn có ba kình địch. Hắn không muốn lấy ra con bài tẩy của mình qua sớm.

Dùng nhiều một chút thì ít đi một chút, cho dù hắn mất một ngày một đêm mới thu thập được Chu Hằng, nhưng mà có người nào dám khinh thị hắn đây?

Hắn là Hàn Sương công tử! Hắn là một trong Nhật Diệu Vương mạnh nhất! Chu Hằng cao giọng cười to, mắt sáng

ngời như hai mặt trời, hắn chỉ thích chiến đấu như vậy, như vậy hắn mới khai thác được tiềm lực của mình ra, loại cảm giác hăng say này sung sướng vô cùng.

– Kiên trì đến lúc ngươi ngã xuống mới thôi! Hắn không chút yếu thế nói, tinh khí thần lại tăng lên một bậc. Chiến ý đáng sợ cuốn qua, cho dù Nhật Diệu Vương cũng sinh ra cảm giác vô lực muốn cúi đầu.

– Làm càn! Hàn Sương công tử cười lạnh, thân hình bắn ra tiếp tục công kích, hắn mặc dù không dùng ra sát chiêu cường đại, nhưng mà tần suất công kích lại tăng mạnh, hắn muốn hao chết Chu Hằng!

Chu Hằng như trứng chọi đá, kém một đại cảnh giới dù sao cũng khó có thể bù đắp chênh lệch. Huống chi đối phương còn có thể là tồn tại vượt qua cực hạn, liều mạng được đến bây giờ đã là đáng quý rồi!

Không ai vì Chu Hằng thua mà xem nhẹ hắn, ngược lại còn vạn phần kính sợ.

Đây là một chí tôn trẻ tuổi chân chính, thậm chí tiềm lực vượt xa Hàn Sương công tử!

Chỉ cần Chu Hằng có thể thuận lợi trưởng thành, trong cùng giai ai xứng làm đối thủ của hắn?

Hàn Sương công tử không được! Thứ Huyết Mân Côi không được! Nhất Kiếm Phá Thiên không được! Thiên Cương Nguyệt không được! Chí tôn như vậy, ức vạn năm mới xuất hiện được một người.

Tuyệt đối là cùng giai vô địch. Để cho thiên tài sống cùng thời đại hắn phải tuyệt vọng!

Hàn Sương công tử công kích đại khai đại hợp, hắn căn bản không dùng Pháp kỹ gì, chỉ bằng thân pháp không kém gì Chu Hằng ép Chu Hằng đánh bừa với hắn, đây là biện pháp hữu hiệu nhất, đủ để ép Chu Hằng lên tuyệt lộ!

Chu Hằng thầm mắng trong lòng. Đối thủ này cũng không có chút phong độ nào, lại dùng phương thức xuấ nhất chiến với hắn.

Ngươi một quyền, ta một quyền. Đây là phương thức chiến đấu của phường vô lại!

Nhưng mà phóng tới chí tôn trẻ tuổi bọn họ, loại chiến pháp vô lại này lại hữu hiệu nhất, đơn giản, hữu hiệu, liều mạng chính là lực lượng, liều mạng chính là Tiên pháp, cũng không dùng kỹ xảo hoa lệ gì.

Chu Hằng liều mạng thiêu đốt tiềm lực của mình, nhưng mà lực lượng đối phương tuyệt đối nghiền ép, hắn liều mạng đến bây giờ cũng đã không dễ dàng rồi, làm sao còn gia tăng chiến lực được nữa.

Chẳng lẽ phải tế xuất Hỏa Thần Lô đốt chết tên khốn nạn này?

Chu Hằng thầm nghĩ trong lòng, hắn cũng không thèm để ý thua cuộc, trong cuộc đời võ giả ai có thể bất bại? Lại nói, hắn mới chỉ là Nguyệt Minh Đế, thua thì đã sao. Mấu chốt là, hiện tại thua cũng không chết, hắn không sợ thua, nhưng cũng không muốn chết!

Con bà nó, đốt chết tên chó chết này!

Trong lòng Chu Hằng chủ ý đã định, không chút do dự tế xuất Hỏa Thần Lô ra, muốn thiêu cái gì mà là hàn băng công tử, để hắn biến thành hơi nước công tử!

– Con bà nó, tên khốn kiếp nào dám khi dễ huynh đệ ta? Ngay lúc Chu Hằng muốn mở nắp lô, chỉ thấy một đạo nhân ảnh giống như cuồng phong quát lớn, tốc độ vọt tới không kém gì Chu Hằng và Hàn Sương công tử!

Mọi người còn chưa thấy rõ hình dáng hắn, nhưng hắn đã

vung hai đấm đấm tới Hàn Sương công tử, hai đạo thần huy màu tìm chiếu sáng, một cỗ khí thế làm cho người ta kinh sợ tràn ra, Nguyệt Minh Đế vừa mới bò dậy lại đồng loạt quỳ xuống, mà nhóm Nhật Diệu Vương lại lần nữa dâng lên cảm giác vô lực.

Con bà nó, lại tới một võ Vương trong Vương nữa!

– Thì ra là tên mặt băng chết tiệt này, xem ta đánh bể ngươi! Người nọ quát lớn một tiếng, hai đấm đánh xuống.

– Oanh!

Một tiếng trầm đục vang lên, Hàn Sương công tử bị đẩy lui chừng trăm trượng, thình thịch thình thịch thình thịch, hắn một đường đụng cho người phía sau ngã xuống, không ít người còn bị đụng nát xương.

– Ha ha ha! Tên ngươi băng chết tiệt ngươi, dám khi dễ huynh đệ ta, hôm nay ta phải đánh vỡ mặt ngươi! Lúc này, mọi người mới thấy rõ người thần bí xông vào.

Đây là một thanh niên dáng người khỏe mạnh, quần áo mộc mạc, mày rậm mắt to, tóc đen rậm rạp, trong con ngươi có dị tượng nhật nguyệt tinh tú chớp động, trên người phát ra khí tức vô cùng kinh khủng!

Lại là một chí tôn trẻ tuổi nữa! Lúc trước dùng hai đấm đẩy lui Hàn Sương công tử là chứng cứ rõ ràng!

– Tiểu Bá Vương, Chu Thống!

– Xít, hắn cũng đến rồi!

– Như vậy 5 đại Nhật Diệu Vương chí tôn xem như đã đến đông đủ!

– Ngươi nghe hắn nói không, hắn gọi Chu Hằng là huynh đệ!

– Hai người đều họ Chu… Không thể nào! Không thể nào! Hai người này đúng là huynh đệ? Chu gia này ở đâu, sao đột nhiên xuất hiện hai chí tôn trẻ tuổi vậy, để bọn họ trưởng thành, trên đời này còn có đối thủ sao?

– Nghe nói, Chu Thống có thể là hậu đại của Vạn Cổ Tà Tôn!

– Xít.

Mọi người đều nghị luận ầm ĩ, nhưng thời điểm nói đến Vạn Cổ Tà Tôn, tất cả bọn họ đều thất thanh, tên này chính là một

ngọn núi lớn, ép cho bọn họ hít thở khó khăn.

– Hả, tên này là hậu đại của tên Vạn Cổ Tà Tôn kia sao? Băng Tú Lan thiếu chút nữa phun rượu ngon đầy miệng ra ngoài, mắt to trắng đen rõ ràng không ngừng lưu chuyển: – Phiền toái rồi, hy vọng đây không phải là thật, không phải hắn là kẻ đối đầu với tỷ tỷ sao?

Hưu!

Hàn Sương công tử vọt trở về, tuy rằng hắn bị hai đấm đẩy lui, nhưng mà cũng là cao thủ cùng cấp bậc với Chu Thống, sao có thể bị đối phương đánh cho bị thương chứ? Hắn lạnh lùng nhìn Chu Thống, nói: – Tránh ra, hôm nay ta nhất định phải giết tiểu tử này!

– Đánh rắm con mẹ ngươi đi. Chu Thống lại khinh miệt một tiếng, đưa tay chỉ Hàn Sương công tử, – Đầu óc ngươi bị hư rồi sao? Ngươi muốn giết huynh đệ ta, còn muốn ta tránh ra? Con bà nó, ỷ lớn hiếp nhỏ thì có bản lĩnh gì?

Hắn quay đầu nhìn về phía Chu Hằng, nhếch miệng cười nói: – Huynh đệ, không cần nói gì, trong lòng hiểu là được rồi! Chúng ta không tính là bối phận, ta vốn nhỏ nhất trong nhà, vẫn muốn có 1 huynh đệ, cứ định vậy đi.

– Tên khốn nạn kia bắt nạt ngươi, ca ca ta giúp ngươi đòi lại, hôm nay không đánh cho hắn răng rụng đầy đất, Chu Thống ta

sẽ lấy họ hắn.

Hưu, nói xong hắn liền bắn ra, phát động công kích với Hàn Sương công tử.

Hắn tính nóng như lửa, làm việc rất trực tiếp, lại dễ bị kích động, vừa lao ra trực tiếp tế xuất 10 vầng mặt trời đỏ, trong nháy mắt khí tức tăng lên mức cao nhất, chấn cho mọi người liên tục lùi về phía sau.

– Bản công tử sợ ngươi sao? Hàn Sương công tử hừ lạnh, cũng vận chuyển ra 10 vầng mặt trời đỏ, chỉ là công pháp của hắn có chỗ đặc biệt, 10 vầng mặt trời này không làm cho người ta có cảm giác nóng rực, ngược lại từng vầng mặt trời đều kết băng.

Nhật Diệu Vương 10 luân!

Hắn quả nhiên đột phá cực hạn Nhật Diệu Vương!

Thấy một màn như vậy, mọi người lại càng thêm kính sợ Chu Hằng, tên này khó được nhỉ a, tu vi chỉ là Nguyệt Minh Đế lại có thể chiến Nhật Diệu Vương 10 luân, đây cũng không phải là yêu nghiệt đơn giản như vậy, mà có thể khiến cho yêu nghiệt cũng phải khóc không bằng.

Chu Hằng nhìn Chu Thống chiến đấu kịch liệt, trong lòng dâng lên một luồng hơi ấm. Đây là thân nhân!

Không cần phải hỏi han ân cần gì, trực tiếp dùng hành động chứng tỏ! Đơn giản mà lại ấm áp!

Tuy rằng hắn cảnh giới không cao, nhưng nhãn lực lại cực độc, chỉ nhìn một lúc liền hoàn toàn yên lòng.

Hàn Sương công tử có lẽ vốn có thể đánh ngang tay với Chu Thống, nhưng mà lúc trước hắn lại còn đánh với mình một trận đấy.

Nếu như đánh với một Nguyệt Minh Đế thông thường, tự nhiên là dễ như trở bàn tay, căn bản không phí nhiều sức lực. Nhưng mà Chu Hằng nào phải Nguyệt Minh Đế thông thường, Hàn Sương công tử lại lựa chọn phương thức đơn giản nhất là dùng lực đối lực, cũng là phương thực chiến đấu tiêu hao nhất, cho nên bản thân hắn cũng bị tiêu hao.

Cộng thêm tay phải của hắn bị tiểu phù văn công kích của Chu Hằng chấn vỡ nát, máu mất không ít!

Những thứ này cộng lại đủ để ảnh hưởng đến thắng bại!

Bởi vì Chu Thống cũng không phải là Nhật Diệu Vương bình

thường, hắn cũng là chí tôn trẻ tuổi, song phương công bình chiến một trận cũng khó nói ai thắng ai thua, hiện tại Hàn Sương công tử đã khá hao tổn, trận chiến này tất bại!

Giống như Chu Hằng nghĩ, ngay từ đầu chiến đấu đã nghiêng về Chu Thống.

Vì người kia cũng giống Chu Hằng, là một người điên cuồng chiến, vừa lên là toàn lực ứng phó, toàn bộ chiến lực khai hỏa, Hàn Sương công tử cũng không có biện pháp nào, chỉ có thể đánh bừa, đánh bừa giống như lúc hắn đánh với Chu Hằng vậy.

Không có triền đấu, chiến đấu rất dễ dàng phân ra kết quả.

– Chu Thống, ngươi không cần khinh người quá đáng! Hàn khí trên người Hàn Sương công tử giảm mạnh, rốt cục hiện ra hình dáng hắn, đây là một thanh niên khá tuấn mỹ, chỉ là mặt tái nhợt, người người ta có cảm giác là một người ngoan độc.

– Lấn cái em gái ngươi!

Chu Thống liên tục đấm ra, người Chu gia tựa hồ cũng có thói quen dùng nắm đấm đánh bừa, có vẻ đặc biệt khí phách: – Mụ nội nó, một mình Nhật Diệu Vương 10 luân ngươi khi dễ huynh đệ ta chỉ là Nguyệt Minh Đế, ngươi còn biết xấu hổ hay không?

– Ngươi nếu không biết xấu hổ, ta sẽ đánh nát mặt ngươi. Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, chiến lực lại tăng lên! – –

Chương 632: Tiểu bá vương chu thống

– Hừ, bản công tử không không chấp nhặt với ngươi! Hàn Sương công tử sau khi liên tục đánh ra ba cái, đột nhiên chuyển người, không ngờ chạy về phía cửa lớn.

Hắn bị thương, bị hao tổn, lại cùng Chu Thống chiến một trận vốn đã là không công bình, mà hắn lại không muốn sử xuất tuyệt chiêu trước đám người Hồ Mị, Ngô Khải, Đỗ Hán Thăng, bởi vậy rời đi là lựa chọn tốt nhất.

Đạt tới trình độ như hắn đã không thể để cho người khác tự ý bình phẩn, chỉ cần ngày sau đánh chém Chu Thống, ai lại nhớ rõ chuyện hôm nay chứ?

Hưu, hắn đi rất nhanh, trong nháy mắt đã nhảy vào tinh hải, chớp mắt một cái đã đi ngàn dặm.

– Tên chết bầm, trở lại cho ta, lại đến đại chiến 300 hiệp! Chu Thống đuổi theo, thân hình nhanh như lưu quang.

Mọi người nhao nhao chạy tới trên boong thuyền, nhưng một lát sau lại thấy Chu Thống chạy trở về, hắn áy náy nói với Chu Hằng: – Huynh đệ, thật sự là không tiện, tên kia dùng một tấm

Thuấn di phù, đã mất dấu truy tung.

Chu Hằng cao giọng cười to, nói: – Không sao, lần sau gặp lại đánh chết hắn.

Hắn có hào khí như vậy, cũng có tự tin như vậy!

Chỉ cần hắn đột phá Nhật Diệu Vương là có được 8 vầng mặt trời, đồng dạng là tồn tại đột phá cực hạn! Đến lúc đó bằng vào phù văn oai chém Hàn Sương công tử không phải giống như chơi sao? Hắn từ trước đến nay không phải là người mạnh miệng.

Nhưng mà người khác cũng không biết, đều cảm thấy đây là đôi huynh đệ khí phách, hồ đồ không để một chí tôn trẻ tuổi vào mắt.

Nhưng một là chí tôn Nhật Diệu Vương, một là Nguyệt Minh Đế đã có thể chiến hòa với Hàn Sương công tử rồi, ai lại dám khiến bọn họ mất hứng chứ? Đều oán thầm trong lòng.

– Ha ha ha! Nói hay lắm. Ta chỉ thích tính cách như vậy! Chu Thống cười ha ha. Không coi ai ra gì, khí phách vô cùng. Không hỗ danh hiệu Tiểu Bá Vương của hắn:

– Đi, đi, chúng ta uống rượu!

– Tốt. Chu Hằng thống khoái đáp ứng. Hắn có chút nghi hoặc, bởi vì hắn vừa mới gặp Hàn Sương công tử, Chu Thống cũng là Nhật Diệu Vương 10 luân, nhưng mà lại cho hắn có cảm giác cũng không đạt tới độ cao Nhật Diệu Hoàng.

Ở hội đấu giá một tháng trước, hắn đã gặp qua rất nhiều Nhật Diệu Hoàng, có thể nói là biết rất rõ khí tức cấp bậc này! Theo lý mà nói, Nhật Diệu Vương 10 luân dù sao cũng phải tương đương Nhật Diệu Hoàng 2 luân đấy?

Nhưng Chu Hằng lại cảm giác vô luận là Hàn Sương công tử hoặc là Chu Thống đều kém hơn Nhật Diệu Hoàng một đoạn.

Bọn họ chỉ mạnh hơn Nhật Diệu Vương 7 luân! Hơn nữa mạnh hơn rất nhiều. Nhưng lại kém Nhật Diệu Hoàng chân chính!

Hiện tại nhiều người, cũng không vội hỏi!

Chu Hằng và Chu Thống đi vào khoang thuyền, hai người đều là người không câu nệ tiểu tiết, lúc này ngươi một ly ta một ly chè chén với nhau, hồ đồ không để người xung quanh vào mắt.

– Thì ra hai vị Chu huynh là người một nhà! Hồ Mị nhẹ nhàng mà đến, trong mắt không giấu nổi vẻ thất vọng.

Nàng vốn tưởng rằng Chu Hằng là một tán tu, như vậy muốn mời chào tự nhiên không khó. Nhưng mà không nghĩ tới hắn lại có lai lịch lớn vậy! Nghe nói Chu Thống xuất thân từ Vạn Cổ Tà Tôn nhất mạch, đây chính là gia tộc từng chọc thủng trời, ai nghe mà hai chân không nhũn ra?

Tuy rằng đều nói Vạn Cổ Tà Tôn đã sớm bị ép chết, nhưng mà đó dù sao cũng là lời đồn, chưa từng có tin chứng thực.

Vạn nhất vị chủ vô pháp vô thiên kia còn sống thì sao?

Vạn Cổ Tà Tôn chính là Ma Vương khuấy đảo Tuyệt Tiên Thành, còn có chuyện gì hắn không dám làm?

Trước khi chưa có tin tức chứng thực Vạn Cổ Tà Tôn tử vong. Ai đám động võ với nhất mạch của hắn? Ít nhất thế lực dưới Sáng Thế Cảnh tuyệt không có lá gan như vậy.

Chu Hằng nếu là hậu duệ của Vạn Cổ nhất mạch, như vậy tuyệt đối không thể bị nàng chiêu mộ!

Quá đáng tiếc!

– Ha ha, đây là huynh đệ ta! Chu Thống mặc dù vừa mới gặp mặt Chu Hằng, nhưng mà lại coi như một đôi huynh đệ thất lạc nhiều năm ệ, thân thiết ôm vai Chu Hằng nói: – Ai dám khi dễ huynh đệ ta, chính là khi dễ Chu Thống ta!

Lúc hắn nói lời này. Ánh mắt chỉa về phía Nhất Kiếm Phá Thiên Ngô Khải, trong ánh mắt chiến ý bùng tăng, dường như lại có ý xuất thủ.

Đó là một kẻ điên!

Ngô Khải âm thầm nhíu mày, Ngự Long Điện sắp mở ra, hắn thật sự không muốn phát sinh xung đột với Chu Thống lúc này, vạn nhất liều mạng lưỡng bại câu thương, sẽ chỉ để cho người khác ngư ông đắc lợi! Hắn cũng không trông cậy vào cái danh hiệu Tiểu Bá Vương còn lý trí, lúc này cười cười, nói với Hồ Mị: – Tiên tử, tại hạ còn có chút việc, cáo từ trước!

Chu Thống cạc cạc cười quái dị, lại nhìn về hướng một thanh niên thần tuấn khác, đó là một chí tôn trẻ tuổi dị thường khiêm tốn – Thiên Cương Nguyệt Đỗ Hán Thăng!

Kẻ điên!

Đỗ Hán Thăng cũng cười khổ một tiếng, nói: – Tại hạ cũng có chút việc phải xử lý, tiên tử, mấy ngày nữa gặp lại ở Ngự Long Điện nhé! Hắn ôm quyền, phiêu nhiên rời đi.

Mọi người đều khiếp sợ. Thật khí phách!

Thứ nhất là đánh một chí tôn trẻ tuổi bỏ chạy, hiện tại lại ép hai gã chí tôn trẻ tuổi khác đi, nếu không phải yến hội này là do Hồ Mị mở, chỉ sợ nàng cũng bị ép đi!

Không hổ là Tiểu Bá Vương, đúng là hoành hành ngang ngược!

Hồ Mị nói mấy câu khách khí cũng rất thức thời rời đi, nàng nhìn ra được Chu Hằng và Chu Thống có rất nhiều lời muốn nói. Nhưng người không thức thời lại lập tức xông ra, chính là thiếu nữ kỳ quái tìm tỷ phu cho tỷ tỷ mình.

Kỳ quái khoanh tay đi đến trước người hai người Chu Hằng, Chu Thống, hạ người, nghễnh cằm dùng tư thế ngưỡng mộ đánh giá hai người, hai người Chu Hằng bị nàng nhìn mà hoạt kê, nàng chỉ vào Chu Thống nói:

– Ngươi tên này quá cuồng ngạo, tỷ tỷ sẽ không thích ngươi! Bổn tiểu thư đành phải loại ngươi ra khỏi danh sách lựa chọn tỷ phu!

– Cái gì, ánh mắt ngươi có phải có vấn đề hay không? Chu Thống còn chưa rõ chuyện gì xảy ra, nhảy dựng lên: – Ta cuồng ngạo cái gì? Đây gọi là tự tin, hiểu hay không, tiểu mao nha đầu!

– Thiết, mặc kệ ngươi! Băng Tú Lan đặt mông ngồi ở bên cạnh Chu Hằng: – Cũng là ngươi nhìn thuận mắt, bổn tiểu thư sẽ chọn ngươi làm tỷ phu.

– Uy uy uy, ta nói huynh đệ, hàng như vậy ngươi cũng để ý? Chu Thống gãi gãi đầu, có chút không biết rõ quan hệ giữa nàng và Chu Hằng, hắn thấy Chu Hằng xuất sắc như vậy, tìm nữ nhân cũng phải là tuyệt mỹ lãnh diễm, mà người thiếu nữ này tuy rằng dáng người không tồi, nhưng diện mạo quá bình thường.

– Đúng là kẻ không có nhãn lực! Băng Tú Lan chỉ trắng mắt liếc Chu Thống một cái, quyết đoán không để ý đến hắn nữa, lại bắt đầu xuống tay với linh quả trên bàn.

Chu Hằng thở dài, nói: – Ta cảm thấy ngươi mới không có nhãn lực!

– Làm sao vậy, bổn tiểu thư chọc giận ngươi?

Băng Tú Lan đang ăn ngẩng đầu lên.

– Không thấy chúng ta đang nói chuyện sao? Chu Hằng nói, trước hắn và Băng Tú Lan tuy rằng nói chuyện vui vẻ, nhưng mà dù sao chỉ là xã giao hời hợt, nhưng hắn và Chu Thống nói chuyện liên quan đến Vạn Cổ Đại Đế, không thể để người ngoài biết.

– Các ngươi muốn nói thì cứ nói đi, bổn tiểu thư sẽ làm như câm điếc! Băng Tú Lan rất tùy ý nói.

Nha đầu kia thần kinh thô thiển, hay là người không hiểu chuyện đây?

– Có ý tứ! Chu Thống lại nở nụ cười, cố ý nói với Băng Tú Lan:

– Nếu ngươi đẹp hơn một chút, nói không chừng ta sẽ theo đuổi ngươi!

– Hừ, chỉ với cái dạng ngươi, chỉ có có kẻ ngốc mới thích ngươi! Băng Tú Lan không chút lưu tình phản kích, hiển nhiên nàng cũng là tiểu nữ nhân thù dai, nhớ rõ trước đó Chu Thống còn nói nàng là tiểu mao nha đầu – Ha ha ha! Chu Hằng cười to, vỗ vỗ vai Chu Thống: – Chúng ta đi chỗ khác bàn bạc.

– Ừ! Chu Thống đáp ứng, hắn mặc dù là chí tôn trong Nhật Diệu Vương, nhưng mà Hồ gia cũng không thiếu Nhật Diệu

Đế, thậm chí có cường giả Thăng Hoa Cảnh tọa trấn, cũng không phải không có người nghe lỏm.

Ở trong này nói chuyện cũng không an toàn.

Chu Hằng cáo biệt với Hồ Mị và Liên Tĩnh Hương cùng Chu Thống rời đi.

Hai người ngồi Chu Thống Lưu Vân Toa, rất nhanh rời xa tinh thuyền, đi tới hư không xa xôi.

– Huynh đệ, đại danh của ngươi, mấy ngày này ta nghe Hoành Thân tộc thúc nói qua không biết bao nhiêu lần, lỗ tai cũng chai sận rồi. Chu Thống khoác vai Chu Hằng nói: – Ngươi đúng là rất lợi hại a, lúc trước chỉ là Nguyệt Minh Vương, hiện tại cũng đã là Nguyệt Minh Đế, tốc độ tinh tiến như vậy đừng nói ta kém xa, cho dù Đại Đế năm đó cũng phải cam bái hạ phong!

Chu Hằng nở nụ cười, bối phận của hắn và Chu gia Tiên giới cũng không biết tính thế nào, tóm lại hắn ở trong này gặp một người của Chu gia phải kêu một tiếng trưởng bối, không có biện pháp, ai bảo thọ nguyên Phàm kém Tiên giới quá nhiều chứ.

– Hơn nữa, ngươi còn có 21 vầng trăng đúng không? Chu Thống nặng nề vỗ vai Chu Hằng nói: – So ra còn mạnh hơn Đại Đế năm đó rất nhiều! Đại Đế khi còn là Nguyệt Minh

Vương có được 13 vầng trăng, tuy nhiên khi lão nhân gia ở Nhật Diệu Vương liền đột phá 14 vầng mặt trời, khi ở Thăng Hoa Cảnh có được 15 đạo pháp tướng, khi ở Sáng Thế Vương lại đạt tới 16 đạo thần tướng xưa nay chưa từng có!

– Nếu như khi người ở Nhật Diệu Vương còn có 21 vầng mặt trời thì rất khí phách!

Nghe hắn nhắc tới lời này, Chu Hằng cũng dễ hỏi: – Ngươi mặc dù có 10 vầng mặt trời, nhưng ta sao cứ cảm giác chiến lực ngươi còn chưa đạt tới Nhật Diệu Hoàng?

– Nhãn lực không tệ! Chu Thống giơ ngón tay cái với Chu Hằng: – Hàng rào Nhật Diệu Cảnh chắc chắn hơn Nguyệt Minh Cảnh rất nhiều, 8 vầng mặt trời có thể hoàn toàn nghiền ép 7 vầng mặt trời, nhưng đánh xuyên hàng rào cảnh giới lại cần 11 vầng mặt trời!

Chu Hằng lúc này mới hiểu, trách không được hắn cảm giác Chu Thống và Hàn Sương công tử rất mạnh rất mạnh, nhưng lại kém Nhật Diệu Hoàng một đoạn, thì ra bọn họ cũng chỉ vượt qua cực hạn Nhật Diệu Vương, cũng không đánh xuyên được hàng rào cảnh giới.

– Huynh đệ, ở Chu gia ta vốn nhỏ nhất, hiện tại rốt cục có ngươi nhỏ hơn ta. Ha ha. Chu Thống cười to, còn nện lên vai Chu Hằng mấy quyền, có vẻ rất hưng phấn.

– Nghe nói, hai ngày sau là có thể đi vào Ngự Long Điện, ngươi theo ta đi nhé! Chu Thống lại nói.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, lại lắc đầu, nói: – Ta muốn đi một mình.

Chu Thống thoáng sửng sốt, lập tức lại cười ha hả, nói: – Tốt, tốt, tốt! Có chí khí, không hổ là người Chu gia ta! Hắn dừng một chút, lại nói: – Đừng sợ gây chuyện, Chu gia chúng ta không sợ nhất chính là phiền toái, người nào nhìn không vừa mắt thì cứ việc đánh, đánh không lại thì tìm ta hỗ trợ, ta đánh không lại thì đi tìm Yên tỷ!

– Yên tỷ?

– Chu Yên Nhiên, không lớn hơn ta mấy tuổi, nhưng thiên phú còn yêu nghiệt hơn ta, hiện tại đã là Nhật Diệu Hoàng 12 luân, rất khủng bố đấy, không bao lâu nữa là có thể trở thành Nhật Diệu Đế! Chu Thống mặt sầu khổ nói: – Người tỷ tỷ này còn bá đạo hơn ta, luôn đánh ta, ta sống lớn được như vậy cũng không dễ dàng đấy. Hắn chỉ thiếu chút nữa lão lệ tung hoành.
– – – – – oOo- – – – –

Chương 633: Trấn hồn ấn!!

Chu Thống nói cùng Chu Hằng rất nhiều, đều là một ít chuyện lý thú về Chu gia, đặc biệt vị Chu Yên Nhiên kia, hiển nhiên Chu Thống có oán niệm rất sâu đối với vị tộc tỷ này, hơn nữa tương đối sợ, nói đến tên đều không nhịn được run.

Có thể khiến Tiểu Bá Vương sợ như vậy, Chu Yên Nhiên kia chẳng lẽ là nữ ma đầu?

Thực ra khiến người ta sợ hãi vị tất cần phải hung dữ như thế nào, nhìn lại Hoặc Thiên sẽ biết, con lừa đen thấy nàng không như chuột thấy mèo?

Chu Thống nói trọng điểm cho Chu Hằng các chỗ cần lưu ý khi đột phá Nhật Diệu Vương, đây là đột phá một cái đại cảnh giới, từ trăng sáng đến mặt trời đỏ, một cái chất bay vọt.

Hai người nói ít nhất 4 năm tiếng đồng hồ, lúc này Chu Thống mới đưa Chu Hằng về tới tinh thuyền Liên gia, hắn cũng không xuống dưới trực tiếp rời đi.

Ngự Long Điện sắp mở ra, không khí cũng biến thành càng ngày càng khẩn trương, Lưu Vân Toa buông xuống suýt chút

nữa dẫn phát Liên gia công kích.

– Chu huynh, ngươi chơi ta 1 quả đắng! Liên Tĩnh Hương tiến lên đón, cười nói hướng Chu Hằng.

Chu Hằng yêu nghiệt không giả, nhưng dính quan hệ cùng Vạn Cổ Tà Tôn lại là phiền toái lớn, ai cũng không biết Tuyệt Tiên Thành có thể nhấc lên một trận thanh tiễu Vạn Cổ nhất mạch ở toàn bộ 49 Tiên Thành hay không.

Tới lúc đó, Liên gia có thể cũng bị cuốn vào hay không?

Vạn nhất như vậy, Liên gia nho nhỏ chống đỡ được đại năng Tuyệt Tiên Thành?

Tiếp tục đầu tư ở trên thân Chu Hằng hay là phân rõ quan hệ cùng hắn, Liên Tĩnh Hương tỏ vẻ rất rối rắm. Về phần Liên Hữu Hạo, biết được Chu Hằng có thể chiến thắng Lạc Vô Cực, hắn đã không có mặt lại đi gặp Chu Hằng .

Chu Hằng cười cười, Vạn Cổ nhất mạch đang bị Tuyệt Tiên Thành đuổi giết. Hắn tuyệt đối không có khả năng chủ động thừa nhận, người khác đoán là chuyện của người khác. Mọi người đều có điều cố kỵ, vạn nhất vị Vạn Cổ Tà Tôn kia không ai bì nổi hiện thế một lần nữa, sẽ nhấc lên gió tanh mưa máu kinh khủng bực nào?

Chỉ cần hắn không thừa nhận, mọi người cùng nhau giả bộ hồ đồ.

– Chu huynh, chuẩn bị một chút, chúng ta nên xuất phát!

Liên Tĩnh Hương lại nói.

Chu Hằng nghĩ nghĩ: – Ta thấy, ta nên tách ra cùng các ngươi!
.

Liên Tĩnh Hương thực chờ mong đối với chiến lực Chu Hằng. Nhưng càng cố kỵ ảnh hưởng mặt trái Chu Hằng mang tới. Nàng đã thay Liên gia tranh thủ vài đồng minh, nhưng sau khi mọi người đều đoán Chu Hằng là Vạn Cổ Tà Tôn nhất mạch, nói không chừng sẽ vì phân rõ quan hệ mà chạy trốn!

Còn nữa, Chu Hằng khẳng định là muốn Thống cùng hành động với Chu, nàng muốn theo Chu Hằng, vị Tiểu Bá Vương kia sẽ đồng ý sao?

Nàng nghĩ nghĩ, cuối cùng không khuyên bảo. Nàng với Chu Hằng quan hệ cá nhân là một chuyện. Nhưng lợi ích của gia tộc lại ngự trị trên hết thảy, không có khả năng làm việc theo tính tình của nàng.

– Chu huynh thực lực cường đại, có hy vọng rất lớn đoạt được Hóa Long Cửu Trảm! Nàng nịnh bợ Chu Hằng một cái.

Chu Hằng mỉm cười, tuy rằng Tiên pháp mạnh nhất của Vũ Văn Kiếm chính là Hóa Long Cửu Trảm, nhưng toàn bộ Ngự Long Điện há chỉ có một môn Tiên pháp như vậy? Người ta là một trong đại năng nổi danh nhất tiền sử. Tiên pháp tùy ý đều tuyệt đối là hạng nhất.

– Chúc chúng ta đều có thể thuận lợi! Chu Hằng cười nói.

Chu Hằng trở lại gian phòng của mình, kêu con lừa đen lên, Ngự Long Điện sắp mở ra, có thể xuất phát!

– Oa ha ha ha! Rốt cục đến phiên bổn tọa ra tay! Con lừa đen vui sướng. – Bổn tọa cũng chờ không nhịn được, xem bổn tọa đi quét ngang những thiên tài kia! .

Một người một con lừa lên boong tàu. Nhưng Liên Hữu Hạo không thích Chu Hằng, ngay cả một chiếc Lưu Vân Toa cũng không lưu cho hắn.

– Tự chúng ta đi! Chu Hằng không vội, dù sao cách Ngự Long Điện chính thức mở ra còn có một ngày, chậm rãi chạy cũng

hoàn toàn tới kịp. Hơn nữa, hắn cũng không tin cấm chế vừa mở, tiên thuật có thể để người ta tùy ý nhặt.

Bọn họ phi thân vào tinh vũ mờ mịt, tìm hơn ba giờ sau rốt cục đến gần khối đại lục có vô thượng Tiên pháp.

– Trọng lực thật mạnh! Con lừa đen đột nhiên kêu lên – Thật là nặng, mông bổn tọa đều muốn ngã xuống ! .

Con lừa đê tiện tự nhiên là khoa trương, tuy nhiên trọng lực nơi này quả thật lớn thái quá, khó trách tinh thuyền xuống sẽ không bay khỏi được, mạnh mẽ dốc quả thật sẽ chỉ làm gãy tinh thuyền!

Hai người hạ xuống lục, trọng lực tự nhiên lại mạnh một đoạn, dù là Chu Hằng đều có loại ý tưởng thà rằng đi trên mặt đất mà không muốn phi thân lên.

Đây là một tòa đại lục diện tích bao la bát ngát, chưa chắc có thể nhỏ hơn Tây Hợi Thành bao nhiêu, nhưng bây giờ người nào cũng chỉ có thể hoạt động khu vực ước 200 lý.

Đi lên trước thì không được, sẽ bị lực lượng kinh khủng xé nát!

Sáng Thế Đế sẽ không chết, nhưng cũng vô lực tiến tới, tương

đương với có một vị Sáng Thế Đế đỉnh phong đang toàn lực ra tay!

Vị Vũ Văn Kiếm kia hẳn theo như lời Huyết Hà lão tổ, Đông Quách Hằng, chạm tới cửa kia, thậm chí đã bước chân vào, cho nên mới cường đại đến mức sau khi rời đi bố trí cấm chế ngay cả Sáng Thế Đế đều không cách nào phá giải.

Về phần sinh tử của Vũ Văn Kiếm đã sớm là truyền thuyết , hết thảy tư liệu đều chôn vùi vào trong hỗn loạn trăm vạn năm trước của Tiên giới.

Mặc dù người nhìn chằm chằm Hóa Long Cửu Trảm rất nhiều, nhưng mảnh đại lục này cũng quá lớn, mọi người phân tán ở bốn phía đại lục, có khả năng mấy phương nhân mã lựa chọn điểm dừng chân giống nhau, nhưng tuyệt đối không thể chật chội.

Chu Hằng cùng con lừa đen hạ xuống địa phương cũng đã có 3 bốn đội nhân mã, lựa chọn chỗ này là bởi vì địa thế của nơi này cao, có được tầm nhìn rất tốt, mà địa phương phụ cận thì có loạn thạch san sát.

3 phương nhân mã đều có Nhật Diệu Vương tọa trấn – nếu không cơ bản cũng không có ý nghĩa tiến vào nơi này, cho dù gặp được bảo vật cũng không chiếm được, chỉ có thể trơ mắt nhìn, thậm chí còn có thể bị diệt khẩu!

Chu Hằng mặc dù chỉ là Nguyệt Minh Đế, nhưng trải qua hai trận chiến đấu Hồ Mị yến hội, ai lại dám coi hắn trở thành Nguyệt Minh Đế?

Nhìn thấy hắn lại đây, 3 phương nhân mã đều hơi biến sắc, nhưng đều không nói gì.

Không có bảo vật, tự nhiên cũng không có xung đột, ai vô duyên vô cớ ra tay vật lộn?

Đương nhiên, con lừa đen đê tiện lại là chuyện khác.

Bình thủy tương phùng, Chu Hằng cũng không có ý tứ chào hỏi, ngồi xếp bằng, lẳng lặng chờ đợi cấm chế cuối cùng mở ra. Hắn còn cố ý quan chiếu một cái, bảo con lừa đen cũng không nên đi chọc sự.

– Uy uy uy, nguyên lai chuẩn tỷ phu ngươi tại đây a. Làm hại bổn tiểu thư tìm mãi! Chu Hằng còn không ngồi xuống bao lâu, chỉ nghe một cái thanh âm kêu vang lên, Băng Tú Lan đã phi xuống từ trên bầu trời.

Đừng nhìn nàng chỉ có tu vi Nguyệt Minh Vương, theo lý ở trong này hẳn là không thể phi hành , nhưng nàng cứ bay tới như vậy, không tốn sức chút nào, dường như trọng lực không thể tác dụng trên người nàng.

– Nha, cái người quái dị này là ai? Con lừa đen dựng lên, đánh giá cái thiếu nữ diện mạo bình thường.

– Di, con lừa biết nói? Băng Tú Lan cũng có vẻ ngạc nhiên, đối với con lừa đen ngó trên ngó dưới, thậm chí còn vươn tay chụp tới khóe miệng con lừa đen, giống như muốn kéo cái miệng của nó ra xem rõ ràng.

– Người quái dị, bổn tọa cảnh cáo ngươi không nên động thủ động cước, Lư đại gia cũng không phải là con lừa tùy tiện! Con lừa đen dựng thẳng một chân lên làm cảnh cáo.

– Có cá tính, bổn tiểu thư thích! Băng Tú Lan nhào tới trên thân con lừa đen. Giang hai tay siết cổ của con lừa đe – Bổn tiểu thư tuyên bố, đầu con lừa bây này giờ là của bổn tiểu thư , đến đây, đóng dấu hiệu cho ngươi! .

Nàng lấy ra một con dấu. Chiếu mông con lừa đen gõ xuống.

– Phi! Phi! Phi! Con lừa đen chạy vội, nói với Chu Hằng – Chu tiểu tử, ngươi nhận thức con điên này? .

– Không biết! Chu Hằng lắc lắc đầu.

– Con điên, bổn tọa cảnh cáo ngươi, còn dám lại đây bổn tọa

sẽ đạp vỡ mặt ngươi! Con lừa đen lại cảnh cáo Băng Tú Lan.

– Ha ha ha! Con dấu! Con dấu!

Băng Tú Lan thật có tiềm chất bà điên, quơ con dấu gõ con lừa đen.

Chu Hằng nhìn về phía con dấu kia, ánh mắt chỉ thoáng nhìn liền phát hiện phía trên kia hiện đầy trận văn, mà mực đóng dấu cũng chớp động thần tính, tuyệt đối không phải vật phàm! Nếu bị kia con dấu đóng một cái, tuyệt đối sẽ lưu lại một trận văn ở trên thân!

Không biết cái trận văn kia có tác dụng gì, nhưng tin tưởng không ai nhàm chán khắc một cái trận văn trên con dấu, lại dùng mực tương đối quý như vậy!

– Con dấu có ích lợi gì? Chu Hằng thuận miệng hỏi.

– Nga, cái này a!

Băng Tú Lan nhe răng cười – Đây là Trấn Hồn Ấn, chỉ cần đóng một chút, như vậy ở trước khi ấn ký không biến mất, nó cũng chỉ có thể nghe mệnh lệnh bổn tiểu thư! .

Cái, cái gì!

Chu Hằng hoảng sợ, mà con lừa đen thì càng đừng nói nữa, toàn thân co giật, Lư đại gia thiếu chút nữa trúng chiêu a!

Cô gái nhỏ này điên rồi!

– Còn có loại vật này? Chu Hằng tràn ngập tò mò.

– Thực ngộ nghĩnh đi, hư, ta lặng lẽ trộm đi ra ngoài, ngươi chớ ồn ào, nếu không bổn tiểu thư sẽ có phiền toái! Băng Tú Lan làm động tác chớ có lên tiếng.

Trên đầu Chu Hằng bắt đầu chảy mồ hôi , thiếu nữ này chơi có điểm lớn a!

– Bổn tọa cảnh cáo ngươi, không nên tới gần a, nếu không Lư đại gia cho ngươi đẹp mặt! Con lừa đen nghiêm chỉnh cảnh cáo nói, tuy rằng Trấn Hồn Ấn là đồ tốt, nhưng lúc này nó cũng chỉ có thể chảy nước miếng.

Đừng nói con lừa đen khẩn trương, dù là Chu Hằng cũng không muốn để thiếu nữ này đến gần, nếu quả thật theo như lời nàng, Trấn Hồn Ấn cũng quá bá đạo, vạn nhất vô tình bị khống chế làm sao bây giờ?

– Thế nào, con lừa thúi quá lưu manh, bổn tiểu thư không thích, không cần ngươi làm tọa kỵ ! Băng Tú Lan thu hồi Trấn Hồn Ấn.

Con lừa đen thở phào nhẹ nhõm, đặt mông ngồi trên mặt đất, thì thầm trong miệng – Tiểu ma nữ .

Chu Hằng thì nhìn lại Băng Tú Lan: – Ngươi chạy tới đây để làm chi? .

– Đương nhiên là đến khảo sát ngươi, nhìn ngươi có có tư cách làm tỷ phu bổn tiểu thư không! Băng Tú Lan lập tức nói.

– Ta cũng không có một chút hứng thú làm tỷ phu ngươi, cho nên, nhanh đi về đi! .

– Tỷ tỷ của ta rất đẹp, chỉ kém bổn tiểu thư mảy may! Băng Tú Lan dương dương đắc ý nói.

Chu Hằng nhìn khuôn mặt nàng bình thường, thở dài, nha đầu kia lấy đâu ra tự tin a!

– – – – – – – – – – – oOo- – – – – – – – – – –

Chương 634: Tình huống có biến!!

Mặc kệ như thế nào, Băng Tú Lan ở đó, như thế nào cũng đuổi không đi.

Con lừa đen rất kiêng kỵ nàng, tuy rằng người ta nói ghét bỏ nó lưu manh, không muốn bắt nó làm tọa kỵ, nhưng ai biết nha đầu kia có thể đột nhiên đổi ý hay không? Vạn nhất không cẩn thận trúng chiêu, chẳng phải sẽ tổn hại hình tượng Lư đại gia?

Nó ngồi rất xa, ngẩng đầu nhìn trời, kì thực nhàm chán đã bắt đầu buồn ngủ.

Băng Tú Lan vô cùng nhiệt tình, nói không ít hơn con lừa đen, một hồi nói với Chu Hằng, một hồi lại đẩy mạnh tiêu thụ tỷ tỷ nàng, nói tóm lại, không cưới tỷ tỷ nàng chính là tổn thất lớn nhất của Chu Hằng.

Nhìn nàng vĩnh viễn cũng không biết dừng lại cái miệng nhỏ nhắn, Chu Hằng thật muốn lấy mảnh vải chặn, hoặc bắt cóc tống tiền.

Thời gian không ngừng trôi qua ngay tại nàng líu ríu, vô tình đã qua vài mấy giờ.

Ân?

Tuy rằng Chu Hằng ngồi xếp bằng không nhúc nhích, nhưng thần ý lại bao phủ thật sự rộng lớn, trước tiên phát hiện trước 3 phương nhân mã đồng thời lấy ra một khối Truyền tấn thạch. Hắn không khỏi tò mò, thúc dục hắc kiếm tăng phúc thần thức của hắn, tăng lên năng lực cảm ứng.

3 phương nhân mã đều là thu được cùng cái tin, một cái tin tức kinh người!

Nhân vật Nhật Diệu Vương trở lên lại có thể tiến vào Ngự Long Điện!

Chu Hằng đầu tiên là cả kinh, nếu vậy kết cục không còn sót lại chút gì, đừng nói Sáng Thế Cảnh tồn tại. Chính là Nhật Diệu Đế đều có thể thay đổi hết thảy trong nháy mắt, năm người Chu Thống mặc dù có thể quét ngang chí tôn Nhật Diệu Vương cùng giai. Nhưng dù có mạnh mấy đi nữa cũng không có khả năng chém ngược Nhật Diệu Đế!

Nhưng hắn lập tức bình thường trở lại, bởi vì nhân vật Nhật Diệu Vương trở lên quả thật có thể tiến vào, nhưng sẽ bị áp chế tu vi, vô luận là lực lượng, thần thức hay là thể chất phòng ngự, đều xuống đến trình độ Nhật Diệu Vương.

Chu Hằng buông lỏng trong lòng, nhưng mày lập tức nhíu lại.

Phía trước chỉ có 5 tôn tồn tại quét ngang Nhật Diệu Vương, nhưng nếu những Thăng Hoa Cảnh, Sáng Thế Cảnh Vương tiến vào, mặc dù bọn họ sẽ bị áp chế tu vi. Nhưng người nào dám nói bọn họ sẽ không như 5 đại thiên kiêu Chu Thống?

Có thể tiến vào Thăng Hoa Cảnh, Sáng Thế Cảnh , người nào không phải thiên tài trong võ? Tuy rằng không có khả năng thiên phú mỗi người đều cao hơn bọn Chu Thống, nhưng cũng tuyệt đối không phải là tồn tại không sánh vai bằng!

Kể từ đó, cạnh tranh nhất định càng thêm kịch liệt, Vũ Văn Kiếm Hóa Long Cửu Trảm ai không muốn?

Mấu chốt là, những Thăng Hoa Cảnh, Sáng Thế Cảnh Vương này dám vào đi không?

Thực lực bị áp chế đến Nhật Diệu Vương, vạn nhất bị Nhật Diệu Vương chân chính đánh bại. Truyền đi chẳng phải người cười rơi răng hàm ? Thậm chí, vạn nhất… bị đánh giết?

Trong di phủ trừ bỏ đối thủ cạnh tranh ra, bản thân nguy hiểm tầng tầng lớp lớp, chết ở trong đó cũng không hiếm lạ!

Mà đây chính là cấm chế Vũ Văn Kiếm bày, ở bên ngoài cấm chế này cũng bọn họ không có biện pháp! Nếu bọn họ đi vào, giết bọn hắn dễ như trở bàn tay!

Chu Hằng không khỏi cười, trong nháy mắt hắn khôi phục tâm tính. Mặc kệ đi vào là người nào, chỉ cần hắn có thể tiến vào Nhật Diệu Vương, dù là Sáng Thế Đế thân tới thì như thế nào, ở Ngự Long Điện chỉ có hắn mới là vô địch!

Hắn nói tin tức này cho con lừa đen biết.

– Oa, đoạt bảo bối chúng ta chẳng phải có thêm 1 đống lão quái vật? Con lừa đen lập tức nhảy dựng lên. – Quá vô sỉ, thân là Sáng Thế Đế còn muốn đoạt bảo bối cùng chúng ta. Phi, chết 3 đời chưa thấy qua bảo sao? .

Nó nói cực kỳ khinh miệt, nhưng thực ra bị khinh miệt nhất nên là chính nó .

– Ta nghĩ bọn họ quý trọng danh tiếng, không có mấy ai vào! Chu Hằng nói ra ý nghĩ của chính mình.

– Sai lầm rồi! Sai lầm rồi! Băng Tú Lan lại đột nhiên xen vào.

– àm sao sai lầm rồi?

Chu Hằng chỉ biết nàng không chịu ngồi yên, không khỏi cười hỏi nàng, nhưng trong lòng thì không coi ra gì.

– Tiểu tử ngu xuẩn, ngươi biết tu Thăng Hoa Cảnh là cái gì? Băng Tú Lan xuy hắn một chút.

– Pháp tướng! Chu Hằng đã nghe kỹ vài người nói.

– Vậy ngươi biết pháp tướng là cái gì không? Băng Tú Lan lại hỏi, nhìn thấy biểu tình Chu Hằng, nàng lập tức đắc ý cười to – Không biết đi? Kiến thức nông cạn, hôm nay để bổn tiểu thư dạy ngươi 1 khóa, không thu lệ phí! .

– Pháp tướng, nói đơn giản chính là phân thân! .

Những lời này vừa ra, Chu Hằng lập tức hiểu được, nhướng mày, nói: – Ngươi nói, chân thân lão quái Thăng Hoa Cảnh cùng Sáng Thế Cảnh sẽ không buông xuống, nhưng sẽ phái ra pháp tướng tiến vào Ngự Long Điện? .

– Trẻ nhỏ dễ dạy! Băng Tú Lan gật đầu, tiếp tục nói – Thăng Hoa tam trọng thiên, Kim Ngân Đồng ba tầng pháp tướng, nói

như vậy có thể có bảy pháp tướng, mỗi một cái đều tương đương với một cái phân thân. .

– Nếu khoảng cách gần, chân thân có thể nhìn thấy thứ pháp tướng thấy, nghe được pháp tướng nghe được, nhưng khoảng cách quá xa thì không được, nhất thiết phải chờ pháp tướng trở về mới có thể dung hợp trí nhớ! .

Chu Hằng không khỏi hít một hơi lạnh, nói: – Võ giả Thăng Hoa Cảnh cũng quá khó chơi đi? .

– Cũng không phải, pháp tướng dù sao chỉ là pháp tướng, là tồn tại hư vô, chỉ cần chân thân chết , pháp tướng tự nhiên cũng chết ! Băng Tú Lan có chút nghiêm chỉnh – Lão quái Sáng Thế Cảnh mới lợi hại, bọn họ tu thần tướng, chân thân chết đều có thể tiếp tục còn sống, tùy ý một cái thần tướng đều có thể diễn hóa là chân thân! .

Tê, cảm giác như bất tử bất diệt!

– Nhưng thiên địa công bình , bất kể tổn thất pháp tướng hay là thần tướng, đối với tu giả đều là một cái tổn thất thật lớn, thật giống như 7 vầng trăng bị người đập tan 1 cái, nhất thiết phải tu luyện một lần nữa!

Băng Tú Lan nói.

Chu Hằng không nói gì, đồ chơi phân thân này mặc kệ như thế nào đều nghịch thiên a!

Nhưng vẻn vẹn chỉ là một chút thời gian sau, hắn lộ ra tươi cười, chiến ý dạt dào xông thẳng lên trời.

Quản ngươi Thăng Hoa Vương, Sáng Thế Đế, muốn tới thì tới đi! Ở Ngự Long Điện này, chỉ cần hắn tiến vào Nhật Diệu Vương có thể quét ngang hết thảy!

Chu Hằng đột nhiên vô cùng mong đợi, đương nhiên, hết thảy đều cần thành lập khi hắn đột phá Nhật Diệu Vương, nếu không phân thân những lão quái vật kia đều là Nhật Diệu Vương đỉnh phong, thậm chí còn có 10 vầng mặt trời, chí tôn 11 vầng mặt trời, hắn lấy cái gì đấu?

Bọn họ nghị luận ầm ĩ, mà 3 phương nhân mã xa xa đã liên lạc trên tinh thuyền, nếu tồn tại Nhật Diệu Vương trở lên đều có thể đi vào, bọn họ tự nhiên phải an bài một lần nữa.

Qua hơn một tiếng, chỉ thấy ba đạo nhân ảnh gần như cùng thời điểm đó từ buông xuống trên bầu trời, mỗi một cái đều tản ra uy thế vô cùng kinh khủng!

Cường giả Thăng Hoa Cảnh!

Đây là pháp tướng… hay là chân thân?

Chu Hằng có một loại cảm giác toàn thân lông tơ đều dựng thẳng lên, phía trước hắn tuy rằng cũng đã gặp cường giả Thăng Hoa Cảnh, nhưng đó là ở hội đấu giá Thiên Bảo Các, biết mình tuyệt không sẽ gặp phải nguy hiểm!

Nhưng bây giờ bất đồng, cường giả Thăng Hoa Cảnh giết vài người ở trong này, ai sẽ biết?

– Đi! Chu Hằng quyết định thật nhanh, tay phải nắm Băng Tú Lan, tay phải xốc lên con lừa đen, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, cấp bách mà đi hướng về chỗ sâu trong đại lục.

– Tiểu bằng hữu, đi đâu gấp như vậy a? Một đạo thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng vang lên, gần gũi dường như ngay tại gang tấc, ở trong nháy mắt, một bàn tay to đã xuất hiện ở trước người của Chu Hằng, chặn đường đi của hắn lại.

Chu Hằng đột nhiên dừng lại, võ giả Thăng Hoa Cảnh quả nhiên mạnh, người chưa đến ý tới trước, có thể bao phủ khu vực rộng lớn như vậy!

– Trở về đi! Lần này là một cái thanh âm khác vang lên, một cỗ mạnh mẽ cuốn qua, ba người Chu Hằng đã bị bắt trở về.

Ba đại cường giả Thăng Hoa Cảnh theo thứ tự là một cái trung niên văn sĩ, một cái lão đầu khô quắt gầy và một chú lùn tướng mạo xấu xí, nếp nhăn căn bản thấy không rõ diện mạo.

– 3 vị tiền bối, vì sao muốn ngăn cản tại hạ? Chu Hằng hỏi, Hỏa Thần Lô chỉ có thể sử dụng hai lần, hắn cũng không muốn lãng phí ở nơi này, dù sao mọi người không cừu không oán .

– Nghe nói ngươi biết luyện đan, đến Hoàng Phủ gia ta đi! Trung niên văn sĩ dẫn đầu nói, trong giọng nói không mang theo một tia thương lượng, hoàn toàn là mệnh lệnh cao cao tại thượng.

– Chậm đã, Hoàng Phủ Thanh, ngươi không hỏi trước một chút ta đáp ứng không

? Chú lùn lập tức lạnh lùng xen mồm.

– Tranh cái gì, Đổng gia ta muốn cái Dược sư này!

Lão già gầy vô cùng khí phách nói.

– Hai vị không để cho ta mặt mũi sao? Trung niên văn sĩ Hoàng Phủ Thanh lạnh lùng nói.

– Chỉ là một cái Dược sư tam tinh, Hoàng Phủ huynh để cho cho Đổng gia ta cũng không có gì đi? Lão đầu gầy nói.

– Hừ! Hoàng Phủ Thanh hừ một tiếng, trên mặt không biểu tình gì, nhưng trong lòng thì thầm nghĩ cũng không phải chỉ có bọn họ Hoàng Phủ gia mới có thể nhận được tin tức ở trong Thiên Bảo Các, những gia tộc khác cũng có thể!

Hắn biết được 3 viên Cố Hồn Đan đều là Chu Hằng cung cấp, liền có tính toán đánh hạ Chu Hằng, có lẽ tiểu tử này cũng không phải Dược sư thất tinh, nhưng cũng có thể trong tay hắn còn có Cố Hồn Đan!

Không nghĩ tới người thông minh không chỉ hắn!

– Tiểu tử, đi theo ta! Chú lùn trực tiếp ra tay, vung chưởng hướng về Chu Hằng.

– Bàn tay Kim huynh quá dài! Hoàng Phủ Thanh cùng lão già Đổng gia đồng thời ra tay ngăn trở, thình thịch thình thịch thình thịch, ba đại cường giả Thăng Hoa Cảnh trao đổi hơn mười chiêu trong nháy mắt. Bất quá bọn hắn đánh đột nhiên, dừng lại cũng đột nhiên, lập tức thân hình văng ra, từng người cách xa nhau mười trượng mà đứng.

– Nếu không, chúng ta ném con súc sắc quyết định ai có thể nhận được tiểu tử này? Chú lùn nói.

Lời này cũng không được hai đại cường giả Thăng Hoa Cảnh khác đồng ý, trong lòng bọn họ đều rõ ràng, bất kể là ai thắng, người còn lại cũng không thể trơ mắt nhìn người thắng mang đi Chu Hằng, một cái có khả năng là Dược sư thất tinh!

Một khi đã như vậy… Ta không chiếm được vậy ai cũng đừng mong nhận được!

Ba người nhất trí, đồng thời hiện lên sát ý.

– – – – – – – – – – – oOo- – – – – – – – – – –

Chương 635: Cổ thành

Chu Hằng mẫn cảm nhất đối với sát ý, lập tức cảm ứng được ba cường giả Thăng Hoa Cảnh này phát lên sát khí đối với mình!

Trong lòng hắn nổi giận!

Chính mình đắc tội bọn họ sao? Không có! Không cừu không oán , tại sao đối phương muốn giết chính mình?

Thất phu vô tội, hoài bích có tội!

Bởi vì hắn là Dược sư tam tinh, người khác muốn mời chào hắn, nhưng phân được, vậy làm thịt hắn, ai cũng đừng mong nhận được!

Không, chỉ là Dược sư tam tinh hẳn còn không đáng cường giả Thăng Hoa Cảnh ra tay… Nếu Hồ Mị có thể biết Cố Hồn Đan là hắn cung cấp, những gia tộc khác biết cũng không hiếm lạ!

Chỉ cần không phải kẻ ngu dốt, sẽ liên lạc hắn cùng Dược sư

thất tinh, dù sao lúc trước hắn ở Dã Mã Thành chứng thực Dược sư tam tinh quá mức phách lối, biết tình huống lúc đó, không ai sẽ cảm thấy cực hạn hắn là Dược sư tam tinh!

Thiên Bảo Các đáng ghét!

Chu Hằng lạnh lùng nhìn ba người trước mặt, trong lòng cũng hận luôn Thiên Bảo Các!

Bọn họ nói sẽ không tiết lộ tư liệu khách hàng, nhưng quay đầu liền bán hắn sạch sẽ, cho hắn là Nguyệt Minh Đế dễ khi dễ sao?

Cái này… Nguyệt Minh Đế quả thật rất dễ khi dễ, dù tính bán đứng Chu Hằng thì thế nào, một cái Nguyệt Minh Đế có thể chế tạo phiền toái gì cho Thiên Bảo Các? Dù Chu Hằng là Dược sư thất tinh thì như thế nào, Thiên Bảo Các có bối cảnh Tuyệt Tiên Thành, Dược sư thất tinh ở trước mặt tồn tại như vậy vẫn như con kiến.

– 3 vị tiền bối, các ngươi không cảm thấy quá mức sao? Tại hạ thậm chí còn không biết các ngươi là ai, các ngươi đã muốn giết tại hạ! Chu Hằng mờ nhạt nói, nhưng Hỏa Thần Lô đã bị hắn cầm đến trên tay.

– Muốn trách, thì trách ngươi không nên tới đây! Hoàng Phủ Thanh tiếp lời nói.

Ý tứ của hắn là nếu Chu Hằng trốn đi, hoặc đợi ở địa phương nhiều người, như vậy mọi người đều có cố kỵ sẽ không tiện hạ thủ..

Muốn trách, thì trách thực lực Chu Hằng không được!

Con bà nó đây là cái ngụy biện gì?

Chu Hằng tức giận, mà Hoàng Phủ Thanh có thể nói ngụy biện được đường đường chính chính như thế, không phải bởi vì khác . Chính là thực lực của hắn mạnh, có thể nghiền ép chính mình!

Thực lực mạnh, chính là vương đạo!

Thực lực mạnh, có thể không nhìn quy tắc! Không nhìn đúng sai!

Bởi vì một lời cường giả chính là khuôn vàng thước ngọc!

– Uy uy uy, ba xú gia hỏa các ngươi, có phải cũng muốn giết người diệt khẩu bổn tiểu thư? Băng Tú Lan xen mồm kêu lên.

Ba người Hoàng Phủ Thanh cũng chưa liếc nhìn nàng một cái. Một Nguyệt Minh Vương thật sự không cách nào để cho bọn họ nhìn, nếu muốn giết Chu Hằng, như vậy một người một con lừa bên cạnh hắn cũng cần diệt khẩu.

– Các ngươi dám! Băng Tú Lan thông minh loại nào, nhìn lại mặt 3 người liền biết mình đoán đúng, nàng giận tím mặt, trách mắng. – Ba cái tên vừa già lại xấu xí,lại muốn giết bổn tiểu thư như hoa như ngọc, dịu dàng đáng yêu, các ngươi thật quá mức! .

– Bớt sàm ngôn đi! Chú lùn nhìn lướt qua Hoàng Phủ Thanh cùng lão già Đổng gia, dò ra một động tác – Nếu nhóm ngươi không chịu ra tay. Vậy để lão phu đến! .

Chu Hằng cùng Băng Tú Lan đồng thời ra động tác, một cái mở ra Hỏa Thần Lô. Một … người khác thì nhấn ở ngực một cái, ông, ông, một mảnh đại hỏa cuốn ra, mà một đạo hào quang trắng cũng chiếu ra, tạo thành một cái hộ thuẫn trong suốt.

– Cái gì! .

– Đây là lửa gì a! .

– A .

Ba đại cường giả Thăng Hoa Cảnh đồng thời cả kinh kêu lên trong nháy mắt, bọn họ phát hiện không thích hợp, lập tức muốn phóng người lên, nhưng ngọn lửa sôi trào đã cuốn bọn họ vào!

Tiếng kêu thảm thiết hơi ngừng, chỉ còn lại có một mảnh ngọn lửa đốt lên tận trời!

Không chỉ là ba đại cường giả Thăng Hoa Cảnh bị cháy sạch trong nháy mắt, những người gia tộc bọn họ cũng bị cuốn vào, đồng dạng biến thành tro tàn!

Đây là uy lực Hỏa Thần Lô!

Giết cường giả Thăng Hoa Cảnh dễ như chơi!

– Ai, bổn tọa thật sự hư hỏng, không ngờ ra tay đốt chết mấy con con kiến, thật sự hổ thẹn a! Hỏa Thần Lô còn rất ngạo kiều truyền lại thần thức dao động.

Chu Hằng khiếp sợ, tên kinh khủng như vậy không ngờ thu ở trong không gian đan điền của hắn, nếu cái bếp lò này cũng

phun hắn một ngụm, hắn sẽ mất xác a!

– Nấu nướng giỏi! Cháy sạch hay! Cháy sạch tuyệt! Con lừa đen vui mừng nhảy ở một bên, lúc đầu bị ba đại cường giả Thăng Hoa Cảnh áp bách, sinh tử ngay tại một ý niệm người khác, đây là biệt khuất bực nào!

Con lừa đê tiện nhảy vài cái, liền dời ánh mắt tham lam chăm chú vào trên Hỏa Thần Lô, nước miếng chảy ròng.

– Di, không nghĩ tới ngươi còn ẩn dấu! Băng Tú Lan lộ ra vẻ khiếp sợ, nhấn một cái ở ngực, tất cả ánh sáng trắng thu vào ngực của nàng, quang thuẫn màu trắng ngà đã biến mất.

– Ngươi cũng ẩn dấu thôi! Tuy rằng Chu Hằng không biết lực phòng ngự quang thuẫn kia mạnh đến mức nào, nhưng thiếu nữ này không giống như ngu ngốc, biết rõ đối phương là cường giả Thăng Hoa Cảnh còn không sợ hãi, quang thuẫn tất nhiên có thể đưa đến tác dụng tương đối.

Xem ra, lai lịch thiếu nữ này rất lớn!

Tuy nhiên, đáng tiếc, người bị Hỏa Thần Lô đốt chết không thể cung cấp tinh khí sinh mệnh cho hắn, đây chính là ba ái cường giả Thăng Hoa Cảnh a, nếu có thể luyện hóa, đừng nói 21 vầng trăng, khả năng đều trực tiếp vào Nhật Diệu Hoàng đi!

– Cấm chế hẳn đã mở ra, chúng ta đi thôi! Chu Hằng thu thập tâm tình, trước mắt có vô số bảo vật đang chờ hắn.

– Đi! Đi! Đi! Con lừa đen cùng Băng Tú Lan đồng thời hoan hô lên, khiến Chu Hằng đột nhiên phát hiện mình bên cạnh luôn có chút người không đáng tin cậy!

Bọn họ đi ra ngoài trăm dặm, hơi thử một lần liền phát hiện nguyên bản cái chắn vô hình chặn đường đi bọn họ đã biến mất!

Cấm chế mở ra!

Bọn họ đồng loạt bước vào, một bước, hai bước, ba bước, không có chút cảm giác khác thường nào.

Điều này rất bình thường, bọn họ cũng chỉ là Nguyệt Minh Đế, Nguyệt Minh Vương, cấm chế nơi này căn bản không có tác dụng đối với bọn họ.

– Vũ Văn Kiếm không chết mấy triệu năm sao, như thế nào đến bây giờ cấm chế này còn có thể vận chuyển? Chu Hằng có chút kỳ quái, theo lý thuyết Sáng Thế Đế hóa thành mục nát ở trong trăm vạn năm, cấm chế này dựa vào cái gì trường tồn?

– Cho nên người ta mới kêu đại năng, ngươi chẳng qua là tiểu nhân vật Nguyệt Minh Đế! Băng Tú Lan rất sung sướng đả kích Chu Hằng.

Chu Hằng tươi cười, khinh thường đấu võ mồm với tiểu nữ nhân.

Bọn họ tiến về phía trước, mục tiêu có thể nói cực kỳ rõ ràng, chính là Ngự Long Điện.

Chỉ là trọng lực nơi này thật lớn, bọn họ căn bản không thể phi hành! Thậm chí, Chu Hằng còn cảm giác được có một cổ lực lượng thần bí tác dụng, Nhật Diệu Vương đều vị tất có thể bay được!

Hai người một con lừa cũng không nhanh, nhưng tin tưởng bất kỳ tốc độ của ai khác cũng đều không mau được, ba ngày sau, bọn họ bay qua vùng khỉ ho cò gáy, phía trước xuất hiện một tòa cổ thành.

Đây là một tòa cổ thành đã sớm bỏ hoang, hơn nữa cũng bị phá hư thành mảnh nhỏ, nơi nơi có thể nhìn thấy dấu vết chiến đấu lưu lại, Chu Hằng cảm ứng xa xa, vẫn còn có thể cảm giác được từng đạo sát ý, chiến ý rõ ràng!

Những ý niệm này quả thật cường đại, cho dù trôi qua vô số năm vẫn mạnh mẽ, nhưng xa xa không thể so sánh cùng

nguyên chủ nhân hắc kiếm, nhiều nhất chỉ có thể xem như cấp bậc Sáng Thế Đế!

Mà nguyên chủ nhân hắc kiếm lại vượt qua xa phạm vi Sáng Thế Cảnh!

Năm đó, hắn đại chiến ở trong một đám Sáng Thế Đế, nơi này là một chiến trường.

Hang ổ Vũ Văn Kiếm làm sao có thể để một đám Sáng Thế Đế đại chiến ? Hơn nữa sát ý, chiến ý ngưng thật vô cùng đáng sợ, cũng không phải tỷ thí với nhau, mà là đại chiến, huyết chiến!

Nơi này từng để lại chuyện xưa?

Chu Hằng đi nhanh tới, nhưng con lừa đen cùng Băng Tú Lan lại không ngăn được ý chí thượng cổ đáng sợ, căn bản không đến gần được tòa cổ thành kia.

– Các ngươi chờ ta ở chỗ này, ta đi xem! Hắn chỉ có thể đi một mình.

– Đừng quên mang bảo bối trở về! Con lừa đen sợ chết, tuyệt đối không thể cậy mạnh mà đi , nhưng nó thế nào cũng không quên được bảo vật, không ngừng phất tay hướng tới Chu Hằng.

Con lừa đê tiện a!

– Mang bảo bối trở về nhé! Băng Tú Lan cũng cười hì hì.

Chu Hằng lắc lắc đầu, đi nhanh hướng về cổ thành.

Những ý chí này vô cùng đáng sợ, chỉ sợ Sáng Thế Vương đến đây đều bị chấn thành ngu ngốc! Nhưng Chu Hằng không sợ nhất chính là áp lực ý thức, hắc kiếm khe khẽ rung lên, cái áp lực gì đều bị hủy diệt nát tan thành bụi.

Vài phút sau, hắn đi vào cổ thành.

Hắn đi lại ở trên đường phố cổ xưa, phóng mắt đánh giá, bốn phía gần như không tìm thấy một tòa kiến trúc hoàn chỉnh, đều chỉ còn lại có một mảnh gạch bể đoạn ngói. Qua nhiều năm như vậy, cho dù nơi này năm đó đã chết vô số người, thi thể cũng khẳng định đều trần về trần, đất về đất .

Di?

Hắn đi đến trung ương thành thị, không khỏi dừng bước.

Lại thấy được! Lại thấy được!

Đây là một tòa kiến trúc tương đối hoàn chỉnh, biển vẫn chưa hoàn toàn bị phá huỷ, chữ viết đã không trọn vẹn, nhưng một đạo huyết nguyệt lại rõ ràng mà đầy đủ, dường như bên trong một cỗ lực lượng bảo hộ.

Huyết nguyệt!

Chính là nữ nhân Hoặc Thiên hận thấu xương, Đạo tràng của nàng có chứa dấu hiệu như vậy, năm đó Chu Hằng thấy qua khối Tiên đại lục ở Huyền Càn Tinh!

Trăm vạn năm trước Tiên giới băng diệt, 49 Tiên Thành sống lại từ trong phế tích, hết thảy lịch sử thượng cổ đều bị mai táng.

Chu Hằng đi vào căn Đạo tràng này, nếu muốn tìm pho tượng cô gái huyết nguyệt, ít nhất cần biết bộ dáng nữ nhân này là gì.

Nhưng khiến hắn thất vọng là, nơi này quả thật có một tượng đá cô gái huyết nguyệt, có thể sánh bằng pho tượng trên Tiên đại lục đụng vào Huyền Càn đại lục, nhưng chỉ còn lại có hai cái chân .

Hắn tìm tỉ mỉ một lần, nhưng không thấy được gì thêm.

Chu Hằng thở dài, ly khai tòa Đạo tràng này, tiếp tục đi tới.

Lại đi mấy phút, hắn lại dừng lại, một cỗ uy áp kinh khủng cắt da tay của hắn đều muốn nứt ra!

Hắn nhìn sang, chỉ thấy uy áp khủng bố lại là một khối vảy!

Chương 636: Chân long chi huyết ?

Đây là một khối vảy màu xanh lam, hình như vòng tròn, so với bàn tay Chu Hằng cũng lớn hơn một vòng.

Tuy rằng không biết ở trong này bao lâu, nhưng khối này vảy vẫn tản phát ra khí tức kinh khủng như cũ, vẫn như cũ không tổn hại không hủy, có một loại quang huy thần tính.

Chu Hằng kích phát hắc kiếm, đi tới vảy, chống cự khí tức kinh khủng kia.

Đây tuyệt đối là cấp bậc Sáng Thế Đế! Thậm chí còn mạnh hơn một ít, chân chính đặt chân vào cánh cửa kia, Chu Hằng có cảm giác vượt qua tám đại Sáng Thế Đế Huyết Hà lão tổ, có thể trấn áp thiên thu muôn đời.

Cũng may hắc kiếm càng thêm bất phàm, thay Chu Hằng chặn áp lực khí tức kinh khủng, để hắn đến gần khối vảy này, nếu không chỉ sợ là Sáng Thế Vương cũng sẽ vỡ nát ở trong nháy mắt!

Hắn cầm vảy lên, chỉ cảm thấy trong tay vô cùng trầm trọng, thiếu chút rớt xuống!

Thật là nặng! Nặng thái quá!

Chu Hằng không khỏi hoảng sợ, hắn hiện tại có lực lượng gần như Nhật Diệu Vương 1 luân, nhưng ngay cả cầm lấy một vảy khối thật mỏng đều thiếu chút nữa không thể làm được, đồ chơi này nặng có thể nghĩ mà biết!

Vảy toàn thân xanh lam, trong suốt như thủy tinh, hơi lộ ra nửa trong suốt, có một loại mỹ cảm vô thượng. Nhưng cũng bởi vì là bán trong suốt, Chu Hằng thấy được mặt trái dính một vết máu.

Hắn lật vảy lên, chỉ thấy phía trên quả nhiên dính một vết máu, đây là một cái đốm máu ngưng kết, ngẫm lại hẳn đã qua mấy triệu năm, nhưng hắn lại còn có thể cảm ứng được trong máu ẩn chứa sức sống kinh người!

Hắn lập tức đau nhức hai mắt, dường như nhìn đoàn vết máu này khiến cho toàn thân hắn khó chịu, dường như toàn thân đều muốn bạo liệt!

Hắn vội vàng lộn vảy tăng lại, loại cảm giác này mới chậm rãi đánh tan.

Khí tức kinh khủng thực ra phát ra từ vết máu này.

– Di. Tiểu tử vận khí của ngươi không tồi, không ngờ tìm được một đạo Chân Long Chi Huyết! Hỏa Thần Lô đột nhiên nói ở trong đan điền Chu Hằng.

– Chân Long Chi Huyết? Có ích lợi gì? Chu Hằng hỏi.

– Chân Long Chi Huyết đương nhiên là máu huyết chân chánh Thiên long chảy ra! Hỏa Thần Lô nói. – Chân Long là con cưng thiên địa, vô cùng thần kỳ, máu của nó là tài liệu vô thượng! Tuy nhiên, long huyết này rất không tinh thuần , hơn nữa số lượng quá ít, cách thời gian cũng quá rất xưa, căn bản không đủ dùng luyện chế Huyết Long Đan! .

Nhưng nó chuyển đề tài, lại nói: – Tuy nhiên. Ngươi bây giờ cũng không đủ tư cách dùng Huyết Long Đan, ăn vào ngươi khẳng định trực tiếp nổ tan xác mà chết! .

– Loại Chân Long Chi Huyết trình độ này vừa lúc cho ngươi dùng! .

Chu Hằng mừng rỡ: – Có thể tăng lên tu vi của ta? .

– Đương nhiên! Tuy nhiên ngươi lập tức dùng, tuy rằng Chân Long Chi Huyết không tinh khiết, phân lượng lại ít, nhưng cũng không phải ngươi tiêu thụ được! Nhất thiết phải phụ với

những tài liệu khác, nếu không ngươi vẫn không chạy khỏi một chữ chết! Hỏa Thần Lô không nhanh không chậm nói.

Chu Hằng thở dài. Nói: – Ngươi không thể một hơi nói xong toàn bộ? .

– Vậy không thú vị a! Hỏa Thần Lô vui vẻ, nhìn ra được, nó cũng ham thích lừa gạt.

– Cần phụ liệu gì? Chu Hằng hỏi.

– Hóa Cốt Thảo! .

– Cái gì? Chu Hằng nhướng mày, ba chữ Hóa Cốt Thảo nghe ra không giống như là thứ tốt gì, lộ ra một cỗ cảm giác âm u lạnh lẽo.

– Hóa Cốt Thảo là vật kịch độc, trực tiếp dùng sẽ hòa tan xương của ngươi! Tuy nhiên, đồng thời dùng cùng Chân Long Chi Huyết, vừa lúc hai tướng trung hòa, đánh tan bá đạo trong Chân Long Chi Huyết, phát huy ra hiệu lực trong đó! Hỏa Thần Lô nói.

– Vậy đi tìm Hóa Cốt Thảo ở đâu? Chu Hằng nhướng mày.

– Hóa Cốt Thảo cũng không phải thảo dược trân quý cỡ nào, nói không chừng ngươi ở có thể tìm nơi này! Hỏa Thần Lô nói.

– Bình thường như vậy? Chu Hằng có điểm không thể tin được.

– Cũng không thường gặp như vậy. Tuy nhiên loại môi trường không ánh sáng hiểm ác thật ra thích hợp Hóa Cốt Thảo sinh trưởng, nói không chừng ngươi có thể tìm được một gốc cây ở trong này! Hỏa Thần Lô nói.

– Bổn tọa luyện hóa cho ngươi một chút, hóa đi uy áp phía trên, nếu không thần tính máu rồng sẽ xói mòn! .

Hỏa Thần Lô luyện hóa khối vảy này một chút, thời điểm trả lại cho Chu Hằng, quả nhiên không còn bất kỳ uy áp .

Chu Hằng thu vảy rồng vào pháp khí không gian, bị Hỏa Thần Lô luyện hóa như vậy, khí tức khủng bố phía trên đã hoàn toàn biến mất, có thể dễ dàng thu hồi.

Khối vảy này, hẳn là rớt xuống khi đám tồn tại tối cao kia đại

chiến, thuộc một tồn tại đáng sợ, nói không chừng chính là Chân Long! Nhưng vì cái gì phiến vảy rồng này rơi ở chỗ này không bị lấy đi?

Tiên giới đại băng diệt là sự tình trăm vạn năm trước, nhưng Vũ Văn Kiếm lại thuộc loại nhân vật, ít nhất 300 vạn năm trước đều có thời gian đi thu thập chiến cuộc?

Cổ quái!

Chu Hằng thu thập tâm tình tiếp tục đi tới, tìm một vòng ở trong toàn bộ cổ thành sau, hắn lại phát hiện một khối mảnh sứ bể nát, nguyên thuộc loại món Tiên khí chí cường, Chu Hằng có thể nhìn thấy mặt trên có một góc trận văn vỡ nát, tuy rằng tàn phá không chịu nổi, lại vô cùng phức tạp, mơ hồ còn có từng đạo đạo quang huy lưu chuyển.

Năm đó tràng đại chiến tuyệt đối vô cùng kịch liệt, một cái Chân Long bị đánh rơi xuống vảy, vết thương lớp lớp, một món bảo khí bị đánh tan, rơi rụng ở trên mảnh đại lục này.

Ngự Long Điện? Hóa Long Cửu Trảm?

Đều mang chữ Long, có phải có liên quan cùng rồng hay không?

Chu Hằng dâng lên lòng hiếu kỳ mãnh liệt, năm đó nhất định đã xảy ra một trận đại sự khiếp sợ toàn bộ Tiên giới, đáng tiếc, bởi vì Tiên giới băng diệt, tiền sử ghi lại cũng bị mất.

Mảnh vỡ Bảo khí đã tàn phá không chịu nổi, Chu Hằng vận chuyển linh lực kích phát cũng không dùng được, khí linh trong đó đã sớm tiêu diệt. Tuy nhiên mặc dù Bảo khí hủy, nhưng uy áp vẫn còn, chỉ là ở trình độ không kịp khối vảy rồng kia.

Thình lình lấy ra dọa người nói không chừng có thể đưa đến kỳ hiệu!

Món bảo khí này khi đầy đủ tất nhiên là cấp bậc Sáng Thế Cảnh , nhưng dù như thế nó vẫn bị đánh nát , có thể thấy được đại chiến lúc trước có bao nhiêu khủng bố!

Tuy rằng loại chiến đấu tầng thứ này xa xa không thể so sánh cùng Tiên giới băng diệt trăm vạn năm trước, nhưng cũng tuyệt đối không phải Chu Hằng bây giờ có khả năng sánh bằng.

Chu Hằng muốn thu khối mảnh vỡ Bảo khí này, không ngờ phát hiện hắn căn bản không thu được vào không gian đan điền, từng đạo uy áp dao động thật sự quá cường đại, nếu mạnh mẽ thu vào đan điền, chỉ sẽ hắn sẽ vỡ nát!

Hắn nghĩ nghĩ, lấy ra Hỏa Thần Lô.

– Uy uy uy, Xú tiểu tử ngươi làm gì thế lại quấy rầy bổn tọa nghỉ ngơi? Hỏa Thần Lô bất mãn nói.

– Đựng đồ! Chu Hằng mở nắp lò, ném khối mảnh vỡ Bảo khí đi vào, phẩm bậc cái lò luyện đan này tuyệt đối không thấp, hẳn có thể trấn áp mảnh vỡ.

Như thế nào đi nữa, đây cũng chỉ là một góc mảnh vỡ Bảo khí thôi.

– Uy uy uy, ngươi ném cái gì vào trong thân thể bổn tọa vậy? Bổn tọa đốt nó thành tro là giải quyết xong! Hỏa Thần Lô kêu to.

Đừng đốt, còn có dùng! Chu Hằng nói.

– Phi, loại tài liệu cấp thấp này đặt ở trong thân thể bổn tọa quả thực chính là sỉ nhục đối với bổn tọa! Hỏa Thần Lô kháng nghị nói.

– Ít méo mó, nếu không dùng phù văn! .

– Xem như ngươi lợi hại! .

Hỏa Thần Lô vẫn thu hồi Bảo khí mảnh vỡ, bên trong nó tự thành không gian, thực ra bỏ ít đồ vào căn bản không sao cả, chỉ là bắt chẹt mà thôi.

Có món bảo vật này trấn áp mảnh vỡ Tiên khí, Chu Hằng thuận lợi thu Hỏa Thần Lô vào trong cơ thể.

Hắn dạo qua cổ thành một vòng, lại không thu hoạch được gì nữa liền lui ra ngoài, hội họp với con lừa đen cùng Băng Tú Lan.

– Mau mau mau, có tìm được bảo bối gì hay không? Con lừa đen lập tức tiến lên đón.

– Cổ thành sớm đã vỡ nát, có thể lưu lại cái gì? Chu Hằng nói, không phải hắn keo kiệt, mảnh vỡ Bảo khí căn bản không phải con lừa đen có thể thừa nhận, một cỗ uy áp có thể làm nó vỡ nát, mà con lừa đen lòng tham, phỏng chừng cũng đợi không được Hóa Cốt Thảo sẽ ăn vụng máu rồng, kết quả cũng đồng dạng bị bành trướng nổ tung!

Con lừa đen nửa tin nửa ngờ, nhìn chằm chằm Chu Hằng, đầu con lừa đê tiện này tràn đầy hoài nghi.

Chu Hằng trấn định tự nhiên, giấu giếm một tia dị sắc.

– Nơi này không thú vị, đi thôi! Băng Tú Lan thúc giục.

Hai người một con lừa tiếp tục ra đi, lại vài ngày sau, bọn họ đi tới phía trước một tòa hồ nước.

Bọn họ cũng không phải là người thứ nhất tới đây, đã có mấy nhóm người vây quanh bên hồ, xem bộ dáng của bọn họ rõ ràng là đang câu cá!

Nơi này… có cá?

Hoặc là nói, nơi này có sinh linh?

Người tới nơi này đều tìm kiếm cơ duyên, không ai làm chuyện nhàm chán!

Chu Hằng đi tới, chỉ thấy phiến hồ nước này tản ra ánh sáng, mà trong hồ không ngờ có thật nhiều con cá ở du động, cá thân màu bạc, toàn thân không vảy.

– Di, khả năng là.. Ngân Long Ngư! Băng Tú Lan nói.

– Có ích lợi gì? Chu Hằng hỏi.

– Tác dụng lớn. Đây chính là bảo dược, có thể nhanh chóng tăng trưởng tu vi, còn có thể gia tăng cảnh giới lĩnh ngộ! Truyền thuyết loại linh cá này hấp thụ máu thần long mới uẩn sanh ra, thật sự quý báu! Băng Tú Lan nhìn chằm chằm trong hồ, có vẻ động ý.

Con lừa đen càng không cần phải nói, chẳng những hai mắt tỏa ánh sáng, nước miếng cũng sắp chảy thành sông , bốn vó muốn lao xuống.

Chu Hằng vung tay ra nhấn con lừa đen xuống.

– Làm gì thế? Chu tiểu tử nhanh buông bổn tọa ra!

Con lừa đen nóng nảy, há mồm muốn cắn người.

– Con lừa thúi ngươi muốn chết a! Chu Hằng lắc lắc đầu – Không thấy nhiều người như vậy cũng chỉ ở đứng ở bờ sông, ngươi cho là bọn họ đều là sợ ướt thân thể? .

Lúc này con lừa đen mới nghiêm nghị, nhưng nó lại là con vịt chết mạnh miệng, nói: – Bổn tọa đã sớm biết, chỉ là muốn khảo nghiệm ngươi một chút, thử xem phản ứng của ngươi! .

Chu Hằng lấy ra một hòn đá nhỏ ném tới trong hồ, thông một chút, đá rơi xuống nước, nhưng cũng không như hắn nghĩ dập nát hoặc là biến mất, mà là trầm xuống với tốc độ cực kỳ chậm rãi.

Trong hồ này hẳn không có cấm chế, nhưng tính dính lại cường đại đến thái quá, người đi vào thật giống như lâm vào vùng lầy, hành động chậm vô số lần, dĩ nhiên càng không có khả năng đuổi theo kịp những Ngân Long Ngư kia.

Người xung quanh không xuống nước, không phải không dám, mà là đi xuống càng không bắt được.

– Này, ngươi làm cá của ta sợ chạy, nên bồi thường thế nào? Đúng lúc này, một người trẻ tuổi mang biểu tình âm trầm trên mặt đi tới hướng Chu Hằng

Chương 637: Thuấn sát Nhật Diệu Vương

Nghe được câu này, con lừa đen cùng Băng Tú Lan đều nổi giận.

Chu Hằng ném tảng đá tuy rằng tạo nên một ít gợn sóng, nhưng cách người thanh niên kia ít nhất mười trượng, cho dù có ảnh hưởng cũng cực kỳ hữu hạn!

Người nọ rõ ràng không có năng lực bắt Ngân Long Ngư, mượn cớ khi dễ Chu Hằng!

Thật sự đáng ghét.

– Tiểu tử ngốc, ánh mắt ngươi sinh trưởng ở trên gáy ? Con lừa đen lập tức mắng.

– Đúng thế, ngu ngốc mắt mù! Băng Tú Lan cũng cười hì hì nói.

Người trẻ tuổi trầm sắc mặt xuống, như bọn Chu Hằng suy

nghĩ, hắn không bắt được cá căn bản không phải bởi vì Chu Hằng nems tảng đá, mà là những Ngân Long Ngư này thật sự quá mức linh hoạt, hắn không thể đắc thủ, trong lòng hoảng mới mượn cớ khiêu khích.

Hai Nguyệt Minh Đế, một Nguyệt Minh Vương, ba người quả thực yếu thái quá, tuy rằng hắn đồng dạng là Nguyệt Minh Đế, nhưng phía sau còn có Thăng Hoa Vương trong gia tộc áp trận, bởi vậy hắn tìm ba người bọn hắn hạ nhục.

Về phần ý nghĩ của bọn Chu Hằng? Thật có lỗi, Thăng Hoa Vương lo lắng suy nghĩ của con kiến sao?

Nhưng những tiểu nhân vật này lại dám trái lại chất vấn hắn, đây không phải là phản?

– Thật to gan, đã quấy rầy cá của ta, còn dám trả đũa, các ngươi muốn chết sao? Hắn nghiêm nghị nói, trong ánh mắt nhảy lên sát ý.

Chu Hằng thở dài. Ánh mắt nhìn thanh niên kia, giống như nhìn một người chết. Hắn nhìn về phía những người khác. Cất giọng nói: – Đây là tiểu tử nhà ai, chạy nhanh trở về nhìn cho thật kỹ, chờ ta làm thịt hắn cũng đừng hối hận! .

Khẩu khí thật lớn a!

Mọi người đang bắt cá đều ngẩn ra, Nguyệt Minh Đế lại dám hô quát hướng bọn họ như thế? Nên biết rằng trong bọn họ có không ít Nhật Diệu Vương, thậm chí còn có một hai tồn tại mạnh hơn, chỉ là bị áp chế cảnh giới mà thôi, muốn trấn áp Nguyệt Minh Đế khác gì chơi đâu!

Những người này đều im lặng không lên tiếng, người trẻ tuổi khiêu khích Chu Hằng lập tức tăng dũng khí gấp bội, biết cường giả gia tộc ở sau lưng duy trì chính mình. Hắn vươn một ngón tay điểm Chu Hằng, lãnh đạm nói: – Quỳ xuống cho ta, liếm giầy! .

Sát khí trong mắt Chu Hằng nhảy dựng, sải bước qua.

Thấy hắn lại đây, người trẻ tuổi kia lại nghĩ là mình nói tạo nên tác dụng. Chu Hằng lại liếm giầy hắn, không khỏi lộ ra một tia cười lạnh, hơi vươn một cái chân phải.

Chu Hằng đã đi đến, triệu hoán hắc kiếm ra, xoạt, kiếm phong hiện lên, đầu người trẻ tuổi kia đã bay ra ngoài!

Chỉ là Nguyệt Minh Đế cũng dám đối đầu với hắn?

Bởi vì bị chết quá nhanh, trên mặt người trẻ tuổi kia hãy còn mang theo cười lạnh, nhưng xuất hiện ở trên một cái đầu chặt, làm thế nào cũng khiến cho người ta cảm thấy quỷ dị!

Thình thịch!

Lúc này, thân thể người trẻ tuổi kia mới nặng nề mà ngã trên mặt đất.

– Ai, nói sớm phải quản thật tốt, không nên tùy tiện cắn người, gặp báo ứng đi? Con lừa đen nghiêm trang nói, nhưng nói xong không nhịn được cười ha ha.

Khốn nạn! Mỗi người trẻ tuổi thuộc gia tộc đều phẫn nộ, mỗi một người đều dừng động tác bắt cá, nhao nhao vây quanh Chu Hằng.

Một cái, hai cái, ba cái, tổng cộng là ba cái Nhật Diệu Vương, còn có chín Nguyệt Minh Đế, cộng cả phía trước vừa vặn mười. Những Nguyệt Minh Đế này chỉ sợ là đi lịch lãm , nếu không chiến lực Nguyệt Minh Đế ở trong này cũng không có công dụng gì.

Cũng không phải mỗi người đều biến thái giống như Chu Hằng!

Ba đại Nhật Diệu Vương cũng có địa vị cao thấp phân rõ ràng, đi ở chính giữa hiển nhiên có được khí thế mạnh hơn.

Chu Hằng thầm nghĩ trong lòng khả năng đây là một Thăng Hoa Vương, đây chỉ là một khối pháp tướng của đối phương!

Hắn không quan tâm, ở trong này quản ngươi là Thăng Hoa Vương hay Sáng Thế Đế, cảnh giới đều áp chế đến Nhật Diệu Vương, hơn nữa nơi này có cấm chế, pháp tướng cùng chân thân vị tất có thể liên hệ, chỉ cần làm thịt pháp tướng, chân thân căn bản không biết xảy ra chuyện gì!

– Tiểu tử to gan lớn mật, dám giết người của Liễu gia ta! Một Nhật Diệu Vương đi ra, phía sau diệu chuyển 3 vầng mặt trời đỏ, vừa xuất hiện dùng khí thế tuyệt đối áp đảo Chu Hằng.

Thật sự thật quá mức, một cái con kiến dám thương tổn người Liễu gia bọn họ, quả thực chính là tạo phản!

– Giết thì giết, ngươi muốn như thế nào? Chu Hằng xách hắc kiếm, sát ý trong ánh mắt càng tăng lên.

Giết chóc cũng sẽ thành đạo, tuy rằng hắn không thích giết chóc, nhưng cũng tuyệt đối không sợ giết chóc, đã có người muốn dâng lên tu vi, hắn cũng không có lý do gì cự tuyệt!

– Giết người thì thường mạng! Nhật Diệu Vương 3 luân đưa ngón tay ra điểm Chu Hằng, Băng Tú Lan cùng con lừa đen – Dùng mệnh ba người các ngươi bồi thường! .

– Gì? Con lừa đen lập tức kêu lên – Bổn tọa không ra tay, tại sao bổn tọa phải đền mạng? Chu tiểu tử, đánh hắn! .

– Làm càn! Nhật Diệu Vương 3 luân giận dữ, vung tay chụp tới con lừa đen, hắn bây giờ hãy còn đối hận con lừa đen hơn Chu Hằng.

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, thân hình thoáng động, hưu, Tấn Vân Lưu Quang Bộ phát huy đến mức tận cùng!

Trong nháy mắt hắn xuất hiện ở trước người của Nhật Diệu Vương 3 luân, tay trái ngưng. 30 đạo mảnh vỡ phù văn ngưng kết, quả đấm của hắn hóa thành một mảnh thần mang màu vàng. Đây là tiểu phù văn công kích!

Đánh ra!

Nhật Diệu Vương 3 luân đầu tiên là cả kinh, không nghĩ tới tốc độ Chu Hằng không ngờ cực nhanh như thế, chớp mắt một cái đã đánh ra công kích! Nhưng hắn lập tức trấn định lại, không có việc gì, đối phương dù có mạnh mấy đi nữa cũng chỉ là một gã Nguyệt Minh Đế, tốc độ nhanh có ích lợi gì, lực lượng mới quan trọng!

Hắn lộ ra một tia cười lạnh, vươn tay nghênh đón quả đấm của Chu Hằng. Hắn có tin tưởng một bàn tay đập nát Chu Hằng!

Thình thịch!

Một tiếng trầm trọng vang, ánh sáng vàng bắn ra, chỉ thấy quyền trái Chu Hằng không ngờ dễ dàng đánh bể bàn tay Nhật Diệu Vương 3 luân, thế không thể chắn tiếp tục đánh xuống, đánh vào vai phải của hắn.

Lập tức, máu tươi bắn ra tung tóe, toàn bộ vai trái Nhật Diệu Vương 3 luân lại bị đánh gãy!

Đúng lúc này. Chu Hằng mới đánh ra sát chiêu chân chính, hắc kiếm tay phải xẹt qua, hất lên từ vai trái Nhật Diệu Vương 3 luân!

Phốc!

Hắc kiếm vô kiên bất tồi, xương cốt của Nhật Diệu Vương là cái gì, chỉ cần có đầy đủ lực lượng duy trì, nó thậm chí có thể dễ dàng mở ra thân thể một gã Sáng Thế Đế!

Khuôn mặt Nhật Diệu Vương 3 luân bị cắt đứt một mảnh!

Nửa bên mặt bị chém bay, vẫn như cũ còn mang theo biểu tình cười lạnh, không sai biệt với người trẻ tuổi lúc trước!

Hai người đều mang theo cười lạnh mà chết, một màn này làm cho người xung quanh xem trong lòng hốt hoảng!

Nhưng càng làm cho người ta khiếp sợ là, Nguyệt Minh Đế làm sao có thể một kích đánh giết một gã Nhật Diệu Vương 3 luân?

Phương diện này quả thật có Nhật Diệu Vương 3 luân sơ suất ở bên trong. Nhưng dù sơ ý thì người ta cũng là Nhật Diệu Vương a, cảnh giới áp chế ở đằng kia? Tiên giới thiết luật. Nhật Diệu Vương có thể tùy ý chà đạp Nguyệt Minh Đế, hiện tại đột nhiên có người đánh vỡ cái thiết luật này, mỗi người đều có loại cảm giác bị cường bạo khó có thể nhận!

Làm sao có thể!

Căn bản không khả năng a!

Chu Hằng thu kiếm mà đứng, hắc kiếm không dính một tia vết máu, hắn cũng không dính một tia máu tanh, tâm tính bình thản, dường như căn bản không ý thức được chính mình vừa mới tạo ra công tích lớn đủ để chấn động Tiên giới!

– Ta đã biết! Hắn nhất định chính là Chu Hằng trên Hồ Mị yến hội! .

– A, thì ra là hắn! .

– Trừ hắn ra, còn có ai có thể chém ngược Nhật Diệu Vương? .

! .

– Hắn há chỉ đơn giản như vậy, nghe nói hắn đánh một trận cùng Hàn Sương công tử! .

– Tê, đánh một trận cùng Hàn Sương công tử lại không chết, tên này quả thực chính là yêu quái a! .

– Nghe nói hắn khả năng có chút quan hệ cùng Vạn Cổ Tà Tôn! .

– Cái gì, có quan hệ cùng Vạn Cổ Tà Tôn! Dù giết hắn cũng sẽ rước lấy phiền toái vô cùng! .

– Ha ha ha! Dù sao mặc kệ chuyện của bọn chúng, để Liễu gia đi đau đầu đi! .

Mấy đạo nhân mã khác đều nghị luận ầm ĩ, ở ngạc nhiên thán phục Chu Hằng cường đại mà cũng không khỏi vui sướng khi người gặp họa.

Một cường giả pháp tướng Liễu gia hư hư thực thực nhướng mày, nói: – Ngươi chính là Chu Hằng? .

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Không sai! .

Cường giả kia hơi hơi nhắm mắt, quanh thân có khí thế cường đại lưu chuyển, vẻn vẹn chỉ một lát sau, hắn mở hai mắt hiện ra một đạo sát khí lạnh thấu xương: – Không ai có thể giết người của Liễu gia ta còn có thể như không có chuyện gì xảy ra! .

– Lưu lại hai cái tay! Hắn nói.

Hắn rất muốn đánh chém Chu Hằng, nhưng Chu Hằng liên lụy nhân quả quá lớn, Vạn Cổ Tà Tôn dễ trêu sao? Bởi vậy hắn để lại một đường, hai nhân mạng đổi hai cái tay.

Cứ ghi nhớ trước, nếu ngày sau Tuyệt Tiên Thành đánh Vạn Cổ Tà Tôn nhất mạch sắp chết, hắn tự nhiên không ngại sẽ đòi

lại khoản này.

Chu Hằng cười ha ha, cầm hắc kiếm trong tay giương lên, lẫm nhiên nói: – Lão già, muốn để ta lưu lại hai tay, ngươi có tư cách này sao? .

Tôn cường giả thiếu chút nữa tức chết!

Hắn là loại thân phận nào? Đúng vậy, hắn là một tôn Thăng Hoa Vương! Ở bên ngoài, một ánh mắt có thể trừng chết Chu Hằng! Nhưng hổ xuống đồng bằng bị chó khinh, hiện tại một cái Nguyệt Minh Đế không ngờ cũng dám diễu võ dương oai ở trước mặt hắn?

Phi!

Tuy rằng chân thân hắn không tiến vào – hắn không chịu nổi hậu quả ngã xuống, hơn nữa, dù sao cảnh giới bị áp chế Nhật Diệu Vương, chân thân cùng pháp tướng cũng không có cái gì khác!

Nói đến thế này, nếu hắn buông tha Chu Hằng, đó chính là đang tát chính mình!

Giết!

– – – – – – – – – – oOo- – – – – – – – – – –

Chương 638

Chương 641 Tái chém pháp tướng

Pháp tướng Thăng Hoa Vương của Liễu gia sát ý đã quyết, nhân vật giết chóc quyết đoán như vậy, đâu còn chút do dự nữa, lập tức cường thế đánh ra, trấn áp về phía Chu Hằng.

Chu Hằng cười dài một tiếng, vung kiếm tung quyền đón đỡ.

“Ầm! Ầm! Ầm!” Hai người nhất thời quấn thành một đoàn vô cùng kịch liệt.

Thăng Hoa Vương rất cường đại, cho dù chỉ là một pháp tướng đều đủ để nghiền ép bất kỳ Nhật Diệu Đế nào! Thế nhưng tình huống nơi này đặc thù, bất kỳ cường giả nào đều bị áp chế tu vi xuống còn Nhật Diệu Vương!

Nếu là ở bên ngoài, vị Thăng Hoa Vương của Liễu gia này có thể một chưởng chụp chết 1 vạn Hàn Sương công tử, nhưng nếu bị áp chế cảnh giới đến Nhật Diệu Vương, thì vị tất hắn đã lợi hại hơn Hàn Sương công tử!

Bởi vì, năm đó khi hắn đột phá Nhật Diệu Vương lại có mấy vầng mặt trời chứ?

Hàn Sương công tử, Chu Thống đều là Nhật Diệu Vương 10 luân, lúc này tuy rằng vẫn không thể đánh xuyên qua rào cản của Nhật Diệu Hoàng, nhưng ở Tiên giới cũng không phải tiện tay chụp một trảo có thể nắm một bó to!

Ở tầng thứ Nhật Diệu Vương này, năm người bọn họ được công nhận là vô địch, không phải đã nói rõ vấn đề rồi sao!

Vị Thăng Hoa Vương của Liễu gia này năm đó là 8 vầng mặt trời đột phá đến Nhật Diệu Hoàng, bởi vậy hiện tại hắn cũng chỉ có thể phát huy ra lực lượng của Nhật Diệu Vương 8 luân!

Đương nhiên, chiến lực và lực lượng cũng không thể đánh đồng, hắn còn có kinh nghiệm chiến đấu phong phú, cũng có lý giải sâu sắc hơn về võ đạo, đồng dạng tiên thuật thi triển ra tất nhiên cũng uy lực hơn… cũng không phải không có khả năng tranh phong với các yêu nghiệt thiên kiêu Hàn Sương công tử.

Nhưng Chu Hằng cũng không phải tầm thường, trước hắn đã chiến một trận thống khoái với Hàn Sương công tử!

74 cái tiểu phù văn công kích bố trí ở trên quyền trái, 51 cái phù văn trị liệu vận chuyển toàn thân, tay phải hắn múa may hắc kiếm, tràn ra kiếm khí mang tính hủy diệt. Vô cùng cường thế!

Mọi người đều biết: nơi này tình huống đặc thù, bất luận kẻ nào đều chỉ có thể hạn chế lực lượng ở Nhật Diệu Vương. Nhưng chỉ là một Nguyệt Minh Đế có thể đánh không phân thắng bại với pháp tướng của một vị Thăng Hoa Vương, cũng khiến cho mắt của người ta mở lớn như muốn lọt tròng đầy đất!

Nếu nói về lực lượng, người ta một pháp tướng ít nhất cũng là trình độ Nhật Diệu Vương 7 luân, đây là tối thiểu thấp nhất, mà tiên thuật của Thăng Hoa Vương thi triển ra thì lại đáng sợ đến bực nào?

Tiên thuật là có phân phẩm bậc, thực lực càng thấp có thể học được tiên thuật tự nhiên càng kém, mà thực lực càng mạnh, như vậy khẳng định học được tiên thuật phẩm bậc cũng càng cao!

Tiên thuật của Thăng Hoa Vương nắm giữ không phải có thể nghiền ép Nguyệt Minh Đế mấy con phố sao?

Nhưng chính là dưới tình huống các phương diện lực lượng,

tiên thuật, kinh nghiệm… hoàn toàn nghiền ép, Thăng Hoa Vương của Liễu gia vẫn không thể chiếm được ưu thế hoàn toàn, điều này sao có thể làm cho người ta tiếp nhận?

Người ta có thể đánh bừa Hàn Sương công tử, không phải thổi phồng lên!

Mọi người nhao nhao cảm thán, xem ra lần này vị Thăng Hoa Vương Liễu gia là phải tự rước lấy nhục nhã! Không ngờ đánh với một Nguyệt Minh Đế lại là kẻ tám lạng người nửa cân, nếu truyền ra ngoài không phải khiến người ta cười đến rụng răng sao?

Người khác có thể sẽ không để ý tới tình huống đặc thù của Ngự Long Điện, cố tình chỉ nhớ rõ hai chữ "ngang tay"!

Nhất định cả đời phải mang theo sỉ nhục như vậy rồi!

…

Chu Hằng thân ở trong cuộc chiến, dĩ nhiên hắn cảm nhận sâu sắc nhất.

Vị Thăng Hoa Vương này không có lợi hại bằng Hàn Sương công tử!

Ở trong này dù tu vi có lợi hại hơn đêu vô dung, đều phải bị áp chế đến Nhật Diệu Vương, mà thời đại này cũng chỉ xuất hiện 5 vị thiên kiêu Hàn Sương công tử, có thể quét ngang cùng cấp này. Nghĩ đến dù là trong các nhân vật đời trước, ở Nhật Diệu Vương có thể quyết tranh hơn thua với năm người này cũng chỉ có hạn mấy người như vậy!

Trong đó thì tuyệt đối không có vị Thăng Hoa Vương của Liễu gia này!

Tuy nhiên, Nhật Diệu Vương 8 luân dù sao cũng là Nhật Diệu Vương 8 luân, kết hợp với tiên thuật huyền diệu, chiến lực của vị Thăng Hoa Vương này cũng chỉ kém thua một chút xíu so với Hàn Sương công tử, vẫn như cũ có lực lượng nghiền ép Chu Hằng!

Chu Hằng sớm đã máu thịt vỡ nát, ngay cả xương cốt đều liên tiếp đứt đoạn, nếu không nhờ có phù văn trị liệu trợ giúp, hắn sớm đã bị nghiền thành thịt vụn!

Nếu cứ tiếp tục như vậy, hắn sẽ bại!

Chu Hằng thầm nghĩ trong lòng: "Lần trước có thể liều mạng đánh ngang tay cùng Hàn Sương công tử, là bởi vì đối phương không muốn thi triển tuyệt chiêu ở trước mặt đối thủ cạnh tranh! Thế nhưng vị Thăng Hoa Vương Liễu gia này thì khác, hắn vốn không thèm để ý tới!"

Pháp tướng của vị Thăng Hoa Vương này tuy rằng bị áp chế cảnh giới, nhưng linh lực kéo dài không hao tổn, sức kiên trì đánh lâu dài là vượt hơn xa Chu Hằng!

Cho dù cứ hao tổn như vậy ba ngày ba đêm, chiến lực của đối phương cũng chắc chắn sẽ không có chút hao tổn. Mà Chu Hằng thì ngược lại: hắn phải đồng thời toàn lực vận dụng hai đạo tiểu phù văn vỡ nát, việc này đối với tiêu hao của hắn thật sự quá lớn!

Một ngày, thậm chí nửa ngày chính là cực hạn của hắn!

Trong mắt Chu Hằng hàn mang nhoáng lên một cái: nếu hắn bại chẳng khác nào phải chết!

Không có đường lui!

Dùng bài tẩy gì đây?

Hỏa Thần Lô? Không được, Hỏa Thần Lô chỉ có thể sử dụng một lần, hắn phải giữ lại để trấn tràng!

Lăng Thiên Cửu Thức? Một kiếm sử ra hắn sẽ kiệt quệ linh lực, thuộc loại không thành công thì thành nhân, vạn nhất không thể đánh chết đối thủ thì sao?

Đúng rồi! Mảnh vỡ Bảo khí kia!

Chu Hằng linh cơ vừa động, mảnh vỡ Bảo khí kia tuy rằng không có uy lực gì, nhưng uy áp ẩn chứa trong đó lại vô cùng khủng bố, nếu như bất ngờ tế ra hoàn toàn làm cho tâm linh của một vị Thăng Hoa Vương đều thất thủ!

Bọn họ hiện tại cũng miễn cưỡng xem như chiến một trận "cùng cấp", chỉ cần bị hắn nắm lấy một đường cơ hội, chắc chắn đối phương phải vạn kiếp bất phục!

Làm! Hắn lấy ra Hỏa Thần Lô, nhưng cũng không có lập tức vạch ra cái nắp lô, hắn phải chờ đợi một cơ hội tốt nhất.

- Chết đi! Vị Thăng Hoa Vương Liễu gia chỉ cảm thấy trên mặt nóng hừng hực, thời gian dài như vậy cũng chưa thể đánh chết một tên Nguyệt Minh Đế, đây quả thực là mất hết mặt mũi mà! Hắn thi triển diệu thuật hết lần này tới lần khác, đáng tiếc cảnh giới bị áp chế, uy lực cũng sút giảm ức vạn lần, nếu không tùy ý một dao động lực lượng đủ để đánh tan nát Chu Hằng một vạn lần rồi!

- Chưa chắc! Chu Hằng nói, vẻ mặt bình tĩnh, tuy rằng rơi vào hạ phong nhưng không chút bối rối, hắn phải tìm một cơ hội thích hợp nhất!

- Ha ha… Lão phu muốn ngươi chết, ngươi chỉ phải chết! Vị Thăng Hoa Vương Liễu gia đã hoàn toàn áp chế Chu Hằng. Tuy rằng trong lúc nhất thời không có khả năng đánh chết Chu Hằng, nhưng lực lượng của hắn kéo dài không hao tổn, nhất định có thể làm cạn kiệt chết tên Vương giả trẻ tuổi này!

Đáng tiếc, chí tôn như vậy cũng không phải xuất từ Liễu gia bọn họ, nếu không Liễu gia ắt có một ngày hùng bá Tuyệt Tiên Thành!

- Nói khoa trương cũng không phải là một thói quen tốt! Lão già ngươi tốt hơn là trước thanh tỉnh một chút! Chu Hằng vung hắc kiếm liên tục, từng đạo kiếm khí giống như những con rồng đen rít gào.

Vị Thăng Hoa Vương Liễu gia thiếu chút nữa phẫn nộ nổ tung, ai nói khoa trương? Là tiểu tử ngươi không phải sao! Hắn đường đường là Thăng Hoa Vương, đổi lại là địa phương khác hắn đã bóp chết Chu Hằng như một trò đùa! Hắn hóa phẫn nộ thành chiến lực, hai tay múa động, tiên thuật lưu chuyển.

Hắn phải tăng tốc làm tiêu hao linh lực của Chu Hằng!

- Các ngươi mau đánh hạ một người một con lừa kia cho lão phu! Hắn nói.

Đê tiện!

Chung quanh mọi người đều lên tiếng: đây rõ ràng là muốn quấy nhiễu tâm thần của Chu Hằng!

Đường đường là Thăng Hoa Vương đối phó với một gã Nguyệt Minh Đế còn muốn dùng kỹ xảo hèn hạ như thế. Thật đúng là vô sỉ!

Nhưng nghĩ lại, chỉ cần có thể giết chết Chu Hằng, ai sẽ vì một Nguyệt Minh Đế mà đi chỉ trích Thăng Hoa Vương chứ? Nguyệt Minh Đế vốn chỉ là một đầu ngón tay của Thăng Hoa Vương đủ để nghiền chết, người ta gọi cái này là trêu đùa!

Chu Hằng mắt toát hàn quang, bỗng nhiên vỗ Hỏa Thần Lô một cái, chỉ nghe Hỏa Thần Lô hét thảm một tiếng, cái nắp lô văng ra, mảnh vỡ Bảo khí bay ra!

“Ông!” Lập tức khí thế khủng bố điên cuồng nghiền ép tới, đừng nói chỉ là Nhật Diệu Vương, dù là Sáng Thế Vương cũng có thể bị chấn đến tâm thần thất thủ!

Vị đại năng Liễu gia kia là Thăng Hoa Vương đúng vậy, nhưng ở trước mặt mảnh vỡ Bảo khí này cũng phải xuất hiện

khựng lại tuyệt đối không đúng lúc!

Chu Hằng chuyển động kiếm thế, cường thế đánh tới!

“Phốc!” Đầu của vị Thăng Hoa Vương Liễu gia đã rời cần cổ bay lên, nhưng cũng không có bắn ra chút máu tươi nào: đây chỉ là một pháp tướng, hoàn toàn do linh lực cấu thành. Nhưng bị hắc kiếm chém trúng chỗ yếu hại, dù là pháp tướng cũng trong nháy mắt vỡ nát!

- A… Đồng thời trong lúc đó, bên ngoài phiến đại lục này, trên một chiếc tinh thuyền thật lớn, một lão nhân bất chợt nhảy dựng lên, trong mắt lóe ra tia sáng lạnh đầy sát khí và phẫn nộ.

- Lão tổ! Đã xảy ra chuyện gì? Lập tức có người đẩy cửa đi vào, cả kinh kêu lên hỏi.

Lão nhân không nói, áp lực trong ánh mắt lại giống như ngọn núi cao, người đẩy cửa đi vào kia lập tức ngã nhào trên mặt đất. Dù hắn là Nhật Diệu Đế thì như thế nào, ở dưới áp lực của lão nhân toàn thân cũng bắt đầu nứt nẻ, máu chảy như suối!

Một pháp tướng của mình đi vào Ngự Long Điện bị hủy rồi!

Pháp tướng bị hủy, chân thân lão không bị thương, nhưng tu vi lại bị giảm xuống một khúc!

Lão vốn là Thăng Hoa Vương 7 tướng, còn kém một chút là có thể đánh vỡ cực hạn, có được 8 pháp tướng, nhưng mất đi đạo pháp tướng này, có nghĩa ít nhất mấy ngàn năm khổ tu của lão biến thành bọt nước!

Vậy làm sao có thể không làm cho lão phẫn nộ?

Hơn nữa, điểm mấu chốt chính là Ngự Long Điện có cấm chế ngăn cách, lão còn không thể cảm ứng những gì pháp tướng nhìn thấy nghe được, nói cách khác lão hoàn toàn không biết pháp tướng của mình là bị hủy diệt như thế nào!

Ngay cả pháp tướng của lão đã chết rồi, những người trong gia

tộc kia cũng khó thoát khỏi bị người giết chết diệt khẩu?

Hung phạm là ai đều không thể tra ra!

Xuất tiếp một pháp tướng ư? Lão sợ! Nếu lại tổn thất thì làm sao bây giờ?

Lão nhân phẫn nộ đến phát cuồng, gào to một tiếng, âm ba truyền khắp, ở phụ cận ít nhất mười mấy chiếc tinh thuyền đều có thể nghe được rõ ràng, khiến không ít lão quái vật cùng cấp đều vô cùng kỳ quái: Thăng Hoa Vương của Liễu gia kia là bị thiệt thòi gì vậy? Giống như là bị người ta luân phiên đánh 100 gậy mông đít nở hoa nên kêu gào thê thảm như vậy.

…

Những người Liễu gia kia quay trở về, bước chân còn không có bước ra, liền nhìn thấy thiên thần trong lòng bọn họ, lão tổ của họ bị Chu Hằng tung một kiếm chém rơi đầu!

Bọn họ lập tức im bặt dừng lại, có cảm giác như trời đất đều sụp đổ!

Pháp tướng của Thăng Hoa Vương đấy, cứ như vậy bị chém!

“Ầm!” Dao động của Tiên khí vỡ nát cuồn cuộn cuốn tới, bọn họ sao có thể chống cự lại, ai cũng phải gục đầu xuống, với ý chí lực của bọn họ đương nhiên không có khả năng chống cự lại kiện Bảo khí từng cao cao tại thượng này!

Chu Hằng đã động sát khí, dĩ nhiên không có khả năng nương tay lưu tình, chỗ nào thân hình hắn xẹt qua, từng luồng máu tươi bắn tung lên!

Liễu gia không một người nào còn sống!

Chuyện xung đột này vốn không cần thiết phát sinh, nhưng chỉ vì tranh nhau khí phách, cuối cùng biến thành một hồi giết chóc.

Tiên giới chính là tàn khốc như vậy, không giảng đạo lý như vậy! Không thể thích ứng thì chạy nhanh tìm một nơi rừng sâu núi thẳm lánh đợi đi!

Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, nhìn về phía mấy đội nhân mã khác bên hồ, nơi ánh mắt hắn quét qua, đúng là không người nào dám nhìn thẳng vào hắn!

- Con lừa! Ngươi và nha đầu kia đi bắt Ngân Long Ngư đi, ta muốn bế quan! Hắn nói.

- Hả? Vào lúc này ngươi bế quan? Con lừa đen có vẻ khó tin.

Chu Hằng gật gật đầu, hắn vừa rồi đại khai sát giới, hắc kiếm hấp thụ đầy đủ tinh khí sinh mệnh, chẳng những hắn có thể đạt tới cực hạn 21 vầng trăng, mà còn có thể tấn công Nhật Diệu Vương!

Chỉ cần trở thành Nhật Diệu Vương, hắn có thể nghiền ép hết thảy!

Có điển hình hiển hách hắn chém chết pháp tướng Thăng Hoa Vương trước đó trấn áp, còn có ai dám ra tay với hắn? Lúc này bế quan, nhìn như mạo hiểm, thực ra là an toàn nhất.

- - - - - oOo- - - - -

Chương 639: Đột phá Nhật Diệu Vương

Con lừa đen cùng Băng Tú Lan đều rất vui vẻ đi bắt cá.

Một tên là tham bảo thành tánh, người kia thì tiêu chuẩn ham vui, một người một con lừa ở bên hồ vui thích cười ha hả.

Hồ nước vẫn không thể chạm vào, vô cùng sềnh sệch, vừa chạm vào giống như bị cột lấy tay chân, vì vậy càng thêm khó bắt được Ngân Long Ngư. Cũng không biết những con Ngân Long Ngư này là làm thế nào bơi lội trong nước hồ sềnh sệch như thế.

Con lừa đen còn muốn tát nước hồ, nhưng tính dẻo dính của nước hồ này cao đến cực hạn, nó mất nhiều công sức cũng mới tát lên một đống chất lỏng nhỏ, nếu dựa vào phương pháp như vậy tát cạn nước hồ, thì mấy chục năm cũng không nhất định làm được!

Hơn nữa chẳng lẽ hồ nước này cũng không nhận được bổ sung sao? Làm như vậy thật không có tiền đồ!

Chu Hằng không để ý tới những chuyện này, hắn liền ngồi xuống ở phía sau, bắt đầu luyện hóa tinh khí sinh mệnh trong

hắc kiếm.

Hắn càng bày ra bộ dáng tùy tiện như vậy, những người khác càng không nắm được, nào dám ra tay với hắn?

Trước đó Liễu gia ra tay, kết quả còn đó!? Ví dụ đẫm máu còn ở trước mắt, ai dám không nghĩ tới hậu quả sau đó!

Từng đạo linh lực lưu chuyển trong cơ thể, vầng trăng lưỡi liềm thứ 20 nhanh chóng trưởng thành đến trăng khuyết, đến nửa vầng trăng, rồi đến trăng tròn… hầu như là hành văn lưu loát liền mạch!

Đáng tiếc là, vị Thăng Hoa Vương Liễu gia kia chỉ là một pháp tướng, pháp tướng là không có ẩn chứa tinh khí sinh mệnh. Chẳng qua hắn chém chết hai Nhật Diệu Vương khác, bao nhiêu đó đã đủ rồi.

“Bộp”, thân hình hắn hơi run run, vầng trăng thứ 21 nhú lên! Nhanh chóng trưởng thành! Một vầng trăng cuối cùng này lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ nhanh chóng lớn lên thành trăng tròn!

Đạt đến cực hạn!

“Nhật Diệu Vương, rộng mở cánh cửa ở trước mặt ta đi!” Chu

Hằng thầm quát trong lòng. Hắn không thiếu lĩnh ngộ cảnh giới, chỉ cần là áp lực.

Hắn lấy ra mảnh vỡ Bảo khí kia, lập tức ở bên người hắn phóng ra từng đạo dao động khủng bố. Chu Hằng cố ý áp chế tác dụng của hắc kiếm, để cho thân thể chính hắn thể nghiệm áp lực này xem có kinh khủng bực nào!

Đầu tiên là chiến ý hắn ngã xuống, nhưng ngay sau đó lại bùng phát dâng trào, đối kháng với áp lực, hắn vốn tuyệt đối không thể chịu đựng này.

Từng chút một tiếp tục áp chế hắc kiếm, cả người Chu Hằng cũng bị áp lực đến cực hạn, giống như một sợi dây đàn căng thẳng, bất cứ lúc nào có thể đứt đoạn!

Nếu bị đứt đoạn, đối với Chu Hằng mà nói chính là vạn kiếp bất phục!

Nhưng điều này không mảy may hù dọa được hắn. Ngược lại làm cho cả người hắn tản phát ra ý chí chiến đấu còn mạnh hơn, lúc này mới có hứng thú đây!

Ba ngày sau, hắn đạt tới điểm cực hạn.

Hoặc là nhảy tới, hoặc là ngã trở về!

Tâm thần của Chu Hằng ở thế giới bên trong điên cuồng gào thét, hắn nhất định phải nhảy tới! Nhất định có thể!

Từ Nguyệt Minh Cảnh đến Nhật Diệu Vương, cần nén ép toàn bộ tất cả vầng trăng thành một, sau đó hình thành vầng mặt trời đỏ. Đây là một biến hóa hoàn toàn mới.

21 vầng trăng tạo chiến lực khủng bố cho Chu Hằng nghiền ép hết thảy võ giả cùng cảnh giới, còn có thể chém ngược cường địch cao hơn một đại cảnh giới… nhưng có được những điều đó tất nhiên cũng phải trả giá.

Dung hợp 21 vầng trăng thật sự quá khó khăn!

Trước kia đột phá tiểu cảnh giới chỉ cần 7 mặt trăng hợp nhất, nhưng bây giờ lại là 21 mặt trăng hợp nhất.

Số vầng trăng này mỗi gia tăng một cái, độ khó chính là tăng lên gấp bội gấp bội. Trên lịch sử Tiên giới chưa bao giờ xuất hiện người có được 21 vầng trăng. Càng không có tiền lệ 21 vầng trăng đột phá Nhật Diệu Vương!

“Dung hợp cho ta!” Chu Hằng không có ý niệm nào khác hơn, 21 vầng trăng tròn chiếu sáng, chìm nổi trong thế giới đan điền.

Dung hợp! Dung hợp! Dung hợp!

Loại dung hợp này cũng không phải chỉ có lực lượng là được: vầng trăng vốn chính là độ chắc chắn có thể sánh với Tiên khí, nên muốn nghiền nát dung hợp chúng thật nói dễ hơn làm?

Đây là một loại lý giải về đạo, là một loại lĩnh ngộ.

Tâm thần Chu Hằng dần dần bình tĩnh lại, ngộ tính của hắn mới là đáng sợ nhất!

Từng đạo hiểu ra lóe lên ở trong đầu, toàn thân hắn đều tản ra ánh sáng vàng, góc phù văn trên thiên linh cái kia giống như sống lại, tản ra từng đạo khí tức mỏng manh nhưng khó hiểu.

Lúc này, đương nhiên người ở chung quanh cũng nhìn thấy rất rõ ràng.

Tên này đang làm gì thế? Tu luyện? Đột phá? Ở ngay chỗ này?

Bọn họ đều là nhảy ra nghi vấn này trong lòng, nếu Chu Hằng thực sự đang đột phá một cửa ải khó khăn, lúc này ra tay nhất định có thể thu được kỳ hiệu! Nhưng có ai lại ngu ngốc như vậy, lại đột phá ngay tại địa phương thế này?

Bẫy! Nhất định là bẫy! Muốn dụ bọn họ ra tay, sau đó liền lấy cớ ra tay với bọn họ, cướp đoạt bảo vật trên người bọn họ!

Thật độc mà!

Tuy nhiên nếu đã nghĩ thấu như thế, thì ai ngu dại để bị mắc mưu?

Ngươi lóe ánh sáng vàng thì cứ lóe đi, ai thèm quản tới ngươi!

Mọi người đều tiếp tục bắt cá, Hóa Long Cửu Trảm dù sao chỉ là truyền thuyết, có hay không trước không nói, ngay cả có cơ hội lấy được tỷ suất cũng nhỏ đến đáng thương… đâu có thực tế như những con Ngân Long Ngư trước mặt này!

Dị cảnh như vậy kéo dài suốt một ngày, sau đó đột nhiên biến mất sạch sẽ.

“Hắc hắc! Thấy chúng ta khôn ngoan không lên hả! Bỏ đi

cha?” Mọi người đều thầm cười lạnh trong lòng: “Phì! Tưởng chúng ta là kẻ ngốc à!”

Chu Hằng lại là một bước bước qua điểm trọng yếu, ở thế giới bên trong của hắn, 21 vầng trăng dần dần hóa mềm, dường như bị đốt tan chảy thành đống đống bùn lầy.

Hắn loại bỏ cặn bã, còn lại tinh hoa, dung hợp những “bùn lầy” này làm một thể, hình thành một cái “mặt tròn” cực lớn, tiếp tục đè ép, lấp đầy.

Bước đầu tiên, dung hợp mặt trăng!

“Mặt tròn” không ngừng thu nhỏ lại, một lần nữa hóa thành một vầng trăng tròn, ánh trăng tỏa ra trong sáng nhưng lạnh lùng, có lưu chuyển hào quang màu vàng, có lưu chuyển khí tức tối cao không thể nói ra lời.

Góc phù văn trên thiên linh cái Chu Hằng liên tục phát sáng, mà hơn sáu trăm mảnh vỡ phù văn nhỏ trong cơ thể hắn cũng đồng loạt bay múa, rồi bất ngờ tổ hợp lại: phù văn trị liệu một lần hành động đẩy lên độ cao 67 mảnh, mà phù văn công kích thì đạt tới hơn 92 mảnh!

Giờ khắc này, Chu Hằng dung hợp cùng thiên địa, cộng minh với đại đạo, Huyết Hà Thiên Kinh cũng trong cơ hội này tiến bộ một mảng lớn.

Rốt cục, vầng trăng tròn kia hoàn toàn thành hình, rõ ràng là một vầng trăng sáng trắng nõn, lại tản ra hào quang màu vàng!

Bước đầu tiên thành công, kế tiếp chính là bước thứ hai, cũng là một bước càng mấu chốt hơn!

Tụ thành mặt trời đỏ!

Hào quang chớp lóe trong cơ thể Chu Hằng, tinh khí thần đều tập trung đến cực hạn, thần cốt rung động, tản ra tiếng xướng cộng minh, khiến người ta nghe có cảm ngộ lớn, có khả năng trực tiếp hóa đạo thành tro!

– Không xong! Tên này thực sự đang đột phá!

– Bị lừa rồi!

– Hắn sắp đột phá Nhật Diệu Vương!

Lúc này mọi người mới phản ứng lại. Bọn họ đều vô cùng kinh hãi, thực sự có người to gan lớn mật như vậy sao? Không ngờ dám đột phá ở địa phương nguy hiểm như thế!

Buồn cười là trước đó bọn họ còn tưởng rằng là Chu Hằng thiết lập bẫy rập, còn đắc ý vì không có mắc mưu! Không nghĩ tới hư mà thực, Chu Hằng nhưng lại lợi dụng tâm lý của bọn họ như vậy, làm cho bọn họ từ cao tới thấp bị gạt không bổ nhào tới!

Bây giờ có nên ra tay hay không?

Mọi người do dự, lúc này Chu Hằng còn chưa hoàn thành đột phá: ra tay có khả năng rất lớn xử lý hắn!

Nhưng vạn nhất vào lúc này đối phương hoàn thành đột phá thì sao?

Tên kia khi ở Nguyệt Minh Đế đã cường đại như thế, một khi đột phá đến Nhật Diệu Vương còn cao thâm đến đâu!

Hơn nữa, bọn họ cũng không có ân oán gì với Chu Hằng, đáng để mạo hiểm như vậy sao? Muốn giết Chu Hằng, cũng là chuyện của mấy người Nhất Kiếm Phá Thiên, Thiên Cương Nguyệt… đâu có quan hệ gì với bọn họ chứ?

Nơi này áp chế tu vi, giúp cho đám người Chu Hằng, Ngô Khải có vẻ đặc biệt khí phách. Nhưng nếu ra bên ngoài, tu vi của bọn họ vốn cũng không đáng nhắc tới, đừng nói là Thăng Hoa Vương, chỉ Nhật Diệu Đế đều có thể hoàn toàn nghiền ép bọn họ!

Nghĩ như thế, nên không ai ra tay.

Giết Chu Hằng lại không có lợi gì, ai cũng không muốn vì vậy mà đắc tội với Chu gia. Có khả năng họ Chu đó chính là Vạn Cổ Tà Tôn nhất mạch!

Chu Hằng thân thể run lên, một cái điểm đỏ sinh ra ở trong cơ thể hắn!

Vầng mặt trời đỏ!

Nhật Diệu Vương!

Hắn đột phá rồi!

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Linh khí thiên địa đánh úp lại, cho dù nơi này là vũ trụ hư vô thì sao chứ, từng đạo linh khí từ trong mặt đất dâng lên, điên cuồng vọt tới chìm vào trong cơ thể Chu Hằng. Điểm đỏ kia nhanh chóng mượt mà, hình thành một quả cầu lửa bùng cháy.

Một vầng mặt trời đỏ hình thành!

"Ầm!" Lại là một cái điểm đỏ sinh thành!

Trước hắn là Nguyệt Minh Đế 21 luân, muốn đột phá vô cùng khó khăn, nhưng vừa bước ra một bước này, tiềm lực của hắn liền được hoàn toàn phóng thích ra ngoài, khủng bố đến kinh người!

2 vầng mặt trời đỏ! 3 vầng mặt trời đỏ! 4 vầng mặt trời đỏ!

9 vầng mặt trời!

Giống như thời điểm hắn đột phá đến Nguyệt Minh Vương, hắn vừa đột phá Nhật Diệu Vương liền có được 9 vầng mặt trời đỏ, dù phóng tới trên thân thiên tài cấp bậc Nhật Diệu Vương, số vầng mặt trời này cũng đã có thể lập tức đột phá đến cảnh giới kế tiếp.

Nhưng với Chu Hằng, lúc này mới chỉ là bắt đầu!

"Vù" hắn mở ra hai mắt, trong mắt trái có ánh trăng vàng chiếu ra; bên trong mắt phải là một vầng mặt trời đỏ, nhật nguyệt cùng phát sáng. 9 vầng mặt trời đỏ không thể kiềm chế xuất hiện ở phía sau hắn, lập tức phóng ra một lực dao động

khủng bố, “ầm ầm ầm ầm ầm ầm”, mặt đất rung chuyển.

Tên này đột phá rồi!

Mọi người đều hoảng sợ trong lòng: Chỉ mới mấy ngày thôi, tên này liền hoàn thành đột phá đại cảnh giới!

Yêu quái! Tuyệt đối là yêu quái!

May mắn là vừa rồi không có ra tay, bằng không trong số bọn họ có mấy người có thể đấu thắng Nhật Diệu Vương 9 luân? Con bà nó! Nhật Diệu Vương 9 luân đấy, làm sao có thể! Chưa từng nghe nói qua có người vừa đột phá liền có được 9 vầng mặt trời!

Đây là muốn nghịch thiên sao?

Chỉ riêng lực lượng này đã bị nghiền ép, huống chi tên này còn nắm giữ tiên thuật đáng sợ!

– Chu tiểu tử! Ngươi đã đột phá ư? Con lừa đen chớp cặp mắt to hỏi, có vẻ rất khó chịu.

Nó vốn tưởng mình tinh tiến rất nhanh, có thể mau chóng đuổi

kịp đồng thời vượt qua Chu Hằng! Không nghĩ tới một lần nữa Chu Hằng ném nó ở phía sau thật xa.

Chu Hằng cười to, có thể đột phá nhanh như vậy, nguyên nhân chủ yếu nhất vẫn là trước đó ăn một viên Liệt Vương Đan, hắn vỗ vỗ vai con lừa đen, nói: – Yên tâm, Ngân Long Ngư ở đây ta cho ngươi ăn thống khoái!

– Đây chính là ngươi nói đó nha!

– Ừm!

Băng Tú Lan cũng thò đầu lại đây, đầy mặt khiếp sợ nói: – Chuẩn tỷ phu! Huynh thật lợi hại!

Nàng dừng một chút, dường như cảm thấy chỉ nói như vậy không đủ xác thực, lại bổ sung: – Còn lợi hại hơn tỷ tỷ của ta! Năm đó tỷ tỷ ta đột phá Nhật Diệu Vương cũng phải dùng ước chừng một tháng!

So sánh với nhau, Chu Hằng chỉ dùng bốn ngày thật sự quá kinh người!

Nhưng mọi người ở chung quanh vừa nghe, ai nấy lại lần nữa rét lạnh!

Trong bọn họ có không ít Nhật Diệu Vương, mà dù không phải, khẳng định cũng từng thấy tận mắt những người trong gia tộc đột phá Nhật Diệu Vương. Quá trình này dù là thiên tài đều cần phải mấy năm. Một tháng ư? Tuy rằng không sánh được với yêu nghiệt như Chu Hằng, nhưng cũng có thể xưng là yêu quái!

Đây đều là những người nào vậy chứ!

Theo bọn họ vừa so sánh, ai còn có thể có lòng tin nữa?

Chu Hằng cũng hơi giật mình, Băng Tú Lan dùng là hai chữ "năm đó", có nghĩa tỷ tỷ nàng có khả năng đã vượt qua giai đoạn Nhật Diệu Vương này rồi! Hắn hơi tò mò, hỏi: – Tỷ tỷ nàng là tu vi gì?

– Không ra gì mà! Đã 4000 năm chỉ mới tu luyện đến Thăng Hoa Vương! Thật là khiến người ta phát sầu! Băng Tú Lan nhún vai nói.

"Thịch thịch thịch thịch thịch thịch…" mọi người ở chung quanh lại lần nữa ngã thành một đống.

– – – – – oOo- – – – –

Chương 640: Dụ cá tới cửa

4000 năm đã tu luyện đến Thăng Hoa Vương?

Nhất Kiếm Phá Thiên Ngô Khải, Hàn Sương công tử Kha Ân, Thứ Huyết Mân Côi Hồ Mị… tuy rằng mỗi người đều được xưng là chí tôn trẻ tuổi vô địch, quét ngang Nhật Diệu Vương! Nhưng bọn hắn bao nhiêu tuổi? Ít nhất là 3000, 4000 tuổi!

Những thiên kiêu tuyệt thế này còn phải tu luyện bao nhiêu năm nữa mới có thể đột phá đến Nhật Diệu Vương, vậy nếu bọn họ đạt tới Thăng Hoa Vương phải cần bao lâu?

Ít nhất cũng phải 2, 3 vạn năm sao?

2, 3 vạn năm tính ra không dài chút nào! Bởi vì Thăng Hoa Vương thọ nguyên có thể đạt tới hơn 12 vạn năm, thì 2, 3 vạn tuổi chỉ tương đương với người thường chừng hai mươi tuổi, đúng là thời điểm đang phong nhã hào hoa!

Với góc độ so sánh như thế, 4000 tuổi Thăng Hoa Vương là đáng sợ bực nào? Lại là yêu nghiệt bực nào?

Chu Hằng gật gật đầu, nói: – Coi như không tệ!

Hắn lấy người động viên mình! Hắn chính thức tu luyện tới hiện tại cũng chỉ mười năm đã đạt đến Nhật Diệu Vương, chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, tiến vào Thăng Hoa Vương nhiều nhất là thêm mười năm, như vậy Thăng Hoa Vương 4000 tuổi ở trước mặt hắn tự nhiên không hiếm lạ chút nào.

Thấy hắn nói ra ung dung thoải mái như thế, mọi người lại đồng loạt ngả trái ngả phải: đây đều là những người nào vậy chứ? Thăng Hoa Vương 4000 tuổi ở trong miệng Chu Hằng không ngờ chỉ có thể nhận được đánh giá "coi như không tệ"?

Vậy đám người bọn họ này tiêu phí mấy vạn năm mới đạt tới Nhật Diệu Vương, Nhật Diệu Hoàng… còn không biết xấu hổ sống trên thế giới này làm chi?

Hai người này là từ nơi đâu nhô ra?

Đặc biệt là cô gái kia, không phải là đang ba hoa chứ! Thăng Hoa Vương 4000 tuổi hẳn phải là thanh danh hiển hách, thì sao bọn họ lại không nghe nói qua vương giả trẻ tuổi như vậy?

Trừ phi… nàng đến từ Tuyệt Tiên Thành!

Trong 49 Tiên Thành, Tuyệt Tiên Thành là một tòa thành thần bí, là tòa thành cấm kỵ. Cho dù nhiều Sáng Thế Hoàng đều chỉ nghe tên, mà không thể thấy "hình dáng"!

Tuyệt Tiên Thành hội tụ toàn bộ đại năng chân chính của 49 Tiên Thành. Nơi tài nguyên phong phú nhất, cũng có khả năng nhất sinh ra thiên tài áp chế hết thảy!

Nếu cô gái này là tới từ Tuyệt Tiên Thành, thì hết thảy đều có khả năng.

– Ít nói nhảm đi! Mau bắt cá cho bổn tọa! Con lừa đen ở một bên thúc giục. Con lừa đê tiện này chỉ biết la lối đánh ngã hết thảy thiên tài, sau đó cướp nữ nhân xinh đẹp về làm thị nữ.

– Bổn tiểu thư cũng muốn ăn cá!

Băng Tú Lan cũng không phải người tham ăn, nhưng nàng đặc biệt thích vô giúp vui; cũng không phải nàng thích giành ăn, mà bởi vì nàng cảm thấy bắt cá rất vui.

Chu Hằng nếu đã đáp ứng, tự nhiên sẽ không nuốt lời, hắn luôn cảm thấy như mình thiếu nợ con lừa đen, hơn nữa hắn cũng muốn thử xem sau khi đột phá Nhật Diệu Vương, thực lực của hắn tăng lên tới trình độ nào.

Hắn đi đến bên hồ, ý niệm vừa động, linh lực phóng ra, đi vào trong hồ.

Mở ra trường Vực. ý thức của Chu Hằng tạo thành một tấm lưới, chụp về phía một đám nhỏ Ngân Long Ngư. Nhưng nước hồ này quá mức sềnh sệch, chẳng những đối với thực thể như thế, đối với linh lực và thần thức cũng bị như vậy. Tấm lưới linh lực kia còn chưa có chụp xuống đã kinh động những con Ngân Long Ngư, ngân quang chớp động một cái, chúng nhanh chóng bơi đi.

Chu Hằng bắt hụt.

– Chu tiểu tử! Con lừa đen ở một bên thở dài.

– Thật là vô dụng mà! Băng Tú Lan cũng tới góp lời.

Chu Hằng bị bọn họ xem thường, trên mặt tối sầm. Hắn lập tức dang rộng hai tay, hóa thành một cự chưởng lớn như toà nhà, bốc lên một mảng lớn nước hồ.

Chằng qua hắn chụp xuống, nhưng nước hồ này quá sềnh sệch, khi hắn nâng lên không đến một trượng tốc độ liền trở nên vô cùng chậm chạp, bị mấy trăm sợi nước hồ giống như dây

thừng kéo xuống.

Ngân Long Ngư trong nước hồ liền nhân cơ hội đó bơi trốn: "phốc phốc phốc…" nhảy về lại trong hồ nước, còn bơi vòng vòng gần đó, dường như đang cười nhạo Chu Hằng.

– Ha ha ha ha… Con lừa đen và Băng Tú Lan cũng không phải kẻ tốt lành gì, lúc này cười ha hả đến lăn lộn xuống đất.

– Bổn tọa mắc cười chết mất! Chu tiểu tử! Không ngờ ngươi bị mấy con cá nhỏ cười nhạo!

– Bổn tiểu thư tức cười chết mất! Người ngu ngốc thế này, bổn tiểu thư còn phải xét lại có nên tiếp tục sát hạch nữa hay không!

Chu Hằng vô cùng buồn bực! Hắn "thần công đại thành", vốn tưởng rằng 9 vầng mặt trời ở trong này có thể coi là vô địch, không nghĩ tới xuất sư liền bất lợi, nhảy qua một cái hồ nho nhỏ té bổ nhào. Hắn kiên cường vận sức, dứt khoát làm tiếp, bàn tay to linh lực của hắn cũng chưa có tiêu tán, mà tiếp tục nâng nước hồ lên.

Hắn phải múc cạn cái hồ này!

Bàn tay to linh lực nâng lên, nhưng nước hồ dính như keo, sinh ra lực kéo kinh khủng như muốn kéo bàn tay to linh lực xuống hồ.

Khóe miệng Chu Hằng lại lộ ra vẻ tươi cười. Hắn thấy lúc này giống như biến thành một trận đấu lực lượng, khiến hắn nổi lên hứng thú. Hắn từng bước tăng lực, bàn tay to linh lực tiếp tục nâng lên.

Nhưng mỗi nâng cao một tấc, lực kéo xuống lại tăng lên gấp bội, bức cho Chu Hằng phải tiếp tục vận dụng lực lượng.

"Ông! Ông! Ông!" Phía sau hắn hiện ra từng vầng mặt trời đỏ, phóng ra nhiệt lượng khủng bố, mà lực lượng của hắn đã tăng lên tới đỉnh điểm.

9 vầng mặt trời, vận dụng toàn bộ!

Bàn tay to linh lực nâng lên đến độ cao 11 trượng, nhưng mấy trăm sợi nước hồ vẫn dính liền như cũ, không thể nâng lên một chút xíu nào nữa.

Nếu như Chu Hằng nguyện ý, hắn có thể luôn luôn hao tổn như vậy, hao tổn chừng hai ngày, linh lực mới có thể khô kiệt, nhưng kết quả cũng không có mảy may biến hóa.

Hắn không thể không thừa nhận, ý tưởng muốn múc cạn nước hồ rất không thực tế.

Chu Hằng thu hồi bàn tay to linh lực, "ầm", mảng lớn nước hồ kia đổ ập xuống, văng lên mảng lớn nước hồ, cũng văng lên mấy con Ngân Long Ngư lắc đầu vẫy đuôi, tư thế khinh miệt đó không cần nói bằng lời cũng biết.

– Chu tiểu tử! Những con cá thối này đang trắng trợn khinh bỉ ngươi đó, còn nhịn được ư! Con lừa đen ở một bên đổ dầu vào lửa.

– Đúng! Không thể nhẫn nhịn!

Băng Tú Lan thì làm đồng lõa.

Bọn họ cũng thuận tiện xem thường Chu Hằng, nhưng những người khác nhìn thấy một màn phía trước thì lại bị chấn khiếp đến bây giờ còn chưa có phục hồi tinh thần lại.

Vì muốn bắt Ngân Long Ngư, bọn họ không phải là không có thử qua các loại biện pháp, tỷ như còn có "chủ ý ngu xuẩn" muốn tát cạn hồ nước, nhưng bọn họ thì càng không đủ sức, chỉ có thể nâng lên nước hồ chừng bốn năm trượng.

Mỗi tăng lên một tấc đều phải bỏ ra lực lượng gấp bội, Chu

Hằng nâng lên độ cao nước hồ là gấp mấy lần so với bọn họ, nhưng lực lượng như thế đâu chỉ cao hơn bọn họ gấp mấy lần?

Là ức vạn lần! Đồng dạng là Nhật Diệu Vương, như thế nào chênh lệch lại lớn như vậy chứ?

Chẳng những Nhật Diệu Vương tự thừa nhận không theo kịp, mà dù là Nhật Diệu Hoàng cũng phải biến sắc, bởi vì ở nơi đặc thù này tu vi của bọn họ cũng phải bị áp chế đến Nhật Diệu Vương, nếu đánh nhau với Chu Hằng khẳng định là hữu tử vô sinh!

Chu Hằng vô tình không biết hành động "thất bại" của mình, lại làm cho mọi người giật mình kinh sợ quá lớn như vậy. Hắn cố dùng đầu óc nghĩ cách, bất kể là vì con lừa đen, hay bởi vì "cục quê" trong bụng, hắn nhất định phải bắt cho được Ngân Long Ngư: ít nhất phải vớt lên mấy con.

Tế ra Hỏa Thần Lô để thiêu đốt ư? Nhưng chỉ vì tức giận nhất thời mà lãng phí một lần cơ hội cuối cùng sử dụng Hỏa Thần Lô, thì quả thật là hành động quá theo cảm tình!

Ngân Long Ngư… Long?

Chu Hằng nhìn về phía Băng Tú Lan, nói: – Những con Ngân Long Ngư này là hấp thụ máu rồng mà uẩn sinh ra đúng không?

– Truyền thuyết là như vậy! Trước đây bổn tiểu thư cũng chưa từng ăn qua, chưa từng thấy qua, làm sao có thể xác định! Băng Tú Lan ngẫm nghĩ, lại nói tiếp: – Theo truyền thuyết những con cá này rất ngon. Thời tiền sử chính là trân hào mỹ vị Sáng Thế Đế dùng để chiêu đãi khách nhân!

Con lừa đen nước miếng đã rơi "lộp độp" đầy đất, đều sắp chảy thành sông, dù nó chùi mép như thế nào đều không thể lau sạch được.

Mỹ vị cấp bậc Sáng Thế Đế ư!

Chu Hằng cười khà khà, nói: – Có lẽ ta có biện pháp rồi!

– Xạo! Hẳn là lại khoác lác rồi! Băng Tú Lan khinh thường nói.

Con người quả nhiên không thể làm sai một lần a, làm sai một lần là để cho người ta vĩnh viễn ghi nhớ!

Chu Hằng ngồi xuống bên hồ, cười nói: – Ta muốn những con Ngân Long Ngư này tự mình đưa tới cửa, ngươi có tin không?

– Phì! Nếu những con Ngân Long Ngư này sẽ mình đưa tới

cửa, bổn tiểu thư liền… Bổn tiểu thư liền đồng ý gả tỷ tỷ cho huynh! Cô gái này vẫn là hết sức cẩn thận giảo hoạt, rõ ràng không tin Chu Hằng có thể làm được, nhưng nàng cũng không nguyện ý mạo hiểm dùng chính mình đánh cược, lại bán đứng tỷ tỷ mà ánh mắt cũng không chớp một cái.

Chu Hằng thở dài, nói: – Ngươi nghĩ rất an toàn, thực ra không cần cẩn thận như vậy!

– Tên đáng ghét! Mới đầu còn tưởng rằng huynh rất đàng hoàng, không nghĩ tới một chút cũng không đáng tin cậy như vậy! Băng Tú Lan hừ một tiếng, nói.

Chu Hằng liền lấy ra phiến vảy rồng kia, dựa theo như lời Hỏa Thần Lô, máu huyết phía trên kia là đến từ Chân Long!

Nếu Ngân Long Ngư là hấp thu máu rồng mà sinh ra, như vậy khẳng định cũng sẽ đổ xô tới máu rồng!

Là phải hay không phải, trước cứ thử một lần là biết ngay.

Chu Hằng đặt cái vảy rồng vào hồ nước, rõ ràng không thấy máu rồng pha loãng gì, nhưng nước trong hồ lại dường như sôi trào lên, tất cả Ngân Long Ngư đều phía sau tiếp trước bơi ào tới!

Thật giống như cá mập ngửi được mùi máu tươi!

Con lừa đen trợn mắt há hốc mồm; Băng Tú Lan há hốc miệng trợn mắt; tất cả mọi người ở gần đó cũng đều mắt trợn miệng há hốc!

Đây là ma pháp gì?

Chu Hằng tiện tay chụp lấy, từng con Ngân Long Ngư bị hắn bắt lên bờ, 10 con, 30 con, 80 con!

Thẳng đến có chừng 100 con Ngân Long Ngư bị bắt, đám Ngân Long Ngư này mới cảnh giác, không có tiếp tục ào ào bơi tới như trước, nhưng cũng không có bơi ra xa, chỉ là bơi vòng vòng ở gần đó.

Chu Hằng nhìn lại thu hoạch cũng không ít, liền tạm thời thu cất phiến vảy rồng. Trước đợi ăn hết đám chiến lợi phẩm này rồi tính.

– Mùa thu hoạch lớn a! Con lừa đen vui mừng nhảy dựng lên, sau đó mặt đầy vẻ giận dữ, lập tức nhảy tới chụp lấy cổ của Chu Hằng: – Xú tiểu tử! Ngươi còn nói không kiếm được thứ tốt, cái này không phải thứ tốt vậy đưa bổn tọa ăn nó đi! Mau mau giao ra đây, bồi thường tổn thất tinh thần cho bổn tọa!

Băng Tú Lan thì cắn móng tay, nghiêng đầu nghĩ ngợi, đột nhiên vỗ hai tay, nói: – Bổn tiểu thư hiểu rồi! Đây khẳng định là máu rồng! Chỉ có máu rồng mới có thể hấp dẫn đám Ngân Long Ngư này như thế!

Chu Hằng không đáp, loại chuyện máu Chân Long này vẫn là tận lực đừng cho người biết, hắn tuyệt đối sẽ không thừa nhận…

– Ăn cá đi! Chuyện gì có chỗ tốt, con lừa đen sẽ không nhàn hạ, vội vàng từ trong pháp khí không gian lấy ra nồi niêu xoong chảo, ở bên bờ hồ đốt lên đống lửa, sau khi rửa sạch chừng 100 con Ngân Long Ngư liền đun nước lên nấu.

Chỉ chốc lát, truyền ra mùi cá thơm mê người, chỉ ngửi hương vị một chút đã khiến cho linh lực toàn thân người ta bắt đầu sôi sục, dường như muốn vũ hóa phi thăng!

Mọi người ở chung quanh đều đỏ mắt nhìn cái nồi lớn đầy ắp Ngân Long Ngư, trong ý nghĩ của họ chỉ muốn chiếm làm của mình!

Nhưng vừa nghĩ tới Chu Hằng ở thời điểm Nguyệt Minh Đế có thể chém pháp tướng của một vị Thăng Hoa Vương, hiện tại người ta đã đột phá Nhật Diệu Vương, còn có ai dám đi thử một chút chiến lực của hắn chứ?

Vì cường đại, võ giả đều nguyện ý liều mạng, nhưng nếu biết

rõ chính là đi chịu chết, ai sẽ đi làm chuyện ngu xuẩn như vậy?

Bọn họ nuốt nước miếng hồi lâu, sau đó cố nhịn đi bắt Ngân Long Ngư. Dù sao so với đứng ở một bên không làm chuyện gì, thèm thuồng nuối tiếc, cũng dễ thở hơn.

Chương 641: Ăn khoái trá

Sau khi nấu chín Ngân Long Ngư vớt ra ngoài, Chu Hằng chỉ ăn hai con, nếm thử chút hương vị, còn lại đều bị con lừa đen cùng Băng Tú Lan chia nhau.

– Này… các ngươi kiềm chế chút! Lực lượng tinh hoa trong Ngân Long Ngư này quá mức cường đại, cẩn thận coi chừng làm mình bành trướng nổ tung đấy! Chu Hằng nhắc nhở, một người một con lừa này đã ăn đến sắc mặt tím bầm, hơi thở ra đều có chớp lóe hào quang.

– Thứ tốt khó có được, bổn tọa muốn ăn cho thống khoái, cho dù là ăn đến bể bụng, bổn tọa cũng không tiếc! Con lừa đen vẻ mặt đầy đau khổ nói.

Nó đã đạt đến cực hạn, ăn nữa khẳng định trong lỗ mũi đều sẽ phun máu!

– Không có ai giành ăn với các ngươi đâu, trước hãy luyện hóa tinh hoa trong cá, dù sao nơi này cá rất nhiều, đợi lát nữa bắt tiếp! Chu Hằng nói, hắn thật đúng là sợ con lừa ăn nhiều tự làm mình nổ tung chết đi!

– Nói… phải giữ lời! Con lừa đen đã nói không rõ ràng nữa rồi.

– Cút đi cho ta! Chu Hằng đá ra một cước, con lừa đen lập tức lăn lộn mấy vòng, rồi giống như chó bắt chước người ngồi xuống điều tức.

Băng Tú Lan vừa thấy ánh mắt của Chu Hằng quét nhìn mình, liền vội vàng lắc đầu, nói: – Bổn tiểu thư ghét nhất tu luyện, huynh cũng không nên ép bổn tiểu thư luyện công, nếu không bổn tiểu thư không để yên cho huynh!

Chu Hằng thở dài, tỷ tỷ nàng rất có khả năng là Thăng Hoa Vương, theo lý mà nói tỷ muội các nàng hẳn là thiên phú như nhau, thế mà nàng cũng chỉ có tu vi Nguyệt Minh Vương, chênh lệch quá lớn như vậy, tự nhiên là bởi vì nàng quá lười!

Thiên phú cường đại chỉ là cơ sở, không có rót vào tâm huyết cũng chỉ là lãng phí thiên phú một cách vô ích!

Băng Tú Lan chính là một người mặt trái tuyệt hảo như vậy!

Tuy rằng Chu Hằng không thích bức bách người, nhưng trơ mắt nhìn một đống lớn Ngân Long Ngư lãng phí như thế, hắn cũng tuyệt đối không cho phép! Hắn giơ tay đè lên đỉnh đầu Băng Tú Lan, nói:

– Ngoan ngoãn hành công cho ta!

– Tên khốn! Chưa có làm tỷ phu ta đã muốn nhúng tay vào bổn tiểu thư rồi! Phì phì phì… bổn tiểu thư chính là không muốn bị tỷ tỷ quản thúc, mới muốn tìm tỷ phu cho tỷ tỷ. Tên thúi ngươi phản bội bổn tiểu thư, bổn tiểu thư không muốn để cho ngươi làm tỷ phu ta! Băng Tú Lan oa oa kêu to.

Nhưng mặc cho nàng phản kháng như thế nào cũng không thể chống lại được lực lượng của Chu Hằng, linh lực trong cơ thể bị điều động, ngoan ngoãn hành công dẫn linh lực, tiêu hóa năng lượng lớn trong cơ thể.

Xem bộ dáng bất đắc dĩ của nàng, mọi người ở chung quanh đều muốn khóc!

Bọn họ hy vọng dường nào mình chính là người bị cưỡng bức kia a! Ngươi không muốn cơ hội này có thể tặng cho ta a! Ta cầu ngươi còn không được sao!

Người so với người, tức chết người!

Có Chu Hằng tương trợ, một ngày một đêm sau Băng Tú Lan lại là người trước kết thúc công việc, mà nửa ngày sau con lừa đen cũng nhảy dựng lên. 5 vầng trăng tròn chiếu sáng ở sau lưng nó: con lừa đê tiện này lại mới tăng thêm một vầng trăng!

Ngân Long Ngư tuyệt đối không có uy lực cường đại như vậy, đây là lực lượng của Thiên Địa Quả lại bị kích phát thêm một chút xíu.

– Ha ha ha ha… Chu tiểu tử! Mấy ngày nữa bổn tọa cũng sẽ là Nhật Diệu Vương, sau đó có thể đột phá Nhật Diệu Hoàng trước ngươi nữa. Đến lúc đó ngươi chỉ có thể quỳ rạp xuống dưới chân bổn tọa sùng bái bổn tọa! Con lừa đen nói dương dương dắc ý, hai chân nhảy cẫng vui mừng.

Chu Hằng lại cười khà khà, nhằm vào nó nói: – Còn chưa từng ăn qua thịt lừa nha!

Một câu dọa cho con lừa đen thối lui im bặt.

Nếu nơi này là một cái kho báu, Chu Hằng cũng không vội rời đi, khi luyện hóa xong, lại dùng máu rồng hấp dẫn, bắt chừng trăm con Ngân Long Ngư, sau đó ăn uống khoái trá. Những con Ngân Long Ngư này tuy rằng thấy đồng bạn không ngừng "mất tích", điều này làm cho chúng cảnh giác, nhưng dù có cảnh giác cũng không chống lại bản năng khát vọng đối với máu rồng, qua một đoạn thời gian liền tiếp tục bị thu hút bơi tới.

Hai người một con lừa chính là bắt Ngân Long Ngư, ăn Ngân Long Ngư, rồi luyện hóa… Không ngừng lặp đi lặp lại quá trình này.

Trong đó con lừa đen là tiến bộ nhanh nhất, gần như mỗi một lần ăn Ngân Long Ngư đều có thể gia tăng một vầng trăng tròn, đây là Thiên Địa Quả đang phối hợp phát huy tác dụng. Kế tiếp là Băng Tú Lan, đại khái mỗi bốn năm lần sẽ gia tăng một vầng trăng mới.

Về phần Chu Hằng bởi vì đã bước chân vào Nhật Diệu Vương, hơn nữa còn là đánh vỡ cực hạn. nên muốn tăng thêm một vầng mặt trời độ khó vô cùng lớn. Tuy nhiên những con Ngân Long Ngư này cũng không phải uổng phí, mà hiệu lực đều tồn trữ ở trong cơ thể hắn. Sau khi đạt tới một điểm giới hạn liền có thể hoàn toàn bạo phát.

Nhưng bị Chu Hằng điên cuồng dụ bắt như vậy, mười mấy ngày sau Ngân Long Ngư trong hồ đã là 10 không còn 3, 4, đa số đều đi vào trong bụng của bọn họ.

Con lừa đen thực lực tiến bộ rõ ràng, đã đạt tới độ cao 8 vầng trăng, bản thể của nó chỉ là một con lừa thông thường, cũng không có căn cốt gì quá tốt, 8 vầng trăng chính là cực hạn của nó, có thể thử đột phá Nhật Diệu Vương.

Tuy nhiên, nhiều ngày như vậy trôi qua, rốt cục nơi này cũng có thế lực mới đi tới, khi phát hiện trong hồ có Ngân Long Ngư, tự nhiên là vô cùng vui mừng, gia nhập vào hàng ngũ vớt bắt.

Nhưng bọn họ không có máu rồng, thì làm sao có thể bắt được Ngân Long Ngư vô cùng nhanh nhẹn kia! Những người mới tới này không biết Chu Hằng lợi hại, nhìn thấy hắn dễ dàng có thể bắt được mấy chục con, tự nhiên đều đỏ mắt.

Một gã nam nhân trẻ tuổi bay vọt tới, cũng không nói chuyện, che ở trước người Chu Hằng dang hai tay ra liền chụp tới hướng trong hồ, nơi này chính là một đoàn Ngân Long Ngư chen chúc bơi lại, hắn chụp một cái nhất định có thu hoạch lớn!

Hắn hoàn toàn xem Chu Hằng như là vật vô hình!

Chu Hằng thầm than một tiếng, như thế nào luôn có người muốn đánh đòn vậy chứ?

Hắn vươn tay ra, liền chụp lấy cổ người kia, tiện tay vung một cái, lập tức người kia bị hắn ném bay ra ngoài, "thịch" một tiếng rơi trên mặt đất, bốc lên một mảng tro bụi.

– Làm càn!

Ngay tức thì có một người trung niên bay vụt tới, khí thế rất mạnh, ánh mắt đảo qua phiến vảy rồng trong tay Chu Hằng, lộ ra vẻ tham lam: – Tiểu tử, vì sao ra tay đả thương người?

– Đả thương người? Đả thương em gái ngươi hả! Con lừa đen lập tức nhảy dựng lên. Nó đạt tới Nguyệt Minh Đế viên mãn, đang lúc nóng lòng muốn thử, muốn tìm người đánh nhau một trận: – Mắt ngươi mọc ở đâu vậy? Rõ ràng là tiểu tử này muốn trộm cá của chúng ta, ném hắn ra bên ngoài xem như nhẹ lắm rồi! Nếu là bổn tọa ra tay, phải trực tiếp phế bỏ tay chân hắn rồi!

Con lừa đê tiện này nói miệng đầy ý bạo tàn.

– Người của Mã gia ta là có thể tùy ý khi dễ sao?

Gã trung niên kia làm như không nghe lời nói của con lừa đen, chỉ nhìn chằm chằm vào Chu Hằng: – Không muốn gặp phiền toái, thì mau buông miếng vảy cầm trong tay xuống, việc này coi như xong!

– Thiên Anh tộc thúc! Làm sao có thể cứ như thế bỏ qua, ta không phục! Người trẻ tuổi bị Chu Hằng ném bay ra ngoài bay vụt trở lại, hắn là một Nguyệt Minh Đế, từ tuổi xem ra có được tu vi này cũng không tệ, thiên phú cũng có thể xem như thượng thừa.

Gã trung niên kia tên là Mã Thiên Anh, hắn gật gật đầu, nói: – Tiểu tử! Còn nữa ngươi tự chặt một tay đi!

Hắn đứng chắp tay sau lưng, trên mặt đầy ngạo khí, cao cao tại thượng giống như Hoàng đế ra lệnh.

Mọi người của mấy nhà chung quanh kia đã sớm có người phì cười một tiếng, lộ ra vẻ mặt quái dị.

Mười mấy ngày trước đúng là có một pháp tướng của Thăng Hoa Vương bị Chu Hằng làm thịt! Mà khi đó Chu Hằng còn chỉ là Nguyệt Minh Đế!

Đây là một vị chí tôn trẻ tuổi, ở trong hoàn cảnh đặc thù nơi này thì chỉ có ít ỏi mấy người Nhất Kiếm Phá Thiên, Hàn Sương công tử… có thể địch nổi! Hoặc là, những đại năng năm đó khi ở cảnh giới Nhật Diệu Vương cũng thuộc vào nhóm yêu nghiệt tuyệt thế.

Mã Thiên Anh này coi như là một Nhật Diệu Đế có chút danh tiếng, nhưng nếu so sánh thiên phú với mấy người Nhất Kiếm Phá Thiên thì còn kém rất xa!

Hắn dám ngạo mạn như thế là bởi vì hắn là Nhật Diệu Đế, ở trong này tuy rằng bị áp chế tu vi vẫn là Nhật Diệu Vương cấp bậc đỉnh phong, thậm chí ngay cả Sáng Thế Đế đích thân tới đều không cần sợ, có phải hay không?

Đáng tiếc, hắn nhất định đá trúng thiết bản rồi!

Mọi người đều cười lạnh, nhưng không ai nguyện ý nhắc nhở một tiếng, bọn họ cũng không có giao tình gì.

Chu Hằng vẻ mặt lạnh lùng. Hai người Mã gia này một người không nói một tiếng liền tới đoạt cá; người kia lại ngang ngược không nói lý, muốn hắn giao ra phiến vảy rồng, còn phải tự chặt một tay… Đúng là kiêu ngạo bá đạo mà!

Hắn vừa rồi đã nương tay lưu tình, phàm là chuyện có thể nhượng một lần không thể hai lần, thực cho là tính tình hắn dễ nhịn như vậy sao?

– Nếu các ngươi không muốn sống, cứ tới đây đi, ta sẽ đánh nát thây các ngươi! Chu Hằng bình tĩnh nói.

– Người tuổi trẻ bây giờ thật sự là càng ngày càng không biết tiến thối! Mã Thiên Anh cười lạnh, đi tới hướng Chu Hằng. Trong lòng hắn thực ra có điều kỳ quái, rõ ràng bốn phía có nhiều người như vậy, vì sao đều chỉ trơ mắt nhìn Chu Hằng bắt lấy Ngân Long Ngư?

Nhưng hắn đối với mình càng có tin tưởng, ở trong này hắn là Nhật Diệu Vương đỉnh phong, mà những người kia dù có mạnh mấy đi nữa chẳng qua cũng thế thôi, hắn cần gì sợ người nào chứ?

– Nếu để ta ra tay, ngươi chỉ có một đường chết! Mã Thiên Anh vươn tay ra, hóa thành một thanh đại đao màu máu, chém xuống đầu Chu Hằng.

Phiến vảy kia khẳng định là chí bảo, tuyệt không thể để rơi vào tay người khác!

Cho nên hắn phải một kích đánh chết Chu Hằng, không để những người khác có cơ hội tranh đoạt bảo vật với hắn!

Mọi người mắt lạnh nhìn nhau, giống như nhìn một thằng hề đang nỗ lực biểu diễn.

“Vèo”, đại đao màu máu chém xuống!

Chu Hằng vung quyền phải đánh ra!

“Ầm!” Nắm tay đánh tới trên đại đao màu máu, thân đao từ linh lực ngưng tụ thành này lập tức vỡ nát thành ngàn vạn mảnh vụn, “bốp bốp bốp”, mấy mảnh vụn bắn trúng trên mặt Mã Thiên Anh, đúng là đều đâm sâu vào, lập tức máu tươi bắn ra.

Thật mạnh!

Mọi người thực ra sớm đã biết Chu Hằng cường đại, nhưng nhìn thấy một màn này vẫn không nhịn được dâng lên khiếp sợ mãnh liệt: Nhật Diệu Vương 9 luân quả nhiên có uy lực nghiền ép Nhật Diệu Vương đỉnh phong!

Đáng thương cho Mã Thiên Anh mặc dù là Nhật Diệu Đế, nhưng ở trong này chẳng những lực lượng của hắn bị áp chế, ngay cả phòng ngự thân thể cũng giảm xuống là Nhật Diệu Vương đỉnh phong, nếu không mảnh vỡ huyết đao này dù bắn mạnh như thế nào cũng không có khả năng làm tổn thương được hắn.

– Tiểu… tiểu tử! Mã Thiên Anh ánh mắt chợt ngưng trọng, rốt cục hắn ý thức được Chu Hằng cường đại, cái loại yêu nghiệt này đã vượt qua Nhật Diệu Vương đỉnh phong!

Không trách được những người kia đều không tranh không đoạt, không phải bọn họ ngốc, mà là bọn họ đã sớm biết Chu Hằng cường đại!

Lừa gạt chúng ta mà!

Bọn người kia cũng không nhắc nhở mình một tiếng!

Mã Thiên Anh vừa giận vừa sợ, nói thật hắn là Nhật Diệu Đế, vẫn không để Chu Hằng vào mắt, nếu như ra bên ngoài hắn tùy ý một chưởng là có thể trấn áp! Nhưng tình huống ở trong

này đặc thù, nơi này là thiên hạ của chí tôn Nhật Diệu Vương, bất luận kẻ nào đều phải phục theo quy luật thép như vậy!

– Ta nhận gặp hạn rồi! Mã Thiên Anh nói thập phần quang côn. Ở trong này xung đột với Chu Hằng là không khôn ngoan, chỉ cần rời khỏi nơi này, hắn muốn thu thập Chu Hằng thế nào đều được!

Nói xong, hắn liền định cùng tộc nhân của hắn rời đi.

Bất chợt thân hình Chu Hằng nhoáng lên một cái, chặn đường đi của hai người.

– Tiểu tử! Ngươi không cần quá phận! Mã Thiên Anh nói đã có chút ngoài mạnh trong yếu.

Hắn dù là vô địch ở bên ngoài đều vô dung, nơi này không phải địa phương hắn định đoạt! Hơn nữa, hắn là Nhật Diệu Đế, còn chưa có tư cách hình thành pháp tướng, nếu bị đánh chết… đó chính là thực sự chết đi!

Đường đường là Nhật Diệu Đế chết ở trong tay Nhật Diệu Vương, điều này quá oan mạng mà!

– – – – – oOo- – – – –

Chương 642: Tiếp cốt thuật

Nếu là mọi người nói ra, điểm này cũng không oan!

Trước đó còn có một pháp tướng của Thăng Hoa Vương tiêu tùng kia! Nếu vị Thăng Hoa Vương này là tự mình buông xuống, vậy tuyệt đối cũng phải chết ở chỗ này!

Thăng Hoa Vương đều có thể chết, ngươi một tên Nhật Diệu Đế nho nhỏ chết đi thì tính là gì?

– Trước ta đã nói rồi, ai ra tay với ta hết thảy đánh chết! Chu Hằng lạnh lùng nói, tay phải đã tế ra hắc kiếm, ở trong cảnh giới Nhật Diệu Vương, hắn có thể coi là vô địch, một kiếm là có thể giết chết hết thảy, cũng không cần dùng tới tiên thuật gì.

Mã Thiên Anh xoay chuyển tròng mắt, cuối cùng hắn ý thức được mình đá phải một tấm thiết bản!

Chu Hằng cũng không phải một trong 5 đại chí tôn Nhật Diệu Vương: Nhất Kiếm Phá Thiên, Thiên Cương Nguyệt… khí tức, hình dáng của năm người kia Mã Thiên Anh biết rõ… Sao có thể không biết rõ, muốn đi vào Ngự Long Điện đoạt bảo, ai dám không liệt năm người này vào đối tượng trọng điểm

phòng bị tránh né?

Chẳng lẽ Chu Hằng là Nhật Diệu Hoàng, Nhật Diệu Đế? Thậm chí là tồn tại Thăng Hoa Cảnh?

Nhưng khí tức này không giống đâu! Nơi này chỉ áp chế lực lượng, cũng không phải áp chế khí tức, biểu tượng!

Nhật Diệu Hoàng hiển lộ ra vẫn là mặt trời tím, Nhật Diệu Đế vẫn là mặt trời trắng, chỉ là lực lượng bị hạn chế giảm xuống còn Nhật Diệu Vương đỉnh phong.

Mã Thiên Anh như thế nào cũng không nghĩ ra, nhưng lúc này Chu Hằng đã sát khí như đao, hiện tại hắn đau đầu suy nghĩ cũng không phải là vì sao Chu Hằng cường đại như thế, mà là phải làm thế nào đối phó vượt qua cửa ải khó khăn này!

– Các hạ! Làm người lưu lại một đường, ngày sau còn gặp lại! Trong lòng hắn đã hoảng sợ, nhưng trước mắt bao người hắn vẫn không thể vứt bỏ mặt mũi, bởi vì hắn đường đường là Nhật Diệu Đế, ở bên ngoài có thể dễ dàng bóp chết Chu Hằng!

Nhật Diệu Đế cúi đầu trước Nhật Diệu Vương? Đùa gì thế!

– Ha ha ha… Ngươi khi nào thì lưu lại một đường cho ta? Lên tiếng liền bắt ta lưu lại một cánh tay! Chu Hằng đi nhanh tới.

Hắc kiếm cảm ứng được lửa giận sôi trào trong cơ thể hắn, trên thân kiếm cũng sôi trào ngọn lửa màu đen, giống như ma diễm!

Mã Thiên Anh nghẹn lời. Hắn thấy Nhật Diệu Đế đối phó Nhật Diệu Vương còn không phải nghiền ép tuyệt đối sao? Hắn chỉ cần Chu Hằng lưu lại một cánh tay mà không phải tánh mạng đã là nhân từ lắm rồi! Nhưng bây giờ tình thế nghịch chuyển, nơi này là Ngự Long Điện, là thiên hạ của chí tôn Nhật Diệu Vương!

– Ta sai lầm rồi! Hắn cắn chặt răng, cuối cùng cúi đầu nói.

Ở giữa tánh mạng và tôn nghiêm, hắn lựa chọn tánh mạng…

– Biết sai lầm là tốt rồi! Trên đường xuống suối vàng hãy suy nghĩ ghi nhớ kỹ, kiếp sau không nên tái phạm hoành hành ngang ngược như vậy! Chu Hằng cũng không có dừng bước chân, sát khí càng ngày càng ngưng thật, xoay quanh thân hắn như Ma Thần tuyệt thế!

– Ngươi… ngươi… sao ngươi vẫn không chịu dừng tay? Tiểu tử! Ngươi không cần quá đáng? Mã Thiên Anh vừa giận vừa sợ, hắn đã cúi đầu nhận lỗi! Đường đường là Nhật Diệu Đế phải cúi đầu nhận lỗi trước Nhật Diệu Vương, mặt mũi đều vứt hết xuống mương, hắn còn muốn thế nào?

– Ta khi nào thì đáp ứng tha mạng chó các ngươi? Chu Hằng lạnh lùng nói: – Hạng người như các ngươi tốt hơn là sớm chết siêu sinh đi, lưu lại trên đời này chỉ sẽ hại người!

– Khốn nạn! Mã Thiên Anh hai mắt trợn to phẫn nộ, khí tức toàn thân sôi lên. Hắn ý thức được Chu Hằng cũng không phải nói chơi, mà đã động sát cơ!

Hắn tuyệt đối không thể ngồi yên chờ chết!

Trên bộ mặt dữ tợn, da mặt vặn vẹo, trên trán hắn nổi lên gân xanh, cuối cùng không kìm nổi phát ra một tiếng hét thảm: một cái xương sống lưng màu tím nhạt từ phía sau lưng của hắn xuyên thủng ra ngoài, mang theo vệt máu từ trong xương nhỏ giọt xuống.

Đây là công pháp cổ quái gì?

Chu Hằng ánh mắt chợt ngưng trọng, chỉ cảm thấy khúc xương màu tím này của đối phương đúng là tản ra khí tức cực kỳ hung tàn, làm cho hắn thập phần không thoải mái.

– Ồ! Đây chẳng lẽ là Tiếp Cốt Thuật? Xa xa, có người xem cuộc chiến phát ra tiếng kêu cả kinh, đó là một vị Nhật Diệu Đế cao tuổi, thực lực không phải mạnh lắm, đến gần hết thọ

nguyên vẫn còn không có đột phá Thăng Hoa Vương, nhưng kiến thức của lão lại cực kỳ uyên bác.

– Xích lão! Cái gì là Tiếp Cốt Thuật? Có tiểu bối hỏi.

– Tiếp Cốt Thuật, chính là tự làm gãy khúc xương nào đó của mình, sau đó dùng khúc xương của người khác nối vào. Sau khi trải qua vô số năm săn sóc ân cần, khúc xương đó sẽ hòa làm một thể với bản thân!

– Nhưng vậy thì có chỗ tốt gì?

– Đương nhiên! Khẳng định khúc xương nối là của võ giả, cũng có thể là yêu thú cường đại vô số lần so với chính mình, bởi vì trong xương có tủy, trong đó có uẩn chứa lĩnh ngộ võ đạo của cường giả. Sau khi khúc xương này hòa làm một thể với mình, thì có thể dung hợp hết thảy những lĩnh ngộ đó trở thành của bản thân!

– Vậy tiếp nối một đoạn xương của Sáng Thế Đế, chẳng phải là ngày sau cũng có thể trở thành là mạnh nhất Tiên giới?

– Không có khoa trương như vậy đâu! Tiếp nối xương cốt hỗn tạp nếu cường đại hơn quá nhiều so với bản thân, thì sẽ trực tiếp làm thân mình vỡ nát! Hơn nữa, lĩnh ngộ võ đạo trong khúc xương cũng là có hạn, xương cốt tiếp nối càng là trọng yếu, phần lĩnh ngộ đó tự nhiên cũng càng nhiều!

– Nói cách khác, đầu lâu, xương cánh tay, xương sống lưng, xương đùi… những thứ này?

– Đúng vậy! Bởi vì đây là thần cốt của cường giả, săn sóc ân cần lâu còn có thể trong lúc đối địch tế ra dùng, có thể bộc phát ra chiến lực mạnh hơn! Tuy nhiên, cái này cũng tương đương với nuôi khúc xương bị cắt đứt, dùng một lần liền kiếm củi ba năm thiêu một giờ, cần phải nuôi dưỡng trở lại!

– Nếu tính mạng còn không bảo đảm, khúc xương lưu lại cũng không có ý nghĩa gì!

Trên mặt Mã Thiên Anh gân xanh nổi vồng, hắn nối xương chính là một đoạn xương sống lưng của yêu thú Thăng Hoa Cảnh, vốn chiều dài tới ba trượng, bị hắn luyện hóa mài mòn thời gian hơn vạn năm, lúc này mới ngưng luyện thành chiều dài như hiện giờ.

Nhưng khúc xương này vẫn không thể chân chính hòa làm một thể với hắn, lúc này cưỡng ép từ trong cơ thể rút ra, điều này làm cho linh hồn của hắn đều phải rên rỉ thống khổ!

Hắn đã nối xương hơn 7000 năm, lần này tế ra yêu cốt cũng có nghĩa hắn phải uổng phí toàn bộ công phu săn sóc ân cần nhiều năm như vậy! Người khác không biết, nhưng hắn thì biết rõ: bởi vì yêu cốt không thích hợp, hắn đã chịu vô số năm đau khổ, cũng làm cho hắn khó chịu như muốn buông bỏ!

Không nghĩ tới hắn một đường kiên trì tới nay, nhưng bởi vì một tên Nhật Diệu Vương mà bị bức phải cắt đứt khúc xương nối kia!

Hắn hận! Rất hận!

Một khi đã như vậy, chỉ có dùng máu tươi của Chu Hằng mới có thể hóa giải lửa giận của hắn!

Trong lòng hắn vừa động ý niệm, yêu cốt màu tím tản ra từng đạo hào quang lạnh lẽo, đột nhiên đánh ra một tia sáng điện màu tím, công kích về phía Chu Hằng.

"Bốp! Bốp! Bốp!" Tia sáng điện màu tím phát ra âm thanh dị thường dọa người, vừa yêu tà vừa tràn đầy áp lực lớn lao.

Chu Hằng vung lên quyền trái, nghênh đón về phía tia sáng điện màu tím kia.

"Ầm!" Một tiếng nổ vang, tay Chu Hằng run lên, không ngờ trên nắm tay xuất hiện một vết cháy sém, nhưng phù văn trị liệu vừa chuyển, vết cháy sém này lập tức biến mất: bất kể yêu cốt này khi còn sống có uy lực kinh khủng bực nào, nhưng bây giờ cũng chỉ có thể phát huy ra uy lực của tầng thứ Nhật Diệu Vương!

Có thể là 8 luân, có thể là 9 luân, thậm chí là 10 luân, 11 luân, tuy nhiên vẫn là Nhật Diệu Vương!

– Đó chẳng lẽ là thần cốt của Tí Nhãn Lôi Oa? Nghe nói loại yêu thú cường đại này đã sớm tiêu vong ở thời tiền sử, không nghĩ tới Mã Thiên Anh lại chiếm được! Vị lão Nhật Diệu Đế nghe nhiều hiểu rộng kia lại cả kinh kêu lên.

– Theo truyền thuyết Tí Nhãn Lôi Oa đại thành có thể đạt tới Thăng Hoa Hoàng, vận khí của Mã Thiên Anh thật không tệ, không ngờ có thể thu được di cốt của yêu thú cường đại như vậy!

– Tí Nhãn Lôi Oa cường đại cũng không có nghĩa là nó ở thời điểm Nhật Diệu Vương cũng có thể quét ngang vô địch. Tuy nhiên với lực lượng Nhật Diệu Vương đỉnh phong còn phối hợp với dị năng tử điện của yêu cốt, ắt sẽ tạo thành phiền toái lớn cho Chu Hằng rồi đây!

Mã Thiên Anh thấy một kích đánh Chu Hằng bị thương, tự nhiên tin tưởng tăng nhiều, hiện tại hắn cũng không còn nhiều bảo mệnh thoát thân, bị buộc phải cắt đứt luyện cốt, hắn phải đánh chết Chu Hằng!

– Đi tìm chết đi!

Hắn hung hãn quát một tiếng, thân hình bay vọt lên không, khúc yêu cốt màu tím kia trong nháy mắt tăng lớn đến ba trượng, vì để tận khả năng phát huy ra uy lực của yêu cốt, tự nhiên là phải khôi phục lại nguyên trạng của nó mới được.

"Bốp! Bốp! Bốp!" Tia sáng điện màu tím lấp lóe, ở trên không trung dệt thành một màn sáng điện, giống như đại dương mênh mông, vô cùng khủng bố!

Chu Hằng lộ ra vẻ cười nhàn nhạt, với hắn phỏng chừng, yêu cốt màu tím của Tí Nhãn Lôi Oa này khi ở cảnh giới Nhật Diệu Vương có khả năng là Nhật Diệu Vương 10 luân, nhưng chỉ là một khúc xương sống lưng cũng không có khả năng đại biểu cho Tí Nhãn Lôi Oa, cường đại cũng chỉ cường đại trong một môn pháp thuật sai khiến sấm sét mà thôi!

Lôi Oa hẳn là trời sinh đã có chất điện, đây dường như chính là huyết mạch lực, khắc vào trong cơ thể chúng, chỉ cần thuận lợi trưởng thành là có thể sử dụng. Hơn nữa cảnh giới càng cao uy lực càng mạnh, cũng không bị hạn chế của phẩm bậc tiên thuật.

Nhật Diệu Vương 10 luân với lôi điện tiên thuật chồng lên, lúc này mới có năng lực làm cho Chu Hằng bị thương.

Chỉ là muốn dựa vào cái này để đánh chết Chu Hằng không khỏi cũng quá ngây thơ đi!

Chu Hằng vung ra quyền trái, tiểu phù văn công kích tổ hợp vận chuyển, trên tay quyền của hắn toát ra hào quang chói mắt, nơi nó đi qua lôi điện màu tím toàn bộ tan rã, hoàn toàn không có cách nào kháng cự.

Hắn đi nhanh tới, bước chân kiên định, trong ánh mắt sát ý hừng hực.

– Cái gì? Mọi người ở chung quanh đều cả kinh kêu lên! Tuy rằng bọn họ không tin Mã Thiên Anh có thể dựa vào yêu cốt này đánh bại, giết chết Chu Hằng, nhưng Tí Nhãn Lôi Oa chính là yêu thú thượng cổ vô cùng cường đại, như thế nào cũng phải tạo được một chút phiền toái cho Chu Hằng mới đúng!

Thế nhưng sự thật chứng minh Chu Hằng cường đại vượt qua xa tưởng tượng của họ, đây là một chí tôn trong Nhật Diệu Vương, có thể quét ngang hết thảy Nhật Diệu Vương!

– Trấn cho ta! Mã Thiên Anh quát to chói tai. Hắn không thể bại, bị đánh bại chính là chết! Giống như nếu hắn đánh bại Chu Hằng, cũng tuyệt đối sẽ không lưu lại đường sống cho Chu Hằng!

Theo hắn hét lớn, chỗ mặt cắt của yêu cốt màu tím bắt đầu ngưng tụ một đoàn điện mang, rồi nhanh chóng phóng lớn, từ một điểm nhỏ phóng lớn đến bằng quả đấm, rồi lớn bằng đầu người… điện mang màu tím hóa thành như chất lỏng, không ngừng lay động dập dờn bồng bềnh.

Trong đoàn điện mang này, ẩn chứa lực phá hoại vô cùng đáng sợ!

Ai cũng biết, nếu như một Nhật Diệu Vương trong nháy mắt bộc phát ra toàn bộ lực lượng, như vậy tuyệt đối có thể đánh chết một Nhật Diệu Hoàng! Nhưng điểm mấu chốt là, trước không nói thân thể có thể chịu đựng nổi lực lượng bạo phát này hay không? Mà trên đời này cũng không có tiên thuật như vậy đâu!

Từ xưa tới nay, điều đó đều chỉ là một ý tưởng trên lý thuyết.

Nhưng thông qua Tiếp Cốt Thuật lại có thể thực hiện một phần ý nghĩ này: lợi dụng tính cứng chắc cường đại của thần cốt để tích tụ lực lượng, đừng nói một kích phóng ra toàn bộ lực lượng của bản thân, mà hoàn toàn có thể tích tụ lực lượng gấp trăm lần, gấp ngàn lần rồi mới đánh ra.

Lực lượng tăng lên gấp ngàn lần, cộng thêm lực phá hoại của điện mang màu tím, một kích này đã có chiến lực đến gần Nhật Diệu Hoàng!

Mã Thiên Anh hét to bắn vọt lên, yêu cốt kia giống như đuôi bồ cạp rất nhanh đâm tới phía Chu Hằng!

Lúc này chiến ý của Chu Hằng giống như ngọn đuốc bùng

cháy hừng hực, tay quyền trái hắn nắm chặt, 92 mảnh vỡ phù văn hoàn toàn ngưng tụ trên nắm tay, tạo thành một cái tiểu phù văn công kích, hắn muốn cứng chọi cứng chống cự một kích này với Mã Thiên Anh.

Chương 643: Con lừa đột phá

Chu Hằng có lòng tin mạnh mẽ, có thể quét ngang mọi võ giả cùng cấp!

Hắn cũng bay vụt ra, nắm đấm tay trái đẩy ra một mảnh hào quang màu vàng chói lọi, tay phải cầm hắc kiếm súc thế chờ sãn, chỉ cần một quyền đánh Mã Thiên Anh nằm xuống, hắn sẽ bổ thêm một kiếm, kết thúc trận chiến này.

Quả cầu điện màu tím nhanh chóng đụng vào hào quang vàng, đụng nhau tỏa ra ánh sáng chói mắt!

Ầm!

Nắm đấm của Chu Hằng không hề ngừng trệ đánh lên quả cầu điện màu tím, thần quang vàng lướt qua không gì cản nổi!

Hỏng rồi!

Trong lòng hắn thầm than, nhưng một quyền này đã đánh ra toàn lực, muốn thu cũng không thu lại được!

Bùm một cái, đầu của Mã Thiên Anh nháy mắt bị đánh nổ, một mảnh ánh sáng vàng quét qua, Thần chích của hắn cũng bị lực phá hoại khủng bố của tiểu phù văn công kích nghiền nát trong nháy mắt!

Thần hình câu diệt!

Lãng phí mà! Lãng phí!

Chu Hằng thu kiếm đứng đó,lộ ra vẻ mặt cực kỳ khó chịu. Đây là một Nhật Diệu Đế đấy, nếu có thể luyện hóa tinh khí sinh mệnh của đối phương, tất nhiên hắn sẽ tích lũy linh lực tăng lên một bước dài.

Đám đông kinh hãi không thôi, nhìn thấy vẻ thất vọng của hắn đều khó hiểu, sao tiểu tử này thắng trận lại như thiếu nợ cháy mông, đây là vẻ mặt gì?

Thanh niên Nguyệt Minh Đế Mã gia gây chuyện kia bị dọa đến há miệng to như cá vàng, cố sức thở một hơi, đột nhiên xoay người liền chạy. Hắn sợ, hắn muốn chạy khỏi mảnh đại lục này, không dám nghĩ tới Hóa Long Cửu Trảm gì nữa!

— Nào có cơ hội hóa rồng, trước tiên đã chém cái mạng của mình rồi!

Chu Hằng hừ khẽ, vươn tay trái ra chụp một cái, bùm, thanh niên Nguyệt Minh Đế Mã gia kia nháy mắt hóa thành một đoàn sương máu, không còn xương cốt!

Hắn đã tiến vào Nhật Diệu Vương, Nguyệt Minh Đế gần như không còn khả năng cung cấp tích lũy linh lực gì cho hắn, cũng lười dùng hắc kiếm chém giết loại tiểu nhân vật này.

Đã lập đủ oai rồi, không còn ai đỏ mắt mà chạy tới cướp Ngân Long Ngư của Chu Hằng, tuy nhiên số lượng Ngân Long Ngư ngày càng ít, những con cá này rốt cuộc giữ vững "ý chí", không bị máu rồng thu hút nữa.

Không bắt được Ngân Long Ngư nữa!

Chu Hằng liền cùng con lừa đen, Băng Tú Lan xuất phát lên đường, tiếp tục đi tới. Bọn họ tốn gần 20 ngày vào Ngân Long Ngư, những người phương hướng khác hẳn là đã sớm đi ở đằng trước bọn họ.

Nhưng nói không chừng chỗ khác còn có Hắc Long Ngư, Lam Long Ngư gì đó, đủ làm người ta dừng chân thì sao?

Nếu nơi này có tồn tại Ngân Long Ngư, nói rõ mảnh đại lục này còn có sức sống, vậy thì cái gì cũng có thể thai nghén sinh ra! Hơn nữa có một số giống loài có lực sinh mệnh vô cùng mạnh mẽ, ngay cả trong vũ trụ lạnh như băng cũng vẫn sinh tồn được, trên đại lục vỡ nát này có xuất hiện sinh mệnh cũng không có gì lạ!

Mấu chốt là phải xem mảnh đại lục này bị ảnh hưởng cỡ nào trong Tiên giới đại tan vỡ, giống khối đại lục đụng vào Huyền Càn Tinh thì thảm, toàn bộ sinh linh chết hết! Còn mảnh đại lục này hình như cũng không tệ, ngoại trừ hành tinh bị đánh tan vỡ ra, hình như cũng không bị phá hoại tiếp nữa.

Hai người một con lừa tiếp tục đi tới, nhưng vừa đi ra ba ngày, con lừa đen liền có cơ hội đột phá Nhật Diệu Vương, lập tức bắt đầu bế quan đột phá. Chu Hằng đành dừng lại chờ con lừa đê tiện này hoàn thành đột phá.

Băng Tú Lan lại không chịu nổi, miễn cưỡng ở một ngày liền chạy ra ngoài chơi, nhưng nửa ngày sau nàng quay lại mang về tin tức.

– Phía tây bắc có một dãy núi đầy lửa, bên trên có rất nhiều linh thảo thuộc tính hỏa, có người còn nói đã thấy một gốc Hỏa Hồ Đào trưởng thành, chỉ là Hỏa Hồ Đào đã có thể mọc chân chạy trốn, ngọn lửa xung quanh núi lại cháy bỏng, căn bản không đuổi theo kịp!

– Hiện tại đã có rất nhiều cường giả chạy tới!

Thiếu nữ líu ríu nói, tốc độ cực nhanh, nhưng bởi vì giọng trong trẻo, nghe vào tai lại có cảm thụ tuyệt diệu.

– Núi lửa? Hỏa Thần Lô ở trong đan điền Chu Hằng lập tức kêu lên. – Tiểu tử, mau đi qua xem một chút, nói không chừng bên trong núi lửa ẩn chứa một đoàn dị hỏa thiên địa thì sao! Bổn tọa muốn ăn! Muốn ăn!

Nó kêu la như đang phát tình.

Chu Hằng gật đầu, nếu có thể lấy được một đoàn dị hỏa, Hỏa Thần Lô sẽ có thêm một lần ra tay, hơn nữa mặc dù Băng Tú Lan không nói Hỏa Hồ Đào là vật gì, nhưng cũng sẽ không phải là vật phàm.

– Hỏa Hồ Đào là trân phẩm cấp bậc gì?

Hắn hỏi.

– Ngay cả Sáng Thế Đế cũng phải chú ý! Băng Tú Lan nhấn mạnh. – Ăn một trái Hỏa Hồ Đào sẽ cho ngươi thêm vạn năm thọ nguyên, tuy nhiên chỉ được ăn một viên, ăn nhiều cũng vô dụng! Hơn nữa Hỏa Hồ Đào hấp thu địa hỏa mà sinh, phần thịt quả có ẩn chứa thần thông hỏa diễm, ăn nhiều mấy trái nói

không chừng có thể lĩnh ngộ được một môn Tiên pháp hệ hỏa mạnh mẽ!

– Không thể tăng lên tu vi? Chu Hằng thất vọng.

– Chuẩn tỷ phu, ngươi theo đuổi quá thấp đi chứ? Băng Tú Lan tràn đầy khinh miệt.

– Tích lũy linh lực chính là đơn giản nhất, tăng lên cảnh giới mới là chỗ khó. Ngươi lại đi không có tiền đồ hỏi Hỏa Hồ Đào có thể tăng lên tu vi được không, ôi giời, ngươi đúng là đồ nhà quê mà!

– Được rồi được rồi, Hỏa Hồ Đào có thể tăng lên tu vi, hài lòng chưa? Nàng nhún vai, bộ dạng như không bó tay với Chu Hằng.

Vậy mà lại bị thiếu nữ kỳ quái, không học vấn không nghề nghiệp, hết ăn lại nằm này coi thường mình!

Chu Hằng thở dài, nhưng nếu Hỏa Hồ Đào có nhiều chỗ tốt như vậy, tự nhiên phải đi tranh một phen!

Hơn nữa, dù không có không có Hỏa Hồ Đào, vì dị hỏa thiên địa có thể kia cũng làm hắn phải đi xem thử.

– Đi thôi! Băng Tú Lan tính tình nóng vội.

– Còn con lừa này! Chu Hằng chỉ con lừa đen còn đang bế quan, con lừa đê tiện này làm dáng làm điệu ngồi xếp bằng, trên đầu trồi lên Thần chích hình con lừa nhỏ, cũng ngồi xếp bằng, vậy mà còn có chút tiên phong đạo cốt.

– Đừng để ý tới nó, nhìn bộ dáng ngốc của nó, không mất tám mười năm cũng không đột phá được! Băng Tú Lan cường điệu nói.

Chu Hằng trừng mắt liếc nàng, nói: – Ngươi thì giỏi hơn bao nhiêu?

Băng Tú Lan lập tức bị đả kích lớn, hai ngón tay xoay vòng vòng với nhau, nhỏ giọng nói: – Người ta chỉ là lười chút thôi! Ủa, không đúng! Nàng ngẩng đầu lên, bỗng nhiên cao giọng. – Ngươi không phải tỷ tỷ của ta, dựa vào cái gì quản thúc bổn tiểu thư?

Chu Hằng cười ha hả, khoát tay: – Đợi thêm hai ngày nữa, còn lừa này đã đến lúc mấu chốt rồi!

Hắn vừa mới đột phá Nhật Diệu Vương, tự nhiên cực kỳ mẫn cảm với khí tức giai đoạn này, biết con lừa đen đã đến bên bờ đột phá.

– Ngươi cũng ngoan ngoãn bế quan cho ta! Chu Hằng mạnh mẽ ấn Băng Tú Lan ngồi xuống đất, bắt buộc con bé này tu luyện.

– Đáng ghét! Quá đáng ghét! Bổn tiểu thư không cần ngươi làm tỷ phu! Băng Tú Lan giận đến kêu gào, nàng sợ nhất là tu luyện, giống như muốn nàng đi chết vậy.

Chu Hằng bày ra một cái cấm chế không cho Băng Tú Lan đi ra, bị bắt buộc buồn chán, thiếu nữ này đành phải tu luyện giết thời gian, bằng không nàng sẽ bị nghẹn chết. Chu Hằng cũng ngồi xuống, tiếp tục nghiên cứu Huyết Hà Thiên Kinh.

Sau khi đột phá Nhật Diệu Vương, hắn nắm giữ hai cái tiểu phù văn đều có tiến bộ tương đối, uy lực tăng lên cực lớn. Điều này cũng làm tu vi của hắn tăng lên cũng không thể thử tăng số lượng tổ hợp mảnh vỡ phù văn, bởi vì uy lực hiện tại đã đạt đến cực hạn của hắn.

Hắn có thể làm, là tiếp tục rút ra đoàn phù văn vỡ vụn thứ ba, thứ tư, thứ năm.

Hắn cũng làm thế.

Nhưng dù đã có kinh nghiệm tương đối, Chu Hằng vẫn tốn

mấy ngày mới rút ra được tiểu phù văn thứ ba, trước khi con lừa đen chưa đột phá, hắn cũng thử tổ hợp.

Bởi vì tổ hợp phù văn không có hàm lượng kỹ thuật gì, hắn chỉ tốn nửa ngày liền đẩy vọt số tổ hợp phù văn thứ ba lên đến 85 cái. Không thể tăng lên nữa, còn tiếp nữa là hắn đã chấn vỡ mình trước.

Như vậy xem ra, sau khi hắn đột phá cảnh giới đã kiếm lời lớn, bởi vì số lượng tổ hợp phù văn công kích đầu tiên là 92 cái.

Chu Hằng vận chuyển thử, tiểu phù văn thứ ba này cũng theo hướng công kích, trong lòng hắn suy ngẫm,mơ hồ có cảm giác tiểu phù văn đầu tiên cùng thứ ba này nếu được tổ hợp đầy đủ còn có thể tổ hợp tiếp. Nhưng loại tổ hợp này…. nói chính xác hẳn là cộng hưởng, từ đỏ sinh ra lực phá hoại mạnh hơn.

Trăm cái tiểu phù văn dùng phương thức nào đó cộng hưởng, từ đó hình thành một bộ Huyết Hà Thiên Kinh hoàn chỉnh!

Đây là bí mật của Thiên Kinh!

Chu Hằng không khỏi cười khổ, tổ hợp tiểu phù văn mặc dù không có hàm lượng kỹ thuật gì, nhưng lại yêu cầu thể chất của bản thân cực cao, muốn hoàn toàn tổ hợp mấy trăm tiểu phù văn vỡ nát, chỉ sợ hắn phải tiến vào Sáng Thế Cảnh!

Thời gian còn dài!

Tiểu phù văn công kích thứ hai cùng một mạch với tiểu phù văn công kích thứ nhất, nói uy lực bởi vì số lượng tổ hợp kém xa, hơn nữa trước mắt hai tiểu phù văn còn không thể cộng hưởng sử dụng cùng lúc, cho nên tiểu phù văn công kích thứ hai cũng là làm uổng, không có tăng lên đối với chiến lực của hắn bây giờ.

Nhưng đến một ngày hắn có thể tổ hợp toàn bộ mấy trăm mảnh vỡ phù văn, như vậy trăm cái tiểu phù văn cộng hưởng đồng loạt, đủ làm chiến lực của hắn nháy mắt tăng lên ngàn vạn lần!

Đúng là mong chờ mà!

Ầm!

Con lừa đột nhiên phóng lên cao, sau đó bị trọng lực khủng bố kéo xuống, nó liền rơi trở xuống với tư thế cổ quái, ngã cắm đầu. Nhưng con lừa đê tiện này vẫn hưng phấn lập tức nhảy dựng lên, ngửa đầu kêu to: – Bổn tọa đột phá rồi! Đột phá rồi! Phá rồi! Rồi!!!

Xung quanh không có tiếng vang vọng gì, nhưng con lừa đê tiện này thích đùa giỡn, tự mình bỏ thêm hiệu quả tiếng vang.

Oong, đằng sau con lừa đê tiện nhảy lên một vầng mặt trời đỏ, nhưng nháy mắt liền hình thành đốm sáng thứ hai, nhanh chóng hình thành vầng mặt trời đỏ thứ hai, sau đó là đốm sáng đỏ thứ ba, vầng mặt trời đỏ thứ ba.

4 vầng! 5 vầng!

Chà!

Con lừa đê tiện này cũng muốn nghịch thiên, vừa đột phá Nhật Diệu Vương là năm vầng mặt trời!

Tương đương với lúc nó ở Nguyệt Minh Đế đã có 15 vầng trăng, nhẹ nhàng dễ dàng đạt đến số lượng vầng trăng kỷ lục mạnh nhất lịch sử Tiên giới – đương nhiên không tính Chu Hằng, hắn là yêu nghiệt càng khủng khiếp hơn.

Đã nhiều năm trôi qua, uy lựccủa Thiên Địa Quả không giảm chút nào, ngược lại giống như vừa mới kích hoạt ra!

– Oa ha ha ha! Quả nhiên bổn tọa là điềm lành thiên địa! Con lừa đen vô cùng đắc ý, ngửa đầu vểnh mông, 5 vầng mặt trời đỏ đằng sau làm sao cũng không chịu thu hồi, mà không ngừng quay đầu nhìn, nhìn một lần cười một hồi, dọa người cực điểm.

– Đừng có ghê tởm như vậy! Chu Hằng liền đạp thẳng về phía con lừa đen, thật sự không chịu nổi con lừa đê tiện này tự sướng.

– Đi đi đi, chúng ta đi cướp Hỏa Long Đào! Con lừa đen làm đỏm làm dáng đủ rồi, cuối cùng thu hồi mặt trời, lại giống như lúc trước, toát ra tham lam tuyệt đối với bảo vật.

– Lúc ngươi bế quan còn có thể nghe được chúng ta nói chuyện? Da mặt Chu Hằng co rúm!

– Cái khác thì không nghe, chỉ nghe được Hỏa Long Đào!

– …. Là Hỏa Hồ Đào!

Chương 644: Hỏa tuyền

Theo con lừa đen xuất quan, cuối cùng Băng Tú Lan cũng được “phóng thích”.

– Hỏa diệm sơn! Hỏa diệm sơn! Con lừa đen cùng Băng Tú Lan đồng loạt hò hét, hô to khẩu hiệu tiến về phía tây bắc, thần thái bay bổng.

– Nha đầu, rốt cuộc ngươi là cái giống gì vậy, sao mà cả buổi trời, con lừa đê tiện này đã là Nhật Diệu Vương 5 luân, ngươi vẫn còn ở Nguyệt Minh Vương? Vừa chạy, Chu Hằng còn vừa chế nhạo Băng Tú Lan.

– Hết cách rồi, ai bảo tỷ tỷ ta giành hết thiên phú, người ta cũng không muốn mà! Băng Tú Lan nhún vai, tỏ vẻ nàng tu luyện chậm hoàn toàn là do lỗi của tỷ tỷ nàng.

– Rõ ràng là ngươi lười! Chu Hằng giơ một ngón tay chỉ qua.

– Nói bậy nói bạ, người ta nào có lười như vậy! Băng Tú Lan trợn trắng.

– Đúng rồi, quên hỏi nữa, bây giờ ngươi có mấy vầng trăng? Chu Hằng hỏi.

– Tự mình đếm đi! Băng Tú Lan khẽ động ý niệm, đằng sau trồi lên từng vầng trăng khuyết.

1 2 3 4…. 16!

Chu Hằng chấn động một phen, nha đầu này lại có tới 16 vầng trăng, nhẹ nhàng vượt qua 15 vầng trăng mạnh nhất lịch sử Tiên giới! Thì ra không phải là thiên phú của nàng không bằng tỷ tỷ, mà là có sở trường riêng!

Đương nhiên, nàng lười cũng là cái chắc, bằng không làm sao tỷ tỷ đã là Thăng Hoa Vương, nàng vẫn chỉ mới là Nguyệt Minh Vương!

Nhưng mà, dường như thế giới này có chút điên cuồng!

Hắn đã từng là chí tôn tuyệt đối 21 vầng trăng, tuy rằng số vầng trăng của con lừa đen không nhiều, nhưng vừa đột phá Nhật Diệu Vương liền có được 5 vầng trăng, tương đương với khi nó ở Nguyệt Minh Đế đã có 15 vầng trăng!

Hiện tại lại nhảy ra một thiếu nữ kỳ quái có được 16 vầng

trăng, lập tức liên tiếp đánh vỡ cực hạn Tiên giới, như là kỳ tài khắp thiên địa đều nhảy ra cùng một thời điểm.

Chỉ là rất kỳ quái, khi hắn đột phá 21 vầng trăng, thiên địa cộng hưởng, vì cái gì Băng Tú Lan ăn Ngân Long Ngư tạo thành 3 vầng trăng lại không dẫn tới dị tượng thiên địa?

Không nghĩ ra!

Chu Hằng bản tính rộng rãi, không nghĩ ra thì không thèm nghĩ nữa, dù sao chuyện đến cuối cùng cũng sẽ có một ngày tra ra manh mối!

– Lại một cái quái thai!

Con lừa đen càng bị đả kích gấp bội, lập tức rũ đầu lừa xuống.

– Con lừa, nghĩ tới bảo vật! Chu Hằng kích động nó.

– Đúng, Hỏa Long Đào! Con lừa đê tiện lập tức thần thái sáng láng, hai mắt như phát ra ánh sáng.

– Là Hỏa Hồ Đào! Chu Hằng cùng Băng Tú Lan đồng thời chỉnh lại.

– Tùy tiện đi!

Hai người một con lừa tăng tốc chạy đi, bọn họ đã rơi lại đằng sau nhiều ngày, nhất định phải bù lại tiến độ.

Ba ngày sau, từ đằng xa xa bọn họ thấy được một dãy núi đỏ lửa.

Cũng không phải thật là một tòa hỏa diệm sơn, cả ngọn núi thiêu đốt ngọn lửa đỏ, hừng hực tận trời, giữa thiên địa tối tăm này trở nên đặc biệt dẫn tới chú ý.

– Hả, hỏa diệm sơn này thật không đơn giản, có thể dùng để rèn luyện vầng mặt trời, làm nó càng tinh thuần hơn! Tu vi Băng Tú Lan không cao nhưng kiến thức cực rộng, lập tức lên tiếng.

Trong lòng Chu Hằng khẽ động, vầng mặt trời của hắn tinh thuần không có nghĩa là người khác cũng thế, hắn nói: – Nói không chừng, ý nghĩa tồn tại của hỏa diệm sơn này chính là dùng để rèn luyện vầng mặt trời!

– Ngươi nói là, năm đó Vũ Văn Kiếm cố ý dựng lên hỏa diệm sơn này? Con lừa đen hỏi.

– Có thể! Chu Hằng gật đầu, có lẽ Vũ Văn Kiếm cũng có tộc nhân hoặc là đồ tử đồ tôn.

– Đừng để ý nhiều vậy, chúng ta đi trộm đào! Băng Tú Lan hô lên.

Con lừa đen lập tức cười xấu xa, nói: – Khỉ mới đi trộm đào!

Nghĩ tới một ý nghĩa khác của từ "hầu tử thâu đào" (con khỉ trộm đào), Chu Hằng cũng không khỏi lộ ra nụ cười xấu xa.

Tuy rằng Băng Tú Lan kiến thức rộng rãi, nhưng rõ ràng không có ai nói với nàng một hàm nghĩa khác của "hầu tử thâu đào", nàng chỉ hừ một tiếng, nói: – Ngươi mới là khỉ! không, ngươi là con lừa ngu ngốc!

– Mặc dù bổn tọa là lừa, nhưng tuyệt đối không ngu ngốc! Con lừa đen liền đấu với Băng Tú Lan.

– Đi thôi! Chu Hằng lại đi trước.

Bọn họ không ngừng đi tới, nhiệt độ liên tục tăng cao, không khí xung quanh như biến thành hơi lửa, hít vào một hơi cũng mang theo rất nhiều đốm lửa, như muốn nướng cháy cả nội tạng.

Cũng may tiên nhân hoàn toàn có thể không cần hít thở, Chu Hằng cùng con lừa đen đều mở ra linh lực phòng ngự, còn trên người Chu Hằng thì hiện ra một đoàn hào quang trắng ngà, đẩy hơi nóng ra bên ngoài.

Hỏa diệm sơn rất cao, rất lớn, khắp nơi là đá bị nung đỏ rực, nhiệt độ chỗ này đã đủ uy hiếp tới Nguyệt Minh Vương, dù là dùng linh lực ngăn cách cũng đủ trực tiếp đốt cháy hai chân!

Nhưng mà đối với Nhật Diệu Vương, nhiệt độ hiện giờ còn chưa đủ hình thành uy hiếp.

Đi được khoảng hai dặm đường núi, Chu Hằng khẽ kêu một tiếng, nhìn thấy một gốc thực vật toàn màu đỏ sậm.

Nó cắm rễ trong khe đá nung đỏ, lại không hề bị nướng khét, ngược lại rất tươi tốt, trên đỉnh kết thành quả nhỏ, tỏa ra mùi hương, rất nhạt, nhưng thấm tận ruột gan.

– Bảo bối! Con lừa đen có mũi rất thính, mũi khịt khịt, lập tức khoát được mục tiêu, vui vẻ chạy tới.

Vù!

Một đoàn lửa đỏ xẹt qua, quả trên đỉnh đó đã không thấy, chỉ có một con chồn toàn thân màu đỏ dựng đứng ở tảng đá bên cạnh, bộ lông toàn thân như ngọn lửa bập bùng.

– Thật là đáng yêu! Băng Tú Lan lập tức hai mắt tỏa ánh sáng, lấy ra Trấn Hồn Ấn, gọi con hỏa điêu kia: – Tiểu tử, mau đến đây, tỷ tỷ đóng cho ngươi một cái dấu!

– Con chuột thối, trả linh quả của Lư đại gia! Con lừa đen lại như chết cha chết mẹ, gào rống nhào về phía con hỏa điêu này, cướp bảo vật của nó chính là cướp mạng của nó.

Hỏa điêu phản ứng cực nhanh, thân hình nhoáng lên liền tránh thoát.

Đây là một con yêu thú cấp bậc Nhật Diệu Vương, tuy rằng có thể chỉ là trình tự lực lượng một hai vầng mặt trời, nhưng loại yêu thú này có tốc độ trời sinh rất nhanh. Mặc dù con lừa đen có năm vầng mặt trời lại không cách nào chiếm được thượng phong trên thân pháp, hai cái bóng một đỏ một đen xuyên qua cực nhanh.

– Con lừa thối, ngươi dọa chạy thú cưng của bổn tiểu thư rồi! Băng Tú Lan thì kêu oa oa, đuổi theo đằng sau, nhưng nàng

đơn thuần là đi chơi ngang qua.

Chu Hằng chỉ cười, mọi vật trên núi đều vô chủ, tự nhiên không tồn tại vấn đề ai cướp của ai, chỉ cần con hỏa điêu kia không tổn thương người, vậy hắn cũng không tính ra tay.

Con lừa đen đuổi theo một hồi liền suy sụp ngừng lại, Băng Tú Lan thì thở hồng hộc, con hỏa điêu kia đứng thẳng lên, chi chi chít chít kêu suốt một hồi, xoay người chạy đi, nhoáng cái biến mất.

— Yêu thú cấp tiên đã mở ra linh trí, có thể dùng thần thức trao đổi với người, nhưng chỗ này hẳn là đã mấy trăm vạn năm không có bóng ai, làm sao hỏa điêu này có thể nói được tiếng người?

– Đi thôi! Chu Hằng cười cười, tiếp tục leo núi.

– Chu tiểu tử, vừa rồi ngươi ra tay ngăn cản, nhất định có thể bảo vệ được linh quả! Con lừa đen kêu lên.

– Đúng rồi đúng rồi, con chuột nhỏ kia cũng không thể chạy được!

Băng Tú Lan cũng chống nạnh chỉ trích.

– Mặc kệ các ngươi! Chu Hằng phủi tay, linh quả vừa này cũng không quý giá gì, hắn cũng lười tranh chấp với "thổ địa" nơi này, lại càng không giao yêu thú vốn đang tự do đi làm thú cưng của Băng Tú Lan.

Bản thân hắn chính là người tôn trọng tự do.

Sau khi leo qua một đỉnh núi, hai người một con lừa đến một mảnh đất phẳng, nơi này rất náo nhiệt.

Có ít nhất cả trăm người đang tranh giành, không phải cướp linh thảo gì, cũng không phải yêu thú có giá trị làm thuốc gì, mà đang tranh một cái nguồn suối!

Nguồn suối kia không lớn, có thể chỉ chứa được khoảng 10 người, bên trong là chất lỏng đỏ như lửa, sớm sôi sùng sục, tỏa ra hơi nóng hầm hầm. Lúc này, trong nguồn suối không chỉ chen nhau 10 người, người bên trong đang đánh, muốn đẩy người khác ra ngoài, người bên ngoài đánh, là muốn chui vào trong, tràng cảnh hỗn loạn rối tung lên.

Có người ở bên ngoài không nhúng tay được, liền đứng đó nói chuyện, nghe bọn họ nói một hồi, mấy người Chu Hằng mới biết vì cái gì mọi người đều muốn cướp vào nguồn suối này.

Đây là Hỏa Bạo Tuyền, có hiệu lực rèn luyện thể chất, tăng lên

lực lượng cùng phòng ngự thân thể!

Đối với võ giả chỉ tu linh lực, đây là bảo dịch hiếm có, khó trách tranh giành nhau như vậy.

– Cút ngay! Cút ngay! Đều cút ngay cho Lư đại gia! Con lừa đen ỷ vào mình là Nhật Diệu Vương 5 luân, lúc này cực kỳ kiêu ngạo, không khác gì những tên ăn chơi trác táng hoành hành ngang ngược, trực tiếp đánh về phía trước.

Không thể không nói, Nhật Diệu Vương 5 luân vẫn rất oai dũng, dù sao trên đời này võ giả vượt qua 7 vầng mặt trời cũng không nhiều, có lực lượng áp chế được con lừa đen thì cũng chỉ có Nhật Diệu Vương 6-7 luân.

Con lừa đen đánh tới, dấy lên một mảnh gà bay chó sủa, nó mạnh mẽ vọt tới gần nguồn suối.

Tuy nhiên Nhật Diệu Vương 6-7 luân ít ỏi, nhưng không có nghĩa là không có, có thể đánh qua trăm người đi vào trong nguồn suối tự nhiên đều là cường giả, không thiếu Nhật Diệu Vương 7 luân! Tuy rằng con lừa đen đánh tới bờ suối, nhưng không có khả năng đánh vào, chỉ mấy chiêu liền bị người trong nguồn suối ném ra, xẹt một vòng cong, bùm một cái vừa lúc rơi xuống dưới chân Chu Hằng, té lăn ra đất.

– Tư thế này cũng không tệ! Chu Hằng khen.

– Chu tiểu tử báo thù thay bổn tọa! Con lừa đen dứt khoát nằm luôn dưới đất không lên, bốn chân ôm lấy Chu Hằng, khóc lóc đẫm lệ.

– Buông móng!

– Không buông!

– Ngươi không buông thì làm sao ta ra tay?

– Được rồi! Lúc này con lừa mới buông chân ra, trở mình bò dậy.

Hỏa tuyền này là thiên địa tích tụ, chính là vật vô chủ, ai có thể cướp đều phải dựa vào bản lĩnh của mình!

Chu Hằng bước tới, khí thế Vương giả trong võ trào ra, mọi người hai chân run lên, không tự chủ nhường ra một đường, người tiến vào đây chủ yếu vẫn là Nguyệt Minh Đế cùng Nhật Diệu Vương.

Cường giả trên Nhật Diệu Vương cũng không phải không có, nhưng những người này, đặc biệt là cường giả Thăng Hoa Cảnh đều đưa mắt trực tiếp chú ý vào Hóa Long Cửu Trảm,

trên cơ bản không thể để ý tới hỏa tuyền nho nhỏ này.

Bởi vậy, không có ý chí cảnh giới cao thì làm sao chống được khí vương giả của Chu Hằng?

Hắn không ra một chiêu liền đi thẳng tới nguồn suối, hai mắt ngưng lại, nhẹ nhàng quét qua, mười mấy người trong nguồn suối liền kinh hãi, lập tức có bảy người trực tiếp nhảy ra ngoài, nhưng còn có sáu người không động đây.

— Không phải bây giờ đã có chỗ, vậy mọi người cùng rèn thể đi!

– Làm phiền nhường ra, ta không thích tắm với người khác!

Chu Hằng mỉm cười nói.

———-oOo———-

Chương 645: Hỏa diễm quái thú

Má nó, cái này đâu phải là tắm chung, mà là hấp thu thiên địa tinh hoa trong hỏa tuyền tiến hành luyện thể, ngươi còn có tính thích sạch hay sao?

Hơn nữa, sau khi trở thành tiên nhân thì ai mà không dính bụi trận, là thân thể tinh khiết?

Rõ ràng là tiểu tử này muốn độc bá hỏa tuyền này!

Trong 6 người có 5 người là Nhật Diệu Vương đỉnh phong, còn có một Nhật Diệu Hoàng, tuy rằng bọn họ kinh hãi khí thế mà Chu Hằng bày ra, nhưng chiến lực của 6 đại Nhật Diệu Vương đỉnh phong liên hợp, chẳng lẽ còn sợ hay sao?

Trên đời này chí tôn Nhật Diệu Vương cũng chỉ có 5 người mà thôi, nhưng trong đó tuyệt đối không có tiểu tử trước mặt!

Chu Hằng mỉm cười, tiện tay vung lên, vụt vụt vụt, 6 người này không chút chống cự liền bị hắn chộp lấy, ném bay ra ngoài từng người một. Không thù không oán, hắn cũng không trực tiếp hạ sát thủ, đây là một loại uy hiếp thực lực, làm cho bọn họ biết khó mà lui.

– Mời! Con lừa đen nhảy vào trước tiên, mặt lừa đen lại nháy mắt sung huyết đỏ rực lên, lập tức nhảy vọt ra ngoài, vểnh mông gào thảm thiết: – Bỏng chết rồi! Bỏng chết rồi! Mông của bổn tọa sắp bị cháy tiêu luôn rồi!

– Tiểu tử! Bị chiêu thức của Chu Hằng uy hiếp, 6 người bị ném ra lại có 3 người đánh trống lui, không dám tranh giành với Chu Hằng nữa, nhưng vẫn còn 3 người không cam lòng, hơn nữa trong đó còn có vị Nhật Diệu Hoàng kia.

Nếu không phải ở trong môi trường đặc thù này, hắn cần gì đặt một tên Nhật Diệu Vương nho nhỏ vào trong mắt?

Tiên giới chênh lệch mỗi một tiểu cảnh giới là chênh lệch tuyệt đối, hơn nữa cảnh giới càng cao, hàng rào cảnh giới lại càng chắc chắn! Đánh xuyên thủng hàng rào Nhật Diệu Hoàng thì ít nhất phải là Nhật Diệu Vương 11 luân!

Yêu nghiệt như thế ít ra hiện tại không có!

— Năm người chí tôn Nhật Diệu Vương như Thứ Huyết Mân Côi, Nhất Kiếm Phá Thiên có lẽ có khả năng đạt tới, nhưng nghe nói bọn họ vẫn chỉ là Nhật Diệu Vương 10 luân, tiếp theo sẽ trực tiếp nhảy vọt lên Nhật Diệu Hoàng hay là tăng thêm một vầng mặt trời thì không ai biết được?

– Ngươi thật quá đáng! Ba người kia đều quát Chu Hằng. – Hỏa tuyền này chính là thiên địa sinh thành, mỗi người đều có phần, ngươi lại muốn độc chiếm, cho rằng chúng ta dễ ức hiếp hay sao?

Một câu bâng quơ liền bao quát hết mọi người ở đây vào trong, lại không nghĩ tới vừa rồi bọn họ ngâm mình trong hỏa tuyền lại hoàn toàn là bộ mặt khác, đánh bay từng người chen vào!

Đương nhiên, hiện tại bọn họ đã lựa chọn bỏ quên, hoàn toàn quên sạch.

Không thể không nói, có những người cực dễ bị kích động, lúc trước dù nhiều người vào được hỏa tuyền, nhưng bọn họ đều đang tranh giành, cũng không phải không xen vào được? Nhưng bây giờ thì khác, rõ ràng hỏa tuyền có thể chứa được mười mấy người, nhưng đám người Chu Hằng lại chỉ có hai, cộng thêm một con lừa.

Càng làm người ta tức giận, là hai người còn không xuống, chỉ có một con lừa thối độc bá nguồn suối!

Thật quá đáng!

Nhất thời, quần chúng căm phẫn, có ít nhất một phần ba người đều trợn mắt nhìn Chu Hằng.

Chu Hằng thở dài, giơ một ngón tay rạch ngang mặt đất, xẹt một cái, kình khí xẹt qua lập tức để lại một dấu thật sâu, trực tiếp kéo ra trăm trượng.

Hắn cười nhạt, xoay người đặt chân vào trong hỏa tuyền.

Nhìn dấu vết dưới đất,mọi người đều tắt tiếng, bọn họ chạy đến đây cũng đã có một khoảng thời gian, cũng đánh tối trời tối đất, tự nhiên cực kỳ rõ ràng độ cứng của lớp đá bên dưới.

Dấu một chỉ tay này, lực phá hoại…. thật là dính trúng phải chết!

Lớn nhất Tiên giới không phải đạo lý, mà là thực lực!

Chu Hằng chứng minh nắm tay của hắn là lớn nhất, vậy tự nhiên mọi người phải phục tùng đạo lý của hắn.

Một đống người vây xem một hồi, đều lần lượt tán đi, rõ ràng bọn họ không trông mong được gì với nguồn suối này, nên đi tìm nguồn suối khác, hỏa diệm sơn này không chỉ có một

nguồn suối như thế.

Chu Hằng nhìn về phía Băng Tú Lan, hỏi: – Ngươi không xuống?

– Xí, người ta là thục nữ! Băng Tú Lan mắng.

– Thục nữ chưa bao giờ nói xí! Chu Hằng cười nói, nhưng cũng không tiếp tục, thiếu nữ kỳ quái này căn bản không có một chút hứng thú với tăng lên tu vi, lúc trước ăn Ngân Long Ngư là vì ăn ngon, căn bản không muốn tăng trưởng tu vi.

– Bây giờ ngươi đã thấy rồi! Băng Tú Lan rất ngạo kiều nói.

Lúc này con lừa đen đã thích ứng được nhiệt độ hỏa tuyền, bắt đầu dẫn đường lực hỏa diễm tiến hành rèn luyện than thể. Chu Hằng thì lặn xuống, hắn muốn biết hỏa tuyền này hình thành thế nào.

Hắn lặn xuống khoảng chừng 10 trượng, chỉ thấy đáy nguồn suối này là một tầng đá, lúc này đã sớm bị nung thành đỏ rực, sờ lên thử, tảng đá ở thể lỏng!

Vừa đụng là tan, có những đốm nhỏ vật chất nổi lên, nhập vào trong hỏa tuyền.

Chu Hằng liền hiểu được, có thể đưa đến tác dụng luyện thể chính là những đốm nhỏ vật chất này, nhưng nhất định phải bị địa hỏa hòa tan đến một mức độ mới có thể hấp thu vào người, bằng không chỉ là vô dụng.

Mấu chốt ở chỗ môi trường đặc thù nơi này.

Chu Hằng khẽ động ý niệm, tế ra hắc kiếm, hắn chém vào lớp đá bên dưới, đánh ra một lỗ hổng, để hắn tiến sâu vào trong bụng núi. Nhưng hắn chỉ đi tới được hơn 10 trượng liền ngừng lại, bởi vì tầng đá ngày càng chắc chắn, hắn tiến lên ngày càng khó khăn.

Không phải không thể xuống tiếp nữa, chỉ là khẳng định tốc độ sẽ chậm như rùa bò.

Hắn không có nhiều thời gian tiêu tốn ở đây!

– Bên trong núi này hẳn là có một đoàn dị hỏa! Đột nhiên Hỏa Thần Lô nói.

Chu Hằng cũng nghĩ vậy, bằng không tuyệt đối không thể biến cả ngọn núi thành biển lửa, hắn nói: – Có cũng vô ích, từ đây căn bản không vào được!

– Nguồn suối này quá nhỏ, ngươi lại đi tìm nguồn suối lớn hơn, sẽ càng gần với dị hỏa hơn! Hỏa Thần Lô có chút gấp gáp nói, nó tràn đầy khát vọng mãnh liệt đối với dị hỏa.

Chu Hằng gật đầu, quay trở lên mặt suối, vừa rồi hắn đã xem, đá có thể tuôn ra vật chất luyện thể cũng không nhiều, chỉ có một tầng thật mỏng.

Hắn cũng gia nhập vào luyện thể.

Nói tu luyện thể chất, chỉ sợ Sáng Thế Cảnh cũng không có mấy người sánh được với hắn, bởi vì khắp Tiên giới cũng chỉ có mấy chủng tộc ít ỏi tập trung tu luyện thể chất, hơn nữa còn có mấy cái đã bị người ta diệt tộc!

Tuy rằng đi con đường tu luyện thể chất có tốc độ tiến bộ tương đối là nhanh, nhưng chiến lực thì tuyệt đối không mạnh, hơn nữa còn có cực hạn trưởng thành, nhất định không trở thành cường giả đứng đầu thế gian.

Bởi vậy Thể tu ngày càng ít cũng là chuyện quá bình thường.

Chu Hằng cũng không phải Thể tu chân chính, nhưng là thằng chột giữa xứ mù, hắn cũng tính là tài ba hạng nhất trên Thể tu.

Vận chuyển linh lực, hắn điên cuồng hút vào vật chất luyện thể trong hỏa tuyền, giống như một cái cối xây thúc đẩy cường hóa thể chất. Hắn nhanh chóng phát hiện, nó cũng khá có ích cho hắn.

Thân thể hắn như đúc bằng sắt thép, cứng cỏi hơn không biết bao nhiêu lần thân máu thịt của những tu giả khác, nhưng trong thân thể lại có rất nhiều "tạp chất", hiện tại hỏa tuyền này như một cái lò luyện, muốn rèn luyện hắn thành thép!

Loại bỏ tạp chất, độ dẻo, độ cứng nhanh chóng tăng lên.

Nhưng khởi điểm của hắn thật là quá cao, một đường đều là cắn nuốt vô số tinh hoa kim loại mới luyện thành thần cốt bây giờ, muốn tiếp tục "rèn luyện" trên cơ sở này, tự nhiên cần phải tiêu hao tài nguyên vượt xa người khác.

Hắn giống như vòng xoáy thật lớn, không ngừng hấp thu vật chất luyện thể trong nước suối, con lừa đen chỉ có thể coi như đom đóm mà thôi.

Từng khúc thần cốt trên người tỏa sáng, từng tí tạp chất bị đẩy ra, trở nên dày đặc hơn, mịn màn hơn.

Chỉ ba giờ sau, Chu Hằng cùng con lừa đen đồng thời ngừng lại.

Không phải bọn họ muốn dừng lại nghỉ ngơi, mà là chỗ hỏa tuyền này đã bị phế bỏ, có muốn tiếp tục cũng không được.

– Chu tiểu tử, ngươi cướp hết bảo dịch của bổn tọa rồi! Con lừa đen kêu gào, nó ở trong suối thì tự nhiên là biết đã xảy ra chuyện gì.

Chu Hằng cười ha hả, đáng tiếc dù thần cốt của hắn ngưng thực cứng rắn hơn, nhưng vẫn còn kém một ít từ Nguyệt Minh Đế vọt lên Nhật Diệu Vương, ít nhất còn phải hút khô 6-7 hỏa tuyền nữa mới có thể giúp hắn đi ra một bước này.

– Hả, hình như ngươi lùn một chút, cũng gầy hơn một chút! Con lừa đen ngạc nhiên nói.

Quả thật, lần này thể chất của Chu Hằng tăng lên bằng cách bài trừ tạp chất trong thần cốt, “chỉ ra không vào” thì tự nhiên là hình thể sẽ thu nhỏ. Nếu hắn còn tiếp tục rèn luyện, vậy thì hình thể sẽ tiếp tục thu nhỏ!

Nhưng cũng không sao, chỉ cần hắn lại cắn nuốt kim loại, “bổ sung” thì hình thể sẽ tự nhiên khôi phục.

– Hả, thiệt đó! Băng Tú Lan nhìn chằm chằm Chu Hằng đánh giá một hồi, cũng gật đầu theo, sau đó cười ha hả: – Nếu ngươi đi tắm thêm mấy lần nữa, còn không phải biến thành trẻ con?

Cười to một trận, nàng lại buồn bực: – Nếu biến thành trẻ con, chắc chắn tỷ tỷ sẽ không thích!

– Hả, da của ngươi hình như trắng ra, hơn nữa còn mịn màn hơn, còn sáng loáng thêm! Băng Tú Lan nhìn chằm chằm mặt Chu Hằng, hai mắt tỏa sáng, làm cho Chu Hằng rất dễ nghĩ tới con lừa đen.

—- Con lừa đê tiện vừa nghe đến hai chữ bảo vật liền biến thành cái dạng này.

– Oa, lần sau bổn tiểu thư cũng phải ngâm! Nàng trở nên hưng phấn.

Thích đẹp quả nhiên là bản tính trời sinh của nữ nhân, dù cho bộ dáng các nàng có bình thường thế nào đi nữa.

Bọn họ tiếp tục đi tới, bởi vì thế núi cực dốc, trọng lượng vô cùng lớn, tốc độ tiến lên của bọn họ cũng không nhanh, một ngày qua cũng không đi được bao xạ.

– Mau chạy trốn đi! Bỗng nhiên lại thấy mười mấy bóng người từ trên núi lao trở xuống, bởi vì chạy quá nhanh nên có mấy người còn đụng vào tảng đá, nhưng bọn họ ngã xuống nhanh, bò dậy càng nhanh hơn, dường như đằng sau đang có con quỷ đuổi theo!

– Đó là cái gì? Băng Tú Lan chỉ lên núi, có một đoàn lửa bập bùng, thể tích rất lớn.

Chu Hằng chú ý nhìn tới, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đó là một sinh vật đơn thuần do lửa hình thành.

Cao 10 trượng, hình thể to lớn như con gấu hung bạo, lúc này đang lao xuống dưới núi. Bởi vì là dạng ngọn lửa, nó gần như không bị trọng lực ảnh hưởng, tốc độ rất nhanh, nhanh chóng đuổi kịp một người, hai ba chiêu liền bắt được người đó, trực tiếp ném vào miệng.

Một đoàn lửa nóng quét qua, người bị nó nuốt liền hóa thành tro tàn, thần hồn câu diệt.

Hỏa diễm quái vật này một đường lao xuống, tốc độ rất nhanh, đã có 7-8 người bị nó đuổi kịp, đều dễ dàng bị lửa nóng cắn nuốt.

– Coi nào, quái vật này thật là lợi hại! Con lừa đen kêu lên.

– Thật xấu! Băng Tú Lan thì chán ghét nói.

– Ít nhất là Nhật Diệu Vương 8 luân! Chu Hằng đưa ra kết luận quan sát, bằng không làm sao con quái vậy này không ngừng tàn sát Nhật Diệu Vương nhẹ nhàng như thế.

Vừa nói chuyện, con hỏa diễm quái vật đã đến gần, vung cái chân lửa vỗ xuống Chu Hằng.

———-oOo———-

Chương 646: Tiểu kiếm hậu

Chu Hằng xiết tay phải, nghênh đón con hỏa diễm quái thú khổng lồ.

Một quyền bàm theo kình phong mạnh mẽ, như muốn xé rách không khí!

Ầm!

Nhưng nắm đấm đánh lên trên thân con hỏa diễm quái thú, Chu Hằng liền cảm thấy không đúng, bởi vì thân thể đối phương hoàn toàn không phải thực thể, một quyền đánh lên tương đương đánh vào khoảng không!

Ngay lúc này, hỏa diễm quái thú cũng đánh xuống một cái, lửa cực nóng tuôn trào.

Rõ ràng, con quái thú này cũng ý thức được Chu Hằng không dễ chọc, cho nên không trực tiếp bắt lấy Chu Hằng ném vào miệng, bởi vì làm thế thì nó sẽ phải thực thể hóa!

Chu Hằng lại đánh tay trái, phát động tiểu phù văn công kích, nhưng chỉ là ngưng tụ mười mảnh vỡ phù văn, hắn sợ một quyền đánh chết con quái thú này!

Ầm!

Lần này, cho dù quái thú hóa lửa cũng vô dụng, bị một quyền trực tiếp bắn trở ra, đụng mạnh vào núi, trên thân thể xuất hiện một cái lỗ, không có ngọn lửa tuôn trào, có vẻ cực kỳ cổ quái.

Bởi vì Chu Hằng sơ xuất ban đầu, cũng bị ngọn lửa đốt cho mặt xám mày tro, nửa người trên trực tiếp bị đốt cháy đen, còn thoáng có mùi thịt khét. Nhưng hắn chỉ vừa vận chuyển phù văn trị liệu, thương thế lập tức khôi phục, chỉ là không thể nào khôi phục được quần áo đã cháy.

– Grào…. Hỏa diễm quái thú ngửa đầu rống giận, há to miệng hút mạnh một hơi, vô số ngọn lửa bị hút vào trong miệng nó, trên người bùng lên ngọn lửa, cái lỗ ở bụng nhanh chóng được bù đắp thêm ngọn lửa.

Chỉ vài nháy mắt, nó liền khôi phục thương thế, lại gầm lên với Chu Hằng, nhưng không dám tùy tiện xông lên.

Sau một đòn vừa rồi, nó đã hiểu được sự lợi hại của Chu Hằng.

Trong lòng Chu Hằng bừng tỉnh, khó trách những người trước đó hoàn toàn mất ý chí chiến đầu, bởi vì hỏa diễm quái vật này gần như không chết! Ở chỗ đặc biệt này, chỉ cần không thể một đòn đánh chết con quái vật này, nó có thể hấp thu ngọn lửa khôi phục thương thế!

Nhưng mà, điều này không phải chuyện khó đối với Chu Hằng.

Thông qua một đòn vừa rồi, Chu Hằng cũng hiểu con quái thú này hẳn là Nhật Diệu Vương 9 luân, trên lực lượng thì ngang với hắn, nhưng hắn nắm giữ bao nhiêu tiên thuật? Huyết Hà Thiên Kinh, Lăng Thiên Cửu Thức, thậm chí còn có đại phù văn trên đầu, cái nào không giết võ giả cùng cấp như chuyện đùa?

– Ha ha ha! Thì ra con quái thú lửa này ở đây! Trong tiếng cười dài, một nam nhân dáng người cao ráo bắn ra, nhìn chỉ hơn 20 tuổi, một thân áo xanh, tay cầm trường kiếm hàn quang như nước, trên mặt đầy tự tin.

Hắn lướt qua Chu Hằng, thân mình không dừng lại, tiếp tục bắn ra, một kiếm chém về phía đầu hỏa diễm quái thú!

Kiếm khí to lớn, quét ngang trời cao.

Chu Hằng nhướng mày, dù nói nơi này mọi thứ là vật vô chủ,

nhưng không thấy hắn đang đấu với con hỏa diễm quái thú này hay sao? Không nói một tiếng liền trực tiếp nhúng tay chiến đấu, như vậy thật là không tôn trọng hắn.

Nhưng mà không thể không thừa nhận, người thanh niên này rất mạnh mẽ, kiếm khí tung hoành đánh kịch liệt với con hỏa diễm quái thú kia. Nhưng dù hắn không hề rơi xuống hạ phong, nhưng muốn thắng thì lại cần không biết bao nhiêu thời gian.

Dưới chân núi, có rất nhiều người chạy đến, làm cho Chu Hằng lập tức bỏ đi ý muốn ra tay.

– Không hổ là Tiểu Kiếm Hậu Ngô Đông, ngoài 5 đại chí tôn Nhật Diệu Vương ra, chính là hắn có thực lực mạnh nhất, có thêm thời gian nhất định sẽ đuổi kịp năm người kia, trở thành vị chí tôn Nhật Diệu Vương thứ sáu!

– Nghe nói hắn là tộc nhân của Nhất Kiếm Phá Thiên Ngô Khải?

– Đúng thế, chẳng những là tộc nhân, hơn nữa còn là đường đệ rất thân!

– Đúng là khó có, Ngô gia đã xuất hiện một vị chí tôn trẻ tuổi, hiện tại lại thêm một người, còn để người ta sống hay không?

– Có lẽ không còn không biết, Chu gia cũng xuất hiện hai vị chí tôn trẻ tuổi!

– Ta biết, là Tiểu Bá Vương Chu Thống cùng một người trẻ tuổi tên là Chu Hằng. Nhưng Chu Thống quả thật mạnh mẽ, còn Chu Hằng lại chỉ nghe nói mới là Nguyệt Minh Đế, kém xa hai người Ngô gia đều là Nhật Diệu Vương vượt qua cực hạn!

– Ừ, nghe nói Chu Hằng cũng rất yêu nghiệt, có thể đấu Nhật Diệu Vương, thậm chí thắng một người tùy tùng Nhật Diệu Vương của Ngô Khải! Nhưng mà không ai thấy tận mắt, có lẽ là phóng đại, nghe đồn bậy mà thôi, trên đời này làm sao có Nguyệt Minh Đế hùng mạnh như thế?

– Huynh đệ Chu Thống khẳng định không bằng huynh đệ Ngô Khải, hiện tại chỉ xem 5 đại chí tôn trẻ tuổi sẽ là ai đầu tiên đột phá đến 11 vầng mặt trời, đánh vỡ hàng rào cảnh giới, trên lực lượng có thể sánh với Nhật Diệu Hoàng chân chính!

Mọi người thảo luận xôn xao, dù sao người tham dự yến hội của Hồ Mị cũng chỉ là một số ít, phần lớn người vẫn chưa tận mắt thấy được Chu Hằng chiến đấu với Lạc Vô Cực, Ngô Khải, tự nhiên không tin Chu Hằng thật sự có thể chiến thắng Nhật Diệu Vương, thậm chí có thể cùng đánh một trận với Nhật Diệu Vương vượt qua cực hạn!

Con lừa đen dùng chân chọt Chu Hằng, nói nhỏ: – Chu tiểu tử, đám người kia đều khinh thường ngươi kìa, ngươi còn nhịn được? Đổi thành bổn tọa thì tuyệt đối không thể nhịn!

– Đúng vậy, đánh bọn họ! Băng Tú Lan ở bên cạnh bỏ thêm dầu muối.

– Ngươi yên tâm, chúng ta sẽ ở đằng sau phất cờ hò reo ủng hộ ngươi!

Hai tên này!

Chu Hằng lắc đầu, ánh mắt nhìn Ngô Đông, đường đệ của Ngô Khải này có thực lực rất mạnh, đánh khó phân biệt với hỏa diễm quái thú. Kiếm khí có thể công kích được thân thể hỏa diễm quái thú, tạo thành uy hiếp cực lớn đối với nó.

Đánh đến kịch liệt, một người một thú đều phát ra toàn lực, 18 vầng mặt trời đỏ chói lòa, nóng rát kinh người.

Mặt trời đỏ của hỏa diễm quái thú kia như 9 mặt trời nhỏ thật sự, hừng hực ngọn lửa, còn mặt trời đỏ của Ngô Đông thì bình thường hơn, chỉ là nhuộm một tầng màu tạp, còn chưa đạt đến tinh thuần tận cùng.

Hai bên đều ra tay toàn lực, kiếm khí ngang dọc, ngọn lửa tận trời, nhưng vẫn khó mà phân ra thắng thua.

– Hừ! Để cho các ngươi xem sự lợi hại của bổn thiếu! Ở trước mắt đám đông, Ngô Đông tự nhiên phải hung hăng nổi bật, đánh ra phong thái của mình.

Trước kia hắn luôn kiêu ngạo vì Ngô Khải, coi như thần tượng, nhưng theo thanh danh của mình lên cao, hắn lại ngày càng chán chét thân phận "đường đệ của Ngô Khải", giống như mặc kệ hắn giành được thành tựu gì đều không phải là công lao của bản thân, mà là bởi vị đường huynh của hắn!

Ngô Đông bức thiết muốn chứng minh bản thân!

Hắn là Ngô Đông! Tiểu Kiếm Hậu Ngô Đông, mà không phải là đường đệ của Nhất Kiếm Phá Thiên, người được tộc nhân ghi nhớ!

Nhất định phải chém đầu con hỏa diễm quái thú này!

Hắn hít sâu một hơi, trên thân kiếm lập tức ngưng tụ một đoàn hào quang xanh nhạt, trên trán hắn nổi lên gân xanh, mồ hôi tuôn cuồn cuộn, rõ ràng một kiếm sắp vận chuyển không hề nhẹ nhàng, nhưng uy lực tuyệt đối bất phàm!

Vù!

Một kiếm nhanh chóng hoàn thành tích lũy lực lượng, kiếm khí xẹt qua, như có thể đánh rơi ánh sao đầy trời!

– Ngao…. Hỏa diễm quái thú phát ra tiếng rống thảm, một kiếm này mạnh mẽ cắt rụng một cánh tay của nó! Không chỉ thế, chỗ bị cụt còn có vô số ngọn lửa tuôn trào ra, mặc kệ nó hấp thu ngọn lửa thế nào, tốc độ đó vẫn không bằng mất đi ở chỗ vết thương!

Quái thú này lập tức sợ hãi, nào dám phản kích Ngô Đông, vội vàng xoay mình liền bỏ chạy!

Nhưng nó lại quá xui xẻo, lại đi trực tiếp cắm đầu thẳng về phía Chu Hằng!

Vậy còn gì phải khách khí, Chu Hằng tế hắc kiếm vẽ ra!

Phập!

Đầu của hỏa diễm quái thú liền bị chém bay, ngọn lửa toàn thân tối sầm lại, sau đó nhanh chóng co rút, tụ tập lại vị trí trung tâm, cuối cùng ngưng tụ thành một tảng đá màu đỏ to cỡ nắm tay.

Bị hắc kiếm đánh trúng yếu hại, mặc kệ ngươi là tồn tại gì, chết chắc!

Nhưng Chu Hằng lập tức phát hiện, hắn căn bản không hấp thu được tinh khí sinh mệnh gì, dường như hắc kiếm không có hiệu quả với sinh linh đặc thù này!

Hỏa diễm quái thú này cũng như đời trước của Hỏa Thần Lô, nó vốn là một khối Thái Dương Tinh Kim, bởi vì hấp thụ lửa trong thiên địa mà sinh ra linh trí. Nếu không phải sớm bị người ta thu hồi luyện chế thành Hỏa Thần Lô, chỉ sợ cũng có thể chạy lung tung được như con hỏa diễm quái thú này!

Hỏa diễm quái thú vốn là một khối đá lửa thành tinh!

– Bếp lò, bên trong cục đá lửa này có dị hỏa không? Chu Hằng cầm cục đá lên, hỏi Hỏa Thần Lô trong đan điền.

– Thật to gan, ngay cả đồ của bổn thiếu cũng dám lấy! Hỏa Thần Lô còn chưa trả lời, Ngô Đông đã hồi sức lại từ trong đại chiêu vừa nãy, lạnh lùng quát Chu Hằng, trên mặt khó che được lửa giận.

Hắn hoàn toàn quên mất lúc trước chính hắn giành lấy chiến đấu của Chu Hằng, hiện tại đến lượt mình bị cướp, lại giận

không thể nén

– Không… Hỏa Thần Lô thì lười biếng trả lời.

Chu Hằng nghĩ lại cũng phải, nếu bên trong cục đá này thật sự ẩn chứa dị hỏa, vậy chắc chắn Hỏa Thần Lô đã nhảy lên gào thét như khỉ, còn cần gì mình hỏi nó!

– Tiểu tạp chủng, bổn thiếu đang hỏi ngươi đó! Ngô Đông thấy Chu Hằng lại ngây ra, trong lòng không khỏi càng giận, dám không tập trung trước mặt hắn, vậy là quá không tôn trọng hắn!

Ánh mắt Chu Hằng hung lệ, toát ra một tia sát khí.

Ba chữ tiểu tạp chủng, không chỉ là sỉ nhục hắn, còn là sỉ nhục cha mẹ của hắn!

Chỉ vào mặt Chu Hằng mà mắng, nói không chừng hắn còn mặc kệ, nhưng liên quan tới cha mẹ hắn thì hắn tuyệt đối không dễ bỏ qua!

Hơn nữa, hắn lại không có chút hảo cảm gì với Ngô gia!

– Đi rửa sạch cổ đi, tiểu gia muốn chém nó! Chu Hằng lạnh lùng nói, nói đến trẻ tuổi khí thịnh, hắn mới thật là vậy, đến nay chưa đủ 30 tuổi, quả thật là lúc trẻ tuổi ngông cuồng.

Khè!

Mọi người đều nghe mà trong lòng phát lạnh, vị này bá đạo mà, muốn Tiểu Kiếm Hậu Ngô Đông đi rửa cổ chờ chết, chậc chậc chậc, cổ bẩn người ta còn không để ý, không muốn xuống tay!

Nhưng Ngô Đông là ai? Kỳ tài có được 9 vầng mặt trời, vượt qua tồn tại Nhật Diệu Vương đỉnh phong! Tuy rằng so với Ngô Khải thiếu lực một vầng mặt trời, nhưng cũng chỉ là công khổ tu có trăm năm, thậm chí mấy chục năm thôi!

Nói không chừng lần này may mắn, nhặt được bảo vật gì trực tiếp chạy lên đến 11 vầng mặt trời, chân chính đánh vỡ hàng rào cảnh giới, trở thành chí tôn duy nhất!

Hỏa diễm quái thú kia đúng là chết ở trong tay Chu Hằng, nhưng trước đó con quái thú này đã bị Ngô Đông đả thương, Chu Hằng chỉ đơn giản là nhặt tiện nghi thôi, cũng không hẳn là chiến lực của hắn thật sự lợi hại như thế!

Cho rằng mình chém một con quái thú Nhật Diệu Vương 9 luân vậy là mình thành Nhật Diệu Vương 9 luân thậm chí 10 luân?

Ngây thơ!

Mọi người đa số không coi trọng Chu Hằng, chiến đấu còn chưa bắt đầu là trong lòng bọn họ đã phán xét ra thắng thua, Chu Hằng thua chắc, Ngô Đông thắng chắc!

– Ha ha ha! Ngô Đông cười to một hồi dài, vẻ mặt bực bội càng thêm đậm, hắn muốn giết người, giết người, giết người!

———-oOo———-

Chương 647: Chí tôn trẻ tuổi chân chính

Ngô Đông hừ lạnh, trường kiếm run lên, một đạo kiếm khí lạnh thấu xương lập tức đánh tới Chu Hằng.

Tuy rằng hắn biểu hiện không thèm quan tâm Chu Hằng, nhưng ra tay lại không hề khinh địch! Bởi vì người khác không biết, hắn lại rõ ràng, lúc đó Chu Hằng từng đánh tay đôi với hỏa diễm quái thú.

Nếu Chu Hằng không chết trên một đòn này, nói rõ đối phương vẫn có chút thực lực!

Hắn kiêu, hắn ngạo, nhưng hắn chưa bao giờ khinh địch!

Chu Hằng có chút hứng thú với kiếm thuật của hắn, liền tùy tiện dùng hắc kiếm đón dỡ, muốn xem chân diệu kiếm pháp của hắn.

Hai đạo kiếm khí va đụng ngang dọc, lực phá hoại cực lớn, rạch ra những vết khắc trên mặt đá, làm mọi người trợn mắt cứng lưỡi!

Bọn họ vốn tưởng Ngô Đông thắng chắc, nhưng không ngờ thực lực của Chu Hằng cũng mạnh như thế, đối đầu kịch liệt như vậy mà vẫn không hề rơi xuống thế yếu.

Cái tên này là ai thế!

Ngoài 5 đại chí tôn Nhật Diệu Vương trẻ tuổi, Ngô Đông mới trỗi dậy, không ngờ lại còn một thiên kiêu có thể sánh ngang bọn họ!

Trời ạ, làm sao lại có nhiều thiên tài cấp bậc yêu nghiệt trào ra cùng một lần như thế?

Hoặc là đây là thịnh thế vô song, hoặc là một thời loạn thế, cho nên mới có nhân tài xuất hiện lớp lớp!

Nhưng rốt cuộc Chu Hằng là ai, không thể nào lại khi không nhảy ra một thiên kiêu tuyệt thế được! Giống như Nhất Kiếm Phá Thiên, Tiểu Bá Vương, Thứ Huyết Mân Côi đều là nhân vật được mọi người nghe nhiều biết rõ, Chu Hằng đều không thể so sánh được với bất cứ ai trong bọn họ.

Kỳ cmn quái mà!

Ngô Đông lại càng đánh càng kinh hãi, tuy rằng hắn còn

không đối phó toàn lực, nhưng cũng phát ra tám thành chiến lực, theo lý mà nói đủ để nghiền ép Nhật Diệu Vương 8 luân mấy trăm lần!

Nhưng Chu Hằng vẫn bình chân như vại, còn giống như nhàn rỗi thừa sức!

Tiểu tử này là ai?

Trong lòng hắn dâng lên thắc mắc mãnh liệt, nhưng ngoại trừ 5 đại chí tôn trẻ tuổi như Nhất Kiếm Phá Thiên, hắn tuyệt đối không cho phép mình thua những thiên tài cùng cấp khác! Hắn phải thắng, nhất định phải thắng!

Oong! Oong! Oong!

Hắn đối phó toàn lực, đồng thời vận chuyển 9 vầng mặt trời, kiếm thế ngày càng kín kẽ.

Chu Hằng cũng mở ra 9 vầng mặt trời, bởi vì hắn không thi triển bất kỳ tiên thuật nào, không dùng toàn lực thì không cách nào đón đỡ được!

Lại một Nhật Diệu Vương 9 luân!

Tuy rằng mọi người xem lâu liền đoán được, nhưng tận mắt thấy được thì mỗi người đều bị chấn tê cả da đầu!

Chẳng lẽ thật sắp đến một đại thế, một hơi xuất hiện ra nhiều thiên kiêu khó lường như vậy!

Nhưng bọn họ càng thêm tò mò, rốt cuộc Chu Hằng từ chỗ nào nhảy ra, thiên kiêu như hắn từ lúc ở Nguyệt Minh Cảnh đã tuyệt đối phải danh chấn Tiên Thành!

– Hả, ta cảm thấy hắn có chút giống Chu Hằng, ta từng xem qua trong Truyền tấn thạch!

– Chu Hằng? Ngươi nói đùa hả! Chu Hằng mới chỉ là Nguyệt Minh Đế, còn hắn thì sao, Nhật Diệu Vương 9 luân!

– Ha ha! Có ai trong vòng một tháng từ Nguyệt Minh Đế một hơi trở thành Nhật Diệu Vương 9 luân được chứ? Ai mà làm được, lão tử ta ăn ngay cục đá chỗ này!

– Hắn tuyệt đối không thể là Chu Hằng… Nói không chừng hắn đến từ Tuyệt Tiên Thành, từ trong đó chạy ra thiên tài càng mạnh hơn cũng không có gì quái lạ!

– Có lý! Tám phần là người này đến từ Tuyệt Tiên Thành!

Mọi người đều nói, đạt thành nhận thức chung với nhau, hẳn là Chu Hằng đến từ đại gia tộc trong Tuyệt Tiên Thành, lần này đi ra lịch lãm.

Con lừa đen thính tai, lập tức cười đến ngã ngửa lăn lộn ra đất, sau đó đứng thẳng lên, lớn tiếng nói: – Giới thiệu cho các ngươi, tiểu tử này chính là vật cưỡi của Lư đại gia, người tùy tùng của bổn tọa, họ Chu tên Hằng. Mấy ngày trước mới được bổn tọa chỉ điểm tiến vào Nhật Diệu Vương!

Thật là Chu Hằng!

Mọi người đều giật mình, bởi vì rõ ràng con lừa này cùng một phe với Chu Hằng, mà làm sao có chuyện cường giả có thực lực lại đi mạo danh kẻ yếu?

Nếu con lừa đen nói như vậy, thế thì thiên kiêu thần bí này thật có thể chính là Chu Hằng!

– Khè, Vạn Cổ Tà Tôn! Chu Hằng, Chu Thống kia nhất định đều là hậu nhân của Vạn Cổ Tà Tôn!

– Ngoài Tuyệt Tiên Thành ra, cũng chỉ có nhất mạch Vạn Cổ Tà Tôn mới có thể sinh ra hậu nhân thiên phú nghịch thiên như vậy!

– Nhưng một tháng liền từ Nguyệt Minh Đế đến Nhật Diệu Vương 9 luân… Vậy thì nghịch thiên quá đi chứ?

– Nói không chừng trước đó hắn đã là Nhật Diệu Vương, chỉ là khi đó cố ý nói quá, mơi nói hắn là Nguyệt Minh Đế!

– Lời này có lý!

Người ta luôn chịu tin tưởng những điều mà họ có thể hiểu được, có thể giải thích được, bởi vậy mọi người đều cho rằng thật ra Chu Hằng đã sớm đột phá đến Nhật Diệu Vương, như vậy mới làm cho tâm lý của bọn họ cân bằng một chút, bằng… Ai mà không xấu hổ căm phần muốn đi tự sát cho xong?

– Toái Ảnh Trảm! Ngô Đông quát lớn, trường kiếm lay động quỷ dị, trên trán lại trồi lên gân xanh, mồ hôi điên cuồng trào ra, đánh ra một chiêu tiên thuật uy lực vô cùng lớn. Đây là một đạo kiếm khí không gì phá nổi, uy thế chém nát hư không.

— Không ra tuyệt chiêu thì không thể nào đánh thắng Chu Hằng, hắn đã có giác ngộ này.

Một kiếm này có thể chém nát cả hư ảnh, đặt là Toái Ảnh Trảm!

Kiếm khí đánh tới!

Chu Hằng than một tiếng, thực lực Ngô Đông đặt ở võ giả cùng bậc coi như không tệ, nhưng muốn làm đối thủ của hắn thì kém xa! Cho đến giờ hắn vẫn không đánh với võ giả cùng cấp, trừ khi có thể nghiền ép trên cảnh giới, vậy mới làm hắn đánh một trận!

Hắn giơ tay trái, chộp lấy kiếm khí bắn tới.

Điên rồi!

Thấy cảnh này, trong lòng mọi người đều hô lên.

Lúc trước một kiếm của Ngô Đông có thể chém rụng một chân của hỏa diễm quái thú kia, quái thú kia thiên phú dị bẩm, thân ngọn lửa thiếu chút nữa vô địch, nhưng cũng khó đỡ nổi một kiếm của Ngô Đông, đủ chứng minh uy lực một kiếm này mạnh đến cỡ nào!

Chu Hằng lại tùy tiện đi dùng bàn tay trần đón đỡ, thế này quá là cuồng ngạo!

Cuồng ngạo ở Tiên giới không phải là chuyện tốt, sẽ có một ngày hại chết chính mính

Còn hiện tại, xem ra ngày này đã đến sớm!

– Ha ha ha! Ngô Đông cười lạnh, hắn tự nhiên tràn đầy tin tưởng một kiếm của mình, đừng nói chém rụng bàn tay của Chu Hằng, ngay cả thân thể hắn cũng phải bị chém làm hai!

Chu Hằng thờ ơ như không chụp tới, một tiếng oong rung động, tay trái của hắn cứng lại, bàn tay nắm lấy một đoàn kiếm khí! Mặc cho kiếm khí giãy giụa thế nào cũng vô dụng, căn bản không thoát khỏi nắm giữ!

Phụt! Phụt! Phụt!

Mọi người đều thè lưỡi ra, quả thật không thể tưởng tượng!

— Rốt cuộc thân thể người này mạnh mẽ đến cỡ nào?

Quái vật kìa!

Tay trái Chu Hằng xiết lại, ầm một cái, đoàn kiếm khí kia liền nổ tung!

Cùng lúc, thân thể Ngô Đông rung lên, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, miệng há ra phun mạnh một ngụm máu.

Tâm thần của hắn nối liền với kiếm khí, kiếm khí bị diệt, hắn cũng bị thương không nhẹ.

Đến đây, thắng thua đã rõ không cần phải nói!

Chu Hằng mạnh hơn Ngô Đông nhiều lắm!

Đối thủ của hắn tuyệt không phải Nhật Diệu Vương 9 luân, thậm chí Nhật Diệu Vương 10 luân, mà là Nhật Diệu Vương 11 luân, 12 luân đánh thủng hàng rào cảnh giới!

Chí tôn trẻ tuổi chân chính, phong thái vô địch chân chính!

Đặt chung một chỗ, Ngô Đông lập tức biến thành một cái chú thích, chỉ vì nổi bật sự hùng mạnh của Chu Hằng.

– Ngươi… rốt cuộc là ai? Ngô Đông lau vết máu ở khóe

miệng, hắn thật không cam lòng thua trên tay một vô danh tiểu tốt.

– Ngươi còn không xứng biết! Trong mắt Chu Hằng lóe lên sát khí nóng cháy.

Hắn bước thẳng về phía Ngô Đông, nương theo uy thế một đòn trước đó, toàn thân hắn tỏa ra khí thế khủng bố, như là có thể nghiền nát tất cả.

Ngô Đông từng bước lui ra sau, khí thế của hắn đã suy bại, làm sao cũng không thể đấu lại được Chu Hằng. Hắn muốn danh tiếng, muốn vượt qua biểu ca luôn ở trên đầu hắn, nhưng hắn chưa từng nghĩ tới vì như thế mà trả giá bằng sinh mệnh.

Nhưng bị khí cơ dẫn dắt, hắn căn bản không dám xoay mình chạy thẳng, bởi vì sẽ dẫn tới một đòn toàn lực của Chu Hằng!

Một bên lùi, một bên tiến, nhưng tốc độ của Chu Hằng nhanh hơn Ngô Đông vài phần, làm khoảng cách giữa hai bên từng bước thu nhỏ.

Mười trượng, tám trượng, ba trượng!

Khi khoảng cách này rút ngắn còn một trượng, ánh mắt Ngô Đông toát ra bối rối, khoảng cách hai người quá gần, gần đến

mức đủ cho Chu Hằng phát động một đòn mạnh nhất!

Chó cùng rứt giậu!

Cổ của Ngô Đông không cần rửa thật sạch, nhưng hắn tuyệt đối sẽ không cam lòng mặc cho Chu Hằng cắt xé!

– Chết!

Hắn toàn lực phát ra, tinh khí thần nháy mắt tăng lên cực hạn, đánh ra một chiêu rực rỡ nhất trong cuộc đời hắn, một kiếm chém qua, cả ngọn núi như bị áp chế, thế lựa bị đè xuống.

Người nóng lên liều mạng, đây là một kiếm bị đè ép tận cùng mới thăng hoa, thậm chí trong vòng mười năm Ngô Đông cũng chưa chắc có thể phát ra được một kiếm như thế nữa.

Chu Hằng không hề cảm giác, vẫn vươn tay trái ra, tiểu phù văn công kích lưu chuyển trong lòng bàn tay hắn!

Keng!

Hắn nắm lấy trường kiếm Ngô Đông đánh xuống, dùng sức bóp lại, một tiếng vang giòn, thanh bảo kiếm này bị hắn mạnh

mẽ bóp vỡ thành vô số mảnh vụn lấp lánh!

Không đợi Ngô Đông có phản ứng, hắc kiếm trên tay phải Chu Hằng đâm ra!

Ngô Đông không thể tin nổi nhìn lưỡi kiếm đâm vào ngực trái, nhưng ý niệm còn chưa xoay chuyển, thân thể ngã ầm xuống, một mảnh máu tươi tràn ra, khí tức đứt đoạn!

Một vị thiên tài cực có khả năng trở thành chí tôn liền ngã xuống như thế!

Mọi người đều không dám phát ra tiếng thở mạnh, cảm giác cả người cứng ngắc, da đầu tê dại, nổi lên một lớp da gà, máu muốn chảy ngược!

Giết thiên tài như giết chó!

Quá mạnh mẽ, quá khí thế!

Nhớ tới lúc đầu khinh thường Chu Hằng, mọi người đều thầm xấu hổ, loại thiên tài cực hạn này đã không còn trong khả năng tưởng tượng của bọn họ, ngay cả đám người Nhất Kiếm Phá Thiên, Hàn Sương công tử thì ai có thể chống đỡ được bước chân lên đỉnh của Chu Hằng?

Mọi người vội vàng giải tán, đi vòng qua Chu Hằng, bày tỏ lòng tôn trọng hắn.

Trong này không thiếu tồn tại Nhật Diệu Hoàng, thậm chí Nhật Diệu Đế, nhưng ở trong này chỉ có chí tôn Nhật Diệu Vương mới là vương duy nhất!

Chu Hằng tiện tay ném tảng đá trong tay cho con lừa đen, nói:
– Cho ngươi!

Con lừa đen đùng một cái đá bay cục đá, nói: – Xì, bổn tọa thu phế phẩm hay sao?

– Ha ha ha! Nhặt được một cái bảo bối rồi! Băng Tú Lan lại tươi cười đầy mặt nhặt lấy tảng đá. – Đây chính là Hỏa Diễm Thạch khá tinh thuần, đã có thể sinh ra linh trí, cầm tảng đá này tu luyện, nói không chừng có thể lĩnh ngộ ra một môn thần thông!

– Ô hay tiểu nha đầu kia, mau trả lại bảo vật cho bổn tọa! Con lừa đen vừa nghe liền trở mặt, nhảy dựng lên lao về phía Băng Tú Lan.

– Con lừa thối, ngươi dám qua đây bổn tiểu thư đóng cho ngươi một cái ấn! Băng Tú Lan lấy ra Trấn Hồn Ấn.

Con lừa đen lập tức đổi bộ mặt khác, mặt dày nói: – Cô nương ngoan, có gì từ từ nói mà!

Cái dáng tiện lộ rõ, đều toát ra trong xương tủy.

Chương 648: Biến nhỏ

Chu Hằng luyện hóa tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm một chút, cũng chỉ không đến nửa giờ liền thu công.

Lúc trước hắn ăn rất nhiều Ngân Long Ngư, nhưng cũng không trực tiếp tăng lên mà là lắng đọng trong cơ thể hắn từng điểm từng giọt, chỉ là thiếu một cơ hội đột phá. Hiện tại sau khi luyện hóa tinh khí sinh mệnh của Ngô Đông, rốt cuộc khiến cho chất biến.

Ông!

Hắn sinh ra vầng mặt trời thứ 10 mặc dù hiện tại còn chỉ vẻn vẹn là một điểm sáng nhỏ! Nhưng đột phá chính là đột phá, lực lượng của hắn lập tức tăng lên gấp đôi!

10 vầng mặt trời liền chạm tới vách ngăn cảnh giới, chỉ cần lại hình thành một vầng mặt trời, hắn liền có thể chân chính đánh xuyên vách ngăn cảnh giới, về lực lượng đều không kém Nhật Diệu Hoàng 1 vầng mặt trời!

Tu luyện càng lên cao càng khó!

Chu Hằng thở dài. Hiện giờ một gã Nhật Diệu Vương 9 vầng mặt trời đối với nâng cao tu vi của hắn cũng không phải là rất rõ ràng, lần này có thể đột phá đến 10 vầng mặt trời hoàn toàn là bởi vì lúc trước ăn rất nhiều Ngân Long Ngư, lúc này mới từ lượng biến tạo thành chất biến.

Chí bảo trong thiên địa vĩnh viễn không phải là võ giả mà là những linh vật không thể tu luyện kia!

Tỷ như Thiên Địa Quả mà con lừa đen ăn!

Khác không nói, chỉ nhìn con lừa đen mấy lần đột phá sau khi tiến vào Tiên Nhân Cảnh là biết, hiệu năng của viên linh quả này quả thật là nghịch thiên!

Giết chóc có thể thành đạo, nhưng cái gọi là giết một người là tội, giết vạn người là hùng, giết 9 triệu tức là hùng trong hùng! Muốn đi đạo giết chóc tuyệt đối là máu tươi nhuộm người, giết ra một vùng biển máu!

Chu Hằng không sợ giết chóc, nhưng hắn cũng không thích giết chóc. Hắn là vì võ mà sinh, không phải là vì giết mà sinh!

Lại nói tiếp, thiếu niên sát ý Chung Cổ Phong kia càng thích hợp giết chóc thành đạo hơn so với hắn!

Chu Hằng nghĩ một hồi liền không tra tấn đầu óc nữa. Rất đơn giản, hắn sẽ không vì tu luyện mà nhập ma đi giết người, chỉ giết người nhìn không vừa mắt!

Hai người một lừa tiếp tục đi tới. Lại sau gần nửa ngày, bọn họ tìm được dòng suối lửa thứ hai. Chu Hằng cường thế lộ ra hết, dòng suối này tự nhiên trở thành của bọn họ.

Trên đời này không có tường không lọt gió, mà trận chiến giữa Chu Hằng và Ngô Đông lại bị rất nhiều người tận mắt nhìn thấy, tin tức rất nhanh liền truyền khắp ngọn núi lửa này, tất cả mọi người đều nghe nói đại danh của Chu Hằng.

Nhưng nếu nói sợ Chu Hằng thì cũng không chắc, bởi vì cũng không phải là tất cả mọi người đều tin tưởng "lời đồn" này.

Dù sao, Chu Hằng ở trên tinh thuyền của Hồ Mị còn chỉ là Nguyệt Minh Đế 13 vầng trăng, đây là điều bị mấy ngàn đôi mắt nhìn thấy, cũng không có khả năng sai! Hiện tại rồi lại nói hắn trở thành Nhật Diệu Vương 9 vầng mặt trời, đây không phải là nói khoác lung tung sao?

Thời gian mới một tháng, đột phá Nhật Diệu Vương đều chưa chắc có thể làm được, huống chi là tăng vọt lên Nhật Diệu Vương 9 vầng mặt trời!

Không phải mỗi một thế lực đều có bối cảnh lớn, nhưng nơi này cũng không thiếu hào môn Thăng Hoa Cảnh. Muốn tế ra mấy món Tiên khí Nhật Diệu Cảnh lại là dư dả. Lại do Nhật Diệu Hoàng, Nhật Diệu Đế thậm chi Thăng Hoa Vương khống chế, cho dù cảnh giới bị áp chế thì lại thế nào. Sức bền liên miên không dứt, chỉ riêng hao tổn đều có thể hao chết mọi Nhật Diệu Vương!

Nhật Diệu Vương chí tôn quả thật rất cường đại, nhưng ở trong này cũng không có nghĩa là tuyệt đối vô địch!

Ngay cả đám người Nhất Kiếm Phá Thiên đều không phải là vô địch, như vậy càng không phải e ngại Chu Hằng.

Đám người Chu Hằng hút khô suối lửa thứ hai rồi tiếp tục một đường tìm kiếm. Trên đường đi gặp được rất nhiều người, có một số kiêng kỵ sự cường đại của hắn lựa chọn né tránh mũi nhọn, có một số thì cũng không tin lời đồn, cứ muốn phân cao thấp với Chu Hằng. Kết quả tự nhiên chỉ có một chữ chết.

Nơi này cũng không chỉ có suối lửa và võ giả, còn có sinh vật thần kỳ từ lửa thai nghén ra. Chúng nó giống như là một bộ phận của ngọn núi này. Chỉ cần không phải là một đòn giết chết, chúng nó có thể lập tức hấp thu ngọn lửa trị liệu thương thế, tốc độ khôi phục nhanh kinh người.

Trong chúng nó rất nhiều đều là rất thù hận đám người từ ngoài đến như Chu Hằng, thường xuyên phát động công kích sắc bén. Bị giết một bộ phận, nhưng cũng tạo thành thương vong thật lớn cho đám võ giả. Ít nhất có mấy trăm bị đánh thương, thậm chí giết chết!

Nhưng không có người bởi vậy rút lui, vì cường đại, chỉ cần có một đường hy vọng bọn họ liền nguyện ý đi liều mạng. Trừ phi hoàn toàn không có hy vọng.

Chu Hằng giết rất nhiều võ giả, cũng giết rất nhiều quái vật lửa, trở thành nhân vật hung uy mạnh nhất trong ngọn núi lửa này. Đừng nói võ giả thấy hắn phải nhượng bộ lui binh, cho dù đám hung vật lửa kia cũng không dám chủ động trêu chọc hắn.

Sau khi hút khô bảy dòng suối lửa, đám người Chu Hằng đã đi tới phía dưới ngọn núi cao nhất của dãy núi này.

Ngọn núi này thoạt nhìn không giống tầm thường, bởi vì những ngọn núi khác bốc lên đều là lửa đỏ rực, mà nơi này sôi trào lại là lửa màu xanh. Độ nóng rất cao, sóng nhiệt đều có thể đem Nhật Diệu Vương đốt cháy.

Chu Hằng và con lừa đen đều đem cường độ linh lực hộ thể tăng lên một chút, để chống đỡ sức nóng càng ngày càng kinh người này.

– Trong ngọn núi này tất có dị hỏa! Hỏa Thần Lô ở trong đan

điền của Chu Hằng hưng phấn nói.

Chu Hằng cũng rất cao hứng. Nếu cho Hỏa Thần Lô cắn nuốt dị hỏa lần nữa, liền có hai lần cơ hội ra tay, khiến hắn lòng tin đầy đủ. Nếu là một lần, dùng hết là xong, một người lý trí sẽ luôn an bài tốt đường lui cho mình vào mọi lúc.

Bọn họ lên núi, số lượng suối lửa nơi này nhiều hơn địa phương khác, nhưng người có thể tới nơi này cũng đều là cường giả. Càng có quái vật tương đương đáng sợ, ở trong hoàn cảnh đặc thù này có thể tạo thành uy hiếp rất đáng sợ.

Lúc này ngay cả Chu Hằng đều không dám khinh thường. Chiến lực của hắn quả thật cường đại, nhưng thân thể còn chưa cường đại đến trình độ có thể phớt lờ Nhật Diệu Vương oanh kích. Nếu sơ suất một cái bị đánh trúng một lần cũng không phải là chuyện tốt gì.

Phù văn trị liệu tuy rằng cường đại nhưng cũng tuyệt đối không có khả năng cứu lại người chết!

Chu Hằng lại chiến mấy trận, gặp phải cường địch vướng tay. Đây tuyệt đối là pháp tướng của vương giả nào đó, thậm chí thần tướng, thúc giục Tiên khí bậc cao lại thêm kéo dài liên miên không dứt, suýt nữa đều đem hắn trấn áp!

[CHARGE=3]May mắn phù văn nhỏ công kích phát uy, hắn vì chính mình đánh ra một con đường sống. Song phương kiêng

kỵ lẫn nhau, cũng không tiếp tục đấu giằng co.

Sau khi hút khô suối lửa thứ 9, thể chất của Chu Hằng đạt tới điểm tới hạn, rốt cuộc đột phá nhảy vọt tiến vào trình độ Nhật Diệu Vương!

Bùng!

Hắn từ dòng suối phóng người mà lên, toàn thân ánh vàng tỏa chói mắt, giống như từ vàng đúc thành.

– Ha ha ha ha… Con lừa đen và Băng Tú Lan đều cười lớn, bởi vì Chu Hằng sau khi hoàn thành bay vọt về thể chất lần này, thần cốt trong cơ thể hắn cũng ngưng thật đến cực hạn. Mà không có kim loại mới bổ sung, hình thể của hắn rút nhỏ suốt một khoảng lớn!

Hắn hiện tại thoạt nhìn như một thiếu niên 12, 13 tuổi. Lại thêm da thịt bóng loáng như ngọc, tóc đen nhánh tỏa sáng, thật sự giống như một kim đồng tuấn mỹ.

Điều này tự nhiên khiến cho con lừa đen và Băng Tú Lan cười lớn, quá thú vị!

Chu Hằng thở dài, hắn bức thiết cần tinh hoa kim loại để khôi phục bộ dạng vốn có. Nếu không với bộ dạng này về nhà, còn

làm sao lên giường của các nàng Ứng Mộng Phạm?

– Còn cười nữa, ta liền đem các ngươi trấn áp tuốt! Hắn buồn bực nói.

– Không cười nữa! Con lừa đen che miệng.

– Ta cũng không cười! Băng Tú Lan thì đã nằm rạp xuống đất, dùng hai tay vỗ mạnh mặt đất.

– Các ngươi vẫn là cười đi, bộ dạng này nhìn càng khiến người khó chịu! Chu Hằng thở dài.

– Hắc hắc hắc! Băng Tú Lan và con lừa đen đều cất tiếng cười xấu xa.

Suối lửa này còn chưa bị hút khô nhưng Chu Hằng đã không dám tiếp tục, nếu không hắn tiếp tục ngưng thật thần cốt, chẳng phải là sẽ biến thành bộ dạng 10 tuổi thậm chí là 5, 6 tuổi?

Hắn ngồi sang một bên, chờ đợi Băng Tú Lan và con lừa đen hút khô dòng suối này.

Tuy nhiên, tuy rằng thể hình hắn hiện tại trở nên rất là buồn cười, nhưng phòng ngự của hắn quả thật xuất hiện biến hóa về chất.

Với cường độ thể chất của hắn hiện tại ít nhất đủ để chịu đựng một đòn toàn lực của Nhật Diệu Vương 7 vầng mặt trời mà không có việc gì. Nhưng Nhật Diệu Vương vượt qua cực hạn thì không nằm trong số đó. Như đám người Nhất Kiếm Phá Thiên, Hàn Sương công tử vẫn như cũ có thể tạo thành uy hiếp rất lớn đối với hắn.

Nhưng điểm mạnh nhất của Chu Hằng trước giờ đều không phải là phòng ngự của hắn mà là chiến lực!

Đánh với cùng cấp, hắn không sợ bất luận kẻ nào!

Nhàn rỗi vô sự, hắn bắt đầu tiếp tục đề cao tổ hợp phù văn của Huyết Hà Thiên Kinh.

Hiện tại thể chất của hắn tăng lên, số tổ hợp phù văn tự nhiên cũng có thể tăng trưởng theo.

Phù văn trị liệu tăng lên tới 76 đạo, hai loại phù văn công kích thì đều đạt tới 99 đạo. Lại lần nữa nâng cao lực công kích và năng lực trị liệu của hắn. Lại thêm đột phá về thể chất, có thể nói công, phòng, trị liệu ba đường đồng loạt tịnh tiến.

Không có cái động không đáy như hắn hấp thu vật chất thần tính trong suối lửa, con lừa đen và Băng Tú Lan mất thời gian tròn ngày rưỡi mới hút khô dòng suối lửa này. Bọn họ tiếp tục trèo lên trên.

Trên đường đi không có suối lửa khác, nhưng càng tới gần đỉnh độ nóng càng cao, con lừa đen đã bị ép vận chuyển ra toàn lực, lại thêm thân thể bị suối lửa không ngừng rèn luyện mới khó khăn lắm chống đỡ được ngọn lửa khủng bố này.

Chu Hằng phỏng chừng, nếu là thể chất bình thường, có thể tới nơi này cũng chỉ có Nhật Diệu Vương 7 vầng mặt trời.

Đáng tiếc là, cho dù đi tới nơi này cũng không gặp được Hỏa Hồ Đào gì gì kia.

Bọn họ cũng không phải là người thứ nhất lên tới đỉnh núi, phía trên này có một cái thiên trì (ao trời: ao trên đỉnh núi). Không tính là bao la bát ngát nhưng so với suối lửa phía dưới thì lớn hơn rất nhiều. Đang òng ọc toát bọt khí, đốm lửa tung bay.

Người không tính là nhiều, không tính đám người Chu Hằng cũng chỉ 8 người mà thôi.

Độ nóng trong thiên trì này khẳng định càng cao, như con lừa đen có thể đi tới nơi này chính là cực hạn. Mà Băng Tú Lan lại

càng là dựa vào một món Tiên khí thần bí trên người chống đỡ, cho dù đi tới nơi này cũng chỉ có thể nhìn mà than thả, nào có thể xuống dưới ao?

Con lừa đen vội muốn chết, nhảy tới nhảy lui. Cái này tương đương với nhìn thấy một món bảo vật vô chủ lại cách một cái lạch trời, làm nó buồn muốn chết.

– Tiểu tử. Thiên trì này vô cùng có khả năng nối thẳng bên trong thân núi! Hỏa Thần Lô ở trong đan điền nói, trong giọng nói lộ ra một tia hưng phấn và chờ mong.

Chu Hằng gật gật đầu. Hắn tuy rằng không muốn tiến thêm một bước rèn luyện thể chất, nhưng hiện tại xem ra hắn phải xuống ao tìm tòi một chuyến.

Hắn rảo bước đi hướng thiên trì, nhưng khi đi tới trước ao ba trượng, 8 người trong ao đều dõi mắt nhìn về phía hắn. Mỗi một ánh mắt đều lộ ra áp lực vô cùng cường đại.

Tám người này đều là Nhật Diệu Vương vượt qua cực hạn, càng có khả năng là cường giả Nhật Diệu Hoàng, Nhật Diệu Đế, Thăng Hoa Cảnh năm đó chính là Nhật Diệu Vương 8 vầng mặt trời, 9 vầng mặt trời, 10 vầng mặt trời. Lúc này tuy rằng cảnh giới bị áp chế nhưng khí thế vẫn khủng bố như cũ.

Tám đại cường giả không quen nhau, chiến lực chân thật cũng có thể khác biệt trời vực, nhưng ở địa phương đặc thù này bọn

họ có thể dễ dàng cho phép nhau tiến vào thiên trì này chính là một loại khẳng định đối với thực lực của đối phương.

Thiên trì tuy rằng rất lớn, nhưng vật chất rèn thể bên trong cũng là có hạn. Có thể bớt một người chia sẻ tự nhiên là tốt hơn so với thêm một người.

Chu Hằng muốn tiến vào phải chứng minh hắn có tư cách như vậy trước đã!

Tác giả:Truyện đã đi được nữa đường rồi ạ. Sắp xong rồi hic

Chương 649: Người khổng lồ lửa

Bước chân Chu Hằng đi tới không chậm lại chút nào, hai mắt mở trừng, hơi thở của vương giả trong võ giận cuốn, trong nháy mắt liền đem khí thế của 8 người này toàn bộ áp chế.

8 người kia đồng thời bị kiềm hãm. Nếu nói chiến lực chân thật, trong bọn họ thậm chí khả năng có nhân vật Thăng Hoa Vương, nhưng ở trên đại lục đặc thù này lại là nơi mà Nhật Diệu Vương chí tôn vô địch!

Trừ phi bọn họ chịu tế ra Tiên khí bậc cao để trấn áp!

Nhưng mọi người vốn là không thù không oán, đều là hướng về thiên tài địa bảo mà tới. Nếu hiện tại nơi này còn có vị trí có thể cho phép thêm người, lại cần gì phải hùng hổ dọa người?

Dù sao ở nơi này đối mặt với một vị Nhật Diệu Vương chí tôn, cho dù là Sáng Thế Đế cũng không dám nói có nắm chắc tất thắng!

Chu Hằng cũng không có hứng thú khơi dậy chiến tranh. Một là 8 người này cũng không dễ chọc, hai là hắn cũng không có

tính toán hấp thu suối lửa, như vậy chiến đấu lại có nghĩa lý gì? Hắn rảo bước tiến vào thiên trì, 8 vị cường giả kia cũng nhao nhao thu hồi lực chú ý, tiếp tục hấp thu chỗ tốt trong thiên trì.

Toàn trường trở nên yên tĩnh, Chu Hằng lại ngụp đầu lặn xuống đáy thiên trì. Hắn muốn thông qua thiên trì này tiến vào sâu trong bụng núi nếu như có thể.

Hítzzzz… thật nóng!

Chu Hằng mới lặn xuống 50 trượng liền không thể không tế ra vầng mặt trời để chống đỡ sức nóng đáng sợ kia. Nhưng khi hắn lặn xuống trên trăm trượng, cho dù là 10 vầng mặt trời cùng ra đều không chống đỡ nổi, độ nóng quá cao.

Còn muốn cậy mạnh xông vào, sẽ chỉ đem hắn đốt thành tro tàn!

Nếu là khoảng cách gần một chút còn không sao, cùng lắm thì hắn vận chuyển phù văn trị liệu đánh liều một chuyến. Nhưng từ tình huống hiện tại mà xem, hắn cách đáy ao đều có một đoạn khoảng cách lớn, càng huống chi là bên trong bụng núi!

– Không xuống được! Chu Hằng nói với Hỏa Thần Lô: – Chỉ có thể từ bỏ!

– Đừng!

Hỏa Thần Lô vội vàng kêu to: – Bổn tọa có thể giúp ngươi hấp thu ngọn lửa, ngươi đem bổn tọa tế ra là được rồi!

Chu Hằng giận dữ. Cái lò thối tha này có năng lực như thế không ngờ không nói sớm một chút, hại hắn trước đó chịu không ít đau khổ.

– Hắc hắc! Hỏa Thần Lô cũng biết đuối lý, lại muốn dựa vào Chu Hằng thu hoạch dị hỏa, chỉ có thể ở bên cạnh nịnh nọt cười khan, giống như một nàng dâu nhỏ.

Chu Hằng đem Hỏa Thần Lô tế ra, theo lời mở nắp lò. Lập tức tất cả sức nóng đều bị Hỏa Thần Lô hút đi. Công năng lớn nhất của món bảo khí này chính là luyện đan, mà Chu Hằng lại không đủ thực lực để kích phát nó. Nhưng hấp thu lực lượng lửa lại là năng lực đặc biệt có của tiền thân Hỏa Thần Lô.

Thái Dương Tinh Kim vốn chính là hấp thu lực lượng lửa vô số trăm triệu năm mới luyện thành.

Có món bảo khí này hộ tống, sức nóng bao phủ toàn thân Chu Hằng trong nháy mắt biến mất, hắn lại lặn xuống.

500 trượng, 1000 trượng, 10000 trượng!

Ngọn núi này cao thái quá, mà thiên trì này cũng đồng dạng sâu đến thái quá. Thẳng đến khi Chu Hằng lặn xuống ba vạn trượng, hắn rốt cục tới đáy ao. Nơi này nối liền một tầng dung nham ngầm, dung nham màu đỏ lửa đang cuồn cuộn.

– Đi bên trái! Hỏa Thần Lô truyền lại thần thức, nó có thể cảm ứng được vị trí của dị hỏa.

Chu Hằng theo lời mà đi. Cấp bậc món bảo vật này cao thái quá, mặc cho ngọn lửa nơi này cuồng bạo mấy đều có thể dễ dàng hấp thu. Dù sao Chu Hằng cũng không biết độ nóng nơi này khủng bố cỡ nào.

Không có Hỏa Thần Lô bảo hộ, hắn bằng vào phù văn trên thiên linh cái cũng không thể hoàn toàn bảo vệ được, nhiều nhất để hắn giữ lại một cái xác tàn một khối thiên linh cái. Những bộ phận khác đều phải hóa thành tro tàn.

– Sắp tới! Sắp tới rồi! Hỏa Thần Lô tràn đầy hưng phấn. Nó khát vọng dị hỏa giống như Chu Hằng cần kim loại bậc cao để đề cao thể chất vậy.

Chu Hằng theo tầng dung nham mà đi, lại không ngừng đi tới, đi tới. Sau gần nửa ngày, đường ngầm dưới đất này trở nên càng ngày càng trống trải. Lúc trước chỉ có thể nói là suối nhỏ, nhưng chậm rãi liền biến thành dòng sông, hiện tại thì hoàn toàn là sông dài sông rộng!

– Bổn tọa cảm ứng được rồi! Chính ở chỗ đó! Hỏa Thần Lô đột nhiên kêu to, nếu như nó có hai tay khẳng định sẽ đồng loạt chỉ về phía trước.

Chu Hằng lại tiến tới. Đột nhiên, tầng dung nham nơi này xuất hiện hạ xuống, mà địa thế cũng trở nên trống trải, hiện ra một hồ ngầm thật lớn. Dung nham màu đỏ sậm đang không ngừng nhúc nhích, mỗi một dòng đều có thể khiến cho Thăng Hoa Đế hóa thành tro trong nháy mắt!

Nơi này có cấm chế đặc thù, bất kỳ cường giả nào đều bị áp chế đến Nhật Diệu Vương. Bao gồm lực lượng, phòng ngự, thần thức. Bởi vậy nơi này biến thành một nơi cấm địa tuyệt đối, trên lý thuyết khiến bất luận kẻ nào đều không có khả năng đạt tới!

Trừ phi ai còn có được cái Hỏa Thần Lô thứ hai hoặc là đồ vật tương tự.

Chu Hằng đưa mắt nhìn, chỉ thấy xa xa rõ ràng có một món đồ đang trôi nổi trên tầng dung nham!

Hítzzz!

Độ nóng nơi này đủ khiến cho Thăng Hoa Đế trong nháy mắt hóa thành tro, kia đến tột cùng là vật gì, làm sao có thể không bị hòa tan?

Sáng Thế Vương, Sáng Thế Hoàng, Sáng Thế Đế?

Chu Hằng tăng tốc độ, sau khi bơi gần một chút hắn mới phát hiện đó rồi lại là một đoạn thi thể!

Đó tuyệt đối không phải là Nhân tộc, bởi vì nó có làn da như nham thạch, dưới sự ngâm tẩm của dung nham chẳng những không hòa tan ngược lại nở rộ ra hào quang thần tính, khiến mỗi một tấc da thịt đều tỏa sáng dập dờn, tràn đầy khí tôn quý.

Đây là một đoạn thi thể nửa thân trên, người nham thạch đó có một cái đầu lâu như loài người, lại chỉ có một con mắt, hơn nữa là mắt dựng thẳng. Nhưng con mắt độc nhất này rõ ràng bị chọc mù.

Hắn là một giống đực nếu như người nham thạch cũng có giới tính. Đầu trọc không tóc, trên đỉnh đầu nhú hai bọc nhỏ, giống như muốn nhô ra hai cái sừng.

Người nham thạch này thể hình cực kỳ to lớn, chỉ nửa đoạn thi

thể cũng có độ cao mấy trăm trượng, mà dưới hình thái hoàn chỉnh phỏng chừng phải đạt tới độ cao ngàn trượng. Đứng ở đó chỉ riêng khí thế đủ để quét ngang tám phương.

[CHARGE=3]- Ồ, đây là một khối tinh thạch! Hỏa Thần Lô nhìn rõ ràng, nó đột nhiên kêu to: – Bổn tọa biết rồi. Khối tinh thạch này vừa khéo ở trên một nơi thiên địa dị hỏa, sau khi bị thiêu đốt lâu dài thông linh rồi!

Chu Hằng mặt co giật. Lẽ ra trên đời này hẳn không có một tảng đá lớn như vậy, hơn nữa còn thành hình người. Hẳn là khối tinh thạch này sau khi có được "sinh mệnh" chậm rãi phát triển đến bộ dạng hiện giờ.

– Tiểu tử, mau mang bổn tọa đi qua, bổn tọa muốn ăn khối tinh thạch này! Hỏa Thần Lô kêu lớn.

– Cái tên lớn như vậy, hẳn là cho ngươi rất nhiều chỗ tốt nhỉ? Chu Hằng vừa bơi tới trước vừa nói.

– Phì, lớn có tác dụng gì, mấu chốt là ẩn chứa bao nhiêu dị hỏa! Người đá này lớn là lớn, nhưng thân thể đã hủy một nửa, lại không biết để ở trong này bao nhiêu năm, năng lượng của dị hỏa xói mòn hơn phân nửa! Hỏa Thần Lô lập tức dùng giọng nghiến răng nghiến lợi nói.

– Ý ngươi là, ngọn núi lửa này chính là bởi vì cỗ thi thể này hình thành? Chu Hằng hỏi.

– Đó là đương nhiên, nói thế nào cũng là dị hỏa, uy lực sao có thể đơn giản!

Trong lúc nói chuyện, Chu Hằng đã tới rất gần cỗ thi thể của người đá kia.

Không chỉ là lực lượng lửa đốt thể luyện hồn, người đá này khi còn sống cũng tuyệt đối là nhân vật thực lực vô cùng cường đại. Cho dù sau khi chết cũng thả ra uy áp vô cùng, tuyệt đối đạt tới độ cao của Sáng Thế Đế!

Uy áp như vậy nguyên bản có thể vỡ nát bất kỳ một Nhật Diệu Vương nào, biết sao được Chu Hằng chẳng những có được Hỏa Thần Lô hấp thu độ nóng, còn có hắc kiếm hóa giải uy áp, như không có chuyện gì từng bước đến gần.

Cách càng gần tầm nhìn tự nhiên cũng càng hẹp, càng cảm thấy người đá này khổng lồ!

Chu Hằng đem Hỏa Thần Lô để tới trên người của người đá, Hỏa Thần Lô lập tức phát uy. Sau khi toàn thân sáng ngời, vút nửa đoạn thi thể người đá này không ngờ trống rỗng biến mất!

– Vậy liền bị ngươi nuốt? Chu Hằng có vẻ tương đương kinh ngạc.

– Đương nhiên, ngươi cho là bổn tọa còn phải chuẩn bị một đôi đũa chậm rãi tiêu hóa sao? Dị hỏa đã tới tay, thái độ của Hỏa Thần Lô cũng lập tức thay đổi, không vô cùng cẩn thận giống như lúc trước nữa, chỉ sợ nói sai khiến cho Chu Hằng không vui.

Qua cầu rút ván!

Chu Hằng nổi giận, quyền phải nắm chặt, 99 mảnh vỡ phù văn tổ hợp thành một đạo phù văn công kích, hướng về phía Hỏa Thần Lô mà đánh.

Ông một tiếng, nắm tay bắn ngược, Hỏa Thần Lô lại mảy may không hao tổn!

Chu Hằng da mặt co giật. Đau! Xương ngón tay dường như đều nứt ra!

Phù văn công kích không ngờ kém nhiều như vậy, chẳng những không thể đánh "đau" Hỏa Thần Lô, ngược lại bị vỡ khiến chính mình suýt nữa bị thương!

– Ái ôi, đau chết bổn tọa rồi! Hỏa Thần Lô cũng biết loại hành vi qua cầu rút ván này quá xấu hổ, về sau còn phải dựa vào Chu Hằng tiếp tục thu dị hỏa, vẫn là không nên đắc tội hắn thì

hơn!

Bởi vậy, qua ít nhất mười mấy giây sau, nó đột nhiên “oa oa” kêu đau.

Chu Hằng cũng không biết nên tức giận hay là cười, phát hiện cái lò này đê tiện giống như là con lừa đen!

– À, cái này cho ngươi!

Đột nhiên, một tảng đá nhỏ từ trong Hỏa Thần Lô bắn ra ngoài, chính là một khối tinh thể nửa trong suốt toàn thân màu đỏ, thoạt nhìn hết sức xinh đẹp.

– Đây là cái gì? Chu Hằng hỏi.

– Chính là mảnh vụn luyện hóa người đá kia còn lại… Không đúng, là tinh hoa người đá bổn tọa đặc biệt giữ lại cho ngươi Hỏa Tinh Tạch. Đây nhưng là bảo vật khó được! Hỏa Thần Lô nói nửa câu sau đó liền lập tức sửa miệng, bộ dạng thận trọng dặn dò.

Chu Hằng thở dài nói: – Có tác dụng gì?

– Tác dụng sao… tác dụng… ngươi cầm đi đập người, bảo đảm đập là chuẩn, hơn nữa vô hình vô ảnh. Ý niệm vừa động là có thể thu hồi, ngoài vạn dặm có thể đập chim người khác! Hỏa Thần Lô suy nghĩ hồi lâu rặn ra một câu.

Không đáng tin! Thật là không đáng tin!

Chu Hằng có loại xúc động dùng trán đụng cái lò lởm này, nhưng ngẫm lại còn cần nó để luyện đan, liền miễn cưỡng nhịn. Hắn nghịch tảng đá, nói: – Cái này ném ra có thể dựa vào ý niệm thu hồi?

– Kỳ thật ngươi không thể! Nhưng là bổn tọa có thể!

Chu Hằng hiểu. Cái gọi là Hỏa Tinh Thạch này kỳ thật là bị Hỏa Thần Lô tế luyện, hắn chỉ có thể ném, nhưng muốn thu lại thì phải cần Hỏa Thần Lô.

Tuy nhiên, nếu là thật sự theo như lời Hỏa Thần Lô nói, đập là chuẩn hơn nữa còn có thể chơi xỏ người ngoài vạn dặm, cái này ngược lại không tệ!

– Ngươi hiện tại ăn no rồi, lại có thể phóng thích thêm dị hỏa một lần rồi nhỉ? Chu Hằng hỏi, đây mới là thu hoạch lớn nhất của hắn.

– Tuy rằng không đủ no, nhưng miễn miễn cưỡng cưỡng có thể dùng nửa lần! Hỏa Thần Lô ấp a ấp úng.

– Còn có nửa lần?

– … Ặc, chính là cái loại đốt không chết, đốt bán thân bất toại, diện mục hoàn toàn thay đổi ấy! Này, ngươi đừng kích động, sau này ngươi lại tìm thêm chút dị hỏa cho bổn tọa, lại tới nửa lần không phải là góp thành một lần? A… đừng đập bổn tọa, sắp nứt! Sắp nứt rồi!

Saukhi dùng phù văn trên thiên linh cái đập Hỏa Thần Lô một trận, Chu Hằng mang theo tên không đáng tin này đi lên đường về.

Bởi vì người khổng lồ đá đã biến mất, nơi này tuy rằng còn có dung nham sôi trào nhưng sức nóng lại xa xa không thể so với lúc trước. Chu Hằng không cần Hỏa Thần Lô hộ thân cũng có thể dễ dàng đi tới, rất nhanh liền trồi lên thiên trì.

Hắn vừa nhô đầu ra, 8 đại cường giả trong ao đều dùng ánh mắt hoài nghi nhìn về phía hắn.

Chương 650: Lời đồn

Tám đại cường giả này ngâm mình trong thiên trì, đối với biến hóa nhiệt độ nước tự nhiên là cực kỳ mẫn cảm.

Tuy rằng nhiệt độ nơi này biến hóa còn không phải là hết sức rõ ràng, nhưng đối với cường giả mà nói cho dù biến hóa nhỏ mấy chỉ cần gia tăng chú ý đều có thể vô hạn phóng đại.

Vì sao đang yên lành nhiệt độ đột nhiên giảm xuống chứ?

Hết thảy đều là từ sau khi Chu Hằng tiến vào thiên trì và biến mất mới bắt đầu!

Là tiểu tử này giở trò quỷ sao?

Tám người nghi thần nghi quỷ. Lời thật trong lòng, bọn họ cũng không tin Chu Hằng có thể làm được. Bởi vì bọn họ cũng không phải là người không có lòng hiếu kỳ, lại làm sao không đi thăm dò đáy thiên trì chứ?

Nhưng lặn xuống không quá trăm trượng là chỉ có thể dừng

lại, mà đáy thiên trì này lại sâu không lường được. Nếu nói Chu Hằng có thể lặn xuống sâu như vậy… có giết tám người này cũng không tin!

Lúc này, bọn họ tuy rằng hoài nghi một hồi, vẫn đem đối tượng hoài nghi dời khỏi trên người Chu Hằng, mà là quy kết đến sau khi cấm chế mở ra, mọi thứ nơi này đều sẽ phát sinh biến hóa, lúc trước vừa khéo là đạt tới một điểm tới hạn.

Dị hỏa tới tay, Chu Hằng tự nhiên cũng không có tính toán dừng lại nơi này nữa. Sau khi cùng con lừa đen, Băng Tú Lan lại đi tìm Hỏa Hồ Đào mấy ngày không có kết quả, hắn liền không lãng phí thời gian nữa, rời khỏi núi lửa tiếp tục đi tới.

Dọc theo đường đi, bọn họ nghe thấy rất nhiều tin tức.

– Các ngươi có biết không, Nhất Kiếm Phá Thiên năm ngày trước chém giết một con Tử Sương Tiên Loan, đoạt được ba viên Thiên Hương Ngọc Linh Quả!

– Thiên Hương Ngọc Linh Quả? Đây nhưng là thiên địa kỳ trân a!

– Nhất Kiếm Phá Thiên vốn chính là Nhật Diệu Vương 10 vầng mặt trời, lúc này không phải đột phá Nhật Diệu Hoàng thì là đạt tới 11 vầng mặt trời!

– Ở nơi này vẫn là 11 vầng mặt trời càng thêm hữu dụng so với Nhật Diệu Hoàng. Hơn nữa đối với phát triển sau này cũng càng có lợi!

– Không sai. Tin tưởng với sự yêu nghiệt của Nhất Kiếm Phá Thiên có thể hình thành 11 vầng mặt trời thậm chí là 12!

– Vậy Nhất Kiếm Phá Thiên không phải là sẽ vô địch?

– Vô địch? Cũng không chỉ một mình hắn yêu nghiệt!

– Ồ, thế là sao?

– Tiểu Bá Vương kia mấy ngày trước cũng lực chém một con Kim Cương Tê Ngưu, đạt được vài giọt sương sớm của Thanh Vụ Hoa!

– Cái gì, Thanh Vụ Hoa? Loại tiên thảo cấp bậc thánh dược này không ngờ còn chưa tuyệt diệt!

– Còn có Hàn Sương công tử, hắn đạt được một khối Tử Ngọc Băng Phách, vừa khéo thích hợp thể chất của hắn. Tin tưởng thực lực cũng sẽ tăng vọt!

– 5 vị Nhật Diệu Cảnh chí tôn này xem ra đều có thu hoạch lớn. Ở địa phương đặc thù này cho dù Sáng Thế Đế đều không thể áp chế bọn họ rồi!

– Vậy cũng chưa chắc. Trong Nhật Diệu Hoàng, Nhật Diệu Đế, Thăng Hoa Cảnh chưa chắc không có thiên tài tài ba trác tuyệt, theo ta biết liền có ba người. Một người ở cảnh giới Nhật Diệu Hoàng, hai người ở cảnh giới Nhật Diệu Đế. Uy thế của bọn họ khi ở Nhật Diệu Vương tuyệt đối không thua bởi năm vị chí tôn trẻ tuổi này, thậm chí còn hơn!

– Xa không nói, các ngươi nghĩ tới Chu Hằng kia không?

– Tên kia gần đây chiến tích kinh người, nghe nói đã tiến vào Nhật Diệu Vương!

– Hơn nữa còn là 9 vầng mặt trời!

– Nếu như để hắn lại đạt được mấy lần kỳ ngộ, không phải là có thể đánh vỡ vách ngăn cảnh giới, cùng đám người Nhất Kiếm Phá Thiên đặt song song?

– Thật sự là càng ngày càng náo nhiệt!

Chu Hằng cảm khái trong lòng. Cũng không phải chỉ có một mình hắn có thu hoạch!

Nơi này không phải chỉ có Ngân Long Ngư, không phải chỉ có suối lửa. Hắn đạt được chỉ là một góc của đại lục này mà thôi. Không có đạo lý hắn vận khí tốt như vậy, lựa chọn một con đường thu hoạch lớn nhất!

Nói cách khác, đại lục này chính là một kho báu thật lớn, từ bất kỳ phương hướng nào tiến vào đều sẽ có thu hoạch hoặc ít hoặc nhiều!

Đương nhiên, thu hoạch lớn nhất khẳng định ở trung ương đại lục.

Ngự Long Điện!

Hắn đột nhiên hết sức chờ mong cùng đám người Nhất Kiếm Phá Thiên, Hàn Sương công tử chiến mộtt rận. Lúc trước ở trên tinh thuyền của Hồ gia hắn bị Nhất Kiếm Phá Thiên suýt nữa chặt đứt thân thể, cũng suýt nữa bị Hàn Sương công tử đóng băng!

Kém một cảnh giới lớn, không có ai khinh thường Chu Hằng không địch lại, ngược lại sẽ dâng lên kính sợ vô cùng! Nhưng

đối với Chu Hằng mà nói, chịu thiệt là phải đòi lại, dựa vào cái gì bắt hắn chịu thiệt chứ?

Đánh cho bọn họ răng rơi đầy đất!

Tuy nhiên, nếu là mấy người này đều có kỳ ngộ, lại lên một bước là có thể đánh xuyên vách ngăn cảnh giới, chân chính có được lực lượng của Nhật Diệu Hoàng!

Nơi này hạn chế là cảnh giới mà không phải là lực lượng tuyệt đối!

Hắn nếu như vẫn là chỉ có 10 vầng mặt trời, như vậy tất nhiên sẽ là ác chiến!

Chiến! Nhất định phải chiến! Cho dù hắn vẫn là Nhật Diệu Vương 10 vầng mặt trời, đối phương lại là Nhật Diệu Vương 11 vầng mặt trời thậm chí là 12 cũng phải chiến. Hắn có tín niệm tất thắng!

Một đường đi tới, lại sau chừng mấy ngày bôn ba, bọn họ tiến vào một vùng băng nguyên.

Chân chính là trời băng đất tuyết, mưa tuyết gào thét, gió lạnh ác liệt, có thể sống sờ sờ đông chết Nguyệt Minh Đế!

May mà Chu Hằng và con lừa đen đều là Nhật Diệu Vương, hơn nữa còn là Nhật Diệu Vương bậc cao, Băng Tú Lan lại có Tiên khí bậc cao hộ thân. Vùng băng ngueyen này cũng không thể ngăn cản bước chân của bọn họ.

[CHARGE=3]

Chỉ là đường nơi này cũng quá khó đi, gió mạnh như đao, bọn họ căn bản không thể vọt người bay lên. Hơn nữa cho dù bay lên cũng sẽ bị gió mạnh trong nháy mắt cắt thành bốn năm mảnh. Nếu vận khí kém một chút gọt trúng Thần chích, như vậy trực tiếp hình thần đều diệt!

Tuyết đọng thật dày, bước lên đều là bước thấp bước cao. Hơn nữa bông tuyết này nặng vô cùng, một mảnh bay tới đánh lên thân người giống như là bị cường giả Nhật Diệu Vương đánh mạnh một cái. Càng thêm gia tăng độ khó đi tới.

– Từ khoảng cách mà xem, xuyên qua băng nguyên này là gần như tới trung ương đại lục! Chu Hằng một bên đội gió lạnh đi tới, một bên nói với con lừa đen và Băng Tú Lan, để khích lệ ý chí chiến đấu của bọn họ.

– Còn phải bao xa hả, bổn tiểu thư đi không nổi rồi!

Băng Tú Lan kêu khổ thấu trời. Tiên khí chỉ có thể bảo hộ

nàng không bị thương tổn, cũng sẽ không làm cho nàng đi lại dễ dàng hơn.

Vấn đề này không ai có thể trả lời nàng, ánh mắt của nàng nhìn hướng con lừa đen, đột nhiên hai mắt tỏa sáng: – Bổn tiểu thư muốn cưỡi lừa!

– Oa, bổn tọa mới không phải là vật cưỡi! Con lừa đen vội vàng co giò chạy. Trên người tiểu ma nữ kia có Trấn Hồn Ấn, quỷ mới biết có thể sẽ bị nàng đột nhiên ấn cho một cái hay không!

– Ha ha ha! Một chạy một đuổi, rồi lại đem đường đi vốn gian nan này trở thành chơi đùa.

Đi dưới loại tiết trời cực độ ác liệt này, đối với linh lực là một loại hao tổn thật lớn. Sau vẻn vẹn nửa ngày con lừa đen và Băng Tú Lan liền mệt gần chết, phải dừng lại nghỉ ngơi.

Chu Hằng dùng tuyết đọng đắp một ngôi nhà băng, làm chỗ nghỉ chân tạm thời.

– Nếu có thể đốt đống lửa nướng ăn thì tốt rồi! Cho dù nhà băng có thể ngăn cách gió lạnh tương đối, nhưng vẫn làm Băng Tú Lan cóng đến liên tục xoa tay, con lừa đen cũng không ngừng xoa chân.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, đem Hỏa Thần Lô lấy ra ngoài, dùng thần ý nói: – Lò à, phóng ra chút lửa?

– Phì, ngươi coi bổn tọa là cái gì rồi? Bổn tọa là lò đan, không phải là lò sưởi!

Hỏa Thần Lô phẫn nộ nói.

– Dù sao đều là lò, không sao cả! Chu Hằng vỗ vỗ lò, ý uy hiếp mười phần.

Hỏa Thần Lô rùng mình một cái, không dám cãi cọ với Chu Hằng nữa, đành phải miễn cưỡng dấy lên một đống lửa, tỏa ra hơi nóng ấm áp!

– A, thật sự quá thoải mái! Băng Tú Lan ngáp một cái, rất nhanh liền ngủ say khò khò.

Chu Hằng cũng cảm thấy hơi mệt, nhắm mắt lại ngủ một lát. Chỉ có con lừa đen hai mắt xoay vòng vòng, nhìn chằm chằm Hỏa Thần Lô chảy nước miếng. Nhưng nó đã nếm đau khổ cuối cùng không dám xuống tay, không bao lâu liền phát ra tiếng ngáy.

Nghỉ ngơi một ngày, bọn họ đều tinh thần phấn chấn. Có một

chút mệt mỏi chỉ có thể thông qua giấc ngủ mới có thể xua tan, chỉ dựa vào ngồi xuống điều tức là không được.

Chu Hằng dứt khoát tế Hỏa Thần Lô ra. Đồ chơi này lúc trước ở dưới thiên trì hấp thu nhiều lửa như vậy, vừa khéo hiện tại nhổ ra.

Dưới sự trợ giúp của Hỏa Thần Lô, tốc độ đi tới của bọn họ tăng nhiều. Theo Chu Hằng phỏng chừng, bọn họ lúc trước tuy rằng trì hoãn thật nhiều ngày, nhưng phi thường có khả năng sẽ là nhóm đầu tiên tới Ngự Long Điện.

Lại đi hai ngày, tuyết lớn ngừng, gió cũng ngừng. Cũng không biết là ánh sáng từ nơi nào phát ra, toàn bộ băng nguyên phản chiếu một vùng ánh sáng trắng chói mắt.

Gió ngừng tuyết nghỉ, hoàn cảnh thoáng cải thiện một chút, nhưng tuyết đọng vẫn rất dày, đi lại cũng không thấy dễ dàng bao nhiêu. Độ lạnh thấu xương vẫn khiến máu người như muốn đông lại, phải mọi lúc vận chuyển linh lực để nâng cao nhiệt độ cơ thể, thúc giục máu lưu chuyển bình thường.

Lại đi tới gần nửa ngày, phía trước đột nhiên xuất hiện rất nhiều vết chân.

Lúc trước tuyết lớn đầy trời, cho dù để lại dấu chân cũng sẽ bị bao phủ trong nháy mắt. Những dấu chân này hẳn là sau khi tuyết ngừng mới để lại, nếu tính thời gian cũng chỉ nhanh hơn

bọn họ nửa ngày đường.

– Ồ, bổn tọa đột nhiên ngửi thấy một mùi thơm ngát, dường như cả người đều muốn bay lên vậy! Con lừa đen đột nhiên nói.

– Mũi chó! Băng Tú Lan lập tức nói.

– Phì, mũi chó nào thính như của bổn tọa! Con lừa đen không cho là nhục ngược lại đắc ý dạt dào.

Bọn họ tiếp tục đi tới, con lừa đen luôn nói có thể ngủi được mùi thơm, nhưng Chu Hằng và Băng Tú Lan đều không phát hiện chút nào. Thẳng đến lại đi hai giờ sau, Chu Hằng cũng ngửi thấy một luồng thơm ngát nhàn nhạt, chỉ riêng mùi thơm khiến cho hắn toàn thân thoải mái, nhẹ bẫng hồn bay lên trời!

– Khả năng là tiên dược cực kỳ quý báu! Chu Hằng lập tức nói.

– Bổn tọa sớm nói rồi, các ngươi khăng khăng không tin! Con lừa đen thở phì phì nói.

– Hẳn là ở phương hướng kia! Chu Hằng thò tay chỉ.

Băng Tú Lan mặc dù không ngửi được nhưng cũng không sao cả, dù sao có chỗ tốt có thể chen một chân là được.

Bọn họ có Hỏa Thần Lô hộ thể, có thể tiết kiệm lượng lớn linh lực để chạy đi, tốc độ rất nhanh. Sau khi lại đi mấy giờ, phía trước lại xuất hiện rất nhiều vết chân, lại từ một phương hướng khác vòng lại.

Chu Hằng thoáng suy nghĩ, nói: – Chính là nhóm người phía trước, bọn họ cũng phát hiện ra tiên dược nhưng chậm hơn so với chúng ta, cho nên mới từ phương hướng này vòng lại.

– Bọn họ nguyên bản nhanh hơn chúng ta khoảng nửa ngày, nhưng đi đường vòng lại thêm tốc độ không nhanh bằng chúng ta, khả năng chỉ nhanh hơn chúng ta một chút xíu! Con lừa đen phân tích. Một khi liên quan đến bảo vật nó liền lập tức trở nên tinh thần gấp trăm lần, hơn nữa chỉ số thông minh tăng vọt.

– Đi! Chu Hằng gật gật đầu, bọn họ phải tăng tốc độ, bởi vì đám người đi ở phía trước bọn họ kia cũng chưa chắc là gần với tiên dược nhất.

Lại đi gần một giờ, cho dù Băng Tú Lan cũng có thể ngửi được mùi thơm ngát mê người kia. Mà nước miếng của con lừa đen đã nhỏ ra một dòng suối nhỏ trên đất tuyết.

Ở trước mặt bọn họ xuất hiện một đám người. Không nhiều, cũng chỉ có 8 người, đều đang bước thấp bước cao ra sức đi tới.

Ánh mắt Chu Hằng thoáng ngưng, hắn rồi lại nhìn thấy một người quen.

Liên Hữu Hạo!

Liên Tĩnh Hương không có mặt. Trên thực tế nơi này quá lạnh, ngay cả Nguyệt Minh Đế cũng không thể vào sâu, huống chi Liên Tĩnh Hương chỉ là một Nguyệt Minh Hoàng mà thôi.

Chu Hằng nhìn thấy bọn họ, bọn họ cũng nhìn thấy Chu Hằng, trên mặt đều lộ ra vẻ đề phòng.

ads

Chương 651: Tinh quả màu lam

Chu Hằng thu hồi Hỏa Thần Lô. Nếu như không có tính toán diệt khẩu, hắn cũng không muốn cho người biết được uy lực của món dị bảo này.

Đám người trước mặt dừng bước chân, Chu Hằng, con lừa đen, Băng Tú Lan đi tới một đoạn sau đó liền chỉ cách những người này khoảng mười trượng.

– Ra mắt Liên tiền bối! Chu Hằng ôm quyền thi lễ. Nể tình Liên Tĩnh Hương lễ ngộ có thừa, hắn cũng đối với Liên Hữu Hạo để lại mấy phần khách khí. Nếu không hắn tuyệt đối không có khả năng để ý tới loại người này.

Tuy nhiên tu vi người này rồi lại tăng lên một đoạn, chẳng lẽ ở nơi này có kỳ ngộ? nhưng hắn rõ ràng hẳn là không có thời gian!

Liên Hữu Hạo đầu tiên là ngây ra một chút. Hắn tuy rằng nhận biết Chu Hằng nhưng lúc trước Chu Hằng lại không phải là bộ dạng đứa trẻ hiện tại! Nhưng mặt mũi hình thể có thể thay đổi, khí chất của một người lại sẽ không thay đổi, hắn vẫn nhận ra Chu Hằng, lại khẽ hừ một tiếng, bộ dạng rất vênh váo.

– Liên huynh, thiếu niên này là…? Bên cạnh có người hỏi.

– Chỉ là một thực khách của Liên gia ta mà thôi! Liên Hữu Hạo hết sức khinh miệt nói.

Vừa nghe hắn nói vậy, những người khác cũng đều lộ ra vẻ khinh miệt. Thực khách liền đại biểu cho tán tu, chiêu số hoang dã, lại hoặc là đến từ gia tộc nhỏ nào đó, khẳng định không có bối cảnh gì.

Những người này đều là Nhật Diệu Vương, nhưng cũng không có nhân vật nổi trội. Bọn họ có thể giành ở trước Chu Hằng, hẳn là trên đường không trì hoãn gì, một đường thẳng tới Ngự Long Điện!

Bởi vậy tốc độ tiến tới của bọn họ rất nhanh, nhưng cũng không có khả năng biết được chuyện xảy ra trong mấy ngày này. Tỷ như chiến tích hiển hách của năm đại chí tôn trẻ tuổi đám Nhất Kiếm Phá Thiên, càng tỷ như Chu Hằng đã đột phá Nhật Diệu Vương, càng là nhân vật đột phá cực hạn!

Nếu không, bọn họ sẽ tuyệt đối không dám khinh thị Chu Hằng như thế!

Chu Hằng cười nhạt, hắn trước giờ sẽ không đem thái độ của người khác để ở trong lòng. Nể tình Liên Tĩnh Hương lễ ngộ có thừa, hắn lựa chọn lui nhường, không chấp nhặt với Liên

Hữu Hạo.

– Ngươi liền cùng chúng ta đồng hành đi! Liên Hữu Hạo sau khi nghĩ một lát, vẫy vẫy tay với Chu Hằng.

Chu Hằng không sao cả cười cười. Nếu phương hướng đi tới của mọi người nhất trí, vậy thì đồng hành thôi.

– Chu tiểu tử, vậy mà ngươi cũng có thể nhịn à? Con lừa đen dí tới bên tai Chu Hằng nói.

– Trước để hắn đắc ý một hồi, nếu là hắn luôn không biết chừng mực, lại đập hắn là được rồi! Chu Hằng thuận miệng nói.

– Hy vọng tên này sáng mắt một chút!

Con lừa đen cười xấu xa.

Đoàn người tiếp tục đi tới, ngay cả đám người Liên Hữu Hạo luôn là kìm lòng không đậu nhìn về phía Băng Tú Lan. Không phải là thiếu nữ này bộ dạng như thiên tiên mà là nàng rõ ràng chỉ là một Nguyệt Minh Vương, vì sao có thể không chịu khổ băng hàn ở nơi này?

Đồ vật tỏa ánh sáng trắng kia, nhất định là món bảo vật rất lợi hại!

Vẻn vẹn Nguyệt Minh Vương lại có được một món Tiên khí có thể sánh với võ giả Nhật Diệu Cảnh. Điều này sao có thể không làm người đỏ mắt?

Thất phu vô tội, hoài bích có tội!

Bao gồm cả Liên Hữu Hạo bên trong, ánh mắt của bọn họ thi thoảng đều lộ ra vẻ nóng bỏng. Nhưng bởi vì bọn họ càng muốn cướp lấy thánh dược, tiên thảo ở phía trước cho nên tạm thời đều khắc chế sự kích động của mình.

Dù sao tiểu cô nương này chỉ là Nguyệt Minh Vương, lại không chạy được!

Tám người bọn họ bởi vì Hóa Long Cửu Trảm mà kết thành đồng minh, đây là một mục tiêu chung. Nếu là hiện tại bắt đầu tranh bảo vật, rất có khả năng khiến đồng mình của bọn họ tan vỡ.

Bởi vậy người thông minh tự nhiên biết nên làm như thế nào.

Một đường đạp tuyết dày đi tới, nhiệt độ cực thấp khiến bọn họ bước đi thong thả. Lại sau mấy giờ, phía trước xuất hiện một gò núi nhỏ. Dường như trên mặt đất phồng lên một cái bọc, không cao nhưng liên miên khu vực rất dài.

Gò núi có rất nhiều cửa động. Chu Hằng có thể khẳng định, mùi thơm ngát hắn ngủi được chính là từ trong những động này truyền ra.

– Các ngươi xem… Một người đột nhiên chỉ vào bên sườn kêu lên.

Đó là một cây cột, toàn thân trong suốt, dường như là từ băng sương ngưng kết. Đỉnh trụ hết sức sắc bén, giống như một cây trường thương.

Mọi người đều xúm lại, nhưng không đi mấy bước liền phát hiện nhiệt độ đột nhiên giảm mạnh, trên người đều kết trụ băng. Lông, tóc đều trở nên một mảnh sương trắng, máu đông lại, cả người như bị đóng băng.

Bọn họ vội vàng lùi lại, lạnh như vậy căn bản không phải là bọn họ có thể chống đỡ.

Tuy rằng bọn họ đều không phải là Nhật Diệu Vương đột phá

cực hạn, nhưng nhiệt độ thấp nơi này quá lợi hại, cho dù Nhật Diệu Vương đánh xuyên vách ngăn cảnh giới đến đây đều không có khả năng tới gần. Rét lạnh như vậy đã vượt ra khỏi cực hạn của Nhật Diệu Cảnh, ít nhất cũng phải tìm Thăng Hoa Vương tới!

Nhưng dưới sự áp chế cảnh giới, Thăng Hoa Vương đến đây cũng không có cách. Đây chính là một cục diện khó giải.

Mọi người đều than thở không thôi. Bọn họ đều có thể nhìn ra được, cây trụ này tất nhiên bất phàm. Nhưng căn bản không thể đến gần, như vậy lại có tác dụng gì?

– Đừng quản những thứ này, chúng ta mau vào động! Liên Hữu Hạo nói, ánh mắt nhìn về phía sơn động sáng quắc.

Trong đó ít nhất có một gốc thánh dược! Thậm chí đầy đất!

– Cửa vào nhiều như vậy, nên vào từ nơi nào?

– Chúng ta chia nhau mà đi, thế nào?

Tám người Liên Hữu Hạo đều nhìn nhau, sau đó đồng loạt gật đầu. Đồng minh của bọn họ cực kỳ yếu ớt, rất dễ dàng bởi vì một chút xíu xung đột lợi ích mà tan rã. Nhưng chuyến này lại không phải là điểm cuối, vì bảo trì "hòa khí", vẫn là chia nhau

làm việc thì hơn.

[CHARGE=3]Bất kể ai đạt được thánh dược đều im lìm phát tài, chính mình không nói người khác cũng sẽ không biết, như vậy cũng không cần tranh đoạt.

Vút vút vút tám người đồng loạt bắn người mà ra, phân biệt chọn một sơn động tiến vào, trong nháy mắt liền biến mất.

– Chu tiểu tử, còn ngây ra làm gì, chúng ta cũng mau vào đi! Con lừa đen ở bên cạnh thúc giục.

Chu Hằng lộ ra vẻ suy nghĩ sâu xa. Ngọn núi lửa lúc trước là như thế nào hình thành?

Một người đá, người đá hấp thu thiên địa dị hỏa, sau khi chết lửa tàn tràn ra mới hình thành một ngọn núi lửa?

Mà nơi này thì sao?

Một vùng băng nguyên, có phải là một người băng nào đó sau khi chết hình thành hay không?

Nơi này ở tiền sử của tiền sử đã phát sinh đại chiến của cấp

bậc Sáng Thế Đế, ngã xuống mấy vị Sáng Thế Đế tuyệt không hiếm lạ.

Hỏa Thần Lô có thể hấp thu lực lượng lửa, nhưng đối phó sương giá lại không phải tốt như thế. Trừ phi Chu Hằng có thể mở nắp lò phóng hỏa! Hắn nhìn về phía cây tinh trụ ở xa kia, lại đem khối Hỏa Tinh Thạch kia lấy ra, chính là cặn bã người khổng lồ kia sau khi bị Hỏa Thần Lô luyện hóa.

Chu Hằng giơ tay phải lên, ném Hỏa Tinh Thạch ra. Bùng một tiếng đập xuống trên cây tinh trụ kia. Lập tức vụn băng bắn loạn, cây tinh trụ kia không ngờ bị đập vỡ!

Không chịu nổi đập như vậy?

– Ồ? Chu Hằng chợt trừng to mắt, bởi vì hắn nhìn thấy sau khi tinh trụ này vỡ nát, ở giữa rồi lại bay lên một dải băng màu lam dài xấp xỉ ba gang, mảnh vô cùng.

Theo tinh trụ vỡ nát, dải băng này cũng rũ ra rơi xuống. Bởi vì quá mảnh, ở trên đất tuyết màu trắng lại không hề nổi bật chút nào.

Hỏa Thần Lô hút một cái, khối Hỏa Tinh Thạch kia liền lập tức thu lại, vô thanh vô tức.

Chuyện gì xảy ra?

– Chu tiểu tử, mau lên, nơi này có gì để nhìn? Con lừa đen vội muốn chết.

– Đừng kích động! Chu Hằng đi vòng quanh gò núi, rất nhanh liền phát hiện cây tinh trụ thứ hai. Sau khi đánh nát, bên trong vẫn là một dải băng màu đen.

Cây thứ ba, cây thứ tư, cây thứ năm, đều là như thế.

Lúc này con lừa đen và Băng Tú Lan đều kỳ quái. Những dải băng màu lam này đến tột cùng là thứ gì?

– Vẫn là vào động trước đi? Con lừa đen mặc dù hiếu kỳ, nhưng so với bảo vật thì vẻn vẹn là lòng hiếu kỳ lại tính là gì?

Chu Hằng cũng không nghiên cứu ra manh mối gì, liền gật gật đầu. Hai người một lừa cũng chọn một sơn động tiến vào. Động là con lừa đen chọn, theo nó nói ở đó mùi thơm nồng đậm nhất, hẳn là khoảng cách thánh dược gần nhất.

Trong sơn động có hào quang yếu ớt lóe lên, là bản thân vách núi nơi này đang phát sáng, không phải là rất sáng rõ lại đủ để khiến cho Nguyệt Minh Vương đều nhìn rõ ràng, huống chi là Nhật Diệu Vương.

Từng tia khí lạnh lan tràn, càng trở nên thấm người thấu xương, phải đem linh lực tăng lên nữa mới có thể chống được rét lạnh như vậy.

Sơn động này vòng vèo quanh co, không đi được mấy bước liền xuất hiện ngã ba, hơn nữa ngã ba rồi lại ngã ba, hoàn toàn là một mê cung!

Chu Hằng từng muốn dùng phương pháp bạo lực một đường xông thẳng, nhưng sự thật chứng minh chút sức trâu ấy của hắn còn không đủ mạnh, căn bản không thể đánh vỡ vách đá nơi này, chỉ có thể thành thật đi vòng qua.

Cũng may trí nhớ của võ giả bậc cao rất mạnh, đường chỉ cần đi qua một lần là có thể ghi nhớ, rất dễ dàng là có thể xây dựng ra bản đồ địa hình của nơi này trong đầu. Khi bản đồ như tổ ong này được xây dựng hoàn thành, như vậy hết thảy liền đơn giản.

Năm ngày sau, đám người Chu Hằng từ trong một sơn động hẹp hòi đi ra, phía trước rộng mở trong sáng, hiện ra một hang động to lớn. Dường như một cái đấu thú trường thật lớn, vừa rộng rãi vừa cao lớn.

Đám người Chu Hằng cũng không phải là người đầu tiên tới, chỉ thấy nơi này đã có mấy chục người. Bọn họ phân tán vây thành một vòng tròn, ở giữa thì là một cái bàn ngọc thạch, trên

bàn có để một viên tinh thể màu lam nhạt, hình dạng như quả.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm ở trên tinh quả, nhưng vị trí bọn họ cách bàn ngọc ít nhất đều 50 trượng, không dám vượt qua một bước.

Mùi thơm ngát kia không phải là tới từ tiên thảo gì mà chính là viên tinh quả màu lam kia!

Khiến mọi người không dám đi tới thì rõ ràng là một vùng băng nhận. Chúng nó vây quanh bàn ngọc ở giữa, tỏa ra khí lạnh thấu xương, đóng băng đường đi tới.

Có người không kìm nổi ra tay, tế ra Tiên khí muốn thu lấy. Nhưng vừa triển khai tới phía trên băng nhận liền lập tức bị đông kết, "phịch" một tiếng rớt xuống, rồi lại ngã nát tan tành!

Một món Tiên khí cứ vậy bị hủy!

Mọi người đều gấp đến vò đầu bứt tai. Tinh quả màu lam kia tất nhiên là thiên địa kỳ trân, nhưng hiện tại có khí lạnh bảo vệ, khiến cho bọn họ chỉ có thể nhìn mà than thở, có ý mà không biết làm sao được.

Chu Hằng cũng thử ném ra Hỏa Tinh Thạch, nhưng lần này Hỏa Tinh Thạch cũng không lập uy, "keng" một cái liền bắn

ngược về, không thể đánh gãy băng nhận.

Lấy lại lấy không được, bỏ lại không cam lòng. Mọi người đều thi triển bản lĩnh, thử đem tinh quả màu lam thu vào tay. Nhưng mặc cho bọn họ thi triển đủ mọi kỳ thuật lại đều uổng công. Vùng băng nhận này có thể ngăn cách mọi thứ!

Chu Hằng thầm nghĩ trừ phi để Hỏa Thần Lô đại triển thần uy, như vậy vùng băng nhận này hẳn là có thể tiêu trừ! Nhưng vấn đề là, cái lò kia lại không phải là cao thủ võ đạo gì, sẽ chỉ phun loạn một hơi, rất có khả năng sẽ đem tinh quả màu lam thiêu hủy cùng một lượt!

Như vậy thật là tiền mất tật mang!

Hắn cầm được cũng buông được. Nếu đã vô kế khả thi thì rời đi thôi, ở nơi này lãng phí thời gian không hề ý nghĩa.

Đúng vào lúc này, mấy luồng hơi thở vô cùng mạnh mẽ đột nhiên tràn tới. Mọi người đều run rẩy phát ra từ sâu trong lòng, nhìn về phía một lối vào.

Đó là bốn lão nhân, mỗi người đều có khí thế lớn khủng bố!

Chương 652: Huyết tế

Bốn người này tuyệt đối không phải là nhân vật Nhật Diệu Cảnh, thậm chí không phải Thăng Hoa Cảnh mà là chí cường giả Sáng Thế Cảnh!

Bởi vì bị áp chế cảnh giới, bốn người này khẳng định sẽ không cho chân thân tiến vào, đây hẳn là thần tướng của bọn họ! Tuy nhiên đối với cường giả Sáng Thế Cảnh mà nói, thần tướng và chân thân hẳn cũng không có gì khác biệt.

Cảnh giới của bọn họ bị áp chế, lực lượng chỉ có thể hạn chế ở trình độ Nhật Diệu Vương, nhưng hơi thở lại khác với lực lượng. Tuy rằng bị áp chế lại vẫn cường đại như cũ, đối với võ giả bậc thấp tồn tại cảm giác áp bách cực lớn.

Nhìn thấy bốn người này đi tới, những người khác đều nhao nhao tránh ra. Đây là kính sợ phát ra từ bản năng của võ giả bậc thấp đối với cường giả.

Hơn nữa, bọn họ lại không có khả năng chờ ở nơi này một đời, chọc giận đại năng Sáng Thế Cảnh, người ta trở về liền đem gia tộc của ngươi nhổ cả rễ, ai dám không sợ?

Bốn người này dưới chân như nước chảy mây trôi, đối với những người khác nhịn nọt cũng tốt, kính sợ cũng thế, thần tình căn bản khinh thường. Bọn họ quá mạnh, mạnh mẽ đến không cần để ý thái độ của người khác, nhìn không vừa mắt trực tiếp san bằng là được.

– Đây chắc là Mộc Tâm của Lam Tinh Thụ! Một lão nhân nói, vóc người của hắn gầy yếu nhất.

– Chuẩn xác mà nói, chỉ là một bộ phận trong đó, ngoài ra bị gọt đi rồi! Lão nhân thứ hai tiếp lời, đây là một lão già dáng người mập lùn.

– Nhưng vẫn ngưng tụ bộ phận tinh hoa của Lam Tinh Thụ khi còn sống, càng có lĩnh ngộ đối với thiên đạo đại đạo! Lão nhân thứ ba cũng nói, hình thể vô cùng khôi ngô, đầu như đầu khỉ, mặt đầy lông màu vàng.

– Ít nhất là cấp bậc Sáng Thế Đế, thậm chí chạm tới một tia bậc cửa kia! Lão nhân cuối cùng kia nhắm mắt cảm ứng một hồi rồi nói, khi hai mắt lại mở ra, dường như trống rỗng xẹt qua hai tia chớp, dọa chết người!

– Truyền thuyết Lam Tinh Thụ hấp thu thiên địa tinh hoa, có thể ngưng tụ linh thức, hóa thành hình người. Hiện tại xem ra hẳn là không giả!

– Cảnh giới của Lam Tinh Thụ này khi còn sống hẳn là đạt tới

Sáng Thế Đế đỉnh, lĩnh ngộ của nó đối với chúng ta hẳn là có trợ giúp lớn. Hơn nữa, Lam Tinh Thụ vốn là có kỳ hiệu trị liệu. Đạt tới cấp bậc Sáng Thế Đế như cái này, tuyệt đối có thể cứu sống bất kỳ Sáng Thế Đế bị thương trí mạng!

– Lam Tinh Thụ thuộc hàn, sau khi nó chết cũng hóa thành một vùng băng nguyên. Dị năng như thế hẳn chỉ có thiên địa kỳ trân mới có thể hình thành. Như chúng ta sau khi hóa đạo cũng chỉ còn lại một bộ xương khô!

– Nghe nói mấy triệu năm trước nơi này từng phát sinh đại chiến, chết rất nhiều nhân vật Sáng Thế Đế. Lam Tinh Thụ này hẳn chính là một trong số đó nhỉ! Không nghĩ tới mấy triệu năm trôi qua, nó không ngờ còn có một bộ phận tinh hoa để lại. Quả nhiên cường đại đến khó tin!

Bốn lão nhân trao đổi cách nghĩ, nhưng cũng không hạ thấp giọng, dường như căn bản không để ý người khác nghe thấy bọn họ đối thoại. Ở trong mắt bọn họ, tất cả mọi người đều là con kiến, hoàn toàn không cần phải chú ý nhiều.

Mọi người thì nghe mà trong lòng phát run. Hóa ra vùng băng nguyên này rồi lại bởi vì một “người” mà hình thành. Chuẩn xác mà nói là một cây thực vật sinh linh, lại thông qua tu luyện hàng tỉ năm trở thành Sáng Thế Đế cao cao tại thượng!

Thực vật tu luyện không biết khó khăn hơn loài người, yêu thú bao nhiêu. Bởi vì chúng nó trời sinh cũng không khai hóa linh trí, chỉ riêng quá trình này cần phải hao phí mấy triệu năm!

Mà thực vật đạt tới vạn năm tuổi trở lên phần lớn đều có thể vào thuốc. Linh thảo có thể sống đến mở ra linh trí thật sự là trong hàng tỉ đều khó ra lấy một! Hơn nữa, một khi khai hóa linh trí, có thể tu luyện, cũng sẽ mất đi tuổi thọ gần như sẽ không khô cạn, nhiều nhất chỉ sống nhiều hơn võ giả cùng cảnh giới một chút thời gian.

Chính là bởi vì điều kiện thành đạo vô cùng khó khăn, nhưng những thực vật sinh linh này một khi thành đạo, chiến lực của bọn họ cũng sẽ vô cùng cường đại, còn có được rất nhiều dị năng. Tỷ như Lam Tinh Thụ này có thể phóng thích cực lạnh, lại phối hợp linh lực bản thân, có thể dễ dàng tiêu diệt cường giả cùng cấp!

Nhưng dù là như vậy, gốc Lam Tinh Thụ đắc đạo này vẫn là ngã xuống ở nơi này, ngay cả Mộc Tâm tinh hoa nhất đều bị đánh nát, chỉ còn lại một bộ phận tàn khuyết!

Mọi người đều nổi lòng tò mò và tham lam mãnh liệt, bức thiết muốn biết năm xưa đến tột cùng xảy ra chiến đấu như thế nào, lại khiến cho tồn tại mạnh như Lam Tinh Thụ đắc đạo đều ngã xuống!

Mà bọn họ cũng khát vọng giành được khối Mộc Tâm này. Nó chẳng những có kỳ hiệu trị liệu, còn ẩn chứa lĩnh ngộ đắc đạo, mức độ quý báu quả thật khó thể nói bằng lời!

Từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, nó thậm chí không thua kém Hóa Long Cửu Trảm!

Nhưng bốn đại cường giả Sáng Thế Cảnh ngay ở trước mặt, ai dám ở trước mặt bọn họ cướp mồi?

Bọn họ tiến vào quả thật chỉ là thần tướng, hơn nữa cảnh giới bị áp chế đến Nhật Diệu Vương. Nhưng người có thể trở thành Sáng Thế Cảnh, lúc ở Nhật Diệu Vương lại há sẽ bình thường? Cho dù là không thể đánh xuyên vách ngăn cảnh giới cũng ít nhất là Nhật Diệu Vương 10 vầng mặt trời!

Hơn nữa, bọn họ còn có thể thoáng vận chuyển hơi thở Sáng Thế Cảnh. Hai loại này cộng lại một chỗ đủ cho bọn họ bộc phát ra chiến lực của Nhật Diệu Vương 11 vầng mặt trời!

Đây chính là đột phá về chất!

Trừ phi chí tôn trẻ tuổi đám người Nhất Kiếm Phá Thiên có thể đột phá đến Nhật Diệu Vương 11 vầng mặt trời, thành tựu ngôi vị chí tôn chân chính, nếu không ai có thể ngăn cản được thần tướng của mấy vị cường giả Sáng Thế Cảnh?

– Ha ha. Ba vị lão hữu nếu đều không có ý ra tay, vậy để lão phu đến làm thay! Tên cường giả Sáng Thế Cảnh mập lùn kia

bước ra, đi tới phía trước băng nhận, mắt khép hờ.

Chu Hằng khẽ nhíu mày. Vị cường giả Sáng Thế Cảnh này tuyệt đối không đạt tới độ cao của Sáng Thế Đế, bởi vì cảm giác mang đến cho hắn kém xa không bằng Đông Quách Hằng. Khả năng là Sáng Thế Vương cũng có khả năng là Sáng Thế Hoàng.

Nhưng quản ngươi là ai, tiến vào nơi này là phải bị quy tắc nơi này áp chế, cảnh giới rớt xuống đến Nhật Diệu Vương, lại làm sao làm gì được vùng băng nhận này chứ? Nhưng trái lại, đường đường cường giả Sáng Thế Cảnh lại nói hươu nói vượn sao?

Trong lúc Chu Hằng nghi hoặc, cường giả Sáng Thế Cảnh mập lùn kia bỗng nhiên bộc phát ra hơi thở khủng bố vô biên, luồng lực lượng cuồn cuộn mà ra kia chỉ cảm ứng một chút là khiến da dẻ người ta như bị đao cắt!

Lực lượng của cấp bậc Sáng Thế Cảnh!

Làm sao có thể!

Nơi này không phải là bị áp chế cảnh giới sao? Hắn vì sao có thể bộc phát ra lực lượng cường đại như thế?

Cường giả Sáng Thế Cảnh mập lùn vừa ngưng tụ được lực lượng, lập tức đánh qua băng nhận. Bùng bùng đám băng nhận này quả thật sắc bén rét lạnh, nhưng đvm cường giả Sáng Thế Cảnh vẫn không thấm vào đâu, nhao nhao vỡ nát!

Dù sao, Lam Tinh Thụ kia đã chết không biết bao nhiêu năm rồi!

Trong một vùng vụn băng bay loạn, bức tường băng nhận này đột nhiên vỡ vụn, một vách chắn cuối cùng cũng biến mất!

Bốp! Bốp! Bốp! Bốp!

Đúng lúc này, tứ chi cường giả Sáng Thế Cảnh mập lùn kia đột nhiên đồng loạt nổ tung. Trong biểu tình đột nhiên biến sắc của hắn, cái đầu cũng đột nhiên vỡ toác, trong nháy mắt hóa thành một chùm mưa máu, bắn vãi ra bốn phương tám hướng.

Vút! Vút! Vút!

Đám mưa máu đó bắn ra, võ giả bị đánh tới đều là trên người xuất hiện những lỗ thủng, lập tức kêu thảm liên tục, vô cùng thống khổ! Nhưng cũng có mấy giọt máu tươi vẩy lên trên Mộc Tâm màu lam, lại cũng không tạo thành một chút phá hư nào.

Biến hóa đột ngột khiến mọi người toàn bộ đều mất năng lực phản ứng!

Ánh mắt Chu Hằng ngưng lại, trong lòng có chút hiểu ra.

Sáng Thế Cảnh quá cường đại, cường đại đến có thể tạm thời phá vỡ áp chế cảnh giới ở nơi này. Bởi vì cường giả Sáng Thế Cảnh mập lùn kia đánh tan tường băng nhận, nhưng Vũ Văn Kiếm lại càng mạnh, mạnh đến mức ngươi muốn đột phá hạn chế thì phải lấy sinh mệnh làm giá phải trả!

Bởi vậy một vị cường giả Sáng Thế Cảnh cứ như vậy bị diệt trừ!

May mắn, cường giả Sáng Thế Cảnh mập lùn kia tiến vào chính là một đạo thần tướng, nếu không tất nhiên thần hình đều diệt! Nhưng hiện tại cũng đủ cho hắn đau khổ, mất một đạo thần tướng, đó cũng là nỗi đau khó thể chịu nổi!

Ba vị cường giả Sáng Thế Cảnh còn lại hai mặt nhìn nhau, đều lộ ra vẻ nghĩ lại mà sợ. Bởi vì lúc trước bất kể ai trong bọn họ ra tay đều đồng dạng khó thoát khỏi số mệnh bị hủy diệt!

Bị bắt áp chế cảnh giới tiến vào nơi này, nghĩa là thực lực của bọn họ không bằng Vũ Văn Kiếm, chỉ có thể bị hắn hạn chế. Như vậy ở địa phương đặc thù này, thủ đọa Vũ Văn Kiếm bày ra muốn hủy diệt bọn họ tự nhiên là dễ như trở bàn tay.

May mắn là, băng nhận đã trừ, hiện tại chỉ cần nhặt bảo vật lên là được!

Cường giả Sáng Thế Cảnh mặt khỉ thứ nhất đứng ra, kế đó hai cường giả Sáng Thế Cảnh khác cũng động. Bọn họ đều đi tới phía trước viên Mộc Tâm kia, nhưng khi tới khoảng cách một trượng, bước chân của bọn họ lại ngừng lại cùng một thời gian.

– Làm sao có thể! Lão nhân cao gầy sắc mặt lại biến: – Đã qua nhiều năm như vậy, viên Mộc Tâm này làm sao còn có uy áp lớn như thế!

– Phải vận chuyển linh lực mạnh nhất mới có thể chống đỡ nổi. Nhưng cứ như vậy, cỗ thần tướng này của chúng ta cũng sẽ hóa thành mưa máu!

– Chờ một chút, uy áp này dường như đang suy yếu!

Ba đại cường giả Sáng Thế Cảnh đồng thời lộ ra vẻ ngưng thần, cảm ứng kỹ càng, qua một hồi lâu bọn họ đồng thờin. – Huyết tế! Chân mày nhíu chặt bỗng nhiên giãn ra, như trút được gánh nặng.

Bọn họ đều ngoắc tay, chỉ thấy máu thịt của cường giả Sáng Thế Cảnh mập lùn nổ tung lúc trước đều bị bọn họ thu gom

lại, nhao nhao ném qua hướng viên Mộc Tâm kia.

Ông!

Viên Mộc Tâm này giống như bông gòn hút máu, toàn thân phát ra ánh lam nhàn nhạt, sáng chói lóa mắt. Nhưng theo máu tươi biến mất, hào quang này cũng mờ đi, không hiện ra nữa.

– Còn chưa đủ!

– Vậy thì tế đến đủ mới thôi!

– Ừm!

Ba đại cường giả Sáng Thế Cảnh đều lạnh lùng nói, đột nhiên chia nhau vọt ra, hướng về phía đám người trong huyệt động phát động công kích.

Bọn họ quá cường đại, chiến lực chân thật tuyệt đối đạt tới Nhật Diệu Vương 11 vầng mặt trời, một tay chộp ra căn bản không cho người ta có năng lực chống đỡ, ai cũng bị khống chế yếu hại, sau đó ném mạnh về phía viên Mộc Tâm kia.

Phốc người bị ném ra tới phía trên Mộc Tâm lập tức thân thể

vỡ toác, hóa thành một chùm mưa máu rơi xuống Mộc Tâm.

Mọi người lúc này mới hiểu được huyết tế là ý gì!

Xem ra, tất cả bọn họ đều là vật tế!

Bọn họ đều vô cùng phẫn nộ, nhưng đối mặt với ba vị cường giả Sáng Thế Cảnh, bọn họ lại chỉ tức giận mà không dám nói, ngay cả dũng khí chiến một trận cũng không có, nhao nhao chạy trốn!

Cho dù bọn họ hiện tại có thể chiến thắng ba cường giả Sáng Thế Cảnh thì lại thế nào, người ta về sau chân thân vừa ra liền có thể đem gia tộc bọn họ nhổ cả rễ, cam đoan sẽ không có người rên lên một tiếng!

Chạy! Chỉ có chạy!

Đây cũng là chuyện bê bối, bọn họ không dám nói ra để dẫn tới sự trả thù của cường giả Sáng Thế Cảnh. Mà cường giả Sáng Thế Cảnh cũng sẽ không nhàm chán đến tìm bọn họ tính nợ!

– Chạy được sao? Ba vị cường giả Sáng Thế Cảnh thân hình như chớp lóe, bọn họ đều nắm giữ thân pháp cực kỳ huyền diệu lại thêm nghiền ép tuyệt đối về chiến lực, căn bản không

có người là đối thủ một hiệp của bọn họ. Cũng căn bản không có người chạy được ra ngoài, lần lượt bị ném qua huyết tế!

– Tiểu tử, tới lượt ngươi! Cường giả mặt lông vàng một tay vươn tới ba người Chu Hằng, hắn là chỉ có lực lượng của Nhật Diệu Vương 10 vầng mặt trời, nhưng phối hợp với khí thế, tiên thuật, chiến lực của hắn tuyệt đối đánh xuyên vách ngăn cảnh giới!

Cực kỳ mạnh mẽ!

Chương 653: Chiến sáng thế cảnh!

Đây là diện mạo của cường giả Sáng Thế Cảnh sao?

Chu Hằng đột nhiên có chút hiểu được, vì cái gì Vạn Cổ Đại Đế muốn đánh tới Tuyệt Tiên Thành, chính là có rất nhiều người cần ăn đòn, không đi bắt đưa bọn họ để đánh một trận thì trong lòng rất khó chịu!

Hắn cũng rất cũng rất muốn đánh ba Lão Bang Tử này!

– Các ngươi cũng đã sống tới tuổi này, cũng sống gần như đủ vốn, tại sao không huyết tế chính mình?

Chu Hằng cười lạnh, giơ cao một quyền nghênh đón cường giả mặt lông vàng kia.

Hắn gào to một tiếng, khí thế của Vương giả trong võ phát động, trên nắm tay cũng bố trí xong tiểu phù văn công kích, tập hợp hai mươi mảnh vỡ phù văn nhỏ làm thử.

Bành!

Hai người đụng nhau một cái, thân hình đều là chấn động, đồng loạt lui về phía sau một bước.

Một kích này, cân sức ngang tài!

– Ân?

Ánh mắt lão nhân mặt lông vàng ngưng tụ, tiểu tử này không ngờ có thể cứng rắn ăn một kích của hắn, có điểm ý tứ! Nhưng cũng chỉ là có điểm ý tứ, loại lũ tiểu nhân vật này đặt ở bên ngoài hắn có thể một hơi thổi chết 1 vạn người, nếu không có tình huống đặc thù nơi này, há có thể khiến hắn liếc mắt nhìn hơn một cái? Lại còn giao thủ cùng hắn?

– Tiểu tử có thể dâng sinh mệnh cho bọn ta, đây là vinh quang của ngươi!

Lão già nói xong lời nói chẳng biết xấu hổ, lại đánh ra một chưởng, lòng bàn tay hiện ra một đạo ấn ký ánh trăng, đánh tới Chu Hằng.

– Thúi lắm!

Chu Hằng giận dữ quát, đánh ra một quyền, tăng số lượng tiểu phù văn vỡ nát lên tới 40, ánh sáng vàng chớp động, uy lực tăng vọt!

Bành!

Hai người lại va chạm một kích, lại tạo thành kết quả chẳng phân biệt được cao thấp lần nữa.

– Có điểm ý tứ!

Lão nhân mặt lông vàng lộ ra một chút ý động.

– Môn công pháp này của ngươi dường như rất là không tồi!

– Há chỉ không tồi. Giết ngươi như giết cẩu!

Chu Hằng cười lạnh, đây chính là Huyết Hà Thiên Kinh. Ngay cả cấp bậc đỉnh phong Sáng Thế Đế như Đông Quách Hằng cũng giành giựt điên cuồng, càng làm cho Huyết Hà lão tổ mò tới cánh cửa tiến thêm một bước, há chỉ không tồi?

Nếu để cho đối phương biết đây là Huyết Hà Thiên Kinh, phỏng chừng liền muốn đánh bạc tánh mạng để đến đoạt!

– Làm càn!

Vẻ giận dữ của lão nhân mặt lông vàng thoáng động, hắn thật đúng là không coi người nơi này ra gì, con kiến như thế chết 1000, 1 vạn thì như thế nào? Thân hình hắn lướt động, bức tới Chu Hằng, phát động cận chiến.

Tình hình này càng thêm hung hiểm!

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng. Hai đấm huy động liên tục, tiểu phù văn vỡ nát bắn ra, chiến lực của hắn kinh thiên, đủ để chém ngược Nhật Diệu Hoàng bậc thấp.

Bành! Bành! Bành!

Một già một trẻ chiến đấu kịch liệt, một là Nhật Diệu Vương vượt qua cực hạn, một lại là cường giả Sáng Thế Cảnh cảnh giới bị áp chế, đều có thể bộc phát ra chiến lực Nhật Diệu Hoàng, đánh cho trời đất u ám.

Bên kia, những người không có nhiệm vụ khác đã bị hai gã

cường giả Sáng Thế Cảnh khác ném ra ngoài huyết tế, người còn sống trừ bỏ ba đại cường giả Sáng Thế Cảnh, liền chỉ có Chu Hằng cùng con lừa đen và Băng Tú Lan dưới sự bảo vệ của hắn.

– Lão Viên Hầu, thu thập một Nhật Diệu Vương còn cần lâu như vậy sao?

Khẩu khí của lão nhân gầy yếu mang theo vài phần trêu chọc nói.

– Ha ha ha! Lão phu cũng chỉ là suy đoán môn công pháp này của hắn thôi! Nếu Huyền Dương huynh không kịp đợi. Lão phu liền chấm dứt chiến đấu trong vòng ba chiêu!

Lão nhân mặt lông vàng cười to, thân hình bỗng nhiên nhanh hơn, phía sau có một đạo hà quang bay ra, hóa thành từng phiến từng phiến thần huy, chém tới Chu Hằng.

Đây là kỳ thuật hắn nắm giữ. Nếu là do chân thân thi triển ở bên ngoài, có thể nói là trong nháy mắt sẽ phá hủy một mảnh tinh tú!

Do thần tướng thi triển, cộng thêm nơi này áp chế cảnh giới. Tự nhiên không có khả năng bạo phát ra uy năng cường đại như vậy, nhưng để đánh chém một gã Nhật Diệu Vương 10 luân lại là dư dả!

Hưu hưu hưu, vô số đạo Tử Hà bay tới, mỗi một đạo có lực phá hoại cuồng bạo hết thảy trong nháy mắt!

Khuôn mặt Chu Hằng lạnh lùng, toàn lực mở phòng ngự ra, toàn bộ không gian đã bị Tử Hà phong tỏa, hắn không thể dùng Tấn Vân Lưu Quang Bộ tránh đi, chỉ có thể cứng rắn ngăn cản!

Bành! Bành! Bành! Bành!

Từng phiến từng phiến Tử Hà đụng phải, thân hình Chu Hằng bị lực lượng kinh khủng làm cho lùi lại về sau, rầm rầm rầm, hắn không biết đã cứng rắn ăn bao nhiêu Tử Hà, thân hình lùi lại trăm trượng mới ngừng lại được.

– Cái gì?

Ba đại cường giả Sáng Thế Cảnh đồng thời lộ ra biểu tình giật mình, bởi vì Chu Hằng lại đỡ được một kích này, hơn nữa … toàn thân không bị thương!

Không thể nào a!

Trừ phi, thể chất của tiểu tử này đã đạt đến cấp độ Tiên khí

Nhật Diệu Cảnh!

Ba cường giả hai mặt nhìn nhau, đều là hơi hơi nhíu mày.

Thả vào ngoại giới, đừng nói Tiên khí Nhật Diệu Cảnh, chính là Tiên khí Thăng Hoa Cảnh cũng là bị một động tác của bọn họ bóp vỡ! Nhưng ở trong hoàn cảnh đặc thù nơi này, thể chất Tiên khí Nhật Diệu Cảnh cũng tương đương với khắc ở trên thân ấn ký bất tử!

Hơn nữa, bọn họ còn không biết thể chất của Chu Hằng đến tột cùng đạt tới Tiên khí Nhật Diệu Cảnh, nếu như là Nhật Diệu Vương còn dễ nói, cấp bậc Nhật Diệu Hoàng chính là chiến lực liền có thể tạo thành tổn hại, tiến công kéo dài tất nhiên tổn hại!

Nhưng nếu đạt tới Nhật Diệu Hoàng, Nhật Diệu Đế thì sao? Ở trong này chính là vô địch!

Trừ phi, ba người bọn họ nguyện ý bộc phát ra lực lượng vượt qua Nhật Diệu Vương!

Nhưng làm như vậy, hậu quả … Bọn họ đã thấy!

– Chẳng qua chỉ như thế!

Chu Hằng ngạo nghễ mà đứng, sát khí trong ánh mắt rừng rực.

– Nếu còn khuyết thiếu huyết tế, ba người các ngươi vừa đủ!

Gì?

Ba đại cường giả Sáng Thế Cảnh đều là sửng sốt, trong cuộc đời dài dằng dặc của bọn hắn đã bao nhiêu năm không có nghe được cuồng ngôn như vậy? Lại muốn huyết tế bọn họ? Ha ha ha! Đây thật là buồn cười lớn nhất trên đời này!

– Tiểu tử vô tri!

Lão nhân mặt lông vàng lại xuất kích, khuôn mặt hắn lạnh lẽo, đánh ra một động tác, khí tức kinh khủng dữ dội cuộn tới, nhưng còn không có tới trước mặt Chu Hằng, trên lưng chưởng của hắn lại là ba một tiếng, một đoàn huyết hoa bắn ra!

Lão già vận dụng lực lượng Nhật Diệu Hoàng, bởi vậy đã bị cấm chế nơi này phản chế, chỉ là cũng không có bị mạt sát trong nháy mắt như cường giả Sáng Thế Cảnh phía trước kia!

Ba! Ba! Ba!

Theo một chưởng này của hắn nhanh chóng đến gần, cả cánh tay của lão nhân cũng đang không ngừng bắn ra máu, trừng phạt của cấm chế này cũng không phải là một lần, mà là luôn luôn thi hành, chỉ là mức độ không có kịch liệt như vậy thôi.

Một chưởng này, cực kỳ khủng bố!

Ánh mắt Chu Hằng mở ra, hai đấm trong nháy mắt ngưng kết 99 mảnh vỡ phù văn, hắn cũng toàn lực ứng phó, thôi phát uy lực của tiểu phù văn công kích đến mức tận cùng, nghênh đón lão nhân mặt lông vàng.

Ầm!

Hai người va chạm với nhau!

Một đạo lực lượng ba động kinh khủng lập tức lan tràn trong hang động, nhưng lại làm cho hai cường giả Sáng Thế Cảnh khác đều từng bước lui về phía sau!

Không có biện pháp, hiện tại bọn họ cũng bị áp chế tới Nhật Diệu Vương, có thể chống cự lại cổ lực lượng này phải là Nhật Diệu Hoàng, nếu là bọn họ không chịu kích phát ra lực lượng mạnh hơn, như vậy liền chỉ có từng bước lui về phía sau.

Nhưng với thân phận Nhật Diệu Vương bức lui được hai cường giả Sáng Thế Cảnh, tin tức này nếu truyền đi, thanh danh của Chu Hằng chắc chắn nhất phi trùng thiên!

Không thể nói là chiến đấu này đặc thù như thế nào, người nghe được căn bản sẽ không để ý, bọn họ chỉ sẽ nhớ kỹ có một Nhật Diệu Vương có thể bức lui hai vị cường giả Sáng Thế Cảnh!

– Đây là Tiên pháp gì?

Lão nhân mặt lông vàng vừa giận vừa mừng vừa sợ, hắn đã thôi phát lực lượng đến Nhật Diệu Hoàng rồi, cộng thêm bản thân hắn nắm giữ tiên thuật bậc cao, chính là có thể chiến thắng Nhật Diệu Hoàng vượt qua cực hạn!

Nhưng không ngờ chỉ có thể đánh ngang tay cùng Chu Hằng!

Tiểu tử này rõ ràng chỉ là Nhật Diệu Vương 10 luân, lực lượng so với hắn đã kém một khoảng lớn, nói cách khác, tiên thuật hắn nắm giữ tuyệt đối cao hơn một khoảng lớn so với chính mình, lúc này mới có thể bù lại chênh lệch về lực lượng, khiến cho chiến lực của song phương ngang hàng.

Tiên thuật hắn nắm giữ cao hơn mình?

Lão nhân mặt lông vàng có thể không kinh hãi sao? Có thể không vui sao? Chỉ cần giết Chu Hằng, hắn có thể rút ra Thần chích của đối phương, trực tiếp đọc được trí nhớ của Chu Hằng, căn bản không cần ép hỏi, môn tiên thuật chưa từng có từ trước tới nay liền có thể cho hắn tất cả!

Hắn biết hàng, nhãn lực của hai cường giả Sáng Thế Cảnh khác cũng không kém a, đều là lộ ra vẻ tham lam, nhưng đồng thời là tò mò, thiếu niên cái này mới nhìn qua cũng chỉ có mười hai mười ba tuổi đến tột cùng là thiên kiêu của nhà nào.

Ít nhất trong Tý Tiên Thành, Sửu Tiên Thành, Dần Tiên Thành cũng không có thiên kiêu như vậy … Chẳng lẽ là đến từ Tuyệt Tiên Thành?

Ba đại cường giả tuy rằng đều là Sáng Thế Cảnh, đều không phải Sáng Thế Đế, còn chưa có tư cách vào ở Tuyệt Tiên Thành địa vị chí cao vô thượng trong Tiên giới, cũng chỉ có thể đoán Chu Hằng có phải là thiên tài của Tuyệt Tiên Thành hay không?

Nhưng tiên thuật mê người, dù trên thân Chu Hằng mang theo vật phẩm đưa tin gì cũng không dùng, nơi này phong bế liên hệ với ngoại giới, chỉ cần diệt khẩu, tự nhiên là thần không biết, quỷ không hay!

– Ha ha ha! Đây là trời ban kỳ duyên!

Lão nhân mặt lông vàng tuy rằng toàn thân cũng bắt đầu phún huyết, nhưng hắn lại là cười đến vui sướng, hắn thấy, tiên thuật này nói không chừng liền có thể so sánh với Hóa Long Cửu Trảm!

Thế công của hắn càng thêm linh hoạt, sắc bén.

Nhưng vô dụng, tiểu phù văn công kích của Chu Hằng chính là đến từ Huyết Hà Thiên Kinh, lực sát thương vô cùng kinh khủng, cộng thêm phòng ngự thân thể mãnh liệt của hắn, chiến với cường giả Nhật Diệu Hoàng căn bản không thành vấn đề!

Lão nhân mặt lông vàng thắng ở việc kéo dài lực lương, căn bản không lo về lực lượng, nhưng hắn cũng không dám hao tổn, bởi vì cấm chế luôn luôn đang công kích hắn, mặc dù không có oanh bạo hắn, nhưng toàn thân đổ máu như thế lại là chuyện đùa sao?

Nếu là hắn lại tăng chiến lực lên, đạt tới Nhật Diệu Đế, thậm chí Thăng Hoa Vương, như vậy khẳng định trấn áp Chu Hằng sẽ như chơi trò chơi! Nhưng làm như vậy, nói không chừng chính hắn cũng sẽ bị phá huỷ!

Vì một môn tiên thuật cái thế, hắn thừa nhận giá phải trả là mất đi một đạo thần tướng, nhưng mấu chốt là, nơi này còn có hai cường giả Sáng Thế Cảnh khác, trả giá của hắn, hy sinh của hắn, người ta sẽ cùng hưởng tiên thuật với hắn sao?

Hắn nghĩ đến, đây tuyệt đối là không có cửa đâu, loại tiên thuật này đương nhiên phải bưng bít để làm kế thừa cao nhất của gia tộc, càng ít người chia sẻ càng tốt!

Như vậy, hắn há dám làm như thế?

– Hai vị lão huynh, xuất thủ một lượt đi!

Lão nhân mặt lông vàng quát, tuyệt không thể để một mình hắn xuất lực.

Hai gã cường giả khác liếc nhìn nhau, đều là gật gật đầu, bọn họ cũng biết để một mình mặt lông vàng bạo phát là không thực tế, trên đời cũng không có ngốc tử hảo tâm như vậy!

Ba đại cường giả Sáng Thế Cảnh đồng thời đạp bước ra, phát khởi công kích về phía Chu Hằng!

Cái này truyền đi, tuyệt đối làm người nghe kinh sợ!

Chu Hằng cười lạnh, tay phải rung lên, lấy Bách Quỷ Kiếm ra ngoài, kiếm phong vừa chuyển, một đạo quỷ vật linh lực lập tức trống rỗng tạo thành, kêu to phát khởi công kích về ba đại cường giả. Quyền trái nắm chặt, 99 tiểu phù văn công kích

phát quang, khí tức Vương giả trong võ lưu chuyển, hắn gần như bạo phát ra chiến lực mạnh nhất.

Chiến thì chiến, hắn sợ ai?

Chương 654: Dựa thế giết người!

– Đê tiện! Rất hèn hạ! Ba Sáng Thế Đế vây công một Nhật Diệu Vương, phi, ba lão già không biết xấu hổ kia, bổn tọa khinh bỉ các ngươi!

Con lừa đen ở một bên hộc nước miếng mắng.

Mặc kệ bọn họ có phải Sáng Thế Đế hay không, trước tiên cứ mắng cho sướng đã.

– Đúng vậy đúng vậy, rất không biết xấu hổ, nếu đổi lại là bổn tiểu thư, đã sớm tìm sợi dây treo cổ!

Băng Tú Lan cũng nói giúp vào.

Thực lực của bọn họ có hạn, căn bản không thể nhúng tay vào chiến đấu cấp bậc này, ẩn náu xa xa phất cờ hò reo mới là chuyện bọn họ duy nhất có thể làm.

Ba đại cường giả đều là lạnh lùng không nói, hà tất phải nói lời vô nghĩa cùng mấy tiểu bối, dù sao đều là người hẳn phải

chết!

Ba! Ba! Ba!

Hai gã cường giả Sáng Thế Cảnh khác toàn thân cũng là phún huyết, nếu muốn tạo thành uy hiếp đối với Chu Hằng, nhất định phải vận dụng ít nhất là lực lượng Nhật Diệu Hoàng, sẽ bị cấm chế phản phệ, làm sao có thể không trả giá thật lớn?

Đây còn là bởi vì bon họ là cường giả Sáng Thế Cảnh, nếu không đổi thành Thăng Hoa Đế cũng không thể dao động cấm chế nơi này, sử xuất ra lực lượng vượt qua Nhật Diệu Vương!

Chu Hằng cảm nhận được áp lực, áp lực rất mạnh!

Đây dù sao cũng là ba vị cường giả Sáng Thế Cảnh, hiện tại mỗi người đều bạo phát ra lực lượng Nhật Diệu Hoàng, cộng thêm tiên thuật bậc cao, chiến lực này vô cùng kinh khủng! Nếu không phải thể chất của hắn hiện tại đã là cấp bậc Nhật Diệu Vương, e là sớm đã bị vỡ nát!

Dù là như thế, trên người của hắn cũng xuất hiện vết máu loang lổ, lực phá hoại của đối phương thật sự quá mạnh mẽ!

Cũng may hắn còn có phù văn trị liệu, một khi lưu chuyển liền có thể làm thương thế khép lại, bằng không hắn khẳng định

cũng sẽ giống ba người đối diện, máu chảy không ngừng!

Sáng Thế Cảnh dù sao cũng là Sáng Thế Cảnh a, cho dù là lực lượng bị áp chế vẫn là đáng sợ như thế!

Chu Hằng khiếp sợ, nhưng không biết trong lòng ba cường giả Sáng Thế Cảnh lại là càng thêm khiếp sợ!

Làm sao có thể có tên yêu nghiệt như thế!

Tiểu tử này nếu là có thể tiến vào Sáng Thế Vương, chính là trong Sáng Thế Hoàng cũng không có mấy người có thể trấn áp hắn! Mà một khi hắn trở thành Sáng Thế Đế, sợ là có thể vô địch Tiên giới!

– Kỳ Nguyên Chưởng!

– Thẩm Tội Kiếm!

– Thiên Hoa Bảo Quang Thuật!

Ba đại cường giả đều ra tuyệt chiêu, chuyện cho tới bây giờ cũng không thể chấp nhận được việc bọn họ giấu giếm thực lực, hoặc là ra tuyệt chiêu, hoặc là phải tuôn ra lực lượng

mạnh hơn, chuyện thứ hai hiển nhiên không phải chủ ý tốt.

Ầm!

Quang hoa lộn xộn, lực lượng kinh khủng cuốn lên, chấn cho cái sơn động này rung động không thôi.

Chu Hằng chợt lui trên thân hiện đầy vết thương. Hắn chống nổi ba tuyệt chiêu này, nhưng cũng bỏ ra giá phải trả là toàn thân bị thương. Phù văn trị liệu vận chuyển toàn thân, thương thế lập tức nhanh chóng khép lại với tốc độ lấy mắt thường có thể thấy được, hai mắt hắn sáng quắc phát quang, chiến ý tăng vọt gấp trăm lần.

Gặp mạnh càng mạnh, hắn bách chiến bách thắng!

– … Đó hình như là Bách Quỷ Kiếm trong truyền thuyết!

Lão nhân gầy yếu đột nhiên nói

– Thanh kiếm chẳng lành kia, người có nó tất nhiên không có kết cục tốt?

– Không sai, đây dường như đã ứng nghiệm, tiểu tử này hôm nay hẳn phải chết!

Ba đại cường giả Sáng Thế Cảnh kiến thức uyên bác, rất nhanh thì nhận ra lai lịch của Bách Quỷ Kiếm, trong ánh mắt của bọn họ hiện lên một đạo lửa nóng, nhưng Bách Quỷ Kiếm có hung danh riêng, có thể vượt qua tiền sử lưu lại truyền thuyết thẳng đến hiện tại. Ngẫm lại cũng để cho người ta sợ hãi trong lòng.

Bọn họ lại thi triển kỳ thuật, muốn mau chóng đánh hạ Chu Hằng, lúc này bọn họ chẳng những có thể có được một viên Mộc Tâm trân quý, hơn nữa còn có thể nhận được một môn tiên thuật rất có thể so sánh được với Hóa Long Cửu Trảm, tâm hải đã sớm trầm ổn không dao động đều là sôi trào lên.

Chu Hằng bình tĩnh, quyền trái xẹt qua, kéo theo thần huy đầy trời. Tay phải cầm Bách Quỷ Kiếm thì đánh ra từng đạo quỷ vật linh lực, đều là phát ra tiếng kêu to lạnh lẽo, thẳng vào lòng người, làm cho toàn thân người ta đều rét buốt!

– Hảo tiểu tử!

Ba đại cường giả đều là tức giận hừ, bọn họ tương đối kiêng dè quyền trái của Chu Hằng, quyền mang màu vàng kia tạo thành uy hiếp đáng sợ đối với bọn họ, không có nghĩ tới kiếm thuật của tên này cũng linh hoạt, sắc bén như vậy.

Nơi này áp chế cảnh giới, cho dù có Tiên khí bậc cao thì như thế nào, căn bản không có đầy đủ linh lực để thôi phát ra uy lực chân chính. Nhưng Bách Quỷ Kiếm lại cực kỳ đặc thù, ở trong tay những người khác nhau sẽ có uy lực bất đồng, tăng chiến lực của Chu Hằng lên cực lớn!

Từ khi Chu Hằng ăn tuyệt đại bộ phận hỏa lực, trăm đạo Quỷ Ảnh rốt cục hoàn toàn thành hình, triển khai công kích trùng trùng điệp điệp, một mảnh tiếng gào khóc của quỷ chui thẳng lòng người, cho dù ba cường giả đối diện đều là Sáng Thế Cảnh trong lòng cũng hốt hoảng!

Bởi vì đây vốn chính là Tiên khí cấp bậc Sáng Thế Cảnh!

– Chu tiểu tử, đánh nữa đi, xử lý ba lão già không biết xấu hổ kia!

Con lừa đen không chịu ngồi yên, kêu lên ở phía xa.

– Bổn tọa sẽ không xuất thủ, ai bảo lực lượng của bổn tọa quá mạnh mẽ, vừa ra tay thì Tiên giới sẽ sụp đổ! Bất quá chỉ là vài lão già không biết xấu hổ, tiểu tử ngươi liền có thể giải quyết, dù sao ngươi vẫn là học được một phần mười tuyệt học của bổn tọa! Trên thân ba Lão Bang Tử này hẳn là mang theo không ít bảo bối, chúng ta không thể bỏ qua!

Thời điểm nói đến bảo bối, hai mắt con lừa đen này lập tức nổi lên quang mang, miệng lại nói liên hồi không dừng được, nếu không phải không co thưc lưc, nó tuyệt đối sẽ tự mình xông lên đại khai sát giới.

Ba đại cường giả Sáng Thế Cảnh đều là tức giận đến giận dữ, bọn họ chưa từng thấy yêu thú không biết xấu hổ như vậy, sẽ nói ra lời mê sảng mà con người cũng không thể nói!

Chu Hằng cười ha ha, một ảnh động, bách quỷ theo, thần huy màu vàng giương động, hắn vô cùng cường thế.

Ba đại cường giả hai mặt nhìn nhau, trao đổi ánh mắt cho nhau.

Tiếp tục như vậy không được!

Cấm chế giống như dao găm mềm cắt bọn họ, chỉ sợ không cần chờ Chu Hằng kiệt lực, bọn họ đa bị đả thương nặng mà chết, giao nộp thần tướng ở chỗ này!

Lại tăng lực lượng lên, nhanh chóng giải quyết chiến đấu!

Ba người tạo thành chung nhận thức, cũng không thể tăng lực

lượng lên tới độ cao Thăng Hoa Cảnh, nếu không cấm chế phản phệ cũng sẽ tăng vọt, làm cho bọn họ chết bất đắc kỳ tử trong nháy mắt, vậy thì thật là ăn trộm gà bất thành lại mất nắm thóc!

Lực lượng lại tăng lên, Nhật Diệu Đế!

Phốc, phốc, phốc!

Trên thân ba người hiện ra từng cái lỗ thủng lớn chừng nắm tay, bọn họ tạm thời đột phá hạn chế của cấm chế, có thể vận chuyển ra lực lượng Nhật Diệu Đế, nhưng cũng phải trả một cái giá thật là lớn, máu tươi này trôi đi mất chẳng khác nào là lực lượng thần tướng trôi đi mất!

Tựa như Chu Hằng rõ ràng đã có lực lượng của một vầng mặt trời đỏ, nhưng mặt trời đỏ này đang thu nhỏ lại, hóa thành một điểm nhỏ một lần nữa, cần trả giá hơn mấy ngàn vạn năm khổ tu mới có thể bù lại!

Đây là một điểm tới hạn, lực lượng cao tới đâu, chính bọn nó cũng phải bị lực cấm chế làm vỡ nát! Hơn nữa, bọn họ cũng không thể ở trạng thái như vậy liên tục, nếu không huyết dịch chảy hết, bọn họ cũng sẽ tiêu vong!

Trấn áp!

Ba người đồng thời đưa hai tay đè xuống, ép tới Chu Hằng, bọn họ muốn đánh nát thân thể Chu Hằng, bắt Thần chích của hắn.

Thân hình Chu Hằng tháo chạy, phát huy Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, hắn đột nhiên có một ý kiến hay.

Hắn lướt tới Mộc Tâm kia.

Mộc Tâm tuyệt đối là đồ tốt. Là một gốc cây tu hành tinh hoa linh thụ của Sáng Thế Đế, cho dù là Sáng Thế Đế cũng sẽ sinh ra lòng mơ ước. Nhưng chính bởi vì đây là di vật của Sáng Thế Đế, trên đó có uy áp vô cùng đáng sợ, ngay cả Sáng Thế Hoàng cũng không thể đến gần!

Như vậy mới khiến ba đại cường giả sử xuất Huyết Tế Thuật, đánh tan uy áp phía trên kia.

Nhưng không ngờ Chu Hằng trực tiếp vọt tới Mộc Tâm, đây là ý gì?

Ba đại cường giả tự nhiên không tin Chu Hằng có biện pháp thu món bảo vật này, bọn họ là lo lắng Chu Hằng cùng đường, muốn dùng Mộc Tâm này tự sát!

Ở uy áp của Sáng Thế Đế, tuyệt đối là thần hình câu diệt!

Thực thể bị diệt hay không diệt, bọn họ không quan tâm, nhưng Chu Hằng còn nắm giữ một môn Tiên pháp tuyệt thế, nhất định phải bắt lấy Thần chích của hắn để ép hỏi, cho nên trước đó thần hồn của Chu Hằng là tuyệt đối không thể diệt!

– Dừng lại cho ta!

Ba người đồng thời đánh ra công kích ngăn Chu Hằng lại.

Nhưng Chu Hằng vung Bách Quỷ Kiếm lên, trăm Quỷ Ảnh điên cuồng phóng ra, thay hắn đỡ được những công kích này.

Bành! Bành! Bành!

Quỷ Ảnh nhao nhao vỡ nát, nhưng Chu Hằng cũng vọt tới gần Mộc Tâm.

Hỏng bét!

Ba đại cường giả trong lòng đều là thở dài, Chu Hằng hẳn phải chết không thể nghi ngờ, như vậy bọn họ tự nhiên cũng không thể có được môn Tiên pháp kia!

Cái này cũng có thể lý giải. Đại gia tộc cũng sẽ có tổ huấn như vậy, nếu là không thể chạy trốn vậy thì chết. Tuyệt không thể tiết lộ bí pháp của gia tộc cho ngoại nhân biết, đây là một điều căn bản để sống yên trong gia tộc!

Thân hình Chu Hằng tới gần, lập tức cảm ứng được một cỗ uy áp kinh khủng ép về phía hắn, trái tim đột nhiên đập điên cuồng, giống như trong nháy mắt sẽ nổ tung!

Hắc kiếm ở trong đan điền khe khẽ rung lên, cổ uy áp này đột nhiên biến mất.

Hắn tự tay chụp tới, Mộc Tâm kia đã bị hắn nắm ở trong tay!

Hưu!

Chu Hằng nhanh chóng bắn người quay về, phản giết về ba đại cường giả Sáng Thế Cảnh.

Ân?

Ba đại cường giả đồng thời lộ ra vẻ mặt bất khả tư nghị!

Có thể làm cho loại người có tu vi như bọn họ lộ ra vẻ khiếp sợ, bản thân sự tình đó chính là một chuyện làm cho người ta kinh hoàng! Nhưng bọn họ không thể không vẻ khiếp sợ a, Chu Hằng chẳng những có thể đến gần Mộc Tâm, lại còn có thể lấy được!

Làm sao có thể?

Uy áp này ngay cả bọn họ đều là không thể chịu đựng, Chu Hằng dựa vào cái gì mà có thể chịu đựng?

Đây chỉ là một Nhật Diệu Vương nho nhỏ a!

Ba đại cường giả cả kinh rất nhiều, trên mặt lập tức lại lộ ra sắc mặt hoảng sợ.

Mặc kệ Chu Hằng là dùng biện pháp gì để chống cự uy áp của Sáng Thế Đế, Chu Hằng có thể, cũng không đại biểu bọn họ cũng có thể a!

Tiểu tử này cầm lấy Mộc Tâm mà đến, đây không phải rõ ràng là muốn dùng cổ uy áp này trấn áp bọn họ sao?

Đáng ghét!

Ở trong lòng ba đại cường giả giận dữ hét, nhưng dưới chân từng người lại là lưu chuyển, đúng là không dám tiếp xúc Chu Hằng!

Vô nghĩa, ai chạm vào thì người đó chết a!

Chu Hằng cười ha ha, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, hắn đuổi theo lão nhân mặt lông vàng, dù sao không có khả năng đồng thời xử lý ba đại cường giả, như vậy tùy tiện chọn một người trước.

Con bà nó, tại sao phải nhìn chằm chằm vào lão phu?

Lão nhân mặt lông vàng thầm mắng trong lòng, nhưng nói cũng chỉ có thể để ở trong lòng, nói ra không phải sẽ bị người ta cười đến rụng răng sao!

Chu Hằng đuổi, lão nhân mặt lông vàng chạy, đúng là ngay cả đảm lượng chiến một trận cũng không có!

– Ha ha ha! Không nghĩ tới Lão Bang Tử tuổi tác lớn như vậy, chạy thật đúng là không chậm, hiển nhiên đã làm rất nhiều việc ăn cơm không đưa tiền, bị đuổi chạy khắp nơi!

Con lừa đen lại bắt đầu nói lời châm chọc.

– Đó chính là ăn cơm chua?

Băng Tú Lan cười hì hì nói.

– Dọa người a, tuổi tác lớn như vậy còn làm loại chuyện thiếu đạo đức này!

Con lừa đen liên tục khinh bỉ, nó vốn chính là vô lương thiếu đạo đức, vừa thấy Chu Hằng chiếm được thượng phong lập tức miệng nói hươu nói vượn.

– Câm miệng!

Lão nhân mặt lông vàng thật sự không kìm nổi, quát tháo con lừa đen.

Nhưng vào lúc này, Chu Hằng đã tới gần, Mộc Tâm tản phát ra uy áp kinh khủng, toàn thân lão già đều là máu loãng tuôn ra, ba ba ba, thần cốt tự đoạn, chọc xuyên qua làn da, thê thảm tới cực điểm.

Chương 655: Dọa Sáng Thế Cảnh chạy!

Sự thật chứng minh, thời điểm đối địch tuyệt không thể phân tâm, đây cũng là đạo lý dễ hiểu mà người mới học võ đạo đều nên biết!

Nhưng thủy chung làm được điểm này lại là quá khó khăn!

Lão nhân mặt lông vàng kia chính là chứng cứ rõ ràng, người ta đều đã là tồn tại Sáng Thế Cảnh, tuy nhiên vẫn là sẽ phân tâm, cho nên giống Băng Tú Lan vụng trộm lười không đáng kể chút nào; đương nhiên, xét đến cùng vẫn là con lừa đen miệng quá độc, có thể làm cho cường giả Sáng Thế Cảnh cũng không kìm nổi mà cãi lại, đây cũng không phải người bình thường có thể làm được!

Chu Hằng đánh tới, Bách Quỷ Kiếm trong tay đã đổi thành hắc kiếm, dù sao vừa mới rồi trăm đạo Quỷ Ảnh đã bị chấn vỡ.

Kiếm khí ngang dọc, giống như một con Mặc Long gầm thét, trực tiếp ảnh hưởng tới thần thức, chấn nhiếp tâm hồn!

– Thần tướng của lão phu là thứ mà ngươi có thể diệt sao?

Lão nhân mặt lông vàng kia tức giận hừ một tiếng, cường giả Sáng Thế Cảnh có tôn nghiêm của cường giả Sáng Thế Cảnh, bọn họ có thể chết, nhưng tuyệt sẽ không cho phép chính mình uất ức chết ở trong tay một người không bằng mình.

Khí tức của hắn bỗng nhiên tăng vọt, trong nháy mắt vượt qua Nhật Diệu Cảnh, thậm chí Thăng Hoa Cảnh!

Dù sao cũng là chết, hắn liều mạng đánh giết Chu Hằng, sau đó bị cấm chế hủy diệt, mà không phải chết ở trong tay Chu Hằng!

Thấy một màn này, hai đại cường giả khác đều là thở dài, dưới một kích này, Chu Hằng tất nhiên thần hồn câu diệt! Bọn họ không phải tiếc hận một thiếu niên chí tôn mất đi, mà là thầm hận không cách nào đạt được môn tiên thuật kia nữa!

Tuy nhiên cũng tốt, ít nhất Mộc Tâm vẫn còn, nhưng lại ít đi một đối thủ cạnh tranh!

Lại có máu tươi của một gã cường giả Sáng Thế Cảnh tưới lên, tuyệt đối có thể áp chế uy áp trên đó, thu Mộc Tâm!

Tay phải của lão nhân mặt lông vàng vươn ra, chụp vào đỉnh đầu Chu Hằng. Hắn đã động ý niệm tất sát, lực lượng Sáng

Thế Cảnh cuồn cuộn di chuyển, hoàn toàn nghiền ép hết thảy!

Chu Hằng ngay cả một tia cơ hội phản ứng cũng không có, một chưởng này liền vỗ tới đỉnh đầu của hắn!

Ba!

Một âm thanh lớn vang lên, cũng không có xuất hiện một màn mà hai đại cường giả suy nghĩ trong lòng, Chu Hằng bị phách thành mảnh vụn trong nháy mắt! Chỉ thấy ánh sáng vàng ở đỉnh đầu hắn bắn ra bốn phía, có một loại uy áp chí cao vô thượng lưu chuyển, thậm chí còn khủng bố hơn nếu so với Mộc Tâm kia!

Ba! Ba! Ba!

Tay phải của lão nhân mặt lông vàng vỡ nát trong nháy mắt, sau đó là cánh tay, bả vai, ánh sáng vàng tràn đầy, mau chóng hóa thành mưa máu!

Chết!

Tròng mắt của hai đại cường giả đều là trợn trừng!

Một màn này ngược lại a!

Vốn nên là mặt lông vàng chụp một chưởng, Chu Hằng hóa thành mưa máu, tại sao có thể như vậy? Hai người bọn họ đến tột cùng ai mới là Sáng Thế Cảnh a!

Chu Hằng cũng là một thân mồ hôi lạnh, vừa rồi hắn thiếu chút nữa đã chết.

Nếu không phải mặt lông vàng kia đánh đỉnh đầu của hắn, vừa vặn đánh vào trên thiên linh cái trước tiên, kích hoạt rồi phù văn phía trên, vậy mới đánh giết mặt lông vàng. Nếu không bất kể đánh vào bộ vị nào trên thân thể hắn, lực lượng cuồng bạo cuốn qua hắn khẳng định khó thoát khỏi cái chết!

Dù sao cũng là cường giả Sáng Thế Cảnh a!

Về sau không thể làm ẩu như vậy!

Hắn cảnh cáo chính mình ở trong lòng, ký thác mạng nhỏ vào vận khí đó là chuyện tuyệt đối không đáng tin cậy.

Hơn nữa, thảm nhất chính là hắn mạo hiểm lớn như vậy lại còn không có mò được một chút xíu ưu đãi, dùng hắc kiếm đánh chết mặt lông vàng kia nói không chừng còn có thể vớt chút tinh khí sinh mệnh, nhưng bây giờ là hoàn toàn công toi một trận!

Hắn cảnh tỉnh, tự trách, lại không biết bản thân đã tạo thành chấn động to lớn cỡ nào đối với hai đại cường giả Sáng Thế Cảnh khác!

Đó là tình huống gì?

Mặt lông vàng bạo phát ra một kích cấp bậc Sáng Thế Cảnh. Một bàn tay vỗ tới trên đầu Chu Hằng không ngờ bản thân bị đánh chết! Đó tuyệt không phải lực cấm chế, cũng không phải uy áp của Mộc Tâm, bọn họ có thể tinh tường cảm ứng được, đó là phát ra từ trong cơ thể Chu Hằng.

Trong cơ thể tiểu tử này cất giấu một cỗ lực lượng khủng bố!

Hai đại cường giả kia hai mặt nhìn nhau, đúng là quay đầu bước đi, không muốn nghĩ tới tiên thuật, Mộc Tâm gì nữa!

Bọn họ không thể chịu được tổn thất như vậy. Một là đả thương tu vi, hai là còn đi tranh đoạt Hóa Long Cửu Trảm thế nào?

Nhìn thấy hai đại cường giả Sáng Thế Cảnh kinh sợ thối lui. Con lừa đen cùng Băng Tú Lan đều là lộ ra khiếp sợ mãnh liệt, bọn họ biết Chu Hằng rất cường đại, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới có thể cường đại đến loại trình độ này.

Nhưng một vị cường giả Sáng Thế Cảnh bộc phát ra toàn lực cũng không có khả năng hạ Chu Hằng, ngược lại bị đánh chết, có thể không dọa người ta chạy sao?

– Chuẩn tỷ phu, ngươi hiện tại đa có bảy thành tư cách làm tỷ phu của bổn tiểu thư!

Băng Tú Lan rất nhanh thì đã khôi phục lại, cười duyên nói với Chu Hằng.

Chu Hằng thở dài, nói:

– Ngươi đến tột cùng muốn cái gì, mới có thể không nghĩ để cho ta làm tỷ phu của ngươi?

– Như vậy sao được, bổn tiểu thư thật vất vả mới tìm được một người có khả năng đè ép được tỷ tỷ của ta, làm sao ngươi có thể nói không làm? Không được, nhất định phải làm!

Băng Tú Lan lôi kéo cánh tay Chu Hằng, bộ ngực đầy đặn khó

tránh khỏi lại đụng phải Chu Hằng, mềm, rồi lại tràn đầy co dãn.

Điều này làm cho Chu Hằng có loại thoải mái như bị điện giật, nhưng hắn lập tức liền âm thầm tỉnh lại, chính mình đây là thế nào, làm sao sẽ cảm thấy hứng thú đối với một thiếu nữ ngây ngô tướng mạo xấu xí, hết ăn lại nằm?

Chẳng lẽ là rời nhà quá lâu, đến mức phát hoảng? Nhất định như thế, bằng không hắn há lại có khả năng không có thưởng thức như thế!

– Chuẩn tỷ phu, ngươi đang suy nghĩ gì?

Băng Tú Lan nháy mắt một cái.

– Nghĩ thế nào vứt ngươi đi!

Chu Hằng rất thành thực nói.

– Hì hì, nghĩ rất tốt a!

Con lừa đen lén lút qua đây, miệng há thật to, cắn Mộc Tâm mà Chu Hằng cầm trong tay.

Xuy, nó cắn vào khoảng không, lại nhìn, Mộc Tâm đã bị Chu Hằng đưa sang tay phải.

– Chu tiểu tử, mau trả bảo vật lại cho bổn tọa!

Con lừa đê tiện phát động năm vầng mặt trời, đánh về Chu Hằng.

Chu Hằng âm thầm lắc đầu, nếu không phải cuối cùng mặt lông vàng tử vong, mưa máu đổ vào Mộc Tâm hoàn thành huyết tế, xóa bỏ uy áp khủng bố của Mộc Tâm, con lừa đen này nhào tới như thế cũng đủ để nó nát bét.

– Bổn tọa muốn ăn! Muốn ăn! Muốn ăn!

Hai mắt con lừa đen tỏa ánh sáng, nước miếng chảy ròng.

– Ngươi hiện tại ăn, cho dù là một miếng nhỏ xíu đi nữa cũng sẽ trực tiếp bị nát bét!

Chu Hằng cảnh cáo nói, huyết tế chỉ là hóa giải uy áp của Sáng Thế Đế trên Mộc Tâm, nhưng đồ chơi này là một gốc cây tinh hoa của Lam Tinh Thụ đắc đạo, năng lượng ẩn chứa

trong đó khủng bố khôn cùng!

– Vậy làm sao bây giờ?

Con lừa đen nháy con mắt.

– Rau trộn!

Chu Hằng thuận miệng nói một câu, lại là kết nối với Hỏa Thần Lô trong đan điền, hỏi ý kiến của vị đại sư luyện đan chân chính này một chút.

– Đơn giản, ngươi đi tìm chút Sương Linh Tuyền Thủy, bổn tọa sẽ có thể luyện ra Mộc Linh Đan, để hiệu lực trở nên ôn hòa, Nhật Diệu Cảnh có thể dùng!

Hỏa Thần Lô quả nhiên có biện pháp.

– … Lần trước Hóa Cốt Thảo kia cũng không có tìm được, lần này ngươi lại nói cái gì là Sương Linh Tuyền Thủy, đi đâu tìm?

Hỏa Thần Lô cười ha hả, nói:

– Bổn tọa chỉ biết luyện đan a, làm sao có thể kiếm được dược liệu, cửa ải này bổn tọa đánh rắm! Được rồi, không có dị hỏa cũng không cần tới quấy rầy bổn tọa nghỉ ngơi, bổn tọa buồn ngủ!

Nó nói ngủ là đi nằm ngủ, lập tức phát ra tiếng ngáy.

Chu Hằng thu hồi Mộc Tâm, không đếm xỉa tới ánh mắt lửa nóng mà tràn ngập mong đợi của con lừa đen, bởi vì đồ vật này nếu giao cho con lừa đê tiện bảo quản, nó tuyệt đối sẽ biển thủ hậu quả chính là làm cho con lừa đê tiện này nát bét mà chết!

– Đi thôi!

Hai người một lừa theo đường hầm như mạng nhện đi ra, không đi ra bao xa, bọn họ liền cảm thấy nhiệt độ bốn phía đang cấp tốc tăng lên.

Chính như Cửu Thú Cốc ở Tinh Phong Thí Luyện trước kia, Băng Sương Cự Viên vừa chết, nhiệt độ trong hạp cốc thứ tư liền lập tức bắt đầu tăng trở lại, mà biến hóa ở trong đó thì bắt đầu từ khi Mộc Tâm bị lấy đi.

Kỳ quái, rõ ràng khối màu lam như thủy tinh này một chút cũng không rét lạnh, làm sao sẽ tạo thành một màn lạnh lẽo kì

lạ như thế?

Nhưng nhiệt độ tăng trở lại cũng không trái với sự thật, từng cây băng trụ hòa tan, biến trọn cái huyệt động thành động rộng rãi.

Cũng may Chu Hằng, con lừa đen, Băng Tú Lan đều là tiên nhân, Lăng Ba Vi Bộ còn không đơn giản sao, một đường đạp sóng mà ra.

Nửa ngày trời sau, bọn họ ra khỏi sơn động, lúc này băng nguyên phía ngoài cũng đã hòa tan gần nửa, biến thành một mảnh lầy lội.

– Di, các ngươi xem!

Băng Tú Lan đột nhiên kêu lên.

Chu Hằng cùng con lừa đen xoay người lại, chỉ thấy gò núi nhỏ bọn họ tiến vào cũng đã bị biến dạng lớn, hiện ra phân nửa là tán cây!

– Bổn tọa hiểu, chúng ta vừa rồi tiến vào thân thể của gốc cây Lam Tinh Thụ kia!

Con lừa đen đạp mạnh chân kêu lên, không ngoài dự liệu, lớp băng nó đặt chân lên đã hòa tan một nửa, bị nó giẫm như vậy, lập tức ngã xuống dưới.

Băng Tú Lan lập tức cười ha ha, Chu Hằng cũng nhịn không được, con lừa đê tiện này thật đúng là vận rủi.

Phía trước là phân nửa thi thể của người nham thạch kia, hiện tại lại thấy được thi thể của thụ nhân, tràng đại chiến năm đó chẳng những có rất nhiều Sáng Thế Đế tham dự, hơn nữa còn biến mất không ít!

Ít nhất bây giờ còn chưa có tới Ngự Long Điện liền đã thấy hai người!

Hơn nữa, đây vẫn chỉ là một góc khắp đại lục, nói không chừng địa phương khác còn có Sáng Thế Đế ngã xuống?

Bọn họ tiếp tục đi tới, theo băng nguyên biến mất, tốc độ bọn họ tiến lên tự nhiên cũng tăng nhiều, lại là bảy ngày sau đó, khi phía trước bọn hắn xuất hiện một tòa điện phủ cao tới tận trời!

– Kia nhất định chính là Ngự Long Điện!

Con lừa đen cùng Băng Tú Lan đồng thời kêu lên, hao phí lực lượng thiên tân vạn khổ, bọn họ rốt cục chạy tới nơi này.

– Đẹp quá a!

Băng Tú Lan nháy đôi mắt đẹp, điện phủ này hùng vĩ tráng lệ, trong thiên địa tối tăm tản ra thanh huy sáng quắc, giống như một kiện vật phẩm trang sức tinh mỹ, tràn đầy mỹ quan.

– Nhìn núi làm ngựa chết, nắm bắt chạy đi, chúng ta các Ngự Long Điện cũng không gần!

Chu Hằng nói.

Đừng nhìn Ngự Long Điện đã ở trong tầm mắt, nhưng điện phủ này thật sự quá khổng lồ, khiến cho bọn họ ở xa xa vô tận liền đã thấy. Mà thời điểm khi bọn họ chân chính đi tới trước điện phủ này, đã là chuyện ba ngày sau.

Sau khi tới gần, độ lớn của Ngự Long Điện làm cho bọn họ càng thêm chấn động làm cho bọn họ sinh ra ngạc nhiên thán phục, nhân lực làm sao có thể kiến tạo ra thành tựu vĩ đại như thế.

Phương hướng của bọn họ không đúng, bây giờ chính là đối mặt với một mảnh tường cao, vách tường màu vàng đỏ không

thể phá vỡ, mà trọng lực nơi đây quá lớn, ngay cả Chu Hằng đều là không thể bay lên, ngăn chặn khả năng trèo tường mà vào.

Bọn họ chỉ có thể đi vòng quanh cung điện, nửa ngày trời sau, bọn họ rốt cục đi tới cửa chính.

Hai đại môn màu đỏ thẫm chặn đường đi của bọn họ!

Không chỉ là bọn họ, còn có rất nhiều người, đều bị hai đại môn này chặn đường đi!

Hai đại môn này … Tuyệt đối là "đại môn" chân chánh, chiều cao vạn trượng, chiều rộng ít nhất cũng 3000 trượng, mỗi người đứng ở dưới cửa đều có loại cảm giác vô cùng nhỏ bé.

Chương 656: Trước ngự long điện!

Dưới đại môn, có một chuỗi người đứng xếp hàng ở đó, giống như con kiến nối liền thành một đường đen dài, đều là đang liều mạng đẩy mạnh đại môn, muốn đẩy hai đại môn ra.

Bọn họ một đường chạy tới, không phải là ham muốn Hóa Long Cửu Trảm có khả năng giấu trong cung điện sao?

– Này, ba người các ngươi lại đây, cùng nhau đẩy!

Thơi điêm Chu Hằng bọn họ còn đang quan sát, lập tức liền có một gã nam nhân trung niên đi tới, khiển trách bọn họ.

Đây là một Nhật Diệu Vương, nhưng nhiều nhất là 5 luân, Chu Hằng chỉ là nhìn thoáng qua liền thu hồi ánh mắt, ngay cả ý tứ trả lời hắn cũng không có, nếu là đối phương khách khách khí khí, như vậy hắn chính là không làm cũng sẽ khách khí cự tuyệt, nhưng ai bảo người nọ vừa đến liền bày ra phong cách cao?

– Này, ngươi xem như rễ cây hành cây hẹ gì?

Con lừa đen nghễnh đầu nói.

– Hừ, hiện tại đúng là thời điểm hợp mưu hợp sức, các ngươi muốn không trả giá liền tiến vào Ngự Long Điện sao?

Trung niên nhân kia bất mãn nói.

– Vậy bọn họ?

Con lừa đen chỉ một chân lừa ra, ngoài cửa còn có thật là nhiều người đang khoanh tay đứng nhìn, có vài người thậm chí còn lấy bàn ghế ra, ngâm trà nóng, ngồi ngay thẳng thưởng thức trà ở bên kia.

– Bọn họ?

Trung niên nhân kia lập tức lộ ra vẻ khinh bỉ.

– Kia đều là cường giả Thăng Hoa Cảnh, là các ngươi có thể so được sao?

– Phi phi phi, ngươi nói thế nào vậy, có phải khinh thường Lư đại gia nhà ngươi hay không?

Con lừa đen giận, làm động tác gỡ tay áo, miệng hừ hừ.

– Chính là một đầu yêu thú, cũng dám phô trương trước mặt bổn tọa!

Trung niên nhân kia thập phần khinh thường, Tiên giới vạn tộc mọc lên như rừng, cái gì hầu nhân, Lang Nhân, sư nhân, xà nhân đều có, nhưng những chủng tộc này dù như thế nào đi nữa không phải chủ lưu cũng là mang theo chữ Nhân, đều là tồn tại thuộc về hình người.

Không giống yêu thú, đó hoàn toàn chính là hình tượng động vật!

Nhân loại là một khái niệm rất rộng. "Nhân tộc" giống như Chu Hằng chỉ là một chi nhân loại trong vạn tộc thôi, nhưng ít ra cũng là người, hoàn toàn bất đồng với yêu thú.

Người, yêu từ xưa đối lập, nhân loại muốn lấy da, thịt, máu, cốt, yêu hạch của yêu thú để luyện đan, luyện khí, dùng ăn, mà yêu thú cũng tràn đầy mơ ước với máu thịt của loài người, cũng tăng tu vi của bọn họ lên.

Đây là một thế giới của nhân loại cường thế, yêu thú tuy rằng hoàn toàn khai hóa linh trí, nhưng trên thực lực hoàn toàn

không thể so sánh với nhân loại. Thủy chung bị vây ở địa vị yếu thế, trừ bỏ bị luyện dược, dùng ăn, hoặc là kéo xe, hoặc là làm thú vật cưng chiều.

Bởi vậy, trung niên nhân kia tự nhiên có 1 vạn lý do khinh thường con lừa đen, cho dù con lừa đen cũng đã là Nhật Diệu Vương.

– Vừa lúc, bổn tọa cũng đã nhiều năm chưa từng ăn thịt lừa!

Trung niên nhân kia châm dầu vào lửa, tiếp tục kích con lừa đen.

– Ăn cứt đi!

Con lừa đen giận dữ, người đứng thẳng lên, xoay chân đánh tới trung niên nhân kia.

Bành! Bành! Bành!

Một người một lừa đại chiến, tro bụi đầy trời cuốn lên, tạo nên một luồng sóng gió mạnh.

Chu Hằng căn bản không cần xem liền biết rằng trận chiến này con lừa đen tất thắng, trung niên nhân kia tuy rằng cũng là Nhật Diệu Vương 5 luân, nhưng con lừa đen sau khi trải qua Hỏa Bạo Tuyền tôi thể, không chỉ lực lượng tăng lên rất lớn, trình độ phòng ngự của thân thể cũng là tăng nhiều.

Đối chiến với võ giả cùng giai, một chút xíu ưu thế cũng đều có thể chuyển hóa thành thắng thế sau cùng, huống chi ưu thế con lừa đen có được còn không phải lớn bình thường.

Chu Hằng nhìn lại những người khác bốn phía, thật đúng là để hắn gặp một người quen.

Chung Cổ Phong!

Thiếu niên sát ý kia, đồng dạng có khí thế của Vương giả trong võ, lúc này hắn rõ ràng đã phá vỡ mà vào Nhật Diệu Vương! Xem ra, hơn nửa năm thời gian này hắn cũng thu được kỳ ngộ không nhỏ, thậm chí chính là hoàn thành đột phá, nếu không thiên phú yêu nghiệt hơn nữa cũng không thể lấy được thành tựu như thế trong vòng nửa năm!

Chu Hằng đi nhanh tới chỗ Chung Cổ Phong.

Nhìn thấy Chu Hằng đi tới, Chung Cổ Phong lộ ra một chút vẻ

kinh ngạc, nhưng còn lại là cảnh giác, hắn cảm thấy Chu Hằng cường đại cường đại đến mức mỗi cọng lông măng của hắn đều dựng thẳng lên!

Chu Hằng đầu tiên là sửng sốt, sau đó mới ý thức được bộ dáng chính mình bây giờ đại biến, như thiếu niên mười hai mười ba tuổi bình thường, cộng thêm hắn lại đột phá đến Nhật Diệu Vương rồi, khí tức cũng có biến hóa tương đối, Chung Cổ Phong không thể nhận ra mình cũng rất bình thường.

– Chu … Chu Hằng?

Nhưng có ít thứ vĩnh viễn sẽ không thay đổi, sau khi Chung Cổ Phong nhìn chằm chằm Chu Hằng, đột nhiên hỏi dò.

– Ha ha, Chung huynh biệt lai vô dạng!

Chu Hằng cười to, ôm quyền nói.

Trong ánh mắt của Chung Cổ Phong nhảy qua một đoàn chiến ý, lộ ra biểu tình nóng lòng muốn thử, nhưng lập tức lại đè xuống, rất thành thực nói:

– Ta còn không phải là đối thủ của ngươi!

Hắn tuy rằng cũng là thiên kiêu, nhưng vừa so sánh với Chu Hằng thì kém cỏi hơn nhiều rồi, hiện tại cũng chỉ là Nhật Diệu Vương tam luân, luận lực lượng còn không có mạnh bằng con lừa đen.

Đương nhiên, lực lượng cùng chiến lực cho tới bây giờ đều là hai việc khác nhau, nếu là thật sự chiến một trận cùng con lừa đen, Chu Hằng tin tưởng tuyệt đối là Chung Cổ Phong có thể thắng được.

– Nhưng ta nhất định sẽ vượt qua ngươi!

Chung Cổ Phong lại nói, trong ánh mắt có vẻ kiên định không gì sánh được.

– Trước đó, ngươi nhất định không thể bại! Chỉ có ta mới có thể đả bại ngươi!

Hắn nhìn chằm chằm Chu Hằng.

– Chiến một trận cùng giai, ta tuyệt sẽ không bại!

Chu Hằng vỗ vỗ vai Chung Cổ Phong.

– Tuy nhiên, tiến bộ của ta rất nhanh, ngươi phải cố gắng vượt qua ta, nếu không cẩn thận một chút sẽ bị ta bỏ rơi rất xa!

– Yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không bị bỏ rơi xa!

Chung Cổ Phong thật sự nghiêm túc nói.

Chu Hằng gật gật đầu, thiên phú của thiếu niên sát ý này có lẽ kém cỏi một chút so với Chu Thống bọn họ, nhưng chiến ý của hắn không nghi ngờ là cường đại nhất trong số những người mà Chu Hằng đã gặp, có tín niệm này, cộng thêm thiên phú thiên phú cực kỳ thượng thừa, Chung Cổ Phong tuyệt đối có tư cách trở thành một Đại Năng!

– Chung huynh là một người tới, hay cùng đi với những người khác của gia tộc?

– Thời điểm tới là cùng nhau, nhưng sau khi tiến vào nơi này liền tách ra rồi! Ta … Thích hợp một mình!

Chung Cổ Phong nói.

Quả thật, thiếu niên này đi Sát Lục Đạo, hắn chính là một đầu Cô Lang, càng bị thương càng bất lực, thì càng có thể bộc phát ra tiềm lực vô cùng! Chính vì điểm ấy, Chu Hằng mới có thể

tin tưởng thành tựu của hắn tuyệt sẽ không thua Chu Thống, thậm chí còn có thể vượt qua xa xa.

Bên kia, con lừa đen đã chiếm được thế thượng phong tuyệt đối, đánh cho trung niên nhân kia liên tiếp lui về phía sau.

Nhìn thấy vậy, có người ngồi không yên!

Là tộc nhân của trung niên nhân kia, hắn không cách nào ngồi xem tộc nhân nhà mình bị thua ở trong tay một đầu yêu thú.

Mất mặt!

Người này lập tức bắn ra, 7 vầng mặt trời đỏ xoay tròn ở sau người, hắn vừa ra tay chính là ứng phó toàn lực, muốn một kích oanh bại con lừa đen, nhân loại đánh yêu thú, thắng cũng không có mặt mũi gì, tự nhiên phải tốc chiến tốc thắng!

Bành!

Con lừa đen lập tức ngã lăn xuống đất để tránh, người nọ còn không chịu bỏ qua, thừa thắng truy kích, một đạo hàn quang hiện lên, thẳng đến cổ con lừa đen.

Chu Hằng nhướng mày, đây là muốn hạ tử thủ!

Hắn lấy tay ra, một trảo tung ra, con lừa đen đã hiện ra bên người của hắn. Chu Hằng nhìn về phía người kia, nói:

– Các hạ, ngươi quá mức!

Thực lực người này mạnh hơn so với trung niên nhân kia, nhưng nhìn thì trẻ hơn, chỉ có bộ dáng chừng hai mươi tuổi, thân như cây ngọc, có tư thế oai hùng.

– Thanh Phong!

Trung niên nhân lúc trước kia có chút thẹn thùng nói, hắn thiếu chút nữa bại bởi một đầu yêu thú, mất mặt a!

Thanh niên kia họ Đinh, tên Thanh Phong, là thiên kiêu trong thế hệ trẻ của Đinh gia. Đinh gia không phải rất cường đại, lão tổ gia tộc cũng chỉ có tu vi Nhật Diệu Đế, nhưng Đinh Thanh Phong lại tương đối bất phàm, chưa được bao nhiêu tuổi đã liền trở thành Nhật Diệu Vương 7 luân.

Bởi vậy, hắn vô cùng kiêu ngạo, nhất là ở chỗ đặc thù này, hắn tự tin vô địch!

Cái gì Nhất Kiếm Phá Thiên, cái gì Tiểu Bá Vương, đây còn không phải là bị thổi phồng đi ra ngoài sao? Chân chính buông tay chiến một trận, hắn chưa chắc sẽ thua!

– Đi sang một bên!

Đinh Thanh Phong khiển trách trung niên nhân kia, mặc dù đối phương lớn hơn hắn 4 tuổi, nhưng thực lực yếu hơn hắn thì có tư cách gì để hắn tôn trọng? Ngay cả một đầu yêu thú cũng không thể đánh thắng, đã ném sạch sẽ thể diện của Đinh gia!

Hắn nhìn về phía Chu Hằng, lạnh lùng nói:

– Giao đầu yêu lư kia cho ta, sau đó ngươi tự tát 10 cái!

Thật đúng là ngang ngược a!

Chu Hằng có loại cảm giác buồn cười, nơi này nhân tài đông đúc, rất nhiều Nhật Diệu Hoàng, Nhật Diệu Đế, thậm chí còn có Thăng Hoa Cảnh tồn tại, tuy rằng lực lượng bị áp chế, nhưng bọn hắn tuyệt đối không thiếu tồn tại năm đó là 8 luân, 9 luân, thậm chí Nhật Diệu Đế 10 luân.

Chính là một Nhật Diệu Vương 7 luân liền hồn nhiên không để người trong thiên hạ vào mắt, này là tự tinở đâu ra?

Ếch ngồi đáy giếng, tự cho là trời lớn như vậy?

– Một trận chiến này giao cho ta!

Chung Cổ Phong bước ra chắn trước mặt Chu Hằng, hai tay nhoáng lên một cái, hắn đã lấy hai thanh chủy thủ ra ngoài, tản phát ra hàn quang lạnh lẽo tận xương.

– Tùy tiện!

Chu Hằng căn bản không để Đinh Thanh Phong vào mắt, nếu Chung Cổ Phong muốn đánh nhau thiif nhường hắn đi đánh chư sao..

– Hỗn trướng!

Đinh Thanh Phong giận dữ, hắn chính là một đời thiên kiêu, nhưng bây giờ giống như một quả táo thối rữa, bị chọn ba lấy bốn, điều này bảo hắn làm sao tiếp nhận được? Hắn tức giận hừ một tiếng, một chưởng chụp ra đồng thời đánh tới Chu Hằng cùng Chung Cổ Phong.

Hưu!

Thân hình Chung Cổ Phong thoắt một cái đã đánh ra, hai thanh lưỡi dao lạnh lẽo trong tay chớp động hào quang lành lạnh, khi thân hình hiện ra đã hiện ra trước người Đinh Thanh Phong, hai thanh chủy thủ một cái đâm vào cổ, một cái đâm vào bụng.

Đinh Thanh Phong hoảng sợ, không nghĩ tới tốc độ của đối phương nhanh như vậy, hắn nào còn có chú ý tiến công, vội vàng ngưng chưởng đẩy Chung Cổ Phong đi, thân hình vội vàng thối lui.

Sát ý của Chung Cổ Phong xông lên tận trời, lý niệm trong hắn không có khúc nhiễu, chính là quyết chí tiến lên, có chướng ngại liền oanh phá chướng ngại.

Hắn là Sát Lục chi vương, dưới khí thế áp bách, 10 thành chiến lực của Đinh Thanh Phong nhiều nhất chỉ có thể phát huy ra ba, bốn thành, cộng thêm bị sát chiêu bén nhọn của Chung Cổ Phong bức bách, một hơi từ đầu đến cuối dây dưa, bị buộc khiến cho không ngừng lui về phía sau.

Một người tiến, một người lui, tốc độ của hai người đều là cực nhanh.

– Có ý tứ!

Bên cạnh có cường giả Thăng Hoa Cảnh nhìn thấy, đều là lộ ra nụ cười.

Loại chiến đấu cấp bậc này bọn họ cho rằng tự nhiên vẫn còn một loại trò đùa một loại trò đùa, nhưng một Nhật Diệu Vương tam luân có thể hoàn toàn áp đảo một Nhật Diệu Vương 7 luân về chiến lực, bất kể như thế nào vẫn là đáng giá để liếc mắt một cái.

Thiếu niên này không tồi!

Không ít cường giả đều là sinh ra ý nghĩ như vậy, những người này cũng có động ý niệm thu đồ đệ trong đầu, dù sao lương sư khó tìm, hảo đồ đệ lại khó kiếm!

Vẻn vẹn chỉ sau trăm chiêu, Đinh Thanh Phong liền kêu thảm một tiếng, bị thua, tay phải bị cắt đứt!

Chung Cổ Phong dừng chân mà đứng, khuôn mặt lạnh lùng, sát ý cuồng bạo giống như hải dương!

ads

Chương 657: Kẻ địch cũ đến!

Chung Cổ Phong đi trở về bên cạnh Chu Hằng, lại hàn huyên cùng hắn, dường như chuyện vừa làm lúc trước không quan trọng gì.

Nhưng ánh mắt của mọi người nhìn về phía hắn lại là hoàn toàn bất đồng, nơi này là Ngự Long Điện, cảnh giới của tất cả mọi người đều bị áp chế đến Nhật Diệu Vương, có thể dễ dàng chiến thắng Nhật Diệu Vương 7 luân, như vậy nghĩa là ở chỗ này Chung Cổ Phong được cho là một cường giả siêu cấp!

Đáng giá để giao hảo, đáng giá để lung lạc!

Bọn họ nghe nội dung Chung Cổ Phong nói chuyện cùng Chu Hằng, biết được Chu Hằng không ngờ vẫn là mục tiêu Chung Cổ Phong muốn vượt qua, người nào người nấy gần như choáng váng!

Càng là thiên tài thì càng ngạo khí, càng là không chịu thua, có thể làm cho Chung Cổ Phong cam tâm tình nguyện nhận không địch lại, Chu Hằng đến tột cùng cường đại đến mức nào?

Dọa người!

Chỉ là tên này đến tột cùng là ai, thiên kiêu trẻ tuổi như vậy hẳn là đã sớm danh truyền thiên hạ a?

Không trách được, chỉ có thể trách tướng mạo bây giờ của Chu Hằng đại biến, từ thanh niên thân cao thon dài nguyên gốc biến thành thiếu niên mười hai mười ba tuổi hiện giờ, lúc trước ngay cả Chung Cổ Phong thiếu chút nữa cũng không nhận ra hắn, những người khác há lại sẽ liên hệ hai chữ Chu Hằng với hắn?

Nơi này là thiên hạ của chí tôn Nhật Diệu Vương, Chung Cổ Phong chiến một trận lập uy, tự nhiên không có người mù mắt đi tới gọi bọn hắn làm phu khuân vác đẩy cửa.

– Ngươi đã đến đây mấy ngày rồi?

Chu Hằng thuận miệng nói.

– Cũng đã hai ngày.

Chung Cổ Phong hồi đáp, chỉ vào đại môn trước mặt.

– Người nơi này còn chưa đủ, ít nhất sẽ lại đến thêm gấp ba, cùng nhau dùng lực mới có thể mở đại môn ra!

– Làm sao ngươi biết?

Chu Hằng có chút kỳ quái.

– So với hai ngày trước, đại môn này đã hơi chút nới lỏng. Nhưng muốn mở ra hoàn toàn, lực lượng bây giờ còn chưa đủ!

Chung Cổ Phong nghiêm túc nói.

– Xem ra phải đợi!

Không ít người có được nhãn lực như Chung Cổ Phong, cho nên bọn họ mới không vội mà ra tay, chính là ngồi uống trà ở gần đó, bởi vì lúc này bọn họ cố gắng thế nào nữa cũng chỉ là lãng phí khí lực, phải đợi người tới mới được.

Một ngày, hai ngày, càng ngày càng nhiều người tụ đến, trong đó liền có hai cường giả Sáng Thế Cảnh tranh đoạt Mộc Tâm với Chu Hằng, thời điểm nhìn thấy Chu Hằng mặt bọn họ cũng tái đi.

Một là kinh hãi, hai là xấu hổ, cư nhiên bị một Nhật Diệu Vương nho nhỏ dọa cho chạy trối chết. Cũng không biết mấy ngày hôm trước hai người này đi kiểu gì. Không ngờ muộn hơn Chu Hằng.

– A, Nhất Kiếm Phá Thiên đến đây!

Trong đám người đột nhiên nổi lên rối loạn, nhanh chóng dẫn phát ra một mảnh ồn ào, chỉ thấy hơn mười Nhật Diệu Vương cường đại giống như sao vây quanh trăng vây quanh một gã thanh niên phong thần tuấn lãng, mỗi người đều tản ra khí thế không ai bì nổi.

Mười mấy Nhật Diệu Vương này đều vô cùng cường đại, hơn nữa mỗi người có đại lai lịch, xuất từ danh môn. Bản thân chính là thiên tài rất có thanh danh nhưng bọn hắn bây giờ đều cam tâm tình nguyện đi theo một gã thiên tài chói mắt hơn nữa.

Nhất Kiếm Phá Thiên, Ngô Khải!

Hơn một tháng không gặp, Ngô Khải trở nên cường đại hơn, trên người có thần quang bức động, khí tức cường đại đến khủng bố nhưng lại thập phần tối tăm, thật sự có đủ khí thế của một thế hệ chí tôn.

Hắn khẳng định có kỳ ngộ. Cường đại hơn so với trước há chỉ ngàn vạn lần, dường như một cái trừng mắt là có thể khiến Nhật Diệu Vương đỉnh phong sụp đổ!

Ánh mắt Chu Hằng căng thẳng, chiến ý mãnh liệt lưu chuyển ở trong người, hắn muốn chiến một trận!

Lúc trước ở trên yến hội của Hồ Mị, Ngô Khải một kiếm đánh úp lại thiếu chút nữa đánh giết hắn. Lúc ấy hắn vẫn chỉ là Nguyệt Minh Đế, có thể tự bảo vệ mình. Nhưng nói đến muốn đánh bại Ngô Khải lại là tuyệt đối không có khả năng!

Hơn nữa lúc trước cũng là cho Hồ Mị mặt mũi, hắn không có ra tay.

Hiện tại, hắn khát cầu chiến một trận.

– Vị này chính là Nhất Kiếm Phá Thiên? Quả nhiên có khí thế của chí tôn vô địch, giống như một vị thiếu niên Thần Minh!

– Hắn phúc duyên kinh thiên, khẳng định thu được chỗ tốt kinh người ở trong này, một lần hành động đột phá gông cùm xiềng xiếc của 10 vầng trăng, có thể đánh xuyên hàng rào cảnh giới!

– Quá cường đại, chỉ là nhìn một cái đã khiến cho ta kinh hồn táng đảm!

– Nếu Hàn Sương công tử bốn người kia không có đạt được kỳ duyên giống nhau, chỉ sợ Ngô Khải sẽ bộc lộ tài năng, trở thành chí tôn duy nhất!

– Vương trong Vương, cho tới bây giờ đều chỉ có một người!

Đang lúc mọi người nghị luận ầm ĩ, Ngô Khải bước đi qua, mọi người đều không tự chủ được lui ra phía sau hai bước, nhường đường cho vị chí tôn trẻ tuổi này.

Chính là Nhật Diệu Hoàng, Thăng Hoa Đế thì như thế nào, nơi này tình huống đặc thù, chỉ có chí tôn Nhật Diệu Vương, hoặc đã từng là chí tôn Nhật Diệu Vương mới có thể chân chính xưng vương; đương nhiên, cường giả Sáng Thế Cảnh nếu là nguyện ý hy sinh một khối thần tướng thì muốn giết chí tôn Nhật Diệu Vương cũng dễ như trở bàn tay.

Nhưng có cường giả Sáng Thế Cảnh nào sẽ nguyện ý hy sinh như vậy?

Một tôn 11 vầng mặt trời, thậm chí đến Nhật Diệu Vương mạnh hơn, lập tức trở thành minh tinh nổi bật nhất toàn trường, không biết khiến bao nhiêu nam nhân trẻ tuổi ghen ghét, lại không biết khiến bao nhiêu mỹ nữ xuân tâm đại động,

hận không thể lập tức yêu thương nhung nhớ, đạt được cơ hội đi theo người mạnh như vậy, thiên kiêu như thế.

Bởi vì trở thành người tùy tùng của chí tôn trẻ tuổi, cũng sẽ đạt được chỗ tốt to lớn trong quá trình trưởng thành của đối phương, ngày sau cũng rất có cơ hội trở thành đại nhân vật uy trấn bát phương.

Nhưng Ngô Khải rất nhanh đã ngừng lại, có người chặn đường đi của hắn lại.

Ai lớn mật như thế?

Mọi người đều là kinh hãi, đây không phải là muốn chết sao?

Bọn họ nhao nhao nhìn lại, chỉ thấy đó là một thiếu niên mười hai mười ba tuổi, phong thần tuấn dật, toàn thân tản ra thần mang màu vàng nhàn nhạt!

– Di, đây không phải là người thiếu niên lúc trước kia sao?

– Đây cũng là một thiên kiêu khó lường, chỉ là khí tức của hắn hiển nhiên không có cường đại như Ngô Khải, nếu là chiến một trận với Ngô Khải, tuyệt đối là đại bại!

– Đáng tiếc a, tại sao phải cấp bách như thế?

Mọi người đều là không dám khinh thị Chu Hằng, đây là một thiếu niên thiên kiêu, nếu có thể trưởng thành tất nhiên sẽ không kém hơn Nhất Kiếm Phá Thiên, chỉ là hiện tại rõ ràng hắn yếu hơn Ngô Khải một tầng thứ!

Ngô Khải nhìn Chu Hằng, lộ ra một chút ngạc nhiên, hắn có thể cảm ứng được Chu Hằng cường đại, nhưng người này hắn thực sự không quen!

Là muốn làm người tùy tùng của mình, hay là lòng mang chí khí, muốn đả bại chính mình, nhất chiến thành danh?

Hắn có lòng vô địch, cũng có đảm lượng dung người của đế vương, cũng không ngại nhận lấy một người tùy tùng tài hoa hơn người. Hắn tự tin có thể thuyết phục hết thảy người bên mình, cam tâm tình nguyện làm việc vì hắn.

Bởi vậy, Ngô Khải cũng không có lập tức phẫn nộ, ngược lại lộ ra nụ cười, nói:

– Ngươi là ai?

– Làm gì quản ta là ai, chiến một trận đi!

Chu Hằng cất cao giọng nói, chiến ý xông thẳng lên trời.

– Lớn mật!

Ở bên trong người tùy tùng của Ngô Khải, lập tức có một tuyệt mỹ nữ tử quát, nàng cũng không phải Nhân tộc, sau lưng mọc hai cánh chim màu xanh biếc, chớp động ra quang hoa ngọc lưu ly.

Không chỉ là nàng, những người tùy tùng khác mặt cũng hiện lên vẻ giận dữ, bọn họ kính Ngô Khải là thiên thần, há có thể cho phép người khác bất kính đối với Ngô Khải!

Ngô Khải cũng không có ngăn cản, hắn cảm giác được Chu Hằng rất cường đại, nhưng cụ thể mạnh bao nhiêu lại là không rõ ràng lắm, vừa lúc để cho thủ hạ thử xem, nếu chỉ là miệng cọp gan thỏ, vậy căn bản không có cần thiết để thu nhập về dưới trướng.

Tuyệt mỹ nữ tử này đạp bước ra, phong thái tuyệt lệ, bộ ngực to lớn cực kỳ hùng vĩ, phối hợp với dáng người mảnh mai, có một loại mị lực rất khêu gợi. Nhưng nàng lại là lạnh lùng, ánh mắt tràn đầy sát khí nhìn về phía Chu Hằng.

Nàng là người của Vũ tộc, có một tia huyết mạch của chim

thần Thanh Loan, thiên phú cường đại đến kinh người, lại bị Ngô Khải thu phục, cam tâm phụng hắn làm chủ.

Người bất kính với chủ nhân, giết không tha!

Hưu!

Nàng trực tiếp phát khởi công kích, tay phải chém ra, một đạo kình phong hóa thành một đầu Đại Điểu màu xanh, bay về phía Chu Hằng.

Một kích này vừa nhanh vừa độc, nàng không chỉ muốn đánh bại Chu Hằng, hơn nữa còn muốn đánh giết Chu Hằng!

Chu Hằng nhướng mày, nữ nhân này lòng dạ thật là độc ác, không ngờ vừa ra tay đã dồn hắn vào chỗ chết!

– Cút! Cút!

Hắn hét một tiếng, khí thế của Vương giả trong võ bỗng nhiên bộc phát ra, giống như một đạo thiết chùy đánh về phía đối phương.

Phốc!

Thân hình của mỹ nữ Vũ tộc kia lập tức chấn động, miệng phun ra một ngụm máu tươi, đằng đằng đằng, dưới chân nàng liên tiếp thối lui, mỗi khi lùi một bước liền ói ra một ngụm máu tươi, gương mặt xinh đẹp trắng bệch như tờ giấy.

Thật mạnh!

Mọi người đều kinh hãi, khí thế của Vương giả trong võ có năng lực áp chế võ giả cùng cảnh giới nhưng chưa từng có nghe nói qua còn có thể tạo thành thương tổn trực tiếp đối với võ giả cùng cảnh giới!

– Ngươi … Ngươi phế đi tu vi một vầng mặt trời đỏ của ta!

Khóe môi mỹ nữ Vũ tộc kia chảy ra một vết máu, tràn ngập tức giận quát Chu Hằng.

– Ngươi hẳn là cảm tạ ta còn hạ thủ lưu tình, nếu không ngươi không phải chỉ mất đi lực lượng của một vầng mặt trời đỏ, mà là tánh mạng của ngươi!

Chu Hằng thản nhiên nói, toàn bộ Tiên giới chỉ sợ cũng chỉ có hắn có thể dùng khí thế trở thành thủ đoạn công kích trực tiếp.

– Khốn nạn!

Lại có một gã nam nhân dáng người khôi ngô nhảy ra ngoài, bắp thịt toàn thân tràn đầy lực lượng cùng cảm giác áp bách, khí thế cao hơn rất nhiều nếu so với mỹ nữ Vũ tộc kia!

Đây là hiển nhiên, mỹ nữ Vũ tộc kia vẫn chỉ là Nhật Diệu Vương 7 luân, nhưng hắn lại là Nhật Diệu Vương 8 luân vượt qua cực hạn!

Hắn đang theo đuổi mỹ nữ Vũ tộc kia, nhìn thấy nữ nhân mình ái mộ bị thương tổn tự nhiên giận không kềm được, lập tức đánh tới.

– Đi tìm chết!

Tráng nam hét lớn một tiếng, 8 vầng mặt trời đỏ xoay tròn ở sau người, một quyền của hắn phồng lên, hóa thành một thanh thiết chùy khổng lồ, đập xuống đầu Chu Hằng.

Hắn biết thực lực Chu Hằng cực kỳ cường đại, bởi vậy vừa ra tay liền toàn lực ứng phó.

Sát khí trong lòng Chu Hằng nảy sinh, thật sự cho là mình dễ nói chuyện sao?

Tay phải hắn cũng phồng lên, nghênh đón tráng nam kia.

Hai người cũng chưa chơi thứ gì, chính là so đấu lực lượng cùng Tiên pháp!

Bành!

Hai nắm tay đụng vào nhau, một thanh âm ba vang lên, nắm tay tráng nam trong nháy mắt hóa thành mưa máu, mà quả đấm của Chu Hằng thì không hề ngừng lại, tiếp tục đánh tới, ba ba ba, một mảnh mưa máu bay tán loạn, tráng nam kia toàn bộ bị đánh nát!

Thần hình câu diệt!

Phốc!

Vô số người đều là phun ra một ngụm nước miếng, cái này cũng quá khoa trương đi!

Chu Hằng mạnh mẽ, mọi người đều có thể cảm ứng được, mà lúc trước chỉ dùng khí thế liền phá hủy một vầng mặt trời đỏ của mỹ nữ Vũ tộc cũng đã chứng minh điểm ấy rồi. Nhưng ai

cũng không nghĩ tới, không ngờ hắn mạnh tới bậc này, một quyền lại có thể trực tiếp đánh cho một gã Nhật Diệu Vương vượt qua cực hạn thành mưa máu!

Ngô Khải cũng là biến sắc, hắn cũng không nghĩ tới chiến lực của Chu Hằng kinh khủng như vậy, thậm chí ngay cả cơ hội để hắn ra tay cứu cũng không có!

Chết chính là một người tùy tùng, hắn cũng không để ở trong lòng, nhưng hắn không thể dễ dàng tha thứ khi mọi chuyện phát sinh trước mắt bao người, để hắn cảm giác như là bị tát một cái thật mạnh vào mặt!

Hắn ngưng mắt nhìn Chu Hằng, sát ý với chiến ý đồng thời dâng lên.

Chương 658: Chiến ngô khải

Vũ tộc mỹ nữ kia mồ hôi như mưa, trong lòng kinh sợ không cách nào hình dung được.

Nàng chỉ là Nhật Diệu Vương 7 luân, nhưng đồng bạn của nàng lại là Nhật Diệu Vương 8 luân, chỉ kém một vầng mặt trời nhưng mà thực lực bọn họ cách nhau ít nhất ngàn lần, buông tay chiến một trận, nàng tuyệt đối bị giết trong giây lát!

Nhưng mà vị Nhật Diệu Vương 8 luân này không ngờ bị Chu Hằng một quyền tùy ý mạt sát!

Lúc trước nếu Chu Hằng không thủ hạ lưu tình, nàng chẳng phải đã đi sớm một bước rồi hay sao? Thi thể đồng bạn còn chưa lạnh, vết xe đổ còn đó.

Nàng là thiên kiêu, có đại nghị lực, đại trí tuệ, nhưng mà khi đối mặt với một tồn tại không thể kháng cự, nàng vẫn biết sợ, biết hãi!

Đây là người!

Nàng nhìn Chu Hằng, mắt đẹp co rút, dường như ở trong mắt nàng, Chu Hằng căn bản không phải là người, mà là một quái vật bộ mặt dữ tợn, có thể dễ dàng mạt sát nàng!

Ngô Khải mặt lạnh lùng, hắn biết một quyền kia của Chu Hằng đã chấn nhiếp sĩ khí, ý chí chiến đấu bên mình, nếu như hắn không thể đánh bại Chu Hằng, như vậy cái chức chỉ huy này của hắn sẽ bị hoài nghi, lâu ngày chày tháng, đội ngũ cũng sẽ tan rã.

Những người này nguyện ý theo hắn, chính vì tin tưởng hắn là vô địch chí tôn, cùng giai chiến một trận hắn tuyệt đối không thua!

Cũng không thể thua được! Bại bởi võ giả cùng giai, còn có tư cách xưng là chí tôn sao?

Ngô Khải hướng Chu Hằng đi tới, một bước, một bước, mỗi một bước đều rất chậm, lại có một loại vận luật, khiến người ta vô tình đặt tâm thần lên đó. Phốc! Phốc! Phốc! Không ít người lập tức nôn ra máu, lại mờ mịt không biết, ngay cả mảnh vỡ gan và phổi cũng nhổ ra, thực lực yếu nhược thì ngã xuống đất mà chết, ngay cả Thần chích cũng bị chấn vỡ!

Đây là một môn kỳ công. Giết người vô hình!

Chu Hằng không chút cảm giác, ý chí hắn kiên định như sắt.

Loại ảnh hưởng tinh thần này căn bản không tạo được ảnh hưởng gì tới hắn.

Tốc độ Ngô Khải càng lúc càng nhanh, ông, ông, ông, một vầng mặt trời đỏ hiện lên ở phía sau hắn. Hắn rõ ràng có thể lập tức tế vầng mặt trời ra, nhưng mà hắn cố tình không làm như vậy, mà từ từ dâng lên.

Đó cũng không phải giả ngu hoặc là có động tác khác, mà tự nhiên như vậy sẽ hấp dẫn lực chú ý của Chu Hằng, sau đó hắn sẽ đột nhiên phát ra một kiếm kinh người kia, trong nháy mắt giải quyết chiến đấu!

5 luân, 6 luân, 7 luân!

Ánh mắt mọi người đều tập trung lên người Ngô Khải. Bọn họ đều rất tò mò thực lực của Ngô Khải đến tột cùng như thế nào.

8 luân, 9 luân, 10 luân, mọi người đều biết điều này, nhưng đến tột cùng có vầng mặt trời thứ 11 hay không?

Mọi người đều đoán Ngô Khải tiến vào Nhật Diệu Vương 11 luân, nhưng mà dù sao cũng chỉ là đoán, chỉ có tận mắt nhìn thấy mới là thật.

Ông!

Rốt cục, 11 vầng mặt trời đỏ hình thành phía sau Ngô Khải, ánh nắng đổ chiếu rực thiên địa. Khí thế của hắn lập tức tăng mạnh, lực lượng kinh khủng bắt đầu khởi động!

Từ 10 vầng mặt trời đến 11 vầng mặt trời, đây là đột phá về chất!

Nhật Diệu Vương 11 luân, đánh xuyên hàng rào cảnh giới!

Mọi người đều chấn kinh, rốt cục nhìn thấy một vị Nhật Diệu Vương 11 luân, ở lịch sử Tiên giới người như vậy không nhiều lắm!

Hưu!

Đúng lúc này. Ngô Khải ra tay, kiếm khí lạnh lẽo chém ra, giống như một dải tơ cuốn phăng thiên địa chém về phía Chu Hằng.

Lúc này, đúng là khoảnh khắc cảm xúc Chu Hằng đột biến. Tinh thần khẩn trương nhất, cũng là thời khắc phòng ngự yếu

nhất.

Một kiếm đánh úp lại giống như chém mở thiên khai địa!

Chu Hằng không dám khinh thường, nhìn đối phương chỉ nhiều hơn hắn một vầng mặt trời, nhưng vầng mặt trời này lại để Ngô Khải đánh xuyên hàng rào cảnh giới, có được lực lượng Nhật Diệu Hoàng chân chính!

Giống như 7 vầng mặt trời đến 8 vầng mặt trời, đây là nhảy vọt về chất. Hắn một quyền ngưng tụ, nghênh đón kiếm khí lạnh thấu xương kia.

Oanh!

Kiếm khí cùng quyền kinh oanh kích, sóng khí khủng bố lan ra bốn phương tám hướng!

Đây là công kích cấp bậc Nhật Diệu Hoàng, cho dù nơi này có vô số cường giả Thăng Hoa Cảnh thì thế nào, lực lượng bị áp chế, bọn họ không thể không động dung, không thể không phòng ngự!

Cũng may chỉ là lực lượng dư ba mà thôi, nếu không phần lớn người ở đây phải chết.

Nhật Diệu Hoàng là tồn tại tuyệt đối nghiền ép Nhật Diệu Vương!

– Nhất Kiếm Phá Thiên!

Tùy tùng của Ngô Khải kêu to, vẻ mặt cuồng nhiệt, đây chính là chủ nhân của bọn họ, thiên tài trong thiên tài, yêu nghiệt trong yêu nghiệt, chí tôn chân chính, chí tôn duy nhất!

Vô địch! Tuyệt đối cùng giai vô địch! – Quản ngươi là ai, đối địch với chủ nhân ta chỉ có hữu tử vô sinh.

– Chủ nhân vô địch, ngày sau tất thành Sáng Thế Đế, quét ngang thiên hạ!

Từng cơn lốc tán đi, bụi đất tán đi, một lần nữa hiện ra chiến đoàn.

Hai đạo nhân ảnh đối diện nhau mà đứng, sắc mặt lạnh lùng, đúng là Chu Hằng cùng Ngô Khải.

Tiếng ca ngợi của đám người Vũ tộc mỹ nữ lập tức ngừng lại, Chu Hằng này còn chưa chết sao, bọn họ hăng say cái gì, không phải tự bạt tai mình sao?

Vai trái Chu Hằng có một vết thương, kiếm khí kinh khủng vẫn còn tàn sát bừa bãi, máu tươi tung tóe nhiễm đỏ người.

Lực lượng của hai người tương đương với kém nhau một đại cảnh giới, đánh bừa có kết quả như vậy cũng không kỳ quái!

Chung Cổ Phong ánh mắt sáng ngời, trong ánh mắt chớp động chiến ý hừng hực, nhìn về phía Chu Hằng.

Ngô Khải tuy rằng càng mạnh, nhưng không cách nào kích khởi ý chí chiến đấu chân chính của hắn! Bởi vì lực lượng Ngô Khải cao hơn Chu Hằng suốt một cái đại cảnh giới đều không thể áp chế được Chu Hằng, đúng là rác rưởi!

Hắn chưa bao giờ muốn đi khiêu chiến rác rưởi, trực tiếp một chủy thủ đâm chết là được!

Ngô Khải cũng không biết Chung Cổ Phong khinh bỉ như thế, nếu không thì sẽ xấu hổ đâm đầu mà chết.

– Chuẩn tỷ phu, ngươi phải cố gắng a, nếu đả bại tên khốn nạn này, bổn tiểu thư sẽ chấp nhận ngươi là tỷ phu! Băng Tú Lan ở một bên thầm nói.

– Yên tâm, Chu tiểu tử sẽ không thua! Con lừa đen tràn đầy tin tưởng với Chu Hằng.

– Làm sao ngươi biết? – Tiểu tử này còn thiếu bổn tọa mấy vạn món bảo vật, làm sao có thể chết được chứ?

– Con lừa thúi, ngươi đúng là không biết động não!

Không đề cập tới người ngoài khiếp sợ, Chu Hằng tâm niệm vừa chuyển, phù văn trị liệu phát động, thương thế trong nháy mắt khép lại, toàn thân có chớp động ánh sáng màu vàng nhạt. Võ khí tức trong Vương giả lưu chuyển, hắn dường như đắm chìm vào trong thần quang màu vàng này, giống như một pho Chiến Thần trên trời đánh xuống.

– Ngươi, ngươi là Chu Hằng! Ngô Khải đột nhiên nói. Hắn giao thủ với Chu Hằng qua một lần, tuy rằng lúc ấy hắn chỉ ra một kiếm tùy ý. Nhưng vẫn lưu lại chút ấn tượng về Chu Hằng.

Chỉ là làm sao cũng không nghĩ tới, lúc trước Chu Hằng vẫn chỉ là Nguyệt Minh Đế, hiện giờ lại đột nhiên nhảy trở thành Nhật Diệu Vương, thậm chí còn là tồn tại ít nhất vượt qua cực hạn!

Tên này… Đến tột cùng chiếm được bao nhiêu kỳ ngộ ở trong này? Phúc duyên còn lớn hơn hắn?

Không được, con cưng cửa trời đất chỉ có một!

Là hắn, không phải Chu Hằng! Giết! Ngô Khải mặt lạnh như băng, tay phải rung lên, rốt cục tế xuất một thanh trường kiếm. Toàn thân đen nhánh tương tự hắc kiếm, trên thân kiếm có hắc khí quay quanh, giống như từng con mãng xà đen khiến người ta nhìn vào mà kinh sợ.

Một kiếm lúc trước chẳng qua hắn dùng ngón tay điểm ra mà thôi, cho dù hắn ở trên Hồ gia đánh ra một kiếm với Chu Hằng cũng chỉ dùng một chiếc đũa mà thôi.

Hắn là kiếm Vương. Bất kỳ vật gì trong tay hắn đều có thể trở thành kiếm.

Nhưng nếu như có kiếm, chiến lực của hắn sẽ mạnh nhất.

Chuôi kiếm trong tay hắn chính là Nhật Diệu Cảnh Tiên khí, tên là Hắc Xà Kiếm, võ giả dùng linh lực kích phát có thể tăng phúc lực sát thương! Hơn nữa. Kiếm này vô cùng sắc bén, nếu thật sự bị chém lên, cho dù Nhật Diệu Đế cũng bị chém đôi!

Tế xuất Hắc Xà Kiếm, ý nghĩa với hắn chân chính động sát ý.

– Ngươi giết đệ đệ của ta!

Ngô Khải lạnh lùng nói, ánh mắt lạnh lẽo vô cùng.

– Yên tâm. Các ngươi sẽ gặp lại nhau trên hoàng tuyền lộ thôi, hắn sẽ không phải đợi lâu đâu! Chu Hằng mờ nhạt nói. Tay phải rung lên, cũng tế ra hắc kiếm, quyền trái ngưng kết tiểu phù văn công kích, 99 mảnh vỡ phù văn đều đủ, hắn cũng không dám khinh thường.

Nếu số lượng vầng mặt trời giống nhau, Chu Hằng tin tưởng áp chế được bất kỳ thiên kiêu nào, nhưng bây giờ lại khác, 10 vầng mặt trời và 11 vầng mặt trời chênh lệch một cái đại cảnh giới, ngay cả Ngô Khải đều toàn lực ứng phó, hắn có thể sơ suất sao?

– Chu Hằng, ngươi quá cuồng ngạo!

Ngô Khải bình tĩnh nói: – Không có đủ thực lực, cuồng ngạo chỉ mang họa sát thân mà thôi.

– Ta cũng thấy ngươi cuồng ngạo, một đống người chạy tới diệu võ dương oai, sợ người khác không biết sao? Chu Hằng cười ha ha: – Ngươi cũng chỉ dám diễu võ dương oai ở chỗ này thôi, có bản lĩnh ngươi đi Tuyệt Tiên Thành khoe khoang đi?

– Ngươi… Ngô Khải cứng lại, Tuyệt Tiên Thành đối với tất cả võ giả mà nói chính là một tòa núi cao chỉ biết nhìn lên, hắn cuồng hơn nữa thì cũng không dám đi Tuyệt Tiên Thành đại náo, hắn cũng không phải Vạn Cổ Tà Tôn! – Nếu không dám, thì khiêm tốn một chút, đừng để người khác biết ngươi sợ.

Chu Hằng cắt lời.

Ha ha ha ha, người xung quanh đều bật cười, ở môi trường đặc thù này, Nhật Diệu Vương chí tôn dường như trở thành tồn tại Sáng Thế Đế không thể leo tới, ai thấy Nhất Kiếm Phá Thiên đều tự động dâng lên thoái ý, bây giờ suy nghĩ một chút, bọn họ đúng là nhân nhượng quá nhiều rồi.

– Miệng lưỡi lợi hại, ngươi dám đi Tuyệt Tiên Thành nháo sao? Ngô Khải phản kích hỏi.

– Đương nhiên dám, đáng tiếc ngươi không nhìn thấy cơ hội ngày đó. Chu Hằng tay phải kiếm vẽ ra, cười nói: – Bớt nói nhảm kéo dài thời gian đi, ta còn phải nhanh tiễn ngươi tới chỗ đệ đệ ngươi, miễn cho hắn chờ lâu.

Ngô Khải giận dữ thiếu chút nữa lệch mũi, kéo dài thời gian? Hắn cần kéo dài thời gian sao?

Tuy nhiên tiểu tử này đúng là to mồm à, đại náo Tuyệt Tiên

Thành! Chậc chậc! Không đúng a, tiểu tử này rất có thể là hậu nhân Vạn Cổ Tà Tôn nhất mạch, năm đó lão tổ tông người ta đã đi náo loạn một hồi, khiến cho Vạn Cổ nhất mạch trở thành đối tượng Tuyệt Tiên Thành đuổi giết, như vậy Chu Hằng cũng không phải sợ đi nháo lần nữa.

Hành động càn rỡ này, Ngô Khải không dám nói, nhưng Chu Hằng nói ra lại không có gì.

Đáng ghét a, không ngờ tự đào hố chôn mình!

Ánh mắt Ngô Khải càng ngày càng trở nên linh hoạt, sắc bén, hắn không muốn nhiều lời với Chu Hằng, đơn giản đi, giết!

– Nếu ngươi muốn chết, ta sẽ thành toàn cho ngươi! Hắn khôi phục trấn định, làm như một thiên kiêu chân chính, hắn tự nhiên có thể khống chế tâm tình của mình hoàn mỹ, chiến đấu tuyệt đối không thể có cảm xúc xen vào.

Khi người dùng kiếm bình tĩnh, kiếm ý tuyệt đối không có chút nhân từ nào. Hưu! Hắn xuất kiếm, kiếm khí màu đen dâng lên, vô số cụm hắc xà trùm tới Chu Hằng.

Chu Hằng cũng giơ hắc kiếm đón đỡ, Phi Vũ Thất Kiếm đẩy ra, kiếm ý hoàn toàn phô trương. Oanh! Oanh! Oanh! Hai người đại chiến. – – – – – oOo- – – – –

Chương 659: Bảo Bình Thuật không sứt mẻ

Ngô Khải là Nhật Diệu Vương 11 luân, đánh xuyên hàng rào cảnh giới, có được lực lượng cấp bậc Nhật Diệu Hoàng, ở môi trường đặc thù này, cho dù Thăng Hoa Đế cũng cảm thấy không bằng…! Mà Chu Hằng thì sao, mới chỉ là 10 vầng mặt trời, kém một vầng mặt trời, lực lượng ít nhất yếu hơn mấy vạn lần!

Lại nhìn Tiên khí, trường kiếm màu đen trong tay Ngô Khải vừa thấy là đã biết không phải phàm vật, mà đoạn kiếm màu đen trong tay Chu Hằng thì sao?

Mọi người đều là màu đen, nhừng mà một cái đã bị gãy.

Gãy nhiều như vậy, chỉ sợ trận văn khắc bên trong cũng bị phá hủy, nói cách khác, đoạn kiếm màu đen này trừ chất liệu là Tiên khí bậc cao ra, căn bản không thể phát huy ra diệu dụng của Tiên khí.

Lực không kịp, khí không kịp, còn liều mạng thế nào?

Tiên thuật sao?

Ngô Khải người ta được xưng Nhất Kiếm Phá Thiên, tiên thuật hắn nắm giữ bình thường sao?

Nhìn thế nào cũng thấy Chu Hằng không có phần thắng, hơn nữa còn bị giết chết trong nháy mắt đấy.

Nhưng mà hai người đại chiến, kết quả lại khiến người ra muốn rớt luôn tròng mắt, Chu Hằng và Ngô Khải đánh nhau có đánh có trả!

Sao vậy, không có khả năng!

Không có gì không có khả năng!

Chu Hằng thét dài, hắc kiếm mặc dù không có công năng gì thêm, nhưng thắng ở chỗ vô kiên bất tồi, bất kể kiếm khí Ngô Khải đánh ra đáng sợ cỡ nào, hắc kiếm vẫn có thể tự nhiên hóa giải!

Mà quyền trái hắn ngưng tụ 99 tiểu phù văn vỡ, đây mới là đại sát khí đáng sợ, lực phá hoại thậm chí vượt qua hắc kiếm!

Bởi vì hắc kiếm chỉ có vô kiên bất tồi, lại cần lực lượng bản

thân hắn phát động, mà phù văn lại khác, tuy rằng cũng cần linh lực của hắn chống đỡ, nhưng cũng không dựa dẫm mạnh bằng hắc kiếm.

Đây chính là phù văn rút ra từ 1 bộ Thiên Kinh!

Thiên Kinh là gì. Đó là công pháp mà ngay cả Sáng Thế Đế cũng phải đỏ mắt đấy. Trong thần huy màu vàng oanh kích, hắc mãng đầy trời bị cuốn sạch, lực phá hoại của 99 mảnh vỡ phù văn này cho dù Nhật Diệu Đế cũng trực tiếp vỡ vụn.

– Làm sao có thể!

– Nhật Diệu Vương 10 luân lại có thể đánh ngang tay với Nhật Diệu Vương 11!

– Thật khó có thể tin! Không phải nói Nhật Diệu Vương 11 luân là có được lực lượng đánh xuyên hàng rào cảnh giới, có được lực lượng Nhật Diệu Hoàng sao?

– Hai người đều là thiên kiêu cấp bậc chí tôn, theo lý thuyết lực lượng của người mạnh hơn, như vậy sẽ đạt được thắng lợi! Huống chi hiện tại lực lượng của Ngô Khải cũng không phải cao hơn một bậc, mà là một cái cảnh giới nghiền ép!

– Vậy mà chỉ có thể đánh ngang tay, nếu Chu Hằng cũng đột

phá đến 11 vầng mặt thì sao…

– Xít.

– Giết Ngô Khải như giết chó gà!

Cho ra kết luận như vậy, mọi người đều sợ ngây người!

Nhất Kiếm Phá Thiên chính là chí tôn trong Nhật Diệu Vương a. Hắn có thể tùy tiện giết người cũng giai như giết chó giết gà! Này này này, như vậy khi Chu Hằng trở thành Sáng Thế Đế, trên đời này còn ai xứng làm đối thủ của hắn đây?

Vạn Cổ Tà Tôn năm đó yêu nghiệt vô cùng, đánh cho thiên tài cùng giai ảm đạm thất sắc, về sau quậy Tuyệt Tiên Thành gà bay chó sủa! Nhưng mà yêu nghiệt như vậy năm đó cũng không giết được cùng giai dễ dàng như thế à.

Vạn Cổ Tà Tôn nhất mạch… Đều là biến thái như thế sao?

– Thúi lắm, chủ nhân nhà ta thần uy vô địch, Chu Hằng dựa vào cái gì mà đòi đánh đồng với chủ nhân nhà ta.

– Đây chỉ là chủ nhân nhà ta chưa toàn lực ra tay mà thôi.

– Ai còn dám nói lung tung. Lão tử làm thịt kẻ đó!

Đám tùy tung Vũ tộc mỹ nữ nhao nhao kêu lên, bọn họ không thể chịu đựng được thiên thần trong lòng mình bị người ta dìm hàng, mỗi một người đều trợn mắt, giận tím mặt.

Bọn họ căn bản là Nhật Diệu Vương vượt qua cực hạn, ở trong này cũng coi như là chiến lực đỉnh phong, hơn nữa số người không ít. Cỗ lực lượng này, không người nào nguyện dễ dàng trêu chọc, đặc biệt Nhật Diệu Đế, Thăng Hoa Vương, đánh thắng bọn họ cũng không có chỗ tốt gì, nhưng mà nếu bị thua thì sao?

Chích là một đám chó điên thôi, nhìn thấy người là cắn!

Ngô Khải sắc mặt khó coi. Những lời gièm pha kia giống như đang tát lên mặt hắn.

Chỉ có đánh giết Chu Hằng mới dẹp được những lời gièm pha này!

Sự thật là phản bác tốt nhất! Ông! Phía sau Ngô Khải lại nổi lên một vầng mặt trời đỏ!

Nhật Diệu Vương 12 luân!

Xít. Tên này còn ẩn dấu!

Mọi người đều đại chấn kinh, Nhật Diệu Vương 12 luân, trên lịch sử Tiên giới sử đã bao nhiêu năm chưa thấy qua rồi?

Trừ vầng mặt trời thứ tám, 11 ra, cứ tăng một vầng mặt trời là lực lượng có thể tăng lên gấp mười! Chu Hằng trước đó có thể đánh với Ngô Khải khó phân cao thấp, nhưng bây giờ thì sao? Đối mặt với Ngô Khải lực lượng tăng mười lần, hắn lấy cái gì để ngăn cản?

Chỉ sợ, Chu Hằng phải thua a!

Quá đáng tiếc, đây là một thiên tài còn yêu nghiệt hơn Ngô Khải đấy, nhưng quá nhiều thiên tài vẫn ngã xuống trong quá trình trưởng thành.

Ngô Khải cắt ra một kiếm, tuy rằng hắn tin chắc tất thắng, nhưng trong lòng lại không có nửa điểm đắc ý.

Hắn vốn muốn ẩn giấu thực lực đi chiến Hàn Sương công tử, Thứ Huyết Mân Côi, bởi vì hắn có kỳ ngộ, những đối thủ cạnh tranh kia cũng rất có thể có phúc duyên như vậy, khác biệt ở chỗ không sâu như hắn thôi.

Đột nhiên bộc phát ra lực lượng gấp mười lần, hắn tin nắm chắc thắng lợi, một lần hành động bình định đối thủ, lên ngôi vương!

Nhưng bây giờ không ngờ bị Chu Hằng ép phải xuất ra.

Như vậy thắng Chu Hằng thì thế nào, mang cho hắn vinh quang gì sao? Hắn là Nhật Diệu Vương 12 luân, vốn nên nhẹ nhàng nghiền ép Chu Hằng!

Nhưng bị buộc đến mức này, hắn không chiến cũng phải chiến!

Kiếm khí linh hoạt, sắc bén cắt qua không gian, đâu chỉ gấp trăm lần?

Chu Hằng cười ha ha, thân hình chuyển động, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, hắn thiệt nhiều về lực lượng, đánh bừa là không khôn ngoan. Hắn chỉ đành vận chuyển thân pháp, nhìn ra còn linh động hơn cá trong nước, tự nhiên qua lại trong kiếm khí.

Tuy rằng kiếm khí Ngô Khải kinh thiên, nhưng mà đánh không trúng người thì có ích gì, nhìn về ngoài giống như chiếm thượng phong tuyệt đối, nhưng mà lại không chút uy hiếp được Chu Hằng.

– Bọn chuột nhắt, dám chính diện giao phong với chủ nhân nhà ta không? Đám tùy tùng Vũ tộc mỹ nữ nhao nhao kêu lên.

– Ngươi không phải rất cuồng ngạo sao?

– Không dám sao?

Chu Hằng nhướng mày, những người này đúng là phiền!

– Câm miệng! Hắn hừ nhẹ một tiếng, võ khí tức trong Vương giả thổi quét, thình thịch thình thịch thình thịch. Hơn mười người kia giống như dính đòn nghiêm trọng, mỗi một người sắc mặt tái nhợt, cả người uể oải.

Quá lợi hại a!

Cùng Ngô Khải đại chiến còn dư lực ra tay, nên biết rằng này hơn mười người này đều là Nhật Diệu Vương vượt qua cực hạn a, vậy mà ngay cả khí thế của Chu Hằng cũng không chịu

nổi!

Đây mới thật sự là chí tôn!

– Lớn mật! Ngô Khải giận dữ, hắn đã ra toàn lực, theo lý mà nói Chu Hằng ngay cả thở mạnh cũng không thở được, nhưng bây giờ còn rảnh đi trấn áp tùy tùng của hắn, chuyện này chẳng khác nào không tát mà đau.

– Cho ngươi chạy! Hắn hừ lạnh một tiếng, Thần chích trồi lên đỉnh đầu. Không ngờ cũng là một người hình!

Đây là một tiểu nhân màu đen, vừa xuất hiện giơ cao, ông, một cỗ lực lượng huyền ảo bắt đầu khởi động, tạo thành một cái bình ngọc bán trong suốt trên đỉnh đầu hắn, miệng bình hướng về Chu Hằng.

Bảo Bình Thuật!

Bảo Bình Thuật không sứt mẻ, đủ để luyện hóa đối thủ cao hơn một cảnh giới! – Hút cho ta! Ngô Khải quát chói tai. Trong nháy mắt Bảo bình phóng đại, sinh ra một lực hút mạnh mẽ.

Thời gian dường như đọng lại, tốc độ Chu Hằng lập tức chậm lại vô số lần, hắn bị Bảo Bình Thuật ảnh hưởng, nếu thân thể

không thể di chuyển được nữa thì sẽ bị bảo bình hút vào.

– Đây mới là Bảo Bình Thuật thật!

– Năm đó không biết tạo ra bao nhiêu sát nghiệt!

– Hiện giờ lại hiện thế!

Mọi người cả kinh kêu lên. Ngô Khải tuyệt đối là người có được đại cơ duyên, ngay cả loại bảo thuật thất truyền mấy chục vạn năm này cũng để hắn chiếm được! Kể từ đó, đại cục xem ra đã định rồi, môn bảo thuật này quá kinh khủng, năm đó đại năng Tuyệt Tiên Thành xuất động mới trấn áp được Khổ Đầu Đà!

Cùng giai chiến đấu, môn bảo thuật này có sức mạnh hiếm có thứ sánh bằng.

Chu Hằng hừ nhẹ một tiếng, tay trái vung lên. Ném ra một tảng đá, đúng là Hỏa Tinh Thạch! Bụp, tảng đá đánh trung giữa mặt Ngô Khải, đánh cho hắn máu mũi chảy ròng.

Bị xuất kỳ bất ý như vậy, cho dù tâm thần Ngô Khải cũng hơi thất thủ, Bảo Bình Thuật lập tức gián đoạn, trong nháy mắt Chu Hằng thoát khốn.

– Ngươi… đáng ghét! Ngô Khải đay nghiến, tuy rằng mũi bị vỡ, nhưng thương thế cũng không nặng, chỉ là có chút khó coi, rất tổn hại hình tượng hắn! Thần chích dương động, lại tế xuất Bảo Bình Thuật, lần này hắn liều mạng cũng phải trấn chết Chu Hằng!

Bảo bình tái hiện, lập tức phong tỏa Chu Hằng, tản phát ra một cỗ lực hút không thể kháng cự.

Đây là tự nhiên, lực lượng Ngô Khải không biết mạnh hơn Chu Hằng bao nhiêu lần!

Chu Hằng lại ném ra Hỏa Tinh Thạch, đồ chơi này là tinh hoa do một gã Sáng Thế Đế ngưng ra, tuy rằng dị hỏa trong đó đã bị Hỏa Thần Lô cắn nuốt sạch sẽ, nhưng vẫn không thể khinh thường, tuyệt đối không phải Ngô Khải có thể phòng được!

Bốp! Bốp! Bốp!

Ngô Khải mặt tung tóe máu tươi, khuôn mặt vốn thần tuấn cũng vỡ nát.

Tin tốt duy nhất là, Hỏa Tinh Thạch này cũng không phải Tiên khí, chích có được năng lực xuyên phá lực lượng phong tỏa, cũng không tạo thành lực phá hoại quá lướn. Bởi vậy, đánh cho Ngô Khải mặt đầy máu đã là cực hạn, cũng không thể

đánh hắn trọng thương.

Nhưng mà người khác lại thấy khác xa, Nhất Kiếm Phá Thiên không ngờ bị người đánh cho vỡ mặt, hơn nữa còn không phải bị đánh cho vơ bình thường, cả khuôn mặt cũng không còn nhìn rõ!

Cho dù thắng trận này, Ngô Khải cũng mất sạch mặt mũi! Đương nhiên, nếu như không thắng, vậy còn mất mặt hơn.

– Trân cho ta! Trấn! Trấn! Ngô Khải mặt đầy máu, vẻ mặt dữ tợn vô cùng, hắn cũng không quản được nhiều như vậy, hắn nhất định phải trấn chết Chu Hằng!

Hưu, bởi vì lực lượng tuyệt đối áp chế, cộng thêm Bảo Bình Thuật cường đại, Chu Hằng lần này lại không có lực kháng cự, mạnh mẽ bị hút vào bảo bình.

– Ha ha ha! Đám người Vũ tộc mỹ nữ đều hoan hô, chủ nhân rốt cục thắng lợi! Đinh đinh!

Đúng lúc này, một tiếng thanh thúy truyền tới, bảo bình khổng lồ kia không ngờ hóa thành vô số mảnh vỡ trong suốt.

Chu Hằng đánh ra, hắc kiếm vũ động, chém thẳng cổ Ngô Khải! Cái gì! Làm sao có thể!

Mọi người đều kinh hãi, bị hút vào trong bảo bình còn có thể đánh ra ngoài?

Bọn họ kinh, Ngô Khải tự nhiên càng kinh, nhưng hắn căn bản không rảnh quản tại sao phát sinh chuyện như vậy, tay phải nâng lên, giơ kiếm lên chắn! Choang! 1 tiếng thanh thúy vang lên, đoạn kiếm màu đen chém xuống, Hắc Xà Kiếm giống như đậu hủ vậy, không hề có lực kháng cự bị chém đứt!

Đoạn kiếm chém xuống, thế không thể chắn! – – – – – oOo- – – – –

Chương 660: Cửa điện mở ra

Vào giờ khắc này, Ngô Khải rốt cuộc hiểu rõ! Có lẽ Chu Hằng thật sự không kháng cự được Bảo Bình Thuật, nhưng hắn lại lợi dụng điểm này, cuối cùng thành công tới gần mình.

Không nghĩ tới Chu Hằng có thể oanh phá Bảo Bình Thuật, không nghĩ tới một thanh đoạn kiếm màu đen tầm thường lại sắc bén như thế.

Trước đó tuy rằng hai người giao phong rất lâu, nhưng đều dùng kiếm khí giằng co, chưa từng chân chính cận chiến, Ngô Khải làm sao nghĩ tới hắc kiếm lại lợi hại như vậy?

Hắn tự cho rằng Bảo Bình Thuật chấn khiếp Chu Hằng, có thể luyện hóa tên tuấn kiệt cạnh tranh này thành vũng máu, không nghĩ tới Chu Hằng tương kế tựu kế, ngược lại đào hố cho hắn.

Giờ phút này, hắc kiếm đã chém xuống!

Hắn lấy gì để chống đỡ?

Nếu hắn không phải quá tin tưởng Bảo Bình Thuật, với lực lượng nghiền ép của hắn, Chu Hằng sao có thể tới gần được? Linh lực rung lên là có thể chấn bay Chu Hằng ra ngoài! Nhưng bây giờ toàn bộ linh lực của hắn đều dùng thi triển Bảo Bình Thuật, sát chiêu mạnh nhất lại bị Chu Hằng dễ dàng phá giải, ngược lại để hắn rời vào vạn kiếp bất phục!

Hắn là tuyệt đại thiên kiêu, tuyệt đối không cam lòng nghểnh cổ chịu chết như vậy, cả người nhanh chóng lui về sau, hắn đá ra một cước, đá về phía tay Chu Hằng!

Độ sắc bén của chuôi kiếm này hắn đã biết, tuyệt đối không dám để nó chém lên.

Ánh mắt mọi người đều tập trung lên thanh đoạn kiếm, đến tột cùng là Chu Hằng một kiếm chẻ Ngô Khải thành hai đoạn, hay là vị thiên kiêu này có thể hóa hiểm vi di, thành công thoát khốn!

Trong không khí khẩn trương, mọi người đều nín thở, nhất là đám tùy tùng Vũ tộc mỹ nữ, tay đầy mồ hôi lạnh.

Một kiếm chém xuống. Như trời sụp, như đất vỡ.

Mọi người đều dâng lên một cỗ cảm giác kỳ quái, dường như Chu Hằng mới là Nhất Kiếm Phá Thiên. Mà Ngô Khải… Chỉ là Ngô Khải mà thôi! Ánh sáng đen chớp động, huyết khí xông lên tận trời!

– Vèo vèo… Một cái đầu người bay lên, sau khi vẽ lên một vòng cung rơi xuống mặt đất, lại lăn vài vòng mới ngừng lại, trong đôi mắt còn ngưng vẻ không cam lòng. Thi thể không đầu của Ngô Khải ầm ầm ngã xuống, bị hắc kiếm chém trúng chỗ yếu hại hữu tử vô sinh!

Mọi người đều kinh hãi, hoàn toàn yên tĩnh!

Chu Hằng tuyệt địa phản kích, một lần hành động thay đổi tình thế bất lợi. Chuyện này mọi người còn có thể chấp nhận, nhưng mà không ngờ một kiếm diệt sát Ngô Khải, chuyện này cũng quá khoa trương đi!

Với năng lực của Ngô Khải, thậm chí ngay cả Thần chích cũng không trốn được, trực tiếp bị diệt sát?

Đây chính là Nhật Diệu Vương chí tôn đánh xuyên hàng rào cảnh giới, không ngờ lại chết trong tay một Nhật Diệu Vương 10 luân, hoàn toàn khiến người ta không thể chấp nhận!

– Không… Đám tùy tùng Vũ tộc mỹ nữ lại như cha mẹ chết, Ngô Khải chính là thần linh trong mắt bọn họ. Hiện tại pho thần linh này ầm ầm vỡ nát, làm cho bọn họ cảm thấy giống như trời đất sụp đổ vậy!

Bọn họ đều dùng ánh mắt vô cùng oán hận nhìn chằm chằm Chu Hằng, trong ánh mắt chớp động cỗ sát ý khắc cốt minh tâm.

Chu Hằng xoay người lại, đi tới phía bọn họ.

Hắn không sợ những người này, nhưng những người này hận hắn đến tận xương, chuyện gì cũng có thể làm được! Ngày khác sau muốn đem thân nhân bằng hữu tới Tiên giới cho nến cũng phải suy nghĩ cho họ! Cho nên, những người này hắn nhất thiết phải giết!

Một kiếm chém ngang, huyết ảnh ngập trời, những người này đều ngã xuống, không còn sinh cơ.

Nhất Kiếm Phá Thiên đã chết! Tùy tùng của hắn cũng chết hết!

Chu Hằng thu hồi kiếm. Quay lại chỗ Chung Cổ Phong, con lừa đen, Băng Tú Lan.

Mọi nơi hoàn toàn yên tĩnh, qua hồi lâu sau. Lúc này mới nghị luận.

Mọi người tự nhiên nói về chiến đấu vừa rồi, không thể không thừa nhận, Chu Hằng thập phần yêu nghiệt, thậm chí có thể cùng đánh bừa với Nhật Diệu Vương chí tôn đánh xuyên hàng rào cảnh giới mà không rơi xuống hạ phong, nhưng nói hắn có được thực lực có tính áp đảo cũng không phải.

Ngô Khải thua, là thua vì tự tin bí thuật của hắn.

– Ngươi rất mạnh! Chung Cổ Phong nhìn chằm chằm Chu Hằng một hồi, sau đó nghiêm túc nói: – Ta sẽ vượt qua ngươi, nhất định sẽ!

– Vậy ngươi nhanh một chút, bởi vì ta cũng không dừng lại chờ bất cứ kẻ nào! Chu Hằng cười nói.

Chung Cổ Phong chỉ cười cười, liền chạy sang một bên, hắn không cần dính ánh sáng của Chu Hằng để gia tăng thanh danh của mình.

Chu Hằng ngồi xếp bằng, bắt đầu luyện hóa tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm.

Cho dù Ngô Khải đã đánh xuyên hàng rào cảnh giới, tinh khí sinh mệnh cũng không kém gì Nhật Diệu Hoàng, nhưng mà hắc kiếm rút ra dù sao chỉ là tinh khí sinh mệnh, cũng không

phải là tu vi.

Mà Chu Hằng hiện tại phải đột phá 11 vầng mặt trời, đây là một biến hóa về chất, bước ra một bước này vô cùng khó khăn!

May mà, hắn không chỉ làm thịt Ngô Khải, còn giết mười mấy Nhật Diệu Vương vượt qua cực hạn.

Này rốt cục nhường hắn thu được đầy đủ tích lũy linh lực! Nửa ngày sau, cả người Chu Hằng run lên, trong đan điền xuất hiện một điểm nhỏ.

Vầng mặt trời thứ 11!

Đừng thấy điểm nhỏ này tầm thường, nhưng mà vì nó hình thành, trong nháy mắt lực lượng Chu Hằng tăng vọt mấy vạn lần, cuối cùng xông phá hàng rào cảnh giới, có được lực lượng cấp bậc Nhật Diệu Hoàng! Hiện tại, cho dù Ngô Khải có sống lại thì cũng có thể một tay trấn áp!

Vô địch Nhật Diệu Cảnh chân chính, còn vượt qua cảnh giới, đánh chém Nhật Diệu Hoàng đỉnh phong!

Không có ai biết Chu Hằng vì sao ngồi xếp, sau khi điều tức, chiến lực lại gian tăng kinh khủng như vậy!

Lại qua mấy ngày nữa, người tới càng ngày càng nhiều, cuối cùng đạt tới chất biến.

Mấy vạn người cùng thôi động, hai cánh cửa lớn chậm rãi mở ra, hiện ra một khe hở đủ cho người lọt vào.

Ngự Long Điện rốt cục mở ra!

Hưu hưu hưu, từng bóng người sau nối trước vọt tới, Hóa Long Cửu Trảm là mục đích lớn nhất của bọn họ đi chuyến này.

Chu Hằng cũng không vội tiến vào, hắn tuyệt không tin kế thừa của Vũ Văn Kiếm lại dễ dàng cho người ta thừa hưởng. Nếu như vậy cũng không thành vấn đề gì, nhiều người như vậy đi vào khẳng định sẽ tranh tới hôn thiên ám địa, không mất vài ngày, không chết mấy ngàn mấy vạn tuyệt đối không thể xuất ra kết quả.

Tuy rằng cửa lớn chỉ mở ra một khe hẹp, nhưng vì nó cao, cho nên mấy vạn người trên dưới vọt vào, rất nhanh hết sạch, không ai nguyện đi sau người khác.

– Chu tiểu tử, nhanh lên a! Hóa Long Cửu Trảm của bổn tọa! Con lừa đen gấp gáp xoay tròn người.

– Đừng nóng vội, ngươi học cũng không biến thành rồng được, còn không bằng nghiên cứu ra tuyệt chiêu Hóa Lư Cửu Trảm đi, ngày sau truyền thừa tiếp, muôn đời cũng không mất đấy!

Chu Hằng cười nói.

– Be… Con lừa đen há mồm muốn cắn, lại bĩu môi: – Bổn tọa rất có cách rồi, mặc kệ ngươi!

Chu Hằng cười ha ha, đang muốn bước đi đột nhiên dừng lại.

– Làm sao vậy. Con lừa đen lè lưỡi kêu lên.

– Chu Thống đến rồi.

– Chính là huynh đệ tiện nghi của ngươi sao?

Con lừa đen nói, nó còn chưa từng thấy qua Chu Thống.

Trong lúc nói chuyện, chỉ thấy một đạo nhân ảnh chậm rãi từ

phương xa nhanh vọt tới, toàn thân tản ra khí tức cường đại, có khí phách vương giả không ai bì nổi. Không phải Chu Thống thì là ai?

– Đại ca! Chu Hằng cười nói.

– Huynh đệ! Chu Thống cũng nhìn thấy hắn, đầu tiên là sửng sốt thiếu niên kỳ quái này là ai, sau đó mới nhận ra Chu Hằng, ha ha cười dài một tiếng, thân hình khựng lại đáp xuống bên cạnh Chu Hằng. Hắn trời sinh nhiệt tình, giang tay ôm lấy Chu Hằng.

Thình thịch, thân thể hai người va chạm, hộ thể linh lực không tự chủ được kích phát, nhưng vừa chạm vào liền thu lại, nhưng thông qua va chạm này bọn họ đều biết đại khái tu vi sâu cạn của đối phương.

– Chúc mừng đại ca, bước ra một bước mấu chốt! Chu Hằng có điểm ăn không tiêu nhiệt tình của hắn, đành vỗ lên lưng Chu Thống, ý bảo hắn nhanh buông ra.

Chu Thống buông tay ra, lại nhìn lại Chu Hằng nói: – Ngươi đúng là tiểu quái vật a, lại cũng đánh xuyên hàng rào cảnh giới! Trước đó ta còn vượt qua ngươi một đại cảnh giới, hiện tại ngươi đã có sóng vai với ta, sách, ta xem không bao lâu nữa ngươi có thể vượt qua Yên tỷ!

– Ta thật thê thảm a! Trước kia tu vi thấp nhất, vốn tưởng rằng

có tiểu đệ có thể diệu võ dương oai một chút, không nghĩ tới không ngờ đụng phải một tiểu quái vật, như vậy làm sao ta chịu nổi! Làm sao chịu nổi a!

Hắn liên tục kêu khóc, lại dùng sức vuốt đầu, dường như mới vừa bị người ta cường bạo 100 lần.

Chu Hằng vỗ vỗ vai hắn, cười nói: – Nén bi thương đi!

– Ngươi lại còn vui sướng khi người gặp họa! Chu Thống tiếp tục kêu thảm thiết.” – Không được, ta tuyệt không thể ở dưới cùng nữa, cái mũ này lão tử đội rồi quyết không gỡ xuống! Ca ca ta đi trước một bước, nhất định phải đoạt được Hóa Long Cửu Trảm!

Hắn giống như cháy mông chạy đi, cứ như vậy không còn bóng dáng!

Đúng là nóng tính!

– Chúng ta cũng đi thôi! Chu Hằng với con lừa đen, Băng Tú Lan cũng đi vào Ngự Long Điện.

Xanh vàng rực rỡ, to lớn tráng lệ!

Tòa đại điện này cực kỳ hùng vĩ, mỗi cây cột đều cao vạn trượng, mặc cho người nào tới đây đều có cảm giác bé nhỏ. Cột đình cũng không biết làm bằng chất liệu gì, có bóng, trong suốt của ngọc, nhưng cũng có ánh kim.

Điện phủ như vậy mà chỉ có 12 cây cột chống đỡ, vách tường bốn phía điêu khắc đủ loại cầm tú, chim chóc, thú vật, tạo hình khác nhau, thiên kỳ vạn biến.

Không bàn không ghế, không có bài trí, chỉ có một thạch đài tròn ở giữa, cao khoảng hai xích, trên thạch đài có một tấm bia đá cao ba trượng, mặt trên khác vù văn không hiểu, thâm ảo khôn lường.

– Đây, đây chẳng nhẽ là Hóa Long Cửu Trảm!

Có người cả kinh kêu lên, những phù văn huyền ảo này khó có thể lý giải, hơn nữa còn đặt ở trung ương Ngự Long Điện, nếu nói là Hóa Long Cửu Trảm vậy phần lớn mọi người đều có thể chấp nhận.

Chỉ là đơn giản như vậy sao, kế thừa như vậy mà tùy tiện khắc lên bia đá, bất luận kẻ nào tiến vào đều thấy được.

Sau một trận ồn ào, thanh âm lập tức nhỏ xuống, mọi người đều tập trung tinh thần nhìn chằm chằm tấm bia đá, mặc kệ phía phù văn trên đó có phải Hóa Long Cửu Trảm hay không,

nhìn một chút cũng không sao.

Qua một hồi, rất nhiều mọi người kích động, đây tuyệt đối là Hóa Long Cửu Trảm, bởi vì linh lực trong cơ thể bọn họ mơ hồ có dấu hiệu chen chúc, dường như xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất vậy.

Nếu không phải Hóa Long Cửu Trảm, thì sao lại huyền diệu như vậy?

Thình thịch! Oanh! Ba!

Ngay vào lúc này, nhiều người đột nhiên nổi điên, bắt đầu công kích mãnh liệt người xung quanh.

Tuyệt học sở dĩ là tuyệt học, chính vì nó nằm trong tay số ít người, nếu như toàn bộ người trong thiên hạ đều biết, vậy còn gọi là tuyệt học sao?

Cho nên, giết, giết hết! – – – – – oOo- – – – –

Chương 661: Địa huyệt

Đương nhiên, người dám công kích đều là người mạnh, nếu không chỉ có chịu chết!

Bởi vì trước kia không biết Ngự Long Điện có thể cho Nhật Diệu Vương trở lên tiến vào, cho nên người tới đây Nhật Diệu Vương là nhiều nhất, sau đó là đả tương du (với không tới) Nguyệt Minh Đế, sau đó mới là Nhật Diệu Hoàng, Nhật Diệu Đế cùng với pháp tướng cường giả Thăng Hoa Cảnh. Thậm chí thần tướng cường giả Sáng Thế Cảnh! Hiện đang xuất thủ, chính là những pháp tướng cùng thần tướng cường giả kia!

Bởi vì nơi này có cấm chế ngăn cách, tuy rằng chém pháp tướng người khác, thậm chí thần tướng cũng không thể giết chết đối phương chân chính, nhưng cũng không để cho bí mật Hóa Long Cửu Trảm truyền ra ngoài.

Những cường giả này lại như cùng nhất trí với nhau, đều vung đao với kẻ yếu trước.

Một mảnh kêu gào thê thảm, máu chảy thành sông, trong nháy mắt, võ giả cấp bậc Nguyệt Minh Đế gần như chết hết, cho dù có cường giả gia tộc bảo hộ cũng vô dung, người thật sự quá nhiều!

Ngươi giết Nguyệt Minh Đế nhà ta, ta giết Nguyệt Minh Đế nhà ngươi, bởi vì Hóa Long Cửu Trảm mà mọi người đều như điên!

Chu Hằng không ra tay, hắn che trước mặt con lừa đen và Băng Tú Lan lui qua một bên.

Chỉ cần không phải cường giả Sáng Thế Cảnh mạnh mẽ phá mở cấm chế ra tay, nơi này không ai là đối thủ của hắn, điểm ấy hắn tuyệt đối tự tin.

Khi Nguyệt Minh Đế chết hết, liền đến phiên Nhật Diệu Vương, thậm chí Nhật Diệu Hoàng, Nhật Diệu Đế không đủ cường đại, đây là một trường giết chóc, chỉ có cường giả mới có thể sống sót!

Từng đạo thần huy vọt lên, muốn giữ mạnh nhất định phải xuất ra tuyệt chiêu, không chỉ các loại tiên thuật, mà các loại Tiên khí cũng bị đem ra, sau khi kích hoạt phóng xuất ra uy lực kinh khủng, một người lại một người nằm xuống.

Không ai chú ý tới. Những máu tươi chảy xuống đất, phảng phất như bọt biển, nhanh chóng bị hấp thu.

Ông!

Phù văn trên tấm bia đá đột nhiên phát sáng, cũng có từng dao động mạnh mẽ lưu chuyển, tấm bia đá cũng nhẹ nhàng rung động, dường như muốn sống lại vậy!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Dao động trào lên, mọi người đều bị đánh bay ra ngoài, ngay cả thần tướng cường giả Sáng Thế Cảnh cũng không ngoại lệ! Sao lại thế này?

Mọi người đều ngừng chiến, biến hóa đột ngột này khiến mọi người đều không dám đánh tiếp, những thứ không biết đều rất tò mò, lại có sợ hãi.

Trên tấm bia đá. Mỗi một chữ phù đều biến thành màu đỏ tươi, phóng xuất ra huyết quang, từng luồng dao động cường đại lưu chuyển, người gần có thở cũng không được.

– Bụp.

Tấm bia đá đột nhiên vỡ vụn, vô số khối đá vụn bay loạn, mọi người đều không tự chủ được giơ tay phòng ngự. Bụp, bụp, thanh âm loạn xạ, không ít người bị đập nát đầu.

Ầm ầm. Mặt đất run rẩy, thạch đài cũng vỡ bụn, nhưng lại hoàn toàn chìm xuống, hiện ra một cái hố sâu, sâu không thấy đáy.

Trận giết chóc vừa rồi, mấy vạn người đã chết chỉ còn lại vạn. Những người này đều khiếp sợ, không biết chuyện gì xảy ra.

– Hóa Long Cửu Trảm đâu!

– Không còn.

– Đều do các ngươi, không nên giết giết giết, hiện tại thì tốt rồi, Hóa Long Cửu Trảm không còn nữa. Các ngươi hài lòng chưa?

Không ít người nhao nhao chỉ trích, rất nhiều người không thừa nhận mình sai. Chỉ đi chỉ trích người khác.

– Bia đá kia hẳn là một điểm tựa của tòa pháp trận, chữ phù khắc bên trên không phải là Hóa Long Cửu Trảm, mà là trận văn! Rốt cục có một vị cường giả am hiểu trận pháp nói, ở trận đạo hắn có danh vọng rất cao.

Lời này nói ra, lập tức có rất nhiều người đồng ý, bởi vì bọn họ cũng không tin Hóa Long Cửu Trảm lại hiện ra trước mặt mọi người như thế.

– Minh lão, đây là trận pháp gì? Có người hỏi.

– Theo lão phu phỏng đoán, đây là một trận áp chế, không chỉ tòa Ngự Long Điện này, thậm chí toàn bộ đại lục cũng nằm trong phạm vi áp chế của trận pháp này. Vị Trận Pháp Đại sư kia trầm ngâm một hồi nói.

– Không phải chứ, Hóa Long Cửu Trảm tuy rằng quý báu, dường như cũng không cần dùng loại trận pháp áp chế này thủ hộ à? Có người không hiểu nói.

– Ai nói trận pháp này dùng để áp chế chúng ta?

Lại có người lạnh lùng nói.

Không phải áp chế bọn họ, vậy thì áp chế ai?

Mọi người dần dần trở nên thận trọng, trận pháp lớn như vậy không phải dùng để áp chế bọn họ, vậy Vũ Văn Kiếm sao lại phải lao lực như vậy?

Trong cái động này… Trấn áp yêu ma quỷ quái đáng sợ gì?

Chu Hằng vừa nhìn động, vừa nhìn về phía con lừa đen, hắn nghĩ tới thời điểm lần đầu tiên gặp con lừa đen.

Con lừa đen có thể nói là khá xui xẻo, nơi nó ngủ vừa vặn là nơi Khổng gia chọn làm nơi trấn áp Khổng Ngạo Côn, vì phòng ngừa ma khí Khổng Ngạo Côn tiết ra, bọn họ còn thành lập hai tầng cấm chế.

Tầng cấm chế bên ngoài cũng có thể là do phàm nhân xây về sau, bởi vì chỉ dựa vào cấm chế tầng thứ nhất không thể hoàn toàn ngăn cản ma khí tiết ra ngoài.

Nói tóm lại, con lừa đen đã bị trấn áp dưới một tấm bia đá, dường như rất giống tình hình bây giờ!

– Này, ngươi nhìn bổn tọa như vậy để làm gì? Bổn tọa tuy rằng anh tuấn tiêu sái, nhưng chưa bao giờ thích nam nhân! Con lừa đen lại nói hươu nói vượn.

– Sớm biết như thế, trước kia không nên thả ngươi ra ngoài à. Chu Hằng thở dài.

– Đây là duyên phận! Con lừa đen ôm lấy vai Chu Hằng.

– Thế nào, hai người các ngươi thật buồn nôn! Băng Tú Lan làm vẻ khinh bỉ một người một lừa.

Trong lúc bọn họ nói chuyện, Chu Thống cũng từ chỗ khác tiến lại, tình thế bây giờ có chút quỷ dị, người một nhà tự nhiên là phải đồng tâm hiệp lực.

– Rất có khả năng phía dưới có Hóa Long Cửu Trảm, các vị sợ sao? Một nhân đột nhiên nói.

– Trương Vô Bệnh ngươi không sợ, ta tự nhiên cũng không sợ!

– Ha ha, Trương huynh có dám đi đầu không?

Có mấy người lập tức ném lại, nhìn lại rất bình tĩnh.

– Mấy tên này đều là Thăng Hoa Cảnh, vào chỉ là pháp tướng, cho dù là chết ở đây cũng không phải không thể chịu đựng! Chu Thống nhỏ giọng nói, hắn tuy rằng không sợ trời không sợ đất, nhưng cũng không lỗ mãng gây thù hằn khắp nơi.

Chu Hằng gật đầu, bất kể pháp tướng hay là thần tướng, tổn thất tất nhiên là đáng tiếc, nhưng nói cho cùng cũng chỉ là vấn đề thời gian, cũng không phải không thể tái uẩn dưỡng ra pháp tướng, thần tướng lần nữa!

Tỷ như Chu Hằng, với tốc độ tịnh tiến kinh khủng của hắn. Muốn trọng tố một khối pháp tướng hoặc là thần tướng thì phải mất bao lâu?

Có thể không tổn thất đương nhiên là tốt, nhưng vì tranh đoạt bí bảo, bí thuật thì đáng giá liều mạng!

– Ha ha. Vậy ta đi trước, xem các ngươi có dám tới hay không? Người được xưng là Trương Vô Bệnh dẫn đầu nhảy ra, nhảy vào miệng động, tiếp đó như một con nhệ theo vách động leo xuống, rất nhanh thì biến mất.

Cho dù trận pháp nơi này dùng để trấn áp một đại nhân vật khó lường, nhưng Vũ Văn Kiếm là nhân vật bao nhiêu năm trước? Ít nhất 300 vạn năm đi, mà Sáng Thế Đế thọ mệnh bao nhiêu? Cũng chỉ 30 vạn năm!

Nói như vậy. Mặc kệ nơi này năm đó trấn áp là thú hay là người, sớm đã hóa thành một đống xương khô rồi!

Một khi đã như vậy, vậy còn sợ gì?

Nghĩ đến chi tiết này, lại có vài người không chịu nổi, cũng theo vách tường trèo xuống. Hơn nữa ai biết đây có phải nghi trận Vũ Văn Kiếm cố ý bày ra hay không, chỉ để loại bỏ những

kẻ không có gan, chỉ có người có gan mới có thu hoạch!

Người hoặc ít hoặc nhiều có tâm lý số đông. Lục tục theo vách tường trèo xuống, càng ngày càng nhiều, dường như đàn kiến bò vào hắc động.

– Huynh đệ, chúng ta cũng đi! Chu Thống vỗ vỗ vai Chu Hằng, hào hùng nói.

– Đi!

Chu Hằng tuy rằng cảm thấy tình huống nơi này càng ngày càng quỷ dị. Nhưng hắn còn có hai lá bài tẩy, một là Hỏa Thần Lô, hai là phù văn trên trán, hắn rất hiếu kỳ, nhất định phải chơi tới cùng.

Con lừa đen nghe tới hai chữ bảo vật cái gì cũng không nhớ nữa, Băng Tú Lan lại là hạng người không biết không sợ. Hồ đồ không hiểu được cái gì là sợ hãi. Bọn họ tự nhiên cũng sẽ không lui về phía sau, muốn theo Chu Hằng và Chu Thống xuống phía dưới.

Đối với tiên nhân mà nói. Leo vách tượng là chuyện rất đơn giản, tuy nhiên vì trọng lực nơi này rất lớn, leo vách tường cũng có chút khó khăn, nhất thiết phải nắm vững, nếu không lỡ tay ngã xuống, rất có khả năng cho dù Chu Hằng cũng tan xương nát thịt!

Ngay cả hắn đều như thế, huống chi người khác!

Mọi người đều rất cẩn thận, cũng không có ai ra tay với người khác trong lúc này, hiện tại bảo vật chưa hiện, mù quáng gây thù hằn là quá ngu xuẩn, một khi trở thành công địch thì sẽ bị mọi người tiêu diệt, đúng là không khôn ngoan!

Mặc dù leo theo vách tường xuống, nhưng tốc độ mọi người cũng không chậm, có thể sống đến bây giờ căn bản là Nhật Diệu Vương, hơn nữa còn là tồn tại khá mạnh trong Nhật Diệu Vương, ở trong này không dám nói như giẫm trên đất bằng, nhưng cũng chỉ chậm hơn dẫm trên đất bằng gấp hai gấp ba mà thôi.

Băng Tú Lan mặc dù có bảo vật hộ thân, nhưng lại không thể dùng được ở trong này, không lâu lắm thì đầu đầy mồ hôi kêu to không chịu nổi. Chu Hằng đành phải ôm lấy nàng, mang theo nàng tiếp tục xuống.

– Chuẩn tỷ phu, trên người ngươi có mồ thui thúi hay không? Thiếu nữ này vẫn còn chọn 3 lấy 4.

– Nói nhảm nữa, ta ném ngươi xuống dưới đấy! Chu Hằng hiện tại tuy rằng chỉ dùng một tay, nhưng tốc độ cũng không bị ảnh hưởng chút nào. Trên thực tế nếu như hắn triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, cũng có thể đi lại tự nhiên trên vách tường này, chỉ là hắn không muốn cao sang phách lối như thế.

– Không nên oa! Băng Tú Lan nhìn địa huyệt sâu hút, vội vàng khua chân khua tay ôm lấy Chu Hằng, rơi xuống đây bị hủy dung thì biết làm sao?

Thiếu nữ này tuy rằng dung mạo bình thường, nhưng thân thể tràn ngập khí tức thanh xuân, rất có sức sống, nhất là đôi chân dài quặp chặt lưng Chu Hằng, thực dễ chạm vào những nơi khác.

Mũi ngửi mùi thơm thân thể của nàng, Chu Hằng cảm thụ được độ co dãn của thân thể này, trong lòng không khỏi có chút nhộn nhạo, mơ hồ nổi lên phản ứng! Hắn vội vàng thầm than tàn niệm, không biết khi nào khẩu vị lại thấp như vậy, không ngờ động tâm với thiếu nữ dung mạo bình thường.

Hẳn là rời nhà quá lâu, lâu ngày không gần vợ cho nên động xuân.

– Chu tiểu tử, bổn tọa cũng đi không nổi!

Con lừa đen nhìn thấy Băng Tú Lan được nhàn hạ, đỏ mắt, cũng “yêu kiều” kêu lên. – Ta đá ngươi xuống dưới được không?

– Ôi, trọng sắc khinh bạn nha!

Huyệt động này sâu hun hút, Chu Hằng leo mấy vạn trượng rồi, nhưng vẫn chưa có dấu hiệu thấy đáy, nhưng sau khi xuống mấy ngàn trượng nữa, lại thấy ánh sáng chớp động.

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một chỗ vách tường tường không biết biến mất từ lúc nào, thay vào đó là một mảnh bầu trời, vô cùng rộng lớn! Xa xa, từng tia sáng chớp động, đủ mọi màu sắc.

– Sắp tới rồi.

Mọi người đều tinh thần đại chấn, ai cũng không nghĩ tới dưới Ngự Long Điện này còn có phiến thiên địa khác!

Rất có thể nơi này cất giấu kế thừa của Vũ Văn Kiếm! – – – – – oOo- – – – –

Chương 662: Thiết đầu công

Nói là sắp tới đáy, nhưng một ngày sau, Chu Hằng mới là người đầu tiên chạm đáy.

Đây là một không gian rất lớn, mà nơi hắn đứng là nơi giao nhau, bị một vách núi lớn cản lại. Nói cách khác, toàn bộ không gian này giống như một cái hố đào từ đất ra, mà bây giờ hắn đang ở đáy hố.

Bầu trời nơi này khẳng định có đỉnh, nhưng trên bầu trời thường thường xẹt qua ánh sáng đủ màu sắc, nhanh như thiểm điện, lại ngăn cách hết thảy năng lực cảm ứng, đứng ở chỗ này căn bản không biết trời cao bao nhiêu!

– Mau thả bổn tiểu thư xuống! Băng Tú Lan liên tục vuốt ngực Chu Hằng.

Chu Hằng tiện tay thả nàng xuống, hắn tò mò nhìn xung quanh.

Cũng có nhiều người leo xuống, trong đó có Chu Thống và con lừa đen, bọn họ đều đi tới bên cạnh Chu Hằng, cùng hắn ngắm nhìn phiến thiên địa xa lạ này.

– Đến tột cùng đây là đâu? Con lừa đen lẩm bẩm nói.

– Có một loại sát khí cường liệt! Chung Cổ Phong không biết từ lúc nào tiến lại, đồng tử lóe lên chiến ý cuồng nhiệt, hai tay cầm hai thanh chủy thủ, năm ngón tay nắm quá chặt mà trắng bệch.

Chu Hằng gật đầu, tuy rằng hắn không phải vua giết chóc, nhưng cũng hiểu sát đạo, nơi này tràn đầy sát khí đáng sợ, còn có một đạo khí tức cao quý không cách nào hình dung được, tuy rằng qua mấy triệu năm cũng vẫn còn mạnh mẽ.

Trong lúc nói chuyện, mọi người đã nhao nhao tản ra, mỗi người đều có ý định riêng, mọi người ở cùng một chỗ có lẽ an toàn, nhưng cũng có nghĩa là bảo vật sẽ có nhiều người cạnh tranh hơn.

– Huynh đệ, ta đã quen độc hanh. Vốn còn phải quan tâm ngươi một chút, hiện tại xem ra ngươi đã không cần. Vậy ca ca ta đi trước một bước! Chu Thống cười thoải mái, thân hình vọt lên, trong nháy mắt đã đi xa mấy chục dặm.

– Ta cũng quen một mình hành động! Chung Cổ Phong lạnh lùng nói, cũng không chờ Chu Hằng trả lời, bay người rời đi.

Chu Hằng thở dài, nhìn về phía con lừa đen và Băng Tú Lan, nói: – Ta rất hy vọng hai người các ngươi cũng nói như vậy.

– A phi, ngươi cái tên Chu tiểu tử không có lương tâm này. Lúc trước bổn tọa chiếu cố ngươi cỡ nào, ngươi bây giờ cánh cứng còn muốn qua sông đoạn cầu, con bất hiếu a!

– Ngươi là chuẩn tỷ phu của bổn tiểu thư, bổn tiểu thư đương nhiên phải đi theo ngươi!

Một lớn một nhỏ này lại trước sau như một, không biết xấu hổ, đều hùng hồn tuyên bố theo chân Chu Hằng.

Chu Hằng cũng không phải muốn đuổi bọn hắn đi, nhưng hai người này da mặt cũng quá dày đi.

– Đi thôi!

– Đi đâu? Con lừa đen cùng Băng Tú Lan đều hỏi.

– Đi tới trung tâm! Chu Hằng chỉ phía xa, hắn mơ hồ có loại cảm giác, có lẽ tất cả đáp án đều ở đó.

Bọn họ xuất phát, đi sau khi đi được một khoảng, bọn họ đều

dừng bước.

Trên mặt đất, nằm ngang một khối nham thạch, treo lơ lửng giữa trời. Khối nham thạch rất lớn. Dài nghìn trượng, rộng trăm trượng, mà ở trên nham thạch lại có năm dấu vết sâu, mỗi một dấu đều dài hơn mười trượng, rộng chừng ba xích, sâu hơn trượng!

Có mấy người đang quan sát năm vết kia, cũng trao đổi với nhau. Còn vươn tay vẽ vời.

Chu Hằng nhìn khối nham thạch, đó dường như không phải tới từ đây. Phảng phất như nơi khác tới, bởi vậy bị cắm xuống đất, rất không hợp với hoàn cảnh xung quanh.

Nhìn năm vết kia, trong đầu hắn đột nhiên hiện lên một màn hai tồn tại cường đại đại chiến, một người tóm một tảng đá lớn đập người kia, sau đó bên kia chụp ra một chưởng, mạnh mẽ đánh bay khối đá kia, để lại năm cái dấu tay!

Nhưng nếu nói lấy tay đánh ra, vậy thì cũng quá lớn đi. Hơn nữa, năm vết kia thấy thế nào đều giống như vết móng tay.

Vết móng tay? Chu Hằng trong lòng vừa động, hắn nghĩ tới

phiến vảy rồng kia, nếu năm vết này là Chân Long lưu lại, vậy có thể giải thích được rồi.

Trận đại chiến năm đó, từ trên mặt đất đánh tới lòng đất, giống người nham thạch, Lam Tinh Thụ đều chết ở bên ngoài, mà nơi này có lưu lại mấy cỗ thi thể Sáng Thế Đế hay không?

Đến tột cùng có bao nhiêu cường giả quấn vào cuộc chiến năm đó? Là vì cái gì chứ?

Càng biết nhiều, Chu Hằng càng mê mang.

Hắn tùy ý đánh ra một quyền, đánh tới khối nham thạch kia, thình thịch, nham thạch không chút nhúc nhích, ngay cả rung động cũng không có.

Thật cứng rắn!

Chu Hằng lại ngưng một quyền, lần này hắn vận chuyển 99 mảnh vỡ phù văn, tổ hợp thành một cái tiểu phù văn công kích, thần huy màu vàng lưu chuyển, hắn xuất ra 11 vầng mặt trời, đột nhiên oanh kích khối nham thạch.

Đây là một kích toàn lực của hắn! Oanh!

Lại một tiếng nổ nặng nề vang lên, Chu Hằng bị lực phản chấn bắn trở về, cổ tay cong lại, xương tay bị gãy!

Xương của hắn hiện tại mạnh nhưu pháp khí Nhật Diệu Cảnh à.

Con lừa đen và Băng Tú Lan đều biến sắc, một quyền này chân cho Chu Hằng gãy tay, nhưng nham thạch dưới lại không chút dấu vết.

Vậy tồn tại lưu lại dấu vết lúc trước mạnh bực nào?

Chu Hằng vận chuyển phù văn trị liệu, xương gãy rất nhanh khép lại, hắn núi người, dùng chỉ bắn nham thạch.

– Tiểu tử, đánh lại đi, tảng đá này cũng không phải đá rắn gì, chỉ là đá thường thôi.

Hỏa Thần Lô ở trong đan điền hắn nói.

– Làm sao có thể? Chu Hằng không tin lắc đầu, nếu là đá thường, hắn một quyền có thể đấm vỡ mấy vạn khối.

Sao lại không có khả năng? Nó mặc dù là đá thường, nhưng được một người mạnh hơn ngươi vô số lần, dùng linh lực rót vào, tính chất tự nhiên trở nên vô cùng cứng rắn! Theo bổn tọa phỏng đoán, đây chính là một ngọn núi bị mạnh mẽ luyện hóa tới trình độ này. Hỏa Thần Lô nói.

Xít!

Một ngọn núi bị ép nhỏ như vậy, tự nhiên cực kỳ chắc chắn, nhưng vậy cần có năng lực bực nào?

Sáng Thế Đế!

Chiến trường năm đó có rất nhiều Sáng Thế Đế, như vậy chí cường Tiên giới có được lớn năng lực như thế cũng không thần kỳ.

Ngọn núi này được Sáng Thế Đế dùng linh lực rót vào, nghiêm khắc mà nói cũng có thể xem như một kiện Tiên khí, đương nhiên. Chỉ có sức nặng và cứng rắn, cũng không có dị hiệu khác.

Chu Hằng thử nâng khối đá lên, nhưng mặc cho hắn nâng tới mồ hôi dầm dề, nhưng khối nham thạch này vẫn không nhúc nhích, không biết là nặng bao nhiêu!

Có lẽ ở bên ngoài, lực lượng Chu Hằng có thể nâng được một đỉnh núi, nhưng nơi này trọng lực quá lớn, chỉ có Sáng Thế Đế mới có thể làm ra công tích lớn như thế!

Mấy người bên cạnh nhìn Chu Hằng làm chuyện không biết tự lượng sức, không khỏi cười lạnh.

Dù tính Chu Hằng là Nhật Diệu Vương 11 luân, có lực lượng cấp bậc Nhật Diệu Hoàng, ở trong này có thể nói vô địch. Nhưng mà bọn họ cũng có Tiên khí bậc cao hộ thân, thúc giục mạnh mẽ tiêu hao với Chu Hằng, muốn bảo vệ mình cũng không thành vấn đề!

Bởi vậy, bọn họ không cần phải gây hấn với Chu Hằng, nhưng cũng không sợ đắc tội hắn.

Chu Hằng trong lòng khó chịu, dùng đầu đập lên khối nham thạch nà.

Để làm chi?

Dù tính bị cười nhạo cũng không cần dùng đầu đập đá à.

Cái gì gọi là lấy trứng chọi đá? Không đánh được lại còn tức như vậy. Người trẻ tuổi a. Đúng là thiếu kiên nhẫn! Thình

thịch!

Chu Hằng đập đầu lên tảng đá, phù văn trên thiên linh cái bị va chạm tự động kích hoạt, bỗng nhiên bộc phát ra lực lượng vô cùng kinh khủng, rắc, rắc, rắc, khối nham thạch xuất hiện vết nứt như mạng nhện.

Ầm, trong nháy mắt cả khối nham thạch biến thành mấy vạn khối đá nhỏ!

Mấy người kia đều há hốc mồm. Con bà nó, thật dọa người a!

Bọn họ cũng đã nghe nói qua năm đó nơi này chiến trường Sáng Thế Đế đại chiến, tin tưởng này nham thạch và dấu vết kia là do Sáng Thế Đế lưu lại! Ngẫm lại xem, năm đó ngay cả Sáng Thế Đế vỗ cũng không nát khối nham thạch này, mà chỉ để lại 5 vết cào, cho thấy khối nham thạch này cứng cỡ nào.

Nhưng bây giờ… Không ngờ bị Chu Hằng dùng đầu đập nát bấy.

Chuyện này con bà nó còn không dọa người sao?

Ai bị hắn đập đầu lên người một cái… Xít. Chẳng phải Sáng Thế Đế cũng bị đập bể sao?

Mấy người kia đều lui ra phía sau vài bước, nhưng ngẫm lại còn chưa an toàn. Liền lui lại mấy bước nữa, dừng một chút, lại lui vài bước nữa, quá giật mình.

Chu Hằng cười ha ha, nói với con lừa đen và Băng Tú Lan: – Chúng ta đi!

– Mắt chó coi thường người! Sau khi con lừa đen đi hai bước còn quay đầu mắng một câu.

Tuy rằng bị khinh bỉ, nhưng mà mấy người kia lại không dám nhảy ra, vừa rồi một chiêu Thiết Đầu Công của Chu Hằng đã hoàn toàn dọa sợ bọn họ rồi. Đây quả thực là tuyệt phẩm tiên khí a, đụng đâu vỡ đó, bọn họ dù tế xuất Tiên khí cũng chẳng phải bị đập cho vỡ vụn sao!

Hai người một lừa tiếp tục đi tới, phía trước có một tia chớp chớp động, cách đã rất gần.

Chỗ này đương nhiên không có khả năng xuất hiện tia chớp chân chính, khi đám người Chu Hằng đến gần, liền phát hiện tia chớp này là do một thanh đại đao bị tàn phá phát ra.

Thân đao dù đã gãy, nhưng mà uy thế vẫn còn, thường chém ra một đạo đao khí rực rỡ, kinh diệu thiên địa!

Đây tuyệt đối là một thanh Tiên khí cấp bậc cực cao, tuy rằng hư hại, nhưng mà vẫn không mất đi hào quang ngày xưa, còn đang vận hết toàn lực chiến đấu. Nó thường thường chém ra một đao, đó là do ý chí Đao hồn đang chiến đấu.

Chính vì vậy, bảo đao này mặc dù là Tiên khí bậc cao, nhưng mà sau khi chém ra một đao, lại lập tức biến thành sắt thường, sau khi hấp thu linh khí thiên địa, lại chém ra một đao!

Linh khí thiên địa nơi này có hạn, cho nên không chịu nổi tiêu hao, bởi vậy cây bảo đao này phải mất thật lâu mới chém ra được một đao.

Đây là cơ hội cho mọi người cướp đoạt!

Rất nhiều người thừa dịp này cướp đoạt, nhưng buồn cười chính là, khi bảo đao súc tích đủ linh lực, bọn họ đều tán ra, nào dám chịu hứng một đao kia.

Nơi này áp chế cảnh giới mọi người, nhưng không áp chế uy lực bảo đao này.

Chu Hằng nghiêng mắt nhìn, nơi này cũng không chỉ có một tia chớp lóe lên, mà ít nhất có mấy chục đạo!

Nói cách khác, nơi này có ít nhất mấy chục món Bảo khí ngã xuống! Tràng đại chiến năm đó đến tột cùng thảm thiết cỡ nào?

– Chu tiểu tử, chúng ta mau đoạt bảo bối đi! Con lừa đen hai mắt tỏa ánh sáng, nước miếng chảy ròng.

Chu Hằng lắc lắc đầu, nói:

– Cho dù đây là Tiên khí tổn hại, chúng ta cũng không có tư cách đi thu đâu.

Tuy rằng bất đắc dĩ, nhưng cũng là lời thật sự, ngay cả Sáng Thế Vương đích thân tới cũng không thể thu được, không may còn bị một đao chém chết đấy.

– Đi, chúng ta tiếp tục đi tới, bây giờ ta càng ngày càng hiếu kỳ rồi! – – – – – oOo- – – – –

Chương 663: Di cốt Sáng Thế Đế!!

– Bổn tọa tuyệt không tò mò, chỉ muốn thu hai kiện bảo bối mà thôi! Con lừa đen vẻ mặt đau khổ nói – Lòng hiếu kỳ hại chết mèo a, hay chúng ta xem một chút ở trong này đi! .

Chu Hằng không để ý chút nào đi về phía trước, cây bảo đao kia quả thật rất cường đại, nhưng hắn vị tất thu phục được, thứ hai cho dù thu phục cũng chưa chắc có thể phát huy ra công hiệu, dù sao cảnh giới hắn bây giờ quá yếu.

Thứ ba, trong tay hắn đã có một thanh Bách Quỷ Kiếm , cầm một cây bảo đao cũng không có khả năng tăng lên chiến lực của hắn.

Con lừa đen thì không ngừng quay đầu lại, nó thật sự luyến tiếc a!

Cũng không phải chỉ có Chu Hằng mới có đại nghị lực như vậy, phía trước nhóm hắn còn có một chút người, bọn họ hiển nhiên cũng nhịn xuống lòng tham đối với Tiên khí bậc cao, hoặc là nói, có vài người thực lực đủ cường đại, cũng không để vào mắt Tiên khí tổn hại như vậy.

Xa xa, có từng đạo đạo hào quang giống như nhanh như tia chớp, ý nghĩa nơi đó còn có Bảo khí!

Con lừa đen đều chảy ra nước mắt, đây là núi bảo chân chính a, nhưng nó thì sao, cũng chỉ có thể nhìn không ! Thật giống như một nam nhân hiếu sắc xông lên thanh lâu, đối mặt với mỹ nữ phong tao mới phát hiện phía dưới mình không cứng nổi, đây là bi ai bực nào.

Phía trước, mấy người kia đột nhiên dừng bước chân lại.

– Bọn họ dường như phát hiện cái gì! Chu Hằng nói, nếu những người này có thể nhịn Tiên khí bậc cao mê hoặc, như vậy có thể làm cho bọn họ nghỉ chân tuyệt không tầm thường .

Oanh!

Ngay vào lúc này, bùn đất đột nhiên bay lên. Một cái bàn tay bỗng nhiên dò xét đi ra từ dưới lòng đất!

Đây là một cái xương trắng, một cây xương ngón tay cũng cao hơn một tòa lầu cao. Mà cả bàn tay đáng sợ cỡ nào! Thình thịch thình thịch thình thịch, đất đá bay lên, cánh tay cũng phá xuất từ mặt đất, thẳng đến bả vai.

Cánh tay quay lại, nhấn một cái đối với trong lòng đất, ầm ầm,

cả vùng đất cũng run rẩy theo, một cái đầu lâu khô khốc thật lớn đi ra từ dưới mặt đất.

– Vì sao muốn quấy rầy người chết an nghỉ? Bộ xương khô bò dậy từ trong lòng đất, thân thể to lớn chừng mấy trăm trượng, đứng ở đó giống như một tòa núi cao. Nhưng nó chỉ còn lại có một cái cánh tay, một chân, xương sườn cũng bị cắt đứt hơn phân nửa, hiển nhiên khi còn sống bị thương rất nặng rồi ngã xuống .

Khô lâu này mở miệng rộng, nhưng truyền vào mọi người trong tai cũng không phải thanh âm mà là từng đạo thần thức dao động.

Khí tức cường đại, nhưng cảnh giới đồng dạng bị áp chế đến Nhật Diệu Vương!

– Nếu đã chết, cần gì phải đứng lên, tiếp tục an nghỉ đi!

Một lão nhân trên đầu có một sừng nói, dáng người khôi ngô, lời nói ra cũng tràn đầy khí phách.

Hắn là cường giả Ngân Tê tộc. Chính là tu vi Thăng Hoa Hoàng, tự nhiên sẽ không để vào mắt một khối bộ xương khô

sớm đã chết đi.

Quản ngươi khi còn sống là cái cường giả gì, chết rồi thì trần về trần, đất về đất!

– Vì sao muốn quấy rầy người chết an nghỉ! Bộ xương khô thật lớn chỉ nói xong một câu nói như vậy, một chưởng lật lên, đồng thời đánh đối với mấy người kia.

Chân thân của nó sớm đã chết đi, nhưng hắn khi còn sống lại quá cường đại. Cường đại đến chỉ là một tia chấp niệm chưa diệt còn có thể chống đỡ khung xương tàn! Đương nhiên, nó đã không thể xem như sống, sinh linh đã không có trí tuệ.

Hưu hưu hưu, mấy người kia đồng thời phóng người lên né tránh, bọn họ tinh tường nhận rõ hết thảy, biết giao chiến với bộ xương khô này không có ý nghĩa chút nào.

Nhưng bộ xương khô này thật sự quá lớn, một chưởng chụp khoảng không sau lập tức đánh ra một quyển, ba một chút liền đánh trúng một người, chấn động ra một đạo sóng xung kích đáng sợ, trong không khí lập tức hiện ra từng vòng gợn sóng.

– Hỗn trướng! Người bị vỗ quát lên, hắn đồng dạng là một vị cường giả Thăng Hoa Cảnh, nhưng thực lực kém một bậc, chỉ là tôn Thăng Hoa Vương. Nhưng ở trong này Thăng Hoa Vương cùng Thăng Hoa Hoàng cũng không khác biệt, đều bị áp chế đến Nhật Diệu Vương, thậm chí bởi vì quan hệ thiên

phú, chiến lực Thăng Hoa Vương so với Thăng Hoa Hoàng cũng không nhất định mạnh hơn.

Một chưởng phía trước làm hắn bị thua thiệt không nhỏ, toàn thân đều có máu tươi tràn ra, điều này làm cho hắn phi thường phẫn nộ!

Hắn vốn không muốn phát sinh giằng co cùng một bộ xương khô, dù sao thắng cũng không có gì hay, nhưng chịu thiệt thòi không giống!

Nhất định phải đòi lại!

Hắn kêu to một tiếng, phát động công kích hướng về bộ xương khô kia.

Đừng nhìn bộ xương khô này cao lớn dọa người, nhưng động tác lại cực kỳ linh hoạt, không cồng kềnh chút nào. Một tay cụt triển khai, trảo, phách, lấy, bóp,đối với tôn Thăng Hoa Vương tạo nên từng đạo kình phong lạnh thấu xương.

Thăng Hoa Vương ở Nhật Diệu Vương hẳn có được 10 vầng mặt trời, bởi vì lúc này hắn bộc phát ra lực lượng cũng không lướt qua cánh cửa Nhật Diệu Hoàng. Tuy nhiên bởi vì hắn là Thăng Hoa Vương, tự nhiên nắm giữ tiên thuật tương đối cao minh, lúc này phát ra chiến lực cũng có thể so sánh cùng Nhật Diệu Hoàng bậc thấp.

Hắn quả thật không kém, nhưng bộ xương khô kia lại càng cường đại hơn!

Người này khi còn sống ắt là một tôn Sáng Thế Đế, cường giả có thể tiến vào loại tầng thứ này tất nhiên là thiên tài tuyệt diễm, ở Nhật Diệu Vương cũng tất nhiên đánh xuyên hàng rào cảnh giới! Bởi vậy, tuy rằng lúc này nó đã thành xương trắng, không thể vận chuyển ra tiên thuật gì, nhưng lực lượng lại đột phá đến Nhật Diệu Hoàng!

Cường đại đến Sáng Thế Đế, cho dù sau khi chết cũng sẽ lưu lại một bản năng chiến đấu nhè nhẹ, dùng đánh Sáng Thế Đế khẳng định không được, nhưng đối thủ của nó cũng không phải Sáng Thế Đế, mà chỉ là Thăng Hoa Vương cảnh giới bị áp chế!

[CHARGE=3]

– Hỗn trướng! Thăng Hoa Vương giận dữ, mặc kệ bộ xương khô đối diện này khi còn sống có được chiến tích hách người cỡ nào, nhưng người chết thành tro, hiện tại cũng vẻn vẹn chỉ là một bộ xương trắng mà thôi.

Ở nơi này đặc thù, hắn tuyệt không cho phép chính mình bại bởi quái vật như vậy!

– Trấn cho ta! Hắn tế xuất một món bảo khí, đó là một tòa bảo tháp ngọc lưu ly, cao không quá hơn xích, toàn thân xanh biếc.

Oanh!

Theo hắn tế vận, tòa bảo tháp vũ động, đi tới đỉnh đầu bộ xương khô kia, buông xuống từng đạo quang hoa màu xanh biếc, giống như từng đạo thác nước, đánh tới khung xương bộ xương khô.

Tạp, tạp tạp tạp!

Trên người của bộ xương khô lập tức phát ra thanh âm khớp xương vỡ vụn, xương vai, xương sườn hiện ra vô số cái khe hình tơ nhện, dường như muốn băng liệt!

Nơi này hết thảy đều rất thần kỳ, chỉ cần là vật còn sống, như vậy nhất định sẽ nhận được cấm chế áp chế, lực lượng, phòng ngự cũng không thể vượt qua Nhật Diệu Vương. Bởi vậy, rõ ràng đây là một khối di cốt Sáng Thế Đế, nhưng bởi vì một luồng ý chí, lực lượng cùng phòng ngự của nó đều chỉ có thể đạt tới Nhật Diệu Vương.

– Vì sao muốn quấy rầy người chết an nghỉ! Bộ xương khô chấn động thần thức ra tiếng ông ông, nó chỉ còn lại có một luồng chấp niệm, đâu có thể nào có lòng sợ hãi. Nhưng bản năng chiến đấu khiến nó tận lực tránh cho thân thể bị thương, thân hình dương động, muốn thoát khỏi bảo tháp trấn áp.

Nhưng dưới sự khống chế của Thăng Hoa Vương kia, bảo tháp như ảnh đi theo, thủy chung buông xuống đạo đạo quang hoa màu xanh biếc, trấn bộ xương khô.

Hưu! Hưu! Hưu!

Lại mấy đạo nhân ảnh cấp bách vượt đến, cộng tất cả bốn người, đều là Nhật Diệu Vương vô cùng cường đại, trên người mỗi một người đều tản ra khí thế đoạt người, đây cũng không phải thực lực mạnh là được, còn cần có lòng tự tin vô cùng.

Bọn họ tự nhiên cũng nhìn thấy chiến đấu phía trước, ai cũng nhao nhao nghỉ chân, chiến đấu như vậy đủ để cho bọn họ động dung.

– Di, Chu huynh? Ngay vào lúc này, chỉ nghe một cái thanh âm mềm mại đáng yêu êm tai vang lên, trong bốn người kia có một người đột nhiên quay đầu nhìn về phía Chu Hằng, trên mặt tràn đầy kinh ngạc.

Đây là một đại mỹ nhân quyến rũ, cũng có một cỗ khí chất cao không thể leo tới, khiến người ta cam tâm tình nguyện để nàng sử dụng.

Đúng là Hồ Mị!

Nàng không phải rất khẳng định nhìn Chu Hằng, bởi vì bộ dáng Chu Hằng bây giờ cùng trong trí nhớ nàng kém quá xa. Muốn nói Chu Hằng thay đổi bộ dáng, nàng có thể lý giải, nhưng biến đổi thế nào cũng không đến mức biến mình thành nhỏ như vậy đi?

Nàng có thể nhận ra Chu Hằng trước tiên, hoàn toàn là xuất từ trực giác của nữ nhân, nhưng kêu một câu Chu huynh sau, nàng ngược lại hoài nghi, như thế nào cũng không thể liên lạc thiếu niên trước mặt với Chu Hằng.

– Hồ cô nương! Chu Hằng cười cười, hướng đối phương ôm quyền thi lễ một cái.

– Thật sự là Chu huynh? Hồ Mị kinh ngạc, xác nhận làm cho nàng càng cảm thấy khó tin.

Chu Hằng cũng không muốn làm cho đối phương rối rắm, vội nói: – Hồ cô nương dường như đã tới chậm! .

– Đã xảy ra một sự tình, cho nên mới chậm một bước, may mắn không phải chậm nhiều! Hồ Mị lộ ra một chút tươi cười, nàng đã bỏ đi ý tưởng mời chào Chu Hằng, nhưng Vạn Cổ Tà Tôn nhất mạch đều là hạng người yêu nghiệt, cho dù không thể giao hảo nhưng cũng không thể đắc tội.

Chu Hằng gật gật đầu, khí tức Hồ Mị bây giờ nếu so với trước kia cường đại rất nhiều, hiển nhiên nàng cũng thu được cơ duyên không nhỏ, đã bước ra một bước mấu chốt, đánh xuyên hàng rào cảnh giới, hiện tại ít nhất là Nhật Diệu Vương 11 luân!

Oanh!

Bên kia, tôn Thăng Hoa Vương kia cũng hoàn toàn chiếm cứ thượng phong, bảo tháp buông quang hoa xuống, áp lực chồng vô cùng, ba một tiếng, xương vai bộ xương khô đột nhiên đứt đoạn, hóa thành hai đoạn rớt xuống.

– Ha ha ha ha! Thăng Hoa Vương cười to, mặc dù đối phương chỉ còn lại có một khối xương trắng, nhưng khi còn sống dù sao cũng là tồn tại cường đại nhất Tiên giới. Đánh bại một vị Sáng Thế Đế, cho dù chỉ là một khối di cốt hắn lưu lại, vẫn như cũ khiến người ta hưng phấn không thôi!

– Vì sao muốn quấy rầy người chết an nghỉ! Bộ xương khô không cảm giác chút nào, chỉ phát ra thanh âm lành lạnh, nó thuận tay tiếp nhận một đoạn xương cốt rơi xuống, gõ đối với Thăng Hoa Vương kia.

Phốc!

Dưới một kích, Thăng Hoa Vương lập tức bị gõ bể, hóa thành

một đạo hư ảnh biến mất!

Hắn tiến vào nơi này chỉ là một tôn pháp tướng, nhưng khối pháp tướng này bị một kích toái diệt!

Tại sao có thể như vậy?

Khối xương trắng này vừa không tế xuất Tiên khí lợi hại gì, vận dụng Tiên pháp lợi hại gì, làm sao có thể đột nhiên bộc phát ra chiến lực kinh khủng như vậy, lập tức chuyển bại thành thắng ?

Hơn nữa còn là thắng lợi tính áp đảo!

Chương 664: Trần về trần, đất về đất!!

hu Hằng nhìn xương gãy trong tay bộ xương khô, trong lòng dâng lên một cỗ đoán.

Thăng Hoa Vương nghiêm khắc cũng không phải bị bộ xương khô đánh chết, mà là bị cốt trong tay bộ xương cắt đứt chấn bạo !

Cho dù cách khá xa , Chu Hằng vẫn có thể cảm ứng trên xương gãy phát ra áp lực kinh người, đó là một loại nghiền ép trình tự, tựa như vết máu Chân Long, Bảo khí mảnh vỡ trước kia!

Ở trong này, mọi người đều bị áp chế cảnh giới, bao gồm di cốt Sáng Thế Đế!

Nhưng hết thảy đều từ xương của nó gãy mà thay đổi.

Bởi vì xương cốt vừa đứt, thoát khỏi chấp niệm bộ xương khô nắm giữ, trở thành một khối di cốt Sáng Thế Đế chân chính, thật giống như máu rồng, lại giống Bảo khí mảnh vỡ, không hề bị cấm chế nơi này ảnh hưởng.

Cấm chế nơi này ảnh hưởng tồn tại có ý thức!

Mà chuyện trùng hợp chỗ ở chỗ, bộ xương khô kia vốn là nhất thể với xương gãy, nó tự nhiên sẽ không bị uy áp cấp bậc Sáng Thế Đế ảnh hưởng, không tốn sức chút nào huy gậy gộc đánh người!

Dưới khí tức áp bách, Thăng Hoa Vương căn bản ngay cả trốn tránh đều không thể, trực tiếp vỡ nát !

Sáng Thế Đế chính là Sáng Thế Đế a, sao có thể khinh nhục!

Nếu ngay từ đầu hắn kiên định không giằng co, làm sao có thể để mình giằng co đến chết?

May mà, tổn thất chỉ là một tôn pháp tướng, nhiều nhất hơn mấy ngàn vạn năm có thể tu luyện lại.

– Vì sao muốn quấy rầy người chết an nghỉ! Bộ xương khô tới tới lui lui chỉ có một câu như vậy, nó nhìn về phía ba người Hồ Mị đồng hành, một chiếc xương lại quét ngang mà đến.

– Lớn mật! Bọn họ đều hét lớn, thân là người tùy tùng Hồ Mị bọn họ tự nhiên nên vì chủ phân ưu, đâu có thể nào gặp

chuyện gì lại để cho chủ nhân xuất thủ? Hưu hưu hưu, ba người nhao nhao động thân đón đỡ, trên thân đều chớp động quang huy sáng ngời. Hiển nhiên tế xuất toàn lực, muốn một lần hành động đánh tan vỡ bộ xương khô này.

Ba!

Một tiếng nổ nặng nề vang lên, cốt bổng nện xuống, ba người kia bị đập thành thịt nát, ngay cả một cây xương cốt cũng không còn dư lại, Thần chích đương nhiên cũng đi theo một kích biến mất, bị chết hoàn toàn triệt để, vô cùng thê thảm.

– Vì sao muốn quấy rầy người chết an nghỉ! Bộ xương khô không hề biến hóa cảm xúc, nó chỉ còn lại có một luồng chấp niệm, đó chính là chờ đợi nơi này, không cho bất luận kẻ nào quấy rầy vong hồn nơi này an nghỉ.

Oanh!

Một tay cụt vung, cốt bổng đánh tới đám người Hồ Mị, Chu Hằng.

Sáng Thế Đế uy áp dương động. Vô luận là Hồ Mị, con lừa đen hay là Băng Tú Lan đều toàn thân phát run, giống như thịt

cá đợi làm thịt trên thớt gỗ, căn bản không dậy nổi một tia phản kháng.

Đây là áp chế tâm hồn, trình tự khác biệt thật sự quá lớn, căn bản không để bọn họ chống cự!

Duy nhất không bị ảnh hưởng , cũng chỉ có Chu Hằng !

Tay trái nắm Băng Tú Lan, tay phải thì nhấc con lừa đen, đùi phải bay ra, đá vào mông Hồ Mị đầy đặn, thình thịch một chút đầu tiên đá nàng bay ra ngoài, sau đó phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, trong nháy mắt hắn rời đi tại chỗ.

Thình thịch!

Cốt bổng gõ xuống, tro bụi đầy trời, nhưng luận đến lực phá hoại thực tế cũng không kinh người, dù sao chỉ có thể vận chuyển ra lực lượng Nhật Diệu Vương.

Bộ xương khô đánh hụt một kích, hơi hơi sửng sốt một chút, thân hình chuyển động, đuổi theo hướng về phương hướng Hồ Mị.

Chu Hằng thở dài, tuy rằng hắn chưa nói tới thích hoặc là chán ghét Hồ Mị, nhưng đối phương vẫn rất khách sáo đối với hắn, hắn cũng không thấy chết mà không cứu, lúc này vứt con lừa

đen cùng Băng Tú Lan xuống mặt đất, Tấn Vân Lưu Quang Bộ tái triển, hắn đuổi theo bộ xương khô.

– A, mông bổn tọa, Xú tiểu tử trọng sắc khinh bạn a!

Cái mông lừa đầu tiên chấm đất, lập tức kêu thảm.

– Rất đáng ghét , câu kết làm bậy cùng nữ nhân khác trước mắt bổn tiểu thư, còn muốn làm tỷ phu bổn tiểu thư? Băng Tú Lan cũng bất mãn nói, tròng mắt đen nhánh linh động nhìn chằm chằm Hồ Mị, dường như đang suy nghĩ cái chủ ý xấu gì.

Tốc độ bộ xương khô rất nhanh, nhưng tốc độ Chu Hằng lại nhanh hơn!

Hắn hiện tại đã đánh xuyên hàng rào Nhật Diệu Vương, ở lực lượng đã không sợ bất kỳ một tồn tại nơi này, hợp với Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tốc độ của hắn đã không thể cản trở!

Hưu, vẻn vẹn chỉ 7 bước sau hắn đã đuổi kịp bộ xương khô, mà lúc này di cốt Sáng Thế Đế cốt bổng ném tới Hồ Mị, dưới khí tức tối cao áp chế, Hồ Mị ngay cả trốn tránh đều không thể.

Ở trong mắt nàng hoảng sợ, thân hình Chu Hằng đột nhiên thành lớn, một quyền ngưng tụ lại, giơ lên một mảnh thần huy

màu vàng, đánh tới xương cánh tay bộ xương khô.

– Trần về trần, đất về đất, tiền bối sớm đã đi về cõi tiên nhiều năm, vì sao còn không chịu ngủ yên? Chu Hằng đánh ra một quyền, 11 vầng mặt trời đỏ diệu chuyển, trên nắm tay ngưng tụ lại 99 cái tiểu phù văn công kích!

Lực lượng như vậy hợp với tiên thuật như thế, ở Nhật Diệu Cảnh còn có ai có thể chống đỡ cùng hắn?

Sáng Thế Đế đều không được!

Thình thịch!

Một thanh âm thanh thúy vang lên, bộ xương khô cụt một tay bị Chu Hằng đánh gãy, dưới cự lực chấn động, xương gãy bay xẹt qua một đường vòng cung nặng nề rơi xuống trên mặt đất.

Bởi vì thoát khỏi bộ xương khô, xương gãy cũng đồng dạng có được uy áp Sáng Thế Đế, cho dù cách tương đương xa, gương mặt Hồ Mị xinh đẹp vẫn trắng nhợt, phun mạnh ra một ngụm máu tươi, thân thể mềm mại lạnh phát run, trong ánh mắt chớp động khủng hoảng vô cùng!

Nàng mới chỉ là Nhật Diệu Vương, yêu nghiệt lợi hại đến đâu cũng không sửa đổi được sự thật này, bị uy áp Sáng Thế Đế áp

bách như thế quả thực là một loại tai nạn, một loại đả kích tính hủy diệt, ngày sau nàng còn có thể có tin tưởng, có dũng khí trèo lên võ giả chi đạo sao?

– Vì sao muốn quấy rầy người chết an nghỉ! Bộ xương khô không đau khổ không vui, nó chỉ có một cỗ chấp niệm, chống đỡ nó chiến đấu không ngừng. Cánh tay không có cũng không việc gì, tiên nhân chỉ còn một chút thịt đều không ảnh hưởng quá lớn đến chiến lực!

Nó mở cằm, một cỗ hắc khí lập tức phun ra ngoài từ trong miệng, hóa thành từng đạo mũi tên nhọn bắn về Chu Hằng.

– Vì cái gì còn không chịu buông! Thân hình Chu Hằng vọt lên, có hắc kiếm trợ giúp hắn không sợ bất kỳ uy áp, chiến lực không bị ảnh hưởng chút nào. Hai đấm hắn ngưng 99 cái tiểu phù văn công kích, thình thịch thình thịch thình thịch, hắn vung tay.

Vì cái gì bộ xương khô này lưu lại chấp niệm như thế, người chết thành tro, còn có cái gì không bỏ xuống được ?

Chu Hằng không rõ, nhưng hắn quyết định đưa cho vị tiền bối này một giấc hoàn toàn ngủ yên!

Mặc kệ đại chiến năm đó song phương là ai, ít nhất 300 vạn năm trôi qua, tồn tại gì đều đã chết.

– Tiền bối, vãn bối đưa ngươi đoạn đường cuối cùng! Chu Hằng dùng giọng trang nghiêm nói.

Hắn buông tay đại chiến, thần huy màu vàng vũ động, đầy trời đều là từng phiến từng phiến mảnh xương vỡ.

Bộ xương khô quả thật cường đại, nhưng cường đại hơn cũng chỉ còn lại một khối hài cốt, tất cả vinh quang đều thuộc vãng tích, đối mặt với một cái chí tôn chân chính trẻ tuổi, nó sao có thể là đối thủ?

Nhưng chấp niệm của nó quá sâu, tuy rằng từng khối xương cốt bị đánh bay, nhưng nó vẫn kiên trì chiến đấu, chiến đến cuối cùng chỉ còn lại có một cái đầu lâu khô khốc.

Thình thịch!

Chu Hằng đánh ra một quyền, 99 cái mảnh vỡ phù văn đồng loạt lưu chuyển, sau cùng đầu lâu khô khốc cũng bị hắn oanh bạo!

Hết thảy bình tĩnh lại!

Chu Hằng tụ lại toàn bộ những di cốt này, cũng đào mộ phần

táng hạ chúng nó, vị tiền bối này đáng giá hắn tôn kính như thế.

Nhưng tròng mắt con lừa đen đổi tới đổi lui, nó muốn vớt khối thần cốt giấu đi, nhưng Chu Hằng quá nhanh, thứ hai nó lại không có thủ đoạn như vậy, lấy thần cốt? Trước tặng đi mạng của mình.

Đợi làm xong hết thảy, Hồ Mị vẫn không khôi phục lại, vẫn như cũ co quắp trên mặt đất, dưới thân thì chảy ra mồ hôi, tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Chu Hằng thở dài, nếu hắn xuất thủ cứu, tự nhiên cũng không thể bỏ dở nửa chừng vào lúc này. Hắn sải bước qua, phát ra khí tức bản thân, có thần huy vô thượng ở trên người của hắn dương động.

Ở trong tầm mắt Hồ Mị xuất hiện một cái thần nhân lóng lánh, ở trên thế giới nàng chỉ còn lại có một mảnh bóng tối chợt bừng sáng.

Chói mắt! Ấm áp!

– Không sao! Chu Hằng ôn nhu nói, ý chí cô gái này bị tan vỡ, chỉ cần chịu một điểm kích thích phỏng chừng sẽ hoàn toàn bị phá hủy!

Còn may là nàng, đổi một người khác đã sớm biến thành ngu dại!

Hồ Mị kinh ngạc nhìn Chu Hằng, đột nhiên thân hình quăng vào trong lòng Chu Hằng , triển khai cánh tay ngọc gắt gao ôm lấy hắn, thân thể mềm mại lạnh rung phát run, cho thấy trong nội tâm e ngại.

Chu Hằng có chút xấu hổ, hắn cũng không muốn chiếm tiện nghi Hồ Mị, ai ngờ nàng lại yêu thương nhung nhớ? Nhưng hiện tại nàng sợ như vậy, hắn cũng không đành đẩy nàng ra, chỉ có thể vỗ nhẹ vai của nàng, an ủi: – Không sao! Không sao! .

Hồ Mị không đáp, chỉ lạnh phát run, ôm Chu Hằng càng chặt hơn.

Nàng vốn là vưu vật đẫy đà, dưới yêu thương nhung nhớ chẳng những mùi thơm ập vào mũi, xúc cảm lại tuyệt đẹp vô thượng, hai quả cầu bằng ngọc gắt gao đè ở ngực Chu Hằng, khiến hắn không tự chủ được nổi lên phản ứng, đồng dạng dùng đồ vật này nọ chĩa vào trên thân Hồ Mị.

Chương 665: Xiềng xích

– Chuẩn tỷ phu, ngươi quá làm cho ta thất vọng rồi! Một cái thanh âm không hòa hài phá không khí kiều diễm, Băng Tú Lan đột nhiên thò đầu ra từ phía sau Chu Hằng, thần tình không vui.

Chu Hằng thở dài, nói: – Ta làm sao cho ngươi thất vọng? .

– Từ trên xuống dưới, khắp nơi đều có! Ánh mắt Băng Tú Lan vừa nhìn về phía Hồ Mị – Đó là một hồ ly tinh, bổn tiểu thư không muốn ngươi và nàng ôm cùng một chỗ! Còn không mau thả nàng! .

– Đúng vậy, Chu tiểu tử ngươi cũng không nhìn ngươi bây giờ, ai, tuổi còn nhỏ đã muốn nữ nhân, hơn nữa còn là loại nữ nhân chín muồi, khẩu vị ngươi thật nặng! Con lừa đen cũng đã chạy tới, trên mặt tràn đầy nụ cười bỉ ổi.

Đầu con lừa đê tiện này!

– Đợi một bên đi! Chu Hằng đạp con lừa đen một cước, sau đó nói với Băng Tú Lan – Tiểu nha đầu, ta chưa từng đáp ứng làm tỷ phu của ngươi! Đừng nói trước ta và nàng không có gì,

ngay cả có cái gì cũng không có vấn đề gì cùng ngươi! .

– Chuẩn tỷ phu, ngươi thật sự bạc tình bạc nghĩa, có tỷ tỷ của ta không tính, còn muốn câu tam đáp tứ, bổn tiểu thư khinh bỉ ngươi! Băng Tú Lan tức giận nhìn chằm chằm Chu Hằng.

Chu Hằng vỗ vỗ vai của nàng, nói: – Chờ sau khi ra ngoài, ta nhất định cách ngươi thật xa! .

Lúc trước hắn mang theo Băng Tú Lan tiến vào phiến hiểm địa này, xuất phát từ trách nhiệm, hắn cũng sẽ mang đối phương bình an vô sự đi ra ngoài. Đương nhiên, sau khi mang ra ngoài, giữa bọn họ không còn quan hệ , hắn cũng không muốn suốt ngày làm bảo mẫu thiếu nữ này.

– Hừ, nếu bổn tiểu thư coi trọng ngươi, ngươi chạy được không? Chuẩn tỷ phu, ngươi ngoan ngoãn nhận mệnh đi! Băng Tú Lan rất âm hiểm cười nói.

Tỷ tỷ thiếu nữ này đến tột cùng bộ dạng xấu xí cỡ nào, mới cần nàng ra sức đẩy mạnh tiêu thụ như vậy? Tuy nhiên nếu tỷ tỷ nàng thật sự là Thăng Hoa Vương, như vậy thì bộ dạng xấu xí hơn nữa đều có cả đám nam nhân nguyện ý cưới nàng đi?

Dù sao không liên quan chuyện của mình, mặc kệ.

Hồ Mị dấn thân vào trong lòng Chu Hằng, qua một lúc sau, tâm tình của nàng mới xem như bình tĩnh lại, lại trực tiếp ngủ, nhưng hai tay vẫn gắt gao cầm lấy góc áo Chu Hằng, dường như sợ hãi Chu Hằng ném nàng ra bên ngoài.

Cô gái này phong thái như tiên, dáng người uyển chuyển. Đối với mỗi một người nam nhân mà nói đều là ban ân hiếm có. Ngực bị hai quả cầu thịt đè thoải mái, Chu Hằng cũng không thể tự kiềm chế dùng đả cẩu côn thu trở về, trong lòng phát lên kích động muốn đẩy ngã nữ nhân này.

Lâu lắm không chơi nữ nhân a!

Chu Hằng ôm Hồ Mị, nói: – Chúng ta tiếp tục đi tới! .

Ba người một con lừa một lần nữa ra đi, xuất phát hướng về chỗ sâu trong thế giới này.

Hơn hai giờ sau, Hồ Mị rốt cục tỉnh lại, nàng mở mị nhãn ra, hai mắt nhìn thấy Chu Hằng, lập tức lộ ra một tia buông lỏng, mị nhãn như nước, trở nên vô cùng sinh động.

– Cám ơn ngươi! Nàng dùng một loại thanh âm gần như nỉ non nói, trong hai mắt chỉ có một người Chu Hằng, tản phát ra

sắc thái cuồng nhiệt.

Đối với nàng mà nói, Chu Hằng đã là một thần minh. Là tín ngưỡng của nàng!

Sáng Thế Đế uy áp tạo thành cho nàng thương tổn không thể bù đắp, chỉ có nhìn thấy tên nam nhân này mới có thể làm cho nàng bình tĩnh trở lại. Nàng giống như trúng kịch độc, mà chỉ có Chu Hằng mới là giải dược.

– Ngươi đã tỉnh? Chu Hằng nói một câu vô nghĩa, dừng bước lại để Hồ Mị xuống – Tự mình đi thôi! .

– Vâng! Hồ Mị rất cung kính lên tiếng, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng vẫn như cũ không giảm cuồng nhiệt.

– Ngươi một mình đi lại, hay là cùng chúng ta? Chu Hằng một câu khách khí, hắn thực ra cũng không muốn mang quá nhiều người.

– Ta muốn đi theo ngươi! Hồ Mị lập tức nói, trong ánh mắt tràn đầy cuồng nhiệt cùng chờ đợi.

Ánh mắt của nữ nhân này như thế nào là lạ!

Chu Hằng nói một câu ở trong lòng, nhưng cũng không để ở trong lòng, dù sao nàng vừa mới vừa bị uy áp Sáng Thế Đế chấn nhiếp đến tâm thần, sẽ có chút cảm xúc khác thường cũng là chuyện rất bình thường.

– Hồ ly tinh!

Băng Tú Lan không kìm nổi chen lời nói – Ngươi làm gì muốn đi theo chúng ta? .

– Tiểu cô nương, ta họ Hồ, nhưng cũng không phải hồ ly tinh! Đối mặt với Băng Tú Lan, Hồ Mị tràn đầy tự tin, lại khôi phục phong thái chí tôn trẻ tuổi, nàng cười khúc khích – Tuy nhiên, ta lợi hại hơn so với hồ ly tinh! .

Băng Tú Lan lập tức ngây ngẩn cả người, nào có người không biết xấu hổ như vậy ! Thật sự liều mạng, tuy rằng nàng không nói lý, nhưng đối phương dường như càng thêm gian hoạt a!

– Tiểu cô nương, muốn đấu cùng ta, ngươi còn non! Hồ Mị nắm gương mặt của Băng Tú Lan, cười duyên khanh khách.

– Khốn khiếp! Băng Tú Lan bị nắm mặt, đọc rõ từng chữ.

Bọn họ tiếp tục đi tới, dọc theo đường đi tận lực tách khỏi

những địa phương phát lên hào quang, toàn là Bảo khí vỡ nát, phẩm bậc quá cao, căn bản không thể thu phục, chỉ có thể chảy nước miếng.

Tiên nhân hoàn toàn có thể cả đời đều không ăn không uống, không ngủ không ngủ, mà ở cái địa phương quỷ quái này lại không ai có tâm tình nghỉ ngơi ăn cơm, bọn họ một đường không ngừng, từng bước đến gần cái địa phương trung ương nhất.

[CHARGE=3]

Hồ Mị mạnh vì gạo, bạo vì tiền, giống như một Yêu Cơ bách biến.

Đối mặt với Chu Hằng, nàng dịu dàng quyến rũ, mà thời điểm đối mặt với Băng Tú Lan, nàng lão luyện quyết đoán khéo đưa đẩy, để cái cô nương này ăn mệt lại không phát tác được, thời điểm đối mặt với con lừa đen, nàng tùy ý đồng ý sau khi rời khỏi đây muốn đưa đầu con lừa đê tiện này một ít bảo bối, con lừa đê tiện hết dạ trung thành đối với nàng.

Thủ đoạn có thể nói là cực kỳ lão luyện, thành thạo.

Bảy ngày sau, Chu Hằng đột nhiên dừng bước, ngẩng đầu nhìn trời.

Mặt trên, một cái xiềng xích thật dài, đầu đuôi đều nhìn không thấy, nhưng cũng đoán ra được, một đầu là treo ở đỉnh vách hang, mà một đầu khác thì đính ở tại trung ương trên mặt đất.

Lúc trước không thấy được, là bởi vì xiềng xích thắt ở một đầu vách động thật sự quá cao, mà tầm nhìn nơi này có trở ngại cực lớn, bởi vậy phía trước luôn luôn không phát hiện, thẳng đến cây xích này trầm xuống đến độ cao nhất định, lúc này mới hiện ra ở trong tầm mắt.

– Đi theo đạo xiềng xích này đi! Chu Hằng lập tức làm ra lựa chọn.

Nơi này hiển nhiên là chiến trường chân chính ngày xưa Sáng Thế Đế đại chiến, khắp nơi đều có bị Bảo khí đánh toái không cam lòng đấu tranh, dường như còn muốn tiếp tục chiến đấu, vừa tựa hồ không cam lòng hóa thành bình thường như vậy.

Dưới xiềng xích, nói không chừng có đáp án.

Nếu hắn làm ra lựa chọn, bọn con lừa đen tự nhiên sẽ không phản đối, bọn họ theo xiềng xích tiến về phía trước.

Từ phương hướng đại khái đến xem, một đầu xiềng xích khác ở trung ương cái huyệt động này.

Tài liệu xiềng xích tất nhiên vô cùng cao!

Chu Hằng nói ở trong lòng, bởi vì huyết mạch Phệ Kim tộc không phản ứng chút nào đối với đạo xiềng xích này!

Đây chỉ có hai cái khả năng: Thứ nhất, tài liệu xiềng xích quá thấp , căn bản không thể dẫn tới huyết mạch Phệ Kim tộc chú ý, thứ hai chính là rất cao cấp, vượt qua khả năng cắn nuốt cực hạn, đồng dạng cũng sẽ không có phản ứng.

Đáp án là cái nào, không cần nghĩ cũng biết!

Những Bảo khí tổn hại trên mặt đất không ngừng phát ra công kích, có chút chém ở trên đạo xiềng xích này, lại không thể tổn thương mảy may.

Lại hai ngày sau, xiềng xích bầu trời đã không đủ độ cao trăm trượng, để người ta có thể nhìn thấy rõ ràng chi tiết trên xiềng xích.

Màu ô kim, mỗi một mắt xiềng xích đều khắc từng đạo trận văn, tản ra hào quang hơi yếu, có một loại khí tức tối cao không cách nào hình dung, chỉ xem một chút làm cho lòng người run rẩy.

Chu Hằng không khỏi líu lưỡi, vô luận là huyết mạch Phệ Kim tộc không phản ứng chút nào, hay là tài liệu này có thể chịu uy áp từ cao, đều chứng minh tài liệu xiềng xích vô cùng quý báu, thuộc loại tùy ý lấy một mắt xích đi ra ngoài đều có thể dẫn phát ngoại giới đại tranh đoạt!

Nhưng ở trong này cũng không phải một mắt hai mắt, mà là quán xuyên gần như nửa hang động, đây là danh tác bực nào!

Nhất định có mục đích đặc biệt gì, trên đời hẳn không có người phá sản như thế, không có việc gì dùng trân tài vô cùng trân quý chuỗi thành xiềng xích để chơi? Làm dây đủ sao!

Mấu chốt là, rốt cuộc có mục đích gì?

Dưới uy áp tối cao, Hồ Mị, Băng Tú Lan, con lừa đen đều không dám nhìn hơn, nhao nhao buông ánh mắt xuống. Mà Hồ Mị bởi vì có ám ảnh trong lòng, kìm lòng không được dựa vào Chu Hằng, thân thể mềm mại uyển chuyển đầy đặn đều hoàn toàn dán đến trên người của hắn .

Không đùa như vậy a!

Chu Hằng cũng không phải người thông thái rởm, hắn thích sắc đẹp, chỉ là thưởng thức tương đối cao mà thôi, không sẽ thấy mỹ nữ đã muốn cúi dưới váy đối phương.

Nhưng Hồ Mị cũng tuyệt đối là mỹ nữ tiêu chuẩn, có thể nói phong thái tuyệt lệ, mà vóc người của nàng lại chín, thơm ngào ngạt lại đẫy đà mượt mà, xúc cảm tuyệt đẹp tới cực điểm, vài lần tiếp xúc thân mật, hoàn toàn đang khảo nghiệm ý chí Chu Hằng a!

– Hồ ly tinh, cách tỷ phu ta xa một chút! Băng Tú Lan tức giận, một tay níu lại Hồ Mị, muốn kéo nàng ra khỏi trên người Chu Hằng.

– Ngươi đều nói ta là hồ ly tinh, ta đây còn khách khí làm gì? Hồ Mị tràn ngập phong tình cười, ngược lại ôm lấy cánh tay Chu Hằng, dùng bộ ngực cao ngất đầy đặn đè nặng cánh tay của Chu Hằng, xúc cảm mềm nhũn khiến Chu Hằng thoải mái.

– Không biết xấu hổ! Băng Tú Lan trợn mắt.

– Ngươi đã thấy mặt hồ ly tinh sao? Hồ Mị hỏi lại, luận đến ngầm đấu đá ở phương diện này, hiển nhiên Băng Tú Lan tinh quái xa xa không phải đối thủ Hồ Mị xử sự lão luyện quyết đoán.

– Tức chết bổn tiểu thư ! Băng Tú Lan liên tục nhảy chân, lấy ra Trấn Hồn Ấn – Đóng dấu hiệu cho ngươi, nhìn ngươi còn như thế nào! .

Tuy rằng Hồ Mị không biết Trấn Hồn Ấn là vật gì, nhưng nàng

bản năng cảm giác được con dấu này có khí tức khủng bố, để cho nàng hiện lên cảnh giác mãnh liệt, lập tức phất ra một đạo kình khí chặn Băng Tú Lan.

– Đừng làm rộn! Chu Hằng ngăn, ngón tay chỉ phía trước – Các ngươi xem! .

Xa xa đã có thể nhìn thấy nơi xiềng xích hạ xuống, nơi đó có một cái quan tài thủy tinh thật lớn, mà xiềng xích như vậy không ngờ không chỉ một sợi, mà là 8 sợi, phân biệt từ tám phương hướng liên tiếp mà tới!

Chương 666: Quan tài ?

Ba người một con lừa hai mặt nhìn nhau, nhao nhao gia tăng bước chân tiến lên.

Quan tài kia chẳng lẽ chính là chỗ Vũ Văn Kiếm mai thân?

Nếu thật sự là như thế, hắn cũng quá khí phách , tu mộ mình phô trương như thế! Chỉ là 8 xiềng xích phỏng chừng có thể khiến bất kỳ một cái nào Sáng Thế Đế lâm vào phá sản!

Ông!

Áp lực vô cùng nặng đánh úp lại, khiến đám người Hồ Mị im bặt dừng lại, chỉ có Chu Hằng không bị ảnh hưởng, nhưng hắn cũng không bước trước tiên, mà là nghỉ chân giống với con lừa đen.

Bởi vì hắn cảm giác được trong quan tài thủy tinh ẩn chứa sát khí vô cùng kinh khủng, theo bản năng khiến hắn tuyệt không muốn tới gần.

– Bên trong chứa thi thể Vũ Văn Kiếm, kế thừa Hóa Long Cửu Trảm? Con lừa đen chảy nước miếng, hai mắt đều biến thành màu đỏ.

Mặc dù là một bộ quan tài thủy tinh, nhưng không phải trong suốt, mơ hồ có thể nhìn thấy bên trong dường như có một người nằm, nhưng bộ dáng cụ thể lại không thấy rõ.

– Chu tiểu tử, lên a! Con lừa đen đẩy Chu Hằng – Đều chết hết mấy triệu năm người, có gì phải sợ? .

Lời này là đúng, dù là Sáng Thế Đế cũng không thể chịu được thời gian 300 vạn năm trôi qua, bất kể tồn tại cường đại dường nào đều mục nát theo năm tháng. Nhưng Chu Hằng có một loại cảm giác, trong quan tài dường như cất giấu một đầu hung thú, tràn đầy nguy hiểm!

Hắn nghĩ nghĩ, cuối cùng đi nhanh về phía trước, đi tới phía trước quan tài thủy tinh, cẩn thận đánh giá.

Quan tài cũng khắc trận văn, kết thành đồ án vô cùng phức tạp, nhưng cũng không có hào quang thoáng hiện, vô cùng bình thường. Chu Hằng xuyên thấu qua tầng chất liệu nhìn xuống. Mơ hồ có thể nhìn thấy bên trong có 1 người, nhưng là nam hay là nữ, là cao là thấp đều không nhìn ra.

Người bên trong thật sự là Vũ Văn Kiếm sao?

Tiên nhân chỉ cần Thần chích bất tử có thể chuyển thế sống lại, nhất là Sáng Thế Đế, Thần chích là cường đại cỡ nào, có thể sống ra vài thế hệ, làm gì khổ tâm hao phí vì đời trước mà thành lập mộ địa xa hoa như thế?

Tiên nhân có thể chuyển thế Thần chích, nhưng cũng không thể cam đoan đời thứ hai chuyển thế có thể đạt tới thành tựu đời thứ nhất, bình thường là một đời yếu hơn một đời, người cường đại có thể trải qua 3, 4 đời mà hoàn toàn tiêu vong.

Mà đời thứ hai có thể cường đại hơn so với đời thứ nhất, gần như không có!

Thần chích chuyển thế vốn chính là nghịch thiên mà đi, trong quá trình này hoặc nhiều hoặc ít sẽ phải chịu đại đạo thiên địa áp chế mà bị hao tổn, đây là vết thương đại đạo, thuốc và kim châm cứu không có hiệu quả! Bởi vậy, có thể làm được phá rồi sau đó lập thật sự rất ít ỏi.

Chính bởi vì sự thật tàn khốc như vậy. Vũ Văn Kiếm không chuẩn bị đầy đủ tài nguyên tu luyện cho mình đời thứ hai, đời thứ ba, ngược lại vứt cả đống tài nguyên quý báu đến phần mộ đời thứ nhất, đây không phải là có điểm rút lấy não sao?

Chu Hằng cũng không cảm thấy người có thể tu luyện tới Sáng Thế Đế là người ngu, người ta làm như vậy khẳng định có đạo lý của hắn!

Hơn nữa, cái loại cảm giác mơ hồ bất an đến tột cùng là xảy ra chuyện gì? Càng đến gần miệng quan tài, cái loại cảm giác bất an trong lòng Chu Hằng càng mãnh liệt. Có một loại lông toàn thân đều nổ tung.

Chu Hằng xoay chuyển vài vòng quanh quan tài thủy tinh, liên tưởng đến tấm bia đá Ngự Long Điện phía trước vỡ nát không hiểu, cộng thêm hiện cỗ bất an ở trong lòng này, trong lòng hắn càng kiêng kỵ.

Có lẽ, trấn trong quan tài cũng không phải thi thể Vũ Văn Kiếm. Mà là một … tồn tại cường đại khác! Tỷ như như là Khổng Ngạo Côn, bị trấn áp dưới lòng đất.

Nhưng dù như vậy. 300 vạn năm trôi qua, bất kể tồn tại như thế nào đều bị trấn đã chết, nhưng vì cái gì trước tấm bia đá còn có thể vỡ nát, vì cái gì hắn còn có thể phát lên cảm giác nguy hiểm như vậy?

Thời Gian Nguyên Dịch chỉ có thể phong ấn tồn tại dưới Hóa Thần Cảnh, ngay cả tiên nhân bậc thấp nhất đều không tác dụng, huống chi là đại năng Sáng Thế Đế!

Vô luận như thế nào, người trong quan tài hẳn là chết thẳng

cẳng , nhưng vì cái gì cổ cảm giác nguy hiểm kia vẫn còn?

Hưu, hưu, hưu, ngay vào lúc này, xa xa lại có bóng người bay vụt mà đến, Chu Hằng nghĩ nghĩ, lui trở về, hắn không muốn lộ ra bí mật chính mình không sợ uy áp Sáng Thế Cảnh.

Trên đường đi, có người bởi vì Bảo khí vỡ nát mê hoặc mà trì hoãn, nhưng cũng có rất nhiều người có mục tiêu rõ ràng, một đường nhắm thẳng vào huyệt trung ương mà đến. Đám Chu Hằng là người thứ nhất đến, nhưng những người khác cũng không chậm hơn bao nhiêu.

Nhìn thấy miệng quan tài này, phản ứng đầu tiên của tất cả mọi người chính là chỗ Vũ Văn Kiếm chôn xương, bên trong khẳng định có kế thừa Hóa Long Cửu Trảm!

Nhưng bọn họ căn bản không thể đến gần quan tài, uy áp Sáng Thế Đế quá kinh khủng, chỉ là nhìn cũng làm cho ánh mắt có loại cảm giác nổ bể ra, đi thêm gần hai bước, máu trong cơ thể đều đi ngược chiều, trái tim đều không chịu nổi mà nứt toạt ra.

Càng như thế, mọi người càng ngứa.

Người càng ngày càng nhiều, nhưng ở trước mặt uy áp Sáng Thế Đế, đến nhiều người hơn nữa đều không tốt, đều chỉ có thể giương mắt nhìn thôi. Thời gian chuyển dời đến ngày thứ 13, nơi này đã có hơn vạn nhiều người.

– Chu tiểu tử, Lư đại gia bảo ngươi nhanh ra tay, ngươi lại muốn nhìn tình huống! Xem đi xem đi, hiện tại nhiều người đến đây như vậy, chúng ta còn đoạt bảo bối như thế nào? Con lừa đen thở dài, nó mặc dù biết thực lực Chu Hằng cường đại, nhưng nếu muốn một động tác trấn áp vạn người thì thế nào cũng không tin.

Nơi này có thật nhiều Thăng Hoa Cảnh, thậm chí đại năng Sáng Thế Cảnh, đều tế xuất Bảo khí đi ra ngoài, hao tổn đều có thể hao tổn chết Chu Hằng!

[CHARGE=3]Chu Hằng lắc lắc đầu, cau mày nói: – Ta luôn có một loại dự cảm bất tường! .

– Kẻ nhát gan! Băng Tú Lan nhìn Chu Hằng cực độ khó chịu.

– Hàn Sương công tử đến rồi! .

Không biết là ai kêu một câu, đám đông xa xa lập tức bắt đầu khởi động, vang lên một mảnh nghị luận.

– Các ngươi có nghe nói hay không, ba ngày trước Hàn Sương công tử cùng Thiên Cương Nguyệt vì cướp lấy một kiện Bảo khí vỡ nát mà đại chiến, kết quả Thiên Cương Nguyệt bị Hàn Sương công tử đánh chém ! .

– Cái gì! Hàn Sương công tử lại cường đại đến loại tình trạng này? .

– Nghe nói Thiên Cương Nguyệt chiếm được đại cơ duyên ở trong này, thậm chí đánh xuyên hàng rào cảnh giới, hơn nữa hắn còn thu được rất nhiều tiên thuật thượng cổ, chiến lực cường đại khó tin, ở nơi này đặc thù, hắn cơ hồ là tồn tại vô địch, làm sao có thể bị đánh chém? .

– Hàn Sương công tử được cơ duyên lớn hơn, bây giờ hàn băng đại pháp dĩ nhiên đại thành, dưới một chưởng vạn vật đóng băng, cứ như vậy rõ ràng trấn chết Thiên Cương Nguyệt! .

– Thật bất khả tư nghị! .

– Còn có đáng sợ hơn, sau khi Hàn Sương công tử được một kiện Bảo khí vỡ nát nhận chủ, không thể nghi ngờ như hổ thêm cánh ! .

– Tuy nhiên, Bảo khí nhận chủ sau không thể tự mình kích phát, hơn nữa lại là vỡ nát , uy lực suy yếu không ít! .

– Đó cũng phải! .

– Thật không nghĩ tới a, nguyên tưởng rằng 5 đại Nhật Diệu Vương chí tôn đấu mấy vạn năm mới có thể phân ra cao thấp, lại định ra nhanh như vậy! Hàn Sương công tử lực chém Thiên Cương Nguyệt, đủ để lót địa vị hắn ngày sau! .

– Không nên coi thường Tiểu Bá Vương cùng Thứ Huyết Mân Côi, nói không chừng bọn họ cũng thu được đại cơ duyên! .

– Các ngươi như thế nào đã quên Chu Hằng, ở trước đây không lâu hắn cũng đánh chém Nhất Kiếm Phá Thiên, luận trình độ yêu nghiệt không kém Hàn Sương công tử chút nào! .

– Không sai, ai là chí tôn Nhật Diệu Vương chân chính còn không quyết ra! .

Hồ Mị còn không biết Chu Hằng đánh chém Nhất Kiếm Phá Thiên, nghe đến mấy cái nghị luận này đôi mắt đẹp không khỏi phát sáng, nhìn về phía Chu Hằng bất khả tư nghị nói: – Ngươi đánh chém Ngô Khải? .

– Cũng không phải nhân vật to tát gì! Chu Hằng nhàn nhạt nói.

Nhận được đáp án khẳng định, Hồ Mị lập tức dùng ánh mắt tràn ngập ngưỡng mộ nhìn Chu Hằng, không che giấu sùng kính cùng tình yêu đối với Chu Hằng.

Nàng vốn là người vô cùng kiêu ngạo, nhưng chính vì nàng rất kiêu ngạo, một khi xuất hiện yêu nghiệt càng thêm ưu tú so với nàng, hoàn toàn khuất phục tâm linh của nàng, nàng cũng sẽ thần phục sát đất.

Ở trong mắt nàng, Chu Hằng chính là một thần minh không gì không làm được, nàng nguyện ý vì Chu Hằng trả giá hết thảy, cũng tin tưởng Chu Hằng có thể chiến thắng hết thảy, cuối cùng lên đỉnh thành Tiên giới chí tôn!

Nói trắng ra, hiện tại nàng tự cho mình là người tùy tùng Chu Hằng.

Hàn Sương công tử đi nhanh mà đi, người xung quanh nhao nhao tránh ra, đây là một thiên kiêu trẻ tuổi chân chính, có khí thế vô cùng cường đại, một loại tự tin vô địch. Hắn rốt cục ngừng lại, hai mắt nhìn quanh, người phụ cận không tự chủ được lui ra phía sau, lộ ra một cái địa phương trống không rộng rãi.

Hắn cũng không mang tùy tùng, khả năng lúc trước trong thám hiểm đều biến mất, nhưng cường đại đến trình độ hắn thực ra đã không tùy tùng .

– Chu Thống ở đâu,chỗ nào, dám ra đây chiến một trận? Hắn gọi tên, ánh mắt lạnh lùng như đao.

Phía trước ở trên tinh thuyền Hồ gia, hắn chiến một trận cùng Chu Hằng làm cho chiến lực có tổn hại, kết quả bị Chu Thống đánh nát bét, đối với hắn mà nói là chuyện vô cùng nhục nhã! Hiện giờ tu vi hắn tăng vọt, lại đánh chém nhuệ khí Thiên Cương Nguyệt, chiến lực đang đứng ở trạng thái tột cùng, chính là thời gian báo thù tốt nhất.

Thanh âm vang lên, xung quanh lại không hề tiếng vọng.

– Không dám sao? Hàn Sương công tử cười lạnh, thanh âm không cao lại có thể truyền lại đến mỗi một góc – Thật làm cho bản công tử thất vọng! Ha ha, đây cũng là cử chỉ sáng suốt, tốt nhất về sau vĩnh viễn không nên để cho bản công tử nhìn thấy! .

Chu Hằng lập tức nổi giận, Chu Thống cũng không phải người nhát gan, hắn không ứng chiến khẳng định còn chưa chạy tới! Hắn tuyệt không cho phép người khác nói xấu huynh đệ của hắn, hơn nữa hắn và Hàn Sương công tử vốn có một khoản thù!

– Thứ Huyết Mân Côi đâu, dám ra đây chiến một trận? Hàn Sương công tử lại bắt đầu gọi Hồ Mị lên trận – Bản công tử cũng không phải người không hiểu thương hương tiếc ngọc, thua bản công tử cũng không giết ngươi, làm thị nữ cho bản công tử đi! .

Hồ Mị thấy được trong ánh mắt Chu Hằng toát lên chiến ý, lúc này nhảy lên một cái, cất cao giọng nói: – Kha Ân, ngươi muốn bổn cô nương làm thị nữ của ngươi, đã hỏi chủ nhân bổn

cô nương chưa! .

Một lời ra, toàn trường khiếp sợ, đóa hoa hồng này bị hái khi nào?

Chương 667: Liên tiếp đánh gãy

– Ha ha, người nào không biết Hồ tiên tử mắt cao hơn đỉnh đầu, ngươi không dám chiến một trận với bản công tử nên nói dối sao? Hàn Sương công tử căn bản không tin, lạnh lùng hừ một tiếng.

Hắn cũng không phải người háo sắc thành tính, nhưng Hồ Mị chẳng những xinh đẹp tận xương, hơn nữa còn là thiên kiêu luôn luôn đặt song song cùng hắn, có thể hái được đóa kiều hoa này, là khẳng định chí tôn vị trẻ tuổi nhất đối với hắn!

Hồ Mị, là chiến lợi phẩm hắn thành thiên tài mạnh nhất!

Hồ Mị cười khúc khích, phong tình vạn chủng lưu chuyển, cho dù đạo tâm chắc chắn cũng đều không kìm nổi sinh ra kích động ở trong lòng, muốn ôm cổ cái vưu vật mê người này làm chút chuyện vui sướng.

Nàng bước liên tục nhẹ nhàng, hướng về Chu Hằng.

Dưới vạn người chú mục, Hồ Mị đi tới trước mặt của Chu Hằng.

Di, chẳng lẽ thiếu niên này chính là chủ nhân trong miệng Hồ Mị ? Không đúng, tên kia là Chu Hằng, đánh chém chí tôn trẻ tuổi Nhất Kiếm Phá Thiên!

Hồ Mị dừng ở trước mặt Chu Hằng, với một cái tư thế nhẹ nhàng duyên dáng đã bái xuống phía dưới, hạ người nhẹ nhàng cọ đùi Chu Hằng, giống như con chó nhỏ vẫy đuôi mừng chủ.

Nếu nàng là mèo, tất nhiên cũng là mèo yêu ưu mỹ nhất trên thế giới, bộ dáng mê người nhất!

Một màn này, vô số người đều chảy nước miếng.

Nguyên bản Hàn Sương công tử đánh chém Thiên Cương Nguyệt mang theo thịnh khí mà đến, mọi người đều cho hắn tất nhiên là kình địch Chu Hằng, thiên hạ đều muốn hai vị thiên kiêu kiệt xuất tranh đấu.

Nhưng bây giờ Chu Hằng chẳng những chém một chí tôn tuổi còn trẻ, còn thu phục một chí tôn tuổi còn trẻ!

Trong lòng chí tôn trẻ tuổi rất nhiều ngạo khí, muốn làm cho bọn họ cam tâm thần phục, cũng không phải đả bại bọn họ đơn giản có thể làm được! Tất nhiên phải mạnh hơn bọn hắn gấp mười gấp trăm lần gấp ngàn lần vạn lần!

Nhưng bọn họ đã là chí tôn trẻ tuổi, trong võ giả cùng giai còn ai mạnh hơn được nhiều như vậy?

Bởi vậy, cử chỉ hiện tại của Hồ Mị còn kinh người hơn Chu Hằng đánh chém Nhất Kiếm Phá Thiên, Hàn Sương công tử đánh chém Thiên Cương Nguyệt.

Chu Hằng mạnh như vậy sao?

Nhưng vẻ mặt, động tác Hồ Mị không không giống như đang giả vờ, ánh mắt kia thần phục, ngưỡng mộ cuồng nhiệt như vậy, nếu giả dối… chỉ có thể nói nữ nhân này hành động quá tốt!

Hơn nữa trước mắt bao người nàng bái hạ, trừ phi người nơi này toàn bộ chết hết, nếu không nàng thật không có khả năng xem chuyện ngày hôm nay chưa từng xảy ra, thuộc loại ván đã đóng thuyền !

Tê!

Con bà nó tiểu tử quá lợi hại rồi?

– Lợi hại, ngay cả Thứ Huyết Mân Côi đều bị hắn thu phục.

Tên này thật sự quá cường đại! .

– Thu phục một vị thiên kiêu khó hơn nhiều so với đánh chém một vị thiên kiêu! .

– Hì hì, nói không chừng tiền vốn người ta thâm hậu, ở trên giường chinh phục cái yêu tinh kia! .

– Thứ Huyết Mân Côi vừa thấy chính là phong tao tận xương, sớm biết như thế ta lên, với kim thương của ta không ngã cũng có thể để cho nàng cúi đầu xưng thần! .

– Nói hươu nói vượn, Chu Hằng mới bao tuổi, đồ chơi kia có thể dùng hay không cũng không biết! .

– Nói không chừng người ta thiên phú dị bẩm. Lão nhị lớn gấp ba ngươi? .

– Phi, mọi người đều cởi quần ra so tài một chút, ta lại chả hơn hắn mấy con phố! .

Mọi người càng nói càng oai, nhưng đều là ghen ghét Chu

Hằng mà thôi.

Sắc mặt của Hàn Sương công tử thì cực kỳ âm trầm, hắn đã xem Hồ Mị là chiến lợi phẩm của mình, nhưng chính mình còn không cắn tiên đào xinh đẹp này một cái đã bị gặm không còn lại. Hắn có sắc mặt tốt mới lạ.

Dám chơi nữ nhân của hắn, muốn chết!

Chu Hằng! Lại là Chu Hằng!

Phía trước giết tùy tùng hắn, lại để cho hắn ăn một chút mệt, làm cho hắn bị thua Chu Thống!

Hắn không phải người lòng dạ rộng lớn. Tính cách của hắn giống cùng công pháp hắn tu luyện, cực độ âm lãnh, thâm trầm!

Nếu Chu Thống không dám ra mặt. Vậy trước tiên làm thịt đệ đệ của hắn, thu chút lợi tức!

Hàn Sương công tử đứng chắp tay, nói:

– Chu Hằng, có dám chiến một trận? .

Thông!

Chu Hằng vẫn không trả lời, chỉ nghe một tiếng trọng vang truyền qua, toàn bộ mặt đất đều chiến động một cái, phảng phất có thanh âm sét đánh, lại giống hai quân đại chiến, một phương trống trận lôi vang, phát động kèn hiệu xung phong.

– Xảy ra chuyện gì? .

– Đã xảy ra chuyện gì? .

– Chấn động phát ra từ đâu? .

Mọi người đều kinh hãi, mỗi một người đều giương mắt nhìn chung quanh, hoàn toàn bỏ quên Hàn Sương công tử.

May mắn, vị gương mặt của Hàn Sương công tử này đều giấu ở trong hàn khí thật dày, lúc này mặt đỏ cũng không có ai thấy được. Nhưng từ hai đấm hắn nắm thật chặc có thể nhìn ra lúc này hắn nổi giận trong lòng.

Lại dám không nhìn hắn!

Hắn là thiên kiêu! Được một vị Sáng Thế Vương thu làm đệ tử, cộng thêm thiên phú hắn nghịch thiên, cơ duyên và không ngừng khổ tu, ngày sau trở thành Sáng Thế Vương căn bản không khó, thậm chí còn khả năng lên đỉnh là Sáng Thế Đế!

Hàn Sương công tử là một người cực độ kiêu ngạo, hết thảy với tự mình làm trung tâm, hắn luôn luôn cho rằng địa phương chính mình xuất hiện hẳn là trung tâm vạn chúng nhìn chăm chú, được vạn chúng triều bái!

[CHARGE=3]

Hiện tại hắn nói 1 câu, mọi người lại chỉ coi không nghe thấy, quả thật là miệt thị hắn, phảng phất là bị nhiều người đồng thời cười nhạo!

Nhưng hắn lợi hại hơn nữa cũng không thể quét ngang mọi người nơi này, bởi vậy hắn chuyển toàn bộ hận vào trên thân Chu Hằng. Nếu không có tiểu tử này, hắn sẽ bị vạn chúng chê cười sao?

– Chu Hằng, có dám – – .

Thông!

Hắn khiêu chiến lần thứ hai, nhưng lời còn chưa nói hết lập tức lại truyền tới đạo nổ thứ hai, mặt đất cũng theo đó lại chấn động, khiến mọi người càng thêm thăm dò nhìn xung quanh, cũng càng thêm không thấy Hàn Sương công tử.

Đời này chưa từng bị ủy khuất như thế a!

Mặt Hàn Sương công tử ở sau hàn vụ đã trở nên xanh mét, hắn trời sanh tính khí nhỏ nhen, hơn nữa đa nghi. Thậm chí hoài nghi 2 thanh âm có phải Chu Hằng cố ý làm ra, mục đích là vì để cho mình khó chịu!

Đáng ghét a, tại sao có thể có tiểu nhân ác liệt như vậy!

Nhưng hắn hơi chút tưởng tượng liền cảm thấy không phải, với tu vi Chu Hằng còn không có khả năng làm ra động tĩnh lớn như vậy ở trong này, hẳn là vỏ đất nơi này thay đổi, thuộc loại thiên địa dị động.

Hắn cất giọng lần thứ ba nói: – Chu – – .

Thông!

Lần này càng xui xẻo, miệng hắn mới mở ra đã bị thanh âm trầm thấp cắt đứt.

Mặt Hàn Sương công tử co quắp, con bà nó hắn muốn giết người a!

Nhưng hắn là người có thân phận, hơn nữa Chu Hằng trước chém Nhất Kiếm Phá Thiên, sau lại thu Thứ Huyết Mân Côi, đây là một cái đại địch, cũng có thể là kình địch duy nhất, chẳng những phải cẩn thận một chút, hơn nữa một trận chiến này cũng là chứng cứ rõ ràng hắn chân chính lên đỉnh thiên tài mạnh nhất, nhất thiết phải biến thành vô cùng nghiêm túc!

Cho nên, hắn nhất định phải nói lời hay!

Hắn quyết định trước hết chờ một chút, để thiên địa im lại đã.

Cũng không biết có phải là lão trời già đối kháng cùng hắn hay không, hắn không nói, dị thường cũng không xảy ra nữa .

Mọi người nào có tâm tình để ý Hàn Sương công tử, bọn họ nhao nhao đưa mắt chung quanh, muốn từ xung quanh nhìn dấu vết để lại. Nhưng mặc cho bọn hắn tìm kiếm như thế nào, mặt đất không có dấu hiệu vỡ ra, không khí cũng vô cùng vững vàng, không hề có ý cuồng bạo.

Căn bản không như bộ dáng phát sinh thiên tai.

Hơn nữa, nơi này có cấm chế Sáng Thế Đế bày ra, nếu phát sinh cái thiên tai gì đều sẽ bị giam cầm.

Có lẽ, dị động vừa rồi chính là cấm chế đang hút lấy năng lượng thiên địa dị động đi.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, mọi người đều lắng nghe mỗi một đạo dị động, ở cái địa phương quỷ quái này không người nào dám sơ suất.

Nếu không có Hóa Long Cửu Trảm ở trước mặt, có vài người thậm chí muốn xoay người chạy.

Không có động tĩnh !

Dường như vừa rồi thật sự là phát sinh một trận động đất, nhưng manh mối lại bị cấm chế giải quyết.

Xung quanh dần dần có tiếng vang, càng lúc càng lớn, mọi người đều có loại cảm giác thở phào nhẹ nhõm.

Hàn Sương công tử nghĩ hiện tại sẽ không lại có tiếng dị hưởng đi? Hắn dương động linh lực, lớn tiếng nói: – Chu Hằng, dám cùng ta .

– Xem, bên kia có người tới! .

– Có người có cái gì kỳ quái đâu? .

– Không, không không, ngươi nhìn lại! .

– Cái gì! .

Lần này Hàn Sương công tử khiêu chiến lại bị cắt đứt lần nữa, mọi người nhao nhao quay đầu nghiêng nhìn, chỉ thấy một nữ nhân áo trắng đi tới từ đàng xa. Nàng thực ra cũng không bay vút lên khoảng không mà đi bước một ung dung.

Nhìn như đi không nhanh không chậm, nhưng một bước bước ra ít nhất là khoảng cách trên 1 lý, tốc độ nhanh kinh người! Nhưng đó cũng không phải trọng điểm, gây cho người chú ý chính là mỗi một bước nàng đạp xuống trên mặt đất sẽ xuất hiện một đóa hồng liên, khuếch tán hướng về bốn phương tám hướng.

Hồng liên đương nhiên chỉ là hư ảnh, nhưng Bộ Bộ Sinh Liên, đây là một loại dị tượng!

Nàng tất nhiên có lai lịch lớn!

– Nguy rồi, là tỷ tỷ đuổi tới! Băng Tú Lan đột nhiên sắc mặt đại biến, không ngừng bận rộn trốn phía sau Chu Hằng.

– Nàng chính là tỷ tỷ của ngươi? Chu Hằng có chút không thể tin, tuy rằng nữ nhân áo tơ trắng cách thật xa, nhưng với con mắt của hắn vẫn có thể nhìn thấy đó là một cái mỹ nữ thanh lệ tuyệt tục!

– Phi, ngươi cho là bổn tiểu thư còn muốn giả mạo sao? Băng Tú Lan le lưỡi.

– Ta không tin! Chu Hằng vươn tay nắm da mặt Băng Tú Lan, dùng sức xé ra.

– Đau đau đau! Băng Tú Lan giơ chân – Tỷ phu thối, ngươi dám đùa giỡn em vợ? .

– Ta chỉ muốn nhìn gương mặt ngươi một chút là thật hay giả! Chu Hằng buông lỏng tay ra, kỳ quái nói: – Ngươi có mấy cha mấy mẹ vậy, như thế nào khác biệt cùng nàng thế? .

– Ngươi mới có mấy người cha vài cái mẹ! Băng Tú Lan liếc mắt đối với hắn, nhưng đối với vấn đề diện mạo lại không hé 1 lời.

Xa xa, nữ nhân áo tơ trắng đã đến gần trong nháy mắt, hiện ra thân thể mềm mại hoàn mỹ không sứt mẻ, một khuôn mặt tươi cười trắng trong thuần khiết không mảy may son phấn, lại tươi đẹp khiến người ta vui vẻ thoải mái.

Tóc dài đen nhánh như mực, chỉ dùng một cây buộc tóc trắng như tuyết bố trí, tóc đen kéo thẳng dài tới mông, hơi hơi dương động, ngẫu nhiên hiện ra cái mông tròn, tuy rằng hơi lộ ra ngây ngô, lại tràn đầy sức sống thanh xuân, nhìn xem liền biết co dãn mười phần.

Nàng ngước mặt lên trời, lại có một cỗ ung dung quý khí, dường như một tôn Nữ Đế buông xuống, khiến vô số người sinh ra kích động quỳ rạp xuống dưới chân nàng.

ads

Chương 668: Liên tiếp bị chặn họng

Hàn Sương công tử vô cùng kinh ngạc.

Hắn mắt cao hơn đỉnh đầu, không có bất kỳ một nữ nhân nào có thể làm cho hắn nổi lên lòng ái mộ. Cho dù là chí tôn Thứ Huyết Mân Côi trẻ tuổi như vậy, vưu vật tuyệt sắc như vậy cũng chỉ tạo cho hắn có ý tưởng thu làm của riêng cưng chiều, mà không có ý kết làm bạn lữ.

Nhưng thiếu nữ áo trắng này lại kích thích trái tim vốn bình lặng của hắn, dường như làm hòa tan trái tim đóng băng của hắn, xúc động, nhảy lên thình thịch!

Hắn phải lấy được nữ nhân tinh thuần như đóa sen này!

Nhất định phải lấy!

Hắn sửa sang một chút dung nhan, lớp sương lạnh hàng năm không tiêu tan trên thân hắn kia cũng lần đầu tiên phá lệ chủ động thu vào trong cơ thể, lộ ra gương mặt anh tuấn lại hơi âm trầm của hắn. Hắn khoanh tay đi về phía nữ nhân áo trắng.

– Tại hạ Hàn Sương công tử Kha Ân, có thể hân hạnh biết phương danh cô nương hay không? Hắn chặn nữ nhân áo trắng, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười đầy tự tin.

Mặc dù hắn chỉ là Nhật Diệu Vương, nhưng với thiên phú mà nói đương thời không còn ai cùng thế hệ có thể so sánh cùng hắn! Hơn nữa hắn được Sáng Thế Vương thu làm đệ tử, sau này nhất định tiến vào Sáng Thế Cảnh, bất kỳ kiều nữ tuyệt sắc nào có thể đi theo hắn đều là niềm vinh quang của đối phương.

Nữ nhân áo trắng khẽ nhíu mày, ánh mắt của nàng vượt qua Hàn Sương công tử chăm chú vào trên người Chu Hằng.

Xác thực mà nói, nàng là khóa ánh mắt vào trên thân Băng Tú Lan ở sau lưng Chu Hằng.

– Ồ! Nàng đúng là tỷ tỷ của cô nương ư? Chu Hằng kỳ quái quay đầu nói, hắn thật sự không thể tin diện mạo của hai tỷ muội lại chênh lệch nhiều như vậy!

– Thế nào, xinh đẹp hơn so với hồ ly tinh kia chứ? Động lòng rồi hả? Băng Tú Lan đá nhẹ chân Chu Hằng, nói, nhưng lập tức biến sắc: – Đừng nói chuyện với ta, huynh muốn để lộ ra bổn tiểu thư sao!

– Cô nương đã sớm lộ ra rồi?

Chu Hằng thở dài. Chỉ số thông minh của thiếu nữ này có vấn đề rồi! Rõ ràng là tỷ tỷ nàng đến là nhằm vào nàng, hiển nhiên là đã sớm tập trung vị trí của nàng.

– Tránh ra! Nữ nhân áo trắng khẽ hé đôi môi đỏ mọng nói với Hàn Sương công tử, giọng điệu bình thản, không nghe ra vui vẻ hay tức giận.

Hàn Sương công tử lộ vẻ tươi cười, chỉ cần đáp lời vậy là tốt rồi! Hắn cũng không tin với điều kiện của mình đối phương sẽ không động tâm: – Cô nương chính là tới tìm đoạt Hóa Long Cửu Trảm ư? Tại hạ có thể đoạt lấy hiến tặng cho cô nương! Hắn ném ra một điều mê hoặc theo hắn nghĩ: bất luận kẻ nào cũng không thể cự tuyệt.

Mọi người tới nơi này không phải đều vì Hóa Long Cửu Trảm sao?

– Khẩu khí thật lớn!

– Tưởng nơi này nhiều cường giả Thăng Hoa Cảnh, Sáng Thế Cảnh như vậy đều là bài trí sao?

– Không nói những cường giả này, trong Nhật Diệu Hoàng, Nhật Diệu Đế ở đây, năm đó cũng từng xuất hiện mấy vị thiên

kiêu khó lường. Vị tất hắn chính là Nhật Diệu Vương mạnh nhất!

– Hà hà… cái gì gọi là sắc đẹp khiến tâm trí hôn mê! Vì muốn nở mặt ở trước mặt nữ nhân, hắn đã lâng lâng rồi!

– Nói đi nói lại, với thực lực của hắn quả thật có khả năng rất lớn đoạt được Hóa Long Cửu Trảm!

– Nếu như ta có thực lực như vậy, khẳng định cũng sẽ liều một phen! Cô gái này quá đẹp, hơn nữa còn có một loại khí chất tinh thuần đến không cách nào hình dung, khiến linh lực của ta bắt đầu cuồn cuộn đều là thông thoáng vài phần!

– Này, chẳng lẽ nàng là đỉnh lô trời sinh, có thể trợ giúp người tu hành?

Mọi người lại bàn tán ầm ĩ, nhưng khi khí thế quá sung túc của nữ nhân áo trắng này xuất hiện, làm cho rất nhiều người lựa chọn im lặng theo dõi biến chuyển.

– Tránh ra! Nữ nhân áo trắng nói lần nữa, giọng điệu vẫn bình thản như cũ. Dường như không có chuyện gì có thể làm dao động tâm tình của nàng.

– Tỷ tỷ sắp tức giận rồi! Băng Tú Lan nhích tới nói sát bên tai Chu Hằng, làn gió thổi hương thơm nhàn nhạt.

Bên kia, nhìn thấy Băng Tú Lan thân mật với Chu Hằng như thế, nữ nhân áo trắng không khỏi sắc mặt sa sầm xuống, ánh mắt quét về phía Hàn Sương công tử kèm theo vài phần lạnh thấu xương: – Tránh ra! Nàng nói lần thứ ba.

– Cô nương, làm gì từ chối người từ ngoài ngàn dặm vậy? Hàn Sương công tử tự cảm giác mình tốt lành, chỉ thấy mình tuyệt đối chính là tuấn kiệt có tiền đồ nhất của cả Tiên giới: Nàng không chọn ta thì chọn ai chứ?

Nữ nhân áo trắng không nói lời nào nữa, chỉ tung ra một chưởng!

Một chưởng động, một đóa sen đỏ cũng trống rỗng sinh ra, tràn đầy mỹ cảm, nhưng cũng lưu chuyển theo một khí tức tối cao, đúng là chấn cho tám dây xiềng xích trên đỉnh đầu kia đều rung động rào rào, từng đạo trận văn đều sáng lên, dường như bị uy hiếp thật lớn!

“Bốp!” Một cái tát này chính xác mạnh mẽ tát trên mặt Hàn Sương công tử, lực lượng vô cùng thâm hậu, tát cho thân thể hắn bay tung lên, rồi “phịch” một tiếng rơi xuống ngoài xa ít nhất mười mấy trượng.

Toàn trường không một tiếng động!

Tình huống cái… cái gì đây?

Mới vừa nói thiên hạ không chỉ một thiên kiêu Hàn Sương công tử, lập tức liền nhô ra một thiên kiêu như vậy?

Nơi này áp chế cảnh giới, bởi vậy nữ nhân áo trắng kia cũng chỉ có thể vận dụng lực lượng cấp bậc Nhật Diệu Vương. Nhưng đồng dạng là Nhật Diệu Vương, còn có ba loại cấp bậc hoàn toàn bất đồng: là Nhật Diệu Vương bình thường; là Nhật Diệu Vương vượt qua cực hạn; và Nhật Diệu Vương đánh xuyên hàng rào cảnh giới!

Hàn Sương công tử đã là tồn tại đánh xuyên hàng rào cảnh giới, mà nữ nhân áo trắng chỉ một bàn tay tát hắn bay đi như vậy, thì phải cường đại đến mức nào?

Trong đó có vấn đề Hàn Sương công tử bị sắc đẹp làm tâm trí hôn mê, nguyên nhân gây nên đề phòng sơ suất; nhưng nữ nhân áo trắng cũng tuyệt đối là cường đại, nếu không không thể nào làm được!

Một bàn tay tát bay một chí tôn trẻ tuổi, điều này quá lợi hại đến bùng nổ rồi!

Nữ nhân áo trắng sắc mặt bình tĩnh không hề biến hóa, dường như tát bay một chí tôn trẻ tuổi chỉ là chuyện đương nhiên, nàng tiếp tục bước chân đi đến chỗ Chu Hằng.

Mọi người nhìn thấy trong mắt, đều trong lòng khiếp sợ.

Chẳng lẽ cô gái này tát bay một người chí tôn trẻ tuổi cảm thấy quá nghiện, còn muốn tát bay thêm một người nữa?

– Tú Lan, qua đây! Nữ nhân áo trắng dừng lại đứng trước mặt Chu Hằng cách một trượng, kêu Băng Tú Lan lại.

– Ồ! Đây không phải là tỷ tỷ đại nhân sao? Băng Tú Lan làm bộ dáng như vừa mới nhìn thấy cô gái áo trắng, trên mặt lộ ra ngạc nhiên vui mừng đến khoa trương, rồi vội vàng kéo tay Chu Hằng nói: – Chuẩn tỷ phu! Ta giới thiệu cho hai người một chút, đây là tỷ tỷ của bổn tiểu thư, Băng Tâm Trúc! Tỷ tỷ, đây là tỷ phu muội tìm cho tỷ, hắn tên là Chu Hằng!

Nghe thiếu nữ này nói như thế, mọi người đều có loại bị kích động muốn há miệng cười to.

Người em gái này cũng quá không đáng tin cậy đi!

– Lộn xộn! Nữ nhân áo trắng Băng Tâm Trúc khẽ quát một tiếng, nhưng vẻ mặt cũng không nghiêm khắc lắm, trong ánh mắt đầy vẻ cưng chìu, nàng vẫy vẫy tay nói với Băng Tú Lan:
– Nhanh lên theo ta đi trở về!

– Không cần! Băng Tú Lan vội vàng trốn phía sau Chu Hằng, kêu lên: – Chuẩn tỷ phu mau mau quản… quản lý vợ của huynh, dẫn về nhà đóng cửa đánh mông một trận đi!

– Tú Lan! Băng Tâm Trúc lộ vẻ mặt không vui.

– Ha ha ha ha ha ha… Đột nhiên vang lên một tràng tiếng cười ha hả… trên người Hàn Sương công tử lại lần nữa toát ra màn sương lạnh, hắn phẫn nộ rồi, rất phẫn nộ! Hắn là ai chứ?

Thiên chi kiêu tử, chí tôn trẻ tuổi, Sáng Thế Đế tương lai!

Vậy mà không ngờ bị một nữ nhân ở trước mặt mọi người tát một bạt tai! Một nữ nhân mà hắn sinh lòng ái mộ, thừa dịp hắn chưa chuẩn bị đánh lén một cái, làm hại hắn mất hết mặt mũi ở trước mặt vạn người!

Càng khiến hắn tức giận là, đối phương lại cùng một phe với Chu Hằng!

Tiểu tử này tưởng rằng thay đổi một chút hình thể là có thể lừa gạt người sao?

Hết thảy hoàn toàn thiêu đốt lửa giận của hắn: Tiện nhân! Tiện nhân! Gian phu dâm phụ!

Hắn muốn giết Băng Tâm Trúc, cùng với Chu Hằng: hai người đó đều phải chết!

Từ trong cơ thể hắn toát ra từng đạo băng sương khí. Hành trình Ngự Long Điện lần này hắn chiếm được cơ duyên lớn, hoàn toàn bổ túc tu tập "Thiên Sương Địa Hàn Công", không còn khuyết điểm nữa, cũng một lần hành động giúp hắn sinh ra 13 vầng mặt trời đỏ!

13 vầng mặt trời đỏ đấy! Nghe nói năm đó khi Vạn Cổ Tà Tôn đại náo Tuyệt Tiên Thành ở Nguyệt Minh Cảnh cũng chỉ có 13 vầng trăng khuyết mà thôi! Tuy rằng trăng khuyết không thể so sánh với mặt trời đỏ, nhưng con đường võ đạo càng đi tới trước càng gian nan, hắn tin tưởng 13 vầng mặt trời đỏ hẳn là còn đáng quý hơn so với 13 vầng trăng khuyết?

Hắn tuyệt đối là thiên kiêu mạnh nhất!

Trong hàn khí lưu chuyển, mọi người ở chung quanh phải từng bước lui về phía sau. Đừng nói là võ giả Nhật Diệu Cảnh không chịu được, mà dù là pháp tướng của cường giả Thăng Hoa Cảnh cũng giống như vậy! Bọn họ đều bị áp chế cảnh

giới, nơi này là thiên hạ của chí tôn Nhật Diệu Vương!

– Một đôi cẩu nam nữ, bản công tử phải đóng băng hết thảy bọn ngươi! Hàn Sương công tử phẫn nộ quát to, thân mình nhảy vọt tới, trên hai tay mỗi tay hình thành một lưỡi dao sắc bén do hàn băng ngưng tụ thành, phân biệt đâm tới phía Chu Hằng và Băng Tâm Trúc.

– Thật đúng là chó điên! Chu Hằng trong mắt lóe ra sát khí, trước đó hắn đã định đánh người kia một trận, chỉ là bị tiếng động lạ thường quấy nhiễu, cộng thêm đột nhiên Băng Tâm Trúc xuất hiện mới thủy chung chưa có ra tay.

Hắn bước tới một bước, che chắn trước người của Băng Tâm Trúc, tay phải nắm chặt, nắm tay đánh ra, hào quang màu vàng chiếu sáng.

“Keng!” Một tiếng vang giòn tan, một quyền thế không thể chắn này liền dễ dàng đánh nát một đạo băng nhận, đánh đến trên tay của Hàn Sương công tử. Lực lượng cực lớn cuốn tới. Trong tiếng khớp xương nổ vang, nguyên cả cánh tay của Hàn Sương công tử lập tức hoàn toàn vỡ vụn, biến thành một màn mưa máu!

Tên này lại bị đánh bay ra ngoài, “thịch” một tiếng rơi trên mặt đất.

Mọi người lại khiếp sợ, khóe miệng đều há hốc thành hình

tròn, khó tin tới cực điểm.

Trước đó có thể nói Chu Hằng phí hết sức lực mới chém ra một kiếm kinh thiên, mà Hàn Sương công tử cũng đồng dạng chém chết Thiên Cương Nguyệt, cường giả đánh xuyên hàng rào cảnh giới… thực lực của hai người này thấy thế nào đều phải là ngang bằng nhau.

Có lẽ có khả năng có người mạnh hơn một chút, nhưng nếu muốn phân ra thắng bại như thế nào cũng phải đánh mấy ngày mấy đêm mới đúng?

Thế mà vẻn vẹn chỉ một chiêu!

Chu Hằng đã vậy còn quá cường đại đi?

Điều đó dĩ nhiên, trước đó thời điểm Chu Hằng chiến với Nhất Kiếm Phá Thiên vẫn chỉ là 10 vầng mặt trời, cũng không có đánh xuyên qua hàng rào cảnh giới, nhưng bây giờ hắn có được 11 vầng mặt trời, lực lượng đâu chỉ tăng lên vạn lần?

Chiến một trận với cùng cảnh giới, Chu Hằng tự tin có thể nghiền ép bất luận kẻ nào!

Sự thật chứng minh, quả nhiên như vậy!

Hàn Sương công tử xui xẻo này, trước bị Băng Tâm Trúc tát một bạt tai đánh bay đi, tiếp đó lại bị Chu Hằng một quyền đánh bay còn bị cụt tay, khẳng định là đầu năm xuất hành bất lợi đây!

Mọi người đều cười thầm: trước đây Hàn Sương công tử luôn cuồng ngạo như vậy đã chọc nhiều người tức giận, giờ phút này hắn bị thua thiệt còn không để người ta đánh chó rơi xuống nước sao?

– Ngươi… ngươi… Hàn Sương công tử nhảy dựng lên, màn sương lạnh trên thân lại bị hắn thu vào trong cơ thể, hiện ra khuôn mặt phẫn nộ đến vặn vẹo. Hắn hoàn toàn không thể tưởng tượng, không ngờ mình lại liên tiếp hai lần bị thua thiệt như thế!

– Thiên Sương Chi Nộ! Hắn quát to, một tay giơ lên cao, 13 vầng mặt trời đỏ đồng thời hiện lên phía sau hắn, từng đạo hàn băng khí ngưng kết phía trên đầu hắn, dày đặc cuồn cuộn, làm cho mọi người vừa lui lại lui tiếp.

– Thật lợi hại! Không hổ là nhân vật đánh xuyên hàng rào cảnh giới, chỉ riêng hàn khí này có thể đóng băng bất kỳ Nhật Diệu Vương vượt qua cực hạn nào!

– Vừa rồi nhất định là vì hắn khinh thường sơ suất!

– Thật nếu liều chiến một trận, hắn tuyệt đối là kình địch của Chu Hằng!

Đây là Hàn Sương công tử đã vận dụng toàn lực ứng phó!

Chương 669

Chương 672 Chiến băng tâm trúc

Hàn Sương công tử tràn đầy tin tưởng đối với mình, mà những người khác cũng đồng dạng rất chờ mong với thực lực của hắn.

Một trận long tranh hổ đấu mới có hứng thú!

Đáng tiếc, Chu Hằng đã bước qua một bước mấu chốt nhất! Lúc trước thời điểm hắn là Nhật Diệu Vương 10 luân đã có thể đánh chém Nhất Kiếm Phá Thiên, hiện tại đánh xuyên hàng rào cảnh giới, trở thành Nhật Diệu Vương 11 luân, chính là nghiền ép tuyệt đối!

Hàn Sương công tử đi nhanh tới, chỗ vai phải của hắn cũng sinh ra vô số hàn khí, ngưng tụ thành một cánh tay hàn băng. Hiện tại đại chiến sắp tới, hắn cũng không có dư thừa lực lượng để một lần nữa mọc ra một cánh tay chân chính. Cứ dùng tạm cánh tay hàn băng đi.

Chỗ hắn đi qua băng sương dầy đặc, hết thảy đều có thể đóng băng!

Nói thật ra, hắn đúng là một kỳ tài ngút trời, có thiên phú cường đại, có thể đánh chết Thiên Cương Nguyệt chính là chứng cứ rõ ràng! Đáng tiếc, giang sơn biến đổi luôn có nhân tài xuất hiện, sóng trước nhất định bị sóng sau đè chết trên bờ cát.

Hàn Sương công tử tung ra một chiêu, vạn điểm băng sương theo đó cuốn lên hàn mang đầy trời.

Chu Hằng tay phải rung lên, hắc kiếm đã cầm ở trong tay.

“Kiếm Phá Phi Vũ!”

Thân hình của hắn hòa làm một thể với hắc kiếm, cấp tốc xẹt qua trong không khí, kiếm quang màu đen nhoáng lên một cái lướt qua, hết thảy đều yên tĩnh trở lại.

Hàn Sương công tử mở lớn hai mắt, nhưng thân thể đã không thể nhúc nhích mảy may, bởi vì nơi ngực trái của hắn đã nhiều thêm một lỗ thủng trống hoát, bị hắc kiếm chém trúng chỗ yếu hại, tuyệt đối không còn sinh mệnh!

“Thịch!” Thân hình hắn ngã quỵ, một thiên kiêu của thế hệ cứ như vậy ngã xuống.

Toàn trường vắng lặng không tiếng động, dù là cường giả Thăng Hoa Cảnh, Sáng Thế Cảnh đều nhìn Chu Hằng với ánh mắt khiếp sợ, có một loại tim đập nhanh.

Nếu là ở bên ngoài, bọn họ muốn giết Hàn Sương công tử dĩ nhiên dễ như trở bàn tay, nhưng ở nơi đặc thù này… Đừng nói đánh chết Hàn Sương công tử, chính là có thể đánh ngang tay hay không đã là một vấn đề!

Thế mà chẳng những Chu Hằng giết chết Hàn Sương công tử, hơn nữa chỉ dùng một chiêu!

Tiểu tử này nếu như trưởng thành đến Thăng Hoa Cảnh, thì tất nhiên cũng là ác mộng của tất cả cường giả Thăng Hoa Cảnh! Mà nếu tiến vào Sáng Thế Cảnh, thì toàn bộ thiên hạ đều phải run rẩy trước mặt hắn!

Ai có thể ngăn cản hắn?

Độc nhất vô song từ xưa tới nay đều không phải là chuyện tốt, chỉ có muôn hoa đua thắm khoe hồng mới có thể duy trì thái bình cho thiên hạ: giữ ổn định trong loạn lạc!

Hay là… cần dựa vào nữ nhân áo trắng Băng Tâm Trúc kia?

Nàng cũng là một chiêu liền đánh bại Hàn Sương công tử, có thiên phú cùng cấp có thể chiến một trận với Chu Hằng!

Trời ạ! Vốn tưởng rằng năm người Hàn Sương công tử chính là thiên tài kiệt xuất nhất trong thế hệ người trẻ tuổi này, kết quả ngược lại, hiện tại ba người chết, một người thần phục, còn sót lại một người lại là huynh đệ của Chu Hằng.

Ngược lại bỗng dưng xuất hiện một người, trước đây chưa từng nhô ra!

- Tú Lan! Không được bướng bỉnh, theo ta trở về!

Băng Tâm Trúc nhìn thoáng qua trên người Chu Hằng, tựa hồ đối với chiến lực kinh khủng của hắn để lại ấn tượng không tệ. Nhưng cũng chỉ như thế mà thôi, liếc mắt nhìn một cái nàng liền thu hồi ánh mắt, chuyên chú vào Băng Tú Lan.

- Tỷ phu! Mau cứu mạng! Băng Tú Lan vội chạy tới sát phía sau Chu Hằng, sau đó thò đầu ra nhăn mặt làm trò với Băng Tâm Trúc.

- Chu huynh xin nhường một bước! Băng Tâm Trúc rất khách sáo nói với Chu Hằng, nhưng khách sáo cũng chỉ là lời nói, trên mặt nàng chỉ là vẻ hờ hững, hoàn toàn không có để Chu Hằng vào mắt.

Nếu Băng Tú Lan nói không sai, nàng sớm đã là Thăng Hoa Vương. Nàng kia quả thật không cần đặt Chu Hằng vào mắt: Một là, cảnh giới của nàng hoàn toàn nghiền ép Chu Hằng; hai là, cho dù ở nơi đặc thù này nàng cũng chưa chắc thất bại trước Chu Hằng.

Chu Hằng vốn cũng không muốn can thiệp chuyện của tỷ muội các nàng, nhưng với loại thái độ coi thường người của

Băng Tâm Trúc này khiến trong lòng hắn mơ hồ dâng lên lửa giận, hắn trêu ai ghẹo ai chứ? Dọc theo đường đi hắn có từng bạc đãi Băng Tú Lan sao?

Chẳng những không có, hắn còn cho nàng ăn ngon, nào là Ngân Long Ngư, nào là Hỏa Bạo Tuyền… thứ nào không phải là người ta đánh bể đầu nhau tranh giành? Hắn keo kiệt lắm sao?

Vậy mà thái độ của Băng Tâm Trúc đây là ý gì? Một bộ dáng giống như đề phòng kẻ cướp, bộ dáng dường như hắn sẽ làm hỏng danh tiết của Băng Tú Lan vậy!

Điều này làm cho Chu Hằng rất phẫn nộ!

Hắn cũng lộ vẻ mặt lạnh lùng, nói: - Nàng đã không phải là trẻ nhỏ, nàng có chủ kiến của mình, không cần ngươi vung tay múa chân với cuộc sống của nàng!

- Đúng đúng đúng! Tỷ phu! Những lời này nói rất hay, ta ủng hộ huynh! Đi! Mau mau thu thập nàng đi! Băng Tú Lan vừa nói vừa đẩy Chu Hằng tới phía trước.

Băng Tâm Trúc sắc mặt càng lạnh lùng, ấn tượng không tệ với Chu Hằng vừa rồi đột nhiên hạ xuống đáy cốc.

Trước đó nàng nhìn thấy Chu Hằng với muội muội châu đầu ghé tai cũng đã cực kỳ không thích, hiện tại Chu Hằng lại vung tay múa chân xen vào chuyện của hai tỷ muội nàng, đương nhiên làm cho nàng càng thêm bất mãn. Bầu không khí bốn phía đột nhiên căng thẳng, thậm chí còn làm cho người ta khó chịu hơn so với không khí đóng băng của Hàn Sương công tử, mọi người ở chung quanh không thể không lui tiếp về phía sau.

Chỉ riêng từ điểm đó xem ra, quả thật nàng mạnh hơn nhiều so với Hàn Sương công tử!

- Lui ra! Nàng quát ra lệnh cho Chu Hằng, giọng trong trẻo nhưng lạnh lùng, dường như tiên tử giáng trần, khiến mọi

người không dám khinh nhờn.

- Ngươi bảo ta lui thì lui à? Vậy thì ta thật mất mặt?

Chu Hằng hừ một tiếng.

- Học cách nói của bổn tọa khi nào vậy? Con lừa đen ở một bên nhỏ giọng thầm thì. Nó cũng không phải ngu ngốc, Băng Tâm Trúc vừa thấy là biết vô cùng cường đại, nó tốt hơn là thành thật đợi ở một bên cho thỏa đáng.

- Nếu ta ra tay, ngươi sẽ bị thương! Băng Tâm Trúc bình tĩnh nói, trong giọng nói không mang theo một tia ngạo mạn, mà dường như đang nói một sự kiện khách quan nhất.

- Ngươi bỏ được sao? Chu Hằng làu bàu một câu.

Băng Tâm Trúc lập tức sắc mặt lạnh xuống. Nàng ghét nhất chính là kẻ miệng lưỡi trơn tru, trước đó Chu Hằng ở gần muội muội của nàng, hiện tại lại mở miệng ba hoa với nàng, hiển nhiên bản tính không tốt!

Người như vậy, cần trừng phạt một chút!

Nàng đã quyết định trong đầu, không còn lưỡng lự gì nữa, búng tay phải một cái, trong tay đã nhiều thêm một đóa sen đỏ như lửa, nhẹ nhàng bắn ra, đóa sen đỏ liền lượn vòng bay tới hướng Chu Hằng.

Một kích này, cực kỳ cường đại!

Trong lòng Chu Hằng phát ra báo động mãnh liệt, một kích này hắn tuyệt đối không thể coi thường!

Hắn tung ra hữu quyền, ba mươi mảnh vỡ phù văn nhỏ rải rác trên tay quyền, một quyền đánh ra.

“Ầm!” Hư không nhẹ run lên, đóa hoa sen đỏ kia liền vỡ nát, mà Chu Hằng cũng nhẹ lui vài bước, trên mặt mang theo vẻ kinh ngạc.

Một kích này, thật ra là hắn dò thử.

Bởi vì đối phương chỉ cách không đánh ra một đóa sen đỏ, mà hắn lại dùng cả nắm tay, nhưng dù vậy hắn còn bị chấn lui mấy bước. Từ đó có thể nghĩ mà biết độ chênh lệch lực lượng giữa song phương.

Băng Tú Lan nói nàng có 16 vầng trăng khuyết, như vậy cho dù Băng Tâm Trúc so ra kém muội muội cũng sẽ không kém nhiều lắm, ở thời điểm Nhật Diệu Vương cũng có thể có được 13 vầng mặt trời, thậm chí 15 vầng mặt trời!

Mỗi kém một vầng mặt trời, lực lượng có cách biệt gấp mười, đây là sự thật khách quan! Hơn nữa, đóa sen đỏ của đối phương kia thật lợi hại, không ngờ lại có được lực phá hoại không kém gì công kích của tiểu phù văn. Tuy rằng Chu Hằng chỉ ngưng tụ 30 mảnh vỡ phù văn.

Đây là một kình địch!

Đột nhiên trong mắt Chu Hằng toát ra tia sáng chói mắt, chiến ý trong nháy mắt sôi trào.

Ở trong phạm vi có thể tiếp nhận, đối thủ càng mạnh hắn lại càng khát cầu chiến một trận!

Băng Tâm Trúc lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nàng đã dự đoán được Chu Hằng rất cường đại. Mà nàng lại có tính toán trừng phạt nhẹ Chu Hằng, bởi vậy một kích này tuy rằng nàng không có vận dụng toàn lực nhưng cũng không tính là nhẹ. Vậy mà không ngờ kết quả chỉ đẩy lui Chu Hằng vài bước?

Không thể xem thường hắn!

Băng Tâm Trúc phất tay phải một cái, trong tay lại hiện ra một đóa sen đỏ, xoay chuyển bay tới phía Chu Hằng.

Chu Hằng thét dài, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, đánh ngược lại hướng Băng Tâm Trúc.

Đối phương đánh tới vô số đóa sen đỏ, trời sinh đã đứng thế bất bại! Mà nếu muốn làm kiệt quệ lực lượng của đối phương… Hắn là một Nhật Diệu Vương đấu với Thăng Hoa Vương, đây không phải là tự tìm mất mặt sao?

Chỉ có đổi thủ làm công, mới có thể sáng tạo thế thắng cho hắn.

Hắn vừa động, Băng Tâm Trúc cũng động theo, chẳng những tốc độ không chậm thua hắn, thậm chí còn ở trên hắn!

Rốt cục ở trong cùng cảnh giới, Chu Hằng gặp một người có thân pháp còn nhanh hơn hắn!

Đẳng cấp thân pháp của đối phương tất nhiên không kém gì hắn, mà linh lực lại hùng hậu hơn hắn: Tạo thành chênh lệch lớn ở phương diện tốc độ giữa hai người.

Có hứng thú!

Chu Hằng không tiếp tục dùng thân pháp đánh bừa với đối phương, lúc này đã biến thành khuyết điểm của hắn, so đấu tốc độ chỉ làm cho hắn chịu thiệt!

Hắn rung lên hai đấm, tăng lên số lượng mảnh vỡ của tổ hợp phù văn tới 50 mảnh!

Đối phương không dùng Tiên khí, như vậy hắn cũng không dùng! Hắn muốn chính là một trận chiến tương đối công bình.

“Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!”

Những đóa sen đỏ liên tiếp hiện trong tay Băng Tâm Trúc, đóa đóa nở rộ, bao quanh thân thể nàng tạo thành một biển hoa sen, khí tức tối cao ầm ầm lưu chuyển, tám sợi xiềng xích phía trên đỉnh kia đồng loạt hưởng ứng, trận văn tỏa sáng, dường như sắp sống lại!

Mọi người đều vô cùng kinh hãi, cô gái này đúng là ưu tú, tuy rằng cảnh giới của nàng bị áp chế, nhưng nàng thật sự quá yêu nghiệt. Cường đại đến mức với lực lượng của Nhật Diệu Vương đều lay chuyển cấm chế!

Nàng này là quái thai như thế nào chứ!

Bọn họ tự nghĩ, ở địa phương bị áp chế cảnh giới này, chính mình hoàn toàn không có khả năng ngăn cản được một chiêu của Băng Tâm Trúc!

Quá đả thương tự ái người ta mà! Thậm chí ngay cả một chiêu đều không chống lại được!

Mà có cường giả Thăng Hoa Cảnh thì sắc mặt càng thêm thận trọng, bởi vì bọn họ có thể cảm ứng được, đó cũng không phải chân thân của cô gái này, mà chỉ là một pháp tướng!

Nói cách khác, ít nhất cô gái này cũng là Thăng Hoa Vương!

Xem theo ở cảnh giới Nhật Diệu Vương nàng ta biểu hiện ra yêu nghiệt như thế, thì trong cảnh giới Thăng Hoa Vương lại có mấy người có thể đối địch với nàng? Không chỉ như thế, khi nàng tiến vào Thăng Hoa Hoàng, Thăng Hoa Đế, thậm chí Sáng Thế Cảnh thì sao?

Người yêu nghiệt tuyệt đối như thế, vì sao trước nay chưa từng nghe nói qua?

Oái! Chẳng lẽ là xuất thân từ Tuyệt Tiên Thành?

Nếu đúng như vậy, mới có thể giải thích vì sao nàng yêu nghiệt như thế, ba chữ Tuyệt Tiên Thành có thể đại biểu hết thảy!

- Đáng tiếc, coi như nhân tài không tệ, mà lại không học làm điều tốt! Băng Tâm Trúc hừ nhẹ một tiếng, trong mỗi con mắt hiện ra một đóa sen đỏ, nàng múa may hai tay, từng đóa hoa sen thật lớn cũng từ dưới chân Chu Hằng dâng lên, cánh hoa

bao ngược lên, đúng là vây hắn ở bên trong.

Nàng thu tay lại đi tới hướng Băng Tú Lan, vẫn như cũ ung dung thanh khiết.

Trấn áp một thiên tài "cùng cảnh giới" đối với nàng mà nói dường như là chuyện không khó, bất kể là Hàn Sương công tử hay là Chu Hằng đều không đáng nhắc tới.

Đừng nhìn nàng ung dung bình tĩnh, thực ra đây đúng là một loại biểu hiện kiêu ngạo, dung hợp thiên tài với tài trí làm một thể, chỉ có nàng mới ngự trị lên trên hết thảy.

Ngạo khí phát ra từ trong thâm tâm!

- Tú Lan còn không đi theo ta? Băng Tâm Trúc không vui nhìn Băng Tú Lan, tiểu nha đầu này gây bao nhiêu là phiền toái cho mình?

- Không phải chứ! Chuẩn tỷ phu vô dụng như vậy sao, cứ như vậy bị tỷ tỷ trấn áp ư? Huynh bị đánh bại như vậy, còn làm tỷ phu của ta thế nào được! Băng Tú Lan thì lại ai oán thở dài, nàng tìm tỷ phu mục đích chính là trấn áp tỷ tỷ luôn quản tới nàng này.

- Ha ha… Thắng bại còn chưa phân, không cần vội vã kết luận như vậy! Bỗng nhiên trong một tiếng cười dài, một luồng kình phong cường đại ầm ầm thổi qua, những đóa sen đỏ vây khốn Chu Hằng ầm ầm nổ tung!

- - - - - oOo- - - - -

Chương 670: Hai đại thiên kiêu

Chu Hằng đánh vỡ hoa sen bước ra, khí thế toàn thân giống như thực chất, khí tức xông lên tận trời, tạo thành một con Thiên long vần vũ, làm ra dạng rít gào phẫn nộ.

Ở chung quanh, tất cả Nhật Diệu Vương, Nhật Diệu Hoàng đều tâm thần run rẩy, không tự chủ được mềm nhũn ngã xuống, chỉ có cường giả Nhật Diệu Đế, Thăng Hoa Cảnh, Sáng Thế Cảnh mới không bị ảnh hưởng!

Tiểu tử này… khí thế thật cường đại!

Mọi người đều biết Vương giả trong võ có thể dựa vào khí thế làm giảm chiến lực của đối thủ, nhưng cũng chỉ là làm suy yếu mà thôi, muốn đạt tới áp lực đến mức đối thủ mất đi chiến lực, như vậy chỉ có võ giả bậc cao đối với võ giả bậc thấp mới có thể làm được.

Cũng giống như một khối máu thịt của Sáng Thế Đế cũng có thể làm vỡ nát một Thăng Hoa Đế!

Thế nhưng rõ ràng Chu Hằng chỉ là Nhật Diệu Vương, cho dù hắn đánh vỡ hàng rào cảnh giới, có được lực lượng cấp bậc

Nhật Diệu Hoàng cũng chỉ có thể miễn cưỡng xem như Nhật Diệu Hoàng, vì sao khí thế của hắn ngay cả Nhật Diệu Hoàng đều bị đè bẹp?

Chiếu theo như vậy suy tính, khi tên này trở thành Sáng Thế Hoàng, thì thiên hạ này còn có ai có thể chống cự lại hắn? Ngay cả Sáng Thế Đế đều phải quỳ sụp dưới khí thế của hắn!

– Chuẩn tỷ phu! Ta biết ngay là huynh làm được mà! Băng Tú Lan lập tức mặt mày hớn hở, không ngừng vỗ bàn tay nhỏ nhắn, kêu lên.

– Ha ha… Chu Hằng cười lớn một tràng, chiến ý trong đôi mắt đã trở thành như ngọn lửa mặt trời, hắn nhìn Băng Tâm Trúc, rung lên hai tay quyền: – Đến đây! Phóng ngựa lại đây tái chiến, xem ta thu thập ngươi!

Hắn vốn cũng không mảy may hứng thú làm tỷ phu của Băng Tú Lan, nhưng Băng Tâm Trúc lạnh lùng không nhìn hắn như thế, ngược lại khơi dậy tâm lý nghịch phản của hắn, ít nhất phải chiếm chút tiện nghi về đầu môi chót lưỡi.

– Càn rỡ!

Băng Tâm Trúc quát nhẹ một tiếng, trên gương mặt xinh đẹp cũng không có chút biểu tình, nàng tuyệt đối sẽ không vì một xú nam nhân mà đổi sắc. Nàng giơ tay phải ra, một đóa hoa sen đỏ hình thành, hóa thành một thanh trường kiếm, nàng tùy

ý chém một cái, hồng liên kiếm liền quét tới hướng Chu Hằng.

Đóa sen đỏ còn có thể hóa thành kiếm?

Chu Hằng chiến ý dâng trào, nhưng cũng không dám xem thường cô gái này chút nào.

Hắn vừa rồi dùng cả 80 mảnh vỡ phù văn mới phá mở giam cầm của đóa hoa sen đối phương. Mà trong quá trình đó, hắn cũng mơ hồ hiện lên một loại cảm giác, công pháp của đối phương dường như cùng một loại với hắn!

Không phải Huyết Hà Thiên Kinh, mà là một bộ Thiên Kinh khác!

Lực lượng của đối phương cường đại hơn hắn, nắm giữ công pháp không thể yếu so với hắn, sao hắn có thể dám xem thường sơ suất?

Bộ Bộ Sinh Liên, chưởng chưởng hoa sen, chẳng lẽ cô gái này tu luyện là Hồng Liên Thiên Kinh?

Hoặc Thiên từng nói qua, Thiên Kinh là do thiên địa uẩn dục sinh thành, là diễn hóa cụ thể một loại đại đạo trong thiên địa, chỉ có sau khi một bộ Thiên Kinh mai một mới có Thiên Kinh mới uẩn sinh thành, nhưng hai bộ đó lại hoàn toàn không

giống nhau.

Có phải gọi là Hồng Liên Thiên Kinh hay không cũng chỉ có Băng Tâm Trúc tự mình biết, tuy nhiên dù sao tên chỉ là một danh hiệu, vậy cứ gọi Hồng Liên Thiên Kinh là được.

Đối phương ở trình độ Hồng Liên Thiên Kinh, vượt qua xa chính mình nắm giữ đối với Huyết Hà Thiên Kinh!

Bởi vì đối phương đã có thể biến hóa thành hoa sen đỏ, giống như Huyết Hà lão tổ lúc trước, chỉ động ý niệm liền sinh ra sông máu, uy lực có thể nói là long trời lở đất! Đây là chính nàng suy nghĩ ra được, hay là có người truyền thụ cho nàng?

Một bộ Thiên Kinh chỉ có thể từ một người lĩnh ngộ được chân nghĩa, nhưng nếu chỉ nắm giữ một ít da lông thì lại có thể truyền thụ cho rất nhiều người. Ví dụ như Khổng Ngạo Côn cũng học được một chút thủ đoạn của Huyết Hà Thiên Kinh. Nói đúng ra, Huyết Hà lão tổ cũng không có chân chính nắm giữ Huyết Hà Thiên Kinh, nếu không Huyết Hà Thiên Kinh không thể hoàn toàn hòa làm một thể với hắn, điều đó vốn không cướp đoạt được.

Chỉ có khi Huyết Hà lão tổ chết đi mới được!

Càng là ở thời điểm này, trong lòng Chu Hằng lại dâng lên những dòng suy nghĩ lẫn lộn linh tinh, hắn gào to một tiếng, kích phát toàn bộ mảnh vỡ phù văn, 99 đạo phù văn toàn bộ lưu chuyển phân bố trên tay quyền của hắn, trong một mảng ánh sáng vàng lóng lánh, hắn phát động phản kích.

"Ầm! Ầm! Ầm!" Chỉ riêng với lực công kích của 99 mảnh vỡ phù văn tạo thành tiểu phù văn công kích này, ngay cả Nhật Diệu Đế đều có thể đánh vỡ nát! Mà hồng liên kiếm của Băng Tâm Trúc lại có thể va chạm với tiểu phù văn công kích này mà không vỡ nát, có thể tưởng tượng được mức độ kinh khủng của nó!

Hai thứ này đều có thể nói là đại sát khí, trong lúc va chạm lẫn nhau, bộc phát ra dư ba vô cùng kinh khủng, nơi dư ba cuốn qua, mọi người đều bị chấn phải hộc máu!

Dù là cường giả Thăng Hoa Cảnh, Sáng Thế Cảnh đều không ngoại lệ!

Không có biện pháp, trước đó có thể chống lại khí thế của Chu Hằng là bởi vì cảnh giới thực tế của họ cao hơn rất nhiều. Nơi này chỉ là áp chế cảnh giới, cũng không ảnh hưởng tới tâm cảnh, đương nhiên bọn họ không sợ khí thế của Chu Hằng.

Nhưng lúc này thì khác, dư ba này chính là thật đánh thật: Ngay cả Nhật Diệu Đế nếu ngay mặt chống đỡ đều có thể vỡ nát! Tuy rằng chỉ là dao động dư ba, tuy nhiên đều có uy hiếp rất lớn với Nhật Diệu Hoàng. Mọi người ai nấy đều bị áp chế

xuống còn Nhật Diệu Vương, thì có mấy người có thể chống lại được lực phá hoại như thế?

Ngoại trừ những nhân vật đánh xuyên hàng rào cảnh giới kia! Nhưng những người này có khả năng có mấy người?

Chu Hằng chiến đến hưng phấn, thét dài không dứt, hai tay quyền nổ tung. Người của Chu gia đều có thói quen dùng nắm tay đánh người, cái này gọi là từng quyền đến thịt, đánh cho thống khoái!

Rốt cục trong ánh mắt của Băng Tâm Trúc hiện lên vẻ hoảng sợ, là khiếp sợ chiến lực của Chu Hằng.

Lực lượng của đối phương rõ ràng yếu thua nàng, nhưng nàng cũng không có cách nào trấn áp Chu Hằng… Loại chuyện này là từ trước tới giờ nàng chưa từng gặp!

Từ đó dẫn ra một vấn đề khác, nếu như đẳng cấp lực lượng của Chu Hằng bằng với nàng, như vậy hai người tái chiến sẽ là kết quả như thế nào?

Nghĩ đến đây, nàng có loại cảm giác buồn phiền không nói nên lời.

Nàng cao ngạo lạnh lùng: một là tính cách cho phép; hai là

nàng tự cho mình quá cao, cho rằng trên đời này vốn không có người có thể đặt song song với nàng! Nhưng bây giờ lại chạy ra một thiên tài so ra còn yêu nghiệt hơn nàng, đây đúng là một đả kích không lớn không nhỏ đối với nàng.

Ngược lại nàng muốn nhìn xem đến tột cùng tên này có thể kiên trì được bao lâu?

Trong đôi mắt đẹp của nàng cũng dâng lên chiến ý, võ giả "cùng giai" có thể làm cho nàng thận trọng chống đỡ như vậy, trên đời này cũng chỉ có ít ỏi mấy người!

– Hồng Liên Nộ Vũ! Băng Tâm Trúc khẽ quát một tiếng, phía sau lưng nàng đột nhiên nở rộ một đóa sen đỏ thật lớn, "vù vù vù…", từng cánh hoa bỗng nhiên lượn vòng bay tới, chém tới hướng Chu Hằng.

Cuối cùng trên một kích này mang theo cơn giận của nàng!

Đầy trời cánh hoa bay múa, ẩn ẩn còn có thể ngửi được mùi hương hoa sen thơm ngát. Đây vốn phải là một cảnh tượng tuyệt đẹp, nhưng trên mặt Chu Hằng lại đầy sát khí, một kích này tuyệt đối phải là tuyệt kỹ trong Hồng Liên Thiên Kinh, uy lực cực kỳ khủng bố.

"Đáng ghét mà!" Cảnh giới thật sự của hắn quá yếu, chỉ có thể tổ hợp 99 mảnh vỡ tiểu phù văn, nếu như có thể tổ hợp thêm một số nữa, hắn có thể tổ hợp những cái tiểu phù văn này lại,

hình thành một dòng sông máu!

Sông máu đấu với hoa sen đỏ, hắn có lòng tin tất thắng!

Bởi vì bất kể là cô gái trước mặt này hay là Huyết Hà lão tổ, bọn họ cũng không có chân chính nắm giữ bí mật của Thiên Kinh, đánh ra sông máu, hay hoa sen đỏ đều chỉ tốt ở bề ngoài, chỉ có thể gọi là "Ngụy Thiên Kinh".

Ngụy gặp chân, vậy dĩ nhiên vừa đụng lập tức vỡ nát!

Đáng tiếc, hiện tại hắn mới chỉ nắm giữ 99 mảnh vỡ phù văn, ngay cả một tiểu phù văn hơi chút hoàn chỉnh cũng chưa thể tổ hợp thành, huống chi là tạo thành một dòng sông máu!

Chiến! Chiến! Chiến!

Bị chút vết thương thì có là gì, khó gặp được một người nắm giữ Thiên Kinh, hắn nhất định phải mượn tay đối phương nghiền ngẫm một chút mới được.

"Vù…" Vô số cánh hoa sen đỏ đồng loạt bắn tới, Chu Hằng cấp bách tung hai tay quyền, đánh vỡ nát từng cánh hoa đánh úp lại kia! Nhưng một chiêu đó dù sao cũng là tuyệt học trong Hồng Liên Thiên Kinh, khi cánh hoa đầy trời toàn bộ biến mất, Chu Hằng cũng hoàn toàn biến thành người máu.

Có một số cánh hoa hắn đánh trúng, nhưng cũng chưa hoàn toàn vỡ nát, có một số hắn né tránh, nhưng cũng không hoàn toàn tránh thoát.

May mắn là, không có một chỗ vết thương nào trí mạng.

Phù văn trị liệu lưu chuyển một vòng trong cơ thể, thương thế trên thân Chu Hằng lập tức bắt đầu khép lại, nhưng tốc độ lại còn xa không có nhanh như lúc bình thường.

Đây là áp chế của một bộ Thiên Kinh khác!

– Ta nói rồi, để ta ra tay ngươi sẽ bị thương! Băng Tâm Trúc dừng công kích, nói giọng điệu bình thản.

Miệng không nói ra, nhưng trong lòng nàng lại hơi dâng lên kính ý đối với Chu Hằng, đây là Chu Hằng dùng thực lực đổi lại.

– Nam nhân không bị thương, còn gọi là nam nhân sao? Chu Hằng cười ha hả, hai tay quyền rung lên, hào khí xông thẳng lên trời cao: – Mau đến đánh nữa! Ta cũng đã nói phải thu phục ngươi, nam nhân đã nói là phải giữ lời!

Băng Tâm Trúc lộ ra vẻ tức bực, tên này lại dám đùa giỡn mình ở trước mặt mọi người? Tên xú tiểu tử chưa dứt sữa này!

– Nói rất hay! Chuẩn tỷ phu! Ta ủng hộ huynh! Băng Tú Lan thì dường như e sợ cho thiên hạ không loạn, vỗ tay kêu lên. Tâm nguyện lớn nhất của nàng chính là Băng Tâm Trúc bị nam nhân nào đó rước đi, về sau không bao giờ quản tới nàng nữa.

– Láo xược! Trên gương mặt xinh đẹp của Băng Tâm Trúc sa sầm xuống, phía sau không ngừng dâng lên hoa sen đỏ, nở rộ, dường như đang phản chiếu nội tâm của nàng.

– Đến chiến đi! Chu Hằng cụng hai nắm tay vào nhau, cường thế đánh ra.

– Không biết lượng sức! Băng Tâm Trúc quát lạnh! Đối thủ này quả thực rất yêu nghiệt, nhưng lực lượng không đủ lại cứ cứng rắn đối kháng, ở dưới nghiền ép của lực lượng gấp mấy vạn lần, hắn lấy cái gì để liều mạng với mình chứ?

Nàng phất ra một chưởng, hoa sen đỏ tiếp tục sinh ra đầy trời.

“Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!” Những hoa sen đỏ này toàn bộ đánh vào trên người của Chu Hằng, vô cùng mạnh mẽ.

Băng Tâm Trúc không khỏi sửng sốt, lẽ ra Chu Hằng tuyệt đối không có dư lực như thế, mà sao luôn có một ít lực chống đỡ!

"Ầm!" Ánh sáng vàng chớp lóe, Chu Hằng từ trong hoa sen đầy trời phóng vọt ra. Hắn vừa mới có chút chuyển biến tốt đẹp, lúc này thân thể lại bị thương nặng hơn, chẳng những da tróc thịt bong, hơn nữa ngay cả đốt xương đều lộ ra, có mấy cây lại gãy đoạn!

Nhưng một kích phóng tới này lại vô cùng nhanh!

Chu Hằng không tránh không né không trốn, chính vì dành cho tốc độ vọt tới lần này!

Hắn phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng, thân hình cấp tốc bức tới gần.

Băng Tâm Trúc tuy rằng kinh hãi, không nghĩ tới Chu Hằng lại dùng ra loại đấu pháp liều mạng này, nhưng nàng có gì phải sợ? Lực lượng của nàng ở trên Chu Hằng, dù là cận chiến gần người cũng không mảy may e sợ!

Nàng khẽ nâng lên bàn tay trắng nõn đẩy ra một chưởng, không mang theo một tia hỏa khí, nhưng một đóa sen đỏ nở rộ, lại ẩn chứa lực sát thương khủng bố, đủ để đánh nát toàn bộ xương cốt của Chu Hằng.

Chu Hằng vừa động tâm niệm, bỗng nhiên xuất hiện một cái bếp lò chắn ở trước người hắn.

Cái… cái gì?

Băng Tâm Trúc đánh ra một chưởng đã không có khả năng thu hồi, nàng không biết Chu Hằng đột nhiên tế ra một vật nhìn giống như cái lò luyện đan gì đó để làm gì, muốn dựa vào đồ chơi này để chống đỡ hay sao?

Vô dụng!

Dù cái lò luyện đan này là dùng tài liệu Sáng Thế Cảnh chế thành, không thể phá vỡ, nhưng kình lực truyền ra dưới một chưởng của nàng không thể nào hóa giải, vẫn như cũ có thể chấn vỡ xương cốt của Chu Hằng!

Kết quả cũng sẽ không có gì khác biệt!

– Má ơi! Đau chết bổn tọa rồi! Một chưởng kia còn chưa có đụng tới, Hỏa Thần Lô đã phát ra tiếng gào thảm thiết, từng dao động thần thức giống như tiếng quạ kêu đánh thẳng vào thần kinh của Chu Hằng.

– – – – – oOo- – – – –

Chương 671: Hùng bão thuật

“Ông!” Một chưởng của Băng Tâm Trúc không sai lệch chút nào đánh trên Hỏa Thần Lô, nhưng xuất hiện kết quả kế tiếp Hỏa Thần Lô cũng không có vỡ nát, bị một chưởng của nàng chụp trúng vẫn không ảnh hưởng gì; mà Hỏa Thần Lô cũng không có bị công kích của nàng thúc động, tiếp tục đánh vào trên người của Chu Hằng như trong tưởng tượng của nàng.

Mà kết quả thực tế là, chưởng lực của một chưởng này toàn bộ bị hấp thu!

Tại sao có thể như vậy?

Ở trong ánh mắt kinh ngạc của nàng, Chu Hằng đã đánh tới, một quyền đánh tới!

Nàng miễn cưỡng vung chưởng đón đỡ, “ầm”, dưới lực phản chấn, thân hình nàng bị chấn động, lập tức không tự chủ lui ra sau vài bước.

Chu Hằng gào to một tiếng, hoàn toàn không cho nàng có thời gian phục hồi sức lực, một quyền so với một quyền càng đánh càng mau, càng đánh càng cấp bách.

Hắn dường như mọc ra mấy ngàn mấy vạn cánh tay, quyền giã tới như mưa rền gió dữ!

Vào giờ khắc này, vầng mặt trời tinh thuần của hắn đã phát huy ra uy lực cực hạn!

Vầng mặt trời càng tinh thuần, tốc độ linh lực khởi động càng mau, tốc độ ra quyền của hắn cũng càng mau.

Cao thủ giao chiến không thể xuất hiện mảy may sai lầm!

Lực lượng của Băng Tâm Trúc quả thật cường đại hơn Chu Hằng, nhưng dưới áp chế cảnh giới, bọn họ đều tương đương với Nhật Diệu Vương đánh xuyên hàng rào cảnh giới, chỉ khác biệt ở một người là Nhật Diệu Vương 11 luân, còn người kia là Nhật Diệu Vương 15 luân, thậm chí là 16 luân!

Cũng giống như Nhật Diệu Hoàng 1 luân và Nhật Diệu Vương 3 luân, lực lượng là có chênh lệch, nhưng nếu nói về chiến lực thì không có khả năng một người là trời một người là đất.

Bị tay quyền của Chu Hằng công kích như cuồng phong bão táp, Băng Tâm Trúc một hơi đúng là thủy chung không kịp thở, chỉ có thể dưới công kích của Chu Hằng không ngừng thối lui, lui, lui, dư ba lực lượng quét tới, bùn cát cuốn lên

không trung, khắp nơi đều là bụi mù.

Nhưng nàng thật đúng là lợi hại, nếu đổi là người khác có thể từ lúc đầu trong công kích lôi đình như mưa sa kia đã vỡ nát rồi, nhưng nàng thủy chung vẫn duy trì lý trí bình tĩnh, nét mặt ung dung, không hốt hoảng chút nào.

Nàng đồng dạng có lòng tin, chính là Chu Hằng có thể duy trì thế công như vậy được bao lâu?

Đối phương là một Nhật Diệu Vương chân chính, hơn nữa trước đó vì đột phá công kích của nàng còn bị thương không nhẹ. Ở dưới trạng thái như vậy còn muốn kéo dài toàn lực công kích, quả thực khiến người ta hoài nghi tính kiên trì của hắn!

Mà nàng lại là Thăng Hoa Vương! Ở trình độ này dù cảnh giới bị áp chế đến Nhật Diệu Vương, linh lực của nàng có thể nói là kéo dài không dứt, tùy tiện hít một hơi là có thể nhẹ nhàng bù lại tiêu hao linh lực một ngày.

Nàng hoàn toàn không sợ tiêu hao chiến!

Nhìn theo mặt ngoài, bây giờ là Chu Hằng áp chế nàng, nhưng Chu Hằng lại dường như đang làm việc nguy hiểm, kiệt lực một cái là kế tiếp sẽ rơi vào vạn kiếp bất phục!

Đương nhiên, Băng Tâm Trúc cũng có hơi khó chịu: nàng đường đường là Thăng Hoa Vương, thời điểm ở Nhật Diệu Vương lại có được 15 vầng mặt trời đỏ, lại bị một Nhật Diệu Vương 11 luân đánh áp đảo, điều này dù có thắng thực ra cũng coi như thua.

Nàng bình tĩnh, nàng lạnh nhạt, nhưng dù sao nàng vẫn là một chí tôn trẻ tuổi, có lòng kiêu ngạo của nàng!

Dưới tâm tình như vậy, nàng có phần khẩn cấp muốn đánh bại Chu Hằng, mau chóng chấm dứt trận chiến này.

Ngay lúc này, đột nhiên công kích của Chu Hằng chậm lại! Hắn kiệt lực không nối tiếp rồi!

Băng Tâm Trúc lập tức vừa động trong lòng, tuy rằng nàng cũng có hoài nghi có phải hay không Chu Hằng cố ý gài bẫy, nhưng đây chính là cơ hội tốt nhất để nàng phản thủ làm công, nếu không nắm bắt cơ hội này, nàng còn phải bị Chu Hằng công kích bao lâu nữa chứ?

Chỉ cần hắn chậm lại một hơi, như vậy với chiến lực của nàng hoàn toàn có thể áp chế Chu Hằng!

Bẫy thì sao chứ, nàng không sợ!

Một đóa sen đỏ nở rộ, nàng bỏ qua phòng thủ cẩn thận, bàn tay ngọc vươn ra vỗ tới hướng Chu Hằng.

“Bốp!”

Một chưởng này vỗ tới trên thân Chu Hằng, lại phát ra một tiếng vang giòn tan.

– A! Má ơi! Đau chết bổn tọa rồi! Hỏa Thần Lô dùng dao động thần thức phát ra tiếng kêu la thảm thiết. Cái lò luyện đan này rõ ràng ngay cả phù văn trên trán Chu Hằng đều không làm nứt vỡ được nó, lại cố tình thích đùa giỡn đê tiện.

Chu Hằng gào to một tiếng, dang rộng hai cánh tay vòng qua ôm đối phương.

Vừa rồi nếu Băng Tâm Trúc không chủ động xuất kích, hiện tại khẳng định nàng có thể đánh lui Chu Hằng, nhưng ai bảo nàng dùng hết lực lượng phòng ngự để công kích?

Trong đôi mắt đẹp của nàng trợn lên, Chu Hằng đã giống như bạch tuộc quấn tới, hoàn toàn ôm lấy nàng.

Cứ trong nháy mắt như vậy, Băng Tâm Trúc chỉ cảm thấy toàn thân phát lạnh, thậm chí đều đang run rẩy!

Không ngờ, không ngờ bị nam nhân ôm thân thể của mình… cho dù chỉ là một khối pháp tướng!

Thế nhưng trong pháp tướng có một tia thần thức của nàng, bất kể nghe được, nhìn thấy, chạm được cái gì… đều không có khác biệt chút nào với chân thân… trừ phi nàng không cần khối pháp tướng này. Dù sao nơi này có cấm chế ngăn cách, nàng tự bạo khối pháp tướng này đi, như vậy chân thân sẽ vĩnh viễn không có khả năng biết hết thảy chuyện đang phát sinh!

– Buông tay! Nàng cắn răng nói, đóa sen đỏ quanh thân múa động, phát động công kích.

Toàn thân Chu Hằng cũng phát ra ánh sáng vàng chói mắt, hắn cũng vận ra Huyết Hà Thiên Kinh để chống cự lại:

– Không buông! Hắn nói ra như đinh chém sắt!

Còn hùng hồn như thế ư? Băng Tâm Trúc sắp bị giận điên lên rồi! Như thế nào có tên vô sỉ như vậy, ở trước mắt bao người sàm sở chiếm tiện nghi nàng còn làm cao như thế?

Hai người với tư thế ôm nhau cực kỳ mập mờ, buồn nôn đến ngay cả vợ chồng khi ở trên giường đều có chút xấu hổ sử dụng chiêu thức như vậy, cũng khiến cho mọi người ở chung quanh nhìn thấy đều kinh ngạc trợn tròn mắt.

Cái gì vậy, đang đánh túi bụi liền ôm nhau vậy?

Củi khô lửa cháy, như vậy cũng được sao?

– Chuẩn tỷ phu! Huynh thật giỏi, bổn tiểu thư không có nhìn lầm người! Băng Tú Lan ở một bên giá giá nắm tay nhỏ nhắn, trên mặt tràn đầy hưng phấn, nàng đã dự cảm cuộc sống tự do đã tới gần.

Băng Tâm Trúc vô cùng xấu hổ giận dữ, nhưng nàng càng không muốn bị quá nhiều người nhìn thấy một màn quẫn bách của nàng lúc này, liền mở ra đóa sen đỏ, tạo thành một màn sương mù bao quanh thân nàng và Chu Hằng trong vòng mười trượng. Ở địa phương bị áp chế cảnh giới này cho dù là Sáng Thế Đế cũng không thể nhìn xuyên thấu được.

Chu Hằng ôm sát mỹ nữ tuyệt sắc này, nhìn như hưởng hết diễm phúc hương diễm, thực ra có nỗi khổ hắn tự biết!

Nữ nhân này luôn luôn phản kháng kịch liệt, từng đóa sen đỏ nở rộ uy lực vô cùng kinh khủng!

Tuy rằng hắn cũng dùng Huyết Hà Thiên Kinh chống cự lại, nhưng hắn chỉ nắm giữ 99 mảnh vỡ phù văn, nếu không nhờ thể chất của hắn đột phá đến Nhật Diệu Cảnh cộng thêm phù văn trị liệu lưu chuyển, hắn sớm đã bị chấn đến bán thân bất toại rồi!

Binh được nước cờ hiểm này, cũng không chỉ là vì thắng đơn giản như vậy, mà còn vì Hồng Liên Thiên Kinh!

Hoặc Thiên nói qua, tập trung gom lại Thiên Kinh một giới, mới có thể trở thành kẻ mạnh nhất!

Còn Thiên Kinh chân chính chỉ truyền cho một người, hắn không có khả năng nhận được kế thừa từ Hoặc Thiên nơi đó, bởi vậy nếu hắn muốn trở thành tồn tại cùng một tầng thứ với Hoặc Thiên, nhất định phải thu thập toàn bộ Thiên Kinh của Tiên giới!

Hắn cũng không muốn luôn cả đời bị Hoặc Thiên đè ép!

Nhưng hắn cũng không thể nói thẳng với Băng Tâm Trúc: “Ta cảm thấy hứng thú đối với Thiên Kinh của ngươi, ngươi lấy ra cho ta xem đi?” Dùng sức ư? Người ta là cường giả Thăng Hoa Cảnh, hắn căn bản đánh không lại! Dùng mềm… “Tỷ phu” ư? Chỉ là Băng Tú Lan tự nhận, người ta lại không có nhận!

Nếu mềm cứng này đều không được, chỉ có thể dùng thủ đoạn vô lại!

Con bà nó! Tuy nhiên thủ đoạn vô lại thật không phải người bình thường có thể thi triển, hắn sắp bị đóa sen đỏ đánh vỡ nát chết đây!

– Thành thật một chút cho ta! Chu Hằng ôm chặt vòng tay, hai tay cũng hung hăng chụp một cái!

Một cái chụp này, hai người đồng thời ngẩn ra!

Bởi vì phía dưới cái chụp đó, không ngờ hai tay của Chu Hằng đồng thời bắt được một đoàn đồ vật này nọ mềm nhũn, mà lại tràn ngập co dãn. Tuy rằng Chu Hằng là từ phía sau lưng ôm lấy Băng Tâm Trúc, nhưng với kinh nghiệm vô cùng phong phú của hắn, hắn biết rõ đó là vật gì.

Thảm rồi!

Gương mặt xinh đẹp của Băng Tâm Trúc trong nháy mắt trở nên tái nhợt. Trong ánh mắt lại phóng ra sát khí vô tận, cả người nàng đều trở nên vô cùng lạnh giá!

Tên thiếu niên đáng ghét kia… không ngờ chụp trúng bộ ngực

của nàng!

“Ầm!” Trên người nàng bỗng nhiên phóng ra một luồng ánh sáng đỏ chói mắt, một đóa sen đỏ xông thẳng lên trời cao!

Chu Hằng “oa” một tiếng phun ra một ngụm máu tươi. Nữ nhân này thật sự phẫn nộ rồi, không quan tơi hêt thay muốn liều mạng cho ngọc đá cùng nát, hắn bị thương nặng!

Hắn bây giờ đúng là tiến thối lưỡng nan!

Buông tay ra ư? Băng Tâm Trúc thẹn quá thành giận khẳng định sẽ không ngừng đuổi giết hắn, không chém chết hắn là sẽ không cam lòng. Mà nếu tiếp tục như vậy, dù thể chất hắn cường đại, lực trị liệu kinh người, cũng không thể chịu đựng công kích liên tục như vậy!

Hơn nữa, Băng Tâm Trúc ngã xuống chỉ là tổn thất một pháp tướng, mà hắn thì chính là cái mạng nhỏ thực sự giao tại đây!

Trao đổi như vậy, hắn không chịu nổi!

– Đừng làm rộn! Hắn quát to, hai tay cũng bóp mạnh.

“A…”

Thiếu chút nữa Băng Tâm Trúc kêu lên thành tiếng. Bộ ngực nàng dưới bàn tay tên giặc kia nắm chặt đã biến hình, ý xấu hổ, phẫn nộ… mãnh liệt xoay chuyển trong cơ thể nàng, khiến cho nàng như hụt hơi, đóa sen đỏ cũng chợt ngừng công kích.

Nhưng chỉ ngẩn ra phút chốc, tiếp đó nàng liền bạo phát ra lửa giận mạnh hơn, trên ngọc thể uẩn sinh ánh sáng đỏ, nàng hoàn toàn phẫn nộ rồi!

“A…” Chỉ là nàng còn chưa kịp bộc phát ra công kích này, chỉ cảm thấy bộ ngực lại bị Chu Hằng hung hăng bóp một cái, lần này công kích lập tức chết nghẹn từ trong bụng.

– Đồ cầm thú! Mau thả ta ra! Nàng đâu còn giữ được vẻ thanh cao nhưng lạnh lùng kia nữa, gương mặt xinh đẹp căng thẳng đến đỏ bừng.

– Nam tử hán đại trượng phu, nói không buông là không buông! Chu Hằng thực vô lại nói.

– Nếu còn không buông tay, ta liều mạng tự bạo không cần khối pháp tướng này, cũng phải nổ chết ngươi! Băng Tâm Trúc quyết liệt nói, giọng nói vô cùng kiên định.

– Ngươi thật ra cứ thử xem! Chu Hằng toàn lực vận chuyển, phát động Huyết Hà Thiên Kinh, ngược lại ôm nàng càng chặt hơn.

Băng Tâm Trúc chỉ cảm thấy đầu óc trống rỗng, cũng không thể nổi lên suy nghĩ gì nữa!

Qua một hồi lâu, rốt cục nàng mới tỉnh hồn lại, đang định liều mạng cho ngọc đá cùng nát, đột nhiên nàng ngẩn ra.

Nàng cảm ứng được bản thể gặp phiền toái cực lớn!

Bởi vì có cấm chế ngăn cách, giữa pháp tướng này cùng bản thể của nàng cũng không thể chứng kiến, nghe thấy nhau, nhưng nếu như bản thể hoặc là pháp tướng gặp phải nguy cơ cực lớn, khi đó pháp tướng hoặc là bản thể vẫn có thể cảm ứng được.

Có thể tạo thành phiền toái cho bản thể, khả năng lớn nhất chỉ có một: là Công Dương Thái Tôn, tên nam nhân kia luôn luôn đeo đuổi mình!

Nếu hắn biết mình xuất ra một pháp tướng đi vào Ngự Long Điện, với tính cách của hắn tuyệt đối làm được ra chuyện ác cưỡng ép bắt giữ mình, để hai người ở chung với nhau!

Nếu dưới tình huống bình thường, nàng tuyệt đối không sợ Công Dương Thái Tôn, nhưng bây giờ nàng lại thiếu một cổ pháp tướng, lực lượng bị suy yếu gấp mười… Điều này sẽ làm cho bản thể rơi vào tình cảnh cực kỳ nguy hiểm.

Vì thế nàng bỏ đi ý niệm tự bạo pháp tướng.

– Buông ta ra, ta không giết ngươi! Chuyện này coi như chưa từng phát sinh! Nàng lựa chọn nhượng bộ.

Tuy rằng Chu Hằng vô lại, nhưng Công Dương Thái Tôn lại là người điên, quá nguy hiểm!

Nữ nhân này muốn lừa gạt gì đây? Tuy nhiên, xem theo nét mặt của nàng, cũng không giống như nàng đang giả tạo, hơn nữa trong giọng nói của nàng mang theo nhiều lo lắng, dường như gặp chuyện cấp bách gì đó.

Nàng vào đây chỉ là một pháp tướng, như vậy có thể quấy nhiễu nàng cũng chỉ có chân thân!

– Chân thân của ngươi gặp phải phiền toái à?

Chương 672: Quan tài mở ra

Băng Tâm Trúc hơi sửng sốt, không nghĩ tới Chu Hằng lại nhanh như vậy liền nhìn ra chỗ mấu chốt của nàng.

Nàng biết không thể gạt được, liền đơn giản thống khoái thừa nhận, nói: – Chân thân của ta gặp một ít phiền toái nhỏ, pháp tướng này nhất thiết phải chạy trở về, phát huy ra lượng lực cường đại nhất!

– Muốn buông ngươi ra, có thể, nhưng ngươi phải đáp ứng trong vòng mười năm không được tìm ta gây phiền toái! Chu Hằng suy nghĩ một chút, rồi nói.

10 năm, hẳn cũng đủ để hắn trưởng thành đến Thăng Hoa Cảnh, đến lúc đó gặp lại nữ nhân này hắn đã có đủ thực lực chiến một trận.

Băng Tâm Trúc khẽ cau mày, theo hành động làm ác của Chu Hằng đối với mình lúc này, nàng hận không thể bầm thây Chu Hằng vạn đoạn! Nhưng dù thế nào đi nữa, đây chỉ là một pháp tướng của nàng, chuyện gì cũng có nặng có nhẹ!

Nếu như chân thân rơi vào tay giặc, vậy thì vạn kiếp bất phục

rồi!

– Ta đáp ứng ngươi! Tuy nhiên, ngươi cũng phải đáp ứng ta, không được rù quến Tú Lan! Nếu không dù ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển ta cũng sẽ tìm được ngươi!

– Đồng ý giao dịch! Chu Hằng buông lỏng hai tay ra. Bảo hắn rù quến Băng Tú Lan? Đây không phải là hại hắn sao!

Băng Tâm Trúc vừa được tự do, nàng liếc mắt nhìn Chu Hằng một cái thật sâu, thân hình lao ra xa. Trong nháy mắt hoa sen đỏ đầy trời bị nàng hấp thu vào trong cơ thể, tiếp đó nhoáng một cái nàng đã ở ngoài trăm dặm.

– Tú Lan! Xong chuyện nơi đây, lập tức ngoan ngoãn trở về cho ta! Nàng thân người đã đi xa, nhưng thanh âm vang vọng lại đây.

– Quên đi! Đã có tỷ phu rồi, còn muốn quản bổn tiểu thư! Tốt hơn là mau mau sinh con đi! Băng Tú Lan hướng về phía bóng Băng Tâm Trúc thè lưỡi, hiển nhiên nàng cũng không có xem mệnh lệnh của Băng Tâm Trúc ra gì.

Chu Hằng một bên vừa vận chuyển phù văn trị liệu thương thế, vừa đi đến hướng con lừa đen, Băng Tú Lan. Trên người hắn hãy còn lưu lại dư hương của Băng Tâm Trúc, thấm vào ruột gan, làm hắn có loại cảm giác mê say.

Trước đó bị màn sen đỏ ngăn cách, mọi người cũng không biết bên trong xảy ra chuyện gì, chỉ đột nhiên nhìn thấy Băng Tâm Trúc phi thân vọt đi, mà Chu Hằng lại là bộ dáng ý chưa hết đi trở lại, dường như vừa mới làm xong chuyện gì đó.

Chẳng lẽ, trước đó hai người thực sự ở dưới "bao ánh mắt nhìn trừng trừng" đánh một phát?

Thật không biết xấu hổ mà!

Rất nhiều người đều là tật đố oán hận lẫn lộn, bọn họ hy vọng dường nào người kia là chính mình, có thể hưởng hết diễm phúc ở trên thân mỹ nữ Băng Tâm Trúc kia.

Trận chiến này, ai thắng ai bại dường như cũng không có phân ra, nhưng khi nhìn Băng Tâm Trúc vội vã rời đi, sợ là bị thua thiệt nhiều rồi chăng?

Vẫn là Chu Hằng mạnh hơn!

– Tỷ phu giỏi quá! Băng Tú Lan không keo kiệt chút nào vỗ tay ca ngợi. Lúc này nịnh bợ tỷ phu là nhất định phải làm tốt, nếu không sau này bị tỷ tỷ uốn nắn rồi cùng nhau quản nàng thì làm sao đây?

Chu Hằng nhìn nàng một cái, tựa cười như không cười: gương mặt của cô gái này khẳng định là dịch dung, nếu không giữa hai tỷ muội không có khả năng xuất hiện khác biệt lớn như thế. Tuy nhiên loại thuật dịch dung này đúng là thần kỳ, không ngờ hắn cũng không nhìn ra một tia khác thường nào. Hơn nữa hắn còn từng nắm kéo da mặt của Băng Tú Lan, rất là bình thường.

Theo một trận chiến giữa Chu Hằng và Băng Tâm Trúc này chấm dứt, ai chân chính là chí tôn trẻ tuổi cũng không cần bàn cãi nữa.

Ánh mắt của mọi người nhìn về phía Chu Hằng có tán thưởng, cũng có âm hiểm… ý tưởng mỗi người không giống nhau.

Có người muốn mời chào Chu Hằng; có người thì muốn bóp chết thiên kiêu trẻ tuổi này… Dĩ nhiên không phải ở trong này, mà là sau khi ra ngoài.

– Các vị! Hóa Long Cửu Trảm tất nhiên ở trong cỗ quan tài này, chẳng lẽ mọi người vẫn trơ mắt nhìn như thế sao? Có người cao giọng nói. Người này hẳn là muốn xem trò hay, dù sao chỉ là thiên kiêu cấp bậc Nhật Diệu Vương, so sánh với Hóa Long Cửu Trảm chênh lệch như giữa trời và đất.

– Hừ! Ngươi có biện pháp nào sao? Có người cười lạnh.

Nếu có thể đến gần quan tài mọi người không phải sớm đã lên rồi, còn cần chờ tới bây giờ sao?

– Biện pháp không phải là không có, hơn nữa rất đơn giản… là huyết tế!

Huyết tế!

Chỉ là hai chữ này đã thấy máu chảy dầm dề, vừa nghe đã khiến cho người ta lông tơ dựng thẳng. Nhưng quả thật đơn giản mà trực tiếp, trước đây Mộc Tâm cũng ẩn chứa uy áp của Sáng Thế Đế, chính là dựa vào huyết tế để hóa giải.

Nhưng Mộc Tâm chỉ có một mảnh chút xíu như vậy, nhưng cỗ quan tài này vừa thấy là biết không phải vật phàm, có tới tám sợi xiềng xích dài phong ấn, muốn hóa giải uy áp phía trên đó thì cần phải huyết tế khốc liệt đến mức nào cho đủ?

Chỉ sợ, đại bộ phận tánh mạng người ở nơi này đều phải giao vào đó!

“Phù…” Gió lạnh gào thét, mọi người đều im lặng lạnh lùng, chỉ còn lại có tiếng hô hấp nặng nề.

Nhật Diệu Vương còn sống đến giờ cũng không nhiều, đa số là Nhật Diệu Hoàng, Nhật Diệu Đế thậm chí là cường giả Thăng Hoa Cảnh, cùng với số ít đại năng Sáng Thế Cảnh. Vốn rõ ràng phân biệt hàng rào trình tự giữa các võ giả, nhưng bây giờ dưới cảnh giới bị áp chế, dù là Sáng Thế Đế cũng không dám nói có thể thắng dễ dàng ba bốn Nhật Diệu Hoàng liên thủ.

Nếu thật sự dẫn tới một trận đại chiến huyết tế, ai phóng ra máu của ai thật đúng là không nhất định!

Tuy rằng cường giả Thăng Hoa, Sáng Thế Cảnh sẽ không bởi vậy thực sự ngã xuống, nhưng tổn thất một pháp tướng hay một thần tướng cũng là tổn thất rất thảm trọng.

"Bùng!" Đúng lúc này, lần nữa vang lên tiếng nổ như sấm kia, mặt đất chấn động dữ dội, vô số cát đá rung chuyển, dường như mặt nước sôi trào.

Dường như đập vào trong đầu óc mọi người, chấn cho mọi người đều sắc mặt khó coi.

Động đất lại tới nữa sao? Lại kinh động cấm chế ư?

"Ầm!" Ngay sau đó lại vang lên tiếng nổ, giống y như trước, chỉ là lần này khoảng cách ngắn hơn một chút. Sau khi nghe

tiếng nổ nặng nề như thế, mọi người đều suy đoán có phải hay không sẽ giống như trước, rất nhanh xuất hiện lần nổ thứ ba.

"Ầm!" Quả nhiên, ngay sau đó lại là một tiếng nổ vang truyền khắp, chấn động mặt đất rung lên, tiếp sau đó lại liên tục không ngừng xuất hiện bốn lần nổ, lúc này mới khôi phục yên tĩnh.

Trước là nổ ba lần, hiện tại là 7 lần nổ vang!

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Chu Hằng quét ánh mắt nhìn lướt qua, không khỏi ngẩng cao đầu lên.

Trên bầu trời, tám sợi xiềng xích kia đang tản ra u quang nhàn nhạt, từng cái trận văn cũng sáng lên, giống như tám con cự long cùng phát sáng.

Trước đó Băng Tâm Trúc cũng từng làm cho tám sợi xiềng xích nổi lên phản ứng, đó là vì lực lượng của nàng rất cường đại, ở tầng thứ Nhật Diệu Cảnh này dẫn động dao động của cấm chế. Mà lần này thì sao? Lần này phản ứng còn mạnh hơn xa trước đó!

Ít nhất Băng Tâm Trúc cũng không có dẫn tới mặt đất chấn

động!

Những sợi xiềng xích này phóng ra hào quang còn đang tiếp tục rực sáng, từ lúc mới bắt đầu là u quang trở nên rực rỡ lên, rất nhanh liền dẫn tới chú ý của những người khác.

– Các ngươi xem kìa!

– Như thế nào xiềng xích lại phát sáng!

– Có quan hệ với tiếng nổ kỳ lạ vừa rồi hay sao?

Mọi người nhao nhao ngẩng đầu nhìn lên, đây chính là cấm chế của một vị cường giả Sáng Thế Đế bày ra, còn là chỗ vị cường giả này ngủ yên, sao có thể cho phép người dễ dàng đi vào quấy rầy chứ?

Pháp phải truyền, nhưng tuyệt đối sẽ không truyền tùy tiện!

"Ầm!" Đúng lúc này, lại thêm một tiếng nổ vang trầm trọng chấn động, mặt đất rung chuyển. "Keng keng…", tám sợi xiềng xích cùng một lúc lay động, phát ra tiếng vang giòn tan, lại chấn cho vô số người đều khí huyết sôi trào, vô cùng khó chịu.

“Ầm!” Lại vang tiếp một tiếng nổ, “ầm”, tiếp theo một tiếng, “ầm ầm ầm ầm ầm ầm ầm…”, lần này tiếng nổ vang không dứt, giống như tiếng tim đập, trực tiếp vang lên 13 tiếng nổ sau đó mới lắng xuống.

Nhưng lúc này, yên tĩnh cũng không kéo dài bao lâu, vẻn vẹn chỉ chưa tới ba phút, lại lần nữa nổ vang, lần này vô cùng mãnh liệt.

“Ầm ầm ầm ầm ầm ầm…” như tiếng sấm, giống như tiếng trống trận, kéo dài suốt 21 lần.

“Keng keng keng…” Tám sợi xiềng xích lay động biên độ lớn hơn nữa, mỗi một trận văn đều sáng ngời như những viên mặt trời nhỏ, dường như có thể làm mù mắt người nào nhìn vào.

– Đây đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

– Chẳng lẽ là chúng ta đã quấy rầy nơi an nghỉ của cường giả thượng cổ, nên muốn giết sạch chúng ta?

Mọi người đều vô cùng kinh hãi, bình thường nói đến di tích cổ mọi người đều cảm thấy đó là cơ duyên trời ban, vắt óc tìm mưu nghĩ kế phải làm thế nào nhận được ưu đãi từ trong đó, cũng không nghĩ tới những người an nghỉ đó có nguyện ý đến chết còn bị quấy rầy không ngủ yên hay không?

Nhưng thời gian là vũ khí lợi hại nhất. Bất kỳ cường giả nào trải qua trong năm tháng đều sẽ hóa thành mục nát, bởi vậy mặc cho ngươi khi còn sống là tồn tại cường đại đến mức nào, sau khi chết cũng khó thoát khỏi kết cục bị người đào mộ.

Cấm chế có thể trường tồn, nhưng ý thức của võ giả lại sẽ mai một. Nếu nói cấm chế là dùng để bảo hộ di cốt Vũ Văn Kiếm, như vậy vốn không cho phép bọn họ đi vào, hoặc là trước tiên sẽ hủy diệt bọn họ, đâu có đợi đến bây giờ?

Cho nên, trừ phi Vũ Văn Kiếm còn có lưu giữ lại ý thức, nếu không tuyệt đối không thể ảnh hưởng tới phát sinh biến đổi cấm chế!

Nhưng ít nhất đã trôi qua 300 vạn năm, ý thức dạng gì có thể giữ lại lâu như vậy?

Vẻn vẹn chỉ 2 phút sau, lại vang lên tiếng nổ: “Àm ầm ầm ầm ầm…”, lần này liên tục 36 tiếng!

Mọi người đều lặng ngắt như tờ, ai cũng có thể đoán được sắp có đại sự phát sinh!

Chưa tới một phút, tiếng nổ lại vang lên, liên tục 72 tiếng, sau đó ngưng chừng nửa phút, lại là 108 tiếng nổ liên tục.

“Ầm! Ầm! Ầm…”

Đến lúc này, tiếng nổ không dứt bên tai, tốc độ càng ngày càng nhanh!

“Ầm! Ầm! Ầm…” Vô số người đều phun trào máu tươi, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy. Trên bầu trời, tiếng sợi xiềng xích lay động “keng keng…” hỗn loạn, động đất không ngừng, dường như có vật gì đáng sợ sắp chui ra từ dưới lòng đất.

“Choang!” Trên một sợi xiềng xích trận văn sáng đến cực hạn, sau đó chợt vỡ nát, hóa thành vô số mảnh vỡ từ trên bầu trời rớt xuống.

Nếu đổi lại là thời gian khác, người phía dưới thấy một màn như vậy khẳng định là vô cùng cao hứng: những thứ này đều là trân liệu cấp bậc Sáng Thế Cảnh đấy! Tùy tiện nhặt lấy một mảnh mang ra ngoài đều là vô giá!

Nhưng bây giờ lại không ai có tâm tình như vậy!

Ngay cả trân liệu cấp bậc Sáng Thế Cảnh đều phải vỡ nát, đây là lực lượng đáng sợ dường nào?

“Choang!” Sợi xiềng xích thứ hai cũng đột nhiên vỡ vụn, hóa thành vô số điểm sáng rơi xuống, trận văn rất nhanh liền ảm đạm không ánh sáng.

“Choang! Choang! Choang…” Sợi thứ ba, sợi thứ tư, sợi thứ năm… từng sợi xiềng xích đứt đoạn, khắp nơi đều là kim loại rơi xuống phát ra tiếng vang giòn tan, giống như những hạt châu nhỏ rơi xuống mâm ngọc, tạo thành một vận luật kỳ diệu.

Tám sợi xiềng xích toàn bộ vỡ nát, xa xa, vốn những mảnh vỡ Bảo khí đang tản ra hào quang kia đột nhiên giống như nổi điên bay vụt tới, nhưng còn chưa đến gần quan tài liền ầm ầm bị chấn vỡ… mọi người nhìn thấy đều đau lòng không thôi.

“Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm…” Trong không khí phát ra tiếng nổ khó hiểu, dường như có vật gì đó đang bể nát.

– Cấm chế… cấm chế biến mất rồi!.

– Không sai! Ta có thể sử dụng lực lượng của Nhật Diệu Đế rồi!

– Chẳng lẽ, dị động vừa rồi chính là sinh mệnh của cấm chế đi tới cuối, là một lần hồi quang phản chiếu hay sao?

Từng đạo khí tức mạnh mẽ lưu chuyển, từ khi đi vào nơi này,

áp chế cảnh giới luôn luôn đặt ở trên đầu bọn họ bỗng nhiên biến mất, mọi người đều khôi phục thực lực vốn có!

Ngay lúc này, một khí thế cực kỳ khủng bố đến không cách nào hình dung, phát ra từ trong quan tài bị tám sợi xiềng xích cột lại kia!

“Kẹt” một tiếng, miệng quan tài nứt ra một khe hở, rồi bỗng nhiên thò ra một bàn tay!

– – – – – oOo- – – – –

Chương 673: Lam Long nữ hoàng

Mọi người đều kinh hãi không thôi, làm sao mà bên trong quan tài này lại vươn ra một bàn tay?

Không phải chỗ này bị phong ấn trăm vạn năm rồi sao? Có ai lại sống được nhiều năm như vậy? Hoặc là, có một giải thích hợp lý hơn, chính là không lâu trước người này mới vào trong quan tài!

Nhưng có tám sợi xích phong ấn, ngay cả cường giả Sáng Thế Cảnh cũng không thể tới gần quan tài – bằng không cái quan tài này đã sớm bị lộn ngược rồi!

Vào người kia làm sao đi vào?

Hơn nữa, có ai lại ngu như thế, vô duyên vô cớ đi chui vào trong cổ quan tài này?

Hơn nữa, rốt cuộc người này là ai?

Đó là một bàn tay nhỏ nhắn, trắng như tuyết, mịn màn nõn nà

như ngọc, tràn đầy xinh đẹp. Dù chỉ vẻn vẹn lộ ra một bàn tay cũng làm người ta hít thở dồn dập, tưởng tượng chủ nhân sở hữu bàn tay này có được dung nhan cùng phong tình tuyệt mỹ cỡ nào.

Nhưng mọi người càng có thể cảm giác được bàn tay nhỏ kia mang tới uy áp, khủng bố đến cực điểm!

Nàng chính là Vũ Văn Kiếm? Vũ Văn Kiếm lại là nữ nhân?

Bằng không, làm sao nàng lại nằm trong quan tài? Nhưng nếu nàng thật là Vũ Văn Kiếm, nàng làm sao vượt qua 300 vạn năm đến giờ? Nên biết Thời Gian Nguyên Dịch đã không có tác dụng gì với tiên nhân!

Hay là… nàng đột phá Sáng Thế Cảnh, đạt tới độ cao khác, cho nên có được thọ nguyên dài lâu hơn?

– Nàng vẫn còn là Sáng Thế Đế! Có đại năng nói, đây là một vị Sáng Thế Hoàng đỉnh phong, mặc dù chỉ là có một chút chạm tới cánh cửa Sáng Thế Đế, còn chưa chân chính đặt chân vào cánh cửa này, nhưng không khó phân biệt đối phương có phải Sáng Thế Đế hay không.

– Sáng Thế Đế!

– Sao lại thế được!

– Tuyệt đối không thể nào!

– Sáng Thế Đế cũng chỉ có thọ nguyên khoảng 30 vạn năm, làm sao có thể sống dài đến hơn 300 vạn năm?

– Dù cho những cỏ cây tinh hoa đắc đạo, thọ nguyên trời sinh dài hơn loài người, nhưng cũng chỉ cao hơn gấp đôi, gấp mấy lần là đỉnh điểm, mặc kệ thế nào cũng không thể sống dài đến 300 vạn năm!

Mọi người đều không tin, thọ nguyên 300 vạn năm đã vượt xa cực hạn Tiên giới, trừ khi là tồn tại vượt qua Sáng Thế Đế, bằng không bọn họ tuyệt đối không tin có người sống được lâu như thế!

Ngay lúc này, bàn tay ngọc vươn ra khỏi quan tài nhẹ nhàng xòe ra, như vừa mới tỉnh lại, có chút không thích ứng.

Mọi người liền lặng ngắt, bây giờ bọn họ tranh cãi cái rắm gì, chính chủ đang ở ngay trước mặt, nhìn tiếp còn không phải sẽ biết! Chỉ là nữ nhân này còn chưa lộ mặt đã có khí tràng quá mạnh mẽ, mạnh đến nổi làm rất nhiều cường giả đánh trống lùi lại, không dám nghĩ tới Hóa Long Cửu Trảm gì nữa đã cắm đầu bỏ chạy!

Dù cho bên trong quan tài này thật có truyền thừa Hóa Long Cửu Trảm, nhưng đối mặt với tồn tại thần bí hùng mạnh như vậy, còn ai dám nhổ răng cọp hay sao?

Càng là cường giả, càng có thể cảm ứng được nữ nhân thần bí này hùng mạnh, khí tức như biển rộng như bầu trời, đời này bọn họ chưa từng gặp! Vậy còn không chạy, chẳng lẽ còn đợi người ta đuổi đi hay sao?

Trong lòng Chu Hằng cũng kinh hoàng, nữ nhân thần bí này tuôn ra khí tức quả thật còn mạnh hơn cả Đông Quách Hằng, thậm chí có thể sánh với trạng thái của Huyết Hà lão tổ khi bùng phát ra một chiêu cuối cùng!

Đây chính là tồn tại "chạm đến cánh cửa kia"!

– Chúng ta đi! Hắn lập tức quyết đoán, vừa tìm kiếm Chu Thống cùng Chung Cổ Phong trong đám đông.

Ầm!

Một tiếng nổ mạnh, bàn tay nhỏ từ tĩnh sang động, từ chậm sang nhanh, đánh ra một chưởng mạnh lên nắp quan tài, nắp

quan tài không biết làm bằng chất liệu gì lập tức bị đánh vỡ nát!

Người này sắp đi ra! Thật đi ra!

Mọi người đều không dám thở mạnh, bọn họ đều biết, lập tức sẽ có một tồn tại khó lường xuất thế!

Người này, ngay cả cấm chế Ngự Long Điện cũng bị tan vỡ, nói rõ thực lực của nàng tuyệt đối nghiền ép bất kỳ người nào ở đây!

Vũ Văn Kiếm!

Nhất định nàng chính là Vũ Văn Kiếm, đại năng thượng cổ, không biết dùng thủ đoạn gì vượt qua vạn thế thiên thu, vượt qua thời gian đến hiện tại!

Hay là, đây là chỗ thần kỳcủa Hóa Long Cửu Trảm? Không sai, hóa long hóa long, không phải mang theo một chữ hóa hay sao? Có lẽ không phải là vị Vũ Văn Kiếm tiền sử, mà là hóa thân của nàng sống lại!

Nếu đó là thật, vậy thì quá khủng! Thần chích sống lại, sẽ mất đi hết tu vi làm lại từ đâu. Còn Hóa Long Cửu Trảm lại có thể giữ lại tu vi, dùng phương thức ngủ dài vượt qua nhiều năm

phá kén sống lại, điều này tuyệt diệu cỡ nào?

Nhưng môn kỳ thuật nằm trong tay đại năng như vậy, ai có thể lấy được?

Nhiều người? Nhiều người có tác dụng gì, người ta một cái uy áp trấn xuống, ngay cả Sáng Thế Vương cũng vỡ nát, ở trước mặt tồn tại như vậy, tất cả chỉ là con kiến!

Oong! Chiếc quan tài kia cũng sáng lên, bên trên lại hiện ra những dãy ký tự Đó không phải truyền thừa Hóa Long Cửu Trảm, mà là một đoạn chữ cổ mà mọi người đều nhìn hiểu được.

“Long tộc làm loạn, muốn tàn sát vạn tộc, quần hùng thiên hạ liều mình ngăn cản, dùng kế chia tách Long Đế cùng 5 đại Long Hoàng rồi đột kích! Chúng ta phụ trách đột kích Lam Long Hoàng, nhưng trả giá mọi người ngã xuống cũng không thể giết được Lam Long Hoàng, chỉ có thể trấn áp ở đây!”

“Ta cũng bị trọng thương, thần thức tổn hại, bất lực xoay chuyển! Dốc hết tất cả bày ra cấm chế, hy vọng có thể trấn áp trọn đời Lam Long Hoàng!”

“Nhưng mà, ta cũng không nắm chắc được chuyện này, người đời sau nếu thấy những chữ đã lưu lại, nói rõ cấm chế đã biến mất!”

“Ta chỉ có một đề nghị: trốn!”

“Lập tức truyền bá tin này ra ngoài, bằng không Lam Long Hoàng đi thả ra Long Đế cùng 4 Long Hoàng khác, thiên hạ sẽ lại gặp đại kiếp nạn!”

“Vũ Văn Kiếm lưu bút!”

Cái gì, người trong quan tài không phải Vũ Văn Kiếm, mà là một tồn tại đáng sợ mà ngay cả Vũ Văn Kiếm cũng phải liên hợp chúng đại năng Tiên giới cùng nhau chống đỡ?

Ánh sáng xanh lam bùng lên từ quan tài, từ yếu đến chói lọi, thẳng đến khi biến thành mặt trời nhỏ màu lam, làm cho mọi người không mở mắt được.

Nhưng chỉ là trong nháy mắt, ánh sáng này bỗng biến mất, mọi người bỏ tay che mắt ra, lại nhìn về phía quan tài, chỉ thấy có một người đang đứng ở chỗ chiếc quan tài kia!

Một nữ nhân, mặc bộ chiến giáp màu lam, ôm sát lấy dáng người duyên dáng tuyệt mỹ của nàng, đằng sau khoác áo choàng cùng mau, phấp phới tung bay trong gió.

Khí thế kinh người, như một vị nữ Chiến thần!

Đó là một nữ nhân xinh đẹp cực hạn, chỉ riêng dung mạo đã không kém gì các mỹ nữ tuyệt thế như Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Ứng Mộng Phạm mấy vạn năm mới xuất hiện một người. Càng khó có là khí chất của nàng, uy phong lẫm liệt, tựa như nữ tướng quân trăm trận trăm thắng!

Nếu nói nàng có chỗ nào khác thường, đó là mái tóc dài màu lam của nàng, hơn nữa ở gần tai còn mọc ra hai cái sừng, có chút giống sừng hươu.

Nếu như có thể thu phục được tuyệt sắc mạnh mẽ, khí thế kinh người như thế, sẽ là thành tựu bao lớn đối với nam nhân?

Mọi người đều say!

Khi nhìn thấy bàn tay ngọc ngà kia, mọi người đã đoán bên trong quan tài nhất định là một mỹ nhân tuyệt sắc, nhưng khi thật sự thấy được hình dạng của nàng, mọi người mới biết trí tưởng tượng có hạn, mà tạo vật tự nhiên mới là thần kỳ nhất!

Có lẽ sẽ tìm được dung nhan tuyệt sắc như thế ở 49 Tiên Thành, nhưng còn khí chất anh khí kinh người như thế?

Tuyệt không tìm được người thứ hai!

Đó là một mỹ nhân có một không hai, chỉ có duy nhất trong trời đất!

Lam Long Hoàng! Nàng chính là Lam Long Hoàng, đúng là một vị Nữ hoàng, Nữ hoàng tuyệt mỹ vô song!

Oong!

Hắc kiếm thoáng động, chỉ thẳng vào nữ Chiến thần tuyệt sắc kia.

Chu Hằng kinh ngạc, hắc kiếm phản ứng như thế có nghĩa là nó phát hiện bảo bối!

Không giống con lừa đen thu gom bậy bạ, có thể dẫn tới hắc kiếm phản ứng thì tuyệt đối là chí bảo chân chính!

Nhưng sau khi vào đến Tiên giới, bảo vật có thể dẫn tới phản ứng của hắc kiếm chỉ đếm được trên ngón tay! Tính cho kỹ, còn không phải chỉ có mỗi hai món Thiên Huyền Linh Tinh, Hỏa Thần Lô hay sao?

— Ngay cả mảnh vỡ Bảo khí tán loạn chỗ này cũng không dẫn

động hắc kiếm! Đủ thấy được khẩu vị kén chọn của vị đại gia này!

Nhưng từ một mặt khác, nói rõ Thiên Huyền Linh Tinh, Hỏa Thần Lô quý giá, bất phàm!

Ngay cả mảnh vỡ Tiên khí Sáng Thế Cảnh cũng không thèm quan tâm. Như vậy Hỏa Thần Lô, Thiên Huyền Linh Tinh là cấp bậc gì? Tồn tại vượt qua Sáng Thế Cảnh, bước vào "cánh cửa kia"?

Còn trên người nữ Chiến thần đó lại có bảo vật gì dẫn tới hắc kiếm có phản ứng, điều này nói lên cái gì?

Trên người nàng có bảo vật cùng cấp bậc với Thiên Huyền Linh Tinh, Hỏa Thần Lô!

Là thứ gì?

Bộ chiến giáp kia, hay là…. ánh mắt Chu Hằng rơi vào chuỗi hạt châu trên cổ nàng, làm hắn ngạc nhiên là chuỗi hạt đó không phải xỏ trân châu gì, mà là những cục đá dài nhọn, càng giống khúc xương hơn!

Hắm mơ hồ có cảm giác, làm cho hắc kiếm có phản ứng, chính là sợi dây chuyền cổ quái đó!

Toàn trường yên tĩnh, nữ Chiến thần tuyệt sắc này bất luận mị lực hay thực lực đều có tư cách chấn nhiếp thiên hạ!

Chu Hằng không bị tuyệt sắc của nàng mê hoặc, bởi vì nói tới dung nhan, trên đời này không có ai sánh với Hoặc Thiên! Nữ Chiến thần tuyệt sắc này quả thần gần đến hoàn mỹ, nhưng vẫn còn kém xa khi so với Hoặc Thiên!

Làm cho hắn khiếp sợ là thực lực của đối phương, tồn tại như vậy tuyệt đối đã chạm đến cảnh cửa kia. Nếu nàng chạy đến 49 Tiên Thành, tuyệt đối sẽ tạo thành một trận hỗn loạn lớn!

Khó trách ngay cả Vũ Văn Kiếm cùng đông đảo Sáng Thế Đế cũng bó tay không làm gì được nàng!

Nhưng mà, nàng thật là Lam Long nữ hoàng hay sao? Dù ngay cả nàng có chạm đến cánh cửa đó thì thế nào, bây giờ nàng còn là Sáng Thế Đế, làm sao vượt qua được 300 vạn năm?

– Long Đế vô địch, quét ngang thiên cổ! Nữ Chiến thần tuyệt sắc này bỗng nhiên lên tiếng, giọng trong trẻo dễ nghe, nhưng lại vang dội cứng cáp, tương xứng với anh khí bức người của nàng.

Trong lòng Chu Hằng nhảy dựng, trước đó hắn có lấy một

mảnh vảy rồng, bên trên còn có một vết máu, là một chút tinh huyết Chân Long! mà sau khi tiến vào địa huyệt này, hắn còn thấy một ngọn núi bị cường giả mạnh mẽ nhổ lên, dùng linh lực ngưng tụ thành cột đá, bên trên còn có năm vết cào rõ ràng.

Nhất định nàng chính là Lam Long nữ hoàng! Vậy mảnh vảy rồng kia chính là tới từ nàng!

Nhưng rốt cuộc làm sao nàng sống qua 300 vạn năm?

– Nhân loại nhỏ bé, dám xuất hiện ở trước mắt bổn hoàng! Lam Long nữ hoàng quét mắt nhìn qua, khuôn mặt xinh đẹp trắng ngọc toát ra vẻ khinh thường rõ ràng, lộ hết sát khí.

– Chẳng lẽ cô không phải nhân loại hay sao? Trong đám đông, có người đánh bạo nói.

Đó là một thanh niên phong thần tuấn lãng, nói ra lời này lại không phải làm người ta khó chịu, mà là muốn dẫn tới sự chú ý của vưu vật tuyệt sắc đến lòng người tê dại, hùng mạnh đến lòng người run rẩy!

Vì thế, hắn nói xong còn hất đầu một cái, bày ra dáng tự cho là vô cùng tiêu sái.

Mọi người đều gật đầu, nhân loại là một định nghĩa rất rộng, ví dụ Hổ nhân, Lang nhân, Dực nhân đều thuộc nhân loại. Nhân tộc mới là định nghĩa hẹp, đặc biệt chỉ chủng tộc giống như Chu Hằng.

Nhân loại, thực ra phải nói là sinh vật hình người, có khác biệt với yêu thú.

Tuy rằng trên đầu nữ Chiến thần tuyệt sắc này có mọc sừng, nhưng cũng chỉ có thể nói rõ không phải không phải Nhân tộc mà thôi, vẫn là một chi trong nhân loại.

— Bọn họ tuyệt không tin đây là Lam Long nữ hoàng mà Vũ Văn Kiếm chỉ trong chữ để lại, bởi vì không có bất cứ tồn tại nào có thể sống lâu đến 300 vạn năm!

– Dám nhập chung bổn hoàng với nhân loại bẩn thỉu? Lam Long nữ hoàng hừ lạnh, ánh mắt như điện bắn về phía thanh niên vừa nói, bùm, thanh niên kia lập tức bị đóng băng, sau đó liền bị chấn vỡ thành hàng tỷ mảnh!

Hình thần câu diệt!

———-oOo———-

Chương 674: Chiến lực kinh thiên

Hở ra là giết người, quá bá đạo!

Nhưng vị Lam Long nữ hoàng này có tư cách đó, ngay cả cấm chế chỗ này cũng mạnh mẽ đánh phá, còn ai địch nổi chiến lực như vậy?

– Ngươi… rốt cuộc ngươi là ai? Rất nhiều người chấn động kinh hô, vẫn cứ không chịu tin thân phận của Lam Long nữ hoàng.

– Chỉ là con kiến, làm sao xứng biết thân phận của bổn hoàng? Lam Long nữ hoàng vô cùng ngạo kiều nói, nhưng nàng không chỉ thể hiện ngoài miệng như Băng Tú Lan, hai tay mở ra, lực lượng khủng bố quét ngang.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Tức thời có mấy trăm người bị chấn thành mưa máu, ngay cả Thần chích cũng đồng thời bị nghiền nát, không có cả một chút cơ hội chạy trốn!

Mọi người hoảng hốt, tuy rằng cấm chế nơi này đã biến mất, mọi người đều khôi phục thực lực vốn có, nhưng lại Lam Long nữ hoàng mạnh mẽ đến khủng hoảng, không một ai nổi lên dũng khí đánh một trận với nàng!

— Trừ khi là đại năng Tuyệt Tiên Thành đích thân tới!

Hiện tại mọi người đã tin tưởng nàng tuyệt đối là Lam Long Hoàng bị Vũ Văn Kiếm trấn áp ở chỗ này, có lẽ bởi vì bọn họ xâm nhập thả ra con "hung thú" này, hiện tại đồ đao đang giơ cao trên đầu bọn họ!

Đúng là báo ứng!

Người có giác ngộ này đã sớm lùi lại thật xa, vội vàng bay lên không, muốn thoát khỏi chỗ quỷ quái này.

— Tuy rằng trọng lực chỗ này vẫn lớn đến quá đáng, nhưng đối với cường giả khôi phục lại Thăng Hoa Cảnh, thậm chí Sáng Thế Cảnh, muốn bay lên cũng không khó!

– Muốn chạy? Lam Long nữ hoàng hừ khẽ, bỗng há miệng hút mạnh, sau đó phun ra!

Một mảnh sương trắng quét qua, ầm ầm ầm ầm, trên bầu trời

nổi lên một cơn mưa người, những võ giả bay lên đều bị đóng băng rơi xuống, khi rơi xuống đất bị đụng vỡ nát, ít có mấy người sống được.

Quá mạnh mẽ!

So sánh với nàng, Hàn Sương công tử cũng xứng với hai chữ "hàn sương"? Người ta cười rụng răng!

– Huynh đệ, chúng ta mau trốn thôi! Chu Thống đã tìm tới, hắn vừa may mắn cũng bất hạnh, trước đó vì thu một món Bảo khí mà chậm trễ, chạy đến đây lại đụng ngay lúc Lam Long nữ hoàng xuất thế, đúng là năm xui tháng rủi mà.

Vù! Chung Cổ Phong cũng chạy tới, chỉ là đoàn thể bọn họ dù có thể nói vô địch Nhật Diệu Cảnh, nhưng bây giờ cấm chế đã giải trừ, chút thực lực này hoàn toàn không đủ chơi!

Chu Hằng ném ra Hỏa Thần Lô, Lam Long nữ hoàng mạnh đến quá mức, hoàn toàn là một tầng thứ như Huyết Hà lão tổ. Không, còn mạnh hơn cả Huyết Hà lão tổ, tuyệt thế cường giả như vậy làm sao mà mấy con tép nhỏ như bọn họ lúc này có thể chống đỡ?

– Chúng ta đi theo đường cũ, tìm chỗ trốn trong này! Chu Hằng nói, lại hỏi Hỏa Thần Lô: – Ngươi đối phó được nữ nhân này không?

– Nếu như thực lựa của ngươi đủ mạnh có thể điều khiển được bổn tọa, giết cô ta như giết gà giết chó! Hỏa Thần Lô rất là khinh thường nói, giống như nổi giận vì đặt nó ngang hàng với Lam Long nữ hoàng.

– Nói nhảm, nếu ta có đủ lực lượng sử dụng ngươi, vậy tự mình đi trấn áp cô ta, còn cần ngươi làm gì? Chu Hằng tức khí nói: – Dị hỏa của ngươi có thể xử lý cô ta không?

– Chỉ sợ không được! Hỏa Thần Lô dùng giọng ong ong nói. – Bổn tọa cắn nuốt hai lần dù là dị hỏa, nhưng chỗ quý giá là thiên địa sinh ra, không phải uy lực của bản thân dị hỏa!

– Dị hỏa này có thể đốt chết Sáng Thế Đế, nhưng rõ ràng cô ta mạnh hơn Sáng Thế Đế bình thường một đoạn, không có khả năng đốt chết, cùng lắm là đốt cho bị thương tàn! Hỏa Thần Lô cho Chu Hằng câu trả lời chán đời.

Thường tàn thì có ích gì, nếu ra tay phải xử lý, nếu bị một tồn tại vượt qua Sáng Thế Đế nhớ mặt, vậy thì sau này đúng là ăn ngủ không yên!

– Thôi đi, không chọc vào thì không chọc, kiếm chỗ trốn đã! Chu Hằng nói, vừa giơ cao Hỏa Thần Lô, nếu thật bị Lam

Long nữ hoàng chú ý, đương nhiên hắn phải dùng Hỏa Thần Lô liều mạng một trận.

Đáng tiếc Hoặc Thiên không đến, bằng không thiên nữ tuyệt thế vừa nổi giận, tồn tại vừa mới chạm đến cánh cửa kia thì tính là gì!

– Các hạ, ngươi đừng khinh người quá đáng!

Có mấy tồn tại mạnh mẽ giận dữ quát, bọn họ không phải Sáng Thế Hoàng thì là Sáng Thế Vương, gần như đứng ở đỉnh cao Tiên giới. Tuy rằng tiến vào nơi này chỉ là một thần tướng của bọn họ, nhưng nếu không thể xoay chuyển được, ai lại chịu tổn thất?

Lam Long nữ hoàng căn bản mặc kệ, một chưởng đánh xuống, một Nhật Diệu Đế đã bị nàng bóp chết tươi, nhưng Thần chích lại không hủy hoại, bị nàng kéo lại. Nhưng nàng chỉ cảm ứng một chút liền xiết tay, hủy diệt Thần chích kia.

– Thì ra… đã qua hơn 300 vạn năm! Nàng thì thào, trong ánh mắt bùng lên tia sáng. – Không ngờ tới bổn hoàng bị trấn áp lâu như thế! Hừ! Nhân loại đáng chết, chết hết cho bổn hoàng!

Nàng vung tay phải, áo choàng bay lên, ánh sáng màu lam chiếu rọi thiên địa.

Hơi lạnh bao phủ toàn bộ trời đất, thần quang lướt qua, mọi thứ đều đóng băng, ngay cả những thần tướng Sáng Thế Cảnh thì sao, không có một chút sức chống cự ở trước mặt tồn tại như thế này.

Chỉ có "một" ngoại lệ, chính là mấy người Chu Hằng!

Chu Hằng nâng cao Hỏa Thần Lô, Bảo khí không biết phẩm chất này thả ra ngọn lửa hừng hực, hòa tan hơi lạnh xung quanh, che chở cho mấy người Chu Hằng.

– Nghĩ răng một bộ pháp tướng thần tướng là có thể trốn thoát? Lam Long nữ hoàng nhảy người lên, ầm, nàng trực tiếp đánh xuyên qua tầng đất trên đỉnh, xuất hiện trong không gian mênh mông.

Ầm!

Lực lượng khủng bố quét qua, đại lục Ngự Long Điện lập tức ầm ầm đứt gãy, hóa thành hai mảnh đại lục tan vỡ, cùng với vô số mảnh vỡ nhỏ, bay ra ngoài vũ trụ.

Đám người Chu Hằng cũng bị chấn bay ra, nhìn đằng xa Lam Long nữ hoàng uy phong lẫm liệt.

Oong! Oong! Oong!

Trên từng chiếc tinh thuyền, vô số đốm sáng bừng lên, đó là Linh Quang Pháo đang tích tụ năng lượng!

Tinh thuyền quy cách khác nhau cũng có Linh Quang Pháo uy lực khác nhau, ví dụ trên tinh thuyền có cường giả Sáng Thế Cảnh thì khẳng định sẽ gắn Linh Quang Pháo cấp cao nhất, một hai khẩu thì có lẽ không tạo thành uy hiếp tới Sáng Thế Đế, nhưng cả ngàn cả vạn khẩu cùng bắn thì sao?

Cấm chế trước đó đã bị mở ra, tất cả cường giả Thăng Hoa Cảnh, Sáng Thế Cảnh đều nhận được tin từ pháp tướng, thần tướng hiểu được mọi chuyện xảy ra trong Ngự Long Điện!

Lam Long nữ hoàng này tuyệt đối không thể chống lại! Mà tinh thuyền muốn tiến hành bước nhảy không gian thì trước tiên phải có thời gian chuẩn bị, bởi vậy bọn họ nhất định phải kéo dài đủ thời gian, đều không hẹn mà cùng nghĩ tới Linh Quang Pháo!

Mấy vạn khẩu Linh Quang Pháo bắn ra, ngay cả Sáng Thế Đế cũng phải nhíu mày?

Thời gian Linh Quang Pháo tích tụ năng lượng ngắn hơn nhiều so với tinh thuyền dịch chuyển, chỉ cần vài giây, tám phần tinh thuyền đã hoàn thành tích tụ, ánh sáng trắng đồng loạt lấp lánh, điên cuồng bắn về phía Lam Long nữ hoàng.

Ầm! Ầm! Ầm! ầm!

Từng đạo công kích bắn tới, nhưng đến trước người các Lam Long nữ hoàng trăm trượng thì ánh sáng trắng như đụng vào lá chắn vô hình, đều tắt ngấm, căn bản không thể tạo thành chút tổn thương gì tới nàng.

— Vạn khẩu Linh Quang Pháo bắn đồng loạt có thể làm cho Sáng Thế Đế nhíu mày, nhưng Lam Long nữ hoàng rõ ràng đã không phải là chiến lực Sáng Thế Đế!

Cũng may những tinh thuyền này phát ra công kích không phải vì tổn thương, giết nàng, chỉ là muốn tranh thủ thời gian chạy trốn mà thôi! Tồn tại khủng bố như thế cũng chỉ có đại năng vô thượng ở Tuyệt Tiên Thành mới có thể chống lại!

Trốn!

– Mơ mộng hão huyền! Lam Long nữ hoàng hừ lạnh một tiếng, đằng sau đột nhiên bùng lên một hư ảnh Thiên long màu lam, dài đến vạn trượng, long uy chấn động, vô cùng kinh khủng. Ngao, Thiên long màu lam gầm lên, ầm ầm ầm, hư không chấn động, tạo thành một cơn sóng xung kích.

Sóng xung kích quét qua, tất cả tinh thuyền nháy mắt vỡ nát,

không có một chiếc nào trốn thoát thành công!

Hự!

Đây là chiến lực tuyệt đối áp đảo Sáng Thế Đế?

Tồn tại như thế, ngay cả Hoặc Thiên… thật có thể chống lại hay sao?

Có lẽ Hoặc Thiên vào lúc toàn thịnh thì có thể, nhưng hiện giờ Hoặc Thiên bị thương nghiêm trọng, tu vi cũng rớt xuống Nguyệt Minh Vương, thật không có vấn đề ư?

Tinh thuyền bị hủy, phần lớn người bị cùng đánh chết, nhưng cũng có một số rất ít trốn thoát, ít nhất cũng là tồn tại Thăng Hoa Đế, bằng không coi như Thăng Hoa Hoàng cũng khó thoát được kết cục hình thần câu diệt dưới một chiêu này.

Mất đi tinh thuyền, cũng không có năng lực thuấn di không gian, vậy làm sao đây?

Đối mặt với chiến lực tuyệt đối thậm chí vượt qua Sáng Thế Đế này, những người còn sống sót nào còn dũng khí xông lên liều chết, vội vàng xoay người bỏ chạy, dù cho bị lạc trong không gian mênh mông cũng còn tốt hơn!

Lam Long nữ hoàng lại ra tay, hơi lạnh đóng băng không gian, những bóng người bỏ chạy lập tức biến thành những khối băng lớn, trên mặt vẫn còn vẻ hoảng sợ, nhưng không còn một tia ý thức nào.

Chết!

Chiến lực kinh thiên, quả thực là vô địch trên đời!

– Vẫn còn mấy con kiến! Tuyệt thế nữ Chiến thần lẩm bẩm, hiện tại người còn sống sót chỉ có mấy người Chu Hằng cùng Nguyệt Minh Hoàng, Nguyệt Minh Đế, số ít Nhật Diệu Vương ở bên ngoài đại lục, bọn họ không đủ thực lực, không thể đi vào địa huyệt cuối cùng, lại tạm thời giữ được mạng.

– Nhưng có mấy tên, có điều cổ quái! Nàng nhẹ nhàng nhấc bước, gót sen chuyển dời đã xuất hiện trước mặt Chu Hằng, căn bản không có Chu Hằng có phản ứng gì, một tay nắm cổ Chu Hằng, cũng tiện tay gỡ lấy Hỏa Thần Lô.

Dù chỉ là bàn tay ngọc ngà, nhìn nhỏ nhắn trắng mịn, nhưng ẩn chứa bên trong là lực lượng khủng bố, bóp cổ Chu Hằng đến tím mặt, mặc kệ hắn vận chuyển lực lượng thế nào cũng không làm được gì.

– Đây là chất liệu gì? Nàng gõ gõ lò luyện đan, thấy không có

phản ứng gì, nàng dùng sức đánh một chưởng.

Ầm!

Trên Hỏa Thần Lô phát ra tiếng vang thanh thúy, liên tục gào thét: – Ui da! Đau chết bổn tọa!

– Hử! Khí linh thật kỳ lạ! Lam Long nữ hoàng kỳ quái nhìn Hỏa Thần Lô, một đòn của nàng lại không tạo thành một chút vết nứt gì trên lò luyện đan này, đúng là quá ngoại dự liệu của nàng.

Chất liệu này cứng rắn bất ngờ, nhưng khí linh này dường như cũng bất ngờ… đê tiện!

Nàng hoàn toàn không nhìn Chu Hằng, chỉ là một Nhật Diệu Vương thì làm sao đáng để nàng nhìn tới.

Đáng hận!

Chu Hằng hoàn toàn không dùng được lực lượng, ở trong tay Sáng Thế Đế hắn chỉ là cá chờ lên thớt, không có cả cơ hội dùng Hỏa Thần Lô thả ra dị hỏa!

Thực lực chênh lệch quá lớn!

Tuyệt không thể khoanh tay chịu chết! Trong lòng Chu Hằng rống to, hắn có quá nhiều vướng bận, tuyệt không thể chết được!

– Buông ra! Chu Thống, Băng Tú Lan, con lừa đen cũng kêu to, còn Chung Cổ Phong xiết chặt hai cây chủy thủ, hắn có chiến ý nghịch thiên, ngay cả Sáng Thế Đế cũng dám đấu một trận.

– Hả? Ánh mắt Lam Long nữ hoàng nhìn về phía Băng Tú Lan, có một tia khó hiểu.

Chương 675: Phản kích thành công

Lam Long nữ hoàng cách không chụp lấy Băng Tú Lan, da mặt Băng Tú Lan lại bị mạnh mẽ kéo ra!

Nhưng không có máu tươi văng ra, cũng không có thảm cảnh máu thị lẫn lộn, đó là một chiếc mặt nạ!

Hơn nữa, còn là vật sống!

Tấm da mặt này hóa thành một con tằm màu xanh, bị Lam Long nữ hoàng nắm trong tay, không ngừng giãy giụa.

– Bảo bảo! Băng Tú Lan kinh hô, nàng lúc này đã không còn khuôn mặt bình thường, mà là một đại mỹ nữ linh động tuyệt lệ, quả thật không kém gì đối phương, cũng không thể kém hơn tỷ tỷ của nàng.

Lam Long nữ hoàng tiện tay ném con tằm xanh trở lại, nói: – Nhìn xuất thân của ngươi, tha cho ngươi một mạng, cút!

Nhìn xuất thân của Băng Tú Lan? Thiếu nữ này có lai lịch lớn

gì, lại khiến cho tồn tại hùng mạnh như Lam Long nữ hoàng cũng phải kiềm chế sát ý?

– Bảo bảo! Băng Tú Lan liền vội vàng đón lấy con tằm đặt lên vai, con tằm rất có linh tính, dựng nửa người lên ngọ nguậy một đống lớn chân nhỏ, vung vung như đánh Lam Long nữ hoàng.

Nàng cũng chống nạnh, cò kè mặc cả với Lam Long nữ hoàng, nói: – Hắn là tỷ phu của ta, ngươi phải thả cùng nhau, bằng không bổn tiểu thư cũng không đi!

– Hừ! Nghĩ rằng bổn hoàng không dám giết ngươi? Lam Long nữ hoàng ánh mắt nghiêm lại, sát khí quét ngang, nhiệt độ xung quanh lập tức giảm mạnh.

– Không thả thì không thả, người ta cũng chỉ nói mà thôi! Thái độ của Băng Tú Lan lập tức yếu xuống. – Chuẩn tỷ phu, người ta hết sức rồi, sau khi ngươi chết đừng biến thành quỷ tới tìm ta, bổn tiểu thư sợ nhất là quỷ!

Con nha đầu không có khí phách này! Quá không đáng tin mà!

Chu Hằng thầm mắng, nhưng trong người đang vận chuyển kiếm ý Lăng Thiên Cửu Thức, hắn muốn liều một phen!

Hiện tại lực chú ý của Lam Long nữ hoàng bị Băng Tú Lan thu hút, chính là thời cơ phát động công kích tốt nhất!

Ý niệm vừa động, 99 mảnh vỡ phù văn đồng loạt bùng lên, đánh vào bàn tay Lam Long nữ hoàng đánh nắm hắn.

– Hả? Lam Long nữ hoàng khẽ kêu một tiếng, nàng cảm giác bàn tay chợt đau đớn, dù chỉ là như bị muỗi chích một cái, nhưng nàng là tồn tại cấp số gì, Chu Hằng bị nàng khống chế mà vẫn có thể phản kích lại?

Tuy rằng lực lượng phản kích này nhỏ nhặt không đáng nói!

Nàng không khỏi thả lỏng bàn tay, mà Chu Hằng cũng chỉ cần nháy mắt này thôi.

Tay phải rung lên, hắc kiếm đã nằm trong tay, trong nháy mắt tinh khí thần của Chu Hằng tăng lên tới cực hạn, trong lòng không còn gì khác, chỉ chém ra một kiếm, hoàn toàn không có vinh nhục, không có thắng bại, không có sinh tử.

Lăng Thiên Cửu Thức, 9 thức hợp nhất!

Thăng hoa cực hạn!

Cả vũ trụ tối tăm như xuất hiện một trung tâm chói lọi, sau đó trung tâm này lại trở nên u ám, chém ra một đạo kiếm khí vô cùng sắc bén!

Có thể khai thiên, có thể liệt địa!

Ầm!

Lam Long nữ hoàng lại bị đánh bay, kiếm ý Lăng Thiên Cửu Thức cộng thêm nàng quá khinh thường, làm cho Chu Hằng nháy mắt dốc hết toàn bộ lực lượng Nhật Diệu Vương 11 luân, tạo thành lực phá hoại vô cùng đáng sợ.

Nhưng…. kết quả làm người ta tuyệt vọng!

Lam Long nữ hoàng chỉ là bị chấn lui lại có trăm trượng, chiến giáp trên người không hề thay đổi, một chút dấu vết cũng không có!

Đây là bảo cấp bậc Sáng Thế Cảnh, thông qua Lăng Thiên Cửu Thức, tuy rằng Chu Hằng có thể nháy mắt bùng nổ toàn bộ lực lượng, nhưng cũng không cách nào lay chuyển được chất liệu cấp bậc Sáng Thế Cảnh!

Chênh lệch thật là quá lớn!

– Có cổ quái! Lộ ra một chút ngạc nhiên, vốn nàng không coi Chu Hằng ra gì, nhưng nhưng đối phương trước sau lại cho nàng hai điều bất ngờ, hơn nữa điều sau lớn hơn cái trước.

Chỉ là Nhật Diệu Vương lại có thể làm tay nàng tê rần? Có thể một kiếm đẩy lùi nàng?

Nàng vung tay vỗ lên đỉnh đầu Chu Hằng, muốn trực tiếp đánh giết Chu Hằng, rút ra Thần chích của Chu Hằng thu lấy mọi tin tức.

Chu Hằng ngây ra, thế này không phải muốn ăn đòn hay sao?

Đánh vào bất cứ chỗ nào trên người hắn, hắn đều khó thoát khỏi cái chết, chỉ duy nhất thiên linh cái trên đỉnh đầu thì khác, bên trên có một cái Cốt phù, là Hoặc Thiên đưa cho hắn, ấn lên xương của hắn.

Không đầy đủ, nhưng uy lực to lớn, thậm chí đập chết một cường giả Sáng Thế Cảnh!

– Không… Con lừa đen, Băng Tú Lan, Chu Thống đồng thời rống giận, đều xông lên trước, nhưng tốc độ của bọn họ làm sao sánh được với tồn tại vượt qua Sáng Thế Đế?

Ầm!

Một chưởng này cứng rắn vỗ lên đỉnh đầu Chu Hằng, oong, một luồng sáng vàng bỗng bùng lên, hùng hồn không rõ!

– Cái… gì… Thân hình Lam Long nữ hoàng bị đánh bay, nhưng sợi dây chuyền trên cổ nàng lại bùng lên hào quang. Tiếng chấn động ong ong, sau đó bùm một cái, một viên đá nhọn vỡ nát, hóa thành bụi phấn rơi ra.

Hào quang tan đi, nàng không giống những kẻ địch trước kia bị chấn thành mưa máu, mà lẳng lặng trôi nổi trong không gian, tay chân giang ra, không biết đã chết hay hôn mê.

Biến hóa đột nhiên làm cho đám người con lừa đen không kịp ngờ tới, bọn họ đang xông ra cũng mạnh mẽ cứng lại.

Coi nào, vừa rồi chính mắt thấy chiến lực của Lam Long nữ hoàng, cách xa vạn dặm phá hủy tinh thuyền, đóng băng thiên hạ, nhấc tay liền hủy diệt cường giả Sáng Thế Cảnh!

Nhưng tồn tại như vậy lại vỗ Chu Hằng một cái liền tự chấn

ngã mình!

Chẳng lẽ vận hành linh khí lạc hướng? Tẩu hỏa nhập ma trong truyền thuyết?

Chu Hằng hít sâu một hơi, hắn cũng tràn đầy khiếp sợ, boởi vì hắn mới phát hiện mình đánh giá thấp thực lực của Hoặc Thiên.

Phù văn ấn lên thiên linh cái của hắn tối đa chỉ có 1% trạng thái nguyên vẹn, nhưng cũng chỉ như thế đã làm một Sáng Thế Đế chạm đến "cánh cửa" kia thiếu chút chết – Nếu không có sợi dây chuyền trên cổ nàng phát uy, khẳng định nàng khó thoát vận mệnh hóa thành mưa máu.

Chỉ là một cái phù văn khiếm khuyết đã có uy năng như thế, vậy thì ở trạng thái đầy đủ thì sao? Hơn nữa số lượng đạt tới 206 cái thì sao? Lại còn tổ hợp với phương thức huyền diệu thì sao?

Đánh tan Tiên giới cũng không phải chuyện khó!

Chạm tới "cánh cửa" cũng chỉ là chạm tới cánh cửa, Hoặc Thiên, nguyên chủ nhân hắc kiếm khẳng định đã sớm bước qua, lại còn đi tới cả mảng lớn, cũng như Sáng Thế Đế tuyệt đối nghiền ép Nguyệt Minh Đế!

Hắn đoán đúng, có thể dẫn tới phản ứng của hắc kiếm chính là sợi dây chuyền này, cũng chính là sợi dây chuyền này bảo vệ tánh mạng của Lam Long nữ hoàng.

Nếu nàng liền chết như thế, vậy thì thật là buồn cười, vượt qua 300 vạn năm đến đây, kết quả lại bị một Nhật Diệu Vương đập chết, quả thật làm người ta dở khóc dở cười!

Chu Hằng đạp không đi tới, vừa rồi toàn bộ một chiêu của Lam Long nữ hoàng bị phù văn trên thiên linh cái hóa giải, hắn lại không có một chút chuyện gì.

– Chu tiểu tử, cẩn thận!

Con lừa đen nhắc nhở.

Chu Thống cùng Băng Tú Lan đều gật đầu đồng ý, Chung Cổ Phong thì xiết chặt chủy thủ. Bọn họ lo lắng không phải không có lý, Lam Long nữ hoàng này quá hùng mạnh, hùng mạnh đến vượt qua cực hạn Sáng Thế Đế, ai dám sơ suất?

– Không sao! Chu Hằng miệng nói thế, nhưng hành động lại không dám coi thường, nếu như đối phương không chết thì nhất quyết không thể nào ra chiêu lên đầu của hắn nữa, chỉ cần vừa động ý niệm là có thể xé nát hắn.

– Ưm… Tiếng rên nho nhỏ, Lam Long nữ hoàng bất ngờ tỉnh lại!

Mấy người Chu Hằng tức thời dựng thẳng lông tóc, dưới đáy lòng trào ra hơi lạnh không thể hình dung.

Nàng tỉnh lại rồi!

– Các ngươi là ai? Lam Long nữ hoàng dùng ánh mắt mờ mịt nhìn đám người Chu Hằng, giọng điệu không còn sát phạt quyết đoán lúc trước, lại như biến thành tiểu cô nương chưa vào đời sâu, ánh mắt nhìn mọi người tràn đầy cảnh giác.

Nàng… nàng… nàng ta… mất trí nhớ?

Bằng không, nàng đường đường là Sáng Thế Đế cần gì phải dùng thủ đoạn này đùa giỡn bọn họ, quả thật là hạ mình má

Hơn nữa khí tức của nàng cũng yếu đi, dường như cũng theo trí nhớ của nàng, tu vi rớt thẳng xuống Nguyệt Minh Vương!

– Ta là Chu Hằng, ngươi là ai? Chu Hằng cố làm vẻ mặt của mình ôn hòa hơn, nhưng vừa mới thấy nàng một chiêu hủy diệt tất cả tinh thuyền, nổi giận một cái đánh chết bao nhiêu người, nụ cười của hắn không khỏi giả quá.

Lam Long nữ hoàng nhìn hắn chằm chằm vào hắn, bộ dạng như đề phòng cướp, nói: – Tại sao ta phải nói cho ngươi biết tên?

– Chẳng lẽ ngươi còn nhớ được tên của mình? Chu Hằng không khỏi kinh ngạc, đối phương giống như mất trí nhớ, nhưng người mất trí nhớ còn nhớ được tên mình?

– Đương nhiên, ta là Nữ Vương Lam Long tộc, Lam Long Vương! Lam Long nữ hoàng vẻ mặt kiêu ngạo nói, còn ưỡn ngực ra, bộ dáng ngạo kiều.

Chu Hằng kinh ngạc, nữ nhân này vừa mất trí nhớ, lại không mất trí nhớ.

— Nàng bị mất một bộ phận trí nhớ, hiện tại có thể chỉ là một đoạn ghi nhớ trong ban đầu sinh mệnh. Thậm chí có thể nàng vẫn cho rằng mình còn là một tiểu cô nương, mà không phải Lam Long nữ hoàng quát tháo thiên hạ, hở ra là giết người!

Dù sao, uy lực phù văn quá mạnh mẽ, sợi giây chuyền kia bảo vệ được tính mạng của nàng, cuối cùng cũng không thể làm nàng không bị chút thương thế gì. Mà rất bất hạnh, nàng tổn thương tới đầu óc.

Nhưng đối với đám người Chu Hằng, đây lại là tin tức tốt không thể tốt hơn. Bằng không khẳng định sẽ vị nữ Chiến thần này sẽ vung tay giáng chưởng, giết sạch bọn họ!

– Tiểu Lam Lam, ngươi tthật không nhớ chúng ta là ai? Băng Tú Lan xông tới, mặt cười quỷ dị.

– Ngươi muốn làm gì? Tuy rằng Lam Long nữ hoàng mất một phần trí nhớ, hành vi ngây thơ như trẻ con, nhưng không phải là kẻ ngốc, lập tức phát hiện Băng Tú Lan không giống như người tốt.

– Ta là tỷ tỷ thật lạc nhiều năm của ngươi! Băng Tú Lan ôm cổ Lam Long nữ hoàng, oa oa khóc lớn, nhưng Chu Hằng thấy rõ ràng, nha đầu này căn bản khóc dối, làm gì có giọt nước mắt nào.

– Nhưng ta không có tỷ tỷ mà! Lam Long nữ hoàng yếu ớt nói, có vẻ rất vô tội.

– Nhất định là ngươi nhớ nhầm, ta chính là tỷ tỷ của ngươi! Băng Tú Lan không khỏi phân bua chắc chắn, gật đầu không ngừng.

– Không có, khẳng định ta không nhớ nhầm! Lam Long nữ hoàng lại liên tục lắc đầu. – Trên đầu ngươi không có sừng rồng, làm sao lại là tỷ tỷ của ta!

Quả nhiên nàng không ngốc.

Nữ nhân này tương đương với trái bom hẹn giờ, ai biết lúc nào nàng lại khôi phục trí nhớ, sau đó chém giết một mạch! Lựa chọn tốt nhất là cách xa nàng ra, vĩnh viễn đừng dính dáng tới nàng – ít nhất là trước khi chưa đủ thực lực.

– Ta cũng cảm thấy ngươi nhận nhầm! Chu Hằng mạnh mẽ lôi Băng Tú Lan ra, không thể nhận người thân bậy bạ, hắn không muốn dắt theo trái bom hẹn giờ này.

– Đi thôi! Con lừa đen, Chu Thống, Chung Cổ Phong đều sợ hãi trong lòng, ngay cả bọn họ có lòng vô địch thì sao, chẳng qua là một lòng tin, không thể dùng làm cơm ăn.

Chu Hằng kéo Băng Tú Lan bước đi, nhưng bọn họ đi được một hồi, lại phát hiện vị Lam Long nữ hoàng này đang đi theo sau. Nhìn thấy bọn họ quay đầu lại, vị nữ hoàng vốn nên anh khí kinh người này lại cúi đầu xoay ngón tay, yếu ớt nói: – Người ta… người ta không biết đường về nhà!

Ngạo kiều muốn chết!

———-oOo———-

Chương 678 Phản kích thành công

Chương 676: Dẫn mỹ trở về

Đám người Chu Hằng vạn lần không muốn đi cùng lão đại cấp bậc Sáng Thế Đế này, nhưng da mặt của vị Lam Long nữ hoàng này không kém gì thực lực của nàng, cứ mãi đi theo sau lưng bọn họ, làm sau cũng không cắt đuôi được.

Nếu gặp phải kích thích, vị Sáng Thế Đế này nổi giận… Đám người Chu Hằng đều rùng mình!

– Tuy rằng dẫn theo rất nguy hiểm, nhưng không dẫn theo hình như càng nguy hiểm hơn!

– Đành phải cho cô ta đi cùng!

– Đừng sợ, ta là tỷ tỷ cô ta, ta sẽ nhìn cô ta!

– Hơn nữa, nếu cô ta đi thả ra Long Đế, bốn đại Long Hoàng, chẳng phải càng hỏng bét hơn!

Bọn họ thống nhất ý kiến, Chu Hằng lấy ra một chiếc Lưu Vân Toa, hắn luôn đi lại một mình, tự nhiên sẽ không lên tinh

thuyền chở nhiều người, mà mang theo Lưu Vân Toa tùy thân.

Nhưng mục đích thiết kế Lưu Vân Toa không phải là vì vận chuyển, vốn chỉ có một mình Chu Thống còn rộng rãi, nhưng muốn nhét 6 người cộng thêm một con lừa thì trở nên quá chất.

Hết cách, mọi người đành phải vận công co rút thân thể, mỗi người đều mạnh mẽ nhét vào.

Chu Thống, con lừa đen cùng Chung Cổ Phong rất không nghĩa khí ngồi ở đằng trước, đưa vị trí mặt sau cho Chu Hằng cùng ba nữ nhân. Mặt ngoài nhìn hắn trái ôm phải ấp hưởng hết diễm phúc, nhưng đối mặt với một Sáng Thế Đế thì ai còn có chút xíu tâm tình gì mà hưởng thụ diễm phúc?

– Chật chết! Nửa bên mặt Lam Long nữ hoàng lấn lên vai Chu Hằng, bên kia thì bị Băng Tú Lan đội lên, lời nói ra kêu ong ong.

Vị Sáng Thế Đế nàybị đúng một cái, thực lực cũng giảm mạnh, bằng không bị nàng chấn động, chiếc Lưu Vân Toa này đã hỏng mất.

Chu Hằng lại biết, tu vi của đối phương không phải biến mất thật, mà là theo nàng “trở lại” thơ ấu, cũng bị tiềm thức đè xuống cảnh giới năm đó, “phù hợp” với thực lực phải có.

Băng Tú Lan nghiêm chỉnh thân phận em vợ, ngồi ở trên cùng, bởi vậy một bên Chu Hằng là Lam Long nữ hoàng, một bên là Hồ Mị.

Đối với chia chỗ thế này, Hồ Mị giơ hai tay đồng ý. Đừng nói chen lấn chật như thế sẽ bị Chu Hằng chiếm tiện nghi tay chân, ngay cả Chu Hằng muốn thân thể nàng, nàng cũng vui vẻ đồng ý.

Nhưng Lam Long nữ hoàng lại bất mãn, hai bên đều chật làm nàng không thoải mái, thật muốn đấm một cái phá nát cái vỏ này.

– Bé Lam, hiện tại ngươi bao nhiêu tuổi? Chu Hằng kiếm chuyện nói, hắn không biết vị Sáng Thế Đế khủng bố này rốt cuộc bị "đụng" mất bao nhiêu trí nhớ.

– Cái gì bé Lam, người ta là Nữ Vương! Lam Long nữ hoàng rất là ngạo kiều liếc xéo. – Năm nay người ta 10 tuổi thì sao!

Băng Tú Lan cùng Hồ Mị đều buồn cười.

Hai người này cũng thật thú vị, một người bề ngoài nhìn giống thiếu niên, nhưng lại có trái tim của người trưởng thành. Một người lại là vưu vật dáng người nóng bỏng, ngực to mông nở, nhưng cố tính chỉ có trí tuệ 10 tuổi, không phải buồn cười lắm

sao?

– Nhà của ngươi ở đâu?

Chu Hằng trừng mắt Hồ Mị, nhưng Băng Tú Lan cách một mặt thì không trừng được, đành phải bỏ qua.

– Làm gì, ngươi có ý xấu gì đúng không? Lam Long nữ hoàng lập tức đầy vẻ cảnh giác.

– Không biết nhà của ngươi ở đâu, làm sao đưa ngươi về? Chu Hằng lại nói.

– Vậy sao, ngươi đúng là người tốt! Lam Long nữ hoàng lập tức chuyển sang cười tươi, con nít đúng là dễ dụ! Nàng nghiêng đầu suy nghĩ, nói: – Người ta ở Lam Long Tinh!

Thực ra mặc kệ nàng ở chỗ nào, trải qua đại tan biến trăm vạn năm trước thì tự nhiên đã sớm bị phá hủy, Chu Hằng hỏi vậy cũng chỉ là muốn biết chuyện tiền sử.

Vị Lam Long nữ hoàng ày tương đương một cái hóa thạch

sống mà!

Chu Hằng dẫn dụ từng bước, nhưng hiện tại Lam Long nữ hoàng chỉ ngang với tiểu nha đầu 10 tuổi, nhớ được có hạn, hơn nữa tinh nghịch ham chơi, một hồi lại ngại chỗ này chật, alị bắt đầu lộn xộn.

Ngồi đằng sau vốn đã rất chật, bị nàng động đậy, Chu Hằng lập tức nhe răng bất đắc dĩ.

Không phải khó chịu, mà là quá thoải mái!

Hồ Mị cùng Lam Long nữ hoàng đều là mỹ nữ dáng người rất cao, hơn nữa thân thể thon thì thon, nhưng không xương xẩu, đều ngực to mông nẩy, nóng bỏng chết người. Hai thân thể đầy đặn cọ qua cọ lại trên người, không cọ ra lửa mới là lạ.

Hai nàng đều là mỹ nhân tuyệt sắc, Chu Hằng lại hơn nửa năm chưa được hưởng thịt, khó tránh khỏi tự chủ yếu đi, hít vào mùi hương mê say trên người các nàng, nhanh chóng kéo cờ dựng thẳng.

Tuy rằng Hồ Mị vẫn còn thân xử nữ, nhưng khuê các đi ra từ đại gia tộc làm sao không biết khác biệt giữa nam nữ? Nàng mẫn cảm phát hiện được Chu Hằng có phản ứng, lại không hề có vẻ xấu hổ, lại to gan lớn mật dán mông to tròn lên đó, thừa dịp chen lấn “dẫn sói vào nhà”, ấn sâu lên chỗ lõm mê người kia.

Tuy rằng còn cách hai lớp quần áo, tuy rằng không có tiến vào "đường chính", nhưng khoái cảm trộm tình này lại làm Chu Hằng máu nóng sôi trào, hận không thể kéo Hồ Mị đến chỗ không người, tận tình chà đạp yêu tinh mê người náy

– Mị nhi là của ngươi! Hồ Mị thấy được trong ánh mắt Chu Hằng lóe lên tình dục, nàng làm sao không phải? Nam nhân này đã sớm chinh phục nàng tận đáy lòng, có thể hợp thể giao hòa với Chu Hằng thì nhất định thích chết!

– Tiểu yêu tinh! Chu Hằng cũng dùng thần thức truyền âm, nếu không phải tai vách mạch rừng – còn không chỉ một đôi!

Chu Hằng rất khổ cực, phải nhịn, phải nghẹn, cả một đường đi hắn đều cứng như thế, làm hắn hoài nghi có khi nào nghẹn đến trọng thương hay không.

Lưu Vân Toa không có nguồn động lực kéo dài, đi một ngày phải dừng lại bổ sung tiên thạch, cứ đi một chút dừng một chút, đi chừng 5 tháng, cuối cùng bọn họ mới đến 49 Tiên Thành.

Chu Thống phải về Bắc Ngọ Thành, còn mấy người Chu Hằng thì phải về Tây Hợi Thành, bởi vậy Chu Thống trước tiên đưa đoàn người Chu Hằng đến cửa vào Tây Hợi Thành, hẹn trước thời gian gặp mặt, hắn liền chạy trối chết.

— Ở bên cạnh Lam Long nữ hoàng, áp lực quá lớn!

Thông qua cửa vào thành, Chung Cổ Phong cũng cáo từ Chu Hằng rời đi, hắn theo Chung gia đi Ngự Long Điện, nhưng bây giờ tinh thuyền bị hủy, xem chừng mọi người cũng chỉ còn mỗi mình hắn.

Tuy rằng đầu sỏ gây họa ở ngay trước mặt, nhưng đại năng Tuyệt Tiên Thành đến đây cũng không dám nói thắng chắc vị Lam Long nữ hoàng này, hắn chỉ có thể ôm hận mà đi, phải mau truyền tin này về gia tộc.

– Băng Tú Lan, ngươi cũng có thể đi rồi! Chu Hằng hạ lệnh đuổi khách.

– Vì sao? Băng Tú Lan chớp đôi mắt to mê người, dung mạo thật của nàng không kém gì tỷ tỷ Băng Tâm Trúc, cũng là yêu tinh hại nước hại dân.

– Hiện tại ta phải về nhà, ngươi còn đi theo ta làm gì? Chu Hằng trừng nàng nói, trong lòng lại phải thừa nhận, nhìn một mỹ nhân tuyệt sắc như nàng quả thật là chuyện vui mắt vui lòng.

– Bổn tiểu thư là em vợ của ngươi, đương nhiên phải đi theo xem, cũng không thể làm về sau bổn tiểu thư muốn nói chuyện

với tỷ tỷ cũng không tìm được chỗ? Băng Tú Lan hùng hồn nói.

Chu Hằng thở dài, lại nhìn sang Lam Long nữ hoàng, hỏi: – Còn ngươi, vì sao phải đi theo ta?

– Người ta không biết về nhà như thế nào, đương nhiên phải tìm người đi theo, có ăn có uống! Lam Long nữ hoàng dùng ánh mắt tỏa sáng nhìn Chu Hằng, mắt lệ rưng rưng.

Tương phản quá lớn, ngươi đường đường là Sáng Thế Đế thì làm dáng đáng yêu cái gì!

Chu Hằng bất lực thở dài, mỗi ngày trôi qua, trí nhớ của vị Lam Long nữ hoàng này từng bước khôi phục, 4 tháng qua nàng đã "lớn thêm" một tuổi, tu vi cũng đạt đến Nguyệt Minh Đế, thật là khủng bố!

Để Lam Long nữ hoàng thả ra ngoài nuôi rõ ràng không phải ý hay, một khi nàng khôi phục trí nhớ thì quả thật là tai họa lớn!

— Đừng nói lực phá hoại của bản thân nàng, còn có 4 Long Hoàng cộng thêm một Long Đế còn hùng mạnh hơn, thả ra hết thì còn hỏng bét cỡ nào!

Một cái hai cái đều quá xấu mà?

Chu Hằng vung tay lên, nói: – Được, các ngươi muốn đi theo thì đi!

Về đến nhà, để cho Hoặc Thiên xử các nàng!

– Ya! Hai nàng đều hoan hô, vỗ tay với nhau, thật có chút giống tỷ muội.

Hồ Mị cười phong tình, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng toát ra dụ hoặc mãnh liệt.

Ý bóng gió đã rõ ràng, hiện tại người chướng mắt đã đi rồi, bọn họ đã lên đất bằng, cái chuyện không tiện làm cũng đã có thể làm!

Chu Hằng bị nụ cười của nàng làm cho trong lòng rung động, thầm hô một tiếng yêu tinh, còn chưa khai bao đã yêu mị như thế, về sau hưởng ơn mưa móc, sẽ còn phong tình vạn chủng cỡ nào nữa?

Ngẫm lại cũng làm hắn kích động!

– Ừ, sắc trời sắp tối rồi, chúng ta tìm chỗ ở trước đã!

Tu vi tiến vào Nhật Diệu Vương, trọng lực Tây Hợi Thành đã nhỏ đến đáng thương đối với Chu Hằng, chỉ bay vù một giờ là hắn mang theo ba nữ nhân cùng con lừa đen vào một khu chợ, còn cách trời tối một lúc, hắn lại tìm khách sạn vào ở.

Mọi người ở trong Lưu Vân Toa 5 tháng, trong thời gian đó chen lấn còn chưa nói, còn không được ăn gì cả. Bọn họ cũng không bỏ ham muốn ăn muốn, rửa mặt một chút, vội chạy xuống lầu ăn uống thả cửa.

Dáng ăn như quỷ chết đói đầu thai của bọn họ hù dọa rất nhiều người, còn dung nhan tuyệt mỹ của nàng nữ nhân cũng làm nhiều người nổi lòng dâm ta, nề hà Chu Hằng, con lừa đen, Hồ Mị đều tỏa ra khí tức Nhật Diệu Vương, ai nổi lên ý xấu cũng phải mạnh mẽ ấn xuống!

Đợi bọn họ ăn xong, sắc trời cũng đột ngột chuyển sang màu đen, đêm tối chuyển đổi với ban ngày đột nhiên như thế.

Đây là Tiên Thành.

Mỗi người một phòng, nhưng nhìn những người khác đều vào phòng mình, Hồ Mị lập tức chạy vào phòng của Chu Hằng.

Không một lời nào, hai người liền ôm chặt lấy nhau, điên

cuồng hôn hít.

Chu Hằng đã một năm chưa nếm vị thịt, còn 5 tháng trước càng chịu tội nặng, tiểu huynh đệ bị ép buộc cứng gần nửa năm, tự nhiên đụng vào là nổi dậy, hai bàn tay chia nhau bóp chặt cánh mông màu mỡ của Hồ Mị, năm ngón tay hãm sâu vào trong thịt, mềm nhũn lại co dãn kinh người.

Hai người hít thở dồn dập, một đường nghiêng ngả lảo đảo đi tới giường. Chu Hằng hôn từ đôi môi đỏ mọng đến cổ ngọc của Hồ Mị, lại lần đến bộ ngực cao vút, roạt một cái, hắn gấp gáp khó nhịn, trực tiếp xé quần áo Hồ Mị.

Ở trước mặt hắn, lập tức hiện ra thân thể hoàn mỹ ngọc ngà, lồi lõm dụ dỗ, đường cong mê người!

Hắn đang muốn cưỡi ngựa tung hoành, cộc cộc cộc, nhưng cố tình ngay lúc này, tiếng gõ cửa phòng vang lên.

– Ai đó! Chu Hằng dục hỏa tuôn trào, lúc này nóng nảy kinh người.

– Là bổn Nữ Vương đại nhân! Tiếng nói của Lam Long nữ hoàng vang lên.

Nữ nhân thối này thiếu chút nữa giết mình còn chưa tính, bây

giờ lại chạy đến quấy rồi, chẳng lẽ kiếp trước ta thiếu nàng?

Chu Hằng thở dài, kéo chăn qua đắp cho Hồ Mị, đi ra mở cửa:
– Không đi ngủ, chạy sang chỗ ta làm gì?

– Người ta sợ tối! Trong tay vị Lam Long nữ hoàng này còn ôm chăn gối, dùng ánh mắt đáng thương nhìn Chu Hằng.

———-oOo———-

ads

Chương 677: Cùng nhau ngủ

Da mặt Chu Hằng co rút, buộc miệng nói: – Chẳng lẽ ngươi muốn ngủ chung với ta?

– Có vấn đề gì sao? Lam Long nữ hoàng không mời tự vào, ôm mền gối đi qua vai Chu Hằng vào trong.

– Vấn đề rất lớn! Chu Hằng đen mặt nói.

– Hả, vấn đề gì? Lam Long nữ hoàng đầy vẻ mờ mịt.

– Ta là nam, ngươi là nữ, chúng ta không thể ngủ chung một chỗ! Chu Hằng chỉ vào mình trước, sau đó lại chỉ Lam Long nữ hoàng, nhưng ngón tay vừa lúc chỉ lên bộ ngực cao vút đầy đặn của vị nữ hoàng này, làm hắn có một loại kích động không rõ.

– Ui chà, ngươi thật là, còn nam nữ nữa! Lam Long nữ hoàng hừ một tiếng. – Ngươi là đứa nhỏ, người ta lại không phải đứa nhỏ, ngủ chung thì có sao chứ!

Chu Hằng sững sờ, bộ dáng hiện tại của hắn quả thật chỉ là thiếu niên 11-12 tuổi mà! Còn tuy rằng dáng người đối phương nóng bỏng, đầy đặn mê người, nhưng tâm lý lại chỉ là "tiểu cô nương" hơn 300 vạn tuổi!

Rõ ràng cả hai đều là người trưởng thành, nhưng quỷ thần xui khiến đều biến thành đứa nhỏ.

Cái này là chuyện gì vậy chứ!

– Nhanh lên, ngủ chung tới ta đi! Lam Long nữ hoàng ném mền gối lên giường, rồi muốn leo lên.

Chu Hằng vội vàng giành nhảy lên trước, chiếm lấy chỗ ở giữa, bằng không nhất định đối phương sẽ phát hiện Hồ Mị. Hắn tiến vào chăn, lúc này mới nghĩ tới hắn sợ cái gì chứ, chuyện giữa hắn cùng Hồ Mị có bị phát hiện thì đã sao?

– Hừ hừ! Sao ngươi còn vội hơn cả ta nữa! Lam Long nữ hoàng chỉnh lại chăn gối, lúc này mới chui vào trong chăn, nàng ngủ cũng không tệ, nằm yên một chỗ.

Chu Hằng cũng muốn yên lặng, nhưng yêu tinh trong lòng hắn lại không chịu để yên, chỉ một lát liền dùng mông trần trụi khiêu khích chỗ mấu chốt của hắn.

Trong nháy mắt, trái tim Chu Hằng cứng lại.

Yêu tinh này, ngươi muốn phát lãng cũng phải xem chỗ nào, lỡ bị Lam Long nữ hoàng phát hiện thì sao?

Chỉ là nghĩ tới một vị Sáng Thế Đế nằm ở bên cạnh, còn trong lòng hắn đang ôm một thân thể thơm ngào ngạt, nóng bỏng đầy đặn, không nhịn được máu nóng tuôn trào, dâng lên kích thích mãnh liệt.

Lam Long nữ hoàng hít thở nhẹ nhàng, dường như ngủ say.

Tay của Hồ Mị đang động dậy, sờ trên sờ dưới, Chu Hằng liền bị lột quần ra, hai người điều chỉnh vị trí, một tiến một đón, đồng thời phát ra tiếng hô nhỏ không thể nghe được.

Không dám kinh động vị Lam Long nữ hoàng kia, động tĩnh của hai người rất nhẹ, nhưng nhẹ cũng có chỗ hay của nó. Cảm nhận tỉ mỉ im lặng, nhất là mỗi lần tiến thẳng thật sâu, thích đến đỉnh của đỉnh.

Hồ Mị quả thật quyến rũ như nước, dung nhan kiều diễm ngập nước, vì thuận tiện nên nàng đưa lưng về phía Chu Hằng, không để cho Chu Hằng nhìn thấy được dung nhan hồng

nhuận quyến rũ, nhưng đôi mắt mị hoặc đã sớm mê ly.

Chu Hằng nghẹn lửa cực lớn, bên cạnh đang nằm một Sáng Thế Đế, hắn không dám có động tác quá mạnh, nhưng nhẹ nhàng như thế lại vừa lúc thích hợp với Hồ Mị, nhưng hắn lại không thỏa thích được.

Tốt xấu gì cũng ăn được thịt, chờ về nhà là được rồi!

Hắn an ủi mình như vậy.

Dày vò cả đêm, Hồ Mị không biết thỏa mãn bao nhiêu lần, bởi vì được tưới mát, sắc mặt của nàng tỏa sáng, phong tình tiêu hồn thực cốt hiện rõ chói mắt. Còn Chu Hằng thì vẻ mặt đau khổ, hắn cứ bị treo giữa không trung, không tới được một lần, lửa nghẹn không mất lại càng bùng lên mạnh hơn.

– Nga, ngủ ngon quá! Lam Long nữ hoàng duỗi người ngồi dậy, mũi nhỏ ngửi ngửi, vẻ mặt kỳ quái. – Sao lại có mùi là lạ?

– Trời sáng thì mau dậy đi, bằng không sẽ bị người ta ăn hết điểm tâm! Chu Hằng đe dọa, điều này tự nhiên không có hiệu quả với người trưởng thành, nhưng trước mắt trí lực của Lam Long nữ hoàng quá thấp, lập tức liền lộ ra vẻ căng thẳng, vội đạp chân trần chạy ra ngoài.

– Ngươi thật là xấu, lừa gạt đứa nhỏ người ta! Hồ Mị chui ra khỏi chăn, nằm sấp lên người Chu Hằng, mặt cười quyến rũ tỏa sáng.

– Nàng không phải đứa nhỏ, là tổ tông! Chu Hằng thở dài, một vị Sáng Thế Đế đi bên cạnh có thể trở mặt bất cứ lúc nào, áp lực quá lớn.

Hai người mặc áo rời giường, Hồ Mị mới hưởng mưa móc, chính là lúc phong tình mê người, làm Chu Hằng liên tục hôn hôn sờ sờ, mặc áo cũng mất cả tiếng.

Hành trình Ngự Long Điện, không phải chỉ có mấy người bọn họ sống sót, người trên tinh thuyền khẳng định đều bị Lam Long nữ hoàng xóa sổ, nhưng người trên đại lục Ngự Long Điện thì vẫn có một chút còn sốt, tin tức toàn quân bị diệt không lâu sau sẽ truyền về Tiên Thành.

Bởi vậy, Hồ Mị cũng không vội về Hồ gia, hơn nữa nàng đã quyết định đi theo Chu Hằng, gia tộc làm sao trọng yếu hơn thần trong mắt nàng?

Hai cục nợ đều không bỏ rơi được, Chu Hằng có muốn bỏ lại cũng không bỏ được, về đến nhà sẽ để Hoặc Thiên trấn trụ bọn họ!

Xuất phát lên đường, bởi vì Chu Hằng dục cầu không đủ, lúc này một lòng về nhà, chỉ một ngày sau đã đến Dã Mã Thành.

Đi qua đường phố náo nhiệt, bọn họ đi tới trước cửa Chu phủ.

Lần này, đã đi một năm rồi.

Nghĩ tới chúng nữ, Chu Hằng có chút kích động, đặc biệt là Hoặc Thiên, đó là nữ nhân duy nhất hắn chân chính yêu trong đời này, một năm xa cách làm lòng hắn nổi sóng, không thể kiềm chế.

– Lư đại gia! Thị vệ gác cửa nhận ra con lừa đen, nhưng lại tự động bỏ qua Chu Hằng, dù sao hình dạng hiện tại của hắn quá nhỏ.

Con lừa đen ngông nghênh vênh mặt, đứng thẳng lên, hai chân chắp sau lưng, bộ dáng như đại lão gia.

Tin tức con lừa đê tiện trở về lan ra Chu phủ như cơn gió, chúng nữ Ứng Mộng Phạm liền vội chạy ra, tự nhiên các nàng không phải ra đón con lừa, mà là Chu Hằng!

Dù sao vợ chồng một lòng, các nàng không giống những gác cửa bỏ qua Chu Hằng, mà lập tức nhận ra được thiếu niên tuấn mỹ này, mỗi người đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đây là phu quân của các nàng?

– Là ta! Chu Hằng có chút xấu hổ, hắn quả thật muốn khôi phục “kích thước” như cũ rồi trở về, nhưng không chịu nổi nhớ mong.

– Chu Hằng!

– Phu quân!

Mọi người nghe được giọng quen thuộc của hắn mới ào ào kinh hô, mỗi người đều chảy nước mắt ào tới, tranh nhau muốn ôm lấy hắn, làm đầu của hắn vùi vào trong đống núi non to lớn, suýt chút nữa không thở nổi.

– Phu quân, sao chàng lại biến nhỏ thế này? Các nàng đều kỳ quái hỏi, đây là vấn đề mà mọi người không rõ.

– Người biến nhỏ không sao, mấu chốt là bên dưới có thu nhỏ không? Tiêu Họa Thủy hết sức quan tam đưa tay vào giữa hai chân Chu Hằng, dâm phụ chính là dâm phụ, nàng sờ mó một hồi, liền toát ra vẻ thả lỏng.

– May mắn, thứ đó vẫn lớn như trước!

– Xì, Tiêu Họa Thủy ngươi không biết xấu hổ! Mọi người đều

mắng.

– Xì xì cái gì, ta không tin các ngươi lại không quan tâm! Hiện tại ta làm rõ tình huống cho các ngươi, các ngươi lại quay sang mắng ta? Ôi, tiêu chuẩn phục xong ma đói liền mặc kệ hòa thường, qua sông đoạn cầu nhanh quá mà! Tiêu Họa Thủy lắc đầu không thôi.

Chu Hằng cười ha ha, nhìn thấy chúng kiều thê mỹ thiếp của mình luôn làm tâm tình của hắn vui sướng.

Nhìn mà nhìn mọi người, tính tình không thay đổi, nhưng thực lực lại tăng lên thật nhanh!

Đều là Nguyệt Minh Đế, hơn nữa ít nhất đều là 8 luân, còn giống như cố ý áp chế không tiến vào Nhật Diệu Vương!

Quả nhiên, sau khi thể chất của các nàng tăng lên, tu luyện quả thật như gian lận, tốc độ tăng lên đã sắp đuổi kịp, thậm chí vượt qua Chu Hằng!

Mà tất cả đều là bởi Hoặc Thiên!

Mạnh mẽ! Mạnh mẽ đến mức làm người ta không thể tin nổi!

– Hoặc Thiên tỷ tỷ nói, Nguyệt Hoa Liên đã chín muồi, chỉ cần ngươi trở về là có thể luyện thành đan dược, cho nên bảo chúng ta cố hết khả năng áp chế cảnh giới, bằng không mấy tháng trước là chúng ta có thể đột phá Nhật Diệu Vương! Ứng Mộng Phạm tới nói bên tai Chu Hằng, nũng nịu ngọt ngào, mùi thơm ngào ngạt.

Hiện tại nàng là thân thể Huyền Âm chân chính, dụ hoặc Chu Hằng càng mạnh, làm trong lòng hắn rung động, một cai kéo nàng vào lòng.

– Nè nè nè, chuẩn tỷ phu ngươi quá hoa tâm đi chứ, rõ ràng có tỷ tỷ ta rồi, sao còn không rõ ràng với nhiều nữ nhân như thế? Băng Tú Lan chống nạnh nói, đầy vẻ chỉ trích.

Chúng nữ đều mỉm cười, nhưng lại có vẻ kỳ quái, vốn các nàng tưởng ba mỹ nữ này đều là tỷ muội mới của ình, nhưng sao lại đột nhiên nhảy ra tỷ phu, chẳng lẽ phu quân nhà mình muốn tỷ muội thông ăn?

Có chút vô sỉ mà!

– Ngươi đừng có điểm uyên ương lung tung, bằng không ta đập nát mông của ngươi! Chu Hằng cảnh cáo, lại nhìn Lam Long nữ hoàng đầy vẻ tò mò, nói: – Hoặc Thiên đâu?

– Tỷ tỷ đang ngẩn người ở hoa viên! Chúng nữ đều nói.

Hoặc Thiên ngoài ngẫu nhiên chỉ điểm các nàng tu luyện, phần lớn thời gian còn lại đều ngẩn người, ấn theo nàng giải thích là nhớ lại chuyện trước kia, đáng tiếc ngẩn người một năm cũng không nhớ ra chuyện gì.

– Đi, chúng ta đi gặp nàng! Chu Hằng kéo Lam Long nữ hoàng vào, vị Sáng Thế Đế này quá đáng sợ, nhất định phải để cho Hoặc Thiên áp chế nàng trước, miễn cho nàng ta đột nhiên khôi phục trí nhớ liền chém giết một trận.

— Thấy qua sự khủng bố của Hoặc Thiên, mặc kệ là ai cũng không dám đắc tội tồn tại hùng mạnh như thế.

Bọn họ đi qua tiền sảnh vào sân, nhanh chóng tới hoa viên.

Nơi này, hoa đào nở rộ, mùi hương tràn ngập.

Hoặc Thiên chính là một đóa hoa đào thật lớn sinh ra, Nhân Uân Thiên Kinh cũng hoàn toàn có thể gọi là Đào Hoa Thiên Kinh, bởi vậy nàng thiên vị hoa đào cũng có thể hiểu được. Ở giữa hoa viên có một gốc đào cao mười trượng, vượt những cây khác rất nhiều, trên cành cây có một nữ nhân áo hồng nhạt tựa xéo, tuyệt lệ không thể hình dung.

Dù cho Hồ Mị, Lam Long nữ hoàng, Băng Tú Lan đều tự phụ

tuyệt mỹ, nhưng khi nhìn đến nữ nhân áo hồng nhạt này đều không nhịn được lộ ra vẻ kinh diễm, sắc mặt hoảng hốt, toát ra cảm giác không chân thật.

Quá đẹp, ngay cả các nàng cũng phải tim đập thình thịch!

– Ngươi đã về rồi! Hoặc Thiên nhìn chằm chằm một đóa hoa đào, cũng không quay đầu, rất bình thản nói.

– Đã về rồi! Chu Hằng thì gật đầu thật mạnh, nháy mắt nhìn đến Hoặc Thiên, trong lòng hắn tràn đầy bình yên vui vẻ, mọi sóng to gió lớn gặp phải bên ngoài đến trước mặt Hoặc Thiên đều hóa thành cơn gió nhẹ nhu hòa.

– Ngươi dẫn về hai người có chút thú vị! Cuối cùng Hoặc Thiên nâng mặt lên, nhìn về phía Băng Tú Lan cùng Lam Long nữ hoàng.

Nàng rõ ràng chỉ là Nguyệt Minh Vương, nhưng dưới ánh mắt của nàng, ngay cả Lam Long nữ hoàng cũng lộ ra vẻ căng thẳng, cúi đầu vòng vo ngón tay.

————-oOo————-

Chương 678: Các nàng đột phá

– Có ý tứ là sao? Chu Hằng hỏi. Lam Long nữ hoàng hẳn là có máu Chân Long, nhưng Băng Tú Lan lại có gì kỳ quái chứ?

– Nàng có một chút huyết mạch Long tộc, tuy nhiên rất không tinh thuần! Hoặc Thiên chỉ chỉ Lam Long nữ hoàng, giọng điệu ngừng một chút lại nói: – Nàng hẳn là sắp đột phá Sáng Thế Cảnh, tuy nhiên thần thức bị thương nhất định… Ừm, là bị ngươi đụng hả?

Nàng lạnh nhạt nói, như tận mắt nhìn thấy.

Đạo phù văn trên trán kia của Chu Hằng là nàng ban cho, nàng tự nhiên rõ ràng đạo phù văn này sẽ sinh ra phá hoại như thế nào.

– Cái gì, tiểu tử thối này lại dám đánh bản Nữ vương đại nhân? Lam Long nữ hoàng lập tức quay đầu nhìn về phía Chu Hằng, mặt đầy khí thế hùng hổ, trong lúc vô tình nàng tản ra một tia uy áp của Sáng Thế Đế.

Các nàng Ứng Mộng Phạm đều lộ ra vẻ khó chịu, loại uy áp này quá khủng bố!

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, luồng uy áp này liền không cánh mà bay, Hoặc Thiên ánh mắt lưu chuyển, hướng Lam Long nữ hoàng nói: – Ngoan!

– Vâng! Lam Long nữ hoàng lập tức ngoan ngoãn gật đầu. Ở trước mặt mị lực của Hoặc Thiên, không ai có thể nói không.

– Vậy nàng thì sao? Chu Hằng chỉ vào Băng Tú Lan, nhìn ngang nhìn dọc thiếu nữ này đều không hề có chỗ thần kỳ. Trừ gương mặt còn xem như lọt vào mắt, toàn bộ chính là một người lười, nhìn không ra một chút xíu chỗ nào có ý tứ.

– Nàng sao… Hoặc Thiên dừng một chút, vừa muốn nói chuyện lại lộ ra vẻ nghi hoặc khó chịu, mày liễu hơi nhíu, một lát sau mới lắc lắc đầu nói: – Không nghĩ ra!

Thôi, vị này cũng là bị mất trí nhớ quấy nhiễu!

– Bổn tiểu thư đương nhiên rất có ý tứ, vẫn là vị tỷ tỷ này có ánh mắt! Băng Tú Lan mặt mày hớn hở, đối với Hoặc Thiên rất là nịnh nọt.

– Hoặc Thiên, nàng… Chu Hằng chỉ vào Lam Long nữ hoàng. Đây là một quả bom hẹn giờ, không biết chừng lúc nào sẽ nổ.

– Không cần lo lắng! Hoặc Thiên phất tay, sau đó vẫy vẫy tay hướng Lam Long nữ hoàng nói: – Tới đây!

– Vâng, tỷ tỷ! Đối với Hoặc Thiên, bất luận kẻ nào ngoài ngưỡng mộ đều sẽ dâng lên kính sợ mãnh liệt, không chút dám làm trái vị thiên nữ tuyệt thế này. Bởi vậy Lam Long nữ hoàng tuy rằng đối với Hoặc Thiên phi thường ngưỡng mộ, lại chỉ có sau khi được Hoặc Thiên gật đầu đồng ý mới dám thân cận.

Hai vị mỹ nữ tuyệt sắc chụm đầu một chỗ thì thầm, qua một hồi thật lâu Lam Long nữ hoàng mới lui xuống. Hoặc Thiên vẫy tay kêu Chu Hằng qua.

– Làm xong rồi? Chu Hằng không dám khinh thường. Đây nhưng là một vị Sáng Thế Đế sắp đột phá, một khi bùng nổ sẽ tạo thành phá hoại đáng sợ.

Hoặc Thiên chỉ cười nhạt một tiếng, căn bản không có ý trả lời.

Tự tin mười phần!

– Mộc Đồng Đồng đã đem Nguyệt Hoa Liên bồi dưỡng thành thục, lát nữa ngươi liền đi luyện thành đan dược, cho các nàng dùng! Hoặc Thiên cuối cùng lên tiếng.

– Đúng rồi, ta lại mang về một ít thứ tốt! Chu Hằng đem Mộc Tâm và vảy rồng nhuốm máu lấy ra. Bởi vì uy áp Sáng Thế Đế phía trên đã bị xóa đi, cũng không cần sợ kinh hãi đến các nàng.

– Chu tiểu tử, bổn tọa biết ngay ngươi lấy được không chỉ một thứ tốt! Con lừa đen thấy thế lập tức nhỏ nước miếng, lớn tiếng quát.

– Mộc Tâm, vảy có nhuốm một tia máu Chân Long. Hoặc Thiên thuận miệng nói: – Không tính là thứ tốt gì, tuy nhiên đối với ngươi giai đoạn hiện tại mà nói vừa vặn thích hợp. Bảo vật cũng không phải là càng cao cấp càng tốt!

Chu Hằng gật đầu đồng ý. Cấp Nguyệt Minh Đế dùng một viên đan dược chỉ có Sáng Thế Đế mới có thể tiêu thụ, như vậy vị Nguyệt Minh Đế này tuyệt đối không phải là một bước lên trời mà là trong nháy mắt nổ tan xác mà chết!

– Được rồi, các ngươi ra ngoài đi, ta cần im lặng! Hoặc Thiên hạ lệnh đuổi khách.

Nàng mặc dù chỉ là Nguyệt Minh Vương, nhưng vị Nguyệt Minh Vương này so với bất kỳ Sáng Thế Đế nào đều uy

nghiêm hơn. Mọi người đều ngoan ngoãn lui rangoài, trong vườn hoa lập tức lại khôi phục bình tĩnh.

Hoặc Thiên tay kết hoa đào, trong mắt lóe lên vẻ mờ mịt. Nàng chính là không nhớ nổi chuyện trước kia, thật phiền!

Đem Mộc Đồng Đồng lén chạy ra ngoài chơi bắt về, tiểu nha đầu này cao hơn một đoạn, nhưng vẫn là một tiểu nha đầu quỷ linh tinh quái. Thân thể cách nảy nở còn một đoạn khoảng cách lớn. Nàng đem Nguyệt Hoa Liên đã thành thục ném cho Chu Hằng, hạt đã sớm bị nàng gieo một lần nữa.

5 đoạn!

Khi nhìn thấy gốc Nguyệt Hoa Liên này, Chu Hằng rất là kinh hãi!

Vẻn vẹn một năm, chẳng những một lần nữa mọc ra ngó sen mới, hơn nữa còn đạt tới năm đoạn. Tuy rằng nguyên bản đã có một đoạn, nhưng cây sen này ba vạn năm mới mọc ra bốn đoạn, hiện giờ dưới dị năng của Mộc Đồng Đồng lại một năm mọc ra bốn đoạn.

Huyết mạch của Tinh Linh nữ hoàng quả thật nghịch thiên!

Chu Hằng gọi Hỏa Thần Lô ra tiến hành luyện đan, rất nhanh

liền luyện chế ra 50 viên Nguyệt Hoa Đan hương thơm ngát mũi, chia hết cho các nàng.

Con lừa đen thấy không được bảovật, rõ ràng đã là Nhật Diệu Vương cũng không cần dùng nhưng nó vẫn chảy nước miếng ròng ròng. Quấn lấy Chu Hằng nói muốn ăn mấy viên thử mùi vị, kết quả bị Hồ Mị một cước đá bay.

Băng Tú Lan được chia một viên, còn lại thì toàn bộ thuộc về các nàng.

Các nàng đều là trước tiên ăn một viên sau đó lập tức bắt đầu luyện hóa. Chỉ cần không đột phá Nhật Diệu Cảnh liền ăn tiếp. Đương nhiên tổng cộng cũng chỉ còn lại 49 viên, chia đều mỗi người cũng không được bao nhiêu viên.

Các nàng tuy rằng thể chất đều được tăng lên, nhưng thiên phú tu luyện vẫn có khác biệt.

Thành tựu lớn nhất thuộc về Nguyệt Ảnh Thánh Nữ. Nàng vốn chính là 9 vầng trăng, dựa vào Nguyệt Hoa Đan một hơi vọt tới độ cao 14 vầng trăng. Sau đó là Hàn Vũ Liên, Hàn Diệc Dao và Ứng Mộng Phạm ba người thân thể Huyền Âm, đều đạt tới 13 vầng trăng.

Sau nữa là Cổ Tư, Phong Liên Tình, Dương Lan Hinh và Thương Ngạo Mục Nguyệt, phân biệt là 12 vầng trăng. Lại sau nữa là Lâm Phức Hương, Tiêu Họa Thủy, An Ngọc Mị và Mai

Di Hương, đều là 11 vầng trăng.

Về phần Nam Cung Nguyệt Dung và Lan Phi bởi vì bị Hoặc Thiên đối xử khác biệt, hiện tại mới vừa đạt tới Nguyệt Minh Hoàng, cách Nhật Diệu Vương còn xa! Tuy rằng các nàng tiến vào Tiên giới cũng chỉ mới hai năm, trong thời gian ngắn như vậy có thể đạt tới Nguyệt Minh Hoàng, ném tới Tuyệt Tiên Thành đều là yêu nghiệt cấp bậc nghịch thiên!

Hồ Mị bởi vì cũng là Nhật Diệu Vương, tự nhiên không cần dùng Nguyệt Hoa Đan, nhưng khi nàng nhìn thấy các nàng kia dưới trợ giúp của Nguyệt Hoa Đan tiến bộ như bay, tự nhiên là đối với Chu Hằng càng thêm kính nể. Nam nhân này quá thần kỳ, không hổ là thần trong mắt nàng!

Sau khi đạt tới cực hạn của Nguyệt Minh Đế, các nàng cũng bắt đầu đánh vào Nhật Diệu Vương, tầm quan trọng của Nguyệt Hoa Đan lập tức giảm mạnh. Chu Hằng tò mò Băng Tú Lan đến tột cùng là ý tứ ra làm sao, thấy nàng ăn một viên Nguyệt Hoa Đan còn không đột phá, dứt khoát lại cho nàng một viên. Thật muốn xem xem cô gái nhỏ này đến tột cùng có thể đạt tới độ cao như thế nào.

18 vầng trăng, 19 vầng trăng, 20 vầng trăng!

Nàng ăn từng viên như hạt dưa, như thế gần như không cần tu luyện là có thể tăng lên tu vi như vậy, cô gái nhỏ tuy lười cũng biết đây là chiếm lợi bằng trời!

20 vầng trăng!

Đây là cực hạn của nàng, kế tiếp chỉ có thể đánh vào Nguyệt Minh Hoàng.

Không trách có thể đạt được một tiếng có ý tứ của Hoặc Thiên. Số vầng trăng của thiếu nữ này rồi lại chỉ kém một so với Chu Hằng lúc trước. Đây nhưng là tương đối yêu nghiệt! Tuy nhiên, Hoặc Thiên là đem Băng Tú Lan và Lam Long nữ hoàng đặt song song, Băng Tú Lan có thiên phú như vậy, vị Lam Long nữ hoàng kia hẳn cũng phi thường yêu nghiệt.

Năm đó đám người Vũ Văn Kiếm nhiều Sáng Thế Đế như vậy đều không thể trấn áp Lam Long nữ hoàng, sự cường đại của nữ nhân này có thể nghĩ mà biết!

Mọi người đều bận rộn đột phá, các nàng cũng không có ngộ tính yêu nghiệt như Chu Hằng, muốn đột phá Nhật Diệu Vương, Nguyệt Minh Hoàng tuyệt đối không phải là chuyện ngày một ngày hai. Chu Hằng trừ tìm Hoặc Thiên liên lạc cảm tình ra, cũng chỉ có thể cùng Hồ Mị lăn lộn một chỗ.

Hai người cũng xem như là tình nồng đang yêu, chừng mấy ngày đều dính ở một chỗ, cuối cùng cũng làm Chu Hằng thống khoái trút cơn tà hỏa kia.

Sau khi đắm chìm hoan lạc nam nữ mấy ngày, Chu Hằng đi

Thiên Bảo Các một chuyến. Muốn đem chỗ tốt của Mộc Tâm và máu Chân Long chân chính phát huy ra, còn cần kiếm được Hóa Cốt Thảo và Sương Linh Tuyền Thủy.

Tuy rằng Hỏa Thần Lô nói đơn giản, nhưng Hóa Cốt Thảo và Sương Linh Tuyền Thủy thật sự dễ tìm vậy sao?

Hắn vẫn đi Thiên Bảo Các tìm hiểu một chút trước.

Thiên Bảo Các không hổ là hãng buôn lớn nhất toàn bộ Tiên giới, tuy rằng phòng đấu giá nơi này giới hạn bởi trình tự không có hai thứ này bán đấu giá, nhưng theo bọn họ nói chỉ cần chạy tới Thiên Bảo Các ở Mùi, Ngọ Tiên Thành là có thể có hai thứ này bán ra. Dù sao đó cũng không phải là thứ trình tự quá cao.

Chu Hằng tính toán chờ sau khi các nàng đều đột phá liền dẫn các nàng cùng nhau đi tới Bắc Ngọ Thành. Lại qua hơn 3 năm chính là sinh vật 9 vạn năm của Chu Vũ Hà, hắn chẳng những muốn dẫn các nàng đi chào hỏi còn muốn đi Phàm giới đón cha mẹ của hắn.

Tuy rằng hắn chưa từng nghĩ muốn mượn dùng lực lượng của gia tộc, nhưng đây là nhận tổ quy tông, tin tưởng phụ thân nhất định sẽ chờ mong vô cùng.

Trong lúc này, hắn đi Tư Đồ gia một chuyến. Tư Đồ Lăng sau khi Chu Hằng đi rồi đối với Chu gia chiếu cố rất nhiều, mặc

dù có Hoặc Thiên tọa trấn tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện, nhưng ân tình này hắn phải chịu. Sau một lúc hàn huyên, hắn để lại một viên Nguyệt Hoa Đan.

Tư Đồ Lăng sau khi biết tác dụng của Nguyệt Hoa Đan, tự nhiên là kích động mà lại hưng phấn.

Hắn biết Chu Hằng đoạt được Nguyệt Hoa Liên, cũng biết Chu Hằng là đại sư luyện đan, bởi vậy cũng không hề có chút hoài nghi đối với hiệu quả của Nguyệt Hoa Đan, đối với Chu Hằng là cảm kích không thôi.

Cái này chẳng những có thể gia tăng tu vi một vầng trăng, hơn nữa còn nhất định có thể có được 8 vầng trăng!

Gia tăng tu vi một vầng trăng cũng không có gì, chỉ cần chăm chỉ khổ tu là có thể đạt thành, nhưng 8 vầng trăng… Đây nhưng là đột phá vách ngăn cảnh giới, trở thành thiên kiêu!

Liên Tĩnh Hương vẫn chưa về, cũng không biết là chết ở trong Ngự Long Điện hay là may mắn thoát được một mạng, lúc này chỉ là còn chưa về mà thôi. Từ góc độ của Chu Hằng mà nói, hắn không hy vọng Liên Tĩnh Hương chết, dù sao nàng làm người cũng không tệ.

Tuy rằng Chu Hằng đắc tội rất nhiều người trong hành trình Ngự Long Điện, gây ra động tĩnh cực lớn. Nhưng bởi vì trên cơ bản tất cả cường giả đều bị Lam Long nữ hoàng một đòn

diệt sạch, ngược lại là giữ bí mật cho Chu Hằng, không cần lo lắng biểu hiện quá mức yêu nghiệt mà bị người để ý tới.

Người đầu tiên thực hiện đột phá tự nhiên vẫn là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ. Nàng vốn là thiên phú kiệt xuất, sau khi lại có được thân thể nguyệt nữ thì càng thêm yêu nghiệt. Sau chỉ 13 ngày liền trở thành Nhật Diệu Vương, cũng có được 5 vầng mặt trời đỏ.

Trong một tháng kế tiếp, các nàng liên tiếp đột phá, số lượng vầng mặt trời đỏ có được cũng ít nhất vượt qua 2. Điều này nếu truyền đi tuyệt đối sẽ khiến cho vô số người đều chấn kinh đến lồi mắt.

– Chuẩn bị một chút, chúng ta phải rời khỏi nơi này! Sau một phen chúc mừng các nàng, Chu Hằng nói ra tính toán bước tiếp theo của hắn.

– Vĩnh viễn không trở lại nữa sao? Các nàng đều lưu luyến. Ở lại hơn một năm, các nàng đã có chút cảm tình đối với nơi này.

– Không trở lại nữa! Chu Hằng lắc lắc đầu. Theo thực lực của hắn tăng cường, bọn họ hiển nhiên sẽ còn liên tiếp đổi chỗ ở.

Chương 679: Xuyên qua Tiên Thành

Chu Hằng mang theo các nàng xuất phát, đương nhiên đi theo còn bao gồm ba của nợ cỡ lớn Băng Tú Lan, Lam Long nữ hoàng và con lừa đen.

Băng Tú Lan là ôm quyết tâm phải đem Chu Hằng biến thành tỷ phu, bởi vậy chuyện chưa thành công nàng tự nhiên là không chịu đi. Mà quay về làm gì? Sẽ bị tỷ tỷ quản, như vậy thật chán chết!

Lam Long nữ hoàng thì hoàn toàn không biết nên đi nơi nào, tự nhiên là nhắm mắt theo đuôi. Nàng cũng sớm bị mị lực của Hoặc Thiên làm mê, cộng thêm trí lực còn tương đương tiểu cô nương 11, 12 tuổi, đối với Hoặc Thiên càng có một loại kính sợ và ỷ lại đối với trưởng bối.

Con lừa đen thì không cần phải nói. Trên người Chu Hằng có nhiều bảo vật như vậy, nó tự nhiên là muốn lừa ra một chút.

Chu Hằng trước khi xuất phát vẫn dò xét một chút, ít nhất trong Tiên Thành hiện tại hắn có thể đi, tất cả Giới Môn đều ở vào giai đoạn bổ sung năng lượng, không có khả năng mở ra vào lúc này.

Hắn muốn đón cha mẹ người thân tới Tiên giới, ít nhất trong một Vực này là không có khả năng thực hiện, bởi vậy cái này cũng gia tốc ý tưởng hắn rời đi. Muốn đến trên tuyến Bắc Ngọ Thành này tìm được một cái Giới Môn có thể sử dụng.

Giá thành của tinh thuyền đắt đỏ vô cùng, hơn nữa thời gian tạo một chiếc cũng lâu lắc, trên chợ căn bản không có bán, đều là tự mình tạo. Chu Hằng tự nhiên không có khả năng cố ý tạo một cái, tương đồng, Lưu Vân Toa mặc dù không phức tạp như kiến tạo tinh thuyền, nhưng đồng dạng cần thời gian tương đương. Bọn họ lần này đi Bắc Hợi Thành cũng không bao nhiêu đường, tùy tiện chạy một chút là được.

Đoàn người sau khi ra khỏi thông đạo tiến vào Tây Hợi Thành liền bay lên không, rất nhanh liền tiến vào hư không. Sau vẻn vẹn mấy ngày phi hành, bọn họ liền hạ xuống Bắc Hợi Thành.

Thân phận Dược sư tam tinh đủ để cho Chu Hằng thông hành không bị ngăn cản, đối mặt với nhân vật lớn như vậy, thủ vệ ở thông đạo cũng phi thường cung kính, ngay cả tiểu đội trưởng đều chạy ra, cung tiễn Chu Hằng tiến vào.

– Phu quân, chàng thật là uy phong! Lâm Phức Hương đầy vẻ sùng bái. Nàng và Chu Hằng tuy rằng còn chưa xảy ra quan hệ thực tế, nhưng thời gian dài như vậy, cô gái nhỏ này sớm đã coi mình là dâu của Chu gia.

Lại nói tiếp, nàng mới là người thứ nhất nhận thức Chu Hằng, những người khác đều phải đứng sang một bên!

– Chu Hằng đương nhiên uy phong! Hồ Mị dùng ánh mắt càng thêm sùng bái nhìn Chu Hằng. Nàng ở thời điểm tối tăm nhất bị "hào quang" của Chu Hằng cứu, sùng bái và lòng tin đối với Chu Hằng gần như là mù quáng.

– Tinh vi! Băng Tú Lan, Phong Liên Tình đồng thời khinh thường nói. Hai nàng nhìn nhau, đều khanh khách cười duyên.

Chu Hằng dùng tay phủ trán, hai tiểu yêu tinh này tụm lại một chỗ cũng sẽ không làm ra chuyện gì tốt.

Đã đến nơi này, lại mang theo một đống nữ quyến lớn, Chu Hằng tự nhiên không vội chạy đi, cùng các nàng nhàn nhã đi tới, để bù lại xa cách một năm trước.

Sau khi tiến vào thành trấn, dung mạo của các nàng khẳng định sẽ đưa tới sự gây rối của con cháu quần là áo lượt không có mắt, nhưng nơi này hiện tại có bao nhiêu Nhật Diệu Vương? Tùy tiện người nào lộ ra một chút khí thế là đủ khiến người khác tè ra quần.

Đây chỉ là Bắc Hợi Thành, cho dù gia tộc mạnh nhất cũng chỉ có cường giả Nguyệt Minh Đế tọa trấn, làm sao chọc nổi Nhật

Diệu Vương?

Đại bộ phận người đều là biết khó mà lui, nhưng vẫn có người không có mắt không nhận ra đám người này căn bản không thể trêu chọc, cố tình muốn tới gây chuyện, dọc theo đường đi vẫn để lại rất nhiều máu tươi.

14 ngày sau, bọn họ xuyên qua Bắc Hợi Thành, đi tới Bắc Tuất Thành.

Đây là lần đầu tiên Chu Hằng xuyên qua Tiên Thành, cũng là lần đầu tiên của đại bộ phận người.

Bắc Tuất Thành ngự trị ở trên Bắc Hợi Thành, nhưng một là quá cao, hai là trên trời có mặt trời do đại năng tỏa sáng, thị lực căn bản không thể xuyên qua tầng không khí kia. Nếu nhìn từ phía dưới, đây chính là một đại lục không gì bình thường hơn.

Muốn đi Bắc Tuất Thành cần ngồi truyền tống trận đặc thù, tuy nhiên muốn ngồi truyền tống trận trừ cần trả lượng lớn tiên thạch ra còn phải có thực lực đối ứng Nguyệt Minh Hoàng.

Trong đoàn người Chu Hằng chỉ cần có một người đạt tới Nguyệt Minh Hoàng là đủ. Huống chi bọn họ đại bộ phận đều là Nhật Diệu Vương? Giao nộp tiên thạch, bọn họ lập tức bị cho đi, tiến vào truyền tống trận.

Vì tiết kiệm tiêu hao tiên thạch, truyền tống trận này cũng không phải là người vừa tới là sẽ khởi động, mà là phải gom đủ 100 người mới được. Ngại chậm cũng được, trực tiếp ném ra 100 phần tiên thạch, như vậy cho dù chỉ có một người cũng có thể lập tức truyền tống.

Chu Hằng sau khi nói một tiếng gian thương, vẫn nộp bù tiên thạch của 100 phần lập tức khởi động truyền tống trận. Đối với hắn mà nói, tiên thạch cũng không có ý nghĩa quá lớn.

Truyền tống trận khởi động, Chu Hằng có chút bận tâm nhìn Hoặc Thiên. Vị thiên nữ tuyệt thế này có tiền lệ ác phá hủy truyền tống trận, hắn cũng không dám khinh thường. May mà Hoặc Thiên hiện tại có thể khống chế lực lượng của mình rất tốt, không gian vặn vẹo, bọn họ trong nháy mắt liền đi tới một vùng đại lục mới.

Từ cảnh sắc mà xem, nơi này cùng Bắc Hợi Thành không hề khác biệt, nhưng cảm ứng linh khí một chút là biết, nồng đậm hơn nhiều.

Tương đối, trọng lực cũng mạnh hơn mấy phần.

Trừ một ít hoàn cảnh thiên địa đặc thù, địa phương linh lực càng đậm trọng lực tự nhiên cũng càng lớn.

Cũng may đại bộ phận bọn họ đều là Nhật Diệu Vương, mà Băng Tú Lan có bảo vật hộ thân, ngay cả trọng lực vòng ngoài Ngự Long Điện đối với nàng đều không có hiệu quả gì huống chi là nơi này? Hoặc Thiên thì càng thêm không cần nói, Chu Hằng không biết Tiên giới có cấm chế có thể nói tác dụng đối với nàng hay không, thậm chí là quy tắc thiên địa!

Một đường vẫn là du sơn ngoạn thủy, Chu Hằng cũng thăm dò được một tin tức tốt. Giới Môn của Bắc Mùi Thành còn có hai năm là có thể lại mở ra!

Hắn vui mừng quá đỗi. Cách sinh nhật 9 vạn năm của Chu Vũ Hà còn có hơn 3 năm, cha mẹ hoàn toàn có thể đến kịp!

Từ Bắc Tuất Thành đến Bắc Dậu Thành cũng không có gì khúc chiết, sau đó là từ Bắc Dậu Thành đến Bắc Thân Thành, nơi này cần tu vi Nhật Diệu Vương mới có thể tiến vào, bởi vậy kiểm tra liền trở nên nghiêm khắc rất nhiều.

Tuy nhiên, một khối minh bài Dược sư tam tinh đủ để giải quyết tất cả vấn đề, bọn họ thuận lợi tiến vào Bắc Thân Thành.

– Oa, trọng lực nơi này thật lớn! Truyền tống vừa chấm dứt, Phong Liên Tình lập tức kinh hô.

Quả thật, trọng lực của Bắc Thân Thành mạnh tuyệt đối không phải Bắc Dậu Thành có thể sánh bằng, tăng cường này cũng không phải là một điểm nửa điểm! Dưới trọng lực như vậy,

cho dù Nguyệt Minh Đế cũng không thể vọt người bay lên, ít nhất phải là Nhật Diệu Vương!

Kỳ thật như vậy cũng tốt, chính là người sức cảm ứng kém mấy nhìn thấy người có thể bay chính mình không thể bay là phải biết đối phương là không chọc nổi.

Đương nhiên linh khí nơi này cũng nồng đậm vô cùng, đặc biệt các nàng đều có được thể chất cường đại, ở loại địa phương này tu luyện quả thật là như mỗi ngày ăn Nguyệt Hoa Đan, tuyệt đối là một ngày ngàn dặm.

Không phải sao, bọn họ mới đi không quá 10 ngày, 5 vầng mặt trời đỏ của Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nguyên bản mới hình thành một nửa khi đột phá, hiện tại lại hoàn toàn thành hình, tốc độ tiến bộ quả thật khiến người giận sôi!

– Oa, làm sao còn lợi hại hơn tỷ tỷ của ta! Băng Tú Lan sau khi phát hiện, cũng trợn mắt cứng lưỡi, nàng rốt cục bị dọa đến.

Các nàng trong vòng một tháng lần lượt đột phá còn có thể nói là tập thể bộc phát dưới tác dụng của đan dược, nhưng vẻn vẹn 10 ngày liền hình thành nửa vầng mặt trời đỏ, điều này thật sự quá dọa người!

Nghe thấy nàng ngạc nhiên thán phục như vậy, các nàng đều dùng ánh mắt kính sợ nhìn về phía Hoặc Thiên.

Thiên nữ tuyệt thế này hiện tại tu vi vẫn là Nguyệt Minh Vương, nhưng ai dám bởi vậy mà coi thường nàng? Trái ngược, sau khi biết được một góc phù văn tàn phá trên trán Chu Hằng kia suýt nữa đụng chết Lam Long nữ hoàng, kính sợ của các nàng đối với Hoặc Thiên cũng đạt tới cực hạn!

Đại tỷ đại, chủ hậu cung, hoàn toàn xứng đáng!

Hoặc Thiên y phục hồng nhạt phất phơ, trên dung nhan tuyệt sắc không có một tia vui giận. Trọng lực nơi này lớn hơn nữa cũng không có khả năng tác dụng đến nàng mảy may, chỉ là nàng một mực trầm tư, cố gắng nhớ lại trí nhớ ngủ say.

– Không cần nhớ vất vả như vậy, sẽ có một ngày nàng sẽ nhớ được tất cả mọi chuyện. Lúc trước nàng cũng không phải là đột nhiên nhớ tới rất nhiều chuyện? Chu Hằng đau lòng nói.

Hoặc Thiên ngẩng đầu nhìn hắn một cái, khóe môi khẽ nhếch, hiện ra một nụ cười kinh tâm động phách, gật gật đầu. Đối với vị tiểu sư đệ này nàng vẫn là tương đối yêu mến.

Bảy ngày sau, bọn họ tiến vào tòa thành lớn thứ nhất nơi này Thiên Hà Thành.

Thiên Hà Thành là một trong chín thành lớn dưới sự thống trị

của Bắc Thân Thành, địa vị tương tự Dã Mã Thành. Chỉ là người ta là chín thành lớn cấp bậc Thân Tiên Thành, trong thành tràn đầy cường giả Nhật Diệu Vương, trình tự của võ giả là Dã Mã Thành xa xa không thể sánh bằng.

Đám người Chu Hằng quyết định ở nơi này nghỉ ngơi một đêm. Bởi vì thủ đoạn đặc thù của đại năng Tiên giới, đêm ở nơi này sẽ khiến người đặc biệt mệt mỏi. Nếu không phải là vội vã đi đường, buổi tối vẫn là tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút thì hơn.

Mỗi nhà khách sạn tự nhiên đều có nơi ăn uống, mà nhà khách sạn đám người Chu Hằng ở lại chẳng những có chỗ ăn uống hơn nữa còn là một tửu lâu khá có danh tiếng, võ giả tới nơi này ăn no uống say rất nhiều.

Khách sạn rất lớn, chẳng những có trước sau hai khu, số tầng cũng nhiều đến năm tầng. Tòa lầu ở khu trước ba tầng dưới đều là tửu lâu, hai tầng trên thì là nơi ở. Đám người Chu Hằng liền ở tại tầng năm tòa lầu đó, sau khi an bài xong bọn họ liền xuống dùng cơm.

Lầu ba sáng sủa như bàn ngày, lại cách bọn họ gần, bọn họ tự nhiên lựa chọn ở đó ăn cơm, đòi một gian phòng riêng, gọi hai bàn.

– Mùi vị còn không tệ lắm! Phong Liên Tình lập tức ăn lấy ăn để. Nàng vốn chính là đồ ăn tạp, sau khi lại bị Hoặc Thiên tăng lên làm thể chất Thao Thiết tộc, nàng lại càng trở nên có thể ăn. Lúc trước gọi món suýt nữa dọa chết tiểu nhị.

Chu Hằng không khỏi cười nói: – Về sau một mình ngươi ngồi một bàn đi, nếu không ngồi cùng với ngươi, ai còn có thể ăn được thứ gì?

– Chủ ý này không tồi! Phong Liên Tình không hề để ý câu trêu chọc này của Chu Hằng, ngược lại mắt đẹp sáng ngời vỗ tay cười. Hai tay nàng sau một hồi chộp loạn, chu mỏ một cái: – Nhanh vậy liền ăn xong rồi! Ôi, mới chỉ no nửa phần, không được, ta muốn gọi thêm!

Khẩu vị của nàng lớn là mọi người đều biết, đối với chuyện này cũng không có gì kỳ quái. Người ta không ăn bốn năm bàn làm sao có thể giải quyết vấn đề lửng dạ?

Nàng này quỷ linh tinh quái như một làn gió thổi ra, Băng Tú Lan nghĩ nghĩ cũng theo ra. Nàng không phải người tham ăn, nhưng tuyệt đối là người thích góp vui, chuyện gì đều muốn chen một chân.

Bùng! Bùng! Bùng!

Một lát sau, cả tòa lầu đều rung mạnh, sau đó nhanh chóng bình tĩnh lại. Lại sau một lát, Phong Liên Tình và Băng Tú Lan ư ử hát trở về, mặt đầy vẻ hưng phấn.

Chu Hằng thở dài: – Các ngươi có phải là lại gây chuyện rồi hay không?

– Vậy mới lạ, chúng ta đều là người thành thật như vậy, nào biết gây chuyện? Hai nàng đều nguýt Chu Hằng.

Mấy phút sau, cửa phòng bị đẩy ra, một gã tiểu nhị mặt đau khổ tiến vào nói: – Các vị khách quý, các ngươi vẫn là mau chóng tính tiền đi đi!

Chương 680: Mẹ con ác độc

Chu Hằng biết ngay hai nàng này khẳng định sẽ không yên phận, đầu hắn là có chút lớn nhưng còn không thể nói là sợ hãi. Dù sao hắn đã là Nhật Diệu Vương 11 vầng mặt trời, cũng có tấm chiêu bài Dược sư tam tinh, cho dù gia tộc Nhật Diệu Đế cũng sẽ không nguyện ý dễ dàng đắc tội hắn.

Hơn nữa, cho dù thật sự đánh lên hắn lại sợ sao?

Hỏa Thần Lô còn có thể sử dụng một lần rưỡi, giết Nhật Diệu Đế không tốn sức thổi bụi! Mà ngoài ra, nơi này còn có một vị Sáng Thế Đế đây, hơn nữa còn là đại năng trong Sáng Thế Đế, chỉ là đầu óc có chút mất sáng suốt, nhưng gặp phải nguy hiểm khẳng định sẽ bão nổi!

Lợi hại nhất đương nhiên vẫn là Hoặc Thiên. Nàng đã vượt qua phạm trù Sáng Thế Đế, mạnh đến ngay cả Lam Long nữ hoàng đều phải run rẩy!

Có nhiều át chủ bài như vậy, Chu Hằng quả thật không quan tâm có phải đắc tội một gia tộc Nhật Diệu Cảnh hay không.

Hơn nữa, đây dù sao chỉ là Bắc Thân Thành, có Nhật Diệu Đế

hay không cũng không nhất định!

Trình tự của võ giả giống như một tòa kim tự tháp, càng lên trên số người càng ít. Như trong Tây Hợi Thành liền có gia tộc Nguyệt Minh Đế, hơn nữa số lượng còn không ít, nhưng đến trình tự Nhật Diệu Cảnh này, số lượng võ giả liền kịch liệt giảm bớt.

Từ tin tức Chu Hằng đạt được lúc trước, cấp bậc Thân Tiên Thành cơ bản không nhìn thấy gia tộc Nhật Diệu Đế. Bởi vì Nhật Diệu Đế tu luyện cần tài nguyên quá nhiều, đối với độ nồng đậm của linh khí cũng yêu cầu cực cao, Thân Tiên Thành rất khó thỏa mãn bọn họ.

Mà lại bởi vì gia tộc Nhật Diệu Đế ít hơn gia tộc Nguyệt Minh Đế không biết bao nhiêu, mà Ngọ Tiên Thành ngược lại lớn hơn Thân Tiên Thành rất nhiều, có đủ lãnh địa phân phối, bởi vậy gia tộc Nhật Diệu Đế tự nhiên không cần đi Tiên Thành bậc thấp chen vào một chân.

Chu Hằng cười nhìn về phía tiểu nhị run bần bật kia nói: – Hai người bọn họ gây họa gì?

– Các… các nàng đánh tứ thiếu của Nhạc gia! Tiểu nhị kia toàn thân đều đang run rẩy. Nhạc gia nhưng là gia tộc lớn trong thành, một khi đưa tới trả thù, tai bay vạ gió, nhân vật nhỏ như hắn chết cũng là chết vô ích!

– Ai bảo tên kia đùa giỡn Tú Lan! Phong Liên Tình gắp đồ ăn còn lại trên bàn, mơ hồ không rõ nói.

– Không đánh chết! Chu Hằng khẽ nhíu mày, hắn ghét nhất lưu manh đùa giỡn nữ nhân.

– Phì, người ta là thục nữ, sao có thể giết người! Phong Liên Tình nguýt Chu Hằng một cái.

Nghe đối thoại của bọn họ, tiểu nhị kia suýt nữa đặt mông ngồi xuống đất. Đây đều là những người nào hả, đánh người không hề lo lắng hậu quả, lại còn đang tiếc nuối không đánh chết người!

Kẻ điên, một đám kẻ điên!

Hắn cũng không muốn khuyên nữa, vẫn là mau chóng thông báo chưởng quầy mời khách nhân khác ra ngoài trước thôi, tận lực giảm bớt tổn thất.

Chu Hằng tự nhiên sẽ không làm khó một tiểu nhị nho nhỏ, mặc hắn chạy ra ngoài, một bên nghe mấy nàng khác chòng ghẹo năng lực gây chuyện của Phong Liên Tình.

– Nhạc gia? Hồ Mị ở bên cạnh nghĩ một lát rồi nói: – Nhạc gia này khả năng là một chi nhánh của Nhạc gia Cực Băng Thành!

– Cực Băng Thành?

– Một hào môn Bắc Ngọ Thành , lão tổ gia tộc hẳn là Nhật Diệu Đế vượt qua cực hạn. Nghe nói đã một chân bước vào Thăng Hoa Vương, có chút thực lực! Hồ Mị đưa ra lời bình, nhưng trong giọng nói lại không hề kính sợ.

Đó là tự nhiên. Hồ gia nhưng có lão tổ Thăng Hoa Hoàng, đừng nói nghiền ép Nhật Diệu Đế, cho dù Thăng Hoa Vương cũng có thể tùy ý chà đạp. Nhật Diệu Đế vượt qua cực hạn ở trong mắt người ta ngay cả xách giày cũng không xứng.

Chu Hằng gật đầu. Tựa như Liên gia, bọn họ cũng có bối cảnh Thăng Hoa Cảnh, vốn nên tọa trấn ít nhất cấp bậc Tị Tiên Thành. Nhưng trải qua vô số năm sinh sôi nảy nở mở rộng, vòi của bọn họ đã vươn tới rất nhiều góc của 49 Tiên Thành.

Chân muỗi nhỏ mấy cũng là thịt, có lợi ích liền không đẩy ra ngoài!

Hơn nữa trình tự rõ ràng, đối với hậu bối gia tộc cũng có tác dụng khích lệ. Chỉ có biểu hiện tốt mới có thể tiến vào Tiên Thành bậc cao, tiến vào bản gia tu luyện, tự nhiên có thể thúc

đẩy lòng phấn đấu của tộc nhân, bảo trì sức sống của gia tộc.

Nhạc gia quả nhiên không chịu từ bỏ ý đồ, có lẽ là hoành hành vô kỵ quen rồi. Mặc dù chỉ là một con cháu quần là áo lượt gia tộc đùa giỡn nữ nhân không thành ngược lại bị đánh, nhưng Nhạc gia chẳng những có người tới hơn nữa còn không ít.

– Tiểu kỹ nữ nào đánh con trai ta, mau lăn ra đây cho lão nương! Qua không lâu, dưới lầu liền truyền đến một tiếng nữ nhân mắng chửi.

Chu Hằng khẽ nhíu mày, vừa mở miệng liền phun phân, Nhạc gia trên dưới đều là loại người này?

– Dám mắng bổn tiểu thư, cho nàng đóng dấu một cái, cho nàng ngày ngày ăn phân! Băng Tú Lan lập tức nhảy lên bàn, kêu oa oa.

– Ái cha, đồ ăn của ta! Phong Liên Tình thì kêu thảm thiết, nửa con vịt quay cuối cùng bỏ mình dưới gót ngọc của Băng Tú Lan.

– Xuống xem một chút! Chu Hằng không quản được chuyện bất bình khắp thiên hạ, không giết được ác nhân khắp thiên hạ, nhưng nếu là gặp phải hắn cũng không ngại ra tay.

Đoàn người xuống lầu. Lầu ba đều là phòng riêng còn nhìn không tới, nhưng lầu hai và lầu trệt đã trống hoắc, đừng nói là khách ngay cả một tiểu nhị cũng không có. Hiển nhiên bọn họ cũng đều biết Nhạc gia không dễ chọc, sớm đã tránh lui thật xa.

– Không trách đồ ăn ta gọi còn không đưa lên, hóa ra người chạy hết rồi! Phong Liên Tình tức giận nói, chỉ cảm thấy tửu lâu này cũng quá không đáng tin.

Tuy nhiên, sau khi đi ra cửa, bọn họ liền nhìn thấy một đống lớn người vây xem.

Xem náo nhiệt quả nhiên là chuyện thường tình của con người, chính là võ giả đều không thể miễn loại lòng hiếu kỳ này. Mỗi một người đều thò đầu nhìn, sau khi thấy đám người Chu Hằng ra ngoài đều là phát ra tiếng vỡ òa.

– Những nữ nhân này thật đúng là xinh đẹp!

– Không trách khiến cho công tử ăn chơi của Nhạc gia kia động tà niệm, đổi là ta cũng không nhất định nhịn được!

– Ngươi thì thôi đi, người ta nhưng là có Nhạc gia làm chỗ dựa, ngươi có cái gì?

– Ôi, nữ nhân quá xinh đẹp cũng không phải chuyện tốt gì, gây ra họa rồi đấy?

Trong tiếng nghị luận của mọi người, Chu Hằng nhìn thấy mười mấy người nhô ra một khoảng, cầm đầu là một mỹ phụ châu tròn ngọc sáng, thoạt nhìn nhiều nhất 30 tuổi, mông đầy đặn dường như ngay cả váy đều không bọc được, lẳng lơ đến sắp căng rách quần áo vọt ra.

Ở bên cạnh phụ nhân này thì là một gã thanh niên, bộ dạng xem như anh tuấn, chỉ là trên mặt vẫn còn in một dấu tay đỏ bừng, dấu năm ngón tay rõ ràng có thể thấy. Từ độ lớn để phán đoán, hẳn là nữ nhân để lại.

Thanh niên này có chút oán độc nhìn chằm chằm Phong Liên Tình và Băng Tú Lan, nhưng càng không giấu được vẻ kinh diễm trên mặt. Hiển nhiên hắn không nghĩ tới nữ nhân khiến hắn động lòng không ngờ có nhiều như vậy!

– Tiểu tiện nhân nào đánh con trai ta? Mỹ phụ đẫy đà có chút ghen tị nhìn vẻ tuyệt sắc của các nàng. Nàng ta tuy rằng cũng khá mỹ mạo, nhưng một là tuổi đã hơi già đi, hai là dù tính nàng ở lúc tươi đẹp nhất cũng xa không thể so sánh với dung nhan của các nàng.

Dù sao, khẩu vị của Chu Hằng là rất điêu.

– Lão quái bà, ngươi mắng ai đó?

Phong Liên Tình lập tức nhảy ra, giương nanh múa vuốt: – Mắng nữa cẩn thận bổn cô nương đem ngươi nấu ăn!

Nàng hiện tại có thể chất Thao Thiết tộc, quả nhiên là vạn vật thiên hạ đều có thể cắn nuốt để nâng cao tu vi. Nhưng nàng tham ăn mấy cũng sẽ không đi ăn thịt người, đây chỉ là dọa đối phương mà thôi.

– Tiểu tiện nhân, ngươi thật to gan, ngay cả con ta cũng dám đánh! Tiện nhân, kỹ nữ! Mỹ phụ đẫy đà này giận không thể át, tay phải vung lên, một luồng kình phong lập tức liền đánh về phía Phong Liên Tình.

– Mụ điên cố tình gây sự! Phong Liên Tình nhún vai, đồng dạng một tay đánh ra.

Bùng!

Kình phong gào thét, hai luồng kình lực sau khi va chạm phát ra một làn sóng xung kích, sau đó đều mai một.

Mỹ phụ đẫy đà thoáng sửng sốt. Nàng là Nhật Diệu Vương 2 vầng mặt trời, nguyên bản căn bản không đem Phong Liên Tình để vào trong mắt, nhưng sau khi giao thủ một đòn này, nàng liền phát hiện thực lực của “Tiểu kỹ nữ” kia không kém

nàng chút nào!

Không trách dám đánh con của nàng!

– Phế nàng cho ta! Mỹ phụ đẫy đà này lập tức chỉ vào Phong Liên Tình, hạ lệnh cho người sau lưng:

– Không nên thương tính mạng của nàng, ta muốn đem tiểu kỹ nữ này đưa vào kỹ viện, cho nàng bị ngàn người cưỡi vạn người đè!

– Không nên. Mẹ, ta còn chưa chơi qua mà! Thanh niên bên cạnh lập tức kêu.

– Con ngoan, trên đời này mỹ nữ có đầy, tiểu tiện nhân này dám đánh ngươi, không xứng cho ngươi chơi! Mỹ phụ đẫy đà lập tức thu hồi vẻ hung dữ, dịu dàng khuyên con.

– Ta chỉ muốn chơi nàng, ta muốn chơi chết nàng! Thanh niên kia giống như còn chưa lớn, làm nũng nói.

– Được được được. Con ngoan muốn thế nào thì thế ấy!

Mỹ phụ đẫy đà mặt đầy cưng chiều, sau đó sắc mặt lập tức

lạnh lùng nói: – Các ngươi nghe thấy lời thiếu gia chưa?

– Dạ, phu nhân! Mười hộ vệ kia đều đồng thanh trả lời.

Vị phu nhân này của bọn họ tuy rằng cũng không phải là gia trưởng chính thê hay hoặc là ái thê ái thiếp của đại trưởng lão, nhị trưởng lão gì, mà chỉ là phu nhân của một vị con cháu bên rìa, nghiêm khắc mà nói gần như không có địa vị gì đáng nói.

Nhưng Nhạc gia có một bí mật mọi người đều biết, chính là tên con cháu quần là áo lượt này chính là giống của vị lão tổ nào đó bản gia Cực Băng Thành gieo xuống!

Lúc trước việc này là phát sinh như thế nào tự nhiên không có ai biết, theo phỏng đoán là khi vị lão tổ đó chạy đến chi hệ nhánh này thị sát, khả năng là uống nhiều rượu, lại hoặc là vừa vặn t*ng trùng lên não, tóm lại là ôm mỹ phụ đẫy đà này đi "ngủ".

Chẳng những vậy hơn nữa còn một pháo trúng hồng tâm, làm ra mạng người!

Vị lão tổ kia nhưng là Nhật Diệu Đế 8 vầng mặt trời, nghe nói có khả năng trong 5000 năm tiến vào Thăng Hoa Vương, là một trong những nhân vật hạch tâm chân chính của Nhạc gia!

Có một chỗ dựa như vậy, mỹ phụ đẫy đà kia còn không trâu bò đến trên trời?

Trên danh nghĩa nàng địa vị quái gì cũng không có, nhưng chỉ bằng nàng hàng năm đều có thể thu được lượng lớn lễ vật quý báu Cực Băng Thành gửi tới, như vậy từ trên xuống dưới dòng thứ lại có ai dám không coi nàng là lão phật gia mà thờ?

Mà con trai của nàng Nhạc Tiển Vân tự nhiên càng thành bảo bối!

Tiên nhân sinh dục khó khăn, sinh ra một đứa mặc hắn là rồng hay giun, làm sao có thể không cưng chiều?

Bởi vậy, đôi mẹ con này kỳ thạt chính là thái thượng hoàng của dòng thứ Nhạc gia đất này! Hiện tại mỹ phụ này ra lệnh một tiếng, ai không thấy trong lòng nghiêm nghị?

Hơn chục người tản ra, hướng về phía đám người Chu Hằng bọc đánh.

Đối phương… cũng không phải là hạng tầm thường! Nhật Diệu Vương thật nhiều, nhất định không thể khinh thị. Bởi vì bọn họ cũng chỉ là Nhật Diệu Vương.

Chu Hằng nhướng mày. Đôi mẹ con kia phách lối là hắn

không nghĩ tới, hắn nhìn qua đám người đang ép tới gần, bình thản nói: – Nếu muốn sống, lập tức rời khỏi tòa thành thị này, vĩnh viễn không nên trở về!

Khí thế của hắn khẽ động, cho đám người này một cơ hội.

Cảm ứng được khí thế cường đại khiếp người của Chu Hằng, những người này đều lộ ra vẻ kiêng kỵ. Đối thủ cực kỳ cường đại!

Nhưng bọn họ đã sớm bị trói vào hưng vong của Nhạc gia, làm sao là muốn rời là có thể rời đi? Người nhà của bọn họ đều ở nơi này, hơn nữa còn giúp Nhạc gia làm đủ chuyện xấu. Nếu mất sự che chở của Nhạc gia, bọn họ phút phút giây giây chính là một chữ chết!

Bởi vậy, bọn họ chỉ là ánh mắt căng thẳng, lập tức lại khôi phục đằng đằng sát khí.

Chương 681: Chiến lực của các nàng và con lừa đen

– Phu nhân, những người này có chút khó giải quyết, vẫn là đem mấy vị trưởng lão cùng mời đến đi! Đám người hầu này không dám khinh thường. Tuy rằng Chu Hằng chỉ là phóng ra một chút xíu uy thế, nhưng vẫn khiến cho bọn họ cảm nhận được áp lực cực lớn.

Mỹ phụ đẫy đà hơi hơi giật mình, không nghĩ tới đoàn người Chu Hằng rồi lại mạnh như thế!

Nhưng mạnh nữa thì lại thế nào, lại không có một Nhật Diệu Hoàng! Mà Nhạc gia nơi này liền có Nhật Diệu Hoàng tọa trấn, hơn nữa không chỉ một. Tùy tiện xuất động một người là có thể trấn giết mấy tên Nhật Diệu Vương.

Theo bọn họ thấy, Chu Hằng cũng quá cuồng ngạo, vẻn vẹn Nhật Diệu Vương liền dám mạnh miệng như thế, thật sự là chưa dứt hơi sữa, thiếu niên nông nổi!

Chu Hằng thở dài. Hiện tại bộ dạng thiếu niên này thật là khiến hắn đau đầu! Hắn cười nhạt một tiếng, cơ hội đã cho, những người này không nắm lấy chính là tự tìm chết!

– Nếu không muốn đi, vậy thì toàn bộ ở lại đi!

– Làm càn! Hơn 10 người này mỗi người đều quát to, hướng về phía đám người Chu Hằng phát động công kích.

– Phu quân, những người này giao cho chúng ta tới đối phó, vừa khéo thử xem thực lực của chúng ta!

Các nàng Ứng Mộng Phạm tranh nhau. Các nàng sau khi tiến vào Nhật Diệu Vương còn chưa ra tay, cả đám đều ngứa tay.

– Đi thôi! Chu Hằng gật gật đầu, có hắn áp trận vạn vô nhất thất!

Ầm! Ầm! Ầm!

Đại chiến lập tức bùng nổ, từng luồng dư lực gợn ra, đánh cho trên mặt đất đều để lại những dấu vết thật sâu.

May mà đây là Bắc Thân Thành, trận pháp phòng ngự của thành thị mạnh hơn Dã Mã Thành không biết bao nhiêu lần. Cho dù là chiến đấu cấp bậc Nhật Diệu Vương cũng chỉ vẻn vẹn có thể làm xốp đất, còn không đủ tư cách lay chuyển cả thành thị.

Nếu không, với lực phá hoại khủng bố của Nhật Diệu Vương ba chiêu hai thức sau thành thị này sẽ bị hủy diệt.

Khi mới chiến đấu, các nàng Ứng Mộng Phạm bởi vì số lần chiến đấu quá ít, hơn nữa còn chưa thích ứng lực lượng của Nhật Diệu Vương, cũng không phát huy ra chiến lực nên có, có vẻ bó tay bó chân, rơi xuống hạ phong.

Nhưng sau khi các nàng thói quen, thể chất khủng bố liền phát huy ra uy lực!

Như Nguyệt Ảnh Thánh Nữ tay ngọc ngoắc một cái, vạn luồng ánh trăng chiếu rọi. Rõ ràng chỉ là Nhật Diệu Vương 5 vầng mặt trời nhưng chiến lực bộc phát ra lại ítnhất là cấp bậc Nhật Diệu Vương 7 vầng mặt trời, hơn nữa đây còn không phải trạng thái hoàn mỹ nhất của nàng!

Nàng còn đang thích ứng, một khi hoàn toàn thích ứng, chiến lực của nàng tuyệt đối có thể sánh ngang Nhật Diệu Vương vượt qua cực hạn!

Nàng một người liền cần đối phương đồng thời xuất động năm gã Nhật Diệu Vương mới có thể ngăn cản, hơn nữa trong năm người này còn có hai người là Nhật Diệu Vương 6 vầng mặt trời. Nhưng dù là như vậy, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ vẫn chiếm thượng phong tuyệt đối, lại càng đang khuếch đại ưu thế!

Mà đám người Ứng Mộng Phạm, Hàn Diệc Dao cũng chậm rãi phóng ra tiềm lực của các nàng. Thân thể Huyền Âm, thân thể giết chóc, thân thể bách mị, mỗi loại đều có uy năng lớn lao, khiến các nàng phóng ra chiến lực vượt xa cảnh giới.

Theo phán đoán của Chu Hằng, các nàng chỉ cần hoàn toàn khai phá ra tiềm lực bản thân, lúc Nhật Diệu Vương 1 vầng mặt trời là có thể chiến Nhật Diệu Vương vượt qua cực hạn!

Thể chất của các nàng quá cường đại, tương đương với cũng có những đạo phù văn lưu chuyển trong công kích của các nàng.

– Rác rưởi vô dụng, mấy tên kỹ nữ đều không thu thập được, Nhạc gia nuôi các ngươi làm gì? Mỹ phụ đẫy đà thấy bên mình không ngờ rơi vào hạ phong, không khỏi mặt đầy phẫn nộ, lại mắng chửi.

– Mau đánh bại các nàng, ta muốn "fắc" chết các nàng! Thanh niên kia thì mặt đầy vẻ dâm tà. Nhiều mỹ nhân tuyệt phẩm như vậy khiến hắn đã phát điên, thân dưới đội lên một cái lều thật lớn.

Đôi mẹ con này thật là kỳ hoa!

Chu Hằng ánh mắt lạnh lẽo, sát khí đã động.

– Mấy cái Nhật Diệu Vương này thật là không tệ! Có người bình luận. Vút lời còn chưa dứt, một bóng người cũng đã bay vụt mà tới, có khí thế cường đại lưu chuyển.

Đây là một nam trung niên chừng 30 tuổi, tóc đen đầy đầu, dáng người thon dài.

– Ồ, đây không phải là Nhạc Thường Tuyết sao?

– Không sai, nhân tài mới xuất hiện của Nhạc gia, nghe nói đã vượt qua cực hạn, thành tựu Nhật Diệu Vương 8 vầng mặt trời!

– Không thể xem thường khác biệt của một vầng mặt trời đỏ này. Nhật Diệu Vương 8 vầng mặt trời đủ để trấn áp hết thảy Nhật Diệu Vương đỉnh! Nhạc gia xuất động vị nhân vật này, đám khách ngoại lai này khẳng định phải xong đời!

– Đáng tiếc, thật nhiều mỹ nhân tuyệt sắc, cứ vậy bị hủy!

– Ai bảo các nàng gặp phải Nhạc gia!

Tiếng nghị luận lại nổi lên, mọi người đều đã nhìn hồi lâu, tuy rằng thực lực của đám người Ứng Mộng Phạm quả thật bất phàm, nhưng biết sao được giữa Nhật Diệu Vương bình thường và Nhật Diệu Vương 8 vầng mặt trời cách một hào rộng không thể vượt qua, hoàn toàn không có một tia phần thắng.

– Thường Tuyết, ngươi tới vừa khéo, mau đánh bại những người này! Mỹ phụ đẫy đà lập tức kêu lên. Nàng đối với nam trung niên này cũng không dám quá mức khinh thị, bởi vì hắn có tiền đồ lớn, rất được bản gia trọng thị, ngày sau rất có khả năng tiến vào bản gia trở thành một thành viên trọng yếu.

– Phu nhân cứ yên tâm! Nhạc Thường Tuyết đứng chắp tay, hắn tự nhiên không đem thực lực của các nàng Ứng Mộng Phạm để vào trong mắt, nhưng nhiều mỹ nhân tuyệt sắc như vậy lại chấn cho võ đạo chi tâm của hắn đều muốn thất thủ!

Làm sao có thể sẽ có nhiều mỹ nhân tuyệt sắc như vậy?

Hắn động lòng!

Những người này đắc tội Nhạc Tiển Vân, tự nhiên phải giao cho Nhạc Tiển Vân xử lý. Nhưng hắn muốn giữ lại một hai người cho chính mình, tin tưởng vị mợ cả không phải là mợ cả này cũng sẽ nể mặt mình.

– Đều bó tay chịu trói đi, tránh cho ta thương đến các ngươi! Hắn nói với tư thái ngạo mạn.

– Thằng này giao cho bổn tọa! Con lừa đen nhảy ra ngoài. Con lừa đê tiện này ăn Thiên Địa Quả, tốc độ tăng trưởng thực lực không kém so với các nàng đều có được các loại thể chất, lúc này đã đạt tới Nhật Diệu Vương 7 vầng mặt trời.

Chu Hằng đem Huyết Hà Thiên Kinh truyền cho nó, khiến cho chiến lực của con lừa đê tiện này tăng vọt, dám cùng Nhật Diệu Vương vượt qua cực hạn chiến một trận.

Đương nhiên, Thiên Kinh chỉ có thể do một người đạt được chân truyền, con lừa đen đạt được phù văn truyền thừa là không có khả năng hoàn chỉnh. Theo Hoặc Thiên nói, những người khác nhiều nhất chỉ có thể đạt được một nửa số mảnh vỡ phù văn truyền thừa, càng không có khả năng cho tất cả tiểu phù văn cộng minh. Nhiều nhất chỉ có thể phát huy ra một phần ngàn uy lực của Thiên Kinh chân chính.

Cho dù là nửa số mảnh vỡ phù văn như vậy cũng có thể đạt tới con số 500, chỉ là Chu Hằng cách trình độ này đều có một chút khoảng cách, con lừa đen còn có không gian tăng lên tương đối.

Không chỉ là con lừa đen, các nàng tự nhiên cũng đạt được truyền thừa Huyết Hà Thiên Kinh, nhưng các nàng cách có thể vận dụng còn có một đoạn khoảng cách, nắm giữ kém xa không nhanh bằng con lừa đen. Đây khả năng lại là tác dụng

của Thiên Địa Quả, khiến cho con lừa đen ở trên con đường võ đạo có thể không hề có chướng ngại.

– Mắt tam giác, bổn tọa tới đùa với ngươi! Con lừa đen ngông nghênh đi ra: – Ngươi cũng đừng để bị bổn tọa đánh khóc!

– Yêu thú cỏn con, lại dám làm càn trước mặt ta! Nhạc Thường Tuyết cười lạnh. Dù cho yêu thú mở ra linh trí lại như thế nào, ở trong mắt loài người yêu thú chỉ là yêu thú, nào có địa vị đáng nói?

Con yêu thú này tuy rằng có thể miệng nói tiếng người, nhưng cũng chỉ là như thế, cái này đối với chiến lực lại không có tăng lên.

– Mắt tam giác phóng ngựa tới đây, xem bổn tọa không đánh ngươi thành ngu ngốc! Con lừa đen nhấc bốn vó xông về phía Nhạc Thường Tuyết.

– Nhật Diệu Vương 7 vầng mặt trời mà thôi! Nhạc Thường Tuyết cười lạnh, thò tay hướng về con lừa đen trấn áp.

Hắn có lòng lập uy, chấn nhiếp các nàng, bởi vậy vừa ra tay chính là toàn lực. 8 vầng mặt trời đỏ tỏa sáng, bày ra lực lượng nghiền ép cấp bậc.

Khác biệt của số vầng mặt trời là chênh lệch lực lượng chân thật, tuy nhiên tiên thuật lại có thể đem lực lượng bản thân phóng đại, tạo nên hiệu quả bù lại chênh lệch lực lượng. Con lừa đen sau khi biết đối phương là Nhật Diệu Vương 8 vầng mặt trời, lại làm sao sẽ cùng đối phương cứng đối cứng?

Nó đã vận chuyển ra Huyết Hà Thiên Kinh, trên hai móng lừa lập tức phủ đầy một tầng ánh sáng màu đỏ như máu, có hơi thở khủng bố lưu chuyển.

Rất kỳ quái. Thiên Kinh ở trên người người khác lúc vận chuyển ra đều là màu sắc khác nhau, hơi thở khác nhau, nhưng khi Chu Hằng vận chuyển lại đều là màu vàng. Điểm này đừng nói Chu Hằng không nghĩ ra, cho dù Hoặc Thiên cũng không thể giải thích.

Bùng! Bùng! Bùng!

Con lừa đen đại chiến Nhật Diệu Vương 8 vầng mặt trời, nó mặc dù không yêu nghiệt như Chu Hằng, nhưng bằng vào Huyết Hà Thiên Kinh nó đã có thể ngưng tụ 17 đạo mảnh vỡ phù văn, chiến lực không hề thua kém Nhạc Thường Tuyết.

Khi con lừa đen đối với sử dụng tiểu phù văn càng ngày càng thuận tay, nó càng chiếm thế thượng phong, đánh cho Nhạc Thường Tuyết hoàn toàn không có sức phản kháng.

Một màn này khiến người xem chung quanh đều không thể

tưởng tượng.

Khi nào thì Nhật Diệu Vương 7 vầng mặt trời trở nên mạnh như vậy, có thể đè nặng Nhật Diệu Vương 8 vầng mặt trời mà đánh?

Bởi vì vách ngăn cảnh giới của Nhật Diệu Cảnh chắc chắn, chiến lực của Nhật Diệu Vương 8 vầng mặt trời còn không thể sánh ngang Nhật Diệu Hoàng, nhưng Nhật Diệu Vương 8 vầng mặt trời cũng là vượt qua cực hạn, đối với Nhật Diệu Vương 7 vầng mặt trời hẳn là nghiền ép tuyệt đối.

Con yêu thú này quá cường đại!

Mọi người nhao nhao nghị luận, ai cũng ngạc nhiên thán phục chiến lực cường đại của con lừa đen, nghe mà nó mặt mày hớn hở, miệng đều ngoác ra.

Nhạc Thường Tuyết lại vô cùng phẫn nộ. Đường đường Nhật Diệu Vương 8 vầng mặt trời chẳng những không thể chiến thắng Nhật Diệu Vương 7 vầng mặt trời, lại còn bị đối phương đánh áp đảo, điều này khiến hắn nào còn mặt mũi? Nhưng hắn tức giận mấy cũng vô dụng, lại không thể bù lại không đủ về chiến lực.

– Mau đi mời mấy vị trưởng lão!

Mỹ phụ đẫy đà, thanh niên quần là áo lượt Nhạc Tiển Vân đều cả kinh kêu lên. Đám người này quá cường đại, ngay cả Nhật Diệu Vương 8 vầng mặt trời đều không thể giải quyết, chỉ có thể xuất động mấy vị cường giả Nhật Diệu Hoàng!

– Con lừa, sao lâu vậy còn chưa giải quyết chiến đấu, đừng để ta coi thường ngươi! Chu Hằng cười nói.

– Phì, bổn tọa đây là đang trêu đùa mắt tam giác này, cho rằng bổn tọa thật sự không thu phục được? Con lừa đen lập tức nổi trận lôi đình: – Trong vòng trăm chiêu bổn tọa khẳng định đá vỡ mông thằng này!

– Các ngươi khinh người quá đáng! Nhạc Thường Tuyết rống to: – Đừng tưởng rằng ta là giấy!

Hắn liều mạng, chiêu nào chiêu nấy đều không để ý phòng thủ, muốn cùng con lừa đen đánh lưỡng bại câu thương.

Nhưng đây chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, Nhạc Thường Tuyết nếu là lựa chọn bại lui, như vậy con lừa đen cũng không có khả năng làm gì được hắn. Nhưng nơi này là ổ của Nhạc gia, Nhạc Thường Tuyết lại nào có đường chạy trốn, cũng chỉ có thể tử chiến con lừa đen, nếu không còn không phải bị người toàn thành cười chết?

Cỗ nhuệ khí này vừa qua, tình huống của hắn lại càng gay go,

bị con lừa đen một móng đánh trúng lưng, oai phù văn bùng nổ, đánh cho hắn hộc máu không ngừng, không còn sức chiến đấu.

Phịch hắn ngã ở trước mặt mỹ phụ đẫy đà và Nhạc Tiển Vân, dọa cho hai người này đều không tự chủ lùi lại ba bước.

Chu Hằng sải bước đi ra.

– Không… không nên tới đây! Hai người này đều run giọng nói, bộ dạng phách lối hoàn toàn biến mất, trên mặt đều mang theo vẻ khủng hoảng vô cùng.

– Hừ, người nào dám khiêu khích uy nghiêm của Nhạc gia ta! Đúng vào lúc này, lại là một bóng người bay vụt mà tới, thanh âm vang ầm ầm. Chính là một lão già thân thể cường tráng, cao lớn khôi ngô, như một ngọn núi lù lù.

– Lăng Không trưởng lão! Mỹ phụ đẫy đà, Nhạc Tiển Vân đồng thời kinh hô, tuy nhiên lần này trong thanh âm của bọn họ lại mang theo ngạc nhiên vui mừng mãnh liệt.

Nhạc Lăng Không, Nhật Diệu Hoàng 3 vầng mặt trời!

Chương 682: Co vòi

Mặc ngươi Nhật Diệu Vương nghịch thiên mấy thì lại thế nào, ở trước mặt Nhật Diệu Hoàng 8 vầng mặt trời hất lên được bọt nước gì sao?

Muốn địch lại Nhật Diệu Hoàng 8 vầng mặt trời thì phải là Nhật Diệu Vương gì?

Đánh xuyên vách ngăn cảnh giới không tính, hơn nữa còn ít nhất phải có được 14 vầng mặt trời đỏ!

14 vầng mặt trời đỏ a!

Lúc trước Vạn Cổ Tà Tôn cực kỳ yêu nghiệt khi ở Nguyệt Minh Cảnh cũng chỉ có được 13 vầng trăng, mà về sau số vầng mặt trời, pháp tướng, thần tướng tuy rằng không rõ nhưng nghĩ tới cũng không có khả năng vượt qua cực hạn của Tiên giới 15 vầng mặt trời nhỉ!

Trong những người này có thể có nhân vật sánh ngang Vạn Cổ Tà Tôn?

Phì!

Loại yêu nghiệt này mấy vạn năm mới có thể ra một người, sẽ dễ dàng để bọn họ gặp phải như vậy sao? Nói đùa à!

Nhạc Lăng Không vừa đến, mọi sự đã định.

– Lăng Không trưởng lão, mau đánh bại đám người gan to bằng trời này, bọn họ lại dám đả thương con ta! Mỹ phụ đẫy đà thét lớn, một bên còn giậm chân, khiến hai quả cầu thịt thật lớn ở ngực cũng run rẩy kịch liệt theo.

Thật không biết vị Nguyên Anh lão tổ lúc trước là làm sao coi trọng nàng?

Nhạc Lăng Không khinh bỉ nói thầm. Nữ nhân này tuy rằng tư sắc không kém, dáng người cũng rất nóng bỏng, nhưng loại nữ nhân tư sắc như nàng trên đời này có nhiều mà, nhưng khí chất tầm thường như vậy thật sự không khác tốt hơn nữ nhân điêu ngoa chợ búa bao nhiêu!

Có thể là Nguyên Anh lão tổ kia uống nhiều rồi, mơ mơ màng màng nhào lên, kết quả lại không ngờ làm ra mạng người.

Tiên nhân rất khó sinh hạ đời sau, Nhạc Nguyên Anh năm đó

một mực say mê võ đạo, đợi đến khi muốn lưu lại đời sau cho mình lại đã là Nhật Diệu Vương. Tu vi càng cao, khả năng sinh dục đời sau càng thấp. Cho nên đứa con trai này mặc dù là hồ đồ làm ra, Nhạc Nguyên Anh lại vui mừng vô cùng.

Mặc dù là bí mật công khai, nhưng trước khi nói trắng ra mọi người vẫn phải giả như không biết. Nhạc Nguyên Anh chưa từng thừa nhận thân phận của Nhạc Tiển Vân ở trường hợp công khai, nhưng cưng chiều đối với hắn lại là toàn bộ Nhạc gia đều rõ ràng.

Điều này liền tương đương với là vị thiếu chủ, vẻn vẹn một dòng thứ Cực Băng Thành lại làm sao dám đắc tội thiếu chủ của bổn gia?

Cho nên, Nhạc Lăng Không mặc dù ở trong lòng khinh thường đủ điều đôi mẹ con này, nhưng nếu mỹ phụ đẫy đà lên tiếng hắn thật đúng là không dám không nghe. Nếu không gió thổi bên gối, hắn khả năng chết không rõ đầu đuôi!

Vị nam nhân bị cắm sừng kia lại làm sao mà chết? Nghe nói là lúc ra ngoài săn bắn bị yêu thú ăn, nhưng tình huống chân thật như thế nào, mọi người trong lòng có so đo!

Nhạc Lăng Không cũng không muốn đi theo vết xe đổ!

Bởi vậy, hắn lạnh lùng nhìn về phía Chu Hằng, ba vầng mặt trời tím vận chuyển, mỗi một vầng mặt trời tím đều tỏa ra uy áp cuồn cuộn, đủ khiến cho Nhật Diệu Vương đều kinh hãi run sợ, không chiến tự tan!

Đây là nghiền ép của võ giả bậc cao đối với võ giả bậc thấp. Chỉ riêng luồng khí thế này ngươi liền không chịu nổi, còn đánh cái rắm!

Chỉ là sau khi khí thế của hắn phát ra, cố nhiên khiến người xem chung quanh tè ra quần, nhưng đám nam nữ trẻ tuổi đối diện này lại cả đám mặt không đổi sắc, dường như là đang nhìn khỉ diễn trò, như cười như không nhìn hắn.

Kỳ quái. Mình rõ ràng là Nhật Diệu Hoàng 3 vầng mặt trời, nhưng uy áp của hắn làm sao lại không hề tác dụng đối với những người này?

Tiên giới chênh lệch một cảnh giới chính là nghiền ép tuyệt đối, đây cũng không phải là nói suông mà thôi, mà là sự thật chính là như thế!

Hiểu rồi, trên người những người này tất nhiên có Tiên khí bậc cao gì đó, có thể chống đỡ được khí thế của mình!

Không sai, chỉ có như vậy mới có thể giải thích!

Nghĩ rõ điểm này, Nhạc Lăng Không lập tức biểu tình buông lỏng. Không biết mới khiến người sợ hãi, biết rõ khúc chiết thì không có gì phải kỳ quái. Tuy nhiên, có thể chống đỡ uy áp của hắn, như thế nào cũng phải là Tiên khí cấp bậc Nhật Diệu Hoàng… thậm chí khả năng là cấp bậc Nhật Diệu Đế!

Hítzzz… khà!

Nhạc Lăng Không hít một hơi khí lạnh, lại ti đập thình thịch. Nếu là hắn chiếm được món Tiên khí này, ít nhất có thể trở thành mạnh nhất trong Nhật Diệu Hoàng! Nếu món Tiên khí đó còn là cấp bậc Nhật Diệu Đế… Vậy hắn ngày sau đột phá cũng có thể ở trong hàng Nhật Diệu Đế chiếm được một chỗ ngồi!

Tiên khí bậc cao thật sự quá ít!

Về phần có thể chiếm được hay không, Nhạc Lăng Không ngược lại không chút hoài nghi. Tiên khí bậc cao mấy cũng cần lực lượng tương ứng mới có thể thúc giục ra đầy đủ uy lực, như những người này cao nhất cũng chỉ là Nhật Diệu Vương, nhiều lắm cũng chỉ có thể cho Tiên khí đánh ra công kích vượt qua Nhật Diệu Vương đỉnh mà thôi.

Nghĩ đến đây, trên mặt hắn khó thể che giấu vẻ hưng phấn, món Tiên khí này hắn muốn chắc rồi!

– Nằm xuống cho lão phu! Nhạc Lăng Không tay phải vươn ra, đánh ra một luồng lực mạnh mẽ, hướng về phía đám người Chu Hằng đồng thời trấn áp.

Hắn là Nhật Diệu Hoàng, cùng một thời gian đủ để trấn áp hơn ngàn Nhật Diệu Vương!

Đây là áp chế tuyệt đối!

Bốp!

Chu Hằng giơ tay quạt, thanh âm giòn tan vang lên. Nhạc Lăng Không lập tức bị đánh bay, trên không lộn mười mấy cái, lúc này mới "phịch" một cái ngã xuống. Nửa bên má nhô lên thật cao, thật không thẹn với cái tên "Lăng Không".

A…

Ánh mắt của tất cả mọi người trong nháy mắt này trợn tròn xoe. Bọn họ nhìn thấy cái gfi?

Đường đường Nhật Diệu Hoàng, một chiêu còn chưa đánh hết liền bị người một chưởng tát bay? Điều này sao có thể!?

Thiếu niên kia chỉ là một Nhật Diệu Vương, cho dù hắn yêu nghiệt vô cùng, đánh xuyên vách ngăn cảnh giới, nhưng nhiều nhất cũng chỉ có được lực lượng sánh ngang cấp bậc Nhật Diệu Hoàng. Làm sao có thể đem một vị Nhật Diệu Hoàng 3 vầng mặt trời một chưởng tát bay?

Mọi người đều không tự chủ đưa một tay lên che mặt. Mắt nhìn gò má sưng thật cao kia của Nhạc Lăng Không, răng máu phun đầy đất, mơ hồ có loại cảm giác đau bi. Lúc này hẳn là rất đau nhỉ!

Rất đau? Há chỉ là đau, quả thật là đau tận đáy lòng!

Nhạc Lăng Không hoảng sợ đứng dậy. Hắn là người đương sự, so với người khác càng biết hơn xa uy lực một chưởng này bao lớn. Cả khuôn mặt hắn đều sắp bị đánh cho rời khung! Nhưng càng khiến lòng người toát khí lạnh chính là, Chu Hằng căn bản chưa vận chuyển ra vầng mặt trời đỏ, hiển nhiên hắn còn chưa dùng toàn lực!

Chưa vận dụng toàn lực đã mạnh như vậy, nếu thật sự toàn lực ứng phó… hắn không dám nghĩ tiếp nữa.

Hắn đã không cách nào đánh giá lực lượng của Chu Hằng.

Kỳ thật, Chu Hằng trước mắt vẫn chỉ là Nhật Diệu Vương 11 vầng mặt trời, nếu chỉ luận lực lượng chỉ tương đương với Nhật Diệu Hoàng 1 vầng mặt trời, lực lượng còn không lớn bằng Nhạc Lăng Không. Nhưng hắn ở trong một chưởng vừa rồi lại ngưng tụ một mảnh vỡ phù văn!

Bởi vậy, uy lực của một chưởng này liền không thể so với bình thường.

– Các hạ… các hạ là người nào? Nhạc Lăng Không không thể không ăn nói khép nép. Một chưởng này của đối phương đã hoàn toàn tát bay ý chí chiến đấu của hắn.

– Lăng Không trưởng lão, ngươi đang làm gì, sao phải sợ tiểu tử chưa dứt sữa này? Hắn chẳng qua là tát ngươi một chưởng, ngươi dùng ra tuyệt chiêu đánh chết hắn là được rồi! Nhạc Tiển Vân hét lớn, hắn là hoàn toàn ngủ ngốc dựa vào đan dược để tăng lên, căn bản không biết ý nghĩa đại biểu một chưởng này của Chu Hằng.

Theo hắn nghĩ, ngươi đánh ta một chưởng, ta trả ngươi một quyền, đánh nhau không phải đều như vậy sao?

– Lăng Không trưởng lão, không cần khách khí đối với hắn. Dám mạo phạm uy nghiêm của Nhạc gia chúng ta, tiểu tử này nhất định phải chết! Mỹ phụ đẫy đà cũng thét lớn, nàng cũng không tốt hơn con trai bao nhiêu, chỉ biết chịu thiệt là nhất định phải đòi lại!

Mẹ con bọn họ thật sự là quá thuận lợi, có một vị Nhật Diệu Đế đỉnh bảo bọc, từ trước đến giờ mọi việc đều thuận lợi. Ở Cực Băng Thành này có thể nói gần như là có thể đi ngang, căn bản không nghĩ tới trên đời này có người nào có thể khiến bọn họ gặp trắc trở.

Đôi ngu ngốc này!

Nhạc Lăng Không thật sự muốn chạy tới tát chết bọn họ. Bọn họ không muốn sống, hắn còn muốn đây! Nhưng nếu hắn dám thương tổn hai mẹ con này một sợi lông, vị Nguyên Anh lão tổ kia lại sẽ bỏ qua cho hắn sao?

Thuyền trộm này hắn đã bước lên, lại làm sao xuống được?

– Các hạ, xin không nên để ý bọn họ nói hươu nói vượn! Bọn họ chưa từng thấy qua cảnh đời, khó trách mắt cao hơn trán, đắc tội các hạ. Lão phu ở đây bồi lễ! Nhạc Lăng Không hướng về phía Chu Hằng khom mình thi lễ, đem tư thái để thấp đến sắp xuống mặt đất.

Không phải chứ, tứ trưởng lão Nhạc gia không ngờ lại cúi đầu với người? Nhạc gia bọn họ ở trong thành không phải trước giờ đi ngang sao?

Quần chúng vây xem nhìn mà khiếp sợ vô cùng, lúc này mới biết đánh giá quá thấp thực lực của Chu Hằng. Cái gọi là

cường long không áp địa đầu xà, nhưng có thể ép cho địa đầu xà cúi đầu, cường long này tuyệt đối không phải là cường bình thường!

Chu Hằng ánh mắt nghiêm nghị, nói: – Giết người phóng hỏa, là một câu bồi lễ có thể giải quyết? Loại người này không trừ, giữ lại để hại người sao?

– Các hạ. Vị này… hai vị này cùng Nguyên Anh lão tổ bổn gia có quan hệ rất sâu! Nhạc Lăng Không tuy rằng không muốn bộc lộ việc xấu trong nhà, nhưng đến hiện tại hắn phải nói ra: – Nguyên Anh lão tổ chính là Nhật Diệu Đế 8 vầng mặt trời, càng có khả năng trong vòng trăm năm đột phá Thăng Hoa Cảnh. Vẫn xin các hạ nể mặt NguyênAnh lão tổ giơ cao đánh khẽ! Dù sao, làm người để lại một đường, ngày sau cũng tiện gặp lại!

Lời này của hắn mềm cứng đều có, càng đưa ra một vị đại năng có thể là Thăng Hoa Vương!

Vị Nguyên Anh lão tổ của Nhạc gia này quả thật có khả năng tiến vào Thăng Hoa Cảnh, nhưng thời gian cũng không phải là trăm năm mà là ít nhất 5000 năm! Hắn nói như vậy chỉ là vì chế tạo áp lực cho Chu Hằng mà thôi.

– Nhật Diệu Đế 8 vầng mặt trời, thật dọa người! Chu Hằng chế giễu cười, thực lực của hắn hiện tại quả thật không đủ để chiến thắng Nhật Diệu Đế, nhưng nếu nói muốn đánh sống chết, Nhật Diệu Đế có khả năng rất lớn chết trong tay hắn.

Hỏa Thần Lô thì không cần phải nói, Lăng Thiên Cửu Thức, tiểu phù văn công kích nếu là có thể đánh trúng Nhật Diệu Đế, lực phá hoại của nó cũng đủ để đánh chết nhân vật như vậy. Nhưng có thể đánh trúng hay không thì phải xem cơ hội.

Hơn nữa, trên trán hắn còn có một cái sát khí càng lớn!

Nhật Diệu Đế quả thật là đại địch, nhưng còn chưa đủ để cho Chu Hằng sợ hãi.

Nhìn thấy Chu Hằng bộ dạng khinh thường, trong lòng Nhạc Lăng Không không khỏi sửng sốt. Mang Nhật Diệu Đế 8 vầng mặt trời ra đều không thể hù dọa tiểu tử này, rốt cuộc là tiểu tử này tuổi trẻ nông nổi, không sợ hãi hay là hắn có hậu trường càng mạnh, ngay cả Nhật Diệu Đế 8 vầng mặt trời đều có thể tiện tay trấn áp?

Bất kể là loại nào, nếu Chu Hằng không chịu dừng tay, tình huống có chút gay go!

– Các hạ, vẫn xin nghĩ lại! Nhạc Lăng Không nghiêm nghị nói, một bên ở trong lòng thầm mắng sao một tên Nhật Diệu Hoàng khác của gia tộc còn chưa tới!

Hắn tuyệt đối không có khả năng buông tay để Chu Hằng tàn sát mẹ con Nhạc Tiển Vân, bằng không ngày sau hắn cũng khó

thoát khỏi cái chết!

– Hừ, vẻn vẹn mấy cái Nhật Diệu Vương cũng cần chúng ta đồng loạt xuất động, lão tứ ngươi càng sống càng tụt lùi! Một tiếng hừ lạnh vang lên, lại có ba bóng người bay vụt tới, chính là ba vị Nhật Diệu Hoàng khác của Nhạc gia.

– Không thể sơ suất, tiểu tử này rất là cổ quái! Thái độ của Nhạc Lăng Không cũng lập tức trở nên cứng rắn. Dù sao giữa Nhạc gia và Chu Hằng là không có khả năng thiện nữa, hắn làm sao lại ủy khuất cầu toàn. Hơn nữa ba vị Nhật Diệu Hoàng khác của gia tộc đều đã tới, hẳn là có thực lực đánh một trận.

– Cổ quái mấy chẳng qua là Nhật Diệu Vương, xem lão phu trấn áp cho ngươi xem xem! Một lão già đầu hói bay vụt ra, lật tay hướng về phía Chu Hằng trấn áp.

– Lão tam, không thể!

Bùng!

Nhạc Lăng Không thanh âm chưa dứt, lão già đầu hói kia đã bị đánh trở về, toàn thân máu tươi đầm đìa, quần áo cũng rách mướp, dường như là dân chạy nạn ở đâu chạy ra!

Chương 683: Trảm diệt Nhạc gia!

Hai Nhật Diệu Hoàng khác mới tới lập tức lộ ra vẻ khiếp sợ, lão trọc đầu kia chính là Nhật Diệu Hoàng 4 luân a!

Đường đường là Nhật Diệu Hoàng 4 luân cư nhiên bị một Nhật Diệu Vương một kích đẩy lui, bị đả thương, đây quả thực là sự tình như đầm rồng hang hổ vậy!

Nhưng đây là sự tình rõ ràng phát sinh ở trước mặt bọn họ!

– Người này cổ quái!

Hai Nhật Diệu Hoàng này đều là nghiêm nghị nói, ánh mắt nhìn chằm chằm Chu Hằng, dường như trên người của Chu Hằng dài ra một đóa hoa.

Vô nghĩa, lúc đầu đã nhắc nhở các ngươi!

Nhạc Lăng Không nói ở trong lòng, nhưng lúc này hiển nhiên không phải thời điểm so đo cái này, hắn nói:

– Lão đại, lão Nhị lão Tam, chúng ta liên thủ!

– Ân!

Lão đầu trọc đã đi tới, hắn tuy rằng bị đánh tới máu tươi đầm đìa, nhưng cũng không có đả thương tới gân cốt, chiến lực cơ bản không hư hại. Bốn người đứng sóng vai, mau chóng lấy Tử Nhật ra, bọn họ không dám có chút sơ suất.

Vừa lúc, 6 luân, 5 luân, 4 luân, ba vầng mặt trời tím, bốn Nhật Diệu Hoàng tu vi cũng không giống nhau.

– Tiểu tử, ngươi quay đầu bước đi, chuyện hôm nay có thể làm như không có phát sinh qua!

Đại trưởng lão của Nhạc gia nói, hắn cũng là người có tu vi cao nhất trong toàn bộ Nhạc gia, Nhật Diệu Hoàng 6 luân ở Cực Băng Thành cũng có thể là số một số hai.

Dù sao Nhật Diệu Hoàng vượt qua cực hạn nào có dễ dàng đạt thành như vậy, huống chi là đánh xuyên hàng rào cảnh giới.

– Không được, không thể quên đi như vậy!

Nhạc Tiển Vân lập tức kêu lên.

– Ta muốn những nữ nhân này, một người cũng không thể thiếu!

Mẹ ngươi a!

Cái mũi của bốn đại Nhật Diệu Hoàng cũng giận tới lệch đi, hận không thể chém tên hỗn trướng này trước!

Việc cấp bách chính là đưa tai tinh này đi, sau đó lập tức thông tri người trong tộc, mời Nhật Diệu Đế ra, lúc đó đánh chết một Nhật Diệu Vương chẳng phải là dễ như trở bàn tay? Ngu ngốc chính là ngu ngốc a, hiện tại gọi như vậy không phải đang chọc giận Chu Hằng sao?

Con bà nó, Nhạc gia làm sao lại có một người ngu ngốc như vậy! Đây thực sự là con cháu của Nguyên Anh lão tổ sao?

Chu Hằng cười ha ha, nhưng thanh âm lại là càng ngày càng lạnh, nói:

– Ta vốn đang do dự có nên tiêu diệt Nhạc gia hay không, tên này ngược lại đã khiến ta hạ quyết tâm!

– Tiểu tử! Ngươi thật quá mức!

Bốn đại Nhật Diệu Hoàng đều là lộ ra vẻ giận dữ, cũng dám nói muốn diệt Nhạc gia, khẩu khí thật lớn!

Nhạc gia bọn họ chỉ là một chi nhánh, chủ nhà không bị diệt, liền vĩnh viễn có thể sinh sôi không ngừng! Mà người dám cả gan trêu chọc Nhạc gia … Sẽ bị chủ nhà đuổi giết, không chết không thôi!

– Quá mức sao?

Chu Hằng lắc lắc đầu, ông một tiếng, tế xuất hắc kiếm.

Sau khi bước vào Nhật Diệu Vương 11 luân, tinh khí sinh mệnh của Nhật Diệu Vương bình thường cung cấp yếu đến đáng thương, tuy nhiên Nhật Diệu Hoàng vẫn có thể coi là bữa tiệc lớn! Nếu quyết định giết người, bốn Nhật Diệu Hoàng này đương nhiên không thể lãng phí.

– Tiên hạ thủ vi cường!

Nhật Diệu Hoàng 6 luân của Nhạc gia lớn tiếng nói.

Bốn đại Nhật Diệu Hoàng đồng thời vận chuyển tiên thuật, trong khoảng thời gian ngắn, quang minh sáng rực đầy trời. Từng đạo lực lượng tràn ngập tính hủy diệt bắt đầu khởi động, bốn đại cường giả liên thủ, Nhật Diệu Hoàng 3 luân trở xuống bị bọn họ đánh một cái tất nhiên chỉ có một chữ chết.

Chu Hằng đi nhanh tới, nhưng không có chút ý tứ chống đỡ né tránh nào.

Muốn chết sao?

Bốn đại Nhật Diệu Hoàng cũng là mừng rỡ, không nghĩ tới tiểu tử này đúng là khinh thường như thế, thật sự khó được nhỉ!

Đi chết đi!

Bốn người hét lớn, công kích oanh đến!

Ngay vào lúc này, con ngươi Chu Hằng hé ra, một cỗ khí thế không thể đỡ tràn đầy lập tức cuồn cuộn tràn ra!

Ông!

Ba! Ba! Ba! Ba!

Khí thế trào lên, động tác của bốn đại Nhật Diệu Hoàng kia lập tức hơi ngừng, dường như biến thành Mộc Đầu Nhân, tứ chi cứng ngắc, trong ánh mắt lại lộ ra sợ hãi kinh hoảng đến cực hạn.

Ở trước mắt bao người, đũng quần của bọn họ trở nên ướt sũng.

Bị dọa tới tiểu ra!

Da mặt người chung quanh đều là không ngừng giật giật, Nhật Diệu Vương có thể đánh bại Nhật Diệu Hoàng chính là sự tình ly kỳ nhất trên đời này. Nhưng tay không nâng một chút, chỉ là khí thế chấn động liền có thể làm bốn vị Nhật Diệu Hoàng sợ tới mức không thể khống chế, này … Con bà nó, nói ra có ai sẽ tin tưởng?

Thiếu niên này đến tột cùng là ai a, như thế nào lại cường đại như vậy?

Chu Hằng đi nhanh tới trước, một kiếm chém qua, phốc phốc phốc phốc. 4 cái đầu người đồng thời bay lên trời, thi thể không đầu của bốn đại Nhật Diệu Hoàng ầm ầm ngã xuống.

Những người khác của Nhạc gia tuy rằng không có bị khí thế của Chu Hằng ảnh hưởng, nhưng nhìn bốn người mạnh nhất của gia tộc không tới một chiêu liền bị đánh chết trong nháy mắt, bọn họ vẫn là sợ đến xương cốt cả người run lên, có người cũng không khống chế được.

Dùng hắc kiếm đánh chém những tiểu tốt này quả thực vẫn là sỉ nhục hắc kiếm!

Tầm mắt Chu Hằng di chuyển, khí thế kinh khủng lưu chuyển, ba ba ba, trái tim người ta lần lượt nổ tung, ngay cả Thần chích cũng bị nghiền nát, bị chết hoàn toàn.

Hắn cũng không thích giết người, nhưng nếu thật sự phải giết cũng không nương tay chút nào!

– Không … Không nên!

Nhìn đến đây, mỹ phụ đẫy đà rốt cục sợ, ý thức được chính mình đến tột cùng đã trêu chọc nhân vật kinh khủng như thế nào. Nàng quỳ xuống, mặt mũi đều là nước mắt.

– Van cầu ngươi, tha cho ta và Tiển nhi đi, chúng ta chỉ là cô nhi quả mẫu đáng thương!

Nàng giả bộ đáng thương.

– Chỉ cần ngươi chịu thả cho mẹ con chúng ta một con đường sống, ngươi muốn thế nào cũng đều được!

Mỹ phụ đẫy đà này tuy rằng tội nghiệp, nhưng lại không che giấu mị thái của nàng, lẳng lơ với Chu Hằng, còn cố ý kéo cổ áo xuống thấp một chút, hiện ra quả cầu thịt tròn xoe trắng như tuyết, cái mông tròn cũng hơi hơi vểnh lên, cử chỉ lẳng lơ như chờ đợi hắn cắm vào.

Chu Hằng thiếu chút nữa nôn ra ngoài.

Nữ nhân này tuy rằng cũng coi như có chút tư sắc, nhưng vừa so sánh với Ứng Mộng Phạm các nàng quả thực chính là thôn phụ! Không thấy phía sau hắn chính là nhiều cực phẩm mỹ nữ như vậy ư, sắc dụ chính mình? Đầu óc bị đánh tới mê muội sao?

– A!

Nhạc Tiển Vân khiếp sợ, đột nhiên liền bỏ chạy, nào còn có lo

lắng cho lão nương.

Khí thế của Chu Hằng vừa chuyển, ba, ba, thân hình của Nhạc Tiển Vân cùng mỹ phụ đẫy đà đồng thời ngã xuống ngã trên mặt đất, khí tức đã đoạn tuyệt. Nếu như hắn đã giết người, tự nhiên sẽ không để ý mà đại khai sát giới, phi thân đi tới Nhạc gia, nơi thân hình hắn đi qua, không lưu một tia sinh cơ.

Đến tận đây, người của Nhạc gia toàn bộ tử vong.

Theo Nhạc gia huỷ diệt, phân bố quyền lực của Cực Băng Thành tất nhiên sẽ có biến hóa cực lớn, không lâu sau, khẳng định sẽ có một tràng gió tanh mưa máu!

Quần chúng vây xem nhao nhao lui ra, rất nhanh liền chỉ còn lại có vài người nhìn theo nhóm người Chu Hằng quay lại trong nhà trọ.

– Thật không nghĩ tới, không ngờ gặp ba người có được thân thể Huyền Âm ở trong này!

– Tuy nhiên, thực lực của những người này rất mạnh, không thể tùy tiện hành động, trước tiên biết rõ hành tung của bọn họ, sau đó bày ra bẫy rập đánh hạ bọn họ!

– Sách sách sách, không nghĩ tới chỉ là đi ra ngoài ăn bữa cơm

đã có được kỳ ngộ lần này, xem ra là lão trời già chiếu cố.

Một gã Hắc y nhân ở góc lầm bầm lầu bầu, trên mặt có nụ cười không cầm được, sau đó thân hình lui ra phía sau, ẩn vào trong bóng tối.

…

Trở lại khách điếm, chúng nữ đều là chia phòng ngủ, uy đã lập được, đêm nay hẳn là tuyệt sẽ không người nào dám tới gây phiền toái. Chu Hằng trước tiên phải hấp thu tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm để luyện hóa, bốn gã Nhật Diệu Hoàng vẫn là tương đối khả quan, làm hắn lại có thêm một vầng mặt trời.

Ngày hôm sau, hắn liền cùng chúng nữ lên đường rời đi.

Dọc theo đường đi có rất nhiều cường giả ở trong bóng tối ngầm nhìn chăm chú vào bọn họ, thẳng đến sau khi bọn họ rời khỏi thành, những cường giả này cuối cùng mới nhẹ nhàng thở ra, tin tưởng Chu Hằng bọn họ thực sự chỉ là đi ngang qua, mà không phải thế lực cường đại nào đó lại đây cướp lấy quyền lực của Cực Băng Thành.

Theo cấp độ của Tiên Thành tăng lên, trọng lực cũng là liên tục gia tăng, khiến cho khoảng cách mà Chu Hằng bọn họ mỗi ngày có thể đi ra rút ngắn thật nhiều, qua nửa tháng sau, bọn họ cách Truyền Tống Môn đi thông tới Bắc Mùi Thành còn

một nửa đường phải đi.

– Dường như luôn luôn có người đi theo chúng ta!

Con lừa đen tiến đến bên người Chu Hằng, nói. Nó là tổ tông của ám toán, cảm ứng ở phương diện này mẫn tuệ-sâu sắc nhất.

Chu Hằng cười cười, nói:

– Cứ để làm cho bọn họ đi theo, ta cũng muốn biết bọn họ đang đánh chủ ý gì?

– Muốn biết còn không đơn giản sao, bổn tọa đi bắt lại đây rồi hỏi không phải được rồi sao?

Con lừa đen rất khí phách nói, nơi này không giống với Ngự Long Điện, khi đó cao thủ tụ tập. Mà tại đây chỉ là Bắc Thân Thành, trên lý thuyết là thiên hạ của Nhật Diệu Vương, cùng lắm thì cũng chỉ có mấy Nhật Diệu Hoàng, nó có đầy đủ sức mạnh để bá đạo.

– Không cần, ta nghĩ người phía sau bọn họ cũng sẽ xuất hiện rất nhanh, ngươi khẽ động ngược lại đả thảo kinh xà!

Chu Hằng cười lắc đầu.

Ở bên trong chuyến đi này của bọn họ, có ít nhất một vị Sáng Thế Đế tọa trấn, tuy rằng vị này hiện tại đầu óc có điểm mất linh quang, ngoài ra, còn có một vị thiên nữ tuyệt thế đáng sợ gấp 1000 lần, gấp một vạn lần so với Sáng Thế Đế!

Mặc kệ người nào đến, dám đến gây phiền toái cũng chỉ có quỳ gối!

Chu Hằng nguyên tưởng rằng đối phương rất nhanh thì sẽ có hành động, nhưng không nghĩ tới lại qua bảy ngày sau đó, người thần bí rốt cục mới hiện thân.

– Đứng lạia!

Thời điểm Chu Hằng bọn họ đi qua một hẻm núi, phía trước xuất hiện mười mấy nam nhân áo đen, tuy nhiên người cầm đầu lại là một thân áo lam, bộ dáng nhìn qua hai mươi mấy tuổi, toàn thân giương động khí tức cường đại.

Đây là một Nhật Diệu Đế!

Trách không được mấy ngày hôm trước bọn họ không có hành động, đại khái là đang chờ đợi vị Nhật Diệu Đế này xuất hiện

đi.

Xào xạc xào xạc, sau lưng của Chu Hằng bọn họ cũng vang lên tiếng bước chân, lúc này những người kia không cần phải che giấu hành tung.

Sau lưng cũng có mười mấy người, cầm đầu cũng là một Nhật Diệu Đế!

Còn rất coi trọng đoàn người mình a!

Chu Hằng ngẩng đầu nhìn trời, trọng lực nơi này cực kỳ lơn,, nhưng nếu Nhật Diệu Vương muốn bay vẫn là có thể bay lên, như vậy phía trên …

– Không cần có tâm ôm may mắn, đường phía trên càng không thông, đã sớm bày trận pháp, các ngươi hôm nay là chắp cánh khó thoát khỏi!

Nhật Diệu Đế trẻ tuổi ngăn ở trước mặt bọn họ thản nhiên nói, ánh mắt nhìn về phía chúng nữ rõ ràng chớp động vẻ kinh diễm.

Chu Hằng tươi cười, nói:

– Các ngươi là ai?

– Người sẽ chết, có cần thiết biết không?

Nhật Diệu Đế tuổi trẻ đó hỏi lại, căn bản không để Chu Hằng vào mắt, tràn đầy miệt thị.

Đây là hiển nhiên, hắn đường đường là Nhật Diệu Đế, cao hơn hai cảnh giới so với Chu Hằng, giống như là khác biệt của Bắc Thân Thành cùng Bắc Ngọ Thành, căn bản không có tư cách đặt chung một chỗ để so sánh!

– Chu tiểu tử, đây chính là hai Nhật Diệu Đế a, làm sao bây giờ?

Con lừa đen lấy đầu tiến đến bên cạnh Chu Hằng, nhỏ giọng hỏi.

– Trước vui đùa cùng bọn họ một chút!

Chu Hằng tung người ra, Bách Quỷ Kiếm tế xuất, hắn vung kiếm lên, nói:

– Vậy liền để cho ta lãnh giáo lợi hại của Nhật Diệu Đế một chút!

– Lá gan không nhỏ, đáng tiếc, chỉ là châu chấu đá xe!

Nhật Diệu Đế trẻ tuổi lấy tay đánh ra, trên mặt tất cả đều là không chút để ý.

Hắn tuy rằng đã được báo trước rằng thiếu niên này có thực lực yêu nghiệt, một cỗ khí thế liền dọa cho bốn Nhật Diệu Hoàng tiểu cả ra ngoài, nhưng thứ nhất là thật là giả rất không tin tưởng, thứ hai hắn chính là Nhật Diệu Đế, là Nhật Diệu Hoàng có thể so sánh sao?

Chương 684

Chương 687 Một chiêu giết chết!

Chu Hằng huy kiếm đâm ra, Bách Quỷ Kiếm rít gào lay động, một đạo Quỷ Ảnh lập tức được triệu hoán đi ra, kêu to phát khởi công kích về Nhật Diệu Đế tuổi trẻ đó.

- Ân?

Con ngươi của Nhật Diệu Đế tuổi trẻ đó hé ra, có chút kinh dị với sự thần kỳ của Bách Quỷ Kiếm.

- Tiên khí bậc cao?

Hắn lẩm bẩm nói, lập tức lộ ra vẻ tham lam, Tiên khí bậc cao thật sự quá ít!

Trước kia ở Tiên giới nghe nói vô cùng phồn vinh, chẳng những có đại lượng Dược sư thập tinh, Chú Khí sư có thể tạo ra Tiên khí bậc cao lại có một đống lớn, đáng tiếc, theo Tiên giới đại băng diệt, số lớn kế thừa mai một, hiện giờ Dược sư thập tinh chỉ còn có thể đếm được, Chú Khí sư bậc cao cũng giống như vậy.

Bây giờ Tiên khí lưu chuyển ở Tiên giới, đại bộ phận đều là tồn tại ở trong lần đại tai biến kia, tìm được từng khối từng khối vỡ nát trên đại lục, mới tạo ra mấy thứ có thể nói là trong một vạn không có một.

Sự điêu linh của Chú Khí sư có thể tưởng tượng được.

Cũng đúng là như vậy, một kiện Tiên khí bậc cao, đặc biệt là Tiên khí bậc cao hoàn chỉnh liền trở nên vô cùng trân quý!

Nhật Diệu Đế tuổi trẻ đó sinh nhiều hứng thú đối với Bách Quỷ Kiếm, bởi vậy hắn cũng không có vội vã công kích, mà là để mặc Chu Hằng phát huy, hắn muốn nhìn xem uy lực của Bảo khí này rốt cuộc như thế nào.

Hưu hưu hưu, vầng mặt trời của Chu Hằng vô cùng tinh thuần, tốc độ vung chém của mỗi một kiếm tự nhiên cũng là nhanh tới thái quá, từng đạo Quỷ Ảnh hiện lên, kêu to phát ra thần thức đối với Nhật Diệu Đế tuổi trẻ đó.

Mười đạo, hai mươi đạo, ba mươi đạo, Quỷ Ảnh càng ngày càng nhiều, rất nhanh thì đạt tới trăm đạo.

- Nga, đây là cực hạn sao?

Nhật Diệu Đế trẻ tuổi tùy ý đánh ra một quyền, lập tức liền có một đạo Quỷ Ảnh mai một.

- Đánh xuyên hàng rào, đạt tới cấp bậc Nhật Diệu Hoàng chính là linh lực thể, cấp độ giống như linh lực của ngươi, có phải thanh kiếm này có thể triệu tập ra linh lực thể giống như người sử dụng hay không?

Vẻ mặt của hắn lập tức thay đổi, nếu là như vậy, rơi vào trong tay hắn chẳng phải là có thể gọi ra 100 linh lực thể Nhật Diệu Đế sao?

Chiến một trận cùng giai, còn có ai là đối thủ của hắn?

Cao thủ giao chiến, sai một ly trật ngàn dặm, chớ nói chi là gọi ra 100 linh lực thể giống với lực lượng của bản thân!

Đây là chí bảo. Hắn nhất định phải lấy được!

Trong một kích lúc trước hắn đã biết cấp độ lực lượng của Chu Hằng, mặc dù có chút kinh ngạc về thiên phú của Chu Hằng, có thể đánh xuyên hàng rào cảnh giới, nhưng như thế nào đi nữa cũng chỉ tương đương với một Nhật Diệu Hoàng bậc thấp, căn bản không hợp lại đối địch được hắn.

Không tệ không tệ, lần này đi ra đáng giá, chẳng những thu hoạch được ba thân thể Huyền Âm. Hơn nữa còn chiếm được một kiện Bảo khí, lợi gấp bội!

Hắn đánh ra một chưởng, trấn áp Chu Hằng, đã không nhịn được mà muốn cướp lấy Bách Quỷ Kiếm.

Chu Hằng đưa ra một kiếm, kiếm khí ngang dọc, trăm đạo Quỷ Ảnh đồng thời kêu to bổ nhào tới tên Nhật Diệu Đế kia.

- Không cần thiết phải giãy giụa!

Nhật Diệu Đế tuổi trẻ đó hừ lạnh một tiếng, chính là Nhật Diệu Vương lại còn muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, thật sự không biết gọi là gì! Hắn càng ngày càng khinh thường, bàn tay nắm chặt, cự lực cuốn khắp nơi, những quỷ vật linh lực kia lập tức mai một.

Không khách khí mà nói, một bàn tay của hắn có thể trấn áp mấy trăm Nhật Diệu Hoàng!

Khóe miệng Chu Hằng lộ ra một chút tươi cười, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tốc độ của hắn gia tốc mạnh.

Thật nhanh! Quá nhanh!

Hưu một cái, Chu Hằng đã vọt tới trước người của tên Nhật Diệu Đế kia, quyền trái phồng lên thật cao, tay phải cũng đã thu Bách Quỷ Kiếm vào, đổi lại hắc kiếm, 12 vầng mặt trời đỏ đồng loạt xoay tròn.

Làm sao có thể?

Đồng tử của Nhật Diệu Đế tuổi trẻ đó không khỏi co rút nhanh, hắn thực không nghĩ tới tốc độ của Chu Hằng sẽ nhanh

như vậy. Nhanh đến tình trạng hoàn toàn có thể so sánh cùng hắn! Mà hắn lại khinh địch, lại tìm một bộ phận lực lượng để diệt những quỷ thể linh lực kia, lúc này không ngờ không kịp phản ứng!

Đúng lúc này, Chu Hằng đánh ra một quyền!

Quyền mang màu vàng vũ động, 99 mảnh vỡ phù văn vận chuyển, một quyền này đã là thế không thể chắn!

Nhật Diệu Đế trẻ tuổi mặc dù sợ cũng không loạn, hắn đúng là khinh địch. Nhưng Nhật Diệu Vương dù sao chỉ là Nhật Diệu Vương, có thể đánh xuyên một tầng hàng rào cảnh giới, nhưng tuyệt không cách nào đánh xuyên hai tầng!

Phòng ngự của hắn cũng không phải một gã Nhật Diệu Vương có thể đánh tan!

Cứng rắn một kích này thì như thế nào, nhiều lắm là khiến hắn chịu một chút vết thương nhỏ. Nhưng một kích trở tay lại có thể đánh cho Chu Hằng nát tan! Không, không thể dễ dàng giết tiểu tử này, lại để cho mình vô cùng nhục nhã, truyền trở về chắc là sẽ bị người trong gia tộc cười chết!

Hắn phải hành hạ chết tiểu tử này!

Ngay tại lúc hắn nảy sinh ý tưởng ác độc, một quyền của Chu Hằng đã đánh tới, một mảnh thần huy màu vàng chiếu sáng.

Bành!

Một quyền đánh xuống, ngực của Nhật Diệu Đế trẻ tuổi lập tức bị đánh xuyên, máu tươi phun ra, xương trắng dọa người!

Cái gì?

Nhật Diệu Đế tuổi trẻ đó lộ ra thần sắc khiếp sợ đến mức tận cùng, mà phản kích nguyên bản muốn đánh ra cũng bởi vì đả kích nặng nề này mà chết trong lòng, hắn bị trọng thương, cách làm sáng suốt nhất là lập tức thối lui đến một bên ăn

dược điều tức, nếu không máu huyết trong trái tim phun ra, cảnh giới của hắn cũng có thể hạ xuống.

Nhưng vào lúc này, Chu Hằng đâm ra một kiếm, hắc kiếm tối tăm không quan hệ, nhìn như bình thường không thể bình thường hơn, nhưng mơ hồ có một đạo u quang còn thâm trầm hơn so với đêm tối!

Một kiếm đánh úp đến!

Tất cả lực lượng của Nhật Diệu Đế tuổi trẻ đó đều tán loạn trong một quyền kia, làm sao có thể né tránh hoặc là chống đỡ một kiếm này? Hắc kiếm vào cơ thể, đâm vào trái tim của hắn, lực phá hoại tuyệt đối bạo phát, trái tim của hắn trong nháy mắt hóa thành mảnh vụn.

Một đời Nhật Diệu Đế, tốt!

Chu Hằng thu kiếm mà đứng, bành, Nhật Diệu Đế tôn kia ngã xuống bên chân của hắn, bụi bậm đầy đất bắn tán loạn.

Hắn kích động trong lòng, một quyền một kiếm vừa rồi nhìn như đơn giản, một lần hành động liền chém giết một gã Nhật Diệu Đế, lại không biết lúc trước hắn đã chuẩn bị bao lâu.

Đầu tiên là ra vẻ mình yếu, sau đó dùng Bách Quỷ Kiếm gợi lên tham lam của đối phương, đồng thời trăm đạo Quỷ Ảnh cũng có thể đưa đến tác dụng kiềm chế tương đối, sau đó sẽ đột nhiên bộc phát ra Tấn Vân Lưu Quang Bộ với tốc độ cao, đánh đối phương bất ngờ không kịp chuẩn bị.

Sau đó mới là tiểu phù văn công kích xé mở phòng ngự của đối thủ, rồi đến hắc kiếm một kích đánh chết!

Làm liền một mạch!

Đương nhiên, trong đó chỉ cần tên Nhật Diệu Đế kia trọng thị Chu Hằng một chút nữa, hắn liền tuyệt sẽ không rơi xuống kết cục như vậy.

Chiến quả như thế, tuyệt đối không thể làm lại!

Động tác mau lẹ, thẳng đến khi thi thể của Nhật Diệu Đế tuổi trẻ đó ngã xuống, lúc này những người khác mới phản ứng lại.

Bọn họ mỗi người ngây ra như phỗng.

Một chiêu, vẻn vẹn chỉ là một chiêu, một vị Nhật Diệu Đế đã bị một Nhật Diệu Vương làm thịt!

Đây là không phải trái ngược?

Má ơi, người ngã xuống kia chính là Nhật Diệu Đế nhị luân a, vốn không nên chết ở trong tay Nhật Diệu Vương, huống chi là một kích đã chết! Chẳng lẽ, thiếu niên này thật ra là một Thăng Hoa Vương, cố ý lấy bộ dáng này để giả heo ăn lão hổ?

Không đúng, 12 vầng mặt trời đỏ kia căn bản không có khả năng làm giả a!

Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Một trận gió núi thổi qua, cuồn cuộn nổi lên thanh âm gào thét, tất cả xung quanh đều là một mảnh tĩnh mịch, mọi người đều bị kết quả đáng sợ này làm sợ ngây người.

- Tiểu tử, ngươi đáng chết!

Sau một hồi lâu, Nhật Diệu Đế chặn đứng đường đi của Chu Hằng bọn họ mới lên tiếng nói, đây là một nam nhân trung niên, khí tức còn cường đại hơn so với Nhật Diệu Đế trẻ tuổi phía trước.

Hắn hồi tưởng quá trình lúc trước kia, cuối cùng có kết luận: Chu Hằng quả thật rất cường đại, rât yêu nghiệt, nhưng có thể một chiêu đánh chém Nhật Diệu Đế vẫn là bởi vì đồng bạn khinh thường, sau đó tiên thuật mà tiểu tử này nắm giữ còn có được lực tàn phá kinh khủng.

Tiểu tử này có chút cổ quái, nhưng cũng không phải không thể

trấn giết, không thể bị lôi đình nhất kích vừa rồi của hắn dọa sợ, bên trong đó có quá nhiều thành phần ngoài ý muốn.

- Thật sự là chê cười! Các ngươi chẳng biết tại sao lại xuất hiện, còn nói ta là người sẽ chết, chẳng lẽ còn không cho phép ta phản kháng, quỳ trên mặt đất nhận lấy cái chết sao?

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng:

- Đầu óc ngươi bị con lừa đá sao?

- Phi, bổn tọa có thể cam đoan, tuyệt đối không có đá hắn. Tên này trời sinh chính là một tên đần độn!

Con lừa đen ở một bên kêu lên.

Nó tự nhiên không cần sợ hãi, bởi vì trong bọn họ có Hoặc Thiên, nữ ma đầu này dù thần tiên yêu quái gì mà không trấn áp được?

- Các ngươi … Thật to gan!

Nhật Diệu Đế trung niên kia tức giận đến nắm chặt tay, Nhật Diệu Vương cỏn con này lại dám trêu chọc chính mình, hơn nữa trong đó còn có một yêu thú đê tiện!

Trong ánh mắt của hắn hung quang lộ ra, tuy rằng hiện tại chỉ có một Nhật Diệu Đế là hắn, nhưng một người cũng đủ rồi, nguyên bản hai người tới đây đều chỉ là vì để chắc chắn. Tuy nhiên, vì ba thân thể Huyền Âm lại mất đi một Nhật Diệu Đế rất có tiền đồ, chuyến này chẳng những không kiếm lời, còn tổn hại lớn!

May mà, có một thanh Tiên khí bậc cao thêm vào, mới có thể bù lại một ít.

Nếu là hắn biết Bách Quỷ Kiếm thật ra là Tiên khí cấp bậc Sáng Thế Vương, như vậy hắn chắc chắn sẽ không cảm thấy tổn thất một Nhật Diệu Đế là không thể tiếp nhận cỡ nào.

- Chậm đã!

Chu Hằng đưa tay ngăn lại.

- Nghĩ đến các ngươi hẳn không phải là người của Nhạc gia, như thế ta tự hỏi cũng không có đắc tội ngươi, tại sao muốn cố ý đối phó chúng ta?

- Ha ha, chúng ta dĩ nhiên không phải người Nhạc gia, tuy nhiên tại sao ngươi nghĩ đây là đang cố ý đối phó các ngươi?

Nhật Diệu Đế trung niên kia cũng không vội ra tay. Nhân số của đối phương nhiều như vậy, căn bản không có khả năng đào thoát.

- Ngươi coi người khác đều ngu ngốc giống như ngươi ư, mất nhiều tinh lực bố trí như vậy, chỉ là vì để chơi một trận vui sao?

Chu Hằng giễu cợt một tiếng.

Cư nhiên bị một Nhật Diệu Vương giễu cợt.

Nhật Diệu Đế trung niên kia mặt sắp chuyển xanh, ý định ban đầu của hắn là làm ra vẻ, miệt thị Chu Hằng, không nghĩ tới miệng của thiếu niên này đúng là độc như vậy, ngược lại chọc tức hắn.

- Miệng lưỡi bén nhọn!

Hắn quát lạnh một tiếng, một bàn tay giơ lên, từng đạo u quang màu xanh biếc tụ hợp ở lòng bàn tay của hắn, tản phát ra khí tức kinh khủng.

Có vết xe đổ, hắn không dám tồn tại một tia sơ suất, vừa ra tay liền vận chuyển tiên thuật.

Hắn phải đánh giết Chu Hằng, đồng dạng là một kích đánh giết!

- Đánh cuộc với ngươi, trong vòng nhất chiêu một chiêu, ta có thể lấy tính mệnh của ngươi!

Chu Hằng lạnh nhạt nói.

- Chu tiểu tử, đánh cuộc này có cũng không để làm gì a, dù sao hắn muốn chết, ngươi thắng cũng không có người trả tiền đánh bạc cho ngươi!

Con lừa đen nói.

- Vậy thì thật là đáng tiếc!

Chu Hằng tiếc nuối lắc đầu.

- Thúi lắm!

Nhật Diệu Đế này hét lớn, thiếu niên trước mặt này quả thực muốn chọc giận chết hắn. Hắn cuối cùng không kìm nổi đánh ra một chưởng, u quang màu xanh thẫm bắn nhanh, hóa thành vô số đạo hàn quang bắn về phía Chu Hằng.

Chu Hằng mỉm cười, tay trái nhoáng lên một cái, gọi Hỏa Thần Lô ra, đinh một tiếng, một khối mảnh vỡ bắn ra ngoài, tản ra khí tức vô cùng kinh khủng.

Thân hình Nhật Diệu Đế kia lập tức dừng lại, thiếu chút nữa bổ nhào ngã sấp xuống.

Đây là một mảnh vỡ Bảo khí cấp bậc Sáng Thế Đế, uy áp khủng bố, vừa tế xuất ra thì Thăng Hoa Đế cũng phải rùng mình một cái, huống hồ là một Nhật Diệu Đế như hắn!

Chu Hằng chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, vận chuyển hắc kiếm, xoạt một cái lướt qua Nhật Diệu Đế kia.

Phốc, máu tươi bắn mạnh ra, Nhật Diệu Đế kia mang theo vẻ mặt bất khả tư nghị ngã quỵ xuống đất.

Một chiêu, hắn thật sự là bị mất mạng trong một chiêu!

Chương 685: Sau lưng là Liên gia?

Hai đại Nhật Diệu Đế đều là bị đánh chết trong nháy mắt, kết quả này làm cho bọn thủ hạ mà bọn họ mang theo đều là ngây ra như phỗng!

Bọn họ là hoa mắt, hay thuốc uống nhiều rồi?

Làm sao có thể?

Gió núi thổi qua, gào thét mãnh liệt, những người này đều là rùng mình một cái, nhanh chóng tỉnh ngộ lại, vội vàng liền bỏ chạy, mỗi một người đều dường như cha chết mẹ chết, trên mặt tràn đầy sợ hãi.

Có thể không sợ sao? Đó là một ác ma a, giết Nhật Diệu Đế chỉ cần một chiêu, muốn thịt bọn họ không phải càng thêm dễ dàng? Ai không trốn thì là đứa ngốc a!

– Đều đứng lại cho ta!

Con ngươi Chu Hằng hé ra, khí thế Tử Diễm Thiên Long phát

động, oanh, một cỗ khí thế tản ra, ba ba ba, trừ bỏ một Nhật Diệu Hoàng, trái tim những người khác đều nổ tung mà chết, cả Thần chích cũng bị phá hủy!

Hắn tự đưa tay ra, nắm lấy cổ của Nhật Diệu Hoàng, thân hình bay lên không, hưu một cái bay đi về đỉnh cốc.

Khi thân hình của hắn đi tới đỉnh cốc, một đạo quầng sáng màu vàng nhạt đột ngột xuất hiện, chặn con đường đi tới của hắn. Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, tay phải ngưng tụ, 99 tiểu phù văn ngưng tụ, đánh ra một quyền.

Xuy!

Đạo quầng sáng này trong nháy mắt hóa thành vô số mảnh vỡ lóe sáng, xào xạc rơi xuống!

Thấy một màn như vậy, tên Nhật Diệu Hoàng kia sợ tới mức tròng mắt cũng trợn trừng, đây là ai a, một quyền liền có thể đánh nát cấm chế mà hai vị Nhật Diệu Đế bày ra, thiếu niên này thực sự Nhật Diệu Vương sao?

Hắn lại không biết, luận về lực công kích, tính phá hư của tiểu phù văn công kích đủ để nổ nát Tiên khí cấp Nhật Diệu Đế khác, cấm chế này cũng không phải người, căn bản sẽ không trốn, vừa lúc để lực phá hoại của Chu Hằng có thể bộc phát ra hoàn toàn!

Nếu không phải chính diện giao phong, Chu Hằng còn không phải đối thủ của Nhật Diệu Đế, điểm ấy phải thừa nhận.

Đứng trên đỉnh núi, mười mấy người trợn mắt há hốc mồm mà nhìn Chu Hằng phóng lên cao, bọn họ hoàn toàn không cách nào tưởng tượng, cấm chế cường đại như vậy không ngờ cũng chưa có thể ngăn cản Chu Hằng một chút!

Bọn họ ngay cả pháp khí phi hành để chạy trốn cũng còn chưa tế xuất ra a!

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, sát cơ của hắn đã hừng hực thiêu đốt, xoay chuyển ánh mắt, Tử Diễm Thiên Long lại ra. A, a, a, mười mấy người kia chẳng qua là Nguyệt Minh Hoàng, Nguyệt Minh Đế, làm sao có thể chống đỡ được Tử Diễm Thiên Long, trái tim ai cũng nổ tung mà chết!

Đến tận đây, nhóm người thần bí chặn đánh Chu Hằng bọn họ liền chỉ còn lại có một Nhật Diệu Hoàng.

Không giết hắn, là bởi vì Chu Hằng muốn biết nguyên nhân, trên thế giới không có ưa thích vô duyên vô cớ. Đương nhiên cũng không có hận vô duyên vô cớ.

Không ai sẽ rảnh rang lo chuyện bao đồng mà bày trận pháp ra ở nơi này, chuẩn bị cao thủ phục kích người để chơi cho vui!

Thân hình Chu Hằng hạ xuống, tiện tay vứt tên Nhật Diệu Hoàng kia qua một bên, nói:

– Ta hỏi một câu, ngươi trả lời một câu, hiểu chứ?

– Hiểu … hiểu được!

Tên Nhật Diệu Hoàng kia run giọng nói, hắn đã bị chiến lực của Chu Hằng dọa sợ.

– Các ngươi là gia tộc nào, tông môn nào?

Sau khi Chu Hằng suy nghĩ một chút, nói ra vấn đề thứ nhất.

– Ta, chúng ta, chúng ta …

Nhật Diệu Hoàng kia ấp a ấp úng, nhưng sau khi bị Chu Hằng trừng mắt một cái, vội vàng tiếp tục nói:

– Chúng ta là người của Liên gia! Tuy nhiên, tiểu nhân cũng không phải họ Liên, chính là một người hầu của Liên gia, tiểu nhân tên Trương Kháng.

Hắn bị Chu Hằng dọa tới tiểu cả ra. Không ngờ ở trước mặt Nhật Diệu Vương lại tự xưng là tiểu nhân. Cái này nếu truyền đi khẳng định sẽ bị tất cả mọi người cười tới rơi cả răng hàm, nhưng có Nhật Diệu Vương nào có thể một chiêu chém ngược Nhật Diệu Đế?

Nhật Diệu Hoàng này quả thật có đạo lý sợ hãi, trong mắt hắn Chu Hằng căn bản không phải người, mà là một Ma quỷ từ đầu đến đuôi!

Liên gia?

Chu Hằng lộ ra vẻ kinh ngạc, chẳng lẽ chính là Liên gia của Liên Tĩnh Hương, Liên Hữu Hạo? Nhưng hắn và Liên Hữu Hạo tuy rằng chưa nói tới giao tình gì, nhưng cũng không đến mức làm cho đối phương xuất động trận chiến lớn như vậy đi đối phó chính mình a?

Hơn nữa, Liên Hữu Hạo sống hay chết cũng không biết, mặt khác, hắn như thế nào biết hành tung của mình?

Nhắc tới có liên quan cùng Liên Hữu Hạo, cũng có chút sâu xa

khó hiểu!

Chu Hằng nói:

– Vậy các ngươi tại sao muốn tập kích chúng ta?

– Chúng ta, chúng ta, chúng ta là muốn bắt đi vài người trong các ngươi!

Nhật Diệu Hoàng kia lại ấp a ấp úng, nhưng lần này không đợi Chu Hằng trừng mắt liền ói ra sự thực, tiểu tâm can của hắn thật sự không muốn bị dọa chết.

– A, các ngươi là muốn bắt đi Đồng Đồng thanh thuần đáng yêu, xinh đẹp vô địch sao?

Mộc Đồng Đồng cả kinh sửng sốt, còn khoa trương dùng tay nhỏ bé chắn trước miệng, lui về phía sau hai bước.

– Ta, ta cũng không biết cụ thể là ai. Cái này chỉ có hai người dòng chính của Liên gia biết!

Nhật Diệu Hoàng kia chỉ vào hai thi thể trên đất nói.

Chính là hai Nhật Diệu Đế kia.

Bắt đi vài người trong bọn họ?

Chu Hằng nhướng mày, muốn nói là bắt đi toàn bộ chúng nữ, như vậy hắn tin tưởng Liên gia đều là sắc quỷ, coi trọng sắc đẹp của chúng nữ. Nhưng chỉ là vài đối tượng đặc biệt mà nói, vậy liền không phải là bởi vì sắc đẹp.

Người Liên gia muốn bắt đi là ai?

Chu Hằng rơi vào trầm tư, ngay vào lúc này, trên mặt tên Nhật Diệu Hoàng kia nhoáng lên một chút hung quang, đột nhiên chống lại, lập tức liền lẻn đến trước người Lam Long nữ hoàng, đưa tay vươn ra, giữ bả vai của nàng.

– Không được nhúc nhích!

Hắn hét lớn, bị Chu Hằng dọa sợ, hắn không có chút dũng khí giao thủ với Chu Hằng nào, tuy nhiên vì cái mạng nhỏ của mình hắn tự nhiên phải đọ sức đánh một trận, nơi này nhiều nữ nhân cảnh giới Nhật Diệu Vương như vậy, luôn không khả năng yêu nghiệt như Chu Hằng a?

Nhìn thấy “tù binh” Lam Long nữ hoàng của hắn, mọi người không tự chủ được lộ ra một chút nụ cười đồng tình, thầm than Nhật Diệu Hoàng này xui xẻo, cố tình chọn vị vượt qua Sáng Thế Đế này!

Nàng mất trí nhớ không sai, thực lực bị tiềm thức áp đến Nhật Diệu Vương cũng không sai, nhưng thực lực của nàng chỉ là bị áp chế, cũng không phải biến mất, nếu là gặp được nguy hiểm tự nhiên còn có thể bộc phát ra!

Đương nhiên, đại hạnh trong bất hạnh, tên này không có chọn Hoặc Thiên, bằng không lúc này càng không biết thảm tới đâu.

Nhìn thấy nụ cười cổ quái trên mặt mọi người, tên Nhật Diệu Hoàng kia chỉ cảm thấy sự tình kỳ quái, những người này nhìn thấy đồng bạn bị bắt, làm sao lại không có một chút xíu kinh hoảng? Chẳng lẽ muốn dùng phương thức này để hắn cho là mình chỉ uy hiếp một con tin căn bản không trọng yếu?

Không có khả năng a, nữ nhân này là một trong vài người xinh đẹp nhất trong chúng nữ, nhất định là một trong những nữ nhân thiếu niên này thích nhất!

Nhất định là bọn họ cố ý như thế, muốn lừa gạt mình thả người!

Đung, nhất định như thế!

Tên Nhật Diệu Hoàng kia mạnh mẽ làm cho mình tin tưởng điểm ấy, bằng không tay hắn sẽ run rẩy không bắt được Lam Long nữ hoàng.

– Để cho ta an toàn rời đi, ta liền sẽ không làm thương tổn nàng! Nếu không, ta chính là chết cũng phải mang theo nàng!

Nhật Diệu Hoàng kia dùng giọng nói lớn nhất kêu lên, không nói như vậy, hắn không thể che giấu run rẩy trong tiếng nói.

– Dù sao ta chỉ còn một cái mạng, có thể kéo theo mỹ nữ như vậy cùng chết cũng được lợi!

Nếu là có quần chúng không rõ chân tướng đi ngang qua, nghe được một gã Nhật Diệu Hoàng nói cùng chết với một gã Nhật Diệu Vương còn là có lời, chỉ sợ mặt không chỉ rớt xuống a? Khi nào thì Nhật Diệu Hoàng không có khí tiết như vậy. Không ngờ đồng ý ở dưới Nhật Diệu Vương?

Chu Hằng nhìn Nhật Diệu Hoàng kia, cười nói:

– Nếu ngươi có thể giết nàng, ta chẳng những sẽ không giết ngươi, còn có thể cho ngươi phát tài!

Vị Lam Long nữ hoàng này còn liên quan tới một vị Long Đế còn khủng bố hơn nữa, năm đó cũng chỉ là bị trấn áp mà thôi, nếu Lam Long nữ hoàng không chết, tứ hoàng khác còn có Long Đế cường đại hơn phỏng chừng cũng đều sống thật tốt.

Nàng luôn là một nhân tố không an định.

– Cái gì?

Nhật Diệu Hoàng kia cho là mình nghe lầm. Tiểu tử này là ngu ngốc ư, không thấy được nữ nhân tóc lam là tuyệt sắc bực nào, nếu đổi lại là hắn, thật sự nguyện ý dùng hết thảy để đổi lấy nụ cười của nàng!

Nữ nhân như vậy còn không hảo hảo mà thương yêu?

Hơn nữa yêu cầu của mình lại không quá phận, chỉ là muốn mạng sống mà thôi, vì cái gì không chịu buông tha hắn?

– Chu Hằng! Ngươi thật không có nghĩa khí, mau cứu bản Nữ Vương a!

Lam Long nữ hoàng còn đang dừng lại ở thời kỳ khi còn nhỏ của nàng, cho mình vẫn chỉ là Nữ Vương của Lam Long tộc,

mà không phải đã lên ngôi Hoàng!

Nàng oa oa kêu to, đâu còn có tư thế oai hùng một chưởng huỷ diệt anh hùng thiên hạ lúc trước.

– Ngươi, các ngươi không nên ép ta!

Nhật Diệu Hoàng kia hai mắt đỏ rực, chó bị dồn vào đường cùng sẽ nhảy tường a, nếu Chu Hằng không để cho hắn đường sống, hắn cũng không sợ mang theo người chết cùng hắn!

– Cho ngươi một lời khuyên, tốt nhất là buông nàng ra, nếu không ngươi chết nhanh hơn!

Chu Hằng hảo tâm nói.

Đổi lại là hắn, hắn tình nguyện đi bắt cóc Huyết Hà lão tổ cũng không nguyện trêu chọc vị Lam Long nữ hoàng này!

Khi thăm dò "đạo môn hạm" kia, hiển nhiên Lam Long nữ hoàng còn tiến hơn một bước so với Huyết Hà lão tổ, cũng ý nghĩa nàng còn đáng sợ hơn Huyết Hà lão tổ!

– Đây la cac ngươi ép ta!

Cảm xúc của Nhật Diệu Hoàng kia vốn là cực không ổn định, hắn thấy Chu Hằng vẫn trêu chọc hắn! Hắn kinh sợ, cuối cùng hoàn toàn mất khống chế, tay phải khẽ bóp, vỗ tới đỉnh đầu Lam Long nữ hoàng.

Chu Hằng không hề có ý xuất thủ, đường đường là cường giả vượt qua Sáng Thế Đế cần hắn hỗ trợ? Nói đùa!

Hơn nữa, hắn còn muốn mượn cơ hội này để biết một cái kết quả.

Ông!

Nhật Diệu Hoàng kia một chưởng chụp tới, trên người của Lam Long nữ hoàng bỗng nhiên dâng lên một đạo quang hoa màu xanh nhạt, trực tiếp bắn lên trời, khí thế kinh khủng cuồn cuộn giống như mặt nước sôi trào. Đó là khí thế đủ để cho Sáng Thế Đế cũng run sợ a!

Phốc!

Nhật Diệu Hoàng kia không chịu nổi áp lực như vậy, lập tức phun ra một búng máu, nhưng không ngờ không có bị đánh chết!

– Chính là con kiến, cũng dám tập kích bản nữ hoàng!

Thanh âm của Lam Long nữ hoàng trở nên trong trẻo nhưng lạnh lùng uy nghiêm, phía sau có một đạo hư ảnh Thiên long màu lam đang không ngừng quay cuồng.

Tạp tạp tạp tạp!

Xương cốt toàn thân Nhật Diệu Hoàng kia đều đang run rẩy, không ngờ vì vậy mà va chạm tạo ra thanh âm vang dội.

Hắn rốt cuộc hiểu rõ, vì cái gì mọi người không hề kinh hoảng khi hắn uy hiếp Lam Long nữ hoàng, ngược lại lộ ra nụ cười cổ quái. Con bà nó, hắn hiểu được a, mà sau khi hiểu được, hắn cũng muốn khóc!

Chu Hằng nói không sai, để Lam Long nữ hoàng xuất thủ, hắn sẽ chết nhanh hơn!

Liên gia có Thăng Hoa Hoàng, hắn may mắn từng gặp một lần, nhưng khí thế của đối phương so sánh cùng vị này căn bản ngay cả xách giày cũng không xứng!

Sáng Thế Cảnh! Nữ nhân này nhất định là Đại Năng cấp bậc

Sáng Thế Cảnh!

Về phần Sáng Thế Vương, Sáng Thế Hoàng hay Sáng Thế Đế, có cái gì khác nhau? Muốn giết hắn không phải như bóp chết một con rệp sao, dễ dàng!

Cũng tốt, chết ở trong tay cường giả Sáng Thế Cảnh … Ta đời này cũng đáng!

A!

Cả người hắn nổ tung trong nháy mắt, hình thần câu diệt.

– Còn có các ngươi!

Thực lực của Lam Long nữ hoàng phục hồi, trí nhớ cũng hoàn toàn khôi phục, nàng chỉ mọi người

– Nhân loại bẩn thỉu, lại dám chung sống cùng bản nữ hoàng, các ngươi đều đáng chết!

Khí thế kinh khủng giống như sóng biển, mãnh liệt lao nhanh xuống!

– Đủ rồi!

Hoặc Thiên nhẹ nhàng nói, gương mặt xinh đẹp ngước lên, hiện lên vẻ không vui.

ads

Chương 686: Minh cái gì?

– Ngươi thật ra có chút cổ quái!

Lam Long nữ hoàng nhìn Hoặc Thiên, trên mặt hiện lên một vẻ hiếu kỳ, Nguyệt Minh Vương này cho nàng một loại cảm giác cao thâm khó lường, nhất là tuyệt sắc tao nhã nàng vừa mới triển hiện ra để cho nàng cũng có chút tim đập rộn lên.

Mị lực của Hoặc Thiên là thông sát không phân biệt nam nữ!

Nàng vươn bàn tay mềm ra chụp tới Hoặc Thiên, uy áp vượt qua Sáng Thế Đế chấn động, đâu có thể nào có người ngăn cản được nàng?

Chu Hằng có thể động, nhưng hắn không có chút ý tứ động nào.

Lam Long nữ hoàng quả thật rất trâu bò! Không chỉ là rất lợi hại, còn là long bức chân chánh! Nhưng hiện tại người nàng phải đối phó là Hoặc Thiên… Vậy cũng chỉ có thể khẩn cầu nàng nhiều phúc.

Ông!

Quang hoa màu hồng bắt đầu khởi động, một đóa hoa đào to lớn tràn ra phía sau Hoặc Thiên, phốc một cái, Lam Long nữ hoàng quỳ xuống, không còn sức đánh trả chút nào.

Thấy một màn như vậy, Hồ Mị, Băng Tú Lan đều là lộ ra biểu tình khiếp sợ đến mức tận cùng.

Các nàng lúc trước đều chưa từng thấy qua Hoặc Thiên phẫn nộ, lại là tận mắt thấy Lam Long nữ hoàng uy mãnh đến cỡ nào, tinh không chiến một trận, một chiêu của nàng liền phá hủy tinh thuyền, trong đó không thiếu cường giả siêu cấp cấp bậc Sáng Thế Cảnh!

Nhưng vậy thì như thế nào, đều hóa thành tro bụi dưới một kích của nàng.

Mà ở thời kỳ thượng cổ, vị Lam Long nữ hoàng này lại lấy lực lượng đấu lại mấy chục người, thậm chí trên trăm vị Sáng Thế Đế, tuy rằng cuối cùng vẫn bị trấn áp, nhưng tuyệt đối không thể phủ nhận sự cường đại của nàng!

Nhưng hiện tại, một người như vậy ở trong mắt các nàng gần như là cường nhân không thể chiến thắng, không ngờ một chiêu còn chưa ra đã quỳ xuống!

Hoặc Thiên!

Lam Long nữ hoàng phát run, trên mặt đẹp tuyệt mỹ chớp động sợ hãi không thể nói, đâu còn có một tia anh khí, sợ hãi như con cừu nhỏ mới sinh. Khớp hàm của nàng đang run rẩy, nói:

– Ngươi là minh … Minh … Minh …

Một câu còn chưa nói hết, nàng đột nhiên ngã quỵ, đúng là bị kinh hãi mà hôn mê!

Đéo đỡ được!

Có thể nói hết lời rồi mới ngã hay không?

Chu Hằng thiếu chút nữa nhảy dựng lên, nữ nhân này thật sự là rất không chịu trách nhiệm, tại sao có thể ngất vào lúc này? Nàng hiển nhiên nhận ra lai lịch của Hoặc Thiên, thậm chí thân phận, nhưng con mẹ nó lời còn chưa nói hết a!

– Này, tỉnh tỉnh!

Hắn nắm lấy vai Lam Long nữ hoàng, dùng sức lắc lắc.

Không có phản ứng.

– Này! Này!

Hắn vung tay tát vào mặt của Lam Long nữ hoàng.

– A …

Lam Long nữ hoàng bỗng nhiên tỉnh lại, lập tức nổi giận, kêu lên:

– Xú tiểu tử, ngươi dám đánh bản Nữ Vương!

Bản Nữ Vương?

Xong! Nàng lại biến trở về rồi!

Chu Hằng thở dài, ánh mắt nhìn về phía Lam Long nữ hoàng tràn đầy phẫn nộ, ngươi không thể kiên trì một hồi rồi mới ngất sao, ít nhất nói hết lời a! Minh? Minh cái gì?

Trong tên của Hoặc Thiên có chữ Minh? Hay nàng đến từ "Minh" gia, hay hoặc là tông môn có chữ Minh?

– Xú tiểu tử, cho rằng cúi đầu không nói lời nào thì bản Nữ Vương sẽ bỏ qua ngươi?

Lam Long nữ hoàng giơ quả đấm đập đập Chu Hằng.

– Đừng dọa nàng!

Chu Hằng nghĩ nghĩ, đấm mạnh một cái đáp lễ Lam Long nữ hoàng.

Bành!

– Ai nha!

Lam Long nữ hoàng bưng đầu kêu thảm thiết, nhưng cũng không có từ Nữ Vương biến trở về nữ hoàng.

Đây là chuyện gì xảy ra? Là mình xuống tay quá nhẹ sao, hay "biến thân" còn có thời gian hạn chế?

– Thời điểm nàng nên khôi phục tự nhiên sẽ khôi phục, không cần sốt ruột!

Hoặc Thiên thản nhiên nói, nàng tuy rằng cũng rất muốn biết mình là ai, cũng muốn nhớ tất cả mọi chuyện, nhưng đã chờ thời gian lâu như vậy, nàng cũng không phải không chờ nổi.

Hơn nữa, nàng có một loại trực giác, chính là Lam Long nữ hoàng này căn bản không biết gì về chính mình.

– Đi thôi!

Mọi người lại lên đường,, con lừa đen đi ở sau cùng, con lừa lòng tham không đáy này muốn thu dọn chiến trường trước, hai Nhật Diệu Đế khẳng định sẽ lưu lại một chút vật trân quý, tự nhiên bị nó thu vào túi không khách khí chút nào.

Trước khi màn đêm buông xuống, bọn họ đi vào một phiên chơ nho, tìm khách sạn để ở, Chu Hằng bắt đầu luyện hóa tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm.

Hai Nhật Diệu Đế hiện tại đối với hắn mà nói chính là mười phần đại bổ, mặt trời đỏ nhất cử nhảy vọt tới hơn 16 vầng, nếu có thể chém chết thêm mấy người nữa, tiến vào Nhật Diệu Hoàng là ở trong tầm tay.

Nhưng lúc ăn cơm, một tin tức lớn truyền lưu ở các bàn rượu, cũng đưa tới chấn động lớn.

Chuyện đã xảy ra ở Ngự Long Điện rốt cục truyền về!

Tuy nhiên, bởi vì người sống sót chỉ là một chút võ giả bậc thấp không thể tiến vào Ngự Long Điện địa huyệt, bọn họ căn bản không biết chuyện chân chính xảy ra, chỉ biết là tinh thuyền đầy trời bị hủy diệt toàn bộ trong nháy mắt, tất cả cường giả cũng tử vong!

Thời điểm người đầu tiên nói lên, căn bản không có người tin tưởng!

Lần đi Ngự Long Điện có bao nhiêu người? Trong đó lại không thiếu cường giả Sáng Thế Cảnh, nhiều cường giả như vậy làm sao có thể bị quét sạch sẽ, dù sao vẫn sẽ có một hai người sống sót a?

– Các ngươi đều nhìn bản Nữ Vương như vậy để làm chi?

Lam Long nữ hoàng vô tội nhìn chúng nữ, nhiều người nhìn nàng ăn cơm như vậy, làm một thục nữ như nàng bị áp lực rất lớn, chẳng lẽ có hạt cơm dính ở khóe miệng?

Nàng không khỏi vươn cái lưỡi nhỏ thơm tho cuốn một vòng, hưu một cái, vẽ ra một đường nước miếng, làm cho người ta thèm nhỏ dãi.

Các nam nhân ở bàn khác đương nhiên nhìn mà đỏ mắt, bất quá lần này cũng không có tên ăn chơi trác táng giống như Nhạc Tiển Vân, bọn họ rõ ràng cảm ứng được khí tức Nhật Diệu Vương của mấy người Chu Hằng, làm sao chọc nổi?

Đây chỉ là một khu chợ nho nhỏ, đại bộ phận vẫn chỉ là Nguyệt Minh Đế, Nhật Diệu Vương thật sự rất hiếm lạ!

Sau một đêm, bọn họ lại xuất phát, dọc theo đường đi không gặp được phong ba nữa, bảy ngày sau đó đã đi tới Truyện Tống Trận.

Bởi vì Dược sư tam tinh đủ để cho Chu Hằng tốc hành tới Ngọ Tiên Thành, sau khi minh bài sáng lên, bọn họ liền được cung kính cho đi, đương nhiên tiền xuất ra vẫn là một chút cũng không có thể thiếu. Sau khi một đạo quang hoa trào lên, bọn họ đi vào Bắc Mùi Thành.

Trên lý thuyết, đây là thiên hạ của Nhật Diệu Hoàng, mà trên thực tế, nơi này cũng đúng là địa bàn của Nhật Diệu Hoàng, ít có Nhật Diệu Đế ở trong này.

Cảnh giới càng cao, môi trường tu luyện càng hà khắc, Nguyệt Minh Cảnh còn có thể ở lâu dài tại Tiên Thành bậc thấp, hợp với Tụ Linh Trận liền có thể hình thành đầy đủ linh khí nồng đậm, nhưng sau khi đạt tới Nhật Diệu Cảnh, cái này khó khăn nhiều rồi.

Đây là Tiên giới, càng là đi lên cao thì cấp độ càng rõ ràng.

Sau khi đi qua đại lục này, chính là Bắc Ngọ Thành, nơi đó chính là nơi tị nạn tạm thời của Vạn Cổ nhất mạch, cũng là địa phương sở tại của các thân nhân của Chu Hằng ở Tiên giới.

Mỗi khi Chu Hằng đến một khu chợ hoặc là thành thị cũng sẽ đi Thiên Bảo Các dạo một lần, nhìn lại xem nơi đó có Sương Linh Tuyền Thủy cùng Hóa Cốt Thảo không, nhưng trả lời lấy được luôn làm cho hắn rất là buồn bực, bởi vì hai món đồ này tuy rằng không phải rất quý báu, nhưng bởi vì công dụng rất hẹp, cộng thêm bản thân cũng thuộc về vật hi hữu, trong lúc nhất thời rất khó để tìm được.

Hắn không khỏi thở dài, theo Hỏa Thần Lô suy đoán, chỉ cần tìm được Sương Linh Tuyền Thủy cùng Hóa Cốt Thảo, tu vi của hắn chắc chắn sẽ tăng nhiều, một lần hành động nhảy lên một hai tiểu cảnh giới cũng không phải là không thể!

Tiên giới cá lớn nuốt cá bé còn tàn khốc hơn so với Phàm giới, nếu muốn sống tự do tự tại, nhất định phải có được lực lượng cường đại!

Tuy nhiên, cấp bậc Tiên Thành càng cao, đồ vật bán đấu giá trong Thiên Bảo Các thì càng đầy đủ, Chu Hằng ký thác hy vọng vào Thiên Bảo Các của Bắc Ngọ Thành, nếu nơi này còn không thể tìm được hai loại tài liệu này, hắn sẽ đi Dược sư hiệp hội chứng thực Dược sư ngũ tinh, sau đó đến Tiên Thành cao cấp hơn đi tìm.

Huyết Hà lão tổ, Lam Long nữ hoàng, lần lượt có cường giả đỉnh cao xuất hiện, biểu thị Tiên giới cũng sắp sửa dấy lên sóng lớn, hắn nhất định phải mau chóng tăng tu vi của mình lên.

Vào sáng sớm một ngày, bọn họ ly khai khu chợ ở tạm một ngày, bởi vì chúng nữ đều lười đi đường, mà ở trong đó cũng có xe ngựa thích hợp cho người đi đường, Chu Hằng liền mướn một chiếc xe ngựa sang trọng thay đi bộ.

Kéo xe là bốn đầu Kim Nhãn Ngưu, có thực lực Nguyệt Minh Đế, lại hoàn toàn bị nô dịch, ngoan ngoãn kéo xe.

Chu Hằng chú ý tới, trên cổ của những Kim Nhãn Ngưu này đều đeo một cái vòng cổ đen thùi lùi.

– Đây là Nô Thú Hoàn, sau khi đeo, yêu thú sẽ ngoan ngoãn nghe lời!

Hồ Mị giải thích, nàng xuất thân từ gia tộc Thăng Hoa Cảnh, tự nhiên sẽ không xa lạ đối với mấy cái này.

Mọi người đều cười hắc hắc, đem ánh mắt nhìn về phía con lừa đen.

– Các ngươi nhìn bổn tọa như vậy để làm chi, không cẩn thận bổn tọa sẽ cho mặt các ngươi nở hoa a!

Con lừa đen bị ánh mắt mọi người nhìn chòng chọc tới sợ hãi trong lòng.

Ô!

Đang nói giỡn, xe ngựa lại đột nhiên ngừng lại.

Chu Hằng mở cửa xe ra, mái hiên của xe này có trận pháp bảo hộ, ngăn cách tạp âm phía ngoài, nhưng cũng khiến người ở bên trong rất khó biết bên ngoài xảy ra chuyện gì. Ánh mắt của hắn đảo qua, nói:

– Chuyện gì vậy?

Lái xe ngựa chính là hai trung niên hán tử, thay phiên lái xe, bởi vì linh lực có thể thông qua điều tức để khôi phục, nhưng mệt nhọc thân thể cũng chỉ có thể thông qua giấc ngủ để tiêu trừ. Lúc này hai phu xe đều là đứng lên, chỉ về phía xa.

Nơi đó cũng có một chiếc xe ngựa loại hình lớn, nhưng đang phát sinh một trận chém giết, một đám Hắc y nhân triển khai vây công, bên phía chiếc xe ngựa thì lại phòng thủ, rõ ràng xảy ra tình thế bất lợi.

Cướp?

– Gia, chúng ta đi vòng qua đi!

Một gã mã xa phu nói, hắn chỉ là một Nguyệt Minh Hoàng nho nhỏ, nào dám gây phiền toái lung tung? Không giống Chu Hằng chỉ là khách qua đường vội vàng, hắn luôn luôn chạy tới chạy lui ở con đường này, hết thảy đều phải thật cẩn thận.

– Không, tiếp tục đi về phía trước!

Chu Hằng lộ ra một tia hàn ý.

Hai mã xa phu hai mặt nhìn nhau, nhưng cũng không dám bất tuân, trước không nói đây là chỉ thị của khách nhân, mà bởi vì Chu Hằng là Nhật Diệu Vương, bọn họ nào dám không nghe!

Bốn đầu Kim Nhãn Ngưu tung chân ra chạy về phía trước, chúng nó chiến lực không mạnh, nhưng lực lượng lớn, thích hợp nhất để chạy đường dài. Không tới mười phút, chiếc xe ngựa sang trọng này liền lắc lư đi tới địa điểm chém giết.

Song phương giao chiến đều là tạm thời ngừng lại, trong những người này không thiếu Nhật Diệu Hoàng, tự nhiên đã sớm phát hiện chiếc xe ngựa này của Chu Hằng bọn họ, nhưng nguyên tưởng rằng chiếc xe ngựa này sẽ đi đường vòng, hết lần này tới lần khác chạy thẳng tới.

Đây là ý gì?

Bọn họ là giúp bên kia?

Bởi vì trận pháp ở thùng xe có một chút hiệu quả ngăn cách thần thức, mà nhân mã hai bên lại phải cảnh giác đối phương, đều là không thừa lực đi dò xét trong buồng xe, nên ai cũng không dám dễ dàng vọng động, trêu chọc địch nhân.

– Các hạ nếu là đi ngang qua, vậy thì mời rời đi, không cần gây phiền toái cho mình!

Một gã Hắc y nhân lên tiếng nói, hắn là một gã Nhật Diệu Hoàng 7 luân, cũng là người có cảnh giới cao nhất giữa sân.

Ánh mắt Chu Hằng đảo qua, con ngươi nhẹ nhàng sít chặt, bởi vì hắn cảm ứng được một cỗ khí tức quen thuộc.

Thân thể Huyền Âm!

Chương 687: Nội tình của Liên gia!

Trong những người này, có một người là thân thể Huyền Âm!

Thân thể Huyền Âm chỉ có thể là nữ nhân, ánh mắt Chu Hằng vừa tìm, chăm chú vào trên thân một nữ đồng bốn năm tuổi, nàng thuộc về bên xe ngựa.

– Các hạ, không cần không biết tốt xấu, chúng ta là người của Liên gia ở Khô Dương Thành!

Nhật Diệu Hoàng 7 luân kia thấy Chu Hằng không thèm quan tâm đến lý lẽ, trong ánh mắt không khỏi nổi lên một đạo lệ mang, nếu không phải còn không biết thực lực của đối phương đến tột cùng như thế nào, hắn đã sớm một bàn tay đập chết Nhật Diệu Vương nho nhỏ này!

Cấp độ ở Tiên giới rõ ràng, Nhật Diệu Vương thấy Nhật Diệu Hoàng phải như chuột thấy mèo, nhất định phải cung kính!

Đây là quy củ bất thành văn của là Tiên giới!

Liên gia? Lại là Liên gia!

Chu Hằng thoáng sửng sốt, thời điểm hắn ở Bắc Thân Thành liền gặp phải tập kích của Liên gia, nhưng chỉ biết đối phương muốn bắt vài người chúng nữ, nhưng cụ thể là ai cũng không rõ ràng, cũng không biết Liên gia muốn bắt người làm cái gì.

Hiện tại lại thấy được thân ảnh của Liên gia?

Chờ một chút!

Muốn nói giữa hai lần này có điểm giống nhau gì, đều là bắt người, hơn nữa … Đều có thân thể Huyền Âm! Còn nghĩ một chút, Liên Tĩnh Hương chính là thân thể Huyền Âm, hơn nữa, ban đầu ở trên tinh thuyền Liên gia, hai người thị nữ bên cạnh Liên Hữu Hạo cũng đồng dạng là thân thể Huyền Âm.

Thời điểm nhìn thấy Liên Hữu Hạo một lần nữa ở đại lục Ngự Long Điện, tu vi của hắn đột tiến một tầng! Nguyên tưởng rằng hắn chiếm được chỗ tốt trong di tích, nhưng bây giờ nghĩ lại thì Liên Hữu Hạo luôn luôn gấp rút lên đường, nào có thời gian như vậy?

Hắn nhất định là “cắn nuốt” hai thân thể Huyền Âm này!

Tuyệt đối là như thế, nếu không với thân phận địa vị của hắn

làm sao có thể sử dụng hai thị nữ kỳ mạo xấu xí?

Liên gia này không ngờ đang tìm kiếm thân thể Huyền Âm khắp nơi!

Không thể không nói, đây là một loại thủ đoạn cực tốt để thúc đẩy tu luyện, bởi vì cái này có thể tương đương với mười, trăm thậm chí vạn người đang đồng thời tu luyện, sau đó tập trung thành quả trên người một người, không hề có tác dụng phụ!

Nhưng mấu chốt là, thân thể Huyền Âm nào có dễ tìm như vậy?

Chu Hằng có thể cảm ứng được thân thể Huyền Âm, là bởi vì hắn dùng Kim Dương Thảo Vương!

Chậm đã, Kim Dương Thảo Vương ở Phàm giới có lẽ quý báu, nhưng ở Tiên giới có lẽ cũng không thể xem là cái gì! Hơn nữa, Liên gia sau khi phát hiện bí mật về Kim Dương Thảo Vương, đại khái có thể diệt chủng Kim Dương Thảo, chỉ trồng trong gia tộc của mình, như vậy cũng chỉ bọn họ có thể phát hiện thân thể Huyền Âm!

Thậm chí còn có thể như vậy, để nam nhân dùng Kim Dương Thảo Vương kết hợp với thân thể Huyền Âm, sinh hạ con cháu, tựa như chăn nuôi heo!

Nhưng võ giả sinh đẻ khó khăn, đừng nói tiên nhân, từ Tụ Linh Cảnh bắt đầu thì đó liền là một đại vấn đề. Bởi vậy, Liên gia vừa tiến hành "chăn nuôi", vừa tìm kiếm thân thể Huyền Âm mới ở Tiên giới, cung cấp tài nguyên cho các nàng tu luyện, sau đó sẽ thu gặt thành quả.

Thân thể Huyền Âm thập phần vô cùng thưa thớt. Trong trăm vạn người mới có thể có một người, nhưng Tiên giới có bao nhiêu người? Tùy ý một tòa Tiên Thành đại lục liền có được mây trăm ưc người, như vậy mỗi đại lục có ít nhất mấy triệu thân thể Huyền Âm!

Số lượng lớn, tổng số lượng liền tuyệt đối sẽ không ít!

Liên gia, chẳng lẽ là dùng vô số thân thể Huyền Âm để tạo dựng lên sao?

Nghĩ đến đây, Chu Hằng không khỏi rùng mình một cái, sau đó dâng lên một cỗ phẫn nộ mãnh liệt. Nếu quả thật là như thếm Liên gia cũng quá mất hết nhân tính!

– Các ngươi, là đang muốn đánh chủ ý vào nàng?

Chu Hằng chỉ chỉ nữ đồng kia.

Nhật Diệu Hoàng 7 luân của Liên gia hơi biến sắc mặt, hắn thực không nghĩ tới Chu Hằng không ngờ se nhạy cảm như thế, nhắm thẳng vào mục tiêu! Thân thể Huyền Âm, đây là tuyệt mật của là Liên gia, không thể bị bất luận kẻ nào biết!

Hắn lập tức phát ra sát khí.

– Các ngươi đã muốn thân thể Huyền Âm, ta liền cho ngươi vài người! Mộng Phạm, Vũ Liên, Diệc Dao các ngươi đi ra một chút!

Chu Hằng quay đầu nói vào trong buồng xe.

Ứng Mộng Phạm tam nữ lập tức lên tiếng trả lời, động tác linh hoạt đứng ở phía sau Chu Hằng.

Ba … Ba thân thể Huyền Âm!

Trái tim nhỏ của Nhật Diệu Hoàng 7 luân kia không khỏi thình thịch nhảy loạn, hắn cũng không có dùng Kim Dương Thảo Vương. Bởi vì sau khi nếm qua đồ chơi này liền không thể hấp thu chỗ tốt của thân thể Huyền Âm, chỉ có chút đệ tử bên cạnh trong gia tộc mới có thể dùng, một là để tìm thân thể Huyền Âm, hai là làm lợn giống, coi như là cống hiến vì gia tộc.

Nhưng hắn cũng đã "hưởng dụng" ít nhất là mấy trăm thân thể Huyền Âm. Cũng có hiểu biết tương đối về thân thể Huyền Âm, tại trong khoảng cách gần như vậy, hắn hoàn toàn có thể phân biệt ra thân thể Huyền Âm!

Ba người nữ nhân này tuyệt đối đều là thân thể Huyền Âm!

Giàu to rồi! Ba nữ nhân này đều Nhật Diệu Vương a, hơn nữa tuổi tác vô cùng trẻ, có nghĩa là thiên phú của các nàng rất mạnh, đột phá Nhật Diệu Đế không thành vấn đề! Đến lúc đó mới hưởng dụng các nàng, nói không chừng liền có thể nhất cử đột phá tiến vào Thăng Hoa Vương!

Thăng Hoa Cảnh, mới thực sự bắt đầu chạm tới trung tâm Tiên giới, chính thức có được quyền lên tiếng nhất định.

Tuy nhiên, tam nữ này đều là tiên tư tuyệt lệ, chỉ có thể hưởng dụng một lần thật sự là đáng tiếc a!

Nghĩ đến đây, Nhật Diệu Hoàng 7 luân này cũng có chút rối rắm, có nên dùng một gốc cây Kim Dương Thảo Vương hay không, để vô tận hưởng thụ ba mỹ nhân như kiều hoa này.

– Không cần si tâm mộng tưởng!

Chu Hằng gọi tam nữ ra cũng chỉ là muốn chứng thật ý nghĩ của chính mình một chút, nhìn thấy biểu tình của Nhật Diệu Hoàng 7 luân kia hắn đã biết đáp án.

Liên gia, thật sự là một gia tộc ghê tởm!

– Ha ha ha! Ta phải cảm tạ ngươi, lại tặng cho ta ba phần đại lễ!

Nhật Diệu Hoàng 7 luân kia cười to, ba thân thể Huyền Âm tiềm lực vô hạn a, nhất định phải bắt lại không tiếc giá nào!

Bên kia, mục tiêu bị đánh cướp hai mặt nhìn nhau, lâm vào trong mờ mịt thật sâu.

Như thế nào đột nhiên bọn họ không phải là chánh chủ, ngược lại là đám người kia?

Không thể coi khinh người ta như vậy a?

– Các ngươi là ai?

Một gã nam nhân trung niên quát, hắn là chủ tử trong đoàn người xe ngựa, hẳn là con cháu ưu tú của đại gia tộc nào đó, bất kể là phía trước lâm vào cảnh bất lợi, nhưng hiện tại, hắn cũng không có lộ ra vẻ luống cuống kinh hoàng.

– Ngươi chưa cần thiết phải biết!

Nhật Diệu Hoàng 7 luân kia đưa tay ngăn lại.

– Chỉ chừa bốn người này, những người khác giết toàn bộ!

Hắn nói bốn, tự nhiên là bốn thân thể Huyền Âm.

– Các ngươi ai cũng không giết được, duy nhất có thể giết cũng chỉ có tánh mạng của các ngươi!

Chu Hằng lạnh lùng nói, phát động khí thế của bản thân, không có hóa thành Thiên Long màu tím, bởi vì có người ngoài ở đây, hắn không có ý định diệt khẩu người trong một chiếc xe ngựa khác.

Ông!

Khí thế vô thượng cuốn qua, người của Liên gia sắc mặt ai

cũng tái nhợt, mỗi một người đều là yếu đuối ngã xuống đất.

Khí thế của Chu Hằng đã tăng lên, bên trong cùng cảnh giới trừ bỏ Vương giả trong võ có thể miễn cưỡng chống cự lại, những người khác đều chỉ có nằm rạp xuống chờ chết! Bởi vì, trong khí thế của hắn đã mang theo uy lực của một tia phù văn!

Hắn còn không có biến thái như Hoặc Thiên, bất luận kẻ nào chỉ cần đến gần vị thiên nữ tuyệt thế này trong vòng ba trượng sẽ đầu rạp xuống đất. Tương đối mà nói, hắn chỉ có thể khuất phục võ giả cùng cảnh giới, hơn nữa còn có tư cách chiến một trận với Vương giả trong võ.

– Ngươi … Ngươi đến tột cùng là ai?

Nhật Diệu Hoàng 7 luân của Liên gia run giọng nói, hắn rốt cuộc minh bạch vì cái gì đối phương dám cả gan tuỳ tiện đi ra chõ mõm vào, đáng tiếc, quá muộn!

– Ngươi chưa cần thiết phải biết!

Chu Hằng dùng lời nói của đối phương lúc trước để trả lại hắn.

– Hiện tại chỉ có một con đường ta hỏi, ngươi đáp, ngươi nói sai một câu, ta liền chém một chi của ngươi, chém hết 5 chi,

liền chém đầu của ngươi!

5 chi?

Nhật Diệu Hoàng 7 luân kia mặt cũng tái rồi, nam nhân của Liên gia quan trọng nhất là cái gì? Đương nhiên là chi thứ 5, không có chi thứ 5 còn lợi dụng thân thể Huyền Âm để tu luyện thế nào!

Hắn liền vội vàng gật đầu không thôi.

– Các ngươi bắt tiểu cô nương này, về sau làm như thế nào?

Chu Hằng hỏi.

Ánh mắt của Nhật Diệu Hoàng 7 luân kia lóe ra, đây là cơ mật của là Liên gia, tuyệt không có thể để cho ngoại nhân biết!

– A!

Nhưng hắn lập tức kêu thảm thiết, huyết quang nhoáng lên một cái, cánh tay phải của hắn đã bị Chu Hằng chém xuống.

– Ngươi thử xem có thể mọc cánh tay ra một lần nữa hay không?

Chu Hằng cười nhạt một tiếng, hắn là dùng hắc kiếm chém, kiếm khí của hắc kiếm tràn đầy lực phá hoại bá đạo, đừng nói phục hồi chi đã gãy, chính là muốn ngừng chảy máu ở miệng vết thương cũng là chuyện khó!

Sắc mặt của Nhật Diệu Hoàng 7 luân kia đại biến, lộ ra biểu tình sợ hãi đến mức tận cùng. Chảy máu là không thể nào chảy chết một Nhật Diệu Hoàng, nhưng trong máu ẩn chứa lực lượng, sinh cơ của võ giả, mất đi quá nhiều máu tươi, chẳng những sẽ tổn hao tu vi, thậm chí sẽ khiến cho cảnh giới hạ xuống!

Hắn là Nhật Diệu Hoàng, tiến thêm một bước chính là Nhật Diệu Đế, nếu để cho hắn bị hạ xuống Nhật Diệu Vương, thậm chí Nguyệt Minh Đế, đó không phải là còn khó chịu hơn so với đã chết sao!

– Ta nói! Ta nói!

Hắn sụp đổ.

– Sau khi bắt thân thể Huyền Âm, chúng ta sẽ có tài nguyên tốt nhất để bồi dưỡng, cho đến khi các nàng không có khả năng tiến bộ nữa, sau đó liền hưởng dụng các nàng, hút sạch sẽ

tất cả tu vi của các nàng!

Quả thế!

Vẻ mặt Chu Hằng lạnh lùng, mà Ứng Mộng Phạm tam nữ thì giận không kềm được, các nàng chính là thân thể Huyền Âm, trước kia bởi vì thân thể Huyền Âm mà nếm nhiều nhức đầu, ghét nhất chính là người như là Liên gia.

– Súc sinh!

Trên một chiếc xe ngựa khác, tên nam nhân trung niên của đại gia tộc kia cũng phẫn nộ quát lớn, hắn chính là phụ thân của nữ đồng kia. Tiên nhân sinh đẻ khó khăn, thật vất vả mới có được một cô con gái tự nhiên được hắn trân quý hơn tánh mạng!

Nhưng những người này lại muốn bồi dưỡng ái nữ trở thành đỉnh lô, sử dụng, điều này làm cho hắn há lại không phẫn nộ!

Bành!

Hắn đánh ra một quyền, lại bị Chu Hằng ngăn trở, hắn không khỏi càng giận, lãnh đạm nói với Chu Hằng:

– Ngươi cùng hắn là một phe?

– Uy uy uy, nước bẩn cũng không thể giội bậy!

Chu Hằng lắc lắc đầu, tên này dưới cơn thịnh nộ dường như đầu óc có chút không rõ. Hắn tiện tay đẩy ra, nam nhân trung niên kia bay trở về, nói:

– Người này còn có chút hữu dụng, chờ ta hỏi xong, xử trí hắn cũng không muộn!

– Thân thể Huyền Âm mà các ngươi bắt được mang đi nơi nào?

Chu Hằng quay đầu hỏi Nhật Diệu Hoàng 7 luân kia.

– Tam Kiếm Sơn bên ngoài Khô Dương Thành!

Nhật Diệu Hoàng 7 luân kia đã mất đi ý thức chống cự, có cái gì liền đáp cái đó.

– Khô Dương Thành?

Chu Hằng hơi hơi trầm ngâm, Khô Dương Thành này là một tòa chủ thành trên đại lục Bắc Ngọ Thành, cách Đồng Tâm Cốc chỗ ẩn cư của lão Chu gia cũng không xa, bởi vậy hắn biết rất rõ ràng.

Nhưng Liên gia có Thăng Hoa Hoàng, sào huyệt của bọn họ hẳn là ở Tị Tiên Thành hoặc là Thìn Tiên Thành, như thế nào lại nhốt những thân thể Huyền Âm kia ở Bắc Ngọ Thành?

Có thể là sợ bị người ta dòm đến bí mật, đặt vào Bắc Ngọ Thành, có rất ít cường giả Thăng Hoa Cảnh xuất hiện, tính bí mật rất cao, dù sao lợi dụng đỉnh lô tu luyện cũng không phải là chuyện vinh dự gì.

Mà bị người ta biết, càng có khả năng sẽ đưa tới cạnh tranh, tranh đoạt thân thể Huyền Âm vốn cũng không nhiều!

Chương 688: Đến khô dương thành

Sau khi có được đáp án muốn biết, Chu Hằng vung kiếm chém xuống, cắt đầu Nhật Diệu Hoàng 7 luân kia.

Những người khác không cần hắn động thủ, phụ thân của nữ đồng Huyền Âm thể kia đã chỉ huy thủ hạ xuống tay, đây là tỏ thái độ, là cùng hội cùng thuyền với Chu Hằng, cùng tiến cùng lui.

Nếu không, nếu muốn giữ Chu Hằng bí mật, diệt khẩu thì làm sao? Hiện tại mọi người đều ở trên một cái thuyền, hắn tự nhiên sẽ không tiết lộ bí mật này ra ngoài.

Thực ra hắn quá lo lắng, Chu Hằng làm việc chưa bao giờ để ý bị người khác biết hay không, nếu sợ thì đã không làm.

Đủ loại cảm tạ Chu Hằng, lại tặng Chu Hằng một đống lớn tiên thạch, phụ thân nữ đồng kia mang người rời đi, nơi này đã chết người nhiều như vậy, không ai muốn ở lại lâu hơn.

Trở lại thùng xe, xe ngựa lắc lư: – Liên gia thật đáng ghét! Ứng Mộng Phạm căm hận nói, lúc trước có người ngoài, vì tỏ ra Chu Hằng là trụ cột gia đình, nàng không xen mồm vào,

hiện tại đã không nhịn được.

– Rất đáng ghét, trên đời này sao lại có kẻ hèn hạ như vậy! Hàn Diệc Dao cũng vỗ bàn một cái.

Không chỉ hai nàng, các nữ khác cũng đầy căm phẫn, không ngờ lấy nữ nhân làm đỉnh lô để tu luyện! Tại sao lại có gia tộc ác độc như vậy, nuôi nữ nhân giống như nuôi heo như vậy, sau khi thành thục rồi giết chết.

Chỉ là heo khoác da người mà thôi.

– Không thể bỏ qua cho bọn họ! Mọi người đều nhận định.

Chu Hằng gật đầu, nói: – Khô Dương Thành cách Đồng Tâm Cốc cũng không xa, chúng ta vừa lúc thuận tiện tới bái phỏng một chút.

– Không muốn mời người Chu gia hỗ trợ sao? Nguyệt Ảnh Thánh Nữ có chút bận tâm, dù sao Khô Dương Thành thuộc về Bắc Ngọ Thành, có Nhật Diệu Đế tọa trấn! Tuy rằng Chu Hằng trước đó đánh chém hai Nhật Diệu Đế, nhưng mà đó là do vận khí, không thể mỗi lần đều may mắn như vậy được.

Hơn nữa. Nội tình Liên gia còn không dừng lại ở đó, vạn nhất có một vị Thăng Hoa Vương bí mật tọa trấn thì sao?

– Trước không cần làm phiền Chu gia! Chu Hằng phất tay áo, Chu gia hiện bị Tuyệt Tiên Thành đuổi giết, cũng không tiện xuất đầu lộ diện, trên thực tế chính hắn cũng bị nguy hiểm như vậy. Chỉ là cho tới bây giờ không ai có năng lực chứng thật hắn là hậu đại của Vạn Cổ Đại Đế.

Dù sao, đám đại năng trong Ngự Long Điện cơ bản bị Lam Long nữ hoàng chém sạch sẽ, người biết được quan hệ giữa Chu Hằng với Chu Thống đã chết sạch. Nói cách khác, hiện tại Tuyệt Tiên Thành đang bận tâm những người đó chết như thế nào?

Nhưng cẩn thận vẫn cần thiết, dù sao bây giờ bộ dáng Chu Hằng đã biến đổi lớn rồi, khí tức cũng theo cảnh giới gia tăng mà biến hóa. Rất khó nhận ra hắn chính là Chu Hằng trước kia.

– Bên chúng ta không phải còn có một vị Lam mập sao? Chu Hằng cười nói.

Đây chính là một vị siêu Sáng Thế Đế!

– Ai mập? Lam Long nữ hoàng lập tức không vui, thực ra

nàng cũng rất kỳ quái vóc người của mình tại sao lại đầy đặn như vậy, nhất là bộ ngực quá khổ, mông lớn, không hợp với trí nhớ của mình trước kia, nhưng nàng cũng không ghét, cũng dễ nhìn mà!

Tiểu tử này lại dám chửi mình mập, thật đáng ghét!

– Một tay còn nắm không hết a. Còn nói không mập? Băng Tú Lan hai tay nắm lấy hai quả núi thịt của Lam Long nữ hoàng, còn đùa nghịch nhéo một cái, có chút ghen tị nói.

Nàng và tỷ tỷ nàng giống nhau, tuy rằng dáng người có thể nói là hoàn mỹ, nhưng bộ ngực chỉ một tay cũng nắm hết, thuộc loại không lớn không nhỏ, so với Lam Long nữ hoàng thì không chỉ là nhỏ đâu. Khó trách nàng lại đỏ mắt.

– Đừng… Lam Long nữ hoàng uốn éo người, hai gò má đỏ lên, hạnh mâu như nước, hai quả cầu thịt không ngừng bị bóp biến hình, hương diễm vô cùng.

Nhìn hai tuyệt thế mỹ nữ đùa giỡn như thế, Chu Hằng có loại cảm giác máu mũi cuồng phún, đám yêu tinh này a, còn cho người khác sống nữa không?

Lại nửa tháng sau, bọn họ đi tới chỗ truyền tống trận của Bắc Mùi Thành, đây cũng là truyền tống trận cuối cùng bọn hộ cần đi qua. Phía trước chính là Bắc Ngọ Thành, là mục đích của bọn họ.

Ông, sau khi ánh sáng trào lên, bọn họ đi tới một đại lục khác.

Đây là Bắc Ngọ Thành, bởi vì do Nhật Diệu Đế bố trí. Độ nồng đậm linh khí nơi này quả thật khiến người ta ngạc nhiên thán phục, nhưng theo đó trọng lực cũng tăng lên, ngay cả Chu Hằng cũng khó phi hành.

Tuy nhiên trọng lực cực kỳ lớn, nhưng cũng không xuất hiện hiện tượng ép vỡ người, chỉ để tốc độ hắn chậm hơn, hơn nữa rất khó phi hành mà thôi.

Duy chỉ có ba người không bị ảnh hưởng, là Hoặc Thiên, Lam Long nữ hoàng cùng Băng Tú Lan.

Hoặc Thiên không cần nói, cho dù là cấm chế của siêu Sáng Thế Đế cũng không có tác dụng với nàng, bản thân Lam Long nữ hoàng chính là siêu Sáng Thế Cảnh, chút trọng lực này hoàn toàn là chuyện nhỏ, về phần Băng Tú Lan vì trên người có mang một kiện Tiên khí bậc cao, ở hành trình Ngự Long Điện cũng đã phát huy uy lực rồi.

Thật sự kỳ quái, thực lực của nàng thấp như vậy mà cũng có thể kích được Bảo khí.

Chu Hằng cảm thấy chuyện xảy ra trên người nha đầu kia có

chút cổ quái, đạt tới 20 vầng trăng cũng chưa thể khiến thiên địa phản ứng, hiện tại lại có năng lực vận chuyển Tiên khí bậc cao, khó trách lại được Hoặc Thiên đánh giá có ý tứ.

Chỉ là Hoặc Thiên mất đi trí nhớ, Lam Long nữ hoàng mất nửa trí nhớ, Băng Tú Lan lại tỉnh tỉnh mê mê.

– Linh khí thật nồng đậm a! Ta có cảm giác đột phá.

– Đúng nha, ta cũng vậy!

– Sao lại không dừng được nhỉ?

Chúng nữ đều hoan hô, thể chất các nàng giống như một Thao Thiết cự thú, vô cùng tham lam hấp thu linh khí, mà chỉ cần có đủ linh khí, tốc độ tu luyện của các nàng cũng nhanh hơn.

Chu Hằng lại không, hắn tuyệt đối đã đánh giá thấp Hoặc Thiên, chiếu theo dạng này, chúng nữ một đường không chút trở ngại xông phá Sáng Thế Đế, thậm chí cũng có thể sóng vai với Lam Long nữ hoàng đấy.

Nàng chỉ tiện tay hành động mà thôi, nhưng mà lại có thể sáng tạo ra kỳ tích siêu cấp trong mắt người đời, đây là năng lực bực nào?

Sau khi đạt tới Sáng Thế Đế, vượt qua cánh cửa kia, đến tột cùng còn có bao nhiêu bậc thềm?

Hoặc Thiên có phải đã ngồi lên vương tọa cao nhất, nhìn xuống chúng sinh rồi hay không?

Chuyện ngạc nhiên thán phục, sau mười ngày đi tới, đoàn người càng ngày càng mãnh liệt thán phục, bởi vì chỉ mấy ngày như vậy, chúng nữ ít nhất đều có thêm hai vầng mặt trời rồi. Tiếp tục như vậy nữa thì vượt qua Chu Hằng tiến vào Nhật Diệu Hoàng thì không thành vấn đề.

Chu Hằng vừa cao hứng lại cảm thấy áp lực như núi lớn, hắn từ trước đến nay tự nhận chẳng những vô địch cùng thế hệ, mà tốc độ tu luyện không ai hơn được hắn, nhưng mà sau khi Hoặc Thiên tham dự, cảnh giới chúng nữ gia tăng còn nhanh hơn.

Hắn là người đầu tiên phải lên tới Nhật Diệu Hoàng. Nếu không sẽ bị chúng nữ cười cho chui xuống gầm giường!

Có thể chất hỗ trợ, linh khí chính là tại nguyên tu luyện tốt nhất của chúng nữ, các nàng cũng không cần linh đan diệu dược gì, điều này làm cho Chu Hằng rất yên tâm, hiện tại hắn cũng chỉ cần dòn tài nguyên cho mình.

Trong tay hắn còn có Mộc Tâm và Chân Long Chi Huyết. Mặc cho cái nào cũng có thể khiến tu vi của hắn tăng vọt một mảng lớn! Lại hai ngày sau, bọn họ đi tới Khô Dương Thành.

Đây là một tòa thành cổ lớn, bởi vì tòa đại lục này chính là một tòa đại lục cổ, đại Tiên giới bị hủy diệt mà nó còn bảo tồn được tương đối đầy đủ, ngay cả tòa cổ thành này cũng còn giữ được.

Chỉ là thành thì còn, người lại chết hết, sau tràng Tiên giới băng liệt khi đó cũng không còn bao nhiêu người còn sống?

Dùng minh bài Dược sư tam tinh vào thành. Chu Hằng phải làm tốt một vài chuyện trước.

Đầu tiên là đi Thiên Bảo Các xem có bán Hóa Cốt Thảo và Sương Linh Tuyền Thủy hay không, thứ hai là phải đi chứng thực danh hiệu Dược sư ngũ tinh, danh hiệu Dược sư tam tinh ở Ngọ Tiên Thành đã không đủ dùng rồi.

Hắn trước đi Thiên Bảo Các, rốt cuộc nhận được hai tin tốt.

Sương Linh Tuyền Thủy đang trên đường vận chuyển, chỉ cần mười ngày là tới. Mà Hóa Cốt Thảo mặc dù không trực tiếp bán ra, lại có người biết sinh trưởng ở đâu, nhưng cần bỏ tiền ra để mua tin tức.

Chu Hằng trả 5000 tiên thạch trung phẩm. Rốt cục thu được tin tức nơi Hóa Cốt Thảo sinh trưởng – Tam Kiếm Sơn!

Đúng là đúng dịp, nơi mà Liên gia dùng để giam giữ Huyền Âm thể lại chính là Tam Kiếm Sơn!

Xem ra, hắn và Liên gia đúng là xung khắc rồi, dù thế nào cũng phải phát sinh xung đột.

Chu Hằng hài lòng rời khỏi Thiên Bảo Các, đi tới Dược sư hiệp hội. Dược sư hiệp hội Bắc Ngọ Thành rất cao cấp, trong hiệp hội có một gã Dược sư ngũ tinh tọa trấn, Dược sư tứ tinh có tới bảy người. Tám người này đều là đối tượng mỗi đại gia tộc, đại thế lực không tiếc đại giá mời chào, đáng tiếc có thể mời chào đã sớm bị mời chào rồi.

Tám người này chỉ si mê nghiên cứu luyện đan, đã không còn hứng thú với tài phú, danh lợi nữa.

Bởi vì Chu Hằng đã là Dược sư tam tinh, cho nên khi hắn muốn trực tiếp chứng thực Dược sư ngũ tinh, khiến cho Dược sư hiệp hội rất coi trọng, chẳng những bảy tên Dược sư tứ tinh tề tụ, ngay cả vị Dược sư ngũ tinh kia cũng tự tới.

Bọn họ tự nhiên không phải đến giám sát Chu Hằng, mà là nếu Chu Hằng thật sự thành công, nói không chừng bọn họ có thể từ có được linh cảm từ thủ pháp luyện dược của đối phương,

vì thế gia tăng tài nghệ của mình.

Nhưng mà bọn họ lại phải thất vọng. Bởi vì nhìn Chu Hằng luyện đan chẳng những không gia tăng tài nghệ của mình, ngược lại còn đả kích người, hơn nữa không phải lớn bình thường.

Sau 5 phút, tám gã Dược sư bậc cao đều ngây ra như tượng gỗ. Nửa ngày cũng chưa kịp phản ứng!

Đan… Còn có thể luyện như vậy? Dễ dàng như thế, tùy tiện như thế, mà từng viên lại hoàn mỹ, tỷ suất thành đan lại đạt tới tám thành trở lên! Con bà nó, mấy năm nay bọn họ đang nghiên cứu gì vậy?

Muốn chết a!

Sau khi khiếp sợ, bọn họ lập tức cuồng nhiệt.

Đúng vậy, vị chủ này chính là Dược Tôn chuyển thế, trừ nhân gia ra, trên đời này còn có thiên tài thứ hai như vậy sao? Thì ra tin đồn nghe được từ Dược sư hiệp hội Tây Hợi Thành không phải là giả a, mà bây giờ vị Dược Tôn chuyển thế này lại tới hiệp hội của bọn họ chứng thực Dược sư ngũ tinh!

Quá vinh hạnh!

Dược Tôn đại nhân đợi nếu giải phong ấn, về sau bọn họ luyện đan gặp khốn ở đâu, là có thể tới gian phòng này minh tưởng, lây dính chút tiên khí của lão nhân gia!

Lúc Chu Hằng tiến vào một mình cô đơn, nhưng mà lúc đi ra lại bị một đám vây quanh!

Bởi vì Dược sư hiệp hội Bắc Ngọ Thành có thể tự mình chế tạo được minh bài Dược sư ngũ tinh, bởi vậy Chu Hằng chỉ đợi ba giờ sau là đổi được mình bài Dược sư, mặc dù chỉ khác hai sao, nhưng mà địa vị lại biến hóa long trời lỡ đất.

Dược sư tam tinh có thể khiến Nhật Diệu Đế coi trọng, để Nhật Diệu Vương nịnh bợ, mà Dược sư ngũ tinh… Hoàn toàn có thể không để Nhật Diệu Đế vào mắt, bởi vì có đôi khi Thăng Hoa Vương cũng phải đến cầu luyện đan thuốc!

Làm sao lại không lợi hại chứ?

Khi Chu Hằng trở lại khách điếm không lâu, có ít nhất mười mấy thế gia Khô Dương Thành tiền tới bái phỏng, trong đó còn có Liên gia. – – – – – oOo- – – – –

Chương 689: Lập kế hoạch

Trước đó người mơ ước tam nữ Ứng Mộng Phạm đều bị Liên gia diệt sạch, bởi vậy Liên gia cũng không biết mình lại bị một tên sát tinh để mắt tới, bọn họ còn hớn hở báo ra đủ loại điều kiện với Chu Hằng, muốn mời chào vị Dược sư trẻ tuổi này.

Trẻ tuổi như vậy đã là Dược sư ngũ tinh, tiền đồ vô lượng a!

Chu Hằng tự nhiên cũng có vài phần kính trọng Liên gia, cự tuyệt mời chào của những gia tộc khác, lại có mấy lời tốt với Liên gia để bọn họ ảo tưởng còn có hy vọng.

Mặc kệ mời chào được hay không, nịnh bợ Dược sư ngũ tinh là nhất định, trong phòng Chu Hằng chất đầy lễ vật mỗi một đại gia tộc đưa tới, nếu không có pháp khí không gian thì đã không có chỗ để rồi.

Mà bởi vì địa vị Chu Hằng lập tức tăng vọt, Thiên Bảo Các lại càng xem trọng Chu Hằng hơn, rất nhanh đưa tới tin tức, nói Tiên Cư Chu Hằng muốn đã có hàng.

Đây là thứ Chu Hằng luôn tìm, để thay thế Cửu Huyền Thí Luyện Tháp, nghe được tin tức hắn mừng rỡ, nhưng mà giá

tiền của nó lại khiến hắn cũng phải méo miệng.

Không ngờ cao tới 80 vạn tiên thạch thượng phẩm!

– Chu thiếu, không gian trong Tiên Cư này rất lớn, thực ra dựa theo giá trị thật, chúng ta bán 80 vạn tiên thạch thượng phẩm cũng chỉ là nửa giá mà thôi! Trưởng lão của Thiên Bảo Các nói.

Đây là một lão nhân khô gầy, là một Nhật Diệu Đế bậc cao, tên là Liễu Thất Biến. Thật ra cảnh giới của hắn cao hơn Chu Hằng, nhưng Chu Hằng còn có thân phận Dược sư ngũ tinh càng thêm chói mắt, ngay cả hắn cũng phải khách khí xưng một tiếng Chu thiếu.

Dược sư là một ít người không dùng tu vi cảnh giới để quyết định địa vị. Chu Hằng không khỏi cười khổ, nói: – 80 vạn tiên thạch thượng phẩm, cho dù giết ta cũng không lấy ra được.

Trước kia không phải hắn không tham chút tiền phi nghĩa, nhưng 80 vạn tiên thạch thượng phẩm a, đặt ở Bắc Ngọ Thành cũng là một khoản tài phú kinh khủng. Tuy nói không đến mức khiến đại bộ phận nhà quyền thế phá sản, nhưng khẳng định sẽ đau lòng tới mấy ngàn năm mấy vạn năm!

– Ha ha, lão hủ nào dám bức chết Chu thiếu!

Liễu Thất Biến cười to, sau đó đột nhiên nghiêm mặt nói: – Thực ra Tiên Cư này cũng có thể bán thiếu cho Chu thiếu, chỉ cần Chu thiếu luyện chế cho chúng ta một ít đan dược là được.

Tính thật hay à.

Nói như vậy, Dược Sư ngũ tinh cũng chỉ có thể luyện chế đan dược ngũ phẩm, nếu không thì không phải đã thành Dược sư lục tinh, thất tinh rồi sao? Mà cho dù những đan dược cực phẩm trong ngũ phẩm nhiều nhất cũng chỉ đáng giá 3, 4 vạn tiên thạch thượng phẩm à!

Với tỷ suất thành đan của Dược sư ngũ tinh, lại khấu trừ phí luyện đan, muốn trả hết nợ 80 vạn tiên thạch thượng phẩm thì cần phải mất bao lâu? Ít nhất là trên trăm năm!

Kể từ đó, tương đương với buộc Chu Hằng vào Thiên Bảo Các rồi. Mà trăm năm cũng đủ để Thiên Bảo Các tìm được bảo vật lớn hơn đi mê hoặc Chu Hằng, tiếp tục để hắn thiếu tiên thạch, cho tới khi cam tâm tình nguyện, hoặc là bị bất đắc dĩ bán thân cho Thiên Bảo Các mà thôi.

Chu Hằng mỉm cười, vet mặt cổ quái nhìn Liễu Thất Biến, loại kỹ xảo này chỉ có thể dùng với Dược sư ngũ tinh bình thường, nhưng mà hắn là ai? Dược Tôn chuyển thế, chưa bao giờ lo lắng vấn đề tỷ suất thành đan.

– Tiểu tử, ngươi thật vô sỉ, lại dám đánh cắp toàn bộ công lao của bổn tọa. Hỏa Thần Lô ở trong đan điền kêu rên.

– Ngươi là Bảo khí của ta, của ngươi không phải là của ta sao? Chu Hằng dùng thần thức đáp lại.

Cảnh giới Liễu Thất Biến cao hơn Chu Hằng, có thể cảm ứng được thần thức dao động của Chu Hằng, nhưng hắn chỉ nghĩ Chu Hằng đang cân nhắc. Cũng không để trong lòng, chỉ là đối phương sao cười cổ quái nhìn mình như vậy?

Dường như thợ săn hắn tiến vào bẫy của con mồi vậy.

Kỳ quái, tại sao lại có cảm giác như vậy chứ?

– Liễu lão, ta cần luyện chế đan dược gì, còn phải luyện bao nhiêu? Chu Hằng nhất định phải có Tiên Cư, bởi vậy biết rõ đó là một cái bẫy mà còn bước vào, dù sao cái bẫy này không có hiệu quả với hắn, vậy để Thiên Bảo Các nhỏ máu một lần đi.

– Hỏa Tinh Đan 10 viên, Chân Lang Đan 20 viên, Tinh Huyết Đan 10 viên…

Liễu Tam thay báo ra một chuỗi dài đan dược: – Tài liệu do chúng ta cung cấp. Nhưng yêu cầu mỗi phần tài liệu có ít nhất bốn thành tỷ suất thành đan, nếu không Chu thiếu sẽ phải bù lại tiền tài liệu.

Đúng là ác độc a!

Những đan dược này cộng hết lại có tới 500 viên, nếu là một loại thì Chu Hằng luyện lâu tự nhiên quen tay, tỷ suất thành đan cũng sẽ đề cao. Nhưng mỗi thứ một khác. Làm gì có độ thuần thục đáng nói, hoàn toàn phải xem bản lĩnh của mình!

Một tân tấn Dược sư ngũ tinh làm sao có năng lực như thế, đâu phải muốn luyện đan dược gì đều được?

Bởi vậy Chu Hằng thất bại một lần lại một lần, chưa nói xong nợ, ngược lại còn thiếu nhiều hơn đấy.

Thiếu nợ ngày một nhiều, vậy trừ gia nhập Thiên Bảo Các ra thì còn lựa chọn khác sao?

Tuy nhiên Thiên Bảo Các ít nhất coi như là quang minh chính đại, để người ta có lựa chọn bước vào hay không?

– Được! Chu Hằng một lời chấp nhận.

– Hắc… Hiện tại lại là Liễu Thất Biến kinh ngạc, hắn nói ra danh sách dài như vậy còn có rất nhiều chỗ cần thương lượng, đã làm xong chuẩn bị giảm bớt một nửa, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới Chu Hằng lại đáp ứng thống khoái như thế.

Nhưng mà hắn là người làm ăn, hắc một tiếng lại tươi cười nói: – Chu thiếu đúng là thống khoái, đồng ý giao dịch! Hắn sợ Chu Hằng đổi ý, vội vàng nói: – Lão hủ lập tức kêu người đưa tài liệu tới!

Nói xong hắn chạy đi, không để cho Chu Hằng có cơ hội lật lọng. Lão gia hỏa này!

Chu Hằng không khỏi nở nụ cười, nói đến luyện đan, hắn sợ ai chứ?

– Xú tiểu tử, lại bắt bổn tọa cực khổ! Hỏa Thần Lô lại ai thán nói.

– Dị hỏa! Chu Hằng chỉ nói một câu.

– Vất vả tính gì, bổn tọa ăn của ngươi, dùng của ngươi, giúp ngươi làm chút việc cũng không vất vả, tiểu tử, bổn tọa cảnh cáo ngươi a, đừng nhắc lại dị hỏa nữa, hai chúng ta là anh em

a, nhắc lại dị hỏa bổn tọa cũng gấp như ngươi đấy! Hỏa Thần Lô lập tức đê tiện nói.

Chu Hằng khóe miệng co giật, khó có thể kết luận Hỏa Thần Lô và con lừa đen, đến tột cùng người nào đê tiện hơn.

Cũng không lâu lắm, Thiên Bảo Các quả nhiên đưa lượng lớn tài liệu, tự nhiên còn đưa tới pháp khí không gian đặc thù khác – Tiên Cư!

Chu Hằng dùng thần thức thăm dò, không khỏi hoảng sợ, không gian bên trong lại lớn như một cái trấn nhỏ! Trách không được phải bán hơn 80 vạn tiên thạch thượng phẩm, Liễu Thất Biến không có nói dối hắn, nó quả thật đáng giá đó.

Hắn bắt đầu luyện đan, chỉ nửa ngày đã biến tất cả thành đan dược, mà số lượng đạt tới hơn 1900 viên!

Liễu Thất Biến dựa theo bốn thành tỷ suất thành đan xứng mà đưa tài liệu tới cho hắn, mà tỷ suất thành đan của Hỏa Thần Lô lại là trăm phần trăm, chỉ có thể nói, trình độ luyện đan bây giờ đúng là phế vật. Lại yêu cầu đối tượng luyện 10 thành tỷ suất thành đan xuống mức thấp nhất.

Nói cách khác, Thiên Bảo Các chẳng những không gài bẫy hắn, ngược lại còn tặng cho hắn gần 1500 viên đan dược ngũ phẩm!

Những đan dược dư này không tính vào phí tài liệu, bởi vậy giá trị cũng phải gấp ba lần 80 vạn tiên thạch! Chu Hằng tính đơn giản một chút, ít nhất chúng trị giá 500 vạn tiên thạch thượng phẩm!

Thiên Bảo Các đều là người tốt a! Hắn thầm khen.

Nếu như Liễu Thất Biến biết chân tướng sự việc. Tất nhiên sẽ ói máu mà ngất.

Chu Hằng giao đủ 500 viên đan cho Liễu Thất Biến, lại để Dược sư ở trước mặt kiểm kê, sau khi xem xét, hoàn thành giao dịch lần này.

Liễu Thất Biến giống như nuốt phải ruồi, nhưng ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng lại càng thêm nóng cháy!

Chỉ nửa ngày đã luyện ra 500 viên, lại còn tới hơn 30 loại đan dược ngũ phẩm, đúng là quá lợi hại! Đây cũng không phải Dược sư ngũ tinh có thể làm được, ít nhất phải là lục tinh… Không. Dược sư lục tinh cũng không thể nào làm được, ít nhất phải là thất tinh, thậm chí Dược sư bát tinh!

Thiên tài như vậy, Thiên Bảo Các nhất định phải chiêu mộ được! Liễu Thất Biến thầm nói trong lòng, quyết định không tiếc bất cứ giá nào để lung lạc Chu Hằng, đây là một ngôi sao

sáng chói à, ánh sáng của nói đủ để chiếu rọi toàn bộ Tiên giới!

Chu Hằng rời khỏi Thiên Bảo Các, sau khi để chúng nữ và con lừa đen tiến vào Tiên Cư, hắn đi Tam Kiếm Sơn, phải phá hủy căn nguyên tội ác này, thuận tiện tìm kiếm Hóa Cốt Thảo.

Nhưng hắn vòng quanh Tam Kiếm Sơn bốn ngày cũng không phát hiện ra nơi này có gì khác thường, cũng không phát hiện ra tung tích Hóa Cốt Thảo. Chu Hằng cũng không nổi giận, Liên gia khẳng định giấu kỹ những Huyền Âm thể kia. Nếu như để người dễ dàng phát hiện, chẳng phải bí mật này đã sớm bị vạch trần rồi sao?

Một khi đã như vậy, vậy dẫn xà xuất động đi!

Ứng Mộng Phạm, Hàn Diệc Dao, Hàn Vũ Liên bắt thăm, người thắng làm mồi như, cố ý để Liên gia bắt được, do đó cái sào huyệt kia lộ ra. Mà trách nhiệm này Ứng Mộng Phạm gánh phải.

– Muốn diễn trò phải giống một chút, tối ngươi theo ta tới dạ yến của Liên gia, ta tin bọn họ khẳng định nhìn ra ngươi là Huyền Âm thể, sau đó ngày mai ngươi tìm lý do xuất hành một mình. Chu Hằng suy nghĩ một chút nói.

– Ừ! Ứng Mộng Phạm gật đầu, mị nhãn như nước. Dùng thân thể như thủy xà cọ sát Chu Hằng, đùi ngọc thon dài lại tiến sâu

vào giữa hai chân Chu Hằng nói: – Hoàng đế cũng không thể để quân đói à.

Chu Hằng ôm thân thể mềm mại của nàng, lực hấp dẫn của Huyền Âm thể chân chính hắn quả thực không thể kháng cự. Hai người rất nhanh dung hợp thành 1 thể, trong tiếng non nỉ đã tới cực khoái.

Tiên Cư rất lớn, bên trong cũng đã sớm kiến tạo một khu nhà cấp cao, chúng nữ mỗi người một căn còn dư. Hơn nữa, hiện tại bởi vì Hoặc Thiên có thể khống chế lực lượng của mình, nàng đã có thể tiến vào Tiên Cư được rồi.

Ban đêm, Chu Hằng dắt tay Ứng Mộng Phạm đến Liên gia làm khách, mà chúng nữ và con lừa đen đều đợi ở trong Tiên Cư.

Một vị Dược sư ngũ tinh đại giá quang lâm, tự nhiên khiến trên dưới Liên gia bận rộn, hận không thể cung phụng Chu Hằng như tổ tông bọn họ vậy.

Yến dạ vô cùng thuận lợi, cho tới tận khuya mới cáo lui, Liên gia tha thiết mời Chu Hằng ở qua đêm, cuối cùng được Chu Hằng gật đầu đồng ý, nhưng tỏ vẻ ngày hôm sau phải bồi Ứng Mộng Phạm đi dạo phố.

Nhưng mà hắn lớn tiếng, ngày hôm sau lại không đi, Ứng Mộng Phạm giận, một mình ra ngoài.

…

– Lão tổ, đây chính là một Huyền Âm thể, hơn nữa thiên phú vô cùng kiệt xuất, ta có thể cảm ứng được linh khí thiên địa tự động tụ lại người nàng, mỗi một khắc nàng đều tiến bộ!

– Chỉ cần thời gian, rất có thể nàng này sẽ trở thành Thăng Hoa Đế, thậm chí Sáng Thế Vương!

– Đỉnh lô như vậy, ức vạn năm khó cầu!

– Dược sư ngũ tinh tuy rằng hiếm lạ, nhưng mà Liên gia chúng ta cũng không khát cầu đan dược mãnh liệt như những gia tộc khác, so với Huyền Âm thể kia, Dược sư ngũ tinh căn bản không đáng nhắc tới!

– Như vậy để vĩnh tuyệt hậu hoạn.

– Giết Chu Hằng, đoạt Huyền Âm thể kia!

– Không, phải cướp Huyền Âm thể, nhưng Dược sư ngũ tinh cũng phải mời chào! Liên Khang, ngươi làm sạch sẽ một chút, đừng lưu lại một chút manh mối! Chu Hằng mất đi một ái thê,

chúng ta vừa lúc có thể dùng gia tộc mỹ nữ để lung lạc hắn, không sợ hắn không cam tâm dựa dẫm.

– Lão tổ thật cao kiến! – – – – – oOo- – – – –

Chương 690: Địa huyệt cứu người

Chu Hằng nằm ở trên giường, bắt chéo chân, kiên nhẫn chờ đợi.

Dưới mê hoặc của Huyền Âm thể, đối phương hành động không ngoài hai việc, bắt người, diệt khẩu, hoặc là bắt người, làm bộ như không hề liên quan tới Liên gia.

Cho nên, hắn phải làm chuẩn bị tốt đánh nhau một trận.

Hắn giao Tiên Cư cho Ứng Mộng Phạm, bên trong đã có hai đại sát khí Hoặc Thiên và Lam Long nữ hoàng, đội hình như vậy cho dù hắn đi theo cũng không giúp ích được mấy, mà Liên gia cũng có thể tôn xưng là đệ nhất thế lực Tiên giới.

Trên người hắn còn có Hỏa Thần Lô có, nhưng hắn càng tin Liên gia sẽ không xé rách mặt, mà mà còn muốn tiến tới thân cận hơn, muốn vừa nhận được một gã Huyền Âm thể, lại thu được một Dược sư ngũ tinh. Buổi trưa, đại trưởng lão Liên gia tự mình mời Chu Hằng tới dùng cơm trưa, hắn vừa vào, liền nhìn thấy có bốn nữ nhân vô cùng xinh đẹp đứng ở bên, thời điểm nhìn thấy hắn, mỗi người đều sáng mắt, giống như nhìn thấy thần tượng siêu cấp vậy.

Đến rồi, quả nhiên đến rồi.

Chu Hằng thầm nghĩ trong lòng, Liên gia lần này bỏ tiền vốn không nhỏ à, bốn mỹ nữ này dung mạo đều thượng thừa, tuy rằng không so được với Ứng Mộng Phạm, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, nhưng mà tuyệt đối không kém Lâm Phức Hương, Tiêu Họa Thủy.

Tuy nhiên tuyệt thế mỹ nữ cũng không phải chỉ nhìn dung nhan, còn phải xem dáng người, càng phải xem khí chất.

Dáng người bốn mỹ nữ này cũng có thể nói là thượng thừa, bề ngoài rất hấp dẫn, chỗ cần lớn lại lớn tới mức kinh người, mà chỗ nên nhỏ lại nhỏ lả lướt, ngực kia, eo nhỏ kia chính là minh chứng tốt nhất.

Khuyết điểm duy nhất chính là khí chất, không chút đặc sắc nào, hình như làm ra từ khuôn mẫu, nhìn rất cứng nhắc.

Rõ ràng các nàng mặt đầy nhiệt tình và sùng bái, nhưng ở trong mắt Chu Hằng lại giống như ra vẻ, vừa thấy là biết do người gia tộc huấn luyện ra. Chuyên dùng để lung lạc nhân tài, bao gồm cả tộc nhân mình.

Nam nhân cần gì? Quyền lực, tiền tài, sắc đẹp, không ngoài những thứ này mà thôi.

Theo đại trưởng lão Liên gia giới thiệu, bốn mỹ nữ này đều là tộc nhân Liên gia, bởi vì vô cùng ngưỡng mộ Chu Hằng, cho nên muốn đi theo cạnh hắn học luyện đan, vân vân…

Đây tự nhiên chỉ là lý do, bất kể hắn nói ra sao cũng đều dễ nghe, đều không che dẫu được sự thực hắn đang làm mối.

Chu Hằng uyển chuyển cự tuyệt, ở trong mắt hắn, bốn mỹ nữ này dường như tượng gỗ, không có chỗ nào hấp dẫn được hắn.

Đối phương cũng không khuyên nữa, vị đại trưởng lão kia biết 4 nữ này còn chưa có tư cách đặt song song với Ứng Mộng Phạm tuyệt sắc. Chu Hằng hiện tại nhìn không thuận mắt cũng hợp lý. Tuy nhiên, khi Chu Hằng biết Ứng Mộng Phạm mất tích, hắn sẽ từ từ thay đổi ý nghĩ.

Tới xế chiều, tin tức tốt truyền đến, cao thủ Liên gia đã thành công đánh hạ Ứng Mộng Phạm, cũng đưa đến sào huyệt bí mật. Mà bề ngoài lại giả dạng phải đi báo thù. Còn cố ý tìm nữ thi hình thể giống Ứng Mộng Phạm, đánh nát mặt, căn bản không thể phân biệt.

Đương nhiên tin tức này chính là tin dữ với Chu Hằng, ít nhất bề ngoài là thế, làm hại hắn không thể không gào lên như mèo

khóc chuột, nhưng trong lòng lại cười tới nở hoa.

– Chu đại sư nén bi thương, Liên gia chúng ta nhất định sẽ vận hết toàn lực tìm ra những cường nhân kia. Nhất định sẽ bầm thây những người đó thành vạn đoạn! Một gã Nhật Diệu Đế Liên gia hướng Chu Hằng nói, hắn là thất trưởng lão Liên gia, tên là Liên Thăng, cũng vừa mới đột phá, bề ngoài nhìn còn rất trẻ, bởi vậy trừ đại trưởng lão ra, hắn và Chu Hằng tiếp xúc nhiều nhất, nhiều trẻ dễ nói chuyện hơn.

– Ta nguyên rủa đám súc sinh kia đoạn tử tuyệt tôn! Chu Hằng mắng to, nước miếng phun cả lên mặt Liên Thăng.

Đây chính là ở trước mặt hòa thượng mắng người hói đầu, Liên Thăng trong lòng co giật. Nhưng mà không thể nổi giận được, còn phải phụ họa theo Chu Hằng cùng nhau mắng chửi, ai bảo Liên gia phải mời chào tên Dược sư thiên tài này chứ?

– Không chết tử tế được! Sinh con không có lỗ đít. Chu Hằng học tuyệt chiêu mắng người của con lừa đen, một hơi mắng nửa tiếng, hơn nữa còn thô tục, không câu nào trùng câu nào. Khiến cho Liên Thăng tái mặt, lại hoài nghi vị ngày rốt cuộc có phải là Đan sư ngũ tinh hay là Mắng sư thập tinh không nữa.

– Ta rủa con mẹ nó.

Chu Hằng hứng thú mắng, rốt cục bạo phát, hai tay vũng động,

đánh ra từng đạo kình khí, thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Cự lực oanh kích, mấy căn phòng bị hắn đánh cho vỡ vụn.

– Chu đại sư, xin khống chế một chút! Liên Thăng hét lớn, vị này chiến lực rất khủng bố, chỉ là Nhật Diệu Vương không ngờ có thể đánh nát trận pháp phòng ngự của Liên gia, nếu không phải tận mắt nhìn thấy thì khó có thể tin.

Chu Hằng nào nghe, làm bộ như quá kích động mà điên lên, 99 mảnh vỡ nát tiểu phù văn gia trì lên hai nắm đấm, hắn mạnh mẽ phá hư, trận pháp cấp Nhật Diệu Đế chỉ là vật chết, sao có thể kháng cự được uy lực của tiểu phù văn công kích?

Oanh!

Lại một tòa đại viện bị hắn san bằng, bụi cát đầy trời.

– Chu đại sư, đắc tội! Liên Thăng không xuất thủ không được, nếu tiếp tục để Chu Hằng quậy phá nữa, toàn bộ Liên gia sẽ đều bị Chu Hằng hủy mất. Mặc dù xây lại không khó, nhưng lại rất đả kích thanh danh của Liên gia, truyền ra ngoài sẽ bị người ta cười thối mặt.

Hắn triển khai một vầng mặt trời, chặn đường Chu Hằng, khí tức Nhật Diệu Đế hoàn toàn đẩy ra. Thình thịch!

Chu Hằng đỏ mắt đón đỡ, dù sao hắn hiện tại chính là điên vì ái thê, làm gì cũng có thể tha thứ.

Một tiếng trầm đục vang lên, Liên Thăng phun ra một ngụm máu tươi, trong nháy mắt sắc mặt trở nên trắng bệch.

Hắn sợ đả thương Chu Hằng, bởi vậy ra tay còn bảo lưu, nhưng mà Chu Hằng lại không nương tay. 99 mảnh vỡ phù văn vốn có thể đánh cho Nhật Diệu Đế vỡ nát, Liên Thăng lại còn giữ lực, như vậy không phải muốn chết sao?

Ánh mắt Chu Hằng hiện lên sát khí, hắn cũng không ngại giết vài người Liên gia trước.

Hưu, hưu, hưu, ngay vào lúc này, lại có mấy Nhật Diệu Đế Liên gia bắn ra, động tĩnh quá lớn, bọn họ đều bị kinh động.

Chu Hằng thở dài trong lòng, bỏ lỡ mất cơ hội tốt a!

Hắn làm bộ như đột nhiên tỉnh lại, sau khi sửng sốt, thất thanh nói: – Đây là chuyện gì xảy ra? Liên Thăng huynh, là ai đả thương ngươi? Chẳng lẽ đám cường nhân kia dám lớn mật như thế, dám giết tới đây.

Ta mắng con mẹ ngươi!

Liên Thăng tức muốn ói máu, con bà nó chính là ngươi đả thương ta chứ còn ai? Nhưng mà hắn chẳng những không thể nổi giận, còn phải cười bồi nói: – Một chút thương thế nhỏ thôi, đa tạ Chu đại sư quan tâm!

– Thương thế nhỏ? Nhưng sắc mặt của Liên Thăng huynh rất tệ, hơn nữa, còn giống như nôn ra nội tạng à. Chu Hằng ra vẻ quan tâm.

Liên Thăng da mặt co rút. Tiểu tử này đúng là xuống tay tàn nhẫn a, lại còn đánh nát nội tạng mình, không bị hắn nhắc nhở nếu không mình cũng không để ý tới.

Thân là người bị hại, tuy rằng Chu Hằng đả thương người lại phá hoại nhiều, nhưng mà hắn chẳng những không bị chỉ trích. Ngược lại còn được tất cả quan tâm, bốn mỹ nữ kia cũng nhân cơ hội đi vào viện lạc Chu Hằng, muốn dùng thân thể ôn nhu bổ khuyết đau xót trong lòng Chu Hằng.

Ban đêm, Chu Hằng trong lòng ý niệm vừa động, bốn mỹ nữ kia lập tức hôn mê, hắn bay người ra.

Phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ. Hắn rất nhanh ra khỏi thành đi tới Tam Kiếm Sơn.

– Đi về phía trước, đại khái khoảng hai mươi dặm là có một đầm nước, trong nước có một cái địa đạo dẫn tới một địa huyệt! Hắn vừa mới đến bước, lập tức liền thu được thần thức truyền âm của Hoặc Thiên.

Thiên nữ tuyệt thế này có thủ đoạn vô thượng, loại truyền âm này Chu Hằng tuyệt đối không làm được. Thậm chí hắn ngay cả Hoặc Thiên ở đâu cũng không biết.

Hắn lập tức đi theo chỉ dẫn của Hoặc Thiên.

Hỏa Thần Lô nói qua, Hóa Cốt Thảo sinh trưởng ở nơi âm u cô quạnh, như vậy địa huyệt hẳn là nơi thích hợp cho Hóa Cốt Thảo sinh trưởng. Mấy ngày trước hắn cũng không tìm được Hóa Cốt Thảo, phỏng chừng đã sinh trưởng ở trong địa huyệt mà Hoặc Thiên nói.

Vừa lúc, nhất cử lưỡng tiện!

Sau khi đi hai mươi dặm, phía trước quả nhiên xuất hiện một cái đầm nước. Chu Hằng không chút nghĩ ngợi lập tức nhảy vào, phù phù một tiếng, hắn cấp tốc lặn xuống, sau khi lặn xuống ít nhất nghìn trượng, rốt cục tới đáy đầm.

Phía tây quả nhiên có một hầm ngầm, cửa động có pháp trận phong tỏa, ngăn cản nước tràn vào, Chu Hằng phất tay một cái, pháp trận này lại có tác dụng với nước, tay hắn có thể đưa qua.

Thân hình nhoáng lên một cái. Vọt vào trong thông đạo, nơi này rất khô ráo, cũng không có một giọt nước.

Một đường đi, hắn để ý không có Hóa Cốt Thảo.

Người phát hiện Hóa Cốt Thảo kia chắc chắn sẽ không đến nơi này, hắn đại khái phát hiện ra lối địa huyệt này. Sau đó ngẫu nhiên gặp được Hóa Cốt Thảo. Tuy nhiên, nếu nơi này có một gốc Hóa Cốt Thảo, vậy rất có thể có gốc thứ hai, thứ ba.

Thông đạo đi lâu lâu lại phân nhánh ra khắp nơi, ai lần đầu tiên tiến vào khẳng định sẽ choáng váng đầu óc, không biết rõ là đường nào. Tuy nhiên Chu Hằng có Hoặc Thiên chỉ dẫn, hắn tới không chút cản trở nào.

Sau khi đi một đoạn, trong thông đạo có thị vệ gác, khí thế của hắn chấn động, thị vệ trên đường đều bị chấn cho nổ tim mà chết.

Những người này chết đều chưa hết tội, hắn không hề thương hại.

Cùng nhau đi tới, không lưu lại một người sống, gần mười phút sau, Chu Hằng dừng ở trước của một nhà đá, một quyền đánh ra, cấm chế cửa đá nát vụn.

– Chu Hằng! Ứng Mộng Phạm nhào ra, nép vào lòng Chu Hằng.

Ở trong phòng còn có Hoặc Thiên đang ngồi trên giường, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, dường như không thèm để ý Chu Hằng đến, để Chu Hằng có chút tiếc nuối, nếu Hoặc Thiên cũng giống như Ứng Mộng Phạm nhào vào ngực hắn thì tốt biết bao.

Trừ Hoặc Thiên ra, còn có con lừa đen, tên này ở trong Tiên Cư rất buồn chán rồi.

– Đi thôi, chúng ta phá hủy nơi này, cho Liên gia một chuyện kinh hỉ! Chu Hằng ngoắc nói.

Ba người một lừa đi tới, bọn họ không chỉ phá huỷ bí sào này, cữu nữ nhân bị vây khốn ở đây ra, còn phải tìm Hóa Cốt Thảo, để trung hòa dược lực Chân Long Chi Huyết, nếu không Chu Hằng chỉ có núi bảo để chưng.

Ông! Ông! Ông! Chu Hằng một đường đi qua, thủ vệ nơi này đều không địch nổi hắn, Tử Diễm Thiên Long cuốn ra, tất cả đều xong đời.

Bọn họ một đường đi qua, cũng thả ra rất nhiều nữ nhân bị

giam giữ, đều là Huyền Âm thể, rất nhanh số người lên tới trăm, hơn nữa còn đang tiếp tục gia tăng, với diện tích huyệt địa này, rất có khả năng chỗ này giam hơn vạn Huyền Âm thể!

Con số này quả thực ghê người!

– Chu, Chu Hằng, là ngươi! Ngay lúc Chu Hằng nổi giận, một gã nam nhân xuất hiện, khí tức Nhật Diệu Đế cuồn cuộn tràn ra.

Hắn là một vị trưởng lão của Liên gia, ngày hôm qua cũng tham gia dạ yến, tự nhiên nhận ra được Chu Hằng, hơn nữa Ứng Mộng Phạm cũng do tự hắn bắt lại. Nhưng hắn vạn lần không ngờ, Chu Hằng lại xuất hiện ở đây. – – – – – oOo- – – –

Chương 691: Hóa Cốt Thảo tới tay

Vị Nhật Diệu Đế Liên gia này tên là Liên Khang, là Nhật Diệu Đế đột phá hơn 3000 năm trước, nhưng vì tài nguyên tu luyện của Liên gia rất đặc thù, hiện tại hắn đã là Nhật Diệu Đế 3 luân.

Dưới cơn giận, hơi thở mãnh liệt mênh mông trào ra, giống như Trường Giang biển rộng, hai mắt giống như phun lửa.

Đây còn không rõ ràng sao?

Nhất định là Chu Hằng cố ý dùng một Huyền Âm thể để dụ bọn họ lộ ra bí sào, sau lại giết tới đây! Thật đáng ghét, gia tộc khoản đãi tiểu tử này như vậy, không ngờ tiểu tử này đối xử với bọn họ như thế.

Người vô sỉ tất nhiên không quản mình làm gì trước, chỉ biết đi chỉ trích người khác.

– Chu Hằng, ngươi xin lỗi Liên gia chúng ta làm sao đây, ngươi không ngờ vong ân phụ nghĩa như thế! Liên Khang tức giận nhìn chằm chằm Chu Hằng, chỉ là nắm tay siết chặt, gân xanh nổi lên.

Chu Hằng không khỏi ngạc nhiên, nhìn thấy hắn cứu Ứng Mộng Phạm ra, đối phương không phải mặt đỏ tới mang tai sao? Vì sao lại hùng hồn chỉ trích hắn chứ? Liên gia đều là loại người này sao?

– Các ngươi đoạt phu nhân của ta, còn hỏi ta làm sao xin lỗi? Hắn cười ha hả:

– Người vô sỉ gặp nhiều rồi, nhưng có thể vô sỉ hùng hồn được như ngươi thì chưa từng gặp qua.

– Rõ ràng là ngươi bày bẫy rập, cố ý tới quấy rối! Liên Khang nổi giận nói.

– Ngươi ngu sao? Theo như ngươi nói, huynh đệ ngươi chiếm được một quyển công pháp tuyệt thế, biết ngươi sẽ xuống tay cướp đoạt sao? Chu Hằng chỉ cảm thấy kinh ngạc lạ thường, đối phương lý luận cường đạo như vậy đúng là mãi ở thế bất bại.

– Ngươi không phải huynh đệ ta! Liên Khang không vô nghĩa, một tay chụp tới Chu Hằng.

Hắn kéo dài thời gian lâu như vậy cũng không phải thật sự muốn lý luận với Chu Hằng, mà bởi vì trong lòng kỳ quái, rõ

ràng đám người Chu Hằng chỉ có tu vi Nhật Diệu Vương, dựa vào cái gì mà dám chạy tới đây gây sự.

Chuyện bất thường chắc chắn có bẫy, hắn có thể tiến vào Nhật Diệu Đế cũng không phải là người không có đầu óc. Cẩn thận mới dùng được thuyền vạn năm.

Nhưng quan sát lâu như vậy, hắn cũng không phát hiện chỗ khác thường nào, cho nên hắn không kìm nổi xuất thủ. Nếu bí mật nơi này đã bị Chu Hằng biết được, như vậy Dược sư ngũ tinh này hiển nhiên vô duyên với Liên gia!

Chỉ có thể làm thịt!

Hắn cường thế đánh tới, sát khí mãnh liệt ngưng tụ thành thực chất. Mà hắn mặt dữ tợn, chỉ là ba Nhật Diệu Vương và một Nguyệt Minh Vương, đội hình như vậy hắn một chưởng có thể mạt sát 1000 người!

Nếu không có phải Huyền Âm thể quan hệ trọng đại, hắn đã một chưởng cách không giết sạch rồi.

Chỉ là chuyện có chút cổ quái, vì sao ba người một lừa lại đều không né không tránh?

Cũng đúng, mình là Nhật Diệu Đế. Tốc độ quá nhanh, cái gọi là sét đánh không kịp bưng tai, bọn họ không phải là không muốn trốn, mà căn bản không kịp phản ứng nữa! Hừ hừ, chỉ là mấy con kiến, dựa vào cái gì mà dám tới đây?

Không thèm nghĩ nữa, chỉ cần giết người, lại dò xét thức hải là có thể biết được mọi chuyện.

Ông! Tiến vào trong vòng ba trượng quanh Hoặc Thiên, Liên Khang chỉ cảm thấy thân thể run lên, một cảm giác khủng bố không cách nào hình dung dâng lên trong lòng, hắn lập tức mất đi lực lượng toàn thân, linh lực dường như không nghe theo không chế. Bịch, hắn trực tiếp ngã sấp xuống đất.

Hoặc Thiên chớp mắt đẹp đen nháy, trong mắt hiện ra phong thái thiên nữ tuyệt thế.

Liên Khang lập tức ánh mắt mê ly, hắn có thể cảm ứng được khí tức tối cao phát ra từ trên người Hoặc Thiên, chuyện này vốn khiến hắn sợ muốn chết, nhưng khi nhìn thấy Hoặc Thiên bỗng nhiên lộ ra dung nhan tuyệt thế, trong nháy mắt hắn bị lạc mất mình, chỉ cảm thấy tâm thần mê say.

Chu Hằng lấy ra hắc kiếm, trong một đêm phải cứu ra tất cả Huyền Âm thể. Nhất thiết phải tiến hành một lúc, cho nên hắn cũng không thèm để ý hình tượng anh hùng, mượn lực lượng của Hoặc Thiên.

Nhìn thấy Chu Hằng cầm kiếm tiến tới, khuôn mặt mê man của Liên Khang mới nhanh chóng tan rã, ánh mắt cực độ sợ hãi. Hắn cảm ứng được sát ý của Chu Hằng. Nhưng sau khi sợ hãi, hắn lại tĩnh hạ tâm lai.

Đối phương chỉ là Nhật Diệu Vương, hắn lại là Nhật Diệu Đế, cho dù mình nằm xuống cho đối phương chém, với phòng ngự của Nhật Diệu Đế làm sao một gã Nhật Diệu Vương có thể oanh phá được?

Đáng tiếc Liên Khang cũng không biết chuyện xảy ra lúc sáng sớm, Chu Hằng nhận được tin dữ phát điên, một hơi hủy gần một phần mười Liên gia, ở đó còn có trận pháp cấp Nhật Diệu Đế bảo vệ đấy!

Nếu không, bây giờ hắn đã sợ tới mức không thể khống chế, nào còn trấn định được như thế?

Chu Hằng cười hắc hắc, tay trái ngưng tụ 99 mảnh vỡ phù văn, hắn đánh ra một quyền, thình thịch, ngực Liên Khang lập tức bị đánh vỡ một cái lỗ máu, hắc kiếm như tia chớp đâm vào, một kích trí mạng.

Phốc, huyết quang vẩy ra.

Trên mặt Liên Khang còn mang vẻ mặt kinh ngạc, dường như đang cảm thấy khó hiểu vì sao nắm đấm của Chu Hằng có thể oanh phá thân thể mình, nhưng mà còn chưa nghĩ ra thì đã bị một kiếm mất mạng.

Rõ ràng, gọn gàn!

– Đi! Ba người một lừa tiếp tục đảo quanh huyệt địa khổng lồ, cứu ra tất cả Huyền Âm thể, thu vào trong Tiên Cư, cho tới khi không còn ai, cũng không có một người Liên gia nào lọt lưới, Chu Hằng mới toàn lực tìm kiếm Hóa Cốt Thảo.

Ông trời không phụ người có tâm, hắn cực khổ tìm kiếm, rốt cục phát hiện một gốc thực vật xấu xí, nếu nó không sinh trưởng ở đây, mà ở bên ngoài, khẳng định sẽ bị những cây dại khác che mất, căn bản không thể phát hiện!

Nhưng ở trong địa huyệt u ám này, một gốc thực vật sinh trưởng lại có vẻ cực kỳ bắt mắt, khó trách bị người lầm đường thấy được lại truyền tin ra ngoài.

Chu Hằng không ngừng đào Hóa Cốt Thảo lên, sau đó kết nối với Hỏa Thần Lô trong đan điền.

– Luyện đan? Không cần luyện, ngươi nghiền Chân Long Chi Huyết ra, ninh cùng Hóa Cốt Thảo bảy ngày 7 đêm, hung tính, sát khí trong đó có thể loại bỏ, sau đó ngươi có thể uống vào! Tuy nhiên, máu rồng rất mạnh, trừ ma nữ cùng tiểu mao xà kia

ra, nơi này cũng chỉ có ngươi có thể tiêu hóa được chỗ tốt này! Hỏa Thần Lô đáp lại nói.

Ma nữ nó nói là Hoặc Thiên, mà tiểu mao xà chính là Lam Long nữ hoàng, bởi vì huyết mạch của nàng quá yếu, cho nên nó miễn cưỡng kêu một tiếng tiểu mao xà là đã rất nể tình rồi.

Chu Hằng lập tức đi vào Tiên Cư, nhóm lửa lên, lấy vảy rồng và Hóa Cốt Thảo ra bỏ vào nồi, để chúng nữ thay nhau nấu.

Chỉ cần qua bảy ngày nữa, hắn có thể dùng, tu vi lập tức gia tăng một mảng lớn.

Tuyệt đối có thể tăng đề thăng cả một cảnh giới!

Đây là Hỏa Thần Lô nói, khiến Chu Hằng động tâm không thôi, về sau lại cứ liếc nhìn Lam Long nữ hoàng, có cần để nàng bỏ ra chút máu hay không? Long tộc nữ hoàng ăn của hắn, dùng của hắn, nhưng lại không cho hắn ngủ chung, xin một chút máu cũng không thành vấn đề à, dù sao cũng không cần nhiều!

– Tiểu tử, ngươi đừng suy nghĩ, tiểu mao xà kia căn bản không phải Thiên long chân chính, nàng chỉ có mấy giọt Chân Long Chi Huyết, theo bổn tọa thì nhiều nhất không qua 3 giọt, lại đã bị kiếm của ngươi hút đi một giọt, nếu lại lấy một giọt nữa thì nàng sẽ thật sự biến thành tiểu mao xà đấy! Hỏa Thần Lô lại nói.

Chu Hằng gật đầu, năm đó Vũ Văn Kiếm tập hợp trên trăm Sáng Thế Đế hợp công Lam Long nữ hoàng, cuối cùng trấn áp được nàng, tuy rằng không thể nhất lao vĩnh dật (làm một mẻ, khoẻ suốt đời), nhưng vẫn để Lam Long nữ hoàng bỏ ra cái giá thậm trọng phải trả.

Lam Long nữ hoàng sở dĩ không chết, cũng là vì có sợi dây chuyền, cũng sợi dây chuyền này mà có thể khiến cho nàng tự phong giống như Thời Gian Nguyên Dịch, vượt qua 300 vạn năm, nếu không nàng đã sớm hóa thành cát bụi rồi.

Đáng tiếc, hắn không thể lừa lấy đi sợi dây chuyền kia của Lam Long nữ hoàng, mà Hoặc Thiên lại không chịu hỗ trợ, hắn không rõ sợi dây kia dùng để làm gì?

Hắn ra khỏi Tiên Cư, lặng yên quay về Liên gia.

Không lập tức trở mặt, bởi vì hắn còn chưa để lộ ra, người Liên gia ở Tam Kiếm Sơn đã bị chém chết hết rồi. Mà tại sao hắn phải làm như vậy? Trong Tiên Cư có hơn vạn Huyền Âm thể, nếu như lúc này thả các nàng rời đi, cho dù chạy xa cũng bị Liên gia bắt trở về à?

Hắn phải nhất lao vĩnh dật (làm một mẻ, khoẻ suốt đời), tiêu diệt Liên gia!

Đương nhiên, nơi này chỉ là một chi nhánh của Liên gia, nhưng hắn lại có đủ thời gian.

Hoặc Thiên quả thật cường đại, nhưng tu vi của nàng vẫn chỉ là Nguyệt Minh Vương, chỉ có thể khống chế tuyệt đối khu vực quanh nàng ba trượng thôi, nếu người Liên gia hiểu rõ điểm ấy, hoàn toàn có thể công kích tầm xa, tạo thành uy hiếp rất lớn với Chu Hằng.

Quan trọng nhất là đã tìm được Hóa Cốt Thảo, mà căn cứ theo tin tức của Thiên Bảo Các, Sương Linh Tuyền Thủy cũng sắp được đưa tới.

Một khi hắn tiêu hóa ưu đãi của Chân Long Chi Huyết và Mộc Tâm mang tới, cảnh giới của hắn có thể tăng vọt, trực tiếp tiến vào Nhật Diệu Đế, thậm chí Thăng Hoa Vương, khi đó hủy diệt Liên gia nho nhỏ này chỉ là nhấc tay nhấc chân mà thôi!

Chờ mười ngày, hắn hoàn toàn chờ nổi!

Lặng yên trở lại Liên gia, hắn không có chút bụi, con lừa đen, Hoặc Thiên và Ứng Mộng Phạm đều vào trong Tiên Cư, chỉ còn lại mình hắn, một ý niệm phát động, bốn nữ nhân xinh đẹp nhao nhao tỉnh lại, nhưng các nàng cũng không cảm thấy chút khác thường nào, bởi vì sắc trời đã sắp sáng rồi, một võ giả tự nhiên cảm ứng được.

Quả nhiên, một vầng mặt trời đỏ chồi lên, bình minh tới.

Các nàng hầu hạ Chu Hằng rời giường, trong quá trình này, Chu Hằng cố ý động tay động chân, tay sờ chỗ này một cái, sờ chỗ kia một cái, chọc cho 4 nữ nhân này cười lên khanh khách, lại càng không nghi ngờ gì nữa.

Không khí buổi sáng rất thoải mái, nhưng đến buổi trưa rồi, trên vùng trời Liên gia dường như ngưng kết tầng một tầng hàn băng, mỗi một đại nhân vật đều mang theo biểu tình nghiêm túc, khiến rất nhiều tộc nhân và những người bên cạnh đều câm như hến, sợ nói sai rồi một câu sẽ bị quát mắng.

Hiển nhiên, Liên gia thu được tin tức từ Tam Kiếm Sơn.

Đây là một khổng lồ đả kích, tuy rằng lực lượng trấn thủ Tam Kiếm Sơn bị toàn sát, nhưng cũng không thể khiến cho Liên gia thương gân động cốt, quan trọng là hơn một vạn Huyền Âm thể a!

Đó là số lượng mà Liên gia mất bao nhiêu năm mới tìm được? Lại hao tốn bao nhiêu tiên thạch mới bồi dưỡng các nàng tới Nguyệt Minh Cảnh, Nhật Diệu Cảnh được?

Hiện tại không còn một mống toàn bộ không còn!

Mặc kệ là ai làm, nhất định phải khiến cho đối phương trả giá thật lớn, nhưng cũng phải bắt lại toàn bộ những Huyền Âm thể này!

Cao thủ Liên gia ra hết, tin tức này quá lớn, bọn họ không dám giấu giếm, chỉ có thể báo tin cho người trong tộc ở Bắc Thìn Thành, ít ngày nữa sẽ gặp có một vị Thăng Hoa Vương tự tới điều tra.

Không ai trêu chọc Liên gia mà có thể phủi mông rời đi được.

Mưa gió muốn tới, nhưng Chu Hằng lại nhàn nhã ở nhà, nói chuyện phiếm với Liên Thăng. – – – – – oOo- – – – –

ads

Chương 692: Kẻ thù đến

Liên Thăng kinh ngạc nhìn Chu Hằng, trong lòng vô cùng khinh miệt!

Hắn có sứ mệnh trong người, phải chiêu đãi Chu Hằng thật tốt, để vị Dược sư ngũ tinh tiền đồ vô lượng này cột lên chiến xa của Liên gia. Bởi vậy, thương thế của hắn còn chưa khỏi hắn cũng phải ân cần tới thăm hỏi Chu Hằng.

Nhưng hắn không nghĩ tới là, Chu Hằng ngày hôm qua vì mất vợ mà nổi điên, hôm nay không ngờ con bà nó dường như không có việc gì, vừa cắn hạt dưa, vừa trêu đùa bốn mỹ nữ kia trước mặt hắn.

Con bà nó, đây chính là tuyệt sắc gia tộc phí vô số tâm huyết mới bồi dưỡng ra được a, chẳng những người đẹp, dáng người nóng bỏng, còn thông ca hát, chơi nhạc, thậm chí còn được huấn luyện ân ái trên giường, chính là vưu vật hiếm có đó!

Hắn cũng không có phúc hưởng thụ nữ nhân tuyệt sắc như vậy à, đó là đối tượng mà gia tộc dùng để mời chào nhân vật tuyệt đối trọng yếu, hoặc là thưởng cho tộc nhân có cống hiến trọng đại, loại như hắn còn không có phần đâu.

Nhìn Chu Hằng sờ mó lung tung, Liên Thăng chỉ cảm thấy da mặt co giật từng hồi.

Mới qua một ngày, tên này lại bị lạc trong đám nữ nhân, thật con bà nó lang tâm cẩu phế a!

– Liên Thăng huynh, thương thế khỏi chưa? Chu Hằng ra vẻ thân thiết hỏi.

Liên Thăng da mặt tái đi, đây không phải là vạch sẹo trên mặt hắn sao? Không biết vết thương là do tiểu tử ngươi đánh ra sao, bây giờ còn giả mù sa mưa quan tâm, nương, thật muốn đánh vào khuôn mặt giả đò quan tâm kia à.

Nhưng người ta ân cần thăm hỏi hắn, hơn nữa người này còn là đối tượng gia tộc phải mời chào, Liên Thăng nhất định phải chấp nhận chuyện này! Hắn da mặt co giật nói: – Đa tạ Chu huynh quan tâm, ta đã tốt hơn nhiều!

Tình hữu nghị hai người hiện tại tăng nhiều rồi, xưng hô cũng từ “Chu đại sư” biến thành “Chu huynh”.

Nói xong, Liên Thăng thật muốn tát cho mình mấy cái, ăn nói khép nép với hung thủ đả thương mình, đúng là buồn bực a!

– Không sao là tốt rồi! Chu Hằng gật gật đầu. Tiếp tục tỏ ra thân thiết: – Liên Thăng huynh, ngươi làm chuyện gì xấu hay sao mà bị người ta đánh vậy? Ngày hôm qua lòng ta có chút loạn, cho nên còn chưa hỏi rõ Liên Thăng huynh. Xin Liên Thăng huynh thứ lỗi!

Thứ lỗi em gái ngươi a!

Liên Thăng nhìn chằm chằm ánh mắt của Chu Hằng, muốn phân biệt Chu Hằng đến tột cùng có phải đang đùa giỡn mình hay không. Nhưng ánh mắt của Chu Hằng trong suốt lại rất vô tội, nhìn thế nào cũng không thấy khác thường.

Tiểu tử này ngày hôm qua chắc là xúc động quá mức mà nổi điên, mất đi kia phần lớn trí nhớ!

Hắn lại không biết, phương diện này Chu Hằng học ra được từ con lừa đen, nếu hắn để người ta nhìn ra thì rất khinh thường thực lực con lừa đen rồi.

– Đánh nhau với một tiểu tử không có mắt! Liên Thăng cũng không nguyện miệng lưỡi chịu thiệt. Lúc này ấn ý đáp lễ.

– Ha ha, dám trêu Liên Thăng huynh, tiểu tử kia khẳng định bị Liên Thăng huynh đánh cho nửa chết nửa sống, mặt chắc sưng như đầu heo chứ? Chu Hằng cười nói.

Liên Thăng khóe miệng co giật, ngày hôm qua người bị đánh cho nửa chết nửa sống, mặt như đầu heo chính là hắn đó!

Tiểu tử này sao lại ghê tởm như vậy chứ? Sao câu nào cũng như đao, như kiếm, còn sát muối lên vết thương của hắn, tiếp tục như vậy nữa. Hắn sẽ nộ khí mà nội thương nặng hơn à.

– Đó, đó là tự nhiên! Liên Thăng cắn răng nói, trước mặt Chu Hằng hắn dù thế nào cũng không thể đánh mất mặt mũi. Hắn vội vàng đứng lên, nói: – Chu huynh, ta còn có chút chuyện riêng, cáo từ trước!

Hắn bỏ chạy, sợ ở lại lâu hơn sẽ bị Chu Hằng chọc cho tức chết.

Nhìn hắn chật vật mà đi, Chu Hằng không khỏi tươi cười. Liên gia không phải không hoài nghi Chu Hằng. Dù sao chuyện Tam Kiếm Sơn vừa lúc phát sinh sau khi Ứng Mộng Phạm bị bắt, như vậy cũng quá trùng hợp đi! Nhưng mà Chu Hằng chỉ được coi trọng về luyện đan trình độ của hắn, mà không phải chiến lực của hắn!

Đúng vậy, lực phá hoại của hắn có thể uy hiếp với trận pháp Nhật Diệu Đế, nhưng trận pháp là chết, người lại là sống!

Trên lịch sử vẫn chưa nghe qua có tiền lệ Nhật Diệu Vương chém ngược Nhật Diệu Đế, mà Chu Hằng lấy được thành tựu trên đan đạo lớn như vậy, làm sao có thể dốc toàn bộ cho võ đạo được chứ?

Tuy nhiên, Liên gia vẫn không phải không theo dõi Chu Hằng, có một gã Nhật Diệu Hoàng giám thị khi hắn ra ngoài viện, đối phương tự cho giấu thực rất bí ẩn. Nhưng làm sao có thể giấu được thần thức của Chu Hằng?

Thấm thoát 5 ngày nhoáng lên một cái đã quá.

Chu Hằng rất im lặng, hắn vừa đợi Chân Long Chi Huyết ninh xong, vừa im lặng chờ Sương Linh Tuyền Thủy chuyển tới, đại khái ở nơi này chờ vài ngày.

Nhưng vào lúc này, người trong tộc phụ trách điều tra Tam Kiếm Sơn của Liên người đã tới. Là cao thủ Thăng Hoa Vương!

Nhưng lại không phải một người. Mà là hai người!

Chu Hằng theo người Liên gia cùng ra ngoài nghênh đón, ánh mắt không ngời ngưng trọng, hắn từng dùng Hỏa Thần Lô đốt chết quá một pháp tướng của Thăng Hoa Vương, cho nên cũng không xa lạ gì khí tức Thăng Hoa Vương.

Nhưng hắn cũng không thể xác định hai người này là Thăng Hoa Vương thật hay là pháp tướng, dù sao cảnh giới của hắn quá thấp.

– Là Quang Hải lão tổ!

– Thăng Hoa Vương 2 tướng!

– Vị còn lại là ai, ta sao một chút ấn tượng cũng không có!

– Ta cũng không biết!

– Hắn hẳn không phải là lão tổ Liên gia chúng ta!

– Nhưng mà hắn có thể sóng vai với Quang Hải lão tổ, chắc cũng là một Thăng Hoa Vương!

– Không đúng, ta dường như gặp qua người này! A, ta nhớ ra rồi, hắn không phải Thăng Hoa Vương, hắn là Nhạc Nguyên Anh, Nhật Diệu Đế 8 luân của Nhạc gia!

– Không có khả năng, Nhật Diệu Đế 8 luân sao có tư cách sánh vai với Quang Hải lão tổ?

– Đúng vậy, Nhật Diệu Đế và Thăng Hoa Vương chính là chênh lệch một đại cảnh giới à, căn bản không có tư cách đặt song song!

– Trừ phi…

– Hắn đột phá!

Các tộc nhân Liên gia đều châu đầu ghé tai, sau khi xác nhận Thăng Hoa Vương thứ hai kia, bọn họ ai cũng cúi đầu cả kinh kêu lên, lộ ra vẻ khó tin.

Thăng Hoa Vương a, đối với bọn hắn mà nói là tồn tại cao cao tại thượng, không thể với tới à.

Chu Hằng âm thầm gật đầu, đúng là một tôn Thăng Hoa Vương vừa mới đột phá, hơi thở kia tuy rằng cường đại, lại cực không ổn định, đây là chứng cứ rõ ràng! Chỉ là Nhạc gia… Nhạc Tiển Vân của Nhạc gia kia…

Trên đời này không có chuyện trùng hợp như vậy à, Nhạc Tiển Vân bị hắn giết, mà Nhạc Nguyên Anh vừa vặn chạy tới Liên gia để làm khách, nghe khẩu khí của tộc nhân Liên gia, hiển

nhiên Liên gia với Nhạc gia không có giao tình gì.

Như vậy, đối phương căn bản là vì mình mà tới!

Người Nhạc gia bị hắn giết, Nhạc gia đại lão đã chạy tới báo thù, hết thảy đều hợp lý.

Chỉ là đúng là không khéo, Nhạc gia không phải chỉ có Nhật Diệu Đế sao. Sao đột nhiên chạy ra một tôn Thăng Hoa Vương? Với thực lực của Chu Hằng bây giờ, chống lại Nhật Diệu Đế, hắn dựa vào Tấn Vân Lưu Quang Bộ đủ để tự bảo vệ mình, thậm chí còn có thể thừa dịp đối phương sơ sẩy mà dùng tiểu phù văn công kích xé mở phòng ngự đối phương, lại dùng hắc kiếm, một kiếm trí mạng!

Nhưng Thăng Hoa Vương… Chu Hằng dù có tự tin hơn nữa cũng không cảm thấy hắn có phần thắng!

Chân Long Chi Huyết, Sương Linh Tuyền Thủy. Một cái chưa xong, một cái chưa tới, nếu không cảnh giới của hắn tăng vọt, tuyệt đối không sợ một Thăng Hoa Vương vừa mới đột phá!

Hiện tại tốt rồi, vậy đành mượn tay Liên gia chặn giùm hắn vậy.

– Ra mắt Quang Hải lão tổ! Trước cửa, người Liên gia quỳ

đầy đất, chỉ có Chu Hằng còn lỗi lạc đứng. Đừng nói hắn ngông nghênh bất khuất, chỉ riêng thân phận một gã Dược sư ngũ tinh đủ để hắn có tư cách nói chuyện ngang hàng với một gã Thăng Hoa Vương đấy.

Liên Quang Hải dùng mũi hừ một tiếng, nói: – Đều đứng lên đi! Hắn rất tức giận, Tam Kiếm Sơn không ngờ xảy ra chuyện, một khi tin tức lộ ra ngoài, sẽ mang tới cho gia tộc bao nhiêu phiền toái?

Hơn nữa. Trên đường hắn còn gặp một tên tân tấn Thăng Hoa Vương, dường như cũng có tư oán với đối tượng mời chào!

Đây là chuyện gì đây, lại muốn mời chào kẻ thù của một Thăng Hoa Vương, đây không phải là mang gia tộc nhảy vào hố lửa sao? Tuy rằng Liên gia có nội tình Thăng Hoa Hoàng, nhưng mà nội tình nói động là có thể động sao?

Thăng Hoa Vương… Là một phiền toái không nhỏ! May mà được hắn khuyên giải, mới đáp ứng giải quyết hòa bình việc này.

– Liên Hứa, gần đây các ngươi chiêu mộ người phải không? Liên Quang Hải phải nhanh cấp công đạo cho Nhạc Nguyên Anh. Tiễn đi cái phiền toái này, sau đó tiếp tục toàn lực giải quyết phiền toái của Liên gia mình.

– Không sai, chính là vị này, Chu Hằng Chu đại sư! Liên Hứa

chính là đại trưởng lão Liên gia nơi này, là Nhật Diệu Đế 7 luân, hắn đã ngừng lại ở cảnh giới này hơn 3 vạn năm, đoán rằng không có kỳ ngộ đặc thù, cả đời hắn cũng chỉ như thế.

Chu đại sư?

Liên Quang Hải lập tức lộ ra vẻ khinh thường, tuy rằng tu vi võ giả đạt tới cảnh giới nhất định, đã không thể xem tuổi từ vẻ bề ngoài, nhưng mà khí huyết tràn đầy lại có thể nói rõ rất nhiều vấn đề. Người gọi là đại sư này nhiều nhất không vượt qua 500 tuổi!

Cho dù là 500 tuổi, thì có thể lấy được thành tựu gì? Theo kịp người khác cố gắng mấy vạn năm sao?

– Là ngươi… Lúc này, Nhạc Nguyên Anh đã để mắt tới Chu Hằng, trong ánh mắt đằng đằng sát khí, hung quang bắn ra bốn phía.

Vài ngày trước hắn đó đột nhiên nhận được tin tức. Con tư sinh của hắn bị người ta làm thịt! Sau khi vô cùng thương tâm, hắn cực độ giận dữ, hắn muốn người giết con mình nợ máu phải trả bằng máu!

Sau khi hỏi rõ hình dáng hung thủ, hắn sử dụng cấm kỹ, lấy máu huyết Nhạc Tiển Vân làm môi, suy đoán ra hành tung của Chu Hằng, cũng một đường đuổi tới đây.

Mới vào thành, hắn liền nghe được tin tức Chu Hằng là tân tấn Dược sư ngũ tinh, lập tức nhập hình tượng vị Dược sư này với kẻ sát hại con mình. Dược sư ngũ tinh thì thế nào, giết con hắn thì phải trả cái giá phải trả.

Nếu như hắn còn chưa đột phá, Nhạc Nguyên Anh khẳng định không dám trực tiếp chạy tới trả thù. Bởi vì giao hảo với một vị Dược sư ngũ tinh, còn có lượng lớn Nhật Diệu Đế sẽ vì Chu Hằng mà bán mạng, nhưng mà hiện tại hắn đã tiến vào Thăng Hoa Vương, còn có Nhật Diệu Đế nào dám đứng ra?

Đứng ra thì thế nào, hắn giơ tay lên là có thể hủy diệt!

– Tốt lắm, tốt lắm! Nhạc Nguyên Anh nhìn chằm chằm Chu Hằng, trong lòng lại có chút khó hiểu, bởi vì thiếu niên này rõ ràng chỉ là Nhật Diệu Vương, sao lại có thể tiêu diệt được Nhật Diệu Hoàng chứ?

Theo như người xem chiến đấu lúc đó nói, bên cạnh Chu Hằng còn có rất nhiều nữ nhân, rất có khả năng trong số các nàng có một vị Nhật Diệu Hoàng bậc cao, thậm chí Nhật Diệu Đế, lúc này mới dám trêu chọc Nhạc gia!

Nhưng những người này tuyệt đối không nghĩ tới, không lâu trước hắn chiếm được đại cơ duyên, một lần hành động liền đột phá Thăng Hoa Vương!

Trước làm thịt tiểu tử này, sau mới đi tìm những nữ nhân kia!

– Dám giết cháu yêu của lão phu, không bầm thây ngươi thành vạn đoạn, lão phu sao có thể xả giận trong lòng. Nhạc Nguyên Anh cắn răng nói, trong giọng nói tràn đầy oán độc.

Sinh con trai không dễ dàng a!

– Đi tìm chết đi! Hắn một chưởng chụp ra, phải đánh chết Chu Hằng, dù sao chỉ cần lật xem một hạ Chu Hằng thức hải liền có thể biết được ngày đó việc chi tiết. Thình thịch! Một tiếng trọng vang, một chưởng này của Nhạc Nguyên Anh lại bị người cản lại, không là người khác, đúng là Liên Quang Hải! Con bà nó, lão gia hỏa này đầu óc có vấn đề sao, sao lại ra tay với mình? – – – – –

Chương 693: Ba ngày uy hiếp !!

Nhạc Nguyên Anh quả thật không hiểu.

Hắn gặp được Liên Quang Hải ở trên đường, bởi vì hai người đều hướng về phía Liên gia,…song song một đoạn đường sau, bọn họ tự nhiên không tránh được dò hỏi nhau một phen, biết được tình huống đại khái, Liên Quang Hải vỗ ngực cam đoan, hắn tất nhiên sẽ giao hung thủ ra.

Không nghĩ tới, lời nói này còn văng vẳng bên tai, Liên Quang Hải lại ngang nhiên vi ước, thật sự quá vô sỉ!

Hắn vừa mới tiến vào Thăng Hoa Vương, đối phương lại là Thăng Hoa Vương 2 tướng nhãn hiệu lâu đời, lực lượng mạnh hơn hắn rất nhiều, một kích vừa rồi chấn hắn có chút khí huyết sôi trào, nhưng càng sôi trào lại là sự phẫn nộ của hắn.

– Liên Quang Hải, ngươi có ý gì? Hắn nén giận.

– Nhạc huynh, xin cấp lão phu mặt mũi! Liên Quang Hải cũng có chút xấu hổ, hắn vừa mới mới nghe Liên Hứa bẩm báo, Chu Hằng dĩ nhiên là Dược sư ngũ tinh!

Dược sư ngũ tinh a!

Phóng tới toàn bộ Tiên giới, Dược sư ngũ tinh không quá mức nổi bật, nhưng tính với niên kỉ Chu Hằng, cái này khó lường!

Trước đó, tuổi Chu Hằng là một trong những nguyên nhân Liên Quang Hải khinh thường, nhưng bây giờ lại thành nguyên nhân hắn khiếp sợ!

Nhân tài a!

Không, đây không phải là nhân tài, con bà nó là thiên tài!

Nhất định phải chiêu mộ được!

Dược sư ngũ tinh cộng thêm niên kỉ Chu Hằng, khiến Liên Quang Hải quyết định trong nháy mắt, nhất định phải bảo hộ Chu Hằng, không tiếc bất cứ giá nào!

– Nhạc huynh, vị tiểu huynh đệ này là Dược sư Liên gia ta vừa mới mời, còn xin Nhạc huynh cấp lão phu một cái mặt mũi! Lão phu đối với chuyện lệnh… lệnh tôn tao ngộ thật đáng tiếc, nhưng đây cũng là một cái hiểu lầm, Liên gia nguyện ý thay bồi thường! Liên Quang Hải áy náy nói, nhưng ý tứ xuyên

thấu qua giọng điệu lại thập phần kiên quyết.

Đây là tự nhiên, hắn là Thăng Hoa Vương 2 tướng. Nhạc Nguyên Anh mới vừa đột phá mà thôi. Nói đến bối cảnh song phương, hai người lại không ở cùng 1 đẳng cấp, Liên gia có Thăng Hoa Hoàng tọa trấn, mà Nhạc gia? Chỉ có mỗi vị này vừa mới đột phá Thăng Hoa Vương thôi.

Liên Quang Hải khách khí đối với Nhạc Nguyên Anh như vậy, chủ yếu là hắn sốt ruột nếu muốn giải quyết thân thể Huyền Âm.

Nhạc Nguyên Anh lại sắp bị tức chết!

Phía trước còn đáp ứng rõ ràng, nhưng quay người lại liền quên toàn bộ, có qua sông đoạn cầu như vậy sao? Nghĩ Nhạc Nguyên Anh hắn là ai?

Muốn nói Nhạc Nguyên Anh mặc dù mới vừa đột phá Thăng Hoa Vương, nhưng trước hắn luôn luôn ở Bắc Ngọ Thành, Nhật Diệu Đế 8 luân tuyệt đối là nhân vật vô cùng cường thế. Ai dám không cung kính hắn?

Cỗ ngạo khí cũng theo hắn đột phá càng thêm không ai bì nổi,

hắn không sợ đối phương nhiều hơn chính mình 1 đạo pháp tướng.

Cái kia chỉ đại biểu lực lượng song phương có chút chênh lệch, nhưng chiến lực cũng không quyết định bởi lực lượng!

– Liên Quang Hải, nếu lão phu cự tuyệt? Nhạc Nguyên Anh lạnh lùng.

– Lão phu không thích nhất nghe nhất là người khác cự tuyệt, cho nên Nhạc huynh vẫn nghĩ lại đi! Sắc mặt của Liên Quang Hải cũng trầm xuống, làm một Thăng Hoa Vương nhãn hiệu lâu đời. Hắn thật không coi trọng Nhạc Nguyên Anh .

– Ha ha, chó má! Nhạc Nguyên Anh cất tiếng cười to, biểu tình đột nhiên lạnh lùng, mạnh ra tay.

Thăng Hoa Vương chính là Thăng Hoa Vương, nơi này không có gì trận pháp áp chế lực lượng, hắn vừa ra tay liền cuốn lên lực lượng kinh khủng, dường như một đầu hung thú hình người. Tản phát ra khí tức đánh rách thiên địa tả tơi.

Nơi này chỉ là Bắc Ngọ Thành, trên lý thuyết chỉ là thiết lập vì cấp Nhật Diệu Đế, tuy rằng đại lục chắc chắn, nhưng sao có thể chống lại một vị Thăng Hoa Vương toàn lực ra tay, thịch thình thịch thình thịch, từng cái khe xuất hiện, giống như hàng vạn hàng ngàn tơ nhện lan tràn.

Trận pháp Nhật Diệu Đế ở trước mặt lực lượng Thăng Hoa Vương hoàn toàn là giấy , thình thịch thình thịch thình thịch, Liên gia dường như đang trải qua một trận động đất.

– Chết tiệt! Liên Quang Hải ngưng trọng, Thăng Hoa Vương 1 tướng lại dám diễu võ dương oai ở trước mặt hắn? Hắn lập tức ra tay, trấn về Nhạc Nguyên Anh.

Hai đại Thăng Hoa Vương đại chiến, dư ba mỗi một đạo lực lượng đều là siêu cấp Nhật Diệu Đế, kình phong lan qua ốc xá Liên gia làm ốc xá ngã xuống liên tục.

Chó cắn chó, cắn thật tốt!

Chu Hằng mừng rỡ trong lòng, hai phe này bất kể ai thắng ai thua, ai chết ai sống cũng không quan chuyện của hắn, hắn chỉ cần xem náo nhiệt là được rồi.

Đáng tiếc a, không thể phất cờ hò reo, không được hoàn mỹ!

– Chu huynh, nơi này hung hiểm, hay là cùng ta về nhà trước Liên Thăng nói, nhưng nhìn ốc xá ngã xuống liên miên, hắn không khỏi hơi ngừng, có thể nói thành lũy ở trước mặt Thăng Hoa Vương căn bản giống như đất đá, đâu còn có thể tạo được tác dụng chắn gió che mưa?

– Liên Thăng huynh, nén bi thương! Chu Hằng ra vẻ bi phẫn.

Nén em gái ngươi a, còn không phải bởi vì tiểu tử ngươi!

Liên Thăng trong lòng giận dữ, tiểu tử này vô duyên vô cớ đánh chính mình một trận, hiện tại lại làm hại gia tộc cơ nghiệp bị hủy, con bà nó thật sự là tai tinh a! Nhưng lão tổ gia tộc vì mời chào cái Dược sư ngũ tinh này mà làm căng cùng Thăng Hoa Vương, hắn sao có thể đắc tội Chu Hằng?

– Không sao, cũ không đi, mới không đến! Hắn phùng má giả làm người mập.

Oanh!

Một mảnh kiến trúc ngã xuống, đến tận đây, Liên gia đã có một nửa địa phương hoàn toàn hóa thành phế tích .

Chu Hằng đồng tình nhìn Liên Thăng một cái, không nói gì.

– Liên gia ta chịu đựng nổi! Liên Thăng nắm tay nói.

Oanh, lại một mảnh kiến trúc ngã xuống.

Da mặt Liên Thăng co rúm, trong ánh mắt đều chảy ra lệ.

Liên gia cũng không chỉ có mấy gian phòng ở đơn giản như vậy, mà là một loại tượng trưng, tượng trưng cho quyền thế, uy nghiêm vô thượng, hiện tại Liên gia bị nghiền nát, chẳng phải bị toàn thành nhạo báng?

Mà hết thảy đều bởi vì tên đồng tình bên cạnh!

Đồng tình em gái ngươi a, ngươi chính là đầu sỏ gây nên!

Oanh! Oanh! Oanh!

Rốt cục, da mặt Liên Thăng không co rúm , bởi vì toàn bộ Liên gia đã bị san thành bình địa .

– Liên Quang Hải, hôm nay tới đây thôi, bất quá ta khuyên Liên gia ngươi vẫn không đếm xỉa đến là tốt nhất, nếu không… Hắc hắc! Chiến đấu dừng, Nhạc Nguyên Anh đạp không mà đứng, mang cười lạnh trên mặt.

Hắn được đại kỳ ngộ, tuy rằng kém đối phương thiếu một đạo

pháp tướng, nhưng chiến lực không kém chút nào!

Ánh mắt Liên Quang Hải âm trầm, hắn cũng không nghĩ tới chiến lực Nhạc Nguyên Anh mạnh như vậy, tái chiến tiếp cũng không có ý nghĩa gì. Hắn căn bản không áp chế nổi đối phương! Tuy nhiên, hắn cũng không sợ đối phương bí quá hoá liều, bởi vì Nhạc Nguyên Anh cũng không phải người cô đơn, càng cố kỵ Liên gia hắn có Thăng Hoa Hoàng trấn giữ!

– Cho ngươi 3 ngày, ba ngày sau lão phu lại đến. Ngươi tốt nhất giao người ra đây, nếu không lão phu cho Liên gia các ngươi chôn cùng hắn! Nhạc Nguyên Anh chỉ Chu Hằng.

– Ngươi điên rồi! Liên Quang Hải không sợ Nhạc Nguyên Anh, nhưng cũng không có nghĩa là mọi người Liên gia đều có thể không sợ một vị Thăng Hoa Vương uy hiếp! Hắn vạn lần không ngờ Nhạc Nguyên Anh điên cuồng như thế, lại dám lấy tộc nhân Liên gia tiến hành uy hiếp!

Chẳng lẽ hắn không biết mình cũng có tộc nhân sao?

– Ha ha, điên thì đã có sao, đứa cháu yêu lão phu… đã chết. Nhất định phải có người trả giá! Nhạc Nguyên Anh cười ác độc, thân hình bay lên không, hắn là Thăng Hoa Vương, trọng lực nơi này với hắn mà nói gần như không tồn tại, trong nháy mắt biến mất đi xa.

Liên Quang Hải không nhúc nhích, hai đấm lại bóp gắt gao.

Đối phương rõ ràng muốn liều mạng cá chết lưới rách, đã không để sinh tử tộc nhân Nhạc gia ở trong lòng! Đối phương có thể điên, hắn cũng không dám bồi tiếp!

Chỉ có 3 ngày, dù hắn phát ra tin tức tiếp viện người trong ộc, cao thủ trong tộc cũng không có khả năng đuổi tới ở trong vòng 3 ngày, ít nhất phải bốn tới năm ngày!

Một cái Thăng Hoa Vương nổi điên phải ứng phó như thế nào? Thật chẳng lẽ phải giao ra Chu Hằng? Hoặc là mạo hiểm toàn bộ tánh mạng tộc nhân chi nhánh đánh bừa với đối phương?

Dù Liên Quang Hải trải qua rất nhiều sóng to gió lớn, nhưng giờ khắc này vẫn lâm vào do dự.

– Quang Hải lão tổ, có phải liên lạc một chút cùng người trong tộc hay không? Liên Hứa lại gần thấp giọng nói.

– Các ngươi trước tìm một chỗ bố trí! Liên Quang Hải nháy mắt ra dấu Liên Hứa, ngắm vào Chu Hằng, ý tứ là nhất định phải để ý kỹ người này.

– Liên Hứa hiểu được! .

Liên Quang Hải lập tức chạy qua một bên, lấy ra Truyền tấn

thạch tiến hành liên hệ với người trong tộc. Tin tức truyền đi, người trong tộc cũng tạo thành hai phái, 1 phái thái độ cường ngạnh. Một cái vừa mới đột phá Thăng Hoa Vương cũng dám khiêu chiến cùng Liên gia bọn họ? Một phái khác lại tương đối bảo thủ, dù sao Chu Hằng vẫn chỉ là Dược sư ngũ tinh, vì một Dược sư ngũ tinh lấy tánh mạng tất cả tộc nhân chi nhánh đi mạo hiểm cực kỳ không khôn ngoan!

Đương nhiên, bọn họ đều hết sức thống hận đối với Nhạc Nguyên Anh, nghĩ Liên gia dễ khi dễ sao?

Đợi ba ngày sau, nhất định phải chém cái tên ngu ngốc có mắt không tròng!

Nhưng trước khi Liên gia phái ra Thăng Hoa Hoàng, Nhạc Nguyên Anh lại là một cái uy hiếp lớn!

Làm sao bây giờ, giao Chu Hằng ra hay không?

Người trong tộc cũng không có định luận, tuy nhiên dù sao còn có 3 ngày, mọi người chậm rãi thương lượng, tóm lại mặc kệ kết quả cuối cùng như thế nào, nhất định phải để ý kỹ Chu Hằng, hết thảy đều bởi vì hắn mà ra !

Chu Hằng nằm ở trong nhà trọ, nhìn từng phiến từng phiến lá rụng tung bay, cuối cùng rơi đến trong ao, suy nghĩ lại tất cả Huyết Hà Thiên Kinh, nhàn rỗi quá mức, hắn đã rút ra toàn bộ trăm cái phù văn lưu.

Nhưng rút ra là một chuyện, phải tổ hợp lại lại là một chuyện khác.

Cực hạn hắn bây giờ chính là 99 khối mảnh vỡ phù văn, không thể đạt tới trạng thái đầy đủ, như vậy rút ra một cái phù văn lưu cùng 100 phù văn lưu ở chiến lực cũng không bất đồng, dù sao không thể gia tăng uy lực.

Tuy nhiên, chỉ cần một ngày kia hắn có thể thừa chịu được lực phản chấn hơn 300 cái mảnh vỡ phù văn, như vậy, trong nháy mắt hắn cộng minh 100 tổ hợp phù văn nhỏ, phát huy ra uy lực Huyết Hà Thiên Kinh chân chính!

Cho nên hắn nhất định phải mau chóng tăng tu vi lên, về sau giải cứu Vạn Cổ Đại Đế ra từ Tuyệt Tiên Thành, nháo một trận lớn hơn nữa!

Tất nhiên thập phần thú vị!

Hắn tuy rằng nhìn như vô cùng bình tĩnh, nhưng đối với tình thế trước mắt cũng biết rõ ràng, Liên gia vô cùng có khả năng giao hắn ra dưới áp lực! Dù sao, hắn chưa từng tỏ thái độ muốn gia nhập Liên gia.

Đúng lúc này, có tiếng gõ ngoài cửa, hắn đi tới mở cửa vừa

thấy, lại là Thiên Bảo Các trưởng lão Liễu Thất Biến.

– Chu thiếu, tin tức tốt, Sương Linh Tuyền Thủy ngươi muốn tìm đã đưa đến!

Chương 694: Tu vi tăng cao!!!

Chu Hằng vui mừng quá đỗi, lập tức trả tiền 2 vạn tiên thạch thượng phẩm, vội vàng mời Liễu Thất Biến đi. Khiến trưởng lão Thiên Bảo Các buồn bực, chính mình chẳng lẽ giống như quỷ sao mà mời đi vội như vậy?

Hắn hiểu lầm, hiện tại Chu Hằng vội vã muốn hợp đan Mộc Tâm cùng Sương Linh Tuyền Thủy!

Đưa Liễu Thất Biến đi, Chu Hằng lập tức lấy ra Hỏa Thần Lô ngoài, nói: – Bếp lò, bây giờ nhìn ngươi! .

– Ai, toàn bắt bổn tọa luyện chế loại đan dược cấp thấp này, chỉ số thông minh bổn tọa cũng bị ngươi kéo xuống! Hỏa Thần Lô thở dài

– Không có biện pháp, ai bảo bây giờ bổn tọa hỗn cùng cái tiểu tử ngu xuẩn này! .

– It nói nhảm, mau luyện đan! Chu Hằng đá một cước ra ngoài, Hỏa Thần Lô lập tức kêu, ngoan ngoãn mở nắp lò, bắt đầu luyện đan .

Hỏa Thần Lô ở tiêu chuẩn luyện đan thật sự siêu nhất lưu, ngắn ngủi năm phút đồng hồ sau, nó đã luyện chế ra đan – cũng chỉ có một viên, toàn thân xanh biếc, tản ra mùi thơm ngát.

Thân hình Chu Hằng nhoáng lên một cái, mang theo Hỏa Thần Lô cùng đan dược đi vào Tiên Cư, trong vòng 3 ngày hắn phải tận khả năng tăng tu vi của mình lên, nắm giữ vận mệnh ở trong tay của mình.

Tuy rằng hắn còn có hai lá vương bài Hoặc Thiên, Lam Long nữ hoàng, nhưng làm một nam nhân có lòng tự trọng cực mạnh, hắn không muốn gặp nguy hiểm phải đi tìm người khác hỗ trợ, hơn nữa còn là nữ nhân của mình.

– Chu Hằng, đã hoàn toàn hòa tan Chân Long Chi Huyết! Hồ Mị đã chạy tới nói, thanh âm ép tới rất thấp, bởi vì Chân Long Chi Huyết là đến từ Lam Long nữ hoàng, nếu để cho vị nữ hoàng này nghe được, có thể sẽ phẫn nộ.

Chu Hằng mừng rỡ, hắn biết Chân Long Chi Huyết hòa tan mất một hai ngày, không nghĩ tới trùng hợp như vậy.

Nếu Hỏa Thần Lô nói không sai, như vậy lần này hắn ít nhất có thể đột phá đến Nhật Diệu Đế. Hơn nữa còn đánh xuyên hàng rào Nhật Diệu Đế!

Thời gian không đợi người, lập tức bắt đầu!

Hắn và chúng nữ nói một tiếng sau, bắt đầu tìm kiếm đột phá.

Chúng nữ không hề ganh tỵ đối với chuyện này, thứ nhất các nàng đều nguyện ý nhìn thấy Chu Hằng cường đại, thứ hai hiện tại thể chất các nàng đặc thù. Không cần ăn thiên tài địa bảo gì tốc độ tu luyện cũng vô cùng kinh khủng.

Đối với chuyện này đỏ mắt cũng chỉ có con lừa đen , kết quả bị Hoặc Thiên trừng mắt một cái sau, ngoan ngoãn chạy một bên mà đi.

Chu Hằng đi tới một gian tĩnh thất, trước lấy ra chất lỏng Chân Long Chi Huyết hòa tan, sau khi dung hợp Hóa Cốt Thảo đã không còn màu đỏ, mà có điểm màu xanh.

– Bếp lò, ngươi xác định đồ chơi này có thể uống? Hắn có chút lo sợ.

– Chỉ sợ cũng chỉ có biến thái như ngươi mới có thể uống! Hỏa Thần Lô ngẫm nghĩ một lát rồi nói – Khí lực của ngươi cộng thêm năng lực trị liệu, cộng thêm hắc kiếm thần bí, bên trong Nhật Diệu Cảnh cũng chỉ có ngươi mới có thể tiêu hóa phần ưu đãi này! .

Chu Hằng cắn răng một cái, hiện tại tình thế gấp gáp. Hắn cũng không có thời gian lãng phí, uống vào!

Hắn ùng ục một ngụm, uống vào cả bát nước thuốc.

Lập tức, một luồng lửa nóng phun thẳng lên từ dạ dày, lan ra hết các kỳ kinh bát mạch!

Không, đây không phải là ảo giác, mà là thật!

Chu Hằng kinh hãi. Đây tột cùng là uy lực Chân Long Chi Huyết hay là tính phá hư của Hóa Cốt Thảo đã không cần so đo, hắn vội vàng vận chuyển phù văn trị liệu, 76 đạo mảnh vỡ phù văn lưu động ở trong người, nhanh chóng khép lại nội thương của hắn.

Một cái phá hư, một cái trị liệu, hắc kiếm hơi hơi chấn động, tản ra khí tức không hiểu, trấn áp uy áp trong máu rồng.

Bây giờ Chu Hằng căn bản không chiếm được một tia ưu đãi, hắn đang không ngừng cứu hoả, bị thương rồi đi trị liệu. Ngay từ đầu hắn còn có thể chiếu cố, nhưng theo dược lực khuếch tán. Cả người hắn đều giống ngâm vào trong dịch ăn mòn, da

thịt cũng bắt đầu thối rữa!

Bếp lò thối, điểm ấy nó cũng không nói a!

Chu Hằng ngay cả thời gian mắng chửi người cũng không có, liều mạng vận chuyển phù văn trị liệu. Hiện tại hắn muốn chiếu cố toàn thân đã là chuyện không thể nào, chỉ có thể tận lực bảo vệ nội tạng trọng yếu.

Dù sao Thần chích bất diệt, tinh huyết không mất, hết thảy đều có thể sống lại trong nháy mắt.

Nếu chúng nữ ở đây, khẳng định đều khóc lên, bởi vì bộ dáng Chu Hằng bây giờ thảm vô cùng, tay chân đã chỉ còn lại có 4 đoạn xương cốt sáng vàng chói mắt, trên thân, gương mặt cũng đồng dạng máu thịt bầy nhầy, xương cốt ẩn hiện!

Quả thật chỉ có Chu Hằng tiêu thụ được, bất kể là chúng nữ hay là con lừa đen, cho dù có Hóa Cốt Thảo trung hòa sát khí Chân Long Chi Huyết đều vô dung, lực phá hoại quá lớn! Hơn nữa, bọn họ căn bản không áp chế nổi uy áp cấp bậc Sáng Thế Đế, chỉ cần mảy may có thể đánh chết bọn họ!

Nhưng cho dù là như thế, những nơi Chu Hằng có thể chiếu cố vẫn bị nén ép từng bước, máu thịt vẫn xói mòn như cũ, cuối cùng, hắn chỉ còn lại có một bộ thần cốt màu vàng.

Thần chích giấu ở trong đầu lâu, tinh huyết hắn ẩn chứa ở tại trong xương cốt, bộ dáng thảm, tổn thất có, nhưng tuyệt không hề động căn bản.

Mà đến lúc này, uy lực Chân Long Chi Huyết rốt cục phát huy ra.

Một luồng hơi ấm lưu chuyển, máu thịt Chu Hằng sống lại, sinh cơ bừng bừng.

Chỉ là một ý niệm trong đầu, hắn liền khôi phục như lúc ban đầu – không đúng, hắn tốt thì tốt, nhưng cái đầu lại biến nhỏ!

Ta sát!

Chu Hằng thấy rõ Thần chích, không khỏi thầm mắng một tiếng, Chân Long Chi Huyết quá cường đại, thuận tiện đem cũng rèn luyện xương của hắn một chút, kết quả cốt chất ngạnh sinh tăng lên một cấp bậc, phá vỡ mà vào Nhật Diệu Hoàng!

Cũng không bỏ thêm vào kim loại mới, chỉ có thể nén ép thần cốt đến đột phá chất, điều này sẽ đưa đến thân thể hắn tiếp tục thu nhỏ, hiện tại trở thành đứa bé 7, 8 tuổi!

Không có mặt mũi thấy người a!

Chu Hằng nhếch khóe miệng, thầm nghĩ nhất định phải mau chóng mua chút kim loại bậc cao từ Thiên Bảo Các, cái dạng này trừ bỏ giả ngu non nớt ra không hề tác dụng khác a.

Oanh!

Nhưng một cái ý niệm còn không hết, lực lượng Chân Long Chi Huyết dồi dào trào lên ở trong người, nhanh chóng tăng lên linh lực tích lũy của hắn.

17 vầng mặt trời đỏ! 18 vầng mặt trời đỏ! 19 vầng mặt trời đỏ!

Một vầng mặt trời đỏ nở rộ ở phía sau Chu Hằng, một hơi thẳng 21 luân!

Khả năng là cực hạn Tiên giới, bởi vì Chu Hằng đã bốn lần đạt tới giá trị này, nhưng hắn không cảm giác có thể đột phá cực hạn này.

Từng luồng hiểu ra bốc lên ở trong lòng, Chu Hằng tập luyện Lăng Thiên Cửu Thức, tu luyện Huyết Hà Thiên Kinh, hắn ở lĩnh ngộ đại đạo cũng không khiếm khuyết, tu vi linh lực cũng đủ, hắn cho mình áp lực. Lấy ra pháp khí mảnh vỡ Sáng Thế Cảnh áp bức ra tiềm lực, thực hiện đột phá với thời gian ngắn

nhất.

Khối Bảo khí mảnh vỡ này rời khỏi Ngự Long Điện xong, mất đi cấm chế áp chế, bản thân lại chỉ là một góc Tiên khí của Sáng Thế Cảnh, cũng không khắc ra trận pháp. Khí tức tối cao đang trôi qua theo thời gian, hắn chống đỡ không mất bao nhiêu thời gian sẽ hóa thành bình thường – chỉ có thể xem như tài liệu cao cấp.

Cho nên, thừa dịp còn có thể dùng, tận lực dùng!

Nửa ngày sau, thân thể hắn chấn động, xương cốt toàn thân bùm bùm rung động, thần quang diệu bắn.

Đột phá!

Ong ong ông, 9 vầng mặt trời tím hiện lên ở phía sau hắn, hắn vừa đột phá chính là Nhật Diệu Hoàng 9 luân!

Nhưng còn không có chấm dứt!

Lam Long nữ hoàng cũng có thể có thể chỉ có ba giọt Chân Long Chi Huyết, uy lực há đơn giản như vậy, tiếp tục tăng lên tu vi linh lực Chu Hằng.

10 luân, 11 luân!

Đánh xuyên hàng rào cảnh giới !

Căn bản không dừng được a. Còn đang gia tăng vầng mặt trời!

16, 17, 18, 19!

Thẳng đến đẩy mạnh 19 vầng mặt trời tím , uy lực Chân Long Chi Huyết mới kết thúc. Quả nhiên, tăng lên một cái cảnh giới còn nhiều hơn một chút!

– Tiểu tử, chúc mừng ngươi a, ở trên con đường tu luyện dài dòng thêm được 1 đoạn! Hỏa Thần Lô hé răng.

– Ta sao cảm giác ngươi đang đả kích ta! .

– Sai, đây là cố gắng! .

– Mặc kệ ngươi! .

Chu Hằng lấy ra Mộc Tâm luyện thành đan dược.

Ăn!

Hắn nuốt vào viên đan dược kia, âm thầm cầu nguyện viên đan dược kia chớ bá đạo như Chân Long Chi Huyết, càng chớ thu nhỏ lại thân thể hắn, hiện tại hắn đang rầu rỉ về sau thời điểm hoan hảo cùng chúng nữ nên dùng cái tư thế gì.

May mà, đan dược sở dĩ là đan dược, cũng bởi vì bị luyện chế, dược tính dịu rất nhiều. Nhưng đây chính là cỏ cây tinh hoa Sáng Thế Đế lưu lại, cái gọi là dược lực dịu ngoan cũng tương đối mà nói .

Đối với Chu Hằng mà nói. Dược lực này vẫn vô cùng cuồng bạo như cũ!

Bốp! Bốp! Ba!

Hắn khép lại thân thể không bao lâu lại tiêu máu, toàn thân da tróc thịt bong, vô cùng thê thảm.

Nhưng chung quy không bá đạo như Chân Long Chi Huyết, với phù văn trị liệu ngay từ đầu, dược hiệu cũng đã phát huy ra. Tăng lên linh lực Chu Hằng tích lũy.

20 vầng mặt trời tím! 21 vầng mặt trời tím!

Lại đến cực hạn!

Bảo khí mảnh vỡ, đáng giá!

Chu Hằng lại lấy ra khối Bảo khí mảnh vỡ, chế tạo áp lực cho mình, đột phá với thời gian ngắn nhất.

Vẻn vẹn chỉ chỉ nửa ngày!

Ông!

Chu Hằng mở mắt, Tử Diễm Thiên Long vũ động, 9 vầng mặt trời chiếu sáng ở phía sau hắn!

Nhật Diệu Đế 9 luân!

Sức thuốc vẫn chưa hoàn toàn hết tác dụng, vẫn như cũ lưu chuyển ở trong cơ thể Chu Hằng, tiếp tục gia tăng tích lũy linh lực cho hắn.

10 luân!

Ngắn ngủi bị kiềm hãm sau, 11 vầng mặt trời cũng nhảy đi ra!

Tuy nhiên, sau Nhật Diệu Đế là Thăng Hoa Vương, 11 vầng mặt trời trắng vẫn không cách nào đánh xuyên hàng rào cảnh giới!

Chu Hằng yên lặng nhớ lại cảnh tượng hai tôn Thăng Hoa Vương chiến đấu phía trước, biết trước mắt mình còn không thể cứng rắn đọ lực lượng cùng Thăng Hoa Vương, nhưng thứ nhất thực lực của hắn tăng lên còn chưa kết thúc, thứ hai võ giả giao chiến, lực lượng cũng không phải toàn bộ!

Cho dù hắn hiện tại giao thủ Thăng Hoa Vương cũng chưa chắc thất bại.

12 luân, 13 luân, 14 luân… 20 luân!

Đã xong!

Như thế nào không thể kiên trì một chút nữa, trực tiếp trợ giúp hắn tiến vào Thăng Hoa Vương?

Chỉ cần hắn tiến vào Thăng Hoa Vương, như vậy Thăng Hoa Vương bình thường không là gì đối với hắn, Thăng Hoa Hoàng đến cũng có thể trấn áp!

Lần này tiến bộ của hắn đã lớn đến thái quá, trực tiếp tăng hai cái cảnh giới, lại cách Thăng Hoa Vương chỉ kém mảy may, nếu còn không biết chừng, hắn thật sự quá tham!

Tính toán thời gian, mới chỉ hai ngày trôi qua, hắn không vội mà đi ra ngoài, trước nghiền ngẫm Huyết Hà Thiên Kinh một chút, hiện tại hắn có thể tiếp tục tăng lên tổ hợp mảnh vỡ phù văn.

Để cho Liên gia cùng Nhạc Nguyên Anh chờ đi thôi!

Chương 695: Thì ra là ngươi!

– Cái gì, không thấy người? Liên Quang Hải vỗ bàn một cái, dưới lực lượng mạnh mẽ, cái bàn lập tức hóa thành tro bụi.

Hắn làm sao có thể không tức giận, nguyên vốn có một Nhật Diệu Hoàng đang giám thị Chu Hằng, sau vì lý do an toàn lại phái một cái tới, nhưng ở dưới tầm mắt hai đại Nhật Diệu Hoàng, người này làm sao có thể không thấy?

Đùa nhau à?

– Quang Hải lão tổ, có hai đại Nhật Diệu Hoàng trông coi, tiểu tử kia tuyệt đối không thể chạy trốn! Tuy nhiên, phía trước Thiên Bảo Các Liễu Thất Biến từng tới chơi, có thể có thể cho Chu Hằng một kiện Tiên Cư hay không?

Liên Hứa nói.

– Hừ, làm sao các ngươi có thể để tiểu tử này tiếp xúc người ngoài? Liên Quang Hải thập phần tức giận.

Liên Hứa xấu hổ, Thiên Bảo Các a, đây chính là thế lực đến từ Tuyệt Tiên Thành, hơn nữa thực lực Liễu Thất Biến lại không kém gì hắn! Người ta chỉ cấp Chu Hằng một kiện hàng hóa đã sớm đặt trước, hắn có lý do gì nói không?

Ít nhất ở trên mặt, Chu Hằng là khách nhân cao quý nhất của Liên gia!

Về tình về lý đều không thể nào nói nổi.

– Trước đi tìm có Tiên Cư tồn tại hay không!

Liên Quang Hải cũng biết không thể trách Liên Hứa.

– Vâng! .

7 vị Nhật Diệu Đế Liên gia đều xuất hiện, đều chạy đến căn phòng của Chu Hằng đi tìm, từng cái vẻ mặt chuyên chú, hất bàn đá giường, dường như đang bắt gian.

– Hắc, ta tìm được rồi! Liên Thăng kêu lên, trong tay hắn nâng một trân châu nhỏ, mặt trên mơ hồ có một đạo quang hoa lưu chuyển.

– Không tồi, nhất định là pháp khí không gian, ta có thể cảm ứng được trận pháp phía trên dao động!

Một gã Nhật Diệu Đế nói.

– Muốn mạnh mẽ phá mở sao? .

– Không cần, mang về giao cho Quang Hải lão tổ, dù sao người trong tộc còn không làm ra quyết định cuối cùng. Còn không tiện xé rách mặt! .

– Đi, đi gặp Quang Hải lão tổ! .

Bọn họ mang Tiên Cư đi gặp Liên Quang Hải.

Liên Quang Hải dụng thần thức cảm ứng một chút sau, xác định gật đầu, đồng dạng không tiến thêm một động tác.

Trên Tiên Cư có trận pháp bảo hộ, muốn tiến vào chỉ có hai biện pháp: Đầu tiên là nhận được chủ nhân cho phép. Đây là dễ dàng nhất. Thứ hai, chính là với bạo lực oanh phá trận pháp, để Tiên Cư mất đi tác dụng, tự nhiên cũng có thể vào .

Chỉ là loại biện pháp thứ hai phải phá hư Tiên Cư, ở trước khi không phản bội cùng Chu Hằng, không nên dùng phương thức này đi đắc tội Chu Hằng.

Dù sao người ta cũng không lẻn tới, chỉ là đến bên trong Tiên Cư ở thêm mấy ngày thôi.

Liên Quang Hải cười lạnh trong lòng, nếu người trong tộc cuối cùng quyết định buông bỏ Chu Hằng, vậy hắn trực tiếp ném cái Tiên Cư này cho Nhạc Nguyên Anh, để đối phương tự mình đi đánh vỡ trận pháp, đến lúc đó khẳng định Chu Hằng sẽ ngạc nhiên rất lớn.

Mà Thăng Hoa Hoàng trong tộc nhiều nhất buổi tối hai ngày nữa sẽ tới. Đến lúc đó chính là ngày chết của Nhạc Nguyên Anh, dám uy hiếp Liên gia, thật sự là to gan lớn mật!

Muốn chết!

Lại một ngày sau, cuối cùng đã tới kỳ hạn ba ngày, Nhạc Nguyên Anh đã đến vào buổi trưa.

Liên Quang Hải cũng rốt cục thu được người trong tộc quyết định: Thăng Hoa Hoàng nhanh nhất còn cần nửa ngày mới có thể tới, tận lực tránh cho gia tộc tổn thất, buông bỏ Chu Hằng!

Có lẽ. Chu Hằng mạng lớn nửa ngày sẽ không chết, đến lúc đó Thăng Hoa Hoàng tự nhiên sẽ cứu hắn! Đây chính là ân cứu mạng, còn chưa đủ để Chu Hằng cảm kích, máu chảy đầu rơi sao?

Dù sao, vốn chính là ân oán Chu Hằng cùng Nhạc Nguyên Anh, Liên gia bọn họ chỉ là vô tội cuốn vào.

Có thể đảm bảo tánh mạng Chu Hằng ba ngày đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ !

…

– Liên Quang Hải, ngươi nghĩ rõ? Vào buổi trưa, Nhạc Nguyên Anh cường thế bức tới, khí thế Thăng Hoa Vương thổi quét toàn trường, ép tới ngực mọi người trầm trọng không thở nổi.

Phía trước Liên gia bị hủy đi, tin tức đã sớm truyền ra ngoài, bởi vậy hiện tại cao thủ toàn thành gần như đều chạy tới xem náo nhiệt, hai đại Thăng Hoa Vương chiến đấu a, ngẫm lại khiến cho nhiệt huyết sôi trào. Bình thường bọn họ xem được sao?

Rất nhiều cường giả đều bị vây ở bình cảnh Nhật Diệu Đế,

thủy chung không chiếm được cơ hội đột phá, thông qua quan sát Thăng Hoa Vương chiến đấu, vô cùng có khả năng làm cho bọn họ đạt được lĩnh ngộ, bước ra một bước mấu chốt nhất.

Liên Quang Hải sắc mặt âm trầm, dù Liên gia đã quyết định buông bỏ Chu Hằng, nhưng Nhạc Nguyên Anh quát hỏi trước mặt mọi người như vậy, bày ra tư thái ngự trị trên Liên gia vẫn để cho hắn phẫn nộ cực độ.

Tôn nghiêm Liên gia a!

Con cháu Liên gia cũng đồng dạng phẫn nộ, bọn họ chẳng những hận Nhạc Nguyên Anh, càng hận Chu Hằng hơn! Nếu không phải tên này, Liên gia sẽ bị san bằng sao? Sẽ bị một Thăng Hoa Vương làm cho khó chịu nổi như thế, xấu mặt trước mặt mọi người sao?

– Đón lấy! Liên Quang Hải trầm mặt, giơ tay lên, Tiên Cư thảy qua Nhạc Nguyên Anh.

Hắn đường đường Thăng Hoa Vương 2 tướng không ngờ bị một cái Thăng Hoa Vương vừa mới đột phá ép không thể không thỏa hiệp, trong lòng phẫn uất bất luận kẻ nào đều không thể tưởng tượng , ẩn ẩn có loại lửa giận xông lên tận trời, muốn đốt hết thảy.

Nhạc Nguyên Anh tiếp nhận Tiên Cư, sau khi hơi sửng sờ liền hiểu được, hắn tiện tay ném Tiên Cư ở trên mặt đất: – Chu

Hằng, còn không ra, chẳng lẽ muốn lão phu đạp một cước, dẫm ngươi và tiểu tình nhân của ngươi đều thành thịt nát? .

Hắn cũng không muốn Chu Hằng bị chết mơ hồ như vậy, đây cũng quá tiện nghi tiểu tử này!

– Lão quỷ nào hét thảm a! Một đạo nhân ảnh thoảng qua, một nam đồng bộ dáng tám tuổi cũng xuất hiện ở trước mặt mọi người, phấn điêu ngọc trác, có thể nói kim đồng. Chỉ là trên mặt nam đồng này lại tràn đầy biểu tình khinh thường, trong ánh mắt cũng trải qua trần thế tang thương.

– Chu, Chu Hằng! Nhạc Nguyên Anh hận Chu Hằng thấu xương, bởi vậy chỉ sửng sốt sau liền nhận ra kẻ thù. Tiểu tử này làm gì vậy, nghĩ biến nhỏ hắn sẽ không nhận ra, có thể thoát được một mạng?

Quá ngây thơ rồi a!

Chỉ là tại sao khí tức tiểu tử này tối nghĩa như vậy, không ngờ không nhìn ra sâu cạn của hắn? Dù sao mới qua ba ngày, chẳng lẽ hắn còn có thể từ Nhật Diệu Vương biến thành Sáng Thế Đế!

– Đúng là ta! Chu Hằng lấy ngón cái chỉ vào mình, tâm tình của hắn rất sung sướng.

Hắn đã đem tổ hợp phù văn công kích đẩy mạnh đến 123 đạo, mà tổ hợp phù văn trị liệu cũng có 101 đạo, hơn nữa hắn phát hiện có một đạo phù văn lưu có thể che lấp khí tức tự thân.

Nhạc Nguyên Anh cũng không phát hiện Chu Hằng đã đột phá đến Nhật Diệu Đế, hơn nữa còn là Nhật Diệu Đế 20 luân!

Bằng không hắn khẳng định sẽ chấn kinh tè ra quần!

– Tiểu tử cuồng ngạo! Nhạc Nguyên Anh hiện tại không vội, hắn biết Liên gia chắc chắn sẽ không mặc hắn uy hiếp, sẽ có cao thủ lại đây trấn áp hắn, nhưng thời gian này tuyệt đối sẽ không sớm, nếu không đối phương cũng sẽ không đi vào khuôn khổ.

Cho nên, hắn còn có thể chơi Chu Hằng trước một chút, dù sao Liên gia tuyệt đối sẽ không nhúng tay.

– Những nữ nhân kia đâu, bổn tọa muốn bóp chết các nàng ở trước mặt ngươi, cho ngươi cũng nếm thử chút tư vị đau lòng! Hắn lạnh giọng nói, giọng điệu cực kỳ băng lãnh.

– Ha ha ha! Ngươi muốn gặp như vậy, vậy cho ngươi trông thấy! Chu Hằng phất tay, bên người của hắn lập tức xuất hiện một cái mỹ nhân như hoa như ngọc, chẳng những đẹp, hơn nữa còn có một cỗ lực hấp dẫn không cách nào hình dung, làm cho tim nam nhân đập thình thịch.

Ứng Mộng Phạm, Huyền Âm thân thể!

– Là, là cái Huyền Âm thân thể kia! Mọi người Liên gia sôi trào, bọn họ sao không nhận ra cái vưu vật xinh đẹp động nhân này, nằm mộng cũng muốn song tu với cái mỹ nữ tuyệt sắc này.

– Chuyện Tam Kiếm Sơn là hắn làm ! .

– … Khẳng định đều ở trong Tiên Cư! .

Liên Quang Hải vừa giận vừa vui, giận là đại ác nhân tai họa gia tộc ngay tại trước mặt mà không biết, ngược lại cũng bởi vì người này trêu chọc tới một cái Thăng Hoa Vương, đưa đến nơi đây phá hủy!

Vui chính là, cuối cùng đã biết tung tích Huyền Âm thân thể!

Hắn càng hận hơn a, rõ ràng những Huyền Âm thân thể đều từng ở trong tay của hắn, không ngờ lại bị hắn đích thân ném ra ngoài!

Heo a!

– Tiểu tử, giao Tiên Cư ra đây! Hắn hung tợn quát Chu Hằng. Lúc này cho dù là Nhạc Nguyên Anh nguyện ý dừng tay hắn đều phải tự tay đánh chém Chu Hằng, đối phương rõ ràng là đối kháng cùng Liên gia, người như thế càng là thiên tài thì càng phải sớm diệt trừ!

Mọi người không sao nói rõ được, phía trước không phải nghe nói Liên gia vì bảo bọc Chu Hằng mới đại chiến cùng Nhạc Nguyên Anh, làm hỏng cả Liên gia, bất đắc dĩ mới lựa chọn thỏa hiệp, như thế nào hiện tại đột nhiên muốn đánh Chu Hằng?

Xem không hiểu a, đầu người Liên gia đều bị con lừa đá sao?

Nhạc Nguyên Anh cũng đồng dạng không sao nói rõ được, nếu không có thù tuyệt không thể không báo, hắn cũng không nguyện kéo Nhạc gia xuống nước tử chiến cùng Liên gia. Nhưng Liên Quang Hải vì Chu Hằng mà cơ nghiệp Liên gia cũng không cần, hiện tại lại tỏ vẻ như bị chết con, làm sao cũng nghĩ không thông a!

Liên gia tuyệt đối là ngậm bồ hòn làm ngọt – có khổ không nói ra được!

– Nếu muốn, chính mình đến đoạt đi! Chu Hằng thu vào Tiên Cư, nhìn lại Nhạc Nguyên Anh, lại nhìn lại Liên Quang Hải, cười nói – Ta chỉ có một, các ngươi có hai cái, làm sao chia? .

Rõ ràng là châm ngòi.

Liên Quang Hải lập tức nói: Nhạc huynh, lão phu chỉ cần Tiên Cư trên người người này, người ngươi có thể mang đi! .

Nhạc Nguyên Anh tự nhiên không phải người xuẩn ngốc, hắn lập tức đoán ra, Chu Hằng khẳng định trộm bảo vật Liên gia, giấu ở trong Tiên Cư, buồn cười Liên gia căn bản không phát hiện, thẳng đến nàng kia xuất hiện sau bọn họ mới tỉnh ngộ lại.

Về phần Liên gia tỉnh ngộ thế nào, hắn tự nhiên không có khả năng đoán được, cũng không muốn đi đoán.

Lúc này phẫn nộ trên mặt Liên Quang Hải cũng không giả, nếu hắn không phải nhận đề nghị của đối phương, phỏng chừng lão gia hỏa này tuyệt đối sẽ phẫn nộ!

Được rồi, tuy rằng hắn rất muốn bóp chết chúng nữ ở trước mặt Chu Hằng, nhưng bởi vậy tử chiến cùng một Thăng Hoa Vương 2 tướng cũng không phải cử chỉ sáng suốt! Hắn chỉ cần Chu Hằng là đủ rồi!

– Một lời đã định! .

Hai đại Thăng Hoa Vương đạt thành nhất trí, giải quyết sự tình, một cái Nhật Diệu Vương phản đối có trọng yếu không?

Không nhất định!

Chu Hằng nắm hai tay, vừa đụng vào nhau, dịu dàng nói với Ứng Mộng Phạm: – Ngươi đi vào trước nghỉ ngơi một chút, đợi lát nữa đánh nhau ta sợ không chiếu cố được! .

– Ân! Ứng Mộng Phạm ôn nhu lên tiếng, cúi người xuống hôn ở trên trán Chu Hằng, đi vào trong Tiên Cư.

Chu Hằng lập tức một trận cứng ngắc, hình thể đáng chết a!

Chương 696: Áp thăng hoa vương

– Biểu diễn hài kịch, tánh mạng của ngươi đã kết thúc! Liên Quang Hải xuất thủ đầu tiên, Huyền Âm thân thể quan hệ trọng đại, hắn tuyệt không thể để cho Chu Hằng tiết lộ bí mật này, nếu không hắn sẽ diệt khẩu toàn bộ ngoại nhân ở đây!

Chu Hằng cười ha ha, hữu quyền ngưng thật, mặt trời trắng không hiển, nắm tay màu vàng cuồn cuộn đánh ra.

Thình thịch!

Liên Quang Hải bị đánh lui trở về, đụng vào trên vách tường, cát đá đánh bay, cả người hoàn toàn chìm vào trong, không thấy được.

… Toàn trường hết thảy yên tĩnh.

Đây là chuyện gì xảy ra?

Liên Quang Hải là Thăng Hoa Vương, đây là chuyện mọi người đều biết. Chu Hằng là Nhật Diệu Vương, cũng là

chuyện mọi người đều biết.

Nhưng cũng bởi vì mọi người đều biết hai chuyện này, cho nên hiện tại mọi người đều bối rối!

Nhật Diệu Vương một quyền đánh lui Thăng Hoa Vương? Thăng Hoa Vương bị Nhật Diệu Vương một quyền đánh lui? Việc này vô luận nói như thế nào, nghĩ như thế nào, cũng làm cho người ta cảm giác không sao nói rõ được a!

Liên Quang Hải tự bước lui? Nói đùa!

Thực lực Chu Hằng đột nhiên tăng vọt? Lại nói đùa, mới trôi qua ba ngày, ngay cả có tiến bộ, có năng lực tiến tới nơi nào?

Diễn trò?

Ánh mắt Nhạc Nguyên Anh nhíu lại, hắn dường như hiểu cái gì!

Liên Quang Hải đang liên thủ diễn trò cùng Chu Hằng, cố ý để Chu Hằng trở nên cao thâm khó lường, dọa hắn lui! Kéo thêm mấy ngày nữa, Liên gia Thăng Hoa Hoàng tất nhiên đuổi tới, đến lúc đó có thể trấn áp hắn .

Đúng vậy, nhất định là như vậy!

Liên gia đáng ghét, vì bảo hộ Chu Hằng không ngờ sử loại hoạt động hèn hạ này! Đáng tiếc, ai lại tin tưởng Nhật Diệu Vương có thể trưởng thành ở trong vòng 3 ngày đến trình độ đánh lui Thăng Hoa Vương?

Thật coi hắn là ngốc a!

Nhạc Nguyên Anh tức giận, Liên gia không ngờ coi hắn là ngốc tử mà đùa giỡn!

– Ha ha ha! Hay một cái Liên gia. Các ngươi đang muốn chết! Hắn thét dài, hôm nay hắn muốn dẫn Chu Hằng đi, còn muốn làm Liên gia gà bay chó sủa, dù sao sau đó hắn phủi mông một cái là xong!

Về phần Liên gia giận chó đánh mèo Nhạc gia? Hẳn không quản!

Con đã chết, mọi người đều nên chôn cùng!

– Lão già. Đều theo như ngươi nói bao nhiêu lần, không cần chó sủa, ngươi sao không nghe! Chu Hằng nhún vai.

– Trước đánh hạ ngươi! Nhạc Nguyên Anh chụp tới Chu Hằng.

Tuy rằng phía trước có Liên Quang Hải bị đánh lui, nhưng Nhạc Nguyên Anh nghĩ đó là đang diễn trò. Trong nội tâm không vì vậy mà coi trọng Chu Hằng.

– Cút! Chu Hằng hét lớn một tiếng, hữu quyền nắm chặt, đánh ra!

Thình thịch!

Một đạo nhân ảnh bay ngược biến mất, Nhạc Nguyên Anh cũng bị đánh vào trong lòng đất.

Tê, toàn trường đang xem cuộc chiến tập thể thất thanh.

Muốn nói Liên Quang Hải phối hợp Chu Hằng diễn trò còn có khả năng. Nhưng Nhạc Nguyên Anh? Hoàn toàn không có khả năng!

Chu Hằng trở nên vô cùng cường đại?

Thình thịch, trong một tiếng vang nặng nề, Liên Quang Hải phi ra từ dưới lòng đất, thần tình dữ tợn, tóc bạc dựng thẳng.

.

– Ngươi cũng không phải Nhật Diệu Vương! Liên Quang Hải trầm giọng nói.

Dù tính hắn khinh thị Chu Hằng, cũng tuyệt đối không thể thể bị Nhật Diệu Vương đánh bay.

Thình thịch!

Nhạc Nguyên Anh cũng bay lên trời, biểu tình trên mặt đồng dạng tràn đầy khiếp sợ và dữ tợn, mặc kệ Chu Hằng có phải là kẻ thù giết chết con hắn hay không, bị người ta đánh vào trong đất thì ai có thể cao hứng nổi?

– Ta quả thật không phải Nhật Diệu Vương! Chu Hằng đứng chắp tay, loại cảm giác này vẫn khiến người ta kích động.

Nhạc Nguyên Anh, Liên Quang Hải đều rất phối hợp hỏi: – Ngươi đến tột cùng là cảnh giới gì! .

– Các ngươi hỏi ta đáp, ta đây thật mất mặt! Chu Hằng xuy một tiếng.

Không ngờ bị một cái Nhật Diệu Vương cười nhạo!

Xung quanh cũng không có thiếu người bật cười, dù sao cơ hội cười một cái Thăng Hoa Vương cũng không nhiều.

– Không nói chẳng lẽ không ép được sao? Liên Quang Hải hừ lạnh một tiếng. Phía sau có 2 đạo hư ảnh giống hắn như đúc hiện lên, đây là pháp tướng. Lúc này pháp tướng hiện lên, nói rõ hắn ứng phó toàn lực.

Hắn đưa tay phải ra, hàng vạn hàng ngàn quang hoa ngưng tụ, tạo thành từng đạo lưu quang. uy thế Thăng Hoa Vương thi triển hoàn toàn.

– Trấn cho lão phu! Hắn hét lớn một tiếng, tay phải vung ra, hàng vạn hàng ngàn quang hoa hóa thành một đầu xích hạt thật lớn, bay hướng về Chu Hằng. Một kích này, hắn chẳng những sử xuất lực lượng Thăng Hoa Vương 2 tướng, lại triển khai tiên thuật, tăng chiến lực lên gấp mười, trăm gấp.

Chu Hằng tươi cười, bây giờ hắn là Nhật Diệu Đế 20 luân, luận lực lượng tinh khiết đã không thua Thăng Hoa Vương 2 tướng , mà nói đến Tiên pháp… Huyết Hà Thiên Kinh là ăn chay sao?

Hắn nắm chặt một quyền, 50 đạo mảnh vỡ phù văn lưu chuyển, đánh về phía đầu xích hạt.

Thình thịch!

Lực lượng kinh khủng kích động, dư ba cuốn qua, cho dù Nhật Diệu Đế thì thế nào, ai cũng bị đánh lui, triệt thoái đúng lúc vẫn chỉ chật vật một ít, nhưng có vài người cậy mạnh phản ứng chậm, bị chấn hộc máu.

Đây là chiến đấu cấp bậc Thăng Hoa Vương, Nhật Diệu Đế thông thường ngay cả một cỗ dư ba cũng không có khả năng chịu đựng!

Ở giữa một mảnh tiếng kêu gào thê thảm, biểu tình Liên Quang Hải trở nên vô cùng thận trọng, hơi thở đối phương không lộ, căn bản không thể phỏng đoán cảnh giới, nhưng từ một kích đối phương có thể hóa giải mà không bị thương, tiểu tử này tuyệt đối là Thăng Hoa Vương!

Nếu không, hàng rào cảnh giới Thăng Hoa Vương chắc chắn ra sao, làm sao có thể đánh xuyên!

Nhưng Thăng Hoa Vương… Tiểu tử này rõ ràng ở ba ngày trước vẫn chỉ là Nhật Diệu Vương, làm sao có thể đột nhiên tăng vọt đến Thăng Hoa Vương?

Trên đời này có loại Tiên đan này sao? Có loại bí thuật này sao?

– Có chút cổ quái! Nhạc Nguyên Anh cũng ngưng mắt, 3 ngày làm sao có thể sẽ xuất hiện biến hóa lớn như vậy?

Chẳng lẽ trên thân tiểu tử này cất giấu cái bí mật gì?

Nếu có thể nắm giữ bí mật này, không phải có thể để tu vi của mình bay lên?

Hai cái Thăng Hoa Vương đồng thời dâng lên tham niệm không thể khắc chế, bọn họ phải đánh giết Chu Hằng, sau đó lật xem thần thức Chu Hằng, trực tiếp rút ra ra bí mật của hắn!

– Nhạc huynh, chúng ta liên thủ thế nào? Liên Quang Hải nói với Nhạc Nguyên Anh, rất có rộng lượng ân cừu biến mất. Nhưng trên thực tế chỉ có hắn tự mình biết, chỉ cần gia tộc Thăng Hoa Hoàng đến nới chính là lúc chết của Nhạc Nguyên Anh!

– Được! Nhạc Nguyên Anh gật đầu.

Hắn có tính toán, chỉ cần hạ Chu Hằng, hắn lập tức mang người trốn chạy. Nếu không một mình hắn phỏng chừng rất khó đánh hạ Chu Hằng, chiến lực tiểu tử này cường đại thần kỳ.

– Các ngươi thương lượng xong chưa? Chu Hằng nhe răng cười.

– Tiểu tử cuồng ngạo!

Hai đại Thăng Hoa Vương đồng thời xuất kích, cùng thi triển toàn lực, tiên thuật vận chuyển, đánh tới Chu Hằng.

– Chết là các ngươi! Tay phải Chu Hằng nhoáng lên một cái, hắc kiếm đã cầm ở trong tay. Quyền trái ngưng tụ lại, trăm cái phù văn ngưng tụ, hắn không dám toàn lực ứng phó, sợ không cẩn thận một chút đánh chết hai lão này.

Đó là lãng phí!

Nếu Liên Quang Hải, Nhạc Nguyên Anh biết Chu Hằng còn có băn khoăn như vậy , phỏng chừng có thể phun máu mà chết, cũng quá coi thường người!

Nhưng không chút khoa trương!

Chu Hằng cường thế đột tiến. Tay trái vũ động, tiểu phù văn công kích vô kiên bất tồi, cái tiên thuật gì đều trực tiếp vỡ nát! Mà hắc kiếm mặc dù không có bất kỳ hiệu quả phụ gia, nhưng chỉ cần có đầy đủ lực lượng duy trì sẽ là vô kiên bất tồi !

Xoạt xoạt xoạt, hắn cường thế tiến công, ép tới Liên Quang Hải, Nhạc Nguyên Anh lập tức chỉ còn lại có lực chống đỡ.

Mạnh! Con bà nó rất mạnh a!

Mọi người kinh ngạc trố mắt. Nhật Diệu Vương có thể ép hai Thăng Hoa Vương ngay cả sức đánh trả cũng không có?

Không, Chu Hằng tuyệt đối không phải Nhật Diệu Vương, điểm ấy chính hắn đều thừa nhận, nhưng hắn đến tột cùng là tu vi gì? Mới qua 3 ngày, cho dù nguyên bản Chu Hằng đạt tới Nhật Diệu Vương đỉnh phong, hiện tại cũng nhiều lắm tiến vào Nhật Diệu Hoàng thôi.

Nhưng Nhật Diệu Hoàng lại mạnh như vậy sao?

Càng khó tin là chẳng những chiến lực Chu Hằng khủng bố, bản thân còn là một Dược sư ngũ tinh!

Tiểu tử này đến tột cùng là cái yêu nghiệt gì a, làm sao có thể đồng thời lấy được thành tựu kinh người ở trên đan, võ hai?

Chu Hằng thét dài không dứt, chiến ý dâng trào!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Hắn càng ngày càng cường thế, khí thế Tử Diễm Thiên Long ẩn ẩn nhi động. 3 quyền xuất liên tục, đánh cho Liên Quang Hải, Nhạc Nguyên Anh lảo đảo lui về phía sau không ngừng.

– Hai lão, tự cho là cảnh giới cao là được không coi ai ra gì? Có thể thống trị thế gian? .

Ba, ba, tay phải hắn đè hắc kiếm, quyền trái hóa chưởng, vô cùng nhanh tát vào mặt Liên Quang Hải, Nhạc Nguyên Anh một cái. Bên trong ẩn chứa lực phá hoại tiểu phù văn công kích, nửa bên mặt hai người chẳng những sưng lên thật cao, răng nanh đều bị gãy vài chiếc!

– Không xem trước mình làm chuyện gì, không nói lý, đạo đức mất sạch! .

Bốp! Bốp! Lại hai bàn tay tát tới.

– Mệnh hài tử người khác không phải mệnh sao, chỉ có thân nhân, con cái các ngươi mới là bảo bối ? .

Bốp! Bốp!

– Những năm gần đây, đến tột cùng có bao nhiêu người vô tội trực tiếp, gián tiếp chết ở trong tay các ngươi? Các ngươi cho là mình cao cao tại thượng, không ai có năng lực trị được các ngươi? .

Bốp! Bốp!

– Việc ngươi làm, trời đang nhìn! .

Bốp! Bốp!

Chu Hằng mỗi nói một câu liền tát 2 cái, ẩn chứa uy lực tiểu phù văn công kích, ăn được một cái đều choáng váng đầu hoa mắt, tổn thất một nửa chiến lực, mười mấy chưởng đánh qua, cả khuôn mặt hai đại Thăng Hoa Vương đều máu thịt bầy nhầy, thảm không cách nào nhìn thẳng.

Nhưng Chu Hằng không có một tia thương hại!

Liên gia là thế nào? Là đổi bằng vô số Huyền Âm thân thể! Ai thương hại các nàng?

Nhạc Tiển Vân cậy thế làm ác, nữ nhân bị hắn hại há chỉ vài trăm hơn ngàn? Ai thương hại các nàng?

Hai lão này chết không có gì đáng tiếc!

Toàn bộ Liên gia đều chết không có gì đáng tiếc!

Chu Hằng lửa giận càng thiêu đốt, tức giận rốt cục hóa thành thực chất, sát khí vô cùng kinh khủng cuốn ra, thình thịch thình thịch thình thịch, bị hơi thở của hắn chấn động, cho dù là Nhật Diệu Đế thì thế nào, ai cũng nhao nhao ngã quỵ, căn bản tư cách đứng lên cũng không có!

Tuyệt đối áp chế!

Vương giả trong võ! Mọi người đều cả kinh kêu lên ở trong lòng, Vương giả trong võ đại biểu là một loại cực hạn, vô địch cùng cảnh giới!

Chương 697: Chỉ cầu không thẹn với lương tâm

– Con chó nhỏ! Hai Thăng Hoa Vương đều phẫn nộ quát, thanh âm lại lạnh rung phát run.

Sao có thể không sợ, chiến lực thiếu niên này quả thực kinh thiên, ép bọn họ chỉ có thể bị đánh! Hơn nữa, với tu vi Thăng Hoa Vương không ngờ cũng bị khí thế đối phương ảnh hưởng, hoàn toàn khó tin!

Vương giả trong võ a!

Vương giả trong võ chính là đại danh từ nghiền ép cùng cảnh giới, Liên Quang Hải cùng Nhạc Nguyên Anh không cảm ứng được khí tức Chu Hằng, chỉ có thể coi Chu Hằng trở thành Thăng Hoa Vương. Gặp được một cái Vương giả trong võ cấp bậc Thăng Hoa Vương, ý vị như thế nào?

Bọn họ xong đời!

Liên Quang Hải không ngừng kêu khổ trong lòng, hắn chạy tới là vì điều tra sự kiện Tam Kiếm Sơn, cuối cùng không hiểu sao bị cuốn vào, ngươi nói có oan hay không?

Hiện tại đầu sỏ Tam Kiếm Sơn xuất hiện, nhưng hắn không ngờ không phải là đối thủ!

Làm sao bây giờ, có nên dùng 36 kế hay không?

Nhưng hắn chạy , Liên gia làm sao bây giờ? Nhiều tộc nhân như vậy cùng tánh mạng của mình, cái nào trọng yếu?

Vô nghĩa, đương nhiên là tánh mạng của mình trọng yếu! Tuy Thăng Hoa Hoàng trong gia tộc sắp tới, chỉ cần vị cường giả này vừa đến, trấn áp Chu Hằng dễ như trở bàn tay!

Liều mạng, nhất định phải chịu đựng!

Liên Quang Hải lựa chọn tử chiến, nhưng Nhạc Nguyên Anh lại không có gia tộc vướng bận, hắn muốn trả thù cho đứa con, nhưng thực lực Chu Hằng đã cường đại đến trình độ hoàn toàn áp chế hắn, hắn ở lại không phải chịu chết?

Hắn là một vị Thăng Hoa Vương, quyết tâm muốn báo thù, Chu Hằng há có thể thời khắc canh giữ ở bên cạnh thân nhân bằng hữu, luôn có cơ hội!

Tiểu tử này giết con hắn. Hắn muốn cho Chu Hằng cũng nếm thử chút tư vị mất đi thân nhân!

Chạy!

Nhạc Nguyên Anh làm ra quyết định hoàn toàn ngược lại với Liên Quang Hải, hơn nữa bọn hắn bây giờ còn có mấy phần chiến lực, đánh tiếp nữa ngay cả cơ hội chạy trốn hắn cũng không có! Cứ để Liên Quang Hải chế trụ Chu Hằng, cho hắn thời gian chạy trốn.

Hắn đánh ra hư chiêu, quay đầu liền đi.

Cái gọi là đồng minh dùng để ruồng bỏ . Hắn đi dứt khoát kiên quyết, không hề nửa phần chần chừ.

– Lão già, ngươi không đi được! Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình nhoáng lên một cái đã xuất hiện ở trước người Nhạc Nguyên Anh, đánh ra một quyền ở giữa mặt lão gia hỏa này.

– Ôi! Nhạc Nguyên Anh kêu thảm một tiếng, thân hình bị đánh trở về. Mũi đã hoàn toàn hõm vào, sống mũi đều gãy .

Đường đường Thăng Hoa Vương, không ngờ rơi xuống nông nỗi thê thảm như thế!

– Nhạc huynh, kiên trì một chút nữa, đại năng Liên gia ta sắp đến! Liên Quang Hải thấy thế, chỉ đành để lộ ra bí mật này.

Đại năng Liên gia!

Có thể bị Liên Quang Hải gọi một tiếng đại năng , như vậy chỉ có thể là Thăng Hoa Hoàng . Cũng là chiến lực mạnh nhất Liên gia! Về phần là Thăng Hoa Hoàng mấy tướng, cái này cũng không trọng yếu, Thăng Hoa Hoàng 1 tướng đối với Thăng Hoa Vương đỉnh phong đều là tuyệt đối nghiền ép!

Chu Hằng mạnh thì mạnh, nhưng cũng nhiều nhất có chiến lực Thăng Hoa Vương đỉnh phong, há có tư cách khiêu chiến với Thăng Hoa Hoàng?

Tuy nhiên, quan hệ mình và Liên gia cũng không tốt! Ở mặt ngoài bọn họ liên thủ, nhưng đó bởi vì áp lực Chu Hằng thật sự quá lớn, chỉ cần có thể trôi qua, Liên gia tất nhiên sẽ trấn áp hắn.

Nhưng bây giờ nếu trốn cũng chạy không thoát, trước hết liên thủ cùng Liên Quang Hải. Đợi cho Liên gia Thăng Hoa Hoàng vừa đến, đối phương khẳng định sẽ đi trấn áp Chu Hằng trước,

đến lúc đó hắn lập tức chạy trốn!

Quyết định chủ ý, Nhạc Nguyên Anh cũng không có ý niệm trốn chạy, toàn lực ứng phó chống cự lại Chu Hằng.

Dạo qua một vòng sau, hai đại Thăng Hoa Vương đang liên thủ cộng địch Chu Hằng.

Nhưng bọn họ liên thủ thì như thế nào, phía trước bị Chu Hằng bạt tai, hiện tại cũng giống như vậy! Chỉ là Chu Hằng đã không có hứng thú tát, mà là lấy bọn họ làm bao cát đánh, đánh cho bọn họ không ngừng nôn ra máu.

– Không hổ là Vương giả trong võ, chiến lực quả thực nghịch thiên! .

– Thiếu niên này không phải mới vừa chứng thực Dược sư ngũ tinh sao? .

– Dược sư ngũ tinh, Thăng Hoa Vương, Vương giả trong võ… Ba cái này không ngờ xuất hiện ở trên người một người! .

– Hơn nữa, hắn mới bao nhiêu a, nhiều nhất không vượt qua 500 tuổi! .

– Thật là một tôn thiên kiêu tuyệt thế! .

Mọi người vây xem đều nghị luận ầm ĩ, bọn họ vốn xem hai đại Thăng Hoa Vương đại chiến náo nhiệt, không nghĩ tới chuyện phát triển không ngờ kịch tính như thế, Chu Hằng nguyên bản bị bọn họ khinh thường không ngờ mới là cao thủ thâm tàng bất lộ, nghiền ép hai đại Thăng Hoa Vương chỉ có thể bị đánh.

Thăng Hoa Vương bị đánh?

Cái tràng diện này đối với võ giả Nhật Diệu Cảnh mà nói có thể là cả đời khó gặp, làm cho mỗi một người bọn họ đều hưng phấn không thôi, đều muốn người đang đánh kia là chính mình.

Con bà nó quá sảng khoái!

Về sau đi ra ngoài nói một tiếng, ca đánh qua Thăng Hoa Vương, vậy không lợi hại sao?

Bất quá bọn hắn cũng chỉ có thể ngẫm lại mà thôi, chỉ là uy áp Thăng Hoa Vương bọn họ đã không chịu nổi, đành dùng ánh mắt xem đã nghiền đi.

Lửa giận Chu Hằng rốt cục chuyển hóa thành sát khí sâu đậm, Liên gia làm ác khiến hắn hoàn toàn không cách nào dễ dàng tha thứ, hắn muốn dùng máu tươi tẩy rửa cái địa phương bẩn thỉu này.

– Không tốt, tiểu tử này động sát niệm! Liên Quang Hải cùng Nhạc Nguyên Anh đều chợt nghiêm lại trong lòng, bọn họ là Thăng Hoa Vương, lại chiến đấu vô số, có trực giác bén nhạy đối với sát ý.

Đổi nửa ngày trước, nếu biết Chu Hằng nổi lên sát ý đối với bọn họ, bọn họ nhiều nhất cười ha ha một chút, căn bản sẽ không coi ra gì – một cái Nhật Diệu Vương muốn giết Thăng Hoa Vương? Mơ mộng hão huyền!

Nhưng bây giờ lại dọa bọn họ ra mồ hôi lạnh, đối phương tuyệt đối có thực lực như vậy!

– Liên gia Thăng Hoa Hoàng đâu? Nhạc Nguyên Anh gấp giọng nói, hắn cũng không muốn chết a, đặc biệt chết ở trong tay kẻ thù.

– Sắp tới! Trong lòng Liên Quang Hải cấp bách thực ra tuyệt không kém hơn Nhạc Nguyên Anh, hắn đang ngóng nhìn Thăng Hoa Hoàng có thể xuất hiện như thiên thần, 1 chiêu liền trấn áp Chu Hằng, vãn hồi mặt mũi của Liên gia, lại đoạt về tổn thất, càng báo thù cho chính mình!

Nhưng thân là một cái tu giả bậc cao. Hắn biết ảo tưởng cũng chỉ là ảo tưởng, thực tế thì tàn khốc!

– Xuất tuyệt chiêu! Liên Quang Hải cắn răng một cái, Chu Hằng đã động sát khí, mỗi một chiêu kế tiếp đều là vô cùng trí mạng, bọn họ nhất thiết phải liều mạng. Không liều mạng là muốn chết. – Thiêu đốt! Hắn quát to, tóc bạc dựng thẳng lên, như điên như ma.

Ba!

Một đạo pháp tướng của hắn nổ tung, hóa thành vô số đạo mảnh vỡ tràn vào trong cơ thể hắn!

Tự bạo pháp tướng, đạt được lực lượng khổng lồ ở trong khoảng thời gian ngắn, nhưng giá phải trả thì vĩnh viễn mất đi một vầng pháp tướng này! Nếu không phải sự tình quan hệ tánh mạng. Hắn tuyệt không làm như thế a, đó là kết quả hắn khổ tu mấy ngàn năm!

Lực lượng Liên Quang Hải lập tức tăng lên một mảng lớn, nguyên bản hắn là Thăng Hoa Vương 2 tướng, nhưng bây giờ lại đạt tới trình độ tứ tướng, chiến lực có thể nói là tăng vọt!

Nhưng còn chưa đủ, chiến lực Chu Hằng mạnh hơn so với bọn hắn!

– A Nhạc Nguyên Anh nhìn trời rống giận. Ba một chút, hắn cũng tự bạo chỉ có một tôn pháp tướng!

Không giống với Liên Quang Hải, người ta có hai tôn pháp tướng, bể mất một tôn chỉ là ngã xuống một ít lực lượng, mà hắn lại mới vừa đột phá Thăng Hoa Vương, cũng chỉ có một đạo pháp tướng, sau khi đạo này bể mất. Cảnh giới của hắn sẽ ngã xuống Nhật Diệu Đế!

Tổn thất này quá lớn!

Không có cách nào a, cảnh giới rớt xuống còn có thể tu luyện trở về, nhưng mất mệnh thì chấm hết !

Hai đại Thăng Hoa Vương đều liều mạng, chiến ý cũng biến thành hung hăng, làm cho bọn họ tạm thời thu được một cỗ nhuệ khí, không ngờ lập tức liều mạng ngang tay với Chu Hằng.

– Tiểu tử, tử kỳ của ngươi không xa! Liên Quang Hải thần tình dữ tợn nói, không ngờ để hắn bỏ ra giá phải trả như vậy, Thăng Hoa Hoàng gia tộc đến đây nhất định phải bầm thây tiểu tử này vạn đoạn!

– Ngươi mới là tử kỳ không xa. Mà ta chính là người lấy tính mạng ngươi! Chu Hằng lạnh lùng nói, số lượng mảnh vỡ phù văn trên nắm tay tăng lên, một lần hành động đẩy mạnh đến

110 khối!

Thình thịch! Thình thịch!

Hai tiếng trầm đục, Liên Quang Hải cùng Nhạc Nguyên Anh đều bị ngạnh đánh phá ngực, hiện ra một cái lỗ thủng trong suốt. Máu tươi chảy ra như suối! Phù văn lưu chuyển ở miệng vết thương, hai cái Thăng Hoa Vương vận chuyển linh lực như thế nào đều không cách nào trị liệu miệng vết thương, ngăn cản máu tươi xói mòn!

Tê!

Nguyên lai Chu Hằng luôn luôn không dùng hết toàn lực a!

Mọi người đều co rúm da mặt, chống lại hai đại Thăng Hoa Vương lại còn để lại dư lực, tiểu tử này thật sự đáng sợ đến hung tàn!

– Đây là cái công pháp gì? Liên Quang Hải cùng Nhạc Nguyên Anh đều cả kinh kêu lên, bọn họ lại không thể khép lại thương thế! Cái này làm cho bọn họ không ngừng được sợ hãi, nếu như thế này luôn luôn kéo dài, một thân lực lượng bọn họ đều trôi sạch sẽ!

– Các ngươi không cần biết, trên hoàng tuyền lộ các ngươi làm

bạn với nhau, cũng không tịch mịch !

Chu Hằng quơ hắc kiếm ra, kiếm khí như cầu vồng, sát khí cũng như cầu vồng.

– Không Hai đại Thăng Hoa Vương đều hoảng sợ kêu to, bọn họ là Thăng Hoa Vương, đã đứng ở chỗ cao Tiên giới, có tư cách quan sát một phương thế giới, nhưng lại bị tàn sát giống như heo chó, bọn hắn tuyệt không thể tiếp nhận.

Nhưng không tiếp nhận thì sao?

Thân hình Chu Hằng xẹt qua, hắc kiếm nhoáng lên một cái, đã thu vào trong đan điền.

Ba, ba, trên mặt hai đại Thăng Hoa Vương còn mang theo biểu tình hoảng sợ, thân hình nhao nhao gục, không một tia sinh cơ lưu chuyển.

Chu Hằng xoay người lại, nhìn lại tộc nhân Liên gia.

Tê!

Bị ánh mắt của hắn nhìn về, tất cả mọi người Liên gia không

tự chủ được lui về phía sau, sợ đến toàn thân đều đổ mồ hôi lạnh.

Chu Hằng đi nhanh tới, ba, ba, ba, khí thế dương động, tộc nhân Liên gia giống như cát lúa mạch ngã xuống từng phiến từng phiến, khí thế của hắn ngay cả Thăng Hoa Vương bậc thấp đều có thể trấn áp, huống chi là những võ giả Nhật Diệu Cảnh, Nguyệt Minh Cảnh?

Mỗi người nổ tung trái tim mà chết!

Lấy tánh mạng cô gái vô tội để tu luyện, chết không có gì đáng tiếc!

– Ma quỷ, ngươi là ma quỷ! Một người Liên gia chỉ trích – Dù Liên gia chúng ta đắc tội ngươi, đó cũng chỉ là một số người, tại sao muốn đuổi tận giết tuyệt? .

Chu Hằng đảo ánh mắt qua, ba, người nọ lập tức hóa thành mưa máu!

Hắn không cần vì mình giết chóc làm biện giải gì, bí mật Huyền Âm thân thể vẫn nên vĩnh viễn mai táng, hắn bị hiểu lầm thì như thế nào?

Làm người, chỉ cầu không thẹn với lương tâm!

Chương 698

Chương 701 Đây mới gọi là bao che con cháu

Vẻn vẹn chỉ trong mấy phút, tộc nhân Liên gia đã bị tàn sát toàn bộ, trong toàn trường máu tươi, Chu Hằng ngạo nghễ đứng sừng sững, như Ma như Thần.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

Nhật Diệu Đế, Nhật Diệu Hoàng tới nơi này, tự nhiên mỗi người đều là nhân vật cầm quyền hoặc là cột trụ tương lai của các nhà quyền thế, nhìn thấy Liên gia to lớn như vậy không ngờ bị người giết sạch từ trên xuống dưới, khó tránh khỏi dâng lên cảm giác thỏ tử hồ bi.

Nói đến chuyện xấu, bọn họ không phải là chưa từng làm, có mấy nhà quyền thế lại đi ước thúc tộc nhân của mình đừng ỷ thế hiếp người?

Có quyền mà không dùng, có thế mà không đùa giỡn, gia tộc đó còn có ý nghĩa gì chứ?

Tuy nhiên, bọn họ cũng chỉ cảm khái một chút mà thôi, rồi lập tức trong lòng liền trở nên nóng bỏng!

Người của Liên gia tuy rằng chết hết, nhưng địa bàn của bọn họ cũng không có biến mất, đây chính là khoản tài sản to lớn! Ai mà rảnh đi quản tao ngộ của người Liên gia, cướp đoạt ích lợi thực tế mới là trọng yếu nhất.

Lửa giận của Chu Hằng dần dần tiêu tan, nhưng trong lòng không có mảy may ý vui mừng, ngược lại có loại bi thương không thể nói rõ.

Người của Liên gia đã chết, nhưng người bị bọn họ hại chết cũng không thể sống lại!

"Grào…" Đúng lúc này, một tiếng long ngâm thét dài từ đàng xa vọng lại, chấn cho gió mây hỗn loạn, một dao động không khí cuồn cuộn cuốn tới, làm mọi người đều có loại áp lực khó chịu như muốn hộc máu, nói không nên lời.

"Vù", tiếng gió gào thét chưa dứt, một bóng người đã bay vụt tới, một thân áo xanh, trên thân phát ra khí tức cường đại kinh khủng, đầy đầu tóc bạc, mặt đỏ như trái táo, hai mắt như chim ưng, tràn đầy lãnh liệt.

Đây chính là Thăng Hoa Hoàng của Liên gia cấp bách chạy về!

Trước hắn liên tục dùng Truyền tấn thạch hiểu biết tình huống ở bên này, thẳng đến khi Chu Hằng giết sạch người Liên gia từ trên xuống dưới, rốt cục hắn mới bị cắt đứt liên lạc hoàn toàn. Điều này làm cho hắn vừa rất kinh hãi vừa phẫn nộ: không ngờ có người dám khiêu khích Liên gia như thế?

Hắn cấp tốc chạy về, nhưng vẫn chậm một bước: Chờ đợi hắn chỉ là thi thể khắp nơi!

- A… Hắn gầm lên giận dữ, tiếng gầm từng đợt từng đợt dập dờn cuốn tới trước, "thịch thịch thịch…" người ở quanh đó ai cũng bị chấn bay đi, miệng phun máu tươi là việc nhỏ, đa số mọi người đến xương cốt cũng bị chấn gãy.

Hắn gọi là Liên Nguyên Sướng, là Thăng Hoa Hoàng 3 tướng, chiến lực chính là cấp bậc quái thú ở Bắc Ngọ Thành nơi này!

- Ngươi… Hắn chỉ vào Chu Hằng, liếc mắt một cái liền nhận ra Chu Hằng: - Chính là ngươi! Tiểu tạp chủng, ngươi thật to gan!

Sắc mặt Chu Hằng sa sầm xuống. Hắn ghét nhất bị người khác sỉ nhục cha mẹ của mình! Hắn tế ra Bách Quỷ Kiếm, lạnh lùng

nói: - Lão già, ngươi phóng trung tiện cái gì vậy?

- Ta phóng?

Liên Nguyên Sướng sắc mặt tối sầm, không ngờ nói vừa tới cửa miệng lại nuốt trở vào, hắn lúc này mà nói ra không phải phóng trung tiện thúi lắm sao? - Láo xược! Nhưng lập tức hắn hừ lạnh một tiếng, miệng lưỡi dơ bẩn thì thế nào chứ! Hắn là Thăng Hoa Hoàng, chỉ cần giết chết Chu Hằng, còn ai dám dè biểu gì sao?

Hắn chụp ra một chưởng, như thái sơn áp đỉnh, đánh tới phía Chu Hằng.

Chu Hằng không dám có chút sơ suất, hắn quả thật đánh xuyên hàng rào cảnh giới, nhưng cũng chỉ tương đương với 2 tướng, nhiều lắm cũng không vượt qua Thăng Hoa Vương 3 tướng, thì sao có thể đánh bừa với Thăng Hoa Hoàng?

Hắn thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tay phải chấn một cái, Bách Quỷ Kiếm liền tạo thành từng con quỷ vật linh lực, gào thét bổ nhào tới phía Liên Nguyên Sướng.

- Cái gì, Nhật Diệu Đế? Liên Nguyên Sướng lộ vẻ kinh ngạc không cách nào hình dung!

Chu Hằng có thể che dấu khí tức, nhưng quỷ vật linh lực từ Bách Quỷ Kiếm triệu tập ra thì không giấu được!

Nhật Diệu Đế, không thể giả!

Nhưng chính vì thế, Liên Nguyên Sướng mới giật mình trợn mắt đến tròng mắt đều sắp lọt ra ngoài!

Nhật Diệu Đế có tư cách gì chống lại Thăng Hoa Vương? Thậm chí còn là hai vị! Thậm chí còn giết chết hai vị Thăng

Hoa Vương!

Lực lượng này… thật mạnh!

Mặc dù đối với Thăng Hoa Hoàng mà nói, lực lượng này ngay cả một phần vạn cũng không tính, nhưng đối với một gã Nhật Diệu Đế thì lực lượng này lại là quá mức cường đại, cường đại đến đánh xuyên hàng rào cảnh giới, có thể đối địch với Thăng Hoa Vương!

Làm sao có thể!

Hàng rào cảnh giới của Thăng Hoa Cảnh chắc chắn biết bao, nếu muốn đánh xuyên tầng hàng rào này phải cần mấy vầng mặt trời chứ? 18? 20? Không có ai biết, bởi vì 15 vầng mặt trời chính là cực hạn. Mà cũng chưa từng có người đánh xuyên qua hàng rào đại cảnh giới!

Tiên giới công nhận, rào cản của đại cảnh giới tuyệt đối là kiên cố không thể phá!

Nhưng bây giờ liền xuất hiện một quái thai như vậy!

Liên Nguyên Sướng không khỏi lộ ra một chút tiếc nuối, thiên tài tuyệt thế này cũng không phải người của Liên gia tộc! Một khi đã như thế, trên mặt hắn lộ ra hết sát khí: yêu nghiệt như vậy cần phải nhanh chóng diệt trừ, tránh để lưu lại hậu hoạn cho gia tộc!

Giết! Hắn động sát ý rồi, càng không muốn đêm dài lắm mộng, liền tế ra 3 pháp tướng, phải với thế lôi đình vạn quân đánh cho Chu Hằng hình thần câu diệt!

Chu Hằng thân mình như cá lội, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ đến mức tận cùng. Thế nhưng giữa hai người chẳng những chênh lệch hai cảnh giới, hơn nữa trong đó còn có một đại cảnh giới, dù là Tấn Vân Lưu Quang Bộ cũng không thể hoàn toàn bảo hộ được hắn, nhiều lần chạy sát bên bờ nguy hiểm.

Chênh lệch lực lượng quá lớn đi!

Chu Hằng thầm cảm khái trong lòng, nam nhân đại trượng phu không chịu thua thiệt trước mắt, hắn tạm thời bỏ chạy, chỉ cần đột phá Thăng Hoa Cảnh, nhất định hắn có thể chém chết Liên Nguyên Sướng dưới kiếm. Dù sao tên này cũng chỉ là Thăng Hoa Hoàng 3 tướng mà thôi.

Nhưng mọi người ở chung quanh nhìn thấy thế đều trợn tròn mắt!

Tiểu tử này còn là người sao? Chống lại Thăng Hoa Hoàng mà còn có sức đánh một trận, cũng không có lập tức bị giết chết!

Hơn nữa, vừa rồi có nghe Liên Nguyên Sướng nói hay không, tiểu tử này mới chỉ là Nhật Diệu Đế!

Ông trời của ta! Thật có Nhật Diệu Đế cường hãn như vậy sao? Giết Thăng Hoa Vương như cắt cổ gà thọc huyết chó, hoàn toàn phá đổ quy luật của Tiên giới mà!

- Ngươi không chạy thoát được! Liên Nguyên Sướng hừ lạnh, nói. Nơi đây Liên gia đúng là bị giết chết không còn một mống, mà lại chết đi một Thăng Hoa Vương, nếu còn để cho Chu Hằng chạy thoát, vậy thì hắn thật muốn điên lên rồi!

Hắn không tiếc hao phí rất nhiều linh lực, cường thế giam cầm không gian bốn phía. Hành động này nếu dùng để chiến đấu với võ giả trong cùng cảnh giới quả thực chính là muốn chết, nhưng Chu Hằng chẳng qua là Nhật Diệu Đế, cho dù là đánh xuyên hàng rào cảnh giới cũng còn kém hắn nhiều lắm, căn bản không cần lo lắng sẽ bị đối phương quay giáo đâm một kích!

Chu Hằng cười ha hả, rốt cục vận dụng số lượng tiểu phù văn công kích lên tới cực hạn, hắn phải đánh mở ra vòng giam linh lực của đối phương!

Không phải vạn bất đắc dĩ, hắn không muốn mượn dùng ngoại lực.

- Đi chết đi! Liên Nguyên Sướng dùng toàn lực thi triển. Sau khi giam cầm hạn chế thân pháp của Chu Hằng, hắn liền để cho Chu Hằng liều mạng cùng hắn, với lực lượng cấp bậc nghiền ép của hắn, có thể đánh chết ngay Chu Hằng.

Chu Hằng toàn thân đẫm máu, lực lượng của đối phương vượt qua xa hắn, cứng rắn đọ lực lượng với hắn mà nói rất thua thiệt! Chỉ sau mấy chiêu, xương của hắn đã hiện ra nứt nẻ, da thịt lại sớm đã lòi ra.

Cũng may phù văn trị liệu hiện tại đã đạt tới 101 đạo, ở trong người lưu chuyển một vòng, lập tức xương gãy, miệng vết thương đều khép lại.

- Chẳng qua là kéo dài hơi tàn mà thôi! Liên Nguyên Sướng lộ ra vẻ khinh thường, nhưng trong lòng lại rất khiếp sợ. Tiên thuật của Chu Hằng đã làm cho hắn vô cùng kinh sợ, đó tất nhiên là kỳ công thượng cổ, vô cùng thần kỳ!

Hắn phải lấy được! Nhất định phải lấy được!

- Đi chết cho lão phu!

Hắn đầu tóc bạc bay tung, toàn bộ chiến lực khai hỏa!

- Chết cái bà bà ngươi! Trong một tiếng quát thanh thúy, một bóng người vọt vào trường chiến, giơ lên một bàn tay tát vào mặt Liên Nguyên Sướng.

Cái gì!

Bốn phía nơi này đã bị Liên Nguyên Sướng không tiếc linh lực phong tỏa, làm sao có thể có người xông vào được?

Điều này có nghĩa thực lực của đối phương tuyệt đối không yếu so với Liên Nguyên Sướng! Không… có thể nhanh như vậy đã xông phá đi vào, cũng không phải đơn giản là không yếu so với Liên Nguyên Sướng, mà phải nói là cường đại hơn hắn, cường đại hơn rất nhiều, mới không xem phong tỏa là gì

như thế!

“Bốp!” Một tiếng vang giòn tan, Liên Nguyên Sướng bị tát bay ra sau, trên chòm râu hoa râm dính đầy đốm máu tươi, trên mặt hắn đầy vẻ cổ quái, sợ hãi, phẫn nộ hỗn tạp không nói nên lời.

Cường giả xuất hiện đột ngột kia chính là một thiếu phụ phong tư tuyệt đẹp, dáng người thon dài, đường cong mê người. Nàng đưa lưng về phía Chu Hằng, đôi mắt sáng nhìn chằm chằm vào Liên Nguyên Sướng, bất luận kẻ nào đều có thể cảm ứng được cơn phẫn nộ của nàng lúc này.

- Các… tiền bối là ai? Liên Nguyên Sướng run giọng nói. Hắn vốn định gọi các hạ, nhưng lập tức nghĩ đến lực lượng của đối phương có thể nghiền ép hắn, nên vội vàng đổi là tiền bối.

Khí tức của đối phương còn cường đại hơn vô số lần so với cao thủ đệ nhất của Liên gia, Thăng Hoa Hoàng 6 tướng!

Đây cũng không phải là Thăng Hoa Hoàng, mà là một vị Thăng Hoa Đế!

Trời ạ! Liên gia bọn họ đến tột cùng trêu chọc phiền toái lớn như thế nào vậy chứ!

- Huynh đệ! Đột nhiên vang lên một tiếng kêu to, Chu Thống cấp bách từ đàng xa vọt tới, dang vòng tay to ôm choàng lấy Chu Hằng.

- Nhẹ chút! Sắp bị ngươi siết chết rồi! Chu Hằng lè lưỡi hét lớn, hắn vừa mới bị một gã Thăng Hoa Hoàng đánh mấy chưởng, tuy rằng đã dùng phù văn trị liệu chữa lành, nhưng xương cốt toàn thân vẫn còn đang đau âm ỉ.

- Chu Hằng! Ta là… bà cô tổ của ngươi! Thiếu phụ phong thái tuyệt đẹp kia xoay người lại cất tiếng chào hỏi, sau đó lại là khuôn mặt đùng đùng nổi giận quay lại nói; - Lão khốn này lại dám đánh người của Chu gia, xem Chu Ninh Ninh ta không rút gân bẻ xương ngươi không được!

“Ầm! Ầm! Ầm!” Nàng bắt đầu điên cuồng ngược đãi Liên Nguyên Sướng, bưu hãn đến mức khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Chu Hằng co giật khóe miệng, nhỏ giọng nói: - Đây thật là bà cô tổ của Chu gia ư?

- Nếu tính theo bối phận, là bà cô 14 đời của người, ngươi gọi tiếng bà cô tổ cũng không thua thiệt! Chu Thống đứng ở bên cạnh Chu Hằng, dùng khuỷu tay huých Chu Hằng một cái: - Tiểu tử ngươi như thế nào chạy tới đâu liền đánh tới đó, lúc nào cũng không thấy ngươi an phận!

- Hà hà… Đối với chuyện này Chu Hằng cũng chỉ có cười khan.

- Tuy nhiên tiểu tử ngươi như thế nào đã trở thành Nhật Diệu Đế? Mà lại có thể đánh xuyên hàng rào cảnh giới, ngay cả Thăng Hoa Vương đều bị ngươi giết chết! Chu Thống cả kinh kêu lên, trên mặt hơi buồn bực, vì như thế hắn lại trở thành kẻ thực lực yếu nhất của Chu gia.

- Các người đã tới lâu rồi à? Chu Hằng hỏi lại.

- Đúng vậy! Ngươi gây ra động tĩnh lớn như vậy, ta và Ninh bà cô tổ đã sớm tới, tuy nhiên thấy ngươi không bị nguy hiểm nên không ra tay. Không nghĩ tới tiểu tử ngươi cũng quá cường mãnh đi, làm ca ca ta làm sao chịu nổi chứ! Chu Thống thở ngắn thở dài.

- Cố gắng tu luyện, ngươi sẽ đuổi kịp! Chu Hằng vỗ vỗ vai hắn an ủi.

- … Không thèm so với yêu quái ngươi nữa, rất bị đả thương tự ái, ta thấy nhìn xem Ninh bà cô tổ đánh người còn tốt hơn! Chu Thống bực bội nói.

Chu Hằng cười ha hả. Tốc độ tu luyện của hắn quả thật có phần dọa người. Tuy nhiên hết thảy là nhờ Mộc Tâm và Chân

Long Chi Huyết, thật muốn nói đến yêu nghiệt vẫn là Ứng Mộng Phạm các nàng! Sau khi được Hoặc Thiên cải tạo thể chất, quả thực các nàng mới chính là nghịch thiên!

Nếu thấy tốc độ tu luyện của các nàng, Chu Thống mới biết cái gì gọi là đả kích chân chính.

Bên kia, Liên Nguyên Sướng trong lòng chỉ muốn chết cho xong!

Ở trước mặt một vị Thăng Hoa Đế, hắn vốn không có mảy may sức đánh trả, trừ bị đánh chính là bị đánh. Hắn bị Chu Ninh Ninh đánh cho xương cốt cả người không có một khúc nào nguyên vẹn, nhưng lửa giận của người ta không thấy giảm bớt mảy may, vẫn như cũ đang điên cuồng đánh hắn.

Đây mới gọi là bao che cho con cháu a!

Chương 699: Đánh hung bạo

Ở Tiên giới, chiến lực chênh lệch một cảnh giới tuyệt đối là nghiền ép, trừ phi người cảnh giới thấp có thể yêu nghiệt giống như Chu Hằng!

Liên Nguyên Sướng cũng không phải yêu nghiệt như vậy, cho nên hắn chỉ có phần bị đòn.

Người của Chu gia đều thích dùng nắm tay, điểm này ngay cả nữ nhân đều không ngoại lệ! Chu Ninh Ninh chính là dùng một đôi nắm tay đánh hắn, cảnh giới áp chế tuyệt đối, đừng nói là hắn chạy trốn, dù muốn liều mạng đều không có tư cách!

Cũng giống như trước đó hắn dùng linh lực phong tỏa vây khốn Chu Hằng, hắn ở trong tay Chu Ninh Ninh cũng không có mảy may khả năng chạy trốn!

Tuy nhiên người ta còn bá đạo hơn, chỉ dùng tay đánh hắn, vừa trốn liền bắt trở lại. Dưới mấy nắm tay giáng xuống, ý thức của hắn đều hỗn loạn, đâu còn có sức chạy trốn?

Bá đạo!

Mọi người ở chung quanh xem thấy đều kinh ngạc trố mắt, chỉ cảm thấy chuyện này đúng là phát triển xoay chuyển tình thể.

Trước đó, Chu Hằng tuyệt đối là vai diễn phụ, dù là Nhật Diệu Vương ở trước mặt Thăng Hoa Vương thì tính là gì? Nhưng hắn chính là biểu hiện cường thế, mạnh mẽ chém hai vị Thăng Hoa Vương, khiến mọi người đều kinh sợ.

Mà khi Liên Nguyên Sướng đi tới nơi này, mọi người nghĩ rằng Thăng Hoa Hoàng đến đây, xác định vững chắc có thể trấn áp Chu Hằng rồi, không nghĩ tới người ta cũng không phải người cô đơn, gọi ra một người còn độc hơn!

Đánh nhỏ vẫn luôn gặp phải lớn đến, Liên gia có hậu duệ, Chu Hằng sao có thể không có!

Thăng Hoa Đế!

Dù là toàn thể cao thủ trong tộc họ Liên ra hết, cũng đâu thể là địch của Thăng Hoa Đế? Cái này, chẳng những Liên Nguyên Sướng xui xẻo, mà chính là người trong tộc họ Liên xa xa cũng khó tránh khỏi vận mệnh bị dính vào.

– Ai cho ngươi khi dễ cháu của ta!

– Ỷ lớn hiếp nhỏ rất thích thú đúng không?

– Lão nương để cho ngươi đủ sảng khoái!

– Kêu la đi, tại sao không kêu la? Không kêu la cô nãi nãi khó chịu, mau kêu la cho lão nương!

Chu Ninh Ninh vừa đánh vừa chửi, vị bà cô tổ này bưu hãn tuyệt đối, hoàn toàn không giống như một nữ nhân nói, ngược lại như là một tên sắc lang đang khi dễ tiểu cô nương. Chu Hằng, Chu Thống nghe được đều làm bộ như không biết vị này, lần lượt quay đầu đi.

Đó là một vị Thăng Hoa Đế phẫn nộ, ai dám chê cười?

Cuối cùng Liên Nguyên Sướng không thể kiên trì bao lâu, bị đánh chết! Hình thần câu diệt! Ngay cả Thần chích đều đồng thời bị hủy diệt!

Đến tận đây, chiến dịch Liên gia cuối cùng kết thúc mỹ mãn.

– Nhìn cái gì? Còn nhìn nữa lão nương móc tròng mắt các ngươi ra! Chu Ninh Ninh thấy mọi người còn ở chung quanh xem náo nhiệt, không khỏi trừng đôi mắt đẹp, quát to. Mọi người sợ tới mức vội vàng tẩu tán như chim muông động rừng.

Đây chính là Thăng Hoa Đế, hù chết người mà!

– Đi! Chúng ta về Đồng Tâm Cốc! Chu Ninh Ninh không nói nhiều lời, tay trái nắm lên Chu Thống, tay phải bắt lấy Chu Hằng, dưới chân bắn ra, thân hình mềm mại đã bay lên trời, trong nháy mắt liền biến mất trong tầm mắt mọi người.

Vị trí nơi trú ngụ của Chu gia vẫn là một bí mật, không thể để người khác biết.

Trọng lực của Bắc Ngọ Thành đối với một vị Thăng Hoa Đế mà nói dường như không tồn tại, tốc độ của Chu Ninh Ninh quá nhanh. Chu gia từng xuất hiện nhân vật yêu nghiệt như Vạn Cổ Đại Đế, thân pháp kế thừa tới nay cho dù không bằng Tấn Vân Lưu Quang Bộ cũng sẽ không kém bao nhiêu.

Chỉ khoảng gần mười phút sau, bọn họ liền đi tới một sơn cốc, cách Tam Kiếm Sơn cũng không xa lắm.

Đây là Đồng Tâm Cốc, nơi tị nạn của Vạn Cổ Đại Đế nhất mạch.

– Mọi người mau ra đi, Chu Hằng đến rồi! Chu Ninh Ninh buông ra hai tay, lập tức lớn tiếng nói.

"Vù vù…" trong sơn cốc lập tức nhảy ra mấy chục người, mỗi người đều có khí thế kinh khủng, kém nhất cũng là Nhật Diệu Cảnh, còn dư lại toàn bộ là Thăng Hoa Cảnh, từ Thăng Hoa Vương đến Thăng Hoa Đế cũng không ít.

"Két" mấy gian nhà gỗ trong cốc mở cửa, đi ra mấy vị còn cường đại hơn.

Sáng Thế Cảnh!

Chu Hằng đã không xa lạ gì với cao thủ Sáng Thế Cảnh, lập tức có thể từ trên thân các nhân vật vô cùng khủng bố này, cảm ứng được khí tức cấp bậc Sáng Thế Cảnh. Cường đại đến khiến cho lòng người run sợ.

– Để ta giới thiệu cho ngươi một chút, vị này chính là Văn Khiêm tổ gia, vị này chính là Sơn Nghị tổ gia, vị này chính là Đông Hải tổ gia, vị này chính là Lộ Dương tổ gia! Chu Ninh Ninh trước giới thiệu với Chu Hằng mấy vị Sáng Thế Cảnh kia.

– Chu Hằng ra mắt bốn vị tổ gia! Chu Hằng liền vội vàng thi lễ, hắn không sợ Sáng Thế Cảnh, nhưng bốn vị này chính là

trưởng bối của Chu gia, đây là phần lễ nghĩa.

– Miễn lễ miễn lễ! Bốn vị cường giả Sáng Thế Cảnh đều mặt mày hớn hở. Vui tươi hớn hở đến không có mảy may làm giá, đây là di mạch Chu gia ở Phàm giới, hiện giờ đoàn tụ khiến bọn họ đều vô cùng vui mừng.

Nhân số của một chi Vạn Cổ Đại Đế huyết mạch ở Tiên giới này cũng không nhiều lắm, điều đó có liên quan tới tiên nhân sinh dục khó khăn, mà cũng vì Chu gia đang bị Tuyệt Tiên Thành đuổi giết, một bộ phận tộc nhân chết trận.

Mọi người ở đây đều là trưởng bối của Chu Hằng, về phần bối phận cao bao nhiêu đã không thể tính ra. Nếu Chu Hằng xưng huynh gọi đệ với Chu Thống, như vậy Chu Hằng cứ tính theo bối phận này là được, cùng thế hệ với Chu Hằng chỉ có hai người, trừ Chu Thống ra còn có Chu Yên Nhiên.

Đó là một nữ nhân thiên phú kiệt xuất, năm nay cũng chỉ mới 1000 tuổi, nhưng đã là Nhật Diệu Đế 10 luân, vốn đã có thể tấn công Thăng Hoa Vương, nhưng nàng cố ý áp chế tu vi, muốn xông phá 11 vầng mặt trời, tiến thêm một bước khai phá tiềm lực của bản thân.

Tuy nhiên, Chu Yên Nhiên cũng không có ra đón tiếp Chu Hằng, nàng đã bế quan ba tháng, đang ở thời khắc mấu chốt tấn công 11 vầng mặt trời.

Chu Hằng cho các nàng và con lừa đen trong Tiên Cư ra ngoài, trong sơn cốc lập tức oanh oanh yến yến một mảng lớn, nhiều mỹ nhân tuyệt sắc như vậy tập trung một chỗ, người của Chu gia nhìn thấy đều có chút hoa cả mắt.

– Hả! Khi thấy Lam Long nữ hoàng, bốn cường giả Sáng Thế Cảnh đồng thời kêu lên một tiếng kinh ngạc, lộ ra vẻ mặt kinh sợ.

Càng là người cường đại, thì càng có thể cảm ứng được lực lượng khủng bố ẩn giấu của Nữ Vương ngạo kiều này!

Chỉ sợ bọn họ không thể nhìn ra sâu cạn của Lam Long nữ hoàng, nhưng khí tức của siêu Sáng Thế Cảnh vẫn làm cho bản năng bọn họ cảm nhận được kinh hãi, đó là phản ứng theo bản năng của võ giả đối với cường giả.

Bọn họ đã từ miệng Chu Thống biết được lai lịch của Lam Long nữ hoàng, nhưng tận mắt nhìn thấy người lại là một chuyện khác, khó tránh khỏi chậc chậc lấy làm kỳ, không ngờ một nhân vật kinh khủng như vậy liền đi theo bên cạnh Chu Hằng.

Nhưng càng làm cho bọn họ cảm giác cao thâm khó lường lại là Hoặc Thiên!

Thiên nữ tuyệt thế này rõ ràng chỉ là Nguyệt Minh Vương, nhưng tạo cho bọn họ cảm giác lại còn nguy hiểm hơn, có một

loại khí tức tối cao làm cho linh hồn bọn họ đều run rẩy.

Nghe Chu Hằng nói chuyện trải qua mấy ngày này, đặc biệt không ngờ Liên gia sử dụng Huyền Âm thân thể tu luyện, mỗi người của Chu gia đều phẫn nộ, Chu Ninh Ninh lại gào to một tiếng, nói: – Lão nương đi diệt Liên gia kia!

Nàng cứ như vậy bừng bừng lửa giận rời cốc mà đi, mà những người Chu gia khác cũng không có khuyên giải một câu gì, xem ra vị bà cô tổ này cũng không phải là lần đầu tiên làm loại chuyện giết người phóng hỏa.

Chu Hằng vốn muốn đưa những cô nương thân thể Huyền Âm trong Tiên Cư kia quay về, nhưng việc này lại bị những người Chu gia kia tiếp nhận, nói là hắn vừa mới về "nhà", sao có thể để hắn tiếp tục chạy đông chạy tây nữa? Cứ để Chu Thống đi là được rồi!

Ai bảo Chu Thống bối phận nhỏ mà chi, đâu có tư cách nói không, chỉ có thể nhắm mắt nhắm mũi chạy đi.

Trong cốc chỉ dựng mấy gian nhà tranh, nhưng gần như mỗi người đều có Tiên Cư, cũng không cần lo lắng không có chỗ ở. Chu Thống đã chuyển dời những cô nương thân thể Huyền Âm kia vào Tiên Cư của mình, cũng không cần mượn của Chu Hằng.

Ban đêm, sau khi Chu Hằng và các nàng được chiêu đãi long

trọng, liền về lại trong Tiên Cư.

Nam nhân của nhà mình vì sao lại biến thành nhỏ?

Các nàng đều ai oán thở dài, cũng may tuy rằng hình thể biến thành nhỏ, nhưng vật mấu chốt gì đó lại không thay đổi thành nhỏ chút nào, thấy vậy các nàng đều thở phào nhẹ nhõm. Tiêu Họa Thủy là lưu manh nhất, hô một câu: "Phải thử một chút có phải trông được còn dùng được hay không?" Ngay sau đó, bắt đầu gió xuân mê say một đêm.

Sáng sớm, Chu Hằng từ trong tứ chi hương diễm của các nàng bò ra, nhìn từng bộ ngực bị đè ép biến hình, từng bờ mông hở ra trắng như tuyết ngọc… thiếu chút nữa hắn nằm xuống lại.

Hắn vội vàng cố thu liễm tâm thần, đi qua một bên luyện hóa tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm.

Lần này tuy rằng chỉ hút được tinh khí sinh mệnh của hai người, nhưng hai người đều là Thăng Hoa Vương, tinh khí sinh mệnh vô cùng dồi dào, giúp cho 21 mặt trời trắng của hắn đạt tới trạng thái cực hạn hoàn mỹ.

Kế tiếp hắn sẽ nén ép 21 vầng mặt trời này, đồng thời hình thành pháp tướng.

Nhưng đầu tiên, hắn cần phải tìm hiểu về pháp tướng.

Cái này thì dễ rồi, trong Đồng Tâm Cốc có một đám đông cường giả Thăng Hoa Cảnh, chính là cao thủ Sáng Thế Cảnh đã có 4 vị, mỗi người đều có thể dạy cho hắn, giải thích nghi hoặc cho hắn.

Hắn lập tức rời Tiên Cư đi tìm người thỉnh giáo, không hiểu liền hỏi, không ngượng ngùng gì.

"Ầm!"

Đúng lúc này, chợt nghe vang lên một tiếng nổ nặng nề, mặt đất rung chuyển dữ dội, một bóng người đúng là từ trong bụng núi phá đi ra, ngã quỵ trên đất, một thân váy trắng, nhưng trên đó dính đầy đốm máu.

– Yên Nhiên! Trong cốc có mấy người Thăng Hoa Vương của Chu gia đang nhắm mắt minh tưởng, vừa phát hiện động tĩnh này lập tức cả kinh kêu lên, nhao nhao chạy tới.

Cô gái này chính là Chu Yên Nhiên ư? Không phải nàng đang tấn công 11 vầng mặt trời trắng sao? Đúng rồi, là nàng bị tẩu hỏa nhập ma!

Chu Hằng cũng vội vàng chạy tới.

Chu gia nhân khẩu rất ít, mỗi một hậu bối đều vô cùng trân quý. Sáng Thế Vương Chu Sơn Nghị tự mình bắt mạch chẩn đoán bệnh cho Chu Yên Nhiên, sau một lúc lâu, lão chau mày, nói: – Đứa nhỏ này quá gấp, thương tổn tới cơ sở, thực phiền toái!

Ngay cả Sáng Thế Vương đều nói ra một tiếng phiền toái, có thể thấy được tình trạng của Chu Yên Nhiên khó khăn biết bao.

– Sơn Nghị tổ gia! Ngài nhất định có biện pháp, có phải không? Những người khác đều truy hỏi.

– Loại thương này, nhất thiết phải dùng đan dược Tử Tâm Đan thất phẩm mới có thể trị liệu! Chu Sơn Nghị nhíu mày: – Lão phu phải đi ra ngoài một chuyến, tổn thương của Yên Nhiên không thể kéo dài, nếu không nàng sẽ ngã xuống cảnh giới, cả đời đều vô duyên với Thăng Hoa Cảnh!

Mọi người đều lộ vẻ mặt ngưng trọng.

Đan dược thất phẩm ít nhất phải Dược sư thất tinh mới có thể luyện chế ra, hơn nữa Dược sư thất tinh còn chưa nhất định biết luyện chế, dù sao đan phương giống như công pháp tuyệt thế, từ trước đến nay cũng không tùy tiện truyền cho người ngoài.

Hơn nữa còn có vấn đề tỷ suất thành đan, tổn thương của Chu Yên Nhiên lại không thể kéo dài, vì lý do an toàn, phải tìm Dược sư bát tinh thậm chí Dược sư cửu tinh để luyện đan so ra chắc ăn hơn, nếu không tài liệu dùng hết lại không thể luyện ra đan dược, vậy thì hỏng bét!

Tuy nhiên, Chu gia đang bị Tuyệt Tiên Thành đuổi giết, đi lại ở Tiên Thành bậc thấp không có việc gì, nhưng nếu chạy đến Tiên Thành bậc cao… có thể sẽ tạo thành hậu quả rất nghiêm trọng. Dù sao, Chu Vũ Hà còn đang bế quan tấn công Sáng Thế Hoàng, không thể bị kinh động!

Có hơi khó giải quyết đây, nhưng nhất định phải làm, Chu gia chưa từng buông bỏ người của mình!

– Cái Tử Tâm Đan kia hãy giao cho ta luyện chế đi! Đột nhiên vang lên một thanh âm, tràn đầy tự tin mãnh liệt.

Mọi người đồng loạt quay đầu nhìn về phía Chu Hằng.

Chương 700: Tử tâm đan

– Ngươi à? Người của Chu gia đều nhìn lại hướng Chu Hằng, trên mặt đầy vẻ kinh ngạc.

Đan dược thất phẩm, cũng không phải chuyện đùa!

Muốn trong khoảng thời gian ngắn luyện ra đan dược thất phẩm, còn phải cam đoan tỷ suất thành đan, hơn nữa còn là chỉ định đan dược nào đó. Yêu cầu này thật cao! Dược sư thất tinh bình thường đều không thể làm được, chỉ có Dược sư bát tinh mới có tiêu chuẩn như vậy.

Chu Hằng ở thiên phú võ đạo mọi người đều thấy ở trong mắt, nhưng nếu nói hắn trên phương diện đan đạo cũng kiệt xuất như vậy, cái này phải đánh cái dấu hỏi: trên đời thực sự có yêu nghiệt nghịch thiên như vậy sao?

– Chu Hằng! Việc này quan hệ trọng đại, ngươi cũng không thể nhất thời sính tài! Một vị Thăng Hoa Hoàng nói.

– Xin các vị trưởng bối yên tâm, nếu không có nắm chắc, ta cũng không dám nói ra như vậy! Yên Nhiên tỷ là thân nhân của ta, bất kể như thế nào, ta cũng không hại thân nhân của

mình! Chu Hằng cất cao giọng nói.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, cuối cùng đều tập trung ánh mắt đến trên người Chu Sơn Nghị, ai bảo lão là bối phận cao nhất, là người có tu vi mạnh nhất chứ?

– Được! Để Hằng nhi thử xem! Chu Sơn Nghị cũng là người quyết đoán, lão cắn răng một cái lập tức đưa ra quyết định.

Một nét bút không viết ra được hai chữ Chu, Chu Hằng khẳng định sẽ không bởi vì cậy tài lung tung mà ôm đồm nhiều việc, làm hại Chu Yên Nhiên!

– Tổ gia có tài liệu luyện chế Tử Tâm Đan chứ? Chu Hằng lên tiếng hỏi. Đây mới là điểm mấu chốt, không có tài liệu Hỏa Thần Lô cũng không có biện pháp.

– Lão phu không biết đan đạo, tuy nhiên gia tộc bao nhiêu năm qua thu được tài liệu đều ở trong pháp khí không gian này, tự ngươi xem đi! Chu Sơn Nghị ném ra một quả ngọc bội.

Chu Hằng nhận lấy, liền vội vàng đưa thần thức vào dò xét, hắn đã sớm thông qua với Hỏa Thần Lô, biết cần có tài liệu gì, chỉ một lát sau, trong tay của hắn đã nhiều thêm mấy phần tài liệu.

“Tài phú của Chu gia cũng thật kinh người mà!” Chu Hằng vừa dò xem vừa nói thầm. Tài liệu bên trong này có thể nói là muôn màu rực rỡ, thậm chí Nguyệt Hoa Liên hắn đều thấy được ba cây!

Đây là nội tình của nhà quyền thế a, nhiều Nguyệt Hoa Liên như vậy cùng nhau ăn vào, không phải trong nháy mắt có thể vượt qua Nguyệt Minh Cảnh? Tuy nhiên, tình huống của Chu Yên Nhiên mỗi kéo dài một phần sẽ chuyển biến xấu một phần. Hắn cũng không rảnh dò xem hết tài liệu trong này. Sau khi lấy ra tài liệu cần thiết, thần thức của hắn lập tức lui ra ngoài.

– Ta bắt đầu luyện đan đây! Hắn trả lại pháp khí không gian cho Chu Sơn Nghị, trước mặt mọi người liền lấy ra Hỏa Thần Lô, cho tất cả tài liệu vào trong, sau đó ngọn lửa nổi lên bắt đầu luyện đan.

Cái này… người của Chu gia đồng loạt há hốc mồm.

Vạn Cổ nhất mạch chuộng võ, mỗi người đều có khuynh hướng bạo lực, không có một người nào cảm thấy hứng thú với đan đạo. Thế nhưng chưa ăn qua thịt heo, dù sao cũng từng thấy heo chạy? Bọn họ cũng không phải chưa từng nếm qua đan dược, càng không phải chưa từng thỉnh mời Dược sư luyện qua đan dược.

Nhưng chưa hề nghe nói qua có Dược sư luyện đan theo cách như vậy!

Không biết, không có nghĩa là cũng không biết "chuyện thông thường" này! Có khùng hay không, ném toàn bộ tài liệu vào lò luyện đan… Đây là luyện đan hay là xào rau? Không đúng! Dù là xào rau cũng không có tùy tiện như vậy đâu!

Vốn trước đó mọi người thấy Chu Hằng tràn đầy tự tin, vì vậy hiện lên mấy phần tin tưởng, nhưng giờ thấy hắn làm xằng làm bậy như thế, mỗi người đều dao động lòng tin.

Tốt hơn là mau mau rời cốc đi tìm vị Dược sư bát tinh đi!

– Được rồi! Chỉ năm phút đồng hồ sau, Chu Hằng liền vỗ nắp Hỏa Thần Lô một cái, "vèo vèo…", 7 viên đan dược từ trong lò luyện đan bắn ra.

Phàm phẩm bậc đan dược càng cao, mỗi một lò luyện chế ra số lượng sẽ càng ít. Cỡ như đan dược thất phẩm một lò tính tốt đẹp hết có thể ra 5 viên là nhất rồi. Tuy nhiên đối với Dược sư thất tinh, bát tinh bình thường mà nói, có thể ra hai viên là có thể thắp hương bái tạ Phật rồi.

Nhưng loại "tính tốt đẹp hết" đối với Dược sư thập tinh này mà nói, Hỏa Thần Lô lại vượt qua cực hạn đó, không ngờ một lò ra được 7 viên.

“Ái chà chà!!!” Người của Chu gia đồng loạt há hốc mồm, thật đúng là có thể luyện ra đan dược được sao?

Chưa thấy qua! Quá ngạc nhiên!

Luyện đan là một loại công việc tinh tế đến hà khắc, cho dù chỉ sơ sẩy một chút xíu hỏa hầu, một chút xíu trong pha chế là thất bại, sẽ tạo thành hậu quả nổ lò! Thế mà không ngờ Chu Hằng thực sự luyện ra 7 viên đan dược, điều này sao có thể không làm người ta kinh ngạc?

Nếu như bọn họ biết một lò Tử Tâm Đan này “cao nhất” chỉ có tỷ suất là 5 viên thành đan, vậy khẳng định sẽ càng giật mình đến đem đầu lưỡi đều phun ra!

Cái này vi phạm quy luật của Tiên giới rồi!

Nhưng chỉ trong năm phút đã luyện ra đan dược thất phẩm, đây là thực hay giả?

Quá nhanh! Nhanh đến mức người ta không thể tin được!

Chu Sơn Nghị cho dù là Sáng Thế Vương thì sao chứ! Lão có

phần chần chừ nhận lấy Tử Tâm Đan, nhưng cũng không dám tùy tiện cho Chu Yên Nhiên ăn vào: Đan dược này cũng không thể dùng lung tung, nhất là tình trạng của Chu Yên Nhiên hiện tại còn nguy khốn như vậy!

– Tổ gia cứ yên tâm, ta dù là người không có lương tâm cũng không thể hại người mình! Chu Hằng cười nói. Hắn biết mình biểu hiện quá mức kinh người, mà người của Chu gia vừa không có người nào là Dược sư, nếu không chỉ cần xem xét một chút là không có vấn đề gì.

Chu Sơn Nghị cắn răng một cái, nếu trước đó lão đã lựa chọn tin tưởng Chu Hằng, như vậy thì tin thêm một lần đi!

Lão là Sáng Thế Vương, có lão bảo vệ, khẳng định tình trạng của Chu Yên Nhiên sẽ không chuyển biến quá xấu. Lão vẫy vẫy tay, một nữ Thăng Hoa Vương của Chu gia đi tới, đút cho Chu Yên Nhiên ăn vào Tử Tâm Đan.

Đan dược vừa vào bụng, mọi người đều tập trung ánh mắt lo âu trên người Chu Yên Nhiên.

Chu Yên Nhiên, Chu Thống, Chu Hằng… trước mắt là hậu bối trẻ tuổi nhất của Chu gia, cũng vì vậy thu được nhiều chiếu cố nhất của tất cả trưởng bối.

Chỉ một phút sau, thân thể mềm mại của Chu Yên Nhiên khẽ run lên, trên mặt hiện lên một màn hơi tím.

– Tử Tâm Đan… đúng là Tử Tâm Đan! Chu Sơn Nghị vui mừng kêu lên. Lão không biết đan đạo, nhưng lão đã sống thật sự quá lâu, trước kia tận mắt nhìn thấy bộ dáng của người khác sau khi uống vào Tử Tâm Đan.

Đến lúc này, rốt cục lão mới tin đây là Tử Tâm Đan!

Có lão kêu lên mừng rỡ như vậy, những người Chu gia khác đều như trút được gánh nặng, sau đó nhìn lại phía Chu Hằng, trong ánh mắt không ai không mang theo vẻ khiếp sợ mãnh liệt!

Tiểu tử này thật khó có được!

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi năm phút liền luyện ra đan dược thất phẩm! Hơn nữa còn là một lần thành công! Tiêu chuẩn này, dù là Dược sư bát tinh cũng có thể so được sao?

Càng đáng quý chính là vẻ trấn định của hắn, trong lúc mọi người nghi ngờ hắn không chút tức giận lùi bước, hiện tại lại không hề tỏ ra kiêu ngạo!

Nhân tài!

Mọi người càng nhìn Chu Hằng càng nghĩ càng vui mừng! Đặc biệt hình dáng của Chu Hằng lúc này lại chỉ bằng một đứa nhỏ 7, 8 tuổi, làm cho mọi người đều dâng lên một loại kích động muốn ôm đứa nhỏ này vào lòng nựng nịu.

Nhìn thấy ánh mắt cổ quái của mọi người, Chu Hằng không khỏi da mặt co rút, lui về sau một bước, lập tức dẫn tới mọi người bật cười ha hả.

– Ưm! Trong tiếng "ưm", Chu Yên Nhiên mở ra đôi mắt xinh đẹp.

– Yên Nhiên! Mọi người vội vàng dời ánh mắt vào nàng.

"Ông! Ông! Ông!"

Phía sau Chu Yên Nhiên đột nhiên dâng lên từng vầng từng vầng mặt trời, 1, 2, 3… 10, 11!

Nhật Diệu Đế 11 luân!

– Các vị tổ gia! Như thế nào tất cả các ngài đều ở đây? Ồ! Ta… ta… không phải ta thất bại sao, như thế nào hình thành 11 vầng mặt trời? Chu Yên Nhiên đầu tiên là kinh ngạc nhìn mọi người ở chung quanh, sau đó vô cùng giật mình kinh ngạc

nói.

– Ngươi đúng là thất bại, tuy nhiên, Hằng nhi luyện chế Tử Tâm Đan cho ngươi, chẳng những kéo lại thời điểm ngươi bị thương nặng, còn trợ giúp ngươi tạo thành vầng mặt trời thứ 11! Chu Sơn Nghị nói.

– Hằng nhi? Chu Yên Nhiên xoay chuyển đôi mắt xinh đẹp, rất nhanh ở trong đám người nhìn thấy duy nhất một người xa lạ, trên gương mặt trong sáng nhưng lạnh lùng của nàng lộ ra vẻ tươi cười: – Ngươi chính là Chu Hằng, Hằng đệ phải không? Cảm ơn ngươi!

– Mọi người đều là người một nhà, có gì cảm ơn với không cảm ơn! Chu Hằng gãi đầu nói.

– Ha ha ha… Mọi người đều bật cười ha hả, Chu Yên Nhiên thương thế đã lành, có thể nói là sợ bóng sợ gió một trận, mà nàng lại đột phá 10 vầng mặt trời, nhảy vào tầng thứ cao hơn, điều này cũng đáng để ăn mừng!

Tuy rằng Nhật Diệu Đế 11 luân cũng không thể đánh xuyên hàng rào, nhưng từ 10 đến 11 lại là một cái chất bay vọt rất lớn, cũng là một cửa ải khó vượt qua. Sau khi vượt qua, thành tựu của Chu Yên Nhiên sau này có thể đạt tới 12 vầng mặt trời, thậm chí là 13 vầng mặt trời!

– Chu Hằng của chúng ta này thật tài giỏi nha! Chẳng những

tinh tiến rất nhanh trên võ đạo, hơn nữa còn là thiên tài đan đạo! Chu Sơn Nghị nghi ngờ thông thoáng, vỗ vỗ vai Chu Hằng tán thưởng.

– Hằng nhi! Sơn Nghị lão tổ xưa nay chưa bao giờ khen ngợi ai, ngươi là người thứ nhất đó! Lập tức có người cười nói với Chu Hằng.

– Sơn Nghị lão tổ khen trật rồi!

Chu Hằng vội vàng khiêm nhường một câu. Đây đúng là khen trật rồi, bởi vì người luyện đan cũng không phải là hắn, mà là Hỏa Thần Lô.

– Xú tiểu tử lại cướp đoạt công lao của bổn tọa, coi như tiểu tử ngươi lại thiếu bổn tọa mấy bữa dị hỏa? Trong đan điền, Hỏa Thần Lô thì lại vắt hết óc tính toán.

– Tuy nhiên, tinh lực con người có hạn, Hằng nhi có thiên phú kiệt xuất như vậy, tốt hơn là trước dồn tinh lực đặt trên võ đạo, đợi sau khi võ đạo đại thành, hãy quay lại nghiên cứu đan đạo!

– Đúng vậy! Ham nhiều nhai không nát, lời nói của tổ tiên luôn rất có đạo lý!

– Đúng rồi! Hằng nhi ngươi bây giờ tổng cộng là mấy vầng

mặt trời?

Mỗi người một câu, trong lời nói đều toát ra ý quan tâm nồng nặc.

Chu Hằng cảm động trong lòng, hắn vừa động tâm niệm, 21 vầng mặt trời trắng lập tức hiện ra chiếu sáng.

– 2… 21 vầng mặt trời!

– Oái!

– Quả nhiên là yêu quái mà! Còn kiệt xuất hơn so với Đại Đế năm đó!

– Nếu có thời gian, nhất định Hằng nhi có thể có được thành tựu cao hơn so với Đại Đế!

Bọn họ chỉ nghe nói qua Chu Hằng có được 21 vầng trăng, nhưng tên yêu nghiệt này hiển nhiên không có mảy may lui bước, ở Nhật Diệu Cảnh cũng đồng dạng có được 21 vầng mặt trời, hiện giờ tận mắt nhìn thấy dù là Chu Sơn Nghị đều rúng động không thôi.

Chu gia chính là không thiếu thiên tài, cỡ như 12 vầng trăng, 13 vầng mặt trời đưa tới gia tộc khác mà nói, ra một người đều là thiên tài vạn năm khó gặp, nhưng ở Chu gia thì không thiếu thiên kiêu như vậy, trong ba người đã có thể có một!

Tuy nhiên, 21 vầng trăng, 21 vầng mặt trời, đây cũng quá cực hạn đi! Bọn họ có muốn cũng không dám nghĩ tới!

Vạn Cổ Đại Đế năm đó đã là xa xa không theo kịp rồi!

– Được rồi, đừng ca tụng hắn nữa! Người trẻ tuổi không thể quá đắc ý, mất đi lòng cầu tiến! Cuối cùng vẫn là Chu Sơn Nghị cố ý sa sầm mặt xuống nói, thực ra trong lòng lão mừng rỡ không biết thành cái dạng gì nữa.

– Sơn Nghị lão tổ! Ta có thể lấy một ít tài liệu hay không? Chu Hằng chợt lên tiếng hỏi.

– Hả! Ngươi muốn thứ gì, cứ việc lấy đi! Chu Sơn Nghị lại ném cho Chu Hằng pháp khí không gian chứa vô số tài liệu kia.

Chu Hằng vội vàng tiếp nhận, trước đó hắn phát hiện bên trong pháp khí không gian này có rất nhiều kim loại quý hiếm, vừa lúc có mấy loại hắn có thể cắn nuốt để tăng lên thể chất… Điểm mấu chốt là hắn không muốn cứ với hình dáng đứa nhỏ 7, 8 tuổi này gặp người.

Thật ngượng ngùng!

Chương 701

Chương 704 Nối xương

Chu Hằng từ bên trong pháp khí không gian lấy ra mười mấy khối kim loại, đều là cấp bậc Thăng Hoa Cảnh.

Tài liệu cao cấp hơn không phải là không có, Chu gia còn là tiền của rất dồi dào, ngay cả trân liệu Sáng Thế Cảnh đều có một đống lớn, nhưng mấu chốt là, huyết mạch của Phệ Kim tộc không đủ dùng, thấy tài liệu Sáng Thế Cảnh vốn cũng không có phản ứng, hắn cầm lấy làm chi?

Trước không quản tới lớn như vậy, khôi phục dáng người bình thường mới là trọng yếu nhất.

Chu Hằng ôm những tài liệu này về lại trong Tiên Cư, rồi lập tức bắt đầu luyện hóa.

Cực hạn của huyết mạch Phệ Kim tộc chính là giữa Nhật Diệu Đế và Thăng Hoa Vương trong đó, Chu Hằng cắn nuốt những tài liệu Thăng Hoa Cảnh này đã có phần cố hết sức, nhưng bất kể thế nào, nếu hắn không muốn luôn giữ thân hình đứa nhỏ này, thì cắn nuốt không được cũng phải ăn.

Luyện hóa trân liệu từng chút từng chút một, tinh hoa kim loại bị rút ra, làm lớn mạnh xương cốt của hắn.

Vóc người của hắn biến hóa từng chút một, xương cốt trở nên càng cứng cáp hơn, nhưng cũng không có biến đổi thành cao, lớn, bởi vì bản năng của thân thể là phát triển theo hướng mạnh hơn, mỹ quan hay không hoàn toàn là thứ yếu.

Nhật Diệu Hoàng, Nhật Diệu Đế!

Những trân liệu này đều là Thăng Hoa Cảnh, Chu Hằng chỉ luyện hóa 7 khối kim loại đã tăng thể chất của mình lên tới Nhật Diệu Đế đỉnh phong, đây là một điểm cực hạn, là cực hạn của huyết mạch Phệ Kim tộc trong cơ thể hắn.

Đến một bước này, hấp thu tinh hoa kim loại thêm nữa cũng tạm thời không thể đột phá hạn chế của huyết mạch, không thể tăng lên thể chất thêm nữa, mà chỉ có thể tăng trưởng xương cốt của Chu Hằng, rốt cục giúp thân thể hắn cao lên!

Sau khi luyện hóa tiếp ba khối kim loại, hình thể Chu Hằng khôi phục lại tiêu chuẩn bình thường, rốt cục hắn cũng thở phào nhẹ nhõm.

Hiện tại, hắn còn dư lại 5 khối kim loại.

Hắn có thể dừng lại, hoặc là thử xem có thể đánh vỡ cực hạn của huyết mạch hay không, tiến thêm một bước đẩy mạnh đến Thăng Hoa Vương!

Nhưng cho dù có tiến thêm cũng chỉ tăng thêm một tầng như vậy, là chân chính đạt tới tận cuối của huyết mạch Phệ Kim tộc. Nếu hắn muốn tăng mạnh thêm nữa, như vậy chỉ có tự mình diễn hóa ra một loại huyết mạch mới, vượt qua huyết mạch Phệ Kim tộc!

Tuy nhiên Thể tu chung quy là đường nhỏ, cho dù là Thể tu cấp bậc Sáng Thế Đế thì sao chứ? Lực lượng không đủ thì dù là không giết chết cũng có thể trọn đời bị trấn áp, hao tổn thọ nguyên cuối củng cũng phải chết nghẹn!

Trước không cần nghĩ tới những chuyện này, tấn công thử xem có thể hay không đạt tới thể chất Thăng Hoa Vương!

Chu Hằng bắt đầu hấp thu 5 khối trân liệu sau cùng, theo tinh hoa kim loại này toàn bộ tiến vào trong cơ thể hắn, hắn chỉ cảm thấy thân thể trầm trọng như núi, cho dù là muốn nhúc nhích một ngón tay đều muôn vàn khó khăn!

Đây là áp lực trầm trọng của cấp bậc Thăng Hoa Vương!

Cũng may hắn bây giờ là Nhật Diệu Đế 21 luân, sớm đã đánh vỡ hàng rào cảnh giới, có được lực lượng sánh ngang với Thăng Hoa Vương 2 tướng, hoàn toàn có thể chống lại được áp lực trầm trọng này.

"Phá cho ta!" Hắn thầm quát trong lòng, xương cốt toàn thân từng khúc hiện ra nứt nẻ, khi hắn chủ động tạo áp lực liền trở nên càng ngày càng yếu ớt, cuối cùng hoàn toàn vỡ nát!

Quá đau đớn!

Chu Hằng nghiến răng chịu đựng. Tuy rằng Thể tu tiến bộ mau, lại không cần lĩnh ngộ bất kỳ đại đạo thiên địa gì, nhưng mỗi tăng lên một cảnh giới thật sự là quá đau khổ, cần trước làm vỡ nát toàn bộ xương cũ: phá rồi sau đó lập.

Hắn một bên vừa kêu đau, vừa chuyển vận tinh hoa kim loại chạy khắp toàn thân, tiến quân về hướng thể chất mạnh hơn.

Sau khi trải qua vô số lần giày vò tra tấn, rốt cục Chu Hằng tồn trữ tinh túy của tinh hoa kim loại trong cơ thể, phẩm chất tăng lên một tầng nữa.

Được rồi!

Trong lòng hắn động ý niệm, xương cốt bắt đầu một lần nữa ngưng tụ, cả người từ trong một bãi bùn lầy một lần nữa biến hóa.

Thể chất cấp bậc Tiên khí Thăng Hoa Vương!

Chu Hằng mở ra hai mắt, lộ ra một tia tươi cười. Hiện tại hắn đấu với Thăng Hoa Vương vượt qua cực hạn đều đã ở vào thế bất bại, tuy nhiên đối với Thăng Hoa Vương đánh xuyên hàng

rào cảnh giới hoặc là Thăng Hoa Hoàng thì còn chưa đủ.

Hắn thu công lại, không ngờ lần này bế quan thời gian lâu tới mười ngày!

- Phu quân!

- Chu Hằng!

Các nàng thấy hắn xuất quan, đều là nhao nhao ập tới, mà nhìn thấy hắn khôi phục bộ dáng vốn có lại vô cùng mừng rỡ. Tiêu Họa Thủy thì trực tiếp lấy tay tập kích bụng dưới hắn, nói: - Đừng nên ở bên ngoài trở nên lớn, ngược lại vật mấu chốt nhất lại biến nhỏ nha!

- Ngốc ngếch! Nơi đó vừa không có xương, làm sao có thể có biến hóa!

- Không có xương sao, như thế nào lúc thức dậy cứng như vậy? Mỗi lần đều làm mông lão nương đau như vậy!

- Tiêu Họa Thủy! Ngươi quá lưu manh đi!

Các nàng đều có tiến bộ rất lớn, các nàng được Hoặc Thiên cải tạo thể chất, tu vi tinh tiến quả thực cực nhanh. Như Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đã là Nhật Diệu Vương 7 luân, tuy nhiên nàng ít nhất có thể đánh xuyên hàng rào cảnh giới, khoảng cách thời gian đột phá Nhật Diệu Hoàng cũng không bao lâu.

Con lừa đen tiến bộ cũng hết sức rõ ràng, nó đã là Nhật Diệu Vương 8 luân, phỏng chừng vài ngày tới là có thể đột phá. Nó ăn Thiên Địa Quả, còn yêu nghiệt hơn so với các nàng, chỉ cần nó đạt đến 8 vầng mặt trời là có thể đột phá, sau đó trực tiếp chính là Nhật Diệu Hoàng 3 luân, thậm chí là 4 luân!

Sau khi Chu Hằng ra ngoài Tiên Cư, ngạc nhiên phát hiện Chu Hoành Thân đã trở về!

Đồng Tâm Cốc là nơi tạm cư của Chu gia, tuy nhiên có rất nhiều tộc nhân còn du lịch ở bên ngoài, tỷ như Chu Hoành

Thân. Hai năm không gặp, vị Nhật Diệu Đế này đã thành công đột phá Thăng Hoa Vương, nhưng sau khi biết Chu Hằng là Nhật Diệu Đế 21 luân, Chu Hoành Thân cảm thấy mình bị đả kích mạnh.

Bởi vì chỉ cần Chu Hằng vừa đột phá, tất nhiên có hắn thể lập tức trở thành Thăng Hoa Vương 7 tướng, 8 tướng, cường đại hơn nhiều so với Thăng Hoa Vương 3 tướng của hắn!

Lần đầu tiên thời điểm gặp Chu Hằng, đối phương chỉ là Nguyệt Minh Vương, hắn là Nhật Diệu Đế, chênh lệch giữa hai người là như trời và đất. Thế mà bây giờ Chu Hằng đã sắp đuổi kịp hắn, khiến trên mặt hắn không ánh sáng mà.

Qua mấy ngày, Chu Thống cũng trở về, hắn đã trả các cô nương thân thể Huyền Âm trở về quê cũ, đương nhiên không có khả năng đều đưa mỗi người đến nhà, mà hắn để các nàng chiếu ứng lẫn nhau. Lại qua vài ngày sau, Chu Ninh Ninh cũng quay về.

Liên gia bị nàng giết không còn một ngọn cỏ!

Chu Hằng không khỏi có chút cảm thán, thực ra Liên gia không hẳn đều là người xấu, tỷ như Liên Tĩnh Hương, chỉ hy vọng nàng chưa trở về trong gia tộc họ Liên thôi.

Ngày yên bình không kéo dài mấy ngày, đột nhiên truyền đến một tin tức cực xấu.

Vũ Hà lão tổ tấn công Sáng Thế Hoàng thất bại, hai chân bị tê liệt!

Đây là đạo thương, không có khả năng chém bỏ hai chân sau đó một lần nữa sinh ra lại: dù có ý định làm như vậy, chân mới mọc ra cũng đồng dạng bị tê liệt!

Chu Vũ Hà chính là con ruột của Vạn Cổ Đại Đế, là thân ca ca của lão tổ nhất mạch của Chu Hằng!

Tin tức truyền ra, toàn bộ người của Chu gia đều rơi vào bầu

không khí nặng nề.

Chu Vũ Hà gấp đột phá như vậy, là vì lão muốn nhanh một chút cứu ra phụ thân bị vây khốn, là vị Vạn Cổ Đại Đế không gì không làm được kia! Nhưng tu luyện chính là dục tốc bất đạt! Lão quá cấp bách cầu thành, làm cho tâm linh không ổn định, bị tổn thương đại đạo.

Đây là đạo thương, thuốc và kim châm cứu đều vô dụng… trừ phi là chí bảo thiên địa chân chánh!

Chu Hằng hỏi qua Hỏa Thần Lô, nhưng ngay cả Hỏa Thần Lô cũng chỉ lắc đầu. Nó cũng không phải Dược sư, chỉ biết luyện đan, không biết trị thương.

Chu Vũ Hà không thể đột phá Sáng Thế Hoàng, ngược lại bị trọng thương… Điều này có nghĩa ngày vị Vạn Cổ Đại Đế thoát khốn còn phải kéo dài chưa biết ngày nào. Người của Chu gia đều là người trung hiếu, nghĩ đến lão tổ tông bị người giam giữ không có tự do, sao có thể không cấp bách không phẫn nộ?

- Ngươi thật muốn giúp hắn? Một buổi tối, Chu Hằng ngồi trên đỉnh núi nhìn bầu trời không trăng không sao, chợt một mùi hương thơm ập vào mũi, rồi vang lên tiếng của Hoặc Thiên từ phía sau hắn.

- Nàng có biện pháp ư?

Chu Hằng vô cùng mừng rỡ, hắn biết Hoặc Thiên cường đại, mà cũng biết nàng còn có thể trị thương.

- Có thì có, nhưng ngươi phải bỏ ra cái giá rất lớn mới được! Hoặc Thiên thản nhiên nói.

- Bất kể phải trả cái giá gì, chỉ cần có thể chữa lành cho Vũ Hà tổ gia! Chu Hằng kiên định nói.

Hoặc Thiên trầm mặc hồi lâu, nói: - Lấy ra phù văn trên trán ngươi gắn vào trong cơ thể người kia, chẳng những có thể trị

lành thương thế cho người kia, mà còn có thể giúp hắn đạt được chỗ tốt rất lớn!

Đạo phù văn kia là Hoặc Thiên tặng cho hắn, sau khi hấp thụ Tinh Hạch cùng với Thiên Huyền Linh Tinh của Tiên giới, đạo phù văn này đại khái đã khôi phục được một phần trăm. Uy lực cực kỳ khủng bố, ngay cả Lam Long nữ hoàng đều thiếu chút nữa vỡ nát!

Với Chu Hằng mà nói, đây là một đạo phù cứu mạng của hắn, đã cứu mạng hắn vài lần.

Khó trách Hoặc Thiên nói hắn phải bỏ ra cái giá phải trả rất lớn!

- Lấy đi! Chu Hằng không chút do dự nói.

Hắn có cái tâm vô địch, có một khối phù văn của Hoặc Thiên tặng cho là có thể giúp hắn tìm hiểu vô số ảo diệu thiên địa, nhưng hắn còn tin vào mình, tuyệt đối có thể trèo lên độ cao bằng với Hoặc Thiên!

Tương lai của hắn cũng không phải một khối phù văn đó có thể quyết định!

- Ngươi quyết định rồi? Hoặc Thiên lạnh nhạt hỏi, nhưng trong ánh mắt lóe lên ý tán thưởng.

- Ha ha… Chúng ta lập tức bắt đầu đi! Chu Hằng nắm bàn tay mềm mại kéo Hoặc Thiên cấp bách đi tới sơn cốc.

…

- Cái gì, ngươi muốn nối xương cho Vũ Hà tổ gia? Không được! Chu Sơn Nghị nghe xong phương pháp trị liệu của Chu Hằng, lập tức quả quyết cự tuyệt: - Đừng nói lão phu không đồng ý, chính là Vũ Hà tổ gia cũng sẽ không đồng ý!

Chuyện nối xương này nghe như tiếng sấm bên tai, tất nhiên sẽ thương tổn thật lớn cho Chu Hằng!

Đạo thương của Chu Vũ Hà là phải trị, nhưng tuyệt đối không thể với cái giá phải trả làm thương tổn tới người mình. Đây là nhận thức chung của người Chu gia.

- Các vị tổ gia! Đại Đế bị vây khốn, nhất thiết phải nhanh chóng cứu ra, hiện tại cũng chỉ có thể trông cậy vào Vũ Hà tổ gia! Chu Hằng bình tĩnh khuyên giải: - Hơn nữa, ta chỉ là mất đi một mảnh xương, cũng không phải không thể mọc ra lại!

- Không được! Bốn vị Sáng Thế Vương của Chu gia đều lắc đầu, Chu Vũ Hà không có ở đây, bọn họ chính là người quản sự của Chu gia.

- Nếu Chu Hằng đã quyết định, các ngươi cũng không cần khuyên can! Hoặc Thiên từ trong Tiên Cư xuất hiện, lạnh nhạt nói.

- Lão phu nói không… Chu Văn Khiêm trừng mắt nói, vừa định phẫn nộ, nhưng bị đôi mắt phượng của Hoặc Thiên đảo qua, lão lập tức im bặt, chỉ cảm thấy linh hồn đều đang run rẩy, đâu còn nói tiếp câu sau được nữa.

Thiên nữ tuyệt thế quét đôi mắt xinh đẹp nhìn một vòng, bốn vị Sáng Thế Vương đồng loạt mất tiếng, chỉ cảm thấy nếu đối kháng với vị này, chính là thiên lý bất dung, là tội ác không thể tha thứ!

- Mang người tới đây! Hoặc Thiên hoàn toàn nắm trong tay quyền chủ động, ra lệnh cho bốn vị Sáng Thế Vương.

Lời của nàng, chính là ý chí của thiên địa, ai dám không theo?

Bốn vị Sáng Thế Vương ngoan ngoãn rời đi, rất nhanh liền mang theo Chu Vũ Hà lại đây. Tình trạng của vị Sáng Thế Hoàng này còn gay go hơn xa tưởng tượng của Chu Hằng: chẳng những hai chân tê liệt, ngay cả tu vi dường như cũng đánh mất, thân mình rũ xuống như người đợi chết.

- Thúi lắm!

Thế nhưng vị lão tổ này tinh thần lại như thùng thuốc súng, vô cùng kích động! Lão phẫn nộ đến râu đều run run, nói: - Các ngươi đều đầu óc hồ đồ rồi sao? Lại muốn hy sinh tiểu bối trong nhà để cứu khúc xương già của ta? Các ngươi mà dám, nhất định lão phu phải đập gãy chân chó của các ngươi!

Lão mắng to, trừ Chu Hằng ra, Chu thị nhất mạch nơi này đều là hậu nhân trực hệ của lão. Bởi vậy, bốn vị Sáng Thế Vương tuy rằng bị chửi phun nước miếng đầy mặt nhưng ngay cả lau cũng không dám lau. Trong bọn họ có hai người là con ruột của Chu Vũ Hà, hai người kia là cháu ruột, từ nhỏ đã được Chu Vũ Hà dùng đầu quyền dạy dỗ lớn lên, đối với vị này có thể nói là vô cùng kính sợ.

- Im ngay! Hoặc Thiên không vui trừng mắt một cái, khẽ quát lão già kia.

Chương 702: Chu Vũ Hà đột phá

– Chính là yêu nữ ngươi giựt giây Hằng nhi làm như vậy sao? Lão phu phải đánh… Chu Vũ Hà đang sắp phẫn nộ, nhưng Hoặc Thiên lại trừng mắt lạnh lùng nhìn lại đây, làm cho lão lập tức ngậm miệng lại.

Mấy người Chu Sơn Nghị đều cười thầm, lão gia bị chặn họng rồi!

Bọn họ thời điểm lần đầu tiên nhìn thấy Hoặc Thiên đã biết cô gái này cao thâm khó lường, vô cùng đáng sợ, nhưng cũng chỉ khi nào Hoặc Thiên tức giận, bọn họ mới cảm ứng được uy áp kinh khủng ẩn chứa trong cơ thể thiên nữ tuyệt thế này!

Dù là bọn họ, xương sống lưng đều phải bị ép sụm xuống!

– Ngươi chuẩn bị xong chưa? Hoặc Thiên nhìn về phía Chu Hằng, chuyển giọng nói ôn nhu.

Năm lão già nhìn thấy đều ganh tỵ trong lòng, như thế nào đối với bọn họ hung tợn như vậy? Ôi! Tiểu tử Chu Hằng đúng là tốt số mà! Không ngờ một người vợ tuyệt sắc vô song được hắn mang đến, lại có khí chất cao quý đến không cách nào

hình dung như thế!

Tuy nhiên, chỉ cần là vợ của người Chu gia là được rồi!

– Đến đây đi! Chu Hằng gật đầu. Phù văn trên trán hắn ngay cả hắn cũng không thể nắm giữ, khi bị công kích mới phát động phản kích, nếu hắn dùng tay cứng rắn lấy ra, chỉ sẽ đánh gãy luôn cả tay hắn.

Chỉ có Hoặc Thiên mới có thể làm được, bởi vì phù văn là kế thừa từ vị thiên nữ tuyệt thế này.

Hoặc Thiên lộ vẻ mặt nghiêm nghị, vươn ra bàn tay ngọc, trên người có hào quang màu đỏ lưu chuyển, hóa thành một đóa hoa đào thật lớn, đồng thời bao phủ nàng và Chu Hằng, Chu Vũ Hà vào trong.

Cho dù bốn người Chu Sơn Nghị đều là Sáng Thế Vương thì như thế nào, thần thức của họ cũng không thể xuyên thấu vào được!

– Tiểu Hằng Tử tìm được một người vợ thật khó lường!

– Tuy rằng tu vi chỉ là Nguyệt Minh Vương, nhưng như thế nào cảm giác uy áp còn cường đại hơn so với Đại Đế!

– Tuy nhiên, Tiểu Hằng Tử có thể bị người vợ này khi dễ hay không đây?

– Rất có khả năng, người vợ này khí tràng quá mạnh mẽ, Tiểu Hằng Tử căn bản không đè ép được!

Không đề cập tới bốn lão già này đột nhiên nổi lòng bát quái, trong quầng sáng của hoa đào che phủ, Chu Hằng cùng Chu Vũ Hà đều ngồi xếp bằng, lưng hai người dựa vào nhau, đến lúc này Chu Vũ Hà đã không còn tự chủ không nói được gì.

Hoặc Thiên vươn một bàn tay xuyên vào trong ót Chu Hằng, mà tay kia thì thò vào trong óc Chu Vũ Hà.

Một màn này nếu như bị người nhìn thấy, khẳng định sẽ kinh sợ trợn mắt đến tròng mắt đều rơi xuống… Chỉ là một Nguyệt Minh Vương không ngờ có thể xuyên thấu phòng ngự của Nhật Diệu Đế, Sáng Thế Vương?

Nhưng sự thật chính là như thế, năng lực của Hoặc Thiên cũng không phải cảnh giới có thể đại biểu!

Bàn tay nàng đặt trên thiên linh cái của Chu Hằng, lập tức đạo phù văn không trọn vẹn kia toát ra hào quang màu vàng, có chút thân thiết với Hoặc Thiên, nhưng lại mang theo tính cảnh giác.

“Ồ! Sao lại như thế?” Hoặc Thiên khiếp sợ trong lòng. Phù văn kia hẳn phải xem nàng là mẹ, làm sao có thể mang theo tính cảnh giác?

Hơn nữa, phù văn của nàng là màu đỏ nhạt, làm sao có thể bị Chu Hằng đồng hóa thành màu vàng?

Tu vi của nàng tuy rằng không cao, nhưng trình tự của phù văn cao biết bao, vượt qua xa cấp bậc Sáng Thế Đế. Làm sao có thể bị Chu Hằng đồng hóa? Thậm chí đều độc lập, ngay cả là “mẫu thân” nàng này cũng không nhận.

Nếu nàng ra tay, phù văn này sẽ tiến hành công kích nàng, không trì hoãn chút nào!

Có ý tứ!

Trên thân người sư đệ này dường như có bí mật mình cũng không nhìn thấu!

Hoặc Thiên thầm nghĩ trong lòng, nhưng cũng không thèm để

ý chút nào, tuy rằng đạo phù văn này bị Chu Hằng đồng hóa, nhưng không trọn vẹn đến quá mức lợi hại, thì sao có thể là đối thủ của nàng? Bàn tay nàng hạ xuống, phù văn trên xương ngón tay đồng loạt phát sáng, trấn áp đối với đạo phù văn không trọn vẹn kia.

Chỉ là một phù văn không trọn vẹn thì sao có thể sánh với phù văn hoàn chỉnh? Hơn nữa, trên bàn tay có bao nhiêu cái xương? Chính là trên mỗi một cái xương của Hoặc Thiên đều có một phù văn hoàn chỉnh!

Trấn áp tuyệt đối!

Hoặc Thiên chụp bàn tay ngọc một cái, cả khối thiên linh cái của Chu Hằng liền bị nàng gỡ xuống, với thân thể của nàng làm môi giới, trực tiếp xuất hiện ở bàn tay kia, rồi dung hợp với thiên linh cái của Chu Vũ Hà.

Vũ trụ tiêu tan, muôn đời tang thương!

Thân hình Chu Vũ Hà run rẩy, trong nháy mắt lão thấy được ảo diệu trong thiên địa, nhất là mảnh vỡ đồ hình trên trán kia tạo cho lão một loại cảm giác chí cao vô thượng, dường như là một cánh cửa, sau khi mở ra sẽ đi thông tới một thế giới mới.

Lão vốn cũng không có ý thức được khi nào thì Hoặc Thiên đã thu bàn tay về, trong đầu lão sôi trào vô tận huyền diệu thiên địa, là trước đây lão luôn luôn đau khổ truy tìm lại không dò ra

được.

Nếu sáng sớm biết ngộ đạo, chính là ban đêm chết đi cũng cam tâm!

Chu Vũ Hà hiện tại là đang ở vào trạng thái như thế: Hồn nhiên quên hết thảy, đắm chìm trong lĩnh ngộ đạo.

Vết thương đại đạo ư? Chỉ là vết thương đại đạo cấp bậc Sáng Thế Vương ở trước mặt phù văn thì tính là cọng lông gì chứ!

Chu Hằng cũng vận chuyển tinh huyết, sinh ra xương sọ mới, nhưng không còn có phù văn nữa.

Tuy rằng mất đi một hộ thân phù cường đại, nhưng hắn lại cảm thấy toàn thân buông lỏng.

Phù văn kia cũng không phải hắn lĩnh ngộ, mà là Hoặc Thiên mạnh mẽ gắn vào cho hắn, đối với thân thể hắn mà nói đây là một vật ngoại lai hoàn toàn, mà còn là một vị đại gia, hiện tại không có vị đại gia này, ngược lại hắn có cảm giác như trút được gánh nặng.

Phù văn này đối với bất luận kẻ nào đều là chí bảo, bởi vì trên đó ẩn chứa chí lý đại đạo tối cao, thậm chí còn huyền diệu hơn so với Huyết Hà Thiên Kinh! Nhưng Chu Hằng chưa bao giờ

thiếu lĩnh ngộ cảnh giới, từ trước đến nay hắn chỉ xem đạo phù văn này trở thành tuyệt chiêu dùng để cứu mạng.

Thiếu đạo phù văn này, cũng chỉ là thiếu một thủ đoạn giữ mạng mà thôi, đơn giản như vậy.

Vì thân nhân mình, cái giá phải trả này hắn hoàn toàn chịu đựng nổi! Hơn nữa, có phù văn hộ thân, hắn sẽ vì vậy sinh ra cảm giác nương tựa, không thể ép mình vào tuyệt cảnh, cũng từ đó không thể hoàn toàn ép ra hết tiềm lực của mình.

Mất đi phù văn này đến tột cùng là mất hay được… thật đúng là khó nói.

Hoặc Thiên thu hồi quầng sáng hoa đào, thân hình nhoáng lên một cái đã đi vào bên trong Tiên Cư, nàng đúng thật là không coi ai ra gì, trên đời trừ Chu Hằng ra không ai xứng đáng để nàng quan tâm!

Ngoại lệ đối với các nàng, điều đó là vì có quan hệ với Chu Hằng.

– Chu Hằng! Ngươi thế nào? Bốn vị Sáng Thế Vương Chu Sơn Nghị đều xúm lại, hỏi thăm đầy thân thiết.

– Ta không sao! Còn Vũ Hà tổ gia cũng không sao chứ? Chu

Hằng nói, trong giọng nói lộ ra một tia suy yếu, dù sao hắn tổn thất một mảnh xương sọ.

Bốn vị lão tổ quan sát Chu Hằng trái phải trước sau, tới khi xác nhận hắn cũng không có tổn thất gì quá lớn, lúc này mới dặn hắn nghỉ ngơi cho khỏe, bọn họ thì phải chờ đợi ở bên cạnh Chu Vũ Hà, chờ đợi vị lão tổ tông này tỉnh lại.

Một lần chờ này, chính là 7 ngày 7 đêm!

"Ông! Ông! Ông!" Đến ngày thứ tám, toàn bộ mặt đất trong sơn cốc đều không ngừng run rẩy, dao động… như mặt nước sôi trào, trong không khí cũng quanh quẩn tiếng gió lạnh thấu xương, vô cùng áp lực.

"Phù!" Linh khí thiên địa hội tụ, cuồn cuộn cuốn về hướng một vị trí trung tâm cốc, dường như nơi này có một con cự thú, vô cùng tham lam hút linh khí thiên địa.

Chu Hằng đối với chuyện này rất là quen thuộc hơn ai hết, đây là có người sắp đột phá!

Hơn nữa động tĩnh to lớn như thế, tuyệt đối vượt qua trình tự Thăng Hoa Cảnh.

Là Chu Vũ Hà!

Lão thực sự chính là phá rồi sau đó lập! Tấn công Sáng Thế Hoàng thất bại lại nhận được một góc phù văn trên trán của Chu Hằng, giúp lão lĩnh ngộ đầy đủ! Mà Chu Vũ Hà vốn còn cách Sáng Thế Hoàng chỉ kém một bước, hiện tại chạm tới bí mật của thiên địa, nên cánh cửa Sáng Thế Hoàng tự nhiên lập tức mở ra trước mắt lão.

Mọi người đều từ trong Tiên Cư đi ra, Vũ Hà tổ gia đang đột phá, đây là chuyện vui mừng lớn của Chu gia, cũng là đại sự hạng nhất, dĩ nhiên mọi người đếu quan tâm theo dõi!

Chu Hằng cũng ở một bên nhìn, nhưng trong lòng có phần khó hiểu: bởi vì nơi này chỉ là Ngọ Tiên Thành, trên lý thuyết chỉ có thể để Nhật Diệu Đế tu luyện, độ nồng đậm linh khí là không đủ để duy trì cho một Sáng Thế Vương đột phá.

Vậy mà Chu Vũ Hà lại làm thế nào làm được?

– Hắn học Thiên Kinh! Hoặc Thiên đứng bên cạnh hắn nhẹ giọng nói.

“Cái gì!” Chu Hằng thoáng sửng sốt, nhưng lập tức liền tỉnh ngộ, khó trách Vạn Cổ Đại Đế có thể quậy Tuyệt Tiên Thành đến long trời lỡ đất, cuối cùng chỉ là bị trấn áp vẫn chưa có chết!

Thiên Kinh là chí bảo của thiên địa uẩn dục, trừ có thể kế thừa bí mật thiên địa, bản thân chính là một kiện bảo khí! Nhưng không biết Vạn Cổ Đại Đế lấy được là Thiên Kinh gì.

– Có điều cổ quái! Hoặc Thiên hơi nhíu mày nói: – Thiên Kinh bọn họ học trình tự cũng không cao, hẳn là Thiên Kinh gì đó do Vạn Cổ Đại Đế lấy được ở Phàm giới, nhưng vì nguyên nhân đặc biệt nào đó mới tăng lên trình tự Thiên Kinh!

– Còn có thể như vậy ư? Chu Hằng kinh ngạc hỏi.

– Ta hiểu rồi! Đây là vì huyết mạch của các ngươi! Hoặc Thiên đôi mắt đẹp sáng ngời: – Sau khi ta truyền cho ngươi phù văn nối vào trong cơ thể của ngươi, đã xảy ra biến hóa tương đối, đó là vì huyết mạch của ngươi!

Chu Hằng không có lên tiếng, nhưng hắn biết Hoặc Thiên đoán đúng hết tám chín phần mười, bởi vì bất luận là Huyết Hà Thiên Kinh hay là góc phù văn hắn vừa mới mất đi kia, khi ở trên người hắn đều là màu vàng óng.

Mặc dù chỉ là một chút biến hóa, nhưng Thiên Kinh là tồn tại cỡ nào chứ, sao có thể bị biến đổi dễ dàng như vậy?

Đây là thay trời đổi đất!

Nếu kết hợp ở trên thân những người Chu gia khác cũng sẽ phát sinh loại tình huống này, như vậy cũng chỉ có dùng huyết mạch của Chu gia mới có thể giải thích!

Chỉ là lão tổ tông của Chu gia đến tột cùng là ai mà lợi hại như vậy, ngay cả Thiên Kinh đều có thể ảnh hưởng?

Đây nhất định không phải Vạn Cổ Đại Đế!

Bởi vì Vạn Cổ Đại Đế hiện tại nhiều lắm mới tiến vào Sáng Thế Đế, Thiên Kinh nhiều nhất cũng chỉ làm được miễn cưỡng nắm giữ, làm sao có thể thay đổi Thiên Kinh?

Lịch sử của Chu gia về trước, hẳn là còn có tồn tại rất lợi hại!

– Có ý tứ! Hoặc Thiên trầm ngâm suy tư một chút: – Ta nghĩ hắc kiếm chọn ngươi, có lẽ cũng không phải ngẫu nhiên!

“Ầm!” Đúng lúc này, đột nhiên một bóng người phóng vọt lên cao, cuốn theo khí thế kinh khủng, như có thể ảnh hưởng tới toàn bộ Bắc Ngọ Thành!

– Vũ Hà tổ gia! Mọi người đều kêu to.

Trên bầu trời, một bóng người ngạo nghễ đứng giữa không trung, đầy đầu tóc bạc phất phơ trong gió, thân hình lão cao lớn, đứng sừng sững như núi, tản ra khí thế như Ma như Thần!

Cuối cùng Chu Vũ Hà cũng tiến vào Sáng Thế Hoàng!

Hơn nữa, lão cũng không phải là Sáng Thế Hoàng thông thường, bản thân lão đã tu tập một bộ Thiên Kinh của Phàm giới, bởi vì nguyên nhân đặc biệt, bộ Thiên Kinh này ở Tiên giới cũng không lạc hậu chút nào, có thể sánh ngang với Huyết Hà Thiên Kinh, điều này làm cho người của Chu gia đều có được tiềm lực nghiền ép võ giả cùng cảnh giới!

Trước đó lão lại nhận được một góc phù văn của Chu Hằng, đây chính là kế thừa từ Hoặc Thiên, trình tự càng cao tới mức đáng sợ!

Hai thứ này thêm vào cùng nhau, tạo cho chiến lực của lão tăng vọt vô hạn!

Có thể chiến với Sáng Thế Đế!

“Ông!”

Lam Long nữ hoàng không biết khi nào cũng đi ra, bị khí thế

của Chu Vũ Hà bức bách, khí thế bản thân nàng đang không ngừng bị kích thích tăng lên, gương mặt xinh đẹp cũng từ bướng bỉnh khờ dại trở nên uy vũ trong sáng nhưng lạnh lùng.

Từng luồng khí thế khổng lồ cũng từ trong cơ thể nàng trào ra, phát động tấn công về hướng Chu Vũ Hà trên bầu trời.

Nàng lại biến trở về là Lam Long nữ hoàng!

Chương 703: Xuất phát Tuyệt Tiên Thành

– Bớt phiền đi! Hoặc Thiên tiện tay vỗ một cái.

– Ui da! Lam Long nữ hoàng lập tức lăn ra đất, đợi nàng bò dậy, khí tức trên người hoàn toàn biến mất, lại biến trở lại thành bộ dạng thiếu nữ ngây thơ mơ hồ trước đó.

Chu Hằng không khỏi thầm hô đáng tiếc, thừa lúc Lam Long nữ hoàng "tỉnh" lại, lẽ ra phải hỏi nàng chút chuyện. Ví dụ như nàng có phải thật sự nhận ra thân phận của Hoặc Thiên, hoặc là tung tích của Long Đế cùng bốn đại Long Hoàng khác.

Không có khí thế của Lam Long nữ hoàng chống lại, khí tức của Chu Vũ Hà trên bầu trời lại lan ra từng đợt, như cả một mảnh đại dương quét khắp Bắc Ngọ Thành.

Duy trì suốt nửa ngày, thẳng đến khi hút gần cạn linh khí của đại lục này, Chu Vũ Hà mới mở mắt ra, từ trên cao hạ xuống dưới.

– Chúc mừng Vũ Hà lão tổ! Người Chu gia đều mừng rỡ không thôi hô lên.

– Cũng may là nhờ Chu Hằng! Chu Vũ Hà toát ra vẻ áy náy, hắn là người được lợi, hiểu rõ mảnh xương kia quý giá cỡ nào! Tuy rằng hắn hoàn toàn không hiểu phù văn trên đó, nhưng chỉ quan sát một chút liền làm hắn thu được lĩnh ngộ đầy đủ, một hơi đột phá Sáng Thế Hoàng, đủ thấy nó quý giá cỡ nào!

Nhưng vì trị thương của hắn, Chu Hằng lại không chút do dự chuyển tặng!

Đây là ơn lớn cỡ nào?

Tuy rằng người một nhà không nói hai bên, nhưng Chu Hằng không phải con cháu trực hệ của Chu Vũ Hà, mà là hậu nhân huynh đệ của hắn! Hắn làm trưởng bối còn chưa cho quà gặp mặt gì cũng thôi, lại còn lấy đi một thứ quý báu không thể nào nói hết của hậu bối, hắn làm sao không biết ngượng như thế?

Nếu đã không thể trả lại phù văn cho Chu Hằng, như vậy Chu Vũ Hà chỉ còn một biện pháp bồi thường Chu Hằng, đó là không tiếc mọi giá bảo bọc Chu Hằng, dù cho Chu Hằng muốn chọc một lỗ trên trời, hắn cũng sẽ chống lưng!

Ánh mắt người Chu gia nhìn Chu Hằng đều tràn đầy cảm kích cùng nhiệt tình, bởi vì ngay từ đầu bọn họ tiếp nhận Chu Hằng, là bởi Chu Hằng cùng là hậu nhân của Vạn Cổ Đại Đế, mọi người đều máu mủ tình thâm!

Nhưng dù sao cũng chỉ vừa gặp, muốn nói cảm tình thì cũng không sâu đậm bao nhiêu. Nhưng sau khi trải qua chuyện trị liệu cho Chu Yên Nhiên, bọn họ hoàn toàn coi Chu Hằng là người mình, bây giờ Chu Hằng chẳng những làm Vũ Hà lão tổ thoát khỏi tẩu hỏa nhập ma, lại còn hỗ trợ hắn tiến vào Sáng Thế Hoàng, điều này làm bọn họ trào dâng cảm kích không thôi!

Tiểu tử này, thật sự là phúc tinh của Chu gia mà!

– Tổ gia, linh khí toàn bộ đại lục này cũng bị ngài hút sạch rồi, chỉ sợ Tuyệt Tiên Thành sẽ nhanh chóng chú ý tới! Một vị Thăng Hoa Hoàng Chu gia nói.

– Ha ha ha! Dù cho Tuyệt Tiên Thành không tìm tới lão phu, lão phu cũng muốn đi tìm bọn họ!

Chu Vũ Hà hừ một tiếng, nghĩ tới lão cha bị nhốt, hắn không khỏi tràn đầy giận dữ, khí tức Sáng Thế Hoàng cuồn cuộn tuôn trào.

– Rời khỏi đây trước, tìm một chỗ an trí đã, lão phu đi giúp Đại Đế thoát vây!

– Xuất phát thôi!

Bình thường mọi người đều ở trong Tiên Cư, thật ra cũng không cần thu dọn cái gì, phủi mông là có thể đi ngay.

Bọn họ đi Bắc Tị Thành.

Không trải qua kiểm tra tư cách thông thường, Chu Vũ Hà tự mình đứng ra, một đoàn thần thức quét qua, tạm thời ngưng đọng ý thức của mọi người gần đó, chờ bọn họ ngông nghênh đi qua, người ở chỗ này mới tỉnh lại.

Đối với những người này, bọn họ chỉ cảm thấy mình khựng lại một chút, không có chút hoài nghi gì.

Mọi người Chu gia vẫn tìm một sơn cốc an trí, tiếp theo là bao nhiêu người đi Tuyệt Tiên Thành.

Ấn theo ý Chu Vũ Hà, lần này chỉ cần một mình hắn đi là đủ, Tuyệt Tiên Thành là chỗ cường giả tối cao Tiên giới tụ tập, đừng nói Sáng Thế Đế, ngay cả tồn tại siêu Sáng Thế Đế cũng có số lượng kha khá!

Lần này hắn cũng không phải đi đại náo, mà chỉ là nghĩ cách

cứu ra Vạn Cổ Đại Đế, bởi vậy đông người thì lại không tiện.

— Có lẽ bốn Sáng Thế Vương còn hỗ trợ được hắn, những người khác chẳng những không có tác dụng, lại còn thành kéo chân.

Nhưng mà chuyến đi này cũng có nguy hiểm tương đối, Chu Vũ Hà không muốn để cường giả gia tộc sẩy chân trong này, bởi vậy kiên quyết không cho bốn đại Sáng Thế Vương đi theo! Nhưng đối với yêu cầu đi cùng của Chu Hằng, Chu Vũ Hà lại không thể nào từ chối!

Bởi vì chỗ dựa của Chu Hằng còn lớn hơn hắn!

Bên cạnh hắn đã có một siêu Sáng Thế Đế, hơn nữa còn cómột nhân vật càng thêm sâu không lường được, đó là đại năng chân chính có thể tiện tay đánh ngã siêu Sáng Thế Đế!

Hai cô nàng này tuyệt đối là giúp đỡ siêu cấp!

Hơn nữa, Chu Hằng còn có thể trực tiếp chứng thực Dược sư thập tinh, dùng thân phận "hợp pháp" chạy vòng vòng trong Tuyệt Tiên Thành, dò hỏi rất nhiều chuyện bí ẩn, thuận tiện vượt xa Chu Vũ Hà – Sáng Thế Hoàng quả thật không tính là cao thủ tuyệt đỉnh trong Tuyệt Tiên Thành!

Tổng hợp các nguyên nhân trên, Chu Vũ Hà đành phải đồng ý cho Chu Hằng đi theo, bằng không lần này hắn đi ra cứu Vạn Cổ Đại Đế, tính khả năng vô hạn gần bằng 0!

Thật ra Chu gia cường giả xuất hiện lớp lớp, nếu Chu Vũ Hà có thể nhẫn nhịn đến lúc đột phá Sáng Thế Đế rồi đi cứu người, như vậy sẽ nắm chắc hơn nhiều, hơn nừa dù không cứu được cũng có thể trở ra toàn thân.

Thường nói giữ được núi xanh, lo gì không có củi đốt. Nhưng thân làm con, Chu Vũ Hà làm sao chịu được khổ sở đợi thêm ít nhất 1 vạn năm nữa!

Từ Sáng Thế Hoàng đến Sáng Thế Đế, 1 vạn năm có thể đột phá đã coi như là thiên tài, kỳ tài, yêu tài rồi!

Sau khi có quyết định, Chu Hằng liền xuất phát một mình, Chu Vũ Hà thì cùng chúng nữ, con lừa đen vào chờ trong Tiên Cư của hắn. Dù sao chỗ đó quá lớn, lúc trước cả vạn thân thể Huyền Âm cũng chứa đủ, thêm một lão gia tự nhiên không thành vấn đề.

Nếu phải dùng thân phận Dược sư thập tinh tiến vào Tuyệt Tiên Thành, Chu Hằng quyết định làm việc lớn lối. Hắn gọi Hồ Mị ra, vị Thứ Huyết Mân Côi này là đại tiểu thư gia tộc Thăng Hoa Hoàng, tự nhiên càng rõ tình huống Tiên giới hơn hắn.

Thật ra Hồ Mị đến từ Nam Thìn Thành, tuy nhiên thiên kiêu danh chấn Tiên vực như nàng, sao chưa từng đi Tiên Thành bậc cao khác, làm một hồi thiên kiêu không ai sánh bằng?

Bằng không, danh hiệu 5 đại Nhật Diệu Vương mạnh nhất của nàng từ đâu ra?

Nếu nàng cũng thành nữ nhân của Chu Hằng, hơn nữa quả thật một lòng trung thành với Chu Hằng, Hoặc Thiên cũng không khỏi nhìn nàng bằng ánh mắt khác, không tiếc bản thân tiêu hao nhất định, ban cho nàng thể chất mạnh mẽ.

Hiện tại, Hồ Mị đã đạt đến 15 vầng mặt trời!

Vốn cực hạn của nàng cũng chỉ 12 vầng mặt trời, nhưng sau khi thể chất tăng lên, nàng một hơi đạt đến cực hạn "kỷ lục" Tiên giới, làm nàng hưng phấn không thôi! Tuy nhiên, đây cũng là cực hạn của nàng, tiếp theo nàng chỉ có thể đột phá Nhật Diệu Hoàng.

Nàng kính sợ Hoặc Thiên, nhưng đối với lại càng thêm sùng bái Chu Hằng.

Bởi vì Hoặc Thiên lợi hại hơn nữa thì chẳng phải cũng là nữ nhân của Chu Hằng hay sao? Có thể thu phục được nữ nhân như Hoặc Thiên, không phải Chu Hằng càng lợi hại hơn?

Trọng lực ở Tị Tiên Thành có cấp bậc Thăng Hoa Vương, Chu Hằng liền bế Hồ Mị lên, một đường bay vút.

Vưu vật này có thân thể nóng bỏng đầy đặn, cái mông tròn cứ ấn vào dưới người Chu Hằng, còn thường cọ cọ mấy cái, cọ xát Chu Hằng tuôn ra lửa, hung tợn ngắt bộ ngực lớn của nàng mấy cái, thế mới làm nàng mị nhãn như tơ mà yên phận.

Nhưng nàng cũng chỉ yên phận được một hồi, một lát sau lại cọ tới cọ lui, cuối cùng chọc giận Chu Hằng, lột quần áo nàng ấn xuống mặt đá hung hăng trừng phạt một buổi chiều, thế mới làm nàng nhũn ra như bùn nằm phịch trong lòng hắn, không dám khiêu khích hắn nữa.

Vài ngày sau, bọn họ đi vào một tòa chủ thành, Chu Hằng tìm đến Hiệp hội Dược sư bản địa, trực tiếp yêu cầu chứng thực Dược sư thất tinh.

Dược sư thất tinh, ở Tiên giới đã được coi như đại nhân vật, đủ để sánh vai với Sáng Thế Vương, làm cho Thăng Hoa Đế cũng phải ra sức nịnh nọt.

Bởi vậy, khi Chu Hằng bắt đầu luyện đan, có không biết bao nhiêu Dược sư chạy tới quan sát, bọn họ tự nhiên đã sớm nghe nói qua vị “Dược Tôn chuyển thế” trong truyền thuyết, nhưng tận mắt thấy, bọn họ vẫn bị kinh hãi.

Đan, còn có thể luyện như vậy sao!

Xem qua Chu Hằng luyện đan như làm bừa, những Dược sư này đều như bị giáng một đòn mạnh, mỗi người như chết cha chết mẹ, nhân sinh quan bị vặn vẹo, nhưng tiếp theo bọn họ đều trở nên cuồng nhiệt!

Dược Tôn chuyển thế!

Đó tuyệt đối là Dược Tôn chuyển thế, ai dám nói không phải bọn họ liều mạng với kẻ đó!

Hiệp hội Dược sư Bắc Tị Thành còn chưa có tư cách trực tiếp chế tạo minh bài Dược sư thất tinh, cái này cần Hiệp hội Dược sư Mão Tiên Thành tham dự, lại do bọn họ phát ra. Vì thế, Chu Hằng chờ thêm ba ngày ở Bắc Tị Thành.

Ba ngày này, khách sạn chỗ hắn đông nghịt.

Thăng Hoa Vương bình thường không thấy đâu lại xông ra liên hồi, nháo nhào tới tặng lễ quý giá, có người chỉ muốn chắp nối quan hệ, có người lại muốn mời Chu Hằng giúp luyện đan, nhưng đều không có ngoại lệ, bọn họ đều rất hạ mình.

Nói nhảm, mặc kệ tu vi Chu Hằng thấp thế nào, nhưng người

ta là chuẩn Dược sư thất tinh đó!

Dược sư thất tinh, đây là khái niệm gì?

Có thể nói chuyện ngang hàng với Sáng Thế Vương, ngay cả Thăng Hoa Đế cũng phải cung kính mời gọi! Đối mặt với nhân vật như vậy, ai còn dám ngông ngênh? Chọc giận một vị Dược sư thất tinh, người ta chỉ cần vài phút là có thể kéo ra cả đống lớn Thăng Hoa Đế, huỷ diệt một gia tộc Thăng Hoa Vương, Thăng Hoa Hoàng chỉ như trò chơi!

Thậm chí gia tộc Thăng Hoa Đế cũng có khả năng bị diệt, chỉ cần vị Dược sư thất tinh kia chịu trả giá đắt – ví dụ như phục vụ cả đời cho một gia tộc.

Chu Hằng không để ý tới những người này, hiện tại hắn đang chìm đắm trong lĩnh ngộ pháp tướng, ba ngày qua ngoài ngẫu nhiên lăn giường với Hồ Mị, thời gian còn lại đều tập trung đột phá cảnh giới tiếp theo.

Hắn đã đạt đến mức Nhật Diệu Đế viên mãn, lúc này chỉ thiếu lĩnh ngộ bí mật pháp tướng mà thôi.

Trước đó Chu Hằng đã quan sát pháp tướng của rất nhiều người Chu gia, lúc này trong lòng đã có hướng đi khái quát, nhưng vẫn còn thiếu một chút đến khi chân chính đi lên một bước, giống như hắn đã chạm đến cánh cửa, làm sao cũng không đi vào được.

Điều này làm cho hắn rất buồn bực.

– Đừng chán nản như vậy, Thăng Hoa Cảnh, Sáng Thế Cảnh, phải lĩnh ngộ bí mật pháp tướng cùng thần tướng, đó là khó nhất trong khó nhất, rất nhiều cường giả bị nhốt mấy vạn năm cũng bình thường! Cũng chỉ có rất ít người mới lĩnh ngộ được bí mật pháp tướng trước khi khô cạn thọ nguyên, một bước lên trời, nhưng có người lại ảm đạm mất đi, người chết bặt tăm!

Hồ Mị an ủi, cuộn trong lòng hắn như con mèo nhỏ.

Ngửi mùi hương mê người của nàng, Chu Hằng vươn một tay qua cổ áo, chiếm lấy ngọn núi thịt mà một bàn tay của hắn cũng không nắm hết, dùng sức xoa nắn.

– Tới đây, thả lỏng một chút! Hồ Mị thâm tình nhìn nam nhân này, ưỡn cao bộ ngực ngạo nghễ, làm cho Chu Hằng có thể xoa nắn thoải mái hơn.

Hai người nhanh chóng động tình hòa với nhau làm một.

Chương 704: Dương tiếu hùng

Sau khi lấy được minh bài Dược sư thất tinh, Chu Hằng liền dẫn Hồ Mị xuất phát lên đường, hắn không có thời gian đối phó những Thăng Hoa Vương kia – ngay cả hào môn Bắc Thìn Thành, Bắc Mão Thành cũng nghe tin mà đến, chính là vì chiêu mộ một vị Dược sư thất tinh!

Dựa vào thân phận Dược sư thất tinh, Chu Hằng một đường thông suốt, một tháng sau, hắn đi đến cửa vào Bắc Mão Thành, tiến thêm một bước sẽ là địa bàn Sáng Thế Cảnh.

Sáng Thế Cảnh, ngự trị trên chúng sinh, nhìn xuống toàn bộ Tiên giới, chân chính là vua Tiên giới!

Hồ Mị có chút căng thẳng, bởi vì lão tổ trong gia tộc cũng chỉ là Thăng Hoa Hoàng, ngay cả Bắc Mão Thành mà nàng còn chưa đến, huống gì là đi đến Dần Tiên Thành?

Chu Hằng lấy ra minh bài Dược sư thất tinh, hắn cùng Hồ Mị lập tức được cho qua.

Trùng hợp, là Chu Hằng vừa định trả phí đi qua cho trăm người, lập tức khởi động truyền tống trận, lúc này lại có một

đám người hùng hổ chạy đến, bọn họ đều cưỡi yêu thú, rất là phong cách.

Dẫn đầu là một thanh niên áo gấm, tu vi Nhật Diệu Hoàng tuyệt đối không tính là cao trong đám người này, bởi vì trong đó có một vị Thăng Hoa Hoàng tọa trấn, nhưng những người này đều lấy người trẻ tuổi này làm chủ, như là người hầu.

Có lẽ là con cháu hào môn Sáng Thế Cảnh nào đó, bên cạnh có Thăng Hoa Hoàng bảo hộ cũng tiếp nhận được.

Làm Chu Hằng cảm thấy hứng thú là thú cưỡi của bọn họ, phần lớn đều là yêu thú cấp bậc Nhật Diệu Đế, chỉ có yêu thú của thanh niên kia là cấp bậc Thăng Hoa Vương, những yêu thú này chạy đi rất nhanh.

Trọng lực chỗ này quá lớn, ngay cả Chu Hằng chạy đường dài cũng cảm thấy mệt mỏi, nếu như có một con yêu thú cưỡi thay cho tự chạy, vậy sẽ bớt tốn nhiều sức.

– Dương thiếu, hôm nay lại ra săn thú, khẳng định thu hoạch rất nhiều chứ? Thủ vệ canh giữ rõ ràng rất quên thuộc đám người này, cũng không cần bọn họ lấy ra thứ gì chứng minh thân phận liền thả cho bọn họ đi qua.

– Hắc hắc hắc! Lưu Thịnh, để cho bọn chúng xem thu hoạch hôm nay của bổn thiếu! Thanh niên áo gấm đắc ý nghênh ngang, quay đầu nói với người đằng sau.

Ào ào, người kia lập tức đảo pháp khí không gian,dốc ra mười mấy con yêu thú. Phần lớn là cấp bậc Nhật Diệu Đế, nhưng có một con là Thăng Hoa Vương.

– Oa, không hổ là Dương thiếu, mỗi lần đều có thể thu hoạch tràn đầy!

– Đủ thấy thực lực Dương thiếu tiến triển cực nhanh!

– Không thể không làm người ta khâm phục má

Đám thủ vệ nháo nhào hô to, cố ý nặn ra vẻ mặt khiếp sợ làm cho Chu Hằng sắp nghẹn ra nội thương. Nhưng thanh niên áo gấm lại tiếp nhận toàn bộ, vẻ mặt đắc ý, tràn đầy dáng vẻ công tử trác táng.

– Ánh mắt các ngươi không tệ, đó, mấy con yêu thú này đưa cho các ngươi! Lưu Thịnh, thưởng thêm cho bọn chúng một ít tiên thạch! Thanh niên áo gấm rải tiền như giấy.

– Tạ ơn Dương thiếu! Đám thủ vệ nháo nhào cúi mình cảm ơn.

Mỗi lần thanh niên áo gấm này ra ngoài săn bắn, đây là màn kịch nhất định phải diễn. Đối với đám thủ vệ này, chỉ là nịnh nọt mấy câu đã có được cả túi thu hoạch, bọn họ tự nhiên không ngại buồn nôn.

Bọn họ cũng chỉ là Nguyệt Minh Đế, đối với bọn họ thì yêu thú cấp bậc Nhật Diệu Đế quả thật là bảo vật giá trị nghiêng thành, huống chi còn được ban thưởng không ít tiên thạch, bọn họ ước gì thanh niên này đi ra mỗi ngày.

Về phần Nhật Diệu Hoàng làm sao giết được yêu thú Nhật Diệu Đế, Thăng Hoa Vương… cái này liên quan gì tới bọn họ!

Thanh niên áo gấm này xài tiền như nước, tự nhiên không thể chờ đủ người mới mở ra truyền tống trận, lập tức ném ra cả đống tiên thạch, mở ra truyền tống trận.

– Hả, lại còn có một tiểu nương tử xinh đẹp! Thanh niên áo gấm thấy được Hồ Mị, ánh mắt lập tức sáng ngời.

Ánh mắt Chu Hằng phát lạnh, hắn ghét nhất là loại người đùa giỡn con gái.

– Thiếu gia, đừng làm bậy! Thăng Hoa Hoàng bên đối phương lập tức đặt tay lên vai thanh niên áo gấm, chuyện này quá rõ

ràng, hai thanh niên này một người Nhật Diệu Đế, một người Nhật Diệu Vương, dựa vào thực lực bản thân bọn họ thì có tư cách tiến vào Bắc Dần Thành hay sao?

Như vậy, khẳng định bọn họ có bối cảnh Sáng Thế Cảnh!

Dương gia cũng chỉ là gia tộc Sáng Thế Vương, chạy đến Bắc Mão Thành có thể hoành hành ngang ngược, nhưng trở lại Bắc Dần Thành thì nhất định phải thành thành thật thật, làm theo quy củ, dù sao Dương gia cũng chỉ có thể xem như hào môn bậc trung ở Bắc Dần Thành, nào có tư cách hoành hành!

Nói không chừng đôi nam nữ thanh niên này có bối cảnh còn khủng bố hơn Dương gia!

Hắn đi theo thanh niên áo gấm ra ngoài, đầu tiên là hộ tống, thứ hai là tránh cho vị thiếu niên này chọc phải họa.

Quả nhiên, vị thiếu gia nhà mình lại muốn gây chuyện!

Thanh niên áo gấm khẽ ho khan một tiếng, chỉnh lại mặt mũi, sắc mặt nghiêm lại.

Không nói, người đại gia tộc đi ra dù cho có trác táng đi nữa cũng khá là có dáng, hắn nghiêm mặt lại, cũng toát ra vài phần khí khái. Hắn chắp tay làm lễ với Hồ Mị, nói: – Tại hạ Dương

Tiếu Hùng, xin hỏi phương danh tiểu thư?

Về phần Chu Hằng thì hắn hoàn toàn bỏ qua.

Hồ Mị còn không nhìn tới hắn, nếu đối phương khinh thường nam nhân của nàng, vậy nàng làm gì phải nể mặt người này?

– Lãnh diễm, ta thích! Dương Tiếu Hùng liếm môi. – Tiểu thư, làm gì cách người ngàn dặm như vậy, chúng ta kết giao bằng hữu được chứ?

– Cút sang một bên! Chu Hằng nhíu mày nói, nếu thật chọc giận hắn, "thả ra" Chu Vũ Hà là tiêu diệt toàn bộ!

– Tiểu tử, ngươi lại là cái thứ gì? Dương Tiếu Hùng đối mặt với Hồ Mị còn có thể bảo trì tao nhã, nhưng khi đối mặt với Chu Hằng liền lập tức lộ ra nguyên hình. Theo hắn nghĩ, hai người này lại không có cao thủ gì hộ giá, cùng lắm thì giết người diệt khẩu, sợ gì?

Ánh mắt Chu Hằng quét qua Thăng Hoa Hoàng kia, thản nhiên nói: – Nếu không quản lý được cái miệng của kẻ này, ta không ngại làm hắn vĩnh viễn câm miệng!

– Tiểu tử cuồng ngạo! Dương Tiếu Hùng trợn mắt.

– Câm miệng! Thăng Hoa Hoàng kia vội vàng kéo Dương Tiếu Hùng trở về, hắn gặp người vô số, có thể biết rõ đối phương thật sự nắm chắc hay là đe doạ cho có. Tiểu tử đối diện quả thật không ngại giết người, hơn nữa cũng có năng lực như vậy!

Vì cái gì?

Rõ ràng đối phương chỉ là một Nhật Diệu Đế, bên cạnh cũng chỉ là một Nhật Diệu Vương, vì sao lại làm hắn có một loại áp lực không nói rõ?

Thăng Hoa Hoàng kia không rõ, nhưng hắn biết trên đời này có rất nhiều chuyện hắn không thể hiểu, nhưng đối phương có thể tiến vào Bắc Dần Thành đã nói rõ nhiều chuyện, đắc tội người lung tung là hành vi của kẻ ngu.

– Các hạ, đã đắc tội, lão hủ thay thiếu chủ nhà ta xin lỗi!

Miệng của Dương Tiếu Hùng bị khóa, môi mở ra, hắn không phục mà, rõ ràng đối phương chỉ là một Nhật Diệu Đế, còn bên phía bọn họ có Thăng Hoa Hoàng, dựa vào cái gì làm bọn họ cúi đầu?

Ngay lúc này, truyền tống trận khởi động, bởi vì khoảng cách rất ngắn, chỉ rung lên một cái là bọn họ đã đến Bắc Dần

Thành.

Chu Hằng phải đi chứng thực Dược sư bát tinh mới có thể đi lên Tiên Thành tầng cao hơn, bởi vậy hắn sau khi hắn được Chu Vũ Hà chỉ điểm, hắn dứt khoát đi thẳng tới Thái Âm Thành gần nhất.

Trùng hợp, là mục tiêu của đoàn người Dương Tiếu Hùng cũng là Thái Âm Thành.

– Đi theo bọn họ, bổn thiếu muốn xem rốt cuộc bọn họ có lai lịch gì! Dương Tiếu Hùng cũng không ngu xuẩn như hắn biểu hiện ra, trên thực tế hắn tuyệt đối không ngu xuẩn, chỉ là hoành hành bá đạo lâu rồi, đã quen kiêu ngạo.

Lần này, Thăng Hoa Hoàng kia cũng không ngăn cản, thứ nhất bọn họ vốn cũng phải về Thái Âm Thành, thứ hai hắn cũng muốn biết thân phận của Chu Hằng. Nếu là tồn tại Dương gia không thể đắc tội, hắn nhất định phải thông báo cao tầng Dương gia bù đắp kịp lúc.

Một đường bình yên, Chu Hằng cũng biết đằng sau có người đi theo, hắn cũng không để ý, muốn theo thì cứ theo đi.

Đi tới Thái Âm Thành, Chu Hằng lấy ra minh bài Dược sư thất tinh, trực tiếp đi vào thành.

Hít! Dược sư thất tinh!

Tiên nhân nào không phải có ánh mắt sắc bén, hơn nữa minh bài Dược sư rất dễ phân biệt, sau khi kích hoạt sẽ tỏa ra hào quang – Chưa từng nghe có ai dám giả mạo Dược sư, điều tra ra chỉ có chết!

Dược sư thất tinh là tồn tại có thể nói chuyện ngang hàng với Sáng Thế Vương, huống chi Dược sư thất tinh này còn trẻ tuổi như thế, tiền đồ vô hạn mà!

– Ôi, mỹ nữ kia vô duyên với bổn thiếu rồi! Dương Tiếu Hùng thở dài không thôi, hắn nào có tư cách tranh giành nữ nhân với một vị Dược sư thất tinh, đổi thành ông nội của hắn thì còn được, nhưng ông nội của hắn sao lại làm chuyện ngu xuẩn như thế?

Chiêu mộ còn không kịp nữa!

Không nói mấy người này khiếp sợ, Chu Hằng hỏi đường một chút, lập tức đi Hiệp hội Dược sư.

– Chứng thực Dược sư bát tinh? Một câu của Chu Hằng lập tức dẫn tới toàn bộ Hiệp hội Dược sư chấn động mạnh.

Cũng giống như võ giả, Dược sư cũng là hình kim tự tháp, càng đi lên trên thì càng ít người. Khắp Tiên giới, số Dược sư thập tinh cũng chỉ có đếm trên bàn tay, Dược sư cửu tinh cũng chỉ có khoảng 15 người.

Dược sư bát tinh thì nhiều hơn một chút, nhưng có ghi chép báo cáo cũng tuyệt không quá 50 người.

Cho nên Dược sư bát tinh mới có tôn xưng Địa Dược sư, Dược sư cửu tinh là Thiên, Dược sư thập tinh là Thánh!

— Thái Âm Thành đã có mấy vạn năm không Dược sư nào chứng thực thành công Dược sư bát tinh! Không nói cái khác, chỉ riêng nơi này cũng chỉ có Dược sư thất tinh tọa trấn, căn bản không tìm ra được Dược sư bát tinh!

Đương nhiên, Dược sư thất tinh phải giám định đan dược bát phẩm thì vẫn có thừa sức, cũng không cản trở bọn họ phát ra tư cách Dược sư bát tinh.

Tin tức về Chu Hằng những ngày qua đã truyền bá xôn xao, mấy tháng trước đầu tiên là chứng thực Dược sư ngũ tinh, không lâu sau lại chứng thực thành công Dược sư thất tinh, thủ pháp luyện đan "yêu nghiệt" đến nổi làm người ta vặn vẹo nhân sinh quan!

Mọi người thấy được Chu Hằng luyện đan đều nói Chu Hằng chính là Dược Tôn chuyển thế, bởi vậy biết được Chu Hằng

muốn chứng thực Dược sư bát tinh, Hiệp hội Dược sư nơi này đương nhiên sôi trào!

Địa Dược sư, đối với toàn bộ Tiên giới cũng là nhân tài hiếm có quý giả!

Không nói quá, nhân số Địa Dược sư thậm chí còn ít hơn Sáng Thế Đế, cũng khó trách Hiệp hội Dược sư không thể không thận trọng như vậy. Trước tiên phải chuẩn bị ba ngày, cho mời rộng rãi Hiệp hội Dược sư tám đại chủ thành khác cùng đến dự lễ, cùng nhau chứng kiến một vị Địa Dược sư mới sinh ra!

Tin tức truyền ra, chẳng những tất cả Dược sư đều hưng phấn không thôi, ngay cả thế lực hào môn Bắc Dần Thành cũng bị kinh động, thậm chí lão tổ gia tộc cũng đi ra dự lễ.

Bởi vì một khi Chu Hằng thành công tiến vào Địa Dược sư, địa vị của hắn sẽ lập tức nhảy vọt đến mức sánh ngang Sáng Thế Đế!

Dược sư bậc cao quá ít, lại quá trọng yếu!

Mà trong đó tâm tình không yên nhất phải kể tới lão tổ Dương gia – cũng là ông nội của Dương Tiếu Hùng. Hắn đã biết từ đầu đến cuối toàn bộ chuyện này, thiếu chút nữa không nhịn được một chưởng đập chết đứa cháu bất hiếu này!

Nhưng ai bảo hắn chỉ có mỗi cháu trai này, giơ tay nửa ngày cũng không nỡ đánh xuống.

Nếu đã vậy, chỉ có thể cố gắng bù đắp!

Hắn chuẩn bị sẵn rất nhiều quà lễ, đợi cho Chu Hằng thành công trở thành Địa Dược sư, lập tức đến chúc mừng cùng chuộc tội.

Chương 705: Chứng thực phong cách

Ba ngày này Chu Hằng vô cùng nổi danh, rất nhiều Dược sư đều đến lĩnh giáo hắn, nhưng hắn làm sao biết luyện đan gì, đều lấy lý do phải tĩnh tâm chuẩn bị mà chặn người ngoài cửa, dùng mấy chiêu mèo quào của hắn, vừa nói ra là sẽ bị chọc thủng!

Hồ Mị là con cháu hào môn, bản thân lại là một đời thiên kiêu, tự nhiên đã quen chuyện, nàng thay mặt Chu Hằng tiếp đãi mọi người, như cá gặp nước, đối phó tự nhiên.

Nàng tự hào sâu sắc, cảm thấy kiêu ngạo vì Chu Hằng, bản thân cũng cảm thấy kiêu ngạo.

Trong niềm mong đợi của vô số người, ba ngày cuối cùng cũng qua, đến ngày Chu Hằng chứng thực Dược sư bát tinh.

Tuy rằng lưu truyền cách nói Chu Hằng là Dược Tôn chuyển thế, nhưng không phải mọi người đều tin tưởng, dù sao trong lịch sử cũng từng có người lấy danh nghĩa Dược Tôn chuyển thế, nhưng cuối cùng đều bị chứng minh là giả mạo!

Tai nghe là giả, mắt thấy mới là thật!

Chứng thực Dược sư bát tinh cũng không phải chỉ đơn giản là luyện chế một loại đan dược bát phẩm, mà là đến 5 loại, đồng thởi chỉ cần luyện chế thất bại một loại, như vậy có thành công bốn lần cũng bị xác nhận là thất bại!

Khắc nghiệt như thế, mới làm cho Dược sư bát tinh trở nên vô cùng ít ỏi!

Bằng không, có những Dược sư thất tinh vẫn luyện chế được một hai loại đan dược bát phẩm, nhưng chính vì thế, Dược sư thất tinh mới có tư cách làm Sáng Thế Vương lấy lễ tiếp đón.

Luyện chế đan dược bát phẩm cực kỳ phức tạp, luyện chế một lò đan dược cũng phải mất mười ngày nửa tháng, năm loại đan dược cộng lại cũng cần ít nhất 2 tháng mới hoàn thành! Nhưng mà đối với tồn tại Sáng Thế Cảnh, 2 tháng căn bản chỉ là chớp mắt, có ai trong bọn họ không chờ nổi?

Đây là chứng kiến thời khắc mấu chốt một vị Địa Dược sư sinh ra, có thể dùng nó để lôi kéo tình cảm với Chu Hằng – Đương nhiêu, đầu tiên là Chu Hằng phải thành công.

Ân tình mà không cần trả giá gì, tự nhiên mọi người đều chen chân tới.

Vì công bằng công chính, địa điểm luyện đan của Chu Hằng đặt ở quảng trường trong thành, nơi đó được lâm thời dựng lên một cái đài cao, xung quanh có không gian rộng rãi cho mọi người dự lễ – người thường xem náo nhiệt, trong nghề xem mánh lới.

Tuy nhiên, xem Chu Hằng luyện đan đối với người trong nghề quả thật là một loại vặn vẹo nhân sinh quan, ngược lại người thường không hiểu gì, cùng lắm chỉ khiếp sợ một lúc là qua.

Chu Hằng thở dài, tuy rằng hắn không muốn đả kích đông đảo Dược sư như thế, nhưng không có cách nào, chỉ có thể chà đạp thần kinh của bọn họ một trận.

Bắt đầu!

Chu Hằng gom toàn bộ tài liệu luyện chế phần đan dược thứ nhất nhét hết vào Hỏa Thần Lô, sau đó làm bộ vỗ lò lửa, thỉnh thoảng vỗ vỗ thân lò, miệng lẩm bẩm.

Không ai nghe được hắn nói gì, chỉ có bản thân hắn tự biết, hắn đang nói nhảm với Hỏa Thần Lô.

Quả nhiên, nhìn thấy hành động như làm bậy của Chu Hằng, tất cả Dược sư đều ngây ra như phỗng, sau đó trở nên điên cuồng.

Trời ạ!

Đang làm cái gì? Lãng phí tài liệu hả?

Các võ giả lại chỉ thấy kỳ quái một chút, nhưng các Dược sư đã sắp phát điên. Nhất là Dược sư thất tinh, bọn họ ai mà không phải ngâm trong đan đạo mấy vạn năm, có thể nói nhắm mắt lại cũng luyện chế được đan dược bậc thấp.

Nhưng dù cho bọn họ luyện chế đan dược nhất phẩm cũng không thể một hơi ném tài liệu lung tung như vậy!

Đây là luyện đan?

Không, đây là đang "mưu hại" tài liệu!

Tài liệu đan dược bát phẩm đó, hiếm có, quý giá cỡ nào, vậy mà lãng phí như thế!

Đáng hổ thẹn mà!

Không ít lão Dược sư đã giận đến sôi lên, râu trắng rung rung, nếu không phải quy định của Hiệp hội Dược sư, bọn họ đã muốn xông lên ngăn cản Chu Hằng tiếp tục làm bậy. Lúc này mà cắt ngang, nói không chừng những tài liệu kia còn giữ được vài phần dược tính.

Mặt khác, lúc này xông lên làm cho Chu Hằng luyện đan thất bại – tuy rằng đã định sẵn kết quả này, nhưng Chu Hằng lại có thể đổ trách nhiệm lên người bọn họ!

– Tên này làm sao chứng thực được Dược sư thất tinh?

– Chẳng lẽ có Thánh Dược sư hay Thiên Dược sư khống chế đằng sau, chế tạo ra bức màn đen?

– Dọa người mà, mời đông người đến dự lễ như vậy, lại đi làm ra trò hề này!

– Hắc hắc, nhất định phải có người phụ trách chuyện này!

Bên dưới tranh cãi ầm ĩ, không ai tin tưởng Chu Hằng làm bậy bạ như thế có thể luyện ra đan dược thật sự.

Chu Hằng nghe rõ ràng, nhưng trong lòng cười thầm, qua 2-3

phút nữa liền phá hủy toàn bộ nhân sinh quan của các ngươi, xem các ngươi còn dám cười nhạo nữa không!

5 phút thoáng cái là qua, Hỏa Thần Lô thần kỳ như vậy, đan dược bát phẩm cũng chỉ nhón tay là luyện thành.

Chu Hằng vỗ nắp lò, tạch tạch tạch, 4 viên đan dược lập tức bắn ra từ trong lò, mỗi một viên còn tỏa ra hơi nóng, ánh sáng bóng loáng lưu chuyển.

Luyện… luyện thành!

Không không không, chỉ có thể nói là luyện ra được đồ vật!

Nhưng ngay cả như thế, mọi người đều nhìn tròn mắt, vậy mà cũng được? Làm bậy cũng có thể luyện ra đồ vật, mà không phải một mảnh tro khét?

Không ít Dược sư đã bắt đầu vặn vẹo nhân sinh quan, nhưng còn chưa tan vỡ, Chu Hằng vẫn phải cố gắng thêm.

– Mấy người qua đây giám định đi! Chu Hằng tiện tay đặt 4 viên thuốc sang mâm bạc đặt một bên, gom lấy phần tài liệu thứ hai ném vào Hỏa Thần Lô. – Ta vội lắm!

Phụt!

Có mấy Dược sư đã bắt đầu hộc máu, vậy cũng được? Thật làm được?

Lập tức có 7-8 Dược sư xông lên đài, đều là Dược sư thất tinh, những người khác không có tư cách đó. Mấy người kia tranh nhau giành lấy đan dược xem xét, mấy người cuối cùng phải hai người cùng xem một viên.

Hít! Chậc! A! Hả!

Bọn họ vừa xem phát ra tiếng chậc chậc, làm những người khác đều ngứa ngáy trong lòng, rốt cuộc là có luyện thành hay không, các người nói đi chứ, làm gì chậc chậc hoài vậy.

Nhưng mà, nếu như Chu Hằng thật sự luyện thành… Trình độ luyện đan của người này hoàn toàn là cấp bậc nghịch thiên mà!

Khó trách được cứ nói hắn là Dược Tôn chuyển thế, ngoài lão nhân gia này ra, còn ai có năng lực như thế này?

– Thêm mấy người qua đây giám định! Số đan dược đầu tiên còn chưa giám định xong, Chu Hằng đã luyện chế xong loại

đan dược thứ hai, tiện tay ném vào mâm bạc.

Vụt, lại 7-8 Dược sư xông lên đài.

Tư cách của bọn họ không so được với mấy Dược sư thất tinh ban đầu, nhưng ai bảo giám định đan được của mấy người kia còn không nhanh bằng tốc độ Chu Hằng luyện chế, tự nhiên phải do người khác đi ra làm.

Hả! A! Chậc! Khè!

Mấy người này cũng giống như nhóm Dược sư đầutiên, phát ra các loại kinh ngạc, biểu tình phong phú không thôi.

Người phía dưới đã sắp nổi điên rồi, rốt cuộc là thế nào vậy! Nói một câu đi, cầu xin các ngươi!

– Thêm mấy người nữa giám định! 5 phút trôi qua, Chu Hằng lại lặp lại những lời này.

Rất đông Dược sư da mặt co rút, bọn họ mơ hồ đoán được hai loại đan dược mà Chu Hằng luyện chế trước đó đều thành công, bằng không tuyệt đối không thể làm hai nhóm Dược sư đức cao vọng trọng kinh ngạc như thế, đã sớm ném xuống đất rồi!

— Muốn giám định thật giả thì rất dễ dàng, đối với những người luôn mãi giao tiếp với đan dược mà nói.

Nhân sinh quan của rất đông Dược sư lập tức vặn vẹo đến vỡ nát, thủ pháp luyện đan như vậy hoàn toàn đánh nát quan niệm cố hữu của bọn họ, thủ pháp như vậy…. Định mệnh! Má nó chứ đây là cái thủ pháp gì!

Dược Tôn chuyển thế, tuyệt đối là thế!

Dược Thánh trong Dược Thánh, nếu bọn họ học hiểu, học làm được loại thủ pháp này, người ta còn gọi là Dược Tôn hay sao?

Sau khi tìm được một lý do như vậy, nhân sinh quan vỡ nát của bọn họ rốt cục được tái lập.

25 phút sau, 5 loại đan dược đều đã luyện chế xong.

Chu Hằng thật không có thời gian.

– Đây đúng là đan dược bát phẩm Minh Tâm Đan, hơn nữa mỗi viên đều là cực phẩm! Lúc này nhóm Dược sư thất tinh giám định đầu tiên rốt cuộc không còn a a a, chậc chậc chậc kinh hô nữa, quay ra mọi người lớn tiếng tuyên bố.

Toàn trường lập tức chấn động!

Một phần đan dược thành công cũng không nói Chu Hằng chính là Dược sư bát tinh, nhưng ai cũng thấy hắn "nhẹ nhàng" như thế, đều đoán được hắn có thừa sức! Như vậy, khẳng định 4 phần đan dược còn lại đều thành công!

Dược sư bát tinh, Địa Dược sư!

Điên rồi, đây chính là Địa Dược sư duy nhất xuất hiện trong 3000 năm qua!

– Đây là đan dược bát phẩm Cổ Hà Đan, đều là cực phẩm. Chúng ta dám dùng vinh quang Dược sư thất tinh cam đoan! Một lát sau, nhóm Dược sư thứ hai cũng kích động không thôi tuyên bố.

Nhóm thứ ba, nhóm thứ tư, nhóm thứ năm, mỗi một nhóm Dược sư đều khẳng định đan dược Chu Hằng luyện ra là đan dược bát phẩm, hơn nữa đều là phẩm chất cực phẩm!

Toàn trường, lặng ngắt như tờ.

Tiến vào Dược sư bát tinh đã là kỳ tích to lớn, nhưng chẳng những Chu Hằng luyện thành, hơn nữa chỉ tốn chút thời gian như thế, lại còn mỗi viên đều cực phẩm, ngay cả Dược sư thập tinh cũng không làm được!

Dược Tôn chuyển thế, xác định chắc chắc!

— Thật ra bọn họ không có cân nhắc đến số lượng thành đan, bình thường thì một lò đan dược bát phẩm lấy 5 viên làm tiêu chuẩn, có thể luyện thành một hai viên cũng là tốt lắm rồi. Nhưng Chu Hằng lại mỗi lò "đầy đủ", tỷ suất thành đan trăm phần trăm!

Nhưng Chu Hằng đã đủ yêu nghiệt, thiếu đi một vầng hào quang này cũng không làm giảm bớt ánh sáng chói lọi của hắn.

Sau khi được xác thực, ánh mắt mọi người nhìn Chu Hằng đã không giống.

Dược sư bát tinh!

Cũng như Sáng Thế Cảnh mới là chủ nhân chân chính thế giới này, bắt đầu từ Địa Dược sư, Dược sư mới chính thức có được địa vị đông đảo người ủng hộ. Vì cái gì chỉ có từ Dược sư bát tinh mới bắt đầu có danh hiệu riêng? Chính là vì đạo lý này!

Tiền hô hậu ủng, Chu Hằng quay lại Hiệp hội Dược sư, còn số đan dược bát phẩm kia tự nhiên phải trả lại cho Chu Hằng – phí tài liệu là Chu Hằng trả, hơn nữa tài liệu có thể so sánh với giá trị thành đan hay sao?

Chu Hằng sang tay liền bán đan dược này cho Thiên Bảo Các, lại bán 1500 viên đan dược ngũ phẩm lúc trước, thu được quá ngàn vạn tiên thạch thượng phẩm.

Đương nhiên dù là Thiên Bảo Các tầng này cũng không thể một hơi lấy ra ngàn vạn tiên thạch thượng phẩm, bọn họ cho Chu Hằng một tấm thẻ Tử Kim, có thể dùng nó tiêu xài trong bất kỳ Thiên Bảo Các nào, từ từ mà trừ.

Chu Hằng cũng không để ý, dù sao đối với hắn, hiện tại muốn kiếm tiền thật quá dễ dàng.

– Chu đại sư, đây là một chút tâm ý nhỏ nhoi của hàn gia, xin đại sư nhận lấy! Hiện tại Chu Hằng vội muốn chết, người muốn gặp hắn có đuổi cũng không đi, đành phải gặp từng người. Cũng may mỗi người đến thăm đều mang theo lễ vật lớn, coi như thu nợ vậy.

Địa Dược sư có quan hệ trọng đại, Hiệp hội Dược sư nơi này có thể phát ra minh bài, nhưng trước tiên phải trình báo lên tổng hội, đi qua một lưu trình. Mà thời gian này cũng không ngắn, Chu Hằng đành phải ở chỗ này lâu thêm một hồi.

Chu Hằng sửng sốt, người này tặng lễ quý giá đến kinh người, nhất là một gốc Tuyết Ngọc Tham, dài chừng hai xích!

Nó có thể gia tăng 2 vạn năm thọ nguyên cho võ giả, đối với Dược sư lại càng thêm quý giá, bởi vì Dược sư đều không có tu vi quá cao, thọ nguyên bản thân không dài, chỉ có thể dựa vào những thiên địa kỳ trân kéo dài tính mạng.

– Tiên sinh xưng hô thế nào?

Chương 706: Có nữ U Nguyệt

– Lão hủ Dương Minh, con cháu bất tài mấy ngày trước đui mù đắc tội đại sư, lão hủ đặc biệt đến thay mặt nhận lỗi! Tuy rằng lão tổ Dương gia chính là Sáng Thế Vương, nói thực lực nghiền ép Chu Hằng không biết mấy con phố, nhưng đối mặt với một Địa Dược sư, hắn lại không có một chút kiêu ngạo nào.

Địa Dược sư là thượng khách của tất cả Sáng Thế Vương, Sáng Thế Vương nào không phải hùng tâm tráng chí, khao khát tiến thêm một bước, đạt được địa vị cùng quyền lực lớn hơn?

Cái này cần có thực lực hùng mạnh!

Bọn họ nhất định phải ỷ lại vào đan dược của Dược sư để tăng lên thực lực, càng phải trị liệu những ám thương trong quá trình tu luyện. Hơn nữa Địa Dược sư đã có thể luyện chế vài loại đan dược mà Sáng Thế Hoàng cũng cần, bởi vậy ngay cả Sáng Thế Hoàng cũng sẽ không dễ đắc tội.

Chu Hằng chỉ cần vung tay hô lên, thu hút cả đoàn Sáng Thế Vương làm việc cho hắn cũng không phải chuyện khó, có rất nhiều người sẵn sàng kết giao góp sức cho vị Địa Dược sư mới lên!

Càng mấu chốt hơn, là Chu Hằng quá trẻ tuổi, hơn nữa trình độ luyện đan của hắn quá dọa người, Địa Dược sư căn bản không phải là cực hạn của hắn!

Hiện tại hắn đã có thể là Thiên Dược sư, nếu có thêm thời gian, tiến vào Thánh Dược sư cũng không phải chuyện gì khó!

Nhân vật như vậy, lão tổ Dương gia cho dù là không thể giao hảo cũng tuyệt đối không thể đắc tội, bằng không nói không chừng sẽ có Sáng Thế Đế vì lấy lòng vị Thánh Dược sư này mà chạy tới tiêu diệt Dương gia!

Đừng nhìn hiện tại hắn cao cao tại thượng, giống như Thần Vương Tiên giới, nhưng ở trước mặt Sáng Thế Đế hắn chẳng xứng xách giày, người ta chỉ cần uy áp cũng chấn hắn tan nát thần hồn!

À, thì ra lão già này là trưởng bối của Dương Tiếu Hùng!

Chu Hằng gật đầu, ngày đó quả thật hắn có chút tức giận. Nhưng dù sao Dương Tiếu Hùng không có nói lời xấu xa, chỉ là muốn tới gần Hồ Mị. Hắn không không phải nhỏ bụng như thế, nếu người ta thành tâm thật lòng đến nhận lỗi, không ngại cười qua ân thù, dù sao cũng không phải chuyện lớn gì.

– Ha ha! Chu đại sư quả nhiên đại nhân có đại lượng! Dương gia lão tổ cười to, chuyện tình tiến triển thuận lợi ngoài dự liệu, lúc này hắn có ý tiến thêm một bước, nói: – Đợi lát nữa lão hủ để tiểu tử kia quỳ xuống xin lỗi đại sư!

Hắn muốn lợi dụng cơ hội này làm tốt quan hệ với Chu Hằng, còn đứa cháu chỉ biết ăn chơi của hắn nói không chừng có thể tạo thành hiệu quả đặc biệt, dù sao nói tới hưởng thụ thì Sáng Thế Vương như lão có cưỡi ngựa cũng kém hơn Dương Tiếu Hùng.

Chu Hằng không tỏ vẻ gì, hắn nà không biết lão tổ Dương gia có ý gì, nhưng thời gian hắn ở chỗ này có hạn, chỉ là khách qua đường vội vàng mà thôi, làm sao để lại gợn sóng gì?

Lão tổ Dương gia vội cáo từ đi ra, giữa hắn và Chu Hằng cũng không có tiếng nói chung gì, nếu nói thảo luận võ đạo, một người Sáng Thế Vương, một người Nhật Diệu Đế, có thể nói gì? Nếu nói đan đạo, lão tổ Dương gia gần như mù tịt!

Cho nên, phải nhanh phái đứa cháu qua đây, nhưng nhất định phải dặn dò hắn cho kỹ, để nó biết tầm quan trọng của chuyện này, tuyệt đối không thể làm hỏng. Bằng không quả thật sẽ tự tay đập chết nó, miễn cho thấy mà phiền lòng!

Nửa ngày sau, quả nhiên Dương Tiếu Hùng đến đây, lúc thấy Chu Hằng, vẻ mặt anh tuấn đầy tươi cười, nhanh chân đi tới, nói: – Chu ca, nhớ chết ta!

Nè, bọn họ có quen như thế không?

Chu Hằng thầm lắc đầu, mặc dù là Dương Tiếu Hùng này là ăn chơi trác táng, nhưng hắn hơn ở chỗ da mặt đủ dày, loại chuyện ăn nói hạ mình thế này thì có Sáng Thế Vương nào làm được? Nhưng Dương Tiếu Hùng lại không hề có áp lực, hắn chính là tên khốn vô học bất tài, ăn nói hạ mình thì đã là gì?

Nếu phải khách sáo qua lại với một đống lớn Sáng Thế Vương, Chu Hằng thà rằng đi giao tiếp với chân tiểu nhân thế này, ít nhất không phải mệt mỏi như thế, vừa lúc lợi dụng tên này cản khách.

Bình thường Dương Tiếu Hùng nghe quen thủ hạ nịnh nọt, mưa dầm thấm đất, về mặt này hắn mở mồm là nói, đủ những lời buồn nôn mà không hề đỏ mặt, thổi phồng Chu Hằng thành đứng đầu trên trời dưới đất.

Chu Hằng không khỏi buồn cười, người này không cần mặt mũi không biết xấu hổ, quả thật là huynh đệ của con lừa, tuy rằng vô sỉ thì vô sỉ một chút, nhưng cũng còn có chút thú vị.

Hắn câu có câu không phụ họa theo Dương Tiếu Hùng, không cần cố kỵ có đả kích tính tích cực của đối phương, lại không

biết tâm tình Dương Tiếu Hùng hiện tại đang phấn chấn cỡ nào.

Tất cả những gì Dương Tiếu Hùng làm đều là bởi lão tổ Dương gia, nhưng ngay cả lão tổ Dương gia cũng phải cung kính khách sáo ở trước mặt Chu Hằng, đủ thấy địa vị Chu Hằng như thế nào!

Nhưng đại nhân vật như vậy lại có thể nói chuyện tán dóc với mình, đây là điều vinh diệu cỡ nào?

Ngay cả ông của hắn cũng chỉ ngẫu nhiên nói với hắn mấy câu, mỗi lần không phải dặn dò hắn tu luyện, thì là bảo hắn bớt ăn chơi đàng điếm, mười năm cộng lại cũng không bằng một lần trò chuyện với Chu Hằng.

Hắn trác táng là thật, hắn ngạo khí cũng là thật, nhưng hắn lại không ngốc! Thân là con cháu hào môn, làm sao có thể làm sao có thể không biết Địa Dược sư có ý nghĩa gì? Đó là tồn tại có thể đè Thái Âm Thành không trở mình được!

Nếu có thể kết giao bằng hữu với Chu Hằng, về sau còn ai dám coi thường hắn?

Dù cho Chu Hằng đi rồi, nhưng chỉ cần hắn không chết, quầng sáng này vẫn có thể bao phủ hắn! Thậm chí, ngày sau khi Chu Hằng tiến vào Thiên Dược sư, Thánh Dược sư, quầng sáng này sẽ càng thêm chói lọi!

Hắc hắc, ai cho rằng hắn ngốc thì kẻ đó mới là ngu!

Đến buổi tối, lúc này Dương Tiếu Hùng mới cáo từ, lúc ra cửa gặp được Hồ Mị, nhưng lần này hắn không dám có biệu hiện khác thường gì, không dám liếc xéo hô một tiếng "chị dâu", liền rút lui.

Như vậy lại làm Hồ Mị hết hồn, hỏi Chu Hằng: – Tên này uống lộn thuốc ư?

– Nàng có phát hiện không, trên thế giới này thật ra không có ngu ngốc, chỉ có bản thân hắn có thật sự nghiêm túc nhìn người cùng chuyện trước mặt mình hay không? Chu Hằng cảm khái nói.

Dương Tiếu Hùng làm hắn cảm thán.

– Ta chỉ biết là, sắc trời đã tối rồi! Hồ Mị chui vào lòng Chu Hằng, dùng hai quả đào lớn ma sát Chu Hằng, hai bàn tay cũng không yên phận mò mẫm bên dưới.

– Nè, nói chính sự đó!

– Cũng không phải không cho ngươi nói chuyện! Hồ Mị cười duyên hì hì, đẩy Chu Hằng lên ghế, sau đó cưỡi lên đùi Chu Hằng, mông ta đầy đặn, dưới váy lộ ra đùi trắng mê người.

– Nữ nhân nhà ngươi, xem ta gậy đánh yêu tinh!

– A….

Một đêm qua đi, Chu Hằng còn phải chờ trình báo, chế tạo minh bài Dược sư, chỉ có thể tiếp tục chờ ở khách sạn, cũng tiếp đón các lão tổ hào môn tới thăm, làm hắn phiền không thôi.

Ngay lúc này, Dương Tiếu Hùng đã đến.

Chu Hằng lại có cảm giác vui mừng, nói chuyện vơi những lão già này quả thật không thú vị, bởi vậy hắn lập tức gặp mặt Dương Tiếu Hùng, cũng không cân nhắc gì liền đồng ý lời của đối phương, đi dạo xung quanh Thái Âm Thành.

Về mặt đi chơi, Dương Tiếu Hùng tuyệt đối là tiêu chuẩn đại sư, tông sư, có thể sánh với trình độ luyện đan của Hỏa Thần Lô.

– Chu ca, ta dẫn ngươi đi gặp một người! Sau khi đi vài chỗ, Dương Tiếu Hùng đột nhiên thần thần bí bí nói.

– Ai?

– Giữ bí mật trước, Chu ca ngươi cứ tin tưởng ta là được! Dương Tiếu Hùng vỗ ngực. – Người bình thường ta còn không dẫn đi!

Chu Hằng cười nhạt, hắn thì không sao, chỉ muốn đốt thời gian chờ đợi mấy ngày này. Hơn nữa, sau khi hắn chứng thực Thiên Dược sư, có thể thời gian xét duyệt còn lâu hơn, cũng sẽ thật sự kinh động tới trung tâm Hiệp hội Dược sư.

Hắn đã tạo thế Dược Tôn chuyển thế, theo hắn trở thành Địa Dược sư liền đạt đến cao trào đầu tiên, như vậy người nắm quyền Hiệp hội Dược sư hiện tại sẽ thờ ơ với chuyện này, mặc cho hắn tiến lên thần tốc?

Nên biết rằng nếu Chu Hằng thật sự chắc danh Dược Tôn, toàn bộ Hiệp hội Dược sư sẽ nghe theo hắn sai khiến!

Hiệp hội Dược sư là một quái vật lớn ở Tiên giới, cộng thêm tính đặc thù của Dược sư, nắm giữ tài sản tuyệt đối không ít hơn Thiên Bảo Các, dù tính là ít cũng sẽ không ít chỗ nào.

Nhưng nói tới địa vị cùng tầm quan trọng, Thiên Bảo Các cưỡi ngựa cũng không sánh được với Hiệp hội Dược sư.

Người đương quyền sẽ chấp nhận được địa vị, tài sản này dễ dàng rơi vào tay người khác?

Đương nhiên cũng có khả năng những Dược sư này chỉ biết luyện đan, địa vị gì, danh lợi gì đối với bọn họ cũng chỉ là nhất thời, như vậy sẽ không có vấn đề gì.

Chỉ có thể đợi xem.

Theo Dương Tiếu Hùng dẫn đường, bọn họ đi đến một chỗ sân viện nhỏ u nhã, sau khi thủ vệ bẩm báo, bọn họ theo tiểu tỳ nữ xinh đẹp dẫn vào, đi qua hành lang thủy tạ, đến một chỗ hoa viên.

Cả vườn thơm mát, hoa thơm nhiều loại, mùi hương phà vào mũi, giữa mảnh hoa tươi sáng ngời này, một nữ nhân áo trắng đang đánh đàn đưa lưng về phía bọn họ, tiếng đàn đinh đương như âm thanh tự nhiên. Dù là Chu Hằng không hiểu nhạc lý, vẫn có một loại cảm giác cả người nhẹ nhàng, bay bổng như say.

Dương Tiếu Hùng càng không cần nói, con mắt đỏ rực, miệng sắp chảy nước dãi!

Hắn tuyệt đối không phải đang thưởng thức âm nhạc, mà là có

hứng thú sâu đậm với nữ nhân áo trắng này, rõ ràng hắn đã thấy qua dung mạo của nữ nhân áo trắng, mới có dáng như heo thế kia.

Một khúc kết thúc, nữ nhân áo trắng vuốt dây đàn, nhìn lên không trung một hồi, mới nói: – Hai vị công tử, xin thứ U Nguyệt xúc cảnh sinh tình, làm thất lễ!

Nàng đứng lên, duyên dáng xoay người.

Dù cho ánh mắt kén chọn như Chu Hằng cũng không nhịn được thầm khen một tiếng, cô gái này xinh đẹp như tiên, nói dung mạo tuyệt sắc không kém gì Ứng Mộng Phạm, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, dáng người thon thả, lồi lõm rõ ràng, đường cong mê người, ngực dù không lớn rõ ràng, nhưng vừa vặn nắm lấy, eo nhỏ mông cao, đôi chân ngọc cũng dài kinh người.

So với Ứng Mộng Phạm, nàng có một loại khí chất không nói rõ, như gần như xa, giống như một gốc sen, chỉ có thể đứng nhìn từ xa mà không thể tới gần.

Chính là loại khí chất này, lại thu hút người ta càng muốn đến gần, làm cho để cho nàng càng tỏ rõ khí chất tao nhã, càng thêm có mị lực.

Khó trách Dương Tiếu Hùng lại đỏ mắt chảy nước miếng, mị lực của nữ nhân quả thật là lớn, cũng chỉ có Hoặc Thiên mới vững vàng đè nàng xuống được.

Nữ nhân áo trắng dường như đã quen với nam nhân lộ ra vẻ mặt khó coi ở trước mặt nàng, bởi vậy không hề để ý Dương Tiếu Hùng, ngược lại bởi vì Chu Hằng chỉ là kinh diễm lóe lên rồi mất lại làm nàng có vài phần tò mò.

Làm bộ không để ý tới nàng, cố ý làm nàng bị thu hút, hay là thật không chú ý tới nàng, điểm này thì nàng phân biệt rõ ràng.

Tốc độ máu chảy, nhịp tim, hít thở, dao động thần thức của thần thức đều không có thay đổi nhỏ, rõ ràng hắn không phải mạnh mẽ đè xuống kinh diễm trong lòng, mà là thật sự lướt qua.

Đây là điều trước nay nàng chưa từng gặp!

– Tiểu nữ tử Vương U Nguyệt, xin hỏi công tử xưng hô thế nào?

Nàng hơi cúi người với Chu Hằng.

Chương 707: Thế lực khủng bố

Chu Hằng toát ra vẻ kinh ngạc, hiện tại hắn lẽ ra là người nổi danh nhất Thái Âm Thành, nữ nhân này lại không nhận ra hắn? Hắn mỉm cười, chắp tay hành lễ, nói: – Tại hạ Chu Hằng, chào Vương cô nương!

– Chu Hằng? Vương U Nguyệt lộ ra một tia nghi hoặc, như đang suy tư trước đó nàng có nghe qua cái tên này chưa. Nhưng một lát sau, nàng liền cười xin lỗi, nói: – Thật có lỗi, trước đó tiểu nữ tử chưa từng nghe qua tính danh của Chu công tử.

– Không sao! Chu Hằng lắc đầu, hắn cũng chỉ theo Dương Tiếu Hùng ra ngoài giết thời gian, không muốn xảy ra một đoạn tình cờ gặp gỡ kiều diễm gì.

– Mời ngồi! Vương U Nguyệt mời bọn họ vào ngồi ở bàn đá cạnh vườn, cũng gọi thị nữ đưa đến trà thơm, hành động này lập tức làm nhường được sủng mà kinh, thiếu chút rớt cả nước mắt.

– Chu ca, nhờ phúc của ngươi, ta đến chỗ này 7 lần, cũng chỉ có lần này được uống trà! Dương Tiếu Hùng nói.

Chu Hằng kinh ngạc, tên trác táng này rõ ràng động lòng với Vương U Nguyệt, nhưng vậy mà nhịn xuống không dùng lực lượng sau lưng đến cướp, thế này hoàn toàn không giống tác phong hoành hành bá đạo của ăn chơi trác táng mà!

– Chu ca, sao ánh mắt của ngươi lại làm ta không được tự nhiên?

Dương Tiếu Hùng vò đầu, hai ngày qua hắn đã biết Chu Hằng không có cái giá gì, cũng không ngại đùa giỡn không làm hỏng không khí như thế.

Chu Hằng cười, cũng không nói gì.

– Dương công tử, lần này lại mang đến đá gì? Vương U Nguyệt nhấp trà thơm, hỏi Dương Tiếu Hùng.

Nàng khẽ nhếch môi hồng tràn đầy dụ hoặc, làm cho Dương Tiếu Hùng lập tức thẳng mắt, một lát sau mới vỗ đầu a một tiếng, vội vàng lấy ra một món pháp khí không gian, ào một cái đổ ra một đống lớn tảng đá.

Oong, hắc kiếm lập tức rung lên trong không gian đan điền.

Có bảo bối!

Ánh mắt Chu Hằng sáng ngời, bảo vật có thể dẫn tới hắc kiếm đại gia phản ứng, đây chính là cùng cấp bậc với Hỏa Thần Lô, Thiên Huyền Linh Tinh!

Dương Tiếu Hùng lại kiếm được bảo vật như vậy?

Không, nói không chừng hắn cũng là vô ý lấy được!

Chu Hằng nhìn về phía một đồng lớn tảng đá trên bàn, mỗi một cục không lớn, tối đa chỉ to cỡ nắm tay, hình dạng, màu sắc khác biệt. Có cái nửa trong suốt, có cái còn tỏa sáng.

– U Nguyệt tiểu thư thích sưu tập đá lạ!

Dương Tiếu Hùng cuối cùng cũng không bị mỹ sắc làm hôn đầu, giải thích cho Chu Hằng.

Chu Hằng không đáp, hắn theo hắc kiếm dẫn động, tìm kiếm tảng đả có thể dẫn động hắc kiếm.

Oong, hắc kiếm chỉ định.

Chu Hằng lập tức vươn tay, nhưng bàn tay của hắn còn chưa rơi xuống, tảng đá kia đã biến mất, rơi vào bàn tay nhỏ của Vương U Nguyệt, ánh mắt của hắn liền co rút.

Không phải là bởi vì đồ vật bị người kia cầm trước một bước, mà là bởi tốc độ của Vương U Nguyệt lại nhanh hơn hắn!

Sao lại thế này, nàng biểu hiện ra thực lực chẳng qua là Nguyệt Minh Đế, nhưng không chỉ là thế. Trước đó Chu Hằng còn kỳ quái làm sao Dương Tiếu Hùng lại không kiềm chế được sắc tâm? Nhưng một Nguyệt Minh Đế lại còn ra tay nhanh hơn hắn, điều này hợp lý ư?

Hơn nữa, đó là Thiên Huyền Linh Tinh!

Bây giờ Chu Hằng có thể khẳng định, đó chính là Thiên Huyền Linh Tinh!

Tính cả Tinh Hạch, Thiên Huyền Linh Tinh qua tay hắn cũng đã có ba cục, sau khi bị hắc kiếm khóa chặc, hắn rất dễ dàng xác định.

Đó tuyệt đối là bảo vật, bởi vì nó có thể bù đắp phù văn của

Hoặc Thiên ban cho hắn!

Phù văn của Hoặc Thiên có uy lực kinh khủng cỡ nào? Nhưng Thiên Huyền Linh Tinh lại có thể chữa trị, dựa vào điểm này cũng làm nó trở thành chí bảo!

Lão lừa đảo là người Tiên giới, sau khi hắn chuyển thế vào Phàm giới, chạy khắp thế giới chính là vì tìm kiếm cái thứ này. Mà sau khi đến Tiên giới, người nơi này lại không có một ai biết Thiên Huyền Linh Tinh là cái thứ gì, làm cho Chu Hằng rất là kỳ quái.

Vậy chỉ có một cách giải thích, bí mật của Thiên Huyền Linh Tinh nắm giữ ở trong tay cực ít người!

Còn nữ nhân ở trước mặt đây, nàng thích "sưu tầm đá lạ" chỉ là giả, cố ý dùng nó làm lý do, trên thực tế là đang tìm Thiên Huyền Linh Tinh! Bởi vì Thiên Huyền Linh Tinh ngoài vô cùng cứng rắn ra, căn bản không có dị tượng khác, rất dễ bị người ta ném sang một bên.

Vậy chỉ có thể phát động lực lượng người khắp thiên hạ mới tìm được!

Phàm giới có người như lão lừa đảo đang tìm Thiên Huyền Linh Tinh, còn Tiên giới…. chính là nàng, có thể là một trong rất nhiều người!

Vương U Nguyệt cũng dùng một loại ánh mắt tò mò nhìn về phía Chu Hằng, bởi vì Chu Hằng không sai lệch ra tay đúng là mục tiêu của nàng, điều này tuyệt đối không phải trùng hợp!

Người này cũng biết Thiên Huyền Linh Tinh hay sao?

Hai người đối diện, đều muốn nhìn ra manh mối từ trong ánh mắt đối phương.

Nhìn hai người bọn họ đối diện "ẩn ẩn đưa tình", Dương Tiếu Hùng không khỏi ghen tuông, tuy rằng hắn dẫn Chu Hằng đến đây là có ý này, nhưng tuyệt đối không ngờ hai người lại nhanh dính với nhau như thế!

Kính thưa, tôi còn ngồi bên cạnh này, đôi cẩu nam nữ các ngươi đừng có nhào lên! Hả, dính vào không phải tốt lắm sao, hắn rõ ràng không có cơ hội ăn được thịt thiên nga, có thể đứng một bên xem cũng đáng?

Chu Hằng chỉ cảm thấy ánh mắt của đối phương giống như biển rộng mênh mông, hơn nữa còn là một thế giới biển màu đen, làm hắn không tự chủ được lún vào, ý thức dần mơ hồ, tâm thần bỗng nhiên thất thủ!

Ngay lúc này, hắc kiếm rung lên, hắn lập tức tỉnh lại.

Chu Hằng không khỏi hoảng sợ, nữ nhân này lại có thể mê hoặc hắn! Nếu không phải hắn có hắc kiếm, hôm nay hắn tuyệt đối sẽ lún vào!

Thần thức của nữ nhân này quá mạnh mẽ, mạnh đến mức làm người ta giận sôi, Chu Hằng bị lạc vào trong vẫn hơi cảm giác được lực căn nguyên kinh khủng trong cơ thể đối phương, vượt xa bất cứ người nào ngoài Hoặc Thiên!

Đúng vậy, lực lượng căn nguyên của Hoặc Thiên khẳng định vô cùng mạnh mẽ, bởi vì nàng nổi giận thả ra lực lượng vượt xa cấp bậc Sáng Thế Đế!

Mà nhìn từ ngoài, Hoặc Thiên chẳng qua là Nguyệt Minh Vương!

– Bếp lò, ngươi có nắm chắc chiến thắng cô ta không? Chu Hằng hỏi Hỏa Thần Lô.

– Chỉ bằng chút bã dị hỏa này? Không được! Hỏa Thần Lô liền vội vàng lắc đầu. – Nữ nhân này mạnh hơn ngươi nhiều lắm, hơn nữa, đây chỉ là một bộ phân thân của cô ta, dù có thể đốt được thì chỉ dẫn tới chân thân kinh khủng hơn! Nhưng ngươi không cần vội, đại ma nữ lợi hại hơn cô ta!

Nó nói đến đại ma nữ tự nhiên là chỉ Hoặc Thiên.

Trong lòng Chu Hằng căng thẳng, Hỏa Thần Lô ngụ ý là Lam Long nữ hoàng cũng không thể trấn áp được nữ nhân trước mắt? Sao lại thế này! Nếu như Vương U Nguyệt là tồn tại hùng mạnh như thế, làm sao không lộ tiếng tăm, lại đi lợi dụng mỹ sắc làm những con cháu hào môn tìm kiếm Thiên Huyền Linh Tinh thay nàng?

Không đúng, nếu nàng thật bày ra lực lượng của bản thân, như vậy mọi người sẽ biết Thiên Huyền Linh Tinh quý giá – có thể được một vị siêu Sáng Thế Đế coi trọng, tuyệt đối là bảo bối trong bảo bối!

Cứ như vậy, ngược lại nàng có thể không thu hoạch được gì!

– Chu công tử, tiểu nữ tử thật là xem thường ngươi! Vương U Nguyệt cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, Chu Hằng lại có thể thoát khỏi khống chế của nàng, tu vi thần thức này mạnh cỡ nào?

Chính vì thế, nàng mới ấn xuống kích động trực tiếp ra tay, bằng không chỉ là Nhật Diệu Đế thì sao, nàng hoàn toàn có thể biến người thành tro tàn, làm cho Chu Hằng cùng Dương Tiếu Hùng biến mất vĩnh viễn.

Chu Hằng cười hắc hắc, chỉ vào tay Vương U Nguyệt, nói:

– Ta muốn tảng đá này, chuyển nhượng cho ta được chứ?

– Thật không khéo, tiểu nữ tử cũng thật thích, có câu nói quân tử không giành đồ người thích, Chu công tử sẽ không làm tiểu nữ tử đau lòng đó chứ? Vương U Nguyệt nói, Chu Hằng biểu hiện càng bình tĩnh, nàng lại càng nghi thần nghi quỷ.

– Những tảng đá này không phải của ngươi, cũng không phải của ta, mà là thuộc về Dương Tiếu Hùng, để hắn quyết định đi! Chu Hằng cười nói.

Dương Tiếu Hùng lập tức choáng váng, các ngươi nhìn cả buổi không chịu lăn giường cũng thôi đi, sao đột nhiên lại tranh nhau một cục đá? Lại còn lôi cả hắn vào?

Hắn nằm cũng bị thương mà!

Một bên là nữ thần trong lòng hắn, một bên là quý nhân trong đời hắn, hắn không muốn đắc tội với bên nào cả!

Khoan, hắn cũng còn nhanh trí, mặt đỏ lên, bịch, trực tiếp lăn ra đất – ca bất tỉnh rồi, các ngươi muốn làm gì cũng đừng kéo ca vào.

Vương U Nguyệt vừa chuyển tay, Dương Tiếu Hùng liền từ ngất giả biến thành ngất thật, nàng bình thản như thường, thản

nhiên nói: – Rốt cuộc ngươi là ai?

– Ngươi là ai? Chu Hằng hỏi lại.

– Thiên Huyền? Vương U Nguyệt nói ra hai chữ.

– Linh Tinh! Chu Hằng bổ sung đầy đủ từ này.

Vương U Nguyệt ánh mắt xoay chuyển, lập tức toát ra giận dữ,nói: – Từ Bắc Tý Thành đến Bắc Dần Thành đều là địa bàn ta phụ trách, vì sao ngươi lại vượt rào?

Trong lòng Chu Hằng khẽ động, nữ nhân mạnh mẽ như thế lại cũng giống như lão lừa đảo, bị người ta sai khiến tìm kiếm Thiên Huyền Linh Tinh, như vậy thế lực phía sau nàng hùng mạnh cỡ nào?

Chuyện này có liên quan gì tới Tiên giới tan biến năm đó?

Thiên Huyền Linh Tinh tuyệt đối là chí bảo, tối thiểu có thể bù đắp phù văn, cường giả vô thượng vì nó ra tay tranh giành cũng hoàn toàn có thể hiểu được! Như vậy, thế lực này có phải là phe thắng lợi trong đại chiến năm đó?

Đầu sỏ gây họa làm cho nguyên chủ nhân hắc kiếm ngã xuống? Đối thủ một mất một còn với Hoặc Thiên?

Chu Hằng mơ hồ cảm giác dường như mình chạm đến một tầng bí mật trung tâm thế giới này, nhưng tu vi của hắn thật sự quá yếu, căn bản là người mù leo núi, sẩy một bước sẽ xong đời!

Hắn ngẫm nghĩ, nói:

– Ta chỉ là có chuyện vào Tuyệt Tiên Thành, lại không biết thân phận của ngươi, chẳng lẽ nhìn thấy Thiên Huyền Linh Tinh liền coi như không thấy? Ngươi muốn công lao, ta lại không muốn?

Hắn cứng rắn như thế, thái độ của Vương U Nguyệt lại mềm xuống, nói: – Chỉ có lần này, bằng không ngày sau ta nhất định tố tội của ngươi!

Trái tim Chu Hằng đập mạnh, hắn rất muốn biết bí mật của thế lực này, nhưng bây giờ còn không phải lúc!

Chuyến này, thiết yếu nhất là giúp Vạn Cổ Đại Đế thoát vây!

Hơn nữa thực lực của hắn bây giờ quá yếu, có tư cách gì khiêu chiến thế lực này?

– Được, ta biết rồi! Chu Hằng cũng cứng rắn gật đầu.

– Vậy ngươi đi đi, về sau không cần đến nữa! Vương U Nguyệt vung tay lên, tảng đá trên bàn đều bị nàng thu vào pháp khí không gian.

Chu Hằng xách Dương Tiếu Hùng, đi ra khỏi đây, thẳng đến khi ra ngoài cửa, hắn mới phát hiện sau lưng đã ướt đẫm!

— Hắn cũng không mang theo Tiên Cư, Hoặc Thiên căn bản không ở bên cạnh!

Nếu vừa rồi Vương U Nguyệt làm khó, lúc này hắn không còn phù văn trên đầu hộ thân, tám chín phần là chỉ có nước bị một chưởng đập chết!

———-oOo———-

Chương 708: Thánh Dược sư

– Ồ, Chu ca, chúng ta làm sao đi ra rồi? Dương Tiếu Hùng bị Chu Hằng lôi kéo rốt cuộc tỉnh lại, trên mặt đầy vẻ mờ mịt.

Tên này, suýt nữa bị hắn hại một mạng.

Chu Hằng nói thầm trong lòng, nhưng lần này hung hiểm là hung hiểm, nhưng cũng khiến hắn hiểu biết một chút bí ẩn, rất khó nói tên này là công hay là tội. Hắn phất tay nói: – Ta về khách sạn nghỉ ngơi!

– Chu ca, hiện tại còn sớm, không bằng chúng ta đi Xuân Mãn Lâu chơi một chút? Dương Tiếu Hùng mặt đầy cười dâm.

Xuân Mãn Lâu, nghe tên cũng biết là thứ gì.

Chu Hằng lắc lắc đầu, hắn có nhiều mỹ quyến như hoa như vậy, còn cần đi thanh lâu tìm vui?

Trở lại khách sạn, hắn vào trong Tiên Cư, đem chuyện xảy ra trước đó nói cho Hoặc Thiên biết. Hắn cảm thấy thế lực khủng

bố tìm kiếm Thiên Huyền Linh Tinh kia rất có khả năng có liên quan tới sự sụp đổ của Tiên giới.

Bởi vì đủ mạnh!

Vương U Nguyệt hẳn là vượt qua Sáng Thế Đế, thậm chí còn mạnh hơn so với Lam Long nữ hoàng. Như vậy đầu lĩnh tối cao của thế lực này tất nhiên là nhân vật như Long Đế, thậm chí càng thêm đáng sợ!

Đạt tới trình độ như vậy, hoàn toàn có thể một tay hủy diệt Tiên giới!

– Thiên Huyền Linh Tinh? Hoặc Thiên lộ ra vẻ suy tư, bàn tay mềm hơi run run, dường như nhớ ra cái gì. Nhưng sau một hồi lâu nàng vẫn là lắc lắc đầu: – Không có ấn tượng, bọn họ hẳn không phải là kẻ địch của ta!

Không phải?

Chu Hằng không khỏi kinh ngạc. Thế lực cường đại như vậy lại còn không phải là đầu sỏ gây nên sự sụp đổ của Tiên giới? Nhưng loại cường giả trình tự như Hoặc Thiên đã có được dự cảm cường đại, nếu nàng nói không phải vậy khẳng định là không phải.

Điều này cũng khiến cho Chu Hằng dập tắt ý niệm mang Hoặc Thiên đi trấn áp. Người ta nếu không phải là kẻ địch của nàng, vậy hắn lại làm sao có thể bởi vì đối phương đang tìm kiếm Thiên Huyền Linh Tinh liền tử chiến với đối phương?

Thiên địa linh vật, người có duyên được.

Hơn nữa, hắn thiên tài phù văn trên trán đã mất, Thiên Huyền Linh Tinh trước mắt đối với hắn mà nói không hề có tác dụng, hắn cách trình tự này dường như còn có khoảng cách mười vạn tám ngàn dặm.

Đối với hắn mà nói, tiến vào Thăng Hoa Cảnh mới là việc gấp trước mắt.

Ở Thái Âm Thành suốt 11 ngày, bên phía hiệp hội Dược sư rốt cuộc xét duyệt thông qua, đồng ý phát cho Chu Hằng danh hiệu Địa Dược sư!

Đây là một loại vinh quang vô thượng, toàn bộ Thái Âm Thành đều lâm vào chúc mừng 10 ngày. Tuy nhiên ngày hôm sau hoạt động chúc mừng bắt đầu Chu Hằng liền lên đường xuất phát. Thẳng đến Bắc Sửu Thành, lấy được danh hiệu Dược sư cửu tinh, lại vào Bắc Tý Thành.

Cuối cùng thì là trở thành Dược sư thập tinh, tiến vào Tuyệt Tiên Thành!

Một tháng sau, hắn tới một tòa chủ thành của Bắc Sửu Thành. Trước đó hắn đã liên lạc với hiệp hội Dược sư, người vừa đến lập tức liền bắt đầu chứng thực Dược sư cửu tinh!

Lần này đồng dạng chấn động toàn bộ Bắc Sửu Thành, thậm chí các Dược sư của Bắc Tý Thành đều chạy tới, tranh nhau tận mắt nhìn phong thái Dược Tôn chuyển thế. Càng muốn dính chút tiên khí, đề cao một chút tỷ lệ thành công luyện đan của mình.

Chu Hằng đại thế đã thành, hiện tại hắn chỉ cần không ngừng tiếp tục biểu hiện thần kỳ của hắn, như vậy tiếng hô của hắn cũng sẽ càng ngày càng cao, thật sự có thể ngồi lên bảo tọa Dược Tôn.

Chứng thực Dược sư bát tinh đã là vô cùng hà khắc, mà chứng thực Dược sư cửu tinh thì càng thêm khó, phải luyện chế 10 loại đan dược cửu phẩm, hơn nữa phải cam đoan tỷ lệ thành đan tương đối, thất bại một lần là kiếm củi ba năm đốt một giờ.

Chỗ tốt là: bởi vì sau khi tới cấp bậc này, tài liệu cần để luyện đan cũng không cần Chu Hằng bỏ ra, hắn cần làm chỉ là luyện đan. Hiệp hội Dược sư tiền của dồi dào, ở Dược sư bậc cao tuyệt đối bỏ được tiêu nhiều tiền như vậy.

Toàn bộ Tiên giới mới có mấy Thánh Dược sư, mấy Thiên Dược sư?

Cộng lại cũng chỉ 20!

Mà Chu Hằng sắp có khả năng trở thành một người trong số đó!

Tiên giới lớn như vậy cũng chỉ có 20 nhân vật như vậy, đã là đứng ở trên đỉnh kim tự tháp, nắm giữ quyền lực, tài phú, tài nguyên vô thượng.

Không đến một giờ, Chu Hằng thuận lợi kết thúc công việc, để lại một đống người xem trợn mắt há mồm nhân sinh quan, thế giới quan đều vặn vẹo đến sắp hỏng mất. Cũng may xu thế Dược Tôn chuyển thế đã tạo thành, người khác không thể tiếp nhận đến mấy đều có thể quy kết đến hai chữ Dược Tôn này.

Dược Tôn a, có gì là không thể?

Bởi vì lúc trước ở Bắc Dần Thành đã tạo thành một lần chấn động mạnh, trên cơ bản tất cả mọi người cũng đều nhìn qua hình ảnh ghi lại trên truyền tấn thạch, cho nên năng lực chịu đựng của mọi người cũng có tăng lên tương đối.

Nhưng năm phút đồng hồ liền có thể luyện ra một lò đan dược cửu phẩm, phẩm chất cực phẩm, tỷ lệ thành đan 100%. Điều này vẫn dọa choáng một đống người.

Quả nhiên, trên thế giới này là có thiên tài, độ cao người thường cả đời đều không thể chạm đến bọn họ lại dễ như trở bàn tay!

Ông trời già thật là không công bằng!

Bởi vì biết Chu Hằng còn muốn tiếp tục chứng thực Dược sư thập tinh, mà dù sao Dược sư của Bắc Tý Thành cũng đến ít nhất một nửa, dứt khoát liền chứng thực ở trong này!

Chuyện đặc biệt, đặc biệt làm!

Tuy nhiên đan dược thập phẩm chẳng những khó luyện, còn bởi vì tài liệu yêu cầu quá mức quý báu, quá mức hiếm có, trong lúc nhất thời đi đâu tìm nhiều tài liệu như vậy? Cho dù hiệp hội Dược sư đều không có khả năng chuẩn bị sắn nhiều tài liệu như vậy!

Chứng thực Dược sư thập tinh, tương đối mà nói ngược lại là đơn giản! Mặc dù nói vẫn là phải luyện chế 10 loại đan dược thập phẩm, vẫn là thất bại một lần liền hoàn toàn thất bại, nhưng Dược sư có thể lựa chọn đan dược sở trường của mình để luyện chế. Cũng không có quy định cứng nhắc cứ phải

luyện chế 10 loại nào.

Nguyên nhân của nó chính là rất nhiều tài liệu trong lúc nhất thời không tìm được!

Chu Hằng thả ra tin tức, từ các hào môn cung cấp tài liệu, hắn tới luyện chế. Chỉ cần chứng thực danh hiệu Thánh Dược sư, đan dược luyện ra có thể thuộc sở hữu của gia tộc cung cấp.

Tin tức này vừa truyền ra, đừng nói hào môn của Bắc Tý Thành đều động lòng, cho dù hào môn của ba tòa Tý Tiên Thành khác cũng tranh nhau chạy tới!

Đan dược thập phẩm cần tài liệu là quý báu, hơn nữa một khi luyện chế thất bại liền toàn bộ trôi theo dòng nước, tổn thất có thể nói là ngay cả hào môn Sáng Thế Đế đều có chút đau lòng. Nhưng một loại thần kỳ lúc trước của Chu Hằng đã chứng minh hắn là thiên tài trên đan đạo, cái từ thất bại cùng hắn không có khả năng có qua lại!

Bỏ tài liệu cho Chu Hằng luyện chế, chẳng những có thể khiến một vị Thánh Dược sư, thậm chí Dược Tôn tương lai nợ ân tình, còn có thể được không đan dược thập phẩm, lời bậc nào?

Nên biết bọn họ nếu là mời Thánh Dược sư khác luyện chế đan dược thập phẩm, chẳng những phải trả lượng lớn “phí ra sân”, hơn nữa còn không thể bảo chứng tỷ lệ thành công. Cho dù là luyện thành, đan dược này còn phải mỗi bên một nửa!

Cho nên, hào môn có được tài liệu đan dược thập phẩm đều kích động, chỉ sợ tụt hậu một bước. Bởi vì Chu Hằng cũng chỉ cần luyện chế 10 loại đan dược, số lượng có hạn!

Một gia tộc tài liệu không đủ, như vậy thì hai cái, ba cái gom lại. Về phần đan dược chia thế nào đó là chuyện về sau, tài liệu để đó cũng chỉ là tài liệu.

Dưới sự mê hoặc của đan dược thập phẩm, thời gian một tháng ngắn ngủi Chu Hằng liền đạt được đủ tài liệu để luyện đan.

Mà trong khoảng thời gian này, hắn đối với pháp tướng cũng có lĩnh ngộ tương đối, cách đột phá chỉ có một đường. Thực lực của các nàng và con lừa đen thì càng thêm khủng bố, bọn họ gần nhưmười ngày có thể gia tăng tích lũy tu vi một vầng mặt trời. Hiện tại ai cũng đều đột phá Nhật Diệu Hoàng, tiếp tục hát vang tiến mạnh.

Chu Hằng lập tức bắt đầu luyện đan, dưới sự tham dự của vô số người, bắt đầu phát động tấn công hướng về thành tựu Dược sư cao nhất Tiên giới Thánh Dược sư.

Thánh Dược sư a! Toàn bộ Tiên giới trước mắt cũng chỉ có 5 người, một bàn tay đếm đủ.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung ở trên người Chu Hằng, bọn họ đã biết "thủ pháp" luyện đan của Chu Hằng, đối với cử động của hắn đã không kỳ quái nữa. Chuyện cổ quái mấy nghe nhiều cũng thành tự nhiên.

Không đến một giờ, 10 loại đan dược đều luyện chế hoàn thành.

Một lão nhân áo tím nhanh nhẹn lên đài, tuy rằng tu vi hắn chỉ Thăng Hoa Đế, nhưng tự có một luồng khí thế uy nghiêm, dường như chống lại Sáng Thế Đế đều có thể thẳng tắp sống lưng.

– Ồ, đây không phải là Hàn Vũ Minh Hàn đại sư sao!?

– Một trong năm vị Thánh Dược sư!

– Hắn rồi lại đích thân đến!

– Khẳng định! Chứng thực Dược sư thập tinh là chuyện lớn bậc nào, lần trước còn phải ngược dòng đến 2 vạn năm trước, có một vị Thánh Dược sư tự mình đến hiện trường cũng là nên!

– Lập tức là sẽ biến thành sáu vị Thánh Dược sư rồi!

– Tuy nhiên, các ngươi ra mắt Dược sư 5 đồng hồ liền luyện ra đan dược thập phẩm sao?

– Vị Thánh Dược sư tân tấn này, thực lực tuyệt đối có một không hai! Không trách người của hiệp hội Dược sư đều nói hắn là Dược Tôn chuyển thế. Nếu không phải là như thế, trên thế giới này thật sự có thiên tài luyện đan như vậy sao?

Trong tiếng nghị luận ầm ĩ của mọi người, lão nhân áo tím Hàn Vũ Minh cũng bắt đầu giám định.

Địa vị của hắn cao cao tại thương, sau khi vừa lên đài, phía dưới căn bản không có Dược sư lại dám đi lên, cho dù là Dược sư cửu tinh đều là như thế!

Đối với tất cả Dược sư mà nói, Thánh Dược sư chính là tồn tại như Thần chích!

– Lão phu với danh nghĩa Thánh Dược sư chứng minh, những đan dược thập phẩm này đều luyện chế thành công, hơn nữa viên nào viên nấy đều là cực phẩm!

Sau ít nhất hai giờ, vị Thánh Dược sư này mới mở miệng nói.

Lời vừa dứt, toàn trường sôi trào!

Bao nhiêu năm rồi, bao nhiêu năm rồi, Tiên giới rốt cuộc lại ra một Dược sư thập tinh!

Chu Hằng không hề có vẻ kích động. Hỏa Thần Lô tuy rằng rất đê tiện, nhưng nó lại có thể khiến cho hắc kiếm nổi phản ứng, có thể luyện chế đan dược thập phẩm tự nhiên không thành vấn đề!

Minh bài Dược sư cửu tinh không cần chế tạo, trực tiếp nhảy qua. Bởi vì có một vị Thánh Dược sư lên tiếng cộng thêm 10 vị Dược sư cửu tinh đảm bảo, mấy vạn cường giả Sáng Thế Cảnh chứng kiến, tư cách Dược sư thập tinh của Chu Hằng căn bản không cho phép hoài nghi.

Chỉ cần thời gian khoảng năm ngày, minh bài Dược sư thập tinh của hắn sẽ được chế tạo ra, đưa tới trong tay hắn.

Trong lúc nhất thời, khách sạn nơi Chu Hằng ở chen đầy nhân vật lớn của các gia tộc lớn, đều là trăm phương ngàn kế muốn cùng Chu Hằng một lần, cho dù là lộ mặt một cái cũng được!

Cường giả cảnh giới cao tới đâu cũng không thể cam đoan chính mình vĩnh viễn không dùng tới đan dược, hơn nữa càng là thực lực mạnh, đan dược cần tự nhiên cũng càng là quý báu, bình thường căn bản là không mua được.

Tiên giới chỉ có mấy Thánh Dược sư như vậy, chỉ có cùng bọn họ tạo quan hệ tốt, thời điểm mấu chốt mới có thể mời bọn họ ra tay luyện đan. Những vị này người nào không phải là lỗ mũi hướng lên trời?

Chu Hằng kiên nhẫn chờ đợi. Hắn hiện tại tuy rằng tu vi không cao, nhưng danh hiệu Thánh Dược sư khiến hắn có thể ngay cả Sáng Thế Đế đều có thể phớt lờ. Toàn bộ Tiên giới mới chỉ có vẻn vẹn sáu người!

Đợi đến khi minh bài Dược sư thập tinh đưa tới, Chu Hằng lập tức khởi hành, lần này hắn thẳng tiến Tuyệt Tiên Thành!

Tòa thành thần bí chỉ tồn tại trong truyền thuyết của mọi người này, đầu mối quyền lực của toàn bộ Tiên giới, cất giấu tất cả bí mật của Tiên giới!

Chương 709: Tuyệt tiên thành

Tuyệt Tiên Thành Tiên Thành trong Tiên Thành, trung tâm chân chính của toàn bộ Tiên giới. Nối liền Tiên Thành bốn vực Đông Nam Tây Bắc. Ở trong lòng hầu hết dân bản địa Tiên giới, nó đại biểu cho thần bí vô cùng và chí cao vô thượng.

Khác với những Tiên Thành khác, trên vùng đại lục Tuyệt Tiên Thành này chỉ có một tòa chủ thành, liền gọi là Tuyệt Tiên Thành.

Độc nhất vô nhị!

Nhưng muốn tiến vào Tuyệt Tiên Thành, quá khó!

Trừ phi tổ tiên của ngươi từng ra Sáng Thế Đế vượt qua đỉnh phong, hay hoặc là đời sau, đồ đệ của Thánh Dược sư, nếu không căn bản không có tư cách bước vào Tuyệt Tiên Thành!

Sau khi Chu Hằng và Hồ Mị trải qua kiểm tra, thẩm tra đối chiếu vô cùng nghiêm khắc, bọn họ tiến vào truyền tống trận, được miễn phí đưa tới Tuyệt Tiên Thành.

Ầm hào quang sáng lòa, bọn họ đều thân thể khẽ run, quầng sáng chung quanh lập tức nhạt đi, hiện ra một thế giới mới.

Linh khí vô cùng nồng đậm chen chúc mà đến, cho dù là Chu Hằng căn cốt không ra làm sao, đều có loại cảm giác tu vi tăng vọt. Đáng tiếc, hắn hiện tại đã đạt tới cực hạn chân chính của Nhật Diệu Đế, không có khả năng lại tăng lên tích lũy linh lực.

Xuất hiện ở trước mặt hai người Chu Hằng là một tòa thành lớn nguy nga, to lớn vô cùng. Ít nhất với thị lực của hắn là nhìn không thấy cuối. Mà ở sau lưng bọn họ, là những vùng non xanh nước biếc dày đặc, có tiên hạc hót, lộ ra một loại khí an lành.

– Đây chính là Tuyệt Tiên Thành! Hồ Mị tràn ngập kính sợ nói.

Nàng chỉ là đời sau của gia tộc Thăng Hoa Hoàng, tuy rằng thiên phú trác tuyệt, nhưng đời này có thể tiến vào Sáng Thế Cảnh hay không đều là một vấn đề. Huống chi là đạt tới trình độ vượt qua Sáng Thế Đế đỉnh phong, cũng ít nhất Sáng Thế Đế 8 tướng?

Nhưng hiện tại theo Chu Hằng, vào lúc Nhật Diệu Hoàng liền có thể đặt chân nơi này, sao có thể không khiến nàng ngạc nhiên vui mừng, sùng bái đối với Chu Hằng cũng ăn sâu tận xương tủy. Nàng dùng ánh mắt lửa nóng nhìn Chu Hằng, có mị ý vô cùng lưu chuyển, dường như lập tức muốn nhào lên cùng Chu Hằng điên loan đảo phượng.

Chu Hằng vội vàng kêu ngừng. Hiện tại cũng không phải là lúc vui vầy cá nước!

Hắn một đường rêu rao chính là vì tiến vào Tuyệt Tiên Thành, từ đó tìm được tung tích của Vạn Cổ Đại Đế, cũng trợ giúp lão tổ tông này thoát khốn!

– Đi, chúng ta vào thành trước! Chu Hằng dắt tay Hồ Mị, đi hướng Tuyệt Tiên Thành.

Tuyệt Tiên Thành là không có thủ vệ thành thị, hai cánh cửa thành hoàn toàn rộng mở đối với hai người Chu Hằng, mặc người tiến vào.

Trang nghiêm, đại khí, trang trọng!

Đây là ấn tượng thứ nhất Tuyệt Tiên Thành mang đến cho hai người Chu Hằng. Nơi này không có đám người ồn ào nhốn nháo, hai bên đường càng không có tiểu thương bày sạp, có vẻ sạch sẽ mà gọn gàng, càng có một loại cảm giác… lạnh lùng.

Không sai, tòa Tiên Thành này trang nghiêm đến thái quá. Dường như một lão già sắp xuống mồ, lộ ra một loại cảm giác tử khí nặng nề.

Đúng vào lúc này, đầu kia đường phó chạy tới một đống người, khi bọn họ nhìn thấy Chu Hằng, mỗi người lộ ra nụ cười, đều kêu lên: – Chu đại sư!

Một trong sáu Thánh Dược sư ít ỏi của toàn bộ Tiên giới, Dược sư thập tinh tân tấn Chu Hằng giá lâm Tuyệt Tiên Thành!

Tin tức này lập tức truyền khắp Tuyệt Tiên Thành, gây nên chấn động lớn, vô số người đều tranh nhau mời Chu Hằng làm khách.

Chu Hằng xấu hổ phát hiện, trong Tuyệt Tiên Thành không ngờ không có khách sạn!

Đây là tồn tại chí cao vô thượng của Tiên giới, trừ Thiên Bảo Các ra gần như không có cửa hàng. Bởi vì người có thể tiến vào Tuyệt Tiên Thành đều là ở trong này có thế lực, mà Tuyệt Tiên Thành lại chỉ có mộtt òa, không tồn tại vấn đề từ chủ thành khác tới đây tạm thời đặt chân.

Ở trong này mở khách sạn, như vậy một vạn năm đều chưa chắc có thể làm thành một vụ làm ăn!

Tuy nhiên không quan hệ, với danh vọng của Chu Hằng hiện tại có thể tùy tiện nói một câu là có vô số người tranh nhau thay hắn kiến tạo một ngôi nhà cấp cao, vấn đề ở rất dễ dàng giải quyết. Nhưng xây lên dù sao là cần thời gian, hắn liền tiếp nhận ý tốt của Đông Quách gia, thu nhận một ngôi nhà đối phương tặng.

Đông Quách Hằng nguyên bản đang bế quan, nhưng nghe thấy Chu Hằng trở thành Dược sư thập tinh lại lập tức xuất quan tự mình đến bái phỏng. Đối với Chu Hằng chỉ tay không ngừng, miệng luôn nói Chu Hằng không nghĩa khí.

Quả thật, một hai năm trước Chu Hằng còn ở trước mặt hắn tự nhận là Dược sư ngũ tinh, nhưng hiện tại không ngờ liền thành Thánh Dược sư, độ nhảy vọt này không khỏi cũng quá lớn chứ hả?

Giấu dốt!

Nhưng địa vị của Thánh Dược sư quá cao, cao đến ngay cả Đông Quách Hằng thân là Sáng Thế Đế đỉnh đều không dám đắc tội. có thể nửa đùa nửa thật như vậy chỉ trích Chu Hằng còn là bởi vì một đoạn duyên phận trong quá khứ.

Hắn làm như vậy cũng chỉ là dùng điều này để nhắc nhở Chu Hằng giao tình trong quá khứ của bọn họ mà thôi.

Nếu Chu Hằng chỉ là Địa Dược sư, thậm chí Thiên Dược sư, hắn đều có thể đưa ra điều kiện mời chào Chu Hằng gia nhập gia tộc. Nhưng Thánh Dược sư… nói đùa à, Tiên giới hiện tại chỉ có 6 Thánh Dược sư, chí cao vô thượng bậc nào?

Tuy rằng Dược sư không có chiến lực quá mạnh, nhưng nếu chỉ luận địa vị, Thánh Dược sư hoàn toàn có thể đặt ngang hàng với siêu Sáng Thế Đế, bản thân liền có thể đại biểu cho một thế lực, làm sao có thể gia nhập gia tộc khác?

Đông Quách Hằng chỉ là muốn đạt được vài câu hứa hẹn của Chu Hằng, sau này có thể ưu tiên vì Đông Quách gia bọn họ luyện chút đan dược mà thôi.

Đối với chuyện này, Chu Hằng lập tức đáp ứng. Hắn không phải là người vong ân phụ nghĩa, lúc trước Đông Quách Hằng quả thật giúp hắn một tay tuy rằng hắn hoàn toàn không cần đối phương trợ giúp cũng có thể giải quyết vấn đề, nhưng cái ân tình này hắn lại phải chịu.

Hắn trước giờ phóng khoáng, hơn nữa đối với hắn mà nói, luyện đan lại càng là chuyện nhỏ tiện tay mà làm, lập tức hứa hẹn chỉ cần Đông Quách Hằng muốn luyện chế đan dược cứ việc cầm tài liệu tới tìm hắn, không thu một phần phí luyện đan, cũng không cần chia một điểm chỗ tốt.

Đông Quách Hằng tự nhiên mừng rỡ, hắn căn bản không nghĩ đến Chu Hằng lại nhớ kỹ tình xưa như thế, không khỏi vô cùng cảm khái, khen ngợi Chu Hằng không ngừng.

Chu Hằng tin tưởng, hắn dù nói có thể vô điều kiện luyện chế đan dược cho Đông Quách gia nhưng đối phương khẳng định cũng sẽ biết điều, sẽ không nhờ hắn đi luyện chế đan dược cấp thấp, ít nhất phải đan dược cửu phẩm nhỉ?

Đan dược cửu phẩm, thập phẩm cần tài liệu vô cùng quý báu, mấy ngàn năm đều chưa chắc có thể gom được một phần, kỳ thật cũng sẽ không quá phiền toái.

Nhưng hắn hiển nhiên đánh giá thấp độ dày da mặt của Đông Quách Hằng, lại càng đánh giá thấp nội tình của Đông Quách gia.

Ngày hôm sau Đông Quách Hằng liền mang đến lượng lớn tài liệu, cầu hắn luyện chế xấp xỉ 7 phần đan dược, trong đó có 5 loại là đan dược cửu phẩm, càng có hai loại là đan dược thập phẩm!

– Hắc hắc. Hàn gia mấy vạn năm trước từng mời người luyện qua một viên đan dược cửu phẩm, cho nên linh thảo tìm được đều tích cóp lại! Đông Quách Hằng cũng không gạt Chu Hằng, nói lời thật.

Chu Hằng cười ha hả. Không trách Đông Quách gia rồi lại có thể một hơi lấy ra nhiều tài liệu như vậy, tựa như một oán phụ trống vắng đã lâu, nghẹn đủ nhiều!

Đối với Thánh Dược sư khác mà nói, 7 phần đan dược ít nhất cần nửa năm trở lên để luyện chế, nhưng đối với Chu Hằng mà nói đây là chuyện khoảng nửa giờ, hoàn toàn không xem ra gì.

Hắn lập tức bắt đầu luyện đan, rất nhanh liền đem 7 phần tổng cộng 21 viên đan dược giao cho Đông Quách Hằng.

– Chu Hằng, lời hư tình giả ý lão phu không nói nữa, nhưng phàm là ngày sau ngươi có gì sai khiến, Đông Quách gia đều cam tâm làm chân chạy! Đông Quách Hằng sau khi tiếp nhận đan dược, kích động mặt đều đỏ!

Có số đan dược này, Đông Quách gia nói không chừng liền có thể có ba vị Sáng Thế Đế đỉnh có thể tiến thêm một bước, hình thành 8 tướng, từ đó mà trở thành đại năng chân chính của Tuyệt Tiên Thành, đem địa vị của Đông Quách gia lại tăng lên một cấp bậc!

Đương nhiên, hắn cũng là một trong số đó, cho nên mới có thể kích động như thế.

Chu Hằng chỉ khẽ cười, hắn luyện đan cho đối phương chính là vì trả lại ân tình ngày trước, mà cũng không phải là muốn đối phương báo đáp cái gì. Mà nếu hắn nói thật cho Đông Quách Hằng mình muốn đem Vạn Cổ Đại Đế thả ra, phỏng chừng khả năng Đông Quách Hằng lập tức trở mặt lớn hơn một chút!

Dù sao, Đông Quách gia và Tuyệt Tiên Thành sớm đã buộc vào với nhau, tổn hại ích lợi của Tuyệt Tiên Thành chính là tổn hại ích lợi của Đông Quách gia!

Đông Quách Hằng trước tiên phải là cường giả của Đông Quách gia, sau đó mới có thể đại biểu chính hắn!

Chu Hằng bắt đầu dự tiệc không dứt, phàm là gia tộc đưa thiệp mời cho hắn, hắn khẳng định đều sẽ tới làm khách. Đạo lý rất đơn giản, hắn muốn nhân cơ hội này hiểu biết Tuyệt Tiên Thành, từ đó suy đoán ra nơi có khả năng giam cầm Vạn Cổ Đại Đế.

Vạn Cổ Đại Đế không chết bị giam cầm, đây là Chu Vũ Hà kiên quyết nhận định.

Bởi vì hắn là con ruột của Vạn Cổ Đại Đế, giữa hai người có huyết mạch cộng minh đặc biệt, chẳng những có thể biết đối phương còn sống hay đã chết hơn nữa còn có thể cảm ứng được vị trí đại khái của nhau.

Nếu Vạn Cổ Đại Đế không chết, hơn nữa bản thân hắn lại là người có được chiến lực vô thượng, như vậy nhiều năm như vậy không trở về chỉ có thể nói lên một điều hắn bị vây khốn!

Tuy nhiên Chu Vũ Hà cũng chỉ có thể cảm ứng được Vạn Cổ

Đại Đế ở Tuyệt Tiên Thành, về phần ở chỗ nào hắn liền không thể tiến thêm một bước cảm ứng.

Chu Hằng sau khi đặt chân ở Tuyệt Tiên Thành, các nàng, con lừa đen, Chu Vũ Hà cũng từ trong Tiên Cư ra ngoài. Là người bên cạnh Chu Hằng, bọn họ vốn là có tư cách tiến vào Tuyệt Tiên Thành. Nhưng Chu Vũ Hà phải che giấu thân phận một chút, nếu không một khi lộ ra ánh sáng là sẽ đưa tới toàn bộ Tuyệt Tiên Thành tập thể công kích.

– A, tỷ phu ngươi làm sao đem bổn tiểu thư mang về Tuyệt Tiên Thành hả? Băng Tú Lan ảo não nói, hướng về Chu Hằng liên tục vung tay ngọc.

Nàng chính là không muốn để tỷ tỷ quản, cho nên mới lén chạy ra Tuyệt Tiên Thành, không nghĩ tới sau khi vòng một vòng rồi lại trở về! nhưng nàng hiển nhiên là một kỳ ba, lập tức vỗ tay cười nói: – Tới cũng tốt, tỷ phu ngươi lập tức đi cầu hôn, cưới tỷ tỷ về!

Nàng càng nghĩ càng cảm thấy chủ ý này không tồi, không khỏi tươi cười đầy mặt.

– Đi đi đi! Nàng kéo Chu Hằng mà chạy.

Chu Hằng bị nàng kéo không có biện pháp, đành phải cùng theo nàng ra ngoài. Mà đến hiện tại mới thôi, Tuyệt Tiên Thành còn có mấy địa phương hắn chưa từng đi, trong đó liền

có một nơi là Thái Nhất Giáo nơi Băng Tú Lan thuộc về.

Vừa lúc nhân cơ hội như vậy đi thăm dò một chút. Hơn nữa trên người Băng Tâm Trúc còn liên quan đến Hồng Liên Thiên Kinh, Chu Hằng có chút ngứa ngáy, rất muốn lấy tới nghiền ngẫm một chút.

Hai người một đường xuyên qua đường lớn ngõ nhỏ, đi một hồi lâu tới bên ngoài một khu nhà cao cấp chiếm diện tích cực lớn. Cửa chính là do tám cây đình trụ dựng thành, cũng không có cửa thực thể.

Đình trụ cao tới trăm trượng, trên mỗi cây rồng nằm phượng vờn, có một loại mây lành dâng cao, khí lành lượn lờ.

Xuyên qua đình trụ có thể nhìn thấy một tảng lớn mặt cỏ màu xanh biếc, có những gốc cây to cao đến ngàn trượng xòe tán cây, ở trong thành thị này điểm xuyết ra một vùng thế ngoại đào nguyên.

Tuy nhiên, nơi này tuy rằng không cửa nhưng dưới đình trụ lại có bảy thanh niên nam nữ đứng thủ vệ. Ba nam bốn nữ, người nào người nấy anh khí bừng bừng, tu vi ít nhất cũng là Nhật Diệu Vương.

– Nhị… nhị tiểu thư! Nhìn thấy Băng Tú Lan kéo Chu Hằng đi tới, bảy người này đồng thời lộ ra vẻ giật mình.

– Tỷ tỷ trở về rồi chứ? Băng Tú Lan vội vàng hỏi.

– Thánh nữ sớm trở về rồi! Bảy người kia cũng vội đáp.

– Rất tốt! Băng Tú Lan kéo Chu Hằng tiếp tục đi tới.

– Chờ một chút, nhị tiểu thư, chờ một chút. Người ngoài không được tùy tiện tiến vào trong giáo! Bảy người kia đều kêu lớn.

– Nói hươu nói vượn, hắn cũng không phải là người ngoài, hắn là tỷ phu ta! Băng Tú Lan không hề dừng lại.

Gì? Tỷ phu!???

Bảy người đều dưới chân lảo đảo, suýt nữa ngã cắm đầu!

Chương 710: Tái chiến Băng Tâm Trúc

Thánh nữ đại nhân danh hoa có chủ?

Chậc chậc chậc. Nam nhân may mắn kia đến tột cùng là ai, có thể cưới được Thánh nữ đại nhân vô cùng xinh đẹp, thiên tư trác tuyệt của bọn họ!

Bảy thanh niên nam nữ trông cửa nhìn theo Chu Hằng và Băng Tú Lan biến mất trong rừng rậm, không khỏi đều lộ ra vẻ bát quái. Đây tuyệt đối là tin tức nặng ký! Không được, nhất định phải nói cho người khác, nếu không trong lòng nghẹn khó chịu mà chết!

– Tiểu nha đầu, ngươi không sợ tỷ tỷ ngươi bịt miệng ngươi lại, cho ngươi đời này làm người câm sao? Chu Hằng thở dài, nha đầu này cũng quá bẫy chị.

– Nói hươu nói vượn, tỷ tỷ ta đối với ta không biết tốt bao nhiêu đấy! Băng Tú Lan nguýt hắn một cái.

Chu Hằng cười ha hả nói: – Vậy ngươi còn muốn đem tỷ tỷ gả ra ngoài gấp như vậy?

– Người ta đó là quan tâm, hiểu không hả, là quan tâm! Người làm muội muội như ta tìm một như ý lang quân cho tỷ tỷ, điều này có gì không đúng? Băng Tú Lan đầy vẻ đúng lý hợp tình, nếu như không quen thuộc tính cách của nàng khẳng định sẽ bị nàng lừa gạt.

– Ngươi cứ khoác lác đi!

Băng Tú Lan xe nhẹ đường quen, một đường dẫn Chu Hằng vòng đông quẹo tây, trên đường gặp không ít đệ tử của Thái Nhất Giáo, nha đầu này liền rất nhiệt tình làm giới thiệu đây là tỷ phu của bổn tiểu thư!

Tin tưởng, không đến nửa ngày toàn bộ Thái Nhất Giáo từ trên xuống dưới đều sẽ biết Thánh nữ đại nhân của bọn họ đã bị "gả" rồi.

Cuối cùng hai người đi tới một vườn sen.

Khắp nơi là hoa sen, đủ chủng loại, màu sắc. Mà ở trong đám hoa sen này còn mọc rất nhiều tiên thảo, chân chính là trân thảo, khiến Sáng Thế Vương đều phải đỏ mắt!

Chu Hằng lập tức có loại xung động đem vườn sen này dọn vào Tiên Cư, thật không dễ dàng mới kiềm chế được. Theo Băng Tú Lan chậm rãi mà đi, đi hướng vùng trung ương vườn

sen.

Ở đó có một gốc hoa sen thật lớn, thân như cây, tổng cộng mộc chín lá, hoa lớn như nắp giếng, phía trên có một nữ nhân áo trắng ngồi xếp bằng. Da trắng thắng tuyết, tóc đen như mun, gương mặt xinh đẹp đến kinh tâm động phách.

Chính là Băng Tâm Trúc!

– Tỷ tỷ, ta mang tỷ phu đến cho ngươi! Băng Tú Lan lập tức ngoắc tay kêu lên, không hề ngại ngùng đem Chu Hằng đẩy vào hố lửa.

Băng Tâm Trúc nguyên bản đang nhắm mắt minh tưởng, vừa nghe thấy Băng Tú Lan gọi như vậy, không khỏi gương mặt hơi hơi co giật, mắt đẹp mở ra, khí thanh lệ thêm gấp bội, khiến mị lực của nàng lập tức tăng lên một cấp bậc.

– Trở về là tốt rồi! Nàng thản nhiên nói, căn bản không đem lời nói của Băng Tú Lan để ở trong lòng, nếu không nàng sớm đã bị tức chết rất nhiều lần. Nàng nhìn nhìn Chu Hằng, trong ánh mắt mang theo một tia buồn bực, càng có một loại phức tạp nói không nên lời.

Lúc trước bị Chu Hằng "phi lễ" chỉ là một cỗ pháp tướng, nhưng sau khi pháp tướng trở về bản thể, nàng căn bản không thể phân rõ sự khác biệt của hai loại!

Thiếu niên đáng ghét kia lại dám cợt nhả mình, còn ép mình ký điều ước bất đắc dĩ, trong vòng 10 năm không thể tìm hắn phiền toái! Nàng lúc trước nếu là giết Chu Hằng lại hoặc là hung hăng trút cơn giận, nói không chừng đã sớm đem Chu Hằng quên tận mây xanh.

Nhưng chính là bởi vì chịu thiệt ngầm, nàng luôn thi thoảng nhớ tới chuyện lúc đó, khiến nàng sâu sắc ghi nhớ cái người tên Chu Hằng này.

Đương nhiên, tuyệt đối là ấn tượng ác liệt đến không thể hơn được nữa.

– Ngươi có thể đi rồi! Nàng hướng về Chu Hằng lạnh lùng nói. Tuy rằng Chu Hằng hiện tại biến trở về bộ dạng người trưởng thành, nhưng nàng tự nhiên liếc mắt một cái là có thể nhận ra gương mặt đó. Nhất là cái loại biểu tình cái gì đều không sao cả đó khiến nàng bực mình nhất.

– Tỷ phu, ngươi xem tỷ tỷ nhanh như vậy liền muốn cùng ngươi bỏ trốn!

Băng Tú Lan vỗ tay cười nói.

Gương mặt Băng Tâm Trúc lại lần nữa co giật, quát: – Tú Lan, không nên nói hươu nói vượn!

– Cũng không tính là nói hươu nói vượn chứ, chúng ta ôm cũng đã ôm, hôn cũng đã hôn, nàng còn muốn gả cho ai? Chu Hằng mỉm cười, hắn rất không thích loại thái độ này của đối phương. Nếu ngươi đã không định gặp ta, như vậy ta liền dứt khoát tức chết ngươi!

Cái… cái gì!

Băng Tâm Trúc mặt đều giận đến trắng bệch, giận nói: – Ai cùng ngươi hôn?

– Hóa ra chưa từng hôn, vậy là ta nhớ nhầm rồi, nhưng đã ôm rồi chứ? Chu Hằng cười nói.

Băng Tâm Trúc lập tức bị đánh trúng yếu hại. Nàng quả thật từng bị Chu Hằng ôm, thậm chí còn bị một cây thương chọt chọt! Sự thật chính là sự thật, nàng làm sao có thể ngụy biện?

– Tỷ, ngươi thật sự cùng hắn… Tròng mắt đen nhánh của Băng Tú Lan đảo không ngừng, đột nhiên làm ra biểu tình bừng tỉnh đại ngộ, lập tức ngậm miệng không nói, sau đó cười rộ lên xấu xa, bộ dạng “ta hiểu”.

Ngươi hiểu gì, hiểu lầm a!

Băng Tâm Trúc muốn khóc không có nước mắt, sự tình thật sự không phải như vậy, nàng và Chu Hằng thật sự không có gì!

– Thánh nữ đại nhân, không xong rồi, Thánh nữ đại nhân! Đúng vào lúc này, một nữ nhân áo đỏ vội vã chạy vào, thở hổn hển nói: – Mọi người đều đang nói, nói…

– Nói cái gì? Băng Tú Lan tò mò chen vào hỏi.

– Ồ, nhị tiểu thư, ngài thật sự đã trở lại? Nữ nhân áo đỏ sợ nhảy dựng.

– Làm sao, bổn tiểu thư không thể trở về?

Băng Tú Lan bất mãn nói.

– Đương nhiên có thể! Nữ nhân áo đỏ vội vàng nói, nhưng nàng hơi chần chờ nhìn Băng Tâm Trúc một cái, mới nói: – Mọi người đều đang nói, Thánh nữ đại nhân đã có hôn phu!

Phốc!

Băng Tâm Trúc lập tức trước mắt tối sầm, suýt nữa từ trên hoa sen ngã xuống, một búng máu đều có thể phun ra.

Đã mọi người đều biết rồi?

– Đúng vậy. Hôn phu của tỷ tỷ ta chính là tỷ phu của bổn tiểu thư, cũng chính là hắn! Băng Tú Lan thân thiết khoác tay Chu Hằng, không hề kiêng kỵ: – Giới thiệu với ngươi, hắn gọi Chu Hằng, tuy rằng thực lực tạm thời còn không bằng tỷ tỷ, nhưng hắn còn có một thân phận khác, chính là Dược sư thập tinh. Thế nào?

– Dược… Dược sư thập tinh? Nữ nhân áo đỏ sợ nhảy dựng, chợt phản ứng lại, cả kinh kêu lên: – Thánh Dược sư Chu Hằng đại nhân!

– Không sai, chính là tỷ phu ta! Băng Tú Lan đắc ý dạt dào. Nàng vốn là hậu trường cứng rắn, hiện tại lại dựa vào một Thánh Dược sư, về sau ở Tuyệt Tiên Thành hoàn toàn có thể đi ngang.

– Không nên nói bậy! Băng Tâm Trúc vội nói. Cô em gái này thật sự là luôn cho nàng thêm phiền. Tuy nhiên, nam nhân trước mặt này không ngờ chính là Thánh Dược sư Chu Hằng gần nhất lan truyền ầm ĩ, thật sự là không nghĩ đến!

Hơn nữa, thực lực của hắn… Nhật Diệu Đế!

Quá đáng sợ!

Lúc trước chỉ là Nhật Diệu Vương, nhưng hiện tại mới qua bao lâu, hắn lại đã là Nhật Diệu Đế? Loại tốc độ tu vi tinh tiến này ngay cả nàng đều nhìn theo không kịp!

– Lần trước đánh một trận thật không đã ghiền, có dám cùng ta tái chiến một hồi? Chu Hằng hướng về Băng Tâm Trúc khiêu chiến.

– Ngươi đây là đang tự chuốc lấy đau khổ sao? Như ngươi mong muốn! Băng Tâm Trúc lạnh nhạt nói.

Nàng là người giữ lời hứa, lúc trước đáp ứng Chu Hằng trong vòng 10 năm không tìm hắn phiền toái, nhưng hiện tại Chu Hằng chủ động khiêu chiến nàng, xem như là tự mình đưa tới cửa! Tuy nhiên, thân phận Dược sư thập tinh quá nặng, nàng không có khả năng nhân cơ hội này giết chết hắn, nhưng đánh cho hắn biết hoa vì sao đỏ như vậy lại hoàn toàn không có vấn đề.

– Tỷ phu, ta ủng hộ ngươi về mặt tinh thần, đánh thắng tỷ tỷ lập tức khiêng nàng về động phòng! Băng Tú Lan ở một bên phất cờ cổ vũ Chu Hằng.

Nha đầu tay ngoặt ra ngoài này!

Băng Tâm Trúc tức chết, tỷ tỷ như nàng không sánh bằng một người ngoài?

– Đi Diễn Võ Trường!

Nơi này trồng nhiều linh thảo như vậy, tự nhiên không có khả năng đánh ở đây. Mà Thái Nhất Giáo là một phái lớn, làm sao có thể không có địa phương cho người luận bàn?

Bốn người Chu Hằng rất nhanh liền tới một quảng trường thật lớn. Nơi này có trận pháp bảo hộ, mặc bên trong đánh cho trời đất u ám cũng không thể tạo thành mảy may phá hoại. Trừ phi cấp bậc lực lượng vượt qua cực hạn của trận pháp.

Nhưng trận pháp ở nơi này là năm xưa đại năng siêu Sáng Thế Đế của Thái Nhất Giáo bố trí, lại trải qua vô số năm gia cố, cho dù siêu Sáng Thế Đế trong lúc nhất thời đều không có khả năng đánh phá, phòng ngự vững chắc có thể nghĩ mà biết.

Biết được Thánh nữ đai nhân muốn quyết đấu với người, lập tức hấp dẫn người phụ cận tới xem cuộc chiến. Mà lập tức lại có lời đồn, nói người quyết đấu với Thánh nữ chính là vị hôn phu của nàng!

Tin tức truyền ra, người tới xem tự nhiên càng ngày càng nhiều, gần như chật kín toàn bộ quảng trường.

Chu Hằng và Băng Tâm Trúc đứng đối diện nhau ở giữa quảng trường.

– Ta là Thăng Hoa Vương, ngươi chỉ là Nhật Diệu Đế, ta thắng không vinh quang, liền đem lực lượng ép đến cảnh giới tương đồng ngươi! Băng Tâm Trúc lạnh nhạt nói.

– Không cần! Chu Hằng lắc đầu, hai đấm chạm nhau: – Nếu không ngươi tất bại!

– Cuồng ngạo! Băng Tâm Trúc mày liễu nhướng lên, lời nói của Chu Hằng có chút đâm chọc kiêu ngạo của nàng.

– Ha ha, đánh rồi ngươi sẽ biết! Chu Hằng tay phải run lên, hắc kiếm đã tế ra. Trên quyền trái thì ngưng tụ ra 123 mảnh vỡ phù văn. Hắn không hề dám khinh thường nữ nhân trước mặt này.

Cùng cấp đánh một trận, hắn không sợ bất luận kẻ nào, nhưng đối phương là Thăng Hoa Vương, hơn nữa còn là Thăng Hoa Vương đánh xuyên vách ngăn cảnh giới, chỉ riêng lực lượng là có thể sánh với Thăng Hoa Hoàng, nghiền ép hắn không biết

bao nhiêu lần.

Nơi này lại không giống Ngự Long Điện, có trận pháp áp chế tu vi, hắn phải toàn lực ứng phó.

Băng Tâm Trúc cười thản nhiên, tay ngọc giơ lên, một đóa sen đỏ lập tức mở ra, hướng về phía Chu Hằng thổi quét mà đi.

Bùng!

Chu Hằng kiếm quyền cùng động, lực lượng 21 vầng mặt trời trắng ở trong cơ thể ầm ầm chấn động, nhưng Huyết Hà Thiên Kinh có hiệu quả che giấu hơi thở, vầng mặt trời của hắn cũng không lộ ra.

Băng Tâm Trúc lộ ra một vẻ kinh ngạc, lực lượng của đối phương cường đại đến có chút quá đáng!

Rõ ràng chỉ là Nhật Diệu Đế, làm sao lực lượng so với Thăng Hoa Vương 2 tướng còn vượt qua một đoạn? Nàng năm đó khi đột phá Thăng Hoa Vương cũng chỉ là Nhật Diệu Vương 15 vầng mặt trời, còn chưa đủ để đánh xuyên vách ngăn cảnh giới. Nhưng chuyện nàng không làm được lại bị người khác làm được!

Đối với nàng vô cùng kiêu ngạo mà nói, đây là một đả kích

thật lớn!

Tên này đến tột cùng có được bao nhiêu vầng mặt trời?

Băng Tâm Trúc áp chế lực lượng của mình đến trình độ Thăng Hoa Vương 3 tướng, cùng Chu Hằng triển khai đối công. Nàng tu luyện một bộ Thiên Kinh khác, chiến lực đồng dạng đáng sợ! Nhưng Chu Hằng ngay cả hắc kiếm đều tế ra, dưới lực lượng tương đồng, ai có thể là đối thủ của hắn?

Hoặc là đề cao lực lượng, hoặc là… Keng một tiếng, Băng Tâm Trúc tế ra Tiên khí của nàng, đồng dạng là một thanh tiên kiếm, thanh lạnh như nước.

Keng! Keng! Keng! Keng!

Hai người triển khai đại chiến. Hắc kiếm tuy rằng không hề có uy lực đặc dị, nhưng bản thân lại vô cùng cứng rắn, kiếm khí thổi quét, bất kỳ linh lực phòng ngự ở trước mặt nó đều như thùng rỗng kêu to, vô cùng khủng bố!

Tiên kiếm của Băng Tâm Trúc thì ít nhất là cấp bậc Sáng Thế Vương, tuy rằng bị hạn chế bởi lực lượng của nàng không thể hoàn toàn phát huy, lại đủ để cứng đối cứng với hắc kiếm mà không tổn thương.

Tiên kiếm đấu tiên kiếm, Thiên Kinh đấu Thiên Kinh. Hai người chiến đến không phân thắng bại.

Chương 711: Tiến vào Thăng Hoa Vương

Chu Hằng vẫn là chịu thiệt.

Bởi vì Băng Tâm Trúc nếu thật sự là cảnh giới tương đồng hắn, liền nhất định sẽ bị khí thế của hắn ảnh hưởng. Hắn là vương giả của vương giả trong võ, trừ phi cảnh giới cao hơn hắn nếu không cho dù đồng dạng là vương giả trong võ cũng phải chịu ảnh hưởng, chiến lực giảm xuống!

Chính bởi vì Băng Tâm Trúc là Thăng Hoa Vương đánh xuyên vách ngăn cảnh giới, bản thân đồng dạng là một vị Vương giả trong võ, nàng không hề bị khí thế của Chu Hằng ảnh hưởng.

Hai người thi triển hết sở học, giống như Khổng Tước đem vẻ mỹ lệ của mình hoàn toàn nở rộ.

Chu Hằng ánh mắt nóng bỏng, chiến ý xông lên tận trời.

Hắn khiêu chiến Băng Tâm Trúc là có mục đích, hơn nữa còn không chỉ một.

Nữ nhân này nắm giữ một bộ Thiên Kinh khác, mà Chu Hằng lại muốn mượn để quan sát, cũng không thể tùy tiện lên tiếng nói thẳng mượn chứ? Thiên tài chỉ trọng thiên tài, hắn phải thắng được sự tán thành của đối phương trước, lúc này mới có cơ hội cùng đối phương trao đổi Thiên Kinh quan sát.

Cũng chỉ là có khả năng.

Thứ hai cũng là trọng yếu nhất, hắn muốn mượn áp lực của đối phương để đột phá Thăng Hoa Vương!

Mảnh vỡ bảo khí tuy rằng đủ áp lực, nhưng dù sao cũng chỉ mang đến cho hắn áp lực về tinh thần, không thể khiến hắn thăng hoa trong chiến đấu! Hơn nữa, đây là đột phá cảnh giới lớn, chỉ riêng áp lực về tinh thần là tuyệt đối không đủ!

Chu Hằng toàn lực ứng phó, hắn muốn ép ra toàn bộ chiến lực của Băng Tâm Trúc, khiến cho chính mình cũng tận lực thăng hoa, đem tiềm lực hoàn toàn phóng thích, một hơi vọt thẳng Thăng Hoa Vương!

Hắn thét dài không dứt, càng ngày càng tới gần bậc cửa Thăng Hoa Vương kia, khiến chiến lực của hắn cũng dưới tình huống gần như không có khả năng liên tục tăng lên, mang cho Băng Tâm Trúc áp lực không thể tả.

Ông!

Khí thế của Băng Tâm Trúc chợt tăng, nàng không có biện pháp lại đem lực lượng áp chế ở Thăng Hoa Vương 4 tướng, phải đem lực lượng không ngừng tăng lên mới có thể chống đỡ được Chu Hằng cuồng oanh loạn tạc.

Điều này khiến nàng bực thầm không thôi. Tự xưng là thiên tài, vô địch cùng cấp, nhưng lại bị ép đến phải dùng ra lực lượng vượt qua đối thủ. Điều này tương đương với thừa nhận đánh một trận cùng cảnh giới, nàng không phải là đối thủ của Chu Hằng.

Nếu đã như vậy, nàng liền nhất định phải thắng!

Băng Tâm Trúc mở ra toàn bộ chiến lực, 15 đạo pháp tướng đều xuất hiện, ở sau lưng nàng đồng loạt vận chuyển. Mỗi một đạo pháp tướng đều đang vận chuyển tiên thuật, chiến lực cường đại đến không thể hình dung!

Đây là nguyên nhân vì sao cảnh giới càng cao, hơn kém một đạo pháp tướng, thần tướng đều có thể quyết định sinh tử!

Hơn một đạo pháp tướng, thần tướng cũng không chỉ là lực lượng tăng lên, hơn nữa còn thêm một đạo phân thân để vận chuyển tiên thuật, tương đương với thêm một người! Đây mới là mấu chốt nhất!

Chu Hằng lập tức cảm thấy áp lực thật lớn, nặng nề vô cùng!

Đối phương mặc dù là Thăng Hoa Vương nhưng lực lượng lại đạt tới cấp bậc Thăng Hoa Hoàng, mà chiến lực lại càng thêm khủng bố!

Càng mấu chốt chính là, đối phương hình thành pháp tướng, có suốt 15 phân thân, tương đương thêm 15 Băng Tâm Trúc đang đồng loạt vận chuyển tiên thuật!

Chính là như vậy! Tới đi! Tới đi!

Chu Hằng cười to – bùng bùng bùng hắn chiến đến phát cuồng.

Máu tươi không ngừng từ trên người hắn chảy ra. Ở trước mặt Băng Tâm Trúc chiến lực mở ra toàn bộ, hiện tại hắn còn không phải là đối thủ, nhưng tinh thần, ý thức của hắn lại được rèn luyện thật lớn. Lại càng bởi vì cùng pháp tướng trực tiếp giao chiến, khiến hắn đạt được lĩnh ngộ lớn hơn.

Sau khi cực hạn chính là thăng hoa!

Hắn linh quang thoáng hiện, rốt cuộc đạt được cơ hội đột phá kia!

Bùng!

Đúng vào lúc này, ngực hắn bị đánh một chưởng nặng nề, lực mạnh chấn động, hắn bị đánh gãy bảy cái xương sườn, thần cốt cấp bậc Tiên khí Thăng Hoa Vương cũng không chịu nổi!

Chu Hằng không tự chủ hôn mê bất tỉnh, trong nháy mắt trước khi ý thức mơ hồ, hắn thầm mắng một tiếng "cọp cái".

Thù này thật sự là kết!

Hắn nguyên bản đối với Băng Tâm Trúc không có hứng thú gì, nhưng con cọp cái này không ngờ xuống tay ác như vậy, khiến hắn sinh ra tính toán đem con cọp này cưới về, mỗi ngày đánh mông một trận.

Không đánh thật xin lỗi chính mình!

Khi Chu Hằng tỉnh lai đã về đến trong nhà mình, cũng chính là khu nhà cấp cao Đông Quách gia tặng cho hắn.

– Phu quân, chàng rốt cuộc tỉnh!

– Ha ha ha! Tiểu Chu Tử ngươi cũng có ngày bị người đánh!

– Đánh hay lắm, bổn tọa phải cho Băng Tâm Trúc một đóa hoa hồng đỏ!

Thấy hắn tỉnh lại, các nàng và con lừa đen đều xúm tới, bọn họ thật đúng là chưa từng thấy Chu Hằng thua thảm như thế, đây là một chuyện mới mẻ.

Chu Hằng mỉm cười, không hề bị đả kích chút nào.

Hắn chỉ là Nhật Diệu Đế, thua bởi một Thăng Hoa Vương 15 tướng cũng không phải là chuyện khó chịu gì. Hơn nữa đối phương còn là thiên kiêu tu luyện một bộ Thiên Kinh khác.

Càng mấu chốt chính là, hắn rốt cuộc nhìn thấy cơ hội đột phá Thăng Hoa Vương!

Hắn có nắm chắc trong vòng năm ngày hoàn thành cực hạn thăng hoa này!

– Phu quân, có một tin tức xấu, chàng muốn hiện tại nghe hay là lát nữa mới nghe? Dương Lan Hinh cắn tai Chu Hằng nói.

– Chuyện gì?

Chu Hằng hỏi.

– Có người khiêu chiến chàng, 10 ngày sau tiến hành ở Giác Đấu Trường trong thành! Ứng Mộng Phạm tiếp lời.

– Ai nhàm chán như vậy hả? Chu Hằng có chút kỳ quái. Hắn tuy rằng chỉ là Nhật Diệu Đế, nhưng còn có một cái danh hiệu Thánh Dược sư hào quang vô cùng chói mắt. Người bình thường nịnh bợ hắn còn không kịp, làm sao lại khiêu chiến hắn?

– Công Dương Thái Tôn! Hồ Mị thận trọng nói.

– Chưa từng nghe nói! Chu Hằng lắc lắc đầu, ai biết cháu trai này là cái chó gì.

– Không nên xem thường hắn! Hồ Mị lập tức nói: – Công Dương Thái Tôn là một trong những thiên tài kiệt xuất nhất trong thế hệ trẻ Tuyệt Tiên Thành, thực lực không hề thua kém Băng Tâm Trúc! Hơn nữa người này tính tình cổ quái, làm việc chưa từng có nửa phần cố kỵ!

– Càng thêm mấu chốt là, hắn đang theo đuổi Băng Tâm Trúc!

– Bên ngoài lại đang truyền ồn ào, chàng là vị hôn phu của Băng Tâm Trúc, hắn tự nhiên là muốn khiêu chiến chàng!

Các nàng mồm năm miệng mười nói.

– Tên kia quá không biết xấu hổ. Rõ ràng là Thăng Hoa Vương lại khiêu chiến với phu quân vẫn còn là Nhật Diệu Đế!

– Bối cảnh của hắn rất không đơn giản. Phụ thân là một trong sáu Thánh Dược sư đương thời Công Dương Lạc, mà sư phụ của hắn thì là Độc Cô Huyền một truyền kỳ của Tiên giới, có danh xưng Tiên Vương, nghe nói là siêu Sáng Thế Đế!

– Cho nên mới dám không nể mặt phu quân!

Mấy ngày này, các nàng đối với tình huống của Tuyệt Tiên Thành cũng có hiểu biết tương đối, nếu không đổi là trước khi chưa tiến vào Tuyệt Tiên Thành, các nàng lại làm sao có thể biết được Công Dương Thái Tôn là cháu trai nào?

– Tên kia da mặt rất dày, hơn nữa cũng rất lợi hại. Tuy nhiên

bổn tiểu thư không thích hắn, không muốn hắn làm tỷ phu của bổn tiểu thư! Băng Tú Lan hừ hừ nói: – Cho nên, tỷ phu ngươi nhất định phải đánh bại tên khốn đó, cho hắn hoàn toàn hết hy vọng!

– Không nên nói lung tung, Công Dương Thái Tôn cũng là Thăng Hoa Vương 15 tướng, phu quân hiện tại làm sao có thể là đối thủ của hắn? Đây là trận chiến tuyệt đối không công bằng! Các nàng đều nói.

Chu Hằng lại phất phất tay nói: – Không sao, đi đáp ứng!

– Phu quân!!!

– Chu Hằng!

Các nàng nhao nhao khuyên can, tranh giành khí phách căn bản là không cần thiết.

Chu Hằng lộ ra nụ cười tự tin. Cùng Băng Tâm Trúc chiến một trận hắn rốt cuộc hoàn toàn hiểu được bí mật pháp tướng, đột phá Thăng Hoa Vương chỉ trong gang tấc! Chỉ cần hắn phá vỡ mà vào Thăng Hoa Vương, như vậy tất nhiên chính là cấp bậc 9 tướng. Cho dù cách 15 tướng còn có chênh lệch tương đối, nhưng dù sao cũng là cảnh giới tương đồng, khí thế của hắn nhất định có thể có hiệu quả đối với Công Dương Thái Tôn, san bằng chênh lệch về lực lượng giữa hai người.

Hắn cũng không phải là người sĩ diện hão!

Thấy Chu Hằng nói như đinh đóng cột, các nàng đều không tiện khuyên nữa, nhao nhao đi tìm Hoặc Thiên thương lượng đối sách, muốn mời vị thiên nữ tuyệt thế này đi ngăn cản Chu Hằng. Nhưng Hoặc Thiên lại nói không cần phải xen vào.

Chu Hằng tiến vào trong Tiên Cư, bắt đầu bế quan đánh vào Thăng Hoa Cảnh.

Đây là một bay vọt về chất, không còn là gia tăng vầng trăng, vầng mặt trời, mà là có được phân thân. Sau khi đạt tới Sáng Thế Cảnh, pháp tướng thậm chí có thể chuyển đổi thành chân thân, đem sinh mệnh lực đẩy lên tới một độ cao hoàn toàn mới.

Tuy nhiên, trước khi hình thành pháp tướng phải nén ép vầng mặt trời, sau đó đem lực lượng trong vầng mặt trời trong nháy mắt bộc phát ra, hình thành pháp tướng!

Chu Hằng đã hiểu được bản chất của pháp tướng, như vậy hắn hiện tại chỉ cần nén ép vầng mặt trời là được.

Hắn bắt đầu hòa tan 21 vầng mặt trời trắng, tụ hợp làm một.

Trong lòng có đại đạo lưu chuyển, 21 vầng mặt trời trắng bắt đầu chậm rãi hòa tan, nhưng quá trình này rất chậm. Một là mặt trời trắng chắc chắn có thể so với Tiên khí cấp bậc Nhật Diệu Đế, hai là số lượng cũng quá nhiều, phải đồng thời khống chế những mặt trời trắng này hòa tan quá khó quá khó.

Nhưng đây cũng chỉ là vấn đề thời gian. Chu Hằng về thể chất đã không thể sánh ngang với các nàng, nhưng về ngộ tính lại siêu phàm, một lòng đa dụng hoàn toàn là chuyện nhỏ.

Theo thời gian trôi qua, vầng mặt trời của hắn hòa tan từng cái, giống như 21 quả trứng gà vỡ bỏ vào trong nồi, bắt đầu dung hợp bước đầu!

Trừ tạp giữ tinh!

Chu Hằng không nhanh không chậm, đây là chuyện không gấp được, dục tốc thì bất đạt.

Hai ngày sau, 21 vầng mặt trời trắng đã dung hợp cùng một chỗ không phân lẫn nhau, nhưng nói tụ hợp làm một vẫn là hơi sớm. Bởi vì thể dung hợp này cũng quá to lớn, hơn nữa không hề có quy tắc.

Phải nén ép thêm nữa!

Cái này lại tốn của hắn hai ngày, trong đan điền chỉ còn lại một vầng mặt trời trắng tỏa sáng, nhưng uy áp lại không hề thua kém 21 vầng mặt trời lúc trước!

Bước đầu tiên hoàn thành, kế tiếp chính là hình thành pháp tướng!

Thăng Hoa Cảnh tam trọng thiên, pháp tướng cũng chia làm ba tầng, phân biệt lấy Đồng, Ngân, Kim để gọi thay. Cũng không phải nói Đồng tướng là màu vàng, Ngân tướng chính là màu bạc, đây chỉ là bất đồng về cách gọi.

Thăng Hoa Vương là Đồng tướng.

Trong thức hải của Chu Hằng có đại đạo lưu chuyển, hắn ngộ tính kinh người, sau khi thông hiểu bí mật pháp tướng, Thăng Hoa Cảnh ở trước mặt hắn đã không có thần bí đáng nói.

Đường nét một bóng người ở trong đan điền hắn hình thành, chậm rãi trở nên rõ ràng, cuối cùng hoàn toàn ngưng hóa, bộ dạng hoàn toàn giống hệt Chu Hằng.

Pháp tướng thành!

Thăng Hoa Vương!

Lực lượng khổng lồ lưu chuyển trong cơ thể, linh khí thiên địa điên cuồng vọt tới. Đây nhưng là Tuyệt Tiên Thành, linh khí dồi dào vô cùng.

Đạo pháp tướng thứ hai, thứ ba, thứ tư!

Ở trong đan điền Chu Hằng, từng đạo pháp tướng nối tiếp nhau xuất hiện, với tư thế khoanh chân ngồi trong không gian hư vô.

9 tướng!

Thân thể Chu Hằng run lên, linh khí thiên địa đình chỉ điên cuồng chuyển động, đổi thành phương thức gió nhẹ mưa dầm làm dịu thân thể hắn.

Trong thế giới đan điền, 9 đạo pháp tướng đều khoanh chân ngồi ngay ngắn, vẻ mặt nghiêm nghị.

Đây là kéo dài thần thức của hắn, mỗi một đạo pháp tướng đều tương đương với một cái tay, một cái chân, tồn tại ràng buộc càng thêm thâm hậu so với huyết mạch. Bất kể pháp tướng rời khỏi hắn bao xa, trong xa xăm đều sẽ có một loại liên hệ.

Chu Hằng mở hai mắt, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt. Công Dương Thái Tôn muốn giẫm hắn? Chờ xem đi!

Chương 712: Đầu bếp cấp siêu Sáng Thế Đế

Sau khi đột phá đến Thăng Hoa Vương, Chu Hằng cũng không lập tức rời khỏi Tiên Cư mà là trước đề cao số tổ hợp mảnh vỡ phù văn Huyết Hà Thiên Kinh.

Cái này quá trọng yếu. Mảnh vỡ phù văn cứ thêm một đạo đều sẽ mang đến tăng lên chiến lực rõ ràng.

Từ Nhật Diệu Đế đến Thăng Hoa Vương, đây là một bay vọt về chất, đủ để chống đỡ cho Chu Hằng tiến hành thử. Hắn một hơi đem phù văn trị liệu đẩy lên tới 131 đạo, sau đó lại càng đem tiểu phù văn công kích tăng lên tới 157 đạo!

Hắn tin tưởng, cho dù là Thăng Hoa Đế đứng không nhúc nhích mặc hắn oanh kích, cũng sẽ bị tiểu phù văn công kích đánh cho vỡ thành mảnh nhỏ!

Đương nhiên, trên đời cũng không có Thăng Hoa Đế nào lại làm chuyện ngu xuẩn như vậy!

Lực lượng của hắn hiện tại tuy rằng còn chưa đánh xuyên vách ngăn cảnh giới, không thể cùng Thăng Hoa Hoàng lực chiến,

nhưng nếu phối hợp Huyết Hà Thiên Kinh, chiến lực của hắn lại tuyệt đối không thua kém Thăng Hoa Hoàng đỉnh bình thường!

Cái gọi là bình thường chính là nhân vật không giống như Băng Tâm Trúc nắm giữ Thiên Kinh khác.

Chu Hằng ngồi yên không nhúc nhích, hắn kỳ thật cũng chưa hoàn toàn khai phá ra chiến lực cực hạn của mình.

Trên người hắn có hai món Tiên khí bậc cao. Bách Quỷ Kiếm không cần phải nói, có thể triệu tập ra quỷ vật linh lực trình tự thực lực xấp xỉ hắn. Sẽ theo thực lực của hắn tăng lên mà tự động tăng cường.

Hắc kiếm tuy rằng bản thân cũng không có mang theo bất kỳ đặc hiệu, nhưng nó vô kiên bất tồi lại đủ để bù lại rất nhiều khuyết điểm. Càng huống chi kiếm khí của hắc kiếm vô cùng cuồng bạo, đâm trúng yếu hại là chết chắc, đâm không trúng yếu hại rạch qua một cái cũng sẽ chảy máu không ngừng, gần như không thể trị!

Đối với lợi dụng hắc kiếm, hắn trước giờ chỉ là giữ lại làm một đòn cuối cùng để hấp thu tinh khí sinh mệnh. Đây có phải là quá coi thường món bảo khí này hay không?

Làm thế nào tăng lên tỷ lệ lợi dụng hắc kiếm?

Phi Vũ Thất Kiếm cũng không phải là tiên thuật bậc cao, theo hắn tăng lên tới Nhật Diệu Đế liền cơ bản mất tác dụng. Điểm này sau khi hắn tiến vào Nhật Diệu Vương là đã có cảm giác. Mà sau khi tăng lên tới Thăng Hoa Vương, loại cảm giác này lại càng trở nên mãnh liệt.

Mà Lăng Thiên Cửu Thức lại quá lãnh diễm cao quý, dùng một cái là kiệt sức. Cũng không có bởi vì hắn tiến vào tiên nhân hoặc là tăng lên tới Thăng Hoa Vương mà có thay đổi. Vào lúc này, không ngờ không có một môn kiếm thuật để điền vào chỗ trống.

Nếu hắn dùng đan dược bậc cao làm lợi thế, tin tưởng có rất nhiều hào môn sẽ lấy ra kiếm thuật cấp bậc Thăng Hoa Cảnh, thậm chí Sáng Thế Cảnh để trao đổi. Tuy nhiên, hắn có lẽ còn có thể làm một chút chuyện.

Chu Hằng rời Tiên Cư, lập tức đi tìm Đông Quách Hằng, đề xuất miễn phí giúp Đông Quách gia luyện chế 5 viên đan dược bát phẩm trở lên. Mà Đông Quách gia phải trả thì là một môn kiếm thuật không kém Thăng Hoa Cảnh.

Giao dịch này đối với Đông Quách gia mà nói quả thật là lời chết người!

Đông Quách gia là hào môn cấp bậc gì?

Thế gia võ giả có thể đặt chân ở Tuyệt Tiên Thành đều có hoặc từng có được cường giả siêu Sáng Thế Đế. Công pháp bọn họ truyền thừa khẳng định đều ít nhất là cấp bậc Sáng Thế Đế!

Nếu Chu Hằng yêu cầu quan sát công pháp cấp bậc này, bất kỳ gia tộc nào đều suy nghĩ cẩn thận. Bởi vì công pháp một khi tiết lộ là có thể bị người nhằm vào.

Nhưng Chu Hằng chỉ cần học một bộ kiếm thuật cấp bậc Thăng Hoa Cảnh, điều này đối với hào môn siêu Sáng Thế Đế mà nói giống như một phú ông tiền tỷ cầm mấy văn tiền đi thưởng cho ăn mày, căn bản không đau không ngứa!

Đông Quách Hằng tự nhiên là đáp ứng, trong lòng lại còn có chút ngượng ngùng, lại chiếm lợi của Chu Hằng.

Hắn hiện tại là vạn phần bội phục nước đi thần kỳ của mình lúc trước. Chu Hằng hiện tại lại cần gì phải tìm đến Đông Quách gia chứ? Tùy tiện truyền một tin tức ra ngoài, người ở Tuyệt Tiên Thành muốn làm cuộc mua bán này nhiều đến có thể đánh vỡ đầu!

Chu Hằng cũng không thiệt, luyện đan đối với hắn mà nói là chuyện không gì nhẹ nhàng hơn. Đây chính là song thắng.

Hắn cầm một bản kiếm phổ trở về chỗ ở, đây chính là kiếm pháp Đông Quách gia "đưa tặng" cho hắn. Tên là Tinh Vân Kiếm Pháp, tổng cộng 18 chiêu, chiêu sau uy lực lớn hơn chiêu trước, một chiêu cuối cùng lại càng có thể sánh ngang tiên thuật Sáng Thế Cảnh.

Đông Quách Hằng vẫn là rất có thành ý. Môn Tinh Vân Kiếm Pháp này ở trong tiên thuật cấp bậc Thăng Hoa Cảnh cũng có thể xem như là thượng thừa trong thượng thừa.

Chu Hằng lật xem, đem từng chiêu kiếm pháp diễn luyện trong đầu, lần lượt nối liền.

Thể chất của hắn kỳ thật chỉ có thể nói là bình thường, nhưng ngộ tính của hắn… đó nhưng là ngay cả Hoặc Thiên đều phải ngạc nhiên thán phục, tự thẹn không bằng!

Vẻn vẹn vài giây sau, bộ kiếm pháp này đã hoàn chỉnh diễn dịch trong đầu hắn một lần, giống như hắn đã đắm chìm vô số năm.

Ông hắc kiếm tế ra, Tinh Vân Kiếm Pháp đã được dùng ra trong tay Chu Hằng.

Như hằng tinh vĩnh viễn, như tiên vân khổng lồ. Chu Hằng dù là lần đầu tiên thi triển môn kiếm thuật này, nhưng không hề

trúc trắc, đã hiểu hết tinh tủy của kiếm pháp.

– Đông Quách Hằng nói hắn năm đó ba tháng đem Tinh Vân Kiếm Pháp nắm giữ được hình, năm năm nắm giữ được thần, 73 năm sau rốt cuộc hiểu hết tinh tủy, 134 năm sau mới chân chính dung hợp thông suốt!

Chu Hằng thu kiếm, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, lẩm bẩm:

– Nếu là để hắn biết ta chỉ vẻn vẹn mấy phút liền làm được chuyện hắn hơn trăm năm mới làm được, có thể sẽ nghĩ không thông trực tiếp cầm kiếm cắt cổ hay không?

– Tuy nhiên, mục đích ta muốn Tinh Vân Kiếm Pháp cũng không phải là cái này!

Chu Hằng ngồi xếp bằng, hắn chân chính muốn làm là đem tiểu phù văn công kích in lên hắc kiếm, bộc phát ra chiến lực càng mạnh.

Cho dù Bách Quỷ Kiếm là Tiên khí cấp bậc Sáng Thế Vương thì lại thế nào, dưới sự lưu chuyển liên tục của tiểu phù văn công kích, thời gian dài món Tiên khí này đều có khả năng vỡ nát! Chỉ có hắc kiếm, nó nhưng là ngay cả Thiên Kinh đều có thể trấn áp, cũng tuyệt đối chịu đựng được uy lực của tiểu phù văn công kích.

Tinh Vân Kiếm Pháp lại phối hợp tiểu phù văn công kích, lại sẽ bộc phát ra uy lực khủng bố cỡ nào?

Chu Hằng đã có chút không chờ đợi được!

Mà Công Dương Thái Tôn chính là người thứ nhất nếm được mùi vị!

Chu Hằng ngồi như bàn thạch, nhưng hắc kiếm lại một mực bùng lên hào quang quỷ dị không hiểu, biểu lộ tiến bộ của hắn.

10, nửa giờ, hai giờ. Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Huyết Hà Thiên Kinh cao thâm hơn Tinh Vân Kiếm Pháp không biết bao nhiêu, điều này cũng khiến cho tiến triển của Chu Hằng không nhanh như lúc trước. Nhưng về mặt ngộ tính hắn tuyệt đối là thiên tài trong thiên tài, ngay cả Hoặc Thiên đều phải tự thẹn không bằng!

Hắn đột nhiên mở mắt, hai luồng u quang còn sâu thẳm hơi bóng đêm chợt lóe rồi biến mất.

Thành công!

Hắn vận chuyển hắc kiếm Ông ông trên thân kiếm lập tức lóe sáng một vệt sáng vàng rực rỡ, có lực lượng khủng bố nhiếp tâm thần người lưu chuyển.

Hắn đã đem tiểu phù văn công kích dung hợp vào tron ghaki, có thể theo kiếm thức đem lực lượng đánh ra, đề cao lực phá hoại trăm lần!

– Ha ha ha!

Hắn cất tiếng cười dài. Hiện tại lại cùng Băng Tâm Trúc chiến một trận hắn tự tin tuyệt đối có thể thủ thắng! Mà Công Dương Thái Tôn chẳng qua là chiến lực xấp xỉ Băng Tâm Trúc, trận chiến bốn ngày sau hắn nhất định có thể thắng.

– Tỷ phu, ngươi xuất quan? Băng Tú Lan nhảy cà tưng tới.

Chu Hằng không khỏi sắc mặt tối sầm, nói: – Sao ngươi còn ở đây?

Nếu không phải bởi vì nha đầu này loạn dắt nhân duyên, hắn cũng sẽ không cùng Băng Tâm Trúc dính líu quan hệ, càng sẽ không bởi vậy phải cùng Công Dương Thái Tôn đánh một trận không rõ đầu đuôi. Hắn không sợ chiến nhưng cũng không thích loại chiến đấu vô duyên vô cớ này.

– Bổn tiểu thư vì sao không thể ở đây? Băng Tú Lan nguýt Chu Hằng một cái: – Ôi, đây không phải là trọng điểm. Chúng ta đi Thiên Vũ Lâu ăn cơm đi, đồ ăn ở đó quá ngon, bổn tiểu thư đã bao lâu không được ăn? 123456789, ôi, ngón tay không đủ dùng!

Nàng kéo Chu Hằng liền chạy, một đường thét to, Phong Liên Tình cũng chạy tới. Đây nhưng là kẻ ăn tạp chính tông, gặp phải loại chuyện tốt này làm sao có thể không chen vào một chân.

Nhìn thấy Phong Liên Tình, Chu Hằng không khỏi nghĩ đến đồ đệ tiện nghi của hắn Vương Hà, nói ra còn chột dạ một hồi. Hắn gần như không dạy dỗ tiểu ham ăn này, ngược lại một mực là phụ thân của Phong Liên Tình đang chiếu cố.

Tuy nhiên, Hách Liên Đông thay thế hắn chiếu cố tiểu ham ăn, mà hắn thì thay Hách Liên Đông chiếu cố Phong Liên Tình, dường như huề nhau!

Ừm, tuyệt đối là huề nhau!

Nghĩ đến Phong Liên Tình tinh quái tinh ranh, Chu Hằng không khỏi đau đầu.

Dưới sự lôi kéo của hai nàng một trái một phải, ba người Chu Hằng rất nhanh liền đi tới Thiên Vũ Lâu, đương nhiên theo

đuôi phía sau còn có một con lừa đen. Con lừa đê tiện này làm sao có thể bỏ qua chuyện tốt như vậy.

Thiên Vũ Lâu là thương gia số cực ít của Tuyệt Tiên Thành, nghe nói ông chủ năm đó chưa nhập đạo chính là một đầu bếp, cơ duyên xảo hợp không biết đạt được một bản công pháp tuyệt thế gì, bản thân lại là thiên tài đại trí nhược ngu, ngắn ngủi 3 vạn năm liền tăng vọt tiến vào Sáng Thế Cảnh.

Mà 10 vạn năm sau, hắn chính là nhân vật siêu Sáng Thế Đế, ở trong này mở tửu lâu tiếp tục dốc lòng nghiên cứu trù nghệ của hắn.

Đương nhiên cũng không phải là mỗi người đều có thể ăn được tay nghề của vị đầu bếp cấp bậc siêu Sáng Thế Đế này. Vị đại năng này mỗi ngày đều chỉ làm ba món ăn, thời gian khác thì đều nghiên cứu trù nghệ. Cho dù là nhân vật cùng là siêu Sáng Thế Đế tới cửa thỉnh cầu cũng sẽ không phá lệ vào bếp.

Trong Tuyệt Tiên Thành, mỗi người đều lấy có thể ăn được đồ ăn do vị siêu cấp đầu bếp này nấu mà tự hào, coi là một loại vinh quang vô thượng. Cho dù không ăn được cũng không sao, dù sao cũng có qua lại, cớ chi không nể mặt vị siêu Sáng Thế Đế này, chạy đến nơi này để ăn chứ?

Bởi vậy, nơi này mỗi ngày đều phải xếp hàng.

– Người thật nhiều! Phong Liên Tình dùng đầu lưỡi liếm môi, lộ ra bộ dạng thèm nhỏ dãi: – Nhất định ăn rất ngon! Nhất định ăn rất ngon! Bổn cô nương đói bụng! Tiểu Chu Tử, bổn cô nương đói bụng, muốn ăn! Muốn ăn!

Nàng mắt đỏ hoe, dường như có thể đem Chu Hằng nuốt vào trong bụng.

– Chu tiểu tử, bổn tọa cũng đói rồi! Con lừa đen ở một bên ồn ào, ở địa phương linh khí thiên địa nồng đậm vô cùng này, hiệu lực của Thiên Địa Quả càng ngày càng rõ ràng. Hiện giờ đã trợ giúp con lừa đê tiện này đột phá Nhật Diệu Hoàng, cũng một hơi đạt tới Nhật Diệu Hoàng 6 vầng mặt trời, gần như lại có thể đột phá tiếp!

– Xếp hàng! Chu Hằng thở dài, đám người trước mắt này đều là người trẻ tuổi của các gia tộc, phỏng chừng cũng không có người nhận ra vị Thánh Dược sư như hắn, làm sao nể mặt cho hắn chen ngang.

– Chu tiểu tử, bổn tọa nghĩ ra biện pháp! Con lừa đen co giò liền chạy, không bao lâu nó liền trở lại nói: – Chu tiểu tử, bổn tọa giúp ngươi ước chiến. Chỉ cần ngươi thắng, chúng ta liền có thể trao đổi vị trí với người ở trước nhất!

– Nếu ta thua thì sao? Chu Hằng vuốt cằm cười nói, hắn đoán chừng con lừa đen kế tiếp tuyệt đối sẽ không có lời hay.

– Ngươi nếu thua, liền đem hai người bọn họ thua cho mấy người kia làm tỳ nữ! Quả nhiên, con lừa đen không phụ lòng chờ mong của Chu Hằng.

– Con lừa thối thèm ăn đòn! Phong Liên Tình và Băng Tú Lan lập tức vung quyền đánh tới.

– Hai nàng này bộ dạng không tồi, vụ cược này phải đánh! Trước mặt, một đoàn năm người trẻ tuổi đi tới, người cầm đầu ánh mắt đảo qua trên người hai nàng một cái, lập tức lộ ra vẻ kinh diễm.

ads

Chương 713: Kiếm thiếu!

5 người trẻ tuổi này thực lực không thể nói là yếu, không phải Nhật Diệu Vương chính là Nhật Diệu Hoàng, từ tuổi tác của bọn họ mà nói, có tu vi như vậy đã là tương đối tốt.

Chu Hằng cho dù là trước khi không có đột phá, muốn trấn áp năm người này cũng chỉ cần một ánh mắt là được, nhưng từ trước đến nay hắn không có thói quen lấy nữ nhân để đánh cuộc, cho dù là ắt thắng.

Hắn lắc lắc đầu, nói:

– Không đánh cuộc!

– Kẻ nhát gan!

Trong năm người này lập tức có mấy người cười nhạo.

Người trẻ tuổi đứng ở giữa sắc mặt lạnh lùng, nói:

– Vậy ngươi phái thú cưng khiêu chiến chúng ta là có ý gì? Đang đùa chúng ta sao?

Người nào chưa biết con lừa đen này sao có thể biết là nó xấu xa? Tự nhiên sẽ coi con lừa đê tiện này trở thành thú cưng, cũng chính là thú cưng của Chu Hằng. Bọn họ đều là con cháu của các nhà quyền thế lớn, nhà quyền thế chân chính, có thể nhìn xuống toàn bộ Tiên giới!

Bọn họ kiêu ngạo vô cùng kiêu ngạo, nhưng người trước mặt kia lại dám đùa giỡn bọn họ, có thể không làm cho bọn họ sinh khí sao?

Khiêu khích, trắng trợn khiêu khích!

– Không có đùa giỡn các ngươi!

Thực ra Chu Hằng vẫn là giảng đạo lý rất biết nói đạo lý, hắn một cước đá con lừa đen tới.

– Các ngươi nếu cảm thấy trong lòng tức giận, không ngại thì đánh con lừa đê tiện này một trận, ta hoàn toàn không có ý kiến!

– Ta nhô vao, Chu tiểu tử ngươi không thể qua sông đoạn cầu

như vậy a!

Con lừa đen không có chút phong phạm cao thủ gì, lập tức chạy trở về như một làn khói, dùng hai chân đùi Chu Hằng.

Mọi người nhìn ở trong mắt, đều là hiện lên một loại ý cười không rõ, chỉ cảm thấy con lừa này cũng quá vui.

Tuy nhiên năm người trẻ tuổi kia sắc mặt lại là càng thêm khó coi. Bọn họ đều nghĩ Chu Hằng cùng con lừa đen là đang liên thủ trêu đùa bọn họ! Đáng ghét, bọn họ đều là thân phận loại nào? Là có thể bị người cười nhạo sao?

– Tiểu tử, nói tên của ngươi, ta muốn quyết đấu cùng ngươi!

Người trẻ tuổi đứng ở giữa kia quát, hiển nhiên hắn là nhân vật trung tâm trong năm người, bốn người khác đều như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Chu Hằng tươi cười, nói:

– Ta không nghĩ sẽ khi dễ tiểu hài tử!

– Ha ha ha! Ngươi cho là bản thiếu gia tự mình so chiêu cùng

ngươi sao? Ngươi cũng nghĩ thật đẹp a, ngươi xứng sao?

Người trẻ tuổi kia ngửa mặt lên trời cười to, giống như nghe được chuyện bất khả tư nghị gì.

Bốn người khác cũng cười theo, cũng không hiểu ra sao cả.

– Bọn người kia đầu óc bị con lừa đá sao?

Phong Liên Tình chuyển mắt to đen nhánh hỏi.

– Phi, bổn tọa mới không có đá bọn họ, ngươi cũng không nên nói linh tinh!

Con lừa đen lập tức kêu lên.

– Lâm Dương thúc!

Đúng lúc này, người trẻ tuổi cầm đầu kia vỗ tay phát ra tiếng, một đạo nhân ảnh lập tức bay vút tới, khí tức cấp bậc Thăng

Hoa Vương đỉnh phong tràn đầy lực áp bách.

Đây là một nam nhân trung niên nhìn qua bốn mươi tuổi, tướng ngũ đoản, nhìn qua kỳ mạo xấu xí, tuy nhiên trên má trái có một vết sẹo, khiến hắn cân bằng khí tức bưu hãn đi vài phần.

Chu Hằng lộ vẻ kinh ngạc, đạt tới cấp bậc tiên nhân, dạng đả thương gì không phải là nhất niệm chuyển động thì có thể hủy diệt. Trên mặt người kia lưu trữ một vết sẹo, hoặc là hắn cố ý lưu lại, để nhắc nhở chính mình, hoặc là người lúc trước đả thương hắn quá cường đại, linh lực dị chủng lưu lại còn không có trừ được.

– Ra mắt Kiếm thiếu!

Nam nhân trung niên được xưng là Lâm Dương thúc kia hơi hơi khom mình thi lễ, hắn hiển nhiên là tùy tùng của người tuổi trẻ. Nhưng bởi vì thực lực mạnh hơn nhiều lắm, tư thái của hắn cũng không có thể hiện quá thấp.

– Phốc! Tiện thiếu!

Băng Tú Lan lập tức cười ha hả.

– Ngươi, ngươi, ngươi … Làm càn!

“Kiếm thiếu” kia lập tức đỏ bừng cả khuôn mặt, hắn biết “Kiếm” này không phải “Tiện”, bằng không nha đầu xinh đẹp kia làm sao có thể cười đến hư như vậy!

– Tiểu tử, dám quyết đấu cùng ta không?

Ngược lại hắn nhìn về phía Chu Hằng, dường như cảm thấy đấu võ mồm cùng một nữ lưu là mất thân phận.

Chu Hằng không khỏi bật cười, cả nửa ngày, ý tứ quyết đấu cùng hắn thì ra là quyết đấu cùng tùy tùng của hắn, da mặt người này thật đúng là dày a! Hắn liếc nhìn Lâm Dương, lắc lắc đầu, nói:

– Ta cũng không lấy bằng hữu ra để đánh cuộc!

– Được, chúng ta không đánh cuộc hai nữ nhân này, vậy đánh cuộc ngươi cùng ta!

Kiếm thiếu chỉ tay vào Chu Hằng.

– Ngươi thua, thì bồi thường ta một cánh tay!

Ánh mắt Chu Hằng không khỏi phát lạnh, có chút tức giận bay lên. Hắn nguyên bản không muốn sinh sự, hết thảy lấy chuyện cứu Vạn Cổ Đại Đế làm trọng, nhưng hết lần này tới lần khác hắn không gây chuyện lại có người tự tới đạp cửa.

Đầu tiên là Công Dương Thái Tôn gì đó, hiện tại lại là tên "Tiện thiếu" này, thật sự là bị coi thường!

Hắn là người sợ phiền phức sao?

Hiện tại với thân phận Thánh Dược sư của hắn, chính là đâm thủng một cái lỗ trên trời cũng sẽ có rất nhiều người chen lấn vá lại cho hắn, chính là một tên ăn chơi trác táng của nhà quyền thế thì tính là cái gì? Nếu là chuyện này truyền đi, hắn căn bản không cần tự mình động thủ, tự nhiên có "đại nhân" nhà kia quật chết tên chẳng ra gì này!

– Được, vậy quyết đấu!

Chu Hằng dùng ngón tay ngoắc ngoắc một cái, sau đó chắp hai tay sau lưng, nói:

– Ta không dùng tay không cần chân, không né cũng không tránh, ngươi chỉ cần có thể bức ta lui một bước, hoặc là ép ta ra tay, thì ngươi thắng!

Hắn nói với Lâm Dương.

Này … Khẩu khí thật lớn a!

Ngươi cho rằng mình là ai? Đối mặt với một Thăng Hoa Vương đỉnh phong, chính là Thăng Hoa Hoàng cũng không dám nói để mặc đối phương đánh, trừ phi là Thăng Hoa Đế, dưới khí thế áp bách như vậy, có thể không chiến mà khuất phục người ta!

Nhưng tiểu tử này là Thăng Hoa Đế sao?

Nói đùa, Thăng Hoa Đế còn trẻ như vậy đã sớm danh chấn Tuyệt Tiên Thành, sẽ không ai nhận ra sao? Mặt khác, nếu thật sự có một người như vậy, "Tiện thiếu" kia há lại sẽ trêu chọc, thật coi người ta là ngốc sao?

Đừng nói Thăng Hoa Đế, Thăng Hoa Hoàng, chính là Thăng Hoa Vương cũng không có một người như vậy!

Ở bên trong thế hệ trẻ thiên kiêu của Tuyệt Tiên Thành, trước mắt cũng chỉ có 4 Thăng Hoa Vương, mỗi người đều có năng lực bước vào Thăng Hoa Hoàng bất cứ lúc nào, nhưng bởi vì bọn họ phải đánh vững cơ sở, lúc này mới áp chế tu vi, tận khả năng đột phá sau khi hình thành pháp tướng.

Trong bốn người này, tuyệt không có người trước mặt này!

– Lâm Dương thúc, xem ngươi!

Kiếm thiếu lui ra phía sau vài bước.

– Xin Kiếm thiếu yên tâm!

Lâm Dương cung kính nói, nhưng một câu “Kiếm thiếu” lại để cho da mặt người trẻ tuổi kia giật giật, bởi vì hắn thật sự nghe không rõ sự khác nhau giữa “Kiếm thiếu” và “Tiện thiếu”.

– Người trẻ tuổi, mỗ gia cũng không muốn thắng không anh hùng, xuất ra toàn lực của ngươi, chiến một trận với mỗ gia!

Lâm Dương quát lớn, tế xuất ra một cây trường thương, mũi thương màu đỏ, lộ ra một cổ sát khí cường đại.

Vẻ mặt hắn chuyên chú, dường như cả người đều hòa làm một thể với trường thương. Pháp tướng không hiện, lại cho Chu Hằng một loại cảm giác, pháp tướng của đối phương thực ra đã hòa hợp vào trường thương, bất cứ lúc nào cũng có thể bộc phát ra một kích mạnh nhất.

– Muốn ta xuất toàn lực, phải nhìn ngươi có tư cách như vậy hay không!

Chu Hằng cười nhạt một tiếng, hắn vô địch trong cùng cảnh giới, không ai có thể làm cho hắn toàn lực ứng phó ở bên trong cùng cảnh giới.

– Làm càn!

Lâm Dương hét lớn một tiếng, đỉnh thương đâm ra!

Không cách nào hình dung uy thế của một thương này, giống như thiên địa đều bị đâm xuyên!

Ông!

Ý niệm của Chu Hằng vừa động, khí thế của bản thân cuồn cuộn nhi động, thổi quét ra bốn phương tám hướng.

Ba! Ba! Ba!

Vô số người lập tức nhao nhao ngã xuống, người nơi này phần

lớn là cấp bậc Nhật Diệu Cảnh, đâu có thể nào ngăn cản khí thế của Chu Hằng trước mắt đã đạt tới Thăng Hoa Vương?

Trong con ngươi của Lâm Dương lập tức hiện ra vẻ mãnh liệt, một thương này lập tức mất đi chính xác, thân hình nghiêng một cái. Oanh, trường thương đâm tới trên đường dài. Nhưng nơi này chính là Tuyệt Tiên Thành, phòng ngự trận pháp là cấp bậc Sáng Thế Đế, mũi thương đâm đến trên đá không ngờ không thể xuyên thủng, ngược lại phát ra một đạo hào quang, một lực mạnh mẽ lập tức phản chấn trở về.

– Phốc!

Lâm Dương nôn ra máu. Hắn bị khí thế của Chu Hằng bức bách trước, lại bị lực phản chấn gây thương tích, đã là bị thương nặng.

Quả nhiên, không nhúc nhích một chút nào liền đánh bại một gã Thăng Hoa Vương đỉnh phong!

Tên này cũng quá hung tàn a!

Hắn đến tột cùng là ai, trong bốn đại Thăng Hoa Vương trẻ tuổi tuyệt không có một người như vậy. Mà Thăng Hoa Hoàng, Thăng Hoa Đế trẻ tuổi như vậy thì càng không có nghe nói qua!

– Tiện thiếu, tiền đặt cuộc của ta đâu?

Chu Hằng thản nhiên nói.

– Ngươi, ngươi …

Sắc mặt Kiếm thiếu đại biến, hắn như thế nào cũng không nghĩ tới tùy tùng Thăng Hoa Vương đỉnh phong của chính mình thậm chí ngay cả một chiêu của đối phương cũng không tiếp nổi; không, đối phương căn bản không có ra tay, chỉ là phát ra khí thế mà thôi!

– Hừ, coi như số ngươi gặp may! Chúng ta đi!

Kiếm thiếu liếc mắt nhìn Chu Hằng một cái thật sâu, vung tay lên, dẫn người rời đi.

– Tiền đặt cược!

Chu Hằng lạnh giọng nói.

– Ngươi là ai, dám lấy một cánh tay của bản thiếu?

Kiếm thiếu khó chịu xoay người lại, khuôn mặt hiện vẻ khinh thường.

– Một cái lông tơ trên thân bản thiếu cũng không biết quý trọng hơn bao nhiêu so với ngươi, một cánh tay của ngươi có tư cách đánh cuộc cùng bản thiếu sao?

– Ha ha ha!

Chu Hằng cười to, nhưng sắc mặt càng ngày càng lạnh lẽo.

– Chưa từng có người dám thiếu đồ của ta không trả, hơn nữa, ta cũng không có thói quen để cho người ta khất nợ! Nếu ngươi không chịu trả tiền, ta chỉ đành qua lấy!

– Ngươi dám!

Kiếm thiếu cười lạnh.

– Ngươi biết ta là ai không?

Lời kịch thật quen thuộc!

Vì cái gì mỗi một tên ăn chơi trác táng thời điểm đang rơi xuống hạ phong cũng sẽ nói ra một câu nói như vậy?

Chu Hằng cười ha ha, nói:

– Không quan tâm ngươi là ai, đánh một trận trước, đánh đã nghiền thì lấy một cánh tay của ngươi!

Hắn duỗi bàn tay, Kiếm thiếu há có sức phản kháng, đã là bị hắn nắm giữ.

Ba!

Từng cái bạt tai đánh ra, giòn tan và vang dội, nửa bên mặt của Kiếm thiếu lập tức sưng lên.

Ba! Ba! Ba!

Chu Hằng không ngừng ra tay, mặt của Kiếm thiếu kia cũng rất nhanh đã sưng phù thành đầu heo, răng đã bị đánh ra ngoài cùng máu loãng, bộ dáng vô cùng thê thảm.

Mọi người đều hít một hơi lãnh khí, trực tiếp nhe răng!

Tên này thật là mạnh!

Con cháu nhà quyền thế giống như Kiếm thiếu thì chiến lực bản thân cũng không phải mấu chốt, làm cho người ta kiêng dè chính là gia tộc sau lưng bọn hắn!

Tuy nhiên Tuyệt Tiên Thành cũng tồn tại trên trăm vạn năm, có chút cường giả Siêu Sáng Thế Đế sau khi ngã xuống, gia tộc còn có cường giả xuất hiện, kéo dài huy hoàng, mà có chút gia tộc không có vận khí như vậy, suy sụp theo thời gian.

Bởi vậy, đồng dạng là con cháu nhà quyền thế, còn phân cấp 3 6 9, giống năm người Kiếm thiếu, vì cái gì Kiếm thiếu làm chủ? Cũng là bởi vì gia tộc của Kiếm thiếu là nhà quyền thế đỉnh cấp ở Tuyệt Tiên Thành, có tồn tại Siêu Sáng Thế Đế tọa trấn, mà gia tộc của bốn người khác lại đã xuống dốc, nhiều nhất chỉ có Sáng Thế Đế đỉnh phong chống đỡ trường diện.

Đánh vào mặt của Kiếm thiếu, tương đương tát vào gia tộc sau lưng hắn, đây cũng không phải là đùa giỡn!

Đúng lúc này, một đạo nhân ảnh bay vút tới, khí tức kinh khủng làm cho Sáng Thế Vương người ta cũng đều có thể giật mình ngất đi!

– Hằng lão tổ!

Kiếm thiếu đột nhiên hưng phấn kêu lên, hắn biết chắc đã có người đi mời cường giả trong gia tộc lại đây vãn hồi cục diện, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới, lại là Sáng Thế Đế đỉnh phong tới!

Đông Quách Hằng!

Chương 714: Kinh sợ!

Nhắc tới cũng đúng dịp, Đông Quách Hằng vừa vặn nghe nói chuyện tiểu bối của gia tộc bị "khi dễ", ngẫu nhiên còn nhắc tới một câu "Con lừa đen", làm cho hắn giống như bị sét đánh, lập tức phi thân ra.

Quả nhiên, còn không có bay đến hắn liền thấy người giơ con cháu bất tài của mình lên đúng là Chu Hằng!

Đây chính là Thánh Dược sư a, ngay cả Siêu Sáng Thế Đế cũng đều phải khách khách khí khí!

Không nói cái khác, Chu Hằng đối với Đông Quách gia có thể nói là hết lòng quan tâm giúp đỡ, không ràng buộc giúp bọn hắn luyện nhiều đan dược cửu phẩm thập phẩm như vậy, hôm nay thời điểm sáng tinh mơ còn hứa hẹn sẽ giúp Đông Quách gia luyện chế 5 đan dược bát phẩm trở lên, mà gia tộc vẻn vẹn chỉ cần trả giá một bộ tiên thuật Thăng Hoa Cảnh!

Loại giao dịch này tin tưởng bất kỳ một nhà quyền thế nào cũng sẽ tranh đoạt để làm, nhưng Chu Hằng liền đưa cơ hội cho Đông Quách gia!

Thiên đại nhân tình!

Hiện tại không ngờ tên đần độn của gia tộc đang phá hư giao tình cùng Chu Hằng, thực sự đã làm Đông Quách Hằng tức chết rồi, hiện tại chuyện hắn muốn làm nhất chính là làm thịt tên đần độn mắt không mở của gia tộc, bình ổn lửa giận của Chu Hằng.

Bởi vậy, hắn thần tình âm trầm đi tới.

Nhưng người khác không biết còn tưởng rằng Đông Quách Hằng là bởi vì tộc nhân bị đánh mà nổi giận, hơn nữa hỏa khí này, sách, sắp có thể lên tận trời!

– Hắc, hắc, hắc …

Kiếm thiếu cũng nghĩ đến Đông Quách Hằng là tới ra mặt vì mình, lập tức cười lạnh đối với Chu Hằng, hắn đã không kịp chờ đợi muốn xem lão tổ gia tộc đánh Chu Hằng, đánh chết người kia.

– Ngươi cười cái gì?

Chu Hằng cũng nở nụ cười.

– Tiểu tử, tử kỳ của ngươi đến rồi!

Kiếm thiếu mơ hồ không rõ nói, hàm răng của hắn đã không còn lại mấy chiếc.

Đông Quách Hằng bước nhanh về chỗ Chu Hằng. Nhưng ngoài dự liệu của mọi người chính là, không ngờ Chu Hằng không có ý tứ né tránh, sắc mặt bình tĩnh tới khó tin!

– Đại sư, thật sự là không tiện, con cháu bất tài của Hàn gia có nhiều đắc tội, lão phu nhất định sẽ hảo hảo khiển trách hắn!

Đông Quách Hằng chắp tay làm lễ, thể hiện tư thái rất thấp.

Luận về tu vi, hắn tuyệt đối miểu sát Chu Hằng, nhưng luận về địa vị ở Tuyệt Tiên Thành, Chu Hằng chẳng những sẽ không kém chút nào so với hắn, ngược lại còn cao hơn rất nhiều!

Thánh Dược sư tuyệt đối có thể so sánh với Siêu Sáng Thế Đế!

Gì?

Nhìn thấy tư thái thấp như vậy của Đông Quách Hằng, mọi người đều không tự chủ được mà há hốc mồm.

Này con bà nó rất không chân thật a!

Đường đường là Sáng Thế Đế làm sao có thể ăn nói khép nép với một thiếu niên? Coi như Chu Hằng là con ruột của Siêu Sáng Thế Đế, nhưng Đông Quách gia cũng không phải là không có lão tổ Siêu Sáng Thế Đế, hơn nữa bản thân Đông Quách Hằng lại là Sáng Thế Đế, cần ăn nói khép nép như thế đối với một con nối dòng của Siêu Sáng Thế Đế sao?

Không có khả năng!

Như vậy chỉ có hai khả năng, thứ nhất, bản thân Chu Hằng chính là Siêu Sáng Thế Đế!

Cái này … Không có khả năng!

Tuy rằng lúc trước Chu Hằng quả thật không ra một chiêu liền đánh bại một Sáng Thế Vương đỉnh phong. Nhưng chính vì hắn dựa vào một cỗ khí thế để làm được điểm ấy, làm cho mọi người cũng có thể thoáng cảm ứng được thực lực của hắn, rất mạnh, nhưng tuyệt đối không thể vượt qua Sáng Thế Cảnh!

Như vậy chỉ có một khả năng khác, Chu Hằng ở Đan đạo hoặc là đục khí có được thành tựu đáng sợ, là Thánh Dược sư hoặc là Thánh Khí sư!

Thánh Khí sư cũng không thể. Bởi vì từ ba vạn năm trước ở Tuyệt Tiên Thành sau khi Kim Nguyên đại sư đi về cõi tiên, đã không có sinh ra Thánh Khí sư! Mà Thánh Dược sư … Mấy ngày hôm trước không phải nghe nói có vị tân tấn Thánh Dược sư tới sao?

Chẳng lẽ, Chu Hằng Chu đại sư trong truyền thuyết kia chính là thiếu niên này?

Quả thật đã nghe nói qua vị tân tấn Thánh Dược sư này hết sức trẻ tuổi, nhưng tuyệt không nghĩ tới sẽ trẻ tuổi đến loại trình độ này a!

Tuy rằng mấy ngày hôm trước Chu Hằng quả thật đã thấy không ít người, nhưng Thánh Dược sư là nhân vật cấp bậc gì. Người có thể đi bái phỏng hắn ít nhất cũng phải là Sáng Thế Đế như Đông Quách Hằng, ăn chơi trác táng như tên kia người nào có tư cách nhìn lén hình dáng hắn?

Nhưng con cháu nhà quyền thế ỷ thế làm bậy là thật, nhưng lại có người nào là ngốc thật? Chỉ cần liên tưởng chuyện từ đầu đến cuối một chút, rất dễ dàng liền có thể rút ra đáp án.

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn trường hoàn toàn yên tĩnh!

Thánh Dược sư, luận địa vị cũng là tồn tại tương đương với Siêu Sáng Thế Đế, hơn nữa nổi tiếng hơn xa Siêu Sáng Thế Đế, người ta biết luyện đan a! Đắc tội đại nhân vật như vậy, căn bản không cần người ta tự ra tay, đã có vô số người nguyện ý vuốt mông ngựa giết người thay hắn!

Kiếm thiếu cũng sợ hãi, hắn tên là Đông Quách Kiếm, phụ thân là một Thăng Hoa Đế rất có tiền đồ trong gia tộc, cách đột phá Sáng Thế Vương cũng không xa xôi, cái này cũng cho hắn sức mạnh để ỷ thế làm bậy.

Nhưng đừng nói lão tử hắn còn không có tiến vào Sáng Thế Vương, chính là thành Sáng Thế Đế thì như thế nào, gặp được Thánh Dược sư chỉ có thể kêu đại gia!

Hắn phát run, trận đánh này hôm nay chẳng những là khổ sở uổng phí, thậm chí khả năng còn bị băm sống a!

Chu Hằng có nghĩa thế nào đối với Đông Quách gia, cao tầng của gia tộc đã sớm phát ra mệnh lệnh, lệnh cho mỗi tộc nhân đều phải cung kính lễ độ đối với Chu Hằng, nhưng hắn không ngờ đã đắc tội với vị khách nhân tôn quý nhất này!

Tìm đường chết a!

Đông Quách Kiếm đã sợ choáng váng, chỉ biết là da mặt co quắp để mặc nước miếng vương vãi ra.

– Hằng lão!

Chu Hằng cười cười, tiện tay thảy Đông Quách Kiếm qua.

– Vậy giao cho ngươi! Ta còn muốn ăn cơm, sẽ không nói chuyện phiếm cùng Hằng lão!

Hắn vẫy vẫy tay với con lừa đen và hai nàng, ba người một lừa nghênh ngang vào tửu lâu.

– A!

Vài giây sau, bên ngoài vang lên tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt của Đông Quách Kiếm, hai cánh tay của hắn đều bị Đông Quách Hằng tháo ra, chính là một tên bất tài của gia tộc sao có thể hơn được tình hữu nghị với một vị Thánh Dược sư?

Đừng nói chỉ là phế đi một cánh tay của Đông Quách Kiếm, cho dù là phế đi toàn bộ 5 chi của hắn, Đông Quách Hằng cũng sẽ làm không do dự!

…

Sau khi Chu Hằng bọn họ tiến vào tửu lâu, lập tức liền được phục vụ mời vào trong bao sương, chỉ một lúc sau, liền bưng tới ba món ăn, nói là vị đầu bếp Siêu Sáng Thế Đế kia cố ý đưa tới để Chu Hằng nhấm nháp.

Tin tức truyền ra, tất cả mọi người đều rung động.

Tuy rằng vị thần trù kia mỗi ngày sẽ nấu ba món ăn là lệ thường, nhưng cho tới bây giờ đều là làm theo tâm trạng, nếu muốn cho người nào thì cho người đó, ai cũng đều không có tư cách đồng thời ăn được ba món ăn này!

Nhưng hôm nay Chu Hằng liền phá vỡ lệ này!

Suy nghĩ một chút, cái này cũng bình thường, Chu Hằng chính là Thánh Dược sư, luận địa vị không hề thấp hơn so với Siêu Sáng Thế Đế, như vậy người ta tự mình chạy tới ăn cơm, đưa lên ba món ăn cũng bình thường.

Hâm mộ a!

– Cái gì đó, hương vị thật không được tốt lắm!

Sau khi Phong Liên Tình nếm hai miếng, lập tức lè lưỡi nói.

Những lời này truyền đi, khẳng định sẽ đưa tới vô số người dùng ngòi bút làm vũ khí, lại dám chỉ trích tài nấu nướng của một vị Siêu Sáng Thế Đế!

Chu Hằng không khỏi cười, vị đầu bếp Siêu Sáng Thế Đế này tuy rằng cực kỳ yêu nấu nướng, nhưng thiên phú loại vật này đúng là tồn tại, vị đầu bếp Siêu Sáng Thế Đế kia thực sự không có thiên phú gì ở trù nghệ, hương vị của ba món ăn này nhiều nhất chỉ có thể nói là trên mức tiêu chuẩn, vẫn có khoảng cách tương đối xa với đồ ăn cao cấp.

Nhưng lời nói thành thực như vậy phỏng chừng cũng chỉ có Phong Liên Tình mới có thể không chút do dự mà nói ra khỏi miệng.

– Ha ha ha, tiểu cô nương ngươi là đến bây giờ ngăn cản, là một người duy nhất chịu nói thật ra!

Trong một tiếng cười to, trong phòng vô thanh vô tức xuất hiện một bán lão đầu tử, trên thân còn mặc quần áo đầu bếp.

Thấy ba người một lừa đều nhìn mình, bán lão đầu tử nhếch

miệng cười, nói:

– Ta chính là chủ nhân của căn tửu lâu này, tên là Thạch Phá Chung!

– Phá Chung? Ha ha ha ha!

Phong Liên Tình cười luôn luôn là rất thấp, sau khi sửng sốt lập tức cười ha hả, không thèm để ý vị trước mặt này chính là tồn tại Siêu Sáng Thế Đế chút nào!

Nói đi nói lại thì, nàng và Lam Long nữ hoàng cũng là xưng tỷ gọi muội, Siêu Sáng Thế Đế quả thật không dọa được nàng.

Thạch Phá Chung cũng không cho rằng nàng ngang ngược, ngược lại cười ha hả, nói:

– Tiểu nha đầu, nhìn ra được ngươi là Tên Ăn Tạp, có hứng thú đi theo ta học nấu ăn hay không?

– Không cần! Bổn cô nương từ trước đến nay chỉ ăn không làm!

Có thể trả lời lý trực khí tráng như thế, cũng chỉ có Phong Liên

Tình, trong bản chất Tên Ăn Tạp còn ẩn chứa một cái tâm vô cùng lười biếng.

Thạch Phá Chung không khỏi tiếc nuối, hắn vốn thấy Phong Liên Tình thuận mắt, không nghĩ nha đầu kia không ngờ không có hứng thú đối với trù nghệ của hắn chút nào! Hắn hưng trí ỉu xìu, sau khi gật gật đầu xem như lên tiếng chào Chu Hằng liền rời đi.

Thực lực của hai người hoàn toàn là khác biệt như trời cùng đất, nhưng Chu Hằng với thành tích Thánh Dược sư thì địa vị đã không thể thấp hơn hắn. Bởi vậy về tình về lý Thạch Phá Chung đều phải tự mình đi ra gặp Chu Hằng.

Không thể không nói, tuy rằng tay nghề của Thạch Phá Chung chỉ là trên tiêu chuẩn, nhưng rất nhiều đầu bếp nơi này lại là là siêu nhất lưu chân chánh, sau khi thay đồ ăn mà những đầu bếp khác làm, Phong Liên Tình lập tức ăn như bay.

– Chuẩn tỷ phu, thực lực của ngươi dường như đã tăng lên rất lớn!

Tướng ăn của Băng Tú Lan tốt hơn nhiều nếu so với Phong Liên Tình, nàng tò mò nhìn Chu Hằng, tuy rằng trước kia Chu Hằng cũng từng chiến thắng Thăng Hoa Vương, nhưng tuyệt đối không có nhẹ nhàng như thế.

– Ha ha!

Chu Hằng chỉ lo ăn, không để ý đến nàng.

– Tỷ phu, ngươi có nắm chắc đả bại đại Công Dương kia?

Băng Tú Lan cũng không nổi giận, lại hỏi.

– Ha ha!

– Thối tỷ phu, ngươi chỉ nói ha ha sao?

– Ha ha!

Sau một bữa ăn ngon, Chu Hằng với nhị nữ, con lừa đen về tới chỗ ở, cũng không lâu lắm, Đông Quách Hằng tự mình tới cửa nói là xin lỗi Chu Hằng về chuyện Đông Quách Kiếm, cũng đưa tới rất nhiều lễ vật tlaftoiws.

Chu Hằng thật ra không muốn thu, nhưng con lừa đen há lại sẽ bỏ qua cơ hội phát tài lớn, lập tức ôm đồm nhiều việc, đem tất cả thứ tốt quét vào trong không gian pháp khí của mình.

– Chu Hằng, quyết đấu bốn ngày sau, ngươi có nắm chắc chứ?

Đông Quách Hằng cũng không phải chỉ vì xin lỗi mà đến.

– Đủ để chiến một trận!

Chu Hằng thản nhiên nói, nhưng trong giọng nói lại là tràn đầy tin tưởng.

– Công Dương Thái Tôn kế thừa Độc Cô Huyền, phụ thân lại là Thánh Dược sư, năm nay còn chưa tới 2000 tuổi, nhưng đã là Thăng Hoa Vương 15 tướng, còn nắm giữ rất nhiều Tiên pháp, tuyệt không thể coi thường!

Đông Quách Hằng dùng từ rất cẩn thận, một phương diên nhấn mạnh sự cường đại của Công Dương Thái Tôn, một phương diên khác lại tránh cho thương tổn tự tôn của Chu Hằng.

– Chu Hằng, ngươi là Thánh Dược sư, thực ra hoàn toàn không cần động võ với đối phương!

Hắn nghĩ nghĩ lại nói, Đông Quách Hằng cho rằng, Thánh Dược sư là chí cao vô thượng, lợi hại hơn nhiều so với Sáng Thế Đế đỉnh phong như hắn, làm gì cần để ý tới một Thăng Hoa Vương nho nhỏ?

– Ngươi nếu không chê, lão phu có thể thay ngươi cầu thân với Thái Nhất Giáo!

A?

Chu Hằng sửng sốt một chút, không khỏi mỉm cười, Đông Quách Hằng cũng coi như có lòng.

Thực ra đối với người khác mà nói, thắng bại trận này của Chu Hằng căn bản không sao, hắn là Thánh Dược sư, vũ lực tự nhiên là thứ yếu! Nhưng Đông Quách Hằng vẫn là sợ hắn trẻ tuổi khí thịnh, bởi vì sự kiện này mà kết làm đại thù với Công Dương Thái Tôn.

Nên biết rằng phía sau Công Dương Thái Tôn chính là một vị Thánh Dược sư khác cùng với một vị Siêu Sáng Thế Đế, chính là Đông Quách gia cũng không thể tùy tiện nhúng tay.

– Không cần làm phiền Hằng lão, ta tâm lý nắm chắc!

Chu Hằng cười nói, trong tiếng nói tràn đầy tự tin.

Nếu không ai xem trọng hắn, hắn liền cố tình muốn cho mọi

người đều thất kinh!

Chương 715: Ngày quyết đấu!

Tân tấn Thánh Dược sư Chu Hằng muốn chiến Công Dương Thái Tôn, tin tức này đã sớm truyền khắp Tuyệt Tiên Thành, làm cho rất nhiều người cũng có cảm giác không biết nên khóc hay cười!

Ngươi nói ngươi đường đường là Thánh Dược sư, cần không chấp nhặt cùng một Thăng Hoa Vương sao?

Nhưng đã biết nguyên nhân hai người kết thù là Băng Tâm Trúc, mọi người không khỏi lại cảm thán nói hồng nhan họa thủy a, lại không biết chuyện này căn bản là Công Dương Thái Tôn một mình thúc đẩy.

Về phần kết quả, tuy rằng còn chưa có bắt đầu nhưng mọi người đều đã thấy.

Chu Hằng tất bại!

Địa vị của Thánh Dược sư có thể đặt song song với Siêu Sáng Thế Đế, nhưng đó cũng không thể mang đến tăng lên về chiến lực cho Chu Hằng. Ở thời điểm báo thù, Thánh Dược sư có thể lợi dụng lực ảnh hưởng của mình để mời đến rất nhiều cao thủ

hiệu lực cho mình, nhưng quyết đấu “công bằng” cũng có thể làm như vậy sao?

Một người là Nhật Diệu Đế, một người khác lại là Thăng Hoa Vương, chỉ là vừa thấy như vậy, ai thắng ai thua liền liếc qua thấy ngay! Huống chi, Công Dương Thái Tôn còn là Thăng Hoa Vương 15 tướng, là thiên tài trong thiên tài, một trong bốn đại chí tôn Thăng Hoa Vương ở Tuyệt Tiên Thành!

Có thể hoàn toàn hủy diệt khả năng Chu Hằng có bất kỳ may mắn thắng được!

Đương nhiên, Chu Hằng bại khẳng định sẽ bại, hơn nữa cũng khó tránh khỏi sẽ ăn một ít khổ sở, bởi vì thân phận Thánh Dược sư cao quý của hắn không hề có lực uy hiếp đối với Công Dương Thái Tôn. Lão tử người ta đồng dạng cũng là Thánh Dược sư, căn bản không cần cầu Chu Hằng luyện chế đan dược!

Tuy nhiên, cũng chỉ là ăn một ít khổ sở, Công Dương Thái Tôn vẫn là không dám giết người, ít nhất là không dám ngang nhiên giết người! Bởi vì Dược sư hiệp hội cũng không phải là bài trí, Công Dương Thái Tôn ngang nhiên sát hại một gã Dược sư, hơn nữa còn là Thánh Dược sư, sẽ làm cho toàn bộ quần thể Dược sư phẫn nộ. Chính là lão tử hắn cũng không thể giải quyết.

Nếu không thể xảy ra tai nạn chết người, vậy cứ như vậy đi!

Có người còn mở ra đánh cuộc, cược kết quả một trận chiến giữa Chu Hằng với Công Dương Thái Tôn.

Đương nhiên không ai ngốc đến mức chọn Chu Hằng thắng, bởi vậy đánh cuộc cũng chỉ là mang tính tượng trưng, mở ra một tỷ lệ cược bồi thường mười lần cho Chu Hằng, trọng điểm là Chu Hằng có thể chống đỡ bao nhiêu thời gian.

Thời gian một hơi thở, thời gian hai hơi, thời gian ba hơi thở, … Thời gian 10 hơi thở, thời gian mỗi một hơi thở đều là ứng với tỷ lệ cược 1:5, hấp dẫn rất nhiều người đặt cược.

– Quá ghê tởm, không ngờ không ai cược Chu Hằng thắng!

Lâm Phức Hương buồn bực nói.

– "Đúng vậy a, không ngờ cũng không thấy được phu quân tốt, tất cả đều là có mắt không tròng!

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ cũng giận không kềm được.

Chu Hằng cười ha ha, nói:

– Không sao, xuất ra toàn bộ gia sản của chúng ta cược ta thắng, mặc dù mới là tỷ lệ 1:10, không có khả năng làm cho đối phương phá sản, nhưng thắng chút tiền lẻ cũng là tốt!

– Bổn tiểu thư đến hỏi tỷ tỷ mượn một chút tiên thạch, thắng cho hắn tơi bời tan tác!

Đụng tới loại chuyện này, Băng Tú Lan lập tức hưng phấn.

– Phu quân! Ngươi cũng đi mượn Đông Quách gia chút tiên thạch a!

An Ngọc Mị cũng đề nghị.

Đám nữ nhân này không muốn thấy Chu Hằng chịu ủy khuất, đều muốn chơi hơi lớn.

– Được!

Chu Hằng đáp ứng, ai sẽ ngại tiên thạch phỏng tay, hắn phải đi mượn Đông Quách gia chút ít, làm cho đối phương bồi thường tới cái quần cộc cũng không còn!

Sau khi Đông Quách Hằng biết được Chu Hằng muốn mượn một ức tiên thạch thượng phẩm, lập tức bị dọa cho hoảng sợ nhảy dựng. Tiểu tử này chẳng lẽ muốn dùng tiên thạch đập chết Công Dương Thái Tôn sao? Sau khi biết rõ ràng, hắn không khỏi thầm than, nguyên bản chiến đấu của Thăng Hoa Cảnh căn bản ngay cả tư cách hấp dẫn Sáng Thế Cảnh cũng không có, nhưng bởi vì bối cảnh hai bên đều quá lớn, dường như gây ra đại động tĩnh!

Hắn cũng không phải sợ Chu Hằng sẽ không trả nổi một ức tiên thạch thượng phẩm. Dược sư thập tinh muốn kiếm tiền cũng quá dễ dàng, hơn nữa là Đan đạo yêu nghiệt như Chu Hằng! Nhưng Đông Quách gia cũng không thể lập tức xuất ra một ức tiên thạch thượng phẩm có sẵn!

– Trân liệu cũng được. Đan dược cũng được, mượn nợ trước!

Chu Hằng biết chỗ đánh cuộc chấp nhận dùng đồ vật để gán nợ, nhưng ở phương diên định giá sẽ bị thấp, nhưng không sao cả, đây chẳng qua là chuyện kiếm lời nhiều hay kiếm lời ít.

– Chu Hằng, ngươi thực sự có nắm chắc?

Đây là lần thứ hai Đông Quách Hằng hỏi.

Chuyện này huyên náo hơi lớn a, thua nhiều lắm chỉ là vấn đề mặt mũi, người khác cũng sẽ không để ý, bởi vì ai sẽ đi quan tâm chiến lực của một vị Thánh Dược sư? Chỉ sẽ nhớ kỹ một đoạn tranh giành tình nhân này.

Quên đi, chỉ cần Chu Hằng cao hứng là được!

Việc này ngay cả Đông Quách Hằng cũng không thể trực tiếp làm chủ, sau khi xin ý kiến của lão tổ, sau đó đưa tới mấy khối Tử Tinh Thạch cho Chu Hằng, đây là thứ Thiên Bảo Các phát ra tương tự với ngân phiếu, có thể dựa vào cái này để đến Thiên Bảo Các đổi lấy số lượng linh thạch hoặc hàng hoá tương ứng.

Một ức tiên thạch thượng phẩm tới tay!

Chu Hằng đặt hết tất cả gia sản của mình, hắn đánh cuộc chính mình thắng, tuy nhiên rất nhiều người ở Tuyệt Tiên Thành tham gia đánh cuộc, mà 99% mọi người đều cược hắn thua ở thời gian hơi thở thứ mấy, phỏng chừng Trang gia cũng rất không có khả năng thua tới không còn quần, nhưng cũng không kiếm lời bao nhiêu, tương đương với ra tay chuyển giao tài phú toàn thành cho Chu Hằng.

Kế tiếp, chính là kiên nhẫn chờ đợi.

Chu Hằng cũng không có nhàn rỗi, mấy ngày nay luôn luôn chuyển động trong Tuyệt Tiên Thành, mà Chu Vũ Hà cũng đi

ra, giả trang thành bộ dáng lão gia phó, một bên cảm ứng khí tức của Vạn Cổ Đại Đế.

Thật sự tới địa phương quá gần, huyết mạch phụ tử sẽ có phản ứng.

Nhưng bốn ngày đi vòng quanh, gần như cũng đã dạo qua Tuyệt Tiên Thành lớn như vậy một vòng, nhưng không có thu hoạch chút nào.

– Xem ra, Đại Đế là ở ngoài thành!

Chu Vũ Hà thở dài nói.

Bên trong Tuyệt Tiên Thành đã rất lớn, nhưng so với núi rừng hoang nguyên ở ngoài thành, lại nhỏ đến tột đỉnh! Muốn tìm được tung tích một người ở địa phương rộng rãi như vậy, tương đương với người thường đang mò kim dưới đáy biển!

Chu Hằng nghĩ nghĩ, nói:

– Mù quáng tìm kiếm cũng không phải biện pháp, chờ đánh xong trận này, ta tìm người hỏi một chút!

Đông Quách Hằng cùng hắn có quan hệ không tệ, có thể nói bóng nói gió tìm hiểu tin tức, mặt khác, Băng Tâm Trúc bên kia cũng có thể thử xem, nhưng ngày mai là ngày quyết chiến với Công Dương Thái Tôn, hết thảy đều để sau khi chấm dứt một trận chiến này rồi nói sau.

– Ngày mai đánh một trận, ngươi có nắm chắc chứ?

Chu Vũ Hà cũng hỏi vấn đề giống nhau.

Chính mình không được coi trọng như vậy sao?

Chu Hằng nghĩ nghĩ, đột nhiên nở nụ cười, hắn luôn luôn dùng tiểu phù văn của Huyết Hà Thiên Kinh để áp chế khí tức của mình, trừ bỏ chúng nữ không có ai biết hắn đã đột phá Thăng Hoa Vương!

– Tổ gia, ngươi hãy yên tâm!

Chu Hằng tràn đầy tự tin nói, thoáng hiển lộ ra khí tức Thăng Hoa Vương.

– Di, ngươi đột phá?

Sau khi Chu Vũ Hà ngẩn ra, lập tức vui mừng cười to.

Hắn biết Chu Hằng đạt tới Nhật Diệu Đế Đại viên mãn, nhưng muốn đột phá Thăng Hoa Vương đó là một bước nhảy vọt hoàn toàn mới, vô số Nhật Diệu Đế đỉnh phong bị vây mấy vạn năm cũng không phải chuyện ly kỳ gì!

Cho dù là lão Chu gia – người đột phá Thăng Hoa Vương nhanh nhất cũng dùng thời gian gần như hơn một năm, đây là một loại hậu tích bạc phát (chỉ có chuẩn bị đầy đủ mới có thể làm ra chuyện tốt), một loại thăng hoa sau khi lĩnh ngộ thông suốt. Hơn nữa, Chu Hằng còn mất đi một khối đầu lâu vô cùng trân quý, Chu Vũ Hà luôn luôn lo lắng chuyện đó có thể tạo thành ảnh hưởng cho Chu Hằng hay không, làm cho từ đó về sau tu vi của Chu Hằng trì trệ không tiến.

Hiện tại xem ra, hậu đại của thân đệ vẫn yêu nghiệt như cũ!

Hắn cuối cùng cũng yên lòng, cười đến rất vui vẻ, rất nhẹ nhàng, rất buông lỏng.

Người của lão Chu gia từ trước đến nay đều là ngược dòng mà lên, tuy rằng Công Dương Thái Tôn gì đó là Thăng Hoa Vương 15 tướng, nhưng vậy thì như thế nào, đồng dạng là Thăng Hoa Vương, người của lão Chu gia có thể đánh gục hết thảy!

Sau khi ngày này qua đi, chính là ngày quyết đấu của Chu

Hằng cùng Công Dương Thái Tôn.

Chúng nữ đều đi ra từ trong Tiên Cư, bồi tiếp Chu Hằng cùng nhau đi tới Giác Đấu Trường trong thành.

Đến tầng thứ như Tuyệt Tiên Thành, ai lại sẽ không có Tiên Cư? Bởi vậy bên cạnh Chu Hằng đột nhiên nhiều ra vài người hoàn toàn không có gì đáng giá để kỳ quái, chỉ là chúng nữ cũng quá đẹp, làm cho người dọc theo đường đi liên tiếp chăm chú nhìn.

Nhóm người Chu Hằng rất nhanh đã đi tới Giác Đấu Trường, nơi này thực ra gần như Đấu Thú Trường, chỉ là nơi này chưa bao giờ đấu thú, chuyên cung cấp cho võ giả luận bàn. Bọn họ tìm địa phương ngồi xuống, bởi vì còn có chút thời gian, Chu Hằng cũng không vội vào bàn làm làm con khỉ cho người ta xem.

– Lại nói tiếp, đến bây giờ ta còn chưa có từng thấy Công Dương Thái Tôn kia!

Chu Hằng đột nhiên cười nói.

Thù này với hắn mà nói thật sự là chẳng biết tại sao lại kết thành.

– Mặc kệ nó, chờ một hồi nhất định phải hung hăng đánh hắn!

Chúng nữ tự nhiên đều giúp người thân không để ý người lạ, nhao nhao trợ uy thay Chu Hằng.

Người trong Giác Đấu Trường càng ngày càng nhiều, cách thời gian bắt đầu quyết đấu còn có chừng mười phút đồng hồ, nơi này gần như đã ngồi đầy người, liếc mắt nhìn sang một cái thì tất cả đều là chiến lợi phẩm.

Nhân tộc chỉ chiếm một bộ phận ít, đại bộ phận là dị tộc, mặt lang đầu khỉ cổ xà, có chút chủng tộc trời sinh thân thể lơn, lơn, ngồi ở bên ngoài Giác Đấu Trường, trực tiếp ló đầu vào xem, hình thể to lớn có thể tưởng tượng được.

Đây mới thực sự là vạn tộc hội tụ, cũng để cho Chu Hằng buồn bực, làm sao rất giống năm đó khi mở Tinh Môn ra rời khỏi Huyền Càn Tinh a, đại bộ phận chủng tộc đều có thể có, cũng chỉ là tu vi cảnh giới kém hơn rất nhiều rất nhiều.

Có lẽ … Mọi người ở Tiên giới là Phàm giới phi thăng đi lên, hoặc là người Phàm giới ban đầu đều là xuống từ Tiên giới?

Chu Hằng rất nhanh thì đã vứt ý nghĩ này sang một bên, bởi vì thời khắc quyết đấu sắp đến rồi, đương đương đương, theo tiếng trống vang lên, hắn bay lên rơi vào bên trong sân chiến đấu của Giác Đấu Trường.

Cùng lúc đó, lại có một đạo nhân ảnh xẹt qua, gần như bám sát với hắn, cũng rơi vào trong khu vực chiến đấu.

Đó là một thanh niên phong thần tuấn lãng, đầu đầy tóc đen rậm rạp, trong ánh mắt có dị tượng mặt trời mặt trăng và ngôi sao bắt đầu khởi động, trên thân cũng có một đạo thần huy lưu chuyển, vây quanh làm cho hắn giống như thiên thần hạ phàm.

Công Dương Thái Tôn!

Con ruột của Thánh Dược sư, đồ đệ duy nhất của đệ nhất cao thủ được Tiên giới công nhận, thiên tài, không ai bì nổi, hoành hành vô kỵ, đều là nhãn hiệu của hắn.

– Bên ngoài đã mở ra đánh cuộc, đánh cuộc ngươi có thể chống nổi mấy chiêu!

Công Dương Thái Tôn chắp hai tay sau lưng, lên tiếng nói, thanh âm tràn đầy từ tính.

– Cao nhất cho ngươi thời gian 100 hơi thở, hắc hắc, ta sẽ để ngươi chống nổi thời gian 200 hơi thở, làm cho mọi người đều thua!

– … bởi vì, đánh cuộc kia là ta dùng danh nghĩa người khác để mở!

Ta kháo, đây cũng quá hèn hạ a!

Công Dương Thái Tôn vừa là nhà cái đánh cuộc, lại là một phương quyết đấu, hắn quả thật có tư cách khống chế ván bài! Hắn muốn dùng danh nghĩa người khác để đánh cuộc, đây là tất nhiên, bởi vì biết hắn là một phương quyết đấu, ai còn sẽ ngây ngốc đi đưa tiền?

Nhưng đứng phía sau người ta là một vị Thánh Dược sư, một vị đệ nhất cường giả Tiên giới, chính là tuyên bố lừa gạt thì như thế nào?

Chu Hằng cười ha ha, nói:

– Vậy càng tốt, ta đặt cược gần hai ức tiên thạch thượng phẩm ở trên người mình, sẽ để ngươi bồi thường tới cái quần cũng không còn!

Chương 716: Chiến công dương thái tôn!

– Chu Hằng, ngươi dường như rất có lòng tin!

Công Dương Thái Tôn thản nhiên nói, không lộ vẻ xúc động đối với "Hai ức tiên thạch thượng phẩm" chút nào.

– Gà rừng chó hoang, tiện tay có thể thu thập!

Chu Hằng mỉm cười nói, cũng không mang theo một tia hỏa khí, dường như thủ thắng là một việc bình thường, hoàn toàn không đáng hưng phấn một chút nào.

– Thật sự là cuồng ngạo!

Công Dương Thái Tôn đánh giá.

– Chính là Nhật Diệu Đế, có tư cách gì nói đả bại ta? Ngươi ngay cả tám thành lực lượng Tâm Trúc cũng không đỡ được, tại sao có thể là đối thủ của ta?

Chu Hằng cười ha ha, nói:

– Một khi đã như vậy, ngươi cần gì phải khiêu chiến với ta, khi dễ kẻ yếu rất tốt sao? Vậy thì ngươi chính là kẻ nhát gan, chỉ dám khiêu chiến kẻ yếu để làm nổi bật sự cường đại của ngươi? Tuy nhiên, hôm nay ngươi đã đá trúng thiết bản!

Những lời này nói ra làm cho sắc mặt của Công Dương Thái Tôn có điểm âm trầm.

Đúng vậy a, hắn là Thăng Hoa Vương, hơn nữa còn là Thăng Hoa Vương đánh xuyên hàng rào cảnh giới, không ngờ khiêu chiến một Nhật Diệu Đế, thắng thì có thể nói rõ cái gì? Nhưng ai bảo bên ngoài nhao nhao truyền lưu Chu Hằng là nam nhân của Băng Tâm Trúc, đây là chuyện hắn không thể chịu đựng được!

Đóa kiều hoa kia là hắn đã sớm nhìn trúng, cũng chỉ có hắn có thể ngắt lấy!

Hơn nữa, hắn coi trọng cũng không chỉ là sắc đẹp của Băng Tâm Trúc, còn có thứ quan trọng hơn.

Vì để có được Băng Tâm Trúc, hắn sẽ không tiếc bất cứ giá nào xoá sạch người chắn ở trước mặt hắn, lấy mạnh hiếp yếu thì như thế nào? Hắn không quan tâm, không ai sẽ thông cảm với kẻ yếu!

– Ha ha, bản thân ta cũng muốn nhìn lại xem, ngươi là đánh bại ta như thế nào?

Công Dương Thái Tôn cuồng thanh cười to, tản phát ra một cỗ khí thế thiên cổ anh hùng, một thế hệ kiêu hùng, há lại sẽ để ý từng khi dễ một kẻ yếu?

– Ta liền đứng ở nơi này không né không tránh. Ngươi tới tấn công đi!

Thân hình hắn đứng thẳng như núi, dù sao muốn cho Chu Hằng "kiên trì" thời gian hơn 100 hơi thở, hắn tự nhiên không vội.

– Ha ha, ta đây liền không khách khí!

Tay phải Chu Hằng cứng lại, trên nắm tay có thần huy màu vàng tỏa sáng, chín đạo pháp tướng đồng thời hiện lên ở sau người, lập tức tăng khí thế của hắn lên một mảng lớn.

– Thăng … Thăng Hoa Vương 9 tướng!

– Làm sao có thể?

– Hắn không phải Nhật Diệu Đế đỉnh phong ư, như thế nào đột nhiên liền tăng lên tới Thăng Hoa Vương!

– Đột phá Thăng Hoa Vương nhưng thật ra rất dễ dàng, hắn có thể đã sớm chạm tới cánh cửa Thăng Hoa Vương, vừa lúc đột phá ở trong mấy ngày này! Nhưng vừa đột phá chính là chín đạo pháp tướng … Tuyệt không có khả năng này!

– Là không thể nào!

Trên khán đài, mọi người nhao nhao lắc đầu, vừa đột phá liền có được chín đạo pháp tướng? Nói đùa!

– Hắn nhất định sớm đã đột phá Thăng Hoa Vương, chỉ là trực áp khí tức mà thôi!

– Không sai, cho nên lúc trước hắn mới có thể miễn cưỡng chống đỡ Băng Tú Lan!

– Hắn là Thánh Dược sư, có thể luyện chế ra đan dược che dấu khí tức cũng không ngạc nhiên!

– Nhất định là như thế!

Mọi người thì thầm với nhau, rất nhanh thì cho ra “chân tướng” mà bọn họ có thể tiếp nhận.

– Thăng Hoa Vương 9 tướng?

Công Dương Thái Tôn khẽ nhíu mày, lộ ra từng tia thận trọng. Nhưng không có vấn đề gì, hàng rào Thăng Hoa Cảnh chắc chắn, cần 11 tướng mới có thể đánh xuyên, Thăng Hoa Vương 9 tướng cũng chỉ là vượt qua cực hạn mà thôi.

Hắn vẫn là có ưu thế nghiền ép tuyệt đối.

– Tiếp chiêu!

Thân hình Chu Hằng nhoáng lên một cái, phát khởi công kích.

Bành!

Công Dương Thái Tôn đưa tay chống đỡ, một mảnh quang hoa

màu xanh diệu động. Hai đạo thần huy rung động, thân hình Chu Hằng hơi tiếp xúc, lại lui về vị trí cũ.

Thăng Hoa Vương 15 tướng không hổ là đánh xuyên hàng rào cảnh giới, lực lượng cường đại hơn xa xa so với Chu Hằng, đạt tới trình độ nhất lực phá vạn pháp.

Chu Hằng nói ở trong lòng. Hắn và Công Dương Thái Tôn kém khoảng cách một hàng rào cảnh giới, nếu là liều mạng cậy mạnh hoàn toàn là nghênh địch với sở đoản của mình. Rất ngu xuẩn!

– Chẳng qua cũng thế!

Công Dương Thái Tôn phủi quần áo một cái, giữa hai lông mày tràn đầy sự xem thường đối với Chu Hằng.

Vẻ mặt Chu Hằng nghiêm túc, khí thế cả người bắt đầu điên cuồng tăng lên, giống như sóng thần, lấy hắn làm trung tâm thổi quét ra bốn phương tám hướng.

Ở ngoài khu vực chiến đấu có trận pháp phòng ngự, khí thế của Chu Hằng không có khả năng tản ra ngoài, nhưng Công Dương Thái Tôn lại là đứng mũi chịu sào, sắc mặt không khỏi đại biến, chỉ cảm thấy áp lực vô cùng lớn, làm cho hắn sắp không thở nổi!

Điều này sao có thể!

Đối phương chỉ là Thăng Hoa Vương 9 tướng, mà hắn lại là 15 tướng! Đừng nhìn đều là Thăng Hoa Vương, nhưng 15 tướng lại là đánh xuyên hàng rào cảnh giới, ở lực lượng bọn họ tương đương với chênh lệch của Thăng Hoa Hoàng cùng Thăng Hoa Vương bình thường.

Nhưng khí thế của Chu Hằng không ngờ ép tới làm hắn cũng có chút khó thở, điều này sao có thể không làm cho hắn biến sắc?

Nhưng hắn là tuyệt đại thiên kiêu, Vương giả trong võ, cho tới bây giờ chỉ có khí thế của hắn ép vỡ người khác, làm sao có thể bị người khác ảnh hưởng?

– Lại đến!

Chu Hằng gào to một tiếng, hai đấm vừa đụng, lại phát khởi công kích.

Bành! Bành! Bành!

Công Dương Thái Tôn tung chưởng nghênh đón, nhưng lần này hắn không tiếp tục ung dung chống đỡ, mỗi khi tiếp được

một quyền, hắn không thể không liên tiếp thối lui vài bước, đã không cách nào áp chế Chu Hằng về lực lượng nữa.

Người xem trong Giác Đấu Trường đều là xem tới nhe răng, trong bọn họ có không ít cấp bậc Sáng Thế Cảnh, lập tức nhìn ra cũng không phải Công Dương Thái Tôn cố ý nhượng bộ, mà hắn thực sự bị Chu Hằng áp chế!

Là lực lượng Chu Hằng đột nhiên tăng trưởng?

Tuyệt đối không phải!

Như vậy chỉ có một khả năng, đó chính là lực lượng của Công Dương Thái Tôn bị lui! Nhưng vì cái gì? Rất đơn giản, áp chế về khí thế!

Nhưng Công Dương Thái Tôn chính là Vương giả trong võ, có thể lấy khí thế áp chế hắn ở cùng cảnh giới, Chu Hằng yêu nghiệt đến cỡ nào?

Chu Hằng càng chiến càng hăng, ở bên trong tiếng thét dài, hắn vung quyền như mưa, chỉ có tiến không có lùi!

Phía trước chiến một trận cùng Băng Tâm Trúc, hắn không thể lấy khí thế áp chế đối phương, chính là vì cảnh giới của hắn không đủ, lực lượng là lực lượng, cảnh giới là cảnh giới,

không thể nói nhập làm một. Nhưng hiện tại hắn cùng Công Dương Thái Tôn đều là Thăng Hoa Vương, song phương chỉ là kém lực lượng mà thôi!

Khí thế của hắn liền có thể đưa đến tác dụng mấu chốt!

Bành!

Chu Hằng đánh ra một quyền, song chưởng của Công Dương Thái Tôn tiếp được, nhưng thân thể lại bị lực lượng kinh khủng đánh bay, nặng nề đụng vào trên vách tường của Giác Đấu Trường, sau đó lại bắn ngược trở về.

– Oa!

Công Dương Thái Tôn miệng hơi mở, phun ra một ngụm máu tươi.

Cái gì?

Mọi người đều trố mắt, một màn này là lúc trước bọn hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới!

Công Dương Thái Tôn lại không có đả bại Chu Hằng dễ như

trở bàn tay, ngược lại còn bị Chu Hằng đánh cho hộc máu, đây cũng không phải là hắn đang kéo dài thời gian a, mà là thực sự rơi vào hạ phong!

– Độc Cô huynh, ngươi xem có nên ngăn cản chiến đấu hay không?

Một gian bao sương trên khán đài, hai lão nhân khí vũ bất phàm ngồi đó, một là Thăng Hoa Hoàng, một người khác thì khí tức không hiện, nhưng thỉnh thoảng thơi điêm con ngươi nhoáng lên một cái, lại giống như tia chớp phía chân trời, có thể làm cho Sáng Thế Đế cũng cảm thấy tâm linh kích chiến.

Thăng Hoa Hoàng kia chính là lão tử Công Dương Lạc của Công Dương Thái Tôn, con trai duy nhất quyết đấu cùng người ta, tuy rằng chắc chắn sẽ không có nguy hiểm tánh mạng, nhưng hắn như thế nào lại không quan tâm, không nên tự mình có mặt quan sát.

Mà lão nhân được hắn xưng là Độc Cô huynh, dĩ nhiên là đệ nhất cường giả được Tiên giới công nhận, Độc Cô Huyền!

– Không sao, Thái Tôn đứa nhỏ này luôn luôn rất như ý, để hắn chịu chút thất bại cũng tốt, như vậy mới có thể chân chính lớn lên!

Độc Cô Huyền vẻ mặt không thay đổi, hắn là Siêu Sáng Thế Đế, mặc dù ở địa vị tương đồng với Công Dương Lạc, nhưng

ở nhãn lực về võ đạo không biết nghiền ép đối phương mấy trăm con phố.

Công Dương Lạc vẫn không thể yên tâm, đây chính là đứa con bảo bối của hắn, chính là bị thương một sợi lông hắn cũng cấp bách!

– Hơn nữa, Thái Tôn chưa chắc sẽ bại, thực lực của hắn xa xa không chỉ như thế! Tuy nhiên, người trẻ tuổi này thật đúng là … có chút ý tứ!

Độc Cô Huyền đưa mắt chăm chú vào trên người của Chu Hằng.

– Công Dương huynh, người này trẻ tuổi như vậy cũng đã là Dược sư thập tinh, hơn nữa ở võ đạo cũng có thiên phú đáng sợ, trên đời thực sự có thiên tài như vậy sao?

Vẻ mặt Công Dương Lạc thận trọng, nói:

– Lão phu là Thánh Dược sư trẻ tuổi nhất trước kia, nhưng thời điểm đạt được danh hiệu này cũng đã hơn 46000 tuổi!

– Người này tuyệt đối sẽ không vượt qua 500 tuổi!

Hai vị lão nhân phân biệt đại biểu cho hai cực hạn ở Đan đạo cùng võ đạo, nhưng thanh niên nhân trước mặt bọn họ lại có được tiềm lực đồng thời vượt qua bọn họ ở hai phương diên này. Trên thực tế, ở Đan đạo Chu Hằng đã có tiếng hô của đệ nhất nhân.

– Đối thủ này tốt lắm, Thái Tôn cần kẻ địch như vậy để kích thích tiềm lực, chân chính vượt qua hết thảy người cùng thế hệ, trở thành đệ nhất nhân hoàn toàn xứng đáng!

Độc Cô Huyền nói.

Hai gã lão nhân đều là không nói thêm gì nữa, chuyên chú nhìn Chu Hằng với Công Dương Thái Tôn chiến đấu.

– Xem ra, ta có chút xem nhẹ ngươi!

Công Dương Thái Tôn lau máu tươi ở khóe miệng, trên mặt cũng không có vì vậy mà lộ ra vẻ thất bại, ngược lại cho thấy ý chí chiến đấu cường đại.

Thân là một gã thiên kiêu, nếu là ngay cả chút tính nhẫn nại đó hắn cũng không có, lúc trước như thế nào được đệ nhất nhân của Tiên giới thu làm đồ đệ.

– Vậy hãy để cho ngươi nhìn thực lực chân chính của ta một chút!

Công Dương Thái Tôn hét lớn một tiếng, tay phải nhoáng lên một cái, đã là xuất hiện trường kiếm màu nâu nhạt, trên thân kiếm lưu chuyển uy áp kinh khủng.

Hắn nhẹ nhàng lay động trường kiếm, không gian đều bị xé rách, tạo thành từng lốc xoáy nhỏ.

– Đây là Thương Vân Kiếm!

– Thương Vân Kiếm đứng đầu thập đại Tiên khí!

– Phối kiếm của đệ nhất nhân Tiên giới Độc Cô Huyền, vốn chỉ là một thanh phàm khí, nhưng đã được vị đệ nhất nhân của Tiên giới này sử dụng lâu dài, uống máu của vô số cường giả, tự nhiên có linh, trở thành hung khí!

– Vô kiên bất tồi, không có gì không hủy! Mấu chốt là, Thương Vân Kiếm cắn nuốt vô số vong hồn của cường giả, tự nhiên mang theo sát khí vô cùng kinh khủng vô cùng kinh khủng, chỉ là cỗ sát khí này không phải là võ giả Thăng Hoa Cảnh có thể thừa nhận!

– Công Dương Thái Tôn có thể sử dụng cái chuôi hung khí

này, nhất định là được Độc Cô Huyền gia trì, bằng không hắn ngay cả tư cách tới gần thanh kiếm này cũng không có!

– … Lúc này, Chu Hằng lấy cái gì để chống đỡ?

Mọi người đều chăm chú nhìn không chớp mắt, bản thân Thương Vân Kiếm này có thể trấn áp Chu Hằng, huống chi lại phối hợp với lực lượng, tiên thuật của Công Dương Thái Tôn?

Vị Đan đạo đại tông sư này trừ bỏ nhấc tay đầu hàng, còn có thể có biện pháp khác sao?

Ông, tay phải Chu Hằng rung lên, đồng dạng tế xuất ra một thanh kiếm.

Một thanh đoạn kiếm màu đen!

Phốc!

Không ít người trẻ tuổi đã bật cười, chính là một thanh đoạn kiếm liền muốn chống cự lại Bảo khí thứ nhất Tiên giới trước mắt? Đây chính là phối kiếm Độc Cô Huyền đã từng dùng, được vị đệ nhất nhân của Tiên giới này không ngừng dùng trân thiết rèn luyện, chính là xứng đáng với cái tên Tiên khí tối cao!

Nếu Chu Hằng có thể xuất ra một kiện Tiên khí Sáng Thế Cảnh, như vậy hai người còn có một khả năng chiến đấu tiếp, nhưng một thanh Tiên khí đã gãy mất … Cái đó và sắt thường có cái gì khác nhau chớ?

Chẳng lẽ, Chu Hằng đang dùng phương thức này để nhục nhã Công Dương Thái Tôn?

Chương 717: Lại một bộ Thiên Kinh!

Không chỉ rất nhiều người nghĩ đến Chu Hằng đang dùng một thanh đoạn kiếm để nhục nhã Công Dương Thái Tôn, chính là bản thân Công Dương Thái Tôn cũng cho rằng như thế.

Đáng ghét!

Công Dương Thái Tôn hắn là Tiểu Sửu sao?

Sắc mặt của Công Dương Thái Tôn trở nên vô cùng âm trầm, hắn cũng không phải người lòng dạ vững chắc, ngược lại, hắn vui mừng lộ rõ trên nét mặt, bởi vì bối cảnh của hắn quá cường đại, cường đại đến mức căn bản không cần phải che giấu tâm tình của mình, xem không thuận mắt thì trực tiếp rút kiếm giết người thì như thế nào, người nào dám xử phạt hắn?

Pháp tắc, luật sắt?

Những thứ này đều là để trói buộc kẻ yếu, cường giả từ trước đến nay là ngự trị cao hơn hết!

– Muốn chết!

Sát khí trong ánh mắt của hắn nhoáng lên một cái, nhưng lập tức lại mạnh mẽ đè xuống, giết một vị Dược sư trước mặt mọi người, hơn nữa còn là Thánh Dược sư. Hắn không có tư cách như vậy, ngay cả phụ thân, sư phụ hắn cũng không dám bất chấp sơ suất lớn như vậy!

Dù sao, sau khi chạm vào sẽ tạo thành hậu quả đáng sợ, cần trả một cái giá thật là lớn!

Chỉ cần hung hăng nhục nhã Chu Hằng một trận là được!

Đối phương bất kể thế nào cũng là một vị Thánh Dược sư, địa vị tương đương với Siêu Sáng Thế Đế, hắn có thể làm cho tồn tại như vậy nhục nhã, tất sẽ trở thành đệ nhất nhân trong thế hệ trẻ, không người nào có thể sánh vai.

– Ta sẽ đánh gãy hai cái chân chó của ngươi!

Công Dương Thái Tôn lạnh lùng nói.

Chu Hằng nhếch miệng cười, nói:

– Ngươi chờ một hồi sẽ phát hiện, ngươi bây giờ nói càng độc, thì sau này sẽ ăn đau khổ càng nhiều!

Công Dương Thái Tôn nếu muốn đối phó hắn như thế nào, hắn sẽ hoàn trả lại thủ đoạn giống nhau!

– Ha ha, ngươi cũng xứng!

Công Dương Thái Tôn vung trường kiếm ra, một đạo sát khí lưu chuyển, kiếm khí họa xuất giống như tia chớp.

Chu Hằng giơ kiếm nghênh đón, hắc kiếm cũng lưu chuyển ra một đạo kiếm khí đen như mực, còn u ám hơn so với đêm tối.

Ầm!

Kiếm khí đánh nhau, không gian đúng là hiện ra lốc xoáy không ổn định, giống như muốn sụp đổ.

– Cái gì?

– Cái chuôi đoạn kiếm này lại có thần uy như thế?

– Không thể nào, gãy thành như vậy, trận khắc vào trong đó khẳng định đã sớm bị hủy, hẳn là không giống sắt thường, như thế nào còn có thể đánh ra kiếm khí bén nhọn như vậy!

– Cho dù là cách cấm chế ta cũng có thể cảm ứng được sát khí lành lạnh mà cái chuôi đoạn kiếm này thả ra, giống như toàn bộ cường giả trong chín tầng trời mười tầng đất cùng nhau đánh chém, làm cho trái tim của ta trong nháy mắt cũng ngừng đập!

– Ahhh, hiện tại cũng đã đáng sợ như vậy. Nếu là cái chuôi đoạn kiếm này còn nguyên vẹn, sẽ phát huy ra uy lực như thế nào?

– Trên đời này tại sao có thể có Bảo khí như vậy? Đến tột cùng là ai đã dùng qua?

– Tuyệt đối là binh khí của một vị Đại Năng tiền sử!

– Chẳng lẽ là tồn tại vượt qua Tiên Nhân Cảnh …

Thanh âm của tất cả mọi người đều run rẩy, toát ra vẻ kính sợ mãnh liệt.

Những nghị luận này Chu Hằng nghe không được, trận pháp ngăn cách nghe nhìn của hắn, trước mặt của hắn cũng chỉ có Công Dương Thái Tôn tồn tại, địch nhân của hắn!

Tinh Vân Kiếm Pháp, lên!

Chu Hằng động nhanh. Tấn Vân Lưu Quang Bộ bất giác vận chuyển, thân hình hắn nhẹ nhàng, kiếm khí như Mặc Long, dưới một kiếm vũ trụ giống như mới sinh, một mảnh tinh không sinh ra, một mảnh tinh không bị diệt.

Người có nhãn quang lập tức nhận ra thân pháp của Chu Hằng. Nhưng đây rõ ràng là bí thuật bất truyền của Khổng gia, làm sao lại hiện ra trên thân người khác họ? Chẳng lẽ, Chu Hằng là con tư sinh của Khổng gia?

Nếu thật là như thế, Khổng gia còn không sớm công bố sao?

Thông thường con tư sinh tự nhiên là chuyện mất mặt, nhưng Chu Hằng là ai? Thánh Dược sư! Nếu thật sự có con tư sinh như vậy, Khổng gia đã sớm khua chiêng gõ trống chiêu cáo thiên hạ.

Công Dương Thái Tôn ở thân pháp tịnh không yếu, hắn kế thừa của đệ nhất cao thủ được Tiên giới hiện nay công nhận.

Cho dù là không so được Khổng gia thiên chuy bách luyện, kế thừa tuyệt học vô thượng mười mấy vạn năm, nhưng khẳng định cũng sẽ không kém cỏi nhiều lắm.

Hắn chịu thiệt là do từ đầu đến cuối luôn bị khí thế của Chu Hằng áp chế!

Vốn tưởng rằng tế xuất ra Thương Vân Kiếm, có thể một lần hành động cải biến xu hướng suy tàn của hắn, lại không nghĩ rằng thanh đoạn kiếm trong tay Chu Hằng hoàn toàn có tư cách chống cự lại Thương Vân Kiếm!

Kiếm đối với kiếm, người đối với người!

Đáng ghét, nhất định phải buộc hắn sử xuất ra tuyệt chiêu sao?

Công Dương Thái Tôn oán hận nói ở trong lòng, đây là tuyệt chiêu hắn muốn dùng để đối phó Băng Tâm Trúc, đánh bất ngờ, một lần hành động đánh hạ thiên chi kiêu nữ đó! Nhưng cuộc đời của hắn không thể xuất hiện bất kỳ vết nhơ nào, nếu là bại bởi một Thăng Hoa Vương 9 tướng, về sau hắn còn có thể ngẩng đầu lên được sao?

Nhất định phải thắng!

Tay trái của hắn mở ra, tạo ra một mảnh quang hoa màu xanh,

có khí tức tối cao không thể nói lưu chuyển.

Ân?

Chu Hằng hơi hơi sửng sốt, loại khí tức này làm cho hắn có một loại cảm giác tương đối quen thuộc!

Thiên Kinh!

Tuyệt đối là Thiên Kinh!

Ở trên người của Công Dương Thái Tôn, không ngờ cũng có một bộ Thiên Kinh tồn tại? Không, hắn không nhất định có Thiên Kinh, khả năng là chỉ được truyền thụ một ít phù văn của Thiên Kinh, nhưng loại khí tức đại đạo này lại là hoàn toàn không giả được!

Tuyệt Tiên Thành chính là Tuyệt Tiên Thành a, theo Hoặc Thiên nói thê giơi thiên tuyệt nhiều nhất sẽ không vượt qua số cực hạn là 9 bộ, nhưng tính cả hắn, Băng Tú Lan hay Công Dương Thái Tôn, hiện tại đã có ba bộ!

Cũng muốn nhìn uy năng của bộ Thiên Kinh này của đối phương một chút!

Chu Hằng cũng không có trực tiếp bố trí tiểu phù văn công kích vào hắc kiếm, mà đồng dạng ngưng tụ trên quyền bên trái, nghênh đón Công Dương Thái Tôn.

Bành! Bành! Bành!

Thiên Kinh đối với Thiên Kinh, uy lực chiến đấu lại tăng lên!

Tuy rằng Giác Đấu Trường có phòng ngự trận pháp cấp bậc Sáng Thế Đế, trên lý thuyết là bất kỳ Thăng Hoa Vương nào cũng không thể đánh vỡ, nhưng Thiên Kinh chính là Thiên Kinh, dưới va chạm, với đại đạo tương hợp, tạo ra lực phá hoại với cấp độ cao hơn, đúng là đang lay chuyển phòng ngự trận pháp này!

Tựu như lúc trước Băng Tâm Trúc đi vào Ngự Long Điện, nàng cũng từng khiến tám đạo xiềng xích run rẩy, cũng không phải thực sự bởi vì nàng quá cường đại, mà là bởi vì Thiên Kinh trong cơ thể nàng!

– Ngươi …

Công Dương Thái Tôn dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn chằm chằm Chu Hằng, cảm ứng là tương đối, hắn tự nhiên cũng rõ ràng biết Chu Hằng nắm giữ một bộ Thiên Kinh khác, lúc này mới có thể đối chọi gay gắt cùng hắn!

– Thì ra là thế!

Hắn lập tức lại lộ ra nụ cười, ý niệm giết người cướp của lập tức sinh ra trong đầu mà không thể vãn hồi. Đương nhiên, nơi này là không được, nhưng Chu Hằng không có khả năng vĩnh viễn đều ở lại trong Tuyệt Tiên Thành.

Chu Hằng tươi cười, ai cướp ai còn không biết đâu!

Hắn duỗi ngón tay ở trên hắc kiếm nhẹ nhàng bắn ra, nói:

– Nếu là bản lĩnh của ngươi chỉ như thế, như vậy, cũng chỉ có thể chấp nhận thất bại!

– Hừ, ngươi không khỏi đắc ý quá sớm!

Công Dương Thái Tôn ngưng thần vận khí, quang hoa màu xanh trên người diễn hóa thành một gốc cây to lớn, xanh um tươi tốt ở đỉnh đầu của hắn.

Thiên Kinh của Hoặc Thiên là hoa đào, Băng Tâm Trúc chính là Hồng Liên, Huyết Hà lão tổ … chính là Huyết Hà, mà Công Dương Thái Tôn, Thiên Kinh của hắn là một gốc cây đại thụ màu xanh.

Thiên địa vĩnh viễn sẽ không sinh ra hai bộ Thiên Kinh giống nhau!

– Trấn cho ta!

Công Dương Thái Tôn quát to, quang hoa màu xanh đầy trời tràn đầy, bao phủ toàn bộ Giác Đấu Trường.

Tu vi của hắn chỉ có Thăng Hoa Vương, nhưng dưới quang hoa màu xanh bao phủ, chính là Sáng Thế Đế cũng đều không thể nhìn thấu tình huống bên trong!

Uy lực của Thiên Kinh, đã là ngự trị trên Sáng Thế Đế!

Chu Hằng cảm nhận được áp lực cực lớn, dường như thiên địa này đang lật đổ, trấn áp hắn, nhất là linh khí thuộc tính mộc trong thiên địa, lại xem hắn là cừu địch, chẳng những không thể để hắn sử dụng, ngược lại như là độc dược!

Có ý tứ!

Chu Hằng học được một loại phương pháp vận dụng Thiên Kinh ở trên người Băng Tâm Trúc, đó chính là cho vào binh

khí, mà Công Dương Thái Tôn lại đẩy ra một đạo đại môn cho hắn, nguyên lai Thiên Kinh còn có thể ảnh hưởng thiên địa tự nhiên!

Không sai, Thiên Kinh nếu là thiên địa uẩn dục ra, tự nhiên cũng gần đạo nhất, ảnh hưởng tới môi trường thiên địa hoàn toàn có thể tưởng tượng.

Thiên Kinh của đối phương là thuộc tính mộc, mà Huyết Hà Thiên Kinh … Tự nhiên là thuộc tính thủy!

Hắn có thể ảnh hưởng thủy linh khí hay không?

Chu Hằng rung hắc kiếm lên, kiếm khí tràn ngập lực phá hoại đẩy ra, quản Thiên Kinh của ngươi phong tỏa gì, kiếm khí ngang dọc, hết thảy đều bị trảm phá! Nên biết rằng, năm đó một đạo dư ba của hắc kiếm liền chém đứt một mảnh Tiên đại lục, trảm phá một cái không gian thì tính là cái gì!

Tuy rằng Chu Hằng không phải nguyên chủ nhân của hắc kiếm, nhưng Công Dương Thái Tôn cũng chỉ là Thăng Hoa Vương 15 tướng thôi.

– Trấn!

Công Dương Thái Tôn lại ra tay nữa, từng gốc cây cao to màu

xanh xuất hiện, oanh trấn về phía Chu Hằng, hắn cũng không thiếu kiên nhẫn, nếu Chu Hằng cũng nắm giữ một bộ Thiên Kinh, vậy quyết định dây chính là một cuộc ác chiến.

Có lẽ là hiệu quả hắn đại phát thần uy, mọi người chỉ cảm thấy động tác của Chu Hằng càng ngày càng chậm, dường như có điểm không chống đỡ nổi!

Khi mọi người nhìn lại, chuyện đó lại không quá bình thường, một là Thăng Hoa Vương 15 tướng, một người mới là 9 tướng, hơn nữa Công Dương Thái Tôn còn là thân của đệ nhất cao thủ ở Tiên giới, vốn hẳn là chiếm cứ ưu thế tuyệt đối.

Nhưng trong sân lại có ít nhất hai người nhíu mày, một là Băng Tâm Trúc.

– Không đúng, tên này cũng không phải thực sự không địch lại, mà là hắn đang lĩnh ngộ thủ đoạn của Công Dương!

Đôi mắt xinh đẹp của nữ nhân đồng dạng cũng nắm giữ một bộ Thiên Kinh sáng ngời, cho mình một đáp án kinh người ở trong lòng.

– Ngộ tính của tiểu tử này … Tương đối đáng sợ!

Người còn lại thì là Độc Cô Huyền, Thanh Mộc Thiên Kinh

chính là hắn truyền cho Công Dương Thái Tôn!

Không có ai biết trên người hắn có một bộ Thiên Kinh! Nhưng nếu không có như thế, hắn sao có thể bằng vào thân phận tán tu, nắm giữ vương tọa đệ nhất cao thủ của Tiên giới?

– Bộ Thiên Kinh này, lão phu nhất định lấy!

Hắn âm thầm nói, trong ánh mắt hiện lên một đạo lửa nóng, không ai rõ ràng về uy lực của Thiên Kinh hơn hắn, mà hắn cũng biết Thiên Kinh là có thể dung hợp!

Hai bộ Thiên Kinh chồng lên cùng nhau, uy lực tăng lên cũng không phải đơn giản như một thêm một bằng với hai!

– Hẳn là … Như thế a!

Chu Hằng tự lẩm bẩm, tay trái đẩy ra, thiên địa ứng hợp, nhất là linh lực thuộc tính thủy, dường như trở thành một bộ phận của thân thể hắn, có thể kéo dài vô tận!

– Trấn!

Hắn nhẹ nhàng nói.

Bành!

Thân thể Công Dương Thái Tôn bỗng nhiên trầm xuống, đúng là thực sự bị trấn áp.

– Ngươi …

Công Dương Thái Tôn sững sờ, hắn căn bản không có nghĩ đến Chu Hằng nhanh như vậy đã học được phương pháp khống chế môi trường thiên địa của hắn, lấy phù văn Thiên Kinh ảnh hưởng linh khí đối ứng!

Nếu là hắn có chuẩn bị, chắc chắn sẽ không bởi vì thủy linh khí đột nhiên "tạo phản" mà rơi xuống đất, nhưng hắn bị chấn kinh là vì ngộ tính của Chu Hằng, chỉ là nhìn hắn khống chế một chút liền suy một ra ba, dễ dàng suy nghĩ ra ảo diệu bên trong.

Năm đó hắn dùng bao lâu thời gian mới làm được? Mười năm? Hay hai mươi năm?

Vừa so sánh với Chu Hằng, hắn coi là thiên tài gì?

Công Dương Thái Tôn lộ ra vẻ vô cùng ghen ghét, hắn tuyệt không cho phép thế gian xuất hiện một người còn thông minh hơn so với hắn! Nếu là có … vậy phải hủy diệt!

– Thanh Hoa Thiểm!

Hắn quát to, vô số đạo thanh khí trào ra từ trong cơ thể hắn, giống như từng con Thanh Long vây quanh hắn.

Chương 718: Bại!

– Đi! Công Dương Thái Tôn hét lớn, toàn bộ ánh sáng xanh dũng mãnh bắn tới Chu Hằng, từng luồng hóa thành đủ loại cây cỏ, biến toàn bộ Giác Đấu Trường thành thế giới màu xanh.

Chu Hằng tay phải vung lên, hắc kiếm vẽ ra.

Toái! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Kiếm khí đảo qua, ánh sáng xanh ảm đạm, hắc kiếm vốn đã tràn ngập tính hủy diệt, huống chi Chu Hằng bây giờ còn suy diễn ra, nắm giữ cách dùng khác từ Thiên Kinh mà ra.

Nếu hiểu được vận dụng như thế nào, tự nhiên cũng biết làm sao phá giải.

Có lẽ chỉ dựa vào lực lượng bản thân hắn thì không đủ, nhưng cộng thêm hắc kiếm thì làm được hoàn toàn dễ dàng!

Thế giới màu xanh rất nhanh tiêu tán, Công Dương Thái Tôn nhíu chặt mày, hắn giống như chó cắn phải nhím xù lông, không thể ngậm mồm lại được.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Đây là toàn bộ năng lực của ngươi sao? Không chút ý nghĩa nào, ta cũng nên chấm dứt chiến đấu không thú vị này, lấy tiền đánh bạc.

– Đừng tưởng rằng ngươi sẽ thắng! Công Dương Thái Tôn quát lên chói tai, Thương Vân Kiếm vận chuyển, tuyệt học ra hết, hắn vốn không muốn dùng ra những tuyệt chiêu này, dù sao nó là thứ mà hắn để dành đối phó ba thiên kiêu cùng thế hệ Băng Tâm Trúc, dù sao thiên kiêu như bọn họ sao lại không cất giấu tuyệt học áp đáy hòm?

Nhưng mà hiện tại không cần rồi, nếu không lấy ra thì sẽ thua Chu Hằng!

Thất bại? Hắn tuyệt đối không chấp nhận nổi thất bại!

Tâm niệm vừa động, trên hắc kiếm lập lức ánh lên ánh sáng vàng, Chu Hằng rốt cục gia trì phù văn của Huyết Hà Thiên Kinh lên hắc kiếm, trên đời này chắc cũng chỉ có mấy món Tiên khí có thể chịu nổi uy lực của Thiên Kinh.

Tinh Vân Kiếm Pháp, ra!

Một mảnh tinh không sinh ra, một mảnh tinh không diệt. Kiếm khởi mây chuyển, chém chín tầng trời!

Kiếm khí tung hoành, u quang màu đen mang theo thần quang màu vàng, cho dù Thăng Hoa Hoàng thì thế nào, dính phải cũng bị chém chết.

Công Dương Thái Tôn dùng Thương Vân Kiếm đón đỡ, nhưng chuôi kiếm trước mắt đứng đầu Tiên khí của Tiên giới không ngờ bị áp chế ảm đạm thất sắc, kiếm khí vừa ra liền bị kiếm khí màu đen chém nát.

Người ngoài có thể nhìn rất rõ toàn bộ Giác Đấu Trường ít nhất 9/10 đều bị kiếm khí màu đen chiếm lĩnh, mà Công Dương Thái Tôn tại trong phần còn lại kia miễn cưỡng chống đỡ.

Mạnh yếu đã phân, dường như không cần nói cũng hiểu.

Đương nhiên có lẽ Công Dương Thái Tôn còn có tuyệt địa phản kích. Đánh ra tuyệt chiêu uy lực vô cùng kinh khủng để chuyển bại thành thắng, nhưng nhìn toàn trường lúc này, hắn đã rơi xuống mức kém không thể kém hơn rồi.

Xít, ai lại nghĩ tới kết cục như vậy chứ?

Chu Hằng không chỉ là một vị Thánh Dược sư, thành tựu võ đạo kinh diễm của hắn còn khiến người ta phải lóa mắt.

Tư liệu về Chu Hằng, trên cơ bản mỗi một nhà thế gia đều thu thập đủ. Tuy rằng trong đó có thiếu sót một chút, nhưng cũng không trở ngại bọn họ hiểu được thiên phú, tính nết của Chu Hằng.

Tên này không biết đã giết chết bao nhiêu thiên tài mạnh hơn hắn rồi.

Nhưng mà cái gọi là thiên tài kia cũng chỉ là thiên tài thông thường, người nào có thể sánh được với Tuyệt Tiên Thành chứ? Nếu như Băng Tâm Trúc, Công Dương Thái Tôn đi ra, bọn họ tùy ý cũng có thể tiêu diệt được thiên kiêu cùng cảnh giới đấy.

Bởi vậy, chiến tích hiển hách kia của Chu Hằng cũng không khiến cho mọi người quá coi trọng, cho tới bây giờ…

Thiên kiêu chân chính!

Với cảnh giới thấp chiến thắng võ giả cảnh giới cao. Đây vốn là chuyện mà thiên kiêu phải làm được, nếu không sao có thể được gọi là thiên kiêu chứ? Nhưng, dùng cảnh giới thấp chiến thắng thiên kiêu cảnh giới cao, thì quá kinh khủng rồi!

Đan, võ song tu, đan, võ song tuyệt!

Lịch sử Tiên giới chẳng lẽ còn muốn xuất ra một vị Thánh Dược sư kiêm siêu Sáng Thế Đế sao? Hơn nữa còn là Vương giả trong siêu Sáng Thế Đế. Nhân vật như thế cường đại bực nào?

Mọi người đều ngạc nhiên thán phục, mà kinh ngạc nhất phải kể tới Đông Quách Hằng. Hắn biết rõ Chu Hằng lấy được Tinh Vân Kiếm Pháp mới chỉ mấy ngày, mà mấy ngày như vậy Chu Hằng đã hoàn toàn nắm giữ tinh túy của Tinh Vân Kiếm Pháp, ngộ tính của tiểu tử này quả thực kinh người!

Trách không được hắn nhỏ tuổi như vậy mà đan đạo, võ đạo khác nhau mà cùng lấy được thành tựu kinh người như vậy!

– Độc Cô huynh, chuyện có chút không ổn a! Công Dương Lạc gấp đến độ dựng thẳng râu, con trai độc nhất gặp tình thế bất lợi, hắn hận không thể nhảy xuống liều cái mạng già với Chu Hằng.

Đương nhiên, hai vị Thánh Dược sư giơ quả đấm đánh nhau tuyệt đối là chuyện đáng chê cười của Tiên giới.

Độc Cô Huyền vẻ mặt thận trọng, hắn cũng bị ngộ tính của Chu Hằng hù sợ, hơn nữa hắn cũng biết Chu Hằng nắm giữ

một bộ Thiên Kinh khác, nếu để cho Chu Hằng có thời gian trưởng thành, rất nhanh hắn sẽ đạt tới Sáng Thế Đế!

Điểm ấy không cần hoài nghi, tiểu tử này phi thăng Tiên giới chỉ mới hai ba năm, nhưng mà lại bước ra một bước dài mà vô số thiên tài đều phải mất ngàn năm, vạn năm mới có thể tiến vào Thăng Hoa Vương được!

Nếu hắn luôn giữ được tốc độ như vậy, nhiều nhất mười năm là có thể trở thành Sáng Thế Đế!

Khi đó, trên đời này còn ai kiềm chế được hắn đây?

Độc Cô Huyền tự nghĩ khi hắn còn là Thăng Hoa Vương cũng chỉ chiến ngang tay với Dương Thái Tôn, nhưng Chu Hằng chẳng những có thể áp chế Công Dương Thái Tôn, hơn nữa còn là Thăng Hoa Vương 9 tướng thân, đây chính là chênh lệch lực lượng cảnh giới a!

Nếu để cho Chu Hằng đạt tới Sáng Thế Đế, chỉ sợ mình cũng không áp chế nổi hắn! Mà chờ đối phương bước qua cánh cửa kia… Phóng nhãn thiên hạ, ai có thể địch nổi hắn chứ?

Độc Cô Huyền tuy rằng có danh hiệu đệ nhất cao thủ Tiên giới, nhưng hắn biết, trong mỗi thế gia cũng không thiếu tuyệt đỉnh cường giả, có lẽ bọn họ kém hơn mình một chút, nhưng tuyệt đối không phải không có sức đánh một trận, chỉ là những người này quá điệu thấp, đều một lòng bế quan muốn đột phá.

Nhưng nếu Chu Hằng đạt tới siêu Sáng Thế Đế, như vậy hắn tuyệt đối là thiên hạ vô địch chân chính!

Thiên tài như vậy… Tuyệt không thể cho hắn không gian trưởng thành!

Trong mắt Độc Cô Huyền lóe lên hàn quang, hắn vốn muốn giết Chu Hằng đoạt Thiên Kinh, mà bây giờ thấy tiềm lực Chu Hằng trưởng thành đáng sợ, sát cơ của hắn cũng bùng lên không cách nào khắc chế.

Trước mặt mọi người giết một vị Thánh Dược sư, tuyệt đối sẽ khiến Tiên giới chỉ trích, nhưng… vậy thì đã sao!

Hắn là siêu Sáng Thế Đế, cùng lắm thì lấy Thiên Kinh xong thì chạy vào tinh không, chờ khi dung hợp toàn bộ với bộ Thiên Kinh kia của Chu Hằng, hắn đã nắm giữ hai bộ Thiên Kinh, phóng nhãn toàn bộ Tiên giới còn có ai xứng làm đối thủ của hắn đây?

Chân chính vô địch!

– Công Dương huynh, lão phu đã nói rồi, Thái Tôn luôn quá thuận lợi, bất lợi cho sự trưởng thành của hắn, lần này bị thất bại cũng tốt, có thể áp chế một chút khí thế của hắn, để hắn

điệu thấp lại! Độc Cô Huyền mờ nhạt nói.

Đạt tới cảnh giới như hắn, giết người trong vô hình là bình thường, cần gì phải nổi giận.

Công Dương Lạc quan tâm quá bị loạn, còn đang dùng sức vuốt chòm râu.

Mà trong Giác Đấu Trường, Công Dương Thái Tôn đã bị dồn đến bước đường cùng, từng tuyệt học đều được hắn phát huy tột cùng, mỗi một chiêu thức sử xuất ra đều khiến người ta cả kinh thán phục, nhưng mà trước hắc kiếm thì vẫn vô ích.

Quản ngươi huyễn lệ cỡ nào, quản ngươi huyền diệu cỡ nào, ta chỉ cần một kiếm là trấn áp được ngươi.

Kiếm khí vô kiên bất tồi, tất cả đều chém sạch!

Công Dương Thái Tôn đã không thể lui được nữa! Phía sau hắn chính là vách tường Giác Đấu Trường, mà chung quanh đều là kiếm khí màu đen tung hoành.

Một bốn đại chí tôn Thăng Hoa Vương được Tuyệt Tiên Thành công nhận không ngờ bị dồn đến tuyệt cảnh như vậy, hơn nữa đối thủ của hắn cũng chỉ là một Thăng Hoa Vương 9 tướng, đúng là chuyện là thường.

Nếu không tận mắt thấy, ai lại tin chứ?

Người xung quanh nhao nhao châu đầu ghé tai, bọn họ đều kinh ngạc, vốn cấp bậc chiến đấu Thăng Hoa Vương ở Tuyệt Tiên Thành căn bản cuốn không dậy nổi chút gợn sóng, nhưng mà ai bảo cả hai người này đều là thiên kiêu chứ, tương lai tất sẽ chiếm được chỗ đứng nhỏ nhoi trong hàng ngũ tuyệt đỉnh cường giả.

Băng Tâm Trúc sắc mặt vô cùng thận trọng, nàng chưa bao giờ sợ Công Dương Thái Tôn, còn tin tưởng mình mạnh hơn đối phương một bậc, nhưng cũng chỉ là một bậc, tuyệt đối làm không được bá đạo giống như Chu Hằng, trực tiếp trấn áp!

Nếu như nàng và Công Dương Thái Tôn trao đổi vị trí… Nàng vừa nghĩ tới mà trong lòng không khỏi run lên.

Thiên kiêu ai cũng tự phụ, cho rằng mình mới là vô địch, nhưng bây giờ thì thế nào?

Nàng mờ mịt, trong lòng lần đầu tiên cảm thấy lưỡng lự.

– Ta tuyệt không bị thua! Công Dương Thái Tôn hung ác hét lớn, một đạo pháp tướng mạnh mẽ nổ tung, sau đó hóa thành vô số đạo điểm sáng dung nhập vào trong cơ thể hắn!

Tự hủy pháp tướng, tạm thời đề thăng chiến lực!

Ông, khí tức Công Dương Thái Tôn lập tức gia tăng, nhưng mà cũng vô ích, lập tức lại bị khí thế của Chu Hằng ép xuống, vẫn không thể kéo ra chênh lệch lực lượng với Chu Hằng.

Chỉ cần hắn không có thể đột phá Thăng Hoa Hoàng, thực lực hắn tăng lên gấp trăm lần cũng vô dụng, bản chất cũng không thay đổi, vĩnh viễn bị Chu Hằng áp chế mà thôi!

Loại khí thế áp chế này của Chu Hằng, chỉ nhìn cảnh giới, chẳng phân biệt lực lượng!

Nói cách khác, Công Dương Thái Tôn tự dưng vô ích hủy đi một khối pháp tướng, mà tình thế cũng không thay đổi được chút nào!

Công Dương Thái Tôn hiển nhiên không ngờ được điểm này, mặt co quắp.

Lão tử hắn chính là Thánh Dược sư, bình thường tự nhiên có vô số trân thuốc xuống bụng, muốn hình thành một đạo pháp tướng hay tích lũy linh lực cũng không cần mất quá lâu, nhưng không lâu cũng là mấy chục năm a!

Mấy chục năm hắn làm sao còn cạnh tranh được với bốn đại tuyệt đỉnh thiên kiêu Băng Tâm Trúc đây? Mấy năm là sẽ bị bỏ xa một đoạn rồi.

Không nghĩ tới lại hy sinh nhiều như vậy, không ngờ một chút tác dụng cũng không có.

Hắn làm sao lại cam tâm? Tiếp tục bạo!

Công Dương Thái Tôn gấp tới mắt đỏ, hắn sống đến bây giờ chưa từng bị thua, hắn là thiên kiêu trong mắt người đời, hắn tuyệt đối không thể thất bại, đặc biệt thua một kẻ cảnh giới yếu hơn mình.

– Đủ rồi! Đúng lúc này, một đạo nhân ảnh hiện lên, Độc Cô Huyền đã xuất hiện ở trong Giác Đấu Trường, trận pháp cấp bậc Sáng Thế Đế không có tác dụng với hắn, đây là siêu Sáng Thế Đế!

– Sư phụ! Công Dương Thái Tôn lập tức xấu hổ, hắn đã làm mất thể diện của Độc Cô Huyền rồi.

– Ai lại không thất bại chứ, năm đó vi sư cũng từng bị bại 17 tràng, nhưng chính vì 17 tràng thất bại kia, để vi sư cuối cùng đứng ở vị trí thứ nhất Tiên giới! Độc Cô Huyền an ủi, thanh âm không cao lại tràn đầy lực xuyên thấu, truyền đến mỗi một

góc của Giác Đấu Trường.

Hắn một mặt là đang an ủi đồ đệ, nhưng về phương diện khác là đang thông báo cho mọi người, ai dám khinh thị đồ đệ của ta? Ta chính là Tiên giới đệ nhất nhân, các ngươi dám chọc ta sao?

Khí phách!

Tuyệt Tiên Thành lớn như vậy, nhưng mà có cao thủ dám khiêu chiến với Độc Cô Huyền sao?

Hoặc Thiên hơi nhíu mày, nói với Lam Long nữ hoàng: – Sư đệ có chút phiền phức, ngươi đi giúp hắn một chút đi. – – – – – oOo- – – – –

Chương 719: Siêu Sáng Thế Đế vào bàn

Chu Hằng nhìn lão nhân dáng người thon dài trước mặt này, tuy rằng không cao lớn lắm, nhưng lại có mọt cỗ hào khí áp chế chín tầng trời mười tầng đất, muôn đời thiên tang, cường đại đến mức linh hồn người ta cũng phải run rẩy.

Đây là siêu Sáng Thế Đế, Tiên giới đệ nhất cao thủ Độc Cô Huyền! Rất mạnh, thật sự rất mạnh!

Đạt tới cấp bậc này, Chu Hằng đã không thể phân rõ hắn và Vương U Nguyệt, Lam Long nữ hoàng người nào mạnh hơn, giống như những toàn núi cao dùng thị lực không nhìn hết, hắn chỉ biết chúng đều quá cao, nhưng tòa nào cao hơn hắn không biết được.

– Bếp lò, lão nhân này và lam béo người nào mạnh hơn?

Chu Hằng hỏi Hỏa Thần Lô trong đan điền.

– Lão nhân này mạnh hơn! Hỏa Thần Lô lười biếng nói: – Tiểu tử, loại cấp bậc võ giả này, ở thời điểm cực thịnh bổn tọa tùy tiện phun ra một ngụm lửa có thể thiêu chết mấy ức tên đó, đừng có dùng sức mạnh của bọn họ để hình dung nữa.

Cái bếp lò đê tiện này sao lại giống con lừa đen như vậy, một ngày không đùa giỡn thì toàn thân không thoải mái sao? Chu Hằng lại nói: – Nếu so với Vương U Nguyệt thì sao?

– Phi, có 100 lão nhân này cũng không phải là đối thủ của bà nương kia! Bổn tọa cũng đã sớm nói, chỉ có đại ma nữ mới có thể trấn áp bà nương kia! Ừ, một bàn tay là có thể tùy tiện trấn mấy trăm, mấy ngàn, mấy vạn người như vậy. Trong khẩu khí của Hỏa Thần Lô vô cùng khinh thường.

Vương U Nguyệt không ngờ mạnh như vậy? 100 Tiên giới đệ nhất cao thủ cũng không phải là đối thủ của nữ nhân kia?

Bất quá dùng lực lượng siêu Sáng Thế Đế so với một kiếm chém nát Tiên giới thì thực sự kém nhiều lắm, đệ nhất cao thủ Độc Cô Huyền cũng chỉ là do người ta xưng hô mà thôi, cũng không phải do chiến đấu với cường giả ở Tiên giới mà ngồi lên được.

Trên đời có nhiều cao thủ lánh đời lắm, tỷ như Hoặc Thiên. Nàng không biết mạnh hơn Vương U Nguyệt bao nhiêu lần!

Những ý niệm này chỉ nhoáng lên trong đầu Chu Hằng một cái, trên thực tế từ lúc Độc Cô Huyền hạ xuống đến lúc hắn và Hỏa Thần Lô trao đổi xong chỉ mất một vài giây, Độc Cô Huyền vẫn còn chưa nói hết.

Lão nhân này sao lại chạy xuống đây?

Chu Hằng trong lòng chợt nghiêm lại, chẳng lẽ đồ đệ đánh không lại thì cần sư phụ ra ngựa? Nhưng đây là quyết đấu công bình, lão gia hỏa này chạy xuống không cảm thấy mất mặt sao?

Độc Cô Huyền nói xong lời kia, đưa mắt nhìn thẳng Chu Hằng, áp lực mạnh tới đáng sợ, đủ để ép vỡ một tòa núi cao!

Chu Hằng bất động như sơn, lưng cũng không cúi xuống!

Chê cười. Uy áp là thứ vô dụng nhất với hắn! Đừng nói là siêu Sáng Thế Đế, cho dù thiên nữ tuyệt thế Hoặc Thiên cũng không thể khiến hắn cúi đầu.

– Hả? Trong mắt Độc Cô Huyền lộ ra vẻ kinh ngạc, tiểu tử Thăng Hoa Vương cỏn con này không ngờ có thể ngăn cản uy áp của hắn? Cổ quái, quá cổ quái! Nhưng ý niệm này chỉ lướt qua trong đầu hắn một cái, có cổ quái hơn thì thế nào?

Hắn phải lập tức đánh giết Chu Hằng, trực tiếp đọc hết tất cả

bí mật trong thần thức của Chu Hằng.

Về phần đánh giết một Thánh Dược sư sẽ khiến cho bạo loạn thế nào? Quan thèm vào quan tâm! Hắn trốn vào chỗ sâu trong tinh hải nghiên cứu Thiên Kinh, thì ai dám đến đuổi giết hắn?

Nếu không phải liên quan trọng đại tới Thiên Kinh. Cho dù hắn giết Chu Hằng sau đó tiếp tục ở lại Tuyệt Tiên Thành thì đã sao?

Thực sự có người dám hướng ra tay với hắn sao?

Chu Hằng sợ hãi, hắn vô cùng mẫn tuệ với sát khí, lập tức cảm ứng được đối phương nổi lên sát tâm vô cùng mãnh liệt với hắn! Hắn lập tức tế Hỏa Thần Lô ra, cho dù cặn dị hỏa đốt không chết siêu Sáng Thế Đế cũng có thể cho hắn thời gian chạy trốn, chỉ cần chạy tới cạnh Hoặc Thiên, Thiên Vương lão tử đến thì đã có sao?

– Ai nha…

Đúng lúc này. Một đạo nhân ảnh mạnh từ trên vùng trời Giác Đấu Trường tiến vào.

Một màn này, mọi người nhìn mà đều da mặt co giật.

Giác Đấu Trường có trận pháp cấp bậc Sáng Thế Đế bảo hộ, cho dù Sáng Thế Đế muốn xông vào cũng phải mất không ít thời gian, bởi vậy người có thể phá đi vào, ít nhất cũng là Sáng Thế Đế đỉnh phong, thậm chí là siêu Sáng Thế Đế!

Nhưng mà Sáng Thế Đế xuống đây làm gì?

Bụi đất cuốn lên. Lam Long nữ hoàng phủi mông đứng lên, nàng luôn cho rằng mình chỉ là Nhật Diệu Vương. Tiềm thức liền đem tu vi của mình áp chế đến Nhật Diệu Vương, nhưng mà lực lượng chân thật của nàng tuyệt không biến hóa, khi chạm vào trận pháp này tuyệt đối có thể trực tiếp tiến vào, không cần tốn nhiều sức.

Nhưng mà nàng cho mình chỉ là Nhật Diệu Vương, sau khi trận pháp vỡ nát, nàng sợ tới mức thét lên chói tay, từ trên vùng trời té xuống.

– May mắn, tay còn, chân còn, mặt cũng không bị thương! Vị Long tộc nữ hoàng này đầu tiên sờ soạng mình từ trên xuống dưới một lần, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, như trút được gánh nặng.

Lời của nàng khiến cho người xem ở Giác Đấu Trường da mặt co rút, có loại kích động phát điên.

Có thể phá mở trận pháp phòng ngự nhẹ nhàng như vậy, người này tuyệt đối là siêu Sáng Thế Đế! Nhưng mà đường đường siêu Sáng Thế Đế không ngờ dùng bất nhã tư thế rớt xuống như vậy, còn dùng giọng điệu ngây thơ lẩm bẩm, đây dùng từ gì để hình dung đây.

Còn có, Tuyệt Tiên Thành sao lại có một pho đại năng như vậy?

– Ngươi là ai? Độc Cô Huyền nhướng mày, hắn có thể cảm ứng được khí tức tối nghĩa trên người Lam Long nữ hoàng, tuy rằng kém hơn hắn một ít, nhưng tuyệt đối cùng độ cao với hắn.

Đối phương… Là trưởng bối của Chu Hằng, hay là một kẻ cũng có ý định nhắm vào Thiên Kinh?

– Bản Nữ Vương đương nhiên là Nữ Vương đại nhân! Lam Long nữ hoàng lập tức hai tay chống nạnh, ngẫm lại lại thấy không đúng, liền giơ một tay chỉ Độc Cô Huyền, nói: – Tỷ tỷ đại nhân nói, nếu không muốn bị ăn tát thì không nên gây chuyện! Chu Hằng, còn không mau lại đây, bản Nữ Vương đói bụng rồi!

Xít, lời này nói vậy là sao?

Tát siêu Sáng Thế Đế? Khẩu khí thật lớn! Độc Cô Huyền chính là đệ nhất cường giả được Tiên giới công nhận, cho dù còn có một ít cường giả lánh đời lợi hại hơn hắn, nhưng thực

lực hắn đứng tốp 10 thì không thành vấn đề! Tồn tại như vậyi, ai tát được hắn chứ?

– Hắc! Hắc! Độc Cô Huyền ngửa mặt lên trời cười lạnh, mặt lại không nhìn ra đang cười, đối phương quả nhiên cùng một phe với Chu Hằng! Hắn vươn một tay, làm động tác mời nói: – Các hạ khẩu khí thật lớn, vậy để lão phu lãnh giáo một chút.

– Phi, lão già ngươi đúng là không biết thẹn, bản Nữ Vương mới chỉ là Nhật Diệu Vương, ngươi không cảm thấy thẹn sao? Lam Long nữ hoàng nổi giận, nàng "Tuổi còn nhỏ" là thật, nhưng lại không ngu ngốc! Phốc! Tất cả mọi người đều có loại kích động hộc máu, đường đường là siêu Sáng Thế Đế không ngờ khiêm tốn nhận mình là Nhật Diệu Vương, cũng quá biết đùa đi? Ngạo kiều cũng không nên dùng biện pháp như vậy à.

– Các hạ, ngươi thật quá đáng! Độc Cô Huyền sắc mặt âm trầm, đối phương thật sự quá đáng, lấy hắn ra để giỡn sao?

Lam Long nữ hoàng làm ra bộ dáng ủy khuất, lão nhân này hung hăng với nàng làm gì? Nàng quá đáng ở chỗ nào? Rõ ràng là đối phương khi dễ người, hung hăng với nàng làm gì? – Chu Hằng, ta sợ! Nàng oa oa kêu to lên.

Cái này mọi người càng ngây người, đây còn là một vị siêu Sáng Thế Đế sao?

– Đáng ghét! Độc Cô Huyền giận quá, hắn chỉ nghĩ đối

phương là đang đùa bỡn mình.

Chuyện này hơi quá rồi!

Thực sự cho rằng mình không dám ra tay sao?

Thiên Kinh, hắn nhất định phải đoạt!

Oanh, khí thế của hắn trong nháy mắt đẩy ra, giống như biển rộng mênh mông cuốn tới toàn bộ Giác Đấu Trường, thậm chí ngay cả trận pháp cũng không thể hoàn toàn giam cầm, sóng khí tràn ra ngoài.

Bị uy áp siêu Sáng Thế Đế kích thích, Lam Long nữ hoàng cũng mạnh mẽ biến đổi, trong nháy mắt từ tiểu nha đầu ngây thơ trở nên vô cùng sâu sắc, trong nháy mắt khí chất nàng chuyển biến, anh khí kinh người.

– Trong nhân tộc lại xuất hiện người mạnh như vậy, lão già, ngươi rất không tệ! Lam Long nữ hoàng lạnh lùng nói, vào giờ khắc này, nàng không còn là một tiểu cô nương khờ khạo nữa, mà trong lúc giở tay nhấc chân đã hiện lộ ra uy thế vô thượng cường giả.

Oanh! Khí thế nàng cũng tràn ra, không kém hơn Độc Cô Huyền, hơn nữa, nàng là nữ hoàng Long tộc, còn có một đạo

long uy lưu chuyển, lực áp bách còn đáng sợ hơn.

Hai tôn siêu Sáng Thế Đế giằng co! Mọi người cũng không dám thở mạnh, siêu Sáng Thế Đế quyết đấu chưa từng phát sinh ở Tuyệt Tiên Thành, bởi vì lực phá hoại quá lớn, sẽ làm cho cả Tiên Thành cũng tan tành!

Nhưng mà Độc Cô Huyền không thèm quan tâm, sau khi hắn đoạt được Thiên Kinh của Chu Hằng liền lập tức trốn vào tinh hải, dốc lòng nghiên cứu, Tuyệt Tiên Thành bị sụp đổ hay băng diệt hắn thèm vào quan tâm. Hắn chỉ là tán tu, cũng không có vướng bận gì!

Hắn không quan tâm, Lam Long nữ hoàng càng không quan tâm, chuyện sống chết của loại người nàng quan tâm làm éo gì.

Hai đại chí cường giả đều không ngừng kích phát khí thế thăm dò lẫn nhau, đạt tới trình độ bọn họ không tay thì thôi, ra tay sẽ là trời sụp đất nứt!

Hưu! Hai người đều bắn ra, thình thịch thình thịch thình thịch, trong mấy giây ngắn ngủn, bọn họ đều đánh ra vô số công kích, từng đợt công kích đẩy ra, không khí bên trên Giác Đấu Trường dường như xuất hiện vô số vết nứt!

Đây là trận pháp phòng ngự, miễn cưỡng đỡ được công kích dư ba của hai đại siêu Sáng Thế Đế, nhưng đã sắp vỡ tan rồi.

– Ngươi không phải đối thủ của ta! Lão phu khuyên ngươi không nên xen vào việc của người khác, nếu không hôm nay ngươi sẽ phải ngã xuống. Độc Cô Huyền chắp tay đứng.

Lam Long nữ hoàng mắt đẹp lưu chuyển, nhìn bề ngoài, cảnh giới đối phương cao hơn nàng một ít, nhưng nàng là Long tộc, có đại năng lực người ngoài không biết, hơn nữa còn có một sợi dây chuyền cổ, chỉ với nó đã để cho nàng đứng ở thế bất bại.

Nhưng mà nàng tại sao phải đánh chứ?

Vì Chu Hằng? Phi, ai quản sống chết của hắn!

Đã qua 300 vạn năm, Tiên giới hoàn toàn thay đổi, nàng sao có thời giờ chõ mõm vào! Nàng phải lập tức giúp Long Đế và bốn đại Long Hoàng khác thoát khốn, trọng chấn Long tộc, khôi phục vinh quang của Long tộc.

– Lão già, cho ngươi sống thêm mấy ngày nữa! Lam Long nữ hoàng cũng chắp tay sau lưng, rõ ràng là muốn khoanh tay đứng nhìn, không nhúng tay nữa.

Không đáng tin cậy a! Thật sự không đáng tin cậy a!

Chu Hằng thở dài trong lòng, vẫn là Lam Long Nữ Vương khờ khạo kia tốt, hiện tại anh khí kinh người này là thật, nhưng tuyệt không đáng tin!

Độc Cô Huyền thoáng sửng sốt, không nghĩ tới đối phương lại chọn thoái nhượng.

Tuy nhiên, đây không phải là hợp ý hắn sao, nếu có một vị siêu Sáng Thế Đế nhúng tay thì rất phức tạp.

Hắn nhìn Chu Hằng, lộ ra vẻ lành lạnh, ở trong mắt hắn, Chu Hằng cũng không còn là người, mà là 1 bộ Thiên Kinh! Đạt tới cảnh giới hắn, cần gì phải vô nghĩa với một tiểu tử Thăng Hoa Vương, trực tiếp chụp tới Chu Hằng.

– Bếp lò, đốt cho ta! Chu Hằng mở nắp lô ra, Hỏa Thần Lô nhắm ngay Độc Cô Huyền.

– Không cần, đại ma nữ đến rồi! Hỏa Thần Lô cũng không phun lửa, mà nói với Chu Hằng một câu. Oanh! Người thứ năm xuất hiện ở trong Giác Đấu Trường, một mảnh hoa đào nở rộ, thiên nữ tuyệt thế hiện, khuôn mặt vô cùng giận dữ. – – – – – oOo- – – – –

Chương 720

Chương 723 Hoặc Thiên tức giận

Trên thế giới này, sao lại có nữ nhân xinh đẹp như vậy?

Trong nháy mắt nhìn thấy Hoặc Thiên, mọi người đều mê mang, như mê như say! Xinh đẹ như vậy là thật sao?

Vị thiên nữ tuyệt thế này chặn lại một trảo kia, trước kia nàng ngồi ở trên đài, bất luận kẻ nào cũng tự động bỏ quên nàng, coi như không thấy, cho dù là siêu Sáng Thế Đế đều không ngoại lệ, cho đến lúc này nàng giận dữ xuất hiện, trong nháy mắt chấn nhiếp mọi người. Đẹp đến kinh tâm động phách!

Hoảng hốt một hồi lâu, mọi người mới tỉnh lại, thiên nữ tuyệt thế này sao lại tiến vào khu vực chiến đấu của Giác Đấu Trường chứ?

Tuy rằng trận pháp phòng ngự bị đánh gần vỡ nát, nhưng mà dù sao cũng chưa bị hủy diệt. Một khi đã như vậy, nó cũng vẫn còn là cấm chế cấp bậc Sáng Thế Đế, người thường có thể qua được sao?

Nhưng tu vi vị thiên nữ tuyệt thế này rõ ràng chỉ là Nguyệt Minh Vương, khí tức không giả, 9 vầng trăng mơ hồ phát ra cũng không giả, là Nguyệt Minh Vương thứ thiệt!

Trời ạ, trên đời sao lại có Nguyệt Minh Vương như vậy!

- Ngươi muốn giết sư đệ của ta? Hoặc Thiên lạnh lùng nhìn Độc Cô Huyền, không biết sao lại thế này, khi phát hiện người khác muốn giết Chu Hằng, nàng có một loại phẫn nộ muốn hủy thiên diệt địa, lần đầu không khống chế nổi cảm xúc.

Độc Cô Huyền dù sao cũng là siêu Sáng Thế Đế, tâm tính cứng cỏi vô cùng, hắn mạnh mẽ cắn lưỡi một cái, một trận đau nhức đánh úp lại, hắn lại vỗ ngực một cái, hai cỗ đau đớn mới để hắn thoát khỏi mị lực của Hoặc Thiên.

Hắn không khỏi hoảng sợ, cô gái này đến tột cùng là ai, rõ ràng chỉ là Nguyệt Minh Vương 9 luân, nhưng vì sao ngay cả hắn cũng bị ảnh hưởng? Nếu tu vi của nàng tăng lên chút nữa, vậy còn mạnh cỡ nào chứ (ý nói là mị lực)?

Căn bản không cần ra tay. Chỉ nhẹ nhàng nói một lời thể để cho cả thiên địa xoay quanh nàng!

Nhưng… Thiên Kinh, lại một bộ Thiên Kinh! Độc Cô Huyền nhìn hư ảnh hoa đào kia. Trong lòng hiểu ra, đây cũng là 1 bộ Thiên Kinh!

Nương a, hai đồ đệ này là ai dạy dỗ ra? Không ngờ mỗi một người chiếm được 1 bộ Thiên Kinh! Hiển nhiên, thiên nữ tuyệt thế này khi còn Nguyệt Minh Vương đã có mị lực chấn nhiếp tâm thần như thế, cũng là do nàng nắm giữ Thiên Kinh!

Thực lực nàng rất yếu, nhưng lại nắm giữ Thiên Kinh tới cực hạn, cho nên mới có thể đánh vỡ trói buộc cảnh giới, ngay cả siêu Sáng Thế Đế cũng bị ảnh hưởng!

Bọn họ… Cũng không phải người thường! Chẳng lẽ tới từ nơi kia?

- Sư thừa các ngươi là ai? Độc Cô Huyền hỏi đạo. Mặt vô cùng thận trọng, nếu chỉ chọc tới tồn tại siêu Sáng Thế Đế, hắn có thể chạy đến chỗ sâu trong tinh hải trốn mấy vạn năm, đợi khi hoàn toàn nắm giữ bộ Thiên Kinh thứ hai rồi trở về.

Nhưng mà Chu Hằng và Hoặc Thiên nếu thật sự tới từ nơi kia… Vậy hắn trốn tới đâu cũng vô cùng, sẽ rất dễ dàng bị tìm được, bị mạt sát.

- Muốn giết sư đệ ta? Giọng điệu Hoặc Thiên đề caot, oanh,

khí thế của nàng đẩy ra. Thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch, trận pháp toàn bộ Giác Đấu Trường lập tức bị nghiền nát.

Thật là đáng sợ, đây căn bản không phải là lực lượng a, mà chỉ là một đạo khí thế!

Theo lý mà nói, khí thế chỉ có thể ảnh hưởng sinh linh có cảm tình. Bản thân nó không có chút lực lượng nào! Nhưng mà Hoặc Thiên… Khí thế của nàng đã đạt đến trình độ đại đạo thiên địa, dưới cơn thịnh nộ thiên địa hô ứng.

Trận pháp này bị lực lượng của thiên đại rung sụp, mà lực lượng này lại sinh ra khi Hoặc Thiên tức giận!

Chuyện này hoàn toàn vượt qua tưởng tượng, vượt qua cực hạn tiếp nhận của mọi người rồi.

Gạch đá từng viên từ trên trời rơi xuống, mặt đất nứt ra, áp lực khiến nước phun như suối. Trong mảnh phế tích không ai nhúc nhích được, dường như toàn bộ bị dính Định Thân Thuật. Chỉ biết kinh ngạc nhìn Hoặc Thiên.

Bọn họ không dám động, dường như động đậy thì sẽ là địch của thiên nữ tuyệt thế này, hậu quả sau đó… Chính là bị chấn cho dập nát!

- Nói!

Hoặc Thiên phẫn nộ nhìn Độc Cô Huyền, dưới chân tràn ra một đóa hoa đào lớn, oanh, lại một đạo khí thế đẩy ra, thiên địa lại hô ứng, mây đen quay cuồng, mặt trời trong nháy mắt bị che phủ, dường như trong nháy mắt trời về tối. Oanh, oanh..

Sét tim từ mấy đen đánh ra, tiếng sấm cuồn cuộn, dường như thiên địa phẫn nộ!

Nương a, nữ nhân này thật là đáng sợ! Có thể dùng tình cảm bản thân ảnh hưởng đến môi trường thiên địa, đây còn là người sao?

Hưu, hưu, hưu, từng bóng người từ các nơi Tuyệt Tiên Thành bắn ra, đều là nội tình chân chính của các gia tộc, vô thượng tồn tại cấp siêu Sáng Thế Đế khác! Nhưng lúc này mỗi người bọn họ đều chau mày, thân hình cũng phải khom lại.

Độc Cô Huyền da mặt co rút, hắn được tôn là đệ nhất cao thủ Tiên giới thì thế nào, ở trước mặt trời căn bản không đủ!

Đối phương chỉ là Nguyệt Minh Vương thì thế nào, nắm giữ pháp tắc thiên địa thì đã thành thần rồi, căn bản không cần vận dụng lực lượng bản thân, một ý niệm có thể dẫn động lực lượng của thiên địa công kích mình.

Ở trước mặt tồn tại như vậy, cái gọi là cường giả cũng chỉ là chê cười.

Lam Long nữ hoàng cũng vô cùng kính sợ, nàng cho rằng mình hiểu rõ thực lực của Hoặc Thiên rồi, nhưng mà sự thật chứng minh, nàng chỉ hiểu được một góc băng sơn mà thôi!

Bốp!

Hoặc Thiên Lăng Không tát ra, mặt vị đệ nhất cao thủ Tiên giới bị dính một cái tát, hiện ra dấu tay rõ ràng.

Thực ra động tác này của nàng rất chậm, chậm đến mức một Nguyệt Minh Hoàng cũng có thể tránh được, chỉ là điều kiện tiên quyết là hắn không bị khí thế kinh khủng của nàng áp chế! Nhưng ở dưới uy áp của Hoặc Thiên, bất luận kẻ nào cũng chỉ giống như phàm nhân mà thôi, phàm nhân chống lại Nguyệt Minh Vương thì có kết quả gì?

Đương nhiên là chỉ có thể bị tát! Bốp! Bốp! Bốp! Bốp!

Hoặc Thiên liên tục tát ra, trái cái, phải cái, nàng chỉ có lực

lượng cấp bậc Nguyệt Minh Vương, tát siêu Sáng Thế Đế căn bản không đau không ngứa, nhưng mà Nhân Uân Thiên Kinh sao có thể coi thường, mặt Độc Cô Huyền vẫn in rõ dấu tay.

Toàn trường lặng ngắt như tờ, chỉ có thanh âm nước suối phun ra rơi xuống, mọi người đều bị khiếp sợ đến chết lặng. Đó chính là tát cao thủ đệ nhất Tiên giới a!

Xa xa, từng nhân vật lưu chuyển khí tức cao quý đều trầm mặc không nói gì, trong số bọn họ có một vài người có thực lực ngang ngửa Độc Cô Huyền, có vài người còn mạnh hơn một bậc, nhưng người nào cũng không thể tát được lên mặt Độc Cô Huyền như vậy.

Nguyệt Minh Vương này đã không thể dùng lẽ thường để cân nhắc! Có cần phải ám sát nàng hay không?

Dù sao, khí tức của nàng khủng bố thì khủng bố. Nhưng tu vi chỉ là Nguyệt Minh Vương, siêu Sáng Thế Đế khác đánh lén có năng lực kháng cự sao? Căn bản ngay cả khí thế cũng chưa kịp phóng ra thì đã chết rồi.

Nhưng. Vạn nhất phía sau nữ nhân này còn có tồn tại mạnh hơn thì sao?

Nếu như nàng thật sự tới từ nơi kia, có năng lực này cũng chẳng có gì lạ. Dù tính giết một người thì tính sao, nếu có người thứ hai, người thứ ba biết được, thì ngay cả Tuyệt Tiên Thành cũng máu chảy thành sông!

Cùng lắm thì chớ trêu chọc nàng, dù sao chỉ là Nguyệt Minh Vương, tự nghĩ nàng có năng lực theo kịp mình sao?

Đương nhiên Độc Cô Huyền không có khả năng chạy trốn, hắn đã bị khí thế của đối phương hoàn toàn trấn áp, sinh tử đều trong ý niệm của người ta.

- Cút! Hoặc Thiên đánh đủ rồi. Mắt phượng trợn lên, thình thịch, Độc Cô Huyền lập tức bị kích bay ra ngoài, trong lúc bay ra cả người nổ tung thành một tràng mưa máu, nhưng khí

tức của hắn lại không biến mất.

Đây chỉ là một tôn thần tướng!

Toàn trường tiếp tục chết lặng, mỗi người đều cả kinh trong lòng la lên Hoặc Thiên cường đại!

Một cái trừng mắt đã hủy diệt một tôn thần tướng của siêu Sáng Thế Đế một… Như vậy cũng không khác biệt mấy với trực tiếp hủy diệt một tôn siêu Sáng Thế Đế!

Chu Hằng lại càng kinh ngạc, bởi vì Hoặc Thiên ngay cả phù văn cũng không vận chuyển. Đây mới là thủ đoạn công kích mạnh nhất của vị thiên nữ tuyệt thế này! Khó trách Hỏa Thần Lô nói Vương U Nguyệt có thể mạt sát 100 Độc Cô Huyền, mà Hoặc Thiên lại có thể tiện tay trấn áp 1 vạn, một ức người như Vương U Nguyệt, chênh lệch thực lực đã không thể nói rõ được rồi.

Sau cánh cửa kia, đến tột cùng còn có bao nhiêu bậc thềm? Chẳng lẽ Sáng Thế Đế cũng không phải cực hạn chân chính của Tiên giới sao, mà chỉ là cực hạn tiên nhân lầm tưởng?

- Thực ra ta có thể giết chân thân của hắn! Hoặc Thiên mờ nhạt nói, giọng điệu bình thản. - Tuy nhiên, hắn còn sống có thể mang tới cho ngươi áp lực lớn hơn, để ngươi trưởng thành nhanh hơn.

Chu Hằng không chút hoài nghi năng lực của Hoặc Thiên, nàng nói có thể hoàn toàn mạt sát Độc Cô Huyền, như vậy nàng nhất định có thể! Chỉ là vị thiên nữ tuyệt thế này cũng quá độc ác đi. Chừa cho hắn một địch nhân siêu Sáng Thế Đế, cũng không sợ cánh tay nhỏ bé của hắn không chống đỡ nổi sao?

Hắn bây giờ mới chỉ là Thăng Hoa Vương mà thôi! Tuy nhiên. Lão bị diệt một đạo thần tướng, cũng còn chút chuyện phải xử lý.

Chu Hằng lạnh lùng nhìn Công Dương Thái Tôn, đây cũng

không phải là một đạo pháp tướng, bị chém thì trực tiếp xong đời!

Nếu đối phương không nói quy củ, hắn cũng không cần phải nói quy củ! Cái gọi là quy củ, đó là người bình thường mới cần tuân thủ, mà Hoặc Thiên dù sao đã làm ra động tĩnh lớn như vậy, hắn còn phải cố kỵ gì đây?

Hắn giết người thì đã sao, ai dám gây khó dễ hắn.

Giết!

Công Dương Thái Tôn ánh mắt dại ra, hắn bị Chu Hằng ép cho tự bạo thần tướng, mà sư phụ của hắn, có danh xưng đệ nhất cường giả Tiên giới là Độc Cô Huyền càng bị một ánh mắt của sư tỷ Chu Hằng trừng bạo, để hắn hoàn toàn không nghĩ được gì nữa.

Cho tới khi bị ánh mắt sắc lạnh như kiếm của Chu Hằng nhìn lại, lúc này hắn mới sợ run người tỉnh lại.

Đối phương muốn giết mình! Làm sao dám, Công Dương Thái Tôn lập tức giận dữ, nhưng vừa tức giận liền suy sụp! Đối phương có gì mà không dám? Ngay cả sư phụ hắn, đệ nhất cao thủ Tiên giới cũng bị chấn nát thần tương, hắn thì tính cái lông gì?

Nhưng hắn không cam lòng a! - Kiếp sau làm người cho tốt đi! Chu Hằng lấy ra trường kiếm rahắc kiếm cắt qua, Công Dương Thái Tôn ầm ầm vỡ nát!

Hả, không đúng a!

Đinh một tiếng, thân thể Công Dương Thái Tôn biến mất, lại rơi xuống một khối ngọc bài vỡ nát.

- Hả, ngọc phù thế thân!

Lam Long nữ hoàng lập tức kinh dị kêu lên.

Không cần đối phương giải thích, Chu Hằng vừa nghe ngọc phù bốn chữ thế thân là hiểu, trách không được hắc kiếm không hấp thu được chút tinh khí sinh mệnh nào, thì ra Công Dương Thái Tôn dùng khối ngọc phù này hoán đổi.

Đây đúng là món bảo vật khó lường!

Có một lão tử Thánh Dược sư và một đệ nhất cường giả Tiên giới làm sư phụ, gia tài đúng là có khác!

Chu Hằng dừng một chút, thu hắc kiếm vào, dù sao Công Dương Thái Tôn đã không đáng lo, lần sau gặp lại giết cũng không muộn! …

Tại một góc đại lục Tuyệt Tiên Thành, Công Dương Thái Tôn đột ngột xuất hiện.

Hắn mặt mày vặn vẹo, mặt xám như tro tàn.

Vừa rồi, hắn đã chết một hồi, ngọc phù thế thân chỉ dưới tình huống hắn phải chết mới phát động.

Thua! Hắn thua rồi! Hoàn toàn bị thua, không có một cơ hội!

Không, hắn tuyệt không có thể chấp nhận!

Chu Hằng có thể áp chế hắn, không phải vì lực lượng của đối phương mạnh, mà là khí thế đối phương có thể áp chế lực lượng của hắn, mà muốn giải quyết điểm ấy thì rất dễ dàng, chỉ cần hắn tiến thêm một bước, tiến vào Thăng Hoa Hoàng!

Kể từ đó, khí thế của đối phương sẽ không thể áp chế hắn! Như vậy, lực lượng cấp bậc nghiền ép của hắn có thể hoàn toàn phát huy được, một lần ra tay cũng thắng được Chu Hằng!

Đungds, hắn còn chưa thua.

Hắn nhất định thắng được!

Công Dương Thái Tôn lần nữa tỉnh ngộ, hắn nhất định phải xử lý Chu Hằng, nếu không tâm ma không diệt trừ được, sẽ là ám ảnh cả đời hắn … Chu Hằng trở lại chỗ ở của mình, còn chưa ngồi xuống, đã nghênh đón một khách nhân khác, Sáng Thế Đế của Khổng gia, Khổng Thanh Dương!

Nể mặt Khổng Ngạo Côn, Chu Hằng tiếp đãi vị khách nhân này rất nhiệt tình, song phương phân chủ khách ngồi xuống.

- Chúc mừng Chu đại sư mở cờ chiến thắng, chiến thắng thiên kiêu trong Thăng Hoa Vương, chứng tỏ tiềm lực võ đạo tối cao! Khổng Thanh Dương trước chúc mừng, sau khi khách khí vài câu, hắn đi vào chủ đề chính: - Xin hỏi Chu đại sư, Hàn gia ngươi sao lại có Tấn Vân Lưu Quang Bộ? - - - - - oOo- - - - -

Chương 721: Lừa gạt tỷ

Chu Hằng cũng không giấu giếm, nói: – Lúc ta ở Phàm giới từng gặp được Khổng Ngạo Côn tiền bối, Tấn Vân Lưu Quang Bộ này là do hắn truyền thụ cho ta.

Tuy rằng cảnh giới của hắn không cao, nhưng vì danh hiệu Thánh Dược sư, địa vị còn cao hơn Khổng Thanh Dương một khoảng đó, bởi vậy hoàn toàn không cần khiêm tốn xưng danh vãn bối, nếu không ngược lại để cho Khổng Thanh Dương không biết theo ai.

– Thì ra là thế! Ánh mắt Khổng Thanh Dương lóe lên một cái, mặt hiện lên vẻ bi thương, dường như đang kêu than cho tộc nhân bất hạnh của gia tộc này, nhưng hắn lập tức thu lại tâm tình nói:

– Thì ra Chu đại sư đến từ Huyền Càn Tinh!

Chu Hằng biết mình nói chuyện Khổng Ngạo Côn khẳng định sẽ tiết lộ một ít bí mật của mình, nhưng bây giờ hắn không sợ.

Bởi vì Hoặc Thiên trừng mắt một cái phá hủy một thần tướng siêu Sáng Thế Đế, hơn nữa còn được công nhận là đệ nhất cao

thủ Tiên giới, quá lợi hại rồi, hiện tại ai muốn ra tay với Chu Hằng thì cũng phải nghĩ lại đi.

Có thể ngăn cản được một cái nhìn của Hoặc Thiên thì hẵng nói!

– May mắn gặp được Khổng Ngạo Côn tiền bối, tuy nhiên tâm tính hắn rất không ổn định, khi thì thanh tỉnh khi thì điên cuồng! Chu Hằng nói, hắn vẫn rất quan tâm Khổng Ngạo Côn, đối phương truyền thụ cho hắn Tấn Vân Lưu Quang Bộ không biết cứu hắn bao nhiêu lần rồi.

Tuy rằng khi đó Khổng Ngạo Côn thần trí mơ hồ, cho rằng hắn là tộc nhân Khổng gia, nhưng mà ơn truyền nghệ, Hằng nhất thiết phải thừa nhận chuyện này. Nhưng hắn cũng không muốn trả nhân tình này lên Khổng gia, bởi vì Khổng gia hiển nhiên biết Khổng Ngạo Côn ở đâu, nhưng lại không quan tâm.

Nói đến Khổng Ngạo Côn, Khổng Thanh Dương cuối cùng tránh không được khóc thút thít một trận, hắn còn không biết chuyện Huyền Càn Tinh đã băng diệt. Mà Chu Hằng cũng không có ý cho hắn biết.

Sau khi hai người nói chuyện một hồi, Khổng Thanh Dương nói: – Tấn Vân Lưu Quang Bộ là bí thuật bất truyền của Hàn gia. Nếu dưới cơ duyên xảo hợp Chu đại sư học được, xin Chu đại sư không nên truyền cho người khác nữa.

Chu Hằng nghĩ nghĩ liền đáp ứng, đây đúng là tuyệt học của Khổng gia, tuy nhiên trước đó hắn đã truyền thụ Tấn Vân Lưu Quang Bộ cho chúng nữ, con lừa đen và Vương Hà, cũng không có biện pháp, ai bảo Khổng Thanh Dương nói quá chậm chứ!

Hắn tin nếu như lúc này là lúc trước khi Hoặc Thiên đại phát thần uy, đoán rằng Khổng Thanh Dương tuyệt đối không dễ nói chuyện như vậy đâu, nói không chừng còn muốn ép Chu Hằng ký khế ước gì. Nếu như đem Tấn Vân Lưu Quang Bộ truyền ra ngoài thì phải xử lý thế nào…

Nhưng bây giờ… Bọn họ dám trêu nữ mà đầu như vậy sao? Không mất mấy giây Khổng gia sẽ bị diệt!

Gia tộc không còn, còn cái gì mà tuyệt học trấn tộc chứ?

Đưa Khổng Thanh Dương đi, Chu Hằng đi gặp Hoặc Thiên.

– Ngươi lộ bí mật trước mặt người ngoài như vậy, không sợ gặp nguy hiểm sao? Chu Hằng thận trọng nói. Năm đó Tiên giới băng diệt, tuy rằng mấy vị đại năng trừ Hoặc Thiên ra, tạm thời đều mất đi tung tích, hơn nữa nguyên chủ nhân của hắc kiếm khẳng định cũng có mặt, nói không chừng còn sống đó!

Nếu như tốc độ khôi phục của mấy cường giả kia vượt qua Hoặc Thiên, vậy chẳng phải Hoặc Thiên sẽ vô cùng nguy hiểm sao?

– Nếu có người cũ xuất hiện. Ta sẽ khôi phục trí nhớ nhanh hơn, mà thực lực của ta cũng sẽ hoàn toàn khôi phục, đồng thời vượt qua quá khứ. Hoặc Thiên dịu dàng cười với hắn, an ủi Chu Hằng: – Ta bị thương tuy rằng rất nặng, nhưng cũng cho ta một cơ hội đột phá bản thân. Ta tin chỉ cần khôi phục trí nhớ, thực lực của ta cũng tăng mạnh, thế gian sẽ không còn ai đả thương được ta nữa!

Chu Hằng vừa vì Hoặc Thiên mà cao hứng, trong lòng trấn an không ít, nhưng về cũng vừa thầm than. Hoặc Thiên nếu thật sự trở thành tồn tại thiên hạ vô địch, vậy hắn theo đuổi càng khó khăn!

– Tự mình cẩn thạn một chút. Địch nhân của ngươi bây giờ rất nhiều! Hoặc Thiên nói, nhưng lập tức đổi giọng: – Tuy nhiên ở trong Tuyệt Tiên Thành này, thần ý của ta có thể bao phủ mỗi một góc, ngươi tuyệt đối an toàn!

Nghe nàng an ủi, trong lòng Chu Hằng không khỏi rung động, nói: – Sư tỷ, không bằng chúng ta thức trắng đêm đi, ta muốn thỉnh giáo sư tỷ một phen.

– Cút! Hoặc Thiên một cước đá ra, đợi Chu Hằng trốn khỏi phòng, nàng đột nhiên bật cười, như đầy trời sao lấp lánh, kinh

diễm vô cùng.

Đáng tiếc, Chu Hằng không nhìn thấy.

– Con lừa, chúng ta đi đòi nợ! Đi tới ngoại viện, Chu Hằng hét lên một tiếng.

– Đi thôi! Con lừa đen lập tức phấn chấn, nó thích bảo vật, nhưng cũng chưa bao giờ bài xích tiền a, có tiền có thể mua được bảo vật, Lư đại gia cũng không ngốc!

– Ta cũng đi! Băng Tú Lan không biết từ nơi nào chui ra, ngóe tay Chu Hằng.

– Ngươi không ở lại Thái Nhất Giáo đợi, cả ngày ở lại chỗ ta làm cái gì? Chu Hằng thở dài, lại nói tiếp hắn có thể cảm thấy hứng thú với Băng Tâm Trúc, nhưng lại hoàn toàn không có hứng với nha đầu Băng Tú Lan này a.

– Trở về tỷ tỷ nhất định sẽ quản ta, trừ bảo ta tu luyện thì vẫn là bắt ta tu luyện, rất không thú vị à. Băng Tú Lan quệt miệng, hiện tại rốt cục nàng đã đột phá Nguyệt Minh Hoàng, không có biện pháp, mặc nàng không chịu tu luyện như thế nào đi nữa, tư chất bản thân lại không bị hạn chế, linh khí Tuyệt Tiên Thành lại đậm đặc tới đáng sợ, dường như sau lưng có người đẩy nàng lên, không đột phá cũng không được!

Đương nhiên, nếu nàng không ăn Nguyệt Hoa Đan, thì tuyệt đối không nhanh như vậy.

– Ôi, thật là lãng phí a! Chu Hằng lắc đầu, nha đầu kia thiên phú tốt như vậy, nhưng mà nàng lại cố tình không biết quý trọng, nếu không nàng tuyệt đối sẽ không tiến bộ chậm hơn chúng nữ.

Hai người một lừa đến đòi nợ, đối phương cũng không dám quỵt nợ một vị Thánh Dược sư, hơn nữa quan trọng hơn là, phía sau Chu Hằng còn có một tồn tại tối cao vũ lực vô địch, cho dù số lượng kinh khủng hơn cũng phải trả.

Hơn nữa, phần lớn người trong thành không áp được Chu Hằng, toàn bộ số tiền này rơi vào túi Trang gia, hiện tại chỉ là qua tay Chu Hằng mà thôi, căn bản không có thiệt.

– Chúng ta đi Thái Nhất Giáo dạo đi, thuận tiện để chị ngươi mang ngươi về. Chu Hằng cười nói.

Hắn đương nhiên là nói đùa, lần trước đi Thái Nhất Giáo hắn còn chưa xoay chuyển hoàn toàn, Chu Vũ Hà dạy hắn một thủ đoạn, chỉ cần lúc ở gần dùng máu tươi làm vật dẫn thi triển ra là có thể cảm ứng được thân nhân.

Bởi vậy nếu như Vạn Cổ Đại Đế bị trấn ở trong Thái Nhất Giáo, hắn hẳn có thể cảm ứng được.

– Được, được, được. Băng Tú Lan lập tức mặt mày hớn hở, chuyện này rất hợp ý nàng.

Bọn họ đi vòng tới Thái Nhất Giáo, bởi vì có Hoặc Thiên đảm bảo, Chu Hằng hoàn toàn có thể nghênh ngang ở Tuyệt Tiên Thành, vị thiên nữ tuyệt thế này nếu nói có thể bảo đảm an toàn của hắn, như vậy khẳng định hắn tuyệt đối an toàn.

– Tỷ tỷ, tỷ phu tới thăm ngươi! Tiến vào khu vực Thái Nhất Giáo, Băng Tú Lan liền lớn tiếng kêu lên, dường như chỉ sợ người khác không nghe được.

Nàng muốn tạo thế, một khi chuyện này bị mọi người biết được, như vậy giả cũng thành thật.

Đây là lần thứ hai Chu Hằng đến Thái Nhất Giáo, nhưng ánh mắt mọi người nhìn về phía hắn lại hoàn toàn khác lần đầu tiên.

Lần đầu tiên người khác không biết hắn là ai, chỉ cho rằng hắn là một người vô cùng may mắn, lọt vào mắt xanh của Thánh nữ đại nhân bọn họ. Nhưng lần này Chu Hằng đã danh chấn toàn bộ Tuyệt Tiên Thành, người nào không biết hắn là Thánh Dược sư? Nhưng lại vừa mới đánh bại tuyệt đỉnh thiên tài danh xưng là Công Dương Thái Tôn, thành tựu trên võ đạo cũng rất chói lọi!

Chỉ cần thân phận người ta là Thánh Dược sư, cũng có thể ngồi cùng ăn với Giáo chủ bọn họ! Luận thực lực võ đạo, người ta có thể nhẹ nhàng đả bại Công Dương Thái Tôn, như vậy cũng có thể đánh bại Thánh nữ đại nhân bọn họ!

Mà nói về bối cảnh, sư tỷ người ta trừng mắt một cái đã diệt một tôn thần tướng siêu Sáng Thế Đế, Thái Nhất Giáo mời được cường giả chống lại tồn tại như vậy sao?

Nếu so sánh ra, Thánh nữ bọn họ vẫn còn với cao đấy!

Bởi vậy, lúc Chu Hằng một đường đi qua, thấy tất cả đều dùng ánh mắt tràn ngập kính sợ và cuồng nhiệt nhìn hắn.

– Tỷ tỷ, có thấy muội muội ngươi nghe lời, mê người, xinh đẹp đáng yêu hay không? Sau khi tiến vào vườn sen, Băng Tú Lan nhảy cà tưng nhào tới Băng Tâm Trúc, từ sau lưng ôm lấy Băng Tâm Trúc.

– Ngươi nha đầu kia – a! Băng Tâm Trúc thét lên kinh hãi, bởi vì hai tay Băng Tú Lan đang nắm lấy hai bầu vú của nàng, còn không ngừng xoa nắn, lập tức khiến cho nàng vừa thẹn vừa giận, lại có một loại cảm giác khác thường nói không rõ được.

Nếu đổi thành người khác, nàng khẳng định sẽ phát lực đánh nát đối phương, nhưng bây giờ lại là muội muội của nàng,

nàng sao xuống tay được, chỉ cảm thấy tứ chi nhũn ra, gương mặt xinh đẹp nóng lên, dường như có thể nướng chín trứng gà.

Không được a, còn có một nam nhân đang đứng ở đối diện, tại sao có thể như vậy, không được a, a – .

– Nhỏ hơn một chút, cảm giác kém hơn Lam mập! Băng Tú Lan chơi một hồi ngừng lại, nhưng vẫn không buông tay ra, nhếch miệng cười với Chu Hằng, nói: – Tỷ phu, ngươi cũng thử một chút đi.

Chu Hằng đã sớm trợn mắt há hốc mồm.

Hắn biết Băng Tú Lan có tính lừa tỷ tỷ mình, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới lại lừa tỷ mình như vậy.

– Tú Lan, buông tay! Băng Tâm Trúc chậm rãi quay lại, ánh mắt hung ác nhìn Băng Tú Lan.

– Tỷ tỷ, ngươi giận sao? Băng Tú Lan dùng sức bóp.

– Ô… Băng Tâm Trúc toàn thân cứng đờ, tứ chi nhẹ nhàng run lên, hai mắt lập tức mê ly, miêng kêu rên, nước miếng trong suốt bắn ra: – Ta, ta không giận.

– Ta không tin, tỷ tỷ ngươi cho tới bây giờ đều nói không giữ lời!

Băng Tú Lan liên tục lắc đầu, hai ma thủ lại bắt đầu nắn bóp.

– A ư… Băng Tâm Trúc khép lại hai chân, gương mặt xinh đẹp ửng đỏ, trán đổ mồ hôi, hai mắt thất thần, môi đỏ mọng há ra, dường như đang lẩm bẩm cái gì, hàm răng trắng như tuyết, nước miếng lại không ngừng chảy ra.

Nữ nhân này lại nhạy cảm như vậy?

Chu Hằng chỉ cảm thấy không biết nên khóc hay nên cười, thiên tài Thăng Hoa Vương này không ngờ bị một Nguyệt Minh Hoàng chơi đùa lên cao trào ở trước mặt người ngoài như vậy, thấy thế nào cũng thấy kinh ngạc lạ thường! Nhìn một mỹ nữ tuyệt sắc lộ ra bộ dáng gợi cảm mê người như thế, hắn cũng nóng cả ran cả người.

Băng Tú Lan thật sự bị mấy phụ nhân Tiêu Họa Thủy làm hư rồi!

Chu Hằng lắc lắc đầu, nói: – Băng Tú Lan, nếu ngươi không muốn bị tỷ tỷ ngươi đánh đòn thì tốt nhất nhanh chạy đi.

– A… Băng Tú Lan bị dọa sợ, lập tức thu tay về, không còn bị ôm, Băng Tâm Trúc dưới chân mềm nhũn, co quắp ngồi trên mặt đất. Nhưng chỉ trong nháy mắt, ánh mắt của mê loạn nàng đã trở nên bén nhọn, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng tràn đầy sát khí. Tên nam nhân này thấy toàn bộ rồi. – – – – – oOo- – – – –

Chương 722: Lại bị sư phụ lừa gạt

Chu Hằng chỉ cảm thấy mình chết oan, hắn chỉ xuất hiện sai thời điểm thôi, trên thực tế cũng không làm chuyện gì a, sao đột nhiên lại trở thành mục tiêu bị người giết chứ? – Ta cái gì cũng không thấy! Hắn vội vàng giơ hai tay lên, chạy tới cũng không phải để đánh lộn à.

– Bổn tọa cũng không thấy ngươi bị nha đầu kia nắn cho xương mềm nhũn à. Con lừa đen học theo, cũng dựng người lên, giơ hai móng trước lên.

– Nói, nha đầu kia sao phải sờ ngực chứ, còn muốn ăn nữa?

– Cút cho ta! Chu Hằng đá một cước lên mông con lừa đen, trong nháy mắt con lừa đê tiện hóa thành một điểm đen nhỏ, lóe lên trên trời, sau đó biến mất.

– Ngươi cũng cút cho ta! Băng Tâm Trúc rút ra trường kiếm chém tới Chu Hằng, một kiếm ra, hồng liên nở rộ, uy thế vô thượng.

– Có gì từ từ nói, sao lại đánh chứ? Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ trốn tránh, nhưng thân pháp Băng Tâm

Trúc không kém hắn, một thanh trường kiếm thủy chung chỉ trước ngực hắn.

Vị Thánh nữ này căn bản không có ý trả lời, trong mắt tràn đầy xấu hổ.

Nàng tự nhiên không trách muội muội của mình, bởi vậy Chu Hằng là đối tượng nàng phải "Giết người diệt khẩu"! Thực ra nàng cũng biết mình không có khả năng chém giết Chu Hằng, bởi vì nàng nhiều nhất chỉ hơn Công Dương Thái Tôn một chút, sao đủ áp chế được Chu Hằng chứ?

Nhưng nữ nhân nóng giận, chuyện gì cũng không quản? Thiên địa chí lý cũng phải bỏ chạy trước mặt nàng!

Nàng từng kiếm chém ra, kiếm kiếm toàn lực sử xuất, dù sao cũng chém không chết Chu Hằng, vừa lúc cho nàng phát tiết một chút.

Chu Hằng nổi giận, hắn sờ soạng đối phương thì cũng thôi. Nhưng mà rõ ràng một sợi lông cũng còn chưa chạm vào, hơn nữa còn không cẩn thận thấy được. Có tội lớn như vậy sao? Hắn cất giọng nói: – Nếu ngươi không dừng tay, ta cũng không khách khí nữa đâu!

– Tỷ phu, chớ khách sáo với tỷ tỷ, khiêng nàng về động phòng đi! Băng Tú Lan ở một bên chọc tức.

Băng Tâm Trúc nghe được thì càng tức giận hơn, tên nam nhân đối diện này đến tột cùng cho muội muội nàng ăn thuốc mê bùa lú gì, không ngờ khiến muội muội lại nghiêng về người ngoài như thế? Nàng càng vũ động trường kiếm nhanh hơn, hồng liên liên tiếp nở rộ, mạnh mẽ công kích Chu Hằng.

Chu Hằng lần đầu tiên giao thủ với Băng Tâm Trúc đã phát hiện đối phương nắm giữ Thiên Kinh vượt xa hắn, hắn vốn tưởng rằng đối phương chỉ tổn hợp số lượng mảnh vỡ phù văn hơn hắn, nhưng sau khi cùng Công Dương Thái Tôn giao thủ, hắn lại không cho rằng như vậy.

Thiên Kinh của hai người bọn họ đều do sư trưởng dạy, như vậy bọn họ nắm giữ số lượng mảnh vỡ phù văn không chênh lệch lắm, bởi vì hai bên đều có tồn tại siêu Sáng Thế Đế, cho dù kém cũng không kém nhau nhiều.

Nhưng mà rất rõ ràng. hồng liên của Băng Tâm Trúc còn mạnh hơn thanh mộc của Công Dương Thái Tôn một khoảng, trước kia không cảm thấy như vậy, nhưng sau khi nữ nhân này thẹn quá hóa giận, uy lực của hồng liên rõ ràng gia tăng!

Tại sao có thể như vậy?

Chẳng lẽ, đối phương dung hợp hai bộ Thiên Kinh, thậm chí 3 bộ Thiên Kinh?

Nếu không phải như thế, thật sự không thể giải thích hồng liên của đối phương lại mạnh hơn thanh mộc của Công Dương Thái Tôn.

Chu Hằng càng muốn đánh giá.

– Không nghe lời. Đánh đòn! Băng Tú Lan ở một bên phất cờ hò reo, từ nhỏ nàng đã bị Băng Tâm Trúc quản thúc, bởi vậy nàng rất vui vẻ nhìn tỷ tỷ cũng bị người ta quản giáo một phen, đặc biệt đánh đòn, nhất định sẽ rất vui.

Băng Tâm Trúc giận sắp nổ tung rồi, đây thật sự là muội muội của nàng sao?

Chu Hằng gào to một tiếng, cười ha ha nói: – Không sai. Không nghe lời phải đánh đòn! Hắn năm đó chịu ảnh hưởng từ Khổng Ngạo Côn, bất quá hiện tại hắn cũng sắp đạt tới độ cao của đối phương, tự nhiên sẽ không còn kinh sợ với Khổng Ngạo Côn nữa.

– Nói hươu nói vượn! Băng Tâm Trúc liên tục huy động trường kiếm, nàng tức giận vô cùng!

Chu Hằng trừng mắt, võ khí Vương của Vương phát ra.

Ông!

Cả người Băng Tâm Trúc lập tức bị chậm lại, vô luận là khí tức hay là lực lượng đều hạ xuống, nàng cũng là Vương trong Vương thì thế nào, chỉ cần khí thế Chu Hằng phát ra, nàng cũng bị ảnh hưởng.

Tuy rằng nằng nắm giữ Thiên Kinh còn huyền diệu hơn, nhưng mà khí thế của Chu Hằng từ rất lâu trước đã gặp được phù văn trên trán, mặc dù bây giờ mai phù văn này đã tặng cho Chu Vũ Hà, nhưng uy áp trong đó vẫn không biến mất.

Thiên Kinh nào có thể chống nổi Nhân Uân Thiên Kinh đây?

Chu Hằng chụp tay ra, thừa dịp Băng Tâm Trúc thất thần, tiến quân thần tốc, một tay bóp chặt vai nàng, linh lực truyền vào, trong nháy mắt phong tỏa lực lượng của đối phương. Hắn đặt Băng Tâm Trúc nằm úp lên gối, liên tục vỗ lên mông nàng.

– Bảo ngươi dừng tay ngươi không dừng tay, không nên không biết tự trọng! Không tự trọng thì phải đánh!

Băng Tú Lan thấy mà nghiện, liên tục múa máy tay chân hô lên: – Đáng đánh! Đáng đánh!

Băng Tâm Trúc xấu hổ muốn chết, mình bị một nam nhân đánh đòn, muội muội mình thấy không cứu còn không tính, lại còn ở một bên trầm trồ khen ngợi, còn không khiến người ta tức chết sao? Nhưng sau khi buồn bực, vì quá xấu hổ mà giận dữ!

Nàng không ngờ lại giằng co với tên nam nhân này!

Phẫn nộ không nói ra được, xấu hổ không nói ra được, nhưng cũng có một loại cảm giác khác thường, mỗi một bàn tay vỗ xuống khiến mông nàng rung lên! Nàng lúc trước bị Băng Tú Lan xoa nắn cho lên tới cực khoái, thân thể lại nhạy cảm, tất cả khoái cảm còn chưa biến mất, lúc này lại bị vỗ lên mông, nàng lại muốn rên lên.

Không được, tuyệt đối không được!

Băng Tâm Trúc gắt gao khép lại hai chân, cắn chặt môi, nàng không thể để mình rên lên.

Chu Hằng vỗ xuống, cảm giác được cái mông căng cứng của đối phương, loại cảm giác này hắn rất quen thuộc, thời điểm chư nữ hoan ái với hắn tới đỉnh điểm, thân thể sẽ cứng ngắc, toàn thân vì quá khoái cảm mà căng cứng.

Nữ nhân này quá nhạy cảm, trước đó bị Băng Tú Lan bóp vú, hiện tại lại bị mình đánh mông vài cái đã lên đỉnh rồi! Ẩn dưới bề ngoài lạnh lùng của nàng lại là một trái tim yếu đuối.

Để xem nàng chống đỡ được tới khi nào!

Bốp! Bốp! Bốp!

Hắn đánh lên, cái mông nhỏ của Băng Tâm Trúc không tính đẫy đà, nhưng cực kỳ co dãn, cảm xúc rất tuyệt.

Lần trước bị nữ nhân này đánh ngất xỉu, tuy rằng Chu Hằng không phải gà mờ, nhưng mà lần đầu tiên trong đời hắn cảm thấy thảm như vậy, thù này có cơ hội báo, hắn cũng không ngại đáp lại.

Băng Tâm Trúc hai mắt mê ly, da thịt trắng như tuyết đỏ lên, cái miệng nhỏ nhắn há ra, nước miếng chảy ra, nhìn rất mê người.

– Đủ rồi! Đúng lúc này, một thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng vang lên, mang theo áp lực cường đại không cách nào hình dung.

Cao thủ Thái Nhất Giáo cuối cùng cũng xuất động!

Chu Hằng xoay người nhìn lại, chỉ thấy một mỹ phụ ba mươi tuổi cười nhìn ngoài ba trượng, dáng người vô cùng phong tao, tràn đầy phong vận nữ nhân thành thục. Mà nụ cười của nàng cũng xinh đẹp không kém hai tỷ muội Băng Tâm Trúc, Băng Tú Lan.

– Sư, sư phụ! Băng Tú Lan lập tức giống như chuột thấy mèo, run rẩy kêu lên.

Sư phụ? Giáo chủ Thái Nhất Giáo?

Chu Hằng lòng chợt nghiêm lại, nói như vậy, người cầm quyền mỗi một hào môn, tông phái cũng không phải người mạnh nhất, nội tình chân chính chỉ có thời điểm mấu chốt mới xuất động, bình thường nào rãnh rỗi như vậy?

Nhưng mà Giáo chủ Thái Nhất Giáo này rất mạnh, rất mạnh, mạnh đến nổi khiến hắn căn bản không cảm ứng được sâu cạn, chỉ có một cảm giác, tuyệt đối không yếu hơn Độc Cô Huyền.

Vị kia chính là đệ nhất cao thủ Tiên giới, hiển nhiên cũng không phải nói suông, rất cường đại, nhưng tuyệt đối không phải không có người có thể cùng hắn tranh phong, tỷ như Vương U Nguyệt liền có thể nghiền ép mấy trăm người như hắn, hiện tại Thái Nhất Giáo chủ này cũng hoàn toàn không kém hắn!

Đại nhân nhà người ta đến rồi, Chu Hằng cũng không tiện đánh nữa, để Băng Tâm Trúc xuống, nữ nhân này ngay cả đứng cũng đứng không vững, hai mắt mê ly như nước, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng vô cùng phức tạp.

– Cuồng đồ lớn mật! Thái Nhất Giáo chủ tức giận hừ một tiếng, một chưởng chụp xuống Chu Hằng.

Ông!

Đỉnh đầu Chu Hằng hiện ra một đóa hoa đào màu hồng nở rộ, hoàn toàn hóa giải một kích này của Thái Nhất Giáo chủ.

Là Hoặc Thiên!

Nàng đã nói qua ở trong Tuyệt Tiên Thành, Chu Hằng có thể nghênh ngang, quả nhiên nói được thì làm được! Thái Nhất Giáo chủ lợi hại như vậy thì thế nào, vị Tuyệt Tiên thiên nữ kia căn bản không cần đích thân tới, một ý niệm có thể hóa giải nguy cơ.

– Pháp tắc! Thái Nhất Giáo chủ ngưng trọng, nhìn đóa hoa đào kia hóa hư tiêu tán.

Đứng càng cao, biết càng nhiều bí ẩn, càng biết nguy hiểm của

thế gian.

Đóa hoa đào này căn bản không mang một tia lực lượng, nhưng lại dẫn động đại đạo thiên địa, đây đã thoát khỏi cấp bậc lực lượng, mà là vận dụng pháp tắc! Nhưng mà trên thế giới này, thật sự có người có thể vận chuyển pháp tắc sao?

Đó không phải là chỉ có vô thượng tồn tại mới có thể vận dụng sao?

Nàng biết trận chiến ở Giác Đấu Trường, Độc Cô Huyền bị một Nguyệt Minh Vương đánh nát thần tướng, lúc ấy nàng lđãiền hoài nghi đó là lực lượng pháp tắc, nhưng dù sao cũng không tận mắt nhìn thấy, cho đến lúc này.

Xác định không thể nghi ngờ! – Pháp tắc?

Chu Hằng thầm nói, đây là cảnh giới siêu Sáng Thế Đế theo đuổi sao?

– Nể mặt người sau lưng ngươi, ngươi đi đi, vĩnh viễn không nên đến nữa. Thái Nhất Giáo chủ nói.

Với nàng mà nói, đây là nhượng bộ cực lớn, vô lễ với ái đồ của nàng, không ngờ có thể phủi mông rời đi! Nhưng mà không có cách à, ở trước mặt vô thượng tồn tại có thể vận

dụng pháp tắc, ngay cả nàng cũng phải nhường nhịn.

Chu Hằng ôm quyền nói: – Giáo chủ đại nhân, tại hạ Chu Hằng, có chút ngưỡng mộ lệnh đồ, hôm nay đặc biệt tới đề thân, mong rằng Giáo chủ đại nhân thành toàn! . Mông của Băng Tâm Trúc đã bị hắn đánh rồi, hắn cũng không phải người không biết chịu trách nhiệm, thu!

– Ai cần gà cho ngươi chứ… Băng Tâm Trúc lập tức nhảy dựng lên, nàng mới không cần gả cho tên nam nhân này, mỗi ngày bị hắn vỗ mông 100 cái cũng mềm nhũn cả người rồi.

Thái Nhất Giáo chủ lại trầm ngâm, một lát sau, không ngờ nàng mỉm cười, nói: – Được, bổn tọa đồng ý hôn nhân này.

Cái gì!

Băng Tâm Trúc ngẩn ra, không nghĩ tới chẳng những bị muội tử gài bẫy, bây giờ còn bị sư phụ lừa gạt, nàng là lừa gạt vương sao? – Sư phụ…

Nàng ủy khuất yếu ớt nói với Thái Nhất Giáo chủ.

– Tin tưởng sư phụ, tất cả cũng vì muốn tốt cho ngươi! Thái Nhất Giáo chủ dịu dàng vỗ về ái đồ.

– Ồ đúng, rốt cục tỷ tỷ cũng bị gả ra ngoài rồi! Ta tự do rồi!
Băng Tú Lan ở một bên hưng phấn hò hét ầm ĩ.

Băng Tâm Trúc càng thêm khổ, hận hận nhìn Chu Hằng, nàng thà chết cũng không theo! – – – – – oOo- – – – –

ads

Chương 723: Mới quen pháp tắc !!

– Chuyện gì náo nhiệt như thế, bổn tọa bỏ lỡ cái gì? Con lừa đen tung ra 4 chân chạy về, nó bị Chu Hằng đá một cước bay đủ xa .

– Cút! Băng Tâm Trúc đang nổi nóng, nhìn thấy con lừa đen lại đây lập tức sút ra 1 cước, con lừa đen lập tức lại bay về phía trời cao, trong nháy mắt hóa thành một cái điểm đen nhỏ.

– Bổn tọa trêu ai ghẹo ai – người nào – người nào – ! Trên bầu trời, hãy còn quanh quẩn tiếng con lừa đen tràn ngập vô tội cùng bi phẫn.

– Tỷ tỷ, sau khi gả cho người, tính tình ngươi có thể sửa đổi một chút, về sau phải giúp chồng dạy con, ngàn vạn không thể thô lỗ như vậy! Băng Tú Lan dạy dỗ, khó được có cơ hội như vậy, nàng đương nhiên phải thuyết giáo một chút thật tốt.

Băng Tâm Trúc tức giận thiếu chút nữa hộc máu, khi nào thì cái tên nhàn hạ hồ nháo có tư cách giáo huấn mình? Hết thảy còn không phải đều vì người kia mới trêu chọc tới ?

– Chuẩn bị sính lễ tốt, một tháng sau lại đến cầu thân! Thái

Nhất Giáo chủ vung tay áo, xoay người rời đi, cái mông đầy đặn theo đó xoay tròn, tràn đầy thành thục mê hoặc.

Ở đây, chỉ còn lại có Chu Hằng cùng Băng Tâm Trúc tỷ muội .

– Cái kia Chu Hằng chà xát tay – Chúng ta là phu thê rồi chứ? .

Băng Tâm Trúc khổ trong lòng, Băng Tú Lan hồ nháo thì quên đi, như thế nào ngay cả sư phụ cũng gấp gả nàng đi ra ngoài? Nàng tức giận trừng mắt nhìn Chu Hằng một cái, nói: – Một tháng sau, ngươi không được tới! .

– Để làm chi, lấy người làm vợ sao có thể không tới? Chu Hằng hồi trừng liếc mắt một cái quá khứ.

– Ngươi Băng Tâm Trúc muốn giết người.

– Được rồi. Làm vợ Chu gia ta cũng không thua thiệt ngươi! Chu Hằng tiến tới – Chúng ta cũng là người một nhà, của hồi môn của ngươi là cái gì, ta cũng không tham, chỉ cần ngươi cho mượn Thiên Kinh! .

Còn không tham? Vừa mở miệng chính là Thiên Kinh, ngươi cho là tảng đá trên đường cái sao?

– Không có! Băng Tâm Trúc không chút nghĩ ngợi trực tiếp cự tuyệt.

Chu Hằng nở nụ cười. Ánh mắt tương đối nguy hiểm.

Băng Tâm Trúc không khỏi cả kinh, lui ra phía sau vài bước làm ra vẻ đề phòng:

– Ngươi muốn làm gì? Nàng thua Chu Hằng cũng không phải thực lực kém nhiều lắm, mà bị khí thế Chu Hằng hoàn toàn áp đảo, bị đánh trở tay không kịp.

Đánh lại, nàng vị tất có thể thắng, nhưng cũng sẽ không bị bại khó coi như vậy.

– Ngươi nghĩ rằng ta là người không nói lý sao? Chu Hằng cười nói.

Ngươi chẳng lẽ không đúng?

Băng Tâm Trúc nói ở trong lòng. Nhưng nàng cũng không muốn chọc giận Chu Hằng, dù sao hiện tại sư phụ, muội muội đều đứng ở bên tên nam nhân này.

– Hỏi ngươi cái chuyện này Chu Hằng nghĩ nghĩ – Ngươi biết Vạn Cổ Tà Tôn mấy vạn năm trước từng đại náo Tuyệt Tiên Thành? .

– Mấy vạn năm trước? Băng Tâm Trúc lắc lắc đầu – Ta cũng không đủ 2000 tuổi. Làm sao có thể biết sự tình mấy vạn năm trước! .

Nữ nhân này quả thật thiên tư kiêu nhân, không đủ 2000 tuổi trở thành Thăng Hoa Vương 15 tướng, so sánh, Chu Thống cũng sắp ngàn tuổi , nhưng thực lực vẫn chỉ là Nhật Diệu Vương 12 luân. Kém rất nhiều.

Cảnh giới càng cao, đột phá tự nhiên cũng càng khó khăn. Nhất là Nhật Diệu Đế đến Thăng Hoa Vương, không biết vây bao nhiêu thiên kiêu.

– Không thể nào, Vạn Cổ Tà Tôn có tên như vậy, ngươi hẳn nghe nói qua đi? Chu Hằng tiến đến bên cạnh nàng, không chút nào khách khí.

Băng Tâm Trúc vội vàng né tránh vài bước, cau mày nói: – Tên Vạn Cổ Tà Tôn đương nhiên nghe qua, bất quá hắn đã sớm chết rồi! .

– Đã chết? Chu Hằng dừng một chút – Làm sao ngươi biết hắn đã chết? .

– Mọi người đều nói như vậy! Băng Tâm Trúc lại lui lại mấy bước.

Chu Hằng bắt lấy nàng, bá đạo nói: – Đi, theo giúp ta đi dạo, nhận thức một chút! .

– Ôi, buông tay! Băng Tâm Trúc vội vàng kêu lên, nam nhân này sao tùy tiện bắt tay của mình.

– Xấu hổ cái gì! Chu Hằng lôi nàng ra vườn sen.

Hai người đi ở phía trước, Băng Tú Lan theo ở phía sau, cười như hồ ly.

Nàng có thể không đắc ý sao, đây chính là nàng bày kế, hiện tại hết thảy như nàng đoán trước, để cho nàng vô cùng bội phục mình, làm quá đẹp, cuối cùng gả tỷ tỷ ra ngoài, về sau không còn ai quản nàng.

Ba người một đường đi qua, giáo đồ trên đường nhìn thấy Chu

Hằng cùng Băng Tâm Trúc tay nắm tay, ai cũng nhao nhao hành lễ.

Băng Tâm Trúc xinh đẹp như vậy, không thiếu người theo đuổi cùng người ngưỡng mộ, lúc này thấy danh hoa có chủ, sao có thể không cảm thán phục cùng phiền muộn?

Chu Hằng đảo khách thành chủ, kéo Băng Tâm Trúc dạo qua một vòng ở Thái Nhất Giáo, một bên tiến hành thôi diễn với máu tươi bản thân, nhưng thủy chung không cảm ứng được một tia khác thường.

Vạn Cổ Đại Đế cũng không ở nơi này!

– Một tháng sau ta đưa sính lễ, nhớ rõ lấy Thiên Kinh làm của hồi môn!

Chu Hằng rốt cục buông Băng Tâm Trúc ra, vẫy tay từ biệt.

– Cút! Băng Tâm Trúc rất không văn nhã quát.

– Tỷ tỷ, phải thục nữ! Phải thục nữ! Băng Tú Lan vội vàng khuyên lơn, sợ Chu Hằng không thích sẽ không cưới.

– Ngươi đứng lại đó cho ta! Băng Tâm Trúc bắt lấy cổ tay của nàng, đây chính là đầu sỏ gây nên, nàng sao có thể thả rời đi!

– Tỷ tỷ, ngươi bắt ta làm chi, không nên luyến tiếc ta, về sau ngươi là người của người ta, phải giúp chồng dạy con, không cần quan tâm ta! Tỷ, buông tay! Buông tay – tỷ phu, cứu mạng a! Băng Tú Lan thuyết minh cái gì gọi là vui quá hóa buồn.

Chu Hằng cũng kính nhi viễn chi Băng Tú Lan, thấy nàng bị Băng Tâm Trúc bắt được tự nhiên cao hứng còn không kịp, vội vàng chuồn mất.

– Tỷ phu, ngươi không giảng nghĩa khí a Băng Tú Lan kêu thảm thiết, nhìn sắc mặt Băng Tâm Trúc âm trầm nàng chỉ biết kế tiếp chính mình không tốt đẹp gì.

Chu Hằng ly khai Thái Nhất Giáo trở lại chỗ ở của mình, phát hiện con lừa đen đã trở lại, thời điểm nhìn thấy hắn gõ cho một cái, hiển nhiên ghi hận trong lòng bị hai lần đá bay.

Hắn trấn an đầu con lừa này một chút, ưng thuận một ít ưu đãi sau, lúc này đầu con lừa mới chịu nói chuyện cùng hắn.

– Thái Nhất Giáo Giáo chủ, dường như có điểm bất phàm!
Chu Hằng đi gặp Hoặc Thiên.

– Nàng bị thương rất nặng! Hoặc Thiên lại nói ra một cái tin tức khiến Chu Hằng khiếp sợ.

– Cái gì! Chu Hằng sửng sốt, nữ nhân kia không ngờ bị thương? Không nhìn ra a! Hắn có chút thận trọng hỏi: – Nếu nàng ở trạng thái toàn thịnh, có thể chống đỡ cùng ngươi hay không? .

Hoặc Thiên chỉ ngẩng đầu liếc mắt một cái, sau đó lại cúi thấp xuống, không trả lời.

Hiển nhiên, nàng căn bản không biết trả lời vấn đề này!

Từ bắt đầu nhảy vào cánh cửa hạm kia, rồi đến chỗ Hoặc Thiên, trong lúc đó dường như tồn tại vô số bậc thềm! Nhưng cánh cửa hạm này đến tột cùng là cái gì? Có phải pháp tắc hay không ?

– Pháp tắc là cái gì? Chu Hằng hỏi.

– Pháp tắc? Hoặc Thiên hơi sửng sờ, nàng có thể vận dụng năng lực vô thượng, nhưng gần như là bản năng của nàng, thật giống như gấu chó lực lớn vô cùng, nhưng vì cái gì lực lượng nó lớn? Trời sinh như thế!

Không khí chung quanh hiện ra từng cái lốc xoáy thật nhỏ,

mỗi khi nàng nghĩ đến nhập thần, sẽ phá hư không gian ổn định, quả thực có thể hù chết Sáng Thế Đế!

Qua một hồi lâu, nàng mới gật gật đầu: – Toàn bộ thế giới đều do pháp tắc cấu thành, tỷ như nước tại sao muốn chảy chỗ trũng, ngọn lửa tại sao nóng, cây cối tại sao phải sinh trưởng! .

– Pháp tắc hợp thành thế giới này, nắm giữ pháp tắc, chính là nắm giữ thế giới! .

– Cái gọi là Thiên Kinh, chính là công pháp thiên địa uẩn dục, truyền thiên địa ảo diệu, tức là pháp tắc! .

– Tuy nhiên, pháp tắc Thiên Kinh ghi lại là phá thành mảnh nhỏ , cần lực lượng bản thân đẩy ra! Nếu hoàn toàn nắm giữ pháp tắc thiên địa, một niệm động, thiên địa biến hóa, tẫn tùy vu tâm! .

Chu Hằng càng nghe càng kinh ngạc, vô luận là phàm nhân tu luyện, hay là thành tựu tiên nhân, từ Tụ Linh đến Sáng Thế, đây đều là quá trình võ giả tăng lên lực lượng, trong quá trình này võ giả không ngừng tăng cường, bởi vậy thu được thọ nguyên lâu dài.

Như vậy, cái gọi là cánh cửam chính là chỉ pháp tắc sao?

Huyết Hà Thiên Kinh thực ra chính là mấy vạn đạo phù văn vỡ vụn, rút ra mấy khối tạo thành tiểu phù văn có thể phát huy ra lực sát thương kinh khủng. Chu Hằng biết tiểu phù văn uy lực thập phần cường đại, nhưng tại sao cường đại, hắn lại hoàn toàn không rõ ràng lắm.

Bây giờ nghe Hoặc Thiên nói, đây chính là quy tắc lực!

Hắn tinh tường nhớ rõ, phía trước Thái Nhất Giáo chủ đánh úp lại một kích, lại bị Hoặc Thiên dễ dàng hóa giải! Nên biết rằng cho dù là siêu Sáng Thế Đế đánh ra một quyền cũng cần thời gian , nhưng Hoặc Thiên lại hoàn toàn không cần, dường như bản thân nàng ngay tại bên cạnh Chu Hằng!

Đó cũng không phải lực lượng, mà là quy tắc!

Thiên địa quy định ngươi không thể oanh phá, ngươi không thể oanh phá!

Hắn không ngừng tổ hợp mảnh vỡ phù văn Huyết Hà Thiên Kinh, thực ra chính là đang từng bước hiểu biết pháp tắc thiên địa này! Đương nhiên, hắn chạm đến chỉ là chín trâu mất sợi lông – không đáng kể, toàn bộ thiên địa pháp tắc không biết có bao nhiêu phức tạp, mỗi bộ Thiên Kinh đều ghi lại một chút xíu.

Vì cái gì dung hợp một giới Thiên Kinh có thể vô địch, cũng là bởi vì nắm giữ được pháp tắc thiên địa, càng thêm đầy đủ!

Chu Hằng bừng tỉnh đại ngộ, vì cái gì nhiều người muốn Thiên Kinh .

Đây cũng là con đường nhanh nhất chạm tới cánh cửa kia.

Bất quá đối với Chu Hằng mà nói, hiện suy nghĩ vấn đề pháp tắc cũng quá sớm, bởi vì nhìn hắn tu luyện Huyết Hà Thiên Kinh sẽ biết, số lượng hắn tổ hợp tiểu phù văn cũng chỉ có thể dựa vào tu vi tăng lên.

Hắn hiện tại phải làm , chính là tăng lên thực lực của bản thân, nếu không căn bản không có tư cách có pháp tắc.

Bảy ngày sau, Tuyệt Tiên Thành đột nhiên xảy ra đại chấn động, nhưng chỉ vài phút liền biến mất. Nhưng Chu Hằng lại chợt phát sinh cảm ứng trong lòng, đó là một loại cảm giác không cách nào hình dung, dường như có cái gì đang kêu gọi hắn.

– Có 1 bộ Thiên Kinh muốn xuất thế! Hoặc Thiên nói.

– Cái gì! Chu Hằng cả kinh, Hoặc Thiên nói qua, Thiên Kinh có thể cảm ứng cho nhau, nhưng bình thường Thiên Kinh bị có người thu ở bên trong thế giới, ngăn cách cảm ứng, cho dù cách xa nhau gang tấc cũng không cách nào biết được.

Mà bây giờ hắn cảm ứng được, nói rõ bộ Thiên Kinh này là vật vô chủ?

Khó trách Hoặc Thiên muốn dùng cái từ xuất thế.

Chương 724: Tung tích Đại Đế!!!

Thiên Kinh xuất thế, quan hệ trọng đại, Chu Hằng lập tức mang chúng nữ cùng con lừa đen xuất phát.

Tuy nhiên, Chu Vũ Hà lại không thấy bóng dáng, Chu Hằng không có thời gian chờ lâu, liền viết một tấm nhắn lại, nói rõ chính mình đi nơi nào.

Đoàn người đóng gói vào Tiên Cư, Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, bay hướng về địa phương phát ra tâm linh cảm ứng. Tuy nhiên, tuy rằng trong lòng hắn có một phương hướng, nhưng cũng chỉ là một phương hướng đại khái, đi ra ba ngày sau, có thể đã cách xa địa phương cần đến cả ngàn dặm.

Dù sao, khoảng cách quá xa, chỉ cần lệch lạc một chút góc độ cũng có thể đi lệch một ngàn dặm.

May mắn, Chu Hằng lại đi ra hai ngày sau, trước sau đột nhiên xuất hiện một mảnh ngọn lửa.

Từ trên bầu trời, phiến ngọn lửa này là một khu vực hình tròn, nhưng diện tích cực kỳ lớn, hắn liếc mắt một cái căn bản nhìn không thấy đầu.

Trên đại lục Tuyệt Tiên Thành vẫn còn có một khối khu vực như vậy?

Phía trước Chu Hằng luôn luôn tìm vị trí của Vạn Cổ Đại Đế, tạm thời chỉ đem lực chú ý tập trung ở Tuyệt Tiên Thành, còn không kịp chú ý địa phương khác, bởi vậy hoàn toàn không biết gì địa phương ngoài Tuyệt Tiên Thành cả.

Phiến ngọn lửa luôn luôn tồn tại, hay bởi vì Thiên Kinh xuất thế mà đưa tới kịch biến?

Hắn thử đi tới trước, ngọn lửa lập tức bùng lên, dường như đang ngăn trở hắn đi tới, nhưng vào lúc này, Huyết Hà Thiên Kinhở trong cơ thể hắn luôn luôn không có động tĩnh không ngờ run lên, tràn đầy một đạo dao động kỳ diệu!

Ông, ngọn lửa lập tức lui bước, nhường ra một cái lối đi!

Tất nhiên là địa phương một bộ Thiên Kinh khác xuất thế!

Chu Hằng có thể khẳng định, hắn không lỗ mãng lập tức xông vào. Bởi vì Thiên Kinh vô chủ… vô cùng kinh khủng!

Ngẫm lại những Tiên khí Sáng Thế Cảnh vô chủ sẽ biết, ở Ngự Long Điện không ngừng nổ lên. Một đạo tiên quang có thể mạt sát bất kỳ tồn tại dưới Sáng Thế Cảnh! Mà Thiên Kinh, đây cũng là Bảo khí siêu cấp Sáng Thế Đế?

Thứ chí bảo này, người có duyên có, nếu muốn mạnh mẽ thu trong chỉ sợ phải cần siêu cấp ma đầu giống Hoặc Thiên! Hay là, giống như Chu Hằng, thực lực bản thân tuy rằng không tính quá mạnh mẽ, nhưng có được một thanh hắc kiếm có thể trấn áp bất kỳ Bảo khí!

Từ điểm này mà nói, hắn chính là người có duyên. Bởi vì hắn hữu duyên chiếm được hắc kiếm.

Hắn hoán chúng nữ đi ra từ trong Tiên Cư, loại hoàn cảnh này tự nhiên muốn để cho mọi người đều nhìn.

– Có bảo vật oa! Con lừa đen lập tức tung bốn vó vọt vào trong lửa, nhưng thân thể còn không xông ra đã bị Hoặc Thiên vỗ vào cái ót, trực tiếp ngã ngựa.

– Tỷ tỷ, tại sao đánh ta? Con lừa đen cũng không dám khiêu chiến cùng Hoặc Thiên, lập tức học bộ dáng chúng nữ thập phần ủy khuất nói.

– Người không có Thiên Kinh, tiến vào hẳn phải chết! Hoặc Thiên nói. – Hiện tại ngươi còn muốn đi vào, ta sẽ không ngăn ngươi! .

Nói đùa, nàng nói hẳn phải chết, ai không tin?

Con lừa đen tuy rằng tham bảo thành tánh, nhưng không ý tứ lấy mạng nhỏ mạo hiểm, vội vàng lắc đầu không ngừng. Mà một bên Phong Liên Tình cũng cười bước ra một nửa chân thu hồi lại. Nàng chỉ chậm một nhịp so với con lừa đen mà thôi.

– Chỉ có người có được Thiên Kinh mới có thể đi vào? Chu Hằng ngạc nhiên nói.

– Bản thân Thiên Kinh cũng khát vọng cường đại, hy vọng bổ sung bản thân, tăng lên cấp bậc! Hoặc Thiên nói – Lần này là thuộc loại Thiên Kinh chiến đấu, ngươi cũng không phải chủ lực chiến đấu. Chỉ cần giúp đỡ là có thể! .

Nói xong, nàng lấy tay vỗ ở trên bụng Chu Hằng. Huyết Hà Thiên Kinh lập tức trồi lên, trong hai tròng mắt thiên nữ tuyệt thế hiện ra hai đóa hoa đào, khí thế đoạt thiên áp địa: – Ngươi ngoan ngoãn trợ giúp sư đệ ta, hắn tự nhiên cũng sẽ cho ngươi cắn nuốt dung hợp Thiên Kinh này, nếu ngươi dám có dị tâm, ta có thể cho ngươi thần hình câu diệt bất cứ lúc nào, hiểu được? .

– Hiểu được! Trong Huyết Hà Thiên Kinh hiện ra một cái gương mặt, nhưng lúc này trên mặt đều là vẻ sợ hãi, bị dọa không nhẹ.

Tốt xấu ngươi cũng là Thiên Kinh!

Trong lòng Chu Hằng xuy một tiếng, quay đầu nhìn về phía Hoặc Thiên: – Ngươi không theo ta đi vào chung? .

– Có ta ở đây bên cạnh ngươi, ngươi vĩnh viễn không có khả năng chân chính trưởng thành! Hoặc Thiên mờ nhạt nói

– Tuy nhiên, ngươi yên tâm, ta sẽ chế tạo một cái môi trường cạnh tranh công bình! .

Nàng nhìn ngọn lửa, dưới chân đột nhiên sinh ra một mảnh hoa đào thật lớn, hướng về phiến ngọn lửa này, chỉ trong khoảnh khắc, đóa hoa đào mở rộng đến nông nỗi nhìn không thấy đầu, sau đó hạ xuống ngọn lửa.

– Ở cái chỗ này, bất luận lực lượng kẻ nào đều bị áp chế ở Thăng Hoa Cảnh, pháp tướng, thần tướng không thể vào! Hoặc Thiên hiện ra vẻ uể oải, tu vi thật sự của nàng dù sao chỉ là Nguyệt Minh Vương, muốn hoàn toàn nắm trong tay phiến ngọn lửa này tự nhiên cố hết sức.

Chu Hằng cùng chúng nữ, con lừa đen đều đồng loạt rơi vào trạng thái ngây ngô.

Thiên nữ tuyệt thế chun quy luôn có biện pháp khiến người ta giật mình!

Huyết Hà Thiên Kinh lại lạnh phát run, nó sớm biết rằng Hoặc Thiên cường đại, nhưng cụ thể mạnh bao nhiêu lại không biết, nhưng sau khi nhìn Hoặc Thiên thi triển ra chiêu thức ấy, nó rốt cuộc minh bạch khoảng cách mình cùng Hoặc Thiên lớn bực nào!

Đối phương quả thật một niệm có thể khiến nó băng diệt!

– Đại ma nữ a đại ma nữ! Hỏa Thần Lô kêu lên ở trong đan điền, nó cũng bị dọa không nhẹ.

– Sáng Thế Đế hoặc siêu Sáng Thế Đế có thể tạm thời thoát khỏi loại cảnh giới này áp chế hay không?

Chu Hằng hỏi, ban đầu ở Ngự Long Điện, Sáng Thế Cảnh cường giả chỉ cần chịu trả giá thật lớn, vẫn có thể hữu hạn đánh vỡ cấm chế.

Mà tồn tại giống Lam Long nữ hoàng trực tiếp bắn nổ cấm chế!

– Đó là muốn chết! Hoặc Thiên khinh thường nói, khuôn mặt vừa chuyển, bộ dáng khinh bỉ cũng để cho người xem vui vẻ thoải mái! Nàng đưa bàn tay ngọc lên, liên tục chỉ điểm bốn phương hướng: – Còn có bốn người có được Thiên Kinh đang ở đây, cộng thêm Thiên Kinh nơi đây xuất thế, nói không chừng ngươi có thể một lần toàn bộ thu thập đủ Thiên Kinh giới này! .

– Trùng hợp như vậy?

Chu Hằng ngạc nhiên nói.

– Thiên Kinh là pháp tắc hóa giải, bản thân cũng khát vọng dung hợp, trở nên càng thêm đầy đủ, đây là một loại thế! Chuyện thế gian đều có cơ duyên, có lẽ thiên ý sẽ khiến Thiên Kinh giới này dung hợp! Hoặc Thiên nói – Mà ta sẽ phong cấm phiến thiên địa này, nếu Thiên Kinh không dung hợp, ai cũng không thể đi ra! .

Rất lợi hại! Vô cùng lợi hại!

Phía trước Huyết Hà lão tổ, Đông Quách Hằng, Khổng Thanh Dương vì tranh đoạt 1 bộ Huyết Hà Thiên Kinh đánh nhau chết sống, thậm chí không tiếc tiêu tốn mấy vạn năm đi bố cục, nhưng Hoặc Thiên thì sao, tùy ý cho một cái thủ đoạn liền muốn một lưới bắt hết Thiên Kinh một giới!

Mà bản thân nàng lại căn bản khinh thường, trở thành lễ vật đưa cho Chu Hằng rèn luyện!

Thủ đoạn như vậy, thế gian còn có người thứ hai sử được sao?

Chúng nữ đều run da đầu lên, càng tìm hiểu Hoặc Thiên cường đại thì càng làm cho lòng người sinh kính sợ, mà con lừa đen thì ghen tị vô cùng đối với Chu Hằng, không phải là mặt dài quá sao, Lư đại gia thực ra cũng rất tuấn tú , vì cái gì muội tử xinh đẹp đều chướng mắt nó?

– Thiên Kinh một giới chỉ có 6 bộ? Chu Hằng hỏi, hắn nhớ rõ Hoặc Thiên nói qua số cực hạn Thiên Kinh một giới là 9, nhưng đây chỉ là con số cực hạn.

– Không 6 lục bộ, chỉ có 5 bộ! Hoặc Thiên hơi hơi cảm ứng một chút – Có hai bộ Thiên Kinh không thuộc về một giới này!

– Còn có một người ở chỗ sâu nhất ngọn lửa này, hắn đồng dạng có được Thiên Kinh, nhưng thuộc Phàm giới, nhưng huyết mạch của hắn có chút ý tứ, tăng lên trình tự Thiên Kinh, hơn nữa… Hắn đang bị một đạo cấm chế khó khăn, tuy nhiên sắp thoát khốn! Hỏa lực nơi đây bạo phát, có thể ngắn lại hắn ít nhất năm năm cố gắng, nhiều nhất hai năm nhất định có thể thoát khốn! Hoặc Thiên trống rỗng nói, như đang giảng thuật một cái chuyện xưa.

Nhưng bọn Chu Hằng cũng đều biết, Hoặc Thiên không nói dối , nàng mới là người kiêu ngạo nhất.

Chu Hằng run lên trong lòng: – Vạn Cổ Đại Đế! .

Hoặc Thiên quay đầu lại nhìn hắn một cái: – Huyết mạch của hắn quả thật có chút quan hệ sâu xa cùng ngươi, rất có thể là tổ tiên của ngươi! .

Không hề nghi ngờ, tất nhiên chính là Vạn Cổ Đại Đế !

Phía trước Chu Hằng chỉ biết, Vạn Cổ Đại Đế thu được 1 bộ Thiên Kinh, tuy nhiên bộ Thiên Kinh này đản sanh ở Phàm giới, trợ giúp Vạn Cổ Đại Đế lên đỉnh Phàm giới.

Mà sau khi tiến vào Tiên giới, bộ Thiên Kinh Phàm giới này vẫn cường đại, như cũ khiến tu vi Vạn Cổ Đại Đế chẳng những tinh tiến như bay, chiến lực bản thân lại khủng bố, để hắn ở Sáng Thế Hoàng liền đánh vào Tuyệt Tiên Thành, nhấc lên một mảnh gió tanh mưa máu!

Cuối cùng, Vạn Cổ Đại Đế bị trấn áp, nhưng hắn có Thiên Kinh bảo vệ, bởi vậy hắn bị vây ở phiến ngọn lửa này… Không đúng không đúng, nơi này chỉ có người có được Thiên Kinh mới có thể đi vào, mấy vạn năm trước Độc Cô Huyền vị tất đạt tới siêu Sáng Thế Đế, mà Thái Nhất Giáo Giáo chủ,

theo tin tức Chu Hằng vừa mới dò thăm, nàng mới đột nhiên thượng vị 2000 năm trước, phía trước dường như căn bản không có một người như thế!

Chu Hằng phỏng đoán, lúc trước sau khi Vạn Cổ Đại Đế đại náo cuối cùng chọc tới tồn tại siêu Sáng Thế Đế, mà Vạn Cổ Đại Đế lợi hại hơn thì lúc ấy cũng chỉ là Sáng Thế Hoàng, như thế nào cũng không có khả năng địch nổi siêu Sáng Thế Đế, vì thế hắn trốn đến nơi này.

Bởi vì Vạn Cổ Đại Đế có được Thiên Kinh, hắn có thể tiến vào nơi này, mà những siêu Sáng Thế Đế kia lại không được, nhưng bọn họ lại không cam lòng để Vạn Cổ Đại Đế đào thoát, người không thể đi vào lại bày ra cấm chế với thủ đoạn nghịch thiên, vẫn trấn áp Vạn Cổ Đại Đế.

Mà khi đó, Thiên Kinh nơi này hẳn còn không chân chính hình thành, bởi vậy cũng không đưa tới các Thiên Kinh khác chú ý, cho tới bây giờ Thiên Kinh rốt cục xuất thế, dưới cộng minh đưa tới các người khác có được Thiên Kinh chú ý.

Một khi đã như vậy, như vậy Chu Hằng càng muốn đi vào một chuyến.

– Chu Hằng! Thân hình Chu Vũ Hà bay tới, thần tình đều sợ hãi lẫn vui mừng – Đại Đế ở nơi này! .

Quả nhiên!

Chu Hằng gật gật đầu, nói: – Ta đã đã biết, đang muốn đi vào!
.

– Không nên khinh cử vọng động! Chu Vũ Hà vội vàng ngăn cản – Ngọn lửa này có uy lực không hiểu, phòng ngự lão phu đều có thể đốt xuyên! Trước chờ một đoạn thời gian, lão phu tin tưởng cấm chế này tất nhiên sẽ chậm rãi suy yếu! .

Hắn chỉ nghĩ đến ngọn lửa này là người trấn áp Vạn Cổ Đại Đế bày ra.

Chu Hằng cười nói: – Tổ gia, đây là oai Thiên Kinh, không có khả năng suy yếu , mà chỉ có người có được Thiên Kinh mới có thể đi vào, ngài chờ ở chỗ này, ta nhất định sẽ trợ Đại Đế thoát khốn!

– – – – – – – – – – oOo- – – – – – – – – –

Chương 725: Hỏa nguyên quả !

Khuyên can mãi, cuối cùng vẫn là Hoặc Thiên không nhịn được trừng mắt nhìn Chu Vũ Hà một cái, lão nhân này cuối cùng không tiếng, đồng ý Chu Hằng một mình tiến vào.

Thực ra hắn phản đối cũng không có cách nào, hắn không có Thiên Kinh!

– Đi thôi! Hoặc Thiên phất phất tay, từ trước đến nay nàng không muốn lộ cảm xúc ở trên mặt, Chu Hằng cũng nhìn không ra lúc này nàng có tâm tình gì.

– Phu quân! .

– Chu Hằng! .

– Tiểu Chu Tử! .

Chúng nữ nhao nhao vây lên, chuyến đi này Chu Hằng không biết phải bao lâu, nói không chừng sẽ chia lìa một năm hai năm.

– Nếu ta lâu lắm chưa trở về, các ngươi giúp ta trước đưa cha mẹ bọn họ đến Tiên giới! Chu Hằng dặn dò, khoảng cách thời gian Bắc Ngọ Thành mở ra Giới Môn tiếp theo cũng không phải quá xa, vạn nhất hắn trì hoãn ở ngọn lửa quá lâu, hắn cũng không muốn đợi vài năm mấy chục năm các Tiên Thành Giới Môn khác mở ra.

– Chu tiểu tử, nhận được ưu đãi nhất định không thể quên Lư đại gia, nếu không bổn tọa làm hình nhân của ngươi, mỗi ngày đều ám ngươi 100 lần! Con lừa đen thì lôi góc áo Chu Hằng.

– Đầu con lừa đê tiện này tại sao không đi chết! Chu Hằng đá bay đầu con lừa đê tiện, hắn nhìn về phía chúng nữ, nói: – Ta đi thôi! .

Thân hình hắn lướt trên, hưu một chút liền đi vào trong ngọn lửa.

Nơi đây, khắp nơi là ngọn lửa lưu chuyển, nhưng tuy rằng Huyết Hà Thiên Kinh bởi vì đi theo hắn làm cho uy lực giảm nhiều, nhưng Thiên Kinh chính là Thiên Kinh, lập tức tràn đầy một đạo dòng sông màu máu, ở quanh thân Chu Hằng hình thành không gian độc lập ba trượng.

Đây là Huyết Hà Thiên Kinh tự mình vận chuyển, cũng không phải là Chu Hằng đánh ra tiểu phù văn. Bởi vậy trở lại tướng mạo sẵn có, là dòng sông màu máu mà không phải màu vàng.

Huyết mạch Chu gia quả thật có chút cổ quái. Huyết Hà Thiên Kinh, Nhân Uân Thiên Kinh đều biểu hiện ánh sáng vàng, mà Vạn Cổ Đại Đế cũng có thể tăng phẩm chất Thiên Kinh của Phàm giới lên, muốn nói là trùng hợp vậy cũng thật trùng hợp!

Có lẽ Vạn Cổ Đại Đế biết một ít chuyện tổ tiên viễn cổ, hết thảy cũng chỉ có trợ hắn thoát khốn mới có thể biết rõ ràng.

Di, không đúng a!

Chu Hằng đột nhiên tỉnh ngộ, phía trước bởi vì Chu Vũ Hà đột nhiên loạn nhập, hắn lại đã quên một cái vấn đề mấu chốt!

Hoặc Thiên nói qua, nơi này tổng cộng có 7 bộ Thiên Kinh. Nhưng có hai bộ không thuộc về một giới này!

Trong hai bộ Thiên Kinh, 1 bộ là bị Vạn Cổ Đại Đế nắm giữ, như vậy một bộ khác lại đang trong tay ai? Giống với Vạn Cổ Đại Đế, đến từ Phàm giới?

Thiên Kinh của Phàm giới, Huyết Hà Thiên Kinh cũng không thể dung hợp cắn nuốt, bởi vì trình tự bất đồng, pháp tắc thiên địa cũng căn bản không có chỗ tương tự. Cho dù cắn nuốt cũng chỉ là một đống mảnh vỡ phù văn, căn bản không khả năng tăng lên đầy đủ pháp tắc

Trong tay hắn có 1 bộ Huyết Hà Thiên Kinh Băng Tâm Trúc có Hồng Liên Thiên Kinh, Công Dương Thái Tôn có Thanh Mộc Thiên Kinh, cộng thêm nơi đây rõ ràng cho thấy Thiên Kinh thuộc tính hỏa, Vạn Cổ Đại Đế Thiên Kinh Phàm giới, như vậy còn có 5 bộ !

Cuối cùng hai bộ Thiên Kinh đều ở trong tay ai?

Đương nhiên, Băng Tâm Trúc cùng Công Dương Thái Tôn chưa chắc sẽ tiến vào nơi này. Thay vào đó là Thái Nhất Giáo chủ cùng Độc Cô Huyền sau lưng bọn hắn! Tuy nhiên, nơi đây bị Hoặc Thiên phong chế, pháp tướng thần tướng giai không thể vào, cảnh giới lại bị áp chế đến Thăng Hoa Cảnh.

Nói cách khác, người mạnh nhất nơi này cũng chỉ là Thăng Hoa Đế. Như vậy Chu Hằng cho dù tạm thời không địch lại nhưng muốn thoát khốn cũng không khó.

Cũng chỉ có Hoặc Thiên mới có được thủ đoạn như vậy, đem một trận tranh đoạt biến thành rèn luyện thực lực đối với Chu Hằng.

Khi nào thì mới có thể đuổi kịp vị thiên nữ tuyệt thế này a!

Chu Hằng thở dài. Hoặc Thiên càng mạnh, hắn càng áp lực a!

Ngay từ đầu địa thế rất bằng phẳng, nhưng không lâu liền xuất hiện một đạo hẻm núi thật lớn, mà nơi này là Tuyệt Tiên Thành, trọng lực lớn thế nào, Chu Hằng là Thăng Hoa Vương cũng không thể bay lên không!

Đối mặt với tòa đại hạp cốc, Chu Hằng chỉ có thể leo vách tường.

Hẻm núi sâu đến đáng sợ!

Chu Hằng bò ít xuống phía dưới nhất nửa ngày, nhưng vẫn không tới cuối, tuy rằng mà Huyết Hà Thiên Kinh có thể sáng lập sông máu dọn sạch ngọn lửa vì hắn, nhưng đối với nham bích bị đốt đỏ lại không có khả năng lập tức làm lạnh, Chu Hằng bỏng nhe răng, nửa ngày qua bàn tay cùng chân của hắn đã sớm bị đốt đỏ!

Cũng may hắn còn có phù văn trị liệu, cũng có một đống lớn đan dược trị liệu, đủ để chống đỡ hắn tiêu hao dần lâu dài.

– Bếp lò, hỏa lực nơi này mạnh như vậy, có dị hỏa tồn tại hay không? Chu Hằng nói với Hỏa Thần Lô, bếp lò cũng có thể hấp thu ngọn lửa, nhưng giống sông máu cũng không thể lập

tức hạ nhiệt độ nham bích, lấy ra cũng không dùng được.

– Nơi này có Thiên Kinh ngăn cách cảm ứng, bổn tọa cũng không cảm ứng được! Đáng ghét, Thiên Kinh căn bản không mạnh, nhưng ai bảo chúng nó có quan hệ cùng pháp tắc thiên địa, bổn tọa cũng không có biện pháp! Hỏa Thần Lô hừ nói.

– Hừ! Huyết Hà Thiên Kinh thì nhẹ nhàng xuy một tiếng, nó bình thường căn bản không nói chuyện, nhưng hôm nay có lẽ là hưng phấn, không ngờ lộ ra chút bộ dáng trước kia.

– Ngươi xuy cái gì, tin bổn tọa uống ngươi vào hay không? Hỏa Thần Lô tức giận kêu to.

Huyết Hà Thiên Kinh không nói gì, nhưng qua vài giây sau lại xuy một tiếng.

– Không nên cản bổn tọa, bổn tọa muốn đốt nó thành tro! Hỏa Thần Lô rống to.

– Đừng ầm ĩ! Đừng ầm ĩ! Chu Hằng đột nhiên xua tay, dùng cái mũi nhẹ nhàng ngửi một chút – Có mùi! .

– Hắc hắc, có phải là thịt ngươi bị nướng chín hay không? Hỏa Thần Lô vui sướng khi người gặp họa, ai bảo Chu Hằng không giúp nó nói chuyện.

Chu Hằng không để ý tới nó, thân hình leo lên như linh vượn, bò qua hướng về nham bích bên tay phải. Ở sau khoảng cách bò gần cả lý, Chu Hằng không khỏi cười, trên vách đá xuất hiện một gốc cây thực vật màu đỏ, trên đỉnh kết hai viên trái cây màu đen, tuy nhiên cũng chỉ lớn cỡ anh đào.

– Bếp lò, biết đây là cái quả gì không, có thể luyện đan hay không? Hắn hỏi.

Hỏa Thần Lô cảm ứng một chút, nói: – Tiểu tử vận khí không tệ, đây là Hỏa Nguyên Quả, không cần luyện đan, có thể dùng thẳng, đối với ngươi có lợi thật lớn! .

Nơi này chỉ có thể người có được Thiên Kinh tiến vào, vô số năm qua cơ bản không có vết chân tới, linh thảo trân quý sinh trưởng ở trong này cũng không ly kỳ gì.

Chu Hằng đẩy nhanh tốc độ hơn, rất nhanh đi tới gần Hỏa Nguyên Quả, nhưng vào lúc này. Trong lòng của hắn đột nhiên hiện lên báo động.

Hưu!

Một đạo dấu roi xẹt qua, hung hăng quất tới hắn!

Nơi này có người thứ hai?

Không phải!.

Hắn ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy dấu roi kia là một con rắn dài!

Đây là một linh xà màu đỏ thẫm, dài chừng năm trượng. Nhưng thân thể lại rất nhỏ, to cỡ cổ tay, so với thân nó dài có vẻ vô cùng thon thả. Trên đầu linh xà có một cái mào gà dường như cục thịt, màu vàng, cũng là địa phương duy nhất toàn thân nó không phải màu đỏ.

Chu Hằng không biết con rắn này là cái giống gì, nhưng hắn có thể cảm ứng được cảnh giới con rắn này – Thăng Hoa Hoàng, hơn nữa còn là Thăng Hoa Hoàng cấp bậc đỉnh phong. Bước ra một bước mấu chốt tiến vào Thăng Hoa Đế chỉ trong gang tấc.

Con rắn này khẳng định đã chờ Hỏa Nguyên Quả thành thục, sau khi ăn vào một lần hành động xông lên Thăng Hoa Đế!

Tuy nhiên thiên địa linh vật, người có duyên có!

Chu Hằng cầm lấy nham bích, cười nói: – Cá chạch, ta coi trọng Hỏa Nguyên Quả này, ngươi ngoan ngoãn tránh ra. Nếu không ta làm thịt ngươi, nấu thành canh rắn ăn luôn! .

Ti!

Kim Quan Xà lập tức lè lưỡi đánh trả, với thần thức chấn động thanh âm, nói: – Nhân tộc tiểu tử, đây là linh thảo bổn đại gia chờ đợi. Hôm nay thành thục! Tâm tình bổn đại gia coi như không tệ, ngươi giao ra ba cỗ pháp tướng để bổn đại gia cắn nuốt. Bổn đại gia để ngươi rời đi! .

– Ha ha, nếu ngươi ác như vậy, ta đây ăn canh rắn cũng an tâm! Chu Hằng cười to, hai chân phát lực, thình thịch, thình thịch, hai chân của hắn khảm vào trong nham bích, ngăn cản trọng lực đáng sợ, tay phải rung lên, hắc kiếm đã tế ra.

Linh xà hẳn là thổ địa sinh ra ở nơi này, Chu Hằng không tin trên người nó sẽ có một quyển Thiên Kinh.

– Làm càn! Linh xà xoay động, ở trên vách đá cũng du hành tự nhiên, xoạt, nó vẫy đuôi một cái, hung hăng quất tới Chu Hằng.

Dấu roi tầng tầng lớp lớp!

Chu Hằng không có thời gian lãng phí, tâm niệm vừa động, 157 cái mảnh vỡ phù văn đã bố trí toàn bộ ở trên hắc kiếm, một luồng sáng vàng tràn đầy ở trên thân kiếm màu đen.

Hắn chém qua, một kiếm một tiếng nổ nặng nề vang lên, dấu roi kia lập tức hóa thành hai đoạn!

Chỉ cần lực lượng Chu Hằng đủ, hắc kiếm tuyệt đối là vô kiên bất tồi !

– Ti ti Kim Quan Xà đau đến phun lưỡi rắn, kiếm khí hắc kiếm tràn đầy lực phá hoại đáng sợ, máu tươi chỗ vỡ bắn ra điên cuồng, căn bản không ngừng được!

Chu Hằng vỗ trên vách đá, thân hình lập tức nhào ra ngoài, hkiếắc m giơ lên, Tinh Vân Kiếm Pháp đẩy ra.

– Tha ta một mạng! Con rắn kia liên tiếp lui về phía sau, một bên chấn động thần thức cầu xin tha thứ.

– Chậm rồi, bây giờ ta muốn ăn canh rắn! .

– Phụ thân ta là Thiên Mãng Tiên Quân, hắn cũng không ngươi có khả năng chống lại, giết ta ngươi cũng đừng mong may mắn thoát khỏi! .

– Nguyên lai nhà ngươi còn có nhiều rắn như thế, tốt lắm, toàn bộ giết làm canh rắn! .

Chu Hằng công kích không ngừng, nhân loại cùng yêu thú vốn là quan hệ săn giết lẫn nhau.

– Bổn đại gia liều mạng với ngươi! Cái Kim Quan Xà kia kêu to, 7 đạo pháp tướng trồi lên, đem khí thế của nó đột nhiên tăng lên một đoạn.

Nó hiển nhiên vận dụng bí pháp nào đó tăng lên tu vi!

Chu Hằng hừ nhẹ một tiếng, khí thế vận chuyển, ầm ầm chấn ra!

Ông!

Khí tức Kim Quan Xà lập tức sụt, nó là Thăng Hoa Hoàng thì như thế nào, không phải là Vương giả trong võ, bị khí thế Chu Hằng ảnh hưởng – chịu khí thế Chu Hằng áp chế, Vương giả trong võ cũng phải cao hơn một cái cảnh giới so với hắn, mà không phải Vương giả trong võ tắc thì phải cao hơn hai cái cảnh giới mới được!

Chu Hằng xẹt qua một kiếm, đầu Kim Quan Xà lập tức bị chém xuống, thần hình câu diệt.

– Ai, lực sát thương hắc kiếm quá mạnh mẽ, vốn còn muốn lật xem thần thức cá chạch nầy một chút, tìm hiểu tình huống nơi này một chút! Chu Hằng tự lẩm bẩm – Dù sao tất cả tồn tại nơi này đều bị Hoặc Thiên áp chế cảnh giới, gặp được Thăng Hoa Đế, cho dù ta đánh không lại cũng có thể đào thoát! .

Hắn thu thi thể Kim Quan Xà vào pháp khí không gian, đây cũng là thức ăn không tệ, tác dụng yêu thú bậc cao cũng không kém hơn linh dược bao nhiêu, càng chưa nói thịt rắn vốn ngon.

Chương 726: Chịu tiếng xấu thay cho người khác

Lúc này cũng không có người hoặc yêu thú ngăn cản Chu Hằng đi ngắt lấy Hỏa Nguyên Quả , mà hắn cũng không gấp, nếu Kim Quan Xà kia nói Hỏa Nguyên Quả sắp thành thục, hắn vẫn thoáng chờ một chút.

Cái gọi là 100 dặm đường, đi 90 dặm mới chỉ là bắt đầu, vạn nhất còn kém một điểm cuối cùng, hiệu quả lại kém một vài lần?

Dù sao cũng chỉ chờ thêm một ngày.

Quả nhiên, nửa ngày sau, 2 cái Hỏa Nguyên Quả lập tức có biến hóa, dưới thân cây gần như héo rũ ở mấy giây đồng hồ, hai viên quả đột nhiên rớt xuống từ thân cây.

Chu Hằng vội vàng tiếp nhận, trước thu ở trong pháp khí không gian, trên vách đá hiển nhiên không phải địa phương tốt luyện hóa hấp thu linh quả.

Tiếp tục xuống phía dưới, lại nửa ngày sau hắn mới rốt cục đi tới hẻm núi, đây là một mảnh ngọn lửa đốt cháy, tuy nhiên

Chu Hằng không ngờ thấy được vài thực vật dạt dào sinh trưởng!

Đáng tiếc, đại bộ phận vài cọng thực vật đều không có giá trị dược, một gốc duy nhất có thể sinh ra linh quả lại vừa mới vừa nở hoa, cách kết quả còn có một đoạn thời gian, càng miễn bàn quả thành thục.

Nếu có Mộc Đồng Đồng thì tốt rồi, huyết mạch Nữ Hoàng Tinh Linh của nàng có thể nhanh chóng thúc giục Hóa Linh Thảo sinh trưởng.

Hắn cũng không mang vào Tiên Cư, bởi vậy hắn cũng chỉ có thể nhìn linh thảo mà than thở , căn bản không mang đi ra!

Hắn đứng tại chỗ, với Huyết Hà Thiên Kinh dập tắt ngọn lửa trên đất, vận chuyển linh lực không ngừng tiến hành đóng băng, ít nhất một mảnh đất dưới chân hắn tạm thời không nóng.

Chu Hằng khoanh chân ngồi xuống, hắn phải lập tức tiêu hóa tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm hút đến cùng luyện hóa hai viên Hỏa Nguyên Quả

Hỏa Nguyên Quả có thể làm cho Thăng Hoa Hoàng đỉnh phong đều chịu đựng cô quạnh, đối với hắn cũng vô cùng hữu ích.

Hắn trước luyện hóa tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm. Một Thăng Hoa Hoàng đối với tu vi của hắn tăng lên có chỗ tốt, khi hắn lúc ngừng lại thì có thêm một đạo pháp tướng.

Chỉ là… Thăng Hoa Hoàng đỉnh phong cũng chỉ để hắn tạo thành một đạo pháp tướng cực hư, cách hoàn toàn hóa thực còn có một đoạn đường phải đi thật dài.

Với hắn phỏng chừng, ít nhất phải mười Thăng Hoa Hoàng đỉnh phong mới có thể trợ hắn hình thành một đạo pháp tướng hoàn chỉnh.

Đi sát đạo rất dễ dàng cũng rất khó khăn!

Chu Hằng lấy ra một Hỏa Nguyên Quả, hắn không sợ giết chóc, nhưng đồng dạng không thích giết chóc, máu tươi phun trào toàn trường cho tới bây giờ đều không phải là một chuyện vui vẻ,.

Một viên Hỏa Nguyên Quả xuống bụng. Chu Hằng lập tức vận chuyển linh lực tiến hành luyện hóa.

Oanh!

Hỏa Nguyên Quả không thẹn tên liệt hỏa, mới vừa vào trong bụng lập tức hóa thành một đạo hoả tuyến, dường như hừng hực bốc cháy ở trong cơ thể hắn, hô, hô, trong lỗ mũi phun ra 2 đạo ngọn lửa, hóa thành hai Hỏa Long.

Không chỉ như thế, lỗ chân lông toàn thân hắn cũng đang không ngừng phun trào ra ngọn lửa, trong nháy mắt hóa y phục của hắn thành tro tàn, hiện ra đường cong thân thể hắn rõ ràng, đã đạt đến cường độ Tiên khí Thăng Hoa Vương, Thần thể quang hoa nội liễm.

Nhưng ở dưới ngọn lửa đốt, thân thể hắn cũng biến thành đỏ rực.

Dược lực thật mạnh!

Hỏa Nguyên Thảo không biết sinh trưởng bao nhiêu năm. Lại hấp thu hỏa lực bao nhiêu năm, mà những tinh hoa ngọn lửa này cũng nồng đậm ở trong hai viên quả, có thể nghĩ mà biết có được hỏa lực kinh khủng bực nào.

Chu Hằng lại cảm giác được từng đợt thoải mái không nói ra được, thật giống như thời điểm hắn vẫn là phàm nhân ngâm nước nóng, tuy rằng bỏng nhưng bỏng thoải mái, nhiệt lực thẩm thấu mỗi một tấc thân thể. Khiến xương của hắn đều như nhẹ hẳn đi!

Điều kiện tiên quyết là, hắn thừa nhận được này cỗ hỏa lực này.

Hắn vận chuyển linh lực, hấp thu nhiệt lực, trong đó có linh khí thiên địa khủng bố mà tinh thuần, có thể trực tiếp chuyển hóa thành linh lực bản thân hắn tích lũy.

Vừa so sánh cùng Hỏa Nguyên Quả, tinh hoa sinh mệnh một gã Thăng Hoa Hoàng đỉnh phong được không đáng kể!

Dù sao, tinh hoa sinh mệnh cũng không thể đại biểu tu vi suốt đời, hoàn toàn là hai loại khái niệm bất đồng.

Đạo pháp tướng thứ 10 nhanh chóng từ hư chuyển thực, đại biểu cho tu vi Chu Hằng đang tăng lên cấp tốc!

Khi đạo pháp tướng thứ 10 hoàn toàn thành hình, Chu Hằng hơi hơi dừng lại một chút, sau đó 11 đạo pháp tướng bỗng nhiên hiện ra!

Đánh xuyên hàng rào cảnh giới !

Chu Hằng vẫn ngồi xếp bằng như cũ, nhưng trên mặt lại lộ ra

một chút tươi cười, lúc này tái chiến Băng Tâm Trúc, Công Dương Thái Tôn, cho dù hắn không sử dụng khí thế cũng có thể áp bọn họ, bởi vì bây giờ hắn cùng hai người này chân chánh đứng ở cùng một tầng thứ.

Như vậy chiến một trận cùng cảnh giới, hắn tuyệt đối vô địch!

Nhưng dược lực Hỏa Nguyên Quả xa xa còn không phát huy hết, 11 đạo pháp tướng viên mãn, thẳng đến hình thành pháp tướng thứ 13, dược lực mới rốt cục bị hắn hoàn toàn hấp thu.

Nhưng đây chỉ là viên Hỏa Nguyên Quả thứ nhất!

Chu Hằng không chút do dự ăn viên Hỏa Nguyên Quả thứ hai, tuy rằng Hoặc Thiên giúp hắn làm, áp chế tất cả tồn tại cảnh giới đều đến Thăng Hoa Cảnh, nhưng bây giờ hắn đối với Thăng Hoa Đế bình thường có lẽ miễn cưỡng có thể có sức đánh một trận, nhưng đối với Thăng Hoa Đế có được Thiên Kinh… tuyệt đối không phải là đối thủ!

Cho nên, hắn nhất định phải mau chóng tận khả năng tăng lên tu vi.

Có kinh nghiệm lần đầu, lúc này hắn hấp thu dược lực Hỏa Nguyên Quả càng thêm hữu hiệu, tăng nhanh linh lực tích lũy của hắn.

14 đạo pháp tướng! 15 đạo pháp tướng! 16 đạo pháp tướng!

16 đạo pháp tướng viên mãn!

Chu Hằng phun ra một tia nhiệt khí cuối cùng, hai mắt mở, thần mang nhoáng lên một cái, hắn mỉm cười, hiện tại trình tự lực lượng của hắn đã vượt qua Băng Tâm Trúc cùng Công Dương Thái Tôn.

Lần này, đại biểu Hồng Liên Thiên Kinh cùng Thanh Mộc Thiên Kinh tiến vào nơi này, chính là Băng Tâm Trúc hoặc là Công Dương Thái Tôn, hay là Thái Nhất Giáo chủ, Độc Cô Huyền sau lưng bọn hắn? Nếu chỉ là hai đồng lứa, Chu Hằng đã đứng ở thế bất bại, nhưng nếu là đại nhân sau lưng bọn họ. vậy không dễ.

Ít nhất là Thăng Hoa Đế vượt qua cực hạn, cộng thêm nắm giữ Thiên Kinh sâu hơn hắn, hắn căn bản không phải đối thủ!

Hy vọng dọc theo con đường này còn có thể tìm linh quả, hiệu quả tốt hơn nhiều so với luyện hóa tinh khí sinh mệnh, hơn nữa luyện hóa tinh khí sinh mệnh luôn cảm thấy có chút tà ác.

Chu Hằng đứng dậy, ra đi một lần nữa.

Hắn xuyên qua đại hạp cốc, sau đó phàn vách tường mà lên, lại một ngày sau, hắn vượt qua cái đại hạp cốc này.

Hình thành 11 đạo pháp tướng xong, hắn có được lực lượng Thăng Hoa Hoàng chân chính, lúc này tốc độ tự nhiên nhanh hơn, ít nhất so với trước gấp mười mấy lần.

Hỏa lực nơi này ngay cả siêu Sáng Thế Đế đều phải nhượng bộ lui binh, nhưng Thiên Kinh tương khắc, Chu Hằng lại có thể hành động tự nhiên ở trong này, đương nhiên, nơi này còn có một chút thổ địa, tỷ như thực vật, tỷ như yêu thú, chúng nó cũng đồng dạng không chịu ngọn lửa ảnh hưởng, bởi vì chúng nó chính là ngọn lửa uẩn dục mà thành, ở trong ngọn lửa chúng nó có thể phát huy ra chiến lực mạnh hơn.

Chu Hằng đánh chém mấy đầu yêu thú, nhưng cũng bị một đầu yêu thú vô cùng mạnh mẽ đuổi liên tục chạy trốn ba ngày ba đêm, đây tuyệt đối là một đầu tồn tại Sáng Thế Cảnh, hiện tại tuy rằng bị áp chế đến Thăng Hoa Đế nhưng cũng không phải Chu Hằng có thể chống lại.

Đến nơi này sau, thần thức mất đi tác dụng, Thiên Kinh từ góc độ nào đó mà nói là pháp tắc thiên địa diễn hóa, ở trong này tự thành một phương thế giới, nếu không thể tiến hành nghiền ép ở pháp tắc như vậy không thể siêu thoát ra ngoài.

Thật giống như Hoặc Thiên nói nơi này cao nhất chỉ có thể là Thăng Hoa Đế, như vậy nơi này cũng chỉ có thể có Thăng Hoa Đế, cảnh giới cao hơn Hoặc Thiên căn bản vô dụng, phải nắm giữ pháp tắc vượt qua nàng!

Khắp nơi là ngọn lửa hừng hực, Chu Hằng căn bản không chạy đông tây nam bắc, hắn chỉ có thể dựa vào sờ soạng địa hình ở trong đầu, để tránh đi về lối cũ, về phần đi tới chỗ Vạn Cổ Đại Đế bị vây khốn hay không, hắn hoàn toàn không nắm chắc .

Bảy ngày sau, Chu Hằng ăn hết một miếng thịt cuối cùng Kim Quan Xà – , hương vị canh rắn thật sự rất ngon , khiến hắn có chút nghiện, về sau đi đâu tìm?

Hắn nghỉ ngơi một chút, thời điểm đang định lên đường, chỉ thấy ngọn lửa bùng lên, giống như sóng nước tách ra hai bên.

Có cái gì tới?

Hắn nhảy lên, nhảy đến chỗ cao gia tăng tầm nhìn.

Một đạo nhân ảnh chạy gấp ở phía trước, mà ở sau thì là một cự mãng to như núi đuổi theo!

Người là.. Băng Tâm Trúc!

Lại là nàng vào được!

Nơi này chỉ có có được Thiên Kinh mới có thể đi vào, Băng Tâm Trúc tu tập Hồng Liên Thiên Kinh, có thể tiến vào nơi này cũng không hiếm lạ, ly kỳ là Thái Nhất Giáo chủ không ngờ không đích thân tới – đây chính là quan hệ đến một quyển Thiên Kinh a, vì cái gì Thái Nhất Giáo chủ để Băng Tâm Trúc tiến vào?

Tuy rằng nơi này bị cấm chế tu vi, nhưng Băng Tâm Trúc cách Thăng Hoa Đế đỉnh phong còn một khoảng cách rất dài, cũng không phải thí sinh tốt nhất!

Kỳ quái!

Ánh mắt Chu Hằng dời về phía sau, nhìn về phía cự mãng đang truy đuổi Băng Tâm Trúc.

Con mãng xà này dài chừng mấy ngàn trượng, to như toà nhà, nếu bàn tới thân thể, tuyệt đối có thể so một tòa núi cao! Nhưng hình thể chưa bao giờ là mấu chốt, mấu chốt chính là cảnh giới của nó!

Sâu không lường được!

Cho dù cách xa như vậy cũng đưa cho Chu Hằng áp lực cường đại, dường như có thể làm cho trái tim của hắn đều nổ tung!

Nhưng cũng chỉ là cảm giác, bởi vì hết thảy lực lượng nơi này đều bị Hoặc Thiên áp chế, nhiều nhất chỉ có thể là Thăng Hoa Đế thôi.

Uy áp Thăng Hoa Đế trấn chết Thăng Hoa Vương? Tuyệt đối không có khả năng, huống chi Chu Hằng còn mang theo hắc kiếm, vốn có thể miễn dịch hết thảy uy áp.

Hắn nhảy như vậy, Băng Tâm Trúc cũng phát hiện hắn, bởi vì rất hiển nhiên, tiểu nương bì này thay đổi một chút phương hướng, trực tiếp vọt tới hắn.

Dựa vào, con gái còn chưa gả đã xuất giá, chỉ biết tìm hắn chắn tai ương!

Chu Hằng tế xuất hắc kiếm, toàn lực chém một kiếm, trong kiếm khí màu đen mang theo một đạo hơi màu vàng, có phù văn lưu chuyển.

Tuy nhiên, sau khi hắn đánh ra một kiếm lập tức chạy đi, đối mặt với đầu cự mãng, chiến lực hắn bây giờ không đủ a!

– Thật là tấu xảo, không ngờ gặp ngươi ở trong này! Chu Hằng với Băng Tâm Trúc sóng vai mà đi.

Băng Tâm Trúc liếc mắt, tên này lại còn có tâm tình miệng

lưỡi trơn tru? Tuy nhiên cũng may có một kiếm này, thoáng làm chậm con cự mãng một chút, nếu không nàng lại rơi vào khổ chiến!

– Nghĩ tới ta như vậy, một tháng cũng không chờ được, truy tới nơi này gặp ta ? Chu Hằng còn nói thêm, nữ nhân này càng bày ra bộ dáng trong trẻo nhưng lạnh lùng, hắn càng nên muốn trêu cợt nàng thẹn quá thành giận.

Không thể không nói, hắn thực ra cũng rất nhàm chán.

– Nói hươu nói vượn! Băng Tâm Trúc trừng mắt nhìn hắn một cái, sau đó nói – Con cự mãng này luôn luôn nói ta giết đứa con của nó, đã đuổi theo ta ba ngày rồi! .

Chu Hằng lập tức sặc một cái, nguyên lai họa này là hắn làm .

– – – – – – – – – – oOo- – – – – – – – – –

Chương 727: Phô trương thanh thế

Nghe Băng Tâm Trúc vừa nói như vậy, Chu Hằng chỉ biết đại mãng này chính là phụ thân của Kim Quan Xà lúc trước, cái kia nhỏ cá chạch quả thật nhắc qua cái gì Thiên Mãng Tiên Quân.

Ngày ấy Kim Quan Xà bị hắn làm thịt sau, Thiên Mãng Tiên Quân lập tức cảm ứng được, lúc này tức giận đi ra tìm kẻ thù giết chết, mà Băng Tâm Trúc không hay ho đụng vào .

Nơi đây trừ bỏ thổ dân ra, ngoại nhân có thể vào chính là người nắm giữ Thiên Kinh, mà Thiên Mãng Tiên Quân ở vùng này chính là bá vương trong bá vương, ai dám động một sợi lông con nối dòng của nó?

Bởi vậy, trong nháy mắt nhìn thấy Băng Tâm Trúc, Thiên Mãng Tiên Quân liền kết luận đứa con là người từ ngoài đến giết chết, không nói hai lời liền triển khai đuổi giết!

Thiên Mãng Tiên Quân chính là Sáng Thế Đế 4 tướng, nếu nơi này không có Hoặc Thiên phong chế, nó muốn giết Băng Tâm Trúc hoàn toàn ở trong một ý niệm. Nhưng bây giờ tu vi của nó lại bị ngạnh sinh áp chế đến Thăng Hoa Đế đỉnh phong.

Băng Tâm Trúc có được Hồng Liên Thiên Kinh, há dễ giết như vậy?

Nàng không địch lại liền bắt đầu chạy trốn, bởi vì chuyện này đối với nàng mà nói hoàn toàn không sao nói rõ được, nhưng Thiên Mãng Tiên Quân lại làm sao chịu bỏ qua, một đường đuổi theo, đây là một màn Chu Hằng thấy.

Lại nói tiếp, Băng Tâm Trúc thật sự không hay ho, hoàn toàn là xuất hiện ở thời gian sai lầm cùng địa điểm sai lầm!

Chu Hằng đồng tình trong lòng một chút, lại không ý tứ nói cho đối phương biết mình mới là nguồn gốc gây họa, đây không phải tự tìm mắng sao?

Ở sau lưng của bọn họ, Thiên Mãng Tiên Quân rống to, thanh âm lại như long ngâm. Tràn đầy khí phách, đương nhiên vẫn là phẫn nộ. Nếu cảnh giới của nó không giải thích được áp chế đến Thăng Hoa Đế. Nó muốn giết hai người này dễ như trở bàn tay!

– Làm sao bây giờ, căn bản không thoát được nó! Băng Tâm Trúc cau mày nói.

– Đừng nhìn ta, ta chỉ xuất hiện ở thời gian sai lầm cùng địa điểm sai lầm, ngươi nghĩ biện pháp! Chu Hằng đẩy lại vấn đề.

Băng Tâm Trúc dùng tràn ngập ánh mắt hoài nghi nhìn Chu Hằng, nàng có giết người hay không nàng khẳng định rõ ràng, nhưng lão mãng hiển nhiên cũng không giống như làm giả, như vậy khẳng định là người thứ 3 xử lý.

Có thể tiến vào nơi này thật sự ít ỏi. Mà Chu Hằng vừa mới lại xuất hiện vào lúc này.

– Là ngươi làm ! Băng Tâm Trúc lập tức kêu lên.

Chu Hằng nhăn mặt, nữ nhân thông minh như vậy để làm chi, đây không phải muốn nam nhân không thích sao? Biết nữ nhân giả bộ hồ đồ mới là nữ nhân cơ trí chân chính! Ai, nữ nhân này tuyệt không đáng yêu!

– Nói hươu nói vượn, không có chứng cớ ngươi không nên nói lung tung! Hắn ngôn từ chính nghĩa nói.

– Hắc, bổn sự ngươi nói láo quá kém! Băng Tâm Trúc cười lạnh.

Dựa vào, dễ dàng bị nhìn ra sơ hở như vậy?

Sau lưng, lão xà lại truy gần vài phần, tiếng gầm giận dữ vang

lên không dứt, đủ để cho trái tim Thăng Hoa Vương bình thường đều ngưng đập.

Chu Hằng vốn khó chịu, bị nó vừa hô như vậy thì càng thêm không thoải mái, lập tức xoay người một cái, hắc kiếm tế xuất. Tiểu phù văn công kích dầy đặc trên thân kiếm, hắn lạnh lùng nhìn chằm chằm Thiên Mãng Tiên Quân, hắc kiếm dương động, kiếm ý Lăng Thiên Cửu Thức lưu chuyển ở trong người.

Chi!

Thiên Mãng Tiên Quân lập tức dừng lại thân ảnh, nó nhìn Chu Hằng. Trong ánh mắt chớp động thận trọng, vô cùng càng có một loại sợ hãi không cách nào hình dung.

Nó có loại cảm giác nếu ăn một kiếm này, vậy nó sẽ hình thần câu diệt!

Loại cảm giác này ở trước khi nó còn không đắc đạo, vẫn chưa hoàn toàn cường đại, từng vô số lần địa đã cứu tính mạng của nó, bởi vì trong cơ thể của nó có từng tia tia lửa huyết mạch của rồng, là hậu duệ thần thú cao quý nhất!

Trở thành Sáng Thế Đế sau, loại cảm giác này gần như không

xuất hiện qua, nhưng bây giờ một cái Thăng Hoa Vương nho nhỏ không ngờ cho nó cảm giác kinh khủng như vậy có!

Bản thân nó trực tiếp quay đầu bước đi.

Phốc!

Băng Tâm Trúc giật mình, đường đường Sáng Thế Đế không ngờ bị Chu Hằng bày một cái tư thế liền hù chạy? Ở góc độ của nàng không cảm giác được áp lực Lăng Thiên Cửu Thức, bởi vậy nàng hoàn toàn không thể hiểu được.

– Còn thất thần làm chi, đi mau a! Chu Hằng vội vàng kéo nữ nhân ngốc, hắn quả thật chỉ phô trương thanh thế, Lăng Thiên Cửu Thức có thể xử lý một cái Sáng Thế Đế cảnh giới bị áp đến Thăng Hoa Đế hay không?

Hắn hoàn toàn không biết!

Nhưng nếu không thể, giá phải trả là cái mạng nhỏ của hắn, loại ý nghĩa mạo hiểm này hoàn toàn không có vẫn tốt, may mắn, con đại xà cũng bị hù chạy.

– Nữ nhân ngốc, nhanh! .

– Ngươi, ngươi lại mắng ta? .

– Vô nghĩa, nếu ngươi còn muốn bị kia con đại xà truy giết, ta đây cũng không ngại lưu lại một mình ngươi, dù sao ta không phụng bồi! .

– Ngươi còn dám nói! Khẳng định là ngươi giết đứa con của nó, mới có thể làm ta mệt như vậy! .

– Mau trốn, nói mấy thứ này để làm chi! .

Hai người một bên đấu võ mồm một bên chạy cực nhanh, sau mấy phút lành nghề, phía sau đột nhiên truyền đến một tiếng rống giận tràn ngập phẫn, giống như long ngâm, hiển nhiên, con đại xà kia cũng ý thức được khả năng bị Chu Hằng phô trương thanh thế đánh lừa .

Tuy nhiên, song phương đã kéo ra khoảng cách đầy đủ, kế tiếp Thiên Mãng Tiên Quân cũng chỉ có thể dựa trực giác theo đuổi bọn họ.

– Chúng ta tìm một chỗ trốn, thối xà muốn đuổi theo cứ cho nó đi loạn truy! Chu Hằng kéo Băng Tâm Trúc sang hướng khác, Thiên Mãng Tiên Quân chính là Sáng Thế Đế, tuy rằng bị áp chế đến Thăng Hoa Đế, nhưng tốc độ vẫn nhanh hơn bọn hắn, hơn nữa còn khí lực dẻo dai, sớm hay muộn sẽ đuổi theo bọn họ.

Bởi vậy, trốn một chút không phải ý kiến hay.

– Buông tay ta ra! Băng Tâm Trúc thì cắn răng nói, tên này sao luôn cầm lấy tay nàng không ngừng?

– Hư, đừng làm cho thối xà nghe được! .

– … Có tin ta làm thịt ngươi trước hay không? .

– Hắc, ngươi còn thật biết nói đùa, mưu sát chồng có cái gì tốt? .

– Câm miệng! .

Hai người tìm sơn động né vào, bọn họ đều có được Thiên Kinh, một cái sông máu tràn đầy, một … cái khác thì phóng hồng liên, xua tan ngọn lửa xung quanh.

– Nguyên lai, Huyết Hà Thiên Kinh ở trong tay ngươi! Băng Tâm Trúc khoanh chân ngồi dưới đất, một thanh kiếm tiên để ngang trên hai chân, ý cảnh cáo không nói cũng hiểu.

Lúc này Chu Hằng lại không được, Huyết Hà Thiên Kinh từ trong tay hắn đánh ra ngoài căn bản hoàn toàn thay đổi , nhưng bây giờ là bản thân Thiên Kinh ở vận chuyển, lộ ra ngoài tướng mạo sẵn có.

Tuy nhiên dù sao cũng không có việc gì, nữ nhân này không phải vợ hắn sao?

Chu Hằng bất động thanh sắc nhích lại gần: – Không tồi, ta quả thật có 1 bộ Thiên Kinh. Thế nào, chúng ta trao đổi cho nhau quan sát một chút? .

– Không nghĩ tới bảy thế lực lớn Tiên giới bố cục mấy vạn năm, kết quả Huyết Hà Thiên Kinh lại rơi vào trong tay của ngươi, nếu để cho bọn họ biết, khẳng định đều ói ra một búng máu! Băng Tâm Trúc nói – Ta không có hứng thú đối với Thiên Kinh của ngươi! .

– Ngươi không có hứng thú không việc gì, mấu chốt là ta có hứng thú! Chu Hằng lại nhích thêm 1 tí.

Xoạt, một đạo kiếm khí xẹt qua, hồng liên tràn ra, Băng Tâm Trúc đã bắn người dựng lên, kiếm tiên bằng thân, mũi kiếm để thẳng cổ họng Chu Hằng: – Cách ta xa một chút! .

– Ba ngày không đánh đã lớn mật rồi! Chu Hằng cười ha ha, mở ra bàn tay to chụp tới kiếm phong.

– Lớn mật! Băng Tâm Trúc quát lớn, phía trước chiến với Chu Hằng, trận chiến đầu tiên nàng dễ dàng thắng được, nhưng thứ hai nàng lại nhất thời chưa chuẩn bị bị Chu Hằng làm thảm bại, nhưng đây cũng là bởi vì lúc trước nàng không mang Hồng Liên Thiên Kinh, nếu không có Thiên Kinh hóa giải khí thế Chu Hằng, dựa lực lượng bản thân nàng há bị thất bại bởi Chu Hằng?

Lúc này bất đồng, vào nơi này nhất định phải mang theo Thiên Kinh, tái chiến với Chu Hằng nàng có tâm thắng cuộc!

Kiếm phong dương động, hồng liên mạn sinh, hình thành từng đạo ảo ảnh xinh đẹp.

– Hắc! Chu Hằng ngưng tụ hữu quyền, bình bình đạm đạm đánh ra, nhưng thần huy màu vàng dương động, hóa phức tạp thành giản đơn.

Thình thịch!

Nắm tay đánh vào trên thân kiếm, một đạo sóng xung kích đẩy ra, Băng Tâm Trúc lập tức bị chấn lui về phía sau, mà Chu Hằng nhân cơ hội xuất kích, xoạt 1 cái, hai người cuốn thành một đoàn.

Băng Tâm Trúc chỉ cảm thấy trong đầu một mảnh hỗn loạn, tại sao Chu Hằng không cần khí thế đều lợi hại như vậy?

Thẳng đến ngực truyền đến xúc cảm kỳ diệu, nàng mới tỉnh ngộ lại, cặp vú của mình không ngờ bị Chu Hằng bóp! Nàng lập tức nổi giận, oanh, khí thế toàn thân bùng lên, vô số đóa hồng liên tựa như nổi điên, mỗi một đóa đều mang lực phá hoại tràn ngập tính hủy diệt.

Chu Hằng không sợ, chiến một trận cùng cảnh giới hắn sợ ai, Huyết Hà Thiên Kinh triển khai, trên người hắn hiện đầy thần mang màu vàng, hoàn toàn đỡ hồng liên công kích.

Nửa ngày sau, Băng Tâm Trúc cuối cùng ngừng lại, nàng không thể không thừa nhận, tên nam nhân này tuy rằng đáng ghét tới cực điểm, nhưng ở thiên phú võ đạo lại yêu nghiệt nghịch thiên!

Không dựa vào khí thế, công bình chiến một trận nàng cũng không phải đối thủ Chu Hằng.

– Phục tùng? Chu Hằng cắn vành tai của nàng nói, làn gió thơm sâu kín ập vào mũi.

Dáng người Băng Tâm Trúc thon dài, bộ ngực cũng chỉ đủ nhẹ nhàng nắm chặt, xa xa không kịp Ứng Mộng Phạm, đặc biệt hùng vĩ như Cổ Tư, nhưng không lớn cũng không nhỏ, lại đủ xúc cảm, co dãn mười phần, trắng mịn như mỹ ngọc.

Tiếp tục như vậy, hắn sẽ nghiện a!

– Buông tay! Băng Tâm Trúc mắc cỡ đỏ mặt nói, thể chất của nàng đặc biệt mẫn cảm, giữa hai đùi đã nổi lên ẩm ướt.

– Lại để cho ta sờ một hồi! Chu Hằng cò kè mặc cả.

Băng Tâm Trúc thiếu chút nữa ngã ngửa, tên này chiếm tiện nghi quá mức a? Chỉ là bây giờ quyền chủ động hoàn toàn ở trong tay Chu Hằng, đừng nói chỉ là sờ sờ, dù làm ra chuyện quá đáng hơn nàng cũng không có cách nào ngăn cản a!

Nghĩ đến đây, thân thể nàng không khỏi run lên, loại chuyện đó nàng hoàn toàn không có chuẩn bị a!

Chu Hằng gắt gao ôm nàng cùng một chỗ, nàng biến hóa như vậy sao thoát được ánh mắt của hắn, không khỏi cười cười: – Như thế nào, có phải đang suy nghĩ chuyện song tu gì hay không? Ngươi rất không ngoan a! .

Ta phi!

Băng Tâm Trúc đá một cái, đối với lưu manh đùa giỡn mình,

lại còn ngậm máu phun người! Nàng quay đầu, trách mắng: – Buông tay .

Kháng nghị của nàng lập tức vùi lấp ở miệng Chu Hằng, bởi vì thân nàng đã bị Chu Hằng ôm.

Ông, đầu của nàng dường như lập tức nổ tung, tê tê loạn loạn, hoàn toàn không có một tia suy nghĩ.

– – – – – – – – – – – oOo- – – – – – – – – – –

Chương 728: Giới thứ ba

Chu Hằng hôn rất nhập thần, nữ nhân này nhìn như lạnh lùng, nhưng trong nội tâm lại cất giấu một đoàn ngọn lửa, chỉ cần châm lên là có thể đốt cháy nam nhân!

Băng Tâm Trúc mới đầu giống như khúc gỗ, dường như bị Chu Hằng hôn đến sững sờ, ngơ ngác mặc cho Chu Hằng thưởng thức đôi môi của nàng. Nhưng một lát sau, nàng cũng có đáp lại, nhưng cũng không phải hôn trả lại Chu Hằng, mà hung hăng cắn một cái trên bờ môi của hắn.

– Thế nào Ôi! Nàng là chó à! Chu Hằng rụt trở về, hắn mạnh mẽ chính là xương cốt, đã đạt đến trình độ Tiên khí Thăng Hoa Vương, nhưng lớp da máu thịt lại còn xa chưa đạt tới tầng thứ này, đâu chống lại được "cắn trả" của một vị Thăng Hoa Vương 15 tướng.

– Cuồng đồ chớt nhả! Băng Tâm Trúc trách mắng, đôi má lúm đồng tiền xinh đẹp đỏ như lửa, tươi đẹp đến mức có thể vắt ra nước.

– Hắc hắc… Đừng nói vừa rồi nàng không hề động tâm! Chu Hằng nâng lên cằm của Băng Tâm Trúc, làn da của nàng bóng loáng trắng như tuyết, mịn màng như mỹ ngọc tốt nhất thế gian, nhìn vào đã làm cho lòng người vô cùng thoải mái.

Tên nam nhân này như thế nào ghê tởm như vậy chứ!

– Dù sư phụ ta cho phép ngươi cầu hôn, nhưng một ngày chưa có thành hôn, ta không cho phép ngươi xằng bậy! Băng Tâm Trúc lại lui một bước. Vốn trước đó nàng kiên quyết không đồng ý gả cho Chu Hằng, nhưng hiện tại xem ra làm thế nào cũng không vứt bỏ được.

Hơn nữa Chu Hằng cũng không có gì không tốt, tuổi còn trẻ đã là Thánh Dược sư, ở địa vị tuyệt đối không dưới sư phụ của nàng, đã sớm đứng ở đỉnh cao nhất Tiên giới. Mà nói đến thực lực võ đạo, tuy rằng hiện tại hắn còn chỉ là Thăng Hoa Vương, nhưng tốc độ tinh tiến của hắn có thể nói là tiến triển cực nhanh, đánh bại chí tôn cùng cấp dễ dàng như uống nước vậy!

Chiếu theo tốc độ tu luyện của hắn như thế, chỉ sợ không bao lâu nữa có thể trở thành bá chủ Tiên giới!

Nam nhân như vậy chẳng lẽ không phải là lang quân như ý mà nữ nhân tha thiết ước mơ sao? Thế nhưng không hiểu vì sao gần đây mỗi lần nàng nhìn thấy Chu Hằng đều sẽ dâng lên kích động muốn tát đối phương thật đau?

– Không phải là vừa yêu vừa hận đối với ta, quên cũng không thể quên được rồi chứ? Chu Hằng thưởng thức hai bồ câu thanh tú kia, quả thực có một loại cảm giác đê mê.

– Ngươi đủ chưa? Băng Tâm Trúc cắn răng nói. Nàng chỉ lo suy nghĩ, lại quên đi bộ ngực đầy đặn còn nằm trong lòng bàn tay của Chu Hằng.

– Không! Từ nay về sau, tỷ muội các nàng chính là của ta, chỉ là tạm thời ở chỗ của nàng, nàng cũng không thể trộm đạo đấy! Chu Hằng nghiêm trang nói.

Băng Tâm Trúc tức giận đến sắp hộc máu. Vô sỉ quá vô sỉ mà! Tại sao có thể có tên không biết xấu hổ như vậy!

Nàng giãy giụa qua, phản kháng qua, nhưng thực sự không phải đối thủ của tên lưu manh này!

Nếu không phản kháng được, vậy cứ coi là hưởng thụ đi, dù sao nàng sớm muộn gì cũng phải chung thuyền với Chu Hằng… Không nói gì khác, hiện tại toàn bộ Tuyệt Tiên Thành người nào không biết nàng là nữ nhân của "Chu đại sư"?

– Bộ Hồng Liên Thiên Kinh kia… Tuy rằng Chu Hằng rất hưởng thụ mỹ thể ấm áp trong lòng mình, nhưng cũng không quên chính sự.

– Đừng mơ tưởng!

Lúc này Băng Tâm Trúc vô cùng thanh tỉnh, cũng cự tuyệt rất quyết liệt.

“Ái chà! Mỹ nam kế lại còn có lúc thất bại ư?” Chu Hằng nhướng mày, nói: – Nàng chạy tới nơi này, không phải là vì bộ Thiên Kinh mới xuất thế kia sao?

Cùng là Thiên Kinh một giới, Huyết Hà Thiên Kinh cùng Thiên Kinh mới vốn cũng không có chất bất đồng, vì sao rõ ràng Băng Tâm Trúc chỉ vươn tay là có thể chạm tới, lại không quan tâm với Huyết Hà Thiên Kinh chứ?

– Ta không phải vì đoạt lấy Thiên Kinh nơi này, mà chỉ muốn đi vào lịch lãm một phen! Băng Tâm Trúc nói. Ánh mắt lại có chút tránh né.

Trên thực tế, sau khi nàng thua dưới tay Chu Hằng rất không phục, bởi vậy khi Hỏa Diễm Chi Địa này đột nhiên gây ra động tĩnh lớn, nàng liền muốn đi vào mạo hiểm một phen. Bởi vì nơi này vô số vạn năm cũng chưa có ai xâm nhập, có thể sẽ sinh ra linh dược tuyệt thế.

Kết quả, linh dược còn không có hái được, lại gặp một con cự mãng đuổi giết. Sau đó lại đụng phải Chu Hằng, rơi vào trong vũng lầy trước mắt này.

Cùng nhấc lên quan hệ với Chu Hằng, tuyệt đối không có chuyện gì tốt!

Chu Hằng rất lấy làm lạ, chẳng những mọi người luôn có khát vọng theo đuổi cường đại, Thiên Kinh cũng có nhu cầu cắn nuốt, dung hợp lẫn nhau để lớn mạnh bản năng của mình. Vì sao Băng Tâm Trúc lại không hề quan tâm với Huyết Hà Thiên Kinh hoặc là Thiên Kinh mới xuất thế ở nơi này chứ?

Chờ một chút, Hoặc Thiên đã nói qua nơi này có hai bộ Thiên Kinh là không thuộc về một giới này!

Trong đó một bộ Thiên Kinh rất rõ ràng, khẳng định là thuộc về Vạn Cổ Đại Đế; như vậy, bộ Thiên Kinh thứ hai không thuộc về một giới này là ở trong tay Băng Tâm Trúc hay sao? Chính vì không thuộc cùng một giới, giữa Thiên Kinh với nhau cũng không tồn tại khả năng có thể dung hợp, bởi vì pháp tắc thiên địa không giống nhau!

Tuy nhiên… trình tự của Hồng Liên Thiên Kinh rõ ràng mạnh hơn Huyết Hà Thiên Kinh, điểm ấy sau mấy lần giao chiến, Chu Hằng có thể hoàn toàn khẳng định!

Cái này không đúng rồi, Thiên Kinh của Phàm giới lại mạnh hơn Thiên Kinh Tiên giới sao?

Chẳng lẽ Hồng Liên Thiên Kinh là tồn tại của tất cả Thiên Kinh Phàm giới dung hợp lại, mới có thể vượt ngược Thiên Kinh Tiên giới?

Chu Hằng nghĩ đến nhức đầu, nhưng không quan hệ, chính chủ nhân ở ngay trước mặt, hôm nay hắn không hỏi cho ra manh mối thì nhất định không buông tay!

– Hồng Liên Thiên Kinh của nàng là lai lịch gì? Hắn hỏi tiếp.

– Tại sao phải nói cho ngươi biết? Băng Tâm Trúc hỏi lại.

– Hừ! Nàng đây là thái độ gì! Chu Hằng giơ tay lên, "bốp" một cái, đánh mạnh một bàn tay trên mông Băng Tâm Trúc. Ái chà! Xúc cảm thật tuyệt! Trên người nữ nhân này không có một chút thịt dư thừa, co dãn cực kỳ tuyệt diệu!

Băng Tâm Trúc quá xấu hổ, giãy giụa ở trong lòng ngực của hắn, nhưng hành động này hoàn toàn là châm dầu vào lửa, cọ sát làm cho Chu Hằng hỏa khí tăng vọt, vật cứng rắn chỉa vào mông của nàng. Điều này không khỏi làm cho Băng Tâm Trúc trong nháy mắt khựng lại, đây cũng không phải là lần đầu tiên Chu Hằng chỉa vào nàng, chỉ là lần trước là pháp tướng của nàng.

– Nói hay không? Chu Hằng cắn nhẹ vành tai của nàng.

Băng Tâm Trúc kẹp cứng hai chân, tên nam nhân này thật sự rất đáng ghét!

– Nói hay không? Chu Hằng xoa xoa bàn tay to.

– A… Thân thể mềm mại của Băng Tâm Trúc run lên, thở nặng nề mà hổn hển vài hớp, mới trừng mắt nhìn Chu Hằng, nói: – Ta nói còn không được sao? Nhưng ngươi phải buông ta ra!

– Được! Chu Hằng gật đầu, nữ nhân này dù sao cũng không chạy đâu được, mà hắn quả thật muốn biết bí mật cất giấu sau lưng nàng.

Ba thầy trò các nàng đều rất cổ quái!

Băng Tú Lan có được 20 vầng trăng, chỉ là kém một chút so với hắn, nhưng vượt qua xa bất kỳ thiên tài nào ở Tiên giới! Phần Thái Nhất Giáo chủ là ở 2000 năm ttước đột nhiên thượng vị, trước đó nữa dường như vốn không tồn tại: chuyện này xảy ra ở Tiên giới quả thực khó tin.

– Ta… Băng Tâm Trúc khẽ hé đôi môi đỏ mọng, nhưng thiên ngôn vạn ngữ đến tột cùng lại không biết nên bắt đầu nói từ đâu, nàng ngừng lại một chút, nói: – Ngươi hẳn đã biết, trên Sáng Thế Đế còn có cảnh giới cao hơn!

Chu Hằng gật đầu, cái gọi là siêu Sáng Thế Đế hẳn chính là tồn tại này, tỷ như Lam Long nữ hoàng, tỷ như Độc Cô Huyền, tỷ như Vương U Nguyệt… nhưng sau khi vượt qua bậc thềm kia, dường như còn có vô số nấc thang.

Như vậy cũng giống như… Chuẩn Tiên một kiếp, Chuẩn Tiên hai kiếp ở Phàm giới!

– Phía trên Sáng Thế Đế, chẳng những còn có cảnh giới mới, thậm chí phía trên Tiên giới, còn có một thế giới mới khác! Cuối cùng Băng Tâm Trúc tiết lộ ra một bí mật lớn. Hoặc là nói một bí mật mà rất nhiều đại năng của Tuyệt Tiên Thành đều biết.

– Cái gì! Chu Hằng vô cùng kinh ngạc.

Hắn trước nay luôn nghĩ rằng, phía trên Sáng Thế Đế chính là nắm giữ về pháp tắc, nắm giữ tất cả pháp tắc, đó coi như là người thi hành ý chí thiên địa, chân chính vô địch ở thế gian! Nhưng nếu như phía trên Tiên giới còn có một giới, thì tất cả suy đoán của hắn phải trở lại từ đầu!

Chờ một chút, hắn nhớ lại: trước đây thời điểm ở Phàm giới tranh đoạt Tinh Hạch từng xuất hiện một nhân vật vô cùng cường đại, chính là tên được kêu là Vinh Kiếm Long, hắn từng biểu hiện không thèm quan tâm tới tiên nhân.

Đến sau này Chu Hằng nghĩ rằng Vinh Kiếm Long là cường giả Sáng Thế Cảnh, cho nên mới kiêu ngạo vênh váo như vậy, nhưng hiện tại xem ra, hắn vốn cũng không phải là người của Tiên giới, mà là nhân vật của một tầng thứ cao hơn!

Cho nên hắn mới không thèm quan tâm tới Tiên giới như vậy!

Nói như vậy, Hoặc Thiên cũng không phải người của một giới này? Điều này lại hoàn toàn nói xuôi được, hơn nữa càng có thể để người ta chấp nhận!

– Một giới trên đó là cái gì? Chu Hằng cố áp chế hàng vạn hàng ngàn ý niệm trong đầu, hỏi tiếp.

– Minh giới!

Minh!

Lam Long nữ hoàng từng nói về Hoặc Thiên là một chữ "Minh". Trước nay Chu Hằng vẫn nghĩ là Lam Long nữ hoàng có ý nói Hoặc Thiên đến từ "Minh gia", hoặc là "Minh Dương Tông"… các loại tông môn. Nhưng tuyệt đối không nghĩ tới, chữ "Minh" này là đại biểu cho Minh giới!

Phàm giới, Tiên giới, Minh giới!

Chu Hằng thở "ồ ồ", đột nhiên biết được bí mật này làm cho dòng suy nghĩ của hắn hỗn loạn, trong khoảng thời gian ngắn trong óc đều trống rỗng.

Hồng Liên Thiên Kinh hẳn là Thiên Kinh của Minh giới đi! Mà Nhân Uân Thiên Kinh cũng đúng như vậy!

– Nàng, sư phụ nàng và Băng Tú Lan đều là xuống từ Minh giới ư? Qua một hồi lâu, Chu Hằng bắt đầu sắp xếp ý tưởng, nhưng điều này cần có phối hợp của Băng Tâm Trúc.

– Đúng vậy! Băng Tâm Trúc cũng không có giấu giếm, đây là điều rất dễ dàng liên tưởng tới.

– Nguyên nhân là vì Hồng Liên Thiên Kinh?

Chu Hằng làm ra phỏng đoán, bằng không hắn nghĩ không ra vì sao đối phương hạ giới.

– Đúng! Băng Tâm Trúc tiếp tục gật đầu, sau đó không cần Chu Hằng truy hỏi tiếp liền nói: – Năm đó sư phụ và bạn hữu của sư phụ trong một lần cơ duyên xảo hợp thu được một bộ Thiên Kinh mới xuất thế, nhưng chính vì bản Thiên Kinh này làm cho họ phản bội nhau!

– Sư phụ bị trọng thương, nhưng Hồng Liên Thiên Kinh lại giúp sư phụ mở ra giới vực, chạy trốn tới Tiên giới!

Chu Hằng gật đầu, Hoặc Thiên nói Thái Nhất Giáo chủ bị trọng thương, hẳn là bị bạn hữu của bà đả thương, bây giờ còn chưa có lành lại.

– Minh giới là dạng gì? Hắn tò mò hỏi.

– Ta không biết! Băng Tâm Trúc lắc đầu, nói: – Thời điểm sư phụ mang theo ta hạ giới, ta mới hơn hai tuổi, làm sao có thể nhớ được?

Nói như vậy, Băng Tú Lan nhiều nhất nhỏ một hai tuổi so với Băng Tâm Trúc, nhưng thực lực giữa hai nàng lại chênh lệch nhiều như vậy, đủ thấy Băng Tú Lan lười biếng biết bao! Mà nàng có thể có được 20 vầng trăng, hẳn là có liên quan với nàng sinh ra ở Minh giới, bẩm sinh quá cường đại!

– Trên Sáng Thế Đế là cảnh giới gì? Chu Hằng lại hỏi.

– Không biết! Sư phụ không cho phép ta hỏi, chỉ nói ta sau khi đột phá Sáng Thế Đế, phi thăng Minh giới tự nhiên sẽ hiểu được!

Chu Hằng phát điên, thật vất vả đợi được một người từ Minh giới tới, nhưng không ngờ phần lớn chuyện đều không biết!

Quên đi! Quên đi! Không biết thì không biết, rất nhanh hắn sẽ đột phá Sáng Thế Đế, đến lúc đó đi Minh giới là có thể biết được hết thảy!

Lai lịch của Hoặc Thiên, thân phận của nguyên chủ nhân hắc kiếm, năm đó trận chiến hủy diệt Tiên giới song phương là ai, hết thảy hẳn đều có thể tìm được đáp án ở Minh giới!

Không trách được các đại lão của Tuyệt Tiên Thành đối với biểu hiện ra năng lực kinh người của Hoặc Thiên thì kinh sợ, nhưng cũng không có kinh sợ đến mức không thể chấp nhận. Thì ra vì bọn họ cũng đều biết ở trên Tiên giới còn có Minh giới, còn có một đống lớn cường giả cường đại gấp vô số lần so với bọn họ.

Bọn họ nghĩ rằng Hoặc Thiên chính là đại năng từ Minh giới xuống, thậm chí cũng nghĩ hắn là Dược sư từ Minh giới xuống, cho nên mới biến thái như vậy!

Trên thực tế, Hỏa Thần Lô, hắc kiếm hẳn là đều đến từ Minh giới, những người này suy đoán thực ra cũng không sai!

– Bếp lò! Tại sao không nói vài câu đi?

Chu Hằng dùng thần thức nói với Hỏa Thần Lô, giọng điệu bình tĩnh, nhưng trong bình tĩnh đúng là cất giấu lửa giận kinh khủng.

Chương 729: Hỏa diễm nhân

– Bổn tọa đang ngủ, cái gì cũng không biết! Hỏa Thần Lô xấu tính đáp lời.

Hiện tại Chu Hằng không còn khối phù văn kia, nó cũng không sợ Chu Hằng nữa.

– Ngươi là từ Minh giới tới? Người luyện ngươi thành lò luyện đan là Dược sư Minh giới, có phải không? Chu Hằng tiếp tục hỏi.

– Bổn tọa linh trí còn chưa mở ra xong, làm sao nhớ rõ nhiều chuyện như vậy, trong óc nhồi nhét tất cả đều là đan phương, cho nên mới cần không ngừng cắn nuốt dị hỏa, nếu không bổn tọa phí sức già để làm chi?

Hỏa Thần Lô kêu lên oan khuất.

– Ngươi thực sự không biết? Chu Hằng hỏi đầy hoài nghi.

– Ai biết người đó sinh đứa con không có lỗ mắt! Hỏa Thần

Lô thề thốt.

– Vô nghĩa! Ngươi có muốn sinh đứa con cũng không sinh được! Chu Hằng mắng, nhưng lại hơi tin tưởng. Hỏa Thần Lô quả thật vẫn chưa có hoàn toàn tiến hóa ra linh trí, nếu không nó cũng không có khả năng khát vọng đối với dị hỏa như vậy.

Chúng sinh ba giới, trước kia Chu Hằng từng nghe nói qua cái từ này, nhưng hắn chỉ cho là một loại cách nói mà thôi, nhưng hiện tại xem ra… cổ nhân đúng là không có lừa người!

Phàm giới, Tiên giới, Minh giới, là ba giới!

Lúc trước Tiên giới bị phá diệt, hẳn là là do đại chiến giữa đại năng Minh giới. Cái gọi là thần tiên đánh nhau, tiểu quỷ gặp tai ương, Tiên giới cứ như vậy xui xẻo tan vỡ! Mà dựng lại 49 Tiên Thành hẳn cũng không là bút tích của Tiên giới, mà là do đại năng Minh giới ra tay.

Sau khi trở về, nhất định phải tìm Đông Quách Hằng dò hỏi thử xem.

– Tiểu Trúc Trúc! Mau lấy ra Hồng Liên Thiên Kinh cho vi phu xem thử! Chu Hằng cố nén tất cả nghi hoặc vào đáy lòng, hiện tại có một bộ Thiên Kinh, hơn nữa còn là Thiên Kinh của Minh giới ở ngay trước mắt, sao hắn có thể bỏ qua!

– Ngươi có thể đừng có buồn nôn như vậy được không? Băng Tâm Trúc toàn thân đều nổi lên một lớp da gà.

– Nàng hình dạng cũng không xấu xí, gọi tên nàng thì có gì mà buồn nôn? Chu Hằng cười nói, cố ý nói lệch đề tài.

Băng Tâm Trúc xem như biết điều: nói lí lẽ với Chu Hằng là không thông minh, nàng lắc lắc đầu, nói: – Thiên Kinh là ta mượn của sư phụ, không có sư phụ cho phép, ta không thể để bất luận kẻ nào xem được!

Chu Hằng hơi lưỡng lự, nhưng vẫn bỏ đi ý niệm tiếp tục ép hỏi.

Cái gọi là liệt nữ sợ dây dưa lằng nhằng, nếu hắn cứ quấn lấy quấy rầy, thậm chí đem gạo nấu thành cơm, thì không sợ Băng Tâm Trúc không hết lòng hết dạ, ngoan ngoãn giao ra Hồng Liên Thiên Kinh.

Nhưng làm người tốt nhất là có giới hạn cuối cùng, hơn nữa Băng Tâm Trúc kiên trì như thế đúng là hắn kính nể.

Cho nên hắn quyết định tạm thời thu tay lại, dù sao tiểu cô nương này cũng không chạy đâu được, ngày sau khi cưới nàng, lại để cho Thái Nhất Giáo chủ đưa ra Hồng Liên Thiên Kinh làm của hồi môn là được.

Hơn nữa, cảnh giới hắn không đủ. Thiên Kinh Minh giới vị tất hắn có thể tu luyện. Giống như phù văn của Hoặc Thiên tặng hắn kia, cũng chỉ có thể khi bị công kích mới phát giận trả đón, hắn hoàn toàn không thể nắm trong tay.

Băng Tâm Trúc có thể tu luyện Thiên Kinh, là bởi vì nàng được Thái Nhất Giáo chủ đích thân truyền dạy, người ta chính là đến từ Minh giới.

– Nghỉ ngơi một chút, sáng sớm ngày mai tiếp tục chạy đi! Chu Hằng phất phất tay, thực bá đạo ra lệnh.

Băng Tâm Trúc lườm hắn, bị hắn ôm mình như vậy nghỉ ngơi sao? Nói đến thật kỳ quái, nàng cho là mình vốn không có khả năng ngủ được, nhưng mũi ngửi hơi nam nhân nồng nặc trên thân Chu Hằng, một cơn ủ rũ đánh úp lại, nàng đúng là mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi.

Chu Hằng thì trong lòng suy nghĩ ngổn ngang trăm mối, hắn vốn cho là mình sắp đạt tới đỉnh phong trên thế giới này, có thể biết rõ hết thảy bí mật chưa biết, nhưng bây giờ lại dường như bị lạc trong màn sương mù dày đặc.

Vương U Nguyệt, lão lừa đảo có phải nghe lệnh của cùng một

thế lực, ở trong hai giới tìm kiếm Thiên Huyền Linh Tinh hay không? Mà Thiên Huyền Linh Tinh đến tột cùng là vật gì? Tại sao đồng thời tồn tại ở Phàm giới, Tiên giới?

Còn có Thiên Bảo Các!

Thiên Bảo Các ở Tiên giới đồng dạng đang tìm chủ nhân. Xem theo quy mô của Thiên Bảo Các, chủ nhân của họ kia khẳng định là đại năng của Minh giới, có phải là một trong những người tham chiến đại chiến năm đó hay không?

Hoặc Thiên đối với Thiên Bảo Các là từ trước đến nay tỏ ra không thích. Từ điểm đó có thể thấy được một ít manh mối: vị cường giả kia có phải chính là đối thủ một mất một còn của Hoặc Thiên hay không?

Biết được càng nhiều, mê hoặc cũng càng nhiều!

Một đêm trôi qua, Chu Hằng cùng Băng Tâm Trúc tiếp tục lên đường.

Con Thiên Mãng Tiên Quân kia không biết đuổi tới nơi nào, chung quanh chỉ có ngọn lửa hừng hực xông lên tận trời, trên núi trụi lủi chỉ có mũi đá hỗn loạn, giống như gai con nhím.

– Thực vật sinh trưởng ở trong này, ít nhất có một nửa là linh

thảo, tỷ suất cơ hội nhiều hơn xa ở bên ngoài! Băng Tâm Trúc nói.

– Trong vườn sen của nàng không biết sinh trưởng bao nhiêu linh thảo, còn cần chạy đến nơi này làm gì?

Khi nhắc tới vườn sen kia, Chu Hằng không nhịn được chảy nước miếng, bên trong đó có sinh trưởng mấy cây linh thảo cấp bậc thánh dược, dù chỉ ăn sống nhai nuốt cũng là đại bổ tuyệt đối.

– Những linh thảo đó đều còn chưa có thành thục đâu! Băng Tâm Trúc nói.

Thầy trò các nàng buông xuống Tiên giới chỉ có 2000 năm, đối với niên hạn thành thục của linh thảo mà nói, đúng là bé nhỏ không đáng kể.

Chu Hằng cười hắc hắc, trước hắn đã ăn hai viên Hỏa Nguyên, mà Băng Tâm Trúc thì làm con cừu non thay tội cho hắn. Hắn đưa mắt nhìn quanh một vòng, nói: – Nơi này trống không, muốn tìm linh thảo ngược lại cũng không quá mức khó khăn.

– Cũng không nhất định! Có một số linh thảo là sinh trưởng ở trong lòng đất!

Bọn họ một đường đi qua đều thả ra thần thức thăm dò tìm kiếm, linh thảo cũng là sinh linh, có dao động đặc thù. Tuy nhiên nơi này ngọn lửa xông lên tận trời, phạm vi bao phủ của thần thức bị ảnh hưởng rất lớn. Hơn nữa có đôi khi còn rất mơ hồ, muốn ở chỗ này tìm được linh thảo cũng không phải chuyện dễ dàng.

Chu Hằng ngẫm nghĩ một lúc, vẫn là quyết định điều động vị đại gia hắc kiếm.

Hắc kiếm là Bảo khí của Minh giới, hơn nữa còn là chí bảo tuyệt đỉnh, tất nhiên Thiên Kinh Tiên giới không có khả năng ảnh hưởng đến nó! Nhưng vị đại gia này rất kén ăn, dù sao nó chỉ chủ động cảm ứng các vật có trình tự cao hơn Chu Hằng.

Nếu muốn cho nó cảm ứng bảo vật "tầng thấp", thì cần Chu Hằng gây áp lực buộc nó làm mới được.

Thực ra nói là áp lực cũng chưa nói tới, Chu Hằng vốn còn chưa có tư cách uy hiếp được hắc kiếm. Cùng với nói là gây áp lực chi bằng nói là quấy nhiễu làm phiền nó, phiền đến mức vị đại gia này không chịu nổi, liền khe khẽ rung lên, chỉ tới một phương hướng.

Đây là khối bảo địa, trong đó thậm chí có thánh dược tồn tại, mà nguyên trụ dân nơi này cũng rất thưa thớt, tỷ suất cơ hội thánh dược thành thục hiện thế tương đối cao, đây là cơ hội tốt nhất để tăng lên thực lực của mình!

Theo hắc kiếm chỉ dẫn, Chu Hằng mang theo Băng Tâm Trúc chạy đi.

– Ngươi dẫn ta đi đâu đây?

Băng Tâm Trúc cũng không biết hắc kiếm có năng lực như thế.

– Không phải nàng muốn tìm kiếm thánh dược sao, nếu muốn thì đi theo ta, chẳng lẽ còn sợ ta đem bán nàng hay sao?

Hai người sánh vai cùng đi, Băng Tâm Trúc cũng không có cách nào, không như vậy Chu Hằng sẽ ôm nàng. Nên tốt hơn là ngoan ngoãn nghe lời hắn. Ở trong lòng nàng mắng Chu Hằng từ đầu đến chân, ở đâu có nam nhân không giảng đạo lý như vậy chứ!

Thế nhưng so sánh với Công Dương Thái Tôn, Băng Tâm Trúc lại phát hiện mình có cảm giác với Chu Hằng hoàn toàn bất đồng, không giống như khi nhìn thấy Công Dương Thái Tôn sẽ có một loại chán ghét bản năng; còn đối mặt với Chu Hằng lại có cảm giác vô cùng phức tạp.

Gần nửa ngày sau, bọn họ đi tới bên bờ biển bị cháy cạn khô.

Hiện tại vùng biển rộng này giống như một cái hố thiên nhiên, hiện ra một vùng lõm xuống vừa sâu vừa rộng lớn, mà hắc kiếm chỉ, chính là chỗ sâu trong chỗ từng là biển rộng này.

– Đi! Chu Hằng kéo tay Băng Tâm Trúc chạy đi.

Đất chỗ đáy biển sớm đã bị lửa đốt thành cát, bước chân đạp lên nếu dùng sức một chút, cả người đều có thể lún sụp xuống. Nơi này trọng lực lại cực kỳ lớn, không có mặt đất đủ độ cứng chắc chống đỡ, Chu Hằng cùng Băng Tâm Trúc phải vận chuyển linh lực bản thân để chống lại lực chìm xuống, nếu không tốc độ của bọn họ sẽ rất chậm.

Nhưng làm như vậy, bọn họ bị tiêu hao linh lực rất lớn, đi tới một ngày sau hai người đều phải ngồi xuống điều tức, để mau chóng khôi phục linh lực. Ở thế giới xa lạ mà nguy hiểm này phải luôn tận khả năng bảo trì ở trạng thái tốt nhất.

– Đến tột cùng ngươi dẫn ta đi đâu đây? Băng Tâm Trúc nhịn vài ngày, nhưng rốt cục vẫn lên tiếng hỏi.

– Đương nhiên là con đường thênh thang đi thu hái thánh dược, Bảo khí! Chu Hằng nói, hắn cũng không biết hắc kiếm chỉ là linh thảo hay là Tiên khí. Nhưng nghĩ đến có khả năng rất cao hẳn là linh thảo, bởi vì nơi này đã có một bộ Thiên Kinh xuất thế, rất khó uẩn dục ra thêm một kiện Bảo khí.

– Chỉ hy vọng như thế! Băng Tâm Trúc đã leo lên thuyền giặc,

hiện tại dù muốn trở về cũng có điểm xa vời.

– Yên tâm! Ta cũng sẽ không lừa nàng!

– Ta như thế nào cảm giác như mình đã bị lừa rồi?

– Đó nhất định là cảm giác sai lầm của nàng!

– Da mặt của ngươi dường như cũng không dày!

– Ha ha… Hả, Đừng lên tiếng! Chu Hằng đột nhiên làm động tác tay ra hiệu, rồi đổi dùng thần thức bảo Băng Tâm Trúc chớ có lên tiếng.

– Phát hiện cái gì vậy? Băng Tâm Trúc cũng đổi dùng thần thức truyền dao động thanh âm hỏi.

– Không có!

– Vậy ngươi làm gì… Băng Tâm Trúc chợt kịp phản ứng, Chu Hằng là đang đùa giỡn với mình đây. Không khỏi gương mặt xinh đẹp xụ xuống, giơ lên bàn chân thanh tú đá vào chân Chu Hằng.

– Ôi! Gãy chân rồi! Chu Hằng cố ý kêu lớn tiếng.

– Ngươi cứ làm bộ đi!

Băng Tâm Trúc thực sinh khí.

– Hư! Chu Hằng lại làm động tác chớ có lên tiếng.

– Ngươi lại muốn… Băng Tâm Trúc còn chưa nói hết câu, cái miệng nhỏ nhắn đã bị Chu Hằng bịt lấy.

Ở phía trước bọn họ, xuất hiện mấy người vô cùng kỳ quái.

Đây là ba hỏa diễm nhân, hình thể gần giống với Nhân tộc bình thường, nhưng tóc đều là ngọn lửa, trong mắt cũng đồng dạng lấp lóe ngọn lửa màu đỏ thẫm, toàn thân một số gần như trong suốt, có thể nhìn thấy trong bụng bọn họ vốn cũng không có nội tạng, mà là một đoàn ngọn lửa màu xanh.

Dường như bọn họ không hề có thể trọng, cũng không thấy bọn họ vận dụng linh lực gì, mà thân thể lơ lửng lướt đi trên cát.

– Từng thấy qua loại nhân loại này chưa? Chu Hằng dùng thần thức hỏi Băng Tâm Trúc.

– Chưa! Nhân loại được xưng là vạn tộc, thật sự có rất nhiều chủng loại. Tuy nhiên bọn họ hẳn có thể là thuộc loại người nguyên tố, thuộc tính hỏa diễm! Băng Tâm Trúc cũng dùng thần thức đáp lại.

Chu Hằng gật gật đầu, những hỏa diễm nhân này có mấy phần tương tự với Phệ Kim tộc nhân. Phệ Kim tộc thì gần như là người kim loại, đây cũng là nguyên nhân lúc trước hắn không muốn để cho huyết mạch Phệ Kim tộc thay đổi thể chất của mình.

Ba tên hỏa diễm nhân này thực lực cũng không cường đại lắm, hai Nhật Diệu Hoàng một Nhật Diệu Đế, bất kỳ Chu Hằng, Băng Tâm Trúc người nào ra tay đều có thể miểu sát. Nhưng hai người không có ra tay, mà hoàn toàn ẩn giấu khí tức của mình, đi theo phía sau ba tên hỏa diễm nhân này.

Một đường đi tới đến lúc mặt trời lặn, bọn họ đi tới một hẻm núi.

Nơi này vốn trước kia hẳn là một cái rãnh biển, nhưng bây giờ lại thành hẻm núi, nơi này vô số tảng đá ngổn ngang, địa chất hẳn rất cứng rắn, bởi vậy rốt cục hai người Chu Hằng lại có cảm giác đạp chân trên mặt dất.

Sau khi đi thêm một đoạn đường, liền thấy phía trước xuất hiện một mảnh đất bằng phẳng thật lớn, mà ít nhất có mấy trăm hỏa diễm nhân vây quanh ở trung tâm cốc, quỳ bái hướng về một cây cột đá, mà ở bên cạnh cột đá thì mọc một gốc dây mây, quấn theo cột đá lên đến đỉnh chóp, kết ra ba quả màu đỏ thẫm, tản ra màn lửa sáng hừng hực…

Chương 730: Cực diễm địa quả

– Cực Diễm Địa Quả! Băng Tâm Trúc dù có tu vi định lực như thế vẫn cả kinh kêu lên, may mà Chu Hằng phản ứng nhanh phất tay một cái, vận chuyển tiểu phù văn công kích bao quanh phá tan thanh âm này của nàng.

– Đừng kích động! Chu Hằng vỗ vỗ vai của nàng, trong số hỏa diễm nhân phía dưới đúng là không thiếu Thăng Hoa Hoàng, cũng có mấy khí tức vô cùng cao thâm, khẳng định là Thăng Hoa Đế!

Nếu như bị họ phát hiện, thì sẽ rất khó cướp đoạt bảo vật!

Băng Tâm Trúc cũng chỉ vì quá mức kích động, vội vàng gật gật đầu, tỏ vẻ sẽ không tái phạm sai lầm như vậy.

– Cực Diễm Địa Quả này đến tột cùng là thứ tốt gì, có thể được nàng coi trọng như vậy? Chu Hằng ngạc nhiên hỏi.

– Đương nhiên là linh quả thiên địa! Băng Tâm Trúc trợn mắt nói.

“Tiểu cô nương này, còn muốn đánh đòn hay sao?” Chu Hằng lộ ra vẻ cười xấu xa, đưa tay phải ra, thẳng đụng tới mông Băng Tâm Trúc, năm ngón tay siết lại, chính là bóp mạnh một cái.

Sắc mặt Băng Tâm Trúc vô cùng thuần khiết, nàng tuyệt đối không nghĩ tới Chu Hằng ở vào thời điểm này mà còn dám chớt nhả với nàng, đúng là một chút phòng bị cũng không có! Thể chất của nàng quá mức mẫn cảm, tuy rằng vô cùng xấu hổ, nhưng lại có một loại khoái ý không cách nào hình dung lan tràn trong thân thể, làm cho cả người nàng đều run rẩy.

Tên khốn này mới vừa rồi còn bảo mình đừng kích động, nhưng hắn làm như vậy, sao mình có thể không kích động?

Nhưng nàng cố nhịn không thể phản kháng, né tránh thì sẽ dẫn tới chú ý của đám hỏa diễm nhân ở phía dưới, đến lúc đó bọn họ cũng chỉ có bị buộc phải chiến một trận, có thể cướp đoạt được Cực Diễm Địa Quả hay không còn là một ẩn số chưa biết.

Tên khốn nạn mà! Nhất định hắn biết rõ như thế, cho nên mới có hành động như vậy!

Băng Tâm Trúc dùng sức trừng mắt nhìn Chu Hằng, định dùng ánh mắt xem thường để Chu Hằng biết khó mà lui.

Chu Hằng vuốt bờ mông nhỏ của nàng, vểnh lên vểnh lên săn chắc, xúc cảm thật tuyệt vời tới cực điểm, khiến hắn hoàn toàn yêu thích không buông tay. Hắn dùng thần thức nói: – Người vợ ngoan! Nàng còn chưa nói ra Cực Diễm Địa Quả có công dụng gì vậy?

Băng Tâm Trúc đâu còn dám làm eo với Chu Hằng nữa, vội nói: – Chỉ có Liệt Diễm Chi Địa mới có thể sinh ra Cực Diễm Đằng, ít nhất phải 3 vạn năm mới có thể thành thục, sau đó 5 vạn năm kết quả: chính là Cực Diễm Địa Quả. Bởi vì quả này ngay từ đầu là sống ở dưới đất, chỉ có sau khi thành thục mới theo dây mây mẹ mọc ra mặt đất, lại cần sinh trưởng lâu thêm 2 vạn năm!

– Đây là cấp bậc tiểu thánh dược, là một loại đại bổ đối với bất kỳ Sáng Thế Đế nào, có thể giúp cho bọn họ tiến thêm một bước chạm tới huyền bí của cảnh giới!

– Đối với Thăng Hoa Cảnh thì một quả Cực Diễm Địa Quả gần như có thể tăng lên một cảnh giới!

Chu Hằng gật đầu, không trách được những hỏa diễm nhân này tràn đầy kính sợ đối với Cực Diễm Địa Quả, mà ở địa phương nơi này vốn trước giờ hẳn không có truyền thừa võ đạo, cũng có thể xuất hiện Thăng Hoa Đế!

Khẳng định là bọn họ hết đời này qua đời khác sinh trưởng ở trong này, có vài người đã may mắn ăn vào Cực Diễm Địa Quả, trở thành Thăng Hoa Đế!

Thậm chí… trong bọn họ còn có Sáng Thế Vương, chỉ là lực lượng pháp tắc bị Hoặc Thiên giam cầm, hiện tại chỉ có thể phát huy ra lực lượng Thăng Hoa Đế.

Nhưng Cực Diễm Địa Quả tác dụng cường đại như vậy, khoản mua bán này là nhất định phải làm!

– Ta hai ngươi một! Băng Tâm Trúc nói với Chu Hằng.

– Cô nương này còn là con gái chưa xuất giá đã có lòng tham như vậy ư! Không được! Ta hai nàng một! Chu Hằng vội lắc đầu, nói.

– Ngươi chiếm tiện nghi ta nhiều như vậy, nhường cho ta ăn thêm một trái cũng không chịu ư? Đồ keo kiệt!

Băng Tâm Trúc lườm hắn một cái quyến rũ nhưng đầy ý xem thường.

Khoan hãy nói, bởi vì từ trước đến nay nàng với diện mạo trong sáng nhưng lạnh lùng gặp người, một cái lườm mắt này thật sự là phong tình vạn chủng, làm cho tim gan của Chu

Hằng không tự chủ đập nhanh một trận. Thế nhưng đầu có thể cắt, máu chảy thành sông, chủ quyền của nam nhân không thể vứt bỏ!

Hắn kiên quyết lắc đầu, nói: – Đừng tưởng rằng ta không biết đây là nàng đánh chủ ý gì! Không phải là nàng muốn ở cảnh giới áp chế ta, rồi đánh ngược ta một trận sao? Ha ha… Một ngày nàng bị ta đặt ở dưới thân, cả đời này đều chỉ có thể bị ta đặt ở dưới thân!

Băng Tâm Trúc bị hắn nói lưu manh như vậy, xấu hổ đến sắc mặt đỏ rực, càng thêm buồn bực, thật vất vả tung ra chiêu nhõng nhẽo, không ngờ tên khốn này không thèm nhìn! Tức chết nàng mà!

Như nàng và Chu Hằng thực ra đều không cần lo lắng vấn đề tốc độ tu luyện, chỉ là nàng bị Chu Hằng khi dễ quá thảm, lúc này mới định mượn hiệu lực của Cực Diễm Địa Quả ép ngược lại Chu Hằng một phen!

Nàng đi vào nơi này mục đích cũng không phải là Thiên Kinh, mà vì thánh dược!

– Mỗi người một nửa! Nàng lui mà cầu hòa.

– Hôn ta một cái, ta sẽ đáp ứng nàng! Chu Hằng cò kè mặc cả.

– Dựa vào cái gì? Băng Tâm Trúc tức giận giá giá nắm tay nhỏ nhắn. Tên này còn nhân lúc cháy nhà đi hôi của như thế!

– Chỉ bằng vào ta lợi hại hơn nàng, xuất ra lực nhiều hơn, vốn phải chia được 2 trái linh quả, hiện tại chia phân nửa với nàng, nhất định nàng phải có điều biểu hiện đền bù chứ?

– … Nam nhân không thể nhỏ mọn như vậy!

– Anh em ruột thịt còn trắng trợn tính sổ nhau! Rốt cuộc nàng có hôn hay không, không hôn thì quên đi, một quả! Chu Hằng hạ thông điệp sau cùng.

Băng Tâm Trúc thật không làm sao được! Nếu để cho Chu Hằng ăn nhiều hơn một quả Cực Diễm Địa Quả, chẳng phải là sẽ vượt qua mình một cảnh giới sao? Vậy không phải nàng vẫn luôn không là đối thủ của Chu Hằng? Tên khốn đáng ghét mà! Đoan chắc mình không thể cự tuyệt mà!

– Được! Ta đáp ứng! Nàng oán hận gật đầu.

– Vậy hôn đi! Chu Hằng chỉ chỉ miệng mình.

– Hiện tại ư? Không được! Băng Tâm Trúc vội vàng lắc đầu: – Chờ sau khi lấy được Cực Diễm Địa Quả!

– Ta sợ đến lúc đó nàng chơi xấu, nếu đồng ý thì hôn bây giờ đi! Nếu không quá thời hạn trở thành hủy bỏ giao kèo! Chu Hằng cũng lắc đầu, thái độ rất kiên quyết.

Băng Tâm Trúc oán hận nhìn Chu Hằng, một lát sau cuối cùng nàng thỏa hiệp, nói: – Bây giờ hôn cũng được, nhưng ngươi phải nhắm mắt lại, không cho phép nhìn!

– Được! Chu Hằng nhắm hai mắt lại.

Băng Tâm Trúc do dự một chút, chậm rãi ngẩng đầu xích tới gần.

– Này…

Khi môi của nàng sắp đến gần miệng Chu Hằng, không ngờ Chu Hằng đột nhiên mở ra hai mắt, không đợi nàng lùi bước đã ôm choàng lấy nàng, hôn vào môi của nàng.

Bốn bờ môi lập tức đan vào một chỗ.

Băng Tâm Trúc trong đầu trống rỗng, cũng không thể dâng lên ý niệm gì.

Chu Hằng thì sau một hồi hôn quá chừng nghiện, lúc này mới hài lòng lui binh, nói: – Phản ứng ngơ ngác, tuy nhiên có thể cải tiến, lần sau chú ý phối hợp đấy!

Nghe hắn nói ra những lời này, Băng Tâm Trúc mới từ trong trạng thái ngây ngất tỉnh lại, trong nháy mắt hai gò má nàng đỏ bừng, trong mắt lấp lánh như nước, vô cùng xinh đẹp, nhung trên nét mặt của nàng lại dường như muốn ăn thịt người.

Còn nghĩ tới lần sau?

Nàng vươn một bàn tay tìm được bên hông Chu Hằng, chính là nhéo mạnh một cái!

– Ái da! Chu Hằng nghiến răng, như thế nào tất cả nữ nhân đều thích dùng một chiêu này?

– Đừng làm rộn, để ta phụ trách lôi kéo chú ý của những người này, nàng lơi dụng cơ hội hái xuống Cực Diễm Địa Quả. Nàng từ nơi này đi vòng qua, ta đi qua từ bên này, cuối cùng hội hợp ở phía trước!

Hắn vẽ vẽ trên mặt đất nói.

– Ngươi không sợ ta ăn hết ba quả Cực Diễm Địa Quả ư? Không biết nghĩ gì, nghe Chu Hằng bố trí như vậy, trong lòng Băng Tâm Trúc dâng lên cảm giác xúc động không nói rõ, rồi nàng thầm tự trách mình tâm địa mềm yếu, dễ dàng như vậy đã bị cảm động.

– Đúng vậy! Tại sao ta không nghĩ tới nhỉ! Chu Hằng lập tức làm ra vẻ áo não, vỗ mạnh đầu một cái, nói: – Tốt lắm, nhiệm vụ của chúng ta trao đổi một chút!

Trên gương mặt xinh đẹp của Băng Tâm Trúc vừa mới dâng lên cảm giác xúc động lập tức không cánh mà bay, thay vào đó là lửa giận hừng hực.

Thật đáng ghét! Uông công nàng vừa rồi còn bị xúc động!

– Ha ha… Đừng nóng giận! Ta chỉ là trêu chọc nàng một chút thôi! Chu Hằng vuốt nhẹ trên gương mặt xinh đẹp của nàng: – Nàng là vợ ta, sao ta lại không tin nàng?

Không để Băng Tâm Trúc có cơ hội phát tác, hắn đã phóng vọt người đi, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn giống như một con rồng phẫn nộ lướt thẳng vào trong cốc, thét dài một tiếng, chấn động trời cao.

– Rống! Rống! Rống! Hỏa diễm nhân trong cốc đều nhìn về phía hắn, cảnh giới thấp thì nhao nhao rống giận đáp lại, mà

cảnh giới cao thì bắn vọt lên chặn đón hắn, từng ngọn lửa lóe sáng.

Chu Hằng cười ha hả… hai tay quyền rung lên, "ầm ầm ầm ầm ầm ầm ầm ầm…", hắn vận quyền đánh ra như múa, trong nháy mắt liền đồng loạt đánh bay 19 Thăng Hoa Vương đang vọt tới, bảy Thăng Hoa Hoàng cũng đồng loạt lui về phía sau, hoàn toàn không địch lại hắn.

Đây là lẽ đương nhiên, hiện tại hắn chính là Thăng Hoa Vương 16 tướng, trình độ lực lượng đã nhảy vào Thăng Hoa Hoàng, như vậy ở trước uy lực của tiểu phù văn công kích, Thăng Hoa Hoàng nào có thể đối địch nổi?

"Vù! Vù! Vù! Vù! Vù!" Mấy hỏa diễm nhân có khí tức cao thâm trong cốc kia không thể không bị ép bay ra, số lượng không nhiều lắm, tổng cộng chỉ có năm người, trong đó bốn người đều là Thăng Hoa Đế thứ thiệt, nhưng khí tức của người thứ năm còn cường đại hơn rất nhiều, chỉ là lực lượng bị áp chế xuống còn tương đương với Thăng Hoa Đế!

Đây là một vị Sáng Thế Vương!

Chu Hằng dĩ nhiên không sợ, liền tế ra hắc kiếm, cười nói: – Thật xin lỗi các vị! Tại hạ muốn mượn dùng linh quả của các vị, chỉ có thể đắc tội! Tuy nhiên, trước khi tại hạ thất lễ, xin hứa sẽ không giết một người nào!

– Người ngoài tới kia! Ngươi dám xông vào lễ tế tổ của tộc ta, tội không thể tha! Tên Sáng Thế Vương chấn động thần thức nói, hắn vốn cũng không biết ngôn ngữ nhân loại, nhưng thần thức trao đổi lại tránh được phiền toái bất đồng ngôn ngữ.

– Thất lễ! Thất lễ! Chu Hằng vái chào, nói. Hắn tự nhận vẫn rất biết đạo lý: Cực Diễm Địa Quả này tuy rằng không phải hỏa diễm nhân trồng dưỡng ra, nhưng dù sao cũng là bọn họ phát hiện trước, cho nên hắn hứa hẹn không giết người.

– Sát! Bốn vị Thăng Hoa Đế liên thủ đánh ra, bọn họ cũng không thèm để ý tới vấn đề mặt mũi lấy nhiều đánh ít này, đây chính là bọn họ đang tế tổ, kẻ quấy phá phải chết!

Chu Hằng rung lên hắc kiếm, khí thế bản thân đột nhiên đẩy ra, “ầm”, trong nháy mắt cuốn tới toàn trường.

“Ầm ầm ầm ầm ầm ầm ầm”, hỏa diễm nhân Thăng Hoa Hoàng trong cốc lập tức ngã nhào đầy đất, cho dù bốn Thăng Hoa Đế kia đều là chiến lực giảm xuống!

Trong cùng cảnh giới, khí thế của hắn chỉ có Vương giả trong võ mới có thể miễn cưỡng chống đỡ, mà cảnh giới càng cao tự nhiên bị ảnh hưởng khí thế của hắn cũng càng nhỏ, nhưng cũng không phải nói là hoàn toàn không bị ảnh hưởng!

Bởi vì trong khí thế này là có xen lẫn uy lực mảnh phù văn của Hoặc Thiên, cái này đã vượt ra khỏi cảnh giới, mà là một loại

pháp tắc!

Bốn vị Thăng Hoa Đế này cũng không phải là Vương giả trong võ, bởi vậy cho dù họ cao hơn Chu Hằng hai cảnh giới vẫn phải bị ảnh hưởng, chẳng qua là mức độ ảnh hưởng cũng không sâu, không dẫn tới bị bại dưới tay Chu Hằng.

Chu Hằng thét dài không dứt, đối mặt với bốn Thăng Hoa Đế liên thủ hắn cũng không dám có bất kỳ mảy may sơ suất. Trên hắc kiếm đã thêm vào tiểu phù văn công kích, thi triển Tinh Vân Kiếm Pháp… gần như hắn đã dùng ra chiến lực mạnh nhất.

“Ầm! Ầm! Ầm!” Hắn giao phong kịch liệt với bốn vị Thăng Hoa Đế, mỗi một lần va chạm đều là uy lực kinh người, chấn vỡ từng cột đá trong cốc. Gần 10 phút sau, song phương còn đang đánh cho khó phân thắng bại… Cuối cùng vị Sáng Thế Vương kia không ngồi yên được nữa, phải bước ra ngoài.

Chương 731: Khổng Ngạo Côn xuất hiện

Chu Hằng đánh thật hứng khởi, nếu không phải hắn còn có nhiệm vụ trong người, phải dẫn dắt mấy vị Thăng Hoa Đế, Sáng Thế Vương này rời đi, hắn thật sự muốn chiến một trận cho thống khoái!

Nhưng, chính sự trọng yếu hơn!

Chỉ cần quấn lấy năm người này, Băng Tâm Trúc liền có thể dễ dàng hái xuống Cực Diễm Địa Quả, bởi vì hỏa diễm nhân nơi này trừ 5 vị này ra, những người khác đều bị khí thế của Chu Hằng áp chế toàn bộ.

Theo vị Sáng Thế Vương kia gia nhập, áp lực lên Chu Hằng tăng mạnh!

Tuy rằng lực lượng của Sáng Thế Vương này bị áp chế, nhưng hắn gần như không bị ảnh hưởng trước khí thế của Chu Hằng, có thể phát huy ra toàn bộ chiến lực của Thăng Hoa Đế đỉnh phong, chiến lực vô cùng cường đại!

Chu Hằng không thể không triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ tạm lánh mũi nhọn. Nói về lực lượng hắn còn có chênh lệch

rất lớn với Thăng Hoa Đế đỉnh phong, tuy nhiên phối hợp tiểu phù văn công kích lên hắc kiếm, loại lực phá hoại này dù là Sáng Thế Vương đều phải biến sắc, không dám để hắn chém trúng!

Hỏa diễm nhân ở nơi này không có khả năng đi lại với ngoại giới, bọn họ khai sáng ra một bộ pháp môn vận chuyển lực lượng hỏa diễm, nhưng chỉ là nhắm mắt làm đại, loại tiên thuật này thực ra không có uy lực gì mạnh mẽ lắm, nhiều nhất tầng thứ cũng chỉ ngang với Phiên Thiên Chưởng, Phi Vũ Thất Kiếm.

Đúng là như vậy, Chu Hằng mới có thể trong vòng vây công của "5" Thăng Hoa Đế chiến đấu ngang tay, nếu không đổi lại là năm Thăng Hoa Đế có được tiên thuật thượng thừa, hắn chỉ có nước chuồn lẹ.

Băng Tâm Trúc chọn đúng thời cơ, thân hình thoát ra, lao đi về hướng trung tâm cốc.

Chu Hằng đã thu hút "5" Thăng Hoa Đế qua một bên, nàng có đầy đủ thời gian hái xuống linh quả đồng thời rời đi.

– Lớn mật! Hỏa diễm nhân Sáng Thế Vương kia là người đầu tiên phát hiện, hắn lập tức nổi giận hét lớn, thân hình cấp tốc lách ra, định quay trở lại ngăn cản Băng Tâm Trúc.

"Xoạt!"

Chu Hằng chém tới một kiếm, trong kiếm khí màu đen mang theo một tia sáng vàng, lực tàn phá kinh khủng này ngay cả Sáng Thế Vương cũng không dám xem thường, không thể không gập thân hình lại né tránh, sau đó mới tung ra một chưởng đánh tới phía Chu Hằng.

Chu Hằng cười ha hả, dưới chân nhấn một cái né qua một kích này.

Nói đến thân pháp, những hỏa diễm nhân này cũng chỉ biết chạy đi tới lui, so sánh với Tấn Vân Lưu Quang Bộ của Khổng gia quả thực chênh lệch như trời và đất. Cho dù là lực lượng của hắn kém cả một cảnh giới đều không sợ.

Lúc này, Băng Tâm Trúc đã đến rất gần cột đá, nàng vươn tay chộp tới ba quả Cực Diễm Địa Quả.

"Vù!" Đúng lúc này, một luồng kình khí màu đen đánh úp lại, tốc độ quá nhanh, trong nháy mắt liền bổ tới trước người Băng Tâm Trúc, khiến cho Băng Tâm Trúc không thể không gập thân hình lại né tránh.

Biến chuyển đột ngột này khiến Chu Hằng đều ngẩn người ra!

Chẳng lẽ, trong hỏa diễm nhân còn có ẩn giấu cường giả?

Không… không… không… phương thức công kích này hoàn toàn bất đồng với công kích của hỏa diễm nhân!

Đáp án rất nhanh được công bố: Chỉ thấy một bóng người cao lớn từ đàng xa cấp bách vọt tới, thân pháp cực nhanh còn trên cả Chu Hằng, mà điểm mấu chốt là, thân pháp của hắn đúng là y hệt với Chu Hằng!

Tấn Vân Lưu Quang Bộ! Người của Khổng gia!

Khổng gia… cũng có một bộ Thiên Kinh ư? Nếu không tuyệt đối không có khả năng đi vào!

Người tới là ai?

Chu Hằng dưới chân chuyển động, lao đi về hướng Băng Tâm Trúc, đột nhiên xuất hiện người thứ ba có dã tâm với Cực Diễm Địa Quả này, nếu hắn còn một mình kiềm chế cường giả của hỏa diễm nhân thì coi như làm công không cho người thứ ba này hưởng.

Bóng người cao lớn kia nhanh chóng đến gần, quanh thân nhộn nhạo từng gợn sóng màu đen bài xích sóng lửa, rốt cục cũng lộ ra khuôn mặt có thể thấy được rõ ràng!

Chu Hằng vừa quét ánh mắt nhìn vào mặt của người kia, không khỏi ngẩn ra! Là Khổng Ngạo Côn!

Khổng Ngạo Côn này trước đây bị nhốt ở Phàm giới, theo Huyền Càn Tinh bị vỡ ra hủy diệt, không biết tung tích!

Không phải là hắn bị Huyết Hà lão tổ truyền thụ một phần Huyết Hà Thiên Kinh, trở nên điên điên khùng khùng, như thế nào trở lại Tiên giới? Mà sao có thể nhận được một bộ Thiên Kinh khác?

Sáng Thế Vương!

Chu Hằng trong mắt chợt ngưng trọng: Lúc trước thời điểm Khổng Ngạo Côn bị giam ở Phàm giới chỉ là Thăng Hoa Đế đỉnh phong, hiện tại sau khi thoát khốn không ngờ đã đột phá vào Sáng Thế Vương, trở thành đại năng chân chính ở Tiên giới!

– Người từ ngoài đến, đều đi chết đi! Hỏa diễm nhân Sáng Thế Vương quát to, chụp ra một chưởng, ngọn lửa cuồn cuộn cuốn tới. Nếu nói chủng tộc này có thứ gì đáng để xưng danh, đó chính là bọn họ trời sinh am hiểu về lửa.

– Muốn chết! Khổng Ngạo Côn quát một tiếng sắc mặt lạnh lùng. Phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình liền xuất hiện ở phía sau hỏa diễm nhân Sáng Thế Vương, đánh ra một quyền, "ầm", nắm tay hắn trực tiếp xuyên qua trước ngực hỏa diễm nhân kia!

Nắm tay của hắn đen như mực, dường như do hắc thiết tạo thành, tản ra ánh sáng kim loại, nhưng sau khi hắn thu nắm tay trở về, trong nháy mắt nắm tay lại biến thành máu thịt, trong suốt như ngọc.

Đây tất nhiên là Thiên Kinh hắn nắm giữ!

"Ầm!" Thân hình hỏa diễm nhân Sáng Thế Vương đột nhiên nổ tung, nhưng chỉ trong nháy mắt lại một lần nữa xuất hiện ở sau trăm trượng, trên mặt do ngọn lửa tạo thành kia còn có thể nhìn ra vẻ kinh sợ.

Đây là thần tướng của hắn, nhưng đối với cường giả Sáng Thế Cảnh mà nói, thần tướng không khác biệt gì với chân thân, chân thân mai một, thần tướng chính là chân thân.

Hắn không dám động, bởi vì đối phương chỉ một chiêu có thể đánh chết hắn!

Hắn chỉ là Sáng Thế Vương 4 tướng, có thể chết được mấy lần chứ?

– Lui! Vị hỏa diễm nhân Sáng Thế Vương vừa phẫn nộ lại không cam lòng quát to. Thế giới này bất kỳ đạo lý gì đều là giả dối, chỉ có thực lực mới có thể định đoạt hết thảy!

Chu Hằng chăm chú nhìn Khổng Ngạo Côn, đối phương không còn điên điên khùng khùng như trước kia, nhưng ánh mắt của hắn vẫn như cũ toát ra vẻ điên cuồng, có một loại điên cuồng không tiếc hết thảy hủy diệt thiên địa! Chu Hằng đã biết là năm đó Khổng Ngạo Côn bị kích thích lớn, mới đi học Huyết Hà Thiên Kinh, từ một thiên tài xuất sắc của Khổng gia biến thành Ma Vương giết người, cuối cùng bị trấn áp ở Phàm giới.

Về phần vì sao bị kích thích, Chu Hằng cũng không tiện hỏi Khổng Thanh Dương, dù sao đoạn chuyện xưa này không phải là chuyện vẻ vang gì.

– Ngươi chính là tên tiểu tử ở Phàm giới kia à! Khổng Ngạo Côn đứng ngạo nghễ, thân hình như một ngọn núi cao: – Ta còn nhớ ngươi!

– Ra mắt Khổng tiền bối! Chu Hằng ôm quyền chào.

Khổng Ngạo Côn phất phất tay, nói: – Xem ở đoạn tình duyên quá khứ kia, hai người các ngươi giao ra Thiên Kinh, ta không giết các ngươi!

Chu Hằng nhướng mày, nói: – Khổng tiền bối! Tại hạ rất cảm kích ân truyền nghề của ngài năm đó, tuy nhiên ngài muốn chúng ta giao ra Thiên Kinh, điều này quá đáng rồi!

– Ha ha ha! Quá đáng thì như thế nào, đó là vì thực lực ta cũng đủ cường đại! Ngươi không bằng ta, phải ngoan ngoãn nghe lời ta! Khổng Ngạo Côn chỉ thẳng vào Chu Hằng, trên mặt đầy vẻ ngạo nghễ ác liệt.

Chu Hằng thở dài, cùng so sánh, hắn tình nguyện gặp gỡ Khổng Ngạo Côn điên điên khùng khùng lúc trước hơn, Khổng Ngạo Côn bây giờ chính là một kẻ cuồng ngạo cố chấp!

Năm đó, đến tột cùng hắn bị thứ gì kích thích?

– Tiền bối! Xin thứ cho khó mà nghe lệnh! Chu Hằng rung lên hắc kiếm, sắc mặt bình tĩnh, lại đầy ý kiên trì.

– Ngươi muốn tìm chết, ta sẽ thành toàn cho ngươi! Khổng Ngạo Côn hừ lạnh một tiếng, không chút do dự liền phát động công kích, đánh ra quyền phải.

Khi đánh ra một quyền này, trong nháy mắt nắm tay hắn biến thành màu đen u tối, giống như hóa thành thanh sắt, tản ra ánh kim loại sáng bóng.

Uy lực của một quyền này, trước kia Chu Hằng đã kiến thức qua, có thể dễ dàng đánh xuyên thủng một Sáng Thế Vương!

Dưới chân hắn vừa chuyển, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ.

– Ha ha… Đừng quên bộ thân pháp này là ai truyền cho ngươi! Khổng Ngạo Côn cười lạnh, thân hình cũng theo đó cấp tốc nhích động, truy kích theo Chu Hằng.

Hắn là Sáng Thế Vương, cho dù là lực lượng bị áp chế xuống Thăng Hoa Đế, cũng vượt hơn xa Chu Hằng, mà hắn cũng nắm giữ Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nói về tốc độ Chu Hằng sao có thể chống lại với hắn?

Không tránh được, vậy thì chiến đi!

Chu Hằng lách thân hình, chém ra hắc kiếm, hiện ra một mảng tinh vân!

“Ầm!” Kiếm quyền va chạm nhau, thân hình Khổng Ngạo Côn không nhúc nhích, nhưng Chu Hằng lại “bịch bịch…” liên tiếp thối lui hơn mười bước, “oa” một tiếng hộc ra một ngụm máu tươi.

– Có chút ý tứ! Khổng Ngạo Côn giơ lên nắm tay, trên tay quyền đúng là bị rạch một vết kiếm, sâu tới hơn tấc, nhưng quỷ dị là không có chảy ra một tí máu tươi nào. Hắn nhếch miệng cười, nói: – Nếu lực lượng của ngươi mạnh hơn chừng vài phần, có lẽ thực có thể làm thương tổn được ta!

Trong lúc nói chuyện, đầu quyền của hắn lập tức khép lại, vết kiếm kia trong nháy mắt biến mất. Lúc này, tay quyền của Khổng Ngạo Côn cũng khôi phục thành máu thịt lúc trước.

Chu Hằng lau vết máu nơi khóe miệng, thực ra hắn nắm giữ về Tấn Vân Lưu Quang Bộ cũng không thua sút Khổng Ngạo Côn; về nắm giữ Thiên Kinh cũng đồng dạng không kém, nhưng chính là thua ở lực lượng.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao mọi người đều phải tăng lên cảnh giới, dốc hết sức phá vạn pháp! Đó là đạo lý của Tiên giới không thể bàn cãi!

Trừ phi có thể nắm giữ pháp tắc thiên địa giống như Hoặc Thiên, thì đó là chuyện khác.

– Chu Hằng! Chúng ta liên thủ! Băng Tâm Trúc lấy ra trường kiếm, lúc này nàng đã đồng hội đồng thuyền, cùng chung hoạn nạn với Chu Hằng!

– Ha ha ha… Tốt! Mau đến đây chiến cho thống khoái đi! Chu

Hằng hào hùng cười to! Hắn còn có con bài chưa lật không có dùng, cũng chưa chắc thất bại dưới tay Khổng Ngạo Côn.

– Tiểu tử chớ tính bổn tọa vào, thực lực của bổn tọa cũng bị đại ma nữ hạn chế, không thể đốt chết tên này! Hỏa Thần Lô hét lớn ở trong đan điền của Chu Hằng. Ngược lại không phải là nó lo lắng chuyện Chu Hằng sống hay chết, mà chỉ lo vạn nhất Chu Hằng bởi vì đoán sai lực lượng của nó mà chết đi, đại ma nữ kia sẽ bỏ qua cho nó sao?

Người khác không thể gây thương tổn cho nó, nhưng Hoặc Thiên thì lại làm được dễ dàng.

Chu Hằng hơi sững sờ, nhưng cũng không có nổi giận, con bài chưa lật chân chính của hắn là Lăng Thiên Cửu Thức!

– Hừ! Nếu ngoan cố không nghe, vậy toàn bộ giết hết! Khổng Ngạo Côn nói ác nghiệt, hai tay hắn rung lên, trong nháy mắt hai nắm tay lại biến thành sắt, tản ra ánh sáng kim loại lóng lánh khiến lòng người run sợ.

“Vèo!” Hắn phóng vọt tới, hai tay quyền vung lên, phát động công kích.

“Leng keng leng keng!” Chu Hằng cùng Băng Tâm Trúc đều vung kiếm đón đỡ, kiếm phong với thiết quyền va chạm, phát ra tiếng vang giòn tan. Sóng âm từng vòng đẩy ra, “ầm ầm ầm ầm ầm ầm ầm ầm…”, núi đá ở gần đó đều bị chấn vỡ nát.

Khổng Ngạo Côn quả thật quá cường đại! Hắn chỉ dựa vào tấm thân máu thịt lại có thể cứng rắn va chạm với Tiên khí!

Đây là năng lực của Thiên Kinh tăng lực cho hắn!

– Ha ha ha! Không tệ… không tệ! Hai tên tiểu bối đều có vài phần thiên phú! Tuy nhiên, các ngươi sinh ra chậm mấy trăm năm, hiện tại đều đi tìm chết cho ta! Hai mắt Khổng Ngạo Côn trở nên một màu đỏ như máu, đầu đầy tóc đen dựng thẳng lên trời, hắn đẩy ra hai tay quyền, lấp lánh ánh kim loại màu đen, hắn giống như điên cuồng rồi!

Không giống với trước kia, lúc này hắn cũng không có mất đi thần trí, chỉ là khát vọng giết chóc vô hạn.

– Nàng tránh ra đi! Chu Hằng đưa tay trái đẩy Băng Tâm Trúc ra, hắn nhìn chằm chằm vào Khổng Ngạo Côn, kiếm ý của Lăng Thiên Cửu Thức cuồn cuộn lưu chuyển trong cơ thể hắn.

Đối mặt với một kẻ điên, thỏa hiệp hiển nhiên không phải một chủ ý hay!

“Ầm!” Hắn phóng ra tất cả lực lượng, 16 pháp tướng trồi lên ở sau lưng hắn, mỗi một pháp tướng đều trang nghiêm trang trọng, có toát ra thần ý khó hiểu.

Lăng Thiên Cửu Thức!

Chương 732: Bức lui

Khổng Ngạo Côn quá mạnh mẽ!

Hắn vốn chính là thiên tài xuất sắc của Khổng gia, đến sau này học chút Huyết Hà Thiên Kinh, làm cho mình điên điên khùng khùng, nhưng chuyện này cũng không có ảnh hưởng tới thực lực của hắn, đợi đến lúc quay về Tiên giới, hắn lại nắm giữ một bộ Thiên Kinh khác!

Đây là cơ duyên, người khác dù có hâm mộ cũng không có được.

Về nắm giữ Thiên Kinh, hắn dù gì cũng có thể xem như nắm nhiều hơn, phối hợp với lực lượng hạn chế cấp bậc Thăng Hoa Đế đỉnh phong của hắn, ở trong cảnh giới này thật sự khó có người nào có thể chống cự lại hắn.

Lăng Thiên Cửu Thức không ra, chẳng những Chu Hằng không có mảy may phần thắng, mà còn không có một tia may mắn sống còn!

Khổng Ngạo Côn thuộc hạng người quyết đoán giết chóc này là tuyệt đối sẽ không nói cái gì tình xưa quen biết cũ. Trước đó

hắn đã nói rõ ràng, muốn Chu Hằng và Băng Tâm Trúc phải giao ra Thiên Kinh, điều này hiển nhiên là hai người không thể đáp ứng.

Bởi vậy, với tâm tính của Khổng Ngạo Côn, hắn đã liệt hai người Chu Hằng vào trong danh sách cần phải loại bỏ. Đối phó với địch nhân, hắn tuyệt đối sẽ không nương tay lưu tình, chỉ có giết chóc, chỉ có máu tươi.

Chu Hằng không có đường thối lui, trốn ư? Ở trước mặt Khổng Ngạo Côn đồng dạng nắm giữ Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn làm thế nào trốn?

Phải chiến!

Chu Hằng vận dụng hắc kiếm, động tác rất chậm, dường như không phải đang vận chuyển một thanh đoạn kiếm, mà là vận động toàn bộ vũ trụ!

Cuối cùng Khổng Ngạo Côn lộ ra vẻ thận trọng, hắn cảm ứng được một kiếm này của Chu Hằng rất đáng sợ!

Dường như toàn bộ vũ trụ đều trong nháy mắt hủy diệt vỡ nát, rồi phục hồi sống lại, diễn hóa ra ảo diệu cực đoan, khiến hắn có loại cảm giác say mê! Nhưng hắn tuyệt đối không thể say mê trong đó, bằng không khẳng định hắn sẽ bị chém chết!

– Hắc Thiết Cuồng Triều! Hắn hét lớn một tiếng, đánh ra hai quyền, kéo lên một mảng lớn ánh sáng đen, hóa thành vô số nắm tay màu đen, cuồng mãnh đánh tới phía Chu Hằng.

Chu Hằng thân hình ngưng trọng như núi, kiếm ý của Lăng Thiên Cửu Thức ở trong cơ thể hắn đạt đến mức tận cùng, kiếm ra!

Trong nháy mắt trời đất trở nên tối đen như mực, dường như một kiếm này chém rụng hết tinh tú!

Hắc kiếm ra! Uy lực của một kiếm này bất kỳ ngôn ngữ gì đều không thể miêu tả, cho dù là Băng Tâm Trúc đều như hô hấp ngừng lại, trong mắt chỉ còn lại một mảng tối đen như mực. Nhưng một đạo bóng kiếm còn u ám hơn so với đêm tối, lại ở trong bóng đêm chém phá hủy diệt vạn vật!

Lăng Thiên Cửu Thức có thể làm cho linh lực của Chu Hằng trong nháy mắt tiêu hao sạch sẽ!

Lực lượng của Chu Hằng quả thật chỉ có thể so với Thăng Hoa Hoàng bậc thấp, nhưng nếu trong nháy mắt những lực lượng này toàn bộ bộc phát ra, thì khẳng định ngay cả Sáng Thế Vương đều phải biến sắc!

Đáng sợ hơn là, hắc kiếm đột phá phong tỏa pháp tắc của Hoặc Thiên, cũng không chịu ước thúc của lực lượng Thăng Hoa Đế cao nhất kia!

Uy lực của một kiếm này, đủ để địch nổi chiến lực của Sáng Thế Vương!

Nếu đổi là một địa phương khác, Khổng Ngạo Côn chỉ cần đánh ra một quyền là được, bởi vì hắn chính là Sáng Thế Vương, hóa giải một kiếm này dễ như trở bàn tay! Nhưng bây giờ thì khác, hắn phải bị ước thúc pháp tắc của Hoặc Thiên, chỉ có được lực lượng của Thăng Hoa Đế đỉnh phong.

Thăng Hoa Đế đến Sáng Thế Vương, đây là một cái hào rộng không thể vượt qua!

Hắn bỗng nhiên thất sắc. Chỉ có thể tận khả năng vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, đồng thời đánh ra hai quyền mạnh nhất!

“Xoạt!” Hắc kiếm xẹt qua, trời đất khôi phục hình dạng sẵn có, trong cốc ngọn lửa lại bùng cháy hừng hực, nơi này là thế giới của bọn họ.

Khổng Ngạo Côn liên tiếp thối lui hơn trăm bước, một bàn tay đặt trên ngực, kẽ ngón tay có máu tươi không ngừng tuôn ra.

Trên mặt của hắn lại mang theo vẻ ác liệt, dưới chân lảo đảo, giống như bất cứ lúc nào đều sẽ ngã xuống.

Dưới một kiếm này, hắn đã bị thương nặng, hắc kiếm chém ra trúng ngực, thiếu chút nữa đã xé nát trái tim của hắn!

Nhưng chung quy hắn cũng là thiên kiêu của một thế hệ, thực lực lại cao hơn Chu Hằng một mảng lớn, cộng thêm nắm giữ Thiên Kinh huyền diệu, cuối cùng vẫn còn né được điểm yếu hại, nếu không nếu như bị hắc kiếm chém trúng trái tim thì mặc cho hắn là Sáng Thế Vương thì như thế nào, căn bản ngay cả cơ hội chuyển đổi chân thân, thần tướng cũng không có, trực tiếp chính là chữ chết!

Chu Hằng cũng thở hồng hộc. Sau một kiếm này, linh lực của hắn đã hoàn toàn hao tổn hết sạch. Nếu không nhờ có thể chất của hắn cũng đạt tới cấp bậc Thăng Hoa Vương, thì lúc này ngay cả muốn đứng đều không đứng thẳng được.

– Hừ! Khổng Ngạo Côn cấp bách nhích động thân hình, không ngờ hướng về phía ba quả Cực Diễm Địa Quả kia định đoạt lấy.

– Đừng mơ tưởng! Băng Tâm Trúc vung kiếm cực nhanh chém tới, “leng keng…”, kiếm quyền va chạm nhau, trong tiếng vang giòn tan lại tràn đầy lực xuyên thấu, chấn cho núi đá đều sụp nát.

Khổng Ngạo Côn bị thương nặng, đúng là không có cách nào bức lui Băng Tâm Trúc. Hắn quát lên một tiếng lớn, đánh ra một quyền, ánh sáng đen như biển lan tràn, lập tức uy thế tăng vọt, đẩy lui Băng Tâm Trúc ra sau một chút. Hắn chớp lấy cơ hội hái một trái Cực Diễm Địa Quả, rồi cũng không quay đầu phóng vọt đi, một đường máu tươi văng tung tóe.

– Đừng đuổi theo, nhanh lên hái xuống 2 quả kia, chúng ta đi! Chu Hằng ngăn cản Băng Tâm Trúc đuổi theo, chó bị dồn chân tường sẽ cắn lại, võ giả bị thương mới là nguy hiểm nhất.

Mà hiện tại linh lực của hắn hoàn toàn hết sạch, đúng là thời điểm chiến lực yếu nhất, nếu lúc này hỏa diễm nhân quay lại đánh tới thì đúng là xui xẻo!

Băng Tâm Trúc gật đầu, nhanh chóng hái xuống 2 trái Cực Diễm Địa Quả còn lại, sau đó, một tay nắm lên Chu Hằng, thân hình cấp bách bay lên.

Nàng cảm ứng được bây giờ thân thể Chu Hằng trống rỗng, căn bản không còn lại một tia linh lực nào!

Khó trách hắn có thể một kiếm chém bị thương nặng Khổng Ngạo Côn, đây là với cái giá phải trả tiêu hao tất cả linh lực trong cơ thể, tự nhiên lực sát thương vô cùng kinh khủng.

Hai người chạy cực nhanh, trong nháy mắt liền biến mất vô tung, mà một lát sau, hỏa diễm nhân Sáng Thế Vương lặng

yên trở về, nhìn thấy Cực Diễm Đằng đã bị ngắt lấy trái, không khỏi ngửa mặt lên trời phát ra tiếng gầm phẫn nộ…

Băng Tâm Trúc mang theo Chu Hằng chạy đi nửa ngày sau, mới ngừng lại. Hai người đơn giản chui vào trong cát chảy, nơi này có tác dụng ngăn cách thần thức rất mạnh, nếu thêm che chắn thị lực thì cơ bản rất khó bị người phát hiện.

– Không nghĩ tới, Khổng Ngạo Côn lại với phương thức này trở lại! Chu Hằng cảm thán.

– Khổng Ngạo Côn! Băng Tâm Trúc tự lẩm bẩm, nàng buông xuống Tiên giới thời gian cũng không lâu, đối với vị thiên tài Khổng gia này cũng chỉ là ngẫu nhiên nghe nói, dù sao cũng là nhân vật mấy vạn năm trước.

– Hắn chẳng những đã trở lại, hơn nữa còn chiếm được một bộ Thiên Kinh, phần vận khí này… Chu Hằng lắc đầu liên tục, có ít người vận khí thực có thể làm người ta hâm mộ muốn chết!

– Còn không phải bị hù chạy sao?

Băng Tâm Trúc nói có hơi kính nể. Nếu trước đó không nhờ có Chu Hằng phát ra uy lực kinh khủng, thì hiện tại hai người bọn họ không thể ngồi ở chỗ này nói chuyện.

– Có phải đang kính nể ngưỡng mộ, đã cấp bách không kịp đợi muốn ôm ấp yêu thương với ta hay không? Chu Hằng cười to.

– Cút!

Hai người đều lấy ra tiên thạch hấp thu, để mau chóng khôi phục trạng thái tốt nhất.

Băng Tâm Trúc thật ra rất nhanh khôi phục được trạng thái hoàn mỹ, nhưng Chu Hằng thì bị hoàn toàn rút sạch linh lực, tốc độ khôi phục của hắn phải chậm hơn nhiều. Dùng trọn ba ngày mới thu công, làm cho Băng Tâm Trúc phải luôn lo lắng đề phòng, sợ Khổng Ngạo Côn, hỏa diễm nhân Sáng Thế Vương cùng với Thiên Mãng Tiên Quân… bất ngờ đánh tới.

– Này! Băng Tâm Trúc đưa về phía Chu Hằng một quả Cực Diễm Địa Quả, nhưng khi Chu Hằng đưa tay ra nhận, nàng lại đột nhiên rụt tay về, nói: – Đừng quên, ngươi còn thiếu ta nửa quả!

Trước đó đã ước định mỗi người một quả rưỡi, nhưng bởi vì Khổng Ngạo Côn xuất hiện đột ngột, ba quả Cực Diễm Địa Quả biến thành mỗi người một quả.

Chu Hằng cười hắc hắc, tiếp nhận Cực Diễm Địa Quả, rồi chỉ chỉ vào miệng mình, nói: – Thực ra, ta không ngại trả lại cho nàng tiền đặt cọc!

– Ta ghi nhớ! Băng Tâm Trúc oán hận trừng mắt nhìn Chu Hằng một cái, lấy ra quả Cực Diễm Địa Quả kia ăn vào.

Mỹ nữ bất kể làm chuyện gì đều là ý vui cảnh đẹp, khi nàng ăn quả này cũng không ngoại lệ, nhất là đầu lưỡi linh hoạt kia nhẹ nhàng liếm đôi môi đỏ mọng, bộ dáng kia thật đúng là muốn lấy mạng người mà!

Thẳng đến khi Băng Tâm Trúc ăn xong, bắt đầu khoanh chân ngồi tĩnh tọa, lúc này Chu Hằng mới cho Cực Diễm Địa Quả của hắn vào miệng, mồm to nhai nuốt.

Lập tức một luồng hơi nóng kinh người theo thực quản của hắn lan tràn vào trong bụng. Rất giống với Hỏa Nguyên Quả trước kia, nhưng dược lực này đúng là nồng đậm hơn nhiều, còn diễn hóa ra từng đạo ảo diệu hỏa diễm ở trong thức hải của Chu Hằng.

Nếu hắn nắm giữ là Thiên Kinh hỏa hệ, tất nhiên có thể từ đó nhận được dẫn dắt cực lớn, nhưng hiện giờ cũng không có giúp ích bao nhiêu với hắn, Chu Hằng coi trọng là linh khí thiên địa ẩn chứa trong quả này.

Linh khí thuộc tính hỏa vô cùng dồi dào, chen chúc rít gào lao xuống trong cơ thể hắn!

Một vòng lại một vòng, mỗi vận chuyển một chu thiên, liền có vô số linh khí được Chu Hằng hấp thu, chuyển hóa thành linh lực tích lũy của bản thân.

"Ầm!" Một dao động mãnh liệt tràn ra, lại là Băng Tâm Trúc dẫn trước đột phá, tiến vào Thăng Hoa Hoàng! Nhưng nàng lại động cũng không nhích động, vẫn duy trì tư thái ngồi xếp bằng, bởi vì dược lực của Cực Diễm Địa Quả vẫn còn chưa có hoàn toàn phát huy ra hết.

Số pháp tướng của Chu Hằng cũng đang nhanh chóng tăng lên, 17 đạo, 18 đạo, 19 đạo… 21 đạo!

Hắn bắt đầu tấn công Thăng Hoa Hoàng!

Từ Thăng Hoa Vương đến Thăng Hoa Hoàng, đây là tầng thứ pháp tướng tăng vọt, cái gọi là Đồng tướng, Ngân tướng chỉ là một loại cách gọi, trên thực tế không thể xem theo từng phần. Bởi vì từ pháp tướng đến thần tướng, đây là một quá trình sáng tạo sinh mệnh.

Đương nhiên, sinh mệnh này tương đối thu hẹp, chỉ là kéo dài sinh mệnh của võ giả, giúp võ giả cho dù là bị công kích trí mạng cũng có thể có cơ hội sống lại lần nữa.

Chu Hằng suy tư về bổn ý của sinh mệnh: hắc kiếm chủ sát, là kẻ thu gặt tử vong, nhưng giữa sinh và tử trong đó chẳng qua là cách một con đường, cực sinh mà tử, tử tận sẽ hồi sinh…

cũng giống như cỏ khô sẽ nảy mầm mới.

Khí tức của hắn cực kỳ không ổn định, bởi vì hắn vừa mới đạt tới Thăng Hoa Vương đỉnh phong lại lập tức bắt đầu tấn công Thăng Hoa Hoàng, căn bản thiếu tích lũy đầy đủ.

Người thường ít nhất phải mấy trăm năm mới hoàn thành quá trình này, cho dù là Băng Tâm Trúc thiên kiêu như vậy cũng cần rất nhiều năm, nhưng Chu Hằng vốn không chờ được thời gian dài như vậy, hắn phải một hơi tiến lên.

Ở trong đầu óc hắn diễn hóa cực hạn khô vinh của sinh mệnh, từ sinh ra đến chết, từ chết đến sinh ra… đột nhiên trong lòng hắn xẹt qua điều cảm ngộ: sinh mệnh nhưng thật ra là một bức ảnh thu nhỏ của vũ trụ sinh ra, rồi hủy diệt… chỉ là so với toàn bộ vũ trụ, bất kỳ sinh mệnh nào đều có vẻ nhỏ bé, ngắn ngủi như vậy.

“Phù! Phù! Phù!” Cát chảy ở chung quanh hắn bị một lực lượng vô hình nâng lên, không ngừng xoay tròn vòng quanh hắn, từng đạo pháp tướng đi hướng mai một, từng cái dập nát, nhưng chỉ trong nháy mắt, một đạo pháp tướng mới sinh thành, lưu chuyển ra lực lượng càng thêm cường đại, cũng có một tia khí tức hơi yếu sinh ra.

Thăng Hoa Hoàng!

Chu Hằng ngồi xếp bằng không nhúc nhích, từng đạo pháp

tướng mới lục tục hình thành, lực lượng của hắn cấp tốc kéo lên.

Sau khi đạt tới 8 tướng, loại xu thế cấp tốc tăng lên này mới ngừng lại, nhưng dược lực của Cực Diễm Địa Quả vẫn còn xa chưa hết. Chu Hằng tiếp tục thúc đẩy dược lực, tu vi của hắn còn đang vững bước tăng lên.

Chương 733: Trụ sắt

Lại qua 2 ngày, Chu Hằng mới dừng lại, cuối cùng cũng tiêu hóa xong dược lực Cực Diễm Địa Quả.

Thăng Hoa Hoàng 13 tướng!

Thánh dược đúng là thánh dược mà, hiệu quả mạnh đến nghịch thiên!

Hắn không khỏi cảm khái, nếu như hắn ăn hết 3 trái Cực Diễm Địa Quả, thực lực của hắn sẽ vọt đến cỡ nào?

Hết cách, ai bảo Khổng Ngạo Côn quá mạnh mẽ, nếu không phải chỗ này bị Hoặc Thiên bày ra cấm chế, hắn căn bản không có tư cách tham dự tranh giành – hắn đánh không lại Khổng Ngạo Côn, cũng không đánh lại hỏa diễm nhân Sáng Thế Vương kia.

Kết quả được thế này, hắn cũng đã biết đủ rồi!

Chu Hằng khẽ cười, Thăng Hoa Hoàng 13 tướng, hiện tại hắn

lại gặp Khổng Ngạo Côn, thủ thắng thì vẫn rất khó, nhưng đã không khó tự bảo vệ mình, không cần dùng Lăng Thiên Cửu Thức đi liều mạng.

Khi nào Lăng Thiên Cửu Thức mới có thể biến thành không phải bán một lần? 9 thức kiếm pháp này rốt cuộc phải có linh lực hùng hậu cỡ nào mới vận chuyển không ngừng?

– Bây giờ ngươi là cảnh giới gì? Thấy hắn mở mắt, Băng Tâm Trúc lập tức hỏi, có phần quan tâm rõ ràng.

Lúc nào mà nữ nhân này chịu quan tâm mình như thế?

Chu Hằng cũng không che giấu, nói: – Thăng Hoa Hoàng 13 tướng!

– A! Ta mới 11 tướng, chênh lệch càng lớn hơn! Băng Tâm Trúc rất thất vọng nói.

Chu Hằng trước tiên không hiểu, nhưng nghĩ lại liền bực mình, cô bé này thất vọng là thực lực không vượt qua mình! Làm cả buổi, thì ra cô nàng này vẫn muốn cưỡi lên đầu mình!

Hắc hắc, vậy phải trả giá đắt!

– Ngươi làm gì, um… Băng Tâm Trúc còn đang thất vọng, không ngờ Chu Hằng bỗng nhiên nhào tới, đè nàng xuống dưới, miệng nhỏ của nàng vừa lên tiếng, môi đã bị bịt kín.

Hai tay của nàng không ngừng đánh lên lưng Chu Hằng, nhưng dần dần chậm lại, vòng tay lại lặng lẽ quấn lấy cổ Chu Hằng, có chút trúc trắc hôn đáp lại Chu Hằng, má ngọc toát ra mây hồng mê người.

– Ngươi khi dễ người ta! Qua một hồi thật lâu, Băng Tâm Trúc mắt ngậm đầy xuân nói, giọng tràn đầy kiều mỵ.

Chu Hằng vuốt ve ngực nàng, miệng khô nóng, hắn lại lên cơn, nhưng chỗ này rõ ràng không phải chỗ tốt để yêu đương, Thiên Mãng Tiên Quân đang đuổi giết bọn họ, Khổng Ngạo Côn dưỡng thương xong cũng sẽ không bỏ qua bọn họ.

Nếu như lúc bọn họ tìm tới, hắn đang trần truồng dính với Băng Tâm Trúc, vậy thì khó chịu cỡ nào?

– Nên xuất phát thôi! Chu Hằng vỗ lên mông Băng Tâm Trúc, mông căng đầy khẽ nổi gợn sóng, làm hắn có xúc động không muốn ngừng lại.

Băng Tâm Trúc trợn trắng liếc Chu Hằng, lần này tiến vào vùng đất lửa này đúng là rơi vào miệng cọp, cứ theo đà này, lúc nàng đi ra còn giữ được tấm thân trinh trắng hay sao? Nguy hiểm quá!

Nhưng nàng lại không có nhiều sợ hãi với điều này, làm nàng phản ứng lại liền hận không thể tự bóp chết mình! Nàng không biết xấu hổ như thế sao, bị nam nhân đùa giỡn lại còn mơ hồ có chút thích loại cảm giác này?

Nhưng nếu đổi lại thành nam nhân khác, ví dụ như Công Dương Thái Tôn…. Băng Tâm Trúc lập tức xiết chặt chuôi kiếm, năm ngón tay cũng dùng quá sức mà trắng bệch, trong lòng trào ra cảm giác ghê tởm không thôi.

Mọi người cùng ăn một trái Cực Diễm Địa Quả, Băng Tâm Trúc vốn chỉ kém hơn Chu Hằng một đạo pháp tướng, sao mà đột phá đến Thăng Hoa Hoàng lại kém hơn 2 đạo? Không phải cảnh giới càng cao tăng lên càng khó hay sao?

Thật ra rất đơn giản, bởi vì Chu Hằng có thể hình thành 21 đạo pháp tướng, nhiều hơn 5 tướng so với cực hạn 16 đạo của Băng Tâm Trúc!

So sánh với nhau, chính là hình thành hơn 5 đạo pháp tướng Thăng Hoa Vương, những pháp tướng này giúp cho Chu Hằng đi càng xa hơn ở ở Thăng Hoa Hoàng! Đây cũng là vì sao rất nhiều thiên kiêu tìm cách áp chế cảnh giới, chỗ tốt quá lớn!

Hai người đi giữa mảnh biển rộng khô cạn này, tu vi của bọn họ tiến lên một tầng, tốc độ hành động cũng tăng lên một đoạn, 12 ngày sau, cuối cùn bọn họ đi đến vùng cát chảy.

– Nàng có cảm ứng không? Chu Hằng hỏi Băng Tâm Trúc.

Ban ngày chỗ này không thấy mặt trời, buổi tối lại không có ánh sao, hoàn toàn không thấy được tham chiếu chỉ hướng, rất dễ bị lạc đường ở chỗ xa lạ này.

Băng Tâm Trúc nhắm mắt cảm ứng một hồi, chỉ một hướng, nói: – Hẳn là ở bên kia!

Chu Hằng gật đầu: – Ta cũng cảm giác là bên kia, đi!

Giữa Thiên Kinh có tồn tại liên hệ với nhau, ở khoảng cách gần có thể cảm ứng lẫn nhau, trừ khi chủ nhân dùng khí tức của bản thân mạnh mẽ áp chế.

Hai ngày sau, Chu Hằng cùng Băng Tâm Trúc ngừng lại, nghỉ chân ở trước một cây trụ sắt rất lớn.

Cây trụ sắt toàn màu đen, nhưng không phải làm bắt sắt thường, bởi vì sắt thương không thể chịu nổi ngọn lửa nơi này

rèn luyện, không thấy vô số núi đá cũng bị đốt thành cát sỏi hay sao?

Đường kính trụ sắt ít nhất trăm trượng, không cao lắm, bộ phận lộ ra mặt đất chỉ cao 10 trượng, làm nó càng giống một cái đài cao. Nhưng Chu Hằng đánh lên trên, thông qua âm thanh lan truyền thăm dò, bộ phận chôn dưới đất dài ít nhất vạn trượng!

Như vậy tính ra, có thể nói là trụ sắt.

– Sao chỗ này lại có một cây trụ sắt? Chu Hằng tò mò hỏi.

– Không rõ lắm, Tiên giới hiện tại là sau khi bị hủy diệt mới xây dựng lần nữa, có quá nhiều bí mật trên thế giới này bị chôn vùi trong lịch sử! Băng Tâm Trúc có vài phần cảm thán nói.

Chu Hằng gật đầu, toàn bộ Tiên giới quả thật không thấy còn một hành tinh hoàn chỉnh, hả, nói như vậy….

– Lúc trước Tiên giới đại tan biến, rốt cuộc có bao nhiêu người còn sống? Hắn hỏi.

– Ở trước phá hoại cỡ đó, làm sao còn có người sống được! Băng Tâm Trúc khẽ lắc đầu. – Cái gọi là Sáng Thế Đế chỉ như

dê chờ làm thịt ở trước mặt đại kiếp nạn đó!

Cái gì!

Chu Hằng cả kinh, hỏi: – Chiếu theo nàng nói, năm đó Tiên giới tan vỡ, toàn bộ tiên nhân đều chết sạch?

– Hẳn là thế, ta nghĩ ở trước sóng xung kích đó, không ai có thể ngăn cản được! Nếu có, vậy sẽ là người vô cùng may mắn!

Chu Hằng nghĩ tới lúc còn ở Huyền Càn Tinh, một khối Tiên đại lục đột nhiên rơi xuống, hắn từng thông qua kiếm khí của hắc kiếm để lại trên cánh cửa mà thấy được cảnh khi đó, chỉ là một dư sóng kiếm khí đã quét ngang tất cả, chém rụng cả một khối Tiên đại lục.

Hiện tại ngẫm lại, đó không chỉ đơn giản là cắt ra một khối đại lục, mà là phá nát cả một tiên tinh!

Kiếm khí như vậy, chỉ là Sáng Thế Đế có năng lực cản nổi hay sao?

Cũng như một vị siêu Sáng Thế Đế nếu có thể mặc kệ thiên địa trói buộc, dốc hết sức phá hoại Phàm giới, toàn bộ Phàm giới còn ai sống sót được? Một chỉ phá vỡ ngôi sao, thiên địa không còn!

Phàm giới tối đa chỉ chứa được lực lượng Chuẩn Tiên hai kiếp, Chuẩn Tiên ba kiếp sẽ trực tiếp bị đẩy ra ngoài, đây là một loại tự mình bảo hộ!

Nhưng những người như nguyên chủ nhân hắc kiếm…. rõ ràng đạt đến độ cao hơn nữa, có thể bỏ qua pháp tắc thiên địa áp chế!

Đó mới thật là cường giả!

Nếu trời không che mờ mắt, đất không còn trói buộc thân thể, vậy mới gọi là xoay chuyển cửu trọng thiên!

Chu Hằng thu hồi suy nghĩ, hỏi: – Vậy người Tiên giới hiện giờ, lại từ đâu mà đến?

– Năm đó có đại năng Minh giới đúc thành 49 Tiên Thành, chọn lựa một ít võ giả ưu tú Phàm giới tiếp dẫn đến Tiên giới, nối liền hai giới, tránh cho một tầng trống! Băng Tâm Trúc cũng cố gắng nhớ lại, dù sao nàng không tự mình trải qua, những điều này là bình thường nàng nghe từng chút từ chỗ Thái Nhất Giáo chủ.

Chu Hằng gật đầu, nếu không có sự tồn tại của 49 Tiên Thành, võ giả Phàm giới phi thăng tới Tiên giới còn làm sao tu luyện,

gần như không có khả năng tăng lên chút thực lực nào nữa, chỉ có thể sống quãng đời còn lại giữa vũ trụ hoang vu tăm tối.

Chiếu theo lời này, những hào môn Tuyệt Tiên Thành cũng đều là đến từ Phàm giới, bọn họ có gì mà ngông ngênh?

– Ta phát hiện, trên người nàng có rất nhiều bí mật, phải nghiên cứu kỹ một chút! Chu Hằng cười nhìn chằm chằm Băng Tâm Trúc, giống như con sói đói đang nhìn miếng mồi ngon.

Băng Tâm Trúc rụt một bước, vội nói: – Có thể Thiên Kinh ở ngay gần đây!

– Hắc! Lần trước tha cho nàng một mạng, lần này trở về, nàng tẩy rửa sạch sẽ, ta lập tức vác nàng vào động phòng! Chu Hằng bỏ qua vấn đề Tiên giới tan vỡ năm đó, tiếp tục nghiên cứu cây trụ sắt to lớn này.

Lưu manh!

Băng Tâm Trúc thầm mắng, nhưng nàng đã có kinh nghiệm, không dám để Chu Hằng nghe được, bằng không xui xẻo là mông và ngực của nàng.

Chu Hằng muốn đào lớp đá xung quanh trụ sắt ra xem, nhưng

hắn liền thất vọng phát hiện, lớp đá này vốn đã vô cùng cứng rắn, lại trải qua ngọn lửa luyện hóa vô số năm lại càng thêm ngưng thực như tinh thiết luyện trăm lần, ngay cả lực lượng của hắn cũng không phải phá vỡ.

Hắc kiếm có thể phát uy, nhưng hiệu quả không rõ ràng, nguyên nhân chủ yếu vẫn là bởi lực lượng của hắn bây giờ quá yếu.

– Năm đó, rốt cuộc là đại năng nào xây dựng trụ sắt này, lại vì sao xây dựng lên?

Chu Hằng rất là tò mò.

– Cuối cùng cũng sẽ hiểu, hiện tại đi trước đã! Băng Tâm Trúc thúc giục Chu Hằng lên đường.

– Hắc hắc, nàng vội vã muốn kết thúc hành trình lần này, sau khi về liền gã vào nhà Chu gia? Chu Hằng cười nói.

Băng Tâm Trúc trợn trắng liếc Chu Hằng, cực lực khắc chế mình, không phun ra một chữ “cút”.

Hai người tiếp tục lên đường, lần này không còn thấy vật gì cổ quái, lại qua nửa tháng, đằng trước bọn họ xuất hiện một cung điện thật to.

Nơi này lại xuất hiện một tòa cung điện!

Chu Hằng cùng Băng Tâm Trúc nhìn nhau, đều nhìn ra khó hiểu trong mắt đối phương, cảm thấy chuyện này càng cổ quái.

– Hả? Đột nhiên Chu Hằng nhướng mày, dùng thần thức nói: – Có người tới!

– Khổng Ngạo Côn? Băng Tâm Trúc vội dùng thần thức đáp lại.

– Không phải! Chu Hằng đột nhiên quay đầu, chỉ thấy đằng trước có một bóng người chậm rãi bước đến, bước chân bay bay, vô cùng tiêu sái.

Đó là một văn sĩ trung niên khoảng 30 tuổi, mặt như ngọc, thân thể cao ráo, tuyệt đối là mỹ nam tử, mái tóc đen dày, có quầng sáng lưu chuyển làm hắn như thần nhân.

– Đồng An Nhạc! Ánh mắt Băng Tâm Trúc co rụt.

– Nàng có biết thân phận của hắn? Chu Hằng nhướng mày, nhìn phản ứng của Băng Tâm Trúc liền biết là thực lực của đối

phương mạnh hơn nàng, nhưng hắn lập tức bình thường lại, nơi này bị năng lực của Hoặc Thiên phong tỏa, dù cho siêu Sáng Thế Đế đến đây cũng không thể phát huy ra lực lượng Thăng Hoa Đế.

Ở trong cảnh giới này, đã không có người giết được hắn!

– Thiên tài Đồng gia, từ hơn 2 vạn năm trước đã tiến vào Sáng Thế Vương, nghe nói hiện tại ít nhất là Sáng Thế Đế! Băng Tâm Trúc vô cùng thận trọng nói.

Chương 734: Thù cũ

Đồng An Nhạc chậm rãi bước đến, vẻ mặt thản nhiên như đi trong hoa viên nhà mình.

Trên người hắn tuôn ra từng đoàn hào quang vàng đất, ngăn cản tất cả ngọn lửa bên ngoài, nhất định là hắn có lực lượng Thiên Kinh.

Hắn ngừng lại cách hai người Chu Hằng 10 trượng, mỉm cười, nói: – Thì ra có hai bộ Thiên Kinh nằm trong tay Chu đại sư cùng Băng tiểu thư!

Không đợi hai người Chu Hằng đáp lời, hắn chắp tay sau lưng, nói: – Giao Thiên Kinh ra đây, ta ban cho các ngươi cái chết nhanh nhất!

Chu Hằng cười ha hả, nói:

– Ngươi không sợ Thái Nhất Giáo chủ cùng sư tỷ của ta tìm tới ngươi tính sổ?

Đồng An Nhạc nhe răng cười, vẻ mặt tao nhã, nói: – Nơi này có Thiên Kinh ngăn cách mọi dao động thần thức, ta giết các ngươi ở trong này, không ai có thể biết là ta làm!

– Ngươi che giấu quá sâu, lại không ai biết ngươi có được một bộ Thiên Kinh! Băng Tâm Trúc nói.

Đồng An Nhạc lại cười, nói: – Người quá ngông nghênh sẽ chết rất nhanh! Được rồi, nói cũng đã nói đủ, giao Thiên Kinh ra đây!

Chu Hằng tế ra hắc kiếm, ngạo nghễ nói:

– Ngươi có tự tin như vậy?

– Tuy rằng nơi này áp chế cảnh giới, nhưng ta vẫn có lực lượng Thăng Hoa Đế 14 tướng, còn các ngươi chỉ là Thăng Hoa Vương mà thôi, làm sao là đối thủ của ta? Đồng An Nhạc nhàn nhạt nói.

Hắn nhận thức hai người Chu Hằng còn dừng lại ở trận chiến Giác Đấu Trường, nhưng điều này cũng bình thường, chỉ cách 1 tháng thì có thể tiến bộ được bao nhiêu?

Chu Hằng lại toát ra nụ cười cổ quái, nói: – Ngươi có biết, vì sao chỗ này lại có áp chế cảnh giới?

Đồng An Nhạc thoáng sửng sốt, quả thật hắn nghĩ mãi cũng không rõ điểm này, bởi vì nếu là có đại năng nào bay ra, vậy thì giết hắn cũng quá đơn giản! Nhưng hắn không muốn bị Chu Hằng chiếm thượng phong, chỉ cười tao nhã, như là khinh thường biết đáp án.

– Là thủ đoạn của sư tỷ ta bày ra! Chu Hằng đột nhiên hét lớn.

Đồng An Nhạc lập tức như bị giàng mạnh vào đầu, đây là thủ đoạn của vị thiên nữ tuyệt thế kia bày ra? Vô cùng có khả năng, lúc trước nàng chỉ trừng mắt liền làm nổ một vị siêu Sáng Thế Đế. Nếu không phải Độc Cô Huyền còn lưu lại thủ đoạn khác, chỉ là phái ra một đạo thần tướng, chỉ sợ đã trực tiếp ngã xuống!

Vị chúa này chẳng những xinh đẹp tuyệt thế, bản thân còn có năng lực mạnh mẽ làm người ta run sợ!

Hắn không khỏi run lên, nơi này ngăn cách thần thức là thật, nhưng Hoặc Thiên thật có năng lực tiến hành áp chế cảnh giới chỗ này, muốn phá vỡ ngăn cách thần thức thì có gì là khó? Hắn ngang nhiên giết người ở trong này, thật là được ư?

Ngay lúc này, Chu Hằng xuất kiếm!

Tinh Vân Kiếm Pháp, 13 đạo pháp tướng cùng ra, tiểu phù văn công kích từ lúc hắn đột phá Thăng Hoa Hoàng đã tăng lên đến 185 đạo, tổ hợp bao phủ trên hắc kiếm, nháy mắt là hắn bùng nổ toàn lực.

– Giỏi cho tiểu tử ngươi! Đồng An Nhạc khựng lại, Chu Hằng xuất chiêu nắm bắt thời gian cực diệu, vừa lúc ngay khi hắn thất thần. Tuy nhiên, vậy thì sao, hắn có thể phát huy ra lực lượng Thăng Hoa Đế 14 tướng, đủ để nghiền nát tất cả.

Hắn đánh ra một quyền, một mảnh hào quang vàng đất lưu chuyển, nắm đấm của hắn biến thành đá!

Ầm!

Kiếm, quyền giao nhau, sắc mặt Chu Hằng ửng hồng, không khống chế lùi bịch bịch bịch ra sau. Còn Đồng An Nhạc vững vàng như núi, chỉ là trên nắm đấm của hắn bị mạnh mẽ chém ra một vết thật sau.

– Kiếm này… không tệ! Đồng An Nhạc lắc nắm tay, hào quang màu vàng đất lóe lên, nắm đấm nhanh chóng khép lại, sau đó cũng biến trở về màu da.

Cảnh tượng này tương tự thế nào với cảnh Chu Hằng giao chiến với Khổng Ngạo Côn!

Thật ra ở trong này, Sáng Thế Vương cùng Sáng Thế Đế không có gì khác biệt, hơn nữa hai người này đều nắm giữ Thiên Kinh. Chỉ là một bên rõ ràng thuộc tính kim, một bên khác thuộc tính thổ, kết quả lại giống nhau thần kỳ.

Chu Hằng dừng bước lùi, toát ra tươi cười tự tin.

Đầu lực lượng, hắn vẫn không thể so sánh với Thăng Hoa Đế 14 tướng, nhưng sẽ không giống với lúc chiến đấu cùng Khổng Ngạo Côn, đỡ một chiêu liền hộc máu!

– Đánh tiếp! Hắn ngoắc tay với Đồng An Nhạc.

Đồng An Nhạc giận quá hóa cười, Thăng Hoa Vương nho nhỏ. Không, Thăng Hoa Hoàng lại dám khiêu khích mình? Thật to gan! Hắn hừ khẽ, hai nắm tay lại hóa thành đá, phình to ra, còn to hơn cả đầu người.

Hắn tiến lên một bước, đang muốn xông tới, lại nhíu mày, nhìn sang một phía khác.

Chu Hằng cũng vậy, nhìn sang phía bên kia.

Một bóng người từ xa đang tới, hắn bước nhìn rất chậm, nhưng một bước đi ra là mấy dặm, tốc độ cực nhanh, chỉ vài bước đã rút ngắn một nửa khoảng cách, trên người dập dờn một mảnh hào quang màu đen, không ngừng diễn hóa những hình dạng như trọng kiếm, trường mâu…

Khổng Ngạo Côn!

— Hơi thở của hắn rõ ràng mạnh thêm một đoạn, hẳn là dựa vào Cực Diễm Địa Quả tiến vào Sáng Thế Hoàng! Tuy nhiên, ở trong này có tăng lên cũng như không tăng lên, cũng chỉ phát huy được chiến lực Thăng Hoa Đế.

Trong lòng Chu Hằng khẽ động, hiện tại 5 người nắm giữ Thiên Kinh đều đã rõ ràng – Hắn, Băng Tâm Trúc, Khổng Ngạo Côn, Đồng An Nhạc, người cuối cùng không phải Độc Cô Huyền thì là Công Dương Thái Tôn.

Thiên Kinh trong giới này, Huyết Hà Thiên Kinh là thuộc tính thủy, Thanh Mộc Thiên Kinh là thuộc tính mộc, còn Thiên Kinh của Khổng Ngạo Côn, Đồng An Nhạc thì đại biểu thuộc tính kim và thổ, cộng thêm nơi này rõ ràng là Thiên Kinh thuộc tính hỏa, vừa vặn ngũ hành viên mãn.

Thiên Kinh một giới, 9 là số cực hạn, nhưng không phải nói nhất định phải đạt đến số này, lần này cũng chỉ có 5 bộ Thiên Kinh, nhưng ngũ hành hợp nhất, bù đắp hỗ trợ nha, quả thật có năng lực quét ngang Tiên giới.

– Đồng An Nhạc! Khổng Ngạo Côn phát hiện ba người bọn họ, tốc độ bỗng nhiên tăng lên, trên mặt bùng lên vẻ giận dữ, mái tóc đen dựng thẳng, nháy mắt hóa thành màu đỏ rực.

Di chứng hắn tu luyện Huyết Hà Thiên Kinh vẫn còn lâu mới mất, chỉ là sẽ không phát điên, mà là phát cuồng!

– Khổng Ngạo Côn? Trên mặt Đồng An Nhạc lại toát ra vẻ kinh dị, hoàn toàn ngược lại với Khổng Ngạo Côn, khóe miệng của hắn khẽ nhếch lên, nói:

– Đúng là kỳ quái, không ngờ ngươi có thể thoát khốn ở Phàm giới, càng lấy được một bộ Thiên Kinh!

– Ha ha ha ha ha! Rất tốt! Rất tốt! Ngươi còn chưa chết, thật là quá tốt! Khổng Ngạo Côn cười như điên, hắn rõ ràng nói là rất tốt, nhưng Chu Hằng cùng Băng Tâm Trúc đều nghe được oán niệm cùng sát khí mãnh liệt trong giọng của hắn.

– Không chết thì tốt, ta mới có thể tự tay giết ngươi! Quả nhiên, hắn cười to một hồi liền lạnh lẽo nói.

Hai người này, hẳn đã sớm là oan gia tử thù, nếu không phải nghe giọng nói của Đồng An Nhạc, trước đó căn bản không biết Khổng Ngạo Côn đã trở lại, như vậy tự nhiên không thể

nào kết thù trong thời gian ngắn như vậy.

– Khổng lão thất, ngươi không cảm thấy quá đáng hay sao, ta mới phải là khổ chủ muốn giết ngươi cho sảng khoái! Giọng của Đồng An Nhạc cũng trở nên lạnh lẽo, vẻ mặt ôn hòa lại trở nên xanh mét.

Hai người này nhìn sao cũng giống như bị đối phương giết lão bà của mình, nhìn ai cũng giống khổ chủ.

Chu Hằng thần thức truyền âm hỏi Băng Tâm Trúc: – Nàng có biết giữa hai người bọn họ có ân oán gì không?

– Không rõ lắm! Đồng An Nhạc người này rất khiêm nhường, còn chuyện năm đó Khổng Ngạo Côn nhập ma cũng rất ít có người nhắc tới! Băng Tâm Trúc trả lời.

Chu Hằng lập tức trào ra tâm tình nhiều chuyện, rốt cuộc giữa hai người này xảy ra chuyện gì?

– Ngươi giết An An, chỉ có dùng máu tươi của ngươi mới rửa sạch tội ác của ngươi! Khổng Ngạo Côn hét lớn, thân hình xông thẳng về phía Đồng An Nhạc, hai đấm vung lên, hào quang kim loại màu đen chớp động.

– Cái rắm! Đồng An Nhạc vứt sạch phong thái nho nhã, vung

đấm đánh trả. – An An là thê tử của ta, ngươi thông đồng chị dâu, còn có mặt mũi quát mắng ta!

– Phi! Ta cùng An An chung tình với nhau, đã sớm định ra hôn ước, nếu không phải bị ngươi cường bạo, nàng làm sao lại gả cho ngươi? Khổng Ngạo Côn tung hai đấm, vô số thiết quyền màu đen giáng từ trên cao xuống như cơn mưa sao băng.

– Tiện nhân kia, đúng là cái gì cũng nói cho ngươi! Đồng An Nhạc cười lạnh, ầm ầm ầm, hắn vung quyền cản phá. – Vậy thì sao, nếu An An gả cho ta, vậy là nữ nhân của ta, lại còn để ta bắt gian tại giường, ta không giết ả chẳng lẽ còn để ả tiếp tục cắm sừng ta?

– Đồng An Nhạc, tên mặt người dạ thú, hôm nay ta nhất định chém ngươi! Khổng Ngạo Côn như điên cuồng.

– Ha ha! Ngươi luôn luôn không bằng ta, dựa vào cái gì giết ta? Sai, là ta giết ngươi, lần này ta dung hợp tất cả Thiên Kinh, trở thành đệ nhất nhân Tiên giới! Dù là ngày sau phi thăng Minh giới, ta cũng sẽ không yếu hơn ai! Đồng An Nhạc lại cười to.

Hai người này đánh tối trời tối đất, Chu Hằng cùng Băng Tâm Trúc đứng nhìn nhau, cơ bản hiểu rõ đoạn ân oán ngày xưa.

Khổng Ngạo Côn quen biết “An An” kia trước, đồng thời đã đính ước, kết quả Đồng An Nhạc xen ngang vào, dùng thủ

đoạn cứng rắn cướp lấy thân thể An An, khiến cho An An đành gả cho hắn.

Nếu như Khổng Ngạo Côn cam chịu thì cũng thôi, như vậy sẽ không có tiếp theo. Nhưng hắn căn bản không quên được An An, thậm chí hai người còn lăn tới trên giường, kết quả bị Đồng An Nhạc bắt tại trận.

Khổng Ngạo Côn là tộc nhân trọng yếu ở Khổng gia, tự nhiên Đồng An Nhạc không dám làm gì hắn, nói tới thực lực của hai người lúc đó cũng không chênh lệch bao nhiêu, bởi vậy Đồng An Nhạc giết An An.

Kết quả Khổng Ngạo Côn liền nổi điên, nhưng Đồng An Nhạc không làm gì được hắn, hắn cũng không làm gì được đối phương, Khổng gia căn bản sẽ không vì một nữ nhân mà khai chiến với Đồng gia cùng là hào môn – hơn nữa cũng không giữ chữ lý!

Vì thế, Khổng Ngạo Côn liền tìm phương pháp khác, bị Huyết Hà lão tổ dụ hoặc, tu luyện Huyết Hà Thiên Kinh.

Nhưng Huyết Hà lão tổ làm sao lại có lòng tốt như thế? Kết quả Khổng Ngạo Côn nhập ma đại náo Tuyệt Tiên Thành, giết không ít tộc nhân hào môn, cuối cùng bị trấn áp nhốt ở Phàm giới.

Tu vi Khổng Ngạo Côn năm đó nhất định không thua Đồng

An Nhạc, nhưng hắn bị đày xuống Phàm giới, một là không đủ linh lực duy trì hắn tu luyện, thứ hai là bản thân hắn điên điên khùng khùng, làm sao có chút tiến bộ nào?

Nếu không phải hắn có được cơ duyên, thoát khốn về tới Tiên giới, càng lấy được một bộ Thiên Kinh, bằng không đến giờ chỉ là Thăng Hoa Đế mà thôi, khoảng cách với Đồng An Nhạc sẽ còn xa hơn.

Nhưng chuyện đúng là trùng hợp như vậy, hiện tại chỗ này bị Hoặc Thiên phong ấn, bất cứ ai cũng chỉ có thể phát huy ra lực lượng cấp bậc Thăng Hoa Đế, mạnh mẽ kéo hai người xuống ngang một bậc.

Trận chiến này quả thật khó nói ai thắng ai thua, hoàn toàn quyết định bởi ai trong bọn họ đi xa hơn, có bao nhiêu pháp tướng lúc là ở Thăng Hoa Đế!

Nhưng ngay cả thế, tối đa cũng chỉ quyết thắng thua, muốn giết ai cũng không được!

Trừ khi hai bên đều chịu tử chiến!

Chương 735: Dường như đã gặp

Hai đại cường giả đồng thời vận chuyển toàn lực, bộc phát oai lực Thiên Kinh, khủng bố khôn cùng!

Chu Hằng lại ngáp dài, nói: – Chỉ là chó cắn chó, chúng ta đi!

Hắn không có hảo cảm gì với hai người này.

Đồng An Nhạc không cần nói, thủ đoạn đê tiện. Còn Khổng Ngạo Côn cũng chưa chắc tốt hơn bao nhiêu, nếu hắn thật có đảm đương, nên dẫn An An rời khỏi Đồng gia, chống đỡ bầu trời, che gió che mưa cho đối phương, mà không phải nằm ở trên giường của Đồng An Nhạc mà trộm tình với An An!

Trước kia hắn còn có vài phần kính ý với Khổng Ngạo Côn, hiện tại lại không còn chút gì.

Đại gia tộc quả nhiên không có mấy cái mầm tốt!

Băng Tâm Trúc gật đầu đồng ý, nàng là nữ nhân tự nhiên càng nghiêng sang An An, đều không có một chút hảo cảm với

Đồng An Nhạc cùng Khổng Ngạo Côn.

Hai người Đồng An Nhạc đánh nổi lửa, nhất thời không để ý tới bọn họ, Chu Hằng cùng Băng Tâm Trúc vòng qua vòng chiến, đi vào trong cung điện.

— Chu Hằng cũng không dám tùy tiện gia nhập vòng chiến, bởi vì bọn họ đã sắp đến điểm cuối của hành trình này. Hiện tại đã có 4 người tới, như vậy người thứ năm có được Thiên Kinh cũng không xa!

Nhưng Độc Cô Huyền hoặc Công Dương Thái Tôn lại không xuất hiện, rõ ràng có ý muốn cháy nhà hôi của, vậy Chu Hằng cùng Băng Tâm Trúc lại càng không thể tùy tiện bị kéo vào đoàn chiến, ngồi yên mà xem thì tốt hơn.

Hơn nữa, thực lực của bọn họ tương đối vẫn là yếu nhất, lặng lẽ theo dõi biến động mới là lựa chọn tốt nhất.

Hai người đi vào cung điện.

To lớn, đồ sộ, làm Chu Hằng nhớ tới Ngự Long Điện trong không gian.

Dường như, kiến trúc thời kỳ viễn cổ luôn trang trọng hết mức, giống như Ngự Long Điện cùng cung điện chỗ này, Chu

Hằng tuyệt đối không thấy quy mô cỡ đó ở Tuyệt Tiên Thành.

Cũng phải, mục đích thành lập 49 Tiên Thành chỉ là vì có tác dụng truyền thừa, là cầu nối giữa Phàm giới và Minh giới, cần gì phải coi trọng? Thực dụng mới là trọng yếu nhất.

Hơn nữa, Tiên giới xây dựng lại cũng chỉ trăm vạn năm, làm sao có thể so sánh với Tiên giới phồn vinh thời kỳ viễn cổ?

Không đủ tích lũy, nhất định chỉ có thể làm nhà giàu mới nổi!

Tuy nhiên theo bọn họ tiến vào cung diện này, áp lực bỗng nhiên cũng tăng lên, dường như đi vào khu vực thế lực của Thiên Kinh chân chính. Huyết Hà Thiên Kinh cùng Hồng Liên Thiên Kinh đều khẽ rung động, trong người Chu Hằng cùng Băng Tâm Trúc đều tuôn ra hào quang, hóa giải cỗ áp lực này.

Đến chỗ này, trừ khi có được Thiên Kinh, bằng không khỏi cần tiến vào chỗ này.

– Không… không trùng hợp vậy chứ! Sau khi vào điện phủ, Chu Hằng liền buồn bực hét to. Bởi vì hắn thấy được một tấm bia đá dựng giữa cung diện, hình dạng giống y như cái ở Ngự Long Điện!

Nơi này trấn áp một vị Long Hoàng khác, có khi còn là vị

Long Đế kia! Khó trách lúc trước thấy được cây trụ sắt không thể tưởng tượng đó, trên đó đúng là treo một sợi xích, giống như Ngự Long Điện, là một trong mắt trận phong ấn.

Sao mà Tiên giới đại tan biến cũng không đập chết bọn họ vậy chứ?

– Có chuyện gì? Băng Tâm Trúc hỏi.

– Còn nhớ Ngự Long Điện không?

– Hả. Vừa nhắc tới, quả thật có chút giống! Băng Tâm Trúc đi đến Ngự Long Điện hơi trễ, cũng không thấy tấm bia đá kia, bởi vì khi đó đã nát, nhưng cung điện khổng lồ vẫn làm nàng cảm thấy quen thuộc.

– Nào chỉ có giống, nơi này hẳn là trấn áp một Long Hoàng khác, thậm chí là Long Đế! Chu Hằng đi đến trước tấm bia đá ở giữa, năm đó Long Đế cùng 5 đại Long Hoàng bị chia cắt vây giết, nhưng cũng chỉ bị trấn áp mà thôi, một người cũng chưa chết!

Nghĩ lại, bọn họ đều có sợi giây chuyền cấp bậc Bảo khí hư Lam Long nữ hoàng!

— Bảo khí truyền thừa từ Minh giới, mới có thể dẫn tới phản ứng của hắc kiếm!

– Lúc trước toàn bộ thế lực đi Ngự Long Điện đều bị diệt, chính là Long Hoàng kia làm? Băng Tâm Trúc cả kinh, nguyên nhân toàn quân bị diệt đến giờ vẫn còn chưa được làm rõ, nhưng Chu Hằng lại nắm rõ chân tướng.

– Đúng thế!

– Vậy Long Hoàng đâu?

– Hắc hắc… Hắc hắc… Chu Hằng gãi đầu. – Nàng cũng không phải chưa gặp qua!

Làm sao mà mình đã gặp qua!

Băng Tâm Trúc nghĩ lại, đột nhiên hiểu ra, nói: – Chính là nữ nhân tóc lam kia!

– Đoán đúng rồi, nhưng mà không có thưởng! Chu Hằng khoát tay, nhưng ngẫm lại Lam Long nữ hoàng cũng thật đáng thương, bị trấn áp hơn 300 vạn năm vất vả mới đi ra, lại bị

biến thành mất trí nhớ, bình thường chỉ như đứa nhỏ.

Băng Tâm Trúc hít vào một hôi, nói: – Vậy chúng ta còn phải tiếp tục nữa không?

Ngay cả Độc Cô Huyền cũng không muốn tử chiến với Lam Long nữ hoàng, nếu lại thả ra một tồn tại như thế, sẽ khiến Tiên giới rối rắm cỡ nào? Hơn nữa, lỡ như chỗ này chính là trấn áp Long Đế thì sao?

Long Đế nghe thôi cũng biết lợi hại hơn Long Hoàng rồi!

– Không sao, nơi này có áp chế cảnh giới, dù tính là Long Đế cũng không thể đánh vỡ! Hơn nữa, Thiên Kinh mới xuất thế nếu là bị hắn giành được, vậy thì sau này càng thêm khó xử lý! Chu Hằng suy nghĩ một lúc rồi nói.

Hắn gõ nhẹ lên tấm bia đá, lại không ngờ lập tức xuất hiện khe nứt, lan ra khắp bia đá như mạng nhện, bùm một cái, tấm bia đá này liền vỡ vụn, hóa thành vô số mảnh vụn rơi xuống.

– Ngươi dùng bao nhiêu sức vậy? Băng Tâm Trúc nhìn hắn.

Chu Hằng cảm thấy rất vô tội, hắn chỉ tiện tay gõ một cái, căn bản không dùng sức gì cả!

Nên biết lúc trước dùng máu tươi của hơn vạn Nhật Diệu Vương, Nguyệt Minh Đế tế ra, thế mới phá vỡ tấm bia đá giam cầm, nhưng bây giờ Chu Hằng chẳng qua là Thăng Hoa Hoàng, dù cho 13 tướng cũng chỉ có lực lượng Thăng Hoa Đế bình thường, làm sao gõ nhẹ một cái liền đánh nát bia đá?

– Xem ra, vị Long Hoàng hay Long Đế kia xuất thế cũng không xa nữa! Băng Tâm Trúc suy đoán.

– Nhưng bởi vì nơi gian bị giam cầm, lại phá hỏng kế hoạch của hắn! Chu Hằng cười nói, Hoặc Thiên giam cầm thì ai tránh được? Nếu thật có năng lực tránh được, nào sẽ bị áp chế trong này?

Chỗ bia đá biến mất, quả nhiên xuất hiện một hang động vô cùng sâu giống như ở Ngự Long Điện.

Hai người men theo vách hang đi xuống, bởi vì hiện tại bọn họ đều là Thăng Hoa Hoàng, càng có được lực lượng Thăng Hoa Đế, một đường đi cực nhanh, chỉ một ngày sau liền đến đáy hang.

Một mảnh thiên địa rộnglớn, nhưng vẫn là lửa khắp nới

– Không ai ngờ tới, bên dưới đại lục Tuyệt Tiên Thành lại còn có một thế giới lớn lớn như vậy! Băng Tâm Trúc cảm thán nói.

Chu Hằng bước tới, mọi thứ trong này bị ngọn lửa cắn nuốt, không còn thấy được dấu vết đại chiến năm đó để lại, có lẽ nơi này từng để lại rất nhiều Bảo khí vỡ nát, nhưng sớm bị ngọn lửa hừng hực đốt không còn chút gì.

Băng Tâm Trúc sóng vai cùng hắn, nàng tu luyện Thiên Kinh Minh giới, bất kỳ pháp thuật Tiên giới nào cũng không lọt vào mắt nàng, chuyến đi Ngự Long Điện cũng chỉ là cưỡi ngựa xem hoa, mục đích là phải mang Băng Tâm Trúc về. Không ngờ tới bị Chu Hằng khi dễ, lại dưới áp lực từ Công Dương Thái Tôn phải thỏa hiệp với Chu Hằng.

Lúc này sóng vai đi cùng, nàng lại có cảm giác quay về chốn xưa.

Đi được ba ngày, trên bầu trời giáng xuống xiềng xích, cách hai người Chu Hằng khoảng hai ba dặm, nhưng xiềng xích đã bị nung đỏ rực, những trận văn trên đó đều sáng rực lên.

Lam Long nữ hoàng có thể thoát ra, có liên quan tới cả đám đông người huyết tế, bằng không nói không chừng hiện giờ nàng còn bị trấn bẹp dưới Ngự Long Điện! Nhưng nơi này… bởi vì môi trường thay đổi, ngọn lửa thiêu đốt, nung cháy lâu ngày, trận pháp đã sắp tới lúc tan vỡ!

Nếu không có Hoặc Thiên đột nhiên ra tay, nói không chừng vị Long Hoàng hay Long Đế này đã xuất thế.

– Chờ đã! Chu Hằng đột nhiên dừng lại, quay đầu nhìn đằng sau.

Băng Tâm Trúc cũng cùng hắn nhìn lại, chỉ thấy đằng sau có một bóng người vội vàng lao tới, quanh người lưu chuyển hào quang màu vàng đất, chỉ là trong nháy mắt, bóng người này đã đuổi kịp bọn họ.

Đó là Đồng An Nhạc!

Hắn quét nhìn hai người Chu Hằng, ánh mắt lóe lên sát khí, nhưng cũng không ra tay, mà tiếp tục bay tới trước.

Rõ ràng, hắn muốn cướp trước bộ Thiên Kinh vô chủ kia, mới quay lại xử lý những người khác.

– Đồng An Nhạc… Hắn vừa xẹt qua, Khổng Ngạo Côn rống giận cũng truyền tới, hắn chỉ chậm hơn với đối phương một nhịp, theo sát Đồng An Nhạc, không thèm liếc hai người Chu Hằng một cái.

Chu Hằng nhướng mày, nói: – Lúc chúng ta đến, tấm bia đá chưa vỡ, nói rõ chúng ta đi tận đằng trước! Nhưng bây giờ Đồng An Nhạc cùng Khổng Ngạo Côn đều đuổi tới, người nắm giữ Thanh Mộc Thiên Kinh vẫn mãi không xuất hiện, làm

ta cảm thấy không yên lòng!

– Có lẽ là muốn ngồi chơi xơi nước, thừa lúc mọi người tranh nhau không còn sức đánh nữa, hắn mới đi ra thu dọn tàn cuộc! Băng Tâm Trúc nói.

– Hắn thật giỏi kiên nhẫn, có khả năng chính là vị đệ nhất nhân Tiên giới kia! Chu Hằng suy đoán.

– Cũng chưa chắc, người sẽ thay đổi, nhất là khi bị suy sụp cực mạnh! Mặc dù Băng Tâm Trúc không chỉ mặt gọi tên, nhưng khẳng định là nàng nhắc tới Công Dương Thái Tôn.

– Chiếu theo nàng nói, vậy là trách nhiệm của ta? Chu Hằng cười, đúng là hắn đánh tàn Công Dương Thái Tôn, nói không chừng đánh cho đối phương vặn vẹo nhân sinh quan.

Hai người tiếp tục đi tới trước, đột nhiên Chu Hằng nghĩ tới, nếu như Vạn Cổ Đại Đế không bị trấn áp ở chỗ này, vậy hắn ở đâu? Bia đá trấn áp bên trong không vỡ, hẳn là Vạn Cổ Đại Đế không ở trong này — Cũng chưa chắc, cấm chế nơi này sắp bị phá, nói không chừng có thể tiến vào đây từ chỗ khác thì sao?

Mọi chuyện đành phải chờ xem.

lại một ngày sau, xiềng xích bên trên ngày càng thấp, cũng

thấy được từ bảy hướng khác rũ xuống một sợi xiềng xích, khép vào giữa hang động này, mọi thứ không khác gì với Ngự Long Điện.

– Nơi này chỉ có người mang Thiên Kinh mới vào được, bằng không phải chết, đây là pháp tắc thiên địa áp chế! Băng Tâm Trúc đột nhiên nói. – Như vậy, bất luận là Long Hoàng hay Long Đế, lẽ ra phải sớm bị đốt chết!

– Trừ khi…. Chu Hằng nhướng mày. – Bộ Thiên Kinh vừa xuất thế này vẫn luôn bảo hộ hắn!

– Thật là phiền phức!

Hắn lại nói tiếp.

Đằng trước, một bộ quan tài thật lớn xuất hiện, bên trên vẽ đầy trận văn, chỉ là sớm bị ngọn lửa thiêu thành mảnh vụn. Còn ở một bên quan tài, có một nam nhân đang ngồi, Khổng Ngạo Côn cũng đánh tiếp với Đồng An Nhạc, còn nam nhân kia lại coi như không thấy, hình ảnh này thật là cổ quái.

Oong! Oong! Oong!

Sóng xung kích chiến đấu lan ra, nhưng đánh tới quanh người nam nhân kia liền xuất hiện một cái lồng hình cầu, hấp thu

những lực lượng đó, còn nam nhân ngồi bên trong lại không có phản ứng, vẫn ngồi ở đó.

— Có lẽ hắn căn bản không thấy được tình huống bên ngoài!

Trong nháy mắt nhìn thấy nam nhân này, trong lòng Chu Hằng đột nhiên trào ra cảm giác không thể hình dung, dường như thân thể đang run lên, một cỗ rung động không rõ tuôn ra cả người.

– Ngươi làm sao vậy? Băng Tâm Trúc phát hiện Chu Hằng khác thường.

Chu Hằng không nói, trong lòng hắn đã có câu trả lời.

Vạn Cổ Đại Đế!

Nam nhân này nhất định là Vạn Cổ Đại Đế!

Chương 736: Người đến đủ rồi

– Không có gì! Chu Hằng nói, nhưng trong lòng lại tuôn ra khó hiểu không thôi.

Vạn Cổ Đại Đế chạy đến đây cũng có thể giải thích, bởi vì cấm chế chỗ này đã bị cháy phần lớn, hắn hoàn toàn có thể tiến vào từ chỗ khác, nhưng sao hắn lại bị nhốt vậy chứ?

Quầng sáng kia rõ ràng không phải do hắn bố trí, còn nếu là bị người khác giam cầm, vậy người kia đâu?

Là đám đại năng Tuyệt Tiên Thành? Nhưng bọn họ không vào được, cách xa như thế, bọn họ làm như thế nào?

– Thừa lúc bọn họ đánh lung tung, chúng ta đi xem! Chu Hằng kéo tay nhỏ của Băng Tâm Trúc đi về phía quan tài kia.

Băng Tâm Trúc lại trợn trắng, đi thì đi, làm gì phải nắm tay nàng, coi nàng là con nít hay sao? Xí, tên sắc lang lưu manh này!

Hai người mới đi ra mấy bước, xẹt, một đoàn kình khí đánh tới, làm bọn họ phải dừng chân.

Chu Hằng toát ra cười lạnh, nói: – Công Dương Thái Tôn, cuối cùng ngươi chịu ra rồi?

Công kích này không phải do Đồng An Nhạc phát ra, cũng không phải Khổng Ngạo Côn đánh ra, mà là người thần bí dưới lòng đất phát ra! Có thể tiến vào nơi này, nhất định phải có được Thiên Kinh, như vậy cũng chỉ còn lại một "phe" Thanh Mộc Thiên Kinh.

Người tới, không phải Công Dương Thái Tôn thì là Độc Cô Huyền! Nhưng nhìn một lực lượng công kích vừa rồi, tuyệt không phải Thăng Hoa Đế đỉnh phong!

Cho nên chỉ có thể là Công Dương Thái Tôn!

– Chu Hằng, hôm nay sẽ là ngày chết của ngươi! Một khối trong tầng đất bỗng nổ tung, một bóng người phóng lên cao, lộn một vòng mới hạ xuống, áo xanh bay bay, tóc đen xõa tung, trên người lưu chuyển hào quang như thiên thần hạ phàm.

Chu Hằng nói:

– Công Dương Thái Tôn, lúc nào mà ngươi biến thành không dám gặp người, chôn mình vào trong đất?

– Bớt miệng mồm lươn lẹo đi! Công Dương Thái Tôn quát, hắn đã từng là chí tôn trẻ tuổi vô cùng ngạo khí, lại bị Chu Hằng thảm bại ở trước mắt bao người, đây là tâm ma của hắn, lúc nào cũng cắn xé trong lòng hắn. – Ngươi có thể đánh bại ta, chẳng qua là ỷ vào khí thế áp chế. Hiện tại ta đã đột phá Thăng Hoa Hoàng, kẻ thua chính là ngươi!

Nghe hắn như điên loạn gào rống, Băng Tâm Trúc không khỏi thở dài, nếu Công Dương Thái Tôn biết Chu Hằng cũng đột phá Thăng Hoa Hoàng, lại còn một hơi vọt tới 13 tướng, sẽ tuyệt vọng đến thế nào?

Chỉ là nàng không có lòng đồng tình với Công Dương Thái Tôn, căn bản không có ý khuyên bảo.

– Chỉ cần bị ta đánh bại một lần, vậy vĩnh viễn không còn là đối thủ của ta, ngươi làm sao là ngoại lệ? Chu Hằng chỉ vào Công Dương Thái Tôn, sau đó lắc lắc ngón tay, biểu lộ rõ khinh bỉ.

– Cái rắm! Công Dương Thái Tôn bị khinh bỉ đến đỏ rực cả mặt, nào còn nói gì văn nhã hay không, trực tiếp văng tục. Nhưng thiên kiêu dù sao cũng là thiên kiêu, hắn lập tức khắc chế tâm tình, lạnh lùng nói: – Ngươi có biết, vì sao ta đi vào chỗ này mà không phải sư phụ ta?

– Ồ, vì sao? Chu Hằng không quan tâm nói, hắn quả thật kỳ quái, nhưng biết hay không cũng chẳng khác gì. Bởi vì dù sao hắn cũng phải chém giết Công Dương Thái Tôn, mặc kệ thầy trò bọn họ có chủ ý gì.

– Bởi vì.. ta đến giết ngươi! Còn sư phụ của ta, thì sẽ đi giết sư tỷ của ngươi! Công Dương Thái Tôn cười ha hả, tràn đầy đắc ý.

Tuy rằng Hoặc Thiên nắm giữ pháp tắc, nhưng dù sao nàng chỉ là Nguyệt Minh Vương, thực lực bày ra đó! Nếu như gặp phải siêu Sáng Thế Đế đánh lén, nàng không thể có một chút phản ứng nào, trực tiếp bị đập chết!

Tuyệt Tiên Thành có cả đồng lớn người có thể giết Hoặc Thiên, chỉ là mọi người kiêng kỵ tồn tại sau lưng Hoặc Thiên, không dám ra tay mà thôi!

Nhưng Độc Cô Huyền bị Hoặc Thiên phá hủy một bộ thần tướng, hơn nữa còn là trước mắt bao người!

Thù này không báo, đạo tâm của hắn không vững, làm sao còn xông phá cảnh giới cao hơn?

Cho nên dù biết có một bộ Thiên Kinh xuất thế, hắn vẫn an bài Công Dương Thái Tôn tiến vào nơi này, còn hắn tùy thời đánh lén Hoặc Thiên, lại được một bộ Thiên Kinh!

Mà hoàn cảnh trong này cũng cung cấp cơ hội cho bọn họ, có cảnh giới áp chế, tuy rằng Công Dương Thái Tôn vừa mới đột phá Thăng Hoa Hoàng, nhưng Thăng Hoa Hoàng 5 tướng cũng có được chiến lực tương đối, không phải không có tư cách tranh giành.

Chu Hằng cùng Băng Tâm Trúc nhìn nhau, sắc mặt cổ quái.

Nghĩ rằng Hoặc Thiên là Nguyệt Minh Vương, là có thể giết nàng? Nói đùa!

Lúc trước Thái Nhất Giáo chủ đột nhiên ra tay với Chu Hằng, nhưng phòng ngự của Hoặc Thiên cũng đột ngột xuất hiện, hóa giải công kích của một vị siêu Sáng Thế Đế càng thêm nhẹ nhàng! Ra tay với nàng? Vậy thì càng muốn chết!

Chu Hằng lại hiểu rõ, trong vòng ba trượng quanh Hoặc Thiên là vùng cấm tuyệt đối, bất cứ công kích nào tiến vào khu vực này đều tan biến!

Người không biết lại vọng tưởng suy đoán uy lực pháp tắc, cái này căn bản là người mù sờ voi!

– Các ngươi cười cái gì! Công Dương Thái Tôn chỉ cảm thấy hai người Chu Hằng cười quá mức cổ quái, sao lại không hề khiếp sợ? Không nên như thế, theo hắn tưởng tượng, Chu Hằng nghe xong tin tức phải nên kinh hoảng mới đúng.

– Lười nói nhảm với ngươi! Chu Hằng tế ra hắc kiếm, muốn giết người thì dùng hắc kiếm mới đảm bảo, hắn không tin Công Dương Thái Tôn còn có miếng ngọc phù thế thân thứ hai. – Ta thu Thiên Kinh trên người ngươi!

– Cái rắm! Công Dương Thái Tôn rống giận, toàn thân bùng lên hào quang màu xanh, hắn chủ động phát động công kích Chu Hằng.

Ở trong mắt hắn, Chu Hằng vẫn chỉ là Thăng Hoa Vương 9 tướng, bởi vậy Thăng Hoa Hoàng 5 tướng như hắn là nghiền ép tuyệt đối, nào còn phải cố kỵ gì.

Chu Hằng không quan tâm, tùy ý vẽ ra một kiếm.

Độc Cô Huyền an bài như thế nhìn như hợp lý, nhưng nghĩ lại liền không đảm bảo gì, chỉ là Thăng Hoa Hoàng 4 tướng nếu thật gặp phải Thăng Hoa Đế đỉnh phong, làm sao là đối thủ chứ?

Sẽ còn có chuẩn bị gì đằng sau?

Nhưng trong này chỉ có người mang Thiên Kinh mới vào được, Độc Cô Huyền cùng Công Dương Thái Tôn cũng chỉ có một người đi vào, Công Dương Thái Tôn đi vào là Độc Cô Huyền không vào được, có thể giở trò mèo gì nữa?

Ầm!

Tiếng nổ nặng nề, Chu Hằng cùng Công Dương Thái Tôn công kích đụng nhau, không chút bất ngờ, Công Dương Thái Tôn bị chấn bay ra.

– Ụa… Công Dương Thái Tôn nôn ra máu tươi, tràn đầy thần sắc không hiểu.

Lần đầu tiên giao thủ với Chu Hằng, hắn chiếm thương phong lực lượng tuyệt đối, một đòn đánh cho Chu Hằng hộc máu. Nhưng mới qua bao lâu, lực lượng của đối phương lại còn vượt qua hắn, đổi lại thành hắn bị đánh hộc máu!

Không thể nào! Tuyệt đối không thể nào!

Lúc này Chu Hằng mới hồi thần lại, liếc Công Dương Thái Tôn, hắn liền áy náy nói: – Ngại quá, vừa rồi nghĩ chuyện khác làm thất thần, tới đây, lần này ta nhất định ra tay toàn lực!

Xin lỗi như thế quả thật là hết sức nhục nhã!

Thân hình Công Dương Thái Tôn chấn động mạnh, thiếu chút lại phun ra một ngụm máu! Nhưng không lâu trước hắn vừa trải qua một trận đại bại, ý chí cũng được rèn luyện, không thể yếu ớt như thế.

Hắn nhíu mày nhìn Chu Hằng, hai tay vươn ra, một mảnh ánh sáng xanh hội tụ, hắn tiến vào Thăng Hoa Hoàng đã có thể vận dụng một ít tiên thuật mới, cũng như Chu Hằng đột phá liền nắm giữ Huyết Hà Thiên Kinh tiến bộ cả mảng lớn.

– Chết đi! Công Dương Thái Tôn kéo theo hào quang đầy trời, lại tấn công Chu Hằng.

Hắn không phục, càng không cam lòng!

Chu Hằng ánh mắt nghiêm lại, trong Giác Đấu Trường lần trước bị Công Dương Thái Tôn chạy thoát một mạng, hôm nay nhất định phải chém xuống!

Đoạn kiếm quét qua!

Ầm! Công Dương Thái Tôn lập tức bị đánh bay, không lệch một chút, vừa lúc đụng ngay vào nắp quan tài, tiếng trầm đục phát ra, chấn cho nắp quan tài dịch ra vài xích.

Chu Hằng lại nhướng mày, một kiếm này lại không thể xử lý được Công Dương Thái Tôn!

Trong nháy mắt kiếm khí bùng nổ, trong cơ thể đối phương lại trào ra một cỗ lực lượng vô cùng mạnh mẽ, cứng rắn chống đỡ một kiếm của hắn, chỉ là "tỉnh lại" chậm một chút, mới bị hắn chấn bay ra ngoài.

Đây là chuẩn bị đằng sau của Độc Cô Huyền để lại?

Công Dương Thái Tôn từ từ bò dậy, ánh mắt của hắn không ngừng thay đổi, một hồi mịt mờ, một hồi giãy giụa, một hồi hung bạo, khi hắn đứng vững lại, như hoàn toàn biến thành một người khác.

– Bộ thân thể này… cứ luôn có chút không hợp!

Công Dương Thái Tôn nhếch miệng nói, khí thế trên người đột nhiên tăng vọt.

Đỉnh phong, Thăng Hoa Đế!

Cảm ứng khí tức xa lạ lại có chút quen thuộc, ánh mắt Chu Hằng co rút, thốt lên: – Độc Cô Huyền!

– Khặc khặc khặc! Đúng là lão phu! Công Dương Thái Tôn cười quái dị, tùy ý duỗi tay chân, như đang làm quen với thân thể này.

– Ngươi chết rồi? Đoạt xá thân thể đồ đệ? Băng Tâm Trúc kinh hô.

Đúng là quá vô nhân đạo, làm sư phụ lại đi đoạt xá đệ tử!

– Lão phu không có chết, các ngươi đừng có trù lão phu! Trên người Công Dương Thái Tôn phát ra khí tức quá mạnh mẽ, làm cho Đồng An Nhạc cùng Khổng Ngạo Côn cũng ngừng chiến, đều nhìn về phía hắn.

Đây là một vị siêu Sáng Thế Đế, mạnh nhất toàn trường! Chỉ là trong này áp chế cảnh giới, ba cường giả Sáng Thế Cảnh đánh lên thì cuối cùng khó nói ai thắng ai.

– Đây chỉ là một bộ thần tướng của lão phu nhập vào, không thể coi như đoạt xá! Công Dương Thái Tôn ánh mắt tang thương, lúc này hắn đã không còn là thanh niên ngạo khí ban đầu, mà là con rối bị Độc Cô Huyền khống chế thân thể.

Chu Hằng nhướng mày, Hoặc Thiên có nói pháp tướng, thần tướng đều không thể vào nơi này. Nếu nàng nói vậy, thì tuyệt đối là vậy, cho nên Độc Cô Huyền tuyệt đối không đơn giản là nhập thần tướng của mình vào người Công Dương Thái Tôn, mà là thật sự giống như đoạt xá thay thế, bằng không tuyệt đối không thể đột phá pháp tắc hạn chế của Hoặc Thiên!

Lão già này có danh xưng đệ nhất nhân Tiên giới, khẳng định hắn nắm giữ rất nhiều bí pháp.

Nhưng mà, hắn căn bản không thèm biết loại tà pháp này.

– Ha ha! Thiên Kinh tề tụ, đây là ý trời! Công Dương Thái Tôn cười to, ý chí của hắn bây giờ đã hoàn toàn do Độc Cô Huyền chủ đạo.

– Không sai, đây là ý trời, nhất định để ta trở thành đứng đầu Tiên giới, ngày sau nhảy vọt Minh giới! Đồng An Nhạc không chút yếu thế nói, có được Thiên Kinh, tự nhiên cũng là tuấn kiệt thiên địa, làm sao không có ngạo khí.

– Đồng An Nhạc, hôm nay ngươi sẽ chỉ chết trong tay ta! Khổng Ngạo Côn thì ánh mắt đỏ rực nhìn chằm chằm Đồng An Nhạc, tuy rằng hắn luyện sai Huyết Hà Thiên Kinh, nhưng dù sao cũng học hai bộ Thiên Kinh, tương đương với dung hợp một chút, ở tầng thứ ở Thăng Hoa Đế, chiến lực của hắn tuyệt không yếu hơn bất cứ ai.

Ầm!

Ngay lúc này, vô cùng đột ngột, một bàn tay đột nhiên vươn ra từ trong quan tài, ngón tay ngọc nhỏ dài, trắng mịn như tuyết!

Công Dương Thái Tôn, Đồng An Nhạc, Khổng Ngạo Côn đều nghiêm mặt, bọn họ không dám coi thường chỗ cổ quái này. Đầu tiên là tu vi bị áp chế – bọn họ đều không biết là bởi Hoặc Thiên làm, tiếp theo lại xuất hiện một nam nhân bị nhốt trong cấm chế, hiện tại trong quan tài lại vươn ra một bàn tay của nữ nhân!

Rốt cuộc đây là chỗ nào!

Chương 737: Thiên Kinh đại chiến

Chu Hằng lại đã trải qua cảnh này, trong lòng nhảy dựng, có một vị Long Hoàng hoặc Long Đế xuất thế!

Nhưng, tại sao lại là nữ!

Chẳng lẽ, 5 đại Long Hoàng đều là nữ tính, là phi tử của Long Đế hay sao?

Nghĩ tới Lam Long nữ hoàng quyến rũ xinh đẹp, Chu Hằng không khỏi thầm gật đầu, vị Long Đế này rất có diễm phục. Nhưng mà, hình như Lam Long nữ hoàng vẫn còn thân con gái, có đế vương không sủng hạnh phi tử hay sao?

Chu Hằng không khỏi lắc đầu, lúc này rồi mà hắn lại còn nghĩ tới Lam Long nữ hoàng có phải còn con gái hay không, chệch xa quá đi chứ?

Ánh mắt mọi người chăm chú vào quan tài, người nằm bên trong rốt cuộc là ai!

Lại một bàn tay vươn ra từ trong quan tài, hai tay đặt hai bên mép quan tài, một cô gái dựng người lên, bộ dáng lười biếng như vừa tỉnh ngủ.

Mái tóc đỏ rực như lửa, trên người nàng cũng là một bộ váy dài đỏ rực, cổ áo khoét rất sâu, có thể thấy một mảng lớn nhô cao trắng mịn, một sợi dây chuyền vừa lúc rũ xuống rơi vào khe rãnh sâu hút, làm người ta không muốn rời mắt!

Đó là một mỹ nữ tuyệt sắc, nhưng trên đầu mọc ra hai cái sừng hươu nhỏ, giống y như Lam Long nữ hoàng.

— Hồng Long nữ hoàng?

– Ưmmmm, ngủ ngon quá, thật là không muốn dậy! Mỹ nữ tóc đỏ duỗi người, đường cong uyển chuyển toàn thân lập tức theo động tác này mà bày ra, mông tròn trịa vểnh cao, bộ ngực càng cực lớn làm người ta thèm nhỏ dãi.

Một con rắn lửa nho nhỏ chui ra từ trong ngực nàng, thân thiết cuộn tròn quanh nàng, nhưng căn bản không tổn hại tới nàng. Trên người nàng bùng lên hào quang, cả vùng đất lửa đều rung động.

Ong ong ong ong, ngay lúc này, trên người Chu Hằng, Đồng An Nhạc, Công Dương Thái Tôn, Khổng Ngạo Côn đồng thời chớp động hào quang khác nhau, như đang đáp lời!

Đó là bộ Thiên Kinh Tiên giới thứ 5!

Thiên Kinh một giới đều xuất hiện, sinh ra cộng hưởng!

– Ha ha ha! Đều là của lão phu! Công Dương Thái Tôn cười to, hắn là siêu Sáng Thế Đế, nắm giữ Thiên Kinh vượt xa bất cứ kẻ nào, bởi vậy hắn cũng có nắm chắc nhất, lúc này vươn tay vỗ về phía bốn người Chu Hằng.

Nhưng, hào quang năm màu đồng thời phát ra từ ngực năm người Chu Hằng, thẳng lên bầu trời!

Một đòn của Công Dương Thái Tôn lập tức tự tiêu tan, lực lượng tia sáng này quá mạnh mẽ!

Không, đó không phải lực lượng, mà là… Pháp tắc!

Thiên Kinh chính là một đoạn pháp tắc vỡ vụn, tự nhiên vượt trên lực lượng Thăng Hoa Đế.

– Đã xảy ra chuyện gì! Năm người nhất thời không khỏi bay lên, tay chân rũ xuống, ưỡn ngực lên, như có thứ gì muốn nhảy ra khỏi ngực.

Chu Hằng chỉ giật mình, sau đó liền bình tĩnh lại.

Hoặc Thiên có nói, dung hợp Thiên Kinh thật ra là chiến đấu giữa Thiên Kinh, hắn chỉ có tác dụng phụ trợ.

Thiên Kinh ẩn chứa pháp tắc, nếu chúng nó chủ động tiến đánh nhau, ngay cả siêu Sáng Thế Đế cũng không có tác dụng gì! Hoặc Thiên nói không sai, dung hợp giữa Thiên Kinh, người sở hữu chỉ có thể hô hào cổ vũ mà thôi.

— Trừ khi có thể như Hoặc Thiên, chân chính vận dụng pháp tắc, như vậy mới có thể đưa tới tác dụng trọng yếu trong chiến đấu trình tự này.

Ong! Ong! Ong! Ong! Ong!

Năm đoàn hào quang phóng lên cao, 5 bộ Thiên Kinh đồng thời xuất hiện từ 5 người, hoàn cảnh xung quanh lập tức thay đổi, hình thành một mảnh hư không!

Đây là chiến đấu giữa Thiên Kinh, chúng nó liên thủ mở ra một không gian, sẽ không cho bất cứ kẻ nào quấy rầy chúng –

ngoài 5 người sở hữu, ở ngực bọn họ có hào quang nối tiếp Thiên Kinh của mình, đồng thời cũng vào trong không gian này.

Thiên Kinh tranh đấu, thả ra uy lực không liên quan tới có chủ hay không, mỗi bộ Thiên Kinh đều phát ra toàn bộ chiến lực!

Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, ngũ hành thiên địa, tương sinh tương khắc!

Ầm!

Đại chiến căng thẳng, chiến đấu giữa Thiên Kinh không có lực lượng mãnh liệt tràn lan, chỉ có hào quang đầy trời, nhưng dưới hào quang công kích, lực phá hoại tràn ra làm người ta kinh hồn líu lưỡi.

Đây là lực phá hoại của pháp tắc!

— Cảnh giới chân thật của Hoặc Thiên chỉ có Nguyệt Minh Vương thì sao, trừng mắt một cái là siêu Sáng Thế Đế cũng tan vỡ!

Thiên Kinh đại chiến, năm người sở hữu cũng không thể nào mặc kệ, bọn họ không có tư cách tham dự chiến đấu cấp bậc pháp tắc, nhưng bọn họ có thể ra tay với nhau, tiêu diệt người

cạnh tranh!

– Ui, sao lại phải đánh, người ta chưa đánh răng, chưa rửa mặt gì hết mà! Mỹ nữ tóc đỏ lười biếng nói.

– Có phải Hồng Long nữ hoàng? Chu Hằng bay trên hư không, nơi này không còn trọng lực đáng sợ, nhưng 5 bộ Thiên Kinh liên thủ cũng không thể đánh vỡ phong tỏa của Hoặc Thiên, lực lượng nơi này vẫn chỉ đạt đến Thăng Hoa Đế.

– Thăng Hoa Hoàng nho nhỏ cũng nhận ra ta? Mỹ nữ tóc đỏ vuốt sừng rồng trên đầu, không khỏi mặt mày hớn hở. – Quả nhiên người ta là mỹ nữ đệ nhất thiên hạ, ngay cả Thăng Hoa Hoàng cũng có thể liếc cái nhận ra ngay!

Nữ nhân này…. siêu cấp tự kỷ!

Lam Long nữ hoàng ngạo kiều là bởi vì trí nhớ của nàng rút lui, bình thường thì anh khí kinh người, hoàn toàn khác với Hồng Long nữ hoàng!

– Mau tới ca ngợi ta đi, người ta tuyệt đối sẽ không vì thế mà kiêu ngạo! Hồng Long nữ hoàng ưỡn ngực ra, làm ra dáng tiếp thụ ca ngợi.

Thế này…. da mặt Chu Hằng co rút, nói:

– Ta không định ca ngợi ngươi!

– Vì sao, người ta đẹp như thế, vì sao ngươi không ca ngợi người ta? Hồng Long nữ hoàng giống như bị đả kích rất lớn, tràn đầy vẻ thất vọng, nhìn Chu Hằng giống như kẻ phụ lòng.

– Ngươi… ngươi dám không ca ngợi người ta, người ta sẽ tức giận đó! Nàng kiều kiều nũng nũng nói, giọng êm dịu có thể làm tê đến tận xương! Nàng làm ra dáng tức giận, như muốn lập tức ra tay, nhưng vừa giơ tay lên lại buông xuống, lẩm bẩm nói: – Đánh nhau mệt quá, còn không bằng đi ngủ!

Kỳ tài, là một quỷ lười mà!

Sao mà khác xa Lam Long nữ hoàng như thế? Lúc trước vị nữ hoàng kia xuất thế liền giết đến máu chảy thành sông, nhưng vị chúa này ngược lại, nằm 300 vạn năm cũng chưa ngủ đủ, hiện tại lại còn muốn ngủ.

Nhưng mà, nàng không muốn đánh, cũng không đại biểu người khác sẽ bỏ qua cho nàng.

Ầm!

Công Dương Thái Tôn chủ đạo chiến đấu, hắn phát động công kích bốn người Chu Hằng, mặc kệ bộ Thiên Kinh nào chiến thắng, đến cuối cùng chỉ còn lại mỗi mình hắn, vậy thì Thiên Kinh vẫn là của hắn!

Đây là chiến đấu giữa Thiên Kinh, nhưng đồng thời cũng là chiến đấu giữa người sở hữu.

– Lão già, có biết ngủ hay không, ngươi muốn bị đòn hả! Hồng Long nữ hoàng vừa định chạy sang một bên nghỉ ngơi, lại bị Công Dương Thái Tôn một chưởng cuốn vào chiến đấu, nàng không khỏi giận dữ. Đắc tội nàng trên lời nói thì không sao, bởi vì nàng động tay dạy dỗ người ta cũng lười, nhưng không cho nàng đi ngủ, cái này là tội lớn!

Vị nữ hoàng Long tộc cuối cùng giận dữ, trừng mắt hạnh, một cỗ long uy liền tuôn trào.

– Cái gì! Công Dương Thái Tôn khựng lại, lúc trước hắn cũng cảm ứng được loại khí tức vô cùng cao quý, có một không hai từ trên người Lam Long nữ hoàng, không ngờ hiện tại lại cảm ứng được từ một người khác.

Cũng chính vì hơi thở này quá mức cao quý, mới làm hắn bỏ qua ý niệm tử chiến với Lam Long nữ hoàng,nhưng không ngờ lại nhảy ra thêm một cái.

– Quấy rối bổn nữ hoàng ngủ, tội ngươi không thể tha! Hồng Long nữ hoàng phẫn nộ, một chưởng đánh ra, hư ảnh rồng lửa hiện ra đằng sau nàng, quét về phía Công Dương Thái Tôn.

Đây là lý do giao chiến hoang đường nhất mà Công Dương Thái Tôn từng nghe. Nhưng trận chiến do hắn gây ra, hắn có thể hô ngừng hay sao?

Ầm!

Hắn vung tay chống đỡ, chiến đấu với Hồng Long nữ hoàng.

Hai người bọn họ đều là siêu Sáng Thế Đế, hiện tại đều bị áp chế đến Thăng Hoa Đế, thực lực quả nhiên khó phân cao thấp, lập tức đánh khó phân giải. Còn bên này, Khổng Ngạo Côn nhìn thẳng Đồng An Nhạc, mục đích cuộc đời hắn chính là vì chém giết kẻ thù này.

Đồng An Nhạc rất bất đắc dĩ, nhưng không có biện pháp nào, dưới cảnh giới áp chế, hắn chỉ có thể tử chiến với Khổng Ngạo Côn.

Chu Hằng lập tức trở nên không có chuyện làm.

Nếu đã thế, hắn liền giúp Huyết Hà Thiên Kinh một tay.

— Tuy rằng bốn đại cường giả đánh tối trời tối đất, nhưng không ai trong bọn họ là kẻ ngốc. Một khi Thiên Kinh tự chủ vận chuyển, bọn họ không thể nhúng tay vào chiến đấu cấp bậc đó, bởi vậy cũng không để ý Chu Hằng.

Chỉ là một Thăng Hoa Hoàng thì có thể tạo thành gợn sóng gì?

Đáng tiếc, bọn họ đều sai rồi!

Chu Hằng lấy ra hắc kiếm, triển khai Tinh Vân Kiếm Pháp, chém nhanh!

Ầm! Ầm! Ầm!

Kiếm khí màu đen đột phá vào đoàn chiến giữa 5 đại Thiên Kinh, nơi quét qua, ngoài Huyết Hà Thiên Kinh, 4 bộ Thiên Kinh đồng loạt bị đánh bay tứ tung!

Trình tự Thiên Kinh chiến đấu là cấp bậc pháp tắc, ngay cả hiện tại không còn cảnh giới áp chế, dù cho siêu Sáng Thế Đế cũng chỉ có nước trơ mắt nhìn. Nhưng hắc kiếm lại có thể hủy diệt mọi thứ, ngay cả pháp tắc cũng có thể chém nát!

Nếu Thiên Kinh đấu lực lượng, vậy hắn quả thật không có

chút tư cách nhúng tay. Nhưng pháp tắc… hắc kiếm trực tiếp chém hết pháp tắc, ở trước mặt hắn có tác dụng gì chứ!

Cái này gọi là một vật khắc một vật!

Có hắn mạnh mẽ hỗ trợ, Huyết Hà Thiên Kinh lập tức chiếm thượng phong, mục tiêu của nó rất rõ ràng, chính là công kích Thiên Kinh hệ hỏa, trước tiên phải cắn nuốt bộ Thiên Kinh bị nó khắc chế, sau đó mới dùng hỏa khắc kim, kim khắc mộc, mộc khắc thổ, đạt tới đại viên mãn!

– Hả, tiểu tử kia dám khi dễ Tiểu Hồng! Hồng Long nữ hoàng nối liền với Thiên Kinh hệ hỏa, lập tức cảm ứng được Thiên Kinh của mình rơi vào thế bất lợi, nàng nhún chân, muốn đánh Chu Hằng, giải vây cho Thiên Kinh.

– Khặc khặc khặc, đối thủ của ngươi là lão phu! Công Dương Thái Tôn cười quái dị, một chưởng vươn ra, công kích sắn bén mạnh mẽ trói buộc Hồng Long nữ hoàng.

Nhìn như hắn đang giúp Chu Hằng, thực ra đã sớm tính kỹ, Chu Hằng là người thực lực yếu nhất trong bọn họ, như vậy dù cho tất cả Thiên Kinh tụ tập vào hắn thì sao chứ, càng dễ cướp lấy! Ngược lại, nếu rơi vào trong tay Hồng Long nữ hoàng, người ta muốn đánh muốn đi chỉ là một ý niệm, hắn căn bản không cản được!

Cho nên hắn quyết định ra tay “giúp” Chu Hằng.

– Lão quái vật, rõ ràng linh hồn già nua, làm gì che bằng lớp da trẻ tuổi? Được, bổn nữ hoàng đánh cho ngươi đi ra! Hồng Long nữ hoàng giận dữ, nếu lão già này không cho nàng chạy, vậy nàng muốn đánh chết lão già này.

Cuối cùng nàng bùng nổ lửa giận, chiến lực vùn vụt tăng vọt!

Công Dương Thái Tôn lập tức xuất hiện vẻ vất vả, mặc dù hắn có một thần tướng xâm nhập, nhưng dù sao cũng không phải thân thể của mình, không thể hoàn toàn phát huy chiến lực – còn may là trong này áp chế cảnh giới, bằng không đánh một trận công bằng, trạng thái của hắn đối mặt với một vị siêu Sáng Thế Đế khác thì chỉ có nước thua nhanh hơn.

Nhưng tốt xấu gì, Hồng Long nữ hoàng vẫn bị hắn cuốn lấy.

Bên kia, Huyết Hà Thiên Kinh đã hoàn toàn áp chế Thiên Kinh hệ hỏa, bắt đầu cắn nuốt.

Chương 738: Tranh đoạt

Hồng Long nữ hoàng tức giận kêu oa oa, hai tay múa nhanh, các loại diệu thuật nối nhau.

Nề hà, nơi này bị Hoặc Thiên phong ấn, cao nhất chỉ có thể đánh ra công kích cấp bậc Thăng Hoa Đế, khiến nàng căn bản không thể phát huy ra chiến lực mạnh nhất. Thủy chung không thể đột phá ngăn cản của Công Dương Thái Tôn, chỉ có thể trơ mắt nhìn Huyết Hà Thiên Kinh cắn nuốt Thiên Kinh của mình.

Mấy năm nay nàng tuy rằng một mực ngủ say, nhưng một đạo linh hỏa lại sinh ra quanh người nàng. Bởi vì nàng vốn là thuộc tính hỏa, khiến cho Thiên Kinh còn ở hình thức ban đầu đối với nàng phi thường lưu luyến, chưa nhận chủ lại hơn nhận chủ.

Giấc ngủ của nàng nương theo Thiên Kinh trưởng thành, hai thứ có thể nói là có phù hợp không hiểu. Hiện tại Thiên Kinh bị cắn nuốt, trong lòng nàng như bị đao ngoáy, hoàn toàn nổi bão.

Chân Long giận dữ, không phải là nhỏ!

Công Dương Thái Tôn áp lực lại tăng, dưới công kích điên cuồng của Hồng Long nữ hoàng, trên người của hắn đã hiện ra vô số vết nứt, từng miếng da rớt xuống, thật sự giống như lúc trước Hồng Long nữ hoàng đã nói, muốn đem linh hồn của hắn sống sờ sờ đánh ra!

Ông!

Một luồng dao động kỳ dị gợn qua, Thiên Kinh hệ hỏa hoàn toàn biến mất, mà Huyết Hà Thiên Kinh thì khí thế tăng vọt. Nó cắn nuốt một bộ Thiên Kinh khác, thu được pháp tắc tự nhiên là thực lực tăng nhiều!

Chu Hằng hắc kiếm múa may, chuyển sang áp chế Thiên Kinh hệ thổ và hệ mộc, cho Huyết Hà Thiên Kinh đi dung hợp Thiên Kinh hệ kim.

Hỏa khắc kim, sau khi dung hợp Thiên Kinh hệ hỏa Huyết Hà Thiên Kinh có thể nhẹ nhàng chiến thắng Thiên Kinh hệ kim.

Khổng Ngạo Côn thoáng sửng sốt, tự nhiên cảm ứng được Thiên Kinh của mình đang ở vào trạng thái ra sao, nhưng hắn lập tức liền làm ra quyết định. Cũng không hướng về Chu Hằng phát động công kích để giải phóng cho hai bộ Thiên Kinh khác, mặc cho Huyết Hà Thiên Kinh không chút áp lực triển khai cắn nuốt dung hợp.

Mục tiêu của hắn chỉ có một, chính là giết Đồng An Nhạc. Mà

5 bộ Thiên Kinh bất kể là cái nào thắng cuối cùng, hắn vẫn có thể trực tiếp cướp lấy, cũng không phải là không có cơ hội!

Bởi vì hắn không làm gì, Huyết Hà Thiên Kinh rất nhanh liền hoàn thành dung hợp lần thứ hai!

Nuốt liền hai bộ Thiên Kinh, hiện tại cho dù là không có Chu Hằng giúp nó áp chế Thiên Kinh hệ mộc và thổ nó cũng có thể nắm chắc phần thắng. Ba đấu hai, khẳng định là thắng chắc!

Đồng An Nhạc và Công Dương Thái Tôn cũng không phát động công kích hướng Chu Hằng. Lúc này Huyết Hà Thiên Kinh đại thế đã thành, cho dù là ngăn cản hành động của Chu Hằng cũng không có khả năng ngăn cản nó hoàn thành dung hợp cuối cùng. Vậy sao không chờ 5 bộ Thiên Kinh hoàn toàn hoàn thành dung hợp, trực tiếp cướp lấy chứ?

Huyết Hà Thiên Kinh đã là thế không thể đỡ, không mất bao lâu liền cắn nuốt Thiên Kinh hệ mộc, cuối cùng đem Thiên Kinh hệ thổ cũng cắn nuốt, hoàn thành dung hợp 5 bộ Thiên Kinh!

Ông!

Bộ Thiên Kinh này ở trên không tỏa ra hào quang năm màu, cũng cắt đứt liên hệ với Chu Hằng. Nó chỉ là cắn nuốt bốn bộ Thiên Kinh khác, chân chính hòa làm một thể còn cần thời gian, giống như một đứa trẻ mới vừa ra đời.

Chính là lúc này!

Công Dương Thái Tôn, Đồng An Nhạc đồng thời thoát khỏi đối thủ của mình, chộp về phía Huyết Hà Thiên Kinh.

– Lão quái vật, muốn chạy?

– Đồng An Nhạc, hôm nay chính là tử kỳ của ngươi!

Hồng Long nữ hoàng và Khổng Ngạo Côn đều đuổi theo. Bọn họ đều bởi vì đối thủ của mình mà động chân hỏa, mà không giống như hai người Công Dương Thái Tôn chỉ muốn cướp lấy Thiên Kinh.

Chu Hằng cũng gia nhập vòng chiến, hắc kiếm múa may, không chỗ nào không chém.

Tình thế đối với hắn có lợi nhất, tuy rằng hắn hiện tại tạm thời mất khống chế đối với Huyết Hà Thiên Kinh, nhưng chỉ cần Huyết Hà Thiên Kinh sống lại khẳng định sẽ tự động thuộc về hắn. Bộ Thiên Kinh này dám không coi lời nói của Hoặc

Thiên ra gì sao?

Cho nên, hắn chỉ cần kéo dài thời gian là được.

Năm người đại chiến, bọn họ đều không có minh hữu, giữa lẫn nhau đều là đối thủ cạnh tranh thậm chí kẻ địch. Tự nhiên là tận tình oanh kích, trong lúc ra tay căn bản không cần cố kỵ!

– Giết tiểu tử này trước! Công Dương Thái Tôn kêu gọi Đồng An Nhạc, bọn họ đều bị một người kiềm chế, một đấu một căn bản không có khả năng tuyệt sát Chu Hằng. Mà chỉ cần Huyết Hà Thiên Kinh sống lại, khả năng một lần nữa lọt vào tay Chu Hằng cũng cao nhất.

Chỉ cần giết Chu Hằng, như vậy bốn người bọn họ đều đứng trên cùng một vạch xuất phát. Tranh đoạt Thiên Kinh liền xem thủ đoạn mỗi người.

Hồng Long nữ hoàng và Khổng Ngạo Côn hiển nhiên không thể liên hợp, bởi vậy Công Dương Thái Tôn có thể liên thủ chỉ có thể là Đồng An Nhạc.

– Được! Đồng An Nhạc quyết định thật nhanh. Ở bên ngoài hắn có thể một tay trấn chết Chu Hằng mấy trăm lần, nhưng ở nơi này hắn phải liên thủ với người khác, khiến hắn rất có loại cảm khái hổ xuống đồng bằng.

– Ngươi giúp lão phu chắn mấy chiêu trước!

Công Dương Thái Tôn trầm giọng nói. Hắn phải hoàn toàn rảnh tay, nếu không căn bản không có khả năng giết chết Chu Hằng. Dù sao hắn hiện tại chỉ có lực lượng của Thăng Hoa Đế.

Đồng An Nhạc sau khi cân nhắc lợi hại một chút, nói: – Tốt!

Hắn hai đấm phồng lên, phân biệt đánh về phía Khổng Ngạo Côn và Hồng Long nữ hoàng.

Công Dương Thái Tôn lập tức áp lực tan hết, một vùng hào quang màu xanh nhộn nhạo, vô số dây mây màu xanh chậm rãi sinh ra đầy trời, hướng về phía Chu Hằng quấn quanh.

Chu Hằng thét dài một tiếng, hắc kiếm đẩy ra, kiếm khí màu đen cuồn cuộn mãnh liệt, đem những dây mây xanh chém nát toàn bộ.

Hắn bây giờ là Thăng Hoa Hoàng 13 tướng, lực lượng có thể sánh với Thăng Hoa Đế 2 tướng. Lại phối hợp tiên thuật hắn nắm giữ, cho dù là Thăng Hoa Đế đỉnh cũng có thể chiến thắng dễ dàng. Có thể chiến Thăng Hoa Đế 9 tướng, 10 tướng mà không bại.

Nhưng Công Dương Thái Tôn có thần tướng của Độc Cô Huyền nhập chủ, có được lực lượng ít nhất của Thăng Hoa Đế 14 tướng. Lại càng bởi vì nắm giữ một bộ Thiên Kinh, chiến lực vô cùng khủng bố, tuyệt đối là cường đại nhất trong cấp bậc Thăng Hoa Đế.

Đây căn bản không phải là Công Dương Thái Tôn, chỉ có thể tính là một phân thân của Độc Cô Huyền.

Chu Hằng chợt rơi vào thế hạ phong, khí thế của hắn không ảnh hưởng được một vị siêu Sáng Thế Đế! Nhưng hắn không hề sợ hãi, tay trái lại rung, tế ra Bách Quỷ Kiếm. Trong lúc thổi quét, từng đạo linh lực quỷ vật xuất hiện, mỗi cái đều có được lực lượng cấp bậc Thăng Hoa Đế 2 tướng.

Hắn không cần thủ thắng, chỉ cần hắn kéo dài thời gian, đợi cho Huyết Hà Thiên Kinh hoàn thành dung hợp là có thể chạy.

Công Dương Thái Tôn khẩn trương, kéo dài như vậy tuyệt đối không phải là chuyện tốt gì! Nhưng linh lực quỷ vật Chu Hằng triệu tập ra đạt tới trình độ Thăng Hoa Đế 2 tướng, số lượng lại càng tầng tầng bất tận, khiến hắn đều có loại cảm giác đau đầu.

Mấu chốt là, hắn tiêu hao không nổi. Ai biết Huyết Hà Thiên Kinh lúc nào sẽ hoàn thành dung hợp cuối cùng.

– Độc Cô Huyền, sao ngươi còn chưa giết tiểu tử kia! Đồng

An Nhạc quát, hắn áp lực quá lớn, Khổng Ngạo Côn hoàn toàn chính là đang liều mạng với hắn. Mà Hồng Long nữ hoàng chính là siêu Sáng Thế Đế, cho dù lực lượng bị áp chế thì chiến lực cũng đáng sợ phi thường.

Hắn chắn không được quá lâu, toàn thân đã đẫm máu.

Công Dương Thái Tôn rống giận, hắn vươn tay rạch trên trán một cái, một vòi máu tươi trào ra, hóa thành một đám sương mù màu xanh. Bốp bốp từng đạo pháp tướng chấn vỡ, lần lượt dung hợp vào trong cơ thể hắn.

Hơi thở của hắn lập tức điên cuồng tăng lên, đạt tới độ cao 16 thậm chí 18 tướng!

Tăng lên như vậy hoàn toàn hủy diệt tương lai của Công Dương Thái Tôn làm giá phải trả. Một khi thần tướng của Độc Cô Huyền rời đi, Công Dương Thái Tôn đừng nói tu vi rút lui, chính là có thể sống sót hay không đều chưa biết chắc.

Độc Cô Huyền chỉ sợ chưa từng chân chính coi Công Dương Thái Tôn là đồ đệ, nếu không nhất định không có khả năng đem thần tướng nhập chủ thân thể của đồ đệ, càng dùng loại phương thức có tính hủy diệt này đề cao lực lượng.

Nhưng ở trong thời gian ngắn, “Công Dương Thái Tôn” lại gần như có thể vô địch!

Lực lượng 18 tướng đã sắp đánh xuyên vách ngăn của Sáng Thế Cảnh, lực lượng như vậy thật sự khủng bố!

Chu Hằng lập tức cảm nhận được áp lực cực lớn, Thăng Hoa Đế 18 tướng cộng thêm Thanh Mộc Thiên Kinh, đây là lực phá hoại có tính hủy diệt!

Bốp! Bốp! Bốp! Bốp!

Linh lực quỷ vật căn bản không thể gần người Công Dương Thái Tôn, chỉ cần vừa tiếp xúc là sẽ tự động vỡ nát. Hiện tại lực lượng của hắn thật sự quá cường đại, một luồng dao động là có thể hủy diệt Thăng Hoa Đế 2 tướng.

– Đi chết đi! Công Dương Thái Tôn cười to. Chỉ cần giết Chu Hằng, hắn có chín phần nắm chắc đoạt được Thiên Kinh.

Chu Hằng triển khai Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình xẹt qua cấp tốc, mục đích của hắn cũng đồng dạng rõ ràng, chính là kéo dài thời gian.

Năm người chia làm hai chiến đoàn, Chu Hằng đấu Công Dương Thái Tôn, Đồng An Nhạc thì độc chiến Hồng Long nữ hoàng và Khổng Ngạo Côn. Chu Hằng cố nhiên rơi vào hạ phong, tình huống của Đồng An Nhạc lại càng thêm không ổn!

Hắn chỉ là Sáng Thế Đế, nhưng Hồng Long nữ hoàng lại là siêu Sáng Thế Đế. Hai người cố nhiên bởi vì cảnh giới áp chế mà kéo gần lại không ít chênh lệch, nhưng cùng là Thăng Hoa Đế cũng có khác biệt về số lượng pháp tướng. Ở điểm này hiển nhiên Hồng Long nữ hoàng hơi thắng một bậc.

Càng mấu chốt chính là, Hồng Long nữ hoàng có được huyết thống Long tộc, long uy phát ra chiến lực tăng vọt, tuyệt đối thắng hơn Đồng An Nhạc!

Ngoài ra, còn có một Khổng Ngạo Côn như liều mạng, chiêu nào chiêu nấy không tiếc lưỡng bại câu thương!

Khổng Ngạo Côn chịu liều mạng, Đồng An Nhạc lại không chịu! Hắn là Sáng Thế Đế, đối phương lại chỉ là Sáng Thế Hoàng, hắn làm sao cam tâm bồi tiếp đối phương phát điên? Chỉ cần rời khỏi nơi này, hắn lật tay một cái là có thể trấn áp Khổng Ngạo Côn!

Kể từ đó, Đồng An Nhạc sao có thể không rơi xuống hạ phong, sao có thể không tràn ngập nguy cơ?

Công Dương Thái Tôn căn bản không quan tâm, hắn hiện tại chỉ muốn chém giết Chu Hằng, tránh cho Huyết Hà Thiên Kinh đột nhiên "thức tỉnh" một lần nữa nhận Chu Hằng làm chủ. Hắn là siêu Sáng Thế Đế nhập chủ, nếu không tiếc tự hủy chính mình, chưa giết người trước hủy mình, chiến lực này tăng lên cao có thể khinh thường?

Hắn hoàn toàn áp chế Chu Hằng, đem khu vực hoạt động của Chu Hằng khống chế đến càng ngày càng nhỏ, trên mặt không khỏi hiện lên biểu tình khát máu. Hắn có nắm chắc trong vòng trăm chiêu đánh chết thiên kiêu trẻ tuổi này.

– Lão quái vật xem chiêu! Một tiếng nũng nịu, Hồng Long nữ hoàng đã một chưởng bổ tới.

Công Dương Thái Tôn giận dữ. Đồng An Nhạc là làm sao vậy, không phải nói hắn kiềm chế sao? Tại sao lại để Hồng Long nữ hoàng công tới? Hắn vội vàng ra tay chống đỡ, công kích của Hồng Long nữ hoàng hắn sao dám hứng chịu?

Kể từ đó, Chu Hằng lập tức thoát khốn.

– Đồng An Nhạc, ngươi làm ăn kiểu gì thế? Công Dương Thái Tôn lửa giận rất lớn.

Đồng An Nhạc cũng rất oan, Công Dương Thái Tôn làm sao bỏ thời gian dài như vậy đều không thể xử lý Chu Hằng? Muốn hắn một mình chống đỡ hai đại cường giả, hắn làm sao có thể chống đỡ được lâu như vậy?

– Lão già ngươi, thật sự là không có một chút tác dụng! Đồng An Nhạc cũng không sợ Công Dương Thái Tôn, hoặc là nói

Độc Cô Huyền. Bởi vì Đồng gia cũng không phải là không có nhân vật siêu Sáng Thế Đế, mà hắn và Công Dương Thái Tôn liên thủ cũng là tạm thời, cuối cùng vẫn phải vì tranh đoạt Thiên Kinh mà phản nhau.

Hắn lại làm sao chịu thật sự bán mạng vì Công Dương Thái Tôn?

– Tiểu nhi vô tri! Công Dương Thái Tôn ngửa mặt thở dài. Chu Hằng chưa trừ, hậu hoạn vô cùng! Làm sao Đồng An Nhạc rồi lại tầm nhìn hạn hẹp như vậy?

Năm người lại nổi hỗn chiến, lại chiến đến trời đất âm u. Đúng vào lúc này, Huyết Hà Thiên Kinh đột nhiên phóng ra hào quang năm màu mãnh liệt, hơi thở tối cao lưu chuyển, khiếp sợ lòng người!

Bộ Thiên Kinh này hoàn thành dung hợp!

Chương 739: Một chỉ định thiên hạ

Huyết Hà Thiên Kinh không còn là bộ dạng đường cong màu máu lúc trước nữa, màu sắc cũng không còn là màu đỏ như máu mà tỏa ra hào quang năm màu. Hình thể thì hoàn toàn nhìn không ra, cũng chỉ là một đoàn hào quang không ngừng biến ảo mà thôi.

Sau khi ngẩn ra một lát, Công Dương Thái Tôn dẫn đầu ra tay, vọt người mà lên chộp về phía Huyết Hà Thiên Kinh trên bầu trời.

Ông!

Huyết Hà Thiên Kinh chấn động ra một luồng dao động tối cao, Công Dương Thái Tôn lập tức bị đánh bay ra ngoài.

Đây tuyệt đối không phải là lực lượng, bởi vì nơi này bị phong ấn lực lượng, cao nhất cũng chỉ có thể đạt tới Thăng Hoa Đế. Mà cho dù là Thăng Hoa Đế 21 tướng đều rất khó đem Công Dương Thái Tôn đánh bay như thế, bởi vì hắn đã đến rất gần trình tự này.

Pháp tắc!

Hoặc Thiên phong ấn lực lượng nơi này, nhưng cũng không cấm chế vận dụng pháp tắc. Dường như vị thiên nữ tuyệt thế này đã sớm dự liệu sẽ có một màn này phát sinh.

Ba người Đồng An Nhạc đều khẽ nhíu mày, tình huống dường như có chút thoát khỏi khống chế.

Vút Huyết Hà Thiên Kinh nhoáng lên một cái, luồng hào quang năm màu này bắn mạnh vào trong cơ thể Chu Hằng, trong nháy mắt hào quang không phát sinh nữa.

Thân thể Chu Hằng chấn động, dường như bỗng nhiên nhìn thấy một vùng trời mới.

– Một đám vô tri! Công Dương Thái Tôn cực giận quát, hai mắt hung tợn, thân thể thuộc về Công Dương Thái Tôn, bản năng đối với Chu Hằng tràn ngập cừu hận, mà thần thức thay thế thì càng muốn cướp lấy Huyết Hà Thiên Kinh.

Hắn lại nhào tới, đánh tới Chu Hằng.

Nếu Thiên Kinh một lần nữa nhập chủ, như vậy Thiên Kinh liền không thể tự chủ vận chuyển, uy lực của nó có thể xem nhẹ bất kể. Mà thực lực của Chu Hằng, hắc hắc, tuy rằng tiểu tử này rất yêu nghiệt, nhưng hắn đã trả ra giá lớn tiền trình đều

hủy, trong Thăng Hoa Đế tuyệt đối vô địch!

Hắn muốn đánh chết Chu Hằng, cho Thiên Kinh một lần nữa chọn chủ. Mà hắn vốn là chủ nhân của Thanh Mộc Thiên Kinh, nếu Huyết Hà Thiên Kinh cắn nuốt Thanh Mộc Thiên Kinh tất nhiên cũng sẽ bị ảnh hưởng của Thanh Mộc Thiên Kinh, khả năng một lần nữa nhận hắn làm chủ tương đương cao.

Dung hợp một giới Thiên Kinh, pháp tắc này đã tương đương viên mãn, đủ để cho hắn ngày sau phi thăng Minh giới vẫn như cũ uy phong bá đạo.

Một chưởng bổ đến, hào quang màu xanh lưu chuyển, uy thế vô cùng!

Nhưng Chu Hằng không ngờ lại nhắm mắt lại, đối với chuyện này không hề có phản ứng. Dường như Thiên Kinh vào cơ thể cũng là hắn biến ngu ngốc!

– Thiên Kinh là của ta! Đồng An Nhạc cũng nhào ra, hắn và Công Dương Thái Tôn hợp tác chỉ là vì tiện cướp lấy Huyết Hà Thiên Kinh mà thôi, mà từ hiện tại mà xem lo lắng lúc trước căn bản là dư thừa!

Cũng đúng. Cho dù dung hợp một giới Thiên Kinh thì lại thế nào, tiểu tử kia bản thân chỉ là Thăng Hoa Hoàng, thời gian lại ngắn như vậy, lại có thể từ trong Thiên Kinh đạt được chỗ tốt

gì?

Chỉ là làm đồ cưới cho người khác mà thôi!

– Đồng An Nhạc… Khổng Ngạo Côn chính là nhắm thẳng vào hắn, mối hận giết tình nhân vượt qua hết thảy.

Hồng Long nữ hoàng cũng thân hình chợt nhoáng lên, chộp về phía Chu Hằng. Nàng lười là lười, nhưng chí bảo Tiên giới để ngay trước mắt, nàng làm sao có thể trơ mắt nhìn?

Bốn bóng người nhao nhao vồ tới!

– Dừng lại! Chu Hằng đột nhiên nói. Ông quanh mình hắn bỗng nhiên xuất hiện một quầng sáng màu vàng đất.

Bùng! Bùng! Bùng! Bùng!

Công kích đánh tới, lại bị quầng sáng này hấp thu sạch. Ba người Công Dương Thái Tôn cũng đều bị quầng sáng bắn trở về, mà Khổng Ngạo Côn thì nhân cơ hội liên tục oanh kích Đồng An Nhạc, khiến cho đối phương đổ máu không ngừng!

Đây… đây là chuyện gì xảy ra?

Đồng An Nhạc tạm thời không tới giằng co Chu Hằng, Công Dương Thái Tôn và Hồng Long nữ hoàng thì lộ ra vẻ kinh ngạc tuyệt đối.

Bọn họ rời khỏi nơi này nhưng đều là siêu Sáng Thế Đế, nhưng một màn trước mắt lại khiến bọn họ hoàn toàn không thể lý giải. Một quả tim lại càng trong lúc vô tình lạnh đi. Lúc này còn làm sao cướp lấy Thiên Kinh?

Chu Hằng chợt mở mắt, khóe miệng lộ ra một nụ cười.

Huyết Hà Thiên Kinh sau khi dung hợp đã phát sinh biến hóa về bản chất. Ngũ hành tương sinh, trở thành hỗn độn!

Từ hiện tại trở đi, Huyết Hà Thiên Kinh đã không thể xưng là Huyết Hà Thiên Kinh!

Hỗn Độn Thiên Kinh!

Hắn là chủ của Thiên Kinh, người khác không nhìn thấy bộ dạng của Thiên Kinh nhưng hắn lại có thể. Dưới hào quang

năm màu là một mảnh hỗn độn, có thể diễn hóa hết thảy!

Thiên Kinh sau khi dung hợp, Hỗn Độn Thiên Kinh tạm thời có một cỗ lực lượng dư thừa có thể cung cấp cho hắn chi phối. Đây là lực lượng sai khiến pháp tắc! Tuy rằng cỗ lực lượng này chỉ có thể cho hắn chi phối một lát, đợi sau khi Hỗn Độn Thiên Kinh hoàn toàn ổn định lại, cỗ lực lượng này sẽ biến mất. Nhưng trong khoảng thời gian này Chu Hằng lại có thể chân chính vận dụng pháp tắc.

Giống như là Hoặc Thiên!

Đương nhiên, cho dù là Hỗn Độn Thiên Kinh cũng không phải là ngũ hành đầy đủ chân chính, bởi vì pháp tắc ngũ hành 5 bộ Thiên Kinh này vốn ẩn chứa cũng không hoàn chỉnh, sau khi dung hợp lại tự nhiên cũng không có khả năng hoàn chỉnh.

Chu Hằng đối với nắm giữ pháp tắc xa không thể so sánh với Hoặc Thiên, nhưng đối với vẻn vẹn vài siêu Sáng Thế Đế, đặc biệt là lực lượng nơi này còn bị áp chế đến Thăng Hoa Đế, vậy thật sự là dễ như trở bàn tay.

Hơn nữa, điều này cũng làm hắn có thể quen thuộc pháp tắc trước thời hạn, đối với về sau toàn diện nắm giữ Hỗn Độn Thiên Kinh nhưng là có chỗ tốt lớn lao.

Lĩnh ngộ như vậy chỉ là chuyện trong nháy mắt, Chu Hằng lại làm sao có thể không cười?

Nhưng nụ cười này rơi vào trong mắt của Công Dương Thái Tôn và Hồng Long nữ hoàng lại trở thành trào phúng lớn lao. Hồng Long nữ hoàng còn đỡ, nàng quá lười, lười đến ngay cả tức giận đều là có thể tiết kiệm thì tiết kiệm. Nhưng Công Dương Thái Tôn không thể nhịn!

Vô luận là bản năng thân thể hắn hay là Độc Cô Huyền nhập chủ, đều có một vạn lý do thống hận Chu Hằng.

– Thăng Hoa Hoàng cỏn con, lão phu cũng không tin ngươi có thể lật trời! Công Dương Thái Tôn lạnh lùng nói, thân hình bắn lên, cuốn lên hào quang màu xanh đầy trời, hướng về phía Chu Hằng lại trấn qua.

– Định! Chu Hằng thò tay phải ra, ngón trỏ điểm hướng Công Dương Thái Tôn, một màn quỷ dị lập tức xuất hiện. Không hề nhìn thấy bất kỳ lực lượng lưu chuyển, nhưng thân thể của Công Dương Thái Tôn lại bị hoàn toàn giam cầm.

Hồng Long nữ hoàng lập tức kêu một tiếng, kìm lòng không đậu lùi vài bước. Mà chiến đấu giữa Đồng An Nhạc và Khổng Ngạo Côn cũng ngừng lại.

Điều này vượt ra khỏi phạm trù bọn họ lý giải!

Pháp tắc, nhất định là pháp tắc!

Bọn họ một người là siêu Sáng Thế Đế, một là Sáng Thế Đế, người thứ ba tuy rằng cảnh giới hơi thấp nhưng xuất thân từ gia tộc siêu Sáng Thế Đế lại làm sao có thể chưa từng nghe nói một số chuyện của Minh giới?

Kinh ngạc qua đi, bọn họ ngay lập tức nghĩ tới pháp tắc!

Nhưng một Thăng Hoa Hoàng có thể vận dụng pháp tắc sao? Đây không phải là tồn tại siêu Sáng Thế Đế trở lên mới có thể vận dụng sao?

Ba người đều bị chấn đến đầu óc choáng váng, trong lúc nhất thời không thể nảy ra ý tưởng gì.

– Đáng ghét! Thân thể của Công Dương Thái Tôn bị một cỗ lực lượng vô danh giam cầm, mặc hắn có được lực lượng gần như Sáng Thế Vương thì lại thế nào, căn bản không thể tránh thoát. Hắn đại hận, lúc trước cho Chu Hằng quá nhiều cơ hội, dẫn đến cục diện hiện tại!

Hắn cũng không biết Chu Hằng đối với vận dụng pháp tắc chỉ là tạm thời, chỉ biết là Hoặc Thiên cũng có thể vận dụng pháp tắc. Theo hắn thấy đây là năng lực sau khi dung hợp một giới Thiên Kinh.

Hâm một, ghen tị, hận!

Nhưng không quan hệ, chân thân của hắn đã đi chém giết Hoặc Thiên, dưới đòn đánh lén nữ nhân kia cho dù nắm giữ pháp tắc thì lại thế nào. Vẻn vẹn Nguyệt Minh Vương còn không phải là động một cái là chết? Hắn vẫn có thể đạt được một bộ Thiên Kinh sau khi dung hợp, đồng dạng có thể nắm giữ pháp tắc!

Dung hợp một giới Thiên Kinh chính là chủ của một giới!

Cho dù là Minh giới có người xuống lại như thế nào, đi tới Tiên giới thì phải chịu pháp tắc thiên địa của Tiên giới ước thúc. Ở trước mặt pháp tắc công kích của hắn còn không phải là chết ngay lập tức!

– Tiểu tử, ngươi may mắn đạt được Thiên Kinh, nhưng sư tỷ của ngươi lại không có vận khí tốt như vậy. Chân thân của lão phu lúc này khẳng định đã chém giết nàng! Ha ha ha!

Công Dương Thái Tôn cười to, dù sao đây lại không phải là thân thể của hắn, tổn thất cũng chỉ là một cỗ thần tướng, hắn còn có thể tu luyện lại.

Chu Hằng mỉm cười nói: – Nói cho ngươi biết một tin tức bất hạnh, cấm chế nơi này chính là… sư tỷ của ta bày ra. Nếu như chân thân của ngươi đã đắc thủ, cấm chế nơi này không phải là

nên biến mất?

– Cái gì! Công Dương Thái Tôn lập tức sắc mặt đại biến. Trong thân thể của hắn cất giấu một linh hồn vô cùng già nua, có thể rất rõ ràng phán đoán Chu Hằng nói có phải là lời thật hay không.

Chu Hằng nhún nhún vai, nói:

– Nếu cấm chế nơi này chưa tiêu, mà chân thân của ngươi hiển nhiên đã sớm động thủ, như vậy kết quả chỉ có một chân thân của ngươi đã ngỏm!

– Phụt… Công Dương Thái Tôn lập tức phun ra một búng máu. Nếu như cấm chế nơi này quả thật là Hoặc Thiên bày ra, suy đoán này là tương đương hợp tình hợp lý.

Xong, chân thân của hắn xong rồi! Mà nếu hiện tại thần tướng cuối cùng này cũng bị tiêu diệt, hắn sẽ hoàn toàn biến mất khỏi thiên địa này.

– Ở Giác Đấu Trường đã nói với ngươi rồi, kiếp sau làm một người tốt! Chu Hằng dùng ngón tay điểm xuống: – Hiện tại lời này nhưng là cùng nói với hai thầy trò ngươi, nhớ kỹ!

Bùng!

Lực lượng pháp tắc cuốn qua, Công Dương Thái Tôn trong nháy mắt hóa thành mưa máu, mà thần tướng của Độc Cô Huyền cũng căn bản không có đường giãy giụa, đồng dạng tan biến!

Chu Hằng xoay người lại, khẽ mỉm cười nhìn về phía ba người Đồng An Nhạc. Nhưng nụ cười này rơi vào trong mắt ba người lại giống như ác ma, khiến cho bọn họ không tự chủ toàn thân phát lạnh.

Công Dương Thái Tôn thân xác chưa lạnh!

Ông đúng lúc này, không gian chợt run lên, còn không chờ bọn họ xoay chuyển ý niệm, bọn họ đã về tới vùng đất lửa cũ. Tuy nhiên, Thiên Kinh hệ hỏa đã bị dung hợp, lực lượng lửa nơi này đang nhanh chóng biến mất.

Đồng An Nhạc sau khi thoáng sững sờ lập tức quay đầu bỏ chạy!

Cảnh tượng Công Dương Thái Tôn tử vong đã khiến hắn trái tim hoàn toàn băng giá, căn bản không có dũng khí cùng Chu Hằng chiến một trận.

– Đồng An Nhạc, ngươi chạy không thoát! Khổng Ngạo Côn

vội vàng đuổi theo.

Hồng Long nữ hoàng mắt đẹp khẽ chuyển, nàng cũng định chuồn.

– Lam Long nữ hoàng ở chỗ ta, không định gặp màng một chút sao? Chu Hằng vào lúc này lại đột nhiên nói.

– Cái gì! Bước chân Hồng Long nữ hoàng vừa nâng lên lập tức để xuống.

– Ngươi nghe thấy rồi! Chu Hằng mỉm cười, trong lòng lại âm thầm thở dài, hắn không thể vận dụng pháp tắc nữa!

Trong lòng hắn có mất mát mãnh liệt, lúc trước hắn giống như là thiên thần, đừng nói chỉ là Thăng Hoa Đế, cho dù siêu Sáng Thế Đế xuất hiện hắn đều có thể áp chế bằng một ý niệm. Cái loại cảm giác nắm giữ hết thảy này bỗng nhiên mất đi, khiến hắn cực độ không thích ứng.

Tuy nhiên hắn lập tức điều chỉnh tâm tính của mình. Loại lực lượng này dù sao không thuộc về hắn, mất đi thì lại làm sao, hắn sẽ có một ngày có thể đạt tới cảnh giới này!

Hắn tại sao muốn gọi Hồng Long nữ hoàng lại, bởi vì hắn sợ vị nữ hoàng Long tộc này giết được 3 triệu năm trôi qua sẽ

tâm tình kịch biến giết lung tung trút giận! Hắn muốn đem Hồng Long nữ hoàng khống chế ở bên cạnh Hoặc Thiên, do vị thiên nữ tuyệt thế kia tới quản thúc hai nữ hoàng Long tộc.

ads

Chương 740: Linh xà canh

– Chu Hằng, ngươi không sao chứ? Băng Tâm Trúc đi lên, dùng cảnh giới cảnh giác nhìn Hồng Long nữ hoàng.

Nhìn thấy ánh mắt của nàng, Hồng Long nữ hoàng nói thầm trong lòng nàng mới nên là người lo lắng đề phòng. Không thấy một siêu Sáng Thế Đế đều bị hắn hời hợt xử lý sao? Ở trước mặt pháp tắc, trên người nàng món chí bảo nào lại thật sự có thể bảo vệ được nàng?

– Ta không sao! Chu Hằng nhìn về phía Vạn Cổ Đại Đế bị nhốt trong cấm chế, tay phải rung lên, đem hắc kiếm tế ra.

Hắc kiếm có thể chém phá hết thảy, dùng để phá mở cấm chế hẳn là cũng không thành vấn đề. Tuy rằng cấm chế này hẳn là rất mạnh, nhưng hiện tại có pháp tắc của Hoặc Thiên áp chế phỏng chừng cũng chỉ có thể phát huy ra uy lực của cấp bậc Thăng Hoa Đế.

Hắn triển khai Tinh Vân Kiếm Pháp, tiểu phù văn công kích bố trí trên thân kiếm, gọt chém mạnh qua.

Ông!

Trên cấm chế lập tức lóe lên một luồng hào quang, sau đó phân tán hướng về phía khu vực nửa vòng tròn triển khai, đem cỗ lực lượng này phân hóa.

Vạn Cổ Đại Đế tuy rằng không nhìn thấy tình huống bên ngoài nhưng hắn có thể cảm ứng được công kích lần này, lập tức nhảy lên một cái, một quyền ngưng tụ đánh mạnh ra.

Ông trên cấm chế lại lóe hào quang, giống như rắn bạc múa loạn, dường như mặt hồ bị đánh loạn.

Chu Hằng thét dài một tiếng, Tinh Vân Kiếm Pháp đánh ra, trái một kiếm phải một kiếm bổ chém trên cấm chế. Hắn ở bên ngoài nhìn rõ ràng, có thể phối hợp Vạn Cổ Đại Đế ra quyền, từng đợt đánh lên trên cấm chế.

Cấm chế này có lẽ rất chắc chắn, nhưng bị Vạn Cổ Đại Đế oanh kích mấy vạn năm cũng xấp xỉ tới gần vỡ nát. Cộng thêm hiện tại lại bị pháp tắc của Hoặc Thiên áp chế, uy lực tự nhiên giảm lại thêm giảm.

Sau hơn trăm lần oanh kích, quầng sáng này chợt vỡ nát!

– Ha ha ha, lão tử rốt cuộc lại thấy ánh mặt trời! Vạn Cổ Đại Đế hướng lên trời rống giận một tiếng, tóc đen đầy đầu bay

phần phật. Hắn thân hình cao lớn, nửa ngực trần, lộ ra một luồng phóng đãng không kiềm chế.

– Ừm, ngươi là đời sau của lão Chu gia ta! Hai người này là vợ của ngươi? Khi ánh mắt của hắn đảo qua ba người Chu Hằng, lập tức nhếch miệng cười.

Băng Tâm Trúc mặt đỏ một hồi. Tuy rằng nàng vẫn còn có chút không thích, nhưng đời này không gả Chu Hằng sợ là không được, lúc này cúi đầu tỏ vẻ mặc nhận. Nhưng Hồng Long nữ hoàng lại lười biếng nhìn quét qua Vạn Cổ Đại Đế một cái, nói: – Người cao to không nên nói lung tung, người ta mới lười lập gia đình!

Vạn Cổ Đại Đế trừng nàng một cái, nói: – Hậu nhân này của ta chỗ nào không tốt, ngươi còn muốn kén chọn. Có tin lão tử đánh cho ngươi chịu phục hay không?

Cái này cũng quá ngang ngược, vợ cũng không phải là cưới như vậy!

– Lười đánh với ngươi! Hồng Long nữ hoàng phất tay, nàng lười đến tận xương tủy, chỉ cần không phải chạm vào giới hạn thấp nhất của nàng, nàng hoàn toàn lười động thủ.

– Ngươi tên là gì, hậu nhân của ta? Vạn Cổ Đại Đế hỏi Chu Hằng.

– Ta tên Chu Hằng, tổ tiên là Thiên Văn tổ gia!

Chu Hằng đáp, giọng cung kính. Đây là người vai vế lớn nhất lão Chu gia trước mắt, hắn không cung kính cũng không được.

– Hậu đại của Thiên Văn? Vạn Cổ Đại Đế khẽ thở dài, thần tình lộ ra một tia buồn bã. Đứa con này cũng không thích hợp tu luyện, nhiều năm như vậy sợ là sớm đã hóa thành mục nát, hắn lập tức có một loại cảm khái người đầu bạc tiễn người đầu xanh.

Nhưng hắn dù sao là người hào sảng, lập tức phất phất tay nói:
– Đi, về Tuyệt Tiên Thành. Đám khốn kiếp kia cho rằng có thể đem lão phủ trấn áp trọn đời, nhưng lão tử cứ muốn cho bọn họ một ngạc nhiên vui mừng thật lớn!

– Đại đế, năm đó đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Chu Hằng hỏi.

– Năm đó ta chạy đến Tuyệt Tiên Thành đại náo, đang đánh thống khoái lại chọc ra mấy lão già, lão tử đánh không lại đành phải chạy. Sau khi chạy đến vùng đất lửa này, đám lão già kia không thể tiến vào, ta còn muốn từ địa phương khác đi ra, lại giết cho người ngã ngựa đổ. Lại không liệu đến đám lão

già kia không biết dùng thủ đoạn gì, không ngờ ở bên ngoài đối với ta triển khai phong ấn, đem ta nhốt ở chỗ này!

Vạn Cổ Đại Đế mặt đầy phẫn nộ, lại nói: – Lão tử năm đó chỉ là Sáng Thế Hoàng, không phải là đối thủ của mấy lão già kia. Nhưng hiện tại đã là Sáng Thế Đế 17 tướng, nhất định phải đem toàn bộ Tuyệt Tiên Thành đều dỡ!

Vị này oán khí thật lớn!

Chu Hằng gật đầu. Đổi thành hắn bị nhốt mấy vạn năm, sau khi thoát khốn khẳng định cũng tràn đầy ý tưởng đại náo người ngã ngựa đổ.

– Cạc cạc cạc, loài người, các ngươi quả nhiên ở nơi này! Một tiếng cười quái dị, một con cự mãng bỗng nhiên xuất hiện. Nhưng thân thể run lên, lại biến thành một nam trung niên, trên người có vô số vảy rắn làm quần áo.

Thiên Mãng Tiên Quân!

– Ồ, con yêu thú này rồi lại còn có thể hóa hình? Chu Hằng ngạc nhiên nói.

– Hắn có một tia huyết mạch Long tộc, cho nên mới có thể hóa hình! Hồng Long nữ hoàng đảo qua Thiên Mãng Tiên Quân

một cái, lập tức mất hứng thú. Ở trong mắt nàng Thiên Mãng Tiên Quân chính là một con cá chạch nhỏ.

– Bổn tọa biết nơi này có một bộ Thiên Kinh, lại bởi vì không thể tiến vào mà không thể thu lấy. Hiện tại cực diễm lực biến mất, tin tưởng Thiên Kinh rơi vào trong tay ai trong số các ngươi hả? Thiên Mãng Tiên Quân với tư thế trên cao nhìn xuống nhìn bốn người.

– Thiên Kinh hả, có nhiều mà. Ngươi muốn bộ nào? Chu Hằng đem Hỗn Độn Thiên Kinh tế ra.

Băng Tâm Trúc phối hợp Chu Hằng cũng đem Hồng Liên Thiên Kinh vận chuyển ra. Đây là một đóa sen đỏ cao quý đến không thể hình dung, dường như trong thiên địa chỉ nở một đóa như vậy. Vạn Cổ Đại Đế cười ha hả, dường như hứng chơi nổi lên, cũng đưa Thiên Kinh của hắn tế ra.

Đó là một đoàn ngọn lửa màu tím, vờn quanh người hắn.

Thiên Mãng Tiên Quân ngây dại. Ba… ba bộ Thiên Kinh!

Sau khi tiến vào Sáng Thế Cảnh, thế gian đã rất ít có chuyện gì có thể khiến hắn giật mình. Nhưng hiện tại hắn chẳng những giật mịnh hơn nữa còn khiếp sợ, ngay cả con mắt đều sắp vọt ra ngoài!

May mắn hắn cũng không biết nơi này vốn tổng cộng có 7 bộ Thiên Kinh, nếu không trực tiếp máu nóng vọt lên đầu ngất đi đều có khả năng.

Chu Hằng khẽ nhíu mày, hắn cảm giác được Hỗn Độn Thiên Kinh của mình tràn ngập khát vọng cắn nuốt Hồng Liên Thiên Kinh.

Tại sao lại như vậy?

Hỗn Độn Thiên Kinh không phải là một giới Thiên Kinh dung hợp sao, làm sao lại còn có khát vọng cắn nuốt Thiên Kinh khác?

Chu Hằng đem Hỗn Độn Thiên Kinh thu vào, nếu không bộ Thiên Kinh này phỏng chừng lại nhấc lên chiến tranh dung hợp mới.

– Đều là của bổn tọa! Thiên Mãng Tiên Quân cuối cùng từ trong khiếp sợ thật lớn phục hồi tinh thần, trên mặt tràn ngập thèm thuồng. Ba bộ Thiên Kinh a, nếu hắn cướp lấy dung hợp, như vậy thực lực sẽ một hơi tăng vọt đến trình độ nào?

– Cá chạch nhỏ, bản nữ hoàng không muốn đánh ngươi, mau rời đi!

Hồng Long nữ hoàng nể tình hắn còn có một tia huyết mạch Long tộc, lòng tốt nhắc nhở một câu.

– Ngươi là thứ gì… Ồ! Thiên Mãng Tiên Quân vừa định quát mắng, nhưng khi hắn đem lực chú ý tập trung lên người Hồng Long nữ hoàng, không khỏi lộ ra vẻ hoảng sợ. Hắn nhìn thấy sừng rồng của đối phương, càng cảm ứng được một luồng uy áp đến từ huyết mạch.

Đối phương ở huyết thống Long tộc cao quý hơn hắn không biết mấy trăm lần!

– Ha ha ha! Ngươi là Long tộc chân chính! Thiên Mãng Tiên Quân sau khi thoáng lưỡng lự lại cười lớn lên. Thật sự là trời cũng giúp hắn, hôm nay chẳng những có thể chiếm được ba bộ Thiên Kinh, hơn nữa nếu có thể cắn nuốt một Chân Long, huyết mạch của hắn sẽ có thể đạt được tăng lên cực lớn.

– Ngu ngốc! Hồng Long nữ hoàng lẩm bẩm, nhưng nàng lại không hề có ý ra tay – Lười!

Vạn Cổ Đại Đế lại bước dài mà ra, hắn bị nhốt mấy vạn năm lúc này đang nghẹn một bụng lửa giận, vừa khéo có người đâm tới cho hắn đánh, hắn tự nhiên mừng rỡ mà ra tay.

– Còn muốn phản kháng? Thiên Mãng Tiên Quân hừ lạnh nói.

– Ha ha, đã lâu không được ăn thứ gì, vừa vặn làm chút linh xà xanh ăn chơi! Vạn Cổ Đại Đế cười to, vung nắm tay đánh về phía Thiên Mãng Tiên Quân.

Người của lão Chu gia thật sự có mấy phần tiềm chất ăn tạp. Chu Hằng đối với con rắn nhỏ nói muốn ăn linh xà xanh, Vạn Cổ Đại Đế đối với rắn lớn cũng nói lời đồng dạng. Không hổ đều là người của Chu gia.

Bùng!

Thiên Mãng Tiên Quân nhấc chưởng phản kích, nhưng sau khi quyền chưởng chạm nhau, hắn lập tức "thịch thịch thịch" lùi không ngừng.

Đồng dạng cảnh giới bị áp chế, nhưng giữa Thăng Hoa Đế vẫn có chênh lệch như trời đất. Hiển nhiên Thiên Mãng Tiên Quân kém hơn Vạn Cổ Đại Đế quá nhiều.

Thiên Mãng Tiên Quân lập tức sắc mặt đại biến, thân hình run lên lập tức hóa thành hình thái nguyên bản. Hắn là yêu thú, trời sinh có lực lượng cơ thể khủng bố, thuần túy đấu linh lực với đối phương là cách làm cực ngu xuẩn.

Một con mãng xà thật lớn lập tức cuộn mình một vùng thiên địa, Thiên Mãng Tiên Quân há miệng, rất có uy thế nuốt thiên

địa.

– Ngoan ngoãn vào nồi cho lão tử đi! Vạn Cổ Đại Đế phóng lên trời, triển khai công phạt.

Sau vài phút, Thiên Mãng Tiên Quân đã biến thành một con rắn chết, mềm nhũn nằm trên mặt đất.

Không may là, nơi này bị pháp tắc của Hoặc Thiên giam cầm, ngay cả thần tướng cũng không thể rời khỏi cơ thể, bởi vậy hắn ngay cả thần tướng đều không thể trốn chạy, chỉ có thể tử chiến sau đó bị Vạn Cổ Đại Đế nhẹ nhàng trấn giết.

– Ăn cơm trước. Ăn no bụng, chúng ta lại đi Tuyệt Tiên Thành đại náo một trận! Vạn Cổ Đại Đế thi triển pháp thuật, đem Thiên Mãng Tiên Quân to lớn như núi cưỡng chế thu nhỏ, máu thịt tinh hoa càng thêm ngưng tụ.

Bốn người đều ngồi xuống, ăn bữa tiệc thịt rắn!

Hồng Long nữ hoàng cũng không kiêng ăn, chính là thịt rắn này có chứa huyết mạch Long tộc thì lại thế nào, nàng vẫn ăn không lầm. Hơn nữa khẩu vị rất tốt, ăn hết miếng này đến miếng khác, hết bát này đến bát khác, ăn còn nhiều hơn ba người Chu Hằng cộng lại!

Không hổ là Long tộc, răng tốt, khẩu vị càng tốt.

Vạn Cổ Đại Đế không khỏi giơ ngón cái khen:

– Dễ ăn dễ nuôi, nàng dâu này lão tử nhận!

Chu Hằng sắc mặt tối sầm, tiêu chuẩn chọn dâu của Vạn Cổ Đại Đế cũng quá kỳ quái!

Hồng Long nữ hoàng lại ngay cả phản bác cũng lười, cúi đầu "soàm soạp" ăn thống khoái, dường như không hề có ý thức nguy cơ cũng không sợ Chu Hằng đem nàng đi bán.

Sau khi ẵnong, bốn người bắt đầu rời khỏi vùng đất lửa, bên ngoài còn có người thân đang chờ bọn họ.

10 ngày sau bọn họ rốt cuộc ra khỏi vùng tiểu thiên địa này.

– Chu Hằng!

– Phu quân!

– Tiểu Chu Tử!

Các nàng nhao nhao vọt tới, mà con lừa đen thì đi nhón chân, trong móng có cầm viên gạch, rất có tính toán đập ngất Chu Hằng rồi cướp thống khoái.

– Phụ… phụ thân! Chu Vũ Hà nhìn Vạn Cổ Đại Đế, giọng nói phát run, nước mắt không tự chủ chảy ra.

– Tiểu tử thối, khóc cái gì. Người của lão Chu gia đổ máu không đổ lệ!

Vạn Cổ Đại Đế lớn tiếng nói. Ra khỏi vùng đất lửa, tu vi của hắn khôi phục toàn bộ, Sáng Thế Đế 17 tướng đã sớm vượt qua cực hạn, khí thế cường đại như biển, từng đợt dập dờn không thôi.

– Tứ muội! Hồng Long nữ hoàng thì nhìn Lam Long nữ hoàng, toàn trường loạn thành một đoàn.

Chương 741: Ngũ Hành phù văn

Lam Long nữ hoàng ngây ngốc nhìn Hồng Long nữ hoàng, đột nhiên nhếch miệng cười nói: – Vị tỷ tỷ này, ngươi cũng là Long tộc hả. Xem xem này, ta cũng có sừng nha, chúng ta là người một nhà!

Hồng Long nữ hoàng ngây ra, tứ muội anh khí bức người kia của nàng làm sao biến thành cô bé như vậy? Nàng lập tức nhìn qua Chu Hằng, quát: – Ngươi làm gì tứ muội ta?

Chu Hằng chột dạ, dù sao Lam Long nữ hoàng này là bị hắn húc một cái làm mất trí nhớ, tuy nhiên ai bảo nữ hoàng Long tộc này ra tay với hắn trước chứ?

Đây gọi là tự ăn quả đắng!

Hắn lắc lắc đầu, nói: – Liên quan gì ta? Ngươi cảm thấy ta có thể đem nàng đánh thành như vậy sao?

Hồng Long nữ hoàng nghĩ lại cũng đúng. Chu Hằng chỉ là Thăng Hoa Hoàng mà thôi, làm sao có năng lực khiến Lam Long nữ hoàng mất trí nhớ? Hơn nữa, dung hợp Thiên Kinh chỉ là mười mấy ngày trước mà thôi, nếu chỉ có một bộ Thiên

Kinh tuyệt đối không có khả năng làm cho Chu Hằng có được lực lượng pháp tắc.

– Tứ muội làm sao liền thành như vậy, có biện pháp cho nàng khôi phục lại không? Nàng gấp đến độ liên tục gãi đầu.

– Muốn cho nàng khôi phục cũng đơn giản, đánh nàng một trận là được! Chu Hằng rất không chịu trách nhiệm nói.

Chỉ cần vừa bị công kích, bản năng sẽ khiến Lam Long nữ hoàng tiến hành phản kích. Khi uy hiếp tăng lên tới tầng thứ nhất định, nàng tự nhiên sẽ khôi phục tu vi siêu Sáng Thế Đế, như vậy trí nhớ cũng theo đó khôi phục.

Hồng Long nữ hoàng giận trừng Chu Hằng một cái, hiển nhiên nàng cảm thấy chủ ý này hoàn toàn không đáng tin. Chu Hằng căn bản là đang trêu đùa nàng.

Chu Hằng thở dài, vì sao khi hắn nói thật không có ai tin tưởng chứ?

– Ha ha, lão tử muốn đi Tuyệt Tiên Thành đánh cho người ngã ngựa đổ! Vạn Cổ Đại Đế bay vụt lên, lúc này không có pháp tắc của Hoặc Thiên áp chế, thực lực Sáng Thế Đế 17 tướng của hắn đủ để hắn phớt lờ trọng lực khủng bố nơi này.

Hắn là tính tình nghĩ tới là làm, cứ như vậy trực tiếp đi mất.

– Tứ muội, theo ta đi! Hồng Long nữ hoàng nói với Lam Long nữ hoàng.

– Không cần! Lam Long nữ hoàng lại lắc đầu như trống bỏi: – Mẫu hậu từng nói, không thể tùy tiện đi với người lạ!

Hồng Long nữ hoàng suýt nữa giận nổ phổi, nàng là người lạ sao? Tứ muội này thật sự là bị thương không nhẹ! Không có biện pháp, nàng không chịu tự đi, vậy chỉ có thể mạnh mẽ mang đi.

– Hả?

Hoặc Thiên ánh mắt lưu chuyển, áp lực khủng bố lập tức điên cuồng tràn ra, ép cho Hồng Long nữ hoàng chỉ có nước run cầm cập.

Nữ… nữ nhân này là ai? Lúc trước căn bản không chú ý tới, làm sao đột nhiên liền toát ra? Hơn nữa áp lực này… quá khủng bố, cho dù Tổ Long đại nhân cũng chẳng qua như thế!

Chu Hằng đi tới bên cạnh Hoặc Thiên nói: – Ta hoàn thành dung hợp Thiên Kinh Tiên giới rồi!

Hoặc Thiên gật gật đầu nói: – Ta biết rồi!

– Nhưng vì sao Thiên Kinh mới đối với Thiên Kinh của Minh giới có dục vọng cắn nuốt? Chu Hằng hỏi, đây là điểm hắn nghĩ không thông.

Hoặc Thiên nghĩ nghĩ, nói: – Một giới Thiên Kinh sau khi dung hợp, có thể xem thành tương đồng Thiên Kinh cao hơn một tầng, tự nhiên liền có nhu cầu bản năng cắn nuốt!

– Nói như thế, Thiên Kinh sau khi dung hợp liền tương đương Thiên Kinh Minh giới?

– Có thể cho là như vậy, nhưng Thiên Kinh sau khi dung hợp ẩn chứa pháp tắc càng đầy đủ, nhưng trình tự hơi yếu. Rất khó nói cái nào hơn cái nào kém! Hoặc Thiên chậm rãi nói.

Chu Hằng gật đầu, sau khi nói với các nàng một tiếng, hắn tiến vào Tiên Cư.

Hắn còn chưa có thời gian nghiên cứu Thiên Kinh sau khi dung hợp.

Sau khi đại bộ phận người đều tiến vào Tiên Cư, do Chu Vũ Hà phụ trách mang về Tuyệt Tiên Thành. Ai bảo hắn tu vi cao nhất, chạy nhanh nhất chứ?

Chu Hằng bắt đầu nghiên cứu Hỗn Độn Thiên Kinh. Bộ Thiên Kinh này sau khi dung hợp 4 bộ Thiên Kinh khác, đạt tới cảnh giới Ngũ Hành viên mãn. Khí linh trong đó cũng không còn là mặt đứa trẻ màu máu, biến thành người tí hon tỏa ra hào quang năm màu đầy đủ.

Tuy nhiên, người tí hon này chính là khí linh của Huyết Hà Thiên Kinh lúc trước, ít nhất là lấy nó làm chủ đạo.

Khí linh này đối với Chu Hằng rất là khinh thường, nhưng sau khi nếm qua sự lợi hại của Hoặc Thiên, nó căn bản không dám biển hiện ra ngoài. Hơn nữa lần này nếu không có Chu Hằng trợ giúp nó cũng không có khả năng thuận lợi như vậy dung hợp 4 bộ Thiên Kinh khác!

Cùng là một giới Thiên Kinh, vốn liền không có chênh lệch về trình tự, có thể dung hợp một bộ Thiên Kinh khác hay không chỉ xem thuộc tính có tương khắc hay không! Ngày đó Ngũ Hành Thiên Kinh đều có mặt, nó hoàn toàn có thể bị Thiên Kinh khác dung hợp!

Bởi vậy, nó đối với Chu Hằng vẫn là tương đối cảm kích, quét sạch bộ dạng ngạo mạn lúc trước. Chỉ là cái gọi là khí linh

cũng chỉ là biểu hiện cụ thể hóa của ý chí thiên địa, nó căn bản không có khả năng đối với tu luyện của Chu Hằng làm ra bất kỳ trợ giúp hoặc nhắc nhở, cùng lắm thì chính là không đi cản trở.

Đối với Chu Hằng mà nói, vậy là đủ rồi.

Hắn bắt đầu rút ra mảnh vỡ phù văn trong Thiên Kinh.

Trong Huyết Hà Thiên Kinh còn có hơn 3 vạn mảnh vỡ phù văn, hiện tại sau khi 5 bộ Thiên Kinh dung hợp, số lượng này càng một hơi đạt tới gần 20 vạn. Ở trong tay khí linh, gần 20 vạn mảnh vỡ phù văn này có thể hình thành pháp tắc hơi đầy đủ một chút, nhưng ở trong tay Chu Hằng lại cần hắn thông qua chính mình nếm thử, đem những mảnh vỡ phù văn này tổ hợp lại.

Muốn đem 20 vạn mảnh vỡ phù văn dựa theo phương thức đặc biệt tổ hợp lại, đây quả thật là chuyện ngàn lẻ một đêm.

Cũng may, Chu Hằng có thể đem những phù văn này chia tách, hóa thành mỗi một cái đều chỉ có hơn 300 số lượng tiểu phù văn, như vậy liền giảm bớt thật nhiều độ khó tổ hợp. Mà lại bởi vì hắn lúc trước từng tự tay thi triển pháp tắc, tương đương nhìn trộm được một tia thiên cơ, có thể tạo nên tác dụng chỉ dẫn rất lớn.

Hắn chậm rãi thử.

Sau khi đạt tới Thăng Hoa Hoàng, hắn đem số lượng tiểu phù văn công kích tăng lên tới 185 đạo. Hiện tại, bởi vì Thanh Mộc Thiên Kinh cũng có một khối tiểu phù văn là loại trị liệu, sau khi bị hắn rút ra, cùng tiểu phù văn trong Huyết Hà Thiên Kinh phối hợp với nhau, một hơi đem số tổ hợp đẩy lên tới 217 đạo!

Sau khi Ngũ Hành tiểu phù văn đều đạt tới số lượng này, Chu Hằng bắt đầu thử đem tiểu phù văn năm loại thuộc tính tiến hành dung hợp. Ngũ Hành tương sinh, để đánh ra công kích mạnh hơn.

Hắn không ngừng thử, bản thân cũng bởi vì nhiều lần thất bại mà bị chấn đến hộc máu không ngừng. Nhưng hắn không hề tức giận. Khí linh cũng nói, phương thức hắn thử là đúng, nhưng cụ thể tổ hợp như thế nào lại không có khả năng chỉ điểm cho hăn. s

Đối với Chu Hằng mà nói, có thể khẳng định phương hướng hắn đi tới là đủ rồi.

Ba ngày sau, hắn tại chỗ nhảy dựng lên, hữu quyền mở ra rồi nắm lại, hào quang năm màu nở rộ, sau đó dung hợp lẫnnhau hình thành một cái phù văn vỡ vụn, xuất hiện ở trên quyền phong của hắn, ánh vàng rực rỡ.

Lại biến thành màu vàng!

Chu Hằng cười ha hả, hắn thành công!

Hắn đem Ngũ Hành tiểu phù văn mỗi loại rút ra 217 đạo, thành công tổ hợp thành một phù văn càng thêm hoàn chỉnh!

Lực phá hoại sẽ mạnh đến mức nào?

Hắn không kịp chờ đợi muốn biết, thân hình nhoáng lên ra khỏi Tiên Cư.

– Vũ Hà tổ gia! Hắn gọi Chu Vũ Hà đang vội vã chạy đi.

– Tiểu tử, ngươi không nghiên cứu Thiên Kinh nữa? Chu Vũ Hà nghi ngờ nói, hắn biết Chu Hằng ở nghiên cứu võ đạo điên cuồng cỡ nào.

– Hơi có thành tựu, muốn tìm tổ gia thử thành quả! Chu Hằng nói.

– Vậy ngươi cứ việc phóng ngựa tới đây! Chu Vũ Hà cũng là người trực tiếp, lập tức dừng thân hình, một tay để sau lưng, taykia thì nắm thành đấm đưa tới trước ngực.

Hắn là Sáng Thế Hoàng, tự nhiên không có khả năng coi Chu Hằng là đối thủ, chỉ cần thử uy lực chiêu mới của hắn ta là được.

Chu Hằng hít sâu một hơi, đối mặt với một Sáng Thế Hoàng, hắn không cần phải nương tay, chỉ việc toàn lực ứng phó, như vậy mới có thể thử ra uy lực của phù văn Ngũ Hành rốt cuộc cường đại tới mức nào.

Vút thân hình hắn bắn ra, cũng không dùng Tấn Vân Lưu Quang Bộ gì, chính là vọt tới một quyền!

Một quyền đánh ra, bình thản không có gì lạ, trừ có một vệt sáng vàng lưu chuyển ra, ngay cả một tia quyền phong đều không nhấc lên.

Ngũ Hành tương sinh tương khắc tạo thành một cân bằng hoàn mỹ, bất kỳ lực lượng nào cũng sẽ không tiết ra ngoài!

Biểu tình của Chu Vũ Hà lại trở nên thận trọng, chiến lực của một Thăng Hoa Hoàng khẳng định không có khả năng ngay cả quyền phong đều không nhấc lên, càng là khác thường lại càng chứng minh uy lực một quyền này cường đại!

Bùng!

Một quyền này đánh lên nắm tay Chu Vũ Hà, bộc phát ra một tiếng nổ lớn.

Chu Hằng "bịch bịch" lùi lại hơn chục bước, luận lực lượng hắn làm sao có thể so với Sáng Thế Hoàng, cho dù Chu Vũ Hà đã tận lực thu liễm lực lượng, chỉ thủ không công nhưng lực phản chấn mang tới bởi một đòn toàn lực cũng khiến hắn đủ sặc.

Hắn chỉ cảm thấy cả nắm tay chết lặng, nhấc lên nhìn chỉ thấy nắm tay đã biến hình, hiển nhiên xương cốt đều vỡ nát.

– Tiểu Hằng Tử, một quyền này của ngươi cũng đủ lợi hại! Chu Vũ Hà cũng ở đó nhe răng, bởi vì mặt quyền của hắn cũng rõ ràng lõm xuống một khối, thần cốt khẳng định bị đánh gãy!

Tê!

Một quyền của Thăng Hoa Hoàng rồi lại có thể đánh gãy xương cốt của Sáng Thế Hoàng, cho dù là hắn thu liễm lực lượng tương đối, điều này vẫn khiến người khiếp sợ đến líu lưỡi!

Uy lực của phù văn Ngũ Hành vô cùng khủng bố!

Nên biết lúc này mới chỉ là 217 khối mảnh vỡ phù văn, nếu là đạt đến con số tận cùng, lại đem 500 phù văn toàn bộ dung hợp, uy lực của nó lại sẽ cường đại đến mức độ nào?

Khó trách Hoặc Thiên nói dung hợp một giới Thiên Kinh sẽ có thể xưng bá một giới!

Quả thật, cho dù cường giả của Minh giới xuống dưới thì lại thế nào, còn không phải là bị cảnh giới áp chế?

Chu Hằng vội vàng tiến hành tự trị liệu, hắn còn chưa nói chuyện, chỉ thấy xa xa đột nhiên có một bóng người xẹt nhanh tới, chính là Vạn Cổ Đại Đế!

Vị này làm sao trở lại rồi?

– Ha ha, sảng khoái! Sảng khoái! Vạn Cổ Đại Đế hào sảng cười to, trên người có mấy vết thương nhưng tinh thần lại hưng phấn vô cùng: – Lão tử đem Tuyệt Tiên Thành hủy đi một nửa, tuy nhiên gặp phải mấy lão già lợi hại, nhất là con mụ của Thái Nhất Giáo, tương đương lợi hại, lão tử tuy rằng chưa chắc sợ bọn họ nhưng cũng không chiếm được chỗ tốt gì!

– Tuy nhiên, lão tử đánh cướp mấy nhà giàu có, cho bọn họ chảy máu một hồi!

– Vậy, phụ thân… chúng ta về nhà trước đi. Tộc nhân đều rất muốn gặp người! Chu Vũ Hà lập tức đề nghị.

– Đi! Vạn Cổ Đại Đế vung tay, làm ra quyết định.

Tuyệt Tiên Thành liên tiếp 4 đại vực mỗi vực 12 tòa Tiên Thành, đám người Chu Hằng lựa chọn tự nhiên là phương hướng Bắc Tiên Thành. Một đường xông thẳng, rất nhanh liền trở về Bắc Tị Thành cùng những người khác của lão Chu gia hội hợp.

– Đại đế! Khi nhìn thấy Vạn Cổ Đại Đế, tất cả mọi người của lão Chu gia đều kích động, nhao nhao vọt tới quỳ rạp xuống bái.

– Ha ha ha! Đứng lên, đều đứng lên, có gì đáng quỳ chứ! Vạn Cổ Đại Đế cười to, vươn tay ra hiệu mọi người đứng dậy.

Ban đêm, lão Chu gia cử hành một buổi tiệc nhà long trọng, tất cả mọi người đều từ trong Tiên Cư ra tham gia, ngay cả Hồng Long, Lam Long nữ hoàng cũng không ngoại lệ. Hồng Long nữ hoàng hiện tại cũng biết đã qua thời gian 3 triệu năm, Tiên giới hết thảy đều biến đổi.

Nàng là người lười, vốn là không có dã tâm tàn sát vạn tộc gì cả, hiện tại lại càng chỉ muốn tìm được Long Đế và ba vị Long

Hoàng khác. Nhưng Tiên giới to lớn như vậy, lại trải qua triệu năm trước đại tan vỡ, đi đâu tìm đây?

Nhiệm vụ này liền rơi xuống trên đầu Chu Hằng.

Chương 742: Minh Tiên

Thời gian thấm thoắt, 3 triệu năm trôi qua, cái gì đều đã cảnh còn người mất.

Đối với hai vị nữ hoàng Hồng Long, Lam Long mà nói, có lẽ ngủ say mấy triệu năm chỉ là chuyện trong nháy mắt, nhưng điều này cũng không thể thay đổi sự thật năm tháng biến thiên. Đặc biệt là Tiên giới đại vỡ nát triệu năm trước, giết hết gần như mọi sinh linh tiền sử.

Long tộc tự nhiên cũng không thể may mắn thoát khỏi!

Bởi vậy hai vị Long Hoàng hiện tại tâm nguyện duy nhất chính là tìm được Long Đế và ba vị Long Hoàng khác, cùng nhau phi thăng Minh giới. Bọn họ đã sớm là siêu Sáng Thế Đế, tiến thêm một bước phi thăng Minh giới cũng không phải việc khó.

Nhưng Lam Long nữ hoàng bị đánh ngốc, khi thì thanh tỉnh lúc lại giống đứa trẻ, muốn nàng đi tìm người hiển nhiên không thích hợp! Mà Hồng Long nữ hoàng lại càng không cần phải nói, trời sinh lười biếng, chuyện thích hợp nàng nhất chính là nằm ngủ!

Bởi vậy, các nàng… chuẩn xác mà nói là Hồng Long nữ hoàng đem nhiệm vụ này giao phó cho Chu Hằng. Ai bảo hắn là Thánh Dược sư chứ, giao du khẳng định rộng rãi, do hắn hứa hẹn hỗ trợ luyện chế đan dược bậc cao, không sợ người trong thiên hạ không động lòng.

Hai nữ nhân không chịu trách nhiệm này!

Bên đống lửa, Chu Hằng vừa ăn thịt nướng vừa nhủ thầm trong lòng. Nhưng cùng với để hai vị Long Hoàng này ở bên ngoài giày vò, vẫn là đem các nàng khống chế trong phạm vi có hạn tương đối tốt.

Dù sao, luyện đan đối với hắn mà nói rất đơn giản, cho người tìm kiếm, lưu ý vị trí của Long Đế, Long Hoàng cũng chỉ là chuyện một câu nói.

Nhưng Ngự Long Điện trải qua nhiều năm như vậy mới phát hiện, vùng đất lửa cũng là bởi vì Thiên Kinh xuất thế mới đưa tới coi trọng, muốn tìm được bốn người khác của Long tộc cũng không dễ dàng! Nhất là tinh hải mờ mịt, chẳng lẽ phải đi liên hệ cường đạo tinh hải?

Trong lúc nhất thời, hắn suy nghĩ miên man, ngay cả ăn thịt đều quên.

– Có phải là lại nhớ đôi hoa tỷ muội kia không? Dương Lan

Hinh cắn tai Chu Hằng nói, còn ghen tị dùng tay thon ở bên hông của hắn véo một cái: – Yên tâm đi, các nàng không bao lâu nữa khẳng định sẽ chạy tới tìm ngươi!

Chu Hằng cười khổ một tiếng, hắn nào có nhớ nhung tỷ muội Băng Tâm Trúc.

ads

Băng Tâm Trúc cũng không cùng hắn đi Bắc Tị Thành mà quay về Tuyệt Tiên Thành. Điểm này Chu Hằng hoàn toàn có thể đoán trước. Nữ nhân này còn không làm ra được chuyện bỏ trốn. Tuy nhiên Băng Tú Lan thì khó mà nói, chỉ sợ nhốt vài ngày sau lại sẽ tìm cơ hội lén chạy ra ngoài.

Vạn Cổ Đại Đế lúc này đã là Sáng Thế Đế 17 tướng, đứng ở đỉnh của Tiên giới. Nếu hắn không chủ động khiêu khích, đám đại năng kia của Tuyệt Tiên Thành cũng không dám đến tìm phiền toái, tránh cho vô duyên cớ chịu một cường địch!

Dù sao vị này quá khí phách, lúc Sáng Thế Hoàng đã dám xông Tuyệt Tiên Thành, hiện tại còn ai có thể trấn áp được hắn?

Có thể đuổi đi đã không tệ rồi, về phần Vạn Cổ Đại Đế ở địa phương khác làm chuyện gì, bọn họ nhắm mắt làm ngơ, chỉ coi như không biết!

Có thể với sức một người ép cho Tuyệt Tiên Thành phải thỏa hiệp, Đại đế dù sao cũng là Đại đế!

Khi yến hội tiến hành, Chu Hằng rút thời gian hỏi Vạn Cổ Đại Đế chuyện của tổ tông Chu gia. Là cái gì khiến cho huyết mạch của bọn họ ngay cả Thiên Kinh đều có thể ảnh hưởng. Nhưng vấn đề này lại ngay cả Vạn Cổ Đại Đế cũng không thể trả lời, hắn cũng giống Chu Hằng không hiểu đầu đuôi ra sao.

– Như vậy, cái gọi là siêu Sáng Thế Đế đến tột cùng là như thế nào bình định? Chu Hằng sửng sốt một lúc, lại hỏi.

– Nếu không phải ngươi tu vi tinh tiến một ngày ngàn dặm, lão tử khẳng định một quyền đập đầu ngươi xuống đất, chờ ngươi tu vi đến rồi mới cho ngươi hỏi! Tuy nhiên tiểu tử ngươi tiến cảnh quá nhanh, thật đúng là có khả năng ra ngoài một chuyến trở về đã là Sáng Thế Đế! Vạn Cổ Đại Đế trước lộ ra vẻ hung dữ, sau đó cười cười, lại nói: – Sáng Thế Đế sáng tạo sinh linh, nhưng sáng tạo chỉ là phân thân của chính mình, giống như Hóa Thần Cảnh, khiến cho Thần Anh hóa thần.

Chu Hằng gật đầu. Điểm cuối tu luyện ở Phàm giới, Tiên giới về phương hướng đại khái là nhất trí, đều là mở rộng nội thế giới sau đó sáng tạo sinh linh.

– Sau Sáng Thế Đế lại là quá trình mở rộng nội thế giới, theo ta biết, cảnh giới thứ nhất là Tinh Thần Cảnh!

– Tinh Thần Cảnh?

– Có trăng, có mặt trời, kế tiếp dĩ nhiên là hình thành tinh tú đầy trời. Nhấc tay một cái, tinh tú đầy trời rơi xuống. Thử nghĩ xem đây là uy lực bậc nào? Vạn Cổ Đại Đế tràn đầy khát khao nói, hắn cách cảnh giới này cũng không xa xôi.

Chu Hằng tưởng tượng tràng cảnh tinh tú đầy trời hướng về phía người nào đó oanh kích, không khỏi gật gật đầu. Đây quả thật là vô cùng cường đại.

– Giữa Sáng Thế Cảnh và Tinh Thần Cảnh cách một cái lạch thật lớn, lớn đến như muốn từ Hóa Thần Cảnh của Phàm giới một bước vọt tới Sáng Thế Cảnh. Cho nên từ xưa đến nay, người có thể dựa vào chính mình đột phá Tinh Thần Cảnh có thể đếm trên đầu ngón tay! Vạn Cổ Đại Đế lại nói thêm.

Kỳ thật từ Hóa Thần Cảnh đỉnh đến Nguyệt Minh Cảnh cũng chỉ cách một đoạn không lớn, bởi vậy còn có phân chia Chuẩn Tiên một kiếp, Chuẩn Tiên hai kiếp, Chuẩn Tiên ba kiếp, để phân biệt tiến trình lần mò của võ giả Hóa Thần Cảnh trên con đường này.

– Siêu Sáng Thế Đế, đây là một phạm vi rất lớn, như Sáng Thế

Đế 8 tướng trở lên đều có thể xem như là, nhưng muốn sờ soạng Tinh Thần Cảnh, thì ít nhất phải Sáng Thế Đế 11 tướng mới có tư cách!

– Cho nên, Sáng Thế Đế 10 tướng trở lên được xưng là Minh Tiên. Giữa Minh giới và Tiên giới, như ta Sáng Thế Đế 17 tướng cũng có thể xưng là Minh Tiên 7 tướng. Từ sau Sáng Thế Đế 10 tướng, cũng chỉ có đối với Tinh Thần Cảnh có điều hiểu ra mới có thể tiếp tục hình thành thần tướng. Số lượng thần tướng càng nhiều thì lý giải đối với Tinh Thần Cảnh cũng càng sâu.

Cái tên thật không có tiêu chuẩn, so với Chuẩn Tiên một kiếp, Chuẩn Tiên hai kiếp kém không biết bao nhiêu lần! Tuy nhiên bất kể tên gọi làm sao, Minh Tiên đại biểu là một loại thực lực, tồn tại mạnh nhất Tiên giới.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, nói: – Nếu dựa theo như vậy, Sáng Thế Đế 21 tướng cũng không phải là cuối của Sáng Thế Cảnh?

– Quả thật, Sáng Thế Đế là dự diễn của Tinh Thần Cảnh, rốt cuộc bao nhiêu thần tướng mới là cuối Sáng Thế Đế phỏng chừng ai cũng không biết! Vạn Cổ Đại Đế gật đầu nói.

Chu Hằng gật đầu rời đi, thời gian nói chuyện với Vạn Cổ Đại Đế tuy rằng không dài nhưng hắn cũng biết con đường phía trước là như thế nào.

Ban đêm, các nàng hạn lâu ngày tự nhiên sẽ không dễ dàng buông tha cho hắn, đem hắn giày vò cả một đêm. Buổi sáng thức dậy Chu Hằng suýt nữa ngay cả lưng đều không thể duỗi thẳng. Ái thê quá nhiều, hầu hạ mệt người!

Nhưng nghĩ tới các nàng phong tình bất đồng, hắn không khỏi lại nở nụ cười. Người ta nói chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu. Đáng giá, rất đáng giá!

Mệt chút sợ gì, hắn còn phải nỗ lực cày cấy, gì nhân đinh của lão Chu gia tăng gia sản suất!

Ngày hôm sau trời vừa sáng Chu Hằng liền đi Thiên Bảo Các chủ thành bản địa, mượn thương hiệu xúc giác phát đạt nhất này ban bố một tin tức, cho người của toàn thiên hạ tìm kiếm các loại cấm địa. Chỉ cần tin tức xác thực, sẽ miễn phí hỗ trợ luyện chế bất kỳ một loại đan dược.

Tin tức truyền ra, võ giả của toàn bộ Tiên Thành đều không kìm nổi, không ít người đều triển khai tìm tòi ở các góc vắng vẻ.

Chu Hằng là người nào?

Một trong sáu Thánh Dược sư Tiên giới, hơn nữa còn có thuyết pháp Dược Tôn chuyển thế. Hắn có đan dược gì không biết luyện chế? Một tin tức là có thể đổi được một hứa hẹn hỗ trợ luyện dược, chỉ cần lại đem hứa hẹn này chuyển tặng cho

hào môn chân chính có nhu cầu, không phải là kiếm lớn?

Đối với Chu Hằng mà nói, hứa hẹn như vậy tự nhiên chỉ là chút chuyện nhỏ, dù sao ra tay luyện đan không phải là hắn.

Dưới trọng thưởng tất có dũng phu, chỉ một tháng sau đủ loại tin tức liền theo nhau mà đến, nhưng đáng tiếc đại bộ phận tin tức đều là vô dụng. Nơi mà một số võ giả nào đó cảm thấy là cấm địa, trên thực tế chỉ là một huyệt của Nhật Diệu Hoàng, Thăng Hoa Vương.

Chu Hằng vẫn thực hiện hứa hẹn, nhưng kế tiếp liền bổ sung nói rõ, cấm địa hắn muốn tìm phải thuộc về tiền sử.

Lúc trước ngàn vàng mua xương ngựa, hiệu ứng đã sinh ra. Đợi đến sau khi Chu Hằng nâng yêucầu, mọi người cũng không cảm thấy Chu Hằng là đang đùa giỡn bọn họ. Ngẫm lại cũng đúng, người ta chính là đường đường Thánh Dược sư, tự nhiên sẽ chỉ có hứng thú đối với cấm địa tiền sử.

Qua nửa tháng sau, một thương đội mới từ tinh hải trở về mang đến tin tức, nói là bọn họ khi tìm kiếm tài nguyên khoáng sản ngẫu nhiên gặp một vùng đại lục lơ lửng, phía trên có một địa phương khiến bọn họ chết một nửa số người, trong đó càng có một người là đường đường Nhật Diệu Đế!

Đại lục lơ lửng, đó tự nhiên là bị phá hủy thời tiền sử, cấm địa phía trên tự nhiên cũng là tiền sử để lại. Nếu không ai lại rảnh

rỗi vô sự ở trên một đại lục vỡ nát như vậy tốn sức như vậy lãng phí tài liệu?

Hồng Long nữ hoàng lập tức liền lôi kéo Lam Long nữ hoàng và Chu Hằng khởi hành.

Tại sao phải gọi cả Chu Hằng?

Đáp án rất đơn giản, nàng lười mà, chạy đi không cần công phu sao? Tìm kiếm di tích không cần thời gian sao? Cái này tự nhiên phải có người đến làm!

Chu Hằng kỳ thật cũng không ngại đi tìm kiếm di tích, dù sao theo cảnh giới của hắn càng ngày càng cao, muốn duy trì tiến cảnh nhanh chóng thì hoặc là giết người như ma hoặc là đi hái các loại thánh dược.

Từ hiệu quả mà nói, tự nhiên là thánh dược thấy hiệu quả càng nhanh.

Lần này, Hoặc Thiên lại không đồng hành, lý do giống như trước không muốn Chu Hằng luôn dựa vào lực lượng của nàng. Mà các nàng cũng bởi vì phải chăm chỉ tu luyện, một người đều không được đit heo. Nhưng trừ hai vị nữ Long Hoàng ra, con lừa đen tự nhiên là không thể thiếu, mặt khác còn thêm một người Mộc Đồng Đồng.

Tiểu nha đầu có huyết mạch Tinh Linh nữ hoàng, trời sinh kết nối với linh thảo, cưlư có thể gia tốc linh dược sinh trưởng hơn nữa còn có thể tạo nên tác dụng cứu trị. Nếu có nàng cùng đi, bất kỳ linh dược gì cho dù bị hái cũng có thể mang về tiếp tục trồng.

Vì thế, Chu Hằng lại đi mua một kiện Tiên Cư, để tiện đi đường và cũng tiện khi tìm thấy linh thảo thu vào. Lúc trước đi vùng đất lửa hắn đã từng chịu thiệt.

Tuy rằng phải cùng hai vị nữ hoàng Long tộc đồng hành nhưng Chu Hằng cũng không lo lắng vấn đề an toàn, Hoặc Thiên đã cảnh cáo hai người bọn họ. Chỉ cần nhìn phản ứng khẩn trương của Hồng Long nữ hoàng khi vừa nghe thấy hai chữ Hoặc Thiên là cũng biết cho nàng 100 lá gan cũng không dám làm gì Chu Hằng.

Chu Hằng hiện tại tiền của dồi dào, sau khi mướn một tinh thuyền, xuất phát tiến về địa phương nghi là cấm địa sâu trong tinh không kia.

– Chu tiểu tử, lần này gặp được thánh dược mà còn độc chiếm một mình, bổn tọa liền cắn nát mông ngươi! Con lừa đen đe dọa.

– Ngươi cho là thánh dược là hàng vỉa hè, đầy đất nhặt à! Chu Hằng lườm con lừa đen một cái.

Hắn lần này xuất hành, một là vì hỗ trợ, hai cũng là vì tìm kiếm thánh dược.

Thánh dược có thể hiệu quả rõ rệt đề cao linh lực tu vi của hắn, nhưng thánh dược sở dĩ là thánh dược chẳng những bởi vì hiếm thấy hơn nữa còn cần niên hạn sinh trưởng thật dài. Nếu không vì sao có thể cung cấp linh lực tích lũy phong phú như vậy?

Trong Tuyệt Tiên Thành thật ra có mấy cây, đáng tiếc đều chưa thành thục!

Cây thành thục sớm đã bị hái xuống dùng!

Mộc Đồng Đồng cũng bởi vì cảnh giới không đủ, không thể rất nhanh thúc giục linh dược cấp bậc này, nếu không Chu Hằng khẳng định sẽ mang theo hai vị Long Hoàng và Vạn Cổ Đại Đế đi càn quét!

Hiện tại, hắn chỉ có thể gửi gắm hy vọng vào trong tinh không vô tận. Ở đó hiếm dấu chân người, nói không chừng liền có thánh dược thành thục!

Chương 743: Lại đi tinh hải!

Trong tinh không liên tục xuyên qua hơn bốn tháng, tinh thuyền rốt cục ngừng lại ở Không Gian Khiêu Dược.

Hồng Long nữ hoàng quan sát vẫn thạch phiêu động trong tinh không tiến hành suy tính, thời gian lâu như vậy, khối đại lục kia khẳng định đã bay xa, phải căn cứ vào tốc độ bay đi của vẫn thạch để suy tính vị trí của đại lục.

Tốc độ của Tinh thuyền chậm lại, bắt đầu tìm kiếm ở trong vũ trụ u tối.

– Đại nhân, khối đại lục kia đã phân biệt được rồi, cách thời gian mỗi một ngày sẽ phát ra một đạo huyết quang, thẳng tới mấy vạn dặm!

Một gã thuyền viên nói, hắn là một trong thuyền viên trên tinh thuyền phát hiện đại lục đó, lần này là được Chu Hằng cố ý mang tới.

Chu Hằng gật đầu, có phản ứng đặc thù như vậy, thật đúng là dễ phân biệt.

Một ngày, hai ngày, ba ngày … Sau khi qua mười một ngày, rốt cục bọn họ đuổi kịp khối đại lục kia.

– Đại nhân ngươi xem!

Chu Hằng đang khoanh chân minh tưởng ảo diệu của Ngũ Hành phù văn ở trên boong thuyền, đột nhiên bị vài thuyền viên hưng phấn đánh thức. Hắn đứng lên, nhìn lại theo phương hướng những thuyền viên này chỉ, chỉ thấy mấy ngàn dặm ở phía trước, một tòa đại lục lớn vô cùng đang lơ lửng ở trong vũ trụ.

Quanh mình khối đại lục này tràn đầy vết nứt, hẳn là lưu lại lúc va chạm với các đại lục khác trong khi trôi nổi thời gian dài ở tinh không, hiển lộ ra hết vẻ tang thương.

Chu Hằng phóng tầm mắt đo đạc, khối đại lục này thật đúng là lơn a, không hề nhỏ hơn so với bất kỳ một tòa Tiên Thành nào, trôi nổi ở tinh không như một cự thú im ắng, có thể nghiền nát bất kỳ tồn tại dọc đường.

Thời kỳ thượng cổ, Tiên giới thực ra giống như Phàm giới, có từng khối Tiên Tinh hoàn chỉnh. Mà Tiên Tinh càng lớn, linh khí chứa trong đó càng dày, có thể coi là Đại Tinh, Cự Tinh.

Một khối đại lục này tất nhiên là bị vỡ ra từ Đại Tinh, chiều

dài nhất của hai đầu mút ít nhất cách nhau mấy triệu dặm, nhưng mà đây chỉ là một khối đại lục vỡ nát mà thôi, Tiên Tinh chân chính thì se lớn như thế nào a?

Đáng tiếc, năm đó Đại Năng của Minh giới đánh nhau, đúng là đã làm hỏng Tiên giới!

Ầm!

Đang lúc Chu Hằng nhìn tới nhập thần, chỉ thấy phiến đại lục xa xa kia phun trào ra một đạo hào quang màu máu rất mạnh, bắn lên cao mấy vạn dặm, vô cùng bắt mắt.

– Các ngươi lái thuyền đi theo, không cần đến gần!

Chu Hằng phân phó nói, sau đó trở lại bên trong khoang thuyền gọi Hồng Long phản ứng đang ngủ nướng, Lam Long nữ hoàng cùng Mộc Đồng Đồng đang đánh cuộc, về phần con lừa đen căn bản không cần nhắc nhở, phản ứng của nó đều nhanh hơn so với bất cứ ai, đã sớm lè lưỡi đứng ở một bên.

– Trong tinh không nơi nơi đều có di tích của tiền sử lưu lại, Chu tiểu tử chúng ta dứt khoát đừng trở về. Không ngừng mà tìm kiếm bảo vật trong tinh không đi!

Con lừa đen hưng phấn nói.

– Ta cũng không có tham tài như ngươi!

Chu Hằng vươn tay ôm lấy Mộc Đồng Đồng, bay đi về đại lục kia.

– Xú đại thúc, không cho phép ngươi động tay động chân với Đồng Đồng a!

Mộc Đồng Đồng cảnh cáo nói với Chu Hằng.

Mấy năm trôi qua, tiểu nha đầu này gần như không có lớn lên, vẫn là một quả đậu nành nghiền.

Tiên nhân thọ nguyên dồi dào, vì vậy tốc độ trưởng thành cũng chậm hơn rất nhiều, người Phàm giới mười lăm mười sáu năm cũng sắp trưởng thành, nhưng người Tiên giới trăm năm mới bắt đầu trưởng thành thì chỗ nào cũng có.

Mộc Đồng Đồng chính là như thế, nhìn qua cũng không khác nữ đồng 7, 8 tuổi, mặc dù mặt nhỏ vô cùng đẹp đẽ, lại có huyết thống đặc thù của Tinh linh tộc, nhưng đối với thân thể

khô quắt của nàng, trừ phi là người có sở thích đặc biệt, nếu không ai sẽ cảm thấy hứng thú đối với nàng?

– Chờ ngươi lớn thêm mấy trăm năm nữa đi!

Chu Hằng xách theo áo của nàng, đưa nàng ra xa một chút, cười nói:

– Cũng đừng tiểu vào người ta!

Phi, cho rằng mình là trẻ con còn đái dầm sao?

Mộc Đồng Đồng trừng mắt nhìn Chu Hằng, cái miệng nhỏ nhắn cong lên, bộ dáng cừu hận.

Chu Hằng cười ha ha, ở phía sau của hắn, Hồng Long nữ hoàng thì phải mang theo Lam Long nữ hoàng, phía sau mới là con lừa đen, đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ liều cái mạng già đuổi theo, ai bảo tu vi của nó yếu nhất?

– Quá nhanh, hảo kích thích a!

Lam Long nữ hoàng học theo bộ dáng của đứa nhỏ, hưng phấn kêu to, làm cho Hồng Long nữ hoàng tức giận không nhẹ,

nàng trời sinh lười biếng, rõ ràng hẳn là nàng nên được mang theo a!

Trong tinh không không có chút trọng lực nào, tốc độ bọn họ cực nhanh, vẻn vẹn chỉ là 10 phút sau liền đáp xuống khối đại lục này. Từ nơi này quay đầu lại nhìn tinh thuyền của mình, hoàn toàn chỉ thấy một điểm đen nhỏ, rất dễ dàng trực tiếp không để mắt đến.

– Đi thôi!

Chu Hằng đợi cho bốn người một lừa sau khi rơi xuống, nói.

– Người ta không đi được!

Hồng Long nữ hoàng úp sấp trên lưng Lam Long nữ hoàng, bộ dáng đánh chết ta cũng không tự mình đi.

Lam Long nữ hoàng thì thần tình vô tội, làm sao có thể để cho "tiểu cô nương" như nàng làm phu khuân vác a?

Chu Hằng mặc kệ Long Tộc nữ hoàng, dắt tay Mộc Đồng Đồng đi về phía trước, nơi này mặc dù có chút trọng lực, nhưng nhiều nhất chỉ có cấp bậc Hợi Tiên Thành, đối với Nhật Diệu Vương như Mộc Đồng Đồng cũng sẽ không tạo thành bất kỳ gánh nặng, huống chi là hai đại Siêu Sáng Thế Đế.

Lam Long nữ hoàng cùng Hồng Long nữ hoàng rốt cuộc là Siêu Sáng Thế Đế, hay cấp độ Minh Tiên, điểm ấy Chu Hằng từ đầu đến cuối không có làm rõ ràng, bởi vì các nàng cho tới bây giờ cũng không có ra tay toàn lực.

Bước vào nơi phát ra huyết quang, trong lòng Chu Hằng có chút hoài nghi, kia có phải chỗ ẩn thân của Huyết Hà lão tổ hay không?

Lúc trước Huyết Hà lão tổ tuy rằng thoát khỏi lớp lớp vòng vây, nhưng hắn dù sao thiếu hụt 3 vạn năm, luôn luôn tiêu hao linh lực với phù văn trị liệu của bản thân để tự mình trị liệu, về sau vì thoát khốn lại tự tổn, không tới mấy trăm đừng mơ tưởng khôi phục hoàn toàn.

Nói không chừng hắn đã trốn ở chỗ sâu trong tinh hải?

Đạo huyết quang kia cách mỗi một ngày sẽ nở rộ một lần, thời điểm Chu Hằng nhìn thấy huyết quang lần thứ hai, bởi vì khoảng cách gần hơn, hắn mơ hồ có loại cảm giác, kia cũng không phải Huyết Hà lão tổ.

Khí tức hoàn toàn khác nhau!

Hắc kiếm khe khẽ rung lên, truyền ra một cỗ ý vội vàng.

Chu Hằng không khỏi ngẩn ra, lần trước hắc kiếm có phản ứng như thế là thời điểm gặp Hoặc Thiên, bởi vì trên thân Hoặc Thiên cất giấu một khối mảnh vỡ của hắc kiếm. Như vậy, hiện tại thế nào? Chẳng lẽ nơi này có giấu mảnh vỡ thứ hai của hắc kiếm?

Hắn không khỏi nổi lên hứng thú, dưới chân lập tức tăng nhanh tốc độ.

– Ân?

Hồng Long nữ hoàng đột nhiên ngừng lại, hơi hơi nhắm mắt cảm ứng một chút, nói:

– Nơi này còn có những người khác!

– Ở đâu?

Chu Hằng hỏi, hắn biết nàng chính là Siêu Sáng Thế Đế, lực cảm ứng trên xa hắn.

– Bên kia!

Hồng Long nữ hoàng chỉ vào một phương hướng.

– Đi xem!

Chu Hằng nhướng mày, chẳng lẽ là tin tức mang về đưa tới sự chú ý của những người khác, cũng đồng dạng phái người lại đây cùng thăm dò?

Thực ra phương hướng Hồng Long nữ hoàng chỉ cũng là đi tới nơi huyết quang phát ra, chỉ là ở trên phương hướng hơi lệch một ít, thật giống như từ hai địa phương bất đồng đi tới vị trí chính giữa.

Chỉ là một giờ sau, bọn họ liền đi tới phía trước một tòa thành thị.

Tuy nhiên, nơi đây thay vì nói là một tòa thành thị, chi bằng nói là một tòa thành lũy, bốn phía phủ đầy Linh Quang Pháo, xa xa còn có nhiều đội võ giả đang tiến hành tuần tra, cảnh giới cực cao.

– Đây là … Cường đạo tinh hải!

Chu Hằng thấy được lá cờ cắm bốn phía thành lũy, có dấu hiệu đầu lâu khô khốc đặc hữu của cường đạo tinh hải.

Cường đạo tinh hải cũng tính toán chia một chén súp ở nơi cấm địa này sao?

Nếu nơi này đích xác là giam cấm Long Đế hoặc là ba đại Long Hoàng khác, như vậy bọn họ chẳng những không chiếm được mảy may ưu đãi, ngược lại sẽ gặp xui xẻo!

Chu Hằng không có ý tứ nhắc nhở bọn họ, Tuyệt Tiên Thành cũng không đại biểu chính nghĩa, nhưng đại bộ phận cường đạo tinh hải đúng là phạm vào tội ác không thể tha thứ, mới bị bức bách trốn vào ở chỗ sâu trong tinh hải.

Cường đạo tinh hải này thực lực không tầm thường!

Cứ quan sát như vậy một hồi thời gian, Chu Hằng liền phát hiện ít nhất ba Thăng Hoa Vương, bọn họ đều là chỉ huy đội tuần tra. Khả năng đủ để khiến Thăng Hoa Vương giữ chức nhân viên tuần tra, thực lực của cường đạo tinh hải này tự nhiên không thể khinh thường, tuyệt đối là có cường giả Sáng Thế Cảnh trấn giữ.

Chu Hằng bên này tuy rằng cũng có hai Siêu Sáng Thế Đế, nhưng có người nào là đáng tin?

Một người tự cho rằng mình vẫn là tiểu cô nương Nhật Diệu Vương, một người thì vô cùng lười biếng, muốn nàng ra tay còn khó hơn lên trời!

Dù sao mục đích của chuyến này cũng không phải đến tiêu diệt cường đạo tinh hải, Chu Hằng phất phất tay, ý bảo đi vòng qua.

Bọn họ lại đi tới chỗ huyết quang mọc lên, nửa ngày trời sau, bọn họ bất thình lình đụng phải một cường đạo tinh hải từ tiền phương trở về.

Nếu là Hồng Long nữ hoàng nhắc nhở trước, bọn họ tuyệt đối là có thể tránh những người này, nhưng vị nữ hoàng lười biếng kia luôn luôn ghé vào trên lưng của Lam Long nữ hoàng ngáy o o, làm cho song phương trực tiếp chạm mặt.

Bởi vì người đầu lĩnh của đối phương chính là Thăng Hoa Đế, thời điểm Chu Hằng cảm ứng được bọn họ, hắn cũng cảm ứng được tồn tại của nhóm người Chu Hằng.

– Ha ha ha! Vài người thám hiểm đến từ Tuyệt Tiên Thành!

Bên cường đạo tinh hải là tổ mười người, trừ bỏ người cầm đầu là Thăng Hoa Đế, có thể thấy được cường đạo tinh hải quả thật rất cường đại, thế lực như vậy đặt ở 49 Tiên Thành tuyệt đối có thể uy hiếp một phương!

Nhưng đây chỉ là một phân đội nhỏ của cường đạo tinh hải, mà cường đạo tinh hải liên hợp cùng nhau cũng không thể đại biểu cho toàn bộ chiến lực của cường đạo tinh hải, có thể thấy được cường đạo tinh hải quả thật rất cường đại, có tư cách có thể ngang vai ngang vế với Tuyệt Tiên Thành.

– Thế nào, hai mỹ nhân này thật đúng là trắng mịn đẫy đà, nhìn cái mông kia, vừa béo mập vừa tròn, sờ khẳng định thoải mái!

– Di, trên đầu còn có sừng dài, đây là bộ tộc nào, hình như chưa từng thấy!

– Tiểu cô nương kia cũng rất trắng mịn!

– Chỉ biết ngươi tên biến thái này miệng rất được a!

Mười người kia ai cũng bình phẩm Hồng Long nữ hoàng tam nữ từ đầu đến chân, trong lời nói lại là hết sức hạ lưu, bọn họ mặc dù là cường giả Thăng Hoa Cảnh, lại không có phong độ mà cường giả Thăng Hoa Cảnh phải có chút nào.

Cường đạo chính là cường đạo, bọn họ đều là kẻ bị truy nã, lại cần giả bộ phong độ cho ai xem?

Mộc Đồng Đồng còn nhỏ nhưng tính khí lơn, lúc này quả đấm múa qua múa lại nói với những cường đạo tinh hải kia.

– Các ngươi những tên bại hoại này, Đồng Đồng há là người mà các ngươi có thể đánh chủ ý?

Nói xong, nàng trốn phía sau Chu Hằng, lại nói:

– Vô lương đại thúc, đánh chết những người xấu này!

Chu Hằng muốn đánh nàng nha, tiểu nha đầu này vì cái gì đều kêu chư nữ là tỷ tỷ, lại gọi hắn là đại thúc a?

– Ít nói lời thừa với bọn họ đi, trước tiên giết tiểu tử này, mọi người chơi đã hai mỹ nhân này, sau đó mang về đưa vào kỹ doanh, mặt hàng như vậy khẳng định sẽ làm cho thủ lĩnh đại nhân vừa lòng, nói không chừng sẽ truyền cho chúng ta một bộ tiên thuật bậc cao!

Một gã cường đạo tinh hải nói, lập tức nhận được sự đồng ý của chín người khác, nhao nhao lộ ra biểu tình dâm tà không chịu nổi.

Chu Hằng thở dài, nói:

– Vốn không muốn phức tạp, các ngươi không nên tự đi tìm cái chết! Cũng tốt, vừa vặn hỏi thăm mục đích các ngươi chạy tới đây!

Chương 744: Lại một mảnh vụn của hắc kiếm?

Lời nói hùng hồn của Chu Hằng khiến cường đạo tinh hải tự nhiên cho là miệt thị trần trụi, chính là Thăng Hoa Hoàng cũng dám xem thường bọn họ?

– Ha ha, đây là tên ăn chơi trác táng của nhà quyền thế nào, không ngờ mang theo hai mỹ thiếp, một tiểu nha hoàn chạy đến nơi đây, thật sự là không biết chữ chết viết thế nào!

Thăng Hoa Đế trong cường đạo tinh hải cười to nói, hắn đã cực đến gần Sáng Thế Cảnh, có một cổ đại khí thế.

Bởi vì hai đại nữ hoàng Long Tộc đều là Siêu Sáng Thế Đế, một người căn bản không có thể để cho người ta nhìn ra nông sâu, một người khác lại là biểu hiện ra khí tức của Nhật Diệu Vương, không phải cường giả cùng giai căn bản không có khả năng nhìn thấu.

Đương nhiên, Chu Hằng mấy người tự nhiên không có khả năng khiến cường đạo tinh hải này coi trọng.

Chu Hằng đạp bước đi ra, đi đến chỗ mười người kia, nói:

– Ta không có thời gian, các ngươi cùng lên đi!

– Ha ha ha! Thật sự là đứa nhỏ xấu xa được cưng chiều!

Cường đạo tinh hải cũng là cười lớn.

– Tiểu tử này khẳng định bình thường đều giao thủ cùng hộ vệ, người khác cố ý nhường hắn thắng, hắn liền cảm thấy không ai bì nổi!

– Kia nhất định là dê béo, trên thân mang theo thứ tốt!

– Vừa đưa tiền tài lại đưa tới mỹ nhân, tiểu tử này thực ra cũng thật đáng yêu!

– Đáng yêu? Dương lão tứ ngươi khi nào thì có hứng thú đối với nam nhân, muốn giúp tiểu tử này mở rộng cúc hoa sao?

– Con bà nó, đừng buồn nôn như vậy!

Ánh mắt Chu Hằng phát lạnh, khí thế của Tử Diễm Thiên

Long lập tức thả ra ngoài, tấn công về mười người này.

Theo Vạn Cổ Đại Đế nói, đây là năng lực mở ra sau khi hắn lấy được Thiên Kinh kết hợp ở Phàm giới phát ra, mà bộ Thiên Kinh kia là Tử Diễm Thiên Kinh, thuộc tính hỏa, đây cũng là nguyên nhân hắn có thể bằng vào bộ Thiên Kinh này để tiến vào hỏa diễm chi địa, nếu không chỉ dựa vào huyết mạch tăng cấp độ Thiên Kinh lên còn chưa đủ.

Ông!

Khí thế cuốn qua, mười người thì có chín người lập tức đồng loạt quỳ xuống. Chỉ còn lại có tên Thăng Hoa Đế kia còn có thể miễn cưỡng đứng, nhưng sắc mặt đã trở nên vô cùng tái nhợt. Thân thể đang run rẩy không ngừng được.

Đây là chuyện gì xảy ra? Vì cái gì chính mình sẽ sinh ra một cỗ lạnh lẽo kì lạ từ đáy lòng?

Chu Hằng sãi bước đi qua, hắn là Thăng Hoa Hoàng 13 tướng, lực lượng bản thân liền có thể so sánh với Thăng Hoa Đế 2 tướng, đánh bại cấp bậc Thăng Hoa Đế bình thường dễ như trở bàn tay, cho dù là khí thế không thể dùng thì hắn tùy tiện đánh ra một kích cũng có thể trấn áp.

– Ngươi, ngươi đến tột cùng là ai?

Tên Thăng Hoa Đế kia run giọng nói, hắn chưa từng có thấy Thăng Hoa Hoàng kinh khủng như vậy, làm cho hắn có loại run rẩy khi gặp được Sáng Thế Vương.

– Cái này ngươi cũng không cần biết!

Chu Hằng vỗ vỗ vai hắn, cười nói:

– Hiện tại nên là ta hỏi, ngươi trả lời!

– Ta trả lời! Ngươi có thể bỏ qua cho ta không?

Tên Thăng Hoa Đế kia run rẩy nói, có lẽ trước kia hắn cũng là người có cốt khí, nhưng làm cường đạo lâu ngày, sinh tồn sớm đã được hắn đặt lên hàng đầu, tôn nghiêm có thể đáng bao nhiêu cân lượng?

– Ngươi không trả lời, ta liền giết ngươi, đi hỏi người khác, ngươi không có tư cách cò kè mặc cả!

Chu Hằng thản nhiên nói. Hắn không có ý định buông tha

những người này.

Có vài người là bị ép, bất đắc dĩ phải làm cường đạo tinh hải, bản thân cũng không thể xem như ác nhân, nhưng có chút người lại là thực sự tội không thể tha, tỷ như mười người nơi này.

– Ta, chúng ta là Đoàn cường đạo Cửu Đầu Sư!

Tên Thăng Hoa Đế kia run giọng nói. Dưới khí thế của Chu Hằng áp bách, hắn mất đi một tia dũng khí đấu tranh cuối cùng, nhưng hy vọng còn sống vẫn là chống đỡ để hắn tiếp tục nói.

– Thủ lĩnh của chúng ta chính là Cửu Đầu Sư Vương Mao Lợi đại nhân, hắn là Sáng Thế Đế 8 tướng, chiến lực trấn áp hết thảy!

Mang Cửu Đầu Sư Vương ra tự nhiên là vì chấn nhiếp Chu Hằng, làm cho hắn có điều cố kỵ, không đến mức hạ sát thủ.

Chu Hằng chỉ coi như không nghe thấy, nói:

– Các ngươi tìm cái gì ở trong này?

– Này …

Tên Thăng Hoa Đế kia lộ ra vẻ do dự, nhưng Chu Hằng chỉ là trầm giọng hừ một cái, trong lòng của hắn liền giống như gặp phải đòn nghiêm trọng, vội vàng nói:

– Có lẽ bắt đầu từ ba ngàn năm trước, trên khối đại lục này liền có huyết quang bốc lên, sau khi chúng ta phát hiện liền triển khai thăm dò, phát hiện một thế giới thần bí.

– Thế giới thần bí như thế nào?

Chu Hằng nổi lên hứng thú.

– Không rõ ràng lắm!

Tên Thăng Hoa Đế kia lắc lắc đầu, nhưng nhìn thấy biểu tình bất mãn của Chu Hằng, vội vàng giải thích:

– Ta thực sự không biết, đây là một cái cửa vào thần bí, thường thường sẽ gặp Bảo khí, yêu thú hoặc là thi thể của võ giả nhân loại bắn ra, sau khi đối với chúng ta phái người tiến vào nơi đó, không ai còn sống đi ra!

– Vậy các ngươi thành lập thành lũy ở trong này để làm chi?

Chu Hằng hỏi, thành lập một thành lũy phòng ngự tương đối cao đẳng trên đại lục hoang vu như vậy, giá phải trả cũng không nhỏ a.

– Bởi vì Bảo khí bắn ra từ cửa vào thần bí phần lớn là Tiên khí Thăng Hoa Cảnh, thậm chí còn xuất hiện qua hai kiện Tiên khí Sáng Thế Cảnh! Mà có đôi khi sẽ có yêu thú cường đại xuất hiện, tạo thành thiệt hại to lớn, có thành lũy tồn tại có thể đưa đến tác dụng trì hoãn cực lớn!

Thì ra là thế!

– Bảo khí! Bảo khí!

Hai mắt con lừa đen lập tức tỏa ánh sáng, chảy nước miếng.

Cửa vào thần bí này nối liền một thế giới?

Chu Hằng nhìn về phía con lừa đen, thần tình con lừa đen tự nhiên hưng phấn, lại nhìn Hồng Long nữ hoàng ba người, vẻ mặt của bọn họ bình thản hơn nhiều, cũng chỉ có Mộc Đồng Đồng còn có mấy phần tò mò, hai nữ hoàng của Long Tộc đều là không có hứng thú.

Cũng đúng, Long Tộc vốn chính là đại tộc, cũng không thiếu bảo vật, mà hiện tại tuy rằng cảnh còn người mất, nhưng một người thì không nhớ rõ, một người khác là Siêu Sáng Thế Đế, tự nhiên sẽ không cảm thấy hứng thú nhiều đối với Tiên khí Sáng Thế Cảnh.

Mấu chốt chính là, Hồng Long nữ hoàng nói trắng ra chính là một tên lười, nàng ngay cả bảo vật cũng đều lười đoạt!

– Các hạ, những gì ta biết thì đã nói tất cả, xin ngươi giơ cao đánh khẽ, thả ta một con đường sống!

Tên Thăng Hoa Đế kia khóc nói, quỳ xuống cuông quit dâp đâu, nhưng ngay khi dập đầu cái thứ năm, hắn bỗng nhiên nổi loạn, tay phải đột nhiên đánh ra, trong tay nắm lấy một thanh dao ngắn màu đen nhánh, có khí tức làm cho lòng người kinh sợ phát ra.

Hắn tuy rằng bị khí thế của Chu Hằng áp chế, nhưng Thăng Hoa Đế dù sao cũng cao hơn Chu Hằng một cảnh giới, tuyệt sẽ không phải không có lực đánh một trận. Cố ý yếu thế chính là vì để Chu Hằng mất cảnh giác, thân là một cường đạo tinh hải, tôn nghiêm là vật gì đâu?

Vì sinh tồn, hắn có thể vứt bỏ hết thảy!

Nhẫn nhục chịu khuất phục, chính là vì bạo phát một kích này!

Đi chết đi!

Vẻ mặt hắn cười ác độc, ở khoảng cách gần như thế đối phương căn bản không có khả năng trốn, mà binh khí hắn sử dụng mặc dù là vỡ nát, nhưng lại là tới từ thế giới thần bí không biết kia, có lực sát thương đáng sợ, chỉ cần đâm vào điểm yếu hại tất nhiên sẽ khiến người ta hình thần câu diệt!

Trong lòng Chu Hằng hơi hơi nhảy lên, hành động của người này thật đúng là không tồi, thiếu chút nữa đã bị hắn lừa rồi. Nhưng ở trước mặt thực lực chênh lệch tuyệt đối, này thì có ích lợi gì? Hắn lật tay đánh ra một trảo, cổ tay của Thăng Hoa Đế này liền bị hắn cầm vững vàng.

Dùng sức nắm chặt, kẹp, tiếng động xương cốt vỡ dữ dội vang lên, tên Thăng Hoa Đế kia như thế nào còn có thể nắm được binh khí trong tay, binh khí lập tức rơi trên mặt đất. Chu Hằng tiện tay ném hắn một cái, nhặt thanh dao ngắn kia lên, cẩn thận lật xem.

Hắn cảm ứng được vài phần khí tức quen thuộc từ trên dao ngắn này, nhưng trong khoảng thời gian ngắn cũng không dám khẳng định, hắn phải cẩn thận so sánh.

Tên Thăng Hoa Đế kia kêu rên một trận, trong đôi mắt lại lộ ra

hung quang, không ngờ Chu Hằng vứt hắn qua một bên cũng không bận tâm tới hắn.

Hắc hắc, thật là một tiểu tử chưa dứt sữa!

Nơi này còn có ba đại tiểu mỹ nữ, hắn đánh hạ một người tất nhiên có thể làm con tin để thoát thân, thậm chí còn có thể mang về thành lũy, trước hết để cho chính mình hưởng thụ một chút, sau đó ném vào trong kỹ doanh.

Chọn người nào đây?

Người nhỏ nhất kia hẳn là dễ đắc thủ nhất, nhưng nàng cách tiểu tử kia thật sự quá gần, như vậy liền chỉ còn lại có hai người lớn kia … Vậy chọn người tóc lam, bộ dáng ngu si, tuyệt đối dễ ra tay!

Hắn lo lắng Chu Hằng bất cứ lúc nào cũng sẽ phục hồi tinh thần lại đối phó chính mình, nào dám lưỡng lự, lúc này hét lớn một tiếng. Vươn tay trái hoàn hảo chộp tới Lam Long nữ hoàng.

– Cứu mạng a!

Lam Long nữ hoàng thét một tiếng chói tai, gương mặt xinh đẹp xoay qua, tay phải đánh ra theo bản năng.

Bành!

Một quyền này kết kết thật thật đánh vào trên mặt của Thăng Hoa Đế kia. Nụ cười ác độc trên mặt tên kia chưa kịp tiêu tan thì hai dòng nước mắt đã chảy xuống, đó là đau đớn xuất hiện! Sau đó thân thể hắn liền bị một cỗ lực lượng hoàn toàn không cách nào kháng cự đánh bay ra ngoài, sau khi bay một đường cong mới hạ xuống.

Thăng Hoa Đế kia lệ rơi đầy mặt, xương cốt toàn thân đều bị dập nát trong một quyền đó. Hắn hiện tại ngay cả nhúc nhích một ngón tay cũng làm không được, trừ bỏ rơi nước mắt còn có thể làm cái gì?

Mã Đức này không phải Nhật Diệu Vương gì a, rất lừa gạt a, căn bản là tồn tại Sáng Thế Cảnh vô thượng!

– Người xấu!

Lam Long nữ hoàng cũng không có ý thức được tên này là bị chính mình đánh tàn phế, thấy hắn nằm trên mặt đất "giả chết" không khỏi thè lưỡi tức giận, một bên lôi kéo góc áo của Hồng Long nữ hoàng, bất cứ lúc nào cũng đều có thể trốn đi.

Con lừa đen ôm bụng cười to, một màn này khiến nó xem rất

sung sướng. Nhưng nó cười một trận lại thấy mọi người đều không có phản ứng gì, không khỏi ngượng ngùng nói:

– Là bổn tọa cười quá thấp, hay các ngươi căn bản không có khiếu hài hước?

Chu Hằng rốt cục thu hồi ánh mắt, hắn có thể khẳng định, cái chuôi này lây dính một tia kiếm khí của hắc kiếm, bởi vậy có tính phá hư cùng lực sát thương cường đại!

Ở bên trong thế giới thần bí kia, tất nhiên cất giấu một bộ phận mảnh vụn của hắc kiếm!

Hiện tại, bất kể là vì thăm dò tìm Thánh dược, hay tìm kiếm Long Đế, Long Hoàng, chỉ cần là vì mảnh vụn của hắc kiếm thì Chu Hằng cũng có mười phần lý do tiến vào thế giới thần bí kia.

Nắm tay hắn rung lên, một cỗ lực lượng cuồng bạo trào lên, trái tim của 10 tên cường đạo tinh hải lập tức nổ tung mà chết, trực tiếp hình thần câu diệt!

– Đi, chúng ta đi thế giới thần bí kia nhìn một chút!

Chu Hằng đi nhanh.

– Có thể bị nguy hiểm hay không a?

Lam Long nữ hoàng dè dặt nói, bây giờ trí nhớ của nàng vẫn là tiểu nha đầu của Lam Long tộc, tự nhiên không đủ dũng khí.

– Yên tâm, tỷ tỷ sẽ che chở ngươi!

Hồng Long nữ hoàng nhéo nhéo cằm của nàng, trước kia không có cơ hội thấy muội muội kết bái anh khí kinh người này lộ ra biểu tình ngu muội như vậy, để cho nàng rất là sung sướng.

Mộc Đồng Đồng là đứa nhỏ đúng chuẩn, tự nhiên rất có hứng thú đối với thám hiểm, về phần con lừa đen cũng không cần nói, chính là một tên sống vì bảo vật, sớm hận không thể cắn quần áo của Chu Hằng mà lôi đi.

Bốn người một lừa lại đi tới trước, một ngày sau đó, bọn họ đi tới địa phương tia sáng màu đỏ kia phun trào.

Đây là một cái hang động chỉ có phạm vi hơn trượng, nhưng lại không biết sâu bao nhiêu, cho dù là thị lực của Hồng Long nữ hoàng cũng không thể nhìn thấy đáy.

– Thực huyền diệu!

Hồng Long nữ hoàng nói:

– Vô cùng có khả năng trấn áp Long Đế!

Muốn trấn áp tồn tại cường đại nhất Long Tộc, tự nhiên không thể nào là trận chiến thông thường.

– Vậy còn do dự cái gì, nhảy a!

Con lừa đen thúc giục kêu lên, chính mình lại là liên tục lui về phía sau, đê tiện tới tận xương!

Chương 745: Ảnh hưởng to lớn!

– Ngươi nhảy trước đi!

Hồng Long nữ hoàng đạp một cước, con lừa đen lập tức kêu thảm một tiếng, ngã vào trong động.

– Bổn tọa trêu ai ghẹo ai …

Thanh âm của con lừa đen bay ra từ trong động, nhưng ly kỳ là, nó lại không có bay lên.

Trọng lực của nơi này thì cũng tương đương với tiêu chuẩn ở Hợi Tiên Thành, bất cứ người nào trong bọn họ đều có thể phi hành tự nhiên ở trong này, nhưng vì cái gì con lừa đen cứ như đá chìm đáy biển vậy?

– Con lừa, chớ giả bộ, đi ra nhanh lên!

Chu Hằng lớn tiếng nói.

Trong động không có tiếng vang nào.

– Di, chẳng lẽ ngươi đá ngất con lừa?

Chu Hằng nhìn về phía Hồng Long nữ hoàng, một vị Siêu Sáng Thế Đế muốn làm điểm ấy dễ như trở bàn tay.

– Nói lung tung, người ta làm sao thô lỗ như vậy, chỉ là nhẹ nhàng đạp một cước mà thôi!

Hồng Long nữ hoàng đánh chết cũng không thừa nhận.

– Không có nghe nó còn kêu sao?

Chu Hằng tỏ vẻ hoài nghi, thủ đoạn của Siêu Sáng Thế Đế sao có thể cân nhắc theo lẽ thường, nhưng nơi này có liên quan tới hắc kiếm, như vậy phát sinh chuyện kỳ quái cũng không phải là không thể nào.

– Nếu không, chúng ta trở về đi?

Mộc Đồng Đồng lộ ra biểu tình sợ hãi, nha đầu kia chưa từng có lòng tiến thủ, tuy nhiên ý kiến của nàng tự nhiên cũng chưa

bao giờ được coi trọng.

Chu Hằng tuyệt đối không có khả năng rời đi như vậy, hắn ngẫm nghĩ một lát rồi nói:

– Mọi người cẩn thận một chút!

Thấy khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch của Mộc Đồng Đồng, hắn liền để tiểu nha đầu đi vào trong Tiên Cư, sau đó gật gật đầu với hai vị Long Hoàng.

– Tỷ … Ta còn không có sống đủ, không muốn chết a!

Hiện tại chỉ số thông minh của Lam Long nữ hoàng có hạn, thây con lừa đen đi xuống lại không thấy lên, tự nhiên tràn đầy sợ hãi đối với cái địa huyệt này, dùng hai tay ôm đùi Hồng Long nữ hoàng, oa oa kêu to.

Nguyên lai tứ muội oai hùng kinh người của mình khi còn bé không ngờ nhát gan như thế. Thật là đáng yêu! Hai mắt Hồng Long nữ hoàng phát sáng, nếu không phải bây giờ không phải là thời điểm, nàng sẽ trêu chọc nghĩa muội này một chút.

– Đi thôi!

Chu Hằng cùng Hồng Long nữ hoàng đồng thời thả người nhảy xuống, mà Lam Long nữ hoàng thì oa oa kêu to, quanh quẩn không dứt trong động.

– Di, ta không thể phi hành!

Hồng Long nữ hoàng tràn ngập ngạc nhiên nói.

Chu Hằng cũng phát hiện mình mặc dù có thể vận chuyển linh lực của bản thân, nhưng môi trường nơi này rất đặc thù, hắn cũng không cách nào phi hành, thật giống như lão trời già nói nơi này không thể phi hành, như vậy bất cứ người nào cũng không thể phi hành, cho dù Siêu Sáng Thế Đế cũng không ngoại lệ!

Pháp tắc!

Pháp tắc nơi này bất đồng!

– Ta đã nói không cần xuống dưới, các ngươi không nghe! Cứu mạng a …

Lam Long nữ hoàng thì thét chói tai không dứt.

Ông!

Bọn họ rơi với tốc độ nhanh kinh người, vẻn vẹn chỉ là thời gian nói mấy câu đã đi xuống ít nhất khoảng cách hơn ngàn dặm. Phía trước đột nhiên có một màn sáng màu đỏ bắt đầu khởi động, Chu Hằng ba người ngay cả thời gian phản ứng cũng không có, một đầu liền đụng tới.

Quầng sáng vô hình, bọn họ xuyên qua trong nháy mắt, nhưng biểu tình của ba người lại đồng thời ngây dại ra.

Chu Hằng chỉ cảm thấy một cơn buồn ngủ đánh thẳng vào trong lòng, hai mắt như thế nào cũng không mở ra được, dường như mỗi một bộ phận của thân thể đều thoát khỏi sự điều khiển của hắn, hắn mạnh mẽ làm cho mình bảo trì thanh tỉnh, nhưng cảm giác mê man này thật sự quá cường đại, chỉ là trong nháy mắt hắn liền lâm vào ngủ say.

Hồng Long nữ hoàng cùng Lam Long nữ hoàng cũng không ngoại lệ, giống như hai mỹ nhân ngủ, thân hình cấp tốc rơi xuống.

Hưu, ba người giống như sao rơi, rơi vào một mảnh thiên địa xa lạ.

…

Chu Hằng cảm giác mình mơ một giấc mộng, chính mình dường như biến thành một người khác, quên mất cha mẹ hắn, quên mất các ái thê của hắn, quên mất thân nhân bằng hữu của hắn, cũng đã quên hắn có được một thân lực lượng đáng sợ, mà là biến thành một phàm nhân, người phàm bình thường.

Nhưng vào lúc này, hắc kiếm chấn động, phóng xuất ra một cỗ sóng gợn, làm hắn tỉnh lại.

– Ách …

Chu Hằng dồn sức chống đỡ, mở mắt vừa thấy, bầu trời này, một mảnh bầu trời quang đãng, đất này, một mảnh xanh tươi!

Hắn đang nằm ở trên bãi cỏ, cây cỏ xanh tươi ước chừng dài một tấc, phủ kín một mảnh, mà ở chỗ không xa thì là một hồ nước, không lớn, cũng chỉ có phạm vi 50 trượng, nước hồ trong veo, gió nhẹ thổi qua, có từng đạo gợn sóng rung chuyển.

Thật là một cảnh sắc tường hòa tự nhiên.

Không đúng! Không đúng!

Nơi này làm sao có thể có mặt trời?

Chu Hằng bỗng nhiên giựt mình tỉnh lại, nơi này là ở chỗ sâu trong tinh không, đâu còn có mặt trời tồn tại? Sớm bị Đại Năng của Minh giới đánh nát trăm vạn năm trước! Nhưng vì cái gì nơi này còn có mặt trời? Giống như 49 Tiên Thành, là bố trí của Đại Năng với thủ đoạn vô thượng?

49 Tiên Thành là Đại Năng của Minh giới thành lập, chẳng lẽ nơi này cũng ẩn núp một vị cường giả Minh giới?

Nếu không như thế, Lam Long nữ hoàng cũng không tính, như thế nào ngay cả Hồng Long nữ hoàng lúc trước cũng mất đi năng lực phi hành.

Đây không phải là lực lượng, mà là pháp tắc a! Pháp tắc nói không thể bay, vậy tuyệt đối không thể bay!

Chu Hằng đứng lên, đưa mắt đảo qua, chỉ thấy hai vị nữ hoàng của Long Tộc đều nằm ở cách hắn không xa, hô hấp ổn định, hẳn là không bị thương tích gì. Hắn sẽ tìm con lừa đen, khi ánh mắt bắt được một màu đen quen thuộc, hắn không khỏi giật mình há to miệng!

Này này này này này này này, này thực sự là con lừa đê tiện kia?

Chu Hằng hỗn độn trong gió, bị một màn chính mình đã thấy làm cho giật mình hoàn toàn không có suy nghĩ!

Con lừa đen … Thế nhưng đang thập phần nhàn nhã ăn cỏ!

Ăn cỏ!

Con lừa ăn cỏ, đây vốn là chuyện rất bình thường, nhưng đó là con lừa đen a, từ trước đến nay ăn mặn không ăn chay! Cho dù ăn chay, cũng tuyệt đối phải ăn linh thảo!

Đất này chính là linh thảo?

Hoàn toàn không phải!

Chẳng lẽ đầu con lừa đê tiện bị đụng vào đá, khiến nó thành ngu dại?

– Con lừa!

Chu Hằng bay vọt qua, lớn tiếng kêu lên.

– Ngang … Ngang …

Con lừa đen ngẩng đầu nhìn hắn một cái, lắc lắc cái đuôi, sau đó cúi đầu xuống như không có chuyện gì xảy ra, tiếp tục ăn cỏ.

Kháo, choáng váng a! Thật sự đần độn sao! Ngay cả lời cũng không biết nói!

Chu Hằng lấy tay sờ trán, trước kia là cảm thấy con lừa có chút phiền, nhưng hắn sớm đã coi con lừa đen trở thành bằng hữu. Nhìn thấy bộ dạng "sa đọa" này của con lừa đen, hắn thật giống như nhìn thấy Vạn Cổ Đại Đế chơi bùn trên mặt đất, không nói ra được tư vị.

– Ân …

Hồng Long nữ hoàng cùng Lam Long nữ hoàng cũng hồi tỉnh lại, trên mặt hai nàng đều là mang theo vẻ mờ mịt.

– Các ngươi vẫn khỏe chứ?

Chu Hằng vội vàng chạy về, hắn mơ hồ có loại cảm giác không ổn.

– Ngươi là ai a?

Hai nàng đồng thời nói với Chu Hằng, sau đó nhìn thoáng qua nhau, đều là giật mình, đều nói:

– Di, làm sao dáng dấp của ngươi giống ta như vậy?

Xong! Xong! Như thế nào ngay cả hai người này cũng không bình thường!

– Này, ngươi còn nhớ rõ mình là ai không?

Chu Hằng xách Hồng Long nữ hoàng lên, bởi vì Lam Long nữ hoàng lúc trước cũng có chút không bình thường, nhưng Hồng Long nữ hoàng trừ bỏ lười một chút hẳn là rất bình thường.

– Người ta đương nhiên nhớ rõ mình là ai, ta là Hồng Long nữ hoàng!

Nữ hoàng Long Tộc này nói.

Không thích hợp a, không thích hợp a, nếu như là mất trí nhớ không phải là nên giống Lam Long nữ hoàng tự xưng là Hồng Long Nữ Vương sao? Với tên gọi nữ hoàng, nói rõ rằng nàng còn bảo lưu lại trí nhớ sau khi thành niên, nhưng vì cái gì sẽ không biết Lam Long nữ hoàng?

Chờ một chút! Hai nữ nhân này … Đều không có tu vi!

Chu Hằng vô cùng khiếp sợ phát hiện, hai nàng này hiện tại chính là một phàm nhân bình thường tới không thể bình thường hơn, trừ bỏ sừng dài trên đầu nói rõ là huyết thống Long Tộc, cũng chỉ có rất xinh đẹp mà thôi.

Con lừa đen!

Hắn liền vội vàng xoay người quay đầu lại, con lừa đê tiện kia vẫn là tương đối nhàn nhã ăn cỏ trên mặt đất, khí tức trên người … Căn bản không có khí tức, chính là một đầu con lừa thông thường!

Đây là chuyện gì xảy ra?

– Còn ngươi?

Chu Hằng tung người đến bên cạnh Lam Long nữ hoàng, nhưng vị nữ hoàng Long Tộc này lập tức lộ ra vẻ cảnh giới đối với hắn, gương mặt xinh đẹp nghiêm túc. Hai tay xê dịch, bày ra tư thê phòng ngự, đáng tiếc không có nửa điểm linh lực thì động tác đó của nàng cũng chỉ là động tác võ thuật đẹp thôi.

– Ngươi là ai? Không cho phép tới nữa, nếu không ta đánh ngươi nhừ tử!

Nàng cảnh cáo nói.

Di! Nàng lại mất trí nhớ lần nữa, cũng mất đi tu vi, nhưng tính cách dường như đã trở lại!

Trong khoảng thời gian ngắn, trong đầu Chu Hằng hỗn loạn, không sắp xếp được suy nghĩ.

Trừ hắn ra, tất cả mọi người đều mất trí nhớ, cũng mất đi tu vi, vẻn vẹn chỉ nhớ rõ tên của mình. Đây tuyệt đối là lực lượng pháp tắc, trong lúc dễ dàng liền làm cho người tiến vào nơi này biến thành phàm nhân, hơn nữa còn là phàm nhân mất trí nhớ.

Lực lượng pháp tắc này quá cường đại, lại còn bởi vậy mà chữa hết di chứng lưu lại lúc trước của Lam Long nữ hoàng, để cho nàng khôi phục tính cách oai hùng trong trẻo nhưng

lạnh lùng!

Mất trí nhớ, hóa phàm!

Cho nên con lừa đen chỉ là một con lừa, ăn cỏ chính là việc không thể bình thường hơn.

Đúng rồi, Mộc Đồng Đồng!

Chu Hằng mở Tiên Cư ra, gọi tiểu nha đầu có được huyết thống của Tinh Linh nữ hoàng ra.

– Oa, địa phương thật xinh đẹp!

Tiểu nha đầu này vừa ra tới liền chạy như điên, Tinh Linh trời sinh thân cận tự nhiên, không thích trói buộc, nàng cũng không ngoại lệ, chân trần trụi chạy loạn trên cỏ.

Xong, nàng cũng giống vậy!

Mộc Đồng Đồng cũng mất đi một thân tu vi, bởi vì nàng vốn chính là đứa nhỏ, hiện tại cũng vô ưu vô lự.

Chu Hằng đột nhiên nghĩ đến, lúc trước hắn trong giấc mộng, có một cổ lực lượng thần bí muốn hủy diệt trí nhớ của hắn, nhưng ngay tại khi sắp đạt được, hắc kiếm chấn động, hắn thanh tỉnh lại.

Đây cũng không phải là mộng, mà là chân thật!

Hắn không có rập khuôn theo con lừa đen, Lam Long nữ hoàng các nàng, là bởi vì hắc kiếm trên người hắn!

Chẳng trách cường đạo tinh hải đi vào nơi này liền không có một người nào còn sống đi ra, đều biến thành phàm nhân lại mất đi trí nhớ, điều này bảo bọn họ còn tìm kiếm đường "về nhà" như thế nào? Căn bản ngay cả cái ý nghĩ này cũng không có.

Chu Hằng hít một hơi thật sâu, con đường phía trước tuy rằng bịt kín tầng tầng sương mù, nhưng ý chí chiến đấu của hắn lại vì vậy mà càng cao hơn.

Hắn muốn biết rõ ràng hết thảy ở đây, hắn muốn khôi phục trí nhớ, tu vi cho con lừa đen, tam nữ!

Nơi này, có lẽ là một nơi kỳ diệu do thiên địa hình thành, hay hoặc là có một vị Đại Năng của Minh giới ẩn núp!

Nhưng thiên địa có hạn chế, bất luận kẻ nào tới Tiên giới sẽ bị pháp tắc thiên địa của nơi này áp chế, điểm này ngay cả Hoặc Thiên cũng không ngoại lệ. Lúc trước sở dĩ nàng xuất hiện ở Phàm giới, thật ra là vì chữa thương.

Trên bản chất mà nói, nàng chính là một kẻ chạy nạn!

Nơi này nếu có cường giả Minh giới mà nói, cũng không dám đảm bảo không phải là bởi vì bị trọng thương mà chui đến Tiên giới để chữa thương tị nạn.

Như thế là tốt rồi, Chu Hằng cũng không cần chính diện là địch cùng vị tồn tại cường đại này, chỉ cần vòng quanh tìm được mảnh vụn của hắc kiếm, rồi mang theo con lừa đen cùng tam nữ rời đi.

Hắn tin tưởng bọn họ chỉ là bị pháp tắc kỳ lạ của nơi này ảnh hưởng mới có thể mất đi trí nhớ cùng tu vi, chỉ cần rời đi nơi này tất nhiên liền có thể khôi phục.

Đáng tiếc, đường tới đã không có, ngẩng đầu nhìn trời căn bản nhìn không ra đó là một thế giới dưới đất!

Chương 746: Lần đầu đến!

Mặc kệ Chu Hằng nghĩ như thế nào, hắn hiện tại đã không có đường lui, chỉ có thể tìm kiếm một con đường rời đi ở trong thiên địa xa lạ này.

Cường đạo tinh hải nói, cánh cửa thần bí kia ngẫu nhiên sẽ phun ra yêu thú cường đại, có nghĩa là khẳng định có địa phương nối liền cửa vào kia, hắn chỉ cần tìm được địa phương kia, là có thể toàn thân trở ra.

Hắn nghĩ nghĩ, quyết định lấy chuyện an toàn rời đi là nhiệm vụ trọng yếu, nếu mảnh vỡ của hắc kiếm ở trong tay tồn tại kia, dựa vào chính hắn nhất định là không thể cướp lấy!

Sau khi rời đi nơi này, lập tức mời Hoặc Thiên đi theo!

Đối mặt với cường giả Minh giới còn cứng rắn, đây cũng không phải là cọ sát động viên tu vi của hắn, mà đang mài cái mạng nhỏ của hắn!

Chu Hằng quyết định chủ ý, liền muốn dặn dò mọi người khởi hành, đã thấy tam nữ biểu hiện khác nhau.

Mộc Đồng Đồng vẫn là đứa nhỏ, tự nhiên là đang chơi đùa, mà Hồng Long nữ hoàng thì lười biếng nằm trên mặt đất, bộ dáng ngủ như chết, mà Lam Long nữ hoàng thì chắp hai tay đi dạo, giống như một Đại tướng quân.

Các nàng đều mất đi trí nhớ, nhưng tính cách vẫn giữ lại.

Như vậy con lừa đen?

Chu Hằng đi tới bên cạnh con lừa đen không ngừng gặm cỏ, lấy ra một đống lớn bảo vật từ trong Tiên Cư, chất đầy đất.

– Ngang … Ngang …

Con lừa đen lập tức ngừng động tác ăn cỏ lại, hai mắt hiện lên ánh sáng nhìn chằm chằm đống bảo vật giống như núi nhỏ kia, miệng chảy nước miếng đầm đìa, nhảy lên một cái, người thành hình chữ đại nhào tới đống bảo vật này, không ngừng dùng đầu cọ cọ những bảo vật này, cũng làm ra động tác muốn thu những bảo vật này.

Nhưng tu vi của nó đã mất, căn bản không thể mở không gian pháp khí ra, chỉ là khua chân lung tung mà thôi.

Quả nhiên, tính tình tham lam của con lừa đê tiện này một chút cũng không có đổi!

Chu Hằng thở dài! Cái gọi là giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời, con lừa này là hoàn toàn hết thuốc chữa.

Hắn đột nhiên ngẩn ra. Quay đầu nhìn lại bên hồ, chỉ thấy một tiểu cô nương đang đi tới từ phương xa. Trong cánh tay trái cầm một cái giỏ tre, trong cái miệng nhỏ nhắn đang ngâm nga bài hát của con nít, dưới chân nhảy nhót.

Nơi này … Không ngờ còn có nhân loại!

Tiểu cô nương chẳng qua mười hai mười ba tuổi, một thân quần áo mộc mạc, tu vi… không có, bình thường như thường nhân Phàm giới.

Nơi này làm sao có thể có nhân loại?

Đây là một Tiên đại lục vỡ nát, nếu bị lực lượng vô thượng quét trúng se vỡ nát, phía trên này làm sao có thể còn có sinh linh còn sống? Chu Hằng "thấy" uy năng của một đạo kiếm khí kia, đây là lực lượng ngay cả Siêu Sáng Thế Đế đều có thể chém chết trong nháy mắt!

Một khi đã như vậy, người trên khối đại lục này hẳn là sớm đã

chết cả rồi a!

Chẳng lẽ Đại Năng ẩn cư ở chỗ này từ trăm van năm trước liền đến nơi này, cũng là đại năng lực của hắn bảo vệ nơi này?

Mà nếu như thực sự có tồn tại mạnh mẽ như vậy, hắn ẩn cư ở Tiên giới để làm chi, hoàn toàn chính là tồn tại mạnh nhất Minh giới, có cần thiết ẩn cư ở Tiên giới sao? Mà nếu như không phải, sinh linh nơi này làm sao tới đây?

Thời điểm lần đầu Chu Hằng đến Tiên giới, quả thật đã thấy một ít yêu thú mạnh mẽ trong tinh không, đó hẳn không phải là bị Đại Năng của Minh giới mang đi từ Phàm giới, như vậy nên hẳn là đời sau của yêu thú may mắn tránh được đại kiếp ngày xưa.

Nhưng đây dù sao chỉ là một hai con số ít còn lại!

Nhưng nhân loại là quần cư sinh vật a. Hơn nữa nhìn cách ăn mặc trên người tiểu cô nương, như thế nào cũng giống như một người đi ra trong thôn! Vấn đề là nhiều người như vậy, lúc trước trốn tránh kiếp nạn như thế nào?

Đừng nói bảo vật gì, khi đó đánh cho hắc kiếm cũng đứt đoạn, lại có bảo vật gì có thể bảo hộ sao?

Chu Hằng vung tay phải lên, thu tất cả bảo vật vào Tiên Cư, sau đó xách Mộc Đồng Đồng lên, đi tới chô tiểu cô nương cầm giỏ kia, con lừa đen lập tức như bị đoạt thức ăn, há mồm liền cắn góc áo của Chu Hằng không tha, bốn vó vạch ra bốn dấu vết sâu đậm trên mặt đất.

– Tiểu cô nương …

Hắn vẫy tay mỉm cười.

– Đại ca ca! Ngươi từ đâu tới? Tiểu Nhân không có thấy ngươi trong thôn!

Tiểu cô nương cũng không phải sợ người lạ, nghiêng đầu qua hỏi Chu Hằng.

– Ta đến từ chỗ rất xa!

Sau khi Chu Hằng đến gần liền đặt mông ngồi xuống, nói.

– Tiểu Nhân, thôn các ngươi gọi là gì?

– Hồ gia thôn a!

Tiểu Nhân tìm kiếm cái gì đó ở bên hồ, vừa không ngừng nhìn Mộc Đồng Đồng, tiểu nha đầu này phấn điêu ngọc trác, tuyệt đối là người gặp người thích.

– Đại ca ca, ngươi là tới từ Bạch Minh Thành sao? Mẫu thân nói, Bạch Minh Thành lớn hơn 1000 lần, không, gấp một vạn lần so với thôn chúng ta, có thật nhiều thức ăn ngon!

Chu Hằng cười cười, nói:

– Về sau, đại ca ca dẫn ngươi đi Bạch Minh Thành, để Tiểu Nhân ăn rất nhiều đồ ăn ngon!

– Được a!

Tiểu Nhân liên tục hoan hô.

Tiểu cô nương hiểu biết hữu hạn, nàng vốn là chỉ có mười mấy tuổi, chưa từng có rời khỏi Hồ gia thôn, ở trong mắt nàng toàn bộ thế giới cũng chính là chút ít lớn hơn Hồ gia thôn, ngay cả Bạch Minh Thành ở đâu cũng không biết.

Muốn lừa gạt một tiểu cô nương còn không đơn giản, Chu Hằng lấy một ít thức ăn từ trong Tiên Cư ra, làm cho tiểu cô nương cả kinh liên tục kêu lên, muốn lôi kéo hắn lập tức trở về trong thôn; nàng vốn chính là muốn hái chút ít nấm để dùng ở nhà, hiện tại có rất nhiều thức ăn tự nhiên không cần cực khổ nữa.

– Hai người các ngươi, đi thôi!

Chu Hằng kêu hai nữ hoàng Long Tộc.

– Để nhân gia ngủ tiếp!

Hồng Long nữ hoàng lười biếng nói, mà Lam Long nữ hoàng thì đi tới một tay kéo nàng lên, kéo nàng đi về chỗ Chu Hằng. Trước kia là Hồng Long nữ hoàng chăm sóc Lam Long nữ hoàng, nhưng bây giờ là ngược lại a.

Tuy nhiên Hồng Long nữ hoàng cũng chỉ là làm nũng mà thôi, rất nhanh thì đã tự mình đi.

Dù sao, các nàng chỉ là mất đi trí nhớ, cũng không phải chỉ số thông minh.

Ở cái thế giới xa lạ này, chỉ nhớ rõ tên của mình, như thế nào cũng đều không phải là chuyện làm cho lòng người ta an tâm! Mà tên nam nhân này … Mặc dù có điểm hung tợn, nhưng có thể cảm giác được hắn quan tâm, trực giác tin tưởng hắn sẽ không hại chính mình.

Như vậy, nhất định phải đi theo hắn thôi!

Chu Hằng ôm Mộc Đồng Đồng, phía sau kéo theo con lừa đen cắn cắn góc áo hắn, đi ở phía trước với Tiểu Nhân. Hai vị nữ hoàng Long Tộc thì theo ở phía sau, Hồng Long nữ hoàng đi chưa được hai bước đã kêu mệt, bị Lam Long nữ hoàng cứng rắn lôi đi không cho nàng nghỉ ngơi.

– Tiểu Nhân, còn cách thôn xa lắm không?

Sau nửa giờ, Chu Hằng hỏi.

– Đã đi được một nửa đường rồi!

Tiểu Nhân nghĩ nghĩ hồi đáp.

– Người ta không đi được!

Hồng Long nữ hoàng nghe được câu trả lời này lập tức mặt trắng như tờ giấy, trực tiếp giả bộ bất tỉnh, bất động dựa vào trên thân Lam Long nữ hoàng một chút.

Hiện tại hai nàng đều là thân tầm thường, nàng không tự mình phát lực thì Lam Long nữ hoàng sao có thể động, hai nàng đều là đặt mông ngồi xuống.

Đây còn là Siêu Sáng Thế Đế sao?

Chu Hằng thở dài, cười nói với Tiểu Nhân:

– Đại ca ca sẽ cho ngươi thấy ảo thuật, ngươi nhìn cho kỹ a!

Hắn vẫy tay, hai nữ hoàng Long Tộc lập tức bị hắn thu vào trong Tiên Cư.

– Oa, thật thần kỳ! Thật thần kỳ!

Hai mắt Tiểu Nhân tỏa sáng, không ngừng vỗ tay.

Chu Hằng cười cười, hắn cũng không nếu muốn làm tiểu cô nương này sợ, bởi vậy mới có thể nói trước là ảo thuật.

– Oa, thực ngộ nghĩnh thực ngộ nghĩnh, biến đi ra đi!

Mộc Đồng Đồng treo ở trên người của hắn cũng là vỗ tay kêu lên, trên mặt khó nén niềm hưng phấn.

Vừa nghe nàng nói như vậy, Tiểu Nhân cũng dùng ánh mắt mong đợi nhìn Chu Hằng.

Chu Hằng không khỏi thở dài, ngược lại đã quên còn có kẻ gây sự Mộc Đồng Đồng này, đồng dạng cũng mất đi trí nhớ, người này cũng không phải người an phận a! Hắn ngẫm nghĩ một lát rồi nói:

– Ảo thuật này một ngày chỉ có thể thay đổi một lần, muốn biến các nàng ra phải tới ngày mai!

Mộc Đồng Đồng cùng Tiểu Nhân đồng thời lộ ra vẻ thất vọng.

– Tiểu Nhân, mỗi lần ngươi đều đi lâu như vậy để hái nấm sao?

Chu Hằng vội vàng dời lực chú ý đi.

– “Đúng vậy a, chung quanh thôn khắp nơi đều có dã thú ăn thịt người, cũng chỉ có cái phương hướng này là an toàn!

Tiểu Nhân quả nhiên mắc câu.

Vậy cũng có ít nhất hơn hai mươi dặm a!

Trong lòng Chu Hằng sinh ra một cỗ thương tiếc, nói:

– Đến, đại ca cõng ngươi!

– Tiểu Nhân rất nặng, không cần!

– Không có việc gì, đại ca ca khí lực rất lớn!

Để chứng minh, Chu Hằng còn một tay nhấc con lừa đen lên.

Lúc này Tiểu Nhân mới gật gật đầu, nàng đi gần nửa ngày mới đi đến bên hồ, vốn là rất mệt mỏi, vừa không có nghỉ ngơi gì liền đa lại mang Chu Hằng xuất phát, hiện tại hai chân nhỏ quả thật mệt đến ngất ngư.

Hai cái tay Chu Hằng mỗi tay ôm một tiểu cô nương, lập tức đi nhanh.

Con lừa đen đáng thương, cắn chặt góc áo Chu Hằng không dám nhả ra, lại càng không nguyện nhả ra. Xuất phát từ bản năng, nó biết trên người người này có thật nhiều đồ vật khiến nó hưng phấn, cho nên nhất định phải đi theo!

Chết cũng không thể nhả ra hỗn đản này ra a!

Ở Tiểu Nhân chỉ đường, không quá mấy phút bọn họ cũng đã về tới Hồ gia thôn.

– Tại sao có thể như vậy?

Tiểu cô nương thần tình kinh hoảng, nước mắt không tự chủ chảy ra.

Ở trước mặt của ba người là một mảnh ánh lửa xông lên tận trời!

Đây là một cái thôn không lớn, nhiều nhất chừng hai mươi gia đình, mà giờ khắc này nhà của những người này toàn bộ bị lửa đốt, nhưng lại có thể nhìn thấy từng thi thể nằm ngổn ngang, không phải bị chặt đầu chính là thiếu cánh tay, tương đối máu

tanh.

Ánh mắt của Chu Hằng không khỏi âm trầm, đây cũng là một thế ngoại đào nguyên không tranh quyền thế, ai ác tâm như vậy?

– Cha … mẹ …

Tiểu Nhân lên tiếng khóc lớn, vùng vẫy muốn nhảy xuống từ trên thân Chu Hằng.

Chu Hằng không có buông tay, lúc này hắn cũng không để ý có thể se hù được người hay không, ý niệm vừa chuyển, một đạo lực lượng cuốn qua, ngọn lửa xông lên tận trời lập tức bị dập tắt. Hắn mở rộng thần ý đảo qua, ngoài ý muốn lại phát hiện có người còn chưa chết.

Hắn vội vàng bay vọt đi, chỉ thấy người nọ bị đè ở dưới cây cột, dưới thân có một vũng máu tràn ra.

Chỉ cần còn một hơi thở, gặp được Chu Hằng liền không chết được!

Tùy ý phủi phủi, cây cột liền lập tức hóa thành tro bụi, Chu Hằng đưa tay đặt ở trên thân người kia, một cỗ linh lực trào ra làm dịu thân thể của đối phương, thương thế lâp tưc khoi hăn.

– Hổ gia gia!

Tiểu Nhân rốt cục có thể xuống khỏi người Chu Hằng, lập tức nhào vào trên thân người kia.

Đây là một lão già gần tới 70 tuổi, nhưng trung khí rất đủ, không ngờ còn là một tiểu võ giả Luyện Thể tầng chín. Hắn bỗng nhiên ưỡn thẳng người, sờ ngực một cái, trên mặt hiện ra vẻ không hiểu, bởi vì nơi này vốn nên có một miệng vết thương trí mạng.

– Tiểu Nhân!

Lão già bất chấp suy tư vấn đề này, thời điểm nhìn thấy Tiểu Nhân vội vàng ôm nàng lên che ở phía sau, lộ ra thái độ cảnh giới đối với Chu Hằng.

– Hổ gia gia, đại ca ca không phải người xấu!

Tiểu Nhân nói ở phía sau lão già, nàng biết Hổ gia gia rất lợi hại, là đại anh hùng duy nhất trong thôn có thể đánh hổ giết lang, nhưng ngàn vạn lần không thể để cho hắn tổn thương đại ca ca.

Chương 747: Bạch minh thành!

Khi Tiểu Nhân giải thích rõ ràng, Hổ Gia cuối cùng cũng tiêu tan cảnh giác đối với Chu Hằng, nhưng nói đến tín nhiệm Chu Hằng thì không có khả năng.

– Hổ Gia, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Ai làm vậy?

Chu Hằng hỏi, hắn không còn là thiếu niên năm đó vừa mới rời đi Nguyên Thạch Trấn, nhưng một lời nhiệt huyết của hắn cho tới bây giờ không có thay đổi.

Hắn không có khả năng quản tất cả chuyện bất bình của thiên hạ, nhưng nếu là bị hắn đụng phải tất nhiên sẽ quan tâm đến cùng.

– Chỉ biết là người của Bạch Minh Thành … Bọn họ mang mẹ của Tiểu Nhân đi!

Hổ Gia do dự một chút, cuối cùng nói.

Tên nam nhân trước mặt này có thể cứu sống hắn, nhưng lại

không để lại một tia vết thương, năng lực như thế quả thực kinh ngạc lạ thường! Có lẽ, hắn có thể đòi lại công đạo cho người chết oan toàn thôn.

– Hổ gia gia, cha ta đâu?

Ánh mắt ảm đạm của Tiểu Nhân sáng ngời.

– Cha ngươi …

Hổ Gia thở dài.

– Đã chết!

Chu Hằng nhìn Hổ Gia, lão gia dường như che giấu gì đó, giết thôn này lại mang đi một người trong đó, trong này nhất định là có ẩn tình.

Tiểu Nhân lập tức lại oa oa khóc lớn lên, Hổ Gia an ủi tiểu cô nương một chút, sau đó nhìn về phía Chu Hằng, nói:

– Mẫu thân của Tiểu Nhân cũng không phải người trong thôn, dường như nhận thức những người đó!

Chu Hằng gật gật đầu, những kẻ xấu kia nhất định là vì mẫu thân Tiểu Nhân mà đến, giết người phóng hỏa càng giống như làm để cho hả giận.

Nhưng thôn dân bình thường có thể trêu chọc đến bọn họ sao? Vô tội biết bao.

– Hổ Gia, Bạch Minh Thành ở phương hướng nào?

Chu Hằng mỉm cười hỏi lão gia, nhưng nụ cười lại là vô cùng lành lạnh.

– Người trẻ tuổi, ngươi rất lợi hại, nhưng phiến thiên địa này có vô số người cường đại. Lão gia lúc còn trẻ từng đi ra ngoài lang bạt mấy ngày, nhưng …

Hổ Gia khuyên nhủ, hắn sợ Chu Hằng vừa đi liền giống như dê vào miệng cọp, tặng tánh mạng vô ích.

Chu Hằng mỉm cười. Hắn là Thăng Hoa Hoàng 13 tướng, toàn bộ Tiên giới có thể áp chế hắn cũng chính là cường giả Sáng Thế Cảnh, Hoặc Thiên ngoại lệ, mà trường hợp đặc biệt giống nàng toàn bộ Tiên giới cũng chỉ có một mà thôi.

– Chỉ bằng ta có thể cứu sống ngươi, ngươi có thể tin tưởng ta!

Hắn vỗ vỗ vai Hổ Gia.

Hổ Gia sờ sờ ngực, có thể làm cho hắn lập tưc khoi hăn trong thời gian ngắn ngủi như thế, loại thần kỳ này xa xa đã vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn! Có lẽ tên nam nhân này thực sự rất mạnh, cường đại đến mức có thể một động tác trấn áp thiên địa, báo thù cho thôn dân đã chết đi!

– Bạch Minh Thành ở bên kia!

Hổ Gia chỉ vào phương hướng tây bắc.

– Cường giả trẻ tuổi, ngươi nhất định không nên khinh thường, Bạch Minh Thành có cường giả vô thượng Ích Địa Cảnh!

Ích Địa Cảnh?

Đó là chuyện xa xôi cỡ nào?

Chu Hằng lộ ra vẻ hoảng hốt, dường như trong nháy mắt về tới Phàm giới, đoạn ngày phấn đấu khi hắn mới vừa tiến vào Hắc Thủy Điện, Chư Chí Hòa, Lưu Viêm những người cũ ở Hắc Thủy Điện hiện giờ mạnh khỏe không?

Nhìn thấy hắn thất thần, Hổ Gia còn tưởng rằng Chu Hằng bị "Cường giả Ích Địa Cảnh" chấn nhiếp rồi, trong lòng không khỏi thở dài. Ai cũng không thể biết rõ là chịu chết còn đi, đây không gọi là dũng khí mà là ngốc tử!

Hắn tuyệt sẽ không cảm thấy quái lạ khi Chu Hằng lùi bước, đây là chuyện thường tình của con người, hơn nữa người ta cùng Hồ gia thôn vốn là không thân chẳng quen, có lý do gì phải trả giá vì bọn họ?

– Đại ca ca, ta muốn đi tìm mẫu thân!

Tiểu Nhân cầm lấy tay Chu Hằng nói, tiểu cô nương tuy rằng còn không phải thập phần hiểu biết, nhưng Hổ gia gia thiếu chút nữa đã chết, hiển nhiên không phải người lựa chọn tốt để đi cứu mẫu thân.

Mà Chu Hằng có thể làm cho hai người lớn đng sống biến mất, có năng lực "ảo thuật" này, cứu mẫu thân ra cũng không khó lắm.

Nàng dùng ánh mắt tràn ngập mong chờ nhìn Chu Hằng.

– Tiểu Nhân!

Thần sắc Hổ Gia khẽ biến. Hắn sợ Chu Hằng mất thể diện, dưới cơn nóng giận giết hắn cùng Tiểu Nhân, đối với cường giả mà nói, mạng của kẻ yếu thực sự không thể xem như mạng người, chỉ giống như con kiến.

Chu Hằng phục hồi tinh thần lại, nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu Tiểu Nhân, dịu dàng nói:

– Hảo, đại ca ca đáp ứng ngươi!

Hổ Gia tràn đầy nghi ngờ nhìn Chu Hằng, hắn cũng không tin tưởng Chu Hằng tuổi còn trẻ như thế lại có thể địch nổi lực lượng Ích Địa Cảnh, lời nói này tám thành là đang an ủi Tiểu Nhân mà thôi, bởi vậy hắn cũng không có khuyên bảo cái gì.

– Đại ca ca dẫn ngươi đi một chỗ trước, ngươi trước ở đó chơi vơi hai tỷ tỷ còn có Đồng Đồng!

Thân hình Chu Hằng nhoáng lên một cái, đã mang theo Mộc Đồng Đồng, Tiểu Nhân còn có con lừa đen đi vào trong Tiên Cư.

Hai mắt Hổ Gia lập tức trừng lớn, dường như thấy quỷ!

Ảo thuật làm người biến mất này đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi hắn có thể tiếp nhận, nếu không phải lúc còn trẻ đi ra ngoài lang bạt đã từng thấy, khẳng định đã té xỉu.

Cảnh vật biến hóa, Chu Hằng mấy người đều đi vào trong Tiên Cư.

Lam Long Nữ Vương đang dùng ánh mắt cảnh giác tuần tra bốn phía, mà Hồng Long nữ hoàng thì lười biếng ngồi ở trên ghế mây, bộ dáng trời sập xuống cũng đừng nghĩ để cho nàng đứng dậy.

Nhìn thấy Chu Hằng bọn họ xuất hiện, Lam Long nữ hoàng lập tức nói:

– Đây là địa phương nào? Ngươi dùng yêu pháp gì?

Con lừa đen cũng là sợ tới mức lông cũng dựng lên, không ngừng kêu gâu gâu gâu, khiến chúng nữ đều có cảm giác quái dị, đây tột cùng là con lừa hay cẩu a!

– Yên tâm, nơi này rất an toàn!

Chu Hằng vỗ vỗ đầu Mộc Đồng Đồng, nói:

– Ngươi chơi cùng Tiểu Nhân!

Tiên Cư này tuy rằng không lơn như kiện thứ nhất, nhưng cũng không tính là rất nhỏ, phía trước phía sau cộng tất cả là 5 phòng, cộng thêm một cái hoa viên, một cái hồ nhỏ, lớn nhỏ chừng sáu bảy mẫu đất

Sau khi đuổi hai tiểu cô nương này đi, Chu Hằng vẫy vẫy tay với Lam Long nữ hoàng, nói:

– Bắt ngươi làm thực nghiệm!

– Cái gì?

Lam Long nữ hoàng vừa mới lộ ra vẻ cảnh giác, nhưng một cổ tay đã bị Chu Hằng bắt lấy.

– A!

Nàng hô nhỏ một tiếng, da thịt bạch ngọc đúng là bị rạch ra

một vết, máu tươi lập tức rỉ ra.

Nhưng chỉ trong nháy mắt, Chu Hằng đưa tay phất một cái, vết thương liền lập tức khép lại, ngay cả một vết sẹo cũng không có lưu lại.

– Ngươi làm cái gì?

Nàng tức giận nhìn Chu Hằng.

Chu Hằng không khỏi nhíu mày, tu vi của đối phương biến mất không chỉ có là về ý thức, ngay cả trong thực tế cũng giống vậy, nếu không trước kia Lam Long nữ hoàng tuy rằng mất trí nhớ, nhưng gặp được nguy hiểm vẫn là sẽ bộc phát ra lực lượng Siêu Sáng Thế Đế theo bản năng.

Hiện tại Lam Long nữ hoàng này yếu tới mức ngay cả người thường cũng đều có thể dễ dàng giết chết nàng!

Áp chế của pháp tắc thật sự là kỳ diệu!

– Thật có lỗi, thật có lỗi!

Chu Hằng nói, lại là không hề có thành ý, lúc trước nữ hoàng

này thiếu chút nữa làm thịt hắn, hiện tại chỉ là lấy nàng để thí nghiệm căn bản không tính là cái gì a.

Lam Long nữ hoàng tức giận đến cắn răng, nàng mất trí nhớ cũng không đại biểu nàng là ngu ngốc, ngược lại, nàng hiện tại tinh minh hơn vô số lần so với trang thai tiểu cô nương trước kia, biết đánh không lại Chu Hằng, vẫn là nén giận thì hơn.

Ý niệm trong đầu Chu Hằng vừa động, rời khỏi Tiên Cư.

Nhìn thấy hắn đột ngột xuất hiện, ánh mắt Hổ Gia dại ra, như cá chết.

Chu Hằng có loại cảm vui không rõ, dưới chân bắn ra, thân hình đã phóng lên cao.

Bay, người bay!

Năng lực chịu đựng của Hổ Gia rốt cục đạt tới cực hạn, dưới chân mềm nhũn, không tự chủ mà hôn mê.

Bạch Minh Thành cách thôn trang này ít nhất xa vạn dặm, với người thường mà nói, địa phương này là bọn hắn cả đời cũng không có khả năng đặt chân, nhưng đối với Chu Hằng mà nói, xa vạn dặm thì tính là cái gì?

Nơi này không có trọng lực kinh khủng, hắn vừa sải bước chính là hơn ngàn dặm đường.

Tuy nhiên, sau khi Chu Hằng đi tới bên ngoài tòa thành thị này, không khỏi cười khổ một tiếng, chính mình dường như chạy quá nhanh!

Người mạnh nhất của Bạch Minh Thành cũng chỉ là Ích Địa Cảnh, cho dù là tin tức của Hổ Gia rất ít, nhưng nhiều nhất cũng chỉ là Khai Thiên Cảnh, tay chân phái ra có năng lực là cấp bậc gì? Cũng chỉ là Tụ Linh Cảnh, nhiều nhất sẽ không vượt qua Sơ Phân Cảnh.

Vậy bọn họ đi vạn dặm đường cần bao lâu?

Ít nhất cũng phải mười ngày nửa tháng? Bản thân chỉ nhảy mấy bước đã nhảy tới đây, không biết đã sớm vứt những người này ở đâu a?

Nhưng hắn căn bản không quen nơi này, đợi thăm dò đường sá, chỉ sợ những người này cũng trở về đến Bạch Minh Thành.

Vậy … Không bằng ở chỗ này chờ bọn họ trở về, vừa lúc thừa dịp tìm hiểu tình huống một chút, thế giới này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

Trước khi tiến vào Bạch Minh Thành, Chu Hằng đưa đại tiểu tứ mỹ nhân cùng con lừa đen ra khỏi Tiên Cư.

Thời điểm nhìn thấy Bạch Minh Thành, bốn nàng đều là phát ra ngạc nhiên thán phục, bởi vì đây đều là thành lớn thứ nhất trong trí nhớ các nàng! Hai vị Long Hoàng cũng không biết vị trí cụ thể của Bạch Minh Thành, mà hai tiểu cô nương căn bản không có nghĩ đến nhiều lắm, không ngờ không có một người nào cảm thấy kỳ quái vì sao các nàng đột nhiên đi tới nơi này.

Về phần con lừa đen … Nó vừa ra tới liền cắn góc áo Chu Hằng, nào còn có nghĩ gì.

– Chúng ta trước vào thành tìm khách sạn ở!

Tiến vào Bạch Minh Thành, bốn nàng bao gồm cả Chu Hằng đều là nhìn chung quanh, có vẻ hết sức tò mò.

Hết thảy nơi này thực ra không có gì khác ngoại giới, người buôn bán nhỏ, đầu đường xông xáo, nên có đều có.

Chu Hằng rất nhanh liền tìm được một gian khách điếm, nhưng thời điểm đặt trước hắn lại túng quẫn.

Bởi vì nơi này không thu tiên thạch

Võ giả ở Phàm giới đương nhiên không có khả năng hấp thu tiên thạch để tu luyện, tiền lưu hành nơi này vẫn là linh thạch cấp thấp cùng với Kim Ngân. Chu Hằng không khỏi xấu hổ, trên người hắn sớm đã không còn hoàng kim, linh thạch tự nhiên cũng vứt bỏ mà không cần từ rất lâu, chạy đến nơi đây lại là một người nghèo!

Cũng may hắn có thực lực thế nào, thân thể nhoáng lên một cái, trong phút chốc liền mang tới mấy hộp Kim Ngân cất trong kho từ nhà giàu trong thành, tiện tay ứng trước một tháng tiền thuê nhà.

Sở dĩ phải ở tại khách điếm, chủ yếu là hắn còn muốn tìm hiểu tin tức một chút.

Hai Long Hoàng cùng Mộc Đồng Đồng hiện tại cũng biến thành phàm nhân chân chính, không ăn một bữa thì đói bụng, Chu Hằng liền mang theo các nàng dùng cơm trước, con lừa đen cũng bị dẫn theo, cái gọi là có tiền có thể ma sui quỷ khiến, Chu Hằng đập xuống một thỏi Kim Ngân, khách điếm cũng mặc kệ hắn mang theo một con lừa để ăn uống!

Liên tiếp qua ba ngày, Chu Hằng cũng có hiểu biết bước đầu đối với địa phương thần bí này.

Cái chỗ này, được xưng là Chí Thánh đại lục, tin phụng một vị

Tiên Thần tối cao, tuy rằng nơi này không có tế đàn của vị thánh này, nhưng chỉ cần đến địa phương cấp độ cao một chút liền có thể nhìn thấy, trên cơ bản tòa thành thị đều có.

Người bất kính với thánh thần, là kẻ địch chung của thế gian, người người sẽ chung tay giết!

Thực lực của mảnh đại lục này phân bố là trung tâm mạnh nhất, sau đó càng đi ra xa thì cấp độ càng thấp, hiện tại Chu Hằng hiển nhiên mới vừa vặn tiếp xúc được một góc băng sơn của thế giới thần bí này.

Tuy nhiên, hắn còn không có đợi đám người giết người phóng hỏa trở về, đã bị ngăn ở khách điếm, bởi vì sự tình hắn ăn cắp Kim Ngân bị phát hiện.

Chương 748: Đòi nợ

Thiên hạ không có tường nào gió không lọt qua được, huống chi Chu Hằng căn bản không có một điểm chột dạ làm tặc, vì tìm hiểu tin tức, tiêu tiền như nước thì tiêu tiền như nước, muốn không gây cho người khác chú ý cũng không được!

Thế gia vọng tộc bị hắn tới viếng là Trần gia. Trần gia có cường giả Ích Địa Cảnh trấn giữ, ở toàn bộ Bạch Minh Thành cũng có thể coi như là mạnh, mấy lần trước bọn họ kiểm tra theo thông lệ thì phát hiện kho hàng bị mất trộm!

Trần gia vừa điều tra nội bộ một lần, vừa lục soát trong thành, tìm kiếm tung tích kẻ trộm kia. Ngay từ đầu, bọn họ hoài nghi là nội tặc, bởi vì Trần gia phòng thủ nghiêm mật như vậy, người ngoài… Ngay cả con ruồi cũng không thể tiến vào được, làm sao có thể mang theo được 6 cái hộp cồng kềnh chứ, ở dưới tình huống không kinh động bất cứ kẻ nào mà rời khỏi được.

Nhưng mà rất nhanh, bọn họ đã tìm được chủ nhân.

Trên đĩnh bạc của Trần gia đều có khắc ấn ký riêng của Trần gia, rất dễ phân biệt! Chu Hằng lại không chút kiêng kị nào tiêu sái vung tiền ra, lập tức để Trần gia tóm được tung tích hắn.

Bởi vì kho báu trọng địa mất trộm không sao nói rõ được, Trần gia cũng không dám chậm trễ, vừa xuất hiện là bốn vị cường giả Sơ Phân tam trọng thiên! Tên giặc cỏ này có thể tiến vào Trần gia thần không biết quỷ không hay, cũng trộm đi nhiều đồ như vậy, thực lực không thể khinh thường được!

Với tiền của dồi dào của Trần gia, thực ra bị trộm đi một ít vàng bạc châu báu cũng chẳng đáng, dù sao thủ đoạn của tên giặc cỏ kia rất bất phàm, không trêu chọc thì đừng nên trêu chọc, vạn nhất vì vậy mà tổn thất một tộc nhân Sơ Phân Cảnh thì sẽ lỗ lớn!

Nhưng mà ai bảo bảo vật trong hộp Chu Hằng lấy đi lại là hộp chứa Linh dược chứ?

Bên trong còn có một gốc cây Thanh Linh Tham!

Nó là do Trần gia bỏ ra một cái giá lớn phải trả mới tìm được, vì lấy nó mà đại chiến cùng yêu thú, một gã cường giả Ích Địa Cảnh của Trần gia còn bị thương nặng! Nhưng mà tất cả đều đáng giá. Thanh Linh Tham có thể giúp cường giả Ích Địa tam trọng thiên đột phá Khai Thiên Cảnh đấy!

Chỉ cần Trần gia lão tổ tiến vào Khai Thiên Cảnh, toàn bộ Bạch Minh Thành này sẽ do Trần gia định đoạt!

Mấy ngày nay Trần gia lão tổ đang làm chuẩn bị cuối cùng. Điều chỉnh tâm linh, để cho ý niệm tỉnh táo, lão tính năm ngày sau bắt đầu uống Thanh Linh Tham. Một lần hành động xông lên Khai Thiên Cảnh, dù sao linh dược chỉ có tác dụng phụ trợ, chủ yếu còn phải xem người nữa!

Nhưng vào lúc này, Thanh Linh Tham bị trộm!

Bởi vậy, sau khi biết được tung tích của Chu Hằng, tiên quân lập tức giết lại!

Lâu sợ sinh biến a, Thanh Linh Tham quá trọng yếu, vạn nhất để gia tộc khác biết được thì sao? Vậy sẽ không tránh được một hồi ác chiến à.

– Các hạ, xin theo chúng ta đi Hàn gia một chuyến! Bốn vị cường giả Sơ Phân tam trọng thiên đứng ngang nhau. Khoanh tay trước ngực, ánh mắt nhìn Chu Hằng tràn đầy sát khí.

Bốn đại mỹ nữ… Không có một là võ giả, có thể xem nhẹ! Một con lừa… Sát, con lừa thật nhân tính hóa, không ngờ biết ngồi ở trên ghế, nhưng cũng chẳng qua chỉ cổ quái một chút thôi, đáng xem nhẹ!

Chỉ còn người thanh niên này thôi!

Nhưng mà người thanh niên này nhìn qua cũng không khác người thường chút nào, cũng không giống như võ giả à.

Chẳng lẽ, đây là do người khác cố ý thiết kế. Dời đi lực chú ý của bọn họ? Rất có khả năng! Nhưng mặc kệ nói như thế nào, Chu Hằng khẳng định khó thoát khỏi liên quan, bởi vậy phải bắt hắn về gia tộc, để các trưởng lão gia tộc tự mình thẩm vấn.

Chu Hằng hơi sửng sờ. Hắn còn không biết những người này là ai, sao lại hung hăng như thế, liền cười nói: – Ta quen các ngươi sao?

– Các hạ. Những ngân lượng này là ngươi dùng mấy ngày nay sao? Một gã cường giả Sơ Phân Cảnh Trần gia ném ra mười mấy thỏi bạc, đinh đinh rơi xuống dưới chân Chu Hằng.

Con lừa đen nhìn thấy, hai mặt lập tức lóe sáng.

Trí nhớ của nó hoàn toàn biến mất, nhưng mà tật xấu tham tiền trong thâm tâm lại vẫn không sửa được. Vừa nhìn thấy thứ lóng lánh là nó không nhịn được chảy nước miếng, lập tức nhào ra, dùng bốn chân ôm gọn đám bạc thỏi, bộ dạng giống như chờ chực muốn ăn vậy.

Con lừa đen này thật nhân tính hóa, nhưng cũng thật đê tiện!

Mọi người thấy vậy đều có chút trố mắt, đây có thật là một con lừa, mà không phải người khoác da lừa chứ?

Chu Hằng ồ một tiếng, lúc này mới phản ứng được, thì ra đây chính là khổ chủ hắn tiện tay mượn đi! Cái gọi là bắt người nương tay, hắn không khỏi cười ha ha, nói: – Mũi các ngươi cũng thật thính quá chứ.

Ngươi sài nhiều tiền như vậy, chỉ e người khác không biết, Trần gia bọn họ nắm giữ Bạch Minh Thành sao lại không biết chứ?

Các cường giả Sơ Phân Cảnh Trần gia mặt lạnh như sương, bọn họ vốn cho rằng Chu Hằng sẽ chống chế vài câu, nhưng không nghĩ tới hắn lại thừa nhận thống khoái như thế, đây là cầm không sợ, hay là cuộng ngạo không giới hạn đây?

– Tiểu tử, nếu ngươi thừa nhận thì ngoan ngoãn theo chúng ta đi di. Một gã cường giả Sơ Phân Cảnh Trần gia nói, nếu biết rõ Chu Hằng, khẳng định hắn đã động thủ.

– Mượn vài ngày, mấy ngày nữa trả lại cho các ngươi. Chu Hằng phất tay áo, với cảnh giới Thăng Hoa Hoàng của hắn lúc này thật sự không có hứng thú chấp nhặt với mấy tên võ giả Sơ Phân Cảnh, ngược lại lại có chút thú vị làm ác.

Nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi thôi! – Làm càn! Một người rốt cục không kềm chế được, tiểu tử này thật đáng ghét, trộm đồ của Trần gia bọn họ còn không tính, còn làm bộ coi nhẹ, tưởng Trần gia bọn hắn là chỗ làm từ thiện sao?

Hắn rút trường kiếm bổ tới Chu Hằng.

Chu Hằng mặt lạnh lại, tiện tay chụp ra, thanh trường kiếm bị hắn chụp chặt, hắn nắm chặt một cái, thanh trường kiếm bị bóp thành viên đạn, người khác nhìn vào sắc mặt đều trắng bệch!

Tuy rằng nó không phải là pháp khí, nhưng mà tại liệu lại giống như đúc tài liệu pháp khí Sơ Phân Cảnh, chắc chắn vô cùng! Tiện tay bóp một cái đã bóp nó thành viên đạn, đây là thực lực gì?

Ích Địa Cảnh!

Khó trách dám đến Trần gia trộm đồ, khó trách cảm thấy hứng thú với Thanh Linh Tham!

Chu Hằng ném viên đạn tròn ra, lạnh nhạt nói: – Nhìn bộ dáng hùng hùng hổ hổ, tùy ý đánh giết của các ngươi, bình thường là biết không giống người tốt lành gì! Tuy rằng ta không phải

kẻ ghét ác như thù, nhưng nếu ta gặp phải, các ngươi cũng phải tỉnh lại một chút cho ta đi.

Hắn ngẩng đầu lên, mỉm cười, nhưng mà đám người Trần gia nhìn vào lại giống như nhìn thấy ác ma vậy. …

Trần Khải Long, Thái thượng nhị trưởng lão Trần gia, cường giả Ích Địa nhị trọng thiên cũng là cao thủ thứ hai của Trần gia chỉ dưới Trần gia lão tổ. Sau khi hắn nhận được tin tức, tự mình xuất động, phải nhanh giải quyết phiền toái mới được.

Nhưng mà lúc hắn tới khách điếm, lại tức giận đến mức thiếu chút nữa phun lửa!

Những tiểu bối của gia tộc không ngờ quỳ sụp dưới khách điếm, thân trên để trần, mỗi lúc lại tát mình một cái, còn chửi mình một câu, hấp dẫn không ít người vây xem.

Xong rồi, ngày hôm sau khẳng định cả thành đều chê cười Trần gia bọn họ.

Nhưng mà đến tột cùng là ai lớn mật như thế?

Đều nói cường long không áp đầu sỏ, người này trước đó ăn cắp, hiện tại lại còn dám làm nhục Trần gia bọn họ như vậy, đây là công khai khiêu khích sao?

– Các ngươi điên rồi, còn không mau đứng lên cho lão phu! Trần Khải Long đáp xuống đất quát với những tộc nhân kia, hận không thể tự tay quật chết bọn họ vậy.

– Nhị tổ! Nhìn thấy Trần Khải Long, những người này rơi lệ đầy mặt, nhao nhao bò qua, nhào tới chân Trần Khải Long, bọn họ thật khổ, bị ác ma kia ép phải hối cải.

– Người nọ quá mạnh mẽ, chúng ta căn bản đánh không lại!

– Hắn ép chúng ta ở đây hối cải, hối lỗi, chỉ cần chúng ta nói dối một câu, hắn sẽ trừng phạt chúng ta, tim như bị đao cắt, thống khổ vô cùng!

– Nhị tổ, ngươi phải làm chủ cho chúng ta a!

Trần Khải Long mặt lạnh như sương, tay phải rung lên, oanh, những người này đều bị chấn bay ra ngoài, hắn cả giận nói: – Một đám thùng cơm vô dụng, các ngươi chẳng lẽ không có một chút cốt khí sao? Bị người làm nhục như vậy, mất hết mặt mũi của gia tộc, lão phu nếu là các ngươi, đã sớm tự sát giữ gìn tôn nghiêm rồi.

Bị hắn tức giận mắng, người Trần gia đều ngượng ngùng, nhưng mà tự sát bảo tồn tôn nghiêm? Nói thì rất nhẹ nhàng,

nhưng mà lúc đao kề lên cổ, có mấy người có thể cắt xuống được chứ?

– Trần huynh, vì sao lại giận dữ như vậy? Lúc này, một lão già áo xanh từ trong đám người đi ra, khuôn mặt gầy, nhưng hai mắt lại như chim ưng, linh hoạt, sắc bén vô cùng. Trần Khải Long lập tức lo lắng!

Lão già áo xanh này là La Ngọc Phù của La gia, tu vi xấp xỉ hắn, chính là Thái thượng trưởng lão của La gia! Vẫn là tính sai, những người này quỳ như thế, nếu không muốn kinh động cũng khó.

La gia nếu đã đến rồi, như vậy Triệu gia còn không ra sao?

Hắn đưa mắt đảo qua, quả nhiên thấy một lão nhân áo đen đứng trên nóc nhà cách đó không xa, dường như tự giữ thân phận tạm thời không muốn nhúng tay vậy.

Đó là cao thủ của Triệu gia, Triệu Tứ Lưỡng, là cường giả Ích Địa nhị trọng thiên thứ thiệt, chỉ là xuất thân từ bàng chi Triệu gia, trước đây không được coi trọng, sau khi thành niên chiếm được kỳ ngộ ăn được một quả linh quả, tu vi tăng mạnh.

Trong Bạch Minh Thành ba đại gia tộc Trần, La, Triệu vi tôn, bọn họ có nhiều cao thủ Ích Địa Cảnh nhất, cũng là ba gia tộc duy nhất có được cường giả Ích Địa tam trọng thiên chí trấn tộc.

Tam đại đầu xa hoàn toàn xứng đáng.

– Thì ra là La huynh! Trần Khải Long tươi cười, thu lại vẻ giận dữ: – Chỉ là chút việc nhỏ, không nhọc La huynh quan tâm!

– Ha ha, vậy lão phu xem náo nhiệt vậy! La Ngọc Phù cũng không tiến thêm một bước, nhưng rõ ràng muốn xem, nếu như có chỗ tốt, hắn tuyệt đối không ngại phân một chén súp.

Trần Khải Long hối hận trong lòng, sớm biết vậy chỉ để tiên quan đi giám thị tên giặc cỏ kia là được, cần gì phải đả thảo kinh xà!

Đương nhiên, xà này cũng không phải là Chu Hằng, mà là hai nhà La, Triệu. Hắn bước vào khách điếm.

Bởi vì biết Chu Hằng chọc tới nhà quyền thế trong thành như Trần gia, những khách nhân khác của khách điếm tự nhiên đã sớm chạy không còn rồi, chỉ sợ bị vạ lây, Trần Khải Long tiến vào khách điếm, chỉ nhìn thấy một khách nhân đang dùng cơm.

Dĩ nhiên là năm người Chu Hằng và một con lừa.

– Các hạ xưng hô như thế nào? Trần Khải Long không dám tùy tiện hành động, hắn vẫn hỏi rõ tình huống trước đã, thực lực của đối phương tuyệt đối đạt tới Ích Địa Cảnh, thậm chí còn có thể là Ích Địa nhị trọng thiên, không kém hắn chút nào!

Chu Hằng đang dạy Tiểu Nhân tu luyện, tiểu cô nương họ Hồ, tên chỉ một chữ Nhân, trong mấy ngày này tâm tính trưởng thành rất nhanh, sau khi nàng biết sự cường đại của Chu Hằng, liền xin Chu Hằng dạy nàng tu luyện, nàng muốn báo thù cho thôn dân và phụ thân chết thảm, còn phải cứu mẫu thân ra nữa.

Nếu đổi thành bất cứ người khác trong thành chỉ dạy, cho dù Hồ Nhân thiên tư có ưu tú hơn nữa, nhưng mà nếu không có cơ duyên đặc thù, nàng muốn đạt tới Ích Địa Cảnh ít nhất cần mười năm, muốn tiến vào Khai Thiên Cảnh thì còn phải mất ba mươi năm!

Nhưng mà ai bảo nàng gặp được Chu Hằng, đây chính là tiên nhân a!

Chương 749: Nhấc tay một cái tạo thành kỳ tích

Chu Hằng nhìn thoáng qua Trần Khải Long, thản nhiên nói: – Ngươi ngồi qua một bên trước, ta đang dạy người khác tu luyện.

Trần Khải Long đầu tiên là sửng sốt, sau đó tức giận!

Tiểu tử này cho rằng mình là ai, có thể tùy ý ra lệnh? Hắn chính là cường giả Ích Địa nhị trọng thiên à, ở toàn bộ Bạch Minh Thành có thể đứng vào tốp 10, thậm chí tốp 5 cường giả, không ngờ lại bị người khinh thường bảo đứng qua một bên.

– Ha ha ha! Trần huynh tựa hồ bị người ta miệt thị à. La Ngọc Phù khoanh tay tiến vào, mà ở phía sau hắn, Triệu Tứ Lưỡng giống như quỷ ảnh cũng đi tới, mặt lại hoàn toàn không có chút biểu tình gì.

Trần Khải Long giận dữ trong lòng, nhưng mà La Ngọc Phù, Triệu Tứ Lưỡng không kém hắn chút nào, La gia, Triệu gia cũng không kém Trần gia chút nào, hắn căn bản không làm gì được hai người này!

Hắn cũng không thèm nhìn Chu Hằng, nói: – Người cuồng ngạo thì sẽ chết rất nhanh.

Những lời này là nói cho hai người La Ngọc Phù nghe, hắn cũng không chịu làm yếu thế uy danh của Trần gia! Mà vì có hai người ngoài này ở đây, hắn cũng không đề cập tới chuyện Thanh Linh Tham, miễn để hai đại gia tộc này mơ ước, như vậy thật sự không tốt lắm.

Chu Hằng sờ sờ đầu Hồ Nhân, nói: – Tiểu nha đầu, quyền pháp dạy ngươi, ngươi đã nhớ kỹ chưa?

– Ừ/ Hồ Nhân liên tục gật đầu.

– Tốt, ba lão gia hỏa này chính là đối thủ của ngươi! Ngươi là con nít, bọn họ là người già, rất vừa vặn có đúng hay không? Chu Hằng chỉ vào ba người Trần Khải Long nói.

– Ừ! Hồ Nhân lại liên tục gật đầu, nàng nào biết thực lực võ giả thế gian có phân chia, ở trong ý nghĩ ngây thơ của nàng, tự nhiên càng già càng vô dụng. Giống như trong thôn nàng, lão nhân gia cũng không trồng trọt, vào núi săn bắn được nữa.

Không có biện pháp, tuổi già thì sức yếu thôi!

Nàng nhìn ba người Trần Khải Long nói: – Ba vị lão gia gia.

Tiểu Nhân sẽ chú ý, sẽ không đả thương các ngươi đâu.

– Phốc!

Ba người Trần Khải Long thiếu chút nữa hộc máu. Không ngờ bị một tiểu nha đầu miệt thị như vậy! Nhưng bọn nào cần chấp nhặt với một tiểu nha đầu chưa dứt sữa chứ, loại tiểu nhân vật này tiện tay một chưởng chụp chết là được rồi. Đáng ghét chính là Chu Hằng, không ngờ để một đứa bé đi ra làm nhục mình như vậy!

Vốn La Ngọc Phù, Triệu Tứ Lưỡng chỉ đến xem náo nhiệt, Trần gia là đối thủ cạnh tranh của bọn họ, tự nhiên vui mừng khi thấy có người xúc phạm quyền thế của bọn họ. Nhưng mà nằm cũng trúng đạn, bọn họ không thể nhẫn nhịn được nữa!

– Tiểu tử thật cuồng.

– Không biết trời cao đất rộng!

Bọn họ đều hừ nói, mặt đầy sát khí, ở Bạch Minh Thành còn chưa có người nào dám nói với bọn họ như thế đấy.

Thấy hai người La Ngọc Phù phản ứng như thế, Trần Khải Long chợt cảm thấy trong lòng cân bằng nhiều hơn, rốt cục không còn một mình bị khinh bỉ! Nhưng mà hai nhà La, Triệu

cứng rắn nhúng tay vào, vậy làm sao bây giờ?

Lão già lại bắt đầu nhức đầu. Chu Hằng cười ha ha một tiếng, vỗ vỗ đầu Hồ Nhân, nói: – Ta giúp ngươi đề thăng tu vi một chút rồi tiếp tục đánh nhau!

Hắn truyền linh lực, thân thể Hồ Nhân lập tức xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Hắn bây giờ chính là Thăng Hoa Hoàng, nhấc tay một cái là có thể tạo ra được một cường giả Hóa Thần Cảnh đấy! Nếu bỏ cái giá cao hơn, thậm chí hắn có thể trực tiếp biến một phàm nhân thành Nhật Diệu Cảnh, nhưng cái giá phải trả chính là tu vi hắn tụt xuống!

Nhưng chỉ để Hồ Nhân tăng lên tới Khai Thiên Cảnh thì không cần tốn nhiều sức.

– Tiểu tử. Không cần giả thần giả quỷ, ra… Hả! Trần Khải Long đang muốn khiêu chiến Chu Hằng, hắn vạn phần không muốn để cho hai nhà La, Triệu gia tham dự vào. Nhưng mà lời vừa nói ra khỏi miệng, hắn liền sợ ngây người.

Không chỉ là hắn. La Ngọc Phù và Triệu Tứ Lưỡng cũng

giống như gặp quỷ vậy.

Bởi vì dưới ánh mắt của bọn họ, tiểu nha đầu rõ ràng chưa từng có tu luyện qua kia lại có thể nhìn thấy rõ tu vi đang gia tăng.

Luyện Thể tầng một, tầng hai, tầng ba… Tầng mười, đột phá! Tụ Linh nhất trọng thiên, nhị trọng thiên, tam trọng thiên. Đột phá! Sơ Phân nhất trọng thiên… Ích Địa nhất trọng thiên! Cứ như vậy chỉ trong mấy cái chớp mắt, Hồ Nhân đã là Ích Địa Cảnh. Hơn nữa còn chưa dừng lại a!

Ích Địa nhị trọng thiên, tam trọng thiên, Khai Thiên Cảnh!

– Được rồi, đi ra đánh với bọn họ đi! Chu Hằng thu tay về, xoa xoa đầu Hồ Nhân.

– Đại ca ca, ta sao cảm thấy cả người tràn đầy khí lực? Hồ Nhân kỳ quái nói, từ phàm nhân lập tức biến thành cao thủ Khai Thiên nhất trọng thiên, nàng đương nhiên chưa thích ứng.

– Vậy ngươi cẩn thận một chút, đừng đánh chết người là được! Chu Hằng nói đùa.

Hồ Nhân lại gật gật đầu, nghiêm túc nói: – Tiểu Nhân biết!

Nàng đi ra ngoài, tiến tới phía ba người Trần Khải Long.

Ba lão già này mặt co giật, dường như muốn ngất bất cứ lúc nào vậy.

Gặp quỷ a!

Bọn họ mất cả đời mới tu luyện đến Ích Địa nhị trọng thiên, đời này có thể xông lên Ích Địa tam trọng thiên, nhưng mà nếu không có cơ duyên đặc thù, phỏng chừng đời này bọn họ chỉ dừng lại ở Ích Địa tam trọng thiên, chỉ có thể ngượng vọng Khai Thiên Cảnh mà thôi.

Nhưng mà ngươi nhìn người ta xem, trong nháy mắt đã từ một người phàm tục lên tới Khai Thiên nhất trọng thiên!

So ra, bọn họ cố gắng để làm gì? Bọn họ phấn đấu để làm gì?

Nhưng mà ánh mắt bọn họ lại nhầm sao? Trên đời sao lại có chuyện kỳ lạ như thế? Đây con bà nó là ăn tiên đan a!

Hồ Nhân vọt lên, ra quyền!

Hưu, thình thịch!

Nàng trước đó vẫn chỉ là một người phàm tục, còn chưa thích ứng được linh lực trong cơ thể, vừa nhảy lên đã vọt qua đầu ba người kia, va vào vách tường, lực lượng Khai Thiên nhất trọng thiên cường đại cỡ nào, vách tượng bị chấn cho vỡ vụn.

Hồ Nhân vẻ mặt khó tin, nàng tự nhiên không rõ vì sao tốc độ của mình lại nhanh như vậy, lực lượng lại mạnh như thế, hơn nữa thân thể vốn mềm mại lại như biến thành vũ khí mạnh mẽ vậy!

Ba người Trần Khải Long vẻ mặt thận trọng, một tiếng nổ kia khiến bọn họ từ trong khiếp sợ tỉnh lại, nhao nhao dùng ánh mắt vô cùng kính sợ tập trung nhìn Chu Hằng.

Người thanh niên này, nhấc tay một cái đã tạo ra một gã cường giả Khai Thiên nhất trọng thiên à!

Thần tiên, đây nhất định là thần tiên!

Nếu không thế gian có ai có thể làm được? Cho dù Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh cũng không làm được.

Trần Khải Long lại muốn té xỉu, nhân vật như vậy lại ham Thanh Linh Tham sao? Người ta tiện tay có thể tạo ra một cường giả Khai Thiên Cảnh, sao lại tham lam Thanh Linh Tham của bọn họ chứ? Đừng nói một gốc cây Thanh Linh Tham, cho dù 1000 gốc, 1 vạn gốc, người ta cũng không có hứng thú nhìn một chút a!

Hồ Nhân xoay người lại, thân hình vừa động, lại phát động công kích. Lần này chính xác hơn một chút.

Tuy rằng một quyền kia còn cách mấy trượng, nhưng mà ai bảo nàng có lực lượng Khai Thiên Cảnh chứ, dư ba cũng đã làm cho cho Ích Địa Cảnh kêu cha gọi mẹ, ba người Trần Khải Long tự nhiên chỉ có gà bay chó sủa phân, làm sao còn phản kích được nữa?

Đừng nói bọn họ có thắng được cường giả Khai Thiên Cảnh hay không, dù đánh thắng thì thế nào? Có Chu Hằng ở bên trông chừng, bọn họ dám ra tay sao?

Vị này chính là thần tiên đấy, một niệm toàn bộ Bạch Minh Thành đều bốc hơi khỏi trần gian đó.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Bọn họ vốn kém hơn Hồ Nhân một đại cảnh giới, trong lòng lại có chỗ cố kỵ, tự nhiên càng thêm trứng chọi đá, đợi Hồ Nhân hơi thích ứng lực lượng của mình, bọn họ đều bị đánh

bay ra ngoài.

Bên ngoài khách điếm, mọi người đều không dám tiến vào, chỉ có thể giỏng tai nghe động tĩnh, bỗng nhiên chợt thấy ba đạo nhân ảnh bay ra.

Trời, chính là ba người Trần Khải Long vừa mới đi vào!

Điều này sao có thể!

Đó chính là ba vị cao thủ siêu cấp Ích Địa nhị trọng thiên a, chỉ có lão tổ ba đại hào môn mới có thể trấn áp được bọn họ đấy!

Đám tộc nhân Trần gia hai mặt nhìn nhau, vẻ mặt đầy cổ quái, không ngoài sở liệu, ngay cả Thái thượng nhị trưởng lão đều nằm xuống, cũng không biết hắn có tự sát bảo vệ tôn nghiêm hay không?

– Thật sự rất xin lỗi, Tiểu Nhân không khống chế được lực đạo, đả thương ba vị lão gia gia! Hồ Nhân cũng nhảy ra ngoài, liên tục cúi người xin lỗi.

Phốc!

Người xung quanh đều há mồm, trợn mắt, này này này, ba vị cường giả là do tiểu cô nương này đả thương? Nói đùa sao, tiểu cô nương này nhiều lắm mới mười hai mười ba tuổi, làm sao có thể có được lực lượng đánh bại Ích Địa nhị trọng thiên chứ?

Hơn nữa còn cùng đánh bại ba vị!

Tuy rằng xấu mặt ở trước mặt mọi người, nhưng mà ba người Trần Khải Long ngay cả hận cũng không dám hận, sự cường đại của Chu Hằng đã vượt ra khỏi cực hạn tưởng tượng của bọn họ rồi! Giống như bọn họ bị Hóa Thần Cảnh đánh bại, bọn họ sẽ mất mát sao? Sẽ không, chỉ sẽ cảm thấy vinh hạnh, bởi vì bọn họ lại được giao thủ với người mạnh như vậy.

Hiện tại mặc dù Chu Hằng không ra tay, nhưng mà hắn lại tự dạy dỗ ra một cao thủ so chiêu với bọn họ, đây là vinh hạnh của bọn hắn a!

– Vãn bối Trần Khải Long, Triệu Tứ Lưỡng, La Ngọc Phù bái kiến tiền bối! Dù sao đã nằm trên mặt đất, bọn họ cũng không đứng dậy, cùng quỳ bái kiến.

Nếu vị đại năng vô thượng này cao hứng, chịu thành toàn cho bọn họ lên Khai Thiên Cảnh cũng không thành vấn đề a!

Người bên ngoài chỉ cảm thấy nghĩ không nổi, Trần Khải

Long tức giận đến trả thù, sao vừa đi vào đã bị đánh bay ra ngoài rồi? Nằm xuống còn không tính, cũng không đứng lên mà lại quỳ lạy, đây là chuyện gì xảy ra?

Hơn nữa, hai nhà La, Triệu sao lại thế này, sao bọn họ cũng như chó thấy chủ vậy?

Kinh bỉ nhất chính là mấy người Trần gia, vừa rồi Trần Khải Long còn giội máu chó lên đầu mắng bọn họ, nhưng còn bây giờ thì sao? Chỉ chớp mắt đã tự mình quỳ xuống. Còn biết xấu hổ hay không?

Hồ Nhân chưa từng thấy qua như vậy, lập tức sợ hãi rụt về, chạy tới bên cạnh Chu Hằng, từ lúc nàng từ phàm nhân trở thành Khai Thiên Cảnh có mấy phút, làm sao kịp thích ứng chứ!

Chu Hằng thản nhiên nói: – Không nên tới sinh sự nữa, rời đi thôi!

– Vâng, vâng! Tuy rằng không được Chu Hằng chỉ điểm có chút đáng tiếc, nhưng người ta là tồn tại gì, nói mấy câu với bọn họ thì đã là thiên ân vạn trọng rồi! Ba người vội vàng cùng tộc nhân mình rời đi, cũng nghiêm lệnh không ai được tới đây nữa.

Kể từ đó, tự nhiên không còn người nào dám đến quấy rầy Chu Hằng nữa, thừa dịp này, Chu Hằng vừa chờ người, vừa

chỉ dạy Hồ Nhân tu luyện.

Tiểu nha đầu căn cốt rất tốt, ngộ tính cũng không kém, rất nhanh đã thích ứng thân phận võ giả, cũng có chút trầm mê trong đó, cả ngày đều cùng quyền đá chân.

Nơi này cũng có truyền thuyết tiên nhân, hơn nữa không giống với Phàm giới cần phá mở hư không mới có thể tiến vào Tiên giới, nghe nói, nơi này thông qua một tòa Tiên Kiều là có thể tới Tiên giới. Tuy nhiên, Tiên giới nơi này không gọi là Tiên giới, mà được xưng là Tiên vực.

Sau khi đạt tới Hóa Thần Cảnh, võ giả đã có thể thử đi độ đăng Tiên Kiều, qua được thì thành tiên!

Chu Hằng nghĩ, trong cánh cửa thần bí kia phun ra yêu thú cấp bậc Sáng Thế Cảnh, đã nói rõ tuyệt đối là tới từ Tiên vực, hơn nữa còn là nơi phẩm giai cực cao.

Như vậy, mục tiêu chuyến đi này của hắn rất rõ ràng, chính là tìm được tòa Tiên Kiều này. – – – – – oOo- – – – –

ads

Chương 750: Cẩu huyết chuyện xưa

Nửa tháng sau, Chu Hằng rốt cục chờ được kẻ giết người phóng hỏa kia.

Thần ý của hắn có thể bao phủ toàn bộ Bạch Minh Thành, bởi vậy khi hỏa nhân phong trần mệt mỏi quay về, ý niệm vừa động, cũng không vội hành động, mà chờ bọn họ tiến vào một nhà quyền thế, hắn mới mang theo đám người Hồ Nhân tới.

– Uy uy uy, vì sao ngươi không chịu dạy chúng ta tu luyện? Hồng Long nữ hoàng cưỡi trên lưng con lừa đen, con lừa đê tiện này lè lưỡi, một bộ sắp chết vậy. Trong bản năng của con lừa đê tiện này tràn ngập sợ hãi Hồng Long nữ hoàng, không ngờ không phản kháng, mà nhẫn nhục chịu đựng.

Chu Hằng gãi gãi đầu, thầm nghĩ hai vị cần tu luyện sao, chỉ cần rời khỏi đây, áp chế pháp tắc biến mất, lập tức có thể khôi phục trí nhớ và tu vi… Đương nhiên, đây chỉ là phỏng đoán của hắn mà thôi.

– Người ta xinh đẹp như vậy, cùng lắm thì cho ngươi cơ hội theo đuổi. Hồng Long nữ hoàng ném cho Chu Hằng nột cái mị nhãn.

Chu Hằng toàn thân run lên, nàng hiện đang làm nũng, về sau rời khỏi đây nhớ lại việc này, có thể xấu hổ mà giết hắn diệt khẩu hay không? Hắn vội vàng xua tay, nói: – Nhân, yêu thù đồ, ta xin miễn cho.

Hắn không giấu giếm, nói ra thân phận của hai nàng, chỉ là hai vị Long Hoàng đã mất đi tất cả trí nhớ, chỉ nửa tin nửa ngờ, chỉ cho rằng hắn keo kiệt không chịu truyền thụ công phu cho các nàng.

Với thủ đoạn lúc này của Chu Hằng, đoàn người bọn họ tự nhiên thần không biết, quỷ không hay xuất hiện ở quý phủ đám người phóng hỏa kia.

Lưu phủ.

Đây là một thế gia ở Bạch Minh Thành, người mạnh nhất gia tộc có tu vi Ích Địa nhị trọng thiên, còn kém một bậc tam đại hào môn, nhưng cũng không thể coi thường. Ở trong thành vẫn thuộc loại gia tộc tu võ đỉnh cao.

Nhìn cảnh phô trương trước của là biết, một hàng tám người, bốn hàng 32 đại hán đứng dàn ra. Mỗi người đều có tu vi Tụ Linh Cảnh, tản ra khí thế hung thần ác sát. Chỉ dựa vào trận thế này cũng đủ khiến cho thường nhân sợ chết khiếp.

Nhìn thấy đoàn người Chu Hằng tiến lại, 32 đại hán kia đều

cùng trừng mắt.

Cái gọi là thiên phu sở chỉ (xúc phạm nhiều người nổi giận), không tội cũng chết, 32 võ giả Tụ Linh Cảnh cùng nhìn trợn mắt nhìn, áp lực này với người thường quả thực nặng như Thái Sơn, bị hù chết cũng không phải nói quá.

Hồng Long nữ hoàng liên tục vỗ ngực, gương mặt xinh đẹp trắng nhợt nói: – Muốn ăn thịt người a, trợn mắt ra vậy làm gì?

Chu Hằng khí thế hơi đổi, nói: – Gọi gia chủ của các ngươi ra đây.

Hắn là Thăng Hoa Hoàng. Võ đạo không biết mạnh hơn những người này bao nhiêu lần, mặc dù chỉ lộ ra một phần ức vạn khí tức, nhưng mà vẫn ép cho mấy người này sắc mặt trắng bệch, hô hấp khó khăn.

Đây là Chu Hằng dùng khí thế đè người, đáp lại bọn họ, bình thường khẳng định có không ít người thường bị bọn họ dọa sinh bệnh, đó là một giáo huấn nho nhỏ.

32 người kia như mắc trọng bệnh, đầu chảy ròng mồ hôi lạnh, nào dám mạnh miệng với Chu Hằng, bốn người lập tức vào

phủ bẩm báo. Những người khác lại nơm nớp lo sợ phòng vệ Chu Hằng, đây là chức trách của bọn hắn.

– Ngươi đúng là tri kỷ nha! Hồng Long nữ hoàng lại cho Chu Hằng một cái mị nhãn, còn tưởng rằng Chu Hằng đang giúp nàng xả giận.

Chu Hằng chỉ làm như không thấy, nếu hắn không muốn bị giết người diệt khẩu. Vậy bây giờ tốt nhất không nên nhắc lên quan hệ với Hồng Long nữ hoàng, nếu không khó đảm bảo sau khi nàng khôi phục trí nhớ và thực lực sẽ không thẹn quá hóa giận, giết người cho hả giận.

Đương nhiên càng có khả năng ngay cả khẩu nàng cũng lười diệt!

– Người nào dám đến Lưu gia ta quấy rối? Trong tiếng gầm giận dữ, trong phủ bay ra một trung niên nam nhân. Dáng người thon dài, diện mạo khá tuấn dật, chỉ là mặt đang giận dữ.

Mà khi hắn thấy rõ đoàn người Chu Hằng. Lập tức lộ ra vẻ kiêng kỵ. Tuy rằng ba nhà Trần, La, Triệu phong tỏa tin tức, nhưng mà hôm đó có nhiều người tận mắt thấy như vậy. Không có khả năng một chút tin tức cũng không lộ ra ngoài, đặc biệt Lưu gia cũng chỉ kém bọn họ một bậc mà thôi.

Nhưng mà dù sao cử chỉ nghịch thiên của Chu Hằng chỉ có ba

người Trần Khải Long thấy tận mắt, bọn họ tự nhiên không có khả năng tiết lộ ra ngoài, bởi vậy các gia tộc võ đạo khác trong thành cũng chỉ biết trêu chọc đoàn người Chu Hằng là không tốt, ngay cả ba nhà Trần, Triệu, La cũng phải kính nhi viễn chi đấy.

Trung niên hán tử Lưu gia đảo qua đám người Chu Hằng một lần, lập tức so sánh số lượng hai bên, nào dám hành động thiếu suy nghĩ?

Hắn vẻ mặt căng thẳng, ôm quyền, nói: – Không biết mấy vị khách quý giá lâm, không tiếp đón từ xa, xin tha thứ vì sự thất lễ.

Hắn dù sao chỉ có tu vi Sơ Phân tam trọng thiên, nhưng mà nghe nói người ta ngay cả Ích Địa nhị trọng thiên cũng đánh cho nằm bẹp xuống, hắn nào có tư cách phách lối.

Chu Hằng vẻ mặt hờ hững, nói: – Gọi chủ nhà người ra đây.

– Vâng, vâng. Người nọ vội vàng gật đầu, mấy người này quá mạnh mẽ, để gia chủ đi ra nghênh đón cũng không tính là quá phận.

Chỉ một lúc sau, chỉ thấy một lão đầu hơn năm mươi tuổi từ bên trong đi ra, một thân áo gấm màu đỏ thắm, rất có uy nghiêm. Hắn đúng là gia chủ Lưu gia Lưu Điển, sau khi nghe tin đám người Chu Hằng đăng môn, không khỏi hoảng sợ, vội

vàng chạy ra.

– Lão phu Lưu Điển, ra mắt mấy vị khách quý! Hắn nhanh bước ra vái chào.

Chu Hằng thờ ơ, chỉ chỉ Hồ Nhân, nói: – Tiểu cô nương này chính là trẻ mồ côi ở Hồ gia thôn, các ngươi đưa mẫu thân của nàng đi đâu? Lúc trước hắn đã dùng thần thức quan sát, trong đám người phóng hỏa kia không có nữ giới.

Lưu Điển không khỏi run lên trong lòng, chuyện gia tộc này phái người đi Hồ gia thôn là hành động bí mật a! Hơn nữa, đó chỉ là một cái thôn nho nhỏ ở phàm nhân thôi, sao lại dính dáng tới nhân vật cường đại như Chu Hằng chứ?

Mà tiểu cô nương này… Đám ngu xuẩn này, sao còn lưu lại người sống chứ?

Lưu Điển vội vàng lớn tiếng cười rộ lên, cười là một loại học vấn, có thể dùng để che dấu được nhiều chuyện, cũng có thể che giấu tâm tình trong lòng. Trong lúc cười to, hắn đã điều chỉnh được tâm tình nói: – Thứ cho lão phu hồ đồ, thật sự không rõ khách quý nói gì.

Chu Hằng cũng không có ý nói nhảm với hắn, tâm niệm vừa động, xoạt xoạt xoạt, 17 nam nhân đột nhiên xuất hiện, từng người ngã xuống đất, tuổi khác nhau, nhưng thực lực đều đạt tới Tụ Linh Cảnh.

Người Lưu gia chị chấn kinh như lồi mắt ra rồi, có mấy người không tự chủ được cả người nhũn ra ngã xuống đất!

Đây, đây là thủ đoạn gì?

Đột nhiên đem người tới đây, quả thực chính là thần tiên a!

Mà có một ít nhân vật cao tầng sắc mặt càng thêm khó coi, bởi vì 17 người này đúng là người Lưu gia phái đến Hồ gia thôn giải quyết việc công! Chu Hằng không ngờ một ý niệm bắt 17 người này lại đây. Bọn họ đã hoàn toàn bị bắt lại chỉ vì một ý niệm.

– Người đâu? Chu Hằng bình tĩnh hỏi.

Hồ Nhân lúc này cũng hiểu được, vội la lên: – Mẹ ta đâu! Các ngươi giấu mẹ ta đi đâu? Nàng hiện tại chính là Khai Thiên Cảnh. Mấy ngày trước đó đã củng cố cảnh giới, vừa hô lên, khí tức Khai Thiên Cảnh tràn ra. Ép cho người Lưu gia không thở nổi.

– Ngươi, mẹ ngươi! Lưu Điển kinh hãi mặt trắng bệch, nhưng giờ phút này lại giống như chụp được một cái phao cứu mạng, vội vàng nói: – Ngươi là con gái Như Vân? Mẹ ngươi có phải tên là Lưu Như Vân hay không? Đúng, ngươi khẳng định là

con gái Như Vân, ngươi và nàng lúc trẻ giống nhau như đúc.

Chu Hằng thoáng sửng sốt, tình tiết chuyện này dường như phát triển theo hướng cẩu huyết nào đó.

– Mẹ ta gọi là Như Vân, nhưng ta không biết ngươi! Mẹ ta đâu, ngươi giấu mẹ ta đi đâu? Hồ Nhân vội vàng nói.

– Tiểu nha đầu. Đừng nóng vội! Đừng nóng vội! Mẹ ngươi rất khỏe mạnh, lão phu là tộc nhân của mẹ con ngươi, chiếu theo bối phận chính là ông cố ngoại của ngươi! Lưu Điển mặt tươi cười, hiền lành nói.

Nụ cười này lọt vào mắt người Lưu gia, không ít người đều lạnh lòng, vị gia chủ này từ trước đến nay được xưng là hung ác âm hiểm, nụ cười hiền lành kia xuất hiện trên mặt hắn đúng là không được tự nhiên cho lắm.

Lưu Điển lại vô cùng vui mừng, tiểu cô nương này tuổi còn nhỏ, nhưng mà tu vi đã là Khai Thiên Cảnh. Chính là tồn tại đứng đầu Bạch Minh Thành à!

Thiên phú dị bẩm, độc nhất vô nhị!

Phải để cho nàng nhận tổ quy tông, như vậy Lưu gia nhờ vậy mà nhảy vọt lên thành gia tộc đứng đầu Bạch Minh Thành à!

Cái gì Triệu gia, cái gì Hồ gia, Trần gia, về sau nào có chỗ cho bọn họ nói chuyện?

Ở trong mắt Lưu Điển, một tiểu nha đầu khẳng định rất dễ lừa gạt. Hơn nữa, hắn cũng không nói sai, Lưu Như Vân chính là người Lưu gia. Chỉ là mười mấy năm trước tự tiện chạy ra ngoài.

Hồ Nhân khờ dại thiện lương đúng là không sai, nhưng mà lại không ngốc. Nàng tận mắt nhìn thấy thảm trạng Hồ gia thôn bị chà đạp, nào dễ dàng tin tưởng lão già nhìn qua mặt mũi hiền lành này. Nàng chỉ kiên trì nói: – Mẹ ta đâu, giao mẹ ta ra đây!

Lưu Điển làm sao đáp ứng, nên biết rằng nếu thật sự giao Lưu Như Vân ra, chỉ sợ tiện tỳ kia câu đầu tiên chính là bảo con gái dủy diệt Lưu gia! Hắn không thể qua loa tắc trách, chức trách của hắn chính là phải trấn an Hồ Nhân.

Chu Hằng không nhịn được, nói: – Không nên nói vô nghĩa nữa, đem mọi chuyện từ đầu chí cuối nói ra, còn có một câu vô nghĩa ta sẽ phế bỏ một chi của ngươi, tự ngươi lo liệu đi.

Lưu Điển cả người đẫm mồ hôi lạnh, lúc trước thấy qua năng lực quỷ thần của Chu Hằng, hắn đã đoán ra thực lực của Chu Hằng khẳng định còn vượt xa Hồ Nhân! Hơn nữa, Chu Hằng chính là người trưởng thành, hắn làm sao dễ bị lừa chứ?

Chu Hằng ánh mắt ngoan lệ nhìn, xoạt, huyết quang nhoáng

lên một cái, một cánh tay của Lưu Điển đã đứt tận vai, máu tươi điên cuồng phun ra.

– A… Lưu Điển đầu tiên sửng sốt một chút, lúc này mới không thể tin kêu thảm lên, hắn chính là gia chủ Lưu gia, loại chuyện này hắn chưa từng nghĩ lại phát sinh trên người của hắn.

Chu Hằng không hề có chút đồng tình, so với thảm kịch của Hồ gia thôn, hắn như vậy thì đáng là gì?

Thấy Chu Hằng lại lộ ra vẻ không kiên nhẫn, Lưu Điển không khỏi run lên, vội vàng nói: – Ta nói! Ta nói! Hắn chỉ có tu vi Ích Địa nhất trọng thiên, làm sao có năng lực mọc lại tay chứ?

Hắn không dám có chút giấu giếm, kể lại mọi chuyện từ đầu tới cuối.

Thực ra, cũng không phải chuyện phức tạp gì.

Lưu Như Vân đúng là tộc nhân Lưu gia, tuy nhiên không phải chủ hệ, mà là chi hệ, cha mẹ bị yêu thú giết hại từ rất sớm. Nàng thiên phú khá tốt, nhưng quan trọng hơn là dung mạo của nàng.

Nhưng mà cũng không đủ năng lực tự vệ, xinh đẹp cũng

không phải chuyện tốt gì.

Một lần vô tình, nàng bị Thất thiếu gia Mã gia tại Kim Vân Thành nhắm trúng, lấy nàng về không biết trở thành tiểu thiếp thứ mấy. Mã gia cũng không biết mạnh hơn Lưu gia bao nhiêu, Lưu gia tự nhiên không dám không tuân, nhưng mà Lưu Như Vân lại không cam lòng làm đồ chơi cho tên thiếu gia quần áo lụa là, nàng chọn chạy trốn.

Vì thế có chuyện Hồ Nhân được sinh ra.

Nhưng mà mười mấy năm sau, nàng vẫn bị Lưu gia tìm được, cũng mang tới tai ương ngập đầu cho Hồ gia thôn, mà nàng cũng bị đưa đến Mã gia ở Kim Nguyên Thành, vị Thất thiếu gia kia nghe nói đến bây giờ đối với nàng còn nhớ mãi không quên. – – – – – oOo- – – – –

Chương 751: Chõ mõm vào

– Không biết xấu hổ! Nghe Lưu Điển nói xong, Lam Long nữ hoàng là người đầu tiên phẫn nộ, giơ tay tát tới, Lưu Điển lập tức bị trúng một tát. Nhưng mà hiện giờ nàng bị pháp tắc hoàn toàn giam cầm tu vi, một cái tát này chẳng những không khiến Lưu Điển nóng mặt, ngược lại chân cho tay đau đớn.

Nhưng mà một cái tát này lại khiến cho sĩ khí Lưu gia không còn.

Một nữ nhân bình thường cũng có thể tát cho gia chủ một cái, chuyện này nếu truyền ra ngoài, Lưu gia nào còn mặt mũi chứ?

Chu Hằng thu biểu tình từng người vào mắt, không khỏi cười lạnh, nói: – Đến lúc này, các ngươi còn quan tâm vấn đề tôn nghiêm. Từ nay về sau, Lưu gia sẽ bị xóa tên khỏi Bạch Minh Thành!

– Không, ngươi không thể làm như vậy!

Vừa nói ra, đã có không ít người Lưu gia hò hét ầm ĩ. Lúc gia chủ bị đánh bọn họ còn không lên tiếng, nhưng Lưu gia nếu bị

xóa tên, đặc quyền trong ý nghĩ của bọn họ cũng không còn, như vậy sẽ tổn hại nghiêm trọng tới lợi ích của bọn họ, tự nhiên mọi người đều kêu lên. Đúng là một đám người ti tiện.

Chu Hằng tức giận, ý niệm trong đầu vừa chuyển, một đạo thần thức dao động lan ra, ba ba ba, Thăng Hoa Hoàng tức giận, há phải phàm nhân có thể ngăn cản? Người Lưu gia đều bị nổ tung.

– Tiểu tử ác độc. Một tiếng quát tháo, vù, trên bầu trời xẹt qua một đạo hàn mang màu bạc, uy thế rất mạnh.

Chu Hằng thoáng sửng sốt, phất tay một cái, một cơn cuồng phong cuốn qua, đạo hàn mang bị xóa sạch.

– Hả? Người xuất thủ dường như có chút giật mình, bóng xám nhoáng lên một cái, một đạo nhân ảnh đột ngột từ trên trời giáng xuống, trên lưng đeo một hồ lô rượu đỏ thắm, thân hình cao lớn khôi ngô, nhìn qua chỉ hơn 60 tuổi.

– Lão, lão thần tiên! Mấy người Lưu gia may mắn còn sống đều hưng phấn hò hét ầm ĩ, bọn họ cũng không nhận ra lão nhân đeo hồ lô rượu này. Nhưng mà nếu hắn có thể ngăn cản được Chu Hằng, vậy chính là cứu tinh của bọn họ a!

Bọn họ bây giờ chỉ muốn chụp lấy cái phao cứu mạng này thôi.

– Người trẻ tuổi, ngươi đã tiến vào tiên cảnh, cần gì phải tính toán chi li với một đám phàn nhân chứ? Lão nhân đeo hồ lô rượu lão quát Chu Hằng, vẻ mặt rất không vui.

Tiên nhân phải đăng Tiên Kiều, đây là cộng đồng Tiên vực ước định, mà nếu muốn rời khỏi Tiên vực tiến vào Phàm giới, cũng phải tận lực tránh ra tay! Chu Hằng vừa tàn sát nhiều người như vậy, đã hoàn toàn vi phạm ước định Tiên vực rồi.

Lão đầu này là Thăng Hoa Đế!

Chu Hằng có ngũ hành phù văn che dấu khí tức. Đối phương cũng không thể nhìn ra sâu cạn của hắn, mà hắn lại có thể nhìn ra được lai lịch của đối phương. Hắn hờ hững nói: – Gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ! Phàm nhân thì thế nào, làm chuyện ác không đáng bị phạt sao?

– Người trẻ tuổi, ngươi đã vi phạm quy ước Tiên vực, còn không theo lão phu trở về Tiên vực chịu tội! Lão nhân hồ lô rượu nghiêm nghị nói.

Chu Hằng lắc lắc đầu, nói: – Tiên vực ta sẽ đi, nhưng không phải hiện tại, cũng không phải bị người ép đi! Lão tiên sinh, ngươi có thể đi rồi!

– Ha ha ha. Không thể tưởng được trên đời này còn có người

dám không để cho Lỗ Đông Vân ta mặt mũi! Lão nhân hồ lô rượu giận quá hóa cười, hắn thấy người trẻ tuổi này quá kiêu ngạo, ỷ mình là tiên nhân không ngờ chạy đến phàm nhân ra vẻ ta đây, đúng là làm mất hết mặt mũi tiên nhân rồi.

– Mặc kệ ngươi là con cháu nhà ai. Lão phu hôm nay không phải giáo huấn ngươi một phen, sau đó sẽ đem ngươi tới trước mặt trưởng bối ngươi, hỏi bọn họ giáo dục như kiểu gì đây.

Lỗ Đông Vân vẫy tay ra. Khí tức Thăng Hoa Đế cuồn cuộn tràn ra, trừ Chu Hằng ra. uy áp khiến mọi người đều khó chịu. Khó chịu như muốn hộc máu.

– Đúng là không biết phải trái, mở lớn mắt ra mà nhìn!

Chu Hằng cũng hừ lạnh, lão nhân này cũng không phải là tinh thần trọng nghĩa gì. Nhiều nhất chỉ là cổ hủ, cố chấp ôm lấy cái quy củ Tiên vực, còn ở đây ra vẻ tiền bối trách phạt hắn.

Cái gì mà là quy ước Tiên vực, mắc mớ gì tới hắn?

Mục đích tu luyện của hắn là gì? Chính là không muốn chịu đủ loại ước thúc, làm một người tự do!

Gặp bất bình, diệt!

Chu Hằng tay phải đấm tới Lỗ Đông Vân.

Thình thịch!

Một tiếng trầm đục vang lên, Chu Hằng và Lỗ Đông Vân đều run lên, đồng loạt lui một bước.

Hai người trình độ linh lực ngang nhau, có lẽ Lỗ Đông Vân hơn một chút, hẳn là Thăng Hoa Đế 3 tướng, nhưng mà pháp tướng thứ ba cũng chỉ mới thành mà thôi.

Thấy Lỗ Đông Vân thật sự đỡ được Chu Hằng, người Lưu gia đều hoan hô.

– Lão thần tiên, ngàn vạn lần không thể bỏ qua người kia, hắn đã giết vô số người Lưu gia chúng ta à.

– Hắn là Ma quỷ!

– Lão thần tiên, ngài nhất định phải chủ trì công đạo cho

chúng ta a!

Người Lưu gia còn sống sót đều dùng miệng lưỡi công kích Chu Hằng, phát huy sở trường nói xấu tới cực hạn, biến Lưu gia trở thành khổ chủ, đứng ở góc độ bọn họ mà nói, bọn họ đúng là khổ chủ a, chuyện mười mấy năm trước? Phi, không phải đã sớm qua rồi sao!

– Bọn họ nói bậy, đại ca ca là người tốt!” Hồ Nhân thế đơn lực bạc biện hộ cho Chu Hằng.

Ba người Hồng Long nữ hoàng lại lười lên tiếng, một người hoàn toàn không có cảm tình với Chu Hằng, một người thỉ chỉ thích chới với kiến dưới đất, con lừa đen lại tung vó chạy quanh, nó thật ra cũng muốn mở miệng, nhưng mà nói như thế nào cũng đều quên.

Chu Hằng cười ha ha, nói:

– Tiểu Nhân, không cần phải gấp, chỉ là một lão già, sao có thể là đối thủ của ta.

– Người trẻ tuổi, ngươi quá cuồng ngạo! Lỗ Đông Vân cau mày lại, tức giận quát.

Trước đó hắn đánh ra hàn quang cũng chỉ dùng một phần vạn

lực lượng, cũng chỉ muốn cảnh cáo Chu Hằng mà thôi. Nhưng một kích vừa rồi hắn đã vận chuyển toàn lực, nhưng mà không ngờ lại chỉ ngang tay với Chu Hằng!

Xít, khi nào Tiên vực lại cho ra thiên tài mạnh như vậy?

Người trẻ tuổi này đến tột cùng có lai lịch gì?

Chỉ là nghe Chu Hằng khinh thị hắn, lão già lập tức nổi giận, quẳng nghi ngờ trong lòng sang một bên, trong ánh mắt lưu chuyển ánh sáng màu bạc, giống như hai con ngân xà xoay tròn.

Lão già biết không thể coi thường Chu Hằng, hắn phải xuất ra bản lĩnh thật sự.

Chu Hằng tươi cười, ở đây ngăn cách với thế giới bên ngoài, cũng không biết phát triển hệ thống tu luyện gì, hắn cũng muốn kiến thức một chút. Hắn ngoắc tay với Lỗ Đông Vân, có vẻ vân đạm phong khinh.

– Tiểu tử ngông cuồng! Lỗ Đông Vân tức lệch mũi, nhưng cũng không ảnh hưởng hắn phát huy thực lực, lão già giận dữ, thân hình như ngân quang vọt ra, hưu hưu hưu, vô số kiếm quang màu bạc xuất hiện ở phía sau hắn, cùng với hắn bắn mạnh tới Chu Hằng.

Chu Hằng không né không tránh, trong lòng niệm động, bàn tay đã gia trì ngũ hành phù văn, hắn giơ tay lên, nhẹ nhàng nói: – Chuyển! Oanh!

Vạn kiếm đánh tới, nhưng mà khi bắn tới trước người Chu Hằng ba trượng liền bị một luồng ánh sáng vàng cản lại, sau đó lệch khỏi quỹ đạo bắn về người Lưu gia còn sống.

– A…

– Không!

– Cứu mạng a!

Nhưng mà lực lượng Thăng Hoa Đế cường đại cỡ nào, căn bản không cần trực tiếp trúng mục tiêu, chỉ cần đi vào phạm vi hơn một trượng của ngân kiếm, lực lượng kinh khủng chấn động cũng đánh cho bọn họ dập nát rồi.

Trong tiếng kêu thảm liên tiếp, máu tươi cùng tứ chi bay loạn, vốn còn có hơn hai trăm người Lưu gia may mắn sống sót, nhưng bây giờ chỉ còn lại bốn người, có thể đếm được trên đầu ngón tay!

– Ngươi… Lỗ Đông Vân bạo nổ, tay run run chỉ Chu Hằng nói không ra lời. Ở trong mắt hắn, phàm nhân thực ra cũng chẳng khác nào con kiến, nhưng mà quy ước Tiên vực không thể tùy tiện chà đạp.

Chu Hằng nhún vai, nói:

– Cũng không phải ta giết, ngươi chỉ ta làm gì? Hắn còn cười với bốn người còn sống của Lưu gia nói: – Oan có đầu, nợ có chủ, phải nhận rõ kẻ thù đấy.

Bốn người kia ngay cả muốn khóc cũng không khóc được, vốn tưởng rằng đến đây là đại cứu tinh, nhưng mà thần tiên vật lộn, tiểu quỷ cũng phải gặp nạn.

Loại cấp bậc chiến đấu này, dính một chút dư ba cũng đủ để bọn họ chết 100 lần.

Xem ra hôm nay bọn họ chết chắc!

– Người trẻ tuổi, ngươi đến tột cùng là ai? Lỗ Đông Vân trầm giọng nói, tuy rằng hắn biết lực lượng Chu Hằng kém hơn hắn một chút, nhưng mà lại nắm giữ tiên thuật huyền diệu vô cùng, hắn không dám khinh thị nữa!

Đến tột cùng là cường giả nào mới có thể dạy ra một đệ tử

tuyệt thế như vậy?

Trong Tiên vực có người như vậy sao? Chu Hằng phủi tay áo một cái, nói: – Lão già, không nên xen vào việc của người khác! Hắn nhìn nơi bị kiếm khí Lỗ Đông Vân cắt qua, trong ánh mắt toát ra một chút kỳ quái, bởi vì lực lượng Thăng Hoa Đế không ngờ chỉ đánh ra được mấy cái lỗ thủng trên mặt đất như thế.

Tại sao có thể như vậy?

Một kích toàn lực của Thăng Hoa Đế đủ để khiến cho toàn bộ người Bạch Minh Thành cũng phải bốc hơi, sao lực phá hoại lại nhỏ như vậy?

Hoặc là nói, kết cấu thiên địa nơi này vô cùng ổn định, ngay cả Thăng Hoa Đế cũng không thể phá hư?

– Hừ, lại đánh tiếp! Lỗ Đông Vân lại triển khai công kích, hắn cũng không tin tà!

Hắn là ai? Chính là cường giả đứng ở đỉnh kim tự tháp Tiên vực đấy!

Mạnh hơn hắn cũng chỉ có mấy vị Sáng Thế Vương đếm trên đầu ngón tay thoi! Chỉ là một tiểu tử chưa dứt sữa lại dám tùy

ý xưng hắn là lão già, nhất định phải để thanh niên này chịu chút đau khổ.

Thân hình lại động, kiếm quang màu bạc chém xuống.

– A… Tiếng kêu thảm thiết liên tục vang lên, Chu Hằng vận chuyển ngũ hành phù văn, dễ dàng hóa giải công kích của Lỗ Đông Vân. Chỉ là hắn cố tình để mấy đạo kiếm khí chuyển hướng về phía bốn người còn sống của Lưu gia.

– Không liên quan tới ta! Muốn trách thì trách lão già kia! Chu Hằng còn ở một bên bộc bạch.

Lỗ Đông Vân đã tức giận đến nói không ra lời, tuy rằng hắn không có ý định giết người Lưu gia, nhưng mà nghiêm khắc mà nói, phần lớn người Lưu gia đều chết dưới lực lượng của hắn, mặc dù là bị Chu Hằng giá họa.

Theo người cuối cùng của Lưu gia tử vong, tiếng kêu thảm thiết cũng không còn nữa.

– Tiểu tử, ngươi đã thành công chọc giận lão phu! Lỗ Đông Vân rống giận, hai tay lần lượt thay đổi, hóa thành hai thanh ngân kiếm dài 1 trượng, vung ra chém tới Chu Hằng.

Kiếm khí tung hoành, lực đạo kinh khủng đầy tính phá hoại,

mỗi khi cắt qua không gian, không gian đều không ổn định, không ngừng hình thành từng dòng lốc xoáy, xuất hiện không gian hư vô màu máu.

Chu Hằng cười ha ha, hai đấm súc lực, dầy đặc ngũ hành phù văn, hắn cường thế phản kích.

Lúc trước hắn đánh ra một quyền, ngay cả Chu Vũ Hà cũng bị đánh cho gãy xương nứt thịt, ngũ hành cùng sinh, lực phá hoại này vô cùng cường đại, huống chi Lỗ Đông Vân chỉ là Thăng Hoa Đế? Thình thịch! Lỗ Đông Vân lập tức bị đánh bay ra ngoài, cả người tọa thành hình chữ đại đụng lên tường, trực tiếp hôn mê bất tỉnh. – – – – – oOo- – – – –

Chương 752: Mã gia

Chu Hằng thủ hạ lưu tình, cũng không hạ sát thủ, nếu không Lỗ Đông Vân cũng không phải bị đánh cho bầm dập ngã xuống, mà đã trực tiếp nổ thành phấn vụn rồi.

Điểm này không cần hoài nghi! Lúc trước Chu Hằng đánh ra một quyền ngay cả Sáng Thế Hoàng Chu Vũ Hà cũng bị đánh cho gãy xương cốt, lực phá hoại hoàn toàn có thể miểu sát Thăng Hoa Đế!

Sở dĩ không hạ sát thủ, là bởi vì Lỗ Đông Vân vẫn chưa từng nổi lên sát ý với hắn, chỉ muốn mang hắn về Tiên vực, bảo đại nhân nhà hắn giáo dục lại hắn. Chu Hằng từ trước đến nay ân oán rõ ràng, xem ở điểm này coi như hắn đã nể tình rồi.

Lỗ Đông Vân dù sao cũng là Thăng Hoa Đế, rất nhanh hắn liền tỉnh lại, đầu tiên rên rỉ một tiếng, sau đó ánh mắt quét tới Chu Hằng. Cái mặt già không khỏi đỏ lên, lúc trước hắn còn khoe khoang rằng muốn bắt Chu Hằng áp tải về Tiên vực, nhưng mà kết quả lại bị Chu Hằng đánh cho hôn mê bất tỉnh!

May mà Chu Hằng không muốn giết hắn, bằng không vừa rồi khẳng định hắn khó thoát khỏi cái chết!

Lão già bò dậy, cũng không tiện nói chuyện với Chu Hằng, chỉ nhìn Chu Hằng thật sâu một cái sau đó chạy đi.

– Đi, chúng ta đi Kim Vân Thành!

Nơi này máu chảy đẫm mắt đất, không phải là nơi tốt để nói chuyện, Chu Hằng mang theo 4 nữ và một lừa tiến thẳng tới Kim Vân Thành.

Hồ Nhân tuổi còn nhỏ, ngay từ đầu nhìn giết chóc đãm mau cũng không sao, nhưng sau khi trở lại Tiên Cư bắt đầu nôn mửa u, chừng mấy ngày đều ăn không ngon. Mà Hồng Long nữ hoàng các nàng lại không sao, các nàng chỉ mất đi trí nhớ, bản tính cũng không bị thay đổi.

Đối với hai đại nữ Long Hoàng mà nói, cuộc đời các nàng không biết đánh chém bao nhiêu sinh mệnh, chết vài người thì tính là cái gì? Mộc Đồng Đồng trước kia cũng không phải chưa nhìn thấy giết chóc, từ trong sương tủy đã sớm thích ứng rồi.

Về phần con lừa đen… Một con lừa cần gì phải để ý tới sống chết của nhân loại chứ?

– Chu Hằng, dạy nhân gia tu luyện đi! Hồng Long nữ hoàng lại quấn tới. Trên mặt không che giấu vẻ sùng bái. Nàng tuy rằng mất đi ký ức, nhưng mà là võ giả, trong thâm tâm nàng

vẫn luôn sùng bái cường giả. Mấy lần nhìn Chu Hằng uy phong bát diện, nàng đã sớm mê muội rồi.

Chu Hằng thở dài, nói: – Ngươi lợi hại hơn ta rất nhiều, chờ khi rời khỏi đây ngươi sẽ biết.

– Nhưng người ta cái gì cũng không rõ nha! Hồng Long nữ hoàng cón ném cho Chu Hằng một cái mị nhãn: – Còn có a, người ta dường như có điểm thích ngươi, cơ ngực này… thật rắn chắc nha…

Ánh mắt lấp lánh, muốn đưa tay ra sờ ngực Chu Hằng.

Trời ạ, mất trí nhớ còn rắn với chắc?

Chu Hằng vội nhảy dựng lên, hắn cũng không dính tới nữ nhân này, ngày sau nàng khôi phục trí nhớ và thực lực chẳng phải sẽ làm cho long trời lỡ đất sao? Hơn nữa, đối mặt với một nữ nhân mất đi trí nhớ, hắn cũng không hạ thủ được a!

– Nhị tỷ, không nên mất mặt nữa, đi theo ta đi! Lam Long nữ hoàng chạy tới, lôi Hồng Long nữ hoàng bước đi. Còn đùng đùng nổi giận cho Chu Hằng một ánh mắt xem thường.

Nữ nhân này từ lúc tới nơi này rất không hợp với Chu Hằng.

Xem ra, va chạm trước kia khiến cho vị Long Hoàng này hận hắn khắc cốt minh tâm, bởi vậy cho dù mất trí nhớ nhưng mà nhìn Chu Hằng vẫn không vừa mắt. Luôn dùng ngôn từ đối địch.

Hai vị Long Hoàng này tính cách đúng là trống đánh xuôi, kèn thổi ngược.

Đợi cho Hồ Nhân thoáng khôi phục, Chu Hằng mới đi tiếp, mất nửa ngày mới tới được Kim Nguyên Thành.

Mã gia là đỉnh cấp thế gia ở Kim Nguyên Thành, hơn nữa còn là tồn tại hạc trong bầy gà vậy. Bởi vì toàn bộ Kim Nguyên Thành chỉ có Mã gia có được cường giả Linh Hải Cảnh, những gia tộc khác chống đối đều đã chết mấy Sơn Hà Cảnh lão tổ.

Bởi vậy. Người Mã gia đương nhiên có thể nghênh ngang đi lại ở Kim Nguyên Thành! Đừng nói Kim Nguyên Thành, cho dù chạy đến những nơi ngoài Kim Nguyên Thành, người Mã gia cũng vẫn như Hoàng đế vậy, đến đâu, nơi đó đều phải cung phụng bọn họ.

Chu Hằng biết, thế lực võ đạo nơi này giống như một cái vòng tròn lớn, trung tâm là Tiên vực, nhất thiết phải thông qua đăng

Tiên Kiều mới có thể vượt qua, mà kéo dài ra ngoài, cách trung tâm càng xa, trình độ võ đạo lại càng thấp.

Linh Hải Cảnh đã khá đến gần khu vực trung tâm, cũng ý nghĩa với khu vực Mã gia có thể ảnh hưởng được cực kỳ rộng lớn.

Hồng Long nữ hoàng lười, cũng không có gì hay quan tâm, đến Kim Nguyên Thành cũng không chịu đi ra ngoài Tiên Cư, thà rằng ở lại nằm giường ngủ. Chu Hằng dẫn Lam Long nữ hoàng, Mộc Đồng Đồng cùng Hồ Nhân ra đường dạo, con lừa đen vì luôn cắn váy nữ nhân, bị Chu Hằng bắt ở lại trong Tiên Cư.

– Oa… Oa.

Bởi vì các nàng đều lạ mặt, sau khi thấy sự phồn vinh của Kim Nguyên Thành đều cả kinh kêu lên, khiến người qua đường đều lấy làm kỳ. Mà Lam Long nữ hoàng lại rất xinh đẹp, một đầu tóc lam, trên đầu có sừng dài, dáng người này không khiến người khác chú ý thì không được.

Dọc đường gặp mấy tên du cô muốn chiếm chút tiện nghi, kết quả tự nhiên bị Chu Hằng đá bay.

Mã gia rất nổi danh ở Kim Nguyên Thành, tùy tiện hỏi người nào cũng biết Mã gia ở đâu, hỏi vài lần, bốn người Chu Hằng cũng tới được cửa Mã phủ.

Đây là thế gia đứng đầu Kim Nguyên Thành, quy mô tự nhiên cũng cực lớn, gần như chiếm một phần ba thành, gia nghiệp cực kỳ khổng lồ.

Ngoài cửa, 45 đại hán phân ra 5 hàng đứng, mỗi một nhóm đều có chín người, nhìn là biết ám chỉ cửu ngũ chí tôn.

Thấy bốn người Chu Hằng tiến lại, một gã đại hán đầu đội tử khôi, nhìn qua như đầu mục đội mũ giáp tiến lên trước vài bước, hắn quát: – Người tới còn không quỳ xuống, báo tính danh.

Quy củ thật lớn, trước khi vào cửa phải quỳ lạy báo tính danh?

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Tốt, ngươi quỳ xuống đi!

Bịch, đại hán kia chỉ cảm thấy trong lòng phát lạnh, không tự chủ được quỳ xuống, đầu gối nặng nề đập xuống mặt đất, đụng bể cả gạch lát nền! Nhưng mà hắn lại như không cảm giác được, cả người run rẩy.

Kỳ quái!

Chu Hằng nhìn mặt đất, trước đó Lỗ Đông Vân dùng lực lượng Thăng Hoa Đế cũng chỉ đánh ra được mấy cái lổ thủng, nhưng Sơ Phân Cảnh này vừa quỳ xuống cũng đã đập vỡ gạch rồi, chênh lệch lực lượng giữa hai người quả thực nhỏ đến đáng thương!

Đây cũng không phải là không gian ổn định có thể giải thích!

Chu Hằng tùy ý đấm ra một quyền, thình thịch, mặt đất lập tức hiện ra một lổ thủng, nhưng với lực lượng kinh khủng của hắn thì tính phá hư dường như không đáng kể.

Vì sao trước đó hắn rõ ràng chú ý tới điểm khác thường này, nhưng lại không suy nghĩ sâu xa hơn chứ?

Trong lòng dường như có một loại ý thức quấy nhiễu, khiến hắn quên làm rõ điểm đáng ngờ này!

Hắn còn đang giật mình, hộ vệ còn lại đã chạy vào trong báo tin.

Không người nào dám tới làm bậy!

Bao nhiêu năm chưa gặp chuyện như vậy rồi?

Mã gia có không ít tộc nhân sau khi nghe được tin này đều hưng phấn chạy ra, bọn họ đều muốn xem đến tột cùng là ai lớn mật như thế, lại dám chạy đến Mã gia khiêu khích! Bọn họ nhao nhao nhảy lên tường vây, người có địa vị cao thì tới cửa, nhưng bọn họ đều không nói gì. Bởi vì, bọn họ đều không có tư cách.

Một trung niên nam nhân mặt âm trầm đi ra, có khí tức cường đại lưu chuyển, chấn nhiếp tâm thần người ta. Hắn là cường giả Khai Thiên Cảnh của Mã gia, hôm nay vừa vặn tới phụ trách công tác tuần tra.

– Bắt lại cho ta, băm cho chó ăn! Đây là câu nói đầu tiên của hắn, cũng là câu nói cuối cùng.

Chu Hằng đảo mắt, áp lực kinh khủng cuốn qua, cường giả Khai Thiên Cảnh Mã gia liền biến thành một đoàn sương máu, ngay cả một chút xương cốt cũng không còn.

Xít!

Rất nhiều người Mã gia vốn chạy ra xem náo nhiệt, nhưng bây giờ tay chân đều lạnh như băng, chỉ cảm thấy một cỗ hàn khí từ lòng bang tay dâng lên, lan ra toàn thân.

Chu Hằng lạnh nhạt nói: – Không biết nói tiếng người thì không cần nói nữa! Có kẻ nào biết nói tiếng người hay không,

đi ra! Thanh âm không cao, lại truyền khắp toàn bộ Kim Nguyên Thành, Thăng Hoa Hoàng muốn làm điểm này không phải rất dễ dàng sao?

– Các hạ, Ma gia có chỗ nào đắc tội ngươi, sao lại hùng hổ dọa người như thế. Ở chỗ sâu trong Mã gia, một giọng nói vang lên.

– Ta không có thói quen nói chuyện với người qua vách tường, đi ra cho ta! Chu Hằng vung tay chụp ra một cái, một lão nhân sáu mươi tuổi liền xuất hiện ở trước mặt hắn, mà người còn trong tư thế nửa ngồi, tay còn nắm một ly trà đang đưa tới miệng, hơi nóng còn đang bốc lên.

Chỉ là lúc này động tác kia ngừng lại, khuôn mặt hắn giống như gặp quỷ.

Hiển nhiên, hắn vốn đang ngồi ở trong phòng uống trà, lại bị Chu Hằng trực tiếp bắt lại đây, loại năng lực quỷ thần khó lường này sao không khiến hắn trong lòng phát lạnh chứ?

– Ngươi, ngươi, ngươi ngươi ngươi… Lão già thanh âm run rẩy, toàn thân cũng run run.

Những người khác của Mã gia đều da mặt co giật, lòng càng lạnh hơn.

Đây chính là Sơn Hà Cảnh trưởng lão gia tộc bọn họ a! Cũng chính là người vừa mới lên tiếng, nhưng mà chỉ chớp mắt đã bị người ta bắt ra, điều này làm sao bọn họ có thể chấp nhận!

– Biết nói tiếng người không? Chu Hằng có chút không nhịn được nói.

– Biết, biết. Lão già vội vàng gật đầu không thôi, hắn biết lần này gia tộc đá vào thiết bản rồi, đối phương quá cường đại, hắn ngay cả vì sao mình bị bắt ra ngoài cũng không rõ, loại năng lực này ít nhất là cấp bậc Linh Hải Cảnh!

Gia tộc cũng chỉ có một mình lão tổ là cường giả Linh Hải Cảnh a!

Chu Hằng cười cười, nói: – Đi mời Thất thiếu gia nhà các ngươi ra đây, ta có lời muốn hỏi hắn!

Thất thiếu gia? Mã Kiếm Hùng? Con nhà giàu này không phải chỉ biết chơi đùa nữ nhân sao, sao lại có liên quan với một cường giả Linh Hải Cảnh vậy? Chẳng lẽ… Lão già trong lòng run lên, nói: – Vâng, vâng! Tiền bối xin chờ một chút, vãn bối lập tức mang người ra.

Tiền bối? Vãn bối?

Nhìn trưởng lão gia tộc râu tó bạc phơ xưng hô thiếu niên Chu Hằng là tiền bối, người Mã gia đều có cảm giác phẫn nộ và không cam lòng, nhưng mà bọn họ không thể nói, chỉ cần lão tổ xuất quan nhất định có thể trấn áp được Chu Hằng!

Để cho hắn phách lối một chút.

– Nhanh lên! Chu Hằng gật gật đầu, chắp tay sau lưng, hắn còn đang nghi ngờ vì sao thiên địa nơi này lại cổ quái như vậy.

Trừ hắn ra, người tiến vào đều bị xóa sạch trí nhớ, mất đi tu vi, ngay cả siêu Sáng Thế Đế cũng không ngoại lệ! Đây cũng là một loại pháp tắc, cho nên hắc kiếm mới có thể hóa giải, nếu không hắc kiếm cũng không thể phát huy tác dụng được.

– Hắc hắc hắc, lão phu bế quan chỉ mới 7 năm, thế đạo đã thay đổi hay sao, còn có người dám giết tới của Mã gia ta sao?

Chỉ một lúc sau, trong Mã phủ truyền đến một tiếng cười lạnh, một giọng nói âm u lạnh lẽo vang lên.

– Lão tổ! Người Mã gia giống như đánh máu gà, hưng phấn đồng loạt kêu lên. – – – –

Chương 753: Trừng phạt!!

Mã gia là tồn tại ra sao?

Đó là bá chủ Kim Nguyên Thành!

Nhưng hôm nay không ngờ bị 1 người làm nhục, loại phẫn uất này đặt ở trong lòng mỗi một người Mã gia, bọn họ đều hận không thể bầm thây Chu Hằng vạn đoạn! Tuy nhiên, tiểu tử này lại còn mang theo 1 đám mỹ nhân, vừa lúc lấy các nàng trút giận!

Chu Hằng hờ hững, nói: – Ta đã nói rồi, không thích nói chuyện cách vách tường cùng người, ngươi không có lỗ tai sao? Hắn đánh ra một trảo.

– Ha ha ha! Đợi lão phu đi ra, sẽ là tử kỳ của

Xoạt, bóng người nhoáng lên một cái, một lão nhân đầu tóc bạc đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Chu Hằng, khóe miệng nhếch lên, bởi vì tuyệt đối kinh ngạc, hắn cũng không thể nói xong câu kia.

Tê!

Mọi người Mã gia chỉ cảm thấy da đầu run lên, có mấy người đã tối sầm hôn mê bất tỉnh.

Đây chính là lão tổ Mã gia bọn họ, cường giả Linh Hải Cảnh duy nhất Kim Nguyên Thành a!

Bị người tiện tay trảo 1 cái liền đi ra?

Đây là yêu thuật sao?

Chu Hằng mỉm cười nhìn lão giả tóc trắng này, nói: – Biết nói tiếng người không?

– Có! Có! Lão giả tóc trắng vội vàng gật đầu không ngừng, đường đường cường giả Linh Hải Cảnh duy nhất Kim Nguyên Thành, hoàn toàn xứng đáng đệ nhất nhân, giờ phút này Mã gia lão tổ nào còn dám cãi.

– Tốt lắm! Chu Hằng hài lòng cười

– Thất thiếu gia nhà ngươi đâu, gọi hắn xuất hiện đi, ta có lời

muốn hỏi hắn!

– Vâng! Vâng! Mã gia lão tổ gật đầu liên tiếp, sau đó quay đầu, quát lớn – Kiếm Hùng đâu, còn không mau gọi hắn ra! Trong lòng hắn nổi giận, thật sự không biết tên con em nhà giàu này thế nào đắc tội Chu Hằng .

Lẽ ra thực lực của hai người kém cách xa vạn dặm, Mã Kiếm Hùng muốn đắc tội Chu Hằng đều không có cơ hội này a?

Chỉ một lúc sau, một cái ăn chơi trác táng cùng một phụ nữ trung niên với 3 đại hán đi đến. Nhìn ra được, phụ nữ trung niên kia hẳn là mẫu thân thanh niên quần áo lụa là.

– Buông ra! Còn không buông ra! Ai dám động 1 cọng lông măng của con ta. Lão nương sẽ cho hắn đẹp mắt! Phụ nữ trung niên dáng điệu thướt tha, bất quá bây giờ lại thần tình hung tướng.

Thanh niên này chính là Mã gia Thất thiếu gia? Tuy rằng nhìn qua trẻ, nhưng tiến vào Tụ Linh Cảnh sau tốc độ võ giả già sẽ giảm bớt.

Chu Hằng xuất chiêu, thanh niên quần áo lụa liền xuất hiện ở

trước mặt của hắn, nói: – Muốn hỏi thăm ngươi, Lưu Như Vân. Nàng ở nơi nào?

– Hỗn đản, mau thả con ta! Phụ nữ trung niên kia lại vô cùng mạnh mẽ, vừa thấy đứa con bị Chu Hằng chụp tới nào lo lắng mọi việc, giương nanh múa vuốt vọt tới.

Chu Hằng trừng mắt nhìn nàng một cái, khí thế vô thượng lưu chuyển, gương mặt phụ nữ trung niên kia lập tức trắng bệch, ôm ngực lui sang một bên.

– Ai? Mã Kiếm Hùng lại thần tình mê mang nhìn Chu Hằng.

Bộ dáng này nếu giả dối giả vờ, vậy người này tuyệt đối không phải ăn chơi trác táng, mà so với cáo già còn hồ ly hơn.

Chu Hằng nghĩ nghĩ. Trong lòng lập tức hiểu được, chỉ sợ vị Mã gia thiếu gia này nhớ kỹ sắc đẹp Lưu Như Vân, đã sớm quên tên của đối phương? Nghĩ như vậy, hắn thay đổi câu hỏi. Nói: – Mấy ngày hôm trước, có phải Lưu gia tặng một mỹ nữ cho ngươi hay không?

– Ngươi nói là cái thối kỹ nữ kia a! Mã Kiếm Hùng vỗ đùi, lộ ra bộ dáng bừng tỉnh đại ngộ.

Điều này làm cho mọi người Mã gia ai cũng mắng một câu

ngu ngốc ở trong lòng!

Chu Hằng hiển nhiên là có quan hệ cùng nữ nhân tên Lưu Như Vân. Rõ ràng lại giả bất thiện! Ngươi lại còn thừa nhận, đây không phải muốn chết sao? Người thông minh nên chống chế mọi cách. Phủi sự tình sạch sẽ!

Chỉ là tên này rất ngu xuẩn, nghe Chu Hằng nói xong cũng không kịp chờ đợi thừa nhận. Ngay cả để cho người khác cơ hội nháy mắt đối với hắn cũng không có, quả thực dại dột vô cùng – nói đi nói lại, nháy mắt đối với tên ngu ngốc thiếu gia này thì thế nào, hắn hiểu được sao?

Chu Hằng bình tĩnh, nhìn không ra một tia vui giận, nói: Nữ nhân kia, hiện tại ở nơi nào?

– Con tiện nhân kia, cũng dám cắn bổn thiếu gia, bị bổn thiếu gia băm cho chó ăn ! Mã Kiếm Hùng không quan tâm nói.

Hắn thực bị làm hư , trước kia mặc kệ dính bao nhiêu họa đều có lão nương hắn dốc hết sức hóa giải thay, bởi vậy mặc dù tình huống trước mắt có chút quỷ dị, nhưng Mã thất thiếu lại không có nửa điểm sợ hãi.

Sợ gì? Có mẹ của hắn ở đây!

Chu Hằng thở dài, nói:

– Vốn còn muốn cho ngươi lưu thi thể toàn vẹn, chỉ là tự làm bậy không thể sống, kiếp sau nhớ rõ phải làm người tốt!

– Ngươi, ngươi muốn giết ta? Mã Kiếm Hùng nhìn Chu Hằng, trên mặt dâng lên không ngờ không phải sợ hãi, mà là mãnh liệt cùng phẫn nộ không thể tin!

Người kia lại dám nói muốn giết mình?

– Nương Hắn há mồm ra, dù sao mặc kệ gặp chuyện phiền toái gì mẹ của hắn nhất định sẽ giúp hắn.

Quả nhiên, người đàn bà chanh chua kia vừa nghe muốn giết con lập tức nóng nảy, vội vàng nhảy dựng lên, quát: – Ngươi dám! Ngươi có biết ta là ai không? Ta là người Ninh gia, Ninh gia lão tổ ta là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh!

Nga, trách không được hai mẹ con này dám lớn lối như vậy, thì ra là có hậu trường cường đại.

Chỉ là trước mặt Thăng Hoa Hoàng, Hóa Thần Cảnh là cái gì? Thổi 1 hơi có thể thổi chết cả ngàn.

Chu Hằng nắm Mã Kiếm Hùng lên, buông ra thần thức tìm tòi, cười nói: – Không thể tưởng được nơi này còn có một cái hoạn thú tràng!

– Ngươi, ngươi muốn làm gì?

Người đàn bà chanh chua vừa nghe, lập tức kinh hoảng, mồ hôi lạnh ứa ra.

– Hắn băm người cho chó ăn, ta tự hỏi thủ đoạn không ác độc như vậy, đành phải đưa hắn trực tiếp ném cho yêu thú chơi ! Chu Hằng mờ nhạt nói.

Mã Kiếm Hùng sợ hãi, dưới chân lập tức chảy ra một đạo chất lỏng màu vàng.

Chu Hằng dẫn Mã Kiếm Hùng đi về phía trước.

– Là ta, là ta gọi người đánh chết kỹ nữ kia, không liên quan chuyện của con ta! Người đàn bà chanh chua thật sự cưng chiều đứa con, lập tức kêu quát Chu Hằng.

– Thật sự ? Chu Hằng lại nhìn về phía Mã Kiếm Hùng, một cỗ uy áp lập tức bao phủ.

– Thật sự , mẹ ta phát hiện kỹ nữ kia dám cắn ta, nên cho người đập vỡ đầu của nàng, bất quá ta không hết hận, liền ném nàng cho chó ăn ! Mã Kiếm Hùng hai mắt mờ mịt nói, hắn hoàn toàn bị khí thế Chu Hằng chấn nhiếp , lời nói này là vô ý thức.

Chu Hằng không khỏi phát ra hai tiếng cười lạnh, quả nhiên tối độc phụ nhân tâm!

Người đàn bà chanh chua thích đứa con cũng không phải sai lầm, nhưng yêu quý đến bực này thật quá mức!

Tuy nhiên, nếu không có Chu Hằng tới, hai mẹ con này ỷ có Mã gia làm hậu trường, tái phạm gấp mười trở lên sẽ có người đi tìm bọn họ tính toán sổ sách sao? Hơn nữa, Mã gia không đè ép được không phải còn có Ninh gia lợi hại hơn sao?

Ở trong thế giới phàm nhân, Thiên Tôn ý nghĩa vô địch!

– Các ngươi bị trừng phạt đúng tội! Chu Hằng lại phát ra một đạo linh lực cuốn người đàn bà chanh chua lên, đi nhanh thẳng tiền.

– Tiền bối! Tiền bối! Không được a! Mã gia lão tổ vội vàng theo sau – Mẹ con nhà này có quan hệ sâu xa với Ninh gia, không động được! Không động được!

Tuy rằng người đàn bà chanh chua chỉ là tộc nhân chi thứ của Trữ Gia, nhưng dính đến một chút xíu Thiên Tôn cũng đủ để ép Mã gia lễ ngộ có thừa đối với nàng!

Thực ra nữ nhân này cũng không phải luôn luôn mãnh như thế liệt, nhưng hơn 30 năm trước nam nhân của nàng qua đời ngoài ý muốn, nàng yêu quý con trai độc nhất đến tận xương tủy.

– Ngươi nên biết hai mẹ con này làm ác, cũng không để ý không hỏi, để mặc cho bọn chúng thoải mái, ngươi có khác gì phạm tội đâu? Chu Hằng lại phân ra một đạo linh lực cuốn lại Mã gia lão tổ.

Lần này, không ai dám đi lên nữa.

Mã gia nuôi một số lớn yêu thú, có khi là dùng để giết, có khi là dùng để tộc nhân luyện tập đảm lượng, quen thuộc giết chóc, mà có khi dùng để làm dược, bởi vậy số lượng rất nhiều.

Chu Hằng vung tay lên, ba người này bị hắn ném vào trong vòng thú, nơi này nuôi mười mấy đầu đao phong lang, bởi vì răng nanh giống như lưỡi dao mà được đặt tên. Ý hắn niệm vừa động, tu vi ba người này bị hắn phế bỏ trong nháy mắt.

Hắn xoay người đi, mà ở phía sau hắn, vang lên tiếng yêu lang gầm, đón lấy, chính là kêu thảm thiết tràn ngập sợ hãi…

Chu Hằng mang theo tam nữ rời đi, Hồ Nhân khóc sướt mướt, mà Lam Long nữ hoàng thì khí tức giận chỉ trích Chu Hằng tại sao không xử lý toàn bộ những người Mã gia khác, bạo lực đột phá giới hạn lũy thừa.

Khó trách lúc trước nàng cởi một cái vây liền máu chảy thành sông, nguyên lai cô gái này sinh ra được là một cuồng bạo lực!

Chu Hằng không để ý đến nàng, bởi vì khi hắn vào thành hắn phát hiện một chỗ địa phương cổ quái, chỉ là muốn xử lý chuyện của Mã gia trước mới không đi, hiện tại hắn dời lực chú ý tập trung lại đây.

Đây là một cái Tế đàn, hương khói rất mạnh, có vô số tín đồ kính bái.

Võ giả không tin thần linh!

Chí Thánh đại lục không ngờ toàn thể kính bái một vị thần linh chí cao, thật làm cho người ta không nghĩ ra! Chu Hằng cùng mấy nữ đều đi vào Tiên Cư, liền bước chậm đến nơi này.

Kính bái ở trong này, cũng không chỉ là dân chúng thông

thường, còn có võ giả, từ Luyện Thể tầng một đến Khai Thiên Cảnh đều có. Chu Hằng tin tưởng, nơi này khẳng định cũng có Sơn Hà Cảnh, cường giả Linh Hải Cảnh đến lạy, chỉ là số lượng cường giả như vậy quá ít, không có khả năng vừa vặn hắn đến đây liền gặp.

Mỗi người đều vô cùng thành kính, dường như nơi này cung phụng là thiên thần chân chánh, làm cho bọn họ phát ra kính sợ từ nội tâm.

Cái tế đàn này thành lập ở trung ương thành phố, diện tích thật lớn, hơn nữa chiều cao trăm trượng, bốn phương hướng Đông Nam Tây Bắc có 1 loạt bậc thềm thật dài kéo xuống dưới, có vẻ tương đối khí phách.

Chu Hằng theo bậc thềm đi lên, tốc độ cũng không nhanh, mà độ dốc bậc thềm nơi này rất nhỏ, bởi vậy đạo bậc thềm này ít nhất cũng dài 3, 4 dặm!

Tìm 10 phút, hắn mới đi tới trên Tế đàn.

Một pho tượng nữ tính hiện ở trước mặt của hắn, chiều cao mười trượng, tản ra đại khí bàng bạc.

Đây là vị thần linh chí cao kia?

Chương 754: Tượng đá hiển thánh!!!

Chu Hằng đi lên cái nấc thang kia vừa lúc đưa lưng về phía tượng đá, bởi vậy hắn cũng mới chỉ thấy được bóng dáng, nhưng chỉ như vậy cũng khiến cho hắn sinh ra một loại mỹ nhân tuyệt sắc kinh diễm, hơn nữa càng có một loại cảm giác giống như đã từng quen biết.

Hắn đi vòng quanh cái Tế đàn thật lớn, lúc này có ít nhất mấy trăm người đang thành kính kính bái, với phương thức thập phần chỉnh tề gạt ra từng vòng, Chu Hằng cũng chỉ có thể chạy ở vòng ngoài.

2 phút sau, hắn đi vòng qua chính diện tượng đá.

Tuy rằng đây là một pho tượng đá, nhưng chạm trổ tinh mỹ, phác thảo ra một chỗ chi tiết quần áo trên người nàng, có thể nói cực phẩm thượng thừa, vòng eo thon dài, bộ ngực đầy đà, mái tóc dịu dàng dường như vũ động theo gió, vô cùng chân thật!

Nhưng khi ánh mắt Chu Hằng nhìn về phía đầu tượng đá, không khỏi như bị dính một chậu nước, lập tức lộ vẻ thất vọng.

Hắn thấy không rõ mặt tượng đá này!

Thở dài, Chu Hằng không khỏi thầm kêu đáng tiếc, đang muốn quay đầu mà đi, hắn chợt cả kinh.

Hắn làm sao không thấy rõ dung mạo một khối tượng đá? Bản thân chính là một sự tình vô cùng cổ quái, vì cái gì hắn dễ dàng mặc kệ nó, dường như chuyện bình thường không cần để mắt đến?

Trong phảng phất có lực lượng nhìn không thấy ở ảnh hưởng hắn, khiến hắn thấy nhưng không thể quan tâm, bị tê liệt.

Tại sao có thể như vậy?

Chu Hằng đột nhiên hưng trí, cái thần linh chí cao này dường như cất giấu bí mật thật lớn.

Hắn khoanh chân ngồi xuống. Mắt nhìn gương mặt tượng đá.

Ở trong mắt của hắn, trên mặt tượng đá bao phủ tầng tầng sương mù ngăn trở tầm mắt của hắn. Hắn ngưng tinh thần, muốn xuyên thấu những sương mù này.

Ông!

Vũ trụ Vạn Tượng triển khai ở trong mắt Chu Hằng, kiên nhẫn tinh bùng nổ, có tinh hệ mở rộng, trong nháy mắt tiêu tan thiên cổ!

Chu Hằng không khỏi trợn mắt, dị tượng lập tức nhao nhao biến mất, hắn lại trở về Tế đàn, chung quanh là người thành kính kính bái, trung tâm vẫn là một tòa tượng đá thật cao đứng sừng sững, đầu bao phủ tầng tầng sương mù.

Có ý tứ!

Khóe miệng Chu Hằng lộ ra một chút tươi cười, hắn lại đắm chìm tâm thần. Ngưng mắt nhìn lại, ông, tinh hải bàng bạc lại triển khai trong mắt của hắn, vô cùng vô tận. Lần này, trong lòng hắn kiên quyết, ngồi vững như bàn thạch.

Hắn xuyên qua một cái lại một cái tinh hệ, chứng kiến một viên lại một viên hằng tinh sinh ra, phát triển, hủy diệt, rong chơi ở trong vũ trụ mịt mờ.

Một cỗ hiểu ra vô cùng tối nghĩa lưu chuyển ở trong lòng hắn, Chu Hằng cái hiểu cái không. Rõ ràng là hắn lĩnh ngộ, nhưng hắn không ngờ dường như học qua liền quên, căn bản không thể nhớ rõ một tia chi tiết.

Thật giống như tầng thứ này quá cao. Vượt qua xa cực hạn hắn có thể tiếp nhận, bởi vậy hắn xem một đường rồi lại quên một đường!

Điều này có trợ giúp rất lớn đối với hắn!

Chu Hằng âm thầm nhắc nhở chính mình, tâm linh vừa động. Hắc kiếm lặng yên lưu chuyển, tràn đầy khắp một cỗ khí tức tối cao.

Ông!

Tượng đá không ngờ nổi lên ứng hợp. Bắt đầu tản ra ánh sáng dịu dàng, khởi điểm vô cùng mỏng manh. Cho dù võ giả cấp Khai Thiên Cảnh đều không có khả năng chú ý tới, nhưng ánh sáng lại càng ngày càng mãnh liệt, rốt cục đưa tới rất nhiều người chú ý.

– Thần Linh hiển thánh !

– Chân Thần vĩ đại, ngài nghe được tín đồ kêu sao?

– Trời phù hộ Kim Nguyên Thành, Chân Thần hiển thánh !

Các tín đồ không ai không lộ ra vẻ cuồng nhiệt, dập đầu liên tục, thần tích phát sinh làm cho tín niệm bọn họ càng thêm kiên định.

Ông! Ông! Ông!

Tượng đá bắt đầu thả ra ánh sáng màu đỏ, trong nháy mắt truyền đến mỗi một góc thành phố.

– Chân của ta! Ta có thể đứng lên! Trong gian phòng nhỏ đơn sơ, một nam nhân hai chân tê liệt kỳ tích đứng lên.

– Con mắt của ta, ta có thể nhìn thấy! Một phụ nữ trung niên hai mắt mù mở ra hai mắt đục ngầu, lần đầu tiên thấy được thế giới này.

– Ta cảm giác được toàn thân mình tràn đầy lực lượng, dường như một quyền có thể đánh chết một con mãnh hổ!

– Ta dường như trẻ 20 tuổi!

– Tu vi của ta đang tăng trưởng, như thế nào cũng không dừng được!

– Ta muốn đột phá!

…

Trong thành, mỗi người đều hô to gọi nhỏ, mỗi một đạo ánh sáng màu đỏ đều làm cho bọn họ thu được chỗ tốt lớn lao. Bọn họ không biết kỳ tích phát sinh thế nào, nhưng biết là bút tích của ai, mỗi một người đều thành kính quỳ xuống, hướng về tượng đá trung tâm thành kính bái.

Có thể lấy nói ưu đãi, không ai đạt được bằng Chu Hằng, bởi vì tu vi của hắn cao nhất, hơn nữa cao không phải nhỏ tí tẹo.

Ngũ hành phù văn tự động vận chuyển, không ngừng hấp thu mảnh vỡ phù văn tổ hợp, trong nháy mắt từ 217 đạo tăng lên tới 234 đạo, hơn nữa số lượng này còn đang tăng lên!

Đây là pháp tắc dao động!

Pháp tắc, ngự trị trên lực lượng, tạo thành trụ cột thiên địa đại đạo!

Pháp tắc nói nước chảy lên cao, nước phải chảy lên cao, pháp tắc nói ngươi thọ so với Nam Sơn, ngươi có thể có được thọ mệnh dồi dào khó có thể hình dung, pháp tắc nói ngươi cường tráng như mãnh hổ, cho dù ngươi đứt chân mất tay cũng có thể phục hồi như cũ trong nháy mắt.

Thần thức Chu Hằng đồng dạng có thể bao phủ toàn bộ Kim Nguyên Thành, hắn thấy thần tích phát sinh, tinh tường biết đây là pháp tắc tác dụng.

Nhưng hắn không có tâm tình quản như vậy, hắn đang cảm ứng cỗ ba động này, tăng lên nắm giữ ở ngũ hành phù văn.

Nhưng sự tình không luôn luôn thuận lợi như vậy, tốc độ ngũ hành phù văn tổ hợp chậm lại rất nhanh, khi chỉ một thuộc tính tổ hợp phù văn đạt tới 280 đạo, tốc độ này cũng chậm tới mức mỗi một ngày qua mới có thể tăng thêm một đạo nữa.

Chỉ là chút thời gian này, Chu Hằng hoàn toàn có thể chờ.

Mười ngày, hai mươi ngày, một tháng, hai tháng!

Chu Hằng đột nhiên tỉnh lại, ngũ hành phù văn tổ hợp đã đẩy mạnh đến 300 mai 27 công, khoảng cách cực hạn 365 mai chỉ kém 28 đạo mà thôi.

Nếu còn có thể tổ hợp 28 đạo cuối cùng này, Chu Hằng có thể hoàn toàn tổ hợp một cái tiểu phù văn!

Đây có thể nói là một cái chất biến!

Bởi vì mỗi một hệ tiểu phù văn đều có 100 mai, 500 mai tiểu phù văn hình thành ngũ hành đại phù văn. Uy lực này… Chu Hằng quả thực không dám nghĩ!

Đáng tiếc! Đáng tiếc a!

Còn kém 28 đạo mảnh vỡ phù văn a!

Chu Hằng ảo não một hồi, không khỏi bật cười.

Hắn còn có cái gì không biết đủ , với thực lực của hắn vốn cũng không đủ để hoàn thành tổ hợp phù văn ở Thăng Hoa Cảnh. Đây là vô thượng chân giải phải đến Sáng Thế Đế mới có thể bắt đầu nghiền ngẫm a!

Tượng đá đã sớm không phát quang, cũng không sinh ra dao động, nhưng đã xảy ra thần tích này, Kim Nguyên Thành đã hút tới vô số hành hương giả, chẳng những người quỳ đầy trên Tế Đàn, trên bậc thang, dưới bậc thang, đứng ở chỗ cao nhìn

xuống, khắp nơi là chiến lợi phẩm.

Tuy rằng Chu Hằng luôn luôn chiếm vị trí, nhưng nơi này là Tế đàn, ai đều không dám đánh ở nơi này. Cho dù vài vị Kết Thai thậm chí Thần Anh Cảnh võ giả bậc cao đã tới.

Hắn đứng lên, bước chậm đi xuống Tế đàn.

Đi tới đường phố trống trải, thân hình hắn nhoáng lên một cái, đi vào trong Tiên Cư.

– Đại ca ca Hồ Nhân nhào tới.

– Ách cái tên không chịu trách nhiệm cuối cùng cũng xuất hiện! Hồng Long Nữ Vương tiều tụy, nàng vô lực chỉ vào Chu Hằng

– Ngươi còn rất biết chọn thời gian . Chờ tiểu nha đầu này không lộn xộn mới lại đây, mấy ngày hôm trước người ta bị nàng làm cho ngay cả ngủ đều không được, cách cái chết không xa!

Hồ Nhân mất đi phụ thân, các thôn dân chung đụng cũng bị tàn sát hết. Hiện tại thân nhân duy nhất cũng đã chết, nàng làm sao có thể không thương tâm?

– Thực xin lỗi Hồ Nhân nói.

– Đừng để ý tới nàng, không ốm mà rên mà thôi! Chu Hằng vỗ vỗ đầu tiểu cô nương.

– Cái gì gọi là không ốm mà rên?

Hồng Long Nữ Vương khó chịu nói.

– Ngươi rất mập, giảm béo miễn phí cho ngươi còn không thích? Chu Hằng cười nói.

– Cái gì, dáng người người ta tốt như vậy. Ánh mắt ngươi như thế nào, lại dám bảo ta béo? Hồng Long nữ hoàng lập tức bất mãn . Đưa hai tay đặt ở trên lưng, bộ ngực đầy đặn – Nga, có phải ngươi thích người ta hay không, cố ý dùng loại phương pháp này dẫn tới người ta chú ý? Phi, xấu lắm!

– Nhị tỷ, câm miệng! Lam Long nữ hoàng chịu không nổi cái nghĩa tỷ này dọa người như thế, vội vàng che miệng của nàng lại.

– Ô ô ô! Hồng Long nữ hoàng vội vàng giãy giụa, hai mỹ nữ dáng người bốc lửa cuốn thành một đoàn, 4 tòa nhũ phong cao

ngất đè ép nhau, Chu Hằng nhìn có chút tăng lên hư hỏa.

Cũng may Hồng Long nữ hoàng thật sự quá lười, giãy giụa một hồi liền lười phản kháng, để Lam Long nữ hoàng xách qua một bên.

– Vô lương đại thúc, Đồng Đồng đã đói bụng, muốn ăn tiếp! Mộc Đồng Đồng cũng chạy tới.

Hiện tại trừ bỏ Hồ Nhân ra, những người khác thành phàm nhân ba bữa cơm không thể thiếu, cũng may trong Tiên Cư có không ít tiên quả bậc thấp, ăn một quả cũng đủ để phàm nhân không đói khát một hai năm.

Nhưng tiên quả này ở trong bụng Hồng Long nữ hoàng lại không gia tăng tu vi chút nào, ngược lại tu vi Hồ Nhân kéo lên, trước mắt đã đạt đến Sơn Hà Cảnh, nhưng nàng thiếu cảnh giới lĩnh ngộ, chỉ có tích lũy linh lực thâm hậu, trong lúc nhất thời còn không thể đột phá đến Linh Hải Cảnh.

Về phần con lừa đen thì ở sân nhà ăn cây cỏ xanh tươi, Chu Hằng đã rất mong đợi sau khi rời khỏi nơi này, con lừa đen khôi phục trí nhớ sẽ có biểu tình như thế nào.

Tưởng tượng hắn cứ vui vẻ, thật sự là vô lương a.

– Đi! Chu Hằng vung tay lên, đưa mọi người ra Tiên Cư, về phần con lừa đen cứ tiếp tục để nó ăn cỏ đi – con lừa nên ăn cỏ, cho nó ăn thịt không sợ không tiêu hóa được sao?

Mình cũng là suy nghĩ vì con lừa!

Chu Hằng nói ở trong lòng.

5 người đi tới một khách điếm, Hồng Long nữ hoàng cùng Mộc Đồng Đồng đều không khách khí gọi lên đồ ăn, Lam Long nữ hoàng thủy chung đối xem không vừa mắt Chu Hằng, luôn liếc hắn.

Chu Hằng trừng mắt lại một cái, thầm nghĩ ngươi còn như vậy, về sau làm vợ Chu gia, có Hoặc Thiên quản, cho ngươi mỗi ngày đều chỉ có thể sầu!

– Vị huynh đài này, tại hạ có thể mượn chỗ ngồi ở trong này không?

Chương 755: Ninh hữu khuyết

– Vị huynh đài này, tại hạ có thể mượn chỗ ngồi ở trong này không? Một âm thanh trong trẻo vang lên, bên cạnh có thêm một thanh niên áo trắng phong thần tuấn lãng, nhìn qua ước chừng hai mươi tuổi, tràn đầy anh khí.

Chu Hằng nhìn hai bên bốn phía một chút, nói: – Bên cạnh có nhiều chỗ trống như vậy, tại sao muốn chen cùng chúng ta?

– Trong phàm nhân tầm thường, chỉ có huynh đài tản ra hào quang rực rỡ, để tại hạ ngưỡng mộ trong lòng, muốn kết bạn cùng huynh đài một phen, mong rằng huynh đài thứ cho tại hạ đường đột! Thanh niên áo trắng nhe răng cười, biểu tình cực kỳ chân thành tha thiết.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, đẩy ra một cái ghế không, nói:

– Mời ngồi!

– Đa tạ! Thanh niên áo trắng hơi hơi khom người, sau đó ngồi xuống, nhìn không chớp mắt, nói: – Tại hạ Ninh Hữu Khuyết, thỉnh giáo tên họ đại danh?

– Ninh Hữu Khuyết, tên này thật có ý tứ! Hồng Long nữ hoàng lập tức cười nói, nàng là mỹ nữ tuyệt sắc, dung mạo vẻ đẹp có thể so sánh với Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Ứng Mộng Phạm, thuộc loại tuyệt lệ mấy vạn năm mới có thể ra, huống chi biếng nhác của nàng cũng là một loại phong tình, một loại khí chất đặc biệt, hấp dẫn nam nhân muốn leo đến trên người nàng tìm u mịch.

Cho dù Ninh Hữu Khuyết bình tĩnh đều hơi chậm lại, bị lạc ở trong phong tình của nàng, nhưng cũng chỉ trong nháy mắt ngắn ngủn, hắn lập tức thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Chu Hằng, mặt mỉm cười.

Người trẻ tuổi này tu dưỡng tâm tính thật sự không đơn giản, vượt qua xa tu vi của hắn!

Kết Thai Cảnh, với tuổi của hắn mà nói đã tuyệt đối kinh diễm – đương nhiên, đây là đối với phàm nhân, ở Tiên giới có chút chủng tộc thiên phú dị bẩm vừa mới sanh ra được trẻ con liền là tiên nhân, làm sao so sánh?

Khởi bước cao thấp cũng không phải mấu chốt, ngày mốt cố gắng, cơ duyên, ngộ tính mới là quyết định một gã võ giả đến tột cùng có thể lấy được thành tựu như thế nào.

Tuy nhiên. Ninh?

Ý niệm trong đầu Chu Hằng bay lộn, cười nói: – Ngươi phải là người Ninh gia có Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh đi. Tới nơi này, là vì báo thù cho mẹ con họ Ninh?

Ninh Hữu Khuyết thoáng sửng sốt. Không nghĩ tới chỉ thổ lộ một cái tên liền làm cho đối phương đoán được thân phận chân thật. Hắn cũng không giấu giếm, nói: – Tại hạ quả thật đến từ cái Ninh gia kia, tuy nhiên, chuyện của Mã gia tại hạ đã rõ ràng, không trách huynh đài được, chỉ có thể nói là mẹ con bọn hắn tự rước!

Chu Hằng nghĩ nghĩ, giơ ly rượu lên, nói: – Ta tên là Chu Hằng, mời!

– Mời!

Hai người đụng chén rượu một cái, uống một hơi cạn sạch.

– Chu huynh, chuyến này định đi nơi nào? Ninh Hữu Khuyết để chén rượu xuống, hỏi Chu Hằng.

– Độ Tiên Kiều, đi kiến thức một chút về Tiên vực! Chu Hằng thuận miệng nói.

Ninh Hữu Khuyết thoáng sửng sốt, không khỏi thở dài, nói: – Chu huynh mục tiêu quá lớn, hùng tâm khoáng đạt, Hữu Khuyết kính nể!

Chu Hằng không khỏi bật cười, hắn là Thăng Hoa Hoàng. Phải độ Tiên Kiều đi Tiên vực là chuyện bình thường. Nhưng hắn đã quên đây chính là Phàm giới, mỗi một võ giả đều có lý tưởng cao nhất là lên Tiên Kiều, hắn nói ra lạnh nhạt như vậy sao không cho Ninh Hữu Khuyết động dung.

Nói dễ nghe là kêu bình tĩnh, khó nghe chính là trâu bò.

Hắn cười cười. Nói: – Ninh huynh có hiểu biết đối với Tiên vực?

– Chu huynh thật sự làm khó ta, Hữu Khuyết chỉ mới Kết Thai Cảnh, vừa mới tạo thành Thần chích. Nào có tư cách nói về Tiên vực! Ninh Hữu Khuyết vội vàng lắc đầu, nhưng sau đó chuyển đổi rất nhanh, nói: – Tuy nhiên. Hàn gia lão tổ chính là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, lão nhân gia tất nhiên có thể giải thích nghi hoặc cho Chu huynh!

Hắn thật sự nhìn không ra Chu Hằng sâu cạn, nhưng tuyệt không tin tu vi Chu Hằng cao hơn Ninh gia lão tổ tông.

– Chu huynh, có hứng thú đến Hàn gia làm khách? Ninh Hữu Khuyết phát ra mời Chu Hằng.

Chu Hằng có thâm ý nhìn đối phương, một lát sau mới nói: – Nếu Ninh huynh thành ý, ta tự nhiên đi bái phỏng một cái!

Ninh Hữu Khuyết nhẹ nhàng thở ra, nói: – Khi nào Chu huynh tiện lên đường?

– Tùy ý Ninh huynh, hiện tại cũng có thể! Chu Hằng nói.

– Không nên không nên! Hồng Long nữ hoàng cùng Mộc Đồng Đồng lập tức phản đối – Chúng ta còn chưa ăn gì!

– … Ăn xong rồi đi!

Ninh Hữu Khuyết tương đối có tâm, nhìn thấy bên Chu Hằng có bốn nữ quyến, đặc biệt ba cái trong đó là người thường tay trói gà không chặt, hắn lập tức mượn cớ rời đi, lấy về 1 cỗ xe ngựa vô cùng hào hoa.

Xe ngựa này do 3 đầu yêu thú cấp bậc Linh Hải Cảnh đảm đương, hẳn nguyên bản là tọa giá của hắn, nếu không trong Kim Nguyên Thành nho nhỏ sao có thương hiệu nào có thể cung cấp tọa giá bậc này?

Sau khi ăn xong, năm người Chu Hằng với Ninh Hữu Khuyết cùng nhau lên xe ngựa, xa phu quát nhẹ một tiếng, xe ngựa lập tức khởi hành, ở bên trong vững vàng căn bản không cảm ứng được xe ngựa di chuyển.

Bốn người Hồng Long nữ hoàng đều chưa từng ngồi qua xe ngựa như vậy, ngay từ đầu nhao nhao hô to gọi nhỏ, sau một ngày các nàng mất đi hứng thú, đều lười biếng ngồi ở trong xe ngựa, vẻ mặt ỉu xìu.

Nhàn rỗi nên Chu Hằng bắt đầu dạy Hồ Nhân con đường tu luyện.

Hắn cũng không kiêng kị, tiến hành chỉ điểm trước mắt Ninh Hữu Khuyết. Tiểu nha đầu trước đây ăn mấy tiên quả, vốn chính là nhất phi trùng thiên, chỉ là bị giới hạn cảnh giới lĩnh ngộ mới xuất hiện từng đạo cửa ải.

Bây giờ được Chu Hằng chỉ điểm, nàng đột phá tự nhiên dễ dàng như uống nước.

Sơn Hà Cảnh nhất trọng thiên, nhị trọng thiên, tam trọng thiên… Linh Hải Cảnh nhất trọng thiên, nhị trọng thiên, tam trọng thiên!

Ngắn ngủi 10 ngày, Ninh Hữu Khuyết chứng kiến Hồ Nhân từ

Khai Thiên Cảnh đỉnh phong xông lên Linh Hải Cảnh đỉnh phong, trước mắt đang trong hình thành Thần chích, chấn kinh đến da mặt hắn run run, dường như là ngốc.

Cứ theo đà này, tiểu nha đầu này không ngoài một năm có thể trở thành Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh !

Ở trong mắt của Ninh Hữu Khuyết, Hồ Nhân đã là một khối báu vật, khiến thiên tài tự phụ như hắn ngay cả lòng ganh tỵ đều không có nổi !

Đây cũng không phải là thiên tài, mà là thần tích!

Thiên tài như vậy nếu có thể vì gia tộc… Thành tiên cũng không phải việc khó!

Hắn cũng không cho là kỳ tích như vậy có liên quan với Chu Hằng, bởi vì Chu Hằng cũng chỉ là chỉ điểm các mấu chốt của cảnh giới, khủng bố chân chính phải là lực lượng tích chứa trong cơ thể Hồ Nhân, đây mới là mấu chốt trợ giúp nàng bay lên!

Kế hoạch phải sửa.

Mấy ngày kế tiếp, Ninh Hữu Khuyết gia tăng tiếp xúc với Hồ Nhân, thường thường nói chút chê cười chọc cho tiểu cô

nương cười to không ngừng, xưng hô cũng biến thành Ninh ca ca .

Chu Hằng nhìn ở trong mắt, lại không hề ý tứ ngăn cản, như không thấy.

Lại bảy ngày sau, bọn họ rốt cục đi tới Ninh gia.

Thành thị chỗ Ninh gia là Ninh Thành, đại biểu cho quyền thế Ninh gia vô thượng. Đi lên Ninh Thành 400 lý, chính là một hố sâu thiên nhiên, đối diện là Tiên vực, chỉ là sương mù bao phủ, đứng ở nơi này căn bản không nhìn thấy cảnh tượng đối diện.

Không phải không có người thử bay vượt qua khoảng cách, chỉ là ai bay qua sẽ lập tức rơi xuống, ngay cả Chuẩn Tiên đều không ngoại lệ!

Mà người té xuống… cũng không xuất hiện nữa.

Nên muốn an toàn thông qua sâu hố chỉ có độ đăng Tiên Kiều!

Nhưng đăng Tiên Kiều là ai kiến tạo? Không có ai biết, dường như điều này tới nay vẫn bình thường.

– Chu huynh, mời! Ninh Hữu Khuyết vẫn là bộ dáng ôn văn nhĩ nhã.

Hắn an bài chỗ ở cho năm người Chu Hằng xong, lại lấy cớ mang Hồ Nhân đi dạo, rời đi cùng với tiểu cô nương.

– Uy uy uy, tên này đang đào góc tường, sao ngươi không có một chút phản ứng?

Ninh Hữu Khuyết vừa đi, Hồng Long nữ hoàng lập tức nói.

Chu Hằng lười trả lời nàng, hai mắt nhắm lại.

Xoạt, Hồng Long nữ hoàng tức giận, trực tiếp ném một chén trà tới, bị Chu Hằng tiếp được, nàng nói: – Ta đang nói với ngươi đó!

– Quá phiền, biết không? Chu Hằng vẫn nhắm mắt như cũ, nhưng hai tay vũ động, nhất nhất tiếp được chén trà bát đũa Hồng Long nữ hoàng ném tới.

Hồng Long nữ hoàng đảo mắt, ở lúc ném ra một cái bình hoa đồng thời đẩy Lam Long nữ hoàng, làm cho đối phương a một tiếng lao vào trong lòng Chu Hằng.

Chu Hằng điểm dưới chân, ghế dựa lui về phía sau ba xích, hắn dùng chân tiếp nhận bình hoa, nhưng Lam Long nữ hoàng thì thảm, trực tiếp ngã rầm.

– Ôi, sao ngươi không thương hương tiếc ngọc ? Hồng Long nữ hoàng cáo trạng trước.

– Là ngươi thôi , đâu có chuyện gì liên quan tới ta? Chu Hằng kéo Lam Long nữ hoàng lên, nói: – Oan có đầu, nợ có chủ, ngươi nhớ rõ ràng!

Lam Long nữ hoàng bò dậy, một bên dựa theo thắt lưng, trợn mắt nhìn lại Chu Hằng cùng Hồng Long nữ hoàng.

Hồng Long nữ hoàng bị nàng nhìn chột dạ, vội vàng dời đi lực chú ý nói: – Chu Hằng, Ninh Hữu Khuyết rõ ràng đang dụ chúng ta lại đây, nào có đạo lý kết giao tình cùng kẻ thù giết tộc nhân mình?

Chu Hằng gật đầu, mặc kệ nói như thế nào đây đều là mụn cơm, dù tính Ninh Hữu Khuyết thoải mái thì cũng cùng lắm bỏ qua ân oán, nào có đạo lý cố ý kết bạn cùng bọn chúng? Hắn đi cùng đối phương lại đây, một là tiện đường, thứ hai cũng là khảo nghiệm cho đối phương, khảo nghiệm cho Ninh gia.

Nếu Ninh gia không giảng đạo lý, vậy hắn cũng không ngại

vung đao hạ sát thủ.

– Còn có Tiểu Nhân, rõ ràng Ninh Hữu Khuyết coi trọng tư chất của nàng, muốn đào góc tường đi! Hồng Long nữ hoàng lại nói, nàng đã coi chính mình, Chu Hằng còn cả Hồ Nhân thành người một nhà.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Tiểu Nhân đi con đường nào, do chính nàng quyết định! Với hắn mà nói, thành tựu một cái võ giả Hóa Thần Cảnh, Nguyệt Minh Cảnh cũng chỉ ở một ý niệm, hoàn toàn là xuất phát từ đồng tình.

– Ngươi a, bản nữ hoàng thật sự không biết nên nói ngươi như thế nào! Hồng Long nữ hoàng tức giận chống nạnh hai tay.

– Ngừng! Lam Long nữ hoàng rốt cục bạo phát ra lửa giận, gằn từng chữ nói.

– Nói chính sự, không nên hồ nháo! Hồng Long nữ hoàng hiên ngang lẫm liệt, nhưng không chịu nổi Lam Long nữ hoàng nổi dóa, lập tức đẩy nàng ngã xuống, hai nàng lập tức cuốn thành một đoàn.

Xem các nàng đánh nhau, Chu Hằng cũng không nhịn được muốn hỏi một chút có thể để hắn chơi với, thật vất vả mới nhịn xuống, nói: – Chúng ta ở trong này thêm ba ngày, tìm hiểu tình huống một chút, sau đó xuất phát Tiên vực!

Ba ngày nay, chính là kỳ khảo nghiệm cho Ninh gia.

Chương 756: Lại chõ mõm vào

Ba ngày qua, cuối cùng Ninh gia không ra tay.

Tuy nhiên, có một võ giả Hóa Thần Cảnh vẫn đang quan sát bọn họ bắt đầu từ ngày thứ hai, nhìn chòng chọc hai người suốt rồi mới rời đi, tin tưởng đó chính là Ninh gia lão tổ, hắn thật sự nhìn không ra Chu Hằng sâu cạn cho nên không dám ra tay.

Ba ngày nay, Ninh gia dồn tinh lực ở trên thân Hồ Nhân, muốn giữ lại cái thiên tài trong võ này ở Ninh gia, ưng thuận không biết bao nhiêu ưu đãi, nhưng cuối cùng Hồ Nhân vẫn quyết định đi theo Chu Hằng, khiến Ninh gia thất vọng.

– Ninh huynh, cáo từ! Chu Hằng chắp tay hướng Ninh Hữu Khuyết, thanh niên này thiên phú không tệ, nếu chịu tu luyện, ngày sau không khó đột phá Tiên Nhân Cảnh.

– Sau này còn gặp lại! Ninh Hữu Khuyết có một loại cảm giác như trút được gánh nặng, biểu tình nhẹ nhàng dị thường, chắp tay đáp lễ Chu Hằng.

Chu Hằng tươi cười, ngồi trên xe ngựa Ninh gia chuẩn bị cho

bọn hắn, hướng về đăng Tiên Kiều.

Chiếc xe ngựa này tự nhiên không thể so với Ninh Hữu Khuyết, sức của đôi bàn chân bất quá là hai đầu thú Khai Thiên Cảnh. Xem ra, sau khi Ninh gia không mời chào được Hồ Nhân cũng biến thành keo kiệt, ngay cả phong độ đều như vậy.

Xe ngựa chấn động rất nhiều, đi lắc lắc lắc lư, khiến Hồng Long nữ hoàng rất bất mãn, bởi vì bộ dáng này nàng sẽ không được ngủ.

400 dặm đường đối với yêu thú Khai Thiên Cảnh mà nói cũng không tính là quá lâu, chỉ hai giờ bọn họ đi tới nơi, phía trước là một cái lạch trời nhìn không thấy đầu!

Trên đó có sương trắng nồng đậm tràn ngập, cho dù với thị lực cùng thần thức Chu Hằng đều không thể xuyên thấu.

Pháp tắc!

Dù là Chu Hằng cũng không dám bay vượt qua đạo lạch trời này, ở trước mặt pháp tắc tu vi Thăng Hoa Hoàng cũng như trẻ con.

Xe ngựa đi vòng qua dọc theo vách núi cao. Đại khái mười

mấy phút sau, một cái cầu dài làm từ bạch ngọc xuất hiện ở trước mặt bọn họ. Nhưng chỉ có thể nhìn chiều dài đại khái chừng mười trượng, bộ phận phía sau tiêu ẩn ở trong sương mù.

Đây cũng là đăng Tiên Kiều .

Nếu tiên nhân đều không thể bay vượt qua khoảng cách, ngọc kiều làm sao có thể đủ chống đỡ pháp tắc phá hư? Thật chẳng lẽ có một vị thần linh chí cao đang nhìn xuống sinh linh!

Năm người đều xuống xe ngựa, Chu Hằng đứng ở phía trước ngọc kiều, trầm ngâm không nói.

Nếu coi lạch trời là biên giới, như vậy nơi này chính là Phàm giới, đối diện là Tiên giới. Phân chia như vậy, là môi trường nơi này đặc thù, hay là thủ đoạn của một vị đại năng vô thượng?

Nơi này thờ phụng một vị thần linh chí cao, Chu Hằng cũng thông qua hắc kiếm cùng với thần tượng đã xảy ra cộng minh. Có vô thượng pháp tắc lưu chuyển, thậm chí tăng lên nắm giữ Hỗn Độn Thiên Kinh trên diện rộng!

Nếu quả thật có một cái tồn tại như vậy, hắn khẳng định không có khả năng đoạt được mảnh vỡ hắc kiếm từ trong tay đối phương!

Nhưng nếu rời đi nơi này, chỉ sợ nhất định phải tạo chút quan hệ cùng vị đại năng này.

Có Hoặc Thiên thì tốt rồi!

Chu Hằng nghĩ nghĩ đột nhiên bật cười, Hoặc Thiên quyết định đúng, có vị thiên nữ tuyệt thế này ở đây, hắn gặp được loại tình huống này khẳng định sẽ mượn năng lực đối phương đi giải quyết.

Ân?

Trong lòng hắn vừa động, thần thức bén nhạy đã cảm ứng được đang có ba người vội vàng chạy tới phương hướng của hắn.

Rất nhanh, ba đạo nhân ảnh xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn. Đó là ba lão nhân, Chu Hằng nhận được một người trong đó, chính là Ninh gia lão tổ – hai người mặc dù không có chính thức đánh nhau, nhưng bị đối phương nhìn chòng chọc hai ngày. Chu Hằng làm sao có thể không nhận ra.

Nhưng hai cái khác thì hắn không nhận ra, nhưng bọn họ đồng dạng có được tu vi Hóa Thần Cảnh, ở một đầu đăng Tiên Kiều cũng coi là cường giả tuyệt đỉnh.

– Tiểu hữu dừng bước! Ninh gia lão tổ thét dài một tiếng, thân hình đã đi tới.

Chu Hằng không có gì biểu tình, nói: – Chuyện gì?

Ninh gia lão tổ cười ha ha một tiếng, nói: – Không có gì lớn cả

– Nếu không có gì lớn, không nói cũng thế! Chu Hằng lập tức cắt đứt lời của đối phương. Hắn đột nhiên sinh ra hứng thú nồng hậu đối với đăng Tiên Kiều, không có tâm tình tán gẫu với mấy người này.

– Tiểu bối, ngươi rất kiêu ngạo! Trong ba người Ninh gia lão tổ, một lão nhân áo tím không vui nói.

Hắn được Ninh gia lão tổ mời tới giúp đỡ, họ Trương, là Trương gia Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, thực lực xấp xỉ với Ninh gia lão tổ, người cuối cùng họ Tiền, đồng dạng là Ninh gia lão tổ mời tới.

Ba người này đều hùng bá nhất phương, tự nhiên không chịu nổi Chu Hằng trách móc, sao có thể không giận.

Chu Hằng quét mắt nhìn hắn một cái, không nói gì, hắn ở cảm thụ được tòa bạch ngọc kiều này chỗ đặc biệt, chỉ là mặc hắn quan sát như thế nào, chất liệu bạch ngọc kiều đều không khác với ngọc thông thường.

– Tiểu bối Trương gia lão tổ không khỏi cau chân mày lại, nhưng Ninh gia lão tổ lập tức nhấn một cái ở đầu vai hắn, lắc lắc đầu đối với hắn, khiến hắn mạnh mẽ nhịn lại.

– Chu tiểu ca, yêu cầu của lão phu rất đơn giản, chính là muốn tiểu cô nương này, để cho nàng gia nhập Ninh gia ta! Chỉ cần Chu tiểu ca chịu thả người, có điều kiện gì cứ việc lên tiếng! Ninh gia lão tổ nói.

Cuối cùng, Ninh gia vẫn không nỡ bỏ buông bỏ cái thiên tài này a!

Chu Hằng không nhịn được cười một tiếng, nói:

– Điều kiện gì đều được?

Thấy Chu Hằng dường như ý động, Ninh gia lão tổ lập tức mừng rỡ, hắn không tiếc trả giá mời Trương gia cùng Tiền gia lão tổ đến chính là vì chấn nhiếp Chu Hằng. Sớm biết rằng Chu Hằng dễ nói chuyện như vậy, hắn sao cần phải bỏ ra giá

phải trả lớn như vậy!

– Đều được, chỉ cần lên tiếng! Hắn vội vàng nói.

– Ta muốn thành tiên!

Phi!

Ba người Ninh gia lão tổ đều gắt một cái trong lòng, nếu có chuyện tốt như vậy bọn họ không còn sớm thành tiên, còn đến phiên ngươi? Ninh gia lão tổ lắc lắc đầu, nói: – Cái này không được, Chu tiểu ca đổi một cái yêu cầu khác đi!

– Nhưng ta chỉ có một cái nguyện vọng như vậy! Chu Hằng lại cười nói.

– Chu tiểu ca, ngươi cố ý làm lão phu khó xử sao? Ninh gia lão tổ cũng lộ ra vẻ không vui.

Chu Hằng thở dài, nói: – Là chính ngươi chạy tới theo ta, hiện tại ta nói điều kiện, ngươi lại nói ta làm khó dễ ngươi? Lão già, ta xem ngươi là có vấn đề về não, bệnh này khó trị!

– Tiểu bối cuồng ngạo! Trương gia lão tổ giận dữ, hắn rõ ràng

chỉ được Ninh gia lão tổ mời đến trợ quyền, nhưng dưới cơn nóng giận lại không kìm nổi xông lên, vung tay hướng về Chu Hằng.

Chu Hằng nghiêng người, tiện tay chụp ra một chưởng, ba 1 tiếng, Trương gia lão tổ thân bất do kỷ xông lên đăng Tiên Kiều.

– Không Trương gia lão tổ thần tình sợ hãi, tu vi không đủ đi sấm đăng Tiên Kiều chỉ có đường chết a! Trong nháy mắt, hắn căn bản bất chấp suy nghĩ vì cái gì Chu Hằng có năng lực ném hắn lên Tiên Kiều, thậm chí ngay cả thời gian hận đối phương cũng không có, bởi vì hắn đã cảm thấy nguy cơ to lớn.

Hắn vội vàng vận chuyển linh lực, khai hỏa toàn bộ chiến lực, thình thịch thình thịch thình thịch, dường như đang chiến đấu cùng một địch nhân nhìn không thấy.

Ninh gia lão tổ cùng Tiền gia lão tổ dùng ánh mắt kinh ngạc lạ thường nhìn Chu Hằng, vừa rồi Chu Hằng chỉ hời hợt một chưởng, không hiển hỏa khí, vân đạm phong khinh, nhưng một cái Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh cứ như vậy bị hắn đẩy tới hố lửa!

Tê!

Nếu là trùng hợp, đánh chết Ninh gia lão tổ cùng Tiền gia lão tổ cũng không tín!

Đây chính là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh a, bị cường giả Thần Anh Cảnh toàn lực oanh một chưởng cũng không thể nhúc nhích mảy may! Huống chi hắn sớm được Ninh gia lão tổ nhắc nhở, không có khả năng khinh thị Chu Hằng !

Nhưng Trương gia lão tổ bị đánh lên đăng Tiên Kiều lại là sự thật!

Thực lực Chu Hằng… sâu không lường được!

Bởi vì hiểu điểm này, hai đại lão tổ đều không dám động, chỉ dùng ánh mắt khiếp sợ nhìn Chu Hằng.

Trên Tiên Kiều có lực lượng vô danh lưu chuyển, điều này cần Chuẩn Tiên ba kiếp mới có thể chống cự lại! Tuy rằng Trương gia lão tổ đã đạt được một tia tiên nhân bí mật. Nhưng ngay cả Chuẩn Tiên một kiếp cũng không đạt tới, sao có tư cách đi đăng Tiên Kiều?

Hưu, một đạo nhân ảnh xẹt qua, đi lên đăng Tiên Kiều, vung tay kéo Trương gia lão tổ, thân hình thoắt một cái, đã lui đi ra.

Dáng người khôi ngô, lưng đeo một cái hồ lô rượu màu đỏ thắm, đầu đầy tóc đen tung bay.

– Bái, bái kiến tiên trưởng! Ninh, Tiền hai đại lão tổ vội vàng ngã đầu bái. Đối phương có thể lên đăng Tiên Kiều toàn thân trở ra liền biết, người này tất nhiên là tiên nhân! Hơn nữa. Hồ lô rượu… Đây là dấu hiệu rõ ràng nhất, giới phàm nhân luôn luôn có truyền thuyết một vị Đại Tiên.

Vị tiên nhân này thích du lịch thế gian, không biết bao nhiêu người được ân huệ từ hắn, một cái hồ lô rượu đỏ thẫm chính là đặc thù rõ rệt nhất của hắn!

Truyền thuyết, chỉ là truyền thuyết a!

– Đứng lên đi! Lỗ Đông Vân giơ giơ, nhưng trong lòng thì thầm kêu không hay ho.

Du lịch thế gian là lạc thú của hắn, nhưng chơi xong vẫn phải về Tiên vực , nhưng hắn vừa muốn bước trên Tiên Kiều lại thấy được một cái nho nhỏ Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh lại dám chạy đến Tiên Kiều chịu chết, lúc này ra tay cứu.

Đây là bệnh cũ của hắn, nói khó nghe chính là tiện tay!

Nhưng cứu được người, hắn cũng phát hiện Chu Hằng.

Tiểu tử này trẻ tuổi thì trẻ tuổi, nhưng bi kịch là hắn đánh không lại, còn thua thiệt trong tay đối phương! Phía trước hắn chật vật mà chạy, lần này tái kiến Chu Hằng tự nhiên trong lòng chịu khổ sở, cũng may với tu vi của hắn vẫn có thể khống chế được không hiển lộ ra ở trên mặt, cũng xấu hổ nhưng khó tránh khỏi.

– Tiền bối, mời ngươi làm chủ, người này rõ ràng là tiên nhân, lại tự tiện ra tay đối với phàm nhân! Hai đại lão tổ đều khóc kể lể, về phần Trương gia lão tổ đã đầu cụp xuống chỉ còn lại có một hơi, vẻ mặt vô cùng uể oải.

Lỗ Đông Vân nhăn mặt, hắn muốn làm chủ a, hắn cũng muốn nghiêm trị Chu Hằng a, nhưng hắn không có năng lực này a!

Nghĩ đến đây, hắn cũng có loại ủy khuất lệ rơi đầy mặt!

Chu Hằng không khỏi nở nụ cười, thật đúng là xảo, lại để cho hắn gặp cái lão già thích chõ mũi vào chuyện người khác:

– Vậy các ngươi muốn thế nào?

– Giải vào tiên tù, trải qua chín chín tám mươi mốt hình mà chết! Trương gia lão tổ từ từ tỉnh lại, cắn răng nghiến lợi nói. Hắn là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, đã có tư cách biết một ít chuyện Tiên vực.

Lỗ Đông Vân co giật da mặt, mấy vị cường giả Tiên vực lánh đời không ra, căn bản không có người trấn áp Chu Hằng, loại tồn tại này đã mạnh đến nổi có thể không nhìn quy tắc Tiên vực, các ngươi lại muốn hắn bị hành hình mà chết?

Con mẹ nó, các ngươi muốn chết đừng liên lụy lão phu a!

Lần đầu tiên trong đời lão già cảm thấy cứu người có đôi khi cũng không phải một chuyện tốt, hiện tại hắn muốn tự tay bóp chết Trương gia lão tổ.

Chương 757: Thánh tiên điện

Chu Hằng không khỏi bật cười, nhìn lại Lỗ Đông Vân, nói: – Lão ca, ngươi thấy thế nào?

Lão ca?

Ba người Ninh gia lão tổ tự nhiên sẽ không tin tưởng Lỗ Đông Vân thật sự là huynh trưởng Chu Hằng, nếu không phải, như vậy một tiếng lão ca này có vẻ vô cùng tùy ý, nói rõ địa vị hoặc là thực lực Chu Hằng không kém Lỗ Đông Vân chút nào!

Không thể nào! Không thể nào!

Bọn họ đều dùng ánh mắt khẩn trương nhìn Lỗ Đông Vân, nếu hắn không lập tức trở mặt, vậy tám thành là sự thật!

Trong lòng Lỗ Đông Vân lại co quắp, hắn có thể thấy thế nào? Nếu hắn bằng Chu Hằng không còn sớm đánh tiểu tử này, còn chờ ba người các ngươi vô nghĩa? Hắn miễn cưỡng cười cười, nói: – Tiểu huynh đệ, có thể bỏ qua được thì tha cho người, ngươi nói ngươi có tu vi gì , cần gì chấp nhặt những tiểu nhân vật này!

Loảng xoảng!

3 người Ninh gia lão tổ nhất thời giống như sấm sét giữa trời quang, trong lòng lạnh như băng. Đây là kết quả bọn hắn không muốn nhìn thấy nhất, Chu Hằng đủ sức đánh đồng với Lỗ Đông Vân, vị nhân vật truyền kỳ Tiên vực!

Bọn họ không ngờ đi chủ động trêu chọc tồn tại như vậy, không phải muốn chết là cái gì?

Hai lão tổ Tiền, Trương tự nhiên hận Ninh gia lão tổ đến tận xương tủy, không ngờ làm cho bọn họ xuất đầu đi đối phó một vị tiên nhân, hơn nữa còn là tiên nhân vô cùng cường đại!

Chu Hằng cười ha ha, nói: – Không phải ta muốn chấp nhặt cùng bọn họ, mà là bọn hắn không nên đến trêu chọc ta, nếu ta không vui đùa cùng bọn họ một chút, không phải rất xin lỗi dũng khí của bọn họ?

– Tiền bối, là chúng ta có mắt không tròng, xin bỏ qua cho chúng ta một lần!

– Đây đều là lão già họ Ninh kia giựt giây chúng ta tới, chúng ta không cừu không oán cùng tiền bối a!

– Đúng đúng đúng, chính là lão gia hỏa này nhìn trúng tư chất ái đồ tiền bối. Nên muốn đoạt lại! Hơn nữa, lão hủ phỏng chừng hắn còn muốn dùng Tẩy Hồn Thuật hủy diệt trí nhớ ái đồ tiền bối. Để cho nàng cả đời trung tâm Ninh gia!

– Trương Viễn Hà, ngươi không nên ngậm máu phun người!

– Hừ. Ta nói sai sao?

Vì thoái thác trách nhiệm, hơn mạng sống, ba lão gia hỏa đều tính kế lẫn nhau.

Chu Hằng cười hướng về Lỗ Đông Vân, nói: – Lão ca, ngươi nói ta còn có thể nhẫn sao?

Lỗ Đông Vân thở dài một hơi.

Chu Hằng tiện tay bắn ra, thình thịch thình thịch thình thịch, ba người Ninh gia lão tổ đều bị hắn ném vào trong vực sâu vạn trượng.

Nếu bọn họ như vậy cũng không chết, thậm chí còn có thể đạt được vô thượng tuyệt học của tiền bối cao nhân, như vậy Chu Hằng cũng chỉ có thể chịu.

– Tiểu huynh đệ, ngươi phải về Tiên vực? Lỗ Đông Vân hỏi.

Chu Hằng xoay chuyển nhanh chóng trong lòng, người trong thế giới này dường như căn bản không biết bọn họ chỉ sinh hoạt tại một cái thế giới thu hẹp, chỉ nghĩ toàn bộ thiên địa cũng chỉ có mảy may như vậy.

Phàm nhân nghĩ như vậy còn chưa tính, chẳng lẽ đường đường Thăng Hoa Đế cũng đồng dạng không biết sao?

Đối phương dùng từ về . Ý vị Lỗ Đông Vân coi hắn là người Tiên vực, mà không hoài nghi hắn là người từ ngoài đến chút nào!

Chu Hằng nghĩ nghĩ, nói: – Không tồi, ta quả thật muốn đi Tiên vực kiến thức một chút!

Lỗ Đông Vân không phản ứng chút nào đối với lời nói này, chỉ gật đầu, nói: – Nếu tiểu ca không chê. Lão phu cùng ngươi đi như thế nào? Hắn sợ Chu Hằng một đường giết về Tiên vực, mà có hắn ở bên cạnh. Ai dám đến trêu chọc?

Chu Hằng trầm ngâm, hắn không phải đang suy nghĩ đối phương định làm gì. Mà là vừa rồi lời nói của hắn lộ ra rất nhiều sơ hở, thiếu chút nữa là đang nói ca cũng không phải người Tiên vực, mà là vào từ bên ngoài, nhưng không ngờ Lỗ Đông Vân không có một tia khác thường!

Lẽ ra có thể tu luyện tới Thăng Hoa Đế cũng không thể phản ứng trì độn như thế a?

Trong lòng Chu Hằng càng ngày càng kỳ quái, cười cười, nói:
– Nếu lão ca có ý tốt như vậy, ta sao dám chối từ?

Hắn để chư nữ về tới trong Tiên Cư, sau đó cùng nhau bước lên đăng Tiên Kiều với Lỗ Đông Vân.

Oanh!

Một đạo gió mạnh lập tức oanh tập hướng hắn, nhưng đăng Tiên Kiều hạn chế phàm nhân, lực lượng của gió ngay cả cấp bậc Nguyệt Minh Vương cũng không đạt tới, làm sao có thể tạo thành ảnh hưởng đối với hắn chút?

Chu Hằng quan sát hoàn cảnh chung quanh, tay phải của hắn cũng đặt lên Tiên Kiều, cảm ứng chất liệu phía dưới, như thế nào cũng không thể cảm giác được một tia khác thường.

Lỗ Đông Vân thì nói chuyện với Chu Hằng câu được câu không, muốn thăm dò chi tiết của Chu Hằng.

Cũng mặc kệ Chu Hằng ám chỉ như thế nào, Lỗ Đông Vân đều không liên lạc Chu Hằng với thế giới kia, dường như cái thiên địa này chính là duy nhất, cái quan niệm này đã là thâm căn cố đế.

Hắn dò hỏi Chu Hằng, Chu Hằng cũng không ngại hỏi mấy chuyện tình trên người hắn, tỷ như, cung phụng thần linh chí cao là ai.

Lỗ Đông Vân cũng không biết!

Đây dường như là tồn tại mãi mãi tới nay, là nàng sáng lập phiến thiên địa này, cho nhân loại năng lực tu luyện, do đó thoát khỏi bách bệnh, kéo dài thọ mệnh thật lớn.

Nửa ngày sau, bọn họ thông qua đăng Tiên Kiều, đi tới một đầu lạch trời khác.

Chu Hằng không khỏi lộ ra ngạc nhiên, chỉ thấy đây là một mảnh thiên địa vô cùng xinh đẹp, thanh sơn lục thủy, dòng sông uyển chuyển, trên bầu trời có từng ngọn núi lơ lửng, đồng dạng xanh biếc, có chút núi còn có thác nước buông xuống, tạo thành một cái thiên hà xinh đẹp.

Tiên hạc tung cánh, phi hành ở trên trời, một vầng mặt trời đỏ ở bầu trời, tỏa ánh mặt trời ấm áp.

– Chu tiểu ca, bây giờ ngươi muốn đi nơi nào? Lỗ Đông Vân hỏi.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, nói: – Không có mục đích gì, tùy ý đi một chút!

– Một khi đã như vậy, không bằng Chu tiểu ca bồi lão phu cùng nhau đi tới Thánh Tiên Điện đi! Lỗ Đông Vân lập tức đề nghị.

– Thánh Tiên Điện? Chu Hằng không hiểu hỏi.

– Thánh Tiên Điện chính là địa phương của lão phu, tuy nhiên cũng không thuộc về lão phu, mà là một chỗ Thánh địa Tiên vực. Người Tiên vực có tư chất nhất được tiến vào Thánh Tiên Điện tiềm tu, bởi vì bên trong đó có kế thừa thần linh chí cao lưu lại! Lỗ Đông Vân tràn đầy cảm giác tự hào.

Cái gì, kế thừa thần linh chí cao?

Chu Hằng không khỏi động lòng, ở trong mắt đám người Lỗ Đông Vân, thần linh chí cao chính là Chân Thần duy nhất chỗ

này, nhưng ở trong lòng Chu Hằng, hắn biết cái gọi là thần linh chí cao hẳn là một vị đại năng Minh giới.

Nàng lưu lại kế thừa để làm chi, chẳng lẽ đã chết?

Chu Hằng nổi lên lòng hiếu kỳ, hiện tại cho dù Lỗ Đông Vân trở mặt hắn cũng phải nghĩ biện pháp đi Thánh Tiên Điện , nói: – Được, đi Thánh Tiên Điện!

Hai người đều triển khai thân pháp đi tới, rất nhanh đi tới một tòa cổ thành, nơi này có pháp trận truyền tống.

Lỗ Đông Vân có được uy vọng lớn lao, một đường đi tới người đi đường đều nhao nhao quỳ gối, không chút che giấu kính ngưỡng sùng bái đối với hắn, khiến Chu Hằng âm thầm đoán vị này có phải lòng hư vinh đặc biệt mãnh liệt hay không, cho nên mới thích đi khắp nơi.

Ánh sáng tản ra, khi Chu Hằng cùng Lỗ Đông Vân bước ra truyền tống trận, đã đi tới một tòa thành thị vô cùng to lớn, mỗi một cục gạch đều tản ra thiên tang cổ vận xuyên qua muôn đời.

Chu Hằng càng ngày càng kỳ quái, nếu nơi này tồn tại mấy triệu năm, thậm chí mấy ngàn vạn năm, làm sao có thể ngăn cách cùng ngoại giới như thế, ngay cả thân là ếch ngồi đáy giếng cũng không biết!

– Lỗ đại nhân!

– Lỗ đại nhân!

Lỗ Đông Vân vừa xuất hiện, người phụ cận nhao nhao kêu lên, trên mặt từng cái đều không che giấu vẻ kính ngưỡng.

Lão gia hỏa này còn nổi danh như vậy!

Với thông tin của Lỗ Đông Vân, Chu Hằng cũng có hiểu biết đại khái đối với tình huống Tiên vực – thực ra hắn muốn tìm hiểu cũng không phải bí mật gì, đến trình tự Thăng Hoa Cảnh đều có thể dễ dàng biết.

Người mạnh nhất Tiên vực cũng chỉ là Sáng Thế Vương!

Dù sao cũng là tiểu Thiên địa ngăn cách hậu thế, có thể nhắm mắt làm liều đẩy mạnh võ đạo đến Sáng Thế Vương đã không tệ rồi! Hơn nữa, linh tức nơi này cũng không được thập phần dồi dào, tiến vào Sáng Thế Vương không cần lĩnh ngộ, chỗ khó ngược lại biến thành linh khí.

Chỉ dựa vào linh khí nơi này không có khả năng xông lên Sáng Thế Cảnh, nhất thiết phải dựa vào Thánh dược thiên địa!

Hiện giờ năm vị Sáng Thế Vương Tiên vực chiếm được thánh dược mới đột phá, nếu không Thăng Hoa Đế là cực hạn cả đời võ giả!

Bởi vậy, làm Thăng Hoa Đế như Lỗ Đông Vân tự nhiên địa vị cao cả , cũng cho hắn có uy vọng để chõ loạn mõm, nếu không – dù là Thăng Hoa Đế cũng sẽ bị chết rất nhanh!

Nơi này cũng không phải Thánh Tiên Điện, Lỗ Đông Vân mang theo Chu Hằng ra khỏi thành, một đường lại hướng về trung tâm đi hơn 3 vạn lý, rốt cục tới tòa Thánh địa của Tiên vực!

Thánh Tiên Điện, chính là trung tâm Tiên vực!

Tòa điện phủ thành lập ở dưới chân một ngọn núi nhìn không thấy đỉnh, diện tích ít nhất vạn mẫu, nguyên bản thập phần to lớn đồ sộ, chỉ tiếc ai bảo nó thành lập ở dưới ngọn núi như vậy? Vừa so sánh liền ảm đạm thất sắc!

– Chu tiểu ca, tuy rằng chiến lực ngươi cường đại, tuy nhiên dù sao tu vi còn chỉ có Thăng Hoa Hoàng, có muốn vào đây tu 1 chút không? Lỗ Đông Vân đề nghị Chu Hằng, hắn nhìn ra được góc cạnh Chu Hằng rõ ràng, tuy nhiên chỉ cần tu luyện ở Thánh Tiên Điện, tất nhiên sẽ bị Thần Linh vô thượng cảm hóa.

– Được a! Chu Hằng gật đầu, hắn quả thật muốn biết một chút kế thừa thần linh chí cao.

Bọn họ coi như ăn nhịp với nhau , Lỗ Đông Vân lập tức an bài cho Chu Hằng, để hắn trở thành một gã đệ tử Thánh Tiên Điện. Thực ra muốn trở thành đệ tử của Thánh Tiên Điện cần đi qua tầng tầng lớp lớp xét duyệt, đối với tư chất thí sinh cũng có yêu cầu nghiêm khắc, ai bảo đây là chuyện tình do Lỗ Đông Vân tổ chức?

Tuy nhiên nửa ngày trôi qua, Chu Hằng vẫn chính thức trở thành đệ tử của Thánh Tiên Điện.

– Lần trước làm đồ đệ của người, không biết là sự tình bao lâu rồi? Chu Hằng nằm ở trên giường, hai tay chẩm đặt sau gáy, đột nhiên nhớ lại những chuyện trước đây ở Phàm giới, nhận thức với Lâm Phức Hương, giao tình với đám người Chư Chí Hòa.

Sau khi hắn suy nghĩ một chút, đưa hết người cùng gia súc trong Tiên Cư ra ngoài.

– Đây là nơi nào? Tam nữ Lam Long nữ hoàng đều rất có hứng thú nghiên cứu, mà Hồng Long nữ hoàng thì lười biếng ngồi ở ghế dựa, dùng một cái đầu ngón tay xanh nhìn Chu Hằng, ánh mắt có chút quỷ dị.

– Thánh Tiên Điện! Chu Hằng thuận miệng nói một câu, hỏi: – Nơi này là Tiên vực, các ngươi có cảm giác thân thể có thay đổi gì hay không?

Lam Long nữ hoàng, Mộc Đồng Đồng, Hồ Nhân hai mặt nhìn nhau một lúc đều lắc lắc đầu, mà Hồng Long nữ hoàng lại nói: – Có!

– Có? Có thay đổi gì?

Chu Hằng hỏi.

– Bộ ngực dường như trở nên lớn một ít!

– … Lưu manh!

Chương 758: Lý nguyên tinh

Biến hóa là có, chỉ là cũng không xuất hiện ở trên thân thể, trên tu vi, mà là trong tính cách.

Ngay từ đầu Chu Hằng chỉ là không hiểu biết về Hồng Long nữ hoàng, cũng không biết nữ hoàng này thật ra là một nàng mang tới tai họa, nhưng sau khi hắn quan sát một hồi, lại phát hiện mọi người, bao gồm con lừa đen tính cách đặc thù đều đang không ngừng thay đổi lớn.

Tỷ như con lừa đen thì càng thêm tham tiền, hiện tại chẳng những nó không thể bỏ bảo vật, ngay cả vàng bạc đều không buông tha, thậm chí bình hoa trang sức trong phòng đều len lén nhét vào trong bao tải, định đào hố giấu đi.

Mộc Đồng Đồng thì càng đùa giỡn như điên, náo động cả đêm cũng không chịu ngủ, thế nào Chu Hằng cũng phải dùng linh lực cưỡng ép phong trấn nàng mới được. Lam Long Nữ Vương thì càng trở nên anh thư nhưng lạnh lùng, cũng càng coi Chu Hằng như kẻ thù, dường như lo lắng hắn sẽ làm ra chuyện xấu gì đó.

Ngược lại thì Hồ Nhân không có thay đổi gì, nhưng nghĩ lại nàng vốn chính là đất, người này không thể tính ở trong đó.

Cho nên, Hồng Long nữ hoàng phát sinh xui xẻo cũng chưa chắc trời sinh nàng đã gieo rắc điều xấu, mà là tiến vào nơi này một mặt tính cách của nàng bị phóng lớn vô hạn, tỷ như tính lười biếng mà thôi.

Ở địa phương này, có thể biến đổi một người. Hoặc là nói, làm cho tính cách của mỗi người trở nên càng thêm rõ ràng.

Đúng rồi, nói như vậy, Lỗ Đông Vân thích chõ mũi vào chuyện người khác chắc cũng là một loại bệnh chăng? Ừm! Không trách được luôn thích chen chân vào chuyện người khác!

Chính mình không có bị ảnh hưởng, là nhờ có hắc kiếm!

Chu Hằng càng ngày càng tò mò, vị thần linh chí cao này đến tột cùng là tồn tại như thế nào, đây là nàng ở trên cao nhìn xuống đùa bỡn tiểu thế giới này, hay là nàng đã chết đi, đây là ý chí không tiêu tan của nàng?

Nếu để Chu Hằng nói, hắn càng muốn tin tưởng đây là một vị đại năng vô thượng từ Minh giới, giống nhau với Hoặc Thiên chỉ là tiến vào Tiên giới dưỡng thương, nếu không ai lại nguyện ý bị áp chế tu vi luôn đợi ở chỗ này?

Ngày hôm sau. Chu Hằng chính thức với thân phận đệ tử

Thánh Tiên Điện rảo bước đi dạo trong điện phủ bậc trung thật lớn này.

Thánh Tiên Điện cũng không chỉ là dẫn tới tác dụng của võ viện, nơi này nếu đã có đệ tử, cũng không thiếu võ giả bậc cao ở trong này cảm ứng khí tức Thần Linh, thu được lĩnh ngộ phá vỡ gông cùm xiềng xiếc tiến vào cảnh giới cao hơn.

Đệ tử trong này chia làm 6 trình tự rõ ràng, là 6 cảnh giới đối ứng từ Nguyệt Minh Vương đến Nhật Diệu Đế, dùng viện chữ Địa làm danh xưng. Tỷ như Địa Lục Viện chính là chỗ ngụ của Nguyệt Minh Vương; Địa Nhất Viện là chỗ của Nhật Diệu Đế. Mỗi một viện chữ Địa đều có võ giả bậc cao do Thánh Tiên Điện phái ra để chỉ đạo.

Đương nhiên, mọi người có thể tới chỗ này đều là thiên tài; cho dù là Nguyệt Minh Vương thì cũng là người xuất sắc trong Nguyệt Minh Vương.

Đạt tới trình tự Thăng Hoa Vương, Thánh Tiên Điện sẽ không có trưởng giả chuyên môn để chỉ điểm. Nhưng sẽ bố trí cho người tầng thứ này một gian điện phủ chuyên môn, mọi người có thể thảo luận với nhau những khó khăn gặp phải trong tu luyện, mà hơn 20 vị Thăng Hoa Đế cỡ như Lỗ Đông Vân cũng sẽ thỉnh thoảng tới để giảng giải.

Đây là một địa phương có tính chất nửa võ viện nửa tôn giáo, kỷ luật tương đối lỏng lẻo, nhưng có một điều phải giữ nghiêm, chính là tuyệt đối không được giết người ở trong Tiên điện, nếu không sẽ bị coi là công địch của Tiên vực!

Bởi vì đây là đại nghịch bất đạo, khinh nhờn Thần Linh tối cao!

Đương nhiên, còn có một đống lớn quy củ khác, tỷ như ở trong phạm vi Tiên điện không được phép phi hành. Điều này cũng xem là bất kính đối với Thần Linh chí cao.

Chu Hằng thật ra không có hứng thú thảo luận võ đạo với người khác, hắn chỉ đi dạo ở trong Thánh Tiên Điện. Vào đến trong này, hắc kiếm rung động càng thêm rõ ràng, nhưng nó cũng không có chỉ phương hướng chính xác, mà chỉ luôn xoay tròn.

Đây là hưng phấn cũng không phải như vậy chứ? Chỉ như vậy làm sao giúp hắn tìm được?

Chu Hằng đơn giản không để ý tới vị đại gia này nữa. Một mình đi lang thang chừng mười ngày, cuối cùng hắn quyết định đi tới "lớp học" xem thử. Hỏi người khác một chút tình huống, dù sao so với một mình hắn đi dạo cũng tốt hơn.

Bởi vì trình tự võ đạo ở Tiên vực không thể so sánh với Tuyệt Tiên Thành, ở nơi này Sáng Thế Vương chính là tồn tại vô

địch; mà Thăng Hoa Đế đã là nhân vật đỉnh cao; còn Thăng Hoa Hoàng chính là đệ tử cấp bậc cao nhất.

Chu Hằng đi vào một gian điện phủ, chỉ thấy nơi này chỉ có chín người, nhưng có bảy người là lão nhân chòm râu bạc phơ, toàn thân đều tản ra ý vị già lão; còn lại là hai người trẻ hơn nhiều, nhìn qua chừng hơn bốn mươi tuổi.

Nhìn thấy Chu Hằng đi vào, chín người đồng thời ngẩng đầu nhìn hắn chăm chú, đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì Chu Hằng quá trẻ tuổi.

Loại trẻ tuổi này không phải trẻ tuổi về vẻ ngoài, điều này có thể thông qua linh lực trú nhan… mà đây là khí huyết! Giống như hỏa lò, hừng hực xông lên tận trời, điều đó có nghĩa thọ mệnh dồi dào! Quả thật khiến cho người ta hâm mộ!

Đối với cường giả cao cao tại thượng, ngoại trừ đột phá tu vi, thì còn có thứ gì để họ theo đuổi?

Đương nhiên là thọ nguyên!

Chu Hằng mỉm cười, ôm quyền nói: – Tại hạ Chu Hằng! Ra mắt các vị lão huynh!

Nói về tuổi, hắn hoàn toàn có thể làm cháu chắt của các lão nhân ở đây, nhưng ở thế giới dùng thực lực quyết định địa vị, ai lại đi quản tới tuổi tác của hắn? Chỉ cần hắn có đủ thực lực, là có tư cách xưng huynh gọi đệ.

– Lão phu Nghiêm Thạc!

– Lão phu Mã Hóa Viễn!

– Mỗ gia Trịnh Sảng…

Chín người kia cũng đều trả lễ, rồi tự giới thiệu với Chu Hằng. Dù sao vị này cũng quá trẻ tuổi đi, có được tiềm lực tăng lên đáng sợ, người như vậy cho dù là không thể kết làm bạn hữu cũng tuyệt đối không thể đắc tội.

– Chu huynh là sư thừa vị cao nhân nào, trước đây như thế nào chưa từng nghe nói qua? Lưu Vũ Địch liền hỏi Chu Hằng. Tuy rằng hắn râu bạc một bó to, nhưng một tiếng Chu huynh lại xưng hô vô cùng nhuần nhuyễn.

– Ha ha.. Ta là xuất thân từ nơi hoang dã, trước kia chỉ là tự mình vùi đầu tu luyện, gần đây mới ra ngoài lịch lãm một chút, phát hiện thế giới bên ngoài hóa ra rộng lớn như vậy! Chu Hằng nói, lời này đúng là nửa thật nửa giả.

– Thì ra là thế! Chín người kia đều gật gật đầu. Bọn họ rõ ràng cũng không tin, nhưng không ai tiếp tục hỏi nữa, hiển nhiên là sợ trong lúc vô ý hỏi trúng điều cấm kỵ của Chu Hằng, khơi khơi đắc tội với một cường địch.

Mọi người đều là mới quen, tự nhiên không có khả năng móc hết lòng dạ nói ra, sau khi chào hỏi mọi người đều yên tĩnh lại.

Chín người trong này đều đưa mắt nhìn trên vách tường, dường như trên đó mọc ra một cây thánh dược, vô cùng hấp dẫn người.

Chu Hằng đưa mắt nhìn lên, chỉ thấy trên vách tường có khắc những bức đồ họa, thoạt nhìn chính là những gốc cây, những bụi cỏ, những con thú… nhưng klhi nhìn kỹ, cây này cỏ này thú này dường như nhích động, truyền lại điều huyền diệu vô cùng sâu sắc nào đó.

Chỉ nhìn ngắm vài lần, hắn cũng cảm giác được nhịp đập của đại đạo tang thương, làm cho tâm linh hắn chấn động, dường như dâng lên đủ loại hiểu ra.

Có ý tứ!

Hắn cũng ngồi xuống, tĩnh tâm ngưng thần, tìm hiểu huyền diệu trong đó.

Vô cùng kì diệu, huyền diệu khó giải thích, dường như hắn nắm bắt được điều gì, lại dường như không chạm vào thứ gì, khiến hắn có cảm giác như phát điên.

Kiểu này cũng giống như một người tu vi không đủ mà cố gượng ép nghiên cứu Thiên Kinh, rõ ràng mỗi một phù văn đều ẩn chứa bí mật của thiên địa, lại hoàn toàn không có biện pháp lĩnh hội chân nghĩa trong đó, chỉ có thể loại suy, để tham chiếu với sở học của mình trước đây, từ đó thu hoạch được lĩnh ngộ và đột phá.

Sau khi Chu Hằng lĩnh ngộ được điểm này, bắt đầu dựa vào đó thể hội Ngũ Hành Phù Văn.

Nhưng mà rất nhanh thì hắn thất vọng rồi, dù có hiểu ra loại đạo đạo sinh thành này, cũng không đủ để dẫn tới tác dụng trợ giúp lĩnh ngộ đối với Thiên Kinh.

Ngẫm lại cũng đúng, Thiên Kinh chính là tồn tại cấp siêu Sáng Thế Đế khác, nếu như loại lĩnh ngộ này có thể dẫn tới giúp ích, như vậy nơi này cũng không có khả năng chỉ có tồn tại Sáng Thế Vương cao nhất.

Loại lĩnh ngộ này hữu ích đối với Thăng Hoa Hoàng bình thường, nhưng đối với Chu Hằng nắm giữ Hỗn Độn Thiên Kinh thì còn xa không đủ.

Hắn đứng lên, có tiếp tục nghiền ngẫm cũng không có ý nghĩa, chỉ lãng phí thời gian mà thôi.

Thấy hắn rất nhanh liền đứng lên, mấy lão nhân đều khẽ chép miệng, trong lòng thầm than một tiếng: dù sao chỉ là người trẻ tuổi không thể định tâm được! Tuy rằng bích hoạ khắc đá này không là thần công bí điển gì, nhưng còn trân quý hơn so với các thứ đó, có thể tăng lên ngộ tính của tu giả!

Đương nhiên bọn họ cũng không đi khuyên Chu Hằng, gia tộc nào nguyện ý nhìn thấy một thiên tài trẻ tuổi như vậy đi lên vị trí cao hơn mình? Bọn họ còn ước gì từ nay về sau Chu Hằng cứ dừng lại ở cảnh giới Thăng Hoa Hoàng này không tiến thêm nữa.

Chu Hằng đi ra cửa, mới đi được vài bước, sau lưng đột nhiên truyền đến tiếng gọi: “Chu huynh”. Hắn quay nhìn lại, là một nam nhân trung niên mặc áo gấm, tên hắn là Lý Nguyên Tinh, hắn có điểm không yên lòng.

Chu Hằng dừng bước lại, Lý Nguyên Tinh bước hai ba bước đuổi theo kịp, cười nói: – Nếu Chu huynh mới đến, thì để tại hạ cùng đi dạo nơi nơi với huynh như thế nào?

– Cũng tốt! Chu Hằng ngẫm nghĩ, rồi gật đầu đồng ý.

Thánh Tiên Điện tối cao tối thượng, chính là Tế đàn cuối cùng cộng phụng vị Thần Linh chí cao kia. Tuy nhiên pho tượng đá ở nơi này, tạm thời Chu Hằng còn chưa có nhìn thấy, bởi vì chỉ có ở ngày sinh nhật Thần Linh mới có thể mở ra cho người vào cúng bái.

Chính vì địa vị đặc thù của Thánh Tiên Điện, nơi này nhất định không có khả năng có chỗ giải trí gì, đừng nói tửu lâu trà quán, bất kỳ liên quan đến mua bán sinh ý đều không cho phép tồn tại, vô cùng thuần túy.

Cho nên muốn tìm thú vui nhất định phải đi ra tòa thành bên ngoài.

Được Lý Nguyên Tinh hướng dẫn, hai người rất nhanh đi tới Thanh Hà Thành. Đây là một trong những thành thị cách Thánh Tiên Điện gần nhất, vô cùng phồn vinh.

Lý Nguyên Tinh là khách quen của nơi này, hắn dẫn Chu Hằng vào một gian tửu lâu, hai người châm mỗi người một ly rượu ngon, rồi bắt đầu hàn huyên trên trời dưới dất.

Cùng so sánh với Lỗ Đông Vân, Lý Nguyên Tinh về giao tế thông minh lanh lợi hơn nhiều. Hắn cẩn thận suy tư mỗi câu trả lời của Chu Hằng, thường thường trong mắt chớp lóe tia sáng kỳ lạ, dường như xúc động điều gì.

Chu Hằng cũng hỏi thăm đối phương ở nơi này có những chỗ

nào cấm kỵ, chỗ nào thần bí, nhưng thu được trả lời cơ hồ là mỗi người ở Thánh Tiên Điện đều biết, nơi cấm kỵ duy nhất của Tiên vực này chính là Thánh Tiên Điện.

Nói chính xác, đầu tiên là pho tượng Thần Linh trong Thánh Tiên Điện, nhưng hàng năm đều sẽ mở ra một lần, không tính là cấm kỵ chân chính; nhưng chỗ thứ hai thì vĩnh viễn cấm người đi vào, chính là tòa núi cao ở chỗ Thánh Tiên Điện kia.

Nghe nói, vị Thần Linh vô thượng ngụ ở trên Thánh sơn đó, không cho phép bất luận kẻ nào quấy rầy. Nếu như có người tới quấy rầy, chẳng những người đó sẽ bị đánh giết thành mảnh vụn, còn sẽ khiến cho Thần Linh trách tội, giáng xuống tai nạn!

Lý Nguyên Tinh nói ra vô cùng thận trọng, Chu Hằng nghe nói vậy lại hai mắt tỏa sáng, đương vê nha của hắn hẳn chính là ở trên ngọn núi kia.

– Chu huynh có từng nghĩ tới, ở bên ngoài thế giới này là thế giới như thế nào không? Lý Nguyên Tinh đột nhiên hỏi.

“Ồ! Không phải người trong thế giới này đều bị tẩy não rồi sao? Như thế nào còn sinh ra ý niệm như vậy?” Chu Hằng không khỏi nở nụ cười, nói: – Dĩ nhiên là một mảng thế giới càng thêm rộng lớn!

– Chu huynh thực sự tin như vậy sao? Lý Nguyên Tinh hỏi rất

có thâm ý.

Chu Hằng chỉ cười cười.

Chương 759: Người ở thế giới bên ngoài

Lý gia là một gia tộc rất cao, nói về số lượng, chất lượng cao thủ của gia tộc đều đủ để đứng vào tốp ba của Tiên vực, mà lão tổ Lý gia lại là một trong 5 Sáng Thế Vương ít ỏi của Tiên vực.

Gia tộc khổng lồ như vậy, quả thực khiến người ta kính sợ!

Đại gia tộc như thế trải qua vô số năm phát triển sinh sôi nảy nở, tự nhiên thế lực xâm nhập đến mỗi một góc của Tiên vực, mà quyền lực hạch tâm của Lý gia lại chưa từng biến đổi, vẫn luôn là tổ địa.

Lý gia phát tích từ một cái trấn nhỏ, tuy nhiên trấn nhỏ này cũng không có bởi vì Lý gia quật khởi mà phát sinh biến hóa bao nhiêu, vẫn như cũ hạ thấp, cộng thêm Lý gia cố ý giấu giếm, người ngoài không có mấy người biết chỗ này chính là quyền lực hạch tâm của Lý gia.

Sau khi Lý Nguyên Tinh tách ra với Chu Hằng, trước tiên hắn chạy về tổ địa, cầu kiến mấy vị Thái thượng trưởng lão gia tộc.

Những Thái thượng trưởng lão này cũng không phải Sáng Thế

Vương, nhưng mỗi người đều là Thăng Hoa Đế, ở thế giới trình tự võ đạo tương đối thấp này, đây đã là lực lượng bố trí có thể hù chết người.

– Nguyên Tinh! Khẩn cấp triệu tập chúng ta có việc gì trọng yếu sao? Một Thái thượng trưởng lão lên tiếng hỏi.

– Sáu vị trưởng lão! Quả thật Nguyên Tinh có chuyện trọng yếu cần bẩm báo, thậm chí có thể phải xuất động lão tổ tông!

Lý Nguyên Tinh trước thi lễ một cái, sau đó cung kính nói.

“Cái gì!” Sáu Thái thượng trưởng lão của Lý gia, mặc dù không có bật thốt ra hai chữ này, nhưng mỗi người đều là khuôn mặt kích động, ở trước mặt người trong nhà bọn họ không cần quá mức khống chế cảm xúc, nhưng đến tầng thứ này của bọn họ cũng ít có chuyện gì có thể làm cho bọn họ biến sắc.

Thế nhưng chuyện gì muốn kinh động tới lão tổ tông? Điều này có phải có điểm khoa trương hay không?

– Nguyên Tinh! Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

Lý Nguyên Tinh hít vào một hơi thật sâu, rồi nói:

– Bẩm sáu vị trưởng lão! Nguyên Tinh có mười phần nắm chắc phát hiện một người không phải trong thế giới này!

– Cái gì! Cuối cùng sáu vị Thái thượng trưởng lão cũng cả kinh kêu lên thành tiếng, mỗi người đêu lông mi trắng dựng thẳng đứng.

– Ngươi căn cứ vào đâu có thể xác định?

– Đúng! Ngươi dựa vào đâu có nắm chắc như vậy?

Bọn họ nhao nhao truy hỏi.

Lý Nguyên Tinh trước đơn giản nói một lần về tình huống của Chu Hằng, sau đó nói: – Người này tuổi thật tuyệt đối không vượt qua 500 tuổi, nhưng tu vi đã đạt đến Thăng Hoa Hoàng, hơn nữa, hắn hình như là từ hư không nhô ra, trước kia hoàn toàn không có bất kỳ ghi chép gì về hắn!

– Nhưng cứ như vậy kết luận hắn là người của thế giới bên ngoài, có phải có hơi bị kích động hay không? Một Thái thượng trưởng lão trầm ngâm, rồi nói. Tuy rằng hắn đã có vài phần tin tưởng.

– Nguyên Tinh từng thử qua nhiều lần, Chu Hằng này hành vi cử chỉ hoàn toàn khác với mọi người, cùng với hoàn cảnh cũng có điều không thích hợp. Tuy rằng hắn đã làm ra một ít sửa đổi! Lý Nguyên Tinh dừng một chút, nói tiếp:

– Nguyên Tinh còn hỏi hắn một câu, nếu ngoài nơi đây còn có thế giới khác thì như thế nào, sáu vị trưởng lão thử đoán xem hắn trả lời như thế nào?

– Hả? Sáu lão nhân nhao nhao nhìn về hướng Lý Nguyên Tinh chờ đợi.

– Hắn nói, thế giới bên ngoài khẳng định càng thêm rộng lớn! Lý Nguyên Tinh nói ra từng chữ từng chữ.

– Hắn… hắn… thực sự trả lời như thế ư? Sáu trưởng lão đều kinh sợ đến ngây người.

– Chính xác như thế! Nguyên Tinh không dám có mảy may nói dối! Lý Nguyên Tinh nói với vẻ mặt thận trọng.

– Người ở giới này, tuyệt đối không thể biết chuyện của thế giới bên ngoài!

– Nếu không phải lão tổ năm đó tiến vào Thánh sơn, trong cơ duyên xảo hợp lúc đó tìm hiểu được chúng ta chỉ là một đám ếch ngồi đáy giếng, chúng ta cũng còn chưa hay biết gì!

– Nếu không thể rời thế giới này, Thăng Hoa Đế chính là chung điểm, hiếm có cơ hội nhận được thánh dược đặc thù có thể tiến vào Sáng Thế Cảnh!

– Chỉ có đi tới thế giới rộng lớn hơn, chúng ta mới có thể đánh vỡ số mệnh, chẳng những có thể trở thành Sáng Thế Đế, thậm chí tiến hơn một bước, trở thành Chân Thần!

Sáu Thái thượng trưởng lão ngươi một lời ta một câu, càng nói càng hưng phấn, sắc mặt đều sáng đỏ, dường như máu nóng đều sắp từ ót vọt ra.

Đối với bọn họ mà nói, đây đúng là một tin tức quá tốt.

Khi biết được vị trí thế giới của mình thực ra chỉ là một lồng giam. Bất luận kẻ nào đều sẽ sinh ra ý tưởng rời đi, huống chi bọn họ là cường giả cao cao tại thượng như vậy? Thế nhưng mặc cho bọn họ tìm kiếm bao năm, thủy chung không tìm thấy biện pháp rời đi, làm cho bọn họ đều tuyệt vọng.

Hiện tại lại chạy ra một người của thế giới bên ngoài còn sống sờ sờ… Điều này đối với bọn họ là ngạc nhiên vui mừng đến

mức nào?

Nếu có thể đi vào thì cũng phải có đường đi ra ngoài!

Hơn nữa Chu Hằng cũng chỉ là Thăng Hoa Hoàng, ngay cả hắn đều có thể đi vào, Thăng Hoa Đế thì càng thêm dễ dàng đi ra ngoài!

Nghĩ tới cảnh tượng thịnh vượng ở thế giới bên ngoài, sáu lão già đều là mặt mày đỏ bừng.

Ở thế giới bên ngoài, không đến 500 năm đã tu luyện thành Thăng Hoa Hoàng, điều này đại biểu cho thứ gì chứ? Ở giới bên ngoài linh khí vô cùng dồi dào, có vô số thánh dược đếm không hết!

Thực dễ dàng tưởng tượng thôi, nơi này là ngục giam, trong ngục giam có năng lực có thứ gì tốt?

Bọn họ thật ra là nghĩ đến quá cực đoan, xem mỗi người ở giới bên ngoài đều yêu nghiệt như Chu Hằng, ai bảo người chạy vào đây là Chu Hằng, chỉ có hắn mới có thể giữ được trí nhớ không bị tẩy não?

Thiên hạ tuy rằng có rất nhiều chuyện trùng hợp, nhưng tuyệt đối cũng có tính tất yếu.

– Lập tức bắt giữ người này, ép hỏi ra phương pháp rời đi! Một Thái thượng trưởng lão lập tức la ầm lên. Tuy rằng Thăng Hoa Hoàng quả thật bất phàm, nhưng Lý gia chỉ riêng Thăng Hoa Đế đã có 6 người!

– Không ổn! Lý Nguyên Tinh mới vừa định nói, nhưng lập tức có một lão tổ phất tay áo, nói: – Người này đã là Thăng Hoa Hoàng, tuy rằng chính diện giao chiến cũng không phải đối thủ của chúng ta, nhưng nếu hắn ở lỳ trong Thánh Tiên Điện không xa ngoài, hắn vẫn có cơ hội rất lớn đi trở về!

– Một khi đi vào Thánh Tiên Điện, chúng ta không được phép ra tay!

– Không sai! Thánh Tiên Điện đại biểu cho lực lượng chúng ta tạm thời còn không thể trêu vào, trừ phi…

– Lão tổ có thể chấm dứt bế tử quan, thành công đột phá 8 tướng!

Sáu vị lão tổ đều hai mặt nhìn nhau, rồi cùng gật gật đầu: bọn họ đều đồng ý chuyện đối phó với Chu Hằng không thể nóng vội.

– Nguyên Tinh, ngươi nghĩ biện pháp dẫn tiểu tử kia ra ngoài

Thánh Tiên Điện, sáu người chúng ta đều xuất hiện, một lần hành động đánh bắt hắn!

– Dạ!

…

Chu Hằng dồn lực chú ý vào chỗ núi cao ở trên Thánh Tiên Điện, nơi này được xưng là Thánh sơn, là nơi cư ngụ của vị Thần Linh vô thượng trong truyền thuyết kia.

Nhưng hắn rất nhanh thì bất hạnh phát hiện, hắn căn bản không lên núi được!

Con đường ở ngay dưới chân, nhưng hắn nhảy không qua, có một lực lượng vô hình trói buộc hắn không đi tới được.

Chu Hằng lấy ra hắc kiếm chém qua, kiếm khí màu đen tràn đầy lực phá hoại, một kiếm chém xuống quả nhiên chém ra một cái khe hở, nhưng đúng là chỉ một khe hở, hơn nữa khép lại cực nhanh, nếu như hắn cậy mạnh chen vào thì kết quả cũng chỉ bị đè ép chết toi!

Vậy phải làm sao bây giờ?

Chu Hằng vòng quanh núi một vòng, trên cơ bản mỗi một địa phương đều chém thử mấy kiếm, muốn tìm xem có chỗ nào phòng ngự yếu hay không, nhưng kết quả khiến hắn rất là thất vọng.

Hắn có chín phần nắm chắc, thông đạo rời đi nơi này chính là ở trên tòa Thánh sơn này, mảnh vỡ của hắc kiếm cũng nhất định ở phía trên đó, nhưng không thể đi lên thì làm sao bây giờ?

Trong nỗi thất vọng, Chu Hằng về lại chỗ ở của mình, nhưng rất nhanh hắn nhận được một tin tức tốt.

Tin tức này là Lỗ Đông Vân mang tới, lão nói cho Chu Hằng biết, tiếp qua hai tháng chính là ngày sinh nhật của Thần Linh chí cao, mà lần này lại gặp kỳ hạn ngàn năm, sẽ cử hành cả thế gian cùng khánh chúc.

Hàng năm thời điểm sinh nhật của Thần Linh chí cao, đều sẽ mở ra thần tượng của Thánh Tiên Điện, để cho người cúng bái, mà cách mỗi ngàn năm sẽ cử hành lễ mừng long trọng, còn phụ thêm vào một nghi thức, chính là đi Thánh sơn lấy nước thánh cung phụng.

Lấy nước thánh chính là một sự kiện vô cùng vinh quang, cũng không phải ai muốn đi là có thể đi. Bởi vậy Thánh Tiên Điện sẽ tiến hành một cuộc tranh tài, chọn ra một người mạnh nhất để nhận vinh dự đi lấy nước thánh này.

Vì để công bình, mỗi người trong đời cũng chỉ có mười lần cơ hội tham chiến, không thể ỷ vào sống lâu thì có thể ức hiếp tiểu bối, tương đối mà nói vẫn rất công bình.

Chu Hằng sẽ không đặt nặng trong lòng cái gọi là quang vinh kia, mục đích của hắn là chiến thắng để có tư cách đi lên Thánh sơn!

Bởi vậy, khi Lỗ Đông Vân hỏi hắn có tham gia chọn người cạnh tranh làm Thánh Thủy Sứ Giả hay không, đương nhiên hắn không chút nghĩ ngợi liền gật đầu.

Muốn trở thành một người duy nhất có thể đi vào Thánh sơn, nói ra cũng rất đơn giản, chỉ cần đánh bại tất cả đối thủ là được, nhưng điều này cần phải có thực lực cường đại. Chu Hằng không dám sơ suất, liền hỏi thăm Lỗ Đông Vân về các nhân vật quan trọng dự thi lần này.

May mà, 5 Sáng Thế Vương đã là nhân vật không biết là bao nhiêu năm trước rồi, bọn họ từ lúc còn trẻ đã tham gia mười lần tranh đoạt, thậm chí có vài người từng đoạt được 5, 6 lần quang vinh đi lên Thánh sơn.

Còn hiện tại được nhiều tiếng hoan hô cao nhất cộng có tất cả ba người, ngàn năm trước đều là Thăng Hoa Hoàng, sau đó đã đi xa lịch lãm chưa về. Ba người này là hai nam một nữ, theo thứ tự là Nghiêm Cẩm Thụy, Tôn Trác Lập và Kiều Thanh Thanh.

Trước đây bọn họ đều đã tham gia vài lần tranh doạt chọn người đi lấy nước thánh, đều có thắng có bại. Nghiêm Cẩm Thụy thì cường đại hơn một chút, tổng cộng hai lần giành được tư cách; còn Tôn Trác Lập và Kiều Thanh Thanh thì mỗi người chỉ có một lần.

Có lời đồn đãi nói: ba người này từ mấy trăm năm trước đã tiến vào Thăng Hoa Đế, hiện giờ lại đánh vỡ cực hạn, thành tựu Thăng Hoa Đế 8 tướng thậm chí còn cao hơn, chiến lực không thể đo lường.

Với Chu Hằng bây giờ đối với nắm giữ Ngũ Hành Phù Văn, hắn tự tin là vô địch dưới Sáng Thế Vương, chỉ cần ba người này không phải Sáng Thế Vương là được.

Nhưng nếu như đã đột phá Sáng Thế Vương?

Ở nơi thế giới vô cùng khó khăn này, không chỉ riêng về vấn đề lĩnh ngộ cảnh giới, mà trọng yếu là linh khí không đủ dồi dào, không thể duy trì để đột phá Sáng Thế Vương! Mà thánh dược thì đâu có nhiều như vậy!

Một vị Sáng Thế Vương đột phá lần trước đã là chuyện tám vạn năm về trước!

Ngày tranh tài còn có thời gian không đến một tháng.

– Chu huynh! Có một việc muốn thương lượng với huynh! Vài ngày sau, Lý Nguyên Tinh tìm tới Chu Hằng, thần thần bí bí kéo hắn đến một gian phòng vắng vẻ, mới đầu làm cho Chu Hằng toát mồ hôi lạnh, nghĩ rằng đối phương có sở thích yêu đặc thù gì chăng?!.

– Này! Có chuyện gì vậy? Chu Hằng thuận miệng nói.

– Ta phát hiện một gốc thánh dược, nhưng có một con yêu thú Thăng Hoa Đế thủ hộ, ta không thể thu lấy! Vì thế muốn mời Chu huynh hợp tác, chúng ta liên thủ đi lấy thánh dược, ưu đãi chia đều như thế nào? Lý Nguyên Tinh ném ra một dụ hoặc thật lớn.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Trong gia tộc Lý huynh cao thủ nhiều như mây, cần gì tìm tới ta?

– Chu huynh có chỗ không biết! Ôi! Nhà quyền thế nào bên trong không phải là tranh quyền đoạt thế, nếu như ta nói ra tin tức thánh dược cho người nhà biết, cam đoan đến lúc đó có bốn năm nhóm người cùng đi tranh đoạt! Lý Nguyên Tinh lắc đầu liên tục, nói tiếp: – Ta xuất thân nhất mạch này cũng không phải mạnh nhất trong gia tộc, đến lúc đó tất nhiên phải tay không mà về!

Lý do này thật ra nói nghe rất xuôi tai, nhưng vì sao phải tìm

tới người mới quen như hắn chứ? Lý Nguyên Tinh dễ dàng tin tưởng người khác như vậy sao?

Chương 760: Hắc vân hạp

Chu Hằng mỉm cười nhìn Lý Nguyên Tinh, hai chữ thánh dược tuy rằng có làm hắn động tâm, nhưng hắn tuyệt không thể dễ dàng tin tưởng một tên mới quen không tới mấy ngày, vừa lên tiếng lại đưa cho hắn một phần đại lễ như vậy.

Lý Nguyên Tinh nhìn Chu Hằng hồi lâu, đột nhiên giậm chân một cái, nói: – Được rồi! Ta là có tư tâm, tìm tới Chu huynh chỉ là thấy Chu huynh mới đến, tuyệt đối sẽ không dám làm ra chuyện đâm sau lưng ta một đao!

– Mặc kệ ta đi tìm ai, khó bảo toàn đối phương không liên hệ với người phía sau của gia tộc, ta không chịu nổi mạo hiểm như vậy! Chỉ có Chu huynh người không có gốc có rễ, cho dù Chu huynh muốn tìm người hại ta cũng sẽ không có người nào dám hợp tác với Chu huynh!

– Hơn nữa, hợp tác cùng ta, Chu huynh có thể nhận được một nửa thánh dược, tìm người khác hợp tác chẳng qua cũng thế thôi, cần gì khơi khơi vô cớ đắc tội với ta, chịu thêm một địch nhân?

Hắn nói một hơi, sau đó, sắc mặt bình thản lại.

Chu Hằng ngẫm nghĩ, rồi nói: – Được, chúng ta liên thủ! Khi nào thì xuất phát?

– Tranh đoạt Thánh Thủy Sứ Giả ở một tháng sau cử hành, lộ trình đi về chừng mười ngày, cho nên chúng ta xuất phát càng nhanh càng tốt, miễn cho xảy ra chuyện ngoài ý muốn! Lý Nguyên Tinh ngẫm nghĩ, nói tiếp: – Sáng mai lên đường đi, được không?

– Vậy thì sáng sớm ngày mai xuất phát! Chu Hằng gật đầu.

Lý Nguyên Tinh mục tiêu đạt thành, rất nhanh liền cáo từ rời đi. Chu Hằng thì ngồi trên ghế dựa, trên mặt lộ ra một chút biểu tình như có thâm ý.

Lời của đối phương, Chu Hằng không tin chút nào!

Thân là tộc nhân trọng yếu của một trong năm gia tộc mạnh nhất Tiên vực, mà ngay cả một thủ hạ đắc lực cũng không có? Người như vậy làm sao có thể nổi bật ở trong cạnh tranh vô cùng kịch liệt của Lý gia?

Nhìn ngang nhìn dọc Lý Nguyên Tinh đều không phải là cái loại độc hành khách quái gở đến bất cận nhân tình, như vậy hắn cố tình tìm đến mình đi đoạt thánh dược, như thế nào có thể không khiến cho người ta nổi lòng hoài nghi.

Đại khái Lý Nguyên Tinh là đang đặt cược một gốc cây thánh dược để dụ dỗ đây!

Chu Hằng mỉm cười. Lý gia có thể tạo thành uy hiếp cho hắn cũng chỉ có vị lão tổ Sáng Thế Vương kia, nhưng nghe nói vị đại nhân vật này vẫn còn đang bế tử quan, tấn công Sáng Thế Hoàng, đã mấy ngàn năm không có nghe tin tức. Sao có thể bởi vì một tên Thăng Hoa Hoàng nho nhỏ hắn mà phá quan?

Hơn nữa, với thực lực của hắn hiện giờ, đấu với Sáng Thế Vương là khẳng định không đánh lại, nhưng muốn an toàn thoát thân thì không khó lắm, đây là nguyên nhân Chu Hằng dám đáp ứng.

Nếu quả thật có thánh dược, như vậy dĩ nhiên Chu Hằng sẽ hết lòng tuân thủ hứa hẹn, sau khi lấy được thánh dược sẽ chia đôi với Lý Nguyên Tinh, mà nếu Lý Nguyên Tinh có âm mưu quỷ kế gì, hắn cũng không ngại giết người.

Mà Chu Hằng tạm thời không nghĩ ra, là rõ ràng hắn cũng không có gì ân oán với Lý gia, cũng không có xung đột gì với Lý Nguyên Tinh, đối phương có lý do gì để hại hắn chứ?

Chính vì vậy, Chu Hằng mới có chút nửa tin nửa ngờ, không dám nói chắc thánh dược hoàn toàn là giả.

Hắn chỉ tin tưởng vững chắc một điểm, ở trước mặt lực lượng tuyệt đối, bất kỳ âm mưu quỷ kế gì đều vô dụng!

– Cái gì, lại muốn chạy đông chạy tây? Đợi đến khi hắn nói cho các nàng biết ngày mai định đi xa, Hồng Long nữ hoàng lập tức ai oán kêu lên liên tục: – Không đi được không? Chúng ta cứ đợi ở đây là tốt rồi, không muốn đi!

Chu Hằng nghĩ lại cũng đúng, Thánh Tiên Điện là chỗ an toàn nhất của cả Tiên vực, bất luận kẻ nào, cho dù là Sáng Thế Vương đều không dám động võ phá hư quy củ ở nơi này. Không cần thiết mang theo các nàng cùng đi.

Người ở đây đối với cái gọi là Thần Linh chí cao là thờ phụng vô cùng cuồng nhiệt, dường như khắc vào chỗ sâu trong linh hồn của bọn họ, càng là tu vi cao thì càng kiên trì.

– Được! Vậy các nàng cứ ở lại nơi này, nhớ đừng gây họa!

Chu Hằng bổ sung một câu, ánh mắt lại liếc nhìn Mộc Đồng Đồng. Tiểu nha đầu này bây giờ đúng là càng ngày càng điên rồi.

– Không có vấn đề, ta sẽ trông coi nàng! Hồng Long nữ hoàng

vừa nghe vội vàng vỗ bộ ngực bảo đảm. Chấn cho hai tòa ngọc phong cao lớn kia không ngừng xao động, cũng làm cho ánh mắt của Chu Hằng có chút không rời ra được.

Chu Hằng khó khăn lắm quay đầu đi, chỉ cảm thấy bụng dưới nổi lên một ngọn lửa, dường như sắp thiêu cháy hắn.

Không đúng rồi! Năng lực khống chế của mình hẳn không có kém cõi như thế chứ?

Chu Hằng chợt cả kinh, hắn cũng không phải lần đầu tiên thấy Hồng Long nữ hoàng, làm sao có thể không kiềm chế được như thế? Chẳng lẽ là hắn lâu lắm không có quan hệ với nữ nhân? Cũng không có khả năng, mới chỉ mấy tháng thôi mà!

Là bị môi trường thiên địa này ảnh hưởng, mới làm cho dục vọng của mình trở nên nhạy cảm mà lại mãnh liệt như vậy chăng?

Thấy hắn như thế, Hồng Long nữ hoàng không khỏi cười xấu xa, cố ý xoa nhẹ bộ ngực cao thẳng đầy đặn của mình, còn lè lưỡi liếm một cái khóe môi đỏ mọng, một tia nước bọt bắn ra, không nói ra được phong tình dụ hoặc kinh người.

Nữ nhân lười này lại còn biết phô trương nhan sắc ư?

– Nhị tỷ đừng làm mất mặt nữa!

“Xoạt” một tiếng, Lam Long nữ hoàng ném chén trà trong tay về phía Chu Hằng, cắt đứt cảnh diễn liếc mắt đưa tình này.

Chu Hằng lách mình tránh, oan khuất kêu lên: – Nàng vì sao ném ta?

– Đi thôi! Lam Long nữ hoàng không thèm quan tâm đến lý lẽ của hắn, nắm tay lôi Hồng Long nữ hoàng chạy đi.

Sau một đêm, Chu Hằng lưu lại bốn nàng ở Thánh Tiên Điện, hắn mang theo Tiên Cư và con lừa đen rời đi, hội hợp với Lý Nguyên Tinh, sau đó xuất phát đi tìm thánh dược.

Mang theo Tiên Cư, là hắn muốn thử xem có thể trồng thánh dược hay không, dù sao có Mộc Đồng Đồng, chỉ cần tiểu nha đầu này thực lực tăng lên, dù là thánh dược nói không chừng cũng có thể trồng thúc! Cho dù là khi đó hắn đã không cần, nhưng không phải hắn còn có người nhà bằng hữu hay sao?

– Hắc Vân Hạp! Lý Nguyên Tinh chỉ nói ra một cái địa danh, rồi hai người thi triển thân pháp, bay nhanh đi tới.

Thế giới này rộng lớn hơn xa so với Chu Hằng nhìn thấy.

Dựa theo lẽ thường, thế giới này dù có rộng lớn mấy cũng không thể vượt qua chỗ đại lục vỡ nát, nhưng trên thực tế, Chu Hằng từ Hồ gia thôn một đường đi tới nơi này, xuyên qua khoảng cách đâu chỉ mấy trăm vạn dặm, cự ly xa đã sớm vượt qua khối đại lục vỡ nát trước kia.

Nơi này gần giống như Tiên Cư, dường như là một cái thế giới khổng lồ mạnh mẽ nén ép thành!

Một đường vô sự, năm ngày sau bọn họ đi tới Hắc Vân Hạp.

Nơi này hàng năm bị mây mù đen bao phủ, bởi vậy mới có tên là Hắc Vân Hạp. Mây đen này có tác dụng ăn mòn rất mãnh liệt, ngay cả cường giả Thăng Hoa Cảnh đều không dám khinh thường, bởi vậy hiếm có dấu chân người.

Mà yêu thú uẩn sinh ra ở trong này chẳng những vô cùng cường đại, mà còn có chứa kịch độc, nếu gặp phải ngay cả Thăng Hoa Đế đều phải mặt nhăn mày nhó!

Nơi này có thể sinh ra thánh dược, thật ra là điều hợp tình hợp lý. Nhưng ở bên trong hạp cốc rộng lớn như vậy tìm được thánh dược cơ hồ là nhiệm vụ không thể thực hiện, bởi vì môi trường này rất ác liệt, cộng thêm còn có yêu thú uy hiếp, ai cũng chỉ có thể vội vàng đi tới, vội vàng đi qua, ở một chỗ quá lâu chỉ sẽ đánh mất tánh mạng!

Thế nhưng cầu phú quý trong nguy hiểm, trước mắt 5 vị Sáng Thế Vương của Tiên vực người nào không phải tìm được thánh dược từ những địa phương hiểm ác cực đoan?

Địa phương yên bình người cũng nhiều lắm, thánh dược còn chưa có thành thục đã bị giày xéo!

– Chu huynh! Nơi này vô cùng nguy hiểm, nhất thiết không thể sơ suất!

Lý Nguyên Tinh vừa nhắc nhở, vừa lấy ra một bình thuốc đưa tới cho Chu Hằng: – Đây là Ích Chướng Đan, tuy rằng không thể hoàn toàn hóa giải sương độc nơi này, nhưng cũng có được tác dụng phòng ngừa tương đối, giảm bớt tiêu hao linh lực!

Chu Hằng tiếp nhận bình thuốc, vẹt ra nắp bình, đổ ra một viên đan hoàn cỡ hột nhãn, hắn vội vàng câu thông với Hỏa Thần Lô trong không gian đan điền, hỏi: – Bếp lò! Trong đan dược này có độc hay không?

– Có! Chứa một ít Hóa Công Tán cấp thấp, sẽ làm ngươi bị xói mòn linh lực trong vô hình, trở thành một con cua chân mềm nhũn! Nghe này, không cần nói chuyện với bổn tọa nữa, nơi này quá mức cổ quái, bổn tọa luôn có cảm giác bất tường, cứ như vậy đi! Hỏa Thần Lô nói xong cũng không có phát ra dao động nữa, dường như đang giả bộ chết.

Khó được nhìn thấy cái bếp lò này còn có thời điểm e ngại như thế!

Chu Hằng ném một viên đan dược vào miệng, nhưng liền vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn, trong nháy mắt liền đánh dập nát viên đan dược này, hắn làm ra động tác nuốt xuống, sau đó mỉm cười nói với Lý Nguyên Tinh: – Mời Lý huynh!

Thấy Chu Hằng ăn vào đan dược, Lý Nguyên Tinh cũng lộ ra vẻ tươi cười, nói: – Mời Chu huynh!

Hai người đi vào hẻm núi, sương mù lập tức đánh úp lại, đây chính là kịch độc tràn đầy tính ăn mòn, dù là Nhật Diệu Đế đi vào cũng có thể trong nháy mắt hóa thành một bãi nước đen, thật rất lợi hại! Hai người đều vận dụng linh lực phòng ngự, ngăn cản sương độc ở ngoài thân thể nửa trượng, có vẻ rất thành thạo.

Chu Hằng không có lập tức vạch trần đối phương, là muốn biết lý do vì sao Lý Nguyên Tinh muốn đối phó với mình. Hắn thật sự không nghĩ ra giữa hai người có cừu hận gì không thể hóa giải!

Chẳng lẽ là bởi vì danh xưng Thánh Thủy Sứ Giả?

Thế nhưng kình địch của Lý Nguyên Tinh không phải là ba người Nghiêm Cẩm Thụy sao?

– Chu huynh! Lập tức sắp tới rồi! Lý Nguyên Tinh nói, dẫn Chu Hằng quẹo trái quẹo phải, đi tới một con đường dẫn vào hẻm núi. Phía trước đã là tận cuối, nhưng trên vách núi đá lại hiện ra một cái cửa động, đen nghịt không biết sâu bao nhiêu.

– Thánh dược sinh trưởng ở chỗ sâu nhất trong động, tuy nhiên có một con Độc Nhãn Tích Dịch thủ hộ! Thánh dược này nhiều lắm nửa năm nữa sẽ hoàn toàn thành thục, tuy rằng đợi đến lúc đó ngắt lấy hiệu quả tốt nhất, nhưng khẳng định sẽ bị con yêu thú kia ăn trước! Lý Nguyên Tinh chỉ vào cửa động nói: – Chu huynh đi dẫn dụ con Độc Nhãn Tích Dịch ra ngoài, ta lập tức đi vào hái thánh dược, chỉ cần huynh kéo dài thời gian chừng mười hô hấp là được rồi!

Thấy Chu Hằng tựa cười như không cười nhìn mình, hắn vội vàng nói tiếp: – Ta phát thề, tuyệt đối sẽ không bỏ Chu huynh lại mà đi, cũng tuyệt đối sẽ không độc chiếm thánh dược!

Đương nhiên không! Bởi vì nơi này vốn cũng không có thánh dược, đương nhiên hắn sẽ không độc chiếm!

Câu thề này, hắn hoàn toàn phát ra từ nội tâm.

Chu Hằng không khỏi cười to, nói: – Lý huynh! Ta có một vấn đề thủy chung không hiểu rõ!

– Chu huynh có vấn đề gì?

– Ta tự hỏi mình chưa từng đắc tội với ngươi, cũng không có trêu chọc qua Lý gia, vì sao ngươi phải phí hết tâm tư đối phó với ta? Chu Hằng nhìn chằm chằm vào mắt Lý Nguyên Tinh, hỏi.

Lý Nguyên Tinh cũng cất tiếng cười to, nói: – Chu huynh nói đùa, ta nào có đối phó với huynh?

– Lý huynh! Đến lúc này mà còn muốn chối đẩy đưa, cũng quá không có ý nghĩa đi?

Lý Nguyên Tinh thu lại vẻ tươi cười, điềm nhiên nói: – Khi nào thì Chu huynh phát hiện?

– Vốn trước đó cũng không xác định, nhưng ngươi đưa cho ta viên đan dược kia, bên trong chứa Hóa Công Tán phải không? Chu Hằng lại vẫn như cũ cười khanh khách, nói.

Lý Nguyên Tinh nhướng mày, nếu Chu Hằng đã biết, vậy thì động tác nuốt vào đan dược, khẳng định là giả! Hắn phất hai tay ra phía sau một cái, thân hình "vù" một tiếng bắn vọt về phía sau mười trượng, cao giọng nói: – Sáu vị trưởng lão xuất hiện đi, tiểu tử này không bị lừa nữa rồi!

Tiếng nói của hắn vừa dứt, trong sơn động lập tức nhẹ bay ra ba lão nhân đầu bạc, mà phía ngoài cốc cũng có ba lão nhân đạp bước đi vào. Khí tức Thăng Hoa Đế cuồn cuộn ép tới, mây mù đen đều bị tách qua một bên.

Chương 761: Ai mai phục ai

Thật là trận bố cục lớn!

Trình tự võ đạo ở thế giới này còn xa không cao thâm bằng 49 Tiên Thành, Sáng Thế Vương liền ngừng phát triển, bởi vậy Thăng Hoa Đế chính là sánh bằng Sáng Thế Đế của Tuyệt Tiên Thành, vừa ra chính là 6 vị, chỉ sợ đây là Lý gia đã xuất động tất cả cao thủ, ngoại trừ vị Sáng Thế Vương kia!

Chu Hằng không khỏi tò mò, nói: – Trên người ta đến tột cùng có thứ tốt gì, mà làm cho Lý gia các ngươi chịu xuất động bố cục lớn như vậy? Cố ý lừa hắn dẫn tới địa phương xa như thế, hiển nhiên là tính toán không cho hắn có cơ hội chạy về Thánh Tiên Điện.

Nhưng đợi lát nữa đối phương sẽ phát hiện, bọn họ bố trí địa điểm mai phục xa như vậy, nhưng thật ra là gài bẫy chính mình!

– Không phải trên người ngươi có bảo vật gì, mà là ngươi tới từ đâu! Một Thái thượng trưởng lão Lý gia trầm giọng nói.

Chu Hằng càng thêm tò mò, nói: – Các ngươi hoài nghi lai lịch

của ta ư? Ha ha ha… Ta tưởng rằng người ở thế giới này đều không biết chính mình chỉ là ếch ngồi đáy giếng, không nghĩ tới các ngươi lại có thức tỉnh như vậy?

Đây là đang tán dương bọn họ sao?

Bảy người Lý Nguyên Tinh đều có loại cảm giác không được tự nhiên, lời nói này nghe ra là đang khen ngợi bọn họ, nhưng thật giống như một người đang tán thưởng con chó nuôi của mình: “con chó kia, rốt cục ngươi biết mình là con chó rồi, giỏi lắm!”

Khó chịu, phi thường khó chịu!

– Nếu người này đã khám phá kế hoạch của chúng ta, như vậy khẳng định cũng không có ăn vào dược vật, không cần chờ hắn bị dược tính phát tác, lập tức đánh bắt hắn! Đại trưởng lão Lý gia nói.

– Ừm! Năm trưởng lão kia đồng thời gật đầu, bọn họ cũng cảm thấy bộ dáng Chu Hằng này quá kiêu ngạo làm như không có chuyện gì xảy ra!

Biết rõ đây là bẫy rập còn dám bước vào! Rõ ràng nhìn thấy bọn họ có sáu đại Thăng Hoa Đế còn không có mảy may lộ vẻ khiếp sợ! Cái này thật quá đáng!

Thấy bộ dáng bọn họ đều phẫn nộ, Chu Hằng không khỏi lắc đầu. Hắn mới là người bị hại không phải sao? Như thế nào thấy dường như ngược lại hắn là kẻ ác bạo dâm người; còn Lý gia mới là tiểu cô nương bị lăng nhục?

Làm người không thể không có giới hạn cuối cùng như vậy chứ!

Chu Hằng vận động đầu óc, trong nháy mắt cuốn qua vô số ý nghĩ, rồi nói: – Nếu các vị đã biết mình là ếch ngồi đáy giếng, như vậy các vị bắt ta… là muốn biết được phương pháp rời đi nơi này phải không? Đây cũng là suy đoán đến gần chân tướng nhất.

Quả nhiên, hắn nói ra miệng một câu, thân hình sáu vị trưởng lão Lý gia đều giật mình một trận.

– Đúng rồi, quả nhiên như thế! Chu Hằng gật gật đầu, có một số việc không cần nhận được thừa nhận, chỉ cần nhìn phản ứng là có thể xác định. Hắn không khỏi cười, nói: – Có tin tức xấu phải nói cho các vị biết: tuy rằng ta cũng rất muốn rời khỏi nơi này, nhưng ta cũng không biết nên làm gì bây giờ, đáp án hẳn là ở trên tòa Thánh sơn kia, cũng không biết các vị có dám đi đẩy ngã Thần Linh chí cao đó hay không?

– Lớn mật! Nghe Chu Hằng nói lời chớt nhả vị thần chí cao kia, bảy người Lý gia đồng thời quát tháo kêu lên. Cho dù trong đầu bọn họ có ý định rời đi, nhưng ở sâu trong nội tâm lại một chút cũng không dám khinh nhờn vị Thần Linh kia,

càng không cho phép người khác nói lời chớt nhả.

Điều này đã ăn sâu vào xương tủy của bọn họ.

– Đánh bắt tiểu tử này, tìm tòi thần thức của hắn! Sáu vị trưởng lão Lý gia nhao nhao nói, phân biệt trước sau hai bên đánh bọc lại, mỗi người đều vận ra khí tức cường đại.

Chu Hằng ánh mắt lạnh xuống, nói: – Các ngươi lừa gạt dẫn ta tới đây thật xa, để ta uổng công một chuyến, ta cũng chỉ đành lấy tánh mạng của các ngươi để làm bồi thường! Tay phải hắn rung lên, tế ra hắc kiếm.

“Ong ong…” Sáu vị trưởng lão Lý gia đồng thời vung kiếm. Ai nấy đều là mang vũ khí màu xám đen, chớp lóe hàn quang khiến cho lòng người run sợ.

Đây là… trước khi chưa có đi vào nơi này, tên cường đạo tinh hải kia cầm chiến nhận cũng chớp lóe hàn quang y như vậy, trong đó có chứa một tia lực phá hoại của hắc kiếm! Rốt cục lại gặp được!

Đối mặt với binh khí như vậy, Chu Hằng cũng không dám khinh thường.

Tuy rằng loại tính phá hư này không thể so với trạng thái nguyên sinh của chính chủ hắc kiếm, tuy nhiên không để cho khinh thường. Nếu bị chém trúng một cái khẳng định vết chém rất khó khép lại, máu chảy không ngừng được.

Chu Hằng tò mò nói: – Nguyên liệu các vị tạo thành những binh khí này là lấy được từ đâu?

Sáu vị trưởng lão Lý gia ai cũng phẫn nộ: tên này đã lọt vào trùng vây còn dám đặt câu hỏi như không có gì xảy ra. Đây là ngươi đang cố ý biểu hiện khinh thường hay sao? Tam trưởng lão Lý gia tính tình nóng nảy nhất, lập tức vung lên vũ khí trong tay, chém thẳng tới hướng Chu Hằng.

Hắn là Thăng Hoa Đế 5 tướng, lúc thân hình vọt tới, gió nổi mây phun, một kiếm chém tới giống như một tia chớp màu đen.

Chém xuống!

Chu Hằng lách thân hình nhường cho một kiếm này qua, đồng thời vung lên nắm tay đánh về phía đối phương đáp lễ.

“Phù!”

Tam trưởng lão Lý gia là một Thăng Hoa Đế 5 tướng đương nhiên cũng xem thường một kích như thế. Chỉ cần Chu Hằng không thả ra khí thế, lực lượng của hắn đúng là tuyệt đối nghiền ép Chu Hằng, lúc này trên mặt hắn lộ ra vẻ cười ác độc, đồng dạng vung ra quyền trái đón chặn Chu Hằng.

Dùng lực va chạm lực, đây là va chạm giữa lực lượng sau khi dung hợp với tiên thuật, đúng là thực lực mạnh mẽ tuyệt đối.

Chu Hằng chỉ là Thăng Hoa Hoàng, cho dù nắm giữ tiên thuật rất lợi hại đi nữa thì sao có thể bù lại chênh lệch với Thăng Hoa Đế 5 tướng? Cho nên, đánh bừa quả thực chính là tự tìm chết!

"Ầm!" Trong cốc rung chuyển, từng phiến từng phiến sương mù đen cuồn cuộn, giống như vô số con rồng đen đang uốn lượn trên mây.

Chu Hằng phủi tay một cái, lộ ra vẻ khinh thường: – Chẳng qua cũng thế thôi!

Tam trưởng lão Lý gia bật lui hơn mười trượng, cả cánh tay trái đã biến thành một mảng sương máu, ngay cả xương cốt đều không còn lại gì!

Lúc trước một quyền này của Chu Hằng ngay cả Chu Vũ Hà

thân là Sáng Thế Hoàng đều bị đánh cho gãy xương, thì chỉ là Thăng Hoa Đế ở trước mặt lực phá hoại của Ngũ Hành Phù Văn thì tính là gì? Đây là Chu Hằng không có ngưng tụ tất cả phù văn, nếu không với hiện tại hắn nâng cao một bước số lượng Ngũ Hành Phù Văn, dù là Sáng Thế Hoàng cũng có thể một quyền đánh chết!

Với điều kiện tiên quyết là: hắn phải đánh trúng mới được!

Sao có thể như thế!

Bảy người Lý gia đều cả kinh ngẩn người đến ánh mắt đều dại ra, bọn họ quả thật đã thận trọng đoán chừng thực lực của Chu Hằng, vốn cũng không có xem nhẹ hắn, nên mới dẫn ra chiến trường xa như vậy, chính là nếu Chu Hằng có may mắn thoát ra trùng vây cũng không có khả năng chạy về tới Thánh Tiên Điện, khẳng định ở nửa đường đã bị bọn họ đuổi theo giết chết!

Thế nhưng tiểu tử này một quyền có thể đánh cho toàn bộ nắm tay của Thăng Hoa Đế 5 tướng vỡ nát, đây là lực phá hoại kinh khủng bực nào?

Tại sao có thể có biến thái như vậy! Tiên thuật của hắn đến tột cùng có đáng sợ biết dường nào?

Đây là tiên thuật của giới bên ngoài sao?

Phải lấy! Phải lấy!

Sau khi khiếp sợ, bảy người Lý gia đều dâng lên khát vọng vô tận! Đây là tiên thuật của ngoại giới, có thể làm cho Thăng Hoa Hoàng bộc phát ra chiến lực đáng sợ như vậy, không trách được sau khi lão tổ biết được nơi đây là một cái lồng giam thì vẫn luôn nghĩ tới chuyện đi ra ngoài!

Thế giới bên ngoài mới là thế giới thật sự!

– Đồng loạt ra tay!

Sáu trưởng lão đồng loạt đánh ra, chính là tam trưởng lão đứt một tay kia cũng không ngoại lệ, chút thương nhẹ ấy so với Tiên pháp ở ngoại giới thì tính là gì? Chỉ cần đánh bắt Chu Hằng, sưu một chút thần thức của hắn, thì Tiên pháp tuyệt thế đó chính là của họ!

Chu Hằng thở dài, hắn thực sự chính là một ngoại lệ, Hỗn Độn Thiên Kinh cũng chỉ có một bộ, hơn nữa hắn còn có cơ duyên xảo hợp mới tổ hợp số mảnh vỡ phù văn đẩy mạnh đến trình độ bây giờ!

Bộ Thiên Kinh này đừng nói hắn đưa cho sáu người này, dù là đưa cho lão tổ phía sau bọn họ đều vô dung, không đạt tới Sáng Thế Đế căn bản không có khả năng dựa vào lĩnh ngộ của

mình để tu luyện Thiên Kinh… Chu Hằng dù sao chính là ngoại lệ!

Tuy nhiên, hắn cũng không có nghĩa vụ khuyên giải bảy người Lý gia này, nếu bọn họ đã muốn tới tìm chết, vậy cứ thành toàn cho họ!

Chu Hằng ánh mắt ác liệt, giơ lên hắc kiếm, đánh ra Tinh Vân Kiếm Pháp.

“Ầm! Ầm! Ầm!” Mặc dù hắn là Thăng Hoa Hoàng, nhưng lực lượng có thể so với Thăng Hoa Đế 2 tướng, thậm chí 3 tướng, loạn chiến với bảy vị Thăng Hoa Đế này lực phá hoại là kinh khủng bực nào? Dù là Lý Nguyên Tinh đều không thể không vận chuyển toàn bộ linh lực để phòng ngự.

Điều này làm cho Lý Nguyên Tinh không khỏi hoảng sợ, không ngờ Chu Hằng cường đại như thế! Cường đại đến mức có thể dựa vào sức một mình chiến với sáu vị Thăng Hoa Đế, hơn nữa trong đó còn có một người là Thăng Hoa Đế đỉnh phong 7 tướng!

Người ở giới bên ngoài đều kinh khủng như vậy sao?

Lý Nguyên Tinh không khỏi vừa lo lắng vừa tràn đầy chờ mong. Nếu mỗi người ở giới bên ngoài đều đáng sợ giống như Chu Hằng, vậy thì Thăng Hoa Hoàng như hắn chạy đi ra bên ngoài chẳng phải là ngay cả Thăng Hoa Vương đều đánh

không lại sao?

Nhưng điều đó cũng nói rõ võ đạo ở phía ngoài hưng thịnh, hắn sẽ có được không gian tăng lên vô hạn!

Đi ra giới ngoài, nhất định phải đi ra giới ngoài!

Chu Hằng thét dài, hắn cũng không có dùng Ngũ Hành Phù Văn, nhưng Tinh Vân Kiếm Pháp phối hợp với Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắn đã có tư cách tung hoành như chỗ không người, đoạn kiếm màu đen bám theo từng đạo kiếm khí tràn ngập tính hủy diệt.

Theo thực lực của hắn tăng mạnh, uy lực của hắc kiếm cũng đang từng bước biểu hiện ra, không cần tác dụng đặc thù gì, chỉ riêng tính hủy diệt đáng sợ kia vậy là đủ rồi.

Nếu dùng ra khí thế bản thân, hoặc là phụ thêm Ngũ Hành Phù Văn, Chu Hằng muốn quét ngang sáu người này hoàn toàn chỉ trong thời gian vài phút. Nhưng khó gặp được đối thủ có tư cách chiến một trận với hắn, dĩ nhiên hắn phải từ từ vui đùa.

Thế nhưng ngay cả như vậy, ở dưới hắc kiếm vô kiên bất tồi, Tinh Vân Kiếm Pháp vẫn phát huy ra uy lực to lớn, ép tới sáu vị trưởng lão Lý gia đều chỉ còn lại có chút lực chống đỡ.

“Choang! Choang! Choang!” Binh khí của sáu trưởng lão Lý gia từng món đều bị đánh gãy, hàng nhái sao có thể đánh bừa với hàng thật?

– Chạy! Chạy! Chạy mau! Đại trưởng lão Lý gia quyết định thật nhanh: nếu cứ tiếp tục như vậy bảy người bọn họ đều phải táng mạng ở chỗ này! Tuy rằng gia tộc còn có một vị lão tổ Sáng Thế Vương, nhưng nếu bọn họ ngã xuống, gia tộc cũng bị tổn thương nguyên khí nặng nề.

– Ha ha… Muốn giết ta sưu tra thần thức, không trả cái giá thật lớn làm sao được?

Chu Hằng cười lạnh, một kiếm xẹt qua, kiếm khí hóa thành một con rồng đen rít gào, chặn đường đi của bảy người Lý gia.

Trên mặt đại trưởng lão Lý gia hiện lên vẻ quyết liệt, nói: – Lão nhị và ta ở lại ngăn cản, mọi người chạy đi, chờ lão tổ xuất quan!

– Lão đại!

– Đi mau! Đại trưởng lão Lý gia giận dữ quát to: – Các ngươi muốn cho ta và lão nhị chết không nhắm mắt sao?

– Đi đi! Nhị trưởng lão Lý gia cũng quát lên:

– Ta và lão đại chắn không được bao lâu, các ngươi không nên cô phụ hy sinh của ta và lão đại!

Chu Hằng thở dài, hai gã trưởng lão Lý gia này làm cho hắn nhớ lại trưởng bối Chu gia, đáng tiếc, ai bảo bọn họ muốn giết mình? Quả thật không có khả năng hắn vì chút cảm động này mà để mọi người Lý gia rời đi.

Nếu lựa chọn là địch, như vậy kết quả cũng đã chú định rồi.

– Đi mau! Đại trưởng lão và nhị trưởng lão Lý gia đồng thời cao giọng quát! Chỉ có hai người bọn họ hẳn là không kéo dài được thời gian bao lâu, nhưng đổi lấy thời gian cho những người gia tộc khác chạy trốn hẳn vậy là đủ rồi.

Chỉ cần có thể trở về đến Lý gia, hoặc là Thánh Tiên Điện, đó chính là địa phương tuyệt đối an toàn.

Bốn trưởng lão Lý gia khác đều cắn răng một cái, một tay xách lên Lý Nguyên Tinh, định phóng người rời đi.

– Đừng nghĩ đi! Chu Hằng lạnh nhạt nói, khí thế bung ra, trong nháy mắt cuốn tới bao phủ toàn trường…

– – – – – oOo- – – – –

Chương 762: Kết thù không đáng

Tử Diễm Thiên Long phẫn nộ cuốn tới, "bốp bốp bốp", sáu vị trưởng lão Lý gia đồng thời biến sắc, không ngờ một ngụm linh lực không thể đúng lúc vận chuyển ra, thiếu chút nữa hụt chân ngã trên mặt đất. Còn Lý Nguyên Tinh cũng không phải là Vương giả trong võ, trực tiếp tứ chi cứng đờ, hôn mê đi.

"Cái gì?" Sáu vị trưởng lão Lý gia, ai nấy đều sắc mặt trắng bệch, bọn họ phát hiện linh lực của mình đúng là bị áp chế, không thể hoàn toàn vận chuyển ra, mà tâm linh dường như bị một vị Sáng Thế Vương áp chế, chiến ý tiêu tan hết sạch.

Đây là chuyện gì xảy ra, đối phương chính là Sáng Thế Vương sao?

Không đúng! Mặc dù đối phương không có lộ ra pháp tướng, nhưng khí tức tuyệt đối là Thăng Hoa Hoàng, nếu như sáu người bọn hắn ngay cả điểm này đều không nhận ra, thì thực sự mau mua khối đậu hủ một đầu đâm vào chết đi!

Thế nhưng đây tột cùng là tiên thuật gì, có thể tước giảm chiến lực của bọn họ trên diện rộng!

Vốn cũng không phải là đối thủ của Chu Hằng, vậy còn làm thế nào đánh?

Võ giả ở giới bên ngoài… đều kinh khủng như vậy sao?

Bọn họ một lòng muốn rời khỏi giới này ra ngoài, lần đầu sinh ra do dự, nếu người bên ngoài đều mạnh mẽ như vậy, bọn họ đi ra ngoài không phải là đưa đồ ăn tới miệng sao?

Chu Hằng bước tới, sát khí hừng hực.

Thực ra giữa hắn và Lý gia thật ra không có chút oán thù gì, sai là sai ở đối phương dùng một loại biện pháp để "hỏi" cách rời đi giới này, quá tệ không thể vãn hồi! Trên thực tế nếu bọn họ thành thật thương lượng, nói không chừng Chu Hằng sẽ hợp tác với họ.

Dù sao Lý gia cũng có một vị Sáng Thế Vương, lại từng đi lên Thánh sơn, đã có kinh nghiệm!

Ai bảo Lý gia quen thói cao cao tại thượng, càng không muốn tiết lộ bí mật, bởi vậy bọn họ chỉ có một ý tưởng: chính là bắt giữ Chu Hằng trực tiếp ép hỏi! Chuyện như thế chính là áp đặt song phương vào thế đối địch không thể vãn hồi, Chu Hằng không thích giết chóc, nhưng cũng không thể buông tha cho người muốn giết mình.

– Ha ha ha… Xuống tay đi, đừng tưởng rằng chúng ta sẽ cầu xin tha thứ!

– Lý gia chỉ cần có lão tổ, thì vĩnh viễn sẽ không suy tàn!

– Lão tổ sẽ báo thù cho chúng ta!

– Ngươi cũng không sống được bao lâu đâu! Chúng ta sẽ chờ ngươi trên đường xuống suối vàng!

Dường như dự đoán được cái chết của mình không thể tránh thoát, mọi người Lý gia đều biểu hiện thật quang côn, chẳng những không có cầu xin tha thứ, ngược lại gọi lên bản năng của Chu Hằng.

Lão tổ Lý gia, Sáng Thế Vương!

Đây đúng là một cường địch, với chiến lực của Chu Hằng hiện giờ không có khả năng đánh thắng được! Cho dù là hắn đột phá đến Thăng Hoa Đế cũng rất khó, bởi vì hàng rào cảnh giới của Sáng Thế Cảnh rất chắc chắn, ít nhất phải đạt tới 20 tướng mới có thể phá vỡ!

Trước đó, Chu Hằng cũng không có tư cách chính diện liều mạng với Sáng Thế Vương!

Đương nhiên, nếu Sáng Thế Vương không cẩn thận bị Chu Hằng đánh trúng một quyền, hay chém trúng một kiếm, vậy thì cũng cách hồn phi phách tán không xa.

Chu Hằng rung lên hắc kiếm, nói: – Cho dù là Sáng Thế Vương thì sao chứ! Ai muốn giết ta, ta giết kẻ đó! Lý gia các ngươi nếu không muốn mặt trời lặn núi tây như vậy, thì hãy cầu nguyện vị lão tổ tông nhà các ngươi kia đừng nên có chủ ý sai lầm!

Bóng kiếm xẹt qua, trên ngực của bảy người Lý gia đều nhiều thêm một vệt kiếm, máu tươi ồ ồ trào ra, bị chết hoàn toàn triệt để.

Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, thân hình nhoáng một cái, rất nhanh rời khỏi hẻm núi. Nơi đây độc khí quả thực đáng sợ, mọi lúc hắn đều phải mở ra linh lực để phòng ngự, tiêu hao rất lớn. Chuyện đã xong đương nhiên phải mau chóng rời đi.

Sau khi ra khỏi hẻm núi, hắn trước luyện hóa tinh khí sinh mệnh hấp thu trong hắc kiếm, sau đó liền quay về Thánh Tiên Điện. Sáu Thăng Hoa Đế và một Thăng Hoa Hoàng cộng hết lại cũng chỉ giúp Chu Hằng gia tăng lên một pháp tướng.

Vị Sáng Thế Vương Lý gia kia có thể ý thức được sự nhỏ hẹp trong thiên địa nơi mình đang ở, người này vốn là một đối tượng hợp tác rất tốt. Đáng tiếc hiện tại ngược lại song phương đứng ở mặt đối lập hoàn toàn.

Hiện tại chẳng những không thể hợp tác, mà còn trở thành địch nhân tuyệt đối. Nghĩ tới còn thật có chút đau đầu.

Dù sao, thế giới này quá nhỏ, Chu Hằng muốn rời nơi này nhất định phải nghĩ biện pháp lên Thánh sơn, điều này tương đương với vẽ cho hắn một cái nhà giam, chỉ có thể hoạt động ở bên trong phạm vi này thôi.

Chu Hằng thi triển thân pháp, nhưng vẫn phải mất 5 ngày mới trở về lại Thánh Tiên Điện, lúc này khoảng cách tranh đoạt Thánh Thủy Sứ Giả còn có 19 ngày.

Nhân mã khắp nơi đều đang xoa tay, cách 1000 năm lần trước tranh đoạt Thánh Thủy Sứ Giả đã qua 1000 năm, các thế lực lớn tự nhiên cũng xuất hiện không ít tuấn kiệt tân tú, tuy nhiên so với ba người Nghiêm Cẩm Thụy, Tôn Trác Lập, Kiều Thanh Thanh vẫn còn kém rất nhiều.

Thắng được tiếng hoan hô cao nhất vẫn là ba người này.

Thời gian trôi qua rất nhanh, chớp mắt một cái đã qua nửa tháng, cuộc tranh đoạt danh hiệu Thánh Thủy Sứ Giả cũng bắt

đầu bước đầu tiên rút thăm, phân bố tất cả người dự thi vào 5 tổ: chỉ có trở thành người xếp thứ nhất trong tổ mới có thể thuận lợi đấu vòng sau, cùng với Nghiêm Cẩm Thụy, Tôn Trác Lập và Kiều Thanh Thanh tạo thành tám cường sau cùng, một lần nữa rút ra người chiến thắng sau cùng.

Ba người Nghiêm Cẩm Thụy, Tôn Trác Lập và Kiều Thanh Thanh là hạt giống tuyển thủ, bọn họ được ưu tiên không tham gia vòng trận đấu thứ nhất, trực tiếp thăng cấp làm tám cường.

Tranh giành vòng thứ nhất rất đơn giản, không cần một vòng lại một vòng đánh bại từng đối thủ một, chỉ cần đánh một lần, tất cả mọi người đều chỉ cần đánh một trận!

Đây là một trận hỗn chiến!

Mấy trăm người cùng chung một cái lôi đài, bị đánh bay ra hoặc là tự mình chạy ra đều tính là thua! Hơn nữa, ở trên lôi đài đánh chết người là không chịu bất cứ trách nhiệm gì, cho nên đừng nghĩ dùng quy tắc Thánh Tiên Điện không cho phép giết người để lừa đảo đê tiện thắng được.

Chỉ có dũng sĩ chân chính, cường giả chân chính mới xứng đáng đi lấy nước thánh cho Thần Linh vô thượng!

Chu Hằng nhìn xem, hắn bị phân phối đến tổ thứ 4.

– Thế nào, tổ 4 à! Chữ số này là điềm xấu! Hồng Long nữ hoàng lập tức vươn tay giựt lấy thẻ bài Chu Hằng vừa mới lấy được, sau đó kinh ngạc nói quái dị.

– Trả đây! Chu Hằng đưa tay ra nói.

– Tự ngươi tới lấy đi! Hồng Long nữ hoàng cho thẻ bài vào trong cổ áo, rơi vào giữa hai rãnh ngọc phong sâu hoắm kia. Nơi đó nhét vào một tấm thẻ bài nhưng cũng không làm bộ ngực thay hình đổi dạng, có thể thấy được bộ ngực của nàng hùng vĩ đến cỡ nào!

Chu Hằng không khỏi rung động trong lòng, chỉ cảm thấy một bộ phận trong nháy mắt trở nên vô cùng hùng dũng, ánh mắt lập tức nhìn chăm chú vào chỗ hở ra trắng như tuyết kia.

Chết tiệt, ở nơi này làm cho tất cả dao động cảm xúc của hắn đều phóng lớn lên gấp mười mấy lần!

– Nhị tỷ! Tỷ làm người ta mắc cỡ chết mà! Lam Long nữ hoàng liền vội vàng rút ra tấm thẻ bài kia, rồi cũng không thèm nhìn, trực tiếp vứt cho Chu Hằng.

Chu Hằng đưa tay tiếp lấy, chỉ cảm thấy trên thẻ bài còn mang theo hơi ấm, dường như còn có một hương thơm nhàn nhạt, khiến trong lòng hắn lại rung động thêm.

Ôi! Nhất định phải mau mau rời khỏi chỗ này!

Năm ngày sau, tổ thứ nhất triển khai đại chiến ngày đầu tiên, tiến hành ở Võ Đấu Trường của Thánh Tiên Điện, tổ thứ 2 tới tổ 5 thì lần lượt tiến hành trong bốn ngày kế tiếp. Trận đấu không có bất kỳ quy tắc nào cả, có thể sử dụng bất kỳ pháp khí, nhưng không thể sử dụng cấm kỵ thuật, tỷ như các loại pháp tướng tự bạo gì đó.

Chu Hằng không có đi xem cuộc chiến, với hắn mà nói bất kể người nào thắng cũng không có gì khác nhau, hắn chỉ một quyền là đánh nổ tung!

Lại qua ba ngày sau, cuối cùng đến phiên tổ thứ 4 của Chu Hằng.

Người được chọn sau vòng đấu của ba tổ trước theo thứ tự là: Trần Hạo, Mã Dật Phi và Nguyên Sơn, đều là Thăng Hoa Hoàng. Trong đó chỉ có Trần Hạo là người mới vừa mới nhô ra; còn Mã Dật Phi và Nguyên Sơn thì trước đây đều đã tham gia chín lần tranh đoạt Thánh Thủy Sứ Giả, đây là cơ hội cuối cùng của họ.

Chu Hằng dán lên ngực một tờ giấy, trên đó viết số “266”, đây là số hiệu của hắn. Tuy nhiên trong Võ Đấu Trường rộng lớn này hiển nhiên không chỉ có hơn 200 người, mà đạt tới cả ngàn người.

Đương nhiên không có khả năng tất cả mọi người đều là Thăng Hoa Cảnh, ở trong thế giới nho nhỏ này, Thăng Hoa Cảnh cũng không phải không có đáng giá như vậy!

Đại khái chỉ có gần 200 người đạt tới Thăng Hoa Cảnh, Thăng Hoa Hoàng cũng chỉ có hơn 50 người, còn lại đa số là Nhật Diệu Đế, thậm chí ngay cả Nhật Diệu Hoàng đều có. Loại võ giả tầng thứ này cũng muốn trổ hết tài năng ư? Cho dù lọt vào vòng đấu sau thì sao chứ, đến trong tám cường chính là có cường giả chân chính đấy!

Nếu Thánh Thủy Sứ Giả là một loại vinh quang to lớn, như vậy cho dù không tranh được vinh quang lớn nhất này, có thể chen vào tám cường thì cũng đủ nổi danh rồi!

Hai chữ danh lợi, không biết đã làm cho bao nhiêu người tiếp tục nhào tới phía trước!

Những người này cũng không phải là đơn độc tác chiến, mà là mười mấy, thậm chí mấy chục người hợp thành đoàn đội, cùng chung bảo vệ một người, muốn giúp cho nhân vật của thế lực nào đó trổ hết tài năng.

Cái này cũng được sao?

Không thể không nói, bất kỳ quy tắc gì đều có lỗ hổng, huống

chi trong hỗn chiến này gần như không có bất kỳ quy tắc nào khác, dĩ nhiên sẽ bị người ta lợi dụng.

Nhưng vậy thì sao chứ, cường giả chân chính ở bất kỳ tình huống gì đều có thể cường thế giành chiến thắng!

“Loảng xoảng!” Theo tiếng thanh la kêu vang, trận hỗn chiến mở màn.

– Sát!

– Không muốn chết thì tự mình cút ra Võ Đấu Trường!

– Ha ha ha! Người xuất sắc của tổ này là thuộc về Vân gia chúng ta!

– Thúi lắm! Thiếu chủ nhà chúng ta mới là người thắng lần này!

Kèm theo tiếng binh khí va chạm, còn có tiếng mắng chửi của đám người: võ giả lăn lộn trong nước lửa, vào sinh ra tử, có mấy người lại quản tới hai chữ văn nhã?

Tình hình chiến đấu xem ra rất kịch liệt, mới ngay từ đầu đã

có mấy chục người bị loại ra khỏi trường đấu. Tuy nhiên trước mắt chỉ có người bị thương vẫn chưa có người nào tử vong, nhưng sau khi đánh nhau đến đỏ mắt thì khó mà nói.

– Tiểu tử xem đao!

Một nam nhân trung niên cử đao chém tới phía Chu Hằng. Người này rất xấu xa, đao sắp chém tới trên thân Chu Hằng mới kêu một tiếng, đây cũng không phải là nhắc nhở, ngược lại là muốn làm cho đối phương càng thêm bối rối, nếu là người không có kinh nghiệm chiến đấu, tất nhiên sẽ bị chém trúng.

Chu Hằng giơ quả đấm lên nghênh đón, cười nói: – Coi quyền!

– Ha ha… Tiểu tử ngươi đây là muốn chết! Gã nam nhân trung niên lộ vẻ cười ác độc! Mặc dù hắn chỉ là Thăng Hoa Vương, nhưng bị hắn chém trúng một đao, thì dù là Thăng Hoa Hoàng thì sao chứ? Đồng dạng cũng phải quỵ xuống!

“Ầm!”

Tay quyền đánh vào trên thân đao, lực lượng cuồng bạo trào lên, cây đao này lập tức hóa thành một luồng sáng bay về phía bầu trời.

Lập tức nam nhân trung niên kia trên mặt ngưng đọng lại, hổ khẩu tay bị đánh rách tả tơi, máu tươi tuôn ra.

– Ai da… Tên nào ám toán lão tử! Cách đó không xa, một gã nam nhân mặt đầy thống khổ, từ dưới đất gắng gượng đứng lên, trên mông rõ ràng cắm thanh đao của gã trung niên nam tử kia cầm trước đó!

Hắn rất có điểm tiểu xảo thông minh, đang nằm trên mặt đất giả chết, định chờ đánh tới thời điểm gần kết thúc mới đứng lên tham chiến. Ai ngờ nằm cũng trúng đạn… không, phải nói là trúng đao! Vừa rồi Chu Hằng tung một đấm đánh bay thanh đao của gã nam nhân trung niên kia, lúc rơi xuống vừa khéo đâm vào hoa cúc của hắn.

– Ngươi là tự mình đi ra ngoài, hay là muốn ta đánh ngươi đi ra? Chu Hằng cười nói.

– Tiểu tử! Ngươi cuồng ngạo cái gì, tưởng lão tử chỉ có một mình sao? Gã nam nhân trung niên kia sau một lúc cả kinh, lại quát to không yếu thế chút nào…

Chương 763: Nhẹ nhàng thắng lợi

Ở đằng sau người trung niên này, tức thời xoạt xoạt xoạt xuất hiện sáu người trung niên tuổi không kém mấy, thậm chí mặt mũi cũng không khác nhiều, đều có tu vi Thăng Hoa Vương, 7 người đứng hàng ngang, khí thế rất là dọa người.

– Hả, đó không phải bảy huynh đệ Kỳ gia sao?

– Tuy rằng bọn họ không phải sinh cùng bào, nhưng từ nhỏ sống chung một chỗ, tu luyện thuật phối hợp, bảy người một thể chẳng những có thể sánh với Thăng Hoa Hoàng, thậm chí còn có thể chém ngược Thăng Hoa Hoàng bậc cao, thực lực rất mạnh!

– Nhưng không phải đây là rút thăm hay sao, bảy huynh đệ bọn họ làm làm sao rút cùng một tổ được?

– Hắc hắc, cái này còn không đơn giản, chỉ cần bảy huynh đệ kia cưỡng bức dụ dỗ, làm người khác phải trao đổi thăm đã rút, ai dám không nể mặt bọn họ?

– Ta té! Đúng là không biết xấu hổ mà!

– Nhưng mà dù cho bọn họ có thể đánh bại mọi người, cuối cùng cũng chỉ có một người vào vòng trong, làm sao có thể là đối thủ với đám người Nghiêm Cẩm Thụy?

– Hắc, chỉ cần xếp vào nhóm tám người mạnh nhất sau vòng đầu, huynh đệ Kỳ gia đã đạt được mục đích rồi!

– Thì ra bọn họ chỉ kiếm danh tiếng mà thôi

Người xung quanh xì xào thảo luận, lại cố rắng kéo ra khoảng cách với Chu Hằng. Bảy huynh đệ Kỳ gia không phải dễ chọc, tiểu tử này cơ bản xui xẻo, ở gần quá sẽ gặp tai họa oan uổng.

– Tiểu tử, dám uy hiếp huynh đệ Kỳ gia chúng ta, ngươi đang muốn chết hay sao?

– Các huynh đệ, cùng tiến lên, chém hắn!

Huynh đệ Kỳ gia đồng thanh hét to, chỉ thấy sau người nhảy về phía người người, khi đụng vào người kia, thân thể lại quỷ dị dung hợp với nhau, quả thật như hai giọt nước nhập vào nhau.

Vù vù vù! Bảy huynh đệ Kỳ gia nhanh chóng biến thành một

người.

Thú vị! Thú vị!

Ánh mắt Chu Hằng không khỏi sáng ngời, hắn cảm giác được khí tức của một huynh đệ Kỳ gia "cuối cùng" kia trở nên rất mạnh, đột phá hạn chế Thăng Hoa Vương, nhảy lên độ cao Thăng Hoa Hoàng, hơn nữa khí tức còn không kém.

Còn có loại công pháp như thế?

Hắn nổi lên hứng thú, nhưng Thăng Hoa Hoàng bậc cao nào có tư cách là địch với hắn? Hắm mỉm cười, nói: – Các ngươi muốn chém ta?

– Không phải muốn, mà là phải, lập tức sẽ chém ngươi! Ha ha ha! "Huynh đệ" Kỳ gia hét lớn, thân mình lao vụt lên, nhào về phía Chu Hằng.

– Chết đi!

"Hắn" gầm lên, trên đầu dâng lên ảo ảnh một con hổ dữ, há miệng rống giận với Chu Hằng, miệng mở to như chậu máu, hung hăng rống lên.

– Hổ Thôn Thiên Hạ! “Huynh đệ” Kỳ gia còn làm màu rống lên.

Bóng hổ nhào tới, hai tay “huynh đệ” Kỳ gia cũng hóa thành vuốt chộp tới.

Chu Hằng tiện tay vươn ra, phù văn màu vàng nảy lên trong tay, dễ dàng chấn vỡ bóng hổ, trong ánh mắt khó tin của “huynh đệ” Kỳ gia, hắn một hơi bóp cổ đối phương.

– Phân thân! “Huynh đệ” Kỳ gia hét to, vù vù vù, lập tức hóa lại thành bảy người, ngoài một người vẫn nằm trong tay Chu Hằng, 6 người khác đều phân tán ra xung quanh.

– Hợp kích! 6 người vừa phân tán ra xung quanh cùng hét to, đồng loạt ra tay đánh về phía Chu Hằng.

Chỉ là 6 Thăng Hoa Vương dám đối địch với Chu Hằng?

Chu Hằng nhướng mày, đánh ra một quyền, ầm ầm ầm ầm ầm ầm, 6 Thăng Hoa Vương đã bị hắn đánh ra khỏi Võ Đấu Trường, mỗi người nằm sấp dưới đất. Bọn họ giãy giụa bò dậy, nhưng sắc mặt lập tức đại biến.

Bọn họ bị Chu Hằng chấn vỡ đan điền!

Đan điền, thức hải, đây là hai bộ phận trọng yếu của võ giả!

Đan điền cung cấp lực lượng cho võ giả, thức hải là ý thức của một người, không có lực lượng sẽ là phế nhân, không có ý thức sẽ thành ngu ngốc!

Bọn họ bị phế đan điền, có nghĩa về sau bọn họ chỉ là người phàm!

Làm sao mà bọn họ không biến sắc được?

Chu Hằng lại không thèm liếc nhìn bọn họ, đã hạ sát thủ với hắn, hắn không xử lý bọn họ đã là hay lắm rồi! Hắn nhìn huynh đệ Kỳ gia cuối cùng còn trong tay, trực tiếp rút ra thần thức của đối phương lật xem, hắn cảm thấy rất hứng thú với bí thuật hợp nhất kia.

— Lúc ở Phàm giới, ba đại tướng Hải tộc cũng có một bộ bí thuật tương tự, chỉ là còn xa mới thần kỳ thế này.

Dù sao đây là tiên thuật!

Hắn nhanh chóng tìm được thứ hắn muốn biết, tiện tay chấn một cái ném huynh đệ Kỳ gia sau cùng ra khỏi Võ Đấu Trường, cũng chấn vỡ đan điền của người kia, làm cho từ nay về sau bọn họ tạm biệt với võ đạo.

Đương nhiên nếu bọn họ có nghị lực cứng cỏi, nói không chừng còn có thể tu luyện lại một thân tu vi, nhưng nó là chuyện gần như không thể.

Chu Hằng đứng thẳng giữa Võ Đấu Trường, hai mắt khép lại, hắn đang suy ngẫm bộ tiên thuật bảy người hợp một. Thật ra cũng không phải cần có huyết mạch chí thân mới thi triển được, mà là bất cứ ai cũng làm được, chỉ cần tâm ý hòa hợp, tín nhiệm tuyệt đối với nhau.

Số lượng không chỉ hạn chế là bảy người, lớn có thể đẩy số người lên đến 10, thậm chí 20! Cuối cùng có thể đạt đến con số bao nhiêu người, là quyết định bởi năng lực chịu dựng của "người đại diện", lực lượng quá nhiều sẽ nhồi người ta nổ tung chết tươi!

Chu Hằng ngẫm nghĩ, có thể cho chúng nữ học thử, sẽ có năng lực chống đỡ một mặt.

Không tệ, chỉ riêng phần bí thuật này cũng đáng cho hắn đi một chuyến!

Tuy rằng Chu Hằng giống như ngây ngốc, nhưng bây giờ làm sao còn ai dám phát động công kích hắn – ngay cả bảy huynh đệ Kỳ gia còn bị đánh bại dễ dàng.

Ở trong hỗn chiến thế này, kẻ yếu khẳng định sẽ bị loại bỏ trước tiên, hơn nửa canh giờ sau, trên sân chỉ còn lại 7 thế lực.

Sở dĩ nói là 7 thế lực mà không phải 7 người, là bởi còn có những tổ hợp giống bảy huynh đệ Kỳ gia, đương nhiên đó là số ít. Trong số đó còn có một đôi người yêu, ra một chiêu liền ánh mắt đưa tình một phen, nhưng bộc phát ra chiến lực lại vô cùng khủng bố.

Còn một tổ hợp khác thì đông người hơn, là một nhóm tổ hợp siêu cấp lên đến hơn 50 người, làm thành một vòng tròn bảo vệ một đứa bé con, không biết là do nhà hào môn nào làm ra, lại đi đẩy con nít đi lên.

5 thế lực khác thì đều là cá nhân, bao gồm cả Chu Hằng, tổng cộng là 4 nam 1 nữ.

Đến lúc này đã trải qua sóng to đãi cát, còn lại đều là hạng cứng cựa, không ai dám tùy tiện ra tay.

– Liên thủ xử lý tiểu tử này trước, thế nào? Một người cao to chỉ vào Chu Hằng nói.

5 phe khác nhìn nhau, suy nghĩ một lúc, đều gật đầu. Bởi vì trước đó bọn họ đã thấy huynh đệ Kỳ gia thảm bại, Chu Hằng tuyệt đối là kẻ gai góc nhất sân!

Liên thủ xử lý kẻ mạnh nhất, những người còn lại mới có cơ hội ngẩng đầu.

6 phe hành động, áp sáp Chu Hằng.

Chu Hằng đang suy nghĩ chi tiết bộ thuật hợp thể kia, lúc huynh đệ Kỳ gia lấy được cũng chỉ là một bản thiếu, cũng không biết tên của bí thuật này. Hắn ngẫm nghĩ, liền đặt cho bí thuật này một cái tên "Bách Hoa Hợp Thể Quyết".

Bởi vì hắn muốn cho chúng nữ tu luyện, tự nhiên phải đặt một cái tên thơm ngào ngạt.

Hắn không chút chú ý tới đang có 6 phe thế lực đang áp sát tới hắn, trong đầu không ngừng hiện ra ảo diệu Bách Hoa Hợp Thể Quyết, làm hắn có xúc động muốn vỗ tay khen hay, hết sức kính nể tiền nhân đã sáng tạo ra môn tiên thuật này.

Bên này, 6 phe đã đánh ra công kích, các loại hào quang tràn ra, trấn xuống Chu Hằng.

– Xong rồi! Sao mà lúc này tiểu tử kia lại ngẩn người, thế không phải muốn chết hay sao?

– Thắng được bảy huynh đệ Kỳ gia liền nghĩ rằng không ái dám chọc tới hắn?

– Ôi, vốn ta còn rất coi trọng hắn có thể chiến thắng!

– Cái này gọi là cây cao hơn rừng, gió thổi cho gãy! Hắn biểu hiện quá mạnh mẽ, cho nên thành người đầu tiên bị nhắm tới, những người còn lại bây giờ đều là cường giả ngang nhau, 6 bên liên thủ, hắn nhất định phải thua!

– Cho nên mới nói, làm người phải khiêm nhường!

Ầm!

Công kích giáng xuống, tung lên bụi mù đày trời, che phủ tầm nhìn của mọi người!

Thế nào! Thế nào! Tình huống thế nào!

Người xem bên ngoài đều sốt ruột, muốn biết Chu Hằng có phải bị một lần hợp kích này mà trọng thương thậm chí trực tiếp chết ngay hay không!

Tro bụi từ từ lắng xuống, chậm rãi hiện ra tình cảnh bên trong Võ Đấu Trường.

Một người ngạo nghễ đứng, những người còn lại đều nằm!

Cái gì!

Mọi người thấy còn duy nhất Chu Hằng đứng thẳng, mỗi người đều há miệng thật to, có mấy người mặt mũi vạn vẹo, nhe răng nhếch miệng, hoàn toàn không tin nổi những gì ánh mắt mình thấy được.

Chu Hằng chẳng những không bị đánh bại, lại còn thắng?

Hắn đã làm như thế nào!

Hơn nữa, bây giờ Chu Hằng vẫn còn đang có vẻ không bận tân, căn bản không lộ ra tươi cười của người chiến thắng phải có, như còn chưa ý thức được mình đã thắng, giống như đang mộng du.

Đó là công pháp gì? Tâm pháp nằm mơ? Thần thông không coi ai ra gì?

Chu Hằng hiểu thấu được ảo diệu cuối cùng của Bách Hoa Hợp Thể Quyết, cuối cùng mở mắt ra, hắn nhìn xung quanh một mảng lớn người ngã đổ, không khỏi toát ra vẻ khó hiểu. Lúc trước hắn đang suy tưởng mê mẩn, chỉ cần không gặp phải nguy hiểm là thần thức của hắn sẽ không thức tỉnh, thân thể hoàn toàn do bản năng chi phối hoạt động.

Khẳng định những người này muốn thừa dịp mình "thất thần" đi công kích, lại bị mình đang vô ý thức đánh bại.

— Với thực lực Thăng Hoa Hoàng 14 tướng như Chu Hằng hiện tại, quả thật trong vô ý thức vẫn có thể đánh bại bất cứ Thăng Hoa Hoàng nào!

Nếu như mọi người biết Chu Hằng ở trong trạng thái đó mà đánh bại các đối thủ này, khẳng định sẽ càng giật mình gấp trăm lần hiện tại!

– Người thắng tổ lớn thứ 4 là Chu Hằng!

Sau khi được xác nhận, Chu Hằng rời Võ Đấu Trường, trở về phòng mình, cũng từ chối bất cứ ai đến thăm.

Hắn chỉ là khách qua đường vội vàng, không muốn xảy ra qua lại gì với bất cứ ai ở đây.

– Chu Hằng, vì chúc mừng thắng lợi của ngươi, tối nay ăn tiệc lớn đi! Mấy người Hồng Long nữ hoàng tự nhiên cũng đi xem chiến, trên đường về nhà liền quấn lấy Chu Hằng.

– Ta thắng còn không phải chuyện thường, không cần chúc mừng! Chu Hằng lắc đầu.

– Như vậy sao được, nhất định phải chúc mừng! Hồng Long nữ hoàng kiên quyết.

Chu Hằng từ chối không được, buổi tối liền bày một bàn tiệc rượu trong Tiên Cư. Tuy nhiên hai tiểu nha đầu Mộc Đồng Đồng cùng Hồ Nhân còn chưa đủ tư cách uống rượu, chỉ có thể ở vừa ăn linh quả, vừa hâm mộ nhìn ba người Chu Hằng có thể uống rượu.

Nhưng có câu, uống rượu loạn trí!

Với tu vi Chu Hằng hiện tại, rượu ngon thông thường tự nhiên không thể làm hắn say ngã, nhưng hai vị Long Hoàng lại là người thường, nào chống nổi sức rượu tiên, không bao lâu liền lung lay lảo đảo nói lời say.

Chu Hằng vội vàng đưa các nàng trở về phòng từng người, nhưng hắn vừa về phòng mình, còn chưa kịp đóng cửa, Hồng Long nữ hoàng đã nghiêng ngả lảo đảo xông vào, mắt say lờ đờ nói: – Đêm nay người ta muốn đẩy ngã ngươi!

Chương 764: Say rượu

Không hổ là nữ hoàng Long tộc mà, phát tình lên cũng khí phách như vậy!

Chu Hằng liền vội đỡ lấy Hồng Long nữ hoàng sắp té lăn ra, vị nữ hoàng này say quá, trên mặt đầy mây đỏ, ngay cả mũi cũng đỏ hết, mắt lờ mờ như muốn toát ra nước.

Bởi vì uống say, hơi thở của nàng không thể nói là như hương lan, nhưng mang theo một mùi ngòn ngọt, ấm ầm, nóng nóng, cùng mùi rượu say nồng, đủ để thổi bùng ngọn lửa ở sâu trong thân thể nam nhân.

Chu Hằng không khỏi ngứa răng, ở trong mảnh thiên địa này, năng lực tự khống chế của hắn trở nên cực kém, không chịu nổi dụ hoặc như thế!

– Nam nhân thôi, tối nay ta sẽ đẩy ngã ngươi! Hồng Long nữ hoàng lại nói mớ, hai tay ôm lấy cổ Chu Hằng, muốn hôn lên mặt Chu Hằng.

Nàng uống say không có sức nào, người lại lùn hơn Chu Hằng, căn bản không với tới mặt Chu Hằng. Nhưng uống say không

có nghĩa là sẽ biến ngu, nàng dùng sức kiễng mũi chân lên, cố gắng san bằng chênh lệch chiều cao, phát động công kích môi của Chu Hằng.

– Nè nè nè, ngươi còn phát tình nữa, ta sẽ đánh mông ngươi! Chu Hằng vạn phần không muốn xảy ra quan hệ gì với hai nữ hoàng Long tộc này, cũng không phải các nàng không đủ mê người, mà là thân phận các nàng đại biểu rất phỏng tay.

Hơn nữa, mỹ nữ bên cạnh đã đủ rồi, hoàn toàn không cần phải vì thỏa mãn nhu cầu nhất thời mà ngủ ra đủ thứ rắc rối.

– Hôn một cái thôi, hôn môi cũng không mang thai, ngươi cho rằng ta không hiểu hay sao? Hồng Long nữ hoàng say quá mức, ngay cả đầu cũng không thẳng được, không ngừng lắc qua lắc lại, không ngừng đụng đụng vào ngực Chu Hằng.

– Ha ha ha, cơ ngực của ngươi thật là phát triển, để người ta xem xem! Nàng bùng nổ mê trai, bàn tay nhỏ sờ vuốt cơ bắp cứng rắn của Chu Hằng, khóe miệng có dòng nước miếng chảy xuống.

– Dựa vào! Con cọp không phát uy, ngươi coi ta là mèo bệnh hả! Chu Hằng vung tay ném ra, quăng Hồng Long nữ hoàng lên giường.

Hồng Long nữ hoàng bị ném đến đầu óc choáng váng, miễn cưỡng nhìn rõ mình đang nằm trên giường, không khỏi thẹn

thùng quay đầu, nói: – Ngươi… ngươi phải ôn nhu một chút!

– Ta ôn nhu con muội ngươi! Chu Hằng nổi giận, ấn nàng ngược lại, vung tay liền đánh lên mông vểnh cao của nàng.

Bốp! Bốp! Bốp!

Hồng Long nữ hoàng dáng người đầy đặn, mông tự nhiên cũng tròn to vểnh cao, đánh một cái là tạo thành những gợn sóng, vô cùng mê người. Làm cho Chu Hằng giơ tay lên liền khựng lại, thưởng thức cảnh mông đẹp rung động.

Thật là dụ người mà!

Chu Hằng nuốt nước miếng, trong thân thể mỗi một nữ nhân đều che giấu một con yêu tinh, không câu dẫn người sẽ chết mà!

– Đau quá! Bị đánh mấy cái vào mông, cảm giác đau rát cuối cùng làm cho Hồng Long nữ hoàng tỉnh lại một chút, nhưng cũng chỉ có một chút mà thôi, vẫn suy mèm nhìn Chu Hằng, cười nói: – Nhưng mà cũng rất thoải mái. Đừng dừng!

Nàng theo bản năng co hai đầu gối, đẩy cái mông to tròn lên, hai cánh mông như trăng tròn hoàn mỹ bày ra trước mặt Chu Hằng, lớp vải căng chặt thể hiện ra hình dáng cặp mông xinh

đẹp, vô cùng gợi cảm.

Dựa vào, đừng có câu dẫn người như vậy chứ!

Chu Hằng thoáng cái nổi lên phản ứng, cảm giác được tiểu huynh đệ đã lâu không được ăn mặn liền ngang ngạnh ngẩng cao đầu, làm mắt hắn trở nên nóng bỏng, muốn đẩy ngã đại mỹ nhân trước mặt không hề đề phòng hắn.

Rầm! Rầm!

Ngay lúc này, cửa phòng bị gõ vang, tiếng nói của Lam Long nữ hoàng cũng vang lên: – Họ Chu kia, mau thả Nhị tỷ của ta ra, ta nhìn thấy tỷ đi vào!

Chu Hằng tỉnh táo lại, trước đó hắn sợ rắc rối, liền ném hai nữ hoàng này vào một phòng, bởi vậy Hồng Long nữ hoàng phát tình chạy ra, liền bị nữ hoàng phát hiện, cho nên cũng đuổi theo đến đây.

Nhưng vì sao nàng lại chậm đến thế?

Khẳng định là bởi vì uống say, đi nghiêng ngã lảo đảo, trên đường đi không biết đụng tường bao nhiêu lần, có thể đến được đây đã là giỏi lắm rồi!

Chu Hằng cong lưng đi ra mở cửa phòng, nói: – Được được được, ngươi mau đem cô ta đi, miễn cho cô ta quấy rầy ta ngủ!

Lam Long nữ hoàng trợn trắng liếc xéo Chu Hằng, không chút che giấu khinh miệt đối với hắn, nhưng nàng cũng uống say mèm, nói là liếc xéo còn không bằng nói là mị nhãn, làm cho Chu Hằng lại cứng thêm vài phần, phải cong lưng xuống thêm một chút.

– Nhị tỷ, dậy đi, đây là phòng của nam nhân thối! Lam Long nữ hoàng kéo Hồng Long nữ hoàng dậy, nhưng nói ra lời làm Chu Hằng tức méo mặt.

– Không thối mà, còn có chút thơm nữa! Hồng Long nữ hoàng đã mê trai liền không thể vãn hồi, ôm gối của Chu Hằng mà hít hà.

– Nhị tỷ… Lam Long nữ hoàng đành phải nhảy lên giường kéo, nhưng nàng vốn đã say lúy túy, Hồng Long nữ hoàng lại nương rượu bám vào giường, nàng chẳng những không kéo được Hồng Long nữ hoàng đi lên, bản thân mình lại ngã xuống, hai nàng liền đụng vào nhau.

Hồng Long nữ hoàng liền như bạch tuộc quấn lấy Lam Long

nữ hoàng, ôm người thoải mái hơn là ôm gối, còn nói: – Tứ muội, qua đây, hôn cái!

– Hôn cái đầu ngươi! Lam Long nữ hoàng dùng sức muốn giãy ra, nhưng người uống say mà lên cơn chứng, liền sức mạnh khác thường, nàng căn bản không thoát ra được, hai người liền quần thành một đống.

Tay nhỏ giằng co, ngực lớn đè ép, mông đẹp sánh đôi, 4 chiếc chân dài đan xen vào nhau.

Chu Hằng không khỏi liên tục nuốt nước miếng, không được, tự chủ gặp quỷ đi!

– Nóng quá! Giằng co hồi lâu, hai nàng đều toát đầy mồ hôi, Hồng Long nữ hoàng liền vô thức cởi quần áo, nhưng đối với một người say thì có thể kỳ vọng được gì, nàng đang cởi là nút áo của Lam Long nữ hoàng.

– Nhị tỷ, dừng tay! Lam Long nữ hoàng phản ứng cũng chậm một nhịp, thẳng đến khi bị cởi ra hai nút áo, lộ ra một mảng lớn ngực trắng mịn rồi mới phản ứng lại, vội vàng chống cự.

Roẹt!

Áo vải bị hai người kéo qua kéo lại, cuối cùng rách toạt!

Một cái mông tròn trắng trơn bày ra trước mặt Chu Hằng, trắng như ngọc, trơn mượt nõn nà. Đường cong lồi lõm rõ ràng, chỗ lồi lên làm người ta nóng ran, một thoáng màu đen làm người ta bị hút vào.

Sát, đừng có chơi thế chứ!

Ánh mắt Chu Hằng không khống chế được quét qua, "dạo" xong một vòng, hắn lại phát hiện ra một nghi vấn: sao mà chỗ đó của Lam Long nữ hoàng là một mảnh bụi cỏ đen, không phải rừng rậm màu lam chứ?

Má nó, ta đang nghĩ cái gì!

– Dừng lại hết cho ta, đừng nháo nữa! Chu Hằng vội bước ra, nếu không ngăn cản nữa thì không biết tối nay sẽ xảy ra chuyện gì.

– Ngươi không cho ta nháo, ta càng muốn nháo! Vĩnh viễn đừng đi lý luận với người say, Hồng Long nữ hoàng lập tức gân cổ lên cãi với Chu Hằng, dùng ánh mắt say lờ mờ đi khiêu khích Chu Hằng.

– Nháo? Xem ngươi làm sao nháo! Chu Hằng ấn ngược hai nàng xuống, bốp bốp bốp nhất loạt đánh mông.

Cái này gọi là đối xử bình đẳng, không thể đối đãi khác biệt, công bằng mà!

Nhưng hắn lại quên hiện tại Lam Long nữ hoàng đang mông trần, một tay đánh xuống, xúc cảm tuyệt vời cỡ nào? Nhất là sóng mông tuôn trào không hề che giấu, tuyệt vời đến đỉnh điểm.

Ta định! Ta trấn định!

Chu Hằng nổi lửa đặc biệt lớn, hắn không phải bảo mẫu, đi ra ngoài tìm Long Đế cùng các Long Hoàng khác cho hai nàng đã là đủ tốt rồi, hai người này sao cứ làm hắn phiền thêm? Hắn có dục hỏa không phát tác được, bởi vậy chuyển hết thành lửa giận, phát tiết lên mông hai vị Long Hoàng.

– A… A…. Ngay từ đầu Hồng Long nữ hoàng còn rất thoải mái, nhưng Chu Hằng không hề lưu tình, nàng nhanh chóng chịu đau khổ, không khỏi gào lên thảm thiết. Hai tỷ muội đều chảy nước mắt ào ào, nào còn một chút phong thái cường giả Long tộc.

Đương nhiên, cuối cùng cũng tỉnh cả rượu.

– Khốn kiếp! Lam Long nữ hoàng đá hai chân dài chống trả,

lại bị nam nhân mà nàng miệt thị nhất đánh mông, làm sao chịu nổi? Hơn nữa, còn là mông trần! Chỉ nghĩ tới điểm này thôi, nàng liền có hận ý muốn nuốt sống Chu Hằng.

Chu Hằng vô tội nhún vai, quần áo của nàng cũng không phải do hắn xé rách, muốn trách chỉ có trách Hồng Long nữ hoàng!

Hơn nữa, đây chính là phòng của hắn, nếu hai nữ nhân này đêm hôm đến đây quấy rối, phải có giác ngộ tương ứng!

– Đừng đánh nữa, người ta biết sai rồi! Tính cách Hồng Long nữ hoàng khác xa cố chấp như Tứ muội, thường nói đàn ông không ăn thua trước mắt, nàng là nữ nhân cũng biết thức thời, lập tức lựa chọn đầu hàng.

– Ừm! Chu Hằng gật đầu hài lòng, sau đó nói với Lam Long nữ hoàng. – Còn ngươi, biết sai chưa?

Lam Long nữ hoàng oán hận trừng Chu Hằng, cắn răng nghiến lợi nói: – Tiểu nhân khinh bạc, ta muốn giết ngươi!

Bốp!

Chu Hằng lại vỗ mạnh xuống, nữ nhân bướng bỉnh này làm hắn cực kỳ khó chịu.

– Đánh như vậy không có ý nghĩa, không bằng tro ngược nàng lên, nhỏ sáp đèn cầy, lại dùng roi da đánh mông! Hồng Long nữ hoàng được tự do, hứng thú bừng bừng ở cạnh Chu Hằng nói, ánh mắt sáng ngời.

Mông thịt Lam Long nữ hoàng không khỏi căng thẳng, đây thật là Nhị tỷ của nàng ư? Sao lại giúp ác hại thiện, đẩy nàng vào hố lửa!

Chu Hằng cũng không khỏi nhìn sang Hồng Long nữ hoàng, hắn cũng bị hù dọa, nhưng không thể phủ nhận, nghe lời nàng nói lại làm hắn càng hưng phấn hơn.

– Sao vậy, quá ôn nhu hả? Hồng Long nữ hoàng cắn ngón tay, lộ ra vẻ suy tư. – Vậy để người ta suy nghĩ tiếp, thỏa mãn khẩu vị nặng của ngươi!

Khi nào lại thành khẩu vị của mình?

Không được, không được, tiếp tục như vậy nữa là khẳng định hắn sẽ không nhịn được muốn cưỡi ngựa!

Chu Hằng thở dài, nói: – Hôm nay nhường căn phòng này cho các ngươi! Hắn thả lỏng trói buộc Lam Long, xoay người muốn đi ra.

– Ác nhân, ta liều mạng với ngươi! Lam Long nữ hoàng giận quá công tâm, đứng lên nhào về phía Chu Hằng, lại không ngờ bị Hồng Long nữ hoàng vướng chân, lập tức ngã khỏi giường.

Nếu như là bản thân tránh qua, khẳng định nữ nhân này sẽ té đến bầm mặt!

Ai bảo mình mềm lòng chứ?

Chu Hằng xoay người lại, mở rộng vòng tay ra đón. Nhưng mà Lam Long nữ hoàng bị vướng ngã thật là không nhẹ, đụng mạnh vào người Chu Hằng. Trong nháy mắt đó, hai người đều lộ ra vẻ mặt khiếp sợ.

Bởi vì Chu Hằng luôn ở trong trạng thái hưng phấn, tiểu Chu Hằng tự nhiên cũng không chịu yên phận, dựng thẳng cứng như trường thương. Còn lực lượng va chạm của Lam Long nữ hoàng lại vô cùng lớn, còn là cái mông trần không có gì bảo hộ, góc độ cực kỳ chính xác, liền trực tiếp phá cửa thành công.

Rầm! Trong kinh ngạc, Chu Hằng cũng bị Lam Long nữ hoàng đẩy ngã nhào ra đất, còn Lam Long nữ hoàng cưỡi ở trên người hắn thì như ngốc ra.

Tràng cảnh thật là xấu hổ!

Chương 765: Thế không thể đỡ

Chu Hằng ngồi trong sân viện, nhìn từng mảnh lá cây rơi rụng, khẽ thở dài.

Sao lại có chuyện trùng hợp như thế!

Sau khi vừa "tông cửa", hắn lập tức đẩy Lam Long nữ hoàng ra, vội vàng rời khỏi Tiên Cư, chạy ra sân viện nhàm chán nhìn lá cây rụng.

Hẳn là… không tính là xảy ra chuyện gì!

Dù sao còn cách một lớp vải, cũng không thể coi như chân chính chọc vào phải không? Đúng, nhất định không thể tính, tối đa là đi vào một phần tư, vậy làm sao mà tính được?

Nhưng mà, hình như có một phen cảm thụ khác lạ!

Dựa vào, sao mình lại lạc đề nữa?

Cái chỗ chết tiệt này, phóng đại tâm tình của hắn gấp mười gấp trăm lần, chẳng những giận dữ đến nhanh, dục vọng vừa châm là bùng cháy!

Chu Hằng nhắm mắt lại, trong đầu lại không khỏi hiện ra cánh mông to mê người của Lam Long nữ hoàng, làm người ta lưu luyến không thôi, thật sự muốn nhào vào lần mò thắng cảnh, nghiên cứu bộ ngực kích thước kinh người, hoặc là khe mông sâu thần bí của nàng.

Không được, hắn nhất định phải mau rời khỏi chỗ này!

Cuối cùng, một đêm trôi qua, trận đấu tổ thứ 5 cũng bắt đầu, cuối cùng do một Thăng Hoa Hoàng Quý Viễn Bác bùng nổ trồi lên. Thực lực người này không kém, tranh đấu Thánh Thủy Sứ Giả lần trước là thua dưới tay Nghiêm Cẩm Thụy, mới dừng lại ở vòng 8 người mạnh nhất, tuyệt đối có đủ thực lực.

Đến đây, tám người mạnh nhất đã được chọn ra, thi đấu vòng 4 người mạnh nhất sẽ tiến hành vào 3 ngày sau, để mọi người đều có đầy đủ thời gian nghỉ ngơi. Sau đó bán kết, chung kết sẽ được tiến hành cùng một ngày, xác định người được chọn làm Thánh Thủy Sứ Giả.

Trong 3 ngày sau đó, Chu Hằng cũng không thấy được Lam Long nữ hoàng.

Hắn cố ý vô tình tránh né, Lam Long nữ hoàng càng trốn trong Tiên Cư không chịu ra, tự nhiên hai người không có cơ hội gặp mặt.

– Tứ muội của ngươi không sao chứ? Chu Hằng hỏi Hồng Long nữ hoàng.

– Không có gì! Sao lại có chuyện? Hồng Long nữ hoàng kỳ quái nhìn Chu Hằng, lúc ấy Chu Hằng cùng Hồng Long nữ hoàng ngã rất nhanh, bò dậy càng nhanh hơn. Cộng thêm nàng bị say đến đầu óc mơ hồ, căn bản không phát giác được hai người đã xảy ra tiếp xúc thân mật ngắn ngủi.

– Hả, sao ngươi lại quan tâm muội ấy như thế? Hồng Long nữ hoàng chớp mị nhãn. – Nè, ngươi sẽ không động tâm tư gì với Tứ muội của ta đó chứ? Đáng ghét mà, rõ ràng người ta là của ngươi, sao lại đi coi trọng Tứ muội! Tên phụ lòng nhà ngươi!

– Nè nè nè! Ngươi đừng nói lung tung, giống như là ta bội tình bạc nghĩa ngươi vậy! Chu Hằng cảm thấy ăn không tiêu, tính cách đôi hoa tỷ muội Long tộc này hoàn toàn là trống đánh xuôi, kèn thổi ngược.

– Không cho phép ngươi thích Tứ muội, ngươi là của người ta! Hồng Long nữ hoàng kéo áo Chu Hằng, mắt sáng long lanh, biểu tình đúng là đổi là đổi.

Chu Hằng lại thở dài, làm sao hắn lại dính vào chuyện này cơ chứ!

Lại một ngày sau, trận chiến tám người mạnh nhất Thánh Thủy Sứ Giả cuối cùng bắt đầu, trải qua rút thăm, đối thủ của Chu Hằng chính là Quý Viễn Bác vùng lên ở tổ 5, tuy nhiên hắn cùng Quý Viễn Bác là tổ ra sân cuối cùng.

Ba trận trước, ba người Nghiêm Cẩm Thụy, Tôn Trác Lập cùng Kiều Thanh Thanh không phụ kỳ vọng, đều đánh bại đối thủ của mình, dễ dàng đến mức làm người xem không nhìn ra được tu vi thế nào.

Một ngàn năm qua, bọn họ đều có tiến bộ rất xa, thậm chí đều chiếm được cơ duyên to lớn, thế mới tiến bộ tăng vọt trên con đường võ đạo.

Chu Hằng ra sân, đứng đối diện Quý Viễn Bác.

Trận chiến này không có người được công nhận vô địch như Nghiêm Cẩm Thụy, tuy nhiên Chu Hằng mạnh mẽ chiến thắng trong thi đấu tiểu tổ, Quý Viễn Bác cũng là nhân vật mạnh mẽ chỉ xếp dưới ba người Nghiêm Cẩm Thụy, kỳ thật trận chiến này càng thu hút người xem.

Bởi vì không ai biết người nào có thể thắng được trận chiến này, không giống ba trận trước, chưa đánh là người ta đã biết kết quả.

Loại hồi hộp này đương nhiên chỉ tồn tại trong lòng người xem, Chu Hằng căn bản không coi Quý Viễn Bác là đối thủ, dưới Sáng Thế Vương có ai xứng là địch với hắn?

– Trong vòng 10 chiêu, ta sẽ đánh bại ngươi! Quý Viễn Bác dùng giọng điệu lạnh băng nói, tràn đầy lòng tin mạnh mẽ.

Chu Hằng cười ha ha, nói: – Được! Vậy ta bắt đầu đếm! 1, 2, 3…

Mọi người da mặt co rút, Quý Viễn Bác nói là 10 chiêu, không phải đếm đến 10, có thay đổi khái niệm như vậy sao?

– Ha ha ha! Vậy ta đánh bại ngươi trong vòng 10 tiếng đếm! Quý Viễn Bác rống dài, lập tức thi triển công kích, vận chuyển linh lực, 8 đạo pháp tướng của hắn xuất hiện, là Thăng Hoa Hoàng 8 tướng!

Khó trách hắn có lòng tin như thế!

Thiên địa này nhìn địa vực cũng không nhỏ, nhưng đặt ở bên

ngoài thì căn bản không thể so sánh! Chỗ càng nhỏ, tự nhiên dân cư cũng càng ít, so sánh ra thì tỷ lệ xuất hiện thiên tài càng nhỏ đến đáng thương.

Huống chi linh khí thiên địa nơi này không thể tính là dư thừa, cũng làm xuất hiện cường giả vượt qua cực hạn trở nên vô cùng khó khăn, Thăng Hoa Hoàng 8 tướng, đủ để kiêu ngạo!

– Không ngờ tới, Quý Viễn Bác lại đạt đến Thăng Hoa Hoàng 8 tướng, hoàn toàn có tư cách tiến công lên người thắng cuối cùng!

– Ngàn năm trước, đám người Nghiêm Cẩm Thụy, Tôn Trác Lập cũng chỉ là Thăng Hoa Hoàng 7 tướng, bọn họ đã có thể quét ngang vô địch! Nếu bọn họ đều không thể vượt qua cực hạn, vậy người thắng sau cùng trong trận đấu lần này phải là Quý Viễn Bác!

– Không ai ngờ tới, Quý Viễn Bác lại đạt đến Thăng Hoa Hoàng 8 tướng!

– Hắn quả thật nhịn được!

8 tướng vừa xuất hiện, dư luận liền nghiêng về phía Quý Viễn Bác.

Quý Viễn Bác rống lớn, 8 tướng đồng loạt, hắn đan hai tay, kéo ra một mảnh mây sáng màu tím đỏ, hóa thành những mảnh thiên thạch, điên cuồng đụng về phía Chu Hằng.

– 7, 8, 9, 10! Chu Hằng không nhanh không chậm, khi tiếng "10" vừa ra khỏi miệng, công kích của Quý Viễn Bác cũng hung hãn ập tới, thời gian tính toán vừa khớp, muốn một chiêu đánh bại Chu Hằng.

Ầm!

Tiếng nổ nặng nề, bên trong Võ Đấu Trường cuốn lên lốc bụi, xoay tròn lan tràn ra bốn phương tám hướng.

Mọi người đều ngưng thần nín thở, sợ bỏ sót một chi tiết nào.

Bụi mù tiêu tan, chỉ thấy Chu Hằng cùng Quý Viễn Bác đứng cách nhau 10 trượng, không nhìn ra được sau chiêu vừa rồi là ai chiếm thượng phong.

Ở góc khán đài, ánh mắt Nghiêm Cẩm Thụy lóe lên, khóe miệng nhếch lên cười lạnh.

– Nghiêm huynh, cảm thấy khó chơi sao? Tôn Trác Lập ngồi bên cạnh hắn, mặc dù hai người là đối thủ cạnh tranh, nhưng quan hệ mặt ngoài cũng không tệ, có thể thường xuyên thấy

bọn họ đi cùng nhau.

– Tôn huynh cho rằng thế nào? Nghiêm Cẩm Thụy lại không đáp mà hỏi ngược.

Hai người quan hệ tốt cũng chỉ là mặt goài, bởi vì bọn họ đều xuất thân từ gia tộc Sáng Thế Vương, cũng đều là tộc nhân kiệt xuất nhất, bình thường ở chung thì thế nào cũng phải bảo trì khách sáo ngoài mặt.

Nhưng đề cập tới vấn đề cá nhân, bọn họ làm sao chịu nói thật?

Nghiêm Cẩm Thụy không nhìn ra được sâu cạn c Tôn Trác Lập, còn Tôn Trác Lập cũng không nhìn ra được cảnh giới chân thật của Nghiêm Cẩm Thụy, hai người đều tu một loại bí pháp ẩn giấu khí tức, trừ khi có thực lực mạnh hơn bọn họ cả mảng lớn, không thì đừng mơ nhìn ra được.

– Nếu chỉ là 8 tướng… Ta trở tay là có thể trấn áp! Tôn Trác Lập ngừng một lúc, nhưng vẫn kiêu ngạo vô cùng nói.

Trở tay là có thể trấn áp?

Vậy là tu vi gì? 9 tướng, 10 tướng? Thậm chí…. Thăng Hoa Đế?

Bọn họ đều là thiên kiêu đương thời, lực lượng ngang nhau thì bọn họ có thể chiến thắng bất cứ ai, mà chỉ cần chiếm ưu thế lực lượng, bọn họ trở tay là có thể trấn áp bất cứ kẻ nào! Cho nên, những lời của Tôn Trác Lập tiết lộ ra, chính là hắn tối thiểu cũng là Thăng Hoa Hoàng 9 tướng!

Đây là nói thật… hay là cố ý phóng đại?

Nghiêm Cẩm Thụy sẽ không thể không chút do dự tin lời đối phương, rất có thể đối phương đang hư trương thanh thế, nhiễu loạn tâm tình của mình, từ đó ảnh hưởng tâm tình lúc chiến đấu với người này.

Đối đầu giữa cao thủ, nhiều mặt đủ loại, công tâm càng là trọng yếu nhất.

– Như nhau thôi! Như nhau thôi! Nghiêm Cẩm Thụy không chút yếu thế nói, hắn không thể nào làm mất ý chí chiến đấu của mình, nói lại, hắn quả thật có thực lực đó, không phải khoác lác lung tung.

Hai người nhìn nhau, đều mỉm cười, trong lòng lại suy ngẫm những năm qua, đối phương có tiến bộ thế nào, rốt cuộc là 8 tướng, 9 tướng, thậm chí đột phá đến Thăng Hoa Đế.

Bên dưới, Quý Viễn Bác lộ ra vẻ thận trọng, lực lượng của đối phương không kém gì hắn, còn hắn lại có một loại ảo giác, dường như đối phương còn chưa vận dụng toàn lực!

Sao lại thế được!

Hắn đặt nghi ngờ sang một bên, hai tay rung lên, lại phát động công kích Chu Hằng, lại là một mảnh thiên thạch ập xuống.

Chu Hằng tùy ý nghênh đón, chỉ là lực lượng Thăng Hoa Hoàng 8 tướng chênh lệch thật sự quá xa với hắn, hắn lại suy nghĩ bay xa, nhớ lại Lam Long nữ hoàng, nhớ tới buổi tối mấy ngày trước hắn không cẩn thận tiến vào chỗ sâu thẳm, làm hắn cảm thấy đáy lòng ngứa ngáy.

– Khè, tên này từ đâu ra, sao lại mạnh như thế?

– Người mạnh như vậy, làm sao lại chưa từng nghe nói qua!

– Lần này thật thú vị, lại xuất hiện 5 người có thực lực cạnh tranh được vị trí cuối cùng! Đáng tiếc, hiện tại giữa hai người kia nhất định phải có một sắp bị loại!

– Cũng là chuyện hết cách rồi!

Người xung quanh tranh luận xôn xao, bọn họ không ngờ tới Chu Hằng lại mạnh mẽ đến thế.

Chu Hằng lắc đầu, ngừng suy nghĩ vẩn vơ, kéo lên một chút tinh thần, chiến lực lập tức kịch liệt tăng vọt.

Quý Viễn Bác lập tức không chống nổi, trở nên chật vật không thôi trước công kích dồn dập của Chu Hằng, không được mấy chiêu liền bị một quyền đánh bay, tuyên bố kết thúc trận chiến này.

Người chiến thắng, Chu Hằng!

Tiếp theo, lập tức tiến hành rút thăm vòng bán kết, Chu Hằng rút được Nghiêm Cẩm Thụy, còn Tôn Trác Lập thì rút được Kiều Thanh Thanh.

Mọi người đều dự kiến được, đây sẽ là hai trận khổ chiến, cũng sẽ là hai trận đại chiến vô cùng đặc sắc.

Thoáng nghỉ ngơi một chút, trận đấu đầu tiên lập tức mở màn, do Chu Hằng nghênh chiến Nghiêm Cẩm Thụy.

– Chu huynh, chủ động nhận thua thì sao? Nghiêm Cẩm Thụy cũng không lập tức triển khai công kích, mà là khuyến cáo

Chu Hằng.

Chu Hằng không khỏi buồn cười, nói: – Ngươi thật có lòng tin mạnh đến vậy, cho rằng ta phải thua hay sao?

Nghiêm Cẩm Thụy chắp tay ra sau, nói: – Tuy rằng ngươi quả thật rất có thực lực, nhưng tuyệt không thể là đối thủ của ta. Chỉ là ta muốn đánh bại ngươi cũng tốn chút sức, cho nên không bằng ngươi tự mình nhận thua, dù sao ngươi mới tham dự tranh đấu Thánh Thủy Sứ Giả lần đầu, còn có 9 cơ hội nữa!

Người này khá là tự phụ, nhưng cũng khá là thông minh, nếu có thể tiết kiệm được tiêu hao lớn trong trận bán kết, như vậy hắn nhất định sẽ chiếm được ưu thế lớn trong trận chung kết sắp tiến hành!

— Trận đấu Thánh Thủy Sứ Giả lần trước, chính là vì hắn tránh qua Tôn Trác Lập cùng Kiều Thanh Thanh, chờ lúc bọn họ phân ra thắng bại, căn bản không có thời gian khôi phục, nào phải là đối thủ của hắn?

Chương 766: Cám ơn

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Vậy có chỗ tốt gì với ta?

– Chỗ tốt? Nghiêm Cẩm Thụy cũng cười một tiếng, nói: – Ngươi giao đấu với ta, cuối cùng chỉ có một kết quả thất bại. Còn bị ta đánh bại, ngươi khó tránh sẽ chịu chút đau khổ da thịt, vì sao không tự mình nhận thu, như vậy có thể làm mình bớt chịu tội, càng để ngươi giữ được phong độ. Dù sao nhận thua với ta cũng không phải chuyện gì mất mặt, người khác sẽ chỉ coi là ngươi biết thức thời!

– Tài ăn nói của ngươi không tệ! Chu Hằng gật đầu nói.

– Nói như vậy, ngươi đã đồng ý? Nghiêm Cẩm Thụy khẽ vui mừng, mặc dù hắn có lòng tin chiến thắng, nhưng Chu Hằng sâu không lường được cũng làm hắn không nắm chắc. Có thể không đánh một trận, hắn có thể dùng trạng thái tốt nhất để nghênh chiến người thắng giữa Tôn Trác Lập và Kiều Thanh Thanh.

Như vậy, Thánh Thủy Sứ Giả lần này sẽ lại thuộc về hắn!

Bằng không danh hiệu này rơi vào đầu Kiều Thanh Thanh

hoặc Tôn Trác Lập, như vậy trong hai người này sẽ xuất hiện một người có hai lần nhận được danh hiệu Thánh Thủy Sứ Giả, đặt ngang hàng với hắn. Nhưng nếu lần này lại bị hắn thắng, hắn cùng ba lần vinh quang Thánh Thủy Sứ Giả sẽ hoàn toàn xứng đáng trở thành đệ nhất nhân trong thế hệ này!

Hắn không sợ đánh, chỉ là không muốn tiêu hao lực lượng trong chiến đấu không có ý nghĩa!

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Vì sao ngươi không đầu hàng ta, có thể bớt chịu khổ da thịt, hơn nữa nhận thua ta thật ra cũng không phải là chuyện gì mất mặt!

Mất con muội ngươi!

Ta là người ra sao? Huyết mạch trực hệ Sáng Thế Vương, Vương giả trong Thăng Hoa Hoàng thế hệ này, làm sao có thể nhận thua người khác? Không chỉ là mất mặt hắn, còn là Nghiêm gia sau lưng hắn, còn có lão tổ Sáng Thế Vương nhà hắn!

– Chu Hằng, ngươi cứ muốn tự chuốc lấy khổ? Ánh mắt Nghiêm Cẩm Thụy lạnh xuống.

Chu Hằng thần sắc hờ hững, quát khẽ: – Quỳ xuống!

Oong! Khí thế Tử Diễm Thiên Long quét ngang!

Trong lòng Nghiêm Cẩm Thụy căng thẳng, cảm thấy linh lực trong cơ thể tan rã, hai chân không tự chủ được nhũn ra, bùm một cái quỳ xuống trước Chu Hằng.

— Hắn chỉ là Thăng Hoa Hoàng, không phải Vương giả trong võ, cùng cảnh giới làm sao không bị khí thế của Chu Hằng ảnh hưởng? Không chỉ là ảnh hưởng, hơn nữa còn là áp chế toàn diện, sống chết chỉ nằm trong một ý niệm của Chu Hằng.

Ầm! Toàn trường chấn động!

Bọn họ không nghe được hai người đối thoại, chỉ thấy hai người động mồm mép một hồi, Nghiêm Cẩm Thụy liền quỳ xuống.

Má nó tuyệt đối có màn đen mà!

Mọi người đều tràn đầy khinh thường, đã là 4 tuyển thủ mạnh nhất sao còn có giao dịch ngầm? Quả thật là khinh nhờn thần linh chí cao mà!

– Quá giả tạo!

– Có màn đen!

– Có giao dịch ngầm!

– Phải hủy bỏ tư cách hai người kia!

Mọi người nháo nhào mắng chửi, thật coi bọn họ là đần độn, giao dịch màn đen lại trắng trợn như thế này.

Nghiêm Cẩm Thụy thật muốn khóc lớn, hắn không phải tự mình quỳ xuống, chỉ là bị một cỗ áp lực không thể hình dung chấn cho hoàn toàn không có lòng chống cự. Bản thân hắn tự biết, hiện tại xương cốt toàn thân hắn đang rung rẩy, mồ hôi lạnh điên cuồng tuôn ra, có nỗi kinh sợ không thể hình dung được.

Giống như, nam nhân đối diện hắn chính là chủ của thiên địa, hắn dám bất kính với thần linh thì đúng là tội không thể tha!

Chu Hằng mỉm cười, lớn tiếng nói: – Nếu hắn nhận thua, vậy ta thắng rồi chứ?

– Ngươi… đã thắng! Một lát sau, giữa sân vang lên tiếng nói già nua, khí tức Thăng Hoa Đế lưu chuyển, chấn nhiếp tiếng ồn trên sân – Trận đấu như thế, phía Thánh Tiên Điện khẳng định phải điều động cường giả mạnh nhất ra bảo hộ trật tự.

Tuy nhiên, Nghiêm Cẩm Thụy nhận thua quá không rõ ràng, ngay cả hắn cũng nhất thời không tiếp thụ được.

Chu Hằng nhìn Nghiêm Cẩm Thụy rồi nháy mắt một cái, nói:
– Cám ơn! Rồi xoay người rời Võ Đấu Trường.

Phụt! Nghiêm Cẩm Thụy phun mạnh một ngụm máu, đường đường Thăng Hoa Hoàng lại bị tức giận đến hôn mê.

Tuy rằng trận chiến này làm cho phần đông người xem đều hoài nghi có màn đen, nhưng kết quả đã được khẳng định, bọn họ đành phải tiếp nhận, sau đó mong chờ trận đấu thứ hai sẽ vô cùng phấn khích, ít nhất sẽ là chân chính đánh nhau.

Kiều Thanh Thanh cùng Tôn Trác Lập lập tức ra sân, trận bán kết thứ hai sẽ tiến hành ngay sau đó.

Kiều Thanh Thanh là một mỹ nữ khoảng hơn 20 tuổi, ánh khí kinh người, có cảm giác như Lam Long nữ hoàng thứ hai. Chỉ là cảnh giới kém xa, hơn nữa dung mạo cũng không cùng một tầng với Lam Long nữ hoàng, so sánh ra thì kém xa lắc.

Hai người này là đối thủ cũ, tuy nhiên bởi vì giao thủ lần trước đã là chuyện cách ngàn năm, ban đầu bọn họ cũng không dùng toàn lực, mà thử lẫn nhau. Nhưng chiến trận nhanh chóng trở nên kịch liệt, đánh cho tối trời tối đất, làmcho mọi người hô to phấn khích.

Chiến đấu kịch liệt hơn nửa giờ, vẫn là Kiều Thanh Thanh cao hơn một bậc, một chưởng đánh vào lưng Tôn Trác Lập, đánh đối phương ra khỏi Võ Đấu Trường, kết thúc trận bán kết.

Cuối cùng, chính là trận chung kết Chu Hằng đấu Kiều Thanh Thanh.

Ấn theo quy định, Kiều Thanh Thanh sẽ được nghỉ ngơi nửa giờ, tuy rằng không có tác dụng gì lớn,nhưng cũng có thể khôi phục một chút linh lực cùng thể lực đã tiêu hao. Nhưng nàng chiến thắng xong lại căn bản không rời Võ Đấu Trường, mà trực tiếp phát ra khiêu chiến.

– Chu Hằng, xuống đấu một trận!

Chu Hằng mỉm cười, nữ nhân này khiêu chiến nhìn như lỗ mãng, kích động, thật ra tuyệt đối không ngu xuẩn!

Một hồi ngắn ngủi thì có thể khôi phục được bao nhiêu linh lực?

Hiện tại nàng nương theo khí thế chiến thắng Tôn Trác Lập, chính là lúc chiến ý mạnh nhất, cũng là lúc chiến lực mạnh nhất!

– Vậy đánh một trận! Chu Hằng nhẹ nhàng rơi xuống Võ Đấu Trường, hắn cũng muốn kết thúc sớm loại chiến đấu vô vị này, sau đó thừa dịp vào núi lấy Thánh Thủy, trốn khỏi cái chỗ này!

– Chiến! Chiến! Chiến! Kiều Thanh Thanh liên tục kêu lên, hai tay khép lại, hai mắt lưu chuyển kiếm quang xanh biếc, hóa thành một thanh bảo kiếm thực chất. Nàng cầm lấy, vung kiếm kém ra.

Một cái bóng xanh xẹt qua, lạnh lẽo thấu xương!

Lúc trước nàng chiến đấu với Tôn Trác Lập căn bản không có vận dụng vũ khí mà, nhưng đấu với Chu Hằng liền tế ra, đủ thấy nàng tuyệt đối thận trọng với Chu Hằng.

Chu Hằng chỉ ra một cái, Ngũ Hành Phù Văn lưu chuyển, ngón tay bao bọc ánh sáng vàng, độ cứng tuyệt đối không kém hơn Tiên khí Thăng Hoa Cảnh! Hắn dùng tay làm kiếm, vận chuyển Tinh Vân Kiếm Pháp!

Xẹt! Xẹt! Xẹt!

Kiếm quang màu vàng lưu chuyển, diễn hóa ra một mảnh tinh vân to lớn, sinh, diệt, khô, vinh.

Ầm!

Kiếm khí đụng nhau, tạo thành lốc bụi, nhưng lốc bụi còn chưa cuốn lên đã bị kiếm khí hấp thụ, như một còn rồng xám dụng vào nhau.

Chu Hằng không dời bước, chỉ là vận chuyển ngón tay, bình thản như thường. Nhìn lại Kiều Thanh Thanh,lại bị kiếm khí màu vàng đẩy cho chật vật, ai cao ai thấp nhìn qua là rõ.

Người xem toàn trường đồng loạt tắt tiếng, qua hồi lâu mới khôi phục năng lực nói chuyện.

– Thật không ngờ tới, Chu Hằng lại mạnh đến vậy!

– Nói như thế, lúc trước hắn đánh bại Nghiêm Cẩm Thụy không phải là trò màn đen?

– Màn đen con muội ngươi! Ngươi ngu đừng tưởng người ta cũng ngu như ngươi. Dù cho Chu Hằng cùng Nghiêm Cẩm

Thụy có cấu kết trước, nhưng Nghiêm Cẩm Thụy có thân phận gì, hắn có thể làm ra chuyện quỳ xuống ở trước mắt bao người hay sao?

– Đúng thế, quỳ xuống trước mặt bao người thì bảo hắn về sau còn có mặt mũi gì gặp người ta?

– Khẳng định là Chu Hằng quá mạnh mẽ!

Lúc này vừa xoay chuyển luận điệu, mọi người liền không còn nghi ngờ thực lực của Chu Hằng, ngược lại đi chủ động giải oan cho Chu Hằng.

– Ngươi rất mạnh! Kiều Thanh Thanh đột nhiên thu kiếm đứng đó, vẻ mặt thận trọng.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Vậy ngươi không ngại nhận thua, ta cũng không có thói quen đánh nữ nhân!

Nghe những lời này của hắn, Hồng Long nữ hoàng trên khán đài lập tức trợn trắng, cái mông to tròn mê người của nàng hiện tại còn đau kìa!

– Nhưng mà, ngươi vẫn không phải đối thủ của ta! Kiều Thanh Thanh vừa chuyển lời, rung lên trường kiếm. – Ngươi đáng để ta vận dụng toàn lực!

Nàng vỗ nhẹ ngực mình, một cỗ lực lượng kỳ diệu lưu chuyển, khí tức của nàng điên cuồng vọt lên, sôi trào hùng hồn như biển rộng!

Ầm!

Mọi người toàn trường không khỏi đau ngực, sắc mặt tái nhợt, trong lòng tuôn ra sợ hãi.

Thăng Hoa Đế!

Kiều Thanh Thanh lại là Thăng Hoa Đế!

Khí thế kinh khủng lưu chuyển, sâu không lường được giống như biển rộng, lại hùng hồn tràn đầy không thể chống đỡ!

Thăng Hoa Đế đấu Thăng Hoa Hoàng, vậy khẳng định là nghiền ép tuyệt đối!

– Thật không ngờ tới, ngàn năm trôi qua, Kiều Thanh Thanh đã đột phá Thăng Hoa Đế!

– Trong thế hệ trẻ, nàng mới thật sự là Vương!

– Vương duy nhất!

– Kiều Thanh Thanh!

– Kiều Thanh Thanh!

– Kiều Thanh Thanh!

Người xem bên ngoài dần dần hô lên hòa nhịp, hợp thành tiếng hô thống nhất, như muốn xé rách bầu trời.

Võ giả đều sùng bái cường giả, Kiều Thanh Thanh thể hiện ra sức mạnh mà mọi người đều mong muốn mà không với đến, làm cho mọi người sùng bái cuồng nhiệt.

Thắng bại trận chiến này đã không cần nói cũng biết, Thăng Hoa Đế đấu Thăng Hoa Hoàng còn không phải tiện tay trấn áp?

– Còn muốn đánh tiếp? Khí thế của Kiều Thanh Thanh đã đạt đến cực hạn, nàng vào lúc mấu chốt ở trận chung kết bùng nổ

ra sự thật tiến vào Thăng Hoa Đế, chính là vì bỗng nhiên nổi tiếng, dùng phương thức có tính xung kích mạnh nhất để tiến lên đỉnh điểm.

Không thể không nói, thật ra nữ nhân này rất coi trọng hư danh.

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Chỉ là Thăng Hoa Đế 1 tướng mà thôi! Thế này đi, ngươi có thể đẩy ta lui một bước, coi như ngươi thắng!

Coi như ngươi thắng!

Giọng điệu ngông cuồng, quá kiêu ngạo!

– Chỉ là Thăng Hoa Hoàng lại dám nói với Thăng Hoa Đế như vậy?

– Ngươi không hiểu hả? Thăng Hoa Hoàng đấu Thăng Hoa Đế là thua chắc, nhưng ngông nghênh ngoài miệng một chút, cũng có thể vãn hồi được mặt mũi!

– Không sai, mặc kệ thế nào, Thăng Hoa Đế một chiêu có thể đánh bại Thăng Hoa Hoàng, hắn nói đẩy lùi một bước coi như thua, quả là dát vàng lên mắt

– Đúng là không biết xấu hổ!

– Quá không biết xấu hổ!

Mọi người lòng đầy căm phẫn, trong quyết chiến công bằng, mỗi một võ giả đều thống hận người giở trò vặt náy

Quyết chiến đương nhiên là đấu chiến lực, không phải là đấu mồm mép!

– Đánh chết hắn!

– Xử lý hắn!

Mọi người nhao nhao kêu to, ngón cái chỉ xuống, đó là biểu hiện miệt thị tuyệt đối với hắn.

Kiều Thanh Thanh lại vẻ mặt như thường, nàng gặp qua quá nhiều thiên tài phách lối, nhưng thì sao chứ, sau khi bị nàng đánh bại tự nhiên sẽ tè ra quần!

Nàng rung trường kiếm, khí thế kinh khủng lưu chuyển, chấn

đến không khí nổi sóng như nước.

– Yến Quy Tây!

Kiều Thanh Thanh một kiếm bay ra, thân như yến lượng, kéo theo ráng mây xanh biếc.

Chương 767: Tiến vào Thánh sơn

Chu Hằng chỉ ra một cái, như cười khẽ vuốt hoa, vẻ mặt bình thản, nhưng có một cỗ không linh huyền diệu.

Keng!

Ngón tay của hắn chỉ lên mũi kiếm, hào quang chói mắt bỗng bùng nổ, làm cho người dưới Thăng Hoa Đế đều không nhịn được nhắm mắt lại.

Đợi cho mọi người vội mở mắt ra, chỉ thấy Chu Hằng đứng cách một kiếm hai cánh tay với Kiều Thanh Thanh, bởi vì hai người đều giơ thẳng tay, dùng ngón tay chỉ lên mũi kiếm.

Chu Hằng vẻ mặt mỉm cười, còn Kiều Thanh Thanh vẻ mặt nghiêm nghị, một đoàn gió mạnh thổi qua, cuốn theo quần áo hai người bay phất phới như tiên.

Cái gì!

Chu Hằng lại đỡ được một kiếm náy

Hơn nữa chân của hắn lại không lùi dù chỉ là một phân nhỏ!

Màn…. màn đen?

Không có khả năng, Kiều Thanh Thanh đã cho thấy tu vi Thăng Hoa Đế, nhân vật như vậy còn có thể phối hợp với người khác diễn ra màn đen? Ai có tư cách ra lệnh nàng làm vậy?

Rốt cuộc thực lực của Chu Hằng mạnh mẽ đến cỡ nào?

Rốt cuộc hắn có phải Thăng Hoa Hoàng không chứ!

Chu Hằng nhìn Kiều Thanh Thanh, nói: – Thân mình ngươi không lùi mà cưỡng ép hóa giải lực lượng, sẽ chỉ làm ngươi bị thương! Làm gì khổ thế!

Bị thương?

Phụt!

Như xác minh lời của Chu Hằng, sắc mặt Kiều Thanh Thanh nháy mắt trở nên tái nhợt, sau đó hé môi nhỏ, máu tươi liền phun ra, môi hồng trở nên tái nhợt, nhưng dính vết máu đỏ liền tràn đầy xinh đẹp thê lương.

Thật… thật sự bị thương!

Một chiêu trước đó, Kiều Thanh Thanh chẳng những không đẩy lùi Chu Hằng, ngược lại vì bản thân cậy mạnh không lùi, mạnh mẽ hóa giải lực lượng của Chu Hằng, chấn thương chính bản thân?

Khè!

Mọi người toàn trường cảm thấy da đầu tê dại, tràn đầy khó tin, thậm chí có xúc động muốn khóc.

Chu Hằng khẽ rung lên, thân thể Kiều Thanh Thanh bị hắn chấn ra khỏi Võ Đấu Trường.

— Bây giờ hắn là Thăng Hoa Hoàng 14 tướng, lực lượng có thể sánh với Thăng Hoa Đế 3 tướng, cộng thêm lực phá hoại của Ngũ Hành Phù Văn, chỉ là Thăng Hoa Đế 1 tướng có thể chống chọi trực diện với hắn? Nếu không phải hắn xuống tay lưu tình, một chỉ này tuyệt đối có thể nổ nát Tiên khí của đối phương, lại đánh vỡ nát cả người nàng!

Người chiến thắng sau cùng là… Chu Hằng!

Xứng dánh với danh hiệu, hoàn toàn xứng đáng!

Ầm! Sau một mảnh yên tĩnh, toàn trường vang lên tiếng vỗ tay như thủy triều, vô số người đều hô to tên Chu Hằng, đều chuyển ngón cái lên trên, đây là Võ Đấu Trường kính ý với anh hung.

Đánh bại Thăng Hoa Đế lên đỉnh cao, chứng thực 100%!

Chu Hằng không hề để ý tới hư danh này, tùy ý rời Võ Đấu Trường.

Khoảng cách đến lễ sinh nhật thần linh chí cao còn lại 5 ngày!

Trong 5 ngày này, có rất nhiều người đến thăm hỏi Chu Hằng, làm hắn phiền không thôi, dứt khoát dẫn theo Mộc Đồng Đồng cùng Hồ Nhân đi chơi khắp nơi, mắt không thấy lòng không phiền.

Sau khi mở ra cấm chế Thánh sơn, hắn sẽ sẽ trực tiếp đi lên đỉnh Thánh sơn, tìm kiếm đường rời đi. Bởi vậy, ở trong này một ngày ít một ngày, hắn dẫn hai tiểu nha đầu du sơn ngoạn thủy, tạm thời buông ra hết suy nghĩ.

Giữa trưa ngày thứ tư, Chu Hằng dẫn hai tiểu nha đầu tới cạnh hồ nước vắng lặng, mặt nước như gương, tràn đầy xinh đẹp.

Chu Hằng cho hai tiểu nha đầu chơi nước, hắn thì đi tản bộ bên bờ hồ. Chỉ là đi mấy bước hắn liền dừng chân, đằng trước xuất hiện một bóng người duyên dáng, vừa lúc đặt chân bên bờ hồ. Dáng người thon thả lồi lõm thu hút, trở nên vô cùng linh động giữa non xanh nước biếc này.

Đó là Kiều Thanh Thanh.

– Chu huynh… Cô gái này đạp sóng bước đến, như Lăng Ba tiên tử, uyển chuyển duyên dáng, như hoa chớm nở.

Nàng trùng hợp đến đây, hay là cố ý canh chừng hắn?

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Thì ra là Kiều cô nương, đã dưỡng thương tốt rồi?

– Cảm ơn Chu huynh quan tâm, Thanh Thanh đã không ngại! Nàng đi bên bờ, cười đứng cạnh Chu Hằng, đôi mắt to nhìn

Chu Hằng có lưu chuyển những tia tình ý. Nàng nhìn mặt hồ phẳng lặng như gương, nhẹ nhàng nói: – Từ khi bốn ngày trước bị Chu huynh đánh bại, Thanh Thanh vẫn luôn nhớ cảnh thất bại đó!

Chu Hằng cười xin lỗi, nói:

– Ngại quá, ta nhất định phải thắng trận đó!

– Đó là Thanh Thanh tài không bằng người, làm sao có thể trách Chu huynh! Kiều Thanh Thanh thu hồi ánh mắt, lại chuyển sang nhìn Chu Hằng. – Chu huynh, trước đây tuy rằng Thanh Thanh có thua, nhưng chưa từng có người làm Thanh Thanh thua phục như vậy!

– Những ngày qua Thanh Thanh vẫn nhớ mãi không quên Chu huynh, Chu huynh có nhớ tới Thanh Thanh chứ? Nàng mi mắt hàm xuân, lại xấu hổ cúi đầu xuống.

Nữ nhân này bị hắn đánh bại, ngược lại đi thích hắn?

Trong lòng Chu Hằng đầu tiên là dâng lên một cỗ hư vinh, có thể được người ta yêu mến luôn là chuyện vui vẻ. Nhưng hiện tại hắn đã không muốn trêu hoa ghẹo nguyệt – hơn nữa, tuy rằng Kiều Thanh Thanh cũng có thể coi như mỹ nhân tuyệt sắc, nhưng muốn làm Chu Hằng đã quen nhìn tuyệt sắc rung động, chút dung mạo này còn kém xa.

Hắn suy nghĩ dùng từ, nói: – Thật có lỗi, ta đã có người yêu mến!

Sắc mặt Kiều Thanh Thanh lập tức trắng nhợt, nàng biết bên cạnh Chu Hằng có hai mỹ nữ dị tộc,nhưng hai nữ nhân kia không hề có chút tu vi, làm sao xứng làm thê tử của Chu Hằng? Tối đa cũng chỉ làm mỹ thiếp, không khác gì đồ chơi!

Nhưng Chu Hằng lại nói hai nữ nhân kia là người yêu của hắn, điều này đả kích nàng quá lớn!

Không được, thứ nàng nhìn trúng thì tuyệt đối chỉ thuộc về nàng!

Kiều Thanh Thanh ấn xuống nước mắt sắp trào ra , quay đầu sang một bên, nói: – Chu huynh, Thanh Thanh tin tưởng ngươi nhất định sẽ hồi tâm chuyển ý!

Cũng không chờ Chu Hằng, thân hình nàng nhảy lên, nháy mắt biến mất đằng xa.

Nhưng Chu Hằng không nhìn thấy được, là hận ý có phần dữ tợn của nàng.

Chu Hằng nhún vai, thích ai là tự do của mỗi người, nhưng người bị thích cũng không nhất định cũng thích, bằng không thế giới này còn không loạn mất? Tùy tiện nàng vậy, dù sao hắn sẽ lập tức rời khỏi đây.

Đợi cho mặt trời xuống đằng tây, trăng sáng nổi lên, Chu Hằng liền dẫn hai tiểu nha đầu về Thánh Tiên Điện.

Một ngày bình yên, cuối cùng đến ngày sinh nhật ngàn năm của vị thần linh chí cao kia.

Chu Hằng mang theo Tiên Cư, 4 nữ cùng con lừa đen tự nhiên đã sớm ở bên trong, hắn đến chỗ Tế đàn Thánh Tiên Điện.

Một tòa tượng đá cao lớn lập tức xuất hiện trước mặt Chu Hằng, cao trăm trượng, toàn thể chớp động ánh sáng ngọc lấp lóe, nhưng giống như trước kia, trên mặt có lớp sương mù che phủ, không ai nhìn rõ bộ mặt thật của vị thần linh chí cao này.

Mọi người đến đông đủ, đây là ngày long trọng nhất Tiên vực, ngoài những người vừa lúc bế quan thật sự không thể ra mặt, mọi người đều ăn mặc nghiêm túc đến tham dự, chúc mừng ở Tế đàn các thành phố. Còn ở Thánh Tiên Điện chính là Tế đàn quy cách cao nhất, có thể tham dự đại điển nơi này vốn là một loại thể hiện thân phận.

Tiên vực chỉ có năm vị Sáng Thế Vương cũng đã đến bốn vị, lão tổ Lý gia bởi vì còn bế tử quan, đã bỏ lỡ hai lần đại điển

ngàn năm trước, lần này không xuất hiện cũng không làm mọi người kỳ quái, ngược lại cảm thấy là đương nhiên.

Sau một đống lớn lễ nghi phiền phức, Chu Hằng đi tới dưới tượng đá, một vị Sáng Thế Vương tự mình ra mặt, giao một cái bình thánh cho hắn, đồng thời con có một cái ngọc phù vỡ nát chỉ còn một nửa.

Chu Hằng nhìn kỹ, trên ngọc phù này có dấu hiệu, nhưng bởi vì ngọc phù vừa vặn nứt vỡ ở giữa, dấu hiệu này có hình dạng gì cũng không phân biệt được.

– Chỉ có cầm ngọc phù này mới đi vào Thánh sơn, lúc ngươi đi đến giữa sườn núi, sẽ thấy được một cái suối thành, lấy nước thánh ở chỗ đó, lập tức trở về, trả lại ngọc phù. Đây là chí bảo ở Tiên vực! Vị Sáng Thế Vương kia nói, có khí tức khủng bố lưu chuyển.

Ở trong này, Sáng Thế Vương chính là tồn tại mạnh nhất, khí tức tối cao lưu chuyển, sắc mặt mọi người trắng bệch, phát ra run sợ từ sâu trong nội tâm.

Ngay cả mông của siêu Sáng Thế Đế mà Chu Hằng cũng dám đánh, làm sao còn kính sợ Sáng Thế Vương?

Hắn gật đầu, đã vội vàng muốn đi vào Thánh sơn.

Thì ra nắm giữ cái ngọc phù này là có thể đi vào Thánh sơn. Ha ha, cái này cũng có nghĩa hắn làm lật trời bên trong cũng không có người vào ngăn cản hắn.

Tốt lắm, bây giờ hắn còn chưa có nắm chắc chống lại Sáng Thế Vương, như vậy càng tốt.

Hắn đi đằng trước, ít nhất mấy vạn người đi theo sau, một đường ra khỏi Thánh Tiên Điện, thẳng đến Thánh sơn.

Đến chỗ này, không một ai tiến thêm được một tấc.

Chu Hằng một tay cầm bình thánh, một tay cầm ngọc phù, tiếp tục tiến tới.

Oong!

Trong nháy mắt tiến vào Thánh sơn, mảnh ngọc phù vỡ nát thả ra hào quang đỏ như máu, bao bọc quanh Chu Hằng, hắn đặt chân xuống, đã vào trong núi!

Xong!

Chu Hằng bước nhanh đi tới, chân càng chạy càng nhanh.

Mọi bí ẩn ở chỗ này đều sắp vạch ra trước mặt hắn, sau đó, hắn có thể rời khỏi đây trở về nhà! Nếu may mắn, thậm chí hắn còn có thể mang về mảnh vỡ hắc kiếm!

Áp lực thật lớn!

Chu Hằng nhanh chóng phát hiện, dù là có ngọc phù hộ thân, nhưng áp lực nơi này vẫn vô cùng mạnh mẽ, đừng nói phóng lên, chỉ là duy trì tốc độ hiện tại cũng đã rất khó khăn.

Quả nhiên, tốc độ của hắn ngày càng chậm.

Là bởi vì chỉ có nửa mảnh ngọc phù?

Chu Hằng nhăn mày, chỉ có nửa mảnh ngọc phù đủ duy trì cho hắn lên đến đỉnh núi hay sao?

Ba giờ sau, tốc độ của hắn đã không khác gì người thường, ngọc phù tỏa ra hào quang cũng ngày càng mờ, như sắp không chống nổi áp lực kinh khủng chỗ này.

Nhưng núi này… vẫn cao không thấy cuối!

Ào ào ào, đằng trước có tiếng nước chảy.

Chu Hằng lại tiến lên mấy chục trượng, một cái nguồn suối xuất hiện trước mặt hắn, nước suối tuôn lên có một loại nhịp điệu kỳ diệu.

Nơi này chính là tận cùng rồi!

Không phải tận cùng của núi, mà là cực hạn mà hắn có thể đặt chân, ngọc phù tỏa ra hào quang gần như không còn, tối đa đi tới mười mấy trượng. Nhưng vẫn không nhìn thấy đỉnh cao, chỉ có mười mấy trượng thì tính là gì?

Chu Hằng vốn tràn đầy hy vọng, sau khi phát hiện kết quả này, không khỏi thất vọng lớn!

Nửa mảnh ngọc phù, không được!

Nhưng nếu có thể khôi phục lại ngọc phù này thì sao?

Chu Hằng bình ổn tâm tình, hít sâu một hơi, khôi phục bình tĩnh.

Rõ ràng, hắn còn phải ở lại Thánh Tiên Điện một hồi, tìm kiếm nửa mảnh ngọc phù khác.

Nếu đã vậy, vẫn phải làm công việc lấy nước thánh!

Chu Hằng đi tới bên cạnh nguồn suối, lấy bình thánh ra tiến hành rót nước, một mùi hương thơm ngát phà vào mũi hắn. Hắn đưa mắt nhìn, chỉ thấy ở trong một khe đá nguồn suối, có một gốc thực vật toàn màu tím đỏ mọc lên, trên đỉnh kết thành trái màu tím đậm.

Chính là trái cây này tỏa ra mùi hương mê người, chỉ ngửi mùi thôi cũng làm linh lực trong người hắn nhanh lên, linh khí thiên địa không ngừng hội tụ vào gốc thực vật đó.

Thánh… Thánh dược!

Chương 768: Đột phá Thăng Hoa Đế

Chu Hằng không khỏi ánh mắt sáng ngời. Đầu tiên là thất vọng một hồi, hiện tại không ngờ gặp được một gốc thánh dược. Đây là băng hỏa lưỡng trọng thiên sao?

Hắn lập tức thò tay hái, nhưng khi tay thò tới trước gốc thánh dược này rồi lại gặp phải một tầng vách chắn vô hình, không thể tiến thêm cho dù chỉ là một tí tẹo.

Nếu không phải là như thế, gốc thánh dược này cũng không có khả năng trường tồn ở đây nhỉ?

Không nói ngàn năm liền có một lần cử hành nước thánh, nửa khối ngọc phù này liền nắm giữ ở trong tay Thánh Tiên Điện, bọn họ tự nhiên có thể đi lên bất cứ lúc nào. Nhưng vì sao bọn họ không xuống tay? Chẳng lẽ để cho Chu Hằng trùng hợp như vậy đụng phải ngày thành thục?

Dĩ nhiên không phải. Gốc thánh dược này bị một luồng lực lượng vô danh bảo vệ, căn bản không cho người chạm vào!

Chu Hằng thử một cái, phát hiện thực vật nơi này bất kể có phải thánh dược hay không hắn đều không chạm đến, đều bị

một luồng lực lượng thần bí thủ vệ.

Nhưng hắn làm sao có thể thu lấy nước suối?

Luồng lực lượng này… dường như chỉ bảo vệ sinh mệnh thể.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, đem hắc kiếm tế ra, hướng về phía bộ rễ của gốc thánh dược kia xúc tới. Chỉ là đoạn nhận rất nhanh liền gặp phải tường không khí, ngăn cản mũi kiếm chém xuống.

Hắc kiếm tuy rằng vô kiên bất tồi nhưng cũng cần người sử dụng dùng lực lượng cường đại để thúc giục, nếu không nhất định không có khả năng chém phá phong tỏa của Sáng Thế Cảnh, thậm chí trình tự cao hơn.

Chu Hằng tăng lớn lực lượng, thậm chí vận chuyển ra Tinh Vân Kiếm Pháp, nhưng không hề có tác dụng, vách chắn kia vô cùng chắc chắn.

Đáng ghét!

Thánh dược ngay tại trước mắt, làm sao có thể không lấy?

Chu Hằng nghĩ nghĩ, ánh mắt lập tức trở nên sắc bén, một luồng kiếm ý khủng bố từ trong cơ thể hắn trào ra, giống như sóng cuốn ra bốn phương tám hướng.

Lăng Thiên Cửu Thức!

Hắn muốn phát động một đòn mạnh nhất!

Tuy nhiên hắn nhất định phải khống chế vị trí kiếm khí chém xuống. Tuyệt đối không thể đem thánh quả cùng đánh nát, nếu không hắn thật sự phải khóc! Tuy rằng hắn cũng không có nắm chắc mười phần, nhưng thử một chút ít nhất còn có cơ hội.

Kiếm ý cuồng bạo lưu chuyển, nhưng thần trí của Chu Hằng lại vô cùng bình tĩnh. Hắc kiếm rung lên, bóng kiếm chồng chất, hắn vung kiếm chém mạnh!

Lăng Thiên Cửu Thức uy lực động trời, nhưng thánh dược lại non nớt cỡ nòa, dù bị người thường chém lên một kiếm đều sẽ gãy. Trời cao ban cho thánh dược tuổi thọ vô cùng, nhưng cái giá phải trả cũng là sự yếu ớt của bản thân chúng nó.

Chu Hằng phải đem lực lượng khống chế chuẩn xác đến mức độ tinh tế, chỉ hạ xuống một điểm, đó chính là gốc của thánh dược.

Đối với hắn mà nói, đây là một khiêu chiến!

Bởi vì phải đem tất cả lực lượng của hắn bộc phát ra trong nháy mắt, rồi lại vô cùng tinh tế khống chế ở một điểm.

Hắn tâm tính quả quyết, nếu đã quyết định muốn làm là sẽ không lo được lo mất.

Chém xuống!

Ông!

Kiếm khí màu đen xẹt qua, hết thảy trong nháy mắt trở về yên tĩnh.

Không giống dĩ vãng, Lăng Thiên Cửu Thức tất nhiên gió mây biến hóa, bình thản một lần này giống như là đứa nhỏ múa kiếm gỗ, không khơi dậy một chút gợn sóng.

Khóe miệng Chu Hằng lại lộ ra một nụ cười.

Xoạt gió nhẹ thổi qua, gốc thánh dược kia đứt từ gốc, nhẹ nhàng ngã xuống!

Chu Hằng thở ra một hơi, hắn hiện tại linh lực hoàn toàn không còn, nếu không phải thể chất vô cùng mạnh mẽ thì hiện tại ngay cả đứng đều không vững, chỉ cảm thấy hai chân đều đang run cầm cập. Hắn khom người nhặt gốc thánh dược kia, lần này… không còn trở ngại nữa!

Đắc thủ!

Chu Hằng rất muốn lập tức đem thánh dược luyện hóa, nhưng đây hiển nhiên không phải là địa phương tốt. Hơn nữa nếu hắn còn muốn dừng lại ở Thánh Tiên Điện thêm một đoạn thời gian, tự nhiên phải làm xong chuyện đã đáp ứng người khác.

Hắn cất kỹ thánh dược, lấy ra thánh bình, đi xuống phía chân núi.

Càng xuống dưới, hào quang ngọc phù tỏa ra lại càng mãnh liệt, mà áp lực hắn chịu đựng tự nhiên cũng càng nhẹ. Tuy nhiên hắn linh lực hao hết, bất kể có áp lực hay không đều đi không nhanh. Vừa đi hắn vừa lấy tiên thạch ra hấp thu để khôi phục linh lực.

Nửa ngày sau, hắn về tới dưới chân núi, nhưng linh lực lại chỉ

khôi phục một phần mà thôi.

Tuy nhiên không quan hệ, ở trong Thánh Tiên Điện hắn không cần lo lắng sẽ có người bất lợi đối với hắn, trừ phi có người muốn làm kẻ địch chung của Tiên vực, chọc vào nhiều người nổi giận. Nếu không không có người nào cuồng ngạo đến dám động võ trong Thánh Tiên Điện trừ Võ Đấu Trường.

Khi thân hình Chu Hằng một lần nữa Chu Hằng trong tầm mắt của mọi người, đám người chờ dưới chân núi lập tức nổ ra tiếng hoan hô long trời lở đất.

Loại sùng bái cuồng nhiệt này, Chu Hằng rất không thể lý giải.

Lòng không yên tham dự thịnh hội, Chu Hằng lại đang đếm thời gian trôi đi, hắn không kịp chờ đợi muốn đi luyện hóa gốc thánh dược kia.

Đột phá Thăng Hoa Đế ngay trước mắt!

Thật không dễ dàng chờ đến tiệc tối chấm dứt, Chu Hằng vội vàng chạy trở về phòng, bóng người nhoáng lên đã tiến vào trong Tiên Cư. Hắn không kịp chờ đợi thêm được nữa.

– Lò à, ngươi có thể đem viên linh quả này luyện đan sao? Chu Hằng hỏi Hỏa Thần Lô trước. Bình thường mà nói, linh

dược nếu trực tiếp ăn hiệu quả tương đối kém, không bằng được sau khi luyện đan càng dễ dàng hấp thu, hơn nữa cũng có thể đạt được hiệu quả tốt nhất dưới tác dụng của thuốc phụ.

– Tiểu tử thối, không phải nói cho ngươi không nên nói chuyện với bổn tọa sao?

Hỏa Thần Lô đầu tiên là giả chết, nhưng không chịu nổi Chu Hằng hỏi liên tục, đành phải bất đắc dĩ trả lời: – Bên trong linh quả này có một tia lực lượng bổn tọa không thể luyện hóa, cưỡng chế luyện đan bổn tọa khẳng định sẽ bị nổ chết! Tiểu tử thối, bổn tọa khuyên ngươi cũng không nên ăn, thứ này chỉ có đại ma nữ mới thu phục được!

Đại ma nữ chính là Hoặc Thiên, một viên linh quả cỏn con này cũng cần Hoặc Thiên ra mặt?

Chu Hằng không tin tà, nếu Hỏa Thần Lô không thể luyện đan thì thôi, như vậy lực lượng trong đó hẳn là thuộc về lực lượng pháp tắc của Thánh sơn. Đây cũng không phải là Hỏa Thần Lô có thể đối phó.

Hắn cũng không lập tức dùng thánh dược mà là hấp thu tiên thạch, khôi phục linh lực trước. Nếu không, dược lực của thánh quả sẽ có một bộ phận lãng phí ở mặt này, thiệt đến không thể thiệt hơn.

Linh lực trong cơ thể càng thâm hậu, thời gian cần để khôi

phục từ không đến đầy tự nhiên cũng càng dài. Sau tròn bốn ngày, Chu Hằng mới rốt cuộc khôi phục lại linh lực đã tiêu hao sạch.

Hắn lấy thánh dược ra, thần thức đảo qua liền biết, trong thân lá của thánh dược cũng không ẩn chứa linh khí, nhưng trong quả lại ẩn chứa linh khí vô cùng khủng bố, dường như nén ép tinh hoa của một thế giới.

Vì tránh cho lãng phí một giọt một điểm dược lực, Chu Hằng đem viên linh quả này nuốt trọn, ngay cả nhai cũng không cần, trực tiếp tiến vào trong cơ thể sau đó mới phân giải.

Ầm!

Trong nháy mắt vỏ quả bị ép vỡ, linh khí khổng lồ lập tức trào ra, mà càng có một sợi tơ màu đỏ như máu giống như linh xà trườn bò, tỏa ra từng luồng dao động tối cao tối thượng.

Cái này thoạt nhìn có điểm giống Huyết Hà Thiên Kinh lúc trước.

Chu Hằng lập tức nói với Hỗn Độn Thiên Kinh: – Tiểu Huyết Tử, ngươi đi trấn áp nó!

Ngũ Hành Thiên Kinh sau khi dung hợp là với khí linh của

Huyết Hà Thiên Kinh làm chủ đạo, bởi vậy Chu Hằng vẫn dùng tên lúc trước để gọi nó. Điều này cũng không có gì, khí linh rất thực tế, nó không dám phản kháng Hoặc Thiên lại cảm thấy Chu Hằng rất có tiền đồ, đi theo chủ nhân như vậy nó cũng không thiệt thòi.

Nhưng muốn cho nó đi trấn áp sợi tơ đỏ như máu kia?

Nó vội vàng lắc đầu như trống bỏi: – Pháp tắc ẩn chứa trong đó cao cấp hơn ta, ta đi trấn áp nó chỉ có nước bị nó đảo ngược chấn vỡ thần hồn!

Cái gọi khí linh chỉ là cụ thể hóa của linh thức thiên địa, bám vào bảo khí mà sinh, cho dù tiêu vong cũng có thể tái sinh. Nhưng khí linh cũng đồng dạng là độc nhất vô nhị, điều này nghĩa là hoàn toàn tử vong.

Nó đương nhiên không dám lên.

Thánh dược này đã nuốt vào, chẳng lẽ còn muốn nhổ ra?

Chu Hằng đương nhiên không làm, đạo pháp tắc bậc cao này lại tính là gì, hắc kiếm xuất động!

Kiếm này vô kiên bất tồi, đối với pháp tắc càng có lực phá hoại mạnh mẽ! Nếu là thánh dược này dược lực cuồng bạo

Chu Hằng nói không chừng chỉ có thể dựa vào thể chất cứng rắn chống đỡ. Nhưng một đoạn pháp tắc thiên địa mà thôi, lại không phải là cường giả vô thượng nào đó vận chuyển ra, hắn không hề sợ hãi.

Hắc kiếm khẽ run lên, một luồng kiếm khí lập tức đánh về phía sợi tơ màu máu kia.

Ông!

Sợi tơ màu máu cũng tương đương mạnh mẽ, không chút yếu thế đánh trả hắc kiếm.

Ông! Ông! Ông!

Từng luồng lực lượng không hiểu lưu chuyển, sợi tơ màu máu giống như là Hoàng đế cao cao tại thượng, bản thân mặc dù không có vũ lực lớn gì nhưng trong thiên hạ không đâu không phải đất của vua, ra lệnh một tiếng thiên hạ đều phải nghe theo.

Đây là một luồng đại thế, nói mặt trời là tròn như vậy người trong thiên hạ phải tin tưởng mặt trời là tròn!

Đây chính là pháp tắc.

Hắc kiếm lại là người phá hoại hoàn toàn, nơi kiếm khí đi qua hết thảy pháp tắc đều ảm đạm chôn vùi!

Mặc cho ngươi cửu ngũ chí tôn lại như thế nào, ta dựa vào ba xích thanh phong, một kiếm đâm ngươi lạnh thấu tim!

Sợi tơ màu máu trong nháy mắt liền bị trấn áp, vỡ nát dưới sự đả kích hủy diệt của kiếm khí, hóa thành vô số hạt ánh sao hòa vào mỗi một góc trong cơ thể Chu Hằng.

Thân thể Chu Hằng chấn động, saukhi chém diệt tai họa ngầm trong cơ thể, linh lực tích lũy của hắn lập tức xuất hiện tăng lên thật lớn.

Đến lúc này, Chu Hằng ngược lại là không mừng không lo. Hắn nghiền ngẫm một đạo pháp tắc hóa tán kia, một bên hấp thu linh khí khổng lồ đề cao linh lực tích lũy của bản thân.

Đáng tiếc, đạo pháp tắc kia quá cao taham, thậm chí có thể đặt song song với khối tàn phù khắc vào đầu hắn lúc trước, căn bản không phải Chu Hằng hiện tại có thể nghiền ngẫm.

Hắn thở dài, cái này giống như là một người thường muốn tu luyện tiên thuật, lại làm sao có thể ngộ thông suốt chứ?

Ý niệm xoay chuyển, hắn bắt đầu đem tinh thần tập trung toàn bộ vào tích lũy linh lực.

16 pháp tướng, 17 pháp tướng, 18 pháp tướng!

Thánh dược dù sao cũng là thánh dược, điên cuồng đề cao tu vi của hắn. Thần ý của hắn lưu chuyển, tâm tính của hắn tu dưỡng cũng theo kịp cảnh giới, nếu không khi điều khiển lực lượng giống như là đứa trẻ múa kiếm, rất dễ dàng bị thương ngược lại chính mình.

19 tướng, 20 tướng, 21 tướng!

Hắn đạt tới cực hạn của Thăng Hoa Hoàng!

Chu Hằng tâm linh ẩn núp, cả người đều bình tĩnh không gợn sóng. Nhưng dưới bình tĩnh như vậy lại đang thai nghén một trận bão lớn, một khi nhấc lên sẽ nghiêng trời lệch đất, mang đến biến hóa như thoát thai hoán cốt.

Hắn tiến vào trạng thái nhập định, mặc thời gian trôi qua hắn không hề phát giác.

Một ngày, hai ngày, năm ngày, mười ngày!

Trong lúc này Hồng Long nữ hoàng từng tới tìm hắn, chủ yếu là ở trong Tiên Cư quá buồn, muốn ra ngoài đi dạo, nhưng nàng căn bản không tới gần được Chu Hằng, tới vài lần đều thất vọng mà về.

20 ngày, 30 ngày, 50 ngày!

Suốt hai tháng sau, Chu Hằng khẽ động, mắt chợt mở ra, một luồng uy áp không thể hình dung mở ra, hơi thở của hắn trực tiếp nhảy vọt một tầng thứ.

Thăng Hoa Đế!

Ông! Ông! Ông!

Hậu tích mà bạc phát, từng đạo pháp tướng liên tục xuất hiện, trong nháy mắt đạt tới 15 tướng!

Chương 769: Lý gia lão tổ xuất quan

Thời gian thoáng quay ngược một chút, đất tổ Lý gia.

Bùng!

Một bóng người đột nhiên từ dưới lòng đất bay vọt ra ngoài, bắn thẳng trời cao, thân hình cao lớn dường như che mặt trời rực lửa đều phải ảm đạm thất sắc.

Hắn cười ha hả, thanh âm chấn đá bể kim, uy thế không thể tả trong nháy mắt bao trùm tiểu trấn nơi đất tổ Lý gia.

– Lão tổ xuất quan!

– Lão tổ thành công!

– Lý gia vô địch!

Sau tĩnh mịch trong nháy mắt, đất tổ Lý gia lập tức nổ ra tiếng

hoan hô rầm trời, dường như một vị thần linh chí cao giáng trần.

– Nguyên Mỹ, Thiên Hưởng ở đâu? Lý gia lão tổ ánh mắt đảo qua, giống như hai luồng kiếm sắc đâm thẳng lòng người: – Kim Bình đâu? Lý Đức đâu?

– Khởi bẩm lão tổ, sáu vị trưởng lão mấy tháng trước đi bắt một người, nhưng kể từ khi đi liền không trở về nữa! Một gã Thăng Hoa Vương bẩm báo.

– Sáu người bọn họ đồng loạt ra mặt, trừ phi đối mặt là Sáng Thế Vương, nếu không làm sao có thể còn chưa trở về? Lý gia lão tổ trầm giọng nói: – Nói cho lão phu sự tình từ đầu chí cuối!

– Dạ! Tên Thăng Hoa Vương kia vội vàng cung kính nói.

Sau một lúc lâu, Lý gia lão tổ đã hiểu biết mọi tình huống, sắc mặt của hắn không khỏi sa sầm xuống.

– Thiên Hưởng bọn họ tất nhiên đã gặp bất trắc! Câu nói đầu tiên của hắn liền tuyên phán tử hình đám Thăng Hoa Đế của gia tộc kia:

– Tuy nhiên, người từ ngoài đến kia chẳng lẽ là Sáng Thế

Vương? Nhưng, vậy thì thế nào, lão phu đã hình thành 8 tướng, có thể nghiền ép hết thảy, không cần cố kỵ gì nữa!

– Vừa lúc, ta vốn muốn giết lên Thánh Tiên Điện, đem hai đạo ngọc phù hợp nhất, lên Thánh sơn, xem xem cái gọi là thần linh tối cao kia đến tột cùng có tồn tại hay không! Tiểu tử này, lão phu liền thuận tay đập chết, đọc lấy thần thức của hắn là biết ngày đó đến tột cùng xảy ra chuyện gì!

– Nếu tiểu tử này là người từ ngoài đến, lão phu cũng có thể làm chuẩn bị trước thời hạn!

– Ha ha ha. Nghiêm Hải Đào, năm đó ngươi đánh lão phu một chưởng, món nợ này lão phu một mực ghi nhớ! Kiều Tứ Mộc, ngươi đoạt cái ta yêu, lão phu liền cho ngươi nếm thử đau đớn mất người thân nhất! Tôn Hạo, ngươi không phải là châm biếm lão phu không thể đột phá 8 tướng sao, lão phu liền dùng lực lượng 8 tướng đánh chết ngươi!

Lý gia lão tổ cười điên cuồng. Hắn đột phá 8 tướng đã là vô địch thế gian, tâm linh cũng hoàn toàn mất trói buộc. Hiện tại hắn đã có được lực lượng tuyệt đối, có thể nghiền ép hết thảy!

Bất kỳ quy tắc đều không có tư cách chụp lên đầu hắn, từ giờ trở đi hắn chính là thần tối cao!

– Thánh Tiên Điện, lão phu tới đây! Lý gia lão tổ lấy ra một khối ngọc phù tàn phá một nửa, sau khi nghịch một lát, thân hình chợt bay dựng lên, hướng về phía Thánh Tiên Điện lướt nhanh mà đi.

Hắn đã là Sáng Thế Vương 8 tướng, chỉ nói riêng lực lượng đã là mạnh nhất trong vùng thiên địa này, chỉ thời gian nửa ngày liên đi tới trước Thánh Tiên Điện. Hắn lơ lửng trên không, không hề để ý phóng ra khí thế của mình, oanh kích về phía Thánh Tiên Điện.

– Lớn mật. Đây chính là Thánh địa, còn không quỳ xuống chờ xử phạt! Trong Thánh Tiên Điện lập tức có thủ vệ trực ban quát to.

– Ha ha ha. Từ giờ trở đi, lão phu chính là Thánh Vương nơi này! Lý gia lão tổ cất tiếng cười điên cuồng, khí thế thổi quét, hộ vệ kia lập tức bị nghiền thành cặn máu thịt: – Thuận ta thì sống nghịch ta thì chết!

Hắn hạ người xuống, bắt đầu tàn sát, một đường đi qua máu tươi cùng chi đứt tung tay. Nhưng cũng có rất nhiều người gió chiều nào xoay chiều ấy, quỳ rạp dưới chân hắn, thần phục.

Lý gia lão tổ một đường đẩy thẳng, Sáng Thế Vương vốn chính là vô địch Tiên vực, huống chi hắn còn là Sáng Thế Vương 8 tướng đột phá cực hạn?

– Nhanh đi mời bốn vị Sáng Thế Vương… Lý gia lão tổ nổi điên, ý đồ lật đổ Thánh địa, khinh nhờn thần linh tối cao! Một tin tức lập tức truyền ra ngoài.

Lý gia lão tổ chí đắc ý mãn, mặc kệ hắn trước kia là thiên tài Nhật Diệu Cảnh hay là thiên kiêu Thăng Hoa Cảnh, sau lại càng trở thành Sáng Thế Vương cấp bậc đỉnh phong, nhưng luôn bị trói buộc như vậy, không thể làm theo ý mình.

Nhưng hiện tại bất đồng, hắn là Sáng Thế Vương 8 tướng duy nhất, nghĩa là hắn là vô địch tuyệt đối; nghĩa là hắn không cần phải chịu trói buộc của bất kỳ quy tắc.

Hắn chính là chủ thiên địa, dưới một lời thiên địa đều phải biến sắc!

– Thánh phù đâu, giao ra đây! Lý gia lão tổ đi lên kiến trúc cao nhất Thánh Tiên Điện, đây cũng là nơi tượng trưng cho trung tâm quyền lực Thánh Tiên Điện. Hắn đánh nát tòa điện phủ này, sau đó từ trong pháp khí không gian lấy ra một cái vương tọa thật lớn.

Lý gia lão tổ cứ như vậy ngồi trên vương tọa cao cao, phía dưới quỳ đầy con cưng của trời trong Thánh Tiên Điện.

– … Lão tổ, thánh phù mỗi ngàn năm mới có thể lấy dùng một

lần, hơn hai tháng trước vừa mới dùng một lần, nếu muốn lại lấy dùng còn cần chờ thêm một ngàn năm! Một gã Thăng Hoa Đế của thánh điện hồi bẩm.

Đó cũng không phải là bí mật lớn gì, đại bộ phận người đều hiểu được.

– Vậy thì sao, sử dụng huyết tế cho lão phu, lão phu muốn trong vòng một năm nhìn thấy kết quả! Lý gia lão tổ trừng mắt, lệ khí như rồng.

– Dạ… Tất cả mọi người đều cảm nhận được khí lạnh từ sâu trong đáy lòng, ai cũng đều lạnh run.

Lý gia lão tổ cười ha hả, loại cảm giác không cố kỵ gì này thật sự quá sướng, cho dù hắn đã sớm nắm giữ quyền lực chí cao vô thượng nhưng cũng không thể so với hiện tại. Ánh mắt của hắn đảo qua, ở trong đám người nhìn thấy một nữ nhân xinh đẹp.

– Ngươi… Ngươi là cháu gái hay chắt gái của Kiều Tứ Mộc?

– Bẩm lão tổ, vãn bối Kiều Thanh Thanh, Kiều Tứ Mộc là tổ gia bảy đời của vãn bối! Kiều Thanh Thanh không hề sợ hãi đón ánh mắt của Lý gia lão tổ, trên mặt ngược lại mang theo thần thái kiều mị.

Lý gia lão tổ không khỏi trong lòng hơi hoảng hốt. Thiếu nữ này khiến hắn nhớ lại thời trẻ, lần đầu tiên biển tình nổi sóng, thích một nữ nhân. Nàng cũng không phải là thế gian tuyệt mỹ nhưng hắn lại điên cuồng yêu nàng.

Đáng tiếc, đối phương thủy chung đối với hắn như gần như xa, mấy chục năm sau nàng gả cho đối thủ cạnh tranh của hắn lúc bấy giờ Kiều Tứ Mộc, khiến hắn lần đầu tiên trong đời chịu thất bại.

Bây giờ nhìn Kiều Thanh Thanh, đoạn lửa tình năm đó không ngờ tro tàn lại cháy. Hắn biết rõ ràng thiếu nữ mặt mày ngậm xuân này cũng không phải là tình nhân mối tình đầu của hắn, nhưng hắn chính là không kiềm chế được tình cảm mãnh liệt sôi trào trong lòng.

– Ngươi qua đây! Thanh âm của Lý gia lão tổ trong lúc vô tình dịu dàng hơn một chút.

Kiều Thanh Thanh ngoan ngoãn gật gật đầu, đầu hơi cúi lại lóe lên một luồng sáng lạnh.

Tên Chu Hằng kia lại dám cự tuyệt nàng!

Nam nhân Kiều Thanh Thanh nàng coi trọng, hoặc là theo nàng hoặc là… chỉ có hủy diệt!

– Lão phu suýt nữa quên, có một tiểu tử gọi là Chu Hằng, hắn ở chỗ nào? Tìm ra cho lão phu! Lý gia lão tổ giọng nói lạnh lùng. Bảy người của gia tộc đi bắt Chu Hằng, nhưng cuối cùng Chu Hằng trở về Thánh Tiên Điện, bảy người gia tộc lại bặt vô âm tín, người ngốc đều biết là chuyện gì xảy ra.

Lý gia lão tổ không chắc chính là, Chu Hằng bản thân liền có thực lực cường đại haylà sau lưng có bóng của bốn đại Sáng Thế Vương khác. Đây là một lần âm mưu nhằm vào Lý gia?

Nhưng không sao cả, hắn đã thành tựu Sáng Thế Vương 8 tướng, có thể quét ngang hết thảy!

Mặc ngươi âm mưu quỷ kế gì, ở trước mặt thực lực tuyệt đối chỉ có nước bị một quyền đánh nát.

Chu Hằng thở dài, có chút không đủ hoàn mỹ.

Hắn vốn tưởng rằng sau khi tiến vào Thăng Hoa Đế, có thể đem phù văn Ngũ Hành hoàn toàn tổ hợp, từ đó đem 500 tiểu phù văn hợp nhất, hình thành phù văn Ngũ Hành Hỗn Độn chân chính. Như vậy uy lực tuyệt đối vô cùng khủng bố!

Nhưng là, hắn thất vọng. Hắn căn bản không có biện pháp tiến thêm mảy may!

Cũng đúng. Lúc trước hắn dùng hắc kiếm dẫn động tượng đá thần linh cộng minh, một hơi đem số lượng tổ hợp tiểu phù văn Ngũ Hành đẩy tới 327 đạo. Đây vốn chính là chuyện Sáng Thế Cảnh mới có thể làm được, lại bị hắn hoàn thành trước thời hạn!

Bởi vậy, hắn đột phá là đột phá, nhưng ở trước mặt 327 mảnh vỡ phù văn lại nhỏ bé không đáng kể, thật sự là không đủ để tăng thêm số tổ hợp mảnh vỡ phù văn.

Không biết khi đột phá Sáng Thế Cảnh có thể coi là cơ hội một hơi hoàn thành tổ hợp 365 mảnh vỡ phù văn, từ đó hoàn thành biến hóa căn bản từ lượng đến chất, hoàn toàn nắm giữ phù văn Ngũ Hành.

Nếu đột phá, bước tiếp theo chính là đi tìm kiếm một nửa kia ngọc phù.

Hắn hiện tại mặc dù chỉ là Thăng Hoa Đế 15 tướng, không thể phá vỡ vách chắn Sáng Thế Cảnh, nhưng phối hợp phù văn Ngũ Hành hắn cũng không phải là không có tư cách cùng Sáng Thế Vương chiến một trận!

Sáng Thế Vương nơi này đều chỉ là cấp bậc bình thường, 8 tướng trở xuống Chu Hằng tự tin cho dù là không thể nghiền ép cũng tuyệt đối sẽ không thua.

– Tiểu tử thối, ngươi rốt cuộc ra rồi! Nhìn thấy hắn đi ra khỏi nơi bế quan, Hồng Long nữ hoàng lập tức nghiến răng nghiến lợi: – Người ta ăn rau quả nhiều ngày như vậy rồi, thật sự chịu không nổi!

– Nàng đâu? Chu Hằng nhìn nhìn, vẫn không thấy bóng dáng Lam Long nữ hoàng. Long nữ này sau khi bị hắn chọc một hồi, dường như liền coi hắn là ác thú, luôn né tránh hắn.

– Làm sao, nhớ tứ muội ta rồi? Hồng Long nữ hoàng chỉ chỉ môi đỏ của mình: – Ngươi hôn ta một cái, ta liền nói cho ngươi!

Chu Hằng trong lòng rung động, đây không phải là dụ hắn phạm tội sao?

– Chu Hằng, làm ngươi sao không thích người ta hả? Hồng Long nữ hoàng làm nũng: – Người ta bộ dạng lại không kém tứ muội, hơn nữa đối với ngươi một mảnh chân tình, ngươi liền nhẫn tâm cô phụ người ta?

Nàng ngửa đầu nhìn Chu Hằng, mắt sáng như sao trong như nước, trên mặt dày đặc vẻ ai oán.

Chu Hằng gãi gãi đầu, thầm nghĩ lời ngươi hiện tại lại không đáng tin, vừa rời khỏi nơi này khôi phục trí nhớ, sau khi phát hiện mình bị thiệt thòi còn không phải là chặt sống hắn? Hơn

nữa, hắn còn không làm ra được chuyện lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, cho dù muốn lên cũng phải lên quang minh chính đại, không phải sao?

Ầm!

Đúng lúc này, Tiên Cư đột nhiên chấn động, giống như xảy ra động đất.

Trong Tiên Cư đương nhiên sẽ không xảy ra động đất!

Chu Hằng nhíu mày nói: – Có người đang công kích Tiên Cư!

Trên Tiên Cư có thần thức của hắn phong tỏa, trừ phi tu vi thần thức có thể vượt qua hắn, như vậy mới có thể mạnh mẽ phá vỡ mà vào, nếu không cũng chỉ có thể dùng thủ đoạn bạo lực đánh vỡ Tiên Cư.

Hiện tại, chính là có người đang dùng thủ đoạn bạo lực làm như vậy.

Người nào dám lớn mật như thế?

Chu Hằng không khỏi trào lên một luồng lửa giận, thân hình

nhoáng lên đã xuất hiện ở ngoài Tiên Cư.

Ở trước mặt hắn có bốn nam nhân, đều là Thăng Hoa Hoàng, vốn đang công kích Tiên Cư nhưng sau khi nhìn thấy hắn đi ra lại đều dừng lại.

Bốn người bọn họ là phụng mệnh phải tìm được Chu Hằng, nhưng Chu Hằng lại trốn trong Tiên Cư, bọn họ sau khi tìm được Tiên Cư lại không vào được đành phải dùng thủ đoạn bạo lực oanh kích Tiên Cư.

Với lực lượng của bọn họ vốn có thể rất dễ dàng đánh nát Tiên Cư, nhưng pháp khí không gian sau khi vỡ nát đồ vật bên trong sẽ lạc mất trong hư không không biết tung tích.

Nhiệm vụ của bọn họ là tìm được Chu Hằng, cũng không phải là để Chu Hằng biến mất!

Bởi vậy, bọn họ tự nhiên sẽ không toàn lực công kích Tiên Cư, chỉ là muốn đem Chu Hằng bức ra. Dù sao trong hư không là tương đương nguy hiểm, chính là Thăng Hoa Hoàng đều rất có khả năng ngã xuống, ai cũng không muốn mạo hiểm như vậy.

Quả nhiên, Chu Hằng rất nhanh liền ra ngoài.

Chương 770: Lực lượng vô địch

– Loại phương thức gõ cửa này của các ngươi, ta vẫn là lần đầu tiên gặp phải! Chu Hằng lạnh nhạt nói, trên mặt toát ra vẻ không vui: – Tuy nhiên, ta không hề cảm giác được ngạc nhiên vui mừng!

– Chu Hằng, không nên múa mép khua môi! Một gã Thăng Hoa Hoàng lạnh lùng nói: – Thủy tổ muốn gặp ngươi, còn không theo chúng ta đi!

– Thủy tổ? Chu Hằng sửng sốt, tên này là từ đâu nhô ra?

– Đi chẳng phải là biết! Bốn gã Thăng Hoa Hoàng kia kỳ thật cũng không dám đánh với Chu Hằng, dù sao lúc trước ngay cả Thăng Hoa Đế đều bị Chu Hằng dễ dàng đánh bại.

Chu Hằng đem thân thể phóng ra, đảo qua một cái không khỏi sắc mặt khẽ biến. Bởi vì hắn cảm ứng được mùi máu tươi mãnh liệt, càng có thi thể và vết máu chưa quét dọn sạch sẽ.

Trong Thánh Tiên Điện không phải cấm chỉ sát phạt sao? Làm sao thoáng cái xuất hiện nhiều người chết như vậy?

Hắn chẳng qua bế quan hơn hai tháng, làm sao toàn bộ thế giới đột nhiên xảy ra rung chuyển to lớn như vậy?

– Tốt, đi xem xem! Chu Hằng thuận miệng nói. Hắn hiện tại đã là Thăng Hoa Đế 15 tướng, ở trong tiểu thiên địa này trừ phi là vị thần linh chí cao kia đích thân tới, nếu không hắn không sợ bất luận kẻ nào.

Bốn Thăng Hoa Hoàng kia hai mặt nhìn nhau, đều có loại cảm giác như trút được gánh nặng. Dù sao bọn họ đối mặt nhưng là một vị người mạnh có được chiến lực Thăng Hoa Đế!

Hai người đi trước dẫn đường, hai người đi sau đoạn hậu, kẹp Chu Hằng ở giữa. Chợt nhìn quy cách rất cao, nhưng Chu Hằng tự nhiên biết đây là sợ hắn đột nhiên chạy trốn. Đáng tiếc, nếu Chu Hằng thật muốn đi, trong vùng thiên địa này lại có ai có thể ngăn được hắn?

Không bao lâu, bọn họ liền đi tới nơi cao nhất của Thánh Tiên Điện, chỉ thấy một tòa kiến trúc từng có ở nơi này đã bị san bằng, thay vào đó là một chiếc vương tọa thật lớn. Một lão già đang ngồi trên cao, mà bên chân hắn thì ngồi một mỹ nữ như ngọc, đem gương mặt tựa vào chân hắn.

Nam… không biết, nữ… là Kiều Thanh Thanh.

Chu Hằng tuy rằng không hề đem nữ nhân này để ở trong lòng, nhưng cũng không đến mức qua hai tháng liền không nhận ra.

– Thủy tổ đại nhân, Chu Hằng mang tới! Bốn gã Thăng Hoa Hoàng kia đồng loạt quỳ xuống thi lễ với Lý gia lão tổ ở trên vương tọa.

– Ừm, lui ra đi! Lý gia lão tổ hờ hững phất tay.

– Thủy tổ? Chu Hằng cười ha hả, chỉ tay nói: – Chính là ngươi đại khai sát giới trong tiên điện này?

Lý gia lão tổ con mắt khẽ lật, sát khí tràn ra. Nhưng hắn cũng không lập tức ra tay bởi vì hắn nhìn không ra tu vi cảnh giới của Chu Hằng.

Điều này chỉ là hai khả năng: Thứ nhất, cảnh giới của đối phương ở trên hắn, như vậy hắn tự nhiên nhìn không ra. Thứ hai, chính là đối phương tu luyện một loại bí thuật, có thể thu liễm hơi thở của bản thân.

Hắn là tuyệt đối không có khả năng tin tưởng loại khả năng thứ nhất, bởi vậy liền khẳng định là Chu Hằng tu luyện một loại bí thuật che giấu hơi thở của bản thân, không thể bị hắn nhìn thấu.

Đây ắt là tiên thuật ngoại giới, quả nhiên thần diệu!

Lý gia lão tổ lập tức dâng lên thèm thuồng mãnh liệt. Từ khi hắn biết được mình chỉ là là ếch ngồi đáy giếng trong một lồng giam, hắn liền tràn ngập hướng tới và khát khao đối với thế giới bên ngoài, bị hắn mỹ hóa vô hạn.

Bên ngoài hết thảy đều tốt, đều mạnh hơn nơi này!

Hắn cười quái dị một tiếng nói: – Tiểu tử, ngươi không phục sao?

– Liên quan chó gì đến ta? Chu Hằng phì một tiếng.

Lý gia lão tổ chợt cảm thấy lửa giận dâng trào, nếu chuyện không liên quan đến ngươi, ngươi từ đầu lại hỏi cái rắm à! Nhưng cao thủ dù sao là cao thủ, hắn cũng sẽ không lại hỏi Chu Hằng để tự rước lấy nhục.

Không cần nói thừa nhiều như vậy, hắn chỉ cần bắt người, tra xét thần thức là biết!

– Lý Ngọc Hiển, ngươi dám ở thánh điện giết người, đảo hành nghịch thi, không sợ thánh thần giáng tội? Chính vào lúc này, chỉ thấy bốn bóng người xé bầu trời, vù vù đáp xuống.

Đây là bốn vị Sáng Thế Vương khác của Tiên vực.

Cường giả đỉnh cấp tề tụ!

– Bốn vị Sáng Thế Vương tới!

– Chúng ta được cứu rồi!

– 4 vị tiền bối, các vị phải làm chủ cho chúng ta. Lý gia lão tổ phát rồ, gặp người liền giết, thuận hắn thì sống nghịch hắn thì chết. Thời gian ba ngày ngắn ngủi liền có hơn 4000 người chết trong tay của hắn!

– Hơn nữa, hắn còn muốn dùng huyết tế lấy ra thánh phù, mưu đồ khinh nhờn Thánh sơn!

Người trong Thánh Tiên Điện đều nhao nhao kêu lên. Không ai cam tâm làm nô tài, đặc biệt là bọn họ vốn là cường giả cao cao tại thượng. Hiện tại lại bắt bọn họ cả ngày quỳ xuống, đối phương dù là Sáng Thế Vương đều không được!

– Thanh Thanh, ngươi đang làm gì, còn không mau qua đây cho lão phu! Một gã Sáng Thế Vương hướng sang Kiều Thanh Thanh khiển trách, hắn chính là Kiều gia lão tổ Kiều Tứ Mộc.

– Lão tổ, kẻ thức thời là trang tuấn kiệt, thủy tổ đại nhân chính là chủ của vùng thiên địa này, ngươi vì sao không sớm quy hàng, để cam đoan gia tộc muôn đời vinh quang? Kiều Thanh Thanh lại nguyên ngược lại Kiều Tứ Mộc.

– Nghịch tử! Kiều Tứ Mộc giận đến toàn thân phát run, từng luồng khí thế đẩy ra, như là thực chất.

Hắn động chân hỏa!

Lý gia lão tổ nhưng là người cùng lứa với hắn, lại càng từng cạnh tranh nữ nhân với hắn, hiện tại không ngờ đùa giỡn hậu nhân của hắn, đây không phải là muốn chọc giận chết hắn sao? Dù cho Lý gia lão tổ chịu hạ thấp mình gọi hắn một tiếng lão tổ, hắn lại chịu đáp ứng sao?

– Lý Ngọc Hiển, ngươi vì sao đột nhiên phát rồ như thế? Nghiêm gia lão tổ Nghiêm Hải Đào trầm giọng nói.

– Phát rồ? Lý gia lão tổ cười ha hả: – Sai sai sai. Lão phu hiện tại có được thực lực mạnh nhất thiên hạ, cho nên mọi điều lão phu làm đều là đúng. Người không thuận theo lão phu mới là

đại nghịch bất đạo, phát rồ!

– Các ngươi là quy thuận lão phu, hay là… chết?

– Thối lắm! Tôn gia lão tổ lập tức phì một cái: – Lão già ngươi đầu óc cháy hỏng, xem lão phu không đập tỉnh ngươi!

Hắn hiển nhiên là người tính tình nóng nảy, thân hình nhoáng lên đã phát động công kích. Khí thế của Sáng Thế Vương đẩy ra, hai tay hắn sau khi giang ra chợt khép mạnh lại Choảng rồi lại phát ra một tiếng nổ lớn như kim loại va chạm. Sóng tiếng hóa hình, hình thành trăm ngàn kiếm sắc, hướng về phía Lý gia lão tổ bắn vụt đi.

– Chút tài mọn! Lý gia lão tổ hừ lạnh một tiếng, tùy ý vươn tay phải ra nắm lại. Bùng bùng những thanh kiếm sóng tiếng kia lập tức toàn bộ vỡ nát.

Cái gì!

Bốn vị Sáng Thế Vương đồng thời sắc mặt biến đổi, tuy rằng bọn họ cũng không thất thanh hô lên, nhưng nhìn biểu tình của bọn họ là biết, lộ ra ngoài chính là ý tứ như vậy.

– Ha ha ha, không nghĩ tới hả? Lý gia lão tổ từ vương tọa đứng lên, rảo bước mà đi. Mà sau lưng hắn, Kiều Thanh

Thanh nhắm mắt theo đuôi, trong mắt không chút che giấu vẻ sùng kính.

– Ngươi đột phá cực hạn!

– Sáng Thế Vương… 8 tướng!

Bốn người Kiều Tứ Mộc cuối cùng biểu tình khô khốc nói.

– Không sai. Lão phu tuy rằng không thể đột phá Sáng Thế Hoàng, lại thành công phá vỡ cực hạn, đứng lên vị trí đỉnh từ xưa tới nay! Lý gia lão tổ ngạo nghễ nói, hắn có đủ lòng tin đắc ý như thế, đây quả thật là mạnh nhất Tiên vực từ xưa đến nay!

Phì Chu Hằng lại không cẩn thận bật cười thành tiếng.

Ếch ngồi đáy giếng!

Hơn nữa, ở bên ngoài bởi vì không cần lo lắng linh khí thiên địa, mỗi một võ giả đều sẽ áp chế cảnh giới, tận lực muốn hình thành vầng trăng, vầng mặt trời, pháp tướng, thần tướng mới đi đột phá. Như vậy bọn họ mới có thể đi được xa hơn, đạt được chiến lực mạnh hơn.

Nhưng ở trong này, hình thành 8 tướng, phá vỡ cực hạn không ngờ trở thành cử chỉ bất đắc dĩ. Bởi vì không có đủ linh khí để đột phá!

Toàn bộ trái ngược!

Sáng Thế Vương 8 tướng ở trong này có thể xưng bá, nhưng nếu đưa ra ngoài, có thể nghiền ép hắn không có một vạn cũng có tám ngàn, hoàn toàn chính là một câu nói đùa!

– Tiểu nhi, ngươi cười cái gì?

Lý gia lão tổ nguyên bản đối với Chu Hằng sát khí sôi trào, hiện tại Chu Hằng lại còn dám cười nhạo hắn, sao có thể không làm hắn càng giận?

– Thủy tổ đại nhân, giết hắn! Giết hắn! Kiều Thanh Thanh thì tràn ngập oán độc nhìn chằm chằm Chu Hằng. Lại dám cự tuyệt nàng cầu yêu, vậy thì đi chết đi!

Chu Hằng liếc nhìn nàng, nữ nhân này thật đúng là bụng dạ hẹp hòi, bị cự tuyệt một lần không ngờ oán hận hắn như thế?

– Sáng Thế Vương 8 tướng thì lại thế nào, người khinh nhờn thần linh chết! Miêu gia lão tổ nói: – Chúng ta liên thủ, chém

giết lão này!

Đổi là lúc trước, bọn họ tự trọng thân phận, là tuyệt đối không có khả năng liên thủ đối địch. Nhưng hiện tại bất đồng, Sáng Thế Vương 8 tướng đã vượt qua cực hạn, có được chiến lực nghiền ép bất kỳ Sáng Thế Vương bình thường!

Không liên thủ chính là tìm chết!

Bốn đại Sáng Thế Vương lập tức đều ra tuyệt chiêu, bốn luồng hào quang lóe lên, hơi thở khủng bố lưu chuyển, hướng về phía Lý gia lão tổ trấn áp.

– Cạc cạc cạc, liên thủ thì như thế nào? Lý gia lão tổ mặt đầy vẻ khinh thường, chỉ nhấc tay phải lên, một vùng hào quang màu xanh biếc lóe lên, công kích của bốn vị Sáng Thế Vương lập tức bị hắn dễ dàng hóa giải.

– Ở trước mặt lực lượng tuyệt đối, các ngươi chỉ là con kiến mà thôi!

Lý gia lão tổ năm ngón tay xòe ra. Ông một luồng lực lượng thế không thể đỡ trào ra, bốn vị Sáng Thế Vương lập tức bị đánh bay ra ngoài. Bịch bịch đụng ngã cột chống, đánh xuyên vách tường, đâm vào tầng đất.

Bốn vị Sáng Thế Vương liên thủ cũng không phải địch thủ một hiệp!

Cái gì gọi là vượt qua cực hạn? Một khi vượt qua, chính là nghiền ép tuyệt đối!

Tất cả mọi người đều thất sắc!

Không trách Lý gia lão tổ dám mạo hiểm là địch cả thiên hạ, dùng lực một người đối kháng Thánh Tiên Điện, hóa ra hắn có được thực lực tuyệt đối vô địch.

Làm sao bây giờ, lúc này làm thế nào cho phải?

Chỉ có thể thần phục!

Mọi người vừa mới đứng lên lại lần nữa quỳ xuống, bọn họ hiện tại duy nhất có thể khẩn cầu chính là thần linh tối cao hiển linh, ra tay trấn áp Lý gia lão tổ, bằng không bọn họ nhiều người hơn nữa thì lại thế nào?

Sẽ chỉ bị xử lý như bẻ gãy nghiền nát!

– Ha ha ha! Lý gia lão tổ chí đắc ý mãn, sau khi đánh bại bốn

Sáng Thế Vương vương tọa của hắn cuối cùng xứng với cái tên, không thể phá vỡ!

– Làm sao có thể! Bốn Sáng Thế Vương đều giãy giụa bò lên:
– Ngươi làm sao có thể đột phá cực hạn, đây căn bản là chuyện không có khả năng!

– Các ngươi đương nhiên không có khả năng! Lý gia lão tổ cuối cùng đứng ở đỉnh thiên hạ, dường như cũng không ngại nói nhiều một chút, đắc ý trong lòng cũng chỉ có bốn đối thủ cũ này mới có tư cách chia xẻ cùng hắn.

Tay phải hắn nhoáng lên, đã có thêm một chiếc ngọc phù tàn phá.

– Thánh… thánh phù! Bốn đại Sáng Thế Vương đồng thời kinh hô, đây không phải là bị bọn họ cộng đồng giám sát bỏ vào cấm chế, mỗi ngàn năm mới có thể mở ra một lần sao? Cấm chế như vậy tuyệt đối không phải Sáng Thế Vương vượt qua cực hạn có thể đánh phá, nếu không Lý gia lão tổ cũng sẽ không dùng thuật huyết tế để mở ra cấm chế.

Chẳng lẽ…

– Không sai, lão phu tìm được nửa khối thánh phù khác, mấy vạn năm nay lão phu thuơgnf xuyên tiến vào thánh sơn lĩnh ngộ, rốt cuộc biết một ít bí ẩn Các ngươi một đám ếch ngồi đáy giếng, căn bản không biết mình nhỏ bé cỡ nào! Lý gia lão

tổ dùng vẻ mặt miệt thị tuyệt đối nói.

Hắn là người duy nhất nhìn thấu ván cờ, đương nhiên có tư cách như vậy!

Chương 771: Thăng Hoa Đế mạnh nhất trong lịch sử

Bốn đại Sáng Thế Vương đồng thời trầm mặc. Vận khí của đối phương không ngờ nghịch thiên như thế, lại tìm được nửa chiếc thánh phù, có thể không ngừng ra vào thánh sơn, lĩnh ngộ chân lý võ đạo. Điều này há là bọn họ có thể so sánh?

– Ngươi… ngươi muốn lấy nửa chiếc ngọc phù kia, là muốn lên đỉnh thánh sơn… Nghiêm gia lão tổ chợt phản ứng, run giọng nói.

Tê!!!

Mọi người đều quá sợ hãi. Thánh phù khuyết nửa, theo mọi người thấy đây là ý trời, khiến bọn họ chỉ có thể ở lưng chừng núi kính bái thần linh tối cao! Nhưng Lý gia lão tổ này không ngờ tìm được một nửa kia của ngọc phù, ý đồ hai hợp làm một, lên đỉnh thánh sơn!

Đây là đại nghịch bất đạo bậc nào?

– Chí hướng của lão phu, các ngươi không hiểu! Lý gia lão tổ hết sức vênh váo nói một câu, giọng nói có chút sâu kín, có

loại cô độc một mình lên lầu cao, mọi người đều say chỉ ta tỉnh!

Chu Hằng lại mừng rỡ, hắn đang sầu Tiên vực to lớn như thế, đi đâu tìm được một khối ngọc phù nhỏ như vậy, không nghĩ tới hắn còn chưa bắt đầu tìm, ngọc phù đã tự đưa tới cửa!

Rất tốt! Rất tốt!

– Lão già, khối ngọc phù này ta thu! Hắn mỉm cười nói, vui mừng đầy mặt.

Tên… tên này cũng điên rồi!

Lý gia lão tổ nhưng là Sáng Thế Vương vượt qua cực hạn, ngay cả bốn đại Sáng Thế Vương liên thủ đều không phải địch thủ một hiệp, ngươi lại tới góp náo nhiệt gì chứ?

– Tiểu nhi, ngươi không nói chuyện lão phu suýt nữa quên ngươi! Lý gia lão tổ khinh miệt nói.

Chu Hằng chỉ cười một cái, cũng không lên tiếng đáp trả. Đối phương là Sáng Thế Vương 8 tướng, tuyệt đối là đại địch, kình địch. Hắn tâm niệm khẽ động, đem lực lượng toàn thân hoàn toàn thúc giục ra.

15 pháp tướng hiện!

Ông phía sau hắn lập tức xuất hiện một hàng phân thân, quy mô có thể hù chết người!

Bị hạn chế bởi hoàn cảnh thiên địa, nơi này căn bản không có Vương giả trong võ, ngay cả 8 vầng trăng, 8 vầng mặt trời, 8 pháp tướng, 8 thần tướng đều là chuyện lớn khó lường, huống chi là 15 tướng?

Toàn trường một mảnh tĩnh mịch!

Bọn họ rốt cuộc hiểu rõ, vì sao lúc trước hơi thở của Chu Hằng rõ ràng chỉ là Thăng Hoa Hoàng lại có thể thoải mái đánh bại Kiều Thanh Thanh Thăng Hoa Đế 1 tướng!

15 đạo pháp tướng!

Bọn họ ngay cả Thăng Hoa Hoàng 8 tướng đều rất ít thấy, lại làm sao có thể tưởng tượng chiến lực của Thăng Hoa Hoàng 15 tướng? Dù sao, tuyệt đối trâu bò là khẳng định!

Nhưng trâu bò mấy cũng chỉ là Thăng Hoa Hoàng, có thể sánh với Sáng Thế Vương sao? Có thể so với Sáng Thế Vương 8

tướng vượt qua cực hạn sao?

– 15 tướng, Thăng Hoa Đế! Lý gia lão tổ thần sắc nghiêm nghị, người trẻ tuổi đối diện là một thiên tài chân chính!

Hắn đột phá 8 tướng liền vô địch, nhưng đối phương rồi lại có 15 tướng!

Đương nhiên, Thăng Hoa Đế 15 tướng lại làm sao có thể đánh đồng Sáng Thế Vương 8 tướng. Ở giữa nhưng là cách vách ngăn một cảnh giới lớn, bất kể như thế nào đều là không thể vượt qua!

Lùi một vạn bước mà nói, cho dù vượt qua cũng chỉ tương đương Sáng Thế Vương bình thường, tỷ như Kiều Tứ Mộc, tỷ như Nghiêm Hải Đào, còn không phải bị hắn một tay trấn áp?

Quả nhiên là người ngoại giới, mới có thể yêu nghiệt như thế!

Lý gia lão tổ tim đập thình thịch, hắn ở địa phương như vậy đều có thể thành tựu 8 tướng, ra đến bên ngoài chẳng phải là có thể hình thành 18 tướng?

– Ha ha ha! Lão phu đang muốn biết thế giới bên ngoài, ngươi vừa vặn giải đáp nghi hoặc cho lão phu!

Hắn cười to, vươn tay chộp tới Chu Hằng.

Chu Hằng hai đấm phồng lên, phù văn Ngũ Hành phủ kín trên nắm tay, ra quyền thật mạnh.

Bùng!

Quyền chưởng chạm nhau, một luồng lực lượng khủng bố với dạng lốc xoáy cuốn ra bốn phía, tràn ngập lực phá hoại đáng sợ.

Chu Hằng thân hình lùi hơn trăm trượng, trên mặt đất lập tức để lại hai vết thật sâu. Đó là hai chân của hắn vạch ra ngoài.

Sáng Thế Vương 8 tướng dù sao cũng mạnh!

Chu Hằng toàn thân khí huyết sôi trào, linh lực dường như muốn vọt ra ngoài cơ thể. Mỗi một khối cơ đều đang rên rỉ, đã có vài mạch máu nổ tung, ở trên làn da rịn máu tươi.

Nhưng lực lượng một chưởng này hắn lại hóa giải được!

Toàn trường một lần nữa lâm vào yên tĩnh như chết!

Một gã Thăng Hoa Đế không ngờ đỡ được một đòn của Sáng Thế Vương 8 tướng!

Không thể tin tưởng ánh mắt của mình!

Tất cả mọi người đều ở sâu trong đáy lòng dâng lên một niềm hy vọng. Có lẽ… Chu Hằng có thể ngăn cản kẻ điên Lý gia lão tổ này!

Đổi là cho dù một phút trước, nếu ai nói cho bọn họ Thăng Hoa Đế cỏn con có thể đối kháng Sáng Thế Vương 8 tướng, bọn họ khẳng định sẽ cho rằng đối phương là đang nói đùa, hơn nữa còn là nói đùa không hề buồn cười một chút nào!

Nhưng hiện tại, bọn họ chẳng những tin, hơn nữa còn vô cùng hy vọng Chu Hằng giành thắng lợi!

Ít nhất Chu Hằng không phải người điên!

Lý gia lão tổ thần sắc nghiêm nghị. Va chạm lực lượng hắn

chiếm thượng phong tuyệt đối, nhưng lực phá hoại của đối phương… lại vô cùng đáng sợ! Hắn nhấc hai tay, chỉ thấy trên làn da rồi lại xuất hiện những vết nứt!

Tuy rằng một đòn vừa rồi hắn có chút khinh thị, nhưng cũng tuyệt đối không nên là như vậy!

Cái tên thật đáng sợ!

Nếu là mặc cho hắn ta oanh kích, cho dù là hắn đều sẽ bị đánh vỡ rất nhanh!

Môn bí thuật này, hắn muốn!

Lý gia lão tổ nhếch miệng lộ ra một nụ cười ác độc, trong lòng hắn nổi lên tham lam mãnh liệt. Bí thuật như vậy nếu là bị hắn nắm giữ, chiến lực của hắn lại có thể tăng lên bao nhiêu lần?

Thế giới bên ngoài, thật là đặc sắc vạn phần!

Một quyền này của Chu Hằng cũng chỉ là muốn thử chênh lệch giữa mình và đối phương, hiện tại trong lòng tự nhiên có cân nhắc. Hai tay hắn rung lên, đem hắc kiếm và Bách Quỷ Kiếm đồng thời tế ra.

Lý gia lão tổ ăn hắn một quyền không gãy xương cốt, cũng không phải là thực lực của hắn ta mạnh hơn Chu Vũ Hà, mà là ngày đó Chu Vũ Hà phải khống chế lực lượng bản thân để tránh phản chấn chết Chu Hằng. Bởi vậy Chu Hằng oanh kích kỳ thật chỉ là phòng ngự cấp bậc Sáng Thế Hoàng của Chu Vũ Hà, cũng không thể tính là chính diện đối kháng Sáng Thế Hoàng.

Đây là hai loại khái niệm hoàn toàn bất đồng.

– Tiểu nhi, giao ra tất cả bí mật của ngươi! Lý gia lão tổ cười to, lại vươn tay chộp hướng Chu Hằng. Bàn tay hóa thành năm ngọn núi, có khí thế lớn không hiểu.

Chu Hằng thét dài, hai kiếm cùng chém, cười nói: – Vậy cũng phải xem ngươi có bản lĩnh như vậy hay không!

Bách Quỷ Kiếm vung chém, từng đạo linh lực quỷ vật hiện lên, thét chói tai bổ nhào về phía Lý gia lão tổ. Đây là cụ thể hóa trình tự linh lực của Chu Hằng, tuy rằng còn chưa đạt tới trình tự Sáng Thế Vương nhưng cũng không kém quá xa.

– Chút tài mọn! Lý gia lão tổ căn bản không đem đám linh lực quỷ vật này để vào trong mắt, khí thế toàn thân chấn động, đám linh lực quỷ vật kia lập tức bị chấn thành mảnh nhỏ, căn bản không tạo được tác dụng dù chỉ là chút xíu.

Sáng Thế Vương 8 tướng, quá cường đại!

Chu Hằng dứt khoát thu lại Bách Quỷ Kiếm, đối mặt với Sáng Thế Vương 8 tướng trình tự linh lực của hắn thật đúng là không thấm vào đâu. Tay phải hắn cầm hắc kiếm vận chuyển Tinh Vân Kiếm Pháp, quyền trái thì liên tục vung đánh. Trong một mảnh ánh vàng lấp lánh, phù văn Ngũ Hành cũng phóng ra uy lực khủng bố.

– Ha ha ha! Tiểu nhi, nếu ngươi kỹ chỉ như thế, trong vòng 10 chiêu lão phu liền có thể trấn giết ngươi! Lý gia lão tổ cười to nói.

Điều này không ngoa chút nào, hắn là Sáng Thế Vương 8 tướng, vốn là có thể tiện tay trấn áp cho dù là Thăng Hoa Đế 21 tướng. Nếu không phải Chu Hằng nắm giữ phù văn Ngũ Hành căn bản không phải là địch thủ một hiệp của hắn!

Chu Hằng vận chuyển hắc kiếm, kiếm khí tối tăm tràn ngập lực phá hoại đáng sợ, giống như rồng đen rít gào giận múa.

– Một thanh kiếm cùi cũng dám đem ra chống lại lão phu? Lý gia lão tổ hừ lạnh, tay phải trấn nhanh.

Xoạt!

Kiếm khí xé hư không, giống như chớp giật!

Lý gia lão tổ mắt hiện vẻ ngạc nhiên, lòng bàn tay của hắn rồi lại bị kiếm khí vạch ra một vết thương. Tuy rằng vào thịt không sâu, nhưng đường đường Sáng Thế Vương 8 tướng lại bị một thanh kiếm gãy làm thương tổn. Đây là chuyện quỷ dị bậc nào?

Tiểu tử kia chẳng những nắm giữ một môn tiên thuật cường đại, ngay cả kiếm gãy trong tay cũng đồng dạng là chí bảo!

Tâm niệm hắn khẽ chuyển, lại kinh ngạc phát hiện không thể dùng linh lực che lại miệng vết thương, có một luồng kiếm ý cuồng ạo đang phá hoại bừa bãi. Luồng kiếm ý này ngự trị ở trên lực lượng, căn bản không thể bị linh lực của hắn trục xuất!

Lý gia lão tổ vội vàng vung tay vạch một cái, đem da thịt phụ cận miệng vết thương cắt xuống, lại trọng sinh máu thịt, lúc này mới ngăn cản máu tươi xói mòn.

Tiên vực này quả thật có chút kim loại đặc thù có lực phá hoại cuồng bạo, nhưng làm sao so được với sự khủng bố của đoạn nhận này?

Bảo khí!

Tham lam trong lòng hắn lại thêm một phần, càng muốn chiếm hắc kiếm trong tay Chu Hằng.

Nhìn thấy một màn này, lòng tin của mọi người bốn phía nguyên bản tụt xuống lại tăng lại mấy phần, nhao nhao hò hét cổ vũ cho Chu Hằng.

– Xem ra lão phu vẫn là có chút xem nhẹ ngươi, nhưng đến đây là chấm dứt! Lý gia lão tổ trầm giọng nói, hắn đồng dạng lấy ra một thanh bảo kiếm, lóe lên hào quang lạnh lẽo tận xương.

Nó có dính một tia kiếm ý của hắc kiếm, bởi vậy có lực phá hoại đáng sợ.

Mà hắc kiếm lại là chí bảo của Minh giới, cho dù chỉ là dính một tia kiếm khí ở Tiên giới cũng có thể hình thành lực phá hoại vô cùng đáng sợ!

Nói cách khác, Chu Hằng tuy rằng nắm giữ cội nguồn phá hoại, nhưng tính phá hoại trên thực tế hắc kiếm lại chưa chắc mạnh hơn hàng nhái yếu kém bao nhiêu bởi vì đây là Tiên giới, càng bởi vì lực lượng bản thân Chu Hằng không đủ.

– Cho ngươi xem lực lượng chân chính của Sáng Thế Vương! Lý gia lão tổ cầm kiếm mà chém, kiếm khí bay múa, mặc dù không hình thành rồng đen nhưng cường độ kiếm khí cường

đại hơn Chu Hằng rất nhiều, lực phá hoại càng mạnh!

Dưới sự áp bách cường thế của hắn, lập tức chiếm hết thượng phong, ép cho Chu Hằng chỉ có thể không ngừng né tránh.

Tiếng reo hò trong đám người lập tức thấp xuống, Lý gia lão tổ làn này phát uy mới khiến bọn họ đột nhiên phát hiện, một người dù sao chỉ là Thăng Hoa Đế, một người khác lại là Sáng Thế Vương 8 tướng!

Giữa hai người nhưng là có khoảng cách như trời và đất!

Chu Hằng không chút hoảng loạn, lúc hắn ra tay đã biết uy lực của Sáng Thế Vương 8 tướng tất nhiên ở trên hắn, há lại bởi vì tạm thời rơi xuống hạ phong mà dao động ý chí chiến đấu?

Chiến đấu chẳng qua là vừa mới bắt đầu!

Hắn tâm niệm khẽ chuyển, phù văn Ngũ Hành lập tức phủ đầy trên hắc kiếm. Sở dĩ thu hồi Bách Quỷ Kiếm cũng là bởi vì Bách Quỷ Kiếm căn bản không chịu nổi oai phù văn, còn không bằng hắn trực tiếp sử dụng nắm tay!

Tấn Vân Lưu Quang Bộ – vút tốc độ của Chu Hằng bỗng nhiên tăng lên, hắc kiếm nhoáng lên, có hào quang màu vàng lóe lên.

Lý gia lão tổ thoáng sửng sốt, hắn không nghĩ tới tốc độ của Chu Hằng rồi lại xuất hiện tăng lên to lớn như vậy, nhưng tốc độ như vậy còn không nhanh đến mức khiến hắn không thể ứng phó.

Hai người cùng thi triển thần thông, trong lúc nhất thời rồi lại đánh khó phân cao thấp!

Tất cả mọi người đều trợn tròn mắt, cảnh tượng như vậy là bọn họ tuyệt đối không thể tưởng tượng!

Chu Hằng rồi lại mạnh đến mức này!

Đây tuyệt đối là Thăng Hoa Đế mạnh nhất trong lịch sử!

Chương 772: Chém sáng thế vương

– Tiểu nhi, lão phu đối với ngươi càng ngày càng hiếu kỳ! Lý gia lão tổ một kiếm bổ chém tới, đồng thời tay trái vươn ra, linh lực khủng bố hóa thành núi lớn, trấn áp tới Chu Hằng.

– Lão già, đừng tiểu nhi này tiểu nhi nọ, coi chừng ta vả miệng ngươi! Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, quyền trái đánh ra, quyền kình màu vàng lấp lánh lóa mắt, tay phải hắc kiếm chém ra, phù văn Ngũ Hành bám vào trong kiếm khí vô kiên bất tồi, mạnh mẽ đánh nát phong tỏa của Lý gia lão tổ.

– Tiểu nhi hôi sữa, cũng dám láo xược với lão phu! Lý gia lão tổ tay trái vạch hờ một vòng, tạo thành một quầng sáng màu xanh, hắn rung cánh tay trái, quầng sáng này lập tức bao trùm hướng Chu Hằng.

Hào quang này vừa đẩy ra liền màu xanh lan tràn, trên mặt đất lập tức sinh ra những sợi dây mây màu xanh. Trước khi Chu Hằng còn chưa kịp làm ra bất kỳ phản ứng đã quấn hai chân hắn.

– Tiểu hữu cẩn thận, đây là tuyệt học Mạn Chi Triển của Lý gia, sau khi bị quấn lấy rất khó thoát thân! Miêu gia lão tổ hét lớn.

Móa, không cảm thấy nói chậm rồi sao?

Chu Hằng cũng biết không trách được đối phương, bởi vì Lý gia lão tổ hiện tại nhưng là Sáng Thế Vương 8 tướng, đã không phải là cái người mà Miêu gia lão tổ biết, thời gian vận chuyển bí thuật nhanh hơn nhiều so với trong tưởng tượng!

Hơn nữa hắn hiện tại cũng không có thời gian nói nhảm với Miêu gia lão tổ. Hắc kiếm vận chuyển, kiếm khí ngang dọc, chặt đứt từng sợi dây mây, nhanh chóng thoát thân mà ra.

– Ha ha ha! Ngươi còn có thể chắn bao lâu! Lý gia lão tổ lại giở trò cũ, tay trái giơ lên, lại là một vệt xanh kéo dài ra, vô số dây mây mọc thành bụi điên cuồng cuốn về phía Chu Hằng.

Hắn là Sáng Thế Vương 8 tướng, bất kể là ở Long hay là linh lực khởi động đều hơn xa Chu Hằng. Cho dù Chu Hằng đã làm ra phòng ngự trước thời hạn đều vô dụng, vẫn bị mấy sợi mây xanh quấn gót chân.

Khác biệt ở chỗ, số lượng thiếu một chút.

Vào lúc Chu Hằng chặt đứt dây mây, Lý gia lão tổ đã bay vụt tới, trường kiếm trong tay vung lên thật cao, chém về phía bụng của Chu Hằng.

Một kiếm này nếu như thật sự chém trúng, Chu Hằng tuyệt đối sẽ bị thương nặng. Chết thì sẽ không, nhưng trường kiếm đó có dính kiếm khí của hắc kiếm, có lực phá hoại khủng bố, có thể khiến cho Chu Hằng trong nháy mắt mất hết năng lực phản kháng.

Mà Lý gia lão tổ chỉ cần tra xét thần thức của Chu Hằng là có thể bổ thêm một kiếm, hoàn toàn đưa hắn chầu trời.

Xoạt xoạt Chu Hằng xuất liền 7 kiếm, đã đem dây mây quấn trên chân hắn chặt đứt toàn bộ, nhưng Lý gia lão tổ cũng xông tới, trường kiếm chém nhanh xuống!

Xong rồi!

Một kiếm này làm sao tránh?

Tất cả mọi người đều thầm than trong lòng, Sáng Thế Vương 8 tướng dù sao cũng là Sáng Thế Vương 8 tướng, chênh lệch thật sự quá lớn! Chu Hằng có thể chống đỡ đến hiện tại đã không dễ rồi, còn muốn thủ thắng hoàn toàn là hy vọng xa vời!

Tuy nhiên, ngay cả Chu Hằng cũng ngã xuống, ai còn có thể ngăn cản Lý gia lão tổ điên cuồng?

Nếu quả thật chọc giận thần linh tối cao, như vậy nàng giáng xuống thần phạt, toàn bộ Tiên vực đều gặp tai họa!

Ông!

Đúng lúc này, Chu Hằng bỗng nhiên phóng ra khí thế của mình, một con Tử Diễm Thiên Long giận vọt lên trời!

Động tác của Lý gia lão tổ lập tức khựng lại!

Đối với Chu Hằng mà nói, vậy là đủ rồi!

Phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, Chu Hằng nhanh như chớp giật, một kiếm chém nhanh!

Phốc một đóa hoa máu bắn lên!

Thân hình Chu Hằng xẹt qua, giống như cánh ve nhẹ nhàng dừng lại.

Trên cánh tay trái của Lý gia lão tổ, máu tươi nhanh chóng nhuộm đỏ tay áo, hắn đầy vẻ kinh ngạc, thế cục mạnh yếu chuyển hóa cũng quá nhanh, nhanh đến khiến hắn không thể chấp nhận!

Không chỉ là hắn ngây dại, những người khác cũng đồng dạng như thế. Ai có thể nghĩ tới Chu Hằng vừa rồi còn ở vào thế yếu tuyệt đối không ngờ có thể tuyệt địa lật ngược thế cờ, một kiếm chém thương Lý gia lão tổ!

Mấu chốt ngay tại con Tử Diễm Thiên Long giận dữ kia!

Ánh mắt của mọi người đều tập trung trên thân thiên long giận múa trời cao ở trên người Chu Hằng. Bởi vì Chu Hằng khống chế tất cả khí thế đều tấn công Lý gia lão tổ, những người khác đều không hề có cảm giác.

Nhưng bọn họ nhìn con thiên long không ngừng rít gào kia, vẫn như cũ có một loại cảm giác nội tâm sợ hãi không yên, dường như bất cứ lúc nào đều có khả năng hôn mê.

Bởi hạn chế của hoàn cảnh thiên địa nơi này, không ra được Vương giả trong võ, trước giờ chỉ có võ giả cảnh giới cao dùng khí thế áp bách võ giả bậc thấp, mà căn bản chưa từng nghe nói giữa võ giả cùng cảnh giới cũng có thể như thế!

Hiện tại lại càng nghịch thiên, khí thế của Chu Hằng áp bách cũng không phải là võ giả cùng cảnh giới, hơn nữa còn cao hơn hắn một cảnh giới, lại càng là mạnh nhất Tiên vực cao hơn một cảnh giới lớn!

Điều này khiến người làm sao tin tưởng!

Ầm!

Dư ba còn đang tàn phá bừa bãi, làm cho từng viên gạch chấn rơi xuống, nhưng mọi người lại đều như tượng, chỉ biết ngơ ngác nhìn Chu Hằng. Thậm chí có mấy người bị gạch đá từ trên cao rơi xuống đập vào còn không hề phát giác.

Lý gia lão tổ sắc mặt lạnh lẽo, hắn ra tay đem một miếng thịt lớn trên tay cắt xuống, một chùm máu tươi điên cuồng phun ra, lại lập tức ngừng lại.

Kiếm khí của hắc kiếm có được lực phá hoại đáng sợ, sau khi cắt miếng thịt này xuống ngược lại không sao.

– Tốt! Tốt! Tốt! Trong ánh mắt Lý gia lão tổ lưu chuyển hàn quang, sát khí trong lòng hắn đã sôi trào đến cực điểm.

Đường đường Sáng Thế Vương 8 tướng, nhân vật mạnh nhất Tiên vực, không ngờ hai lần bị một tiểu bối thương tổn, điều

này đối với tự tin vô địch sau khi đột phá của hắn quả thật chính là một đả kích thật lớn!

Thù cũ hận mới cộng lại, khiến sát khí của hắn sôi trào như núi lửa.

Chu Hằng cầm kiếm đứng thẳng, Sáng Thế Vương 8 tướng thật sự khó đối phó!

Nguyên bản khí thế của hắn đủ để ảnh hưởng võ giả cao hơn một cảnh giới… đáng tiếc, đó là cảnh giới nhỏ mà không phải là cảnh giới lớn. Bởi vậy cho dù là Chu Hằng đem khí thế của bản thân ngưng tụ thành một đường đánh về phía Lý gia lão tổ cũng chỉ khiến đối phương hơi hơi ngây ra mà thôi.

Nếu là thời gian có thể dài hơn một chút, một kiếm vừa rồi của hắn có thể gọt tới phần cổ hoặc là đâm tới ngực Lý gia lão tổ, trực tiếp chấm dứt chiến đấu mà không phải là bị đối phương né tránh một chút vào thời khắc mấu chốt.

– Ngươi còn có thủ đoạn gì? Lý gia lão tổ tay trái vòng một vòng, dây mây mọc đầy đất, hắn rảo bước đi tới, những dây mây kia lại nhao nhao tránh ra, hình thành một con đường, cực kỳ quỷ dị.

Hắn sát khí ngút trời, linh lực rót vào, trường kiếm cũng bùng lên hào quang chói mắt.

Chu Hằng cười ha hả, vẩy hắc kiếm ra một đóa hoa kiếm, nói:
– Thủ đoạn của ta còn nhiều, lão già, hôm nay chính là tử kỳ của ngươi!

Lý gia lão tổ muốn giết hắn báo thù cho tộc nhân của mình cũng thuận tiện thăm dò tình huống ngoại giới. Mà hắn cũng muốn cướp lấy nửa khối ngọc phù trong tay đối phương. Giữa hai người là mâu thuẫn không thể hóa giải, nhất định phải có một người ngã xuống!

– Tiểu nhi hôi sữa, chỉ biết đấu võ mồm! Lý gia lão tổ bước nhanh tới, trường kiếm vung chém, lại phát động công kích.

Từng sợi mây xanh làm quân tiên phong, nhao nhao phóng lên trời cuốn về phía Chu Hằng.

Chu Hằng hét lớn một tiếng. Ông toàn thân hắn hiện đầy phù văn Ngũ Hành. Vút thân hình vọt ra, nơi đi qua dây mây xanh đều vỡ nát. Chân hắn đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, nhanh như một ngôi sao băng, Tinh Vân Kiếm Pháp triển khai, kiếm khí màu đen bay múa.

Vận chuyển phù văn Ngũ Hành đối với hắn mà nói là một tiêu hao rất lớn, cho nên hắn bình thường sẽ chỉ vận chuyển một cái phù văn Ngũ Hành, mà sẽ không giống như hiện tại phủ kín toàn thân. Nhưng hiệu quả cũng đặc biệt rõ ràng, hắn cường thế vọt qua, có thể vỡ nát hết thảy.

Cái gì!

Lý gia lão tổ hơi hơi khựng lại, hắn không nghĩ tới Chu Hằng đột nhiên lại cường thế mấy phần, không ngờ có thể hoàn toàn không chịu bí thuật của hắn ảnh hưởng! Chính vào lúc này, Tử Diễm Thiên Long lại một lần tấn công, thân hình của hắn lại ngây ra!

Xoạt!

Trên vai hắn hiện lên một đoàn hoa máu!

Lại bị đâm trúng!

Lý gia lão tổ không thể duy trì biểu tình trấn định được nữa, sắc mặt dữ tợn như quỷ, hắn hiện tại hận không thể uống máu Chu Hằng.

Không ngờ ba phen bốn bận thương đến hắn trước mặt mọi người!

Rõ ràng chỉ là Thăng Hoa Đế nho nhỏ, vì sao không ngoan ngoãn đi tìm chết?

Có gì phải giày vò? Có gì phải giãy giụa?

Những người khác thì toàn bộ lâm vào trạng thái si ngốc, bọn họ đã nhìn không hiểu nữa! Nhưng trong lòng bọn họ lại dâng lên hy vọng mãnh liệt. Chu Hằng… thật sự có thể thắng!

– Chẳng qua cũng thế! Chu Hằng thu kiếm mà đứng, hắc kiếm không dính một tia máu. Hắn giọng bình thản, dường như đối thủ trước mặt căn bản không phải Sáng Thế Vương gì mà chỉ là con chó con mèo.

Lý gia lão tổ hít sâu một hơi. Bùng tóc trắng đầy đầu hắn chợt dựng ngược lên trời, bay múa phần phật. Ông ông trong cơ thể hắn cũng thả ra lực lượng khủng bố, chấn cho mặt đất đều run rẩy.

Hắn thật sự giận đến phát điên, lòng giết Chu Hằng giống như ngọn lửa bốc thẳng lên trời. Nhưng hắn dù sao cũng là Sáng Thế Vương, càng nổi giật trên mặt ngược lại càng không nhìn ra, nhưng tâm tình dao động lại vẫn phản ứng lên thân thể.

Vù! Vù! Vù!

Từng luồng gió xoáy chuyển động quanh thân thể hắn, trong đó có bùn cát gạch đá hỗn tạp, tạo thành những vòi rồng đen, khiến những người khác căn bản nhìn không rõ bộ dạng của

hắn hiện tại. Nhưng ngẫu nhiên có những khối cát đá bắn ra, khi đánh và trên thân người khác, lập tức có thể nghe thấy tiếng hét thảm.

Đây chính là công kích Sáng Thế Vương 8 tướng phát ra, trừ bốn người Miêu gia lão tổ còn có thể phòng ngự được, những người khác chạm phải một cái là thân thể trực tiếp bị đánh ra một lỗ thủng!

Lão già phát động chiến lực mạnh nhất!

Chu Hằng cũng hít một hơi thật dài, tâm tình trong nháy mắt bình tĩnh lại, không gợn sóng.

Kiếm ý của Lăng Thiên Cửu Thức lưu chuyển trong lòng hắn, hắn cũng muốn phát động một đòn mạnh nhất! Hiện tại tâm tình của Lý gia lão tổ đã loạn, đúng là lúc đánh ra một đòn trí mạng. Nếu không bị đối phương đánh trả một đòn trước khi chết, chiến lực của Sáng Thế Vương 8 tướng cũng đủ để kéo Chu Hằng chết chung.

– Chết đi cho lão phu! Trong gió xoáy, Lý gia lão tổ sắc mặt dữ tợn, hét lớn một tiếng vồ nhanh ra, gió xoáy cuốn lên, thân hình của hắn mơ hồ không chừng, vô cùng quỷ dị.

Chu Hằng đứng yên không nhúc nhích, hắn đang đợi.

– Chết!!! Lý gia lão tổ đánh tới.

Ông!

Tử Diễm Thiên Long phát động!

Lý gia lão tổ lập tức trúng chiêu, giống như dây mây của hắn mặc cho Chu Hằng có chuẩn bị cũng khó thể né tránh, loại khí thế này đánh vào cho dù hắn có phòng bị cũng vẫn bị ảnh hưởng, chỉ là thời gian này trở nên càng ngắn ngủi mà thôi.

Nhưng Chu Hằng cần cũng chỉ là khoảnh khắc như vậy.

Lăng Thiên Cửu Thức ra!

Toàn bộ thiên địa trong nháy mắt trở nên một mảnh tối đen, mà một thanh đoạn kiếm còn tối tăm hơn đêm đen lại vô cùng nhanh chóng bắn vụt ra, mang theo tinh vân cuốn khắp, tinh tú tiêu tan, vũ trụ sinh ra, bùng nổ.

Trong mắt của Lý gia lão tổ, hình ảnh đoạn kiếm màu đen kia bỗng nhiên phóng đại!

Phốc!

Máu tươi bắn ra, thân hình Chu Hằng cũng xuất hiện ở sau lưng Lý gia lão tổ 10 trượng, trên đoạn nhận của hắc kiếm lăn xuống một giọt máu tươi, trong nháy mắt khôi phục màu ngăm đen vốn có!

Chương 773: Lại tiến vào Thánh sơn!

Ánh mắt của lão tổ Lý gia trống rỗng, thân thể cao lớn chậm rãi nghiêng về phía trước, bành, hắn té lăn trên đất, tro bụi bay đầy đất.

Chỗ lưng hắn hiện ra một vết máu, nhanh chóng mở rộng ra toàn bộ lưng, không còn một tia sinh khí nào tràn ra.

Sáng Thế Vương 8 tướng, tử vong!

Toàn trường yên tĩnh, tiếng hô hấp cũng bị đè xuống, trong đầu tất cả mọi người cũng chỉ còn lại có một kiếm rực rỡ vô hạn kia.

Một kiếm kia giống như một đạo thiểm điện, sáng lên trong óc bọn họ, làm cho bọn họ đột nhiên mở rộng nhãn giới, còn có một loại hoài nghi đối với thần linh chí cao, bọn họ tại sao phải kính sợ thờ phụng vị Thần Linh kia như thế?

Vì cái gì? Chuyện này dù sao cũng phải có một lý do a!

Qua một hồi lâu, từng tiếng hít thở mới vang lên một lần nữa, cũng trở nên vô cùng dồn dập.

– Lão tổ Lý gia đã chết!

– Thực sự đã chết!

– Ha ha ha! Tên ác ôn này rốt cục đã chết!

– Người mạo phạm uy nghiêm của Thần Linh, hẳn phải chết!

Mọi người đều hoan hô, vì đã kính sợ thời gian dài, nên hoài nghi của bọn họ chỉ là chuyện trong nháy mắt, lập tức đã coi việc lão tổ Lý gia thất bại là vì nghịch thiên hành sự, nếu không Thăng Hoa Đế làm sao có thể đánh thắng được Sáng Thế Vương 8 tướng?

Nhất định là thần linh chí cao phụ thể, giúp đỡ Chu Hằng thắng lợi!

Chu Hằng mặt không đổi sắc thu hồi hắc kiếm, Lăng Thiên Cửu Thức lập tức đã tiêu hao hết tất cả linh lực của hắn, chiến lực bây giờ của hắn cũng chỉ có thể lực cấp bậc Thăng Hoa Vương, bất kỳ một Thăng Hoa Vương nào cũng đều có thể dễ dàng đả bại hắn, thậm chí giết chết hắn!

Tuy rằng hắn vừa mới chém chết một tên đại ác của Tiên vực, nhưng hắn không thể cho rằng mọi người đều sẽ kính hắn là anh hùng, khẳng định có không ít nhà có dã tâm sẽ xem hắn như cái đinh trong mắt!

Bởi vì, hắn ngay cả Sáng Thế Vương 8 tướng cũng có thể giết!

Nếu bộc lộ ra hắn miệng cọp gan thỏ, vậy chắc chắn người ta sẽ ngang nhiên phát động công kích với hắn.

Cũng may hắn còn có Tử Diễm Thiên Long, Tử Diễm Thiên Long không quan hệ tới linh lực, cấp độ thuộc về ý thức. Cho dù là Thăng Hoa Đế làm khó dễ hắn, hắn cũng đều có thể dùng Tử Diễm Thiên Long chấn nhiếp đối phương. Giống như Hoặc Thiên, bất luận kẻ nào tiến vào phạm vi trong vòng ba trượng xung quanh nàng cũng chỉ có thể quỳ!

Chỉ là, hiện tại hắn cũng chỉ có thể khuất phục Thăng Hoa Đế, gặp được Sáng Thế Vương cao hơn một đại cảnh giới cũng chỉ có thể thoáng ảnh hưởng!

Cho nên hắn nhất định không thể để cho bọn bốn người Miêu gia lão tổ nhìn ra cái gì.

Hắn đi đến bên người Lý gia lão tổ, lấy nửa khối ngọc phù mà đối phương cất chứa ra ngoài, thu vào trên người mình. Hắn

dùng ánh mắt bén nhọn đảo qua mọi người, mọi người bị ánh mắt của hắn đảo qua, ai cũng tim đập nhanh mà cúi đầu xuống.

Đây là một tồn tại có thể đánh chém Sáng Thế Vương 8 tướng, hoàn toàn xứng đáng là đệ nhất Tiên vực!

Chu Hằng đi nhanh. Bị ánh mắt vừa rồi của hắn chấn nhiếp, thì có ai dám theo đuôi?

Đi tới một chỗ không người, hắn vội vàng đi vào trong Tiên Cư, lập tức lấy tiên thạch ra hấp thu với luyện hóa, việc cấp bách chính là khôi phục chiến lực.

Suốt bốn ngày sau đó, hắn rốt cục khôi phục linh lực như lúc ban đầu, sau đó bắt đầu luyện hóa tinh khí sinh mệnh mà hắc kiếm hấp thu được.

Càng là cảnh giới cao, nếu muốn dựa vào luyện hóa tinh khí sinh mệnh để tăng tích lũy linh lực lên thì càng chậm, giết nhiều người thật sự là không có tác dụng gì rõ rệt, cho dù là một Sáng Thế Vương 8 tướng.

Sau khi hắn nhìn qua Hồng Long nữ hoàng bốn nàng, ý niệm vừa động, ly khai Tiên Cư.

Đợi ở trong này thời gian cũng đủ dài, hắn đã gấp rút muốn rời khỏi.

Chính là thời gian bốn ngày còn chưa đủ để khôi phục phá hư mà mấy ngày trước Lý gia lão tổ tạo thành, khắp nơi đều là đống hỗn độn không chịu nổi. Hơn nữa cũng không có nhiều người dọn dẹp phế tích.

Chu Hằng gọi một gã Nhật Diệu Vương tới hỏi, mới biết được đại bộ phận cao thủ đều đi tham gia bao vây tiễu trừ Lý gia tổ địa rồi!

Trên thực tế, sau khi vị Sáng Thế Vương 8 tướng kia của Lý gia chết đi, trong gia tộc ngay cả Thăng Hoa Đế cũng tìm không ra một người. Trên thực tế đã không thể tiếp tục xưng là nhà quyền thế. Nhưng địa bàn bọn họ chiếm đoạt vẫn còn, nhiều người giết đi qua như vậy trên danh nghĩa là tiêu diệt dư nghiệt, nhưng trên thực tế cũng là vì muốn chia một chén súp, cướp lấy một phần ích lợi.

Chu Hằng tin tưởng, cho dù là hắn vẫn ngồi như vậy, đợi cho Lý gia hoàn toàn huỷ diệt, lợi ích của hắn vẫn sẽ được không ít người đưa tới, hơn nữa còn là phần lớn nhất.

Lý gia lão tổ chính là hắn đánh chém, ai dám không nhìn sự hiện hữu của hắn?

Tuy nhiên, Chu Hằng chỉ là khách qua đường vội vàng, ý tưởng duy nhất hiện tại của hắn chính là rời đi.

Hắn trực tiếp đi tới địa phương cất chứa nửa khối thánh phù khác.

Nơi này … Mùi máu tươi thật là nặng!

Đây là một nơi phong cấm, cách mỗi ngàn năm mới có thể mở ra một lần, mà nếu muốn mở ra trước thời hạn, cũng không phải là không có biện pháp, chính là huyết tế! Cấm chế càng mạnh, quy mô huyết tế tự nhiên cũng càng lớn!

Có ít nhất mấy ngàn người chết ở nơi này!

Chu Hằng chỉ là hơi hơi cảm ứng một chút, liền có thể chia ra khí tức huyết dịch bất đồng với thiên kế.

Lý gia lão tổ thật đúng là đồ tể, tuy nhiên ở trong mắt của đại bộ phận võ giả bậc cao, mạng của võ giả bình thường thì tính là cái gì?

Nửa khối ngọc phù kia đặt trong một cái lồng thủy tinh trong suốt, nhưng cũng không phải lẳng lặng nằm, mà đang lơ lửng

ở trong đó, có một vầng sáng không rõ lưu chuyển.

Chu Hằng thử một chút xem có thể mở cái lồng ra hay không, nhưng trên thực tế chứng minh, ngay cả lão tổ lão tổ cũng chỉ có thể sử dụng Huyết Tế Thuật, có thể thấy được trình độ chắc chắn của cái lồng thủy tinh này đạt tới mức nào.

Tuy nhiên, Chu Hằng tuyệt sẽ không dùng Huyết Tế Thuật, nhưng hắn còn có hắc kiếm!

Ông, hắc kiếm tế xuất, hắn tâm niệm vừa động, phù văn Ngũ Hành bám vào trên thân kiếm.

Tinh Vân Kiếm Pháp, chém!

Bành! Bành! Bành! Bành!

Hắn chém ra từng kiếm một, uy lực vô cùng kinh khủng, chính là Sáng Thế Vương không tránh mà trực tiếp cứng rắn ăn, vậy khẳng định là bị chém thành hai đoạn! Khi hắn không ngừng mà chém xuống, phía trên cái lồng thủy tinh cũng xuất hiện từng vết nứt giống như mạng nhện.

Cũng không chờ Chu Hằng cao hứng, cái lồng thủy tinh này không ngờ có được năng lực chữa trị vô cùng cường đại, vết rạn rất nhanh thì tự động bù đắp khép lại rồi biến mất.

Đéo đỡ được!!

Chu Hằng dừng lại, trên lý thuyết mà nói, cái lồng này cách mỗi ngàn năm mới có thể mở ra một lần, tuy nhiên lúc trước bị huyết tế, khẳng định sẽ giảm bớt thời hạn rất nhiều, khả năng năm trăm năm, khả năng chỉ cần một trăm năm.

Nhưng Chu Hằng không chờ nổi thời gian lâu như vậy.

Cái lồng này sẽ tự mình khôi phục, cho nên muốn dựa vào tiến công liên tục để đánh nát nó là chuyện không thể nào, nhất định phải bộc phát ra lực lượng vô cùng mạnh mẽ trong nháy mắt mới có thể đánh vỡ cái lồng.

Như vậy, chỉ có Lăng Thiên Cửu Thức.

Làm!

Chu Hằng ngưng thần tĩnh khí, trong lòng lưu chuyển kiếm ý của Lăng Thiên Cửu Thức, chém mạnh ra.

Xuy xuy xuy xuy!

Trên cái lồng thủy tinh hiện ra một vết nứt vừa to vừa dài, nhanh chóng kéo dài về hai bên, sau khi tạo ra được một vòng, loảng xoảng một tiếng, cái lồng vỡ nát!

Thành công!

Chu Hằng liền vội vàng lấy nửa khối thánh phù ra, trong khoảng thời gian ngắn cũng không đoái hoài tới các khác, vội vàng đi vào trong Tiên Cư, tiếp tục khôi phục linh lực.

Thảm!

Lại là bốn ngày sau đó, Chu Hằng mở hai mắt ra linh lực toàn thân tràn đầy, hắn lại khôi phục được trang thai tốt nhất.

Không có vội vã rời khỏi Tiên Cư, hắn lấy hai khối ngọc phù ra ngoài.

Ông!

Hai khối ngọc phù đúng là tự mình hợp lại với nhau, một đạo quang hoa màu máu đỏ bắt đầu khởi động, giống như máu tươi tràn ra, nhưng khi Chu Hằng duỗi ngón tay chạm vào, hai khối ngọc phù đã dung hợp hoàn mỹ, nhìn không thấy một vết nứt

nào.

Tự phục hồi!

Chu Hằng nắm ngọc phù cẩn thận xem xét, chỉ thấy hai mặt ngọc phù đều có một đạo đồ án hình tròn, có thể nói là mặt trời đỏ cũng có thể nói là trăng tròn, thậm chí bất kỳ đồ vật có quan hệ với hình tròn.

Quên đi, mặc kệ là cái gì, hiện tại hắn chỉ muốn rời đi nơi này.

Chu Hằng sãi bước đi ra ngoài. Nhưng không lâu lắm, chỉ thấy mấy đạo nhân ảnh bay vụt tới, đúng là bốn đại Sáng Thế Vương Miêu gia lão tổ, còn có một chút Thăng Hoa Đế. Bọn họ đại khái là một mực đang chờ đợi hắn, nếu không không có khả năng hắn vừa xuất hiện liền chạy tới toàn bộ.

– Tiểu hữu, tìm một chỗ để nói chuyện được chứ?

Kiều gia lão tổ nói. Đời sau của hắn không ngờ không minh bạch cùng một số tình địch năm trước, chuyện này thiếu chút nữa làm hắn tức giận đến hộc máu. Cũng may thời gian có thể trị liệu hết thảy, hiện tại Lý gia lão tổ đã giải quyết xong, hắn đã nhốt Kiều Thanh Thanh vào nơi bế quan khổ tu của gia tộc, để cho nàng hảo hảo tỉnh lại.

Chu Hằng tươi cười, nói:

– Không tiện, ta không có thời gian!

– Tiểu hữu, ích lợi của Lý gia …

Miêu gia lão tổ đuổi theo một bước.

Hiện tại thế lực của Lý gia đã bị dọn sạch hoàn toàn, là thời điểm nên phân chia bánh ngọt. Nhưng Chu Hằng có công lao lớn nhất không cắt ra một khối trước, những người khác như thế nào dám phân chia?

Tuy rằng bọn họ đã để lại một khối lớn nhất trước cho Chu Hằng, nhưng nếu Chu Hằng không hài lòng thì sao?

Người này là tồn tại khủng bố ngay cả Sáng Thế Vương 8 tướng cũng đều có thể đánh chém ai dám làm hắn không hài lòng!

Chu Hằng nhướng mày, nói:

– Đây là chuyện của các ngươi, làm gì có tí quan hệ nào với ta?

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đều là lộ ra vẻ sầu khổ.

Chu Hằng càng không thèm để ý, bọn họ càng khó xử a, rốt cuộc nên đưa cho Chu Hằng bao nhiêu phần? Đưa ít, bọn họ không dám, cũng càng sợ Chu Hằng bất mãn, nhưng đưa nhiều, bọn họ cũng không muốn a!

Buồn muốn chết!

Lão nhân gia ngài không thể nói ra lời khẳng định sao?

Chu Hằng nào có tâm tình để ý tới bọn họ, đi nhanh về phía trước, rất nhanh liền đi tới dưới Thánh sơn, trước mặt còn có cấm chế.

Tên này muốn lên Thánh sơn?

Mọi người đều cảm thấy khó, Thánh sơn không thể khinh nhờn a, nhưng ai có thể có năng lực ngăn Chu Hằng?

Chu Hằng lấy thánh phù ra, bước về phía trước một bước, khi một đạo quang hoa lưu chuyển, hắn đã bị ánh sáng màu máu đỏ bao phủ, đi vào bên trong khu vực Thánh sơn.

Hiện tại, những người khác chính là muốn ngăn cản cũng là không thể nào!

Hy vọng Thần Linh không trách tội!

Thân hình Chu Hằng đi vội, một đường cưỡi ngựa xem hoa, hơn một tiếng sau, hắn đi tới điểm cuối cùng mà lần trước tiến vào, phía trước đầm suối kia. Tuy nhiên, lần này màn hào quang ngọc phù phát ra vẫn nồng đậm như cũ, hắn không có cảm giác được áp lực gì, đủ để bảo hộ hắn tiếp tục đi tới.

Lên lên lên!

Hắn đi nhanh, ước chừng lại qua một ngày sau, ngọc phù đột nhiên trở nên ảm đạm, không phát ra bất kỳ ánh sáng nào nữa.

Hỏng bét!

Chu Hằng vừa mới dâng lên cái ý niệm này, nhưng lập tức phát hiện bốn phía cũng không có áp lực nặng nề đánh tới, làm cho hắn thành thịt nát trong nháy mắt.

Nơi này, giống như dưới chân núi, không có cấm chế tồn tại!

Chu Hằng vội vàng quan sát môi trường nơi này.

Thanh sơn lục thủy, môi trường có thể nói là vô cùng tuyệt đẹp, mà mấu chốt chính là, linh khí nơi này vô cùng nồng đậm, đủ để duy trì Sáng Thế Vương, Sáng Thế Hoàng thậm chí Sáng Thế Đế đột phá.

Chính là chỗ này! Nhất định là vậy!

Chu Hằng âm thầm gật đầu, nơi này tất nhiên có yêu thú Sáng Thế Cảnh, mới có thể tạo ra hầm ngầm thần bí kia.

Chương 774: Huyết Nguyệt chi nữ!

Chu Hằng không dám khinh thường, nơi này khả năng có yêu thú cấp bậc Sáng Thế Hoàng, thậm chí Sáng Thế Đế, với thực lực bây giờ của hắn còn chưa đủ để nghĩ đến sẽ đối kháng được.

Hơn nữa, bản thân cái chỗ này đã lộ ra cổ quái vô cùng, có một vị thần linh chí cao còn không biết chết hay chưa.

Hắn cũng không dám đưa Hồng Long nữ hoàng các nàng ra, nếu là gặp được yêu thú cấp bậc Sáng Thế Hoàng hắn căn bản không có năng lực bảo hộ các nàng.

Một mảnh thanh sơn lục thủy, giống như tiên cảnh nhân gian.

Không thể không nói, môi trường nơi này cực đẹp, có gốc cây ăn quả không biết tên, kết ra từng quả ướt át tươi đẹp, tùy tiện ăn một quả, ngọt mát vô cùng, có súc tích linh khí cường đại.

Đáng tiếc, cũng không phải cấp bậc Thánh dược.

Đương nhiên cái gọi là Thánh dược định nghĩa khác với cấp độ, trái cây giống như vậy nếu là để ở Phàm giới, liền tuyệt đối là Thánh dược đỉnh cao. Mà trước hắn dùng Thánh dược ở Minh giới phỏng chừng chẳng khác nào trái cây hiện tại kia.

Trình tự bất đồng, giá trị bất đồng.

Phàm giới dùng linh thạch, Tiên giới dùng tiên thạch, đã là như thế, lại không biết tài nguyên tu luyện của Minh giới là cái gì?

… Thiên Huyền Linh Tinh?

Không biết chuyện gì xảy ra, Chu Hằng đột nhiên nghĩ đến loại tài nguyên tu luyện thần bí này, đó là một cái tinh cầu trải qua mấy tỷ năm, trên trăm ức năm mới có thể sinh ra, tuyệt đối là vô cùng trân quý.

Thực ra không có linh thạch, tiên thạch cũng không phải không thể tu luyện, chính là tốc độ chậm một chút, hơn nữa có linh dược phụ tá thì tốc độ chẳng những sẽ không chậm, ngược lại còn sẽ tăng lên.

Chỉ là số lượng linh dược quá ít, nếu là mọi người muốn dựa vào linh dược để tu luyện, vậy căn bản là cung không đủ cầu.

Chu Hằng vừa nghĩ, vừa tiếp tục hướng lên núi.

Mấy giờ sau, hắn thấy được một đầu yêu thú thật lớn như núi, phun trào ra dáng vẻ khí thế độc ác của Sáng Thế Hoàng. Vô cùng kinh khủng! Thực ra chỉ là hình thể của nó cũng đủ đáng sợ, làn da giống như trọng giáp kia khiến Chu Hằng hoài nghi cho dù hắn đánh Lăng Thiên Cửu Thức ra cũng đều chưa hẳn có thể chặt đứt.

Yêu thú không có thể vận dụng các loại võ kỹ giống người, nhưng chúng nó gặp may mắn, sinh ra liền có được lực lượng đáng sợ, cái này đủ để bù lại chênh lệch giữa các võ giả cùng chúng nó.

Chiến đấu như vậy không có chút ý nghĩa nào, Chu Hằng dè dặt tránh đi, mà con yêu thú kia cũng là lười biếng quỳ rạp trên mặt đất để ngủ, giống như Chu Hằng cũng không đáng để nó quan tâm.

Lại là sau vài giờ, hắn gặp một con bọ ngựa to lớn, cánh tay màu vàng trong nháy mắt chém rụng đầu một con Bạch Hổ, đang ăn uống khoái trá.

Đều là Sáng Thế Hoàng đỉnh phong!

Đầu bọ ngựa yêu kia đang ăn vui, không để ý tới Chu Hằng chút nào, giống như tên bé tí hon này không thể lấp đầy bụng nó, căn bản mặc kệ.

Bích Thủy Ngưu, Xích Luyện Song Đầu Giao, Đại Hồng Lang … Một đường đi Chu Hằng thấy được rất nhiều yêu thú, bất kỳ một đầu yêu thú nào xuống núi cũng đều có thể phá huỷ hoàn toàn Tiên vực. Mà theo hắn trèo lên cao, cấp bậc yêu thú đã tăng lên, xuất hiện tồn tại mạnh nhất là Sáng Thế Đế!

Chu Hằng như giâm lên băng mong, gặp được yêu thú Sáng Thế Đế hiện tại hắn trừ bỏ bỏ trốn mất dạng căn bản không có lựa chọn khác!

Ngọn núi này, cao tới thái quá!

Chu Hằng đã đi ba ngày ba đêm, tuy nhiên còn không có leo đến đỉnh.

Không may, thời điểm ngày thứ tư hắn đụng phải một đầu Cửu Nhãn Tri Chu khác đang kiếm ăn, chính là Sáng Thế Đế 6 tướng, lúc này triển khai đuổi giết hắn! May mắn, cũng không lâu lắm liền gặp một đầu Xích Kim Điêu khác đang kiếm ăn. Hai đầu yêu thú Sáng Thế Đế đánh nhau, cho Chu Hằng cơ hội thoát thân.

Thật sự là rất khi dễ người, vừa mới xưng vương ở Tiên vực,

chạy đến nơi này lại chỉ có thể chật vật mà chạy!

Chu Hằng thở dài, ai bảo tất cả tồn tại nơi này đều là Sáng Thế Cảnh. Chống lại Sáng Thế Vương hắn liều mạng ra Lăng Thiên Cửu Thức còn có phần thắng, nhưng gặp được tồn tại tầng thứ cao hơn một chút hắn liền thực sự bất lực.

Cảnh giới chênh lệch đặt ở đâu a!

Hắn dùng phù văn Ngũ Hành che lấp khí tức của mình. Một đường cẩn thận hơn, giống như ẩn thân, không ngừng đi tới đỉnh núi.

Bảy ngày sau đó, hắn rốt cục thấy được đỉnh núi!

Ầm!

Một đạo quang hoa màu máu xông thẳng tới chân trời, sau đó là một đạo dao động không rõ tản ra, có một loại cảm giác làm cho người ta phát ra kính sợ vô cùng từ đáy lòng. Hắc kiếm hơi chấn động một chút trong đan điền, hóa giải cổ ba động này.

Sắp tới rồi!

Phía trên kia đến tột cùng có thần linh chí cao hay không?

Còn có … Mảnh vỡ của hắc kiếm!

Chu Hằng càng thêm cẩn thận, hắn cũng không muốn gây thêm rắc rối vào lúc này.

Tuy nhiên, hắn tuy rằng thấy được đỉnh núi, nhưng khoảng cách vẫn là thật xa, lại là nửa ngày trời sau, hắn rốt cục mới đến đỉnh núi.

Đỉnh núi này, rất bằng phẳng.

Giống như Võ Đấu Trường, đây là một cái sân to lớn, ở chính giữa lại là một cái ao màu máu.

Ông, hắc kiếm rung động, nhắm thẳng vào Huyết Trì.

Mảnh vỡ của hắc kiếm ở trong đó sao?

Chu Hằng đầu tiên là quan sát môi trường chung quanh một chút, lúc này mới nhảy ra ngoài, sau khi lên xuống mấy cái đã là đi tới cạnh huyết trì.

Hắn nhìn vào trong huyết trì, nhưng cũng không phải thấy ảnh ngược, mà là một cái thế giới!

Ầm!

Đầu của hắn chấn động, trong thức hải sôi trào vô số hình ảnh, đó là cuộc sống của vô số người ở Phàm giới Tiên vực, từng ly từng tý, nhưng cùng tràn vào đầu óc của hắn trong nháy mắt căn bản không phải là chuyện hắn có thể thừa nhận!

– A!

Chu Hằng nửa quỳ bên cạnh ao, phát ra rên rỉ thống khổ.

Qua mười mấy phút, hắn mới thoáng khôi phục, trên mặt có biểu tình không nói được.

Trong khoảnh khắc đó, hắn thấy được vô số cuộc sống hạnh phúc, nhưng cũng nhìn thấy vô số thảm kịch, khiến hắn giống như đã trải qua vô tận năm tháng, khiến hắn sinh ra một loại cảm giác tâm hồn tang thương.

Đây quả thực là một ma trì!

Mảnh vỡ của hắc kiếm hẳn là ở dưới đáy ao, không lấy?

Chu Hằng lắc lắc đầu, như vậy sao được! Hắn lấy hắc kiếm ra, tìm kiếm trong ao nước, ý đồ để cái chuôi Bảo khí này tự mình hấp dẫn bộ phận vỡ nát trở về, nhưng hắn … Suy nghĩ nhiều!

Nước ao yên lặng, không phản ứng chút nào!

Hắc kiếm chỉ có dài chút ít như vậy, căn bản không đến đáy a!

Chu Hằng cắn chặt răng, đưa tay trái vào trong ao, ông, một cỗ rung động truyền tới từ trong ngón tay.

Ầm!

Đúng lúc này, toàn bộ cái ao đột nhiên sôi trào, ba ba, giống như bị đun sôi. Hắn vội vàng rụt tay lại, làm ra thái độ cảnh giới, nhưng hắn lập tức phát hiện, dao động của ao nước này cũng không có bởi vì hắn thu tay về mà dừng lại, mà đang tiếp tục sôi trào, hơn nữa động tĩnh càng lúc càng lớn.

Hô! Trong nước hồ tạo thành một cái lốc xoáy, sau đó dòng nước xoáy càng nhanh!

Xoạt!

Huyết lãng xông lên tận trời. Nước ao cuồn cuộn cuốn ra, quỷ dị là không có một giọt rơi xuống, mà đang nhu động, giống như hình thành đồ án đặc thù nào đó.

Thân hình Chu Hằng liên tiếp thối lui, hắn hiện tại chỉ có thể yên lặng theo dõi kỳ biến.

Rất nhanh, những huyết lãng này tạo thành một hình tròn, giống như một vầng Huyết Nguyệt treo ở trên trời!

Nguyên lai đồ hình trên ngọc phù kia là trăng tròn, trăng tròn màu máu!

Huyết Nguyệt!

Trong lòng Chu Hằng bỗng nhiên cả kinh, hắn nghĩ tới mảnh Tiên đại lục đụng vào Huyền Càn Tinh, một tòa Đạo tràng bảo tồn rất hoàn hảo. Trên cánh cửa còn có dấu hiệu Huyết Nguyệt, dẫn động sự giận dữ của Hoặc Thiên.

Sau đó, chủ nhân Thiên Bảo Các của Thiên Long Đế triều ở

Huyền Càn Tinh, Đan Định Khôn cũng có một khối ngọc phù có Huyết Nguyệt, từ phàm tới tiên, thế lực hai giới đang tìm chủ nhân chân chính cua bon hăn.

Chu Hằng luôn luôn đoán chủ nhân chân chính của Thiên Bảo Các chính là người chủ của Huyết Nguyệt ấn ký, cũng bởi vậy hắn không có cảm tình gì đối với Thiên Bảo Các.

Hiện tại … Huyết Nguyệt này có phải thay mặt người thần bí kia hay không?

Ông, một đạo nhân ảnh hiện lên từ dưới cái ao, đây là một nữ nhân mặc váy dài màu đỏ thẫm, bởi vì là nằm ngang, Chu Hằng cũng không thể nhìn thấy diện mạo của nàng. Áo lưới như máu, tóc đen như thác nước!

Thân thể của nàng chậm rãi từ nằm thẳng biến thành dựng thẳng, hai mắt nhắm nghiền, tay chân buông xuống, dường như đang trong trang thai hôn mê, phía sau có một vầng Huyết Nguyệt!

Chu Hằng rốt cục thấy được diện mục thật của nàng!

Mỹ tuyệt nhân hoàn!

Chu Hằng vốn tưởng rằng vẻ đẹp của Hoặc Thiên là độc nhất

vô nhị, trên thế giới này khó có thể có nữ nhân thứ hai có thể so sánh với nàng, nhưng hiện tại hắn không thể không thừa nhận, thiên địa tạo vật là thần kỳ nhất!

Phong thái của cô gái này đủ để so sánh với Hoặc Thiên!

Hắn không khỏi si mê, vẻ mặt ngẩn ngơ. Không biết qua bao lâu, khả năng chỉ là trong nháy mắt, cũng có thể qua mấy giờ, hắn hoàn toàn mất đi phán đoán đối với thời gian.

Đây nhất định là kẻ tử thù của Hoặc Thiên, chủ nhân có được Huyết Nguyệt ấn ký!

Lực lượng pháp tắc vô thượng ở nơi này, cộng thêm đồ án huyết nguyệt này, trong lòng Chu Hằng liền có xác định trăm phần trăm!

Hắn đột nhiên tràn đầy sát khí!

Đây là tử địch của Hoặc Thiên, có thể sẽ xúc phạm tới Hoặc Thiên, thậm chí dồn Hoặc Thiên vào chỗ chết!

Xinh đẹp nữa thì như thế nào, thương tổn Hoặc Thiên thì chính là tử địch của hắn!

Tên địch nhân này đến tột cùng cường đại tới mức nào … Chu Hằng không thể nào phán đoán, nhưng tuyệt đối là cùng cấp bậc với Hoặc Thiên, nếu không cũng không thể bị Hoặc Thiên hận thấu xương như vậy, thực lực không đủ sao có thể làm cho người ta ghi hận, thật giống như con kiến voi, voi sẽ để ở trong lòng sao?

Giết!

Chu Hằng rung hắc kiếm lên, sát chiêu cường đại nhất hiện tại của hắn chính là Lăng Thiên Cửu Thức!

Kiếm ý lưu chuyển, phù văn Ngũ Hành bố trí ở thân kiếm, Chu Hằng ngưng thần tĩnh khí.

Huyết Nguyệt chi nữ trước mắt này có thể là thời điểm nàng hư nhược nhất, lúc này đúng là cơ hội tốt nhất để giết nàng, có lẽ cũng là cơ hội duy nhất!

Xuất kích!

Thân hình Chu Hằng nhảy ra, hắc kiếm rung động, kiếm khí múa nhanh, Lăng Thiên Cửu Thức ra!

Ông!

Hắc kiếm dừng ở chỗ một xích trước người Huyết Nguyệt chi nữ, cũng không thể đi tới chút nào nữa!

Mà đúng lúc này, Huyết Nguyệt chi nữ chậm rãi mở hai mắt ra!

Nàng nguyên bản đã đẹp đến kinh tâm động phách, nhưng lúc trước luôn luôn nhắm chặt hai mắt nên có vẻ thiếu linh động, hiện tại hai mắt mở ra, một gương mặt xinh đẹp có linh khí không gì sánh được, giống như một bức họa có linh hồn, có thể sống lại.

Nhìn thấy đoạn kiếm gần trong gang tấc, nàng bỗng nhiên hiện lên vẻ giận dữ, nhưng lập tức nàng liền lộ ra kinh ngạc, chỉ là đưa tay chộp một cái, hắc kiếm liền rơi vào trong tay của nàng, mà Chu Hằng thì bị nàng lăng không dùng một chưởng ấn xuống, rơi xuống trên mặt đất.

Nàng lộ ra vẻ suy tư, tay phải nhoáng lên một cái, bàn tay đã xuất hiện một thiết phiến tối tăm, hình như là một đoạn mũi kiếm.

Đúng vậy, đây là mảnh vụn của hắc kiếm!

Chu Hằng có thể cảm ứng được hắc kiếm lộ ra ngoài vẻ hân

hoan! Càng làm cho hắn cảm thấy quái dị là, hắc kiếm căn bản không có một tia bài xích đối với Huyết Nguyệt chi nữ này, ngược lại lại rất thân thiết!

Đây là chuyện gì xảy ra?

Một đạo u quang hiện lên, khối thiết phiến này đã hòa hợp thành một thể với hắc kiếm, có một cổ khí tức vui mừng khôn xiết lưu chuyển, dường như đang mừng rỡ vì được dung hợp một lần nữa.

– Ngươi vì sao muốn thương tổn ta?

Huyết Nguyệt chi nữ này trôi nổi ở khoảng không, nói với Chu Hằng, giọng nói tuy rằng trong veo như dòng suối mát, nhưng đều có một cỗ uy thế vô thượng lưu chuyển, cái gì Siêu Sáng Thế Đế, ở trước mặt nàng ngay cả xách giày đều là không xứng!

ads

Chương 775: Tên ta là Hồng Nguyệt!

Vấn đề này nên trả lời thế nào?

Tuy rằng đây là lần đầu tiên gặp mặt, nhưng ngươi là địch nhân của vợ ta, cho nên ta muốn xử lý ngươi?

Chu Hằng thở dài, thực lực giữa hai người chênh lệch quá xa, hắn ở trước mặt đối phương căn bản không có tư cách chiến một trận! Hắn ngẩng đầu không đáp, đầu óc cũng đang không ngừng vận chuyển, như thế nào thoát được tánh mạng từ trong tình thế bất lợi như vậy.

Nhưng phù văn ở cái trán đã mất, hiện tại vũ khí cường đại nhất của hắn cũng chính là hắc kiếm cùng Hỏa Thần Lô. Hắc kiếm đã bị đối phương lấy, mà Hỏa Thần Lô … nha, vẫn đang giả chết!

– Tên ta là Hồng Nguyệt, chủ nhân của Huyết Nguyệt, người thừa kế Thái Hư nhất mạch! Phàm nhân, ngươi vì sao có thánh vật nhất mạch của ta?

Nữ nhân tuyệt mỹ không kém hơn Hoặc Thiên chút nào này cao giọng nói, có vô tận uy thế lưu chuyển.

Thái Hư nhất mạch? Thánh vật? Hắc kiếm?

Chờ một chút!

Chu Hằng bỗng nhiên cả kinh, Hoặc Thiên đã nói qua, hắc kiếm là Thánh khí bản mạng của sư phụ nàng, chỉ có sau khi sư phụ nàng ngã xuống mới có thể tìm kiếm chủ nhân mới! Mà Chu Hằng đã "thấy" cảnh tượng này đã ở Tiên đại lục, nguyên chủ nhân của hắc kiếm dùng dư ba của một đạo kiếm khí đã đánh nát một khối Tiên đại lục.

Đó tất nhiên là vô thượng Đại Năng của Minh giới!

Nhưng tại sao hắc kiếm lại thành thánh vật của Thái Hư nhất mạch trong miệng nữ nhân Hồng Nguyệt này?

Hảo nữ không lấy hai chồng, liệt mã không phối với hai yên, làm sao có thể chứ?

Di, trên thực tế quả thật có khả năng!

Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt cùng ;à nhất mạch!

Sát, không thể nào, Hoặc Thiên cùng Hồng Nguyệt là đồng môn, đều là đệ tử của nguyên chủ nhân hắc kiếm?

Nhưng Hoặc Thiên làm sao sẽ căm hận Hồng Nguyệt như vậy, hoàn toàn không có một tia tình cảm đồng môn a!

Chu Hằng nhìn đối phương, nói:

– Kiếm này là của ta, có liên quan gì tới ngươi?

– Ngươi?

Hồng Nguyệt trầm ngâm, thân hình chậm rãi rơi xuống, một đôi chân ngọc vô cùng đẹp đỏ thẫm, dưới chân nhẹ nhàng điểm một cái, lập tức hình thành một vầng Huyết Nguyệt, vô thượng uy nghiêm cuốn ra toàn bộ đỉnh núi.

– Không tồi, ngươi quả thật có được sự đồng ý của Thái Hư Kiếm, nhưng thánh vật nhất mạch của ta làm sao lại rơi vào trong tay ngươi? Ta xem trí nhớ của ngươi một chút là được!

Nàng đưa tay ra, thân thể Chu Hằng liền nhẹ một chút, bay lên không trung, tứ chi mở ra, căn bản không có một tia lực chống cự.

Nữ nhân này chẳng những là Đại Năng của Minh giới, hơn nữa còn là tồn tại nắm giữ pháp tắc vô thượng, có thể so sánh với Hoặc Thiên!

– Không!

Chu Hằng giữ vững thần thức, hắn không muốn để cho đối phương biết Hoặc Thiên tồn tại, bởi vì nếu nàng cũng căm hận Hoặc Thiên giống như Hoặc Thiên hận nàng, như vậy nàng khẳng định sẽ đi tìm Hoặc Thiên gây phiền toái.

Đều là đều là thực lực chưa khôi phục, nhưng pháp tắc đối với pháp tắc, lực lượng đối với lực lượng, người đứng ở chỗ tối đánh lén hiển nhiên sẽ chiếm ưu thế! Đạt tới cấp bậc như các nàng, thì một chút ưu thế có thể quyết định kết quả cuối cùng.

Hắn không thể chống cự, bởi vì ở trên thực lực hai người thật sự kém quá lớn.

Một cỗ thần thức không thể chống cự đi vào óc của hắn, hóa thành bộ dáng Hồng Nguyệt, nàng tiện tay chạm đến, cảm ứng trí nhớ bình sinh của Chu Hằng. Ở trước mặt của nàng, Chu Hằng chống cự là vô ích, căn bản không có một tia tác dụng.

Nàng giống như một tôn viễn cổ đại thần, tràn đầy khí tức tang thương và hào hùng. Một bước hạ xuống, dưới chân liền có Huyết Nguyệt thay đổi liên tục.

Điều này hiển nhiên lại là một bộ Thiên Kinh. Nhưng cấp độ không biết cao hơn bao nhiêu lần so với Ngũ Hành Thiên Kinh, Chu Hằng có thể cảm ứng được khí linh của Ngũ Hành Thiên Kinh đang phát run. Giống như đối phương muốn dung hợp nó cũng sẽ không có nửa điểm phản kháng!

Hỏa Thần Lô cũng không khá hơn chút nào, thu liễm khí tức chỉ biết giả chết, không dám phát ra một tia dao động.

Chu Hằng cảm giác toàn thân mình giống như hoàn toàn lộ ra ngoài ở trước mặt của đối phương, không có một tia bí mật nào có thể che giấu.

Hắn lựa chọn quên đi, xóa sạch tất cả trí nhớ về Hoặc Thiên, nén ép vào một góc trong đầu, che giấu kiếm ý với hắc kiếm, đây là sự tình duy nhất hắn có thể làm được.

Hắn quả thật không đủ để chống cự lại Hồng Nguyệt, nhưng nếu hắc kiếm là thánh vật của Thái Hư nhất mạch, chỉ là dùng để che lấp một bộ phận trí nhớ hẳn là có thể làm được!

Thần thức của Hồng Nguyệt đảo qua, mặc nàng tuyệt mỹ vô song như thế nào, nhưng dị chủng thần thức vẫn là lạnh lẽo đối với thức hải của Chu Hằng, khiến khớp hàm hắn cũng đang run rẩy, tử thủ một khối đất lành cuối cùng thuộc về hắn.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Chu Hằng chỉ cảm thấy toàn thân nhẹ một chút, thần thức của Hồng Nguyệt đã thối lui ra khỏi óc của hắn.

Bành!

Chu Hằng nặng nề đụng vào trên mặt đất, một cỗ đau đớn đánh úp lại, khung xương toàn thân hắn giống như rời ra. Suy nghĩ tới vừa rồi nàng ta muốn làm thịt người ta, ngược đãi tù binh cũng không nói được gì, hắn cố nén không có phát ra tiếng.

– Thì ra là thế!

Hồng Nguyệt ngửa đầu nhìn trời.

– Ta đã không nhớ ra được quá nhiều chuyện, nhưng xem ra năm tháng tang thương, đã qua vô số năm! Ngươi là Thái Hư nhất mạch, nếu đã được Thái Hư Kiếm nhận chủ, ta tha thứ cho ngươi một lần, dù sao ngươi còn không biết thân phận của ta!

Tốt lắm, nàng cũng không có thăm dò về chuyện của Hoặc Thiên!

Tuyệt không thể để cho nàng và Hoặc Thiên gặp mặt! Hai nàng nắm giữ pháp tắc thì Chu Hằng không rõ ràng lắm, nhưng hắn có thể cảm ứng được tu vi cảnh giới của Hồng Nguyệt – Sáng Thế Vương!

Nếu hai nàng ở pháp tắc có cấp độ ngang bằng, khẳng định người có tu vi cảnh giới cao hơn sẽ chiếm tiện nghi nhiều hơn.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, nói:

– Làm sao ngươi lại ở nơi này? Phiến thiên địa này đến tột cùng là một cái thế giới như thế nào?

– Ta năm đó bị thương nặng, từ Minh giới rơi vào Tiên giới, dưỡng thương ở trên đại lục vỡ nát này.

– Chờ một chút, đại lục vỡ nát? Ngươi chừng nào thì tiến vào Tiên giới?

– Gần như là hơn sáu mươi vạn năm trước!

– Làm sao có thể?

Chu Hằng nhướng mày, cái này không đúng a.

– Thế giới này từ mấy trăm thậm chí mấy ngàn vạn năm trước đã có truyền thuyết về ngươi, làm sao có thể mới hơn sáu mươi vạn năm?

– Thế giới này … Là do ta sáng tạo, thời gian trôi qua bất đồng với ngoại giới!

Hồng Nguyệt thản nhiên nói, giống như hoàn toàn không coi Chu Hằng trở thành ngoại nhân.

– Ta mở ra thế giới này, sáng tạo chúng sinh, dùng tin ngương lực của người ở thế giới này để chữa thương!

Thảo nào khắp nơi đều là tượng đá của nàng!

Cũng chẳng trách thế giới này lớn hơn nhiều so với đại lục vỡ nát ở ngoại giới, bởi vì đây căn bản là Hồng Nguyệt chế tạo ra, tương tự với không gian đan điền!

Đoạn thời gian gần nhất đột nhiên bộc phát ra cột sáng màu máu, là bởi vì nàng đã khôi phục được Sáng Thế Vương, cách đột phá Tinh Thần Cảnh không xa, có thể là nổi lên xung đột với pháp tắc cố hữu của thiên địa này, hay hoặc là cộng minh, nói tóm lại, chính là có phản ứng!

Chu Hằng biết rõ một sự tình, nhưng không làm rõ được.

Nếu như nói Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt đều là bị thương trong một trận chiến đấu ở trăm van năm trước, nhưng các nàng đều thuộc về Thái Hư nhất mạch, làm sao có thể đồng môn là địch? Hơn nữa thời gian không đúng, Hồng Nguyệt nói nàng tiến vào Tiên giới là hơn sáu mươi vạn năm trước, cùng thời gian Tiên giới đại băng diệt chênh lệch ba mươi mấy vạn năm a!

Hiện tại, Chu Hằng rốt cuộc biết kẻ thù không đội trời chung của Hoặc Thiên là ai, nhưng nghi hoặc trong lòng hắn thì ngược lại.

Nhưng nói đi nói lại thì, võ giả tầng thứ này cũng quá cường đại đi, không ngờ có thể sáng tạo sinh linh, đây quả thực là thần a!

– Một mảnh thiên địa này, bao gồm sinh linh đều là ngươi sáng tạo?

Tuy rằng xem như địch nhân, nhưng Chu Hằng vẫn là khiếp sợ

về năng lực của Hồng Nguyệt, sáng tạo sinh mệnh … chuyện này vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn.

– Ta có được mầm sinh mệnh, mới có thể sáng tạo sinh mệnh!

Hồng Nguyệt hồi đáp.

– Mầm sinh mệnh?

– Mầm sinh mệnh, đây là một loại tài nguyên rất trân quý, chính là ở Minh giới cũng chỉ nắm giữ ở trong tay mấy người hữu hạn!

Nghe nàng vừa nói như vậy, Chu Hằng mới thở phào nhẹ nhõm, sáng tạo sinh mệnh với hắn mà nói quá khó để tiếp nhận rồi, đây đã vượt ra khỏi phạm trù có mạnh hay không, mà là thần chân chánh, lực lượng áp đảo.

– Chúng ta . . Có thể rời đi nơi này không?

Chu Hằng hỏi, nơi này hắn thực sự không nghĩ sẽ ở lại.

– Ta tuy rằng vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục, nhưng nếu thức tỉnh, tự nhiên không thể tiếp tục ngủ say!

Hồng Nguyệt đưa tay phải ra, cánh tay ngọc như sương hoàn mỹ vô khuyết, nhưng một vầng Huyết Nguyệt lại phát ra từ lòng bàn tay của nàng, tản ra bốn phương tám hướng.

– Lấy danh của Hồng Nguyệt ta, thu hồi sinh mệnh chi hỏa!

Ầm!

Huyết Nguyệt bắn ra từ đỉnh núi, dẫn đầu cuốn tới những yêu thú Sáng Thế Đế kia. Những yêu thú này tuy rằng vô cùng cường đại, nhưng khi Huyết Nguyệt chiếu xuống lại là không có một tia lực chống cự, toàn bộ hóa thành tro bụi, tinh khí sinh mệnh lại bị Huyết Nguyệt cắn nuốt.

Tiếp theo là những yêu thú Sáng Thế Hoàng kia, tiếp đó là yêu thú Sáng Thế Vương, sau đó, Huyết Nguyệt cuốn qua toàn bộ Tiên vực, vượt qua rãnh trời, mở rộng tới toàn bộ Chí Thánh đại lục, tất cả sinh linh đều bị Huyết Nguyệt thu hồi sinh mệnh.

Hồng Nguyệt sáng lập thế giới này, ở trong thiên địa này, nàng có được uy lực chí cao vô thượng, là người sáng lập pháp tắc.

Nàng nói trên trời có mặt trời, như vậy bầu trời còn có mặt trời, nàng buổi tối có ánh trăng, như vây buôi tôi còn có ánh

trăng. Nàng muốn núi cao, núi cao sẽ đứng sừng sững, nàng muốn sông lớn, sông lớn sẽ chảy xuôi.

Đây mới thật sự là cường giả!

Mặc dù đứng ở mặt đối lập, trong lòng Chu Hằng vẫn hiện lên vẻ kính nể mãnh liệt, nhân lực là có hạn, nhưng nắm giữ pháp tắc thiên địa, lại có thể ảnh hưởng toàn bộ thiên địa chỉ bằng một ý niệm.

Đây là một loại cảm giác thành tựu như thế nào?

– Má ơi, da đầu của bổn tọa cũng tê dại!

Hỏa Thần Lô rung giọng nói ở trong không gian đan điền của Chu Hằng, nếu người này cũng là Thái Hư nhất mạch, đó chính là "người mình" a, nó có thể nhẹ nhàng một chút.

Chu Hằng lườm một cái xem thường, dùng thần thức nói:

– Ngươi có da đầu sao?

– Phi, bổn tọa muốn cảm thán một chút, ngươi quản bổn tọa có da đầu hay không làm gì?

Hỏa Thần Lô khó chịu nói.

– Nàng so sánh với Hoặc Thiên, người nào mạnh?

Chu Hằng ân cần hỏi.

– Bổn tọa làm sao biết!

Hỏa Thần Lô nếu là có mặt, giờ phút này khẳng định lườm một cái xem thường.

– Nàng và đại ma nữ đều vượt qua xa cực hạn bổn tọa có thể biết, bổn tọa chỉ biết là các nàng đều có thể dùng một ý niệm đánh nát bổn tọa!

– Không thực lực còn nói cái rắm!

Chu Hằng quát Hỏa Thần Lô một câu.

– Đi!

Hồng Nguyệt thu hồi sinh mệnh chi hỏa, thực ra chính là tất cả tinh hoa sinh mệnh của cái thế giới này, đưa tay hư không đánh một trảo về phía Chu Hằng, hưu, thân hình của hai người liền bay lên trời, một đạo quang hoa màu máu từ trong cơ thể Hồng Nguyệt trào ra, đỉnh đầu của bọn họ lập tức hiện ra một đạo màn sáng màu máu đỏ.

Ông, khi bọn hắn xuyên qua quầng sáng, cảnh vật trước mắt lập tức nổi lên biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Bọn họ về tới trên đại lục vỡ nát kia, trên vùng trời là tinh vũ vô biên đen như mực.

– Có người đi ra!

– Cái gì, lại có người xuyên qua cánh cửa kia? Mau đánh hạ bọn họ!

Một đám người lập tức xông tới, đúng là cường đạo tinh hải ở trên khối đại lục này.

Chương 776: Huyết nguyệt chú!

Từ mấy ngày trước sau khi một chi phân đội nhỏ bị tàn sát, nhóm cường đạo tinh hải này liền tăng cường cảnh giới tuần tra, đặc biệt là vị trí địa huyệt, lại có một tenn Sáng Thế Vương tự mình tọa trấn.

Không nghĩ tới mới qua mấy ngày ngắn ngủi, trong huyệt mạch này lại có hai người bắn ra, mà không phải yêu thú giống như trước!

Mặc kệ hai người này có phải đồng lõa với người giết bọn họ lúc trước hay không, chỉ cần là đi ra ngoài từ trong địa huyệt, liền nhất định phải đánh hạ bọn họ, lấy được tình báo trực tiếp!

– Mỹ … Mỹ nữ!

– Chà mẹ nó, tại sao có thể có nữ nhân xinh đẹp như vậy!

– Ta muốn chết! Ta muốn chết! Trái tim của ta sắp nổ tung a!

Chỉ là trong nháy mắt nhìn thấy Hồng Nguyệt, nhóm cường đạo tinh hải này đồng thời lộ ra biểu tình vô cùng kinh diễm, cho dù là vị Sáng Thế Vương kia cũng không ngoại lệ, mắt trợn trừng, nước miếng cũng sắp chảy ra.

Hồng Nguyệt đẹp, chính là có thể so sánh với Hoặc Thiên!

– Nhưng lại là một Sáng Thế Vương!

Cường đạo tinh hải Sáng Thế Vương khó khăn lắm mới phục hồi tinh thần lại, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Hồng Nguyệt không nháy mắt.

– Tiểu nương tử, nếu không muốn chịu tội gì, lập tức ngoan ngoãn đầu hàng!

– Dân đen các ngươi, dám muốn Hồng Nguyệt ta đầu hàng?

Hồng Nguyệt tiến lên trước một bước, đôi mắt – đẹp đảo qua, uy thế đáng sợ nghiền ép tới.

– Ha ha ha! Tên mặt trắng nhỏ này vừa thấy đã biết là trẻ tuổi ít kinh nghiệm, không bằng đi theo ca ca, đảm bảo mỗi ngày ngươi đều thoải mái!

Sáng Thế Vương kia miệng đầy lời xấu xa, Sáng Thế Vương thì như thế nào, chẳng phải cũng là người sao, cũng có thất tình lục dục?

Hơn nữa, làm cường đạo tinh hải thì có người nào là người văn nhã,, người nào chưa từng làm chuyện tiền dâm hậu sát, tiên sát hậu gian, tái gian tái sát?

Sắc mặt Hồng Nguyệt trầm xuống, một vầng Huyết Nguyệt lập tức hiện lên phía sau của nàng. Xoạt, Huyết Nguyệt xẹt qua, giống như một gợn sóng cuốn lên.

Ba! Ba! Ba!

Hai đầu gối của mười mấy cường đạo tinh hải đồng thời mềm nhũn, nằm lăn ở trên mặt đất, máu tươi từ trên người của bọn họ trào ra, gần như mỗi một tấc làn da đều chảy máu tươi ra, trong nháy mắt đều trở thành huyết nhân, cũng là người chết!

Khí tức của bọn họ đã hoàn toàn đoạn tuyệt!

Chu Hằng phát giác ra, từng đạo tinh khí sinh mệnh bị Huyết Nguyệt hấp thu, tư dưỡng thân thể Hồng Nguyệt. Cái này lại có cùng công hiệu với công năng của hắc kiếm. Nhưng lại có điểm bất đồng, phương pháp hấp thu của Hồng Nguyệt là thông qua máu để thực hiện.

– Ta còn phải dưỡng thương, tạm thời vào trong Tiên Cư của ngươi ở trước!

Hồng Nguyệt thu hồi dị tượng, nói với Chu Hằng.

Ngươi vui vẻ như vậy, trong lúc nhấc tay liền có thể giết chết Sáng Thế Vương còn cần dưỡng thương?

Trong lòng Chu Hằng thầm nhủ, nhưng nhớ lại Hồng Long nữ hoàng bốn nàng cùng con lừa đen. Bọn họ hiện tại khôi phục hay chưa? Hắn gật gật đầu, nói:

– Vậy ngươi đi vào chung cùng ta!

Hưu! Hai người đều đi vào trong Tiên Cư.

– Chu Hằng, bản nữ hoàng muốn giết ngươi!

Mới vừa vào Tiên Cư, ầm ầm, liền nghe được chưởng phong kinh khủng đánh úp lại, còn có tiếng nũng nịu phẫn nộ đến

mức tận cùng của Lam Long nữ hoàng.

Xem ra, nàng đã khôi phục, chẳng những một thân tu vi phục hồi, người cũng không còn là trí nhớ của tiểu nha đầu mười mấy tuổi lúc trước nữa, kháo,, nàng thật ra là nhân họa đắc phúc a, tiến vào một chuyến chữa lành hết tâm bệnh!

Một đạo bóng người màu xanh nhạt bay vụt tới nhanh vô cùng, nàng đường đường chính là Siêu Sáng Thế Đế, lúc trước thời điểm thoát khốn ra, dưới cơn nóng giận đã dùng một hơi thở làm nổ nát mấy vạn chiếc tinh thuyền, giết ít nhất trăm vạn người, sát phạt quyết đoán bực nào a!

Nam nhân hỗn trướng này cũng dám thừa dịp chính mình mất hết tu vi mà chiếm tiện nghi của mình, tuy rằng chỉ có đi vào một chút xíu, nhưng đi vào chính là đi vào, nàng phẫn nộ đến mức thà rằng về sau bị Hoặc Thiên giết chết cũng muốn đánh giết Chu Hằng trước.

Lam Long nữ hoàng đánh úp lại, uy thế kinh thiên!

Nếu như không có Hồng Nguyệt ở đây, Chu Hằng khẳng định sẽ chuồn mất, nói theo lý, lúc ấy cũng không phải hắn muốn chiếm tiện nghi, rõ ràng là liên tiếp tạo thành hiểu lầm.

Nhưng hiện tại, có một người có thể so sánh với Hoặc Thiên tồn tại bên cạnh, hắn còn cần cấp bách sao? Hắn chỉ là bình tĩnh nói với Hồng Nguyệt.

– Đừng giết nàng!

– Tiểu tiểu long tộc tỳ nữ, cũng dám bất kính đối với Thái Hư nhất mạch ta?

Hồng Nguyệt hừ lạnh một tiếng, đôi mắt đẹp mở ra, hai đồng tử trong nháy mắt biến thành yêu nguyệt màu máu đỏ, tản phát ra khí tức trong trẻo nhưng lạnh lùng, cao quý.

Ba! Ba! Ba! Ba! Ba!

Lam Long nữ hoàng liền quỳ xuống, Hồng Long nữ hoàng, Mộc Đồng Đồng, Hồ Nhân, con lừa đen đi ra xem náo nhiệt cũng không có thể may mắn thoát khỏi, cũng nằm đầy đất.

Đây chính là Đại Năng của Minh giới!

Tuy rằng hiện tại cảnh giới bị tổn hại, nhưng nắm giữ pháp tắc thì không thể dùng cảnh giới với thực lực để cân nhắc.

– Ngươi muốn xử trí nàng như thế nào?

Hồng Nguyệt quay đầu hỏi Chu Hằng.

Nữ nhân này sát phạt quả quyết a, vừa rồi ra tay tru diệt cường đạo tinh hải cũng không mang một tia chần chờ, hiển nhiên quá quen thuộc đối với việc giết người, lại vô cùng thuần thục, nếu là Chu Hằng nói chữ "giết", nàng khẳng định sẽ không chút do dự mà hủy diệt tánh mạng của Lam Long nữ hoàng.

Chu Hằng nhìn về phía Lam Long nữ hoàng, nói:

– Này, nếu ngươi khôi phục trí nhớ, vậy ngươi suy nghĩ kỹ một chút, ta rốt cuộc có chiếm tiện nghi của ngươi hay không? Hết thảy đều chỉ có thể nói là hiểu lầm, ta không phải cố ý! Chuyện này, chúng ta xóa bỏ được chứ?

Lam Long nữ hoàng tuy rằng quỳ, nhưng vẻ mặt lại là tràn đầy quyết tuyệt ngọc đá cùng vỡ, không chút do dự nói:

– Trừ phi ngươi chết, bằng không ta không để yên!

Chu Hằng không khỏi nổi giận, nữ nhân này như thế nào cố chấp không có đầu óc như vậy, tất cả đã nói hắn không phải cố ý, hơn nữa nàng cũng có thể nhớ rõ chuyện từ đầu đến cuối, làm sao lại không buông tha hắn a?

Chuyện này nếu thật sự phải tìm người đi ra gánh vác, vậy cũng phải là Hồng Long nữ hoàng?

– Ha ha, tứ muội, ngươi có phải nên yên tĩnh một chút hay không?

Bên kia Hồng Long nữ hoàng chột dạ mở miệng nói, nàng tự nhiên cũng khôi phục tất cả trí nhớ, biết mình sắm vai nhân vật như thế nào ở trong đó.

Lam Long nữ hoàng chỉ là nhìn chằm chằm Chu Hằng, trên mặt có kiên trì vĩnh viễn không thỏa hiệp.

Hồng Nguyệt hừ nhẹ một tiếng, vươn một ngón tay điểm tới Lam Long nữ hoàng, một đạo huyết quang lập tức chìm vào bên trong đỉnh đầu của nàng, thật giống như cái gì cũng không có xảy ra.

– Ngươi, ngươi làm cái gì đối với tứ muội ta?

Ngược lại thì Hồng Long nữ hoàng giành trước gầm lên, chỉ là bị khí thế của Hồng Nguyệt trấn áp, nàng căn bản ngay cả thân thể cũng không chống đỡ được.

– Đây là Huyết Nguyệt Chú, từ hiện tại bắt đầu tới một giờ sau, ngươi sẽ nhận lấy thống khổ không thể kể tên, mà một giờ

sau, bí chú tận xương, xương cốt máu thịt toàn thân ngươi từng cái sẽ thối rữa, cho đến khi thần hồn câu diệt!

Hồng Nguyệt lạnh lùng nói, trong tiếng nói không mang theo một tia tình cảm, tiếp tục nói:

– Trừ phi, ngươi có thể phục Chu Hằng, trọn đời làm nô tỳ cho hắn, cầu hắn cứu trị ngươi!

– Ta tuyệt sẽ không cầu xin hắn tha thứ!

Lam Long nữ hoàng lớn tiếng nói, nhưng vừa mới dứt lời gương mặt xinh đẹp của nàng lập tức nhăn lại, phát ra một tiếng "A", sắc mặt trở nên trắng bệch như tờ giấy, mồ hôi lạnh đã cuồn cuộn rơi xuống.

Nàng lúc đầu còn có thể cắn răng chống đỡ, nhưng rất nhanh cả người liền cuộn lại như con tôm, thân thể mềm mại không ngừng run rẩy, cuối cùng phát ra tiếng kêu thảm thiết, cũng không dừng được nữa.

Rất khó tưởng tượng người oai hùng như nàng làm sao có thể phát ra tiếng kêu thảm như vậy, nhưng cũng có thể biết được bí thuật Hồng Nguyệt bắn vào trên người nàng đến tột cùng đáng sợ đến cỡ nào, cứng cỏi như Lam Long nữ hoàng cũng phải khuất phục.

– Buông tha nàng, ta tiếp nhận thay nàng!

Hồng Long nữ hoàng lệ rơi đầy mặt, cầu khẩn Hồng Nguyệt.

Hồng Nguyệt chỉ là lạnh lùng nhìn nàng một cái, tứ chi của Hồng Long nữ hoàng lập tức trương thành hình chữ đại (hình người nằm dang tay chân) dán trên mặt đất, ngay cả đầu cũng không ngẩng nổi.

Chu Hằng bắt đầu là có chút hết giận, tặc bà nương này không biết phân biệt, ngay từ đầu đã nghĩ giết chính mình để rút thần trí của mình ra, hiện tại lại bởi vì đủ loại hiểu lầm mà bị hắn chiếm tiện nghi mà muốn giết hắn, thật sự là không dứt!

Cũng không phải hắn cố ý muốn chiếm tiện nghi!

Nhưng nhìn thấy Lam Long nữ hoàng rất nhanh thì toàn thân đã ướt đẫm mồ hôi, tóc đã trở nên ướt nhẹp, môi mất đi màu hoa hồng mê người vốn có, mà trở nên trắng bệch như tờ giấy, hắn vẫn là động lòng trắc ẩn, nói:

– Để cho nàng chịu chút dạy dỗ là được rồi!

Hồng Nguyệt quét mắt nhìn hắn một cái, nói:

– Uy nghiêm của Thái Hư nhất mạch không thể xúc phạm, nếu không có ngươi cầu tình, ta căn bản sẽ không cho nàng một cơ hội sống!

Chu Hằng nhún nhún vai, hắn thực sự đã tận lực.

Tính cách của Lam Long nữ hoàng vô cùng cứng cỏi, tuy rằng đang chịu đựng thống khổ tra tấn mà thường nhân không thể tưởng tượng, nhưng nàng vẫn nắm chặt hai tay, cắn chặt môi mạnh mẽ chống giữ, dùng một đôi mắt đẹp mất đi thần thái nhìn chằm chằm Chu Hằng, dường như như vậy có thể đưa thống khổ tới trên thân Chu Hằng.

Nhưng thủ đoạn của Hồng Nguyệt há là dễ vượt qua như vậy?

Sau nửa giờ, Lam Long nữ hoàng cuối cùng sụp đổ, nước mắt chảy ra, rung giọng nói:

– Cứu ta! Van cầu ngươi cứu ta!

Nàng đáng thương nhìn Chu Hằng.

– Mau hóa giải thủ đoạn trên người tứ muội, nàng đã nhận thua!

Hồng Long nữ hoàng cũng lệ rơi đầy mặt, tỷ muội tình thâm, nàng cảm động lây.

– Về sau, ngươi chính là nô tỳ của Chu Hằng, còn dám có dị tâm không?

Hồng Nguyệt cũng không vội vã ra tay, trái lại thản nhiên hỏi.

– Không, không dám!

Lam Long nữ hoàng khó khăn lắc đầu, nhìn ra được, trong lòng nàng khẳng định vạn phần không cam lòng, nhưng tình thế mạnh hơn so với người, nàng hiện tại chỉ có thể cúi đầu.

Hồng Nguyệt chỉ là lạnh lùng cười, nói:

– Chu Hằng, ngươi có thể giải trừ nguyền rủa cho nàng!

– Ta?

Chu Hằng buông tay ra.

– Ta không biết a!

– Chỉ cần âm dương giao hội, nguyền rủa tự giải!

Hồng Nguyệt nói xong cũng bay đi, đối với nàng mà nói, ân oán tầng thứ Tiên giới thật sự là việc nhỏ không đáng kể, đáng giá để nàng hao tâm tốn sức đi xử lý sao?

Nếu không phải Chu Hằng là Thái Hư nhất mạch, nàng trực tiếp liền giết chết Lam Long nữ hoàng, nào có nhiều chuyện phiền toái như vậy!

Gì? Âm dương giao hội?

Thân ảnh của Hồng Nguyệt đã biến mất, nhưng Chu Hằng cùng Lam Long nữ hoàng đều là thần tình mờ mịt, nhưng Lam Long nữ hoàng lập tức hét thảm lên, Huyết Nguyệt Chú trên người nàng còn không có giải trừ a, hơn nữa theo thời gian trôi qua, thống khổ này đang không ngừng chồng lên, để cho nàng ngay cả một giây đồng hồ cũng đều không thể kiên trì.

– Cứu ta …

Nàng thống khổ nhìn Chu Hằng, tuy rằng nàng hận không thể ăn thịt tên nam nhân này, uống máu tên nam nhân này, nhưng hiện tại nàng đã bị thống khổ chinh phục, ý niệm duy nhất chính là thoát khỏi tra tấn như vậy, cho dù là chết cũng tốt hơn như bây giờ!

– Chu Hằng, còn không đi cứu tứ muội!

Hồng Long nữ hoàng bò dậy, nếu Hồng Nguyệt đã đi xa, uy áp của nàng tự nhiên cũng đã biến mất.

Chu Hằng liếc mắt, cứu thì đơn giản, nhưng sau khi cứu xong lại có phiền toái lớn a!

Chương 777: Kế hoạch!

Bất kể nói thế nào, Chu Hằng vẫn là không làm được chuyện thấy chết mà không cứu được, hơn nữa cái giá phải trả khi cứu người này … Đối với hắn mà nói thực ra cũng không coi là tổn thất. Hắn một tay chụp Lam Long nữ hoàng, đi vào gian phòng của mình.

– Cái này … Cái kia …

Chu Hằng có chút xấu hổ, trước đây không lâu, hai người đúng là diễn ra một tiết mục làm cho người ta tim đập đỏ mặt ở gian phòng này, nhưng luc đo song phương đều không phải là cố ý, hơn nữa cũng là vừa chạm vào đã ngừng lại, còn cách một tầng vải a!

Nhưng hiện tại thế nào?

Lam Long nữ hoàng cắn môi, bởi vì thống khổ không cách nào hình dung, nàng đã sắp cắn nát môi, máu tươi đỏ sẫm tuôn tới cằm của nàng, lộ ra một chút vẻ đẹp thê diễm.

– Ta vẫn là rất tôn trọng ngươi, ngươi rốt cuộc có muốn ta cứu ngươi hay không, đừng đợi lát nữa lại quát lên kêu giết!

Chu Hằng là sợ oan đại đầu như vậy.

Lam Long nữ hoàng dĩ nhiên là đại mỹ nữ, nhưng bên cạnh hắn còn có Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Ứng Mộng Phạm, Băng Tâm Trúc những nguoiwf mỹ mạo không kém nàng chút nào, cần gì phải tìm nàng tạo phiền toái cho mình a?

Nếu không có quá mức thống khổ, Lam Long nữ hoàng thật muốn cắn tên khốn nạn này một cái, đến lúc này còn hỏi lời này!

Nàng nhắm chặt hai mắt, thầm chấp nhận hành động.

Kháo,, nam nữ hoan ái vốn là chuyện làm cho thể xác và tinh thần người ta sung sướng, như thế nào bây giờ trở nên xấu hổ như vậy?

Chu Hằng bất kể, tính toán mau chóng kết thúc công việc, sau khi vứt Lam Long nữ hoàng lên trên giường, hắn cũng nằm lên.

– A …

Vài giây sau, Lam Long nữ hoàng phát ra một tiếng yêu kiều cũng không biết là thống khổ hay là vui thích hay là vừa vui mừng vừa nhận mệnh, bị lạc trong tấn công của Chu Hằng.

Mấy giờ sau, sau khi mây mưa xong, hai người đều đình chỉ toàn bộ động tác, nhưng tứ chi còn dây dưa cùng một chỗ.

Ánh mắt của Lam Long nữ hoàng rơi lệ, hiện tại tu vi của nàng đã hồi phục toàn bộ, cũng không còn một tia thống khổ quấn thân!

Giết hắn rồi! Chính mình lại tự sát, khỏi bị khốn khổ!

Nàng lập tức thầm nghĩ ở trong lòng, chỉ là sát ý này vừa xuất hiện, nàng liền cảm giác tim như bị đao cắt, đau đến mức nàng kêu thảm thiết, trên trán lại có mồ hôi lạnh tràn ra.

– Di, Huyết Nguyệt Chú không phải đã giải rồi sao?

Nàng vừa nói như vậy, Chu Hằng tự nhiên cũng tỉnh lại, nhìn thấy hung mang của Lam Long nữ hoàng còn không có biến mất, hắn tỉnh ngộ lại, không khỏi giận tím mặt.

– Ngươi Xú bà nương này, đều đã là người của lão Chu gia ta, lại còn muốn giết ta?

Hắn giận không kềm được, một tay đè Lam Long nữ hoàng lên giường, ba ba ba! Đánh đòn giáo huấn!

Với thực lực Siêu Sáng Thế Đế của Lam Long nữ hoàng, vốn chỉ cần một đầu ngón tay liền có thể đẩy Chu Hằng ra, nhưng nàng chỉ cần vừa động ý phản kháng trong lòng liền giống như bị đao cắt, đau đến mức nàng chỉ có thể gào thảm.

Lúc này nàng mới biết được cả đời là nô tỳ của Chu Hằng theo như lời Hồng Nguyệt không chỉ là nói suông, mà là chịu một loại lực lượng vô danh bảo vệ, giống như pháp tắc!

Xong!

Cả đời này nàng còn có ngày thoát khỏi sao?

– A …

Mông đầy đặn của nàng bị Chu Hằng chà đạp bằng mọi cách, để cho nàng vừa nổi giận lại có loại kích thích không rõ.

– Hôm nay không hảo hảo giáo huấn ngươi, ngươi thật đúng là cho rằng ta không biết nổi giận?

Chu Hằng vuốt tay áo một cái, hôm nay thế nào hắn cũng phải hảo hảo mà giáo huấn nữ hoàng Long Tộc này một chút, để cho nàng biết Hoa nhi vì cái gì mà hồng như vậy.

…

Suốt một ngày sau đó, Chu Hằng mới rốt cục cùng Lam Long nữ hoàng ly khai phòng ở.

– Tứ muội, làm sao ngươi …

Hồng Long nữ hoàng luôn luôn giữ ở ngoài cửa, nhìn thấy Chu Hằng cùng Lam Long nữ hoàng đi ra, liền vội vàng nghênh đón, một đôi mắt đẹp quét tới quét lui trên mặt của hai người, dường như muốn nhìn ra một đóa hoa.

Lam Long nữ hoàng u oán liếc mắt nhìn Hồng Long nữ hoàng một cái, nếu không có nàng say rượu nháo sự lúc trước cũng sẽ không có chuyện kế tiếp, nàng cũng sẽ không đuổi giết Chu Hằng, cuối cùng làm ầm ĩ đến trình độ này!

– Huyết Nguyệt Chú đã giải!

Nàng nói, dù sao ngay lúc đó trí nhớ của Hồng Long nữ hoàng cũng là bị mất, căn bản không nhớ ra được mình là ai, hơn nữa lại là dưới tình huống đang uống, bảo nàng làm sao có thể trách móc nặng nề?

– Giải được là tốt rồi!

Hồng Long nữ hoàng ôm Lam Long nữ hoàng, sau đó nhìn sang Chu Hằng, nói:

– Xú tiểu tử, về sau phải đối xử tốt với tứ muội ta, nếu không bản nữ hoàng liền cắt bỏ đồ vật phía dưới của ngươi!

Sát, không cần hung hãn như vậy được không

Trên mặt Lam Long nữ hoàng lập tức hiện lên vẻ đỏ ửng, vội vàng đẩy đối phương, bất mãn nói:

– Nhị tỷ!

– Cắt, hiện tại đã không bỏ được?

Hồng Long nữ hoàng nhéo một cái ở trên mặt của nàng.

– Thật sự là vào động phòng, ném bà mối, ta nói tứ muội a, ngươi qua sông đoạn cầu cũng quá nhanh đi!

– Nói hươu nói vượn!

Khuôn mặt Lam Long nữ hoàng đỏ lên, kìm lòng không đặng mà vươn tay sờ sờ cái mông, hai mảnh mông này bị Chu Hằng đánh suốt nửa ngày, đến hiện tại cũng vẫn đang đau!

Nếu là không theo Chu Hằng, khó bảo toàn lại bị hắn bắt vào phòng tiếp tục chà đạp, sau khi đánh thì lên giường, ngày trước nàng đã tiếp thụ đầy đủ giáo huấn.

Chu Hằng không khỏi cười hắc hắc, có một loại cảm giác thành tựu không rõ.

Đây chính là một vị Siêu Sáng Thế Đế a, nhưng bây giờ thành tiểu tức phụ của hắn, bảo nàng đi đông nàng không dám đi tây, bảo nàng lên giường thì nàng không dám ở dưới, hơn nữa mấu chốt là bản thân nàng còn không tình nguyện, nhìn biểu tình oán khí sâu kín của nàng, Chu Hằng liền thoải mái vô cùng.

Cho ngươi lúc trước luôn luôn bá đạo, hiện tại gặp báo ứng a!

– Chu tiểu tử, bổn tọa muốn cắn chết ngươi!

Con lừa đen vọt tới, gâu gâu gâu kêu lên, mở miệng rộng ra cắn mông Chu Hằng.

– Lại dám để bổn tọa ăn cây cỏ mấy tháng, bổn tọa không tha cho ngươi!

Chu Hằng vội vàng trốn tránh, cười nói:

– Thân là một con lừa, ăn cỏ không phải là chuyện thiên kinh địa nghĩa sao?

– Phi, bổn tọa muốn ăn cũng là ăn linh thảo! Xú tiểu tử, ngươi quả nhiên lại được chỗ tốt, tu vi lại tăng, đáng thương cho bổn tọa a! Nhanh giao linh thảo ra đây, bồi thường bổn tọa!

Con lừa đê tiện này lại phát tác lòng tham.

Sau một phen đùa giỡn, mọi người cũng đều có loại cảm giác đầu thai làm người, dù sao mất đi hết thảy trí nhớ thật sự là đáng sợ! Sự khủng bố của Hồng Nguyệt tự nhiên đã cắm rễ xuống trong lòng bốn nàng một lừa, đây chính là tồn tại không

thua thiên nữ tuyệt thế a!

– Bổn tọa thật nghĩ không thông, tùy tiện đi vào một chỗ cũng có thể làm cho tiểu tử ngươi tìm được chỗ dựa vững chắc, vận khí này của ngươi quả thực chính là nghịch thiên!

Con lừa đen vừa điên cuồng ăn thịt, vừa mơ hồ không rõ nói.

Chu Hằng mỉm cười, vận khí của hắn quả thật có chút tốt, đây là cái gọi là số mệnh sao?

Sau khi ăn cơm xong, Chu Hằng, bốn nàng cùng con lừa đen đều ra khỏi Tiên Cư, bọn họ đều đợi ngán trong Tiên Cư. Về phần Hồng Nguyệt, không người nào dám mời nàng đi tản bộ một chút.

Kế tiếp là về 49 Tiên Thành?

Chu Hằng liền vội vàng lắc đầu, Hồng Nguyệt cùng Hoặc Thiên nếu gặp mặt, tuyệt đối là thủy hỏa bất dung, lập tức bạo phát một trận đại chiến! Đến lúc đó 49 Tiên Thành khẳng định hoàn toàn tan vỡ, mấu chốt chính là, Hoặc Thiên nói không chừng sẽ bị thương, thậm chí chân chính ngã xuống!

Đây là kết quả hắn không thể thừa nhận!

Cho nên, bây giờ khẳng định là không thể về 49 Tiên Thành, tốt nhất là để Hồng Nguyệt mau chóng đột phá đến Tinh Thần Cảnh, như vậy nàng liền tự động phi thăng lên Minh giới, tạm thời hóa giải xung đột.

Nhưng điều này cần tìm lý do, không có khả năng luôn luôn đi lang thang ở bên ngoài, Hồng Nguyệt cũng không phải đần độn!

Ân?

Ánh mắt Chu Hằng sáng ngời, nói:

– Con lừa, chúng ta đi phiêu lưu ở tinh hải, đoạt tất cả bảo vật vào tay!

Vừa nghe hai chữ bảo vật, hai con mắt con lừa đen lập tức phát ra hào quang, nước miếng chảy ròng, ngửa đầu kêu to:

– Ngao …

Không học tiếng chó sủa, lại học sói hống.

– Thuận tiện giúp các ngươi tìm kiếm Long Đế cùng ba Long Hoàng khác!

Chu Hằng quay đầu nói với hai vị nữ hoàng Long Tộc!

– Tinh hải mênh mông, tìm kiếm như thế nào?

– Tìm cường đạo tinh hải!

Chu Hằng tính trước kỹ càng.

Cường đạo tinh hải luôn luôn xuất động tinh thuyền cướp 49 Tiên Thành, nhận thức của bọn họ đối với tinh vực vượt qua xa 49 Tiên Thành, mà 49 Tiên Thành đối với toàn bộ Tiên giới mà nói lại là địa phương lớn hơn cái rắm một chút a?

Ở bên trong tinh vũ mênh mông này, khẳng định có rất nhiều Thánh dược, chỉ là hoặc là có yêu thú cường đại trấn thủ, hoặc là vị trí môi trường thiên địa quá mức ác liệt, căn bản không dễ lấy.

Những tài liệu này, cường đạo tinh hải khẳng định nắm giữ nhiều hơn so với 49 Tiên Thành!

– Đi!

Sau khi nghe xong kế hoạch của Chu Hằng, con lừa đen nhảy dựng lên, la hét muốn lập tức bình định cường đạo tinh hải nơi này.

Nhóm cường đạo tinh hải này có Sáng Thế Đế 8 tướng, đây chính là mạnh nhất vượt qua cực hạn Tiên giới, nhưng Sáng Thế Đế 8 tướng còn chưa đủ tư cách xưng là Minh Tiên, cách hai đại nữ hoàng Long Tộc còn một đoạn xa, huống chi còn có một tồn tại kinh khủng như Hồng Nguyệt?

Hai vị nữ hoàng Long Tộc đều là Sáng Thế Đế 15 tướng, hoặc có thể coi là Minh Tiên 5 tướng, nhưng phối hợp với huyết mạch Long tộc của các nàng, có thể thôi phát chiến lực đến Minh Tiên 7 tướng.

Chu Hằng hiện tại đã ngủ với Lam Long nữ hoàng, vì vậy có thể biết một ít bí mật.

Năm người một con lừa nhàn nhã mà đi, đương nhiên Hồ Nhân tâm tình có chút bất ổn, nàng lúc này mới biết thế giới của chính mình lúc trước bất quá là Hồng Nguyệt hình thành, nếu không có Chu Hằng mang nàng ra ngoài, hiện tại nàng đã bị Hồng Nguyệt “thu về”!

Nửa ngày trời sau, bọn họ đi tới trước mặt thành lũy mà cường

đạo tinh hải xây.

Với Chu Hằng bọn họ mà nói, từ biệt đã trôi qua mấy tháng, nhưng bởi vì thời gian bất đồng, bên ngoài thực ra mới qua mấy ngày ngắn ngủi, tòa thành lũy này cũng không có phát sinh một tia biến hóa nào.

Năm người một lừa bọn họ hiện ra bên ngoài thành lũy, cái này tự nhiên làm cho cường đạo tinh hải chú ý, hưu hưu hưu, lập tức liền có hơn trăm người bay vụt ra từ trong thành lũy.

– Thế nào, hai đại mỹ nhân, hai tiểu mỹ nhân!

Thời điểm nhìn thấy bốn nàng, những thổ phỉ này đều phát ra tiếng khen ngợi, không tuyệt lệ giống Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt có thể làm cho người ta hít thở không thông, vẻ mỹ lệ của hai vị nữ hoàng Long Tộc thực ra càng chân thật hơn một chút, dễ dàng làm cho người ta rung động hơn.

Chu Hằng tế xuất ra hắc kiếm, khe khẽ rung lên, sau khi dung hợp với mảnh vụn hắc kiếm trong tay Hồng Nguyệt, hắn cũng không có cảm giác được cái chuôi Thánh khí này có cái gì bất đồng, bởi vậy hắn muốn thí nghiệm ở trong thực chiến một chút.

– Ai muốn đi lên chịu chết?

Hắn mỉm cười, đối với cường đạo tinh hải tự nhiên không cần có thương hại gì.

– Chính là Thăng Hoa Đế cũng dám làm càn!

Một gã Sáng Thế Vương đi ra, hai tay hắn ôm ngực, mang trên mặt vẻ khinh miệt, triển khai thần tướng, một hai ba bốn, Sáng Thế Vương 4 tướng!

Chương 778: Cướp đây, nghiêm túc một chút đi

Hàng rào cảnh giới Sáng Thế Cảnh quá chắc chắn, trừ phi là Thăng Hoa Đế 20 tướng mới có thể đánh xuyên, mà Thăng Hoa Đế 20 tướng sao? Trên lịch sử chưa từng xuất hiện qua!

Nếu là như vậy, Sáng Thế Vương tuyệt đối là nghiền ép Thăng Hoa Đế.

Vị Sáng Thế Vương này khinh miệt cũng không phải không có đạo lý, ở trong mắt của Sáng Thế Vương, Thăng Hoa Đế thực ra cũng chẳng khác gì Nguyệt Minh Vương, lật tay đều có thể trấn áp, như vậy hắn cần gì phải để ý chứ?

Sáng Thế Vương 4 tướng… Có thể chiến một trận!

Chu Hằng thầm nói trong lòng, nếu như đối phương là 8 tướng, thậm chí mạnh hơn Sáng Thế Vương, như vậy hắn nhất định phải dựa vào Lăng Thiên Cửu Thức mới có thể giết chết được đối thủ. Tuy nhiên, nếu là Sáng Thế Vương 4 tướng, hắn hoàn toàn có thể dựa vào chiến lực thông thường chiến đấu.

Hắn cười ha ha một tiếng, nói: – Vậy bớt nói nhảm đi, phóng

ngựa lại chiến một trận đi!

– Tiểu tử cuồng ngạo, hôm nay lão tử sẽ dạy ngươi làm sao làm người. Vị Sáng Thế Vương khinh thường nói.

– Vũ Vương đại nhân, thuận tiện dạy tên này làm nam nhân ra sao! Thủ hạ của vị Sáng Thế Vương nhao nhao nói, ánh mắt quét tới quét lui hai bộ ngực và bờ mông đầy đặn của hai vị Long tộc nữ hoàng, trong mắt tràn đầy ham muốn.

– Ha ha ha! Không sai không sai, lão tử thuận tiện dạy ngươi làm sao làm nam nhân! Vị Sáng Thế Vương cười như điên, hắn họ Quách, tên Vũ, bởi vì là cường giả Sáng Thế Vương, cho nên được gọi là Vũ Vương, cũng là thành viên trung tâm trong hàng ngũ cường đạo tinh hải.

Chu Hằng sắc mặt lạnh lùng, hiện tại Lam Long nữ hoàng đã là nữ nhân của hắn, đối phương sỉ nhục như vậy cũng đã chạm tới giới hạn cuối cùng của hắn, khơi dậy sát ý của hắn.

– Tiểu tử, quỳ xuống cho lão tử! Quách Vũ tay phải đẩy ra, linh lực như mưa rào trùm xuống Chu Hằng.

Hắn được xưng là Vũ Vương cũng không phải hư danh!

Chu Hằng mũi chân điểm một cái. Phát động Tấn Vân Lưu

Quang Bộ, lúc này hắn triển khai phản kích. Hắc kiếm gia trì ngũ hành phù văn chém ra, kiếm khí vô kiên bất tồi ngang dọc gào thét. Giống như một Mặc Long đang tức giận.

Oanh! Oanh! Oanh! Hai người đại chiến, luận lực lượng tự nhiên là Sáng Thế Vương Quách Vũ chiếm thế thượng phong tuyệt đối, nhưng mà Chu Hằng lại hơn ở chỗ hắn có được hắc kiếm và lực phá hoại của ngũ hành phù văn, cho nên cũng không rơi vào chút hạ phong nào.

Kết quả này ai cũng không nghĩ tới, cho dù Lam Long nữ hoàng và Hồng Long nữ hoàng cũng đều kinh ngạc.

Các nàng cũng không biết thậm chí Chu Hằng còn đánh chém một vị Sáng Thế Vương 8 tướng đấy!

– Tiểu tử, có cố gắng! Quách Vũ hừ lạnh, nếu không có tận mắt nhìn thấy, lại tự mình giao thủ với Chu Hằng, hắn tuyệt đối không thể tưởng tượng được, một gã Thăng Hoa Đế không ngờ có được thực lực chính diện giao thủ với Sáng Thế Vương!

Hắn đột nhiên lui mười trượng. Quát to: – Trường Hà Thiên Khuynh, chỉ ta là Vương!

Oanh, phía sau hắn bỗng nhiên cuốn lên một dòng sông lớn cao nghìn trượng, tiếng nước chảy ồ ồ, thanh thế cực kỳ to lớn.

– Đi!

Hắn phi thân lao ra, dòng nước cũng khởi đồng, giống như một con thủy long đánh tới Chu Hằng.

Chu Hằng chân đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, hắc kiếm chém ra, mở ra một con đường máu.

Hắc kiếm tuy rằng không biến hóa rõ ràng, nhưng vẫn có.

Vốn kiếm khí nó phát ra chừng ba trượng, nhưng bây giờ đạt tới 4 trượng! Không nên xem thường một trượng biến hóa này, kiếm khí như bản thể hắc kiếm có đặc tính vô kiên bất tồi và lực phá hoại siêu cường. Thêm một trượng, ý nghĩa Chu Hằng có thể phát động công kích xa hơn.

Nó có ý nghĩa rất quan trọng!

Đặc biệt khi đánh với đối thủ có lực lượng mạnh hơn mình, có thể tránh được công kích của đối phương. Có thể không bị tổn thất, hoặc là phải trả cái giá rất nhỏ mà thu được thắng lợi.

So với bây giờ, khoảng cách 4 trượng quanh Chu Hằng có thể hình thành uy hiếp thật lớn với Quách Vũ. Khiến cho Quách Vũ không thể không dồn tinh lực vào trong phòng ngự, không thể phát huy được hết tất cả ưu thế của hắn.

Mà ở trong trí nhớ của Chu Hằng. Lúc trước một đạo kiếm khí của hắc kiếm có thể tung hoành trăm vạn dặm, trực tiếp chém đôi một tòa đại lục, so với uy thế đó, hiện tại căn bản là quá nhỏ bé!

Một là hắc kiếm vẫn còn không trọn vẹn, hai là lực lượng của hắn còn xa xa chưa đạt tới độ cao nguyên chủ nhân của nó.

Nhưng dù như thế, Chu Hằng vẫn không rơi xuống hạ phong, đánh có đi có lại.

– Ha ha ha! Vũ Vương, ngay cả một Thăng Hoa Đế nho nhỏ ngươi cũng không dẹp được, còn mặt mũi nào xưng Vương? Không bằng gọi là Tiểu Vũ đi! Đúng lúc này, lại có 4 đạo nhân ảnh bay tới, một người trong đó lập tức giễu cợt Quách Vũ.

Trong bốn người này có ba gã là Sáng Thế Vương, mà người thứ tư lại Sáng Thế Hoàng!

– Thúi lắm, tiểu tử này rất cổ quái, nếu không thì ngươi lên mà thử đi? Quách Vũ cũng tế xuất Bảo khí, đó là một thanh chùy

đá khổng lồ, trong lúc vũ động không gian đều bị xé rách, xuất hiện từng vết nứt đáng sợ.

– Nếu ngươi tự nhận không làm gì được, lão tử sẽ thay ngươi thu thập tiểu tử này. – Cút, lão tử sao có thể không làm gì được. Quách Vũ vung chùy đá đập ra, thần tướng trồi lên, từng dòng sông lớn cuốn tới trấn áp Chu Hằng, có đồng bạn ở một bên quan khán, nếu hắn không nhanh giết chết Chu Hằng thì tuyệt đối là mất hết mặt mũi.

Tuy nhiên Chu Hằng ngay cả Sáng Thế Vương 8 tướng cũng có thể miễn cưỡng chống đỡ, chống đỡ một Sáng Thế Vương 4 tướng tự nhiên không thành vấn đề, tuy rằng chiến lực Quách Vũ tăng vọt, nhưng mà cũng chỉ hơi chiếm thượng phong một chút mà thôi.

– Ha ha ha! Vũ Vương ngươi đúng là càng sống càng tụt lùi!

– Một tên Thăng Hoa Đế nho nhỏ mà thôi, lâu như vậy còn không thu thập được, Vũ Vương ngươi vô dụng rồi!

– Không đánh được thì nhanh đổi người đi.

Nghe đồng bạn châm chọc khiêu khích, Quách Vũ không khỏi tức giận oa oa kêu lên, bốn đạo thần tướng cũng đồng loạt rống giận, tám tay cùng vũ động, từng thiên hà cuốn tới trấn áp Chu Hằng.

Chu Hằng ánh mắt âm lệ, quát: – Thật sự cho rằng ta sợ ngươi sao?

Ông!

Tử Diễm Thiên Long phát động, lập tức cuốn mạnh về phía Quách Vũ, dưới khí thế cường đại áp bách, cho dù Sáng Thế Vương thì thế nào, vẫn xuất hiện sai lầm trí mạng, cả người hơi trì trệ lại!

Như vậy cũng đủ để hắn bị mất mạng rồi!

Chu Hằng đã cường thế đánh tới, hắc kiếm kiếm chớp động u quang chém tới.

– Hỏng bét! Tên Sáng Thế Hoàng trong đám Cường đạo tinh hải mặt chợt nghiêm lại, lập tức nhảy ra vung tay chụp xuống Chu Hằng.

Người mình đùa giỡn một chút cũng không ảnh hưởng đến toàn cục, nhưng mà làm sao có thể trơ mắt nhìn đồng bạn bị giết chứ?

– Cút về! Chỉ là hắn vừa mới vọt ra liền bị một bàn tay ngọc

chưởng bật trở về, mặc dù chỉ là một bàn tay nhỏ dài, nhưng lại giống như một mảnh trời sụp xuống đầu hắn vậy.

Thình thịch!

Hắn căn bản không thể chống đỡ, lập tức bị đánh bay, mạnh mẽ va chạm vào đất bùn, hộc ra một ngụm máu tươi.

Bên kia, Quách Vũ mặt vô cùng kinh ngạc, hai chân lại mềm nhũn, trong nháy mắt ngã xuống mặt đất không còn khí tức.

Chỉ là trong nháy mắt, một chết một bị thương!

Đám cường đạo tinh hải đều trợn mắt há hốc mồm, vừa rồi bọn họ còn hi hi ha ha, giễu cợt đồng bạn, căn bản không có để đoàn người Chu Hằng vào mắt, nhưng mà chỉ trong nháy mắt, Quách Vũ đã bị người ta đánh chém, mà đường đường là Sáng Thế Hoàng cũng bị người ta một chưởng lún vào trong bùn đất.

Điều này làm sao bọn họ chấp nhận được.

Chu Hằng hài lòng gật gật đầu với Lam Long nữ hoàng, lúc này mới như vợ hiền.

– Các hạ là ai, vì sao lại muốn đối địch với Đoàn cường đạo Cửu Đầu Sư chúng ta? Trong tòa thành, một thanh âm tràn ngập uy áp truyền ra, giống như tiếng sấm nổ vang, chấn cho mặt đất đều rung lên.

– Đại thủ lãnh! Ba gã Sáng Thế Vương đồng thời cả kinh kêu lên, dường như tìm được người tâm phúc, vẻ mặt trấn định lại.

Từ trong thành, hai gã nam nhân sóng vai đi ra, người bên trái khôi ngô thân cao hơn trượng, toàn thân mọc đầy lông màu vàng, trên cổ là cái đầu sư tử, hai cái nanh lòi ra khỏi môi trên, tròng mắt màu đỏ thẫm, bộ dáng rất dọa người.

So với hắn, tên nam tử bên cạnh tuy rằng cao hơn người bình thường rất nhiều, nhưng mà đứng bên tên thủ lĩnh lại có vẻ nhỏ bé vô cùng. Người này nhìn qua chừng bốn mươi tuổi, toàn thân tràn đầy khí tức nho nhã, da thịt trong suốt như ngọc, có thể sánh với nữ nhân.

Nhưng khí tức hai người đều cường đại và tối nghĩa!

Chu Hằng nhớ rõ trước khi tiến vào không gian Hồng Nguyệt từng nghe một gã Thăng Hoa Đế cường đạo tinh hải nói qua, đại đầu mục của bọn họ là Cửu Đầu Sư Vương – Mao Lợi, Sáng Thế Đế 8 tướng!

Hẳn là là tên nam tử cao lớn như núi bên trái!

Như vậy, tên nam nhân văn nhã này có thể sóng vai với Mao Lợi, khí thế cũng không kém hắn, tất nhiên cũng là tồn tại vượt qua cực hạn Sáng Thế Đế!

Nhưng mà một núi không thể chứa hai hổ, nếu đoàn cường đạo này thực sự có hai Sáng Thế Đế 8 tướng, như vậy ai làm lão đại? Ai làm lão nhị? Ai cũng không chịu phục ai, ai lại hạ mình làm lão nhị mà trong lòng không đang âm mưu tạo phản chứ?

– Không phải cùng các ngươi là địch, mà chúng ta đến cướp! Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, hai người này là siêu Sáng Thế Đế, hắn cũng không thể chống lại, bởi vậy hắn thu hắc kiếm vào, dù sao không có cơ hội cho hắn xuất thủ.

Gì? Cướp?

Không đúng a, bọn họ không phải cường đạo tinh hải sao, sao lại có người tới cướp bọn họ?

– Ha ha ha! Hai vị, các ngươi để tiểu tử này nói hươu nói vượn sao? Cửu Đầu Sư Vương Mao Lợi nhìn hai vị Long tộc nữ hoàng, hắn chính là Sáng Thế Đế 8 tướng, tuy rằng vẫn không nhìn ra sâu cạn của hai đại Long Hoàng, nhưng mà ít nhất biết các nàng cực mạnh, chính là chủ nhân ở đây.

– Rất không xảo, hai người này một là vợ ta, một là… Chị vợ ta! Chu Hằng khoanh tay trước ngực nói: – Nghiêm túc một chút đi, cướp đây!

– Hai vị nếu mặc hắn hồ nháo, bổn tọa cũng chỉ còn cách ra tay giáo huấn hắn một chút mà thôi! Mao Lợi lạnh lùng nói, hắn tự nhiên không tin hai nữ nhân ít nhất là tồn tại siêu Sáng Thế Đế này lại nghe lời một tên Thăng Hoa Đế nho nhỏ, chỉ nghĩ các nàng cố ý để Chu Hằng đi ra trêu chọc mình.

Hắn hừ lạnh một tiếng, tay phải vươn ta một trảo chụp xuống Chu Hằng.

– Cút! Lam Long nữ hoàng hừ lạnh một tiếng, một mảnh hàn quang lóe lên, hóa thành một đạo băng nhận bổ tới Mao Lợi.

Tuy rằng nàng giận Chu Hằng, nhưng mà cũng chỉ có nàng mới có tư cách làm nhục Chu Hằng, người khác thì không!

Mao Lợi đau đớn kêu lên một tiếng, lui về hơn mười trượng, tay phải nâng lên, máu tươi chảy ra, bàn tay của hắn bị băng nhận của Lam Long nữ hoàng chém ra một vết thương.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Còn cần ta phải nói cướp lần thứ ba sao? Cướp! – –

Chương 779: Một ngụm nuốt

– Làm càn! Mao Lợi hét lớn một tiếng, Thăng Hoa Đế nho nhỏ cũng dám khinh thị hắn, đúng là vô lễ!

Tuy rằng cường đạo tinh hải không quá chú ý quy củ, nhưng mà quy tấc cấp bậc sâm nghiêm giữa các võ giả vẫn còn, một Thăng Hoa Đế nho nhỏ lại dám đứng cùng hắn nói chuyện thì đã là hành vi không thể tha thứ rồi, huống chi còn dám mạnh miệng.

Hắn lại lật tay chụp tới Chu Hằng.

– Cút về! Lam Long nữ hoàng giận dữ quát lên, bàn tay mềm đánh ra, hóa thành một cái long trảo hung hăng vỗ xuống Mao Lợi.

Mao Lợi hừ lạnh một tiếng, tay phải ánh sáng vàng chớp động, hóa thành một sư trảo nghênh đón long trảo. – Oanh!

Trong tiếng nổ lớn, sóng xung kích cuốn tới bốn phương tám hướng. Hai vị siêu Sáng Thế Đế giao phong, lực lượng kinh khủng bực nào, sóng xung kích cuốn ra cho dù Sáng Thế Vương cũng bị miểu sát!

– Thật là phiền toái! Hồng Long nữ hoàng cũng vươn tay ra, sóng lửa lập tức xuất hiện quanh người bao bọc nàng và Mộc Đồng Đồng, con lừa đen vào trong, chặn lại sóng xung kích.

Bên kia, siêu Sáng Thế Đế văn nhã cũng chưởng ra, hình thành lên vách đồng bảo vệ đám người cường đạo tinh hải, nhưng mà Hồng Long nữ hoàng rất không phối hợp, chỉ bao phủ một phạm vi hẹp, hắn cũng không thể chiếu cố được toàn cục, vẫn có một ít cường đạo tinh hải bị lực lượng cuồng bạo nghiền nát.

– Hai người các ngươi… Đến tột cùng là ai? Mao Lợi trầm giọng hỏi, sau lần giao phong này, hắn càng phát giác Lam Long nữ hoàng sâu không lường được, hiện tại thực lực biểu hiện ra xa xa không phải là cực hạn của nàng.

– Đều đã nói rồi, một là vợ ta, một là chị vợ của ta! Chu Hằng tay chỉ Mao Lợi nói: – Các ngươi làm cường đạo nhiều năm như vậy, hẳn là cướp được không ít thứ tốt hả. Nhanh giao ra đây đi.

– Giao ra đây! Mau giao ra đây! Con lừa đen đỏ mắt chảy nước miếng chen lời, bị bảo vật câu dẫn. Nó ngay cả siêu Sáng Thế Đế cũng không sợ.

Mao Lợi sắp tức chết rồi, chỉ một đầu yêu thú Nhật Diệu Đế cũng dám nói chuyện với mình như vậy? Hơn nữa. Còn là một

con lừa? Hắn chính là Sư Vương đấy!

Hắn không phát uy, thực cho hắn là mèo bệnh sao?

– Hai vị, nếu như bây giờ các ngươi rời đi, bổn tọa có thể coi như chuyện gì cũng chưa từng phát sinh qua, nếu không… Bổn tọa cũng không phải dễ trêu chọc đâu. Hắn lành lạnh nói, đây là giới hạn cuối cùng của hắn rồi.

– Tạp miêu, bổn tọa chính là cướp đây, nhanh giao bảo vật ra đây. Con lừa đen nóng vội nói.

Tạp, tạp miêu?

Hắn chính là thiên tài Cửu Đầu Sư tộc, năm đó còn là vương giả trẻ tuổi của Sư tộc. Đáng tiếc hắn không coi ai ra gì, đi câu dẫn phi tử một gã Vương khác, kết quả một trực tiếp bị chặt đầu, một thì bị đuổi giết vạn dặm, cuối cùng lẻn vào tinh hải, gây dựng Đoàn cường đạo tinh hải Cửu Đầu Sư.

Sáng Thế Đế 8 tướng, tuyệt đối là vô thượng tồn tại đứng ở đỉnh kim tự tháp đấy.

Nhưng mà một con lừa lông ngắn lại dám miệt thị hắn là tạp miêu? Tuy rằng sư tử và mèo quả thật có cùng tổ tiên, nhưng mà sau khi trải qua huyết mạch bao đời, hai loài có thể đánh

đồng sao?

– Các ngươi tự tìm đường chết đấy!

Mao Lợi hét lớn. Thình thịch, trong cơ thể hắn phun trào ra một đoàn nhiệt khí, bao phủ quanh hắn. Tiếng khớp xương liên tục kêu lên, màn sương mù này cũng không ngừng bành trướng. Nở rộ cao tới mười trượng, to 4 trượng.

– Đại thủ lãnh nổi đóa rồi.

– Ha ha, đại thủ lãnh sắp đại khai sát giới!

– Khi đại thủ lĩnh phẫn nộ, địch nhân của hắn ngay cả cơ hội khóc cũng không có đấy.

Chúng cường đạo tinh hải đều kêu lên ầm ĩ, trong ánh mắt tràn đầy cuồng nhiệt. Cường đạo sống là vì giết và cướp. Bọn họ còn sùng bái cường giả hơn cả võ giả ở 49 Tiên Thành.

– Oanh!

Một cái sư trảo khổng lồ đột nhiên từ trong sương mù vươn ra, vỗ xuống còn lừa đen.

– Ôi trời, lừa tổ tông của ta ơi, cứu ta! Con lừa đen kêu thảm một tiếng, vội vã tung bốn vó chạy tới chỗ Chu Hằng, nó biết chỉ cần tới bên cạnh Chu Hằng, như vậy Lam Long nữ hoàng chắc chắn sẽ không thấy chết mà không cứu.

Quả nhiên, Lam Long nữ hoàng khẽ quát một tiếng, tay phải rung lên, hàn khí ngưng kết thành một thanh Băng Kiếm, chém thẳng tới sư trảo.

– Ngao… Trong một tiếng sư rống, sóng khí có thể thấy được bằng mắt thường cuốn ra, rầm rầm, thổi quét về đám người Chu Hằng, Lam Long nữ hoàng.

Sư Vương nho nhỏ cũng dám rống giận khiêu khích Chân Long?

Lam Long nữ hoàng mày liễu nhướng lên, trên gương mặt xinh đẹp anh khí kinh người tràn đầy phẫn nộ, cho dù nàng chỉ có một tia Chân Long Chi Huyết nhưng cũng là Chân Long a! Đây cũng không phải là ân oán giữa các võ giả, mà chính là vấn đề giữa các chủng tộc đấy.

Long tộc uy nghiêm, không thể xâm phạm!

– Cút! Nàng cũng nổi giận gầm lên một tiếng, tiếng long ngâm chấn vang thiên địa.

Phốc! Phốc! Phốc! Đây mới là rồng giận, long ngâm cuốn qua, tất cả cường đạo tinh hải tim đều nổ tung mà chết, cho dù Thần chích cũng bị vỡ nát, căn bản không có cơ hội bỏ chạy!

Oanh!

Long ngâm oai cũng không chỉ như thế, tòa thành nhìn qua chắc chắn vô cùng kia bị sụp ít nhất một phần ba diện tích, gạch đá, cột, chèo đều bị gãy vỡ.

Sương mù bao phủ trên người Mao Lợi tán đi, hiện ra một người khổng lồ cao mười trượng, toàn thân vẫn phủ đầy lông vàng, nhưng lại có tới 9 cái đầu.

Chỉ là hiện tại vẻ mặt 9 cái đầu đều vô cùng khiếp sợ.

Tiếng rống với tiếng rống, sao lại có chênh lệch lớn như vậy chứ?

Cường đạo tinh hải may mắn sống sót toàn thân lạnh run, bọn

họ lại làm sao có thể nghĩ đến, đại thủ lãnh bách chiến bách thắng ở trong lòng bọn họ sử rống giận chẳng những không đánh bại được đối phương, không ngờ còn bị đối phương tiếng rống giận trấn áp lại!

Nên biết rằng có một lần đánh cướp thời, đại thủ lãnh bọn họ từng rống lên một tiếng, một con tinh thuyền siêu cấp cũng bị trực tiếp vỡ nát, người trên thuyền thì chết tới 9 thành!

Nhưng còn bây giờ thì sao?

Đối phương đánh rắm cũng không có, ngược lại thành lũy của bọn họ bị tổn hại.

Thành bảo này thành lập lên để chống đỡ yêu thú Sáng Thế Đế đấy! Nhưng bây giờ bị người ta rống lên một tiếng sụp mất một nửa, quả thực chẳng khác nào giấy trắng, nhưng cũng biểu hiện ra thực lực đối phương mạnh cỡ nào?

Thực lực như thế, ngay cả Mao Lợi cũng phải thừa nhận không địch lại được!

Hắn toàn thân run lên, hai tay chống được trên mặt đất, thân hình lại bành trướng lên, hóa thành một con sư tử 9 đầu lông vàng.

Cửu Đầu Sư tộc cũng không phải yêu thú, mà là nhân loại thứ thiệt. Nhưng bên trong cơ thể bọn họ có chứa một tia huyết mạch thần thú Cửu Đầu Sư, có được một phần thần thông, mà tộc nhân có chút nổi tiếng có huyết mạch Thần thú, thậm chí bọn họ có thể hóa thân làm Cửu Đầu Sư, chiến lực đề thăng trên diện rộng!

Mao Lợi rốt cuộc biết Lam Long nữ hoàng không dễ chọc, cho nên mới tế xuất chiến lực mạnh nhất.

– Có một tia huyết mạch Thần thú nhỏ sư tử! Hồng Long nữ hoàng mắt đẹp sáng ngời, dùng đầu lưỡi liếm môi một cái, dường như thèm khát.

– Đây là các ngươi ép bổn tọa! Chín cái đầu Mao Lợi đồng thời nói.

– Oa, có chín đầu a, thật hâm mộ nha. Mộc Đồng Đồng từ nhỏ tới lớn đã cùng Hoặc Thiên lăn lộn, gặp được địch nhân mạnh hơn nữa thì thế nào, đều bị nàng khinh bỉ như con kiến. Nàng dùng hai tay chống đầu, hai mắt sáng ngời nói: – Nếu Đồng Đồng cũng có chín cái miệng, vậy sẽ không ăn thua Phong tỷ tỷ nha!

Chu Hằng không khỏi cười to, nói: – Cho dù ngươi có chín đầu, nhưng vẫn chỉ có một cái bụng, làm sao hơn được Phong nha đầu kia?

Phong Liên Tình hiện tại có được thể chất Thao Thiết tộc chân chính, đó mới là Tên ăn tạp chân chính, cho dù Tiểu hám ăn Vương Hà chạy đến Tiên giới cũng không thể sánh được với nàng.

– Bổn tọa có thể cảm ứng được, trong cơ thể hai người các ngươi cũng có thứ bổn tọa cần. Ba cái đầu Cửu Đầu Sư tử nhìn chằm chằm Lam Long nữ hoàng, ba cái đầu nhìn chằm chằm Hồng Long nữ hoàng, ba cái đầu khác lại nhìn Chu Hằng: – Vốn bổn tọa có chút băn khoăn, nhưng nếu các ngươi ép bổn tọa đến bước này, vậy bổn tọa cũng không cần khách khí nữa.

– Nhị tỷ, trong cơ thể con sư tử long ngăn này có máu Bạch Hổ sao? Lam Long nữ hoàng lại không chút động dung, lại còn thảo luận với Hồng Long nữ hoàng.

– Làm sao có huyết mạch cao cấp như 4 Thánh thú thiên địa chứ, nhiều nhất chỉ là chi hệ của Bạch Hổ nhất mạch thôi! Hồng Long nữ hoàng lười biếng nói:

– Tứ muội, ngươi nếu không ra tay thì ta sẽ ra tay.

– Làm càn! Mao Lợi hét lớn một tiếng, hai nữ nhân này lại dám xem nhẹ mình, cái gì mà là Bạch Hổ nhất mạch, tổ tiên Cửu Đầu Sư Vương vĩ đại chính là Cửu Đầu Tử Kim Sư, có liên quan gì với Hổ tộc đây?

Hắn cảm giác trong cơ thể có một khát vọng mãnh liệt, tuyệt

đối không phải nhục dục, mà là khát cầu muốn nuốt sống đối phương, dường như đối phương là tuyệt thế Tiên đan vậy, khiến hắn vô cùng khát vọng, không thể kiềm chế được.

Hắn ngang nhiên ra tay, móng vuốt khổng lồ trầm trọng như núi chụp xuống Lam Long nữ hoàng!

Thân hình Lam Long nữ hoàng thoắt lên một cái, trong ánh sáng lam xanh dao động, thân ảnh nàng đã biến mất, thay vào đó là một con thần long xanh lam dài nghìn trượng.

Trên thân long có tường khí bao quanh, tản phát ra khí tức vô cùng tôn quý! Thiên địa Chân Long!

– Long, Long tộc! Mao Lợi cả kinh kêu lên, trong nháy mắt đối phương triển lộ chân thân, hắn vô cùng kính sợ. Đây cũng không phải do hắn phát ra, mà tới từ bản năng.

Cũng giống như sói sợ hổ, đây là chuyện đương nhiên xảy ra!

Long tộc là tồn tại chí cao vô thượng ở trong truyền thuyết!

– Long tộc? Siêu Sáng Thế Đế văn nhã kia lại cười có chút thâm ý, vẻ kinh ngạc lập tức biến mất, mà dường như có loại nắm chắc.

– Ngang… Thiên long màu lam nổi giận gầm lên một tiếng, thân rồng uốn lượn, miệng rồng mở ra cắn tới Cửu Đầu Sư tử.

Mao Lợi đứng ngây ra, không biết né tránh!

Hắn dù sao chỉ là Sáng Thế Đế 8 tướng, nhưng mà Lam Long nữ hoàng là Minh Tiên 5 tướng, cảnh giới hai bên không cùng một cấp bậc, cộng thêm có long uy áp chế, không ngờ khiến cho Mao Lợi ngay cả ý niệm phản kháng cũng không có.

Miệng rồng ngậm lại, Cửu Đầu Sư tử khổng lồ lập tức biến mất!

Ánh sáng màu lam lại cuộn lên, Lam Long nữ hoàng một lần nữa hiện ra, tiện tay ném một cái nhẫn cho Chu Hằng, đó là pháp khí không gian của Mao Lợi.

Một Sáng Thế Đế 8 tướng cứ như vậy bị ăn sống? Chỉ còn lại một kiện pháp khí không gian?

Tất cả cường đạo tinh hải đều vô cùng kinh sợ, đại thủ lãnh bọn họ coi là bất bại không ngờ bị người ta nuốt sống, chuyện này hoàn toàn xóa sạch chiến ý của bọn họ rồi, mỗi người đều như cha mẹ chết vậy. – – – – – oOo- – – – –

Chương 780: Tinh hải

– Diệt cỏ tận gốc! Chu Hằng nói, ánh mắt đảo qua còn cường đạo tinh hải thừa xuống, không hề có vẻ thương hại.

Cường đạo tinh hải cướp bóc thương thuyền cho tới bây giờ đều không lưu lại người sống, thủ đoạn tàn nhẫn làm người ta giận sôi! Hơn nữa, Chu Hằng cũng chưa nghe qua nơi này còn doanh kỹ gì, điều này càng làm cho sát ý của hắn bùng lên như lửa.

Hắn lập tức giết ra ngoài, hắc kiếm tung hoành, hiếm có sức mạnh nào sánh bằng, chỉ có Sáng Thế Hoàng mới hắn không thể đối phó. Nhưng địch nhân như thế tự nhiên có Lam Long nữ hoàng cản lại, Chu Hằng có thể ra tay không hề cố kỵ.

Hồng Long nữ hoàng lại nhìn chằm chằm siêu Sáng Thế Đế văn nhã kia, bộ dáng lười biếng dường như không vội ra tay.

Cường đạo tinh hải còn sống đều vọt tới vị siêu Sáng Thế Đế kia, nếu Mao Lợi đã chết, tự nhiên chỉ có vị cao thủ thần bí khó lường này mới có thể giữ mạng được cho bọn họ.

Rất nhanh, Chu Hằng cầm hắc kiếm quay về, sát khí trong mắt

vẫn còn.

Toàn bộ tòa thành đã bị hắn giết đi giết lại, bên trong cam đoan không có một cường đạo tinh hải nào còn sống, mà hắn cũng tìm được vị trí của doanh kỹ, thu 76 nữ tử bị hành hạ sắp chết vào trong Tiên Cư.

Giết nhiều người như vậy nhưng hắn vẫn không hết phẫn nộ, ngược lại khi thấy thảm trạng của doanh kỹ lại càng cuồng bạo hơn, sát ý xông lên chân trời.

Hắc kiếm cảm ứng được lửa giận của hắn, trên đỉnh đầu dâng lên một luồng kiếm khí vạn trượng, nhìn qua như một cái trụ lớn màu đen. Mà Tử Diễm Thiên Long cũng hóa thành thực chất, một thần long màu tím quấn quanh cây cột, đầu rồng không ngừng rít gào, phát ra tiếng rống giận.

Nhưng mà Thiên long còn lớn hơn gấp mười lần thiên long Lam Long nữ hoàng biến thành lúc trước!

Tu vi hai người kém xa rất nhiều, nhưng thực tế Tử Diễm Thiên Long còn khủng bố hơn long uy của Lam Long nữ hoàng. Không ngờ lại có tác dụng áp chế tồn tại cao hơn mấy cảnh giới.

– Ngươi, có phải cũng có huyết mạch Long tộc hay không? Lam Long nữ hoàng nhìn Chu Hằng, nàng vẫn rất tò mò. Vì sao Chu Hằng lại có được khí thế long hình, đây rõ ràng là

long uy mà!

– Ngươi cảm thấy thế nào? Chu Hằng chỉ chỉ đỉnh đầu mình. – Trên đầu ta cũng không có sừng à!

Lam Long nữ hoàng cũng vì điểm ấy mới luôn không tin Chu Hằng là Long tộc, bởi vì mặc kệ Long tộc nào, chỉ cần có được một tia huyết mạch Long tộc đầu đều mọc sừng!

Chu Hằng bước tới đám cường đạo tinh hải cuối cùng, chỉ có chín người, người không nhiều lắm, nhưng mỗi người đều là cao thủ, ít nhất là cấp bậc Sáng Thế Hoàng!

Có Hồng Long nữ hoàng tọa trấn, những người này không dám trốn. Sợ sẽ khiến cho vị Long Hoàng này nổi giận lôi đình, đối phương không ra tay, nói rõ bọn họ còn có đường sống, có phải hay không?

Thực ra đó là do Hồng Long nữ hoàng lười ra tay, nàng chỉ cần bắt toàn bộ lại, để Lam Long nữ hoàng trở về là được rồi.

– Hai vị Long tộc cường giả, có thể chỉ giáo tôn húy hay không? Siêu Sáng Thế Đế văn nhã kia mỉm cười nói với Hồng Long nữ hoàng và Lam Long nữ hoàng.

– Mắc mớ gì tới ngươi, nhanh giao bảo vật ra đây!

Con lừa đen vừa rồi cũng theo Chu Hằng đi vào thành lũy, nhưng mục tiêu của nó là bảo vật bên trong, nhưng lượn một vòng mà không có thu hoạch nhiều.

Hiển nhiên, bảo vật đều bị thu vào trong pháp khí không gian. Mà món pháp khí không gian trên người Mao Lợi nó đã nhìn rồi, bên trong trừ một đống lớn tiên thạch ra, thứ được xưng là bảo vật gì đó có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Đường đường là Đoàn cường đạo Cửu Đầu Sư, sao lại chỉ có chút gia sản như vậy.

– Tại hạ cả gan thỉnh giáo hai vị. Trong Long tộc có phải Long Đế vi tôn? Sáng Thế Đế văn nhã kia cũng không đấu khẩu với con lừa đen, mà lại mỉm cười. – Đã quên tự giới thiệu mình, tại hạ là Phong Tử Đô. Là Thiên Vương thứ chín dưới trướng Long Đế đại nhân!

Long Đế?

Hồng Long nữ hoàng và Lam Long nữ hoàng đều kích động, nhưng chỉ trong nháy mắt các nàng đã trấn tĩnh lại, vẻ mặt biến thành hoài nghi. Lam Long nữ hoàng hừ lạnh một tiếng,

nói: – Nói hươu nói vượn, Long Đế sao có thể thu lưu thuộc hạ nhân loại chứ?

– Vì sao không thể? Thời đại khác nhau, quan niệm tự nhiên cũng sẽ thay đổi! Phong Tử Đô đứng chắp tay.

Chu Hằng có chút hứng thú, nói: – Ngươi không phải Đoàn cường đạo Cửu Đầu Sư sao?

Trước hắn đã hoài nghi một núi sao có thể dung hai hổ, hiện tại đã có thể khẳng định rồi.

– Không sai, tại hạ chỉ phụng mệnh Long Đế tới thuyết phục từng đoàn cường đạo liên hợp lại! Hai vị Long tộc cường giả, Long Đế rất hy vọng gặp các ngươi, có thể theo tại hạ trở về một chuyến, thế nào? Phong Tử Đô lời đầu là nói cho Chu Hằng, nhưng phần sau là nói với hai vị Long Hoàng.

Hồng Long nữ hoàng và Lam Long nữ hoàng nhìn nhau, tuy rằng các nàng không quá tin tưởng đối phương, nhưng mà đối phương nói cũng có chút đạo lý, bởi vì thời đại khác nhau, không thấy các nàng bây giờ cũng hợp tác với tên nhân loại Chu Hằng này sao?

Đương nhiên, các nàng cũng là tình thế bức bách, đầu tiên đối phương bên cạnh có một vị thiên nữ tuyệt thế, hiện tại lại thêm một Hồng Nguyệt, đây chính là nhân vật phóng tới Minh giới cũng là tồn tại vô thượng à!

Lại nói tiếp, Tiên giới còn có tên thứ ba kinh khủng như vậy sao?

Tuy nhiên, cũng không phải không có, dù sao trong Tiên Cư có một Minh giới chí cường mạnh không thể tưởng tượng nổi, cho dù đối phương gài bẫy thì đã sao?

Thấy hai nàng có vẻ đồng ý, Phong Tử Đô thêm thuốc nói: – Hai vị chẳng lẽ chính là Lam Long nữ hoàng và Hồng Long nữ hoàng sao? Ba vị Long Hoàng khác đã quy thuận Long Đế đại nhân rồi, chẳng lẽ hai vị Long Hoàng không muốn đoàn tụ với các nàng sao, cùng nghe lệnh cho Long Đế đại nhân!

– Nghe lệnh? Hai đại Long Hoàng đều nhướng mày.

Phong Tử Đô trong lòng không khỏi nâng nâng, hắn nói sai chỗ nào, sao hai vị Long Hoàng này lại phản ứng mạnh như thế?

– Long Đế theo như lời ngươi nói, là người như thế nào? Lam Long nữ hoàng lạnh nhạt nói.

– Long Đế đại nhân tự nhiên anh tuấn tiêu sái, là nam nhân kiệt xuất nhất trên trời dưới đất! Phong Tử Đô suy nghĩ một ít lời hoa mỹ, hết sức cẩn thận nói.

– Nói năng bậy bạ!

Hai đại Long Hoàng đều khiển trách.

– Tứ muội, đánh hạ hắn, sưu thần thức của hắn! Hồng Long nữ hoàng lại nói tiếp, tuy rằng vẻ mặt giận dữ nhưng vẫn lười ra tay, dù sao một mình Lam Long nữ hoàng cũng đủ rồi.

Lam Long nữ hoàng rất háo chiến, nhìn thái độ của nàng với Chu Hằng là biết! Nàng lập tức lên tiếng, thân hình bắn ra, mang theo một mảnh sương lạnh, cuốn tới Phong Tử Đô.

Phong Tử Đô không sao nói rõ được, sao đang tốt lành lại chọc giận hai nữ nhân này? Hắn trái lo phải nghĩ, căn bản không phát hiện ra mình nói sai câu gì a, vì sao đột nhiên biến thành như vậy?

Nhưng mà Lam Long nữ hoàng đã đánh úp lại, hắn đâu còn thời gian lo lắng chuyện này, vội vàng vung tay phản kích.

Oanh!

Hai người đại chiến, lúc này cũng lộ ra sự cường đại của

Phong Tử Đô, hắn có thể đánh với Lam Long nữ hoàng mà không phân cao thấp!

Tuy nhiên, Lam Long nữ hoàng cũng chưa vận toàn lực!

Một tiếng long ngâm vang lên, sau lưng nàng xuất hiện một hư ảnh Thiên long màu lam, long uy chấn động, chiến lực điên cuồng gia tăng.

Đây là sự cường đại của Long tộc, nàng rõ ràng chỉ là Minh Tiên 5 tướng, nhưng mà sau khi kích phát huyết mạch, nàng có thể bộc phát ra chiến lực Minh Tiên 7 tướng! Phong Tử Đô lập tức như trứng chọi đá, dưới áp lực của Lam Long nữ hoàng liến tiếp lui về phía sau. Hắn thấy tình thế không ổn, cũng không có ý tưởng tử chiến không lùi, lập tức quay người bỏ chạy.

Nhưng mà nơi này có tới hai vị Long Hoàng đấy!

Hồng Long nữ hoàng lười, nhưng cũng không tỏ vẻ làm như không thấy! Thấy Phong Tử Đô muốn chạy trốn, vung tay ra, một đạo Hỏa Long vọt tới Phong Tử Đô.

– Đáng ghét! Phong Tử Đô kêu to một tiếng, không xuất thủ chống đỡ không được, nếu bị một vị Minh Tiên 5 tướng đánh trúng thì cũng không dễ chịu gì.

Cứ như vậy vừa đỡ vừa chạy, Hồng Long nữ hoàng đã đuổi tới, long ngâm chấn vang, hai tay vươn ta hóa thành long trảo băng sương đánh tới Phong Tử Đô.

– Hừ, các ngươi minh ngoan bất linh, Long Đế đại nhân nhất định sẽ đích thân trấn áp, đến lúc đó các ngươi sẽ phải làm nô tỳ! Phong Tử Đô tức giận nói, bị Hồng Long nữ hoàng đánh cho toàn thân vỡ vụn.

Đã chết?

Không, đây là một đạo thần tướng của hắn, tổn thất cũng không phải quá lớn, không thể chịu nổi.

Trừ phi là Hoặc Thiên ra tay, có lực lượng pháp tắc ngự trị, sau khi tạo thành một kích với thần tướng đối phương sẽ ảnh hưởng tới bản thể, quản chân thân ngươi ở đâu, muốn ngươi chết thì phải chết! Hay hoặc là, Hồng Nguyệt cũng có thực lực như vậy, nhưng nàng đang vùi mình dưỡng thương ở trong Tiên Cư, hiện tại mời nàng ra tay cũng đã chậm rồi.

– Đáng tiếc, không thể đọc thần thức của hắn! Hồng Long nữ hoàng tiếc rẻ nói.

– Hắn biết Long tộc chúng ta có 5 tôn Long Hoàng, nói không chừng thật sự gặp các đại tỷ rồi! Lam Long nữ hoàng nói.

Hai nàng đều nhìn về phía Chu Hằng, tuy rằng tu vi các nàng vượt xa Chu Hằng, nhưng mà ai bảo trong Tiên Cư của Chu Hằng còn một vị vô thượng cường giả, các nàng cũng không dám tự tiện làm chủ.

Chu Hằng gật gật đầu, nói: – Chúng ta đi xem một chút.

Vừa lúc, hắn vốn không muốn để cho Hồng Nguyệt và Hoặc Thiên chạm trán, vẫn nên du đãng bên ngoài một chút thì tốt hơn, mặt khác, hắn có thể phái người về 49 Tiên Thành trước, đem chuyện Hồng Nguyệt nói cho Hoặc Thiên, để vị thiên nữ tuyệt thế này có chuẩn bị.

– Hắc hắc hắc, bọn người các ngươi đều ngoan ngoãn giao bảo vật ra đây cho bổn tọa! Con lừa đen lại để mắt tới tám người còn dư lại của Đoàn cường đạo Cửu Đầu Sư, nó nhất định phải lấy được thứ tốt.

– Thứ tốt của cường đạo đoàn chúng ta đều ở chỗ đại thủ lãnh.

Một gã Sáng Thế Hoàng biệt khuất nói, bị một đầu yêu thú Nhật Diệu Đế ép hỏi, thật là dọa người a!

– Nói hươu nói vượn, chỗ đó cũng chỉ có chút xíu tiên thạch, các ngươi tưởng bổn tọa không có nhãn lực sao? Hay là tưởng bổn tọa ngốc nghếch như các ngươi? Con lừa đen khó chịu

nói.

– Phần lớn tài nguyên của chúng ta dùng để kiến tạo tòa thành bảo này, cho nên chỉ còn lại một chút tiên thạch như vậy thôi! Tên Sáng Thế Hoàng kia nói, thấy con lừa đen lộ ra hung quang, vội vàng lại nói: – Thực ra bảo vật quý báu nhất chính là bản đồ tọa độ tinh hải chúng ta mấy năm nay đi qua, trên đó có ghi chú những nơi sinh trưởng nhiều nhiều thánh dược, kim loại quý hiếm!

– Ồ?

Chu Hằng trong lòng vừa động, tìm lại pháp khí không gian của Mao Lợi, quả nhiên phát hiện một tấm bản đồ tinh hải.

Hắn lấy tinh hải đồ ra, thần thức tiến vào, ở trong một mảnh tinh không mênh mông thấy được từng khối từng khối đại lục vỡ nát có đánh dấu văn tự, bên trên miêu tả tỉ mỉ kích cỡ, đặc điểm từng khối đại lục, có sinh trưởng dược thảo quý báu hay không. Tên Sáng Thế Hoàng kia nói không sai, tấm bản đồ này đúng là vô cùng trân quý. – – – – – oOo- – – – –

Chương 781: Thất tinh quả

Tinh hải mênh mông không biết lớn bao nhiêu, bởi vì tất cả tiên tinh đều bị đánh bể, căn bản không dễ phân biệt, vừa không có trạm trung chuyển tiếp tế có thể tiếp viện, bởi vậy, một tấm Tinh Đồ cặn kẽ đúng là vô cùng trân quý.

Toàn bộ Tiên giới đều rất thiếu tài nguyên, vô luận là kim loại bậc cao, hay là tiên thảo bậc cao đều vô cùng trân quý!

Đại Tiên giới hủy diệt đã là chuyện trăm vạn năm trước, tuy rằng trong tinh vũ rất khó uẩn dục sinh mệnh, nhưng mà khi nào uẩn dục ra, xuất hiện thánh dược lại rất cao.

49 Tiên Thành nhiều nhất cũng chỉ so được với 49 viên tiên tinh, tài nguyên uẩn dục ra làm sao sánh được với toàn bộ tinh hải chứ?

Đương nhiên, Đoàn cường đạo Cửu Đầu Sư cũng không có khả năng đi hết toàn bộ tinh hải, bọn họ chỉ đặt chân tới một phần rất nhỏ của tinh hải mênh mông, nhưng một phần rất nhỏ kia lại có tới ba gốc thánh dược sinh trưởng!

Trong đó hai gốc trong đó còn rất lâu mới thành thục, mà một

gốc lại sắp thành thục rồi.

– Chu tiểu tử, mau! Chúng ta đi lấy. Con lừa đen vừa nghe đến hai chữ thánh dược nước miếng liền chảy ra.

Chu Hằng cẩn thận xem xét, khối đại lục kia cũng không được cường đạo tinh hải đặt tên, là trực tiếp đánh số 1744, ngoài ra, tin tức trọng yếu nhất là còn chú thích gần đó còn có hai đầu yêu thú chờ đợi ăn thánh dược.

Ly Vẫn.

– Ly Vẫn? Nghe hắn nói ra hai chữ này, Lam Long nữ hoàng và Hồng Long nữ hoàng đều thoáng sửng sốt: – Đây là họ hàng xa của Long tộc, nếu như là Ly Vẫn huyết mạch tinh khiết thì khá lợi hại!

Chu Hằng không khỏi kỳ quái, nói: – Giống các ngươi phân chia thế nào?

– Phân, giống? Những lời này khiến hai đại Long Hoàng tức giận, tên này nói gì vậy. Lại còn hình dung như vậy?

Chu Hằng cười hắc hắc, hắn quả thật dùng từ không thỏa đáng nói: – Ai phong cho Long tộc các ngươi là Lam Long và Hồng Long, hiện tại lại lòi ra một con Ly Vẫn cũng là họ hàng các

ngươi, quan hệ họ hàng dường như quá rộng đi.

– Tổ tiên chúng ta đương nhiên chỉ có một, đó chính là Thánh tổ vô thượng, Thanh Long trong4 thần thú!

– Chúng ta đều là hậu đại của thần long, chỉ là huyết mạch đã bị nhạt, = xảy ra biến dị, cho nên mới có thuộc tính bất đồng, nhưng không thể phủ nhận chúng ta đều có Chân Long Chi Huyết!

– Giống như Ly Vẫn, cũng do Chân Long và một loại thần thú sinh ra, tương tự còn có Tù Ngưu, Nhai Tí, Trào Phong, Bồ Lao! Thế gian đều nói cha mẹ sinh con trời sinh tính, mỗi người khác nhau, thực ra cũng không phải chỉ Long tộc chúng ta cùng một loại huyết mạch!

Lam Long nữ hoàng nghiêm chỉnh nói, chuyện này dính tới tôn nghiêm Long tộc, nàng nhất định phải để Chu Hằng hoàn toàn hiểu rõ. Thậm chí còn phải kính sợ.

– Ồ, nói cách khác, Long tộc chính là Long gia, truyền thừa vô số, đến đời dòng thứ các ngươi cũng đã không được coi trọng. Tuy nhiên họ Long, cũng có thể gọi là Ly Vẫn, đó là do nữ nhân Long gia gả ra ngoài sih ra, thuộc về họ ngoại sao? Chu Hằng làm phép so sánh.

– … Ngươi không thể hiểu như vậy, nhưng mà cũng có thể nói là đại khái là như vậy.

– Nói đi nói lại thì ta thấy các ngươi chỉ có ba giọt Chân Long tinh huyết, cũng không chính tông à! Chu Hằng thở dài. Đây là do Hoặc Thiên nói, cường như Lam Long nữ hoàng cũng chỉ có ba giọt Chân Long Chi Huyết.

– Nói bậy, chúng ta đương nhiên mạnh hơn Ly Vẫn nhiều! Chúng nó đã hoàn toàn trở thành yêu thú, sớm đã bị Long tộc vĩ đại chúng ta phân rõ giới hạn! Lam Long nữ hoàng nghĩa chính nghiêm từ – chính nghĩa nghiêm lời nói.

– Bộ dạng xấu xí cũng không phải bọn họ sai, các ngươi cũng quá nhẫn tâm rồi? Chu Hằng cố ý nói: – Đúng là chỉ biết nhìn bề ngoài.

– Ngươi, ngươi, ngươi cố tình gây sự!

– Bị ta nói trúng, không cãi được sao? Chu Hằng cười ha ha.

– Dù sao, chúng ta mới đại biểu cho Long tộc cao quý nhất! Lam Long nữ hoàng vô cùng kiêu ngạo ngước mặt lên. – Uy uy uy, vợ chồng các ngươi cãi nhau thì cứ đóng cửa lại, đừng công khai tán tỉnh ở trước mặt mọi người, ở đây còn không có nhiều người ngoài sao? Ngươi không quan tâm cảm thụ của

chúng ta sao? Buồn nôn muốn chết! Con lừa đen quái khiếu nói.

Chu Hằng cười ha ha, nói: – Ngươi đang nghĩ tới gốc thánh dược kia sao?

– Hắc hắc, đã biết thì không cần nói ra, nói vậy có vẻ như bổn tọa tham lam rồi!

Con lừa đen ra vẻ ngượng ngùng nói.

– Ngươi vốn là con lừa tham lam nhất trần đời mà.

Chu Hằng nhìn về phía cường đạo tinh hải còn dư lại, nói: – Các ngươi biết gì về tên Phong Tử Đô kia?

Ở dưới sự uy hiếp của hai đại Long tộc nữ hoàng, cho dù Chu Hằng chỉ là Thăng Hoa Đế thì thế nào, những Sáng Thế Hoàng này cũng chỉ đàng hoàng trả lời, không dám giấu diếm.

Tuy nhiên, Phong Tử Đô cũng đến chưa được bao lâu, mặc dù đến là mời chào, nhưng mà vì vừa mới thương nghị, cho nên cũng chưa lộ ra nhiều, chuyện bọn họ biết cũng không nhiều hơn Chu Hằng bao nhiêu.

Mà hai người duy nhất biết rõ tình hình, một người thì chạy trốn, một thì bị nuốt sống, tóm lại tạm thời không hỏi được.

Nhưng cường đạo tinh hải khá ấn tượng với mảnh vỡ đại lục 1744, bởi vì nơi đó có một gốc cây thánh dược Thất Tinh Quả!

Thất Tinh Quả chính là thánh dược chân chánh, mỗi 10 vạn năm mới cao lên một đoạn, 70 vạn tuổi thì cao được 7 đoạn, sau đó mỗi một đoạn khai một hoa, kết một quả, thêm 3 vạn năm nữa mới thành thục.

Tuy sinh trưởng chậm, nhưng mà hiệu quả tuyệt đối khủng bố, cho dù Minh Tiên cũng được thánh dược tẩm bổ, vô cùng trân quý.

Mao Lợi thương lượng yêu cầu kết minh với Phong Tử Đô, trong đó có một yêu cầu là mời Phong Tử Đô ra tay, giúp hắn thu gốc Thất Tinh Quả này.

Trong tinh hải này cũng không chỉ có một cường đạo đoàn Cửu Đầu Sư, bởi vậy, Mao Lợi không chỉ lo lắng hai con Ly Vẫn cấp bậc Minh Tiên kia, mà còn có những cường đạo tinh hải phát hiện ra Thất Tinh Quả khác.

Trong đó, cũng không thiếu tồn tại cường đại như Minh Tiên!

Muốn mời chào người ta, đương nhiên phải trả cái giá nhất định, cho nên Mao Lợi mới có tư cách cò kè mặc cả với Phong Tử Đô.

Đợi hỏi rõ tất cả mọi chuyện, Lam Long nữ hoàng vung tay kết liễu tám tánh mạng Sáng Thế Hoàng, tuy rằng tu luyện không dễ, nhưng mà bọn họ tội nghiệt vô số, chết không có gì đáng tiếc, ban cho bọn họ chết nhanh là đã tiện nghi cho bọn họ rồi.

Bọn họ rời đi, rất nhanh tìm được tinh thuyền.

Chu Hằng phóng đám nữ nhân ra khỏi Tiên Cư, chiếc tinh thuyền này tuy rằng không quá lớn, nhưng mà chứa hai trăm người là không thành vấn đề, hắn tính toán để tinh thuyền mang theo những cô gái này trở lại 49 Tiên Thành trước, mà hắn đi tìm đại lục 1744 kia.

Hắn để Mộc Đồng Đồng và Hồ Nhân đồng hành, tuy rằng Mộc Đồng Đồng tuổi không lớn lắm, nhưng mà tu vi nàng lại bất phàm, hiện tại đã là Nhật Diệu Hoàng, cộng thêm tiểu nha đầu tinh quái vô cùng, có lẽ sẽ không bị chịu thiệt.

Hơn nữa, danh hiệu Thánh Dược sư của hắn đủ để chấn nhiếp chín thành chín người, bọn họ cũng không dám làm khó những nữ nhân ở trên tinh thuyền.

Mộc Đồng Đồng là người phụ trách mang tin tức Hồng Nguyệt về cho hắn.

– Bây giờ đi đâu? Hồng Nguyệt không đột nhiên từ trong Tiên Cư xuất hiện, hai chân trong suốt như ngọc, khuôn mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng như liên, tuyệt mỹ như tiên.

Chu Hằng không thể không thừa nhận, nói về dung mạo, nàng cũng không kém Hoặc Thiên. Hắn nói: – Đi hái một gốc Thất Tinh Quả?

– Thất Tinh Quả? Hồng Nguyệt hơi hơi trầm ngâm:

– Thì ra là linh quả đẳng cấp thấp, cũng được, dù sao ta phải dưỡng thương, đi đâu cũng đều như nhau, nếu như gặp chuyện, có thể triệu hoán ta giúp ngươi.

Dễ nói chuyện như vậy?

Chỉ là trước mắt mà xem, dường như Hồng Nguyệt này đã đạt tới trình độ nào đó, nhưng mà sao lại kết thù oán lớn với Hoặc Thiên như vậy? Hơn nữa, tuy rằng Hoặc Thiên phi thường kiêu ngạo, nhưng đối với đồng môn tuyệt đối sẽ dừng ở mức độ nào đó.

Nếu hai người đều như vậy, vì sao lại phản bội nhau?

Chẳng lẽ ghen ghét sắc đẹp của nhau?

Chu Hằng quái gở nghĩ, hắn nhất định phải tận lực tránh để Hồng Nguyệt và Hoặc Thiên gặp mặt, nếu không đối chọi gay gắt, nói không chừng sẽ có một người ngã xuống.

Nhưng cứ mang theo Hồng Nguyệt chạy tới chạy lui cũng không phải biện pháp tốt?

Hắn cũng không thể cứ mãi không quay về gặp chúng nữ? Hắn còn có cha mẹ, còn có thân nhân, còn có bằng hữu! Hả?

Ánh mắt Chu Hằng đột nhiên sáng ngời, thực ra cũng không phải không có biện pháp, chỉ cần tu vi Hồng Nguyệt đột phá Tinh Thần Cảnh, như vậy nàng tự nhiên sẽ phi thăng Minh giới, như vậy nàng muốn ở lại dưới cũng khó.

Đến lúc đó mang Hoặc Thiên cùng mọi người chạy trốn là được, chờ sau khi hắn cũng phi thăng Minh giới, thiên địa rộng lớn như vậy, gặp lại Hồng Nguyệt tỷ lệ cực nhỏ.

Thực ra, nếu Hoặc Thiên hoặc Hồng Nguyệt chết một, ân oán lớn hơn nữa cũng xóa sạch. Các nàng đều đánh đối phương trọng thương, như vậy ai cũng không thiệt!

Tuy nhiên, thương thế của hai nàng đều do đánh nhau gây ra sao?

Điểm ấy Hoặc Thiên chưa nói qua, Hồng Nguyệt cũng chưa nói qua.

Trời ạ, vẫn nên dựa theo biện pháp vừa rồi, để Hồng Nguyệt mau chóng đột phá, phi thăng Minh giới!

Chu Hằng mang theo Tiên Cư, cùng Hồng Long nữ hoàng, Lam Long nữ hoàng, con lừa đen một lần nữa tới khối đại lục vỡ nát kia, nơi đó có tinh thuyền Đoàn cường đạo Cửu Đầu Sư lưu lại, vừa lúc để đám người Chu Hằng có thể rời cảng.

con lừa đen không ngừng thúc giục, tinh thuyền bay lên tiến vào vũ trụ mờ mịt.

Bởi vì không có thuyền viên, đám người Chu Hằng phải thay phiên khống chế tinh thuyền, nếu không vạn nhất va chạm với vẫn thạch, có thể sẽ phát sinh phiền toái rất lớn, hơn nữa tiến hành Không Gian Thiên Việt cũng cần người khống chế, không thể tự động tiến hành được.

Con lừa đen vào khoang lái điều khiển, Chu Hằng và Lam Long nữ hoàng hai nàng ở trong khoang thuyền nói chuyện,

nói về chuyện Minh giới mà các nàng biết được.

Thời gian trôi qua rất nhanh, Chu Hằng bắt đầu có chút khó chịu, không ngừng địa trừng mắt Hồng Long nữ hoàng, chỉ cảm thấy nữ nhân này sao còn không hiểu ý cơ chứ, đã trễ thế này còn không trở về phòng mình.

Hồng Long nữ hoàng cũng không ngốc, bị Chu Hằng trừng mắt nhiều lần như vậy sao lại không rõ, nhưng mà nàng ra vẻ không biết, luôn luôn kéo Lam Long nữ hoàng nói chuyện tỷ muội tình thâm, chỉ coi ánh mắt Chu Hằng như hạt cát.

Xem ra nữ nhân này coi hắn như cây nến đây!

Chu Hằng trực tiếp đuổi người nói: – Này, đã trễ rồi, ngươi cũng nên về ngủ đi.

Nghe hắn nói trực tiếp như vậy, Lam Long nữ hoàng không khỏi căng thẳng, tuy rằng đã xảy ra quan hệ với Chu Hằng, nhưng mà đó là để giải Huyết Nguyệt Chú. Hơn nữa, ngày hôm qua Chu Hằng làm đi làm lại như vậy, nàng hiện tại nghĩ lại mà sợ.

– Nhị tỷ, ta ngủ với ngươi! Nàng vội vàng nói, không để cho Chu Hằng có cơ hội mở miệng, kéo Hồng Long nữ hoàng bỏ chạy. Trời ạ!

Chu Hằng sờ sờ mũi, không khỏi nở nụ cười, có thể dọa chạy một vị Minh Tiên, chuyện như vậy có mấy người làm được? – – – – – oOo- – – – –

Chương 782: Địa long

Có câu nói, hòa thượng chạy không khỏi miếu, Lam Long nữ hoàng chính là vậy.

Tuy rằng nàng luôn lấy Hồng Long nữ hoàng ra làm bia đỡ đạn, nhưng vị tỷ tỷ này không giảng nghĩa khí, lười biếng ném nàng qua một bên rồi ngủ, không để cho nàng có cơ hội bỏ mặc Chu Hằng.

Dám cả gan ngỗ nghịch nam nhân của mình, đây chính là tội lớn! Không nói gì, Chu Hằng ôm Lam Long nữ hoàng lên đánh mông, hắn thực ra cũng rất muốn tìm một cơ hội chà đạp cái mông vểnh mê người kia, Lam Long nữ hoàng vừa lúc cho hắn cơ hội này.

Cho dù thực lực vượt xa Chu Hằng thì thế nào, ở dưới pháp tắc chế ước của Hồng Nguyệt, Lam Long nữ hoàng căn bản không thể mắng chửi được Chu Hằng.

Bởi vậy, nàng càng thêm giận Chu Hằng.

Chu Hằng thích trêu chọc nàng, nhìn vẻ mặt không cam lòng lại bất đắc dĩ của nàng, hắn lại có loại cảm giác vui sướng

không hiểu.

Con lừa đen rốt cục điều khiển lạc đường, sau khi nói với Chu Hằng một tiếng, rất không có trách nhiệm, phủi mông trở về phòng của mình kiểm kê bảo bối bao năm qua nó thu thập được, đây là lạc thú của con lừa đê tiện này, mỗi ngày không đếm một lần thì nó không an tâm.

Chu Hằng kéo Lam Long nữ hoàng đi tới khoang điều khiển, vẻ mặt tà ác khiến Lam Long nữ hoàng nhìn mà hốt hoảng.

– Này, ngươi đừng táy máy tay chân nha!

– Cởi y phục của ta làm gì?

– Lưu manh, không cho phép ngươi cởi y phục của mình!

– A – đồ lưu manh, không được làm loạn!

– Ta… Ân…

Tiếng phản kháng của Lam Long nữ hoàng thấp dần, thay vào đó là tiếng hít thở ồ ồ của hai người.

Đi trong tinh hải mất thời gian rất lâu, cho dù tinh thuyền có năng lực bằng trời, nhưng mà muốn vượt qua vũ trụ thì vẫn rất chậm. Cũng may nam nữ phối hợp, làm việc không phiền lụy, Chu Hằng và Lam Long nữ hoàng cả ngày đều ở trong khoang lái, về phần làm những gì thì không phải người ngoài có thể biết.

Bốn tháng sau, tinh thuyền tới chặng đường cuối cùng, rốt cục đi tới phụ cận mảnh đại lục đánh số 1744 kia.

Trong vũ trụ hư vô căn bản không có khả năng định vị chính xác, tất cả đều di động, chỉ là tốc độ không quá nhanh, giống như một con sông không lớn. Nhưng mấy trăm năm, mấy ngàn năm qua đi, nó vẫn có phát sinh biến hóa rất lớn.

Vị trí biến hóa này xa xa không đạt tới khoảng cách một lần Không Gian Thiên Việt, có thể tìm được trong vũ trụ âm u, tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng.

Đến nơi này, Chu Hằng, Lam Long nữ hoàng và con lừa đen đồng loạt xuất động, mỗi ngày đều bay ra tinh thuyền, tìm tòi trong tinh hải. Như vậy lại tốn thêm gần hai tháng, rốt cuộc tìm được khối đại lục vỡ nát số 1744 kia.

Chu Hằng điều khiển tinh thuyền đáp xuống, sau khi giấu tinh thuyền ở một sơn cốc nhỏ, đoàn người bắt đầu tiến vào nơi Thất Tinh Quả sinh trưởng.

Hồng Long nữ hoàng có thể ngồi tuyệt đối không nằm, có thể nằm tuyệt đối không ngồi, đúng là một người siêu lười, nhưng ở tinh thuyền thì không được, nàng muốn nghỉ ngơi thì phải tiến vào Tiên Cư, nhưng lại gặp phải Hồng Nguyệt!

Hồng Nguyệt lập tức hù chạy siêu lười này!

Ở với Hồng Nguyệt? Nàng còn có tâm tình ngủ sao? Không bị dọa sợ thì cũng bị hù chết!

Nhìn nàng khổ sở đồng hành, Chu Hằng và Lam Long nữ hoàng đều nở nụ cười, quả nhiên luôn có vật khắc vật, tuy rằng hai nàng đều có chữ lót là chữ Hồng, nhưng mà Hồng Nguyệt không biết nghiền ép Hồng Long nữ hoàng gấp bao nhiêu lần!

Trong vũ trụ Tiên giới cũng không có mặt trời. Theo lý mà nói thì không thể sinh ra tiên thảo được. Nhưng lại có ít đại lục chứa lượng lớn tiên thạch, nó có thể để tiên thảo sinh trưởng.

Bởi vậy. Rất nhiều đại lục vỡ nát vẫn có thực vật sinh trưởng, nhưng so với đại lục bình thường thì những thực vật này có rất nhiều chỗ cổ quái.

Tỷ như nơi này, có rất nhiều dây mây vươn cao tới trời, mỗi một lá mây đều đều lớn bằng hai mẫu ruộng. Cũng may trong vũ trụ cũng không có mặt trăng, cho nên những lá cây này không có ánh sáng cho nên đen như mực.

Trên mặt đất, lá rụng dùm thành một tầng dày, nếu như người bình bước lên khẳng định sẽ bị lọt xuống lớp lá thúi, sẽ bị nghẹt thở mà chết.

Chu Hằng bọn họ đều là tiên nhân bậc cao, tự nhiên một đường như giẫm trên đất bằng.

Phi hành ở trên trời, dây mây dày đặc vô cùng, cho nên cũng không tiện bằng đi ở mặt đất.

– Có động tĩnh! Đi ra mười mấy phút sau, Lam Long nữ hoàng đột nhiên ngừng bước, giơ tay ngăn lại nói.

Chu Hằng cũng ngưng thần nghe, trên nắm tay chớp động ánh sáng vàng.

Oanh!

Đúng lúc này, lá cây bay loạn lên trời, một bóng đen dài từ dưới lòng đất vọt ra, mở miệng máu cắn tới đám người Chu

Hằng.

Vật ấy, toàn thân ngăm đen, mập mạp, tròn trịa, còn còn dính chất lỏng trắng mịn, tuy rằng mồm to mở ra, nhưng mà cái đầu không mắt, không tai, không mũi, thậm chí, ngay cả mặt cũng không có, mà giống như một cái cột biết há mồm ra thôi.

Nói trắng ra thì có chút giống giun, đương nhiên là con giun siêu lớn phóng đại gấp một vạn lần, 10 vạn lần! – Má ơi! Con lừa đen hét lên một tiếng, dạt ra bốn vó bỏ chạy.

– Con lừa ngốc ngếch, chạy nhanh như vậy làm gì, bản nữ hoàng sắp ngã xuống rồi! Hồng Long nữ hoàng đang nằm ngủ trên lưng lừa, nhưng mà con lừa sợ hãi nhảy dựng lên làm hại nàng suýt té.

Con lừa đen trong lòng trấn định lại, đúng vậy, trên lưng nó còn có một Minh Tiên 5 tướng à, nó trốn làm rắm à, bị ăn thì cũng là nữ nhân ở trên lưng này trước. Hơn nữa Hồng Long nữ hoàng lười thì lười, nhưng mà sao lại để mình chui vào bụng yêu thú chứ?

– Tứ muội, giao cho ngươi! Hồng Long nữ hoàng vẫn lười biếng nói.

Lam Long nữ hoàng hiếu chiến, mấy ngày này nàng bị Chu Hằng làm cho thảm thương, đang muốn tìm người xả giận đây! Nàng lập tức tưởng tượng con giun này như Chu Hằng,

cái thân vừa to vừa dài kia rất giống cái đồ làm hại người của Chu Hằng?

Mặt nàng đỏ lên, không thể không thừa nhận, tuy rằng nàng bị làm đi làm lại rất thảm, nhưng mà cũng để nàng thưởng thức được mỹ cảm tuyệt vời, có đôi khi còn khiến nàng kích động muốn đè Chu Hằng ra ấy chứ.

Đáng ghét!

Đều là thứ hại người kia.

Lam Long nữ hoàng sát khí mạnh mẽ bùng cháy, tay phải ngưng kết băng sương, trong phạm vi trăm trượng biến thành thế giới đóng băng, trong nháy mắt con giun kia bị ngừng lại, biến thành một khúc băng dài.

Nàng cách không bổ ra, rắc, lớp băng vỡ nát, từng bộ phận con giun biến thành băng tinh, căn bản không còn khối thịt hoàn chỉnh nào.

– Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Mặt đất rung động, chỉ thấy lớp băng vỡ nát, băng vụn bay loạn, từng bóng đen từ dưới lòng đất vọt lên, tấn công đoàn người Chu Hằng.

– Nhiều vậy… Ccon lừa đen rát cổ họng kêu to.

– Phong cho bổn hoàng!

Lam Long nữ hoàng hưng phấn, nhiều thứ “Chu Hằng” hại người như vậy, nàng đánh thật thích a! Vị Long tộc nữ hoàng này bay vọt lên, hai tay mở ra, mười ngón điểm ra, mỗi ngón tay bắn ra Băng Kiếm màu lam, từ trên trời cao bắn xuống.

Từ dưới lòng đất có ít nhất mười mấy con giun siêu lớn, vũ động tứ chi quất tới Lam Long nữ hoàng, cuồng phong bốc lên, giống như một cơn bão lớn.

Lam Long nữ hoàng độc chiến mười mấy con giun lớn này, trong khoảng thời gian ngắn chiến ngang tay!

Chu Hằng không khỏi thất kinh, Lam Long nữ hoàng chính là Minh Tiên 5 tướng, trướckhi Tiên chưa đại băng diệt, có thể nói là cường giả như mây trên trời, nhưng để trấn áp nàng vẫn phải hy sinh ít nhất mấy trăm Sáng Thế Đế đấy!

Nhưng bây giờ những con giun siêu cấp này cũng không biết có phải là yêu thú hay không, tuy rằng Lam Long nữ hoàng còn chưa dùng toàn lực, nhưng mà vẫn có thể đánh ngang tay với nàng, đủ thấy chúng chiến lực kinh người!

Vũ trụ quá lớn, cường giả vẫn phải có! Hơn nữa, đây là yêu thú, cũng không phải võ giả, không liên quan tới nhân loại.

Sinh ra cường đại cũng chỉ có yêu thú, cũng không vì võ đạo đứt gãy mà suy yếu, ngược lại vì không có cường giả nhân loại áp chế, chúng nó trưởng thành dễ dàng hơn!

Hiện tại những con giun siêu lớn này cũng vậy, nơi này rất hiếm dấu người, chính là môi trường sinh trưởng tốt nhất với chúng, trưởng thành đến mức đủ chống nổi Minh Tiên 5 tướng!

Trời ạ, Cửu Đầu Miêu sao không ghi chú rõ trên Tinh Đồ chứ.

Chu Hằng oán trách trong lòng, nhưng hắn cũng biết Mao Lợi bọn họ cho dù chịu thiệt ở đây cũng cần gì phải ghi lại ở trong Tinh Đồ? Nhiều lắm thì lần sau bọn họ không đi đường đó thôi, cũng không giống hai đầu Ly Vẫn trấn áp thánh dược kia, nhất định phải cứng đối cứng.

– Hả, tứ muội, đây hình như có chút giống Địa Long! Hồng Long nữ hoàng trấn con lừa đen, không cho nó chạy tới chạy lui, nàng như có điều suy nghĩ nhìn chằm chằm những con giun đen nhánh kia, đột nhiên cất giọng nói.

– Đúng là có chút giống, nhưng mà thật ghê tởm à! Lam Long nữ hoàng trả lời một câu, còn tranh thủ liếc Chu Hằng một cái, ánh mắt chia làm ba đường.

Hạ thể Chu Hằng không khỏi phát lạnh, thầm nghĩ các nàng tự nhiên nhìn hắn làm gì, sao lại khiến hắn có cảm giác lạnh như vậy chứ?

Nếu hắn biết Lam Long nữ hoàng coi những coi giun kia như đồ chơi của hắn mà đánh, thì tuyệt đối sẽ nổi giận lôi đình, tiểu nương bì này muốn tạo phản sao?

Lam Long nữ hoàng càng đánh càng hăng, liên tục thét dài, bắt đầu phát ra long uy, phía sau hiện lên một hư ảnh Thiên long màu lam, chiến lực tăng mạnh.

– Địa Long là gì? Chu Hằng hỏi Hồng Long nữ hoàng.

– Một loại thần thú rất ghê tởm! Hồng Long nữ hoàng nói.

– Nói cụ thể một chút đi! Chu Hằng cảm thấy rất hứng thú. Hồng Long nữ hoàng thấy Lam Long nữ hoàng đại triển thần uy, đã chiếm cứ thượng phong, cũng liền yên lòng, nói: – 4 thần thú thiên địa, phương đông Thanh Long, phương tây Bạch Hổ, phương nam Chu Tước, phương bắc Huyền Vũ, là thần thú sau khi Khai Thiên Ích Địa uẩn sinh ra, trời sinh có được thần thông vô cùng cường đại!

– Nhưng mà trong truyền thuyết, giữa thiên địa còn có thứ thần thú 5!

– Chính là con giun, cũng được gọi là Địa Long.

Chu Hằng không khỏi tò mò, hỏi: – Con giun nho nhỏ này cũng gọi là thần thú?

Loại vật ở quê hương hắn khắp nơi đều có, danh xưng thần thú không khỏi có chút quá khoa trương đi.

– Nó không giống với những thần thú khác sinh sản khó khăn, Địa Long sinh đẻ rất dễ, cũng bởi vậy huyết mạch cũng pha loãng rất nhanh, sau khi kế thừa mấy vạn đại, mấy ức đại, đã không còn giữ được thần thông nữa! Hồng Long nữ hoàng nói.

Cũng đúng, vừa sinh đẻ nhanh, lại vừa mạnh mẽ, thế giới này phải đã sớm là thiên hạ của giun rồi sao?

– Nói như vậy, huyết mạch những con Địa Long này vẫn còn tinh khiết sao? – –

Chương 783: Thuyền va chạm

– Không phải những tên này, là một tên khác! Lam Long nữ hoàng lại là tiếp lời nói Chu Hằng, trong đôi mắt đẹp bạo xạ ra 2 đạo màu lam sáng lấp lánh, nàng quát lên một tiếng lớn, cả vùng đều bị nàng ngạnh sinh cầm lên khu vực ít nhất mười mấy dặm.

– Lăn ra đây cho bổn hoàng! Nàng quát to, tư thế oai hùng kinh người, thần võ vô cùng.

Chu Hằng xem ra không khỏi rung động trong lòng, để một nữ Chiến Thần oai hùng lộ ra thái độ thẹn thùng, đó không phải là thành tựu cao nhất của nam nhân sao?

Oanh!

Đại địa chấn động, tầng mặt đất bị ngạnh sinh rút lên, trong lòng đất hiện ra một hầm ngầm chừng trăm trượng, từng con giun siêu cấp lớn đều chui ra ngoài từ trong hầm ngầm!

– Long tộc, ta với ngươi cũng không cừu hận, vì sao ra tay với ta? Một đạo thần thức dao động chấn động mà đến, tràn đầy phẫn nộ mãnh liệt.

– Hừ, ngươi chớ quên, là ngươi xuất thủ trước! Lam Long nữ hoàng lạnh lùng nói, hai tay rung lên, 2 đạo hàn nhận đã chộp vào trong tay của nàng, mỗi một đạo đều dài chừng trăm trượng, phối hợp hư ảnh Thiên long màu lam phía sau nàng, có vẻ vô cùng khí phách.

– Long tộc, là các ngươi xâm nhập lãnh địa của ta trước! Trong địa huyệt, vô số con giun chui ra, triển khai đầy trời, một mảnh khiến người ta xem da đầu run lên, năng lực chịu đựng kém chút sẽ ghê tởm mà nôn ra ngoài.

Thình thịch, một tiếng trọng vang, địa huyệt bị ngạnh sinh chen toái, một con giun thô to không cách nào hình dung chui ra ngoài!

Chu Hằng định thần nhìn lại, mới phát hiện kia vô số con giun nhỏ không ngờ đều là từ xúc giác trên thân con giun to lớn đi ra ngoài, quái vật to lớn nghìn trượng mới là thân thật!

Tê. Thiên địa tạo vật thật sự vĩ đại, lại có thể uẩn sinh ra sinh linh to lớn như vậy!

– Nếu tiến vào lãnh địa của ngươi. Ngươi phải phát cảnh cáo! Khả ngươi trực tiếp ra tay, rõ ràng muốn cắn nuốt ta! Lam Long nữ hoàng huy 2 đạo hàn nhận chém tới: – Chớ có cho bổn hoàng không biết Địa Long bộ tộc các ngươi có thể cắn nuốt các thần thú khác để tăng lên huyết mạch lực!

– Ha ha ha! Nếu bị các ngươi xem thấu, thì sao! Địa Long thật lớn dương động hàng vạn hàng ngàn vòi, chẳng những bộ dạng ghê tởm, lại vô cùng tanh hôi, chảy ra chất lỏng có tính hủ thực cường đại. Tạo một cái lỗ thủng trên mặt đất!

Con giun trời sinh am hiểu chui lủi trong đất, có hủ dịch tương trợ, mà huyết mạch Địa Long không biết cao cấp bao nhiêu hiển nhiên ở phương diện này càng cường đại hơn.

– Long tộc, các ngươi rất cường đại, nhưng nơi này là địa bàn ta, các ngươi căn bản không làm gì được ta, không bằng biến đi? Nếu không… Hắc hắc hắc. Ta biết các ngươi đến là vì Thất Tinh Quả kia, mà bây giờ xuất hiện ở nơi này cũng không chỉ nhóm các ngươi! Địa Long to lớn chấn động thần thức tiếp tục nói.

Ngụ ý của nó, chính là nếu Lam Long nữ hoàng triền đấu nữa, nó sẽ tìm tới những thế lực khác, cấu kết bọn họ đi đối phó Chu Hằng. Thậm chí, nó còn có thể núp trong bóng tối tiến hành đánh lén!

Con giun thuộc tính là đất, giao chiến ở trên đại lục nó chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, toàn bộ trong lòng đất đều là sân nhà của nó, so với bọn Chu Hằng ở trên hư không trong còn linh động tự nhiên hơn.

Lam Long nữ hoàng hừ lạnh một tiếng, nói: – Ngươi tự đoạn thân thể. Bổn hoàng tha cho ngươi một cái mạng!

– Thúi lắm, huyết mạch của ngươi không mạnh hơn ta bao nhiêu. Cũng dám khẩu xuất cuồng ngôn! Địa Long siêu cấp giận dữ, hô một tiếng, thân hình lại đột nhiên lui rút về trong địa huyệt.

– Đóng băng! Lam Long nữ hoàng giơ tay phải lên, trong nháy mắt phong kết cả vùng, ngăn trở Địa Long lui trở về, hai tay dương động, quơ hai thanh hàn nhận dài trăm trượng chém xuống.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Địa Long chấn động thân thể, thân thể to lớn vừa đụng, băng cứng nhao nhao vỡ nát, thân thể của nó lập tức cấp bách co mà quay về – lực lượng của nó quả thật không ở dưới Lam Long nữ hoàng.

Lam Long nữ hoàng phù phiếm trên mặt đất, cũng không lỗ mãng đuổi tiếp.

Con giun ở dưới lòng đất mới có thể làm cho chúng nó bộc phát ra chiến lực cường đại, nàng tùy tiện mà vào, có thể sẽ ăn

mệt.

– Nhị tỷ, vừa rồi sao ngươi không giúp ta! Nàng do dự một chút, vẫn quyết định buông bỏ tính toán truy kích, nhưng tánh hiếu chiến vẫn trách hỏi tới Hồng Long nữ hoàng, nếu hai đại Long Hoàng liên thủ, nhất định sẽ vậy được Địa Long giao chiến trên mặt đất.

Như vậy, Địa Long muốn chạy trốn cũng không dễ dàng như vừa rồi, phải bỏ ra giá phải trả tương đối.

– Tứ muội, tính tình ngươi luôn không đổi được! Hồng Long nữ hoàng thở dài – Nếu như ta ra tay có thể chém giết cái Địa Long kia, ta tự nhiên xuất thủ! Nhưng trên thực tế, cho dù ta ra tay cũng chỉ có thể làm nó bị thương nặng!

Lam Long nữ hoàng hừ một tiếng, khuôn mặt không phục.

Hai nàng này, tính cách tuyệt đối trống đánh xuôi, kèn thổi ngược. Lam Long nữ hoàng yêu ghét rõ ràng, trong mắt tuyệt đối không chấp nhận được một hạt cát, mà Hồng Long nữ hoàng thì lõi đời, biết quyền biến, dùng mưu kỳ chước lạ để ứng phó những sự phi thường.

– Mặc kệ nói như thế nào, Địa Long kết thù cùng chúng ta! Chu Hằng nói – Hơn nữa, theo như lời nó, hiện tại cũng không chỉ đoàn người chúng ta để mắt tới Thất Tinh Quả!

– Thất Tinh Quả là thánh dược tuyệt đối, đến lúc đó cái Địa Long kia khẳng định cũng sẽ chen vào một cước, cuối cùng không tránh được chiến một trận! Lam Long nữ hoàng vẫn trừng mắt nhìn Hồng Long nữ hoàng một cái, ở trong lý niệm của nàng, chỉ cần trấn áp với vũ lực tuyệt đối, như vậy quản ngươi có phục hay không đâu, đều chỉ có cúi đầu.

– Cách ngày có thể hái thánh dược cũng không xa! Chu Hằng gật đầu thừa nhận, hiện tại chỉ là yêu thú cấp bậc Minh Tiên đã có 3 đầu, cộng thêm những thế lực cường đạo tinh hải khác, thật có đủ náo nhiệt.

– Vậy còn chờ gì, đi mau a! Con lừa đen lại vui vẻ đứng lên.

Bọn họ ra đi một lần nữa, bởi vì phía trước Địa Long tuyệt đối là bá chủ bên trong khu vực thật lớn, nơi này đương nhiên không có khả năng lại có yêu thú cường đại, bọn Chu Hằng cũng không có khả năng nhận được công kích.

Một ngày sau, bọn họ ly khai, đi vào một mảnh khu vực đầm lầy thật lớn.

Trên vùng trời phiến khu vực đầm lầy bốc lên khói độc mãnh liệt, cho dù hai đại Long Hoàng đều không dám khinh thị, các nàng linh lực phòng ngự mở ra có thể chống đỡ mấy mấy giờ, thậm chí hơn nửa ngày, nhưng phiến khu vực đầm lầy đến tột cùng có bao nhiêu rộng lớn?

Nếu như đi từ không trung, như vậy dưới sương mù dày đặc phong tỏa, bọn họ căn bản không biết nên hạ xuống từ nơi nào, mà Thất Tinh Quả lại ở trong phiến ao đầm này.

– Trong nước… có sinh linh! Chu Hằng quan sát sau một lúc nói.

– Là Lục Túc Ngạc! Trong ánh mắt Lam Long nữ hoàng bắn ra hai đạo quang hoa, xuyên thấu sương mù dày đặc, thẳng vào chỗ sâu đáy nước đầm lầy – Chúng nó sinh ra tại đây, cũng thích ứng hoàn cảnh của nơi này, nhưng trời sinh có thể chống đỡ loại độc chất này!

Nàng lộ ra một chút kinh ngạc, bởi vì nàng phát hiện những Lục Túc Ngạc bất quá là tu vi Nhật Diệu Đế, nhưng chúng nó lại có thể trường tồn tại phiến kịch độc, từ điểm đó mà nói, chúng nó đều cường đại hơn Minh Tiên!

– Lân giáp bọn chúng tất nhiên diễn hóa ra năng lực có thể ngăn cản khói độc, với lân giáp bọn họ làm thuyền, nhất định vượt qua phiến thuỷ vực này! Chu Hằng nói.

Lam Long nữ hoàng gật đầu, nàng trực tiếp đặt chân vào đầm lầy, thân thể thon dài đầy đặn tản phát ra khí oai hùng kinh người, nhưng rất nhanh biến mất ở trong sương mù nồng đậm, thình thịch thình thịch thình thịch, thanh âm chiến đấu bạo phát, chỉ vài giây sau nàng quay về, trong tay cầm một con cá sấu to lớn dài chừng mấy chục trượng.

Chu Hằng dùng xương cá sấu làm xương thuyền, dùng da cá sấu bao bọc lại, làm thành một chiếc thuyền nhỏ, về phần mái chèo thì không cần, bọn họ tùy tiện thổi có thể đẩy thuyền xuyên qua như mũi tên.

Hai đại Long Hoàng thay nhau mở ra linh lực hộ thuẫn, một cái phòng ngự một … người khác thì nghỉ ngơi.

Phiến thuỷ vực rất lớn, thuyền nhỏ đi suốt ba ngày sau, phía trước mới xuất hiện một hòn đảo, nhưng còn không tới gần, đã có thể cảm ứng được một cỗ uy áp kinh khủng, dù là Sáng Thế Hoàng đều cảm thấy trái tim băng giá.

Minh Tiên!

– Không tồi, nơi này hẳn là ổ hai đầu Ly Vẫn kia, ta có thể cảm ứng được một tia máu Long tộc!

Lam Long nữ hoàng nói.

Chu Hằng gật đầu, mới vừa muốn nói chuyện, ánh mắt lại hướng về 3 chiếc thuyền nhỏ đi vội mà đến.

Giống thuyền của bọn họ, 3 chiếc thuyền nhỏ kia cũng dùng da cá sấu bao lấy, chống đỡ khói độc tràn ngập tính hủ thực. Trên đầu 3 chiếc thuyền nhỏ đều có 1 người đứng, mỗi người đều tản phát ra khí tức không thua gì với hai đầu Ly Vẫn trên hòn đảo.

– Bọn họ muốn làm đắm thuyền của chúng ta! Chu Hằng biến sắc, lộ ra vẻ giận dữ.

Oanh!

Đúng lúc này, ba người đối diện nhao nhao ra tay, một người cuốn lên một đạo thủy long, một người gọi đến vẫn thạch đầy trời, người cuối cùng thì cuốn lên mưa lửa đầy trời, đồng loạt đánh tới bọn Chu Hằng ở thuyền nhỏ.

Lúc này Hồng Long nữ hoàng cũng không kịp nhàn hạ , đồng loạt đi tới đuôi thuyền với Lam Long nữ hoàng, ông, ông, 2 đạo Thiên long hư ảnh đồng thời lên không, các nàng liên thủ cùng đánh, hóa giải công kích oanh tới.

Thình thịch!

Bên trên thuỷ vực, quang hoa tán loạn, từng đạo sóng nước sôi trào thẳng lên trời, dường như đã xảy ra sóng thần, thân thuyền run rẩy dữ dội như muốn vỡ tan.

– Làm càn!

Lam Long nữ hoàng lộ ra hết anh khí, trợn mắt nhìn quét hướng 3 chiếc thuyền nhỏ, một đạo hàn khí coi nàng làm trung tâm hướng về bốn phương tám hướng mở rộng mà đi, trong nháy mắt đóng băng toàn bộ thuỷ vực dưới 4 chiếc thuyền nhỏ.

Nhưng thủy dịch rất độc, lớp băng đang tản ra dòng khí màu đen nhè nhẹ, đây chính là độc ngay cả Sáng Thế Hoàng đều có thể độc chết !

– Đi! Hồng Long nữ hoàng cũng lộ ra vẻ nổi giận, nàng không dễ dàng tức giận, bởi vì quá lười, chỉ khi nào phát động giận thì còn cuồng bạo hơn nhiều so với Lam Long nữ hoàng, trực tiếp tung người dựng lên, kéo theo một mảnh ngọn lửa nóng rực, oanh kích hướng về 3 chiếc thuyền nhỏ đối diện.

– Ha ha ha! Ta chỉ thử xem thân thủ hai vị, làm gì canh cánh trong lòng? Ba người kia đồng loạt lật bàn tay chống đỡ, tuy rằng khí tức mỗi người yếu hơn 1 ít so với Hồng Long nữ hoàng, nhưng ba người liên thủ cũng đủ để chống đỡ.

– Thử con mẹ ngươi a! Con lừa đen hét lên, nó từ trước đến nay đều độc mồm độc miệng: – Bổn tọa thiến ngươi, sau đó cũng nói chỉ thử xem thân thủ, ngươi thành lão thái giám thì có canh cánh trong lòng không?

Những lời này vừa ra, ba người đối diện đồng thời lộ ra sát khí lành lạnh.

Một đầu yêu thú Nhật Diệu Đế cũng dám làm càn theo chân bọn họ? Muốn chết!

Chương 784: Kỳ Lân cốt

Hồng Long nữ hoàng đại bạo phát, trong ngọn lửa quyển vũ, nàng cường thế tiến công, giống như một đầu thư báo hung ác, đối phương không nói một lời trực tiếp đánh lén, thiếu chút nữa làm hại thuyền bọn họ nguy, cuối cùng xúc động lửa giận của nàng.

Long Hoàng phát uy, không phải là nhỏ!

Đối diện 3 chiếc thuyền nhỏ vội vàng phá băng mà đi, giao chiến ở trong này đối với người nào đều tương đối bất lợi! Bọn họ bỗng nhiên phát động đánh lén, thực ra cũng là ôm thử một cái ý tứ, có thể xử lý dĩ nhiên tốt nhất, ít một cái đối thủ cạnh tranh, nhưng nếu không thể làm tốt… Bọn họ căn bản không có hứng thú triền đấu, bởi vì còn không phải lúc!

Lam Long nữ hoàng thúc giục thuyền cùng phụ trách phòng ngự, Hồng Long nữ hoàng thì khép mở song chưởng, không ngừng phát động công kích, hai nàng phối hợp tương đối ăn ý.

3 thuyền trước mặt hiện tại lại không chút ham chiến, một đường bỏ chạy, chỉ là không ngừng chém bổ mặt nước, hình thành cơn sóng gió động trời ngăn trở làm chậm thuyền của Chu Hằng tiến lên.

Bọn họ cách hòn đảo không xa, dưới toàn lực thúc dục, rất nhanh thì cập bờ.

Vù vù vù, người trên 3 chiếc thuyền nhỏ đều nhất nhất nhảy ra, tổng cộng có mười người, trong đó sáu người là tồn tại Sáng Thế Cảnh, bốn người khác thì là cấp bậc Thăng Hoa Hoàng, Thăng Hoa Đế, bộ dáng nhìn qua cũng trẻ tuổi, xem ra là đi ra ngoài để tăng trưởng lịch duyệt.

Trên thực tế, trong cường đạo tinh hải cũng có nhà quyền thế, truyền thừa mười mấy vạn năm, thậm chí mấy chục vạn năm đều có, cũng chưa chắc kém hơn so với nhà quyền thế Tuyệt Tiên Thành!

Thậm chí, bởi vì rộng lớn tinh vũ trong có tài nguyên, những này nhà quyền thế nội tình càng mạnh đều không nhất định!

Tỷ như ở Tuyệt Tiên Thành, người xuất sắc thế hệ trẻ chính là đám người Băng Tâm Trúc, Công Dương Thái Tôn, nhưng lại chỉ là Thăng Hoa Vương. Nhưng hiện tại Chu Hằng thấy vài người trẻ tuổi tu vi Thăng Hoa Đế.

Đương nhiên, cái gọi là trẻ tuổi cũng tương đối! Đạt tới cấp bậc Thăng Hoa Cảnh. dưới 5 vạn tuổi đều có thể xem như trẻ tuổi, nhưng tiềm lực Thăng Hoa Vương 2000 tuổi đang phát triển tuyệt đối sẽ không kém so với Thăng Hoa Hoàng 2 vạn năm thậm chí Thăng Hoa Đế!

Chỉ luận thiên tư, Băng Tâm Trúc, Công Dương Thái Tôn tuyệt không kém hơn bốn người trẻ tuổi đối phương, nhưng bọn hắn thắng ở sinh ra sớm mấy vạn năm, thoạt nhìn cường đại hơn nhiều .

Đám người kia căn bản không có ý tứ chiến đấu cùng Hồng Long nữ hoàng, lập tức thu thuyền nhỏ vào pháp khí không gian, sau đó nắm vài cái hậu bối Thăng Hoa Cảnh lên triển khai thân pháp mà đi.

– Không nên đuổi! Chu Hằng nói, hiện tại truy cũng không có ý nghĩa. Đối phương căn bản không muốn tử chiến, như vậy một đuổi một chạy có ý nghĩa gì? Nục đích những người này tới đây là cái gì?

Thất Tinh Quả!

Chỉ cần đi địa phương có Thất Tinh Quả, còn sợ những người này không hiện ra?

Tuy rằng trong Tiên Cư còn có một vị tồn tại siêu cấp cường đại, nhưng Chu Hằng cũng không muốn để cho Hồng Nguyệt xuất đầu! Cùng lúc hắn không muốn mượn dùng lực lượng người khác, về phương diện khác Hồng Nguyệt là đối thủ một mất một còn của Hoặc Thiên, hắn làm sao có thể làm kẻ hai mặt?

Nếu Hồng Nguyệt hung thần ác sát đối với hắn, vậy hắn cũng không để ý mượn một cái lực lượng của đối phương. Dù sao là địch nhân thôi, lợi dụng một chút có làm sao? Nhưng Hồng Nguyệt lại cố tình coi hắn trở thành đồng môn Thái Hư nhất mạch, điều này làm cho hắn xấu hổ!

Đại trượng phu có cái nên làm có việc không nên làm, lợi dụng người khác tốt đối với mình lại làm chuyện nham hiểm, đây là chuyện Chu Hằng tuyệt đối làm không được !

– Chúng ta nhất định sẽ tái kiến bọn họ!

Nghe được Chu Hằng nói như vậy. Hai đại Long Hoàng đều gật gật đầu, các nàng không phải không thể tưởng được điểm ấy, chỉ là cấp bách giận căn bản không suy nghĩ.

Chuyến này mấu chốt là Thất Tinh Quả!

Trên thực tế, cho dù không gặp mặt những người vừa rồi, chỉ cần bọn họ đoạt được Thất Tinh Quả. Bị những người đó biết, những người đó cũng sẽ tức chết!

– Cái hòn đảo này không đơn giản. Theo như lời bổn tọa, sát

khí xông lên tận trời! Con lừa đen làm bộ nói.

– Cho nên, phải huyết tế một chút! Chu Hằng nhìn chằm chằm đầu con lừa đen – Thời điểm phàm giới chinh chiến, đều giết mấy đầu heo tế cờ, nơi này không có heo, nhưng thật ra có một đầu con lừa đê tiện không kém cùng heo bao nhiêu, dù sao đều là 4 chân , cũng có thể cho đủ số!

– Nơi này là Tiên giới, không thịnh hành trò kia! Con lừa đen vội vàng nói.

– Ai nói ?

Hồng Long nữ hoàng tiếp lời nói – Khi Long tộc ta xuất chinh, cũng phải hiến tế sinh linh, một đầu yêu thú Nhật Diệu Đế… đi!

Con lừa đen lập tức dựng lông , miễn cưỡng cười nói: – Các ngươi sao lại nói chuyện như vậy, người ta sợ tới mức trái tim nhỏ nhảy loạn này!

– Được rồi, ngươi thật ghê tởm!

Ba người một con lừa cũng không vội tiến vào trung tâm đảo, mà là vòng quanh tiểu đảo dạo qua một vòng, nhìn tình huống một chút.

Đảo này không lớn, chỉnh thể hình tam giác, chỗ dài nhất cũng chỉ chừng trăm lý, độ rộng ba mươi dặm. Tuy nhiên trên đảo cũng không có khói độc vây quanh, nhưng cũng vẻn vẹn chỉ giới hạn trong không gian mười trượng trên đảo nhỏ, địa phương cao hơn có khói độc bao phủ.

Mặc dù tồn tại ở trong một mảnh đầm lầy dầy đặc độc khí, nhưng trên hòn đảo lại không thiếu sinh mệnh, có vô số dây mây sinh trưởng, gắt gao sát mặt đất, cũng không giống lúc vừa tới chứng kiến mảnh đại lục này, từng đạo dây mây đều mọc cuốn thẳng lên trời.

Bởi vì cao hơn 10 trượng có khói độc tồn tại, muốn dài cũng không dài được.

Dạo qua một vòng sau, bọn họ mới bắt đầu tiến vào đảo.

Đảo không lớn, nhưng địa hình lại vô cùng phức tạp, thường thường còn có cột đá bất ngờ đâm thẳng ra, phi thường cứng rắn cùng sắc bén, cấp bậc Sáng Thế Đế có thể không nhìn xông vào, nhưng võ giả ở dưới thì không thể được như vậy.

Bởi vậy, tốc độ bọn họ tiến lên cũng không nhanh, trên cơ bản cũng chỉ nhanh hơn một chút so với tốc độ bình thường đi bộ.

Bọn họ cũng không cấp bách, bởi vì hiển nhiên rất nhiều thế lực đã đến, nhưng bây giờ không có chiến đấu bạo phát, nói rõ mỗi đạo nhân mã còn đang nhìn, cũng nói Thất Tinh Quả trước mắt còn không thành thục, cho nên nhân mã khắp nơi mới đang chờ đợi.

Một khi đã như vậy, bọn Chu Hằng tự nhiên không vội.

– Chờ một chút!

Một đoạn đường sau, Lam Long nữ hoàng đột nhiên chợt dừng lại, lộ ra vẻ ngưng thần.

– Chuyện gì vậy? Chu Hằng hỏi.

Lam Long nữ hoàng lại không đáp, mà xoay người đi hướng một khối tảng đá lớn nhô ra, vỗ mạnh một chưởng, oanh, đá vụn đánh bay, tạo thành một đạo lốc bụi hiện lên trên bầu trời.

Lực lượng của nàng vô cùng kinh khủng, một chưởng này đánh xuống làm cả tảng đá đều bị chấn dập nát, sau đó bay lên ở trong kình phong, dường như khối đá lớn tiêu thất hư không.

Ánh mắt Chu Hằng căng thẳng, hắn nhìn thấy trong tảng đá này vẫn có một thứ khác giữ lại, chợt thoạt nhìn giống một cây xương cốt, chiều dài nửa trượng, giống như đùi người ta.

Đây đúng là một cái xương, toàn thân trong suốt, có một loại mỹ cảm không nói ra được, nhưng tuyệt đối không phải Nhân tộc, bởi vì nhân tộc không dài như vậy.

– Đây là… Kỳ Lân cốt! Hồng Long nữ hoàng đột nhiên nói, nàng nguyên bản luôn luôn lười biếng, hiện tại vẻ mặt lại đột nhiên chợt nghiêm lại.

– Kỳ Lân? Chu Hằng hơi kinh hãi, mặc dù hắn không ra mắt Kỳ Lân, nhưng đây chẳng phải thần thú trong truyền thuyết sao?

– Kỳ Lân cũng có huyết mạch Long tộc ta, truyền thuyết là con thứ bảy Tổ Long đại nhân cùng Thanh Ngưu Vương sinh ra! Lam Long nữ hoàng tiếp lời nói, nàng nắm cái xương kia trong tay – Đây đúng là Kỳ Lân cốt, tuy nhiên, huyết mạch đầu Kỳ Lân này cũng không tính thuần khiết!

– Đây là tự nhiên, thần thú xuất hiện ở Tiên giới làm sao có thể huyết mạch thuần khiết, trừ phi giống như Long Đế Hồng Long nữ hoàng dùng ánh mắt hoài nghi quét Chu Hằng một vòng, không nói nữa.

– Uy uy uy, ngươi đang dùng cái ánh mắt gì! Chu Hằng bị nàng nhìn không sao nói rõ được.

Hai đại Long Hoàng rất ăn ý đều ngậm miệng không nói, mà nghiên cứu Kỳ Lân cốt kia.

– Rất kỳ quái, thần tính tinh hoa dường như hoàn toàn xói mòn , nếu không có một tia huyết mạch Long tộc, ta cũng không thể cảm ứng được! Lam Long nữ hoàng nói với Hồng Long nữ hoàng.

– Quả thật, dường như Kỳ Lân cốt này bị người luyện hóa qua!

– Nhưng nhìn từ ngoài, lại không nhìn ra dấu vết luyện hóa!

– Cổ quái!

Hai đại nữ Long Hoàng nói chuyện với nhau, khiến cho Chu Hằng giận dữ, kéo Lam Long nữ hoàng qua vỗ mạnh vào mông, làm cho đối phương phát ra một tiếng hừ tràn ngập kiều não.

– Muội phu, có muốn đánh tỷ tỷ một chút? Hồng Long nữ hoàng quyến rũ cười hướng Chu Hằng, vểnh cái mông đầy đặn màu mỡ lên, dường như hoan nghênh Chu Hằng xâm phạm.

Chu Hằng không khỏi bại lui, sợ nhất nữ lưu manh a!

– Nơi này sao có thể có Kỳ Lân cốt ? Hắn hỏi.

– Ngươi hỏi ta, ta hỏi ai a? Hồng Long nữ hoàng giơ 2 tay.

Chu Hằng hận đến nghiến răng, cái nữ Long Hoàng này có phải cũng muốn bị thu thập hay không? Dù sao hắn đã chọc tới một cái Long tộc nữ hoàng, lại chọc tới một cái nữa cũng không lo, ai sợ ai a!

Vẫn là Lam Long nữ hoàng tốt, một bên là nam nhân, một bên là Nhị tỷ kết nghĩa, nàng cũng không muốn hai người xung đột, càng phát sinh chút sự tình bừa bộn, nói: – Nơi này có Ly Vẫn, xuất hiện một đầu Kỳ Lân dường như cũng không kỳ quái!

Kỳ Lân cốt ở dưới tình huống bình thường tuyệt đối là siêu cấp đại bổ phẩm, giày vò thành nước canh ăn vào, có thể tăng lên thể chất thật lớn, nhưng thần tính tinh hoa trong Kỳ Lân cốt đã hoàn toàn xói mòn, trừ bỏ cứng rắn một chút ra, không có tác dụng gì.

Ba người một con lừa tiếp tục ra đi, Chu Hằng nói: – Nói lại nói tiếp, Long tộc các ngươi không phải đều là siêu cấp trâu ở Minh giới sao, tại sao phải chạy đến Tiên giới?

Hai đại Long Hoàng hai mặt nhìn nhau, lại đều rất ăn ý không nói gì.

Chu Hằng ảo não, một tay đã ấn lên mông Lam Long nữ hoàng , cười nói: – Ngươi cũng không nên ép ta!

– Buông tứ muội ta ra, có bản lĩnh tới gặp ta! Hồng Long nữ hoàng rất có nghĩa khí kêu lên.

Phốc!

Chu Hằng lập tức sặc một cái, vị Hồng Long nữ hoàng này thật sự mạnh mẽ, may mắn nàng trời sinh biếng nhác, không phải nam nhân nào chịu được nàng! Hắn cũng biết Hồng Long nữ hoàng đang cố ý nói sang chuyện khác, trong đầu vừa chuyển, đột nhiên cả kinh kêu lên một tiếng, nói: – Thiên Huyền Linh Tinh!

Chương 785: Ly Vẫn hiện

Thiên Huyền Linh Tinh!

Lời vừa nói ra, hai đại Long Hoàng đồng thời lộ ra vẻ kinh ngạc, không cần thừa nhận Chu Hằng cũng biết hắn đoán đúng.

Phía trước, hắn ở 49 Tiên Thành từng thấy qua một nữ nhân Vương U Nguyệt thực lực đáng sợ, đối phương khẳng định là người Minh giới, phụng mệnh ở Tiên giới tìm kiếm Thiên Huyền Linh Tinh. Đã có một thế lực làm như vậy, vì cái gì không có người thứ hai, người thứ ba?

Nếu không, trừ bỏ Thiên Huyền Linh Tinh ra, đường đường Long tộc lại cần tiến quân Tiên giới sao? Còn nữa, hơn 300 vạn năm trước, Long Đế muốn nhất thống Tiên giới, diệt vạn tộc, mục đích thực sự không phải là vì Thiên Huyền Linh Tinh?

Chu Hằng nhìn hai đại nữ hoàng, các nàng hẳn có thể cho mình đáp án.

– Không sai! Thấy Chu Hằng có thể nói được Thiên Huyền

Linh Tinh, Lam Long nữ hoàng cũng không giấu diếm nữa, thống khoái mà gật đầu thừa nhận, hơn nữa bên cạnh Chu Hằng còn có hai vị đại năng Minh giới vô cùng cường đại, cũng có tư cách biết chuyện Minh giới.

– Thiên Huyền Linh Tinh đến tột cùng là vật gì? Chu Hằng thủy chung không hiểu.

– Trong Thiên Huyền Linh Tinh có thiên địa ảo diệu, là thứ võ giả Minh giới không thể thiếu khi đột phá cảnh giới! Lam Long nữ hoàng nói.

– Không thể dựa vào chính mình lĩnh ngộ? Chu Hằng kỳ quái hỏi, bởi vì đối với hắn mà nói, cảnh giới lĩnh ngộ dường như ăn cơm uống nước, cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp bất kỳ khó khăn, hắn căn bản không cách nào tưởng tượng bởi vì ngộ tính không đủ mà không thể đột phá.

– Chỉ có rất ít, rất ít người có thể dựa vào chính mình lĩnh ngộ đột phá, giống chúng ta lại không được, bởi vì huyết mạch chúng ta không đủ thuần khiết, không thể từ trong huyết mạch nhận được đầy đủ lĩnh ngộ! Lam Long nữ hoàng nói.

– Nhưng huyết mạch Long tộc thuần chánh, có thể một đường hát vang tiến mạnh, không cần nhận được cảnh giới lĩnh ngộ quấy nhiễu! Hồng Long nữ hoàng nói tiếp.

– Ở Minh giới, huyết mạch quyết định độ cao một người cuối

cùng có thể đạt tới!

– Trừ phi, nhận được Thiên Huyền Linh Tinh!

Hai đại Long Hoàng thay phiên nói.

– Bảo bối a! Con lừa đen nổi nước miếng ở một bên, sau đó vươn hai chân đi khắp cổ của Chu Hằng – Ngươi đại bại gia tử a, không ngờ đưa bảo bối như vậy cho một lão lừa đảo!

Nó biết chuyện Chu Hằng dùng Thiên Huyền Linh Tinh đổi một nhân ngẫu Tiên cấp, ở lúc trước xem ra là mua bán siêu cấp có lời hiện tại xem ra lại là quá dốt!

Chu Hằng lại mỉm cười, bảo vật tốt mấy sao so với được với mệnh ái thê hắn?

– Thiên Huyền Linh Tinh tới thế nào? Chu Hằng hỏi.

– Chỉ có một cái tinh cầu trải qua vô số năm phát triển, từ sinh ra đến tự nhiên đi hướng hủy diệt, sẽ uẩn dục ra Thiên Huyền Linh Tinh, hơn nữa, một cái tinh cầu cũng chỉ có thể uẩn dục

ra một khối Thiên Huyền Linh Tinh nhỏ như vậy! Lam Long nữ hoàng dùng hai tay hoa một chút, cũng bằng cỡ nắm tay.

– Tinh Hạch! Chu Hằng lập tức hiểu được.

– Tinh Hạch không phải Thiên Huyền Linh Tinh, nhưng Thiên Huyền Linh Tinh chất chứa ở trong Tinh Hạch! Lam Long nữ hoàng giải thích.

Chu Hằng hiểu được, hắn thật ra không hấp thu được Thiên Huyền Linh Tinh, nhưng khi trước Tinh Hạch lại làm cho hắn một hơi xông lên Nguyệt Minh Vương 11 luân. Chân chính hấp thu Thiên Huyền Linh Tinh , thật ra là phù văn trên trán hắn – hiện tại cho Chu Vũ Hà.

Có thể thấy được, Thiên Huyền Linh Tinh quả thật vô cùng trân quý, bởi vì ngay cả phù văn Hoặc Thiên tặng cho hắn đều có thể nhận được có ích từ đó.

Xem ra lúc trước Minh giới quả thật có không ít thế lực đi vào Tiên giới tìm kiếm Thiên Huyền Linh Tinh, nhưng theo tràng đại chiến trăm vạn năm trước, tinh cầu Tiên giới bị đánh bể toàn bộ, không có khả năng uẩn dục ra Thiên Huyền Linh Tinh, chỉ có thể tìm kiếm Thiên Huyền Linh Tinh do tinh cầu tử vong ở trong tinh vũ.

Cho nên, Minh giới cũng không phái ra quá nhiều người, chỉ là một hai người, khả năng bốn năm cái, lợi dụng thổ địa Tiên

giới tới tìm, mà không giống Phàm giới, ngược lại có giống đại năng như lão lừa đảo ở tự mình tìm kiếm.

Nói như thế, vô luận là Tiên giới hay là Phàm giới, đối với Minh giới đều hẳn tương đối trân quý, tựu như cùng một mảnh Dược Viên, có thể cung cấp Thiên Huyền Linh Tinh phong phú, cuồn cuộn không dứt.

Có lý do gì đánh bể Tiên giới?

Lúc trước song phương giao chiến đến tột cùng có cừu hận không thể hóa giải như thế nào, cuối cùng đưa đến Tiên giới băng diệt?

– Xú tiểu tử, ngươi hút sạch một viên Tinh Hạch, mau nhổ ra cho bổn tọa! Con lừa đen càng thêm đỏ mắt, Chu Hằng chiếm được một viên Tinh Hạch hoàn chỉnh! Trách không được lúc trước ngay cả Minh giới Vinh Kiếm Long đều động lòng tham lam.

– Trước mặc kệ những thứ này, chúng ta vẫn nên cướp Thất Tinh Quả tới tay! Chu Hằng đá con lừa đen qua một bên. .

Tuy rằng bây giờ tốc độ của bọn họ không nhanh, nhưng cũng không cần nghỉ ngơi, hơn nữa đảo này cũng hơi lớn, lại hơn một tiếng sau, bọn họ đi tới chỗ sâu trong tiểu đảo, đây là một cái hẻm núi, ba mặt núi vây quanh, chỉ có một bên có thể tiến vào.

Tuy rằng nơi này không cấm phi hành, nhưng bởi vì chỗ cao chính là khói độc, bởi vậy ít người xông vào khói độc, đều chọn tiến vào từ cửa vào duy nhất.

– Kia Lam Long nữ hoàng dựa vào huyết mạch cảm ứng, lập tức chỉ đỉnh núi phía xa.

Thực ra cũng không đến đỉnh núi, mà là đến gần vách núi cao đỉnh núi, đột nhiên xuất hiện một mảnh đất bằng phẳng thật lớn, mặt trên dùng tảng đá năm màu làm thành một cái sào huyệt, sào lý có hai đầu yêu thú cổ quái.

Đầu rồng thân cá, khóe miệng luôn luôn đóng mở , dường như đang nuốt cái gì, mỗi lần hé miệng, liền có một đạo khói độc phun ra từ miệng, dường như đang gây sóng gió.

Khói độc toàn bộ khu vực đầm lầy, chính là hai đầu yêu thú này hình thành?

– Đây là Ly Vẫn, thân thích nhà ngươi? Chu Hằng nhìn về phía Lam Long nữ hoàng.

Tuy rằng Chu Hằng nói không sai, nhưng nghe như thế nào vẫn không được tự nhiên? Lam Long nữ hoàng trợn mắt, nói:

– Là họ hàng xa!

Chu Hằng gật đầu, hai đầu Ly Vẫn nhìn qua chỉ dài mười trượng, trên thân cá hiện đầy vảy lớn chừng nắm tay, toàn thân màu xanh biếc, nhưng râu rồng lại là màu đen nhánh, có một loại sâm nghiêm.

Bọn họ tự nhiên không thể nào là nhóm đầu tiên đi tới nơi này, ánh mắt Chu Hằng đảo qua, thấy được ít nhất 4 nhóm nhân mã khác, tuy nhiên nhóm người phía trước đánh lén bọn họ ở trong khu vực đầm lầy cũng không xuất hiện.

Cộng thêm hai đầu Ly Vẫn cùng ba người một con lừa Chu Hằng, đó chính là 6 phương thế lực .

Hẳn còn có mấy thế lực ẩn núp trong bóng tối không hiện thân, bởi vậy đợi cho Thất Tinh Quả thành thục, tất nhiên là một trận đại hỗn chiến, trình độ thậm chí có thể so cùng 300 vạn năm trước bao vây tiễu trừ nhất đế ngũ hoàng Long tộc!

Nói đến Thất Tinh Quả, Chu Hằng ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy ở bên cạnh mảnh đất bằng phẳng quả nhiên có một gốc thực vật kỳ quái, cao hai xích, thân cây 7 tiết, mỗi một tiết đều kết một viên quả thực chỉ lớn chừng trái nhãn, tản ra sáng bóng mê người.

– Ha ha, lại hai vị tiên tử tới nữa! Một lão nam nhân cười to lên tiếng, thực lực của hắn tuyệt đối khủng bố, toàn thân có

đạo đạo dòng khí u ám xoay quanh, đại biểu cho thực lực của hắn đã sắp khiến cho phiến thiên địa không thể dung, bất cứ lúc nào có thể bước ra một bước cuối cùng, phi thăng Minh giới!

Phương thế lực của hắn còn có một tồn tại thực lực sâu không lường được, nhưng nếu so với hắn kém cỏi rất nhiều, ngoài ra còn có một nữ nhân động nhân, tóc đen như mây trên trời, da trắng như ngọc, như là tiên nữ trong họa.

Một phương thế lực này chỉ có ba người, nếu có thể đá con lừa đen ra, như vậy giống cùng bên Chu Hằng.

Hai đại Long tộc nữ hoàng nhìn nam tử này một cái, không khỏi đều lộ ra vẻ khiếp sợ, cường giả như vậy ngay cả các nàng đều phải động dung – xem ra 300 vạn năm trôi qua, tuy rằng chỉnh thể võ đạo Tiên giới giảm xuống một mảng lớn, nhưng tiêu chuẩn cường giả đỉnh cao lại chẳng những không chậm lại, ngược lại tiến về phía trước một bước!

Tồn tại như vậy, đã hoàn toàn có được tư cách đối kháng cùng các nàng!

– Phương lão đại, người gần đủ chưa? Một phương thế lực khác, một mỹ phụ trung niên mỉm cười nói, dáng người nàng phong tình, có một loại mị thái phát ra từ trong thâm tâm.

Nàng nói Phương lão đại chính là lão nam nhân nói chuyện

phía trước, bọn họ đều là cường đạo tinh hải, tự nhiên thiếu vài phần quy củ, có thêm vài phần thảo mãng.

Hiển nhiên, Phương lão đại này của mọi người có được uy vọng tương đối cao, những người khác đều đưa mắt nhìn, dường như muốn nghe hắn ra lệnh.

– Hai vị tiên tử, chúng ta trước liên thủ giết hai đầu Ly Vẫn này thế nào? Về phần Thất Tinh Quả phân phối như thế nào, đó là sự tình về sau, nếu Ly Vẫn chưa trừ diệt, chúng ta không làm nên chuyện gì! Phía trước hiển nhiên Phương lão đại đã nói xong cùng thế lực khác, hiện tại chỉ còn bên Chu Hằng.

– Hơn nữa Phương lão đại không đợi hai vị Long Hoàng tỏ thái độ, lập tức lại nói – Nói vậy mọi người cũng biết tất nhiên còn có thế lực khác mơ ước từ một nơi bí mật gần đó, chúng ta có thể tạm thời hình thành công thủ liên minh, dọn sạch những người nhát gan ra ngoài!

Hai đại Long tộc nữ hoàng đồng thời nhìn lại Chu Hằng, tự nhiên là để hắn quyết định.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, gật đầu, nói: – Phương lão đại, chúng ta tạm thời kết minh!

Thấy một màn như vậy, thế lực bốn phương khác đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc!

Tiểu tử này bất quá là Thăng Hoa Đế, nhưng hai nữ nhân kia lại là Minh Tiên thứ thiệt, như thế nào các nàng ngược lại muốn cho Chu Hằng quyết định?

Hoàn toàn không hợp lý a!

Thăng Hoa Đế cũng được Minh Tiên coi trọng? Dù là coi trọng, cũng phải là đồ chơi a, làm sao có thể được tôn trọng?

Chẳng lẽ tiểu tử này thiên phú dị bẩm, ở phương diện kia chinh phục hai cái cường giả siêu cấp?

Trong khoảng thời gian, vẻ mặt của mọi người đều cổ quái không nói ra được.

– Nhân loại, các ngươi đang tự tìm đường chết, ta khuyên các ngươi vẫn sớm chạy trối chết, nếu không không có cơ hội! Đúng lúc này, một đầu Ly Vẫn trên đỉnh núi lên tiếng nói, đây mới thực là thần thú, đừng nói lên tiếng nói chuyện, dù là hóa hình đều là không hề khó khăn.

– Khẩu khí thật lớn! Phụ nhân xinh đẹp hừ lạnh nói, nàng là Minh Tiên 4 tướng, ánh mắt phát lạnh, bàn tay mềm bắn ra, một đạo tú hoa châm đã bắn ra. Hưu hưu hưu, tú hoa châm hóa thành hai, hai hóa thành bốn, bốn hóa thành tám, trong nháy mắt biến thành mưa to đầy trời, bắn nhanh hướng về hai đầu

Ly Vẫn đỉnh núi.

Chương 786: Vị Long Hoàng thứ ba

– Chút tài mọn! Một đầu Ly Vẫn tùy ý phun ra một đạo khói độc, dưới độc tính ăn mòn, những tú hoa châm lập tức hóa thành hủ thủy, nhao nhao nhỏ giọt xuống từ giữa không trung, không thể hình thành một tia uy hiếp.

Một kích này, song phương đều bất quá là thử, bởi vậy ai cũng sẽ không để kết quả ở trong lòng.

Trong đám nhân loại, Minh Tiên đều bay lên trời, tuy rằng trên vùng trời có độc vụ, nhưng với thực lực của bọn họ hoàn toàn có thể chống đỡ mấy ngày. Mà tổng cộng 11 vị Minh Tiên, muốn trấn áp hai đầu yêu thú cấp bậc Minh Tiên lại cần bao lâu?

Mấu chốt là, hai đầu Ly Vẫn căn bản không khả năng du đấu, bởi vì chúng nó phải bảo vệ Thất Tinh Quả!

Đương nhiên, nếu chúng nó trốn chạy, thực ra rất tốt – ai cũng không nguyện ý liều mạng cùng một cái cùng cảnh giới, khả năng lưỡng bại câu thương, thậm chí ngọc đá cùng nát!

Những đại lão này đều dẫn theo hậu nhân, hoặc là đệ tử tiến

đến xem cuộc chiến, đây là một loại thí luyện rất tốt, hơn nữa tầng thứ Minh Tiên chiến đấu cũng không phải lúc nào cũng đều có thể thấy, có thể sẽ vì vậy mà lĩnh ngộ được cái gì.

Đại lão đi lên khai chiến, thế hệ nhỏ phía dưới tự nhiên cũng gom lại cùng nhau, đồng minh thôi, tự nhiên có bộ dáng đồng minh.

Trừ bỏ Chu Hằng ra, những người khác xem ra đều biết nhau .

Tinh hải tuy lớn, nhưng cường đạo đoàn chân chính cũng chỉ mấy chi như vậy, thật giống như nhà quyền thế trong Tuyệt Tiên Thành, đều hiểu rõ lẫn nhau.

Ngoại nhân duy nhất chính là Chu Hằng , về phần con lừa đen thì bị hoàn toàn không thấy.

Những người trẻ tuổi này tính cả Chu Hằng, tổng cộng là 7 nam hai nữ, hai nữ tử đều là mỹ nữ xinh đẹp đỉnh cấp. Một người trong đó chính là hậu nhân Phương lão đại, được xưng là Di Dung tiên tử, một nữ khác được xưng là Hạnh Hoa tiên tử, nàng này họ Dương.

Hiển nhiên, Phương lão đại hẳn là tồn tại mạnh nhất trong tất cả cường đạo tinh hải, ít nhất là một trong. Cũng bởi vậy tuy rằng Phương Di Dung cùng Dương Hạnh Hoa dung mạo như nhau, tu vi cũng như nhau, nhưng sáu gã nam nhân khác đều vô tình lộ vẻ ân cần đối với Phương Di Dung hơn.

Nữ nhân mẫn cảm loại nào, Dương Hạnh Hoa làm sao có thể không biết, trên mặt nàng hiển nhiên cười duyên dịu dàng, nhưng cách nói lại cất giấu châm, thỉnh thoảng lại đả kích Phương Di Dung.

Chu Hằng không khỏi âm thầm lắc đầu, đều lúc nào rồi, những người này vẫn còn tranh giành tình nhân, thật sự không sao nói rõ được.

Oanh!

Một đạo trọng vang, chiến đấu đỉnh núi đã mở màn. 11 vị Minh Tiên đồng loạt vận chuyển bí pháp tiên thuật, oanh kích hướng về hai đầu Ly Vẫn.

Chu Hằng ngưng mắt nhìn lại, phát hiện quả nhiên vị Phương lão đại kia khủng bố nhất, toàn thân bốc lên đạo đạo ám quang, dường như muốn xé rách không gian, mà hắn oanh kích một quyền, khói độc trên bầu trời lập tức nhao nhao tan thành mây khói. Như thể nghiền ép hết thảy.

Người này đã nửa bước bước vào Tinh Thần Cảnh, nếu lần này cướp được dù chỉ một quả, hắn tất nhiên có thể phi thăng Minh giới!

Tuy nhiên, mặc dù kết minh thành, nhưng ai cũng không nguyện ý giao lưng của mình cho người khác, mỗi người ra tay đều lưu dư lực trong tay. Người khác Chu Hằng không biết, nhưng hai vị Long tộc nữ hoàng kia hiển nhiên không phát huy toàn lực, chỉ ra tay với chiến lực Minh Tiên 5 tướng, cũng không vận chuyển long uy.

Cũng đúng như vậy, tuy rằng bọn họ có 11 vị Minh Tiên. Nhưng trong lúc nhất thời cũng không đánh hạ hai đầu Ly Vẫn kia.

Mọi người đều có tư tâm , lúc này bộc lộ ra con bài chưa lật, để cho đồng minh vỡ nát, thời điểm tranh đoạt Thất Tinh Quả không phải bị thua thiệt?

Bởi vì Thất Tinh Quả còn không thành thục, hiện tại ai cũng không vội.

Chu Hằng cũng không dồn toàn bộ lực chú ý tới chiến đấu đỉnh núi, hắn còn đang cẩn thận lưu ý tình huống chung quanh, bởi vì ít nhất còn có một thế lực cường đạo tinh hải ẩn núp trong bóng tối .

Sáng Thế Đế thu liễm hơi thở, với thực lực Chu Hằng còn chưa có tư cách cảm ứng được, nhưng võ giả Thăng Hoa Cảnh không trốn thoát hắn cảm ứng. Rất nhanh, Chu Hằng cảm ứng

được vài đạo khí tức Thăng Hoa Cảnh, hắn ngưng mắt nhìn lại, trong đống loạn thạch ngoài hai dặm bên sườn trái, khẳng định còn có một đám cường đạo tinh hải, cụ thể có bao nhiêu hắn không rõ, bởi vì hắn không cảm ứng được khí tức Sáng Thế Đế.

Bọn họ còn không ra tay, là đang chờ đợi cơ hội xuất thủ tốt nhất.

Chu Hằng một lần nữa dời lực chú ý tập trung đến chiến đấu trên bầu trời, kết quả nơi đó quyết định động tác người núp trong bóng tối.

Khói độc quay cuồng, 11 vị nhân loại Minh Tiên dần dần tăng chiến lực, bọn họ không có khả năng tiêu hao dần cùng hai đầu Ly Vẫn. Kể từ đó, tuy rằng hai đầu Ly Vẫn phối hợp ăn ý, nhưng vẫn lộ ra thái độ chống đỡ hết nổi, nhưng vẫn như cũ kiên thủ mảnh đất bằng phẳng không chịu nhượng bộ.

– Phá! Đúng lúc này, trên bầu trời nhoáng lên một bóng người, một trường thương chỉ thiên địa, thương ảnh màu vàng lóng lánh!

Đây là vị cường giả mới tới!

Oanh!

Thương ảnh quét ngang, đãng xuất từng Thần Long màu vàng, thanh thế vô cùng kinh khủng, với sức một mình áp đảo tất cả cường giả!

Ân?

Mọi người, bao gồm hai đầu Ly Vẫn đều nhìn lại người mới xuất hiện.

Đây là một cô gái tuyệt mỹ tươi đẹp, đầu đầy tóc dài màu vàng óng thẳng mắt cá chân, tay cầm một trường thương màu vàng, hiển lộ ra hết oai hùng hào khí. Tuy nhiên, nếu nhìn hơn vài lần ở trên người nàng, bất kỳ nam nhân nào đều sẽ sanh ra cảm giác khác thường, mà đại bộ phận nữ nhân đều nói một tiếng không biết xấu hổ!

Cô gái này mặc thập phần bại lộ, cũng chỉ có một kiện giáp kim loại che chở thân thể mềm mại của nàng, cánh tay ngọc trắng nõn như ngó sen, toàn bộ đùi ngọc lỏa lồ bên ngoài, đặc biệt hai đùi ngọc kia, thẳng tắp, thon dài kinh người.

Khiến Chu Hằng để ý là, trên đầu cô gái tóc vàng có một đôi sừng rồng!

Long tộc!

– Đại tỷ!

Hồng Long nữ hoàng cùng Lam Long nữ hoàng đồng thời cả kinh kêu lên.

Di, đây là một vị nữ hoàng Long tộc khác?

Kim Long nữ hoàng?

Long nữ tóc vàng không biểu tình, nàng chỉ lạnh lùng liếc mắt Lam Long, Hồng Long nữ hoàng một cái, lập tức vừa chuyển trường thương, đánh tới hai đầu Ly Vẫn, rõ ràng muốn độc chiến bốn phương, cướp lấy Thất Tinh Quả.

– Đại tỷ, là ta cùng tứ muội a! Hồng Long nữ hoàng lớn tiếng kêu lên.

Long nữ tóc vàng không thèm nhìn chút nào, trường thương vận chuyển. Phía sau nàng hiện lên một cái hư ảnh Kim Long thật lớn, khí thế cả người lập tức tăng vọt, 1 thương đưa ra, thậm chí ngay cả hư không đều run rẩy.

Thấy nàng công phạt hai đầu Ly Vẫn, mọi người đều lên. Tạm thời không nghĩ so đo chuyện lúc trước với nàng, dù sao quét dọn ngoại tộc mới là chuyện quan trọng nhất!

Long nữ tóc vàng dùng 1 thương bức lui hai đầu Ly Vẫn, sau đó thương thế vừa chuyển, quét tới những người khác!

– Thật cuồng! Phương lão đại hừ lạnh một tiếng, tay phải bắn ra. Một đạo kình khí hóa thành kiếm quang, vô cùng nhanh vọt tới phía long nữ tóc vàng, tốc độ thậm chí khiến Sáng Thế Đế bình thường ngay cả thời gian phản ứng cũng không có!

Ông!

Long nữ tóc vàng rung trường thương lên, mũi thương quét ra, vô cùng chuẩn xác điểm tại đạo kiếm quang, một mảnh quang hoa huyễn lệ chớp động. Đạo kiếm quang kia đã hoàn toàn vỡ nát, hóa thành vô số điểm sáng, dường như pháo hoa nở rộ.

Một mảnh long uy tản ra, vô luận là chúng Minh Tiên hay là hai đầu Ly Vẫn, đều bị nàng ép tới thấp một đầu.

Uy thế vô song!

Không hổ là đại tỷ xếp hàng thứ nhất trong 5 đại Long Hoàng!

Nói lại kỳ quái, chẳng lẽ 5 đại Long Hoàng đều là cái ? Nga,

nữ?

Chu Hằng nghĩ tới biểu tình kỳ quái của hai đại Long Hoàng. Còn có các nàng mở miệng nói Long Đế là giả… Chẳng lẽ, một đế 5 hoàng Long tộc là nữ?

Cho nên hai đại Long Hoàng mới có thể thật cẩn thận đối với hắn, sợ hắn lôi kéo Long Đế?

Dựa vào, cũng quá xem thường nhân phẩm của hắn đi!

– Các hạ, ngươi không cảm thấy hùng hổ dọa người ? Phương lão đại trầm giọng nói, trong giọng nói có bất mãn mãnh liệt.

– Đại tỷ, ngươi không nhận biết chúng ta?

Lam Long nữ hoàng cùng Hồng Long nữ hoàng nhao nhao về phía trước, trên mặt đều là tràn đầy thân thiết.

Xoạt!

Một thương quét ngang, lệ ảnh màu vàng tràn đầy sát khí sắc bén, làm cho hai đại Long Hoàng chỉ có thể lui về phía sau. Long nữ tóc vàng ác nghiệt lành lạnh. Kim Long Thiên long

sau lưng phát ra tiếng rống, áp bách tâm linh mãnh liệt.

Lam Long nữ hoàng cùng Hồng Long nữ hoàng nhìn nhau, đến nơi này các nàng đều có thể nhìn ra vị đại tỷ này không bình thường, dường như tâm trí bị che mắt. Lại liên tưởng đến Phong Tử Đô, có ba đại Long Hoàng hiệu lực Long Đế. Các nàng không khỏi dâng lên lo lắng mãnh liệt.

– Ha ha ha ha, bổn tọa tuyên bố, tất cả Thất Tinh Quả về Thiên Long Giáo ta! Một người cười lớn, chậm rãi hạ xuống từ trên bầu trời.

Đây là một nam nhân trung niên, mặc trên người một kiện cẩm bào màu xanh đen, đầu đầy tóc đen nồng đậm, mặt như quan ngọc, tản ra thần quang dịu dàng. Hắn chắp hai tay sau lưng, dừng ở bên cạnh long nữ tóc vàng, một cái oai hùng sát khí, một cái tao nhã, tạo thành đối lập mãnh liệt.

– Ngươi là ai? Ngươi làm gì Đại tỷ của ta? Lam Long nữ hoàng cùng Hồng Long nữ hoàng đồng thời khiển trách.

– Nga, các ngươi chính là hai cái Long Hoàng khác Long đi? Bổn tọa chính là Thiên Vương thứ tám Chiêm Thai Cổ Tấn dưới trướng Long Đế đại nhân, nếu các ngươi thân là Long Hoàng, còn không mau quỳ xuống, nghe ý chỉ Long Đế!

Nam nhân áo bào xanh nói, khẩu khí giống nhau như đúc với Phong Tử Đô.

Sắc mặt Hồng Long Long Hoàng cùng Lam Long nữ hoàng đều khó coi, các nàng tuyệt đối không nghĩ tới, đại tỷ các nàng lại rơi vào trong tay Long Đế, hơn nữa tựa hồ bị đã khống chế thần trí, biến thành một con rối!

Điều này làm cho các nàng vô cùng đau lòng, càng làm cho các nàng vô cùng phẫn nộ!

– Các ngươi làm gì đại tỷ? Lam Long nữ hoàng quát to, phía sau có hư ảnh Lam Long di động, dưới nổi giận nàng phải toàn lực ứng phó!

Bên trên Hồng Long nữ hoàng giống như vậy, một cái Hỏa Long giận vũ, nàng sắp ra tay.

– Muốn biết, vậy hãy trở về cùng bổn tọa! Chiêm Thai Cổ Tấn thập phần bình tĩnh nói.

– Nói! Lam Long nữ hoàng ra tay, bàn tay phải đánh ra, một mảnh băng nhận quyển vũ. Mà Hồng Long nữ hoàng cũng ăn ý ra tay, lại một đạo Hỏa Long Bào Hao ra, băng với lửa hoàn mỹ dung hợp cùng nhau.

Chiêm Thai Cổ Tấn chắp hai tay sau lưng không nhúc nhích, nhưng long nữ tóc vàng lại là đưa ngang trường thương một

cái, đón đánh hướng về hai đại Long Hoàng.

– Đại tỷ Hai đại Long Hoàng đồng thời thu tay lại, nhưng long nữ tóc vàng lại không quan tâm, trường thương vũ động, sát khí kinh thiên.

Nhìn hai đại Long Hoàng bại lui, trong lòng Chu Hằng mắng nữ nhân ngốc a!

Chương 787: Thập tuyệt tru thiên đại trận

Long nữ tóc vàng ác nghiệt vô tình, trường thương quyển vũ, long ảnh rít gào!

Bản thân nàng đều mạnh hơn một bậc so với Lam Long nữ hoàng cùng Hồng Long nữ hoàng, hiện tại hai nàng lại cố kỵ tầng tầng lớp lớp, 10 thành chiến lực không phát huy ra một nửa, như thế nào có thể là đối thủ long nữ tóc vàng?

Các nàng bị áp bách rút lui không ngừng, lại chỉ có thể phát ra long ngâm cực độ tức giận.

– Cạc cạc, người hẳn là đến không sai biệt lắm! Ngay vào lúc này, một đầu Ly Vẫn đột nhiên lên tiếng, một cái long trảo biến ảo ra, ấn xuống một cái ở mảnh đất bằng phẳng.

Lập tức, ầm ầm, toàn bộ hòn đảo đều phát ra run rẩy kịch liệt, vô số đạo quang hoa đầy trời mà sinh, tạo thành một tòa lồng bàn tròn thật to, bao mọi người đều ở trong đó.

– Đần độn, các ngươi tham lam cho các ngươi hình thần câu diệt, cả đời khổ tu đều coi như may áo cho chúng ta ! Một đầu

Ly Vẫn khác tiếp lời.

– Thập Tuyệt Tru Thiên Đại Trận, bất luận kẻ nào tiến vào trong đó, tu vi sẽ bị suy yếu xuống từng chút một, từ Sáng Thế Đế biến thành Sáng Thế Hoàng, từ Sáng Thế Hoàng biến thành Sáng Thế Vương!

– Sau đó xuống Thăng Hoa Cảnh, Nhật Diệu Cảnh, Nguyệt Minh Cảnh!

– Cuối cùng, hóa thành phàm nhân, bị đại trận mài thành máu thịt, tinh hoa suốt đời bị đại trận lấy ra tẩm bổ Thất Tinh Quả, cuối cùng hóa thánh, bị chúng ta ăn vào, phi thăng Minh giới!

– Ha ha ha! Một đám đần độn, cám ơn các ngươi!

Hai con Ly Vẫn cũng lớn cười, nhưng không đợi mọi người có phản ứng gì, vô số đạo quang hoa bắn ra, nhao nhao đưa bọn họ cách xa nhau.

Chu Hằng cầm lấy con lừa đen, với bất biến ứng vạn biến, hai đầu Ly Vẫn mặc dù nói như vậy, nhưng sự thật như thế nào sao có thể tin hết chúng nó? Hơn nữa lúc này hắn quả thật cũng làm cái gì, quang hoa đầy trời đâm vào ánh mắt hắn đều làm đau, không thể không nhắm lại tạm lánh mũi nhọn.

Khi hắn mở ra hai mắt, cảnh vật trước mắt đã hoàn toàn biến đổi.

Đây là một mảnh rừng kiếm màu đen, mỗi một thanh kiếm đều dài trăm trượng. Nhao nhao cắm ngược trên mặt đất, mũi kiếm dày đặc chớp động sát khí, cho dù với tu vi tâm tính Chu Hằng đều có loại cảm giác run rẩy.

Đến cảnh giới như hắn, thứ tình cảm sợ hãi thực ra đã rất khó phát lên, có thể làm cho hắn phát lên loại cảm giác này. Thực ra cũng không phải hắn sợ hãi, mà là hắn cảm ứng được kiếm phong khủng bố.

Đây không còn là hòn đảo, cho dù trên người hai đầu Ly Vẫn có siêu cấp đại pháp khí không gian, cũng không có khả năng bố trí nhiều đồ như vậy ở trên đảo.

Vật đổi sao dời!

Đây là Thập Tuyệt Tru Thiên Đại Trận, trước mắt hết thảy có thể là ảo ảnh, nhưng cũng có thể là đặc thù không gian trong Pháp trận.

Có ít nhất một điểm Ly Vẫn không nói dối. Đây quả thật là tòa trận pháp!

Hắn muốn dựng lên phù không, đứng ở chỗ cao nhìn rõ ràng, lại phát hiện không ngờ hắn chỉ có thể nhảy lên cao một trượng, cao hơn nữa sẽ có một loại lực lượng ngăn trở hắn bay lên không không cách nào hình dung.

Nhưng hắn nhảy lên một cái, lại có thể đột phá cái độ cao hạn chế này, nhưng ở trên không gian một trượng hắn vẫn như cũ không thể bảo trì phi hành. Hơn nữa độ cao có thể nhảy lên cũng giảm đi nhiều, thẳng đến rơi xuống độ cao một trượng, hắn lại có thể khống chế thân thể của mình.

Hắn vươn tay, tay phải không trở ngại đột phá hạn chế một trượng.

Đây không phải là lực lượng, mà là pháp tắc áp chế!

Trận pháp, trận pháp, không phải là pháp tắc sao?

Chu Hằng nghĩ nghĩ, trên tay phải đã vận chuyển ra ngũ hành phù văn. Hắn xuất thủ, ông, trên bầu trời không ngờ xuất hiện một đạo phù văn thật lớn, vừa đụng nhẹ nhàng với ngũ hành phù văn.

Oanh!

Toàn bộ hòn đảo đều phát ra run rẩy, không gian không ổn định lạnh rung run rẩy, dường như muốn vỡ nát.

Nhưng chiến động một cái sau, đại trận lập tức khôi phục bình tĩnh.

Chu Hằng thử lại, nhưng lần này, ba cái phù văn thật lớn xuất hiện, trấn đè tới hắn. Thình thịch, hắn nặng nề mà rơi xuống từ trên bầu trời, vừa vặn đụng vào trên thân con lừa đen đang ngước cổ nhìn.

– A Con lừa đen kêu thảm thiết.

Hắn một cái xoay người bò dậy, cúi đầu vừa thấy, con lừa đen đã bị hắn va chạm hôn mê bất tỉnh.

Con lừa đáng thương!

Chu Hằng ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời. Trong lòng hắn có một tia hiểu ra.

Trận pháp này quả thật dùng lực lượng pháp tắc, cho nên hai đầu Ly Vẫn kia mới dám cuồng ngạo nói muốn luyện hóa mọi

người thành máu loãng tẩm bổ Thất Tinh Quả. Đối với Minh Tiên mà nói, pháp tắc là tồn tại cao không thể thành, cái đại trận này quả thật đủ để luyện hóa bọn họ!

Võ giả Tiên giới muốn chạm đến phép tắc, như vậy chỉ có một biện pháp, chính là tu luyện Thiên Kinh!

Nhưng một giới mới mấy bộ Thiên Kinh? Hơn nữa, Thiên Kinh của Phàm giới hiển nhiên không đủ cấp bậc! Phải Thiên Kinh của Tiên giới!

Chu Hằng cẩn thận hồi tưởng, mai phù văn trận pháp này hiển hóa đã tương đối hoàn chỉnh, vượt qua hắn nắm giữ ngũ hành phù văn!

Đương nhiên, cái đầy đủ này là tương đối, tương đối với Thiên Kinh Tiên giới, vừa so sánh cùng phù văn Hoặc Thiên, phù văn này đầy đủ còn kém quá xa! Nhưng Hoặc Thiên chính là cường giả siêu cấp Minh giới, đây cũng là một tòa trận pháp bố trí ở Tiên giới, cũng không thể yêu cầu trận pháp như vậy đi so sánh cùng Hoặc Thiên?

Thực ra bố trí một cái trận pháp tuyệt đối đáng sợ như vậy ở trong này, muốn bài trừ, ít nhất phải hoàn toàn nắm giữ 1 bộ Thiên Kinh Tiên giới!

Nhưng vấn đề bây giờ là hắn còn kém hai mươi mấy đạo mảnh vỡ phù văn mới có thể đạt tới viên mãn!

Đến loại trình độ này, tăng thêm một đạo mảnh vỡ phù văn nữa thì lực phá hoại đều tăng lên thành tấn, nguyên bản oai ngũ hành phù văn đã vượt ra khỏi cực hạn hắn, chỉ cần ở trong quá trình thử có bất kỳ thất bại, hắn tất nhiên bị tan xương nát thịt!

Chu Hằng không khỏi rùng mình một cái, cái đó và tự sát thực ra không có gì khác nhau!

Nhưng đã có phù văn xuất hiện, muốn dựa vào đám Hồng Long nữ hoàng đánh vỡ đại trận cơ bản không có khả năng . Không phải không có thể dựa vào man lực phá trận, nhưng lực lượng Tiên giới hiển nhiên không đủ để chống đỡ, phải đột phá đến Tinh Thần Cảnh.

Pháp tắc cùng lực lượng, cũng không là quan hệ chế ước tuyệt đối.

Thật giống như Minh Tiên hoàn toàn nắm giữ Thiên Kinh chống lại cường giả Tinh Thần Cảnh, ai thua ai thắng? Khẳng định là cường giả Tinh Thần Cảnh a, bởi vì lực lượng áp đảo vỡ nát pháp tắc! Cường giả Tinh Thần Cảnh chống lại Hoặc Thiên, tuyệt đối Hoặc Thiên đập nát!

Bởi vì nàng nắm giữ pháp tắc càng thêm đầy đủ!

Lực lượng phải phân trình tự, pháp tắc cũng có phân chia vỡ nát đầy đủ, không thể nói lực lượng nhất định áp đảo pháp tắc, hoặc là pháp tắc nhất định mạnh hơn lực lượng, phải xem cường độ lực lượng cùng tính đầy đủ của pháp tắc.

Tuy nhiên may mà, nói đến pháp tắc đầy đủ, trong Tiên Cư còn có một vị siêu cấp đại năng Minh giới!

Tuy rằng Chu Hằng không muốn lôi Hồng Nguyệt ra, nhưng thời gian kéo dài tiếp, tu vi tất cả mọi người phải thối lui đến cấp bậc phàm nhân, trực tiếp luyện hóa hết – mặc kệ hắn có thích Lam Long nữ hoàng hay không, nếu thành vợ hắn thì phải trân trọng tốt.

Nhưng ở một giây kế tiếp, Chu Hằng lộ ra biểu tình kinh ngạc.

Bởi vì, Tiên Cư không mở được!

Một đạo lực lượng vô danh ngăn trở thần thức của hắn tiến vào.

Lại là pháp tắc!

Chu Hằng nhướng mày, hắn tin tưởng nếu Hồng Nguyệt muốn ra, loại cấp bậc pháp tắc phong tỏa này đối với nàng mà nói

hoàn toàn là chút chuyện nhỏ. Nhưng mấu chốt là, vị này đang chữa thương a, tâm cảnh có linh cảm chạy ra sao?

Muốn đem hy vọng đặt ở loại không xác định này, tuyệt đối không đáng tin cậy!

Vậy chỉ có thể đi trước một chút , tìm được Lam Long nữ hoàng cùng Hồng Long nữ hoàng rồi nói sau.

– Chu tiểu tử, bổn tọa có thù oán với ngươi a, nhiều người như vậy ngươi không rơi vào, lại rơi trúng bổn tọa! Con lừa đen rên rỉ một tiếng, sống lại.

7 nam hai nữ bởi vì ngay từ đầu cùng một chỗ, sau khi đại trận mở ra, bọn họ cũng cách xa nhau không xa, nhưng lúc này từng người đều giống Chu Hằng quan sát phiến thiên địa xa lạ, biểu tình khác nhau.

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, nói: – Nói rõ nhân phẩm ngươi có vấn đề, xứng đáng!

– Gâu, bổn tọa liều mạng với ngươi! Con lừa đen cắn Chu Hằng.

– Các vị, các vị, an tâm một chút chớ nóng vội, nghe ta một lời! Một gã Thăng Hoa Đế trẻ tuổi nói, hắn bảo mọi người yên

tĩnh lại, hấp dẫn chú ý của mọi người xong, hắn lại nói – Nơi này hung hiểm khó lường, cho nên ta đề nghị mọi người đều chờ ở chỗ này, đồng thời phát ra tín hiệu, để mỗi gia trưởng chúng ta tìm đến chúng ta!

Nghe hắn vừa nói như vậy, vài người đều nhao nhao gật đầu, nơi này quá mức quỷ dị, khiến bọn họ đều sinh ra lòng kính sợ. Mà bọn họ tràn đầy tin tưởng trưởng bối nhà mình, đường đường Minh Tiên còn có cái gì chống đỡ được bọn họ?

Chu Hằng lắc đầu, hắn nắm giữ Hỗn Độn Thiên Kinh, thậm chí so với Lam Long nữ hoàng đều rõ ràng uy lực tòa đại trận này đáng sợ dường nào!

Lúc trước Lam Long nữ hoàng cùng Hồng Long nữ hoàng bị trận pháp của siêu Sáng Thế Đế khác trấn áp hơn 300 vạn năm, huống chi trận pháp bây giờ bố trí phù văn hoàn chỉnh – – Tiên giới đầy đủ phù văn!

Cái này tương đương với đang giao thủ cùng một vị Minh Tiên hoàn toàn nắm giữ Thiên Kinh Tiên giới, cùng cảnh giới bên trong ai địch nổi?

– Đi! Chu Hằng kéo con lừa đen, đi nhanh tới.

– Này, ngươi nghe được lời của ta không? Thấy Chu Hằng rời khỏi, quả thực là đang đánh mình mặt! Ánh mắt người trẻ tuổi Thăng Hoa Đế phía trước phát ra đề nghị chợt lành lạnh.

Hắn tên Cư Hoa Ích, 3 vạn tuổi đã trở thành Thăng Hoa Đế 11 tướng, tuổi với tu vi, quả thực thiên tài đáng sợ! Thiên tài đương nhiên khó tránh khỏi tự phụ, huống chi còn có mỹ nữ ở đây, hắn tự nhiên muốn thừa cơ hội biểu hiện tốt một chút, với vương bá khí chấn hai thiên chi kiều nữ kia phục tùng!

Nhà quyền thế cường đạo tinh quan hệ thông gia cũng là sự tình rất phổ biến, dù sao nhà quyền thế cũng có ân oán có xung đột, mạng lưới quan hệ càng rộng lại càng có thể bảo đảm gia tộc trường thịnh không suy!

Ở Cư Hoa Ích xem ra, muốn quan hệ thông gia thì người tốt nhất dĩ nhiên chính là Phương Di Dung cùng Dương Hạnh Hoa , cho nên hắn mới vội vã biểu hiện.

Chu Hằng nhàn nhạt nhìn hắn một cái, nói: – Ta không quan tâm tới ngươi!

– Bằng hữu, nắm tay chỉ có nắm chắc mới có thể bộc phát ra chiến lực cường đại, ngay cả đạo lý này ngươi cũng không hiểu? Cư Hoa Ích với tư thái trên cao nhìn xuống nói.

Chu Hằng mỉm cười, nói:

– Có đi hay không là tự do của ta, ngươi muốn cứng rắn lưu lại

ta sao?

– Ngươi không thể đi! Cư Hoa Ích lạnh lùng nói – Về sau ngươi sẽ cảm kích ta!

Chương 788: Mỗi người đi một ngả

Tự mình cảm giác sao tốt như vậy?

Chu Hằng lắc lắc đầu, "người trẻ tuổi" này rất kiêu ngạo, cho rằng ý nghĩ của mình là đúng, căn bản không cho phép người khác nghi ngờ! Mà hắn lại là một bộ dáng chiếm cứ đại nghĩa, một câu ta thật ra là muốn tốt cho ngươi, che giấu sự bá đạo dã man, tự phụ ngang ngược của mình.

Đánh ra cờ hiệu chánh nghĩa lại đang thỏa mãn dục vọng riêng của mình, người như vậy thật sự là khiến người ta chán ghét!

Xem theo cách làm của hắn coi như dụng tâm cũng không độc ác, Chu Hằng chỉ tươi cười, cũng không trả lời, nắm lên con lừa đen bỏ đi, hắn không muốn lãng phí thời gian tranh đua miệng lưỡi.

– Lưu lại cho ta! Cư Hoa Ích hừ lạnh một tiếng, trong mắt lóe ra tia sáng ác liệt, bắn ra bảy tia sáng, "ầm", hóa thành bảy cây đại kích đánh tới phía Chu Hằng.

Chu Hằng cũng không quay đầu lại, chỉ đánh ra phía sau một quyền.

“Ầm!” Phía sau hắn lập tức xuất hiện một quầng sáng màu vàng, khi bảy cây kích kia đâm tới, lập tức đồng loạt vỡ nát, hóa thành vô số điểm sáng, vô cùng rực rỡ.

Cư Hoa Ích hơi giật mình, rồi trên mặt trở nên càng thêm âm lạnh, cười lạnh nói: – Không trách được dám khư khư cố chấp, hóa ra còn có mấy phần thực lực! Tuy nhiên, ngươi chung quy chỉ là Thăng Hoa Đế, lực lượng của một mình có hạn, đi một mình chính là tìm chết!

– Chúng ta chín người liên thủ, có thể miễn cưỡng chiến một trận với Sáng Thế Vương, nếu đi phân tán… Đừng quên, nơi này cũng không chỉ có 5 phương nhân mã chúng ta đi vào! Chúng ta kết minh, cũng không phải không có những liên minh khác!

– Bằng hữu! Ngươi còn muốn cố ý đi loạn sao?

Chu Hằng có cảm giác muốn bật cười, tất cả lý do đều bị đối phương chiếm đi, hắn bỗng dưng trở thành tội nhân thiên cổ, chụp cái mũ này cũng quá lớn quá nhanh đi? Hắn quay đầu lại nhìn Cư Hoa Ích, nói: – Nếu ngươi nói kết minh, vậy xem ở đạo nghĩa kết minh, ta cũng nhắc nhở các ngươi một câu: trận pháp này rất lợi hại, tốt hơn là mỗi người tự tìm đường ra đi!

– Thúi lắm! Thất gia gia ta chính là Minh Tiên 4 tướng, trận pháp gì có thể vây khốn người?

– Đúng! Lão tổ nhà ta chính là Minh Tiên 3 tướng, ở thế giới này cơ hồ là tồn tại vô địch, lão tổ nhất định sẽ tới tìm chúng ta!

– Ngươi không cần nói chuyện giật gân!

Chu Hằng nhắc nhở dường như đâm trúng điểm đau của những người kia, làm cho mấy người đều nhảy dựng lên. Đương nhiên cũng không phải mọi người đều như vậy, vẫn có mấy người lộ ra vẻ trầm ngâm, bọn họ không thể không cân nhắc tính khả năng lời nói của Chu Hằng.

Dù sao, bọn họ bị vây khốn ở trong đại trận này thời gian cũng hơi lâu, nhưng tới giờ đều không có nghe được bất kỳ chút động tĩnh công phá đại trận, như vậy, các trưởng bối của bọn họ đã đi đâu?

– Hừ! Không nên tin lời nói của hắn! Cư Hoa Ích nói vẻ trào phúng: – Hai con Ly Vẫn kia nói: cảnh giới của võ giả trong này sẽ từng bước một giảm xuống, nhưng tới giờ chúng ta cũng không có nhận được mảy may ảnh hưởng! Cho nên, lời nói của hai con Ly Vẫn kia đáng tin sao? Chúng vốn chính là địch nhân, hơn nữa vì bảo hộ Thất Tinh Quả, khẳng định không lúc nào là không dùng thủ đoạn, đây là chúng cố ý làm cho chúng ta tự loạn trận cước!

– Không sai! Tu vi của ta cũng không có bị ảnh hưởng!

– Nhất định là đang lừa gạt chúng ta!

– Cái gì tu vi giảm xuống, hóa thành phàm nhân? Ở đâu có loại khả năng này!

– Đúng vậy đúng vậy! Các vị lão tổ đều là Minh Tiên, thế giới này ai có thể làm cho bọn họ giảm xuống tu vi chứ?

Vừa rồi mấy người nghi ngờ Chu Hằng lập tức lại bị kích động, hướng về Chu Hằng kêu lên, ánh mắt đầy oán giận, dường như là Chu Hằng làm hại bọn họ rơi vào tình cảnh này.

Chu Hằng nhún vai, nói: – Cái gì nên nói ta đều nói, đây chỉ là xem ở tình minh hữu giữa chúng ta, còn tin hay không là chuyện của chính các ngươi, ta cũng không có cầu các ngươi phải tin tưởng!

– Nếu như vậy, các ngươi hãy tự cầu nhiều phúc đi! Sau này không hẹn! Hắn sải bước đi tới trước, lắc lắc tay làm thế chào tạm biệt.

– Nếu ngươi cũng nói kết minh, sao ta có thể để ngươi một mình ra đi mạo hiểm! Cư Hoa Ích gào to một tiếng, lướt ra chụp tới phía Chu Hằng: – Xem ở tình đồng minh, lần này ta là đại nhân không chấp tiểu nhân, cứu ngươi một lần vậy! Lưu lại cho ta!

Chu Hằng ánh mắt lãnh liệt, người này thật sự là ngoan cố không tha, một khi đã như vậy hắn cũng không cần khách sáo!

“Vù”, Cư Hoa Ích đã bắn vọt tới, tay phải chụp tới đầu vai Chu Hằng.

Chu Hằng cũng đồng dạng dùng tay chụp ngược lại đối phương.

“Bốp!” Hắn là cường đại cỡ nào, vốn chính là tồn tại vô địch trong cùng cảnh giới, huống chi Thăng Hoa Đế 15 tướng vốn về lực lượng đủ để hoàn toàn nghiền ép đối phương, trong bàn tay của hắn chụp ra, linh lực hộ thể của Cư Hoa Ích không có mảy may tác dụng, bị hắn dễ dàng nắm lấy cổ.

– Ách… Cư Hoa Ích bị bóp cổ, lập tức mặt mày đỏ rực, chân tay không ngừng giãy giụa.

Thật quá mất mặt mà!

Vừa rồi hắn còn diễu võ dương oai, với một tư thái từ trên cao nhìn xuống ngạo thị Chu Hằng, nhưng bây giờ lại căn bản không phải là đối thủ của người ta, dường như lập tức từ trên cao té xuống, mặt mũi đều nát bét!

Những người khác cũng giật mình thất sắc, trong bọn họ không phải là không có Thăng Hoa Đế 10 tướng trở lên, tự tin tuyệt đối sẽ không thua Cư Hoa Ích, nhưng muốn trong một chiêu liền chế ngự bọn họ… thì không người nào dám nói làm được vậy!

Chỉ có Sáng Thế Vương mới có thể ung dung nhẹ nhàng chụp bắt một Thăng Hoa Đế 11 tướng như vậy!

Chiến lực của Chu Hằng… quá khủng bố đi!

Quét mắt nhìn một vòng mọi người, Chu Hằng tiện tay ném Cư Hoa Ích qua một bên, nói: – Nói đã hết lời! Các ngươi hãy tự bảo trọng đi!

– Chờ một chút! Đột nhiên Phương Di Dung kêu lên.

Chu Hằng nhướng mày, như thế nào còn có người không được giáo huấn không chịu hay sao? Hắn dừng bước lại, trên mặt rõ ràng đã mang theo vẻ không vui, hắn cũng không phải là một người tính tình tốt gì lắm.

– Huynh đài bớt giận! Tiểu muội cũng không phải là muốn ngăn cản huynh đài, mà muốn hỏi huynh đài một chút, có thể cho tiểu muội đi theo hay không? Phương Di Dung mỉm cười mê người, nhưng trong lòng thì uất ức, nàng chính là cháu của Phương Diệu Lâm, luận về thân phận là được tôn sùng loại nào? Mà nói đến dung mạo, nàng lại thuộc hạng tuyệt sắc, không phải bất kỳ nam nhân nào nhìn thấy nàng đều thất hồn thất sắc hay sao?

Vậy mà không ngờ Chu Hằng lại đầy mặt ghét bỏ, thật là tức chết nàng mà!

Ai bảo Chu Hằng biểu hiện ra chiến lực cường đại, hiện tại nơi này lại hung hiểm khó lường, tự nhiên là đi theo một cường giả như vậy mới an toàn!

Phương Di Dung kiêu ngạo, thậm chí còn có tính tiểu thư rất lớn, nhưng nàng cũng không ngu ngốc!

– Vị huynh đài này, cũng tính luôn tiểu muội như thế nào? Dương Hạnh Hoa cười khúc khích nói.

– Ha ha… cũng tính ta một người!

Chu Hằng nhún nhún vai, nói:

– Các người muốn cùng đi theo là tự do của các người, nhưng ta cũng không có nghĩa vụ bảo hộ các người! Hắn lôi con lừa đen đi tới trước.

Chín người chia làm hai nhóm, bốn người đi theo Chu Hằng rời đi, ba người kia thì cùng ở lại với Cư Hoa Ích. Không phải bọn họ không biết nơi này là từng bước nguy cơ, nhưng tốt hơn là lấy bất biến ứng với vạn biến!

Hơn nữa, bọn họ có lòng tin chắc chắn cường giả gia tộc sẽ tìm được bọn họ, đồng thời dẫn bọn họ thoát khốn!

– Ngươi hãy đợi đấy! Cư Hoa Ích hung tợn nhìn chằm chằm theo hướng Chu Hằng biến mất. Hắn chưa từng bị mất hết mặt mũi như vậy, điều này làm cho sát ý của hắn vừa phát ra không thể vãn hồi.

Hắn nhất định sẽ đợi tới lúc cường giả gia tộc tới, sau đó đuổi theo làm thịt Chu Hằng!

…

Chu Hằng vốn cũng không có đặt nặng đám Cư Hoa Ích ở trong lòng, cũng không quan tâm tới bốn của nợ đi theo phía sau, chỉ một đường đi tới phía trước.

– Này, huynh tên là gì? Phương Di Dung vừa đi đến gần vừa hỏi Chu Hằng. Nàng thật sự không thể chịu đựng được lại có nam nhân xem thường mị lực của nàng.

Nhất định là mắt đối phương có vấn đề, mới không có ý thức được dung nhan tuyệt mỹ của nàng! Nhất định là như thế!

Chu Hằng lạnh lùng nhìn nàng một cái, loại đại tiểu thư tự cho mình là nhất này, hắn không cảm thấy ưa thích chút nào, nói: – Ta tên là Chu Hằng, trước không biết các người; về sau cũng không có bất kỳ giao tình gì!

– Chu huynh không khỏi quá bất cận nhân tình đi? Dương Hạnh Hoa thực ra rất thích thú nhìn thấy Phương Di Dung bị Chu Hằng chặn họng, nàng cười khúc khích, thầm nghĩ: “Nếu mị lực của Phương Di Dung ngươi không được, hãy xem ta!” Nàng nói: – Tuy nhiên hẳn Chu huynh cũng biết mình đi đâu chứ?

Trên thực tế, Chu Hằng cũng không hiểu trận pháp này, làm sao biết mình nên đi hướng nào? Nhưng hắn biết một điều, nếu ở lại tại chỗ bất động, như vậy khẳng định cũng không làm được gì! Hơn nữa, hắn đúng là có mục tiêu, đó chính là phàm là trận pháp thì khẳng định có mắt trận, có khả năng một cái, cũng có khả năng vài cái, chỉ cần tìm được mắt trận là có thể phá trận!

Trận pháp này dùng phù văn hoàn chỉnh của Tiên giới bố trí, hắn tìm hiểu nói không chừng có thể loại suy, tăng thêm nắm

giữ đối với Hỗn Độn Thiên Kinh.

– Các người muốn cùng đi theo, nhưng không cần nhiều lời vô nghĩa! Nếu đã bị nói là bất cận nhân tình, thì hắn đơn giản cứ bất cận nhân tình đi! Dù sao hắn cũng không có ý định kết giao bằng hữu.

Bốn người Phương Di Dung đều hai mặt nhìn nhau, đều có phần hối hận, đi theo một người như vậy, bọn họ thực sự có an toàn hơn so với ở lại tại chỗ hay không? Thế nhưng đi cũng đã đi rồi, lúc này mà quay lại đúng là mất hết mặt mũi!

Năm người đều yên tĩnh lại, lặng lẽ đi tới.

– Nói chút gì đi! Sao buồn tẻ nhàm chán như vậy! Con lừa đen rất muốn đánh đòn, lên tiếng nói.

Bỗng dưng thấy con lừa này lại biết nói, bốn người Phương Di Dung đều vô cùng sửng sốt.

Tuy rằng không giống như Phàm giới cho dù là yêu thú Hóa Thần Cảnh đều chỉ có thể dùng thần thức kết nối, Tiên giới cũng không thiếu hậu duệ của thần thú, chẳng những có thể nói chuyện, thậm chí còn có năng lực biến hóa thành hình người!

Nhưng con lừa này cũng có huyết mạch Thần thú sao?

Đâu có thần thú nào giống như con lừa kia?

Thấy ánh mắt cổ quái của bốn người, con lừa đen lập tức nhảy dựng lên, nói: – Nhìn cái gì? Tuy rằng các ngươi nhìn bổn tọa rất kính ngưỡng, nhưng độ cao của bổn tọa đâu phải các ngươi có thể hiểu được?

Bốn người Phương Di Dung nhất thời sa sầm mặt xuống, con lừa này thật đúng là đê tiện, từ đầu tới giờ đều tản ra khí tức lưu manh mãnh liệt.

"Hả?" Đột nhiên Chu Hằng dừng chân lại, ánh mắt nhìn thẳng tới phía trước.

– Chuyện gì vậy? Phương Di Dung lập tức hỏi.

Chu Hằng không thèm quan tâm tới, hắn thật không có hứng thú làm bảo mẫu cho bốn người này, hơn nữa, đáp án lập tức sẽ hiện ra.

"Vù", một bóng dáng phát sáng cấp bách lủi lại đây, lại là một con nhím dài 7 xích, nhưng lông nhọn mọc trên thân không ngờ là những lưỡi kiếm dài nhỏ, mỗi một lưỡi kiếm đều tản ra ánh sáng lạnh ghê người.

Đây là một đầu quái thú Nhật Diệu Vương.

Sở dĩ nói là quái thú mà không phải yêu thú, chính là nó vốn cũng không phải là một sinh linh, trừ những lưỡi kiếm kia là thật, các bộ phận thân thể khác đều là quang ảnh hư cấu thành!

Tất nhiên quái vật này là do đại trận tạo ra.

– Chỉ là con thú cơ quan Nhật Diệu Vương đã dọa cho Chu huynh hoảng sợ rồi sao? Một gã nam nhân Thăng Hoa Đế cười nói. Hắn tên là Thái Viễn, tuy rằng chiến lực còn xa không thể sánh với Chu Hằng, nhưng về khí thế cũng không rơi xuống hạ phong.

Bởi vì lão tổ nhà hắn chính là Minh Tiên 4 tướng, hắn coi như là quý tộc hậu duệ thiên hoàng.

– Vậy hãy để ta thay Chu huynh ra tay!

Hắn cười ha hả một tràng, tranh trước chụp ra một chưởng: "ầm" một tiếng, con nhím kia lập tức hóa thành quang ảnh vỡ nát, lưỡi kiếm cắm trên thân nó cũng rơi rụng đầy đất.

Chu Hằng thở dài, hắn dừng chân cũng không phải là vì con nhím này đâu!

“Ầm ầm”, lập tức truyền tới động tĩnh còn lớn hơn…

Chương 789: Hỏa ngưu

“Thình thịch! Thình thịch!” Truyền đến tiếng bước chân nặng nề, ở trước mặt năm người cũng xuất hiện một con man tượng. Đây cũng là một con quái thú do đại trận huyễn hóa ra. Hơn nữa trên lưng cũng không có mọc đầy lưỡi kiếm giống như con nhím trước đó, mà con man tượng này chỉ có vòi và ngà voi mới hình thành dạng mũi kiếm, nhưng độ lớn thì không thể so sánh.

Con man tượng này lộ ra ngoài khí tức rõ ràng đã đạt tới Thăng Hoa Vương!

Đương nhiên, chỉ là Thăng Hoa Vương cũng không phải đối thủ của năm người Chu Hằng, nhưng con man tượng này cũng không phải một con duy nhất, “thình thịch thình thịch thình thịch”, ở phía sau nó lại huyễn hóa ra mấy con quái thú chạy ào tới.

Không có một con nào phát động công kích về hướng Chu Hằng bọn họ, chúng nó đều là tung bốn vó chạy như điên, dường như sau lưng có quái thú gì đó còn hung mãnh hơn đang đuổi theo chúng.

“Ầm!” Truyền đến một tiếng bước chân thật lớn, một con Hỏa Ngưu vô cùng to lớn chợt chạy vọt ra. Nó vốn là từ một đoàn

ngọn lửa tạo thành, chỉ có bốn vó, hai sừng và cái đuôi là hình thành mũi kiếm, có ngọn lửa hừng hực bao bọc, làm cho những mũi kiếm này đều trở nên một màu đỏ thẫm.

Đây là một con quái thú lớn khủng bố cấp bậc Sáng Thế Vương!

– Mau mau gọi ra đại ma nữ số 2! Con lừa đen lập tức kêu gào rát cổ họng.

Trong lỗ mũi con Hỏa Ngưu này phun ra ngọn lửa hừng hực, nó đưa mắt nhìn về phía năm người Chu Hằng, bởi vì chỉ có bọn họ còn chưa kịp chạy trốn. Tên to xác lập tức tung ra bốn vó phóng vọt tới bọn họ, đầu trâu hạ thấp, hai sừng nhọn dựng thẳng lên.

"Ầm! Ầm! Ầm!" Nó điên cuồng phóng vọt tới, thanh thế vô cùng khủng bố.

Đây chính là cấp bậc Sáng Thế Vương, lực lượng đủ để nghiền ép bất cứ người nào ở nơi này.

Chu Hằng lấy ra hắc kiếm lại không lùi mà tiến tới, vung kiếm phóng tới con Hỏa Ngưu to lớn kia, đồng thời chân hắn đạp Tấn Vân Lưu Quang Bộ, thân hình nhanh như tia chớp, nhoáng một cái đã xuất hiện trên đỉnh đầu ở Hỏa Ngưu, chém ra hắc kiếm, hình thành một luồng kiếm khí đen nhánh dài ba trượng, "xoạt" một tiếng chém xuống cổ Hỏa Ngưu.

Một kiếm xẹt qua! Chu Hằng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, bởi vì một kiếm này xẹt qua cũng không có chém đến thực chất, mà trong ngọn lửa hừng hực con Hỏa Ngưu này cũng vô sự, vẫn như cũ chạy như điên không ngừng, nhưng một cái đuôi trâu lại quất tới phía hắn, cả cái đuôi chính là một lưỡi dao sắc bén, quất mạnh về hướng Chu Hằng.

Hỏa Ngưu này thực ra không có thực thể, điểm ấy Chu Hằng đã biết. Nhưng trước đó không phải con nhím kia là bị Thái Viễn đánh một chiêu vỡ nát sao? Như thế nào đến hắn lại không linh chứ?

"Nổ nát ư?"

Chu Hằng chợt giật mình, quái vật do ngọn lửa tạo thành này dĩ nhiên không có mạng sống, chỉ là do trận pháp thúc động mà thôi, cái gọi là chỗ yếu hại làm sao có thể tồn tại? Tỷ như quái vật này thoạt nhìn giống con trâu, nhưng trên thực tế chỉ là giống mà thôi, hoàn toàn có thể biến thành một tảng đá vuông vức.

Bởi vậy nhất định chúng không có chỗ yếu hại giống như sinh linh, chỉ có thể đánh tan nát toàn bộ mới có thể phá hủy.

Những ý niệm này chỉ là xẹt qua trong đầu hắn trong nháy mắt, Chu Hằng liền đánh ra một chiêu Tinh Vân Kiếm Pháp, kiếm khí màu đen tung hoành, chém trên đuôi trâu đang quất tới.

"Keng" một tiếng, Chu Hằng bị lực phản chấn cường đại chấn cho từ trên thân trâu rơi xuống phía dưới, mà lưỡi kiếm đuôi trâu kia cũng bị kiếm khí vô kiên bất tồi của hắc kiếm chém đứt đoạn. Một đoạn đuôi trâu dài ba xích văng thẳng lên trời, hóa thành một đám mảnh vỡ.

Lúc này, con Hỏa Ngưu đang phóng vọt tới hướng chỗ con lừa đen, dưới chân bào lên tro bụi đầy trời.

– Mau chạy! Bốn người Phương Di Dung tự nhiên lập tức quay người bỏ chạy, về phần con lừa đen cũng không có người nào chiếu cố, bọn họ đâu thèm quan tâm tới một con thú cưng chứ? Cho dù là con thú cưng này có khả năng có huyết mạch Thần thú!

– Thật không biết nghĩa khí mà! Con lừa đen cũng vội vàng quay mình bỏ chạy, lè lưỡi liều mạng hết cái mạng già, cũng không biết có phải do bốn chân nó vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ nhanh hơn hay không, mà trong lúc nhất thời nó cũng không có bị bốn người trước mặt bỏ rơi.

Chu Hằng bay nhanh tới, bắn vọt về phía con lừa đen.

Chỉ là hắn bị quất trúng bay xuống, sau khi thế đi hết sạch, tự nhiên tốc độ của hắn cũng chậm lại. Tuy nhiên con lừa đen dù sao chỉ là Nhật Diệu Đế, liều mạng dùng toàn lực qua hết, lập tức nó bị bốn người kia vứt lại ở phía sau.

Chu Hằng điểm dưới chân một cái, lực mới sinh ra, tốc độ lập tức tăng cao, nhảy vọt một cái liền đuổi kịp con lừa đen, tay trái thò ra nắm lấy con lừa đen lôi đi, lúc này con Hỏa Ngưu cũng vọt tới, hơi nóng hừng hực dường như có thể đốt cháy sạch tóc trên đầu.

Chu Hằng đột nhiên quay đầu lại, phát động Tử Diễm Thiên Long, "ông", một khí thế kinh khủng ập về phía con quái thú Hỏa Ngưu, nhưng con Hỏa Ngưu này vốn không phải sinh mạng thể, tự nhiên cũng sẽ không có cảm giác phẫn nộ hay e ngại gì, tuy rằng bị khí thế chấn đến, cũng không có mảy may phản ứng, vẫn như cũ thẳng tắp vọt tới.

Mặc dù Chu Hằng có phần thất vọng, nhưng điều đó cũng nằm trong dự liệu của hắn, hắc kiếm cuộn lên, hắn chém thẳng một kiếm vào kiếm sừng của con Hỏa Ngưu.

"Choang!"

Một tiếng vang chói tai, lập tức cái sừng bị Chu Hằng chặt đứt. Tuy rằng Chu Hằng cũng bị chấn bay ra ngoài, nhưng thế phóng tới của con Hỏa Ngưu cũng bị khựng lại.

“Oa…” Chu Hằng phun ra một ngụm máu tươi, Tử Diễm Thiên Long không thể áp chế, lực lượng 15 tướng của hắn vẫn chưa đủ để đánh bừa với Sáng Thế Vương, cũng may một kiếm này tranh thủ được cho hắn một chút thời gian, hắn vội nắm lên con lừa đen nhanh chóng vọt đi.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Ở phía sau hắn, con Hỏa Ngưu dừng một chút, sau đó lại tiếp tục đuổi theo.

Nó cũng không phải là sinh vật, không có thần trí, không có thiện ác, chỉ biết giết chóc. Trong sức lửa hừng hực xông lên tận trời, đoạn sừng đoạn đuôi của nó đang tự động mọc ra lại, chỉ mấy giây đã khôi phục nguyên trạng.

Không chết, không hủy!

Con bà nó!

Chu Hằng thi triển Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tốc độ tăng nhanh, tuy nhiên bốn người trước mặt hắn đều xuất thân từ nhà quyền thế cường đạo tinh hải, bất kỳ kế thừa của người nào cũng không thua kém Khổng gia, bởi vậy vận chuyển thân pháp cũng không kém chút nào so với Tấn Vân Lưu Quang Bộ!

Bởi vậy, tuy rằng hắn có cảnh giới cao nhất, nhưng cũng mất mấy phút sau mới đuổi kịp bốn người.

– Đều do ngươi, đang êm đẹp tại sao phải chạy ra! Mã Vũ, cũng chính là người thứ tư đi theo Chu Hằng, oán giận nói: – Nếu như chúng ta còn đợi ở chỗ cũ, chắc chắn sẽ không bị một con quái vật Sáng Thế Vương đuổi giết!

Thực ra hắn cũng biết chuyện này không thể trách Chu Hằng, hơn nữa đợi ở chỗ cũ nói không chừng cũng sẽ gặp phải những quái vật khác, đây vốn chính là một đại trận giết người, sao có thể không gặp nguy hiểm?

Nhưng bị một con quái vật cấp bậc Sáng Thế Vương đuổi giết, như hắn loại thế hệ nhỏ được gia tộc bảo hộ quá tốt này, cả ngày chỉ biết tu luyện chưa từng trải qua trường hợp như vậy, không nói tim gan đều phát lạnh run sợ, nhưng lòng dạ rối loạn cũng là lẽ đương nhiên.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao lần này trưởng bối dẫn theo bọn họ đi ra ngoài, chính là muốn cho bọn họ cảm nhận một chút nguy hiểm, như vậy mới có thể chân chính trưởng thành. Đáng tiếc, hai con Ly Vẫn kia lại dùng một đại trận gài bẫy bọn họ đi vào như vậy, lập tức mất đi trưởng bối che chở, đối mặt với nguy hiểm tự nhiên làm cho vài người lòng dạ rối loạn!

Chu Hằng nhìn lướt qua hắn, không nói gì. Hắn vốn cũng

không có yêu cầu bốn người này đi theo mình, hoàn toàn là do bọn họ tự quyết định, nhưng vừa gặp nguy hiểm liền đổ trách nhiệm lên đầu người khác… điều này quả thật khiến người ta xem thường.

– Câm miệng, chạy mau! Phương Di Dung khẽ trách mắng, bây giờ là thời điểm oán hận nhau hay sao?

– Xú tiểu tử! Khoản nợ này nhất định ta sẽ tìm ngươi đòi lại! Mã Vũ hung tợn nói. Có một số người chính là như vậy, trong lòng càng sợ hãi thì ở mặt ngoài càng hung dữ, dường như dùng phương thức này để chứng tỏ mình không sợ hãi.

Chu Hằng cuối cùng tức giận, bước nhanh hai bước đã đuổi kịp đối phương, hắn thu về hắc kiếm, tay phải vươn ra chụp tới phía Mã Vũ: – Ngươi nói quá nhiều!

– Ngươi muốn chết! Mã Vũ kêu to một tiếng, trong tay rung lên đã nhiều thêm thanh trường kiếm màu xanh lam, đâm vào Chu Hằng.

Hắn có đi theo Chu Hằng, cũng không phải vì tin phục Chu Hằng, mà vì hai mỹ nhân Phương Di Dung và Dương Hạnh Hoa này đi rồi, hắn còn ở lại chỗ cũ làm gì?

Chu Hằng chỉ vừa động tâm niệm, trên tay phải đã bố trí ra Ngũ Hành Phù Văn, đón đỡ thanh trường kiếm kia.

Mã Vũ cười lạnh, thanh trường kiếm này của hắn chính là Bảo khí cấp bậc Thăng Hoa Cảnh, cộng thêm lực lượng Thăng Hoa Đế của hắn, cho dù là Thăng Hoa Đế 10 tướng trở lên thì sao chứ, dùng thân xác thịt đón dỡ ư, quả thực chính là muốn chết!

Hắn có thể dưới một kiếm chặt đứt cánh tay của Chu Hằng, mà còn thuận thế chém đối phương thành hai đoạn. Tuy rằng Thăng Hoa Đế có sinh mệnh lực cứng chắc, điều đó không có khả năng giết chết Chu Hằng, nhưng phía sau còn có một con Hỏa Ngưu cấp bậc Sáng Thế Vương đấy!

Vừa lúc dùng Chu Hằng để thu hút một chút lực chú ý của Hỏa Ngưu, để bọn họ có được cơ hội chạy trốn!

“Ông!”

Trường kiếm chém lên trên tay của Chu Hằng, hiện lên một màn sáng màu vàng, nhưng bàn tay của Chu Hằng thì ngay cả một giọt máu cũng không có chảy ra, năm ngón tay hắn thẳng ra, trước khi Mã Vũ kịp phản ứng, hắn đã chụp lấy cả người và kiếm rồi cùng nhau ném về phía sau.

Hiện tại hắn đã có thể tổ hợp hơn 300 mảnh vỡ phù văn, cộng thêm ngũ hành hợp nhất, như vậy Tiên khí Thăng Hoa Cảnh này có thể chém dứt được sao?

– Không… Sau khi Mã Vũ bị ném ra phía sau, mới giựt mình cảm nhận được mình đang rơi vào hiểm cảnh như thế nào, hắn không khỏi kêu to một tiếng, nhưng thân thể giống như mũi tên bay tới va vào con Hỏa Ngưu.

Hắn vội vàng vận chuyển trường kiếm, chém bổ vào con Hỏa Ngưu. Cái gọi là chó cùng rứt giậu, dù thế nào hắn cũng phải liều chết đánh một trận!

Ở trong mắt Hỏa Ngưu xem ra, tất cả tồn tại đều là địch nhân của nó, mà đối với địch nhân nó chỉ có một phản ứng: đó chính là giết!

Nó hất mạnh cái đầu trâu lên giương sừng đón lấy Mã Vũ.

"Ầm!" Tốc độ giữa hai bên đều vô cùng mau, va chạm này bùng phát sinh ra lực phản chấn đương nhiên vô cùng khủng bố, nhưng con Hỏa Ngưu vốn chỉ là thân thể hư vô, cộng thêm lực lượng Sáng Thế Vương, loại va chạm này đối với nó có thể nói hoàn toàn chỉ là chút chuyện nhỏ, trong một tiếng nổ vang nặng nề, thân thể khổng lồ của nó vọt thẳng tới, gần như tốc độ không có bị mảy may ảnh hưởng!

Mà Mã Vũ thì trực tiếp bị va chạm thân mình chia năm xẻ bảy, máu tươi bắn tung tóe đầy trời.

Dù sao, hắn chỉ là Thăng Hoa Đế 11 tướng mà thôi, không có Ngũ Hành Phù Văn, không có hắc kiếm, dựa vào cái gì chống

lại với Sáng Thế Vương.

– Tại sao ngươi lại làm như vậy? Mau quay lại cứu hắn! Ba người Phương Di Dung đều trên mặt thất sắc, không nghĩ tới Chu Hằng lại ra tay tuyệt tình như thế! Tuy nhiên, Mã Vũ tuy bị va chạm thân mình chia năm xẻ bảy, nhưng đối với tiên nhân mà nói, đây chỉ là vết thương cũng không chết đi. Hơn nữa con Hỏa Ngưu cũng không có đánh thêm một kích chí mạng, vẫn còn cứu được.

– Nếu cô nương muốn đi cứu hắn về, ta cũng không có ngăn cản! Chu Hằng nói, muốn hắn đi cứu loại người đần độn này? Không có cửa đâu!

“Ầm ầm”, con Hỏa Ngưu lại điên cuồng đuổi theo tới, ba người Phương Di Dung đâu còn lòng dạ nào lo cho Mã Vũ, ai nấy đều vận dụng toàn lực tiếp tục chạy như điên.

Chương 790: Mắt trận hiện

“Ầm ầm”, con Hỏa Ngưu này hình thể khổng lồ, man lực khủng bố, nhưng ở phương diện tốc độ cũng không nhanh lắm. Nhưng không nhanh này cũng là tương đối, tương đối so với Sáng Thế Vương thì không nhanh, nhưng đối với Thăng Hoa Đế mà nói lại vẫn nhanh đến kinh người, không ngừng rút ngắn lại khoảng cách giữa song phương.

Chu Hằng nhướng mày, hắn đang định quay lại nghênh chiến, đột nhiên phát hiện phía trước có một cái hang động do vô số kiếm phong hình thành, đường kính lớn chừng hai trượng, đối với nhân loại thì rất là rộng lớn, nhưng với con Hỏa Ngưu phía sau kia thì lại quá nhỏ.

Hắn lập tức gập thân hình lại, phóng vọt tới hướng kiếm huyệt kia.

Ba người Phương Di Dung cũng luôn chú ý tới hắn, tuy rằng không biết cái kiếm huyệt này có thể ngăn cản được tấn công của con Hỏa Ngưu hay không, nhưng lúc tuyệt vọng này thì cái gì cũng phải thử, dù là một cọng rơm rạ đều phải bíu lấy.

“Vèo vèo vèo vèo”, bốn người gần như chẳng phân biệt trước sau vọt vào bên trong kiếm huyệt.

“Ầm!” Hỏa Ngưu trực tiếp đâm đầu đánh tới, lực đánh vào thật lớn, hai sừng nhọn va chạm mạnh với lợi kiếm trên kiếm huyệt, bắn lên vô số đốm lửa, vô cùng sáng lạn, nhưng thế công của con Hỏa Ngưu đúng là bị cản lại.

“Phù! Phù!”

Con Hỏa Ngưu không cam lòng ở bên ngoài gầm rống, trong mũi phun ra ngoài ngọn lửa dù là sắt đá đều có thể thiêu đốt tan chảy, nóng cháy đến mức mũi kiếm ở gần nó đều trở thành một mảnh đỏ rực, truyền vào luồng hơi cực nóng, lập tức nhiệt độ trong huyệt động tăng vọt. Cũng may bốn người Chu Hằng đều là Thăng Hoa Đế, chỉ cần mở ra linh lực hộ thuẫn để phòng ngự cũng đủ để chống đỡ độ nóng cháy này.

Hỏa Ngưu ở bên ngoài lồng lộn một hồi, sau đó vẫn là quay đầu rời đi. Tiếng “ầm ầm”, rung chuyển mặt đất càng ngày càng nhỏ, rất nhanh liền khôi phục yên tĩnh.

Tuy nói như thế, ba người Phương Di Dung vẫn không dám đi ra ngoài, sợ con Hỏa Ngưu xảo trá, đột nhiên quay lại đánh thế hồi mã thương!

Thảm kịch Mã Vũ bị va chạm chia năm xẻ bảy còn gần ngay trước mắt kia!

Chu Hằng cũng không có lo lắng như bọn họ, bởi vì hắn chân chính đã đụng độ với Hỏa Ngưu. Hỏa Ngưu này, vốn cũng không phải là sinh linh gì, chỉ là giống con trâu mà thôi, mà lại do đại trận biến ảo thành, chỉ biết thi hành mệnh lệnh vô cùng đơn giản, đâu có thần trí gì. Sao có thể làm ra chuyện mai phục được?

Nó đi, tất nhiên là đi luôn rồi! Nếu có chạy trở lại, dó cũng không phải nó thông linh, mà có thể do cái gì đó hấp dẫn trở về mà thôi!

Chu Hằng bước đi ra ngoài kiếm huyệt, quả nhiên bốn phía hoàn toàn yên tĩnh.

Thấy hắn đứng ở bên ngoài kiếm huyệt lâu như vậy cũng không có phát sinh chuyện gì, lúc này ba người Phương Di Dung mới rón rén đi ra, ngược lại không phải là bọn họ nhát gan, mà ở trước mặt nguy hiểm tự nhiên phải cẩn thận, một chút sơ suất đó chính là sẽ đánh mất tánh mạng của mình!

– Mã Vũ! Ba người đều cả kinh kêu lên.

Không giống với Chu Hằng thuần túy là người từ ngoài đến, ba người bọn họ cùng Mã Vũ đều là hậu bối của nhà quyền thế cường đạo tinh hải, giữa nhau vẫn có qua lại quen thuộc, nếu để cho người khác biết bọn họ thấy chết mà không cứu, có thể sẽ dẫn phát xung đột giữa các gia tộc của mỗi người!

Nơi này nhưng không giống như ở Tuyệt Tiên Thành, ít nhất còn có một bộ gọi là trật tự, mọi người đều ở ngoài mặt tuân thủ, một nhà nào làm trái, những gia tộc khác sẽ liên hợp đánh dẹp!

Trong cường đạo tinh hải thì đâu có quy củ gì? Thật nếu nói có: Đó chính là thực lực tuyệt đối, thực lực cường đại có thể áp đảo hết thảy!

Mà tinh hải không biết nếu so với 49 Tiên Thành rộng lớn hơn gấp bao nhiêu lần, gia tộc võ đạo đỉnh cấp trong tinh hải thực ra cũng nhiều hơn rất nhiều so với Tuyệt Tiên Thành, giữa nhau cũng thường xuyên bùng phát xung đột lớn.

Bởi vậy hợp tung liên hoành là đạo sinh tồn cơ bản của mỗi một nhà quyền thế cường đạo tinh hải. Sự kiện Mã Vũ này nếu làm không khéo có thể sẽ dẫn phát chấn động lớn!

Bây giờ quay lại cứu Mã Vũ còn kịp sao?

Sau khi con Hỏa Ngưu kia rời đi, có thể lại đi chà đạp thêm một chút tên đáng thương kia hay không?

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Đúng lúc này, lại nghe truyền đến một tràng tiếng nổ thật to, mấy cột sáng đột nhiên phóng vọt lên cao, làm tách ra sắc trời tối tăm, cho dù là một cột sáng ở khoảng cách với Chu Hằng bọn họ vô cùng xa, nhưng bọn họ vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng.

Chu Hằng quay mình, đếm, tổng cộng có 10 cột sáng.

Thập Tuyệt Tru Thiên Đại Trận? Đây chính là thập tuyệt sao?

"Ông, ông, ông…", mỗi cột sáng đều rung chuyển, phát ra từng đạo lực lượng vô hình, trong nháy mắt thổi quét toàn bộ đại trận.

Dao động này đánh úp lại, Chu Hằng cũng không có cảm giác thân thể mình phát sinh biến hóa thực chất gì, chỉ có cảm giác không thoải mái, dường như bị vật gì không sạch sẽ chui vào thân thể, khó chịu không nói ra được.

Chờ một chút, hai con Ly Vẫn kia nói: người ở bên trong đại trận sẽ từng bước một bị suy giảm tu vi, thẳng đến khi biến thành phàm nhân, sẽ bị đại trận nghiền thành máu loãng, tinh hoa đều bị rút ra, để tẩm bổ cho Thất Tinh Quả, trợ giúp cây thánh dược này thành thục!

Chu Hằng vốn tưởng rằng biến hóa như vậy là đồng thời phát

sinh trên mỗi người, nhưng hiện tại xem ra, có thể là nhằm vào cảnh giới của mỗi người!

Minh Tiên đầu tiên bị ảnh hưởng, tiếp xuống là siêu Sáng Thế Đế bị ảnh hưởng, xuống tiếp đến Sáng Thế Đế, rồi xuống đến Sáng Thế Hoàng, Sáng Thế Vương, sau đó mới đến phiên Thăng Hoa Đế!

Như vậy, mọi người đều sẽ trở thành phàm nhân cùng một lúc, bị đại trận nghiền thành tinh hoa máu thịt, tẩm bổ cho Thất Tinh Quả kia!

Trận thế lớn như vậy tự nhiên không có khả năng là hai con Ly Vẫn cấp bậc Minh Tiên kia bày ra, nơi này có bố trí phù văn "không sứt mẻ" cấp bậc Tiên giới, tối thiểu hẳn là do một người nào đó hoàn toàn nắm giữ Thiên Kinh Tiên giới của tiền nhân lưu lại. Vì tất cả Thiên Kinh Tiên giới ở thời đại này đều bị Chu Hằng dung hợp rồi!

Có trận pháp, sẽ có mắt trận!

Trước đó Chu Hằng mờ mịt giống như con ruồi không đầu, nhưng bây giờ hắn dường như đã tìm được mục tiêu.

Là 10 cột sáng kia!

Người đi vào nơi này, tự nhiên không có ai là ngu ngốc, sau khi 10 cột sáng này phát ra, khẳng định ai nấy đều sẽ đi đến hướng cột sáng cách gần mình nhất, đến lúc đó có khả năng sẽ hội hợp cùng với người mình thất lạc.

Chu Hằng nhíu mày, hắn đuổi tới cột sáng bên kia không nhất định sẽ gặp được hai vị Long Hoàng, đến lúc đó nói không chừng còn có tồn tại cấp bậc Minh Tiên muốn giết hắn: thế lực đi vào nơi này có rất nhiều thành phần hỗn loạn!

Đi, là nhất định phải đi, nhưng tuyệt không thể cứ như vậy đâm đầu chạy tới!

– Mã… Mã Vũ! Ba người Phương Di Dung đột nhiên cả kinh kêu lên, đồng loạt nhìn lại về hướng bọn họ đi tới đây.

Chỉ thấy một gã nam nhân trẻ tuổi đang vội vàng chạy tới, diện mạo cực kỳ anh tuấn, nhưng biểu tình trên mặt lại vô cùng dữ tợn, dường như muốn cắn người.

Đúng là Mã Vũ, không ngờ hắn không chết!

Chu Hằng thở dài, con Hỏa Ngưu kia như thế nào sau khi quay lại không có chà đạp lần nữa, hoàn toàn xử lý tên kia? Mình có nên bổ thêm một kiếm, miễn cho hắn lằng nhằng méo mó hay không?

– Mã Vũ! Ngươi đã sống lại, thật tốt quá! Thái Viễn nói tự đáy lòng, ngược lại không phải giữa hắn và Mã Vũ có quan hệ tốt gì, mà nếu bọn họ bình an trở về, còn Mã Vũ lại mất đi, thì người của Mã gia sẽ nghĩ gì?

Nói không chừng sẽ hoài nghi là bọn hắn liên thủ giết hại Mã Vũ, đến lúc đó khẳng định sẽ dẫn phát xung đột giữa các gia tộc!

– Ta không chết làm cho các ngươi thất vọng rồi phải không! Mã Vũ lại không cảm kích chút nào, không âm không dương nói.

Chu Hằng ném hắn về phía Hỏa Ngưu, đây chính là đầu sỏ gây nên! Mà ba người này không nói trở lại cứu hắn, mà nửa bước cũng không có chậm lại chút nào… Chuyện này sao có thể không khiến hắn ghi hận trong lòng?

Hắn cũng không phải là hạng người khoan hồng độ lượng gì! Ngược lại, hắn rất thù dai, trừng mắt tất báo!

Thế nhưng hắn cũng không nghĩ lại xem: nếu như lúc đó thay là một người khác bị ném, hắn có vì người đó mà dừng lại, thậm chí đi trở lại cứu hay không? Hắn là hạng người vì tư lợi, dĩ nhiên chỉ cảm thấy mình chịu “bất công”, mà hoàn toàn không nghĩ tới người khác có nghĩa vụ cứu hắn hay không, lại có năng lực cứu hắn hay không?

– Tên xấu xa! Ngươi trách móc cái gì chứ! Vừa rồi chia năm xẻ bảy quá nghiện phải không, còn muốn bị xé thành 8 mảnh nữa hay sao? Con lừa đen tuyệt đối là điển hình cáo mượn oai hùm, nếu nơi này Chu Hằng mạnh nhất, nó còn sợ ai?

– Yêu thú nho nhỏ, cũng xứng ở trước mặt ta làm càn ư? Mã Vũ vốn đang oán độc trong lòng, nhưng bốn người trước mặt người nào cũng không yếu thua hắn, người nào thế lực sau lưng cũng không kém so với Mã gia hắn, cổ oán khí này hắn không phát tiết ra được!

Nhưng chỉ là một con yêu thú cũng dám quát tháo với hắn, vừa lúc mở ra lỗ hổng để hắn phát tiết.

Hắn vươn ra tay phải định chộp tới phía con lừa đen.

“Bốp!” Chu Hằng tiện tay tung một cái tát, vang lên một tiếng vang giòn tan, lập tức Mã Vũ ngay tại chỗ xoay vòng, liên tiếp 7 vòng mới miễn cưỡng dừng lại, nửa bên mặt sưng húp, trên mặt lại vô cùng mờ mịt, bởi vì đầu óc của hắn bị một cái tát của Chu Hằng đánh cho hồ đồ rồi.

Con lừa đen cũng không phải là thứ tốt gì, đối phương định đối phó với nó, dĩ nhiên nó cũng không cần khách sáo, lập tức xoay mình một cái, mông bắn ra, hai vó sau đã đá mạnh ra.

“Thịch”, Mã Vũ còn đang trong trạng thái mờ mịt lập tức bị đá

bay ra ngoài.

Chu Hằng vỗ tay một cái, nhìn lướt qua ba người Phương Di Dung, không nói lời gì.

Nhưng ba người Phương Di Dung lại là toàn thân phát lạnh, trước đó bị Hỏa Ngưu đuổi sát sau lưng, bọn họ cũng không có thời gian suy nghĩ thực lực của Chu Hằng như thế nào, nhưng bây giờ hắn chỉ nhẹ nhàng ung dung liền tát một cái vào mặt Thăng Hoa Đế 11 tướng, làm cho bọn họ chợt tỉnh, thực lực của đối phương đến tột cùng kinh khủng tới cỡ nào!

Bị con lừa đen tung hai vó đá bay đi, ngược lại giúp Mã Vũ thanh tỉnh lại, hắn chỉ là hung hăng nhìn Chu Hằng một cái, sau đó liền cúi đầu, vùi hết thảy oán hận vào đáy lòng.

Nếu bây giờ không phải là đối thủ của Chu Hằng, nếu còn sính cường đúng là cách thực hiện ngu xuẩn nhất!

Đại trượng phu co được dãn được!

Chuyện đồng minh của bọn họ chỉ là hình thành tạm thời, chỉ cần tranh đoạt Thất Tinh Quả có kết quả, nhất định hắn phải cầu trưởng bối gia tộc giết chết Chu Hằng, bằng không hắn không thể nuốt trôi cục tức này!

Hiện tại ở đây, thực lực của Chu Hằng mạnh nhất, vừa lúc lợi dụng hắn mở đường đi tìm các vị Minh Tiên thì có bảo đảm an toàn hơn!

Hắn thực không tin trận pháp nho nhỏ này có thể vây khốn cường giả Minh Tiên!

Chu Hằng không khỏi bật cười, nói với con lừa đen: – Con lừa! Chúng ta trước nay thường đối xử với địch nhân như thế nào?

Con lừa đen đúng là phối hợp rất ăn ý với hắn, lập tức nói: – Vậy dĩ nhiên là rút gân lột da, có tàn nhẫn bao nhiêu thì tàn nhẫn bấy nhiêu!

– Tuy nhiên, lúc này chúng ta cũng không có bao nhiêu thời gian! Chu Hằng nói.

– Vậy thì trực tiếp làm thịt đi! Con lừa đen hung tợn nói.

Nói xong, một người một con lừa đồng thời lộ ra vẻ tươi cười nhìn về phía Mã Vũ, tuy rằng mỗi người tươi cười đều tươi rói sáng lạn, nhưng Mã Vũ nhìn thấy toàn thân đều đổ mồ hôi lạnh.

– Các ngươi… các ngươi không dám giết ta! Mã Vũ cố tự trấn

định tâm thần: – Ta là người của Mã gia, nếu các ngươi giết ta, trưởng bối gia tộc ta tuyệt đối sẽ không buông tha cho các ngươi! Hắn lành lạnh nhìn ba người Phương Di Dung, lại nói tiếp: – Trừ phi các ngươi cũng giết hết bọn họ diệt khẩu!

Ba người Phương Di Dung đều không ngừng kêu khổ trong lòng: bọn họ có trêu ai có ghẹo ai đâu, như thế nào vô duyên vô cớ cũng bị kéo xuống nước chứ?

Chương 791: Bó tay không có biện pháp

– Ngươi không dám giết ta! Mã Vũ lớn tiếng kêu lên, cũng không biết là muốn chấn nhiếp Chu Hằng, hay là đang tạo lòng tin cho mình.

– Giết chính là loại người ngu ngốc ngươi này! Con lừa đen liếc mắt xem thường: – Chu tiểu tử! Những kẻ mù mắt vong ân bội nghĩa này để lại không được, bây giờ ngươi không giết hắn, chỉ cần hắn gặp được trưởng bối nhà hắn, khẳng định sẽ cầu xin bọn họ xử lý ngươi!

– Ngươi con lừa này coi như không ngu ngốc, xem ra làm không ít loại chuyện này rồi đây! Chu Hằng cười nói.

– Phương Di Dung, Dương Hạnh Hoa, Thái Viễn, các ngươi cứ trơ mắt nhìn như vậy ư? Tên này là người điên, hắn giết ta rồi, các ngươi cũng đừng nghĩ còn sống! Mã Vũ cũng không phải đần độn, ít nhất hắn nhìn ra được sát ý của Chu Hằng vô cùng kiên định!

Bởi vậy, nếu muốn dùng lời nói chấn nhiếp Chu Hằng cũng không thực tế, chỉ có lôi kéo ba người Phương Di Dung lên chung thuyền, hợp lực bốn người nhất định có thể chống lại Chu Hằng!

Cùng lắm thì liều mạng ngọc đá cùng nát thôi, ắt hẳn Chu Hằng cũng không dám!

Chỉ là hắn chỉ thích làm theo ý mình, ba người Phương Di Dung hai mặt nhìn nhau sau đó lại ngay cả ngón tay cũng không có nhúc nhích mảy may nào.

Bọn họ ngoài cuộc tỉnh táo hắn trong cuộc u mê: thực lực của Chu Hằng quá cường đại, so với bọn họ đều cao hơn một mảng lớn, cho dù cả bốn người liên thủ cũng chỉ có đường chịu chết! Hơn nữa, bọn họ cũng không có giao tình gì quá mặn mà với Mã Vũ, tại sao phải bồi tiếp cùng điên rồ với hắn chứ?

Đem tiền đặt cược đặt trên thân Chu Hằng, có lẽ còn có thể thắng được một đường hy vọng sống còn, mà liên thủ với Mã Vũ, rốt cuộc cũng chỉ có thể một đường đen đủi!

Mấy người đều không phải kẻ ngu ngốc, lựa chọn như thế nào đã thấy rõ.

Chu Hằng rung lên tay phải, hắc kiếm đã tế ra, hắn cũng không muốn ở bên cạnh luôn có một người chỉ muốn hại hắn. Về phần phản ứng của Mã gia? Quản tới cái rắm gì! Hắn đi vào đây vốn chính là cướp đoạt Thất Tinh Quả… vốn chính là phải đắc tội với người… vốn chính là liều mạng với người!

Mã gia, cứ tùy tiện đi, hắn cũng không phải cường đạo tinh hải, cần gì phải cố kỵ!

– Ngươi… ngươi… ngươi đừng tới đây! Mã Vũ mặc dù là Thăng Hoa Đế, mặc dù là mang chiêu bài ác danh cường đạo tinh hải, nhưng ba đời phú quý, thực ra hắn chỉ là cậu ấm trong nhà, đâu có trải qua cái gì mưa gió chông gai?

Cái chết ở ngay trước mắt, đương nhiên hắn khiếp sợ!

Ba người Phương Di Dung đều im thin thít không nói. Hiện tại nhất định bọn họ phải kiên định lập trường, miễn cho hết thảy đều bị Chu Hằng giết chết!

– Ngươi dám! Ngươi dám! Trưởng bối Mã gia ta nhất định sẽ giết ngươi! Nhất định sẽ! Mã Vũ đột nhiên kêu gào như mắc bệnh tâm thần, sau đó nhảy lên một cái, hắn liều mạng! “Thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch…” 11 pháp tướng đồng loạt vỡ nát, hóa thành ức vạn hạt sáng ào ào chui vào trong cơ thể hắn.

Trong khoảng thời gian ngắn, khí tức của hắn bắt đầu điên cuồng tăng lên!

Thăng Hoa Đế 11 tướng tự bạo toàn bộ pháp tướng, trong khoảng thời gian ngắn tăng lên chiến lực tuyệt đối có thể sánh với Thăng Hoa Đế 18 tướng, thậm chí 19 tướng, nếu không có

hàng rào của Sáng Thế Cảnh quá mức chắc chắn, thậm chí hắn có thể có được lực lượng của Sáng Thế Vương!

– Nếu muốn ta chết, ta kéo theo toàn bộ các ngươi đệm lưng!

Mã Vũ dù sao cũng là thiên chi kiêu tử của Mã gia, sau khi bị bức đến tuyệt lộ ngược lại hắn phát ra hung tính cùng cực. Hắn hung tợn nhìn Chu Hằng và ba người Phương Di Dung… hiển nhiên hắn đã căm hận toàn bộ bốn người này.

Nằm cũng trúng đạn mà!

Ba người Phương Di Dung thật muốn rơi lệ đầy mặt, bọn họ thật ra cũng đâu có làm gì, như thế nào cứ như vậy bị người căm hận chứ?

– Đi chết đi! Mã Vũ cấp tốc ra tay, tự bạo pháp tướng mang lại lực lượng tăng lên, thời gian cũng không lâu, nhiều nhất chỉ có thể kéo dài nửa tiếng. Bởi vậy hắn nhất thiết phải tốc chiến tốc thắng! Nếu không thể trong vòng hai mươi phút xử lý Chu Hằng bọn họ, như vậy hắn sẽ lập tức chạy trốn, tuy rằng từ đó tu vi sẽ ngã xuống Nhật Diệu Đế, nhưng chỉ cần người không chết, tu vi vẫn có thể luyện trở lại!

Tốt nhất, là ép cho bốn người này cũng đều tự bạo pháp tướng, lưỡng bại câu thương là tốt nhất! Làm hại hắn sụt giảm tu vi, ai cũng đừng nghĩ sống tốt!

– Ngươi nghĩ quá nhiều rồi! Chu Hằng vung ra tay trái, ánh sáng vàng chớp lóe, Ngũ Hành Phù Văn tràn ra.

"Ầm!" Hắn tung một quyền đánh vào ngực Mã Vũ, lập tức một luồng sáng vàng xuyên thấu qua ngực Mã Vũ bắn ra sau!

Mã Vũ lảo đảo lui về phía sau, hắn không tin cúi đầu nhìn xuống, vừa thấy lồng ngực của mình rõ ràng nhiều thêm một cái lỗ thủng trống hoác, vốn là bộ vị trái tim đã trống rỗng!

Cho dù là Thăng Hoa Đế có sinh mệnh lực ngoan cường, nhưng dù sao trái tim cũng là điểm yếu hại, lần này Mã Vũ bị thương nặng rồi, chỉ cảm thấy lực lượng toàn thân bị một quyền kinh khủng đến mức có thể xé trời kia trong nháy mắt xói mòn sạch sẽ!

Hắn mờ mịt ngẩng đầu nhìn về phía Chu Hằng, nhưng đập vào mi mắt lại là một luồng kiếm quang vô cùng u ám, sau đó hắn mất đi hết thảy tri giác.

Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, trên mặt bình tĩnh không chút gợn sóng, cũng không có liếc mắt nhìn ba người Phương Di Dung một cái, nắm lên con lừa đen đi nhanh về hướng cột sáng cách hắn gần nhất.

Ba người Phương Di Dung đều hai mặt nhìn nhau hồi lâu, rồi bất đắc dĩ thở dài, lần lượt thi triển thân pháp đuổi theo hướng Chu Hằng.

Nơi này nguy hiểm vạn phần, đi theo cường giả Chu Hằng này mới có đường sống lớn hơn.

Trận pháp này to lớn vượt qua xa hòn đảo trước đó, có thể là tương tự với không gian loại khác của một Tiên Cư, nếu không chỉ tùy tiện đi vài bước về bất cứ hướng nào là có thể tới ranh giới đầu cuối rồi.

Trước đó phát hiện bộ xương Kỳ Lân chắc cũng là kẻ xui xẻo ở thời kỳ viễn cổ bị vây khốn trong trận pháp này chăng!

Đại trận này hẳn là do hai con Ly Vẫn kia phát hiện, thậm chí, có thể truy lên tới tổ tông mười mấy đời của chúng. Chúng nó luôn luôn phun ra khói độc, một mặt là để gia cố phòng ngự; mặt khác cũng là vì che giấu tồn tại của đại trận chăng?

Nếu không dù Chu Hằng không có khả năng nhìn ra đầu mối gì, nhưng cường giả cấp bậc Minh Tiên sao cũng mờ mịt không biết chứ?

Nhưng bây giờ có khói độc bao phủ đầy trời, đương nhiên có

thể che giấu tất cả dấu vết!

Chu Hằng vừa đi vừa thầm nghĩ, tuy nhiên trận pháp này thật sự là lớn đến thái quá! Tuy rằng hắn đi tới là cột sáng cách hắn gần nhất nhưng trọn một ngày sau, hắn vẫn còn chưa đi tới đích, còn cách rất xa.

– Bếp lò! Có đề nghị gì không?

Chu Hằng ngầm hỏi Hỏa Thần Lô trong đan điền.

– Đừng hỏi, chết rồi? Hỏa Thần Lô thực muốn đánh đòn, nói.

– Hừ! Ngươi nghĩ rằng ta không còn phù văn trên trán thì không trị được ngươi sao? Chu Hằng cười nói.

– … Tiểu tử ngươi đoán đúng rồi! 10 cây cột sáng này chính là chỗ mắt trận, nhưng nếu ngươi muốn đánh vỡ mắt trận cũng không dễ dàng, trừ phi gọi ra đại ma nữ số 2 kia! Hỏa Thần Lô cũng không dám chọc giận Chu Hằng, dù sao hai đại ma nữ đứng phía sau tên này, người nào người nấy đều có thể trị cho nó dễ bảo.

“Vô nghĩa! Có thể gọi ra đã sớm gọi ra rồi!” Chu Hằng nhếch miệng mắng thầm: Tiên Cư bị lực lượng của đại trận giam cầm, căn bản không vào được, hơn nữa hắn cũng đã thử công

kích Tiên Cư một lần, nhưng lực lượng quá nhỏ thì bị lực lượng của trận pháp hóa giải, còn lớn thì… hắn không dám.

Bởi vì vạn nhất làm không tốt để Hồng Nguyệt đi vào không gian hư vô này, vậy thì càng thêm không xong!

Ma nữ này mà vô tình ra tay, e là toàn bộ Tiên giới sẽ một lần nữa bị phá hủy mất!

Hắn và con lừa đen đi ở phía trước, ba người Phương Di Dung đi theo ở phía sau, song phương đều không ai nói gì. Lại qua một ngày sau, cuối cùng còn cách cột sáng thứ nhất không xa!

Khi gần đến nơi này, ngược lại Chu Hằng không có vội vã đi tới trước, hắn dừng bước lại, nói: – Ba vị! Chúng ta chia tay ở đây! Không cần đi theo ta nữa, nếu không ta không cẩn thận một chút làm thịt các vị thì không hay lắm! Hắn nói xong, cười dài một tiếng, thân hình lướt đi, phút chốc đi xa.

Ba người Phương Di Dung lại hai mặt nhìn nhau, đương nhiên sau đó không dám đi theo Chu Hằng, mà chạy tới hướng cây cột sáng gần đó.

Không bao lâu, bọn họ liền đi tới dưới cột sáng, lập tức có hai bóng người lướt tới, phát ra khí tức đều là vượt qua Sáng Thế Cảnh.

– Lão tổ! Thái Viễn đầu tiên kích động kêu lên, hai ngày nay hắn luôn luôn lo lắng đề phòng, vừa phải phòng bị quái vật trong đại trận này sẽ xuất hiện bất cứ lúc nào; vừa phải lo lắng Chu Hằng có thể trở mặt ra tay hay không, làm cho thần kinh của hắn khẩn trương cao độ, cho đến lúc này nhìn thấy lão tổ gia tộc, hắn mới thực sự yên lòng.

– Thái Viễn! Không có việc gì là tốt rồi! Lão tổ Thái gia cũng thở phào nhẹ nhõm. Đây chính là tộc nhân kiệt xuất nhất trong thế hệ trẻ của gia tộc bọn họ.

– Mã Vũ nhà ta đâu? Lão nhân kia đồng dạng để lộ khí thế bá đạo, hỏi: – Như thế nào chỉ có mấy người các ngươi?

Phía dưới cột sáng này cũng chỉ có hai thế lực cường đạo tinh hải, vừa khéo là trừ Thái gia ra, một thế lực kia lại là Mã gia.

Ba người Phương Di Dung nhất thời lộ ra vẻ mặt mất tự nhiên.

– Mã Vũ đâu? Nói mau! Lão tổ Mã gia lớn tiếng quát. Mã Vũ cũng là thiên phú kiệt xuất nhất trong thế hệ trẻ của Mã gia bọn họ, chỉ là trước đây luôn ở trong gia tộc tu luyện, kinh nghiệm thật sự quá ít, lúc này mới mang hắn ra ngoài đi lịch lãm một chút.

– Mã huynh hãy an tâm một chút chớ nóng vội! Lão tổ Thái gia nói. “Cái gọi là đánh chó cũng phải nhìn mặt chủ nhân”,

Thái Viễn ngay cả lão đều không nỡ nói nặng lời, dĩ nhiên càng không muốn hắn bị người ngoài quát tháo.

– Mã Vũ đã chết rồi! Thái Viễn hơi suy nghĩ một chút, sau đó quyết định nói ra sự thật.

– Đã chết? Vì sao vậy? Ngươi đừng nói bậy! Lão tổ Mã gia giận dữ quát to, vươn tay định chụp cổ Thái Viễn, lại bị lão tổ Thái gia chụp ra một chưởng, bức phải thu tay về. Nhưng nơi này cũng không chỉ một mình Thái Viễn, lão lập tức quét mắt nhìn về phía hai nàng Phương Di Dung.

– Mã Vũ thực đã chết rồi! Đến nước này, đương nhiên hai nàng Phương Di Dung sẽ không giấu giếm gì cho Chu Hằng nữa, liền vội vàng kể lại chuyện Chu Hằng đánh chết Mã Vũ. Nhưng ba người bọn họ hiển nhiên đã thống nhất cách nói, phủi sạch liên quan với chính mình, chút tài ăn nói đó bọn họ vẫn phải có.

– Chu Hằng! Lão tổ Mã gia ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng phẫn nộ: – Tiểu bối nhát gan! Mau ra đây cho lão phu! Đi ra! Đi ra!

Khắp nơi chỉ có tiếng vọng truyền lại.

Ba người Phương Di Dung đều thầm nghĩ trong lòng: “Ngươi là một Minh Tiên mà đòi khiêu chiến Thăng Hoa Đế, người ta mà xuất hiện mới là lạ! Hắn cũng không ngốc!”

– Mã huynh! Trước xin bớt giận! Đừng quên chúng ta còn bị vây ở trong này, nếu không nghĩ biện pháp phá giải trận pháp, chúng ta đều sẽ chết ở chỗ này, đến lúc đó thù oán gì đều xem như xong! Lão tổ Thái gia khuyên nhủ.

– Cái gì? Lão tổ! Ngay cả các ngài cũng không có cách phá giải trận pháp này sao? Thái Viễn lập tức hoảng sợ la lên. Ở trong lòng của hắn, lão tổ tuyệt đối là không gì làm không được, làm sao lại nói ra những lời này.

Hai nàng Phương Di Dung mặc dù không có nói ra, nhưng trong mắt các nàng cũng toát ra ý giống như vậy: Minh Tiên đều không phá giải được đại trận này sao?

Làm sao có thể!

Lão tổ Mã gia hít vào một hơi thật sâu, cố trấn áp xuống phẫn nộ, giết chính là Thăng Hoa Đế chỉ là chuyện trở bàn tay, bị lão gặp được là có thể tuyên bố Chu Hằng tử vong! Nhưng nếu không thể phá giải được đại trận này, vậy chính lão cũng phải bỏ mạng!

Lão cũng không có mảy may cơ hội sống sót a!

– Thái huynh! Chúng ta tiếp tục đi! Lão liền nói với lão tổ

Thái gia.

Chương 792: Chém minh tiên

Chu Hằng và con lừa đen đứng ở đàng xa, bọn họ đều nghe được tiếng rống giận của lão tổ Mã gia.

– Chu tiểu tử! Ngươi như thế nào đi tới đâu cũng đều kết thù kết oán với người khác vậy? Con lừa đen làm ra vẻ khó hiểu hỏi.

– Coi như bẩm sinh đi! Chu Hằng nhún vai: – Giống như tính đê tiện của ngươi!

– Phì! Bổn tọa là con lừa chính trực như vậy, đê tiện chỗ nào? Con lừa đen thề thốt phủ nhận.

– Con lừa! Ngươi không cảm thấy lời này của ngươi nghe vào tai còn có nồng nặc loại mùi vị đê tiện sao? Chu Hằng thở dài, vừa cười vừa lách mình né cái chân của con lừa đen đá tới, mắt nhìn cột sáng màu đen ở xa xa: – Xem ra, dù là Minh Tiên cũng không phá giải được trận pháp này!

– Vô nghĩa! Không phải hai con cá chạch kia không giống cá chạch, người quái dị cá không giống cá nào có bản lãnh lớn như vậy! Con lừa đen rất không thích nhìn Chu Hằng, từ sau

khi tu vi bị đối phương vượt qua, nó vẫn không chiếm được chút tiện nghi nào của Chu Hằng.

– Ngươi rốt cuộc là giúp bên nào? Chu Hằng lườm nó, nói.

Con lừa đen làm mặt nghiêm một chút, nói: – Nói thật ra, nếu ngay cả bọn họ đều không làm được, thì lần này chúng ta đúng là gặp xui xẻo rồi!

Chu Hằng lắc đầu, nói: – Cũng không nhất định! Ta có cảm giác có thể phá giải trận pháp này!

– Thật ư? Con lừa đen biết bản tính của Chu Hằng, nếu không có tương đối nắm chắc hắn tuyệt đối sẽ không nói như vậy. Lập tức con lừa đê tiện như trút được gánh nặng, không có hình tượng chút nào đặt mông ngồi xuống: – Nói sớm một chút không được sao? Hại bổn tọa bị dọa cho tim gan nhảy dựng không ngừng!

– Cút!

Chu Hằng có nắm chắc là đến từ Ngũ Hành Phù Văn! Phù văn trấn áp tòa đại trận này xuất từ Thiên Kinh Tiên giới, người khác có lẽ không có cách nào, nhưng hắn thì rất có nắm chắc phá giải. Hơn nữa nói không chừng còn có thể từ đó nhận được dẫn dắt, thu được lợi ích!

Tuy nhiên, phải với điều kiện tiên quyết là hắn có thể đến gần vị trí mắt trận. Quan sát phù văn chân chính khắc ở trong đó, mà không phải hiển hóa trong không gian này.

Nghe hắn vừa nói ra tình huống, con lừa đen lập tức ỉu xìu mặt xuống, nói: – Vậy làm sao bây giờ, bên kia đang có Minh Tiên tọa trấn, lại có huyết hải thâm cừu với ngươi. Phỏng chừng ngươi vừa chạy tới liền bị giết chết! Hay là chúng ta mau mau chạy tới một cột sáng khác đi!

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Không sao! Hiện tại đương nhiên là không thể tới đó, nhưng nơi này cũng đã bắt đầu suy yếu cảnh giới rồi, tin tưởng không bao lâu nữa mọi người đều sẽ giàm xuống đến Thăng Hoa Cảnh!

Con lừa đen cũng không phải ngu ngốc, lập tức hiểu ra, nó lộ ra vẻ cười xấu xa, nói: – Đến lúc đó, chúng ta phải đi cướp một hồi!

– Ngươi lại không ra gì rồi! Đừng luôn nghĩ tới cướp được không/

– Phì! Không nên vu oan cho bổn tọa! Cướp cũng là một chức nghiệp rất cao thượng, hơn nữa có tiền đồ rất lớn!

Chu Hằng không để ý tới con lừa đê tiện nữa, chỉ ngồi xếp bằng, tĩnh lặng chờ trận pháp phát huy tác dụng. Chỉ cần hắn cũng cảm ứng được trận pháp áp chế đối với hắn, như vậy đã nói rõ đại trận áp chế đã tác dụng đến Thăng Hoa Đế rồi.

Cùng cảnh giới, hắn tự tin mình là vô địch!

Đến lúc đó chiến lực của hắn vốn không chút tổn hại, nếu đi nghiên cứu phù văn tiếp, cũng sẽ không có ảnh hưởng gì.

Một ngày qua đi, hai ngày trôi qua, tuy rằng hai con Ly Vẫn nói rất ung dung, dường như trong nháy mắt là đại trận này sẽ giết chết mọi người, nhưng trên thực tế cho dù có phù văn Thiên Kinh trấn áp, muốn áp chế cảnh giới này cũng không phải là chuyện đơn giản.

Thẳng đến ngày thứ chín, Chu Hằng mới đột nhiên cảm nhận một loại cực độ không khoẻ.

Loại cảm giác này rất giống thời điểm hắn đạt tới Chuẩn Tiên hai kiếp bị thiên địa Phàm giới bài xích hắn. Tuy nhiên, lần này cũng không phải là thiên địa bài xích hắn, mà là trận pháp áp chế hắn, làm cho cảnh giới của hắn tụt xuống!

Chính là thời điểm này!

– Con lừa! Ngươi ở nơi này chờ ta, đợi ta phát ra tín hiệu ngươi hãy tới! Chu Hằng nói một câu, sau đó thân hình nhảy vọt đi.

– Ngươi yên tâm đi đi! Chuyện nguy hiểm như vậy bổn tọa vốn cũng không có định đi theo! Con lừa đen cực kỳ không giảng nghĩa khí, nói.

Chu Hằng oặt mình một cái, thiếu chút nữa lảo đảo ngã quỵ.

Con lừa này quá đê tiện!

Vài phút sau, hắn đi tới phía trước cột sáng, khoảng cách chỉ còn trăm trượng mà thôi.

Mặc dù đã qua mấy ngày, nhưng lão tổ hai nhà Mã, Thái cũng không có nghiên cứu ra chút manh mối gì, mà lúc này cảnh giới lại bị tước giảm xuống, với tu vi tâm tính của bọn họ mà đều không kiềm nổi lộ ra vẻ lo lắng.

– Chu Hằng! Ba người Thái Viễn nhìn thấy Chu Hằng xuất hiện, đều không khỏi kêu lên thành tiếng.

– Chu Hằng? Lão tổ Mã gia lập tức dừng nghiên cứu cột sáng

màu đen. Lúc này tâm tình lão đúng là đang lo lắng buồn bực, Chu Hằng xuất hiện lập tức tâm tình hỏng bét của lão có lỗ hổng để phát tiết.

– Tiểu tử! Chính là ngươi giết Mã Vũ? Lão lạnh lùng nhìn Chu Hằng.

Chu Hằng tươi cười, nói: – Lão già! Ta khuyên lão tốt hơn đừng nên tìm chết! Nếu không, một khi ra tay ta tuyệt đối sẽ không nương tay lưu tình!

– Ha ha ha… Thăng Hoa Đế nho nhỏ cũng dám khiêu chiến với lão phu, thật đúng là cuồng ngạo! Lão tổ Mã gia cười lạnh nói. Cảnh giới của lão bị tước giảm là đúng vậy, nhưng có một điều lại không có thay đổi, đó chính là lão còn có thần thức cấp bậc Minh Tiên!

Điều này đại biểu lão có thể phát huy ra khí thế cấp bậc Minh Tiên!

Trừ phi Vương giả trong võ, khí thế đối với võ giả cùng cảnh giới thực ra cũng không có tác dụng gì, tuy nhiên, đối phó với võ giả cảnh giới thấp lại là một lần đánh một lần chuẩn xác… cũng giống như Tử Diễm Thiên Long của Chu Hằng ngay cả võ giả cao hơn một cảnh giới đều có thể bị ảnh hưởng!

– Lão già! Cơ hội chỉ có một lần, nếu lão muốn tìm chết ta cũng không ngăn cản! Chu Hằng đi nhanh tới hướng cột sáng

màu đen, cái loại cảm giác không thích hợp này càng ngày càng mãnh liệt, khơi dậy phản kháng tự động của linh lực trong cơ thể hắn, giờ phút này đang sôi trào như biển.

– Một mạng bồi thường một mạng, đi chết đi cho lão phu! Lão tổ Mã gia hừ lạnh một tiếng, trong khí thế chấn nhiếp đó, lão vươn tay chụp tới hướng Chu Hằng.

Lúc này cảnh giới của lão đã tụt xuống trình tự ngang với Thăng Hoa Đế 15 tướng, hoàn toàn ngang bằng với cảnh giới của Chu Hằng, bởi vậy muốn tinh thuần dựa vào lực lượng trấn áp một Thăng Hoa Đế vượt qua cực hạn là điều không thực tế, nhất thiết phải sử dụng khí thế áp chế.

Hắc kiếm khẽ ngân lên, Chu Hằng đi nhanh tới trước không có mảy may chần chừ!

Lão tổ Mã gia bổ nhào tới, một bàn tay chụp vào bả vai Chu Hằng. Hiện tại lão cũng không có biện pháp biến chiêu.

“Ầm!” Chu Hằng đánh ra một quyền đón đỡ, một lực phản chấn cuồng bạo đẩy ra, cuồn cuộn cuốn ra bốn phương tám hướng. Cũng may mà hiện tại cảnh giới tước giảm xuống, mọi người nơi này đều trở thành Thăng Hoa Đế, chỉ là có số lượng pháp tướng khác biệt mà thôi, nếu không một đạo dao động của cường giả Minh Tiên đủ để nghiền chết Thăng Hoa Đế mấy trăm lần rồi.

“Phịch phịch phịch…”, Chu Hằng cùng Mã gia lão tổ đều đồng thời bật lui về phía sau hơn mười bước.

Cảnh giới giảm xuống, lực lượng của hai người ngang nhau đúng mực, bởi vậy dưới tình huống không sử dụng tiên thuật, tự nhiên bọn họ bộc phát ra chiến lực tuyệt đối giống nhau.

Lão tổ Thái gia không khỏi như nghẹt thở, những người khác có lẽ còn không có cảm nhận được cảnh giới giảm xuống, nhung lão và lão tổ Mã gia đương nhiên là có cảm nhận rõ ràng cảnh giới giảm xuống, vì sao lão tổ Mã gia còn muốn cứng chọi cứng với Chu Hằng, mà không dùng khí thế áp chế?

Đến tầng thứ của bọn họ này, làm việc chỉ cầu có kết quả, đâu cần quan tâm tới có phải ỷ lớn hiếp nhỏ hay không, có phải một trận chiến công bình hay không?

Vậy mà lão tổ Mã gia lại không dùng khí thế áp bức, mà dùng cứng chọi cứng với Chu Hằng, điều này thật sự khiến lão khó hiểu.

Nhưng lão cũng không biết, lão tổ Mã gia không phải không dùng khí thế, mà đối với Chu Hằng có được hắc kiếm hoàn toàn không có hiệu quả!

Lão tổ Mã gia nhìn Chu Hằng với ánh mắt vô cùng kinh ngạc, lão là mất đi chiến lực của Minh Tiên 4 tướng, nhưng uy áp cường đại thì vẫn tồn tại như cũ, vì sao lại không có chút tác

dụng gì với đối phương?

Điều này thật khó hiểu!

Nếu như ở khí thế không thể trấn áp Chu Hằng, như vậy thì phải xem tiên thuật của mỗi người nắm giữ!

– Thằng nhỏ! Ngươi có thể chống đỡ khí thế của lão phu thì sao chứ? Lão phu muốn giết ngươi vẫn dễ như trở bàn tay! Lão tổ Mã gia phẫn nộ quát to, rồi một lần nữa vung tay chụp tới phía Chu Hằng. Lần này lão vận dụng tiên thuật, cả cánh tay hóa thành như khúc thép đen.

– Da trâu đều phải bị khoa trương thổi bay lên trời! Chu Hằng cười ha hả, hai tay quyền hiện lên Ngũ Hành Phù Văn, hắn đánh ra một mảng quầng sáng chói mắt.

“Ầm!” Lão tổ Mã gia bị mạnh mẽ đánh bay đi mười mấy trượng, “oa” một tiếng, trong miệng phun ra máu tươi đỏ sẫm.

Lực phá hoại, lực sát thương, lực bùng phát của Ngũ Hành Phù Văn đâu phải là tiên thuật bình thường có khả năng so sánh? Đây chính là thiên địa tự nhiên uẩn dục ra, vượt hơn xa bất kỳ trí tuệ nào của nhân loại!

Cái gọi là công pháp, thực ra chỉ là phỏng chế, vận dụng lực

lượng của thiên địa, từ một loại ý nghĩa nào đó đều có thể nói là Thiên Kinh, chỉ uy lực này thôi… có khả năng tương đương với một mảnh vỡ phù văn, có khả năng 10 đạo, 100 đạo, thế nhưng sao có thể so sánh với Thiên Kinh chân chính?

Hỗn Độn Thiên Kinh vận chuyển, cả người Chu Hằng phát ra khí thế đáng sợ, giống như Thiên Thần hạ phàm, toàn thân hắn tắm trong vầng hào quang thần thánh!

Hắn đi nhanh tới gần lão tổ Mã gia, nếu đã kết oán thù, như vậy dứt khoát không thể lưu lại hậu hoạn, nhất định phải chém chết diệt trừ triệt để!

Mã gia lão tổ vừa phun máu vừa liên tục lui về phía sau, thật đúng là hổ xuống đồng bằng bị chó khi dễ. Lão đường đường là Minh Tiên 4 tướng lại phải sợ hãi một tên Thăng Hoa Đế nho nhỏ, quả thực chính là sống làm trò cười cho thiên hạ!

– Tiểu hữu! Hiện tại chúng ta đều ở trong hiểm cảnh, nên đồng tâm hiệp lực, không thể tự giết hại lẫn nhau! Cuối cùng lão tổ Thái gia bước ra giảng hòa, lão cũng không thể trơ mắt nhìn Chu Hằng làm thịt lão tổ Mã gia?

Từ góc độ của lão mà nói, lúc này khuyên can là hợp tình lý: quả thật mọi người đều ở trong hiểm cảnh, đồng tâm hiệp lực mới là lựa chọn chính xác nhất.

Chu Hằng khinh miệt nhìn lão một cái, nói: – Vì sao trước đó

thời điểm hắn ra tay lão không khuyên can hắn một lời nào?

Cái này?

Lão tổ Thái gia không khỏi tắt tiếng. Lúc đó lão nghĩ rằng chỉ là một gã Thăng Hoa Đế thì có ích lợi gì? Có thể trợ giúp phá giải đại trận được sao? Không có khả năng! Một khi đã như vậy, tự nhiên sẽ để lão tổ Mã gia phát tiết nỗi uất hận trong lòng lão, rồi mọi người cùng nhau tiếp tục tìm cách phá giải.

Ở trong mắt của Minh Tiên, Thăng Hoa Đế với con kiến có gì khác nhau đâu? Chết đi một tên, mười tên, một trăm tên cũng không có gì khác nhau!

Nhưng tuyệt đối không nghĩ tới, tên Thăng Hoa Đế nho nhỏ này lại có thể không bị ảnh hưởng trước uy áp của cấp bậc Minh Tiên, mà còn nắm giữ tiên thuật đáng sợ, một lần ra tay liền thay đổi thế cục!

Chu Hằng tế ra hắc kiếm, hai mắt chứa đấy sát ý, nếu lão tổ Thái gia còn dong dài lý lẽ, hắn không ngại cùng nhau làm thịt!

– Thái huynh! Lão tổ Mã gia kêu lên. Dù là Minh Tiên cao cao tại thượng đều cảm nhận được ngày tàn của mình buông xuống, lão vạn lần không nghĩ tới mình lại không phải vì không thể đột phá Tinh Thần Cảnh, thọ nguyên khô cạn mà chết, mà lại chết khuất nhục ở trong tay một tên Thăng Hoa

Đế.

Lão tổ Thái gia quay mặt đi, làm như không nghe không nhìn thấy.

Xoạt, kiếm khí màu đen hiện lên, lão tổ Mã gia mềm nhũn ngã xuống, dưới thân tràn ra một vũng máu tươi.

Chương 793: Chống cự cùng lĩnh ngộ

Đường đường một đại Minh Tiên, không ngờ lại chết dưới tay Thăng Hoa Đế, đây là loại bi ai cỡ nào?

Lão tổ Thái gia, ba người Phương Di Dung đều dùng ánh mắt như xem quái vật nhìn Chu Hằng, Minh Tiên chính là tồn tại chí cao vô thượng ở thế giới này! Sau khi trở thành Minh Tiên, không nói vô địch tuyệt đối, nhưng nếu không muốn chết, vậy thì không ai có thể giết được, luôn sẽ có cách trốn thoát được đường sống.

Nếu không tử chiến, vậy thì Minh Tiên cũng không thể xử lý Minh Tiên, huống chi chỉ mới là Thăng Hoa Đế?

Nhưng bây giờ ở hoàn cảnh đặc thù, đường đường Minh Tiên chính là chết trong tay Thăng Hoa Đế, sỉ nhục tận cùng, làm sao cam lòng nhắm mắt được?

Đánh một trận công bằng, lão tổ Mã gia có thể dễ dàng nghiền chết Chu Hằng cả trăm, cả ngàn, cả vạn lần, nhưng bây giờ lại thành vong hồn dưới kiếm của Chu Hằng!

Gặp ánh mắt lạnh lùng của Chu Hằng quét tới, lão tổ Thái gia

không khỏi lùi bước!

Hành trình Thất Tinh Quả lần này, hắn biết có phiêu lưu, nhưng Minh Tiên muốn chết cũng khó, tối đa là hắn chỉ trả giá vài bộ thần tướng, tuyệt đối không thể ngờ tới lại gặp nguy hiểm đến tính mạng!

Nhưng bây giờ, uy hiếp tử vong như cây đao gác lên cổ hắn, làm hắn phải cân nhắc hậu quả đáng sợ đó.

– Ta thích ở một mình! Chu Hằng cũng không đại khai sát giới, chỉ là bình thản nói.

Lão tổ Thái gia cùng ba người Phương Di Dung tự nhiên đều hiểu được ý của lời này, Chu Hằng đang ra lệnh đuổi khách. Đáng ghét, là bọn họ đến chỗ này trước, tại sao phải nhường lại cho Chu Hằng?

Nhưng có cách nào chứ, thi thể lão tổ Mã gia còn chưa lạnh, ai muốn làm bạn với hắn?

Ba người Phương Di Dung còn may, vốn đã không phải đối thủ của Chu Hằng, nhưng trong lòng lão tổ Thái gia sắp giận nổ tung, quả thật là hổ lạc đồng bằng mà, chỉ là một tên Thăng Hoa Đế lại dám cưỡi lên đầu hắn làm càn!

Chỉ cần rời khỏi đây!

Trong lòng lão tổ Thái gia thầm nhủ, hắn sợ bị Chu Hằng nhìn ra sát khí trong ánh mắt, vội xoay người đi, nháy mắt dẫn ba người đi ra thật xa.

Lúc này, con lừa đen mới chạy te te tới, liếc thi thể lão tổ Mã gia, nó hưng phấn nói: – Chu tiểu tử, chúng ta đừng vội phá giải trận pháp, bây giờ ngươi vô địch tuyệt đối, chúng ta đi đánh cướp!

– Đánh cướp con muội ngươi! Chu Hằng trợn trắng liếc con lừa tham lam không muốn mạng này. – Còn kéo thời gian tiếp, chúng ta sẽ bị luyện hóa thành vũng máu, ngươi muốn chết, ta không có hứng thú theo ngươi!

– Ôi, đùa ngươi một chút thôi, ngươi thật coi bổn tọa là loại con lừa tham lam ngu xuẩn hay sao?

– Ta thấy rất giống!

– Gâu! Bổn tọa muốn cắn người!

Chu Hằng đứng trước cột sáng màu đen, thời gian trôi qua, hoàn cảnh chỗ này áp bách hắn càng thêm mạnh. Ngũ Hành Phù Văn đã tự động vận hành, chống lại áp lực này, nhưng

hiệu quả cũng không rõ ràng.

Từ trình tự Thiên Kinh mà nói, Hỗn Độn Thiên Kinh chính là dung hợp tất cả Thiên Kinh hiện tại ở Tiên giới, đạt tới mức ngũ hành đại viên mãn, trên trình tự có thể sánh với Thiên Kinh Minh giới!

Lẽ ra, Ngũ Hành Phù Văn phải có thể vững vàng áp đảo phù văn nơi này. Nhưng ai bảo Chu Hằng còn chưa tính là chân chính nắm giữ Ngũ Hành Phù Văn, ngay cả một cái phù văn nhỏ cũng không tạo thành, làm sao chống nổi phù văn lớn gộp từ mấy trăm cái phù văn nhỏ, trở nên tương đối hoàn chỉnh?

Năng lực chống chịu của hắn khẳng định mạnh hơn người khác một chút, nhưng cũng chỉ một chút mà thôi, sớm muộn gì cũng sẽ bị đại trận kia hóa thành tinh hoa máu thịt, tẩm bổ cho gốc Thất Tinh Quả kia!

— Hắn tới cướp thánh dược, không phải đi làm chất dinh dưỡng cho thánh dược!

HIện tại lại không thể kết nối được với Hồng Nguyệt, mọi chuyện chỉ có thể tự dựa vào bản thân!

Chu Hằng toát ra mỉm cười tự tin, hắn là thiên tài trên ngộ tình, hắn nhất định làm được!

Hắn đưa tay phải ra, ấn lên cột sáng màu đen.

Oong! Một cỗ cảm giác huyền diệu lập tức tràn ngập cả người Chu Hằng, làm tư tưởng của hắn nháy mắt bay xa, hoàn toàn mất đi năng lực suy nghĩ.

Con lừa đen ban đầu còn không để ý, nhưng một ngày sau mà Chu Hằng vẫn giữ nguyên tư thế, ngay cả ngọn lửa sinh mệnh cũng bắt đầu trở nên không ổn định, cuối cùng nó nóng nảy, hung hăng cắn mông Chu Hằng.

Ầm!

Hiện tại ý thức của Chu Hằng trống rỗng, làm sao còn thu liễm lực lượng bản thân, linh lực hộ thể phát ra, lập tức chấn nát cả cái miệng của con lừa đen, làm con lừa đau đến chảy cả nước mắt.

Nhưng thân thể Chu Hằng chỉ là khẽ run lên, cũng không tỉnh lại.

– Má lừa ơi, thế này còn không lấy mạng bổn tọa! Con lừa đen

rên rỉ một tiếng, lại không chút do dự tung vó đạp mông Chu Hằng.

Rắc!

Lực lượng phản chấn, cái chân của con lừa liền vỡ vụn hết xương cốt, nhưng Chu Hằng vẫn không có dấu hiệu tỉnh lại.

– Tiểu tử thối, ngươi thiếu bổn tọa nhiều lắm! Con lừa đen tru lên, lại phát động công kích.

Ý thức bay xa của Chu Hằng cuối cùng khẽ động, mơ hồ cảm giác như có thứ gì đang đụng vào mình, hiện giờ phản ứng của hắn chậm quá mức, thẳng đến hồi lâu mới ý thức đến, miễn cưỡng mở mắt ra.

Một con lừa toàn thân đẫm máu đang như nổi điên đụng vào hắn, như một người phàm xung phong đụng vào ngọn núi lớn, không khác gì tự sát.

Chu Hằng liền vội vàng vươn tay ra, khống chế từ xa ngăn con lừa đụng tới, nói: – Con lừa, không cần đụng nữa, ta tỉnh rồi!

– Má lừa ơi, nếu ngươi còn không tỉnh lại, bổn tọa thật sự phải chết mất!

Con lừa đen kêu thảm, cả người nghiêng qua lăn ra đất, thở hổn hển, máu chảy đầy đất.

– Con lừa, giữa chúng ta không cần nói cám ơn! Chu Hằng gật đầu, lại đưa tay ra.

– Chu tiểu tử, lần này ngươi phải chống đỡ, bổn tọa không còn sức đâu mà kéo ngươi hồi hồn! Con lừa đen uể oải nói, lần này quả thật nó bị thương thảm. Dù là nó đụng Chu Hằng, nhưng thực tế cũng không khác gì đánh một trận với Thăng Hoa Đế.

Chu Hằng gật đầu, một người một lừa đều biết, bọn họ nhất định phải phá giải trận pháp này, bằng không bọn họ sẽ khó mà trốn khỏi vận mệnh bị hóa thành vũng máu!

Điên cuồng vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn, Chu Hằng lại đặt tay lên cột sáng màu đen.

Ầm!

Trong đầu của hắn lập tức giống như tinh tú vũ trụ bùng nổ, tràn ảnh một mảnh áng sáng hoa lệ, một cái phù văn siêu cấp lớn hiện ra, trấn xuống đầu óc hắn, muốn hủy diệt thần hồn hắn, khiến hắn biến thành cái xác sống!

Đó là một cái phù văn tương đối hoàn chỉnh!

Như là Huyết Hà Thiên Kinh, Thanh Mộc Thiên Kinh đều có 100 cái tiểu phù văn, những tiểu phù văn này còn có thể tổ hợp lại, hình thành đại phù văn tương đối hoàn chỉnh.

Chính là cái mà hiện tại Chu Hằng đang đối mặt!

Đây là một đại phù văn gồm 100 cái tiểu phù văn, một bộ Thiên Kinh hóa thành, có tổng cộng 36.000 mảnh vụn phù văn.

Còn Chu Hằng thì sao, hiện tại hắn nắm giữ tiểu phù văn chẳng qua là do 327 mảnh vụn phù văn tạo thành, ngũ hành hợp nhất cũng chỉ có hơn 1600 mảnh vụn phù văn, làm sao chống đỡ nổi siêu cấp đại phù văn gồm 36.000 mảnh vụn phù văn?

Hắn có thể lập tức rút tay về, như vậy công kích phù văn này cũng tự nhiên tiêu tan, nhưng làm như thế, hắn làm sao còn phá giải đại trận này?

Không có đường lui!

Nếu lùi lại, cũng chỉ là chết chậm hơn một chút thôi!

Liều mạng!

Chu Hằng nổi cơn cứng đầu, tổ chức Ngũ Hành Phù Văn nghênh đón cái đại phù văn kia. Đây là chiến đấu trên mặt ý thức, hắc kiếm, Hỏa Thần Lô đều không thể tham dự, còn Hỗn Độn Thiên Kinh thì hiện tại chưa bị Chu Hằng nắm giữ, cũng đành bất lực.

Mọi chuyện chỉ còn dựa vào chính bản thân Chu Hằng!

Nhưng thực lực chênh lệch quá nhiều, cũng như số lượng lính hai phe chênh lệch cách xa, đại phù văn một đường nghiền nát, hoàn toàn không thể ngăn cản!

Thần thức của Chu Hằng hóa hình, cau mày lại.

Nói trình tự Thiên Kinh, Ngũ Hành Phù Văn có thể sánh với một thanh khai sơn đao, còn phù văn kia chẳng qua là một cái chủy thủy, vốn hai bên đánh trực diện thì không có gì phải nghĩ, khai sơn đao giáng xuống là chủy thủ gãy ngay.

Nhưng tình huống hiện tại, là Ngũ Hành Phù Văn không hoàn chỉnh, làm cho cây khai sơn đao này biến thành trăm ngàn lỗ thủng, giống như mảnh gỗ mục nát, vậy thì tự nhiên chỉ còn nước bị chủy thủ nhẹ nhàng cắt phá!

Chu Hằng bình ổn tâm tình, vừa tổ chức Ngũ Hành Phù Văn tiến hành chống cự giành lấy thời gian cho mình, vừa vận chuyển đầu óc đến cực hạn, thông qua chống đỡ phân tích kết cấu phù văn kia.

Oong!

Toàn thể đại phù văn tỏa ra ánh sáng màu đen, hẳn đó là một bộ Thiên Kinh thuộc tính kim, hào quang tràn đầy sát khí sắc bén, đâm cho thức hải của Chu Hằng đau đớn, như là cắm đầy kim lên đầu, làm hắn toát mồ hôi lạnh ào ào.

Ý chí của hắn đang trong thử thách to lớn, Thiên Kinh chính là công pháp mạnh nhất một giới, ngay cả Minh Tiên cũng không chịu nổi đả kích cỡ này, huống gì là Thăng Hoa Đế nho nhỏ như hắn?

May mắn, đây là về mặt ý thức, nếu là lực lượng công kích thực chất thì khẳng định bây giờ Chu Hằng đã hóa thành vũng máu!

Một đường tiến lên, ý thức của hắn đã trải qua không biết bao nhiêu dày vò, bao nhiêu thử thách, tuy rằng loại đau đớn này có thể làm cho Minh Tiên vừa đụng phải là sẽ ôn đầu rên xiết, nhưng Chu Hằng vẫn cứng cỏi kiên trì tiến tới.

Cả người hắn run rẩy, mỗi một khúc thần cốt đều rung lên keng két, làn da thẩm thấu ra máu tươi!

Ý thức chịu được đau đớn như thế, không có nghĩa là thân thể cũng chịu được!

Kinh mạch da thịt của hắn đang tan rã, oai lực Thiên Kinh nào phải tầm thường!

– Tiểu tử thối…. Con lừa đen ở bên cạnh kêu thảm, nó nhìn ra được thần trí của Chu Hằng hiện tại rất tỉnh táo, không cần nó liều mạng đánh thức, nhưng hiện tại tiểu tử này đang làm có khác gì tự sát chứ?

Nó muốn đụng, nhưng va đụng trước đó đã làm xương cốt toàn thân nó nát hết, một hơi tinh thần đã mất, nó còn đứng được?

Cả người Chu Hằng biến thành máu loãng, nhưng máu thịt rời thể, thần cốt toàn thân tỏa ra hào quang chói lọi, không có một chút khủng bố, trái lại tràn đầy khí thần thánh.

Đại phù văn một đường tiến thẳng trong đầu hắn, Chu Hằng ngăn cản hoàn toàn chỉ có tác dụng bé nhỏ bỏ qua, nhưng hắn vẫn phải ngăn cản đại phù văn. Trong quá trình đối đầu với đại phù văn, ngộ tính nghịch thiên của hắn nhìn thấu bí mật của Thiên Kinh!

Hoàn thành chân chính dung hợp 360 mảnh vỡ phù văn, từ đó xảy ra chất biến, ngũ hành hợp nhất, khi đó hắn sẽ một hơi có được đại phù văn tạo thành từ 180.000 mảnh vỡ phù văn, hoàn toàn nghiền nát đại phù văn trước mắt.

Đến lúc đó, thân phận đại ca và tiểu đệ sẽ đảo ngược nhau!

Nhưng đầu tiên là hắn phải hoàn toàn lĩnh ngộ được Hỗn Độn Thiên Kinh!

Khi bức ép đến đường cùng, lực lĩnh ngộ của Chu Hằng cũng như gà cắt tiết, vọt thẳng chân trời!

328 đạo, 329 đạo, 330 đạo!

Số lượng mảnh vỡ phù văn mà hắn nắm giữ đang nhanh chóng tăng lên!

Chương 794: Ngũ hành viên mãn

Chu Hằng giành giật từng giây!

Nếu hắn có thể hoàn toàn nắm giữ Hỗn Độn Thiên Kinh trước khi đại phù văn nghiền nát thức hải của hắn, vậy thì hắn có thể cực hiểm phản kích, lập tức nghịch chuyển! Nhưng mà ngược lại, vậy hắn cũng xong đời!

Hắn biến thành xác sống, vậy tiếp theo cũng khỏi nói, hắn cũng như người không có Thiên Kinh, sẽ bị đại trận nhất loạt luyện hóa, toàn bộ biến thành chất dinh dưỡng cho gốc Thất Tinh Quả kia, cuối cùng thành toàn cho hai con Ly Vẫn.

Nhất định không thể thất bại!

Hắn còn chưa lấy Hoặc Thiên làm vợ mà, hắn còn chưa làm cha, hắn còn có nhiều người thân, bè bạn, làm sao lại chết ở chỗ này?

Nhanh! Nhanh hơn nữa!

Đại phù văn một đường tung hoành, ngay cả Chu Hằng đẩy số tổ hợp phù văn lên đến 340 đạo cũng không tăng được bao nhiêu tác dụng, ở trước mặt đại phù văn có 36.000 mảnh vỡ phù văn thì chỉ là bã!

Không đạt đến điểm giới hạn chất biến, mọi thứ chỉ là hư ảo!

Bùm! Bùm! Bùm!

Thần cốt của Chu Hằng cũng bắt đầu vỡ nát, hoàn toàn dựa vào linh lực vận chuyển mới giữ cho khung xương đầy đủ, bằng không bộ dáng của hắn hiện tại đã thảm không nỡ nhìn!

Nhanh! Nhanh! Nhanh!

Trong lòng Chu Hằng xoay chuyển như điện, vận chuyện ngộ tính đến cực hạn, 341, 342, 343…. Tổ hợp phù văn đang từng bước tăng lên!

Nhanh hơn nữa! Lại nhanh hơn nữa!

Bùm! Bùm! Bùm! Bùm! Trên người Chu Hằng không còn thấy được một khúc xương hoàn chỉnh, ngay cả trên sọ cũng xuất hiện những vết rạn, sở dĩ chưa hoàn toàn vỡ nát, là bởi trước kia chỗ này từng đóng vào một cái phù văn chân chính của một đạo. Dù chỉ là một góc cũng ngự trị trên chúng sinh,

cho dù hiện tại đã mất đi cũng vẫn còn bảo tồn một cỗ lực lượng mờ ảo, là mồi lửa bảo tồn một chút hy vọng của Chu Hằng.

350 đạo! 355 đạo!

Đại phù văn đã gần đến trung tâm thức hải, sát khí sắc bén hủy diệt phá hoại lung tung, làm Chu Hằng đau đến muốn chết!

Tên khốn kia, chờ đó cho ta, trở mình là ta nhất định đánh ngươi thành bã!

Trong lòng Chu Hằng gào thét, tuy rằng thân thể đã tàn, thần thức gần hủy, nhưng ý thức của hắn lại được thăng hoa, chân chính vượt qua bản thân!

359 đạo!

366 đạo!

Oong!

Một cái tiểu phù văn hoàn chỉnh hiện ra, hóa thành hạt giống màu vàng!

Một ý niệm hoa nở, một đóa hoa một thế giới!

Phù văn này lan tràn ra như hoa, cánh hoa nở ra lại là những tiểu phù văn, tổng cộng hơn 500 cái!

Thế tiến tới của đại phù văn tức thời ngừng trệ!

Thần thức Chu Hằng hóa thành thân thể giống y như hắn, đạp xuống một cái, có phù văn màu vàng tràn ra, hình thành dạng năm cạnh, hỗ trợ lẫn nhau, hình thành tuần hoàn hoàn mỹ.

– Cút ra khỏi thân thể ta! Chu Hằng quát lớn, đánh ra một quyền, vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn!

Oong!

Khung xương của Chu Hằng lập tức toát ra ánh sáng vàng hoa lệ, chiếu rọi thiên địa!

Đoàn sáng đen bị mạnh mẽ nghiền nát, hóa thành vô số mảnh vụn văng ra khỏi cơ thể hắn, nhưng nhanh chóng bị ánh sáng vàng đuổi theo, lập tức tan rã hoàn toàn như tuyết dưới mặt trời!

Thân thể Chu Hằng vừa động, thần niệm quay lại, khung xương lập tức bắt đầu lành lặn thấy được bằng mắt thường, nhanh chóng xóa hết vết rạn, sau đó máu thịt tái sinh, làn da trắng bóng, mái tóc đen dày.

Hắn mở bừng mắt, thần quang sáng rọi như nhìn thấu trời đất này!

Trên thực tế, hắn quả thật có thể!

Hắn đã hình thành Ngũ Hành Phù Văn hoàn chỉnh, trên trình tự đã hoàn toàn áp chế Thiên Kinh nơi này.

Trời này, sẽ không che mắt hắn! Đất này, sẽ không chôn được lòng của hắn!

– Chu tiểu tử, ngươi đầy máu sống lại tại chỗ?

Con lừa đen hét to. – Mau tới cứu bổn tọa, bổn tọa không chịu nổi!

Chu Hằng bị bản thân chấn thương, như vậy hắn chỉ cần vừa động ý niệm liền có thể khôi phục thương thế. Nhưng con lừa lại là bị Chu Hằng phản chấn tạo thành, không trục xuất linh lực dị chủng của Chu Hằng thì làm sao khôi phục được?

– Dù sao nhất thời cũng không chết được, ngươi kiên trì thêm một lát! Chu Hằng cười ha hả, nhưng cũng chỉ nói vậy thôi, giơ tay lên, tiêu trừ linh lực dị chủng trong cơ thể con lừa đen.

Con lừa đen cũng tu luyện một bộ phận Huyết Hà Thiên Kinh, trong đó có tiểu phù văn điều trị, lập tức vận chuyển khôi phục thương thế.

Chu Hằng lại nhìn về phía cột sáng màu đen, khóe miệng lại mỉm cười, giơ tay phải ra đặt lên cột sáng. Oong, hào quang màu vàng lập tức tràn ra, rắc rắc rắc, trên cột sáng màu đen hiện ra vô số vết rạn, lan tràn như mạng nhện ra khắp cột sáng.

Ầm!

Tiếng nổ nặng nề, cột sáng này ầm ầm tan vỡ, rơi xuống lấp lánh.

10 cột sáng lập tức tắt một cái, xa vạn dặm cũng thấy.

Nhìn thấy cột sáng này tắt đi, hẳn là sẽ làm Lam Long nữ hoàng cùng Hồng Long nữ hoàng dâng lên lòng tin?

Chu Hằng mỉm cười, nói:

– Con lừa, khỏe rồi thì lên đường, chúng ta còn rất nhiều chuyện phải làm! Ánh mắt của hắn nhìn về phía 9 cột sáng còn lại.

– Làm sao ngươi đột nhiên trở nên lợi hại như vậy? Con lừa đen nhảy lên, sau khi rút mất linh khí dị chủng, nó tự nhiên cũng có thể lập tức khỏi hẳn.

– Ngũ Hành Phù Văn viên mãn, có thể không lợi hại? Chu Hằng miệng nói một câu như thế, nhưng trong lòng thở dài, uy lực Ngũ Hành Phù Văn lớn thì lớn, nhưng cũng giống Lăng Thiên Cửu Thức, đều là đại gia tiêu hao linh lực mà!

Nhưng mà, hai bên hoàn toàn khác!

Với uy lực hiện tại, tuyệt đối là Ngũ Hành Phù Văn mạnh hơn, Chu Hằng tự tin gặp được Minh Tiên thì ít nhất hắn cũng có năng lực vế Thậm chí không cẩn thận bị hắn đánh trúng, ngay cả Minh Tiên cũng phải tan vỡ tại trận!

Hiển nhiên, Lăng Thiên Cửu Thức còn chưa đủ để bùng nổ uy lực như vậy!

Khác biệt ở chỗ đó?

— Lăng Thiên Cửu Thức là nháy mắt dốc sạch toàn bộ lực lượng trong cơ thể Chu Hằng đi ra, có thể bùng phát ra uy lực mạnh mẽ cỡ nào thì hoàn toàn quyết định bởi lực lượng của bản thân hắn, cho nên hoàn toàn bị giới hạn bởi cảnh giới của hắn.

Còn Ngũ Hành Phù Văn lại là pháp tắc thiên địa cụ thể hóa, phù văn ra, tự có lực lượng thiên địa phối hợp, tăng lên uy lực gấp ngàn lần, vạn lần!

Nhưng nếu nói Lăng Thiên Cửu Thức không bằng Hỗn Độn Thiên Kinh? Vậy thì chưa chắc!

Bởi vì trình tự Thiên Kinh là cố định, ở Tiên giới quả thật là chí cao vô thượng, thậm chí ở Minh giới cũng tuyệt đối bất phàm. Nhưng dù sao chỉ là 5 bộ Thiên Kinh là Tiên giới dung hợp, là có cực hạn!

Mà chỉ cần lực lượng của Chu Hằng không ngừng trưởng thành, uy lực của Lăng Thiên Cửu Thức lại có thể tăng lên vô hạn, có được không gian trưởng thành cực lớn.

Bởi vì có thể mượn lực lượng thiên địa, trước mắt uy lực của Ngũ Hành Phù Văn vượt trên Lăng Thiên Cửu Thức, đồng thời Chu Hằng ước đoán có thể vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn liên tục ít nhất 10 lần mới kiệt sức.

Đương nhiên, nếu hắn tách ra Ngũ Hành Phù Văn, có thể tăng thêm số lần dùng.

Tuy rằng tu vi không tiến thêm, thậm chí vì thức hải bị thương, xói mòn rất nhiều tinh huyết nên còn bị rút lui, hiện tại té xuống Thăng Hoa Đế 14 tướng,nhưng chiến lực của Chu Hằng lại xuất hiện tăng vọt không thể nào hình dung!

Điều này là một bất ngờ đối với mọi người!

– Đi, chúng ta đi phá hủy cái trận rách nát này, cướp lấy Thất Tinh Quả vào tay!

Con lừa đen vốn bị thương nặng đang đầy vẻ uể oải, nghe được lời Chu Hằng nói là hai mắt liền phát sáng, vội nhảy dựng lên hô: – Đi đi đi đi đi đi đi!

Cái mông lừa lắc qua lắc lại, nó tung vó vui vẻ chạy đi.

Con lừa đê tiện này quả nhiên sẽ chết bởi hai chữ tham lam!

Chu Hằng căn cứ vị trí 9 cột sáng mà xác định tuyến đường, sau đó cùng con lừa đen xuất phát.

Hiện tại hắn nắm giữ Ngũ Hành Phù Văn, quy tắc đại trận không còn tác dụng lên người hắn, giống như siêu thoát thế giới này, tự có một cỗ lực lượng vô hình xoay chuyển, làm hắn siêu phàm thoát tục.

Mà sau khi bị đánh nát một cột sáng, tốc độ tước giảm cảnh giới cũng chậm lại nhiều, tuy rằng Chu Hằng không còn bị lực lượng này ảnh hưởng, nhưng không phải là không cảm ứng được cỗ áp chế đó.

Hai ngày sau, một người một lừa đi đến cột sáng thứ hai, nhưng lúc này, bọn họ thấy được một con Hỏa Ngưu không hề kiêng nể đang xông thẳng đụng thẳng về phía bọn họ.

Có phải là con Hỏa Ngưu đuổi giết bọn họ lúc trước hay không, Chu Hằng không thể khẳng định, nhưng nếu loại quái vật này là do đại trận diễn hóa thành, tự nhiên sẽ không bị đại trận áp chế, vẫn là cấp bậc Sáng Thế Vương!

Ánh mắt Chu Hằng khẩn trương, hắn phải tăng tốc nhanh lên, bằng không hai đại Long Hoàng lại chết vì những quái thú chạy rong đụng bậy này!

Ầm! Ầm! Ầm!

Hỏa Ngưu chạy như điên, mũi phun ra hơi lửa dài cả trượng, mặt đất rung chuyển như nước sôi, con Hỏa Ngưu kia đụng tới, cúi đầu, cặp sừng đâm về phía Chu Hằng cùng con lừa đen.

– Chu tiểu tử mau cứu mạng! Con lừa đen kêu quái lên.

Chu Hằng cười ha hả, đánh ra một quyền, dưới chân đầu tiên là xuất hiện phù văn màu vàng, sau đó nhanh chóng đi theo bàn chân truyền khắp toàn thân hắn, cuối cùng thông qua nắm tay đánh ra.

Ầm!

Phù văn màu vàng quét qua, mọi thứ trở về tan biến!

– Con Hỏa Ngưu kia đâu? Con lừa đen chỉ chớp mắt một cái, đã không thấy bóng con Hỏa Ngưu kia nữa, không khỏi giật mình. – Tên to xác kia còn có thể thuấn di hay sao?

Chu Hằng cười nhạt, nói: – Mất rồi!

Ngũ hành tương sinh, chính là một thế giới, có thể chôn vùi tất cá

Chỉ là quái thú cấp bậc Sáng Thế Vương mà thôi,nếu không phải vì đại trận bởi vì nơi này biến ảo sinh ra, lực phù văn cao hơn mọi thứ. Lúc trước Chu Hằng đã có khả năng xử lý con Hỏa Ngưu này, hiện tại hắn hoàn toàn nắm giữ Ngũ Hành Phù Văn, tự nhiên Hỏa Ngưu này không thể địch lại hắn.

– Chu tiểu tử, bây giờ ngươi thật đúng là có chút nghịch thiên! Con lừa đen nghiêm mặt nói.

Còn không phải sao, rõ ràng chỉ là Thăng Hoa Đế, lại bâng quơ thản nhiên xóa sổ một con quái thú Sáng Thế Vương, đây không phải vấn đề mạnh hay không, mà là biến thái!

– Đi thôi, về sau mới ba hoa tiếp!

Trước khi chưa tìm được hai đại Long Hoàng, Chu Hằng vẫn không thể yên tâm! Hiện tại đại trận này đã tước giảm cảnh giới xuống trình độ Thăng Hoa Hoàng, ngoài hắn cùng con lừa đen ra, bất cứ ai gặp phải tồn tại tương tự như Hỏa Ngưu này thì chỉ có con đường chết!

Lại nửa ngày sau, Chu Hằng đi tới dưới cột sáng thứ hai.

Trùng hợp, lão tổ Thái gia, ba người Phương Di Dung cũng chạy đến đây, ngoài ra còn có mấy người mà Chu Hằng không biết, tuyệt đối không xuất hiện trong chiến đấu với hai con Ly Vẫn ban đầu. Hẳn là muốn nấp trong tối xem náo nhiệt, cuối cùng mới đi ra nhặt tiện nghi.

Chỉ là hai con Ly Vẫn kia kỹ cao một bậc, lợi dụng lòng tham mọi người đều có mà gài bẫy tất cả.

Nhìn thấy Chu Hằng đến đây, lão tổ Thái gia toát ra một tia sợ hãi, nhưng lại có kinh dị cùng khó hiểu.

Chương 795: Phá trận đi ra

Lão tổ Thái gia chạy từ cột sáng đầu tiên đến đây, cho nên lúc cột sáng kia biến mất, hắn lập tức liền nghĩ Chu Hằng.

Là tiểu tử này làm?

Nhưng, dựa vào cái gì chứ?

Ngay cả Minh Tiên cũng phải bó tay không cách nào, chỉ là Thăng Hoa Đế có thể phá giải được? Nói chơi hả!

Nhưng mặc kệ nói thế nào, nhìn thấy cột sáng kia biến mất, lão tổ Thái gia tự nhiên vui mừng, bởi vì hắn có thể cảm giác được lực tước giảm cảnh giới lên bản thân rõ ràng yếu đi một phần.

10 cây cột sáng này chính là mắt trận của đại trận, phá hủy toàn bộ, tự nhiên đại trận này cũng bị phá giải.

Hắn ở chỗ này mừng rỡ chờ đợi cao nhân thần bí kia tiếp tục đến đây phá trận, nhưng không ngờ tới lại thật gặp được Chu

Hằng!

Thế này… vừa trong dự liệu của hắn, lại nằm ngoài dự liệu!

Khi thấy Chu Hằng vẫn còn lưu chuyển khí tức Thăng Hoa Đế, hắn lại càng thêm chấn động, bởi vì tu vi của mọi người ở đây đều bị tước giảm xuống Thăng Hoa Hoàng! Hiện tại chạy ra một Thăng Hoa Đế, thế có nghĩa là gì?

Có thể xóa sổ mọi thứ!

Nhìn thấy Chu Hằng từng bước đi tới, mọi người không tự chủ lùi lại, đây là bản năng kinh sợ khi đối mặt với "cường giả".

Buồn cười, đường đường Minh Tiên lại phải sợ một tiểu bối Thăng Hoa Đế, nhưng tình thế người ta mạnh hơn, có cách nào chứ!

Chu Hằng không nói nhảm, trực tiếp một chưởng vỗ lên cột sáng, sau đó nhếch miệng cười với mọi người.

Ầm!

Cột sáng màu đen ầm ầm vỡ tung, hóa thành vô số mảnh vụn

rơi xuống, cùng với thanh thế như vậy, liền phóng to sợ hãi trong lòng mọi người đến cực hạn. Những người này trừng mấy ngơ ngác nhìn mảnh vụn ánh sáng rải xuống, cảm giác Chu Hằng như là thiên thần.

– Còn không trốn? Con lừa đen cáo mượn oai hùm quát lên.

Bị nó dọa như thế, quả nhiên mọi người vội vàng vắt chân bỏ chạy, như là Phương Di Dung, Dương Hạnh Hoa thì còn không nhịn được phát ra tiếng thét to, như cô gái yếu ớt nửa đêm gặp phải kẻ côn đồ.

– Ha ha ha ha! Con lừa đen cười đến lăn lộn ra đất, quả thật có cảm giác thành tựu. Một câu liền hù chạy cả đám cao thủ Tiên giới bao gồm cả Minh Tiên, có mấy ai làm được chứ?

– Con lừa, bọn họ chạy rồi, ngươi còn đánh cướp thế nào?

Chu Hằng cười nói.

Tiếng cười của con lừa đen lập tức im bặt, nhảy dựng lên bóp cổ Chu Hằng, gào thét thảm thiết: – Vì sao tiểu tử thối ngươi không sớm nhắc nhở bổn tọa!

– Đi thôi, tới mắt trận thứ ba! Chu Hằng không có thời gian mà lãng phí.

– Chu tiểu tử, lần sau nhớ nhắc bổn tọa chuyện đánh cướp!

– Ngươi chỉ có chút tiền độ đó thôi sao?

– Xì, đừng xem thường lý tưởng của bổn tọa

Bọn họ tiến về phía cột sáng thứ ba, bởi vì lộ trình rất xa, trên đường khó tránh khỏi gặp phải mấy con quái thú. Nhưng theo hai cột sáng vỡ nát, thực lực quái thú này hình như cũng rớt xuống, dù sao Chu Hằng cũng không còn gặp tồn tại Sáng Thế Cảnh nữa.

Như vậy, tồn tại trong vòng Thăng Hoa Cảnh thì dù cho Chu Hằng không dùng Ngũ Hành Phù Văn cũng có thể dễ dàng đánh bại.

Lại ba ngày sau, hắn cùng con lừa đến dưới cột sáng thứ ba, nơi này cũng có cường giả trong cường đạo tinh hải, nhưng từ xa xa nhìn thấy Chu Hằng đi qua đây, đã sớm vắt chân bỏ chạy.

Dù rằng cùng chịu hoạn nạn, nhưng muốn tín nhiệm lẫn nhau thì nói dễ hơn làm?

Cái gọi là đồng minh, phải thành lập ở tình huống cơ sở là thực lực hai bên không chênh lệch nhau nhiều, bằng không sẽ không còn gọi là đồng minh, mà là thủ hạ!

Chu Hằng vẫn là Thăng Hoa Đế, nhưng dưới đại trận suy yếu, ngay cả con lừa đen cũng bị ảnh hưởng, nói rõ những người khác cũng chỉ có tu vi Nhật Diệu Đế, nhìn thấy Thăng Hoa Đế còn không trốn hay sao?

Nói không chừng sẽ bị làm thịt thì sao? Lúc đó đi kêu oan với ai?

Dù sao Chu Hằng nhất định phải phá giải trận pháp, vậy không bằng tạm lánh đầu sóng ngọn gió, đợi cho hoàn toàn phá giải đại trận, bọn họ khôi phục lại tiêu chuẩn ban đầu, đến lúc đó còn phải sợ một cái Thăng Hoa Đế hay sao?

Chu Hằng không chút chần chờ, đánh ra một quyền, Ngũ Hành Phù Văn lưu chuyển, lại phá hoại một cái mắt trận.

Theo cột sáng màu đen dần dần tan biến, đại trận tước giảm cảnh giới lại ngày càng chậm. Ngược lại, thực lực quái thú trong này lại sụt mạnh, hiện tại khó mà nhìn thấy quái vật Thăng Hoa Cảnh, đồng loạt rớt xuống Nhật Diệu Cảnh.

Lúc đến cột sáng thứ tư, cuối cùng Chu Hằng gặp được Lam Long nữ hoàng cùng Hồng Long nữ hoàng. Nhưng mà chỉ có hai người bọn họ, long nữ tóc vàng không có ở đây.

– Hả, sao chỉ có ngươi? Nhìn thấy Chu Hằng cùng con lừa đen đi thẳng tới, hai đại nữ Long Hoàng đều toát ra vẻ kinh ngạc, bởi vì vốn các nàng nghĩ là Hồng Nguyệt phá đi những chỗ mắt trận trước đó.

Bây giờ thấy Chu Hằng đi thẳng tới, tự nhiên cảm thấy không đúng!

Nhưng nghĩ kỹ lại, quả thật là Hồng Nguyệt ra tay, còn cần rắc rối như vậy? Người ta vừa động ý niệm, nói không chừng đại trận này đã vỡ nát, nào còn phải chạy ngược chạy xuôi, tốn nhiều sức như thế?

Chu Hằng cười, nói: – Một mình ta không được hay sao? Các ngươi đang coi thường ta ư?

Hai vị nữ Long Hoàng nhìn nhau, đây là điều khẳng định mà, ai có thể tin nổi một tên Thăng Hoa Đế nho nhỏ lại làm được chuyện mà Minh Tiên cũng không làm được? Nhưng mà, các nàng lập tức nghĩ tới có thể là do Hồng Nguyệt ở trong tối chống đỡ cho Chu Hằng, cũng liền “bừng tỉnh”.

Chu Hằng đánh ra một quyền, Ngũ Hành Phù Văn phát huy, phá nát cột sáng màu đen, 10 đã mất 4!

– Quên hỏi các ngươi, nữ nhân tóc vàng kia thật là đại tỷ của các ngươi? Ba người một con lưa đi về phía cột sáng thứ 5, giữa đường Chu Hằng hỏi hai nàng.

– Tự nhiên rồi, ngươi nghĩ rằng chúng ta sẽ nhận nhầm? Lam Long nữ hoàng trợn trắng liếc Chu Hằng. – Trong năm tỷ muội chúng ta, đại tỷ là nữ hoàng Kim Long tộc, nhị tỷ là nữ hoàng Hồng Long tộc, tam tỷ là nữ hoàng Lục Long tộc, ngũ muội là nữ hoàng Hắc Long tộc!

– Sao lại toàn là nữ hoàng? Long tộc các ngươi không sinh con trai? Chu Hằng kỳ quái hỏi.

– Không được sao? Lam Long nữ hoàng nhìn Chu Hằng hừ một tiếng.

– Hắc hắc! Bây giờ nàng mạnh miệng, về sau đừng có khóc đó! Chu Hằng cười liếc Lam Long nữ hoàng, tiểu long nữ này lại ngứa da?

– Nè nè nè, các ngươi liếc mắt đưa tình có thể đợi sau này đi vào phòng đóng cửa lại rồi muốn làm gì cũng được, nhưng bây giờ đang nói chuyện nghiêm túc! Hồng Long nữ hoàng vội nói. – Làm sao cứu đại tỷ ra?

– Cô ta đi đâu? Các người mất dấu rồi?

– Lúc trận pháp khởi động, chúng ta cũng tách biệt khỏi đại tỷ, hiện tại không biết tỷ ấy ở chỗ nào! Lam Long nữ hoàng chán nản nói, sau đó lập tức tuôn ra sát khí lẫm liệt. – Cái tên Long Đế giả đáng chết, ta nhất định phải đâm thấu tim hắn!

Chu Hằng không nói gì, nhưng sâu trong lòng hắn càng cho rằng Long Đế kia chính hiệu, bằng không làm sao tìm được tung tích ba vị Long Hoàng? Đương nhiên, vị Long Đế này chưa chắc cùng là một người với Long Đế mà các nàng Lam Long nữ hoàng nói tới.

— Thời gian trôi qua lâu như thế, chẳng lẽ không thể sinh ra vị Long Đế thứ 2, thứ 3, thứ 10 hay sao?

– Không sao, chỉ cần phá đi trận pháp này, đến lúc đó đại tỷ của các người tự nhiên sẽ xuất hiện!

Hai ngày sau, bọn họ đi tới cột sáng màu đen thứ 5.

Lần này bọn họ không đụng tới bất cứ ai.

Tiếp theo là mắt trận thứ 6, mắt trận thứ 7, cũng không gặp

được bất kỳ người nào.

– Xem ra mọi người đều rất cẩn thận!

Đó là chuyện quá đương nhiên, 10 cột sáng kia dễ dàng làm người ta chú ý, bất cứ một cột nào đột nhiên biến mất tự nhiên sẽ dẫn tới chú ý. Mà thử nghĩ xem, mình không làm gì được cột sáng này, nhưng người ta lại có thể, hơn nữa cảnh giới tu vi lại bị suy yếu, còn không thể hoảng loạn hay sao?

Nhìn cột sáng một đường biến mất qua đây, có mấy ai dám không chạy?

Mọi người chỉ có một ý nghĩ, chỉ cần rời khỏi đại trận này, vậy thì dựa vào thực lực cấp bậc Minh Tiên, dù là không thể vô địch thiên hạ cũng tuyệt đối có thể thoát thân bình yên, đến lúc đó sẽ có thể nắm giữ quyền chủ động ở trong tay mình.

Chỗ mắt trận thứ 8, thứ 9, cũng không thấy được người khác.

Ngày thứ 34 kể từ khi tiến vào đại trận này, ba người Chu Hằng cùng một con lừa cuối cùng cũng đến chỗ mắt trận sau cùng của tòa trận pháp này. Hiện giờ, tu vi của bọn các nàng Lam Long nữ hoàng đã bị tước giảm xuống Nhật Diệu Vương.

— Nếu không phải Chu Hằng lục tục loại trừ 9 cái mắt trận,

làm chậm tốc độ tước giảm cảnh giới, vậy hôm nay tu vi của mọi người đã bị tước xuống hạng tiên nhân, sắp hóa thành vũng máu!

– Sau khi đánh vỡ mắt trận này, chúng ta có thể thoát ra!

– Ai bài nhiệm vụ trước, hai người các ngươi phụ trách cướp Thất Tinh Quả, để ta đối phó đại tỷ các ngươi, bằng không để hai người các ngươi đi lên, vậy khác gì thông đồng với địch! Chu Hằng nói.

– Xí, ngươi mới là thông đồng với địch!

– Đại tỷ làm sao là kẻ địch chứ?

Hai đại Long Hoàng tỏ vẻ không phục, Chu Hằng cười hắc hắc, hắn chuyên trị các loại không phục.

Dù là nói thế, hai đại Long Hoàng vẫn đồng ý với an bài của Chu Hằng, bởi vì lúc các nàng đối mặt với Kim Long nữ hoàng thì quả thật trói tay trói chân, 10 thành lực lượng không phát huy ra một nửa.

Về phần dựa vào cái gì Chu Hằng đối đầu với đại tỷ các nàng, còn không phải có vị Hồng Nguyệt đại năng Minh giới đó sao?

– Ta bắt đầu đây!

Chu Hằng vỗ ra một chưởng, đánh vào cột sáng màu đen sau cùng. Ầm ầm ầm! Ngũ Hành Phù Văn khí thế nghiền ép đánh vỡ toàn bộ cột sáng, vô số đạo mảnh vỡ tối rơi xuống.

Ầm ầm ầm! Toàn bộ đại trận phát ra chấn động long trời lở đất, không gian trở nên cực không ổn định.

Oong! Oong! Oong!

Tiếng lạ vang lên liên hồi, ầm, đại trận này mất đi mắt trận chống đỡ, cuối cùng không thể tiếp tục vận hành. Vù vù vù! Mọi người cảm thấy mắt hoa lên, đã xuất hiện trên hòn đảo phủ đầy khói độc kia.

Nhân rải rác phân bố trên khắp ngõ ngách hòn đảo, nhưng bởi đảo này cũng chỉ lớn được như thế, nếu có thể đứng ở chỗ cao, vậy thì cơ bản có thể nhìn thấy được mọi người.

Cũng không phải người tiến vào đại trận đều có thể còn sống đ ra, ví dụ như lão tổ Mã gia đã bị Chu Hằng làm thịt, còn có mấy Minh Tiên sau khi bị tước giảm cảnh giới, bi kịch bị quái thú do đại trận ảo hóa ra tiêu diệt, hóa thành tinh hoa máu thịt tẩm bổ cho gốc Thất Tinh Quả kia.

Đột nhiên thoát ra, làm cho những người khác ngoài nhóm Chu Hằng đều không kịp trở tay, dù rằng mọi người đều biết chỉ còn lại một chỗ mắt trận cuối cùng, có thể thoát ra được bất cứ lúc nào, nhưng khi chuyện thật sự xảy ra, vẫn còn có chút thất thần.

Nhưng dù sao Minh Tiên cũng là Minh Tiên, trong đời có sóng to gió lớn gì mà chưa gặp, nhanh chóng bình tĩnh trở lại.

Bọn họ thống hận nhất, tự nhiên là hai con Ly Vẫn, nếu không có người "tinh thông" trận pháp, phá giải đại trận này, bọn họ đều phải hóa thành phân bố cho cây, làm sao không nổi lửa giận tận trời?

– Sao… sao các ngươi lại ra được? Hai con Ly Vẫn thì lại không hiểu chuyện gì, sao lại thế này?

Làm sao mà những người này thoát ra được chứ?

Chương 796: Quần ẩu

Một đám Minh Tiên thiếu chút nữa bị chôn sống, lúc này đều trở nên cực kỳ giận dữ, tự nhiên hậu quả rất nghiêm trọng!

Vù vù vù! Gần 30 Minh Tiên đồng thời lao lên không trung, tiến tới vây giết hai con Ly Vẫn, mỗi người đều giận dữ tận trời!

— Bọn họ cao cao tại thượng cỡ nào, đều là Minh Tiên, thế gian gần như không có tồn tại nào giết được bọn họ, nhưng ngây ngốc bị người lừa vào đại trận suýt nữa làm phân bón cho một gốc thánh dược, làm sao mà bọn họ chịu được?

Hết sức nhục nhã!

Bởi vậy, những người vừa thoát ra liền không hẹn mà cùng đánh thẳng về phía Ly Vẫn, gần 30 Minh Tiên hợp lại quả thật là thần cản giết thần, phật ngăn giết phật!

Hai con Ly Vẫn căn bản không kịp bất ngờ, liền bị cuốn vào trong vòng chiến, triển khai toàn lực tiến hành phòng ngự, bằng không chúng nó chỉ cần vài phút là bị người ta xé thành mảnh nhỏ!

Đây là chiến đấu tầng thứ Minh Tiên, đừng nói Thăng Hoa Đế, ngay cả Sáng Thế Hoàng cũng không có tư cách nhúng tay. Dù cho Sáng Thế Đế cũng có thể bị kình phong lan ra quét trúng mà trọng thương!

Bởi vậy, các tiểu bối bên dưới đều không hẹn mà cùng đi ra, quan sát chiến đấu tầng thứ này, đối với bọn họ tương lai cũng có thể trưởng thành đến cảnh giới này, nó có ý nghĩa to lớn!

Hơn nữa đây cũng là thịnh hội khó gặp, chính là một cơ hội ngoại giao tốt, làm sao ra sức lôi kéo trợ giúp cho gia tộc, làm cho gia tộc trường thịnh không suy!

Chu Hằng dẫn con lừa đi tới, hiện tại tràng diện này có chút khác với hắn ước đoán, nhưng tùy tiện, sau khi xử lý xong Ly Vẫn, mới là thời khắc mấu chốt tranh giành Thất Tinh Quả.

Hiện tại có thể thoải mái xem trình diễn.

Trong không gian mênh mông, thiên tài đứng ra, những "tiểu bối" này cảnh giới thấp nhất chính là Thăng Hoa Hoàng, còn cảnh giới cao nhất lại là Sáng Thế Vương! Đó là một nam thanh niên dáng người cao ráo, mái tóc đen ày, mắt sáng ngời, trên người lấp lánh thần quang vô thượng, như thiên thần hạ phàm.

Đó là Sáng Thế Vương duy nhất, cho nên hắn đứng giữa đám đông như hạc trong bầy gà, vô cùng nổi bật.

– Làm màu! Con lừa đen lầm bầm.

Chu Hằng mỉm cười, tu vi người này nổi trội nhưng không đại biểu thiên phú của hắn cũng là kiệt xuất nhất, bởi vì đến trình tự cảnh giới này, dưới 5 vạn tuổi cùng có thể xem như hạng tiểu bối.

Nhưng thời gian tu luyện chênh lệch 1 vạn năm, 2 vạn năm, hai bên chênh nhau một cảnh giới tu vi lớn thì có gì mà kỳ quái?

Đương nhiên cũng không loại trừ Sáng Thế Vương kia số mệnh nghịch thiên, từng có được thánh dược nghịch thiên, bởi vậy mới có thể nổi bật lên giữa những người trẻ tuổi cùng thế hệ, nhảy vọt lên đầu.

Võ giả lấy thực lực đứng đầu, nếu bối cảnh mọi người như nhau, như vậy tu vi người nào cao thì tự nhiên người đó được tôn kính nhất. Sáng Thế Vương này liền được vây xung quanh, thuận miệng nói gì, làm mọi người liên tục phát ra tiếng cười.

Chu Hằng cùng con lừa đen nhàn rỗi đi qua, thấy được ba người Phương Di Dung, hắn giơ tay vẫy, nói: – Hắc, lại gặp rồi!

Ba người Phương Di Dung đã tận mắt nhìn thấy hắn chém giết một vị Minh Tiên 4 tướng, chuyện khủng bố này làm sao làm người ta dễ quên được! Chỉ riêng chiến tích này, Chu Hằng đã có thể coi là thiên hạ đệ nhất nhân!

— Tiên giới có từng nghe nói qua chuyện Minh Tiên ngã xuống? Gần như không có! Bởi vì dưới tình huống một chọi một, Minh Tiên muốn chạy trốn, có ai ngăn cản được?

Nhưng Chu Hằng chính là dưới tình huống một chọi một chém giết một vị Minh Tiên, tuy rằng là nhờ phúc của môi trường đặc thù, nhưng giết là giết, đây là sự thật đanh thép!

Nhìn Chu Hằng mỉm cười chào ba người bọn họ, ba người này không khỏi dựng thẳng lông tóc, không nhịn được liên tục lùi bước, như đang gặp quỷ.

– Đừng xa cách vậy chứ! Con lừa đen xấu xa nói, bước ra như muốn kéo ba người trở về.

Bị nó dọa như thế, ba người Phương Di Dung tự nhiên càng lùi nhanh hơn, sắc mặt mỗi người tái nhợt sắp khóc ra!

– Di Dung, các ngươi sao vậy chứ? Sáng Thế Vương kia lên tiếng, âm thành ầm ầm như tiếng sấm, chấn thẳng lòng người.

Tựa như sấm bên tai một tiếng, ba người Phương Di Dung mới rùng mình, khôi phục lại một chút bình tĩnh. Đúng rồi, bọn họ sợ gì chứ, hiện tại đã không phải ở bên trong trận pháp, các vị trưởng bối đều bình yên xuất hiện, Chu Hằng còn dám làm loạn hay sao?

Không nói đâu xa, còn không phải có một Sáng Thế Vương đó sao?

Nghĩ tới đây, ba người bọn họ cũng tỉnh táo lại, sắc mặt cũng dần có huyết sắc.

Những người khác đều kinh ngạc, rốt cuộc Chu Hằng này đã làm chuyện gì, lại làm cho ba vị Thăng Hoa Đế sợ muốn tè ra quần? Tuy rằng bọn họ tạm thời tụ tập lại với nhau, nhưng không có nghĩa là bên trong bọn họ lại bền chắc như thép, hai mỹ nữ còn may, bởi vì nam nhiều nữ ít, các nàng rất được săn đuổi, nhưng Thái Viễn thì khác, có mấy người nhìn hắn không vừa mắt.

– Thái huynh, sắc mặt của ngươi rất kém!

– Ha ha ha! Không ngờ lại bị dọa đến mặt mũi trắng bệch,

Thái huynh ngươi quả thật làm mất mết mặt mũi cường đạo tinh hải chúng ta!

– Không phải là Thăng Hoa Đế hay sao, chẳng lẽ Thái huynh ngươi tuổi chuột? Thật là gan bé như chuột!

Mọi người châm chọc khiêu khích, tuy rằng lời nói không nhắm vào hai nàng Phương Di Dung, nhưng sắc mặt hai nàng cũng không dễ coi, kỳ thật như vậy có khác gì nói các nàng.

Sáng Thế Vương kia lập tức bước ra hộ hoa, nói: “Di Dung, tiểu tử này đã làm gì các người?

Hắn là Tề Phong, thật lâu trước kia đã quen biết Phương Di Dung, cũng là người theo đuổi Phương Di Dung, nguyên nhân chủ yếu tự nhiên là vị lão gia Phương gia chỉ nửa bước vào Tinh Thần Cảnh.

Theo Tề Phong thấy, đây chính là cơ hội tốt cho hắn lấy lòng Phương Di Dung.

Bị hắn hỏi như thế, Phương Di Dung không khỏi nhớ lại cảnh tượng Chu Hằng chém giết Mã gia, khuôn mặt mới có chút màu hồng lại trở nên trắng bệch, bàn tay nhỏ xiết lại, không khỏi run rẩy.

– Hắn giết lão tổ Mã gia! Cuối cùng Thái Viễn không cam lòng bị người xem thường, hít sâu một hơi rồi nói.

Một hòn đá gợi lên ngàn đợt sóng!

Cái gì!

Lão tổ Mã gia? Minh Tiên 4 tướng? Nói chơi cái gì!

Thăng Hoa Đế có thể giết được Minh Tiên 4 tướng? Ha ha ha! Ta còn nói ta có thể một hơi nuốt 49 Tiên Thành đó! Không phải chém gió sao, ai mà không biết!

Mọi người sững sờ một hồi, đều cười to ha hả, đều cho rằng Thái Viễn che giấu mình xấu mặt, lại đi dán cả cục vàng lên Chu Hằng, quả thật chọc người ta cười to.

– Đó là thật! Tiếng nói của Dương Hạnh Hoa áp đảo tiếng cười của mọi người.

Sao mà ngay cả nàng cũng nói thế?

Tiếng cười của mọi người không khỏi giảm xuống, sau đó đều chuyển ánh mắt về phía Phương Di Dung, bởi vì phản ứng của

ba người vừa rồi gần như nhau, như vậy nàng cũng là người biết rõ tình huống.

Phương Di Dung khô khan gật đầu, nhưng không nói gì.

Cái gì? Đó là thật!

Xung quanh lập tức hoàn toàn yên lặng, chỉ còn lại đại chiến trên đỉnh núi truyền ra những đợt dao động.

– Ha ha! Bốn người các ngươi đang hợp nhau đùa giỡn chúng ta? Có người đột nhiên cười lớn.

– Ha ha ha! Có mấy người cũng cười theo, nhưng không khí rõ ràng không đúng, bởi vì chỉ có mấy người bọn họ đang cười, hơn nữa cười rất là giả.

Có một số việc rất dễ chứng thực, như là quả thật lão tổ Mã gia không có đi ra khỏi đại trận, rõ ràng là đã chết. Tuy rằng điều này không chứng minh chính là bị Chu Hằng giết, nhưng cũng không thể loại trừ khả năng này.

– Lúc trước mọi người trong trận pháp đều bị tước giảm cảnh giới, dù là Minh Tiên 4 tướng chết trong tay Nhật Diệu Vương cũng là có khả năng! Tề Phong trầm ngâm hồi lâu, cuối cùng nói.

– Không sai, nhất định là thế!

– Bằng không Thăng Hoa Đế làm sao giết được Minh Tiên 4 tướng, đúng là chuyện đùa!

– Thái Viễn à, thiếu chút bị các ngươi hù chết!

Mọi người đều như trút được gánh nặng, nếu đánh một trận công băng mà Chu Hằng còn có thể chém giết lão tổ Mã gia, tên này hoàn toàn có thể xưng là đệ nhất nhân Tiên giới!

Vô địch tuyệt đối!

Tuy nhiên, là Thăng Hoa Đế chém giết Minh Tiên, bất kể là sử dụng thủ đoạn hèn hạ cỡ nào, chỉ cần có thể làm được cũng đủ làm người ta hăng say bàn luận.

– Ngươi là Chu Hằng? Tề Phong chuyển mắt nhìn Chu Hằng, hắn đã hiểu một ít tình huống về Chu Hằng từ chỗ Phương Di Dung, hơn nữa hắn cũng nhìn rõ tu vi của Chu Hằng, chỉ là Thăng Hoa Đế mà thôi, dù cho đột phá cực hạn thì sao chứ? Hàng rào cảnh giới Sáng Thế Cảnh nào phải dễ dàng đánh xuyên qua như vậy?

Hắn không phục bị Chu Hằng giành mất nổi trội, bởi vậy quyết định phải đàn áp khí thế của Chu Hằng!

— Nơi này không còn đại trận tước giảm cảnh giới, hắn trở tay là có thể trấn áp được Thăng Hoa Đế.

Chu Hằng liếc hắn một cái, không trả lời, rõ ràng đối phương đang gây sự với hắn, hắn để ý làm gì? Hơn nữa, người này cũng chỉ là Sáng Thế Vương 3 tướng, cùng làm 4 tướng mà thôi, dù cho Chu Hằng không dung hợp Ngũ Hành Phù Văn hoàn chỉnh cũng có thể thắng dễ dàng, huống chi là hiện giờ.

– Ta đang nói với ngươi, ngươi điếc rồi hả? Trong lòng Tề Phong nổi giận, người này đầu tiên là dọa hãi nữ thần của hắn, sau đó lại giành mất nổi bật của hắn, bây giờ lại còn trắng trợn mặc kệ hắn, làm sao mà nhịn được nữa chứ!

– Đi đi đi, đi qua chỗ khác hóng gió, đừng ảnh hưởng tâm tình Lư đại gia xem diễn trò! Con lừa đen khó chịu nói.

– Yêu thú nho nhỏ, lại dám làm càn! Tề Phong hừ lạnh, đột nhiên giơ tay phải, chụp xuống con lừa đen nhanh như chớp.

— Tuy rằng tu vi của hắn kém hơn hắn một đại cảnh giới, nhưng người ta còn có hậu trường, nếu hắn là Thăng Hoa Đế, như vậy hai người chỉ là luận bàn. Nhưng hắn là Sáng Thế Vương, tính chất đã khác, đó là ỷ lớn hiếp nhỏ!

Đánh nhỏ, vậy sẽ gặp lớn đi ra!

Nhưng một con thú cưng nho nhỏ thì khác, đánh thì đánh, giết thì giết, chẳng lẽ trưởng bối của Chu Hằng còn có thể bởi vì thế mà trở mặt với lão tổ Tề gia hay sao?

Ánh mắt Chu Hằng nghiêm lại, đánh ra một quyền, trúng vào cổ tay Tề Phong, làm uy lực một chưởng của đối phương mất đi chính xác.

Con lừa đen vội vàng trốn ra đằng sau Chu Hằng, sau đó thò đầu ra, nói: – Chu tiểu tử, không cần nể mặt bổn tọa, chặt cái đầu chó của tiểu tử kia!

Con lừa đê tiện!

Tề Phong càng thêm giận dữ, đang muốn toàn lực đánh chết con lừa đen, nhưng ngay lúc này, đại chiến trên đỉnh núi đột nhiên xảy ra chuyển biến lớn!

– Lão nhị, ta ngăn cản bọn chúng, ngươi bắt hết đám tiểu bối kia làm con tin! Một con Ly Vẫn đột nhiên hô lên, sau đó há to miệng, trên thân quấn quanh hào quang màu đen, miệng của nó nháy mắt che trời phủ đất, một hơi nuốt tất cả Minh Tiên trên bầu trời vào trong bụng.

Còn một con Ly Vẫn khác thì lao về phía đám người Chu Hằng!

Chương 797: Một kiếm chém Ly Vẫn

Hai con Ly Vẫn quả thật rất mạnh mẽ, bản thân là Minh Tiên 5 tướng, lại thúc đẩy huyết mạch Long tộc, chiến lực tuyệt không kém hơn hai đại nữ hoàng Long tộc!

Nhưng nơi này thật là quá đông Minh Tiên!

Hai tay khó chống bốn đấm, hơn nữa hai vị nữ hoàng Long tộc ở trong này cũng không coi là người mạnh nhất, hai con Ly Vẫn có thể chống đỡ được bao lâu dưới trận thế vây công này?

Một chọi một, thậm chí 4 đánh một, 5 đánh một, chúng nó đều có nắm chắc an toàn thoát thân, nhưng bây giờ có tới gần 30 Minh Tiên đang vây công bọn chúng, làm cho bọn nó muốn chạy trốn cũng khó mà làm được!

Huống chi chúng nó còn không muốn chạy! Thất Tinh Quả sắp chín, chúng nó canh giữ nhiều năm như thế, nào cam lòng buông tay vào lúc này?

Bị bức ép đến tuyệt cảnh, ngay cả chó cũng sẽ nhảy tường, huống chi là hai đại Minh Tiên!

Bởi vậy, một con lập tức sử dụng thần thông thiên phú,dùng Thôn Thiên Thuật hút tất cả Minh Tiên vào cơ thể, cho một con khác đi đối phó đám tiểu bối, bắt làm con tin! Đương nhiên chiến lực của gần 30 Minh Tiên khủng bố cỡ nào, khẳng định không lâu sau là có thể mạnh mẽ đánh nổ bụng con Ly Vẫn kia, tuyệt đối không còn nhiều thời gian cho con Ly Vẫn khác!

– Khai!

Tính mạng nguy cấp, các thiên kiều này đều nháo nhào phản ứng, ai cũng tế ra Bảo khí phòng ngự. Oong oong oong, từng đạo hào quang bùng lên, hình thành các màn hào quang trên đầu mọi người.

– Vô dụng! Con Ly Vẫn kia xông xuống, ầm ầm ầm, các màn hào quang vừa chạm là vỡ, đưa đến tác dụng cản trở chỉ cực kỳ bé nhỏ. Nó là Minh Tiên 5 tướng, còn các tiểu bối này dù là nắm giữ Tiên khí Sáng Thế Cảnh, bằng tu vi yếu ớt của bọn họ thì làm sao kích hoạt ra uy lực chân chính?

Ầm!

Xông tới tầng hào quang cuối cùng, thân thể Ly Vẫn lại bị chấn trở ra, màn hào quang bảo vệ mọi người rung động dữ dội, bình yên vô sự!

Mọi người sững ra, lập tức phát ra tiếng hoan hô, tràn đầy mừng rỡ sống sót.

Chu Hằng lại thả lỏng bàn tay, hắn lại tính dùng Ngũ Hành Phù Văn một quyền đánh nổ đầu con Ly Vẫn này — Tốc độ của hắn thua xa không thể sánh với Minh Tiên, nhưng chỉ nói lực sát thương, ở trong Tiên giới này, hắn tuyệt đối có thể tiêu diệt mọi thứ!

Vừa rồi nếu con Ly Vẫn này trực tiếp đánh vào, vậy tuyệt đối chỉ có nước bị một quyền đánh nổ!

Hiện tại, trước tiên đợi đã, tầng hào quang này hình như có chút lợi hại.

Phương Di Dung thở phào, quầng sáng này chính là do tấm phù lục trong tay nàng phát ra. Nó không phải do lão tổ Phương gia luyện ra, hắn còn chưa có năng lực đó, nghe nói là đại năng tiền sử Minh giới luyện thành, sau đó ban xuống hạ giới.

Cái này không phải Tiên khí gì, chỉ là tấm phù dùng một lần, đợi cho dùng hết lực lượng đại năng Minh giới chứa bên trong, vậy thì nó chỉ là tờ giấy vụn.

– Phù lục? Ly Vẫn hừ khẽ. – Chẳng qua là Tinh Thần Vương luyện chế, có được mấy phần uy lực!

Nó nhảy lên, đụng vào màn hào quang này, ầm, màn hào quang rung chuyển, bên trên xuất hiện vết rạn như mạng nhện, nhưng lập tức tự động khép lại.

Rõ ràng, nếu không thể một hơi nổ nát màn hào quang này, bằng vào năng lực khôi phục khủng bố của màn hào quang đó, vậy nhất định phải tiêu hao hết lực lượng trong phù lục mới thôi.

– Lão nhị, nhanh lên! Con Ly Vẫn khác đau đớn hừ nói, bụng của nó không ngừng phát ra tiếng trống, như có thứ gì muốn đột phá ra ngoài!

Tự nhiên thôi, trong bụng nó đang nuốt gần 30 Minh Tiên, trong đó có ít nhất 10 người địch nổi nó, có 2-3 người thậm chí còn mạnh hơn nó. Nó có liều mạng cũng chỉ bám trụ được chúng Minh Tiên một lúc, khẳng định sẽ bị đối phương đột phá đi ra.

Tình huống hiện tại, đó là chúng Minh Tiên xông ra trước, hay là con Ly Vẫn kia đánh vỡ màn hào quang, bắt giữ đám tiểu bối.

Đương nhiên, đó là ở tình huống không tính tới Chu Hằng, càng không cân nhắc tới Hồng Nguyệt ở trong Tiên Cư của Chu Hằng!

– Khặc khặc khặc! Ai trong các ngươi giết kẻ nắm giữ phù lục, bổn tọa sẽ thả cho người đó đường sống, bằng không đợi đến khi bổn tọa đánh vỡ tầng phòng ngự này, sẽ nhắm mắt giết một nửa người! Con Ly Vẫn kia de dọa.

Mọi người đều không để ý, chỉ cần lão tổ gia tộc thoát ra, vậy nào còn đường cho hai con Ly Vẫn kia mặc cả?

– Các ngươi đang tự tìm đường chết? Con Ly Vẫn này cũng nổi cơn độc ác, toàn thân tràn ra ánh sáng đen, lập tức bùng nổ uy lực khủng bố. Ầm! Ầm! Ầm! Nó điên cuồng đánh phá màn hào quang.

Màn hào quang vẫn ngang ngạnh đứng thẳng, nhưng chữ viết trên phù lục lại ngày càng mờ nhạt, rõ ràng không còn bao lâu đến khi dùng hết lực lượng.

– A… Bên kia, con Ly Vẫn thứ hai vẫn đang kêu thảm, trong cơ thể có 30 Minh Tiên đang điên cuồng đánh phá, nó làm sao dễ chịu, cái bụng phồng ra thật to, có thể bùng nổ bất cứ lúc nào.

– Khặc khặc khặc! Mau tắt phù lục, bổn tọa tha cho các ngươi một đường sống, bằng không toàn bộ các ngươi phải chết! Ly

Vẫn bên dưới vừa không ngừng tấn công, vừa đe dọa dụ dỗ mọi người. – Các ngươi không kiên trì được bao lâu! Ngoan ngoãn tắt phù lục, bổn tọa thả kẻ đó rời đi!

– Không được tin nó! Những tiểu bối này cũng không ngu xuẩn, đều vội nói với Phương Di Dung, nàng phải kiên trì, bằng không bọn họ mất đi bảo hộ, vậy mới là không thể trở mình.

Phương Di Dung gật đầu, nàng cũng không phải ngốc.

– Thu phù lục đi, đừng lãng phí, về sau còn dùng được! Nhưng vào lúc này, có người lại nói một câu hoàn toàn ngược lại.

Lập tức, ánh mắt mọi người đều tập trung vào người Chu Hằng.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Thu phù lục lại, để ta đánh nổ nó!

Đánh nổ con muội ngươi!

Đừng tưởng rằng chém giết một vị Minh Tiên, ngươi liền thật là vô địch thiên hạ! Đó là ở trong đại trận, cảnh giới bị tước giảm mới xảy ra ví dụ hiếm gặp! Hiện tại tên ngu xuẩn này lòng tự tin bành trướng, thật cho rằng mình là sát thủ Minh Tiên hay sao?

Mọi người đều coi Chu Hằng là ngu ngốc, không một ai để ý tới hắn.

Chu Hằng lắc đầu, nói: – Con lừa, ngươi đi lấy phù lục kia!

– Được được được! Con lừa đen vội vàng gật đầu không ngừng, phù lục kia là bảo bối đó, nó đã sớm đỏ mắt. Nó đầu thèm để ý mình mới là Nhật Diệu Đế, có chênh lệch tuyệt đối với đối phương, dù sao Chu Hằng bảo nó lấy, vậy thì tự nhiên là có nắm chắc.

– Hừ! Muốn chết! Tề Phong cười lạnh, vốn hắn đã muốn giết con lừa để chấn nhiếp Chu Hằng, chỉ là vừa rồi đột nhiên xảy ra chuyện, mời làm hắn bỏ qua, hiện tại Chu Hằng lại muốn gây ra nội đấu, vừa lúc cho hắn lý do ra tay.

Giết con lừa, đánh Chu Hằng, như vậy dù cho "trưởng bối" của Chu Hằng thoát ra cũng không thể nói gì! Bằng không, không sợ bị vây công hay sao?

Tay phải thành chưởng, chém xuống con lừa đen, chưởng phong hóa đao, sắc bén đủ để chém giết cả thân thể cùng thần hồn con lừa.

Chu Hằng đứng ra, một quyền chắn đỡ, hóa giải một chưởng

của Tề Phong.

Nói lực lượng, hắn còn không phải đối thủ với đối phương, nhưng có Ngũ Hành Phù Văn hỗ trợ, căn bản cần vận chuyển tất cả phù văn, chỉ cần một tiểu phù văn từ 360 mảnh vỡ phù văn hợp thành là đủ rồi.

Tuy rằng con lừa luôn cãi vả với Chu Hằng, nhưng nó lại tuyệt đối tín nhiệm vào Chu Hằng, chân không hề dùng, tiến thẳng về phía Phương Di Dung.

Không ai thèm liếc tới con lừa đen, chỉ là một con yêu thú Nhật Diệu Đế làm sao là đối thủ với Phương Di Dung? Người ta một tay là có thể trấn chết con lừa đen này mấy vạn lần! Bọn họ đều nhìn thẳng vào người trên thân Chu Hằng.

— Tên này lại có thể đỡ được một chưởng của Tề Phong!

Sao lại thế này!

Tề Phong là Sáng Thế Vương đó, cũng một tay có thể trấn chết Chu Hằng mấy vạn lần, làm sao lại ra tay thất bại? Chẳng lẽ hắn không dùng toàn lực? Nhất định là thế, bởi vì Tề Phong ra tay với con lừa đen, đối phó một con yêu thú Nhật Diệu Đế thì làm gì cần vận dụng lực lượng cấp bậc Sáng Thế Vương?

Ngay cả bản thân Tề Phong cũng cho là thế, tay phải giơ lên, chưởng chớp động tia sáng sắc lạnh kim loại, hắn muốn cho Chu Hằng nếm thử lực lượng chân chính của Sáng Thế Vương!

– Chu tiểu tử… Con lừa đen đã nhào tới trước người Phương Di Dung, há mồm liền hướng cắn vào tấm phù lục.

Oong!

Tử Diễm Thiên Long phát động. Ầm! Khí thế cuồng bạo quét về phía Phương Di Dung.

Trước kia khí thế của Chu Hằng đã có thể làm võ giả bình thường cùng cảnh giới hoàn toàn mất đi chiến lực, chỉ có Vương giả trong võ mới miễn cưỡng chống đỡ, nhưng cũng sụt giảm chiến lực! Còn bây giờ, hắn lại dung nhập thêm một ít lực lượng Ngũ Hành Phù Văn!

Thế này thì tuyệt không phải Vương giả trong võ cùng cảnh giới có thể chống đỡ được!

Phương Di Dung lập tức thân thể nhũn ra, không khống chế đặt mông xuống đất, thừa cơ hội này, con lừa đen đã há miệng cướp lấy tấm phù lục kia.

Vù! Màn hào quang bảo hộ mọi người lập tức biến mất!

Không đợi mọi người phát ra tiếng thét kinh hoàng, con Ly Vẫn kia đã cười to đánh vào!

Nó không quan tâm bên trong nháo ra nội đấu cái gì, chỉ cần bắt hết đám tiểu bối này là được, như vậy nó mới có lợi thế con tin mà đàm phán.

– Con cá nhỏ, sắp vào trong chén rồi! Chu Hằng cười dài ha hả, người động kiếm ra, trên hắc kiếm bố trí Ngũ Hành Phù Văn chân chính, chém về phía con Ly Vẫn kia.

Con Ly Vẫn này có huyết mạch Long tộc, máu thịt có thể sánh với bảo dược, tuyệt đối là vật đại bổ!

– Muốn chết! Ly Vẫn sẽ không để ý trước đó đã nói gì, cái gì ai thu lại phù lục sẽ tha cho người đó một đường sống, đó chẳng qua là dụ dỗ người bên trong mở ra màn hào quang mà thôi!

Nó cũng không ngại giết gà dọa khỉ, giết trước một người để uy hiếp những kẻ còn lại.

Chỉ là một tên Thăng Hoa Đế tự nhiên không lọt vào mắt nó, ý niệm vừa chuyển, lập tức có một mảnh vảy rơi ra, hóa thành

một tấm to lớn trấn xuống Chu Hằng. Với thực lực Minh Tiên 5 tướng của nó, đủ để nghiền Chu Hằng thành thịt vụn!

Chu Hằng quát khẽ, đẩy ra Tinh Vân Kiếm Pháp, Ngũ Hành Phù Văn nổi giận, hắn anh dũng thẳng tiến.

Ầm!

Mảnh vảy to lớn kia lập tức hóa thành mảnh vụn, thân hình Chu Hằng không chút ngừng trệ xông ra, hắc kiếm chớp động tia sáng lạnh sắc bén!

Nếu con Ly Vẫn này đứng yên tại chỗ, như vậy lúc này nhất định có thể di chuyển, với tốc độ cấp bậc Minh Tiên của nó thì sẽ dễ dàng tránh thoát công kích của Chu Hằng. Nhưng vì nó muốn mau chóng bắt giữ mọi người, nhào xuống đã dốc toàn lực, nào muốn dừng lại dễ dàng được?

Hơn nữa Chu Hằng có thể đánh tan vảy của nó đã hoàn toàn nằm ngoài dự kiến, nó làm sao có chuẩn bị gì? Cứ như thế trong nháy mắt chớp nhoáng, Chu Hằng đã đánh tới, kiếm khí tung hoành!

Ngũ Hành Phù Văn phối hợp hắc kiếm, lực phá hoại tuyệt đối đỉnh cao Tiên giới!

Ầm! Con họ hàng xa với Long tộc to lớn này ầm ầm ngã xuống, khí tức đoạn tuyệt!

Hoặc Thiên có nói, tụ tập Thiên Kinh giới là sẽ vô địch giới, quả đúng là thế!

Chương 798: Chấn nhiếp bốn phương

Bùng!

Tề Phong đã ngưng một chưởng muốn vỗ tới Chu Hằng, nhưng nhìn thấy cảnh tượng Ly Vẫn bị Chu Hằng một kiếm chém giết, trong cơ thể hắn lập tức linh lực hỗn loạn, chợt từ trên không ngã xuống, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng.

Đây cmn là đang nói đùa sao?

Một kiếm chém một con yêu thú cấp bậc Minh Tiên 5 tướng!

Sau khi nhìn thấy một màn này, Tề Phong còn dám ra tay với Chu Hằng? Đây không phải là thọ tinh thắt cổ, chán sống rồi sao?

Làm sao lại trâu bò như vậy? Trưởng bối nhà ngươi biết không? Đây là sẽ hù chết người đó!

Chu Hằng quay đầu, hướng về Tề Phong nhe răng cười.

Ba!

Nhìn thấy hàm răng trắng ởn của hắn, Tề Phong giống như một con thỏ trắng nhỏ nhìn thấy sói dữ lộ ra hàm răng dữ tợn, sợ tới mức tái mặt!

Tất cả mọi người đều lâm vào trong khiếp sợ tuyệt đối. Mạnh như Minh Tiên đều một kiếm chém giết không hề trì hoãn, ai còn có thể là đối thủ của Chu Hằng? Nhưng một Thăng Hoa Đế cỏn con vì sao có thể có được chiến lực đáng sợ như vậy?

Chu Hằng vươn tay quệt một cái, thi thể con Ly Vẫn kia liền bị hắn thu vào trong pháp khí không gian. Hiện tại đã rời khỏi đại trận, bất kể là Tiên Cư hay là pháp khí không gian đều có thể sử dụng lại rồi.

Đây chính là máu thịt bảo dược, bất kể là đối với hắn hay là các ái thê, người thân bạn tốt đều có chỗ tốt lớn lao. Cho dù hai vị Long Hoàng đều có thể đạt được chỗ tốt từ trong đó.

– Lão nhị… Một con Ly Vẫn khác rống giận. Nó vốn tưởng rằng lão nhị sắp sửa thành công, nhưng ai có thể nghĩ tới không ngờ bị người một kiếm chém giết, điều này khiến nó vừa tràn ngập phẫn nộ lại càng đầy sợ hãi!

Loại lực lượng này… vượt ra khỏi tưởng tượng của nó, có thể

không sợ sao?

Nhưng trong bụng nó còn có gần 30 Minh Tiên, tự lo còn không rảnh lại làm sao có thể đi lo chuyện khác?

Bùng!

Một tiếng vang lớn, bụng của nó lập tức nổ ra, vọt ra một đám người.

Loạn nhận bổ chém, vô số hào quang lóe lên, cho dù con Ly Vẫn này là Minh Tiên 5 tướng thì lại thế nào. Tuyệt chiêu đã ra, nó lúc này chính là thời điểm yếu ớt nhất, nào chống được công kích điên cuồng của gần 30 Minh Tiên phẫn nộ.

Chỉ vẻn vẹn kiên trì không đến 10 giây, con Ly Vẫn này liền hoàn toàn tắt thở, ngay cả Thần chích đều không thể bỏ chạy!

– Ồ, một con Ly Vẫn khác đâu? Có người nhìn quanh, lại không nhìn thấy một con Ly Vẫn khác, không khỏi lộ ra vẻ không hiểu.

Không phải muốn bắt hậu bối của bọn họ để làm con tin sao? Làm sao không thấy bóng dáng?

– Bị… bị hắn giết rồi! Hậu bối của người này chỉ vào Chu Hằng nói, giọng run rẩy, sắp khóc lên.

Có thể không khóc sao?

Ai ra mắt Thăng Hoa Đế chính diện ngạnh kháng, chém giết Minh Tiên? Đến hiện tại đám tiểu bối này còn đang hoài nghi con mắt của mình, có phải là một màn vừa rồi chỉ là bọn họ nhìn hoa mắt, thật ra con Ly Vẫn kia chỉ là chạy trốn mà thôi.

– Nói hươu nói vượn! Minh Tiên lúc trước hỏi lập tức quát mắng một tiếng. Đây không phải là trợn mắt nói mò sao? Thăng Hoa Đế nhà ai có thể chém giết Minh Tiên. Đây là nói đùa sao? Đây là mê sảng!

– Là thật! Lại có một tiểu bối nói. Bọn họ tuy rằng là tiểu bối nhưng ít nhất cũng là Thăng Hoa Đế, Thăng Hoa Hoàng, làm sao có thể nhìn lầm? Khiếp sợ là khiếp sợ nhưng bọn họ phải đem tình huống chân thật phản ánh cho trưởng bối biết, vạn nhất bọn họ cùng Chu Hằng xảy ra xung đột?

Con Ly Vẫn kia nhưng là thi thể hài cốt chưa lạnh!

– Nguyên Thanh, sao ngay cả ngươi cũng nói hươu nói vượn theo? Trưởng bối của tiểu bối này cũng tức giận quát mắng.

– Ta cũng nhìn thấy!

– Con Ly Vẫn kia quả thật là bị Chu Hằng chém giết!

– Thật 100%!

Tất cả tiểu bối đều nói. Bọn họ ai cũng không phải là ngu ngốc, hiển nhiên lúc này người không thể trêu vào nhất chính là Chu Hằng.

Một hai người nói bậy thì cũng thôi, nhưng tất cả mọi người đều nói bậy?

Chúng Minh Tiên đều lộ ra vẻ hoài nghi, đây là tập thể trúng độc rồi? Nếu không làm sao có thể xuất hiện trò khôi hài như thế, không ngờ hai mươi mấy người đồng thời nói một tên Thăng Hoa Đế chém một con yêu thú cấp bậc Minh Tiên 5 tướng, hơn nữa còn là có được huyết mạch Long tộc, có thể bộc phát ra chiến lực Minh Tiên 7 tướng!

Đùa gì thế!

Nếu Thăng Hoa Đế có thể tàn sát Minh Tiên, vậy bọn họ không phải là có thể tàn sát Tinh Thần Đế Quân rồi?

Ngược lại là Hồng Long nữ hoàng và Lam Long nữ hoàng rất tin không nghi ngờ. Các nàng không phải là tin tưởng thực lực của Chu Hằng mà là tin tưởng Hồng Nguyệt trong Tiên Cư của Chu Hằng. Nếu như vị kia ra mặt, đừng nói là một con Ly Vẫn nho nhỏ, cho dù cường giả Tinh Thần Cảnh cũng phải quỳ nhỉ!

Nhưng ánh mắt của các nàng lại nhìn về phía Kim Long nữ hoàng, nói: – Đại tỷ!

– Thất Tinh Quả!

Ly Vẫn đã chết, mọi người cũng lập tức mất lý do kề vai chiến đấu, nhao nhao hướng về phía gốc Thất Tinh Quả kia tranh giành. Bởi vì trong đại trận lúc trước còn chết mấy Minh Tiên, dưới sự tẩm bổ của tinh hoa máu thịt, gốc Thất Tinh Quả này có thể càng thêm dịu dàng ngọc khiết, chỉ nhìn một cái liền có loại cảm giác vũ hóa phi thăng.

Bọn tiểu bối bị kinh sợ, nói chút lời hồ đồ thì mặc bọn họ nói thôi, bây giờ trọng điểm là Thất Tinh Quả.

Nhất định phải giành được!

Kim Long nữ hoàng là không chỗ nào sợ hãi nhất, lập tức phi thân mà ra, phóng về phía Thất Tinh Quả. Nhưng lần này không cần hai đại Long Hoàng ra tay, tự nhiên có vô số người hướng về nàng ngăn chặn, từng đợt công kích ập ra, vô cùng đáng sợ.

Hiện tại không có đồng minh, ai ra tay hướng Thất Tinh Quả chính là công địch, tiêu diệt thêm vài người tự nhiên liền thành tàn cục, dù thế nào cũng sẽ có kết quả.

Kim Long nữ hoàng tuy rằng giống như bị tẩy não, có thể nói là không hề sợ hãi, nhưng bản năng chiến đấu vẫn còn, khiến cho nàng gần lành mà tránh dữ. Mắt thấy nhiều công kích như vậy ập tới, nàng bản năng tiến hành né tránh đón đỡ, cách xa phạm vi Thất Tinh Quả.

Hồng Long nữ hoàng và Lam Long nữ hoàng thì nhìn chằm chằm vào Chiên Thai Cổ Tấn, hai nàng liên thủ hợp kích. Tuy nhiên đối phương cũng tương đương cường đại, bộc phát ra chiến lực không hề kém Minh Tiên 7 tướng, trong thời gian ngắn hai đại Long Hoàng căn bản không có khả năng áp chế được hắn.

Chu Hằng búng tay một cái, nên tới mình ra tay.

Hắn phóng người mà lên, vọt nhanh một cái đã đi tới trên bình đài ở đỉnh núi. Phù văn Ngũ Hành gợn ra quanh người, chặn khói đọc ăn mòn tới, nhưng hơi thở Thăng Hoa Đế của hắn ở

trong một đám Minh Tiên quả thật là yếu khiến người giận sôi!

– Tiểu tử chưa dứt hơi sữa, lăn xuống cho lão phu! Thái gia lão tổ hừ lạnh một tiếng, vung tay áo quất tới Chu Hằng.

Lúc trước ở trong đại trận hắn bị Chu Hằng dọa sợ tới mức chật vật mà chạy, có thể nói mặt mũi đều mất hết! Hiện tại Chu Hằng lại còn không biết tự lượng sức mình đi lên, loại tiểu tử không biết trời cao đất dày này, hắn có thể không quất sao?

– Lão già, vẫn là ngươi lăn xuống đi! Chu Hằng hữu quyền nhấc lên, đón đỡ đối phương, ba vạn sáu ngàn mảnh vỡ phù văn lưu chuyển, hình thành đại phù văn cấp bậc một bộ Thiên Kinh.

Bùng!

Hai luồng lực lượng chạm nhau, lực lượng của Thái gia lão tổ lại bị mạnh mẽ đánh tan, mà một đạo phù văn màu vàng thì tiếp tục ép tới lão.

Cái gì!

Thăng Hoa Đế nho nhỏ một quyền oanh kích, chẳng những

hóa giải công kích cấp bậc Minh Tiên, hơn nữa còn có thể thuận thế phản kích!

Cái này, này… quá khoa trương!

Chẳng lẽ, lúc trước đám tiểu bối nói cũng không phải là mê sảng, một con Ly Vẫn khác thật sự là tiểu tử này chém giết?

Tê!

Bọn họ gần 30 người xử lý một con Ly Vẫn cũng không kỳ quái, nhưng một tiểu tử Thăng Hoa Đế lại là dựa vào cái gì?

Thái gia lão tổ tung người một cái, tránh khỏi phản kích của Chu Hằng, trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ mãnh liệt. Công kích của đối phương phi thường đặc biệt. Rõ ràng là lực lượng bản thân của Chu Hằng cũng không cường đại, nhưg trong thiên địa lại có một luồng lực lượng ứng hợp với nó, đề cao lực lượng của đối phương ngàn lần, vạn lần, từ đó bộc phát ra lực phá hoại có thể địch lại Minh Tiên!

Thậm chí… còn vượt qua!

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Cây Thất Tinh Quả này ta muốn, cảm tạ sự tham gia của mọi người, khiến ra tất là vui sướng! Nhưng bây giờ vẫn xin mọi người theo thứ tự xuống đài, ngàn

vạn không nên chen lấn nhau, người trẻ tuổi phải nhường người lớn tuổi, nhớ rõ kính lão tôn hiền!

Thối… thối lắm!

Tiểu tử này điên rồi, lại dám trêu đùa bọn họ như thế?

Một đám Minh Tiên đều mặt đầy giận dữ. Tuy rằng một đòn vừa rồi của Chu Hằng quả thật rất kinh diễm, nhưng cũng chỉ là như vậy mà thôi! Bọn họ tuyệt đối không tin trên đời có người nào có thể với sức một mình chống lại 30 vị Minh Tiên!

Chu Hằng nụ cười thu lại, nghiêm mặt nói: – Ta người này vẫn rất là giảng đạo lý, cho nên cảnh cáo trước các ngươi một chút. Nếu như lát nữa còn có người tay đê tiện, vậy thì đừng trách ta không khách khí!

Nói xong, hắn rảo bước đi hướng gốc Thất Tinh Quả kia.

Hắn muốn đem gốc thánh dược này cả đất lẫn rễ đào lên thu vào trong Tiên Cư, tin tưởng nhiều nhất lại qua một hai tháng gốc thánh dược này tất nhiên sẽ thành thục!

– Làm càn!

Lập tức liền có mấy người hừ lạnh, đồng loạt đẩy chướng đánh về phía Chu Hằng.

Ai động, người đó chính là công địch!

Chu Hằng tay phải đẩy ra, phù văn Ngũ Hành mở ra, ở quanh mình hắn hình thành một vách chắn màu vàng.

Bùng bùng bùng tất cả công kích ập tới đánh lên vách chắn lập tức đều bị hấp thu, ngay cả thân hình của Chu Hằng cũng không thể ép về một ly, huống chi là muốn đả thương đến hắn.

Cái này… tất cả mọi người đều khiếp sợ không hiểu!

Làm sao có thể! Điều này sao có thể!

Thăng Hoa Đế làm sao lại có được thủ đoạn nghịch thiên như thế?

– Ngươi… ngươi có được Thiên Kinh!

Một gã Minh Tiên đột nhiên kêu lên.

Thiên Kinh!

Các Minh Tiên khác đều nghiêm nghị. Truyền thuyết Thiên Kinh bọn họ hoặc nhiều hoặc ít đều nghe nói qua, đây là công pháp do thiên địa thai nghén, đại biểu cho mạnh nhất một giới! Bởi vậy, chỉ có Chu Hằng tu luyện Thiên Kinh mới có thể giải thích được sự cường đại đến khó tin của hắn!

Tuy nhiên, trong lịch sử cũng không phải là không có người từng tu luyện Thiên Kinh, nhưng chưa từng nghe nói có thể nghịch thiên như vậy!

Bọn họ ngay cả Thiên Kinh đều chỉ là nghe nói mà thôi, lại làm sao có thể biết Thiên Kinh còn có thể dung hợp lẫn nhau?

– Không có khả năng, Thăng Hoa Đế cỏn con làm sao có thể nắm giữ Thiên Kinh? Phương lão đại lập tức quả quyết phủ định. Hắn tư lịch cao nhất, bí ẩn biết được tự nhiên cũng nhiều nhất. Thiên Kinh của Tiên giới muốn hoàn toàn nắm giữ ít nhất phải cần cảnh giới Sáng Thế Đế, Chu Hằng còn kém xa! Mà nếu là Thiên Kinh Phàm giới, lại làm sao có thể có được uy lực cường đại như vậy?

Mọi người nghĩ lại cũng phải, trừ phi Chu Hằng có được chính là Thiên Kinh Phàm giới, nếu không với cảnh giới của hắn hiện tại căn bản không có tư cách hiểu thấu! Nhưng Thiên Kinh Phàm giới cố nhiên có thể ở Phàm giới vô địch, nhưng sau khi tiến vào Tiên giới, Thiên Kinh Phàm giới nhiều nhất

chỉ có thể xem như một bộ tiên pháp thượng thừa, nhưng tuyệt đối không đạt tới trình tự đứng đầu.

Sự cường đại của Chu Hằng có vẻ vô cùng cổ quái!

– Thăng Hoa Đế chỉ là Thăng Hoa Đế, cổ quái mấy thì lại thế nào? Đây tuyệt đối không phải là lực lượng thuộc về bản thân hắn, tuyệt đối không thể kéo dài! Một gã Minh Tiên nói, nếu là một đám đại lão bọn họ bị một gã Thăng Hoa Đế dọa lui, về sau còn có mặt mũi gặp người?

– Ai không phục, vậy thì lên thử xem! Tuy nhiên nói trước rồi, tự gánh hậu quả! Chu Hằng mỉm cười, rao bước về phía gốc Thất Tinh Quả kia.

Chương 799: Nháy mắt diệt Minh Tiên

– À, đúng rồi! Chu Hằng sau khi đi mấy bước đột nhiên dừng lại, xoay người lại nhìn về phía mấy người: – Suýt quên mất, ba người các ngươi lúc trước ở đầm lầy từng đánh lén thuyền nhỏ của chúng ta hả!

Ba người kia đều là Minh Tiên, nhưng khi đối mặt với câu hỏi của Chu Hằng lại mỗi người như gặp đại địch, giống như đối phương cũng không phải là một gã Thăng Hoa Đế mà là đại năng siêu cấp từ Minh giới xuống.

– Khi đó chúng ta cũng không biết các hạ cũng ở trên thuyền, thật xin lỗi! Ba người này sau khi nhìn nhau một cái, quyết định tạm thời nhịn xuống cơn giận này.

– Loại xin lỗi không đau không ngứa này thật sự là còn khiến người khó chịu hơn so với không nghe! Chu Hằng hai tay ôm ngực, đảo mắt mỗi người một cái: – Quá không có thành ý, ta không tiếp nhận!

Con mẹ nó, chúng ta nhưng là đường đường Minh Tiên, đều không tiếc thân phận cúi đầu nhận lỗi với ngươi, ngươi còn muốn thế nào?

– Các hạ, ngươi muốn giải quyết như thế nào?

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Giết người chẳng qua là đầu rơi xuống đất, loại người giảng đạo lý như ta tự nhiên sẽ không tùy tiện đánh đánh giết giết…

Nghe hắn nói tới đây, đám người Thái gia lão tổ, Phương Di Dung đều trợn trắng mắt. Còn nói sẽ không tùy tiện đánh đánh giết giết, vậy một già một trẻ của Mã gia lại là ai giết? Dù sao không thể là bọn họ nghĩ luẩn quẩn tự sát chứ?

– Lấy ra một chút thành ý, quỳ xuống xin lỗi! Chu Hằng biểu tình lạnh lùng, trầm giọng nói.

Hắn quả thật rất tức giận. Lúc trước nếu không phải trên thuyền có hai đại Long Hoàng tọa trấn, lại hoặc là thực lực của hai đại Long Hoàng hơi kém một chút, như vậy bọn họ chính là vận mệnh thuyền lật người chết rồi!

Đầm lầy kịch độc quả thật trong lúc nhất thời giết không chết Minh Tiên, nhưng những người này ra tay rồi sẽ ngồi yên nhìn bọn họ chạy lên đảo thoát khốn sao? Hiển nhiên sẽ không, khẳng định là phải nhổ cỏ tận gốc!

Đừng quên, những người này nhìn như quần áo chỉnh tề, nhưng bọn họ đều là cường đạo tinh hải, chảy trong xương chính là máu hung ác!

Quá khí phách!

Rồi lại muốn Minh Tiên quỳ xuống xin lỗi!

Nếu Chu Hằng thật sự có thể làm được, như vậy hắn liền tuyệt đối là thiên hạ đệ nhất nhân, khai sáng hành động vĩ đại nhất từ xưa đến nay! Đương nhiên, ba Minh Tiên quỳ xuống này sẽ bị phỉ nhổ muôn đời!

Phương Di Dung, Dương Hạnh Hoa nhìn mà mắt đẹp tỏa sáng, đây mới là nam nhân chân chính!

Khi các nàng bị đại trận vây khốn lại làm sao không phát hiện chứ? Lúc trước thái độ của Chu Hằng tuy rằng không tính là nhiệt tình, nhưng cũng không ác liệt đến hoàn toàn không đáp lại các nàng! Nếu lúc trước có thể bỏ thói tiểu thư đi lấy lòng hắn, như vậy hiện tại nói không chừng đã trở thành người yêu với Chu Hằng rồi!

Hối hận!

So với việc các nàng mê trai, Cư Hoa Ích thì khuôn mặt chua xót. Chu Hằng rồi lại có thể khiêu chiến Minh Tiên, thậm chí còn chiếm thượng phong. Nhưng lúc trước hắn lại muốn đem Chu Hằng giẫm ở dưới chân, đây là không biết tự lượng sức

cỡ nào?

May mà, hắn sau khi chịu thiệt còn không có cơ hội gọi trưởng bối trút giận cho hắn. Việc này đến đây là thôi, cho dù là cho hắn thêm một trăm lá gan cũng không dám cùng Chu Hằng là địch!

– Hừ! Ba đại Minh Tiên bị cuốn vào rắc rối đồng thời sắc mặt tối sầm. Thăng Hoa Đế nho nhỏ này cũng quá kiêu ngạo, đừng cho rằng nắm giữ một loại bí thuật cổ quái nào đó là có thể vô địch thiên hạ! Thăng Hoa Đế dù sao chỉ là Thăng Hoa Đế, cấp bậc võ giả chẳng lẽ là nói chơi?

Trên người tiểu tử này hẳn là có bí bảo Minh giới gì nhỉ, như vậy mới có thể đỡ được công kích trình tự Minh Tiên!

Tựa như Phương Di Dung lúc trước, trong tay nàng liền có một tấm phù Minh giới. Như vậy Chu Hằng vì sao không thể đạt được một món loại phù lục uy lực càng mạnh?

Đúng, nhất định là loại bảo vật dạng tiêu hao! Bởi vì nếu là bảo khí, đó là cần người sử dụng dùng lực lượng bản thân để thúc giục, vẻn vẹn là một gã Thăng Hoa Đế lại làm sao có tư cách thúc giục bảo khí của Minh giới?

Nhưng loại tiêu hao thì không giống, chỉ cần một ý niệm, như vậy trước khi lực lượng trong đó dùng hết là có thể một mực tác dụng.

Mấu chốt là, có thể kéo dài bao lâu!

Hơn nữa, con Ly Vẫn thứ hai nghe nói là chết trong tay Chu Hằng, như vậy nói rõ trong tay Chu Hằng chẳng những có một tấm phù phòng ngự, còn phải có một tấm phù loại công kích. Điều này không khỏi khiến người nhíu mày!

Nếu ngay cả Ly Vẫn Minh Tiên 5 tướng đều đánh chết được, như vậy chém giết bọn họ cũng không thành vấn đề!

Những người khác đều im lặng không lên tiếng, bọn họ mỗi người đều nghĩ không ra vì sao một gã Thăng Hoa Đế lại có được năng lực nghịch thiên như vậy, bởi vậy bọn họ lựa chọn khoanh tay đứng nhìn. Muốn thông qua chiến đấu của ba người này với Chu Hằng để cẩn thận quan sát, làm rõ chi tiết của Chu Hằng.

– Tiên hạ thủ vi cường! Trong ba người một lão già để râu quá ngực quát, thân hình nhào ra cướp trước ra tay. Tay phải ngoắc một cái, lập tức có vẫn thạch đầy trời đánh xuống, giống như mưa đánh về phía Chu Hằng.

Hai người khác cũng gần như đồng thời phát động công kích.

Một người rống lớn một tiếng, âm thanh hóa thành vô số vũ khí, xoạt xoạt đánh về phía Chu Hằng. Mà một người khác thì song chưởng đẩy ra, cuốn lên từng cơn lốc xoáy tròn, với thế xé rách không gian cuốn về phía Chu Hằng.

Chu Hằng tâm niệm khẽ động, quanh thân đã hình thành một quang thuẫn màu vàng, itha một đạo thuẫn tường dường như nham thạch. Đây là hắn rút ra thổ hệ phù văn lưu trong Hỗn Độn Thiên Kinh, hình thành phòng ngự một thuộc tính.

Trong Ngũ Hành, thổ là thuộc tính phòng ngự mạnh nhất, đương nhiên Ngũ Hành hợp nhất, tương sinh tương diệt, lực phòng ngự khẳng định càng mạnh. Nhưng tu vi của Chu Hằng hiện tại còn không đủ để duy trì hắn vận chuyển phù văn Ngũ Hành vô hạn, bởi vậy phải thích đáng tự tước chiến lực.

Trên thực tế, chỉ cần dùng hai phần lực có thể đỡ được công kích của đối phương, như vậy lại cần gì phải vận dụng 10 phần lực chứ?

Hắn cũng không phải là bại gia tử!

Bùng bùng bùng trong tiếng va chạm kịch liệt, tất cả công kích đánh lên đạo thạch thuẫn kia đều bị đánh bay.

Lực lượng của Chu Hằng quả thật có hạn, nhưng chỉ cần kích phát ra oai phù văn, đó nhưng là ngầm hợp thiên địa chí lý. Cho dù Chu Hằng trước mắt còn không đủ tư cách hiểu được

chí lý này đến tột cùng là cái gì, nhưng hắn chỉ cần biết vận dụng là được rồi.

Lại tới nữa!

Chúng Minh Tiên đều mở to mắt. Bọn họ là nhân vật nào, tự nhiên cảm giác được lực lượng cực nhỏ bé vận động, rõ ràng lực lượng từ trong cơ thể Chu Hằng lưu chuyển ra cực kỳ có hạn, nhưng một khi vận chuyển thiên địa tự nhiên ứng hợp, đem luồng lực lượng này phóng đại vô hạn!

Bọn họ không khỏi hoảng sợ!

Từ lý luận mà nói, tất cả tiên thuật đều là một đạo lý, chính là với lực lượng của bản thân để dẫn động lực lượng thiên địa, từ đó phóng đại chiến lực bản thân.

Đây là một trong những nguyên nhân lực lượng không nghĩa là chiến lực.

Nhưng tiên thuật phóng đại lực lượng cũng không phải là vô hạn, bình thường mà nói trăm lần liền gần như là cực hạn rồi. Đây đã là tiên thuật cấp Sáng Thế Cảnh! Nhưng Chu Hằng chỉ là Thăng Hoa Đế, lực lượng của hắn muốn phóng đại đến trình độ có thể chống lại Minh Tiên, đây là tăng lên bao nhiêu lần?

Mấy vạn? Mấy triệu? Mấy chục triệu?

Trên đời này làm sao có thể có công pháp như vậy?

Nhất định là Thiên Kinh!

Nhưng lúc này lại trở về đường cũ, Chu Hằng mới chỉ là Thăng Hoa Đế, không có tư cách hoàn toàn nắm giữ Thiên Kinh Tiên giới!

Một đám Minh Tiên cũng xem như là người biết nhiều hiểu rộng nhất Tiên giới, nhưng hiện tại lại cả đám vò đầy bứt tai, trong lòng tràn ngập khó hiểu. Đối với bọn họ cảnh giới bậc này mà nói, loại mê đề này là khiến bọn họ mê muội nhất. Nếu không làm rõ ràng, ý niệm không thể thông suốt, như vậy còn làm sao tiến tới trên đường võ đạo?

Không thể tra tấn người như vậy chứ!

Chu Hằng lạnh lùng nhìn ba đại Minh Tiên kia nói: – Nếu các ngươi đã không muốn quỳ xuống nói xin lỗi, như vậy cũng chỉ có ép ta ra tay! Hắn chính là muốn giết ba con gà này để cảnh cáo tất cả Minh Tiên, tránh cho bọn họ còn dây dưa không rõ.

– Ha ha ha, lão phu thật muốn xem xem ngươi có thủ đoạn gì! Lão già râu dài lớn tiếng cười nói, hắn đã nhìn ra nhược điểm

của Chu Hằng.

Đó chính là mặc kệ thế nào, cảnh giới của Chu Hằng dù sao chỉ là Thăng Hoa Đế, khoảng cách Minh Tiên nhưng là kém xa mười vạn tám ngàn dặm. Bởi vậy, bất kể là tốc độ di động hay là tốc độ công kích đều chỉ có thể phát huy ra tiêu chuẩn cấp bậc Thăng Hoa Đế.

Lực sát thương khủng bố đến mấy, nhưng đánh không trung người lại có tác dụng gì?

Chu Hằng mỉm cười nói: – Như vậy ngươi liền thử một chút!

Hắn giậm chân một cái, một luồng sáng vàng hiện lên, ở dưới người hắn hình thành một đạo phù văn màu vàng. Ông một tiếng chấn động xẹt qua, đạo phù văn màu vàng này đã xuất hiện ở dưới chân của lão già râu dài kia!

Ầm!

Phù văn màu vàng lập tức nở rộ hào quang vô cùng tươi đẹp, chí cao vô thượng. Khiến trong lòng người kìm lòng không đậu sinh ra kính sợ.

– Cái gì… Lão già râu dài phát ra một tiếng thét kinh hãi, hắn cũng không liệu đến công kích của Chu Hằng rồi lại tới đột

nhiên như thế! Chỉ là một giây thất thần như thế, phù văn màu vàng đã phát uy, đem cả người hắn đều nuốt vào.

Lúc này Chu Hằng nhưng là bỏ vốn gốc, vận chuyển phù văn Ngũ Hành hoàn chỉnh. Chính là Minh Tiên thì lại thế nào, gặp phải vẫn là xong đời!

– A! Lão già râu dài chỉ kịp thét ra một tiếng kêu thảm ngắn ngủi, cả người đã hóa thành tro bụi dưới oai phù văn. Dường như cả người trống rỗng biến mất vậy, không còn nhìn thấy một chút xíu nào!

Chúng Minh Tiên thấy thế, không khỏi đều lộ ra vẻ khiếp sợ.

Niệm động công tới, đây là năng lực võ giả Phàm giới liền có, nhưng loại năng lực này kỳ thật cũng không thể đem chiến lực của võ giả tối đại hóa.

Võ giả cường đại nhất vĩnh viễn là bản thể!

Niệm động công tới ưu điểm là nhanh, nhanh đến chỉ cần đối thủ ở trong khu vực thần thức của mình bao phủ là có thể bỏ qua khoảng cách trực tiếp phát động công kích. Nhưng công kích như vậy nhiều nhất chỉ có thể phát huy ra 1% thậm chí là 0. 1% chiến lực của võ giả!

Như vậy còn có thể thuấn sát một vị Minh Tiên, chiến lực của Chu Hằng nghịch thiên đến loại trình độ nào?

Mọi người có thể không sợ sao?

Điều này nghĩa là chỉ cần ở trong phạm vi thần thức Chu Hằng bao phủ, hắn có thể hủy diệt tính mạng của bất kỳ người nào!

Toàn trường một mảnh tĩnh mịch, chỉ có Kim Long nữ hoàng bị tẩy não còn đang chiến đấu kịch liệt với hai vị Long Hoàng khác. Nàng không chỗ nào sợ hãi, cho dù là trời sập xuống, chỉ cần không đè lên người nàng là nàng cũng sẽ tiếp tục chiến đấu.

Phương Di Dung, Dương Hạnh Hoa đều hai mắt tỏa sáng, khó giấu vẻ sùng bái mãnh liệt. Cường giả bất kể lúc nào đều là chói sáng nhất.

Chu Hằng cười nhạt, đây là ưu điểm của phù văn Ngũ Hành!

Bởi vì uy lực của phù văn Ngũ Hành là ở bản thân nó, dẫn động pháp tắc trong thiên địa để trấn áp đối thủ. Về phần Chu Hằng? Chỉ cần có đủ lực lượng để đánh ra phù văn hoàn chỉnh là được.

Như vậy cũng giống như Hoặc Thiên, lúc trước chỉ một ý

niệm là có thể phong ấn toàn bộ vùng đất lửa, căn bản không cần bản thân nàng có bao nhiêu lực lượng, hoàn toàn chính là vận dụng đối với pháp tắc!

Đương nhiên, Chu Hằng không so được với Hoặc Thiên, hắn chỉ là có thể vận dụng pháp tắc cơ bản nhất, căn bản chưa nói tới lĩnh ngộ pháp tắc, thậm chí còn không có tư cách chân chính hiểu biết pháp tắc. Cho nên hắn mới cần dùng lực lượng bản thân để duy trì.

Như vậy cũng giống như, hắn là một kẻ quê mùa không biết chữ, nhưng cũng không quan hệ. Hắn không biết chữ cũng không ảnh hưởng hắn đem chữ đó viết ra!

Chỉ là hiện tại Chu Hằng viết ra cũng không phải là chữ mà là phù văn, pháp tắc!

Chương 800: Thu thất tinh quả

– Hai vị, thế nào? Chu Hằng nhìn hướng hai Minh Tiên ra tay với thuyền nhỏ của bọn họ trong đầm lầy lúc trước, trong mắt không chút che giấu vẻ chán ghét.

– Các hạ, chính ngươi cũng nói, giết người chẳng qua đầu rơi xuống đất, cần gì hùng hổ dọa người! Hai người đó nói, thân hình lại ngay cả động một chút cũng không dám, chỉ sợ khơi dậy sát ý của Chu Hằng, đưa tới một đòn trí mạng.

Tuy rằng bọn họ đều đoán Chu Hằng không thể một mực vận chuyển lực lượng khủng bố như vậy, nhưng ai biết Chu Hằng còn có thể đánh mấy lần?

Chu Hằng cười ha hả, nói:

– Lúc trước khi các ngươi ra tay, có từng cân nhắc cho người khác một chút?

– Ít nói nhảm, đi ra lăn lộn sớm muộn phải trả, mau mau cúi đầu xin lỗi Lư đại gia, lại đem tất cả bảo vật giao ra đây. Lư đại gia tâm tình tốt lên là sẽ tha các ngươi một cái mạng chó! Con lừa đen ở dưới hét lớn.

Cái gì gọi là cáo mượn oai hùm? Chính là đây!

Nếu là đổi một trường hợp khác, hai vị Minh Tiên đã sớm một ngón tay chỉ qua, đem con yêu thú miệng lưỡi đê tiên này nghiền chết mấy trăm lần! Nhưng hiện tại có Chu Hằng ở bên cạnh chấn nhiếp, bọn họ lại nào dám động dù chỉ một chút?

Bọn họ căn bản không biết thần ý của Chu Hằng có thể bao phủ khu vực rộng lớn bao nhiêu, chính là điều này khiến bọn họ chảy mồ hôi lạnh.

Không chỉ là hai người bọn họ, những Minh Tiên khác cũng đều trong lòng thấp thỏm. Dù sao sinh mệnh nắm giữ trong tay những người khác cũng không phải là một chuyện khiến người thoải mái.

– Hai lão già, các ngươi tai điếc sao? Con lừa đen lại kêu.

Nó và Chu Hằng có thể nói là phối hợp ăn ý. Một người dùng chiến lực uyhiếp, một người khác thì múa mép khua môi, tóm lại đều là tới đánh mặt!

Hai đại Minh Tiên đều biểu tình xấu hổ. Lùi một bước có thể giữ được tính mạng, nhưng mặt mũi lại bị mất sạch không còn nửa điểm! Nhưng nếu kiên trì không lùi, chiến lực của Chu

Hằng lại là để nhìn suông?

Tiến thoái lưỡng nan!

Hai đại Minh Tiên sau một hồi mặt đỏ mặt trắng, rốt cuộc đều sắc mặt hung tợn! Với thân phận và địa vị của bọn họ, như thế nào đều không thể cúi đầu hướng một Thăng Hoa Đế!

Hơn nữa, đây đã không phải là vấn đề cúi đầu, mà là phải quỳ xuống dập đầu!

Sĩ có thể giết, không thể nhục!

Đường đường Minh Tiên, đại biểu cho mạnh nhất Tiên giới, nếu là hướng về người khác quỳ cầu mạng sống, như vậy còn có lòng tin gì để đánh vào Tinh Thần Cảnh?

Đến trình tự bọn họ, đột phá Tinh Thần Cảnh đã là theo đuổi duy nhất, chỉ có đột phá đến cảnh giới này mới có tư cách đi thăm dò ảo diệu trình tự cao nhất của võ đạo!

– Đi! Hai người đều quát một tiếng, thân hình đột nhiên bay lên trời, mỗi người hướng về một hướng bay vụt đi. Hoàn toàn là trống đánh xuôi kèn thổi ngược.

Chu Hằng khẽ hừ một tiếng, ý niệm khẽ động. Ầm ầm hai ngọn lửa rực bùng lên, ở trước người hai đại Minh Tiên kia hình thành một bức tường lửa. Đây là hắn rút ra Thiên Kinh hệ lửa hình thành biển lửa, bởi vì phải phân công hai nơi, hắn cũng không có năng lực đồng thời vận chuyển ra hai phù văn Ngũ Hành hoàn chỉnh.

Nhưng đối với Minh Tiên mà nói, uy lực của một bộ Thiên Kinh đã đủ để trấn áp bọn họ.

Lúc trước Huyết Hà lão tổ chỉ vẻn vẹn là nắm giữ một ít da lông của Huyết Hà Thiên Kinh liền có thể chống lại tám vị Sáng Thế Đế, hoàn toàn có thể tưởng tượng uy lực phù văn của một bộ Thiên Kinh hoàn chỉnh.

Lúc này, hai đại Minh Tiên làm ra phản ứng hoàn toàn bất đồng.

Minh Tiên vọt ra hướng đông, tóc đỏ mắt lam, hắn lựa chọn vận chuyển linh lực hình thành hộ thuẫn, hướng về phía tường lửa đâm tới. A – – hắn kêu thảm một tiếng, người là xuyên qua nhưng trên người xuất hiện vết bỏng nghiêm trọng.

Hắn lại không hề ngừng lại, thân hình bay vụt, trong nháy mắt liền biến mất dạng.

Mà Minh Tiên bắn về hướng tây, dáng người thon dài, mặt như quan ngọc. Khi hắn đối mặt với tường lửa lại chần chờ một lát, bước chân khựng lại, không ngay lập tức xông vào. Đợi khi hắn nhìn thấy đồng bạn đã thoát khốn đi xa, cũng muốn liều bị trọng thương xông vào, lại đã muộn rồi!

Chu Hằng đã bay vụt mà tới, một quyền đánh ra. Phù văn Ngũ Hành phát ra, ở trên không hiển hóa ra. Đây là một đạo phù văn màu vàng, phức tạp đến không thể hình dung, ẩn chứa bí mật thiên địa!

Chúng Minh Tiên nhìn vào trong mắt, đều từ trong lòng dâng lên một loại lĩnh ngộ không hiểu. Nhưng khi muốn cẩn thận lĩnh ngộ lại cái gì đều không nắm được!

Đây là tự nhiên. Phù văn chỉ có thể từ Thiên Kinh kế thừa, hoặc là giống như Hoặc Thiên, trực tiếp ăn vào trong xương. Nhưng dù là như vậy, Chu Hằng cũng căn bản không tìm hiểu được khối phù văn tàn phá trên trán kia. Có thể thấy Thiên Kinh khó nắm giữ cỡ nào!

– Bổn tọa liều mạng với ngươi! Người nho nhã kia thét dài một tiếng, linh lực khủng bố giống như hải dương sôi trào.

Hắn là Minh Tiên 4 tướng, thực lực ở trong mọi người không tính là đỉnh cao, nhưng bất kể là Minh Tiên mấy tướng, liều mạng tuyệt đối không phải tùy ý một Minh Tiên nào nguyện ý

nhìn thấy. Chính là cường giả nửa bước Tinh Thần Cảnh như Phương lão đại đều có thể bị hắn kéo xuống nước.

Tiếng nổ không dứt, Minh Tiên nho nhã kia bắt đầu tự bạo thần tướng, vô hạn tăng lên chiến lực bản thân!

Đáng tiếc, hắn giác ngộ quá muộn!

Nếu là hắn chịu ngay lập tức bước ra, như vậy vừa rồi tường lửa cũng chỉ là oai một bộ Thiên Kinh mà thôi!

Nắm giữ Thiên Kinh tuyệt đối là mạnh nhất Tiên giới, chỉ có nhân vật đồng dạng nắm giữ Thiên Kinh mới có thể chống đỡ được, nhưng vô địch cũng đại biểu có thể giết chết hết thảy! Hắn liều trọng thương hoàn toàn có thể thoát khốn, cũng giống như đồng bạn của hắn.

Nhưng hắn lưỡng lự một chút lại hại chết hắn!

Phù văn màu vàng hiện tại năng lượng đại phù văn sau khi năm bộ Thiên Kinh dung hợp, năm lần vô địch là khái niệm gì?

Tuyệt đối miểu sát!

Bùng! Bùng! Bùng! Bùng!

Hắn không ngừng oanh kích, nhưng công kích của hắn đánh lên phù văn màu vàng căn bản không có một chút tác dụng. Đạo phù văn màu vàng này vẫn như ý chỉ thiên địa chậm rãi hạ xuống, hoàn toàn không chịu một chút ảnh hưởng.

– Chu Hằng, giữa chúng ta chỉ là một chút xíu mâu thuẫn, cần gì đuổi tận giết tuyệt! Hắn thét to. Không ai muốn chết, đặc biệt là loại cường giả sắp có khả năng phi thăng Minh giới như hắn. Có thể mở ra một cánh cửa võ đạo thông hướng càng cao!

– Lão vương bát, khi ngươi ra tay với chúng ta sao không cân nhắc thêm một chút? Con lừa đen ở dưới liên tục nhổ nước miếng: – Lư đại gia ghét nhất loại tiểu nhân hèn hạ như ngươi, rõ ràng là một tiện nhân, cố tình còn muốn giả ra vẻ oan ức! Phì, ngươi có buồn nôn hay không hả!

– … Con lừa, ta còn cho rằng ngươi đang nói chính mình! Chu Hằng cười nói.

– Phì, bổn tọa là lừa chính trực như vậy, làm sao có thể cùng chữ đê tiện này có quan hệ! Con lừa đen chính nghĩa lẫm liệt quả quyết phủ nhận.

Trong lúc một người một lừa nói chuyện, Minh Tiên nho nhã kia đã bị phù văn màu vàng trấn áp tan thành mây khói. Muốn

chống cự lại phù văn Thiên Kinh hoàn chỉnh, như vậy phải có lực lượng cao hơn một trình tự, tỷ như Tinh Thần Cảnh!

Nhưng đây là Tiên giới, đi đâu tìm cường giả Tinh Thần Cảnh?

Hoặc Thiên từng nói, nắm giữ một giới Thiên Kinh là có thể vô địch ở một giới, điều này há chỉ là nói suông!

– Đáng tiếc, chạy mất một tên! Con lừa đen nhặt pháp khí không gian Chu Hằng thuận tay bắn tới, nó nguyên bản thuộc về Minh Tiên nho nhã kia. Con lừa tham lam này đầu tiên là tiếc hận một tiếng, sau đó lập tức chảy nước miếng bắt đầu kiểm kê bảo vật trong đó.

Chu Hằng hít sâu một hơi. Liên tục sử dụng đại phù văn Ngũ Hành ba lần, đối với hắn cũng là một tiêu hao không nhỏ, trán hắn đã rịn mồ hôi.

Loại biến hóa nhỏ bé này sao có thể thoát khỏi nhãn lực cấp bậc Minh Tiên!

Quả nhiên, Thăng Hoa Đế muốn vận chuyển tuyệt sát thuật loại cấp bậc này quá miễn cưỡng!

Kỳ thật đây mới là điều mọi người có thể tiếp nhận. Cho dù là

bọn họ muốn xử lý một Minh Tiên 1 tướng đều phải trả giá thật lớn, đừng nói linh lực hao nhiều thậm chí còn phải trả giá một hai đạo thần tướng!

Từ đó mà xem, Chu Hằng nhiều nhất vận chuyển chừng 10 lần loại thuật tuyệt sát này là sẽ bị kiệt lực!

Tiểu tử này cũng không phải là vô địch, cũng không phải là không thể giết chết!

Nhưng vấn đề là, khi Chu Hằng còn có thừa sức, hắn lại là muốn giết ai là giết, ai nguyện ý làm vật hy sinh đi tiêu hao lực lượng của hắn?

Đó thật sự là ai lên người đó chết!

Ai có giác ngộ cao như vậy?

Dưới loại sức uy hiếp như vậy, không ai dám manh động, thánh dược tuy tốt nhưng cũng phải có mạng mới có thể hưởng thụ! Hơn nữa, tiểu tử này trẻ tuổi như vậy liền đạt tới Thăng Hoa Đế, như vậy cách đột phá Tinh Thần Cảnh phi thăng Minh giới xem ra cũng sẽ không quá xa!

Cùng lắm thì để hắn xưng vương mấy ngàn hơn vạn năm, tinh hải lớn như vậy, tránh hắn còn không được sao?

Chu Hằng xoay người lại, tiếp tục đi hướng Thất Tinh Quả!

Hắn đem cả cây thánh dược cùng với vách đá đào xuống, thu vào trong Tiên Cư, sau đó hướng về mọi người cười, nói: – Các vị, đều tan đi!

Chúng Minh Tiên đều bất đắc dĩ, nhưng chuyện đến hiện tại còn có thể nói gì chứ?

Vút vút bọn họ đều tung người bay xuống chân núi, mang theo hậu bối của mình rời đi.

Đương nhiên, không phải tất cả mọi người đều rời đi. Kim Long nữ hoàng còn đang ác chiến với hai vị Long Hoàng, về phần Chiêm Thai Cổ Tấn thì là bởi vì bị Chu Hằng nhìn chằm chằm, lại không dám có hành động tùy tiện gì.

Người này vẻ mặt trấn định vô cùng, rõ ràng nhìn thấy Chu Hằng có thể nhấc tay hủy diệt Minh Tiên 5 tướng, nhưng trên mặt hắn lại vẫn mang mỉm cười, dường như cho rằng Chu Hằng tuyệt đối sẽ không ra tay với hắn.

Chẳng lẽ hắn tới cũng chỉ là một đạo thần tướng?

Chiêm Thai Cổ Tấn giơ tay phải lên, trên bình đài đã có thêm một chiếc bàn đá, bên cạnh là hai chiếc gế. Hắn làm ra tư thế mời ngồi, sau đó lại lấy ra một bộ đồ trà, tự nhiên lấy lá trà, bắt đầu đun nước.

Chỉ một lát, mùi trà truyền tới, thấm vào ruột gan.

– Chu huynh, mời ngồi! Hắn rót trà thơm, mỉm cười mời Chu Hằng.

Nếu đối phương khí định thần nhàn như vậy, Chu Hằng cũng không thể xuống hạ phong. Hắn đi tới, ngồi đối diện Chiêm Thai Cổ Tấn.

– Tại hạ cuộc đời không có ham mê khác, chính là thích uống trà! Trà này tên là Địch Trần, là Long Đế đại nhân từ Minh giới mang xuống! Chiêm Thai Cổ Tấn nâng chung trà nhấp khẽ một ngụm, hời hợt nói.

Chu Hằng lòng như gương sáng, đối phương nói như vậy là đang tuyên dương hắn có bối cảnh Minh giới!

Long Đế kia rồi lại từ Minh giới xuống?

Người của Minh giới có thể xuống Tiên giới, điều này cũng

không ngạc nhiên. Tỷ như Vương U Nguyệt, nhưng người như vậy khẳng định sẽ không nhiều. Ít nhất trừ Vương U Nguyệt ra, Chu Hằng chưa từng thấy người thứ hai!

Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt đó là tình huống đặc thù!

– Vậy sao? Chu Hằng cũng uống một ngụm, lại cười lắc đầu nói: – Đáng tiếc, ta cũng không phải là người thích trà, thật sự uống không ra trà này có gì đặc biệt!

Lời này ý tứ là, Long Đế nhà ngươi từ Minh giới xuống thì lại thế nào, theo hắn thấy cũng không có gì đặc biệt!

Chiêm Thai Cổ Tấn cười nói: – Chu huynh, thói quen gì đều có thể chậm rãi dưỡng thành. Long Đế đại nhân chính là huyết mạch trực hệ của Long tổ Minh giới, lần này tiến vào Tiên giới chỉ là làm một phen lịch lãm, không bao lâu là sẽ trở về Minh giới!

– Chu huynh, sao không quy thuận dưới trướng Long Đế, ngày sau có thể theo Long Đế đại nhân cùng nhau trở về Minh giới!

Chương 801: Ý đồ của Long Đế

Tiên giới, Minh giới tuy rằng đều là một đại thế giới, nhưng ý nghĩa đại biểu lại hoàn toàn bất đồng.

Thiên địa tam giới, với Phàm giới trình tự thấp nhất, Minh giới cao nhất!

Cực hạn đỉnh phong của võ đạo là ở Minh giới!

Tiên nhân nhiều nhất có tuổi thọ bao dài? Cho dù là Sáng Thế Đế cũng chỉ có 30 vạn năm tuổi thọ mà thôi. Nghe ra thì rất dài, nhưng người có thể đi tới một bước này cũng xấp xỉ phải trên 20 vạn tuổi, thời gian còn lại kỳ thật cũng không nhiều!

Bất kể là tiếp tục đột phá hay là bắt đầu hưởng thụ quyền uy vô thượng do lực lượng mang đến.

Nhưng nếu như có thể tiến vào Minh giới, ở đó linh thảo bình thường nhất đều có thể xưng là thánh dược Tiên giới!

Chỉ cần có thể tiến vào Minh giới, lại thêm có thế lực cường

đại phù trợ, như vậy Minh Tiên đột phá Tinh Thần Cảnh quả thật chính là dễ như trở bàn tay! Cái này cũng giống như Hồ Nhân, nàng vốn là người phàm tục, nhưng sau khi "tiến vào" Tiên giới, nàng trở thành Nguyệt Minh Cảnh chẳng những là chuyện ván đã đóng thuyền, hơn nữa căn bản không cần bao nhiêu thời gian.

Tiến vào Minh giới, ý nghĩa tiền đồ phtá triển càng thêm rộng lớn càng thêm rạng ngời.

Cho nên, đề nghị này của Chiêm Thai Cổ Tấn là tương đối có sức hấp dẫn, tin tưởng bản thân hắn chính là bị Long Đế lừa gạt như vậy!

Chu Hằng mỉm cười, hắn đối với chính mình tràn đầy lòng tin, tất nhiên có thể phi thăng Minh giới trong tương lai không xa, cần gì phải đi ôm đùi Long Đế? Hơn nữa, nếu thật sự muốn ôm đù, đùi của Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt không phải là to hơn Long Đế nhiều?

– Ta đã từng đáp ứng hai nữ nhân, muốn thay bọn họ tìm kiếm ba vị Long Hoàng khác! Cho nên, vẫn xin Chiêm Thai huynh nói cho ta biết, các ngươi đối với ba vị Long Hoàng kia giở thủ đoạn gì? Nên hóa giải như thế nào? Chu Hằng trầm giọng nói, hắn cũng sẽ không bởi vì đối phương bày ra bộ dạng khách khí mà không tiện trở mặt.

– Chu huynh, Long Hoàng lấy Long Đế làm chủ, nếu Long Đế xuất thế, Long Hoàng tự nhiên phải quy thuận dưới trướng Long Đế. Đây không phải là chuyện thiên kinh địa nghĩa?

Chiêm Thai Cổ Tấn còn đang du thuyết, muốn đem Chu Hằng kéo vào trận doanh của bọn họ.

Chu Hằng không nói thêm gì, chỉ lạnh lùng nhìn đối phương, hắn trước giờ là người không thích nói chuyện quanh co.

Hắn mặc dù là Thăng Hoa Đế, lại có được chiến lực miểu sát Minh Tiên, bị hắn nhìn chằm chằm như vậy, dù là Chiêm Thai Cổ Tấn cũng có vẻ rất không tự nhiên! Khí thế bản thân Chu Hằng cũng không thể tạo thành áp lực đối với một gã Minh Tiên, Chiêm Thai Cổ Tấn là áp lực tâm lý của chính mình quá lớn!

Bởi vì, Chiêm Thai Cổ Tấn cũng không biết Chu Hằng có thể sẽ một lời không hợp liền ra tay giết người hay không!

Lần này đến cướp Thất Tinh Quả, hắn vì phát huy chiến lực mạnh nhất tự nhiên là chân thân tới, nếu là bị giết chết thì là phải chết thật!

– Nói thật, tại hạ cũng không biết nên làm thế nào hóa giải, đây là thủ đoạn Long Đế đại nhân thi triển, cũng chỉ có Long Đế đại nhân có thể hóa giải! Chiêm Thai Cổ Tấn rốt cuộc không vòng vo nữa.

Chu Hằng nhướng mày, câu trả lời này khiến hắn rất không vừa lòng.

– Chu huynh, tại hạ nguyện dùng một tin tức để đổi lấy toàn thân mà chạy! Chiêm Thai Cổ Tấn thấy thế lập tức nói.

– Tin tức gì có thể đáng giá tính mạng của một Minh Tiên? Chu Hằng từ chối cho ý kiến.

– Vậy tại hạ lại tặng kèm một tin tức, về vị Long Đế kia!

Chu Hằng nghĩ nghĩ, nói: – Nói xem!

– Tại hạ tin tưởng cách làm người của Chu Hằng, trước tiên nói một tin tức lớn! Chiêm Thai Cổ Tấn biểu hiện rất là quang minh lỗi lạc: – Chu huynh có biết Long Đế vì sao muốn tiến vào Tiên giới? Hắc hắc, theo tại hạ ngẫu nhiên biết được, chính là vì một bộ Thiên Kinh Minh giới!

Thiên Kinh Minh giới? Hồng Liên Thiên Kinh!

Thái Nhất Giáo chủ chính là tu giả Minh giới, dưới cơ duyên

xảo hợp chiếm được Hồng Liên Thiên Kinh, cũng dưới sự trợ giúp của Thiên Kinh mở ra vách giới, bởi vậy hạ xuống Tiên giới.

Vị Long Đế kia là hướng về Thái Nhất Giáo chủ?

Hẳn chính là như thế, nếu không Chu Hằng thật sự không thể tưởng tượng rồi lại có hai bộ Thiên Kinh Minh giới sẽ xuất hiện ở Tiên giới. Cái này cũng quá khoa trương!

Thấy Chu Hằng lộ ra vẻ trầm ngâm, Chiêm Thai Cổ Tấn nói tiếp: – Long Đế đại nhân cho rằng bộ Thiên Kinh này là ở 49 Tiên Thành, cho nên hắn quyết định đồng minh tất cả cường đạo tinh hải, hướng về 49 Tiên Thành phát động công kích, một lần hành động chiếm lĩnh!

Hả!?

Chu Hằng cuối cùng cả kinh, cường đạo tinh hải muốn cùng 49 Tiên Thành khai chiến!

Hắn còn không có giác ngộ ưu quốc ưu dân, nhưng trong Bắc Tị Thành có người thân của hắn! Hơn nữa hắn còn muốn thông qua Giới Môn Tiên Thành trở lại Phàm giới, đem cha mẹ đón lên Tiên giới. Như thế nào cũng không thể để 49 Tiên Thành bị thất thủ!

Nếu đại chiến nổ ra, khẳng định là máu chảy thành sông, nói không chừng thuận tiện cũng đánh hỏng Giới Môn.

– Khi nào bắt đầu? Chu Hằng hỏi.

– Sắp rồi! Chiêm Thai Cổ Tấn cười cười: – Tại hạ nguyên bản chính là đại thủ lĩnh của Đoàn cường đạo Hắc Phong, sau khi được Long Đế ưng thuận nhiều hứa hẹn, lúc này mới quy thuận hắn! Tin tưởng, còn có rất nhiều người giống tại hạ!

Chu Hằng đưa ngón tay khẽ gõ trên bàn vài cái. Hiện tại hắn hiểu, Phong Tử Đô kia đi Đoàn cường đạo Cửu Đầu Sư liên minh, chính là vì mời chào vật hy sinh! Đáng tiếc, bị hắn và Hồng Nguyệt loạn tham gia, kết quả Đoàn cường đạo Cửu Đầu Sư hủy diệt, Phong Tử Đô cũng bởi vậy tổn thất một đạo thần tướng!

49 Tiên Thành cũng không dễ công phá như vậy, tốt xấu cũng có truyền thừa triệu năm, cho dù là về số lượng thu hoạch thánh dược không thể so với cường đạo tinh hải, nhưng dù sao cũng là chính thống Tiên giới!

49 Tiên Thành chính là đại năng Minh giới làm ra, tự nhiên là có ý nghĩa tượng trưng!

Hơn nữa, nói không chừng trong Tuyệt Tiên Thành liền có Giới Môn Giới Môn đi thông Minh giới!

Nếu nhân thủ không đủ, đang đánh đột nhiên có một đội quân đầy đủ sức lực từ trong Giới Môn xuất hiện tiếp viện thì làm sao bây giờ?

Tiên giới có thiên địa đại đạo pháp tắc của Tiên giới áp chế, cho dù là đại năng Minh giới tới đều chỉ có thể phát huy ra chiến lực cấp bậc Minh Tiên. Về phần nhân vật nắm giữ pháp tắc? Nói đùa à, pháp tắc chỉ có người thừa kế Thiên Kinh mới có thể vận dụng, cũng không phải muốn là có thể gọi được một nhóm!

Cho nên, cách làm của vị Long Đế kia hoàn toàn có thể lý giải, muốn tận khả năng triệu tập nhân thủ, mới có khả năng đánh hạ 49 Tiên Thành.

– Nói nói vị Long Đế kia đi! Tin tức này theo Chu Hằng thấy vẫn là rất đáng giá, đáng giá hắn có thể buông tha Chiêm Thai Cổ Tấn.

Chiêm Thai Cổ Tấn cười. Hắn là lão quái vật sống bao nhiêu năm rồi, sao có thể không mò được tâm tư của Chu Hằng, cuối cùng trong lòng buông lỏng. Hắn tuy rằng một mực nhìn qua trấn định tự nhiên, nhưng trong lòng lại không khỏi thấp thỏm không yên, thẳng đến lúc này mới rốt cuộc yên tâm.

– Vị Long Đế này họ Ngao, về phần gọi là gì, tại hạ cũng không rõ ràng. Chúng ta trước giờ xưng là Long Đế. Tuy

nhiên, theo tại hạ nói bóng nói gió và Long Đế ngẫu nhiên lộ ra, hắn hẳn là đã đột phá trình tự Sáng Thế Đế, là Tinh Thần Vương!

Ngao?

Long Vương trong Hải tộc Phàm giới Huyền Càn Tinh kia cũng lấy Ngao làm họ, xem ra vị Long tổ kia hẳn là họ Ngao. Ngao là một loại tượng trưng thân phận!

Ít nhất Hồng Long nữ hoàng và Lam Long nữ hoàng cũng không phải họ Ngao, bởi vì huyết mạch của các nàng đã loãng đến không thể loãng hơn! Về phần Long tộc họ Ngao Phàm giới… đoán chừng là trên mặt dát vàng, tự lấy cho mình họ Ngao.

Ngược lại là cảnh giới của vị Long Đế này cũng không làm Chu Hằng cảm thấy khó giải quyết. Bởi vì Tinh Thần Vương thì lại thế nào, chạy tới Tiên giới thì phải chịu đại đạo của Tiên giới áp chế, vẫn là chỉ có thể phát huy ra chiến lực của Minh Tiên.

– Chu huynh, không nên xem thường một vị cường giả Tinh Thần Cảnh! Chiêm Thai Cổ Tấn khuyên: – Tuy rằng phải chịu Tiên giới đại đạo áp chế, nhưng lực lượng cực hạn của Tinh Thần Vương vẫn là cực kỳ kinh người. Chu huynh có biết, Minh Tiên nhiều nhất có thể hình thành bao nhiêu đạo thần tướng?

– Nguyện nghe kỳ tường!

– 99 đạo!

99 đạo? Chàzzz… cái này hơi nhiều!

Từ đây cũng có thể thấy, vách ngăn cảnh giới của Tinh Thần Cảnh chắc chắn cỡ nào!

Đương nhiên cực hạn chỉ là cực hạn, không nhất thiết phải hình thành nhiều thần tướng như vậy mới có thể đột phá. Theo cách nói của Hồng Long nữ hoàng và Lam Long nữ hoàng, đạt tới Minh Tiên 9 tướng cũng chính là hình thành 19 đạo thần tướng là có tư cách đánh vào Tinh Thần Cảnh, hơn nưa có đại bộ phận Tinh Thần Vương cũng đều hoàn thành đột phá vào lúc Minh Tiên 9 tướng.

Chu Hằng gật gật đầu, nói: – Tin tức này không tồi, ngươi có thể đi!

– Chu huynh, nếu là có thể, tại hạ khuyên ngươi vẫn không nên là địch với Long Đế đại nhân. Dù sao, ngươi ngày sau cũng phải phi thăng Tiên giới, mà Long tộc là đại tộc Minh giới, ngươi cùng họ là địch rất không sáng suốt! Chiêm Thai Cổ Tấn hết lời khuyên.

– Nể tình câu nói này, ta cũng khuyên ngươi chớ nên đi mò nước đục 49 Tiên Thành, nếu không đến lúc đó ta sẽ không nương tay nữa! Chu Hằng lạnh nhạt nói.

– Chu huynh, cáo từ! Chiêm Thai Cổ Tấn phóng người lên, chỉ nhoáng một cái liền mất dạng.

Chu Hằng thở dài, chiến lực hắn hiện tại quả thật có thể chém giết Minh Tiên, nhưng luận lực lượng chân chính, hắn cùng Minh Tiên kém quá xa. Hắn có thể chém giết Minh Tiên nhưng cũng không đại biểu hắn chính là vô địch.

Đuổi không kịp kẻ địch, làm sao đánh?

Nhược điểm của hắn cực kỳ rõ ràng, chỉ cần kẻ địch rời xa phạm vi thần thức của hắn bao phủ, lại tiến hành đả kích tầm xa, cho dù như vậy cũng không thể phát huy ra chiến lực mạnh nhất, nhưng chiến lực của Minh Tiên đáng sợ cỡ nào, hoàn toàn có thể hao hết lực lượng của hắn rồi thoải mái trấn giết hắn!

Những người lúc trước đó chỉ là nhất thời bị sợ ngây người, hơn nữa trước giờ chưa từng gặp Thăng Hoa Đế biến thái như vậy, cho nên mới không nghĩ tới lợi dụng một điểm này để đối phó hắn. Nhưng chỉ cần sau khi bình tĩnh lại, bọn họ khẳng định có thể nghĩ tới điểm này.

May mà bên người hắn còn có hai vị Long Hoàng.

Chu Hằng ra tay, hiệp trợ hai vị Long Hoàng trấn áp Kim Long nữ hoàng, nhưng bọn họ cũng không có biện pháp hóa giải thủ đoạn Kim Long nữ hoàng bị trúng.

– Không có biện pháp, chỉ có thể đi cầu nàng! Chu Hằng mang theo ba vị Long Hoàng cùng con lừa đen tiến vào Tiên Cư, lúc này chỉ có thể xin Hồng Nguyệt ra tay. Tuy rằng Chu Hằng rất không muốn làm phiền đến đại giá của vị này.

Loại đồ vật ân tình này, có thể không thiếu thì tận lực đừng thiếu!

Sau khi tiến vào Tiên Cư, Chu Hằng lập tức mời Hồng Nguyệt ra, tẩy trừ thủ đoạn tẩy não cho Kim Long nữ hoàng.

Cũng may, Hồng Nguyệt tuy rằng nói là dưỡng thương, nhưng trên thực tế cũng không phải là ngồi xuống điều tức, chỉ là tĩnh tọa ngắm hoa, giống như là danh môn khuê tú. Nhưng Chu Hằng biết sâu sắc, vị này một khi nổi bão sẽ đáng sợ cỡ nào!

– Ngô đi xem xem! Hồng Nguyệt khi đối mặt với Chu Hằng có vẻ đặc biệt dễ nói chuyện, bước nhẹ đi khẽ, theo Chu Hằng đi gặp ba vị Long Hoàng.

Kim Long nữ hoàng một mực không chịu yên phận, cho dù là bị phong tu vi vẫn đang không ngừng giãy giụa. Tay chân không giãy được liền há miệng cắn, răng trắng như tuyết thật đúng là có vẻ lạnh um tùm.

Trong nháy mắt Hồng Nguyệt xuất hiện, nàng lập tức yên tĩnh lại, thậm chí thân thể đều bắt đầu phát run, hiện ra vẻ sợ hãi mãnh liệt.

Nàng mất đi chính mình, nhưng năng lực cảm ứng lại trở nên càng thêm nhạy bén, biết nữ nhân này cường đại đến không thể tưởng tượng!

Chương 802: Giải thuật, thi thuật

Đại bài chính là đại bài, khí thế xuất tràng liền không giống người thường!

Kim Long nữ hoàng bị tẩy não ngay cả tỷ muội kết nghĩa của chính mình đều không nhận được, lại bởi vì Hồng Nguyệt xuất hiện mà trở nên nơm nớp lo sợ, khiến Chu Hằng không thể không cảm thán nhân vật lợi hại bất kể như thế nào đều chói mắt như vậy.

Hồng Nguyệt bước nhẹ nhàng, đi tới trước người Kim Long nữ hoàng, đưa tay phải ra ấn lên đầu Kim Long nữ hoàng. Ông một vầng trăng máu dâng lên sau lưng nàng, tản ra hơi thở chí cao vô thượng.

Cái này vượt qua cực hạn Tiên giới, không khí lập tức như nước sôi trở nên nhộn nhạo.

Lam Long nữ hoàng và Hồng Long nữ hoàng đều vô cùng khẩn trương, không tự giác hai tay nắm lại. Các nàng biết với thực lực của Hồng Nguyệt chỉ cần ra tay khẳng định có thể trị khỏi đại tỷ của các nàng, nhưng vấn đề là uy thế của vầng trăng máu này thật sự quá đáng sợ, vạn nhất dùng sức hơi lớn, làm đại tỷ của các nàng sụp đổ mà chết thì sao?

Ngay cả Chu Hằng chỉ là dung hợp phù văn màu vàng của Thiên Kinh Tiên giới đều đáng sợ như vậy, huống chi là loại nhân vật tất nhiên nắm giữ Thiên Kinh Minh giới như Hồng Nguyệt?

Quan tâm sẽ bị loạn, các nàng khẩn trương đến trong lòng bàn tay đều là mồ hôi.

Ông vầng trăng máu khẽ chuyển, Hồng Nguyệt đã thu tay về, bồng bềnh trở ra. Mà Kim Long nữ hoàng thì "A" hét thảm một tiếng, mềm ngã xuống đất, thân thể không ngừng run rẩy.

– Đại tỷ… Hai vị Long Hoàng đều nhào lên.

– Nhị muội… tứ muội… Kim Long nữ hoàng lại nghe tiếng đáp, tuy rằng gương mặt trắng bệch, càng mang theo vẻ thống khổ, nhưng lại có được cảm tình một nhân loạn nên có!

– Đại tỷ, ngươi khôi phục rồi!

– Quá tốt rồi, đại tỷ ngươi hù chết người ta!

Hai vị nữ Long Hoàng đều bắt lấy một cánh tay Kim Long nữ hoàng, kích động vô cùng.

– Cám ơn các ngươi! Kim Long nữ hoàng nói từ đáy lòng: – Lúc trước ta dường như một mực đi trong bóng tối, không nhìn thấy một tia sáng. Hiện tại rốt cuộc đi ra ngoài sáng!

– Đại tỷ, khổ cực ngươi!

– Tam tỷ và ngũ muội, bọn họ có phải cũng bị Long Đế giả đáng chết kia bắt được? Lam Long nữ hoàng nghiến răng nói, trên mặt đằng đằng sát khí.

– Từ trong trí nhớ mơ hồ của ta, giống như là ra mắt tam muội và ngũ muội!

Kim Long nữ hoàng gật đầu: – Long Đế kia không phải là giả, là vương duệ họ Ngao thật, huyết mạch đều ở trên chúng ta! Chính là hắn lợi dụng huyết mạch cộng minh phân biệt tìm được ta và tam muội, ngũ muội!

– Bất kể hắn có phải họ Ngao thật không, rồi lại dùng thuật tẩy não khống chế các ngươi, đây căn bản không phải là chuyện một vị vương tộc nên làm! Lam Long nữ hoàng vẫn còn tức giận khó dẹp yên.

– Chúng ta phải lập tức đem tam muội và ngũ muội cứu ra! Hồng Long nữ hoàng nói.

Kim Long nữ hoàng và Lam Long nữ hoàng đồng thời gật đầu. Các nàng tỷ muội tình thâm, vừa nghĩ tới còn có hai vị tỷ muội kết nghĩa còn rơi vào trong tay người xấu, các nàng đều như tim bị dao cắt, nôn nóng khó chịu.

Lam Long nữ hoàng và Hồng Long nữ hoàng sau một hồi kích động, đều đem ánh mắt ném lên người Chu Hằng.

Tên này thực lực hiện tại mạnh đến nghịch thiên, muốn cùng Long Đế đại chiến, đem hai vị tỷ muội bị vây hãm cứu ra, nhất định phải được hắn trợ giúp! Hơn nữa, chỉ cần Chu Hằng đi, như vậy Hồng Nguyệt tất nhiên cũng đi theo. Có vị cường giả siêu cấp này tọa trấn, Tinh Thần Vương cỏn con lại tính là gì?

Ánh mắt của Kim Long nữ hoàng theo hai vị Long Hoàng nhìn thấy Chu Hằng, lập tức vẻ mặt chợt nghiêm, vội vàng xoay người quỳ gối nói: – Ra mắt chủ nhân!

Chủ… chủ nhân?

Lam Long nữ hoàng và Hồng Long nữ hoàng lập tức tròn mắt, đây là chuyện gì xảy ra?

Chu Hằng cũng choáng váng, hắn lúc nào thu một con rồng làm người hầu? Tuy rằng hắn đã làm long kỵ sĩ mấy ngày, nhưng hắn thề, tuyệt đối chưa từng chạm qua một sợi tóc của vị Kim Long nữ hoàng này!

– Chu Hằng, tên khốn nhà ngươi, ngươi làm gì đại tỷ? Lam Long nữ hoàng lập tức nổi bão.

– Liên quan gì ta! Chu Hằng giơ tay lắc lắc đầu, hắn quả thật rất vô tội, bởi vậy hắn nhìn chằm chằm vào mông xinh đẫy đà tròn mẩy của Lam Long nữ hoàng, cũng tính toán phải hung hăng đập nữ nhân này một trận. Lại dám chất vấn hắn trước mặt mọi người, muốn tạo phản à!

– Không liên quan ngươi, vì sao đại tỷ phải gọi ngươi chủ nhân? Lam Long nữ hoàng hỏi dồn.

– Đại tỷ, ngươi tại sao phải gọi hắn chủ nhân? Hồng Long nữ hoàng nhìn Kim Long nữ hoàng hỏi.

– Đúng vậy, ta cũng muốn biết. Chu Hằng không đáp Lam Long nữ hoàng, đã chuẩn bị sẵn lát nữa sẽ hung hăng đánh mông nàng, để cho nàng biết mỹ đức trọng yếu nhát của một người vợ chính là nghe lời!

– Sẽ không phải là hậu di chứng sau khi tẩy não, nhìn thấy

nam liền gọi chủ nhân chứ! Hắn tự lẩm bẩm, nghĩ đến vị mỹ nữ tóc vàng này hở mông ở trước mặt vị Long Đế nào đó khom mình hầu hạ, trong miệng thì kêu chủ nhân chủ nhân, như vậy nhất định sẽ rất kích thích nhỉ!

– Không biết, ta chỉ biết phải nghe theo phân phó của chủ nhân, chủ nhân là hết thảy của ta, ta nguyện dùng sinh mệnh để thủ hộ chủ nhân! Kim Long nữ hoàng thì thào nói, trong nháy mắt lại có một loại cuồng nhiệt.

Làm… Làm sao lại như vậy?

Một khắc sau đó, Chu Hằng, Lam Long nữ hoàng, Hồng Long nữ hoàng đồng thời quay đầu nhìn về phía Hồng Nguyệt. Nếu nói thần uy khó lường, nơi này thật sự có một nhân vật vô cùng đáng sợ!

– Không sai, là ý chỉ của Ngô hạ! Hồng Nguyệt vốn đang nhắm mắt dưỡng thần, nhưng khi ánh mắt của ba người nhìn qua, nàng lại cảm ứng được, lập tức mở mắt.

– Vì sao? Ngược lại là Chu Hằng dẫn đầu nghi hoặc hỏi.

– Ngô há có đạo lý ra tay không công? Nàng này huyết mạch quá loãng, không xứng là tỳ nữ của ngô. Ngươi tu vi còn thấp, vừa vặn cho nàng theo ngươi, ngày sau ngươi tu vi đại thành, tự nhiên cũng không uống nàng theo hầu! Hồng Nguyệt lạnh nhạt nói.

– Nữ phó gì đó, ta không thích. Ngươi vẫn là giải bí thuật trên người nàng đi! Chu Hằng nói.

Hồng Nguyệt lạnh lùng nhìn hắn một cái nói: – Ngô dòng dõi Thái Hư há lại rẻ rúng như thế? Ra tay tự nhiên phải thu giá lớn, nếu ngươi còn muốn kiên trì, như vậy ngô chỉ có thể lấy đi tính mạng của nàng này!

– Đừng! Đừng! Hồng Long nữ hoàng và Lam Long nữ hoàng vội vàng kêu lên. Tuy rằng đại tỷ của các nàng phải tôn Chu Hằng làm chủ nhân, nhưng ít nhất người là thật sự đã quay lại, cùng lắm thì quản tốt Chu Hằng, đừng để hắn có cơ hội tai họa đại tỷ là được rồi.

Hồng Nguyệt vung tay áo, đạp gót sen tuyết trắng trở về, từng vầng trăng máu nở rộ, càng đi càng xa.

Ngang ngược không nói lý lẽ!

Tính tình này thật sự có chút giống Hoặc Thiên!

Chu Hằng thở dài, cũng may hắn chỉ thêm một nữ nô, cũng không phải là thêm cha mẹ vợ, dường như chả có gì phải lo lắng. Chẳng lẽ Kim Long nữ hoàng còn dám đẩy ngược hắn hay sao?

– Tứ muội, về sau phải vất vả ngươi! Hồng Long nữ hoàng thì cắn vành tai Lam Long nữ hoàng nhỏ giọng nói.

– Vất vả ta cái gì? Lam Long nữ hoàng mặt đầy vẻ mờ mịt.

– Phải hàng đem hút khô hắn, không cho hắn có cơ hội vấy bẩn đại tỷ! Hồng Long nữ hoàng không chút đỏ mặt nói.

Lam Long nữ hoàng đầu tiên là ngẩn ra, nhưng lập tức mặt đẹp ửng hồng, hung hăng nghiến răng nói: – Nhị tỷ, đồ nữ lưu manh!

– Ồ, các ngươi không phải là vợ chồng sao, làm chuyện đó không phải là rất bình thường? Tứ muội, làm một lần là làm, làm thêm mấy lần cũng là làm, ngươi ngượng ngùng cái gì!

– Muốn hút ngươi đi mà hút!

– Tứ muội, ngươi thật sự nhẫn tâm đại tỷ bị hắn làm bẩn? Chậc chậc, ngươi xem đại tỷ xem. Ngực này, mông này, eo này, nam nhân nào nhìn thấy mà không chảy nước miếng? Hơn nữa, nam nhân đều rất đê tiện, lấy được liền không biết quý tọng, chỉ có ăn không được mới là tốt nhất. Đại tỷ có thể ăn hay không, ngươi nói nam nhân háo sắc nào có thể nhịn được? Hồng Long nữ hoàng hết lời khuyên nhủ.

– Ta nghe được! Kim Long nữ hoàng ở một bên nói.

– Ta cũng nghe được! Chu Hằng cũng thở dài.

– Ngươi đi theo ta! Lam Long nữ hoàng đi tới kéo Chu Hằng sang bên, còn hung hăng trừng Hồng Long nữ hoàng một cái, ngăn cản bước chân đối phương theo tới, chỉ có thể ngượng ngùng rụt về.

Chu Hằng mặc nàng kéo về phòng mình, vừa lúc hắn cũng muốn tận tình dạy nàng một khóa gia huấn của lão Chu gia.

– Ngươi sẽ không có ý nghĩ xấu gì với đại tỷ ta chứ? Không đợi Chu Hằng lên tiếng, Lam Long nữ hoàng đã hỏi trước.

– Xí! Chu Hằng xùy một tiếng: – Nàng cho rằng ta là dê xồm sao?

Ánh mắt của Lam Long nữ hoàng nhìn hắn tràn ngập khẳng định. Còn không phải là dê xồm, mỗi lần đều giày vò nàng đến đau khổ cầu xin mới thu binh? Há chỉ là dê xồm, quả thật là ma quỷ trong trong dê xồm, cực kỳ ham muốn, như một con trâu!

Chu Hằng thở dài nói: – Ta vỗ ngực cam đoan với nàng, ta đối với đại tỷ nàng không hề có một chút ý tưởng!

– Ngươi bảo ta làm sao tin tưởng ngươi?

– Nàng không tin được ta?

– … Ngươi vỗ ngực ta, còn có mặt mũi làm ta tin tưởng ngươi?

Chu Hằng cười ha hả, kéo mạnh eo thon Lam Long nữ hoàng qua ấn xuống, hung dữ nói: – Đồ quỷ nhỏ, hôm nay phải cho ngươi một khóa gia huấn của lão Chu gia, về sau phải ghi nhớ thân phận nàng dâu của mình, tuyệt đối không thể võ mồm với nam nhân của ngươi!

Bốp! Bốp! Bốp!

Hắn hưng trí bừng bừng đánh, mà Lam Long nữ hoàng trúng Huyết Nguyệt Chú của Hồng Nguyệt lại làm sao có thể phản kháng được, chỉ có thể bị vỗ đến thở hổn hển, đem anh khí bức người hóa thành một đầm nước xuân, một phen quyến rũ.

Sau khi mây tan mưa tạnh, Lam Long nữ hoàng đã sớm mềm nhũn, nào còn có tinh lực cùng Chu Hằng tranh luận chuyện

Kim Long nữ hoàng.

Chu Hằng đem Thất Tinh Quả trồng xuống, cũng cố ý đi hỏi ý kiến Hồng Nguyệt, hoàn cảnh nơi này có thích hợp gốc thánh dược này tiếp tục sinh trưởng hay không, hơn nữa còn bao nhiêu năm mới có thể chân chính thành thục.

Hồng Nguyệt đối với loại linh dược "bậc thấp" này tự nhiên không hề có một chút hứng thú, nhưng nể tình Chu Hằng nàng vẫn thoáng thi triển một chút bí thuật đối với Thất Tinh Quả, cam đoan gốc thánh dược này tuyệt đối có thể khỏe mạnh thành thục.

Gốc thánh dược này còn có ba tháng là có thể hoàn toàn thành thục làm thuốc!

Chu Hằng lại đem Hỏa Thần Lô ném ra, hỏi nó Thất Tinh Quả có phải có thể luyện thành đan dược hay không. Nếu là có thể, như vậy chỗ tốt lấy được tuyệt đối có thể gấp bội, thậm chí còn hơn!

– Có thể là có thể, tuy nhiên có mấy vị thuốc phụ ở Tiên giới này cũng cực kỳ quý báu, ngươi không nhất định tìm được! Hỏa Thần Lô đáp như vậy.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, quyết định vẫn là trước tìm thuốc phụ một chút, nhưng thời gian nhiều nhất không thể vượt qua 10 năm!

Bởi vì có thời gian 10 năm, hắn nói không chừng đã phi thăng Minh giới!

Sau khi đến Minh giới, Thất Tinh Quả này lại tính là gì chứ?

Thánh dược hay không thánh, nhưng là phải xem để ở nơi nào.

Thời gian ngắn, Chu Hằng có thể chờ đợi, nhưng nếu thời gian dài hắn khẳng định trực tiếp ăn tươi Thất Tinh Quả!

Chỉ cần hắn có thể tiến vào Minh giới, như vậy một người đắc đạo gà chó lên trời, người bên cạnh hắn đều có thể đạt được chỗ tốt!

Kế tiếp, đi đâu đây?

Chương 803: Đánh giết Địa Long

– Tự nhiên là đi cứu tam tỷ cùng ngũ muội!

Lam Long nữ hoàng liền nói không chút nghĩ ngợi, nhưng sau khi nói, mới nghĩ đến không lâu trước mới bị Chu Hằng "dùng cách xử phạt về thể xác", vội vàng lại nở một nụ cười, vươn tay khoác lên cánh tay Chu Hằng, bộ dáng lấy lòng.

– Ha ha ha ha!

Hồng Long nữ hoàng cười đến mức ngã ngửa ra, hơn nửa ngày mới ngưng nụ cười.

– Tứ muội, các ngươi thật đúng là ân ái a!

– Chu Hằng, chúng ta đi cứu tam tỷ cùng ngũ muội, được không?

Lam Long nữ hoàng không để ý tới Hồng Long nữ hoàng đùa giỡn, không có sự trợ giúp của Chu Hằng, chính là ba vị Long Hoàng các nàng liên thủ thì như thế nào, chẳng những không

cứu được hai vị Long Hoàng khác ra, ngược lại còn sẽ đưa mình thêm vào đó.

Chu Hằng thực ra đã quyết định, phải đi sào huyệt của Long Đế một chuyến.

Một là hắn muốn ngăn cản Long Đế tiến công 49 Tiên Thành, thứ hai nha, hắn càng không muốn để Hoặc Thiên cùng Hồng Nguyệt chạm trán, nhất định phải tận lực kéo dài thời gian, để Hồng Nguyệt phi thăng lên Minh giới rồi nói sau.

– Làm sao ta có cảm giác, chúng ta tân tân khổ khổ đều đang mở hậu cung cho người kia a?

Hồng Long nữ hoàng chỉ vào Chu Hằng, nói.

Lam Long nữ hoàng lập tức nghiêm nghị cả kinh, không hề nghi ngờ, hai vị Long Hoàng cuối cùng khẳng định cũng bị Long Đế tẩy não khống chế, muốn phá giải bí thuật này nhất định phải làm phiền Hồng Nguyệt! Nhưng phí thu của người này cao kinh người, cả đời phải làm nô để bồi thường!

Đến lúc đó hai vị Long Hoàng kia khẳng định cũng phải giống như Kim Long nữ hoàng, trở thành người hầu của Chu Hằng!

Đối mặt với một nữ bộc xinh đẹp không có lực phản kháng

chút nào, chỉ có thể gật đầu đáp ứng, có nam chủ nhân nào sẽ nhịn được mà không vươn ma trảo ra?

Từ điểm đó mà nói, cứu hai vị Long Hoàng cuối cùng ra cũng chỉ là chân trước ra khỏi hang hổ, chân sau lại đi vào ổ sói! Tuy nhiên, đi theo Chu Hằng ít nhất có thể bảo chứng nhân cách đầy đủ, mà không giống Kim Long nữ hoàng, hoàn toàn mất đi bản thân, còn sống cũng giống như chết đi, giống như con rối.

Cùng lắm thì, nàng vất vả thêm một chút, ép Chu Hằng khô thêm một chút, không cho hắn có cơ hội gây tai vạ cho tỷ muội của mình!

Hơn nữa, chỉ cần trở lại 49 Tiên Thành, nơi đó có một đại tổ ái thê của tên này, đến lúc đó hắn đâu còn dư thừa tinh lực, đúng không?

Nếu mọi người nhất trí ý kiến, xuất phát đi tới sào huyệt của vị Long Đế kia đã là ván đã đóng thuyền.

Bọn họ rời khỏi hòn đảo, sau khi vượt qua khu vực đầm lầy, đi tìm tinh thuyền mà bọn họ đã giấu lúc trước.

Tuy nhiên, khi bọn hắn đi tới địa điểm giấu kín tinh thuyền, không ngờ phát hiện chiếc tinh thuyền này đã hóa thành một đống mảnh vụn.

– Mấy tên ghê tởm kia, không có cướp được Thất Tinh Quả, lại làm hỏng thuyền của chúng ta, bản nữ hoàng rất tức giận!

Hồng Long nữ hoàng oa oa kêu to, lúc này nếu là nhìn thấy người ngoài, nàng khẳng định sẽ xông lên đại chiến một trận.

Chu Hằng bay vút lên trời cao nắm lấy một mảnh gỗ, sau khi nhìn kỹ, lắc lắc đầu nói:

– Không phải đám người kia làm!

– Là đầu Địa Long kia!

Lam Long nữ hoàng cũng nắm một khối sàn tàu lớn chừng toà nhà lên, phía trên đó rõ ràng có dịch nhờn, nếu nói có đồ vật gì đó buồn nôn như vậy, vậy cũng chỉ có thần thú Địa Long suốt ngày chui lủi trong đất.

Chu Hằng khẽ nhíu mày, không có tinh thuyền, bọn họ vượt qua tinh hải mờ mịt này như thế nào?

Đầu Địa Long kia đang tự tìm đường chết sao?

– Cạc cạc cạc! Ba Long Tộc, một nhân tộc, một … Con lừa, nơi này chính là phần mộ của các ngươi, các ngươi làm sao cũng đừng nghĩ sẽ thoát được!

Vừa mới nhắc tới đầu Địa Long kia, thân ảnh của đầu Địa Long kia liền chui ra ở địa phương xa xôi, phát ra thanh âm ùng ùng.

– Lớn mật!

Ba đại Long Hoàng đồng thời phát uy, rầm rầm rầm, ba đạo Long Ảnh đồng loạt kiêu ngạo bay lên khoảng không, nhất là Kim Long nữ hoàng, nàng đã đạt đến Minh Tiên lục tướng, long uy cùng phát ra chiến lực trực tiếp tăng lên tới Minh Tiên bát tướng, vô cùng kinh khủng!

– Các ngươi nhiều người, bổn tọa sẽ chậm rãi chơi cùng các ngươi!

Địa Long kia hưu một tiếng liền chui vào mặt đất.

– Thật là một tên đần độn!

Hồng Long nữ hoàng lười biếng nói, bàn tay trắng nõn vươn ra.

– Đại tỷ, tứ muội, chúng ta liên thủ đánh nát khối đại lục này. Xem đầu Địa Long này còn có thể chui vào đâu!

– Ân!

Hai đại Long Hoàng khác đều là gật đầu, Địa Long nho nhỏ lại dám khiêu chiến Long Tộc vĩ đại, đừng tưởng rằng mang chữ Long là có thể có quan hệ cùng Long Tộc!

Ba đại Long Hoàng đồng loạt bay lên không, long uy phát ra, chiến lực các nàng được thôi phát đến mức lớn nhất!

– Đi!

Tam nữ đồng thời gào to một tiếng, nhao nhao ra tay.

Ầm!

Kim, hồng, lam, ba đạo quang hoa đồng loạt diệu chuyển,

trong nháy mắt đánh vào mặt đất, lập tức, trong mặt đất lộ ra từng đạo quang hoa u ám, giống như mạng nhện không ngừng lan tràn ra bốn phương tám hướng.

Bành! Bành! Bành!

Nguyên bản khối đại lục này đã bắt đầu vỡ nát, từng khối từng khối đất sụp đổ, rớt xuống từ trên đại lục.

– Các ngươi, các ngươi đang làm gì?

Thanh âm của Địa Long ầm ầm vang lên, rõ ràng mang theo vẻ khẩn trương, nó chỉ muốn có được ưu thế khi mình ở dưới lòng đất, căn bản không nghĩ tới Chu Hằng bọn họ lại rút củi dưới đáy nồi, khiến nó cũng "không nhà để về".

– Đi ra cho ta!

Lam Long nữ hoàng nguyên bản không thích đánh nhau cùng đầu Địa Long này, lúc này lại liên tục thét dài, khí thế oai hùng bộc phát, từng đạo lực băng phong đánh ra, làm cho đại địa trở nên càng thêm yếu ớt.

Ầm!

Ba đại Long Hoàng đồng thời bạo phát toàn lực, Minh Tiên chính là chiến lực mạnh nhất Tiên giới, cho dù là không thể bá đạo giống như nguyên chủ nhân của hắc kiếm, một đạo dư ba của kiếm khí liền phá toàn bộ Tiên giới thành mảnh nhỏ, nhưng muốn đánh nát một khối đại lục sớm đã đứt đoạn lại là không vấn đề chút nào.

Lúc trước không có sử dụng một chiêu này là bởi vì mục đích chủ yếu của bon hắn chính là vì để cướp lấy Thất Tinh Quả, nếu làm cho đại lục này nổ nát, Thất Tinh Quả không phải cũng xong đời sao?

Hiện tại, nếu Thất Tinh Quả đã tới tay, các nàng còn cần cố kỵ gì?

Đúng là thu được đủ nợ a!

Theo từng khối từng khối đá to lớn vỡ nát, làm cho không gian của Địa Long cũng càng ngày càng ít, cho đến khi một khối nham thạch to lớn cuối cùng cũng bị nổ nát, nó không thể không hiện ra chân thân.

Đây là một quái vật lớn ít nhất dài vạn trượng, toàn thân ngăm đen, có chất lỏng dính dính, tản ra mùi thúi ghê tởm. Trên người của nó mọc đầy vô số xúc tua cao mấy trăm trượng, giống như chân của con rết.

– Các ngươi thật là ác độc!

Địa Long này phát ra tiếng gầm lên giận dữ, căn bản không có tính toán giao thủ, lập tức quay đầu bỏ chạy, nhanh chóng bắn vào trong tinh hải mênh mông.

– Muốn chạy?

Ba đại Long Hoàng đều là truy kích theo.

Thuộc địa của con giun, ở khắp mặt đất nó tuyệt đối là Vương giả, chẳng những có thể bộc phát ra chiến lực mạnh nhất, thậm chí còn có thể nhận được tăng phúc nhất định, nhưng bầu trời cũng không thuộc về nó!

Không trung thuộc về Long!

Tuy rằng Thanh Long trên bản chất thuộc về thủy, nhưng dù là Long gì thì cũng đều là bá chủ trên bầu trời, ba đại Long Hoàng triển khai thân hình, rất nhanh thì đã đuổi theo Địa Long, triển khai một trận đại chiến hôn thiên ám địa.

Đầu Địa Long này rất lợi hại, đạt tới cấp độ Minh Tiên lục tướng, mà sau khi bộc phát ra huyết mạch Thần thú, chiến lực thực tế của nó có thể lên tới Minh Tiên 7 tướng. Nhưng, chỉ là Lam Long nữ hoàng cùng Hồng Long nữ hoàng cũng sẽ có

được chiến lực Minh Tiên 7 tướng, huống chi Kim Long nữ hoàng lại đạt tới chiến lực khủng bố là Minh Tiên bát tướng.

Ba đại Long Hoàng liên thủ, trên thực lực đã là hoàn toàn nghiền ép đầu Địa Long này.

Nhưng muốn dễ dàng đánh bại một vị Minh Tiên, muốn giết chết liền khó khăn!

Đầu Địa Long này vừa đánh vừa lui, thân thể to lớn mà trắng nõn của nó có thể hóa giải đại lượng lực lượng nó bị trúng, bảo hộ khí quan tương đối non mềm trong cơ thể, muốn giết chết một vị Minh Tiên, cũng chỉ có thể thông qua thời gian để hao tổn!

Hơn nữa, Minh Tiên tự bạo thần tướng, trong khoảng thời gian ngắn sẽ bộc phát ra chiến lực khủng bố, hoàn toàn có thể đưa đối thủ xuống nước!

Nếu không có thâm cừu đại hận, giữa các Minh Tiên tuyệt đối không thể tử chiến!

Nhưng ba đại Long Hoàng lại là không có cố kỵ phương diện này, mục đích chủ yếu của các nàng đúng là vây khốn đầu Địa Long này, để Chu Hằng hoàn thành một kích chí mạng.

Đây chính là sát thủ Minh Tiên!

Chu Hằng nhanh chóng truy đuổi, hắn chỉ là Thăng Hoa Đế, ở phương diện tốc độ chậm hơn bốn đại Minh Tiên thật sự nhiều lắm, cho dù là Địa Long kia luôn luôn bị ba đại Long Hoàng làm chậm bước tiến, nhưng vẫn khiến cho hắn đuổi quá sức.

Nhưng rốt cục vẫn bị hắn đuổi tới gần, đi vào phạm vi bao phủ của thần thức của hắn.

Ông!

Chu Hằng vươn tay phải ra, một đạo phù văn màu vàng nhoáng lên một cái ở lòng bàn tay của hắn, nhưng sau đó một khắc liền xuất hiện dưới thân Địa Long, ầm ầm cuốn lên!

Thân thể của đầu Địa Long này có thể nói là cực kỳ khổng lồ, nhưng phù văn màu vàng này cũng phóng đại theo đó, tản ra hào quang sáng ngời ở vũ trụ u tối, đủ để cho người ngoài ngàn dặm cũng thấy rõ.

– Đây là cái gì?

Đầu Địa Long kia hoảng sợ cả kinh kêu lên, loại lực lượng này thật là đáng sợ, trực tiếp thẩm thấu vào thân thể với lực phòng ngự vô cùng cường đại của nó, tiến hành phá hư!

Nó là hậu duệ của thần thú thuộc tính thổ, phòng ngự đúng là điểm mạnh của nó! Nhưng trước mặt phù văn màu vàng này, phòng ngự nó vẫn lấy làm kiêu ngạo không ngờ không thể đưa đến nửa điểm tác dụng, khiến nó cảm nhận được uy hiếp vô cùng sâu sắc.

– Nhân tộc, không nên, ta nguyện quy thuận ngươi!

Đầu Địa Long này hiển nhiên không biết tôn nghiêm là vật gì, lập tức xin Chu Hằng khoan dung.

Thần thú cũng là thú, ở trong lòng đại bộ phận thú, sinh tồn được đặt ở vị trí thứ nhất.

– Ngươi ác tâm như vậy, quỷ mới tin ngươi!

Hồng Long nữ hoàng đã thối lui đến một bên, lúc này đầu Địa Long đã bị Ngũ Hành Phù Văn trấn áp, nàng tự nhiên cũng có thể lui thân, với tính lười tự nhiên của nàng thì lui còn nhanh hơn so với ai khác.

Hơn nữa, mùi hôi của đầu Địa Long này như vậy, ai nguyện ý tới gần nó?

– Bổn tọa là hậu duệ của thần thú, lấy bổn tọa là tọa kỵ, tuyệt đối cho ngươi mười phần thể diện!

Đầu Địa Long này cực kỳ vô sỉ, ra sức chào hàng chính mình.

– Phi, nữ nhân trong thanh lâu cũng có khí tiết hơn so với ngươi!

Con lừa đen hét lên.

Chu Hằng cũng không có tính toán thu một con giun vô cùng ghê tởm làm tọa kỵ, tâm niệm động chuyển, phù văn màu vàng lập tức phát ra toàn bộ uy lực, phát khởi công kích trí mạng đối với Địa Long.

Bành!

Thiên Kinh phát uy, con giun lớn này lập tức bị đánh nát, máu thịt giống như hạt mưa, rơi xuống các ngõ ngách của vũ trụ.

Kim Long nữ hoàng ba người đều là khó nén vẻ khiếp sợ, ba người các nàng quả thật có thể đánh giết đầu Địa Long này, nhưng nhất định phải trả giá bằng một người, thậm chí hai người trọng thương làm đại giá, vận khí không tốt thậm chí sẽ có một người bị bắt xuống nước!

Nhưng một Thăng Hoa Đế lại hời hợt tiêu diệt đầu Địa Long này, tương phản mãnh liệt làm cho các nàng thực sự rất khó tiếp nhận.

– Hiện tại, chúng ta làm như thế nào đi tới sào huyệt của Long Đế giả dối đó?

Con lừa đen yếu ớt nói, nó đối với chuyến này vốn là giơ bốn vó đồng ý, tự nhiên là ôm rất nhiều ý tưởng đoạt bảo vật.

Đây đúng là một vấn đề khó khăn không nhỏ a!

– Các vị, có thể đáp thuận phong thuyền chứ?

Ngay vào lúc này, chỉ thấy một lão nhân bay vụt mà đến từ xa, cười nói với bọn họ.

Chương 804: Thuận phong thuyền

Đây là tên cường giả họ Phương trong cường đạo tinh hải kia, đã đạp một chân vào Tinh Thần Cảnh, Minh Tiên 9 tướng!

– Phương lão, làm sao ngươi xuất hiện ở đây?

Chu Hằng hỏi, hắn cùng với đối phương không cừu không oán, lúc trước ở thời điểm tranh đoạt Thất Tinh Quả cũng không có vạch mặt, tự nhiên không có chuyện gì.

Phương gia lão tổ lộ ra nụ cười, nói:

– Lão phu đang định rời đi cùng với bọn tiểu bối trong nhà, nhưng vừa vặn nhìn thấy có dấu hiệu chiến đấu, liền tới xem một chút, không nghĩ tới thật sự là các ngươi!

– Lão già, ngươi mới vừa nói cho chúng ta đáp thuận phong thuyền, có phải thật vậy hay không?

Con lừa đen lập tức kêu lên, nó quả nhiên vẫn là hoàn toàn không có sức chống cự đối với bảo vật.

– Mấy vị nếu là không chê, xin đến trên tinh thuyền của Hàn gia ngồi một chút!

Phương gia lão tổ nói.

Lão nhân này như thế nào nhiệt tình như vậy?

Chu Hằng có chút không rõ ràng lắm, sức chiến đấu kinh khủng của hắn chính là Phương gia lão tổ tận mắt nhìn thấy, theo như cách nghĩ của thường nhân nhất định là bảo trì khoảng cách với Chu Hằng càng xa càng tốt, làm sao lại "dẫn sói vào nhà"?

Bẫy rập?

Rất không có khả năng, bởi vì bên phía hắn còn có ba đại Long Hoàng hộ giá, đội hình như vậy đủ để hoàn toàn bảo hộ Chu Hằng, để hắn có thể xuất thủ nghiền nát hết thảy địch nhân!

Chu Hằng chỉ là suy nghĩ một chút liền gật gật đầu, cười nói:

– Nếu đã như vậy, sao ta dám từ chối, vậy phiền toái Phương

lão!

– Ha ha, có thể được mấy vị đăng lâm, chính là vinh hạnh của Hàn gia, mời!

Phương gia lão tổ đưa tay ra, làm tư thế mời.

Tuy rằng mạt sát một đầu yêu thú cấp bậc Minh Tiên 5 tướng, đồng thời còn có một tia huyết mạch Thần thú, nhưng bởi vì Địa Long kia thật sự ghê tởm, Chu Hằng mấy người cũng không có ý tưởng nhặt chiến lợi phẩm, lập tức liền rời đi cùng Phương gia lão tổ.

Tinh thuyền của Phương gia cách cũng không xa, bọn họ rất nhanh liền bước lên boong tàu. Đi vào bên trong khoang thuyền, tự nhiên có thị nữ đưa trà thơm lên, mặt khác Phương Di Dung cũng đi ra chào hỏi, nhưng dung nhan của nàng ở trước mặt ba đại Long Hoàng lập tức ảm đạm thất sắc.

Không sợ không biết hàng, chỉ sợ hàng so với hàng.

Uống trà một hồi, sau khi khoác lác một hồi. Con lừa đen liền không kìm nổi, hỏi:

– Phương lão đầu, ngươi hảo tâm chiêu đãi chúng ta không phải là cũng muốn tìm Chu tiểu tử làm con rể nhà ngươi chứ?

Phốc!

Phương Di Dung lập tức phun một nước trà ra ngoài, nàng nhanh chóng quay đầu nhìn sang, lại là phun nước trà vào đầy mặt con lừa đen. Cô gái này vẻ mặt xấu hổ, tuy rằng nàng đã bị Chu Hằng mạnh mẽ chinh phục, nhưng mà dù sao cũng là Công chúa được Phương gia chiều chuộng nhất. Thân phận đặt ở đâu a, tại sao giống như một nữ nhân xấu xí không ai thèm lấy?

Ngay cả Phương gia lão tổ cũng là không kìm nổi mà ho khan vài tiếng, cười nói:

– Nếu là Chu tiểu huynh nguyện ý cầu hôn, lão phu tự nhiên vui lòng thành toàn một đoạn giai duyên!

Chu Hằng cũng cười cười, nói:

– Phương lão không cần nói giỡn, vẫn là nói ra mục đích chân chính mời chúng ta lên thuyền a!

Ánh mắt Phương Di Dung lập tức ảm đạm đi, Chu Hằng hiển nhiên không có ý gì đối với nàng, không phải lúc này chính là thời cơ cầu hôn tốt nhất sao. Nhưng Chu Hằng cũng không phải là Thăng Hoa Đế tầm thường, tuy là trong lòng nàng không được như ý cũng chỉ có thể cố nén, không có một tia biểu lộ.

Tốt xấu nàng cũng là Công chúa nhỏ của Phương gia, không thể không cần thể diện!

Phương gia lão tổ không khỏi than nhẹ, hắn quả thật muốn tìm lang quân như ý cho hậu nhân mà hắn thương yêu nhất, đáng tiếc hoa rơi hữu ý, nước chảy a! Tuy nhiên cũng không cần gấp, trong vòng trăm năm hắn nhất định có thể phi thăng lên Minh giới, đến lúc đó cả họ được nhờ, sau khi mang theo toàn bộ Phương gia cùng nhau tiến vào Minh giới, chẳng lẽ còn sợ không thể tìm được hảo nữ tế sao?

Ở Tiên giới, Chu Hằng quả thật yêu nghiệt, nhưng ở Minh giới nhiều nhất chỉ có thể coi là ưu tú, còn chưa đủ tư cách lấy được danh hiệu yêu nghiệt nhất!

Hắn bỏ qua sự thất vọng trong lòng, nói:

– Lão phu mời các ngươi tới đây, quả thật có sự tình muốn thương lượng cùng các ngươi!

– Xin lắng tai nghe!

Chu Hằng nói.

– Các ngươi hẳn không phải là cường đạo tinh hải, mà là đến từ 49 Tiên Thành?

Phương gia lão tổ hỏi trước.

Cái này không cần giấu diếm làm gì, Chu Hằng gật gật đầu, thống khoái mà thừa nhận. Hơn nữa, cường đạo tinh hải mặc dù nhiều, nhưng thế lực có thể đi đến Minh Tiên cũng chỉ có vài nhóm, làm sao có thể đột nhiên xuất hiện thế lực mạnh đến nổi không thể tưởng tượng nổi?

Phương gia lão tổ cũng gật gật đầu, nói:

– Lão phu có một tin tức muốn nói cho các ngươi biết trước! Chắc hẳn các ngươi cũng nghe nói có một người tự xưng là Long Đế?

Lại là Long Đế!

– Chuyện mà Phương lão nói có liên quan với Long Đế?

Chu Hằng nói.

– Không sai!

Phương gia lão tổ dừng một chút, nói:

– Vị Long Đế kia từng phái người đi tìm lão phu, muốn liên minh cùng Hàn gia, chung nhau xâm chiếm 49 Tiên Thành!

Hắn lại dừng một chút, nhưng nhìn thấy biểu tình của bốn người Chu Hằng đều không có gì thay đổi, không khỏi nói:

– Các ngươi đã biết tin tức này?

– Cũng là chuyện một ngày trước! Nếu là Phương lão nói sớm một chút, lúc này ta khẳng định sẽ vô cùng kinh ngạc, không cô phụ Phương lão cố ý làm vậy!

Chu Hằng cười nói.

Phương gia lão tổ cũng nở nụ cười, nói:

– Nếu Chu tiểu huynh đã biết, lão phu cũng có thể ít phí miệng lưỡi! Tin tưởng mấy vị cũng không nguyện ý nhìn thấy 49 Tiên Thành bị người khác chiếm cứ?

– Ta rất kỳ quái vì cái gì mà Phương lão muốn nói cho chúng ta biết những chuyện này?

Chu Hằng nhìn Phương gia lão tổ, thiếu chút nữa nói thẳng ngươi thì không phải cường đạo tinh hải ư, quan tâm 49 Tiên Thành như vậy để làm chi?

– Long Đế kia rất mạnh, mạnh đến nổi có khả năng làm 49 Tiên Thành lật đổ!

Phương gia lão gia nói:

– Nhưng 49 Tiên Thành dù sao cũng là Đại Năng của Minh giới xây, tuyệt đối sẽ không bàng quan làm ngơ để Tiên Thành rơi vào tay giặc, nếu thật sự ầm ĩ quá mức, tất nhiên sẽ phái cường giả hạ giới! Đây cơ hồ là khẳng định, lão phu hiểu rất rõ tính nết của cường đạo tinh hải bình thường, tất nhiên là phá hư rất nhiều thứ! Đến lúc đó, cường đạo tinh hải tham chiến khẳng định toàn quân bị diệt, nói không chừng còn sẽ liên lụy đến người vô tội như chúng ta! Lão phu không biết Long Đế kia tại sao muốn phát động loại chinh chiến không có chút ý nghĩa nào này, nhưng biết nếu hắn làm vậy, toàn bộ cường đạo tinh hải sẽ tổn thương nguyên khí nặng nề! Lão phu tuy rằng sắp tới phi thăng, nhưng cũng không muốn nhìn thấy lão hữu

ngày xưa, hay hoặc giả là hậu duệ của lão hữu bị đại kiếp nạn này! Cho nên, lão phu muốn mời mấy vị ra tay, trấn giết Long Đế kia, hóa giải tai nạn lần này!

Không nhìn ra, lão nhân này còn rất có tâm địa Bồ Tát.

Chu Hằng nói:

– Vì cái gì Phương lão cảm thấy chúng ta nhất định sẽ ra tay?

Phương gia lão tổ mỉm cười, nhìn về Kim Long nữ hoàng.

Gừng càng già càng cay!

Mặc dù lão già cũng không biết Chu Hằng với 49 Tiên Thành có ràng buộc như thế nào, nhưng hắn rõ ràng Kim Long nữ hoàng là bị Long Đế bắt đi, còn tẩy não biến thành tay chân, sát thủ, như vậy Chu Hằng tất nhiên có thù hận không thể hóa giải với Long Đế.

Nếu lúc ấy hắn nghe cẩn thận. Thậm chí còn có thể suy đoán ra còn có hai vị Long Hoàng rơi vào trong tay Long Đế, như vậy nhóm Chu Hằng khẳng định sẽ đi tìm Long Đế, quyết đấu một trận.

Chu Hằng cười ha ha, nói:

– Nguyên lai thời điểm Phương lão mời chúng ta lên thuyền, cũng đã nghĩ xong chuyện muốn chúng ta làm tay chân!

– Lão phu đã già, không thích hợp để làm sự tình đánh đánh giết giết, tự nhiên chỉ có thể phiền người tuổi trẻ các ngươi!

Phương gia lão tổ lắc đầu nói, còn cố ý thở dài, tỏ vẻ hắn tuổi già sức yếu.

Chu Hằng cùng con lừa đen nhìn nhau một cái, đều nói câu Lão Hồ Ly trong lòng, hai ngày trước thời điểm tranh đoạt Thất Tinh Quả, lão gia hỏa này vui vẻ tinh lực còn dồi dào hơn nhiều so với tiểu tử!

Rõ ràng là lão gia hỏa này không muốn đắc tội Long Đế kia, dù sao vị kia chính là Tinh Thần Vương, cho dù là có đại đạo Tiên giới áp chế, hắn vẫn là có thể đạt tới cực hạn của Minh Tiên, có được 99 đạo thần cùng lực lượng khủng bố!

Tuy nhiên, lão già coi như là ăn chắc bọn họ, mới có thể cố ý đưa bọn họ một đoạn!

Kháo, xuất công không xuất lực a!

Chu Hằng không khỏi bật cười, nhưng hắn vốn là muốn đi đối phó tân nhậm Long Đế kia, Phương gia lão tổ thật cũng không tính là bày đường cho bọn họ, nhưng lại tặng bọn họ một thứ, giải quyết xong một cái phiền toái lớn của bọn họ, đây vẫn là một mối nhân tình như cũ.

Kế tiếp, ai cũng không có nhắc lại chuyện Long Đế, uống trà xong, ăn cơm uống rượu xong, coi như là khách và chủ tận hứng.

Sau khi bôn ba trong tinh không ba tháng, cự ly của bọn họ đã cách sào huyệt của Long Đế đã không xa, sau khi Phương gia lão tổ rất khẳng khái tặng bọn họ một chiếc Lưu Vân Toa, liền mệnh lệnh cho tinh thuyền thay đổi phương hướng, chạy về Phương gia.

Nói tóm lại, Phương gia không muốn rơi vào vũng nước đục này.

– Chu tiểu tử nhanh lên, hiện tại tinh thần trọng nghĩa của bổn tọa rất dữ dội, đã không kịp chờ đợi muốn trảm gian trừ ác tên Long Đế kia, cống hiến to lớn cho Tiên giới!

Con lừa đen kêu loạn.

Chu Hằng đạp tới một cước, nói:

– Lòng tham chính là lòng tham, còn tinh thần trọng nghĩa cái gì, ngươi biết hai chữ chính nghĩa này viết thế nào sao?

– Chu tiểu tử! Ngươi không cần sỉ nhục bổn tọa a!

Con lừa đen chồm người lên, bộ dáng muốn nổi đóa.

Hồng Long nữ hoàng cũng cười, chen lời nói:

– Hai chữ chính nghĩa nhìn thấy con lừa đê tiện này nhất định sẽ khóc!

– Các ngươi đều khi dễ người ta, người ta không để ý tới các ngươi!

Con lừa đen tương đối "u oán" nói, để bốn người đều là kìm lòng không đặng mà nổi da gà.

– Được rồi, chúng ta xuất phát!

Sau khi Chu Hằng sợ run cả người, vội vàng khống chế Lưu Vân Toa lên đường.

Mặc dù nói cự ly này đã gần chỗ của Long Đế, nhưng vẫn là phải lại trải qua hai lần Không Gian Thiên Việt, bọn họ mới rốt cục đến gần khối đại lục vỡ nát kia. Để Chu Hằng lấy làm kinh hãi chính là, khối đại lục này là cố định ở trong tinh vũ, cũng không có chậm rãi biến hóa vị trí.

Đó là bởi vì khối đại lục này có một đạo trận pháp đang vận chuyển, mạnh mẽ giam cầm nó ở một chỗ.

Đây là rất cần thiết, bởi vì đây là sào huyệt, mỗi lần xuất môn cướp bóc quay đầu lại còn phải tìm nhà khắp nơi chẳng phải là rất khôi hài sao?

– Cướp! Cướp!

Hai mắt con lừa đen tỏa ánh sáng, nó đã hưng phấn không chịu được.

Chu Hằng thu hồi Lưu Vân Toa, Lưu Vân Toa có thể thu vào bên trong không gian pháp khí, không quá lớn giống như tinh thuyền.

Bốn người một lừa khí thế hung hăng giết tới đại lục kia, ba

đại Long Hoàng đồng thời tràn đầy khí tức đáng sợ, các nàng đều là Long Tộc, lại tình như tỷ muội, khí thế của tam nữ hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ, lực chấn nhiếp tràn đầy càng cường đại hơn.

Bọn họ có đủ thực lực, căn bản không cần phải thật cẩn thận, vụng trộm, trực tiếp đường đường chính chính giết tới.

Đối mặt với khiêu khích như thế, bên dưới lại không phản ứng chút nào!

Chu Hằng mở thần thức ra đảo qua, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, trên khối đại lục này cũng không phải không có ai, nhưng số lượng rất ít!

Bốn người rơi xuống, tùy tiện đi tìm một người hỏi, lại lấy được một tin tức không được tốt lắm, Long Đế đại nhân từ một tháng trước cũng đã mang theo đại bộ đội xuất phát, công tới 49 Tiên Thành.

Chương 805: Trước bắc tị thành

Không ngờ nhào đầu vào khoảng không!

– Rất không nể mặt, Long Đế này như thế nào thích chạy đông chạy tây như vậy?

Con lừa đen lập tức nổi trận lôi đình, nó đầy ngập mộng phát tài lập tức biến thành hư ảo a! Tên hỗn đản này!

– Là Long Đế giả!

Ba đại Long Hoàng đồng thời quát tháo, làm cho con lừa đen sợ tới mức người đứng thẳng, thụt lùi lại mười trượng, lại ngồi xổm xuống.

Nếu đại chinh phạt đối với 49 Tiên Thành đã bắt đầu, như vậy hai vị Long Hoàng cuối cùng khẳng định cũng đi theo, ánh mắt của ba đại Long Hoàng lập tức nhìn về phía Chu Hằng, tràn đầy ý năn nỉ.

Các nàng tự nhiên là hy vọng Chu Hằng lập tức khởi hành,

truy kích vị Long Đế kia

Chu Hằng khó xử.

Nếu phải về 49 Tiên Thành, chẳng phải là phải để Hoặc Thiên cùng Hồng Nguyệt gặp mặt? Hai vị này nếu thật muốn đánh nhau, lực phá hoại khả năng còn khủng bố gấp một vạn lần so với đại chiến của Long Đế và 49 Tiên Thành a!

Nhưng nếu Long Đế thực sự xâm lấn 49 Tiên Thành, Chu Hằng cũng có chút không yên lòng, như thế nào cũng không thể bỏ mặc, ở một bên ngồi xem?

Tuy nhiên 49 Tiên Thành lớn như vậy, chỉ cần hắn không chủ động đi tìm Hoặc Thiên các nàng, có lẽ Hồng Nguyệt cũng không có cơ hội nhìn thấy vị thiên nữ tuyệt thế kia. Đương nhiên, cũng không ngoại trừ năng lực cảm ứng của các nàng vô cùng kinh khủng, cách thật xa cũng có thể ngửi được khí tức của đối phương, từ đó triển khai một trận đại chiến!

Như vậy Chu Hằng liền thực sự không có cách nào!

Mặt khác, Thất Tinh Quả không phải cách thời gian trưởng thành không xa sao? Cùng lắm thì để cho Hồng Nguyệt ăn toàn bộ, trực tiếp đưa nàng tiến vào Minh giới, sau khi đưa một vị cô nãi nãi đi, tự nhiên không có khả năng đánh nhau!

Quyết định như vậy!

Rời đi lâu như vậy, Chu Hằng cũng bắt đầu nhớ nhà.

– Chúng ta về Tiên Thành!

Bốn người đoạt một chiếc tinh thuyền, cũng bắt cóc một ít cường đạo tinh hải lái thuyền thay bọn họ, cấp bách quay trở lại 49 Tiên Thành.

Xuất phát từ nơi này, không nhiều lắm là năm tháng lặn lội đường xa mới có thể đuổi tới 49 Tiên Thành. Bởi vậy, sau vẻn vẹn chỉ một tháng, Thất Tinh Quả liền hoàn toàn thành thục!

Loại Thánh dược này có thể dùng trực tiếp, mỗi một quả ít nhất có thể cho Minh Tiên hình thành một đạo thần tướng, đồng thời trong đó súc tích hơn 70 vạn năm sinh trưởng, trong quá trình chứng kiến vũ trụ hưng suy, thiên địa biến hóa.

Đó là lĩnh ngộ vô cùng trân quý, có thể trợ giúp Minh Tiên lĩnh ngộ ảo diệu của Tinh Thần Cảnh, từ đó một lần hành động phi thăng!

Con lừa đen kêu loạn, nếu không phải Chu Hằng nhìn nó chòng chọc, nó khẳng định đã ăn 7 quả Thất Tinh Quả sạch sẽ,

con lừa đê tiện này tuyệt đối làm được sự tình không trượng nghĩa này.

Chu Hằng lại mời Hồng Nguyệt đi ra. “Không có hảo ý” tỏ vẻ Hồng Nguyệt bị thương nặng chưa lành, Thánh dược cho nàng dùng trước.

– Loại linh thảo đẳng cấp thấp này sao có thể trị được hết đả thương nặng của ta?

Khuôn mặt Hồng Nguyệt đầy vẻ khinh bỉ, bộ dáng tên nhà quê ngươi lấy cây cải củ làm Nhân Sâm sao.

– Ngươi tự mình dùng là được!

Nàng thoải mái rời đi, lưu cho Chu Hằng một bóng lưng tuyệt mỹ, lướt nhẹ liên tục, thướt tha.

Kháo, bị khinh bỉ tới đáy a!

– Chu tiểu tử, nàng không ăn, bổn tọa ăn a!

Nước miếng của con lừa đen chảy đầy đất.

Chu Hằng lắc đầu, nói:

– Không được!

– Vì cái gì không được? Bổn tọa muốn ăn! Bổn tọa muốn ăn!

Con lừa đê tiện này đạp vào cổ của Chu Hằng, nói.

Chu Hằng đè nó sang một bên, nói:

– Sau khi trở về, để Hỏa Thần Lô luyện Thất Tinh Quả thành đan dược trước tiên đem. Có thể làm số lượng nhiều ra gấp đôi, hiệu quả lại là không thay đổi!

Hắn vốn chính là tính toán như thế, chỉ là vì phòng ngừa Hồng Nguyệt cùng Hoặc Thiên chạm mặt, lúc này hắn mới nghĩ mọi cách, thà rằng lãng phí Thánh dược cũng phải đưa Hồng Nguyệt đi, ai biết lại bị Hồng Nguyệt xem thường.

Một khi đã như vậy, hắn tự nhiên cũng không thể trực tiếp

dùng Thất Tinh Quả để lãng phí Thánh dược.

Con lừa đen lập tức cụp đầu xuống, lưu luyến nhìn Chu Hằng thu hồi Thất Tinh Quả, tròng mắt không ngừng mà đảo quanh.

– Ngươi không có cơ hội trộm, tuyệt vọng đi!

– Phi! Bổn tọa là con lừa không nói nghĩa khí như vậy sao?

– Không chỉ là giống, rõ ràng chính là vậy!

– Không cần sỉ nhục lư phẩm của bổn tọa!

– Ngươi không phải từ trước đến nay luôn cân khí tiết để bán sao?

– Ha ha ha! Phi, bổn tọa thật muốn cười đấy!

Ba đại Long Hoàng một người trúng Huyết Nguyệt Chú, bị bắt không thể cãi lời Chu Hằng. Một người thì bị Hồng Nguyệt động tay chân, đối với Chu Hằng luôn rất nghe lời, một vị cuối cùng lại quá lười, các nàng tự nhiên không có dị nghị gì đối với ý tưởng xử lý Thất Tinh Quả của Chu Hằng.

Tinh thuyền đi ngang qua tinh vũ, không ngừng tiến hành di chuyển, năm tháng sau, 49 Tiên Thành đã ở ngay trước mắt.

Đã trở lại!

Ầm ầm, tinh thuyền thẳng tiến về phương hướng Bắc Hợi Thành, cũng chậm rãi đáp xuống.

Chỗ cửa ải có người trấn thủ, nhưng đã không phải là một phần của vệ đội Tuyệt Tiên Thành nguyên bản, thay vào đó là cường đạo tinh hải, trong không khí bốn phía vẫn còn phiêu tán mùi máu tươi!

Bộ đội của Long Đế xuất phát sớm hơn bọn họ một tháng, bởi vậy chiến đấu bên này tối đa cũng chính là phát sinh ở một tháng trước, khí tức giết chóc tự nhiên vẫn chưa có hoàn toàn biến mất.

Sưu sưu sưu, bốn người Chu Hằng nhảy khỏi tinh thuyền.

– Thế nào, bé con đẹp quá!

Lập tức có cường đạo tinh hải nói lời đùa giỡn, hai mắt tỏa ánh sáng nhìn ba đại Long Hoàng, nếu không phải Kim Long nữ

hoàng bây giờ đã mặc bình thường, khẳng định tròng mắt của hắn cũng sẽ rơi ra.

– Anh em, ngươi đi đâu lấy được ba cực phẩm mỹ nữ này? Cẩn thận buổi tối sẽ làm cho thắt lưng gãy a!

– Ha ha, cái này gọi là chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu!

Vài cường đạo tinh hải đều nở nụ cười.

Chu Hằng cũng cười, lại là vung tay phải lên, ba ba ba, mấy cường đạo tinh hải này mỗi người đều bị hắn cắt một bàn tay, hắn hỏi:

– Bộ đội của Long Đế hiện tại đánh tới chỗ nào?

– Người mình cũng đánh?

Mấy cường đạo tinh hải đều là thần tình ủy khuất, trong số bọn họ, nữ nhân bất quá là đồ chơi, đừng nói chỉ là chêu trọc bằng miệng, mọi người thay nhau vui đùa một chút cũng không phải sự tình hiếm thấy.

Ba ba ba!

Chu Hằng trở tay lại đánh ra một tát, làm bên gương mặt khác của mấy người này cũng sưng lên.

Những cường đạo tinh hải này đều là thần tình mờ mịt, tên này không phải người của mình sao? Nếu không làm sao có thể nhảy xuống từ trên tinh thuyền của bên ta? Nhưng vì cái gì lại đánh bọn họ? Bọn họ không có làm sự tình gì đắc tội đối phương a!

– Long Đế, bây giờ đang ở đâu?

Chu Hằng lại hỏi.

– Long Đế giả!

Lam Long nữ hoàng vội vàng nói bổ sung.

Khóe miệng Chu Hằng không khỏi giật một cái, bây giờ là thời điểm tranh cãi sao? Hắn trừng mắt nhìn Lam Long nữ hoàng một cái, nữ nhân kia liền vội vàng co cổ lại, lui sang một bên.

– Long … Long Đế đại nhân đã đánh lên rồi!

Một gã cường đạo tinh hải hồi đáp.

Vô nghĩa, Chu Hằng cũng biết Long Đế khẳng định đánh lên, nhưng đến tột cùng đánh tới tầng nào a?

– Nói rõ hơn một chút!

Chu Hằng nhướng mày, tuy rằng hắn có thể trực tiếp rút thần thức của đối phương ra để đọc, nhưng tiên nhân đã sống bao nhiêu năm? Trí nhớ của mỗi một tiên nhân tuyệt đối là kho tư liệu vô cùng to lớn, nếu đọc thực ra rất tốn thời gian.

Nếu không có cách nào, hắn thực ra không muốn sử dụng biện pháp như thế.

– Chúng ta cũng không rõ ràng a!

Những cường đạo tinh hải kia dùng vẻ mặt đau khổ nói.

Quả thật, bọn họ chỉ là tiểu tốt, tiền phương cần gì phải thông báo tiến độ chiến đấu cho bọn họ?

– Chúng ta đi!

Chu Hằng nói với ba đại Long Hoàng, hắn thực ra vẫn còn có chút lo lắng, đao kiếm không có mắt, người của lão Chu gia trong đại chiến có thể có người bị thương tổn hay không? Các ái thê của hắn có thể bị thương tổn hay không?

Bởi vậy, hắn theo bản năng lựa chọn đổ bộ ở tại Bắc Hợi Thành.

Ba! Ba! Ba!

Phía sau hắn, tay phải Lam Long nữ hoàng vừa nhấc, lực đóng băng vận chuyển, hóa tất cả cường đạo tinh hải thành tượng băng, trong nháy mắt cướp đi tánh mạng của tất cả mọi người. Loại giết chóc này đối với nàng mà nói hoàn toàn chính là chút chuyện nhỏ, lúc trước nàng muốn thoát khốn liền trực tiếp mạt sát trăm vạn người!

Bốn người đều là tiên nhân bậc cao, Chu Hằng thu con lừa đen vào Truyện Tống Trận. Bọn họ tiến lên phía trước bằng tốc độ rất nhanh.

Vẻn vẹn chỉ là một ngày sau đó, bọn họ liền đi tới chỗ Truyện Tống Trận của Bắc Hợi Thành, nơi này chỉ có vài người, hiển nhiên, nơi này đã bị Long Đế đánh hạ, không phải người bình

thường mà bọn họ vẫn nhìn thấy.

Chuyện này không khó lý giải, cường đạo tinh hải tiến đến lần này có thật nhiều cường giả Minh Tiên, muốn càn quét Hợi Tiên Thành cỏn con này còn không đơn giản sao?

Đừng nói Minh Tiên, chỉ cần Nhật Diệu Vương liền có thể quét ngang ba thành này.

Chu Hằng dọn sạch cường đạo tinh hải chỗ Truyện Tống Trận, khởi động trận pháp, sau khi nhoáng lên một cái bốn người bọn họ liền tới Bắc Tuất Thành.

Tòa Tiên Thành này cũng bị cường đạo tinh hải chiếm lĩnh hoàn toàn!

Hiện tại Chu Hằng không có thời gian vì dân trừ hại, trên đường đi hắn cũng không ngừng,, chính là xuất phát tiến về Truyện Tống Trận kế tiếp.

Quân đội của Long Đế tới sớm một tháng, cộng thêm có cường giả cấp bậc Minh Tiên dẫn đường, đánh tới Tuyệt Tiên Thành hoàn toàn là không có đối thủ! Trừ phi Tuyệt Tiên Thành phái ra cao thủ tiến đánh, nếu không cường đạo tinh hải có thể hoàn toàn khống chế 4 Vực Tiên Thành, trực tiếp ép về Tuyệt Tiên Thành!

Toàn bộ 49 Tiên Thành là Đại Năng của Minh giới phong chế. Trừ bỏ bốn tòa ra vào Hợi Tiên Thành, cũng không có đường khác có thể đi. Loại phong chế này, cho dù là Minh Tiên cực hạn 89 tướng cũng không thể nào oanh phá, bởi vì chuyện này cũng không thuộc về thủ đoạn của Tiên giới!

Bắc Dậu Thành, Bắc Thân Thành, Bắc Mùi Thành … Bốn người Chu Hằng một đường không ngừng đi tới. Tốc độ của bọn họ rất nhanh, nhưng tốc độ của cường đạo tinh hải cũng không chậm. Có Minh Tiên đảm nhiệm vũ khí công thành bọn họ một đường hoàn toàn có thể vô địch.

Mười lăm ngày sau, Chu Hằng bọn họ đi tới truyền tống trận trước Bắc Tị Thành.

Nếu ở trong dự liệu của hắn, lại có chút ngoài ý của hắn, Truyện Tống Trận này tụ tập rất nhiều người, số lượng vượt qua trăm vạn, vô số cao thủ, từng đạo sát khí trực bức lên trời cao.

Đại bộ đội cường đạo tinh hải còn không có đánh vào Bắc Tị Thành, đại bộ đội của bọn họ đã bị ngăn cản ở nơi này!

Đương nhiên, đây chỉ là một chi trong 4 chi bộ đội mà thôi, ba nhóm cường đạo tinh hải khác khả năng đã đánh tới Tuyệt Tiên Thành.

Bởi vì nơi này có lão Chu gia tọa trấn, cũng có một vị thiên nữ tuyệt thế như Bất Động Minh Vương!

Lam Long nữ hoàng bắt một người lại để thẩm vấn.

Như Chu Hằng suy nghĩ, những cường đạo tinh hải này một đường vốn là đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi; bên Tuyệt Tiên Thành cũng không có làm ra đáp lại tích cực đối với sự xâm lấn của bọn họ, dường như quyết định ở đại quyết chiến tiến hành sau cùng ở Tiên Thành.

Nhưng đại quân của bọn họ đánh tới nơi này, lại là bị cảnh tỉnh!

Lực lượng phòng vệ của Bắc Tị Thành mạnh đến nổi khủng bố, nhất là một đại hán có được khí thế Thiên Long màu tím, mạnh mẽ đánh bọn họ về Truyện Tống Trận! Tuy rằng bọn họ có mười một vị Minh Tiên, nhưng dưới sự liên thủ không ngờ cũng không thể đả bại đại hán kia!

Mà ở ba ngày trước, Truyện Tống Trận này đột nhiên hỏng rồi, bởi vậy hiện tại tạm thời đình chiến, đợi cho sau khi tu sửa hoàn hảo Truyện Tống Trận sẽ tái chiến.

Chương 806: Càn quét

Vạn Cổ Đại Đế chính là Vạn Cổ Đại Đế, với sức một mình đỡ được cường đạo tinh hải tiến công, rất có thể lúc trước hắn tự mình trấn vạn tộc ở Huyền Càn Tinh, đạt được thần uy vô thượng của đế vương duy nhất muôn đời!

Chu Hằng nhếch miệng cười, nếu Vạn Cổ Đại Đế ngăn chận trên đường, vậy hắn có phải cũng sẽ phải làm gì đó hay không?

– Các ngươi đi tìm tung tích của tỷ muội các ngươi một chút, ta tới đối phó bọn họ!

Chu Hằng nói với ba vị Long Hoàng, trong ánh mắt có sát khí sôi trào.

Một đường đi tới, hắn thấy được rất nhiều thảm kịch sinh linh đồ thán. Hắn không phải người ghét ác như cừu, nhưng những thảm cảnh kia để cho hắn hiện lên phẫn nộ mãnh liệt, sự tình kia vốn không nên là người làm ra!

Nếu những cường đạo tinh hải này cũng không coi mình là người, hắn không cần coi bọn họ trở thành người?

Giết toàn bộ!

Hắn không thích giết chóc, nhưng một khi động ý niệm giết chóc, hắn cũng có thể hóa thân làm Tu La Sát Thần!

Ông!

Tử Diễm Thiên Long giận chuyển, hắn hoàn toàn bộc phát ra khí thế của bản thân, sát khí sôi trào hình thành một đạo kiếm trụ màu đen xông thẳng tới chân trời, Thiên Long màu tím thì uốn lượn trên đó, dài chừng hơn vạn trượng!

Một màn này, tự nhiên vô cùng đáng chú ý!

– Thiên Long màu tím?

– A, Ma quỷ kia giết tới nơi này!

– Chạy mau a!

Cường đạo tinh hải lập tức trở nên khủng hoảng, bọn họ hiển

nhiên là bị Vạn Cổ Đại Đế dọa sợ, lúc này nhìn thấy chiêu thức Tử Diễm Thiên Long này, từng người ai cũng sợ tới mức tè ra quần.

– Sợ cái gì, đây không phải là Vạn Cổ Đại Đế kia, chỉ là một tiểu tử Thăng Hoa Đế!

Rất nhanh liền có Sáng Thế Vương xuất hiện, với giọng điệu khinh thường, nói.

Có lời nói của hắn trấn an, đám người hốt hoảng lúc này mới trấn định lại. Đúng vậy a, tuy rằng Tử Diễm Thiên Long này dường như tuyệt không kém hơn so với Vạn Cổ Đại Đế kia, nhưng người lại khác nhau, chỉ là một tên mao đầu tiểu tử thôi.

Chu Hằng lấy hắc kiếm ra, nói:

– Đều đưa cổ ra đi, ta muốn làm thịt các ngươi!

– Hắc, ha ha ha ha!

Tất cả cường đạo tinh hải đều là cười ha hả, chính là một Thăng Hoa Đế đơn thương độc mã muốn giết tới, lại dám khẩu xuất cuồng ngôn bảo bọn họ đưa cổ đợi làm thịt, đây không phải là chuyện vui đùa lớn nhất trên đời này sao?

– Chết!!

Sáng Thế Vương kia bay tới, trong tay đã là xuất hiện 1 thanh trường kích, chém tới Chu Hằng, trong lúc trường kích vũ động, có vô số đạo sát khí quay quanh, tạo thành ánh sáng đen đáng sợ.

Chu Hằng nghênh tiếp, vung hắc kiếm lên chém.

Choang!

Hắc kiếm chém tới, trường kích không huyền niệm chút nào bị chém làm hai, vẻ mặt Chu Hằng nghiêm túc, tiếp tục giết tới!

Cái gì?

Sáng Thế Vương kia hoảng sợ, vội vàng nghịch chuyển linh lực, mạnh mẽ dừng thân hình lại. Hắn muốn nhảy qua, tạm thời tránh được phong mang của Chu Hằng, nhưng lòng bàn chân lại quá dài, không ngờ động cũng không có thể động!

Thần ý của hắn đảo qua, rõ ràng phát hiện trên chân xuất hiện một khối đá nặng, nối liền hắn với mặt đất.

Đây là chuyện gì xảy ra?

Hắn phát lực muốn tránh thoát, lại phát hiện hắn thật giống như trẻ con, căn bản không tránh sự giam cầm trước mặt được.

Chu Hằng đã đánh tới, hắc kiếm xẹt qua!

Ánh mắt của Sáng Thế Vương kia trở nên nghiêm túc, song chưởng đẩy ra! Nếu muốn giết hắn, vậy đã chuẩn bị tốt chuyện ngọc đá cùng vỡ, hắn dễ dàng bị giết như vậy sao?

Ông!

Song chưởng của hắn đánh tới trước người Chu Hằng, nhưng quang thuẫn màu vàng hiện lên, hấp thu toàn bộ công kích của hắn.

Xong đời!

Hắn ngẩng đầu lên, chỉ thấy u quang nhoáng lên một cái, hắc

kiếm đã xẹt qua cổ của hắn.

Phốc! Một đạo huyết quang phóng lên cao, thân thể của vị Sáng Thế Vương này ầm ầm ngã xuống, một đầu người bay lên cao, sau đó rơi xuống đất, lăn mười mấy vòng mới dừng lại, gương mặt vẫn còn mang theo vẻ mặt kinh sợ cùng khó tin mãnh liệt.

Chính là Thăng Hoa Đế, làm sao có thể một kiếm giết chết hắn? Hơn nữa còn là hình thần câu diệt, ngay cả cơ hội để Thần chích của hắn trốn thoát cũng không có!

Chu Hằng thu kiếm đứng đó, hắc kiếm không dính một vết máu.

Hơn chín tháng thời gian này, hắn cũng không có lãng phí a, mỗi ngày đều nghiên cứu Hỗn Độn phù văn. Tuy rằng với tu vi bây giờ của hắn còn chưa có tư cách chân chính lĩnh ngộ pháp tắc thiên địa, chỉ có tư cách "sao chép" phù văn. Nhưng lúc vận dụng hắn vẫn thu được sự tiến bộ khá dài.

Sách, phân, tổ, hợp, hắn có thể tổ hợp sử dụng Ngũ Hành Phù Văn, phát huy ra uy lực mạnh nhất, cũng có thể tách Ngũ Hành Phù Văn ra sử dụng để giảm bớt sự tiêu hao đối với linh lực.

Hơn chín tháng qua đi, hắn đã quen thuộc, tùy ý sử dụng!

Đối phó với một Sáng Thế Vương tự nhiên không cần dùng đến đại phù văn Ngũ Hành, một đạo thạch phù văn, một đạo Kim phù văn, cũng đủ để chế tạo ra cơ hội tuyệt sát!

Cường đạo tinh hải gần đó sợ tới mức mật cũng chảy ra!

Đường đường là Sáng Thế Vương cư nhiên bị một kiếm làm thịt, có còn Thiên Lý hay không a!

Sau khi thân hình Chu Hằng dừng lại, trường kiếm vũ động, hắc kiếm giương lên, chém ra từng đạo kiếm khí lạnh thấu xương, đây căn bản không cần vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn, hắn chính là Thăng Hoa Đế bậc cao, vốn là nghiền ép hết thảy tồn tại dưới Sáng Thế Vương!

Thân hình hắn lướt qua, phần còn lại của chân tay đã bị cụt với máu tươi bay tán loạn, trong nháy mắt đã biến nơi này thành Tu La sát tràng!

– Làm càn!

Trong tiếng quát chói tai, một gã Sáng Thế Hoàng giết tới đây, muốn ngăn cản Chu Hằng, nhưng chỉ là trong nháy mắt hắn liền biến thành một cỗ thi thể!

Sau khi Ngũ Hành Phù Văn mở ra chính là 5 bộ Thiên Kinh, một bộ Thiên Kinh liền có thể ngạo thị thê giơi cường giả, chính là Sáng Thế Hoàng cũng có có tư cách gì xưng là cường giả thê giơi? Tự nhiên là bị miểu sát!

Chu Hằng đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, giết chóc vô số!

Đến lúc này, mười một vị Minh Tiên cũng ngồi không yên!

Kiếm khí của hắc kiếm đã đạt đến 4 trượng, bên trong 4 trượng, chỉ cần bị kiếm khí quét qua cũng không khác gì khi bị hắc kiếm trực tiếp chém trúng, miệng vết thương bị cắt qua khẳng định không ngừng chảy máu, đánh trúng chỗ hiểm hẳn phải chết!

Mà ở ngoài 4 trượng, lại là hàn mang do hắc kiếm hình thành, uy lực này theo khoảng cách trở nên dài hơn mà dần dần thu nhỏ, nhưng thắng ở khoảng cách thực sự đủ dài, đủ để đạt tới nghìn trượng! Với thực lực bây giờ của Chu Hằng, kiếm mang này cho dù là phần đuôi cũng có thể giết Nhật Diệu Đế trong nháy mắt.

Hắn một đường đảo qua, máu tươi bay như bão tố, khủng bố không thể diễn tả.

– Tiểu bối, được rồi!

Một gã Minh Tiên đi ra ngăn cản, tay phải khẽ bóp, lập tức hóa thành vô số đạo lợi kiếm oanh kích tới chỗ Chu Hằng.

Minh Tiên ra tay, chính là Siêu Sáng Thế Đế cũng chỉ có thể nuốt hận!

Chu Hằng không thèm quan tâm đến lý lẽ, thân hình bay cao, hắn tránh được vị Minh Tiên kia, chỉ là triển khai giết chóc những người khác.

– Muốn chết!

Minh Tiên kia cười lạnh một tiếng, công kích của hắn chẳng lẽ là giấy?

Hưu hưu hưu, lợi kiếm đâm đến, nhưng quanh thân Chu Hằng lại hiện lên một bức tường lá chắn màu vàng, có hoa văn nham thạch lưu chuyển, đinh đinh đinh, tất cả lợi kiếm đánh tới cái thuẫn đều sụp đổ!

Một kích của Minh Tiên, đã hóa giải!

Các cường đạo tinh hải đều là xem tới kinh ngạc trố mắt, này

này này này, điều này sao có thể? Một kích vừa rồi không phải là chó và mèo đánh ra a, mà đường đường là Minh Tiên! Minh Tiên a,, đây cũng là chiêu thức mà tiểu võ giả Thăng Hoa Đế có thể hóa giải sao?

Thân hình Chu Hằng tung bay, hắn căn bản không ngừng giết chóc, chỉ là ngắn ngủi mấy phút, một phần mười đại quân cường đạo tinh hải này không ngờ bị hắn giết chết!

Có Tử Diễm Thiên Long chấn nhiếp, người có cảnh giới thấp hơn Chu Hằng căn bản ngay cả chạy trốn cũng không thể, chỉ có thể vươn cổ đợi chết, tạo thành cục diện hoàn toàn nghiêng về một bên.

Hiệu suất giết người này, quả thực rất cao!

– Tiểu tử này cổ quái!

10 tên Minh Tiên khác cũng tiến lên, bọn họ nhìn chằm chằm Chu Hằng giống như nhìn quái vật, một màn vừa rồi kia thật là làm cho người ta chấn kinh rồi, ngay cả bọn họ cũng gần như không thể chấp nhận.

– Phù lục của Minh giới sao?

Có người suy đoán nói.

– Tất nhiên như thế, nếu không hoàn toàn không có khả năng có năng lực phòng ngự như vậy!

– Đáng tiếc, đúng là bị lãng phí như thế!

– Hao hết lực của phù lục, đánh hạ tiểu tử này! Xem ra tiểu tử này có quan hệ sâu đậm với Vạn Cổ Đại Đế, vừa lúc lấy tiểu tử này làm con tin, bức bách hắn cúi đầu!

Trường kiếm của Chu Hằng dựng thẳng, lộ ra nụ cười, nói:

– Tốt lắm, toàn bộ các ngươi tới rồi, vừa lúc để cho ta tiết kiệm khí lực một chút!

Đối mặt với mười một vị Minh Tiên vây công, hắn còn cười được?

Tiểu tử này là ngu ngốc sao?

Khẳng định không phải a! Có tên ngu ngốc nào có thể tu luyện tới Thăng Hoa Đế sao? Hơn nữa ngoại trừ "phù lục" của Minh giới trên người tiểu tử này không nói, chiến lực của tiểu tử này cũng quả thật là vô cùng kinh khủng, ngay cả Sáng Thế Hoàng

cũng đều có thể một kiếm miểu sát, đây hoàn toàn phá vỡ lẽ thường của võ đạo!

Trên thân tiểu tử này khẳng định cất giấu đại bí mật!

Nhất định phải bắt hắn, ép hỏi bí mật của hắn!

Vừa vặn rơi vào trùng vây còn có thể cười đến sáng lạn như thế, đây không phải là ngu ngốc, vậy khẳng định là có con bài chưa lật có thể lật lại thế cờ! Nhưng bọn hắn chính là Minh Tiên a, trên đời này còn sẽ có thủ đoạn gì có thể đấu lại bọn họ?

Muốn trấn áp bọn họ, cũng chỉ có lực lượng tuyệt đối, tỷ như Minh Tiên cấp bậc 20 tướng, 30 tướng!

Nhưng người như vậy, thế giới đã vỡ nát không chịu nổi như Tiên giới đã không có khả năng ra đời!

Sau khi đạt tới Minh Tiên, võ giả liền không có khả năng đột phá, hoặc là đột phá tiến vào Tinh Thần Cảnh, hoặc là chờ thọ nguyên khô cạn mà chết, tuyệt đối không thể hình thành thần tướng thứ hai mươi, trở thành Minh Tiên 10 tướng!

Như vậy, tiểu tử này còn có thể có bài tẩy gì?

Chu Hằng tươi cười sáng lạn, 11 người này nếu phân tán, vậy hắn nhất định phải vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn mười một lần, lúc này mới có thể xử lý tồn tại mạnh nhất Tiên giới. Nhưng bọn hắn bây giờ lại là tập hợp lại một chỗ, vừa vặn khiến hắn có thể một lưới bắt hết!

Ông!

Dưới chân hắn hiện ra một đạo phù văn kim sắc, ầm ầm đẩy ra khoảng cách chừng trăm trượng, bao vây toàn bộ mười một người Minh Tiên ở trong đó.

– Đây là cái gì?

– Chẳng lẽ là thiên … Thiên Kinh!

– Làm sao có thể, Thăng Hoa Đế làm sao có thể nắm giữ Thiên Kinh?

– Không tốt, thiên địa dường như hóa thành cái cối xay, muốn luyện hóa ta!

– A … Lão phu giận a, Thăng Hoa Đế nho nhỏ làm sao có thể nắm giữ Thiên Kinh!

Chúng Minh Tiên đều là không cam lòng kêu to lên, bọn họ tuyệt đối không thể nghĩ đến Chu Hằng nắm giữ một bộ Thiên Kinh! Tai hoạ sắp xảy ra này, bọn họ làm sao có thời giờ suy nghĩ, cho dù là nắm giữ một bộ Thiên Kinh có thể vô địch thê giơi, nhưng vô địch há lại đại biểu cho việc có thể giết hết thảy?

Chỉ có dung hợp thê giơi Thiên Kinh, đó mới là tuyệt cường cái thế chân chính!

Chu Hằng ỷ vào hắc kiếm mà chém, ở bên trong, ở bên trong kiếm khí ngang dọc, ngực của mười một vị Minh Tiên toàn bộ bị xuyên thủng!

Chương 807: Sáng thế vương

Toàn trường một mảnh tĩnh mịch!

Mười một vị Minh Tiên a! Đây chính là mười một vị Minh Tiên a! Làm sao lại bị giết như vậy!

Tất cả cường đạo tinh hải vốn đã bị khí thế của Chu Hằng chèn ép đến không cách nào nhúc nhích, lại nhìn thấy một màn kinh người này, da đầu mỗi người đều là run lên, toàn thân mồ hôi lạnh chảy đầm đìa không ngừng được, có chút người nhát gan đã sợ đến không khống chế được.

Vạn Cổ Đại Đế đã đủ đáng sợ, mấy ngày qua ác ma này cũng đa để lại ấn tượng khủng bố trong lòng cường đạo tinh hải. Nhưng vừa so sánh với Chu Hằng, đơn giản chính là lão thái thái từ mi thiện mục a!

Ngay cả Minh Tiên cũng đều bị hắn dễ dàng hủy diệt, trên đời này còn có người nào là đối thủ của hắn sao?

Không muốn chết a! Ta không muốn chết a!

Đây là tiếng lòng của tất cả cường đạo tinh hải, nhưng dưới khí thế áp bách của Chu Hằng, có người nào có thể chạy trốn? Nga, đúng vậy, võ giả Sáng Thế Cảnh vẫn là có thể chống đỡ khí thế của Chu Hằng, không đến mức bị áp bách tới mức ngay cả nhúc nhích cũng không thể nào, nhưng ba đại Long Hoàng không tìm được người muốn tìm, lúc này cũng qua đây thu gặt mạng người!

Cho dù là Sáng Thế Đế, gặp được ba vị Long Hoàng này há có đường sống!

Chu Hằng không lưu tình chút nào, vung hắc kiếm chém trúng, máu chảy thành sông, thi thể hài cốt đầy đất!

Sau một giờ giết chóc, một chi quân đội của cường đạo tinh hải toàn quân bị diệt, không có để lại một người sống!

– Chúng ta đi phía tây 12 Tiên Thành, đi tới Tuyệt Tiên Thành!

Chu Hằng nói xong câu đó liền tiến vào trong Tiên Cư,

Đường này đã không thông, đại lục nơi này có lực lượng cường đại bảo hộ, đó là Đại Năng của Minh giới thiết lập, dựa vào lực lượng bây giờ của Chu Hằng còn không thể oanh phá, vậy cũng chỉ có thể trở về đường cũ, đi đường khác thôi.

Ở bên trong khắp nơi của Tiên Thành, trong Tây Hợi Thành có lão tử của Dương Lan Hinh, Chu Hằng trở thành con rể tiện nghi, dù sao cũng phải đi qua nhìn tình huống một chút.

Để Kim Long nữ hoàng cùng Lam Long nữ hoàng phụ trách chạy đi, Hồng Long nữ hoàng thiên tính biếng nhác đi vào trong Tiên Cư nghỉ ngơi, mà Chu Hằng bắt đầu luyện hóa tinh khí sinh mệnh mà hắc kiếm hút được.

Thời điểm Ngũ Hành Phù Văn đại thành, hắn bị thương nặng, làm cho tu vi thụt lùi, từ 15 tướng xuống 14 tướng. Nhưng sau khi hắn giết chết vài Minh Tiên, không những tu bổ tổn thất pháp tướng trở về, hơn nữa còn rất có bổ ích, sớm đã là Thăng Hoa Đế 18 tướng!

Lần này thì càng tăng thêm sự kinh khủng, hắn một hơi làm thịt mười một Minh Tiên, còn có vạn võ giả Sáng Thế Cảnh, Thăng Hoa Cảnh, Nhật Diệu Cảnh, tinh khí sinh mệnh chung vào một chỗ sẽ nồng hậu đến trình độ nào a?

Ba ngày sau đó, Chu Hằng liền tạo thành 21 đạo pháp tướng. Đạt tới cực hạn của Thăng Hoa Đế.

Kế tiếp, chính là trùng kích Sáng Thế Cảnh!

Ngay cả Thiên Kinh đại biểu cho cấp độ võ đạo cao nhất của

thê giơi cũng hoàn toàn nắm giữ, như vậy bình chướng Sáng Thế Cảnh há có thể đỡ nổi Chu Hằng?

Dù sao từ Bắc Tị Thành đến Bắc Hợi Thành cần chừng mười ngày hành trình, hắn còn có rất nhiều thời gian dùng để đột phá.

Chu Hằng tĩnh tọa, từng đạo minh ngộ dâng lên trong lòng, hắn bắt đầu trùng kích Sáng Thế Cảnh!

Từ khi hắn phi thăng ở Phàm giới, đến bây giờ đã có tư cách trùng kích Sáng Thế Cảnh, chẳng qua đã trải qua thời gian năm năm. Năm năm, cho dù là thả vào Phàm giới, đối với võ giả mà nói cũng là thời gian cực kỳ ngắn ngủi.

Nhưng hắn lại hoàn thành một lần nhảy vọt hoa lệ, mới vào Tiên giới, leo lên tới 49 Tiên Thành còn giống như chỉ là chuyện ngày hôm qua, nhưng chỉ chớp mắt hắn sẽ trở thành Sáng Thế Vương!

Mà đáng sợ hơn vẫn là chiến lực của hắn, ngay cả Minh Tiên cũng đều có thể dễ dàng mạt sát!

Ở trong vòng năm năm lấy được thành tích như vậy, đủ để

Chu Hằng kiêu ngạo!

Từ pháp tướng tiến vào thần tướng, đây cũng là một cái bay vọt về chất. Nghiêm chỉnh mà nói, pháp tướng chỉ tương đương với chuyện võ giả thêm một tay, một chân; thần tướng mới để cho võ giả có phân thân chân chính, thậm chí là tánh mạng thư hai, thứ ba!

Ngũ Hành Phù Văn chói mắt phát quang, 21 đạo pháp tướng đang tiến hành dung hợp, thân thể Chu Hằng tản ra ánh sáng vàng chói mắt, tiến quân về Đại viên mãn sau cùng của Tiên giới.

Ông! Ông!

Nhật nguyệt lên cao, sau khi hắn đột phá Thăng Hoa Cảnh, tất cả trăng sáng cùng mặt trời đều dung hợp làm một, lúc này đang bắt đầu khởi động từ trong cơ thể hắn, hóa thành một vầng trăng sáng, một đạo mặt trời rực rỡ, giống như tồn tại chân thật vậy.

Pháp tướng không ngừng dung hợp, 21 đạo hư ảnh hoàn toàn hóa thành một thể, biến thành một đạo bóng người chân thật nhất!

Thần tướng!

Ầm!

Linh khí thiên địa vọt tới, ông ông ông, một đạo lại một đạo thần tướng liên tiếp hiện lên, trong nháy mắt đạt tới chín đạo!

Sáng Thế Vương 9 tướng!

Tinh khí sinh mệnh mà Hắc kiếm hấp thu được còn không có tiêu hao hết, tiếp tục tăng tu vi của hắn lên. Đáng tiếc, sau khi đặt chân đến Sáng Thế Cảnh, tinh khí sinh mệnh vốn to lớn lập tức trở nên không đủ, không ngờ chỉ làm cho hắn có thêm một đạo thần tướng liền hoàn toàn hao tổn!

Tuy nhiên không có vấn đề gì, sát chiêu mạnh nhất bây giờ của hắn chính là Ngũ Hành Phù Văn, tu vi cảnh giới của bản thân cũng không phải là trọng yếu nhất!

Hắn vừa lòng cười, sau khi phá vỡ mà vào Sáng Thế Vương, hắn có thể liên tục sử dụng Ngũ Hành Phù Văn, số lần sử dụng lập tức tăng lên gấp đôi, uy lực cũng đồng dạng tăng lên gấp đôi! Đáng tiếc, bởi vì pháp tắc không thay đổi, cho nên lực lượng của hắn tuy rằng lập tức tăng vọt hơn vạn lần, nhưng cũng vẻn vẹn chỉ tăng uy lực của Ngũ Hành Phù Văn lên gấp đôi!

Đúng như trước hắn liền phát hiện, uy lực thì của Ngũ Hành Phù Văn lớn, nhưng lại xa xa không bằng Lăng Thiên Cửu

Thức!

Trăng có tròn khuyết, đâu có thể nào có chuyện thập toàn thập mỹ?

Hắn rời khỏi Tiên Cư, lúc này phát hiện đã về tới Bắc Hợi Thành, khoảng cách địa phương xuất quan chỉ có hành trình không đến nửa giờ.

– Di, làm sao ngươi, làm sao ngươi là Sáng Thế Vương?

Lam Long nữ hoàng sau khi liếc mắt quét Chu Hằng một cái, đột nhiên kinh hô một tiếng, tràn đầy vẻ khó tin.

Kim Long nữ hoàng cũng ngạc nhiên, Sáng Thế Vương, đây là chuyện bất khả tư nghị cỡ nào!

Sáng Thế Cảnh là cấp độ khó có thể vượt qua mức nào, nhưng tên này ngược lại, chính là chừng mười ngày liền vượt qua không hề khó khăn, đây quả thực không phải là người a!

Không hổ là chủ nhân!

– Đừng ngạc nhiên như vậy, cũng không phải chuyện gì lớn

lao!

Chu Hằng lạnh nhạt nói, đối với hắn mà nói, dung hợp Ngũ Hành Phù Văn mới là khó khăn nhất, cũng là chuyện có cảm giác thành tựu cao nhất, sau khi bước ra một bước này, tiến vào Sáng Thế Cảnh cũng liền như thế.

Kim Long nữ hoàng cùng Lam Long nữ hoàng đều là liếc mắt, chỉ cảm thấy trên thân Chu Hằng xuyên thấu qua một cỗ hương vị giả ngu nồng nặc.

Mười ngày đã đột phá Sáng Thế Cảnh còn không có gì đặc biệt hơn người?

Điều này bảo các nàng làm sao chịu nổi a!

Cho dù các nàng đều là kiều nữ kiệt xuất nhất trong một chi nhánh của Long Tộc ở Tiên giới, lúc trước đột phá Sáng Thế Cảnh tốn bao lâu thời gian? Hơn 100 năm! Nhưng đã được ca tụng là thiên tài mười mấy vạn năm mới xuất hiện!

Đây là chuyện các nàng vẫn lấy làm kiêu ngạo từ trước đến nay, nhưng bây giờ lại bị Chu Hằng đả kích làm cho hoàn toàn không có lòng tự tin! Ghê tởm hơn chính là, ngay cả thiên tài mười ngày đột phá Sáng Thế Cảnh cũng không coi vào đâu, các nàng tính là cái gì?

Ngu như heo sao?

Ở bên trong ánh mắt ai oán của hai đại Long Hoàng, bọn họ rời khỏi Bắc Hợi Thành, cũng không cần tinh thuyền, trực tiếp dùng thân thể trống rỗng vượt qua tinh không, một ngày sau đó liền tới Tây Hợi Thành.

Chu Hằng thẳng đến Dã Mã Thành, nhạc phụ Dương Thiết Hổ tiện nghi của hắn là ở chỗ này, thay thế hào môn Phó gia lúc đầu. Hiện tại cường đạo tinh hải kéo tới, không biết vị cha vợ tiện nghi này có chuyện gì hay không.

Vẻn vẹn chỉ mấy giờ sau, bọn họ liền tới tòa cổ thành này.

Nơi này đã bị cường đạo tinh hải phá được, hết thảy trật tự đều không còn tồn tại, tường thành sớm đã bị oanh phá, gạch vỡ khắp nơi đều có, không cần thông qua cửa chính liền có thể tiến vào tòa thành thị này.

Mà so với thảm trạng bên trong thành, phá hư phía ngoài này thật sự là không đáng giá nhắc tới.

Trong thành, khắp nơi là thi thể, bất kể là nam nữ lão ấu, mà chỉ cần là thi thể nữ tính trẻ tuổi đều là khỏa thân, hiển nhiên trước khi chết đã bị lăng nhục, trên mặt ai cũng mang theo biểu tình vô cùng thống khổ, trong ánh mắt u ám vẫn còn có thể nhìn thấy hận ý không cam lòng.

Cường đạo tinh hải nam nhiều nữ ít, tuy rằng mỗi một đoàn cường đạo đều có doanh kỹ tồn tại, nhưng sao có thể thỏa mãn được nhiều người như vậy? Bọn họ tiến vào Tiên Thành, thật giống như con sói đi vào đàn dê, không chút kiêng kỵ phát tiết thú tính của bọn họ.

Hai đại Long Hoàng đều là lửa giận ngút trời!

Các nàng thân là Long Tộc, vốn sẽ không để ý sinh tồn diệt vong của chủng tộc khác, bằng không các nàng cũng sẽ không phát động đại chiến ở hơn 300 vạn năm trước, nhưng thân là nữ nhân, thảm kịch như vậy trước mặt lại là xúc động giới hạn cuối cùng của các nàng!

Võ giả khi còn sống tránh không được giết chóc, nhưng loại chuyện ác này … Không xứng là người!

Chu Hằng khuôn mặt lạnh lùng, hắn trừ tức giận ra còn có lo lắng, vạn nhất cha vợ tiện nghi kia có chuyện , Dương Lan Hinh khó tránh khỏi sẽ thương tâm! Hắn không muốn nhìn thấy nhất chính là nữ nhân của mình thương tâm rơi lệ.

Hiện tại, vô luận là bởi vì lý do nào, hắn cũng phải tiêu diệt những cường đạo tinh hải này!

Hắn mở thần thức ra, rất nhanh thì đã phong tỏa vài người, sau khi thân hình nhoáng lên một cái, hắn liền xuất hiện trước mặt của mấy người kia.

– Ai?

Đó là bốn cường đạo tinh hải, lúc này đang ăn uống thả cửa trong một ngôi tửu lâu. Trong tinh không không ánh sáng không trăng, ít có súc vật cùng thực vật, bọn họ có rất ít cơ hội ăn uống.

Nhìn thấy Chu Hằng đột ngột xuất hiện, bốn người này tất cả giật mình, không tự chủ được mà đứng lên.

– Ngồi xuống đi!

Chu Hằng xoay chuyển ánh mắt, khí thế chấn động, bốn người kia lập tức đặt mông ngồi xuống.

Bốn người này bất quá là Nhật Diệu Vương, đừng nói Chu Hằng có được Tử Diễm Thiên Long, chỉ là uy áp Sáng Thế Vương của hắn đã không phải là bốn người này có thể chống cự! Bọn họ nơm nớp lo sợ, đối mặt với Chu Hằng giống như đối mặt với Thần Linh vô thượng, làm cho bọn họ phát ra sự kính sợ không gì sánh được từ đáy lòng.

– Trong thành này, còn có người còn sống không?

Chu Hằng hỏi.

– Có! Có!

Bốn người kia liền vội vàng gật đầu.

– Ở đâu?

– Nhốt tại ngoài Bạch Hạc Hạp thành!

Hưu, Chu Hằng bay lên trời, mà ở phía sau hắn, bốn cường đạo tinh hải kia đã bạo liệt mà chết.

Không cần hắn nói gì, hai đại Long Hoàng đã là theo sát phía sau, ba người rất nhanh liền đi tới bên ngoài Bạch Hạc Hạp thành. Nơi này lúc trước có vô số Bạch Hạc đậu ở đây, bởi vậy liền có tên là Bạch Hạc Hạp.

Chỉ thấy hẻm núi trống trải như mặt đất trên quảng trường, đang có mười hai tên nam nhân quỳ trên mặt đất, trên thân "trống không", hai tay bị trói sau lưng, đầu gục xuống đất, trên lưng có một vết thương đỏ bừng.

Có một nam nhân tóc dài tay cầm roi da, đi tới đi lui sau lưng của bọn họ, quất mạnh một roi, đánh vào mỗi một người, một đạo máu tươi bắn ra, đau đến mức người nọ run rẩy kêu lên.

Xung quanh bọn họ, có một đám người quần áo rách nát ngồi đó, nữ có nam có, mỗi người vẻ mặt uể oải, tay chân của bọn họ cũng đeo gông xiềng, xem ra đều là bị bắt làm tù binh.

Bên ngoài nữa, thì có cường đạo tinh hải cầm đao kiếm, bọn họ là phụ trách trông coi, nhưng lúc này đang xem trò vui, mang trên mặt nụ cười tàn bạo.

Cha vợ tiện nghi của Chu Hằng đúng là một trong những nam nhân đang quỳ trên mặt đất.

Chương 808: Khổ hình

Cường đạo tinh hải xâm chiếm, 49 Tiên Thành tuyệt đối không nghĩ tới.

Ai lại nghĩ đám cường đạo tinh hải lại dám chủ động tiến công 49 Tiên Thành? 49 Tiên Thành là đại biểu Minh giới lúc này, đại biểu cho chính thống, giống như quân nghe thiên mệnh, làm sao nghĩ tới bọn cường đạo trước giờ chỉ dám đi cướp lại dám làm chuyện đại nghịch bất đạo như thế?

Trong cường đạo tinh hải không thiếu tồn tại có thể chống lại cường giả siêu cấp Tuyệt Tiên Thành, bọn họ dẫn thuộc hạ tiến vào, một đường n đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi! Mà vì 49 Tiên Thành phân bố giai tầng đặc thù, toàn bộ cường giả tuyệt đỉnh đều tập trung ở trong Tuyệt Tiên Thành, cho nên không thể cứu viện kịp thời!

Từng Tiên Thành chỉ trong chớp mắt bị vây hãm, rơi vào tay cường đạo tinh hải. Tây Hợi Thành là một trong bốn đại thành thị giàu có, tự nhiên bị vây hãm đầu tiên, cũng vì vậy mà bị tàn phá nghiêm trọng nhất, cường đạo tinh hải đi qua, gian dâm, giết chóc, không có điều ác nào mà không làm.

Điều đáng vui mừng duy nhất là mục tiêu của đám cường đạo tinh hải này là đánh hạ Tuyệt Tiên Thành, bởi vậy sau khi

đánh hạ tòa Tiên Thành này, phần lớn đám cường đạo đều dùng truyền tống tiến tới, chỉ lưu lại một vài kẻ đồng lõa cướp đoạt tại nguyên trong Tiên Thành mà thôi.

Chẳng hạn như thịt, đừng thấy nó rất bình thường, nhưng đối với cường đạo tinh hải quanh năm suốt tháng chỉ lang thang khắp vũ trụ tăm tối thì đây là thứ xa xỉ! Bởi vậy tất cả người sống sót ở Dã Mã Thành đều bị dẫn tới Bạch Hạc Hạp nhốt lại, trong thành có một ít cường đạo tinh hải cướp đoạt.

Phần lớn cường đạo tinh hải làm ra tội ác không thể tha thứ cho nên mới bị 49 Tiên Thành đuổi giết, bị buộc phải trốn vào chỗ sâu trong tinh hải làm thổ phỉ, mà một ít là đám người lưu vong bị bắt, sau khi bị buộc gia nhập làm cường đạo giết người như ngóe, cho nên lại càng hận Tiên Thành.

Tiên Thành hoàn toàn bị rơi vào trong tràng tai nạn.

Bọn họ giống như nô lệ bị chủ làm nhục, hiện tại tất cả cừu hận đều đáp trả lại. Bọn họ không quan tâm ban đầu là ai buộc bọn họ phải rời khỏi 49 Tiên Thành, mà lại coi như toàn bộ người Tiên Thành là đối tượng trả thù.

Bọn họ giết người không chút kiêng kỵ, tra tấn như phát rồ. Coi đây là thú vui, lộ ra bản chất nguyên thủy nhất của con người.

Thân là cường đạo tinh hải, trước kia khi bọn họ cướp sạch

tinh thuyền cũng không làm những chuyện như vậy, chỉ là lần này có đủ thời gian, người lại nhiều, cho nên bọn họ càng được tận hứng chơi mà thôi.

Nơi có áp bách, làm sao không có phản kháng!

Người bị bắt giữ đương nhiên không nguyện ý trở thành gia súc bị tra tấn, giết chóc, cho nên bọn họ tạo phản. Nhưng đây là thế giới dùng võ vi tôn!

Đối với Tây Hợi Thành mà nói, Nhật Diệu Vương đã đại biểu cho vô địch, huống chi bên đám cường đạo tinh hải có ba Nhật Diệu Vương, một Nhật Diệu Hoàng?

Phản kháng tự nhiên bị trấn áp, mà 12 tên đầu lĩnh phản kháng lúc đầu bị dùng hình răn đe!

Chết là kết quả tất nhiên, nhưng mà muốn chết cũng không dễ dàng như vậy, không chịu đủ tra tấn sao có tác dụng khuất phục?

Đét! Nam nhân tóc dài lại quất thêm một roi lên lưng một người, máu tươi chảy ra, hắn lè lưỡi liếm môi một cái, trong ánh mắt lộ ra vẻ tàn ngược.

Hắn tên là Vi Hoa Đông, xuất thân từ Tây Hợi Thành, lúc

trước chỉ là một tiểu mục đồng, bởi vì bộ dạng tuấn tú, cho nên bị thiếu gia một nhà quyền thế bắt làm luyến đồng. Những năm đó chịu đủ mọi thống khổ tra tấn.

Nhưng hắn tâm tính kiên nghị, âm thầm tu tập công pháp, sau khi đột phá Nguyệt Minh Vương tận dụng cơ hội chém chết tên thiếu gia kia, sau đó núp trên tinh thuyền khai mỏ trốn vào tinh hải.

Chiếc tinh thuyền kia không khéo gặp phải cường đạo tinh hải, mà Vi Hoa Đông về sau gia nhập cường đạo tinh hải, liên tục cố gắng, bây giờ hắn đã là Nhật Diệu Vương!

Lần này, hắn coi như "Áo gấm về nhà"!

Người bị ngược đãi thành tánh rất dễ hình thành tâm lý ngược đãi, giống như hắn, trong cường đạo tinh hải nổi tiếng với thủ đoạn tra tấn tàn nhẫn, vì vậy công việc thi hình 12 tên đầu lĩnh phản kháng giao cho hắn.

Đét, đét, đét!

Hắn không ngừng quất roi, vận dụng lực lượng vô cùng xảo diệu, mỗi lần người chịu đòn đều bị một mảng máu thịt bắn ra.

Lại tránh được vị trí yếu hại, như vậy để kẻ chịu hình chịu được lâu hơn.

– Đây chính là tấm gương của các ngươi! Hắn vừa quất vừa lạnh lùng nói: – Kẻ phản kháng chỉ có một kết cục, chết! Nhưng rơi vào tay ta. Chết cũng là xa xỉ, muốn chết cũng không dễ dàng như vậy đâu!

– Nhớ kỹ thân phận của các ngươi, các ngươi bây giờ là heo, là cẩu, không còn là ngươi nữa! Các ngươi không phải là người!

– Thưởng cho các ngươi một miếng cơm, cho các ngươi còn sống, đã là ân huệ lớn nhất với các ngươi rồi.

– Còn muốn tự do, còn muốn phản kháng?

– Đây là kết cục muốn tự do!

– Đây là kết cục phản kháng!

– A… 12 tên chịu tra tấn liên tục kêu thảm thiết, không phải xương cốt bọn họ không cứng rắn, mà là Vi Hoa Đông rất am hiểu tra tấn người, mỗi một roi đều quất lên chỗ mềm yếu nhất của bọn họ, khiến cho bọn họ đau đến tận xương tủy.

– Dương huynh, lần này là ta liên lụy ngươi rồi! Trong đám người thụ hình, một gã nam nhân quỳ gối bên Dương Thiết Hổ nói. Hắn nhìn qua hơn 40 tuổi, dáng người cực kỳ khôi ngô, nhưng cả người đẫm máu.

– Ha ha ha! Từ xưa chết là khó nhất, Tư Đồ huynh cần gì phải để ở trong lòng? Võ giả chúng ta sao có thể cam lòng chịu uất ức, tự nhiên phải oanh oanh liệt liệt tranh tài một trận! Dương Thiết Hổ dũng cảm cười to.

– Đáng tiếc, Tư Đồ gia ta không thoát được ai, xem ra là diệt tộc rồi. Nam tử họ Tư Đồ nói, hắn chính là Tư Đồ Lăng, phụ thân của Tư Đồ Huyền Anh, trước đây không lâu mới đột phá Nguyệt Minh Đế, phần thực lực này có thể xếp vào dạng mạnh nhất ở Dã Mã Thành rồi, nhưng mà ở trước mặt đại quân cường đạo tinh hải lại bé nhỏ không đáng kể.

Dương Thiết Hổ cũng lộ ra vẻ lo âu, ái nữ duy nhất của hắn tuy rằng đã theo Chu Hằng rời đi, nhưng lần này cường đạo tinh hải lại hùng hùng hổ hổ mũi kiếm nhắm thẳng vào Tuyệt Tiên Thành!

Nếu bọn họ thành công, như vậy toàn bộ 49 Tiên Thành sẽ rơi vào vạn kiếp bất phục! Như vậy cho dù Dương Lan Hinh được Chu Hằng mang tới Tiên Thành nào đều không thoát khỏi kiếp nạn.

Nhất là trong loại chiến tranh này, nữ nhân đẹp không phải

chuyện tốt gì, ngược lại càng khiến mình chịu nhiều đau khổ giày vò hơn.

Khi đó, kết quả tốt nhất là chết sạch sẽ!

Hy vọng Chu Hằng có thể mang ái nữ rời khỏi 49 Tiên Thành, cho dù cả đời lưu lạc ở tinh vũ thì vẫn còn tốt hơn ngàn lần, vạn lần rơi vào tay đám cường đạo tinh hải!

– Bây giờ cho các ngươi một cơ hội.

Thanh âm Vi Hoa Đông vang lên, giống như ác ma nói: – Kế tiếp, ta chỉ thi hình một người, liên tục ba ngày, sau đó ngày thứ ba xử tử hắn! Tuy nhiên, người là do các ngươi chọn ra.

Lời này vừa nói ra, người xung quanh đều cả kinh kêu lên, đây rõ ràng là muốn chia rẽ bọn họ!

Tên này thật độc!

Nhưng mà 12 người kia đều lộ ra vẻ thống khổ, thủ đoạn tra tấn của Vi Hoa Đông vô cùng đáng sợ! Bọn họ bây giờ không sợ chết, nhưng nếu chịu khổ hình liên tục ba ngày, nghĩ tới đây mà trước mắt tối sầm lại.

– Không có người sao?

Vi Hoa Đông cạc cạc cười quái dị: – Không có người đi ra, ta sẽ mãi tra tấn các ngươi! Tin ta đi, ít nhất trong vòng một năm không ai trong các ngươi chết được!

Nghe nói như thế, 12 người Dương Thiết Hổ đều toàn thân phát run, có mấy người thiếu chút nữa thì hôn mê!

Ở trong lòng bọn họ, không có ai đáng sợ hơn Vi Hoa Đông này.

– Ta! Dương Thiết Hổ đột nhiên hét lớn: – Họ Vi kia, ngươi cứ tra tấn lão tử đi! Ha ha ha! Không phải là ba ngày thôi sao, ba ngày sau ngươi không giết lão tử thì ngươi chính là cháu của lão tử.

– Được!

Cũng không biết ai kêu lên một tiếng, đám người xung quanh hoan hô lên, trong lúc nguy nan mọi người cần nhất là khích lệ, dũng khí! Dương Thiết Hổ đại nghĩa giống như một dòng suối mát gột rửa nội tâm chết lặng của bọn họ.

– Ha ha ha! Bây giờ cho ngươi mạnh miệng, nhưng ta hy vọng nửa ngày sau ngươi còn được như vậy! Vi Hoa Đông cười lạnh, sau đó dùng ánh mắt dày đặc đảo qua mọi người, người bị ánh mắt của hắn đảo qua đều không tự chủ được ngậm miệng lại, trong lòng vô cùng sợ hãi.

Ngươi là dao thớt, ta là thịt cá!

Có anh dũng đại nghĩa hơn thì như thế nào, cuối cùng vẫn không tránh khỏi kết cục bị tra tấn tới chết!

Nghĩ đến đây, hào khí vừa dâng lên trong lòng mọi người lại biến mất vô tung vô ảnh, cuối cùng biến thành chết lặng.

Sống một ngày thì một ngày đi!

Vi Hoa Đông lộ ra nụ cười tàn nhẫn, hắn chính là muốn kết quả như vậy, hủy diệt hy vọng của người khác từng chút một, cuối cùng tuyệt vọng nhận mệnh, đây mới là thành tựu thi hình cao nhất!

– Dương Thiết Hổ đúng không, tự ngươi xem đi, có không người nào nguyện ý đứng ra cho ngươi không?

Hắn túm tóc Dương Thiết Hổ, vặn đầu Dương Thiết Hổ đảo qua một vòng, thu vẻ mặt mọi người vào mắt: – Có người hay

không? Không có!

– Ngươi không phải là anh hùng, mà là một tên đần độn! Vi Hoa Đông chẳng những tra tấn Dương Thiết Hổ, còn muốn hủy diệt tinh thần, ý chí của hắn, để hắn trầm sâu trong tuyệt vọng.

Bốn phía tĩnh mịch, chỉ có tiếng hít thở nồng đậm.

Không ai nguyện ý làm kẻ yếu, nhưng mà thực tế tàn khốc, quả thật phần lớn người ở đây đều không phải anh hùng.

– Ngươi sai lầm rồi!

Tư Đồ Huyền Anh run rẩy đứng lên, trong huyết quản từng dòng máu tươi cuồng phún, hắn sắc mặt tái nhợt, nhưng lại rướn lưng thẳng tắp: – Dương huynh, ta đồng cam cộng khổ với ngươi!

– Còn có ta!

– Còn có ta!

10 người thụ hình cũng nhao nhao đứng lên.

Vi Hoa Đông mặt lạnh lại, đây không phải là khiêu khích quyền uy của hắn ở trước mặt mọi người sao!

Đám không biết sống chết này, phải cho bọn họ nếm thử phát minh thi hình thiên tài của mình mới được.

Hắn vung voi lên, xoạt, hung hăng quất tới Dương Thiết Hổ.

Dương Thiết Hổ toàn thân căng thẳng, cắn chặt răng, biểu hiện anh dũng là một chuyện, nhưng mà sự thật lại là chuyện khác! Hắn nhắm chặt hai mắt, nhưng đợi nửa ngày, hắn cũng không cảm thấy đau đớn.

Hắn mở mắt ra, chỉ thấy một gã nam nhân trẻ tuổi đứng trước mặt mình, tay phải đang tóm chặt cây roi kia!

– Chu, Chu Hằng! – – – –

Chương 809: Cứu cha vợ

Dương Thiết Hổ từng vô số lần ảo tưởng đại năng Tuyệt Tiên Thành giống như thiên thần đột nhiên giáng xuống, một chiêu trấn giết tất cả cường đạo tinh hải nơi này, giải cứu mọi người. Nhưng thời gian trôi đi, hắn cũng dần cảm thấy nó thật xa vời.

Nhưng mà tuyệt đối không nghĩ tới, không ngờ thực sự có người giống như thiên thần đột nhiên giáng xuống, hơn nữa người này còn là con rể tiện nghi của hắn.

Hắn đầu tiên cả kinh, sau đó vui sướng, tiếp đó lại biến thành kinh hoảng.

– Chu Hằng, chạy mau, ngươi thế đơn lực yếu, không phải đối thủ của bọn họ đâu! Chạy mau! Chạy mau! Thực ra Dương Thiết Hổ và Chu Hằng cũng không có bao nhiêu tình cảm cha vợ, con rể, nhưng mà nữ nhi duy nhất của mình đi theo tên nam nhân này, hắn tự nhiên phải nghĩ tới hạnh phúc của nữ nhi mình.

– Chu Hằng? Vi Hoa Đông dùng sức rút roi ra, nhưng đầu roi bị tay Chu Hằng nắm chặt như gọng kìm, hắn căn bản rút không nổi! Trong lòng hắn không khỏi kinh hoảng, nhưng nghĩ tới ở đây còn một vị Nhật Diệu Hoàng tọa trấn, trong lòng hắn lại trấn định lại.

– Không nghĩ tới còn có cá lọt lưới! Hắn lạnh lùng nhìn Chu Hằng. Xoạt xoạt xoạt, hai đại Long Hoàng cũng từ trên trời hạ xuống, cười cười đứng phía sau Chu Hằng.

– Oa, đàn bà đẹp quá!

– Thật đẹp, trời ạ, cực phẩm như vậy sao lại lộ ra trước mặt người?

– Sao tự dưng lại đưa tới cửa?

Nhìn thấy hai đại Long Hoàng, đám cường đạo tinh hải trông coi bên ngoài đều sôi trào. Bọn họ chưa từng thấy tuyệt sắc như vậy? Hơn nữa, hai đại Long Hoàng đều có điểm đặc sắc, một người tóc lam, một người tóc vàng, đầu lại có sừng dài, khiến cho các nàng có thêm vẻ mị hoặc kỳ lạ.

– Chu Hằng, Lan Hinh đâu? Dương Thiết Hổ trong lòng máy động, sao chỉ có Chu Hằng và hai nữ nữ phong tình này vậy? Ai nữ của hắn đâu? Nếu nói Chu Hằng đơn thương độc mã giết tới, hắn cũng không nghĩ nhiều, nhưng bây giờ Chu Hằng lại dẫn theo nữ quyến, trong nữ quyến không có ái nữ của hắn, tự nhiên hắn sốt ruột!

Có phải binh hoang mã loạn, tiểu tử này để lạc ai nữ rồi hay

không?

Hắn quýnh lên, đang muốn đứng lên tóm ngực Chu Hằng, nhưng hắn quên mất hai chân hai tay đều bị trói chặt với nhau, vừa đứng lên đã bị ngã nhào xuống đất.

Chu Hằng vội vàng nhích người qua, nếu để cho Dương Lan Hinh biết lão tử nàng nằm dưới chân mình, khó tránh khỏi sẽ bị nàng trợn mắt mấy ngày.

– Cạc cạc dát, nơi này không phải nơi các ngươi thủ thỉ đâu. Vi Hoa Đông cười quái dị nói, ánh mắt đảo qua hai đại Long Hoàng. Trong mắt có tàn nhẫn, lại như có ý hoàn toàn không quan tâm.

Khi còn nhỏ cái ấy của hắn từng bị thương quá nặng, sau trưởng thành đã không còn hứng thú với nữ nhân nữa, ngược lại tiếng kêu thảm của nữ nhân lại khiến hắn vui sướng.

Tra tấn hai cô gái tuyệt sắc này nhất định vô cùng thích thú!

– Lan Hinh không sao, nhạc phụ không cần lo lắng! Chu Hằng nói. Nhẹ buông roi da ra, sau đó đỡ Dương Thiết Hổ lên, cởi trói cho hắn.

Chỉ là lúc này Dương Thiết Hổ đã bị phế bỏ tu vi, không gian đan điền trống rỗng, không còn một tia linh lực nào nữa.

Hắn bây giờ ngoài có thọ nguyên của Nguyệt Minh Đế ra thì đã không khác gì người thường rồi. Hơn nữa, lúc trước còn bị khổ hình, đối với người thường mà nói chính là chuyện thương gân động cốt, thọ mệnh của hắn sẽ bị giảm mạnh.

Đầu lĩnh tạo phản bị phế bỏ tu vi là rất bình thường.

Chu Hằng tiện tay lấy ra một lọ đan dược đưa tới, nói: – Nhạc phụ, ngươi ăn những đan dược này trước đi, củng cố thân thể một chút! Có thiên tài đan đạo hắn ở đây. Dương Thiết Hổ muốn lấy lại tu vi thì có khó gì?

Vi Hoa Đông cũng không ngăn cản Chu Hằng, hắn thấy ba người này là tự chui đầu vô lưới, hắn cần gì phải gấp?

Con mồi, phải từ từ đùa bỡn mới thích!

– Tiểu tử, hai cô bạn gái của ngươi không tồi, bảo các nàng cởi quần áo, để mọi người cùng nhau thưởng thức một chút, thế nào? Hắn cười lạnh nói với Chu Hằng.

– Cởi! Cởi hết đi. Keo kiệt làm gì. Tiểu tử ngươi khẳng định đã nhìn chán rồi, để tên to xác đó xem chút đi!

Đám cường đạo tinh hải cũng nhao nhao kêu lên, bọn họ chưa từng gặp nữ nhân đẹp như vậy, mỗi người đều muốn lòi cả mắt, thét lên chói tai, giống như trâu đực động dục.

Dương Thiết Hổ cười khổ, hắn biết người con rể này rất lợi hại, nhưng mà lợi hại là lợi hại ở trên đan dược a! Nhưng lúc này chỉ có thể dựa vào nắm tay, ngươi luyện đan lợi hại hơn nữa thì có ích gì?

Vì sao lại đến, hắn tu vi đã phế, vốn đã mất đi hy vọng, sao không để hắn chết đi cho rồi?

Hả? Một cỗ nhiệt khí đột nhiên từ bụng dâng lên, điên cuồng lan tràn khắp toàn thân, đan điền vốn khô kiệt được rót vào một dòng suối mát, không ngờ lại có một đường sinh cơ, sau đó phát triển phồn thịnh.

Tu vi của hắn… Đang lấy tốc độ khủng khiếp khôi phục! Ông, trong cơ thể hắn chấn ra từng dòng linh lực, giống như sóng nước, mọi người dễ dàng cảm nhận được.

Tên này đang khôi phục tu vi!

Xít!

Lúc trước Vi Hoa Đông để chấn nhiếp mọi người mới phế bỏ tu vi 12 người này trước mặt mọi người, đương nhiên, sau khi phế bỏ tu vi, bị đánh sẽ càng đau hơn.

Nhưng bây giờ tên này chỉ ăn mấy viên đan dược, tu vi lại đang điên cuồng khôi phục.

Này này này này này, này là cấp bậc Tiên đan gì a! Tốc độ khôi phục như thế chẳng khác nào ánh sáng à, nhanh chóng lướt qua Tụ Linh, Ích Địa, Khai Thiên, Sơn Hà… Một đường cuồng phong đến Hóa Thần Cảnh, chỉ hơi hơi tạm dừng, liền vượt qua tiến vào Nguyệt Minh Vương.

Sau khi trở thành tiên nhân, tốc độ khôi phục hơi chút chậm, nhưng vẫn nhanh đến kinh người, chỉ một hai phút đã đạt tới Nguyệt Minh Vương đỉnh phong, trực tiếp nhảy vào Nguyệt Minh Hoàng!

Dương Thiết Hổ vốn là Nguyệt Minh Đế đỉnh phong, hắn mất đi chỉ là tích lũy linh lực, lĩnh ngộ cảnh giới bản thân thì lại không. Mà Chu Hằng cho hắn ăn cái gì? Nguyệt Hoa Đan a, đó là đan luyện từ Nguyệt Hoa Liên à, một viên có thể gia tăng lực lượng một vầng trăng sáng, khôi phục linh lực còn không nhanh sao?

Về phần Nguyệt Hoa Đan, có Mộc Đồng Đồng – Tinh Linh nữ hoàng tương lai đào tạo Nguyệt Hoa Liên, hiện tại đã sinh trưởng đầy ra, cho dù không luyện thành đan dược ăn vào cũng có thể khôi phục rất nhanh.

Đỏ mắt a!

Mặc kệ đám cường đạo tinh hải thích giết chóc điên cuồng thế nào, nhưng có một điểm bọn họ không khác gì võ giả 49 Tiên Thành, đó chính là khát vọng lực lượng!

Tiên đan này có thể khiến cho thực lực Dương Thiết Hổ tăng vọt như đánh máu gà, sao không khiến cho bọn họ không đỏ mắt ghen tị chứ? Cũng không biết là ai rống lên trước, lập tức có mười mấy giết lại.

Trước đoạt Tiên đan… Sau đoạt mỹ nữ!

Cường đạo tinh hải cũng không có quy củ nào, quả đấm người nào lớn người đó chính là vương! Chu Hằng khí thế chấn nhẹ ra, thình thịch thình thịch thình thịch, những người này lập tức bị một cỗ lực lượng vô hình chấn bay. Nếu không phải Chu Hằng cố ý thủ hạ lưu tình, những người này đã sớm chết mấy trăm lần rồi!

Cũng không phải Chu Hằng không đành lòng hạ sát thủ, mà khi chứng kiến cha vợ vị tra tấn khổ sở như vậy, chuyện này để hắn báo thù là tốt nhất.

Vi Hoa Đông sắc mặt căng thẳng, lúc trước người phát động công kích với Chu Hằng tuy rằng người mạnh nhất cũng chỉ là Nguyệt Minh Đế, nhưng mà Chu Hằng chỉ khẽ nâng tay đã đánh bay bọn họ, đủ thấy người này ít nhất phải là Nhật Diệu Vương!

Không thể khinh địch, không thể sơ suất!

Hắn gào to một tiếng, thông tri cho hai vị Nhật Diệu Vương và Nhật Diệu Hoàng khác, ba người này cũng không biến thái như hắn, sau khi tới nơi này, khẳng định suốt ngày đều đè người nữ nhân.

Chu Hằng cũng không gấp, chỉ đợi tu vi Dương Thiết Hổ khôi phục toàn bộ, quá trình này cũng không quá lâu.

Hưu, hưu, hưu, ba gã võ giả Nhật Diệu Cảnh từ nhà gỗ trong sơn cốc bay ra, mỗi người đều bất mãn. Bọn họ đang cao hứng, đột nhiên bị gọi đi, sao lại không bất mãn chứ.

Nhưng lúc nhìn thấy hai đại Long Hoàng, bọn họ đều sáng mắt, bất mãn cũng không cánh mà bay!

Vi Hoa Đông vẫn rất giảng nghĩa khí, cũng không độc chiếm loại cực phẩm này! Ồ, đồ chơi của tên này cũng không dùng

được, cho hắn nữ nhân xinh đẹp hơn nữa cũng không cương được.

Chính vào lúc này, rốt cục Dương Thiết Hổ đã phục hồi tu vi, thậm chí ở dưới tác dụng của Nguyệt Hoa Đan, hắn còn cố gắng đột phá cực hạn, trở thành Nguyệt Minh Đế 8 luân!

– Nhạc phụ, oan có đầu, nợ có chủ, mối thù này để ngươi tự tay báo mới thống khoái, tiểu tế sẽ không nhúng tay vào! Chu Hằng cười nói, chỉ chỉ cường đạo tinh hải trong cốc.

Ngươi rất là để mắt ta a!

Dương Thiết Hổ khóe miệng giật một cái, hắn đã hoàn toàn khôi phục tu vi, thậm chí đột phá cực hạn thì thế nào, Nguyệt Minh Đế cũng chỉ là Nguyệt Minh Đế, sao có thể địch nổi Nhật Diệu Vương chứ, nếu như đổi trường hợp khác, hắn đột phá Nguyệt Minh Đế 8 luân khẳng định vui muốn chết, nhưng bây giờ nào sao có tâm tình này.

– Nhạc phụ cứ việc yên tâm, tiểu tế sẽ áp trận cho ngươi! Chu Hằng bơm hơi cho hắn.

Dương Thiết Hổ trong lòng định lại, đúng, hắn còn gì mà phải sợ?

Đã mất đi tu vi một lần, đã có giác ngộ hẳn phải chết, như vậy thì oanh oanh liệt liệt chiến một trận đi!

– Chu Hằng, đợi lúc lão phu xuất thủ, ngươi lập tức trốn đi! Dương Thiết Hổ chỉ chú trọng trình độ đan đạo của Chu Hằng, lại không ôm hy vọng chiến lực của hắn. Hắn không muốn ái nữ trở thành quả phụ. – Đi đi! Chu Hằng ra vẻ không quan tâm.

Trời ạ, lão tử ta chính là nhạc phụ của ngươi a!

Dương Thiết Hổ thiếu chút nữa rống lên, nhưng nghĩ tới địch nhân ở ngay trước mặt, hắn vẫn nhịn xuống, cười với bốn người Vi Hoa Đông nói: – Các ngươi từng người lên, hay là cùng tiến lên.

– Không biết sống chết! Một gã Nhật Diệu Vương cười lạnh, ánh mắt của hắn đảo đi đảo lại thân thể hoàn mỹ đẫy đà dọa người của hai đại Long Hoàng, không nhịn được liếc Dương Thiết Hổ một cái, giống như nhìn một con bọ chó vậy.

Đối với Nhật Diệu Vương mà nói, Nguyệt Minh Đế chỉ là như vậy mà thôi.

Hắn tùy ý đánh ra một chưởng, chụp xuống Dương Thiết Hổ.

– Đi! Dương Thiết Hổ rống với Chu Hằng, toàn lực nghênh đón công kích của đối phương, lực lượng 8 vầng trăng tràn ra.

– Tự tìm đường chết! Tên Nhật Diệu Vương kia khinh thường nói, một chưởng giống như núi lớn đập xuống.

Thình thịch!

Dương Thiết Hổ đỡ một chưởng này, một dao động lực lượng tràn ra, hắn lại mạnh mẽ đánh tan, thân hình như ánh chớp bắn về phía đối phương, một quyền đánh ra, nện thẳng tới ngực tên Nhật Diệu Vương kia.

Trong tiếng trầm đục vang lên, tên Nhật Diệu Vương kia lập tức bị đánh cho liên tiếp thối lui hơn mười trượng, lại nặng nề đụng vào vách núi đá mới ngừng lại được, tiếp đó phun ra một ngụm máu tươi, ngực lõm xuống một khối. – –

Chương 810: Dương Thiết Hổ phát uy

Tại sao có thể như vậy?

Dương Thiết Hổ ăn xuân dược sao, sao lại mạnh như thế, một đấm đã đánh cho Nhật Diệu Vương hộc máu! Quá khoa trương đi!

Đừng nói đám cường đạo tinh hải đều không thể tin được, cho dù tù binh cũng nửa câu cũng không nói lên được.

Dương Thiết Hổ thắng là chuyện tốt, bọn họ ước gì đối phương có thể hóa thân làm Sáng Thế Đế, chém hết tất cả cường đạo tinh hải! Nhưng mà bọn họ cũng không phải con nít, biết khác nhau giữa sự thật và ảo tưởng.

Nếu Dương Thiết Hổ thực sự lợi hại như vậy, vậy sao hắn lại bị cường đạo tinh hải bắt lại? Sao bị phế bỏ tu vi?

Chuyện này cũng không làm giả được!

Chẳng lẽ Tiên đan của Chu Hằng còn có tác dụng mạnh hơn?

Nhưng mà dù có mạnh mấy đi nữa cũng chỉ là Nguyệt Minh Đế a, sao có thể chống lại được Nhật Diệu Vương chứ?

Tất cả mọi người đều có loại kích động vò đầu bứt tai, đây là chuyện khó có thể giải thích được a, bọn họ đều kinh ngạc không thôi.

Cho dù Dương Thiết Hổ cũng không sao nói rõ được, hắn hiểu rõ lực lượng của mình nhất, mình còn kém xa Nhật Diệu Vương, làm sao lại bộc phát ra được chiến lực mạnh mẽ như vậy? Nếu nói đối phương đang cố ý trêu đùa hắn, chỉ làm bộ bị hắn đánh bại… Vậy đối phương cũng quá chịu chơi rồi!

Bởi vì ai cũng bị vây ở trong khiếp sợ, chiến đấu kỳ dị tạm thời ngừng lại.

– Phi! Tên Nhật Diệu Vương kia liên tục ói máu, từ vách núi bắn ra, hắn hoảng sợ, cả kinh kêu lên: – Tu vi của ta, tu vi của ta bị tụt xuống Nguyệt Minh Đế rồi!

Hả, sao lại có chuyện như vậy?

Hiện tại mọi người hiểu vì sao hắn lại bị Dương Thiết Hổ một quyền đánh bay, rất đơn giản, tu vi của hắn đã bị tụt xuống Nguyệt Minh Đế, mà hắn vừa không đột phá cực hạn, cũng chỉ

là 7 vầng trăng, chống lại 8 vầng trăng thì có hậu quả gì?

Từ 7 vầng trăng đến 8 vầng trăng, chính là đánh vỡ cực hạn a!

Chênh lệch lực lượng một vầng trăng ít nhất là gấp mười lần đấy.

Vậy bị một quyền đánh cho hộc máu là chuyện rất bình thường, thậm chí không bị đánh chết là còn may rồi!

Nhưng một điều bí ẩn đã được làm rõ. Lại có thêm một điều bí ẩn hơn, đó là tu vi vị Nhật Diệu Vương này sao lại bị tụt xuống! Chuyện này cũng không phải ăn nhầm thứ, bị đau bụng ảnh hưởng đến chiến lực à!

Sau một lúc kinh ngạc, ánh mắt mọi người đều tập trung lên người

Chu Hằng.

Chính là hắn, hắn cứu Dương Thiết Hổ ra, cho Dương Thiết Hổ một lọ đan dược, sau đó Dương Thiết Hổ anh dũng như

đánh máu gà. Đồng thời một quyền đánh cho Nhật Diệu Vương hộc máu!

Nếu trong đó không liên quan gì tới Chu Hằng, cho dù chết bọn họ cũng không tin!

Nhưng mà quan trọng là, thanh niên tuổi trẻ này có năng lực đó sao? Không ít người biết Chu Hằng, biết hắn có danh hiệu Dược sư tam tinh, nhưng mà Dược sư tuy rằng địa vị cao thượng, nhưng chưa bao giờ nhấc lên quan hệ với vũ lực a!

Mờ mịt. Mọi người đều mờ mịt.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Nhạc phụ, nắm bắt thời gian, chúng ta còn nhiều chuyện phải làm!

Dương Thiết Hổ lúc này mới giật mình tỉnh lại, trong lòng hắn hung ác, thầm nghĩ quản gì là hắn hay là Chu Hằng, hiện tại song phương đều là Nguyệt Minh Đế. Nhưng mà hắn đã đột phá cực hạn, giờ không động thủ còn tới khi nào?

– Giết! Hắn hét lớn một tiếng, giống như một đầu hùng sư giết đi ra ngoài.

Sau khi bị bắt giữ, mấy ngày nay hắn chẳng khác nào chó mèo, đã sớm bị nghẹn một cỗ ác khí, sát khí, trước đó bị đánh

cho sống không bằng chết, hắn đã hận tới phát điên rồi!

Hiện tại một khi vượt qua, sát ý của hắn sao lại không tăng mạnh chứ?

Dương Thiết Hổ cường thế tiến công, mà Nhật Diệu Vương kia vì bị tụt tu vi, hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn, liên tiếp bại lui, bị đánh cho không ngừng hộc máu, mắt thấy chống đỡ không được bao lâu thì ngủm.

Nguyệt Minh Đế 7 luân và Nguyệt Minh Đế 8 luân căn bản là hai trình độ khác biệt.

– Mọi người cùng tiến lên! Nhật Diệu Hoàng của đối phương đứng ngồi không yên, vội vàng cùng Vi Hoa Đông và tên Nhật Diệu Vương thứ ba vây công Dương Thiết Hổ.

Bọn họ vừa động thủ liền bi kịch phát hiện. Cảnh giới của mình cũng bị tụt xuống Nguyệt Minh Đế!

Này!

Cảnh giới bị tụt chẳng qua là bề ngoài, nhưng sau lưng lại đại biểu ý nghĩa gì? Có một loại lực lượng vượt xa bọn họ tác động lên bọn họ mà bọn họ không hay biết. Loại lực lượng này muốn giết chết bọn họ… Hoàn toàn chỉ là một ý niệm!

Nghĩ đến đây, bốn người đều run lên, trong lòng lạnh lẽo không thể hình dung.

Thứ lực lượng không biết mới là đáng sợ nhất!

Dương Thiết Hổ lại không quả nhiều chuyện như vậy, thấy bốn người đều bị tụt xuống Nguyệt Minh Đế, không khỏi ha ha cười to một tiếng, vung tay đánh tới bốn người!

Đột phá cực hạn chỉ có một ít thiên tài mới làm được, mà có thể đột phá cực hạn số 10, đạt tới 11 vầng trăng, 11 vầng mặt trời, 11 đạo pháp tướng, thần tướng, vậy có thể coi là Vương trong võ giả!

Trên đời này cũng không có nhiều thiên tài như vậy, ít nhất bốn tên cường đạo tinh hải này tuyệt đối không phải!

8 vầng trăng tròn của Dương Thiết Hổ vô địch tuyệt đối, cho dù lấy một địch 4 cũng chiếm thượng phong, ép cho bốn người kia ngay cả thở cũng khó. Bởi vì Vi Hoa Đông mà hắn thống hận nhất, tự nhiên cũng bị phần lớn lửa giận trút xuống, Vi Hoa Đông bị đánh cho kêu thảm thiết không dứt. – Đáng đánh!

– Đánh chết tên khốn nạn này!

– Cái tên súc sinh này đã tra tân mười mấy người, hôm nay cũng để cho hắn trả cái giá đắt.

Đám tù binh phẫn nộ, Vi Hoa Đông tàn nhẫn thích giết chóc, trước kia mọi người giận mà không dám nói gì, nhưng bây giờ phong thuỷ thay phiên chuyển, bọn họ tự nhiên phải phát tiết cơn giận trong lòng.

Dương Thiết Hổ toàn lực đánh ra, nhiều hơn một vầng trăng, hắn giống như thiên thần, đánh cho Vi Hoa Đông không ngừng đổ máu, tiêu máu, hộc máu! Thù trước hận sau tính vào, Dương Thiết Hổ hắn cũng không phải thiện nam tín nữ gì, hắn vô duyên với lấy ơn báo oán, trừng mắt tất báo mới là bản tính của hắn.

Hắn cường thế oanh kích, Vi Hoa Đông tới bờ sinh tử, nếu không phải ba người còn lại toàn lực ứng cứu thì khẳng định hắn đã tiêu rồi. Nhưng đây cũng chỉ là kéo dài hơi tàn, Dương Thiết Hổ hận nhất chính là Vi Hoa Đông, mỗi một chiêu đều vận hết toàn lực, kết cục đã sớm quyết định.

Chu Hằng có chút không kiên nhẫn, tâm niệm động chuyển, Ngũ Hành Phù Văn tăng thêm áp chế, lực lượng bốn người Vi Hoa Đông lại bị hắn làm suy yếu.

– A…

Hiệu quả như dựng sào thấy bóng, Vi Hoa Đông lập tức bị đánh gãy một tay, sau khi ở trên trời xẹt qua một vòng cung rơi vào trong đám đông. Như vậy cũng tốt, giống như thịt rơi vào trong đàn chó dữ, những tù binh tranh đoạt cánh tay kia, há mồm liều mạng cắn xé!

Vi Hoa Đông cực kỳ đáng giận, lại khiến người ta muốn ăn sống hắn.

– A!

Vi Hoa Đông liên tục kêu lên thảm thiết, lại một cánh tay bị cắn xuống. Cánh tay bị ném vào đám đông, lại khiến mọi người tranh đoạt, dường như một món bảo khí, một gốc cây thánh dược vậy. Không lâu lắm, lại một cái bắp đùi bị quăng tới, tiếp theo là cái đùi thứ hai, cuối cùng thên thể cũng bị ném vào trong đám đông, bị đám người tức giận đánh tiếp, tiếng kêu thảm thiết yếu dần, cuối cùng hoàn toàn yên tĩnh.

Mà tất cả cường đạo tinh hải đều khiếp sợ, bọn họ không phải chưa từng giết người, nhưng mà cắn từng khối thịt trên người chó tới chết, đã vượt qua khỏi giới hạn chịu đựng của bọn họ rồi.

Dương Thiết Hổ đại phát thần uy, rất nhanh đã xử lý toàn bộ cường đạo tinh hải, đoàn người lập tức hoan hô. Nhao nhao dùng ánh mắt sùng bái nhìn Dương Thiết Hổ.

Nhưng đối với Chu Hằng, bọn họ lại kính sợ tới cực hạn!

Tất cả chuyện này là sau khi Chu Hằng tới mới phát sinh, chỉ cần không phải người ngu ngốc đều có thể đoán được hoặc là Chu Hằng hoặc là hai mỹ nhân tuyệt thế sau lưng hắn động tay chân, chỉ là mượn tay người Dương Thiết Hổ thực hiện mà thôi.

Vị thanh niên là kiêu ngạo của Dã Mã Thành này, vị Dược sư tam tinh đệ nhất lịch sử này, hiện giờ có thực lực khủng bố cỡ nào?

Cường đạo tinh hải bị diệt toàn bộ, kế tiếp là công tác giải quyết tốt hậu quả.

Tuy nhiên, mọi người đều không dám trở về Dã Mã Thành. Ít nhất trước khi Tuyệt Tiên Thành chưa phản công quy mô lớn, bọn họ không dám! Sau khi tạ ơn Chu Hằng cùng Dương Thiết Hổ, bọn họ nhao nhao bỏ đi, thế giới lớn như vậy, bọn họ hoàn toàn có thể tìm một chỗ trốn trước.

– Chu đại sư! Một gã trẻ tuổi xuất hiện ở trước mặt Chu Hằng, thập phần cung kính thi lễ với Chu Hằng.

– Thì ra là Tư Đồ huynh! Chu Hằng ôm quyền đáp lễ, người trẻ tuổi này là Tư Đồ Lăng, cũng xem như là người bạn đầu

tiên của hắn ở Tiên giới.

Tư Đồ Lăng bị lời này khiến cho đỏ mặt, ánh mắt đầy hưng phấn. Hắn hoàn toàn không nhìn ra thực lực của Chu Hằng. Cũng biết Chu Hằng ít nhất là một vị Dược sư tam tinh, địa vị có thể so sánh với Nhật Diệu Đế, có thể được Chu Hằng xưng một tiếng "Huynh đệ", hắn tự nhiên tự hào.

Nhìn Tư Đồ Lăng vừa mới tiến vào Nguyệt Minh Hoàng không bao lâu, Chu Hằng không khỏi cảm khái trong lòng, lúc trước bọn họ còn từng cùng nhau tiến vào Tinh Phong Không Gian tham gia thí luyện, nhưng mà thoáng cái đã mấy năm trôi qua. Đối phương vẫn chỉ là Nguyệt Minh Hoàng, nhưng mà hắn đã trở thành Sáng Thế Vương.

Sau khi cảm khái, hắn làm tán tài đồng tử, tặng cho đối phương mấy viên Nguyệt Hoa Đan. Đủ để đối phương một hơi đột phá lên Nguyệt Minh Đế 8 luân!

Nhưng có thể đột phá Nhật Diệu Vương hay không còn phải ngộ tính bản thân Tư Đồ Lăng, nếu như Chu Hằng muốn giúp hắn bước ra bước này, vậy cũng không phải trả giá mấy viên đan kia, mà là phải hao tổn tu vi bản thân.

Quan hệ giữa Chu Hằng với hắn còn chưa đến mức này!

Nhưng mà ngay cả như vậy, Tư Đồ Lăng đã vui mừng đến ngây người, nắm chặt bình thuốc ngay cả cảm ơn cũng nói

không nên lời, chỉ kinh ngạc nhìn Chu Hằng.

Hắn đã nếm qua một viên Nguyệt Hoa Đan, chính vì vậy mà khi ở Nguyệt Minh Vương đột phá 8 vầng trăng, thậm chí chiếm được cơ hội đột phá, nếu không không mất 50 tới 100 năm thì hắn đừng mơ tưởng tiến vào Nguyệt Minh Hoàng!

– Chu huynh, ta không biết nên cảm tạ ngươi như thế nào! Tư Đồ Lăng mặt đỏ rực, liên tục vái tạ Chu Hằng:

– Đại ân lần này n, ta có nói gì cũng không đủ để biểu đạt cảm kích trong lòng, ta chỉ nói một câu, chỉ cần Chu huynh có gì sai khiến, bất kể núi đao chảo lửa, chỉ cần một câu nói của ngươi, Tư Đồ Lăng ta chết cũng không từ.

Chu Hằng gật gật đầu, nhận thi lễ của đối phương, nếu không chỉ sợ Tư Đồ Lăng cũng không dám nhận lễ vật quý báu như vậy.

Sau hai ngày nghỉ ngơi dưỡng sức, Chu Hằng nói với Dương Thiết Hổ: – Nhạc phụ, ngươi cùng ta đi đi, Lan Hinh cũng rất vướng bận về ngươi.

Sau khi Dương Thiết Hổ thở dài liền đáp ứng, Dương gia hắn tân tân khổ khổ tạo dựng lên đã bị cường đạo tinh hải hủy diệt hoàn toàn, hiện tại chỉ một mình cô đơn, sau khi bị tra tấn, hắn đã không còn hùng tâm tráng chí gì nữa, chỉ muốn ở canh con gái, ngậm kẹo đùa cháu.

Chương 811: Tiến đánh đại quân cường đạo tinh hải

Tuy nhiên, khi Dương Thiết Hổ biết Chu Hằng muốn đuổi theo cường đạo tinh hải, từ Tây Hợi Thành đánh tới Tuyệt Tiên Thành, lại tới Bắc Tiên Thành, rồi đến Bắc Tị Thành, hắn không khỏi sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, đặt mông ngồi trên đất.

Dương lão đại không phải gan không đủ lớn, nhưng mà dù sao hắn vẫn chỉ là Nguyệt Minh Đế nho nhỏ a, cũng chỉ có tư cách xông xáo tại thành nhỏ, hiện tại đột nhiên kêu hắn chạy tới Tuyệt Tiên Thành, điều này sao không dọa sợ hắn chứ?

Không bị miệng sùi bọt mép, hoặc là hôn mê bất tỉnh, thì đã là biểu hiện rất tốt rồi.

– Chu, Chu Hằng, ngươi không phải đang nói đùa chứ? Dương Thiết Hổ sao có thể nghĩ đến mới trôi qua mấy năm, Chu Hằng đã trưởng thành đến trình độ mạnh nhất Tiên giới là Sáng Thế Vương, hơn nữa chiến lực thậm chí cũng không kém Minh Tiên?

Nói cho hắn biết chuyện này thì thế nào, ngược lại hắn còn tưởng Chu Hằng bị bệnh tâm thần!

Ái nữ ở Bắc Tị Thành, điểm ấy Dương lão đại cũng không hoài nghi, bởi vì Chu Hằng là Dược sư tam tinh, lại trẻ tuổi đến đáng sợ, tự nhiên có thể được đại gia tộc ở Bắc Tị Thành chào mời gia nhập liên minh, nhưng nếu nói Chu Hằng chỉ dựa vào thực lực của mình đi tới Bắc Tị Thành, điểm ấy đánh chết Dương Thiết Hổ cũng không thể chấp nhận được!

Hoàn toàn không có đạo lý!

Chu Hằng cũng không nói nhảm, sau khi tiện tay nhét nhạc phụ tiện nghi này vào trong Tiên Cư, liền khởi hành bay tới Tuyệt Tiên Thành.

Với thực lực mạnh mẽ đoàn người bọn họ, trên đường tuy rằng cũng gặp cường đạo tinh hải ngăn cản, nhưng mà có thể ảnh hưởng được gì tới bọn họ? Tuy nhiên, vì bọn họ xuất phát chậm hơn cường đạo tinh hải 1 tháng, truyền tống trận của Bắc Tị Thành không thông, bay tới bay lui lại mất một tháng, điều này khiến bọn họ càng bị chậm hơn.

Bên Tuyệt Tiên Thành hạ quyết tâm chiến một trận sau cùng ở Tiên Thành, bởi vậy coi như bỏ qua 48 Tiên Thành, chỉ bố trí phòng vệ tòa thành cuối cùng, hậu quả tạo thành chính là đại quân cường đạo tinh hải một đường thế như chẻ tre, trực tiếp tấn công tới Tuyệt Tiên Thành!

Không tới 20 ngày, đám người Chu Hằng rốt cục đi tới truyền tống trận một thành nhỏ phía tây, tiến thêm một bước chính là

Tuyệt Tiên Thành! Chu Hằng kêu người trong Tiên Cư trừ Hồng Nguyệt ra, sắp đánh giáp lá cà với cường đạo tinh hải. Ba đại Long Hoàng tự nhiên muốn khai hỏa toàn bộ chiến lực, mà con lừa đen và Dương Thiết Hổ cũng có thể tham gia náo nhiệt.

Thấy đoàn người mình đã tới thành nhỏ phía tây, Dương Thiết Hổ tràn đầy kinh ngạc, thật sự không nghĩ ra đoạn đường này đám người Chu Hằng sao vượt qua được. Hắn nhìn chung quanh, có một loại cảm giác rất không chân thật.

Khởi động truyền tống trận, truyền tống chỉ là chuyện trong nháy mắt tình, mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt. Bọn họ đã tới Thánh địa 49 Tiên Thành, Tuyệt Tiên Thành đại biểu cho quyền lực cao nhất Tiên giới.

Lần trước đám người Chu Hằng từ Bắc Tý Thành tiến vào Tuyệt Tiên Thành, chỗ nhìn thấy cũng cảnh vật cũng không có gì khác thường, đều là ở ngoài Tuyệt Tiên Thành, xung quanh là cảnh đẹp không sao tả xiết.

Nhưng lần này, chỉ thấy bên ngoài Tuyệt Tiên Thành đóng đầy lều trại. Lều trại đóng thành trận thế. Trận thế kích cỡ khác nhau, nhưng tung tâm mỗi một doanh trại đều cắm một lá cờ khác nhau.

Mỗi một lá cờ đại biểu cho một chi cường đạo tinh hải!

Đây vốn chỉ là quân tạp nham, Long Đế dựa vào thực lực cường đại của mình hứa hẹn ưu đãi liên hợp những đám cường đạo tạp nham này lại, cùng nhau đánh tới Tuyệt Tiên Thành!

Hiện giờ nguy cấp, đại chiến đã không thể tránh né!

Trên thực tế, khi đám người Chu Hằng từ truyền tống trận đi ra, trận đại chiến đang diễn ra. Trên bầu trời là hơn mười vị Minh Tiên chiến đấu, mà bên dưới là võ giả Thăng Hoa Cảnh, Nhật Diệu Cảnh hỗn chiến, trình độ thấp, nhưng người đông, đông tới mấy trăm vạn người.

Đương nhiên, đây là một thế giới dùng vũ lực quyết định tất cả, đánh có náo nhiệt hơn nữa cũng vô ích, chỉ cần Minh Tiên không chết. Như vậy chiến đấu còn chưa xong! Ngược lại, chỉ cần có một vị Minh Tiên sống sót, như vậy trong nháy mắt có thể hủy diệt trăm vạn võ giả cấp bậc thấp đấy.

Võ giả bậc thấp cũng bao gồm cả Sáng Thế Vương, thậm chí Sáng Thế Hoàng!

Cũng giống như Lam Long nữ hoàng gỡ một cái vây đã phá hủy hơn vạn tinh thuyền, hủy diệt tánh mạng trăm vạn người, đây là uy lực võ giả bậc cao, đây mới là lực lượng có tính quyết định!

Dương Thiết Hổ chưa từng thấy qua cấp bậc chiến đấu này, hai chân không khỏi run run.

Nguyệt Minh Đế như hắn ở đây chính là cặn bã, bất cứ người nào vươn một ngón tay cũng có thể nghiền chết hắn.

– Đi. Chúng ta đi tìm vị Long Đế kia! Chu Hằng bước đi.

Ba đại Long Hoàng tự nhiên không sợ, con lừa đen lại ôm lý tưởng cao thượng đánh cướp, càng không sợ hãi, chỉ có Dương Thiết Hổ thì thảm rồi. Chỉ cảm thấy tên này như tên điên, chỉ có năm người và một con lừa cũng dám xông vào quân trận cường đạo tinh hải!

Đây là chán sống sao?

– Con rể, chúng ta không đổi lộ tuyến sao? Hắn tụt lại sau cùng, rất muốn quay đầu bỏ chạy.

– Nhạc phụ đại nhân, cứ việc yên tâm! Chu Hằng cười nói.

Dương Thiết Hổ khóc không ra nước mắt, hắn có thể yên tâm sao?

Thực lực cường đạo tinh hải mạnh bực nào, ngay cả Tuyệt Tiên Thành cũng chỉ có thể lựa chọn co đầu rút cổ phòng thủ, triển khai đại quyết chiến ở cứ điểm sau cùng! Nói cách khác, lực lượng chi cường đạo tinh hải này ít nhất bằng một nửa toàn bộ Tiên giới, lúc này mới có thể chống lại Tuyệt Tiên Thành!

Bốn người Chu Hằng có thể chống lại được nửa giang san Tiên giới sao?

Đáp án tất nhiên là không!

Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, con gái phải làm quả phụ a!

– Hày, các ngươi là người đoàn đội nào, sao lại chạy tới chỗ chúng ta. Sau khi bọn họ tới gần, lập tức có mấy cường đạo tinh hải quát hỏi bọn họ.

Toàn bộ đại quân cường đạo tinh hải là liên minh với nhau, tuy rằng vì lợi ích chung, nhưng cũng không thể nói bọn họ đều tương thân tương ái. Ngược lại, những đoàn đội với nhau rất có thể có âm mưu hãm hại nhau, thậm chí còn có ân oán!

Loại liên minh này làm sao có kỷ luật, bởi vậy rất có thể vì một mâu thuẫn nhỏ mà nội đấu! Cho nên, mọi người đều có chung nhận thức, trước khi đánh hạ Tuyệt Tiên Thành, tuyệt không thể quấy nhiễu nhau.

Mà không quấy nhiễu chính là đại biểu cho cường đạo tinh hải khác không được tiến vào lĩnh địa của kẻ khác.

Đoàn người Chu Hằng đã phạm vào kiêng kị!

Bọn họ lập tức bị mười mấy võ giả Nhật Diệu Cảnh bao vây, từng vũ khí tản ra ánh sáng dày đặc.

Dương Thiết Hổ lại sợ tới mức ngừng thở.

Hắn không phải kẻ nhát gan, nhưng mà một Nguyệt Minh Đế nho nhỏ đối mặt với một đoàn cường giả Nhật Diệu Cảnh, hắn làm sao dám thở mạnh chứ? Lại nói, cho dù đả bại những người này thì thế nào, kế tiếp còn có chí cường giả Thăng Hoa Cảnh, Sáng Thế Cảnh!

Vì sao Chu Hằng lại dùng phương pháp chẳng khác nào tự sát này tiến tới?

Chu Hằng ánh mắt lạnh lại, những người này tuy rằng tới đây, nhưng cũng không có nghĩa là thảm kịch dưới những Tiên Thành kia bọn họ không tham dự! Chỉ là những người này còn có sứ mệnh khác, lúc này mới đi trước một bước.

Tất cả cường đạo tinh hải đều phải chết!

Sát khí tràn ra, hóa thành từng lợi kiếm màu đen, xoạt xoạt xoạt, lợi kiếm màu đen tùy ý tung hoành, mặc dù nó hình thành từ sát khí, nhưng mà trong đó có sát khí sắc bén của kim hệ Thiên Kinh, chỉ cần bị đâm vào, căn bản không cần trúng chỗ yếu hại, sát khí sắc bén trong đó trong nháy mắt có thể xử lý tất cả võ giả dưới Sáng Thế Cảnh!

Lúc trước Lam Long nữ hoàng một cái chớp mắt tàn sát trăm vạn cao thủ, bây giờ Chu Hằng còn chưa đạt tới trình độ như vậy, nhưng đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi thì không thành vấn đề.

Hắn bước nhanh tới, thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch, cường đạo tinh hải xung quanh không ngừng ngã lăn ra chết, căn bản ngay cả 1 chiêu cũng chưa ra!

Đây là lực thống trị tuyệt đối của võ giả bậc cao!

Dương Thiết Hổ nhìn mà há hốc miệng, làm thế nào cũng không thể khép lại!

Hắn làm thế nào cũng không nghĩ tới, đứa con rể tiện nghi của hắn chỉ mấy năm không gặp lại mạnh tới mức này.

Đi theo sau Chu Hằng, hắn dâng lên cảm giác hào hùng như hạc giữa bầy gà! Một người thì sao, một người cũng có thể chọc thủng trời đấy.

Hắn máu nóng lên đầu, toàn thân nóng ran, chỉ cầu chiến một trận!

Chu Hằng đương nhiên sẽ không cho hắn cơ hội xuất chiến, đó chính là hành động tìm chết! Sát khí và khí thế cấp tốc mở rộng, sát khí tạo thành một thanh cự kiếm màu đen thông thiên, mà khí thế là Tử Diễm Thiên Long, sau khi hắn tiến vào Sáng Thế Vương, hình thể Thiên long cũng mở rộng, dài tới 10 vạn trượng, càng ngày càng có vẻ uy nghiêm, chân thật.

– Lại có người Tuyệt Tiên Thành tới, mưu toan đánh lén, nhiễu loạn trận tuyến chúng ta! Một gã Sáng Thế Đế bay vụt tới, khí thế cuồn cuộn giống như biển rộng tràn tới.

Chu Hằng cười lạnh một tiếng, cách không khống chế, sát khí kiếm màu đen và Tử Diễm Thiên Long bị hắn nắm trong tay, kim hệ phù văn vận chuyển, hắn mạnh mẽ vận chuyển sát khí kiếm và Tử Diễm Thiên Long, chém tới vị Sáng Thế Đế kia.

– Sáng Thế Vương nho nhỏ cũng dám làm càn trước mặt bổn tọa! Vị Sáng Thế Đế kia khinh thường hừ một tiếng, vươn tay phải ra chụp xuống, ầm ầm, trên vùng trời Chu Hằng lập tức xuất hiện một tòa kiếm sơn đè xuống hắn.

Sáng, Sáng Thế Vương?

Dương Thiết Hổ thiếu chút nữa hôn mê bất tỉnh, hắn tự nhiên không cho rằng cường đạo tinh hải lừa gạt mình, thì ra Chu Hằng đã lại tiến vào Sáng Thế Cảnh!

Lão trời già, lúc này mới trôi qua mấy năm, Chu Hằng đã trở thành Sáng Thế Vương? Hắn rốt cuộc chiêu được quái vật gì làm con rể mình a! Tuy nhiên, tuy rằng Sáng Thế Vương rất lợi hại, nhưng bây giờ là khi nào, Sáng Thế Vương cũng không phải vô địch a!

Chu Hằng một kiếm một rồng chém qua, thình thịch thình thịch thình thịch, tòa kiếm sơn trên bầu trời bị chém vỡ, dư lực chưa hết, hung hăng chém tới tên Sáng Thế Đế!

Cái gì!

Tên Sáng Thế Đế mặc dù không kinh hô lên, nhưng mà vẻ mặt lại rất rõ ràng, tuy rằng hắn tiện tay đánh ra một kích không phải toàn lực, nhưng mà đó tuyệt đối không phải là một Sáng Thế Vương có thể hóa giải!

Hắn không kịp kỳ quái, một kiếm một rồng đã chém tới, hắn không thể không vung tay, đẩy ra một mảnh ánh sáng vàng.

Thình thịch!

Rồng, kiếm của Chu Hằng chém qua, khí thế hữu hình dài 10 vạn trượng cuốn tới, duệ sát khí diệt thần hồn, dưới Sáng Thế Cảnh căn bản không người nào có thể chặn được!

Đây chính là tràng giết hại a, một kích cuốn qua, ít nhất mấy vạn người bị hắn trực tiếp chấn vỡ thần hồn, biến thành hoạt tử nhân!

– Oa… Tên Sáng Thế Đế kia phun ra một ngụm máu tươi, mặt còn mang vẻ không thể chấp nhận được.

Hắn đứng mũi chịu sào, tự nhiên ăn trọn duệ sát khí kim hệ Thiên Kinh, làm sao có thể dễ chịu?

Ngũ Hành Phù Văn có thể chém Minh Tiên, chỉ một phù văn thuộc tính cũng đủ để giết chết Sáng Thế Đế! Chỉ là một kích này chỉ gia trì sát khí, khí thế chém ra, hơn nữa cũng không phải trực tiếp chém tới hắn, bằng không hắn đã bị chém thành ngàn mảnh rồi.

Minh, chiến lực cấp bậc Minh Tiên? – – – – –

Chương 812: Một kiếm kinh thiên hạ

Chu Hằng căn bản không dừng bước, một đen một tím nhoáng lên, hắn đại khai sát giới! – Ngăn cản hắn!

Cường giả trong Cường đạo tinh hải tự nhiên không ngồi xem Chu Hằng giết chóc, tuy rằng mấu chốt quyết định thắng bại cho tới bây giờ đều là võ giả bậc cao, nhưng mà cũng không thể để thế lực mình biến mất, thuộc hạ chết rồi thì còn dùng được cái rắm.

Hưu hưu hưu, lại có mấy Sáng Thế Đế bay vụt đến, trong đó thậm chí còn có một gã siêu Sáng Thế Đế, tuy nhiên không có Minh Tiên, loại võ giả tầng thứ này là mạnh nhất ở Tiên giới, tự nhiên khinh thường đi trấn áp một tên Sáng Thế Vương nho nhỏ.

Đương nhiên bọn họ rất nhanh đã biết mình sai rồi!

Đối tượng giết chóc của Chu Hằng chính là những cường đạo tinh hải yếu nhược, sát khí cuốn lên, Tử Diễm Thiên Long rít gào, tất cả cường đạo tinh hải dưới Sáng Thế Cảnh đều bị một kích mất mạng, một kiếm thây chất hơn vạn!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Bảy đại Sáng Thế Đế liên thủ công kích Chu Hằng, nhưng mà bị duệ sát khí kim hệ của hắn đánh cho liên tục hộc máu! Đây cũng là do Chu Hằng không trực tiếp công kích bọn họ, nếu không Thiên Kinh oai bộc phát, Sáng Thế Đế thì thế nào? Ít nhất cũng bị chém nát!

Dương Thiết Hổ nhìn mà chết lặng, hiện tại có người nói cho hắn biết Chu Hằng có thể chục thủng trời, hắn cũng tin không nghi ngờ!

Sáng Thế Đế tấn công Chu Hằng càng ngày càng nhiều, hiện tại cường đạo tinh hải và 49 Tiên Thành đại quyết chiến, võ giả bậc cao gần như dốc toàn bộ lực lượng, số lượng vượt ngoài dự kiến của Chu Hằng.

Nhưng không thành vấn đề, hắn chỉ cần vận chuyển Thiên Kinh thổ hệ, mở ra một tấm thuẫn nham thạch kim sắc, cho dù Minh Tiên cũng phải toàn lực oanh kích mấy chục lần, thậm chí mấy trăm lần mới có thể đánh nát, huống chi là Sáng Thế Đế!

Chu Hằng tiến nhanh về phía trước, quanh người đã xuất hiện ba mươi Sáng Thế Đế vây công. Chỉ là vận chuyển một phù văn thuộc tính, với tu vi Sáng Thế Vương hiện tại của Chu Hằng đủ để một hơi dùng tới mấy ngàn lần, mà mỗi một tấm thuẫn do phù văn thổ hệ hình thành những người đó cần bao lâu mới có thể oanh phá đây?

Quả thực rất khó lý giải!

Sau khi hắn chém gần như một phần mười cường đạo tinh hải, rốt cục có Minh Tiên đi ra chặn lại, một chưởng chụp ra, gió nổi mây phun!

Lam Long nữ hoàng lập tức nhảy ra, long uy cuốn tới, mạnh mẽ oanh kích đối phương.

Nàng ghét ác như thù, nghĩ đến sắp tới gần Long Đế giả, lập tức tức giận hàn khí tràn ra, tiếp đó hóa thành từng đạo Băng Kiếm, giết chết vạn dặm!

Luận lực sát thương thân thể, Chu Hằng nắm giữ Ngũ Hành Phù Văn tuyệt đối là mạnh nhất Tiên giới, đường nhiên không tính hai tên biến thái Hồng Nguyệt và Hoặc Thiên. Nhưng nói đến phạm vi giết chóc, dĩ nhiên là Lam Long nữ hoàng mạnh hơn, hơn nữa mạnh hơn không phải một chút.

Minh Tiên chính là Minh Tiên, trình độ linh lực không biết nghiền ép Sáng Thế Vương bao nhiêu lần!

Long Hoàng giận dữ, vạn dặm đóng băng, một hư ảnh Lam Long Thiên long cũng rít gào trên trời. Tuy rằng so ra kém xa Tử Diễm Thiên Long, nhưng mà càng ngưng thực hơn, long uy mênh mông cuồn cuộn cuốn tới, cho dù Sáng Thế Đế cũng

nhũn cả chân.

Này, nữ nhân này cũng mạnh như vậy?

Không không, nàng hiển nhiên còn mạnh hơn!

Dương Thiết Hổ tuy rằng không đủ tư cách nhìn thấu thực lực Lam Long nữ hoàng, nhưng mà hắn cũng không phải ngu ngốc, hoàn toàn có thể căn cứ cảnh tượng bây giờ mà suy đoán! Như vậy. Ở trên Sáng Thế Vương chính là… Sáng Thế Hoàng, thậm chí Sáng Thế Đế!

Bên cạnh còn có hai nữ nhân sừng dài xưng tỷ muội với Lam Long nữ hoàng!

Xít, hắn đến tột cùng tiến vào đoàn đội gì đây?

Ngay lúc hắn suy nghĩ lung tung, lại có một vị Minh Tiên xuất hiện, chặn lại Chu Hằng, nhưng Kim Long nữ hoàng gào to một tiếng, đỉnh thương ra, cũng cản người nọ lại.

Nàng còn mạnh hơn Lam Long nữ hoàng một bậc. Trường

thương vũ động, từng phiến từng phiến thương ảnh màu vàng tràn ngập không gian.

Nàng bị tẩy não trở thành tay sai của Long Đế giả, còn tạo hình xuyên đồi phong bại tục như vậy, đúng là vô cùng nhục nhã! Nàng phải xử lý tất cả những người đã thấy qua bộ dạng kia của nàng!

Nàng ôm hận ra tay, cộng thêm thực lực của bản thân mạnh đến long trời lở đất, uy thế khủng bố không thể tả nổi!

Tên Minh Tiên đầu tiên còn có thể cùng Lam Long nữ hoàng chiến khó phân cao thấp, nhưng mà tên Minh Tiên thứ hai lại không phải là đối thủ của Kim Long nữ hoàng. Trừ phi hắn chịu tự bạo thần tướng, nếu không đánh về sau sẽ bị giết chết!

Đúng lúc này, trong cường đạo tinh hải lại có ba gã Minh Tiên vọt ra giết tới Chu Hằng.

– Long Hoàng trận! Kim Long nữ hoàng gào to một tiếng. Vừa dứt lời, Hồng Long nữ hoàng cũng gia nhập chiến đoàn, ba đại Long Hoàng liên thủ, cùng thi triển long uy, dùng phương thức kỳ diệu cộng minh, cùng chống lại 5 Đại Minh tiên của đối phương.

Các nàng ít nhất là Minh Tiên 5 tướng, lại thêm phát huy long uy, chiến lực có thể sánh bằng Minh Tiên 7 tướng, mà Kim Long nữ hoàng càng có được chiến lực Minh Tiên 8 tướng,

dưới tình huống ở Tiên giới Minh Tiên 10 tướng có thể phi thăng, đây có thể coi là chiến lực mạnh nhất!

Ba đại Long Hoàng liên thủ, thông qua huyết mạch Long tộc cộng minh nữa, chiến lực lần nữa tăng lên một cấp bậc, tương đương với hai đại Minh Tiên bát tướng, một Minh Tiên 9 tướng!

Đại khủng bố!

Chu Hằng thu con lừa đen và Dương Thiết Hổ vào Tiên Cư, hiện tại ba đại Long Hoàng đều đã xuất chiến, không ai có thể quản được một lừa một người này, tự nhiên phải thu vào Tiên Cư. Hắn lại bay người lên, tiếp tục giết tới đám cường đạo tinh hải.

– Dừng lại cho ta! Sáng Thế Đế đã lên tới bốn mươi mấy người, nhao nhao đánh tới Chu Hằng.

– Chỉ bằng các ngươi? Còn không xứng! Chu Hằng cười ha ha, một đạo kiếm khí xẹt qua, những người này nhao nhao lui lại, hắn gào to một tiếng, giết chóc không ngừng, sát khí màu đen cuốn qua, giống như cát lúa mạch, từng mảnh người gục xuống.

– Tiểu tử, thật nghĩ rằng không có ai thu phục được ngươi sao? Lại có một vị Minh Tiên bay ra.

Ba đại Long Hoàng nhao nhao gào to một tiếng, kéo chiến đoàn dời đi, Kim Long nữ hoàng 1 thương đâm tới, cuốn Minh Tiên kia vào trong chiến đấu, hắn căn bản không thể phát động công kích với Chu Hằng.

– Hừ! Vị Minh Tiên thứ bảy xuất hiện, nhưng mà hắn cũng bị ba đại Long Hoàng cuốn vào hỗn chiến.

Tên thứ 8, thứ 9, thứ 10!

Chỉ cần trong cường đạo tinh hải xuất hiện một Minh Tiên, liền lập tức bị ba đại Long Hoàng cuốn vào trong, để Chu Hằng phá hoại mạnh nhất, điên cuồng tàn sát.

Tuy nhiên, ba đại Long Hoàng bây giờ tuy rằng chiến lực vô cùng kinh khủng, nhưng cũng không phải vô địch! Khi các nàng liên thủ vây khốn 13 đại Minh Tiên, cũng đạt tới cực hạn chiến lực của các nàng rồi, nếu có thêm một vị Minh Tiên nữa thì các nàng sẽ rơi vào hạ phong!

Đương nhiên, cho dù rơi xuống hạ phong các nàng cũng có thể chống đỡ được mấy ngày! Dù sao lúc trước hai đầu Ly Vẫn cũng cứng rắn chống lại 30 vị Minh Tiên một hồi lâu, ba đại Long Hoàng liên thủ tự nhiên còn hơn hai đầu Ly Vẫn kia.

Bên Tuyệt Tiên Thành tự nhiên cũng có phản ứng!

Một vị lại một vị Minh Tiên vọt lên, địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu, bọn họ tuyệt sẽ không ngồi xem ba đại Long Hoàng bị cường đạo tinh hải liên thủ xử lý, vậy phe bọn họ cũng bị tổn thất lớn.

– Chu Hằng, có thể! Lam Long nữ hoàng đột nhiên kêu lên.

Chu Hằng mạnh mẽ xoay người, đúng là phóng về phía chiến đoàn ba đại Long Hoàng!

Hắn muốn làm gì, tự sát sao?

Chu Hằng có phù văn thổ hệ hộ thân, kim hệ phù văn mở đường, ai có thể đỡ nổi hắn? Chỉ đạp không vài cái, hắn đã xuất hiện ở phụ cận ba đại Long Hoàng, thân hình đột nhiên đạp ra, một đạo phù văn màu vàng hiện lên dưới chân.

Ông, phù văn màu vàng trào lên, cuối cùng hội tụ tại hắc kiếm trong tay, trường kiếm 4 trượng bắn ra, màu đen và màu vàng quay quanh, có một loại cảm giác đẹp không nói ra được!

Hắn hét lớn một tiếng, một kiếm chém ra, mục tiêu là 13 vị Minh Tiên đang bị ba đại Long Hoàng khốn trụ!

Cái gì, tiểu tử này không phải muốn một kiếm xử lý 13 vị Minh Tiên chứ?

Mọi người đều nổi lên ý nghĩ hoang tưởng đó trong đầu, nhìn tư thế tiểu tử này thì quả thật như thế, hắn thật sự ngốc sao?

Một kiếm chém đến!

Bị ba đại Long Hoàng vây khốn, 13 Minh Tiên kia đều không có cách nào trốn tránh, nhưng bọn hắn cần trốn tránh sao? Đây chẳng qua là một kiếm của Sáng Thế Vương mà thôi, bọn họ không né không tránh cứng rắn chống lại thì sao? Căn bản không phá được linh lực hộ thể của bọn họ à!

Ong ong ông, tuy nói như thế, nhưng 13 Đại Minh tiên cũng không phải người ngu, ba đại Long Hoàng lại hội phối hợp với Chu Hằng xuất ra một kiếm này, nói không chừng có thủ đoạn khác, bọn họ không thể sơ suất, trong khoảng thời gian đều toàn lực mở ra phòng ngự.

Kể từ đó, cho dù lại đến 13 cái Minh Tiên liên thủ cũng đừng mơ tưởng oanh phá được!

Hắc kiếm chém đến! Phốc!

Mưa máu đầy trời, tạo thành một huyết cầu vồng rực rỡ.

13 Đại Minh tiên đồng loạt bị chém thành hai đoạn, Ngũ Hành Phù Văn trảm phá thân thể bọn họ, lực phá hoại của hắc kiếm hoàn toàn phát huy tác dụng, cho dù là Minh Tiên thì thế nào? Bị hắc kiếm chém trúng chỗ yếu hại, chỉ có một con đường chết, điểm này cho tới bây giờ chưa thay đổi!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Trên bầu trời là mưa thi thể, 26 mảnh thi thể rơi xuống, lực lượng Minh Tiên kinh khủng bực nào, máu tươi bắn ra, đánh vào người nào đều bị nổ tung.

Một kiếm, 13 Đại Minh tiên vẫn!

Vù! Gió lạnh thổi qua, bốn phía hoàn toàn yên tĩnh! Hơn bốn mươi Sáng Thế Đế truy đuổi Chu Hằng chỉ cảm thấy một cỗ hàn ý vô cùng từ đáy lòng dâng lên, toàn thân lập tức đổ đầy mồ hôi lạnh, có một loại cảm giác muốn ngất.

Người ta một kiếm chém chết 13 Minh Tiên, bọn họ lại còn dám đuổi theo giết, chẳng nhẽ còn ngại mình sống chưa đủ lâu sao?

Mà Minh Tiên trong Tuyệt Tiên Thành bay lên cũng đều ngừng bước, cũng bị dọa cho sợ!

Loại lực lượng này, hoàn toàn vượt qua phạm vi bọn họ có thể lý giải, làm cho bọn họ vô cùng sợ hãi. Chu Hằng hồng hộc thở ra, tuy rằng hắn tiến vào Sáng Thế Vương, có thể vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn nhiều hơn gấp đôi, nhưng mà muốn giết toàn bộ 13 Minh Tiên cũng rất khó! Bởi vậy, hắn và ba đại Long Hoàng phối hợp, vây những người này lại, một lưới bắt hết!

Hắn chỉ cần vận chuyển một lần Ngũ Hành Phù Văn, lại một hơi chém 13 Đại Minh tiên, chiến tích sặc sỡ! Nghịch thiên a! Đây là thật sao?

Toàn trường tĩnh mịch, ai cũng không dám tin tưởng vào một màn mình vừa nhìn thấy.

Minh Tiên là tồn tại mạnh nhất Tiên giới, chỉ cần bọn họ không muốn chết, trên đời tuyệt không có tồn tại thể giết chết được bọn họ!

Nhưng mà, thiết luật này hiện tại lại bị đánh vỡ! Hơn nữa còn bị một Sáng Thế Vương đánh vỡ! Gió lạnh gào thét, cát bụi cuốn lên thành từng mảnh.

Bốp! Bốp! Bốp! Tiếng vỗ tay giòn giã vang lên, cường đạo tinh hải lập tức giống như thủy triều tách ra, hiện ra một nam

thanh niên khôi ngô, diện mạo oai hùng, một thân tóc đen sáng bóng, trên đầu lại mọc một đôi sừng rồng!

Long Đế! – – – – – oOo- – – – –

Chương 813: Chiến long đế

Long Đế thần bí rốt cục hiện thân!

Hắn dáng người khôi ngô, so với người bình thường cao hơn chừng một cái đầu, tóc đen chớp động quang hoa như ngọc, diện mạo anh tuấn, có một loại khí thế cao quý.

Hắn long hành hổ bộ, mỗi một bước đạp xuống phía sau đều có đạo đạo hư ảnh Thiên long, có khí thế vô thượng chí tôn.

Người như vậy, quả thật có phong thái khiến vô số cường giả cống hiến!

– Tiểu tử kia, vận khí ngươi không tệ, ngươi có thể thu được Thiên Kinh một giới!

Vị Long Đế này vân đạm phong khinh nói, nhưng thanh âm lại giống như tiếng sấm, chấn động bên tai mọi người!

Cho dù là Minh Tiên 9 tướng đều không khỏi dâng lên một cỗ run rẩy khó có thể hình dung, đây là một loại kính sợ bản năng

đối với võ giả bậc cao!

Vị Long Đế này là Tinh Thần Vương!

Cái gì, tiểu tử này lại có được Thiên Kinh một giới?

1 bộ Thiên Kinh bất kỳ cũng có thể làm cho người ta tranh đánh vỡ đầu, tập hợp đủ Thiên Kinh một giới là cái khái niệm gì?

Khó trách tên này có thể một kiếm chém giết 13 cái Minh Tiên, nguyên lai hắn thu đủ Thiên Kinh một giới! Tuy rằng không ai biết đủ Thiên Kinh một giới sẽ xuất hiện như thế nào, nhưng cũng không trở ngại bọn họ triển khai đủ loại suy nghĩ thiên mã hành không.

Chu Hằng rung hắc kiếm lên, nói: – Ngươi phát động chiến tranh lớn như vậy, khiến bao nhiêu người vô tội bởi vì ngươi mà mất đi tánh mạng!

– Ha ha ha! Chỉ là con kiến, chết bao nhiêu thì như thế nào? Long Đế không quan tâm nói – Ngươi tu đủ Thiên Kinh một giới, có tư cách làm tôi tớ bản đế, còn không mau mau thần phục!

– Thúi lắm!

Chu Hằng hét lớn một tiếng, vung quyền đón đỡ, một luồng ánh sáng vàng diệu chuyển, hắn đã phát động Ngũ Hành Phù Văn!

Bắt giặc phải bắt vua trước, chỉ cần xử lý Long Đế, cường đạo tinh hải liền rắn mất đầu. Trận đại chiến này tự nhiên cũng tiêu tan theo! Hắn cũng không có hảo cảm đối với Tuyệt Tiên Thành, nhưng Băng Tú Lan tỷ muội còn trong Tuyệt Tiên Thành, quan hệ Đông Quách gia cùng hắn cũng không kém, bởi vậy khẳng định rõ ràng tính thiên hướng.

Long Đế cười nhạt một tiếng, giơ chưởng đón.

Ngang!

Một Thiên long màu xanh hiện lên từ phía sau hắn, long ngâm vọt lên cao mấy vạn trượng, ở hình thể không kém Tử Diễm Thiên Long chút nào, nhưng độ chân thật cao hơn nhiều lắm. Từng vòng long uy chấn động, ba ba ba ba, vô số người đều nằm xuống dưới, ngay cả Minh Tiên đều không ngoại lệ, chỉ một hai Minh Tiên bậc cao mới có thể miễn cưỡng chống đỡ.

Trong bốn đại thần thú, Thanh Long thuộc thủy, lại xưng Thương Long!

Long ảnh hắn là Thanh Long chính tông nhất, ý nghĩa huyết mạch của hắn tinh khiết quả thật hơn xa đám Lam Long nữ hoàng. Cho nên, hắn mới là đế, Lam Long nữ hoàng các nàng chỉ có thể là hoàng!

Long Đế chụp ra một chưởng, một loạt nước lũ ngập trời cuốn sóng lên cao nghìn trượng, đồng thời nghênh đón Chu Hằng, thanh thế lớn vô cùng.

Thình thịch!

Phù văn màu vàng đánh với sóng lớn toát ra ánh sáng vô cùng tươi đẹp, lực lượng kinh khủng tùy ý bùng nổ.

Thời gian thật lâu sau, những quang hoa này mới nhao nhao tán đi, hiện ra hai bóng người ngạo nghễ.

Chu Hằng! Long Đế!

Thật cường đại! Hai người đều thật cường đại!

Oai Long Đế, vẻn vẹn chỉ nghe đồn, xem như tổng đầu mục

lần này tổ chức cường đạo tinh hải xâm chiếm 49 Tiên Thành, nếu hắn không có bản lĩnh chân thật, ai chịu để hắn sai khiến?

Cho dù hắn ưng thuận nhiều ưu đãi hơn nữa thì có ích lợi gì? Không đủ lực lượng thủ hộ, sẽ bị người ta ăn không còn một mảnh!

Nhưng Long Đế đến tột cùng mạnh bao nhiêu? Không ai biết!

Nhưng mà, Chu Hằng một kiếm có thể chém giết 13 cái Minh Tiên, chiến lực của hắn hoàn toàn có thể nghĩ ! Hiện tại không ngờ Long Đế có thể nhẹ nhàng hóa giải một kích Chu Hằng, thực lực Long Đế có thể tưởng tượng được!

Chu Hằng nghiêm nghị thần sắc, đây là đối thủ thứ nhất hắn gặp phải có thể chịu đựng một kích Ngũ Hành Phù Văn!

Không hề nghi ngờ, Long Đế cường đại không thể tưởng tượng!

Đương nhiên, đây cũng là bởi vì tu vi cảnh giới Chu Hằng vẫn chỉ là Sáng Thế Vương, nếu hắn có thể đạt tới Minh Tiên, như vậy uy lực Ngũ Hành Phù Văn ít nhất còn tăng lên vài lần, chân chính vô địch một giới!

Đối phương cũng không phải Minh Tiên. tu vi thật sự chính là

Tinh Thần Vương, hiện tại đi tới Tiên giới thực lực bị áp chế, vẫn có thể phát huy ra lực lượng 99 đạo thần tướng!

Ba người Lam Long nữ hoàng đều lộ ra vẻ khiếp sợ, các nàng nguyên tưởng rằng Chu Hằng xuất mã khẳng định có thể chém Long Đế dưới kiếm, không nghĩ tới Long Đế cường đại vượt ra khỏi các nàng tưởng tượng!

Long Đế khoanh tay đứng ở không trung, hắn cười nhạt nhìn Chu Hằng, nói: – Thực lực bản đế như thế nào?

– Chu Hằng, còn không quy thuận Long Đế đại nhân! Phong Tử Đô từ dưới đất chui lên, hắn căn bản không khả năng tu luyện đạo thần tướng tổn thất, nhưng thực lực Minh Tiên lục tướng cũng đủ kinh người .

– Còn không mau quy thuận! Lại tám người bay vút lên khoảng không, Chiêm Thai Cổ Tấn rõ ràng cũng ở trong đó, tính cả Phong Tử Đô vào, vừa vặn chín người, không khó tưởng tượng đúng là chín Thiên Tướng dưới trướng Long Đế.

Chu Hằng cười ha ha, nói: – Ta chỉ là Sáng Thế Vương, cái gọi là Long Đế có tư cách gì để ta xưng thần? Đi tu luyện 80, 100 năm nữa đi!

– Làm càn! Chín Thiên Tướng đồng thời hét lớn.

– Long Đế giả dối, mau mau thả nhị muội cùng tứ muội ta! Kim Long nữ hoàng với hai đại Long Hoàng khác cũng bay lên không, quát to hướng về Long Đế.

– Long tộc hạ đẳng cũng dám làm càn với bản đế? Long Đế xoay chuyển ánh mắt, có đại uy thế lưu chuyển, hắn đột nhiên vươn tay chụp tới ba đại Long Hoàng, khí tức kinh khủng chấn không gian trở thành mảnh nhỏ.

Chu Hằng chém ra một kiếm, phù văn màu vàng vận chuyển, hướng về phía bàn tay Long Đế.

Thình thịch!

Hư không lại chấn động, đây là lực lượng đối kháng với pháp tắc, kết quả lại là cân sức ngang tài!

Chu Hằng từ Lăng Thiên Cửu Thức liền biết, lực lượng với pháp tắc thuộc loại hai loại lĩnh vực bất đồng, không thể đơn thuần nói cái nào mạnh. Hơn nữa, hai cái cũng không phải đối lập, pháp tắc có thể tăng phúc lực lượng, lực lượng đồng dạng có thể tăng cường pháp tắc, hỗ trợ lẫn nhau.

Hắn không biết uy lực Ngũ Hành Phù Văn chân chính mạnh bao nhiêu, nhưng thông qua giao thủ với Long Đế, cuối cùng hiểu được oai Ngũ Hành Phù Văn bây giờ tương đương với Minh Tiên 80 tướng trở lên!

Hắn cảm thấy Long Đế còn có dư lực chưa ra, cho nên uy lực Ngũ Hành Phù Văn bảo thủ 1 chút.

Ngược lại không phải nói Ngũ Hành Phù Văn không thể đánh giết tồn tại có được 99 đạo thần tướng, mấu chốt là cảnh giới Chu Hằng quả thật còn thấp, nếu hắn có thể đột phá đến Minh Tiên, như vậy lực lượng ít nhất tăng vọt với ức vạn lần, tuy rằng Ngũ Hành Phù Văn không có khả năng cũng tăng lên nhiều lần như vậy, nhưng mười mấy lần khẳng định không thành vấn đề!

– Chu Hằng, thần phục bản đế, bản đế mang ngươi phi thăng Minh giới ở trong vòng một năm, dùng tài nguyên Long tộc bồi dưỡng ngươi!

Long Đế nói với Chu Hằng, giọng nói ầm ầm, mang theo uy thế vô thượng.

– Không cần ngươi quan tâm, khi ta muốn nào phi thăng Minh giới thì khi đó phi thăng, không cần người khác bố thí! Chu Hằng gào to một tiếng, thân hình đập ra, tấn công Long Đế.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Hai người đại chiến, một cái có được đến lực lượng gần cực

hạn Tiên giới, một … cái khác có được pháp tắc cao nhất Tiên giới, lực lượng đứng đầu Tiên giới với pháp tắc đụng nhau, cho dù là một đạo dư ba đều có uy lực làm Minh Tiên bị thương nặng!

Chu Hằng toàn lực ứng phó, hắn chỉ có thể vận chuyển 20 lần trạng thái Ngũ Hành Phù Văn hoàn toàn, bởi vậy mỗi một đánh hắn đều liều mạng lưỡng bại câu thương.

Long Đế, so với hắn tưởng tượng càng cường đại hơn!

Như hắn đoán trước, đối phương cũng không vận chuyển toàn lực, nhưng khi hắn ép sát từng bước vẫn còn bạo phát ra, dù sao Ngũ Hành Phù Văn cũng không phải dễ đối phó , không xuất toàn lực quả thực chính là người mù đi vách núi cao, nguy hiểm vạn phần.

Tuyệt Tiên Thành Minh Tiên cũng không phải người ngu, nhìn thấy uy hiếp lớn nhất bị Chu Hằng chặn lại, ai cũng nhao nhao bay ra ngoài, kề vai chiến đấu với Chu Hằng, nghênh chiến hướng về chín Thiên Tướng kia.

Song phương cuối cùng bạo phát một lần đại chiến cấp bậc cao nhất!

Theo đại lượng Minh Tiên Tuyệt Tiên Thành gia nhập chiến đấu, bên cường đạo tinh hải tự nhiên cũng ra hết cường giả, bao gồm Lục Long nữ hoàng cùng Hắc Long nữ hoàng luôn

luôn không lộ diện. Nhưng các nàng vừa xuất hiện đã bị ba người Kim Long nữ hoàng cản lại, không cho ngoại nhân có cơ hội nhúng tay.

Chu Hằng thì độc chiến Long Đế, trình tự hai người chiến đấu rất cao cấp, nếu Minh Tiên không có 50 tướng trở lên căn bản ngay cả tư cách nhúng tay cũng không có!

Thật là mạnh!

Chu Hằng nói ở trong lòng, Ngũ Hành Phù Văn không thể bảo là không lợi hại, nhưng Long Đế không chỉ có được lực lượng cấp bậc 99 đạo thần tướng, hắn còn là Long tộc! Hơn nữa còn là huyết thống Long tộc cực kỳ thuần chánh!

Long uy phát ra, đối phương thậm chí có thể đánh ra công kích cấp bậc Tinh Thần Vương, đánh nát không gian, dẫn ra từng đạo vết nứt không gian!

Ngũ Hành Phù Văn tuyệt đối không làm gì được người kia!

Ít nhất hiện tại không được!

Bên kia, Long Đế cũng rất khiếp sợ, không ngờ Chu Hằng có thể triền đấu cùng hắn lâu như vậy! Tại sao lực lượng tiểu tử này có thể duy trì hắn vận chuyển nhiều lần Ngũ Hành Phù

Văn như vậy? Với thực lực của hắn, hoàn toàn có thể thấy được Chu Hằng có bao nhiêu tích lũy linh lực, mỗi lần vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn lại cần tiêu hao bao nhiêu linh lực!

Ở trong suy đoán của hắn, Chu Hằng nhiều nhất liên tục sử dụng hai mươi mấy lần Ngũ Hành Phù Văn, nhưng bây giờ đối phương đã đánh ra 50 đạo Ngũ Hành Phù Văn, lại không có một đạo suy yếu uy lực!

Xảy ra chuyện gì? Không thấy hắn dùng đan dược bổ sung linh lực a!

Hắn tuyệt nhiên sẽ không nghĩ tới, Chu Hằng còn có một thanh hắc kiếm có thể hấp thu tinh khí sinh mệnh!

Phía trước Chu Hằng giết 13 cái Minh Tiên, những tinh khí sinh mệnh này nếu dùng để tăng lên tu vi của hắn, vậy ít nhất có thể cho hắn có thêm năm đạo thần tướng! Mà nếu chỉ dùng để bổ sung tiêu hao, hoàn toàn có thể chi trì Chu Hằng đánh ra 1000 Ngũ Hành Phù Văn!

Hắn có vốn tiêu hao dần!

Nhưng vô luận là Long Đế hay là Chu Hằng, cũng không muốn tiêu hao dần, đều muốn mau sớm giải quyết đối thủ!

Mục tiêu Long Đế vốn là cướp lấy Thiên Kinh Minh giới lưu lạc đến giới này, nhưng nếu bây giờ trên thân Chu Hằng có 1 bộ Thiên Kinh Tiên giới dung hợp, hắn cũng không ngại thuận tay đoạt đi nghiên cứu một chút.

Điều này cần làm thịt Chu Hằng trước!

Trước hắn nói mời chào như vậy hoàn toàn là đang lừa gạt Chu Hằng, chỉ cần hắn cướp lấy Thiên Kinh Minh giới, vậy sẽ lập tức quay về Minh giới, đến lúc đó chiến lực của hắn sẽ tăng vọt, trấn áp Chu Hằng như chơi!

Đáng tiếc, Chu Hằng cũng không mắc mưu!

Chương 814: Thu thập tài liệu

Long Đế rất mạnh, hắn chính là Tinh Thần Vương của Minh giới, nhưng Chu Hằng cũng đồng dạng nghịch thiên, chính là tồn tại nắm giữ một giới Thiên Kinh, chiến lực tuyệt đối có một không hai.

Bọn họ đúng là kỳ phùng địch thủ, chiến khó phân cao thấp.

– Ha ha ha! Bản đế có chút xem nhẹ người một giới này! Long Đế bắn ra một lóng tay, hóa thành một đạo Thiên long màu xanh, dài ba trượng, nhưng long thân vô cùng ngưng thật, chui qua Chu Hằng công kích, hướng về phía sau lưng của hắn.

Chu Hằng mở ra thổ hộ thuẫn, nhưng thơi điêm Chân Long tập thể, hắn nặng nề run lên, tầng thổ hộ thuẫn đã bị chấn vỡ, cái Thiên long kia gần như không dừng tiếp tục phi động hướng hắn.

Hắn không khỏi cả kinh, vội vàng bố trí một tầng Ngũ Hành Phù Văn phòng ngự, thình thịch, hắn vọt tới trước vài bước, nhưng đạo công kích này cuối cùng bị hóa giải.

Vì tiết kiệm linh lực tiêu hao, Chu Hằng vẫn dùng thổ phù văn

tiến hành phòng ngự. Bởi vì hắn luôn luôn đánh bừa cùng đối phương, công kích của đối phương cũng không có khả năng trực tiếp đánh vào trên người của hắn, muốn đỡ vài đạo dư ba, như vậy một đạo thổ phù văn cũng đủ rồi.

Không nghĩ tới một kích này lợi hại như vậy!

– Chu Hằng, đây là cơ hội cuối cùng, quy thuận bản đế, nếu không ngươi sẽ vạn kiếp bất phục! Long Đế nói.

– Si tâm mộng tưởng! Chu Hằng hét lớn một tiếng, trái quyền phải kiếm, hắn tiến công liên tục.

Hai người kịch chiến, Long Đế lại đánh ra từng đạo tiểu thanh long đánh lén, tuy nhiên Chu Hằng tự nhiên có phòng bị, dùng thần tướng vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn tiến hành phòng ngự, chân thân thì cuồng oanh loạn tạc đối với Long Đế.

Hiện tại hắc kiếm hấp thụ đại lượng tinh khí sinh mệnh, cũng đủ hắn tiêu xài !

Chiến lực bọn họ đều vô cùng kinh khủng, một thời gian dài hai người đều đầy vết thương, nhưng tương đối mà nói Chu Hằng bị thương nặng hơn một ít, dù sao tu vi thật sự của hắn bất quá là Sáng Thế Vương. Tuy nhiên liều mạng thì Long Đế cũng không khẳng định có thể toàn thân trở ra.

– Hôm nay dừng ở đây! Long Đế một chưởng bức lui Chu Hằng, hạ mệnh lệnh, dẫn đầu lui về phía sau.

Chu Hằng không truy, luận chiến lực chân thật, hắn thực ra cũng không phải đối thủ Long Đế – nếu không có tinh khí sinh mệnh lúc trước hắn hấp thu, căn bản tiêu hao không đủ! Hơn nữa hiện tại Long Đế cũng không phải bại lui, chỉ là không muốn chịu thương quá nặng thôi.

Thân hình hắn bắn ra giúp đỡ ba đại Long Hoàng đánh hạ Lục Long nữ hoàng cùng Hắc Long nữ hoàng.

Sao không mời nàng ra? Lam Long nữ hoàng nhỏ giọng hỏi Chu Hằng, thái độ nàng đối với Chu Hằng đã từ phẫn nộ, bất đắc dĩ, biến thành sùng bái cùng kính sợ, dù sao thế giới này người mạnh là vua.

Nàng ám chỉ Hồng Nguyệt .

Chu Hằng lắc lắc đầu, lại cũng không trả lời. Hiện tại khoảng cách cũng quá gần, nói không chừng từ lúc Hồng Nguyệt xuất hiện. Hoặc Thiên có thể lập tức cảm ứng được, sau đó lửa giận đùng đùng giết qua!

Hắn tự nhiên có khuynh hướng Hoặc Thiên , chung đụng cùng Hồng Nguyệt nhiều ngày như vậy, nữ nhân này vẫn đối với hắn, thật sự khiến hắn rất khó dâng lên sát ý. Hơn nữa, nhiều năm trôi qua như vậy, hắn cũng không biết trong hai nàng rốt cuộc có cái ân oán gì.

Đối với Hồng Nguyệt, hắn chỉ có cảm kích nhàn nhạt, còn có kính nhi viễn chi, cũng không muốn phát sinh chút gì cùng đối phương.

Hắn còn không đến mức biết Hồng Nguyệt là tử địch nữ nhân hắn yêu mến còn sinh ra tình cảm ám muội cùng đối phương.

Cường đạo tinh hải tạm thời lui binh, Chu Hằng cũng được chúng Minh Tiên nghênh vào Tuyệt Tiên Thành. Bởi vì danh hiệu Thánh Dược sư, Chu Hằng ở Tuyệt Tiên Thành nổi tiếng rất cao. Không nói tất cả người đều nhận thức, nhưng ít ra tất cả cao tầng đều nhận được hắn.

Nhưng không nghĩ tới, tiểu tử này đi một vòng trở về, không ngờ có được thực lực miểu sát Minh Tiên, để mỗi người đứng ở trước mặt hắn đều có loại cảm giác run sợ kinh hãi.

Cường giả sẽ không giết người lung tung, bởi vì trên đời không chỉ một cường giả, tùy ý phá hư quy củ có thể sẽ lọt vào quần công. Nhưng tồn tại giống Chu Hằng đã không phải cường giả có thể hình dung, hoàn toàn có thể miểu sát cường giả, bất kỳ quy tắc cũng không thể trói buộc được hắn!

Ai có thể biết hắn bởi vì không một lời vui liền giết người hay không?

Cũng không chào hỏi cùng Chu Hằng lại không được, người ta vừa mới bức lui đại quân cường đạo tinh hải. Vạn nhất bởi vậy đắc tội Chu Hằng, bị hắn giết đến trên cửa thì làm sao bây giờ?

Chu Hằng không tỏ vẻ gì, tùy ý lên tiếng chào cùng mọi người sau, liền tìm chỗ ở, mang theo năm vị Long Hoàng cùng nhau đi vào trong Tiên Cư.

Bí thuật trên thân Lục Long nữ hoàng cùng Hắc Long nữ hoàng tự nhiên phải giải , nếu không mang theo hai cái Minh Tiên 5 tướng chẳng phân biệt được địch hữu, thậm chí có thể bộc phát ra chiến lực Minh Tiên 7 tướng tại bên cạnh, vậy thì thật hại mình.

Hồng Nguyệt cũng rõ ràng, không nói hai lời liền khôi phục nguyên trạng hai vị Long Hoàng cuối cùng, nhưng nàng vẫn bỏ thêm chút vật vào, để hai vị Long Hoàng này cũng nhận thức Chu Hằng làm chủ.

Điều này cũng tốt, trong 5 đại Long Hoàng có ba cái hoàn toàn phục tòng Chu Hằng , mà bây giờ thể xác và tinh thần Lam Long nữ hoàng đều bị Chu Hằng chinh phục, cho dù không có Huyết Nguyệt Chú cũng như thế. Chỉ còn lại có Hồng Long nữ hoàng sau cùng còn kéo dài hơi tàn, nhưng nếu Chu Hằng chịu

tốn chút công phu, nói không chừng nữ nhân này cũng sẽ lên tặc thuyền Chu Hằng – không phải đã có bốn vị tỷ muội lăn lộn cùng Chu Hằng sao, cũng không ngại thêm nàng.

Từ điểm đó mà nói, Chu Hằng mới là cái tên Long Đế xứng đáng. Dù sao hắn cũng có thể vận dụng hư ảnh hình rồng, có điều kiện giả mạo Long Đế.

5 đại Long Hoàng tỷ muội đoàn tụ, tự nhiên có vô số lời muốn nói, Chu Hằng cũng không quấy rầy các nàng, mà lập tức luyện hóa tinh khí sinh mệnh hấp thu trong hắc kiếm.

Chiến với Long Đế một trận, để hắn hiểu nhược điểm của mình, còn chưa đủ để hoành hành toàn bộ Tiên giới.

Dù sao, hắn vẫn chỉ là Sáng Thế Vương!

Đáng tiếc tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm bị hắn tiêu hao chừng phân nửa, nhưng còn dư lại để cho cảnh giới của hắn ào tới 13 đạo thần tướng, ít nhất đánh vỡ hàng rào cảnh giới.

Hắn hiện tại không cần dùng Ngũ Hành Phù Văn có thể giết Sáng Thế Hoàng bình thường, liều mạng đột phá cực hạn Sáng Thế Hoàng. Tồn tại như vậy vừa so sánh với với Long Đế, quả thực ngay cả tro bụi cũng không tính.

Lần này đột phá, số lần hắn có thể vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn tăng lên tới 30 lần.

Không đủ! Không đủ a!

Ta còn muốn càng mạnh!

Chu Hằng siết quả đấm một cái, tốc độ tu vi của hắn tiến cảnh đã rất nhanh, nhưng thế giới biến hóa sẽ không chờ hắn, nếu Long Đế quay lại vào lúc này, hắn có thể ngồi yên không lý đến sao?

Võ giả cao tầng Tuyệt Tiên Thành tự nhiên không đặt ở trong mắt của hắn, hắn thương là những người bình thường kia!

Bọn họ tội gì, tại sao phải bị nô dịch? Tại sao phải bị giết?

Thảm kịch rõ ràng ở trước mắt, Chu Hằng đã kiên định đuổi đi, quyết tâm tàn sát cường đạo tinh hải, nếu hắn bỏ đi, hắn vĩnh viễn sẽ không tha thứ chính mình.

Vậy nghĩ biện pháp tăng lên thực lực!

Chu Hằng rời Tiên Cư, đi Thiên Bảo Các, hắn phải tìm thuốc

phụ luyện chế Thất Tinh Đan, đây là lợi thế lớn nhất trong tay hắn.

Hắn tin tưởng, chỉ cần có thể phá vỡ mà vào Sáng Thế Đế, cho dù không thể chém giết Long Đế, nhưng nếu oanh bại hắn, đánh lui lại không khó. Long Đế bại một lần. Cường đạo tinh hải dưới tay hắn tự nhiên không chịu nổi một kích.

Luyện chế Thất Tinh Quả tổng cộng cần ba loại phụ liệu trân quý nhất, còn dư lại 14 loại phụ liệu tuy rằng cũng tương đối quý báu, nhưng so với ba loại trước mặt đều thua chị kém em .

Thiên Bảo Các không hổ là thế lực lớn nhất toàn bộ Tiên giới, ít nhất là một trong. Trong tổng bộ Tuyệt Tiên Thành cộng tất cả 11 loại phụ liệu thứ đẳng, tuy nhiên giá tiền cao thái quá, cho dù Chu Hằng chịu cầm tất cả mọi thứ trên thân đều không nhất định nuốt trôi.

Nhưng bây giờ hắn không cần nói cái quy củ gì, không có tiền mua? Trực tiếp lấy!

Dựa vào, nếu không phải giết bại Long Đế, Thiên Bảo Các giữ được sao? Còn không phải bị cường đạo tinh hải cướp sạch!

Chu Hằng yên tâm thoải mái, cũng triệu tập lại tất cả nhà quyền thế Tuyệt Tiên Thành, phân cho bọn họ tìm kiếm các chủ liệu, phụ liệu còn lại.

Vừa nghe Chu Hằng nói cần tài liệu quý báu như vậy, tất cả lão tổ nhà quyền thế đều tái mặt!

Khẩu vị thật lớn a, vừa mở miệng đòi tiên thảo trân quý mười mấy vạn năm, thậm chí mấy chục vạn năm!

Nếu đổi một người khác dám đòi hỏi nhiều như thế, bọn họ khẳng định đập chết người kia, sau đó phẩy tay áo bỏ đi. Nhưng đối mặt với Chu Hằng, bọn họ dám sao?

Chỉ có thể cố ý giả bộ hồ đồ , nhao nhao chối bỏ sạch sẽ.

– Ta có một gốc cây Nguyên Linh Băng Thảo! Thái Nhất Giáo chủ ném một cái, một đạo hàn quang lập tức bay về Chu Hằng.

Chu Hằng tiếp nhận, đó là một cái hộp ngọc băng tinh, có thể nhìn thấy bên trong có một gốc cây tiên thảo toàn thân màu trắng ngà, quanh thân có đạo đạo hàn khí vây quanh, cho dù cách tầng đều có thể cảm ứng được bất phàm.

Quả nhiên là Nguyên Linh Băng Thảo!

Hỏa Thần Lô đã khẳng định ở trong đan điền của hắn.

Đồ đệ phu quân coi như là nửa con rể, cái bán nhạc mẫu này quả nhiên ra tay phóng khoáng! Tuy nhiên, nếu lựa chọn được. Chu Hằng càng muốn tham khảo Hồng Liên Thiên Kinh của nàng một chút.

Thấy Thái Nhất Giáo chủ không nói hai lời đưa một gốc tiên thảo có thể so với thánh dược, mọi người không khỏi cả kinh kêu lên không thôi, có mấy người thậm chí dùng ánh mắt tham lam nhìn chằm chằm hộp ngọc trong tay Chu Hằng, rất có ý tứ ra tay cướp đoạt.

Chu Hằng lạnh lùng, bọn người thật là ích kỷ!

Hắn lấy ra hắc kiếm, nhẹ nhàng để xuống trên bàn, hàn quang nở rộ, nhiệt độ trong phòng lập tức hạ xuống.

Lập tức, nguyên bản còn cả kinh kêu lên không ngừng trong nháy mắt trở nên lặng ngắt như tờ, mọi người đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn Chu Hằng, không biết ý gì.

– Ta cho các ngươi 3 ngày, ba ngày sau các ngươi phải mang tới năm loại tài liệu còn thiếu tới chỗ ta! Chu Hằng mờ nhạt nói.

– Điều đó không có khả năng!

– Ngươi nên biết rằng, những tài liệu này quý báu bao nhiêu, mấy vạn năm đều không nhất định sưu tập đầy đủ!

– Ngươi đang ép buộc!

Mọi người đều tức giận, bọn họ đường đường Minh Tiên, chưa từng bị người uy hiếp qua!

– Hàn gia có một viên Bích Tâm Địa Linh Quả, nguyện đưa tặng Chu đại sư! Đúng lúc này, Minh Tiên Đông Quách gia nói – trường hợp này Đông Quách Hằng không tư cách xen vào .

Ngay cả Đông Quách gia đều thỏa hiệp? Những người khác đều hung tợn nhìn Minh Tiên Đông Quách gia cùng Thái Nhất Giáo chủ, chính là hai người này phá hủy đồng minh, bằng không nhóm hắn đoàn kết nhất trí, cần sợ Chu Hằng sao?

Tiểu tử này thật dám giết bọn hắn sao?

Chương 815: Mời người hỗ trợ

Những Minh Tiên này lão luyện lọc lõi, dù sao ta có cũng không lấy ra, ngươi có thể làm khó dễ được ta?

Chu Hằng lộ ra một tia cười lạnh, hắn gõ bàn một cái, trước khẽ gật đầu tỏ vẻ lòng biết ơn hướng Đông Quách gia Minh Tiên cùng Thái Nhất Giáo chủ, nói: – Đa tạ Đông Quách lão cùng Thái Nhất Giáo chủ! Sau đó, hắn lạnh lùng nhìn lại mọi người, ánh mắt như kiếm.

Rõ ràng tiểu tử này chỉ là Sáng Thế Vương mà thôi, nếu là người khác bọn họ dùng một đầu ngón tay có thể nghiền chết, nhưng bây giờ bị ánh mắt Chu Hằng đảo qua, mọi người đều không tự chủ được cúi đầu.

Bất kể là Phàm giới Tiên giới hay là Minh giới, hết thảy đều thực lực vi tôn!

Là thực lực, mà không phải cảnh giới!

Trên thực tế cảnh giới đại biểu cho thực lực, nhưng ai bảo Chu Hằng nghịch thiên như vậy?

– Trong vòng 3 ngày, nếu các ngươi không đưa lại vật ta muốn, ta làm thịt toàn bộ các ngươi! Chu Hằng lạnh giọng nói.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, trong lòng lưỡng lự không ngừng, Chu Hằng dám sao?

– Không tin, các ngươi cứ việc thử một chút! Nhưng ta khuyên các ngươi rửa cổ sẵn!

Chu Hằng còn nói thêm.

Hắn phủi tay một cái, ý bảo mọi người có thể ly khai.

Mọi người mặc dù có lòng muốn nói hai câu, nhưng thấy Chu Hằng biểu tình đằng đằng sát khí ác nghiệt, từng cái đều nuốt lời trở lại trong bụng. Tuy nhiên, Đông Quách gia Minh Tiên cùng Thái Nhất Giáo chủ bị Chu Hằng lưu lại.

Chu Hằng lại cám ơn hai người, Đông Quách gia Minh Tiên rời đi trước, Thái Nhất Giáo chủ vẫn không đi, bọn họ có mấy lời không tiện nói trước mắt ngoại nhân.

– Hai cái nha đầu có khỏe không? Chu Hằng hỏi tới Băng Tú Lan tỷ muội.

Thái Nhất Giáo chủ gật gật đầu, sau đó nói: – Ngươi có mấy phần nắm chắc đối phó Long Đế?

Chu Hằng nhướng mày, nói: – Nếu như ta cũng chỉ có thực lực bây giờ, vậy ngay cả một thành nắm chắc cũng không có! Không có khả năng nhiều lần đều có 1 đám Minh Tiên cho hắn giết hại, cung ứng linh lực của hắn tiêu hao cuồn cuộn không ngừng.

Mà mất đi linh lực bổ sung, hắn tiêu hao ở trong cuồng oanh loạn tạc Long Đế hạ hầu như không còn, như vậy kết cục có thể tưởng tượng được.

– Ngươi sưu tập những tài liệu kia, là vì luyện chế đan dược nào đó, tăng lên thực lực của chính mình?

Thái Nhất Giáo chủ lại hỏi.

– Ân! Điều này không có gì giấu giếm, Chu Hằng gật gật đầu.

Thái Nhất Giáo chủ thở dài, nói: – Nếu bổn tọa không bị

thương nặng chưa lành, bức lui Long Đế kia cũng không khó!

Chu Hằng lắc đầu trong lòng, nàng còn không biết Long Đế thực ra là hướng về phía Hồng Liên Thiên Kinh của nàng, trước khi không đắc thủ làm sao có thể bị bức lui? Tuy nhiên, việc này Chu Hằng cũng không tính toán nói cho Thái Nhất Giáo chủ, không có chút ý nghĩa nào.

Long Đế làm sao biết chuyện Hồng Liên Thiên Kinh?

Lúc trước nhận được Hồng Liên Thiên Kinh cũng chỉ có Thái Nhất Giáo chủ cùng bạn thân của nàng! Chu Hằng lập tức giật mình. Tất nhiên là vị bạn thân kia tiết lộ bí mật!

Từ Tiên giới đến Phàm giới coi như đơn giản, tuy rằng mỗi trăm năm Giới Môn mới có thể mở ra một lần, nhưng tổng cộng có 49 tòa Tiên Thành, chia đều xuống dưới mỗi hai năm có thể mở ra một lần . Hơn nữa, Giới Môn mở ra cũng chỉ cần đại lượng tiên thạch thượng phẩm, mặc dù có chút đốt tiền nhưng cũng không phải đốt không nổi.

Nhưng theo mấy vị Long Hoàng nói, Giới Môn Minh giới mở ra vô số khó khăn, tuyệt đối sẽ không dễ dàng tặng người hạ giới .

Vị bạn thân kia khẳng định không có tư cách hạ giới, nhưng lại không cam lòng để Thái Nhất Giáo chủ có Thiên Kinh, bởi vậy tốt nhất chính là để lộ bí mật!

Cho dù chính mình không chiếm được Hồng Liên Thiên Kinh, nhưng ít nhất cũng giết chết Thái Nhất Giáo chủ. Không cần lo lắng có người tìm chính mình báo thù!

Nói đến Minh giới, Chu Hằng đột nhiên nhớ lại một người!

Hắn nói một tiếng với Thái Nhất Giáo chủ, lập tức lặng yên ly khai Tuyệt Tiên Thành, một đường hướng về Bắc Dần Thành.

Hắn muốn đi tìm Vương U Nguyệt.

Mỹ nữ này đến từ Minh giới, phụng mệnh tìm kiếm Thiên Huyền Linh Tinh.

Người này thực lực theo Hỏa Thần Lô… hấp trăm lần cường giả Độc Cô Huyền đệ nhất Tiên giới năm đó, như vậy nàng ít nhất là Tinh Thần Vương! Nếu có thể mời nàng ra, như vậy trụ vững Long Đế hẳn là không khó.

Hắn dùng thổ hệ phù văn cộng minh dưới mặt đất, thoát khỏi trọng lực trói buộc. Để tốc độ của hắn tiêu thăng đến cực hạn, vẻn vẹn chỉ một ngày sau, hắn đi tới Bắc Dần Thành.

Trạm thứ nhất chính là Thái Âm Thành, bởi vì truyền tống môn Bắc Tị Thành bị phá hư, dưới không thể đi lên, cường đạo tinh hải phía trên lại gấp tấn công Tuyệt Tiên Thành, trừ bỏ Bắc Tý Thành có chút cường đạo tinh hải tàn sát bừa bãi ra. Những địa phương khác lại vô cùng thái bình.

Bởi vậy, cuộc sống nơi này vẫn thái bình như cũ, nhưng vẫn có thể trông được ra sự lo lắng của bọn họ từ người đi đường.

Nếu Tuyệt Tiên Thành sụp đổ, bọn họ cũng gặp tai ương theo!

Dưới tình huống như vậy, Chu Hằng đi tới chỗ Vương U Nguyệt ở.

Bởi vì có việc cầu người, hắn gõ cửa một cái, quyết định tiên lễ hậu binh.

Tiểu tỳ trong viện tử vẫn còn nhớ rõ hắn, lúc này đưa hắn tiến vào hoa viên, tiếng đánh đàn cũng truyền tới, hiển nhiên, Vương U Nguyệt lại đang gảy đàn .

Quả nhiên, Vương U Nguyệt một thân áo trắng, ngồi ở trên băng đá, đang hết sức chuyên chú vỗ về cầm, bên cạnh có bảy nam nhân trẻ tuổi đang tĩnh tọa lắng nghe, từng cái vẻ mặt chuyên chú, dường như đều là người yêu âm nhạc.

Chu Hằng nhẹ nhàng hắng một cái.

Vương U Nguyệt lập tức ngừng hai tay, gương mặt xinh đẹp ngẩng lên, lộ ra một chút vẻ không vui. Nhưng khi ánh mắt của nàng nhìn thấy Chu Hằng, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc – nàng làm sao không nhớ rõ Chu Hằng!

Chẳng qua khi trước Chu Hằng bất quá là Nhật Diệu Đế, hiện tại không ngờ là Sáng Thế Vương!

Loại tốc độ tăng tu vi này phóng tới Minh giới đều có thể cho là cực nhanh , mà phát sinh ở Tiên giới… Đây quả thực là nghịch thiên!

Vương U Nguyệt đương nhiên chấn kinh!

– Ở đâu ra người thô bỉ, lại dám làm ngắt U Nguyệt tiểu thư đánh đàn! Một người trẻ tuổi lập tức làm khó dễ Chu Hằng. Hắn dĩ nhiên không phải có cừu oán cùng Chu Hằng, mà bởi vì đây là cơ hội tốt, xum xoe săn đón Vương U Nguyệt!

Ba!

Trên mặt của hắn lập tức có bàn tay, tuy nhiên tát hắn không là Chu Hằng cũng không phải Vương U Nguyệt, mà là một người thanh niên khác bên cạnh hắn.

– Dương Tiếu Hùng, ngươi dám đánh ta?

Người trẻ tuổi kia nổi giận vô cùng, không nghĩ tới người phía trước còn xưng huynh gọi đệ cùng hắn không ngờ tát hắn một cái.

– Phi, bổn thiếu gia tát ngươi là vì muốn tốt cho ngươi! Dương Tiếu Hùng phun nước bọt, khuôn mặt khinh thường, nhưng thời điểm quay đầu nhìn về phía Chu Hằng, lập tức tươi cười, nịnh hót nói: – Chu ca, ngài sao đến đây!

Chu ca?

Khi nào thì đại thiếu hoàn khố thứ nhất Thái Âm Thành không ngờ ăn nói khép nép như thế, cực hạn lấy lòng một người trẻ tuổi khác? Nên biết rằng từ sau khi người kia quan hệ cùng Thánh Dược sư Chu Hằng, hắn trở nên ngang ngược lợi hại!

Di, Chu ca, Chu? Chu Hằng!

Sáu người trẻ tuổi còn lại đều dùng ánh mắt khiếp sợ nhìn Chu Hằng, bọn họ tuyệt không nghĩ tới lại có lúc chính mắt thấy vị nhân vật truyện kỳ này!

Dương Tiếu Hùng đánh người trẻ tuổi kia là đúng, dám nói năng lỗ mãng hướng Thánh Dược sư? Nếu Chu Hằng thật muốn so đo, dù gia lão tổ hắn đến thì đã sao?

Người trẻ tuổi vừa rồi sợ tới mức hai đầu gối mềm nhũn quỳ xuống, nói: – Chu, Chu đại sư, là vãn bối mắt chó đui mù, ngài đại nhân đại lượng, tạm tha vãn bối lần này!

Chu Hằng quả thật có chút bất mãn, cường đạo tinh hải đều đánh tới cửa, bọn người kia lại còn như thế! Nhưng hắn lúc này cũng không có hứng thú nói chuyện tào lao với những người này, lúc này phất phất tay, nói: – Các ngươi rời đi đi!

– Vâng vâng! Bao gồm Dương Tiếu Hùng, mọi người đều nhao nhao cáo lui, dù Chu Hằng tới tranh nữ nhân , bọn họ có tư cách khiêu chiến với Chu Hằng?

Trong sân, chỉ còn lại Chu Hằng cùng Vương U Nguyệt .

– Ngươi có ý tứ gì? Vương U Nguyệt tiếp tục đánh đàn, nhưng nàng hiển nhiên không có tâm tình gì, phát ra chỉ là thanh âm đơn điệu, có vẻ không yên lòng. Tuy rằng tu vi Chu Hằng tinh tiến rất nhanh, nhưng cũng không được đặt ở trong mắt của nàng, dù sao chỉ là Sáng Thế Vương mà thôi, một cái ý niệm nàng có thể giết chết mấy vạn lần.

– Cường đạo tinh hải giết tới rồi, ta muốn mời ngươi ra tay,

ngăn cản bọn họ! Chu Hằng nói ra ý đồ.

– Chuyện này không liên quan đến ta! Vương U Nguyệt quả quyết cự tuyệt, lại nói – Cái này cũng đồng dạng không liên quan tới ngươi! Đừng quên thân phận của chúng ta! Nàng nghĩ Chu Hằng cũng là xuống từ Minh giới, hoặc ít nhất chịu mệnh Minh giới, sứ mệnh giống với nàng.

Chu Hằng lắc đầu, nghiêm nét mặt nói: – Nếu Tuyệt Tiên Thành bị cường đạo tinh hải công phá, ngươi cố nhiên có thể chỉ lo thân mình, nhưng tất cả mọi người đều vì vậy mà chết, đến lúc đó ngươi bảo ai thay ngươi tìm kiếm Thiên Huyền Linh Tinh?

Lời nói này làm Vương U Nguyệt nhíu mày liễu, điều này hiển nhiên chọt trúng chỗ đau của nàng. Nhưng chỉ một lúc sau, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Chu Hằng, nói: – Địa vị Ngao Hoành Kiệt ở trong long tộc không kém, ta không muốn phát sinh xung đột cùng hắn!

Ngao Hoành Kiệt? Long Đế?

Chu Hằng nhướng mày, hiển nhiên địa vị vị Long Đế kia ở Minh giới bất phàm, Vương U Nguyệt căn bản cũng không muốn đắc tội hắn!

Con đường này đi không thông!

Chu Hằng xoay người rời đi, hắn còn không có năng lực bức bách Vương U Nguyệt xuất chiến – – trên thực tế, nếu hắn có năng lực như thế, cần gì phải mời Vương U Nguyệt ra tay, chính hắn có thể giải quyết Long Đế.

Vương U Nguyệt cũng không giữ hắn lại, tuy rằng nàng không biểu lộ cái gì, nhưng lần này cường đạo tinh hải xâm chiếm đối với nàng mà nói cũng là phiền toái thật lớn, trong loạn thế, ai còn muốn giúp nàng?

Chính nàng có phiền toái lớn, nào có thời gian để ý tới Chu Hằng.

Chu Hằng tiếp tục xuống phía dưới, đi tới Bắc Tị Thành, nếu ngay cả Bắc Dần Thành đều bình an vô sự, như vậy Bắc Tị Thành khẳng định càng thêm an toàn. Tương phản, nếu để cho Hoặc Thiên cùng Hồng Nguyệt đánh, lực phá hoại bộc phát ra khẳng định còn khủng bố gấp trăm lần so với cường đạo tinh hải!

Lại một ngày sau, hắn về tới Tuyệt Tiên Thành.

Nếu người khác đều không đáng tin cậy, vậy cũng chỉ có dựa vào chính mình !

– Tỷ phu! Tỷ phu! Hắn vừa trở lại chỗ ở, liền gặp Băng Tú

Lan khóc thiên đoạt địa nhào tới, ô lạp ô lạp khóc không ngừng – Tỷ phu, ngươi trở lại rồi, không trở lại người ta sẽ bị tỷ tỷ tra tấn mà chết !

– Có khoa trương như vậy sao? Băng Tâm Trúc ở một bên hừ nói.

Cuối cùng Chu Hằng lộ ra một chút tươi cười, nhìn thấy cố nhân luôn khiến cho hắn cao hứng.

– – – – – – – – – – oOo- – – – – – – – – –

Chương 816: Siêu cấp tăng lên

– Tỷ phu, ô ô ô, tỷ phu, tỷ tỷ suốt ngày buộc người ta luyện công, người ta đều bị luyện ngốc ! Băng Tú Lan dường như muốn phát tiết tất cả ủy khuất ra ngoài, khóc thương tâm muốn chết.

– Ngươi vốn chính là ngốc, có ngốc cũng không ngốc đi nơi nào! Chu Hằng rất không lương tâm nói.

– Tỷ phu thối! Băng Tú Lan dậm chân, chỉ vào Chu Hằng cùng Băng Tâm Trúc – Hai người các ngươi đều khinh người, ô ô ô, tỷ tỷ và tỷ phu vạn ác, về sau đừng để cho bổn tiểu thư vượt qua các ngươi, nhất định gặp một lần đánh một lần!

– Vậy ngươi phải nắm chắc thời gian tu luyện! Chu Hằng vứt nàng qua một bên, hướng Băng Tú Lan – Ngươi có khỏe không?

Băng Tú Lan ôn nhu gật đầu, sau đó nhìn về phía Chu Hằng: – Còn ngươi?

– Ta cũng tốt! Chu Hằng nói.

Từ biệt hai năm, đối với tu vi tỷ muội cũng có bước tiến bộ dài. Băng Tú Lan quả thật bị thao luyện thật sự thảm, hiện tại đã phá vỡ mà vào Nhật Diệu Vương, với nàng lười biếng mà nói, đây quả thực là bay vọt khó tin!

Băng Tâm Trúc tiến hơn một bước, tăng vọt đến Thăng Hoa Hoàng, phần tu vi này, tuổi này ở Tuyệt Tiên Thành là số một, nhưng vừa so sánh cùng Chu Hằng chỉ ảm đạm thất sắc.

Đối với thành tựu Chu Hằng, Băng Tâm Trúc chỉ có tự hào mà không có một tia ghen tị, đây chính là chồng tương lai nàng!

Một ngày nữa trôi qua, đến kỳ hạn chót Chu Hằng cấp cho nhà quyền thế Tuyệt Tiên Thành.

Thái Nhất Giáo cùng Đông Quách gia đã sớm cho hắn tài liệu, mà 4 phân tài liệu sau cùng cũng bị chúng nhà quyền thế quyên góp đi ra, cuối cùng bọn họ lựa chọn thỏa hiệp Chu Hằng, bởi vì căn bản không có ai áp chế được Chu Hằng!

Thực ra tổ tiên bọn họ cũng không phải không có đại năng phi thăng Minh giới, nhưng từ Minh giới xuống dưới khó khăn ra sao, trừ phi 49 Tiên Thành băng diệt, nếu không tử thượng nhiều người hơn nữa Minh giới đại năng cũng sẽ không mở ra Giới Môn .

Bởi vậy, đối mặt với Chu Hằng vơ vét tài sản, bọn họ cũng chỉ có lựa chọn tự nhổ răng nanh cùng máu nuốt!

Dù sao còn phải dựa vào Chu Hằng chống lại Long Đế, nếu không Tuyệt Tiên Thành cố nhiên có Minh giới trận pháp bảo hộ. Nhưng ở dưới huyết tế luôn luôn bị công phá cũng không thể vĩnh viễn bảo hộ bọn họ.

Đến lúc đó Minh giới đại lão tự mình xuống dưới thì như thế nào, bọn họ đều đã xong !

Tốt nhất là Chu Hằng cùng Long Đế đồng quy vu tận!

Một số người nghĩ như vậy, lực lượng không bị khống chế là nguy hiểm nhất!

Giống Độc Cô Huyền tuy rằng được xưng là cao thủ đệ nhất Tiên giới, nhưng chống cự lại hắn có ít nhất chừng mười cái, hoàn toàn có thể ngăn được, không cần lo lắng hắn mạnh đến nổi đê tiện đạp quy tắc tiên giới.

Nhưng Chu Hằng cùng Long Đế đều mạnh vượt ra khỏi trình tự này. Dù người nào sống sót đều sẽ phá hư tính cân bằng Tiên giới!

Chu Hằng cũng mặc kệ tâm tư những người này, hắn lấy thuốc phụ xong, lập tức đi vào Tiên Cư, để Hỏa Thần Lô bắt đầu luyện đan.

Ở Tiên giới, Thất Tinh Quả chính là thánh dược, Thất Tinh Đan lại là bảo dược vượt qua thập phẩm. Nhưng đối với Hỏa Thần Lô đến từ Minh giới mà nói, luyện chế đan dược căn bản không thành vấn đề, khi tất cả tài liệu đầy đủ hết, nó theo thường lệ nuốt vào toàn bộ, vẻn vẹn chỉ năm phút đồng hồ sau, Thất Tinh Đan luyện chế ra.

Thất Tinh Quả chỉ có 7 quả, nhưng luyện thành đan dược xong. Số lượng này tăng lên gấp đôi, đạt tới 14 viên!

– Bổn tọa ! Con lừa đen lập tức tỏa ánh sáng hai mắt, chảy nước miếng hướng về Hỏa Thần Lô.

– Con lừa, lần này lại phải xin lỗi! Chu Hằng níu lại cái đuôi con lừa đen

– Những Thất Tinh Đan này cũng không thể cho ngươi 1 viên!

Con lừa đen lập tức ngã xuống đất, tứ chi co giật.

Nhưng đầu con lừa đê tiện cũng biết có Long Đế uy hiếp, quả thật không phải thời điểm làm phân phối công bình, hơn nữa chỉ cần tiến vào Minh giới. Như vậy tiên thảo hiệu lực cùng loại Thất Tinh Quả tất nhiên rất nhiều.

Tuy rằng khả năng ở Minh giới cũng có chút nhỏ, nhưng nhất định dễ dàng lấy hơn nhiều so với thánh dược Tiên giới.

Con lừa đen tuy rằng tham, nhưng tuyệt không ngốc. Đương nhiên, vừa nghĩ tới bảo vật ở phía trước lại không thể cầm, nó vẫn đau lòng quỳ rạp trên mặt đất.

Chu Hằng bắt đầu bế quan, luyện hóa 14 viên Thất Tinh Quả này.

Một viên Thất Tinh Quả có thể để Minh Tiên gia tăng một đạo thần tướng, linh lực trong này quả thực dày đến tột đỉnh! Mà hiệu lực Thất Tinh Đan cũng không giảm bớt chút nào. Tác dụng cùng cấp Thất Tinh Quả, nếu không há có ý nghĩa luyện chế thành đan?

Chu Hằng lấy ra một viên Thất Tinh Đan, đan dược này lớn bằng cỡ đậu tằm, nhưng toàn thân có tinh quang lóe ra, giống như tinh tú đầy trời nở rộ.

Điều này với Tinh Thần Cảnh có phải có quan hệ hay không?

Trong lòng hắn nghĩ, lại một ngụm nuốt xuống Thất Tinh Đan, đan dược lập tức hóa thành vô số hạt tinh quang, khuếch tán, lan tràn ở trong thân thể hắn.

Oanh!

Trong khoảng thời gian ngắn, Chu Hằng dường như đi vào trong vũ trụ mịt mờ, ở trước mắt hắn xuất hiện một quyển tinh không mênh mông, tinh quang đầy trời rực rỡ, đồ sộ mà lại xinh đẹp. Nhưng Chu Hằng biết, hắn cũng không phải đi vào tinh không chân chánh, mà là thế giới dược lực Thất Tinh Đan hình thành.

Loại thánh dược này có thể giúp Minh Tiên đột phá Tinh Thần Cảnh, quả thật có liên quan cùng tinh tú, nếu không sao có nhiều lĩnh ngộ như vậy?

Chu Hằng tùy ý ngoắc, từng đạo tinh quang rơi xuống, giống như từng khối từng khối vẫn thạch kinh khủng, oanh, tinh quang bùng nổ, linh lực bàng bạc cũng bắt đầu khởi động ở trong người, hóa thành tu vi của bản thân hắn, nhanh chóng tăng lên linh lực tích lũy của hắn.

Hắn ngoắc không ngừng, từng đạo tinh quang cũng nhao nhao rơi, ở đồng thời cung cấp tích lũy linh lực cho hắn, dấu vết tinh quang xẹt qua cũng cực hạn ảo diệu, để hắn không ngừng tăng lên bừng tỉnh đại ngộ, dường như nhìn thấu bí mật một cái thế giới.

Tuy nhiên, hắn đã nắm giữ Thiên Kinh một giới, loại lĩnh ngộ này đối với hắn mà nói cũng không quý báu. Bằng vào Ngũ Hành Thiên Kinh cũng đủ để cho hắn bước ra một bước cuối cùng ở thời điểm tích lũy linh lực đầy đủ, tiến vào Tinh Thần Cảnh.

Hắn cần chính là linh khí khủng bố ẩn chứa trong Thất Tinh Quả, đây chính là linh khí thiên địa thánh dược hấp thu hơn 70 vạn năm a! Chia đều xuống dưới mỗi một viên đều có dược lực hơn mười vạn năm, phụ thêm tài liệu quý báu luyện thành đan, mỗi một viên đều có hiệu quả kinh khủng.

Tuy rằng thánh dược hấp thu 10 vạn năm linh khí không phải võ giả tu luyện 10 vạn năm, nhưng chỉ cần có một vài vạn năm cũng đủ kinh khủng.

Linh lực Chu Hằng tích lũy tăng lên.

14 đạo thần tướng, 15 đạo thần tướng, 16 đạo thần tướng!

Khi viên Thất Tinh Đan thứ nhất dùng hết, Chu Hằng cũng đạt tới cực hạn 21 đạo thần tướng!

Có thể tấn công Sáng Thế Hoàng !

Không hổ là thánh dược có thể làm cho Minh Tiên đoạt bể đầu, chỉ một viên khiến cho Chu Hằng tạo thành bảy đạo thần tướng.

Chu Hằng như lão tăng ngồi thiền, hắn vốn không thiếu lĩnh ngộ cảnh giới, mà Thất Tinh Đan có thể để Minh Tiên đột phá Tinh Thần Cảnh, trong đó như thế nào không có thiên địa bí mật, trợ giúp người dùng lĩnh ngộ cảnh giới?

Vẻn vẹn chỉ hai ngày sau, trong thân thể Chu Hằng toát ra hào quang năm màu, 5 bộ Thiên Kinh phù văn nhao nhao trồi lên, phân ngũ phương quay quanh hắn, sau đó lại dung hợp một chỗ, hình thành một đạo phù văn màu vàng thật lớn, ở đỉnh đầu của hắn phóng xuất ra dao động huyền ảo không hiểu.

Ông, đạo phù văn này thu vào Chu Hằng trong cơ thể, huyền bí lớn nhất Tiên giới diễn hóa ra, đối với hắn mà nói vẫn có chút miễn cưỡng, căn bản không liên tục được bao lâu.

Tám đạo thần tướng hiện lên ở phía sau hắn, nhìn như số lượng thiếu, lại càng thêm ngưng thật, gần như không nhìn ra một tia khác biệt với bản thân hắn.

Chu Hằng mở hai mắt ra, mỉm cười, hắn hiện đang đề cao số lần vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn lên 60 lần!

Đột phá đại cảnh giới sau, lần này tăng lên gấp bội, như vậy khi hắn đạt tới Sáng Thế Đế, số lần có thể liên tục vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn ít nhất có thể đạt tới 200 trở lên!

Lại phối hợp ăn chút đan dược khôi phục linh lực, hắn còn có tiền vốn đánh lâu dài.

Tiếp tục!

Chu Hằng ăn viên Thất Tinh Đan thứ hai, nhưng Sáng Thế Hoàng cùng Sáng Thế Vương hoàn toàn là hai cái trình tự bất đồng, một viên Thất Tinh Đan hoàn toàn tiêu hóa sau, hắn cũng chỉ khó khăn lắm đánh vỡ hàng rào cảnh giới, tạo thành 11 đạo thần tướng.

Hiệu quả giảm một nửa!

Không có việc gì, còn có 12 viên!

Chu Hằng lấy ra viên Thất Tinh Đan thứ ba ăn vào, nửa ngày sau, hắn lại ăn vào viên thứ tư, sau đó là thứ năm viên, thứ sáu viên. Dược lực Thất Tinh Đan thứ 6 còn không tác dụng hoàn toàn, hắn cũng đã tạo thành 21 đạo thần tướng, đạt tới Sáng Thế Hoàng đỉnh phong.

Hắn chỉ sợ là quái thai trên lịch sử dừng lại ở Sáng Thế Hoàng

thời gian ngắn nhất, cũng chưa tới hai ngày!

Không kịp đắc ý một phen, Chu Hằng đột phá Sáng Thế Đế.

Long Đế mang theo cường đạo tinh hải lại xâm chiếm bất cứ lúc nào, hắn nhất thiết phải mau chóng tăng lên tu vi của mình, nếu không chỉ dựa vào những người Tuyệt Tiên Thành đến thủ? Rất không đáng tin cậy!

Cơ duyên, cố gắng, vận khí, những thứ này thêm cùng nhau, mới tạo cho thực lực Chu Hằng bay vọt cực độ.

Suốt mười ngày sau, Chu Hằng mới rốt cục thành công, trở thành chân chính mạnh nhất Tiên giới – cho dù là không dựa vào Ngũ Hành Phù Văn!

Cho dù hắn đã sớm nắm giữ Ngũ Hành Phù Văn, còn có kiếm ý Lăng Thiên Cửu Thức vô thượng, thậm chí còn có Thất Tinh Đan duy trì, nhưng một bước này vẫn rất gian nan, đạo hạm Sáng Thế Đế từ xưa đến nay không biết vây bao nhiêu người.

Nhưng lực lượng Sáng Thế Đế… cũng vô cùng kinh khủng!

Chu Hằng đánh ra một đạo Ngũ Hành Phù Văn, lạc ấn màu vàng kéo dài không tiêu tan, mà hắn lại gần như không có cảm giác gì cố sức.

Hắn hiện tại có thể vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn quả nhiên đạt tới 200 trở lên, hơn nữa uy lực so với thời điểm Sáng Thế Vương ít nhất tăng lên gấp mười – gấp mười thoạt nhìn không nhiều lắm, nhưng lực lượng của hắn vốn không chiếm được tỉ trọng quá lớn ở trong Ngũ Hành Phù Văn, đây cũng là vì cái gì nói Ngũ Hành Phù Văn trưởng thành không bằng Lăng Thiên Cửu Thức .

Không ngừng cố gắng, tiêu hóa Thất Tinh Đan còn dư lại, hắn hiện tại đã là Sáng Thế Đế 8 tướng, ở dưới sự ủng hộ tám viên Thất Tinh Đan, đột phá đến Minh Tiên là sự tình ván đã đóng thuyền, chỉ không biết có thể đạt tới mấy tướng .

Chương 817: Thần bí chi khách

Chu Hằng đưa viên Thất Tinh Đan thứ bảy vào, tiếp tục tăng lên linh lực tích lũy của hắn.

Tuy nhiên, theo hắn tiến vào Sáng Thế Đế, mỗi tăng lên một bước cần linh lực tích lũy cũng tăng lên thành tấn, một quả Thất Tinh Đan không ngờ khó khăn lắm tăng lên 2 đạo thần tướng, đạt tới Sáng Thế Đế 10 tướng.

Tiến thêm một bước chính là Minh Tiên !

Đây là một cái bay vọt, nhưng mà cần tích lũy linh lực cũng rất nhiều, hiệu quả một viên Thất Tinh Đan lập tức chợt giảm đến trình độ chỉ có thể tăng lên 1 tướng. Hắn ăn vào 7 viên Thất Tinh Đan còn dư lại, cuối cùng dừng lại ở tại Minh Tiên 7 tướng.

Tu vi của hắn lập tức vượt qua 5 đại Long Hoàng.

Đối với Minh Tiên tầm thường mà nói, Minh Tiên 7 tướng cách đột phá Tinh Thần Cảnh đã không xa, nhưng Chu Hằng lại cảm giác con đường Minh Tiên vừa mới bắt đầu, căn bản không có một chút xíu dấu hiệu bị thiên địa bài xích.

Hắn vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn một chút, phát hiện chỉ dùng hết gần một phần trăm linh lực, nói cách khác, hắn hiện tại có thể không gián đoạn liên tục sử dụng Ngũ Hành Phù Văn 300 lần! Như vậy phối hợp đan dược khôi phục linh lực, hắn hoàn toàn có thể chống được 500.

Thậm chí, phối hợp hắn chém giết một ít lính tôm tướng cua ở trong chiến đấu, như vậy số lần hắn có thể sử dụng Ngũ Hành Phù Văn liên tục lại gia tăng thật lớn.

Chu Hằng xuất quan, mà trừ bỏ Hồng Long nữ hoàng ra, các Long Hoàng khác đều đã trở thành nữ nhân hoặc là người hầu Chu Hằng, tự nhiên đã sớm chờ ở bên ngoài, nhìn thấy hắn, bốn đại Long Hoàng nhao nhao lộ ra biểu tình khiếp sợ đến mức tận cùng.

Minh Tiên!

Hơn nữa còn mạnh hơn các nàng, bởi vì các nàng đã nhìn không thấu tu vi Chu Hằng.

Tuy rằng các nàng đều biết Thất Tinh Quả là một trong thánh dược cấp cao nhất Tiên giới, luyện chế Thất Tinh Quả tự nhiên cũng có dược hiệu cường đại đến tột đỉnh. Nhưng khi thấy Chu Hằng trực tiếp tăng vọt, mỗi một người đều không kìm nổi kinh ngạc trong lòng.

Chu Hằng cười ha ha, nói: – Mỗi một người đều kỳ quái nhìn ta như vậy, chẳng lẽ cũng không nhận ra ta sao?

– Ngươi không cảm thấy tốc độ tu vi của mình tăng lên quá nhanh sao? Lam Long nữ hoàng thở dài nói, bất đồng với ba đại Long Hoàng khác thần phục. Nàng đối mặt với Chu Hằng còn có thể bảo trì kiêu ngạo, cũng ung dung tự nhiên nhất.

– Còn chưa đủ mau! Chu Hằng thở dài, thực lực càng mạnh, hắn càng có thể cảm ứng được Minh Tiên bậc cao đáng sợ, bởi vì bản thân hắn cũng nhảy vào tầng thứ này, càng ngày càng biết Long Đế tuyệt đối đáng sợ.

Mấu chốt là, tuy rằng lực lượng của hắn tăng lên không biết bao nhiêu ức vạn lần. Nhưng Ngũ Hành Phù Văn lại cũng không tăng lên bao nhiêu uy lực, chỉ mười mấy lần mà thôi.

Muốn đánh bại Long Đế có lẽ có thể, nhưng nói muốn giết vị Tinh Thần Vương bị đại đạo thiên địa áp chế lại còn chưa đủ. Long Đế một lòng muốn chạy trốn, Chu Hằng ngăn không được! Hơn nữa, đối phương là Tinh Thần Vương thứ thiệt, cùng lắm thì toàn lực bộc phát ra. Vậy hắn có thể lập tức trở về Minh giới!

Minh giới cũng không giống Tiên giới bị đánh cho vỡ nát toàn bộ, ở trên tinh cầu tùy ý, võ giả đều có thể tìm tới Tinh Môn, tùy tiện truyền tống vài lần có thể đi tới địa phương muốn đi, chỉ là trở về dễ dàng nhưng xuống dưới lại khó, Long Đế còn muốn trở lại Tiên giới không biết phải bỏ ra bao nhiêu giá phải trả.

Trừ phi chế tạo một cái cơ hội có thể tuyệt sát, nếu không Chu Hằng căn bản không có cơ hội giết Long Đế.

Đối kháng cùng Chu Hằng, Long Đế có ưu thế. Đó chính là giới hạn cuối cùng của hắn là bại mà không phải vong! Đương nhiên, cái giới hạn cuối cùng này tin tưởng Long Đế cũng tuyệt đối không muốn đụng vào , trừ phi hắn đã đạt đến mục đích của chính mình.

Chu Hằng ra Tiên Cư, chuyện thứ nhất là tiếp tục đi Thiên Bảo Các cướp đoạt dược liệu trân quý, hắn cần luyện chế Cửu Nguyên Hồi Linh Đan, đây là đan dược khôi phục linh lực tốt nhất Tiên giới, đương nhiên giá trị mỗi một viên cũng vô cùng đắt.

Đây chính là vì đả bại Long Đế, cũng không phải xuất từ tư tâm. Chu Hằng cướp đoạt yên tâm thoải mái, tuy nhiên đại trưởng lão Thiên Bảo Các sầu mi khổ kiểm , Chu Hằng lấy đi một gốc dược thảo quý báu, toàn thân hắn co giật một chút, một bộ dáng thống khổ.

Những tài liệu này tương đối quý báu, nhưng dù sao không thể so sánh với phụ liệu Thất Tinh Đan, Thiên Bảo Các có thể

cung cấp 1 mình. Chỉ là giá tiền cũng tuyệt đối là con số thiên văn! Nhưng nếu Chu Hằng không thể ngăn trở Long Đế, như vậy Tuyệt Tiên Thành nhất định huỷ diệt.

Như vậy, Thiên Bảo Các thoát được cường đạo tinh hải cướp sạch sao?

Bởi vậy đại trưởng lão Thiên Bảo Các cũng chỉ sầu mi khổ kiểm mà thôi, cũng không đỏ mắt cãi cùng Chu Hằng.

Sau khi Chu Hằng trở về tự nhiên trước tiên luyện chế Cửu Nguyên Hồi Linh Đan ra – đương nhiên là Hỏa Thần Lô làm.

Toàn bộ 89 dự liệu Cửu Nguyên Hồi Linh Đan luyện chế ra, Chu Hằng cũng có thêm một phần nắm chắc, dù sao phía trước chiến một trận với Long Đế hắn không thể bức ra con bài chưa lật của Long Đế, quỷ biết người kia nắm giữ bao nhiêu tiên thuật, trong tay lại có bao nhiêu Bảo khí Minh giới.

Trách chỉ trách chênh lệch Minh Tiên với Tinh Thần Vương thật sự quá lớn, cao nhất có thể đạt tới 99 đạo thần tướng mới đi tấn công Tinh Thần Vương, Chu Hằng rõ ràng đã là Minh Tiên 7 tướng , nhưng luận lực lượng mà nói so với Long Đế không biết kém cỏi gấp bao nhiêu lần.

Hắn luyện Cửu Nguyên Hồi Linh Đan không mất bao lâu, một vị khách nhân thần bí lại tới chơi.

Đó là một người áo đen khoác áo choàng, ở dưới tình huống không làm kinh động bất luận kẻ nào đi tới trước người của Chu Hằng. Gỡ xuống khăn trên mặt, Chu Hằng mới rốt cuộc biết thân phận chân thật vị khách nhân này.

Là Vương U Nguyệt!

Nàng tới làm chi?

– Ta đã nói qua, không nên phát sinh xung đột cùng Long Đế, vì cái gì ngươi còn muốn cùng Long Đế là địch? Vương U Nguyệt nói với tư thế trên cao nhìn xuống.

Chu Hằng lập tức khó chịu trong lòng, nói: – Ta chỉ tìm ngươi hỗ trợ, nếu ngươi không chịu ra tay đối phó Long Đế, ta cũng sẽ không miễn cưỡng ngươi, nhưng ngươi dựa vào cái gì vung tay múa chân đối với ta?

– Lớn mật! Tiểu bối Tiên giới cũng dám nói như thế cùng ta! Vương U Nguyệt giận dữ, bàn tay mềm đánh Chu Hằng, kình phong hóa thành 5 lợi kiếm màu trắng, mỗi một thanh đều dài chừng trăm trượng, tản ra sát khí dày đặc tận xương.

Chu Hằng hừ nhẹ một tiếng, dù thực lực Vương U Nguyệt không yếu hơn Long Đế, đều là Tinh Thần Vương thì như thế nào? Chỉ cần ở Tiên giới, cũng chỉ có thể phát huy ra lực

lượng Minh Tiên 99 tướng, uy lực như vậy căn bản không khả năng ngự trị trên Ngũ Hành Phù Văn!

Muốn trấn áp hắn?

Phía trước không đột phá, Long Đế đều không có tư cách, huống chi hiện tại Chu Hằng đã trở thành Minh Tiên 7 tướng !

Hắn tiện tay đánh ra một quyền, đối phương cũng không toàn lực ứng phó, hắn cũng chỉ vận dụng kim phù văn, sát khí lập tức dương động đầy trời, thình thịch thình thịch thình thịch, Vương U Nguyệt đánh ra 5 đạo kiếm khí còn không tới gần thân thể Chu Hằng cũng đã vỡ nát hoàn toàn.

– Ân? Vương U Nguyệt lộ ra vẻ khiếp sợ, một kích này mặc dù nàng không vận dụng bao nhiêu lực lượng, nhưng tuyệt đối không phải một cái Sáng Thế Vương có thể chống lại!

Di, không đúng!

Vương U Nguyệt bỗng nhiên trợn mắt, nàng phát hiện Chu Hằng không ngờ phóng qua trình tự Sáng Thế Vương, một hơi rảo bước tiến lên đến cấp bậc Minh Tiên!

Tốc độ tu vi tinh tiến có chút dọa người a!

Lại hồi tưởng đến lần đầu tiên gặp Chu Hằng, đối phương bất quá là Nhật Diệu Đế, trong cơ thể tên này dường như cất giấu linh hồn của một cái tuyệt thế cường giả, chỉ cần thời gian chuyển dời, hắn có thể tự động trưởng thành! Nên biết rằng Tiên giới đã bị đánh bể hoàn toàn, dược liệu trân quý có thể đếm được trên đầu ngón tay, tốc độ Chu Hằng tăng lên như vậy quả thực kinh ngạc lạ thường!

Nàng nghe nói qua Chu Hằng chiến một trận với Long Đế, cũng bởi vì như thế nàng mới có thể đến Tuyệt Tiên Thành tìm Chu Hằng. Nhưng nàng cũng không tin nghe đồn, chỉ nghĩ Chu Hằng vận dụng bối cảnh phía sau hắn, cũng chính là bối cảnh của nàng!

Điều này làm cho nàng phi thường tức giận!

Tuy rằng thực lực Vương gia ở Minh giới phi phàm – nếu không như thế, há có năng lực phái người tiến vào Tiên giới, loại giá phải trả này cũng không phải gia tộc bình thường có khả năng thừa nhận! Nhưng so sánh cùng Long tộc cường đại, Vương gia vẫn bị vây thế yếu rõ ràng, Chu Hằng dùng danh tiếng Vương gia tạm thời hách lui Long Đế, quả thực chính là tự cấp cứu hận cho Vương gia!

Bởi vậy, nàng lập tức nổi giận đùng đùng giết lại đây, muốn Chu Hằng giải thích một chút!

Chỉ là sau một kích này, trong lòng Vương U Nguyệt lập tức

nhấc lên sóng to gió lớn, tuy rằng nàng hoàn toàn không tin Chu Hằng có tư cách chống cự lại nàng, nhưng tiềm lực cùng chiến lực đối phương cũng làm cho trong lòng nàng chấn động, nếu tên này đi đến Minh giới, với thiên phú yêu nghiệt cộng thêm gia tộc tài bồi, tiền đồ không thể lường!

Thiên tài như vậy ngay cả nàng cũng không nhẫn tâm trách móc nặng nề, nhưng nàng càng không thể dễ dàng tha thứ Chu Hằng tạo cừu hận cho gia tộc, nên biết rằng Vương gia cũng không phải mạnh nhất Minh giới, luôn có người chướng mắt, một bàn tay đập chết Chu Hằng, gia tộc đầu tư chẳng phải là lãng phí toàn bộ?

Vương U Nguyệt càng nghĩ càng tức, tên này ỷ vào thiên phú kiệt xuất, cũng không biết mình rốt cuộc có bao nhiêu cân lượng !

Nhất định phải hảo hảo mà giáo huấn hắn, cho hắn biết cho dù ở Tiên giới hắn cũng không thể hoành hành vô kỵ!

– Hảo hảo hảo, cho ngươi kiến thức một chút cái gì mới kêu cường giả chân chính! Vương U Nguyệt lại ra một chưởng, tăng lực lượng lên tới 30 đạo thần tướng.

Ở trong suy nghĩ của nàng, Long Đế chắc chắn sẽ không toàn lực giao chiến với Chu Hằng, xem ở mặt mũi của Vương gia tùy ý ra mấy chiêu, sau đó tạm thời lui lại, bởi vậy nàng tuyệt đối không tin Chu Hằng có lực lượng chống lại Minh Tiên bậc cao.

– Ngươi sao? Chu Hằng cười ha ha, đánh ra một quyền, phù văn màu vàng diệu chuyển, lần này hắn cũng vận dụng toàn lực, muốn để Vương U Nguyệt biết lợi hại!

Thình thịch!

Một tiếng trọng vang, Vương U Nguyệt lập tức bị hất bay ra, thân thể mềm mại rung lên, gương mặt xinh đẹp cũng trắng bệch

Tất cả Tinh Thần Vương tiến vào Tiên giới đều bị áp chế đến lực lượng 99 đạo thần tướng, bởi vậy lực lượng Vương U Nguyệt cùng Long Đế cực hạn giống nhau, nhưng ai bảo nàng xem thường Chu Hằng, một kích này chỉ vận dụng lực lượng30 tướng?

– – – – – – – – – – – oOo- – – – – – – – – – –

Chương 818: Chạm tới bí mật tinh tú

Nhìn lại Chu Hằng, thời điểm hắn còn là Sáng Thế Vương đã có thể chiến một trận với Long Đế, hiện tại tăng lên tới Minh Tiên 7 tướng, lực lượng không biết tăng lên gấp bao nhiêu lần, mà uy lực của Ngũ Hành Phù Văn tuy rằng tăng lên không có rõ ràng như vậy, nhưng cũng có gấp mười trở lên!

Một người thì đang khinh thường chỉ dùng một bộ phận lực lượng rất nhỏ; người kia thì thực lực tăng mạnh, còn vận dụng toàn lực, cái này nếu còn để Vương U Nguyệt nhẹ nhàng tiếp được mới kêu là chuyện lạ!

Tuy nhiên, Tinh Thần Vương chính là Tinh Thần Vương, cho dù lực lượng bị áp chế đến 99 đạo thần tướng cũng vô cùng đáng sợ. Chu Hằng ngoại trừ không có dùng hắc kiếm, một kích vừa rồi kia quả thật hắn đã dùng toàn lực ứng phó, không nghĩ tới ngay cả làm cho đối phương phun một chút máu cũng không làm được!

Hắn giao chiến với Vương U Nguyệt, thực ra là muốn dùng đối phương làm đối tượng thí nghiệm, để nhìn xem có cơ hội một kích giết chết Long Đế hay không!

Kết quả này hắn rất không vừa ý.

Hắn chỉ là không hài lòng, Vương U Nguyệt thì lại thiếu chút nữa cả kinh tròng mắt đều phải lọt ra ngoài!

Tình huống gì đây!

Một kích này của nàng chẳng những không có thể trấn áp được Chu Hằng, ngược lại còn bị đối phương chấn cho thiếu chút nữa hộc máu, cái này cũng quá khoa trương đi!

Đây chính là lực lượng 30 tướng đấy!

Tiên giới trước kia bị đánh nổ tung, trình tự linh khí sụt giảm, thánh dược thiếu hụt, cho dù là hạng người thiên tư trác tuyệt cũng chỉ có thể miễn cưỡng đạt tới Minh Tiên 9 tướng, sau đó đột phá Tinh Thần Cảnh, bay thẳng lên Minh giới! Minh Tiên 10 tướng, 20 tướng ư? Nói đùa, chỉ có ở Minh giới mới có thể nhìn thấy!

Ở trong ý nghĩ của nàng, lực lượng 30 tướng đủ để trấn áp Chu Hằng không thể nhúc nhích! Nàng cũng không nghĩ đánh chết Chu Hằng, chỉ là cho hắn một bài học mà thôi, nhưng không nghĩ tới, ngược lại thì nàng bị Chu Hằng dạy dỗ một chút!

Người này, thật xuất sắc!

– Thiên Kinh?

Vương U Nguyệt xoay chuyển đôi mắt đẹp, trong đôi môi đỏ mọng phun ra hai chữ.

Người có được Thiên Kinh là có thể trở thành chí cường giả của một giới. Mà gom đủ Thiên Kinh một giới thì coi như vô địch của giới này! Nếu không như thế, chỉ là lực lượng Minh Tiên 7 tướng sao có thể chống lại 30 tướng?

Vương gia là được xếp vào gia tộc nổi tiếng ở Minh giới, nên tuy rằng Vương U Nguyệt không phải là tộc nhân trọng điểm bồi dưỡng, nhưng đối với điểm ấy cũng không xa lạ gì.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Không sai! Vương cô nương, mời trở về đi! Chẳng những ta sẽ tiếp tục là địch với Long Đế, mà còn muốn tìm cơ hội làm thịt hắn, cho nên tốt hơn là cô nương đừng phun nước bọt nữa!

Vương U Nguyệt khuôn mặt đỏ lên, chẳng lẽ là tiểu tử này đang đùa giỡn với mình? Phun nước bọt đầy mặt hắn! Nàng hừ một tiếng, nói: – Gia tộc ban cho ngươi Thiên Kinh, đó là vô cùng tín nhiệm đối với ngươi, tại sao ngươi có thể cô phụ kỳ vọng của gia tộc?

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Vương cô nương, ta xem ra cô nương có điều hiểu lầm rồi, từ trước đến nay ta chưa từng nói qua có quan hệ gì với Vương gia các người!

Vương U Nguyệt giận dữ, tiểu tử này cũng dám nói ra lời vong ân phụ nghĩa như thế? Nhưng nàng lập tức nghĩ lại: quả thật Chu Hằng chưa từng thừa nhận hắn có quan hệ gì với gia tộc, chỉ là do nàng nói một câu "Thiên Huyền", đối phương đáp một tiếng "Linh Tinh", nàng liền cho rằng đối phương là người của gia tộc phái xuống, hoặc là phụ thuộc "vùng đất" phát triển ở Tiên giới mà thôi.

Đây là một hiểu lầm?

Nhưng là lầm, mà tiểu tử này hẳn là biết rõ mình hiểu lầm, không ngờ không có nhắc nhở mình, thật là cực kỳ đáng ghét!

Không trách được Chu Hằng dám không nghe lời mình!

Sau khi nghĩ lại thông suốt, ngược lại Vương U Nguyệt trở nên càng thêm phẫn nộ: Tiểu tử này hiển nhiên ở thời điểm Nhật Diệu Đế đã lừa gạt nàng!

Thật là lớn gan mà!

– Ngươi thật to gan, cũng dám giả mạo người của Vương gia ta! Vương U Nguyệt lạnh giọng nói.

– Này này này… Cô nương không nên ngậm máu phun người nha! Ta khi nào thì nói ta là người của Vương gia? Chu Hằng dang tay nói, tỏ vẻ thực vô tội.

Tiểu tử này thật đáng ghét!

Vương U Nguyệt không kềm được tức giận, vung bàn tay ngọc đánh ra, lại là một chưởng đánh tới Chu Hằng.

"Ầm! Ầm! Ầm!" Chu Hằng liền phản kích không yếu thế chút nào. Đây là một đối thủ rất hiếm gặp, vừa lúc có thể dùng để suy đoán thực lực của Long Đế.

Hai người đại chiến, lúc này Vương U Nguyệt cũng vận dụng ra thực lực chân chính của nàng, chiến lực mạnh đến mức khó tin, một tay đánh ra, dường như từng khối từng khối tinh tú to lớn từ trên bầu trời rớt xuống, mỗi một khối đều có thể chấn vỡ một Minh Tiên, vô cùng khủng bố!

Đây là uy lực của Tinh Thần Vương!

Từ Minh Tiên đến Tinh Thần Vương, chính là một quá trình của thần tướng diễn hóa thành không gian tinh tú bên trong. Có mấy đạo thần tướng, thì có thể khi đột phá có bấy nhiêu viên tinh tú.

Giống như tiên nhân, số lượng vầng trăng, vầng mặt trời, pháp tướng, thần tướng càng nhiều, như vậy tích lũy linh lực sẽ càng thâm hậu. Tinh Thần Cảnh cũng giống như vậy, số lượng tinh tú càng nhiều, như vậy lực lượng có được đương nhiên cũng càng cường đại.

Bởi vì Minh Tiên 9 tướng mới có đủ tư cách để tấn công Tinh Thần Cảnh. Căn cứ vào đó Tinh Thần Vương kém nhất cũng có thể có được 19 viên tinh tú, mà hạn mức cao nhất… có thể đạt tới hơn vạn viên!

Tinh Thần Cảnh đồng dạng phân chia làm ba tiểu cảnh giới, là phân chia chiếu theo với số lượng tinh tú.

Từ thấp nhất 19 viên tinh tú đến 99 viên tinh tú, thì được xưng là Thập Tinh Cảnh, đây là Tinh Thần Vương. Từ 100 viên tinh tú đến 999 viên tinh tú, thì được xưng là Bách Tinh Cảnh, đây là Tinh Thần Hoàng. Cuối cùng, từ 1000 tinh tú đến 9999 viên tinh tú, được xưng là Thiên Tinh Cảnh, đây là Tinh Thần Đế.

Về phần 1 vạn viên tinh tú, thì được xưng là Vạn Tinh Cảnh, cũng là cảnh giới đại viên mãn.

Nói như vậy, sau khi tiến vào Thiên Tinh Cảnh, tăng lên số tinh tú tới 4000 viên là có thể tấn công đại cảnh giới kế tiếp, cũng không cần nhất định phải hình thành 9999 viên tinh tú, thậm chí là một vạn viên tinh tú đại viên mãn!

Trên thực tế, ở Minh giới cũng chưa từng nghe nói qua có người nào đạt tới cảnh giới đại viên mãn, đây chỉ là truyền thuyết mà thôi.

Những tư liệu này, Chu Hằng đều từ mấy vị Long Hoàng nơi đó biết, nhưng bản thân bốn vị Long Hoàng cũng chỉ là Minh Tiên, còn cách đột phá một đoạn khoảng cách không nhỏ. Bởi vậy các nàng cũng chỉ biết đươc đại khái, về phần chiến lực của Tinh Thần Vương đến tột cùng mạnh bao nhiêu, các nàng cũng không rõ ràng lắm.

Chu Hằng vừa lúc dùng Vương U Nguyệt đến suy ra một chút huyền bí của Tinh Thần Cảnh.

Tuy rằng lực lượng của Vương U Nguyệt bị áp chế xuống còn Minh Tiên 89 tướng, nhưng bản chất của nàng lại là Tinh Thần Vương, tản ra ngoài lực lượng trong đó có một tia khí tức tối cao tối thượng, không thuộc về Tiên giới!

Lực lượng này mảnh như tơ nhện, nhưng nếu như Chu Hằng không có nắm giữ Thiên Kinh, đạo lực lượng mong manh này sẽ không chậm trễ chút nào cắt hắn thành hai đoạn, sau đó biến thành 4 đoạn, 8 đoạn… cuối cùng không tìm thấy một bộ phận nào hoàn chỉnh!

Lực lượng của Tinh Thần Cảnh! Không đúng, đây cũng không phải là lực lượng của Tinh Thần Cảnh, mà là… pháp tắc!

Đúng! Chính là pháp tắc! Lực lượng từ Minh Tiên trở lên không có khả năng tồn tại ở Tiên giới này, chỉ có thể là lực lượng của pháp tắc!

Tuy nhiên, loại lực lượng pháp tắc này ngự trị trên cả lực lượng của Minh Tiên, có thể sánh với Huyết Hà Thiên Kinh, Thanh Mộc Thiên Kinh, nhưng còn kém xa so với Ngũ Hành Phù Văn! Cũng đúng là như vậy, Vương U Nguyệt hoặc là Long Đế có thể dễ dàng hủy diệt sinh mệnh của một Minh Tiên, nhưng đối với với Chu Hằng thì hoàn toàn không thể phát huy tác dụng!

Trên thực tế, nếu Vương U Nguyệt không nhờ có lực lượng ở trên xa Chu Hằng, nàng sớm đã bị Ngũ Hành Phù Văn trấn áp rồi!

Chu Hằng thu được nhiều lợi ích! Thời điểm chiến đấu với Long Đế, hắn luôn ở vào thế yếu, đâu có tâm tình để tìm hiểu ảo diệu của Tinh Thần Cảnh, nhưng hiện tại thì khác, hắn có dư lực, có ưu thế, có thể tìm hiểu tỉ mỉ, trong lòng thỉnh thoảng lại phát lên đủ loại hiểu ra.

Tài nguyên trong Tiên giới hạn chế, Chu Hằng cũng không định tấn công 99 đạo thần tướng, đợi đạt tới cực hạn Tiên giới, sau đó tiếp tục đột phá Tinh Thần Vương.

Sở dĩ người ở Tiên giới phải tận lực áp chế tu vi, hình thành vầng trăng, thần tướng rồi mới tấn công cảnh giới kế tiếp, nguyên nhân chủ yếu chính là muốn tạo cơ sở cho thật tốt, sau khi đột phá khởi điểm sẽ càng cao. Tỷ như Chu Hằng vừa đột phá liền có ít nhất là 9 vầng trăng, 8 pháp tướng… các loại.

Thời điểm Nguyệt Minh Vương hình thành hai vầng trăng khuyết phải dễ dàng hơn nhiều so với Nguyệt Minh Hoàng hình thành một nửa vầng trăng.

Nhưng điểm này ở thời điểm từ Minh Tiên đến Tinh Thần Vương thì hoàn toàn trái ngược.

Bởi vì độ khó khi Minh Tiên hình thành thần tướng cũng không dễ so với Tinh Thần Vương hình thành tinh tú! Nhất là ở Tiên giới vỡ nát nơi này, đâu có nhiều thánh dược như vậy để chống đỡ cho Minh Tiên không ngừng hình thành thần tướng?

Ngược lại, tầng thứ Tinh Thần Cảnh tuy rằng cao hơn xa Minh Tiên, nhưng Tinh Thần Cảnh ở Minh giới lại thuộc hạng dưới cùng. Tài nguyên cần thiết cho võ giả Tinh Thần Cảnh cũng không có khả năng quá mức quý báu, thu hoạch không khó như ở Tiên giới, tỷ như thánh dược Thất Tinh Quả kia.

Sau khi nghĩ đến đây, Chu Hằng liền quyết định càng nhanh đột phá Tinh Thần Cảnh càng tốt.

Vương U Nguyệt vừa lúc có thể giúp cho hắn chạm vào bí mật của Tinh Thần Cảnh.

Đối với hắn mà nói, đây là một đối thủ không còn gì tốt bằng, giúp hắn không ngừng dâng lên từng loại hiểu ra, hắn không muốn chấm dứt trận chiến đấu này chút nào.

Thế nhưng Vương U Nguyệt thì rõ ràng không nghĩ như vậy.

Nữ nhân này chợt gào to một tiếng, thân hình bắn vọt lên, kéo ra khoảng cách ít nhất 100 trượng với Chu Hằng. Nàng lạnh lùng nhìn Chu Hằng, trên mặt có một loại buồn bực không nói ra được, nhưng không áp chế được Chu Hằng thì có biện pháp gì nữa?

– Chu Hằng! Nếu để ta biết ngươi dùng danh nghĩa của Vương gia ta giả danh lừa bịp, ta tất giết ngươi! Nói xong, nàng lại gào to một tiếng, thân hình nhoáng một cái biến mất không còn thấy bóng dáng.

Chu Hằng nhún vai, hắn vốn cũng không có ý định mượn danh nghĩa Vương gia làm chuyện gì.

Hiện tại chỉ còn lại có mối phiền toái lớn Long Đế này thôi, sau khi giải quyết hắn liền đi tới Phàm giới đón cha mẹ bọn họ

lên Tiên giới, khi đó hắn cách ngày phi thăng Minh giới phỏng chừng cũng không xa. Đúng rồi! Còn có một mối phiền toái lớn: Là Hồng Nguyệt!

Nếu nàng phi thăng Minh giới, cuối cùng không tránh được sẽ đụng mặt với Hoặc Thiên, đến lúc đó sẽ là một trận xung đột kinh khủng như thế nào?

Chu Hằng cũng không nghĩ là mình có năng lực ngăn cản trận chiến đấu giữa hai nữ nhân này!

Hắn nắm giữ Ngũ Hành Phù Văn, nhưng đối với Cốt phù từng gắn vào trên trán hắn kia lại vẫn như cũ không có đầu mối, mà đó vẻn vẹn chỉ là một góc phù văn vô cùng sứt mẻ tàn tạ, còn chỉ là một trong 206 đạo phù văn của Hoặc Thiên mà thôi!

Nếu Hồng Nguyệt thật sự là đối thủ một mất một còn của Hoặc Thiên, có thể bị Hoặc Thiên hận thấu xương như thế, dĩ nhiên thực lực của Hồng Nguyệt cũng phải cùng một cấp số với Hoặc Thiên!

Các nàng chiến đấu làm sao Chu Hằng có tư cách nhúng tay vào!

Chu Hằng không khỏi thở dài, hắn đã hai lần đứng ở đỉnh phong của hai giới, nhưng cũng chỉ có thể từ xa nhìn Hoặc Thiên, quả thật như là một ngọn núi lớn đè ép hắn!

Cũng may, ba giới chúng sinh, Minh giới chính là một giới cuối cùng, chỉ còn lại một giới cần hắn đi chinh phục!

Mối phiền toái này mặc kệ Chu Hằng nghĩ biện pháp như thế nào đều không có khả năng giải quyết, ngay cả manh mối cũng không có! Bởi vậy, hắn cũng dứt khoát không thèm nghĩ tới nữa.

Trước mắt vẫn còn một phiền toái hắn cần giải quyết: là Long Đế!

Chương 819: Huyết long phù đồ trận

Long Đế một lần nghỉ ngơi và hồi phục chính là mười mấy ngày, nên không nhìn thấy cường đạo tinh hải sau thất bại có mảy may manh mối gióng trống khua chuông công tới lần nữa.

Tuyệt Tiên Thành bên kia cũng hoàn toàn không có ý chủ động xuất kích, ý nghĩ của bọn họ rất đơn giản: ở trong hang ổ Tuyệt Tiên Thành, nơi này có trận pháp phòng ngự của Minh giới, muốn phá mở tầng phòng ngự này cơ hồ là không có khả năng, trừ phi là sử dụng huyết tế.

Loại huyết tế này quy mô tuyệt đối khủng bố, không phải mấy ngày là có thể hoàn thành.

Nếu cường đạo tinh hải thực sự dùng ra một chiêu này, bên phía Tuyệt Tiên Thành sẽ hoàn toàn có lý do cầu viện với Minh giới, nếu không, chuyện đổi thay quyền lực, quy mô chiến đấu bình thường vốn không có khả năng dẫn tới chú ý của các đại lão Minh giới, bọn họ cũng sẽ không thèm quan tâm tới vài Minh Tiên, hoặc là mấy trăm vạn, mấy ngàn vạn người phía dưới.

Nhưng nếu như muốn phá hủy 49 Tiên Thành? Thì các đại lão của Minh giới tuyệt đối không thể đồng ý!

Lúc trước các đại lão Minh giới phải trả cái giá rất lớn mới tạo dựng lên 49 Tiên Thành, sao có thể cho phép tùy ý phá hủy?

Bởi vậy, bên phía Tuyệt Tiên Thành cũng không cấp bách, ngược lại ước gì Long Đế dùng tới những chiêu số thảm sát nhân gian kia.

Chu Hằng ngẫm nghĩ, nếu Long Đế không công, vậy thì hắn tự đi tìm thôi!

Hắn nghĩ đến là làm liền, lập tức rời Tuyệt Tiên Thành truy đuổi về phía núi rừng rộng lớn kia.

Mấy ngày trôi qua, không biết đám cường đạo tinh hải đều đi nơi nào, tuy nhiên với tốc độ của Chu Hằng bây giờ cộng thêm thần thức bao phủ khủng bố, hắn hoàn toàn có thể trong chớp mắt di chuyển vạn dặm, chỉ trong thời gian một nhịp tim hắn đã nhìn quét một vòng khu vực quanh mình, hoàn toàn không để sót bất kỳ vật gì.

Nếu chỉ là một mình Long Đế, với tu vi siêu cường của hắn chỉ cần muốn che giấu, như vậy Chu Hằng hoàn toàn không có khả năng phát hiện ra hắn! Nhưng bây giờ thì khác, tuy rằng cường đạo tinh hải bị Chu Hằng hung hăng giết chết một đám, nhưng đám còn lại vẫn có tới mấy trăm vạn. Những người này sao có thể giấu được thần thức của Chu Hằng?

Ba ngày sau, rốt cuộc Chu Hằng tìm được khí tức của đám xâm lấn này.

Đại quân bố trí giống như trước hắn thấy: chia làm vô số nhóm nhỏ bố trí đầy khắp. Tuy rằng trước đó bị Chu Hằng giết chết một đám, nhưng hiện tại quy mô vẫn rất khả quan. Dù sao Chu Hằng cũng chỉ là càn quét chừng một phần mười mà thôi.

Chu Hằng gọi ra 5 Long Hoàng từ trong Tiên Cư, lần này là tính sổ với Long Đế, ba người trong các nàng chính là chủ nợ, tự nhiên phải thấy tận mắt chứng cứ.

Hơn nữa, các nàng còn có một mục tiêu khác, chính là hỏi tung tích của Long Đế thật.

Đương nhiên còn có con lừa đen, chuyên với cướp là mục tiêu của đời sống con lừa.

Sáu người một con lừa đi nhanh tới trước. Tuy rằng nhân số ít đến đáng thương, vốn không thể so sánh với đại quân ngàn vạn người, nhưng trong bọn họ có sáu người là Minh Tiên, phát ra khí thế quả thực có thể chấn vỡ thiên địa.

– Người nào!

– Con bà nó! Ở đâu ra nhiều mỹ nữ như vậy!

– Giết tên kia, đoạt các nàng!

– Không xong! Tên này chính là đại sát tinh ngày đó!

– Chạy mau chạy mau! Mau đi thông báo cho đại thủ lãnh!

Nhìn thấy sáu người lại đây, cường đạo tinh hải làm nhiệm vụ canh gác đầu tiên là lộ ra vẻ mặt đắm đuối, nhưng sau khi thấy rõ mặt mũi Chu Hằng, ý hiếu sắc của chúng lập tức biến thành sợ hãi, bị dọa cho hoảng sợ mồ hôi lạnh chảy ròng, hai cái đùi đều không ngừng run rẩy.

Chu Hằng phóng ra khí thế, trong tiếng nổ "ầm ầm", thiên long màu tím uốn lượn phẫn nộ, "thịch thịch thịch thịch", một mảng lớn cường đạo ngã xuống giống như gặt hái lúa mạch, bất kể là tu vi thấp như Nhật Diệu Cảnh, hay là cao tới Sáng Thế Đế!

Trong cùng cảnh giới, dù là Vương giả trong võ đều phải bị khí thế của hắn áp chế, chỉ là tình huống hơi tốt hơn một chút xíu mà thôi. Hiện tại hắn đã là Minh Tiên 7 tướng, cho dù là Sáng Thế Đế thiên tài tuyệt diễm cũng đâu có thể chống lại khí

thế của hắn?

Hắn một đường đi qua, phía sau thì ngã xuống một mảng lớn, không ai có thể đứng vững!

Đã chết đầy đất!

“Ầm!”

Hắn phóng ra khí thế bản thân không giữ lại chút nào, Tử Diễm Thiên Long rống giận uốn lượn, “bốp bốp bốp bốp…”, với hắn làm trung tâm, người ở xung quanh ai cũng trái tim nổ tung, hướng về vị trí của hắn ngã quỵ mà chết, dường như đang phủ phục sát đất quỳ bái hắn.

Chỉ trong thời gian một hô hấp như vậy, trong phạm vi trăm dặm chung quanh hắn đã không còn một người sống nào nữa!

5 Long Hoàng đều lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Các nàng muốn tiêu diệt hết người trong vòng trăm dặm, đương nhiên không khó khăn, nhưng khẳng định không thể dựa vào khí thế mà làm được, tất nhiên phải vận dụng linh lực bản thân. Hơn nữa, khoảng cách càng xa, lực sát thương tự nhiên sẽ càng yếu, có khả năng ngay cả Thăng Hoa Vương đều có thể miễn cưỡng chống lại.

Thế mà Chu Hằng thì ngay cả Sáng Thế Đế ở ngoài xa trăm dặm đều bị trực tiếp chấn chết, đây quả thực là khủng bố đến nghịch thiên mà!

– Người ta dường như hoa mắt ngây ngốc rồi!

Hồng Long nữ hoàng mở to đôi mắt đẹp, nhìn chằm chằm vào Chu Hằng không chớp mắt, đôi mắt to quyến rũ lóe lên ánh sáng đỏ hồng.

– Nhị tỷ nhất định phải kiên trì đấy! Năm người tỷ muội chúng ta cũng chỉ có tỷ còn không có rơi vào hố lửa! Lam Long nữ hoàng chụp lấy hai vai Hồng Long nữ hoàng lắc lắc kêu lên, hận không thể đập vào đầu của nàng mấy chùy, để cho nàng tỉnh táo lại.

Ba người Kim Long nữ hoàng đồng thời gật gật đầu. Tuy rằng các nàng nhận Chu Hằng làm chủ nhân, nhưng thần trí cũng không có bị ảnh hưởng chút nào, đương nhiên là có cùng ý tưởng như Lam Long nữ hoàng: tại sao có thể để cho Chu Hằng kiêu ngạo như thế, một lưới bắt hết 5 đại mỹ nữ Long tộc vô cùng tôn quý chứ!

– Nếu đã là tỷ muội, người ta sao có thể trơ mắt nhìn các ngươi chịu khổ, đương nhiên phải nhảy vào hố lửa cùng đồng cam cộng khổ với các ngươi! Hồng Long nữ hoàng thâm tình nói.

– Mẫu long ngươi phát điên rồi! Lam Long nữ hoàng là bạo lực nhất, lập tức vung quyền đánh tới hướng Hồng Long nữ hoàng.

– Giỏi cho Lam mập mạp ngươi, cũng dám kẻ dưới phạm thượng, hãy xem Nhị tỷ làm thế nào thu thập ngươi!

Hai Long Hoàng lập tức quấn lấy thành một đoàn.

Chu Hằng đi nhanh tới, lúc này thiên long màu tím đã tăng lớn đến trăm vạn trượng, nơi nào khí thế đảo qua, không có một cường đạo tinh hải nào có thể đứng vững!

Trong huyết mạch của hắn vốn đã có một đạo áo nghĩa Thiên Kinh kế thừa từ Vạn Cổ Đại Đế, đó là Tử Diễm Thiên Long thuộc về mỗi một người của Chu gia, hiện tại trong khí thế kia lại thêm vào Ngũ Hành Phù Văn liền tăng thêm khủng bố, chỉ có Vương giả trong võ cùng cảnh giới mới có thể miễn cưỡng chống lại được!

– Dừng lại! Chín Thiên Tướng xuất hiện, ngăn chặn đường đi của sáu người một con lừa.

– Lui ra! Chu Hằng lạnh nhạt nói. Giọng nói bình thản nhưng tràn đầy uy nghiêm vô thượng, khiến chín Thiên Tướng đều

không tự chủ thối lui một bước.

Bọn họ đồng thời trên mặt biến sắc, lộ ra vẻ hoảng sợ.

Khí thế của đối phương quá kinh khủng, thậm chí ngay cả bọn họ đều trong lúc bất ngờ bị ảnh hưởng. Nên biết rằng vừa rồi nếu như Chu Hằng nhân cơ hội phát động công kích, thì bọn họ ngay cả một tia cơ hội phản kháng cũng không có liền bị đánh chết tại chỗ! Không trì hoãn chút nào!

Bọn họ nhìn kỹ lại, lập tức lại hít một hơi khí lạnh!

Là Minh Tiên 7 tướng!

Chu Hằng không che giấu tu vi của hắn nữa, bởi vì không cần thiết… Hắn phải đường đường chính chính đánh bại Long Đế!

Đương nhiên, nếu có thể đánh chết Long Đế là tốt nhất, làm không được điểm ấy cũng phải ép đối phương quay lại Minh giới, chờ sau khi hắn phi thăng Minh giới sẽ tìm tên này tính toán sổ sách!

Có câu nói, “thoát được hòa thượng không trốn thoát khỏi miếu”, hắn phá hỏng mưu đồ của Long Đế là đã kết tử thù với đối phương rồi, chờ hắn phi thăng Minh giới, Long Đế mà biết tin tức khẳng định sẽ phái người đuổi giết hắn. Một khi đã như

vậy, đương nhiên hắn không thể luôn bị động bị đánh, phải chủ động dập tắt mối phiền toái này!

– Long Đế, xuất hiện đi! Chu Hằng bình thản nói, tuy rằng giọng nói không cao nhưng truyền tới trong tai mỗi người trong đại quân vô cùng rõ ràng.

– Là giả Long Đế! 5 Long Hoàng cùng một lúc lên tiếng cải chính, các nàng chính là không cho phép uy danh của Long Đế bị khinh nhờn.

– Thật không nghĩ tới, mới chỉ ngắn ngủi mười mấy ngày mà thôi, tu vi của ngươi lại tiến bộ lớn như vậy! Long Đế lớn bước đi ra, có đạo đạo quầng sáng hình rồng quay quanh thân hắn, giống như Đế vương hạ phàm.

– Bản đế vốn nghĩ ra một ít kế hoạch nhằm vào ngươi, đang bố trí, không nghĩ tới người tính không bằng trời tính, ngược lại để ngươi trưởng thành đến trình độ này! Hắn thật ra rất thẳng thắn, cũng không sợ bởi vậy làm hạ thấp sĩ khí của bên ta.

– Tuy nhiên, không sao!

Hắn chuyển lời nói: – Chỉ cần ngươi còn chưa có đột phá Tinh Thần Cảnh, hôm nay chính là ngày giỗ của ngươi!

– Cho ngươi một cơ hội cuối cùng, Chu Hằng! Hãy thần phục bản đế!

– Đồ giả mạo, Long Đế chân chính ở đâu! Lam Long nữ hoàng lớn tiếng kêu lên.

– Long tộc vị thấp nho nhỏ, lúc bản đế nói chuyện, đâu phải ngươi có tư cách xen mồm? Long Đế trừng hai mắt, lập tức một đạo sát khí bén nhọn kích tới phía Lam Long nữ hoàng, trong đó có một tia lực lượng pháp tắc nhu hòa của Tinh Thần Vương, đủ để miểu sát bất kỳ một Minh Tiên nào.

Chu Hằng nắm chặt tay phải vung ra, "ầm", lập tức đạo sát khí này bị hắn chấn dập nát. Hắn lạnh lùng nói: – Nữ nhân của ta, ngươi cũng dám động?

Khí phách!

Lam Long nữ hoàng không khỏi mặt đỏ lên, trong lòng hiện lên một ý vị ngọt ngào không nói nên lời. Đây là sau khi tu vi nàng đại thành lần đầu tiên nhận được nam nhân quan tâm, làm cho nàng vừa có một loại cảm giác xa lạ, vừa có một loại cảm giác buông lỏng dựa dẫm.

Long Đế nhíu mày, hai mắt bén nhọn đảo qua trên mặt Chu Hằng, hai tay hắn nắm chặt, một đạo Thương Long lập tức dựa thể mà sinh: – Nếu ngươi ngoan cố như vậy, cũng chớ trách

bản đế xuống tay vô tình!

“Ông!” Trong khí thế tràn ra, từ dưới lòng đất dâng lên từng luồng sáng thẳng lên bầu trời, mỗi một luồng sáng đều biến thành một conThiên long, nhao nhao làm ra trạng thái rít gào, từng luồng sóng âm tràn ra, “bốp bốp bốp bốp…”, tất cả cường đạo tinh hải trong nháy mắt hóa thành mưa máu!

Sát khí khủng bố cuốn ra bốn phía, dù là Minh Tiên đều từ đáy lòng phát lên hàn khí!

– Đây là…

– Huyết Long Phù Đồ Trận!

– Chu Hằng! Mau rời khỏi nơi này!

Chu Hằng lắc lắc đầu, hiện tại muốn rời đi hết chín thành là đã chậm rồi, bởi vì Long Đế dĩ nhiên biết bên cạnh Chu Hằng có 5 Long Hoàng, đối phương tế ra chiêu này đã nói lên một khi trận pháp khởi động là lập tức có thể phát huy tác dụng.

Hơn nữa, hắn tràn đầy tin tưởng đối với mình!

Bên kia, tiếng kêu thảm thiết không dứt, đại trận này đúng là bao bọc luôn tất cả cường đạo tinh hải, ngay cả Minh Tiên đều không ngoại lệ, giống nhau đều bị miểu sát! Chỉ ngắn ngủn trong nháy mắt, trừ Long Đế và chín Thiên Tướng ra, tất cả cường đạo tinh hải bị diệt toàn bộ!

"Đại trận này, quả thật không đơn giản!" Chu Hằng thầm nói trong lòng, đúng lúc này hắn nhớ lại một sự kiện khác.

Dường như bất kỳ trận pháp gì đều có thể dùng chiêu huyết tế để tăng mạnh uy lực, cũng có thể dùng chiêu huyết tế này để phá giải!

Khác nhau ở chỗ, hiệu quả cần đạt tới: võ giả bậc cao cần cho huyết tế thì số lượng sẽ ít một chút, mà võ giả bậc thấp thì phải nhiều hơn, ngay cả người thường đều được!

Đây là vì cái gì?

Chương 820: Bí mật của huyết tế

Đại trận phủ kín mít, sát khí bốn phía, âm trầm khủng bố.

Từng con Huyết Long uốn lượn trong đại trận, mỗi một con đều tản ra âm khí và sát khí kinh người, hoàn toàn không có chút đại khí và tôn quý của Long tộc, ngược lại như là những con rắn độc lẫn núp ở chỗ âm u, bất cứ lúc nào cũng có thể có thể mở ra răng nanh cắn một cái.

"Ầm!"

Những con Huyết Long này vừa xuất hiện liền phóng tới hướng sáu người Chu Hằng, hai mắt như cái đèn lồng đều tản ra tia sáng khát máu, toát ra khí tức vô cùng tà ác.

Chu Hằng tiện tay đánh ra một quyền, hào quang màu vàng cuồn cuộn cuốn ra, lập tức chấn dập nát mấy con Huyết Long tới trước hết. Tuy nhiên đại trận này cũng đang không ngừng hình thành Huyết Long mới, mấy con Huyết Long bị chấn nát hoàn toàn không đau không ngứa.

5 Long Hoàng cũng không có nhàn rỗi, nhưng đại trận này nếu là Long Đế bày ra để trấn giết Chu Hằng, thì sao Minh Tiên

bậc thấp có khả năng chống lại? Mỗi người đều luống cuống tay chân, không thể không liên thủ năm người để chống lại.

Các nàng có một bộ Pháp kỹ liên thủ hợp công, năm người liên thủ cũng không phải là đơn giản thêm số tướng như vậy, chiến lực này tăng lên hoàn toàn chính là thành tấn thành tấn, đủ để đạt tới trình tự Minh Tiên 9 tướng!

Chỉ là Minh Tiên 9 tướng ở Tiên giới có thể coi là tuyệt đỉnh, nhưng phóng tới Minh giới thì đó hoàn toàn là chút chuyện nhỏ: Ở Minh giới căn bản không thiếu Minh Tiên 20 tướng, 30 tướng, thậm chí là 50 tướng!

Nhưng 50 tướng về sau, thiên kiêu vượt trội như thế cũng rất ít ỏi, đương nhiên chỉ cần bọn họ nhảy vào Tinh Thần Cảnh chính là Tinh Thần Vương bậc cao! Độ khó hình thành thần tướng tự nhiên thấp hơn xa hình thành tinh tú, có thể rất nhanh vượt qua giai đoạn Tinh Thần Vương, tiến vào Tinh Thần Hoàng!

Đây chính là đại trận của Long Đế dùng để đối phó với Chu Hằng, cho dù là 5 Long Hoàng liên thủ bộc phát ra chiến lực Minh Tiên 9 tướng thì sao chứ? Các nàng chỉ chống đỡ trong thời gian mười hô hấp liền rơi vào tình thế nguy cơ nguy ngập. Có vẻ chật vật không chịu nổi.

Chu Hằng mở ra phù văn thổ phòng ngự, bao phủ cả 5 Long Hoàng và con lừa đen vào dưới bảo hộ của hắn. Đối với trình tự linh lực của hắn hiện tại, chỉ vận chuyển thêm một phù văn Thiên Kinh, thì tiêu hao linh lực gần như không đáng kể.

Hắn dùng phù văn thổ để phòng ngự, rồi lần nữa mở ra Ngũ Hành Phù Văn, một đường đi nhanh tới trước, để xông ra ngoài đại trận.

Long Đế lần này là hạ hết vốn gốc!

Đại trận này có thể giết chết ngàn vạn tiên nhân, trong đó lại không thiếu tiên nhân bậc cao, loại cường giả cấp số này cố nhiên là Chu Hằng chỉ cần một tay là trấn chết, nhưng tu vi cả đời của họ cùng phóng tới, chính là trong khoảng thời gian ngắn bùng phát ra, cũng đủ để cho Tinh Thần Vương đều mặt nhăn mày nhó.

Huống chi, nơi này là Tiên giới, có quy tắc thiên địa của Tiên giới, dù là Tinh Thần Vương đều chỉ có thể phát huy ra lực lượng của 99 đạo thần tướng, đối mặt với Huyết Long Phù Đồ Trận này cũng phải tránh xa chín mươi dặm!

Áp lực lên Chu Hằng rất lớn, chiến lực của những con Huyết Long này đang không ngừng tăng lên, từ lúc mới bắt đầu chiến lực 20 tướng tăng vọt đến bây giờ là 40 tướng, hơn nữa xu thế tăng lên còn chưa có dấu hiệu dừng lại.

Điều này nói rõ uy lực của đại trận còn chưa có vận dụng tới cực hạn!

– Đại trận này cũng không phức tạp, chỉ cần xông ra là được! Lam Long nữ hoàng nói: – Tuy nhiên, đại trận thiên quân vạn mã này tương đương với vô số Minh Tiên bậc cao hình thành, chúng ta chỉ có thể đánh xông ra!

Thiên quân vạn mã này chính là Huyết Long vô cùng vô tận, sau khi giết chết ngàn vạn tiên nhân, từ trong đại trận tụ tập thành, một đường đi tới phải một đường chiến đấu kịch liệt với chúng, không thể né tránh được!

Cùng giằng co với đại trận là hoàn toàn không có ý nghĩa, chỉ có một đường dũng cảm tiến tới, mạnh mẽ đánh đi ra ngoài!

Phòng thủ tại chỗ chờ đợi uy lực của đại trận tan đi là không thực tế, bởi vì chịu đựng áp lực khi phòng thủ và xuất kích là giống nhau. Nhưng nếu muốn chờ đại trận hoàn toàn hao tổn tan đi, thì thời gian này ít nhất phải mấy ngày.

Nếu có thể chống đỡ lâu như vậy hoàn toàn có thể phá trận thoát ra!

– Ha ha ha… Chu Hằng! Ngươi cứ từ từ bị đại trận chém chết đi, bản đế không rảnh xem cuộc vui, hiện tại phải đi Tuyệt Tiên Thành đây! Truyền đến thanh âm của Long Đế, vang vọng trong hư không, hoàn toàn không phân biệt được phát ra

từ phương nào.

– Đáng tiếc cho một quyển Thiên Kinh đại thành… Thanh âm của hắn nhỏ dần, rồi không nghe gì nữa.

– Làm sao bây giờ, hắn đi Tuyệt Tiên Thành rồi! Lam Long nữ hoàng cấp bách hỏi Chu Hằng.

– Không sao! Chu Hằng phất tay áo, nói: – Tuyệt Tiên Thành có trận pháp của đại năng Minh giới bảo hộ, cũng không phải dễ dàng có thể công phá!

Trước đây hắn có thử qua uy lực của trận pháp kia, đủ để chịu đựng lực phá hủy của Ngũ Hành Phù Văn!

Cho dù Long Đế là Tinh Thần Vương thì sao chứ, muốn phá vỡ trận pháp ít nhất cũng cần mấy ngày!

Tốc độ của hắn nhất định sẽ nhanh hơn Long Đế!

Chu Hằng đi nhanh tới trước, hai quyền công kích chấn cho từng con Huyết Long hóa thành máu bọt. Tuy nhiên, số lượng Huyết Long thật sự quá nhiều, hắn trông giống như phàm nhân đang đẩy một chiếc xe vận tải lớn đi tới thu hoạch, tốc độ tiến lên quá chậm.

Đối mặt với loại tình huống này, 5 Long Hoàng ngay cả tư cách nhúng tay cũng không có, chỉ có thể ở một bên thỏng tay đứng nhìn, không bị Chu Hằng bỏ rơi phía sau đã không tệ rồi.

Huyết Long hóa thành vô số giọt máu, sau đó lại bị nghiền thành hư vô. Ngay từ đầu Chu Hằng cũng không chú ý tới, nhưng một thời gian sau, đột nhiên hắn phát hiện những giọt máu này cũng không phải toàn bộ bị nghiền thành hư vô, mà vẫn còn có từng tia từng tia lưu lại.

Chu Hằng chợt mắt sáng lên, những thứ còn dư lại này đúng là mảnh vỡ phù văn!

Là một tầng thứ với Huyết Hà Thiên Kinh, Thanh Mộc Thiên Kinh, nhưng vỡ nát càng thêm nát vụn, giống như trong Thiên Kinh chỉ cần 360 mảnh vỡ phù văn là có thể tạo thành một tiểu phù văn hơi đầy đủ, cộng lại ba vạn sáu ngàn mảnh vỡ phù văn có thể hình thành một đại phù văn, là đại biểu cho áo nghĩa của một bộ Thiên Kinh.

Nhưng những mảnh vỡ phù văn này, cho dù là ba vạn sáu ngàn đạo cũng không hẳn có thể hình thành một cái tiểu phù văn, càng đừng nói là đại phù văn!

Cũng đừng quên, Thiên Kinh là hiếm thấy cỡ nào!

Đây chẳng lẽ là tinh yếu của đại trận sao?

Không đúng!

Chu Hằng lập tức lắc đầu, cái gì Huyết Long Phù Đồ Trận này tất nhiên là trận pháp cấp bậc Minh giới, như vậy nếu cần dùng đến phù văn, khẳng định phải cao cấp hơn Tiên giới, làm sao có thể có trình tự tương đương với Huyết Hà Thiên Kinh?

Hơn nữa, phù văn này quá nát vụn, tự nhiên uy lực sẽ yếu hơn, dù thế nào cũng không xứng với tòa đại trận này!

Ngay trong lúc Chu Hằng suy nghĩ, những phù văn kia rất nhanh thì ảm đạm biến mất, quy về thiên địa.

Chu Hằng lại liên tục tung ra mấy quyền, lập tức không chậm trễ chút nào 7 con Huyết Long bị hắn đánh vỡ nát, máu bị trực tiếp hóa thành hư vô, chỉ còn lại mấy mảnh vỡ phù văn trôi nổi giữa hư không. Lần này, hắn đưa tay phải chụp một cái, thu mấy mảnh vỡ phù văn kia vào trong tay.

Hắn một tay ôm Lam Long nữ hoàng, tay kia thì ấn vào trán của nàng.

Lam Long nữ hoàng cũng không biết xảy ra chuyện gì, còn tưởng rằng Chu Hằng muốn thân thiết với mình trước mặt bốn

tỷ muội, sợ tới mức vội vàng giãy giụa, trong lòng thầm mắng Chu Hằng quá bậy bạ.

Nhưng nàng làm sao địch nổi sức của Chu Hằng, bị hắn ôm thật chặt, nàng cũng chỉ đành chấp nhận số phận nhắm hai mắt lại, chỉ cần mình không thấy thì coi như chuyện gì đều không hề xảy ra.

– Nàng béo này, suy nghĩ miên man cái gì vậy! Chu Hằng cười nói, một bàn tay ấn vào trên trán trắng như ngọc của nàng, mấy mảnh vỡ phù văn lập tức ào vào trong cơ thể nàng.

Lập tức thân thể mềm mại của Lam Long nữ hoàng run lên, sau đó khó hiểu mở to hai mắt, cả kinh kêu lên:

– Pháp tắc thiên địa!

– Cái gì?

Bốn Long Hoàng kia đồng thời cả kinh hỏi tới.

Pháp tắc thiên địa là lĩnh vực thuộc về cường giả Minh giới mới có thể chạm đến, còn võ giả Tiên giới, Phàm giới nếu muốn chạm tới loại bí mật thiên địa này cũng chỉ có thể thông qua Thiên Kinh! Thế nhưng Thiên Kinh một giới có mấy bộ chứ?

Đừng nhìn các nàng đều là Hoàng của bộ tộc, ở thời kỳ cường thịnh chỉ giậm chân một cái có thể làm cho Tiên giới run rẩy thất sắc, nhưng khoảng cách với Thiên Kinh lại là cách xa vạn dặm. Trong số các nàng, Hồng Long nữ hoàng vận khí không tệ, thời điểm bị trấn áp đã chiếm được một bộ Thiên Kinh nhận chủ, đáng tiếc lúc nàng vừa mới thoát khốn Thiên Kinh đã bị cắn nuốt dung hợp, làm sao có thời gian tu tập?

– Chu Hằng! Ngươi có thể nắm giữ pháp tắc thiên địa ư? Hồng Long nữ hoàng ngạc nhiên nhìn Chu Hằng, nếu điều này là thật, như vậy chỉ cần Chu Hằng nguyện ý, hắn có thể dạy dỗ ra vô số cường giả, là cường giả chân chính!

Chu Hằng không nói gì, hắn rơi vào trong trầm tư.

Huyết tế có thể phá giải bất kỳ trận pháp nào, đây vốn chính là chuyện không hiểu rõ được.

Vì sao?

Huyết tế đúng là không có hàm chứa “kỹ thuật” chút nào, nhưng vì sao ngay cả cấm chế phức tạp nhất đều có thể phá giải? Cho dù là trận pháp do phù văn Thiên Kinh hình thành, chỉ cần có đầy đủ phàm nhân hiến tế là có thể giải trừ!

Đến tột cùng nguyên nhân vì sao… chẳng lẽ là vì máu tươi hay sao?

Trên thân của mỗi người đều có pháp tắc thiên địa hay sao?

Nhưng vì mỗi người từ khi sinh ra mang theo pháp tắc thiên địa quá ít, quá yếu, chỉ có thể thông qua huyết tế mới có thể hội tụ đại lượng. Khi số lượng pháp tắc đủ nhiều, như vậy là có thể nghiền ép hết thảy!

Tỷ như Hoặc Thiên, rõ ràng nàng chỉ là Nguyệt Minh Vương, nhưng ngay cả Minh Tiên đều có thể nhẹ nhàng nghiền chết!

Đây là uy lực của pháp tắc! Pháp tắc càng đầy đủ, thì uy lực càng cường đại! Lực lượng là xem theo cường độ, mà pháp tắc thì nhìn theo tính hoàn chỉnh!

Không sai, không sai, như vậy là có thể giải thích được rồi!

Huyết tế quy mô càng lớn, thì mảnh vỡ phù văn càng nhiều, đương nhiên hình thành pháp tắc cũng càng hoàn chỉnh hơn!

Hơn nữa, người bị huyết tế càng cường đại, mảnh vỡ phù văn ẩn chứa trong đó cũng càng nhiều. Cho nên muốn đạt tới cùng một hiệu quả, nếu phàm nhân cần hiến tế 1 vạn người, thì tiên nhân chỉ cần hiến tế một người, thậm chí chỉ cần cắt lớp da

phun ra chút máu là đủ rồi.

Trước nay Chu Hằng luôn hoài nghi, võ giả tu luyện chính là nghiền ngẫm pháp tắc thiên địa, bất kỳ Pháp kỹ gì đều là thuận theo pháp tắc thiên địa mà tạo ra!

Võ giả, trong lúc vô tình đã mô phỏng thiên địa tự nhiên, chỉ là trình tự bất đồng, chiều sâu bất đồng mà thôi.

Chỉ có đi vào Minh giới, sau khi có được tu vi cực cao, loại lĩnh ngộ này mới có thể trở nên thông suốt, không còn là ở trong sương mù xem hoa.

Huyết Long Phù Đồ Trận này, chính là tụ lại vô số máu người, rút ra tinh hoa trong đó, bởi vậy tạo thành vài mảnh vỡ phù văn tương đối hoàn chỉnh, hiển hóa thông qua hình thức Huyết Long!

Bởi vậy, uy lực mới cường đại!

Đây cũng là vì sao trước kia Chu Hằng chém giết vô số người đều không nhìn thấy mảnh vỡ phù văn trong máu, đến bây giờ mới là lần đầu tiên phát hiện.

Trước kia máu quá loãng, căn bản không có khả năng hiển hóa mà thôi.

Chu Hằng lại nghĩ tới Hoặc Thiên, thiên nữ tuyệt thế này trên mỗi một đốt xương toàn thân đều có một phù văn hoàn chỉnh!

So với ngàn vạn người mới có thể hình thành vài mảnh vỡ phù văn này, thật không biết Hoặc Thiên cường đại đến trình độ nào? Có lẽ phải mấy ức ức tiên nhân chung vào một chỗ mới có thể sánh bằng được với nàng chăng?

Không trách được nàng chỉ một ý niệm là có thể nghiền ép bất kỳ tồn tại nào!

Khủng bố như vậy!

Chương 821: Thật nhiều ưu đãi

"Bùng!" Mấy con Huyết Long ngang nhiên đột kích, lúc này mới làm cho Chu Hằng từ trong trầm tư giựt mình tỉnh lại. Hắn lại đánh ra mấy quyền, chấn nát những con Huyết Long, từ đó rút ra mảnh vỡ phù văn nhốt đánh vào trong cơ thể Lam Long nữ hoàng.

Đối với hắn mà nói, loại mảnh vỡ phù văn này đã không có ý nghĩa gì, Ngũ Hành Phù Văn sau khi dung hợp đã đạt đến trình tự Thiên Kinh Minh giới.

Hiện tại hắn cần cũng chỉ là Thiên Kinh Minh giới!

Đối với nữ nhân của mình hắn cũng không keo kiệt, nếu những mảnh vỡ phù văn này không có cách nào giữ lại mang đi, vậy dĩ nhiên là tiện nghi cho Lam Long nữ hoàng.

– Này, muội phu! Ngươi không thể bất công như vậy nha! Hồng Long nữ hoàng ở một bên kêu lên: – Ưu đãi không thể đều cấp cho một mình tứ muội, người ta cũng muốn đấy!

Kim Long nữ hoàng ba người thì bởi vì hoàn toàn thần phục Chu Hằng, lúc này tự nhiên sẽ không yêu cầu đòi hỏi gì, mặc

dù trong lòng các nàng cũng vô cùng hâm mộ, nhưng chỉ dùng ánh mắt chờ mong nhìn Chu Hằng thôi.

– Chu Hằng! Lam Long nữ hoàng dùng ánh mắt cầu khẩn nhìn Chu Hằng, tỷ muội tình thâm, đương nhiên nàng cũng không muốn độc hưởng phần cơ duyên lớn lao này.

– Muội phu! Hồng Long nữ hoàng dùng thanh âm yêu kiều kêu lên. Nàng là người duy nhất hoàn toàn không chịu ảnh hưởng của Chu Hằng, lúc này liền lườm hắn một cái quyến rũ:
– Cùng lắm thì, người ta cũng làm ấm chăn cho ngươi thôi!

– Nhị tỷ lưu manh!

– Nhị muội!

Bốn Long Hoàng kia đều thay nàng xấu hổ đến mặt đỏ tới mang tai. Nữ nhân lưu manh này quả thực làm hạ thấp phẩm chất toàn bộ Long tộc các nàng mà!

Chu Hằng cười ha hả, thực ra hắn cũng không sao cả, nếu Lam Long nữ hoàng chịu nhường lại ưu đãi, vậy tự nhiên hắn cũng sẽ không phản đối. Hắn liên tục tung ra hai quyền, sau khi chấn vỡ từng con Huyết Long, liền rút ra mảnh vỡ phù văn trong đó phân biệt đánh vào trong cơ thể của 5 Long Hoàng.

Đương nhiên làm sao cũng không thể thiếu con lừa đen, loại chuyện tốt này nếu không có phần của nó, khẳng định Chu Hằng sẽ bị nó quấn lấy nguyền rủa tới chết.

Chu Hằng lấy ra một viên Cửu Nguyên Hồi Linh Đan ăn vào, để bù lại đại lượng linh lực bắt đầu tiêu hao. Đương nhiên, hắn còn xa không có tới mức kiệt lực, nhưng muốn phá trận hiển nhiên không phải thời gian trong lúc nhất thời, hắn phải tận khả năng giữ lực lượng của mình ở trạng thái tốt nhất.

Hắn vận chuyển ra một đạo thần tướng, dùng nâng lên 5 Long Hoàng và con lừa đen, giúp cho bọn họ có thể toàn lực tìm hiểu mảnh vỡ phù văn vừa mới thu được.

Đây cũng không phải là gắn vào trên xương cốt của họ, có thể vĩnh viễn không hủy không tiêu tan! Ngược lại, những phù văn này rất mong manh, chỉ có thể giữ lại một thời gian ngắn, thời gian vừa đến tự nhiên mà vậy liền biến mất, quy về trong thiên địa.

Bởi vậy bọn họ không thể lãng phí một chút xíu thời gian, nhất thiết phải nắm lấy mỗi một giây thời gian để lĩnh ngộ.

Chu Hằng gian nan đi tới trước!

Đó là một đại trận, đủ để chôn sống cả vạn Minh Tiên. Tuy rằng chiến lực của Chu Hằng đạt tới cực hạn ở Tiên giới, nhưng mỗi một lần đều phải toàn lực vận chuyển Ngũ Hành

Phù Văn, áp lực lên hắn thật quá lớn.

Nhưng đối với 5 Long Hoàng và con lừa đen thì đây lại là một kỳ ngộ cực kỳ khó có được, bởi vậy Chu Hằng mệt thì mệt, vẫn tận khả năng đánh giết Huyết Long, rút ra phù văn để cung cấp cho bọn họ.

Chu Hằng không ngừng uống vào Cửu Nguyên Hồi Linh Đan. Loại đan dược khôi phục đỉnh cấp này mỗi một viên đều có thể dẫn tới Minh Tiên đánh nhau vỡ đầu tranh đoạt, lúc này bị Chu Hằng không ngừng ném vào miệng, ăn vào như ăn đậu phộng, nếu để cho đám đại lão Tuyệt Tiên Thành kia nhìn thấy, khẳng định sẽ mắng to Chu Hằng phá sản.

Hai ngày hai đêm sau, Chu Hằng đã đánh tới bên rìa đại trận, chỉ cần đi tới tiếp mười mấy bước là có thể rời khỏi sát trận này.

Nhưng Chu Hằng cũng không có làm như vậy, mà lại dừng lại ở nơi này.

Hắn phải ở chỗ này tận khả năng tiêu hao để rút ra đủ nhiều mảnh vỡ phù văn!

Từ Minh Tiên đến Tinh Thần Cảnh là một lần nhảy vọt, độ khó lớn đến thái quá, hiện tại rút ra càng nhiều mảnh vỡ phù văn cho 5 Long Hoàng và con lừa đen, về sau thời điểm bọn họ đột phá Tinh Thần Vương sẽ giảm rất nhiều độ khó.

Hơn nữa, vạn nhất thực sự không chịu nổi, chỉ cần đi tới trước vài bước là có thể ra ngoài trận pháp! Lui thêm một bước mà nói, nếu thật gặp phải nguy hiểm không phải còn có Hồng Nguyệt trong Tiên Cư sao?

Nhưng vị đại thần này có thể không kinh động thì chớ kinh động, Chu Hằng luôn có cảm giác chỉ cần Hồng Nguyệt hiện thân, như vậy tất nhiên Hoặc Thiên có thể ở khoảng cách "ngắn" thế này cảm ứng được, đến lúc đó tình thế sẽ hoàn toàn không khống chế được!

Hắn cắn răng kiên trì, trên thân 5 Long Hoàng và con lừa đen đều phát ra đạo đạo ráng sáng, đây là kết quả tâm thần lĩnh ngộ của họ, tương hợp với đạo, cộng minh với pháp tắc. Bọn họ đều chiếm được chỗ tốt thật lớn!

Đây không phải là Thiên Kinh, sau khi số lượng mảnh vỡ phù văn tương đương tổ hợp có thể hình thành đại phù văn tương đối hoàn chỉnh, do đó bộc phát ra uy lực càng cường đại hơn. Những thứ này là mảnh vỡ phù văn chân chính, hoàn toàn không có quy luật, nhưng pháp tắc thiên địa chính là pháp tắc thiên địa, cho dù là vỡ nát nhất cũng là món hàng đỉnh cao, là vận may đẳng cấp cực phẩm!

Bọn họ chỉ cần mang vào một tia phù văn lực trong công kích,

là có thể tăng lên chiến lực gấp bội lần!

Lực lượng, pháp tắc, từ xưa tới nay đều là hỗ trợ lẫn nhau!

Có thể nói, pháp tắc chính là tiên thuật, chính là võ kỹ, chỉ là võ giả mô phỏng theo pháp tắc thiên địa không cùng một tầng thứ, tốt ở bề ngoài, tự nhiên uy lực cũng hoàn toàn khác nhau mà thôi.

Lại qua hai ngày sau, cuối cùng Chu Hằng thối lui ra khỏi đại trận.

Hắn không chịu nổi, Cửu Nguyên Hồi Linh Đan cũng sắp tiêu hao hết sạch.

Trên thân của 5 Long Hoàng và con lừa đen thì chớp lóe hào quang cực đẹp, có lưu chuyển đạo đạo khí tức chí cao vô thượng. Về phần con lừa đen thì trong cơ thể nó truyền ra dao động tiếng vang "ầm ầm", dường như đang mở ra lại một mảng vũ trụ.

"Ầm!"

Trong dao động mãnh liệt đó, phía sau con lừa đen chợt hiện ra một pháp tướng!

Thăng Hoa Cảnh!

Không ngờ sau khi con lừa đê tiện này lắng đọng lại hai năm, cuối cùng đã từ Nhật Diệu Đế nhảy vào Thăng Hoa Vương!

“Ong ong ong ong”, một đạo lại một đạo pháp tướng hiện lên, con lừa đê tiện này không có yêu nghiệt như Chu Hằng có thể hình thành 21 vầng mặt trời cực hạn, nhưng nó ăn Thiên Địa Quả lại thật sự là phi phàm, giúp nó vừa đột phá liền có được 4 pháp tướng!

Nhưng vẫn còn chưa xong, bởi vì lần này nó chiếm được khá nhiều pháp tắc thiên địa, đủ để kích phát dược hiệu của Thiên Địa Quả, giúp cho con lừa đen sau khi đạt tới 4 pháp tướng, chỉ tạm dừng một chút, sau đó lại bắt đầu hình thành pháp tướng thứ năm!

Đạo thứ sáu, thứ bảy, thứ tám!

Đột phá! Thăng Hoa Hoàng!

Cuối cùng, con lừa đê tiện này ổn định tu vi ở Thăng Hoa Hoàng 4 tướng. Tốc độ tăng tiến nhanh như thế quả thực ngay cả thiên tài như Băng Tâm Trúc cũng phải cảm thấy không bằng…

– Ha ha ha… Rốt cục bổn tọa tiến vào Thăng Hoa Cảnh rồi! Không bao lâu nữa, bổn tọa lại sẽ trở thành Sáng Thế Vương, Sáng Thế Đế, thiên tài gì ở trước mặt Lư đại gia đều là cặn bã nha!

Con lừa đen nhảy lên một cái, đắc ý chạy vòng quanh sáu người Chu Hằng, chạy một bước liền lắc cái mông của nó một cái, vô cùng thô bỉ.

– Thật muốn đánh đòn mà! Hắc Long nữ hoàng nói, ánh mắt nhìn chằm chằm vào con lừa đen.

5 người các nàng vốn chỉ là Minh Tiên 5 tướng, 6 tướng, chỉ riêng những mảnh vỡ phù văn này đúng là không đủ để giúp cho các nàng "dựng sào thấy bóng", nhanh chóng tăng lên tu vi, tuy nhiên loại lĩnh ngộ này đã được các nàng khắc vào cốt tủy, thu được vô cùng lợi ích.

– Thật muốn biết khi tên giả Long Đế kia biết: chẳng những sát trận của hắn không có tiêu diệt chúng ta, ngược lại còn giúp cho chúng ta chỗ tốt lớn lao như vậy, trên mặt hắn sẽ là biểu cảm như thế nào!

Hồng Long nữ hoàng nói.

– Không có biện pháp! Lư đại gia phúc vận nghịch thiên, ai đi

theo bổn tọa đều có thịt ăn!

– Ngươi đúng là con lừa đê tiện không biết xấu hổ mà!

Mọi người nhao nhao phản đối, nhưng con lừa này da mặt dày đã đạt đến cấp bậc đao thương bất nhập, chút phản đối ấy tính là gì, nó chỉ coi như Chu Hằng bọn họ là ganh tỵ.

– Đi! Chúng ta trở về tìm Long Đế kia tái chiến một trận! Sau khi Chu Hằng khôi phục thực lực liền nói.

– Là giả Long Đế! 5 Long Hoàng cùng một lúc cải chính.

Chu Hằng đảo trắng mắt, 5 nữ nhân này như thế nào luôn rối rắm trong vấn đề này vậy chứ?

– Lên đường! Hắn vung tay, cuốn lên 5 Long Hoàng và con lừa đen chạy trở về hướng Tuyệt Tiên Thành.

Lần này, mục tiêu xác định rõ ràng, hắn không cần lãng phí thời gian trên đường, một đường bay đi cực nhanh, chỉ nửa ngày sau hắn đã về tới bên ngoài Tuyệt Tiên Thành.

Lúc này, Long Đế còn đang công phá tòa thành.

Quả nhiên hắn còn có con bài chưa lật, lúc này hắn tế ra một cái bao cực lớn, toàn vật thể màu đỏ thẫm, đang "phì phì" phun ra ngoài gió bão màu đỏ tươi, phát động tấn công về hướng cấm chế của Tuyệt Tiên Thành.

Gió này vô cùng tanh hôi, cho dù là cách thật xa Chu Hằng bọn họ đều có thể ngửi được mùi tanh hôi, mà Tuyệt Tiên Thành cho dù được bảo hộ ở dưới cấm chế như thế, lúc này tường thành cũng xuất hiện từng mảng từng mảng bong ra, mặc dù cách sụp đổ còn rất xa, nhưng một thời gian dài khẳng định sẽ bị ăn mòn sạch sẽ!

Thực ra, nếu Long Đế chỉ yêu cầu Tuyệt Tiên Thành giao ra Thái Nhất Giáo chủ, tin chắc các Minh Tiên kia đều sẽ rất vui lòng giao ra Thái Nhất Giáo chủ, để đổi lấy Long Đế rời đi. Chỉ có điều là Long Đế chỉ biết Thiên Kinh bị người mang xuống Tiên giới, nhưng cụ thể là ai hắn không sao biết được?

Thái Nhất Giáo chủ sẽ không ngu xuẩn như vậy, ngay cả dung mạo đều không thay đổi một chút sao?

Bởi vậy, Long Đế chỉ có cách khống chế toàn bộ 49 Tiên Thành vào tay, hắn mới có thể chậm rãi tìm kiếm. Biện pháp này thật ra rất đơn giản, dù người kia che giấu tung tích hóa thân là phàm nhân cũng không bao lâu chính là bị giết!

Toàn bộ đều giết chết, còn sợ người kia không lộ ra dấu vết

sao?

Hơn nữa, cũng không phải hoàn toàn không có manh mối, tỷ như ai đột nhiên xuất hiện vào thời điểm 2000 năm trước. Chẳng qua là Long Đế cũng không dám để lộ ra tin tức Thiên Kinh, nếu không tất nhiên sẽ dẫn tới chú ý của đại năng Minh giới!

Thiên Kinh, đây chính là công pháp chí cao vô thượng, có thể giúp cho võ giả chân chính chạm tới pháp tắc, mọi thời mọi khắc thể ngộ ảo diệu thiên địa… nên vô cùng quý báu!

Nếu như gặp phải đại năng chân chính tới, như vậy Long Đế cũng chỉ có thể lẫn trốn không chạm vào được!

Dù sao Tiên giới tước giảm chỉ là lực lượng, cũng không có hạn chế pháp tắc, có một số đại năng có thể đã chạm tới pháp tắc, cho dù là không đạt tới độ cao của Thiên Kinh, nhưng chiến lực tăng phúc gấp mấy lần, thậm chí gấp mấy chục lần cũng không thành vấn đề!

Đồng dạng bị áp chế xuống còn 99 thần tướng, nhưng chiến lực thì lại hoàn toàn bất đồng!

Bởi vậy, Long Đế thà rằng chỉ sử dụng cách thực hiện ít có hiệu suất nhất, cũng không muốn phiêu lưu mạo hiểm.

Đây quả thật là cách thực hiện hiệu quả quá nhỏ, nhưng chỉ cần có đủ thời gian, cuối cùng Long Đế vẫn có thể phá vỡ cấm chế của Tuyệt Tiên Thành!

Chỉ là hắn tuyệt đối không nghĩ tới, hắn hy sinh toàn bộ đại quân mang theo để bố trí Huyết Long Phù Đồ Trận không ngờ không thể trấn chết Chu Hằng! Không có biện pháp! Căn cứ vào trước đó, hắn đánh giá chiến lực của Chu Hằng chỉ là Sáng Thế Vương, thế nhưng hiện tại Chu Hằng đã là Minh Tiên 7 tướng, thực lực này là tăng lên gấp bao nhiêu lần chứ?

Sai một ly đi lệch ngàn dặm!

Huống chi hiện tại sai cũng không phải là chút xíu, bản thân nó chính là sai lệch ngàn dặm. Chuyện phát triển như vậy dĩ nhiên hoàn toàn vượt ra khỏi khống chế của Long Đế.

– Long Đế! Có dám chiến một trận! Chu Hằng vọt người lên không trung, phát ra lời khiêu chiến…

– – – – – oOo- – – – –

Chương 822

Chương 825 Tái chiến Long Đế

- Lại là ngươi! Long Đế ngẩn ra, vô cùng kinh ngạc.

Hắn vạn lần không nghĩ tới, hắn trả giá cao như vậy, không ngờ Huyết Long Phù Đồ Trận không thể trấn chết Chu Hằng! Trước hắn quả thật đoán sai thực lực của Chu Hằng, nhưng Minh Tiên 7 tướng cũng không có khả năng có đủ linh lực chống đỡ để Chu Hằng xông ra đại trận mới đúng?

Từ góc độ của Long Đế mà nói, quả thật hắn bố trí không có vấn đề gì, nhưng mấu chốt là trong khoảng thời gian này Chu Hằng còn luyện chế được Cửu Nguyên Hồi Linh Đan, giúp cho năng lực chiến đấu của hắn liên tục tăng nhiều!

Đương nhiên, nếu thật sự hết thảy đều không được đi nữa, Chu Hằng còn có thể mời ra Hồng Nguyệt. Vị đại nhân vật này cũng là cường đại đến khó tin, một Huyết Long Phù Đồ Trận nho nhỏ còn không phải trong nháy mắt liền phá tan?

- Không sai, chính là ta! Chu Hằng cười ha hả: - Lần trước trận chiến ấy đánh chưa đã nghiện, đến chiến tiếp một trận đi!

- Ngươi thật muốn chết như vậy sao? Long Đế lành lạnh nói, đã hai lần bị Chu Hằng phá hỏng chuyện tốt của hắn, vị hậu duệ quý tộc Long tộc này cuối cùng thật sự phẫn nộ rồi, trong mắt hắn toát ra sát khí kinh người, hóa thành hai con rồng phẫn nộ bay múa không chừng, trong nháy mắt bộc phát ra uy áp khủng bố.

Hắn cũng không lớn tuổi lắm, cộng thêm là thiên kiêu Long tộc, khó tránh khỏi cao ngạo thành tính, mà Chu Hằng hết lần

này tới lần khác khiêu khích hắn, điều này làm cho hắn hiện lên sát ý mãnh liệt.

Xem như Tinh Thần Vương có được huyết mạch Chân Long, Long Đế hoàn toàn có thể bộc phát ra chiến lực mạnh hơn, nhưng muốn làm vậy hắn phải trả cái giá rất cao, thậm chí phải hơn mấy ngàn vạn năm mới có thể khôi phục lại!

Nhưng cho dù phải bộc phát ra chiến lực mạnh nhất, cái giá hao tổn phải trả kia là vĩnh viễn không khôi phục được! Tỷ như… Chân Long Chi Huyết!

Chu Hằng rung lên tay phải, tế ra hắc kiếm, cười nói: - Ta dường như còn chưa từng ăn qua thịt rồng, nguyên hình của ngươi tốt nhất là con rồng, bằng không ta cũng không có thói quen ăn thịt người!

- Láo xược! Long Đế bị hắn chọc tức đến giận sôi lên. Lập tức lật song chưởng chấn tới phía Chu Hằng.

Chu Hằng không chút hoảng sợ. Ở thời điểm Sáng Thế Vương hắn có thể chống lại Long Đế, hiện tại uy lực của Ngũ Hành Phù Văn tăng lên cũng không chỉ gấp mười, dĩ nhiên càng không cần e ngại đối phương. Chu Hằng quét ngang một kiếm, kiếm khí màu đen dung hợp với Ngũ Hành Phù Văn, chém tới đón đỡ Long Đế.

“Ầm!” Trời rung đất chuyển, vô số cát bụi bắn thẳng lên trời cao vạn trượng, toàn bộ ban ngày đều biến thành đêm tối.

Long Đế thối lui thân mình, trên thân bắn ra từng luồng kình khí hình dạng con rồng xanh. Thần sắc hắn âm trầm, một kích vừa rồi kia thiếu chút nữa làm hắn bị thua thiệt!

Chiến lực của Chu Hằng so với lần đầu tiên ít nhất tăng lên gấp mười, nếu không nhờ hắn kịp phản ứng đúng lúc, một kích vừa rồi có thể đã chém hắn bị thương nặng!

Hắn đã đánh giá cao Chu Hằng, nhưng hắn lại chưa từng học qua Thiên Kinh, làm sao có thể biết sau khi cảnh giới tăng lên,

uy lực của Ngũ Hành Phù Văn có thể tăng lên gấp bao nhiêu lần!

- Hiện tại như thế nào? Chu Hằng cười nhạt nói.

- Hừ! Long Đế lạnh lùng nhìn Chu Hằng, hắn vung ra tay phải, một màn sáng màu xanh hiện ra dựng lên, sát khí hừng hực. Đường đường là con cháu vua chúa của Long tộc Minh giới, không ngờ bị một tên dân đen ở Tiên giới châm chọc chế nhạo, điều này sao hắn có thể chịu đựng?

Hắn nhất định phải xử lý Chu Hằng, cho dù phải bỏ ra cái giá phải trả giảm xuống mấy trăm năm tu vi!

- Thanh Long Nộ Diễm!

Long tộc sinh sôi nảy nở, có Hồng Long, Kim Long, Hắc Long vân vân, nhưng chỉ có Thanh Long nhất mạch mới chính thức truyền thừa lực lượng căn nguyên nhất. Thanh Long Nộ Diễm này cũng chỉ có con cháu Long tộc thuần khiết mới có thể thi triển!

“Ầm!” Quanh thân Long Đế lập tức bùng cháy lên ngọn lửa sáng màu xanh chói lọi, mà quỷ dị đây là Băng Diễm, chẳng những không làm cho nhiệt độ ở chung quanh tăng lên, ngược lại đang nhanh chóng giảm xuống, lạnh giá, trên bầu trời không ngừng có hơi nước bị đông lại thành vụn băng rớt xuống.

Thanh Long thuộc thủy, công pháp thủy hệ, hoặc là nói pháp tắc thủy hệ mới là năng lực cường đại nhất của Long tộc!

- Chết đi! Long Đế chụp ra một chưởng, hóa thành một cái long trảo thật lớn, hoàn toàn do hàn băng ngưng tụ thành, tản ra hơi lạnh giá kinh người.

Cho dù Chu Hằng đã là Minh Tiên 7 tướng, nhưng vẫn cảm nhận được hàn ý máu đều đông đặc lại, khiến hắn ngay cả nhúc nhích một ngón tay đều có vẻ cực kỳ khó khăn. Hắn vội vàng vận chuyển phù văn hỏa hệ, "ầm", trong cơ thể lập tức bùng cháy lên một ngọn lửa màu đỏ thẫm, xua tan hơi lạnh chui vào cơ thể.

Hắn phóng người lên chém tới một kiếm, kiếm khí màu đen ngang dọc dài bốn trượng, lấp lánh sáng màu vàng. Ở trong khoảng cách này, kiếm khí của hắc kiếm có thể phát huy ra tác dụng giống như thực thể hắc kiếm, vô kiên bất tồi, không có gì không hủy diệt!

"Keng!" Kiếm, trảo va chạm nhau, bắn ra đốm lửa sáng rực trời đất, một dao động phản chấn tràn ra, không ngờ chấn cho cấm chế phòng ngự của Tuyệt Tiên Thành đều lắc lư dữ dội… Đủ thấy một kích này của hai người khủng bố biết nhường nào.

Bất phân thắng bại!

Hai người đồng thời bật lui ra sau hơn trăm trượng, đều dừng lại giữa trời cao, đối mặt với nhau thần sắc vô cùng thận trọng.

Đối phương là một kình địch!

Bên kia, cường giả bên phía Tuyệt Tiên Thành đều như trút được gánh nặng. Trước đó bọn họ ở dưới công kích cường thế mãnh liệt của Long Đế ngay cả dũng khí chiến đấu cũng không có, lúc này nhìn thấy hắn bị Chu Hằng cản lại, dĩ nhiên mỗi người đều lộ ra sắc mặt vui mừng.

Mà chín Thiên Tướng của Long Đế thì mặt lạnh xuống, bọn họ đều nhận được lời hứa của Long Đế, chỉ cần sau khi Long Đế đạt thành mục đích, sẽ mang theo bọn họ cùng nhau phi thăng Minh giới. Từ góc độ của bọn họ mà nói, dĩ nhiên là hy vọng Long Đế có thể thành công, mang theo bọn họ cùng nhau đi tới Minh giới, nhận được che chở và tài nguyên bồi dưỡng của Long tộc.

Nhưng nếu Long Đế luôn bị Chu Hằng ngăn chặn như vậy, thì chuyện đi Minh giới sẽ trở thành xa vời!

Phải giúp Long Đế một tay!

Chín Thiên Tướng dời ánh mắt nhìn về phía 5 Long Hoàng, sau khi hai mặt nhìn nhau đồng thời gật gật đầu, rồi "vù vù vù…", bọn họ phóng vọt ra, hết sức ăn ý phát động công kích về phía 5 Long Hoàng.

Bọn họ định bắt giữ 5 Long Hoàng để uy hiếp Chu Hằng, cho dù không thể buộc Chu Hằng đi vào khuôn khổ cũng có thể làm hắn phân tâm, tăng phần thắng cho Long Đế.

5 Long Hoàng lúc vừa nhìn thấy Long Đế vốn đang nín một bụng lửa giận, nhìn thấy chín Thiên Tướng công lại đây vừa lúc cho các nàng một cơ hội phát tiết, các nàng nhao nhao quát một tiếng, liên thủ phản kích về hướng chín Thiên Tướng.

Đừng nhìn các nàng ít người, nhưng một là, nói về chiến lực của mỗi nàng không có người nào yếu hơn đối phương. Hai là, các nàng tình như tỷ muội, tự nhiên phối hợp vô cùng ăn ý, cộng thêm huyết mạch giống nhau, một bộ trận pháp hợp kích có thể giúp chiến lực của các nàng vọt thẳng lên Minh Tiên 8 tướng thậm chí là 9 tướng! Ba là, các nàng trước đó nhận được rất nhiều mảnh vỡ phù văn, mặc dù thứ này không có trực tiếp tăng lên tu vi của các nàng, nhưng chỉ cần lĩnh ngộ một chút xíu, thêm vào trong công kích đều có thể tăng lên chiến lực gấp đôi, thậm chí gấp mấy lần!

5 chống 9, các nàng cũng không thua kém chút nào!

Duy nhất chỉ có con lừa đen có thời gian nhàn rỗi. Chín Thiên Tướng vốn cũng không có hứng thú bắt giữ một con "thú cưng chiều" để uy hiếp Chu Hằng, mà chỉ là một con yêu thú Thăng Hoa Cảnh cũng không có khả năng làm ra được chuyện gì.

Hai bên đều đang chiến đấu kịch liệt. Đương nhiên mấu chốt vẫn là trận chiến giữa Chu Hằng và Long Đế, mặc kệ người nào thắng, toàn bộ cuộc chiến sẽ kết thúc.

- Để xem ngươi có thể chống đỡ bao lâu! Long Đế hừ lạnh, hai tay liên tục công kích, băng trảo hình rồng không ngừng chụp tới Chu Hằng.

Chu Hằng liên tục thét dài, chém ra hắc kiếm, nói: - Thẳng đến khi ngươi chết mới thôi!

- Ha ha ha ha… Dân đen Tiên giới nho nhỏ cũng dám ngông cuồng ngạo mạn, thật đúng là ếch ngồi đáy giếng, không biết trời cao đất rộng! Long Đế trong mắt lóe sáng ác liệt, chụp ra một kích, mười cái long trảo đều hiện, chụp xuống phía Chu Hằng.

Lập tức uy lực tăng lên gấp 10!

- Không nên tự cho mình quá cao, ngươi cũng chỉ đang ở Minh giới mà thôi, có gì đặc biệt hơn người! Một ngày nào đó ta sẽ giẫm đạp toàn bộ Minh giới dưới chân! Chu Hằng nói hào khí vạn trượng.

Long Đế không khỏi khựng lại, tiểu tử này thật đúng là dám nói mà!

Giẫm đạp toàn bộ Minh giới dưới chân? Phải có dũng khí lớn biết bao mới dám nói như vậy!

Có một số lời nói đúng là không thể nói lung tung!

Ngẩng đầu lên ba xích có thần minh, đại năng Minh giới là cường giả Tiên giới có thể sánh được sao? Đại năng như Thần Minh như vậy, lời nói phạm vào điều kiêng kỵ ắt sẽ kinh động tới bọn họ, tùy ý đánh xuống một đạo thần phạt, bất kỳ là ai đều phải bị hủy diệt nát tan thành bụi.

Thật sự là người không biết không sợ mà!

- Hừ! To gan lớn mật! Long Đế cười lạnh. Đáng tiếc đây không phải là Minh giới, đại năng Minh giới vốn cũng không thèm chú ý tới một giới này, nếu không chỉ riêng một câu nói

kia đủ để Chu Hằng vạn kiếp bất phục rồi!

Chu Hằng bộc phát toàn bộ khí thế bản thân, đáng tiếc tuy rằng Long Đế bị áp chế lực lượng xuống còn Minh Tiên đỉnh phong, nhưng tu vi thật của hắn lại là Tinh Thần Vương, bản thân còn có khí tức đế hoàng của Long tộc, như thế nào cũng không thể bị Tử Diễm Thiên Long áp chế.

Tuy nhiên, trong khí thế phát ra toàn bộ, chiến lực của Chu Hằng cũng có tăng lên vài phần, bởi vì trong khí thế của hắn mang vào khí tức của một góc phù văn của Hoặc Thiên kia, cho dù hiện tại một góc phù văn này hắn đã cho đi!

"Ầm! Ầm! Ầm!" Hai người đại chiến, nhưng chiến lực của song phương đều có phần tăng lên, vẫn là khó phân thắng bại.

Long Đế mặt ngoài bình tĩnh, nhưng trong lòng thì dâng lên ý lo lắng.

Hắn là Tinh Thần Vương thì nên ở lại Minh giới, ở giới này chẳng những lực lượng của hắn bị áp chế, một thời gian dài còn sẽ làm suy giảm tu vi của hắn, đây là chế ước của đại đạo thiên địa, bị tước giảm một chút chính là một chút, nhất thiết phải một lần nữa tu luyện lại, mà không phải trở về lại Minh giới là có thể thoáng cái phục hồi như cũ!

Hơn nữa ở giới này, linh khí thiên địa vốn đã không đủ để chống đỡ hắn vận dụng Thanh Long Nộ Diễm, nên hắn phải cưỡng ép thiêu đốt tu vi bản thân để duy trì, mỗi kéo dài một giây phải tiêu hao một ngày tu vi của hắn!

Hắn nhất thiết phải mau chóng xử lý Chu Hằng!

Nói không chừng, đành phải vận dụng lá bài tẩy!

Long Đế là tuyệt đối không muốn dùng tới bước này, bởi vì sử dụng Thanh Long Nộ Diễm chỉ làm hắn hao tổn chút tu vi, nhưng nếu như vận dụng lá bài tẩy thì tổn thất đó chính là Chân Long Chi Huyết!

Tu vi tổn thất còn có thể luyện trở lại, nhưng Chân Long Chi Huyết tổn thất chính là mất đi vĩnh viễn!

Sở dĩ hắn là trực hệ của Long tộc, cũng chính vì huyết mạch của hắn đủ thuần khiết! Mà cái gọi là thuần khiết này thì sao có thể thi triển ra?

Chân Long Chi Huyết!

Như Lam Long nữ hoàng cũng chỉ có ba giọt Chân Long Chi Huyết, trong đó còn bị tổn thất một giọt, thế mà khi nàng bạo phát long uy, chiến lực của nàng có thể tăng vọt lên hai thần tướng đáng sợ như vậy, đủ thấy Chân Long Chi Huyết quý báu biết nhường nào!

Cho dù là Long Đế, có được huyết mạch Thanh Long tương đối thuần khiết, nhưng hắn cũng chỉ có 100 giọt Chân Long Chi Huyết!

Tiêu hao một giọt đều là tổn thất không thể đo lường!

Nếu không phải bất đắc dĩ, quả thực Long Đế không muốn dung tới chiêu này, nhưng tu vi của Chu Hằng tăng tiến quá nhanh, vượt qua dự tính của hắn, hơn nữa ngay cả Huyết Long Phù Đồ Trận đều không có thể xử lý Chu Hằng!

Điều này làm cho Long Đế lại lần nữa đoán sai thực lực của Chu Hằng, hắn làm sao biết Chu Hằng lại có nhiều Cửu Nguyên Hồi Linh Đan như vậy?

Tiêu hao dần hắn sẽ chịu thiệt còn lớn hơn, Long Đế chỉ đành phải chọn con đường hắn tuyệt đối không muốn đi này: Thiêu đốt tinh huyết!

Trong tinh huyết của Long tộc có ẩn chứa pháp tắc thiên địa, pháp tắc đặc biệt của Long tộc mới có, mà chỉ có cường giả Long tộc đứng ở vị trí đỉnh phong Minh giới mới có tư cách tu luyện pháp tắc như vậy. Tuy nhiên, nếu không tiếc cái giá phải trả thiêu đốt tinh huyết, thì có thể trong khoảng thời gian ngắn vận dụng được pháp tắc này!

Pháp tắc cũng sẽ không bị giới hạn áp chế của Tiên giới!

Chương 823: Hỗn Độn Thiên Kinh phát uy

Nếu không phải bất đắc dĩ, Long Đế tuyệt đối không muốn vận dụng tới chiêu này!

Hắn cũng chỉ có 100 giọt Chân Long Chi Huyết, nó là dùng để hộ mệnh cứu mạng! Hơn nữa, một khi số lượng Chân Long Chi Huyết giảm xuống mức nhất định, hắn sẽ không còn bảo trì được thân phận Long tộc "thuần chủng" nữa!

Thân thể sẽ xảy ra biến dị, biến thành "chủng loại" giống như Hắc Long nữ hoàng, Hồng Long nữ hoàng.

Long tộc thuần chủng, đó là kiêu ngạo của mỗi Long tộc, té từ thứ bậc này xuống dưới, là cực sỉ nhục đối với Long tộc!

Nhưng chỉ cần có thể lấy được Thiên Kinh Minh giới, trả giá đắt như thế cũng đáng!

Long Đế hờ hững nhìn Chu Hằng, khí thế toàn thân bành trướng vô hạn, lan tràn như thủy triều, uy thế to lớn làm người ta muốn quỳ sát xuống.

Chân Long lao thẳng chín tầng trời, ai mà không kính sợ?

Ầm!

Khí thế tăng lên, thân mình Long Đế xảy ra biến đổi to lớn, nháy mắt phình ra rách hết quần áo, xuất hiện một con Thiên long màu xanh, dài ra theo gió, biến thành dài đến ngàn trượng!

Hình thái mạnh mẽ nhất của Long tộc tự nhiên là long thể, sau khi tế ra Chân Long Chi Huyết, Long Đế cũng trở về trạng thái mạnh nhất, bốn vuốt đạp trên đám mây, râu rồng dài bay bay, thể hiện ngạo thế thoát trần.

– Chu Hằng, ngươi có thể khiến bổn đế thiêu đốt tinh huyết, coi như có vài phần bản lĩnh! Nhưng cũng là tội không thể tha, bổn đế muốn ngươi phải trả giá đắt! Long Đế ngạo nghễ nói, âm thanh trầm trầm truyền ra khắp mọi hướng, uy thế to lớn làm vạn chúng phục tùng.

Long tộc kế thừa từ Thanh Long thượng cổ, vốn là một trong 4 thần thú thiên địa, có thể trấn áp tất cả! Hiện tại Long Đế thiêu đốt tinh huyết, trong thời gian ngắn tương đương với trở thành người thay mặt Thanh Long, tự nhiên thần uy trấn áp cổ kim!

Chu Hằng cười ha hả, cũng bùng nổ khí thế bản thân đến tận

cùng, không cần hắc kiếm hỗ trợ cũng có thể chống lại long uy của đối phương. Hắn không kính trời, không kính đất, chỉ tin tưởng trái tim kiên cường, gặp chuyện bất bình, ta một kiếm chém hết!

– Long Đế, ngươi trần truồng như thế không thấy xấu hổ hay sao? Hắn đùa cợt.

– To gan! Long Đế sắp bị tức điên rồi, đây là hình thái cuối cùng chí cao vô thượng của Long tộc, thiên hạ có ai không thành kính bái lạy? Tên này ngại chết không đủ nhanh hay sao? Hắn giận dữ gầm lên, tiếng long ngâm vang dội, khắp nơi chấn động, ngay cả núi cao đằng xa cũng thấp xuống vài phần, như đang kinh sợ.

Hắn đánh ra một cái, chân rồng dài trăm trượng lập tức ấn xuống đầu Chu Hằng.

Chu Hằng không hề sợ hãi, ngược lại muốn thử xem trạng thái hình rồng này rốt cuộc mạnh cỡ nào, hắn gầm lên, chống kiếm đón đỡ.

Ầm!

Tiếng nổ nặng nề, Long Đế vỗ chân xuống đất, Chu Hằng thì biến mất tăm.

— Hắn bị đánh vào trong lòng đất.

Long Đế thu chân lên, ầm, Chu Hằng lập tức chui ra, toàn thân chớp động hào quang vàng thần thánh, hắc kiếm càng thêm tối tăm, tỏa ra ánh sáng lạnh làm lòng người run sợ.

– Cũng được, tiếp tục! Chu Hằng nhếch miệng toát ra một tia tươi cười, rung hắc kiếm!

Oa! Bên phía Tuyệt Tiên Thành lập tức phát ra tiếng hoan hô long trời lở đất, bọn họ tự nhiên không mong muốn thấy Chu Hằng bị đánh bại, vậy sẽ không còn người đi ra ngăn cản Long Đế phá thành nữa! Hơn nữa, bọn họ bị Chu Hằng vơ vét nhiều tiên thảo quý giá như thế, cũng càng không hy vọng "đầu tư" như thế bị đổ bỏ.

Ở trong lòng bọn họ, tự nhiên mong muốn nhất là Chu Hằng cùng Long Đế cùng chết chùm, như vậy Tiên giới đều sẽ trở lại như cũ, không ai có thể mạnh mẽ đến nằm trên quy tắc.

Long Đế hừ lạnh, nói: – Một đòn vừa rồi, bổn đế chỉ sử dụng lực lượng thân thể, không có dùng đến linh lực, càng không có sử dụng pháp tắc, ngươi còn ngây thơ cho rằng có thể chống lại bổn đế hay sao?

– Chưa thử làm sao biết? Chu Hằng cười ha hả, hắn thích nhất là khiêu chiến.

– Vậy thì làm cho ngươi hoàn toàn tuyệt vọng! Long Đế lại vung chân đánh về phía Chu Hằng, móng vuốt đánh ra, gió lạnh gào thét, muốn triệt để đóng băng ngàn dặm.

Hắn có được lực lượng 99 đạo thần tướng, cộng thêm thiêu đốt tinh huyết, có được bộ phận lực lượng pháp tắc, trả giá đắt như thế, lúc này làm sao chiến lực của hắn không mạnh được, ngay cả Minh Tiên 50 tướng cũng sẽ bị đóng băng trong nháy mắt!

Thanh Long thuộc thủy, Long tộc thuần chủng tự nhiên sử dụng pháp tắc hệ thủy, tuy nhiên pháp tắc hệ thủy cũng biến hóa vô tận, Long Đế đi theo đạo đóng băng, thân mình lướt qua, đóng băng vạn dặm, không còn ngọn cỏ!

Chu Hằng sử dụng phù văn hệ hỏa chống lại hơi lạnh, hắc kiếm chấn động, phát động phản kích đối phương, đẩy ra Tinh Vân Kiếm Pháp, diễn từng mảng tinh tú, có Ngũ Hành Phù Văn thêm vào, uy lực tăng vọt vô số lần.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Một người một rồng lại đại chiến, nhưng mà Long Đế đã trả giá đắt bằng thiêu đốt tinh huyết, tự nhiên có được chiến lực

tăng lên khủng bố.

Không chỉ là thể hiện trên thực lực, bởi vì Long Đế vốn đã đạt đến cực hạn Tiên giới, 99 đạo thần tướng đã không có khả năng tăng thêm một chút xíu nào, nhưng hắn còn có pháp tắc!

Tinh Thần Vương vốn không có tư cách tiếp xúc lực lượng pháp tắc – trừ khi có được Thiên Kinh, nhưng sau khi thiêu đốt tinh huyết, Long Đế lại có thể tạm thời sử dụng pháp tắc, đây là pháp tắc vốn có của Thanh Long!

Dù chỉ là một bộ phận, dù chỉ là tạm thời, nhưng có thể làm cho Long Đế tiếp xúc được pháp tắc từ sớm, sẽ có chỗ tốt rất lớn cho hắn tu hành về sau! Đương nhiên, trả giá thật là quá lớn, hắn cũng chỉ có 100 giọt Chân Long Chi Huyết thôi!

Ầm!

Bộ phận pháp tắc này hóa thành lực đóng băng, dù cho phù văn hệ hỏa cũng không thể ngăn cản, từng chút một xâm nhập vào thân thể Chu Hằng, làm cho tốc độ lưu thông máu của hắn trở nên chậm chạp, cũng ảnh hưởng tới tốc độ linh lực của hắn, khiến cho Chu Hằng vốn có thể đánh ra một chiêu nghênh đón, hiện tại lại chậm hơn trong nháy mắt.

Lúc ban đầu, chậm một chút xíu như thế thì không sao, nhưng hơi lạnh này vẫn còn đang mở rộng!

Khi tốc độ linh lực lưu chuyển của Chu Hằng chậm tới mức nhất định, hắn sẽ như trở thành kẻ ngu, có được một thân lực lượng lại không biết vận chuyển thế nào, chỉ còn nước bị đánh, thẳng đến khi bị đánh chết tươi!

Chu Hằng nhíu mày, tiếp tục như vậy không phải là cách!

Long tộc thuần chủng thật là khó đối phó!

Tùy tiện thiêu đốt tinh huyết gì đó, có thể điên cuồng tăng lên chiến lực, quả thật là gian lận mà!

Làm sao bây giờ?

Trong đầu hắn không ngừng xoay chuyển.

– Ngu quá, bây giờ ngươi đã là Minh Tiên, chẳng lẽ không biết tế ra Thiên Kinh để sử dụng hay sao? Hỏa Thần Lô thở dài trong đan điền của Chu Hằng, bộ dạng như quá xấu hổ khi làm bạn với Chu Hằng.

Đúng rồi!

Chu Hằng bỗng bừng tỉnh, trước kia hắn không thể tế ra Huyết Hà Thiên Kinh hoặc Hỗn Độn Thiên Kinh, chính là bởi hắn căn bản không đủ tu vi, khí linh hoàn toàn không thèm để ý tới hắn! Nhưng hiện giờ thì sao?

Hắn đã là Minh Tiên 7 tướng, ấn theo lẽ thương thì đã sắp phi thăng Minh giới, lúc này còn không thể vận chuyển Thiên Kinh?

Từ trước đến giờ, Chu Hằng đã quen dùng hắc kiếm cùng nắm đấm của mình, nhất là sau khi Ngũ Hành Phù Văn đại thành, hắn gần như đánh đâu thắng đó, nào còn phải dùng tới ngoại lực?

Ta té, hắn cũng có bài tẩy, không nhất định phải dựa vào hai ngọn núi lớn Hồng Nguyệt, Hoặc Thiên kia!

– Tiểu Huyết, ra đây cho ta! Chu Hằng quát.

Oong!

Một đoàn khí tức tối nghĩa nhưng tối cao lưu chuyển, Hỗn Độn Thiên Kinh trồi ra từ người Chu Hằng, tỏa ra thần quang năm màu, chói lọi không thôi!

Thiên Kinh đại biểu cho cao nhất một giới, mà sau khi dung hợp Thiên Kinh giới, từ bản chất đã tương đương với tăng lên một cấp bậc! Hỗn Độn Thiên Kinh hiện tại, thật ra trên trình tự cũng không khác mấy so với Hồng Liên Thiên Kinh của Thái Nhất Giáo chủ.

Tối đa, cũng chỉ kém hơn một chút xíu!

Nhưng Hồng Liên Thiên Kinh là tồn tại thế nào?

Nắm giữ là có thể hoành hành Minh giới rồi! Hỗn Độn Thiên Kinh có thể so sánh với tồn tại như vậy, còn không lợi hại hay sao?

Bất kỳ pháp tắc nào thể hiện ra trên người Chu Hằng đều sẽ phát ra hào quang màu vàng, tuy nhiên Hỗn Độn Thiên Kinh chỉ là một món bảo khí, nó tự nhiên có hào quang riêng biệt, hào quang năm màu này mới chính thức đại biểu Hỗn Độn Thiên Kinh!

Thần quang chiếu rọi, long trời lở đất!

Hỗn Độn Thiên Kinh đã sớm nhận Chu Hằng làm chủ, chỉ là lúc trước hắn vẫn không có tư cách điều khiển, hiện tại thực lực của hắn đã đạt đến cấp bậc này, chỉ cần ý niệm vừa động, Hỗn Độn Thiên Kinh liền tự chủ vận hành Ngũ Hành Phù Văn, bảo vệ xung quanh Chu Hằng.

Đây mới là phòng ngự hùng mạnh nhất Tiên giới!

Cũng không phải Chu Hằng không thể vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn hộ thể, chỉ là như vậy quá tiêu hao linh lực, làm hắn chỉ lựa chọn sử dụng một hệ phù văn để phòng ngự. Nhưng Hỗn Độn Thiên Kinh lại giàu nứt vách, hoàn toàn không cần phải keo kiệt.

Trên thực tế, Hỗn Độn Thiên Kinh vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn cho Chu Hằng còn muốn mạnh mẽ hơn!

Bởi vì Chu Hằng không có chân chính hiểu thấu được bí mật phù văn, hắn chỉ là sao chép Ngũ Hành Phù Văn, sau đó cụ thể hóa đánh ra. Nhưng thứ sao chép ra làm sao có thể sánh được với bản chính?

Không hiểu rõ ảo diệu của Ngũ Hành Phù Văn, như vậy chỉ có thể máy móc rập khuôn, căn bản không thể chân chính phát huy ra uy lực của bộ Thiên Kinh này!

Đây là khác biệt giữa giáo sư cao học cùng học sinh mới vừa học viết!

Người sau chỉ có thể viết ra hình chữ, người trước lại có thể khác ra thần của chữ!

Hỗn Độn Thiên Kinh tự động vận hành, trấn áp ngược trở lại Long Đế, Ngũ Sắc Thần Quang như khai thiên tích địa, phóng ra hào quang vô thượng.

– Cái gì! Long Đế kinh hãi, làm sao cũng không ngờ tới Chu Hằng tế ra bảo bối đó, chiến lực liền tăng lên nhiều như thế!

Thiên Kinh!

Đó là Thiên Kinh đại thành sau khi dung hợp tất cả Thiên Kinh Tiên giới, có thể cùng sáng ngang với Thiên Kinh Minh giới!

Quả nhiên thần diệu!

Long Đế cả kinh xong, tham lam trong lòng liền cháy bùng lên hừng hực. Vốn hắn chỉ biết bộ Thiên Kinh đại thành mà Chu Hằng nắm giữ rất quý giá, nhưng không tới mức đặt ngang hàng với Hồng Liên Thiên Kinh, nhưng bây giờ, hắn sai rồi.

Trên thực tế, Hồng Liên Thiên Kinh còn không biết nằm ở góc nào trong Tiên giới!

Tuy rằng hắn nắm được manh mối tổng hợp lại, mới phân tích

ra bộ Thiên Kinh này hẳn là nằm ở 49 Tiên Thành, nhưng muốn tìm ra cũng không phải chuyện dễ.

Nhưng trước mắt, đã có sẵn một bộ Thiên Kinh không kém lắm, thậm chí có thể không hề yếu hơn!

Nếu như không lấy, trời tru đất diệt!

Long Đế cười ha hả, bộ Thiên Kinh này là của hắn!

Không tiếc mọi giá, nhất định phải cướp tới tay!

– Chu Hằng, bổn đế muốn bộ Thiên Kinh này! Long Đế vung cái chân lớn vỗ về phía Chu Hằng, gió lạnh rít gào, đóng băng vạn dặm.

Oong! Hỗn Độn Thiên Kinh lưu chuyển thần quang năm màu, nghênh đón.

Chu Hằng cũng không nhàn rỗi, hắc kiếm bay múa, hắn đối phó toàn lực – Cửu Nguyên Hồi Linh Đan đã bị tiêu hao gần hết, hắn không có năng lực đánh lâu dài, nhất định phải mau chém giết Long Đế, hoặc là ép hắn trở về Minh giới!

Đại chiến tiếp tục!

Chương 824: Trảm long

Bất luận Chu Hằng hay Long Đế, bọn họ đều hướng tới thắng lợi!

Bọn họ đều có khí chất trở thành Vương giả, về mặt chiến đấu càng có khuynh hướng tiến công chứ không phải phòng thủ! Niềm tin của bọn họ chính là dùng tiến công ồ ạt như thủy triều vĩnh viễn không ngừng để phá hủy đối thủ, mà không phải dùng tư thế phòng ngự chờ đến đối thủ sơ hở mà phát động phản kích.

Như vậy, chiến đấu liền trở nên vô cùng nguy hiểm!

Không phải nói bọn họ đều bỏ qua phòng ngự, mà là tập trung lực lượng vào tấn công đến đỉnh.

Hiệu quả rõ ràng nhất, là bọn họ công kích làm cho đối phương chồng chất vết thương!

Trên người Chu Hằng có những mảng đóng băng, máu thịt dưới lớp băng đó đã hoại tử hoàn toàn, còn Long Đế cũng không khá hơn, bị hắc kiếm chém trúng liền chảy máu đầm đìa! Với lực phá hoại kinh khủng của hắc kiếm, trừ khi cắt bỏ

vết thương, bằng không miệng vết thương đó căn bản không thể khép lại, sẽ chảy đến cạn máu mới thôi!

Cấp bậc Tiên nhân dù chỉ là còn một giọt máu thì vẫn có thể khôi phục bằng một ý niệm, nhưng điều kiện đầu tiên là vẫn cần một giọt máu, nếu chạy đến cạn, vậy phải chết thật!

— Vết thương bị hắc kiếm phá hoại, máu chảy ra cũng mất hết sức sống, tương đương máu hỏng!

Giao chiến hơn trăm chiêu, một người một rồng lùi lại trăm trượng, đều tùy ý xử lý vết thương trên người, cắt đứt máu thịt hoại tử tái sinh lại, hoặc là cắt bỏ vết thương không ngừng chảy máu.

Bọn họ lại đánh thành ngang tay!

Long Đế rất vội, thiêu đốt một giọt tinh huyết không thể duy trì hắn quá lâu, một khi hắn mất đi năng lực vận chuyển pháp tắc, làm sao còn chống lại được Chu Hằng? Hoặc là rút lui, hoặc là lại thiêu đốt một giọt tinh huyết!

Cách đầu tiên thì hắn không cần cân nhắc, vì hạ giới, hắn trả giá quá nhiều – nhìn trên người hắn không còn một món bảo khí thì biết, lấy ra toàn bộ để đổi lấy lần hạ giới này!

Trở về thì dễ, đi xuống quá khó, nếu không phải cục diện chết chắc, hắn tuyệt đối sẽ không trở về Minh giới.

Nhưng hắn còn có 100 giọt tinh huyết, thiêu đốt một giọt sẽ làm độ thuần khiết huyết mạch của hắn rớt xuống một đoạn! Mà hậu duệ thần thú coi trọng nhất là độ thuần khiết huyết mạch. Nếu hắn tổn thất hai giọt Chân Long Chi Huyết, nếu thế, sau khi trở về Long tộc hắn sẽ bị người ta khinh bỉ thấu!

— Long tộc cao quý lại phải dựa vào thiêu đốt tinh huyết để hộ mệnh hay đạt đến mục tiêu, vậy không phải làm mất mặt tổ tông hay sao?

Hơn nữa, tổn thất một giọt tinh huyết cũng sẽ làm xếp hạng của hắn trong Long tộc bị giảm xuống, tổn thất hai giọt không thể tưởng tượng!

Vừa nghĩ tới những kẻ bình thường bị hắn giẫm lên, về sau lại có thể đứng trên đầu hắn, Long Đế liền có kích động muốn giết người, quả thật là quá sỉ nhục mà!

Nhưng đã thiêu đốt một giọt tinh huyết, nếu như từ bỏ như thế, không có thu hoạch gì, không phải hắn sẽ càng thêm không cam lòng?

Hắn gầm lên, tiếng ngâm không dứt, điên cuồng công kích Chu Hằng.

Chu Hằng cũng rất gấp.

Hắn đã dùng hết Cửu Nguyên Hồi Linh Đan, linh lực trong cơ thể không đủ để chống đỡ cho hắn đánh được bao lâu. May mắn, Hỗn Độn Thiên Kinh không cần hắn tiêu hao linh lực để vận chuyển, chỉ cần dùng thần thức kết nối với khí linh là được.

Ít nhất làm hắn có được năng lực tự vệ!

Nếu đã thế, sao không điên cuồng một chút?

Ánh mắt Chu Hằng chớp động thần quang, còn tiếp tục kèo dài thì cùng lắm hắn sẽ không thua, nhưng cũng không thể thắng được Long Đế. Mà hắn còn một chiêu tuyệt sát…. Lăng Thiên Cửu Thức!

Một chiêu giải quyết chiến đấu!

Làm luôn!

Dù cho hắn không thể một chiêu xử lý Long Đế, toàn thân hao hết linh lực nằm trong trạng thái suy yếu nhất, nhưng Hỗn Độn Thiên Kinh lại có thể tự động vận chuyển để bảo hộ hắn, hoàn toàn không cần phải lo sẽ bị Long Đế giết ngược lái

Khẳng định hắn sẽ kiệt sức, đó là chuyện sớm muộn, vì sao không thừa lúc coi như còn đầy đủ lực lượng mà liều mình một chuyến?

Chỉ là, phải tìm được thời cơ tiến công tốt nhất.

Long Đế nôn nóng vừa lúc cho Chu Hằng cơ hội, đối phương càng thêm chú trọng tiến công, có nghĩa sẽ suy yếu mặt phòng ngự!

Ánh mắt Chu Hằng nghiêm lại, ý tưởng ban đầu của hắn là muốn đẩy Long Đế về Minh giới, nhưng bây giờ hắn càng muốn một kiếm giết bỏ đối thủ này, vĩnh viễn kết thúc hậu họa!

Bất kỳ thành công nào, cũng cần trả giá thật lớn!

Hắn hít sâu, mạnh mẽ thúc đẩy Hỗn Độn Thiên Kinh, hoàn toàn thu hồi phòng ngự, toàn lực trấn tới Long Đế.

Thế này là muốn quyết tử chiến hả?

Long Đế cười lạnh, đối phương không nhịn được? Có phải là kiệt sức rồi không? Vậy tới đây liều mạng đi!

Từ bỏ phòng thủ, có nghĩa là công kích càng thêm sắc bén, càng thêm nguy hiểm!

Nếu hắn lựa chọn phòng ngự, như vậy tràng cạnh sẽ bị Chu Hằng chiếm lấy thượng phong, sẽ làm chiến trận giằng co. Nhưng nếu hắn cũng lựa chọn tiến công, như vậy dù rằng nguy hiểm, nhưng cũng sẽ làm cho chiến đấu mau phân chia thắng bại.

Chẳng lẽ hắn đường đường là thiên kiêu Long tộc lại sợ một tên tiểu nhân vật hạ giới?

Long tộc kiêu ngạo không cho phép hắn lùi bước, huống chi hắn cũng không muốn tiêu hao tinh huyết nữa, cách công kích từ bỏ phòng ngự này vừa đúng hợp ý hắn!

Vậy tới đánh đi!

Long Đế rít gào, tiếng rồng ngâm vang rung chuyển trời đất, hai chân vỗ xuống, mỗi bên ngưng tụ thành một quả cầu băng lớn, đánh về phía Chu Hằng.

Thân mình Chu Hằng nhoáng lên, biến thành hai người, một cái đẩy Hỗn Độn Thiên Kinh, toàn thân lưu chuyển hào quang năm màu, một cái khác thì tay trần đánh về phía Long Đế.

Một cái là người thật, một cái là thần tướng!

Bên nào mới là thật?

Long Đế không thể nào phân tán công kích, như vậy sẽ không đạt đến hiệu quả một chiêu chí mạng, hắn nhất định phải đưa ra lựa chọn!

Thời gian chỉ có một nháy mắt ngắn ngủi, hắn không thể ước đoán được dụng ý chân chính của Chu Hằng, nhưng theo hắn thấy thì tự nhiên là Hỗn Độn Thiên Kinh có uy hiếp lớn hơn, vừa nghĩ vậy liền đẩy hai móng vuốt về phía Chu Hằng nắm giữ Hỗn Độn Thiên Kinh.

Ầm!

Tiếng nổ nặng nề vang lên, hào quang chói lọi, quả cầu băng trên hai móng vuốt của Long Đế hóa thành vô số mảnh vụn, còn thần quang hộ thể năm màu của Chu Hằng cũng tán loạn, vuốt rồng đánh thẳng vào Chu Hằng.

Trải qua một đòn đối chọi, lực phá hoại của hai bên đều suy yếu cực độ.

Ầm!

Nhưng vuốt rồng quét tới, Chu Hằng lại không chút cản trở bị đánh thành vũng máu, cặn bã bắn tung!

Long Đế trước tiên là vui vẻ, nhưng sau đó sửng sốt, cuối cùng là cả kinh!

Đập chết đối thủ, hắn tự nhiên vui vẻ, nhưng hắn lập tức phản ứng lại, nhất định đây chỉ là một đạo thần tướng của Chu Hằng, thế mới không chịu được một chiêu! Nhưng vì sao Chu Hằng lại giao chí bảo như Hỗn Độn Thiên Kinh cho thần tướng vận chuyển, thế này không phải là đẩy chân thân vào tình huống nguy hiểm hay sao?

Nhất định có mưu đồ lớn!

Nhưng không còn Hỗn Độn Thiên Kinh, đối phương có thể vận chuyển ra được chiến lực thế nào? Hắn lại không phải chưa giao thủ với Chu Hằng, thời gian dài như thế, hắn đã hiểu rõ lực công kích của Chu Hằng!

Trả giá bằng một đạo thần tướng, đổi lại một chiêu đánh hắn, lấy thương đổi thương. Thoạt nhìn là quyết liệt, dũng khí có thừa, nhưng trên thực tế lại ngốc không biên giới, một đạo thần tướng "đáng giá" hơn nhiều so với bị chém một kiếm.

Hừ hừ! Tiểu tử này đã vội đến rối loạn tấc lòng!

Long Đế vươn một vuốt chụp tới Hỗn Độn Thiên Kinh, đây là cơ hội cướp lấy tốt nhất, chỉ cần lấy được Hỗn Độn Thiên Kinh, cho dù là bộ Thiên Kinh này sẽ không nhận hắn là chủ, nhưng cũng sẽ suy yếu mạnh chiến lực của Chu Hằng!

Chỉ dựa vào bản thân Chu Hằng, làm sao có thể chống lại được sức mạnh cùng lực lượng pháp tắc của hắn chồng lên?

Tiểu tử này đang tự tìm đường chết!

Thân hình Chu Hằng tiến nhanh, trong lòng không còn ý nghĩ gì khác. Oong, tế ra hắc kiếm, tâm thần hắn hợp nhất, kiếm ý Lăng Thiên Cửu Thức lưu chuyển hùng hồn.

Tối cao tối thượng, ngay cả Ngũ Hành Phù Văn cũng không thể sánh bằng!

Kiếm ra!

Kiếm khí màu đen tung hoành, cả thiên địa lập tức u ám, không còn ánh sáng!

Cái gì!

Long Đế đã không kịp phát ra tiếng kinh hô, hắc kiếm ầm ầm đánh tới!

Hắn làm sao cũng không ngờ, một kiếm này lại hung ác như thế, bá đạo như thế, diệt thần tuyệt tiên như thế!

Đối phương hy sinh một đạo thần tướng, thậm chí không tiếc tạm thời từ bỏ Hỗn Độn Thiên Kinh, chính là vì đổi lại một kiếm náy

Nếu không phải lòng tham của hắn quấy phá, không giơ vuốt cướp lấy Hỗn Độn Thiên Kinh, lúc này khẳng định còn có lực phòng ngự, nhưng bây giờ thì sao? Nhất định phải chọi cứng!

Giỏi cho tiểu tử! Đúng là tráng sĩ chặt tay, quá quyết liệt!

Long Đế thầm run sợ, tâm tính quả quyết này quá đáng sợ, hắn tuyệt đối không thể để cho Chu Hằng trưởng thành. Nếu như

tiểu tử này chạy đến Minh giới, ngày sau nhất định thành rắc rối to! Dù cho hắn có phải thiêu đốt thêm 10 giọt hay 20 giọt tinh huyết, cũng phải xử lý tiểu tử này!

Chịu một kiếm thì sao, hắn cũng không phải chưa bị chém trúng!

Xẹt! Một kiếm động cửu thiên, bóng kiếm màu đen xẹt qua trời cao!

Phập!

Trên ngực Long Đế lập tức tuôn trào máu tươi, trên mặt rồng của hắn vẫn còn khiếp sợ không thể tin!

Phòng ngự của hắn, thân rồng vô cùng mạnh mẽ của hắn, lại không thể đỡ nổi một kiếm của Chu Hằng!

Lúc trước hắn chỉ là bị thương da thịt, bởi vì sau khi thiêu đốt tinh huyết, thân thể hắn vô cùng cứng rắn, dù cho hắc kiếm có thêm Ngũ Hành Phù Văn cũng chỉ chém rách da của hắn, làm hắn chảy chút máu mà thôi.

Nhưng bây giờ, một kiếm khủng bố đó lại trực tiếp xuyên thủng thân thể hắn!

Đâm xuyên qua trái tim của hắn!

Sinh mệnh lực của hắn đang nhanh chóng trôi đi, thần trí của hắn cũng đang nhạt nhòa, thức hải một mảnh tăm tối!

Hắn sắp chết!

Long Đế khó khăn nhận thức được điều này, nhưng hắn đã không còn sức làm ra động tác gì nữa, thậm chí suy nghĩ cũng khó khăn, mọi thứ trước mắt trở nên mờ nhạt, chỉ còn lại một bóng người cao ngạo đứng trên cao.

Hắn lại bị một con kiến hạ giới giết chết!

Đường đường huyết mạch trực hệ Long tộc, nhất định ngày sau sẽ thành thiên kiêu nổi danh, thậm chí không có cả cơ hội trở về Minh giới, liền nhục nhã chết ở hạ giới!

Chết không nhắm mắt!

Nhưng vậy thì tính sao, khí tức của Long Đế bỗng nhiên đứt đoạn, thân thể hắn hóa thành Thiên long màu xanh dài 10 trượng, đột nhiên rơi khỏi bầu trời.

Chu Hằng cũng bắt đầu rơi xuống, muốn bay thì cần linh lực, dù cho hắn có được sức trâu Thăng Hoa Cảnh cũng không có tác dụng. Tay phải phất lên, đã thu thi thể Long Đế vào pháp khí không gian, đây chính là một con Chân Long đó, vật đại bổ mà!

Ầm!

Hắn rơi mạnh xuống đất, mạnh mẽ đập ra cái hố sâu. Vù! Hỗn Độn Thiên Kinh tự động bay trở về, nhập vào ngực Chu Hằng.

Long… Long Đế đã chết!

Chín Thiên Tướng đang chiến đấu kịch liệt liền thần trí đại loạn, đây là chuyện mà bọn họ làm sao cũng không ngờ tới! Bọn họ còn mơ mộng được Long Đế mang đi Minh giới, dùng tài nguyên ở Minh giới sẽ không cần tồn sức xông lên Tinh Thần Cảnh, nhưng ai ngờ chỉ chớp mắt, Long Đế hùng mạnh đến vô địch lại chết ở trong tay người Tiên giới!

Không thể tin nổi! Không thể tưởng tượng! Không thể chấp nhận!

Chín Thiên Tướng như chết cha chết mẹ, mất hết ý chí chiến đấu, nhưng 5 đại Long Hoàng làm sao lại thu tay, mà công kích càng mạnh hớn

Long Đế cũng bị Chu Hằng giết, làm sao các nàng lại không lập được công trạng?

———-oOo———-

Chương 825: Quên ơn bạc nghĩa

Long Đế bị Chu Hằng xử lý, nguyên nhân chủ yếu nhất là hắn không hiểu gì về Chu Hằng.

Thương nói biết người biết ta, mới có thể trăm trận trăm thắng! Hắn căn bản không biết hắc kiếm phối hợp Lăng Thiên Cửu Thức, cộng thêm Ngũ Hành Phù Văn có thể bộc phát ra lực tàn phá khủng bố cỡ nào, bằng không hắn đã dứt khoát không cho Chu Hằng có cơ hội tới gần!

Về mặt khác, cũng có liên quan tới việc Long Đế đi xuống lần này.

Muốn đi qua Giới Môn, vậy phải trả giá vô cùng khủng bố, hắn liên cầm hết Bảo khí trên người, thiếu chút trần truồng chạy xuống, mất đi mọi Bảo khí!

Bằng không, dù là một món pháp bảo phòng ngự phát huy tác dụng, cũng có thể ngăn cản được Chu Hằng một chút, không tới mức trực tiếp bị chém đến hình thần câu diệt, dù gì người ta cũng là Tinh Thần Vương mà!

Nhưng chuyện đã rồi không có thuốc hối hận!

Chu Hằng như đạn pháo bắn xuống lòng đất, một lúc sau mới bò ra từ sâu bên trong, sức trâu Thăng Hoa Cảnh đủ cho hắn làm được điểm này. Hắn quét mắt một cái, liền bước về phía chín Thiên Tướng.

Chín Thiên Tướng vốn đã mất ý chí chiến đấu, lúc này nhìn thấy đại sát tinh kia đến gần, lập tức sợ tới mức hồn phi phách tán, lập tức tán loạn, chín người chia ra chín hướng khác nhau bỏ chạy.

Nếu như Minh Tiên muốn chạy trốn, bình thường thì khó mà lưu lại, tuy rằng 5 đại Long Hoàng toàn lực đối phó, nhưng cũng chỉ giữ lại được 3 người, nhưng cũng khiến cho 3 người này trở nên vô cùng điên cuồng.

Không ai lại cảm thấy mình sống đủ rồi, nhất là những nhân vật cao cao tại thượng này, là tồn tại chỉ kém một bước là có thể tiến vào Minh giới, bọn họ làm sao cam lòng ngã xuống?

Nếu muốn mạng của ta, vậy ta liều mạng với ngươi!

Ba người này liều mạng lên, mỗi chiêu đều chơi cùng chết chùm, dù cho 5 đại Long Hoàng liên thủ cũng phải tránh né, trừ khi các nàng chịu liều mạng cá chết lưới rách.

Cứ thế, ba người vẫn đánh ra một đường máu, mỗi người chạy trối chết như điên.

– Sao ngươi không bắt bọn chúng lại? Lam Long nữ hoàng nói với Chu Hằng, 5 người các nàng cũng không giữ lại được một người, trong lòng không thoải mái.

– Không muốn cướp mối của các người! Chu Hằng cười nói, thực tế không phải là hắn không muốn ra tay, mà là căn bản không có linh lực ra tay! Dù rằng Hỗn Độn Thiên Kinh vẫn có thể bùng nổ uy lực, nhưng vừa rồi hắn cách quá xa, nằm ngoài tầm với!

Lam Long nữ hoàng tức hổn hển trừng hắn, tên này ngày càng đáng ghét!

Bên kia, các đại lão phía Tuyệt Tiên Thành cũng mở ra cấm chế phòng ngự, nháo nhào bay ra. Hiện tại đã trừ Long Đế, chín Thiên Tướng còn lại cũng hoảng loạn bỏ chạy, tuy rằng còn có đại quân cường đạo tinh hải chưa diệt, nhưng các đại lão này làm sao để tâm tới những điều đó?

Bọn họ lại không biết, cái gọi là đại quân đã không còn, từ mấy ngày trước đã bị Long Đế chôn sống, dùng để huyết tế hình thành Huyết Long Phù Đồ Trận trấn giết Chu Hằng, bây giờ cường đạo tinh hải sót lại trong 49 Tiên Thành đã trăm không còn một, tùy tiện điều động một nhóm người cũng có thể thu phục đất đã mất.

Lúc trước những người này không dám lộ mặt, nhưng sau khi chiến đấu kết thúc thì mỗi người đều chạy ra cực nhanh, đều bay lên vùng trời bên trên Chu Hằng, dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn hắn.

— Lúc trước Chu Hằng trực tiếp rơi thẳng từ trên trời xuống, mọi người đều thấy tận mắt!

Điều này có ý nghĩa gì?

Nhất định là Chu Hằng bị thương nặng, thậm chí còn không thể bay nổi!

Ngẫm lại cũng là bình thường, Long Đế hùng mạnh cỡ nào, trước đó vẫn luôn đấu khó phân cao thấp với Chu Hằng, thậm chí còn muốn hơn một chút! Tuy rằng Long Đế vẫn chết trong tay Chu Hằng, nhưng Chu Hằng không trả giá chút nào hay sao?

Tuyệt đối không thể!

Cho nên, hiện tại khẳng định Chu Hằng bị thương nặng, cho nên hắn mới mặc kệ chín Thiên Tướng chạy thoát! Cho nên….

hiện tại chính là thời cơ tốt nhất để trấn giết hắn, về sau sẽ không còn nữa!

Tiểu tử này nắm giữ một bộ Thiên Kinh đại thành, đó là bảo vật là chí cao vô thượng Tiên giới, dù cho về sau phi thăng tới Minh giới cũng vẫn quý giá không thể hình dung!

Giết tiểu tử này, cướp lấy Thiên Kinh!

– Chu Hằng, vì sao ngươi mặc kệ cường đạo tinh hải chạy trốn mà không ra tay, không lẽ ngươi cùng một phe với chúng? Một tên Minh Tiên nói, hắn họ Chu, chính là một trong hai đại Minh Tiên Chu gia, vốn hắn đã căm phẫn bị một tên tiểu bối lấn lên trên đầu, hiện tại chờ đến cơ hội còn không đẩy Chu Hằng vào chỗ chết.

5 đại Long Hoàng đều giận dữ, những kẻ này mù rồi hay sao? Không thấy Long Đế giả đã bị Chu Hằng giết, làm sao còn cùng một phe với cường đạo tinh hải?

Muốn gán tội, ngại gì không có cớ?

Bọn họ chính là muốn thừa lúc Chu Hằng suy yếu mà đối phó hắn, mặc kệ lý do gì, gượng ép hay không, đáng tin hay không, chỉ cần có một cái cớ mà thôi.

Lịch sử, xưa nay đều là do kẻ thắng viết ra.

– Bỉ ổi! Lam Long nữ hoàng tính tình cương liệt nhất, trong mắt không chấp nhận một hạt cát, lúc này chỉ thẳng về phía mọi người, trên mặt ngọc đầy giận dữ. Nàng tuyệt đối sẽ không thừa nhận mình yêu Chu Hằng, nhưng tên này là phu quân của nàng trên danh nghĩa cùng thực tế, làm sao chấp nhận bị người ta nhục nhã?

– Cấu kết cường đạo tinh hải, phá hoại trật tự Tiên Thành, đáng chém! Lại một Minh Tiên nói, sắc mặt lạnh lẽo.

– Đáng chém!

– Nhất trí!

– Đáng chém!

Mỗi một Minh Tiên đều lạnh lẽo nói, bọn họ đều là đại nhân vật cao cao tại thượng,nhưng lúc trước lại bị Chu Hằng thiếu chút kề kiếm lên cổ uy hiếp, buộc phải đưa ra tiên thảo quý giá của bọn họ!

Một là đau lòng, hai là tổn hại thể diện, cho nên bọn họ hận Chu Hằng tận xương!

Chỉ có duy nhất Thái Nhất Giáo chủ, Minh Tiên Đông Quách gia không lên tiếng, nhưng bọn họ cũng không có ý đứng ra nói chuyện cho Chu Hằng, dù sao hai bên không có giao tình quá sâu, thế cục hiện tại không rõ ràng, bọn họ đều lựa chọn đứng nhìn.

Chu Hằng cười ha ha, nhưng sắc mặt lại càng lạnh xuống, hắn biết người càng đứng cao thì càng vô sỉ không biên giới, nhưng những kẻ này quả thật suy diễn qua sông rút ván đến cực hạn!

Thi cốt Long Đế còn chưa lạnh, bọn họ đã mài dao soàn soạt, muốn hết thỏ giết chó, có thể làm ra chuyện như thế, phải có da mặt dày cỡ nào?

– Nếu các ngươi chán sống, ta thành toàn cho các ngươi! Chu Hằng ngạo nghễ đứng ra. – Ai trong các ngươi muốn chết trước?

Vừa nói ra những lời này, đám Minh Tiên Tuyệt Tiên Thành lại không có một ai đứng ra.

Sợ mà!

Thường bảo lạc đà gầy còn khỏe hơn ngựa, tuy rằng bọn họ tin chắc Chu Hằng chém giết Long Đế đã phải trả giá đắt, nhưng

ai biết Chu Hằng còn sót lại mấy phần chiến lực, phản kích trước khi chết có thể tạo ra lực phá hoại cỡ nào?

Không ai muốn làm cho kẻ khác hưởng, bị Chu Hằng kéo theo trước khi chết.

Trong nhất thời, toàn trường yên lặng.

– Các vị, không phải các người muốn dùng mắt trừng phạt ta, để giết ta đó chứ? Chu Hằng cười nhạt nói.

– Ha ha ha ha! Con lừa đen ở đằng xa cười đến lăn lộn ra đất, thật ra những lời Chu Hằng nói không có buồn cười như thế, nhưng con lừa đê tiện này là tổ tông gài người, ghê tởm người ta, chính là muốn làm ra dáng vẻ này chọc giận các đại lão Tuyệt Tiên Thành.

Quả nhiên, những Minh Tiên kia đều toát ra vẻ mặt giận dữ, giống như không phải bọn họ đang làm khó Chu Hằng, mà là bị đối phương cắm cho mấy chục cái sừng, hận đến mức nghiến răng nghiến lợi.

– Các vì, cần gì chứ, nghẹn lửa giận không tốt cho thân thể, ra tay đi! Chu Hằng ngoắc tay, thần thái khinh thường cực hạn.

– To gan! Chúng Minh Tiên giận đến rống lên.

– Các vị, cùng nhau ra tay, nhất định phải chém giết kẻ này, bằng không bỏ qua lần này sẽ không còn cơ hội nữa!

– Không sai, chắc rằng các vị cũng không muốn bị một tiểu tử chưa dứt sữa cưỡi lên trên đầu đó chứ?

– Cơ hội chỉ có một lần!

– Giết!

Bên phía Tuyệt Tiên Thành có tổng cộng bốn mươi mấy Minh Tiên, lúc này đã có hơn 30 người đồng thời ra tay, tấn công Chu Hằng.

– Quên ơn bạc nghĩa, đáng bị diệt! Lam Long nữ hoàng nổi giận đùng đùng nói, 300 vạn năm trước Long tộc đã có đại kế hoạch tiêu diệt các chủng tộc khác, nàng vốn đã không có hảo cảm gì với chủng tộc không phải Long tộc, lúc này càng lửa giận ngập trời.

– Đúng là đám quên ơn bạc nghĩa! Chu Hằng gật đầu đồng ý, ý niệm vừa động, đã tế ra Hỗn Độn Thiên Kinh. Linh lực của bản thân hắn đã cạn kiệt, nhưng Hỗn Độn Thiên Kinh chỉ cần thần ý của hắn kết nối là có thể vận chuyển, đủ cho hắn hình thành phòng ngự mạnh nhất Tiên giới.

— Ngay cả Long Đế thiêu đốt tinh huyết cũng không cách nào đánh vỡ, chỉ có ba mươi mấy tên Minh Tiên thậm chí còn chưa đến 9 tướng thì tính là cái gì?

Hào quang năm màu tuôn ra, khí tức tối cao không thể nói rõ, tất cả công kích đánh tới đều bị hóa giải sạch.

Mỗi Minh Tiên ra tay với hắn đều sắc mặt đại biến, đây là chuyện mà bọn họ không hề nghĩ tới!

Chu Hằng vẫn còn thừa sức!

Không thể nào, nếu hắn còn có thừa sức, lúc trước làm sao lại trực tiếp rớt từ trên trời xuống?

– Chỉ là nỏ mạnh hết đà, mọi người dốc hết sức tấn công, hắn chỉ là miệng cọp gan thỏ thôi! Minh Tiên Chu gia hô lên, bọn họ đã trở mặt với Chu Hằng, đã không còn đường lui!

– Không sai, nếu chiến lực kẻ này không tổn thất, lúc này chúng ta đã chết rồi!

– Hôm nay không diệt trừ kẻ này, đợi hắn khôi phục lại, chúng

ta sẽ có rắc rối to!

– Mọi người đừng che giấu nữa, có tuyệt chiêu gì thì dùng đi!

Mọi người nháo nhào nói, chuyện đến giờ, đã không còn đường lui nữa.

Chu Hằng cười lạnh, nói: – Không cần chờ ngày sau, hôm nay là tận thế của các ngươi!

Oong! Trong lòng vừa chuyển, Hỗn Độn Thiên Kinh lập tức toát ra hào quang năm màu, bao phủ mọi tồn tại ở trong vòng trăm trượng, sát ý đáng sợ lưu chuyển, lực lượng pháp tắc vô tận tuôn chảy!

Hắn không có hiểu thấu Ngũ Hành Phù Văn, cho nên nhất định phải dùng linh lực của bả thân thúc đẩy, đây là cái giá khi hắn "sao chép" Thiên Kinh! Nhưng Hỗn Độn Thiên Kinh thì hoàn toàn khác, bản thân nó đại biểu cho Ngũ Hành Phù Văn, là thiên địa tự nhiên sinh ra, mỗi một hành động đều đại biểu ý chí thiên địa, vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn căn bản không cần tiêu hao gì.

— Thiên địa thay thế chi trả!

Ầm!

Hào quang Thiên Kinh tỏa ra, sát ý khủng bố lan tràn, Ngũ Hành Phù Văn bắt đầu phát uy!

– Không!

– Tại sao lại như thế!

– Làm sao tiểu tử này còn có chiến lực mạnh đến vậy!

– Trời muốn diệt ta!

– A….

Chúng Minh Tiên liên tục hét thảm, Chu Hằng đã cố ý khống chế uy lực Ngũ Hành Phù Văn, không trực tiếp tiêu diệt, rõ ràng là muốn làm những kẻ này hối hận đứt ruột.

Đây là cái giá của tham lam!

Chu Hằng không hề có lòng đồng tình, ý niệm vừa động, Hỗn Độn Thiên Kinh lập tức lưu chuyển uy lực mạnh nhất, nháy

mắt xóa sổ tất cả Minh Tiên.

Những kẻ quên ơn bạc nghĩa này, không giết thì để lại làm gì?

Chương 826: Vương U Nguyệt du thuyết

Sau khi hào quang đầy trời tan hết, tất cả Minh Tiên có gan dám ra tay với Chu Hằng đều không còn xương cốt, hoàn toàn tan biến trong trời đất.

Đáng tiếc, Chu Hằng không có được chút chỗ tốt nào, nếu dùng hắc kiếm chém, thì cũng còn được tăng lên một chút tích lũy linh lực, nhất là trước đó hắn còn bị đánh nổ một đạo thần tướng.

Đây là trả giá để đánh chết Long Đế, so với việc có thể chém giết một Tinh Thần Vương, cái giá này tuyệt đối là đáng.

Tuy nhiên, Chu Hằng còn lấy được cái túi lớn mà Long Đế sử dụng lúc trước, có thể thả ra cơn gió ăn mòn phòng ngự Tuyệt Tiên Thành, đây cũng là món bảo khí duy nhất trên người Long Đế.

Cái thứ này thật là tà, Chu Hằng liếc qua liền không có hứng thú gì, liền bị con lừa đen cắn tha đi, nói cái gì cũng không chịu trả.

Chu Hằng cũng không quan tâm, tuy rằng trên người hắn

không nói là có nhiều bảo vật, nhưng tuyệt đối là tồn tại vô cùng mạnh mẽ, ví dụ như hắc kiếm, như là Hỗn Độn Thiên Kinh, lại như Hỏa Thần Lô, không cần phải đi giành một món bảo vật cấp bậc Tinh Thần Cảnh với con lừa.

Hắn liếc Thái Nhất Giáo chủ cùng Minh Tiên Đông Quách gia, cũng không có ý định về Tuyệt Tiên Thành, mà là trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, lấy ra tiên thạch hấp thu khôi phục linh lực.

Quả nhiên thực lực của tên này giảm mạnh!

Thái Nhất Giáo chủ cùng lão tổ Đông Quách gia đều thầm nhủ, tuy nhiên vốn bọn họ đã không muốn ra tay với Chu Hằng, dù cho hiện tại xác định điểm này cũng không có ý ra tay. Hơn nữa, còn có 5 đại Long Hoàng bảo hộ bên cạnh, bọn họ dù có ra tay cũng chưa chắc có phần thắng gì.

Trên thực tế, Thái Nhất Giáo cũng không dòm ngó Hỗn Độn Thiên Kinh trong tay Chu Hằng, trong tay nàng đã có một bộ Thiên Kinh của Minh giới, nói trình tự không thể kém hơn Hỗn Độn Thiên Kinh. Bởi vì nàng trọng thương chưa lành, cảnh giới rớt xuống, hiện tại còn chưa có tư cách chân chính tìm hiểu Thiên Kinh Minh giới. Nhưng chí bảo này ở ngay trên người nàng, cũng sẽ không chạy!

Nàng hoàn toàn không cần thiết đi ham Thiên Kinh trong tay Chu Hằng!

Còn Đông Quách gia lúc trước quan hệ không kém với Chu Hằng, được Chu Hằng hứa hẹn hỗ trợ luyện chế đan dược, nếu đã thế, bọn họ cần gì phải mạo hiểm không đáng chứ?

Võ giả tầng thứ như bọn họ làm việc, phải cân nhắc lợi hại toàn diện, chuyện không có lợi thì ai mà làm!

Chu Hằng tốn gần 5 ngày mới hoàn toàn khôi phục linh lực, sau đó bắt đầu luyện hóa tinh khí sinh mệnh mà hắc kiếm hấp thu được. Lần này lại chỉ tốn không tới một ngày, liền luyện hóa xong tinh khí sinh mệnh vô cùng dồi dào của Long Đế kia, tu vi cũng tăng lên tới 27 đạo thần tướng!

Tiến bộ như bay!

Ở nơi Tiên giới tan vỡ này, bản thân Minh Tiên 17 tướng chính là tồn tại vô địch, dù cho Chu Hằng không dùng hắc kiếm, không cần Ngũ Hành Phù Văn, chỉ dựa vào nắm đấm cũng có thể san bằng thiên hạ!

Hắn cười hài lòng, cuối cùng Long Đế đã làm một chuyện tốt!

Nhưng hắn lại lập tức nhíu mày, làm sao tống khứ được đại rắc rối bên trong Tiên Cư?

Hồng Nguyệt không có chút dấu hiệu phi thăng Minh giới, nàng không đi, Chu Hằng căn bản không dám trở về gặp Hoặc Thiên!

— Thậm chí hắn hoài nghi, ở khoảng cách đủ gần, cho dù là Hồng Nguyệt ở trong Tiên Cư, Hoặc Thiên cũng có thể cảm ứng được!

Hai tuyệt đại thiên nữ này đánh lên, vậy thì ước chừng Tiên giới sẽ phải tan vỡ lần nữa!

Hắn có thể liều mạng, mạo hiểm xử lý Long Đế, nhưng đối đầu với Hồng Nguyệt…. Hắn có liều mạng cũng vô dụng, chút lực lượng, pháp tắc của hắn căn bản chỉ là trò trẻ con ở trước mặt Hồng Nguyệt, một cái ánh mắt là có thể trấn áp!

Phải làm sao đây?

Chu Hằng liền mặt ủ mày cau, hiện tại đã trừ thù ngoài, hắn lại trở thành người mạnh nhất Tiên giới, nhưng lại không hành phúc.

Thôi, trước tiên đi Phàm giới đón cha mẹ lên Tiên giới đã!

Cuối cùng Chu Hằng đưa ra quyết định, hắn không dám để Hoặc Thiên cùng Hồng Nguyệt có cơ hội tiếp xúc gần nhau.

Muốn đi Phàm giới, nhất định phải thông qua Giới Môn!

Tuyệt Tiên Thành đã có.

Chu Hằng cùng 5 đại Long Hoàng, con lừa đen đi tới Tuyệt Tiên Thành. Khi bọn họ đi đến, chỉ thấy cửa thành đã tụ tập vô số người, nhìn thấy bọn họ đi đến đều nháo nhào quỳ xuống, vô cùng cung kính.

Đây là nhất định phải làm!

Những Minh Tiên kia lại dám to gan ra tay với đại công thần bảo hộ Tuyệt Tiên Thành, quả thật là mất trí điên cuồng. Ai không sợ Chu Hằng tính nợ về sau, nóng giận phá hủy Tuyệt Tiên Thành?

Bởi vậy, bên phía Tuyệt Tiên Thành sau khi thương thảo khẩn cấp, liền quyết định cử hành một trận nghi thức hoan nghênh long trọng. Chẳng qua bọn họ không biết lúc nào Chu Hằng sẽ đến, bởi vậy mấy ngày nay bọn họ vẫn chờ ở đó, dù sao mọi người đều là tiên nhân, không ăn không uống đứng mấy trăm năm cũng không thành vấn đề.

– Sớm biết vậy, chúng ta phải tới trễ chút, cho bọn họ chờ thêm một hồi! Con lừa đen xấu xa nói.

Chu Hằng chỉ cười nhạt, theo thực lực tăng lên, hắn càng lúc càng thấy nhạt với ân oán của những người "tầng thấp", không vừa mắt liền trực tiếp hủy diệt, cần gì phải để trong lòng?

Hắn trực tiếp đi Giới Môn trong thành, phát hiện Giới Môn đi xuống Phàm giới phải đợi nửa tháng sau mới mở ra!

Nửa tháng, nửa tháng sau là có thể đi Phàm giới tìm về cha mẹ!

Nhiều năm như vậy cũng chờ được, tự nhiên cũng không quá nửa tháng, Chu Hằng kiên nhẫn chờ đợi.

Nhưng mà theo người Tuyệt Tiên Thành nói, Giới Môn đi thông Minh giới đã mấy ngàn năm không có mở ra.

Vậy Long Đế kia làm sao đi xuống?

Nói rõ Tiên giới không chỉ có một Giới Môn nối liền Minh giới, có những Giới Môn tồn tại mà ngay cả Tuyệt Tiên Thành cũng không biết, nói không chừng nó thuộc bí mật của riêng

các đại gia tộc ở Minh giới.

Bằng không, lúc trước Long Đế trực tiếp phủ xuống Tuyệt Tiên Thành, nói không chừng đã không cần phải cổ động cường đạo tinh hải làm việc cho hắn. Nhưng nói đi nói lại, chuyện này cũng chưa chắc, bởi vì hắn căn bản không biết Hồng Liên Thiên Kinh rơi vào tay ai, không lộn ngược 49 Tiên Thành lên trời thì làm sao xác định được?

Thôi, Long Đế cũng chết rồi, mặc kệ nhiều chuyện làm gì chứ!

…….

Thời gian trôi nhanh, 4 ngày thoáng cái là qua.

Bên phía Tuyệt Tiên Thành tự nhiên đã sớm bắt đầu công tác quét dọn tàn quân cường đạo tinh hải, bởi vì 99% cường đạo tinh hải đều bị Long Đế đem đi huyết tế mở ra Huyết Long Phù Đồ Trận, số lượng cường đạo tinh hải còn sót lại cũng không nhiều, hơn nữa cũng không có cao thủ gì, quét dọn cũng không khó mấy.

Chỉ là giới hạn bởi khoảng cách cùng thời gian, trước mắt vẫn chỉ là thu phục đến Mùi Tiên Thành, mấy Tiên Thành bên dưới nữa vẫn chưa thu dọn, nhưng cũng không cần bao lâu.

Vào ngày thứ 5, Vương U Nguyệt lại đến.

Nàng không mời tự vào, không mời tự ngồi, lại hết sức ưu nhã ngồi ở đối diện Chu Hằng. Bộ dáng tràn đầy cao quý, xinh đẹp làm người ta không thể giận nổi, tựa như nàng làm gì cũng là chuyện đương nhiên.

Chu Hằng lại không quan tâm, hắn thường gặp Hoặc Thiên cao quý tao nhã, so sánh với vị thiên nữ tuyệt thế đó, Vương U Nguyệt quả thật là bắt chước vụn về, chênh lệch quá xa.

– Chu Hằng, ngươi quả thật to gan lớn mật, đem giết cả Long Đế! Vương U Nguyệt cũng không có ý nói chuyện phiếm với Chu Hằng, mở miệng liền vào thẳng chủ đề.

– Không phải là một tên Long tộc huyết mạch không tinh khiết hay sao? Giết thì giết! Chu Hằng thuận miệng nói, hắn đã rút ra Chân Long Chi Huyết của Long Đế chuẩn bị luyện chế đan dược, nhưng cái này cần có Hóa Cốt Thảo để trung hòa cuồng bạo trong máu rồng, trước mắt còn chưa lấy được Hóa Cốt Thảo vào tay .

Chỉ là 100 giọt Chân Long Chi Huyết làm hắn không hài lòng, dù sao người thân bạn tốt bên cạnh hắn thật là quá nhiều.

Vương U Nguyệt tức thời da mặt co rút, huyết mạch không tinh khiết? Có không tinh khiết cũng là hậu duệ của Long tộc, làm sao “thổ dân” Tiên giới có thể tùy ý giết được? Nàng thở

dài, nói: – Long Đế bỏ mình, nhất định sẽ có đại năng Long tộc hiện thân, ngươi căn bản không thể chống lại! Ngươi mau chạy đi!

Hả, sao nữ nhân này tốt bụng đến vậy?

Chu Hằng vuốt cằm, giữa hắn và đối phương không có giao tình gì. Mà nói tới nữ nhân này sẽ ngưỡng mộ mình thì càng là bậy bạ, ở trong mắt võ giả Minh giới, người Tiên giới chỉ là thổ dân mà thôi!

Cũng như loài người sẽ đi ngưỡng mộ một con khỉ hay sao? Dù cho con khỉ này vô cùng thông minh, sức mạnh vô cùng, có thể xưng vương xưng bá giữa bầy khỉ.

Nhưng con khỉ cũng chỉ là con khỉ mà thôi!

Đúng rồi. Một khi đại năng Long tộc căm hận tiến tới, vậy có thể sẽ giết một mạch lung tung. Tuy rằng Vương U Nguyệt khinh thường con khỉ, nhưng những con khỉ này lại gánh vác sứ mệnh tìm kiếm Thiên Huyền Linh Tinh thay nàng, tự nhiên là nàng mong 49 Tiên Thành có thể mau khôi phục lại cảnh ca múa thái bình trước kia.

Còn Chu Hằng lại không đơn giản, chiến lực nghịch thiên đến mức chém giết được Long Đế. Chống lại đại năng Long tộc thì dù đến cuối cùng vẫn thất bại cũng sẽ tạo thành phá hoại rất lớn. Đối với 49 Tiên Thành đã bị thương nặng nề, lúc này

đúng là tuyết phủ thêm sương.

Cho nên, nàng muốn khuyên Chu Hằng rời đi, như vậy dù là đại năng Long tộc đuổi theo Chu Hằng, chiến đấu cũng sẽ xảy ra trong hư không vô tận, liên quan gì tới 49 Tiên Thành?

Nhìn như nàng đang nghĩ cho Chu Hằng, thật ra hoàn toàn là vì lợi ích của bản thân nàng thôi.

Chu Hằng không khỏi bật cười, nói: – Ta ở trong này rất tốt, lười đi!

– Ngươi… Vương U Nguyệt vừa giận vừa vội, tên khốn này muốn hãm hại nàng càng thảm hơn?

– Yên tâm, mấy ngày nữa ta sẽ đi Phàm giới, sau đó không lâu sẽ phi thăng Minh giới, ngươi sẽ rất nhanh không thấy được rắc rối ta đây nữa! Chu Hằng đưa tay tiễn khách, thật không có hứng thú lãng phí thời gian với nữ nhân không phải đàn bà của hắn.

– Mấy ngày nữa? Vậy cũng quá trễ! Vương U Nguyệt cố nén không hờn giận trong lòng. – Đại năng Long tộc có thể xuất hiện bất cứ lúc nào, bây giờ ngươi không đi sẽ không kịp nữa!

– Ngươi quan tâm ta như vậy? Chu Hằng cũng không chọc

thủng tiểu tâm tư của nàng, lại đi nói một câu đùa giỡn nàng.

Ta khinh!

Trong lòng Vương U Nguyệt hừ một tiếng, nàng là người Vương gia tộc, ở Minh giới cũng có thể xếp vàng hàng đại tộc! Tuy rằng nàng không phải tộc nhân trực hệ, nhưng thân phận vẫn vô cùng cao quý, làm sao lại quan tâm một cái thổ dân Tiên giới nho nhỏ?

— Dù cho thổ dân này biểu hiện ra tiềm lực lớn lao, nhưng con khỉ cũng chỉ là con khỉ mà thôi!

– Chu Hằng, tuy rằng nơi này áp chế lực lượng, nhưng đại năng Long tộc thức tỉnh huyết mạch, chính là tồn tại nắm giữ pháp tắc! Ngươi cho rằng mình nắm giữ Thiên Kinh giới là có thể chân chính vô địch hay sao? Vương U Nguyệt vẫn không bỏ cuộc, không tiếc nói ra một chút bí mật nhỏ.

Lúc trước ở trong Huyết Long Phù Đồ Trận, Chu Hằng đã biết pháp tắc tồn tại ở trong cơ thể mỗi người, khác biệt ở chỗ tính hoàn chỉnh.

Thực lực càng mạnh, pháp tắc này lại càng hoàn chỉnh!

Đương nhiên, có hoàn chỉnh hơn cũng không thể so sánh được

với Thiên Kinh!

Nhưng, đó chỉ là đối với võ giả Tiên giới mà thôi, đại năng Minh giới thì sao? Bọn họ hùng mạnh hơn không biết bao nhiêu lần, nói không chừng pháp tắc trong cơ thể hoàn chỉnh có thể so sánh với Thiên Kinh, thậm chí vượt qua!

Dù sao, Chu Hằng mới chỉ có thể "sao chép" Ngũ Hành Phù Văn, còn xa mới đến mức hiểu thấu.

Chương 827: Đại năng Long tộc xuất hiện

Cám ơn nhắc nhở, ta ghi nhớ! Chu Hằng gật đầu.

– Ngươi vẫn không định rời đi, có phải không? Vương U Nguyệt bất lực nói.

Chu Hằng cười ha ha, không đáp, nhưng là thầm chấp nhận.

Hắn phải xuống phàm giới đón cha mẹ bạn bè lên Tiên giới, sau đó trực tiếp phi thăng Minh giới, một bước lên trời, không có kẻ nào ngăn cản được hắn! Bằng không, không lâu sau hắn còn phi thăng Minh giới, vậy còn phải từ Minh giới đi xuống?

Quá khó khăn!

Cho nên, trong thời gian này hắn không có khả năng rời 49 Tiên Thành. Về phần đại năng Long tộc… đến thì đến, hắn toàn lực đón là được!

– Chu Hằng, tại sao ngươi không chịu nghe lời người khác

chứ? Vương U Nguyệt khổ sở khuyên bảo, nếu như có thể, nàng thật muốn một chưởng đập chết Chu Hằng, đỡ cho rắc rối!

Nhưng nếu nàng thật sự làm được, làm sao còn phải lo lắng đại năng Long tộc hạ giới gây ra phá hoại chứ?

Chu Hằng chỉ mỉm cười nhìn đối phương, thật sự không có hứng thú nói nhảm với nàng nữa.

– Chu Hằng…. Ngay lúc này, bỗng nghe tiếng yêu kiều hô to, vô cùng quen thuộc.

Một đoàn nương tử quân xinh đẹp như hoa từ ngoài cửa tràn vào, oanh oanh yến yến, hương thơm mê người, không phải chúng nữ ái thê Lâm Phức Hương, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ lưu thủ ở Bắc Tị Thành hay sao?

– Các…. các nàng làm sao đến đây? Chu Hằng đầu tiên là vui vẻ, sau đó là cả kính

– Hoặc Thiên tỷ tỷ nói ngươi đã trở lại nhưng ngươi lại không chịu về nhà, chúng ta liền đến tìm ngươi! Lâm Phức Hương cướp lời nói, 5 năm trôi qua, nàng vẫn hồn nhiên như xưa.

– Nàng cũng tới đây? Chu Hằng đột nhiên có cảm giác kinh

hồn vỡ mật.

– Đương nhiên đến rồi! Sao vậy, phu quân ngươi làm chuyện đuối lý gì, không dám gặp Hoặc Thiên tỷ tỷ sao? Chúng nữ đều cười nói, các nàng tự nhiên biết tâm tư của phu quân nhà mình đối với Hoặc Thiên, lời này rõ ràng là đang đùa giỡn hắn.

Chuyện đuối lý không có làm, nhưng mà sợ đánh lên đó, hai đại thiên nữ tuyệt đại này đánh nhau, vậy sẽ hại cá trong chậu!

Nhưng nếu người đã đến, trời phải mưa, gái phải lấy chồng, mặc kệ nó!

Chu Hằng dứt khoát không nghĩ nữa, dù sao hắn có lo lắng hơn nữa cũng vô dụng, hắn một tay bế lấy Ứng Mộng Phạm sà vào lòng mình, tung xoay mấy vòng, cười nói: – Chà, hình như nàng nặng thêm một chút!

– Ngươi mới nặng! Ứng Mộng Phạm liếc xéo quyến rũ, nữ nhân nào cũng sẽ không thừa nhận là mình mập ra.

Chu Hằng cười ha ha, ôm Ứng Mộng Phạm ra ngoài phòng, chỉ thấy Hoặc Thiên đang ngồi ở bờ hồ nhỏ trong sân, hai chân đang nhàm chán đá nước, tóc đen như mun, trải dài như thác, xinh đẹp đến không thể hình dung.

Hắn không khỏi ngừng bước, đặt Ứng Mộng Phạm xuống, trong lòng dâng lên cảm giác bình yên thoải mái không thể hình dung.

Nữ nhân này là người hắn yêu, người duy nhất yêu thích phát ra từ sâu trong lòng, bất cứ ai cũng không thay thế được!

– Chu Hằng… Vương U Nguyệt tức giận đuổi theo đi ra, tên khốn này dám bỏ mặc nàng không để ý? Nên biết nàng là Tinh Thần Vương, nếu không có đại đạo Tiên giới áp chế, nàng muốn trấn chết Chu Hằng cũng không khác gì giết một còn kiến!

Nhưng khi nàng đuổi ra tới ngoài phòng, nhìn thấy Hoặc Thiên, không khỏi trợn mắt há mồm, tiếp đó không nói được một câu nào.

Trên đời này, lại có nữ nhân xinh đẹp như vậy!

Tâm thần của nàng đều choáng ngợp!

Hoặc Thiên đẹp, thông sát không phân biệt nam nữ già trẻ!

Hoặc Thiên chậm rãi quay lại, lướt qua Chu Hằng, lập tức thu ánh mắt về. Nhưng chỉ chớp mắt sau, nàng lại đặt ánh mắt lên người Chu Hằng, nói: – Trên người ngươi, có thứ gì làm ta chán ghét!

Chu Hằng lập tức cả kinh, lấy ra Tiên Cư, nói: – Là ở trong này?

Hoặc Thiên lộ ra vẻ chán ghét rõ ràng, gật đầu nói: – Đúng thế, ta có thể cảm ứng được, trong này có thứ hoặc là người, làm ta vô cùng chán ghét, thậm chí… nổi giận!

Quả nhiên, thiên nữ tuyệt thế đúng là lợi hại, cách Tiên Cư cũng có phản ứng! Điều này cũng bình thường, không phải nàng ở Bắc Tị Thành liền cảm ứng được Chu Hằng hay sao? Đối với tồn tại hoàn toàn nắm giữ đại đạo thiên địa, lẽ thường nào còn áp dụng được lên người nàng?

Chu Hằng vội vàng nói: – Nàng có nhớ, một người tên là Hồng Nguyệt?

– Hồng, Nguyệt? Hoặc Thiên thì thào, sắc mặt đầu tiên là mờ mịt, sau đó là giận dữ. Vù vù vù, không khí xung quanh bắt đầu xoay chuyển, hình thành lốc xoáy lan tỏa. Ầm! Thiên địa biến sắc, sấm vang chớp giật!

Cái gì!

Trong tiếng sấm ầm ầm, Vương U Nguyệt cuối cùng giật mình tỉnh lại, lúc này không còn kinh diễm, mà là sợ hãi không thể nói hết!

Tâm tình dao động lại dẫn động thiên địa biến sắc, đây là thực lực khủng bố cỡ nào?

Ngay cả lão tổ Vương gia có thể làm được thế này? Tuyệt đối không được!

Trời ạ! Tiên giới này là sao vậy, đầu tiên là xuất hiện một yêu nghiệt như Chu Hằng, hiện tại lại thêm một đại năng khủng bố gấp trăm lần lão tổ gia tộc! Khó trách Chu Hằng có dũng khí như thế, có vị đại năng này làm chỗ dựa, dù cho đại năng Long tộc đến đây cũng phải nể mặt!

Có thể phải là Long tổ đi ra mới trấn áp được nàng ta?

Giới hạn bởi trình tự, Vương U Nguyệt căn bản không biết thực lực của Hoặc Thiên có thể sánh với đại năng tầng thứ nào ở Minh giới, nhưng Long tổ chính là tồn tại hùng mạnh nhất Long tộc, là chí cường giả đứng ở đỉnh cao nhất Minh giới, tin rằng nữ nhân xinh đẹp đến không tưởng này có thể không địch nổi cưởng giả như vậy!

Quả nhiên, là tử thù mà, tử thù mà!

Chu Hằng thì thầm, hắn cả vạn lần không muốn Hoặc Thiên đối mặt với Hồng Nguyệt, nhưng Hoặc Thiên bất ngờ đến đây, hắn nhất định phải nhắc nhở đối phương trước, miễn cho Hồng Nguyệt đột nhiên chạy ra, vậy thì càng thêm hỏng bét.

Oong!

Ngay lúc này, một đạo uy áp không thể hình dung tràn lan, vô cùng khủng bố!

Đó là ai vậy!

Chu Hằng cảm ứng thử, tuy rằng khí tức này vô cùng xa lạ, nhưng hắn cảm ứng được thứ quen thuộc ở trong đó – long uy!

Người tới, đương nhiên thuộc về Long tộc!

Ngẫm lại Vương U Nguyệt vừa nhắc nhở lúc nãy, người đến nhất định là đại năng Long tộc!

Thật nhanh!

Dù là lúc trước hắn chịu nghe lời Vương U Nguyệt nói mà rời đi, chỉ có chút thời gian như vậy cũng không đủ cho hắn rời khỏi 49 Tiên Thành!

Một đoàn hư ảnh Thanh Long đột nhiên ngay lúc đó vụt lên ở giữa Tuyệt Tiên Thành, như trụ che trời, thân dài hàng tỷ trượng, uy nghiêm, tôn quý, chí cao vô thượng!

– Tội nhân giết con cháu Long tộc ta ở đâu? Hư ảnh Thanh Long kia lên tiếng.

Nó thật sự quá mạnh mẽ, một lời nói ra, thiên địa rung động, như không chịu nổi uy thế của nó mà sụp xuống!

Toàn bộ 49 Tiên Thành đều cảm ứng được, mọi người đều quỳ xuống, loại khí tức tối cao này vượt qua cực hạn Tiên giới, làm cho đáy lòng mỗi người dâng lên ý thần phục, chỉ còn muốn thành kính quỳ bái.

Ngay cả 5 đại Long Hoàng, chúng nữ Ứng Mộng Phạm cũng sắc mặt trắng bệch, không khỏi quỳ gối cúi mình, muốn quỳ xuống!

Chu Hằng hừ một tiếng, tay phải quét qua, thu chúng nữ cùng con lừa vào trong Tiên Cư, bản thân hắn có hắc kiếm chống

đỡ, có thể mặc kệ tất cả uy áp.

Ở đây có thể không quỳ, cũng chỉ có Chu Hằng, Hoặc Thiên cùng Vương U Nguyệt.

Tuy nhiên, sắc mặt của ba người lại hoàn toàn khác.

Vương U Nguyệt là miễn cưỡng chống đỡ, sắc mặt đã trắng bệch, mồ hôi tuôn ra không ngớt. Còn Chu Hằng lại nghiêm mặt, dù có hắc kiếm hóa giải uy áp, nhưng dù sao vẫn có chút áp lực.

Cũng chỉ có Hoặc Thiên không hề để ý, nàng như tiên tử ngoài trời, không dính trần tục.

Sắc mặt nàng chăm chú, đang suy nghĩ cái tên Hồng Nguyệt, căn bản mặc kệ xung quanh.

– Ba người các ngươi, vì sao không quỳ đón bổn tọa? Thanh Long trên bầu trời nhìn về phía ba người Chu Hằng, giọng nói già nua, ầm ầm ầmnhư thiên địa sơ khai nổ vang.

Bịch!

Cuối cùng Vương U Nguyệt không thể chống đỡ, hai chân nhũn ra quỳ xuống, nói: – Vương gia Chung Nam tinh vực, U Nguyệt, bái kiến Chí Tôn Long tộc!

– Vương gia Chung Nam tinh vực? Lão Thanh Long kia hừ khẽ, nói: – Thôi, nể tình Vương gia, tha cho ngươi tội bất kính, đứng lên đi!

– Tạ ơn Chí Tôn! Vương U Nguyệt lại lạy một cái, thế mới đứng lên, sắc mặt cũng khôi phục bình thường, dễ thấy nàng không còn bị khí thế c đối phương áp chế. Còn đến lúc này, nàng mới rảnh mà nhìn Chu Hằng cùng Hoặc Thiên.

Sau đó nàng bị dọa nhảy dựng!

Sao lại thế này, làm sao hai người này thản nhiên như thế, như là không bị ảnh hưởng gì?

Vì sao! Vì sao! Vì sao!

Một người chỉ là Minh Tiên, một người khác càng thảm hơn, chỉ vẻn vẹn là Nguyệt Minh Vương, dựa vào cái gì có thể chống được uy áp của đại năng Long tộc?

– Hai người các ngươi, dám bất kính với bổn tọa? Lão Thanh Long kia chuyển chú ý vào người Chu Hằng cùng Hoặc Thiên,

tiếng nói ầm ầm, như có thể chấn điếc tai người.

– Bất kính thì sao? Chu Hằng cười ha hả, chỉ thẳng Thanh Long kia. – Có dám xuống đây, tiểu gia ăn ngươi!

Ăn… Ăn?

Vương U Nguyệt lập tức hỗn loạn muốn điên, tên này điên rồi, dám nói lời như thế! Là ngại chết không đủ nhanh hay sao?

Thanh Long trên trời cũng không ngờ Chu Hằng lại nói ra lời này, nhất thời khựng lại, sau đó khí thế tuôn trào, hình thành cơn sóng, gào thét uốn lượn trên trời.

– Tiểu bối vô tri! Lão Thanh Long kia hừ khẽ, vuốt rồng khẽ vỗ, một cỗ kình phong khủng bố đã ập tới.

Ầm!

Chu Hằng mở ra Ngũ Hành Phù Văn nghênh đón, một mảnh hào quang vàng lóe lên, hắn bị mạnh mẽ đánh lui trăm trượng, nghiền thành một đường thật sâu trên mặt đất. Nhưng một chiêu này, cuối cùng bị hắn hóa giải.

– Nắm giữ Thiên Kinh một giới? Lão Thanh Long kia khẽ kinh ngạc. – Khó trách ngông cuồng, nhưng mà, ngươi chỉ là hiểu một chút quy tắc, làm sao chống lại bổn tọa?

– Chính là ngươi, giết con cháu Long tộc ta?

Chu Hằng phủi áo, lão Long này không thể so sánh với Long Đế,trên lực lượng hai người này không có gì khác biệt, đều bị áp chế xuống 99 đạo thần tướng, nhưng đối phương lại có thể vận chuyển pháp tắc, chỉ là một chiêu tùy ý cũng đánh cho hắn suýt hộc máu!

Hắn đánh chết Long Đế là ở trước mặt mọi người Tuyệt Tiên Thành, cũng không có gì mà chối cãi, hắn dứt khoát sảng khoái nói: – Đúng vậy, chính là ta chém!

– Vậy ngươi chết đi! Lão Thanh Long kia lại vung vuốt lên, ánh sáng xanh lóe lên, hình thành phù văn phức tạp, trấn xuống Chu Hằng!

Xuất hiện rồi!

Chu Hằng nghiêm mặt, cuối cùng hắn cũng lần đầu giao chiến với tồn tại nắm giữ pháp tắc, đây là điều hắn chưa từng trải qua.

Phù văn màu xanh rơi xuống!

Oong!

Đạo phù văn này đánh xuống cách đầu Chu Hằng ba xích liền không thể rơi xuống chút nào nữa, Hoặc Thiên đứng ở trước người Chu Hằng, lạnh lùng nhìn bầu trời, uy thế khôn cùng lưu chuyển, bày ra phong thái thiên nữ tuyệt thế!

Chương 828: Thiên nữ đối chiến

– Một hình chiếu cỏn con cũng mơ tưởng giết sư đệ ta! Hoặc Thiên lạnh lùng nhìn lão Thanh Long trên bầu trời, tạm thời buông xuống khổ sở suy nghĩ đối với cái tên Hồng Nguyệt.

– Hình chiếu? Chu Hằng kỳ quái hỏi.

– Cái giá tiến vào Tiên giới quá lớn, đây chỉ là một bộ phận lực lượng của hắn! Hoặc Thiên thuận miệng giải thích.

Chu Hằng gật đầu. Tiên giới có phong tỏa lực lượng giới hạn cao nhất, bất kể tiến vào là Tinh Thần Vương hay là Tinh Thần Đế, hay hoặc là nhân vật càng cường đại, kỳ thật đều chỉ có thể phát huy ra lực lượng của 99 thần tướng, như vậy cần gì phải cho chân thân tiến vào chứ?

Thực lực càng mạnh, muốn đưa vào Tiên giới cần trả giá cũng càng lớn. Bởi vậy, nếu một đạo hình chiếu là có thể giải quyết vấn đề, chân thân liền hoàn toàn không cần tiến vào.

Hoặc Thiên mắt đẹp khẽ trừng bùng phù văn màu xanh trên đỉnh đầu đã bị nổ tan nát.

Mạnh!

Mạnh đến nghịch thiên!

Vương U Nguyệt nhìn mà trợn mắt cứng lưỡi. Tới một đại năng Long tộc khiến nàng ngũ thể đầu địa, nhưng thiên nữ tuyệt thế này càng thêm trâu bò, chỉ một ánh mắt liền vỡ nát một đạo pháp tắc!

Vị này… đến tột cùng là ai hả! Tuyệt đối không phải là hạng vô danh Minh giới!

Thanh Long trên bầu trời lúc này lại không bởi vì Chu Hằng cùng Hoặc Thiên không đáp lời mà nổi giận, tuy rằng đây gần như là phớt lờ hắn, quá không nể mặt. Nhưng Hoặc Thiên một ý niệm liền vỡ nát lực lượng pháp tắc của hắn, điều này khiến cho hắn sinh lòng kiêng kỵ, không dám tùy tiện ra tay.

Một đòn lúc trước cũng không phải là toàn lực của hắn, nhưng cũng tuyệt không nên bị hóa giải dễ dàng như vậy!

Nữ nhân này là ai?

– Ngươi là người nào? Con Thanh Long này thận trọng hỏi.

Hắn tuy rằng bị Vương U Nguyệt xưng là Chí Tôn Long tộc, nhưng ở Minh giới hắn cũng không phải là nhân vật chí cao vô thượng. Đừng nói cùng Long tổ kém xa vạn dặm, dù là mấy lão Long chủ sự trong tộc cũng không biết cường đại hơn hắn bao nhiêu lần.

Sống càng lâu đứng càng cao, có lúc ngược lại càng cẩn thận.

Người chỉ biết huênh hoang bình thường sống không lâu!

– Dựa vào ngươi cũng xứng hỏi tên ta? Hoặc Thiên khinh miệt nói.

Không xứng?

Ta dầu gì cũng là người có chút địa vị trong Long tộc, bất kể chạy đến địa phương nào của Minh giới đều sẽ bị kính như thượng khách. Còn chưa đủ biết tên của người nào đó? Buồn cười nhất thiên hạ!

Thanh Long kia trong lòng nổi giận, hắn đã không nhớ được lần trước bị người làm nhục như vậy là chuyện khi nào nữa!

– Muốn chết! Trong cơn nổi giận, hắn rốt cuộc nảy ý niệm ác, dù sao đây chỉ là một đạo hình chiếu, tổn thất cũng không đau không ngứa, sợ cái gì? Hắn một trảo lại vỗ, long trảo thật lớn

lần này trực tiếp trấn xuống!

Hào quang màu xanh lưu chuyển, một đòn này dung hợp lực lượng cực hạn của 99 đạo thần tướng cộng thêm pháp tắc Long tộc, đủ để đánh cho toàn bộ Tuyệt Tiên Thành chia năm xẻ bảy!

Hoặc Thiên giận dữ, một đóa hoa đào mở ra, hào quang màu hồng trong nháy mắt thống trị toàn bộ thiên địa!

Bùng Thanh Long kia lập tức bị nổ chia năm xẻ bảy!

Mẹ ta ơi!

Vương U Nguyệt rất không ưu nhã há hốc miệng, lúc này đã không có bất kỳ ngôn ngữ có thể hình dung khiếp sợ trong lòng nàng!

Ánh xanh lóe lên, Thanh Long kia xuất hiện lại, nhưng lần này chỉ còn lại dài không tới 10 trượng! Đây chỉ là hình chiếu của hắn, bản thân cũng không có bất kỳ sinh mệnh, nhưng lượng lớn năng lượng bị Hoặc Thiên chấn vỡ, sau khi dung hợp lại cũng chỉ còn lớn bằng ấy.

Thanh Long kia mặt đầy hoảng sợ nhìn Hoặc Thiên, ý hoảng sợ đã không hơn được nữa.

Ông!

Đúng lúc này, lại một luồng uy áp khủng bố lan tràn, một vầng trăng máu dâng lên, treo ở trên không.

Vô cùng cường đại, khiến người tim mật đều lạnh.

Sặc! Phiền toái rồi!

Chu Hằng ở trong lòng không kìm nổi bật lời thô tục, bởi vì… Hồng Nguyệt xuất hiện!

Hai nàng vừa đối mặt liền nhìn nhau, biểu tình đều rất quái dị, dường như nhận ra đối phương là ai.

Về phần lão Thanh Long kia thì bị hoa lệ phớt lờ. Ở trước mặt của hai đại thiên nữ tuyệt thế, hắn ngay cả cọng lông tơ đều không tính!

– Ngô dường như biết ngươi! Hồng Nguyệt nói.

– Ta cũng dường như biết ngươi! Hoặc Thiên nói, sau đó lại bổ sung một câu:

– Ta chán ghét ngươi!

Sau khi nói xong câu này, hai nàng đồng thời ngậm miệng, chỉ nhìn lẫn nhau.

Khuôn mặt Hoặc Thiên càng ngày càng lạnh băng. Ông ông từng đóa hoa đào nở rộ quanh người nàng, uy thế vô thượng nhộn nhạo, cho dù là lão Thanh Long kia thì lại thế nào, chỉ có thể phủ phục xuống đất!

Uy thế này… dù là Long tổ đại nhân lại so được sao?

Trong lòng hắn mặc dù có kính sợ vô cùng đối với Long tổ, nhưng hiện tại lại thật sự là không hề có một chút lòng tin!

Quanh mình Hồng Nguyệt đồng dạng có từng vầng trăng máu sinh ra, cùng Hoặc Thiên ngang tài ngang sức.

Toàn bộ thiên địa, một nửa hoa đào một nửa trăng máu, không

còn màu sắc khác!

Cho dù là Chu Hằng nắm giữ Hỗn Độn Thiên Kinh thì lại thế nào, phù văn Ngũ Hành phóng ra giống như là đom đóm, căn bản nhỏ bé không đáng kể!

Giữa thiên địa dường như chỉ còn lại hai nữ nhân đẹp đến nghiêng trời, thực lực lại mạnh vô biên, bất kỳ người nào đều chỉ là làm nền cho các nàng.

Ầm!

Một mảnh tĩnh mịch, cũng không biết qua bao lâu, hoa đào và trăng máu đều bắt đầu vận chuyển, hóa thành một biển hoa và một biển máu, phân chia toàn bộ thiên địa. Tùy thời có thể xúc phát một đòn kinh thiên động địa.

– Ta nhớ ra ngươi là ai rồi! Hoặc Thiên đột nhiên nói. Âm khí thế của nàng bắt đầu điên cuồng tăng vọt, tu vi cũng đi theo nước lên thuyền lên. Cường giả như nàng, cảnh giới căn bản là thứ yếu, chỉ cần trí nhớ khôi phục, như vậy tu vi sẽ một đường bay vọt!

Nhật Diệu Cảnh, Thăng Hoa Cảnh, Sáng Thế Cảnh!

Minh Tiên 10 tướng, Minh Tiên 20 tướng, Minh Tiên 30

tướng!

Chỉ thời gian chớp mắt, nàng liền sắp vượt qua trình tự võ đạo của toàn bộ Tiên giới, trực tiếp vọt vào Tinh Thần Cảnh!

Phốc, phốc!

Vương U Nguyệt và lão Thanh Long kia đồng thời phun ra. Cho dù bọn họ đều là cường giả Minh giới thì lại thế nào, nhìn thấy một màn này vẫn khiến bọn họ giật mình đến ngay cả tròng mắt đều suýt nữa rớt xuống!

Chính là tiên đan của Minh giới cũng không có hiệu quả như vậy a!

Nữ nhân này là ai, đến tột cùng là ai!

– Sư, sư sư… Hồng Nguyệt dường như cũng hoàn toàn khôi phục trí nhớ, kinh ngạc vô cùng nói. Tu vi đồng dạng bắt đầu đại tăng lên, song song với Hoặc Thiên!

Sư cái gì? Sư tỷ? Sư muội?

– Phản đồ! Hoặc Thiên quát to một tiếng, thanh âm rung động

toàn bộ không gian, trong vô tận xa xa một tảng lớn đại lục vỡ nát lập tức bị chấn nát. Hư ảnh hoa đào trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ bầu trời, quầng sáng màu hồng lóe lên, đem vũ trụ màu đen ngòm chiếu sáng.

Nàng giận không thể át, một chưởng đánh ra, đánh về phía Hồng Nguyệt.

Đây là lần đầu tiên Chu Hằng nhìn thấy nàng chân chính ra tay, trước đó vị thiên nữ tuyệt thế này đều chỉ là tùy ý động ý niệm, căn bản không động thật! Nhưng lần này nàng tuyệt đối vận dụng toàn lực, lực lượng Minh Tiên 47 tướng hoàn toàn lưu chuyển, khủng bố vô biên!

Nhưng uy lực càng mạnh tự nhiên vẫn là pháp tắc nàng nắm giữ. Toàn thân 206 đạo Cốt phù đồng thời thắp sáng, một mảnh sáng lóa, dường như có thể thông suốt cổ kim tương lai, chí cao vô thượng.

Hồng Nguyệt đồng dạng một chưởng đón đỡ, một chưởng động, vạn ngàn trăng máu sinh ra.

Ầm!

Hai nàng đối oanh một cái, lực lượng khủng bố đảo ngược. Lực phá hoại cấp bậc Minh Tiên 40 tướng trở lên là cuồng bạo cỡ nào, nơi dư ba cuốn qua, hết thảy đều hủy!

Cũng may lực lượng pháp tắc uy lực càng mạnh lại mai một lẫn nhau, nếu không nếu là nó gợn ra, cho dù là lão Thanh Long kia đều chỉ có phần bị đánh chết trong nháy mắt.

Chu Hằng mày nhíu chặt, một màn này chính là hắn trăm phương ngàn kế muốn tránh khỏi, nhưng người tính không bằng trời tính, hai nàng vẫn đụng nhau, quả nhiên bộc phát một trận đại chiến! Đáng ghét chính là, hắn lại ngay cả tư cách nhúng tay đều không có!

Ầm!

Hai thiên nữ tuyệt thế lại đụng nhau một lần, lần này chiến lực của các nàng lại cường đại mấy lần, lực phá hoại tự nhiên tăng vọt cấp số nhân, toàn bộ Tuyệt Tiên Thành đều lắc lư muốn sụp!

Nơi này có phòng ngự cấm chế của Minh giới thì lại thế nào, gặp phải hai vị thiên nữ tuyệt thế liền như giấy mỏng!

Ầm! Ầm! Ầm!

Hai nàng không ngừng đối oanh, tu vi và chiến lực của các nàng còn đang không ngừng tăng lên. Minh Tiên 60 tướng, 70 tướng, 80 tướng, không ngừng tới gần con số cực hạn 99 tướng!

Toàn bộ 49 Tiên Thành đều muốn sụp đổ!

Chu Hằng hoảng sợ. Theo hai nàng đụng nhau, hắn dường như nhìn thấy đượcmột kiếm hủy diệt kia của nguyên chủ nhân hắc kiếm ngày xưa!

Chỉ là Hoặc Thiên và Hồng Nguyệt đều vẫn chỉ là Minh Tiên, chiến lực vẫn chưa hoàn toàn khôi phục. Nếu không các nàng chỉ sợ tùy ý một chưởng vỗ ra có thể chôn vùi 49 Tiên Thành!

– Hoặc… Hoặc Thiên Yêu Cơ! Lão Thanh Long kia đột nhiên mặt đầy sợ hãi kêu lên. Hoa đào, trăng máu hắn rốt cuộc nhớ tới thân phận của hai nàng này, hai người đó chỉ vẻn vẹn tồn tại trong truyền thuyết, sớm đã nên ngã xuống: – Dòng dõi Thái Hư, Hồng Nguyệt Thiên Tôn!

– Dám gọi thẳng tên ngô? Hoặc Thiên hừ lạnh. Bụp lão Thanh Long kia lập tức hoàn toàn vỡ nát, hoàn toàn hóa thành điểm sáng. Cũng may đây chỉ là một đạo hình chiếu của hắn, cũng sẽ không chết. Nhưng cân nhắc đến thủ đoạn của Hoặc Thiên, có lẽ là ngay cả chân thân ở Minh giới cũng ngỏm rồi.

Hoặc Thiên lúc này, tuyệt mỹ vô song, uy thế vô thượng!

Chu Hằng chợt cảm thấy áp lực như núi. Hoặc Thiên ắt là đại

năng siêu cấp của Minh giới giậm chân một cái là có thể khiến cả thiên địa run rẩy. Đợi sau khi nàng hoàn toàn khôi phục trí nhớ, tất nhiên vô cùng cao ngạo, không dễ thân cận!

Vương U Nguyệt thì toàn thân phát run. Hoặc Thiên Yêu Cơ, Hồng Nguyệt Thiên Tôn, đó đều là nhân vật chỉ tồn tại trong truyền thuyết Minh giới. Đừng nói Vương gia lão tổ ngay cả nhắc nhở đều không xứng, ngay cả Long tổ đều không nhất định so được!

Trừ phi… là Thanh Long một trong bốn thần thú thiên địa, Chân Long thứ nhất trong thiên địa, con Tổ Long kia xuất thế mới có thể chống đỡ được hai vị đại thần này!

Bởi vì những người này đều thuộc về cấp bậc truyền thuyết!

Ầm! Ầm!

Chiến lực của hai vị thiên nữ đều liên tục tăng vọt, lực lượng của các nàng vô hạn đến gần cực hạn của Tiên giới, nhưng chiến lực thực tế của các nàng lại sớm đã đột phá Tiên giới, bởi vì các nàng đều nắm giữ pháp tắc!

Hơn nữa không giống như Chu Hằng chỉ là “sao chép” phù văn, các nàng đều đã đạt tới trình độ hiểu thấu, pháp tắc ở trong tay các nàng biến hóa tự nhiên. Hơn nữa đây nhưng là pháp tắc của Minh giới, uy lực hơn xa phù văn Ngũ Hành có thể sánh bằng!

– Dừng lại! Đừng đánh nữa! Chu Hằng rống lên, nếu đánh tiếp, không đợi các nàng phân thắng bại thì đều sẽ trực tiếp phi thăng Minh giới!

Nhưng hai nàng đang kịch đấu hăng say, nào có thời gian để ý đến hắn. Bùng bùng trí nhớ của các nàng đều đang khôi phục từng chút, lực lượng tăng vọt, chiến lực tăng vọt, khí thế chỉ thuộc về các nàng điên cuồng trào ra.

So với các nàng, lão Thanh Long lúc trước quả thật nhỏ bé giống như giun dế!

Choảng!

Thiên địa nổ vang, trong hư không đột nhiên nứt ra một cái khe, vô cùng u ám, dường như thiên địa mở ra một con mắt, hướng về phía hai vị thiên nữ đang kịch chiến bao trùm cuốn tới.

Lực lượng của các nàng rốt cuộc đạt tới cực hạn, sắp bị bài xích ra Tiên giới!

Chương 829: Thái Hư nhất mạch, trận chiến tiền sử

Lực lượng đại đạo thiên địa thế không thể đỡ, “Cự nhãn” màu đen mở ra khép lại, Hoặc Thiên và Hồng Nguyệt đã song song không biết tung tích. Hai luồng uy áp khiến lòng người run sợ kia cũng trong nháy mắt biến mất hoàn toàn.

Cho dù là đạt tới trình tự như Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt, vẫn không thể chống cự đại đạo thiên địa!

Lại có lẽ, thực lực của các nàng còn chưa phục hồi như cũ, nếu thật sự khôi phục đến trạng thái tốt nhất, nói không chừng thật sự có thể chống cự đại đạo thiên địa!

Chu Hằng vừa lo lắng vừa lưu luyến.

Hoặc Thiên tuy rằng mạnh thái quá, nhưng Hồng Nguyệt cũng không yếu, lúc trước hai nàng đối kháng đã nói lên điểm này! Đương nhiên các nàng hiện tại đều ở vào giai đoạn suy yếu, nói không chừng khi khôi phục đến trạng thái hoàn toàn, Hoặc Thiên thắng hơn một bậc cũng rất có khả năng!

Nhưng cũng có khả năng, Hoặc Thiên không bằng Hồng

Nguyệt!

Chu Hằng càng nghĩ càng sốt ruột, hận không thể xông lên Minh giới nhìn đến tột cùng. Nhưng hắn hiện tại chỉ là Minh Tiên 17 tướng, chỉ là mơ hồ cảm thấy một tia thiên địa bài xích, cách đột phá hẳn là còn cần một chút thời gian.

Theo hắn tính toán, hắn ít nhất phải hình thành 50 đạo thần tướng mới có tư cách đột phá Tinh Thần Cảnh. Nếu là hắn nguyện ý, hoàn toàn có thể tự mình áp chế, một mực tăng đến 80 đạo thần tướng, thậm chí là hơn mới đánh vào Tinh Thần Cảnh!

Nhưng lúc trước đã từng nói, ở Tiên giới áp chế bản thân không đánh vào Tinh Thần Cảnh tuyệt đối là cách làm ngu xuẩn tột cùng!

Chỉ cần có thể đánh vào Tinh Thần Cảnh, hắn liền lập tức đột phá.

Đây kỳ thật là quyết định hắn đã sớm làm ra, chỉ là bây giờ trở nên càng thêm cấp bách.

– Chu huynh, không nghĩ tới ngươi lại là truyền nhân của Thái Hư nhất mạch! Vương U Nguyệt rốt cục phục hồi tinh thần, đi tới bên cạnh Chu Hằng nói, trong giọng nói vô tình liền mang theo một tia kính ý.

Thái Hư nhất mạch a! Đây nhưng là một trong những truyền thừa cường đại nhất Minh giới!

Vương gia ở Minh giới tuy rằng cũng có thể xem như là gia tộc vô cùng cường đại, nhưng so với Long tộc lại có vẻ thua chị kém em. Mà Thái Hư nhất mạch là tồn tại không hề thua kém Long tộc, nghe nói ở thời kỳ viễn cổ lại càng là một trong năm đại thế lực mạnh nhất cả Minh giới!

Mặc dù hiện tại điêu linh, nhưng lạc đà gầy vẫn lớn hơn ngựa, Thái Hư nhất mạch vẫn là quái vật khổng lồ của Minh giới!

Lúc trước hai nữ nhân kia có được chiến lực bậc nào, nàng nhưng là nhìn thấy rõ ràng. Khủng bố đến vô biên! Hai nàng này hiện tại trở về Minh giới, tự nhiên có thể khiến cho thực lực của Thái Hư nhất mạch nhảy lên một trình tự thật lớn!

Ở trong mắt của Vương U Nguyệt, Chu Hằng cũng từ một thằng ngu chỉ vẻn vẹn là thiên tư phi phàm trở thành vương tử có giá trị đầu tư thật lớn!

Nếu là có thể giao hảo với Chu Hằng liền có thể đạt được hữu nghị của Thái Hư nhất mạch, đến lúc đó còn sợ gia tộc không coi trọng nàng?

Vương U Nguyệt mỉm cười duyên dáng, ở trước mặt của Chu

Hằng tận lực bày ra một mặt đẹp nhất của mình.

Chu Hằng lạnh lùng nhìn nàng một cái, không hề có tâm tình lá mặt lá trái.

Hoặc Thiên đi rồi, hắn đang mất mác, lo lắng!

Vương U Nguyệt đụng phải đinh, nếu đổi là lúc trước nàng khẳng định sẽ phất tay bỏ đi, cũng không xem xem nàng là ai! Nhưng hiện tại nàng lại nửa điểm tính tình cũng không có, người ta là ai chứ?

Truyền nhân của Thái Hư nhất mạch, hơn nữa còn là sư đệ của nữ nhân đẹp đến không thể tưởng tượng, mạnh đến không hợp lẽ thường, có đủ tư cách kiêu ngạo!

Nàng câu được câu không nói chuyện với Chu Hằng, biết sao được Chu Hằng căn bản lười để ý nàng, mới đầu còn hỏi ba câu đáp một câu, sau lại dứt khoát phớt lờ, trực tiếp đi về bên cạnh chúng nữ.

Có rảnh nói nhảm với nàng, không bằng bồi lão bà! Hắn lần này nhưng là rời đi hai năm!

– Yên tâm, chàng nhất định sẽ gặp lại Hoặc Thiên tỷ tỷ! Chúng nữ an ủi Chu Hằng.

Chu Hằng gật gật đầu, chỉ cần đủ thực lực, từ Tiên giới đi Minh giới vô cùng đơn giản. Chỉ cần buông ra lực lượng, đại đạo thiên địa sẽ tự động bài xích võ giả ra ngoài, nhưng muốn từ Minh giới trở lại Tiên giới thì khó khăn.

Hoặc Thiên quả thật đủ cường đại, nhưng Hồng Nguyệt cũng không yếu. Chờ nàng giải quyết xong cái phiền toái Hồng Nguyệt này, lại mở Giới Môn xuống dưới không biết là chuyện của năm nào tháng nào.

Cùng với ngồi chờ Hoặc Thiên xuống tìm hắn, không bằng hắn nỗ lực vươn lên, dựa vào lực lượng của chính mình phi thăng Minh giới!

Tuy nhiên, Thái Hư nhất mạch này đến tột cùng là tồn tại như thế nào?

Chu Hằng nghĩ nghĩ, vẫn là đi gặp Vương U Nguyệt, ít nhất nàng này từ Minh giới xuống, dù sao cũng biết một chút chuyện của Minh giới.

Thấy Chu Hằng rồi lại muốn tìm hiểu sự tình của Thái Hư nhất mạch, Vương U Nguyệt không khỏi kỳ quái. Tên này

không phải là có một sư tỷ mạnh đến không thể tưởng tượng sao, làm sao lại không biết chuyện của Thái Hư nhất mạch?

Chu Hằng nói thẳng: – Ta là ở Phàm giới một đường đi tới, sư tỷ cũng không nói với ta chuyện sư môn!

Vương U Nguyệt lúc này mới hiểu, tuy rằng nàng vẫn còn có chút hoài nghi nói: – Trước thời thượng cổ, Thái Hư nhất mạch chính là thế lực mạnh nhất Tiên giới, có thể cùng nó chống đỡ cũng chỉ có bốn cái thế lực!

– Thượng cổ? Đó là bao lâu về trước? Chu Hằng chen lời hỏi.

– Đại khái là một triệu năm trước!

Lại là một triệu năm trước?

Chu Hằng biết, trận chiến triệu năm trước khiến cho Tiên giới vỡ nát tất có nguyên chủ nhân của hắc kiếm, cũng chính là cường giả của Thái Hư nhất mạch tham dự. Cái loại cường đại đủ để phớt lờ áp chế của đại đạo thiên địa, trực tiếp đem lực lượng cấp bậc Minh giới đánh vào Tiên giới.

Trận chiến ấy hoàn toàn đánh vỡ Tiên giới, đồng thời cũng khiến Phàm giới bị tổn thất thật lớn, ảnh hưởng trình tự linh lực của toàn bộ Phàm giới. Khiến cho Chuẩn Tiên ba kiếp cơ

bản không có khả năng dựa vào chính mình tu luyện đột phá, phải dựa vào các loại tài nguyên như thánh dược.

– Triệu năm trước, đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Chu Hằng hỏi.

Vương U Nguyệt lắc lắc đầu nói: – Ta cũng không phải biết rất rõ ràng!

– Nhưng ngươi nhất định biết chút gì chứ?

– Đó là một đoạn cấm kỵ, căn bản không cho phép nhắc đến! Vương U Nguyệt nghiêm nghị nói.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, nói: – Không biết hữu nghị của ta có thể làm Vương cô nương mạo hiểm như vậy hay không?

Vương U Nguyệt lập tức cười duyên, nói: – Nếu Chu huynh đều đã nói vậy, U Nguyệt tự nhiên là biết thì nói, nói là nói hết!

Chu Hằng làm ra động tác lắng nghe, ý bảo đối phương không cần úp mở nữa.

– Nghe nói, triệu năm trước, có một người vô cùng cường đại, có lẽ cũng có thể là một thế lực vô cùng cường đại xuất hiện, phát rồ muốn tiêu diệt tất cả sinh linh, cuối cùng dẫn ra năm người mạnh nhất Minh giới trong đó liền có chủ nhân của Thái Hư nhất mạch Thái Hư Thánh Nhân!

– Trận chiến này đánh cho trời đất u ám, chẳng những Minh giới bản thân bị thương rất lớn, thậm chí đem Tiên giới đều đánh nát!

– Tuy nhiên, đại ma đầu đó hoặc là còn có thế lực thuộc về hắn cũng bị đánh tan. Có lẽ là đã chết, có lẽ chỉ là bị trấn áp, thiên hạ khôi phục thái bình. Mà năm vị Thánh nhân bao gồm Thái Hư Thánh Nhân trong đó cũng theo đó không biết tung tích. Minh giới càng bởi vậy triển khai một trận đại chiến tranh quyền đoạt lợi, phân chia địa bàn!

Vương U Nguyệt rủ rỉ nói.

Chu Hằng trầm ngâm. Thái Hư Thánh Nhân này khẳng định là ngỏm rồi, nếu không hắc kiếm sẽ không rơi xuống trong tay của hắn, càng không thể nhận hắn làm chủ.

– Cái gọi là đại ma đầu kia là ai?

– Không biết!

– Không biết? Có thể chống lại chí cường giả như Thái Hư Thánh Nhân, dù sao không có khả năng vô thanh vô tức cứ như vậy toát ra chứ? Chu Hằng cảm thấy phi thường kỳ quái. Một cường giả sinh ra là cần hao phí vô số tài nguyên, cũng không phải là ở một chỗ vùi đầu khổ luyện mấy vạn năm, mấy chục vạn năm là được.

Bởi vậy, cơ bản không có khả năng xuất hiện người nào đó từ trong núi đi ra, quét ngang thiên hạ!

Cường giả đỉnh cao sinh ra cần hao phí tài nguyên há chỉ là ít như một tinh cầu?

– Quả thật rất kỳ quái, nhưng đại ma đầu kia đã chết Chỉ mong như thế, ai cũng không có khả năng lại biết được hắn đến tột cùng từ đâu mà đến, lại vì sao muốn giết hết thiên hạ!

Vương U Nguyệt cũng lộ ra vẻ suy tư!

Giết hết thiên hạ?

Chu Hằng đột nhiên trong lòng khẽ động, dường như nắm được cái gì, nhưng trong lúc nhất thời rồi lại nghĩ không ra.

– Hiện giờ, Thái Hư nhất mạch do Thiên Mệnh Chân Quân

quản lý, tuy rằng không còn có thể hiệu lệnh thiên hạ, uy thế không bằng lúc trước, nhưng Thiên Mệnh Chân Quân cũng là Hắc Động Cảnh chí cường giả, Thái Hư nhất mạch vẫn là thế lực cường đại nhất trên đời! Vương U Nguyệt tiếp tục nói.

– Sau Tinh Thần Cảnh tổng cộng có mấy cảnh giới?

Chu Hằng tạm thời buông xuống nôn nóng trong lòng, thỉnh giáo Vương U Nguyệt.

Vương U Nguyệt càng thêm kinh ngạc. Loại phân chia cảnh giới này không phải là thường thức trụ cột nhất sao, làm sao truyền nhân của Thái Hư nhất mạch này rồi lại ngay cả điều này cũng không biết? Thật sự là đồ nhà quê! Nàng phúc phỉ, nhưng trên mặt lại không hề lộ ra, nói: – Sau Tinh Thần Cảnh là Thiên Hà Cảnh, sau nữa là Tuệ Tinh Cảnh, cuối cùng là Hắc Động Cảnh, đại thành vô khuyết!

Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt đều là tồn tại thuộc Hắc Động Cảnh sao? Hay hoặc là còn có trình tự càng cao so với Hắc Động Cảnh. Dù sao Vương U Nguyệt cũng chỉ là Tinh Thần Vương, khả năng cũng không có tư cách chạm đến bí mật trình tự cao nhất Minh giới.

Nhưng bất kể như thế nào, cho dù là trên Hắc Động Cảnh còn có cảnh giới cao hơn, nhưng tuyệt đối cũng chỉ có một tầng!

Thiên Mệnh Chân Quân sau khi quản lý Thái Hư nhất mạch,

khiến cho Thái Hư nhất mạch từ năm thế lực mạnh nhất rớt xuống đến trình tự phần đông thế lực mạnh nhất. Nhìn như đều mang hai chữ “mạnh nhất”, kỳ thật là một loại tụt lùi!

Vì sao!?

Nguyên nhân chủ yếu chính là thực lực của hắn không đủ mạnh!

Cho nên Chu Hằng đoán sau Hắc Động Cảnh hẳn còn có một cảnh giới cao hơn, cũng chính là độ cao mà năm người Thái Hư Thánh Nhân ít ỏi mới đạt tới. Làm cho bọn họ có thể ngự trị ở trên chúng sinh Minh giới, ngạo thế độc tôn!

Không, hẳn là sáu người mới đúng, chính là đại ma đầu đột nhiên toát ra kia!

Hơn nữa đại ma đầu khả năng còn mạnh hơn một chút, bằng không hắn lại có tư cách gì lôi kéo năm người Thái Hư Thánh Nhân cùng biến mất?

Thái Hư Thánh Nhân khẳng định là ngỏm rồi, nhưng bốn người khác cùng với đại ma đầu kia lại là sống hay chết?

Nếu là đại ma đầu kia không chết, lại tới giày vò một hồi, lần này ai có thể ngăn cản hắn? Tuyệt đối là sinh linh đồ thán,

máu chảy thành sông!

Chờ một chút, máu chảy thành sông?

Chu Hằng chợt bừng tỉnh đại ngộ. Hắn biết tia linh quang lóe lên lúc trước là cái gì rồi!

Huyết tế!

Đại ma đầu kia giết hết thiên hạ, có phải là đang tiến hành một trận huyết tế hay không?

Tê!!! Nếu phỏng đoán này là thật, như vậy đại ma đầu kia đến tột cùng là muốn phá vỡ cấm chế như thế nào?

Huyết tế sinh linh toàn thiên hạ!

Không trách năm thánh đám Thái Hư Thánh Nhân không tiếc mọi giá ngăn cản hắn, đây quả thật là phát rồ!

Nếu đổi là Chu Hằng, hắn cũng tuyệt đối sẽ liều mạng đi ngăn cản. Bởi vì sau người hắn còn có người thân, ái thê, còn có bằng hữu, càng khả năng có con nối dòng.

Hắn hít sâu một hơi, chỉ mong đại ma đầu kia cùng ngỏm với đám người Thái Hư Thánh Nhân rồi!

– Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt đều là nhân vật như thế nào của Thái Hư nhất mạch? Chu Hằng lại hỏi.

Chương 830: Về Phàm giới

– Không biết! Lúc này Vương U Nguyệt không hề nghĩ ngợi liền trực tiếp lắc lắc đầu.

Hả?

Lão Thanh Long kia không phải là gọi ra tên của Hoặc Thiên… Hoặc Thiên Yêu Cơ, cùng với tôn húy của Hồng Nguyệt Hồng Nguyệt Thiên Tôn! Tên này nghe khí phách mười phần, làm sao có thể là hạng người im lặng vô danh?

Nhìn thấy nghi hoặc trong ánh mắt của Chu Hằng, Vương U Nguyệt vội vàng giải thích: – Ta chỉ biết hai người này đều là xuất thân Thái Hư nhất mạch, thực lực vô cùng cường đại, có thể chấn sập một vùng trời! Nhưng các nàng ở trong Thái Hư nhất mạch đến tột cùng đảm đương vai trò gì, ta thật sự không biết!

– Minh giới, thật sự quá lớn!

Nghe được câu nói sau cùng của nàng, Chu Hằng gật gật đầu.

Không nói gì khác, nói ngay Tiên giới. Đừng nhìn 49 Tiên Thành chỉ chút xíu địa phương như vậy, nhưng tinh vũ mờ mịt của toàn bộ Tiên giới thì sao? Nếu không phải là Tiên giới lúc trước bị đánh vỡ, cuối cùng bị đại năng Minh giới tạo thành 49 tòa Tiên đại lục này, trong toàn bộ tinh vũ này sẽ hiện đầy tiên tinh!

Cho dù là Minh Tiên muốn vượt ngang tinh vũ, lại cần thời gian bao dài?

Cường giả một phương cũng chỉ thống trị một phương tinh vực mà thôi.

– Vương gia và Thái Hư nhất mạch cách nhau rất xa? Chu Hằng hỏi.

– Vương gia thống trị Chung Nam tinh vực, trong tinh vực tổng cộng 19 viên Nguyên Tinh! Mà Thái Hư nhất mạch thống trị Thái Hư tinh vực, tổng cộng 137 viên Nguyên Tinh! Vương U Nguyệt đầy hâm mộ nói.

– Nguyên Tinh?

– Chính là tinh cầu thích hợp tu luyện! Kỳ thật bất kể Phàm giới, Tiên giới hay là Minh giới, mỗi một tinh cầu ẩn chứa linh lực mật độ đều là bất đồng. Có loãng, có đậm. Nhưng chỉ cần có thể chống đỡ võ giả tu luyện, là có thể được xưng là

Nguyên Tinh!

Vương U Nguyệt dứt khoát cho Chu Hằng một khóa kỹ lưỡng, giảng cho hắn thường thức cơ bản nhất của Minh giới. Đó là điều mỗi một võ giả Minh giới đều quen thuộc đến không thể hơn được nữa, nhưng đối với thổ địa Tiên giới mà nói, đây lại là chuyện mới mẻ.

– Trên thực tế, tinh cầu của Tiên giới cũng phân chia trình tự. Từ Tý Tiên Thành đến Hợi Tiên Thành, trình tự linh lực từng bước suy yếu!

– Ở Minh giới, Nguyên Tinh tổng cộng chia 10 bậc. Với Nhất Nguyên Tinh linh lực loãng nhất, mà Thập Nguyên Tinh thì là linh lực nồng đậm nhất! Tuy nhiên, Thập Nguyên Tinh nguyên bản liền số lượng thưa thớt, sau khi trải qua đại chiến triệu năm trước, hiện tại Thập Nguyên Tinh đã biết cũng chỉ có 17 viên. Thái Hư nhất mạch liền có được một viên Thập Nguyên Tinh!

– Vương gia ta tuy rằng thế lực không tính là yếu, nhưng trong 19 viên Nguyên Tinh cao nhất cũng chỉ có một viên Thất Nguyên Tinh!

Chu Hằng gật đầu, nếu so sánh như vậy, có thể nhìn ra được Thái Hư nhất mạch cường đại cỡ nào!

Hiện tại, hắn rốt cuộc vạch trần một góc tảng băng chìm của

đại chiến triệu năm trước. Nhưng Hoặc Thiên cùng với Hồng Nguyệt bị thương ngã xuống lại vẫn là bí ẩn khó hiểu!

À?

Nguyên chủ nhân của hắc kiếm cũng chính là Thái Hư Thánh Nhân, hắn lúc đó là một trong năm Thánh nhân cường đại nhất Minh giới, thực lực vang dội cổ kim, hắn tự nhiên là chấn được tất cả mọi người ở Thái Hư môn hạ. Nhưng hắn ngỏm rồi!

Đại ma đầu kia xuất hiện đột ngột như vậy, có lẽ nội bộ Thái Hư nhất mạch cũng không chỉ định người thừa kế, bởi vậy sau khi Thái Hư Thánh Nhân ngỏm, nội bộ vì tranh đoạt vị trí người nắm quyền đã xảy ra xung đột lớn, kết quả là khiến cho Hoặc Thiên và Hồng Nguyệt ngã xuống.

Chỉ là ở tuyến thời gian lại có điểm nói không thông. Nếu Hồng Nguyệt là sáu mấy vạn năm trước tiến vào Tiên giới, nhưng Thái Hư Thánh Nhân từ triệu năm trước đã ngỏm. Nếu nói qua nhiều năm như vậy mới phát sinh đại chiến tranh quyền, dường như có điểm không thể nào nói nổi nhỉ?

Thôi, không nghĩ nữa. Chỉ cần hắn phi thăng Minh giới, sau khi đạt được đủ thực lực, chẳng lẽ không thể đem sự tình làm rõ ràng?

Võ giả Tinh Thần Cảnh liền có được tuổi thọ dồi dào một triệu năm, càng đừng nói cường giả Thiên Hà Cảnh, Tuệ Tinh Cảnh, Hắc Động Cảnh! Trong bọn họ có đại bộ phận người đều tự mình trải qua đại chiến triệu năm trước, khẳng định biết rất nhiều bí ẩn!

Hắn hiện tại cần làm chính là mau chóng phi thăng Minh giới!

Đúng, cái gì cũng không cần nghĩ, mục tiêu hiện tại chính là đánh vào Tinh Thần Cảnh!

Chu Hằng tiễn Vương U Nguyệt đi, đáp ứng đối phương sau này sau khi phi thăng Minh giới sẽ đi Vương gia bái phỏng. Sau đó cùng các nàng triền miên, để an ủi nỗi tương tư cách biệt hai năm.

Ngay hôm sau, Chu Hằng hai chân vô lực bò dậy, bám tường nghỉ ngơi một hồi lâu, ăn liền mấy viên đan dược mới thoáng khôi phục.

Hắn tu vi tiến cảnh như bay, nhưng các nàng sau khi được Hoặc Thiên đề cao thể chất tốc độ cũng không chậm!

Trừ Nam Cung Nguyệt Dung và Lan Phi hai người không được ưa thích ra, những người khác đều đã xông lên Thăng

Hoa Cảnh. Loại thiên phú kiệt xuất như Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Hồ Mị lại càng nhảy vọt Thăng Hoa Đế, chỉ kém một bước là có thể đánh vào Sáng Thế Vương!

Bị đám phụ nữ như sói như hổ này làm cả đêm, không bị hút khô đã là rất may!

Hắn thu thập tâm tình. Cách Giới Môn Tuyệt Tiên Thành mở ra chỉ có tám ngày, lập tức có thể đi Phàm giới gặp cha mẹ hắn, gặp cố nhân.

Tám ngày này, Chu Hằng không tu luyện, chỉ cùng các nàng cả ngày dính cùng một chỗ.

Ngày sau sau khi hắn tiến vào Minh giới, lại sẽ vì đề cao thực lực của mình điên cuồng tu luyện, đến lúc đó lại không có thời gian bồi các nàng, bởi vậy phải quý trọng mỗi một khoảnh khắc hiện tại.

Mặt khác, hắn còn muốn bố trí một chút.

Giới Môn là không cho phép Tiên Cư thông qua, nếu là cưỡng chế mà làm, không phải Giới Môn vỡ nát chính là Tiên Cư nứt toác! Bởi vậy, Chu Hằng lúc trở lại liền không thể sử dụng Tiên Cư đem mọi người thông qua Giới Môn "vượt biên" mà lên. Mà là chỉ có thể trực tiếp bạo phát thực lực, bị thiên địa Phàm giới bài xích về Tiên giới.

Giới Môn một lần chỉ có thể mang số người có hạn qua lại, số người này chỉ riêng tộc nhân Triệu gia liền không đủ dùng. Cho nên hắn chỉ có thể đi Phàm giới tìm kiếm Tiên Cư, lại trực tiếp phá mở hư không trở lại Tiên giới.

Bởi vậy hắn phải chuẩn bị sẵn Lưu Vân Toa, nếu không vượt qua tinh vũ không phải là chuyện khiến người sung sướng. Trừ phi hắn có thể lại lần nữa bị Tiên giới bài xích, trực tiếp tiến vào Minh giới, như vậy có thể tiết kiệm thời gian!

Đáng tiếc tu vi hắn hiện tại còn kém một chút.

Bất kể thế nào, trước đem cha mẹ bọn họ đón lên Tiên giới rồi tính. Hiện tại trong tay hắn có vô cùng tài nguyên, có thể trong thời gian ngắn đem cha mẹ tăng lên tới độ cao Nhật Diệu Cảnh.

Kể từ đó, liền không cần lo vấn đề tuổi thọ của cha mẹ, đợi sau khi hắn trở thành đại năng Minh giới, tự nhiên còn có thể đem tu vi của cha mẹ lại thoải mái tăng lên.

Nguyên bản hắn tính toán một mình hạ giới, dù sao bất kể là Tuyệt Tiên Thành hay là cường đạo tinh hải, cao thủ cấp bậc Minh Tiên đều bị giết bảy tám phần, chỉ cần các nàng trở lại lão Chu gia tự nhiên có vị cường giả siêu cấp Vạn Cổ Đại Đế che chở các nàng.

Nhưng các nàng nghĩ đến Chu Hằng từ Phàm giới trở lại Tiên giới khả năng cách 49 Tiên Thành mười vạn tám ngàn dặm, cần mấy năm mới có thể quay về thì làm sao bây giờ?

Vậy tự nhiên là cùng đi!

Hơn nữa, đây nhưng là đi đón bố mẹ chồng, các nàng ai cũng không muốn lạc hậu, nếu không sẽ bị bố mẹ chồng đánh giá thế nào?

Chu Hằng không chịu nổi các nàng ồn ào bên tai, đành phải cho các nàng đi theo. Dù sao mở Giới Môn Tiên giới đi Phàm giới chỉ cần tiên thạch cực phẩm, mà hắn không thiếu nhất chính là tiên thạch.

Không nghĩ tới chính là, đôi tỷ muội Băng Tú Lan cũng muốn chen vào một chân, cộng thêm năm nữ hoàng Long tộc. Đội ngũ hậu cung vô cùng to lớn.

Không thể mở rộng thêm!

Chu Hằng nói thầm trong lòng. Mấy ngày nay sáng dậy đều phải vịn tường mà đi, nếu lại thêm vài người hắn còn sống được nữa hay không?

Đợi đến ngày Giới Môn có thể mở ra, Chu Hằng cùng các nàng đều tiến vào. Đương nhiên, còn có một con lừa đê tiện là tất nhiên đi theo. Thái Nhất Giáo chủ tự mình khởi động trận pháp, trong một luồng sáng trắng bao phủ, đám người Chu Hằng lập tức biến mất.

Ầm!

Một luồng lực lượng vô danh đem bọn họ bao phủ cuốn đi, kéo bọn họ tiến vào trong một đường hầm không gian vô cùng tối tăm.

Trong quá trình này, đám người Chu Hằng đều áp chế lực lượng bản thân, nếu không càng đi tới liền càng có một luồng lực lượng cường đại muốn đẩy bọn họ trở về. Chỉ có đem tu vi hoàn toàn áp chế đến trình tự mạnh nhất Phàm giới Chuẩn Tiên ba kiếp, luồng lực bài xích kia mới hạ xuống thấp nhất.

Sau chỉ vẻn vẹn 5 đồng hồ. Ông ánh sáng trắng chiếu khắp, bọn họ đã xuất hiện ở một vùng thiên địa mới.

Linh khí thiên địa là loãng như vậy, nhưng đại đạo thiên địa lại tràn ngập bài xích đối với bọn họ, dường như bọn họ chỉ cần hơi dùng sức lớn một chút là sẽ trực tiếp phá vỡ hư không, sau đó… sau đó liền trực tiếp đưa về Tiên giới!

– Bái kiến tiên nhân thượng giới!

Ít nhất mấy trăm người quỳ bái bọn họ, mỗi người đều mang vẻ kính sợ, nhưng đồng dạng cũng tràn ngập chờ mong. Dường như chờ mong đám người Chu Hằng sau này mang bọn họ cùng nhau về Tiên giới.

Ở Phàm giới tu luyện đến Hóa Thần Cảnh khả năng cần mấy ngàn năm, nhưng nếu ở Tiên giới, vài năm ngắn ngủi đều có khả năng!

Tài nguyên hai giới căn bản không thể so sánh!

Điều này đồng dạng cũng áp dụng với Minh giới. Bất kỳ tiên nhân chạy đến Minh giới, tốc độ tu luyện thế nào đều sẽ nhanh hơn so với ở Tiên giới.

Chu Hằng tùy ý giơ tay lên, nói: – Đây là tinh cầu gì?

– Bẩm tiên nhân thượng giới, đây chính là Thiên Quân Tinh! Lập tức có một gã Chuẩn Tiên hai kiếp nói. Hắn hiển nhiên là mạnh nhất nơi đây, bởi vậy hắn mới có tư cách đại biểu mọi người đáp lời.

Truyền tống trận này thuộc về Liễu gia quản lý bảo vệ, bọn họ vài phút trước phát hiện truyền tống trận phát sáng, biết được đây là có tiên nhân thượng giới xuống. Lập tức liền mời hết lão tổ, đại năng của gia tộc ra.

Nếu không phải là thời gian quá ngắn, người tới đón tiếp càng nhiều.

Người thượng giới xuống, chỉ riêng bốn chữ này còn chưa đủ khoa trương?

Chu Hằng gật gật đầu, tùy ý bắn ra một viên đan dược, lại hỏi:
– Đi Long Hà đại lục thế nào?

Chuẩn Tiên hai kiếp kia chính là Liễu gia lão tổ, hắn vội vàng đón lấy viên đan dược kia. Chỉ thoáng ngửi, mùi thuốc tươi mát khiến vách ngăn cảnh giới vây khốn hắn buông lỏng, dường như có thể trực tiếp bước ra một bước cuối cùng!

Hắn không khỏi vui mừng quá đỗi. Thượng tiên thật là hào phóng, vừa ra tay chính là đan dược quý báu như vậy! Hắn vội vàng nói: – Nếu muốn đi Long Hà đại lục, thượng tiên cần trải qua ít nhất 10 lần Tinh Môn truyền tống!

Hắn cũng không dám úp mở gì, lập tức giải thích cặn kẽ cho Chu Hằng nên trung chuyển như thế nào.

Chu Hằng sau khi ghi nhớ, liền dẫn các nàng rời đi. Hắn hiện tại nỗi nhớ nhà tràn ngập, nếu không phải là phải áp chế cảnh giới, hắn triển khai tốc độ Minh Tiên 17 tướng tốc độ thậm chí

còn nhanh hơn Tinh Môn truyền tống.

Liễu gia lão tổ thì dẫn tộc nhân cung kính đưa tiễn, ước gì Chu Hằng hỏi thêm mấy vấn đề, sau đó lại thưởng hắn mấy viên tiên đan.

Đáng tiếc, Tinh Môn lóe lên, Chu Hằng đã dẫn các nàng rời đi.

Vút vút Chu Hằng không ngừng xuyên qua Tinh Môn, sau khi trải qua tổng cộng 14 lần truyền tống, hắn rốt cuộc về tới Long Hà đại lục. Mảnh đại lục hắn bước ra một bước cuối cùng, phi thăng Tiên giới.

Mới trôi qua hơn năm năm, hắn lại đã từ Chuẩn Tiên hai kiếp trực tiếp vọt lên Minh Tiên 17 tướng, cách đột phá Tinh Thần Cảnh cũng không xa.

Nơi này cảnh sắc như trước, hết thảy như mới hôm qua.

Lúc trước Chu Hằng gần như chém sạch tất cả Chuẩn Tiên nơi này, ngay cả Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh cũng bị hắn xử lý một nhóm lớn. Điều này đối với võ đạo của Long Hà đại lục mà nói quả thật là đả kích có tính tai nạn, vẻn vẹn năm năm căn bản không có khả năng khôi phục nguyên khí.

Nhưng đả kích như vậy cũng chỉ là tương đối với võ giả đỉnh

cao mà nói, tuyệt đại bộ phận võ giả đều không bị ảnh hưởng.

Chu Hằng tùy ý tìm người hỏi thăm tình huống của Triệu gia.

Chương 831: Triệu gia gặp nạn

– Triệu gia? Triệu gia nào? Người qua đường A hỏi lại.

– Triệu gia Triệu Đoạt Thiên! Chu Hằng nói, hắn tin tưởng vị cửu cửu này thiên phú ngạo nhân, tuy rằng không thể so sánh với Vạn Cổ Đại Đế nhưng lúc trước hắn để lại lượng lớn tài nguyên tu luyện, thời gian năm năm đủ để Triệu Đoạt Thiên thoát thai hoán cốt, tinh tiến như bay!

– Ồ, hóa ra ngươi nói là cửu cửu của Hủy Diệt Vương à! Người qua đường A lộ ra vẻ bừng tình.

Hủy Diệt Vương? Hắn sao?

Dương Lan Hinh lập tức tò mò hỏi: – Hủy Diệt Vương mà ngươi nói, có phải là Chu Hằng kia?

– Đương nhiên rồi! Người qua đường A nhìn Dương Lan Hinh một cái, lập tức đỏ mặt tới mang tai. Nữ nhân này thật sự quá đẹp quá hấp dẫn, khiến người hoàn toàn không tự chủ được: – Chính là tên này đem cường giả đỉnh cao của Long Hà đại lục chúng ta giết toàn bộ, hiện tại từ tinh cầu khác tới thật nhiều Sáng Thế Đế, Chuẩn Tiên, đem Long Hà đại lục chúng ta đều

biến thành địa bàn của bọn họ!

Chu Hằng nhướng mày, hắn quét sạch cường giả đỉnh cao của Long Hà đại lục, vì đám người Triệu Đoạt Thiên, Sí Diễm Yêu Tôn dọn sạch chướng ngại, lại quên còn có cường giả từ tinh cầu khác sẽ vượt giới mà đến!

– Bọn họ vì sao muốn tới? Hắn hỏi. Tuy nhiên hỏi thì hỏi, hắn cũng không trông cậy người qua đường A này có tư cách biết.

– Bọn họ nói muốn cùng Hủy Diệt Vương kia luận bàn một chút! Người qua đường A này rồi lại nói ra một lý do.

Luận bàn thế nào, hắn đều đã phi thăng Tiên giới, bọn họ cùng không khí luận bàn sao?

Chu Hằng ngón trỏ khẽ bấm. Những người từ ngoài đến kia khả năng là muốn tìm đến bí mật cường đại của hắn, dù sao trận chiến cuối cùng của hắn ở Long Hà đại lục nhưng là bẫy chết cơ bản tất cả Chuẩn Tiên và Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh!

Ai không muốn biết bí mật sau lưng sự cường đại của hắn?

Nói như thế, cuộc sống của Triệu Đoạt Thiên tuyệt đối không dễ chịu!

Hắn nói: – Vậy Triệu gia thế nào rồi? Vừa rồi lệch đề tài, hắn quan tâm nhất vẫn là cha mẹ ở đâu.

– Bị người hủy rồi! Người qua đường A nói.

– Cái gì! Chu Hằng biểu tình rét lạnh, khí thế đáng sợ lập tức thổi quét đầy trời, lực lượng của hắn tuy rằng áp chế đến trình độ Chuẩn Tiên ba kiếp, nhưng phù văn Ngũ Hành hắn nắm giữ lại sẽ không bởi vì đi tới Phàm giới mà rơi cấp bậc, bám vào trong khí thế của hắn đủ để trong nháy mắt chấn nát cả tinh cầu này!

Người qua đường A lập tức "phịch" một tiếng ngã quỵ xuống đất, lạnh run cầm cập. Phàm nhân một giới lại làm sao có thể chống đỡ khí thế như vậy?

– Phu quân, trước đừng gấp, bố mẹ chắc chắn sẽ không có chuyện!

– Trước hỏi rõ tình huống rồi tính!

Các nàng vội vàng khuyên, đợi sau khi Chu Hằng thu hồi khí thế, liền do các nàng phụ trách hỏi, tránh cho Chu Hằng gấp lên lại mất khống chế.

Triệu Đoạt Thiên thật là yêu nghiệt!

Dựa vào tài nguyên Chu Hằng để lại, hắn trong vòng năm năm xông hẳn lên Hóa Thần Cảnh, nhưng trên Hóa Thần Cảnh còn có Chuẩn Tiên. Hơn 3 tháng trước, vài tên Chuẩn Tiên một kiếp rốt cuộc xé rách da mặt, ngang nhiên áp bức Triệu Đoạt Thiên giao ra bí mật cường đại của Chu Hằng.

Song phương đại chiến, Triệu Đoạt Thiên không địch lại, Triệu gia cũng bởi vậy bị phá hủy, người còn lại tứ tán, không biết tung tích.

– Thật to gan! Chu Hằng trong mắt ánh sao bắn ra bốn phía, có xúc động muốn giết người.

Lúc trước đám người đó một mực nhẫn nhịn là bởi vì cố kỵ Chu Hằng đã thành tiên. Nhưng trên thực tế, phi thăng Tiên giới thì lại thế nào, có mấy người còn có thể xuống dưới? Bởi vậy liền có người bí quá hóa liều, vươn độc thủ hướng Triệu gia!

Trước không vội đi tìm những người đó báo thù, việc gấp trước mắt là tìm được tung tích của đám người Triệu Đoạt Thiên và cha mẹ.

Tốt nhất bọn họ đều không sao, nếu không…!!!

Chu Hằng rạch ngón tay, nặn ra một giọt máu tươi để suy tính tung tích của người thân. Hắn nhắm mắt lại, nhưng chỉ vẻn vẹn chớp mắt sau liền mở mắt ra nói: – Đi!

Mọi người xuất phát, bọn họ mỗi người đều là tiên nhân, cho dù thực lực bị áp chế cũng có lực lượng của Chuẩn Tiên ba kiếp. Một đường trèo đèo vượt núi như đất bằng, cũng không cần ngồi truyền tống trận gì, bởi vì bọn họ chưa quen thuộc nơi này. Sau nửa ngày ngắn ngủi, bọn họ liền đi tới một hẻm núi.

Nhìn như không hề sức sống, nhưng đây là bởi vì có trận pháp phòng ngự, mà ở trước mặt của đám người Chu Hằng trận pháp này tự nhiên là thùng rỗng kêu to.

Chu Hằng thân nhìn nhoáng một cái đã tiến vào hẻm núi, cảnh vật bốn chung quanh như gợn nước nhộn nhạo, hiện ra một thôn làng ít nhất mấy trăm người. Có khói bếp bay lên, có trẻ nhỏ chơi đùa, nhưng cả bầu không khí lại lộ ra vẻ khẩn trương.

Hắn vừa đột ngột hiện thân lập tức đưa tới tiếng kinh hô của rất nhiều người.

– Chu Hằng!

– Là Chu Hằng!

– Hằng thiếu đã trở lại!

Nhưng rất nhiều, rất nhiều người nhận ra hắn, lập tức nổ lên tiếng hoan hô. Triệu gia đoạn thời gian gần nhất nhưng là chịu đủ đau khổ, mà theo Chu Hằng trở về, nghĩa là khổ tận cam lai!

Chu Hằng mỉm cười gật đầu, sau đó lớn tiếng nói: – Cha! Mẹ! Hài nhi đã trở lại!

– Hằng nhi! Phụ thân Chu Định Hải, mẫu thân Triệu Khả Hân từ trong một gian nhà tranh vọt ra, phân biệt tóm lấy một cánh tay Chu Hằng. Triệu Khả Hân đã khóc lên, không ngừng hỏi Chu Hằng qua có tốt không, có chịu khổ gì hay không.

– Hài nhi qua rất tốt, lần này trở về là muốn đem cha, mẹ và mọi người cùng nhau đón lên Tiên giới! Chu Hằng nói.

– Các nàng… Triệu Khả Hân nhìn đội quân nương tử sau lưng Chu Hằng, hơi líu lưỡi.

Nàng biết con trai rất có duyên nữ nhân, nhưng số lượng này cũng quá nhiều chứ hả. Hơn nữa các nàng mỗi người đều đẹp hết mức, tùy tiện kéo ra một người đều là tuyệt sắc nhân gian, làm sao đều bị con trai một lưới bắt hết!

– Ra mắt bà bà (mẹ chồng)! Các nàng nhao nhao cung kính hành lễ. Đừng nhìn Triệu Khả Hân hiện tại chỉ có Sơn Hà Cảnh, nhưng ai dám bởi vậy mà xem nhẹ nàng?

Triệu Khả Hân vội vàng mặt đầy tươi cười cho các nàng miễn lễ. Đám con dâu này có một số nàng đã gặp, nhưng cũng có một bộ phận rất lớn chưa từng ra mắt, xem ra là con trai lừa được sau khi tiến vào Tiên giới!

Tiểu tử này thật đúng là phong lưu, may mắn bố hắn không giống hắn!

Loại chuyện này phát sinh ở trên người con trai, người làm mẹ như nàng chỉ có cao hứng và kiêu ngạo, nhưng nếu là phát sinh ở trên người Chu Định Hải, phỏng chừng nàng sẽ nửa đêm tìm kéo!

Nghĩ rồi, nàng còn liếc Chu Định Hải một cái, khiến cho Chu Định Hải liên tục rùng mình lại không biết xảy ra chuyện gì.

Trong lúc nói chuyện, Triệu Đoạt Thiên cũng đi ra.

Hắn long hành hổ bộ, trên người có từng luồng hào quang lưu chuyển, có vẻ thần uy phi phàm.

Tên này tuyệt đối là yêu nghiệt, năm năm ngắn ngủi liền từ Kết Thai Cảnh vọt thẳng lên Hóa Thần Cảnh, cho dù là trong đó có nguyên nhân Chu Hằng để lại tài nguyên tu luyện, cũng hoàn toàn không thể che giấu sự chói mắt của thiên phú của hắn.

Đương nhiên, ở trước mặt Chu Hằng và các nàng, Hóa Thần Cảnh cỏn con thật sự là một ngón tay có thể nghiền chết mấy vạn!

– Đã trở lại? Hắn nhìn Chu Hằng nói.

– Đã trở lại! Chu Hằng nói, cũng gật gật đầu, hết thảy đều trong ba chữ ngắn ngủi này.

Mọi người tiến vào nhà cỏ, nói lên trải qua của mình trong đoạn thời gian này. Chu Hằng mới biết được đầy đủ quá trình Triệu gia bị tập kích.

Kỳ thật, từ hơn nửa năm trước đám Chuẩn Tiên kia liền ra thông điệp cuối cùng tới Triệu gia, muốn Triệu gia giao ra bí mật cường đại của Chu Hằng. Sau khi nhận được tin tức, rất nhiều cường giả vốn thuộc Huyền Càn đại lục đều nhao nhao trở về tương trợ.

Bao gồm Sí Diễm Yêu Tôn, bao gồm vị Long Vương kia của Hải tộc cùng với Hách Liên Đông cũng mang theo tiểu ăn tạp trở về trợ trận. Song phương vào ba trước trở mặt đại chiến, kết quả với bên phía Triệu gia không địch lại bị thua mà chấm dứt.

May mắn có bảo vật như Thập Luyện Đồ, Triệu Đoạt Thiên che chở đại bộ phận người gia tộc toàn thân trở ra. Về phần Sí Diễm Yêu Tôn và Long Vương Hải tộc hậu tích bạc phát, cũng nhảy vào trình tự Chuẩn Tiên một kiếp, bọn họ muốn tự bảo vệ thoát thân cũng không phải là việc khó.

Nhưng trong chiến loạn vẫn có một số người thất lạc, tỷ như tiểu ăn tạp.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, nói: – Trước tiên tìm đủ cố nhân, lại cùng nhau đi đòi lại khoản nợ này. Sau đó mọi người cùng nhau phi thăng Tiên giới! Hắn đằng đằng sát khí. Lại có người thừa dịp hắn vắng mặt muốn gây bất lợi đối với cha mẹ người thân của hắn, đây là vảy ngược của hắn, động vào là chết!

Triệu Đoạt Thiên gật đầu, hắn tự nhiên không lo Chu Hằng sẽ không đấu lại bảy Chuẩn Tiên một kiếp kia. Lúc trước khi Chu Hằng còn chưa thành tiên đã đơn thương độc mã quét ngang Chuẩn Tiên của toàn bộ Long Hà đại lục, hiện tại hắn hiển nhiên càng thêm cường đại, vẻn vẹn bảy tên Chuẩn Tiên một kiếp tính cái rắm!?

– Sí Diễm Yêu Tôn và Long Vương Hải tộc tương đối dễ tìm, tuy nhiên đồ đệ kia của ngươi lại thật sự không biết tung tích! Ta những ngày này một mực tìm kiếm khắp nơi, nhưng thủy chung không có một chút manh mối!

Tiểu ăn tạp?

Chu Hằng khẽ nhíu mày. Quan hệ huyết thống có thể thông qua máu tươi suy tính phương vị, nhưng tiểu ăn tạp và hắn chỉ là quan hệ thầy trò, hắn tuyệt đối không có khả năng dựa vào máu tươi để suy tính ra vị trí của tên đồ đệ tiện nghi này.

Tuy nhiên không quan hệ, hắn hiện tại thực lực quá cường đại, thần ý mở ra một cái là có thể đem toàn bộ Long Hà đại lục bao bọc! Nếu hắn muốn tìm một người xa lạ thì không có khả năng, nhưng Vương Hà lại không phải là người xa lạ!

Sau gần nửa ngày, Chu Hằng liền mở mắt, nhưng trên mặt sát khí lại nặng thêm mấy phần.

Tiểu ăn tạp này bị thương nặng!

– Các ngươi ngồi một chút, ta đi đón một người trở về! Hắn nói một tiếng sau đó thân hình nhoáng lên, đã biến mất tăm.

Con lừa đen nhìn Triệu Đoạt Thiên, cười xấu xa nói: – Họ Triệu, Lư đại gia ngứa tay quá, có dám cùng bổn tọa chiến một trận?

Triệu Đoạt Thiên tự nhiên nhớ được con lừa đê tiện lừa gạt gian giảo, làm hết chuyện xấu này, lúc trước con lừa này không ít lần có ý đồ với kho báu của Triệu gia, còn bị hắn bắt tận tay mấy lần, không ít bị giáo huấn.

Hiện tại con lừa này rồi lại dám khiêu chiến hắn?

Nói đùa à, chẳng lẽ tiến bộ của con lừa này còn nhanh hơn hắn hay sao?

Triệu Đoạt Thiên hừ một tiếng nói: – Ngươi nếu ngại đau khổ ăn còn chưa đủ, vậy thì tới đi!

– Ha ha ha! Vậy ngươi gặp xui rồi! Bổn tọa có cừu báo cừu. Làm chết ngươi, hây da! Con lừa đen nhào ra, một trận đại chiến lập tức triển khai.

Thời gian thoáng lùi ngược vài ngày, phương bắc xa xôi, nơi cực hàn, Lẫm Phong Trấn.

Nơi này một năm có 10 tháng tuyết rơi, hàng năm bị tuyết đọng che phủ, gió rét lạnh căm, điều kiện sinh hoạt cực kỳ

gian khổ. Tuy nhiên nơi này thừa thãi một loại dược liệu gọi là Băng Phúc Thảo, có giá trị dùng dược rất cao, dân chúng toàn trấn đều lấy hái loại dược thảo này mà sống.

Tuy rằng Băng Phúc Thảo rất đáng giá, nhưng người bình thường tuyệt đối không được hưởng thụ giá cao mang tới thu nhập cao, Băng Phúc Thảo bọn họ hái sẽ bị thu mua giá thấp, sau đó sẽ từ hãng thu mua giá cao bán đi.

Lẫm Phong Trấn chỉ có một tộc lớn, chính là Dư gia, lũng đoạn sinh ý Băng Phúc Thảo.

Dư gia, trong một gian phòng chứa củi đang có một gã thiếu niên 15, 16 tuổi nằm trên bó củi. Hắn toàn thân không thương, lại lộ ra một luồng khí suy bại không thể hình dung. Thật giống như là lão già sắp chết già.

– Roạp! Hắn tiện tay lấy tới một đoạn củi gỗ, không ngờ như mía gặm một miếng, nhai nuốt từng ngụm.

– Tiểu ca ca, ta đưa đồ ăn tới cho ngươi đây! Cửa phòng chứa củi đẩy ra, một luồng gió lạnh lập tức thổi vào, đồng thời cũng xuất hiện một đứa trẻ 8, 9 tuổi, trong tay cầm một cục sắt đen nhánh, phía trên mơ hồ lóe sáng.

Chương 832: Dư gia nội loạn

Đứa trẻ này mặc áo khoác da thú thật dày, nhưng vẫn bị cóng đến mặt đỏ bừng, dưới mũi lại thò lò hai dòng nước mũi, khi gần rơi xuống nó lại hít về, nước mũi liền rụt vào sau đó bất khuất lại vọt ra.

– Tiểu ca ca, ngươi xem khối sắt đầy sao này thế nà? Đây chính là ta trộm từ chỗ gia gia tới đấy! Thằng nhóc như hiến vật quý đem khối sắt đen kia đưa ra, trên mặt đầy chờ mong.

Hắn là tiểu thiếu gia của Dư gia, tên là Dư Hùng. Tên thật uy vũ, tuy nhiên vẫn là một thằng nhóc con, nếu không phải là thời tiết rét lạnh, hắn tuyệt đối là kẻ gây sự hở mông đuổi chim bay trên trời.

Dư gia là tộc lớn của Lẫm Phong Trấn, mệnh của Dư Hùng lại càng đặc biệt tốt. Phụ thân hắn chính là Dư gia gia chủ đương thời, gia gia thì là gia chủ đời trước. Nếu như không có gì bất ngờ, tương lai hắn sẽ tiếp ban của phụ thân, trở thành một đời gia chủ mới của Dư gia.

Một tháng trước, thằng nhóc này chạy đến rừng cây nhỏ ngoại ô chơi, lại bị hắn nhìn thấy cảnh tượng kỳ quái một thiếu niên đang gặm đá!

Trong cơn tò mò, hắn đưa thiếu niên bị thương rất nặng này mang về Dư gia, cũng đem đối phương an trí ở trong phòng chứa củi cất giấu, mỗi ngày đều sẽ lấy ít đồ cho đối phương ăn. Tuy nhiên, tính ham chơi quá nặng, hắn luôn tìm một số thứ lung tung đến, tỷ như đá, sắt.

Theo Dư Hùng thấy, cái này rất thú vị.

Không cần phải nói, thiếu niên cái gì đều có thể ăn này tự nhiên chính là tiểu ăn tạp Vương Hà. Sau khi Triệu gia chiến bại, hắn và những người khác tản mát, dựa vào Tấn Vân Lưu Quang Bộ một đường trốn đến nơi cực lạnh này, ngay cả sức nhúc nhích cũng không có. Nếu không phải được Dư Hùng cứu, hắn phỏng chừng phải chết ở nơi rừng hoang núi thẳm kia.

Thiên phú năng lực của hắn có thể khiến cho hắn ăn bất kỳ thứ gì để khôi phục linh lực, nhưng đồng dạng mỗi ngày hắn cũng phải ăn thật nhiều. Một khi lượng ăn không thể thỏa mãn, tinh lực của hắn sẽ không theo kịp, thậm chí chết đói.

Có lợi tất nhiên cũng có hại.

Tuy nhiên nơi cực lạnh này cũng liền thừa thãi Băng Phúc Thảo. Thứ này lại không giàu linh lực, hơn nữa Dư Hùng cũng không có hứng thú nhìn đối phương ăn cỏ, trừ bỏ thịt thú ra cũng chính là một số thứ kỳ lạ cổ quái như tảng đá, cục sắt. Khiến cho tốc độ phục hồi như cũ của tiểu ăn tạp gần như trì

trệ không tiến.

Tiểu ăn tạp đón lấy khối sắt đầy sao kia, thiên phú năng lực tự động vận chuyển, hắn lập tức lộ ra vẻ vui mừng. Khối sắt đầy sao này cực kỳ quý báu, ít nhất có thể khiến cho thương thế của hắn khôi phục một hai phần ngàn!

– Tiểu Hùng, cảm ơn, sau này ta xin sư phụ thu ngươi làm đồ đệ! Hắn thuận miệng hứa hẹn điều kiện, chẳng những là tên ăn tạp cũng là đồ lừa gạt, mắt không nháy liền đem Chu Hằng bán.

– Vậy ta về sau cũng cái gì đều có thể ăn sao? Dư Hùng hưng phấn nói. Nhóc con nào hiểu được cái gì là quyền lực, cái gì là thực lực, chỉ là ngây thơ theo đuổi thứ mình thích.

– … Đại khái vậy! Tiểu ăn tạp hơi chần chờ nói.

– Tốt! Tốt lắm! Dư Hùng dùng sức hút một cái, xịt hai dòng nước mũi vừa mới thò ra lập tức lại rụt về.

Tiểu ăn tạp thì là bộ dạng đại ca cầm đầu, nói: – Về sau ngươi đi theo ta, bảo đảm ăn no uống say!

– Ừ ừ ừ! Dư Hùng chỉ biết hít mũi thò lò gật đầu, hắn nào biết thiên hạ cường giả phân chia thực lực như thế nào, chỉ biết đối phương có thể ăn đá gặm sắt, lợi hại hơn so với gia gia mấy trăm lần.

Trên thực tế, gia gia hắn chẳng qua mới vào Tụ Linh Cảnh, cũng quả thật kém xa không phải là đối thủ của tiểu ăn tạp.

– Tiểu Hùng, ngàn vạn không thể nói cho người khác chuyện của ta, đợi ta thương lành, liền mang ngươi du sơn ngoạn thủy khắp nơi! Tiểu ăn tạp thận trọng nói.

– Ta hiểu! Ta hiểu! Dư Hùng liên tục gật đầu.

– Ta muốn bế quan luyện hóa khối sắt đầy sao này, ngươi ba ngày sau lại mang đồ ăn cho ta!

– Tiểu ca ca, răng miệng ngươi thật tốt!

Dư Hùng đầy hâm mộ nói.

– Đó là đương nhiên, nói đến ăn, ta tuyệt đối thiên hạ vô địch! Tiểu ăn tạp dương dương đắc ý nói. Chỉ luận khẩu vị lớn, hắn quả thật không phải là đối thủ của Phong Liên Tình, nhưng

nếu nói răng miệng tốt, như vậy Phong Liên Tình tuyệt đối không so được với hắn, bởi vì hắn cái gì đều có thể ăn!

Vương Hà há mồm cắn tới khối sắt đầy sao, rắc một tiếng, khối sắt lập tức bị hắn cắn mất một miếng, răng miệng tốt thật sự khiến người trố mắt. Hắn ăn không ngừng, chỉ mấy miếng liền đem khối sắt đầy sao chừng nắm tay này ăn sạch.

Dư Hùng mặt đầy hâm mộ. Là một thằng nhóc chả hiểu chuyện gì, nó vốn đối với ăn uống tràn đầy hứng thú, hy vọng biết bao nếm thử mùi vị của bàn, gạch tường, ngói.

Nhất định phải trở thành đồ đệ của sư phụ tiểu ca ca, tu thành thần công có thể ăn!

Hắn rời phòng chứa củi, đi tìm đám bạn nhỏ của mình chơi đùa.

Năm đứa trẻ đều không quá 10 tuổi, nhưng thế giới này là thiên hạ của võ giả, tuổi bọn họ tuy nhỏ lại đều đã bắt đầu tập võ. Chỉ là trình tự võ đạo của Lẫm Phong Trấn không cao, cả đám cũng chỉ có tu vi Luyện Thể tầng một, tầng hai.

Dư Hùng tuổi nhỏ nhất, tự nhiên thời gian tu luyện cũng muộn nhất, khó khăn lắm chỉ có tu vi Luyện Thể tầng một, kém xa không thể so với bốn đứa kia. Rất nhanh nó liền trở thành đối tượng khi dễ của bốn đứa.

Bọn chúng đều còn nhỏ, còn chưa ý thức được tầm quan trọng của địa vị, bởi vậy khi đánh nhau cũng không hề có ý tứ nhường Dư Hùng.

– Hu hu hu! Dư Hùng bị đánh đau, lập tức khóc ré, lớn tiếng nói không chơi.

– Thật là đồ gấu nhũn! Bốn đứa trẻ kia đều khinh bỉ nói.

– Nói bậy, ta mới không phải là gấu nhũn! Dư Hùng hút nước mũi nói: – Chờ sau khi ta bái sư phụ, các ngươi đều không phải là đối thủ của ta!

– Ha ha, đồ khoác lác!

– Ta không khoác lác. Ta nói cho các ngươi biết, tiểu ca ca của ta cái gì đều có thể ăn, cho dù là tảng đá, cục sắt! Dư Hùng không phục nói.

– Khoác lác! Khoác lác!

– Không tin? Ta lần sau có thể dẫn các ngươi đi xem! Tuy nhiên, các ngươi cũng không nên phát ra âm thanh, tiểu ca ca nói tuyệt đối không thể đem chuyện của hắn nói cho người

khác biết!

Năm ngày sau, đại đường Dư gia, một buổi hội nghị gia tộc đang khẩn cấp mở ra.

Đối với Dư gia mà nói, đây là một tin tức bất hạnh, bởi vì gia chủ đại nhân của bọn họ hai tháng trước vào núi săn bắn một con hung thú, không nghĩ tới chọc tới cha mẹ của nó. Đây chính là tồn tại Tụ Linh tam trọng thiên, đem đội ngũ săn thú của Dư gia này giết tan tác, cuối cùng cũng chỉ còn lại hai người sống trở về vào hôm trước.

Trong đó cũng không bao gồm vị gia chủ đại nhân kia!

Mặc dù nói không có tận mắt nhìn thấy gia chủ đại nhân bị giết, hết thảy đều có khả năng, nhưng gia chủ đại nhân là cường giả Tụ Linh Cảnh duy nhất trong đội ngũ, hiện tại hai người yếu hơn hắn ngược lại trở về, nhưng hắn lại vẫn như cũ không thấy bóng dáng. Điều này có ý nghĩa gì?

Đối với chi hệ tộc nhân Dư gia mà nói, đây lại là một cơ hội ngàn năm một thuở, bởi vì chủ mạch nhân đinh không vượng. Già thì đã là nến tàn trong gió, một thân tu vi không đủ nửa phần, hơn nữa còn tàn một cánh tay; Trẻ thì bé tí cả ngày thò lò mũi xanh. Người nào có thể đảm đương nổi trách nhiệm tiếp tục dẫn dắt gia tộc đi tới?

Nếu đã không được, như vậy liền nhường cho người có năng

lực tới quản lý!

Dư gia chi hệ phần đông, thế lực mạnh nhất tổng cộng có bốn phòng, đều là hậu nhân đường huynh đệ lão gia Dư gia, cách chủ mạch không tính là quá xa, bởi vậy bình thường đạt được tài nguyên tu luyện cũng tương đối nhiều, cho những người này đều tăng lên tới cảnh giới cao nhất Luyện Thể tầng 10.

Nhưng đột phá Tụ Linh Cảnh cần có đủ lĩnh ngộ, ở nơi cực lạnh võ đạo không hưng thịnh này liền quá khó, ít nhất Dư gia trừ hai người lão gia chủ và gia chủ đương thời, không có người thứ ba là "cường giả" Tụ Linh Cảnh.

Dư gia có quy định như thế, gia chủ đương nhiệm có thể chỉ định người thừa kế. Nếu người thừa kế là Tụ Linh Cảnh, như vậy hết thảy đều không có vấn đề. Mà nếu như người được thừa kế không phải là Tụ Linh Cảnh, như vậy khi có tộc nhân đột phá Tụ Linh Cảnh, người được thừa kế phải nhường ngôi!

– Lão gia chủ, gia chủ đại nhân đã nhiều ngày như vậy không có tin tức, chỉ sợ là dữ nhiều lành ít!

– Nước không thể một ngày không vua, nhà cũng không thể một ngày vô chủ. Lão gia chủ, nên vì Dư gia chúng ta chọn lập một gia chủ mới!

– Đúng đúng, vẫn xin lão gia chủ không nên trì hoãn nữa!

Trên thực tế, từ 10 ngày trước một màn này đã từng phát sinh, chỉ là khi đó đội ngũ săn thú kia một người đều chưa về, lão gia chủ liền lấy lý do tuyết lớn phủ núi, đường khó đi để thoái thác.

Đối với chuyện này, những người khác cũng không nói gì, dù sao đây chỉ là trở về muộn một chút, ai cũng không biết xảy ra chuyện gì.

Nhưng hiện tại bất đồng, người trở về đã minh xác nói rõ đoàn người gia chủ gặp phải yêu thú cường đại. Cường giả Tụ Linh Cảnh tuy rằng có thể xưng hùng Lẫm Phong Trấn, nhưng nếu đưa tới trong núi sâu, thật đúng là không tính vào đâu!

Khả năng ngã xuống phi thường cao!

Lần này xem lão gài làm sao thoái thác!

Đương nhiên, nếu lão gia chủ thực lực còn như năm đó, như vậy bọn họ tự nhiên không dám làm càn! Nhưng ai bảo lão gia chủ năm đó chiến đấu với yêu thú tới xâm chiếm bị thương nặng, hiện tại nhiều nhất còn sót lại nửa phần lực lượng, càng bị hung thú cắt đứt một cánh tay. Chiến lực như vậy, nhiều nhất cũng chỉ tương đương Luyện Thể tầng 10!

Cho nên, chúng tộc nhân chi hệ không hề sợ hãi gia chủ tiền

nhiệm tuổi cao sức yếu này.

Lão gia chủ gọi là Dư Tắc Sĩ, hắn đột phá Tụ Linh Cảnh vốn có thể có 200 năm tuổi thọ, nhưng bởi vì lúc trước bị thương quá nặng, tổn hao tinh nguyên căn bản, hiện tại cũng chỉ sống lâu hơn người thường mười mấy năm.

Đây vốn cũng xem như là trường thọ, hắn cũng không có gì tiếc nuối, dù sao cũng là vì tồn vong của gia tộc mới trả giá lớn như vậy! Nhưng không nghĩ tới là, hiện tại không ngờ gặp phải tộc nhân bức thoái vị!

Nhất là hậu nhân của mấy vị đường huynh đệ kia, hắn nể tình cũ, cho bọn họ tài nguyên tu luyện cũng nhiều nhất, khiến cho thế lực của mấy nhánh bọn họ có một không hai gia tộc, nhưng hiện tại không ngờ lại là bọn họ kêu gào lợi hại nhất!

Ăn cháo đá bát a!

Dư Tắc Sĩ trong lòng bi phẫn, nhưng một là thực lực của hắn giảm mạnh, hai là cho dù thực lực có đủ cũng chưa chắc nhẫn tâm đi trấn giết đám hậu nhân của đường huynh đệ này.

Nhưng là, Dư gia này là hắn và con trai dốc sức hai đời mới thủ hộ được, chỉ có thể giao vào trong tay cháu trai Dư Hùng, ai cũng đừng mơ cướp đi.

Lão già nhắm mắt lại, bình ổn phẫn nộ trong lòng, sau đó mở mắt ra, trên mặt đã tràn đầy sát khí lẫm liệt.

Con trai tám phần đã đi, hắn dù liều cái mạng già cũng phải vì cháu trai dốc sức làm ra một tương lai!

– Các ngươi muốn ngôi gia chủ này? Được, trước tiên bước qua thi thể lão phu! Lão híp nửa mắt nói, ánh mắt lạnh lẽo.

– Lão gia chủ, thời đại thuộc về ngươi đã qua rồi, hiện tại không nên cản trở nữa! Những tộc nhân chi hệ kia nhao nhao nói, trong tiếng cười lạnh của bọn họ, Dư Hùng bị đẩy ra, trên cổ lại gác một thanh trường kiếm sáng loáng.

Thằng nhóc sớm bị dọa sợ, sắc mặt trắng bệch, nhưng hai dòng nước mũi vừa muốn rơi xuống lại bị hắt "xịt" một cái hút về.

Chương 833: Tiểu Ăn Tạp ra tay!

– Hùng nhi!

Dư Tắc Sĩ cả kinh kêu lên một tiếng, thân thể đứng mạnh lên, giống như một đầu hùng sư nổi giận.

Năm đó hắn chính là gia chủ hơn ba mươi năm, cộng thêm là cường giả Tụ Linh Cảnh, tuy rằng hiện tại đã thoái vị nhiều năm, thực lực đại tổn, nhưng uy nghi vẫn còn đó, đôi mắt giận dữ vẫn là khiến người khác trong lòng phát lạnh, không tự chủ được mà lui ra phía sau một bước.

– Lão gia chủ, nếu là ngươi vẫn khư khư cố chấp, e rằng không phải chỉ là tổn thất một đứa con trai!

Một gã tộc nhân Dư gia lạnh lùng nói, hắn là đứa con của đường huynh Dư Tắc Sĩ, tên là Dư Thịnh, hiện giờ vừa mới hơn 40 tuổi, tu vi đạt tới Luyện Thể tầng mười, đúng là thời điểm tuổi xuân cường thịnh.

Hắn bình thường mơ miêng môt tiêng "Tắc Sĩ thúc" gọi rất thân thiết, nhưng bây giờ là trở mặt vô tình, xông vào tuyến đầu.

– Các ngươi dám!

Dư Tắc Sĩ đầu bạc đứng đấy, độc tí vỗ mạnh vào tay ghế, ghế dựa làm từ đàn mộc tốt nhất kia lập tức bị đánh nát.

– Lão gia chủ, nghĩ lại đi a!

Lợi kiếm xẹt qua trên cổ của Dư Hùng, sâu nửa tấc, lập tức có một đạo máu tươi chảy ra, người cầm kiếm kia chính là đứa con của Dư Thịnh, năm nay mới vừa 20 tuổi, lại là người vô cùng tàn nhẫn.

Vành mắt Dư Tắc Sĩ muốn nứt ra, nếu tu vi của hắn còn, như vậy muốn cứu cháu trai ra, trấn áp phản loạn tự nhiên dễ như trở bàn tay, nhưng hiện tại hắn trừ bỏ thỏa hiệp, còn có con đường thứ hai có thể đi sao?

– Gia gia …

Dư Hùng thì sợ tới mức run run, nước mũi chảy đầy mặt kêu lên. Bình thường chỉ có gia gia thương hắn nhất, bởi vậy khi bị hù dọa hắn cũng chỉ muốn vọt vào trong ngực của gia gia tìm kiếm sự bảo hộ.

– Cháu ngoan, đừng sợ! Đừng sợ! Gia gia ở chỗ này đây!

Dư Tắc Sĩ đầu tiên là dịu dàng an ủi Dư Hùng một tiếng, sau đó mới buồn bả nhìn về phía mọi người, một đôi ánh mắt lạnh lùng khiến hắn vô cùng đau lòng cùng phẫn nộ.

– Hảo, nhất mạch của lão phu từ nay về sau không tham dự cạnh tranh vị trí gia chủ nữa!

Hắn run rẩy nói.

– Ha ha ha! Lão gia chủ đã ra một quyết định chính xác!

Mọi người đều là cười nói.

– Tuy nhiên, vì để ngừa vạn nhất, chúng ta còn có một điều kiện thêm vào!

Dư Thịnh âm trầm nói.

– Cái gì?

Dư Tắc Sĩ tràn đầy chán ghét nói, hiện tại hắn tràn đầy thất vọng đối với gia tộc này.

– Chúng ta muốn phế đan điền của Hùng nhi!

Dư Thịnh lãnh đạm nói.

– Các ngươi dám!

Dư Tắc Sĩ lập tức nhảy dựng lên, nếu là phế đan điền đi, như vậy thì không cách nào tu luyện võ đạo nữa, cả đời đều chỉ có thể làm một người bình thường! Những người này … Thật là ác độc!

Đây là muốn nhổ cỏ tận gốc sao?

– Lão gia chủ, đây là nghĩ cho mọi người! Hùng nhi nếu không thể tu vũ, vậy mọi người tự nhiên đều yên tâm, người nhà với nhau sao có thể hoài nghi nhau, đề phòng lẫn nhau a? Lão gia chủ nói xem có đúng không?

Dư Thịnh vô sỉ nói.

Dư Tắc Sĩ tức giận đến toàn thân phát run, nếu Dư Hùng không thể tu luyện, như vậy hy vọng quật khởi nhất mạch của hắn chỉ có thể đặt ở trên thân đời sau Dư Hùng. Nhưng về sau Dư Hùng khẳng định không có năng lực gì. Mà hắn cũng là cây đèn cầy sắp tắt trong gió, thời gian còn dư lại không nhiều, có thể đoán được, nhất mạch này của hắn nhất định là phải xong đời!

– Lão gia chủ, xin ngươi mau mau ra quyết định!

Trường kiếm trong tay đứa con của Dư Thịnh thoáng sít chặt, cổ của Dư Hùng lại có máu tươi trào ra, đau đến mức tiểu thí hài liên tục giãy giụa, hai dòng nước mũi cũng vương ra theo đó.

– Các ngươi … Thắng!

Dư Tắc Sĩ vô lực ngồi về trong ghế, giống như già nua đi mấy chục tuổi, bất cứ lúc nào cũng có khả năng bước hai chân vào chỗ chết.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đều là lộ ra nụ cười lạnh.

Tuy rằng thực lực của lão già này giảm mạnh, nhưng lạc đà

gầy có thể so với ngựa lớn, nếu thật sự đánh nhau hắn vẫn là có thể kéo theo vài người xuống nước. Cho nên, có thể không đánh mà thắng, giải quyết vấn đề viên mãn tự nhiên không ai không muốn!

Đợi sau khi phế Dư Hùng đi, chuyện tranh đoạt vị trí gia chủ còn dư lại sẽ không liên quan tới nhất mạch của Dư Tắc Sĩ.

Dư Thịnh nháy mắt với đứa con, người trẻ tuổi kia hiểu ý, một bàn tay ấn vào trên đan điền Dư Hùng, chỉ cần nhẹ nhàng một cái, liền có thể chấn vỡ đan điền yếu ớt của tiểu phá hài. Từ đó khiến tiểu phá hài này trọn đời cách biệt với võ đạo.

Dư Tắc Sĩ nhìn ở trong mắt, lại bất lực, chỉ có thể tức giận nhắm hai mắt lại, hai dòng lệ lại là chảy ra không cách nào khống chế.

– Chậm đã!

Đúng lúc này, một tiếng hét lớn mạnh vang lên.

Mọi người đều đưa mắt nhìn lại cửa, đây là hội nghị trọng yếu nhất của gia tộc, ai ồn ào ở bên ngoài?

Đang lúc mọi người nhìn chăm chú, chỉ thấy một thiếu niên mới chỉ 15, 16 tuổi đang đi tới với tốc độ thật chậm, giống như

bị trọng thương, cả người lộ ra một vẻ chững chạc không nói ra được.

– Tiểu ca ca!

Dư Hùng cũng quay đầu nhìn lại, lập tức kêu lên, nhưng bởi vì động tác, trên cổ lại bị cứa ra một vết thương, đau đến mức nước mũi của hắn văng ra ngoài.

Thiếu niên này dĩ nhiên chính là Tiểu Ăn Tạp Vương Hà.

– Tiểu tử, ngươi là ai, dám tiến vào trọng địa nghị sự của Dư gia?

Rất nhiều người của Dư gia cũng là quát lớn.

Vương Hà suy yếu lia nhanh qua mọi người một vòng, nói:

– Mau thả tiểu đệ của ta!

Con bà nó, tiểu tử này chẳng biết tại sao lại xuất hiện, lại quát lớn kêu bọn họ phải phóng thích con tin, hắn không có não sao? Mao đầu tiểu tử chưa dứt sữa, bọn họ giơ tay chém xuống liền có thể xử lý một người!

– Tiểu tử, ngươi chui ra ngoài từ đâu vậy?

Một gã tộc nhân Dư gia nhảy ra ngoài, hắn có tu vi Luyện Thể tầng tám, đã có thể được xem là cao thủ ở Lẫm Phong Trấn.

– Hãy bớt sàm ngôn đi, còn không thả tiểu đệ của ta ra, nếu không ta ăn các ngươi!

Vương Hà khó chịu nói.

Hắn đã đi vào Linh Hải Cảnh, thần ý có thể hoàn toàn bao phủ Dư gia, nơi này cãi nhau bao lâu, tự nhiên kinh động hắn đang dưỡng thương. Hắn cũng không phải là người vong ân phụ nghĩa, mặc dù là thân bị thương nặng, nhưng vẫn chạy tới.

– Ha ha ha! Xú tiểu tử khẩu khí thật lớn, xem ta vả miệng của ngươi!

Tộc nhân Dư gia Luyện Thể tầng tám kia vọt ra, hai đấm xê dịch, đánh tới Vương Hà.

Bành!

Vương Hà chỉ là đánh ra một chưởng, chỉ thấy huyết ảnh xông lên tận trời, người nọ trực tiếp bị đánh thành một cơn mưa máu!

Lập tức, mọi nơi đều kinh hãi!

Thiếu niên này … là cường giả Tụ Linh Cảnh sao? Nếu không thì, cho dù là cường giả Luyện Thể tầng mười cũng không thể một chưởng đánh nát một gã võ giả Luyện Thể tầng tám!

Tụ Linh Cảnh còn trẻ như vậy? Thật bất khả tư nghị!

Lão gia chủ tìm đến một cường viện như vậy từ đâu a?

Chẳng lẽ buông bỏ như vậy sao?

Trong khoảng thời gian ngắn, mọi người của Dư gia đều suy nghĩ rất nhiều, bọn họ không cam lòng buông bỏ cơ hội tốt như vậy, nhưng đối với võ giả Tụ Linh Cảnh … Bọn họ đều là bị miểu sát a!!

Đương nhiên là có người buồn cũng có người vui mừng, tỷ như Dư Tắc Sĩ, tuy rằng hắn không biết rõ đã xảy ra chuyện gì, nhưng thiếu niên này hiển nhiên quen biết cháu trai, hơn

nữa cũng là đến giúp một tay, hắn tự nhiên hết sức vui mừng.

Đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi a!

– Phốc!

Đúng lúc này, Vương Hà lại là phun một búng máu ra ngoài, thân hình rung chuyển, gương mặt lập tức trở nên trắng bệch.

Hắn bị thương nặng, căn bản ngay cả nhúc nhích cũng là không cho phép, huống chi còn đi đến nơi này, còn miễn cưỡng ra tay?

– Hắn bị thương!

– Đúng vậy, hơn nữa còn là bị thương rất nặng, miệng cọp gan thỏ mà thôi!

– Không cần sợ hắn!

Thấy một màn như vậy, rất nhiều tộc nhân Dư gia muốn nửa đường bỏ cuộc lập tức lại nhảy lên, nhao nhao đánh trống reo hò.

– Các ngươi có biết hay không, các ngươi rất ồn ào!

Tiểu Ăn Tạp cau mày nói.

– Ta là bị trọng thương, nhưng muốn giết các ngươi lại là dễ dàng, ai không muốn sống nữa thì nói, cứ tới đây thử xem!

Thương thế hắn nặng hơn thì cũng là cường giả Linh Hải Cảnh, mạt sát vài tiểu võ giả ngay cả Tụ Linh Cảnh cũng chưa đột phá tự nhiên giống như chơi đùa.

Đương nhiên, có thể không ra tay thì sẽ không ra tay, hiện tại hắn nhúc nhích cũng thương cân động cốt, vô cùng thống khổ.

– Ha ha ha! Ngươi dọa ai đó!

Lại một tộc nhân Dư gia nói, rút đao giận dữ bổ tới Tiểu Ăn Tạp.

Lúc này, Tiểu Ăn Tạp ngay cả xuất thủ cũng lười, mặc kệ đối phương bổ tới một đao, với phòng ngự Linh Hải Cảnh của hắn cho dù đối phương liều mạng dùng tánh mạng chém tới một trăm năm thì như thế nào?

Bành!

Một đao này chém tới, lại là bắn ngược trở về với tốc độ nhanh hơn, phốc một tiếng, đúng là khảm vào trong đầu người tấn công. Một đạo tiên huyết rỉ ra, người nọ còn chưa có chết hẳn, lấy co tư thê không thể tin nổi xoay người lại, miệng hơi mở muốn nói cái gì, nhưng một chữ cũng phun không ra, dưới chân mềm nhũn, ngã xuống đất mà chết.

Này!

Bị chém một đao, ngược lại đối phương lại bị chém chết?

Quá khoa trương đi!

Như vậy còn đánh thế nào?

Tâm tình của tộc nhân Dư gia thật giống như ngồi xe cáp treo, lúc cao lúc thấp, đối mặt với "quái vật" như vậy, bọn họ làm sao có thể không tuyệt vọng?

– Cây đao này không tồi!

Tiểu Ăn Tạp hư không nhấc đao của đối phương lên, sau khi lau chùi vết máu phía trên, cắn một đoạn lưỡi dao, cứ vừa cầm vừa nhai như vậy, sau đó nuốt vào.

Quái … Quái vật! Thật là quái vật a!

Mỗi người của tộc nhân Dư gia giống như ngu ngốc, chính là Dư Tắc Sĩ cũng không ngoại lệ, cường viện này đến tột cùng là người hay yêu thú a, làm sao có thể ăn sống lưỡi dao? Không, cho dù là nấu chín cũng không thích hợp để người ăn a!

Nhóp nhép! Nhóp nhép!

Toàn bộ gian phòng chỉ có thanh âm liên tục nhai kỹ của Tiểu Ăn Tạp, những người khác thì đơ ra như gỗ, hai mắt vô thần. Đương nhiên, hai mắt Dư Hùng thì tỏa ánh sáng, hắn hâm mộ nhất chính là Vương Hà có thể ăn bất cứ thứ gì.

– Còn không thả người?

Tiểu Ăn Tạp vừa ăn vừa nói, hắn quả thật không muốn ra tay, vừa ra tay tựu sẽ khiến thương thế tăng thêm vài phần.

Thả người đi, gặp gỡ quái vật này còn có cái gì dễ nói.

– Gia gia!

Dư Hùng lập tức chạy tới chỗ Dư Tắc Sĩ, đứa nhỏ xấu xa ủy khuất a, hắn vẫn không rõ xảy ra chuyện gì, chỉ cảm thấy những thúc thúc bá bá kia làm sao lại chơi trò chơi thô lỗ như vậy.

Dư Tắc Sĩ ôm Dư Hùng vào trong ngực, lúc này mới dâng lên một cỗ cảm giác chân thật, một lần nguy cơ của gia tộc đúng là được hóa giải dễ dàng như vậy!

-Khặc khặc khặc, lão phu tới không tính là muộn chứ?

Một đạo thanh âm đột nhiên vang lên.

– Ai?

– Người nào?

Tộc nhân Dư gia đều là kêu lên, bọn họ cũng sắp điên rồi, đây tột cùng là trọng địa nghị sự của bọn họ, hay là chợ a, như thế nào từng người từng người không quen biết chạy tới?

Tiểu Ăn Tạp lại là biến sắc, hắn nhận ra cái thanh âm này, chính là cao thủ một đường đuổi giết hắn đến tận đây!

Người này, tên là Đàm Minh Hiên, chính là cường giả Kết Thai Cảnh!

Hắn không ngờ đuổi tới nơi này?

Làm sao có thể?

Mình không phải là che dấu tất cả dấu vết ư? Hơn nữa còn có Ẩn Tức Phù sư phụ cho hắn, làm sao lại lộ tung tích ra ngoài?

Chương 834: Sư phụ đến đây!

– Dư nghiệt của Triệu gia, ngươi cho là đã chạy thoát khỏi Ngũ Chỉ sơn của bổn tọa?

Một đạo bóng người cao gầy giống như u linh xuất hiện trong hành lang, trừ bỏ Tiểu Ăn Tạp, những người khác căn bản không biết hắn xuất hiện như thế nào.

– Lão già, ngươi làm sao tìm được ta?

Tiểu Ăn Tạp cũng không e ngại, ngược lại rất là tò mò, hỏi.

Bóng người cao gầy kia tự nhiên chính là Đàm Minh Hiên, hắn cười lạnh một tiếng, lúc vừa muốn nói chuyện, ngoài cửa lại có người tới.

– Ha ha ha! Các ngươi nghĩ đến đám các ngươi thắng? Không nghĩ tới a, ta mới là người thắng cuối cùng!

Lần này đi vào từ cửa, là một người trung niên chừng bốn mươi, tu vi nhiều nhất chỉ có Luyện Thể tầng sáu, tầng bảy.

Hắn đồng dạng là tộc nhân Dư gia, tên là Dư Hải Vinh.

– Dư Hải Vinh, đây là chuyện gì xảy ra?

Mắt thấy tình thế xoay chuyển, tộc nhân Dư gia nhao nhao cả kinh kêu lên.

– Phi, dựa vào các ngươi cũng xứng gọi thẳng tên của ta?

Dư Hải Vinh gắt một tiếng.

– Từ hiện tại bắt đầu, ta chính là gia chủ đại nhân của các ngươi!

Hắn ưỡn ngực thập phần phách lối, sau đó lập tức xoay mình, đi tới bên người Đàm Minh Hiên, cung kính nói:

– Tiền bối, tiểu tử này chính là người ngươi muốn tìm!

Vô nghĩa, lão tử tiến vào trước ngươi, ánh mắt cũng không mù, không thấy được sao?

Trong lòng Đàm Minh Hiên cực kỳ khó chịu, hắn vốn muốn giả bộ cao thâm khó lường, không nghĩ tới bị một câu của đối phương bán đi.

Tiểu Ăn Tạp tự nhiên bừng tỉnh đại ngộ, nói:

– Thì ra là hắn báo cho ngươi!

Ở trong phòng chứa củi của người ta, mặc hắn cẩn thận như thế nào thì vẫn là không thể nào che giấu hành tung!

Hắn lại không biết, thực ra cũng không phải hắn không đủ cẩn thận, mà là Dư Hùng không cẩn thận tiết lộ tin tức của hắn cho tiểu tử bạn, mà trong đó có một người bởi vì vụng trộm nhìn thấy Tiểu Ăn Tạp ăn Thiết Thạch trở về nói cho cha mẹ biết – cũng chính là Dư Hải Vinh, liền khiến tin tức truyền ra ngoài.

Nguyên bản cũng không có cái gì, nhưng sau khi Đàm Minh Hiên truy tìm Tiểu Ăn Tạp, tiến hành rồi treo giải thưởng với truy nã Tiểu Ăn Tạp ở phụ cận, vừa vặn bị Dư Hải Vinh đi ra giao hàng Dư Hải Vinh, vì thế hắn liền mời Đàm Minh Hiên lại đây.

Mà điều tốt hắn có thể lấy được, chính là có thể trở thành gia chủ của Dư gia, điểm ấy đối với Đàm Minh Hiên mà nói, hoàn

toàn là dễ như trở bàn tay!

Đàm Minh Hiên vung tay áo, nói:

– Dư nghiệt Triệu gia, còn không thúc thủ chịu trói, nể tình ngươi tuổi còn nhỏ đã có thể tiến vào Linh Hải Cảnh, chủ nhân nhà ta chẳng những có thể tha cho ngươi khỏi chết, còn có thể thu ngươi làm đồ đệ!

Linh … Linh Hải Cảnh!

Mọi người của Dư gia đều bị rung động, vẻ mặt chết lặng!

Thực lực của bọn họ yếu là yếu, nhưng cũng không gây trở ngại cho bọn họ biết cấp độ của võ đạo a! Trên Luyện Thể là Tụ Linh, trên Tụ Linh còn có Sơ Phân, Ích Địa, Khai Thiên, Sơn Hà, sau khi vượt qua bốn cảnh giới này mới có thể tiến vào Linh Hải Cảnh!

Mạnh … Mạnh tới mức thái quá a!

Trách không được tộc nhân lúc trước chém hắn một đao, ngược lại đánh chết chính mình!

Tuy nhiên, lão nhân này có tư cách đuổi giết cường giả Linh Hải Cảnh, vậy hắn chẳng phải là càng thêm lợi hại sao?

Ahhh, Dư gia bọn họ đến tột cùng đã bị cuốn vào trong lốc xoáy như thế nào?

– Phi! Nếu muốn ta đổi môn phái, các ngươi cũng không nhìn lại xem chính mình có xứng hay không!

Tiểu Ăn Tạp vẻ mặt khinh thường..

– Ta đã có sư phụ, hơn nữa vĩnh viễn cũng chỉ có một sư phụ! Chính là Chuẩn Tiên một kiếp thì có gì đặc biệt hơn người? Sư phụ ta chỉ tu luyện hơn mười năm liền phi thăng Tiên giới, đây mới thật sự là thiên tài! Chờ thời điểm sư phụ ta hạ phàm, người nào người nấy sẽ bị đánh vào cái mông!

Sau khi Tiểu Ăn Tạp nói một hơi vài câu, lập tức liên tục ho khan.

Kinh ngạc đến ngây người!

Chuẩn Tiên một kiếp! Phi thăng Tiên giới!

Tộc nhân Dư gia đã hoàn toàn không có phản ứng, chỉ có da mặt đang không ngừng co quắp, ân oán của loại tầng thứ này tùy tiện một đạo dư ba cuốn qua cũng có thể làm cho bọn họ bị hủy diệt nát tan thành bụi!

– Tiểu tử, nếu ngươi muốn chết, vậy cũng đừng trách lão phu thủ đoạn độc ác vô tình, tự tay phá hủy một thiên tài!

Đàm Minh Hiên cười lạnh nói.

– Muốn đánh liền đánh, thật sự là lề mề!

Tiểu Ăn Tạp khinh thường nói, trong thâm tâm hắn tất cả đều là dã tính hung hãn. Nếu không lúc trước cũng không dám đơn thương độc mã nắm chủy thủ đi ám sát Chu Hằng.

– Tự tay hủy diệt một thiên tài, mặc dù có điểm đáng tiếc, nhưng cũng có một loại cảm giác thành tựu khác!

Cuối cùng Đàm Minh Hiên ra tay, với ánh mắt của hắn tự nhiên nhìn ra được đả thương mà Tiểu Ăn Tạp nhận được đến tột cùng nặng bao nhiêu, cho nên tuyệt không để ý nói nhiều lời vô nghĩa.

– Đáng tiếc, ngươi không có cơ hội này!

Một đạo âm thanh trong trẻo truyền đến, tràn đầy uy nghiêm chí cao vô thượng!

Mọi người của Dư gia mỗi người đều chết lặng, dù sao hôm nay đã quá nhiều người đến đây, nhiều hơn một người nữa cũng không ít, cũng không biết đây là ai.

Ông!

Một chưởng này của Đàm Minh Hiên đánh ra, làm thế nào cũng không hạ xuống được, một cổ lực lượng này đánh không ra lập tức toàn bộ phản hồi lại trong cơ thể, đánh cho hắn đỏ bừng cả khuôn mặt, lập tức phun một búng máu ra ngoài.

Nhưng càng làm cho hắn khiếp sợ lại là thực lực của người thần bí này!

Người ta căn bản ngay cả bản thân cũng không có hiện, đã khiến cho hắn hộc máu, đây là khác biệt về thực lực như thế nào?

– Sư … Sư phụ!

Tiểu Ăn Tạp lại là ngạc nhiên kêu lên, trên mặt tràn đầy vẻ khó tin.

Đây là tự nhiên, Chu Hằng mới phi thăng tới Tiên giới vài năm, như thế nào lại đã đi xuống phàm nhanh như vậy?

Sư phụ?

Lúc trước nghe thiếu niên này nói, sư phụ hắn đã phi thăng lên Tiên giới! Chẳng lẽ … Tiên nhân hạ phàm?

Mọi người của Dư gia nguyên bản đều cho là mình sẽ không bị kinh ngạc nữa, nhưng sững sờ bây giờ lại làm cho bọn họ choáng váng, chỉ cảm thấy một trái tim căn bản không đủ dùng a!

Chờ một chút!

Thiếu niên kia xưng Dư Hùng là tiểu đệ, chẳng phải là nói Dư gia bọn họ có liên hệ với tiên nhân sao?

Mẹ ruột a! Ông trời a!

Làm bằng hữu với tiên nhân!

Dư gia muốn thăng quan tiến chức sẽ như diều gặp gió! Không không không, phải là gió bão cuốn tới chín tầng trời!

Bọn họ tự nhiên không đủ tư cách lôi kéo tình cảm cùng đồ đệ của tiên nhân, nhưng bọn họ là người của Dư gia a, đi theo Dư Hùng là tốt rồi, nói không chừng liền có thể được ban cho mấy viên Tiên đan!

Trái tim của tộc nhân Dư gia đều là kinh hoàng.

Hưu, bóng người nhoáng lên một cái, trong hành lang lại thêm một người. Đây là một thanh niên dáng người thon dài, tóc đen dày đặc, trên da tràn đầy một tầng thần huy khó có thể hình dung, làm cho người ta kìm lòng không đặng mà phát lên lòng kính sợ không gì sánh được.

Thanh niên này, dĩ nhiên chính là Chu Hằng.

Hắn thực ra đã đến một lúc, chỉ là luôn luôn đang nhìn mà thôi, cũng không vội ra tay.

Đây là rèn luyện về ý chí đối với Tiểu Ăn Tạp, càng là thời

điểm nguy hiểm, thì càng có thể ma luyện ý chí của người ta.

– Các … Các hạ, không, tiền bối, tôn tính đại danh của tiền bối là?

Đàm Minh Hiên vội vàng cung kính nói, hắn tự nhiên không tin người trẻ tuổi trước mặt này là sư phụ của Tiểu Ăn Tạp, tiên nhân nào có dễ dàng hạ phàm như vậy?

Hơn nữa cũng quá đúng dịp đi, đồ đệ vừa xảy ra chuyện, sư phụ liền chạy lại đây? Nói đùa!

– Ngươi không phải đã biết sao?

Chu Hằng tươi cười, tùy ý một chỉ điểm tới chỗ Tiểu Ăn Tạp, khí tức sinh trưởng lan tràn, hắn chẳng những là Minh Tiên 17 tướng, lại còn vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn!

Trong tiền thân của Hỗn Độn Thiên Kinh, Huyết Hà Thiên Kinh cùng Thanh Mộc Thiên Kinh đều có tác dụng trị liệu, mà sau khi dung hợp, Hỗn Độn Thiên Kinh tự nhiên cũng có được năng lực trị liệu, đồng thời hiệu quả còn tăng lên nhiều lần!

Chỉ một ngón tay ra, ánh sáng vàng lưu chuyển, giống như thần tích vô thượng phát sinh.

Tiểu Ăn Tạp lập tức nhảy lên một cái, lập tức nhào tới dưới chân Chu Hằng, nói:

– Sư phụ! Người ta chính là nhớ ngươi muốn chết a!

Thương thế của hắn đã là diệt hết.

Kỳ tích!

Người của Dư gia giới hạn trong cấp độ nên cũng không biết sự thần kỳ một ngón tay này của Chu Hằng, nhưng Đàm Minh Hiên là cường giả Kết Thai Cảnh, hắn tự nhiên biết Tiểu Ăn Tạp bị đả thương nặng bao nhiêu!

Muốn trị liệu đả thương như vậy, chính là Chuẩn Tiên một kiếp cũng phải hao tổn linh lực rất lớn, hơn nữa cũng không phải một hai ngày liền có thể thấy hiệu quả!

Tiên nhân!

Tuyệt đối là tiên nhân!

Phù phù!

Đàm Minh Hiên hai chân mềm nhũn, không tự chủ được liền quỳ xuống. Sau khi quỳ, tôn nghiêm của hắn cũng không còn, thuận lý thành chương run giọng nói:

– Đàm Minh Hiên bái kiến thượng tiên!

Thượng … Thượng tiên!

Tộc nhân Dư gia lúc này mới tỉnh ngộ lại, vội vàng cũng quỳ theo, miệng nói thượng tiên, thành kính cung kính.

– Sư phụ!

Dư Hùng cũng nhào ra, cũng muốn quỳ gối dưới chân Chu Hằng, chia sẻ một cái bắp đùi khác.

Chu Hằng nhẹ nhàng phất một cái, đứa nhỏ xấu xa này liền trở về trong lòng ngực Dư Tắc Sĩ. Hắn không vui liếc mắt nhìn Tiểu Ăn Tạp một cái, tiểu tử này lại thay mặt hắn nhận đồ đệ lung tung! Lúc trước là đứa nhỏ xấu xa của Hải tộc, hiện tại lại là mao hài kỳ quái này!

– Hắc hắc!

Tiểu Ăn Tạp gãi đầu một cái, bắt đầu giả hồ đồ.

Chu Hằng cũng không nhẫn tâm trách móc nặng nề, hắn thật không có dạy dỗ tên đồ đệ này cái gì, ngược lại còn không bằng Hách Liên Đông a! Hắn ném một viên đan dược ra, nói:

– Sau khi ăn, lại đi đánh một trận cùng hắn!

– Rõ, sư phụ!

Nghe Chu Hằng nói những lời này, Tiểu Ăn Tạp liền biết rằng Chu Hằng bỏ qua cho chính mình. Liền vội vàng tiếp nhận đan dược rồi ăn, cũng không nhìn một chút xem là cái gì.

– Ngươi không sợ đây là độc dược?

– Sư phụ làm sao có thể hại ta a!

Tiểu Ăn Tạp nịnh bợ, lập tức khoanh chân ngồi xuống, luyện hóa dược lực trong đó.

Chu Hằng vươn một chưởng đặt tại đỉnh đầu Tiểu Ăn Tạp. Tuy rằng Vương Hà cái gì cũng đều có thể ăn, nhưng hắn cho chính là Nguyệt Hoa Đan a, đó là tiên nhân Nguyệt Minh Cảnh mới có thể luyện hóa, nếu là không có hắn hỗ trợ, Tiểu Ăn Tạp tuyệt đối là bị nổ tung.

Ầm!

Trên người của Tiểu Ăn Tạp lập tức phun ra tiên quang, đó là dược lực cuồng bạo tạo ra đối với tu vi hiện tại của hắn, trực tiếp tràn ra.

Từng đạo hương khí tràn đầy, tu vi của tộc nhân Dư gia đều là tăng cao, Luyện Thể tầng bảy phi thăng tới Luyện Thể tầng tám, Luyện Thể tầng tám nhảy vào Luyện Thể tầng chín, về phần Luyện Thể tầng mười thì mơ hồ chạm tới cánh cửa Tụ Linh Cảnh!

Thật sự là Tiên đan a!

Chỉ là mùi thuốc người khác ăn vào, không có tiêu hóa tràn ra từ trong thân thể đã có hiệu lực như thế, vậy trực tiếp dùng sẽ có được bao nhiêu chỗ tốt?

Ùng ục!

Mọi người đều nuốt ngụm nước miếng, dùng ánh mắt vô cùng hâm mộ nhìn Tiểu Ăn Tạp.

Ngạn ngữ nói, một người đắc đạo, gà chó lên trời, quả thế a!

Kết Thai Cảnh!

Kết Thai nhất trọng thiên, nhị trọng thiên, tam trọng thiên!

Thần Anh Cảnh!

Thần Anh nhất trọng thiên, nhị trọng thiên, tam trọng thiên!

Hóa Thần Cảnh!

Ngắn ngủi nửa tiếng, tu vi của Tiểu Ăn Tạp nhảy ba cấp, trực tiếp tăng vọt trở thành Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, đạt tới Hóa Thần tam trọng thiên. Nếu là Chu Hằng nguyện ý, hoàn toàn có thể làm cảnh giới của Tiểu Ăn Tạp tiếp tục cất cao, chỉ là phương thức dựa vào ngoại lực tăng tu luyện lên chung quy không đủ bền chắc, cơ sở không có rắn chắc, về sau có thể sẽ có vấn đề lớn.

Được rồi! Từ từ sẽ đến!

– Đến đến, xú lão đầu, chúng ta tới đại chiến 300 hiệp!

Tiểu Ăn Tạp nhảy lên một cái, hào khí vạn trượng nói với Đàm Minh Hiên.

– Thiên, Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh!

Phốc!

Đàm Minh Hiên lập tức phun một ngụm máu ra ngoài.

Chương 835: Lấy lại tôn nghiêm!

Ngươi nha là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, không biết xấu hổ khi dễ tiểu nhân vật mới vừa vào Kết Thai Cảnh như hắn sao?

Đàm Minh Hiên hộc máu, không nên khi dễ người ta như vậy a!

Tiểu Ăn Tạp đâu để ý nhiều như vậy, lúc trước hắn bị Đàm Minh Hiên đuổi giết phải chật vật mà chạy, nếu không phải hắn nắm giữ Tấn Vân Lưu Quang Bộ cộng thêm vận khí cũng không kém, hắn sớm đã chết ở trong tay đối phương.

Hắn cũng không phải là người lấy đức báo oán, ngược lại, bởi vì từ nhỏ cha mẹ đã chết trong tay hành thi, tính cách của hắn càng có khuynh hướng có cừu báo cừu, có oán báo oán!

Hơn nữa, hồi báo gấp mười!

Ngươi có nguyện ý đánh hay không đó là chuyện của ngươi, tại sao có thể ảnh hưởng tới ta?

Hơn nữa, thời điểm hắn chạy trốn lúc trước cũng không muốn Đàm Minh Hiên đuổi giết hắn, nhưng đối phương sẽ nghe sao? Một khi đã như vậy, hiện tại hắn động thủ cần gì phải để ý Đàm Minh Hiên có nguyện ý hay không!

Bành!

Kết Thai Cảnh thì làm sao là đối thủ của Hóa Thần Cảnh? Chỉ là một nắm tay, Đàm Minh Hiên liền bị Tiểu Ăn Tạp đánh ra ngoài gian phòng, đánh thành bã vụn!

– Trở về!

Chu Hằng nói.

– Sư phụ, ngươi thu Tiểu Hùng làm đồ đệ đi, tiểu tử này rất ngoan!

Tâm gian trá của Tiểu Ăn Tạp vẫn không chết.

Chu Hằng trừng mắt, tên này lập tức cúi đầu.

Tuy nhiên, hắn lập tức lại ngẩng đầu lên, nói:

– Sư phụ, ta muốn lưu lại thêm vài ngày! Trước kia ngươi giáo dục đồ nhi, nhận chút ân huệ của người ta, phải tương báo lại nhiều lần, đồ nhi muốn làm chút gì đó cho bọn họ!

Chu Hằng gật gật đầu, không quên ân, không quên quá khứ, đây là một loại phẩm đức tốt. Hắn nói:

– Vậy cho ngươi thời gian ba ngày, ba ngày sau đó liền về địa chỉ cũ của Triệu gia, sau khi tính toán rõ ràng nợ cũ, chúng ta liền về Tiên giới!

– Rõ, sư phụ!

Tiểu Ăn Tạp cung kính gật đầu, nhưng thời điểm cúi đầu xuống, lại là nháy mắt với Dư Hùng.

Thân hình Chu Hằng nhoáng lên một cái, đã là biến mất.

Mọi người của Dư gia nhìn Tiểu Ăn Tạp, lại nhìn Dư Hùng một chút, ánh mắt trở nên vô cùng nhiệt huyết.

Đừng nói Chu Hằng, chính là thiếu niên này cũng đã là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, chỉ cần có thể nhấc lên một chút quan hệ cùng hắn, liền có thể hoành hành toàn bộ Long Hà đại lục!

Đương nhiên, đùi của Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh bọn họ không dám tùy tiện đi ôm, nhưng đứa nhỏ xấu xa Dư Hùng này còn không dễ dụ sao?

Bọn họ lập tức vây quanh Dư Hùng, mỗi một người đều là hoa ngôn xảo ngữ, dường như vừa rồi người cầm kiếm đặt trên cổ đứa nhỏ xấu xa này để tiến hành bức vua thoái vị hoàn toàn không quan hệ cùng bọn chúng!

– Cút!!

Dư Tắc Sĩ phẫn nộ quát. Bọn người kia mới vừa rồi còn ép ông cháu bọn họ vào tử lộ, hiện tại lại còn làm như chuyện gì cũng không có phát sinh, thật cho rằng hắn cũng là đứa nhỏ ba tuổi sao?

Nhưng Dư Tắc Sĩ quát tháo có thể dùng sao, trong mắt của người Dư gia tràn đầy tất cả đều là tiên nhân, Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, vì để tạo ra quan hệ cùng tồn tại như vậy, bọn họ đâu còn muốn mặt mũi gì?

Tiểu Ăn Tạp cười lạnh một tiếng, nhưng hắn là người giết chóc quả quyết, thời điểm 7, 8 tuổi liền dám cầm dao găm giết người, hiện tại chẳng lẽ còn nhẹ dạ?

…

Chu Hằng về tới sơn cốc của người Triệu gia để ở tạm, lúc này cố nhân tề tụ, bao gồm cả các nhạc phụ nhạc mẫu kia. Ở Tiên giới, hắn đã trở thành tồn tại vô địch, ai thấy hắn không thể không vô cùng cung kính.

Nhưng ở trong này, hắn lại trở thành thế hệ nhỏ, người hắn phải gọi một tiếng trưởng bối thật sự nhiều lắm.

Cưới nhiều lão bà chính là điểm này không tốt a!

Chu Hằng cũng không có nhàn rỗi, mà là tìm kiếm pháp khí có thể cất chứa vật còn sống ở nơi nơi.

Lần này người mà hắn cần đưa lên Tiên giới thật đúng là hơi nhiều, Giới Môn cũng chỉ có thể mở ra một lần, sao có thể mang hết mọi người đều lên Tiên giới? Bởi vậy hắn nhất thiết phải kiếm được một kiện Tiên Cư, thậm chí còn phải là vài kiện!

Tiên Cư không thể thông qua Giới Môn, nhưng giữa hai đại giới vẫn tồn tại khe hở, ngẫu nhiên sẽ tự mình mở ra một cái chỗ hổng, liền có vật phẩm có thể xuyên qua đến Tiên giới; nói thí dụ như Tiên đại lục đụng vào Huyền Càn Tinh lúc trước.

Hơn nữa sau trăm van năm trước Tiên giới bị đánh, không gian càng trở nên không ổn định, số lượng loại chỗ hổng, khe hở này rất nhiều, muốn tìm được một kiện Tiên Cư cũng không phải chuyện quá mức khó khăn.

Chu Hằng đã nhìn chằm chằm Thiên Bảo Các nơi này, nếu muốn tầm bảo, tìm Thiên Bảo Các tuyệt đối là đúng.

Quả nhiên, Thiên Bảo Các không để cho hắn thất vọng, Thiên Bảo Các nơi này quả thật có một kiện Tiên Cư. Nhưng cũng chỉ có một kiện, hơn nữa không gian còn hơi nhỏ. Bởi vậy, Chu Hằng lại thông qua Tinh Môn đi tinh cầu khác, ba ngày qua đi tổng cộng thu được 4 Tiên Cư.

Đủ!

Chu Hằng cũng không phải là con lừa đen. Sau khi tính toán đã đủ liền mang cho mọi người cùng nhau về Tiên giới, hắn liền lên đường hồi phủ.

Ba ngày nay Triệu Đoạt Thiên cũng không có nhàn rỗi, hắn phát thiệp mời tới tất cả võ giả Kết Thai Cảnh, Thần Anh Cảnh, Hóa Thần Cảnh ở Long Hà đại lục, mời mọi người mười ngày sau đi tới địa chỉ cũ của Triệu gia làm chứng, Triệu gia muốn tuyên cáo Đông Sơn tái khởi!

Sở dĩ là mười ngày sau, bởi vì không có nhiều thời giờ như vậy, thì truyền tin tức ra ngoài như thế nào, để người ta kịp chạy tới như thế nào.

Triệu gia quả thật sẽ rời đi theo Chu Hằng, nhưng muốn đi cũng phải đi quang minh chính đại, khí thế đường đường!

Chiêu cáo thiên hạ, kết liễu ân oán cũ, mới có thể đi được kiên định!

Chu Hằng cấp độ cao, nguyên bản không có hứng thú thông báo cho thiên hạ về chuyện này, nhưng nếu Triệu Đoạt Thiên muốn làm như vậy, hắn đương nhiên cũng sẽ không phản đối.

Như thế cũng tốt, tựu lấy một vở kịch hoa lệ để làm lời hạ màn.

Tuy nhiên sau khi tin tức truyền ra, thiên hạ náo động.

Triệu gia không phải vừa mới bị bảy vị Chuẩn Tiên hợp lực tấn công sao? Không phải thất bại thảm hại sao Như thế nào đột nhiên lại muốn mở đại hội gì đó ở địa chỉ cũ? Bọn họ đây là ngại sống lâu quá sao, nên muốn oanh oanh liệt liệt chiến một trận sau đó đi tìm chết sao?

Không ai hiểu được người Triệu gia nghĩ như thế nào, nhưng

mọi người đều rất có hứng thú, 99% người nhận được lời mời quyết định tiến đến, nhìn lại xem Triệu gia đến tột cùng đang giở trò quỷ gì, hoặc là nhìn xem Triệu gia oanh oanh liệt liệt chết thế nào.

Toàn bộ Long Hà đại lục đều bởi vì quyết định này của Triệu Đoạt Thiên mà trở nên náo nhiệt.

Ba ngày sau đó, Tiểu Ăn Tạp trở về, về phần hắn xử lý chuyện Dư gia như thế nào, Chu Hằng không có hỏi, hắn tin tưởng tên đồ đệ này.

Chu Hằng rất chờ mong gặp lại bạn cũ ở Huyền Càn Tinh, tỷ như tổ bốn người Chư Chí Hòa ở Hắc Thủy Điện, Tang Thanh Sơn của Thượng Thiên Võ Viện, sau khi những người này nhận được tin tức, hẳn cũng sẽ tới địa chỉ cũ của Triệu gia để xem.

Mấy ngày nay hắn bắt đầu làm đồng tử tán tài, lấy ra bảo vật, đan dược Tiên giới phân cho người bên cạnh. Đương nhiên, rất nhiều đan dược cấp bậc rất cao, trừ phi có Chu Hằng, ngũ đại Long Hoàng cấp bậc Minh Tiên tự mình bảo vệ, nếu không ăn vào khẳng định đi đời!

Tuy nhiên không có vấn đề gì, cấp bậc đan dược gì Hỏa Thần Lô cũng sẽ luyện chế được, chỉ cần có đủ tài liệu.

Mà đối với Chu Hằng mà nói, đừng nói Phàm giới, cho dù là

Tiên giới thì có chỗ nào có thể xưng là vùng cấm? Hắn có thể đi tới bất kỳ môi trường hiểm ác nào, thu được dược liệu trân quý nhất, từ đó luyện chế ra đan dược cấp cao nhất Phàm giới.

Chờ đợi mấy ngày nay, hắn liền vội vàng luyện đan.

Theo từng lô đan dược ra lò, toàn bộ cấp độ võ đạo của Triệu gia đã đại tăng, tốc độ nhanh kinh người.

Tộc nhân Triệu Gia lúc trước nén giận đủ lâu rồi, hiện tại theo thực lực đại tăng, bọn họ cũng vô cùng mong đợi gặp lại cường địch, sau đó phá tan những người này thành từng mảnh, chiến một trận lấy lại tôn nghiêm của Triệu gia!

Thời gian nhanh chóng trôi qua, ngày thứ chín, mọi người rời khỏi sơn cốc, sau khi đi tới thành thị gần nhất, cưỡi Truyện Tống Trận chạy về địa chỉ cũ của bọn họ ở Long Hà đại lục.

Sau khi qua bảy lần truyền tống, bọn họ rốt cục đi tới Lục Nguyên Thành.

Đây là thành thị lúc trước mà Triệu gia ở, bất quá bọn hắn cũng không có hiện thân trước.

Ngày thứ mười!

Lục Nguyên Thành đã là biển người, chẳng những cường giả được mời cơ bản tới hết, chính là rất nhiều võ giả bậc thấp cũng là nghe tin mà tới, để tòa thành thị vốn là thập phần phồn vinh cũng trở nên chật chội.

– Thời gian không sai biệt lắm!

– Chúng ta đi!

Chu Hằng cùng mọi người đi tới trước, đi đến địa chỉ cũ của Triệu gia.

Trên đường bị chặn? Không có vấn đề gì! Đừng nói Chu Hằng cùng các ái thê của hắn đều là cấp bậc Minh Tiên, chính là Triệu Đoạt Thiên cũng đã đi vào Chuẩn Tiên một kiếp, tùy ý thả ra một đạo khí thế liền có thể chấn cho người chặn đường tách ra, nhường ra một lối đi.

Mười mấy phút sau, bọn họ xuất hiện ở chỗ không xa địa chỉ cũ của Triệu gia.

– Thời gian sắp tới, như thế nào người của Triệu gia còn chưa có xuất hiện?

– Đúng a, có phải đang đùa chúng ta hay không a?

– Không thể nào! Gọi chúng ta từ rất xa tới, chơi rất tốt a?

– Triệu gia, lão tử khinh bỉ các ngươi!

Mắt thấy đã sắp đến ước định vào lúc giữa trưa, nhưng người của Triệu gia vẫn không có hiện thân, những người chạy tới xem trò vui kia không kìm nổi mà kêu lên.

Triệu Đoạt Thiên đưa tay chặn lại, ý bảo mọi người không nên đi ra giải thích cái gì, thời gian còn chưa tới a, bọn họ không cần phải gấp gáp; nhân vật chính tự nhiên phải đúng giờ, đúng hạn mới lóe sáng đăng tràng, quá sớm liền mất đi hiệu quả chấn động.

Theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều người trở nên không nhịn được, nhao nhao chửi rủa. Đừng nhìn những người này đều là võ giả, nhưng công phu miệng lưỡi không hề kém cỏi so với bác gái ở hàng xóm.

– Đến lúc rồi!

Triệu Đoạt Thiên nói, giơ tay lên, lớn tiếng nói:

– Con cháu Triệu gia, theo ta đi!

Bọn họ sải bước bước vào địa chỉ cũ của Triệu gia, tuy nhiên Chu Hằng cũng không có đi cùng, hiện tại tự nhiên còn không phải thời điểm hắn lóe sáng đăng tràng.

– Đó là Triệu Đoạt Thiên!

– Thiên tài đột phá Hóa Thần Cảnh nhanh nhất Long Hà đại lục!

– Không nghĩ tới Triệu gia thật sự xuất hiện!

– Thật không biết lý do mà bọn họ làm như vậy, thật sự là chán sống sao?

Một hàng người cùng Triệu Đoạt Thiên đi tới địa chỉ cũ của Triệu gia, nơi này còn có lưu lại dấu vết của đại chiến lúc trước, gạch bể tường sụp cho thấy sự thảm thiết của trận chiến ấy.

– Các vị, hôm nay mời mọi người lại đây, chính là để mọi người làm chứng!

Triệu Đoạt Thiên cất giọng nói:

– Triệu gia ta té ngã ở nơi nào, sẽ đứng lên ở đó! Ai cũng không có khả năng đả bại người của Triệu gia chúng ta! Trước kia không được, hiện tại không được, tương lai cũng không thể!

Hắn mạnh mẽ nói, khắp nơi bốn phương tám hướng, tùy ý một góc thành phố cũng đều có thể nghe được rõ ràng.

– Ha ha ha! Khẩu khí thật lớn!

Ở bên trong một tiếng cười dài, vù, chỉ thấy một đạo nhân ảnh bay vụt tới, xuất hiện trước cửa Triệu gia, đứng trước mặt Triệu Đoạt Thiên.

Chu Hằng mặc dù không có hiện thân, nhưng thần ý của hắn cường đại cỡ nào, trong nháy mắt khi người kia mở miệng đã là nhìn quét rõ ràng tướng mạo, tu vi của người đó. Hắn thoáng sửng sốt, bởi vì đây lại là một cố nhân!

Tỉnh Thiên!

Chương 836: Tiểu Ăn Tạp chiến Tỉnh Thiên!

Tỉnh Thiên là một thiên tài bi kịch.

Hắn vốn là hậu duệ Tiên nhân có được huyết mạch Man Thần tộc, còn chiếm được kế thừa bước đầu của Đại Năng Man Thần tộc, có tiềm lực trở thành thiên kiêu đương thời. Đáng tiếc, hắn gặp Chu Hằng.

Bất kỳ thiên tài sinh hoạt tại cùng một thời đại với Chu Hằng đều là bi ai, bởi vì bất kể bọn họ ưu tú như thế nào đi nữa, cũng sẽ bị Chu Hằng đuổi theo, cũng sẽ bị rơi xa xa phía sau.

Nếu như có thể điều chỉnh tâm tính, ý thức được Chu Hằng căn bản là yêu nghiệt, hoàn toàn không cần thiết đi so với quái vật như vậy, như vậy đi con đường của mình, làm như thế nào thì vẫn là như thế.

Nhưng nếu là muốn ganh đua, so sánh với Chu Hằng, như vậy thật bất hạnh, sẽ bị mất mặt!

Tỉnh Thiên chính là xui xẻo như vậy!

Hơn nữa, hắn còn không có dễ dàng buông được như vậy, bởi vì "tình nhân" mối tình đầu của hắn thành nữ nhân của Chu Hằng! Chuyện này tương đương với đầu bị đội mũ xanh, thân là một người nam nhân, lại là một thiên tài, cục tức này làm sao nhịn được?

Đáng tiếc, hắn ở trong Thượng Thiên Võ Viện bị Chu Hằng đánh cho hoa rơi nước chảy, đến sau lại biết Chu Hằng trở thành Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, nhờ phúc của đối phương, mới có thể từ Huyền Càn Tinh lấy Tinh Môn rời đi, đi tới Long Hà đại lục.

Theo Chu Hằng đại sát tứ phương, sau khi chém chết vô số Chuẩn Tiên, Sáng Thế Đế, phi thăng Tiên giới, Tỉnh Thiên cũng từng nghĩ thông suốt, không suy nghĩ thêm về chuyện Chu Hằng nữa. Tuy nhiên vận khí của hắn thật đúng là không tồi, bốn năm trước ngẫu nhiên đi vào động phủ của một vị cường giả thượng cổ, nhận được đại lượng tài nguyên tu luyện trân quý, bế quan một hơi xông lên Hóa Thần Cảnh!

Lúc hắn đi ra, chợt nghe tin tức bảy đại Chuẩn Tiên đạp đổ Triệu gia, hắn đầu tiên là đột nhiên cười, đợi nghe được Triệu gia còn muốn trở lại, đột nhiên gợi lên bi thương trong lòng hắn!

Chu Hằng ly khai, thân nhân bằng hữu của hắn vẫn còn!

Nếu tìm không thấy Chu Hằng để báo thù, trên thực tế hắn

cũng tự biết không có năng lực này, đối phương yêu nghiệt hơn nhiều so với hắn, nhưng thân nhân của Chu Hằng cũng sẽ không yêu nghiệt như thế a?

Lửa giận đọng lại thật lâu trong lòng đột nhiên bùng lên như vậy, Tỉnh Thiên quyết định đến Triệu gia đại sát một hồi!

Hắn phi thường chờ mong, Chu Hằng nếu là biết thân bằng hảo hữu ở Phàm giới bị hắn giết hại hầu như không còn, trên mặt sẽ là biểu tình như thế nào, trong lòng sẽ đau đến cỡ nào!

– Hôm nay, chính là tận thế của Triệu gia các ngươi!

Tỉnh Thiên nhìn mọi người, không hề cố kỵ thả khí tức Hóa Thần Cảnh của hắn ra, nhìn thấy vô số người bị khí thế của hắn ép tới không thở nổi, điều này làm cho hắn hưởng thụ cảm giác ưu việt về sự cao cao tại thượng.

Ngự trị trên chúng sinh, nắm giữ số mạng của người khác. Loại cảm giác này cực kỳ tuyệt vời!

– Tỉnh Thiên, ngươi chớ quên, ngươi cũng là người của Huyền Càn đại lục!

Một người đi ra chỉ trích, chính là Nguyên Thạch Hưởng trong Thượng Thiên Võ Viện! Năm đó hắn chính là cường giả Kết

Thai Cảnh, đáng tiếc hắn cũng không phải thiên phú kinh người đến nghịch thiên, lại không có được kỳ ngộ gì. Hiện tại vẫn là Kết Thai Cảnh.

– Thì ra là Nguyên sư!

Tỉnh Thiên xoay mình chào một cái, sau đó nói:

– Đây là ân oán cá nhân của ta với Triệu gia, thỉnh Nguyên sư thối lui đến một bên, miễn cho đợi lát nữa động thủ, ta không cẩn thận một chút làm cho Nguyên sư bị thương!

Tên này, mặt ngoài cung kính, nhưng trên thực tế lại là kiêu ngạo!

Nguyên Thạch Hưởng tức giận tới mức run run, chỉ tay vào Tỉnh Thiên lại là nửa câu cũng nói không nên lời.

Bởi vì thiên phú của Tỉnh Thiên tương đối khá, hắn từng hết sức coi trọng người này, cũng từng ái mộ chỉ điểm, không nghĩ đến tiểu súc sinh này không ngờ trở mặt liền vô tình! Nghịch đồ! Nghịch đồ a!

Tuy nhiên, đám người xem náo nhiệt bốn phía lại là vui vẻ, không nghĩ tới không ngờ Huyền Càn Tinh thành nội chiến của khách đến thăm.

– Tỉnh Thiên, nghe nói ngươi cùng sư phụ ta từng là đồng môn. Nguyên bản ta nên gọi ngươi một tiếng sư bá. Tuy nhiên, ngươi người này rất không tôn sư trọng đạo, ta cũng xấu hổ khi kêu loại người như ngươi là sư bá!

Tiểu Ăn Tạp nhảy ra ngoài, vỗ ngực một cái, nói:

– Nghe nói ngươi vẫn ghen tị muốn chết đối với sư phụ ta. Đáng tiếc ngươi căn bản không phải đối thủ của sư phụ ta, vậy hãy để cho ta miễn cưỡng làm đối thủ của ngươi đi!

Tỉnh Thiên lập tức giận dữ, thiếu niên này lại dám nói như thế cùng hắn?

Chu Hằng! Lại là Chu Hằng!

Tên này đi rồi, nhưng đồ đệ của hắn cũng dám kiêu ngạo với ta?

Giết chết hắn!

Phàm là mọi người có liên quan với Chu Hằng đều phải chết!

Hung mang trong mắt Tỉnh Thiên đại lộ. Hắn lạnh lùng nhìn Tiểu Ăn Tạp, bởi vì trên người đối phương mang Ẩn Tức Phù mà Chu Hằng cho, tuy rằng Ẩn Tức Phù đối với võ giả Hóa Thần Cảnh đã không có hiệu quả quá tốt, nhưng hiện tại bản thân Tiểu Ăn Tạp cũng là Hóa Thần Cảnh, vẫn là có thể đưa đến tác dụng nhất định, để Tỉnh Thiên không thể nhìn ra sâu cạn.

Nhưng Tỉnh Thiên như thế nào cũng sẽ không tin tưởng chính là năm năm thời gian trôi qua, Chu Hằng sẽ dạy dỗ ra một đồ đệ cấp Hóa Thần Cảnh!

Bởi vậy, hắn chỉ là hừ lạnh một tiếng, lập tức ra tay đánh tới Tiểu Ăn Tạp.

– Ha ha ha! Xem lợi hại của ta!

Tiểu Ăn Tạp cười một tiếng dài, thân hình vọt lên, phản kích lại Tỉnh Thiên.

Bành! Bành! Bành!

Hai đại Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh đối chiến, từng đạo dư ba đẩy ra, đủ để tạo thành tuyệt sát với tồn tại một nửa bước tiên nhân trở xuống! Đây cũng là nguyên nhân vì cái gì mà Triệu Đoạt Thiên chỉ mời võ giả Kết Thai Cảnh trở lên lại đây, dù sao vẫn khó tránh khỏi một trận đại chiến, võ giả bậc thấp lại đây tham gia náo nhiệt là tự mình muốn chết!

Nhưng những người này tự mình muốn tới, Triệu Đoạt Thiên cũng không phải là người hiền lành gì, làm sao cần quản chết sống của bọn họ?

Ở bên trong một mảnh tiếng kêu thảm thiết, đám người không ngừng chạy ra bốn phía, đứng gần quá nguy hiểm!

Chu Hằng triển khai đại năng lực, đưa một tòa tửu lâu lơ lửng trên không trung, cùng với cha mẹ, ái thê ở trong này xem cuộc chiến, hắn nếu không muốn cho người ta nhìn thấy, ai có thể thấy được?

Chiến đấu cấp Hóa Thần Cảnh đối với võ giả Phàm giới là giao phong tầng cao nhất, nhưng đối với Chu Hằng bọn họ mà nói, căn bản không có cái gì bất đồng với đứa nhỏ và gia gia, hai mắt vừa ý chỉ là ham muốn náo nhiệt, đại bộ phận thời gian chúng nữ đều là lấy lòng công công bà bà (bố chồng, mẹ chồng).

Biểu tình của Nam Cung Nguyệt Dung có chút phức tạp, nếu là không có ngoài ý muốn năm đó, tám chín phần mười nàng sẽ gả cho Tỉnh Thiên.

Có thể tưởng tượng, thái độ của Tỉnh Thiên đối với nàng khẳng định sẽ tốt hơn 1000 lần, gấp một vạn lần so với Chu Hằng, nhưng hiện tại nàng tối đa cũng đã là Linh Hải Cảnh, đủ để chống đỡ Kết Thai Cảnh. Nhưng đi theo Chu Hằng, cho dù là không làm cho đối phương vui, ngay cả thời điểm Hoặc Thiên tăng thể chất của chư nữ lên cũng bỏ qua nàng và Lan Phi, nhưng luôn có thể kiếm được một ít chỗ tốt.

Chu Hằng một đường tu vi tăng vọt, lấy được chí bảo loại nào? Hơn nữa hắn còn có Thánh khí luyện đan như Hỏa Thần Lô, chúng nữ tu luyện cho tới bây giờ cũng không thiếu đan dược!

Nàng hiện tại rõ ràng đã là Nhật Diệu Đế!

Tỉnh Thiên? Có tư cách đặt chung một chỗ so sánh cùng nàng sao?

Cho nên nói, thiên phú tốt mấy, bản thân cố gắng nữa, cũng không sánh bằng một người nam nhân!

Bản thân Nam Cung Nguyệt Dung chính là một nữ nhân có dã tâm, tràn đầy sự khát cầu đối với thực lực, hiện tại cho dù là cho nàng một cơ hội, có thể sống lại một lần nữa, nàng vẫn sẽ chọn đi đường như cũ!

Đã là Nhật Diệu Đế, còn có thể chấp nhận chính mình hạ thấp thành Linh Hải Cảnh, Kết Thai Cảnh?

Cảnh giới tăng lên, không chỉ là thực lực tăng trưởng, còn có tuổi thọ gia tăng!

Không ai không muốn trường sinh bất tử!

Đi theo Chu Hằng, có lẽ thực sự có thể trở thành không già không chết, thoát khỏi sự tồn tại của đại đạo thiên địa!

Trong lòng nàng thở dài, thu hồi ánh mắt, cầm bầu rượu lên cung kính làm tỳ nữ.

Phía dưới, chiến đấu kịch liệt.

Tỉnh Thiên đúng là thiên tài, có được huyết mạch Man Thần tộc, một khi kích phát, lực lớn vô cùng! Tuy nhiên Tiểu Ăn Tạp cũng không đơn giản a, hắn giống với Phong Liên Tình, Hách Liên Đông, đều có vài phần thể chất của Thao Thiết tộc, cái gì cũng đều có thể ăn!

Thậm chí, lực lượng công kích đều có thể ăn luôn; điều kiện tiên quyết là lực lượng này không có cường đại đến trình độ trực tiếp oanh bạo thân thể hắn.

Đánh cùng người như vậy, quả thực chính là không biết làm sao!

Một quyền oanh qua, chẳng những không có cách nào tạo thành một chút xíu thương tổn, ngược lại lực lượng sẽ bị đối phương ăn, bổ sung linh lực cho đối phương, chuyện này ai có thể không xanh mặt a!

Tỉnh Thiên hoảng sợ, lại thẹn quá thành giận!

Hắn đấu không lại Chu Hằng cũng liền quên đi, nhưng thậm chí ngay cả đồ đệ của Chu Hằng cũng đấu không lại? Không được, hắn thua ai cũng có thể, chính là không thể thua bất luận kẻ nào có liên quan với Chu Hằng nữa!

– Bạo Thể Thuật!

Hắn hét lớn một tiếng, cả người đột nhiên kịch liệt bành trướng, từ một thanh niên thon dài biến thành Cự Nhân cao chừng trăm trượng, vô cùng khôi ngô, làm cho người ta có cảm giác khí phách đầu đội trời, chân đạp đất.

Bành, hắn vỗ song chưởng, lập tức dòng khí vô cùng kinh khủng tràn đầy, giống như cơn lốc tấn công Tiểu Ăn Tạp.

Lực lượng này vô cùng lớn, đúng là thổi Tiểu Ăn Tạp lên, Tỉnh Thiên nhân cơ hội đánh ra một chưởng.

– Quá yếu! Quá yếu!

Tiểu Ăn Tạp cười ha ha, hắn há miệng hút một cái, vù vù vù vù, những cơn lốc kia lập tức bị hắn hút vào miệng, bụng nhỏ phình lên, trong nháy mắt biến thành một tên lớn bằng gian phòng.

Ly kỳ là, bụng của hắn phồng lên lớn như vậy nhưng lại không có chút dấu hiệu nứt toác nào, dường như co dãn kinh người.

Người xem cuộc chiến đều là chậc chậc lấy làm kỳ lạ, loại chiến đấu này cũng không phải là mỗi ngày đều có thể nhìn.

Hiển nhiên, hai người này chẳng những đều là cường giả cấp Hóa Thần Cảnh, hơn nữa còn có huyết mạch đặc thù, nếu Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh thông thường gặp được bọn họ khẳng định đã sớm bại.

Tỉnh Thiên đánh tới, hạ xuống một chưởng!

Dưới chân Tiểu Ăn Tạp vừa động, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ. Ở Phàm giới, bộ thân pháp này tuyệt đối là siêu

nhất lưu, dưới tình huống cấp độ linh lực giống nhau, ai có thể bắt giữ? Hưu, Tiểu Ăn Tạp sau khi nhoáng lên một cái đã xuất hiện trước mặt của Tỉnh Thiên.

Tỉnh Thiên lập tức kinh hãi, lúc này song chưởng của hắn đã đánh ra, đúng là thời điểm phòng ngự trống không nhất!

Phốc!

Đúng lúc này, Tiểu Ăn Tạp phun ra ngoài một hơi!

Trước hắn đã hấp thụ số lớn cơn lốc, bị năng lực đặc biệt của hắn tồn trữ trong bụng, hiện tại đột nhiên trút hết ra!

Tóc Tỉnh Thiên lập tức bay lên, da mặt nhăn nhó!

Cơn lốc này uy lực quá mạnh mẽ!

Tuy nhiên, chỉ là cơn lốc này với phòng ngự bây giờ của Tỉnh Thiên là không sợ chút nào. Nhưng Tiểu Ăn Tạp phun ra ngoài cũng không chỉ là cơn lốc, còn bí mật mang theo vô số hàng lậu, tỷ như móng heo, mông gà, cái lỗ tai con lừa, … mà hắn ăn buổi sáng. Những bã vụn này cũng đi ra cùng.

Hơn nữa hiện tại mặt của Tỉnh Thiên lớn thế nào? Những cặn bã này đều đập vào mặt hắn không hề lãng phí một chút nào.

Tiểu Ăn Tạp một hơi phun hết ra, cái bụng khôi phục bình thường, hắn vỗ vỗ bụng, có chút đáng tiếc nói:

– Tiện nghi cho ngươi, chia sẻ mỹ vị của ta!

Phốc

Không ít người chịu không nổi, đã ói ra.

– Ta … Ta muốn giết ngươi!

Tỉnh Thiên ngửa mặt lên trời gầm lên, vô cùng nhục nhã! Vô cùng nhục nhã a!

Chương 837: Lão hòa giải đến!

Tiểu Ăn Tạp tuyệt đối là bị con lừa đen làm hư!

Cái gọi là gần son thì đỏ, gần mực thì đen, Tiểu Ăn Tạp năm đó bị con lừa đen dẫn theo một hồi, khẳng định khi đó đã học thói xấu của con lừa đê tiện kia!

– Các ngươi nhìn bổn tọa như vậy để làm chi?

Con lừa đen đang ngồi xổm ăn nhiều, nhìn thấy mọi người nhao nhao nhìn nó, vẻ mặt không khỏi mờ mịt, nhưng nó lập tức làm ra thái độ xấu hổ, nói:

– Nguyên lai các ngươi đều ngưỡng mộ bổn tọa a!

– Cút!!

Chúng nữ đều là mềm mại nói, con lừa đê tiện này không biết xấu hổ không cần da mặt, cho nó ba phần màu nó sẽ mở phường nhuộm, tuyệt đối là thói quen không đổi.

– Không nghĩ tới a, lúc trước Tiểu Ăn Tạp là đứa nhỏ khả ái cỡ nào!

– Hiện tại tuyệt không đáng yêu!

– Đều do con lừa đê tiện kia!

Con lừa đen đảo cặp mắt trắng dã, tiếp tục ăn, nói:

– Các ngươi thích như vậy, vì cái gì không tìm Chu tiểu tử sinh một đứa!

Nghe con lừa đê tiện này nói như vậy, chẳng những ánh mắt của chúng nữ trở nên ai oán, ngay cả Chu Định Hải cùng Triệu Khả Hân cũng nhìn sang Chu Hằng, đứa con có tiền đồ như vậy, bọn họ đã không còn có mong đợi gì, nói cứng không được hoàn mỹ thì chính là còn không có cháu ôm!

Toàn thân Chu Hằng lập tức phát lạnh, không phải hắn không muốn sinh, nhưng cảnh giới võ giả càng cao thì càng khó có thể sinh con, nếu không với một vị tiên nhân dồi dào thọ nguyên sẽ có thể có bao nhiêu con cháu?

– Ha ha ha! Bổn tọa thật ra có mấy bí phương, có thể bảo đảm

ngươi sinh ra con trai mập mạp!

Hỏa Thần Lô cũng tham gia náo nhiệt:

– Chỉ cần mười phần dị hỏa, thế nào, khoản giao dịch này có lời đi?

Chu Hằng liếc mắt, gấp cái gì a, hắn hiện tại mới chừng ba mươi tuổi, với thọ nguyên 30 vạn năm hiện tại của hắn mà nói, có ít nhất mười vạn năm giai đoạn thuộc loại "Tuổi khỏe cương trang"!

Có thời gian cày cấy lâu như vậy, sẽ không kết ra quả sao?

Hắn cũng không tin!

– Bếp lò, ngươi cũng là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, có tin ta ném ngươi vào trong sông băng vạn năm hay không, cho ngươi hưởng thụ một chút?

Hắn cười lạnh nói với Hỏa Thần Lô.

– Hắc hắc, chỉ đùa một chút thôi, làm gì để ở trong lòng nha, hai ta là ai với ai a!

Hỏa Thần Lô vội vàng cười ha ha. Nếu là nó sinh ra tay chân, lúc này nhất định là kề vai sát cánh, bộ dáng bằng hữu tốt.

Bọn họ nói chuyện ở trên trời, ở dưới đã đánh rất kịch liệt.

Tỉnh Thiên không biết bị bao nhiêu cặn bã thức ăn bắn lên mặt mũi, tự nhiên là phẫn nộ tới cực điểm, sau khi lau mặt, đã kích phát huyết mạch Man Thần tộc đến mức tận cùng. Toàn thân có quang hoa màu xanh lưu chuyển, như thần tướng từ trời cao đánh xuống.

Tiểu Ăn Tạp dĩ nhiên không sợ, trên thực tế hắn nắm giữ Tấn Vân Lưu Quang Bộ liền đứng ở thế bất bại, mặc kệ đối phương tấn công mạnh nữa, hắn chỉ cần dưới chân nhẹ nhàng điểm một cái liền có thể dời đi trong nháy mắt.

Với tu vi linh lực Hóa Thần Cảnh hiện tại của hắn đủ để chống đỡ hắn bay múa di chuyển như vậy, cũng không phải chạy đường dài, nếu là đường dài hắn cũng chỉ có thể vận chuyển Tấn Vân Lưu Quang Bộ nhiều nhất năm phút đồng hồ mà thôi.

Sau hơn một tiếng ác chiến, Tỉnh Thiên cuối cùng lộ ra bộ dạng chống đỡ hết nổi.

Hắn cũng không thể kích phát huyết mạch Man Thần tộc vô hạn, dù sao Man Thần tộc bất kể thế nào cũng là tồn tại ở Tiên giới, hắn mới chỉ là Hóa Thần Cảnh mà thôi, ngay cả cực hạn của Phàm giới cũng không có đạt tới, thì như thế nào có thể luôn luôn bảo trì trang thai như vậy.

Đợi hình thể của hắn biến trở về lúc đầu, lực lượng tự nhiên cũng giảm mạnh theo đó. Tiểu Ăn Tạp lập tức nắm lấy cơ hội triển khai tấn công.

Bành! Bành! Bành!

Ba kích liên tục, ngực của Tỉnh Thiên lập tức liền trúng ba quyền, phun một búng máu ra ngoài, sắc mặt trắng bệch, càng có một loại mờ mịt không thể tiếp nhận.

Thua Chu Hằng cũng liền quên đi, tên kia là một quái thai mấy vạn năm, thậm chí mấy triệu năm mới có thể xuất hiện, nhưng hắn lại còn bại bởi đồ đệ của Chu Hằng!

Điều này sao có thể?

Chẳng lẽ cả cuộc đời hắn đều phải sống ở dưới bóng Chu Hằng sao?

– Trò khôi hài cũng đủ rồi!

Ở bên trong một tiếng hừ lạnh, hưu hưu hưu. Bảy võ giả cường đại đến mức giống như muốn xé rách cái không gian này đồng loạt xuất hiện, trên thân mỗi một người đều bốc lên khí thế giống như ngọn lửa, vô cùng kinh khủng.

Chuẩn Tiên!

Tuy nhiên cũng chỉ là Chuẩn Tiên một kiếp mà thôi, Chuẩn Tiên hai kiếp bị thiên địa bài xích càng thêm nghiêm trọng, dáng vẻ bệ vệ kia còn cao hơn rất nhiều.

– Rõ ràng đều là đến từ một chỗ, lại nội đấu với nhau, thật sự là mất mặt xấu hổ!

Một gã Chuẩn Tiên lạnh lùng nói.

– Triệu Đoạt Thiên! Nếu ngươi quyết định không trốn nữa, có phải tính toán giao bí mật ra hay không?

Lại một tên Chuẩn Tiên nói, trên mặt có vẻ mong đợi.

Bọn họ tự nhiên không tin Triệu Đoạt Thiên là một tên đần độn, càng không tin hắn chiêu cáo thiên hạ thật là vì để liều tới cá chết lưới rách cùng bọn họ! Mà là Triệu Đoạt Thiên muốn khai ra. Muốn dùng bí mật kia để đổi lấy bình an của Triệu gia.

Thực ra, bảy tên Chuẩn Tiên kia hứng thú không lớn đối với thống trị Long Hà đại lục, bọn họ một ngày nào đó có thể bay tới Tiên giới, nhưng đã nghĩ biện pháp mang theo mọi người của gia tộc cùng nhau phi thăng, như vậy lập nên gia nghiệp lớn hơn nữa ở Phàm giới thì có ích lợi gì?

Bọn họ rất nguyện ý tiến hành trao đổi như vậy!

Nhìn lại Triệu Đoạt Thiên sẽ biết, ngắn ngủi năm năm thời gian liền từ Kết Thai Cảnh xông lên Hóa Thần Cảnh, nếu nói bên trong không có đại bí mật gì, quỷ cũng sẽ không tin tưởng a?

Di, không đúng, tên này tiến vào Chuẩn Tiên!

Hắn nhất định nắm giữ đại bí mật gì đó!

Ánh mắt của bảy đại Chuẩn Tiên không khỏi trở nên càng thêm nồng nhiệt, “đại bí mật” Hóa Thần Cảnh trước kia bọn họ có thể không để ý, nhưng nếu như có thể có tác dụng đối với Chuẩn Tiên, vậy bọn họ sao có thể không động tâm?

Triệu Đoạt Thiên đi lên trước, nói:

– Các ngươi vì ham muốn cá nhân, tùy ý ra tay với người không cừu không oán cùng các ngươi, bất quá là ỷ vào các ngươi có chút thực lực thôi, hôm nay, ta liền cho các ngươi biết, thực lực của các ngươi xa xa chưa đủ!!

– Ha ha ha ha ha ha!

Bảy đại Chuẩn Tiên cũng là cười lớn.

Triệu Đoạt Thiên tiến vào Chuẩn Tiên dĩ nhiên chiến lực tăng vọt, nhưng dù sao hắn vừa mới đột phá, đồng thời chỉ có một người, làm sao có thể chống đỡ bảy Chuẩn Tiên lâu năm bọn chúng? Hơn nữa, trong bọn họ có ba người đã một chân bước vào Chuẩn Tiên hai kiếp, thực lực vô cùng tuyệt cường!

Quả thật, thiên phú của Triệu Đoạt Thiên phi phàm thì như thế nào? Hắn cũng chỉ có một người, làm sao có thể đủ để chống đỡ bảy Chuẩn Tiên lâu năm?

Nhất định là thất bại!

Mọi người nghị luận ầm ĩ, bất quá bọn hắn cũng không quan tâm cuối cùng ai thua ai thắng, chỉ cần nhìn đã ghiền, ngày sau có thể làm đề tài câu chuyện là được. Nói thí dụ như một trận này, có thể rất kiêu ngạo mà nói là lão tử tận mắt nhìn thấy, …, có nhiều thể diện a.

Người nha, còn không phải sống vì thể diện sao?

Triệu Đoạt Thiên cười ha ha, hiện tại hắn mười phần phấn khích, cần e ngại vài Chuẩn Tiên cỏn con này sao.

Ông!

Đúng lúc này, một đạo khí tức kinh khủng cuốn qua, trong nháy mắt áp chế mọi người!

Chuẩn Tiên hai kiếp!

Có Chuẩn Tiên hai kiếp vượt lên trên!

Căn bản không cần nhìn thấy người, chỉ là khí thế kia cũng đủ để nói rõ hết thảy.

Ánh mắt mọi người lập tức nhìn lại phương hướng phát ra khí

thế, đám người tự động tách ra, hiện ra một thông đạo vừa rộng vừa dài.

Dáng vẻ cường giả lên sân khấu chính là không giống nhau!

Một lão nhân từ phương xa chậm rãi mà đến. Toàn thân có một đạo khí diễm dáng vẻ bệ vệ mắt thường có thể thấy được, hắn quá cường đại, trực tiếp áp sát cực hạn của Phàm giới, bởi vì thân thể luôn luôn bị đại đạo thiên địa bài xích, mới có thể tạo ra dáng vẻ bệ vệ như vậy.

Ai cũng không nhận biết lão nhân này là ai, trừ bỏ Chu Hằng.

Lão nhân này chính là Liễu gia lão tổ hắn đụng phải khi đi từ Tiên giới xuống, được hắn ban cho một viên đan dược.

Hắn tới làm chi?

Liễu gia lão tổ một đường đi qua, mọi người ai cũng cung kính quỳ gối. Đây chính là một vị Chuẩn Tiên hai kiếp, thực lực có một không hai toàn trường, ai dám bất kính?

Rất nhanh, hắn liền đi tới giữa sân, tạo thành xu thế tam giác với Triệu Đoạt Thiên, bảy đại Chuẩn Tiên một kiếp.

– Tham kiến tiền bối!

Bảy đại Chuẩn Tiên một kiếp đồng thời xoay mình thi lễ, võ giả bất luận tuổi, bất luận tư lịch, chỉ nhìn cảnh giới của người nào cao, chiến lực mạnh, hoàn toàn là thực lực vi tôn.

Người ta là Chuẩn Tiên hai kiếp, ngươi là Chuẩn Tiên một kiếp, đừng nhìn chỉ còn kém một bậc, nhưng một bậc này lại là chênh lệch như phân chia trời cùng đất.

Triệu Đoạt Thiên lại là không động, nếu như đối phương là địch nhân, hắn vì sao cần cúi đầu?

Hôm nay chính là vì trọng chấn uy danh cho Triệu gia, hắn không có khả năng quỳ lạy chui lòn trước bất kỳ ai!

Hơn nữa có Chu Hằng, hắn càng không cần như thế!

– Lão phu đến từ Liễu gia ở Thiên Quân Tinh, hôm nay là cố ý tới để làm lão hòa giải!

Liễu gia lão tổ vẻ mặt mỉm cười.

Sau khi Chu Hằng đi, hắn càng nghĩ càng thấy không đung, tại sao có thể mặc kệ một cái chân to như vậy mà không ôm lấy a? Nhất là cái chân to này còn đặc biệt phóng khoáng!

Bởi vậy, hắn lập tức cũng đi theo, vượt qua Tinh Môn, một đường đuổi tới Long Hà đại lục.

Tuy rằng hắn còn không biết tên họ của Chu Hằng, nhưng căn cứ theo đại sự phát sinh gần nhất cũng có thể phỏng đoán ra. Vị thượng tiên này chính là Chu Hằng, thiên tài năm năm trước mới phi thăng lên Tiên giới, có danh hiệu "Hủy Diệt Vương"!

Một khi đã như vậy, lựa chọn kế tiếp của hắn cũng liền trở nên đơn giản, chỉ cần ủng hộ Triệu gia vô điều kiện.

Hắn không có hiện thân quá sớm, là bởi vì thép tốt đương nhiên phải dùng trên lưỡi đao, hắn xuất hiện quá sớm vốn không có giá trị rung động. Mà hiện tại thế nào, bảy đại Chuẩn Tiên một kiếp đồng loạt bức bách, Triệu gia hiển nhiên không có khả năng chống cự. Đúng là thời điểm hắn ra sức a!

Vì thế, Liễu gia lão tổ liền phát ra khí thế của bản thân, lóe sáng đăng tràng.

Trên bầu trời, Chu Hằng không khỏi bật cười, nói:

– Lão nhân này cũng là có tâm!

– Nịnh hót!

Chúng nữ thì thập phần khinh bỉ nói.

Chu Hằng cười to, hắn tự nhiên biết mưu đồ của Liễu gia mưu đồ là cái gì, nhưng hắn lại không phải người ngốc nhiều tiền, tuy rằng Tiên đan bậc thấp với hắn mà nói không hề giá trị, nhưng hắn cũng sẽ không tiêu xài lung tung.

Bên dưới, Liễu gia lão tổ uy nghiêm vạn phần, trên thực tế cũng quả thật như thế, hắn ở Liễu gia, ở Thiên Quân Tinh đồng dạng là tồn tại nói một không hai, một cái tinh cầu có bao nhiêu Chuẩn Tiên hai kiếp?

Ở dưới khí thế của hắn, đại bộ phận mọi người là lạnh run, chỉ có nửa bước tiên nhân mới có thể miễn cưỡng đứng.

Thiên Quân Tinh? Là địa phương nào?

Nhưng mặc kệ Thiên Quân Tinh là nơi nào, nhưng Liễu gia lão tổ chính là Chuẩn Tiên hai kiếp thứ thiệt, hắn tại sao phải đặc biệt chạy tới làm lão hòa giải?

Chờ một chút!

Thực lực Triệu gia rõ ràng yếu hơn bảy đại Chuẩn Tiên, nhưng Triệu Đoạt Thiên thật giống như đầu óc bị con lừa đá, không ngờ dám cả gan mời người trong thiên hạ tiến đến quan sát Triệu gia trọng lập, hay Chuẩn Tiên hai kiếp này chính là con bài chưa lật của hắn? Chỗ dựa của hắn?

Không tồi, một gã Chuẩn Tiên hai kiếp dễ dàng liền có thể trấn áp mười Chuẩn Tiên một kiếp, có vị này áp trận, như vậy có gì phải sợ?

Mọi người đều cảm giác chính mình vô cùng thông minh, trong nháy mắt đã nghĩ thông suốt chuyện đúng sai.

– Tiền bối, ngươi là ra mặt cho Triệu gia sao?

Một gã Chuẩn Tiên nói, ngôn từ tuy rằng mang theo kính ý, nhưng trong giọng nói lại là lộ ra một cỗ uy hiếp.

Chương 838: Các hữu cường viện

Liễu gia lão tổ hơi giận dữ, hắn chính là Chuẩn Tiên hai kiếp!

Ở Phàm giới, Chuẩn Tiên hai kiếp chính là lớn nhất, Chuẩn Tiên ba kiếp sẽ phi thăng Tiên giới, bởi vì trong nháy mắt đột phá, căn bản không đè ép được khí tức cho nên bị bài xích ra ngoài!

Nếu ở Phàm giới hắn là lớn nhất, Chuẩn Tiên một kiếp này dựa vào cái gì mà đám uy hiếp hắn như thế?

Đừng thấy Chuẩn Tiên hai kiếp chỉ hơn Chuẩn Tiên một kiếp một kiếp, nhưng mà chiến lực lại hoàn toàn không thể so sánh nổi, một người đánh mười người cũng giống như chơi đùa mà thôi!

Chỉ là Chuẩn Tiên một kiếp cũng dám nói với hắn như thế, đây là đại bất kính!

– Ngươi đây là đang uy hiếp lão phu sao? Liễu gia lão tổ liếc mắt một cái, lệ khí hiển lộ.

Hắn cung kính ở trước mặt Chu Hằng, đó là vì Chu Hằng chính là "Thượng tiên", đây là bản năng kính sợ của võ giả bậc thấp đối với võ giả bậc cao! Nhưng mà ai mà tưởng Liễu gia lão tổ dễ nói chuyện, thậm chí là người hiền lương, vậy thì hoàn toàn sai rồi.

Hắn chính là một con mãnh hổ, vua bách thú, mông của lão hổ há có thể vuốt?

Chuẩn Tiên lúc trước không khỏi cứng lại, khí thế Chuẩn Tiên hai kiếp ép cho hắn có chút không nổi, không thể không vận chuyển linh lực phòng ngự. Tuy nhiên, hắn cũng không quá sợ hãi, nói: – Tiền bối, ta khuyên ngươi vẫn nên nghĩ kỹ trước khi làm, nếu không dấy vào vũng nước đục thì vạn kiếp bất phục đấy!

– Làm càn! Liễu gia lão tổ hét lớn, thanh âm như sấm, chấn cho tồn tại dưới nửa bước tiên nhân đồng loạt ngã xuống hôn mê, mà nửa bước tiên nhân cũng không sống khá giả gì, chỉ cảm thấy tai ù ù, khó chịu vô cùng.

– Vị lão huynh này, ngạn ngữ nói lý lẽ cũng không phải là ở tiếng to, cần gì phải lớn giọng như vậy chứ? Đúng lúc này, một thanh âm sâu kín vang lên, thanh âm không cao, lại bén nhọn chói tai vô cùng, mạnh mẽ chấn những người hôn mê tỉnh lại.

Nhưng mà thanh âm này rất khó nghe, không ít người sau khi tỉnh lại lập tức phun ra một ngụm máu tươi, làm đi làm lại như

thế, sắc mặt bọn họ đều trắng bệch, giống như mặc bệnh nặng vậy.

Đây là tự nhiên. Công kích của Chuẩn Tiên có lực sát thương kinh khủng bực nào? Chỉ hơi lưu chuyển lực lượng cũng không phải võ giả dưới nửa bước tiên nhân có khả năng thừa nhận được.

Muốn xem kịch, thì phải mua vé, đương nhiên cái giá phải trả cũng lớn quá đi.

– Các hạ là ai? Liễu gia lão tổ vẻ mặt thận trọng, thực lực đối phương không kém hắn, chính là một vị Chuẩn Tiên hai kiếp!

Trách không được bảy tên Chuẩn Tiên một kiếp này không kính sợ hắn, thì ra bọn họ có cường viện!

Đáng tiếc, cường viện lớn hơn nữa cũng so được với cường giả Tiên giới sao?

– Lão phu sống quá lâu rồi, cũng không nhớ rõ tên mình là gì nữa. Tuy nhiên, lão phu có một ngoại hiệu, mọi người gọi là… Huyết Hạt Tử! Một lão già thấp nhỏ lặng yên xuất hiện, trên người mặc một kiện trường bào màu xanh biếc, mặt ngắn, tóc bạc trắng, lưng còn còng xuống. Nhìn qua là biết lão đầu sắp xong đời rồi.

Nhưng mà nhìn kỹ thì có thể phát hiện trên người lão nhân này lộ ra khí tức vô cùng tà ác!

– Huyết Hạt Tử? Liễu gia lão tổ lẩm bẩm, chỉ trong nháy mắt, hắn lập tức trợn mắt hai mắt, nói: – Thì ra là ngươi! Huyết Hạt Tử đã từng tàn sát tất cả người của Thiên Lang Tinh!

Xít!

Tàn sát tất cả người của một tinh cầu? Đây là khái niệm gì? Đây là tàn nhẫn như thế nào?

Chẳng những cần năng lực kinh khủng, mà lòng phải cực hung cực ác. Nếu không chuyện tàn sát sinh linh của cả một tinh cầu, bình thường ngay cả tưởng tượng cũng không dám!

– Cạc cạc dát, thì ra lão phu còn có chút thanh danh! Huyết Hạt Tử cười quái dị nói.

Đây không phải là có chút thanh danh, mà là hung danh hiển hách!

Mọi người đều lặng ngắt như tờ, Huyết Hạt Tử này hung danh quá nặng, hắn giết người căn bản không cần lý do, muốn giết cứ giết! Nếu ai khiến vị này mất hứng, hắn giận của tàn sát tất cả người của Long Hà đại lục thì làm sao bây giờ?

Liễu gia lão tổ mặt nghiêm nghị, đây là một cường giả không kém hắn. Hắn tuyệt đối không thể khinh thường! Hơn nữa, bên Triệu gia có một Chuẩn Tiên một kiếp, một Hóa Thần Cảnh, mà đối phương có một Chuẩn Tiên hai kiếp, bảy Chuẩn Tiên một kiếp, thực lực của hai bên hoàn toàn không cũng một cấp bậc!

May mà, hắn vẫn tin khẳng định Chu Hằng còn ở một nơi bí mật nào đó áp trận, nếu không Triệu gia sao có thể làm ra hành động tự sát như thế này?

Có thượng tiên áp trận, cần gì phải sợ?

– Liễu lão huynh. Cho lão phu mặt mũi, không nên nhúng tay vào chuyện này, thế nào? Huyết Hạt Tử cười quái dị nói.

– Huyết Hạt Tử lão huynh, vì sao ngươi không cho lão phu mặt mũi, không nhúng tay? Liễu gia lão tổ đáp trả lại.

Huyết Hạt Tử sắc mặt trầm xuống. Lưỡng đạo hắc khí từ trong lỗ mũi hắn phun ra ngoài, lại chui vào trong lỗ tai hắn, có vẻ vô cùng quỷ dị. Trên đời này người dám không cho hắn mặt

mũi rất ít, nhất là sau khi hắn tàn sát sạch người ở Thiên Lang Tinh, cho dù Chuẩn Tiên hai kiếp cũng phải sợ hắn ba phần, chỉ sợ hắn phát điên giết lung tung.

– Liễu lão huynh, ngươi không sợ lão phu tới Thiên Quân Tinh giết sạch sao? Hắn cười quái dị nói.

Liễu gia lão tổ sắc mặt tối sầm, đây đúng là uy hiếp lớn!

Huyết Hạt Tử này chẳng những thực lực cường đại, hơn nữa còn vô sỉ vô cùng.

Chu Hằng mặc dù là tiên nhân, ở Tiên giới, hắn một tay là có thể bóp chết Huyết Hạt Tử 100 lần! Nhưng bây giờ là Phàm giới, ở Tiên giới hắn có nghịch thiên hơn nữa cũng không có cách nào đem những lực lượng này đến Phàm giới?

Nhiều nhất chỉ có lực lượng Chuẩn Tiên ba kiếp, nhưng mỗi thời mỗi khác đều phải chú ý, nếu không không cẩn thận sẽ bị đại đạo Phàm giới bài xích ra ngoài.

Tồn tại như vậy muốn đánh bại Chuẩn Tiên hai kiếp đương nhiên không khó, nhưng nếu nói đánh giết Chuẩn Tiên hai kiếp, chỉ sợ là chuyện không thể nào. Chuẩn Tiên thua hắn mấy kiếp, thì cũng là Chuẩn Tiên a, thực lực yếu hơn đối phương, nhưng mà chạy cũng không thành vấn đề.

Chu Hằng đương nhiên không có khả năng ở lỳ Phàm giới, mà một khi hắn trở lại Tiên giới, thì làm sao có thể trấn nhiếp Huyết Hạt Tử?

Đến lúc đó, Huyết Hạt Tử chạy tới Thiên Quân Tinh giết lung tung một mạch, trừ hắn ra, còn có ai có thể may mắn thoát khỏi đây?

Hắn cũng không phải chỉ có một mình! Liễu gia chính là một đại gia tộc à!

Liễu gia lão tổ cảm thấy khó xử, hắn quả thật rất muốn ôm chân Chu Hằng, nhưng nếu bảo đánh đối cả gia tộc thì hắn phải nghĩ lại à.

– Liễu lão huynh, thế nào? Huyết Hạt Tử âm trầm nói.

Liễu gia lão tổ không nói gì, nhưng lại nhích qua một bên, gặp phải loại người làm việc không nói quy củ, không biết xấu hổ như Huyết Hạt Tử, hắn chỉ còn cách nhường đường.

Huyết Hạt Tử cười đắc ý, cũng không thừa thắng truy kích, nhìn ra hắn chiếm được tiện nghi, nhưng mà dù sao đối phương cũng là Chuẩn Tiên hai kiếp, ép quá thì sẽ có hiệu quả ngược lại. Hắn nhìn Triệu Đoạt Thiên nói: – Tiểu bối, ngươi còn có gì dựa vào nữa?

– Rất nhiều! Triệu Đoạt Thiên mờ nhạt nói.

Như thế không nói ngoa, trừ Chu Hằng ra, chư nữ người nào không phải là tiên nhân? Tùy tiện một người đi ra có thể giết Chuẩn Tiên hai kiếp mấy trăm lần!

– Ồ, vậy gọi ra xem đi! Huyết Hạt Tử không nhanh không chậm nói, nếu người đã ở trước mặt hắn, hắn cũng không vội ra tay.

Loại chuyện giết người hắn làm không biết bao nhiêu rồi, chỉ giết đơn giản thì có ý nghĩa gì, hắn bây giờ rất hưởng thụ cảm giác chậm rãi tra tấn, làm cho đối phương hoàn toàn mất đi hy vọng sống.

– Có bổn tọa đây!

– Còn có bổn vương!

Sí Diễm Yêu Tôn và Hải tộc Long Vương từ trên trời giáng xuống, nhao nhao phóng ra khí tức Chuẩn Tiên một kiếp.

Bọn họ đều là tồn tại nổi tiếng ở Huyền Càn Tinh, sau khi nơi linh khí tưởng đối nồng đậm này, trong khoảng thời gian ngắn

đều có đột phá nhảy vọt.

Cái gọi là hậu tích bạc phát, đúng là đạo lý này!

– Cạc cạc dát, chỉ là ba tên Chuẩn Tiên một kiếp, lão phu một tay có thể trấn áp, nhảy ra thì có tích sự gì? Huyết Hạt Tử cười quái dị: – Chuyện lão phu thích làm nhất là khiến người ta hoàn toàn tuyệt vọng.

– Ba vị lão huynh, tất cả đi ra đi, là lúc phát động một kích tối hậu rồi! Hắn cất giọng nói.

Hưu hưu hưu, lời vừa dứt, giữa sân lập tức xuất hiện ba lão nhân tướng mạo, phong cách khác nhau, trong đó chỉ có một nhân tộc, hai người kia một người có cánh ưng, một người có đầu sói.

Trên người bọn họ đều tràn ngập ánh sáng chói lọi, khí tức mỗi người đều không kém gì Huyết Hạt Tử, đều là tồn tại Chuẩn Tiên hai kiếp! Bốn đại Chuẩn Tiên hai kiếp!

– Xong rồi, Triệu gia thật sự xong đời rồi!

– Đúng nha, vốn cho rằng bọn họ mời một vị Chuẩn Tiên hai kiếp là quét ngang vô địch, không nghĩ tới đối phương lại mời ra được tới bốn người.

– Ta đoán cũng không phải bọn họ mời ra, mà là bốn người này tự mình tới.

– Không sai, bí mật trở nên mạnh mẽ này, đương nhiên càng ít người biết càng tốt.

– Dù sao không có phần của chúng ta, quản gì nó thuộc về ai.

Bốn đại Chuẩn Tiên hai kiếp vừa ra, tự nhiên không ai thèm để Triệu gia vào mắt nữa, cổ lực lượng này đã có thể quét ngang toàn bộ Long Hà đại lục rồi!

Trên thực tế, sau khi Long Hà đại lục trải qua một lần thanh trừ lớn 5 năm trước, ngay cả Sáng Thế Đế cũng rất khó thấy, đừng nói là bốn Chuẩn Tiên hai kiếp, một người đi ra cũng đủ quét ngang thiên hạ rồi.

Cho nên, lúc trước Liễu gia lão tổ vừa xuất hiện mới chấn động lớn như vậy, nhưng bên Huyết Hạt Tử không ngờ còn xuất động bốn Chuẩn Tiên hai kiếp, cho nên càng đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

– Cạc cạc dát, tiểu bối, run rồi sao?

Huyết Hạt Tử cười quái dị nói.

Ba tên Chuẩn Tiên hai kiếp khác đều hơi khinh thường, bọn họ cũng không cổ quái như Huyết Hạt Tử, trước khi giết người còn muốn đùa giỡn một phen. Nhưng mà loại người không cần tôn nghiêm như Huyết Hạt Tử chẳng những Liễu gia lão tổ kiêng kỵ, bọn họ cũng giống vậy!

Không ai muốn chọc lão biến thái này, gây phiền toái cho gia tộc.

– Chuẩn Tiên hai kiếp quả thật rất cường đại! Triệu Đoạt Thiên thực sự cầu thị nói: – Ta đối phó một người không thành vấn đề, hai người thì miễn cưỡng, ba người thì tất bại, bốn người thì hữu tử vô sinh.

– Khẩu khí thật lớn! Chẳng những Huyết Hạt Tử giận dữ, mà ba tên Chuẩn Tiên hai kiếp kia cũng như vậy.

Tên này coi Chuẩn Tiên hai kiếp là cái gì? Còn một mình đấu một người không thành vấn đề, hai người thì hơi miễn cưỡng!

Buồn cười!

Võ giả với nhau đẳng cấp sâm nghiêm!

– Chu Hằng, xuống đây đi, cá lớn chắc đã xuất hiện toàn bộ rồi! Triệu Đoạt Thiên ngẩng đầu nhìn trời nói. Đến phiên mình đăng tràng!

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, thân hình nhoáng lên một cái, đã xuất hiện ở bên cạnh Triệu Đoạt Thiên.

– Hả? Các ngươi muốn dựa vào tiểu mao đầu này lật ngược thế cờ sao? Huyết Hạt Tử lập tức cười ha hả.

– Bái kiến thượng tiên! Liễu gia lão tổ vội vàng quỳ xuống ghênh đón. Tình huống gì!

Lão gia hỏa này không phải Chuẩn Tiên hai kiếp sao? Sao không cần mặt mũi mà lại quỳ với một thanh niên?

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn trường ồ lên, mọi người đều phát mộng!

Chương 839: Ưu thế áp đảo

Thượng tiên? Tiên nhân? Người trẻ tuổi này là tiên nhân? Không thể nào đâu, trẻ tuổi như vậy đã là tiên nhân? Đám lão già bọn họ khổ luyện trăm ngàn năm như vậy làm sao chịu nổi chứ?

Nhưng mà Liễu gia lão tổ tuyệt đối không mắc bệnh tâm thần quỳ bái một thanh niên à! Đó là trước mặt triệu người, một khi tin tức truyền đi, cho dù xa hơn Thiên Quân Tinh thì thế nào, khẳng định sẽ mất hắn mặt mũi.

Cho nên nói, người trẻ tuổi này chính là tiên nhân thật sư!

Xít, chẳng lẽ hắn là con cháu của đại gia tộc nào ở Tiên giới sao, nếu không vì sao trẻ tuổi như vậy đã trở thành tiên nhân?

Ánh mắt mọi người nhìn về phía Chu Hằng đều tràn ngập hâm mộ, ai mà không muốn đổi vị trí với hắn chứ? Đây chính là tồn tại mà một vị Chuẩn Tiên hai kiếp cũng phải quỳ lạy à, quá lợi hại đi!

– Sư phụ!

– Chu Hằng!

Tiểu ăn tạp, Sí Diễm Yêu Tôn, Hải tộc Long Vương chào hỏi Chu Hằng. Sư phụ? Chu Hằng?

Đây là Hủy Diệt Vương 5 năm trước đã tàn sát hết Long Hà đại lục sao?

Thì ra là hắn! Thì ra đây mới là con bài chưa lật của Triệu gia! Thì ra Chu Hằng lại từ Tiên giới trở lại rồi!

Thân phận của Chu Hằng vừa rõ, tất cả mọi chuyện liền thuận lý thành chương. Khó trách Liễu gia lão tổ phải quỳ với Chu Hằng, người ta đúng là tiên nhân! Mà Chu Hằng lại giúp Triệu gia cũng chẳng có gì kinh ngạc, người ta vốn là thân thích mà!

Hắc hắc, bất quá bây giờ thật ngộ nghĩnh, một bên là tiên nhân, một bên là bốn vị Chuẩn Tiên hai kiếp, bảy Chuẩn Tiên một kiếp, đánh nhau bên nào có thể thắng được đây?

Còn bên Chu Hằng? Không nhất định!

Tiên nhân mạnh là mạnh ở Tiên giới, nhưng nơi này là Phàm giới, cho dù tiên nhân cũng bị áp chế đến trình độ Chuẩn Tiên

ba kiếp. Chuẩn Tiên ba kiếp liền có thể thắng dễ dàng? Chưa chắc a, một khi Chuẩn Tiên hai kiếp liều mạng, rất có khả năng khiến tiên nhân bộc phát ra lực lượng Chuẩn Tiên ba kiếp trở lên.

Vậy sẽ bị trực tiếp phi thăng Tiên giới!

Chuyện này ngay cả người bình thường cũng có thể nghĩ tới được, càng không cần phải nói là bốn gã Chuẩn Tiên hai kiếp kia! Bọn họ đầu tiên cả kinh, sau đó lập tức trấn định lại, tiên nhân cố nhiên khó đối phó. Nhưng cũng không phải tuyệt đối không thể chống lại được.

– Tiểu tử ngươi chính là Chu Hằng? Huyết Hạt Tử lạnh lùng nhìn Chu Hằng.

Nếu sớm đã xé rách mặt trở thành địch nhân, như vậy cần gì phải khách sáo với Chu Hằng? Ở Tiên giới bọn họ tự nhiên bị đối phương một tay trấn áp, nhưng mà nơi này là Phàm giới, tiên nhân cũng chỉ tương đương với Chuẩn Tiên ba kiếp, thậm chí còn không bằng Chuẩn Tiên hai kiếp cường thế ta đâu!

Bốn người bọn họ liên thủ, giết hoặc đánh hạ Chu Hằng cũng đừng nghĩ, nhưng ép đối phương phi thăng thì rất có thể!

Đối phương trẻ tuổi như vậy đã trở thành tiên nhân, tất nhiên là nắm giữ công pháp vô cùng cường đại nào đó. Mà bây giờ công pháp này khẳng định truyền cho Triệu Đoạt Thiên, nếu

không Triệu Đoạt Thiên làm sao có thể ở trong vòng năm năm ngắn ngủi đã từ Kết Thai Cảnh nhảy lên làm Chuẩn Tiên một kiếp?

Trước ép Chu Hằng trở lại Tiên giới, sau lại đánh hạ Triệu Đoạt Thiên, cướp lấy công pháp!

Sau khi bốn ngươi fHuyết Hạt Tử liếc nhìn nhau, cũng không cần trao đổi ý tưởng gì, trực tiếp từ trong ánh mắt của ba người kia thấy được quyết định giống nhau.

– Ra tay!

Bốn người đồng thời quát một tiếng. Nhao nhao triển khai công kích mạnh nhất tới Chu Hằng.

Trước tiên nhất định phải ép Chu Hằng đi đã!

Bốn người cùng thi triển toàn lực, bốn tàn ảnh rực rỡ hiện lên phía sau bọn họ, ở Phàm giới, Chuẩn Tiên hai kiếp cường đại dường nào, chỉ trong khoảnh khắc đó công kích của bọn họ đã đánh tới.

Đối với Chu Hằng mà nói, loại công kích này cho dù không né không tránh, hứng chịu toàn bộ hắn cũng không đau không ngứa! Thể chất của hắn cường đại cỡ nào? Đây chính là tương đương với Tiên khí Thăng Hoa Cảnh đấy!

Nhưng hắn không cần dùng thân thể mình kiểm nghiệm khả năng của bốn người này.

Tay phải hắn bóp một cái, một luồng sáng vàng lưu chuyển ra. Giam cầm bốn Chuẩn Tiên hai kiếp vào trong.

Đang lúc mọi người kinh ngạc, bốn đại Chuẩn Tiên hai kiếp dường như như tượng gỗ động tác cứng lại, nhưng cũng không từ trên trời rớt xuống, dường như mất đi trọng lực, lơ lửng ở trên không khí.

Đây là tình huống gì?

Mọi người đều biết tiên nhân lợi hại, có được lực lượng ngự trị thế giới này! Nhưng mà Phàm giới có đại đạo thiên địa của Phàm giới, nếu không Phàm giới không phải đã sớm bị tiên nhân quấy đảo rồi sao?

Chuẩn Tiên hai kiếp vốn nên đại biểu cho chiến lực đứng đầu nhất Phàm giới à, cho dù kém tiên nhân áp chế lực lượng tới Chuẩn Tiên ba kiếp. Nhưng tuyệt không phải đắc nghiêng về

một bên như thế a!

Xít, Hủy Diệt Vương! Không hổ là Hủy Diệt Vương a!

Trong khoảng thời gian ngắn, ánh mắt mọi người nhìn về phía Chu Hằng tràn đầy kính sợ. Bọn họ cũng không biết tiên nhân còn phân ra Nguyệt Minh Cảnh, Nhật Diệu Cảnh, Thăng Hoa Cảnh, cho dù sau Sáng Thế Đế còn có lực lượng cực hạn 99 đạo thần tướng, căn bản không hiểu được Chu Hằng có được 27 thần tướng có ý nghĩa như thế nào?

Cũng không sợ không nhìn ra hàng, chỉ cần có thể so sánh được là được rồi!

Bốn đại Chuẩn Tiên hai kiếp rất lợi hại sao, đương nhiên rất lợi hại. Chuẩn Tiên hai kiếp nào mà không thể hoành hành tinh vũ, thống trị một cái tinh cầu? Nhưng còn bây giờ thì sao? Bốn vị Chuẩn Tiên hai kiếp dường như thịt cá mặc cho người định đoạt!

Thực lực của Hủy Diệt Vương… Mạnh đến nghịch thiên!

Mọi người nhìn về phía Chu Hằng, ánh mắt có kính sợ, lại vô cùng cuồng nhiệt, đây mới gọi là cường giả chân chính. Lật tay trấn áp Chuẩn Tiên hai kiếp, vô địch thiên hạ!

– Tiền bối, tha mạng!

– Thượng tiên, là lão hủ nhất thời hồ đồ, bị người mê hoặc, xin thượng tiên tha thứ!

– Lão hủ nguyện trả giá bất cứ giá nào tiêu đi lửa giận của thượng tiên, bồi thường tổn thất cho Triệu gia!

Bốn Chuẩn Tiên hai kiếp mặc dù không cách nào động đậy, nhưng vẫn có thể nói chuyện, từng người đều cầu xin tha thứ.

Không có biện pháp, muốn liều mạng cũng phải có thực lực liều mạng mới được.

Chênh lệch thực lực giữa bọn họ và Chu Hằng xa như trời và đất, vậy còn liều mạng cái rắm!

Dù sao cầu xin tha thứ tiên nhân cũng không phải mất mặt gì, ai lại trông mong Chuẩn Tiên hai kiếp có thể áp được tiên nhân chứ?

Không thể không nói, tu vi cao, da mặt cũng càng dầy. Chu Hằng không chút biểu tình, cho dù hắn không cần dùng lực lượng cơ thể đáng sợ, không sử dụng Ngũ Hành Phù Văn, bằng vào lực lượng không gian đan điền khi hắn còn là Hóa Thần Cảnh hơn Thiên Tôn mấy ngàn, mấy vạn lần cũng đủ

quét ngang chín thành chín Chuẩn Tiên rồi!

Bất kể tu vi của hắn bị áp chế đến cảnh giới nào, hắn vĩnh viễn là Vương giả trong vương giả!

Trụ cột của hắn chắc chắn hơn bất cứ kẻ nào, bởi vậy cùng cảnh giới chiến một trận, hắn có thể quét ngang hết thảy!

– Các ngươi biết sai rồi sao? Hắn thản nhiên nói.

– Chúng ta biết sai rồi! Bốn đại Chuẩn Tiên hai kiếp liên tục gật đầu, có thể không biết sai sao? Triệu gia có tiên nhân tọa trấn, hơn nữa tiên nhân này ở Phàm giới cũng có thể quét ngang vô địch, sớm biết như thế, cho dù giết chết bọn họ, bọn họ cũng không dám tới đây.

– Biết sai là tốt rồi! Chu Hằng mỉm cười, ngay khi những người khác cho rằng hắn thả bốn đại Chuẩn Tiên hai kiếp, hắn lại siết chặt tay, bụp, bụp bụp, bụp, bốn Chuẩn Tiên hai kiếp kia biến thành mưa máu!

Thân nhân, là vảy ngược của hắn, phạm vào là phải chết!

Đầy trời mưa máu tung bay, mọi người đều dại mặt ra.

Bốn vị Chuẩn Tiên hai kiếp đứng đầu Phàm giới cứ như vậy chết?

Bị chết vô thanh vô tức như vậy, bé nhỏ không đáng kể như vậy?

Hủy diệt bốn vị Chuẩn Tiên hai kiếp, dễ dàng như giết chết 4 con kiến!

– Sư phụ, ngươi bóp chết bọn họ đáng tiếc quá! Tiểu ăn tạp liếm môi một cái: – Trong đó còn có hai con yêu thú à, dùng thịt bọn họ làm thức ăn chắc rất ngon à.

Trời ạ!

Mọi người đều run lên, đây chính là Chuẩn Tiên hai kiếp a, tên này lại muốn ăn! Con bà nó, đúng là Tên ăn tạp a!

– Những thứ hình người không cho phép ăn! Chu Hằng mờ nhạt nói.

– Dạ! Tiểu ăn tạp lập tức trở nên ủ rũ.

– Thượng vị tha mạng! Bảy tên Chuẩn Tiên một kiếp còn lại có bốn quỳ xuống, ba tên khác thì sắc mặt trắng bệch chạy trốn về bốn phía. Bọn họ bị dạo cho vỡ mật rồi, quá độc ác, chẳng những giết Chuẩn Tiên hai kiếp như giết chết một con kiến, hơn nữa còn có một tên ăn tạp muốn ăn thịt người.

Chu Hằng tùy ý điểm ra, ba, ba, ba, ba tên Chuẩn Tiên một kiếp chạy trốn lập tức biến thành mưa máu, lực lượng và hơi thở của bọn họ lập tức phiêu đang trong không khí, không bao lâu nữa sẽ hoàn toàn biến mất.

Bốn Chuẩn Tiên một kiếp còn dư lại quỳ trên mặt đất, cả người lạnh rung, vô cùng đáng thương.

Đáng tiếc, không ai đồng tình với bọn họ.

Các ngươi đánh tới cửa nhà người ta, nhưng vì mà bị người ta áp đảo lại, vậy còn đáng thương sao?

Đáng thương cái quỷ!

– Chu Hằng, bốn người này giao cho ta đi! Triệu Đoạt Thiên chiến ý hừng hực, hắn vừa mới tiến vào Chuẩn Tiên một kiếp, đang muốn tìm đối thủ thống khoái chiến một trận. Đáng tiếc Chu Hằng quá mạnh mẽ, đánh với cháu trai này căn bản là tự ngược, hiện tại cơ hội đã tới.

– Được! Chu Hằng thu hồi khí thế, hắn cũng không quan tâm cữu cữu có bị bốn vị Chuẩn Tiên một kiếp đánh mặt cho mũi bầm dập hay không, vị cữu cữu chia rẻ cha mẹ này, Chu Hằng bây giờ vẫn còn tức giận, hắn rất vui khi thấy có người dần cho Triệu Đoạt Thiên một trận, chỉ cần không đánh chết là được.

Triệu Đoạt Thiên một tiếng thét dài, vọt tới bốn Chuẩn Tiên một kiếp, song chưởng vung lên, bắn ra hàng ngàn hàng vạn tia sáng.

Bị người giết tới cửa rồi, bốn Chuẩn Tiên kia không xuất thủ chống đỡ cũng không được.

Ngay từ đầu, bọn họ còn muốn ứng phó mấy chiêu, làm bộ như bị Triệu Đoạt Thiên áp chế cho thê thảm, thỏa mãn một chút lòng hư vinh của đối phương, nói không chừng còn giữ được cái mạng. Nhưng mà sau khi qua mấy chiêu, bọn họ đã cảm nhận được không được bình thường.

Chiến lực của Triệu Đoạt Thiên quá cường đại! Mạnh đến mức cho dù bọn họ toàn lực ứng phó đều như trứng chọi đá!

Bọn họ lập tức nhớ tới lời Triệu Đoạt Thiên nói lúc trước, có thể thắng Chuẩn Tiên hai kiếp! Khi đó bọn họ còn tưởng Triệu Đoạt Thiên đang ba hoa, nhưng hiện tại xem ra, tên này đúng là một yêu nghiệt chân chính!

Bốn người liên thủ mà vẫn còn bị Triệu Đoạt Thiên áp chế hoàn toàn, căn bản không thể phản kháng!

Bọn họ muốn chạy trốn!

Theo lý thuyết, Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh nếu muốn chạy, bất luận kẻ nào đều không cản được, Chuẩn Tiên cường đại hơn thì cũng không cần lo lắng vấn đề sinh tồn. Nhưng mà Chu Hằng tọa trấn ở 1 bên, mặc dù hắn không xuất thủ tương trợ Triệu Đoạt Thiên, nhưng muốn thoát khỏi chiến đoàn? Không có cửa đâu!

Không thể trốn chỉ có thể tử chiến!

Không thể không nói, bất kể Chuẩn Tiên một kiếp nào, có thể tu luyện tới cảnh giới này đã tuyệt đối không phải dong tài! Chiến lực bốn người này vốn rất khả quan, lại liều mạng, chiến lực càng thêm mạnh.

Triệu Đoạt Thiên yên ổn chiếm thượng phong, đánh cho bốn người kia liên tục hộc máu, tay đứt, chân tàn, nhưng mà hắn cũng phải trả cái giá phải trả, bị đâm mù một mắt! Nhưng như vậy cũng không thành vấn, bị thương nặng hơn nữa thì không phải Chu Hằng vẫn có thể trị sao?

Hắn chiến đấu miệt mài. – – – – – oOo- – – – –

Chương 840: Biểu huynh bà con xa

Cuối cùng, bốn gã Chuẩn Tiên một kiếp kia cũng bị Triệu Đoạt Thiên giết chết. Nếu là tình huống bình thường, đây căn bản là chuyện không thể! Khả Nhưng mà bọn họ bị Chu Hằng giam cầm trong một không gian cho nên chỉ có thể tử chiến, kết quả này cũng là bình thường.

Tiêu diệt hết địch nhân, Triệu gia khắc phục hậu quả.

Một lần báo thù hoàn mỹ, rất là thống khoái!

Triệu Đoạt Thiên mang theo tộc nhân trở lại nơi cũ của gia tộc, bọn họ muốn ở đó thêm mấy ngày, sau đó cùng theo Chu Hằng phi thăng Tiên giới.

Mà Chu Hằng cũng thừa dịp này, đi gặp vị bằng hữu xưa của hắn, đám người Chư Chí Hòa của Hắc Thủy Điện.

Bốn người này mặc dù năm năm trước được Chu Hằng lưu lại cho tài nguyên tu luyện, nhưng bị giới hạn trong thiên phú, cho nên tốc độ tiến cảnh của bọn họ không nhanh, hiện tại cũng chỉ đột phá Khai Thiên Cảnh mà thôi. Đương nhiên, loại tốc độ tu luyện này nhanh hay chậm cũng phải do ai phân.

So với đám con cháu Hắc Thủy Điện, tốc độ của bọn họ có thể nói là như bay, Khai Thiên Cảnh đã trở thành Hắc Thủy Điện lão tổ rồi!

Lần này, Chu Hằng hao tốn một ít đan dược tẩy tủy hoán cốt cho bốn người, gia tăng căn cốt bọn họ.

Ngộ tính là cố định, vĩnh viễn không thể thay đổi, nhưng căn cốt lại có thể! Tuy nhiên, ngộ tính không tốt thì có thẻ dùng đan dược bù lại, giống như Nguyệt Hoa Đan, Thất Tinh Đan cũng có thể để cho võ giả ngộ đạo.

Sau khi được Chu Hằng cải tạo, ngày sau bốn người Chư Chí Hòa đột phá Hóa Thần Cảnh cũng không khó khăn, nhưng có thể thành tiên nhân hay không thì chưa biết.

Đường là do mình tự đi!

Chu Hằng định yên cơ sở cho bọn họ, nhưng bọn họ đi được tới bước kia hay không thì phải xem cố gắng của bọn họ! Đương nhiên, nền móng mới là trọng yếu nhất, bằng không cho dù bọn họ có cố gắng gấp trăm lần, gấp một vạn lần đêu vô dung!

Tu luyện một đường, thiên phú, cố gắng, cơ duyên, thiếu một

thứ cũng không được!

Bạn cũ gặp nhau, đương nhiên có vô số lời muốn nói.

Luận tu vi, bốn người này đương nhiên cả đời cũng đừng mơ tưởng so được với Chu Hằng, nhưng mà có một vài thứ bọn họ lại hơn Chu Hằng!

4 người này đều đã làm cha!

Trong đó, Lưu Viêm có hai con. Ba người kia trước mắt chỉ có một, so ra mạnh hơn Chu Hằng nhiều lắm. Đêm nay, bốn người đều uống rượu say mèm, còn nói hứa hẹn con gái tương lai của Chu Hằng gả cho con bọn họ.

Cũng không phải tất cả cố nhân đều chiếm được tin tức, = Chu Hằng đợi vài ngày cũng không thấy Tang Thanh Sơn, vị bằng hữu kết giao ở Thượng Thiên Võ Viện này.

Bởi vì lần này người muốn tiến vào Tiên giới khá nhiều. Mỗi người hoặc nhiều hoặc ít có chút việc tư phải xử lý, bởi vậy ít nhất phải mất mười ngày mới xử lý xong.

Thừa dịp này, Chu Hằng tính đi tìm Tang Thanh Sơn.

Hắn hỏi thăm một chút, mới biết Tang gia từ năm năm trước đã rời khỏi Long Hà đại lục, hắn vượt qua Tinh Môn đuổi theo, sau khi liên tục xuyên qua bốn Tinh Môn. Mới dò thám được vị trí của Tang gia.

Tang gia có lão tổ Thần Anh Cảnh tọa trấn, tuy rằng 5 năm không thể để Tang gia xuất hiện Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh, nhưng võ giả Thần Anh Cảnh ở Phàm giới cũng không tính yếu, ít nhất cũng là tồn tại nửa bước tiên nhân.

Bởi vậy, Tang gia rất nhanh ổn định sinh sống ở đây, hơn nữa, tới đây cũng không chỉ có Tang gia. Còn có Tinh gia cũng đến từ Huyền Càn Tinh, còn có gia tộc Tinh Dạ Vũ.

Lúc trước Thượng Thiên Võ Viện có tất cả ba đại thiên tài, phân biệt là Tang Thanh Sơn, Tinh Dạ Vũ và Dương Chiêm.

Quan hệ giữa Tang gia và Tinh gia coi như không tệ, bởi vậy sau khi tới nơi này cũng dựa vào nhau mà sống.

Chu Hằng mở ra thần thức, dân số tinh cầu này có mấy tỉ, tuy rằng thần thức của hắn có thể bao phủ từng người, nhưng mà vì chưa quen thuộc. Hắn tự nhiên không thể biết rõ người nào là ai.

Nhưng Tang Thanh Sơn là người quen, hắn rất nhanh khóa được vị trí của đối phương, thân hình nhoáng lên một cái, đã phiêu nhiên đi tới.

Tang Thanh Sơn có chút thảm, đang nằm ở trên giường dưỡng thương, trên người tản ra mùi thuốc mỡ, hắn mặt như giấy trắng. Tuy nhiên vết thương không nặng không nhẹ, cũng không đến nỗi không thể trị liệu, nằm chừng mười ngày là có thể khỏe lại, cũng không lưu lại di chứng gì.

– Tang huynh, sao lại thảm như thế? Chu Hằng mỉm cười.

– Ai! Tang Thanh Sơn đang muốn bật dậy cảnh giác. Nhưng mà động tới chỗ đau, hắn không khỏi nhe răng, nhưng mà mặt lại thận trọng. Người tới phòng hắn mà không mà không ai phát hiện, đủ chứng minh đối phương rất mạnh!

Nhưng trong nháy mắt xoay người nhìn lại, hắn lập tức lộ ra vẻ khó tin, cả kinh kêu lên: – Chu huynh!

– Ha ha, chính là ta! Chu Hằng lớn tiếng cười.

– Ngươi không phải, ngươi không phải đã sớm phi thăng Tiên giới rồi sao? Tang Thanh Sơn vô cùng kỳ quái nói. Sau khi Tang gia đến Long Hà đại lục, gần như không dừng lại mà tiếp tục đi tới, bởi vậy Tang Thanh Sơn cũng không biết Chu Hằng

đã làm một chút công tích ở Long Hà đại lục.

Nhưng mà hắn biết với năng lực nghịch thiên của Chu Hằng, khẳng định đã sớm phi thăng Tiên giới rồi.

– Lên rồi, hiện tại lại xuống! Chu Hằng cười nói.

Tang Thanh Sơn không khỏi liếc mắt, hắn đã có tư cách biết một ít chuyện Tiên giới, người phía dưới muốn đi lên xem xét người phía trên, mà người phía trên xuống dưới cũng rất khó.

Ngươi cho rằng đây là đi chợ sao, muốn xuống là xuống, muốn lên là lên?

Nhưng nghĩ lại năng lực yêu nghiệt của Chu Hằng, tên này khẳng định ở Tiên giới cũng oai phong một cõi, nói ra nhất định có được đầy đủ địa vị, tự do lui tới hai giới! Người so với người, tức chết ta đi!

Tang Thanh Sơn lập tức cười, mình vẫn là trẻ tuổi khí thịnh a, vô tình lại đi so với Chu Hằng! Tên này là yêu nghiệt, không phải người bình thường có thể so sánh.

– Thật là không khéo, để Chu huynh nhìn thấy bộ dáng này của ta rồi! Hắn đỏ mặt nói.

Chu Hằng lông mày nhướn lên, nói: – Ngươi bị thương như vậy là vì sao? – Cùng người ta đánh một trận, ta không đánh lại!

Tang Thanh Sơn hời hợt nói, nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt tự tiếu phi tiếu của Chu Hằng, hắn thở dài nói: – Được rồi được rồi, ta xem trọng một nữ nhân, tuy nhiên người theo đuổi nàng cũng không chỉ có mình ta, bị thương thế này cũng là đánh với tình địch.

– Ngươi muốn cười thì cứ việc cười đi!

Chu Hằng không cười, hắn sẽ không sát muối lên vết thương của bằng hữu, nếu đổi thành con lừa đen, vậy hắn khẳng định không chút do dự mà làm, chỉ là con lừa đen mặt dày, phỏng chừng sớm đã không còn tự tôn.

– Cần ta hỗ trợ sao? Hắn hỏi.

– Không cần, đây là chuyện riêng của ta! Tang Thanh Sơn lắc đầu, vô cùng kiên định nói.

Chu Hằng gật đầu, hắn tự nhiên không ngại ra tay thay bằng hữu, nhưng tranh giành tình nhân cùng tình địch cũng bắt hắn xuất thủ, hắn sẽ xem nhẹ Tang Thanh Sơn vài phần. Hắn nói: – Ta chưa khỏi thương thế của ngươi trước đã.

Không nói lời nào, hắn điểm ra một chỉ, thần quang màu vàng diệu chuyển, thương thế của Tang Thanh Sơn lập tức lấy mắt thường có thể thấy được nhanh chóng khép lại.

Linh lực của hắn bừng bừng sinh cơ, muốn trị cho một võ giả vừa bước vào Kết Thai Cảnh không mấy năm tự nhiên dễ dàng, huống chi Ngũ Hành Phù Văn vốn có được năng lực trị liệu kinh khủng.

Tang Thanh Sơn khó có thể tin sờ sờ ngực, sau đó từ trên giường nhảy lên một cái, cả kinh kêu lên: – Ta khỏe rồi? Thương thế của ta hồi phục rồi?

Chu Hằng cười ha ha, nói: – Tang huynh nếu còn muốn nằm thêm vài ngày, ta cũng không cần để ý thành toàn cho.

– Miễn! Miễn! Tang Thanh Sơn vội vàng xua tay, ai muốn nằm ở trên giường chứ! Hắn nghiêm nghị, nói: – Lần này đa tạ Chu huynh!

– Bằng hữu với nhau, cần gì phải cảm ơn.

– Ha ha, vậy ta sẽ không làm kiêu! Tang Thanh Sơn xoay chuyển ánh mắt, nói: – Có chuyện, muốn làm phiền Chu huynh một chút!

– Ồ, chuyện gì?

Tang Thanh Sơn dừng một chút, nói: – Ta muốn mời Chu huynh giúp ta đi tới một động phủ do một cường giả thượng cổ lưu lại.

– Cường giả thượng cổ? Chu Hằng vẻ mặt cổ quái, hắn hiện tại đã có thể quét ngang Tiên giới, bảo đi động phủ cường giả thượng cổ Phàm giới lưu lại, dường như có chút không được tự nhiên à.

– Chuyện này phải nói từ đầu! Tang Thanh Sơn bắt đầu kể chuyện xưa.

Tuy nhiên chuyện xưa mặc dù dài, nhưng mà tóm gọn lại cũng không tính phức tạp, chuyện là như vầy: Sau khi Tang gia yên ổn sống ở đây, tự nhiên đi kết giao gia tộc võ đạo cùng tầng thứ, để dễ hòa hợp, dung nhập. Xung quanh còn có năm gia tộc Thần Anh Cảnh khác, đương nhiên, phạm vi chung quanh này cũng có khái niệm khác với người khác tầng thứ, xung quanh ở đây là phạm vi mười vạn dặm.

Nơi này vốn có 5 đại gia tộc thổ địa, cộng thêm thế lực mới Tang gia, Tinh gia nữa.

Tuy rằng 5 đại gia tộc kia rất muốn đuổi Tang gia và Tinh gia ra ngoài, nhưng làm như vậy cái giá phải trả quá lớn, rất có khả năng khiến 5 đại gia tộc cũng bị tổn thất thảm trọng. Bởi vậy, năm năm này tuy rằng không ngừng va chạm, nhưng cũng không bạo phát đại chiến.

Nếu đuổi không đi, vậy dung hợp đi.

7 đại gia tộc tự nhiên đều có thế hệ trẻ xuất sắc, bình thường bọn họ đều lăn lộn với nhau, phát triển tình hữu nghị thậm chí kết thành tình lữ, để hai gia tộc gắn kết chặt chẽ hơn.

Chỉ là sự tình biến hóa 1 tháng trước.

Một mỹ nữ thần bí đột nhiên xuất hiện, câu dẫn mất tâm hồn nam nhân trẻ tuổi 7 đại gia tộc, bao gồm Tang Thanh Sơn, bọn họ đều vì mỹ nữ thần bí mà tranh giành tình nhân. Trong một lần ra ngoài du ngoạn, bọn họ phát hiện một tòa động phủ do cường giả thượng cổ lưu lại.

Người trẻ tuổi tự nhiên cũng có tính toán, tư tâm, chuyện về động phủ này bọn họ cũng không nói cho trưởng bối gia tộc, mà từng người tính tiến vào khai quật.

Đến lúc đó mang bảo vật thượng cổ về nhà, đó là phong quang bực nào?

Hơn nữa, bọn họ còn mượn cơ hội này cầu hôn. Nhưng bảy ngày trước Tang Thanh Sơn với thiên tài của Chung gia Chung Việt Thiên xung đột với nhau, thướng thế lúc trước cũng là do đối phương gây cho, dụng ý chính là khiến Tang Thanh Sơn rời khỏi lần hành trình thám hiểm này.

Không ai biết tòa động phủ này có bảo vật gì, có lẽ chỉ là cấp bậc Kết Thai Cảnh, có lẽ là cấp bậc Thần Anh Cảnh, đám người trẻ tuổi cũng không coi trọng lắm, nhưng dính đến vấn đề tình cảm, bọn họ tự nhiên phải dùng hết thủ đoạn.

Chu Hằng không khỏi cười, Tang Thanh Sơn biết mình đánh không lại, cho nên mới kéo hắn đi chống lưng.

Nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, vậy theo vị bạn cũ này đi một chuyến đi.

– Chu huynh, ngươi ngàn vạn không được nói là ngươi từ Tiên giới trở về nha! Tang Thanh Sơn hai tay hợp thành chữ thập, nhờ vả Chu Hằng.

Chu Hằng biết tên này sĩ diện, không khỏi cười, nói: – Được, thì nói ta là biểu huynh bà con xa của ngươi đi!

– Rõ ràng ta lớn tuổi hơn ngươi, vì sao ngươi là biểu huynh? Tang Thanh Sơn nhe răng nói.

– Không đáp ứng thì quên đi! Chu Hằng hất tay nói.

– Được! Tang Thanh Sơn khổ đại cừu thâm nói. –

Chương 841: Thanh Hà tiên tử

Chu Hằng tới đúng là xảo, nếu hắn đến chậm một ngày thì đám người Chung Việt Thiên cũng đã xuất phát rồi.

Sáng sớm hôm sau, Tang Thanh Sơn liền mang theo Chu Hằng ra đi, hội hợp với đám người Chung Việt Thiên.

Bọn họ cũng không phải đến sớm nhất, đương nhiên cũng không phải đến trễ nhất, đến trước bọn họ còn có 7 người, phân biệt đến từ ba gia tộc khác nhau, nữ có nam có, nhưng nhìn qua đều là người trẻ tuổi mới hai mươi mấy tuổi thôi.

Tuổi tác của võ giả niên đã không thể dùng tiêu chuẩn của thường nhân để kết luận nữa, dù sao nhìn qua trẻ tuổi. – Hả, Tang Thanh Sơn, không ngờ ngươi khỏi rồi sao?

Nhìn thấy Tang Thanh Sơn vui vẻ tới, bảy người kia đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Lúc trước Tang Thanh Sơn và Chung Việt Thiên giao thủ, bọn họ đã tận mắt nhìn thấy. Dụng ý của Chung Việt Thiên là đánh cho Tang Thanh Sơn bị thương, bọn họ đều rõ ràng, không mất một tháng điều dưỡng thì làm sao khỏi được?

Nhưng mà sự thật thắng hùng biện, tên này mặt mày hồng hào sao có thể nói là có bệnh, nếu vậy thì toàn bộ người trong thiên hạ đều có bệnh!

– Tự nhiên khỏi rồi, cũng không phải trọng thương gì! Tang Thanh Sơn ra vẻ tùy ý nói.

Người trẻ tuổi, rất là coi trọng mặt mũi.

Bảy người kia đều châu đầu ghé tai, một câu tự nhiên hời hợt của Tang Thanh Sơn không có khả năng để bọn họ hết nghi hoặc. Nhưng mà hiển nhiên Tang Thanh Sơn không có khả năng kể rõ, dù bọn họ có tò mò thì cũng chỉ để ở trong lòng mà thôi.

– Tang huynh, vị này là ai a? Một cô nương xinh đẹp áo đỏ nhìn Chu Hằng, ánh mắt có vẻ hứng thú.

Mặc dù Chu Hằng thu liễm khí tức, ép tu vi mình xuống thì hiện tại cũng là Kết Thai Cảnh, nhưng mà trong lúc lơ đãng hắn vẫn toát ra khí chất vô thượng, đối mới nam nhân là tính uy hiếp, mà đối với nữ tính thì lại giống như mê dược, rõ ràng biết rõ là lửa khói còn muốn vùi đầu vào.

– Khụ khụ, giới thiệu với mọi người một chút!

Tang Thanh Sơn chỉ chỉ Chu Hằng. – Hắn là biểu… huynh của ta, họ Chu, tên là Chu Hằng! Chu Hằng, 7 vị này là thiên tài đến từ Địch gia, Mưu gia, Giải gia!

– Ta tên là Địch Giải Ngữ! Cô nương áo đỏ xinh đẹp kia không đợi Tang Thanh Sơn giới thiệu đã nói: – Chu huynh trước kia ở đâu?

– Rất xa! Chu Hằng chỉ chỉ bầu trời, ý là Tiên giới, nhưng những người khác tự nhiên không có khả năng đoán được. Chỉ cho rằng hắn chỉ tinh tú trên trời, ý là đến từ tinh cầu khác.

Sáu người còn lại cũng tự giới thiệu, mặc dù Chu Hằng không dụng tâm nhớ kỹ, nhưng với trí nhớ của hắn nghe qua một lần là có thể nhớ rõ ràng.

Lần này bọn họ tới thám hiểm, mỗi một gia tộc đều xuất động nhiều nhất ba người, nhưng tuyệt đối không thể mang theo người thế hệ trước của gia tộc tới. Đây là mạo hiểm thuộc về thế hệ trẻ bọn họ.

Tuy rằng không rõ thân phận Chu Hằng, nhưng mà hắn chính là người trẻ tuổi, thậm chí còn trẻ hơn mỗi một người ở đây

mấy trăm tuổi, tự nhiên không khó dung nhập vào đoàn đội này, cũng không ai tin thực lực hắn lại vượt qua Kết Thai Cảnh.

Không bao lâu, lại ba người của gia tộc khác tới, theo thứ tự là Cổ gia và Tinh gia. Cổ gia tới một đôi huynh đệ song sinh. Đều là Kết Thai nhị trọng thiên, thực lực khá mạnh. Tinh gia cũng tới hai người, một nam một nữ, nam mới vừa vào Kết Thai Cảnh, vẻ mặt khá lạnh nhạt, nữ là một người quen cũ của Chu Hằng, có danh xưng Băng Hoàng – Tinh Dạ Vũ.

– Chu, Chu Hằng! Nhìn thấy Chu Hằng, trong nháy mắt Tinh Dạ Vũ lập tức lộ ra biểu tình vô cùng kinh ngạc.

Không ngờ ở đây lại gặp được nhân vật truyện kỳ của Huyền Càn Tinh!

– Ha ha, đã quên là Dạ Vũ cũng quen biết vị biểu huynh của ta đây! Tang Thanh Sơn vội vàng lên tiếng. Hắn sợ Tinh Dạ Vũ nói Chu Hằng lúc trước chính là yêu nghiệt ở Huyền Càn Tinh, vậy hắn còn chơi cái rắm.

– Biểu, biểu huynh!

Tinh Dạ Vũ cũng líu lưỡi, chỉ là mị nhãn vừa chuyển liễn hiểu ra, đương nhiên nàng làm sao biết, mình sao qua mặt được Chu Hằng.

Nhiều năm trôi qua như vậy, yêu nghiệt như Chu Hằng cũng đã phi thăng Tiên giới rồi chứ, sao lúc này lại xuất hiện ở đây?

– Dạ Vũ tỷ, người kia là ai vậy? Chu Hằng… Dường như đã nghe qua ở đâu rồi thì phải! Tên nam nhân mặt lạnh của Tinh gia hỏi. Vẻ mặt kia dường như cũng không để Chu Hằng vào mắt.

Tinh Dạ Vũ trừng mắt nhìn đối phương một cái, nói: – Không nên nói lung tung, Chu huynh chính là biểu huynh của Thanh Sơn! Nàng áy náy cười với Chu Hằng, nói:

– Chu huynh, đây là con cháu Hàn gia – Tinh Hà Kiều, trước kia luôn vùi đầu tu luyện, không hiểu đạo lí đối nhân xử thế, xin Chu huynh chớ trách!

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Không sao!

Tinh Hà Kiều lại có chút không phục, hắn vừa mới đột phá Kết Thai Cảnh, trở thành nửa bước tiên nhân, đúng là khí phách, căn bản không để đám người cùng thế hệ vào mắt, mà nhân vật đời trước thì thế nào, bọn họ chỉ là sinh trước mấy năm, hắn nhất định đuổi kịp bọn họ!

Hiện tại Tinh Dạ Vũ lại răn dạy hắn như trẻ con, tự nhiên khiến hắn không phục!

Chỉ là Tinh Dạ Vũ dù sao vẫn là thiên kiêu Tinh gia, ảnh hưởng của nàng lớn mạnh, hắn cũng không dám chống đối, nhưng lại hoàn toàn biểu hiện ra mặt.

Tinh Dạ Vũ nhìn vào mắt, thầm nghĩ ngươi biết Chu Hằng là tồn tại gì sao? Năm đó ở Huyền Càn Tinh cho dù Thiên Tôn cũng có thể chôn sống! Nhưng hiển nhiên Chu Hằng không muốn để lộ thân phận ra ngoài, nàng cũng không dám nói thêm gì, chỉ lưu ý nhiều hơn mà thôi, miễn cho Tinh Hà Kiều chọc giận Chu Hằng.

Một lát sau, Chung Việt Thiên cũng tới.

Đây là một nam nhân dáng người khôi ngô, có khí thế uy vũ long hành hổ bộ, tóc đen sáng bóng, thuộc loại người hạc trong bầy gà.

Chung gia cũng không chỉ tới một người, đồng bạn của hắn là một nữ nhân xinh đẹp, tươi cười quyến rũ.

Nhìn thấy Tang Thanh Sơn cũng ở đây, Chung Việt Thiên không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc. Mình hạ thủ nặng bao nhiêu, hắn tự nhiên rõ ràng nhất, đối phương làm sao lại xuống giường nhanh như vậy? Ăn tiên đan sao?

– Ha ha, thấy Tang huynh không sao, trong lòng tiểu huynh cũng thở phào. Hắn cười to nói, tuy rằng có vẻ quan tâm, nhưng mà người là do hắn đả thương, nói như thế có vẻ rất giả dối.

Tang Thanh Sơn biết đối phương đang châm chọc mình, hắn cũng cười nói: – Đa tạ Chung huynh quan tâm, hảo ý lần này ngày sau tất báo!

Hai người đối diện, ánh mắt hừng hực ánh lửa.

– Thanh Hà tiên tử đến rồi! Đột nhiên có người kêu lên, lập tức, trừ Chu Hằng ra, tất cả nam nhân đều động tâm, thần hồn mê hoặc. Hai người Tang Thanh Sơn, Chung Việt Thiên cũng đình chỉ giằng co, đều sửa sang quần áo, dường như một sợi tóc quăn cũng không tiện gặp người.

Mỹ nhân thần bí kia đến tột cùng có mị lực như thế nào, không ngờ có thể khiến cho đám người thiên kiêu này khuynh đảo như thế?

Chu Hằng cũng có chút hứng thú, theo ánh mắt mọi người nhìn sang.

Một nữ nhân dáng người quyến rũ đạp bước tới, ngũ quan vô cùng tinh xảo, hai mắt quyến rũ mê ly giống như mây khói, tràn đầy phong tình mê người. Nhất là eo thon của nàng, chỉ một nắm là có thể ôm trọn, mỗi một bước đi, cái mông phong

tình vạn chủng uốn éo một cái, quần áo bó chặt, lộ ra vẻ đẫy đà, phổng phao của nàng.

Nàng đúng là nữ nhân vừa xinh đẹp vừa khêu gợi, nhưng nếu nói là đẹp tuyệt mỹ thì không phải.

Chu Hằng lộ ra vẻ tươi cười, nữ nhân này có mị lực lớn như vậy, một là nàng đẹp thật, còn một nguyên nhân trọng yếu hơn, chính là nàng tu luyện một loại công pháp đặc thù, có thể tăng cường mị lực của nàng, do đó ảnh hưởng được tới người khác.

Hắn hơi chút dụng tâm quan sát, hết thảy bí ẩn của đối phương đều bị hắn nhìn rõ.

Vô luận là quần áo hay là linh lực hộ thể của nàng đều không thể ngăn cản ánh mắt của Chu Hằng, nữ nhân quyến rũ phong tình này giống như trần truồng hiện ra trước mặt Chu Hằng. Nhưng Chu Hằng căn bản không quan tâm, ánh mắt trực tiếp xuyên thấu thân thể nàng, tiến thẳng về phía không gian đan điền.

Đây mới là căn nguyên của võ giả, hết thảy bí mật đều ở trong này.

4 luân trăng khuyết diệu động, sáng như ngọc!

Nguyệt Minh Vương 4 luân!

Chu Hằng lộ ra vẻ tươi cười, trách không được có thể ánh hưởng tới cường giả Kết Thai Cảnh một cách vô hình, thì ra cô gái này là một vị tiên nhân! Kết Thai Cảnh ở Phàm giới tuy rằng được xưng là nửa bước tiên nhân, thuộc loại tồn tại đỉnh phong thế giới, nhưng mà đối mặt với tiên nhân thì tính là cái gì?

Huống chi, đối phương chỉ cần ảnh hưởng thần ý của bọn họ, để bọn họ ngưỡng mộ nàng thôi, như vậy thì càng đơn giản rồi.

Vì sao đường đường là tiên nhân lại phải làm chuyện như vậy?

Không cần đoán Chu Hằng đã biết – Thiên Huyền Linh Tinh!

Trên thực tế, người thổ địa của Tiên giới đã sớm chết không còn, hiện tại người 49 Tiên Thành đều do đại năng từ Minh giới trăm vạn năm trước mang lên từ Phàm giới, bọn họ cũng không biết tồn tại của Thiên Huyền Linh Tinh.

Bởi vậy mới có Vương U Nguyệt!

Cho nên, Thanh Hà tiên tử này khẳng định không phải do Tiên

giới phái xuống, mà là Minh giới! Giống như lão lừa đảo vậy, không ngừng tìm kiếm Thiên Huyền Linh Tinh ở Phàm giới!

Đối với Chu Hằng mà nói, chỉ cần đối phương không chọc đến hắn, như vậy hắn cũng không có hứng thú đi phơi bày thủ đoạn của đối phương.

Thanh Hà tiên tử kia cũng không biết mình đã bị người ta nhìn thấu từ trong ra ngoài, nhưng tiên nhân dù sao cũng là tiên nhân, nàng mơ hồ có loại cảm giác bị người dòm ngó, nhưng khi nàng muốn tìm ra ai nhìn trộm nàng, loại cảm giác này lại không cánh mà bay, để cho nàng nghi ngờ lúc trước có phải là ảo giác hay không?

– Các vị, tiểu muội đến chậm! Nàng áy náy cười.

– Không sao, là chúng ta đến sớm! Những nam nhân này liền vội vàng nói.

– Vậy là tốt rồi! Thanh Hà tiên tử lộ ra vẻ "Như trút được gánh nặng", vừa đúng khiến mọi người dâng lên một cỗ cảm giác tôn trọng, lại hiện lộ ra địa vị độc nhất vô nhị của nàng.

– Vị công tử này thật lạ mặt nha, không biết xưng hô thế nào? Nàng liếc Chu Hằng một cái, sau đó dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía Tang Thanh Sơn, bởi vì hắn đứng gần nhất.

– Đây là biểu huynh ta, họ Chu, tên Hằng! Tang Thanh Sơn vội vàng giới thiệu, thuận tiện ghé đầu nhỏ giọng vơi Chu Hằng:

– Này, huynh đệ một trận, nàng là ta nhìn trúng, ngươi ngàn vạn lần không thể đoạt nha!

Chu Hằng không khỏi bật cười, đây không phải là vấn đề hắn cướp đoạt hay không, người ta là tiên nhân, đến Phàm giới chỉ là muốn tìm kiếm Thiên Huyền Linh Tinh, căn bản không coi trọng người nào trong bọn họ.

Chỉ là nhìn thấy Tang Thanh Sơn hứng thú dạt dào, hắn cũng không đành lòng đả kích. – – – – – oOo- – – – –

Chương 842: Tầm bảo bắt đầu

Thanh Hà tiên tử rất có hứng thú với Chu Hằng.

Loại hứng thú này dĩ nhiên không phải chỉ là tình cảm giữa nam với nữ, mà là nàng phát hiện nhìn mình không thấu Chu Hằng.

Rõ ràng đối phương là "Kết Thai Cảnh", hàng thật giá thật, đồng tẩu vô khi, nhưng mà nàng luôn cảm thấy có chỗ lạ! Đúng vậy, nàng không thể nhìn thấu không gian đan điền của Chu Hằng!

Khí tức lưu chuyển bên ngoài hoàn toàn có thể làm giả, chỉ cần tu vi chênh lệch lớn là được, như vậy người yếu căn bản nhìn không thấu! Nhưng không gian đan điền thì không làm giả được, giống như Sơn Hà Cảnh cũng chỉ tạo thành núi rừng sông hồ, tuyệt đối không có tồn tại Linh Hải!

Mà Kết Thai Cảnh cũng chỉ có anh thai, không thể bồi dưỡng ra Thần Anh được! Nàng không ngờ nhìn không thấu không gian đan điền của Chu Hằng!

Kỳ quái, trên người tên này có mang bảo vật gì, có thể che

chắn thần trí của mình sao? Chính vì lòng có hoài nghi này cho nên nàng mới nói thêm với Chu Hằng mấy câu, muốn từ trong lời nói của Chu Hằng tìm được một tia dấu vết, nhưng mà Chu Hằng lười để ý tới nàng.

Nhưng người khác nhìn vào lại là khinh người quá đáng.

Nữ thần trong lòng bọn họ trong, đi tìm Chu Hằng nói chuyện, nhưng mà Chu Hằng không ngờ mấy lời đơn giản ứng phó!

Này này này này, hỗn đản ngươi đừng cản trở hạnh phúc của người khác à.

Tất cả nam nhân đều rất phẫn nộ, cho dù Tang Thanh Sơn cũng đang ai thán đáng lẽ không nên mang theo Chu Hằng tới đây, đây không phải là dẫn sói vào nhà sao? Tuy nhiên trừ Thanh Hà tiên tử ra, bốn gã mỹ nữ lại rất có cảm tình với Chu Hằng, nguyên nhân rất đơn giản a, Thanh Hà tiên tử đã chiếm mất hào quang của bọn họ rồi, hiện tại Chu Hằng chặn họng Thanh Hà tiên tử, tự nhiên các nàng xem Chu Hằng trở thành người mình.

– Nếu người đã đông đủ, chúng ta có thể xuất phát! Chung Việt Thiên nói, thật sự không nghĩ Nữ thần trong lòng mình lại nói chuyện với Chu Hằng, điều này giống như xé nát tâm can hắn.

– Xuất phát!

Đám người tuổi trẻ cũng khí phách nói, bọn họ đều là thiên chi kiêu tử, mỗi người đều vô cùng ngạo khí, đối với cuộc phiêu lưu không rõ nguy hiểm, bọn họ cũng không có chút sợ hãi nào.

Bọn họ xuất phát, một đường tiến về phương bắc, sau 5 ngày hành trình, đi tới một sơn cốc nhỏ, nơi này là cửa vào động phủ cường giả thượng cổ lưu lại.

Nhắc tới cũng xảo, lúc trước mấy người trẻ tuổi bọn họ còn tranh giành tình nhân mà luận bàn ở đây, chiến đấu kịch khiến một góc núi sụp đổ, kết quả cửa vào động phủ hiện ra.

Bởi vì khi đó bọn họ chưa có chuẩn bị gì, sau khi thăm dò ra cửa vào có cấm chế rất mạnh, cũng không lập tức xâm nhập, mà sau khi che giấu cửa vào chia nhau về nhà, đợi khi có đầy đủ đan dược, bảo vật chuyên phá cấm chế rồi lại tới nữa.

Bọn họ rất nhanh đi tới lối vào động phủ, sau khi dời đá che lấp cửa vào, hiện ra một cửa vào đen tối, mặc dù trời nắng chang chang nhưng mà vẫn có một dòng khí lạnh thổi ra.

– Mọi người liên thủ, phá mở cấm chế tiến vào! Chung Việt Thiên nói.

10 nam 4 nữ đồng thời ra tay, nhao nhao tế ra pháp khí chuyên phá cấm chế, đánh tới cửa động. Chu Hằng lại hứng chí dựa vai ở một bên, bảo tàng Phàm giới không thể khiến hắn có chút hứng thú nào!

Trên thực tế ngay cả bảo tàng Tiên giới cũng không thể khiến hắn hưng phấn, bởi vì hắn đã đứng ở đỉnh phong Tiên giới, còn có bảo vật gì có thể khiến hắn động tâm?

Hắn bây giờ chỉ muốn thánh dược, mau chóng tích lũy đủ linh lực, sau đó xông phá Tinh Thần Cảnh, phi thăng Minh giới, đi tìm Hoặc Thiên.

Không mấy hứng thú còn có Thanh Hà tiên tử, nàng là tiên nhân, tự nhiên không có khả năng để ý bảo vật Phàm giới, nhưng mà nàng cũng không muốn lộ thân phận của mình ra ngoài, bởi vậy chỉ giả bộ cảm thấy rất hứng thú.

Nàng cũng phân lực chú ý dời lên người Chu Hằng, bởi vì nhìn không thấu, nàng càng muốn tìm hiểu rốt cuộc trên người Chu Hằng cất giấu bí mật gì.

May mà đám người Tang Thanh Sơn đều tập trung tinh thần phá mở cấm chế, bằng không bọn họ cũng ăn không tiêu dấm chua.

Bởi vì lần này đã có chuẩn bị, chỉ nửa ngày sau, bọn họ đã phá giải được cấm chế. Mặc dù Chu Hằng không ra tay, nhưng cũng cảm ứng được, cái gọi là pháp khí chuyên phá giải cấm chế, thực ra chỉ là dụng cụ hấp thu máu tươi vô tận.

Chẳng hạn thanh chủy thủ màu đen Tang Thanh Sơn dùng, tuyệt đối đã được ngâm máu tươi qua, không biết hấp thu bao nhiêu tinh huyết! Tuy nhiên, sau khi phá mở cấm chế, tinh huyết pháp khí hút được cũng bị tiêu hao vô số, màu đen cũng chuyển sang màu trắng nhạt.

Đây là tiêu hao trong quá trình phá mở cấm chế.

Hiện tại Chu Hằng mới biết, cái gọi là huyết tế thực ra chỉ là lợi dụng mảnh vỡ phù văn trong máu để đạt hiệu quả bài trừ trận pháp. Người Phàm giới, Tiên giới khả cũng không biết huyết có tác dụng gì, nhưng bọn bọ chỉ cần biết nó hữu dụng là đủ rồi.

– Thành! Mười mấy người đều hưng phấn nói, bọn họ còn rất trẻ, cho nên rất hứng thú mạo hiểm, tham bảo.

– Đi!

Mọi người nối gót nhau tiến vào động phủ.

Đây là một cái sơn động rất khô ráo, đoạn đầu thông đạo rất nhỏ hẹp, nhưng rất nhanh mở rộng, đủ để chứa mười người cùng đi.

Càng lúc càng xa, trong đoàn người, người thực lực yếu nhất cũng đạt tới Kết Thai Cảnh, lại có năng lực phi hành, tự nhiên lặng yên không tiếng động đi lại trong sơn động, tuy nhiên mọi người đều là người trẻ tuổi, sao có thể yên tĩnh được, mọi người không ngừng nói chuyện.

Thanh Hà tiên tử tự nhiên là trung tâm được đám nam nhân vây quanh, tuy nhiên, bốn mỹ nữa khác lại vây quanh Chu Hằng, xem như chống lại Thanh Hà tiên tử.

3 nữ tử kia cũng không biết sao, nhưng Tinh Dạ Vũ lại rất muốn lần nữa kết giao với Chu Hằng, cho dù không thể khiến cho động tâm Chu Hằng, nhưng mà kết giao bằng hữu bình thường cũng tốt.

Đối phương chính là tiên nhân a!

Chu Hằng tuy rằng không chút động tâm, nhưng 4 nữ tử đều trẻ đẹp, phong tình khác nhau, nói chuyện với các nàng ít nhất sẽ không nhàm chán. Hắn thuận miệng nói chuyện, sau khi đi mười mấy phút, hắn đột nhiên phất tay một cái, nói: – Có động tĩnh!

Mọi người lập tức dừng bước, nghiêng tai lắng nghe, lại không nghe được gì.

– Ngươi cái tên này, đang lấy lòng mọi người sao? Tinh Hà Kiều không vui nói.

– Câm miệng! Tang Thanh Sơn lập tức khiển trách, hắn biết Chu Hằng là tiên nhân, nếu Chu Hằng nói có động tĩnh, như vậy khẳng định có động tĩnh!

– Ngươi… Tinh Hà Kiều giận dữ, muốn ra tay đánh người.

Ti! Đúng lúc này, thanh âm quái dị vang lên, truyền khắp sơn động. Thực ra thanh âm này không phải quá lớn, nhưng mọi người ít nhất cũng là tồn tại Kết Thai Cảnh, đều nghe được rõ ràng!

Quả nhiên có động tĩnh!

Mọi người đều hướng Chu Hằng nhìn sang, tên này thính thật, còn nghe được sớm hơn bọn họ lâu như vậy.

Trên thực tế, Chu Hằng trước đó đã sớm nghe được động tĩnh rồi, chỉ là nói khi đó, ít nhất phải mất 10 phút nữa mọi người mới nghe được, như vậy thì rất dọa người.

Thanh Hà tiên tử khẳng định cũng đã sớm phát hiện ra rồi, nhưng Chu Hằng nếu nói lúc này, đợi một phút sau nàng phát hiện, lúc này mới nói cho mọi người, như vậy Thanh Hà tiên tử cũng sẽ hoài nghi hắn.

Làm nhiều chuyện như vậy đều vì Tang Thanh Sơn a, bằng không hắn khai hỏa toàn bộ lực lượng, trực tiếp phá mở cái động phủ này là được rồi.

Đây là một con Cự Tích, dài chừng ba mươi mấy trượng, cả người còn cường tráng hơn trâu nước, trên người có vảy sậm xanh lá, lưỡi dài liên tục thè ra nuốt vào, tản ra mùi máu tanh tưởi. Ở thời điểm đám người Chu Hằng tiến vào sơn động, nó đã phát hiện, bò ra, cũng chính lúc đó Chu Hằng cũng nghe được động tĩnh của nó.

– Cái gì vậy? Trừ Chu Hằng ra, cũng chỉ có Thanh Hà tiên tử biết trước nó là con gì, những người khác đều cả kinh kêu lên.

Động phủ cường giả thượng cổ, cái gì cũng không biết, ai biết nơi này có nguy hiểm gì.

Lúc này Chu Hằng không thể nói gì, hắn bây giờ chỉ là biểu huynh của Tang Thanh Sơn thôi, hắn cũng không cần phải đứng ra chống đỡ hiện trường.

– Mọi người cẩn thận! Chung Việt Thiên vọt ra trước, ra vẻ cảnh giác, càng thời điểm nguy hiểm này càng phải giành ra mặt trước mọi người.

Xoạt xoạt xoạt, chín tên thanh niên khác cũng không cam yếu thế xông về phía trước một bước, đứng song song với Chung Việt Thiên, không cho hắn độc chiếm cơ hội biểu hiện.

Chu Hằng lắc đầu bật cười, hai tay ôm ngực tựa vào vách động, tuy rằng hắn còn trẻ hơn bất cứ ai ở đây, nhưng mà mấy năm nay không biết hắn đã trải qua bao nhiêu chiến đấu, tâm trí sớm đã trưởng thành lão luyện, loại hành vi tranh giành tàn nhẫn này hắn thấy thật nhàm chán.

– Một đám ngu dốt máu nóng lên đầu! Địch Giải Ngữ phiết miệng nói, không ưa gì biểu hiện của bọn họ.

Ti! Ti!

Đúng lúc này, con Cự Tích kia rốt cục xuất hiện.

– Yêu thú!”

– Kết Thai tam trọng thiên!

– Loại yêu thú này có kịch độc, mọi người chú ý!

Tuy rằng tranh giành tình nhân, nhưng thời điểm liên quan đến chính sự, mọi người đều có cái nhìn đại cục, lúc này cũng không phân tán lực chú ý nội đấu nữa.

– Ti… Con Cự Tích thè lưỡi nuốt vào, há cái miệng rộng phun ra một đoàn sương mù cuốn về phía mọi người.

Yêu thú chính là yêu thú, vô cùng hung tàn, nếu không đổi lại là võ giả trong thì đầu tiên là cân nhắc địch nhiều ta ít, tuyệt không hiện thân vào lúc này, càng đừng nói là chủ động tấn công.

– Mọi người cùng tiến lên!

Đối phó yêu thú tự nhiên không cần phải nói quy củ gì, Tang Thanh Sơn và 9 nam thanh niên cùng ra tay tấn công Cự Tích. Bọn họ đều tới tìm bảo, cũng không phải tới tìm yêu thú rèn luyện.

Vậy tất nhiên là giải quyết càng nhanh càng tốt.

Mười Kết Thai Cảnh liên thủ công kích, hơn nữa mỗi người

đều là thiên tài, tự nhiên chiến lực vô cùng cường đại! Dù yêu thú kia có khí lực cường đại, lực phòng ngự kinh người, còn có kỹ năng phun độc, nhưng mà một chống mười vẫn không có phần thắng.

Nếu như không có Chu Hằng nhắc nhở, đầu yêu thú này bỗng nhiên đánh lén, có thể sẽ gây chút phiền toái cho mọi người, nhưng bây giờ là mọi người cùng quần công.

Chỉ mười mấy phút, đầu yêu thú này đã bị giết tại chỗ.

Nơi này có điểm cổ quái!

Chu Hằng thầm nói, linh trí yêu thú đương nhiên không thể so được với con người, nhưng mà sinh tồn là bản năng, vì sao lại phải tử chiến không lùi? Hẳn là bị hoàn cảnh nơi này ảnh hưởng, khiến con yêu thú này không muốn lui.

Nhưng, mặc kệ đi, ngay cả bảo tàng Tiên giới hắn cũng không để vào mắt, huống chi là di vật "đại năng" Phàm giới lưu lại chứ.

Hắn chỉ xem náo nhiệt, với lại làm cái bóng cho Tang Thanh Sơn, thỏa mãn lòng hư vinh của người này, nhưng tán gái thì đừng nghĩ tới, Thanh Hà tiên tử thật chính là tiên nhân, tuyệt đối không thể thể thích Tang Thanh Sơn. Đây nhất định là mối tình đơn phương rồi. – –

Chương 843: Mê cung

Mặc dù bộ dạng Cự Tích xấu xí, lại một thân là độc, nhưng dù sao cũng là yêu thú cấp bậc Kết Thai Cảnh, giá trị rất lớn, tuyệt không thể lãng phí.

Mọi người thu thi thể Cự Tích vào trong pháp khí không gian, về phần phân phối thì đợi sau khi ra ngoài, mọi người đều có chút độ lượng cùng tính nhẫn nại ấy, thi thể một đầu yêu thú Kết Thai Cảnh còn không đến mức để mọi người mất phong độ.

– Tuy nhiên, ngay từ đầu là yêu thú Kết Thai Cảnh, nơi này… không đơn giản a! Mọi người lại nghĩ tới một vấn đề khác.

Giữa các võ giả bảo vệ nghiêm mật, Thần Anh Cảnh chống lại Kết Thai Cảnh tuyệt đối là giết trong nháy mắt, bây giờ bọn hắn gặp phải yêu thú Kết Thai Cảnh, kế tiếp có thể có cấp bậc Thần Anh Cảnh hay không?

Đến lúc đó bọn họ có thể toàn thân mà chạy cũng đã rất may , còn muốn lấy ra bảo vật trong động phủ? Vậy thì thật là si tâm mộng tưởng!

– Lần này chúng ta chuẩn bị sung túc, dù gặp yêu thú Thần Anh Cảnh, cũng có thể toàn thân mà chạy! Rất nhanh có người tăng sĩ khí cho mọi người.

Mọi người đều gật đầu, tuy rằng bọn họ trẻ tuổi khí thịnh, nhưng người nào đều không phải ngu ngốc. Trước khi tới đây thời gian một tháng cũng không phải đi chơi , mà là chuẩn bị kỹ càng, đủ để ứng phó một ít tình huống đột phát.

– Các ngươi có phát hiện hay không, nơi này có người luôn luôn nhàn hạ! Chung Việt Thiên đột nhiên đem đầu mâu chỉ Chu Hằng, tuy rằng trong miệng nói có người, nhưng ánh mắt lại nhìn chằm chằm Chu Hằng.

Chu Hằng hoàn toàn không có ý tứ phản ứng.

– Chung Việt Thiên, ngươi có ý gì? Không đợi Tang Thanh Sơn lên tiếng, Tinh Dạ Vũ đã giành nói trước, khuôn mặt căm giận – Chúng ta có thể cảnh giới trước thời hạn chính vì Chu Hằng nhắc nhở, đây vốn là một công lao lớn! Hơn nữa, đối phó đầu Cự Tích kia nhiều nhất năm người là đủ, Chu Hằng không ra tay cũng không có gì khác nhau! .

Nàng tự nhiên vô điều kiện thiên hướng Chu Hằng !

Nói giỡn, thời điểm tên này ở Huyền Càn Tinh có thể chém giết Chuẩn Tiên, hiện tại khẳng định càng thêm khó lường!

– Đúng vậy đúng vậy! Địch Giải Ngữ cũng liên tục gật đầu.

Chung Việt Thiên bị nàng vạch trần, không khỏi đỏ mặt lên, hắn thực ra không hề ân oán cùng Chu Hằng, nhưng chỉ không quen nhìn đối phương được chúng nữ vây quanh, ngay cả Thanh Hà tiên tử cũng thường thường đưa mắt.

Hắn thẹn quá thành giận, nói: – Chu Hằng. Ngươi chỉ tránh ở phía sau nữ nhân, để nữ nhân xuất đầu cho ngươi sao? .

Chu Hằng thở dài, nhún vai, nói: – Không có biện pháp, con người của ta nhân duyên đặc biệt tốt, ngươi ghen tị cũng không làm gì được! .

Ta ghen tị?

Ta đường đường thiên kiêu trong thế hệ trẻ Chung gia cần ghen tị ngươi? Bất quá là 1 cái cháu ngoại Tang gia. Có thể có địa vị gì? Ngươi có thể so cùng ta?

Phi, đặt hai người bọn họ chung một chỗ so sánh là một loại sỉ nhục đối với hắn!

Chung Việt Thiên gỡ vuốt tay áo một cái, tiến một bước, nói: –

Chu Hằng, ngươi dám luận bàn một chút cùng ta không? Nói đến hai chữ luận bàn, hắn còn cố ý nhìn Tang Thanh Sơn một cái, cái này gọi là nhất tiễn song điêu. Đánh hai người cùng lúc!

Quả nhiên, Tang Thanh Sơn lập tức đỏ rực, nắm nắm tay chặt chẽ .

– Chung Việt Thiên, ngươi có một chút quan niệm đại cục không, bây giờ là thời điểm tàn nhẫn tranh đấu sao? Tứ nữ Địch Giải Ngữ đều khiển trách hắn.

Chung Việt Thiên cũng không thật muốn luận bàn với Chu Hằng vào lúc này, chỉ là muốn chèn ép Chu Hằng một chút, tăng lên địa vị của mình.

Chỉ là hiển nhiên hiệu quả không giống hắn tưởng tượng. 4 nữ không ngờ đều bảo vệ Chu Hằng, mà hắn một đại nam nhân sao có thể tranh chấp với 4 nữ, không phải tự mất mặt ở trước Thanh Hà tiên tử sao?

Hắn xoay người, đi tới trước.

Trừ bỏ Tang Thanh Sơn ra, ánh mắt tám nam nhân khác nhìn

về phía Chu Hằng cũng có chút không tốt, không có biện pháp, nhân duyên quá tốt sẽ dẫn tới nam nhân công phẫn .

Mọi người tiếp tục đi tới, sau nửa giờ. Phía trước đột nhiên xuất hiện tám đường rẽ!

– Chọn một con đường? Mọi người đều tự hỏi.

Tiến vào nơi này, thần thức mọi người đều bị ảnh hưởng, căn bản không thể do thám biết đến địa phương sau mười trượng, như vậy tự nhiên không có khả năng biết đường nào là chuẩn.

– Hắc Có người thử rống lên một tiếng, ý đồ thông qua hồi âm xác định. Nhưng tám cái ngã ba đều rất dài rất dài, một chiêu này căn bản không có tác dụng.

– Trước đi một con đường rồi nói sau! Tang Thanh Sơn đề nghị.

Mọi người nhao nhao gật đầu, tùy ý tiến vào đường thứ nhất từ bên tay trái, được năm sáu phút sau, phía trước lại xuất hiện tám cái ngã ba lần nữa. Mọi người hai mặt nhìn nhau, đồng thời dừng bước.

– Trước lui ra ngoài, đi đường khác! .

Bọn họ thối lui đến địa phương cũ, thử qua 7 cái ngã ba còn dư lại, lại phát hiện kết quả hoàn toàn giống nhau – đi ra một khoảng cách sau, sẽ có tám cái ngã ba mới xuất hiện.

Bọn họ lại thử đoạn đường thứ hai một chút, kết quả vẫn như thế, phía trước có đường rẽ chờ bọn họ.

Ai cũng không biết chỗ này rộng rãi dường nào, những đường rẽ này lại hình thành mê cung phức tạp như thế nào.

– Một đường xông qua! Chung Việt Thiên ngạo nghễ nói.

Cái gọi là dốc hết sức phá vạn pháp, thích hợp với bất kỳ trường hợp!

Chỉ cần có đầy đủ lực lượng, có thể phá mở bất kỳ trận pháp! Bao gồm mê cung!

Không có thông đạo, ta ngạnh sinh bổ ra một con đường! Một đường thẳng tắp đi, căn bản không cần để ý mê cung! Vào cuộc , mới cần giải cục! Nhưng có đầy đủ lực lượng, trực tiếp bạo lực phá cuộc!

Hắn bổ ra một chưởng, đánh vào trên tảng đá, oanh, một tiếng

nổ nặng nề vang lên, vách tường núi rơi xuống một khối hòn đá lớn chừng bàn tay.

Mặt Chung Việt Thiên lập tức đen!

Nham thạch nơi này rất cứng rắn, với thực lực của hắn lại chỉ đánh nát một tảng đá nhỏ như vậy, như vậy muốn ngạnh sinh bổ ra một cái lối đi, điều này cần bao lâu?

Vèo! 4 nữ Địch Giải Ngữ thì nhao nhao bật cười. Các nàng đều khó chịu những nam nhân này bị Thanh Hà tiên tử mê thần hồn điên đảo, cho nên quơ được cơ hội tự nhiên phải cười nhạo một chút, ngược lại không phải các nàng có ý kiến gì cùng Chung Việt Thiên.

Sắc mặt Chung Việt Thiên thối đen, hắn lại nghĩ 4 nữ bởi vì quan hệ Chu Hằng mới cười nhạo mình, không khỏi trừng mắt Chu Hằng một cái.

Chu Hằng thở dài trong lòng, hắn kiên nhẫn có vẻ đặc biệt không tốt, thật sự không có hứng thú bồi những người này. Nói: – Dường như ta đã thấy qua trận pháp này, các ngươi đi theo ta! .

Hắn tự nhiên chưa thấy qua loại trận pháp này, trên thực tế đây căn bản không phải trận pháp, chỉ là cái mê cung mà thôi. Thần thức của hắn tự nhiên không có khả năng bị nơi này hạn

chế, sớm đã tìm được đường.

Trừ bỏ Tang Thanh Sơn cùng Tinh Dạ Vũ ra sẽ không có ai tin tưởng hắn.

Làm sao có thể có thần thức cường đại như thế?

Nghe hắn vừa nói như vậy. Trừ bỏ hai người Tang, Tinh ra, những người khác đều lộ ra vẻ nửa tin nửa ngờ. Bọn họ sợ Chu Hằng cậy mạnh, mang theo bọn họ lãng phí thời gian.

– Biểu huynh ta nếu nói vậy, vậy nhất định là thật, tuyệt đối sẽ không nói lung tung! Tang Thanh Sơn vội vàng nói.

Tinh Dạ Vũ cũng tiến hành duy trì. Thấy nàng nói như vậy, tam nữ Địch Giải Ngữ tự nhiên cũng theo Chu Hằng.

Chín người Chung Việt Thiên thì không nắm được chủ ý, cuối cùng đưa ánh mắt nhìn về phía Thanh Hà tiên tử, nói: – Tiên tử thấy thế nào? .

– Vậy theo Chu huynh đi một chút xem! Thanh Hà tiên tử mờ nhạt nói, nàng thật sự nhìn không thấu Chu Hằng, đây có lẽ là một cái cơ hội dò hỏi bí mật đối phương.

Chu Hằng bắt đầu dẫn đường.

Không ngừng gặp được đường rẽ, lựa chọn đường rẽ. Mọi người đi không ngừng, một ngày lặng yên mà qua.

– Chu Hằng, ngươi rốt cuộc hiểu hay không? Có người không kìm nổi oán giận.

Đây căn bản không phải trận pháp, một điểm nguy hiểm cũng không có, hoàn toàn là mê cung..

Chu Hằng cười nói: – Kiên nhẫn một chút, ít nhất còn phải đi hết hai ngày mới có thể rời đi! .

Hai ngày?

Nơi này lớn ra sao a!

Mọi người đều hồ nghi không chừng. Nhưng nhìn thần tình Chu Hằng tự tin, dường như bọn họ lại thêm một chút lòng tin.

Tiếp tục đi đi, nếu Chu Hằng nói hai ngày, như vậy thì cho hắn thêm hai ngày, dù sao đối với Kết Thai Cảnh võ giả mà nói,

hai ngày trôi qua trong nháy mắt.

Nhưng sơn động này khắp nơi đều có cùng dạng, mặc kệ rẽ ngang rẽ dọc, đông quải tây quải. Cảnh tượng đều như nhau, một thời gian dài khó tránh khỏi để người ta hoài nghi có phải luôn luôn tại đảo quanh tại chỗ hay không.

Lại một ngày sau, mọi người tin tưởng Chu Hằng càng ngày càng yếu – thời điểm tên này gặp được đường rẽ cũng không dừng lại, không cần suy nghĩ , thật giống như là đi loạn a!

Đám người Chung Việt Thiên lại bắt đầu hoài nghi. Nhưng 4 nữ Địch Giải Ngữ lại ủng hộ, ngược lại không phải các nàng tin tưởng Chu Hằng, mà là tranh cãi cùng những nam nhân kia.

Đương nhiên trong này không bao gồm Tang Thanh Sơn cùng Tinh Dạ Vũ, bọn họ tin tưởng Chu Hằng 100%! Cho dù là Chu Hằng nói bầu trời mặt trời con đường , bọn họ đều tin tưởng vững chắc!

Người ta là tiên nhân, đáng giá lừa bọn họ sao?

Rất nhanh, hai ngày qua , mọi người còn đảo quanh sơn động đen như mực, đột nhiên phía trước sáng ngời, xuất hiện một phiến thiên địa mới.

– Chu Hằng, ngươi còn không thừa nhận ngươi dẫn đường lung tung!

Chung Việt Thiên nổi giận đùng đùng. Hắn không cam lòng bị người khác đùa giỡn?

Đến nơi này, trừ bỏ Tinh Dạ Vũ ra, tam nữ Địch Giải Ngữ cũng không còn ủng hộ Chu Hằng , dù sao Chu Hằng đã nói ba ngày, nhưng vị trí bọn họ hiện tại còn không biết là đâu.

Vậy còn đi cùng Chu Hằng để làm chi?

Chu Hằng nhún nhún vai, nói: – Tùy các ngươi, tin tưởng ta tiếp tục theo ta đi, không tin thì quên đi! .

– Ta tin tưởng ngươi! .

Ai cũng không nghĩ tới, người thứ nhất lên tiếng nói chuyện dĩ nhiên là Thanh Hà tiên tử.

– – – – – – – – – – – oOo- – – – – – – – – – –

Chương 844: Bị tập kích liên tiếp

– Tiên tử! Bọn người Chung Việt Thiên vội la lên, chẳng lẽ đầu óc Thanh Hà tiên tử cũng hồ đồ?

– Tiên tử, người này rõ ràng đang đùa bỡn chúng ta, vì cái gì còn phải tin tưởng hắn? .

– Đúng vậy, hắn rõ ràng coi chúng ta trở thành kẻ ngốc, nếu chúng ta tiếp tục đi theo hắn, vậy thật sự thành kẻ ngốc! .

Thanh Hà tiên tử tươi cười, nói: – Các ngươi muốn phải như thế nào, ta không thể miễn cưỡng, nhưng ta chỉ muốn làm kẻ ngốc như vậy! .

Đám người Chung Việt Thiên nhìn nhau, đều không nói ra lời.

Bọn họ không tin Chu Hằng, lại càng không nguyện nghịch Thanh Hà tiên tử. Dù sao có thể bồi tiếp tiên tử, để cho nàng thấy rõ chân diện mục Chu Hằng đi!

– Chu huynh, thỉnh! Thanh Hà tiên tử cười khúc khích hướng

về Chu Hằng.

Chu Hằng biết, đối phương ủng hộ chính mình như vậy, là bởi vì cửa ra buông xuống, thần thức của nàng đã có thể cảm ứng được. Mục tiêu của đối phương là tìm kiếm Thiên Huyền Linh Tinh, tự nhiên sẽ không lãng phí thời gian ở trong này.

Bởi vậy, nếu đã tìm được con đường chính xác, nàng đương nhiên trợ giúp ! Hơn nữa nàng không muốn lộ ra ngoài thực lực của chính mình, tự nhiên mượn dùng Chu Hằng dẫn dắt mọi người ra mê cung này.

Chu Hằng ẩn giấu thực lực, là bởi vì hắn đáp ứng Tang Thanh Sơn, mà Thanh Hà tiên tử không muốn ảnh hưởng nàng tìm kiếm Thiên Huyền Linh Tinh.

Mình có nên tìm kiếm một chút Thiên Huyền Linh Tinh ở Phàm giới?

Chu Hằng tiếp tục đi, một bên thầm nghĩ ở trong lòng.

Minh giới không có linh thạch, cũng không có tiên thạch, muốn gia tốc tu luyện cũng chỉ có thể dựa vào Thiên Huyền Linh Tinh. Bởi vì mỗi một viên Thiên Huyền Linh Tinh đều là tinh hoa một cái tinh cầu trải qua vô số năm áp súc hình thành, chẳng những có linh lực kinh khủng, hơn nữa còn có cảnh giới Minh giới võ giả cần lĩnh ngộ.

Bốn đại cảnh giới Minh giới: Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh, Tuệ Tinh Cảnh, Hắc Động Cảnh, đều có liên quan tới tinh cầu, nếu Thiên Huyền Linh Tinh là một cái tinh cầu áp súc, tự nhiên có thể cung cấp lĩnh ngộ tương ứng.

Hắn ở hai giới tiên, phàm có thể coi như vô địch, nhưng chạy đến Minh giới, tương đương với hết thảy đều phải bắt đầu lại từ đầu. Ý vị nếu có Thiên Huyền Linh Tinh xuất thế, hắn căn bản không có tư cách tranh đoạt – cường giả rất nhiều a.

Hơn nữa, giá từ Minh giới xuống quá lớn!

Bởi vậy nếu bây giờ hắn đang ở Phàm giới, hơn nữa còn là tuyệt đối vô địch một giới, vì cái gì không tìm kiếm một chút?

Hiện tại quả thật hắn còn chưa dùng tới Thiên Huyền Linh Tinh, nhưng chỉ cần tiến thêm một bước, hắn được luyện hóa loại chí bảo Minh giới này. Đương nhiên từ giờ trở đi phải nắm chặt thời gian.

Lại nửa giờ sau, phía trước đột nhiên xuất hiện một điểm sáng nhỏ!

– Đường ra? .

– Nhất định là đường ra! .

Mọi người đầu tiên là sửng sốt, sau đó đồng loạt kinh hô lên, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng không khỏi mang theo vài phần khó tin.

Mê cung phức tạp như vậy cũng bị Chu Hằng đi ra!

Điểm sáng phía trước càng lúc càng lớn, thời điểm mọi người đi ra. Chỉ thấy phía trước quả nhiên rộng mở trong sáng, hiện ra một mảnh thanh sơn lục thủy.

Ở trước mặt của bọn họ, có một thác nước giáng xuống từ trên trời, dường như một con rồng bạc, dài ít nhất mấy trăm trượng, lực cường đại đánh vào, bọt nước văng lên đều cao mấy chục trượng. Hơi nước tạo thành một mảnh sương giống như tiên cảnh.

– Chúng ta… chạy tới chỗ nào? .

Mọi người nhao nhao nói, có người muốn vọt người bay lên, không ngờ phát hiện trọng lực nơi này lớn đến thái quá, bọn họ căn bản không thể thoát khỏi cỗ lực lượng này phi hành

trên không trung, chỉ có thể lướt đi mà thôi.

Đương nhiên, không bao gồm Chu Hằng cùng Thanh Hà tiên tử, nhưng hai người cũng không có ý tứ biểu hiện ra.

– Thật sự là tiên cảnh nhân gian a! Bốn mỹ nữ đều lộ ra vẻ say mê.

Chỉ từ cảnh sắc mà nói, nơi này quả thật cực kỳ xinh đẹp, giới bên ngoài rất khó nhìn thấy cảnh đẹp cực hạn như vậy.

Xì xích, phương xa, một đám tiên hạc vũ bay lên không, ở trên trời quần kết thành đội phi hành, giống như Nghê Thường tiên tử biểu diễn vũ đạo nhân gian khó gặp.

– Vì cái gì những tiên hạc này có thể bay?

Có người khó hiểu.

– Chúng nó sinh trưởng ở đây, tất nhiên có biện pháp thoát khỏi nơi trọng lực này! Chung Việt Thiên vội vã biểu hiện.

Cái giải thích này tương đối hợp lý, nếu thích ứng hoàn cảnh của nơi này, tất nhiên có thể tiến hóa ra năng lực thích ứng nơi

này.

Một đạo hắc ảnh xẹt qua, trên bầu trời cũng vang lên một tiếng ưng lệ, chỉ thấy một đầu cự ưng màu đen bỗng nhiên xuất hiện, với tốc độ nhanh như tia chớp truy kích hướng về đàn tiên hạc, chỉ trong khoảnh khắc đã đuổi tới, hai thiết trảo lập tức chụp tới một cái tiên hạc.

Tuy rằng đầu tiên hạc kia hết sức trốn tránh, nhưng tốc độ kém đầu cự ưng này, bị đối phương dễ dàng bóp nát đầu, lập tức rơi xuống dưới.

Cự ưng bắt lấy tiên hạc, hai cánh rung lên, trong nháy mắt đi xa, hóa thành một cái điểm đen nhỏ.

Trận giết chóc này phát sinh đột nhiên, kết thúc cũng thật nhanh, toàn bộ quá trình nhiều nhất giằng co một vài giây.

Mọi người đều kinh ngạc, bọn họ không phải không trải qua giết chóc, nhưng ngay từ đầu còn cảm giác nơi này là tiên cảnh nhân gian, trong nháy mắt lại xảy ra một trận máu dầm dề giết chóc.

– Đi, chúng ta nên xuất phát! .

Mọi người tiếp tục chạy đi, phiến thiên địa này thực ra cũng

không lớn, bốn bề toàn núi, trung gian là một cái bình nguyên, chỗ xa xôi có một tòa tháp thông thiên tiếp đất, ở trong này cũng có thể mơ hồ nhìn thấy hình dáng.

Chu Hằng thị lực tốt nhất, cho dù cách xa như vậy hắn cũng có thể thấy rõ, hắn không khỏi lộ ra một chút ngạc nhiên.

Tòa tháp này không đơn giản.

Loại tài liệu này cũng không phải từ Phàm giới!

Chu Hằng có thể khẳng định, dù là ở Tiên giới loại tài liệu này cũng không khẳng định có bao nhiêu, gần như có thể so sánh xiềng xích dùng để trấn áp 5 đại Long Hoàng!

Đây chính là trân liệu Sáng Thế Đế đều muốn đánh vỡ đầu cướp đoạt a, cho dù không thể luyện thành Tiên khí, nhưng chế thành binh khí cũng có được ưu điểm vô kiên bất tồi.

Hắn thật xem thường chỗ này!

Đó cũng không phải động phủ cường giả thượng cổ Phàm giới lưu lại, mà là Tiên giới! đại năng Tiên giới!

Chu Hằng không khỏi nổi lên vài phần hứng thú, tuy rằng cho dù bảo tàng cấp bậc Minh Tiên cũng không nhất định đặt ở trong mắt của hắn, nhưng không ngờ Phàm giới xuất hiện một tòa động phủ Tiên giới, lại ít nhất là cấp bậc Sáng Thế Đế, để cho Chu Hằng thật tò mò nguyên do trong đó.

Mọi người tiến đến tòa tháp cao kia, bởi vì không thể phi hành, bọn họ bị địa hình ảnh hưởng, tốc độ tiến lên cũng không nhanh.

Nếu Chu Hằng nguyện ý, hắn có thể một bước trực tiếp nhảy qua đến tòa tháp cao kia, nhưng hắn cảm giác hứng thú chỉ là vì cái gì, mà không phải bảo vật bên trong tòa tháp cao, bởi vậy hắn cũng không cấp bách, cùng mọi người chậm rãi đi lại.

Tuy rằng Kết Thai Cảnh không thể hoàn toàn ngừng ăn nghỉ ngơi, nhưng có thể vài tháng liên tục không ngủ không ngừng, chỉ cần ngẫu nhiên bổ sung một chút thức ăn là được.

Tuy rằng đám người Tang Thanh Sơn đều là thiên chi kiêu tử mỗi đại gia tộc, nhưng mỗi người đều thông qua tầng tầng lớp lớp khảo nghiệm mới được gia tộc xác lập thân phận, vào lúc này mỗi người cũng sẽ không yếu ớt nói muốn nghỉ ngơi linh tinh đủ các loại.

Bọn họ đi ngày đêm, hướng về tòa tháp cao kia.

Nhưng phía trước đã xảy ra giết chóc máu dầm dề, quyết định

hành trình bọn họ không có khả năng thuận buồm xuôi gió.

Mới được hơn một tiếng, bọn họ gặp một cái phiền phức, chính là Hắc Ưng phía trước tiến hành giết chóc, giờ phút này nó đã ăn tiên hạc, đang cắt tỉa lông chim.

Nhìn thấy mọi người Chu Hằng sau, đầu yêu thú này mở ra cánh chim, nó triển khai hai cánh, dường như muốn che lấp thiên địa.

Đây là một đầu yêu thú Kết Thai Cảnh, khoảng cách Thần Anh Cảnh cũng chỉ có một bước.

Xoạt, đầu cự ưng giương cánh dựng lên hướng về bọn Chu Hằng!

– Lớn mật! .

Mọi người nhao nhao quát tháo, cùng thi triển công pháp, phản kích hướng về cự ưng.

Nhưng bọn hắn đều mất đi năng lực phi hành, sự linh hoạt bị chế ước thật lớn, nhưng đầu cự ưng này lại trời sanh nhanh nhẹn, hai cánh chấn động, nó linh hoạt né tránh từng đạo công kích, thường thường huy động hai cánh, đánh ra hàng vạn hàng ngàn đạo cánh chim hướng về bọn Chu Hằng.

Kể từ đó, tuy rằng bọn Tang Thanh Sơn có được ưu thế nhiều người, lại không làm gì được đầu yêu thú này, chỉ có thể bị động tiến hành phòng thủ.

Đương nhiên, đây là bởi vì Chu Hằng cùng Thanh Hà tiên tử cũng không xuất thủ, bằng không tùy ý phóng xuất ra một đạo khí thế có thể đánh ngã đầu yêu thú này từ trên bầu trời.

– Không nên cùng nó giằng co, chúng ta đi! .

Mọi người đều ý thức được, bọn họ căn bản không khả năng làm gì được đầu yêu thú này, không giằng co cùng nó mới là thực hiện tốt nhất.

Nhưng bọn họ muốn chạy, đầu yêu thú này lại không muốn buông tha những thức ăn mỹ vị, luôn luôn đảo quanh ở đỉnh đầu mọi người, thường thường đánh ra từng đạo công kích lông chim, để mọi người phiền không ngơi.

Chu Hằng cũng không nhịn được, ngẩng đầu liếc mắt một cái.

Đầu cự ưng kia lập tức són đái, quay đầu bỏ chạy.

Mọi người đều không sao nói rõ được, ai cũng không biết vì cái gì đầu cự ưng này đột nhiên bỏ qua. Nhưng mặc kệ nói như thế nào, chung quy là một chuyện tốt, dù sao đây chính là tồn tại cùng giai cùng bọn chúng.

Động tác này của Chu Hằng cực kỳ bí mật, dù là Thanh Hà tiên tử cũng không nhìn ra một chút xíu đầu mối, để cho nàng nghi hoặc đầy bụng.

Bọn họ tiếp tục đi, gần nửa ngày sau, bọn họ lại gặp một đầu yêu thú hung ác.

Đây là một đầu Thổ Nguyên Thú, thân thể như trâu, 4 chân to ngắn mà khỏe mạnh, trên trán có một cái một sừng, màu xám bạc, trong lỗ mũi phun ra ngọn lửa màu đỏ thẫm, thập phần dọa người.

Nhìn thấy bọn Chu Hằng, đầu này yêu thú căn bản không có một chút do dự, lập tức cúi đầu, dựng thẳng một sừng lên, bốn vó tung bay, va chạm hướng về bọn Chu Hằng.

Trước mọi người nhận hết biệt khuất ở trước mặt của cự ưng, đầu Thổ Nguyên Thú này vừa lúc cho bọn hắn hết giận ! Vô luận là nam nữ, đều quát tháo một tiếng, dưới chân giết về phía đầu yêu thú này.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Từng đạo bóng người bay lên tận trời, cũng không phải mọi người đột nhiên khôi phục năng lực phi hành, mà là bị đầu yêu thú này ngạnh sinh đánh bay !

Đầu yêu thú này, lực lượng lớn thái quá!

Chương 845: Địa phương hung hiểm

Thổ Nguyên Thú đấu đá lung tung, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, bị đỉnh đầu nó va chạm, mỗi người đều bị quăng lên.

Nó da dày thịt chắc, lực phòng ngự cường đại đến kinh người, tuy rằng bị mọi người công kích, nhưng đối với nó mà nói lại hoàn toàn không đau không ngứa, dường như cũng là Phệ Kim tộc nhân.

So với cự ưng phía trước, Thổ Nguyên Thú càng thêm nguy hiểm!

Cự ưng chỉ làm cho bọn họ phiền, nhưng đầu Thổ Nguyên Thú này có thể tạo thành uy hiếp tánh mạng đối với bọn họ, đuổi bọn họ mọi nơi chạy trốn, gà bay chó sủa, chật vật không chịu nổi.

Bọn Tang Thanh Sơn chung quy trẻ tuổi khí thịnh, từng người tế ra pháp khí cường đại, từng đạo hào quang chói mắt chớp động. Nhưng đầu Thổ Nguyên Thú này căn bản không biết cái gì gọi là lui về phía sau, tử chiến cùng mọi người.

Trên người của nó rốt cục xuất hiện vết máu, nhưng mọi người cũng bị nó tấn công hỗn loạn tan tác, có mấy người đồng dạng bị thương, máu tươi phun trào.

Chỉ có Chu Hằng cùng Thanh Hà tiên tử nhàn nhã nhất, tuy rằng hai người đều áp chế tu vi, nhưng đầu Thổ Nguyên Thú lại mẫn cảm ý thức được hai người không dễ chọc – chỉ số thông minh yêu thú tương đối thấp, nhưng bản năng phản ứng lại nhạy bén hơn nhiều so với nhân loại.

Sau khi bỏ ra giá phải trả tương đối, cuối cùng bọn họ chém giết đầu Thổ Nguyên Thú này, cũng không chờ bọn hắn thu gặt chiến lợi phẩm, chỉ nghe từng tiếng lệ kêu truyền đến, bầu trời đột nhiên trở nên đen như mực!

Không phải thời tiết thay đổi, mà là ít nhất mấy chục đầu quạ đen bay tới!

Hình thể những quạ đen này thậm chí còn lớn hơn so với đầu cự ưng kia, hơn nữa mỗi một đầu đều sinh 3 con mắt, đuôi rắn thật dài, hiển nhiên vô cùng quái dị.

Tam Nhãn Hắc Ô!

Tương truyền loại yêu thú này chính là hậu đại quạ đen với rắn độc, về phần hai loại yêu thú này làm thế nào… không có ai biết!

Bọn người Tang Thanh Sơn biến sắc!

Tam Nhãn Hắc Ô rõ ràng cũng là cấp bậc Kết Thai Cảnh!

Phía trước một đầu cự ưng khiến cho mọi người không ngừng kêu khổ, hiện tại mấy chục đầu súc sinh lông dẹt đồng dạng có thể bay được trên không trung, như vậy sẽ phiền tới mức nào?

Không, đây không phải là vấn đề có phiền hay không, nhiều yêu thú như vậy hoàn toàn có thể đột kích chính diện!

– Mau tìm địa phương có thể ẩn thân! .

Mọi người vội vàng nhìn bốn phía, tìm kiếm các loại địa phương như hang động để ẩn nấp.

– Hướng tây bắc! .

Bọn họ tìm được địa phương phù hợp yêu cầu này, đó là một hồ lớn, mặc dù không có hiệu quả như sơn động, nhưng chỉ cần lẻn vào trong nước, những súc sinh lông dẹt này không thể phát huy ra ưu thế phi hành.

– Theo ta bọc đít! Chung Việt Thiên quát lớn. Vào lúc này hắn lộ ra dũng khí tương đối.

– Ta! .

– Ta đến! .

Đám người Tang Thanh Sơn nhao nhao ra, đứng sóng vai với Chung Việt Thiên. Lúc này bọn họ nhất thiết phải đồng tâm hiệp lực, nếu không sẽ bị những Tam Nhãn Hắc Ô phá tan thành từng mảnh.

Chu Hằng thở dài, đứng sóng vai với Tang Thanh Sơn.

Lần này nếu hắn không xuất thủ, năm người căn bản ngăn không được Tam Nhãn Hắc Ô, sẽ bị giết chết trong nháy mắt!

– Chu huynh, lần này toàn bộ xem ngươi ! Tang Thanh Sơn nhỏ giọng, trên mặt hiện lên một tia may mắn, nếu không có Chu Hằng, nhóm người bọn họ tuyệt đối chỉ có chờ chết.

Chu Hằng gật đầu, nhưng trong lòng thì thầm nghĩ, nếu mình không tới. Thanh Hà tiên tử có thể ra tay trong bóng tối hay không, hoặc là trơ mắt nhìn những người này đi tìm chết?

Đối với điểm này, hắn không tò mò, chỉ muốn mau sớm tới chỗ tháp cao, tìm ra nguyên nhân tồn tại ít nhất là Sáng Thế Đế chạy đến Phàm giới.

Đoàn người chia làm hai nhóm trước sau, năm tên nam nhân che chở năm nữ nhân đi ở phía trước, Chu Hằng cùng 6 nam nhân thì áp trận ở phía sau, đánh ra từng đạo công kích hướng về Tam Nhãn Hắc Ô bay nhanh xuống, ngăn cản bọn họ xâm chiếm.

Chu Hằng tùy ý ra quyền, thời điểm hắn ở Kết Thai Cảnh thì không gian đan điền đã viễn siêu võ giả bình thường, hiện tại cho dù áp chế tu vi cũng giống như vậy, một quyền đánh ra lực lượng lớn khủng bố, những súc sinh lông dẹt căn bản không dám đón đỡ, chỉ dám bay múa ở chỗ cao đỉnh đầu bọn họ mười trượng.

Ở khoảng cách này, quyền lực Chu Hằng đã giảm đến nông nỗi những yêu thú này có thể thừa nhận.

Bọn bốn người Chung Việt Thiên nhìn ở trong mắt. Đều khó nén khiếp sợ trên mặt!

Lực lượng này quá kinh khủng đi?

Cảnh giới giống nhau, nhưng lực lượng lại kém ít nhất gấp mấy chục lần, ý nghĩa không gian đan điền đối phương cũng lớn hơn gấp mấy chục lần so với bọn hắn!

Loại chênh lệch này là tồn tại vĩnh viễn, hơn nữa còn không thể nghịch chuyển !

Chung Việt Thiên cùng Tinh Hà Kiều co giật da mặt!

Không ngờ lúc trước bọn họ nhiều lần khiêu khích Chu Hằng. Cũng may người ta độ lượng, không chấp nhặt cùng bọn họ, nếu không chín thành chín bọn họ gặp thua thiệt – tuy rằng lực lượng không phải là chiến lực, nhưng nếu đạt tới chênh lệch gấp mấy chục lần, lại thật sự vô địch cùng giai.

Bọn họ vừa đánh vừa rút lui, Chu Hằng phát huy ra tác dụng trụ cột vững vàng, che chở mọi người an toàn đi tới bên hồ, thông thông thông, mọi người nhao nhao nhảy vào trong hồ, nhanh chóng lẻn về đáy hồ.

– Oa! Oa! Oa! .

Đàn quạ kêu to ở trên mặt hồ, lại không có một cái xuống nước đuổi theo, cũng không biết là sợ nước, hay là sợ trong nước có sinh vật gì càng cường đại hơn.

Xoạt!

Giữa hồ đột nhiên nổi lên một cái lốc xoáy, đám Tam Nhãn Hắc Ô vừa thấy, lập tức chấn cánh dựng lên, sau khi bay một vòng quanh mặt hồ, đồng loạt đi xa.

Mọi người Tang Thanh Sơn còn không biết đám Tam Nhãn Hắc Ô này đã chạy, vẫn lẻn hướng về đáy hồ, thẳng đến khi nước gợn nhộn nhạo, mạch nước ngầm kích phát, bọn họ mới có cảnh giác!

Nhưng đã chậm rồi!

Ở phía trước bọn họ, hiện ra một đầu lão Quy thật lớn như núi nhỏ, trên vỏ cứng mọc đầy rêu xanh, cổ thật dài vô cùng khoa trương, tuổi mở phân nửa!

Lão Quy Thần Anh Cảnh!

Mọi người đều kinh hãi, Kết Thai Cảnh chống lại Thần Anh Cảnh, đó không phải là bị miểu sát sao?

Chết chắc rồi!

Lão Quy hung ác, trực tiếp há miệng to, một cỗ lực hút kinh khủng lập tức đẩy ra, hấp dẫn mọi người hướng về trong miệng của nó.

Dòng nước chảy xiết, căn bản không phải võ giả Kết Thai Cảnh có khả năng chống cự, mỗi một người đều thân bất do kỷ, chỉ có thể trơ mắt nhìn chính mình đi về phía miệng rùa. Bọn họ đều khẩn trương, nhao nhao đánh ra công kích mạnh nhất, cái pháp khí bảo mệnh gì đều dùng sạch, trong khoảng thời gian ngắn, đủ mọi ánh sáng loạn lên.

Nhưng ở trước mặt đầu Thần Anh Cảnh lão Quy, loại chống cự này căn bản không hề tác dụng, thân thể của bọn họ vẫn như cũ hướng về miệng lão Quy khổng lồ.

Chu Hằng khí định thần nhàn, hắn sẽ ra tay ở một khắc cuối cùng, đánh giết đầu lão Quy thành mảnh vụn.

Xoạt!

Một dòng nước bắt đầu khởi động, từ từ đánh tới, làm mọi người va chạm lệch mấy trượng, vừa vặn thoát khỏi lão Quy hút!

Tình thế cấp bách chạy trối chết, mọi người nào lo lắng mạch

nước ngầm này từ đâu tới, ai cũng chạy vội về phía mặt nước.

Chu Hằng lại biết, đây là Thanh Hà tiên tử ra tay.

Hắn không tin một vị tiên nhân sẽ để ý tánh mạng phàm nhân, đối phương chịu ra tay, đó là bởi vì người tuổi trẻ này còn có giá trị đối với nàng, cần tìm kiếm Thiên Huyền Linh Tinh cho nàng!

Loại Minh giới chí bảo này nhìn qua không có một chút khác nhau cùng đá, đặc điểm duy nhất chính là cứng rắn, chỉ có thể dựa vào phương thức tung lưới rộng lớn tiến hành tìm kiếm – hoặc là, có thể phát hiện một viên tinh cầu sắp tử vong, trực tiếp cướp lấy Tinh Hạch.

Nếu Thanh Hà tiên tử mất công phu ở trên dưới những người này, tự nhiên sẽ không trơ mắt nhìn bọn họ đi tìm chết.

Nàng là tiên nhân, muốn ra tay trong bóng tối không để cho người khác nhìn ra đầu mối tự nhiên dễ như trở bàn tay, xoạt, xoạt, xoạt, từng đạo mạch nước ngầm bắt đầu khởi động, ngăn cản lão Quy truy kích, cũng tăng tốc độ mọi người lên.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Mọi người nhao nhao phi ra từ đáy hồ, vội vàng đạp sóng mà

đi, nhanh chóng ly khai mặt hồ, sau khi chạy xa xa, lúc này mới ngừng lại.

Bọn họ mỗi một người đều chưa tỉnh, có mừng rỡ sống sót sau tai nạn, nhưng lại nghĩ mà sợ.

Lão Quy hiện lên trên mặt hồ, nhưng cũng không truy kích, chỉ nhìn chằm chằm mọi người một hồi sau, thân thể lại chìm xuống.

Con bà nó, nơi này quá nguy hiểm!

Mọi người nhìn nhau, đều có suy nghĩ rút lui, dù sao nơi này xuất hiện yêu thú Thần Anh Cảnh, đã vượt ra khỏi cấp bậc bọn họ có thể đối kháng. Chỉ là bọn hắn đều sĩ diện, ai cũng không muốn là người thứ nhất đưa ra ý kiến rút lui.

Tang Thanh Sơn cùng Tinh Dạ Vũ lại không hề sợ hãi, dù sao có Chu Hằng tọa trấn, bọn họ cần sợ cái gì?

– Nắm bắt thời gian, chúng ta tiếp tục xuất phát! Hai người đều nói, bọn họ nghĩ vừa rồi là Chu Hằng ra tay.

– Các ngươi điên rồi! Địch Giải Ngữ nhảy dựng lên – Vừa rồi các ngươi không nhìn thấy cái đại quy kia sao? Đó là yêu thú cấp Thần Anh Cảnh! Nếu xuất hiện một đầu, vậy khẳng định

còn có thể có đầu thứ hai, đầu thứ ba! .

– Dù không có yêu thú Thần Anh Cảnh, chỉ là những Tam Nhãn Hắc Ô kia cũng đủ chúng ta nát bét, số lượng nhiều như vậy, hoàn toàn có thể mổ chết chúng ta! Những người khác cũng nhao nhao nói.

Đã có người mở đầu, bọn họ nhân cơ hội đưa ra suy nghĩ rút lui.

– Kẻ nhát gan! Tang Thanh Sơn khinh bỉ nhìn Chung Việt Thiên, hắn mười phần phấn khích, có gì phải sợ?

– Ngươi Chung Việt Thiên muốn giận điên lên, bây giờ là thời điểm thích tàn nhẫn tranh đấu sao? Nhưng nếu hắn tự thừa nhận nhát gan ở trước mặt Thanh Hà tiên tử, vậy giết hắn đi còn hơn!

Dưới tình huống bình thường, hắn tuyệt đối sẽ không loằng ngoằng cùng đối phương, nhưng bị mị lực Thanh Hà tiên tử ảnh hưởng, chỉ cần có liên quan cùng người nữ nhân này, hắn tuyệt đối không thể tỉnh táo lại!

Bởi vậy, hắn lập tức ưỡn ngực một cái, quát: – Ai là kẻ nhát gan! .

– Đi thì đi! Các nam nhân trẻ tuổi khác cũng nhao nhao kêu lên, người nào cũng không nguyện mất phần ở trước mặt Thanh Hà tiên tử.

Chu Hằng nhìn Thanh Hà tiên tử một cái, có một loại kích động muốn cười to.

Ở trong lòng nữ nhân này, tự nhiên hy vọng mọi người đều không nên đi mạo hiểm, hết sức chân thành tìm kiếm Huyền Thiên Linh Tinh cho nàng mới là chính đạo. Nhưng nàng mua dây buộc mình a, dùng tiên thuật mê hoặc lòng của mọi người, để những nam nhân này tranh giành tình nhân vì nàng, kết quả hiện tại những người này đã quay cuồng.

Tất cả nam nhân đều quyết định tiếp tục đi tới, trong nữ nhân, Tinh Dạ Vũ tự nhiên cũng hoàn toàn không có vấn đề, tam nữ còn lại cũng không dám trở về một mình, chỉ có thể đi theo đội ngũ.

Thanh Hà tiên tử cũng không có cơ hội phản đối!

Chương 846: Lấy được ngoài ý muốn

Đội ngũ lập tức bắt đầu đi tới.

Chu Hằng không có ý định lãng phí thời gian chung đường, lặng yên thả ra khí thế của mình, làm cho bọn họ có thể thông hành không bị ngăn trở. Bản thân hắn chính là Minh Tiên 17 tướng, cộng thêm Tử Diễm Thiên Long, cho dù chỉ là một chút xíu khí tức lưu chuyển đều đủ để yêu thú sợ tới mức run sợ.

Nguy hiểm phía trước không ngừng, đột nhiên lại trở nên gió êm sóng lặng, mọi người không quen, luôn luôn lo lắng có thể có yêu thú hung ác đột nhiên đánh ra cho bọn họ một kích chí mạng hay không.

Không khí cực kỳ áp lực, không có người nói chuyện, dường như vừa nói sẽ dẫn yêu thú ra.

Hai ngày sau, bọn họ cách tòa tháp cao còn vài trăm dặm, có thể nhìn thấy chi tiết trên thân tháp rất rõ ràng, cái loại này giống như kim loại vừa tựa như đầu gỗ khuynh hướng cảm xúc có vẻ tương đối lớn khí cao quý.

Ở trước mặt mọi người là đại thảo nguyên, cỏ xanh khó khăn lắm mới che qua chân, ở trong này có yêu thú mai phục hay không có thể nói liếc mắt một cái là rõ.

Thật sự kỳ quái, những yêu thú kia đều chạy đi đâu vậy?

Tuy nhiên, tháp cao là nơi bọn họ tới, đã đến nơi này, chẳng lẽ còn lui về?

Mọi người bước chân chậm lại, nơi này tràn đầy nguy hiểm, giống thời điểm mới vừa tiến vào còn có yêu thú Kết Thai Cảnh xuất hiện, hiện tại tới trọng yếu địa phương nhất, làm sao không có yêu thú xuất hiện ngăn cản ?

Nhưng mặc cho bọn hắn thật cẩn thận, đề phòng toàn bộ tinh thần như thế nào, hoàn toàn không có quái vật đánh ra như bọn họ tưởng tượng.

Bọn họ một đường bình an, không nhận được chút ngăn cản đi tới dưới tháp cao.

Tháp cao chỉ có một cửa vào, đó là một đại môn màu vàng, nhìn như kim loại nhưng gõ lên lại giống như gỗ.

Đám người Chung Việt Thiên nhao nhao đi ra phía trước. Chỉ nhẹ nhàng đẩy, ầm ầm, phiến đại môn lập tức mở ra, hiện ra

thế giới thần bí bên trong.

Bên trong đại môn, một mảnh trống trơn, đây là một cái không gian thật lớn. Không có gì cả, chỉ có một đạo bậc thềm thông hướng lầu hai. Nhưng toà nhà hình tháp còn cao nghìn trượng, khiến cho nơi này có vẻ cực kỳ thông thoáng.

Nếu nơi này không có gì cả, mọi người tự nhiên đều là theo thang lầu hướng lầu hai.

Chu Hằng hơi hơi kinh ngạc, bởi vì rõ ràng đây là một kiện pháp khí không gian, có thể cất chứa vật còn sống pháp khí không gian, Tiên Cư!

Tiên Cư to lớn như vậy. Ở Tiên giới là vô giá, hơn nữa tài liệu chế tạo Tiên Cư này cực kỳ trân quý, đủ để chống đỡ Sáng Thế Đế oanh kích, có thể nói là một tòa thành lũy có thể di động.

Tuy nhiên, đối với Chu Hằng đã không có tác dụng quá lớn, hắn cũng không nghĩ thu cái Tiên Cư này, chỉ tò mò chủ nhân cũ cái Tiên Cư này là ai, làm thế nào đến Phàm giới .

Tầng thứ hai vẫn trống rỗng, tầng thứ ba cũng giống như vậy,

mọi người một đường không ngừng, tìm hơn nửa canh giờ mới đi tới tầng thứ mười tám, cũng là một tầng cuối cùng.

Tầng này rốt cục không còn trống rỗng, mà bày đầy các loại các dạng đồ vật này nọ. Có dược liệu, có tiên thạch, có tài liệu, có công pháp, rực rỡ muôn màu, đủ loại!

Mọi người đầu tiên ngẩn ra, sau đó mừng rỡ, nhao nhao xông ra ngoài. Bọn họ còn không biết mấy thứ này đến tột cùng là cái gì, nhưng bản năng ý thức được, lần này mạo hiểm thu hoạch vô cùng dày!

– Tại sao có thể như vậy? .

– Không! .

– Ta không tin! .

Khi ngón tay của bọn họ chạm được mấy thứ này, lại đều nát thành bột phấn – lực lượng thời gian đã khiến mấy thứ này mục nát toàn bộ, dù là những tiên thạch cũng xói mòn gần như tất cả linh khí.

Vừa đụng cũng làm cho vui sướng biến thành hư ảo, dường như bị đổ một chậu nước lạnh từ đầu đến chân!

Tại sao có thể như vậy! Vì cái gì!

Mọi người đều ngây ngô, nhưng nếu nói mất mác nhất , chính là Thanh Hà tiên tử.

Nàng vốn không coi cái động phủ này ra gì, vừa rồi lại có niềm vui ngoài ý muốn. Dường như một cái tiểu tử nghèo ở nông thôn đi vào hoàng cung! Mặc dù nàng là tiên nhân, nhưng trân quý nơi này lại đủ để cho Sáng Thế Đế động tâm, nàng há có thể ngoại lệ?

Nhưng đột nhiên ngay lúc đó, dường như sấm sét giữa trời quang, những bảo vật này không ngờ đều thành tro !

Nàng càng hiểu những giá trị trân quý so với đám người Tang Thanh Sơn, hiện tại trơ mắt nhìn những bảo vật này mục nát, trong lòng nàng có thể nói là giống như bị dao nhỏ cát, đau không cách nào hình dung!

Chu Hằng một đường đi qua, dừng ở trước bàn đọc sách một tấm màu tím vàng, mặt trên lưu một tấm giấy viết thư, tuy nhiên khẳng định đã hư , vừa đụng sẽ lập tức thành tro. Bởi vậy, hắn tự nhiên sẽ không chạm, chỉ dùng ánh mắt quét xuống.

Đây là manh mối chủ nhân nơi đây lưu, để lại một ít về thân

phận của người này.

Người này, chính là nhân vật có được thanh danh hiển hách, chính là một trong bảy đại tiên tổ Tiên giới trăm vạn năm trước!

Tiên tổ, chính là tồn tại cường đại nhất trong Minh Tiên, mới có tôn xưng như vậy.

Nhưng trên thực tế, tuy rằng Tiên giới bây giờ vỡ nát không chịu nổi nhưng lực lượng đỉnh cấp võ đạo cũng không kém hơn so với trước kia. Nói thí dụ như, năm đó Long Đế mang theo 5 đại Long Hoàng tác loạn, lại hy sinh một đoàn Sáng Thế Đế mới có thể trấn áp các nàng, nhưng gặp Minh Tiên bậc cao rất thưa thớt!

Bởi vậy, năm đó chỉ cần thành tựu Minh Tiên 9 tướng, có thể tôn xưng là tiên tổ. Đương nhiên, có chút cường giả tương đối hạ thấp, không có tên tiên tổ trên thực tế lại là Minh Tiên 9 tướng, cái này cũng có khả năng.

Nói tóm lại, người này năm đó là đại nhân vật khó lường Tiên giới, cũng bị một vị đại năng Minh giới thu làm đệ tử ký danh, muốn hắn ở trước khi phi thăng Minh giới tận lực thu thập Thiên Huyền Linh Tinh, đợi phi thăng sau làm lễ bái sư.

Người này góp nhặt mười mấy vạn năm, mắt thấy tiến vào Minh Tiên 9 tướng, sắp đột phá phi thăng, nhưng một trận đại

chiến tính hủy diệt bạo phát.

Hắn dường như bất hạnh, ăn một đạo dư ba công kích, bị trực tiếp từ Tiên giới oanh mở một cái kẽ nứt không gian rơi xuống Phàm giới, gần như ngã xuống. Mặc dù không chết ngay nhưng hắn vẫn không trị liệu được vết thương, căn bản không có năng lực trở lại Tiên giới, càng miễn bàn tìm sư phụ ký danh cầu cứu.

Tòa tháp cao chính là Tiên Cư hắn mang theo người, vốn tính toán một người đắc đạo, gà chó lên trời, mang tộc nhân của hắn, bạn tốt cùng nhau phi thăng , kết quả toàn bộ đều chết.

Hắn không cam lòng, lại khó hiểu, vì cái gì Minh giới bạo phát chiến đấu cấp bậc cao như vậy, còn lây đến Tiên giới, ở mấy dòng sau cùng trên giấy hắn liên tục hỏi trời ba lần, cho dù cách lâu như vậy, Chu Hằng dường như còn có thể cảm ứng được oán khí của hắn.

Sanh ở cái niên đại kia, bản thân là một loại bất hạnh!

Chu Hằng thầm than trong lòng, lúc trước dưới trận chiến ấy, toàn bộ Tiên giới đều sụp đổ , người còn sống sót, hoặc là sinh vật quả thực có thể đếm được trên đầu ngón tay, cho dù chủ nhân tháp này là tiên tổ thì như thế nào?

Tuy nhiên, Thiên Huyền Linh Tinh?

Tên này góp nhặt Thiên Huyền Linh Tinh cả đời, vẫn luôn không có cơ hội giao ra, như vậy… nhất định còn!

Thứ khác cũng có thể có thể ăn mòn thành tro ở năm tháng, nhưng tuyệt không thể nào là Thiên Huyền Linh Tinh, đồ chơi kia chắc chắn không thể tưởng tượng nổi!

Hắn bắt đầu tìm, rất nhanh, hắn dừng ở trước mặt một cái hộp màu đen, bên trong chứa 13 khối tảng đá lớn nhỏ bằng cỡ bất đồng, lớn nhất cũng chỉ là quả đấm lớn, nhỏ nhất so với quả nhãn cũng không lớn hơn.

Thiên Huyền Linh Tinh!

Bình thản không có gì lạ, vứt xuống ven đường hoàn toàn không có một tia khác nhau với tảng đá tầm thường.

Nếu không thể phá vỡ, không biết sẽ có bao nhiêu Thiên Huyền Linh Tinh sẽ bị lãng phí hết mà vĩnh viễn không ai tra giác.

Chu Hằng lẳng lặng nhìn, đây sớm không phải là lần đầu tiên hắn nhìn thấy Thiên Huyền Linh Tinh, đáng tiếc, đến nay hắn đều không có tư cách luyện hóa loại chí bảo chân chính này, để rất nhiều thế lực Minh giới không tiếc giá phải trả đưa người xuống đến, hoặc là phát triển tín đồ ở hai giới tiên,

phàm, thay bọn họ tìm kiếm.

Phù văn trên trán hắn đã không có, hiện cho hắn Thiên Huyền Linh Tinh cũng không dùng được.

Tuy nhiên, hắn cách Tinh Thần Cảnh cũng chỉ là một bước xa, rất nhanh có thể chân chánh dùng đến loại này. Thứ tốt tự nhiên sẽ không ngại nhiều, hiện tại hắn không dùng được có thể lưu về sau.

Đúng lúc này, một làn gió thơm đánh úp lại, Thanh Hà tiên tử cũng đi tới bên cạnh.

Nàng nhìn không thấu Chu Hằng, bởi vậy để vài phần lực chú ý đặt ở trên thân Chu Hằng, phía trước mừng rỡ sau lại buồn, tạm thời không nghĩ tới Chu Hằng, nhưng nàng trấn định lại rất nhanh, cũng theo ánh mắt Chu Hằng thấy được miệng hộp này, thấy được tảng đá bên trong.

Nàng lập tức kinh hoàng trong lòng!

13 khối!

Trời ạ, Minh giới đại năng chỉ yêu cầu nàng tìm được 3 khối Thiên Huyền Linh Tinh lớn chừng trái nhãn, sẽ trợ nàng phi thăng Minh giới, thu nàng làm đệ tử nhập thất! Nhưng bây giờ

thì sao, nơi này có hơn 13 khối, hơn nữa còn có vài khối lớn cỡ nắm tay!

Ngắn ngủi vài phút, tâm tình của nàng thay đổi rất nhanh để cho nàng không thừa nhận được!

Nàng phát đạt!

Thanh Hà tiên tử lập tức phất tay hướng về cái kia hộp, muốn thu cái hộp thu này vào trong pháp khí không gian.

Ba!

Chỉ là tay nàng mới vươn đi, cổ tay trắng muốt bị một cái bàn tay to thon dài hữu lực cầm, da thịt trắng như tuyết, có quang huy không hiểu lưu chuyển. Nàng không cần nhìn liền biết, gần nàng như vậy chỉ có một người!

– Chu Hằng, ngươi làm gì! Nhìn thấy Nữ thần trong lòng không ngờ bị một nam nhân bắt được, Chung Việt Thiên lập tức nổi giận kêu lên.

– Mau buông ra! .

– Ngươi tên khốn kiếp! .

Trừ bỏ Tang Thanh Sơn ra, tám gã nam nhân khác đồng thời giận, con bà nó , tên này dám xằng bậy Nữ thần trong lòng bọn họ, tuyệt đối không thể tha thứ!

Trong khoảng thời gian ngắn, Chu Hằng nghiễm nhiên trở thành cộng địch tất cả nam nhân.

Chương 847: Cướp đoạt Thiên Huyền Linh Tinh

Chu Hằng tươi cười, tay phải chấn nhẹ, đẩy Thanh Hà tiên tử ra ngoài, cười nói: – Cũng chỉ các ngươi coi nàng trở thành bảo bối! .

– Chu Hằng, ngươi thật quá mức, chẳng những chớt nhả tiên tử, còn bất kính trong miệng! .

– Tuyệt đối không thể tha thứ! .

– Phế hắn đi! .

Người tuổi trẻ đều đỏ mắt nói, dường như vừa rồi Chu Hằng cầm không phải tay Thanh Hà tiên tử, mà là bộ vị tư mật của vợ bọn hắn, làm cho mỗi người bọn họ trở nên tràn đầy tức giận.

– Cút! Thanh Hà tiên tử hai tay rung lên, một đạo cơn lốc đẩy ra, chấn toàn bộ người trẻ tuổi xông tới lui về.

13 khối Thiên Huyền Linh Tinh a!

Chỉ cần đắc thủ, nàng hoàn thành nhiệm vụ vượt mức, được đại năng Minh giới toàn lực bồi dưỡng, để cho nàng mau chóng mang theo Thiên Huyền Linh Tinh phi thăng lên, nàng căn bản không cần giao tình cùng mấy con kiến hôi này!

Một khi đã như vậy, nàng tự nhiên cũng không cần làm Thanh Hà tiên tử !

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Chúng người trẻ tuổi đều ngã thành một đoàn, bọn họ mờ mịt, một là bởi vì không biết tại sao Thanh Hà tiên tử muốn tự mình ra tay, hai là lại rung động thực lực Thanh Hà tiên tử, không ngờ để cho bọn họ không hề chống cự liền bị chấn bay ra ngoài.

Thần Anh Cảnh?

Thanh Hà tiên tử là cường giả Thần Anh Cảnh?

Nhưng nếu là như vậy, tại sao nàng phải lăn lộn cùng một chỗ với những Kết Thai Cảnh?

Giữa các võ giả đẳng cấp sâm nghiêm, võ giả bậc cao có vòng tròn của võ giả bậc cao, tuyệt không khả năng hoà mình cùng võ giả bậc thấp!

Thanh Hà tiên tử nhất định có mưu đồ!

Nhưng nàng mưu đồ cái gì chứ? Ở trong một tháng ở chung, nàng nói nàng rất thích tảng đá kỳ lạ cổ quái. Hy vọng mọi người có thể tìm được bất kể cái tảng đá cổ quái gì đều cầm đi cho nàng xem xem.

Chẳng lẽ mưu đồ của nàng chính là tảng đá?

Chờ một chút, bên trong rương cái kia không phải là tảng đá sao?

Chủ nhân tháp khẳng định vô cùng cường đại. Tuy rằng trân quý nơi này căn bản xong đời, nhưng cũng không trở ngại bọn họ cho ra kết luận như vậy! Mà những tảng đá này có thể bị chủ nhân tháp trân mà để ở chỗ này, điều này nói rõ… giá trị những tảng đá này cũng đồng dạng vô cùng quý báu!

Hoặc cũng bởi vì những tảng đá này nhìn qua thường thường không có gì lạ, căn bản không ai nhận biết, cho nên Thanh Hà tiên tử mới có thể dùng phương thức như vậy để cho bọn họ hỗ trợ tìm kiếm!

Đây là nguyên nhân Thanh Hà tiên tử che giấu thân phận chung đụng cùng bọn chúng!

Khẳng định như thế!

Cho nên khi Chu Hằng phát hiện những tảng đá này, Thanh Hà tiên tử không kềm chế được lộ ra chân diện mục !

Đáng ghét a, không ngờ coi bọn họ trở thành khỉ mà đùa giỡn!

Những người này đều là thiên kiêu mỗi cái gia tộc. Có lẽ đều có khuyết điểm như vậy, nhưng có một chút khẳng định, đó chính là trong bọn họ không ai đần độn, rất nhanh liền đoán ra được toàn bộ chân tướng.

Bọn họ lại nhìn Thanh Hà tiên tử, trong ánh mắt mang theo vẻ giận dữ. Chỉ là Thanh Hà tiên tử chính là Nguyệt Minh Vương, công pháp của nàng há những võ giả Kết Thai Cảnh có thể chống cự?

Chỉ nhìn 1 chút, ánh mắt của bọn họ sinh ra vẻ ngưỡng mộ. Dường như muốn quên phẫn nộ vừa rồi.

Bọn họ lộ ra biểu tình giãy giụa, ghét cay ghét đắng cảm giác này không thôi!

Thanh Hà tiên tử đâu còn có tâm tình quan tâm những con kiến này, nàng chỉ nhìn chằm chằm Chu Hằng, bắt đầu tăng lên khí thế của bản thân.

Nhận được những Thiên Huyền Linh Tinh này, nàng có thể phi thăng Tiên giới, sau đó hoàn thành tu luyện cấp bậc tiên nhân rất nhanh. Lại phi thăng Minh giới! Bởi vậy, nàng không cần ẩn giấu thực lực, cướp lấy những Thiên Huyền Linh Tinh này xong, nàng liên hệ đại năng Minh giới, sau đó trực tiếp phi thăng Tiên giới.

Thần Anh Cảnh! Hóa Thần Cảnh! Chuẩn Tiên!

Thanh Hà tiên tử tăng lực lượng lên tới Chuẩn Tiên ba kiếp. Cấp bậc mạnh nhất Phàm giới, khí tức kinh khủng lưu chuyển giống như biển rộng mênh mông!

Đám Tang Thanh Sơn đều trợn mắt há hốc mồm!

Bọn họ đã biết Thanh Hà tiên tử giấu giếm thực lực, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới đối phương đạt tới loại tình trạng này!

Không tận mắt nhìn thấy Chuẩn Tiên không có vấn đề gì, bọn họ đã nghe qua một ít truyền thuyết, tỷ như ánh sáng trên thân Thanh Hà tiên tử sôi trào chói lọi, gần như muốn chém xé hư không gian, đây rõ ràng chính là dấu hiệu Chuẩn Tiên ba kiếp!

Chuẩn Tiên ba kiếp!

Không, Phàm giới không có khả năng có Chuẩn Tiên ba kiếp, thành Chuẩn Tiên ba kiếp sẽ lập tức phi thăng Tiên giới!

Như vậy… kết quả chỉ có thể có một!

Thanh Hà tiên tử là tiên nhân, nàng xuống từ Tiên giới!

Sứ mệnh của nàng chính là sưu tập những tảng đá kia, theo chân bọn họ chỉ là vui đùa một chút mà thôi, lợi dụng bọn họ đạt thành mục đích!

Suy nghĩ như vậy để cho mọi người đều phi thường phẫn nộ, nhưng bọn họ tức giận nữa thì như thế nào, có thể chống cự lại cùng một vị tiên nhân sao? Dù là Tang Thanh Sơn, Tinh Dạ Vũ cũng lần đầu mất đi tin tưởng đối với Chu Hằng, bởi vì đồng dạng là tiên nhân, Chu Hằng nhiều nhất đi ở con đường này năm năm mà thôi, thực lực tuyệt đối hữu hạn!

Trận này sẽ như thế nào?

Chu Hằng mỉm cười ung dung, đừng nói Thanh Hà tiên tử chỉ là Nguyệt Minh Vương, dù nàng là Minh giới Tinh Thần Đế thì thế nào, chạy tới Phàm giới, Tiên giới gặp được hắn cũng đều đen đủi!

Cùng cảnh giới, hắn tuyệt đối vô địch!

Từ điểm đó, hắn có phải nên hình thành 99 đạo thần tướng rồi đột phá hay không? Nhưng tài nguyên Tiên giới quá ít, hắn muốn đạt tới 99 Minh Tiên cần thời gian bao lâu?

Ân, cũng không nhất định!

Cũng không phải nhất định đi đột phá Tinh Thần Cảnh a, 5 đại Long Hoàng, còn có Vạn Cổ Đại Đế đều đã cách tầng thứ này không xa, chỉ cần bọn họ đột phá, có thể mang theo mọi người phi thăng?

Chỉ cần đi vào Minh giới, tin tưởng có đầy đủ tài nguyên để hắn nhanh chóng vượt qua 99 đạo thần tướng, không bao lâu nữa có thể trở thành Tinh Thần Vương!

Có đôi khi, mượn dùng một chút lực lượng những người khác

cũng không phải chuyện thẹn thùng gì!

Chu Hằng gật đầu trong lòng, hắn muốn đột phá, ít nhất phải hình thành 50 đạo thần tướng, nhưng Tiên giới cằn cỗi như thế, đi đâu tìm nhiều thánh dược như vậy cho hắn? Mà nói đến lợi dụng đặc hiệu trong hắc kiếm, trải qua cường đạo tinh hải tấn công Tuyệt Tiên Thành, số lượng Minh Tiên, Sáng Thế Đế giảm mạnh, phỏng chừng đều bị hắn làm thịt cũng không thể cho hắn hình thành 50 đạo thần tướng.

Không thể nghi ngờ, để 5 đại Long Hoàng hoặc Vạn Cổ Đại Đế đột phá trước mới là lựa chọn tốt hơn.

– Đưa đồ vật cho ta. Đây không phải thứ ngươi có thể nhúng chàm ! Thanh Hà tiên tử lạnh lùng nói, lại cũng không mạo muội ra tay. Bởi vì nhìn không thấu Chu Hằng, nàng thủy chung có chút kiêng kỵ Chu Hằng.

Đương nhiên cũng chỉ là kiêng kỵ, còn không đến mức bởi vậy bỏ qua Thiên Huyền Linh Tinh. Dù sao đây là Phàm giới, Chuẩn Tiên ba kiếp đủ sức để quét ngang vô địch, kém cỏi nhất cũng có thể liều mạng ngang tay.

Bị nàng vừa gọi như vậy, Chu Hằng nhìn Thanh Hà tiên tử một cái, cười nói: – Ngươi không phải là đối thủ của ta! .

– Hắc! Hắc! Thanh Hà tiên tử cười lạnh hai tiếng, nhưng trên mặt lại không có mỉm cười. Tay phải chụp tới Chu Hằng, một

đạo quang hoa màu xanh hóa thành một dòng sông, ầm ầm thẳng chấn.

Chu Hằng tùy ý bắn xuống chỉ tay, thình thịch, dòng sông lập tức nát.

Thấy một màn như vậy, đám người Chung Việt Thiên đồng thời trừng mắt. Khóe miệng há to, tràn đầy khó tin.

Thanh Hà tiên tử là tiên nhân a!

Có thể đối kháng cùng tiên nhân… Chỉ có tiên nhân!

Chu Hằng là tiên nhân?

Tuyệt đối như thế!

Con mẹ nó, tên này là biểu huynh bà con xa Tang Thanh Sơn? Biểu huynh cái mặt ngươi a!

Mọi người đều dời ánh mắt đờ đẫn về phía Tang Thanh Sơn, tên này thì chột dạ sờ sờ đầu. Hắn vốn muốn dùng Chu Hằng chống đỡ mặt mũi, nhưng bây giờ thân phận Chu Hằng lộ ra ngoài, sẽ có người tin tưởng Chu Hằng là biểu huynh của hắn?

Tuy nhiên có thể nhấc lên quan hệ cùng tiên nhân, thực ra không biết tăng thêm cho Tang Thanh Sơn bao nhiêu phân lượng, ít nhất ánh mắt đám người Chung Việt Thiên nhìn về phía hắn đã mang vài phần kính sợ, có vẻ vô cùng phức tạp.

– Ngươi đến tột cùng là ai? Thanh Hà tiên tử không khỏi hơi nhíu mày liễu. Tuy rằng vừa rồi nàng cũng không dùng lực mạnh, nhưng hiển nhiên cũng không phải Kết Thai Cảnh có khả năng chống lại. Bởi vậy đối phương khẳng định che giấu thực lực giống nàng, mấu chốt là nàng căn bản nhìn không thấu sâu cạn của đối phương, loại chưa biết này không biết tại sao khiến trong lòng nàng rất bất an.

– Bản thân họ Chu tên Hằng, tuy nhiên sớm đã cưới vợ, ngươi cũng không cần có suy nghĩ đối với ta! Chu Hằng thuận miệng nói, hắn cầm lấy một khối Thiên Huyền Linh Tinh, cẩn thận cảm ứng, nhưng giống như trước đây, hắn không nhìn ra tảng đá này có cái gì đặc biệt .

Thiên Huyền Linh Tinh là do tinh cầu chết hình thành, quả nhiên, không đến Tinh Thần Cảnh căn bản không đủ tư cách đi nghiền ngẫm!

– Làm càn!

Thanh Hà tiên tử tức giận phát run thân thể mềm mại, tiểu tử này cho là mình là ai? Nàng xuất thủ lần nữa, vô số luồng

nước quay quanh ở thân thể của nàng, tiếng nước dường như chân thật.

Nàng chụp một chưởng ra, vô số con sông rơi xuống từ trên bầu trời, cuồng trấn hướng về Chu Hằng.

Chu Hằng vẫn bắn ra một lóng tay, thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch, những con sông này đồng loạt chấn vỡ, hóa thành vô số đạo linh lực mảnh vỡ, phiêu tán ở trong tháp thân.

Biểu tình Thanh Hà tiên tử trở nên vô cùng thận trọng.

Kích thứ nhất nàng chỉ tùy ý ra tay, nhiều nhất cũng bằng cấp Hóa Thần Cảnh, nhưng kích thứ hai nàng giận dữ ra tay, ở lực lượng cơ hồ đạt tới cực hạn Phàm giới cho phép.

Nhưng vẫn như cũ bị đối phương dễ dàng hóa giải!

– Ngươi cũng là… phía trên phái xuống? Tay nàng chỉ khoảng không trên trời.

Nàng nói phía trên cũng không phải là Tiên giới, mà là Minh giới, cho nên chỉ hai lần.

Chu Hằng lắc lắc đầu, nói: – Ta chính là ta, không làm việc vì bất luận kẻ nào! Ngươi không phải là đối thủ của ta, lui ra đi, sự kiên nhẫn của ta hữu hạn, kế tiếp ta không chỉ phòng thủ ! .

Thanh Hà tiên tử cau mày, thông qua hai đánh phía trước, nàng đã biết Chu Hằng khó đối phó. Nhưng nếu nàng buông bỏ 13 khối Thiên Huyền Linh Tinh? Không có khả năng!

Có những Thiên Huyền Linh Tinh này, nàng có thể trở thành là nhân vật Minh giới!

Đây là thiên đại kỳ ngộ của nàng, vì cái kỳ ngộ này, nàng có thể liều mạng!

– Ta chỉ cần một nửa, cầm rồi đi! Nàng lui 1 bước, cho dù chỉ là 6 khối Thiên Huyền Linh Tinh cũng đủ rồi, dù sao cũng không phải chính nàng dùng.

Chu Hằng cười, lại lắc lắc đầu.

Thật nhẫn tâm a!

Bọn người Chung Việt Thiên là nói ở trong lòng, nếu đổi lại là lời của bọn họ, khẳng định sẽ lợi dụng cơ hội này cò kè mặc cả với Thanh Hà tiên tử, tỷ như kết thành đạo lữ và vân vân… Di,

như thế nào bọn họ còn nhớ mãi không quên nữ nhân này?

Bọn họ lại không biết chính mình bị công pháp Thanh Hà tiên tử ảnh hưởng, đâu có thể thoát khỏi mị lực đối phương!

Chương 848: Quay về Tiên giới

– Vậy chiến một trận đi! Thanh Hà tiên tử yêu kiều quát một tiếng, khai hỏa toàn bộ chiến lực dưới tình huống Phàm giới cho phép.

Phàm giới cho phép lực lượng cực hạn là Chuẩn Tiên ba kiếp, nhưng thông qua tăng lên Pháp kỹ, mỗi người bộc phát ra chiến lực lại hoàn toàn khác nhau! Trước đó hai lần ra tay, nàng chỉ sử dụng lực lượng, nhưng bây giờ rốt cục nàng vận dụng tiên thuật.

Dưới áp chế của đại đạo thiên địa, lực lượng của tất cả tiên nhân có thể phát ra đều như nhau, đấu với nhau thật ra là tiên thuật và kỹ xảo chiến đấu.

Nàng xuất thân từ Tiên giới, nhận được thế lực nào đó ở Minh giới bồi dưỡng, sau khi trở thành tiên nhân liền đi xuống Phàm giới tìm kiếm Thiên Huyền Linh Tinh. Chính vì vậy, nàng nắm giữ tiên thuật cũng không phải cường đại gì lắm, bởi vì căn bản không cần nàng ra tay đấu với tiên nhân.

Nhưng nói gì đi nữa, tiên thuật dù sao cũng là tiên thuật, vô số dòng sông hình thành thác nước, cuồn cuộn cuốn tới hướng Chu Hằng. Mà trong dòng sông hiện lên từng con Độc Giác Thú, đều dựng lên một sừng bén nhọn, nhào tới phía Chu

Hằng.

“Ầm ầm”, thanh thế động trời!

Chu Hằng khẽ thở dài, người này a, đều là không đụng đầu vào tường chưa từ bỏ ý định! Hắn điểm ra một chỉ, ánh sáng vàng tràn ra chiếu rọi trời cao.

“Ầm!”

Tất cả dòng sông đều chảy ngược, vô số Độc Giác Thú kia cũng đổi hướng ập tới nguyên chủ nhân Thanh Hà tiên tử.

Thanh Hà tiên tử nếu đã toàn lực ra tay công kích, lúc này đâu còn có nhiều năng lực phòng ngự, tuy rằng nàng làm ra tư thế phòng ngự, nhưng sao có thể ngăn cản được hàng vạn hàng ngàn dòng sông chen chúc lao xuống kia?

“Phốc!” Nàng phun vèo ra một ngụm máu tươi, trong nháy mắt gương mặt xinh đẹp trở nên một màu trắng bệch, lại đầy vẻ điềm đạm đáng yêu, làm cho đám người Chung Việt Thiên biết rất rõ ràng nàng vốn không có khả năng động tâm với mình, càng không phải là đối thủ của Chu Hằng, nhưng vẫn muốn đứng ra hứng chịu thay nàng.

Chu Hằng phất tay một cái, cái hộp chứa Thiên Huyền Linh

Tinh đã bị hắn thu vào trong pháp khí không gian.

Hành trình tìm bảo lần này, hắn mới là người có thu hoạch lớn nhất!

Thanh Hà tiên tử trơ mắt nhìn, nhưng hoàn toàn không dám ra tay ngăn cản. Chiến lực giữa song phương chênh lệch quá lớn! Thậm chí nàng hoàn toàn tin tưởng, vừa rồi Chu Hằng tuy rằng dễ dàng liền đánh bại nàng, bị thương nàng, nhưng đối phương vốn không có vận dụng toàn lực, chỉ là tùy ý ra tay mà thôi.

Chiến lực kém như vậy, nàng có tư cách gì chia một chén canh với đối phương?

– Đều rời nơi này đi, ta muốn thu tòa tháp này! Chu Hằng nói, căn bản không cho phép người khác nói điều gì. Tay phải cuốn một cái, đã bọc tất cả mọi người ra ngoài tòa tháp cao.

Cái gì, tòa tháp cao này còn có thể thu lấy ư?

Đám người Tang Thanh Sơn đương nhiên không đủ tư cách biết phân chia phẩm bậc của Tiên khí. Dù là Thanh Hà tiên tử cũng không biết đây thật ra là một kiện Tiên Cư. Không có

biện pháp, nàng chỉ là Nguyệt Minh Vương mà thôi, làm sao có thể cảm ứng được Tiên khí cấp bậc Sáng Thế Đế?

Trên thực tế, cho dù nàng biết cũng vô dụng, chỉ là Nguyệt Minh Vương mà muốn thu lấy Tiên khí cấp bậc Sáng Thế Đế ư? Cho dù đây là một kiện Tiên Cư, cũng không phải Bảo khí tính công kích, nhưng cũng không phải Nguyệt Minh Vương có khả năng nhúng chàm!

Thậm chí, nàng vốn không phát hiện tòa bảo tháp này thật ra là bảo vật quý báu thứ hai sau Thiên Huyền Linh Tinh!

Nhưng ở trước mặt Chu Hằng, chỉ là pháp khí cấp bậc Sáng Thế Đế thì sao chứ? Hắn chỉ vừa động thần thức, liền khuất phục tòa bảo tháp ngay, vừa động tiếp ý niệm, tòa bảo tháp liền bắt đầu thu nhỏ lại, trong nháy mắt hóa thành một tòa tháp vàng lung linh cao không tới một tấc, hoàn toàn có thể làm như khuyên tai.

Cái này cũng quá thần kỳ đi!

Đám người Tang Thanh Sơn đều chắc lưỡi hít hà, bọn họ đều có pháp khí không gian, nhưng kiện pháp khí không gian kia còn có thể biến hóa lớn nhỏ ư?

Tiên khí a!

Chu Hằng cười, không gian của kiện bảo tháp này cũng đủ lớn, hoàn toàn có thể chứa đủ mọi người có liên quan với hắn ở Phàm giới này, như vậy, 4 kiện Tiên Cư hắn mua được từ Thiên Bảo Các sẽ không có tác dụng nữa rồi.

– Tang huynh! Lần này huynh đi một chuyến tay không, món đồ chơi nhỏ này tặng cho huynh đi! Hắn lấy ra một kiện Tiên Cư ném cho Tang Thanh Sơn, cũng trợ giúp đối phương cho Tiên Cư nhận chủ.

Tất cả Tiên Cư đều có được năng lực biến hóa lớn nhỏ, lớn nhất chính là độ lớn vốn có, còn nhỏ nhất thì phải xem thủ pháp khi chế tạo, nhưng bình thường thể tích không chênh lệch lắm đều nhỏ bằng vật trang sức.

Sở dĩ các thứ trong bảo tháp đều hư hỏng, chính vì nó luôn duy trì độ lớn nhỏ vốn có, thường không có khác biệt lắm bằng một gian phòng bình thường, đương nhiên đã mất đi năng lực "giữ tươi".

Sau khi Tang Thanh Sơn nắm giữ bí quyết trong đó, lập tức đùa chơi hưng chí dạt dào.

Loại vật Tiên Cư này ở Tiên giới cũng thuộc về bảo vật thượng tầng, Thanh Hà tiên tử dĩ nhiên cũng không có tư cách có được, thậm chí ngay cả thấy đều chưa từng thấy qua! Nàng không khỏi thầm than trong lòng, lần này nếu không có đột nhiên chạy ra một tên Chu Hằng, 13 khối Thiên Huyền Linh Tinh và bảo tháp kia hẳn đều là của nàng rồi!

Thế sự vô thường, duyên phận trời đã chú định a!

Nàng chuyển thân hình, cấp tốc rời đi, lưu lại chỗ này cũng không có ý nghĩa.

Nhìn bóng hình xinh đẹp của nàng biến mất xa xa, mấy nam nhân trẻ tuổi Chung Việt Thiên đều lộ ra vẻ không đành lòng, nhưng bọn họ cũng không có ý đuổi theo. Dù sao tầng thứ giữa song phương chênh lệch quá nhiều, nữ tiên nhân dù thế nào cũng không thể để ý tới võ giả Kết Thai Cảnh ở Phàm giới!

Về phương diện này, nữ tính dường như có ưu thế khác, nhất là mỹ nữ!

Địch Giải Ngữ, Tinh Dạ Vũ bốn cô nàng đều dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn Chu Hằng. Nếu như có thể phát sinh chút gì với hắn, các nàng có thể giống như chim sẻ bay lên đầu cành, liền biến thành phượng hoàng màu sắc sáng rọi chói mắt hay không?

Các nàng lập tức vây quanh Chu Hằng, ríu ra ríu rít, oanh oanh yến yến xuân xuân, không chút e dè dùng thân thể mềm mại đẩy đà ma sát Chu Hằng. Chỉ cần Chu Hằng nguyện ý, hiện tại hắn có thể được bốn mỹ nữ xuất sắc này cùng nhau hiến thân cho hắn.

Đáng tiếc Chu Hằng đã qua giai đoạn thuần túy truy đuổi sắc đẹp, bốn mỹ nữ thoạt nhìn rất đẹp mắt, nhưng hắn vốn không có mảy may ý xâm nhập "trao đổi", bàn tay to mở ra, hắn cuốn mọi người lên bay nhanh trở về.

Chuẩn Tiên ba kiếp cộng thêm Tấn Vân Lưu Quang Bộ, tốc độ của hắn là nhanh bực nào, vẻn vẹn chỉ sau nửa giờ hắn mang theo mọi người về tới chỗ xuất phát.

Không hề để ý đến ánh mắt tràn ngập lửa nóng và mong đợi của bốn nàng, Chu Hằng đi với Tang Thanh Sơn trở về Tang gia, sau đó, hắn lấy ra một ít tài nguyên tu luyện tặng cho Tang Thanh Sơn.

Sau lần đi Minh giới này muốn về lại Tiên giới, Phàm giới không biết phải có phiền toái cỡ nào, càng không biết là bao nhiêu năm về sau.

Hai ngày sau, Chu Hằng quay lại Long Hà đại lục.

Mọi người đều đã chuẩn bị sẵn sàng, có thể đi Tiên giới rồi.

Trước khi chưa đến một ngày này, mọi người đều tràn đầy chờ mong với Tiên giới, nhưng khi thật sự đến một ngày này, không ít người đều lưu luyến không đành. Nhưng tình ly biệt như vậy cũng chỉ kéo dài một hồi sau, đối với Tiên giới, mọi

người đều là tràn đầy hướng tới.

Chu Hằng đều thu mọi người vào trong bảo tháp, sau đó phóng ra ngoài lực lượng bản thân không giữ lại chút nào. Lập tức đại đạo thiên địa xem hắn là độc dược, toàn lực xa lánh đẩy hắn ra ngoài.

Trong quá trình này, Chu Hằng lại thấy được đạo đạo màn lưới màu vàng trong thiên địa kia, đáng tiếc, đây chẳng qua là sự kiện trong nháy mắt, ngay sau đó hắn đã bị cuốn vào trong hư không, bắt đầu xuyên qua hai giới.

Trong mảng hư vô này vẻn vẹn chỉ 5 phút, “vù”, hắn liền xuất hiện ở Tiên giới.

Bốn phía bóng tối vô cùng tận, không trăng không sao, đây là Tiên giới!

Chu Hằng lấy ra Lưu Vân Toa sớm đã chuẩn bị từ trước, xác định vị trí của 49 Tiên Thành, lập tức triển khai vượt không gian bay trở về.

May mà, lần này vận khí của hắn không tệ, khoảng cách 49 Tiên Thành chỉ có hành trình ngắn ngủi mười ngày, rất nhanh liền trở về Bắc Tị Thành. Hắn mở ra bảo tháp, cho mọi người đều đặt chân trên đất Tiên giới, hô hấp không khí của Tiên giới.

– Linh khí thật nồng đậm nha!

– Ta muốn đột phá!

– Bình cảnh của ta buông lỏng rồi!

Trong khoảng thời gian ngắn, mọi người nhao nhao phát ra tiếng hô ngạc nhiên. Cho dù là Tiên giới đã bị đánh nổ tung, nhưng độ nồng đậm của linh khí ở nơi này cũng không phải Phàm giới có khả năng bằng được, mà càng là người cảnh giới thấp thì càng được ích lợi lớn, dường như một hơi liền có thể đột phá mấy tầng thứ.

Chu Hằng dẫn cha mẹ đi gặp Vạn Cổ Đại Đế, vị Chu gia trước mắt này là người có bối phận cao nhất.

Tạm thời bố trí mọi người ở lại, bởi vì có khả năng vài tháng, cũng có thể vài năm, bọn họ sẽ lại lần nữa phi thăng tới Minh giới, bởi vậy không cần thiết xây dựng rầm rộ tạo chỗ ở mới cho mọi người, tùy tiện dựng lên nhà tranh là được.

Hai ngày sau, Chu Hằng thỉnh Vạn Cổ Đại Đế lại đây, cũng cho 5 Long Hoàng cùng nhau dự thính, trước thảo luận ý tưởng của hắn, chính là dốc hết tài nguyên cho một người trong bọn họ đột phá Minh Tiên.

Vạn Cổ Đại Đế là người thứ nhất lắc đầu, lão là người say mê võ, như thế nào cũng không chịu đột phá ở thời điểm Minh Tiên 9 tướng, theo lão thấy, dù gì cũng phải sau khi hình thành 30 thần tướng mới tiến hành đột phá, trước cần phải đầm nén cho nền móng vững chắc.

5 đại Long Hoàng thật ra không có dã tâm lớn như vậy, nhưng các nàng lại có một điều kiện, chính là muốn trước phải tìm được Long Đế, lúc ấy mới chịu phi thăng Minh giới.

Đương nhiên, Long Đế này cũng không phải là Long Đế trước đây bị Chu Hằng chém giết, mà là "tiền nhiệm" Long Đế.

Chu Hằng đáp ứng, đồng thời xác định Kim Long nữ hoàng là người được chọn đột phá, bởi vì trong 5 người cảnh giới của nàng là cao nhất, tự nhiên cũng có thể hoàn thành đột phá nhanh nhất.

Kế tiếp, tất cả tài nguyên đều sẽ dùng trên thân Kim Long nữ hoàng. Tỷ như Chân Long Chi Huyết hắn rút ra từ trên mình Long Đế; mặt khác nếu còn có thể tìm được thánh dược, cũng sẽ cho nàng dùng hết thảy.

Chỉ cần có thể tiến vào Minh giới, loại thánh dược đẳng cấp này ở Minh giới cho dù không thể xem như rau củ cải trắng, nhưng mức độ quý báu không biết phải giảm xuống bao nhiêu lần, độ khó thu hoạch chắc chắn sẽ không lớn.

Chu Hằng lấy ra thi thể của giả Long Đế và Ly Vẫn, cắt xuống mấy khối thịt, đánh tan hung sát cuồng bạo ở trong đó, sau đó nấu một nồi lớn tiên thang, chia cho mọi người ăn vào.

Nhưng ngay cả như vậy, dù là đám người Chu gia cũ cũng có chút không chịu nổi, mỗi người đều ăn đến toàn thân chiếu xuyên ra hào quang, làm cho Chu Hằng, Vạn Cổ Đại Đế, 5 đại Long Hoàng bận rộn xoay quanh, trông chừng cho mọi người.

Lúc này, Phong Liên Tình liền thể hiện ra thể chất kinh khủng của mình, một mình nàng có thể ăn sạch một khối thịt rồng, mọi người nhìn thấy đều rất hâm mộ. Thịt rồng này chẳng những hương vị ngon, mà lại ẩn chứa linh lực khủng bố, hiệu quả có thể sánh với tiểu thánh dược!

Nàng chính là được Hoặc Thiên cải tạo qua, lúc này Tiểu ăn tạp và Hách Liên Đông vốn không có tư cách sánh với nàng, không thể không thừa nhận nàng mới là Tên ăn tạp đệ nhất ở Tiên giới!

Chu Hằng giao thi thể của giả Long Đế và Ly Vẫn cho Vạn Cổ Đại Đế, từ lão xem theo tình hình cấp cho mọi người ăn, còn hắn và 5 Long Hoàng thì ngựa không ngừng vó, tiếp tục bước trên hành trình đi tìm tung tích của “chân Long Đế”.

Hắn hạ giới nhiều ngày như vậy, Thiên Bảo Các cũng đã tìm được Hóa Cốt Thảo, đưa tới cho hắn, nên có thể sử dụng những Chân Long Chi Huyết kia.

Chương 849: Biển lửa

Vị "giả Long Đế" kia ở trong long tộc khẳng định có địa vị không thấp, Chu Hằng tổng cộng rút ra được 92 giọt Chân Long Chi Huyết, dù sao cũng có một chút tổn hao. So với Lam Long nữ hoàng chỉ có ba giọt, vị giả Long Đế này quả thực vô cùng khẳng khái.

Nếu Chu Hằng ăn vào những Chân Long Chi Huyết này, phỏng chừng tăng lên 10 thần tướng hẳn không thành vấn đề, nhưng còn xa chưa đủ để giúp hắn chạm tới cánh cửa đột phá. Mà nếu những Chân Long Chi Huyết này toàn bộ để cho Kim Long nữ hoàng ăn vào, nhất định nàng có thể hình thành 19 thần tướng, đủ để đột phá Tinh Thần Cảnh.

Đồng thời, nàng vốn chính là Long tộc, những tinh huyết này còn có thể tăng lên độ tinh khiết huyết mạch của nàng, tuy rằng không đạt được hiệu quả một đổi một, nhưng cho dù là mười đổi một cũng là chỗ tốt cực lớn rồi!

Đương nhiên, nàng cũng không thể một hơi tiêu hóa toàn bộ những giọt Chân Long Chi Huyết này, làm vậy sẽ chỉ là lãng phí!

Cơm phải ăn từng miếng từng miếng, con đường cũng phải đi từng bước từng bước một.

Kim Long nữ hoàng vào trong Tiên Cư bế quan, không ngừng luyện hóa những giọt Chân Long Chi Huyết. Bởi vì thứ đó là đến từ Long tộc cấp bậc Tinh Thần Vương, trong đó có lĩnh ngộ cảnh giới tương ứng, huống chi cùng là Long tộc, đối với nàng có giá trị tìm hiểu không dì bằng.

Nói tóm lại, sau khi nàng hoàn toàn luyện hóa những giọt Chân Long Chi Huyết này, nhất định có thể đột phá Tinh Thần Cảnh, chỉ là không biết rõ thời gian bao lâu mà thôi. Có thể là vài tháng, có thể là vài năm, thậm chí mấy chục năm cũng không nhất định.

Điều đó quyết định bởi thiên phú của bản thân Kim Long nữ hoàng.

Tuy nhiên có thể trở thành nữ hoàng một tộc, tất nhiên thiên phú của Kim Long nữ hoàng không kém, nếu không nàng không có khả năng trở thành Minh Tiên 6 tướng, chiếm số một trong 5 Long Hoàng.

Chu Hằng cùng bốn Long Hoàng lên đường đi vào tinh vũ mờ mịt, bắt đầu một chuyến hành trình cuối cùng ở Tiên giới.

Long Đế ở đâu? Điều này là một vấn đề lớn!

Khẳng định giả Long Đế trước kia biết điều đó, nếu hắn có thể tìm được ba Long Hoàng, thì đồng dạng cũng có thể tìm ra Long Đế. Đáng tiếc, hắn đã chết quá sớm! Hơn nữa, cho dù Chu Hằng không có xử lý hắn nhanh như vậy, hắn lại nguyện ý trợ giúp Chu Hằng bọn họ tìm ra Long Đế sao?

Chu Hằng quyết định đi tìm lão hải tặc, lão tổ Phương gia kia.

Lão nhân này không biết làm cường đạo tinh hải đã bao nhiêu năm, khẳng định đã đi qua vô số địa phương, mà Phương gia lại là "cửa hiệu lâu đời", hẳn là khá hiểu biết về tinh vũ khổng lồ, nói không chừng liền có manh mối của Long Đế.

Đối với quyết định này đương nhiên là bốn Long Hoàng bỏ phiếu tán thành, tuy nhiên nghĩ đến ở Phương gia còn có một mỹ nữ, bốn Long Hoàng không khỏi lên tiếng trêu chọc hắn.

– Muốn đi Phương gia như vậy, có phải nhớ mãi không quên tiểu cô nương của Phương gia hay không?

– Đúng rồi! Cường đạo tinh hải cũng không chỉ có một Phương gia, vì sao lại chọn Phương gia chứ?

– Tên hiếu sắc! Chu Hằng bị các nàng nói đến sắc mặt tối đen, mấy bà nương này muốn tạo phản hay sao?

“Bốp! Bốp! Bốp!” Hắn kéo cả bốn Long Hoàng lại đánh lên mông một trận. Nữ nhân chính là không được cưng chiều, lơi lỏng một cái liền lên trời!

Chuyển hướng tinh thuyền, bọn họ đi vào tinh vũ mờ mịt. Bởi vì không có thời gian, bọn họ mượn Thiên Bảo Các một chiếc tinh thuyền tính năng tốt nhất, rút ngắn hành trình rất nhiều. Chỉ hai tháng sau, bọn họ đi tới đại lục vỡ nát chỗ trú ngụ của Phương gia.

Nhìn thấy bọn họ đến đây, lão tổ Phương gia rất là bất ngờ, cũng có một chút lo sợ trong lòng: không biết bọn họ chạy tới đây làm chi? Nhưng ngược lại Phương Di Dung thì rất mừng rỡ, nghĩ rằng Chu Hằng là tới thăm nàng.

Sau một hồi hàn huyên đơn giản, Chu Hằng nói ra ý đồ đến đây.

Lão tổ Phương gia rất phối hợp, lập tức lấy ra một tấm Tinh Đồ, mặt trên có đánh dấu thành quả vô số năm thăm dò tinh vũ của Phương gia, có thể nói là vô cùng quý giá. Tuy nhiên lão tổ Phương gia cũng không có đau lòng nhiều lắm, bởi vì cách ngày lão phi thăng Minh giới cũng không xa, đến lúc đó cả gia tộc phi thăng, lưu lại Tinh Đồ này cũng có ý nghĩa gì đâu?

Chu Hằng với bốn Long Hoàng xem xét cẩn thận, phát hiện

trên tấm Tinh Đồ này tổng cộng có 11 chỗ hiểm yếu, ngay cả đại năng như lão tổ Phương gia đều không dám đi sâu vào.

Trong thiên địa có đại đạo áp chế, dù là Tinh Thần Vương đến đây cũng phải gập cong thắt lưng! Nhưng bản thân thiên địa thì không phải chịu chế ước như vậy, bởi vậy tạo thành nơi hiểm địa rất nhiều Minh Tiên đều không thể đặt chân vào.

Trong những hiểm địa này có khả năng có một chỗ trấn áp Long Đế, hoặc là cũng không có một cái nào. Cũng có khả năng, Long Đế sớm đã chết trong đại chiến trăm vạn năm trước, bởi vì chỉ cần bị một luồng dư ba công kích trực tiếp đánh trúng, thì chắc chắn là hữu tử vô sinh!

Thừa dịp Kim Long nữ hoàng còn chưa có đột phá, Chu Hằng quyết định tận khả năng đi một vòng tới 11 địa phương này, nếu có thể tìm được Long Đế là tốt nhất, không tìm thấy thì cũng không có cách nào.

– Chỉ cần chúng ta đi lên Minh giới, không tới mấy năm, các nàng có thể đã trở thành tồn tại giống như Long Đế, đến lúc đó hãy xuống giới, có thể sẽ dễ dàng tìm được… tung tích Long Đế kia của các nàng! Chu Hằng nói.

– Đó là giả Long Đế! Bốn Long Hoàng thủy chung kiên trì như vậy.

Đối với ý kiến của Chu Hằng, mặc dù các nàng có phần không

cam lòng, nhưng cũng biết đây là lựa chọn tốt nhất. Vũ trụ quá rộng lớn, hơn nữa đây là một thế giới bị đánh vỡ nát, thì đi đâu để hỏi người ta chứ?

Thật muốn đi tìm một vòng khắp vũ trụ này, thì dù bỏ ra mấy ức năm cũng không nhất định đủ dùng!

Bởi vậy, các nàng đều đồng ý sẽ chấm dứt hành động tìm kiếm này trước ngày Kim Long nữ hoàng đột phá.

Tinh thuyền tiếp tục di chuyển, chạy tới một chỗ hiểm địa cách bọn họ gần nhất.

Đây quả thật rất gần, chỉ nửa tháng sau bọn họ liền đi tới đại lục hoàn toàn bị ngọn lửa cắn nuốt này. Cách từ rất xa đã có thể cảm ứng được độ nóng hừng hực, tinh thuyền hoàn toàn không thể tiếp tục tới gần, nếu không khẳng định là lập tức bị thiêu hủy.

Nhiệt độ cao như vậy, dù bốn Long Hoàng là Minh Tiên đều không dám đặt chân, chỉ có thể đứng ở trên boong tinh thuyền quan sát từ xa.

Vũ trụ quá rộng lớn, quả nhiên có vô số địa phương thần bí!

– Nhiệt độ ở nơi này cao như thế, nếu như Long Đế thực sự ở

đây, chỉ sợ sớm đã bị thiêu đốt tro bụi cũng không còn lại! Chu Hằng cảm thán nói.

– Phì phì phì… miệng quạ đen mà! Bốn Long Hoàng đều không ngừng phun phì phì, lời này nhiều điềm xấu a!

Chu Hằng cười cười, nói: – Ta đi xem thử, các nàng ở chỗ này chờ ta!

Hắn thi triển thân pháp bay đi về hướng đại lục bị thiêu đốt trong lửa kia, theo khoảng cách đến gần, hắn cũng phải không ngừng tăng lên cường độ linh lực để chống đỡ độ nóng càng ngày càng mãnh liệt, đợi đến lúc cách đại lục này còn chừng 100 dặm, hắn đã vận dụng linh lực tới cực hạn.

Thật là địa phương khủng bố!

Nếu muốn dựa vào linh lực xông vào, phỏng chừng phải có 50 thần tướng, thậm chí nhiều hơn!

Trừ phi có cường giả Minh giới Tinh Thần Vương trở lên lại đây, nếu không nhất định không có tư cách thăm dò!

Còn may là, tuy rằng Chu Hằng chỉ có 17 thần tướng, nhưng hắn lại nắm giữ Hỗn Độn Thiên Kinh!

Người có được Thiên Kinh một giới là vô địch ở giới này!

Đây cũng không phải là nói để nói mà thôi! Hắn cũng lười lao lực của chính mình liền tế ra Hỗn Độn Thiên Kinh. Bộ Thiên Kinh này lập tức tràn ra hào quang năm màu, bao quanh bảo vệ hắn, sóng nhiệt mãnh liệt kia liền bị ngăn cách ở bên ngoài.

– Thật thoải mái! Hỏa Thần Lô thì ở trong không gian đan điền lên tiếng, giọng điệu còn mang theo một tia "rên rỉ", làm Chu Hằng nghe được đều nổi da gà.

– Bếp lò chết tiệt! Không nên dùng loại giọng điệu ghê tởm như thế nói chuyện! Chu Hằng quát.

– Ha ha ha ha… Kiềm lòng không được, không có cách nào! Hỏa Thần Lô vô cùng đê tiện nói: – Môi trường của nơi này có điểm giống với địa phương sinh ra bổn tọa, chính là nhiệt độ này vẫn còn quá thấp, không đủ sảng khoái!

Tuy rằng cái bếp lò này nói chuyện giọng điệu thực đê tiện, ngược lại cũng không có khoa trương nhiều lắm, bởi vì tiền thân Thái Dương Tinh Thiết của nó bắt đầu từ trong thái dương ở Minh giới uẩn sinh ra, nó thích hợp nhất loại môi trường nóng cháy này.

– Nơi này có dị hỏa không? Chu Hằng hỏi.

– Theo lý môi trường ở nơi này quả thật có thể sinh ra dị hỏa, tuy nhiên bổn tọa cũng không có cảm ứng được dị hỏa, thật là kỳ quái! Hỏa Thần Lô cũng rất buồn bực nói.

Chu Hằng mắt nhìn chăm chú đại lục hỏa diễm phía dưới, nói:
– Hay là, bị người nhanh chân đến trước rồi!

– Thật đáng ghét! Cũng dám đoạt vật của bổn tọa! Bổn tọa phải một nhúm lửa đốt chết tên hỗn đản này! Hỏa Thần Lô nói, khí thế hung tợn.

– Đi xuống xem thử! Chu Hằng nói xong, Hỗn Độn Thiên Kinh tràn ra hào quang năm màu, hoàn toàn bảo hộ hắn trong đó, Hỏa Thần Lô thì bị hắn tế ra. Cái bếp lò này chính là từ trong lửa sinh ra, Tiên giới dù có lửa mãnh liệt mấy đi nữa cũng không thể thương tổn được nó.

"Vù", thân hình Chu Hằng như bay, hào quang năm màu tràn ra xoay tròn, không dính chút lửa nào.

Trên mặt đất một mảnh hoang vắng, lửa cháy hừng hực, không có tồn tại bất kỳ sinh linh gì! Tuy nhiên, nếu nơi này có thể sinh ra sinh mạng: nếu là thực vật, như vậy tất nhiên là cấp bậc thánh dược; nếu là yêu thú, tất nhiên vừa sinh ra phải là Minh Tiên!

Tuy rằng diện tích rất rộng lớn, nhưng trọng lực ở nơi này gần như không tồn tại, với tốc độ rất nhanh của Chu Hằng liền đi quanh một vòng, nhưng trừ lửa ra, hắn không có phát hiện thứ gì khác.

Nơi này nhiệt độ quá cao, nham thạch, mặt đất đều bị đốt chảy thành dung nham, toàn bộ đều biến thành biển lửa. Chu Hằng hơi do dự một chút, thả người nhảy vào giữa biển lửa, hắn muốn đi vào khu vực trung tâm của đại lục này để thăm dò lần cuối.

Ở trong này, hắn cũng không thể phóng ra thần thức, độ nóng khủng bố đó sẽ làm thần thức bị thương nặng… Thần thức mà tách rời thể xác thì không được Ngũ Hành Phù Văn bảo hộ nữa, mà ngọn lửa lại ngăn cách tầm mắt của hắn, bởi vậy nhất thiết phải đi vào sâu trong đó mới thăm dò tỉ mỉ được.

Trong biển lửa không có một vật chất nào ở trạng thái cố định, nên Chu Hằng có thể phát huy tốc độ đến mức tận cùng, bù lại chỗ thiếu sót của tầm nhìn và thần thức của hắn không phóng ra được. Dù như thế, muốn thăm dò toàn bộ biển lửa này một lần, vẫn phải hao phí của hắn ít nhất ba ngày.

Tuy nhiên hai ngày sau, bỗng nhiên một cổ khí tức cường đại đánh úp lại, lộ ra sát khí vô cùng tận.

Chu Hằng vội dừng chân, hơi cảm ứng một chút, rồi lập tức bay đi về hướng nơi phát ra khí tức kia.

Nơi này… thực sự có sinh vật ư!?!

Vài phút sau, đột nhiên biển lửa chợt yên tĩnh, hiện ra một không gian đường kính ít nhất cả vạn trượng, mà ở trung tâm không gian này lại có một quả cầu lửa!

Không phải quả cầu lửa!

Đây là một con quái vật lớn toàn thân được bọc trong lửa, hình dạng như một con chó phóng lớn vô số lần. Giờ phút này nó đang trong trạng thái ngủ say, nhưng mỗi lần nó hít thở liền tràn ra một uy áp kinh khủng.

– Đây… đây là Liệt Diễm Khuyển! Hỏa Thần Lô đột nhiên kêu lên: – Thật không nghĩ tới, môi trường Tiên giới cũng có thể uẩn sinh ra thần thú cường đại như vậy!

– Này, cái gì là Liệt Diễm Khuyển, mau nói rõ ra đi!

Chu Hằng gõ lên thân Hỏa Thần Lô một cái, quát to.

Chương 850: Liệt diễm khuyển

Hỏa Thần Lô lại kêu lên quái dị một hồi, phóng thích kinh ngạc trong lòng, lúc này mới chịu yên tĩnh lại.

Tuy rằng Hỗn Độn Thiên Kinh cũng có thể nói chuyện, nhưng hai bên lại hoàn toàn bất đồng. Thái Dương Tinh Kim tiền thân của Hỏa Thần Lô sau khi trải qua năm tháng vô số năm thanh tẩy, chân chính khai hóa linh trí, có thể nói chuyện, nó ngoại trừ là vật thể kim loại ra, kỳ thực cũng không có khác nhau quá nhiều so với nhân loại.

Đương nhiên, trí lực của nó còn chưa phải đủ dùng gì lắm, cho nên cần không ngừng cắn nuốt dị hỏa để tăng lên, thuộc vào loại hình còn đang "trưởng thành".

Nhưng Hỗn Độn Thiên Kinh thì khác, nó chỉ là khí linh, khí linh đơn thuần, chỉ đơn giản biết đánh giá nguy hiểm, sau khi nhận chủ thì ý chỉ cao nhất hết thảy là hành động theo ý chí của chủ nhân.

Cho nên, Chu Hằng đối với Hỗn Độn Thiên Kinh chỉ cần ra lệnh là được; nhưng thời điểm đối mặt với cái bếp lò đê tiện chết tiệt này, thì nhất định phải chịu nhịn với tính tình của đối phương, mỗi lần giao tiếp không phải cưỡng bức, chính là lợi dụ.

– Bếp lò thúi! Ngươi còn úp úp mở mở nữa, ta sẽ đánh nát ngươi, chẳng những làm ngươi trí tàn mà còn thân phế! Chu Hằng đe dọa.

– Bổn tọa thật sợ a! Sợ tên quỷ ngươi hả! Hỏa Thần Lô hiển lộ ra hết vẻ ti tiện: – Hiện tại ma nữ lớn nhỏ cũng không ở đây, chỉ chút bản lãnh của ngươi cũng muốn uy hiếp bổn tọa ư? Chu tiểu tử! Tốt nhất là ngươi suy nghĩ nhiều một chút làm thế nào kiếm dị hỏa cho bổn tọa!

– Hừ! Ta ngược lại không ngại vứt ngươi trong vũ trụ vắng lặng mờ mịt này, hoặc là sau khi trở về liền ném ngươi vào hố phân, để xem ngươi còn lấy gì kiêu ngạo? Chu Hằng cười lạnh, nói.

Hỏa Thần Lô lập tức cứng đờ, nó không thể phá vỡ là thật, nhưng trước khi bản thân còn không có cường đại đã bị chú luyện thành lò luyện đan, mặc dù nó có uy lực lớn kỳ bí, nhưng cần có người sử dụng vận hành mới được!

Trên thực tế, bản thân nó chỉ là một cái lò luyện đan, nhiều nhất chỉ là chắc chắn một chút.

– Hà hà… Chu tiểu tử đừng cười quá dọa người như vậy, bổn tọa cũng chỉ đùa giỡn với ngươi mà thôi! Nó thực đê tiện nói.

– Ha ha ha! Ta cũng đùa giỡn với ngươi, ngươi làm gì sợ tới mức mồ hôi lạnh đều chảy ra vậy!

– Nói giỡn hay sao? Bổn tọa làm sao có thể chảy mồ hôi lạnh!

– Được rồi! Mau nói Liệt Diễm Khuyển kia là chuyện gì xảy ra? Chu Hằng có phần không nhịn được nữa. Con hỏa khuyển to lớn đối diện kia có khí tức thật đáng sợ, ít nhất cũng là Minh Tiên 40 tướng, nếu nó tỉnh lại vậy căn bản là vô địch ở Tiên giới rồi.

Hơn nữa, cảnh giới cũng không thể đại biểu chiến lực, con hỏa khuyển này được trời sinh đất dưỡng, lực lượng hỏa diễm vô cùng khủng bố, nói không chừng Tinh Thần Vương bị áp chế lực lượng cũng không thể chống lại ngọn lửa hừng hực như vậy.

– Khụ khụ! Khi muốn thỉnh giáo với trưởng giả phải chú ý chút lễ tiết! Hỏa Thần Lô lại bắt đầu lộ ra ý đê tiện.

“Ầm!” Chu Hằng tung một quyền đánh trên thân lò. Ngũ Hành Phù Văn toàn diện bạo phát, một tiếng vang kia dường như có thể vang dội toàn bộ vũ trụ, một mảnh ánh sáng vàng rực rỡ, ngay cả lửa cháy đầy trời cũng không thể che lấp.

– Ái da… đau chết bổn tọa!

Hỏa Thần Lô kêu gào thảm thiết không dứt: – Chu tiểu tử! Lực lượng của ngươi lại có tiến bộ dài a!

Chu Hằng cũng nhăn mặt lắc lắc tay, cái bếp lò này thật đúng là da dày thịt chắc mà! Một quyền này của hắn đánh lên nó chẳng những không thể lưu lại chút dấu vết gì, ngược lại chấn cho xương tay hắn đều sắp gãy đoạn.

Tiền thân Thái Dương Tinh Kim của cái bếp lò đê tiện chết tiệt này đến tột cùng là trân liệu cấp bậc gì, mà lại cứng rắn như thế.

– Nói! Hắn tức giận quát.

– Hừ! Món nợ này bổn tọa nhớ kỹ, về sau thời điểm luyện đan, tiểu tử ngươi liền cẩn thận coi chừng bổn tọa nhổ nước miếng trong đó! Hỏa Thần Lô không cam lòng bỗng dưng bị đánh, lại bắt đầu lộ ý đê tiện.

– … Nếu ngươi có thể phun nước ra miệng thì giỏi a!

– Ngươi đây là đang kỳ thị bổn tọa sao?

– Liệt Diễm Khuyển là gì? Ngươi rốt cuộc nói hay không?

– Nói thì nói, rống lớn tiếng như vậy làm chi, không sợ đánh thức con thần thú này sao? Hỏa Thần Lô ngừng một chút, sau đó rốt cục đi vào chính đề, nói: – Ngươi nên biết, Minh giới có bốn thần thú thiên địa!

– Biết: phương đông Thanh Long, phương tây Bạch Hổ, phương nam Chu Tước, phương bắc Huyền Vũ!

– Bốn đại thần thú này là sinh linh của thiên địa Minh giới uẩn sinh ra nhóm đầu tiên, bởi vậy chúng có được chiến lực mạnh nhất thế gian, cũng được xưng là Tổ Long, Tổ Hổ, Tổ Phượng, Tổ Quy. Bọn chúng sinh sôi nảy nở ra hậu đại, tuy rằng cũng rất cường đại, nhưng không có cách nào sánh được với bốn thần thú đầu tiên! Hỏa Thần Lô nói.

Chu Hằng không khỏi cả kinh, dựa theo cách nói của cái bếp lò, thì Minh, Tiên, Phàm ba giới đều có uẩn sinh sinh linh, nhưng bởi vì về pháp tắc thiên địa trên Minh giới cao nhất, cho nên sinh linh của Minh giới uẩn sinh ra là cường đại nhất.

Thật sự là không công bình mà! Cũng bởi vì chỗ đầu thai tốt thì được trời sinh ngự trị trên chúng sinh!

– Bốn thần thú là sinh linh của thiên địa sơ khai uẩn sinh ra, chúng có được lực lượng thiên địa căn nguyên nhất, sau này, thiên địa vẫn còn có uẩn sinh sinh linh tự nhiên, tuy nhiên thực lực thì không có cách nào sánh với bốn tên kia!

Hỏa Thần Lô thở dài, nói tiếp đầy ai oán: – Giống như bổn tọa, cũng là thần vật trời sinh đất dưỡng, nhưng chưa có chân chính thành hình đã bị bắt luyện chế thành lò luyện đan! Tên khốn kiếp kia đừng để bổn tọa gặp lại, bằng không khẳng định bổn tọa phun một ngụm lửa thiêu chết hắn!

Chu Hằng cười ha hả: – Không trách được chỉ số thông minh của ngươi không đủ, thì ra là đứa trẻ sinh non thiểu năng!

– … Bổn tọa vốn sinh ra đã kém cỏi, nhưng cũng không có một chút quan hệ gì với sinh non thiểu năng!

– Được rồi, nói tiếp Liệt Diễm Khuyển đi! Ngươi cái bếp lò đê tiện chết tiệt này, còn nói không bị thiểu năng, không bị thiểu năng thì sao cứ luôn kéo lệch đề tài?

– Lần này rõ ràng là chính ngươi kéo lệch đề tài!

– Được rồi!

– Ái chà… nói tiếp! Con bà nó! Bổn tọa đã nói tới đâu rồi…

con Liệt Diễm Khuyển này chính là thần thú trời sinh đất dưỡng, bất quá bây giờ còn thiếu một chút hỏa hầu, thân thể đã trưởng thành, nhưng trí tuệ còn đang trong tăng lên! Hỏa Thần Lô chậc chậc cảm thán:

– Chu tiểu tử! Ngươi thật may mắn, nếu làm cho con thần thú này nhận chủ, về sau ngươi sẽ có một tên cường lực trợ giúp!

– Nó còn có tính trưởng thành ư? Chu Hằng không khỏi kinh ngạc hỏi.

– Đó là lẽ đương nhiên, nếu chỉ là trình tự Minh Tiên, vậy còn gọi là thần thú cái quỷ gì! Hỏa Thần Lô lập tức kêu lên, nếu như nó mọc ra tay chân, khẳng định giờ phút này nó đã nhảy dựng lên, chỉ vào cái mũi Chu Hằng mắng xối xả rồi: – Tuy rằng không so được bốn thần thú thiên địa, nhưng ít nhất cũng là xếp hạng cấp trên. Ừm! Hoặc là thần thú xếp kế cấp trên!

Chu Hằng thở dài, nói:

– Đến tột cùng xếp cấp bao nhiêu?

Hỏa Thần Lô cứng lại, nhưng lập tức giọng điệu chợt cứng rắn, nói: – Bổn tọa thuộc về sinh linh thiên địa loại ngũ hành, làm sao biết loại sinh linh máu thịt này phân chia thực lực như thế nào! Tuy nhiên nói gì đi nữa, sau khi trưởng thành xông lên Hắc Động Cảnh hẳn là không thành vấn đề… Đại khái vậy đi!

– Ngươi thật đúng là không đáng tin cậy mà! Chu Hằng lắc lắc đầu: – Tuy nhiên, sinh linh còn phân ra nhiều loại như vậy ư?

– Sinh linh mà ngươi biết hẳn chỉ là hai loại sinh linh có máu thịt và sinh linh thực vật phải không? Hỏa Thần Lô ra vẻ tự hào nói;

– Thực ra cao quý nhất chính là sinh linh ngũ hành chúng ta, như bổn tọa chính là sinh linh kim loại, còn có sinh linh thủy, sinh linh hỏa, sinh linh thổ… chỉ cần khai hóa linh trí, người nào không phải vô cùng lợi hại!

– Đúng rồi! Sinh linh thực vật thực ra chính là sinh linh mộc trong sinh linh ngũ hành! Tuy nhiên, loại sinh linh này số lượng nhiều nhất, nhưng thực lực cũng yếu nhất. Ngươi cũng đừng đặt song song bọn chúng với những sinh linh ngũ hành khác của chúng ta!

Thực ra, trước kia Chu Hằng đã từng gặp người đá, tuy nhiên chỉ gặp qua hai người, về phần thủy nhân, hỏa nhân thuần túy thì chưa từng thấy qua.

Hắn nhìn con hỏa khuyển to lớn vẫn còn đang ngủ say kia, nói: – Phải làm thế nào cho nó nhận chủ?

– Nó vừa mới sinh ra linh trí, rất khờ dại ngu ngơ, ngươi chỉ cần rót vào thần thức, không ngừng đưa ý niệm thân thiện vào trong đầu nó, nó sẽ thân cận với ngươi, khi đạt tới điểm giới hạn nhất định nào đó nó sẽ nhận ngươi làm chủ! Hỏa Thần Lô nói.

– Vì sao nghe ngươi nói như vậy, ta lại cảm thấy tuyệt đối không đáng tin!

– Phì! Ngươi nhất định phải tin tưởng bổn tọa. Ngạn ngữ có câu: Người tin ta thì được trường sinh!

– Được rồi! Ngươi cũng đừng tự thổi phồng nữa, ta đi thử một lần xem! Chu Hằng không có đi tới quá gần, hắn được Hỏa Thần Lô cảnh báo: Loại thần thú này mũi rất linh, nếu hắn tới gần quá mức chắc chắn sẽ làm nó thức tỉnh trước thời hạn!

Nếu nói vậy, ý thức của con thần thú này chỉ có giết chóc hỗn độn, đó chính là một hồi tai họa lớn!

Đây là thần thú trời sinh đất dưỡng, dù là Ngũ Hành Phù Văn cũng không chắc có thể trấn áp!

Chu Hằng phóng ra thần thức của bản thân, nơi này mặc dù không có biển lửa mãnh liệt, nhưng độ nóng cũng không kém chút nào, mà hết thảy căn nguyên cực nóng này, thì dường như xuất ra từ trên thân con thần thú kia.

Da lông của nó vờn quanh màn lửa đang không ngừng tản ra nhiệt lượng khủng bố, không kém chút nào so với biển lửa phía ngoài.

Thần thức của Chu Hằng vừa phóng ra liền cảm giác đầu óc bị thiêu đốt một trận, dường như cả người hắn đều sắp bốc cháy lên.

Độ nóng này quá khủng bố đi!

– Bếp lò! Giúp ta một tay! Chu Hằng một tay lấy Hỏa Thần Lô đưa ra trước, rót vào một đạo thần tướng của mình, sau đó ném mạnh tới phía con Liệt Diễm Khuyển.

– Không được! Không nên mang ta ra đùa như vậy, A A A… Hỏa Thần Lô kêu lên thảm thiết, "thịch" một tiếng, trực tiếp đụng vào trên thân con Liệt Diễm Khuyển.

Chu Hằng dùng kình lực rất đúng mức, nhìn như dùng sức thật lớn, nhưng khi đánh vào trên thân con Liệt Diễm Khuyển lại vô cùng nhẹ nhàng. Ở trong nháy mắt vừa chạm vào Liệt Diễm Khuyển, thần tướng của hắn lập tức trồi lên, rót thần thức vào trong đầu con thần thú.

Hỏa Thần Lô không sợ lửa, có thể bảo vệ thần thức của hắn.

“Ông!” Một mảng lửa cháy bùng lên, thần thức của Chu Hằng hóa thành hình người, đi nhanh tới trước. Những ngọn lửa này chỉ là biến ảo của ý thức, đều không phải ngọn lửa chân chính.

Trên thực tế, đây đúng là một con chó con, ý thức bản thân nó còn rất yếu ớt! Đương nhiên, yếu ớt này chỉ là nói tương đối, so với ý thức được tôi luyện của Chu Hằng đương nhiên là yếu ớt, nhưng so với đa số Sáng Thế Đế đều cường đại hơn vô số lần.

Độ nóng khủng bố quanh thân nó chính là phòng ngự tốt nhất, ngược lại vào đến bên trong thân thể nó lại trở nên hết sức yên tĩnh, nên thần thức của Chu Hằng một đường thuận lợi đi tới trong óc của nó.

Ở trong này, có một con chó nhỏ chỉ dài có một xích cũng giống nhau đang nằm úp sấp ngủ, bộ dáng hoàn toàn giống nhau với con chó lớn phía ngoài.

Đây chính là ý thức của Liệt Diễm Khuyển!

Chu Hằng đi tới, phát ra một dao động thân thiện, truyền vào trong cơ thể con chó nhỏ này.

Con chó nhỏ đang trong ngủ say, nhưng cũng nhìn thấy, theo “từng đợt từng đợt” ý thức của Chu Hằng truyền lại, mí mắt

của nó đang run nhè nhẹ, đó là nó đang tiếp nhận ý thức của Chu Hằng.

Nó tương đương với trẻ vừa mới sinh ra, không biết thiện ác, là thời điểm dễ dàng chịu ảnh hưởng nhất.

Có một số sinh vật thời điểm vừa mới ra đời, sẽ xem sinh linh nó nhìn thấy đầu tiên trở thành cha mẹ, hiện tại con chó con này cũng giống như vậy, "chó mẹ" của nó vốn là trống rỗng, hiện tại lại đang bị Chu Hằng ghi khắc vào.

Một ngày một đêm sau, con chó nhỏ này hình thành ý thức đột nhiên mở ra hai mắt…

Chương 851: Thu phục thần thú

Con chó nhỏ lăn một vòng bò dậy, “Gâu”, nó chấn động thần thức phát ra tiếng kêu, ngoắc cái đuôi vui sướng chạy đến bên chân Chu Hằng, dùng cái đầu nhỏ bé cọ cọ chân Chu Hằng, vô cùng thân thiết.

Thành công rồi!

Không nghĩ tới dễ dàng như vậy liền thu phục một con thần thú thiên địa!

Tuy nhiên, đây cũng vì con này chính là chó con, ngây thơ không biết, mới có thể dễ dàng bị Chu Hằng thu phục. Còn vì Chu Hằng có Hỏa Thần Lô là dị bảo Minh giới kia, nếu không thần thức của hắn sớm đã bị đốt cháy sạch, dứt khoát không thể tới gần!

Cho nên nói, gặp được nhân duyên, mỗi người đều có phúc vận của chính mình!

Nơi này ít nhất phải Minh Tiên 50 tướng trở lên mới có thể tới gần, mà muốn đưa thần thức vào trong cơ thể con thần thú này, thì dù là Tinh Thần Vương cũng không chắc có thể làm được!

Con chó nhỏ tràn đầy thân thiết quấn lấy Chu Hằng, đầu lưỡi do thần thức hình thành không ngừng liếm mu bàn chân Chu Hằng, ở trong tâm linh ngây thơ của nó, tên nhân loại này chẳng khác nào là cha mẹ của nó.

Chu Hằng cười ha hả, trước đó chủ ý thu phục con thần thú này là do Hỏa Thần Lô, nhưng bây giờ dường như hắn rất yêu thích tên tiểu tử này.

– Phải đặt cho ngươi một cái tên… Phong nha đầu có Tiểu Hôi, Tiểu ma nữ có Tiểu Kim, vậy ngươi kêu là Tiểu Hỏa đi! Hắn ôm lên tiểu tử này.

“Gâu gâu gâu!” Con chó nhỏ không biết nói, nhưng vô cùng thông minh, nó liếm mặt Chu Hằng dường như đang bày tỏ rất thích thú cái tên này.

– Không thể lãng phí thời gian nữa, chúng ta trở về! Chu Hằng vỗ vỗ đầu con chó nhỏ, thân mình nhoáng một cái, thần thức rời đi. Chân thân hắn cũng đi tới bên cạnh Tiểu Hỏa, Ngũ Hành Phù Văn khẽ dao động, đạo thần tướng này trong nháy mắt trở về bản thể.

“Gâu!” Thần thức của Tiểu Hỏa cũng chủ đạo con vật to lớn này, nó lại mơ hồ không biết hình thể mình đã nổi lên bao nhiêu biến hóa. Nó lăn một vòng bò lên, sau đó theo lệ thường phóng chạy tới bên chân Chu Hằng.

“Ầm!” Đây chính là một con thần thú có được ít nhất 50 thần tướng, lực lượng của nó là kinh khủng bực nào, lần va chạm này, cho dù là Chu Hằng đều là thân mình run lên, thiếu chút nữa bị va chạm bay ra ngoài.

Sở dĩ không bay tung đi, là nhờ hắn có Ngũ Hành Phù Văn hộ thể!

– Gâu! Gâu! Tiểu Hỏa thè đầu lưỡi dài chừng trăm trượng liếm tới phía Chu Hằng.

– Dừng! Dừng lại!

Chu Hằng vội vàng ngăn cản. Nếu bị nó liếm trúng một cái, ắt hẳn hắn sẽ giống như một đứa nhỏ bị tắm rửa.

– Gâu… Tiểu Hỏa rất ủy khuất nhìn Chu Hằng, thậm chí trong cặp mắt chó thật lớn có hai hàng nước mắt sắp chảy ra.

Con bà nó! Nếu con chó nhỏ làm như thế, đó là âu yếm, nhưng một đầu quái vật lớn cũng làm như thế, thì cực kỳ không được tự nhiên!

– Ngươi vóc dáng quá lớn, có thể rút nhỏ lại một chút hay không? Chu Hằng nói, hắn tin tưởng thần thú thiên địa muốn làm được điểm ấy cũng không quá khó khăn.

– Gâu! Gâu! Tiểu Hỏa hiểu ý, thân mình nó run lên, lập tức kịch liệt thu nhỏ lại, biến thành xấp xỉ với con chó nhỏ vừa mới gặp qua với hóa hình thần thức của Chu Hằng, nó thân thiết dựa vào mắt cá chân Chu Hằng, xoay quanh đảo quanh, nước miếng chảy ròng.

– Chu tiểu tử! Vận khí này của ngươi thật khiến bổn tọa hâm mộ mà! Hỏa Thần Lô không khỏi ghen tỵ nói: – Đây chính là một con thần thú thiên địa chân chính, ngày sau nói không chừng thật có thể lớn lên thành Hắc Động Cảnh cũng không nhất định!

– Nó này, còn đáng tin hơn nhiều so với ngươi! Chu Hằng cười to.

– Chu tiểu tử! Ngươi thật không biết nghĩa khí, đây là định qua sông đoạn cầu sao? Hỏa Thần Lô kêu lên quái dị.

– Điều đó không gọi là qua sông đoạn cầu, cái này mới đúng! Chu Hằng nắm lên Hỏa Thần Lô, dùng sức ném mạnh một cái. Cái bếp lò này lập tức hóa thành một luồng sáng đen biến mất ở phương xa, hắn vỗ tay một cái, nói: – Tiểu Hỏa! Đi mang cái

bếp lò kia trở về!

– Gâu! Tiểu Hỏa cực kỳ biết nghe lời, lập tức tung ra bốn chân đuổi theo về hướng Hỏa Thần Lô, trong quá trình này, thân hình của nó phóng lớn kịch liệt, chỉ một lúc sau liền đuổi kịp Hỏa Thần Lô, nó mở ra cái miệng khổng lồ cắn một cái, ngậm Hỏa Thần Lô ở trong miệng.

– Má ơi, con chó thúi, con chó hư! Nước miếng của ngươi a! Chú ý nước miếng của ngươi a! Hỏa Thần Lô kêu gào thảm thiết, toàn thân lò dính đầy nước miếng của Tiểu Hỏa.

Chỉ nhoáng một cái, Tiểu Hỏa liền ngậm Hỏa Thần Lô trở lại bên cạnh Chu Hằng, nhả ra, lại vòng quanh quấn lấy chân Chu Hằng.

– Chu tiểu tử! Bổn tọa xem như biết rõ ngươi rồi! Hỏa Thần Lô liên tục kêu gào ai oán.

– Ha ha… Có phải ngươi còn muốn đùa vui lần nữa hay không? Chu Hằng nắm lên Hỏa Thần Lô, lại làm ra động tác ném.

– Dừng! Dừng lại! Bổn tọa không chơi nữa! Hỏa Thần Lô cầu xin tha thứ.

– Hắc hắc…

Hỏa Thần Lô và con lừa đen đều thuộc loại đê tiện đặc biệt khác loại, nhìn thấy chúng bị chặn họng, Chu Hằng luôn có một loại cảm giác vui thích. Hắn cười ha hả một hồi khoái trá, sau đó mang theo Tiểu Hỏa quay về tinh thuyền.

– Có phát hiện gì hay không? Bốn Long Hoàng đều ra ngoài đón. Tuy rằng Chu Hằng đi gần hai ngày, nhưng một khối đại lục rộng lớn biết bao, cho dù bỏ ra thời gian một tháng để hoàn thành tìm tòi đều không kỳ quái.

– Có!

– Tung tích của Long Đế hả? Bốn Long Hoàng đều mặt đầy ý ngạc nhiên vui mừng.

– Không phải, là tên tiểu tử này! Chu Hằng bế lên Tiểu Hỏa, đưa đến trước mặt bốn nàng.

– Ô… Tiểu Hỏa giơ hai chân trước lên trước ngực, cặp mắt chó chớp chớp vô tội nhìn bốn nàng, phóng ra tia sáng dụ hoặc tuyệt đối nữ nhân không thể chống cự lại.

– Thật… thật đáng yêu! Hắc Long nữ hoàng lập tức kêu lên.

– Thật ngộ nghĩnh! Lục Long nữ hoàng cũng nói.

Lam Long nữ hoàng mặc dù không có nói ra, nhưng khẳng định trong lòng của nàng cũng mềm nhũn. Chỉ là ngại vì nàng luôn luôn oai hùng, không muốn để lộ ra mà thôi, nhưng ánh mắt thì lại không thế nào rời khỏi con chó nhỏ này được.

– Ừm! Làm thịt nó hẳn là ăn rất ngon đây! Hồng Long nữ hoàng thì lại thè đầu lưỡi liếm liếm môi, nói.

– Nhị tỷ! Ba Long Hoàng kia đồng loạt quát lên! Con vật nhỏ đáng yêu như vậy ai nhẫn tâm làm thương tổn nó?

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Không phải khinh thường nàng, chỉ bằng vào nàng, mười nàng cũng không phải đối thủ của Tiểu Hỏa!

– Người ta không tin! Hồng Long nữ hoàng hừ một tiếng, nói.

Con chó nhỏ này thoạt nhìn cả người lẫn vật vô hại, hoàn toàn không có toát ra một tia khí tức cường đại.

Chu Hằng cười hắc hắc. Thần thú thiên địa chính là thần thú thiên địa, sau khi nó co rút nhỏ lại, liên đới khí tức bản thân nó

cũng theo đó thu liễm, đừng nói Hồng Long nữ hoàng nhìn không thấu, ngay cả hắn cũng không nhìn thấu!

Hắn cũng không muốn để Tiểu Hỏa dọa cho Hồng Long nữ hoàng giật mình nhảy dựng, liền nói: – Nơi này đã thăm dò xong, chúng ta đi trạm kế tiếp!

– Con chó này, là huynh tìm được ở nơi đó à? Lam Long nữ hoàng chỉ vào đại lục cháy hừng hực ở xa xa hỏi.

– Ừm! Chu Hằng gật đầu.

Lúc này, bốn Long Hoàng đều lộ ra vẻ kinh dị, nơi đó nhiệt độ cao bao nhiêu các nàng biết rõ, ngay cả các nàng đều không dám tới gần! Vậy mà một con chó nhỏ lại có thể sống sót ở trong đó, vậy bản thân nó chính là một sự kiện không thể tưởng tượng!

Có lẽ, vừa rồi Chu Hằng không có nói đùa, con chó nhỏ này thực sự có thực lực đánh bại Hồng Long nữ hoàng!

Tuy nhiên Tiểu Hỏa rất biết cố ý biểu hiện, trong cặp mắt chó phóng điện quả thực chính là vô địch, làm bốn Long Hoàng rất nhanh liền quên điểm này, tranh nhau đùa chơi với Tiểu Hỏa.

Tinh thuyền lại tiếp tục chuyển hướng đi tới mục tiêu kế tiếp.

Bởi vì chiếc tinh thuyền này tính năng rất trác tuyệt, vẻn vẹn chỉ hơn hai chục ngày sau, bọn họ đi tới chỗ hiểm địa thứ hai. Đây lại là một thế giới hoàn toàn trái ngược, là một vùng đóng băng, làm cho Hỏa Thần Lô và Tiểu Hỏa đều tỏ ra rất chán ghét.

Chu Hằng lại cầm lấy Hỏa Thần Lô bước đi, quản nó có nguyện ý hay không chứ, rất nhiều bí ẩn dù là bốn Long Hoàng cũng không biết, nhưng nó lại biết rõ mồn một, không mang theo nó thì mang ai đây?

Trong trời băng đất tuyết, đồng dạng cũng không có một tia khí tức sinh linh, không tới hai ngày sau, Chu Hằng tìm được một cây tiên thảo đang trong thời kỳ sinh trưởng.

Cây tiên thảo này vừa mới nẩy mầm, mọc ra hai phiến lá trong suốt giống như thủy tinh, ngoài ra không có chỗ nào đặc biệt, cũng không có truyền ra mảy may mùi thơm lạ gì.

– Đáng tiếc, còn quá sớm! Hỏa Thần Lô nói. Nó là chuyên gia luyện dược, đối với dược thảo cũng có hiểu biết rất sâu rộng: – Đây là một cây… thánh dược của Tiên giới, tên là Thiên Băng Ngọc Cốt Thảo, nếu như luyện chế thành đan dược, đủ giúp cho ngươi tăng lên 10 thần tướng!

– Tuy nhiên…

– Tuy nhiên cái gì? Kế tiếp ngươi không muốn nói phải không?

– Hắc hắc! Chu tiểu tử! Không nghĩ tới ngươi còn có chút chỉ số thông minh đấy!

– Ngươi còn miệng lưỡi đê tiện, có tin ta bỏ ngươi lại ở nơi đông lạnh này mười ngày nửa tháng hay không?

– … Ai dà! Chỉ đùa một chút thôi! Chu tiểu tử ngươi như thế nào một chút hài hước cũng không có! Hỏa Thần Lô vội vàng chuyển vào chính đề, nó bẩm tính thuộc hỏa, ghét nhất và sợ nhất chính là rét lạnh: – Tuy nhiên, cây Thiên Băng Ngọc Cốt Thảo này vừa mới mọc ra, ít nhất phải chờ thêm mấy trăm vạn năm mới có thể ngắt lấy!

– Lâu như vậy ư?

– Nếu không làm sao có thể xưng là thánh dược chứ! Nó chính là có thể hình thành 10 thần tướng, ngươi cho là thứ gì chứ? Tính đê tiện của Hỏa Thần Lô cũng khó bỏ, trong nháy mắt lại tiếp tục đấu khẩu với Chu Hằng.

Chu Hằng cũng xem thường phớt lờ, giống như đối xử với con lừa đê tiện, cứ xem như không nghe không thấy là được.

Hắn lại tìm kiếm mấy lần, sau khi xác định nơi này chỉ có một cây thánh dược như vậy, liền không hề động tới cây Thiên Băng Ngọc Cốt Thảo này, ung dung rời đi.

Không có Mộc Đồng Đồng, hắn có hái cây thánh dược này, một là, cũng không trồng sống được; hai là, trăm vạn năm hắn cũng không chờ nổi! Hơn nữa, khi đã lên Minh giới, loại thánh dược tương tự cây này khẳng định có rất nhiều, nơi đó linh khí nồng đậm hơn, chỉ cần sinh trưởng mấy vạn năm là có thể thành thục rồi.

Hắn về lại trên tinh thuyền, tiếp tục đi tới.

Nơi hiểm địa thứ ba, thứ bốn… mỗi một hiểm địa khoảng cách hoặc gần hoặc xa, thời gian trôi qua nửa năm, Chu Hằng bọn họ tổng cộng lục tìm trên 5 hiểm địa, nhưng trừ chỗ thứ nhất, trong biển lửa tìm được Tiểu Hỏa, còn các nơi khác đều không có thu hoạch gì.

Đang lúc bọn hắn định xuất phát đi tới chỗ hiểm địa thứ sáu, thì Kim Long nữ hoàng đột nhiên xuất quan.

Nàng đã đạt đến Minh Tiên 9 tướng, hơn nữa đã chạm tới cánh cửa Tinh Thần Cảnh, nếu còn tiếp tục bế quan thì bất cứ lúc nào đều có thể đột phá!

Chu Hằng quyết định thật nhanh, lập tức quay trở về 49 Tiên Thành!

Tinh vũ quá rộng lớn mờ mịt, bọn họ tìm kiếm như vậy giống như biển rộng tìm kim, dù có cho bọn hắn thêm thời gian 100 năm, 1000 năm đều chưa chắc có kết quả. Mà nếu phi thăng Minh giới, trong khoảng thời gian đó lại đủ để tu vi của bọn họ tăng tiến vùn vụt, sau đó trở lại Tiên giới tìm Long Đế, đương nhiên hy vọng kết quả sẽ lớn hơn.

Chuyện này sớm đã thương lượng từ trước, bởi vậy 5 Long Hoàng đều không có phản đối, lập tức tinh thuyền chuyển hướng bay về 49 Tiên Thành.

Dọc theo đường đi, Kim Long nữ hoàng không ngừng nói ra mấy ngày nay nàng bế quan thu hoạch được: Chân Long Chi Huyết của giả Long Đế ẩn chứa bí mật Tinh Thần Vương của đối phương, bởi vì cùng thuộc về Long tộc, nên trợ giúp cho Kim Long nữ hoàng quả thực không thể đánh giá.

Hiện tại dĩ nhiên nàng phải chia xẻ những tâm đắc này với các tỷ muội, giúp cho các nàng tránh đi đường rẻ.

Chu Hằng cũng ở một bên lắng nghe, những lĩnh ngộ này đối với hắn cũng có hiệu quả dẫn dắt.

Hai tháng sau, đã thấy 49 Tiên Thành ở xa xa.

Chương 852: Phi thăng Minh giới

Khi Chu Hằng bọn họ về đến nhà, được hoan nghênh nhất lại là Tiểu Hỏa.

Con chó nhỏ này thật sự lực sát thương quá mạnh mẽ, cặp mắt chó đảo một vòng cố ý biểu hiện ra, tất cả nữ tính đều hoàn toàn bị nó chinh phục, tranh nhau ôm nó nựng nịu.

– Chu tiểu tử! Ngươi ở đâu lượm được một con chó hoang như vậy, không phải đoạt mất sinh ý của bổn tọa sao? Con lừa đen tung ra 4 vó chạy tới, không khỏi ganh tỵ nhìn Tiểu Hỏa được các nàng ôm ấp nâng niu.

Chu Hằng không khỏi mặt đầy vẻ bất mãn, nói: – Ngươi khi nào thì nhận được hoan nghênh?

– Không thể nào! Ngươi không cần miệt thị bổn tọa! Con lừa khôi ngô đệ nhất thiên hạ như bổn tọa, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở như vậy, ai gặp mà không ái mộ ngưỡng mộ chứ? Con lừa đen rất không phục, nói.

– Nó còn lợi hại hơn so với ngươi! Nó chính là thần thú trời sinh đất dưỡng chân chính, không phải loại thần thú tự phong

như ngươi này, thực đúng là sánh với lưu manh! Chu Hằng đơn giản nói ra một lần lai lịch của Tiểu Hỏa.

Con lừa đen lập tức hai mắt tỏa sáng, tròng mắt gian tà đảo trượt lên trượt xuống.

Con lừa này khẳng định không có ý tốt! Chu Hằng phất tay áo, nói: – Ta mặc kệ ngươi, cũng không có thời gian quản tới ngươi, phải làm tốt chuẩn bị lên Minh giới!

Thấy Chu Hằng muốn rời đi, Tiểu Hỏa vội vàng giãy thoát vòng vây ôm ấp của các nàng, vui mừng ngoắc cái đuôi đuổi theo Chu Hằng. Ở trong tâm linh đơn thuần của nó, đây mới là đồng bạn thân thiết nhất, tương đương với cha mẹ nó.

Con lừa đen đảo con ngươi một vòng, đột nhiên đi ra cản đường, hét lớn: – Tiểu Hỏa này! Bổn tọa là con lừa nương của ngươi đây!

Nó vừa nói ra như vậy, các nàng đều đồng loạt phun phèo nước bọt ra ngoài: Con lừa nương ư? Con lừa đê tiện này thật đúng là dám nói!

Tiểu Hỏa hiển nhiên cũng bị hoảng sợ, nó cũng đứng dựng lên, co rụt hai chân trước làm ra dáng vô tội, hai mắt chó thì mở ra cực lớn.

– Ngươi xem này, bổn tọa là một loại với ngươi! Gâu! Gâu! Gâu! Con lừa đen học tiếng chó sủa, đồng thời lắc lắc mông, giậm giậm bốn vó, nói: – Ngươi xem, chúng ta đều có 4 chân, đều có cái đuôi!

Tiểu Hỏa sau một thoáng sửng sờ, đột nhiên vọt tới hướng con lừa đen, cũng đồng dạng kêu to "gâu gâu gâu", rất có bộ dáng đồng hương gặp đồng hương, hai mắt đẫm ướt nước mắt.

Này… như vậy cũng được sao?

Con chó này đến tột cùng khờ dại biết bao mà!

Chu Hằng không khỏi hươ tay, lắc lắc đầu: Xong rồi, xong rồi! Tiểu Hỏa theo con lừa đê tiện này, chắc chắn là bị làm hư rồi!

– Con lừa nương dẫn ngươi đi chơi! Con lừa đen sợ Chu Hằng ngăn cản, vội vàng nắm lên Tiểu Hỏa liền bỏ chạy, trong nháy mắt liền không thấy bóng dáng.

Chu Hằng lắc lắc đầu, hiện tại hắn phải làm tốt chuẩn bị đi lên Minh giới, tạm thời không có thời gian rảnh quàn tới con lừa đen. Chỉ đành để như vậy, đợi về sau sẽ dạy dỗ lại Tiểu Hỏa một chút, không cần đi theo con đường xấu của con lừa đê tiện!

Chuyện còn rất nhiều, muốn đưa mọi người vào trong Tiên Cư cũng không phải là chuyện đơn giản, hắn phải bận rộn đi phối hợp làm việc.

Chu gia, Triệu gia, còn có một số hộ tán tu, không có khả năng chỉ nhét bọn họ vào là được, mà nhất thiết phải làm tốt quy hoạch. Hơn nữa, Kim Long nữ hoàng tuy rằng đã thấy hy vọng đột phá, nhưng cách thời gian đột phá còn bao nhiêu ngày? Thì không ai biết!

Có khả năng ngày mai đã đột phá, có thể còn mười ngày nửa tháng, thậm chí một hai năm… cái này cũng không thể xác định.

Ở phương diện lĩnh ngộ cảnh giới, có lẽ một lần vây khốn chính là mấy trăm năm hơn một ngàn năm; cũng có thể một sớm một chiều ngộ đạo, liền trực tiếp vượt qua.

Nhưng nếu đột phá ngay thời điểm này, thì làm sao có thời giờ làm chuẩn bị, liền trực tiếp bị đại đạo thiên địa bài xích ra ngoài.

Cho nên, khi nào thì Kim Long nữ hoàng đột phá mặc dù là một ẩn số chưa biết, nhưng mọi người nhất thiết phải chuẩn bị sẵn sàng trước thời hạn.

Dưới trợ giúp của Vạn Cổ Đại Đế, Triệu Đoạt Thiên, mọi người đều dọn vào trong Tiên Cư. Dù là tòa bảo tháp Chu Hằng lấy được ở Phàm giới kia, nói về phẩm bậc, đây nhất định là Tiên Cư cao cấp nhất trong tay Chu Hằng, chính là dùng tài liệu cấp bậc Sáng Thế Cảnh chế thành, vô cùng chắc chắn. chấm vn

Tuy nhiên Chu Hằng cùng ái thê hắn đã quen ở trong Tiên Cư lúc đầu, cũng không có ý muốn đổi Tiên Cư khác.

Công tác di dời này kéo dài hết bảy ngày, lúc này mới đưa hết mọi người vào Tiên Cư, về phần tài vật thực ra cũng không cần mang theo, đồ vật nơi này dù có quý báu thì mang lên Minh giới đều không đáng giá một đồng!

Trừ phi là Thiên Huyền Linh Tinh!

Trong tay Chu Hằng còn có 13 miếng, nhưng vật này ở Minh giới cũng thuộc cấp bậc chí bảo, cho dù hắn lên Minh giới cũng không dám tùy ý để lộ ra!

Là một kẻ không có chỗ nương tựa, nếu để cho người biết hắn có được tài phú khủng bố như vậy, thì phải bị bao nhiêu người để mắt tới chứ?

Ở Tiên giới, hắn đã vô địch, nhưng ở Minh giới hắn phải bắt đầu lại từ đầu!

Nhưng Chu Hằng không sợ hãi chút nào, muốn trở thành cường giả chân chính nhất định phải đi lên Minh giới, ở nơi đó xưng vương, mới có thể chân chính ngạo thị ba giới, sống cuộc sống có ý nghĩ của chính mình.

Những người khác đều đi vào Tiên Cư, Chu Hằng thì phải gánh trách nhiệm hộ pháp cho Kim Long nữ hoàng, nếu chỉ có một mình hắn, khẳng định kịp lúc nhảy vào trong Tiên Cư trước khi Kim Long nữ hoàng phi thăng.

Hơn nữa, hắn còn có một dự tính khác.

Nhưng vì lý do an toàn, hai người vẫn chọn một chỗ núi hoang để thực hiện lần đột phá sau cùng. Loại đột phá này không thể bị chút ảnh hưởng gì, cho nên tốt hơn là không cần mạo hiểm nguy hiểm.

Bọn họ ngồi tĩnh tọa trong một hang động trên một ngọn núi, hai người đều giống như lão tăng nhập định, không nói một lời.

Một ngày, hai ngày, ba ngày… thời gian lặng lẽ mà qua, vô tình đã trôi qua một tháng…

Không biết từ khi nào quanh thân Kim Long nữ hoàng nổi lên một lớp gợn sóng, không ngừng dao động giống như mặt nước sôi trào, đồng thời mở rộng, mở rộng, mở rộng ra bốn phương tám hướng. Ba ngày sau, dao động này cuốn tới toàn bộ Bắc Tị Thành.

"Rắc Rắc Rắc…", cả dãy núi vị trí chỗ bọn họ bỗng dưng sụp đổ, gió núi thổi qua, vô số tro bụi bốc thẳng lên trời cao.

Kim Long nữ hoàng phát ra dao động càng ngày càng mãnh liệt, mơ hồ có thể nhìn thấy trong cơ thể nàng có 20 viên tinh tú đang phát ra ánh sáng lóng lánh nhu hòa, tràn đầy khí tức cao quý.

Nàng tạo thành thần tướng thứ 20, đồng thời chuyển hóa thành tinh tú, sắp đột phá!

Từ trong cơ thể Kim Long nữ hoàng tỏa ra mùi thơm ngát, dường như ứng hợp với thiên địa, có tiếng long ngâm phượng hót vang động.

Minh Tiên là tầng thứ cao nhất ở Tiên giới, nhảy tiếp tới trước một bước chính là Tinh Thần Cảnh, không thuộc về một giới này! Loại vượt qua này, nhận được thiên địa tán thành, mới có xuất hiện điềm lành!

Nếu đổi lại đột phá ở Minh giới, thì không có hiệu quả như

vậy!

Nhận được thiên địa tán thành, đây là một loại thành tựu lớn, khẳng định sẽ nhận được chỗ tốt thật lớn lao!

Chu Hằng không khỏi thở dài! Nếu hắn muốn có được 99 thần tướng mới đột phá Tinh Thần Cảnh, thì tất nhiên phải đi lên Minh giới mới được, mà ở Minh giới đột phá thì hắn sẽ không nhận được chỗ ưu đãi của thiên địa công nhận.

Có được tất có mất!

"Ầm!" Trong cơ thể Kim Long nữ hoàng chợt hiện ra 20 viên tinh tú sáng tỏ sáng ngời, mỗi một viên tinh tú tuy rằng nhìn qua cũng không lớn bằng ngọn núi cao, nhưng lại ẩn chứa lực lượng vô cùng khủng bố, dường như tùy tiện đánh ra một viên là có thể hủy diệt toàn bộ 49 Tiên Thành!

Đây là lẽ đương nhiên, đây là lực lượng của Tinh Thần Vương, sớm đã vượt qua cực hạn của một giới này!

Nhưng thiên địa tuyệt đối sẽ không dễ dàng tha thứ có lực lượng nào đến phá vỡ cân bằng, lập tức mở ra một khe nứt không gian, giống như một con mắt thật to, cắn nuốt về hướng Kim Long nữ hoàng.

Đúng vào lúc này đây!

– Đi! Kim Long nữ hoàng quay về phía Chu Hằng, lớn tiếng kêu.

Chu Hằng gật đầu, không chút do dự vọt tới, một tay ôm lấy Kim Long nữ hoàng, cũng không có nhảy vào trong Tiên Cư.

Hắn muốn chống chọi với áp lực xuyên qua hai giới, cho dù chỉ có thể kéo dài một giây, đều sẽ mang tới cho hắn chỗ tốt rất lớn!

Đây là Hồng Nguyệt rất sớm trước kia đã nói cho hắn biết. Đương nhiên, khi đó là Hồng Nguyệt nghĩ rằng Chu Hằng tự mình đột phá, không nghĩ tới là hắn ôm đùi người khác phi thăng!

Đối với Chu Hằng mà nói, làm vậy đúng là nguy hiểm vạn phần!

Nhưng nếu có chỗ tốt, đương nhiên hắn không cam lòng không công lãng phí cơ hội như vậy!

“Ầm!” Thiên địa cắn nuốt, lập tức bắt đầu xuyên qua hai giới!

Kim Long nữ hoàng mở ra vòng bảo hộ linh lực, nhưng chỉ có thể bảo hộ chính nàng, thiên địa có linh tính, tuyệt đối sẽ không để cho người dễ dàng nắm lấy lỗ hổng!

Chu Hằng ung dung không sợ, hắn vận hành Ngũ Hành Phù Văn, đồng dạng tạo thành vầng phòng ngự cường đại.

Hỗn Độn Thiên Kinh không có cách nào tế ra dùng. Đây là bảo vật từ thiên địa uẩn sinh ra, thì làm sao có thể đối kháng với thiên địa?

Hết thảy chỉ có thể dựa vào chính hắn!

Trong ma sát kịch liệt, quanh thân hắn bùng cháy lên ngọn lửa, độ đóng tăng lên cực kỳ cao. Cho dù là lớp phòng ngự do Ngũ Hành Phù Văn hình thành đều không kiên trì được thời gian bao lâu, rất nhanh liền bị tan rã hết sạch. Chu Hằng không thể không tiếp tục vận dụng ra lớp thứ hai, lớp thứ ba…

Với trình tự linh lực của Chu Hằng hiện tại, cũng chỉ có thể không gián đoạn vận ra chừng 500 lần, nếu đến lúc đó còn chưa lên tới Minh giới, như vậy hắn cũng chỉ có nước trốn vào trong Tiên Cư mà thôi.

Thiên địa bí mật mở rộng ở trước mặt của Chu Hằng và Kim Long nữ hoàng không giữ lại chút nào.

Đây là một kỳ ngộ lớn lao, là thiên địa ban thưởng cho võ giả phi thăng từ Tiên giới, tuyệt đối không có cơ hội lần thứ hai như vậy! Bởi vì ngày sau từ Giới Môn đi xuống Tiên giới, dù là bùng phát lực lượng phi thăng thì cũng không chiếm được thiên địa tán thành, nên sẽ không nhìn thấy được một màn ảo diệu này.

Kỳ ngộ này cũng không phải lập tức tăng lên thực lực của võ giả, nhưng đối với tu luyện sau này của võ giả lại có thể dẫn tới giúp ích không thể lường được.

Chu Hằng, Kim Long nữ hoàng đều tận tình hấp thu lĩnh ngộ như vậy, bỏ qua một phần đều là tổn thất thật lớn.

"Ầm! Ầm! Ầm!" Chu Hằng thì phải không ngừng vận hành Ngũ Hành Phù Văn, hiện tại Kim Long nữ hoàng đã nhảy lên cảnh giới Tinh Thần Vương, không biết hắn đã yếu đi gấp bao nhiêu lần so với đối phương. Đối phương có thể dễ dàng chống đỡ áp lực xuyên qua hai giới, nhưng hắn thì phải liều mạng mới được!

Đây vốn chính là thiết lập dành cho Tinh Thần Vương!

492 lần! 495 lần! Linh lực của Chu Hằng đã đến gần mức kiệt quệ, có thể kiên trì đến bây giờ hoàn toàn là nhờ có Hỗn Độn Thiên Kinh hắn nắm giữ. Bộ Thiên Kinh đại thành tụ tập một giới này có uy lực vô cùng cường đại! Bằng không, cho dù hắn có được 4 bộ Thiên Kinh cũng không thể chống cự lại lực

lượng của thiên địa như thế!

496 lần! 497 lần! 498 lần!

“Ầm!” Thiên địa đột nhiên trở nên một mảng trong sáng, linh khí nồng đậm từ bốn phương tám hướng ập tới, không cách nào hình dung, thoải mái đến dường như thai nhi được bao quanh ở trong nước ối của mẫu thân.

Trên không trung treo một vầng mặt trời đỏ, nếu là người có thị lực tốt, còn có thể nhìn thấy từng viên từng viên tinh tú!

Minh giới!

Đây là Minh giới!

Chu Hằng đầu tiên là sửng sốt một lúc mới kịp phản ứng: bọn họ đã lên tới Minh giới!

– Chúng ta… đến rồi! Kim Long nữ hoàng cũng nói với giọng run run. Đây là tầng thứ cao nhất của ba giới, võ đạo đỉnh phong nhất… Người từ hạ giới vừa lên tới sẽ theo bản năng sinh ra một loại kính sợ cùng loại với hành hương.

Chu Hằng cúi đầu xuống, hôn vào đôi môi đỏ mọng ướt át xinh đẹp như đóa hoa hồng của Kim Long nữ hoàng một cái.

Hắn rất hưng phấn, rốt cục lại ở cùng một thế giới với Hoặc Thiên rồi!

ads

Chương 853: Tập thể đột phá

Kim Long nữ hoàng không khỏi đỏ hồng cả mặt.

Nhưng đầu tiên là nàng bị Hồng Nguyệt làm phép, căn bản không thể từ chối Chu Hằng. Thứ hai là nhiều ngày sống chung, muốn nói nàng không động lòng với nam nhân này, thế thì cũng quá tự lừa mình dối người.

Đương nhiên nếu như không bị Hồng Nguyệt làm phép, như vậy với kiêu ngạo của Long tộc, nếu không phải Chu Hằng chủ động theo đuổi nàng, nàng cũng sẽ không đi đáp lại. Nhưng nếu đời này chỉ có thể đi theo nam nhân này, nàng không khỏi có chút tâm tính cam chịu, cho nên càng dễ dàng mến mộ Chu Hằng.

Cái hôn này, hôn nàng đến tối trời tối đất, suýt nữa tay chân nhũn ra té xuống, may mà có Chu Hằng ôm lấy, thế mới miễn cho té ngã. Ngay cả như vậy, hôn xong là nàng vẫn như nhũn hết xương cốt dựa vào lòng Chu Hằng.

Chu Hằng chỉ là quá hưng phấn, thế mới đột nhiên hôn Kim Long nữ hoàng một cái, cũng không phải thật có ý gì với nữ hoàng Long tộc này, hôn xong một cái hắn liền muốn buông Kim Long nữ hoàng ra.

Nhưng Kim Long nữ hoàng không chịu, nàng bị Chu Hằng hôn một cái liền tim đập rộn ràng, máu chảy tăng tốc, mạnh mẽ giang hai tay ôm ngược lại Chu Hằng.

Chu Hằng giãy giụa, lại không giãy ra được.

Lúc trước Kim Long nữ hoàng là Minh Tiên 9 tướng, hắn muốn trấn áp đối phương chỉ như đùa. Nhưng bây giờ Kim Long nữ hoàng đã biến thần tướng thành ngôi sao, là Tinh Thần Vương hàng thật giá thật, lực lượng đối lập liền hoàn toàn đảo ngược.

Hắn bi kịch phát hiện, hoàn toàn giãy không ra!

– Chủ nhân, ngươi lại hôn ta lần nữa được không? Kim Long nữ hoàng nỉ non nói với Chu Hằng.

Hiện tại mình còn có thể nói không hay sao?

Trong lòng Chu Hằng thở dài, đúng thật là mua dây buộc mình mà, đẩy Kim Long nữ hoàng lên Tinh Thần Cảnh trước, kết quả lại đẩy ngã chính mình! May mà bị Hồng Nguyệt làm loạn như vậy, hắn cũng đã làm xong chuẩn bị tiếp thu ba cô Long Hoàng này, thậm chí ngay cả Hồng Long nữ hoàng, hắn cũng không ngại mua bốn tặng kèm một, coi như khuyến mãi.

Bởi vậy, hiện tại dù là hắn bị đẩy ngã cũng không có khuất nhục bá vương thượng cung.

– Chỉ hôn một lần! Hắn nghiêm mặt nói, nhất định phải duy trì quyền uy của người đứng đầu một nhà.

– Chỉ một lần! Kim Long nữ hoàng ngẩng mặt lên, đôi môi kiều diễm đỏ rực mọng nước, đẹp không thể tả được.

Quả nhiên Chu Hằng chỉ hôn một cái, nhưng cái hôn này lại kéo dài đến mười mấy phút, đợi cho Chu Hằng ngẩng đầu lên, Kim Long nữ hoàng lại hóa thành vũng nước, nhũn ra dựa vào người hắn không còn động đậy.

– Nàng vừa mới đột phá, trước tiên củng cố cảnh giới đã! Chu Hằng nghiêm mặt nói.

Ngoài yêu nghiệt như hắn ra, người bình thường sau khi đột phá thì nhất định phải tiếp tục bế quan, bằng không cảnh giới sẽ không ổn định, rất có khả năng sẽ rơi trở xuống.

Bị hắn nhắc nhở như thế, Kim Long nữ hoàng lập tức tỉnh táo vài phần.

— Nam nhân này có thể đẩy ngã bất cứ lúc nào, nhưng củng cố cảnh giới thì chỉ có một cơ hội, nếu cảnh giới của nàng rơi xuống, về sau còn muốn xông lên nữa thì quá khó.

Nàng vội vàng đi vào Tiên Cư.

Nhưng nàng đi vào, bốn đại Long Hoàng, các nàng Ứng Mộng Phạm, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đều đi ra hết, bởi vì các nàng đều biết Kim Long nữ hoàng đi vào Tiên Cư, nói rõ mọi người đã bình yên đến Minh giới!

Tiểu Hỏa cũng chạy ra, vắt bốn cái chân ngắn vui vẻ chạy xung quanh, chạy một hồi, nó bắt đầu đi tè vào cây cối, tảng đá xung quanh, tỏ vẻ đây là chỗ của nó.

Dù cho tiểu tử này là thần thú thiên địa, nhưng trên bản chất vẫn là một con chó!

– Oa! Oa! Không khí chỗ này thật tốt, thich hợp nhất cho Lư đại gia! Con lừa đen cũng chổng mông chạy ra, nó tham lam hít mấy hơi, đột nhiên nói: – Bổn tọa phải đột phá rồi!

Nói xong, nó lập tức khoanh chân ngồi xuống, quả nhiên trên người bắt đầu tuôn ra khí tức cuồng bạo.

Con lừa này ăn Thiên Địa Quả, đó là thánh dược mạnh mẽ nhất trong trời đất, hiệu quả duy trì đến mấy ngàn năm! Cũng bởi vì linh khí thiên địa đột nhiên trở nên dày đặc, hiệu lực Thiên Địa Quả liền bị kích hoạt, bắt đầu đột phá.

– Ta cũng phải đột phá!

– Ta cũng vậy!

Chúng nữ cũng nháo nhào hô lên, các nàng được Hoặc Thiên cải tạo thể chất, hiệu quả xem chừng cũng không kém hơn Thiên Địa Quả bao nhiêu.

– Vậy các nàng đột phá đi, ta hộ pháp cho mọi người!

Chu Hằng nói, hắn cũng không ngờ vừa vào Minh giới liền làm cho mọi người đại bùng nổ. Tuy nhiên, hắn không dám thả những người khác ra, bằng không mọi người đều tu luyện trong này, vậy thì đừng muốn đi nữa.

– Vậy làm phiền phu quân! Chúng nữ đều cười nói ngồi xuống, bắt đầu hấp thu linh khí dày đặc tận cùng ở Minh giới tiến hành đột phá.

Chu Hằng thì quan sát cảnh tượng xung quanh.

Khu vực nơi bọn họ đang ở là chỗ rừng núi, núi rất cao, ít nhất phải mấy vạn trượng. Nhưng hiện tại chỗ hắn đứng là chân núi, lúc hắn cùng Kim Long nữ hoàng phi thăng đi lên, xé rách không gian, hình thành sóng xung kích phá hủy toàn bộ cây cối trong vòng ngàn trượng, xuất hiện một mảnh đất bằng phẳng rộng rãi.

Linh khí càng dày đặc, trọng lực lại càng lớn.

Phàm giới đã vậy, Tiên giới cũng vậy, Minh giới cũng như thế! com

Dù là Chu Hằng có được lực lượng Minh Tiên 17 tướng cũng không thể thoát khỏi trọng lực kinh khủng mà bay lên, chỉ có thể nhảy lên cao khoảng hai mươi mấy trượng. Tuy nhiên, theo hắn hình thành thần tướng, độ cao nhảy lên sẽ không ngừng tăng lên.

Khi đột phá Tinh Thần Cảnh, vậy khẳng định có thể thoát khỏi trọng lực này mà bay lượn trên không trung!

Chu Hằng đề phòng cẩn thận, đây là Minh giới, tu vi cấp bậc Minh Tiên của hắn căn bản còn chưa đến nhập môn, làm sao có thể sơ ý được ở chỗ này?

Đương nhiên, mặc kệ là giới nào, khẳng định người thường là đông nhất! Chỉ là phân chia người thường thì lại khác.

Ở Phàm giới, định nghĩa người thường có nghĩa là người thường thật sự, nhưng đến Tiên giới, người sinh ra chính là Sơn Hà Cảnh, như vậy Sơn Hà Cảnh chính là tiêu chuẩn người thường. Còn ở Minh giới, người vừa sinh ra chính là Hóa Thần Cảnh!

Bởi vậy, người thường ở Minh giới chính là Thiên Tôn Hóa Thần Cảnh!

Đương nhiên ở Minh giới sẽ không có người gọi Hóa Thần Cảnh là Thiên Tôn, đây chỉ là cách gọi ở Phàm giới. Trên thực tế, Hồng Nguyệt đã được gọi là Thiên Tôn, nếu Hóa Thần Cảnh có thể đứng ngang hàng với nàng, vậy thế giới này sẽ náo loạn mất.

Chu Hằng cũng không cần quá coi thường mình, tu vi cấp bậc Minh Tiên tuy rằng không coi là cao thủ ở Minh giới, nhưng cũng tuyệt đối không phải tồn tại lót đáy!

Hắn suy nghĩ lung tung, Tiểu Hỏa chạy một hồi liền ngại nhàm chán, chạy tới bên cạnh hắn nhõng nhẽo, mốn được hắn ôm. Tiểu tử này nếu không lộ ra mặt thật, quả thật là bề ngoài vô hại, vô cùng đáng yêu.

Tiếp theo, phải đi về đâu?

Chu Hằng suy ngẫm, dĩ nhiên hắn muốn lập tức thăm dò tin tức về Hoặc Thiên, điều này thì trước tiên phải đến chỗ có người. Nhưng ở Minh giới, thần thức của hắn bị áp chế rất lớn, chỉ có thể phóng ra ngoài không đủ trăm trượng. Hơn nữa lại không thể bay lên trên không trung, nhìn ra khoảng cách cực xa, làm sao biết nên chạy đi đâu?

Tuy rằng hiện tại hắn ở chân núi, nhưng cũng chỉ là bên dưới một ngọn núi, xung quanh hắn, dãy núi phập phồng, nối tiếp liên miên.

Tóm lại, bây giờ hắn không có đấu mối nào.

Vậy thì cứ nhắm đúng một hướng, đi mãi tới trước, cuối cùng cũng đi ra được!

Lo lắng duy nhất, chính là yêu thú trong núi rừng này!

Khẳng định trong núi có yêu thú, khác ở chỗ là cấp bậc gì!

Yêu thú dưới Tinh Thần Cảnh, tới cả ngàn cả vạn con, Chu Hằng cũng không sợ. Tử Diễm Thiên Long xuất thế, yêu thú gì mà không chấn nhiếp được? Nhưng nếu có cấp bậc Tinh

Thần Vương thì sao? Thậm chí còn cao hơn nữa?

Điều này hoàn toàn có khả năng!

Đến lúc đó chạy trốn được là coi như tốt số!

Hơn nữa, Tấn Vân Lưu Quang Bộ có thể coi như thân pháp lợi hại nhất ở hai giới tiên phàm, nhưng đến Minh giới liền không đáng kể! Nếu thật gặp phải yêu thú cấp bậc Tinh Thần Vương, hắn có muốn chạy trốn cũng khó!

– Nếu thật gặp được, vậy không có cách nào, chỉ đành phải hành động theo hoàn cảnh! Hắn lầm bầm.

– Gâu! Tiểu Hỏa thè lưỡi liếm mặt hắn.

– Chó ngốc, ngươi có đánh răng chưa, đừng tưởng ta không thấy vừa nãy ngươi còn liếm chân!

– Gâu! Tiểu Hỏa càng liếm nhiều hơn.

Ba ngày sau, chúng nữ lục tục có người hoàn thành đột phá, đến ngày thứ 9, mọi người đều hoàn thành đột phá.

Dù là lúc Hoặc Thiên tăng lên thể chất chúng nữ không có thiên vị, căn cứ đặc điểm của mỗi người mà làm, nhưng ngộ tính của chúng nữ thì không thể thay đổi được như thể chất. Giống như Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Hồ Mị, Phong Liên Tình, vốn có tư chất Vương giả trong võ, tự nhiên cũng là các nàng tiến bộ nhanh nhất!

Vốn Băng Tâm Trúc có tu vi cao nhất, thiên phú tốt nhất ngoài 5 đại Long Hoàng, nhưng nề hà nàng không được Hoặc Thiên cải tạo thể chất, lập tức liền bị những người khác vượt qua!

Cho nên mới thấy tầm quan trọng của thể chất!

Hiện tại, tu vi cao nhất là Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Hồ Mị cùng Phong Liên Tình đã đạt đến Sáng Thế Vương, nếu đại cảnh giới cũng đã đột phá, khẳng định tiểu cảnh giới tiếp theo sẽ tiến lên như chẻ tre, huống gì linh khí Minh giới dày đặc như vậy, tự nhiên càng thêm bớt tốn sức.

Hơn nữa, chỉ cần có thể vào thành trấn, sẽ có thể mua được dược liệu, để Hỏa Thần Lô luyện đan, còn sợ không thể làm tốc độ tu luyện của chúng nữ tăng lên một tầng nữa?

Con lừa đen càng thêm khủng bố, được Thiên Địa Quả hỗ trợ, nó trực tiếp vọt lên Sáng Thế Đế, hơn nữa còn là Sáng Thế Đế 5 tướng, cũng không xa Minh Tiên, tốc độ này thật là nhanh dọa người!

Rốt cuộc Thiên Địa Quả là thánh dược gì, thế này cũng quá dữ dội đi chứ!

Về sau lúc gặp được Hoặc Thiên, nhất định phải hỏi cho rõ ràng.

– Mọi người đều vào Tiên Cư, chúng ta bắt đầu lên đường! Chu Hằng lớn tiếng nói, đi tới Minh giới sắp 10 ngày, nhưng hắn lại còn chưa đi được nửa bước.

Tuy rằng chúng nữ không muốn tách khỏi Chu Hằng, nhưng đây là chỗ hoang vắng ở Minh giới, ai biết có nguy hiểm thế nào? Càng đông người, tự nhiên mục tiêu càng lớn, nếu dẫn tới yêu thú Tinh Thần Cảnh thì làm sao đây?

Các nàng đều nghe lời đi vào Tiên Cư, chỉ hận mình tu luyện còn chưa đủ nhanh, không thể chia sẻ khó khăn thay Chu Hằng.

Hiện tại đi cùng Chu Hằng, chỉ có con lừa cùng Tiểu Hỏa.

Hai tên này đều là yêu thú, càng thích ứng ở dã ngoại, hơn nữa thực lực của Tiểu Hỏa chưa chắc yếu hơn Chu Hằng, có thể làm trợ thủ cho hắn.

Một người một lừa một chó bắt đâu xuất phát lên đường, bởi vì không ai biết phải chạy đi đâu, cứ tùy tiện chọn hướng bắc, liền đi thẳng theo hướng này.

Trong núi rừng tự nhiên không thể thiếu dược thảo, mà đây là núi rừng Minh giới, thỉnh thoảng phát hiện được một gốc mà có thể coi là thánh dược ở Tiên giới, Chu Hằng liền mừng rỡ hái lấy, chỉ cần gom đủ chính liệu phụ liệu, sẽ có thể dùng Hỏa Thần Lô luyện chế thành đan.

Nhưng có dược thảo, cũng sẽ có yêu thú!

Thực lực yếu thì trực tiếp đánh chết thu vào Tiên Cư, thịt loại thú này là vật cực bổ cho võ giả Tiên giới, nhưng chỉ mới nửa giờ sau, bọn họ liền đụng phải một con hung dữ.

Chương 854: Núi rừng nhiều nguy hiểm

Đó là một con hồ ly.

Hồ ly màu phấn hồng, bộ lông xinh đẹp tạo ra cảm giác yêu diễm, mọc ra chín đuôi, đầu bẹp như đầu rắn, toát ra cảm giác âm trầm, dường như không hợp với màu lông của nó.

Nhưng con yêu thú này có ít nhất 50 thần tướng, Chu Hằng đã không nhìn ra được nội tình của nó, nhưng khẳng định tuyệt đối không đạt đến Tinh Thần Cảnh, bằng không hơi thở áp bách sẽ hoàn toàn khác.

Từ đầu đến đuôi, con hồ ly này dài khoảng 7 trượng, tuy rằng hình thể vượt xa loài người, nhưng so sánh với yêu thú hai giới tiên phàm hở ra một cái là mấy trăm, mấy ngàn trượng, nó rõ ràng rất thon thả!

Dường như, kích thước yêu thú mỗi giới đều có thể đại biểu thực lực của nó.

Lấy ví dụ, Phàm giới cũng chỉ có yêu thú Hóa Thần Cảnh mới lớn đến kích thước như núi to, Tiên giới cũng là yêu thú càng cao cấp thì hình thể càng to. Thực lực con này đặt ở Tiên giới,

tuyệt đối là cấp bá chủ, nhưng ở Minh giới này thì nó chỉ thuộc nhóm đẳng chót, cho nên hình thể tương đối coi như nhỏ nhắn hơn.

Cái này có liên quan tới trọng lực!

Thực lực càng mạnh, kích thước càng lớn, nhưng ngược lại, trọng lực càng lớn, hình thể sẽ càng nhỏ!

Chu Hằng thầm nghĩ, nhưng trong mắt lại toát ra sát khí.

Ở trong này, thần thức bị hạn chế rất lớn, tác dụng của mắt thường cùng thính giác vượt xa thần thức, cho nên lúc Chu Hằng nhìn thấy con Cửu Vĩ Yêu Hồ này, con yêu hồ kia cũng thấy được hắn.

Loài người và yêu thú tuyệt đối là không đội trời chung, ngươi muốn giết ta, ta muốn giết ngươi, ai chết cũng đừng oán trách.

Đương nhiên, yêu thú đê tiện thấm sâu tận xương như con lừa đen thì không tính, nó chính là lão lưu manh khoác da lừa. Về phần Tiểu Hỏa thì nó vừa sơ sinh đã bị Chu Hằng thu phục, bằng không để nó độc lập tiến hóa ra ý chí của bản thân, tuyệt đối sẽ thành đồ tể phản nhân loại!

Cửu Vĩ Yêu Hồ nhìn chằm chằm Chu Hằng, ánh mắt như ngọc

bích đột nhiên tỏa ra hào quang như lốc xoáy, làm tâm trí người ta nháy mắt bị lạc, bị nó một chân vỗ nát đầu cũng không biết!

Yêu hồ mê tâm!

Tâm trí Chu Hằng cứng cỏi cỡ nào, mê hoặc trình độ này cũng chỉ làm hắn sững ra một chút mà thôi, lập tức giữ vững tâm thần, không lọt giọt nước.

– Gâu! Tiểu Hỏa thì nổi giận, tuy rằng nó là yêu thú còn non, nhưng là thần thú thiên địa hàng thật giá thật. Đừng nhìn bình thường làm nũng lấy lòng Chu Hằng, chúng nữ, giống như không trông cậy được, nhưng ở sâu bên trong, nó có kiêu ngạo vô cùng!

Con yêu thú máu lai nho nhỏ này lại dám ra tay với nó?

Không thể nhịn!

Tiểu tử này lập tức xông ra, trong quá trình này thân thể cũng phình to lên, biến thành như con nghé. Nhưng không tiếp tục to ra thêm nữa, dù sao thiên địa hạn chế cũng áp dụng với nó, ở chỗ trọng lực quá lớn này, nó không có khả năng khôi phục

kích cỡ to như núi trước kia.

Phóng thích ra khí tức khủng bố, Tiểu Hỏa bộc phát ra lực lượng 47 đạo thần tướng, phát động công kích yêu hồ này.

– Ngao…. Yêu hồ rống dài, chín đuôi tung lên, thân hình vô cùng nhẹ nhàng, vừa tránh né, vừa vung 9 cái đuôi quất về phía Tiểu Hỏa, kình phong rít gào, thanh thế vung cùng mạnh mẽ.

Lực lượng con yêu hồ này tuyệt đối vượt qua 50 đạo thần tướng, trên lý thuyết hoàn toàn nghiền ép Tiểu Hỏa cùng Chu Hằng. Tuy nhiên chiến lực không chỉ quyết định phải lực lượng, còn phải xem Pháp kỹ!

Yêu thú tự nhiên sẽ không tu luyện tiên thuật gì, nhưng mỗi một con đều có được thần thông thiên phú, gọi là yêu thuật, khác lạ nhưng cùng hiệu quả như tiên thuật!

Tựa như Liệt Diễm Khuyển chính là sinh ra trong ngọn lửa, trời sinh có thể ăn lửa, càng có thể sai khiến lửa, lực lượng cộng thêm ngọn lửa, đây mới là chiến lực chân chính của nó! Cửu Vĩ Yêu Hồ cũng có yêu thuật của nó, thuật mê hoặc là một loại, còn có cái đuôi dài của nó, quật một cái có thể dẫn động lực duệ kim trong thiên địa,tăng chiến lực gấp mấy lần!

Ầm! Ầm! Ầm!

Thuật mê hoặc của yêu hồ căn bản vô dụng với Tiểu Hỏa, thần thú thiên địa làm sao bị yêu thú cùng cảnh giới mê hoặc tâm trí? Yêu hồ chỉ có thể tiến hành chiến đấu trực diện với Tiểu Hỏa, có kim khí sắc bén thêm vào, đuôi hồ có thể nháy mắt đánh gãy võ giả, yêu thú dưới 40 thần tướng!

Tiểu Hỏa lại hùng hồn không sợ hãi, nó chỉ điên cuồng xông về phía Cửu Vĩ Yêu Hồ, toàn thân nó bùng lên ngọn lửa, đuôi hồ còn chưa đánh tới đã bị cháy sạch!

Lúc trước Chu Hằng cũng phải toàn lực mở ra Ngũ Hành Phù Văn mới chống lại được ngọn lửa đó, còn yêu hồ dù có 50 thần tướng trở lên, nhưng có thể so sánh được với Ngũ Hành Phù Văn hay sao?

Yêu thú không ngừng công kích, kết quả là 9 cái đuôi của nó bị cháy trụi, trở nên chật vật khó coi, không còn yêu diễm xinh đẹp ban đầu.

Linh trí của nó cực cao, biết một người một chó này không dễ chọc – nhất là con chó kia, vốn chó đã khắc hồ ly, giống như có được tăng thêm công kích, tiếp tục đánh thì chẳng những nó thua, càng có khả năng sẽ chết!

Hồ ly giỏi không ngại thiệt thòi trước mắt!

Chạy!

Hồ ly vốn là yêu thú dạng nhanh nhẹn, bốn chân nó đạp mạnh một cái, thân thể lập tức bắn ra. Nhưng nó vừa chạy ra ba trượng, trước mặt lại xuất hiện một nắm đấm to lớn.

Thật ra nắm đấm này cũng chỉ có kích thước bình thường, nhưng vì nháy mắt đã đánh tới trước mặt nó, liền trở nên đặc biệt lớn!

Ầm!

Nó đã bất lực tránh né, lập tức bị một quyền đánh trực diện, tiếng xương vỡ vụn vang lên, nó bị mạnh mẽ đánh văng 10 trượng, trán toát ra một đường máu.

Lăn một vòng trên mặt đất, Cửu Vĩ Yêu Hồ mới bò dậy, trên mặt toát ra khiếp sợ không thôi.

Chiến lực của tên con người kia thật mạnh, thậm chí còn lợi hại hơn cả con chó kia, một đấm liền đánh vỡ xương đầu của nó, suýt nữa trực tiếp làm vỡ nát thức hải của nó!

– Gâu… Tiểu Hỏa nổi giận, con mồi này lại dám bỏ chạy, thật không để mắt tới nó, nó liền tung chân vội đuổi theo.

Tuy nhiên, loài chó hơn ở sức bền, trong thời gian ngắn bùng nổ tốc độ lại không nhanh.

Cửu Vĩ Yêu Hồ linh hoạt né tránh, nó tập trung phần lớn sức chú ý vào người Chu Hằng, tên con người này có tốc độ sánh ngang nó, hơn nữa lực sát thương vô cùng khủng bố, nó không thể không phòng bị.

Chu Hằng không có ý muốn lãng phí thời gian nữa, tay phải vung lên, đã tế ra hắc kiếm.

Hắn gia nhập vòng chiến.

Bản năng của Cửu Vĩ Yêu Hồ cảm ứng được hắc kiếm phát ra sát khí uống cạn máu cường giả, sợ tới mức tim gan tan vỡ, bất chấp mọi giá quay đầu bỏ chạy!

Oong!

Chu Hằng phát động Tử Diễm Thiên Long, khí thế lan tràn ra như thủy triều. Ầm! Con yêu hồ này lập tức bị ảnh hưởng, động tác nhảy ra lập tức cứng lại, hắc kiếm đã vung lên, chém vào đầu con yêu hồ.

Phập…. Máu tươi văng lên, con Cửu Vĩ Yêu Hồ này nháy mắt đứt đoạn hơi thở, không chút giãy giụa thẳng cẳng lăn ra đất.

Chu Hằng toát ra mỉm cười, thu con yêu thú này vào pháp khí không gian, yêu thú cấp bậc này là vật đại bổ, sánh được với thánh dược — Không đúng, đã tới Minh giới, thánh dược cũng phải tăng lên mấy bậc, tối đa coi như linh dược thôi.

Tiểu Hỏa rất hung hăng, ban đầu còn cắn một chân yêu hồ không cho Chu Hằng thu vào pháp khí không gian, dù cho Chu Hằng xách con yêu thú lên, nó vẫn treo lủng lẳng treo trên không.

Chu Hằng vỗ về nó hồi lâu, tiểu tử này mới chịu hết giận, cắn mấy cái lung tung, lại chạy vòng quanh chân Chu Hằng, vẫy đuôi chờ được khen.

Chiến đấu cấp bậc cỡ này, con lừa cũng chỉ có thể nhìn, nhưng con lừa đê tiện này tự nhiên sẽ không cảm thấy ngại vì ngồi chơi hưởng lộc, lập tức yêu cầu nướng một cái đùi hồ ly nhét răng.

– Gâu gâu gâu!

Tiểu Hỏa cũng nước miếng tỏ vẻ đồng ý, nó đường đường Minh Tiên bậc cao mà vẫn không biết nói tiếng người, nhưng lại không khó nghe hiểu được tiếng người.

– …. Vậy nghỉ ngơi 1 giờ! Chu Hằng nói.

Hắn cắt lấy một cái chân hồ ly, sau khi nướng chín, mùi thơm mê người lan tỏa, làm cho Chu Hằng nuốt nước miếng. Con lừa cùng Tiểu Hỏa càng không cần nói, mỗi tên đều chảy nước miếng 3000 trượng.

Bọn họ ăn sảng khoái, Cửu Vĩ Hồ chính là Minh Tiên bậc rất cao, trong máu thịt ẩn chứa tinh hoa mạnh mẽ, là đồ bổ cực tốt cho Sáng Thế Đế, ngay cả Minh Tiên cũng vậy.

Bởi vì ẩn chứa lực lượng tinh hoa quá nhiều, bọn họ ăn một miếng sẽ phun ra ánh sáng, Chu Hằng có Ngũ Hành Phù Văn trấn áp, Tiểu Hỏa là thần thú thiên địa sinh ra, con lừa đen thì đã dùng Thiên Địa Quả, khẩu vị của bọn họ đều rất lớn, năng lực tiêu hóa lại mạnh khác thường, ba cái miệng liền nhanh chóng ăn sạch cái chân con hồ ly này.

Nhưng dù sao tu vi con lừa đen vẫn là yếu nhất, ăn xong liền căng bụng ra, chổng vó không động đậy nổi.

Nó quá tham lam, không chịu thiệt chút nào, không ngừng giành ăn với Chu Hằng cùng Tiểu Hỏa, hiện tại cuối cùng tự chịu quả đắng, bốn chân không ngừng co rút. Nếu không phải trong cơ thể nó có dược lực của Thiên Địa Quả chống đỡ, lúc này đã sớm bị lực lượng khủng bố nhồi đến nổ tung.

Chu Hằng cười ha hả, mặc kệ lúc nào thấy con lừa đen bị thiệt thòi đều là chuyện khiến người ta vui vẻ.

Hắn nắm một chân con lừa, cùng Tiểu Hỏa tiếp tục lên đường, đi ra một bước, con lừa đê tiện này liền hư một tiếng. Tuy nhiên, Thiên Địa Quả tuyệt đối có thể nói là kỳ dược đệ nhất thiên hạ, chỉ nửa giờ sau, bụng của nó liền xẹp xuống.

– Chu tiểu tử, ngươi dám ngược đãi bổn tọa như vậy, Lư đại gia phải cho ngươi biết tay! Con lừa này liền gào thét.

Chu Hằng tiện tay ném đi, vứt con lừa sang một bên: – Ai mà thèm nắm cái chân thối của ngươi!

– Hắc hắc, thối chỗ nào? Con lừa đen vội vàng dựng thẳng người lên, không biết xấu hổ nói: – Rõ ràng là ngươi đố kỵ bốn chân xinh đẹp, thon dài của bổn tọa!

– Ta nôn!

Tiểu Hỏa cũng học theo, phát nôn với con lừa, rõ ràng là lừa mẹ không sánh bằng cha ruột, ở trong lòng tiểu tử này, Chu Hằng dứt khoát xếp hàng thứ nhất.

Bọn họ tiếp tục đi tới, hơn một ngày sau, bọn họ đến một dòng

suối, nước suối trong suốt, còn có linh khí dày đặc chớp động, quả thật còn tốt hơn cả ở Linh dịch Tiên giới.

Mấy người Chu Hằng vốc uống mấy ngụm, còn chưa tiếp tục lên đường, đã thấy một cái bóng đen xẹt qua bầu trời, ầm một cái đáp xuống. Đó là một con mãnh hổ thân dài 10 trượng, nhưng bên hông lại mọc ra hai cánh, đầu hổ giương cao, rất là khí phách.

Tinh Thần Cảnh!

Con yêu thú này là tồn tại Tinh Thần Cảnh, khí tức hùng mạnh đến khủng bố!

Con lừa đen liền bị dọa đến dựng thẳng hết bộ lông, còn Tiểu Hỏa cũng dựng thẳng đuôi lên, miệng ngoác ra, phát ra tiếng gầm gừ. Thường nói nghé con không sợ hổ, nó lại là thần thú trời sinh đất dưỡng, ngạo khí không thôi, làm sao lại đi sợ một con “phàm” thú?

Chương 855: Phấn khởi chiến đấu

Con yêu hổ hai cánh này chỉ nhàn nhạt quét qua đám Chu Hằng, có vẻ hoàn toàn không thèm quan tâm, cúi đầu xuống, thè lưỡi đỏ cuốn mấy ngụm nước uống xong, lúc này mới nhìn về phía đám Chu Hằng.

Có một chút sát khí, nhưng lại khinh thường, ở trong mắt Tinh Thần Vương, mặc kệ là Minh Tiên hay Sáng Thế Đế, vậy cũng không khác gì con kiến, chỉ là ba phần thức ăn mà thôi.

– Lui! Chu Hằng khẽ nói, bọn họ một người một lừa một chó liên thủ lại cũng không thể thắng được Tinh Thần Vương, tử chiến không có ý nghĩa – trừ khi Kim Long nữ hoàng có thể kết thúc bế quan! Tuy nhiên, Kim Long nữ hoàng mới vào Tinh Thần Cảnh, chỉ có được 20 tinh tú cấp thấp nhất, xem chừng cũng không phải đối thủ của con yêu hổ này.

Con lừa đen tự nhiên không có chiến ý nhất, cái tên này lừa gạt xảo trá thì nó là chuyên nghiệp, nhưng bảo nó đối đầu trực diện, vậy hoàn toàn không được. Nhưng mà Tiểu Hỏa lại rất hung hăng, không ngừng nhe răng gầm gừ với con yêu hổ, không có vẻ gì là sợ hãi.

Chu Hằng lập tức chộp cổ xách nó lên, từng bước lùi lại.

Bọn họ không dám di chuyển quá nhanh, bằng không sẽ dẫn tới một đòn sấm sét của con yêu hổ này, chỉ mong con yêu hổ này đã no bụng, không có hứng thú gì với ba người bọn họ.

Chỉ là rõ ràng con yêu hổ này không muốn bỏ qua bọn họ, nó cũng chỉ là Tinh Thần Vương mà thôi, muốn săn bắt yêu thú cùng cảnh giới thì quá khó khăn, Minh Tiên, Sáng Thế Đế mới là thực đơn bình thường của nó.

Nhất là Chu Hằng cùng Tiểu Hỏa, một cái khí huyết ngập trời, một cái lại có huyết mạch Thần thú, chính là vật đại bổ đối với nó, dứt khoát không thể nào bỏ qua.

Nó nhẹ nhàng nhảy lên, hai cái chao lượn, tốc độ vô cùng nhanh, đã chắn đằng trước mặt đám Chu Hằng, đầu hổ cao ngạo giơ lên, vẫn biểu hiện coi rẻ.

Yêu thú tầng thứ như nó khẳng định đã hoàn toàn khai hóa trí lực, muốn nói tiếng người cũng rất đơn giản, nhưng yêu thú tự nhiên có kiêu ngạo của yêu thú, làm sao lại đi học nói tiếng người, nó lại không có ác thú trước khi ăn thịt còn phải đùa giỡn một phen.

– Xem ra trận này không đánh không được! Con lừa đen lẩm bẩm.

Chu Hằng cười ha ha, tế ra hắc kiếm, khẽ rung lên, nói: – Vậy thì đánh, để cho con hổ ngốc này biết chúng ta cũng không phải đèn cạn dầu!

– Gâu! Tiểu Hỏa thì càng tràn đầy chiến ý, nó chính là thần thú trời sinh, càng thêm không sợ tồn tại thấp hơn cấp bậc huyết mạch của nó.

Thấy những con kiến nhỏ này dám không ngoan ngoãn chịu chết, yêu hổ không khỏi toát ra một tia giận dữ, bỗng nhiên gầm lên, tiếng hổ gầm lan ra, như ngàn vạn mũi kiếm đâm tới, núi đá gần đó bị đục vô số lỗ thủng.

Đổi lại là Minh Tiên hay Sáng Thế Đế khác, đã bị tiếng gầm này trực tiếp vỡ nát mà chết!

Nhưng Chu Hằng, Tiểu Hỏa, con lừa đều là kỳ quái, đều là dị tộc, tiếng hổ gầm dù tràn đầy bá khí, nhưng lực đánh vào bọn họ cũng chỉ mạnh một chút, còn xa mới đến mức dọa bọn họ sợ chết!

– Đừng tưởng rằng lớn tiếng là lợi hại! Chu Hằng chấn động hắc kiếm, phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, chủ động đánh về phía con yêu này.

Nếu con yêu hổ này là người, xem chừng đã tức méo mặt! Minh Tiên bậc thấp cỏn con lại dám chủ động tấn công Tinh Thần Vương? Đúng là to gan lớn mật! Con yêu hổ gầm khẽ,

vô cùng giận dữ giơ chân phải lên, đánh về phía Chu Hằng.

Lực lượng cấp bậc Tinh Thần Vương bắt đầu tuôn trào, chỉ có một tia nhỏ cũng có thể đập chết Minh Tiên cực hạn!

Từ Minh Tiên đến Tinh Thần Vương đó là một bước bay vọt về chất, cũng như Nguyệt Minh Vương có thể tùy ý nghiền chết Chuẩn Tiên, chênh lệch thật sự quá lớn quá lớn.

Chu Hằng hét dài, triển khai Ngũ Hành Phù Văn, hình thành phòng ngự vàng kim quanh người hắn.

Ầm!

Vuốt hổ giáng xuống, đánh lên tầng phòng ngự màu vàng này, chỉ khẽ rung lên, đoàn hào quang liền ầm ầm vỡ nát, Chu Hằng cũng bị đánh bay ra ngoài.

Đúng là lợi hại, không hổ là Tinh Thần Vương!

Lúc trước Chu Hằng vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn có thể chống đỡ Long Đế, làm hắn không nhịn được cho rằng Tinh

Thần Vương cũng chỉ có vậy thôi. Nhưng sau lần chống đỡ này, Chu Hằng mới biết đại đạo thiên địa Tiên giới áp chế Tinh Thần Vương lớn đến cỡ nào!

Hắn xoay người giữa không trung, vững vàng đáp xuống đất, nhưng ngực nóng rát, ít nhất đã bị gãy ba khúc xương sườn!

Đương nhiên, nếu không phải hắn nắm giữ Ngũ Hành Phù Văn, một chiêu này có thể trực tiếp đập chết hắn, hoàn toàn không một chút bất ngờ nào!

Nắm giữ Thiên Kinh một giới, có thể vô địch ở giới đó, nhưng đi lên thế giới tầng cao hơn, ít nhất dưới tình huống lực lượng kém hơn một tầng, Ngũ Hành Phù Văn mất đi hào quang vô địch ngày trước.

– Phụt! Chu Hằng phun ra một ngụm máu tụ, vội vận chuyển lực lượng điều trị xương gãy, nhưng hắn liền phát hiện, hiệu quả cực kém!

Sau khi võ giả hình thành Thần chích, chỉ cần còn một hơi thở, sẽ có thể lập tức điều trị mọi thương thế – chỉ cần bỏ ra tinh huyết, linh lực! Nhưng trong cơ thể hắn rõ ràng không có tồn tại linh lực dị chủng, tại sao muốn muốn điều trị xương gãy lại khó khăn như thế?

Hắn vội vàng vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn, trong đó có tiểu phù văn công hiệu trị liệu, sau khi vận chuyển một lần, cuối

cùng xương gãy bắt đầu lành lại, tuy rằng tốc độ kém xa đến mức lập tức khỏi hẳn, nhưng cũng nhanh hơn nhiều lần so với khi nãy!

Nơi này là Minh giới, mọi thứ đều khác!

Chu Hằng khẽ biến sắc, trước kia, bị thương căn bản không phải chuyện gì to tát, chỉ cần không bị đánh trúng yếu hại, bị thương nặng cỡ nào cũng chỉ ngang với tiêu hao một phần linh lực, tối đa tổn hao một ít tinh huyết.

Nhưng bây giờ thì khác, thương thế sẽ ảnh hưởng rõ ràng đến chiến lực!

Hiện tại hắn cũng cảm giác được, bởi vì xương gãy, tốc độ di động của hắn giảm bớt ít nhất hai thành!

– Ngao! Yêu hổ cũng cảm thấy rất giật mình, theo nó nghĩ đập một cái thì khẳng định Chu Hằng sẽ thành thịt băm, tiếp theo bị nó nuốt trọn! Nhưng đối phương lại chỉ phun một ngụm máu, chiến lực mạnh mẽ đến khó tin!

Nhưng yêu hổ nhanh chóng ném khó hiểu này sang một bên, có lợi hại hơn nữa thì sao chứ, cũng chỉ là con người bình thường mà thôi!

Nó vỗ cánh, phát động công kích Chu Hằng, tinh khí như lao thẳng lên trời của đối phương làm nó thèm thuồng, đúng là đại bổ.

– Gâu… Tiểu Hỏa lắc người, thân thể lập tức lớn ra, ầm ầm ầm, bốn chân đạp mạnh hết sức vào mặt đất, toàn thân bùng cháy ngọn lửa nóng bỏng, mở ra toàn bộ chiến lức.

Chu Hằng tế ra Hỗn Độn Thiên Kinh, con yêu hổ này thật quá mạnh mẽ, một tầng phòng ngự Ngũ Hành Phù Văn căn bản không đủ nhìn! Hơn nữa, hiện tại hắn vẫn không thể vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn không hạn chế, muốn đánh lâu dài, hắn nhất định phải tiết kiệm từng phần lực lượng.

Ầm!

Yêu hổ vô cùng hùng mạnh, vỗ một cái đập bay Tiểu Hỏa ra ngoài, nhưng thần thú thiên địa rốt cuộc là thần thú thiên địa, dù là yếu hơn một tầng vẫn đốt cho vuốt của con yêu hổ cháy đỏ rực.

Nó đánh trái lẫn phải, một bàn chân hổ to lớn đánh vào Chu Hằng.

Nơi này là Minh giới, chiến lực của Tinh Thần Vương không bị chút áp chế nào, tốc độ của nó thật là vô cùng nhanh, Chu Hằng căn bản không thể tránh né được một chưởng này, chỉ đành giơ kiếm đón đỡ!

Ầm!

Thân mình Chu Hằng lui mạnh, hào quang năm màu trên người nháy mắt liền bị nổ nát, nhưng vẫn còn một tầng hào quang màu vàng sau cùng lấp lánh, cuối cùng hoàn toàn hóa giải một đòn của con yêu hổ!

Đây chính là hợp lực lượng của Hỗn Độn Thiên Kinh và Chu Hằng, đồng thời thi triển Ngũ Hành Phù Văn mới làm được!

Nhưng ngay cả thế, ngực của Chu Hằng vẫn nóng rát, dù không bị gãy thêm khúc xương nào, nhưng vẫn vô cùng khó chịu! Hắn gia tăng vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn để điều trị xương gãy, trên người có thương thế làm cho không thể phát huy toàn bộ chiến lực.

Ầm! Ầm! Ầm!

Con yêu hổ này chiếm cứ chủ động hoàn toàn, đánh cho Chu Hằng cùng Tiểu Hỏa chật vật không thôi.

Nhưng thế này cũng cho thấy một người một chó này yêu nghiệt thế nào.

Chu Hằng có hai tầng Ngũ Hành Phù Văn hộ thân, phòng ngự mạnh gần như đạt đến cực hạn Minh Tiên, ngay cả công kích của Tinh Thần Vương cũng có thể mạnh mẽ chống đỡ! Còn Tiểu Hỏa là thần thú trời sinh, thể chất mạnh mẽ quả thật phát cuồng, cứng rắn chịu nhiều công kích như thế cũng chỉ là bị đánh bay mà thôi, bản thân lại không có một chút thương thế nào!

Nhưng, mưa lâu cũng có thể mài thủng đá, cứ mãi bị đánh, cuối cùng sẽ đến điểm giới hạn, đến lúc đó Tiểu Hỏa có thể sẽ bị yêu hổ nháy mắt đánh chết! Còn tình hình của Chu Hằng cũng không tốt hơn bao nhiêu, Hỗn Độn Thiên Kinh theo ý thiên địa mà sinh ra, có thể vận chuyển vô hạn, nhưng lực lượng của Chu Hằng lại là có hạn!

Một khi hắn dùng hết linh lực, dựa vào Hỗn Độn Thiên Kinh sẽ không thể bảo hộ được hắn!

Hỏng bét nhất, là hiện giờ bọn họ hoàn toàn ở thế phòng thủ, không nhìn ra một chút hy vọng đánh bại yêu thú này.

– Bão lớn, chạy mau! Con lừa đen ở bên cạnh kêu to.

– Tiểu Hỏa, quay lại! Chu Hằng ra lệnh cho Liệt Diễm Khuyển, một người một chó liên thủ, vừa đánh vừa lui.

Yêu hổ vội đuổi theo, hứng thú của nó với đám này càng lúc

càng lớn, rõ ràng đều là Minh Tiên, vì sao lại ngăn cản được nó lâu như thế? Điều này nói rõ, huyết mạch của một người một thú này đều vô cùng mạnh mẽ!

Yêu thú coi trọng nhất là huyết mạch, chúng nó dựa vào huyết mạch mà trở thành tồn tại hùng mạnh, không cần tu luyện công pháp gì, trời sinh là vậy!

Nhưng thành bởi huyết mạch, thua cũng bởi huyết mạch, đẳng cấp huyết mạch quyết định trình tự của bọn chúng, mặc kệ ngày sau chúng cố gắng tu luyện thế nào cũng vô dụng! Trừ khi… chúng nó có thể ăn được thánh dược tăng lên huyết mạch, hoặc là cắn nuốt tồn tại có huyết mạch càng mạnh hơn!

Như vậy, huyết mạch của chúng có thể thăng cấp, tiến vào cảnh giới cao hơn!

Ví dụ như con Kim Dực Hổ này, cực hạn của nó chính là Tinh Thần Hoàng, đây là do huyết mạch của nó quyết định. Chỉ cần có thể trưởng thành suôn sẻ, nó sẽ trở thành Tinh Thần Hoàng, sẽ không vì tư chất bản thân kém cỏi mà không đạt đến, cũng sẽ không vì tư chất bản thân cao hơn mà đột phá.

Nếu như cắn nuốt Chu Hằng cùng Tiểu Hỏa, nói không chừng huyết mạch của nó có thể đánh vỡ cực hạn này, tăng lên tới Tinh Thần Đế!

Khát vọng mạnh lên, ghi vào trong bản năng của mỗi một sinh

vật!

Con yêu hổ này làm sao chịu bỏ qua đám Chu Hằng, nó muốn trở nên càng hùng mạnh hơn!

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Ba người đánh cho kịch liệt, từng dãy cây cối ngã xuống, từng mảnh đá vụn bắn tung, ở thật xa cũng cảm ứng được động tĩnh bên này phát ra.

Bên trong mảnh rừng núi này hẳn là không còn yêu thú quá mạnh, bằng không bọn họ một đường đánh tới, khẳng định sẽ gặp được tồn tại càng mạnh hơn.

Chu Hằng nhíu mày, con yêu hổ này quá cố chấp phải bắt giết bọn họ, tốc độ càng nhanh, lực lượng càng mạnh, sức bền đầy đủ, căn bản không thể bỏ rơi được, đánh tiếp nữa, hắn cùng Tiểu Hỏa cũng không chống đỡ được lâu!

Đành phải mời Kim Long nữ hoàng đi ra hay sao?

– Nghiệp chướng làm càn! Ngay lúc này, một đoàn kiếm quang chói lọi xẹt qua, kiếm khí tung hoành, mạnh mẽ đẩy lùi con yêu thú kia ra trăm trượng.

Chương 856: Trời giáng cứu binh

Trường kiếm như cầu vồng, mỹ nhân như ngọc!

Ở trước mặt Chu Hằng, một nữ nhân áo trắng bay bay duyên dáng đứng đó, bởi vì đưa lưng về phía Chu Hằng, tạm thời còn chưa nhìn thấy dung mạo, nhưng dáng người thướt tha, chân ngọc dài đến kinh người, đủ đứng ngang eo với nữ tính có cùng chiều cao, mông to tròn trịa thật cao, tỷ lệ hoàn mỹ đến kinh người.

Nhưng nữ nhân dáng người đẹp kinh người đó, lại là tồn tại Tinh Thần Vương!

Bằng không, nàng làm sao một kiếm đẩy lùi được yêu hổ Tinh Thần Cảnh?

Yêu hổ phát ra tiếng gầm khẽ, hai mắt chằm chằm nữ nhân kia, có vẻ vô cùng căm giận nữ nhân này xen vào. Nhưng nó lại không lập tức phát động công kích, trên người nữ nhân này có khí tức làm nó rất kiêng kỵ.

– Nghiệp chướng, còn không lùi lại! Nữ nhân áo trắng lại quát một tiếng, giọng lành lạnh, nhưng lại rất êm tai.

– Con người, đó là con mồi của ta, ngươi quá đáng! Yêu hổ dùng thần thức truyền ra ý niệm, nó khinh thường học tập ngôn ngữ loài người, nhưng thần thức kết nối lại hoàn toàn vượt qua chướng ngại ngôn ngữ.

– Nói bậy bạ! Nữ nhân áo trắng lạnh lùng quát. – Còn không lùi lại, chém đi vạn năm tu luyện của ngươi!

Yêu hổ nhìn chằm chằm nữ nhân áo trắng, mắt hổ lành lạnh, thật lâu sau mới chậm rãi lùi lại, thẳng đến khi đi ra hai dặm, nó vỗ mạnh hai cánh, bay lên trời, nháy mắt đi xa mất bóng.

Nếu như chỉ có một mình nữ nhân áo trắng, nó còn có thể đánh một trận, nhưng Chu Hằng cùng Tiểu Hỏa đều có chiến lực vượt qua cảnh giới, không thể coi thường. Nếu như nó ác chiến với nữ nhân áo trắng này, một người một chó kia sẽ đưa đến tác dụng có tính quyết định.

Nguy hiểm như thế, nó sẽ không phiêu lưu, có khả năng khiến nó không thể trở mình!

Cho nên, nó cân nhắc nhiều lần, vẫn lựa chọn rút lui.

Nữ nhân áo trắng đứng nghiêm thật lâu, ít nhất qua nửa giờ, lúc này mới nói:

– Nó thật đi rồi! Nàng chậm rãi xoay người lại, thân thể rung mạnh, khóe miệng tràn ra vết máu.

Thì ra nàng đã bị thương!

Thương thế này hẳn không phải bị lục chiến đấu với yêu hổ, bởi vì bọn họ căn bản không tính là giao chiến, chỉ là nữ nhân áo trắng đánh một kiếm, yêu thú liền biết khó mà lui. Như vậy, khẳng định là nàng bị thương từ trước!

Nghĩ đến đây, Chu Hằng không khỏi nghiêm nghị kính nể, nữ nhân này đang mang thương thế còn ra tay giúp đỡ, tâm linh cao thượng cỡ nào?

Ở trước đó, bọn họ lại hoàn toàn không quen biết!

Vừa rồi nếu như yêu thú kia lựa chọn chiến đấu,có khả năng nàng sẽ cùng đám Chu Hằng rơi vào nguy hiểm!

To gan, kỹ tính, bình tĩnh, trọng nghĩa!

Chu Hằng chắp tay làm lễ, nói: – Cảm tạ ơn cứu trợ của tiền bối!

Lúc này, hắn mới có thể quan sát đối phương, mắt như thu thủy da như ngọc, tóc đen dài như thác, lại phối hợp dáng người hoàn mỹ, có thể nói là mỹ nữ tuyệt thế, cùng cấp bậc với Ứng Mộng Phạm, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

Đương nhiên, so với hai tuyệt đại thiên nữ Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt thì kém cỏi hơn nhiều, dù sao tuyệt lệ như các nàng không chỉ biểu hiện ở dung nhan và dáng người, còn có khí chất xuất trần đó, cao quý làm người ta xấu hổ.

Nữ nhân áo trắng khoát tay, nói: – Tư chất của ngươi không kém, chết trong tay yêu thú thì quá đáng tiếc! Ta là Đại Nguyên Học Phủ Đài Niệm Ngưng, có trách nhiệm thủ hộ một phương! Nhưng mà, ngươi chỉ có tu vi Minh Tiên, làm sao chạy đến chỗ nguy hiểm như thế?

Không phải ta muốn chạy đến đây, mà là phi thăng từ Tiên giới lên đây liền xuất hiện ở chỗ này, không có cách nào! Còn nữa, Đại Nguyên Học Phủ? Nàng coi mình là đệ tử trong học phủ?

Chu Hằng suy nghĩ, liền chắp tay, nói: – Vãn bối Chu Hằng!

Đài Niệm Ngưng khoanh chân ngồi xuống, lấy ra một viên đan dược, nói: – Ta phải khôi phục thương thế, ngươi chờ ở đây, tối đa nửa ngày, ta dẫn ngươi rời khỏi chỗ này!

Nói xong, nàng nuốt viên đan dược kia, quả nhiên bắt đầu vận công.

Nữ nhân này quả thật là tin tưởng người ta mà, nàng làm sao xác định Chu Hằng không phải người xấu, sẽ ra tay đánh lén trong lúc nàng khôi phục?

Dù sao, nàng là mỹ nữ vô cùng xuất sắc, hơn nữa là cường giả Tinh Thần Cảnh, khẳng định gia sản không ít, không sợ Chu Hằng chiếm cả người lẫn tiền?

– Hắc hắc, Chu tiểu tử ngươi muốn bá vương ngạnh thượng cung cũng không được, nữ nhân này là Tinh Thần Vương bậc cao, hình thành ít nhất 90 tinh tú trở lên, dù là ngươi toàn lực công kích cũng không tổn thương được một sợi lông của nàng! Hỏa Thần Lô đột nhiên nói.

Lợi hại như vậy?

– Tiểu tử ngươi đã quá coi thường Tinh Thần Vương, đừng tưởng rằng ở Phàm giới giết một tên Long Đế, liền coi Tinh Thần Vương như vô dụng! Hỏa Thần Lô nói tiếp. – Lúc nãy nếu không phải nữ nhân này đến kịp, ngươi thật cho rằng có thể ngăn cản được con mèo nhỏ kia?

– Nếu như Tinh Thần Vương thật muốn giết ngươi, tối đa trả giá một chút, ngươi tuyệt đối chết là chắc!

Chu Hằng trầm ngâm, quả thật, vừa rồi con yêu hổ kia dù công kích rất mạnh, nhưng không có dùng thủ đoạn đặc biệt. Còn giống như Long Đế sau khi thiêu đốt tinh huyết, chiến lực lại tăng vọt.

Lúc đó rõ ràng con yêu hổ này cho là có thể thắng chắc Chu Hằng cùng Tiểu Hỏa, căn bản không cần thiết phải dùng tới thủ đoạn như thiêu đốt tinh huyết bùng nổ chiến lực, cho nên mới làm cho đám Chu Hằng chống đỡ tới khi Đài Niệm Ngưng đến.

Cho nên, vừa rồi bọn họ coi như may mắn không thôi!

Đương nhiên nếu thật đến lúc cấp bách, Chu Hằng vẫn có thể gọi ra Kim Long nữ hoàng nghênh địch – dù cho Tinh Thần Vương yếu hơn nữa cũng là Tinh Thần Vương!

Chu Hằng cũng ngồi xuống, xem như hộ pháp thay Đài Niệm Ngưng, quả nhiên như đối phương đã nói, qua nửa ngày sau, nàng bỗng nhiên mở mắt.

– Đi theo ta! Nàng nhàn nhạt nói, nhưng nói thì nói vậy, nàng

lại giơ hai tay, cách không cuốn lấy Chu Hằng, con lừa, Tiểu Hỏa, thân hình bắn lên, bay vụt trên ngọn cây, nhắm phía đằng xa lao vút đi.

Nàng tuyệt đối có thể bay lên cao hơn, vì sao lại chỉ bay bên trên ngọn cây thôi?

– Ngu ngốc, Minh giới lại không phải Tiên giới, Tinh Thần Vương chỉ vừa có tư cách cường giả, trong rừng nui này không chắc chỉ có con mèo hoa kia, nói không chừng còn có tồn tại Tinh Thần Hoàng, thậm chí Tinh Thần Đế, bay quá cao sẽ thành mục tiêu sống chứ còn gì!

Hỏa Thần Lô dường như có thể cảm ứng được ý tưởng của Chu Hằng, lập tức khinh thường nói.

Cái bếp lò đê tiện này từ khi tiến vào Minh giới, chẳng những rõ ràng nói nhiều hơn, hơn nữa càng thêm lớn lối!

Đợi lúc nào đó làm nó chịu khổ một chút!

Chu Hằng thầm nhủ, đúng, ném nó vào trong sông băng, để nó hưởng thụ một phen!

Bởi vì Đài Niệm Ngưng ở ngay bên cạnh, Chu Hằng không dám tùy tiện thả ra dao động thần thức, cường giả cỡ này

khẳng định có thể cảm ứng được ý thức của hắn. Ngược lại Hỏa Thần Lô đời trước chính là Thái Dương Tinh Kim, cấp bậc của nó hẳn là rất cao, ngoài Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt có thể trực tiếp nhìn thấu, cường giả bình thường tuyệt đối không thể phát hiện ra nó.

Đài Niệm Ngưng cẩn thận như vậy, sự thật chứng minh nàng làm thế cũng là vì giảm bớt rắc rối có thể gặp phải. Hai ngày sau, nàng liền mang theo nhóm Chu Hằng đi ra khỏi rừng núi, đằng trước đã thấy được một trấn nhỏ.

– Ta đưa các ngươi đến đây! Nàng nhàn nhạt nói, dừng một lúc, lại nói tiếp: – Thiên phú của ngươi không tệ, vì sao không đến thử ghi danh Đại Nguyên Học Phủ? Còn có 7 ngày khảo hạch, đừng bỏ lỡ!

— Hai ngày qua, nàng cũng biết Chu Hằng không phải đệ tử học phủ.

Không đợi Chu Hằng nói chuyện, nàng đã thả người lên, hóa thành ánh sáng trắng biến mất đằng xa.

– Bếp lò, Đại Nguyên Học Phủ ở chỗ nào? Chu Hằng hỏi.

– Xì, ngươi cho rằng bổn tọa là vạn sự thông hả! Chỗ thấp kém thế này, làm sao mà bổn tọa biết được! Hỏa Thần Lô giống như bị sỉ nhục to lớn, lập tức rống lên.

– Thấp kém?

– Hành tinh này tối đa chỉ là Ngũ Nguyên Tinh, cường giả đỉnh cao quá lắm là Thiên Hà Đế, tiểu tốt cấp bậc này trước kia thấy bổn tọa chỉ có thể trực tiếp quỳ xuống dập đầu! Hỏa Thần Lô kiêu ngạo nói.

– Chậc chậc chậc! Hiện tại đúng là ủy khuất ngươi! Chu Hằng cười nói.

– Đương nhiên đương nhiên, cho nên Chu tiểu tử ngươi nhất định phải ra sức tìm chút dị hỏa cho bổn tọa, dùng để bồi thường bổn tọa! Hỏa Thần Lô vẫn còn không biết sống chết mà nói.

– Ha ha ha ha! Muốn bồi thường đúng không? Chu Hằng vuốt vuốt áo, làm ra vẻ nhìn ngó xung quanh. – Tuy rằng nơi này là Minh giới, nhưng vẫn là người thường đông nhất, cũng không tránh khỏi ăn uống vệ sinh, vẫn phải tìm được hố phân chứ!

– Chu… Chu tiểu tử, ngươi tìm hố phân làm gì? Hỏa Thần Lô đột nhiên ý thức được không ổn.

– Tự nhiên là ném ngươi vào, cho ngươi “bình tĩnh” một chút!

– …. Bổn tọa sai rồi! Chu tiểu tử, không, Chu đại gia, ngài đại nhân có đại lượng, tha thứ cho bếp nhỏ này đi, đã quá lâu chưa về đến quê hương, bếp nhỏ này quá hưng phấn thôi! Hỏa Thần Lô liền bắt đầu giở mặt đê tiện ra, công lực thâm hậu không kém gì con lừa đen.

Chu Hằng cười hả ha, đương nhiên hắn sẽ không ném Hỏa Thần Lô vào hố phân, chỉ là ghê tởm cái bếp lò đắc ý quên mình mà thôi, bằng không về sau luyện ra đan dược, chính hắn cũng không dám ăn vào!

– Trước tiên đi tìm hiểu tin tức đã!

Sau khi đến trấn nhỏ, Chu Hằng lập tức dạo một vòng, Minh Tiên ở trong này dù không coi là cường giả cấp cao nhất, thật ra cũng không tính là yếu. Dù sao đứa nhỏ mới sinh ở Minh giới cũng chỉ là Hóa Thần Cảnh, phần lớn người cả đời chỉ dùng lại ở Nguyệt Minh Cảnh.

Thế giới võ giả vĩnh viễn là dạng kim tự tháp, khác biệt ở chỗ, trước kia Chu Hằng đứng trên đỉnh tháp, hiện tại rơi xuống giữa tháp mà thôi.

Hắn nhanh chóng dò hỏi được tin tức cần biết.

Minh giới rất lớn, lớn đến có không biết bao nhiêu Nguyên Tinh, không có thế lực nào có thể chân chính thống nhất thế

giới khổng lồ này. Hùng mạnh một chút thì thống trị 30-40 cái Nguyên Tinh, kém hơn thì thống trị mười mấy, 7-8 cái, càng kém hơn thì là 1-2 cái.

Thậm chí còn còn có mấy thế lực cùng nhau thống trị một chỗ Nguyên Tinh, bởi vì bọn họ không ai diệt được ai, càng phải đoàn kết lực lượng chống đỡ bên ngoài.

Chỗ Nguyên Tinh này, được gọi là Độ Dương Tinh, cấp bậc Tứ Nguyên Tinh, thuộc loại tu luyện tinh hạng trung, người thống trị là Đại Hà Học Phủ.

Rất kỳ quái, vừa không phải một gia tộc, cũng không phải tông môn nào đó, mà là học phủ!

Học phủ, ở Minh giới đương nhiên thuộc về một thế lực, cũng là thế lực rất mạnh mẽ, rất phổ biến, nguyên nhân sinh ra là bởi một gia tộc đơn lẻ không thể bảo vệ được quyền lực, nhất thiết phải tìm kiếm hỗ trợ bên ngoài.

Nói cách khác, học phủ thật ra bản chất không có khác biệt gì tông môn, nhưng kết cấu càng thêm rời rạc. Đệ tử học phủ có được quyền lực cùng tự do lớn hơn, không bắt buộc phải bán mạng cho học phủ.

Đại Hà Học Phủ thống trị hành tinh khổng lồ này, mỗi một chỗ đều thiết lập phân bộ, ví dụ chỗ này, chính là Đại Nguyên Học Phủ, phạm vi thống trị trăm vạn dặm.

Trên Đại Nguyên Học Phủ, chính là chịu Đại Hà Học Phủ quản lý trực tiếp, đủ thấy quyền hành lớn cỡ nào.

Đối với võ giả trên Nguyên Tinh này mà nói, tiến vào học phủ mới có cơ hội vươn lên, bằng không cả đời thành thật làm người thường thôi!

Đầu mỗi năm, Đại Nguyên Học Phủ sẽ chiêu sinh một nhóm tân sinh, nhưng chỉ cơ hội báo danh 3 ngày, cách trăm năm sẽ tiến hành chiêu sinh quy mô lớn, thời gian kéo dài lâu hơn, đến nửa tháng.

Năm nay, vừa đúng là dịp 100 năm.

Chương 857: Học phủ

Thật ra, Độ Dương Tinh có thể coi như một vương quốc thật lớn, quyền thống trị nằm trong tay Đại Hà Học Phủ, còn hoàng đế chính là Viện trưởng Đại Hà Học Phủ. Tuy nhiên, so với vương quốc Phàm giới, nơi này rời rạc hơn nhiều.

Ngoài Viện trưởng ra còn có mấy Phó viện trưởng, bọn họ cũng nắm giữ quyền lực rất lớn, liên hợp lại có khi còn đẩy ngã được cả Viện trưởng!

Bọn họ, ngang với đại thần biên giới, không có quan hệ cấp trên cấp dưới tuyệt đối với Viện trưởng, chỉ có thể nói thực lực phe Viện trưởng hơi mạnh hơn một chút, mới có thể lên tới chức vị cao nhất. Hoặc có thể là Phó viện trưởng nào đó khiêm nhường, không muốn giành vị trí đó.

Bất cứ thống trị nào cũng không thể thiếu trật tự, pháp quy, đương nhiên nơi này cũng như thế.

Học phủ chính là cơ cấu trọng tài cao nhất, nhưng Độ Dương Tinh chỉ có hai cấp học phủ, cũng không thể bảo Đại Nguyên Học Phủ đi quản lý những chuyện trộm cắp nhỏ nhặt được? Cho nên, dưới học phủ cấp hai, còn thiết lập các chức quan như Thành chủ, Trấn trưởng, Thôn trưởng.

Minh giới không có giống bảo vật tăng tốc tu luyện như linh thạch, tiên thạch, nhưng lại không thiếu đan dược. Mà sau khi đảm nhiệm chức quan, ngoài có thể nhận bổng lộc do học phủ ban phát, sẽ còn được nhận đan dược nhất định để tăng tốc độ tu luyện.

Thậm chí, nếu như lập ra công lớn, còn có thể được ban thưởng cho Thiên Huyền Linh Tinh!

Đương nhiên kích cỡ đó, có thể lớn hơn hạt mè một chút cũng mừng không khép miệng, dù sao thứ này là từ một hành tinh già chết mới hình thành, nào có dễ lấy được?

Lên làm quan, không những có quyền lực, còn được hưởng thụ đan dược, tự nhiên thành chỗ mà mọi người hâm mộ. Chỉ là muốn làm quan, yêu cầu đầu tiên là phải tốt nghiệp từ học phủ, xem tu vi cao thấp mà có thể đảm nhiệm chức quan cấp bậc khác nhau.

Cho nên, mỗi năm học phủ chiêu sinh, đều sẽ dẫn đến thủy triều báo danh điên cuồng.

Học phủ thu nhận học sinh không có hạn chế tuổi, nhưng có yêu cầu tu vi thấp nhất, đó là đạt tới Minh Tiên! Mà đây chỉ là điều kiện báo danh, có thu hay không, còn phải xem có thông qua được khảo hạch cái đã!

— Học phủ thu nhận đương nhiên là thiên tài, dành tài nguyên có hạn trên số ít người, mới có thể bồi dưỡng ra được cường giả chân chính.

Chu Hằng nghiêm túc suy nghĩ một hồi, quyết định đi ghi danh vào Đại Nguyên Học Phủ này.

Minh giới quá lớn, lớn đến rất nhiều tin tức trở nên bế tắc. Chuyện xảy ra ở tinh vực xa xôi, có khi phải trải qua mấy ngàn năm, thậm chí cả vạn năm mới truyền được tới đây! Hắn muốn tìm kiếm Hoặc Thiên giữa không gian mịt mù, khó như lên trời!

Huống chi, đi qua Tinh Môn là chi tiêu xa xỉ!

Bởi vì không có tiền thông dụng như linh thạch, tiên thạch, tinh vực, tinh cầu khác biệt đều phát hành tiền của riêng mình, làm cho du hành không gian trở nên rất là phiền phức. Hiện tại Chu Hằng ngang với tay trắng dựng nghiệp, làm sao có tiền mà sử dụng Tinh Môn?

Nếu như hắn lấy ra bán 13 khối Thiên Huyền Linh Tinh, vậy thì nhất định sẽ thành siêu cấp phú hào, nhưng mấu chốt, là hắn có mạng xài hay sao?

Dân thường vô tội, mang bảo vật là có tội!

Hơn nữa, dù tính là hiện tại hắn có tài phú to lớn, nhưng hắn biết đi đâu? Minh giới quá lớn, lớn đến như biển rộng mênh mông, muốn tìm kiếm tung tích một người là quá khó, quá khó!

Cho nên Chu Hằng quyết định ở chỗ này một thời gian trước đã, cố gắng tăng lên tu vi của mình, chỉ cần có được thực lực mạnh mẽ, thiên hạ này còn chỗ nào không đi được? Mặt khác, chỉ có khi hắn lăn lên cấp bậc cao hơn, mới có tư cách tìm hiểu thế giới xa lạ này, đúng không?

Trước tiên đột phá Tinh Thần Cảnh đã!

Quyết định biện pháp xong, Chu Hằng liền vào Tiên Cư, nói ý tưởng này cho chúng nữ, cha mẹ cùng những người khác biết. Hơn nữa, còn có một chuyện rất trọng yếu, bên trong học phủ không cho phép mang theo Tiên Cư.

— Khảo hạch nhập viện nghiêm khắc như thế, tự nhiên sẽ không cho phép có người ngoài đi vào, học trộm tài nghệ học phủ truyền thụ! Hơn nữa, lén truyền thụ cũng bị lệnh nghiêm cấm, sau khi phát hiện sẽ trực tiếp xử tử hết người truyền thụ và người được truyền cho!

Cho nên, Chu Hằng muốn vào Đại Nguyên Học Phủ, trước tiên phải an bài mọi người.

Lúc này Vạn Cổ Đại Đế tỏ vẻ, hắn sẽ không vào học phủ, hắn cao ngạo bất tuân, hơn nữa còn từng làm bá chủ đệ nhất đế trên Huyền Càn Tinh, làm sao lại chịu cúi đầu làm học sinh của người khác?

Hắn muốn đi du lịch ở các góc thế giới này, thông qua những trận chiến đấu tăng lên thực lực của mính

— Hắn có được Thiên Kinh Phàm giới, mà không biết sao lại bị huyết mạch của hắn tăng lên cấp bậc, có thể sánh với Thiên Kinh Tiên giới. Mà Thiên Kinh Tiên giới tự nhiên là vô địch ở Tiên giới, đi tới Minh giới dù không thể nói là vô địch, nhưng thế nào cũng sánh ngang công pháp bậc cao.

Bởi vậy, Vạn Cổ Đại Đế căn bản không cần phải vào học phủ học tập công pháp Minh giới.

Hắn khác với Chu Hằng, hắn chỉ có một mục tiêu, đó là trở thành chí cường! Còn chuyện mà Chu Hằng muốn làm nhất, lại là tìm đến Hoặc Thiên.

Đạt tới tư cách khảo hạch thấp nhất, cũng chỉ có Vạn Cổ Đại Đế cùng 5 đại Long Hoàng. Nếu Vạn Cổ Đại Đế không muốn vào, vậy thì chỉ còn lại 5 đại Long Hoàng. Tuy nhiên, Chu Hằng lại không muốn các nàng vào học phủ, một là dung mạo

của các nàng quá xinh đẹp, rất dễ dẫn tới rắc rối không cần thiết, hai là thân phận của các nàng!

Long tộc!

Có thể dẫn tới người khác dòm ngó!

Chu Hằng có thể truyền thụ Ngũ Hành Phù Văn cho người bên cạnh, dù là bọn họ không được Hỗn Độn Thiên Kinh nhập vào, không có khả năng đại thành, nhưng bây giờ Hỗn Độn Thiên Kinh ngang với Thiên Kinh Minh giới, đại biểu cho công pháp cao nhất Minh giới!

Dù chỉ học được một chút sơ sài cũng đủ hưởng rồi!

Bởi vậy, sau khi thương lượng, cuối cùng quyết định chỉ có một mình Chu Hằng vào Đại Nguyên Học Phủ…. ngoài ra còn có con lừa đen cùng Tiểu Hỏa.

Con lừa đen là không bỏ được, trong học phủ có thể có đan dược bậc cao, thậm chí Bảo khí, con lừa đê tiện này làm sao nhịn không đi một chuyến cho được? Về phần Tiểu Hỏa thì cắn chặt ống quần của Chu Hằng, không dẫn theo cũng không được!

— Quả thật học phủ không cho phép học sinh dẫn người ngoài

đi vào, nhưng thú nuôi thì không nằm trong giới hạn này.

Còn những người khác, đều ở lại trong Tiên Cư, có Kim Long nữ hoàng tọa trấn là đủ để chăm sóc mọi người. Vì thế, Vạn Cổ Đại Đế mới tiêu sái như vậy, trực tiếp phủi mông liền đi.

Mặt khác, đám người tiểu hàng ăn, Chung Cổ Phong cũng kiên trì ra ngoài du lịch, con đường của bọn họ phải tự mình xông pha, mà không phải ở trong nhà kính, để Chu Hằng cung cấp tài nguyên cho bọn họ tu luyện.

Chu Hằng không có ngăn cản, ngược lại vui vẻ gật đầu, bởi vì đổi lại là hắn thì cũng sẽ đưa ra lựa chọn như thế!

Đối với chúng nữ Ứng Mộng Phạm, chỉ cần cung cấp đầy đủ linh khí, các nàng sẽ có thể dựa vào thể chất khủng bố không ngừng đột phá, thứ như đan dược chỉ là thêu hoa trên gấm mà thôi. Dù các nàng không vào học phủ, tốc độ tu luyện cũng sẽ không chậm hơn chút nào.

Nghỉ ngơi một đêm, Chu Hằng triền miên không biết bao lần với chúng nữ, về sau dù không xa học phủ, nhưng muốn gặp lại cũng chưa chắc dễ dàng, bởi vậy mọi người đều rất điên cuồng, như muốn bù lại mọi thiếu thốn trong tương lại.

Ngày hôm sau tỉnh dậy, Chu Hằng lại vịn tường, nhưng chúng nữ cũng đều nhũn ra như bùn, hoàn toàn bị dày vò thảm.

Điều tức một hồi, Chu Hằng đi đến Đại Nguyên Học Phủ.

Hắn không cần nghĩ mình có thông qua khảo hạch hay không, đường đường yêu nghiệt đứng đầu Tiên giới mà khảo hạch nhập môn học phủ bình thường ở Minh giới cũng không thông qua được, Chu Hằng còn không đâm đầu vào đậu hủ chết cho xong!

Đáng giận là trên người hắn không có một cắt bạc nào, không đủ tiền trả phí truyền tống, đi đến Đại Nguyên Học Phủ ở Bình Phong Thành.

Chỗ này sử dụng tiền là Đại Hà tệ do Đại Hà Học Phủ phát ra, nghe nói do Thiên Hà Hoàng chế tạo, bên trong có dấu ấn trận pháp độc nhất, chỉ có thể phá hủy, hoàn toàn không cách nào sao chép.

Muốn xem xét Đại Hà tệ thật giả rất đơn giản, chỉ cần trong tay có một cái Đại Hà tệ, như vậy đưa đến gần một đồng tiền thật thì sẽ sinh ra cộng hưởng.

Đại Hà tệ đối với mọi người, đều chỉ đại biểu của cải, mà không như linh thạch, tiên thạch, bản thân nó là vật có giá trị. Nhưng một đồng tiền làm khó anh hùng, không có Đại Hà tệ, làm sao lập tức đến được Bình Phong Thành?

Chu Hằng nhớ tới thi thể Cửu Vĩ Yêu Hồ trong pháp khí không gian, hẳn là thịt thú này có thể bán được chút tiền chứ?

Hắn đi vào một nhà tửu lâu, tìm tới chủ quán, nói thẳng ra ý mình. Ông chủ kia cũng rất dứt khoát, trả cho hắn 1 vạn Đại Hà tệ, cũng nói về sau Chu Hằng còn có loại thịt thú cấp bậc này, cứ việc đưa đến đây, hắn thu hết.

Đại Hà tệ có tổng cộng bốn loại mệnh giá, theo thứ tụ là 1, 10, 100, 1000, 1 vạn Đại Hà tệ cũng chỉ là 10 đồng mệnh giá 1000, thật là ít ỏi.

Thế này cũng không cần thu vào pháp khí không gian, Chu Hằng bỏ 9 đồng Đại Hà tệ vào trong túi áo, còn lại một cái thì cầm quan sát kỹ càng.

Dấu tích của Thiên Hà Hoàng!

Đại Hà tệ nhìn giống như tiền đồng ở Phàm giới, một mặt có khắc hai chữ "Đại Hà", mặt khác có khắc chữ số "Thiên" (ngàn), kiểu cách rất bình thường, nhưng dùng thần thức thăm dò thử, liền có thể cảm ứng được khí tức to lớn hùng hồn bên trong.

Thật là không đơn giản.

Chu Hằng không dám đưa thần thức tiến vào trong, có thể sẽ làm vỡ nát đồng Đại Hà tệ này, càng có khả năng tổn thương thần thức của bản thân hắn, cho nên đừng lỗ mãng thì hơn.

Nơi này không có truyền tống môn thẳng đến Bình Phong Thành, dù sao chỉ là một trấn nhỏ vùng núi, cũng chính là vì thế, Chu Hằng mới để mọi người ở lại chỗ này – nơi này ít cao thủ, Kim Long nữ hoàng mới có thể bảo vệ được mọi người.

Một lần truyền tống cự ly ngắn thu phí 1000 Đại Hà tệ, không tính là quá đắt, nhưng người thường cũng tuyệt đối không chịu đựng nổi – 300 Đại Hà tệ là đủ cho một nhà ba miệng ăn chi tiêu bình thường trong 1 tháng.

Trung chuyển bốn lần, cuối cùng Chu Hằng mới đến được Bình Phong Thành, lúc này cũng tiêu gần hết tiền trên người hắn.

Tiểu Hỏa nhỏ nhắn không thu phí, con lừa đen lại không trốn được phiếu, mà truyền tống trận lại bài xích Tiên Cư, cho nên tốn thêm 4000 Đại Hà tệ.

Cũng may báo danh chỉ cần 1000 Đại Hà tệ, mà trúng tuyển, vậy được miễn học phí.

Bình Phong Thành, được xây dựa vào Đại Nguyên Học Phủ, trên thực tế chỉ có thể xem như kiến trúc phụ thuộc Đại Nguyên Học Phủ, bởi vì diện tích học phủ này lớn vượt xa

Bình Phong Thành!

Trong thành buôn bán cực kỳ phát đạt, khắp nơi là cửa hàng bán ra binh khí, tài liệu, đương nhiên còn có thanh lâu, tửu lâu giải quyết tịch mịch. Cửa hàng nơi này bán đồ, đồng thời cũng thu mua, có tác dụng trung chuyển.

Như là có những đệ tử học phủ không nở ăn phần đan dược học phủ phân phát, vậy có thể lấy ra bán, đợi gom đủ tiền liền đi mua binh khí mình cần, hoặc là cấm uy lực mạnh hơn, chỉ là số lần sử dụng có hạn, nhưng có thể cứu mạng, chuyển bại thành thắng!

Chu Hằng dẫn con lừa, miễn cho con lừa đê tiện này nổi lòng tham, ngậm đồ tốt xong bỏ chạy. Tiểu Hỏa thì nằm trên lưng con lừa, mắt to đáng yêu ngó trái ngó phải, dường như cái gì cũng rất mới lạ.

– Tránh ra! Tránh ra! Đột nhiên đằng sau truyền đến âm thanh ồn ảo, đám đông nháo nhào tránh ra. Nếu như đứng ở chỗ cao, có thể thấy bốn người đang cưỡi trên ngựa cao to, xua đuổi trong đám đông.

Ngựa lớn này không phải vật phàm, mũi phun ra ngọn lửa thật dài, trở nên dữ tợn khủng bố.

Chương 858: Ở đâu cũng có quần là áo lượt

Mọi người nhao nhao tránh ra, Chu Hằng cũng không muốn làm phức tạp, liền lôi kéo con lừa đen lui qua một bên, cũng không vội chạy đi, ngược lại muốn xem xem là ai lớn lối như vậy.

Bốn con ngựa lớn phun hơi lửa mà đến, con đi đầu tiên là thần tuấn cao lớn. Thân ngựa dài chừng hai trượng, toàn thân mọc lông màu đỏ lửa, theo chạy nhanh mà bay phần phật, dường như đang bốc cháy.

Ngồi trên con ngựa này là một thanh niên áo tím, vừa nhìn chính là loại con cháu quần là áo lượt. Dáng người hơi béo, cho dù có một khuôn mặt tròn anh tuấn cũng không thể che giấu vẻ mê đắm ở hai mắt, một mực tìm kiếm trong đám người, tìm kiếm con mồi.

Ở phía sau hắn, ba con ngựa khác thì kém hơn nhiều. Chẳng những độ lớn kém hơn nhiều, màu lông không thuần khiết kém xa con thứ nhất. Mà người cưỡi trên ngựa cũng hiển nhiên là hạng hạ nhân, đang không ngừng hò hét, kêu người trước mặt nhường ra một con đường.

– Tránh ra! Tránh ra!

– Hôm nay là ngày Kim thiếu gia tới Đại Nguyên Học Phủ báo danh, nếu làm trễ nãi thiếu gia, các ngươi đền nổi sao?

– Mau cút ra!

Ba người đều kêu gào, rõ ràng là loại chó săn cáo mượn oai hùm.

Con ngựa lớn thứ nhất tính tình thật không tốt, một đường đâm thẳng xuyên thủng, đem người không kịp né tránh đá bay lên. Nhưng ngại vì sự bá đạo bốn người này biểu hiện ra, người bị đá phải cũng chỉ dám giận mà không dám nói, cố nuốt xuống cơn giận này.

Mà thanh niên áo tím trên ngựa kia cũng không hề có ý ngăn cản, ngược lại cười ha hả, dung túng con ngựa dữ dưới thân tiếp tục đâm thẳng xuyên thủng, khiến cho gà bay chó sủa.

Mọi người tuy rằng không nhận ra Kim thiếu gia này là ai, nhưng nhận ra loại vật cưỡi này.

Loại ngựa này gọi là Hỏa Vân Mã, sau khi trưởng thành cao nhất có thể đạt tới Sáng Thế Đế. Chẳng những chạy nhanh hơn nữa sức bền mười phần, là vật cưỡi thế chân đi đường dài tốt nhất. Tuy nhiên, số lượng loại ngựa này tương đương thưa

thớt, có thể có được mộtcon chẳng những đại biểu cho có tiền hơn nữa cũng đại biểu cho địa vị!

Ít nhất, cũng phải cấp bậc Trấn tưởng mới có con đường để mua, cũng mua được, nuôi nổi!

Trấn trưởng a! Đó ít nhất là cường giả Tinh Thần Vương!

Dân chúng bình thường dám đắc tội nhân vật như vậy sao?

Chu Hằng nhìn ở trong mắt, trong lòng không khỏi sinh ra một luồng lửa giận, vỗ nhẹ lên đầu Tiểu Hỏa. Con thần thú thiên địa này lập tức hiểu ý, một luồng khí hung sát lập tức ập về phía bốn con Hỏa Vân Mã.

– Hí hí hí!

Bốn con ngựa này tuy rằng đều là yêu thú Sáng Thế Vương, thậm chí Sáng Thế Đế nhưng dù sao chỉ là loại thường, sao có thể chống được sát khí của Thần thú thiên địa đánh vào? Đừng nói giữa hai loại vốn là có chênh lệch cảnh giới, cho dù không thì dưới tình huống cùng cảnh giới cũng phải sợ đến nhũn chân!

Thần thú chẳng lẽ là chém gió mà ra?

Phịch! Phịch! Phịch!

Bởi vì ngựa chạy nhanh, ba tên chó săn bên trên lập tức bị văng ra ngoài, không kịp làm ra bất kỳ ứng biến liền ngã thật nặng. Nhưng thanh niên áo tím này lại là Minh Tiên, trên không trung vặn người một cái liền vững vàng hạ xuống đất.

Chu Hằng nhếch miệng cười, khí thế lặng yên mà phát. Ông một làn chấn động, thanh niên áo tím liền cảm giác thân thể tê rần, linh lực không ngờ lười biếng không vận lên được, lập tức không thể khống chế thân hình. Phịch một tiếng, hắn cũng ngã thật nặng.

– A… Còn không chỉ như thế, hắn là bị quán tính bay ra ngoài, tốc độ còn nhanh hơn Hỏa Vân Mã dưới mông một chút. Sau khi hắn ngã cắm đầu, con Hỏa Vân Mã kia mới đi theo đụng tới, một cái vó ngựa không lệch không dời vừa vặn giẫm lên lỗ đít của hắn!

Bộ vị non mềm như vậy bị đánh vào, thanh niên áo tím lập tức da mặt liên tục co giật, đau đến mức thân trên dựng thẳng lên. Nhưng đầu hắn lại lập tức bị vó ngựa giậm xuống, Bịch một tiếng, lại ngã xuống.

Bốn người bốn ngựa đồng thời ngã đầy đất, trong một mảnh tiếng kêu thảm, người chung quanh đều không hiểu đầu đuôi nhưng trong lòng đều có loại cảm giác vui sướng.

Mặc dù nói người có lỡ tay ngựa có lỡ vó, nhưng bốn người bốn ngựa cùng nhau lỡ tay lỡ vó, cái này cũng quá khéo!

Chuyện trên đời nếu như quá khéo, vậy chính là không phải trùng hợp mà là có ngoại lực tham dự!

– Ai? Ai cmn dám ám toán bổn thiếu gia? Thanh niên áo tím dù sao cũng là Minh Tiên, bị Hỏa Vân Mã cấp bậc Sáng Thế Đế đạp phải lỗ đít đau thì đau thật nhưng cũng không có khả năng tạo thành thương tổn quá lớn đối với hắn. Hắn lập tức bắn người nhảy lên, vuốt mông rống to.

Hắn đương nhiên sẽ không tin tưởng đây chỉ là một sự ngoài ý muốn, đôi mắt hung ác đảo qua trong đám người, như muốn ăn thịt người.

– Tên tạp chủng nào làm, mau ra đây cho gia gia!

– Đcm nó! Chán sống rồi, lại dám ám toán người Kim gia chúng ta!

Ba tên chó săn kia cũng rên rỉ bò dậy, thực lực của chúng còn

không bằng thanh niên áo tím bởi vậy bị thương cũng nặng hơn chút. Có một tên mũi đều nở hoa, chảy ra lượng lớn máu tươi.

Đất đai Minh giới cũng là vô cùng chắc chắn, dưới trạng thái tốc độ cao đâm vào mặt đất không khác gì đụng vào một vị Tinh Thần Vương, mùi vị tuyệt đối không dễ chịu!

Chu Hằng nhướng mày, miệng đám người này thật đúng là thối!

Ý niệm hắn khẽ động, sát khí như thực chất trào ra. Bốp bốp bốn người thanh niên áo tím đều tim mật đều lạnh, không tự chủ liền quỳ xuống. Trong cùng cảnh giới, dù là Vương giả trong võ cũng không thể hoàn toàn chống đỡ khí thế của hắn, càng huống chi thanh niên áo tím này căn bản không tính là Vương giả trong võ!

Thấy bọn họ vừa rồi còn vạn phần phách lối, đảo mắt liền sợ tới mức ngã quỳ trên đất, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, mọi người đều cười lớn, cảm thấy đặc biệt hết giận.

– Ha ha ha! Con lừa đen lại càng cười đến lăn lộn đầy đất. Chỉ là một con lừa rồi lại cũng phát ra tiếng cười của loài người, điều này thật sự khá dọa người.

Ánh mắt của thanh niên áo tím lập tức nhìn qua, khi nhìn thấy khuôn mặt bình tĩnh lạnh lùng của Chu Hằng, không biết làm

sao hắn liền có loại cảm giác, chính là người này làm hại mình bị như vậy!

Không sai! Người khác gặp phải ánh mắt của hắn đều sẽ không tự chủ lộ ra vẻ sợ hãi, chỉ có người này mới không hề sợ hãi!

Nhất định là hắn!

Đáng giận! Rồi lại dám khiến hắn xấu mặt trước đám đông!

Thanh niên áo tím vội vàng giãy giụa bò dậy, với biểu tình vô cùng phẫn nộ nhìn chằm chằm Chu Hằng, tức nổ phổi dường như muốn ăn thịt người. Hắn chợt chỉ vào Chu Hằng nói:

– Ngươi là ai, cũng dám đánh lén Kim Hoán Thành ta? Không biết cha ta là Trấn trưởng Nhưỡng Bình Trấn sao!

Chu Hằng cười ha hả nói: – Trấn trưởng nho nhỏ có tư cách gì phách lối. Hơn nữa cha ngươi là cha ngươi, ngươi là ngươi! Còn không mau đem đám chân chó của ngươi cút đi, nếu không ta đập chết ngươi!

– Gâu… Tiểu Hỏa cũng nhếch miệng kêu lên, chỉ là nếu nó không biến lớn thân hình, nhìn thế nào đều giống như là đang giả nai, không hề có vẻ hung dữ.

– Ngươi… ngươi chờ xem! Thanh niên áo tím Kim Hoán Thành giận chỉ Chu Hằng, lại cũng không dám thật sự ra tay. Hắn kiêu ngạo bá đạo là thật, nhưng lại không ngu. Đối phương ngay cả tay đều không nhấc liền có thể trấn áp hắn, thực lực của đôi bên hoàn toàn không cùng một cấp bậc!

Tuy nhiên không quan hệ, xem bộ dạng của đối phương chắc là cũng đi Đại Nguyên Học Phủ, mà đại ca của hắn nhưng là đã tiến vào đó sớm 700 trước, hiện tại lại càng là học sinh của Tinh Vương Viện!

Tinh Vương Viện ý nghĩa là gì? Nghĩa là đại ca hắn đã là Tinh Thần Vương, có thể đặt song song với phụ thân của hắn. Cho dù là hiện tại xin rời khỏi Đại Nguyên Học Phủ đều có thể phân phối một cái trấn trưởng để làm!

Hiện tại liền nhịn cơn tức này trước!

Kim Hoán Thành sau khi lại oán hận nhìn Chu Hằng một cái, lúc này mới phóng người lên ngựa vội vã rời khỏi nơi này, tránh cho bị người chung quanh dùng biểu tình cười nhạo nhìn chằm chằm.

Tiểu Hỏa gầm nhẹ một tiếng, lập tức bốn con Hỏa Vân Mã vừa mới chạy đi kia lại bốn chân mềm nhũn. Phịch phịch lại ngã thật nặng, một lần nữa đem bốn người Kim Hoán Thành văng ra ngoài!

– Ha ha ha ha! Đám người lại nổ lên tiếng cười to.

Kim Hoán Thành sau khi bò dậy, oán hận đá vật cưỡi của mình mấy cái. Hắn đều muốn đem con vật cưỡi này ném xuống cho xong, nhưng nghĩ lại lúc trước mua bỏ ra bao nhiêu Đại Hà tệ, hắn lại không bỏ được, liền một tay đem Hỏa Vân Mã xách lên, trực tiếp kéo đi.

Với lực lượng trình tự Minh Tiên của hắn, xách theo một con ngựa đi đường tự nhiên không hề khó khăn, chỉ là cảnh tượng như vậy không khỏi khiến cho tiếng cười của đám người càng lớn hơn.

– Không tồi không tồi, có mấy phần chân truyền của bổn tọa, tuy nhiên còn chưa đủ tinh túy. Vừa rồi phải động thủ muộn hơn một chút, liền có thể khiến bọn họ ngã càng nặng! Con lừa đen ở bên cạnh dạy dỗ Tiểu Hỏa, mà Tiểu Hỏa coi nó là lừa mẹ cũng nghe mà không ngừng gật đầu.

Xong rồi, tiểu tử này không bao lâu là sẽ bị con lừa đen hoàn toàn dạy hư!

Chu Hằng tiếp tục lên đường. Mà bởi vì biết được vừa rồi là hắn giáo huấn Kim Hoán Thành, mọi người đối với hắn rất là kính trọng, nhao nhao nhường ra một con đường, khi hắn đi qua còn đáp lại với nụ cười nhiệt tình.

Sau khi trải qua khúc nhạc đệm này, Chu Hằng cuối cùng đi tới trước cửa Đại Nguyên Học Phủ.

Người đông nghìn nghịt, khắp nơi đều là đầu người đen xì!

Lần này là Đại Nguyên Học Phủ chiêu sinh quy mô lớn trăm năm mới có một lần. Tương đối mà nói, lần này số lượng học sinh tuyển nhận sẽ nhiều hơn bình thường, mà yêu cầu tự nhiên cũng sẽ tương ứng hạ thấp.

Bởi vậy, đây là cơ hội tốt nhất tiến vào học phủ, dĩ vãng kém một chút không thể thông qua, lần này điều kiện buông lỏng là khẳng định có thể thông qua!

Chu Hằng cũng bắt đầu xếp hàng, lúc nhàm chán còn có thể trêu đùa Tiểu Hỏa, lại chém gió với con lừa đen vài câu, cũng không ngại không có cái đốt thời gian. Tuy nhiên sức hấp dẫn của Tiểu Hỏa quả thật không kém, có không ít thiếu nữ trẻ tuổi đều liên tục nhìn về trong ngực hắn.

Có người thậm chí còn ra giá với hắn, muốn mua lại Tiểu Hỏa, chọc cho con Thần thú này gầm khẽ không ngừng. Nhưng bộ dạng mắt chó tỏa sáng, nước miếng ròng ròng sẽ chỉ khiến người càng cảm thấy nó càng thêm nai tơ.

Bởi vì học phủ chiêu sinh chỉ có yêu cầu tu vi thấp nhất, cũng

không yêu cầu về tuổi, bởi vậy nơi này chẳng những có thể nhìn thấy nam nữ trẻ tuổi còn có thể nhìn thấy ông bà già râu tóc bạc trắng.

Tuy rằng số người tụ tập ở cửa chính nhiều đến chục vạn trở lên, nhưng Chu Hằng vẫn là rất nhanh liền phát hiện ra Kim Hoán Thành. Hắn ta tiến vào một con đường đặc thù, người xếp hàng ở đó ít hơn nhiều.

Đây là chuyên cung cấp cho hậu đại của "quan đời hai" hơn nữa ít nhất là cấp bậc trấn trưởng, cũng chính là con nối dòng của Tinh Thần Vương.

Cường giả, khắp nơi đều có thể được hưởng đặc quyền hơn nữa còn có thể phúc đến con cháu.

Điều này không có gì phải hâm mộ, cái gọi là công bình đều là dùng thực lực để kiếm ra!

Chu Hằng xếp hàng ít nhất hơn nửa ngày sau rốt cuộc bỏ 1000 Đại Hà tệ lĩnh đến số báo danh của mình. 367181 nói cách khác, đến hắn mới thôi, lần này người tới báo danh đều đạt tới hơn 36 vạn.

Cho dù đây là chiêu sinh mở rộng trăm năm một lần, nhưng nhiều nhất so với bình thường hai ba lần, hết mức cũng chỉ thu lấy hơn vạn người. Như vậy tỷ lệ đào thải sẽ rất cao.

Chu Hằng sau khi lĩnh số báo danh liền được báo cho biết đi về chờ trước, đợi sáu ngày sau khi báo danh chấm dứt sẽ bắt đầu trắc nghiệm đào thải.

Chương 859: Khảo hạch trước khi tiến vào học phủ

Tuy rằng còn có sáu ngày nhưng Chu Hằng không có khả năng trở về tìm các nàng Ứng Mộng Phạm, hắn cũng không có tiền lại sử dụng truyền tống trận!

Sáu ngày này liền thành thật đi nghỉ ngơi thôi!

Đáng tiếc, hắn tuy rằng hái được một ít linh thảo nhưng bởi vì chủng loại không đủ, còn không thể luyện chế thành đan.

Ở Minh giới, thảo dược dựa theo cấp bậc có thể chia làm ba loại linh dược, tiên dược và thánh dược. Bởi vì trình tự, linh dược nơi này liền có thể sánh ngang thánh dược Tiên giới, về phần thánh dược ở phàm gian thì ngay cả tư cách để so sánh đều không có.

Tuy nhiên, thánh dược ở Tiên giới nhưng là phải sinh trưởng một triệu năm mới có thể hình thành, cuối cùng là có chỗ đặc thù, chỉ một gốc thánh dược là có thể làm thuốc. Mà linh dược Minh giới thì bởi vì chỉ có một hai vạn năm tuổi, bởi vậy muốn đạt tới hiệu quả đồng dạng thì phải mấy gốc linh dược phối hợp mới được.

Dĩ nhiên, tìm kiếm mấy gốc linh dược một hai vạn năm tuổi dù thế nào cũng dễ dàng hơn tìm một gốc thánh dược một triệu năm!

Hắn mới tới, cần nhất chính là tiền, làm sao bây giờ?

Đơn giản, không phải là có Hỏa Thần Lô sao?

Chu Hằng đi tới tiệm thuốc địa phương, bán ra vài gốc linh dược, sau đó dựa theo một gốc linh dược còn lại để phối hợp dược liệu phụ trợ, vừa vặn có thể luyện chế một lò đan dược.

Khi rời khỏi tiệm thuốc, hắn không khỏi thầm nghĩ. Thiên Bảo Các dường như có mặt khắp nơi ở hai giới Tiên, Phàm sao lại không có chứ?

Có lẽ Minh giới quá lớn, cho nên Thiên Bảo Các còn chưa thò vòi tới, hay hoặc là thực lực không đủ không thể làm được điểm này!

Rất rõ ràng, Hồng Nguyệt chính là người Thiên Bảo Các một mực tìm kiếm, bởi vì cùng ra từ Thái Hư nhất mạch lúc trước hắn còn bị hoài nghi chính là người đó! Tuy nhiên, Hồng Nguyệt tuy rằng cường đại, lại bị đánh xuống Tiên giới, từ hơn 60 vạn năm trước liền một mực dưỡng thương.

Không có một nhân vật cường lực như vậy chống lưng, cường giả còn sót lại của Thiên Bảo Các muốn tung hoành hai giới Tiên Phàm tự nhiên dễ dàng, nhưng nói muốn tung hoành Minh giới, dù là Hồng Nguyệt cũng không nhất định dám nói vậy.

Cho nên, Thiên Bảo Các cho dù có thế lực ở Minh giới, chỉ sợ cũng chỉ hạn chế trong tinh vực nào đó, ra khỏi phạm vi này ai cũng sẽ không nể mặt Thiên Bảo Các!

Dù sao đồng hành là oan gia!

Hơn nữa thế lực Minh giới quá mức rắc rối phức tạp, tỷ như Đại Hà tệ cũng chỉ có thể sử dụng ở Độ Dương Tinh. Ra khỏi tinh vực này, ai sẽ nhận loại đồ vật này? Bản thân nó lại không có giá trị giống như linh thạch, tiên thạch!

Hơn nữa, muốn dùng Tinh Môn rời đi, người đương quyền là sẽ không cho phép người sử dụng mang theo lượng lớn hàng hóa!

Người có tư cách vượt qua tinh vực làm ăn cũng chỉ có người đương quyền hoặc là thân thích, đệ tử của người đương quyền. Nói tóm lại, cái này và người bình thường là không có quan hệ.

Đương nhiên điều này cũng không có quan hệ với Chu Hằng. Mục đích kiếm tiền của hắn hiện tại chính là vì mua dược liệu, luyện chế ra đan dược thích hợp hắn dùng, để tăng lên tu vi!

– Tuy nhiên, cho dù là ở Minh giới, số lượng linh dược cũng không nhiều! Chu Hằng đem tài liệu trong tay ném từng vốc vào trong Hỏa Thần Lô.

– Tiểu tử thối, nhẹ một chút, bổn tọa cũng không phải là thùng rác! Hỏa Thần Lô bất mãn lủng bủng: – Ngươi cũng không nghĩ xem, tuy rằng linh dược ở Minh giới không tính là quá mức quý báu, nhưng Minh giới có bao nhiêu võ giả, lượng nhu cầu tự nhiên lớn kinh người! Hơn nữa, kỳ hạn sinh trưởng một hai vạn năm cũng tuyệt đối không tính là ngắn, ngươi lần này có thể mua được những phụ liệu này đã là vận khí mười phần!

Chu Hằng gật đầu. Chuyến đi lúc trước hắn suýt nữa dọn sạch linh dược cấp cao nhất của tiệm thuốc kia! Mà tiên dược? Có thể xưng là tiên dược là cường giả Thiên Hà Cảnh, Tuệ Tinh Cảnh sử dụng, trong tiệm thuốc nho nhỏ này làm sao có thể có!

Trình tự Tinh Thần Cảnh, linh dược chính là cao cấp nhất! Tiên dược thì là cấp bậc Thiên Hà Cảnh, Tuệ Tinh Cảnh sử dụng. Thánh dược thì là chuyên biệt của cường giả Hắc Động Cảnh.

Dược vật Sáng Thế Đế trở xuống sử dụng liền thuộc về loại tầm thường, ngắn thì vài năm, dài thì mấy ngàn năm không đồng đều! Có một điểm là khẳng định, chính là võ giả cấp bậc càng cao, dược liệu cần chính là năm sinh trưởng cao.

Hỏa Thần Lô vừa nói lời nói nhảm vừa bắt đầu luyện đan. Tuy nhiên lần này, nó mất suốt mười mấy phút mới luyện chế ra một lò Cương Linh Đan!

– Lò, ngươi có phải là đang trộm lười hay không, sao tốn thời gian lâu vậy? Chu Hằng nhìn 11 viên đan dược trong tay nói. Bởi vì Cương Linh Đan này chỉ có thể bị trình tự Sáng Thế Đế này sử dụng, còn không sánh bằng Thất Tinh Đan, nhưng thời gian bỏ ra để luyện chế lại vượt qua Thất Tinh Đan. Điều này không thể nào nói nổi a!

– Phì! Tiểu tử ngươi đứng nói không đau lưng. Đây nhưng là Minh giới, luyện chế cũng là dược liệu Minh giới, có thể không chậm sao? Hỏa Thần Lô hét lên.

– Nói cách khác, về sau lại có tài liệu cao cấp hơn, tốc độ luyện chế của ngươi sẽ còn càng chậm? Chu Hằng hỏi.

– Vô nghĩa, cho nên về sau tới thêm phiền cho bổn tọa! Hỏa Thần Lô nhân cơ hội yêu cầu cải thiện đãi ngộ.

Chu Hằng cầm lấy 11 viên đan dược này ra cửa. Nếu những đan dược này hắn chưa dùng được, tự nhiên phải lấy ra đi đổi

tiền, lại mua tài liệu để làm tiền đẻ ra tiền.

Hắn đổi một tiệm thuốc, bán tất 11 viên thuốc.

Số đan dược này mang tới cho hắn thu nhập cao tới 11 vạn Đại Hà tệ, Chu Hằng dùng số tiền này mua hết linh thảo vạn năm trở lên trong tiệm thuốc này xong còn thừa 5 vạn. Mà số linh thảo này lại luyện chế được 10 viên Cương Linh Đan.

Tuy nhiên, trong thành này cũng chỉ có hai tiệm thuốc, Chu Hằng không vội bán hết Cương Linh Đan trong tay. Dù sao hắn còn có 5 vạn Đại Hà tệ, đủ để ứng phó một đoạn thời gian.

Trong phạm vi Bình Phong Thành đương nhiên sẽ không chỉ có dự trữ linh thảo đáng thương như vậy, chỉ là tuyệt đại bộ phận đều nắm giữ ở trong tay Đại Nguyên Học Phủ. Trong hai tiệm thuốc kia có linh thảo bán ra, đại bộ phận nguyên vật liệu kỳ thật tới từ Đại Nguyên Học Phủ. Là sau khi được học phủ thưởng cho học sinh, có người lấy ra bán lấy tiền để đổi tài liệu khác.

Cho nên, muốn có được đủ tài nguyên tu luyện thì nhất định phải vào Đại Nguyên Học Phủ, ngày sau càng phải tiến vào Đại Hà Học Phủ.

6 ngày nhoáng lên là qua, Chu Hằng một lần nữa đi tới Đại Nguyên Học Phủ, dựa vào thẻ chiêu sinh tiến vào học phủ. Con lừa đen theo sát phía sau, Tiểu Hỏa thì nằm trên lưng nó,

tò mò nhìn quanh.

Lần này người tới báo danh chừng hơn một triệu, đen nghìn nghịt toàn bộ tụ tập ở trên một quảng trường. Có người đang nhắm mắt điều tức để duy trì trạng thái của mình tốt nhất, có người thì đang trao đổi với người bên cạnh.

Chu Hằng tìm một địa phương vòng ngoài ngồi xuống, nhưng hắn căn bản không yên tĩnh được. Con lừa đen là đồ lắm chuyện, một giây không nói dường như là sẽ chết vậy.

Thời gian từng chút trôi qua, lại sau một giờ, đến lúc hết hạn khảo hạch hôm nay. Cửa lớn học phủ lập tức đóng lại, người bị trễ chỉ có thể tiếc nuối mất cơ hội này.

Một bóng người hiện lên trên không, hơi thở cường đại giống như sóng biển dao động, lập tức khiến người đang nói chuyện lập tức ngậm miệng, mà người nhắm mắt dưỡng thần cũng mở mắt ra.

Đây là một vị cường giả Tinh Thần Cảnh, về phần Tinh Thần Vương hay là Tinh Thần Hoàng thậm chí là Tinh Thần Đế thì không dễ phán đoán.

Ba trình tự của Tinh Thần Cảnh kỳ thật là bởi người mà phân chia, chỉ có khác biệt về số ngôi sao. Bởi vậy chiến lực tuy rằng hoàn toàn bất đồng nhưng về hơi thở lại rất khó phân biệt.

Nhưng bên phía học phủ nếu cho người này xuất hiện, tất nhiên phải là người trấn áp được toàn trường, thực lực tuyệt đối đủ mạnh!

– Lần này tổng cộng có 984361 báo danh, nhưng bản phủ sẽ chỉ tuyển nhận 1 vạn người. Bởi vậy sẽ có 97 vạn người trở lên bị đào thải! Người xuất hiện trên không kia trên người vờn quanh một đoàn bóng sáng màu đỏ thẫm, khiến người phía dưới căn bản nhìn không rõ diện mạo.

Tuy rằng mọi người đều biết tỷ lệ đào thải lần này sẽ là vô cùng khủng bố, nhưng nghe thấy số lượng kinh người này vẫn không kìm được phát ra từng đợt than thở.

– Các ngươi cần làm, chính là thông qua một lần khảo hạch duy nhất, đó chính là tiến vào khu hoang dã tiến hành săn thú!

– Bổn tọa chỉ nhắc nhở các ngươi một lần, khu hoang dã vô cùng nguy hiểm, nếu là các ngươi không muốn chết ở trong đó, hiện tại chính là cơ hội rời khỏi. Sau khi tiến vào, sống chết tự chịu!

– Khu hoang dã quy tắc như sau: Cứ chém giết một con yêu thú, thẻ chiêu sinh của các ngươi sẽ có biến hóa điểm tương ứng. Yêu thú chém giết được càng cường đại, điểm đạt được cũng càng cao!

– Cuối cùng, người xếp hạng trong top 1 vạn là có thể được học phủ tuyển nhận! Nhưng là, còn có một yêu cầu thấp nhất, đó chính là điểm ít nhất hơn 1000. Người không đủ 1000, cho dù là nhận không đủ vạn người cũng không cần kém để cho đủ số!

– Trong khi khảo hạch cho phép cướp đoạt thẻ chiêu sinh của người khác, có thể cướp điểm cũng có thể hủy thẻ chiêu sinh của đối phương, trước thời hạn đào thải một bộ phận đối thủ!

– Tuy nhiên mất thẻ chiêu sinh của mình không phải gấp, các ngươi có thể đi cướp của người khác! Nhớ kỹ một điểm, tuyệt đối không cho phép giết người! Ai giết người, kẻ đó sẽ lập tức bị đuổi ra, xử tử công khai!

– Thời gian mất thẻ chiêu sinh quá một ngày, ngươi sẽ hoàn toàn mất cơ hội, bị đuổi ra trước thời hạn!

– Thời gian liên tục 10 ngày, 10 ngày sau tất cả mọi người đều sẽ bị đưa ra truyền tống trận, kết thúc khảo hạch lần này!

– Bắt đầu đi!

Bóng người kia sau khi nói xong liền từ trên bầu trời hạ xuống, ai cũng không biết hắn đi đâu.

Lập tức, đám người bắt đầu nhích động. Phía trước nhất có một cửa truyền tống, bị một hàng rào sắt chặn lại, có 10 lối đi để đi. Lối vào mỗi một lối đi thì có một cửa ải dùng để kiểm tra cảnh giới. Có nhân viên chuyên môn cầm một khí cụ đặc thù tiến hành kiểm tra, nhoáng một cái là được.

Thời gian có hạn, mỗi người đều nắm chắc thời gian, nhanh chóng thông qua kiểm tra và dấn thân tiến vào trong cửa truyền tống. Trong bóng sáng lóe lên, bọn họ lập tức biến mất.

Nơi này chỉ có Minh Tiên, không vượt qua Minh Tiên trực tiếp bị gạt ra, mà vượt qua Minh Tiên tiến vào Tinh Thần Vương đồng dạng sẽ bị trực tiếp thu vào học phủ, trở thành học sinh của Tinh Vương Viện.

Ở Minh giới, Tinh Thần Cảnh là một bậc cửa phi thường khó thể vượt qua, sẽ có ít nhất 90% võ giả bị chặn ở dưới cảnh giới này.

Chu Hằng xếp ở vị trí gần sau cùng, khi đến lượt hắn thông qua đã là một giờ sau.

Tuy nhiên, vì cam đoan khảo hạch tương đối công bằng, thú cưng là không cho phép mang vào. Bởi vậy Chu Hằng nghiêm khắc cảnh cáo con lừa đen, tuyệt đối không thể xằng bậy. Sau khi dặn dò đứt lưỡi, hắn mới tiến vào trong cửa truyền tống.

Tiểu Hỏa gâu gâu kêu lớn, có thể rất là lưu luyến. May mắn có con lừa đen trông, nếu không nó khẳng định sẽ cứng rắn đi theo.

Vút bóng sáng lóe lên, lực lớn lôi kéo. Chu Hằng chỉ cảm thấy thân thể chìm xuống, cảnh vật trước mắt đã xuất hiện biến hóa lớn. Hắn xuất hiện ở trong một vùng hoang dã.

Đây là một mảnh đất hoang vu, cát vàng khắp nơi, chỉ có vài cọng cỏ dại thưa thớt sinh trưởng. Hiển nhiên, vị trí mỗi người tiến vào nơi này đều không giống nhau, bởi vì trong phạm vi ít nhất 10 dặm quanh Chu Hằng một mảnh trống rỗng, không có sự tồn tại của những người khác.

Chương 860: Đây là một trận pháp

Chu Hằng ngừng suy nghĩ miên man, sau khi nhận phương hướng, tiến về hướng bắc.

Trên bầu trời treo một vầng mặt trời đỏ, nhưng màu sắc hơi tối, cùng mặt trời đỏ rực lúc trước có chút bất đồng. Có lẽ là không khí nơi này tương đối đục ngầu, ảnh hưởng tầm mắt, hoặc là có khả năng khác.

Hắn nhìn thẻ chiêu sinh trong tay, một mặt viết số báo danh của hắn, mặt kia thì lóe lên một số 0 chói mắt. Đây hiển nhiên là điểm đánh chết của hắn.

Lần chiêu sinh này, học phủ chỉ tuyển nhận người có thành tích trong top 1 vạn, đây chẳng những là khảo nghiệm đối với thực lực đồng thời cũng rất xem vận khí.

Vận khí không tốt, ngẫu nhiên truyền tống đến một góc vắng vẻ, đó chính là phải tìm cả ngày đều không gặp yêu thú, như vậy làm sao giờ?

Chu Hằng không dám lãng phí thời gian, lập tức nhấc bước chân, rảo bước đi tới.

Trọng lực nơi này vẫn lớn đến thái quá, hắn không thể bay lên không, tốc độ tự nhiên cũng bị hạn chế rất lớn. Theo hắn tính toán, tốc độ hiện tại tương đương với khi ở Sơn Hà Cảnh ở Phàm giới.

Nhưng ở địa phương xa lạ này, tốc độ nhanh chậm không phải là trọng điểm, mấu chốt là có thể gặp được yêu thú, kiếm được điểm hay không!

Vận khí của Chu Hằng không tính là kém, sau gần nửa ngày hắn đi tới bên một dòng suối nhỏ, một đám man ngưu toàn thân đen nhánh đang uống nước. Làn sa đám man ngưu này như là từ sắt lá tạo thành, dưới ánh mặt trời phản xạ sắc bóng kim loại mờ tối, trên lưng thì mọc một hàng gai sắc hàn quang lóng lánh, thoạt nhìn phi thường dọa người.

Người khảo hạch tiến vào nơi này đều là Minh Tiên, về phần Minh Tiên mấy tướng thì cao thấp đều có. Bởi vậy, yêu thú nơi nàycũng sẽ không có quá nhiều thịt cá, thế nào cũng phải bắt đầu từ Sáng Thế Đế. Cao khẳng định có Tinh Thần Cảnh, nếu không vị cường giả bên phía học phủ lúc trước cũng sẽ không cảnh cáo bọn họ.

Ở cùng cảnh giới, muốn chạy thoát cũng không khó, nhưng gặp phải tồn tại cao hơn một cảnh giới, đó gần như là hữu tử vô sinh.

Đám man ngưu này đều là Minh Tiên, con thấp nhất chỉ vừa tiến vào trình tự này, con mạnh nhất thì có khoảng 20 tướng, hơi thở tỏa ra còn mạnh hơn Chu Hằng!

Khiến Chu Hằng kỳ quái chính là, rõ ràng đều đã là Minh Tiên, vì sao đám man ngưu này còn muốn uống nước?

Đừng nói là Minh Tiên, từ Nguyệt Minh Cảnh trở đi tiên nhân có thể không ăn không uống. Chỉ cần có đủ linh khí hấp thu liền có thể đem thân thể bảo trì ở trạng thái tốt nhất.

Có lẽ, đây chính là thói quen của sinh linh!

Tựa như Chu Hằng đến hiện tại còn không tránh khỏi ham muốn miệng lưỡi, đây đã hình thành một loại thói quen, càng là một loại hưởng thụ. Mà hắn không hề có tính toán từ bỏ loại thói quen này. Nếu không, ý nghĩa của tu luyện ở đâu?

Khiến cho mình biến thành một tảng đá có thể tồn tại vĩnh hằng, nhưng vô dục vô cầu sao?

Hắn chỉ ở trong lòng cảm khái một chút lập tức sải bước đi qua, choeng hắc kiếm tế ra.

Hắn vừa xuất hiện, đám man ngưu kia cũng đồng thời phát hiện hắn. Cả đám đều ngẩng đầu lên, trong lỗ mũi phun ra lửa

giận, hình thành những con rắn lửa bùng cháy. Chúng nó có chừng 13 con, đây là một cỗ lực lượng tương đương cường đại, đủ để đem một Minh Tiên 17 tướng bình thường đánh ngã mười mấy lần!

Đổi là một người khác, trừ phi có được 40 đạo thần tướng trở lên, nếu không chỉ có nước xoay người chạy trốn!

Nhưng Chu Hằng tuy rằng chỉ có 27 đạo thần tướng, nhưng hắn còn nắm giữ phù văn Ngũ Hành!

Đây mới là chỗ dựa lớn nhất của hắn!

Bịch bịch bịch!

Đám man ngưu kia sau khi phun lửa giận lập tức chủ động phát động công kích hướng Chu Hằng. Trong lúc bốn vó tung bay, giống như xẻng sắc xúc lên tro bụi đầy trời. 13 con man ngưu này đều đỏ mắt, vô cùng phẫn nộ húc tới, bất kể là gai nhọn trên lưng hay là hai sừng trên đầu đều là hàn quang lẫm liệt.

Chu Hằng hồn nhiên không sợ, quyền trái ngưng tụ, quyền phải ngang người, hắc kiếm bình thản không có gì lạ.

Man ngưu đánh ập tới!

Hắn quyền trái đánh mạnh ra, một luồng sáng vàng thổi quét. Ông phù văn Ngũ Hành đánh ra. 13 con man ngưu kia đồng thời thân thể khựng lại, căn bản không thể tiến thêm mảy may. Chu Hằng nhân cơ hội vung kiếm chém. Phập phập lập tức liền có 6 cái đầu trâu bay lên trời, máu tươi rơi vãi!

Chỉ dưới một chiêu, đàn man ngưu cường đại này liền bị hắn tiêu diệt gần nửa.

Rẹt – trên thẻ chiêu sinh của hắn, mặt số 0 kia bắt đầu biến hóa, trong nháy mắt biến thành 70.

Điểm này là tính như thế nào?

Ánh mắt Chu Hằng đảo qua, hắn chém giết 5 con man ngưu dưới 10 tướng, một con 12 tướng. Nếu là 70… 50+ 20? Năm con man ngưu dưới 10 tướng đều tính 10 điểm, man ngưu 10 tướng trở lên tính 20 điểm?

Hẳn chính là như thế. Thực lực yêu thú càng mạnh, điểm cho liền càng nhiều. Với 10 tướng để phân chia trình tự cũng xem như hợp lý.

Hắn không nương tay, thấy 7 con man ngưu còn lại có dấu hiệu tránh thoát, tay trái hắn ấn một cái. Phịch phịch 7 con man ngưu kia đồng thời bị lực lượng khủng bố trấn áp bốn vó mềm nhũn, khuất phục quỳ xuống.

Hắc kiếm lại vạch ra, kiếm khí lẫm liệt dựng thẳng lên trời, lại là 7 cái đầu trâu to lớn bay lên.

Rẹt con số biểu hiện trên thẻ chiêu ính nhảy tới 180.

Chu Hằng đối với biến hóa điểm số không có cảm giác gì, bằng vào thực lực của hắn hoàn toàn có thể quét ngang bất kỳ tồn tại trình tự Minh Tiên. Cho dù cộng thêm nhân tố vận khí, như vậy ảnh hưởng hắn cũng chỉ là có thể giành được top 3 hay không, mà căn bản không cần lo lắng điểm không đủ bị đào thải!

Hắc kiếm thu lại, hắn khẽ nhíu mày.

Không hấp thu được bất kỳ tinh khí sinh mệnh!

Làm sao có thể?

Chẳng lẽ, nơi này còn có bảo vật khác đang cướp mối làm ăn với hắc kiếm? Không có khả năng! Hắc kiếm là tồn tại cấp số bì, đây chẳng qua là khảo hạch Đại Nguyên Học Phủ bày ra, có thể lấy ra được bảo khí sánh với hắc kiếm?

Nói đùa à!

Như vậy, chỉ có một khả năng khác!

Đám man ngưu này kỳ thật là giả!

Chu Hằng kinh ngạc, hắn cẩn thận kiểm tra thân thể của đám man ngưu này, bất kể là xương cốt hay là máu thịt, đều là vô cùng chân thật!

Hắn dứt khoát cắt một cái chân trâu xuống để nướng, trong quá trình này có mùi thơm mê người phát ra, sau khi nướng chín ăn vào cũng đồng dạng có mùi vị, đồng dạng có thể nhét đầy bụng.

Nhưng thịt yêu thú trình tự Minh Tiên đối với võ giả trình tự này mà nói chính là vật đại bổ, nhưng Chu Hằng lại không hề cảm giác được trong thịt chất này ẩn chứa mảy may linh lực.

Quả nhiên, man ngưu này là giả!

Hết thảy nơi này… đều là giả!

Lúc trước hắn tiến vào cửa truyền tống cũng không phải là cửa truyền tống chân chính mà là một cái pháp trận hoặc là nói lối vào Tiên Cư. Đây hết thảy đều là biến ảo ra!

Nhưng tuyệt đối không thể bởi vì là biến ảo ra mà khinh thường!

Yêu thú nơi này trừ không thể mang đến chỗ tốt cho võ giả, ở phương diện chiến lực không khác biệt quá nhiều so với yêu thú bình thường. Nếu là bị yêu thú giết đó tuyệt đối là ngỏm thật!

Chu Hằng không khỏi thất vọng. Hắn vốn nghe thấy mấy chữ săn giết yêu thú tương đương hưng phấn, giết chóc có thể mang đến cho linh lực tích lũy của hắn tăng lên như bay. Nhưng tuyệt đối không nghĩ tới, bên phía học phủ không ngờ an bài toàn là hàng giả!

Thôi, dù sao chỉ có 10 ngày, kiếm đủ điểm liền rời khỏi nơi này!

Nơi này là Minh giới, linh dược tương đối mà nói dễ lấy được hơn nhiều, tựa như Chu Hằng mấy ngày trước liền luyện chế ra 21 viên Cương Linh Đan, mỗi một viên xấp xỉ đều có thể

khiến cho Sáng Thế Đế tăng lên một đạo thần tướng. Nếu đưa tới Tiên giới đó chính là thánh dược cao cấp!

Chỉ là mấy ngày, hắn liền có thu hoạch lớn như vậy. Tuy rằng chuyện này cũng vét sạch linh thảo cất giữ của hai tiệm thuốc Bình Phong Thành, nhưng đây cũng chỉ là một cái Bình Phong Thành mà thôi. Hơn nữa linh thảo chính là nắm giữ ở trong tay Đại Nguyên Học Phủ.

Ở nơi này, trình tự Minh Tiên tăng lên tuyệt đối không phải việc khó gì!

Dùng tinh khí sinh mệnh để tu luyện, bản thân liền trái với đạo trời, nếu như được lựa chọn, Chu Hằng tự nhiên nguyện ý dùng một ít thủ đoạn càng thêm "tường hòa".

Hắn thoáng tu chỉnh, rất nhanh liền tiếp tục đi tới.

Nếu yêu thú nơi này đều là thành đàn kết đội, như vậy Minh Tiên bậc thấp căn bản không có tư cách săn bắt chúng nó, sẽ chỉ bị đuổi đến chật vật chạy trối chết! Nhưng loài người là sinh vật trí tuệ, một người đánh không lại chẳng lẽ không biết tạo nhóm sao?

Đương nhiên, sau khi tạo nhóm thực lực tăng lên, tương ứng điểm đạt được cũng phải chia đều, nếu không ai sẽ nguyện ý trợ giúp người khác làm đồ cưới?

Khẳng định là ngươi thịt con thứ nhất ta thịt con thứ hai, từng người thay phiên.

Chỉ cần không gặp phải yêu thú Tinh Thần Vương, Chu Hằng tự tin có thể một tay trấn áp!

Nắm một giới Thiên Kinh, có thể vô địch giới đó!

Minh Tiên thuộc về Tiên giới, chính là có được Minh Tiên cực hạn có được 99 đạo thần tướng vẫn là Minh Tiên, vẫn sẽ bị phù văn Ngũ Hành hoàn toàn áp chế!

Đây nhưng là pháp tắc thiên địa!

Chu Hằng vừa đi vừa bắt đầu suy nghĩ chuyện pháp tắc.

Hoặc Thiên từng nói, sau khi dung hợp một giới Thiên Kinh, Thiên Kinh tân sinh liền có thể sánh với Thiên Kinh cao hơn một giới. Nói cách khác, Hỗn Độn Thiên Kinh hiện tại là tương đương với Thiên Kinh của Minh giới.

Trên lý thuyết mà nói, một bộ Thiên Kinh liền đại biểu cho thành tựu cao nhất của giới đó!

Không dám nói vô địch nhưng tuyệt đối là gần với vô địch!

Vậy hắn vì sao ngay cả Tinh Thần Vương đều đánh không lại chứ?

Nguyên nhân ngay ở chỗ, hắn hiện tại chỉ có thể "sao chép" phù văn Ngũ Hành, căn bản không thể phát huy ra huyền diệu của bộ Thiên Kinh này!

Tựa như Huyết Hà Thiên Kinh vốn nên là Sáng Thế Cảnh mới có tư cách tu luyện, mà Thiên Kinh Minh giới thế nào cũng phải là cường giả Hắc Động Cảnh mới có thể bắt đầu nghiền ngẫm huyền bí. Rất có khả năng, Chu Hằng cho dù đột phá Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh thậm chí Tuệ Tinh Cảnh, uy lực của phù văn Ngũ Hành đều sẽ không xuất hiện biến hóa quá lớn.

Chỉ có sau khi hắn tiến vào Hắc Động Cảnh mới có thể phá kén thành bướm, chân chính bộc phát ra uy lực của bộ Thiên Kinh này.

Cũng giống như Thái Nhất Giáo chủ, Băng Tâm Trúc, các nàng đều tu tập Hồng Liên Thiên Kinh, nhưng ngay cả vô địch Tiên giới đều không thể làm được. Không phải là Hồng Liên Thiên Kinh cấp bậc không đủ, mà là bởi vì tu vi bản thân các nàng thật sự quá yếu, căn bản không đủ để nắm giữ Thiên Kinh, chỉ là đang sử dụng một chút ảo diệu linh tinh mà thôi.

Nhưng dù là như vậy, uy lực cũng mạnh đến đáng sợ!

Cân nhắc đến điểm này, tiến vào Đại Nguyên Học Phủ kỳ thật là rất có ý nghĩa, có thể lựa chọn những công pháp khác để quá độ.

Hơn nữa, Thiên Kinh quan hệ trọng đại, có ai không đỏ mắt? Lúc trước Long Đế kia sau khi nhận được tin tức, thậm chí không tiếc mọi giá đánh tới Tiên giới!

Ở Tiên giới không quan hệ, giá phải trả xuyên qua hai giới quá lớn, hơn nữa hắn ở Tiên giới cũng là vô địch, không cần lo lắng có người có ý đồ với Hỗn Độn Thiên Kinh. Nhưng ở Minh giới lại khác, chút tu vi này của hắn theo như cường giả thấy ngay cả tư cách lọt vào mắt cũng không có!

Bởi vậy, về sau có thể không dùng phù văn Ngũ Hành thì không nên dùng!

– Cứu mạng…

Chính vào lúc này, một thanh âm kinh hoàng thất thố cắt đứt dòng suy nghĩ của Chu Hằng, chỉ thấy một tiểu cô nương từ phương xa chạy nhanh tới, sau lưng đuổi theo một con mèo rừng toàn thân đỏ rực. Thân thể cao chừng ba trượng vô cùng nhanh nhẹn, nhảy một cái là trăm trượng.

Chương 861: Tiểu nha đầu phiền toái

Tiểu cô nương chạy ở phía trước nhiều nhất chỉ 7, 8 tuổi, buộc hai bím tóc. Tuy rằng thân thể còn chưa nảy nở nhưng đã nhìn ra là một mỹ nhân tương lai. Mắt sáng răng trắng, tương đương động lòng người.

– Cứu mạng a… ai tới cứu Điềm Điềm với! Điềm Điềm rất ngoan, hơn nữa không dễ ăn chút nào. Mèo thối tha không nên một mực đuổi theo Điềm Điềm, Điềm Điềm thật sự không dễ ăn mà!

Tiểu nha đầu hốt hoảng mà chạy, khiến Chu Hằng ngạc nhiên là tiểu nha đầu này tu vi rồi lại chỉ có Sáng Thế Vương!

Không phải chỉ có Minh Tiên mới có tư cách tiến vào sao?

Tiểu nha đầu này chẳng lẽ rất có bối cảnh, mới có thể phá vỡ quy củ này? Nhưng nàng nếu thật sự có bối cảnh như vậy, lại cần gì phải chạy tới nơi này mạo hiểm chứ? Hoàn toàn có thể thương lượng cửa sau trực tiếp được học phủ nhận.

Chu Hằng không nghĩ ra, tuy nhiên tiểu nha đầu này cách hắn cũng càng ngày càng gần.

Lúc này, tiểu nha đầu cũng nhìn thấy hắn, lập tức lộ ra vẻ vui mừng, nũng nịu kêu lên: – Đại thúc, mau giúp Điềm Điềm đáng yêu đi!

Chu Hằng không khỏi sắc mặt tối sầm, đại thúc? Hắn già vậy sao?

Lấy tuổi thực tế của hắn mà tính, cơ bản tất cả võ giả cùng cảnh giới đều là hàng tổ gia gia, tổ nãi nãi của hắn.” Tuổi trẻ tài cao” như thế không ngờ bị một tiểu nha đầu gọi là đại thúc?

Chu Hằng đột nhiên có loại xung động phất tay bỏ đi, tiểu nha đầu quá không làm người thích!

Đương nhiên, đây chỉ là nghĩ nghĩ mà thôi.

– Đại thúc, cứu mạng, cùng lắm thì ta giới thiệu mẫu thân cho ngươi! Tiểu nha đầu càng chạy càng gần.

Sắc mặt Chu Hằng không khỏi lại đen thêm một chút. Lúc trước hắn gặp phải Băng Tú Lan lừa bán chị, hiện tại lại được một tiểu nha đầu lừa bán mẹ!

Nếu đánh chết yêu thú nơi này cũng không thể mang đến tinh khí sinh mệnh chohắn, hắn cũng lười tế hắc kiếm. Thân hình nhoáng lên, hắn đã chắn ở trước mặt tiểu cô nương, một quyền đánh ra, hướng về phía đầu con mèo rừng kia.

Con mèo rừng kia cực kỳ hung hãn, tuy rằng cũng chỉ là cấp bậc Sáng Thế Đế lại ỷ vào thân hình nhanh nhẹn, nhảy vội một cái liền muốn từ sau lưng Chu Hằng phát động đánh lén.

Nhưng thực lực chênh lệch nhiều như vậy, nó có thể thực hiện được?

Chu Hằng một quyền vung nhanh, như chớp lóe đuổi kịp mèo rừng, một quyền đánh trúng xương sống nó.

Lực lượng cuồng bạo trào ra, đây là xung kích có tính hủy diệt, mặc nó có phải là đại trận biến ảo ra hay không, khẳng định là thần hồn đều diệt.

– Ôi da, mệt chết Điềm Điềm rồi! Tiểu nha đầu đặt mông ngồi xuống, sau đó dùng ánh mắt tội nghiệp nhìn Chu Hằng: – Đại thúc, có thứ gì ăn ngon hay không?

Ăn?

Tiểu nha đầu này vừa mới thoát hiểm không ngờ liền muốn

ăn? Kỳ lạ a kỳ lạ!

– Ngươi tham ăn như vậy, khẳng định tự mang theo, vì sao đòi ta? Chu Hằng nhìn xuống thẻ chiêu sinh. Sau khi đánh chết mèo rừng cấp bậc Sáng Thế Đế này, điểm của hắn chỉ tăng một điểm đáng thương.

– Điềm Điềm có mang mà, nhưng sau khi gặp con mèo xấu xa kia, Điềm Điềm còn muốn chia cho nó một chút, mọi người cùng ăn mà. Nhưng mèo xấu xa lại muốn ăn Điềm Điềm, dọa cho Điềm Điềm làm rơi mất pháp khí không gian rồi! Tiểu nha đầu mặt đầy uất ức.

Chu Hằng thở dài, ngồi xuống đối diện tiểu nha đầu nói: – Ngươi vào bằng cách nào?

– Mẫu thân đưa Điềm Điềm vào, nàng nói chỉ cần Điềm Điềm cầm thanh kiếm này, có thể bảo hộ Điềm Điềm. Ái chà, Điềm Điềm làm rơi mất thanh kiếm kia rồi! Tiểu nha đầu ảo não nhìn Chu Hằng, sau đó trợn to mắt nhìn hắn.

– Đại thúc, ngươi bồi Điềm Điềm đi tìm lại pháp khí không gian và kiếm mẫu thân tặng được không?

– Không được!

– Đại thúc. Điềm Điềm có thể đem mẫu thân giới thiệu cho ngươi! Nương thân nhưng là rất xinh đẹp, hơn nữa ngực cũng rất lớn, lớn ngần này này! Tiểu nha đầu lấy tay so cỡ đầu người, nhưng dường như cảm thấy không đủ khoa trương, lại phóng đại một vòng!

Nuôi sống tiểu nha đầu này thật là không dễ dàng!

Chu Hằng còn không biết mẹ của tiểu nha đầu này là ai, nhưng đã thấy nhức đầu thay đối phương! Tuynhiên, tiểu nha đầu này chỉ nhắc đến mẫu thân lại một câu cũng không nói đến phụ thân, chẳng lẽ là thuở nhỏ mất cha? Nếu không làm sao lại chào bán mẫu thân nàng chứ?

Ý niệm này chỉ chợt hiện trong đầu hắn rồi mất. Một là hắn cũng không có ham thích thăm dò riêng tư người khác, hai là cũng không muốn sát muối lên miệng vết thương của người ta, tự nhiên sẽ không hỏi ra miệng.

– Đại thúc, được không hả? Tiểu nha đầu lắc tay Chu Hằng hỏi, thấy Chu Hằng không có phản cảm, nàng dứt khoát bò lên đùi Chu Hằng ngồi xuống, cùng Chu Hằng mặt đối mặt, tối đại hóa lực sát thương của mắt nai của nàng.

Ánh mắt thật giống Tiểu Hỏa!

Chu Hằng trừng nàng một cái, nói: – Ngươi đừng có khóc!

– Đại thúc nếu đáp ứng Điềm Điềm, Điềm Điềm sẽ không khóc! Tiểu nha đầu cò kè mặc cả!

Kẹo mạch nha!

Mỗi một đứa trẻ chẳng lẽ đều là hóa thân của tiểu ác ma sao?

Chu Hằng mặc dù không có lòng nhân từ trợ giúp khắp thiên hạ, nhưng cũng không làm được nhẫn tâm ném một tiểu cô nương ở rừng hoang núi thẳm này. Hắn thở dài một tiếng nói: – Được rồi, ta giúp ngươi!

– Đại thúc, ngươi thật là một người tốt! Ngươi yên tâm đi, Điềm Điềm cũng nói giữ lời, nhất định sẽ đem mẫu thân giới thiệu cho ngươi!

Tiểu nha đầu làm ra vẻ già dặn nói.

Làm mẫu thân của nàng nhất định rất không có cảm giác an toàn nhỉ!

Chu Hằng xách cổ áo tiểu nha đầu này đứng lên, theo phương hướng nàng chạy tới một đường chạy nhanh. Thần thức mở ra, hắn tìm kiếm mỗi một góc, trong phạm vi vẻn vẹn trăm trượng hắn hoàn toàn có thể làm được giọt nước không lọt.

– Đại thúc, tên ngươi là gì? Tiểu nha đầu hiển nhiên cũng không phải là hạng chịu cho miệng nghỉ ngơi.

– Chu Hằng!

– Tên họ của Điềm Điềm là Khương Tử Sương, nhũ danh là Điềm Điềm, mẫu thân có lúc lại gọi là Quai Quai! Tiểu nha đầu bởi vì bị Chu Hằng túm áo, bộ dạng gần giống Tiểu Hỏa bị Chu Hằng xách, khá là buồn cười: – Đại thúc, ngươi kết hôn chưa?

Tiểu nha đầu này thật đúng là muốn giới thiệu đối tượng cho mẫu thân nàng?

Chu Hằng không khỏi nở nụ cười, nói: – Thật là không khéo, ta đã kết hôn mấy năm trước rồi!

– Ái chà, thật là! Đại thúc sao ngươi có thể không đợi mẫu thân. Mẫu thân ta xinh đẹp như vậy, hơn nữa ngực lớn như thế, ngươi không cưới mẫu thân là tổn thất lớn của ngươi! Khương Tử Sương lập tức đưa ra chủ ý cùi bắp:

– Không bằng, đại thúc ngươi bỏ vợ đi!

Chu Hằng đã ngay cả tâm tình than thở đều không có, chỉ trong lòng nghĩ về sau nếu là sinh con gái nhất định phải giáo dục thật tốt, tuyệt đối không thể dạy ra một kỳ ba giống như là Khương Tử Sương này.

– Ngươi rõ ràng còn không đạt tới trình tự Minh Tiên, làm sao có thể tiến vào? Hắn chuyển đề tài.

– Bởi vì Điềm Điềm là Trận Văn sư mà! Khương Tử Sương hùng hồn nói, trên mặt toàn vẻ khinh bỉ.

Móa, không ngờ bị một tiểu nha đầu cực kỳ không đáng tin xem thường!

Tuy nhiên, Chu Hằng thật đúng là không biết Trận Văn sư là cái gì, không khỏi hiện lên vẻ khó hiểu.

– Ha ha ha, đại thúc, ngươi sẽ không phải là ngay cả Trận Văn sư đều không biết chứ? Nha đầu Khương Tử Sương này là quỷ linh tinh quái, mẫn cảm phát hiện vẻ khó hiểu trên mặt Chu Hằng, lập tức cười lớn.

Chu Hằng nghiến răng nói: – Ta quả thật kiến thức hạn hẹp!

– Không nên khó chịu, ai mà không phải là từ không hiểu đến hiểu! Tiểu nha đầu ra vẻ già dặn vỗ tay Chu Hằng, bộ dạng an ủi.

– Cảm ơn! Chu Hằng bất đắc dĩ thở dài. Gặp phải vị người lớn nhỏ này thật sự là hết lời, ngay cả tức giận đều không thể sinh ra nổi.

– Được rồi, Điềm Điềm sẽ nói cho ngươi biết cái gì gọi là Trận Văn sư! Khương Tử Sương bắt đầu giải thích: – Cái gọi là Trận Văn sư chính là ở trên các loại binh khí khắc trận văn, làm binh khí có thể phát huy ra uy lực càng mạnh!

– Đây không phải chính là Chú Khí sư sao?

– Đương nhiên không phải! Điềm Điềm cũng không biết luyện khí, nhưng Điềm Điềm lại là Trận Văn sư đấy! Đại thúc, ngươi có binh khí hay không, Điềm Điềm khắc trận văn cho ngươi, có thể cho ngươi trở nên càng thêm lợi hại!

Chu Hằng trong lòng khẽ động, hắn cũng rất muốn biết Trận Văn sư này là cái gì. Nghĩ nghĩ, hắn dừng chân, lấy Bách Quỷ Kiếm ra.

– Oa, thanh kiếm này thật kém! Khương Tử Sương vừa đón lấy Bách Quỷ Kiếm liền khinh bỉ nói: – Tuy rằng trận văn khắc vào bên trong thân kiếm không dễ dàng hao tổn, nhưng đồng dạng cũng không dễ dàng thay đổi. Đại thúc ngươi chờ một chút, xem sự lợi hại của Điềm Điềm!

Tiểu nha đầu sờ sờ túi, nhưng lập tức khuôn mặt nhỏ nhắn xụ xuống: – Công cụ của Điềm Điềm đều ở trong pháp khí không gian, cùng rơi mất rồi!

– Không sao, trước tiên tìm được đồ ăn vặt của ngươi, cho ngươi ăn no rồi tính! Chu Hằng nói.

– Đại thúc ngươi biến thông minh! Tiểu nha đầu khen.

Chu Hằng cười, nhưng lập tức sắc mặt lại đen. Ý tứ của tiểu nha đầu không phải là nói hắn lúc trước rất ngốc?

Vút hắn triển khai thân pháp, tốc độ như bay, chỉ đi mười mấy phút sau hắn liền đến địa phương tiểu nha đầu gặp mèo rừng. Nơi này quả nhiên có một cây chủy thủ, còn có một món pháp khí không gian làm thành một chiếc hộp ngọc nho nhỏ, còn có mấy miếng bánh ngọt bị giẫm nát.

– Đại thúc, ngươi muốn ăn gì? Tiểu nha đầu hớn hở từ trong pháp khí không gian lấy ra lượng lớn đồ ăn vặt, bánh ngọt, như hiến vật quý nói với Chu Hằng.

Chu Hằng tùy tiện nhặt một miếng bánh ngọt ăn, lúc này vẫn là thành thật một chút thì hơn, nếu không tiểu nha đầu khẳng định sẽ không chịu bỏ qua! Tuy nhiên, mùi vị bánh ngọt thật đúng là không tồi, khó trách sẽ làm tiểu nha đầu thèm thuồng.

Hai người một lớn một nhỏ ngồi đối diện nhau, đợi sau khi ăn bụng hơi phồng lên, Khương Tử Sương bắt đầu đùa nghịch Bách Quỷ Kiếm.

Nàng lắc cái mông nhỏ, dùng một ít công cụ kỳ quái đối với Bách Quỷ Kiếm vần vò một phen. Chu Hằng lập tức mẫn cảm phát hiện, hơi thở vô cùng tà ác kia của Bách Quỷ Kiếm rồi lại đang nhanh chóng biến mất.

Tiểu nha đầu quả thật có nghề!

– Ái chà, hỏng rồi!

Ngay khi Chu Hằng cảm thán, Khương Tử Sương đột nhiên kêu lên, sau đó liếc trộm Chu Hằng một cái, lộ ra nụ cười chột dạ: – Thanh kiếm này quá kém cỏi, Điềm Điềm vốn muốn khắc một cái dấu ấn cấp bậc Sáng Thế Đế, kết quả đem thân kiếm trực tiếp làm nứt!

Chu Hằng vừa nhìn, quả nhiên trên thân Bách Quỷ Kiếm có thêm một vết rạn, tuy rằng vẫn chưa hoàn toàn gãy nhưng hiển

nhiên không chịu nổi đòn nặng.

Không đáng tin, thật là không đáng tin!

Bách Quỷ Kiếm này vốn chính là cấp bậc Sáng Thế Vương, ngươi khắc một cái trận văn cấp Sáng Thế Đế, đây không phải là đang hãm hại thanh kiếm này sao?

Chu Hằng lắc lắc đầu, tuy nhiên dù sao thanh kiếm này đối với hắn đã vô dụng, cho nên mới lấy ra cho tiểu nha đầu giày vò. Hỏng thì hỏng, hắn cũng không để ở trong lòng.

– Đại thúc, ngươi nên biết, khắc ấn binh khí vốn là có tỷ lệ thất bại rất cao, chính cái gọi là người có lỡ móng, ngựa có lỡ tay…

– Là người có lỡ tay, ngựa có lỡ móng!

– Như nhau mà, dù sao chính là ý đó, không nên tính toán chi li vậy chứ!

Chu Hằng hết lời, cùng một tiểu nha đầu có gì đáng cãi cọ, bất kể thua thắng đều không hề có ý nghĩa.

– Nếu ngươi đã ăn no uống đủ, đi thôi!

Chương 862: Người đầu trâu tặng điểm

Khương Tử Sương léo nha léo nhéo, một đường nói không ngừng.

Tuy nhiên, tiểu nha đầu vẫn là nói một số chuyện Chu Hằng tạm thời còn không biết, lại thuộc loại phổ biến nhiều người biết.

Tỷ như Đại Nguyên Học Phủ cũng không chỉ là tuyển nhận võ giả, đồng thời còn tuyển nhận Trận Văn sư, Luyện Dược sư. Bởi vì Trận Văn sư và Luyện Dược sư tương đối đặc thù, cũng không cần thực lực quá cường đại, bởi vậy điều kiện tuyển nhận tự nhiên cũng tương ứng rộng rãi không ít.

Tỷ như Khương Tử Sương cũng chỉ có tu vi Sáng Thế Vương.

Đương nhiên, một tiểu cô nương không đến 10 tuổi đã trở thành Sáng Thế Vương, cái này đã cực kỳ kinh người! Tuyệt đối không phải là bởi vì thiên phú của nàng thật sự cường đại đến nghịch thiên như vậy, mà là cha mẹ sinh ra nàng đều phải là cường giả siêu cấp.

Ít nhất phải có một người là Tinh Thần Đế, thậm chí Thiên Hà

Vương mới có thể trực tiếp sinh ra con Thăng Hoa Cảnh, sau đó mới được đan dược Minh giới bồi dưỡng, mới có thể trước 10 tuổi đột phá Sáng Thế Vương!

Nếu cha mẹ càng mạnh, như vậy nói không chừng sinh ra chính là Tinh Thần Vương!

Cái này căn bản hâm mộ không được!

Lại về chuyện chính, Đại Nguyên Học Phủ tổng cộng chia ba phân viện lớn, chính là Thiên Vũ Viện, Thiên Trận Viện và Thiên Dược Viện. Từ cơ sở này, tự nhiên còn bởi vì thực lực của võ giả, Trận Văn sư, Luyện Dược sư bất đồng mà phân chia kỹ hơn.

Tỷ như, Thiên Vũ Viện liền có bốn biệt viện, theo thứ tự là: Minh Tiên Viện, Tinh Vương Viện, Tinh Hoàng Viện và Tinh Đế Viện.

Cái tên nói lên ý nghĩa, có thể biết được bốn phân viện này đối ứng Minh Tiên và ba cảnh giới nhỏ của Tinh Thần Cảnh. Chỉ cần cảnh giới đột phá, có thể tăng lên một bậc. Đây cũng không phải chỉ là bất đồng về cách gọi, đẳng cấp phân viện càng cao, mức độ coi trọng của học phủ cũng càng cao, có tài nguyên tu luyện nghiêng về.

Chu Hằng tự tin, nếu là dùng Hỏa Thần Lô gian dối, tuyệt đối có thể ở trong Thiên Dược Viện lăn lộn nổi sóng gió. Chỉ là

đây nhưng là Minh giới, rất có khả năng khiến bí mật của Hỏa Thần Lô bị lộ, nếu không phải bất đắc dĩ vẫn là không nên làm như vậy.

Mục tiêu của Khương Tử Sương chính là tiến vào Thiên Trận Viện, nàng tử nhỏ liền ở đạo trận văn có thiên phú cực cao, hơn nữa hệ phái mẫu thân nàng dường như cùng phía học phủ có quan hệ tương đối sâu xa, vốn là có thể cho nàng trực tiếp vào Đại Nguyên Học Phủ. Chỉ là ông ngoại nàng làmột lão cổ hủ, muốn nàng thông qua khảo hạch mới được.

Vì thế, tiểu nha đầu lớn chưa đến 10 tuổi này liền bị ném vào.

ads

Sở trường của Trận Văn sư cũng không phải là chiến đấu, bởi vậy thành tích của nàng như thế nào cũng không trọng yếu, chỉ cần chống qua ba ngày là được. Trên người nàng vốn là có mang một thanh cấm khí, xúc phát là có thể phát huy ra lực sát thương khủng bố, ngay cả Tinh Thần Vương đều có thể chém giết, đủ để bảo hộ nàng vượt qua 10 ngày.

Nhưng sự tình luôn có ngoài ý muốn. Tiểu nha đầu còn muốn cùng mèo rừng làm bằng hữu vui vẻ, chia sẻ đồ ăn, kết quả bị đuổi giết suýt nữa ném mất cái mạng nhỏ. Nếu không phải là gặp được Chu Hằng, nàng khẳng định khó thoát khỏi một kiếp.

Chu Hằng dẫn theo Khương Tử Sương một đường quét ngang, chiến lực của hắn có thể nói là nhân vật cường đại nhất trình tự Minh Tiên, chỉ cần không phải gặp được cấp bậc Tinh Thần Vương, những yêu thú khác đều chỉ có nước bị hắn miểu sát như cắt dưa thái rau.

Tiên giới bởi vì gặp đại nạn triệu năm trước, linh khí loãng, rất khó sinh ra Minh Tiên 9 tướng trở lên. Sau khi đi tới Minh giới, linh khí tự nhiên không còn là vấn đề, Minh Tiên 40 tướng cũng không tính là hiếm lạ.

Tuy nhiên, 50 đạo thần tướng là một lằn ranh, hướng lên nữa liền khó. Ít nhất Chu Hằng đến hiện tại còn chưa từng gặp phải Minh Tiên 50 tướng. Về phần Minh Tiên cực hạn 99 tướng lại càng là ngay cả nghe qua đều chưa từng.

Nghe nói, từ xưa đến nay, thiên tài có thể thành tựu 99 đạo thần tướng mới đột phá Tinh Thần Vương có thể đếm trên đầu ngón tay, nhưng người nào cuối cùng đều trở thành nhân vật lớn oai phong một cõi!

Nền tảng đặt càng vững chắc, tương lai mới càng có tiềm lực để đào móc!

Qua hơn nửa ngày, điểm của Chu Hằng đã tăng vọt tới hơn 2000, tuy rằng không có so sánh nhưng hắn tin tưởng số điểm

này đủ để lọt vào top 10. Về phần có thể xếp cao hơn một chút hay không thì phải xem vận khí.

Có vài người đồng dạng có được thực lực mạnh mẽ, mà yêu thú bọn họ gặp được lại nhiều, điểm tự nhiên là càng cao!

Vọt vào thứ 1 vạn, thậm chí thứ 100, đó tuyệt đối là xem thực lực. Nhưng nếu lên nữa, như vậy vừa phải xem thực lực còn phải xem vận khí. Vận khí không tốt không gặp được yêu thú, có một thân thực lực lại có tác dụng gì?

Ầm!

Chu Hằng một quyền đánh chết một con Hỏa Bạo Lộc 37 tướng, tiện tay đem thi thể yêu thú ném qua một bên. Loại yêu thú do trận pháp hình thành này căn bản không có một chút giá trị, nhưng con Hỏa Bạo Lộc này cũng cho hắn 40 điểm.

Hắn vừa định dẫn Khương Tử Sương tiếp tục đi tới lại khẽ nhíu mày, dừng chân lại.

Vút vút ba bóng người xẹt qua, ở trước mặt Chu Hằng cũng hiện ra ba người trẻ tuổi, đều dùng ánh mắt không có ý tốt nhìn hắn.

– Thành thật đem thẻ chiêu sinh giao ra đây, tránh cho chịu

đau khổ suông, dù sao ngươi thế nào cũng phải đem thẻ chiêu sinh giao ra đây! Một người trẻ tuổi mặc áo đỏ nói với Chu Hằng, dáng người vô cùng khôi ngô, trên đầu mọc hai sừng, sau lưng lại càng mọc ra một cái đuôi trâu màu xanh.

Hắn không phải là Nhân tộc mà là người đầu trâu!

– Ha ha, lại còn mang theo một tiểu nha đầu vừa dứt sữa, thật là khẩu vị cổ quái.

– Thích ấu dâm? Quả thật chính là cầm thú!

Hai thanh niên khác cũng nói, bọn họ đồng dạng là người đầu trâu. Chính là như thế ba người bọn họ mới có thể liên thủ. Hợp lực ba người tự nhiên có thể chiến thắng rất nhiều yêu thú hoặc là đối thủ cạnh tranh không thể chiến thắng.

Quy tắc khảo hạch đã nói rõ ràng, mỗi một người khảo hạch đều là người cạnh trnah, có thể cướp đoạt điểm của bọn họ gia tăng cơ hội tiến vào thứ 1 vạn của mình. Thậm chí là top 3, giành được phần thưởng của học phủ!

Chu Hằng nhíu mày. Theo quy tắc, cướp đoạt thẻ chiêu sinh của đối phương, điều nàycũng không kỳ quái. Nhưng mấy tên này lại miệng nói lời thối tha, khiến hắn bừng lửa giận.

– Còn thất thần cái gì. Nhân tộc, chẳng lẽ ngươi thật sự muốn chịu đau khổ da thịt? Người đầu trâu áo đỏ nói, trong giọng nói có vẻ không kiên nhẫn. Nếu không phải là phía học phủ quy định không thể giết người, chỉ sợ hắn sẽ không nói nhảm nhiều như vậy, trực tiếp liền ra tay cướp đoạt.

Đồng dạng, Chu Hằng cũng không có khả năng giết chết 3 người này, thực lực của hắn hiện tại còn không đủ để phá vỡ quy tắc, ngự trị trên quy tắc. Nhưng điều này cũng không ảnh hưởng hắn đập ba kẻ này một trận, cướp đoạt thẻ chiêu sinh của chúng.

Ngươi cướp ta, ta cướp ngươi, công bằng!

Chu Hằng cười nhạt nói: – Ta vừa lúc thiếu một vật cưỡi, các ngươi còn không mau mau hiện ra nguyên hình!

– Láo xược! Ba người đầu trâu đồng thời quát. Bọn họ cũng không cho rằng mình là dị loại, trái ngược, tổ tiên của bọn họ có thể ngược dòng đến thần thú Quỳ Ngưu thời kỳ viễn cổ, có thể cùng Long tộc cường đại nhất kéo quan hệ!

Ở Minh giới, chỉ cần cùng Thần thú có quan hệ, như vậy liền đại biểu cho cao quý và thực lực. Huyết mạch chỉ cần kích phát ra, có thể đạt được đủ lĩnh ngộ cảnh giới để đột phá mà không cần phải không dùng Thiên Huyền Linh Tinh không được!

Chu Hằng lại dám cười nhạo chủng tộc, huyết mạch của bọn họ, đây quả thật là vô cùng nhục nhã!

Phì, Nhân tộc mới là yếu nhất. Lật khắp lịch sử, có cường giả Nhân tộc cường đại lên đỉnh? Không có!

Toàn bộ Minh giới cường đại nhất chính là bốn đại Thần thú, sau đó chính là Thần thú kém một cấp, Thần thú kém một cấp nữa, Thần thú kém một cấp nữa nữa… Nhân tộc là cái vẹo gì?

– Tiểu tử Nhân tộc, ngươi đây là tự chuốc lấy đau khổ! Hôm nay chỉ là giáo huấn ngươi một phen, đợi ngươi rời khỏi học phủ, chính là lúc ngươi nạp mạng! Người đầu trâu áo đỏ mặt đầy sát khí nói.

Chu Hằng ngoắc ngón tay nói:

– Phóng ngựa, không, phóng trâu lại đây!

– Ha ha ha… Khương Tử Sương cười đến ôm bụng cười lớn, tiểu nha đầu giới hạn cười rất thấp.

– Muốn chết!

Thấy Chu Hằng còn dám cười nhạo, ba người đầu trâu đều quát lớn một tiếng, đồng loạt ra tay công hướng Chu Hằng.

Không thể không nói, bọn họ tuy rằng ngạo mạn nhưng cũng có địa phương đáng để kiêu ngạo. Ba người này đều là Minh Tiên 40 tướng trở lên, sắp đạt tới tiêu chuẩn thiên tài của Minh giới. Minh Tiên 40 tướng cũng chính là có được 50 đạo thần tướng!

Đổi là một người khác, Minh Tiên 17 tướng nhất định không có khả năng đối kháng Minh Tiên 30 tướng trở lên. Đừng nói một đấu ba, cho dù một đấu một đều là kết cục thảm bại. Duy nhất có thể làm cũng chỉ có chuồn thật nhanh mà thôi.

Nhưng bọn họ phải đối mặt là Chu Hằng!

Trình tự Minh Tiên, hắn tuyệt đối vô địch! Trừ phi… còn có thiên tài thứ hai nắm giữ Thiên Kinh toàn bộ Tiên giới. Lại hoặc là đạt được truyền thừa của Thiên Kinh Minh giới. Càng thậm chí, tập đủ tất cả Thiên Kinh Minh giới, như vậy liền có khả năng cường đại hơn Chu Hằng!

Nhưng loại người này đừng nói có hay không, cho dù có sẽ xuất hiện ở trên viên Tứ Nguyên Tinh này sao?

Chu Hằng hời hợt ra quyền. Luận thuần lực lượng, Minh Tiên 17tướng đương nhiên không phải là đối thủ của 30 tướng trở lên. Nhưng phù văn Ngũ Hành vận chuyển, trong một mảnh

sáng vàng chiếu rọi, hắn như thiên thần hạ phàm, bày ra tư thế oai hùng vô địch.

Bùng! Bùng! Bùng!

Hắn không chút lưu tình, liền hướng về chỗ đau nhất trên người ba tên đầu trâu kia mà đánh. Đánh cho ba người này kêu khóc ngao ngao, cũng thi thoảng truyền đến tiếng xương cốt gãy rời. Đợi đến khi sắp chết người, Chu Hằng thu tay nói: – Hôm nay tới đây thôi, sau này để ta nhìn thấy các ngươi ở ngoài, các ngươi liền phải chuẩn bị hậu sự trước đi!

– Ngươi độc! Người đầu trâu áo đỏ nhe răng nói: – Có gan để lại tên!

Chu Hằng lấy đi thẻ chiêu sinh của ba người này, vừa nhìn, ba người này cộng lại không ngờ cũng mò được hơn 1000 điểm. Cũng không biết là bọn họ chém giết quái vật nhiều hay là bọn họ cướp từ trên người những người khác nhiều hơn.

Đem ba thẻ chiêu sinh này áp vào thẻ của mình, con số trên ba thẻ đó lập tức về 0, mà thẻ chiêu sinh của Chu Hằng cũng trong nháy mắt thêm hơn 1000 điểm.

Quả nhiên, ngựa đêm không cỏ không béo, người không cướp của phi nghĩa không giàu. Vất vất vả vả săn thú nào nhanh bằng đánh cướp?

Hắn cười ha hả nói: – Ta tên Chu Hằng, các ngươi nếu còn muốn tặng điểm cho ta, không ngại lại tới thử xem! Hắn dùng sức bóp, ba tấm thẻ chiêu sinh kia lập tức biến thành mảnh vụn.

Đợi sau khi hai người Chu Hằng rời đi rất lâu, ba người đầu trâu kia mới giãy giụa bò dậy. Đại đạo thiên địa của Minh giới cùng hai giới Tiên Phàm hoàn toàn bất đồng, thương thế gì muốn khôi phục đều đặc biệt chậm. Chỉ có đan dược, phù văn trị liệu mới có thể có hiệu quả.

Chu Hằng không đánh cướp pháp khí không gian của bọn họ, đây là phía học phủ không cho phép. Hắn tuyệt đối sẽ không vì nhỏ mất lớn, tham tài vật của ba người này mà mất cơ hội tiến vào học phủ.

Ba người run rẩy lấy ra đan dược trị thương, thúc giục linh lực luyện hóa dược lực, để tăng nhanh tốc độ khôi phục. Sau tròn một giờ, bọn họ mới khôi phục mấy phần linh lực, nhưng trên mặt vẫn bầm tím không chịu nổi.

Bọn họ hai mặt nhìn nhau, đều có thể nhìn thấy trên mặt đối phương lộ ra xấu hổ và không cam lòng.

– Chuyện này không thể cho qua như vậy!

– Chúng ta đi tìm Cương ca!

– Hắn là thiên tài của tộc ta, không lâu trước hình thành đạo thần tướng thứ 63, ắt có thể báo thù cho chúng ta!

Chương 863: Ngưu Cương!

Đại Nguyên Học Phủ trăm năm mới có một lần chiêu sinh đại quy mô, mặc dù sẽ tuyển nhận học sinh nhiều hơn vài lần so với bình thường, nhưng nếu muốn trổ hết tài năng ở trong đó cũng không dễ dàng, bởi vì cũng chỉ có chiêu sinh trăm năm một lần này mới xuất ra phần thưởng phong phú.

Vẻn vẹn chỉ có top 3 mới có thể nhận được phần thưởng, đối với toàn bộ nhân số tham dự mà nói thật là ít ỏi, nhưng có thể bởi vì ít ỏi như vậy, khiến cho người ta bộc lộ tài năng, sẽ trở nên vô cùng nở mày nở mặt.

Võ giả theo đuổi thực lực, một trong những mục đích không phải là được vạn người chú mục, phong quang vô hạn sao?

Hơn nữa, có thể xếp hạng trong top 3, tất nhiên sẽ nhận được bồi dưỡng đặc thù của học phủ, tài nguyên tu luyện nhận được cũng rất nhiều! Cái gọi là người không có của phi nghĩa không giàu, nếu môi trường giống nhau, công pháp tu luyện cũng giống vậy, như vậy ai có thể tốt hơn liền quyết định bởi tài nguyên tu luyện nhiều hay ít!

Bắt đầu từ Tinh Thần Cảnh, mỗi một bước đột phá đều là vô cùng khó khăn, nếu dựa vào ngộ tính của bản thân đi đột phá, như vậy khắp thiên hạ 99% Tinh Thần Vương đều phải dừng

lại ở cảnh giới này cả đời!

Bảo vật đột phá tốt nhất tự nhiên là Thiên Huyền Linh Tinh, nhưng Thiên Huyền Linh Tinh cho dù là đối với võ giả cấp Hắc Động đều có ý nghĩa to lớn, bởi vậy người bình thường vô cùng khó khăn giành được Thiên Huyền Linh Tinh!

Có chút linh dược, tiên dược, Thánh dược cũng có thể đạt tới tác dụng trợ giúp đột phá, mấy thứ này nếu muốn dựa vào chính mình đi tìm thật quá khó khăn, phải dựa vào lực lượng của học phủ.

Tuy rằng lần này học phủ cũng không nói gì về phần thưởng dành cho top 3, nhưng mọi người cũng có thể đoán được, không ngoài linh dược, công pháp hoặc là Bảo khí!

Vô luận là bên nào, có thể được học phủ lấy ra làm phần thưởng trăm năm một lần, tất nhiên quý báu!

Lui thêm bước nữa mà nói, cho dù là chính mình không cần phần thưởng này, chẳng lẽ không thể bán lấy tiền sao? Ai sẽ ngại nhiều tiền phỏng tay a?

Bởi vậy, chiêu sinh của học phủ lần này quả thực hấp dẫn vài thiên tài đến đây, bọn họ nguyên bản mấy năm trước có thể tiến vào học phủ, nhưng vì để nhận được phần thưởng của học phủ, bọn họ đều lựa chọn chờ đợi!

Thậm chí còn có một người xếp thứ 4 trong lần chiêu sinh khảo hạch trăm năm trước, cũng bởi vì kém một chút không có thể nhận được phần thưởng, hắn bỏ qua tư cách nhập học, áp chế tu vi không có đột phá, tính toán đoạt hạng nhất trong khảo hạch lần này!

Thiên tài như vậy tổng cộng có năm người. Đều có được lực lượng 50 đạo thần tướng trở lên, bọn họ theo thứ tự là Ngưu Cương, Thang Diễm Phi, Giang Hải Long, Đoạn Tĩnh cùng Chúc Mộc Lam. Chúc Mộc Lam kia chính là người xếp thứ 4 đã tham gia khảo hạch thượng giới trăm năm trước, nghe nói có được hơn 70 đạo thần tướng, nhưng cũng đạt tới cực hạn, kế tiếp chỉ có thể lựa chọn đột phá.

Ngưu Cương là thiên tài mới quật khởi ở Ngưu Đầu tộc, thành danh bất quá hơn 300 năm, không ngờ có 63 thần tướng, là một trong những người cạnh tranh có khả năng lọt vào top 3 cao nhất trong khảo hạch trăm năm lần này.

Hắn không đi một mình, mà là còn có chín người hầu. Tuy rằng tiến vào nơi này mỗi người sẽ đi tới một chỗ nào đó, nhưng Ngưu Đầu tộc là 1 đại tộc, bọn họ có thủ đoạn đặc biệt để người ở bên trong tiến hành thông báo tin tức, cũng xác định địa điểm, để tộc nhân đi đến rất nhanh.

Lực lượng đoàn kết lớn, hơn nữa có Ngưu Cương trông nom, lọt vào trong top 1 vạn cũng không thành vấn đề.

Ngưu Cương dáng người khôi ngô, cao chừng hơn một trượng, toàn thân đen như mực, nếu là hắn nằm úp sấp, vậy càng giống như một đầu trâu đen mà không phải là một người! Xa phiên của bọn họ vừa vặn là một đầu yêu thú 69 tướng, lúc này đang nghỉ dưỡng sức.

– Không hổ là Cương ca! Ngay cả yêu thú cường đại như thế cũng đều có thể giải quyết!

– "Đúng thế, Cương ca của chúng ta chính là thiên tài cùng kiêu ngạo của Ngưu Đầu tộc, không bao lâu nữa, cường giả thế gian sẽ xuất hiện tên Cương ca của chúng ta!

ads

– Ở dưới sự hướng dẫn của Cương ca, chúng ta nhất định có thể bách chiến bách thắng!

Các Ngưu Đầu Nhân khác nhao nhao thúc ngựa, tuy rằng đại bộ phận yêu thú bọn họ săn giết đều thuộc về Ngưu Cương, nhưng Ngưu Cương ăn thịt, bọn họ cũng có thể uống được một ít súp.

Hơn nữa, bọn họ cũng không có ý nghĩ xa xôi là muốn lọt vào top 3, như vậy chỉ cần có thể bảo đảm được học phủ ghi nhận là tốt rồi, xếp hạng 4 cùng hạng 1 vạn cũng không có khác nhau quá lớn.

– Bốn người kia thế nào?

Trên mặt uy nghiêm của Ngưu Cương lộ ra từng tia tươi cười, thiên xuyên vạn xuyên nịnh bợ không mặc, huống chi hắn mới chỉ có hơn 300 tuổi, dù tính dựa theo thọ nguyên của Hóa Thần Cảnh bình thường ở Minh giới, cũng chỉ có thể xem như thiếu niên mười mấy tuổi, khó tránh khỏi tâm cao khí ngạo.

Hắn nói bốn người kia, tự nhiên là các thiên tài khác có tư cách cạnh tranh top 3 cùng hắn.

– Chúng ta vừa mới làm thịt một đầu yêu thú 69 tướng, điểm của Cương ca tuyệt đối từ thứ ba vọt tới thứ nhất!

Những người khác nhao nhao nói nịnh.

Một gã Ngưu Đầu Nhân vội vàng lấy ra một cái la bàn nhỏ, sau khi loay hoay một trận, sắc mặt lập tức có vẻ khó xem, muốn nói lại thôi.

– Ân?

Ngưu Cương mở trừng hai mắt, có vẻ uy thế mười phần.

Người nọ không dám giấu giếm, nói:

– Cương ca, ngài hiện tại xếp hạng 4!

– Cái gì?

Lập tức sắc mặt Ngưu Cương lạnh lùng, trong ánh mắt nổ bắn ra hung mang dọa người, nhìn chằm chằm làm cho người nắm la bàn kia mồ hôi lạnh chảy ròng, cũng khiến người khác câm như hến, ngay cả nói chuyện cũng là không dám.

Qua một hai phút sau, hắn mới trầm giọng nói:

– Xếp hạng đệ nhất là ai? Chúc Mộc Lam hay Thang Diễm Phi?

Ở bên trong ấn tượng của hắn, cũng chỉ có hai người kia hơn một chút so với hắn, tuy nhiên Chúc Mộc Lam đã đạt tới cực hạn, 71 thần tướng tuy rằng tạm thời lợi hại hơn hắn một chút, nhưng đối phương đã không có không gian tiến bộ!

Mà hắn lại bất đồng, ít nhất có thể xông lên 80 thần tướng!

Không nên xem thường chín đạo thần tướng nhiều hơn này, sau khi tiến vào Tinh Thần Cảnh, đây là khác biệt về chín viên tinh tú!

Cho dù trở thành trọng điểm bồi dưỡng của học phủ, muốn hình thành một viên tinh tú ít nhất cũng cần thời gian tích lũy trăm năm! Cho nên nói, đừng tưởng rằng tiến vào Tinh Thần Cảnh trước thì đã lợi hại, chỉ cần cơ sở vững chắc, không sợ không thể nhất phi trùng thiên!

– Không, không phải, Chúc Mộc Lam được 3157 điểm, xếp hạng thứ hai!

Ngưu Đầu Nhân nắm la bàn nói.

– Vậy là Thang Diễm Phi?

Ngưu Cương lại nói, trong đầu không khỏi hiện ra một nữ nhân kiều mỵ tận xương, rõ ràng chủng tộc bất đồng, hắn vẫn không tự chủ được mà dâng lên một cỗ dục vọng mãnh liệt, vô cùng muốn giữ lấy nữ nhân diễm danh lan xa kia.

– Cũng không phải, nàng xếp hạng 3, 3129 điểm!

– Ân? Vậy là ai xếp hạng 1?

Ngưu Cương có vẻ rất mờ mịt, chẳng lẽ là Giang Hải Long hoặc là Đoạn Tĩnh? Hai người này là đánh máu gà sao, đột nhiên mạnh như vậy?

– Một người tên là Chu Hằng, hắn có 4574 điểm!

– Chu Hằng?

Ngưu Cương lộ ra vẻ suy tư, đây là thiên tài ở đâu, như thế nào một điểm ấn tượng cũng không có?

– Cương ca!

– Cương ca!

Đúng lúc này, ba người Ngưu Đầu Nhân bị Chu Hằng đánh đập lúc trước chạy tới, bộ dáng hôi đầu thổ kiểm vừa thấy đã biết là bị đánh.

– Các ngươi xảy ra chuyện gì?

Chân mày Ngưu Cương nhíu chặt lại, thập phần không vui nói.

Ngưu Đầu tộc là cao quý vô cùng, chính là có được một tia huyết mạch Thần thú, không ngờ chật vật không chịu nổi như thế, quả thực là đang bôi nhọ Ngưu Đầu tộc!

– Cương ca, chúng ta bị người đánh, ngay cả chiêu sinh bài cũng bị đoạt đi!

Ba người kia đều là vẻ mặt đau khổ nói.

– Ân?

Ngưu Cương nguyên bản vì mình bị loại khỏi top 3 mà không vui mừng, nghe được người bổn tộc bị đánh, lập tức lộ ra một chút lệ khí. Hắn gõ ngón tay một cái, nói:

– Bị ai đánh?

– Một người tên là Chu Hằng!

Ba người kia đồng thời nói.

– Chu Hằng!

Trong ánh mắt Ngưu Cương lập tức bạo xạ ra hàn mang bức người.

Lại là Chu Hằng!

Trách không được hắn có thể đi lên hạng nhất, nguyên lai là cướp đoạt điểm của tộc nhân mình!

Đáng ghét, lại dám chọc tới trên đầu Ngưu Đầu tộc, đây là đang tự tìm đường chết sao?

– Theo ta đi, chúng ta đi gặp tên Chu Hằng kia!

…

Chu Hằng mang theo Khương Tử Sương một đường đánh giết yêu thú, hắn cũng không có vật phẩm đặc thù có thể thăm dò điểm của những người khác, tuy nhiên, khi một ngày chấm dứt, một thanh âm đột nhiên quanh quẩn trong thiên địa.

– Hiện tại công bố tên, điểm cùng địa điểm của top 10!

– Thứ nhất, Chu Hằng, 5182 điểm, Long Khâu Cốc Địa!

– Thư hai, Thang Diễm Phi, 4109 điểm, Hổ Bào Khê!

– Thứ ba, Chúc Mộc Lam, 3844 điểm, Thiên Sương Lĩnh!

– Thứ bốn, Ngưu Cương, 3537 điểm, Long Khâu Cốc Địa!

– Thứ 5 …

Sau khi báo một lần về tên, điểm và địa điểm của top 10, đạo thanh âm này liền không hề vang lên nữa.

Chu Hằng hơi hơi sửng sốt, lại còn công bố điểm cùng địa điểm của top 10? Đây không phải là cố ý dụ cho người ta lại đây cướp đoạt chiêu sinh bài sao?

Cũng đúng, học phủ muốn thu nhân tài ưu tú nhất, tự nhiên có được thực lực lấy một địch 10, thậm chí lấy một địch trăm!

Hơn nữa, hiện tại tuy rằng công bố địa điểm của top 10, nhưng cũng chỉ là vị trí đại khái, cũng không phải vô cùng cụ thể, có lòng muốn ẩn núp vẫn có thể.

Tuy nhiên, tiêu phí thời gian để che giấu hành tung, vậy khẳng định sẽ chậm trễ tăng điểm lên, vậy thì sẽ rơi khỏi top 10.

Đây cũng đồng dạng là một loại khảo nghiệm!

Chu Hằng thầm nghĩ trong lòng, cướp đoạt của người khác cũng không phải thói quen của hắn, nhưng người khác nếu là nghĩ đến cướp sạch của hắn, hắn cũng sẽ không để ý mà cướp lại của đối phương.

– Tiểu nha đầu, làm sao ngươi có thể ăn như vậy?

Chu Hằng nhìn Khương Tử Sương, tiểu nha đầu này từ sau khi nhặt lấy không gian pháp khí, dọc theo đường đi miệng vốn không có khép lại, không ngừng mà ăn đồ ăn vặt, điểm tâm, dường như vĩnh viễn ăn không đủ.

– Ăn thật ngon a, đây chính là mẫu thân làm, có muốn cảm thụ hương vị đại mỹ nữ của mẫu thân một chút hay không?

Tiểu nha đầu cầm lấy một khối bánh ngọt mê hoặc mê hoặc.

– … Ngươi vẫn là giảm ăn một chút, thời gian còn có chín tầng trời, đến lúc đó ngươi không có đồ ăn, cũng không cho phép khóc nhè với ta!

Chu Hằng thở dài, tiểu nha đầu ăn uống không thể nói là lơn, , chính là rất không chịu ngồi yên.

– Không sao, mẫu thân biết Điềm Điềm thích ăn, đã chuẩn bị đồ ăn ít nhất là trong nửa tháng cho Điềm Điềm!

Bên khóe miệng tiểu nha đầu đều là vụn thức ăn, nhưng sau khi nói xong, đầu lưỡi liếm một vòng, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức trở lại sạch sẽ, làm cho người ta không thể không bội phục.

Chu Hằng cười ha ha, mặc dù tiểu nha đầu vô cùng không đáng tin cậy, cũng có thuộc tính bán cả mẹ, nhưng trong mười ngày săn bắn buồn tẻ có một Cổ Linh tinh quái bồi tiếp thật cũng không nhàm chán.

– Cương ca, chính là hắn!

Đúng lúc này, vài thanh âm hổn hển vang lên, một hàng mười ba người đồng loạt vượt lại đây, đều là sừng bò dài, đuôi trâu, dáng người vạm vỡ, giống như một đấm ngay cả ngọn núi cũng có thể đánh nát!

Bọn họ, dĩ nhiên chính là một nhóm Ngưu Cương.

Chương 864: Hoàn toàn không phải hợp lại để đối địch a!

– Chu Hằng, không nghĩ tới sao, chúng ta lại lại gặp mặt nhanh như vậy!

Ngưu Đầu Nhân áo tím kia hung tợn nói với Chu Hằng, răng nanh còn cắn cắn, có vẻ hận ý mười phần.

Chu Hằng làm ra bộ dáng sững sờ, nói:

– Ngươi là ai nha, ta nhận biết ngươi sao?

– Ngươi tên hỗn đản này! Ngươi dám nói ngươi không biết chúng ta?

Ngưu Đầu Nhân áo tím giận dữ, lúc này mới chưa tới nửa ngày, ngươi có thể quên người ta sao? Mọi người đều là Minh Tiên a, trí nhớ của Minh Tiên sẽ kém như vậy?

Giả vờ giả vịt!

– Ai!

Chu Hằng thở dài, lắc lắc đầu:

– Ta chưa bao giờ nhớ chó mèo gì, từ trước đến nay là trực tiếp đánh nát! Ngươi nếu đã từng gặp qua ta, chỉ có thể coi là vận khí của ngươi, nơi này không thể giết người!

Kháo! Kháo! Kháo!

Quá kiêu ngạo! Rất không coi ai ra gì!

– Cương ca, ngươi xem, chính là tên này, quá cuồng ngạo!

Ngưu Đầu Nhân áo tím vội vàng hướng xin Ngưu Cương giúp đỡ, hắn sớm bị bóng ma trong lòng, tự nhiên không dám giao thủ cùng Chu Hằng.

Ngưu Cương luôn luôn quan sát Chu Hằng cùng Khương Tử Sương, hắn vô cùng kiêu ngạo, nhưng tuyệt không ngu xuẩn, cũng không khinh thị đối thủ nào đó, nhất là thời điểm tư liệu của đối thủ này vẫn là trống rỗng!

Nhưng trên thực tế, hai người đối diện này thực sự không có chỗ đặc thù gì.

Tiểu nha đầu kia vừa thấy chính là Sáng Thế Vương, mà Sáng Thế Vương có thể tiến vào nơi này chỉ có thể có nghĩa là nàng hoặc là luyện dược sư, hoặc là Trận Văn sư, cũng không lấy chiến lực để xưng danh.

Mà Chu Hằng?

Mặc dù không cách nào nhìn thấu không gian đan điền của hắn, nhưng khí tức lộ ra ngoài cũng bất quá là Minh Tiên mười mấy tướng! Đương nhiên, cũng có khả năng Chu Hằng cố ý áp chế tu vi, rõ ràng có được 60 thần tướng trở lên lại cố ý giả heo ăn lão hổ!

ads

Chiến hay không chiến?

Đừng nhìn Ngưu Cương giống môt tên đại ngôc. Trên thực tế hắn tuyệt không ngốc, ngược lại vô cùng thông minh lanh lợi! Có thể xếp hạng 1, dù cho chỉ là tạm thời, cũng có nghĩa Chu Hằng nhất định có chỗ hơn người, dưới tình huống không có hiểu rõ mà khai chiến, cũng không phải một cái lựa chọn tốt.

Nhưng chiêu sinh bài trên tay đối phương lại có gần tới 5000 điểm, một khi cướp đoạt tới tay, vậy hắn hoàn toàn xứng đáng trở thành hạng nhất!

Trừ phi Thang Diễm Phi, Chúc Mộc Lam có thể cướp đoạt chiêu sinh bài của top 10, nếu không cơ bản không có khả năng đuổi theo hắn!

Có mạo hiểm, nhưng cũng có tiền lời to lớn!

Chiến hay không chiến?

Ngưu Cương chỉ là do dự một chút, liền làm ra quyết định.

Chiến!

Bản thân hắn chính là Minh Tiên 53 tướng, nhưng người cường đại co thê so vơi hắn thật sự là chỉ đếm được trên đầu ngón tay! Hơn nữa hắn còn có 12 người giúp đỡ, Chu Hằng lại còn phải chiếu cố một tiểu nha đầu cản trở, thấy thế nào cũng là phần thắng thuộc về hắn nhiều hơn!

– Uy nghiêm của Ngưu Đầu tộc không thể xâm phạm!

Hắn lạnh lùng nói:

– Quỳ xuống, tự mình tát 100 cái tát, sau đó giao chiêu sinh bài ra, ân oán này coi như là bỏ qua!

Sách! Uy phong thật to!

Chu Hằng nhìn Ngưu Đầu Nhân vô cùng vạm vỡ này, đối phương có được một cỗ khí chất nổi bật, để hắn ở trong mười ba Ngưu Đầu Nhân giống như hạc trong bầy gà, liếc mắt một cái đã làm mọi người chú ý, mà hoàn toàn bỏ quên những người khác.

Đây là thiên kiêu, vô luận là ở đâu cũng sẽ trở thành tồn tại nổi bật nhất!

Chỉ cần là Minh Tiên, cho dù là 89 tướng cũng sẽ không đặt tại trong mắt Chu Hằng, có được Ngũ Hành Phù Văn hắn có thể chỉ bằng một tay trấn áp bất kỳ một Minh Tiên nào! Nhưng nếu là những Minh Tiên này đột phá tiến vào Tinh Thần Vương thì sao?

Kém một cảnh giới, chiến lực hoàn toàn không thể so sánh

nổi!

Từ trên thân Kim Long nữ hoàng thì Chu Hằng đã biết, hắn cùng với Tinh Thần Vương yếu nhất đều có chênh lệch về lực lượng không thể vượt qua, huống chi là tồn tại có được 50, 60 tinh tú!

Hiện tại hắn có thể chèn ép đối thủ, nhưng đối phương chỉ cần đột phá Tinh Thần Cảnh, có thể trấn áp lại hắn!

Nhất thiết phải mau chóng đạt tới cực hạn 99 thần tướng. Sau đó đột phá Tinh Thần Cảnh, hắn cũng không hy vọng đối thủ đã từng bị mình đánh bại áp chế ngược lại.

Chu Hằng suy tư trong lòng, hoàn toàn không thấy thiên kiêu của Ngưu Đầu tộc này.

Hô, gió núi thổi qua, có một tia hàn ý.

Sắc mặt của Ngưu Cương đã là vô cùng khó coi!

Đối phương lại dám coi thường lời của hắn, dường như mình đang biểu diễn một mình!

Làm sao chịu nổi! Vô cùng nhục nhã!

Ngưu Cương hắn từ khi sanh ra đến hiện tại, còn chưa từng có bị khinh thị như thế!

– Tự mình chuốc lấy cực khổ!

Hung mang của Ngưu Cương đại lộ, thân hình lập tức bắn ra, vung tay lên, trên bầu trời lập tức xuất hiện một cái hắc động thật lớn, oanh, một quả hỏa cầu thật lớn đập phá xuống dưới từ bên trong, đánh tới Chu Hằng.

Chu Hằng đưa tay ra, ông, trong lòng bàn tay lập tức phóng xuất ra một đạo hào quang màu vàng sáng ngời.

Hỏa cầu kia lập tức bị ngừng lại, theo năm ngón tay Chu Hằng hơi thu lại một chút, quả cầu lửa này cũng hoàn toàn biến thành một đoàn khói bụi.

– Có điểm ý tứ!

Ngưu Cương cười lạnh, một kích này của hắn chỉ là thử công kích, cũng không có muốn một kích đánh bại Chu Hằng, mà sau một kích, hắn cũng đại khái suy đoán ra thực lực của Chu Hằng.

Quả thật chỉ có lực lượng hai mươi mấy thần tướng, nhưng chiến lực lại vượt ra xa khỏi tầng thứ này!

Đây là công pháp gì, lại có thể phóng đại lực lượng nhiều như vậy?

Ở Độ Dương Tinh, công pháp chung chia làm thập tinh mười cấp độ, công pháp nhất tinh có thể tối đại hóa lực lượng, cam đoan mỗi một kích đều có thể phát huy ra 10 thành lực lượng, đây là công pháp đẳng cấp thấp nhất.

Mà công pháp nhị tinh thì có thể cho võ giả bộc phát ra lực lượng gấp mấy lần trong nháy mắt, công pháp tam tinh thì gấp ba, dùng để suy rộng ra, công pháp 10 tinh chính là có thể khiến võ giả bộc phát ra lực lượng gấp mười!

Đương nhiên đây chỉ là công pháp của Độ Dương Tinh, bên ngoài còn có công pháp có thể bạo phát ra gấp mấy chục lần, thậm chí hơn trăm lần, nhưng khả năng này thuộc về Tuệ Tinh Cảnh, thậm chí thế lực Hắc Động Cảnh mới có khả năng có được.

Chẳng lẽ, Chu Hằng có được công pháp vượt qua thập tinh?

Ngưu Cương lập tức nổi lên ý tham lam, nếu là hắn có thể có được công pháp như vậy, có nghĩa là hắn có thể vô địch trong

học sinh cùng cảnh giới ở Đại Nguyên Học Phủ, mà theo cảnh giới của hắn tăng lên, còn có thể một đường vô địch, giúp đỡ hắn lao ra khỏi Độ Dương Tinh, đạt được địa vị cao hơn!

Chỉ là hiện tại nơi này tuy rằng thoạt nhìn như hoang sơn dã lĩnh, trên thực chất chính là ở trong một cái trận pháp cực lớn, thời khắc đều có người của học phủ đang quan sát, để ngừa có chuyện người khảo hạch giết chóc lẫn nhau phát sinh!

Hiện tại khẳng định không có tiện đe doạ Chu Hằng giao ra công pháp để cho người đỏ mắt kia!

Không vội không vội, có thể tính từng chút một, hiện tại trước tiên đánh cho tên này tàn phế, đoạt chiêu sinh bài của hắn, để hắn không thể tiến vào Đại Nguyên Học Phủ, kế tiếp liền có thể đối phó hắn không hề cố kỵ!

Chu Hằng nhìn lòng tham ở trong mắt hắn, không khỏi tươi cười, nói:

– Ngưu Đầu, có một nói, không làm sẽ không phải chết!

– Ha ha ha ha, nếu muốn ta chết, ngươi còn chưa đủ tư cách!

Ngưu Cương xuất thủ lần nữa, song chưởng mạnh hợp lại, toàn thân cơ thể kéo căng, ba ba ba, khớp xương của hắn trỗi

lên, phát ra tiếng vang giống như rang đậu.

Ngưu Đầu tộc tổng cộng mới có 5 bộ công pháp, một bộ cường đại nhất là công pháp ngũ tinh, chỉ có tộc trưởng mới có tư cách tu luyện, công pháp tứ tinh là trưởng lão tu tập, công pháp tam tinh chính là Hỏa Thạch Lạc mà hắn tu tập hiện tại, chỉ có thiên tài trong tộc có thể tu luyện!

Tuy nhiên đồng dạng là công pháp tam tinh còn có khác nhau, có công pháp chỉ có thể phóng đại lực lượng gấp ba, nhưng có công pháp có thể phát huy ra gấp bốn lực lượng, chỉ là kém một chút nên mới bị coi là công pháp tam tinh!

Hỏa Thạch Lạc này có thể tăng lực lượng lên tới 35%, Ngưu Cương lại là cấp bậc thiên tài, sau khi tu tập một năm liền có thể phát huy ra lực lượng tăng lên gấp ba, nhưng trong 100% muốn tiến thêm một bước thì khó khăn, hắn đến nay còn không thể đột phá bình chướng tăng phúc lực lượng lên gấp ba, đẩy mạnh đến 31%, 32%.

Nhưng kết hợp với cái này, lực lượng của bản thân hắn liền tăng lên 63 thần tướng, chiến lực mạnh tới mức có thể nói là làm cho người ta giận sôi!

– Thế nào, tại sao ngươi có thể phóng thí trước mặt nhiều người như vậy!

Khương Tử Sương lập tức làm ra bộ dáng bịt mũi, trên khuôn

mặt nhỏ nhắn tất cả đều là vẻ chán ghét.

Ta đây là tiếng vang dữ dội của khớp xương, không phải thanh âm phóng thí!

Trong lòng Ngưu Cương phẫn nộ, nhưng cãi cọ với một tiểu nha đầu có ý nghĩa gì, thắng không vẻ vang, thua … thì càng mất thể diện! Hắn chỉ là nhìn chằm chằm Chu Hằng, lực lượng kinh khủng chen chúc trong cơ thể hắn, để làn da tối tăm của hắn phồng lên!

Muốn đánh ra lực lượng gấp ba, bản thân phải có được cơ sở chịu đựng lực lượng gấp ba, nếu thân thể không đủ mạnh, còn không có ra tay đã làm cho bản thân nát bét!

Ngưu Đầu tộc chính là có được huyết mạch của thượng cổ Quỳ Ngưu, chẳng những trời sinh sức lực kinh người, thể chất cũng vô cùng cứng cỏi, đủ để chịu đựng lực lượng gấp ba!

Hơn nữa, chịu đựng lực lượng gấp ba cùng ăn phải đả kích của lực lượng gấp ba, đây là hoàn toàn là khái niệm bất đồng!

– Nằm xuống cho ta!

Cuối cùng Ngưu Cương cũng ra tay, đánh ra một quyền, bầu trời xé rách, lần lượt hiện ra hắc động, số lớn hỏa thạch cuồn

cuộn đánh ra, theo một quyền này của hắn đánh tới Chu Hằng.

Hắn đã gần có tư thái của Tinh Thần Cảnh.

Võ giả Tinh Thần Cảnh tế xuất tinh tú của bản thân, có thể ép vỡ bầu trời một phương, mà bởi vì mọi người tu tập công pháp bất đồng, còn có thể bổ sung thêm hiệu quả đặc thù, tỷ như hỏa diễm cực nóng thiêu đốt người, hàn băng rét lạnh đến tận xương, kim loại vô kiên bất tồi!

Nếu những hỏa thạch này thực sự là tinh tú, như vậy Chu Hằng liền chỉ có tế xuất Hỗn Độn Thiên Kinh ra để toàn lực phòng ngự. Đáng tiếc, đây cũng chỉ là giống Tinh Thần Cảnh mà thôi, cũng không phải Tinh Thần Cảnh chân chánh!

Bên trong cùng giai, ta là mạnh nhất!

Chu Hằng ngưng quyền, đánh ra, bành, hỏa thạch đầy trời bị đánh sạch sẽ, mà xu thế một quyền này của hắn không thể chắn, sau khi oanh phá hỏa thạch đầy trời tiếp tục hướng về đánh tới Ngưu Cương, ánh sáng vàng lóng lánh, thần uy vô địch!

Bành!

Ngưu Cương tránh cũng không thể tránh, chỉ có thể đón đỡ

một quyền này của hắn, lập tức bị đánh cho phải rút lui hơn mười trượng, thân thể run lên, phun ra một ngụm máu tươi lớn, giống như trong nháy mắt đã già nua, sắc mặt vô cùng khó coi.

Hắn luôn luôn đội vòng sáng thiên tài trên đầu, hiện giờ cư nhiên bị người ta đánh bại trong vòng một chiêu, thể diện còn để ở đâu a, lập tức khuôn mặt trở nên lúc đỏ lúc xanh, vô cùng đặc sắc!

Hắn đương nhiên còn có thể bộc phát ra chiến lực mạnh hơn, nhưng như thế sẽ thương cân động cốt, tu vi giảm sút, nếu không tới thời khắc sinh tử tuyệt không vận dụng cấm chiêu! Nhưng một quyền liền bị đánh bại, dù hắn tính liều mạng thì như thế nào, nhiều lắm thì tăng chiến lực lên gấp đôi, đồng dạng là kết quả bị đánh bại!

12 người Ngưu Đầu Nhân khác thì xem tới líu lưỡi, hoàn toàn không thể chấp nhận kết quả như vậy!

Thiên tài mạnh nhất bộ tộc bọn họ, cư nhiên bị đánh bại như vậy?

Một chiêu?

Một chiêu a?

Chu Hằng này, đến tột cùng là yêu nghiệt nhô ra từ đâu a!

Chương 865: Ổn định ở hạng nhất!

Thiên tài cùng tồn tại một thời đại với Chu Hằng tuyệt đối đều là bi ai, thời điểm đối mặt với một yêu nghiệt như vậy, dù có mạnh mấy đi nữa thì lòng tự tin cũng sẽ bị phá hủy tới không còn lại chút xíu nào!

Ngưu Cương chính là một thằng xui xẻo như vậy, nhưng ai bảo hắn đi trêu chọc Chu Hằng?

Không có gì cần nói, Chu Hằng cướp sạch của 13 người, lập tức làm cho điểm của hắn vượt qua đại quan 1 vạn!

Nếu gần nhất thứ nhất, hắn dù tính nghỉ ngơi một ngày phỏng chừng cũng rất khó có người có thể vượt qua hắn, vẫn có thể ngồi vững bảo toạ đệ nhất như cũ.

– "Cảm ơn!

Chu Hằng phất phất tay nói với đám người Ngưu Cương, tiếp tục đi tới.

Bành!

Ngưu Cương nặng nề đánh một quyền vào trên mặt đất, biểu tình dữ tợn như muốn ăn thịt người. Hắn dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn Chu Hằng biến mất vô tung, lúc này mới nói:

– Sự tình hôm nay, ai cũng không được nói ra ngoài!

– Vâng, vâng, Cương ca!

Những người khác đều những người khác đều nghiêm nghị đáp, tuy rằng lúc trước Ngưu Cương bị một kích oanh bại, nhưng vẫn không phải là người bọn họ có thể xem nhẹ.

Ngưu Cương hung hăng nắm chặt đấm, nghiến răng nói ra một chữ:

– Đi!

Tuy rằng bị đoạt đi chiêu sinh bài, điểm mất sạch, nhưng cũng không phải nói bọn họ sẽ rời khỏi khảo hạch lần này. Bọn họ cũng có thể cướp đoạt chiêu sinh bài của người khác, tiếp tục tích lũy điểm số, chiêu sinh bài này cũng không phải là cố định.

– Chiến lực của người này cường đại tới bất khả tư nghị, nhưng tu vi thực tế lại tối đa chỉ là Minh Tiên 20 tướng!

Ngưu Cương vừa đi vừa thầm nghĩ ở trong lòng.

– Ta nếu là tiến vào Tinh Thần Cảnh, đả bại người này dễ như trở bàn tay! Tuy nhiên, vì công pháp trên người của hắn, tiến vào Tinh Thần Cảnh trước thời hạn có lợi hay không? Hiện tại mỗi khi ta tăng lên một đạo thần tướng chỉ cần từ ba đến năm năm, nhưng nếu là tiến vào Tinh Thần Cảnh, không có linh đan cung ứng liên tục, ít nhất phải trăm năm mới có thể hình thành một đạo tinh tú! Chuyện này lại không thể mượn tay người khác. Nếu không tin tức tiết ra ngoài, công pháp này liền không có phần của ta! Hơn nữa thời gian không thể lâu lắm, lâu tất sinh biến! Thôi được, ta hiện tại đã là 63 thần tướng, nhiều nhất 80 thần tướng chính là cực hạn của ta, đột phá 17 thần tướng trước thời hạn cũng chỉ là lãng phí thời gian hơn một nghìn năm, ta hoàn toàn kéo dài được rất tốt! Sau khi rời đi nơi này, ta liền bỏ áp chế, mau chóng đột phá, sau đó đòi lại cả vốn lẫn lời!

…

Chu Hằng cũng vừa đi vừa suy tư.

ads

Hắn bây giờ nhìn giống như uy phong, nhưng trên thực chất cũng giống như nhảy múa trên mũi đao, bởi vì một khi những đối thủ hiện tại tiến vào Tinh Thần Cảnh, hắn liền tuyệt không phải là đối thủ! Phá hư này liền phá hủy trình tự võ đạo hết sức đặc thù ở Minh giới, nếu không chỉ cần người bị hắn vượt qua, liền vĩnh viễn không có khả năng lại có cơ hội uy hiếp được hắn.

Hơn nữa, hiện tại Chu Hằng có thể nói là một người cô độc, hết thảy đều chỉ có thể dựa vào chính mình, không có bối cảnh cường đại gì để uy hiếp địch nhân tiềm ẩn ở đây!

Phải có ý thức nguy cơ!

Chu Hằng nói ở trong lòng, hắn không phải là không có công pháp cao cấp, sau khi dung hợp Hỗn Độn Thiên Kinh tuyệt đối là một trong những công pháp cấp cao nhất Minh giới! Nhưng mấu chốt là bộ công pháp kia rất cao cấp, dưới tình huống không hiểu rõ mà "rập khuôn" có thể để cho hắn đạt được chiến lực mạnh nhất của cấp độ Minh Tiên. Thậm chí ngay cả công kích của Tinh Thần Vương cũng đều có thể ngăn cản một phần, có thể nói là vô cùng khí phách!

Nhưng Hỗn Độn Thiên Kinh sau khi dung hợp cũng trở thành Thiên Kinh cấp độ Minh giới, đây đã liên quan đến lĩnh ngộ pháp tắc, xa xa vượt ra khỏi cảnh giới của Chu Hằng.

Hiện tại hắn còn chưa có tư cách chạm đến tầng thứ này!

Bởi vậy, hắn ở cấp độ Minh Tiên có thể vô địch. Ngày sau đột phá đến Hắc Động Cảnh cũng có thể trở thành cường giả đỉnh cấp, nhưng là trong lúc này ba cảnh giới liền trở thành thời hạn chân không, uy lực của Ngũ Hành Phù Văn tất nhiên sẽ tăng lên theo thực lực của hắn tăng lên, nhưng cũng tuyệt đối hữu hạn.

Hắn cần những công pháp khác để bổ sung vào tầng chân không này!

Cho nên nói, tiến vào học phủ là một lựa chọn tốt!

– Chu tiểu tử, có muốn phát tài hay không?

Hỏa Thần Lô đột nhiên nói.

– Nói nghe một chút!

Chu Hằng biết bếp lò này hơn phân nửa là không đáng tin cậy như con lừa đen, nhưng hắn cũng có năng lực phán đoán, không có khả năng biết rõ hố lửa còn cố tình nhảy vào.

– Ngươi hẳn là đoán được, đây là một cái trận pháp!

– Ân!

– Nếu là trận pháp, tất nhiên cần tài liệu để xây dựng, càng là trận pháp cường đại, tài liệu cần càng quý báu!

– Không thể nào! Ngươi sẽ không nghĩ rằng bảo ta đi ăn cắp tài liệu xây dựng trận pháp chứ?

Chu Hằng kêu lên ở trong lòng.

– Hắc hắc, đây chính là một cơ hội tốt, nếu không ngươi bình thường căn bản không có cơ hội tiến vào nơi này!

Hỏa Thần Lô mê hoặc nói.

– Nếu ta thật sự tin ngươi, phỏng chừng sẽ bị người ta treo lên đánh!

Chu Hằng rất lý trí nói, có lẽ dưới sự chỉ dẫn của Hỏa Thần Lô hắn quả thật có thể "đào góc tường", nhưng chọc tới Đại Năng của học phủ thì làm thế nào?

Nếu học phủ nói muốn nghiêm trị giết người, nói rõ bọn họ nhất định là đang giám sát hết thảy phát sinh trong đại trận này, cử chỉ ăn trộm của hắn lại có thể giấu giếm sao?

Hắn nghĩ lại, không khỏi nở nụ cười, nói:

– Nơi này không phải là có dị hỏa chứ?

– Không thể nào! Tiểu tử ngươi có lỗ mũi chó ư, chuyện này cũng bị ngươi đoán được?

Hỏa Thần Lô kỳ quái nói.

Quả thế, nếu không bếp lò này như thế nào lại tích cực có lòng tốt như thế? Chu Hằng nghĩ nghĩ, nói:

– Dị hỏa này hẳn không phải là rất nhiều a?

Bằng không, phản ứng của bếp lò này sẽ lớn hơn rất nhiều, cũng nhanh hơn rất nhiều.

– Chân con muỗi nhỏ cũng là thịt a, lãng phí rất đáng xấu hổ!

Hỏa Thần Lô không cam lòng nói.

– Hiện tại không được, thực lực của chúng ta quá yếu, đi lấy dị hỏa chỉ là tự tìm đường chết!

Sau khi Chu Hằng suy nghĩ một chút, quyết đoán lắc đầu. Hắn không ngại trợ giúp Hỏa Thần Lô tiến hóa tách ra, hoàn chỉnh thần trí, để nó có được sinh mệnh chân chính, nhưng tuyệt không có thể bởi vậy mà làm cho bọn họ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục!

– Vậy ngươi nhất định không thể quên!

Hỏa Thần Lô nói, dị hỏa nơi này quả thật rất ít, nhưng đây chính là dị hỏa của Minh giới, hiệu quả cường đại gấp mấy trăm lần nếu so với Tiên giới, cho dù chỉ là lớn như móng tay cũng đều đủ để so sánh với toàn bộ dị hỏa nó đa cắn nuốt ở Tiên giới lúc trước!

Đương nhiên, như vậy còn cách điều kiện để nó tạo thành sinh mệnh chân chính không biết còn kém bao nhiêu.

– Đại thúc, ngươi ngây ngốc làm gì, có phải đang ghen tỵ với Điềm Điềm đáng yêu hay không?

Tiểu nha đầu thấy Chu Hằng thật lâu không nói gì, không khỏi nhõng nhẽo nói với hắn!

Chu Hằng cười ha ha, nói:

– "Đúng vậy a, chưa thấy qua bé tí hon nào khả ái hơn so với ngươi!

Khương Tử Sương lập tức mừng rỡ, liên tục khen Chu Hằng thật tinh mắt, muốn giới thiệu mẫu thân cho hắn.

Một ngày trôi qua rất nhanh, điểm của Chu Hằng cũng đạt tới hơn 15000. Đại đa số yêu thú nơi này đều là cấp Minh Tiên, gặp phải Chu Hằng chính là bị miểu sát, không trì hoãn chút nào.

Dù sao cũng là hình thành từ trận pháp, yêu thú nơi này không có lực lượng của Minh Tiên, cũng không có trí tuệ chân chính, chỉ biết là giết giết giết, đối phó với loại yêu thú này chính là thực lực kém 10 tướng cũng đều có thể thắng được, càng không biết chạy trốn.

Nếu không, với chiến lực siêu cấp của Chu Hằng thì điểm sẽ không thay đổi gì. Nhưng điểm của người khác lại giảm mạnh, dù sao chỉ có thời gian mười ngày, dưới tình huống bình

thường cho dù đánh chém một đầu yêu thú cấp bậc Minh Tiên đều cơ hồ là chuyện không thể nào!

Sau ngày hôm nay chấm dứt, thông báo lần thứ hai cũng bắt đầu như hôm qua.

– Thứ nhất, Chu Hằng, 15462 điểm, Thương Lạc Sơn!

– Thư hai, Chúc Mộc Lam, 8422 điểm, Cự Mộc Lĩnh!

– Thứ ba, Thang Diễm Phi, 8122 điểm, Đại Hà Cốc!

– Thứ bốn, Giang Hải Long, 7537 điểm, Phi Ưng Giản!

…

Sau khi lần thông báo điểm số lần này qua đi, mọi người thập phần kinh ngạc phát hiện, Chu Hằng đột nhiên xuất hiện này chẳng những tiếp tục ngồi ở vị trí thứ nhất, hơn nữa ngồi càng thêm vững chắc!

Mặt khác, Ngưu Cương nguyên bản xếp hạng 4 lại đột nhiên rớt xuống top 10!

Có vài người nghe thì nghe, căn bản không để ở trong lòng, tiếp tục bắt đầu cuộc hành trình săn bắn mới của mình, nhưng có vài người sau khi hơi hơi suy tư đã lộ ra vẻ khiếp sợ.

Điểm của Chu Hằng sao lại tăng cao như vậy, mà Ngưu Cương lại rớt xuống top 10? So sánh hai người mà nói, rất dễ dàng cho ra một cái kết luận: Chu Hằng đánh bại Ngưu Cương, thu được điểm của đối phương!

Thật là lợi hại!

Nhóm năm người Chúc Mộc Lam, Thang Diễm Phi, Ngưu Cương, chính là tồn tại được công nhận là mạnh nhất lần này, riêng chỉ 5 người có được 50 thần tướng, trong bọn họ có thể là có một người mạnh nhất, nhưng muốn nói đánh ngã một người nào đó trong bốn người khác, cũng cướp lấy chiêu sinh bài, vậy cơ hồ là chuyện không thể nào!

Dù sao đó cũng là người a, cũng không phải yêu thú trận pháp huyễn hóa ra, chỉ biết làm bừa!

Đánh không lại sẽ không biết trốn sao?

Hơn nữa, thực lực năm người này gần như khó phân cao thấp, gặp mặt phỏng chừng cũng chỉ đề phòng mỗi người đi một hướng, một khi đánh nhau vậy cũng không cần săn thú, điểm

sẽ từ từ bị người khác vượt qua.

Không ai sẽ làm chuyện ngu xuẩn như vậy!

Ngưu Cương kia đại khái là phát hiện cái tên xa lạ Chu Hằng này xếp hạng thứ nhất, nghĩ đến người ta dễ khi dễ, nên muốn đi cướp đoạt điểm của hắn, kết quả lại đá phải một khối thiết bản, ngược lại chắp tay tặng điểm của mình ra ngoài.

Mọi người ngạc nhiên thán phục rất nhiều, không khỏi càng thêm tò mò về Chu Hằng, ngày đầu tiên Chu Hằng ở hạng nhất, bọn họ còn tưởng rằng Chu Hằng là vận khí tốt gặp được đủ số lượng yêu thú, mới có thể chiếm số một, nhưng bây giờ chứng minh rồi, tên này mạnh tới thái quá!

Bởi vì Chu Hằng, toàn bộ Đại Nguyên Học Phủ đều trở nên náo nhiệt.

…

– Dương huynh, lần này ở bên trong tân sinh, dường như xuất hiện một tiểu tử thú vị!

Trong Đại Nguyên Học Phủ, hai lão nhân râu dài đang ngồi đối diện nhau, trung gian là một tấm bàn đá, trên bàn đá bày một cái Thủy Tinh Cầu trong suốt, nhìn qua thường thường

không có gì lạ.

Trên thực tế, chỉ cần rót thần thức vào Thủy Tinh Cầu này, liền có thể nhìn thấy cảnh tượng một chỗ tùy ý ở lần khảo hạch này.

– Nga, chính là Chu Hằng kia sao?

Một lão nhân khác thuận miệng nói.

– Không sai, người trẻ tuổi rất có thiên phú, tu vi bất quá là Minh Tiên 17 tướng, lại có thể một kích oanh bại bất kỳ một đối thủ nào!

– Như thế rất có ý tứ! Quách huynh, nhìn dáng vẻ của ngươi, dường như có ý thu đồ đệ?

– Thu đồ đệ? Vẫn là quên đi, tâm ý lão phu đã nguội lạnh!

– Quách huynh không ngại suy nghĩ thêm một chút, người này nói không chừng liền có thể bù lại tiếc nuối của ngươi!

Lão nhân thứ nhất trầm ngâm không nói, một lão nhân khác cũng không nói gì, hồi lâu sau, hai người đồng thời thở dài.

Lão nhân được gọi là Dương huynh tên là Dương Hoa, người được gọi là Quách huynh tên là Quách Thiên Văn, hai người đều là nhân vật trọng yếu số một số hai của Đại Nguyên Học Phủ, nhưng bởi vì một ít nguyên nhân, Quách Thiên Văn đã ra khỏi tầng lớp quyền lực của học phủ.

Lần này, Dương Hoa chính là muốn mượn Chu Hằng để mời đối phương ra núi một lần nữa.

Chương 866: Tề Nguyên!

Ngày thứ ba, ngày thứ tư, ngày thứ năm, Chu Hằng tiếp tục vẫn duy trì xu thế hát vang tiến mạnh, chẳng những tiếp tục chiếm cứ bảo toạ đệ nhất, đang không ngừng kéo dãn khoảng cách với hạng 2.

Nếu như không có sự tình đặc thù gì phát sinh, Chu Hằng nhất định đoạt được đệ nhất danh của lần khảo hạch này.

Nhưng sự tình luôn sẽ có ngoại lệ phát sinh, đến thời điểm ngày thứ bảy, một người thần bí đột nhiên đấu tranh, từ vọt vào top 10 cho tới top 2 không ngờ hoàn thành trong vòng một ngày!

Bởi vì chỉ sẽ thông báo tính danh, điểm số cùng địa điểm của top 10, nên mọi người đều không biết người thần bí này lúc trước đến tột cùng luôn luôn ở vị trí thứ 11, 12 không tiến lên được, hiện tại đột nhiên bạo phát, hay là hắn đụng phải vận cứt chó, gặp hai nhóm yêu thú đánh nhau, hắn chỉ cần đi tới thu gặt là được.

Loại khả năng thứ hai gần như sẽ không phát sinh, bởi vì yêu thú nơi này đều là đại trận huyễn hóa ra, làm sao sẽ phát sinh xung đột?

Người thần bí này ho Tề, tên chỉ có một chữ Nguyên.

Sau khi tin tức rúng động này phát ra, mọi người đều nghị luận tới tấp, Tề Nguyên này đến tột cùng là ai, làm sao đột nhiên xuất hiện, thậm chí hắn quật khởi còn rõ hơn Chu Hằng!

Vừa vặn, Chu Hằng với Tề Nguyên ở cùng một khu vực, nhưng cũng không biết cách nhau bao xa.

Chu Hằng ăn bánh ngọt, miệng đầy vị ngọt, mấy ngày kế tiếp hắn dường như cũng si mê món điểm tâm ngọt của Khương Tử Sương, một bên tò mò lai lịch của Tề Nguyên kia.

Trong cảnh giới Minh Tiên, hắn tuyệt đối vô địch!

Bởi vậy nếu như nói hiệu suất săn bắn của Tề Nguyên kia cao hơn so với hắn, vậy căn bản là chuyện không thực tế! Nhưng điểm của đối phương đúng là đang tăng mạnh, nếu một ngày kế tiếp còn có thể bảo trì sự điên cuồng ngày hôm qua, như vậy vượt qua hắn đi lên hạng nhất tuyệt không thành vấn đề.

Hắn cũng không phải mọi việc đều sẽ tranh giành hạng nhất, nhưng luận thực lực rõ ràng hắn hẳn là thứ nhất. Bị đoạt đi mà chẳng biết tại sao, trong lòng hắn khó tránh khỏi sẽ có chút không thoải mái.

– Đại thúc, ăn ngon chứ?

Khương Tử Sương hỏi.

– Ăn ngon!

Chu Hằng thuận miệng đáp, Tề Nguyên kia ở phụ cận đây, hắn có nên đi tìm không? Chỉ là hắn căn bản không nhận thức đối phương, cho dù là thực sự gặp được, hắn cũng không nhận ra được a!

– Hắc hắc, mẫu thân chính là bị Điềm Điềm đốc thúc mới luyện ra tay nghề này!

Tiểu nha đầu híp mắt to đen nhánh tròn xoe lại, vẻ mặt cười mờ ám.

– Chỉ có bắt được dạ dày của nam nhân, mới có thể bắt lấy lòng của nam nhân! Đại thúc, lòng của ngươi có bị bắt chặt hay không?

Kháo, , tiểu nha đầu này cũng quá Cổ Linh tinh quái rồi a?

Chu Hằng thở dài, nói:

ads

– Tiểu nha đầu, mẹ ngươi nếu tái giá, về sau sẽ lại sinh một tên tiểu đệ đệ, tiểu muội muội, sẽ không thích ngươi nữa! Đây là ngươi muốn sao?

Hắn bắt đầu đe doạ tiểu nha đầu này, miễn cho nàng luôn muốn bán mẹ ruột của mình, lừa gạt gả Băng Tú Lan đi!

Khương Tử Sương lập tức sửng sốt, một lát sau, khuôn mặt nhỏ nhắn bắt đầu trở nên trắng bệch. Sau đó mạnh nhào vào trong lòng ngực Chu Hằng, oa oa khóc lớn lên:

– Điềm Điềm không cần đệ đệ muội muội, Điềm Điềm không muốn mẫu thân không thương Điềm Điềm!

– Vậy ngươi còn muốn cho mẹ ngươi lập gia đình sao?

– Ô, không cần! Mẫu thân là của một mình Điềm Điềm, không

thể bị bất luận kẻ nào cướp đi!

Trên mặt tiểu nha đầu mang theo hai hàng nước mắt, nhưng vẻ mặt lại là kiên trì.

Có lỗi quá! Có lỗi quá!

Chu Hằng nói một câu ở trong lòng, tiểu nha đầu này về sau đại khái sẽ an phận một chút a!

Một đêm qua đi.

– Đại thúc, sau khi rời đi nơi này, Điềm Điềm liền dẫn ngươi đi gặp mẫu thân! Ngươi chính là ân nhân cứu mạng của Điềm Điềm, mẫu thân nhất định sẽ cảm động lấy thân báo đáp, ngươi nhất định phải nắm lấy cơ hội a!

Sau khi tiểu nha đầu ngủ một giấc, đã là hoàn toàn quên mất chuyện ngày hôm qua.

Chu Hằng lấy tay xoa xoa thái dương, nhẫn nại a, nhịn ba ngày nữa là có thể rời đi nơi này, không cần lại bị tiểu nha đầu này càm ràm!

– Ngươi vì cái gì luôn họi ta là đại thúc? Ta rõ ràng rất trẻ tuổi a?

Hắn không kìm nổi, nói.

– Thực ngốc a, nếu Điềm Điềm gọi ngươi là ca ca, mẫu thân se gả cho ngươi như thế nào?

Tiểu nha đầu liếc mắt nhìn Chu Hằng một cái, dường như cảm thấy vấn đề này vô cùng ngu xuẩn.

– Nói đi nói lại thì, ngươi tại sao muốn gả mẫu thân ngươi đi?

– Bởi vì, có đôi khi mẫu thân sẽ khóc rất thương tâm, Điềm Điềm hỏi mẫu thân tại sao phải khóc, mẫu thân nói nhớ phụ thân!

Tiểu nha đầu nghiêm túc nói:

– Điềm Điềm không muốn nhìn thấy mẫu thân thương tâm, cho nên muốn tìm một phụ thân mới, như vậy mẫu thân cũng sẽ không khóc nữa!

Chu Hằng không nói gì, ý tưởng của tiểu nha đầu tuy rằng rất

hoang đường, nhưng không ngoài một mảnh hiếu tâm, để hắn không biết nên nói tiếp như thế nào.

Quên đi, nàng cuối cùng vẫn sẽ lớn lên!

– Đi thôi, chúng ta tiếp tục đi săn thú!

– Đại thúc, ngươi thật đúng là nhàm chán, mỗi ngày đều làm chuyện giống vậy, không bằng hôm nay chúng ta chơi trốn miêu miêu đi?

Nói chuyện cùng đứa nhỏ có đôi khi rất thú vị, có đôi khi cũng rất bất đắc dĩ, suy nghĩ của chúng giống như thiên mã hành không, mức độ nhảy vọt tương đối lớn.

Chu Hằng đã có kinh nghiệm, thời điểm bất đắc dĩ sẽ làm như không có nghe được, một đường dắt tay nhỏ bé của Khương Tử Sương du đãng, tìm kiếm tung tích của yêu thú.

Vận khí không tệ, vẻn vẹn chỉ năm phút đồng hồ sau hắn liền gặp một đầu yêu thú 47 tướng, vài ba chiêu đã xử lý nó. Mà thời điểm hắn muốn ly khai, đã thấy ba hán tử khỏe mạnh đi tới.

Thời điểm ba người này nhìn thấy con yêu thú kia hơi kinh hãi, đều là mang theo ánh mắt rung động nhìn về phía Chu

Hằng; đó là một đầu yêu thú 47 tướng, có thể một mình đánh chém yêu thú yêu thú, , bản thân cường đại dường nào?

Tuy rằng yêu thú nơi này không thể đánh đồng cùng yêu thú chân chính ở ngoại giới, nhưng cấp độ lực lượng vẫn có a!

Chu Hằng liếc mắt nhìn bọn họ một cái, chỉ cần người khác không có tới chủ động trêu chọc hắn, hắn cũng không có hứng thú ỷ mạnh hiếp yếu.

– Các hạ!

Thấy Chu Hằng xoay người muốn rời đi, một gã nam nhân cường tráng vội vàng lên tiếng kêu lên:

– Xin dừng bước, tại hạ có một chuyện muốn thương lượng!

Chu Hằng dừng bước lại, nhưng cũng không có xoay người, ngược lại thì Khương Tử Sương quay khuôn mặt nhỏ nhắn ra, nói:

– Chúng ta rất bận rộn, các ngươi muốn làm gì?

Ba người kia dở khóc dở cười, tiểu nha đầu này cũng quá Cổ

Linh tinh quái, vẫn là nam nhân cường tráng thứ nhất kia nói:

– Các hạ, chúng ta quả thật có chuyện quan trọng muốn thương lượng, muốn mời các hạ giúp chút chuyện nhỏ, giết một đầu yêu thú!

– Giết yêu thú?

Chu Hằng không khỏi nở nụ cười.

– Người tới nơi này, không phải đều là tới giết yêu thú sao?

– Điểm của con yêu thú này thiếu gia nhà ta cần, chỉ cần các hạ chịu ra tay, chúng ta nguyện ý trả cho các hạ 1 vạn Đại Hà tệ, nếu thành công, sẽ thêm vào 5 vạn Đại Hà tệ!

Tráng hán kia nói.

Thủ bút này không nhỏ a!

Nên biết rằng luyện đan chính là một nghề cực kiếm tiền, nhưng Chu Hằng vơ vét hai tiệm thuốc, cũng chỉ luyện ra 20 viên Cương Linh Đan, mặc dù là cấp độ Sáng Thế Đế, mặc dù là kém một chút so với Minh Tiên, nhưng cũng không kém tới

đâu a!

Nhưng một viên Cương Linh Đan cũng có thể bán 1 vạn Đại Hà tệ!

Đối phương vừa mở miệng chính là 6 vạn Đại Hà tệ, đây thật là tiền của dồi dào!

Trong lòng Chu Hằng không khỏi khẽ động, không phải hắn động tâm đối với 6 vạn Đại Hà tệ này, mà là đột nhiên nghĩ đến Tề Nguyên kia.

Có tiền có thể ma sui quỷ khiến, có tiền cũng có thể mời người giết yêu thú a, phút cuối cùng chính mình đánh vào một kích tối hậu, vậy điểm sẽ thuộc về trên đầu người cuối cùng. Nếu như có thể mời được một số lớn người mang theo giết yêu thú, chính mình chỉ cần đánh một kiếm cuối cùng, như vậy điểm dĩ nhiên là tăng vọt.

Mời người thay thế cướp đoạt chiêu sinh bài, cũng không có thể để cho điểm của mình tăng cao?

Tề Nguyên là làm như thế sao?

Chu Hằng đột nhiên rất muốn trông thấy thiếu gia trong miệng ba người này, liền nói:

Vậy dẫn ta đi gặp thiếu gia nhà ngươi, ta và hắn thương lượng lại về vấn đề giá cả một chút!

Ba người kia hai mặt nhìn nhau, sau một lúc đều là gật gật đầu.

Muốn mời Chu Hằng đánh chết yêu thú, dù sao vẫn phải để hắn và thiếu gia gặp mặt, cho dù gặp mặt một lần cũng không ảnh hưởng toàn cục. Hơn nữa, nơi này nghiêm cấm giết người, không người nào dám bí quá hoá liều.

Ba người dẫn đường ở phía trước, Chu Hằng thì dắt tay nhỏ bé của Khương Tử Sương đi ở phía sau.

Mười mấy phút sau, bọn họ đi tới một mảnh đất trống.

Khá lắm!

Nơi này khắp nơi tất cả là thi thể yêu thú, cũng không có tồn tại rất cao, bình thường chính là có cấp bậc mười mấy tướng, thậm chí còn có Sáng Thế Đế. Nhưng những yêu thú này ở cùng một chỗ, điểm số sẽ tương đối khả quan.

Chu Hằng có loại cảm giác, thiếu gia của ba người kia chính là Tề Nguyên!

Trừ bỏ yêu thú, nơi này còn có trên trăm võ giả, thực lực cũng cao thấp không đều, nhưng ít ra là Minh Tiên, không giống Khương Tử Sương lẫn vào đây.

Ba gã nam nhân cường tráng kia mang theo hai người Chu Hằng chen vào trong đám người, đi tới trước mặt một cái lều.

Bởi vì bên trong học phủ nghiêm cấm mang theo Tiên Cư, mà thời gian mươi ngay khảo hạch lại vô cùng quý báu, mỗi người đều chỉ tranh thủ thời gian tiến hành săn bắn, ai sẽ rỗi rãnh dựng một lều trại ở trong này?

– Thiếu gia, thuộc hạ phát hiện một gã thân thủ tương đối khá, bất quá hắn rất không hài lòng đối với giá cả thiếu gia đưa ra, muốn cùng nói một chút muốn cùng thiếu gia.

Một gã nam nhân cường tráng cung kính nói ở trước lều.

– Để hắn vào đi!

Bên trong truyền ra thanh âm của một nam tử, thanh âm trong sáng, vô cùng từ tính.

Một gã nam nhân cường tráng mở lều trại ra, cười với Chu Hằng, nói:

– Mời!

Chu Hằng dắt tay Khương Tử Sương tiến vào trong đó, lều trại này rất lớn, không gian bên trong cũng thập phần rộng rãi, nếu không biết, hoàn toàn sẽ coi lều trại này trở thành toà nhà bình thường.

Ở chính giữa lều trại đặt một cái bàn dài, trên bàn bày bầu rượu, chén rượu, hoa quả cùng đồ ăn vặt, mà một gã nam nhân áo xanh đang ngồi ở vị trí đối diện với hai người Chu Hằng, hắn mặt như quan ngọc, có một cỗ khí tức khoa trương.

Trên đùi của hắn có một mỹ nữ ngồi lên, chẳng những dáng người uyển chuyển hiển lộ ra hết, da thịt trắng như tuyết kia cũng là có thể thấy được rõ ràng, chỉ là chỗ vải dệt ở bộ vị mấu chốt mới dày một chút.

Mỹ nữ này đang lột vỏ nho đút cho nam nhân áo xanh ăn, khuôn mặt mỉm cười mang vẻ xấu hổ, phi thường mê người.

Nhưng Chu Hằng không hoài nghi chút nào, nếu giờ phút này hắn xuất thủ với nam nhân áo xanh kia, mỹ nữ nhìn như yếu đuối này lập tức sẽ hóa thân thành Tu La, phát động công kích

mãnh liệt tới hắn!

Đúng vậy, mỹ nữ này là người có tu vi cao nhất nơi này!

Tuyệt đối là Minh Tiên 40 tướng trở lên!

– Ngươi chính là Tề Nguyên?

Chu Hằng nói.

Nghe hắn gọi thẳng tên Tề Nguyên, thân thể mỹ nữ kia lập tức nhẹ nhàng cứng lại, trong ánh mắt lưu chuyển ra một tia chiến ý!

– Nguyệt Cơ, không nên vọng động, ngươi không phải là đối thủ của hắn!

Nam nhân áo xanh này nhẹ nhàng vuốt ve phía sau lưng mỹ nữ một chút, để mỹ nữ kia lập tức lại hóa thành một vũng xuân thủy, mềm nhũn ghé vào trong ngực của hắn.

Hắn ngẩng đầu lên, nói:

– Ngươi là Chu Hằng?

Hai người nhìn nhau, đều là mặt giãn ra mà cười.

Chương 867: Làm sinh ý!

Chu Hằng nguyên tưởng rằng Tề Nguyên này chính là ăn chơi trác táng của đại gia tộc nào đó, tung ra tiền tài mới đạt được xếp hạng top 3. Nhưng một câu nói này của đối phương, hắn liền biết rằng thanh niên này có lẽ thanh sắc khuyển mã, nhưng tuyệt đối không phải một tên quần áo lụa là, mà là hạng người đầu óc vô cùng thông minh lanh lợi!

– Mời ngồi!

Tề Nguyên đưa tay tỏ ý, đối diện với hắn cũng có một cái ghế.

– Cảm tạ!

Chu Hằng cũng không khách sáo, đặt mông ngồi xuống, cũng rất có hứng thú đánh giá Tề Nguyên.

– Chu huynh, ta cũng không phải hảo nam phong!

Tề Nguyên dường như có chút ăn không tiêu ánh mắt của Chu Hằng, vội vàng nhấc tay nói.

– Ta cũng không phải hảo nam phong!

Chu Hằng cười nói.

– Chỉ là muốn nhớ rõ Tề huynh một chút, về sau chớ có quên!

Người này, để hắn nhớ lại Phương Hà Thanh ở Phàm giới, thực lực người này không phải rất mạnh, nhưng trí lực khá cao, hơn nữa nhân cách vô cùng có mị lực, ở bên cạnh hắn đoàn kết không ít "cao thủ" có thực lực còn cường đại hơn một chút so với hắn.

Dưới tình huống bình thường, người có thực lực cao căn bản là không thể nào làm thủ hạ của người thực lực thấp!

Nhưng Phương Hà Thanh lại làm được, hơn nữa không phải dựa vào lực lượng sau lưng!

Tề Nguyên liền làm cho Chu Hằng nhớ lại Phương Hà Thanh, chỉ là trí tướng ở cái thế giới này bình thường không có không gian phát huy gì quá lớn, chỉ cần có đủ thực lực, mưu kế gì cũng đều là uổng phí.

Tề Nguyên cười ha ha, nói:

– Chu huynh, ngươi là một người rất không biết ngượng!

– Tề huynh, đi thẳng vào chính đề đi, ngươi muốn giết chính là … Yêu thú Tinh Thần Cảnh?

Chu Hằng đột nhiên đổi đề tài.

– Nguyên bản ta quả thật có tính toán như vậy, tuy nhiên, sau khi nhìn thấy Chu huynh, ta lại là thay đổi chủ ý!

Tề Nguyên cười nói:

ads

– Ta muốn săn giết yêu thú Tinh Thần Cảnh, ý đồ cũng chỉ là điểm số, để cho ta đi lên vị trí thứ nhất! Nhưng nếu Chu huynh xếp hạng đệ nhất ở trước mặt ta, ta cần gì phải bỏ gần cầu xa a? Chu huynh, ta nghĩ mời ngươi bán xếp hạng đệ nhất cho ta!

Chu Hằng không khỏi nở nụ cười, nói:

– Vì cái gì ta phải làm như vậy?

– Ta nghĩ, Chu huynh là một người coi trọng thực tế hơn, cướp lấy xếp hạng đệ nhất hẳn là hướng về phần thưởng a? Chỉ cần Chu huynh chịu đồng ý nhường vị trí thứ nhất cho ta, như vậy Chu huynh chẳng những có thể nhận được phần thưởng của xếp hạng thứ hai, đồng thời còn có thể nhận được phần thưởng hạng nhất! Mặt khác, còn có một cái nhân tình của ta!

Thời điểm Tề Nguyên nói đến câu nói sau cùng, trên mặt có một cỗ ngạo khí khó nén.

Chu Hằng cười khanh khách nhìn Tề Nguyên, nói:

– Tề huynh có nhiều người như vậy, vì cái gì không quần công, đoạt lấy điểm của ta? Hôm nay đã là ngày thứ tám, ngươi hợp lại điểm số của hạng nhất và thứ hai, hẳn không có người có thể vượt qua ngươi!

Tề Nguyên lắc đầu, còn dựng thẳng một ngón tay lên cũng lắc lắc tỏ vẻ cường điệu, nói:

– Chu huynh có thể oanh bại Ngưu Cương, cướp đoạt chiêu

sinh bài của người này, ta liền biết rằng, trong khảo hạch tân sinh lần này, Chu huynh chẳng những chiến lực thứ nhất, hơn nữa còn là thứ nhất với tính áp đảo! Ra tay với Chu huynh, đó là tự rước lấy nhục! Cho nên, ta rất có thành ý muốn làm sinh ý cùng Chu huynh, càng muốn thỉnh Chu huynh bán cho ta một cái nhân tình!

Chu Hằng cũng không có đồng ý, cũng không có cự tuyệt, mà là hỏi:

– Ta rất kỳ quái, Tề huynh hình như là thân đại phú đại quý. Căn bản không thiếu cái gọi là bảo vật, như vậy cần gì phải cướp đoạt hạng nhất?

– Ta hứa hẹn với một người, nhất định phải lấy được hạng nhất của khảo hạch tân sinh lần này! Chỉ là lực lượng của ta không đủ để cho ta làm được điểm này, cũng chỉ có thể phát huy đầy đủ ưu thế của ta!

Tề Nguyên nói không e dè.

Thế lực đồ chơi này không giống với chiến lực, lại càng không giống với lực lượng, có chút Dược sư rõ ràng chỉ là Nguyệt Minh Vương nhưng có thể để Sáng Thế Đế nghe lệnh, đây tự nhiên không phải là bởi vì chiến lực hoặc là lực lượng của bon hắn, là bởi vì bon hắn nắm giữ thế lực.

Thế là một loại nhân tố tổng hợp, bao gồm lực lượng, bao gồm

chiến lực, càng bao gồm bối cảnh, tiền tài, mạng giao thiệp!

Chiến lực của bản thân Tề Nguyên không tính là quá mạnh mẽ, nhưng thế lực hắn nắm giữ lại là không như bình thường, lần này nếu không có Chu Hằng xuất hiện, hắn tất nhiên đoạt được thứ nhất mà không có lo lắng quá lớn, Chu Hằng loại yêu nghiệt này căn bản không thể cân nhắc theo lẽ thường!

Chu Hằng chú ý tới, thời điểm khi hắn nhắc tới "một người", ánh mắt Tề Nguyên lộ ra một vẻ ôn nhu.

Người này, hẳn là người hắn thích?

Chu Hằng lộ ra một chút tươi cười, nói:

– Hảo, ta đáp ứng ngươi!

Hắn không phải bởi vì phần thưởng của đối phương, hay hoặc là nhân tình của Tề Nguyên, mà là bởi vì một ít si tình, để hắn nghĩ tới Hoặc Thiên chư nữ.

Nếu các nàng có yêu cầu như vậy, mình cũng sẽ làm như thế?

– "Đa tạ!

Tề Nguyên hơi hơi khom người, tỏ lòng biết ơn.

– Tiểu nha đầu, đi thôi!

Chu Hằng đi kéo Khương Tử Sương.

– Nhưng Điềm Điềm còn không có ăn đủ a!

Tiểu nha đầu đang vùi đầu trên bàn liền ngẩng đầu lên, khuôn mặt nhỏ nhắn dính đầy mảnh vụn thức ăn, dùng ánh mắt ủy khuất nhìn Chu Hằng, giống như một tiểu Cẩu.

– Không sao, có thể để Nguyệt Cơ thay mặt chăm sóc nàng, Chu huynh đi săn bắn cùng ta, như thế nào?

Tề Nguyên đề nghị với Chu Hằng.

– Đi!

Chu Hằng lại là dứt khoát.

Tiểu nha đầu mặc dù có thời điểm rất đáng yêu, nhưng cũng có thời điểm làm đầu hắn to đùng, hiện tại có người trông coi thay hắn, hắn là cầu còn không được.

– Tiểu nha đầu, nhớ rõ phải ngoan!

Hắn phân phó nói.

– Nhưng Điềm Điềm đã thật biết điều, không thể ngoan nữa nha!

Khương Tử Sương dùng giọng điệu bất đắc dĩ nói.

Không để ý tới tiểu nha đầu ngạo kiều kia, Chu Hằng cùng Tề Nguyên rời khỏi "doanh địa", bắt đầu tìm kiếm yêu thú để đánh chết.

Thân phận của Tề Nguyên làm Chu Hằng rất tò mò, dù sao đạt tới cấp độ như hắn cũng không phải chỉ có đầu óc, chỉ có mị lực từ nhân cách là được, bản thân cần nắm giữ "thế" nhất định, nếu không ai sẽ để ý đến hắn?

Tề gia, hẳn là một đại gia tộc trong phạm vi Đại Nguyên Học Phủ!

Năng lực quan sắc của Tề Nguyên rất mạnh, lập tức cười nói:

– Đã quên nói cho Chu huynh, tổ tiên Tề gia ta chính là một trong những người đặt móng cho Đại Nguyên Học Phủ này, gia tổ trước mắt là một vị viện trưởng trong Đại Nguyên Học Phủ!

Quả nhiên!

Chu Hằng trong lòng gật đầu, tên này nếu là chỉ muốn tiến vào Đại Nguyên Học Phủ liền rất đơn giản, đường đường là con cháu viện trưởng đi vào còn cần khảo hạch?

Chỉ là không biết đến tột cùng tên này coi trọng cô nương nhà nào, không ngờ si tình như thế, tổn hao làm ra động tĩnh lớn như vậy!

Tuy rằng học phủ cũng không có quy định người khảo hạch không thể kết minh, chỉ là dùng tới thủ đoạn như vậy dường như trái ngược với chọn lựa nhân tài ưu tú nhất, cho dù hắn là con cháu của phó viện trưởng, khẳng định cũng sẽ nhận được một ít chỉ trích.

Rất nhanh, hai người liền tới một cái cửa động tối tăm rậm rạp.

– Đây là ổ Hoàng Nghĩ, bên trong là Tượng Hoàng Nghĩ làm cho người Minh giới chán ghét nhất, tuy rằng thân thể chiến lực của Tượng Hoàng Nghĩ không mạnh, nhưng số lượng thật sự nhiều lắm, sau khi Tượng Hoàng Nghĩ tràn ra như thuỷ triều, ngay cả Tinh Thần Vương cũng đều phải nhức đầu!

Tề Nguyên nói.

Chu Hằng lại là mỉm cười, với hắn mà nói, chỉ cần ở cảnh giới Minh Tiên, như vậy chiến thuật biển người căn bản vô dụng! Hắn cười nói:

– Vậy không cần lãng phí thời gian, trước tiên tăng điểm của ngươi lên, bằng không hạng nhất này ngươi không ngồi yên a!

– Chu huynh có nắm chắc như vậy?

Tề Nguyên cuối cùng lộ ra một chút vẻ kinh ngạc.

Đây chính là tổ Hoàng Nghĩ a, không phải sào huyệt của Tinh Thần Vương còn nguy hiểm hơn ổ Tinh Thần Vương bình thường sao, sau khi đi vào thực sự có khả năng ra không được nữa!

Chu Hằng chỉ là mỉm cười, dưới chân vừa động, đã là đi vào trong sơn động.

Đây mặc dù là hang kiến, nhưng sơn động lớn đến thái quá, bởi vì đây là Tượng Hoàng Nghĩ, mỗi một đầu đều có hình thể như voi, tự nhiên sẽ đào hang động vô cùng lớn, nếu không chúng nó cũng không thể thông hành.

Trong phạm vi đại trận mở ra cho những người khảo hạch này, cũng chỉ có một Tượng Hoàng Nghĩ như vậy, chỉ là ai cũng không dám dễ dàng đặt chân tới nơi này, chính là đội ngũ hơn một ngàn người cũng có thể bị biển kiến vô tận nuốt sống!

Tề Nguyên hiện tại thực sự không biết Chu Hằng đến tột cùng là có thực lực mạnh tới nghịch thiên, hay tự tin cuồng ngạo quá mức.

Một con Tượng Hoàng Nghĩ bò ra, sau khi phát hiện Chu Hằng, lập tức phát khởi công kích hướng về hắn. Tốc độ của nó thật nhanh, căn bản không giống một con kiến, mà là một con châu chấu.

Chu Hằng tiện tay đánh ra một quyền, hào quang màu vàng diệu động, bành, dưới đòn nghiêm trọng, con yêu thú này lập tức hấp hối. Hắn đi nhanh tới trước, không ngừng chút nào.

Mạnh, quá mạnh mẽ!

Tề Nguyên coi như là người đã thấy qua rất nhiều việc, gia gia hắn có thể đảm nhiệm phó viện trưởng của Đại Nguyên Học Phủ, bản thân lại là tồn tại Thiên Hà Vương, trong gia tộc cũng không thiếu cao thủ phất tay liền có thể huỷ diệt toàn bộ đàn Tượng Hoàng Nghĩ.

Nhưng đồng dạng là Minh Tiên, một quyền liền có thể đánh cho yêu thú cùng giai hấp hối, chiến lực này liền quá kinh khủng!

Hắn hoàn toàn tin tưởng, nếu không phải là Chu Hằng muốn để lại điểm cho hắn, một quyền này đánh ra thì Tượng Hoàng Nghĩ kia tuyệt đối đã chết!

Tuy nhiên, loại chiến lực thân thể này tuy mạnh, nhưng chặn được sự vây công của Tượng Hoàng Nghĩ sao? Nên biết rằng Tượng Hoàng Nghĩ đáng sợ chưa bao giờ là một chiến lực, mà là số lượng kinh khủng a!

Tề Nguyên cũng không sợ, hắn dám đến địa phương nguy hiểm này cùng Chu Hằng, bản thân chính là có mười phần nắm chắc, có thể an toàn rời đi. Tuy nhiên, Chu Hằng hẳn không có bảo vật như vậy trong người, hắn dựa vào cái gì mà nắm chắc như thế?

Trên người của thanh niên nhân này, cất giấu bao nhiêu bí mật chứ?

Tề Nguyên không khỏi càng thêm tò mò về Chu Hằng, tâm tính cũng có biến hóa, sinh ra ý tưởng chủ động giao hảo.

Một đầu Tượng Hoàng Nghĩ chết đi, giống như Tinh Tinh Chi Hỏa, lập tức lửa cháy lan ra dấy lên hỏa hoạn, chỉ nghe thanh âm ùng ùng vang lên, toàn bộ sơn động đều đang chấn động.

Ở Phàm giới, có câu như vậy để hình dung võ giả Luyện Thể Cảnh, chính là nghe thấy kiến động như sấm dậy, đại biểu cho thực lực đại thành, có hi vọng phá vỡ mà vào Tụ Linh Cảnh. Tuy nhiên, hiện tại thật đúng là kiến động như sấm, bởi vì số lượng nhiều lắm, mà Tượng Hoàng Nghĩ cũng quá lớn!

Bầy kiến đen ngòm xuất hiện, cảnh tượng rậm rạp chằng chịt kia đủ để cho một ít người nhát gan lập tức sụp đổ!

Trên mặt Tề Nguyên không khỏi biến sắc, trên người hắn có cấm khí có thể tự động kích phát, hình thành tầng phòng ngự chặn công kích của cấp bậc Tinh Thần Vương, trước khi lực lượng ở trong đó tiêu hao hết liền có thể luôn luôn bảo vệ hắn!

Nhưng hắn hoài nghi, cấm khí này có thể duy trì mấy giây dưới sự công kích của bầy kiến!

Để hắn bớt lo chính là, hắn còn có một món bảo vật truyền

tống, lưỡng khí mẫu tử, tử khí vừa khởi động có thể trở lại chỗ mẫu khí. Mà mẫu khí trước mắt ở ngay tại trong doanh địa, chỉ cần cấm khí trên người có thể làm cho hắn có một tia thời gian phản ứng, hắn sẽ thoát thân an toàn.

Hắn nhìn về phía Chu Hằng, muốn biết tên này đến tột cùng có năng lực gì có thể đối kháng với bầy kiến với số lượng như thế!

Chu Hằng mỉm cười, phát động Tử Diễm Thiên Long, ông, khí thế cuồn cuộn tràn đầy, không thể đỡ, bành bành bành, tất cả Tượng Hoàng Nghĩ đều ngã nhào đầy đất, cái bụng hướng lên trời!

Tròng mắt, đầu lưỡi của Tề Nguyên lập tức đều trợn trừng ra ngoài.

Chương 868: Điểm tăng vọt

Vương trong võ giả! Không, Vương trong võ giả cũng không lợi hại như vậy!

Vương trong võ giả có thể lấy khí thế áp bách đối thủ, có hiệu quả không chiến mà khuất phục được đối thủ, nhưng tuyệt đối không thể khiến cho võ giả cùng cảnh giới hoặc là yêu thú hoàn toàn mất đi lực chống cự.

Trách không được hắn dám tiến vào ổ Hoàng Nghĩ, cũng trách không được hắn một chút bụi cũng không có! Trên thực tế, nếu Chu Hằng sớm biết cái ổ Hoàng Nghĩ này, như vậy chỉ cần càn quét nơi này một lần, độ cao của hắn người khác nhìn vào chỉ biết bại lui, vĩnh viễn không có khả năng đuổi theo kịp.

Sau khi Tề Nguyên sửng sốt một chút, mới tế ra một thanh trường kiếm màu đỏ thẫm, xoạt xoạt xoạt, một kiếm chém xuống giết chết một đầu Tượng Hoàng Nghĩ.

Đây là một thanh hung khí tràn ngập sát khí sắc nhọn, một kiếm đâm trúng chỗ yếu hại là có thể khiến cho Minh Tiên thần hồn câu diệt!

Chỉ là hắn có thể một kiếm giết chết một đầu Tượng Hoàng Nghĩ, nhưng mỗi một kiếm đâm ra đều phải vận chuyển toàn lực, bằng không, mũi kiếm này sao có thể đâm xuyên người Tượng Hoàng Nghĩ được. Hắn giết cũng nhanh đó, nhưng còn kém xa Chu Hằng dùng khí thế đánh ngã một mảnh, cũng vì mỗi lần phải toàn lực xuất kiếm, không bao lâu thì đã đổ mồ hôi.

Bởi vì luôn phải xuất lực giống nhau cho nên cánh tay phải cũng đã đau nhức, thập phần khó chịu. Nhìn điểm tăng vọt như bay, hắn làm sao kêu ngừng được, cũng không thể không biết xấu hổ mà kêu ngừng lại.

Người ta đã chấn cho yêu thú choáng váng cho hắn giết, hắn còn kêu người ta chậm lại một chút, không phải rất khiếm nhã sao?

Trên đời này thực sự có yêu nghiệt a, dùng khí thế giết yêu thú còn nhanh hơn hắn dùng kiếm bổ ra, điều này làm sao hắn chịu nổi chứ?

Rất lợi hại! Lợi hại quá mức rồi!

Tề Nguyên từ trước đến nay tự cho mình là trí giả, khinh thường mãng phu chỉ thích tranh đấu tàn nhẫn. Hắn vốn đã liệt Chu Hằng vào hàng ngũ mãng phu này rồi. Nhưng bây giờ hắn mới biết mình lầm to rồi.

Đây căn bản không phải mãng phu, mà là yêu quái!

Trong cùng cảnh giới. Ai có thể là đối thủ của người này?

Người bạn này, hắn nhất định phải kết giao!

– Chu huynh, ngươi nghỉ ngơi một chút đi, ta theo không kịp! Cuối cùng hắn cầu xin khoan dung!

Tượng Hoàng Nghĩ không sợ chết, giống như thủy triều bình không ngừng trào ra, nhưng mà trào ra nhiều hơn nữa cũng vô dung, không phải đều bị khí thế của Chu Hằng chấn cho trực tiếp nổ vun sao? Nếu chúng là Tượng Hoàng Nghĩ chân thật, nói không chừng thà rằng chuyển nhà cũng không chịu đi trêu chọc sát tinh này. Nhưng đám Tượng Hoàng Nghĩ này chỉ do đại trại biến ảo ra, nào biết thoái nhượng?

ads

Bởi vậy, chúng nó từng đợt từng đợt trào ra tìm chết.

Chu Hằng mỉm cười, hắn mới đến, cần một minh hữu tìm hiểu tin tức tinh vực phụ cận thay hắn. Ít nhất phải biết vị trí của Thái Hư nhất mạch, còn có… Thiên Mệnh Chân Quân gì kia nữa, đúng, hiện tại người Thái Hư nhất mạch nắm quyền, đó là

người nào.

Trọng điểm của hắn đương nhiên là tu luyện, loại chuyện tìm hiểu tin tức này cần có người khác làm thay.

Minh giới quá lớn. Lớn đến nỗi thế lực ở đây chi chít như sao trên trời, tin tức truyền ra cũng vô cùng khó khăn, bởi vậy hắn cần một người tiền của dồi dào làm thay hắn.

Tề Nguyên chính là lựa chọn tốt nhất, chẳng những hậu trường khá mạnh, hơn nữa còn là một người thông minh.

Người thông minh rất ít làm chuyện ngu xuẩn. Hợp tác với nhau thì hai bên đều có lợi.

– Ta có thể dừng lại, nhưng đám kiến lớn này sẽ không dừng lại đâu. Ngươi muốn làm như vậy. Chu Hằng cười nói.

– Thôi bỏ! Tề Nguyên liền vội vàng nói. Hắn mặc dù có cấm khí hộ thân, nhưng mà đồ chơi này dùng thì mất, tài liệu chế tạo lại đắt vô cùng, có thể không dùng thì tự nhiên không nên dùng.

Mệt thì mệt đi, dù sao cũng đáng.

Tề Nguyên không lên tiếng nữa, chuyên tâm giết quái.

Hắn chưa từng nghĩ qua, giết hung thú lại mệt như vậy! Nhưng nhìn con số trên chiêu sinh bài không ngừng nhảy lên, trong lòng hắn lại vô cùng thoải mái, căn bản không dừng được a!

Sau nửa ngày bầy kiến cũng không xuất hiện nữa, số lượng giết được đã lên tới con số kinh khủng hơn 4 vạn con.

Một con Tượng Hoàng Nghĩ có thể tăng 5 điểm, hơn bốn vạn con lên tới 20 vạn phân à.

Sau khi Chu Hằng đợi điểm Tề Nguyên vượt qua hắn, hắn tùy ý ra quyền, giết chết một nửa Tượng Hoàng Nghĩ còn dư lại. Kể từ đó, điểm của hai người bọn họ giống như thiên thần vậy, chỉ có thể nhìn lên mà căn bản không thể vượt qua.

Cho dù có Chu Hằng giúp giết hộ một đám, Tề Nguyên vẫn tốn nửa ngày nữa mới giết chết hết Tượng Hoàng Nghĩ, mà hai cánh tay của hắn đau nhức nhấc lên không nổi.

– Hắc hắc, ta bây giờ có 14 vạn 6000 phân à! Tề Nguyên có chút hưng phấn nói, chỉ ngày hôm nay đã khiến điểm của hắn

tăng lên gấp mấy lần! Nên biết rằng, tuy rằng ngày hôm qua điểm của hắn đột nhiên tăng vọt, nhưng là do hắn bỏ cái giá lớn mua chiêu sinh bài của người khác mà thôi.

Nhưng một mình Chu Hằng đã giúp điểm của hắn tăng gấp đối, điều này cho thấy Chu Hằng cường đại mức nào?

– Chu huynh, người bạn như ngươi ta nhất định kết giao! Hắn nhếch miệng cười chân tình.

Hắn tin tưởng Chu Hằng ngày sau nhất định nhất phi trùng thiên, mà nửa ngày ở chung với nhau, hắn cũng biết tính cách của Chu Hằng, hắn không phải là người lấy oán trả ơn.

Hiện tại đầu tư cho Chu Hằng một chút, ngày sau sẽ có hồi báo gấp mười, gấp trăm lần! Chu Hằng cũng cười cười, hắn cố ý triển lộ thực lực là để thuyết phục Tề Nguyên, để mình có lợi thế, cho nên địa vị song phương ngang nhau, nếu không làm sao nói tới chuyện hợp tác, kết mình?

Hợp tác và kết minh chỉ diễn ra dưới tình huống thực lực các bên ngang nhau.

– Hiện tại công bố danh sách điểm và địa điểm top 10! Đúng lúc này, thanh âm dường như có mặt khắp nơi kia vang lên, ý nghĩa ngày thứ tám chấm dứt.

– Thứ nhất, Tề Nguyên, 14 vạn 6741 phân, Hằng Hà Cốc!

– Thứ hai, Chu Hằng, 14 vạn 2435 phân, Hằng Hà Cốc!

– Thứ ba, Chúc Mộc Lam, 3 vạn 3514 phân, Kim Kiếm Khê!

"…" Thanh âm vang vọng mỗi một góc, vô luận ngươi ở đâu cũng có thể nghe được mồn một, mà sau khi mọi người nghe được đều sợ ngây cả người.

Sao lại thế này?

Top 1, top 2 sao lại cách top 3 xa như vậy. Hằng Hà Cốc, Hằng Hà Cốc… gần đó có một tổ Hoàng Nghĩ, chẳng lẽ, hai vị ngày càn quét cả tổ sao?

Xít, càn quét tổ kiến, chuyện này cũng quá khoa trương đi! Cần xuất động bao nhiêu người mới có thể dẹp yên một cái tổ kiến đây?

Bằng không điểm sao lại cao như vậy? Cho dù chém giết Tinh Thần Vương, mỗi một con cũng chỉ có 1000 phân, làm sao có thể khiến điểm của hai người trong nháy mắt bỏ bỏ xa người đứng thứ ba hơn 10 vạn phân chứ?

Tuy rằng khảo hạch còn có hai ngày nữa mới chấm dứt, nhưng thắng bại đã định! Thật không nghĩ tới, hai người thứ hạng đầu không ngờ không có một trong năm người được công nhận mạnh nhất Chúc Mộc Lam.

Ưu thế như vậy, cho dù hai ngày sau Chu Hằng và Tề Nguyên nghĩ ngơi thì bọn họ cũng có thể cười tới cuối cùng.

– Trở về đi!

Hai người Chu Hằng rời khỏi động kiến trở về doanh trại.

Tuy rằng Tề Nguyên có thể dùng Bảo khí truyền tống thuấn di, nhưng mà nó chỉ mang được một người, dù sao hiện tại cũng không vội, cho nên không cần thiết.

Mười mấy phút sau, bọn họ về tới doanh địa, nhưng đầu tiên đập vào mắt người người nằm bò, không ít người bị thương, vô cùng chật vật.

– Đại thúc! Đại thúc! Khương Tử Sương vừa kêu vừa vọt tới:
– Hù chết Điềm Điềm, bị phá hư…!

Nàng vừa sợ lại vừa ủy khuất, ngay cả lời cũng nói không rõ.

Trên mặt ngọc của tiểu nha đầu còn in một dấu tay, mặt cũng sưng lên.

Sau khi Chu Hằng liếc qua một cái, sắc mặt lập tức lạnh xuống, nhiệt độ xung quanh lập tức tụt mạnh, từng người đều cảm thấy lạnh lẽo.

– Sao lại thế này? Hắn lạnh lùng nói, ánh mắt nhìn về phía Nguyệt Cơ đi theo Khương Tử Sương đến.

Nguyệt Cơ không khỏi cứng lại, áp lực nặng nề khiến cho nàng khó thở! Trong lòng nàng hoảng hốt, nên biết rằng nàng chính là Minh Tiên 49 tướng, lần này môn phái phái tới bảo hộ và trợ giúp Tề Nguyên.

Nhưng mà một ánh mắt của Chu Hằng không ngờ khiến cho nàng thiếu chút nữa tắc thở, làm sao không khiến cho nàng kinh hãi chứ?

Khó trách Tề Nguyên lai nói mình không phải là đối thủ của hắn, hai người chênh lệch mấy ngàn lần, mấy vạn lần!

– Có người tập kích chúng ta, mục đích là cướp sạch chiêu bài của chúng ta. Nàng không dám giấu giếm, lập tức trả lời. – Ai?

– Ta không biết, nhưng khi chiến đấu nghe bọn họ gọi người

cầm đầu là Long thiếu!

Long thiếu?

Chu Hằng và Tề Nguyên nhìn nhau một cái, trong đầu đều hiện ra một người.

Bàng Thiếu Long!

Thông báo trước đó không lâu, người này lần đầu giết vào tốp 10, hơn nữa vị trí địa vực cũng giống bọn họ. Tuy nhiên người này vừa vặn xếp thứ 10 danh, Chu Hằng còn tưởng rằng người này vốn là cao thủ xếp sau mười, nhưng hiện tại xem ra, hắn cũng giống như Tề Nguyên, đều thông qua thủ đoạn khác.

Khác biệt ở chỗ, Tề Nguyên là bỏ lượng lớn tiền tài, xem như một người muốn đánh, một người chị bị đánh, mà người này lại khác, hắn hoàn toàn dựa vào cướp bóc chiêu bài để tăng điểm của mình.

– Bàng Thiếu Long… Có thật là hắn không? Tề Nguyên thì thào nói.

– Ngươi cũng biết người này? Chu Hằng hỏi.

– Ta biết Bàng gia, một cái gia tộc mới quật khởi, dã tâm không nhỏ! Tề Nguyên ngẫm nghĩ một lát rồi nói: – Gia tộc này… Nghe nói có chút quan hệ với một người nắm quyền ở Đại Hà Học Phủ, mấy chục năm gần đây hay buôn lậu, tích lũy không ít tài phú!

Buôn lậu!

Bởi vì sử dụng Tinh Môn tới hai tinh viên chẳng những mất lượng lớn tiền tài, mà lại chỉ được mang theo rất ít đồ, mang nhiều hơn thì phải nộp thuế.

Thuế suất rất cao, bởi vậy ở trên Độ Dương Tinh rất ít xuất hiện đặc sản của những tinh cầu khác, có xuất hiện thì cũng bán rất đắt, không có sức cạnh tranh gì. Tuy nhiên, có người dùng mánh khóe xây Tinh Môn riêng, bởi vậy trốn được thuế, thu được lượng lớn tiền tài.

Chuyện này thực ra tương đương với đang đào góc tường Đại Hà Học Phủ, bởi vậy người đồng ý làm chuyện này ít nhất phải là Phó viện trưởng Đại Hà Học Phủ!

Nếu Bàng gia thật sự buôn lậu, như vậy gia tộc này nhất định có bối cảnh ở cao tầng của Đại Hà Học Phủ, rất không đơn giản!

– Tề huynh muốn rút lui? Chu Hằng lạnh nhạt nói.

– Ha ha ha ha, Chu huynh quá coi thường ta rồi! Sau khi Tề Nguyên cười to vài tiếng, lộ ra chiến ý lạnh lẽo.

Tề gia chính là một trong số ít thế gia của Đại Nguyên Học Phủ, làm sao dung thứ người khác cưỡi lên cổ mình chứ? Tề gia chính là thế gia của Đại Hà Học Phủ, cũng không phải thế gia phụ thuộc gì.

Nơi này có quy củ của nơi này! – Vậy chúng ta đi tìm bọn họ đòi nợ đi!

Chương 869: Long thiếu

Người hành hung rời đi không bao lâu, cộng thêm người đông tới 200, nhiều người như vậy cho nên trở thành mục tiêu rất rõ ràng.

Chu Hằng ôm Khương Tử Sương, Nguyệt Cơ theo sát Tề Nguyên, tận trung làm tốt cương bị bảo tiêu, bốn người bọn họ đi trước báo thù.

Đối với chiến lực của Chu Hằng, Tề Nguyên tự nhiên tuyệt đối tin tưởng, bởi vậy mới mặc kệ Nguyệt Cơ khuyên can đi theo. Hắn chính là đại thiếu gia Tề gia, nếu như bị người cưỡi lên đầu mà còn như con đầu rút đầu thì về sau làm sao còn mặt mũi gặp người đây?

Trên đường, Tề Nguyên có chút tự trách, cho rằng lần bị tập kích này hắn có trách nhiệm lớn nhất.

Bởi vì dựa theo kế hoạch lúc đầu, hắn muốn tới ngày khảo hạch thứ mười mới tập trung thủ hạ mình lại.

Nhưng mà hắn lại để trăm tên thuộc hạ này cùng xuất động, tản ra khắp nơi thu mua chiêu bài của người khác, hoặc là mua

yêu thú chết của người khác. Mà người bán chiêu sinh bài chủ yếu là người thực lực hữu hạn, tự nhận là không thể thắng tới cuối cùng được mới lựa chọn con đường này, điểm cũng không nhiều, nhưng mà số lượng lại rất nhiều nha.

Ngay từ đầu, Tề Nguyên quyết định ngày thứ mười mới tập trung họ lại, để trong nháy mắt hắn xông lên ngôi vương.

Làm như vậy là vì để hắn tránh cho cây to đón gió, miễn khi lọt vào tốp 10 trở thành mục tiêu của người khác, bởi vì mỗi ngày đều thông báo vị trí của người thuộc top 10.

Hơn nữa, bắt đầu hạ thấp một chút, cũng có thể khiến những người trên bảng cũng không quá nỗ lực, đợi sau khi điểm bị vượt xa thì không còn cơ hội đuổi kịp nữa.

Kế hoạch tốt đấu, nhưng lý luận và thực tế luôn có chút khác biệt, chính hành động thu mua của hắn vẫn bị lộ ra. Có nhiều người không ngại ra tay với thủ hạ của hắn, cướp đoạt chiêu sinh bài.

Sau khi tổn thất mười mấy tên thủ hạ, Tề Nguyên liền quyết đoán rút lại chiến tuyến, tập trung mọi người lại. Bởi vì trên người hắn có cấm khí, đủ để bảo vệ an toàn cho hắn.

Vì thế, sau ngày thứ bảy chấm dứt hắn liền nhất phi trùng thiên, nếu không có tên yêu nghiệt Chu Hằng này, hắn khẳng định đã chiếm ngôi đầu rồi.

Bây giờ xem ra, lựa chọn giống hắn ít nhất còn có một tên Bàng Thiếu Long, vốn người này cũng rất hạ thấp. Nhưng dường như khi nhìn thấy Tề Nguyên bộc phát cảm thấy không thể nhẫn nhịn, cho nên cũng cao sang phách lối.

Thậm chí, hắn còn mang người tới đánh cướp thuộc hạ của Tề Nguyên.

ads

Cũng không biết có phải trùng hợp hay không, vừa vặn là lúc Tề Nguyên và Chu Hằng rời đi.

Đối với loại hành vi cướp đoạt chiêu sinh bài này, Chu Hằng cũng không quá oán giận, dù sao đây là quy tắc học phủ cho phép, nhưng ai bảo bọn chúng nhẫn tâm như thế. Đứa nhỏ như Khương Tử Sương cũng ra tay, điều này khiến cho Chu Hằng phẫn nộ!

– Ngươi không phải có kiếm mẹ ngươi đưa cho ngươi sao, vì sao không dùng? Chu Hằng áp tay lên má tiểu nha đầu, phù văn trị liệu trong Ngũ Hành Phù Văn trị liệu cho nàng.

Hiệu quả cực tốt, một mảnh sáng vàng bao phủ, gò má sưng húp của tiểu nha đầu bắt đầu khôi phục.

– Mẫu thân nói không thể dùng nó đối phó người, sẽ chết người đấy! Khương Tử Sương nghiêm túc nói, nhưng lại khiến cho khớp hàm hơi đau.

Chu Hằng tự nhận là người mềm lòng, chỉ cần ở cùng hắn một thời gian dài. Bất kể là mèo chó hay là người, hắn đều xem như là người mình. Cho nên khi nhìn thấy tiểu nha đầu bị đánh sưng mặt, trong lòng hắn nổi lên sát ý.

– Tiểu nha đầu thật ngoan! Chu Hằng khích lệ nói.

– Đúng vậy, Điềm Điềm ngoan nhất! Khương Tử Sương nắm góc áo Chu Hằng, sau khi trải qua xung đột, rồi bị thương, tinh thần của nàng có chút uể oải, nhỏ giọng nói: – Đại thúc, lúc gặp người xấu kia, ngươi nói cho hắn biết, về sau không được đánh Điềm Điềm nữa nha, Điềm Điềm rất ngoan mà.

Nghe nàng tội nghiệp nói, lửa giận trong lòng Chu Hằng lập tức bùng lên, không thể hạ xuống được, trong ánh mắt lại lưu chuyển hàn mang dọa người.

– Chu huynh, không nên vọng động, tuyệt đối không thể giết người, nếu không ngay cả ta, ngay cả Tề gia cũng không thể

đảm bảo an toàn được cho ngươi đâu. Tề Nguyên vội vàng khuyên, hắn tuyệt đối tin tưởng Chu Hằng có năng lực trong nháy mắt hủy diệt hơn 200 tánh mạng của đối phương, hành trình tiến vào ổ kiến đã để hắn thấy rõ điểm này rồi.

Chu Hằng xoa xoa đầu Khương Tử Sương, cười nói: – Sẽ không, về sau không có người đánh Điềm Điềm nữa! Điềm Điềm ngoan như vậy, ai cũng không được đánh Điềm Điềm!

Tiểu nha đầu nhoẻn miệng cười, chỉ là động thương, miệng lại co giật, có vẻ thống khổ.

Chu Hằng mặt lạnh như băng, ánh mắt băng lãnh.

Cho dù không giết người, hắn cũng để người đó sống không bằng chết.

Tề Nguyên thở dài, không khuyên nữa, chỉ cần Chu Hằng không giết người là được rồi, về phần bị thương bao nhiêu người, bị thương nặng cỡ nào, chỉ cần hắn không chết, Tề gia có thể chống được, hơn nữa, bị thương ở trong này không phải rất bình thường sao?

Sau một tiếng truy kích, Chu Hằng dừng bước, từ trên cao nhìn xuống đám người đóng trú tại một sơn cốc.

Nhân số khoảng một trăm, xung quanh có trạm canh gác, trung tâm có một cái lều lớn, nếu không phải bọn họ truy đuổi, Chu Hằng nói không chừng đã cho rằng bọn họ đã về tới trận doanh của mình rồi.

Xem ra, người có ý giống Tề Nguyên đại thiếu là không ít à.

Chu Hằng nhìn Tề Nguyên, Tề Nguyên có chút thẹn quá hóa giận, nói: – Người nọ vừa nhìn đã biết không tốt lành gì rồi, ngươi xem lều trại kia, tuy vải bọc dệt bằng sợi Hồng Ảnh Chu Ti, nhưng ta có thể cam đoan với ngươi, nhiều nhất chỉ có 2000 phân, nhưng mà phải mất mười mấy vạn Đại Hà tệ mới mua được! Mà lều trại của ta hoàn toàn được dệt từ Hồng Ảnh Chu Ti vạn năm, hoàn toàn không cùng một cấp bậc!

Tên này quả nhiên là đại thiếu gia a, không phải hắn giải thích, Chu Hằng còn không biết cái lều trại kia lại đáng tiền như vậy! Tuy nhiên vị Long thiếu này là Bàng Thiếu Long của Bàng gia à, nhà giàu mới nổi quả thật không thể so được với Tề gia nội tình thâm hậu, , vừa so ra là biết nội tình chênh lệch bực nào rồi.

Chu Hằng ôm tiểu nha đầu nhảy tới, người đạp trên vách cốc như đạp trên đất bằng, cho dù mất đi năng lực phi hành, nhưng Minh Tiên muốn trèo đèo lội suối thì vẫn dễ như trở bàn tay.

– Thiếu gia, thật sự muốn khai chiến với Bàng gia sao? Nguyệt Cơ có chút bận tâm hỏi.

Tề Nguyên ngạo nghễ nói: – Ta Tề gia không phát uy, Bàng gia hắn thật sự cho rằng có thể sánh ngang với Tề gia ta sao, sao phải sợ?

– Nguyệt Cơ lo có thể sẽ dẫn động người Đại Hà Học Phủ ra hay không thôi.

– Bọn họ chỉ là chó, là công cụ kiếm tiền của người ta, chỉ cần vẫn có thể tiếp tục kiếm tiền, người sau lưng kia sao có thể xuất đầu thay bọn họ? Mệnh nô tài, từ ngày bọn họ làm nô tài thì đã định rồi. Tề Nguyên khinh thường nói.

Nguyệt Cơ không nói gì thêm, nàng là Minh Tiên 47 tướng, ở trong này cũng có thể xếp vào top 10, nhưng mà chỉ giới hạn ở trong này thôi, sau khi rời khỏi nơi này, nhiều nhất nàng chỉ là đồ chơi của Tề Nguyên, sao có thể lắm miệng đây!

Hưu, Tề Nguyên cũng xuống núi, Nguyệt Cơ theo sau, hơi chậm lại một bước, vừa không vượt qua, lại có thể bảo vệ được.

Chu Hằng hạ xuống, thình thịch, hắn không hề che giấu ý tứ hành hung của mình, chân đạp xuống đất khiến cho toàn bộ sơn cốc rung lên.

– Ai!

– Kẻ nào tới đây, mau báo tên ra.

Đám người canh gác gần đó lập tức kêu lên vọt lại, đó là hai trung niên hán tử, một vừa cao vừa gầy, một người vừa lùn vừa béo, nhưng mà khuôn mặt giống như đúc, hẳn là huynh đệ thân sinh.

Chu Hằng cười lạnh nói: – Ta tên là Chu Hằng, gọi Long thiếu gì gì của các ngươi lăn ra đây gặp ta!

– Lớn mật! Hán tử cao gầy lập tức tức giận quát một tiếng.

– Nhị đệ, chờ một chút, tên này tên là Chu Hằng a! Hán tử mập lùn kéo đối phương lại. – Cái gì Chu Hằng, chưa nghe nói qua! Hán tử cao gầy giật tay lại.

– Đần độn, ngươi không dùng đầu óc được sao? Hán tử mập lùn muốn đưa tay gõ đầu đệ mình, nhưng tên kia quá cao, hắn lại quá lùn, cho nên không với tới.

Hắn lập tức nhảy lên, bốp, cuối cùng gõ lên trán hán tử cao gầy.

– Ca, ngươi sao lại đánh ta? Hán tử cao gầy vuốt đầu, có vẻ rất

ủy khuất.

– Hắn là Chu Hằng đấy! Hán tử mập lùn gấp gáp kêu to.

Hán tử cao gầy vẻ mặt mờ mịt, đối phương tên là Chu Hằng thì thế nào, dù sao cũng chỉ là cái tên mà thôi.

– Khanh khách cách! Khương Tử Sương lập tức cười không ngừng, may mà khuôn mặt đã hết đỏ, nếu không cười như vậy sẽ rất đau à.

Chu Hằng nhướng mày, nói: – Đi gọi Long thiếu của các ngươi ra đây.

– Ngươi là cái thứ gì vậy, dám bảo Long thiếu chúng ta tới gặp ngươi!

Hán tử cao gầy vẫn không rõ thét lên với Chu Hằng.

– Ngu ngốc, đi mau! Hán tử mập lùn vội vàng ôm lấy hắn chạy về căn lều trung tâm, mà hán tử cao gầy kia vẫn không chịu bỏ qua, còn quay đầu lườm Chu Hằng.

– Hai người này tu luyện công pháp tương hỗ, cho nên mới có

chuyện một người cao gầy, một người mập lùn! Lúc này, Tề Nguyên cũng đáp xuống bên cạnh Chu Hằng, Nguyệt Cơ giống như âm hồn đứng sau lưng hắn.

Có kẻ thù bên ngoài xâm lấn!

Khi người trong doanh nhìn thấy chỉ có Chu Hằng ôm một tiểu nha đầu, cũng không quá chú ý, tuy nhiên sau khi cảnh báo vang lên, toàn bộ doanh địa lập tức sôi trào.

Một nam thanh niên từ trong lều đi ra, phía sau còn có trăm người dung mạo, chủng tộc khác nhau.

Thế giới của võ giả, nam nhiều nữ ít, nơi này lại dương thinh âm suy đến mức một nữ nhân cũng không thấy.

– Đại thúc, chính là người xấu kia! Khương Tử Sương chỉ vào tên thanh niên cầm đầu kia, nói với Chu Hằng: – Đại thúc, ngươi nói với hắn, không được đánh Điềm Điềm nữa, đau lắm đó.

Chu Hằng gật gật đầu, không nghĩ tới người xuất thủ lại là vị Long thiếu kia.

– Chu Hằng, là Chu Hằng đứng thứ hai lúc trước? Tên thanh niên kia đánh giá Chu Hằng, trong ánh mắt hiện lên vẻ khó

hiểu, bởi vì hắn là Minh Tiên 37 tướng, cảm ứng rất rõ khí tức của Chu Hằng phát ra yếu hơn hắn, hơn nữa không phải một chút, mà là rất nhiều!

Nhưng mà Chu Hằng này lại luôn dẫn đầu, cho tới cách không lâu mới bị Tề Nguyên vượt qua? Một tên nhiều nhất chỉ là Minh Tiên 20 tướng có thể làm được điểm ấy sao? Chẳng lẽ sau lưng hắn có thể lực lớn chống đỡ?

Bên trong khu vực quản hạt của Đại Nguyên Học Phủ sở, có đại gia tộc họ Chu sao? Hắn bĩu môi, lại nói: – Ngươi đến đúng lúc lắm, giao chiêu sinh bài ra đây, ta cho ngươi rời đi!

Chương 870: Hành hung

Điều kiện mặc cho ngươi khai sao?

Đúng là có hương vị con nhà giàu mới nổi, đáng tiếc, hắn có thể khai ra điều kiện gì cho Chu Hằng?

Tìm Hoặc Thiên? Mang hắn đi gặp Hoặc Thiên sao? Nói đùa!

Chu Hằng lạnh lùng nhìn đối phương, nói: – Chuyện tranh đoạt chiêu sinh bài ta mặc kệ, nhưng ngươi lại ra tay với một tiểu nha đầu, chuyện này khiến ta nổi giận.

– Nổi giận? Ha ha ha ha, nổi giận?

Vị Long thiếu kia lập tức cười ha hả, còn nhìn trái nhìn phải một chút, để những tên thủ hạ cười khan theo hắn, cũng không biết cười gì.

Hắn mạnh mẽ đưa tay chỉ thẳng Chu Hằng nói: – Ngươi có tư cách gì nổi giận? Ngươi có biết bản thiếu là ai không? Bàng gia đại thiếu! Chỉ cần một câu của bản thiếu, ngươi đi đường

cũng bị người ta chém chết đấy.

Tên này đến tột cùng là thiếu gia đại gia tộc, hay là lão đại lưu manh, mở miệng toàn giọng cường đạo.

– Chu huynh không cần nổi giận, Bàng gia quật khởi chỉ mấy chục năm, trong thâm tâm vẫn không bài tiết được những thứ đê tiện dơ bẩn! Tề Nguyên mờ nhạt nói.

– Ngươi là Tề Nguyên! Vị Long thiếu kia dĩ nhiên là Bàng Thiếu Long, hắn nhìn về phía Tề Nguyên, đột nhiên cười lạnh: – Tề gia thì thế nào, mông lão hổ không sờ được sao? Bản thiếu liền sờ đấy, ngươi làm gì được bản thiếu đây?

– Bàng Thiếu Long, ngươi đây là tự rước lấy phiền phức đấy! Tề Nguyên vẫn rất nhạt nói, dường như khinh thường nói chuyện với đối phương.

– Ha ha ha! Nhà ta bây giờ đã leo lên Phó viện trưởng Đại Hà Học Phủ đấy, Tề gia các ngươi thì tính là cái gì? Bàng Thiếu Long mặt kiêu ngạo, vô cùng ngạo mạn.

Đần độn!

Tề Nguyên thầm nhủ một câu, cũng không còn tâm tình lý luận với một tên ngu.

Bàng gia thật không coi vào đâu, quật khởi chỉ mấy chục năm, căn bản chưa nói tới nội tình! Mà Đại Hà Học Phủ có ít nhất trăm vị Phó viện trưởng, có rất nhiều Phó viện trưởng có ân oán với nhau. Rất dễ nổi lên can qua, huống chi nổi can qua vì con chó của mình!

ads

Mà Tề gia bọn họ lại có được trăm vạn năm kế thừa, lão tổ gia tộc lại là Phó viện trưởng Đại Nguyên Học Phủ, quyền cao chức trọng! Tuy rằng Đại Nguyên Học Phủ thấp hơn Đại Hà Học Phủ một tầng, Tề gia tự nhiên không thể đặt song song với Phó viện trưởng Đại Hà Học Phủ. Nhưng đối phương muốn ra tay đối phó Tề gia cũng phải suy tính hậu quả một chút!

Hơn nữa, Tề gia chẳng lẽ Phó viện trưởng Đại Hà Học Phủ không có hậu trường sao? Nếu như chó đánh nhau, chủ nhân chạy ra can thiệp vậy là phá hư quy củ!

Đương nhiên, Tề Nguyên tuyệt đối không thừa nhận là gia tộc tay sai, bọn họ truyền thừa trên trăm vạn năm, máu người cao quý bực nào?

Ủy khuất một chút cũng chẳng sao. Sớm hay muộn sẽ có một ngày sẽ nhất phi trùng thiên! Tề Nguyên cười với Chu Hằng nói: – Chu huynh cứ việc ra tay, chỉ cần không đánh chết người, tất cả mọi chuyện có ta lo.

Bàng Thiếu Long xuất kích là nhằm vào Tề Nguyên, chỉ là chuyện rất không xảo, không ngờ cũng cuốn Chu Hằng vào. Mặc kệ nói như thế nào. Tề Nguyên nhất định phải đứng ra, bằng không về sau hắn cũng không còn mặt mũi bát nạt lớn nhỏ Tề gia.

Bởi vậy, mặc kệ trong lòng hắn có nguyện ý hay không, hiện tại hắn nhất định phải ủng hộ Chu Hằng.

– Ha ha ha! Tề Nguyên, ngươi đầu có vấn đề sao? Bàng Thiếu Long mặt khinh thường: – Đừng quên. Lúc trước các ngươi đã đại bại một lần! Bây giờ còn muốn khoác lác?

– Lúc trước là do ta và Chu huynh không ở đó! Tề Nguyên mỉm cười.

– Chỉ bằng hai người các ngươi? Bàng Thiếu Long cười ha ha, nhưng lại phát hiện chỉ có một mình mình cười, không khỏi nhìn những thuộc hạ, đám người kia mới hiểu ý vội cười ha hả.

– Một mình ta là đủ rồi! Chu Hằng cắt lời, bây giờ hắn rất

giận, cần phải phát tiết. – Đủ cái em gái ngươi! Một nam nhân khôi ngô vọt ra, vung quyền đấm tới Chu Hằng, quyền phong bắt đầu khởi động, kình phong gào thét. Trên quyền của hắn có xuất hiện 3 điểm đỏ.

Thương thương thương, khi nắm đấm tới trước mặt Chu, 3 điểm đỏ kia phát ra tiệm nhận, hàn quang dày đặc, nhiếp tâm thần người!

Mắt thấy Chu Hằng không né không tránh. Mọi người đều lộ ra vẻ dữ tợn.

Bị tiệm nhận ba điểm đỏ kia đánh trung, cho dù cuối cùng hán tử khôi ngô kia thu hồi một phần lực lượng, thì cũng đủ đánh cho Chu Hằng trọng thương!

Không chết là được!

Bốp!

Đúng lúc này, Chu Hằng tiện tay tát ra, đánh lên mặt hán tử khôi ngô, lực lượng khổng lồ mạnh mẽ đánh cho đối phương dúi xuống đất.

Một tát này lực lượng mạnh tới khủng bố, trực tiếp khiến người kia vùi mặt vào đất, chỉ còn cái cổ lồi ra ngoài, hôn mê

bất tỉnh.

Xít!

Tại sao có thể như vậy?

Mọi người đều hoảng hốt, vừa rồi Chu Hằng đánh ra một kích kia rõ ràng rất tùy ý, không hề hoa xảo, nhưng mà sao lại đánh cho đồng bạn của bọn họ dúi đầu như vậy?

Chu Hằng xem như không có chuyện gì xảy ra bước tới phía Bàng Thiếu Long.

– Bắt hắn lại cho ta! Bàng Thiếu Long nhìn chằm chằm chiêu sinh bài trên tay Chu Hằng, mặc dù có một ít người ra ngoài "săn bắn", nhưng vẫn còn rất nhiều người, cũng không tin nhiều người như vậy không bắt được một mình Chu Hằng!

Chỉ cần có thể cướp đoạt được điểm của Chu Hằng và Tề Nguyên, như vậy hai ngày còn lại chỉ cần hắn tìm một chỗ trốn là được, tuyệt đối ổn định ngồi lên hạng nhất.

Đằng, đằng, đằng!

Trong nháy mắt, hơn mười người từ phía sau Bàng Thiếu Long giết tới, trong lúc nhảy ra, có binh khí rút binh khí, không có binh khí trực tiếp xuất quyền cước đánh tới Chu Hằng.

– Có sợ không? Chu Hằng cúi đầu hỏi Khương Tử Sương.

– Điềm Điềm không sợ! Tiểu nha đầu quả không sợ, ngược lại hưng trí bừng bừng mở to hai mắt.

– Ngươi hãy nhìn cho kỹ đây! Chu Hằng ngẩng đầu lên, tinh quang trong ánh mắt bắn ra bốn phía. Vì lúc trước Chu Hằng cúi đầu nói chuyện, bỏ lỡ cơ hội đột phá tốt nhất, hoặc là nói cơ hội đoạt công, lúc hắn ngẩng đầu lên, hơn mười đạo công kích đã đánh tới, tám thanh binh khí phủ chém xuống đầu hắn, mà hai bàn tay, ba nắm tay đánh tới ngực hắn, ba cái chân đá tới bụng hắn.

Tên này chết chắc rồi! Đương nhiên, chết là cái chắc, khoảng cách gần như vậy căn bản không có khả năng tránh né, ít nhất sẽ bị trúng mười đòn công kích trở nên! Sinh mệnh lực của Minh Tiên cứng cỏi, trừ phi dùng binh khí đặc thù đánh trúng chỗ yếu hại, như vậy bị thương nặng hơn nữa thì cũng chỉ là bị thương, sẽ không trí mạng.

Không chết người là tất nhiên, về phần tàn hay không tàn cũng không sao, Tề gia có thể lo được, chẳng lẽ Bàng gia không lo được sao?

Công kích đủ tàn rồi! Ông! Chu Hằng khẽ trợn mắt, hơn mười công kích lập tức hơi khựng lại. Dường như thời gian đọng lại, trong nháy mắt động tác cứng lại, quỷ dị vô cùng.

Lại tới nữa, lại là chiêu này!

Tề Nguyên cả kinh kêu lên trong lòng, hắn không phải lần đầu tiên nhìn thấy chiêu này. Lúc ở tổ kiến, Chu Hằng đã từng dùng một chiêu này san bằng toàn bộ ổ kiến.

Bốp! Bốp! Bốp! Bốp!

Chu Hằng tùy ý xuất chưởng, mỗi một chưởng tát bay một người, từng cái răng nanh bay ra, từng ngụm máu tươi vọt lên. Hắn ra tay rất nặng, một chưởng đánh gãy toàn bộ răng nanh, ngay cả khuôn mặt cũng biến dạng!

Nếu không phải lúc này không thể giết người. Với lửa giận lúc này của Chu Hằng, khẳng định một chưởng đã tát cho bọn người kia thần hồn câu diệt rồi.

Có được Ngũ Hành Phù Văn, hắn hoàn toàn có thể làm được điểm này! Sau khi tát hơn mười cái, toàn bộ người đều bị đánh bay, mặt đất nhuộm đỏ máu tươi, còn có từng chiếc răng, nhìn mà ghê người.

Người ở đây cũng không phải chưa từng thấy máu tươi đầy đất. Giết người cũng không phải chuyện ly kỳ gì, nhừng mà khi nhìn thấy Chu Hằng mặt không chút thay đổi đánh cho đám người kia gãy hết răng, không biết vì trong trong lòng bọn họ dâng lên một cỗ hàn khí.

– Oa, đại thúc ngươi thật lợi hại! Khương Tử Sương vỗ tay khen, tiểu nha đầu cũng không sợ tràng cảnh máu tươi này.

Chu Hằng mỉm cười, cũng không nói lời nào, chỉ đưa mắt nhìn chằm chằm Bàng Thiếu Long.

– Thất thần làm chi. Lên cho ta! Lên cho ta a! Bàng Thiếu Long bị ánh mắt của Chu Hằng khiến cho tim mật phát lạnh, không ngừng lui về phía sau, cũng quát lên: – Các ngươi đều là rác rưởi sao?

Dưới ảnh hưởng của hắn, mọi người không dám không nghe, lại mười mấy người vọt tới Chu Hằng, chỉ là lúc này bọn họ mặt đều ngưng trọng.

Ông!

Khi bọn hắn vọt tới trước người Chu Hằng, chẳng khác nào nhóm người trước, động tác cứng lại, ngay cả một ngón tay cũng không nhúc nhích được. Bốp! Bốp! Bốp! Bốp!

Chu Hằng tiện tay tát ra. Một lần tát bay một người, máu tươi và răng bay loạn, mỗi người đều bị tát cho hôn mê bất tỉnh, gục dưới đất như chết.

Cái này, không chỉ Bàng Thiếu Long lui về sau. Những người khác cũng sợ hãi không ngừng lui lại.

Hung thần!

– Bắt hắn lại cho ta! Đám rác rưởi các ngươi, ăn của ta, dùng của ta, hiện tại là lúc các ngươi phải cống hiến, các ngươi còn sợ gì? Bàng Thiếu Long túm vạt áo một tên đẩy hắn ra, còn đá mông người kia một phát.

Đám thủ hạ Bàng gia đều bất đắc dĩ, hiện tại nếu bỏ lại Bàng Thiếu Long chạy trối chết, vậy thì khi ra ngoài thì cái mạng cũng không còn.

Lên đi, ít nhất Chu Hằng không dám giết người!

Mấy chục người còn lại đều hét lớn một tiếng, vọt tới Chu Hằng, mà Bàng Thiếu Long lại quay đầu bỏ chạy, hắn không thể để mất điểm, cho nên phải chạy trốn.

Thình thịch!

Chỉ là hắn mới chạy ra mười mấy bước, liền cảm giác sau lưng có một đạo kình phong đánh úp lại, thế tới rất nhanh, khiến hắn không kịp phản ứng, lực lượng cường đại mạnh mẽ đánh hắn ngã xuống đất.

Lúc này, hắn mới phát hiện mình bị một người đụng vào, mà người kia đã hôn mê, rõ ràng là thủ hạ của hắn.

Hắn hoảng sợ quay đầu nhìn, chỉ thấy Chu Hằng đang ở cách đó không xa tươi cười nhìn hắn, rõ ràng rất ôn hòa, nhưng mà hắn lại thấy vô cùng kinh khủng. Hắn vội vàng bò dậy, chỉ cảm thấy toàn thân đau nhức, ngực muốn nôn máu. Vù!

Hắn vừa mới bò lên, liền nhìn thấy một đám bóng người bay tới, Bàng Thiếu Long căn bản không kịp phản ứng, chỉ cảm thấy ngực liên tục bị từng bóng đen kia đập lên.

– Oa… Hắn mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi, liên tục lui về phía sau mười mấy bước, mặt trắng bệch. Đoàn bóng đen kia đều là thủ hạ của hắn, sau khi bị va chạm liền hô mê bất tỉnh.

Bàng Thiếu Long cắn răng một cái, thò vào ngực lấy ra một quả cầu màu xám tro, ông, một bóng xám mở ra bao bọc lấy hắn.

Đây là bảo vật gia tộc ban cho hắn, tên là Ám Ảnh Quang Tráo, chịu được công kích cấp bậc Tinh Thần Vương! Tuy nhiên, đó cũng không phải Bảo khí, mà là thuộc loại cấm khí dùng một lần, dùng hết lực lượng trong đó, như vậy cái cấm khí này sẽ hỏng, không thể bổ sung năng lượng.

– Ha ha ha ha, đến đây, đến đi, để ta xem ngươi làm gì được ta? Bàng Thiếu Long phách lối cười ha hả. – – – – – oOo- – – – –

Chương 871: Phá Cấm Cầu

Hưu!

Chu Hằng ném một người vào, thình thịch đập lên người Bàng Thiếu Long, nhưng quang ảnh màu xám tro chớp động, mạnh mẽ chấn bay người kia ra ngoài, hai cổ lực lượng đủ chấn động, tên xui xẻo kia nát xương.

– Thế nào? Thế nào? Bàng Thiếu Long cười to nói, vỗ vỗ ngực mình nói: – Có bản lĩnh đánh ta đi a! Ngươi đánh được sao? Ngươi có thể sao?

– Hôm nay ngươi không giết chết bản thiếu gia, sau khi ra ngoài bản thiếu gia nhất định giết chết ngươi!

– Chẳng những là ngươi, còn có thân nhân, bằng hữu của ngươi! Hắc hắc, ngươi tốt nhất là có mấy con vợ xinh đẹp, bản thiếu sẽ khiến nàng chết trước mặt ngươi.

Tên này giống như chó điên kêu lên, hung ác đe dọa.

Trong mắt Chu Hằng lưu chuyển sát khí, hắn hận nhất là có người dùng thân nhân của hắn để uy hiếp hắn, chuyện này đã xúc chạm tới giới hạn của hắn! Lẽ ra, giữa hai người cũng không có ân oán gì, chỉ là một lần xung đột lại thù kết.

Con đường cường giả, nhất định tràn đầy gai góc, còn có máu tươi, còn có Sát Lục! Những lời này của Bàng Thiếu Long chín là tử kỳ của hắn, Chu Hằng không chút nghi ngờ tên Trương đại thiếu này không biết cái gì là cố kỵ, huống chi loại hậu đại nhà giàu mới nổi này, đầy đầu đều là đột phát hoành tài, không ai bì nổi!

Nếu hắn muốn giết mình, vậy thì không có gì đáng nói, nhất thiết phải tiêu diệt uy hiếp này từ trong trứng nước.

Thình thịch thình thịch thình thịch, hắn đánh bay toàn bộ thủ hạ của Bàng Thiếu Long, tiếp đó nhảy tới trước mặt Bàng Thiếu Long, một quyền đánh ra, ánh sáng vàng tràn ngập, Ngũ Hành Phù Văn đã khai hỏa toàn bộ uy lực. Thình thịch!

Một quyền đánh lên vòng sáng tro xám, áo quang lưu chuyển, nhưng cuối cùng dừng lại.

Đây chính là bảo khí ngay cả công kích cấp bậc Tinh Thần Vương cũng có thể hoàn toàn hấp thu, tuy rằng Chu Hằng có thể nói là vô địch Minh Tiên, nhưng còn chưa đạt tới cấp bậc Tinh Thần Vương.

– Ha ha ha ha. Thế nào, chỉ biết giương mắt nhìn sao? Bàng Thiếu Long cười to nói, Ám Ảnh Quang Tráo này một khi kích phát, có thể duy trì liên tục ba ngày ba đêm, vốn hắn định dùng đối phó người vây công mình khi điểm của hắn tăng vọt.

Mà chỉ còn cách 2 ngày nữa là sẽ truyền tống rời đi. Tuy rằng như vậy sẽ khiến hắn không thể xếp trước hạng ba, nhưng tiến vào trước 1 vạn thì tuyệt đối là đủ.

Hắn nhất định phải giết chết Chu Hằng!

– Đại thúc, để Điềm Điềm đến! Sau khi thấy Chu Hằng oanh kích mấy lần mà không có hiệu quả, Khương Tử Sương đột nhiên nói.

– Ngươi?

– Đừng quên, Điềm Điềm chính là Trận Văn sư đấy! Tiểu nha đầu rất kiêu ngạo nói, còn vênh mặt lên.

– Vậy ngươi nói xem có biện pháp nào không? Chu Hằng hỏi.

– Đơn giản a. Đây bất quá chỉ là một kiện cấm khí cấp thấp, Điềm Điềm không thổi một cái là có thể phá được! Tiểu nha đầu giãy giụa từ trong lòng Chu Hằng tụt xuống, sau đó bắt đầu tìm kiếm không gian pháp khí của nàng.

Ba, ba, ba, từng món pháp khí bị nàng ném ra rơi đầy đất.

Quả nhiên chỉ là một tiểu nha đầu, đến tột cùng có đáng tin hay không đây?

Khương Tử Sương lục lọi một hồi. Dường như tìm được đồ rồi, sau đó đặt mông ngồi xuống đất, cũng không biết nàng đang làm gì, sau vài phút, nàng liền vui mừng nhảy lên, tay cầm một hạt châu đỏ thẫm.

Hạt châu lớn khoảng quả trứng gà, bên trên đầy phù văn kỳ quái, có cảm giác cao thâm khó lường.

– Cái này gọi là Phá Cấm Cầu, trực tiếp đập lên là được. Tiểu nha đầu ném hạt châu cho Chu Hằng.

– Phá Cấm Cầu! Chu Hằng không biết đây là đồ chơi gì, nhưng Tề Nguyên lại nhướng mày, lộ ra vẻ khiếp sợ: – Đây thật sự là Phá Cấm Cầu?

– Thử là sẽ biết! Khương Tử Sương vẫn là con nít, tự nhiên

không vui khi bị người nghi ngờ, phụng mồm, phụng lên.

Chu Hằng nhìn Tề Nguyên nói: – Tề huynh, Phá Cấm Cầu là gì?

– Phá Cấm Cầu, tên như ý nghĩa. Dĩ nhiên là bảo vật chuyên phá giải các loại cấm khí! Tề Nguyên dừng một chút, lại nói tiếp: – Cấm khí cấp bậc khác nhau cũng cần Phá Cấm Cầu cấp bậc khác nhau để phá giải, đương nhiên, Phá Cấm Cầu của Thiên Hà Cảnh có thể bài trừ cấm khí của Tinh Thần Cảnh. Trái lại thì không được!

Hắn lại dừng một chút, biểu tình càng thêm kinh ngạc: – Đại Nguyên Học Phủ mặc dù có ba đại phân viện: Thiên Vũ Viện, Thiên Dược Viện và Thiên Trận Viện, nhưng vô luận là Dược sư hay là Trận Văn sư, trên đời này đều rất ít ỏi.

– Hai phân viện cộng hết lại cũng không vượt qua 50 người.

– Chu huynh, đứa nhỏ này là từ đâu tới?

Tề Nguyên nhìn Khương Tử Sương, lộ ra vẻ đầu cơ kiếm lợi, Trận Văn sư rất thưa thớt, cho nên đám người này cực kỳ giá trị, huống chi Khương Tử Sương tuổi còn trẻ như vậy, không, đây căn bản không phải trẻ tuổi, còn nhỏ như vậy, nếu như thật sự chế tạo ra được bảo khí oanh phá được cấm khí cấp bậc Tinh Thần Vương, vậy nàng tuyệt đối là tiền đồ vô lượng.

– Nhặt được! Chu Hằng thuận miệng nói, hắn nâng nâng hạt châu màu đỏ, ánh mắt nhìn về phía Bàng Thiếu Long.

– Hừ, đừng tưởng rằng bản thiếu sẽ bị dọa, cầm cái thứ đó nói khoác là Phá Cấm Cầu, bản thiếu liền tin sao? Bàng Thiếu Long đầu tiên lộ ra vẻ kinh hoảng, nhưng lập tức bình tĩnh lại.

Trên đời này Trận Văn sư ít như vậy, hắn làm sao có thể trùng hợp gặp phải như vậy? Hơn nữa còn là tiểu nha đầu tí tuổi như vậy.

Nhất định là hắn đang khoác lác.

– Đến đây, ném đi, bản thiếu sợ à, tới đi! Bàng Thiếu Long tuy rằng có danh hiệu đại thiếu, nhưng hành vi cử chỉ hoàn toàn lưu manh, bởi vì Bàng gia trước kia là một bang phái nhỏ.

Tiền có, thế lực cũng có, nhưng thói quen không phải một sớm một chiều có thể đổi được.

Hắn vừa nói vừa xoay người, lắc mông với Chu Hằng giễu cợt.

Bốp! Chu Hằng ném Phá Cấm Cầu trên tay lên người Bàng

Thiếu Long, một vầng ánh đỏ thẫm lập tức sáng lên, giống như máu loãng, trong nháy mắt vây Bàng Thiếu Long lại.

Ong ong ông, quang ảnh màu xám trên người Bàng Thiếu Long lập tức rung lên, dường như có sinh mệnh, ngọ nguậy, biên độ càng lúc càng lớn, nhưng mà nó liên tục mờ đi.

Có hiệu quả! Đó đúng là Phá Cấm Cầu!

– Không, không có khả năng! Bàng Thiếu Long cả kinh kêu lên, hắn sao xui xẻo dữ vậy, Trận Văn sư hiếm có như vậy cũng để Chu Hằng gặp được? Sau khi y kinh hoàng nhìn trái phỉa một chút, đột nhiên bỏ chạy.

Chờ bị đánh sao?

Thừa dịp cấm khí còn có một chút tác dụng, nhanh chạy trốn! Hắn cướp tiên cơ chạy trốn, sau khi chạy được một đoạn, hắn nhìn lại. Thấy Chu Hằng chắp hai tay sau lưng không đuổi theo, trong lòng không khỏi mừng rỡ. Thình thịch! Chỉ là hắn vừa mới quay đầu, trước mắt lại tối sầm, một nắm đấm lớn đã đánh tới trước mặt hắn, càng lúc càng phóng lớn!

Hắn không khỏi phát mộng. Nhưng trên mặt đã lãnh trọn một quyền, cả người bay lên trỡi vẽ ra một vòng cung, thình thịch rơi xuống đất. Đau nhức đánh úp lại, lúc này hắn mới nghĩ tới sao lại bị trúng một quyền này.

Không tốt. Cấm khí bảo hộ biến mất!

Hắn cúi đầu nhìn lại, quả nhiên, quanh ảnh màu xám bao phủ quanh người đã hoàn toàn biến mất!

Xa xa, Chu Hằng chậm rãi đi tới, vừa rồi chính tên này dùng thủ đoạn quỷ thần không hay một quyền đánh hắn bật về.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

Bàng Thiếu Long kêu lên trong lòng. Hắn đột nhiên nhìn về phía Tề Nguyên, nói: – Ta chính là đại thiếu gia Bàng gia, Tề Nguyên, ngươi dám đụng vào một cọng lông măng của ta, ngươi gánh vác được hậu quả sao?

– Bàng Thiếu Long, chính là ngươi gây sự trước đấy.

Tề Nguyên lạnh lùng nói.

– Chẳng qua là đám hạ nhân, đừng nói đánh một trận. Cho dù giết thì đã sao? Bàng Thiếu Long ra vẻ không quan tâm: – Mau bảo hắn dừng tay, nếu không sau khi ta ra ngoài, sẽ để gia tộc mời người khai chiến với Tề gia các ngươi.

Bốp! Một cái tát vang lên, Bàng Thiếu Long lập tức xoay tròn tại chỗ, sau khi xoay tròn 7, 8 vòng mới khống chế được thân thể, miễn cưỡng đứng vững, chỉ cảm thấy trên mặt đau đớn, gần như mất đi cảm giác.

Cỏ họng ngòn ngọt, hắn há miệng phun một ngụm máu tươi phun ra ngoài, trong máu còn lẫn với răng!

Hắn lúc này mới tỉnh ngộ, mình bị người ta vả miệng: – Ngươi… Hắn lập tức giơ tay chỉ thẳng Chu Hằng, nhưng tay còn chưa vươn ra thì lại một cái tát đánh lên mặt hắn.

Phốc!

Hắn phun ra ngụm máu thứ hai, trong máu cũng lẫn với răng.

Ba, cái tát thứ ba, phun ra máu tươi và cái răng thứ ba! Cái tất thứ bốn, thứ năm, thứ sau… Bàng Thiếu Long liên tục bị tát, rất nhanh chỉ còn một nửa lượng răng, miệng đầy máu tươi.

Hắn sợ tới cực điểm, Chu Hằng muốn nhỏ sạch răng của hắn sao?

Đối phương rõ ràng có năng lực một tát đánh gãy hết răng của

hắn, nhưng mà cố tình mỗi lần tát gãy một cái, rõ ràng là đang cố ý tra tấn hắn! Nhugnw mà ý thức được điểm này cũng không giúp được gì, ngược lại khiến hắn càng thêm sợ hãi.

– Ngươi độc lắm! Ngươi độc! Hắn mặt đen, âm lệ nói: – Có giỏi thì ngươi đánh chết ta đi, ha ha ha! Ngươi dám không?

Bốp!

Chu Hằng lại tát một cái, cười lạnh, nói: – Yên tâm, ta sẽ không giết ngươi, nhưng ta sẽ khiến ngươi nhớ kỹ hôm nay, vĩnh viễn không thể sinh ra ý niệm trả thủ trong đầu.

– Thúi lắm, ta sẽ bỏ qua ngươi? Ngươi nằm mơ, ta nhất định sẽ giết chết ngươi, còn giết chết cả nhà ngươi! Bàng Thiếu Long hét lớn, đây là chuyện duy nhất hắn có thể làm, để tinh thần khá hơn một chút.

Trong lòng Chu Hằng bốc lên sát khí, nhưng nơi này cũng không phải là nơi giết người!

Tuy nhiên, có câu đối khi trong thống khổ, chết lại là giải thoát, trên đời này có rất nhiều đau khổ còn kinh khủng hơn cái chết!

Chu Hằng nói với Tề Nguyên: – Dắt tiểu nhà đầu qua một bên.

Cảnh tượng kế tiếp không thích hợp để Khương Tử Sương nhìn thấy, miễn cho tiểu nha đầu đêm mơ thấy ác mộng.

Tề Nguyên gật đầu, dắt tiểu nha đầu lùi lại mấy bước, sau đó dừng lại quay đầu lại. – Yên tâm, ta sẽ không giết hắn! Chu Hằng bình tĩnh nói.

Tề Nguyên lúc này mới bước tiếp, Nguyệt Cơ vội vàng rời đi, nàng bây giờ tràn đầy sợ hãi với Chu Hằng.

Chu Hằng nhìn chằm chằm Bàng Thiếu Long một hồi, tươi cười, nói: – Kế tiếp, ta hy vọng ngươi còn mạnh miệng được như vậy!

– Ta, ta, ta sợ ngươi sao!

Bàng Thiếu Long vẫn còn mạnh miệng.

– Hắc hắc!

– A…

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, giống như quỷ khóc thần sầu. – – – – – oOo- – – – –

Chương 872: Khảo hạch chấm dứt

Khi Chu Hằng rời đi, Bàng Thiếu Long chỉ còn lại bãi thịt vụn!

Nếu không phải đối phương là Minh Tiên thì bị thương nặng như vậy đã sớm đi đời nhà ma rồi. Đến lúc này, thể chất cường đại của hắn lại chính là đau khổ của hắn, khiến hắn phải chịu vô số thống khổ mà người thường không thể chịu nổi.

Chu Hằng không hề đồng tình, tên này lại dám uy hiếp thân nhân, bằng hữu của hắn, đó là đang tìm chết.

Nếu không phải nơi này luôn có người giám thị, không thể giết người, thì hắn đã sớm làm thịt tên hỗn đản này rồi.

Dùng Chu Hằng sánh với Bàng gia, quả thật hắn chưa đủ tư cách, người ta được xưng là nhà giàu mới nổi, tuy rằng danh hiệu này có dụng ý xấu, nhưng cũng nói thực lực Bàng gia rất mạnh. Đây là Minh giới, Minh Tiên chỉ có thể xem như cấp bậc tầng trung của kim tự tháp, cho dù Chu Hằng vô địch Minh Tiên thì như thế nào, gặp phải Tinh Thần Vương khẳng định hắn không phải là đối thủ, lúc mới vừa gia nhập Minh giới, con yêu hổ kia chính là minh chứng tốt nhất.

Tuy nhiên, chính vì Bàng gia là nhà giàu mới nổi, cũng nói thế lực Bàng gia tạm thời chưa thể đụng vào Đại Nguyên Học Phủ!

Học phủ, cũng không phải là nơi dạy võ nghệ như ở Phàm giới, ở Minh giới, ít nhất ở Độ Dương Tinh, đây là một đầu mối quyền lực, thậm chí còn là một đầu mối quyền lực dưới Đại Hà Học Phủ, tương đương với vương phủ!

Loại địa phương này, đám có tiền có thể rúc vòi vào đòi chia một chén súp sao?

Vòng quyền lực có tính chất biệt lập rất lớn, người cầm quyền là người cực độ cừu thị người khác nhúng tay vào, Bàng gia nếu như tò tay vào, chỉ sợ sẽ bị rất nhiều người cầm quyền của Đại Nguyên Học Phủ quần công!

Sau lưng Bàng gia có Phó viện trưởng Đại Hà Học Phủ chống lưng thì thế nào? Vẫn là ngoài tầm tay với à!

Cho nên, chỉ cần ở lỳ bên trong Đại Nguyên Học Phủ, Chu Hằng tuyệt đối an toàn. Mà chuyện hắn phải làm, chính là mau tiến vào Tinh Thần Vương, như vậy hắn mới có quyền lên tiếng.

Chu Hằng tới chỗ Tề Nguyên. Tiểu nha đầu lập tức chạy tới, nhào vào lòng hắn, đầu gác lên cổ hắn không ngừng cười

khanh khách.

Tề Nguyên lại dùng ánh mắt hoài nghi nhìn hắn. Chu Hằng xoa tay nói: – Yên tâm, ta không giết hắn! Nếu không. Ngươi nghĩ rằng ta còn có thể đứng ở đây, để ngươi dùng ánh mắt cổ quái đó nhìn ta sao?

– Chu huynh, có đôi khi nói thật khiến người ta rất thương tâm đấy.

– Vậy ngươi muốn ta nói láo với ngươi?

– … Thôi đi, vẫn cứ nói thật đi, ta nghĩ năng lực chịu đựng của ta cũng không tệ lắm.

Chu Hằng cầm chiêu sinh bài đoạt được từ chỗ Bàng Thiếu Long ném cho Tề Nguyên, nếu hắn sử dụng điểm ở trên khẳng định vượt qua Tề Nguyên. Tề Nguyên cũng không khách khí. Ngay cả cảm ơn cũng không nói một tiếng.

Tời gian còn lại, bọn họ hoàn toàn có thể nghỉ ngơi, trừ phi những người khác cũng tìm được một tổ Hoàng Nghĩ càn quét sạch sẽ, nếu không sẽ không có năng lực vượt qua Chu Hằng cùng Tề Nguyên.

Chu Hằng cũng không thiếu thí luyện giết chóc như vậy, nhưng Tề Nguyên lại hưng trí bừng bừng, hắn mời Chu Hằng áp trận. Tiếp tục hành trình thí luyện.

Tề Nguyên đánh tới quên mỏi mệt, Chu Hằng lại từ hắn nghe được rất nhiều chuyện Đại Nguyên Học Phủ.

Khương Tử Sương dù sao chỉ là tiểu nha đầu 7, 8 tuổi, rất nhiều chuyện đều không nhớ được, cho dù nàng nhớ, Chu Hằng cũng phải hoài nghi xem tiểu nha đầu có nhớ lầm không nữa.

Cho nên, Tề Nguyên nói ra thì vẫn đáng tin hơn.

Đối với chuyện này Khương Tử Sương phi thường bất mãn, còn dỗi nói không để ý tới Chu Hằng. Nhưng chỉ một lúc sau nàng đã quên khuấy, lại víu lấy tay Chu Hằng kể lể.

Tề Nguyên cũng không có hoài nghi, hắn là con cháu Phó viện trưởng học phủ, tự nhiên rất quen thuộc học phủ, nhưng những người khác nói ra thì chưa chắc, tìm hiểu tình huống từ hắn cũng là hợp lý.

Chu Hằng thế mới biết, tuy rằng học phủ mở ba phân viện, chính là Thiên Vũ Viện, Thiên Trận Viện và Thiên Dược Viện,

nhưng trên thực tế hai phân viện sau gần như không có cảm giác tồn tại, bởi vì học sinh quá ít! Vô luận là luyện đan hay là khắc trận đều cần thiên phú cực cao, đây ở phương diện thiên phú, mà không phải tư chất tu luyện! Tìm người như vậy còn khó hơn cả tìm kiếm Vương trong võ giả, bởi vậy hai phân viện này cộng lại cũng chỉ có 50 người.

Nhân số ít như vậy, mà mỗi một Dược sư hoặc là Trận Văn sư lại biệt lập. Không có chuyện gì lớn thì chỉ biết vùi đầu trong phòng nghiên cứu đan đạo và khắc vẽ trận văn, do vậy hai cái phân viện này cũng không có cảm giác tồn tại gì.

Tuy nhiên, hiếm là đắt, bởi vì Dược sư và Trận Văn sư ít ỏi, nhưng lại không thể thiếu, cho nên bọn họ rất được học phủ coi trọng, mỗi một Dược sư và Trận Văn sư đều là đối tượng học phủ trọng điểm bồi dưỡng.

Đương nhiên chuyện đó không liên quan tới Chu Hằng, trừ phi hắn muốn tiến vào Thiên Dược Viện. Hắn quan tâm là tài nguyên tu luyện. Ở Đại Nguyên Học Phủ, muốn đạt được tài nguyên tu luyện, trừ tiền ra, còn có một thứ quan trọng hơn, đó chính là điểm cống hiến. Điểm cống hiến rất dễ hiểu, chính là cống hiến với học phủ, cống hiến càng nhiều thì điểm càng nhiều.

Ở trong học viện, trên cơ bản bất kỳ vật gì đều cần điểm cống hiến để mua, thí dụ như một viên “Hàn Cốt Đan” cần mười điểm cống hiến và 2 vạn Đại Hà tệ. Không có tiền… Không được!

Chiếm đoạt ở trong học phủ là không thể thực hiện được, điểm cống hiến mới là vương đạo! Vậy làm cách nào có được điểm cống hiến?

Thủ đoạn thường thấy nhất chính là hoàn thành nhiệm vụ do học phủ phát ra, số lượng nhiệm vụ rất nhiều, đủ các loại, độ khó nhiệm vụ quyết định số điểm cống hiến.

Tiếp theo, nếu có cống hiến lớn cho học phủ thì cũng được thưởng điểm cống hiến, chẳng hạn như, đạt được thứ hạng cao trong các cuộc tỷ võ của học viện. Đương nhiên, lần này nếu Chu Hằng đạt được thứ hạng trước ba thì cũng sẽ được thưởng điểm cống hiến.

Còn có một ít phương thức khác, nhưng không thể nghi ngờ gì hai loại kể trên là thường thấy nhất.

Chu Hằng đoán rằng, nếu hắn bán toàn bộ Cương Linh Đan còn lại ra, trong tay có thể có 21 vạn Đại Hà tệ, thoạt nhìn rất nhiều, gia đình bình thường cũng đủ để hưởng thụ cả đời.

Nhưng mà so với đám nhà giàu tu luyện, mỗi một khối đan dược này đều là đốt tiền, 21 vạn Đại Hà tệ nói không chừng cũng chưa chắc đủ luyện ra một lò đan dược thích hợp!

Nhưng lại cần điểm cống hiến, đây chính là phiền toái lớn nhất! Sau khi tiến vào học phủ, chuyện thứ nhất chính là kiếm điểm cống hiến!

Chu Hằng nghĩ nghĩ, còn chưa tiến vào học phủ, nhưng mà dường như hắn đã trêu chọc không ít người, chẳng hạn như con trai của Trấn trưởng, còn có Ngưu Đầu tộc, còn có Bàng gia! Hắn cần thực lực!

Thời gian trôi qua rất nhanh, sau khi ngày thứ chín chấm dứt thì lại có thông báo điểm Chu Hằng và Tề Nguyên lại tăng, vì chuyện này mà khiến bao nhiêu người điên cuồng, ngày thứ mười vô số người đi khắp nơi tìm kiếm hai người.

Dù sao cũng không chết người, sợ cái gì?

Hơn nữa vạn nhất mình cướp được chiêu sinh bài của hai người này, không phải là sẽ nhảy lên vị trí thứ nhất, thứ nhì sao?

Trọng thưởng tất có dũng phu, huống chi còn biết con mồi, dù sao cũng không mất mạng.

Mọi người điên cuồng, thế công không ngừng!

Chu Hằng lúc đầu còn rất khắc chế, xuống tay rất nhẹ, nhưng người tới không dứt, hắn không khỏi nổi giận, những người này tưởng là có kim bài miễn tử không biết sợ sao?

Đáng tiếc Bàng Thiếu Long cũng không có ở đó, bằng không hắn sẽ giải thích cho mọi người biết cái gì là sống không bằng chết, cái gì gọi là thống khổ! Chu Hằng thật sự nổi giận, hậu quả rất nghiêm trọng!

Hắn xuống tay vô tình, trừ không lấy mạng mọi người ra, mỗi một quyền hắn đánh cho người ta nát xương.

Đây cũng không phải là Phàm giới, Tiên giới, võ giả một niệm có thể khôi phục thương thế, ở Minh giới, tốc độ phục hồi của võ giả vẫn rất chậm, đánh cho nát xương tuy rằng có thể trị được, nhưng không mất hai ba tháng tĩnh dưỡng thì làm sao làm được.

Đương nhiên đan dược liệu thương tốt nhất hoặc là phù văn trị liệu vẫn có thể tăng tốc quá trình này, hiệu quả của dược hiệu hoặc là phù văn trị liệu quyết định thời gian.

Sau khi mấy ngàn người nằm xuống, đám người tới sau cuối cùng mới tỉnh ngộ.

Người nam nhân kia chính là ma quỷ!

Không phải sao?

Trừ ma quỷ ra, ai có thể lấy một địch ngàn?

Nơi này đều là Minh Tiên a, hắn chỉ dùng nắm tay quét ngang, loại thực lực này đã mạnh tới thường nhân không thể tưởng tượng nổi.

Lần này học phủ dường như thu được một quái vật khó lường rồi.

Ánh mắt Chu Hằng đảo qua, đám người đông nghịt đồi núi lặng ngắt như tờ, cho dù đám người trọng thương cũng không dám rên rỉ, căn bản nhìn vào ánh mắt của hắn, tim mật bọn họ đều lạnh lẽo!

Vương trong võ giả! Tề Nguyên trong lòng kích động, hắn coi trọng trí mưu, giá trị của vũ lực không tính là yếu, nhưng tuyệt đối không tính là mạnh. Đây là Vương trong võ giả a, không chiến mà khuất phục được đối phương!

Chuyện này có thể giải thích vì sao đám Tượng Hoàng Nghĩ trong ổ Hoàng Nghĩ kia chỉ có thể khoanh tay chịu chết!

Bởi vì Minh giới quá lớn, dân cư phân tán, Vương trong võ giả thế giới này nhiều hơn Tiên giới mấy ngàn lần, thậm chí mấy vạn lần, nhưng mà chia tới nơi nhỏ như Đại Nguyên Học Phủ này, rất có thể mấy vạn năm, mấy chục vạn năm mới có một người!

Tề Nguyên trước kia chưa từng gặp qua Vương trong võ giả, cho nên hắn mới phán đoán sai lầm rồi, Chu Hằng nghịch thiên đã vượt ra khỏi phạm vi Vương trong võ giả rồi!

Nếu không, hiện tại hắn sẽ càng kích động không thôi!

Đang lúc mọi người kính sợ, 10 ngày rốt cục qua đi, hưu hưu hưu, mọi người đều bị truyền tống ra ngoài, về lại quảng trường trước kia.

Trong 10 ngày này, có rất nhiều người bị truyền tống ra trước thời hạn, mặc dù bây giờ còn khoảng 10 vạn người đứng ở trên quảng trường, nhưng so với trăm vạn người lúc trước thì không đáng là nhiều.

– Đang làm công tác thống kê và thẩm tra đối chiếu sau cùng, đại khái cần 10 phút, mọi người kiên nhẫn chờ đợi! Bên Học phủ, người không rõ diện mạo kia lại từ trong không khí hiện ra, khí thế cường đại áp bách, mọi người đều nghiêm lại, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Hắn phất phất tay, lại nói: – Người bị thương đi trị liệu trước đi.

Ngày cuối cùng người bị Chu Hằng đánh tới nỗi ngay cả đứng

lên cũng không nổi, không trị liệu, không nằm dưỡng thương hai ba tháng thì đừng mơ tưởng có thể rời đi được.

Nói xong câu đó, hắn không nói gì thêm, không khí trở nên có chút khẩn trương, rất nhiều người đều toát mồ hôi lạnh.

Rốt cục, 10 phút trôi qua.

– Điểm đã tính xong, các ngươi qua bên kia đưa ra chiêu sinh bài của mình đi, có thông qua khảo hạch hay không, người bên đó sẽ nói cho các ngươi biết! Không thông qua, lập tức rời khỏi học phủ, người thông qua, sau khi đăng ký xong thân phận, sẽ có người sắp xếp chỗ ở cho các ngươi, trưa mai phải tới đây nghe giảng quy củ học phủ, đồng thời phát thưởng cho ba thứ hạng đầu. – – – – – oOo- – – – –

Chương 873: Dương Ngọc Hoa

Chiêu sinh bài chỉ là một đánh số, cũng không đối ứng cùng từng cái thí sinh, bởi vậy đánh mất chiêu sinh bài cũng không có vấn đề gì, chỉ cần có thể cướp được chiêu sinh bài người khác ở trong vòng một ngày, vẫn có thể tiến hành tiếp.

Bởi vậy sau khi đi ra, cũng thông qua chiêu sinh bài nhận thức thành tích.

Đương nhiên, lúc này khẳng định có thể ăn gian, tỷ như trao đổi chiêu sinh bài và vân vân. Nhưng phương diện học phủ dường như cũng không có ý tứ ngăn cản, chỉ thúc giục mọi người lập tức đi hoàn thành điểm nghiệm chứng cùng chứng thực tân sinh.

Bởi vì điểm đã hoàn thành xét duyệt sau cùng, điểm chiêu sinh bài tự nhiên cố định , chỉ có thể trao đổi mà không thể cướp đoạt điểm người khác, cho nên mặc dù có thật nhiều người tụ thành nhóm nhỏ thương lượng, nhưng đại bộ phận vẫn tiến đến thẩm tra đối chiếu.

Đến tột cùng là đào thải hay là thông qua.

– A! – Oa! – Nha! .

Bên kia không ngừng có người phát ra các loại tiếng kêu, có tràn đầy ngạc nhiên vui mừng, có tràn đầy chán nản. Hiển nhiên, người ngạc nhiên tự nhiên là thông qua khảo hạch, mà người mất mát tự nhiên bị đào thải ra.

Chu Hằng ôm Khương Tử Sương cũng không động, hiện tại người chen muốn chết, hắn không vội mà qua.

Tuy nhiên Tề Nguyên hiển nhiên thì vội vàng, ở dưới sự bảo vệ của Nguyệt Cơ hắn chen đến điểm thẩm tra đối chiếu rất nhanh, sau khi nộp lên chiêu sinh bài, đàn người bên kia lập tức bộc phát ra một trận kinh hô.

– Nguyên lai hắn chính là Tề Nguyên a! .

– Đệ nhất danh lần khảo hạch này! .

– Không nhất định đi, điểm ngày cuối cùng cũng không thông cáo, nói không chừng bị người vượt qua đâu? .

– Ngươi không ăn được bồ đào thì nói bồ đào còn xanh, người sáng suốt liếc mắt một cái có thể nhìn ra, hắn khẳng định là đệ nhất! .

Tề Nguyên nhìn chung quanh, có vẻ rất đắc ý.

Khương Tử Sương tóm lỗ tai Chu Hằng, nhỏ giọng nói: – Khẳng định không có mẫu thân xinh đẹp! .

– Ngươi thật là quỷ linh tinh, ngay cả ta suy nghĩ gì đều biết! Chu Hằng đánh nàng một cái cái mông nhỏ.

– Chu tiểu tử. Ngươi không chết a! Lúc này, con lừa đen cũng tìm lại đây.

– Ta không chết ngươi thất vọng như vậy?

Chu Hằng thở dài.

– Đúng vậy, ngươi phải chết! Con lừa đen thẳng thắn.

Đầu con lừa đê tiện này!

Di? Chu Hằng không khỏi nhướng ánh mắt lên. Đầu con lừa đê tiện này quả thật đặc biệt đê tiện, nhưng tốc độ tu luyện của nó cũng quả thực đột phá, cứ như vậy mười ngày mà thôi, nó không ngờ đã đột phá Minh Tiên!

Mặc dù mới khó khăn lắm là Minh Tiên 1 tướng, nhưng Minh Tiên chính là Minh Tiên, vượt qua đạo hạm thứ nhất!

Ở đoạn thời gian này, con lừa đen hiển nhiên không chiếm được bất kỳ đan dược, nhưng mười ngày ngắn ngủi tăng lên 6 đạo thần tướng, thật sự khiến người ta rơi ra tròng mắt!

Đây nhất định là dị hiệu của Thiên Địa Quả, bởi vì linh khí Minh giới đặc biệt nồng đậm, để con lừa đen sau khi đại bạo phát lại bạo phát nhỏ không ngừng.

Chiếu cái dạng này, con lừa đen thậm chí có thể đi vào Tinh Thần Cảnh nhanh hơn hắn!

Bởi vì thực ra tư chất con lừa này không ra làm sao, Minh Tiên 9 tướng phỏng chừng chính là chung điểm. Có thể trực tiếp đột phá Tinh Thần Vương. Một cái chỉ cần tăng lên tám đạo thần tướng, mà một … cái khác vẫn còn phải tăng lên 70 vài đạo, hiển nhiên không phải ở cùng một độ khó.

– Hảo, cẩu cẩu thật là đáng yêu! Sau khi Khương Tử Sương nhìn thấy Tiểu Hỏa, lập tức hai mắt sáng lên, cũng không dời

ánh mắt đi nữa.

– Gâu! Tiểu Hỏa nhảy, cũng nhảy vào trong lòng Chu Hằng.

– Ai, rõ ràng bổn tọa cũng là mẹ con lừa. Tại sao chênh lệch lại lớn như vậy chứ? Con lừa đen nhìn chằm chằm Tiểu Hỏa, miệng lẩm bẩm .

Đám người càng ngày càng nhỏ, không ngừng có người đào thải rời đi, mà người được trúng tuyển cũng bị an bài vào địa phương khác, người trên quảng trường càng ngày càng ít.

– Điềm Điềm! Một cái thanh âm ngọt vang lên.

– Mẫu thân! Khương Tử Sương lập tức giằng co ở trong lòng Chu Hằng. Đợi Chu Hằng thả nàng tới trên mặt đất, nàng ôm Tiểu Hỏa chạy vút đi, Tiểu Hỏa gấp đến độ gâu gâu gọi bậy.

Chu Hằng hướng Tiểu Hỏa làm động tác an tâm một chút chớ nóng vội, ánh mắt đảo qua kia người kia, không khỏi dâng lên một cỗ cảm giác kinh diễm.

Trách không được tiểu nha đầu có tự tin như vậy, cô gái này quả thật cực đẹp, tràn đầy phong vận thành thục, mông mập tròn xoe, bộ ngực đầy đặn phồng lên, nhất cử nhất động đều toát ra vẻ quyến rũ.

Nếu Chu Hằng là tiểu tử mao đầu mới vừa xuất đạo, sau khi nhìn thấy mỹ nữ đẫy đà này tất nhiên sẽ hoàn toàn không cầm được.

Một lát sau, mỹ nữ đẫy đà ôm Khương Tử Sương dịu dàng đi tới, cái mông màu mỡ rất tự nhiên xoay bãi, đãng xuất đường cong gợi cảm quyến rũ, tràn đầy mê hoặc. Nàng mỉm cười đối với Chu Hằng, nói: – Thiếp Dương Ngọc Hoa, đa tạ mấy ngày hôm trước công tử quan tâm tiểu nữ! .

Chu Hằng đáp lễ lại, nói: – Nhấc tay làm chút chuyện, không cần để ở trong lòng! .

– Cảm ơn a, có lễ vật gì đưa lại đây, bổn tọa thay Chu tiểu tử nhận lấy ! Con lừa đen thì kêu lên ở một bên.

Dương Ngọc Hoa cười khúc khích, nàng rung tay phải lên, trong lòng bàn tay đã có thêm một thanh chủy thủ màu tím, nói: – Đây là Tử Ngọc Chủy, sau khi kích phát có thể bộc phát ra lực lượng tấn công Tinh Thần Vương cực hạn, nhưng chỉ có thể sử dụng ba lượt! .

Cấm khí!

Con lừa đen vội vàng vươn chân tiếp nhận Tử Ngọc Chủy, căn

bản không để Chu Hằng có cơ hội, lập tức thu vào trong pháp khí không gian.

Muốn để con lừa đen giao ra, khó hơn lên trời! Tuy nhiên, Chu Hằng đã quyết định sau khi trở về liền đoạt lấy cái chuôi cấm khí này, dù sao hiện tại hắn có nhiều địch nhân, loại có thể cứu mạng càng nhiều càng tốt.

Hắn vội vàng lại ôm quyền, nói: – Cung kính không bằng tuân mệnh, đa tạ phu nhân ! .

Dương Ngọc Hoa khẽ vuốt càm, nói: – Thiếp còn có một chút việc tư, cáo từ trước! Nếu ngày sau công tử gặp được phiền toái gì, đến Thiên Trận Viện tìm thiếp! Nàng hướng Khương Tử Sương nói: – Điềm Điềm, mau trả lại cẩu cẩu cho người ta! .

– Nhưng Tiểu Hỏa thật là đáng yêu, để Điềm Điềm nuôi đi! Tiểu nha đầu cò kè mặc cả.

– Đó là đồ của người ta. Điềm Điềm ngoan! Dương Ngọc Hoa hoà nhã nói.

Tiểu nha đầu bỉu môi suy nghĩ một hồi, đột nhiên nói: – Mẫu thân, ngươi gả cho đại thúc đi, chó này chính là lễ hỏi! .

Bán cả mẹ a bán cả mẹ!

Chu Hằng da mặt co giật, cố nén không bật cười. Dương Ngọc Hoa thì dở khóc dở cười, ở trong mắt của tiểu nha đầu, giá trị mẫu thân tương đương một con chó sao, dễ dàng bán nàng đi như vậy?

– Hồ nháo! Giọng nói của nàng nghiêm, Khương Tử Sương không có cách nào, đành phải buông ra Tiểu Hỏa. Vừa lắc lắc bắt tay Chu Hằng nói: – Đại thúc, phải nhớ đến xem Điềm Điềm, còn nữa, ngươi nhất định phải theo đuổi mẫu thân. Điềm Điềm giúp cho ngươi cửa sau ! .

Dương Ngọc Hoa lập tức chật vật mà chạy, sinh con như thế, không mặt mũi nào gặp người a!

Chu Hằng cuối cùng cười ha hả, tiểu nha đầu này thật sự làm cho người ta sung sướng .

– Người bên kia, mau tới đây, cũng chỉ còn lại mấy người các ngươi! .

Chu Hằng nhìn quanh vừa thấy, quảng trường này đã không còn lại vài người . Hắn vẫy vẫy tay hướng Tiểu Hỏa, nói: – Đi thôi! .

Hắn mang theo một con lừa một con chó đi tới chỗ thẩm tra đối chiếu, đưa tới chiêu sinh bài.

– Di, ngươi chính là Chu Hằng? Phụ trách đăng ký, xét duyệt chính là năm người người trẻ tuổi, cô gái trẻ tuổi tiếp nhận chiêu sinh bài xem qua một cái sau, lập tức kinh hô lên.

Đệ nhất danh Tề Nguyên, tên thứ hai Chu Hằng!

Cho nên, đối phương vừa nhìn thấy đều kêu lên tên Chu Hằng, ngược lại không phải là nàng thật sự nhận thức.

Năm người này đều là Tinh Thần Vương!

Hẳn là đệ tử Tinh Vương Viện, Chu Hằng phỏng đoán ở trong lòng, mỉm cười, nói: – Ta là Chu Hằng! .

Bốn người khác đều là nam nhân, bọn họ đều nhìn Chu Hằng một cái. Ánh mắt phức tạp, không thể nói rõ là hâm mộ hay là ghen tị, một người ném ra một khối màu trắng, hẳn là là kim loại, rơi ở trên bàn có tiếng vang thanh thúy.

Hắn nói: – Đây là lệnh bài thân phận của ngươi, nhỏ một giọt máu tươi, hoàn thành đăng ký! .

– Sư đệ, lệnh bài thân phận này là thứ trọng yếu nhất của ngươi ở học phủ, dựa lệnh bài xuất nhập, cũng ghi hết kỷ lục, điểm cống hiến, hết thảy tư liệu của ngươi, cho nên ngàn vạn không nên đánh mất! Nữ tử trẻ tuổi giải thích.

– Đa tạ sư tỷ!

Chu Hằng nguyên bản không biết nên xưng đối phương là tiền bối hay là cái gì khác, nhưng nếu đối phương gọi hắn sư đệ, hắn tự nhiên xưng đối phương là sư tỷ .

Xem ra, bốn phân viện đều xưng hô sư huynh đệ, sư tỷ muội.

– Minh Tiên Viện trang phục xanh, Tinh Vương Viện trang phục đen, Tinh Hoàng Viện trang phục hồng, Tinh Đế Viện trang phục tím, ở bên trong học phủ chỉ có thể mặc phục sức màu sắc quy định, nhớ lấy! Nàng đưa cho Chu Hằng một bộ quần áo, quả nhiên là màu xanh.

Năm người đối phương đều trang phục đen, như Chu Hằng suy nghĩ, bọn họ đều là Tinh Vương Viện , đến làm việc lâm thời mà thôi.

Chu Hằng thầm nghĩ ở trong lòng, miệng liền nói:

– Đa tạ sư tỷ chỉ điểm, chẳng biết có được biết phương danh sư tỷ không? .

Hắn có tính cách báo ân, mặc dù đối phương chỉ nói mấy câu nhắc nhở, nhưng hắn đã nhớ ở trong lòng, ngày sau tất có báo.

– Ha ha, con cóc còn muốn ăn thịt thiên nga? Một nam người lập tức cười lạnh, dường như hiểu rõ dụng tâm Chu Hằng.

Chu Hằng căn bản mặc kệ hắn, hơn nữa, một là Minh Tiên, một người khác là Tinh Thần Vương, hai người chênh lệch thật sự quá lớn, nếu bây giờ hắn xung đột chính diện cùng Tinh Thần Vương thì thật rất ngốc .

– Ta tên là Cát Đinh Đinh! Nàng kia cười khúc khích, tuy rằng không phải mỹ nhân đỉnh cấp, nhưng cũng rất mê say lòng người – Sư đệ đi xuống trước nghỉ ngơi kiếm chỗ ở đi, ngươi quá muộn, phỏng chừng địa phương tốt đều bị người đoạt, này là số phòng của ngươi, chính ngươi đi tìm đi! .

– Ta đây cáo từ! Chu Hằng ôm quyền hướng năm người, mang theo con lừa đen cùng Tiểu Hỏa rời đi.

Thiên Tuyết Viện cách đây có chừng khoảng cách trăm lý, nhưng đối với Minh Tiên mà nói, chút khoảng cách ấy cũng chỉ vài phút.

Thiên Tuyết Viện là một trong chỗ ở của học sinh Minh Tiên Viện, ngoài ra còn có Xuân Lôi Viện, Viễn Sơn Viện cùng Bạo Vũ Viện, bốn đại viện tạo thành toàn bộ Minh Tiên Viện, cộng tất cả gần 20 vạn học sinh.

Học phủ ở phương diện tuyển nhận học sinh chỉ có yêu cầu cảnh giới thấp nhất, nhưng cũng không quy định tuổi, chỉ cần đi vào học phủ, nếu bên trong ngàn năm không đột phá Tinh Thần Vương, thật xin lỗi, khai trừ!

Nếu không, học sinh Minh Tiên Viện làm sao chỉ 20 vạn?

Chương 874: Ban thưởng

Đại Nguyên Học Phủ rất lớn, thậm chí so với Bình Phong Thành lớn hơn gấp mấy lần, mỗi người tự nhiên cũng không cần chen một gian phòng cùng người khác.

Trong Thiên sương viện là từng cái tiểu biệt viện, tuy rằng không phải rất lớn, nhưng phòng khách, chỗ ngụ, phòng ngủ đều có, mấy khối núi giả có thể ngăn ra một phương thiên địa, có một phong vị khác.

Ở Chu Hằng đi vào biệt viện 146243 sau, Tiểu Hỏa lập tức vui mừng mà chạy tới, một bên chạy lung tung, nhếch chân trên tảng đá tung ra nước tiểu, tỏ vẻ giữ lấy quyền đối với địa bàn nơi này.

Con lừa đen thì lục tung một phen ở trong phòng – nơi này trước kia cũng từng có học sinh, khả năng bị trừ bỏ, cũng có thể lên tới Tinh Vương Viện, cũng có thể biến mất khi ra ngoài lịch lãm, không biết có thể lưu lại bảo vật hay không.

Chỉ là đầu con lừa này nhất định thất vọng, cái nhà này sớm đã bị thu thập chỉnh đốn lại, làm sao có thể còn có bảo vật lưu lại? Nhưng thật ra có một tấm danh sách Giới thiệu tân sinh , mặt trên viết một ít cấm kỵ trong học phủ, còn có giới thiệu về điểm cống hiến.

Bên trong học phủ, nghiêm cấm tư đấu, nếu không không có gì đáng nói, song phương đánh nhau đều trực tiếp khai trừ. Nghiêm trọng, còn có thể có thể bị xử tử!

Không nên ý đồ khiêu khích học phủ, mặc dù tên là học phủ, thực ra có thể xưng là vương phủ, nắm giữ quyền sanh sát một phương khu vực!

Chu Hằng quan tâm là điểm cống hiến, cùng với tài liệu cần đổi điểm cống hiến.

Bảng giá cũng không có liệt ra cặn kẽ, nhưng học sinh học viện bất đồng có khả năng đổi đồ vật lại bất đồng, đây là quyền hạn, chỗ ở phân viện trình tự càng cao, quyền hạn lại càng cao, linh dược, công pháp, tài liệu có thể đổi lại càng cao cấp.

Tỷ như Chu Hằng dù có được con số thiên văn điểm cống hiến cùng Đại Hà tệ, nhưng thân là đệ tử Minh Tiên Viện hắn không cách nào đổi linh dược cao cấp .

Linh dược từ Sáng Thế Đế đến Tinh Thần Đế năm đại tiểu cảnh giới, bởi vậy phương diện học phủ lại phân một chút. Chia linh dược làm năm cấp bậc, mà phẩm bậc đơn giản, chính là nhất tinh nhị tinh tam tinh phân chia như vậy, tuy rằng lười, nhưng hết sức rõ.

Linh dược nhất tinh chính là Sáng Thế Đế dùng. Nhị tinh đối ứng Minh Tiên, tam tinh đối ứng Tinh Thần Vương, tứ tinh đối ứng Tinh Thần Hoàng, ngũ tinh đối ứng Tinh Thần Đế.

Đệ tử Minh Tiên Viện có thể đổi nhất tinh cùng linh dược nhị tinh, linh dược tam tinh nhất định phải có được quyền hạn cao hơn, cũng chính là tấn thăng làm đệ tử Tinh Vương Viện.

Hiện tại Chu Hằng tự nhiên không cần linh dược tam tinh. Như vậy hắn chỉ cần quan tâm thu hoạch điểm cống hiến như thế nào.

Hoàn thành nhiệm vụ học viện ban bố, đây là một con đường, cũng là con đường thường thấy nhất, những thứ khác còn có đánh phá kỷ lục, cái này thích hợp cho người thiên phú trác tuyệt.

Tỷ như lực lượng mạnh nhất, tốc độ nhanh nhất, phản ứng nhanh nhẹn nhất!

ads

Chỉ là học phủ thành lập không biết bao nhiêu năm, muốn phá kỷ lục vô cùng khó khăn. Trong đám tiền bối chẳng lẽ ít có thiên tài sao?

Phá không phá được không có vấn đề gì, đi xem chung quy cũng không sao đi?

Một đêm trôi qua, Chu Hằng đi tới quảng trường ngày hôm qua, nơi này tiến hành một lần hội nghị tân sinh, cũng phân phát phần thường cho ba người xuất sắc nhất trong khảo hạch.

So với ngày hôm qua, người hôm nay càng ít, 1 vạn người ở chỗ này có vẻ trống rỗng. Hơn nữa có vài người vẫn bị mang tới, có ít người trên thân trát đầy vải trắng, tràn đầy mùi thuốc.

– Chu huynh!

Tề Nguyên đã đi tới, ôm quyền hướng về Chu Hằng, về phần Nguyệt Cơ thì như bóng với hình, nàng tự nhiên cũng đồng dạng thông qua khảo hạch, nếu không không phải học sinh thì không cách nào ở lại trong học phủ.

Chu Hằng nhìn bốn phía, sau đó mới nói: – Tề huynh, vị hồng nhan tri kỷ kia đâu? .

Tề Nguyên vội vàng lắc đầu, khẩn trương nói: – Chu huynh.

Lời này ngươi không thể nói ở trước mặt nàng! .

– … Ngươi không phải chỉ là tương tư đơn phương đi? Chu Hằng sửng sốt.

– Không được sao?

Sắc mặt của Tề Nguyên có chút hồng.

Quả thế, không thể tưởng được tên này tự xưng là trí, lại còn tương tư đơn phương!

Chu Hằng không khỏi cười, nhưng cũng không thừa thắng truy kích, thích một người cũng không có lỗi gì. Đây là tự do mỗi người, hắn cần gì phải xen vào?

– Từ hôm nay trở đi, các ngươi chính là một thành viên trong Đại Nguyên Học Phủ! Vẫn là cái người thấy không rõ diện mạo, toàn thân có một đoàn quang huy vũ động, nhưng bây giờ, đoàn quang hoa này rút đi ánh sáng, hiện ra một lão nhân nhìn qua hơn 60 tuổi – Lão phu Lưu Hà Điền, chính là người phụ trách Minh Tiên Viện, các ngươi có thể xưng lão phu là Lưu Tọa! .

– Nếu thân là một thành viên Đại Nguyên Học Phủ, các ngươi phải nhận trách nhiệm tương ứng, với thân là một thành viên

học phủ mà tự hào! .

– Bất luận kẻ nào đều không được làm ra chuyện khiến học phủ hổ thẹn, nếu không lão phu sẽ đích thân làm thịt hắn! .

– Các ngươi mỗi một tháng đều có thể nhận được một viên Thăng Linh Đan, tiết kiệm các ngươi mười năm khổ tu! Muốn linh đan, cần chính các ngươi đi kiếm lấy điểm cống hiến đổi! .

– Mỗi người đều có thể dựa lệnh bài thân phận của mình, đi Võ Kinh Đường mượn một quyển công pháp, nhưng hạn định là công pháp nhất tinh! Nên muốn công pháp cao cấp hơn, vẫn phải dùng điểm cống hiến đi đổi! .

– Học phủ không phải thiện đường, muốn đạt được cái gì, phải nhìn chính mình phải trả giá cái gì! .

Thanh âm Lưu Hà Điền vang dội, hơn nữa tràn đầy uy áp võ giả bậc cao, để mỗi người đều giống đè nặng một tảng đá trong lòng, không tự chủ được phát lên ý nghiêm nghị. Hắn nhìn mọi người một vòng, nói: – Kế tiếp, phát ra phần thưởng của lần khảo hạch này, hy vọng mọi người coi ba người này là mục tiêu đuổi theo! .

– Top 3, Chúc Mộc Lam! .

Thanh âm của hắn hạ xuống, một thanh niên áo đen cũng bước đi ra, đi tới bên cạnh Lưu Hà Điền, dáng người bậc trung, diện mạo cũng cực kỳ bình thường, nhưng cặp mắt vô cùng thần thái, thuộc loại phóng ở trong đám người cũng có thể liếc mắt một cái nhận ra.

Người này không dưới Thang Diễm Phi, nhưng cuối cùng vẫn thắng được với ưu thế hơn 1 chút, cũng không uổng hắn chậm trễ trăm năm, nếu không rơi vào Top 4, phỏng chừng hắn sẽ đâm vào vách tường .

– Thưởng cho 100 điểm cống hiến, 3 viên Thăng Linh Đan! .

Chúc Mộc Lam tiếp nhận một cái nhỏ hòm, trên mặt bình tĩnh, cũng không biết nội tâm hắn cao hứng hay là đang buồn bực lần này lại xuất hiện hai cái yêu nghiệt, ép hắn xuống Top 3.

– Top 2, Chu Hằng! .

Chu Hằng đi nhanh ra trong đám người, tất cả học sinh cũng đồng thời chú mục đối với hắn, tràn ngập tò mò.

Lúc trước trong khảo hạch, hắn chiếm cứ điểm vị trí thứ nhất dài đến tám ngày, thẳng đến hai ngày cuối cùng mới chắp tay nhường người, nhưng vẫn xếp hạng thứ hai như cũ, so với tên thứ ba cao hơn một mảng lớn, so với đệ nhất cũng chỉ kém 1 chút.

Giống với Tề Nguyên, Chu Hằng đồng dạng vô cùng xa lạ, mọi người đều suy nghĩ người kia rốt cuộc có lai lịch gì!

Mấy trăm năm thu nhận học sinh Top 3, chỉ cần không ngã xuống giữa đường, trên cơ bản đều trở thành nhân vật phong vân quát tháo, ít nhất đều trở thành Tinh Thần Đế, về phần Thiên Hà Cảnh?

Quá khó khăntoàn bộ Đại Nguyên Học Phủ cách mỗi 10 vạn năm có thể ra một cái đã vô cùng tốt lắm!

Dù sao, cường giả Thiên Hà Cảnh Độ Dương Tinh chung vào một chỗ cũng chỉ mấy ngàn cái!

– Thưởng cho 200 điểm cống hiến, 5 viên Thăng Linh Đan! .

Chu Hằng cũng bị ban cho một cái hòm nhỏ, phân lượng rất nhẹ, nhưng chỉ là 5 viên thuốc, quả thật không có phân lượng gì.

– Top 1, Tề Nguyên! .

Lưu Hà Điền kêu lên người cuối cùng, thưởng cho gần như có

thể đoán trước: 300 điểm cống hiến giá trị, 10 viên Thăng Linh Đan.

– Chăm chỉ tu luyện, không được chậm trễ! Lưu Hà Điền phân phó một tiếng sau, phiêu nhiên rời đi.

– Chu huynh, không thể chuyển nhượng điểm cống hiến, cho nên ngươi xem cần mua cái gì, nói với ta một tiếng là được, cần tiền ta bao ! Tề Nguyên thập phần hào phóng nói.

Đối với cường hào mà nói, tiền… quả thực không phải tiền!

Chu Hằng không khách sáo, đây là thứ hắn nên được. Hắn nhìn chung quanh, nói: – Tiên tử trong mộng của ngươi đâu, tại sao không ai nhìn ngươi! .

– Chu huynh, ngươi không phải có ý đồ với nàng chứ? Tề Nguyên tràn đầy hoài nghi nói.

– Người còn chưa thấy qua, có thể có ý đồ gì? Chu Hằng tức giận nói.

– Gặp được sẽ có ý đồ ! Tề Nguyên quái khiếu – Giao hữu sơ suất a! .

Hắn không khỏi ai thán, đương nhiên Chu Hằng biết tên này cố ý khoa trương, dụng ý là làm giao tình sâu sắc cùng Chu Hằng, bằng hữu thôi, tự nhiên đùa giỡn với nhau một chút .

Chu Hằng không có rỗi như vậy, ở trong học phủ hắn tuyệt đối an toàn, nhưng hắn không có khả năng luôn luôn đợi ở chỗ này, muốn kiếm lấy nhiệm vụ điểm cống hiến, 100 nhiệm vụ có ít nhất 99 cái là cần phải rời khỏi học phủ .

Hắn đi Trân Liêu Các trước tiên, nơi này chính là địa phương dùng điểm cống hiến đổi lấy tài liệu – hắn có Hỏa Thần Lô, chính mình luyện đan đỡ hơn nhiều so với trực tiếp đổi lấy thành phẩm.

Nhìn xuống giá cả sau, Chu Hằng thở phào, dù Tề Nguyên 300 điểm cống hiến, cũng đủ hắn mua tài liệu.

Hắn lập tức bắt Tề Nguyên lại đây.

– Di, Chu huynh, chẳng lẽ ngươi biết thân phận của nàng ? Tề Nguyên thấy Chu Hằng mua một đống lớn tài liệu, không khỏi lộ ra biểu tình kỳ quái.

– Nàng là ai a? Chu Hằng tự nhiên không biết hắn đang nói cái gì.

– Chẳng lẽ ngươi không phải bởi vì biết Đài tiên tử là Dược sư, lúc này mới mua nhiều tài liệu như vậy? Tề Nguyên kinh ngạc nói.

– Đài tiên tử?

Chu Hằng hơi sửng sờ, cái họ này rất hiếm thấy, mà vừa lúc hắn biết một nữ nhân họ Đài, chính là Đài Niệm Ngưng xuất thủ tương trợ hắn! Sẽ không trùng hợp như vậy chứ, tình nhân trong mộng người này chính là nàng?

– Ngươi nghe nói qua? .

– Có phải Đài Niệm Ngưng hay không? .

– Không thể nào! Ngươi quả nhiên có ý đồ khác! Tề Nguyên dậm chân nói.

Chu Hằng cười ha ha: – Không nên hiểu lầm, ta chỉ là được nàng xuất thủ tương trợ một lần, chưa nói tới cái giao tình gì! Tuy nhiên, ngươi muốn theo đuổi nàng, ta thấy độ khó rất lớn! .

Đài Niệm Ngưng mặc dù chỉ là Tinh Thần Vương, nhưng nàng còn có một cái thân phận càng hiển hách – Dược sư!

Tựa như Chu Hằng khi ở Nguyệt Minh Vương chỉ chứng thực một cái Dược sư tam tinh, có thể Nhật Diệu Vương mất tiết tháo tương giao, tu vi cảnh giới hoàn toàn không thể đại biểu địa vị Dược sư!

Đây là một cái quần thể siêu nhiên!

Trách không được Tề Nguyên coi trọng xếp hạng đệ nhất như vậy, muốn theo đuổi một Dược sư, quả thật phải nổi tiếng mới được.

Chương 875: Lực Lượng Chi Tường

Tề Nguyên luôn xác nhận mãi, khẳng định Chu Hằng hoàn toàn không có hứng thú Đài Niệm Ngưng, cuối cùng mới phóng tâm mà rời đi.

Chu Hằng lắc lắc đầu, tên này không phải rất thông minh sao, như thế nào hiện tại dường như đần độn!

Tình yêu quả nhiên làm người ta mù quáng a!

Chu Hằng về tới chỗ ở của mình, lập tức lấy ra Hỏa Thần Lô, bắt đầu luyện đan.

Toa thuốc này tự nhiên cũng là Hỏa Thần Lô nói cho hắn biết, đan dược tên Minh Vương Đan, có thể trực tiếp hình thành một đạo thần tướng, giống với Thất Tinh Đan. Tuy nhiên, một lò đan dược chỉ có 12 viên, thật sự ít ỏi!

Chu Hằng lập tức bế quan luyện hóa những Minh Vương Đan này, mà con lừa đen cùng Tiểu Hỏa không biết ăn trộm cái gì, hai vị nầy từ lúc nửa ngày trước đã bắt đầu bế quan, bởi vậy đầu con lừa đê tiện kia không tới tranh đoạt cùng hắn.

Hắn toàn lực thúc giục vận linh lực với luyện hóa dược lực, nhưng cần suốt 7 ngày mới luyện hóa hoàn toàn những đan dược này.

39 đạo thần tướng!

Chu Hằng lắc đầu cười cười, tuy rằng hắn đã có được gần 40 đạo thần tướng, nhưng không có cảm giác được cơ hội đột phá, dường như còn kém cách xa vạn dặm.

Cũng may mà hiện tại hắn đến Minh giới, nếu không còn Tiên giới, hắn cần phải tìm bao nhiêu vạn năm mới có thể tìm được đầy đủ dược vật, đưa hắn đưa lên Tinh Thần Cảnh?

Tuy nhiên, hiện tại đã dùng hết toàn bộ điểm cống hiến, kế tiếp phải nghĩ biện pháp đi kiếm.

Hắn đi Sa Nộ Trường trước, đây là thí luyện tràng, Võ Đấu Trường, cung cấp cho học phủ đệ tử luận bàn ở trong này, còn có một chút đạo cụ đặc thù, có thể rèn luyện thân thể võ giả.

Tới nơi này, đương nhiên là hướng về phía điểm cống hiến!

Trừ bỏ nhiệm vụ đạt được điểm cống hiến ra, còn có một cái

chính là phá kỷ lục, tỷ như cực hạn lực lượng, tốc độ, tốc độ phản ứng. Minh Tiên có kỷ lục tầng thứ Minh Tiên, Tinh Thần Vương có cấp bậc Tinh Thần Vương . Sẽ không nhập làm một.

Chu Hằng muốn thử xem.

Hắn hỏi một cái tin xong, đi tới góc tây bắc, nơi này có một bức tường đá, nhìn qua hết sức bình thường, nhưng lại được xưng là Lực Lượng Chi Tường . Chính là chuyên môn dùng để đo kỷ lục cường lực nhất.

Trên tường có bốn nhóm tên, mỗi một nhóm đều có 10 người, trừ bỏ tên ra, bên cạnh còn có các số, tỷ như 3000 nguyên, 9644 tinh, con số chênh lệch rất lớn. Nhưng chênh lệch cao thấp giữa hai người lại rất nhỏ.

Không cần suy nghĩ nhiều cũng biết, bốn nhóm con số này đại biểu cho bốn cấp kỷ lục từ Minh Tiên đến Tinh Thần Vương, Tinh Thần Hoàng cho đến Tinh Thần Đế, mỗi một cái cấp bậc đều có mười người có thể trúng cử.

ads

3000 nguyên đại biểu là trị số lực lượng, ánh mắt Chu Hằng quét đến cái đáy thứ nhất, trên đó viết Mã Hoành Kiệt, 2466 nguyên .

Nói cách khác. Chu Hằng ít nhất phải đánh ra lực lượng cao hơn số này mới có thể lên bảng, mặc dù không phá kỷ lục, nhưng chỉ cần lên bảng sẽ có thể nhận được điểm cống hiến, khác biệt ở chỗ nhiều cùng ít điểm.

Thấy Chu Hằng đứng ở trước mặt Lực Lượng Chi Tường, một số người phụ cận không khỏi nghị luận.

– Bộ dáng như vậy chính là tân sinh! .

– Ha ha, hàng năm đều có mấy tân sinh cho mình là đệ nhất thiên hạ, một quyền có thể oanh phá kỷ lục! .

– Đánh đố hay không. Tên này có thể đánh ra bao nhiêu nguyên lực? .

– Tên này nhiều nhất Minh Tiên 40 tướng, ta đoán sẽ không vượt qua 600 nguyên lực! .

– Ngươi rất để mắt hắn, ta đoán nhiều nhất 400, không thể nhiều hơn nữa! .

Những người này cũng không có hạ giọng, đủ để cho Chu Hằng nghe được rõ ràng.

600 sao?

Chu Hằng không biết một nguyên lực tương đương bao nhiêu cân, bởi vì vào Minh Tiên, lực lượng một quyền sẽ tính với mấy vạn ức cân, với cân làm làm đơn vị thật sự quá mức phiền toái, khẳng định sẽ sinh ra đơn vị mới.

Cũng không biết một nguyên lực là 1000 tỉ cân, hay là 10 vạn ức cân. Hay là..

Vì cái gì hắn không đi chọn kỷ lục tốc độ, hoặc là phản ứng nhanh nhẹn?

Bởi vì hắn quả thật chỉ là Minh Tiên 29 tướng, tốc độ, phản ứng tốc độ đều ở đàng kia, nhưng lực lượng bất đồng, một quyền đánh ra có thể phụ với công pháp tăng lên, vậy là tốt rồi. Hắn có được Ngũ Hành Phù Văn, chiến lực mạnh đủ để xưng bá Minh Tiên, muốn phá kỷ lục còn không đơn giản?

Đây là thứ hắn nắm chắc nhất, cũng là thứ duy nhất có nắm chắc có thể phá kỷ lục.

Cười nhạo hắn?

– Đại thúc! Đại thúc! Thanh âm yếu ớt vang lên, chỉ thấy Khương Tử Sương từ đàng xa nhảy nhảy lại đây, một thân váy trắng như tuyết, mái tóc đen nhánh, khuôn mặt nhỏ nhắn mà vô cùng tinh xảo, bất cứ người nào liếc mắt một cái nhìn đều sẽ sinh ra ý nghĩ thương xót.

Tiểu nha đầu này đến đây như thế nào?

Chu Hằng không khỏi nhướng mày, nàng là tiểu ác ma khoác áo khoác đáng yêu a!

– Di, đại thúc ngươi có biểu tình gì, chẳng lẽ không muốn gặp lại Điềm Điềm đáng yêu sao? Tiểu nha đầu chu cái miệng nhỏ nhắn nói – Đại thúc ngươi không giữ lời hứa, rõ ràng nói tới thăm Điềm Điềm cùng mẫu thân , kết quả cũng không gặp ngươi! .

Thật sự là còn nhỏ quỷ!

– Di, đây không phải là đệ tử Thiên Trận Viện tuyển nhận duy nhất năm nay sao? .

– Nàng thật không đơn giản a, mẫu thân Dương Ngọc Hoa là Thiên Trận Viện Tọa sư, ngoại công Dương Vĩnh lại là Thiên

Trận Viện Viện trưởng, học phủ Phó viện trưởng, địa vị so với học phủ Phó viện trưởng bình thường còn cao hơn nửa thanh! .

– Cái tân sinh này làm sao nhận thức nàng? .

Có người nhìn ra Khương Tử Sương được, lập tức đưa tới mọi người chú ý. Thiên Trận Viện, Thiên Dược Viện, người hai cái phân viện này đi ra đều không phải võ giả bình thường có thể sánh bằng, chẳng những giống như báu vật ở trong học phủ, cho dù sau khi rời khỏi cũng tất nhiên có ghế cao ở các nhà quyền thế!

– Dương Ngọc Hoa là đại mỹ nhân, với Thiên Dược Viện Đài Niệm Ngưng, còn Thiên Vũ Viện Cảnh Tâm Nặc chúng ta cũng xưng tam đại mỹ nữ học phủ! .

– Hắc hắc, chẳng những xinh đẹp, hơn nữa còn là quả phụ! .

– Hư, nhỏ giọng một chút, lời này nếu truyền đi, ngươi khả năng mất mệnh! Ngươi có biết có bao nhiêu người đang đeo đuổi hoa Ngọc Hoa không? Người nào không phải có lai lịch lớn, tùy tiện người nào ra tay có thể nghiền chết ngươi mấy trăm hồi! .

Chu Hằng đảo ánh mắt qua, nếu những người này nói chút lời ghê tởm, ngày sau nhất định sẽ tìm bọn họ tính toán!

– Đại thúc, con chó nhỏ đâu? Nha đầu kia lấm lét nhìn trái phải, hiển nhiên đã hứng thú đối với Tiểu Hỏa hơn xa Chu Hằng.

– Nằm ở nhà! Chu Hằng nhìn chằm chằm tường đá, linh lực trong cơ thể sôi trào, 39 đạo thần tướng đồng loạt lưu chuyển ra lực lượng kinh khủng, đánh ra một quyền.

Thình thịch!

Trên tường đá hiện lên một đạo quang hoa, lại không nhúc nhích tí nào! Đây là tự nhiên, ngay cả lực lượng Tinh Thần Đế đều có thể chịu đựng, lực lượng 39 đạo thần tướng nào có thể đánh hỏng?

Mặt tường như gương bình trở nên trong suốt, cũng hiện ra một hàng con số: 179!

Chỉ mảy may như vậy?

Chu Hằng đầu tiên nhướng mày, nhưng lập tức hiểu ra.

Có thể lưu lại kỷ lục trên tường đá, đây chính là phương diện học phủ đào thải trải qua không biết bao nhiêu năm, mỗi một người lên bảng ít nhất cũng phải có được 80 đạo thần tướng,

với lực lượng công pháp tăng phúc mới đánh ra những chữ số này.

Hắn cũng chỉ có 39 đạo thần tướng, vừa không vận chuyển bất kỳ công pháp nào, dù thần tướng ngưng luyện hơn so với người khác một ít, cũng sẽ không mạnh hơn so với Minh Tiên 29 tướng bình thường nhiều lắm.

179 nguyên lực là một con số đúng, cao hơn lại không hợp lý .

– Ha ha ha ha, quả nhiên là không biết trời cao đất rộng tên, ngay cả 200 nguyên lực cũng chưa tới, thật sự đánh giá cao hắn! .

– Hừ, chút thực lực ấy còn không biết mất mặt xấu hổ! .

– Tên này ta biết, hình như là Top 2 lần này tân sinh khảo hạch! Chính là hắn, ta xem qua bức họa, tên Chu Hằng! .

– Cái gì, Top 2 có loại tiêu chuẩn này? .

– Sao lại thế này, lần này chất lượng tân sinh mới kém như thế sao, tiêu chuẩn như vậy cũng có thể đoạt được thứ hai? .

– Ta đây chẳng phải sinh không gặp thời, nếu chậm vài năm nhập học phủ, không phải cũng có thể được thứ hai, thậm chí đệ nhất? .

Theo thân phận Chu Hằng truyền ra, mọi người không khỏi ồ lên, loại thực lực này cũng có thể được thứ hai? Đúng rồi, khẳng định là có cha tốt, dùng phương pháp này mới chiếm được này Top 2!

Thật đáng xấu hổ a!

Võ giả tôn trọng thực lực, trơ trẽn nhất chính là loại giở trò bịp bợm, khi mọi người lại nhìn về phía Chu Hằng, chẳng những mang theo cười nhạo, còn tràn đầy khinh bỉ.

– Tiểu tử, nhìn một chút, để ca ca đến dạy ngươi đùa như thế nào! Một nam nhân khỏe mạnh đã đi tới, nhìn qua bộ dáng hơn 30 tuổi, hắn đi đến trước Lực Lượng Chi Tường, trên thân hiện lên một đạo ô quang, hữu quyền lập tức trở nên còn lớn hơn so với đầu người, thình thịch, hắn một quyền đánh vào trên vách tường.

Quang hoa bắt đầu khởi động, một con số cũng nhảy ra ngoài: 688!

Hắn có được 67 đạo thần tướng, nhưng cũng đạt tới cực hạn, hoặc là đột phá, hoặc là luôn luôn cắm ở kia.

– Phi! Hắn chỉ chỉ con số trên tường, sau đó hung hăng phun nước bọt xuống mặt đất, khuôn mặt khinh miệt.

– Đại thúc, hắn đang khinh bỉ ngươi! Khương Tử Sương Cổ Linh tinh quái, lập tức nhảy dựng lên – Đại thúc, ngươi cũng có thể nhịn? Đến lượt ta khẳng định không thể nhẫn nhịn ! .

– Ngươi ít phiền! Chu Hằng hất tiểu nha đầu qua một bên, sau đó đưa ánh mắt nhìn về phía tường đá, hữu quyền lại ngưng.

– Còn không phục? Nam nhân kia nói: – Dù ngươi lại ra 100 quyền cũng sẽ không có bất kỳ thay đổi nào! .

Chu Hằng ngưng quyền không phát, tựa đầu chuyển hướng đối phương, cười nói: – Nếu ta vượt qua ngươi thì sao bây giờ? .

– Ha ha, nếu ngươi có thể vượt qua ta, Lôi Cảnh Thiên ta dập đầu ba cái cho ngươi!

Nam nhân khỏe mạnh tràn ngập tự tin nói.

Trên thực tế, hắn chính là Minh Tiên 57 tướng, một quyền vừa rồi chẳng những làm toàn lực, còn lại vận chuyển công pháp tam tinh, đây cũng là công pháp cao cấp nhất mà đệ tử Minh

Tiên Viện có thể đổi.

Chu Hằng làm sao có thể vượt qua chính mình?

– Đừng nói quá vẹn toàn! Chu Hằng mờ nhạt nói, đánh mạnh ra một quyền, trong quang hoa rung động, một con số mới nhảy ra ngoài: 254.

Thình thịch!

Không đợi bất luận kẻ nào lên tiếng, hắn lại đánh ra một quyền, con số mới hiện lên: 327.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

423! 509! 666!

Thời điểm đánh tới quyền thứ sáu, mấy chữ này đã cực đến gần 688 điểm của Lôi Cảnh Thiên.

Đến lúc này, ai cũng tin tưởng Chu Hằng ra quyền thứ bảy tất nhiên có thể đánh vỡ 700 số, dù sao hắn đánh từng quyền thật sự rất buông lỏng!

Nhưng tên này không phải ngay cả 50 đạo thần tướng cũng chưa tới sao, làm sao có thể bộc phát ra lực lượng cường đại như vậy?

Mọi người đều vừa khiếp sợ lại vừa kỳ quái.

Chương 876: Phá kỷ lục trước sự yên lặng

Chu Hằng dừng một chút, mặt mỉm cười, nhìn Lôi Cảnh Thiên.

Sắc mặt của Lôi Cảnh Thiên lúc đỏ lúc trắng, hắn đã dự cảm được tình thế không ổn, nhưng lời hắn đã đi ra ngoài, hơn nữa còn trước mặt của nhiều người như vậy.

– Không nên đắc ý, ngươi còn không vượt .

Thình thịch!

Một cái thiết quyền đánh mạnh tới Lực Lượng Chi Tường, một đạo ánh sáng lóe lên trong, hiện ra con số 756.

Vượt qua!

Lôi Cảnh Thiên lập tức trắng bệch sắc mặt, khóe miệng không ngừng co quắp.

– Lôi sư đệ, nguyện thua cuộc! Chu Hằng mỉm cười nói..

– Người cao to, đừng chơi xấu, nếu không Điềm Điềm nói cho mẫu thân biết, còn có ngoại công, gọi bọn hắn thu thập ngươi! Khương Tử Sương lập tức uy hiếp.

Lôi Cảnh Thiên cắn răng, thân thể hơi hơi run run một trận, hai đầu gối mềm nhũn, quỳ xuống, thình thịch thình thịch thình thịch, hắn dập đầu ba cái.

Người xung quanh nhất thời ồ lên, thật sự dập đầu!

Tuy nhiên mọi người đều biết, nếu như không có Khương Tử Sương ở đây, Lôi Cảnh Thiên chín thành chín mượn cớ rời đi, dù sao bên trong học phủ không được dễ dàng gây chuyện, hắn đi còn sợ Chu Hằng đánh hắn sao?

Nhưng Khương Tử Sương lên tiếng, tình huống không giống nhau!

Phía sau của nàng có hai người quan to chức lớn, hơn nữa một người trong đó lại là tồn tại Phó viện trưởng, đây là loại lực lượng kinh khủng nào?

Lôi Cảnh Thiên chỉ là một cái tán tu, hắn có tư cách chống lại sao?

Chu Hằng không hề đồng tình, ai bảo Lôi Cảnh Thiên đến sỉ nhục hắn trước? Cái này gọi là tự rước! Hắn nếu không có Hỗn Độn Thiên Kinh. Hiện tại chịu nhục chính là hắn!

– Chu Hằng, chúng ta đánh cuộc tiếp, nếu ngươi có thể phá bất kỳ một cái kỷ lục phía trên này, ta sẽ dập đầu cho ngươi 3 cái nữa Lôi Cảnh Thiên đứng lên, hắn coi những ánh mắt chung quanh như không có gì. Chỉ nhìn chằm chằm Chu Hằng.

Toàn trường ồ lên!

Đùa gì thế, đánh vỡ kỷ lục trên Lực Lượng Chi Tường?

Nên biết rằng những kỷ lục này hình thành mấy triệu năm! Có thể lưu lại ở phía trên kia đều là một cái thiên kiêu thời đại, nhìn tên bốn nhóm này sẽ biết, tuy rằng tổng cộng có bốn mươi, nhưng trong đó có hơn ba mươi là tái diễn!

Nói cách khác, có thể lưu tính danh vạn sử cũng chỉ mười mấy người!

Chia đều ra mấy chục vạn năm mới có thể ra một cái thiên kiêu như vậy! Mà những người này ai không trở thành đại

nhân vật khiến Độ Dương Tinh phong vân biến sắc?

ads

Muốn phá kỷ lục, đầu tiên có được ít nhất 90 đạo thần tướng!

Chu Hằng? Ngay cả 50 đạo thần tướng cũng không đạt tới, cho dù hắn nắm giữ công pháp bậc cao nào đó, nhưng muốn vượt qua 90 đạo thần tướng? Căn bản không khả năng!

Lôi Cảnh Thiên đánh cuộc như thế, thật sự làm khó Chu Hằng, như vậy chỉ cần Chu Hằng thừa nhận không làm được. Mặt mũi của hắn ít nhất cũng có thể vãn hồi mảy may.

Trong khoảng thời gian ngắn, ánh mắt mọi người nhìn về phía Lôi Cảnh Thiên cũng không khỏi mang khinh miệt!

Võ giả không sợ thua – ai chưa từng bại, nhưng chỉ sợ không thua nổi , thua còn lòng dạ hẹp hòi!

Người như vậy, không xứng xưng là võ giả!

– Dám sao? Lôi Cảnh Thiên âm ngoan nhìn Chu Hằng – Nếu ngươi không làm được, dập đầu cho ta 3 cái! .

Sách. Bức vua thoái vị sao?

Chu Hằng thở dài, hắn chẳng lẽ là tai tinh sao? Chạy đến nơi đây thử lực lượng đều có thể gặp được sự tình chó má như vậy!

Tuy nhiên, hắn chưa bao giờ sợ người khác!

Lão hổ không phát uy, coi hắn là mèo bệnh sao?

Tuy rằng hắn không muốn sử dụng Ngũ Hành Phù Văn, nhưng bây giờ lại cực cần điểm cống hiến, vậy dùng một hồi đi!

– Được, đánh cuộc! Chu Hằng nói.

– Tên này điên rồi! .

– Tuy rằng hắn mang công pháp đặc thù nào đó, nhưng nói muốn đánh phá kỷ lục, đây cũng quá khoa trương! .

– Đúng vậy. Chúng ta đều là Minh Tiên, nhiều nhất chỉ có thể tu luyện công pháp ngũ tinh, nếu không lực lượng mạnh mẽ tạo thành tổn thương không thể nghịch chuyển đối với thân thể chúng ta! Lực lượng kia phóng đại năm lần, cho dù 50 đạo thần tướng, đây cũng là lực lượng 750 nguyên! .

– Cho dù là độ thần tướng ngưng thật khác biệt. Cũng chỉ chênh 1000 nguyên! .

– Nhưng nếu phá kỷ lục, ít nhất lực lượng phải đạt tới 2466 nguyên! .

– Kém còn gấp đôi, căn bản không khả năng thực hiện! .

– Hắc hắc, tiểu tử này có được công pháp ngũ tinh, khẳng định là thiếu gia đại gia tộc nào, từ nhỏ quá thuận lợi đi! .

– Cho nên không biết trời cao đất rộng! .

– Xứng đáng! .

Nghe được Chu Hằng đáp ứng, mọi người lại ồ lên, cái gọi là không lên sẽ không phải chết, tên này đáp ứng đánh cuộc, đây

không phải bẫy chết chính mình sao?

Quả nhiên là đại gia tộc đi ra ngoài, tự cho là đúng!

Phi, ra khỏi gia tộc, còn tưởng rằng toàn bộ thế giới vẫn đang vòng quanh ngươi sao?

Chu Hằng cười nhạt, hắn vốn hướng về phía phá kỷ lục, kiếm lời điểm cống hiến, mặc kệ có đánh đố với Lôi Cảnh Thiên hay không, hắn đều làm như vậy, cũng không phải bị phép khích tướng.

Tuy rằng không chỗ tốt gì, coi như xem con khỉ đùa xiếc.

Chu Hằng cười hướng về phía Lôi Cảnh Thiên, nụ cười kia rất quỷ dị, khiến cho Lôi Cảnh Thiên buồn bực một trận, lại không biết hắn ở trong lòng Chu Hằng đã trở thành một con khỉ làm xiếc ảo thuật.

– Không nên trì hoãn, đến đây đi! Lôi Cảnh Thiên bị Chu Hằng nhìn rất không thoải mái.

Chu Hằng lắc lắc đầu, nói:

– Ngươi tại sao phải tự tìm khó chịu, lại cấp bách khó dằn nổi như thế! Ta đã thấy con lừa không tự trọng, nhưng giống hèn như ngươi, thật đúng là lần đầu tiên nhìn thấy! .

– Ít múa mép khua môi, mau đánh, ngươi mau đánh a! Lôi Cảnh Thiên hét lớn!

2466 nguyên!

Đây là lực lượng căn bản không có khả năng vượt qua!

– Nếu ngươi gấp dập đầu cho ta như vậy, ta làm sao có thể không thành toàn ngươi? Chu Hằng cười ha ha một tiếng, hữu quyền chém ra, có một vầng hào quang màu vàng chớp động.

Thình thịch!

943!

– Ha ha ha ha, kém quá xa! Kém quá xa! Lôi Cảnh Thiên cuồng tiếu – Tiểu tử, mau dập đầu cho ta! Dập đầu! .

– Gấp cái gì! Chu Hằng phong khinh vân đạm nói, hắn luôn luôn điều chỉnh lực lượng ngũ hành phù văn. Nếu phát luôn ra

uy lực 5000 nguyên trở lên, vậy quá khoa trương!

Bởi vì phía trước Chu Hằng cũng từng quyền bạo phát đi lên, mọi người cũng không quá nhiều kỳ quái, trừ bỏ Lôi Cảnh Thiên ra cũng không có ai thúc giục, đều đợi Chu Hằng tiếp tục ra quyền.

Thình thịch!

1058!

Thình thịch!

1163!

Mỗi một quyền đánh ra, trị số đều tăng lên tương đối, mặc dù chỉ là trăm một, nhưng nếu phá 1000 cũng vẻn vẹn chỉ cần 10 quyền mà thôi.

Khi số này đạt tới 1500 trở lên, mọi người đều không thể bình tĩnh!

Không phải chứ, một người ngay cả 50 đạo thần tướng cũng chưa tới, có thể đánh ra nguyên lực 1500 trở lên?

Không có khả năng a! Tuyệt đối không thể a!

Phía trước đã có người dùng tình huống cực hạn tính qua. Lực lượng Chu Hằng có thể bộc phát ra nhiều nhất 1000 nguyên, 1500… Làm sao có thể!

– Trừ phi… Hắn nắm giữ một môn công pháp vượt qua ngũ tinh! .

– Không có khả năng! .

– Đúng, không có khả năng! Minh Tiên nhiều nhất chịu đựng lực lượng công pháp ngũ tinh phản chấn, nếu không chính là tự tìm đường chết! .

– Trừ phi… thể chất người này khác biệt Minh Tiên bình thường? .

– Đúng, các ngươi chú ý không, lực lượng người này tăng lên bước một. Có phải hắn cũng không có cách lập tức bộc phát ra lực lượng cường đại như vậy hay không, nhất thiết phải tiến hành từ từ? .

– Không tồi, không tồi, ngươi nói như vậy, ta cũng nghĩ đến! .

– Nói như vậy, môn công pháp này còn có tính hạn chế rất lớn, chỉ cần tốc chiến tốc thắng. Không cho hắn tích lũy lực lượng là được rồi! .

Chu Hằng nghe mọi người nghị luận, trong lòng mỉm cười, hắn muốn hiểu lầm như vậy.

Hắn cố ý tạo nên Ngũ Hành Phù Văn cần tích lũy từng bước mới có thể đạt đến cực hạn, kể từ đó, người theo dõi hắn tự nhiên sẽ ít đi một chút! Đương nhiên, chỉ cần hắn phá kỷ lục, khẳng định sẽ có rất nhiều người để mắt tới hắn, đây là chuyện tuyệt không có biện pháp.

Chỉ cần tiến vào Tinh Thần Cảnh!

Hắn nói ở trong lòng, chỉ cần tiến vào Tinh Thần Cảnh, hắn căn bản là Tinh Thần Vương 99 tinh. Thậm chí trực tiếp một chân nhảy vào Tinh Thần Hoàng, như vậy cho dù chống lại Tinh Thần Đế, hắn không thể thủ thắng cũng có đầy đủ năng lực tự vệ!

Điểm cống hiến, hắn phải có!

Thình thịch!

1644!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Khi trị số trên tường đá đột phá 2000, người xung quanh đã hoàn toàn không có thanh âm. Mỗi người đều trợn tròn mắt, người biểu tình khoa trương một chút lại há hốc to mồm, còn có người thẻ lưỡi ra, dường như chó xù.

Động tĩnh như vậy cũng đủ hấp dẫn người bên ngoài lại đây, bởi vì Lực Lượng Chi Tường cũng đủ cao, cũng đủ lớn, con số biểu hiện mặt trên cũng sẽ không bị bầy người ngăn trở, cách thật xa cũng có thể thấy rất rõ ràng.

– Phá 2000 nguyên lực ? .

– Chẳng lẽ đây là Tinh Thần Vương trắc nghiệm lực lượng sao? .

– Ngươi ngu xuẩn a, Tinh Thần Vương làm sao có thể chỉ có 2000 nguyên lực! .

– Vậy là ai a, Minh Tiên có thể phá 2000 nguyên lực , theo ta

biết toàn bộ Minh Tiên Viện không vượt qua mười người! .

– Không thể nào! Hai ngàn một trăm nguyên lực! .

– Nhiều nhất bảy người! .

– 2200! .

– Nhiều nhất ba người! .

– 2300! .

– Chỉ có một người, quái thai Tây Môn Động! Tên kia không những có 91 đạo thần tướng, hơn nữa có một tia huyết mạch thượng cổ cự viên, man lực khủng bố, cũng chỉ có hắn mới có thể miễn cưỡng đạt tới 2300 nguyên lực! .

– Ngươi sai lầm rồi… Xem, 2400! .

– Con mẹ nó! .

Khi thấy trị số trên Lực Lượng Chi Tường đột phá đại quan

2400, tất cả đều sôi trào lên.

Tuy rằng còn không vượt qua yêu cầu thấp nhất , nhưng khoảng cách 2466 nguyên đã không xa lắm.

Xung quanh, nguyên bản những ánh mắt khinh bỉ nhìn về phía Chu Hằng đã tràn đầy cuồng nhiệt!

Bọn họ nguyên tưởng rằng Chu Hằng là một con em nhà giàu không biết trời cao đất rộng, nhưng sự thật chứng minh, tên này có được lực lượng vô thượng!

Võ giả tôn trọng cường giả, một khi Chu Hằng triển lộ ra thực lực xứng tân sinh khảo hạch Top 2, lập tức khiến cho cảm quan mọi người từ khinh thường biến thành kính sợ, thậm chí cuồng nhiệt!

Hơn nữa, Top 2 đều mạnh như vậy, như vậy Top 1 sẽ cường đại đến mức nào?

Hắt xì!

Một góc học phủ, Tề Nguyên hắt hơi một cái, hắn sờ sờ cái mũi – Ai đang nói ta? Hắn thần tình mờ mịt, lại không biết hình tượng của hắn đã cất cao vô hạn ở trong nháy mắt!

Chỉ mong hắn sẽ không ngã xuống, nếu không độ cao cao như vậy…

Chương 877: Chấn động

Lôi Cảnh Thiên run run toàn thân.

Hắn hiện tại đã không lo lắng chuyện dập đầu 3 cái, mà là hắn đắc tội Chu Hằng, về sau làm sao bây giờ?

Tuy rằng bên trong học phủ không cho phép tư đấu, nhưng muốn chỉnh người thì rất nhiều cách!

Làm sao bây giờ?

Phốc!

Dưới chân hắn mềm nhũn, đã quỳ xuống, liên tục dập đầu, nói:

– Chu sư huynh, là ta mắt chó, không nên lắm miệng, còn xin ngươi đại nhân đại lượng, không chấp nhặt cùng ta! .

Không ai chê hắn trơ trẽn, cúi đầu ở trước mặt cường giả, đây không phải là chuyện rất bình thường?

Chu Hằng sắp đánh phá kỷ lục a, mà lịch sử toàn học phủ, người nào phá kỷ lục không trở thành cường giả Độ Dương Tinh?

Đây mới là cử chỉ sáng suốt!

Chu Hằng tươi cười, hắn cũng không cẩn thận như vậy, đánh đố với Lôi Cảnh Thiên chỉ là giải trí một chút mà thôi. Hắn phất phất tay, nói: – Ngươi lui ra đi, ta đã quên ngươi là ai ! .

Lôi Cảnh Thiên mừng rỡ, đã quên hắn là ai, tự nhiên cũng đã quên chuyện giữa hai người, vậy không sao!

Hắn vội vàng bò dậy, rời khỏi đám người, chỉ dám xem ở địa phương xa xa.

Kỷ lục sắp đánh vỡ, hắn không muốn bỏ qua thời khắc lịch sử như vậy!

Tuy rằng cái này cũng không tính là chân chánh phá kỷ lục, chỉ là lên bảng mà thôi, nhưng nói không chừng Chu Hằng có thể đánh vỡ? Mà ngược dòng lần lên bảng phía trước, đã là sự tình 33 vạn năm trước!

Chấn động vẫn đang tiếp tục, chẳng những có học sinh vây quanh, ngay cả cao tầng học phủ đều bị kinh động, có ít nhất mười Tinh Thần Đế, thậm chí còn tồn tại mạnh hơn phù phiếm ở giữa không trung, quan sát nhất cử nhất động nơi này.

Trong lòng Chu Hằng không có một tia tạp niệm, đánh ra từng quyền.

2502!

Phá kỷ lục, không không không, lên bảng!

Theo mấy cái chữ này hiện lên. Lực Lượng Chi Tường cũng tản phát ra một đạo ánh sáng nhu hòa bọc lại Chu Hằng, lệnh bài thân phận của hắn cũng sáng ngời theo, sau đó tên thứ 10 ở cột số 4 trên Lực Lượng Chi Tường đã xảy ra một chút biến hóa.

Cái tên thứ 10 đã bị biến thành Chu Hằng, con số 2502cũng trở thành kỷ lục mới thấp nhất tốp 10!

– Thật sự phá kỷ lục ! .

– Mặc dù là kỷ lục nhỏ, nhưng cũng là sự tình mấy chục vạn năm mới phát sinh một lần! .

– Đáng sợ hơn là bây giờ tên này còn không đến 50 đạo thần tướng, ý nghĩa hắn còn có không gian trưởng thành cực lớn! .

– Khi hắn đạt tới 90 đạo thần tướng trở lên, nói không chừng thật có thể đánh vỡ kỷ lục chân chính 400 vạn năm cũng không động tới! .

– 4444 nguyên lực! .

– Luôn luôn cho rằng là bật lượng cực hạn Minh Tiên! .

Khi kỷ lục thấp nhất bị đánh phá, mọi người đều phấn chấn, bọn họ người nào cũng không trải qua khoảnh khắc như vậy, nhìn thấy một cái tên khắc lập ít nhất mấy chục vạn năm lại biến mất. Tất cả đều cảm xúc mênh mông tột đỉnh!

Ý vị một cái thời đại mới đến!

Chu Hằng cũng không dừng, chỉ là lên bảng, phỏng chừng

điểm cống hiến lấy được cũng hữu hạn, mà hắn cách 99 đạo thần tướng còn 60 đạo, cần đại lượng linh đan thêm vào .

Thình thịch!

Hắn không chút biểu tình lại đánh ra một quyền. Chỉ lấy chiến lực mà nói, hắn có một không hai toàn bộ Minh Tiên, ngay cả Tinh Thần Vương đều có thể miễn cưỡng chống đỡ!

2632!

Lại phá kỷ lục !

Lực Lượng Chi Tường lại phát ra ánh sáng dịu nhẹ lần nữa, bao vây Chu Hằng lại, nhoáng lên một cái sau, tên Chu Hằng tăng lên một bậc.

Vẫn chưa hết a!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

2700! 2800! 2900!

Chu Hằng không ngừng ra quyền. Ánh sáng màu vàng bao trùm toàn thân của hắn, khiến cho hắn như thiên thần hạ phàm, chói mắt không cách nào hình dung!

Không ít nữ sinh đều toát ra vẻ mê muội, thế giới này tôn trọng cường giả, nhìn bộ dáng Chu Hằng thần võ, người thiếu nữ nào không tim đập thình thịch thình thịch?

Nam nhân này mê chết người!

3000! 3100! 3200! 3300!

Mỗi lần Chu Hằng tăng lên lực lượng cũng không lớn, chỉ là trăm một, nhưng lại vô cùng ổn định, rất nhanh để cho tên của mình nhảy tới vị trí thứ ba, cũng để cho lực lượng của hắn nhảy vào trình tự 4000 nguyên lực!

Lúc này toàn bộ học phủ đều bị kinh động, các học sinh Tinh Vương Viện, Tinh Hoàng Viện cũng đồng dạng di động lên khoảng không, nhìn chăm chú vào ở các ngõ ngách.

Có lẽ, thật sự sẽ có người đánh vỡ lực lượng Minh Tiên cực hạn, sinh ra kỷ lục mới!

4100! 4200! 4300! 4400!

Đến rồi! Đến rồi!

Ánh mắt mọi người đều tập trung vào trên thân Chu Hằng. Hiện tại cũng không ai ghen tị Chu Hằng, bọn họ quan tâm chỉ là một điểm, đó chính là Chu Hằng có thể đánh vỡ kỷ lục Đại Nguyên Học Phủ, thậm chí Đại Hà Học Phủ, đánh ra lực lượng vượt qua 4444 nguyên lực cực hạn hay không!

Có được hay không, ở một quyền kế tiếp!

Chu Hằng ngưng quyền, ánh mắt lợi hại như kiếm, đánh ra!

Thình thịch!

Toàn bộ học phủ dường như đều chiến động một cái, Lực Lượng Chi Tường giống như nước gợn sóng lóe lên , nhảy ra một cái con số mới!

4445!

Phá!

Thật sự phá!

Xoạt!

Mọi người đều hoan hô lên, mặc dù chỉ là tăng lên một cái nguyên lực so với cực hạn lực lượng, nhưng ý vị cái gọi là 4444 nguyên lực cũng không phải cực hạn Minh Tiên, điều này có ý nghĩa vô cùng!

Chu Hằng mỉm cười, thu hồi nắm tay, thật sự không dễ dàng a, không ngờ Ngũ Hành Phù Văn có thể khống chế chính xác như thế!

Ánh mắt hắn nhìn về phía kỷ lục đại biểu Tinh Thần Vương, thấp nhất đồng dạng là hơn hai ngàn, nhưng đơn vị lại bất đồng, từ nguyên biến thành tinh.

2366 tinh lực!

Hiển nhiên, từ Minh Tiên đến Tinh Thần Vương, đây là một cái tăng tiến vùn vụt, nếu dùng nguyên lực đo, lại sẽ xuất hiện con số mấy ức, mấy chục tỉ, cho nên thay đổi một loại đơn vị mới đo.

Hắn miễn cưỡng có thể chịu đựng một kích Tinh Thần Vương,

phỏng chừng sức bật cực hạn có thể đạt tới nhất tinh lực đi.

Hắn sẽ không đi thử .

Quá khoa trương a!

Nhìn tên của mình lên đỉnh, Chu Hằng mỉm cười, hiện tại hắn hẳn có đầy đủ điểm cống hiến rồi chứ!

– Chu Hằng, thành công đánh vỡ kỷ lục 4 triệu phủ đầy bụi, lên đỉnh Lực Lượng Chi Tường, Minh Tiên tầng, càng đánh vỡ trị số 4444 nguyên lực cực hạn cấp bậc Minh Tiên. Đây là vinh quang học phủ! .

– Đặc biệt thưởng 3000 điểm cống hiến! .

Trên bầu trời, một người thấy không rõ bộ dáng nói, nghe thanh âm hẳn là một lão nhân.

Người này hiển nhiên có được danh vọng cực cao, một lời phát ra sau, cũng không có người nào đưa ra ý kiến phản đối. Trên thực tế kỷ lục này đánh vỡ ở trước mắt bao người, hơn nữa còn chiếm được Lực Lượng Chi Tường thừa nhận, ai có thể phủ nhận cái thành tích này?

3000 điểm cống hiến!

Chu Hằng tính toán một chút, phía trước 500 điểm cống hiến luyện ra 12 mai Minh Vương Đan, như vậy 3000 điểm cống hiến, trên lý thuyết có thể nhận được 72 viên Minh Vương Đan.

Hắn chỉ cần 60 viên Minh Vương Đan là đủ rồi!

Được rồi. Tinh Thần Vương, ta đến đây!

Hắn thu hồi lệnh bài, ánh mắt đảo qua, lại hoảng sợ.

Mọi người đều dùng ánh mắt cuồng nhiệt nhìn hắn, dường như muốn lột sạch quần áo hắn.

– Chu Hằng! .

– Chu Hằng! Chu Hằng! .

– Chu Hằng! Chu Hằng! Chu Hằng! .

Không biết ai hô lên trước, toàn bộ Sa Nộ Trường một mảnh sôi trào. Hô tên của một người.

Chu Hằng mỉm cười, ôm quyền hướng về mỗi nơi 1 chút, vội vàng xuyên qua đám người chuồn mất. Hắn hoài nghi nếu mình không đi sẽ bị vô số muội tử xuân tâm nhộn nhạo đẩy ngã!

Đi tới Trân Liêu Các sau, Chu Hằng mới phát hiện một vấn đề khác, hắn rất nhiều điểm cống hiến, nhưng tiền… rất ít!

Phía trước tuy rằng Tề Nguyên tính tiền đại bộ phận linh dược. Nhưng hắn đã xài hết tất cả tích tụ, hiện tại hắn nghèo chỉ còn lại có bộ quần áo trên thân, chẳng lẽ phải cắm nốt?

Hơn nữa cũng không đủ a!

Tìm cường hào đi!

Chu Hằng vội vàng đi tìm Tề Nguyên, tên kia nghèo chỉ còn lại có tiền.

– Chu huynh, ngươi bỗng nhiên nổi tiếng, chơi không chết người không bỏ qua a! Sau khi Tề Nguyên nhìn thấy Chu Hằng, lập tức nhảy ra ngoài, biểu tình tương đối phức tạp.

– Ít nói nhảm, trên người ngươi có bao nhiêu tiền? Chu Hằng rất gấp, mắt thấy Tinh Thần Cảnh ngay trước mắt. Hắn căn bản không muốn trì hoãn một giây đồng hồ.

– Chu huynh, ngươi không phải muốn đánh cướp ta chứ? Tề Nguyên nói giỡn.

– Mượn trước , về sau trả lại ngươi! Chu Hằng nói, tiền loại vật này ở cường giả xem ra không đáng kể chút nào, hắn hiện tại phát sầu vì Đại Hà tệ. Nhưng theo thực lực của hắn tăng lên, sẽ có người cầm bó lớn Đại Hà tệ đưa tới cửa.

Tề Nguyên gật đầu, tay phải xoay 1 chút, trên mặt đất lập tức có thêm 1 đống lớn Đại Hà tệ, đều là giá trị 1000. Hắn hỏi: – Ngươi cần bao nhiêu? .

– Càng nhiều càng tốt, còn lại bao nhiêu sẽ trả lại cho ngươi! .

– Chu huynh, ngươi thật không khách khí a! .

Chu Hằng thu gia sản Tề Nguyên vào pháp khí không gian, sau đó lại đi Trân Liêu Các.

Hắn tiêu tiền ào ào, bất kể điểm cống hiến hay là Đại Hà tệ, bản thân cũng không có một tia giá trị, chỉ có đổi thành chân tài thật học mới có ý nghĩa.

Nhưng mà, càn quét xong hắn mới phát hiện, lại còn lại 700 điểm cống hiến!

Nói cách khác…

– Chu tiểu tử, những tài liệu này chỉ có thể luyện ra 4 bếp lò Minh Vương Đan, bếp lò thứ năm, không đủ Đông Tinh Thảo! Hỏa Thần Lô lập tức nói.

Hắn không ngờ mua vô ích!

Thực ra cũng rất bình thường, Minh Vương Đan là đan dược hữu dụng nhất đối với Minh Tiên, lượng nhu cầu tự nhiên lớn, mà linh dược nhị tinh cũng tuyệt đối không tính là hàng hóa trên đường cái, ít nhất phải mấy vạn năm mới có thể thành thục, cho dù ở Minh giới cũng không phải muốn bao nhiêu sẽ có bao nhiêu .

Hơn nữa, trong học phủ còn có một Thiên Dược Viện, khẳng định sẽ giao đại bộ phận linh dược cho những Dược sư kia đi đốt!

Thật sự là lãng phí a, giao cho bọn họ luyện đan, ít nhất 10 đan 5 phế!

Chu Hằng cũng không đường hoàng như vậy, chạy đến Thiên Dược Viên đi thu lấy linh thảo, sau khi hắn đưa Khương Tử Sương trở về, tiện tay luyện tài liệu trong tay thành Minh Vương Đan.

Dược liệu 4 bếp lò, trên lý thuyết có thể luyện ra 40 viên đan dược – phía trước có thể luyện ra 12 viên là vận khí, nhưng cũng không thể lúc nào đều có vận khí tốt như vậy.

Nhưng sự thật chứng minh, vận khí Chu Hằng, hoặc nói Hỏa Thần Lô thật sự là cực phẩm, dược liệu 4 bếp lò không ngờ luyện chế được 50 viên Minh Vương Đan!

Không có một chút do dự, Chu Hằng lập tức bắt đầu bế quan.

Lần bế quan này, giằng co suốt hai tháng, trong lúc đó Tề Nguyên tới tìm hắn vài lần, nhưng bởi vì Chu Hằng đang bế quan, hắn căn bản không vào được, chỉ có thể về – mỗi một chỗ học phủ đều có trận pháp phòng ngự cường đại, không được chủ nhân cho phép ngoại nhân căn bản không thể đi vào.

Mà muốn mạnh mẽ oanh phá, ít nhất phải là Thiên Hà Vương mới được!

Phòng ngự nơi này ở chung cùng toàn bộ học phủ!

Chương 878: Quần ma ngầm động

89 thần tướng!

Khoảng cách Minh Tiên cực hạn chỉ còn 10 thần tướng!

Trong tay hắn thực ra còn có tài liệu cho một lò Minh Vương Đan, chỉ là thiếu một phần tài liệu chính Đông Tinh Thảo, trước mắt vẫn không thể luyện chế. Tuy nhiên chỉ cần luyện thành một lò Minh Vương Đan này… Cho dù là chỉ ăn vào 10 viên, cũng đủ để hắn trở thành Minh Tiên 89 tướng cực hạn.

Mấu chốt là, đi đâu tìm Đông Tinh Thảo đây.

Chu Hằng xuất quan, lại phát hiện con lừa đen và Tiểu Hỏa còn đang trong trạng thái ngủ say, trên người chúng có từng luồng khí tức cường đại lưu chuyển, mơ hồ có thể thấy tinh tú lóe sáng!

Hắn không phải lần đầu nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trước đây khi Kim Long nữ hoàng đột phá Tinh Thần Vương cũng y như thế!

Hai tên này sắp trở thành Tinh Thần Vương ư?

Cái này, khẳng định con lừa đen kia dẫn Tiểu Hỏa đi ăn thiên tài địa bảo gì đây, nếu không hai vị này không có khả năng đồng thời đột phá!

Chỉ mong tay chân bọn họ đủ sạch sẽ, đừng chọc ra phiền toái nữa!

Chu Hằng lại đi tới Trân Dược Các một chuyến, tuy nhiên lần này hắn cũng không phải đi mua dược liệu, mà tới hỏi thăm tin tức Đông Tinh Thảo, ở nơi nào có thể hái được loại linh dược này.

Kỳ Vân Sơn, Thanh Phong Hạp! Đây là tin tức của Trân Dược Các cấp cho hắn. Trên thực tế, Trân Dược Các cũng sẽ thu linh dược, nhưng giá cả so với bọn họ bán đi vốn không thể so sánh, bất cứ người nào đều sẽ kêu một tiếng "gian thương"!

Nhưng ai bảo học phủ thu mua dược liệu còn phải tặng kèm điểm cống hiến, tuy rằng thật là ít ỏi, nhưng tích tiểu thành đa cũng không thể xem nhẹ!

Chu Hằng lại đi tới Lăng Tiêu Lâu, nơi đó chính là chỗ phát ra nhiệm vụ. Nếu hắn muốn đi Kỳ Vân Sơn tìm kiếm Đông Tinh Thảo, vậy sao không tiện đường hoàn thành một hai nhiệm vụ, kiếm thêm một ít điểm cống hiến chứ?

Dù sao, điểm cống hiến cũng sẽ không vì sau khi hắn tiến vào Tinh Thần Cảnh liền mất đi tác dụng, mà ngược lại sẽ càng thêm đáng giá.

Hắn tìm kiếm một vòng, nhiệm vụ của Kỳ Vân Sơn chỉ có một: chính là đánh chết Xích Nguyệt Điểu đồng thời mang về lông cánh của Xích Nguyệt Điểu. Đó là nhiệm vụ của một vị Trận Văn sư ban bố, nghe nói lông cánh của Xích Nguyệt Điểu là một loại tài liệu kiểu mới.

Ở trong này, chẳng những học phủ sẽ phát ra nhiệm vụ, mà chính là học sinh cũng đồng dạng có thể! Chỉ cần có người để ý tới thù lao đó là được rồi. Đương nhiên, bởi vì điểm cống hiến không thể chuyển nhượng, học sinh đưa ra nhiệm vụ cơ bản cũng chỉ có thể cấp cho Đại Hà tệ, sức thu hút sẽ giảm xuống không ít.

Thông qua nhiệm vụ của Lăng Tiêu Lâu ban bố là nhận được học phủ bảo vệ. Cho dù là học sinh tư nhân ban bố thời điểm đệ trình nhiệm vụ cũng sẽ khấu trừ tưởng thưởng, đợi sau khi hoàn thành nhiệm vụ mới trực tiếp phát ra, tránh tình huống chối cãi quanh co.

Nhưng lén giao dịch thì không nằm trong phạm vi được học phủ bảo vệ, phải tự gánh lấy hậu quả!

Học phủ rất xấu, lãnh nhiệm vụ này cũng phải ứng trước một

số điểm cống hiến nhất định, số lượng tương đương với một thành của khả năng thu được khi hoàn thành nhiệm vụ. Nếu nhiệm vụ hoàn thành, những điểm cống hiến này sẽ trả lại, nhưng nếu thất bại thì coi như xong.

Bởi vì nguyên nhân này, rất nhiều người làm nhiệm vụ đều sẽ tìm người họp thành đoàn đội để chung sức hoàn thành. Tuy rằng như vậy sẽ làm giảm ích lợi của mình, nhưng không thể nghi ngờ điều đó có thể tăng cao xác xuất thành công hoàn thành nhiệm vụ.

Mà sở dĩ học phủ có quy định như thế, thực ra cũng là vì nghĩ tới an toàn của học sinh. Ngược lại cũng không thể nói hoàn toàn là xấu tính.

Sau khi Chu Hằng nhận lãnh nhiệm vụ đánh chết Xích Nguyệt Điểu, không lâu lắm, đột nhiên lệnh bài thân phận lóe lên dao động, đây là có thông tin yêu cầu.

Lệnh bài thân phận này còn kiêm cả tác dụng của Truyền tấn thạch, tuy nhiên chỉ giới hạn trong phạm vi rất nhỏ.

Hắn suy nghĩ một chút, sau đó mở ra thông tin, cơ bản có thể khẳng định, đó tất nhiên là các học sinh khác lãnh nhiệm vụ đánh chết Xích Nguyệt Điểu, nếu không không có khả năng truyền tin đúng lúc như vậy.

“Vị sư đệ này! Chúng ta nơi này đã có 7 người, đang định xuất phát, có hứng thú gia nhập với chúng ta hay không?” Không đợi Chu Hằng lên tiếng, đối diện liền truyền tới giọng nói sang sảng, rầm rầm vang dội bên tai Chu Hằng.

Chu Hằng mới tới Minh giới, đối với tình huống nơi này đúng là mù tịt, Kỳ Vân Sơn ở đâu? Đi lại trong núi như thế nào? Hắn hoàn toàn không biết!

Đi theo người khác cùng nhau hành động cũng tốt, đợi sau khi hoàn thành nhiệm vụ, hắn liền đi tìm Đông Tinh Thảo, thậm chí nửa đường cũng có thể tách đi riêng.

Bởi vậy, hắn rất nhanh liền nói: “Các vị ở đâu? Ta sẽ đi tới!”

“Đã ở cổng học phủ, huynh đệ nếu chậm một chút nữa khẳng định chúng ta đã xuất phát, sẽ không đợi nữa!” Người kia nói.

Chu Hằng gật gật đầu, nói: “Ta đến ngay!”

Hắn không kịp trở về báo cho con lừa đen và Tiểu Hỏa biết, tuy nhiên hai tên này hiện tại đang bế quan tấn công Tinh Thần Cảnh, phỏng chừng có nói với chúng cũng không nghe được. Quên đi! Không cần quản tới, hy vọng hai tên này nếu xuất quan trước khi hắn trở về, ngàn vạn lần không nên gây

chuyện!

Hắn nghiên cứu một chút lệnh bài thân phận, đặc biệt là công năng thông tin kia, lại phát hiện chức năng này chỉ có ở tình huống rất đặc thù mới có thể khởi động, nhất thời như trước đây nhận được nhiệm vụ cộng đồng, khi gặp phải nguy hiểm đặc biệt mới có thể khởi động, cầu cứu nhân viên Đại Nguyên Học Phủ ở khu vực gần đó.

Thông tin cũng không có quan hệ đối ứng cố định từng cái, ví như bây giờ Chu Hằng muốn nói với Tề Nguyên một chút chuyện tạm đi xa, nhưng hắn cũng không biết làm thế nào để liên hệ với đối phương.

Quên đi, không quản tới hắn, cứ để hắn nghĩ là mình còn đang bế quan là được.

Chu Hằng đi ra hướng cổng học phủ. Bởi vì khoảng cách khá xa, hơn nữa hắn còn chưa quen thuộc với đường xá nơi này, nên phải mất gần 20 phút mới đi tới cổng.

Hắn vừa đi vừa liên lạc với người kia, vừa đi tới cổng, hắn liền nhìn thấy một nam nhân tuổi còn trẻ đang vẫy tay, gã mặc một thân áo xanh, hiển nhiên là học sinh của Minh Tiên Viện. Hai người liếc nhìn nhau, đều biết đối phương chính là người mình đang đợi, mình muốn tìm.

– Ồ! Huynh đệ là Chu Hằng đây mà! Người trẻ tuổi kia nhận

ra Chu Hằng: – Không sai, chính là huynh đệ, hai tháng trước đánh vỡ kỷ lục của Lực Lượng Chi Tường Minh Tiên Cảnh!

Lệnh bài thân phận cũng giống nhau với Truyền tấn thạch, chỉ có tác dụng thông tin, không thể nhìn thấy diện mạo đối phương, cũng không hiện ra tin tức thân phận của đối phương.

Chu Hằng gật gật đầu, nói: – Ta là Chu Hằng, còn chưa có thỉnh giáo sư huynh xưng hô như thế nào?

Đối phương thoạt nhìn lớn tuổi hơn hắn, kêu một tiếng sư huynh cũng không sao.

Nhưng đối phương lại tỏ vẻ được sủng ái mà lo sợ, bởi vì hiện tại Chu Hằng chính là danh nhân siêu cấp trong Đại Nguyên Học Phủ đấy, chẳng những hắn phá vỡ kỷ lục hơn 300 vạn năm không hề nhích động, còn chứng minh 4444 nguyên lực đều không phải là đỉnh phong của Minh Tiên!

Sự kiện này hoàn toàn có thể ghi vào sử sách của toàn bộ Minh giới!

Hiện tại không ngờ Chu Hằng là “đại nhân vật” như vậy, lại xưng hô mình là sư huynh, hắn có thể không cảm thấy được sủng ái mà lo sợ sao?

– Ta tên là Lưu Hổ, về sau còn xin Chu sư huynh chiếu cố nhiều hơn! Người trẻ tuổi kia liền vội vàng nói. Thực lực của hắn chỉ 37 tướng cũng không tính là cường đại gì: – Chu sư huynh! Mời đi theo ta, chúng ta lập tức xuất phát!

Tuy rằng Chu Hằng gọi hắn là sư huynh, nhưng hắn cũng không dám thực sự tự cho mình là sư huynh, điểm chừng mực ấy hắn vẫn phải có.

Hai người sóng vai đi tới một đoạn đường, sau đó liền thấy phía trước có sáu gã nam nhân, hoặc đứng hoặc ngồi chồm hổm, nhưng cũng nhìn ra được, những người này là cùng một nhóm, đều mặc trang phục màu xanh.

– Lưu sư huynh! Một gã thanh niên tiến lên đón, nói: – Người kia là ai mà ra vẻ lớn như vậy, hại chúng ta chờ lâu như vậy!

– Đừng nói nhảm, vị này chính là Chu sư huynh Chu Hằng! Lưu Hổ vội vàng nghiêm nghị khiển trách.

– Chu Hằng? Là Chu Hằng đánh phá kỷ lục kia ư?

– Thiệt hay giả?

Những người khác đều ào tới, dù sao không phải mỗi người đều đã gặp Chu Hằng, tự nhiên cũng không phải mỗi người

đều có thể liếc mắt một cái nhận ra hắn.

– Đương nhiên là thật! Ta tận mắt nhìn thấy, chẳng lẽ lại nhận sai! Lưu Hổ nguýt mọi người một cái, nói: – Được rồi được rồi! Không phải vừa rồi đều la hét muốn lên đường sao, vậy thì nhanh lên!

– Xuất phát! Xuất phát! Mọi người đều cười nói. Thời điểm chạy đi này không thể liên hệ cảm tình với vị nhân vật cường mãnh Chu Hằng này sao?

…

– Ca! Ca! Tên khốn Chu Hằng kia rời học phủ rồi! Kim Hoán Thành chạy vào như con gió lốc, kêu lên với một nam nhân diện mạo tương tự với hắn, nhưng rõ ràng bình tĩnh, uy nghiêm hơn: – Ca! Huynh nhất định phải báo thù cho đệ, làm thịt tên khốn kia!

Kim Hoán Thành này chính là tên thiếu gia quần áo lụa là đụng phải Chu Hằng trên đường đi báo danh, sau khi hắn bị giáo huấn nho nhỏ một phen, liền ghi hận trong lòng đối với Chu Hằng. Vốn trước đó hắn cũng không biết Chu Hằng là ai, nhưng sau khi khảo hạch tân sinh kết thúc, Chu Hằng vinh quang đi lên đài với thân phận xếp thứ hai, liền bị hắn liếc mắt một cái nhận ra được.

Thấy kẻ thù tự nhiên hắn đỏ mắt!

Đáng tiếc, Chu Hằng vẫn luôn ở trong học phủ không có rời đi, hắn cũng không làm gì được. Hai tháng trước khi Chu Hằng phá vỡ kỷ lục phủ đầy bụi đã lâu, lại làm cho hắn tức giận đến cái mũi đều sai lệch, đập phá sạch các thứ trong phòng!

Nhưng đây là tự mình thiệt thòi!

Hắn là con của Tinh Thần Vương, còn có chút thế lực nhỏ, hắn cho mấy tên chó săn suốt ngày nhìn chằm chằm chỗ cổng ra vào học phủ, chính là theo dõi đợi Chu Hằng đi ra ngoài.

Hiện tại, rốt cục hắn đợi được một ngày này.

Đương nhiên hắn không có khả năng đi đấu trực tiếp với Chu Hằng, mà phải nhờ tới đại ca của hắn ra tay!

Kim Hoán Nhật là đệ tử ở Tinh Vương Viện, hơn 500 năm trước ở Minh Tiên Viện tiến vào Tinh Vương Viện, hiện giờ tu vi có được 16 viên tinh tú!

Xem theo số lượng tinh tú, người này khi còn ở Minh Tiên đánh hạ cơ sở cũng không kiên cố, bởi vì có thể được xưng là thiên tài ít nhất cũng phải có được 50 thần tướng, như vậy vừa đột phá vào Tinh Thần Cảnh là có thể có được 50 viên tinh tú!

Nhưng rào cản của Tinh Thần Cảnh này ngăn chặn hết chín thành Minh Tiên, có thể đột phá cũng là đại hỷ sự thắp hương bái tạ ông bà rồi!

Tư chất của Kim Hoán Nhật cũng không được tốt lắm, hắn có thể đột phá Tinh Thần Vương chính là 500 năm trước gặp được một cơ duyên, chuyện này là bí mật của hắn, hắn tuyệt đối không nói cho bất kỳ kẻ nào biết.

Hắn nhìn lướt qua đệ đệ của mình, có một tia khinh thường, nhưng ai bảo tên này là đệ đệ ruột thịt của mình, cũng không thể một bàn tay đập chết hắn được?

– An tâm một chút chớ nóng vội, trước đi tìm hiểu xem tiểu tử này đi nơi nào!

– Đệ đã tìm hiểu qua, tên kia nhận một nhiệm vụ đi Kỳ Vân Sơn! Kim Hoán Thành nói.

Kim Hoán Nhật không khỏi liếc nhìn tên đệ đệ bất tài này một cái, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc: không nghĩ tới tên đệ đệ này cũng không ngu xuẩn như hắn tưởng tượng. Hắn gật gật đầu, nói: – Uy nghiêm của Kim gia ta tuyệt đối không cho phép khinh nhục, ta sẽ đích thân đi giết hắn!

Kim Hoán Thành lập tức vui mừng, chỉ cần ca ca ra tay, Chu Hằng hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Tinh Thần Vương muốn giết Minh Tiên còn không phải là chuyện dễ như trở bàn tay ư?

…

Một chỗ khác ở học phủ, Bàng Thiếu Long nằm ở trên giường giống như Cương thi. Hắn bị Chu Hằng đánh đứt toàn thân xương cốt, hai tháng nay đều chưa có hoàn toàn phục hồi. Tuy nhiên, người ta có tiền có thế có khác, rõ ràng hắn bị đoạt đi thẻ bài chiêu sinh, lại mất đi hết thảy năng lực hành động, nhưng vẫn được học phủ tuyển chọn!

Hắn nhìn ra nơi cửa nói: – Đi nói cho cha ta biết, Chu Hằng đã rời học phủ, mục tiêu là Kỳ Vân Sơn!

Nơi cửa, bóng đen nhoáng lên một cái…

Chương 879: Bị khiêu khích

Kỳ Vân Sơn cách Đại Nguyên Học Phủ rất xa, xa đến chỗ biên cảnh thuộc cai quản của Đại Nguyên Học Phủ, một ngọn núi này chính là biên cảnh phân chia thế lực giữa Đại Nguyên Học Phủ và Thanh Dương Học Phủ, là địa bàn chung của hai học phủ.

Học phủ là một tổ hợp thế lực tương đối rời rạc, có thể xem là tầng lớp thống trị của vô số gia tộc tổ hợp chung với nhau, khác biệt ở chỗ gia tộc cường đại thì chiếm giữ vị trí Viện trưởng, Phó viện trưởng, mà gia tộc yếu một chút thì chỉ có thể nhận được chức vị Thành chủ, Trấn trưởng.

Toàn bộ tầng lớp quyền lực của học phủ đấu tranh rất kịch liệt, gia tộc mới quật khởi đều muốn chia một chén canh, tỷ như Bàng gia của Bàng Thiếu Long. Còn các nhà quyền thế nhãn hiệu lâu đời thì khát vọng mở rộng lãnh thổ, đạt được quyền lực lớn hơn.

Chính vì thế, giữa các học phủ bất đồng đầy dẫy đấu đá ngầm, nếu không có Đại Hà Học Phủ cường lực trấn áp, chỉ sợ giữa các học phủ cấp dưới đã sớm khai chiến mấy lần rồi.

Kỳ Vân Sơn nằm ở chỗ giao giới của hai học phủ, đây là một địa phương cực kỳ không an toàn, chẳng những là vì yêu thú

trong núi, mà còn bởi vì nơi này thường xuyên có thể đụng phải người của học phủ kia, chỉ một lời không hợp nhau là phát sinh chiến đấu.

Vận khí tốt một chút thì chỉ bị cười nhạo, đánh đau một trận; mà xui xẻo thì có khả năng tặng thêm tánh mạng!

Nơi này cũng không phải ở trong học phủ, cái gì không cho phép tư đấu, cái gì không được giết người, dã ngoại chính là kẻ thích nghi thì sống sót, ai không muốn chết thì đừng nên tới!

Tám người Chu Hằng không ngừng sử dụng truyền tống môn, bởi vì có lệnh bài thân phận của học phủ, phí truyền tống cũng được chiết giảm, chỉ thu một phần chi phí chính là 100 Đại Hà tệ mà thôi.

Điều này làm cho Chu Hằng không khỏi cảm thán học phủ lòng dạ hiểm độc, nên biết rằng trước đây hắn đúng là phải trả 1000 Đại Hà tệ!

Tổng cộng sau khi trải qua 13 lần truyền tống, rốt cục bọn họ đi tới khu vực cuối Tây bộ của Đại Nguyên Học Phủ là Đạm Thủy Trấn, mốt trấn nhỏ biên cảnh xa xôi nhất.

Nơi này đúng ra là một trấn nhỏ, tuy nhiên bởi vì Kỳ Vân Sơn sản vật phong phú, thường xuyên có võ giả đi vào trong núi săn bắn, hái thuốc, nơi này xem như chỗ đặt chân nghỉ ngơi,

mua bán nên rất phồn vinh. Trên đường cái nơi nơi có thể nhìn thấy võ giả đi lại.

Thực lực mạnh thì tuyệt đối đi vào Tinh Thần Cảnh, thực lực yếu thì ngay cả như Nguyệt Minh Cảnh, Nhật Diệu Cảnh đều có. Những võ giả này đều chỉ có thể tính là sơ cấp, đến nơi này chỉ là thử thời vận, chỉ cần hái được một gốc dược liệu cao cấp một chút là có thể giúp bọn họ thoát thai hoán cốt, tiến vào tầng thứ cao hơn.

Dù trong lòng không ưa thích tranh đấu tàn nhẫn, nhưng chuyện tăng lên cảnh giới này là được tăng thêm thọ nguyên, ai mà không muốn sống thêm lâu một chút chứ?

Tám người Chu Hằng cũng không vội đi vào núi, mà trước ở lại một đêm trong khách điếm ở trấn nhỏ.

Ban đêm Kỳ Vân Sơn không thể nghi ngờ càng nguy hiểm hơn, có một số nguy hiểm cũng không nhất định phải mạo hiểm.

Suốt đêm không nói chuyện, sáng ngày hôm sau bọn họ xuất phát lên đường, Chu Hằng lại có một loại cảm giác vô cùng không thoải mái, hình như là… bị người nhìn chòng chọc vào mình. Nhưng khi hắn nhìn bốn phía muốn tìm xem thì lại không thấy gì lạ.

Tác dụng bởi tâm lý hay sao?

Không! Chu Hằng thầm nghĩ, tâm tính của hắn kiên định biết bao, làm sao có thể vô duyên vô cớ xuất hiện loại tình huống này được!

Xem ra, lần này mình đi ra ngoài đã dẫn tới một ít trâu thần mã quỷ đây!

Vậy còn đi tiếp hay không?

Nếu sau lưng hắn có người nhìn chằm chằm, như vậy nguyên nhân đối phương không có ra tay, chính là có nhiều người không tiện xuống tay! Nhưng sau khi vào Kỳ Vân Sơn, muốn giết người diệt khẩu thì đơn giản hơn nhiều rồi!

Tiếp tục đi tới cũng có nghĩa rất nguy hiểm! Nhưng đã đến đây rồi, chỉ cần hái được Đông Tinh Thảo, hắn có thể lập tức luyện chế ra Minh Vương Đan. Từ đó một lần hành động xông phá Tinh Thần Cảnh, thậm chí trực tiếp trở thành Tinh Thần Hoàng!

Có một điều hắn có thể xác định: cho dù là người của Bàng Thiếu Long, Kim Hoán Thành, Ngưu Cương muốn trả thù hắn, cũng chỉ có thể mời ra Tinh Thần Vương tới đây!

Tinh Thần Vương trấn áp Minh Tiên còn chưa đủ sao?

Hơn nữa, bọn họ mời được Tinh Thần Hoàng sao? Lão cha của Kim Hoán Thành cũng mới là Tinh Thần Vương; kế tiếp, Bàng gia quật khởi cũng chỉ mấy chục năm, tỷ lệ xuất hiện Tinh Thần Hoàng cũng nhỏ đến đáng thương… làm sao hắn còn có nội tình khiêu chiến với Tề Nguyên!

Duy nhất có thể mời được Tinh Thần Hoàng, vậy cũng chỉ có Ngưu Cương. Người đầu trâu là một đại tộc, thậm chí có Thiên Hà Vương tọa trấn cũng không hiếm lạ!

Nhưng Chu Hằng đối với nắm bắt lòng người rất chuẩn xác, lúc ấy hắn nhìn thấy vẻ tham lam trong mắt Ngưu Cương, biết đối phương khẳng định đang đỏ mắt với công pháp trong tay mình! Bởi vậy, khẳng định tên này sẽ chờ sau khi đột phá Tinh Thần Vương, mới một mình tới tìm hắn gây phiền toái, mà sẽ không làm phiền người khác. Như vậy mới có thể bảo đảm hắn độc chiếm được kỳ công!

Mặc dù chỉ trong nháy mắt, nhưng Chu Hằng đã cân nhắc kỹ tỉ mỉ mấy lần, sau khi xác định dù có người theo đuôi cũng nhiều nhất chỉ là Tinh Thần Vương, hắn kiên định tiếp tục đi tới.

Hiện tại hắn đã có được 89 thần tướng, có thể liên tục vận dụng số lần Ngũ Hành Phù Văn tăng cao đến mấy ngàn lần. Hơn nữa uy lực cũng có tăng lên nhất định, tuy rằng vẫn

không đủ để chống cự lại Tinh Thần Vương, nhưng miễn cưỡng tự bảo vệ mình thì rất có nắm chắc.

Hơn nữa, hắn còn có mấy loại đòn sát thủ đây!

Chỉ là Lưu Hổ bọn họ tính ra vô tội, phải phân rõ giới hạn với bọn họ, tránh cho bọn họ liên lụy dính vào.

Đợi khi đi vào thâm sơn rồi nói sau, hiện tại khu vực này thỉnh thoảng có người vào núi, rời núi, cũng không phải địa phương tốt để giết người.

Bởi vì trong lòng có chuyện riêng, dọc theo đường đi Chu Hằng có vẻ rất trầm mặc, bảy người Lưu Hổ cũng rất tự giác, không có người nào bắt chuyện với hắn, ngay cả giữa bọn họ với nhau cũng giảm bớt chuyện trò trao đổi, làm cho bầu không khí có vẻ rất vắng lạnh, thậm chí có hơi căng thẳng.

Tám người toàn lực chạy đi, mũi chân không ngừng điểm trên ngọn cây, tốc độ cực nhanh.

“Vù vù vù…”, đột nhiên phía sau vang lên tiếng gió phất tay áo!

Chu Hằng bởi vì hoài nghi có người theo dõi mình, lập tức dừng chân quay đầu lại. Chỉ thấy ở ngoài mấy trăm trượng,

một hàng năm người cũng đang đi vào hướng trong núi, cộng là bốn nam một nữ.

Một người nam nhân trong đó nhìn qua hơn 40 tuổi, hắn nhìn như cũng đạp ngọn cây dưới chân giống như những người khác, nhưng Chu Hằng thấy rõ, hắn hoàn toàn không có thực sự đạp lên ngọn cây!

Nói cách khác, thực ra hắn luôn đạp không khí! Hắn đang phi hành!

Có được năng lực phi hành, chỉ có thể nói rõ một điểm: ít nhất hắn là Tinh Thần Vương!

Trừ người này ra, bốn người kia khẳng định là Minh Tiên, thực lực không thể nói yếu, ít nhất có hai người có được 50 thần tướng trở lên… thế nhưng Minh Tiên dù có lợi hại thì ở trong mắt Chu Hằng đều là cặn bã.

Thấy Chu Hằng dừng lại, Lưu Hổ bọn họ tự nhiên cũng lập tức dừng bước, “vù”, một đoàn năm người đối phương liền nhanh chóng vượt qua mặt bọn họ.

Nhìn thấy một lớn dẫn theo bốn nhỏ, Chu Hằng liền biết bọn họ không có khả năng là đi đối phó với hắn, nếu không trận doanh này cũng quá kỳ quái đi.

– Chu sư huynh! Chuyện gì vậy?

Lưu Hổ liền hỏi.

– Không có gì… Chu Hằng vừa nói ba chữ, ánh mắt lại căng thẳng, bởi vì, năm người phía trước đã quay đầu trở lại.

Đây là ý gì?

– Các ngươi là người của Đại Nguyên Học Phủ phải không? Một gã thanh niên hỏi Chu Hằng bọn họ. Hắn mặc một bộ trang phục màu xanh lá, trên lưng đeo một thanh trường kiếm rất kiểu cách, mà không có thu vào trong pháp khí không gian.

– Không sai, chúng ta là đệ tử của Đại Nguyên Học Phủ! Các vị là người phương nào? Lưu Hổ là đội trưởng của đội ngũ này, gặp tình huống như vậy đương nhiên là do hắn ra mặt.

– Ha ha ha… Chúng ta là Thanh Dương Học Phủ! Gã thanh niên áo xanh kia cười to nói, cũng không biết vì sao hắn cười vui vẻ đến như vậy, nếu có con lừa đen ở nơi này, khẳng định sẽ mắng một tiếng bệnh thần kinh.

Thanh Dương Học Phủ!

Bảy người Lưu Hổ đồng loạt biến sắc, bọn họ cũng không phải là mới vào học phủ chẳng biết gì như Chu Hằng, ngay cả Minh giới cũng là vừa tới mấy ngày, bọn họ biết các chuyện này nọ tự nhiên nhiều hơn Chu Hằng.

Thanh Dương Học Phủ cùng Đại Nguyên Học Phủ là từ trước đến nay không hợp nhau!

Loại không hợp nhau này thực ra cũng là do Đại Hà Học Phủ phóng túng mà ra, làm cho kẻ dưới không ngừng xung đột, kẻ bề trên thì ở giữa điều tiết, khống chế xung đột ở trong phạm vi nhất định… cái này gọi là thuật của Quân Vương!

Đại Hà Học Phủ không phải Vương triều, nhưng trên thực chất cũng không có khác biệt nhiều lắm, chỉ là nói về quyền lực thì tương đối phân tán nhiều hơn.

Mặc kệ nói như thế nào, ở dưới trợ giúp vô tình hay hữu ý của Đại Hà Học Phủ, giữa các học phủ cấp hai có lãnh địa giáp giới luôn có mâu thuẫn rất kịch liệt, kịch liệt đến mức mỗi khi học sinh của hai bên gặp nhau lập tức phát sinh ẩu đả.

Hiện tại xem ra đúng là như vậy!

– Như thế nào, muốn đánh lộn sao? Bảy người Lưu Hổ lập tức tiến lên một bước quát to.

Bị học phủ tẩy não, mỗi người đều có cảm giác vinh nhục của học phủ mãnh liệt, bị gây hấn là dễ dàng nóng máu đấu đá nhau.

– Này! Đừng nói thô lỗ như vậy chứ, sao lại nói là đánh lộn, là luận bàn!

– Ha ha ha… Thực ra chính là bị đánh!

– Đại Nguyên Học Phủ đi ra ngoài đều là rác rưởi, ta chỉ một bàn tay có thể trấn áp!

Bốn người bên thanh niên áo xanh đều cười ha hả. Về phần người trung niên Tinh Thần Cảnh thì mặt không chút đổi sắc đứng phía sau cùng, loại xung đột cấp bậc này hắn thấy giống như một loại trò đùa, đương nhiên không hề có hứng thú.

– Đánh cha ngươi! Trong bảy người Lưu Hổ, một gã người trẻ tuổi thiếu kiên nhẫn, lập tức liền muốn xông ra động thủ. Nhưng hắn vừa mới lao ra một bước, liền bị Chu Hằng kéo lại, không thể nhúc nhích mảy may.

– Không cần hành động tùy tiện! Chu Hằng lạnh nhạt nói.

– Buông ta ra! Mau buông ta ra! Người trẻ tuổi kia liên tục giãy giụa, sau một hồi không giãy thoát, hắn trợn mắt nhìn chằm chằm vào Chu Hằng, dường như cũng oán hận luôn Chu Hằng: – Không nghĩ tới ngươi đúng là loại người yếu đuối như vậy!

– Không nghĩ tới còn có người thật thông minh! Gã thanh niên áo xanh đối diện kia giả mù sa mưa nói một câu, sau đó vỗ tay một cái, nói: – Không đánh cũng được, các ngươi đều quỳ xuống liếm sạch giày của chúng ta, rồi có thể cút!

Sỉ nhục, sỉ nhục từ đầu tới đuôi!

– Trương sư huynh thật thông minh, ngay cả chủ ý như vậy đều có thể nghĩ ra! Gã thanh niên áo xanh dường như rất có địa vị, hắn vừa dứt lời, nữ nhân duy nhất trong đám liền vỗ tay khen ngợi, còn không quên liếc mắt đưa tình với hắn.

– Các ngươi cũng nghe lời của Trương sư huynh rồi đấy, còn không mau quỳ xuống! Lại một người trẻ tuổi cáo mượn oai hùm nói.

– Chu Hằng! Ngươi thật muốn ngăn cản chúng ta sao? Lưu Hổ cũng không kêu Chu Hằng là sư huynh nữa, hắn đầy mặt phẫn nộ, thanh niên nhiệt huyết hận nhất chính là kẻ nhát gan.

– Chúng ta với ngươi nhất đao lưỡng đoạn, từ giờ trở đi, ngươi

không còn là một thành viên của tiểu đội chúng ta!

– Hạng người yếu đuối, dù thực lực có mạnh mấy đi nữa cũng là hạng yếu đuối!

Chu Hằng lắc lắc đầu, cười nói:

– Không cần kích động như vậy! Hắn nhìn về phía kia thanh niên áo xanh, chỉ ra một ngón tay, nói: – Luận bàn một chút cũng không phải không được, tuy nhiên… hắn cũng định tham gia sao?

Thấy hắn chỉ ngón tay vào mình, người trung niên Tinh Thần Cảnh kia không khỏi hơi sững sờ, nhưng trong mắt lập tức lóe sáng, khí thế toàn thân không còn che giấu, khí tức Tinh Thần Vương tuôn ra cuồn cuộn.

Bảy người Lưu Hổ đều vô cùng hoảng sợ, lúc này bọn họ mới biết vì sao Chu Hằng ngăn cản mình. Con bà nó! Minh Tiên làm thế nào đấu với Tinh Thần Vương chứ?

Chương 880: Bắt giữ con tin

– Tiểu tử! Ánh mắt của ngươi rất tinh tường! Người trung niên nói, thanh âm khàn khàn vô cùng khó nghe. Cũng không biết có phải vì nguyên nhân này, hắn mới luôn trầm mặc không nói gì hay không?

Chu Hằng chỉ cười cười, thu tay lại, nói: – Nếu vị tiền bối này không tham gia, thì chúng ta có thể luận bàn một chút!

Lời này vừa nói ra, gã thanh niên áo xanh không khỏi lộ ra vẻ do dự.

Hắn vạn lần không ngờ, dưới tình huống hộ vệ của mình che giấu khí tức còn có thể bị người nhận ra! Mà người này cũng chỉ là một Minh Tiên, điều này làm cho hắn chợt hiện lên một loại cảm giác Chu Hằng cao thâm khó lường.

Cùng giao chiến với một đối thủ như vậy, quả thực hắn không có nắm chắc!

Nhưng nếu nói cả Tinh Thần Vương cũng kéo vào "luận bàn", thì phải là người cực kỳ vô sỉ mới có thể nói ra lời như vậy? Hắn có thân phận là thiếu gia của nhà quyền thế lớn, bá đạo,

kiêu ngạo đều là thật, nhưng vẫn phải giữ mặt mũi chứ!

Con bà nó! Dường như tự đào hố chôn mình rồi, làm sao bây giờ?

Gã thanh niên áo xanh cũng không phải người nhanh trí lắm, trong khoảng thời gian ngắn đúng là không biết trả lời Chu Hằng như thế nào.

– Trương sư huynh! Nói chuyện với đám rác rưởi Đại Nguyên Học Phủ có ích gì, cứ bắt bọn chúng liếm giầy là được, không liếm thì đánh chết bọn chúng! Đúng lúc này, nàng kia đi tới bên cạnh gã thanh niên áo xanh nói.

– Đúng đúng đúng! Gã thanh niên áo xanh vội vàng gật đầu lia lịa. Tại sao hắn lại để Chu Hằng nắm mũi dắt đi chứ? Hắn có hộ vệ chiến lực Tinh Thần Vương, cần gì phải theo ý của Chu Hằng chứ?

Thiếu chút nữa bị lừa rồi!

– Tiểu tử! Ngươi thật đáng ghét! Hắn nhìn Chu Hằng nói: – Bởi vậy, chẳng những bản thiếu phải bắt ngươi liếm giày, còn phải phế bỏ tất cả thần tướng của ngươi… Ái chà… lưu lại cho ngươi một đạo đi! Ngươi thấy đó, có phải bản thiếu rất nhân từ hay không?

Ba người kia đều cười ha hả khoái trá, Tinh Thần Vương kia chỉ nói một câu vừa rồi liền ngậm miệng không hé răng nữa.

Bảy người Lưu Hổ đều lòng đầy căm phẫn, dùng Tinh Thần Vương để gây áp lực với bọn họ, dù thắng thì có vẻ vang gì chứ?

Một đám tiểu nhân cậy mạnh hiếp yếu!

Chu Hằng đảo ánh mắt nhìn lướt qua Tinh Thần Vương kia, nếu như không có cao thủ này, hắn muốn thu thập bốn người thanh niên áo xanh quả thật dễ như trở bàn tay. Hiện tại dù thực lực của hắn tăng mạnh, nhưng từ Minh Tiên đến Tinh Thần Vương là một cái lạch trời không thể vượt qua, cho dù là yêu nghiệt như hắn cũng không thể nghịch thiên!

Nhưng đánh không lại thì đánh không lại, cũng không phải bọn họ không có hy vọng chạy thoát thân!

Rất đơn giản, chính là gã thanh niên áo xanh này!

Chu Hằng mỉm cười, linh lực vừa chuyển, lực lượng của 79 thần tướng đồng loạt tràn ra, làm như hắn vận dụng ra hết lực lượng bản thân không giữ lại chút nào.

– 79 thần tướng!

– Oái!

Bốn người gã thanh niên áo xanh vừa cảm ứng được khí tức của Chu Hằng, không khỏi đồng loạt cả kinh kêu lên, chính là Tinh Thần Vương kia đều thoáng hơi biến sắc.

Minh Tiên là một cảnh giới hết sức đặc thù!

Bất kỳ Tinh Thần Vương nào đều có thể ngự trị phía trên Minh Tiên 99 thần tướng, chỉ lật bàn tay là có thể trấn áp, điều đó giống như đùa với đứa trẻ. Thế nhưng, chỉ cần chưa đạt tới Tinh Thần Hoàng, thì Tinh Thần Vương phải làm tốt chuẩn bị trong nháy mắt bị Minh Tiên vượt qua!

Một bước dẫn đầu, cũng không có nghĩa là từng bước đều dẫn đầu!

Lấy một ví dụ đơn giản: hai người đồng thời đạt tới Minh Tiên 9 tướng, một người tư chất kém một chút lại đột phá ngay trở thành Tinh Thần Vương 19 tinh, sau 500 năm, hắn lại tạo thành 5 viên tinh tú, là Tinh Thần Vương 24 tinh.

Mà người kia, tư chất của hắn rất tốt, qua 500 năm đạt tới Minh Tiên 40 tướng, rốt cục cũng đột phá, là Tinh Thần Vương 50 tinh!

Người trước nọ tuy rằng đột phá Tinh Thần Vương sớm hơn, lại đè ép đối phương cả 500 năm, nhưng đến khi bị vượt qua, lại là chênh lệch như giữa trời và đất!

Cho nên, bất kỳ Tinh Thần Vương nào đều không có tư cách xem nhẹ một Minh Tiên, bọn họ có khả năng bất cứ lúc nào bị Minh Tiên vốn trước đó chỉ một ngón tay là có thể nghiền chết vượt qua, hơn nữa còn bỏ xa một khoảng cách lớn.

Chu Hằng hiện tại chính là Minh Tiên 89 tướng. Chỉ cần đột phá, hắn chính là Tinh Thần Vương 99 tinh, sắp đạt tới Tinh Thần Vương đỉnh phong!

Thiên tài! Không, là thiên tài siêu cấp!

Đạt tới 50 đạo thần tướng đột phá là được xưng là thiên tài, nếu là 89 thần tướng… là thiên tài siêu cấp, là một quái thai mấy chục vạn năm mới có một người!

Bất kỳ Tinh Thần Vương nào cũng tuyệt đối không thể xem nhẹ Chu Hằng, bởi vì có khả năng bất cứ lúc nào hắn sẽ đè ngược lại chính mình!

Gã thanh niên áo xanh sau khi khiếp sợ, trên mặt không khỏi hiện lên ý ganh tỵ.

Hắn kiêu ngạo, hắn ngạo mạn, nhưng hắn cũng có tự hiểu lấy mình! Hắn cực hạn nhiều nhất là 70 thần tướng, mà bây giờ mới chỉ có 51 đạo mà thôi, chênh lệch to lớn như thế, có thể không khiến hắn hâm mộ ganh tỵ sao được?

Hắn cũng tính là thiên tài, nhưng ở trước mặt vầng hào quang của đối phương chú định phải ảm đạm thất sắc!

Đúng lúc này, Chu Hằng đột nhiên nhích động!

"Vù", thân hình hắn vọt tới hướng gã thanh niên áo xanh.

"Bắt giặc trước phải bắt vua", chỉ cần bắt giữ người này, là có thể dùng hắn để thoát thân.

– Trương sư huynh! Ba nam nữ kia đồng thời kêu lên, ào ào nhào tới phía Chu Hằng định ngăn cản. Lúc này đúng là cơ hội tốt nhất vuốt mông ngựa!

"Ông!" Chu Hằng phát động Tử Diễm Thiên Long phóng ra

khí thế, ba người kia lập tức linh lực đi đường rẽ, đồng loạt ngã quỵ xuống đất. Chính là gã thanh niên áo xanh kia cũng hoàn toàn mất đi năng lực chống cự, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ hoảng sợ.

– Hừ! Đúng lúc này, vị Tinh Thần Vương kia cười lạnh một tiếng, vươn ra một tay, lập tức hiện lên tinh tú màu đen, khí tức kinh khủng lưu chuyển, như Vương giả giá lâm!

Hắn biết Chu Hằng là Minh Tiên 79 tướng, hắn biết mục tiêu của Chu Hằng là thanh niên áo xanh, hắn biết Chu Hằng muốn bắt giữ thanh niên áo xanh làm con tin, nhưng vậy thì sao chứ? Minh Tiên dù sao chỉ là Minh Tiên, đừng nói Minh Tiên 79 tướng, dù là Minh Tiên cực hạn 89 tướng còn không phải bị Tinh Thần Vương lật tay liền trấn áp sao?

Tương lai quả thật ngươi có khả năng vứt bỏ ta một mảng lớn, nhưng hiện tại ta lại có thể trấn áp ngươi 500 năm!

“Ầm!” Tinh tú hiện lên, lóng lánh sáng màu đen, có một loại khí tức phong cách cổ xưa kỳ bí, dường như lưu chuyển ảo diệu của tinh tú vũ trụ.

– Cẩn thận!

– Nguy hiểm!

Bảy người Lưu Hổ rối rít kêu lên, với thực lực của bọn họ vào lúc này cũng chỉ có thể phất cờ hò reo một chút.

Khóe miệng Chu Hằng lộ ra vẻ tươi cười, hắn cố ý "lộ ra ngoài" thực lực chỉ là Minh Tiên 79 tướng, đương nhiên là có mục đích!

Ngũ Hành Phù Văn hiện!

"Ông", hào quang màu vàng lóng lánh, nghênh đón về hướng những đại tinh kia.

"Ầm!" Một tiếng nổ vang nặng nề, một cột xoáy bụi dạng nấm mây bốc thẳng lên trời cao, cho dù cách trên trăm dặm cũng có thể nhìn thấy rất rõ ràng!

Dù sao, đây chính là va chạm giữa lực lượng cấp bậc Tinh Thần Vương!

Phát sinh cái gì rồi?

Bảy người Lưu Hổ đều vô cùng khẩn trương. Bọn họ bị lực lượng cuồng bạo mạnh mẽ đánh lui mấy trăm trượng; mà ở trước mặt bọn họ, tất cả cây cối, tảng đá đều bị chấn vỡ gãy đoạn bay lên, hiện ra một cái hố cực lớn không biết sâu rộng

bao nhiêu.

Bùn đất đầy trời, không thấy rõ!

Thẳng qua một hồi lâu, những bùn đất này mới dần dần rơi xuống, bầu không khí chậm rãi trở nên trong sáng lại.

– Oái! Bảy người Lưu Hổ đều vô cùng hoảng sợ, chỉ thấy ở phía trước bọn họ rõ ràng nhiều thêm một cái hố lớn đường kính tới cả ngàn trượng, sâu tới trăm trượng, mà ở chỗ trung tâm hố lớn này lại có hai cây cột đá đội lên dựng đứng.

Trên cột đá đứng ba người: là Chu Hằng, người trung niên Tinh Thần Vương kia… Còn gã thanh niên áo xanh thì bị Chu Hằng nắm cổ!

Thành công rồi!

Không ngờ Chu Hằng lại thành công rồi!

Nhổ răng cọp, hắn lại ở dưới mí mắt Tinh Thần Vương, bắt giữ gã thanh niên áo xanh làm con tin!

Quá lợi hại!

Trong khoảng thời gian ngắn, bảy người Lưu Hổ không kịp lo lắng cho hoàn cảnh của mình, đều bội phục Chu Hằng đến cực hạn! Khó trách người ta có thể đánh vỡ kỷ lục phủ đầy bụi mấy trăm vạn năm, thậm chí cho rằng là không khả năng đánh phá. Nhìn lại xem, nhìn lại xem! Đây chính là thực lực!

Linh lực trong cơ thể Chu Hằng còn đang có chút xao động, Tinh Thần Vương dù sao chính là Tinh Thần Vương, cho dù chỉ tiện tay đánh ra một kích cũng không phải hắn có thể chống cự! Hơn nữa, nếu không vì đối phương quá coi thường hắn, vừa ra tay liền toàn lực ứng phó, khẳng định hắn đã bị đẩy lui, mà không thể đạt được mục đích bắt giữ con tin.

Hắn cố ý lộ ra ngoài thực lực Minh Tiên 79 tướng, chính là muốn vị Tinh Thần Vương kia xem thường, mà trên thực tế, quả thật Tinh Thần Vương có thể dễ dàng trấn áp Minh Tiên, nhưng ai bảo Chu Hằng nắm giữ Hỗn Độn Thiên Kinh chứ?

Đây chính là một bộ công pháp của một giới mới có thể đúc kết ra. Nếu không quá lợi hại thì cũng thực xin lỗi đại đạo thiên địa kia!

– Thả người ra! Vị Tinh Thần Vương lộ sắc mặt khó coi, quát to. Tự nhiên hắn biết mình bị lừa, điều này khiến hắn vừa thẹn vừa giận! Đối phương chỉ là một Minh Tiên, nếu chuyện này truyền ra ngoài, hắn còn gì mặt mũi chứ?

– Đầu ngươi bị tát choáng váng à? Chu Hằng bật cười khì: – Ngươi nghĩ rằng ta bắt giữ hắn là để đùa giỡn với ngươi sao?

– Bắt giữ con tin, ngươi không cảm thấy dọa người sao? Vị Tinh Thần Vương lạnh giọng nói.

– Ha ha… Thật đúng là nực cười! Chu Hằng cười lạnh: – Các ngươi vô duyên vô cớ bắt chúng ta quỳ liếm giày, còn không thích để người ta phản kháng ư? Như thế nào, muốn Minh Tiên ta này đại chiến 300 hiệp với Tinh Thần Vương nhà ngươi… mới không tính là dọa người à?

– Ha ha ha ha… Bảy người Lưu Hổ cũng bật cười ha hả.

– Còn là Tinh Thần Vương đấy, nói ra loại lời nói ngu ngốc như vậy, thật đúng là bẽ mặt!

– Thời còn nhỏ chắc là ít đọc sách, mọi người không nên cười hắn!

– Ít đọc sách cũng không sao, nhưng cái gì cũng không biết còn đi ra làm xấu hổ mất mặt, cái này là hắn không đúng rồi!

– Câm miệng! Tinh Thần Vương quát lên, chấn ra khí tức cuồng bạo, bảy người Lưu Hổ đều tức ngực khó chịu muốn hộc máu.

Chu Hằng không nói gì, chỉ bóp chặt năm ngón tay: – A… Gã thanh niên áo xanh lập tức bị đau tỉnh lại, tứ chi phí công giãy giụa, trên gương mặt coi như anh tuấn đã bị nghẹn đến đỏ bừng.

– Dừng tay! Tinh Thần Vương kia chỉ phải thu hồi khí thế, uất hận nói:

– Thả thiếu gia nhà ta, điều kiện gì ngươi cứ khai ra!

“Bốp!” Chu Hằng tung một cái tát, một bên hàm răng gã thanh niên áo xanh bắn ra, mảnh răng vỡ màu trắng trộn lẫn máu tươi đỏ sẫm, nhìn thấy ghê người.

– Ngươi… ngươi đây là ý gì? Tinh Thần Vương kia dưới cơn nóng giận liền định vọt tới, nhưng cuối cùng vẫn cố kiềm chế xuống.

– Không có ý gì! Chỉ là muốn tát chơi thôi! Chu Hằng lạnh nhạt nói.

Con bà nó! Lý do gì vậy!

Tinh Thần Vương kia tức giận đến sống mũi đều sắp lệch. Thế nhưng thiếu gia nhà hắn bị Chu Hằng nắm cổ, hắn cũng không dám hành động tùy tiện!

"Bốp! Bốp! Bốp!" Chu Hằng lại tát tiếp ba cái, lúc này mới cảm thấy tâm tình tốt một chút, liền mỉm cười, nói: – Ngươi lui xuống dưới chân núi đi, khi đủ khoảng cách, ta sẽ thả người!

– Ta làm sao biết ngươi sẽ không nuốt lời? Tinh Thần Vương vội nói.

"Bốp!" Chu Hằng lại tát thêm một cái, ánh mắt thì nhìn vào Tinh Thần Vương kia, ý của hắn thực rõ ràng, nơi này ngươi có tư cách cò kè mặc cả sao?

Tinh Thần Vương kia oán hận giậm chân một cái, quay đầu chạy xuống.

Chương 881: Thoát thân lại gặp địch

Đợi sau khi vị Tinh Thần Vương rời xa mấy chục dặm, Chu Hằng nói với bảy người Lưu Hổ: – Các ngươi đi trước đi!

– Chu sư huynh! Chúng ta cùng đi! Bảy người kia thực rất có nghĩa khí, tỏ ý muốn cùng tiến cùng lui với Chu Hằng.

– Các ngươi lưu lại chỉ làm liên lụy ta! Chu Hằng ăn ngay nói thật! Loại nghĩa khí này tuy rằng tràn đầy năng lượng chính đạo, nhưng có đôi khi ngược lại sẽ làm hại người hại mình.

Bảy người Lưu Hổ đều tiêu tan nhuệ khí xụ mặt xuống, quả thật, không nhờ có Chu Hằng ra tay, lúc này bọn họ không phải bị hành hung hấp hối, cũng chỉ có nước quỳ liếm giày người ta.

Thực lực, đây là thực lực a!

– Còn không mau đi, thật muốn hại chết ta hay sao? Chu Hằng lạnh lùng nói.

– Chu sư huynh nhất định phải bình an trở về! Bảy người Lưu Hổ cùng nói, đồng thời cắn răng một cái, rồi rối rít chạy lên núi, đợi chạy đi khoảng cách đủ xa sau đó sẽ đi vòng trở về Đạm Thủy Trấn.

Đã xảy ra sự việc như vậy, đương nhiên bọn họ phải quay về học phủ để tránh mũi nhọn, nếu không ở trong núi gặp lại đoàn người thanh niên áo xanh, bọn họ đúng là chết không có chỗ chôn thây.

Chu Hằng đứng ngạo nghễ không nhúc nhích, nhìn chằm chằm vào Tinh Thần Vương ở dưới chân núi xa xa, ánh mắt của đối phương cũng đang theo dõi hắn.

– Tiểu tử! Ngươi chết chắc rồi! Ta nhất định sẽ giết ngươi! Giết ngươi! Thanh niên áo xanh dùng thanh âm khàn khàn nói, trong ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng chứa đầy oán hận.

Chu Hằng lắc lắc đầu, nói: – Có một điều chưa nói với ngươi, ngươi thật đúng là một tên đần độn!

– Ta là đần độn ư?

– Đương nhiên, nếu không, loại lời nói uy hiếp như vậy ngươi nên dành lại sau khi thoát thân mới nói!

Chu Hằng dùng ánh mắt thương hại nhìn đối phương: – Ngươi đã nói như vậy, nếu ta còn thả ngươi, chẳng phải ta quá khờ dại ư?

Hắn nhoẻn miệng cười: – Ngươi cảm thấy ta là người ngu hay sao?

Thanh niên áo xanh chỉ cảm thấy một luồng hơi lạnh chạy lên từ lòng bàn chân, trong nháy mắt lan tràn khắp toàn thân hắn. Đó là một loại sợ hãi đối với tử vong. Hắn đánh giá rất cao lực uy hiếp của Tinh Thần Vương, hoặc là nói, hắn đánh giá quá thấp tính quả quyết sát phạt của Chu Hằng!

– Không… Đừng giết ta! Chuyện hôm nay ta có thể đều quên hết! Ta thề! Ta thề! Hắn kích động vừa giãy giụa, vừa hét lớn: – Kiếm Xuân thúc, cứu ta! Cứu mạng!

“Vù”, dưới chân núi Tinh Thần Vương kia cũng nhìn thấy có điều không đúng, thân hình lập tức chớp động, bay nhanh lên núi.

– Ta không tin… Hắn chưa dứt lời, hàn quang nhoáng lên một cái, hắc kiếm đã tế ra. Kiếm khí vạch ngang, cái đầu gã thanh niên áo xanh bị chém đứt rơi xuống. Chu Hằng tung chân đá thi thể không đầu của gã thanh niên áo xanh bay dựng lên. “Thịch thịch thịch”, trong khí thế cuồng bạo cuồn cuộn, mặt

ba nam nữ hôn mê kia cùng một lúc trái tim nổ tung chết tiêu!

Thân hình hắn quay nhanh trở lại, lướt về hướng phương bắc.

– Tiểu tử trời đánh! Nạp mạng đi! Vị Tinh Thần Vương kia phẫn nộ quát to, thân hình lướt nhanh trên không trung, đuổi theo không bỏ.

Trên mặt Chu Hằng không có chút biểu tình nào, tốc độ trong nháy mắt tăng lên tới cực hạn, hắn phát động Tấn Vân Lưu Quang Bộ, chạy nhanh như tia chớp.

Hắn vẫn còn là Minh Tiên, môn thân pháp này vẫn như cũ có thể phát huy ra tác dụng cường đại. Ở trong chạy nhanh, hắn còn dùng phù văn thổ trong Ngũ Hành Phù Văn cộng minh với mặt đất, tăng lên tốc độ của hắn tới một độ cao mới.

Tinh Thần Vương kia nhanh chóng truy đuổi phía sau, tuy rằng hắn có thể phi hành lướt trên không trung, nhưng đây chính là núi rừng, địa hình phức tạp, khắp nơi đều là đại thụ cao tới mấy trăm trượng, tàng lá dày đặc, tầng tầng lớp lớp, ngăn cản thị lực nhìn xuyên xuống phía dưới.

Mà có một số cây cối còn có hiệu quả cản trở thần thức, gia tăng độ khó truy kích.

Vị Tinh Thần Vương càng đuổi lại càng xa, sau nửa giờ cuối cùng hoàn toàn mất đi bóng dáng Chu Hằng, hắn không khỏi ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng rống giận dữ, âm ba như tiếng sấm cuồn cuộn trên trời cao.

Nhưng trong Kỳ Vân Sơn đúng là không thiếu yêu thú lợi hại, một tiếng hét giận dữ này, với yêu thú xem ra chính là khiêu khích, lập tức liền vang lên tiếng sói tru, thanh âm như xuyên đá thấu kim loại, phát ra uy áp đúng là còn khủng bố hơn so với vị Tinh Thần Vương kia.

Cuối cùng trung niên Tinh Thần Vương không dám ứng chiến, một là hoàn toàn không đáng; hai là đánh nhau có khả năng lớn là thua hơn thắng, vậy còn đánh cọng lông gì chứ?

Hắn cũng không có rời đi, mà tiếp tục men theo dấu vết để lại tìm kiếm, bằng không hắn ôm thi thể thanh niên áo xanh trở về mà mình bình yên vô sự, khẳng định kết cục sẽ bị Trương gia loạn đao chém chết.

Chu Hằng miệt mài cấp tốc đi tới, qua nửa giờ sau, cuối cùng hắn hoàn toàn chạy thoát khỏi người phía sau.

Hắn đi tới bên một dòng suối, vốc nước suối trong xanh tạt vào mặt, cảm giác nước mát lạnh làm cho mệt nhọc của hắn dường như trong nháy mắt biến mất. Nhưng đúng lúc này, cảm giác bất an kia lại tới nữa.

Dường như âm hồn không tiêu tan!

Chu Hằng chậm rãi đứng lên, nói: – Còn muốn lén la lén lút tới khi nào, xuất hiện đi!

– Khặc khặc… Tiểu tử! Không nghĩ tới cảm giác của ngươi đúng là nhạy bén như thế! Trong tiếng cười quái dị, một lão nhân lưng còng từ trong một bụi cây rậm rạp chậm rãi đi ra, một bộ dáng tuổi già sức yếu, dường như có thể té ngã bất cứ lúc nào.

Đây là một vị Tinh Thần Vương!

Lúc này lão nhân cũng không có che giấu khí tức nữa, dao động như nước, tinh thần lực quanh quẩn, khí tức kia giống như thực chất có thể sinh sôi ép vỡ một phương vòm trời.

Chu Hằng chỉ là trong lòng có cảnh giác, nên mới nói gạt một câu, không nghĩ tới đúng là đối phương đi ra!

Đúng rồi! Hiện tại đã đi tới trong núi sâu, có thể ra tay không cần kiêng kỵ rồi!

Hơn nữa, trước đó còn xảy ra chuyện Thanh Dương Học Phủ kia, cho dù Lưu Hổ bọn họ chạy về báo lại mọi chuyện, cũng có thể xem như Chu Hằng đã chết trong tay đám người Thanh

Dương Học Phủ, đẩy hết trách nhiệm trên đầu người khác.

Lão nhân này tuy rằng vai rũ lưng còng, lại là Nhân tộc mười phần, hẳn không phải là Ngưu Cương mời ra, hơn nữa có khả năng lớn là Ngưu Cương sẽ tự mình ra tay. Mà nếu là Kim Hoán Thành, lão cha hắn cũng chỉ là Tinh Thần Vương, cho dù có thể mời được Tinh Thần Vương ra tay, nhưng cái giá này quá cao, phỏng chừng Kim Hoán Thành cũng không trả nổi!

Như vậy, khả năng chỉ còn lại có người cuối cùng!

– Ngài là người của Bàng gia phải không? Chu Hằng lạnh nhạt hỏi.

Lão nhân kia hơi khựng lại, rồi lập tức cười khặc khặc quái dị, nói: – Người trẻ tuổi đoán không sai, lão phu Bành Ngao, là cung phụng của Bàng gia! Nếu ngươi đã biết thân phận của lão phu, còn không thúc thủ chịu trói đi?

Chu Hằng cười ha hả một tràng, nói: – Lão già, từ đầu đến giờ lão vẫn luôn ngấm ngầm ẩn núp theo dõi phải không? Một khi đã như vậy, hẳn lão cũng biết thiếu gia không phải là người dễ nghe lời, nếu muốn hoàn thành nhiệm vụ, thì phóng ngựa lại đây chiến một trận đi!

– Thật là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ! Chỉ là Minh Tiên, dù là 89 đạo thần tướng thì sao chứ, không đạt tới Tinh Thần

Cảnh chung quy chỉ là con kiến! Bành Ngao khinh thường nói. Theo lão thấy, nhiệm vụ lần này quá đơn giản đi!

Đương nhiên, trước đó thấy Chu Hằng ra tay cũng khiến lão hơi lấy làm kinh hãi, nhưng cũng chỉ như thế mà thôi, lão chỉ cần hơi coi trọng một chút là được rồi. Hơn nữa lão đi một mình không có con tin để Chu Hằng bắt giữ.

Chu Hằng lộ vẻ mặt ngưng trọng, nhưng cũng không có xao động quá lớn. Hắn đi theo Kim Long nữ hoàng phi thăng Minh giới, lúc vừa lên tới đã chiến một trận với con yêu hổ Tinh Thần Vương, tuy rằng khi đó có Tiểu Hỏa hỗ trợ, nhưng không thể phủ nhận, hắn mới là chủ lực đối kháng!

Hiện tại tu vi của hắn tăng vọt, có được 89 đạo thần tướng, muốn chiến thắng Tinh Thần Vương cố nhiên khó như lên trời, nhưng nếu muốn thoát thân cũng không phải không có khả năng!

Hắn còn có mấy lá bài tẩy: Hỗn Độn Thiên Kinh, Lăng Thiên Cửu Thức, Tử Ngọc Chủy!

Hỗn Độn Thiên Kinh cùng hắn cùng phát ra Ngũ Hành Phù Văn có thể miễn cưỡng giúp hắn chịu đựng công kích của Tinh Thần Vương; mà nếu dùng thêm Tử Ngọc Chủy… có thể bộc phát ra lực lượng của Tinh Thần Vương cực hạn, cũng chính là lực lượng của 99 viên tinh tú!

9 là số cực hạn, 99 là số cực của cực hạn, ở trên cơ sở này tăng vọt tiếp một cách sẽ hình thành chất biến, 100 viên tinh tú liền vượt ra khỏi phạm trù của Tinh Thần Vương, nhảy vào Tinh Thần Hoàng!

Cuối cùng, hiện tại lực lượng của hắn đạt tới 89 thần tướng, trong nháy mắt dốc hết ra tất cả linh lực trong cơ thể… thì có ít nhất năm thành có khả năng chém phá phòng ngự của Tinh Thần Vương!

Mà với độ sắc bén và sát khí của hắc kiếm, chỉ cần một kiếm này chém trúng chỗ yếu hại, thì dù là Tinh Thần Vương thì thế nào chứ?

– Lão già! Kỹ năng nói suông giả dối không linh, lại đây chiến một trận đi! Chu Hằng chiến ý xông thẳng lên trời cao, hắn cũng không phải chưa từng chiến với Tinh Thần Vương, thậm chí còn tự tay làm thịt một tên.

– Khặc khặc! Trẻ con vô tri! Để lão phu cho ngươi biết cái gì gọi là chênh lệch thực lực! Bành Ngao trước đó từng nhìn thấy sự cổ quái của Chu Hằng, hiện tại tuy rằng miệng nói ra cực kỳ khinh thường, nhưng trong lòng lão không dám sơ suất chút nào, lão vận dụng linh lực toàn thân, lực lượng của lão phát ra hết không giữ lại chút nào.

“Ong ong ong”, 47 viên tinh tú từ trong cơ thể lão trồi lên, mỗi một viên nhìn qua lớn bằng cỡ toà nhà, tất cả màu đỏ thắm, giống như những tinh tú màu máu.

Áp lực cường đại mở ra, Minh Tiên bình thường vừa tiếp xúc là phải quỵ sát đất!

Chu Hằng nắm chặt hai tay quyền, hắc kiếm, Lăng Thiên Cửu Thức là một kích chí mạng của hắn, hiện tại tự nhiên còn chưa tới thời điểm để lộ ra, nhưng Hỗn Độn Thiên Kinh thì được mở ra trên đỉnh đầu của hắn, buông xuống hào quang năm màu bảo hộ hắn ở trong đó.

– Đây là bảo vật gì!

Bành Ngao không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc: lão có thể từ trên thân kiện bảo vật này cảm ứng được một khí tức tối cao tối thượng, cho dù là lão cũng không đủ tư cách nghiên cứu, nhưng lão tin tưởng nếu tiếp xúc lâu dài, sẽ có trợ giúp lão lĩnh ngộ được huyền ảo của thiên địa cao thâm hơn!

– Nói cho lão nghe lão cũng không biết, còn không phải sẽ đả kích lão sao! Chu Hằng cười nhạt nói, Hỗn Độn Thiên Kinh nhẹ nhàng rung động, hào quang năm màu càng thêm có vẻ cao quý thần thánh.

Những lời này thật ra là hắn nói thật, bởi vì bí mật về Thiên Kinh từ trước đến nay chỉ truyền lưu trong phạm vi tầng lớp cao nhất của một giới, cho dù lão già này là Tinh Thần Vương, chạy đến Tiên giới có thể xưng vương, nhưng cũng không thể thay đổi sự thật: ở Minh giới lão thuộc loại nhân viên tầng dưới chót.

Cái giá phải trả xuyên qua hai giới quá lớn đi, lão có tư cách gì có thể hạ giới? Nếu không thể hạ giới, lại hạn chế ở trên Độ Dương Tinh, một viên Tứ Nguyên Tinh cỏn con này, hơn nữa là tay sai của một thế lực thấp kém, dựa vào đâu lão biết bí mật của Thiên Kinh?

Chỉ có điều là Bành Ngao hiển nhiên không nghĩ như vậy, chỉ là Minh Tiên lại dám cười nhạo lão, cái này thì không thể nhẫn nhịn được nữa rồi!

Xử lý tiểu tử này, cướp lấy bảo vật!

Nếu không nếu dựa theo mệnh lệnh nhận được, phải bắt mang về Chu Hằng còn sống, thì khẳng định không cách nào giữ được bí mật về kiện bảo vật này.

– Tiểu tử! Bảo vật như vậy ngươi không xứng có được, tốt hơn là giao cho lão phu đi! Cuối cùng Bành Ngao ra tay, thân hình lão chớp động, 47 viên tinh tú đồng loạt toát ra hào quang rực rỡ.

Cả người Chu Hằng đều trầm xuống hướng mặt đất, thực lực của đối phương quá cường đại, công kích còn chưa có đánh tới mà đã kinh khủng như vậy!

Nắm tay nắm chặt, hắn phát động phản kích không yếu thế chút nào!

Cứ để hắn ở Minh giới này, cũng một lần giết chết Tinh Thần Vương đi!

Chương 882: Chiến đấu kịch liệt với Tinh Thần Vương

"Ầm!" Hai cổ lực lượng va chạm vào nhau, lập tức hình thành một lực lượng cường đại hơn, xoay tròn tràn ra bốn phương tám hướng, "ầm ầm ầm ầm ầm ầm ầm", nơi lực lượng này cuốn qua, bất luận là cây cối ngàn năm hay là đá núi ức năm, hết thảy đều bị chấn thành dập nát.

"Rét…" Thân hình Chu Hằng bật lui về phía sau hơn trăm trượng, hai chân cày trên mặt đất để lại một vết sâu hoắm, sắc mặt hắn đỏ bừng, nhưng cũng không có phun ra máu!

Hắn tiếp nhận một kích này, coi như có chút miễn cưỡng!

Lực của 89 thần tướng, hai đạo Ngũ Hành Phù Văn, chung vào một chỗ mới ngăn chặn được một kích của Tinh Thần Vương, đúng là… chênh lệch quá lớn!

Bành Ngao đứng ngạo nghễ không nhúc nhích, lực lượng của lão ở trên xa Chu Hằng, chỉ có điều là hai tầng hào quang trên người đối phương kia vô cùng thần kỳ, nhìn thoáng qua cũng không có ẩn chứa lực lượng nhiều lắm, nhưng lại vô cùng ngưng thật!

Cái này cũng giống như một đoàn bùn đất bị nắn bóp vô cùng chắc chắn, lại được nung qua trên lửa, trình độ cứng cáp của nó vượt qua xa bùn đất bình thường.

Nói về lượng, lão ở trên xa Chu Hằng, nhưng lực lượng của lão lại tương đối phân tán, không có biện pháp làm được nén ép giống như Chu Hằng. Vì thế sau khi đánh tan một luồng hào quang của đối phương, công kích của lão liền biến thành nỏ mạnh hết đà.

Công pháp thật thần kỳ!

Lòng tham của Bành Ngao đã không cách nào áp chế, chính vì hai người cũng không muốn thu hút tới bên thứ ba, nên bọn họ có ý thức khống chế lực lượng, tận lực để cho dư ba phản chấn hướng vào trong lòng đất.

Lão cười khặc khặc quái dị, nói: – Thật không nghĩ tới, vốn tưởng rằng chỉ là một hồi săn bắn làm cho có, lại gặp được một cơ duyên thật tốt! Đây là cơ duyên ông trời chú định lão phu phải lấy được, lần này nếu như không lấy thì thực có lỗi với tâm ý của ông trời già!

– Lão già! Lòng tham thì nói lòng tham, đừng nói đến hùng hồn như vậy!

Chu Hằng cụng hai tay quyền, điềm nhiên nói: – Ai giết ai còn

chưa nhất định đâu!

– Chẳng lẽ ngươi còn muốn giết lão phu? Thân hình Bành Ngao nhoáng lên một cái, lại tiếp tục phát động công kích tới Chu Hằng. Song chưởng xoay vòng như bánh xe, điên cuồng công kích về phía Chu Hằng.

Nếu phòng ngự của đối phương nghiêm mật, như vậy thì dùng công kích liên miên không dứt đánh nổ tung nó!

Là một Tinh Thần Vương, lão có lực lượng kéo dài không dứt, không cần lo lắng có thể kiệt lực trước so với Chu Hằng!

"Ầm! Ầm! Ầm!" Lần này cũng không chỉ tay quyền của Bành Ngao, mà còn có tinh tú của lão, từng khối từng khối giống như đại tinh từ trên vòm trời giáng xuống, không ngừng va chạm vào Chu Hằng. Trong va chạm, màn sáng năm màu từ Hỗn Độn Thiên Kinh hình thành lập tức liền bị nổ nát!

Tuy rằng Hỗn Độn Thiên Kinh cũng đang không ngừng hình thành Ngũ Hành Phù Văn mới, nhưng xem tốc độ đúng là có chút không theo kịp tốc độ phá hủy kia!

Toàn thân Chu Hằng tràn ra xoay quanh tầng Ngũ Hành Phù Văn thứ hai, hắn gào to một tiếng, hai quyền không ngừng đánh ra, lấp lánh ánh sáng màu vàng.

Chỉ là Minh Tiên thì dù chịu liều mạng thì như thế nào? Sao có thể là đối thủ của Tinh Thần Vương?

Chu Hằng vừa lui lại lui tiếp, dọc theo đường đi bị hai người bọn họ đánh nổ tung ra một khoảng đất trống ước chừng dài đến mấy chục dặm, chỉ là Tinh Thần Vương dù sao cũng là số ít, yêu thú ở phụ cận cho dù cảm ứng được dao động lực lượng này cũng tuyệt đối không chạy ra chịu chết.

– Khặc khặc… Tiểu tử! Để xem ngươi còn có thể chống đỡ tới khi nào! Bành Ngao cười quái dị, trong cặp mắt già lão mờ đục lại tỏa sáng chói mắt, lòng tham đã phát sáng không thể vãn hồi.

Phòng ngự của Chu Hằng càng cường đại, thì càng nói rõ sự cường đại của môn công pháp đối phương nắm giữ này, còn nếu như lão có thể lấy được bộ công pháp kia, như vậy có thể bộc phát ra uy lực còn khủng bố tới bực nào?

Đến lúc đó, lão còn cần phụ thuộc vào Bàng gia sao?

“Ầm!” Chu Hằng bị đánh bay ra ngoài, miệng phun bắn ra một ngụm máu tươi.

– Khặc khặc! Buông bỏ chống cự đi, dù sao ngươi không tránh khỏi cái chết, nếu ngươi khoanh tay chịu chết, lão phu có thể ban thưởng cho ngươi mau chết, cho ngươi ra đi không thống khổ! Bành Ngao chuyển đổi công kích tâm lý.

Tính dai của tiểu tử này quả thực quá tốt, dựa theo Bành Ngao phỏng chừng, lực lượng còn lại của đối phương còn khá nhiều, ít nhất còn có thể chống đỡ mấy giờ!

Nếu đổi là lúc khác, đương nhiên lão sẽ không quan tâm, công việc kết thúc sớm một giờ, hay chậm một giờ thì có gì khác nhau đâu? Nhưng hiện tại thì khác, trên thân Chu Hằng có một bộ công pháp đỉnh cao vô cùng quý giá, lão khát vọng thu vào tay! Để chậm sợ sinh biến!

Nơi này là núi rừng, tình huống gì cũng có thể phát sinh!

– Lão già vì sao không quỳ trên mặt đất, để ta đánh một quyền bể đầu của lão đi! Dù sao sớm hay muộn lão sẽ chết ở trong tay tiểu gia! Chu Hằng lau máu tươi nơi khóe miệng, vẻ mặt bình tĩnh mà kiên nghị.

Bây giờ còn không phải thời điểm sử dụng Lăng Thiên Cửu Thức, công kích của đối phương tuy rằng cường đại, nhưng vẫn còn lưu lại rất nhiều lực lượng phòng ngự. Đây cũng không phải đối phương vì đề phòng hắn, mà là thói quen của một võ giả, mọi thời mọi khắc đều sẽ lưu lại dư lực, để ứng phó với tình huống phát sinh bất ngờ.

Đây chính là núi rừng nơi yêu thú hoành hành, vạn nhất khi công kích hết toàn lực, lại bị một đầu yêu thú cùng cảnh giới đánh lén thì sao?

Phải chờ một chút thôi!

Lăng Thiên Cửu Thức chỉ có cơ hội sử dụng một lần, cho nên nhất định phải đợi cơ hội chuẩn xác, bằng không hắn sẽ gặp tai ương!

– Láo xược! Bành Ngao tức giận đến oa oa kêu to. Nếu những lời này là nói ra từ miệng Tinh Thần Vương, thì đương nhiên lão không tức giận, bởi vì khi bị chọc giận, sẽ để lộ rất nhiều sơ sẩy, sẽ rơi vào thất bại, thậm chí tai hoạ chết người.

Nhưng đối phương chỉ là một Minh Tiên nho nhỏ, ở trước mặt lão chỉ khó khăn lắm mới có thể phòng thủ!

Như vậy cũng giống như mãnh hổ tuy rằng trong lúc nhất thời không thể cắn vỡ phòng thủ của mai rùa, nhưng con rùa có thể uy hiếp được vua bách thú hay sao?

Cũng chính vì chỉ là Minh Tiên mà dám cả gan hết lần này tới lần khác khiêu khích Tinh Thần Vương lão, hơn nữa không thể công kích kéo dài… làm cho trong lòng Bành Ngao cực kỳ khó chịu, cho nên thoải mái phát tiết phẫn nộ, bởi vì lão hoàn

toàn không cần khống chế cảm xúc ở trước mặt Chu Hằng.

Thực lực chênh lệch quá lớn, đối phương căn bản không xứng!

Càng phẫn nộ, lão xuất ra lực lượng lại càng lớn, nhưng bản năng cẩn thận nên lão vẫn giữ lại một bộ phận lực lượng để phòng thủ.

“Còn chưa đúng lúc!”

Chu Hằng thầm nói ở trong lòng, xem ra phải tưới thêm chút dầu vào đống lửa.

– Lão già! Lão cũng chỉ là Tinh Thần Vương 49 tinh, hiện tại ta đã là Minh Tiên 89 tướng, ta sẽ đạt tới số 99 cực hạn nhanh hơn vô số lần so với lão. Thời điểm ta đột phá Tinh Thần Vương, thì lão có thể có bao nhiêu tinh tú chứ? 50 ư? 51 ư? Đến lúc đó, ta chỉ lật tay một cái là có thể trấn áp lão!

Bành Ngao lộ sắc mặt âm trầm, sát khí lại không ngừng tràn ra, làm cho nhiệt độ ở chung quanh đều lạnh xuống!

Tuy rằng cực kỳ khó chịu, nhưng lão không thể không thừa nhận: Chu Hằng nói đúng là lời nói thật.

Hình thành thần tướng càng nhiều, như vậy cơ sở sẽ càng vững chắc, mang tới ưu đãi chính là: sau khi đột phá vào Tinh Thần Cảnh có thể nhất phi trùng thiên!

99 thần tướng… Vừa đột phá cơ bản là Tinh Thần Hoàng!

Tuy rằng trên đời này thiên kiêu như thế rất hiếm thấy, nhưng Bành Ngao lại không hoài nghi chút nào: Chu Hằng có thể làm được điểm ấy! Tên này hiện tại đã có 89 thần tướng, cho dù là hiện tại hắn đột phá ngay đều có thể đánh bại mình!

Tiểu tử này, là một mối tai họa lớn!

Nhổ cỏ mà không nhổ tận gốc, gió xuân thổi tới lại tiếp tục mọc ra!

Nếu để cho tiểu tử này may mắn thoát được tánh mạng, nói không chừng qua 100 năm sau sẽ ngược lại bị tiểu tử này đuổi giết!

Giết! Nhất định phải giết!

Nếu đã kết thù thì phải giết, tuyệt đối không thể lưu lại hậu hoạn!

“Ông!” Trên người Bành Ngao trồi lên từng lớp chất lỏng màu đen, bộ dáng kia vô cùng ghê tởm, mà khí tức của lão cũng biến thành vô cùng âm lãnh tà ác. Không chỉ như thế, chất lỏng màu đen lan ra trên mặt của lão lở loét ra, dường như một khối thi thể mục rữa.

Lão già này bị chạm tới chỗ đau nên xuất ra tuyệt chiêu đây!

Chu Hằng trong lòng hiện lên ý mừng, sự tình phát triển đến bây giờ đúng như mong muốn của hắn. Thế nhưng một Tinh Thần Vương quyết tâm muốn giết người, thì sẽ bộc phát ra chiến lực kinh khủng tới mức nào?

Hắn chọc giận Bành Ngao cố nhiên có thể làm cho đối phương phóng ra công kích toàn bộ lực lượng, đồng dạng đó là vì một kích chí mạng mai phục của hắn. Nhưng cũng có khả năng hắn bị một kích của đối phương đánh chết trước!

Không mạo hiểm thì sao có thể đạt được thu hoạch lớn lao?

Chu Hằng nhếch miệng cười, hơn nữa, hắn có tám thành trở lên nắm chắc, nhiều nhất mình chỉ bị thương nặng!

– Tiểu tử! Ngươi không nên tìm cái chết kiểu thống khổ nhất này, lão phu đành thành toàn cho ngươi vậy! Bành Ngao giận dữ hét to, hai tay múa may, mang theo một mảnh hắc khí âm u

bổ nhào tới hướng Chu Hằng, những hắc khí kia không ngừng diễn hóa ra bộ xương khô, bộ dáng thi thể thoạt nhìn rất ghê tởm.

Chu Hằng trầm tĩnh lạnh lùng, với bất biến ứng vạn biến, bởi vì hắn phải dùng trạng thái tốt nhất chém ra một kiếm kia.

Chất khí màu đen đầy tính ăn mòn, những thi thể, bộ xương khô kia chạm vào nơi đâu, thì dù là không khí đều phải hòa tan, đầy vết thủng loang lổ.

"Ông", màn hào quang của Hỗn Độn Thiên Kinh lập tức bị áp chế, trở nên vô cùng ảm đạm.

– Độc Dung Thiên Địa! Bành Ngao quát to, hai tay mở ra, chất lỏng màu đen vẫy ra. Chất lỏng này còn lợi hại hơn những hắc khí kia: "xuy xuy xuy", phát ra tiếng ăn mòn khiến người ta sởn tóc gáy.

– Lão già! Đầu óc lão không có vấn đề gì chứ? Ra một chiêu miệng còn phải hô một tiếng! Chu Hằng cười ha hả, hắn còn muốn châm thêm chút dầu vào lửa lần sau cùng.

– Chết đi! Bành Ngao phẫn nộ gào to, vận dụng linh lực toàn thân, 49 viên tinh tú đồng thời bộc phát ra uy lực vô cùng đáng sợ. Lão phải một lần hành động chấn vỡ phòng ngự của Chu Hằng, sau đó dùng nước đen kia luyện hóa Chu Hằng!

Đúng là lúc này!

Trong mắt Chu Hằng chợt lóe sáng lãnh liệt, toàn bộ yên tĩnh, hắc kiếm đã xuất hiện ở trong tay của hắn.

Trong khoảng thời gian ngắn, trong mắt của hắn không còn Bành Ngao nữa, bốn phía hết thảy biến thành vũ trụ đen như mực, mà hắn chính là trung tâm vũ trụ, phải chém ra một mảnh thiên địa!

"Ông!" Hắc kiếm chuyển động, khẽ run lên, lưu chuyển ra quỹ tích huyền diệu kỳ diệu.

Lăng Thiên Cửu Thức!

Bành Ngao đột nhiên ngẩn ra!

Đây là thần tích sao? Như thế nào đột nhiên lão nhìn thấy biến hóa của tinh tú vũ trụ? Vì sao nhìn thấy bầu trời dầy đặc đầy sao?

Tinh Thần Cảnh tu chính là cái gì?

Chẳng những là tích lũy linh lực, mà còn có phân bố tinh tú!

Trong tinh tú đó, lẫn nhau đều sẽ có tồn tại kháng lực, số lượng càng nhiều lực bài xích càng lớn, bởi vậy sau khi đạt tới số lượng nhất định trở nên khó có thể tiến thêm, không phải là vì tích lũy linh lực theo không kịp, mà vì lực bài xích giữa các tinh tú trong đó quá lớn, tu luyện đến cực hạn rồi!

Chỉ có tìm được phương pháp phân bố tinh tú, mới có thể tiếp tục hình thành tinh tú!

Đây có thể là tự mình bế quan lĩnh ngộ, cũng có thể từ trong linh dược đạt được, cũng có thể thông qua Tinh Hạch… bản thân thứ này chính là một viên tinh tú! Đương nhiên, còn có cách cường giả vô thượng hiển lộ bí mật thiên địa ở trước mặt mình, có thể lĩnh ngộ bao nhiêu thì xem may mắn của mình.

Hiện tại, chính là có một “cao nhân” như vậy đang diễn biến biến hóa vũ trụ, tinh tú dầy đặc đầy trời kia!

Lão đã hiểu! Lão thực sự hiểu được!

Lão tuyệt đối có nắm chắc ít nhất có thể hình thành thêm 10 viên tinh tú!

“Ông!” Hàn quang chớp động, một thanh hắc kiếm gãy một phần ba đã đâm vào ngực của lão!

Lúc này Bành Ngao mới từ trong kiếm ý giựt mình tỉnh lại!

Đã quá muộn!

Chương 883: Còn có kẻ đến sau

Phập!

Hắc kiếm đâm vào, như đâm dao vào đậu hủ, không tốn chút sức!

Bành Ngao nháy mắt đoạn tuyệt khí tức, trên mặt hắn vẫn còn mang theo vẻ mừng rỡ vì nhìn thấy bí mật tinh tú, nhưng cũng có kinh ngạc một kiếm đâm vào người, cùng với khó tin bị giết ngay trong chớp nhoáng, rất nhiều biểu tình đồng thời xuất hiện trên mặt hắn, trở nên vô cùng quái dị.

Chu Hằng rút hắc kiếm ra, ầm, thân thể Bành Ngao ngã ngược ra đất, 47 tinh tú đồng loạt vỡ nát, trở về với thiên địa, nhưng không chấn động lan tràn khiến cho quần núi vỡ nát.

– Oa… Chu Hằng phun mạnh một ngụm máu, cởi áo trên, chỉ thấy bên trên có in một dấu bàn tay màu đen rõ ràng, ở trên ngực lõm xuống cả đoạn!

Trái tim của hắn cũng bị chấn nát, không chết, bởi vì hắn là Minh Tiên. Còn Bành Ngao lại không có được binh khí chết chắc như hắc kiếm, một đòn này làm hắn bị thương nặng,

nhưng muốn giết chết, công kích như thế còn chưa đủ!

Tinh Thần Vương đúng là Tinh Thần Vương, lực công kích này thật sự dữ dội bá đạo, liên tục phá hai tầng Ngũ Hành Phù Văn cũng còn tạo thành lực phá hoại như vậy!

Tuy nhiên, dùng trọng thương đổi lấy một mạng của Tinh Thần Vương, kiếm lời!

Chu Hằng cả người kiệt sức, ngực đau đến không nói nổi, làm hắn nhe răng nhêch miệng.

Khi nào mới có thể nắm giữ được Lăng Thiên Cửu Thức một cách tự nhiên, ít nhất chừa cho hắn một thành, nửa thành lực lượng, đừng có trút hết một hơi, đàn ông thích ở chỗ có thể kiên trì lâu!

Bộp! Bộp! Bộp!

Ngay lúc này, tiếng vỗ tay giòn giã đột nhiên vang lên, vang dội giữa núi rừng hoang vắng.

Trong lòng Chu Hằng cả kinh, ai?

Cố tình ngay vào lúc này!

Trong lòng hắn khẽ động, đã thu hắc kiếm vào không gian đan điền.

Trên cái thế giới này có lẽ có chuyện trùng hợp, nhưng chuyện quá trùng hợp, vậy thì không còn là trùng hợp nữa!

Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ đằng sau!

Bành Ngao theo đuôi một đường, nhưng hắn không phải thợ săn duy nhất, còn có một tên nữa!

Chu Hằng chống thân thể miễn cưỡng dựng dậy, thân thể hắn là thể chất Thăng Hoa Cảnh, nhưng ngực bị thương quá nặng, thân mình lảo đảo như người say rượu, muốn đứng cũng không vững.

Bùm!

Tiếng vang nặng nề, hắn đã bị chấn bay ra ngoài.

Cả người đau đớn như nứt toát ra, trên đầu chảy ra đường máu, chảy qua mắt hắn, làm tầm nhìn của hắn trở nên mờ đi. Lúc này, một nam nhân xuất hiện trước mặt hắn.

Đó là người mà hắn tuyệt đối không biết, nhưng trên người lưu chuyển khí tức lại là Tinh Thần Vương!

Ước chừng thực lực kém hơn Bành Ngao một chút, nhưng với thân thể suy yếu của Chu Hằng hiện tại, chỉ là vừa lên cấp Tinh Thần Vương cũng có thể một tay bóp chết hắn!

– Đã quên tự giới thiệu, thật là ngại quá! Nam nhân kia toát ra tươi cười có lỗi, nhưng ở trong mắt Chu Hằng, nụ cười này thật là đáng đánh!

– Tiểu huynh Kim Hoán Nhật, Chu sư đệ có ấn tượng?

Kim Hoán Nhật? Kim Hoán Thành!

Có lẽ không phải lão cha của tên hoàn khố kia, mà là huynh trưởng?

– Đúng thế, tên đần độn mà Chu sư đệ đã dạy dỗ chính là em trai của tiểu huynh!

Kim Hoán Nhật bình thản nói, nhìn không có một chút nóng giận, nhưng chính là bình tĩnh như thế lại làm trong lòng Chu Hằng vang vọng tiếng chuông cảnh báo.

Lòng dạ tên này sâu đậm, khó đối phó vượt xa Bành Ngao!

– Không ngờ tới Chu sư đệ thật có năng lực chọc họa, lúc tiểu huynh đi thẳng Đạm Thủy Trấn tìm được Chu sư đệ, không ngờ lại phát hiện còn có một vị Tinh Thần Vương đang âm thầm đi theo! Kim Hoán Nhật ung dung nói, dường như không hề phải vội vàng. – Ngay từ đầu, tiểu huynh còn tưởng đó là hộ vệ của Chu sư đệ, mãi không dám hiện thân, đến sau mới biết là tiểu huynh đã đoán sai, thì ra đó cũng là kẻ thù của Chu huynh đệ!

Hắn giãn mặt cười, vỗ vỗ đầu Chu Hằng, nói:

– Hiện tại, chuyện nhỏ nhặt cũng giải quyết xong. Chu sư đệ, ta cảm thấy rất hứng thú với loại bảo vật ngươi vừa tế ra, có thể cho tiểu huynh xem thử?

Rắc! Rắc! Rắc!

Nắm ngón tay của hắn xiết chặt, đầu lâu của Chu Hằng lập tức xuất hiện những vết nứt. Mà đầu lâu bị ép mạnh, cũng làm

Chu Hằng đau đớn vô cùng, làm hắn toát đầy mồ hôi lạnh, cả người như vớt từ trong nước ra.

– Thành ý của ngươi không đủ! Chu Hằng thở hổn hển nói, trên mặt có một chút mỉm cười khinh bỉ.

– Chu sư đệ, tiểu huynh biết ngươi đang trách ta đê tiện, nhưng hết cách thôi, đã thấy qua một kiếm đó, tiểu huynh làm sao cho ngươi thời gian khôi phục?

Kim Hoán Nhật chuyển tay đến vai Chu Hằng, dùng sức bóp lại.

Rắc! Rắc rắc!

Xương vai của Chu Hằng lập tức bị bóp nát!

Kim Hoán Nhật nhìn rất trẻ tuổi, nhưng tâm trí lão luyện đến đáng sợ, ngay cả hiện tại Chu Hằng đã hoàn toàn mất linh lực cũng không sơ sẩy, lựa chọn phế bỏ hai tay, hai chân của Chu Hằng. Như thế, dù là Chu Hằng có liều chết phản kích cũng sẽ không có uy lực quá lớn, càng không có khả năng trốn thoát!

Cho nên, bóp gãy xương cốt hai tay hai chân Chu Hằng, tiểu tử này không phải Tinh Thần Vương, làm sao mà chạy?

Kim Hoán Nhật ra vẻ quan tâm nhìn Chu Hằng, hỏi: – Chu sư đệ, có phải rất đau không? Không sao, chỉ cần ngươi có thể giao hai món bảo vật vừa rồi cho tiểu huynh, cùng với một thức kiếm pháp kia, tiểu huynh sẽ cho ngươi giải thoát!

Một kiếm đó… thật là kinh diễm!

Hắn ở đằng xa nhìn rõ ràng, tuy rằng không thấy được ảo diệu phân bố tinh tú, nhưng hắn lại thấy được một kiếm này liền chém giết một vị Tinh Thần Vương!

Nên biết, ngay cả Tinh Thần Vương muốn giết Tinh Thần Vương cũng cực không dễ dàng, nhưng bây giờ một vị Tinh Thần Vương lại bị một tên Minh Tiên chém giết, hắn có nói ra cũng sẽ bị người ta mắng là đầu óc có bệnh!

Trên thực tế, Kim Hoán Nhật không thể không thừa nhận, nếu không tận mắt nhìn thấy, khẳng định là hắn cũng cho rằng đó là điều cực kỳ hoang đường!

Nhưng hắn đã thấy được!

Sau một kiếm này, Chu Hằng hao hết linh lực thật ra cũng không khó đoán được vì sao một kiếm này lại mạnh như thế!

Cái gọi là công pháp, chính là có thể làm cho võ giả đánh ra lực lượng cao hơn bản thân bình thường, công pháp 10 tinh chính là bùng nổ lực lượng gấp 10 lần lúc bình thường. Còn một kiếm của Chu Hằng, trực tiếp làm hắn dốc sạch linh lực, nếu như muốn tính toán, vậy phải là công pháp bao nhiêu tinh?

Ấn theo tính toán bình thường, một Minh Tiên toàn lực đánh ra, ít nhất có thể đánh liên tục trăm vạn lần công kích mới tiêu hao hết linh lực.

Vậy ấn theo công kích bảo thủ nhất, một kiếm dốc hết linh lực, vậy chẳng phải ngang với công pháp trăm vạn tinh?

Nghĩ đến đó, Kim Hoán Nhật liền kích động không thôi!

Hắn không quan tâm vì cái gì chỉ là Minh Tiên lại có thể chịu được lực lưu chuyển của trăm vạn lần lực lượng, hắn chỉ muốn có được bộ công pháp này!

Còn có bảo vật hào quang ngũ sắc kia, còn có đoạn có thể chém vỡ được thân thể Tinh Thần Vương!

Đều là của hắn!

– Chu sư đệ, đừng làm cho mình phải khó chịu! Kim Hoán

Nhật nhàn nhạt nói, giọng nhẹ nhàng như đang nói chuyện cùng bạn thân. – Nói cho ngươi biết một bí mật nho nhỏ, nhưng ngươi phải nhớ giữ bí mật, không được nói cho ai hết!

Không đợi Chu Hằng tiếp lời, hắn đã nói tiếp: – Thật ra, tư chất của ta cũng không được tốt, sau khi miễn cưỡng đạt tới Minh Tiên 13, liền không thể tiến bộ được chút nào, vừa không thể hình thành thần tướng, lại không cảm ứng được cơ hội đột phá!

– Thẳng đến có một lần ta ra ngoài lịch lãm, cũng ở trong một chỗ rừng núi, ta gặp một người bị trọng thương. Thì ra hắn cũng là đệ tử Đại Nguyên Học Phủ, bởi vì một viên Tinh Long Đan mà đao kiếm đối chọi với đồng bọn. Hắn giết đồng bọn, nhưng cũng bị trọng thương!

– Ta dùng ba ngày, làm hắn nói ra Tinh Long Đan ở đâu, sau đó hắn còn cầu xin ta giết hắn!

– Chu sư đệ, ngươi nói có kỳ quái không, lại có người cầu xin muốn chết? Nể tình sư huynh đệ, ta thỏa mãn nguyện vọng của hắn!

– Còn Tinh Long Đan, đối với Minh Tiên mà nói, đó là chí bảo, có thể tăng lên ít nhất năm thành hy vọng đột phá! Ta dùng Tinh Long Đan, cuối cùng đột phá đến Tinh Thần Cảnh!

– Chỉ là tư chất của tiểu huynh quả thật không tốt, 500 năm

trôi qua, tiểu huynh cũng chỉ mới hình thành ba ngôi tinh tú! Tuy nhiên, tiểu huynh rất có lòng tiến tới, không muốn dậm chân không tiến lên, tin rằng Chu sư đệ nhất định sẽ giúp tiểu huynh, có bảo vật gì, công pháp gì đó cũng không keo kiệt, phải không?

Hắn mỉm cười nhìn Chu Hằng, nhưng vẻ mỉm cười này lại làm người ta trào ra sợ hãi tận đáy lòng!

Chu Hằng miễn cưỡng mỉm cười, mồ hôi lạnh ròng ròng: – So sánh với ngụy quân tử, ngươi thật là không một chút dối trá!

– Nếu làm người xấu, phải có phong cách của người xấu! Kim Hoán Nhật mỉm cười. – Chu sư đệ, vừa rồi thật chỉ là bắt đầu, tiếp theo tiểu huynh còn có vô số biện pháp tra tấn người, không biết ngươi có thể kiên trì được bao lâu?

– Chẳng qua, tiểu huynh vẫn khuyên Chu sư đệ đừng có thử! Đã quên nói, trước khi tiểu huynh vào học phủ, thường xuyên giúp cha thẩm vấn phạm nhân, cho nên… Hắc hắc, ngại quá, tiểu huynh thật sự có nghề trong việc tra hỏi!

Chu Hằng cũng cười rất vui vẻ, nói: – Con người của ta đúng là xương cứng, hy vọng ngươi đừng làm ta thất vọng!

– Ôi, Chu sư đệ, ngươi đang ép tiểu huynh mà! Kim Hoán Nhật thần sắc chợt nghiêm, bàn tay ấn lên ngực Chu Hằng, ấn mạnh xuống.

– A…

Chu Hằng phát ra tiếng hét thảm ngắn ngủi, trái tim của hắn vốn đã bị đánh nát, lúc này xương gãy đâm vào tim, càng đau thấu!

– Chu sư đệ, ngươi có thể gọi tiểu huynh dừng lại bất cứ lúc nào, chỉ cần ngươi đồng ý yêu cầu khi nãy của tiểu huynh! Kim Hoán Nhật cười nhe răng, răng trắng bóng dữ tợn như sói dữ. – Bây giờ, chúng ta tiếp tục!

– A! Chu Hằng kêu thảm không dứt, thật ra năng lực chịu đựng của hắn không có kém như thế, sở dĩ kêu thảm là vì che giấu! Che giấu sự thật hắn đang nhanh chóng khôi phục linh lực!

Tuy rằng Kim Hoán Nhật đã rất cẩn thận, phế đi tay chân của Chu Hằng, nhưng hắn làm sao biết huyền diệu của hắc kiếm?

Vừa rồi, hắc kiếm đã chém chết một Tinh Thần Vương, hấp thụ đầy đủ tinh khí sinh mệnh, cướp đoạt sinh mệnh lực của người khác đương nhiên tàn nhẫn, thậm chí là tà ác, nhưng nó có hiệu quá vô cùng rõ ràng.

Ở trong không gian đan điền của Chu Hằng, linh lực của hắn

đang từ dòng sông khô cạn chuyển thành dòng chảy nhỏ.

Dùng tinh khí sinh mệnh khôi phục linh lực có tốc độ rất nhanh, nhưng bởi vì có một Tinh Thần Vương ở ngay bên cạnh, Chu Hằng lại ấn tốc độ này xuống mức cực kỳ chậm chạp, mà hắn kêu thảm cũng là vì phân tán lực chú ý của Kim Hoán Nhật.

Tuy nhiên, Tinh Thần Vương mạnh mẽ cỡ nào, Chu Hằng không thể khôi phục linh lực đến đầy đủ, thừa cơ chém ra Lăng Thiên Cửu Thức lần nữa, vậy thì nhất định đã bị Kim Hoán Nhật phát hiện từ sớm!

Mục tiêu hiện tại của hắn là thoát thân!

Chương 884: Tử Ngọc Chủy lập công

Kim Hoán Nhật rất có kiên nhẫn, dường như cũng rất hưởng thụ khoái cảm tra tấn kẻ khác.

Hắn rất nhiều trò, Chu Hằng tuyệt đối tin lời hắn nói lúc trước, hành hạ người kia ba ngày, cuối cùng người kia chẳng những giao ra thứ hắn cần, còn cầu xin được chết!

Nếu không phải trong lòng Chu Hằng còn có hy vọng, cùng với chấp niệm mãnh liệt, chỉ sợ hắn cũng sẽ có cách nghĩ như thế, dù là chết cũng tốt hơn là như bây giờ!

Hắn khống chế linh lực khôi phục ở trong đan điền, có hắc kiếm trấn áp, ít nhất Tinh Thần Vương không nhìn thấu! Hắn đang tích tụ lực lượng, bởi vì tay chân bị phế, trong nháy mắt hắn bùng nổ phải khôi phục năng lực hành động của tay chân.

Nhưn nếu như thế, Kim Hoán Nhật sẽ có chuẩn bị!

Không thể không nói, người này quả thật quá cận thận, dù là đối mắt với Chu Hằng chỉ là Minh Tiên cũng không hề sơ sẩy. Đương nhiên, đó cũng là bởi hắn nhìn thấy Chu Hằng chém giết một Tinh Thần Vương, mới lựa chọn xử lý an toàn.

– Chu sư đệ, trước kia ta chỉ là Minh Tiên, nhưng bây giờ trở thành Tinh Thần Vương, chẳng những lực lượng tăng mạnh, hơn nữa khống chế lực lượng càng thêm tinh vi. Hiện tại ta có lòng tin có thể làm cho tên quỷ xui xẻo kiên trì được ba ngày kia chỉ cần 3 giờ là phải khuất phục! Kim Hoán Nhật cười lạnh nói.

Chu Hằng không nói, chỉ làm bộ như vô cùng đau đớn kêu thảm.

Trên thực tế, quả thật hắn rất đau, hắn không phải người đá, chỉ là trước kia hắn trải qua không biết bao nhiêu đau khổ, trình độ đau đớn này hoàn toàn có thể nhịn được!

– Chu sư đệ, khai vị đã xong, bây giờ chuẩn bị vào món chính! Tiểu huynh dự tính đánh vỡ xương cốt toàn thân ngươi, rồi cắt bỏ từng miếng thịt, yên tâm, tiểu huynh sẽ cắt thật chậm! Kim Hoán Nhật vẻ mặt tàn nhẫn nói.

– Yên tâm cmm! Chu Hằng đột nhiên quát lớn, nháy mắt bùng phát toàn bộ linh lực!

Không thể chờ tiếp nữa, bằng không bị đánh nát xương cốt toàn thân, dù là hắn khôi phục linh lực đến trạng thái hoàn toàn cũng đã mất đi năng lực thoát thân!

Oong!

Tế ra Hỗn Độn Thiên Kinh, đồng thời vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn, phù văn trị liệu nhất loạt chảy về phía vai phải, nhanh chóng khôi phục xương gãy.

– Hả? Kim Hoán Nhật kỳ quái hừ một tiếng, khiếp sợ vì Chu Hằng còn có sức chống trả! Hắn vẫn rất cẩn thận, sợ Chu Hằng lại tế ra một kiếm kinh thiên động địa kia, thân mình nháy mắt lùi lại. Đồng thời đánh ra một chưởng, lực lượng Tinh Thần Vương lập tức tuôn trào như thủy triều.

Ầm!

Chu Hằng bại mạnh mẽ đánh bay, chỉ là một tầng Ngũ Hành Phù Văn hoàn toàn không đủ để ngăn cản Tinh Thần Vương bắn phá, dù cho Tinh Thần Vương này rất kém!

– Oa… Chu Hằng lại phun một ngụm máu, hắn đưa toàn bộ linh lực vừa khôi phục để thúc đẩy phù văn trị liệu điều trị xương gãy, tự nhiên lực phòng ngự kém đi nhiều.

Nhưng hộc máu thì hộc máu, hiện tại quan trọng nhất là khôi phục năng lực hành động!

– Chu sư đệ thật làm người ta kinh hãi, nhưng cũng đến đây thôi! Kim Hoán Nhật ánh mắt nghiêm nghị, đánh ra một quyền, 26 tinh tú xoay chuyển, nhưng vẫn không dám công kích gần người.

Một kiếm kia quả thật dọa hắn sợ!

Ầm!

Lực lượng mạnh mẽ chấn động Chu Hằng lại bị đánh bay mấy chục trượng. Ầm ầm ầm! Hắn một đường đụng gãy mười mấy gốc cây to chọc trời, phun máu nhuộm đỏ cả ngực.

Tiểu tử này, có phải đã đến nỏ mạnh hết đà, bản thân mình có cẩn thận quá rồi không?

Kim Hoán Nhật thầm nghĩ, chiến lực mạnh nhất của võ giả tự nhiên chỉ có cận chiến mới có thể phát huy hoàn toàn, công kích tầm xa an toàn thì an toàn, nhưng cũng chỉ có dưới tình huống hoàn toàn nghiền ép mới tạo thành hiệu quả rõ ràng.

Nguyên bản, Tinh Thần Vương đấu với Minh Tiên quả thật có được lực lượng nghiền áp, nhưng ai bảo món bảo vật đó quá lợi hại, hào quang ngũ sắc phủ xuống lại có thể đánh tan phân

nửa lực lượng của hắn!

Nhưng lỡ như Chu Hằng đang cố ý yếu thế, tới gần người liền cho hắn một kiếm kinh diễm cửu thiên đó thì làm sao đây?

Kim Hoán Nhật thật là quá mức cẩn thận, bằng không chỉ cần hắn có chuẩn bị, dù cho sử dụng Lăng Thiên Cứu Thức có thể làm hắn bị thương nặng, nhưng tuyệt đối không thể giết được hắn! Dù sao chênh lệch giữa Tinh Thần Vương và Minh Tiên thật sự quá lớn.

Chính là cẩn thận như thế, lại cho Chu Hằng có cơ hội!

Xương gãy của hắn dưới tác dụng của phù văn trị liệu đang nhanh chóng khôi phục, tay phải khôi phục năng lực hành động trước tiên, sau đó đặt trọng tâm vào hai chân, muốn tiến hành chạy đường dài, kéo theo hai cái chân gãy là không được!

Kim Hoán Nhật đánh ra chừng trăm đạo công kích thăm dò, đánh cho Chu Hằng không ngừng hộc máu, nhưng vẫn không nhìn ra được Chu Hằng có bất cứ năng lực chống trả gì.

Hắn cẩn thận thì cẩn thận, nhưng tuyệt đối có giới hạn.

Trải qua nhiều lần công kích thăm dò, hắn tin rằng Chu Hằng

chỉ là bùng nổ nhất thời, khôi phục lực lượng có hạn!

Bắt hắn lại!

Lần này nhất định phải đánh vỡ xương cốt toàn thân hắn, rồi chầm chậm tra tấn!

Kim Hoán Nhật nhảy vọt tới, phát động công kích gần người Chu Hằng, lực tinh tú lưu chuyển, làm hắn nổi bật như thiên thần.

Xẹt!

Ánh sáng màu tím bỗng nhiên lóe lên, như tia chớp trong trời đất, chém rách vòm trời, cắt qua không gian!

– A… Kim Hoán Nhật hét thảm, thân mình mạnh mẽ lui lại, một mảnh máu tươi rải xuống.

Chuyện gì thế này!

Sắc mặt hắn hung dữ như lệ quỷ!

Bắt đầu từ chân trời, kéo qua bụng, mãi cho đến vai trái!

Tại sao lại thế này?

Bằng lực lượng hiện tại của tiểu tử này, tuyệt đối không thể đánh ra được một kiếm uy thế lúc trước, nhưng làm sao vẫn chém hắn làm hai khúc? Không đúng, đó không phải một kiếm vừa nãy, bằng không hiện tại hắn đã chết!

Kim Hoán Nhật nhìn chằm chằm một thanh đoản kiếm màu tím trong tay Chu Hằng, trên thân kiếm hiện đầy đường vân rắc rối, nói là binh khí, còn không bằng nói là pháp khí dùng để thờ cúng hiến tế, vừa đụng là vỡ.

– Cấm khí! Hắn cắn răng nghiến lợi nói.

– Tử Ngọc Chủy, người khác đưa cho! Chu Hằng mỉm cười, chậm rãi đứng lên, hai chân đã có được năng lực hoạt động.

Kim Hoán Nhật nhặt lại nửa đoạn thân thể, liều mạng gắn lại, dùng linh lực mạnh mẽ kết dính. Hắn là Tinh Thần Vương hùng mạnh, chỉ cần điều dưỡng thêm, nửa phần thân thể này có thể dung hợp hoàn mỹ với bản thể.

Nhưng bây giờ, chiến lực của hắn sụt giảm mạnh, chỉ là duy trì

cho nửa bên người không rơi xuống cũng khó khăn.

Cấm khí, uy lực mạnh mẽ, hoàn toàn không có yêu cầu thực lực người sử dụng, khuyết điểm là chỉ có thể sử dụng giới hạn số lần hoặc là thời gian.

Nhưng biết rõ cấm khí có khuyết điểm như vậy, Kim Hoán Nhật lại không dám tiến lên.

Đó hẳn là gần đến lực lượng cực hạn của Tinh Thần Vương!

Hắn mới là Tinh Thần Vương 26 tinh, chọi cứng với Tinh Thần Vương 99 tinh còn không phải muốn chết hay sao? Tinh Thần Vương không giết được Tinh Thần Vương, đó là chỉ bên yếu thế phải chạy trốn, mới có thể không chết!

Chọi cứng? Không chết mới là lạ! Chết vì ngu!

Hiện tại hắn bị trọng thương, cũng cần vận chuyển linh lực khống chế thương thế, hiện tại cần nhất không phải là chiến đấu, mà là tìm chỗ an toàn, dùng linh đan để khôi phục thương thế.

Vì sao Chu Hằng rõ ràng có cấm khí đáng sợ như vậy, lại không sớm sử dụng chứ?

Lúc trước chiến đấu với Bành Ngao, rõ ràng hắn đã rơi vào hoàn cảnh vô cùng nguy hiểm, nhưng vẫn nhịn không dùng cấm khí, đây là lấy mạng ra liều mà!

Vì sao?

Đương nhiên Kim Hoán Nhật không hiểu, ở trong lý niệm của Chu Hằng, có thể một chiêu đánh chết đối phương thì tuyệt đối sẽ không chừa hậu họa!

Hai người đều bị thương nặng, không ai dám tùy tiện ra tay.

Chu Hằng nắm giữ cấm khí, còn cảnh giới của Kim Hoán Nhật rất cao, cho dù là Tinh Thần Vương bị trọng thương, cũng đủ để bóp chết Minh Tiên mấy trăm lần!

– Kim sư huynh, sao lại không ra tay nữa? Chu Hằng lau vết máu bên khóe miệng, đến giờ hắn có thể không chút băn khoăn hấp thu tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm, thương thế toàn thân lập tức khôi phục thấy được bằng mắt thường.

Đây chính là tinh khí sinh mệnh, vốn là tràn đầy sức sống hừng hực, dùng để trị liệu sẽ có hiệu quả mạnh nhất.

Sắc mặt Kim Hoán Nhật khó coi, hắn có thể cảm ứng được trong cơ thể Chu Hằng vận chuyển linh lực hùng hồn, ngọn lửa sinh mệnh bừng bừng như lò lửa sôi trào, khôi phục lại như cũ là có thể dự kiến trước!

Đáng ghét!

Hắn thầm mắng, tính cách vốn vô cùng cẩn thận của hắn thì làm sao chịu biết rõ nguy hiểm vẫn còn ở lại? Hắn hừ khẽ, nói:
– Ta quả thật coi thường ngươi! Vậy để cho ngươi sống lâu mấy ngày, đợi sau khi ta khôi phục thương thế, lại tìm tới Chu sư đệ tính nợ rõ ràng!

Nói xong, hắn không dám ở lại, chân phải đạp ra, thân thể liền bay lên không.

Hiện tại hắn cần nhất là tìm chỗ chữa thương, bằng không thật sự sẽ xảy ra vấn đề lớn!

Dù sao Tử Ngọc Chủy chỉ là cấm khí, mà không phải hắc kiếm!

Chu Hằng thở dài, nếu vừa rồi là dùng hắc kiếm chém ra một đòn đó, khẳng định Kim Hoán Nhật đã chết thẳng cẳng! Đáng tiếc, cường độ linh lực của hắn hiện tại đã không còn đủ sức đánh ra Lăng Thiên Cửu Thức.

Hắn tung người lên, tìm kiếm chỗ trú an toàn, bởi vì hắn cũng cần tĩnh dưỡng.

Hai giờ sau, Chu Hằng đã cách thật xa chỗ cũ, hắn không chỉ phải đề phòng Kim Hoán Nhật, còn có Tinh Thần Vương của Trương gia kia, lúc này khẳng định đang tìm mình khắp chốn.

Hừ! Chỉ cần mình đột phá Tinh Thần Vương, chính là lúc phản kích toàn diện!

Chu Hằng tìm một hang động khô ráo, đóng kín cửa hang, tiếp tục luyện hóa tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm.

Nửa ngày sau, hắn đã khôi phục thương thế, lại thêm một ngày, hắn hoàn toàn luyện hóa tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm.

94 đạo thần tướng!

Không hề có vẻ đột phá!

Chu Hằng thở dài, nền móng của hắn quá vững chắc, làm cho muốn đột phá cũng trở nên vô cùng khó khăn!

Người khác nghĩ đủ mọi cách áp chế tu vi, cầu cho thần tướng lại đột phá, còn hắn thì sao? Căn bản không cần áp chế, muốn đột phá cũng không được, chỉ đành hy vọng đạt tới cực hạn Minh giới!

99 đạo thần tướng!

Vừa đột phá liền có thể trực tiếp nhảy vọt vào Tinh Thần Hoàng, vượt qua giai đoạn Tinh Thần Vương!

Đi tìm Đông Tinh Thảo!

Chu Hằng lập tức đưa ra quyết định, càng là nguy hiểm, hắn lại càng muốn tìm được Đông Tinh Thảo, luyện ra số Minh Vương Đan cuối cùng!

Chỉ cần đột phá Tinh Thần Cảnh, sẽ do hắn quyết định.

Kỳ Vân Sơn mênh mông, kéo dài không biết bao nhiêu vạn dặm, dãy núi phập phồng, muốn tìm được một người khó khăn cỡ nào?

Nhưng Chu Hằng lại gặp phải một vấn đề.

Thanh Phong Hạp ở đâu?

Chỉ có chỗ đó mới sản xuất Đông Tinh Thảo, bởi vì lúc trước học phủ thu vào Đông Tinh Thảo đều là phát hiện ở chỗ đó, nhưng như vậy cũng không thể đảm bảo đi tới đó liền nhất định tìm được Đông Tinh Thảo.

Linh thảo có kém cũng là linh thảo, số lượng tuyệt đối có hạn!

Hắn trèo đèo lội suối, nhưng không biết Thanh Phong Hạp ở đâu, tự nhiên hắn chỉ có chạy lung tung. Mà mục tiêu của Chu Hằng chỉ là mong gặp người giữa đường, hỏi thăm vị trí Thanh Phong Hạp.

Năm ngày sau, cuối cùng để hắn đụng đến một người hái thuốc.

Chương 885: Trước mặt có sói, sau lưng có hổ

Cuối cùng biết được vị trí Thanh Phong Hạp, Chu Hằng bắt đầu tiến về phía chính xác.

Trên thực tế, mấy ngày trước hắn hoàn toàn đi ngược hướng, chẳng những không đến gần Thanh Phong Hạp, ngược lại càng đi càng xa.

Cũng may, chỉ là đi thêm ba bốn ngày lộ trình mà thôi.

Chu Hằng không dám sơ ý, trên đường dù phải đi xuyên qua rất nhiều lãnh địa các yêu thú hùng mạnh, dù cũng chỉ là Tinh Thần Vương, hiện giờ hắn cũng không chống lại được, đành phải lựa chọn đi vòng— Thực ra, hắn tế ra Lăng Thiên Cửu Thức thì quả thật có khả năng chém giết yêu thú cấp bậc Tinh Thần Vương, hắn cũng có khả năng cùng chết chung!

Hơn nữa khả năng này cực cao, bản năng của yêu thú là giết chóc, tuyệt đối không có sơ sẩy khinh thường như loài người. Thương nói sư tử vồ thỏ còn dùng toàn lực, yêu thú không có những ý tưởng lộn xộn như loài người, những chiêu thức thủ đoạn càng khó hiệu quả đối với chúng.

Thêm nữa dù là một kiếm của hắn lập công, nhưng đẩy bản thân vào trạng thái hao hết linh lực, lỡ như lúc này đột nhiên lại chạy ra một con yêu thú cấp bậc Tinh Thần Vương thì làm sao đây?

Không đến lúc liều mạng, tự nhiên không nên tùy tiện đẩy mình vào nguy hiểm.

Chu Hằng đi một đường, đi một chút dừng một lát, vòng vèo qua lại, qua bảy tám ngày sau, hắn chỉ còn cách Thanh Phong Hạp có 2 ngày đi đường.

Chỉ mong chỗ đó có tồn tại Đông Tinh Thảo, bằng không hắn đành phải mạo hiểm đi săn yêu thú cấp bậc Tinh Thần Vương! Mặc kệ thế nào, lần này hắn trở về nhất định phải đột phá Tinh Thần Cảnh!

Nửa ngày sau, Chu Hằng đột nhiên sinh ra cảnh báo!

Ầm!

Một chuỗi tinh tú từ trên trời giáng xuống, điên cuồng oanh tạc hắn, mỗi một tinh tú đều tỏa ra hào quang màu đỏ, tốc độ nhanh quá mức!

May mắn trước đó Chu Hằng đã sinh ra cảnh báo, bằng không ít nhất hiện tại hắn đã không kịp tế ra Hỗn Độn Thiên Kinh. Nhưng nếu hắn có chuẩn bị tâm lý, động ý niệm là Hỗn Độn Thiên Kinh đã hiện ra tên đỉnh đầu, tỏa ra hào quang năm màu, bao bọc bảo vệ hắn.

Ầm!

Một tầng Ngũ Hành Phù Văn căn bản không đủ ngăn cản tinh tú bắn phá, chỉ rung lên là hào quang năm màu vỡ thành mảnh vụn bắn ra khắp nơi. Còn các tinh tú tiến tới cũng thoáng ngừng trệ, nhưng vẫn cuồng bạo oanh tạc Chu Hằng.

Chu Hằng xiết chặt hai nắm tay, thần quang màu vàng sáng chói, đánh ra Ngũ Hành Phù Văn tầng hai.

Ầm! Ầm! Ầm!

Tinh tú đầy trời cuối cùng bị hắn chặn thế rơi xuống, mỗi cái lơ lửng trên đầu Chu Hằng, ánh sáng rũ xuống tôn hắn nổi bật như thần nhân, một mình chống đỡ cả bầu trời sao!

– Tiểu tử, cuối cũng ta đã tìm được ngươi! Trong tiếng quát lớn, một bóng người bay vụt tới, hơn 40 tuổi, khí tức Tinh Thần Vương ép không khí xung quanh ngưng tụ như sắt thép, ngay cả Minh Tiên 99 tướng cũng bị ép thành bánh thịt.

Người này, chính là hộ vệ của đệ tử họ Trương Thanh Dương Học Phủ!

Thiếu chủ bị người ta làm thịt ngay trước mắt, nếu hắn không thể chém giết Chu Hằng, làm sao còn dám về Trương gia? Như vậy rời khỏi Trương gia gia nhập vào hào môn khác? Trừ khi hắn nỡ bỏ lại bảy thê thiếp cộng thêm một cặp con trai sinh đôi! Hơn nữa, người ta sẽ thu nhận một tên phản đồ hay sao?

Nếu như hắn chết trận bên ngoài, người nhà nhất định được Trương gia chăm sóc thích đáng, nhưng nếu hắn lựa chọn phản bội Trương gia, như vậy người nhà của hắn sẽ có kết cục vô cùng thê thảm!

Cho nên, hắn nhất định phải tìm được Chu Hằng, giết chết Chu Hằng!

Sắc mặt Chu Hằng ngưng trọng, người này khó đối phó hơn nhiều so với Bành Ngao, Kim Hoán Nhật. Bởi vì tên này chỉ muốn giết mình, không như Bành Ngao cùng Kim Hoán Nhật có lòng tham mãnh liệt, muốn ép ra bảo vật, thậm chí công pháp trên người mình.

Một Tinh Thần Vương không có lòng tham, chỉ muốn giết người, một khi liều mạng thì sẽ đáng sợ cỡ nào?

Chu Hằng có lòng tin liều mạng cá chết lưới rách với đối phương, nhưng đó không phải kết quả mà hắn muốn!

Không đáng!

Chỉ cần hắn đột phá Tinh Thần Cảnh, tiêu diệt kẻ này như làm chơi, cần gì biết rõ phải chết mà còn đi đánh bừa?

– Tiểu tử, lần này ngươi tuyệt đối không chạy được! Tinh Thần Vương trung niên kia sắc mặt lạnh băng, hắn là Dương Thần, mấy trăm năm trước mới được Trương gia chiêu mộ, vẫn luôn đảm nhiệm hộ vệ cho thanh niên họ Trương. Từ trước đến nay, bởi vì có uy danh Trương gia chấn nhiếp, hắn thật ra cũng không ra tay được mấy lần, hơn nữa mấy lần ra tay có hạn cũng chỉ là khi dễ Minh Tiên, thậm chí tiểu nhân vật Sáng Thế Đế, căn bản không có một chút nguy hiểm gì.

Nhưng không ngờ tới, lần này đi xa lại làm cho thiếu gia Trương gia mất đi tính mạng!

Dù cho hắn mang theo thi thể Chu Hằng trở về cũng khó tránh khỏi bị Trương gia phạt nặng… Đường đường Tinh Thần Vương tọa trấn, lại còn để cho một tên Minh Tiên làm thịt thiếu gia Trương gia hộ vệ như thế còn làm ăn được gì nữa? Nhưng không đem Chu Hằng về, kết cục của hắn sẽ chỉ thảm hại hơn!

Chính là tiểu tử này làm hại cuộc đời tương lai của hắn trở nên tăm tối, sao không làm hắn hận Chu Hằng tận xương!

Chu Hằng cười ha hả, nói:

– Ta tin tưởng ta tuyệt đối có thể chạy được, không tin ngươi đuổi theo thử xem?

– Chết đi! Dương Thần rống giận, bây giờ hắn căn bản không có ý nghĩ gì khác, ví dụ như tò mò chiến lực mạnh mẽ đến khó tin của Chu Hằng. Ý nghĩ duy nhất của hắn, cũng là chuyện duy nhất muốn làm, chính là giết Chu Hằng, đánh cho Chu Hằng thành bã!

Thân hình hắn nhào tới, 37 tinh tú trồi lên, tinh lực khủng bố lưu chuyển, hắn ra tay toàn lực, không chừa lại chút nào!

Tuy rằng Chu Hằng miệng nói thì nhẹ nhàng, nhưng trong lòng không dám có một chút sơ sẩy. Đây là Tinh Thần Vương đầu tiên liều mạng ra tay mà hắn gặp phải, dù cho Dương Thần không phải Tinh Thần Vương mạnh nhất mà hắn từng gặp, nhưng tạo ra áp lực lớn nhất đối với hắn!

Tế ra Hỗn Độn Thiên Kinh, hào quang ngũ sắc tràn ra, nhưng thân mình hắn lại bắn vụt ra, ầm ầm ầm, hắn liên tục vung quyền, đánh ra từng đạo quyền lực ẩn chứa Ngũ Hành Phù

Văn.

Cuối cùng Dương Thần toát ra vẻ kinh dị, Chu Hằng phản kích ở trong mắt hắn là rất yếu ớt, nhưng lại đưa đến tác dụng hiệu quả, cơ bản hóa giải lực lượng của hắn, làm cho bản thân chỉ phải thừa nhận không đủ một phần mười dư sóng công kích.

Nhưng chỉ một chút lực lượng đó cũng đánh cho Chu Hằng lảo đảo, khí huyết sôi trào không thôi, nhưng cuối cùn cũng không giết được hắn, thậm chí còn không làm bị thương nặng!

Hít!

Một vị Tinh Thần Vương 37 tinh toàn lực ra tay, vậy mà còn không trọng thương được một tên Minh Tiên!

Nếu nói chuyện này cho người ta nghe, còn không bị mắng là bệnh thần kinh?

Nhưng hắn lại gặp một cái quái thai như thế!

May mắn tên này còn chưa trở thành Tinh Thần Vương!

Không biết sao, trong đầu Dương Thần lại hiện ra ý nghĩ này. Nếu Chu Hằng trở thành Tinh Thần Vương, dựa vào chiến lực đáng sợ như vậy, võ giả cùng bậc có ai là đối thủ với hắn?

Nhất định phải nhanh chóng xử lý hắn!

Trong ánh mắt Dương Thần sát khí tuôn trào, cảm giác nguy cơ cùng áp lực mãnh liệt, hắn căn bản không nghĩ tới bắt lấy Chu Hằng ép ra bí mật của đối phương! Những thứ này đều là thuộc loại râu ria, chuyện đầu tiên hắn muốn làm là giết Chu Hằng!

Sau khi giết Chu Hằng, nếu hắn có thể lấy được bảo vật, công pháp của đối phương, vậy thì tự nhiên là tốt nhất. Nếu như không có thì cũng không sao, ít nhất bảo vệ được mạng của hắn, bảo vệ được tính mạng của hắn cùng người nhà!

– Cửu Nguyên Tinh Sát! Dương Thần quát lớn, trên mặt xẹt qua một một tia màu tím, hóa thành một con hổ lớn lao ra từ đỉnh đầu của hắn. Ầm! Trong cơ thể hắn chấn động lan ra gợn sóng thấy được bằng mắt thường, tay phải vươn ra, lòng bàn tay lại rách ra một cái lỗ đen!

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Chín ngôi tinh tú từ trong lỗ đen ở lòng bàn tay của hắn bắn vụt ra, lao thẳng về phía Chu Hằng.

Đây là một môn công pháp lục tinh, có thể làm hắn đánh ra lực lượng gấp sáu lần trạng thái bình thường. Cũng chỉ có đạt tới Tinh Thần Vương mới có thể tu luyện công pháp lục tinh, thậm chí thất tinh, bát tinh, bằng không lực phản chấn mạnh mẽ trước tiên sẽ chấn người vận chuyển đến trọng thương.

Không thể đón đỡ!

Trong lòng Chu Hằng lập tức đưa ra quyết định, hắn đỡ một đòn toàn lực của đối phương cũng bị chấn thiếu chút hộc máu, nếu còn chống đỡ một đòn này, vậy thì thật là chán sống bình thường, muốn hộc máu mới thoải mái!

Thân hình hắn nhảy vụt như bay, không quay đầu đánh ra Ngũ Hành Phù Văn, dù cho không thể hóa giải một đòn của đối phương, ít ra cũng phải giảm bớt một ít uy lực!

Ầm!

Cửu tinh liên châu, tốc độ cực nhanh, khoảng cách với Chu Hằng ngày càng gần!

Tấn Vân Lưu Quang Bộ đã rơi xuống hàng kém cỏi ở Minh giới, tốc độ của hắn lúc này làm sao so sánh được với Tinh Thần Vương? Không chờ giật ra khoảng cách nhất định, hắn thậm chí không có cả cơ hội lợi dụng địa hình, đối phương

bám theo như cái bóng, căn bản không thể thoát được!

Cửu tinh đã đến!

Đỡ một đòn này, có thể sẽ bị trọng thương, dù là không đến chết, nhưng khẳng định sẽ ảnh hưởng đến chiến lực của hắn. Như vậy sẽ tạo thành phản ứng dây chuyền, làm cho chiến lực của hắn ngày càng yếu, cuối cùng thảm bại, dâng lên tính mạng!

Trong đầu Chu Hằng tĩnh táo phân tích, thân mình lao vụt của hắn bỗng nhiên xoay chuyển, trong tay xuất hiện một thanh chủy thủ màu tím.

Đó là Tử Ngọc Chủy!

Xẹt! Tay phải hắn vung qua, kình khí màu tím lập tức cuồn cuộn tuôn trào dữ dội như mặt trời, nghênh đón cửu tinh lao tới.

Ầm! Ầm! Ầm!

Đây chính là cấm khí có thể đánh ra lực lượng cực hạn của Tinh Thần Vương, kình khí màu tím hoàn toàn ngưng tụ thành một tia, một đường càn quét, mạnh mẽ chém chín ngôi tinh tú ra làm hai mảnh!

– A! Dương Thần phát ra tiếng rống vừa giận vừa sợ, chín ngôi tinh tú đó là do cơ thể hắn sinh ra, dù chỉ bị chém làm hai, nhưng hắn muốn khôi phục chín ngôi tinh tú này cũng phải tốn mấy trăm năm!

Nói cách khác, một chiêu này làm hắn tổn thất mấy trăm tu vi!

– Cấm khí!

Hắn cắn răng nghiến lợi hét lên!

Trận Văn sư Minh giới đông hơn Chú Khí sư Tiên giới, nhưng cũng còn xa đến mức tràn lan. Ví dụ Đại Nguyên Học Phủ, đệ tử Thiên Trận Viện cộng thêm Tọa sư xem chừng cũng không quá 40 người!

Trận Văn sư ít như vậy, tự nhiên số lượng cấm khí cũng rất ít ỏi!

Không ngờ tới trong tay Chu Hằng lại có một món!

Đáng tiếc, một đòn này cũng chỉ làm đối phương bị thương nhẹ, không tạo thành tổn thương quá lớn!

Chu Hằng thầm thở dài, dù sao cấm khí chỉ là cấm khí, chỉ là ngang với một Tinh Thần Vương cực hạn, nhưng lại chỉ có hai cơ hội ra tay, tự nhiên không thể nào chém giết một vị Tinh Thần Vương khác — Trước đó có thể trọng thương Kim Hoán Nhật, hoàn toàn là vì đối phương quá sơ ý, để cho hắn áp sát, phát động ở tình huống gần như không hề phòng bị!

Dù là nghĩ thế, nhưng hắn vẫn trở mình, nhanh chóng chạy tiếp.

Tử Ngọc Chủy còn có thể sử dụng một lần, nhưng hắn phải dùng nó làm vũ khí có tính chấn nhiếp, tuyệt đối không thể tùy tiện sử dụng, bằng không mất đi áp lực cấm khí, Dương Thần sẽ có thể ra tay không hề cố kỵ.

Vù vù vù! Chu Hằng chạy, Dương Thần đuổi, tốc độ đều cực nhanh.

Ầm!

Chu Hằng la qua một mảnh rừng rậm, đằng trước xuất hiện một mảnh trống trái. Nhưng có chết không chứ giữa vùng đất lại có một người đang đứng, lúc nhìn thấy Chu Hằng, đầu tiên là có vẻ rất kinh ngạc, sau đó liền mỉm cười vui vẻ, nhưng giữa ánh mắt lại là một mảnh sát khí.

Đó là Kim Hoán Nhật!

Chương 886: Kéo xuống nước

– Kim sư huynh… Chu Hằng kêu lớn.

Kim Hoán Nhật trước tiên sửng sốt, nhưng lập tức lại toát ra mỉm cười, hô: – Chu sư đệ!

Bản tính của hắn là hạng người miệng nam mô bụng đầy dao găm, lúc trước khi tra khảo Chu Hằng vẫn còn luôn miệng gọi Chu sư đệ, hiện tại tự nhiên sẽ không làm mất "phong độ".

Nhưng trước đó hắn bị một đòn chém mất nửa bên người, càng hận Chu Hằng thấu xương, gọi ra một tiếng Chu sư đệ này tràn đầy lạnh lẽo!

Xong rồi!

Chu Hằng thầm hô, hắn không phải gọi một tiếng Kim sư huynh này cho có, dụng ý chính là kéo Kim Hoán Nhật xuống nước! Hắn lại vội vàng nói: – Kim sư huynh, có một tên Thanh Dương Học Phủ muốn giết ta, mau giúp ta một tay!

Ầm!

Ngay lúc này, Dương Thần cũng lao ra từ rừng rậm.

Ở trong rừng, tầm mắt hắn bị lá cây, thân cây che phủ, nhưng thính lực không bị ảnh hưởng, rõ ràng nghe được đối thoại vô cùng đơn giản giữa Chu Hằng và Kim Hoán Nhật.

Sư huynh, sư đệ?

Đều là Đại Nguyên Học Phủ!

Trong lòng Dương Thần lập tức nghiêm nghị, đồng thời trào ra sát khí mãnh liệt.

Giữa Thanh Dương Học Phủ và Đại Nguyên Học Phủ không thể nói là tử thù, nhưng học sinh hai học phủ gặp mặt, tuyệt đối không tránh khỏi một phen mắng chiến, thậm chí càng thành loạn chiến! Tuy rằng hắn không phải học sinh Thanh Dương Học Phủ, nhưng là hộ vệ của học sinh Thanh Dương Học Phủ, trên trán đã dán lên dấu hiệu của Thanh Dương Học Phủ.

Sau khi xảy ra chuyện đại thiếu Trương gia bị Chu Hằng giết chết, Dương Thần lại coi tất cả học sinh Đại Nguyên Học Phủ là kẻ địch, bởi vậy hắn vừa phản ứng lại Kim Hoán Nhật cũng

là học sinh Đại Nguyên Học Phủ, lập tức sinh ra địch ý mãnh liệt.

Giết!

Giết!

Ánh mắt Dương Thần lạnh lẽo, lại đánh ra một cái Cửu Nguyên Tinh Sát. Nhưng cửu tinh không chỉ nhắm vào Chu Hằng, ngay cả Kim Hoán Nhật cũng thành mục tiêu bị đánh! Sở dĩ dám ra tay quyết đoán như thế, chính là bởi hắn nhìn Kim Hoán Nhật chẳng qua là Tinh Thần Vương 26 tinh, có khoảng cách cực lớn đối với hắn.

Cái đệch!

Dù là Kim Hoán Nhật không mắng ra tiếng, nhưng trong lòng tuyệt đối có cả vạn con "thảo nê mã" đang chạy ào qua! (thảo nê mã: đọc trại âm ra có nghĩa tương tự "định mệnh nó")

Nằm cũng trúng đạn mà!

Tên khốn kiếp kia cố ý kéo mình xuống nước! Nhưng cũng trách hắn, tại sao lại hùa theo chứ? Heo hả!

Hiện tại trong lòng Kim Hoán Nhật hối hận muốn chết, nhưng hắn làm sao đoán được ở chỗ này lại đột nhiên đụng phải Chu Hằng chạy ra, càng không thể ngờ đến đằng sau còn có một người đuổi theo!

Hiểu lầm đã thành lập!

– Vị huynh đài này, ta có thù hận sâu đậm với kẻ này, trước tiên chúng ta liên thủ bắt lấy hắn được chứ? Tuy rằng Kim Hoán Nhật trăm lần không muốn đánh với đối phương, nhưng công kích đã đánh tới, hắn làm sao khi không lại bị đánh? Đành phải giơ hai tay đánh ra, hóa giải một phần lực lượng mà hắn có thể ngăn cản.

Có hắn kiềm chế, chia sẽ một phần công kích, áp lực lên Chu Hằng liền nhỏ đi nhiều, đẩy ra hai tầng Ngũ Hành Phù Văn, hắn miễn cưỡng hóa giải chiêu này của Dương Thần, tuy rằng cũng làm hắn lại phun máu.

– Cám ơn Kim sư huynh! Chu Hằng còn không quên tiếp tục kéo Kim Hoán Nhật xuống nước.

Sắc mặt Dương Thần càng thêm khó coi, tuy rằng trong miệng Tinh Thần Vương đối diện nói là có thù oán với Chu Hằng, nhưng lại giúp đỡ đối phương hóa giải công kích của mình, rõ

ràng là đang nói bậy! Đúng rồi, là cố ý muốn đứng cùng phe với hắn, sau đó thừa cơ đánh lén!

Hừ! Kỹ xảo nho nhỏ này mà muốn gạt được hắn?

Kim Hoán Nhật càng giận đến méo cả mặt!

Hắn tự nhiên nhìn ra được biểu tình thay đổi của Dương Thần, trong lòng mắng to đối phương đần độn – ngươi đánh luôn cả ta, ta còn không chống cự hay sao? Ai lại chịu đưa tính mạng mình vào tay người khác nắm giữ? Hắn vội vàng giải thích: – Bằng hữu, ta tuyệt không có địch ý, chỉ muốn mạng của tiểu tử này!

Hừ! Ngươi diễn đi, tiếp tục diễn đi!

Dương Thần cười lạnh, hai tên này coi hắn là đần độn hay sao? Đặc biệt là Tinh Thần Vương kia, rõ ràng đã bị hắn vạch trần, nhưng vẫn còn ngụy biến, hoàn toàn là sỉ nhục trí khôn của hắn!

Chu Hằng đáng chết, kẻ này cũng vô cùng đáng ghét!

Lửa giận của hắn càng thêm dữ dội, sắc mặt càng âm trầm như nước!

Đậu móa nó, lão tử đã chết một thiếu chủ, trở về còn không biết bị trừng phạt thế nào, vận mệnh đã đủ bi thảm, hai tên gây họa các ngươi lại còn trêu chọc, lừa gạt ta, còn không biết xấu hổ cỡ nào nữa?

Đúng là khinh người quá đáng!

Dương Thần hoàn toàn bùng nổ, nào còn nghĩ nhiều, lại đánh ra một chiêu, bầu trời sụp đổ, đồng thời trấn xuống Chu Hằng cùng Kim Hoán Nhật. Hơn nữa, bởi vì thực lực Kim Hoán Nhật mạnh hơn, hắn tự nhiên nhắm ngay phần lớn lực lượng vào kẻ này, về phần Chu Hằng… chỉ cần tiểu tử này không trốn, hắn cũng không vội.

Xử xong lớn, còn sợ không đối phó được nhỏ?

Thảo nê mã! Thảo nê mã!

Kim Hoán Nhật làm sao không mắng thầm mắng Dương Thần chồng chất vết thương, hắn làm sao cũng không hiểu nổi, đường đường Tinh Thần Vương thậm chí còn không nhìn ra được kế chuyển họa sang đông rõ ràng như thế, làm sao lại đi nhìn chằm chằm mình?

Nhưng một vị Tinh Thần Vương như nổi điên triển khai công pháp mạnh mẽ công kích, hoặc là hắn trốn, hoặc là chống đỡ,

cũng không thể bó tay chịu chết được?

Chạy?

Đó cũng là đối sách tốt nhất, nhưng vấn đề là, như thế hắn sẽ không lấy được bảo vật, công pháp trên người Chu Hằng! Sau khi biết hai thứ bảo vật thần kỳ, cùng công pháp nghịch thiên đó, Kim Hoán Nhật làm sao chịu bỏ qua được?

Vì một bộ công pháp tuyệt thế, bất cứ ai cũng sẽ chịu liều mạng, huống chi trên người Chu Hằng không đơn giản chỉ là có một bộ công pháp tuyệt thế!

Hơn nữa, dù là hắn tránh né, chỉ sợ Chu Hằng cũng sẽ đi theo hắn, tiếp tục dẫn họa sang đông!

Má nó chứ oan quá!

Kim Hoán Nhật giận quá gầm lên, đẩy ra một chưởng, cũng có mấy ngôi tinh tú trồi lên, đón đỡ Dương Thần, vừa vươn tay trái đánh về phía Chu Hằng, quát: – Huynh đài, đừng trúng kế chia rẽ khiêu khích của tiểu tử này!

– Kim sư huynh, chuyện đến lúc này, không cần phải lừa con heo kia nữa! Chu Hằng mở ra Ngũ Hành Phù Văn, chỉ là một phần lực lượng công kích của Tinh Thần Vương thì hắn hoàn

toàn ngăn cản được, tối đa cũng chỉ bị chấn đến khí huyết sôi trào mà thôi.

Ầm!

Ba người giao nhau một chiêu, dấy lên lốc xoáy cát bụi vô tận, hình thành mấy cái lốc xoáy cuốn thẳng lên trời.

Dương Thần dựng thẳng chân mày, trong lòng cười lạnh.

Dù là tiểu tử Chu Hằng kia giết thiếu chủ, nhưng ít ra tên này không dối trá, không giống sư huynh của hắn, đến lúc này còn vọng tưởng muốn gạt hắn! Đậu móa nó, nhìn lão tử giống ngu ngốc lắm hả? Má nó ngươi hai ba lần lừa gạt lão tử, coi ta là đối thủ hay là đồ con heo!

Hừ! Đừng quên hắn mới là tồn tại có tu vi cao nhất chỗ này, lừa gạt hắn sẽ chỉ làm hắn càng thêm giận dữ, từ đó bùng phát ra chiến lực càng mạnh hơn!

– Hai tên các ngươi đều chết đi cho ta! Dương Thần giận dữ hét lên, hai chưởng đẩy ra, cửu tinh liên châu điên cuồng bắn phá Chu Hằng cùng Kim Hoán Nhật. Mà phần lớn công kích đều nhắm vào Kim Hoán Nhật — tuy rằng hai người đều nằm trong danh sách phải giết của hắn, nhưng rõ ràng “tiểu nhân dối trá” Kim Hoán Nhật càng thêm đáng hận hơn!

– Tên ngu xuẩn nhà ngươi! Kim Hoán Nhật cũng nổi giận, hắn hai ba lần lùi bước, càng chủ động công kích Chu Hằng để tỏ vẻ “trong sạch”, nhưng sao mà tên này cứ vẫn nhìn mình chằm chằm?

Khinh hắn không nổi giận hay sao?

Thấy Kim Hoán Nhật nổi giận như thế, trong lòng Dương Thần cười lạnh, nói: – Hết nhịn được, cuối cùng lộ ra sơ hở rồi? Hai tay hắn liên tục vung lên, chín ngôi tinh tú bay múa, lực áp bách kinh người.

Không nhịn được con muội ngươi!

Kim Hoán Nhật đành phải dốc hết sức chống đỡ, trong lòng phiền muộn không thể nói hết!

Chiến đấu với Dương Thần cũng không có gì, cuộc đời võ giả không tránh khỏi chiến đấu, cũng chỉ có chiến đấu với võ giả bậc cao mới có thể nâng cao tiêu chuẩn của mình, cứ luôn đánh với gà mờ, vậy mình cũng sẽ biến thành gà! Nhưng mấu chốt là, trận đánh này quá oan uổng, mà càng làm hắn không thể chấp nhận được, hắn bị Chu Hằng lợi dụng!

Đệ đệ hắn bị Chu Hằng làm nhục trước mặt đám đông, còn hắn thì bị Chu Hằng tước mất nửa bên người, đây là chuyện nhục nhã cỡ nào?

Nhưng đụng mặt kẻ thù, hắn chẳng những không thể nào báo thù, lại còn phải liều chết che chắn thay đối phương, đổi lại là ai mà không nổi giận cho được?

Hắn thật muốn bỏ đi cho xong! Nhưng một khi đi rồi, công pháp tuyệt thế, Bảo khí quý giá cũng khẳng định vô duyên với hắn, làm sao mà hắn nỡ bỏ được?

– A… Hắn tràn ngập phiền muộn rống lớn, mở ra toàn bộ chiến lực!

Ầm! Ầm! Ầm!

Ba người đánh rất kịch liệt, bởi vì Kim Hoán Nhật là Tinh Thần Vương, hơn nữa càng nổi giận hơn, tự nhiên Dương Thần tập trung công kích vào người hắn. Mà thực lực Dương Thần mạnh nhất, Kim Hoán Nhật liền phải chống đỡ toàn lực, căn bản không có thừa sức công kích Chu Hằng.

Lúc này biến thành Chu Hằng cùng Kim Hoán Nhật liên thủ chống lại Dương Thần.

Quả nhiên là thế!

Trong lòng Dương Thần một mảnh “sáng tỏ”, quả nhiên bị hắn bức ép, hai người này liền lộ ra mặt thật!

Nhìn hắn cười lạnh tự cho là đúng, Kim Hoán Nhật thật là vừa tức vừa giận lại hận, nếu hắn có thực lực đủ mạnh, khẳng định trước tiên một tay đập chết Dương Thần, mới quay lại đối phó Chu Hằng.

Dù sao Tinh Thần Vương cũng là Tinh Thần Vương, Kim Hoán Nhật cùng Dương Thần nhanh chóng thành vai chính trong trận chiến, còn Chu Hằng lại từ từ thu hồi lực lượng, trở nên càng không quan trọng, cuối cùng thành nhân vật đi ngang qua.

Đây là hắn cố ý làm ra.

Hiện tại tuy rằng Kim Hoán Nhật cũng đánh ra lửa giận, nhưng rõ ràng không thể tử chiến với Dương Thần, cuối cùng khẳng định vẫn sẽ chọn lùi bước. Cho nên, hắn nhất định phải thoát ly vòng chiến thật sớm.

Hơn nữa, hắn cũng không hy vọng hai người này đánh cho cùng nhau bị thương hoặc là một bên chết trận kết thúc, bởi vì hắn muốn tự tay xử lý hai kẻ này, trút ra ác khí trong lòng!

Chuyện này không hề xa xôi, chỉ cần để hắn hái được Đông Tinh Thảo, như vậy luyện chế ra Minh Vương Đan, đợi hắn

đột phá Tinh Thần Cảnh, thế mạnh yếu sẽ hoàn toàn đảo ngược!

Ầm!

Dương Thần cùng Kim Hoán Nhật đụng nhau thật mạnh, hai người chợt lùi nhanh. Dương Thần còn được, nhưng Kim Hoán Nhật lại phun máu, dù sao lực lượng của hắn kém đối phương cả mảng lớn, không địch lại là chuyện quá bình thường.

Chính là lúc này!

Chu Hằng đột nhiên nhảy lên, quay đầu bỏ chạy!

Lúc này, Dương Thần cùng Kim Hoán Nhật đều bị đẩy lui, chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn cướp đường bỏ đi, căn bản không thể ngăn cản.

– Đáng chết! Thân hình dừng lại, Kim Hoán Nhật vội vàng đạp chân, bắn ra vội đuổi theo.

– Chạy được hay sao? Dương Thần thì hừ lạnh, một chưởng ấn vào sau lưng Kim Hoán Nhật. Đây là sư huynh của Chu Hằng, mặc kệ Chu Hằng trốn tới chỗ nào, chỉ cần đi theo Kim Hoán Nhật là nhất định có thể tìm tới tận gốc chỗ Chu Hằng!

Suy luận kín không kẽ hở mà!

Chương 887: Số thần tướng cực hạn

Dương Thần tự cho là phân tích kín không kẽ hở, chính vì quan niệm ban đầu của hắn quá sâu, càng bị giận dữ làm đầu óc mê muội. Lúc này chán ghét Kim Hoán Nhật còn trên cả Chu Hằng, làm cho tình huống thật sự hoàn toàn trái ngược với suy đoán của hắn.

Lúc hắn còn giằng co với Kim Hoán Nhật, Chu Hằng đã nhảy vụt như bay, nháy mắt bỏ xa hai người.

Vốn Chu Hằng đã chạy sớm, cộng thêm tốc độ là Minh Tiên nhanh cỡ nào, bóng của hắn nhanh chóng biến mất giữa rừng rậm dày đặc.

Bởi vì thần thức bị hạn chế rất lớn ở trong này, cộng thêm tầm nhìn bị che chắn, thật ra là Chu Hằng cắt đuôi hai tên đằng sau.

– Chưa từng thấy kẻ ngu như ngươi! Kim Hoán Nhật giận dữ gầm lên, hai đại Tinh Thần Vương lại không thể giữ lại Chu Hằng, nói ra quả thật làm người ta cười chết!

– Hừ! Ta cũng chưa thấy qua người nói nghĩa khí như ngươi,

quên mình vì người, thật là bội phục! Dương Thần cười lạnh nói, chỉ là miệng hắn nói bội phục, nhưng vẻ mặt lại không hề có ý bội phục, tự nhiên là đang nói gió.

Đậu móa ngươi chứ quên mình vì người!

Kim Hoán Nhật căn bản không muốn giằng co với Dương Thần, lập tức thả người lên đuổi theo hướng Chu Hằng biến mất, bây giờ còn có khả năng đuổi kịp Chu Hằng.

– Chạy đi đâu! Dương Thần lại nhìn chằm chằm vào hắn.

Kim Hoán Nhật vẻ mặt ghê tởm hơn cả cắn phải phân, nhưng một Tinh Thần Vương mạnh mẽ hơn hắn hô đánh hô giết, điều duy nhất hắn làm được chính là vừa đánh vừa lui.

……..

Chu Hằng điên cuồng chạy suốt một giờ, giữa đường không ngừng đổi phương hướng, tin chắc hắn đã hoàn toàn thoát khỏi hai Tinh Thần Vương đằng sau.

Mục tiêu, Thanh Phong Hạp!

Hắn đã lệch xa khỏi tuyến đường ban đầu, nhưng cũng may chỉ làm hắn đi thêm nửa ngày lộ trình mà thôi, qua 3 ngày sau, một hẻm núi lớn đã xuất hiện đằng trước.

Đó chính là Thanh Phong Hạp!

Cuối cuối cũng đến, Chu Hằng thầm nói, vừa nhảy vụt lên, đi vào trong khe núi.

ads

Thiên tài địa bảo đều sẽ có yêu thú bảo hộ, đợi cho đến khi chín muồi mà dùng, hoặc là để dành cho con non chưa sinh ra, hoặc là chưa đủ mạnh, tạm thời không thể tiêu hóa được linh dược. Tuy rằng Đông Tinh Thảo không coi là linh thảo cao cấp, nhưng yêu cầu 3 vạn năm mới trưởng thành hoàn toàn đã quyết định nó rất hiếm và quý giá.

Cho nên muốn tìm được linh thảo, có đôi khi không bằng đi tìm yêu thú, linh thảo cấp bậc gì sẽ có yêu thú cấp bậc đó bảo hộ.

Chu Hằng chính là làm như thế, hắn một đường dùng Ngũ Hành Phù Văn che giấu hơi thở, chạy trong khe núi lớn này. Trước đó hắn đã nghe ngóng, yêu thú bảo hộ Đông Tinh Thảo là cấp bậc Minh Tiên, bởi vì Tinh Thần Vương đã không cần loại linh thảo này.

Khe núi rất lớn, hai ngày sau Chu Hằng mới tìm kiếm một phần năm khu vực. Đó còn là bởi hắn chọn yêu thú cấp bậc Minh Tiên làm đối tượng tìm kiếm, bằng không đổi lại mục tiêu nhỏ hơn là Đông Tinh Thảo, hiệu suất tìm kiếm còn thấp hơn.

Không biết Kim Hoán Nhật có nghĩ đến hắn đến đây tìm kiếm Đông Tinh Thảo hay không, nếu tên kia phản ứng lại, như vậy kẻ này có thể xuất hiện trong Thanh Phong Hạp bất cứ lúc nào!

Đông Tinh Thảo à, mau mau ra đây đi!

Lại qua ba ngày, Chu Hằng bị tiếng đánh nhau kinh động, hắn lén đến xem, chỉ thấy đó là một con vượn lông vàng dài hai trượng đang đấu kịch liệt với một con nhím, đều ít nhất là Minh Tiên 50 tướng. Tuy nhiên con vượn kia rõ ràng mạnh hơn một đoạn, nhưng con nhím lại không hề lui lại.

Ánh mắt Chu Hằng quét qua, nhanh chóng hiểu được, hắn phát hiện một con nhím nhỏ, vừa sinh ra không lâu.

Nơi này rõ ràng là ổ của con nhím, không biết sao lại bị con vượn lông vàng kia chú ý, bởi vậy nhím mẹ bảo hộ con non

đành phải lựa chọn tử chiến.

Đông Tinh Thảo!

Đột nhiên ánh mắt Chu Hằng sáng ngời, hắn nhìn thấy bên cạnh con nhím nhỏ có một gốc linh thảo chỉ cao một xích, phiến lá đầy những đốm sáng như ngôi sao, có vẻ rất là xinh đẹp.

Hắn hiểu ra!

Sở dĩ nhím mẹ không lùi bước, còn có một nguyên nhân là muốn dành gốc Đông Tinh Thảo kia cho con của mình, còn con vượn lông vàng cũng là nhắm vào gốc Đông Tinh Thảo này!

Đến sớm không bằng đúng dịp, vượn lông vàng chọn tấn công vào lúc này rõ ràng là vì Đông Tinh Thảo đã chín, nó muốn chiếm tiện nghi có sẵn!

Chu Hằng mỉm cười, nhảy ra, trực tiếp đi về phía Đông Tinh Thảo.

Hắn đánh ra giữa đường, lập tức kinh động hai con yêu thú đang ác chiến. Chúng nó tự nhiên không muốn để bên thứ ba được lợi, hơn nữa nhím mẹ lo lắng Chu Hằng có thể tổn

thương đến con của nó hay không, rống lên một tiếng, gai nhọn toàn thân dựng thẳng lên, bắn thẳng về phía Chu Hằng.

Vù vù vù! Con vượn lông vàng cũng giáng xuống một chưởng, thế như trấn áp thiên địa.

Yêu thú cũng giống loài người, cướp lấy đoạt thiên địa tạo hóa, có thể ăn linh thảo, có thể luyện linh khí, nhưng chúng nó đi con đường tu luyện hoàn toàn khác. Không giống võ giả tu là bản thân, từng bước xây dựng nội thế giới, diễn hóa ra vũ trụ của bản thân.

Yêu thú tu là thân thể, linh lực của chúng chứa đựng trong yêu hạch, luôn không thay đổi. Bởi vì chúng nó không cần lĩnh ngộ cảnh giới, bọn chúng trưởng thành chỉ bị huyết mạch hạn chế, chỉ cần trưởng thành bình thường là có thể đạt đến cảnh giới nên đến.

Con vượn lông vàng đánh ra một chưởng, lực thân thể dung hợp hoàn mỹ với linh lực, phát ra lực lượng vô cùng khủng bố!

Nếu như nó kích hoạt huyết mạch, uy lực sẽ càng thêm mạnh mẽ!

Đây cũng là vì sao võ giả không muốn giao chiến với yêu thú cùng cấp, da dày thịt cứng, sức vô cùng lớn, dù có đánh thắng thì bản thân cũng thê thảm, đúng là chuyện rất không khôn

ngoan.

Yêu thú lại không cần thể diện gì, hai con yêu thú mới nãy còn ác chiến, nháy mắt liền quay mũi giáo đánh về phía Chu Hằng. Ngay cả con nhím non vừa sinh không lâu cũng rống lên bắn ra mấy cây gai nhọn còn chưa mọc được bao nhiêu, hoàn toàn biểu hiện ra một mặt hung dữ của yêu thú.

Vẫn là Tiểu Hỏa đáng yêu mà!

Chu Hằng thầm nhủ, nhưng không nghĩ tới nếu không có hắn "vung đao xen ngang", về sau khẳng định Tiểu Hỏa sẽ biến thành một con chó dữ hung tàn bá đạo, đáng sợ hơn không biết bao nhiêu lần so với hai tên này!

Trong lòng nghĩ vậy, hai mắt trợn ra, oong, khí thế cuồn cuộn quét ra!

Bùm! Bùm! Bùm!

Ba con yêu thú đồng loạt vỡ nát trái tim, yêu hạch, nháy mắt là chết!

Khí thế của Chu Hằng vốn có lực áp bách mạnh mẽ, huống chi lực lượng của hắn hiện giờ đã vượt qua ba con yêu thú này, khí thế lan tỏa như vậy miểu sát ba con yêu thú này là chuyện

tuyệt đối nhẹ nhàng.

Hắn thuận tay vung lên, thu thi thể ba con yêu thú này vào pháp khí không gian. Không phải hắn tiếc rẻ thi thể ba con yêu thú này, mà là để chúng nó ở đây, có khả năng sẽ làm lộ tung tích của hắn.

Đông Tinh Thảo!

Chu Hằng nhìn gốc linh thảo đã phát tán ánh sao đầy trời, toát ra mỉm cười vui vẻ.

Một mảnh ghép cuối cùng đã hoàn thành, hắn có thể lập tức thu vào phong phú!

Hái lấy Đông Tinh Thảo, hắn vội vàng đi ngay, tìm một cái hang động bình thường chui vào, tỉ mỉ che phủ cửa hang, rút vào sâu nhất trong hang, lấy ra Hỏa Thần Lô chuẩn bị luyện đan.

– Chậc! Rốt cục Chu tiểu tử ngươi có thể đi ra một bước cuối cùng, cũng có thể nói là bước đầu tiên, tiến vào hàng ngũ cường giả chân chính! Hỏa Thần Lô nói.

– Mới là bước đầu tiên sao?

Chu Hằng thì thào, quả thật, tuy rằng hắn hai lần xưng hùng ở Phàm giới, Tiên giới, nhưng ở Minh giới, lấy ví dụ là Đại Nguyên Học Phủ, tùy tiện nắm một đám người ném vào hai giới Tiên, Phàm cũng là tồn tại vô thượng mạnh đến đỉnh điểm!

Đi vào Tinh Thần Cảnh, mới là bắt đầu ở Minh giới, đương nhiên cũng là một khởi điểm không tầm thường, có thể coi như chọn một trong vạn!

Mười mấy phút sau, đã luyện chế thành công 11 viên Minh Vương Đan!

Vậy thì để cho ta đi ra bước đầu tiên ở Minh giới!

Chu Hằng ném một viên Minh Vương Đan vào miệng, lập tức bắt đầu luyện hóa loại linh dược mà hắn đã ăn rất nhiều, chỉ cần đạt tới Minh Tiên đỉnh phong, bằng ngộ tính của hắn đột phá Tinh Thần Cảnh là nhất định không thành vấn đề.

Trong lúc theo Kim Long nữ hoàng phi thăng Minh giới, hắn đã nhìn được một góc đại đạo thiên địa, Tinh Thần Cảnh ở trước mặt hắn gần như không có bí mật gì đáng nói.

Chỉ cần có tích lũy linh lực đầy đủ!

Đến đây! Đến đây đi!

Từng đạo từng đạo thần tướng hình thành dưới tác dụng của linh dược, ba ngày sau, cuối cùng đạt đến cực hạn Minh giới – 99 đạo!

Không có cảm giác đột phá!

Chu Hằng kinh ngạc, 99 thần tướng không phải số cực hạn hay sao? Sao mà hắn còn không cảm ứng được cơ hội đột phá, dường như… còn chưa đủ!

Hắn lại lấy ra một viên Minh Vương Đan, hơi do dự một chút, vẫn nuốt vào!

99 đạo thần tướng là cực hạn Minh Tiên, xưa nay vẫn nói thế, chưa từng nghe qua Minh Tiên có 100 thần tướng, không ai biết sau khi hình thành 100 đạo thần tướng sẽ xuất hiện biến hóa như thế nào!

Lĩnh vực chưa từng có người đặt chân, không biết là đáng sợ nhất từ xưa nay, bởi vì không biết nên phải đi thế nào!

Đây là nguyên nhân mà Chu Hằng do dự, nhưng hắn không có

lựa chọn khác!

Từ Tụ Linh Cảnh mãi cho đến giờ, mỗi một bước của hắn đều nhảy quá xa so với người khác, bất luận là phàm nhân cảnh sáng lập kích cỡ không gian đan điền, hay là tiên nhân cảnh hình thành số lượng vầng trăng, mặt trời, pháp tướng, thần tướng!

Nếu đã thế, hắn có yêu nghiệt thêm một lần thì đã sao?

Trăm đạo thần tướng, hiện ra cho ta!

Chu Hằng thúc đẩy hòa tan dược lực, hắn muốn trở thành Minh Tiên đầu tiên hình thành trăm đạo thần tướng trong lịch sử, đồng thời cũng là yêu nghiệt tối vừa vào Tinh Thần Cảnh chính là Tinh Thần Hoàng!

Ầm ầm!

Trong cơ thể hắn có tiếng vang như sấm nổ, 9 là số cực hạn, 99 chính là cực hạn trong cực hạn, muốn tiến một bước trên cực hạn này, nói dễ hơn làm? 99 đạo thần tướng hình thành kết cấu hoàn mỹ, áp chế hình thành 100 thần tướng.

Khó trách trong lịch sử chưa từng có người hình thành 100 đạo thần tướng, đó là chuyện gần như không thể!

Chu Hằng phải làm, chính là đánh vỡ cực hạn!

99 đạo thần tướng thì sao? Đây là do hắn tu luyện mà thành, tự nhiên phải khuất phục dưới ý chí của hắn!

Tán cho ta!

Thần thức Chu Hằng thành hình người, hai đấm vung lên, phát động công kích thần tướng của mình.

Hắn muốn đánh tan 99 đạo thần tướng này, phá rồi lại lập!

Chu Hằng không biết mình làm cho đúng không, nhưng theo hắn thấy, đây là biện pháp tốt nhất.

Chương 888: Đột phá Tinh Thần Cảnh, đệ nhất cổ kim!

Chu Hằng kính trời nhưng không tin trời.

Đại đạo thiên địa huyền ảo không hiểu, uẩn sinh ra vũ trụ tinh tú, vạn vật sinh linh, đây là kỳ tích vô cùng vĩ đại, đáng giá tôn kính. Nhưng Chu Hằng cũng không muốn mặc cho số phận, theo khuôn phép cũ. Tỷ như lần này, hắn gần như không hề do dự liền phát động khiêu chiến với quy tắc thiên địa.

Cho dù thiên địa hạn định cực hạn 99 đạo thần tướng, hắn cũng muốn phá vỡ cực hạn!

Khiêu chiến quyền uy, khiêu chiến không có khả năng, đây mới là tín ngưỡng cuộc đời của hắn!

Phá cho ta!

Bùng! Bùng! Bùng! Bùng!

Không có ý thức của Chu Hằng chi phối, 99 đạo thần tướng

liền tương đương với những con rối, sẽ không chủ động phát động tiến công. Nhưng nếu là bị công kích, chúng nó lại sẽ tiến hành phản kích sắc bén.

Mỗi một cái thần tướng đều tương đương với một Chu Hằng, đây là một trận chiến đấu vô cùng gian khổ!

Tương đương với lấy một địch trăm, hơn nữa một trăm này còn là tồn tại gần như không phân cao thấp với mình!

Khí thế vô hiệu! Hắc kiếm không thể dùng!

Đây là một trận chiến đấu khác loại, phát sinh ở trong không gian đan điền, với thân thể của Chu Hằng là chiến trường. Bất kể Chu Hằng có thể đánh thắng 99 đạo thần tướng của mình hay không, thân thể của hắn khẳng định sẽ bị thương nặng, thậm chí vạn kiếp bất phục!

Nhưng vậy thì có sao!

Trong máu của hắn tràn ngập khát vọng đối với cường đại, muốn hắn dừng lại ở Minh Tiên đỉnh chẳng khác nào giết hắn!

Hơn nữa, không thành cường giả cấp bậc Hắc Động Cảnh, có tư cách gì làm nam nhân của Hoặc Thiên?

Hắn đại khai đại hợp, hình người do thần thức biến thành hai quyền cùng đánh ra, từng đạo phù văn Ngũ Hành lưu chuyển, toàn lực ứng phó.

99 đạo thần tướng đồng dạng triển khai phù văn Ngũ Hành, chiến lực không hề thua kém. Khác biệt duy nhất chính là chúng nó là bản năng mà động, cũng không có linh tính trong đó. Nhưng số lượng khổng lồ này hoàn toàn có thể bù lại thiếu sót về linh tính. Hình người do thần thức của Chu Hằng biến thành không ngừng bị đánh tan, gần như sụp đổ.

Thần thức bị xé rách, loại đau đớn này quả thật như khoan tim ăn vào tận xương, hơn nữa càng đau người ngược lại càng thanh tỉnh. Không giống như khi thân thể bị đau đớn thật lớn, cơ thể sẽ tự bảo vệ mà ngất đi.

Càng ở loại thời điểm này, Chu Hằng ngược lại càng bình tĩnh, hắn chẳng những cùng thần tướng của mình chiến đấu, còn phải dẫn động hắc kiếm trấn áp không gian đan điền, tránh cho phù văn Ngũ Hành làm tan vỡ thân thể hắn trước!

Thân hình hắn nhoáng lên, vô cùng linh hoạt, Hỗn Độn Thiên Kinh mở ra trên đỉnh đầu, thay hắn phân tán một bộ phận công kích. Nếu không hắn phải đối mặt với 99 đối thủ cùng đẳng cấp, cho dù là không có thần trí mấy chăng nữa một người một quyền cũng đủ để giết hắn mấy chục lần.

Dù là như thế, hắn cũng không ngừng bị đánh nát, thương thần

thức đều ảnh hưởng đến thân thể, trong cơ thể hắn không ngừng phát ra tiếng xương cốt nứt vỡ. Thần cốt gãy vỡ, trên da hiện ra từng vết máu, thảm không đành lòng nhìn!

Muốn đột phá cực hạn lại làm sao có thể không trả giá lớn?

Đây là một con đường chưa từng có người đi, một khi vượt qua ắt có thể khai phá ra một mảnh thiên địa mới. Nhưng vạn nhất không vượt qua nổi, hắn sẽ chết ở nơi này. Rữa nát cùng cỏ cây, tu luyện vất vả hoàn toàn hóa thành hư không!

Chu Hằng không phải người ngu, nếu là gặp phải kẻ địch cường đại đến không thể chiến thắng, như vậy hắn sẽ lựa chọn tạm lánh mũi nhọn.

Nhưng hiện tại không tránh được!

Hắn chỉ có thể đón khó mà lên, nếu không cũng chỉ có thể trở thành bình thường!

Chiến chiến chiến!!!

Hắn thét dài một tiếng, bị thương sẽ chỉ khiến ý chí chiến đấu của hắn càng thêm tăng cao, hắn trời sinh chính là một đấu sĩ!

Bóng người bay vụt, công kích bay loạn!

99 thần tướng đều có được chiến lực đáng sợ, muốn đánh nát chúng nó nói dễ hơn làm? Một mực chiến đến ngày thứ ba, Chu Hằng mới rốt cuộc bắt được một cơ hội, đem một đạo thần tướng đánh thành mảnh vỡ!

– A… Để trả giá, thần thức của hắn cũng bị thần tướng điên cuồng ùa lên xé thành mảnh vỡ.

Cũng may đây chỉ là thần thức mà không phải là thân thể, vỡ thì vỡ, tổ hợp lại là được rồi!

Nhưng thần thức mỗi lần bị thương, đồng dạng sẽ phản ứng lên thân thể, khiến hắn vết thương lớp lớp, máu chảy không ngừng.

Bốp! Bốp! Bốp!

Xương cốt tay chân hắn đã hoàn toàn vỡ vụn, thân thể cũng không tốt hơn bao nhiêu, cả người như là bùn nát, máu tươi chảy ra đem tầng đá dưới người hắn nhuộm thành màu đỏ.

Đây là tiêu hao thật lớn, cứ chảy một phần máu tươi kỳ thật chính là đang xói mòn một bộ phận lực lượng, thậm chí là sinh mệnh!

Nếu lúc này Chu Hằng dừng lại giữa chừng công kích đối với 100 đạo thần tướng, như vậy hắn ắt sẽ nguyên khí đại thương, dưỡng hơn một tháng thậm chí càng dài mới có thể dưỡng tốt thân thể. Mà càng bởi vậy mà tổn thất tuổi thọ mấy ngàn năm thậm chí hơn vạn năm!

Cứng quá dễ gãy!

Tuy nhiên, chỉ cần vượt qua bậc cửa này, như vậy hết thảy đều đáng giá!

Bởi vì võ giả Tinh Thần Cảnh có được tuổi thọ dài đến 50 vạn năm, đủ để bù lại mọi tổn thất của Chu Hằng hiện tại. Hơn nữa, Tinh Thần Cảnh lại không phải là điểm cuối của võ đạo, Thiên Hà Cảnh có thể có được 70 vạn năm tuổi thọ, Tuệ Tinh Cảnh thì có được 90 vạn năm, Hắc Động Cảnh lại càng trực tiếp đột phá một triệu!

Hơn nữa đây không chỉ là vấn đề tuổi thọ, Minh Tiên cỏn con ở Minh giới lại tính là cái gì?

Mục tiêu của Chu Hằng một mực hướng về đỉnh một giới mà

đi.

Phá cho ta! Vỡ cho ta!

Sau khi nổ nát một đạo thần tướng, xem như là mở ra một lỗ hổng, kế tiếp sẽ tốt hơn một chút. Cho dù chỉ là một chút xíu, nhưng đây đều là một sự tiến bộ.

Bùng! Bùng! Bùng!

Thân thể thần thức của Chu Hằng không ngừng bị nổ nát, mà thần tướng trong không gian đan điền của hắn cũng đang không ngừng giảm bớt. Từ 99 đạo biến thành 98, 97, 96.

Khi số lượng này giảm xuống quá 50, Chu Hằng bị thương cũng càng ngày càng nhẹ, đã hình thành chất biến.

Nhưng lúc này Chu Hằng cũng gần đến bên bờ sụp đổ, thân thể hoàn toàn trở thành một đống máu thịt mơ hồ, bất cứ người nào nhìn thấy đều sẽ không cho là hắn còn sống, hơi thở mỏng manh đến gần như không có.

Nhưng ở trong thế giới đan điền thần bí kia của hắn, hắc kiếm vẫn khẽ rung, Hỗn Độn Thiên Kinh thì đang phóng ra thần quang năm màu, thủy chung khiến hắn bảo tồn một phần sức sống.

Đối với Chu Hằng mà nói, vậy là đủ rồi.

47! 38! 29!

Thần tướng xem như hoàn chỉnh trong cơ thể hắn đã càng ngày càng ít, khi số lượng này giảm xuống đến dưới 50, tốc độ thần tướng bị đánh nát cũng càng lúc càng nhanh!

21, 14, 8, 3, 1!

Ầm!!!

Chu Hằng đánh vỡ một đạo thần tướng cuối cùng trong không gian đan điền của hắn, nếu là lúc này có một kẻ địch tới, hắn hiện tại chính là thời điểm suy yếu nhất. Tuy nhiên chỉ cần tới không phải là Tinh Thần Vương hoặc là nhân vật mạnh hơn, Hỗn Độn Thiên Kinh vẫn như cũ có thể bảo vệ hắn không hề bị bất trắc.

Phá rồi sau đó lập, hiện tại phá thì đã phá, kế tiếp chính là lập!

Đạo thần tướng thứ 100 hiện!

Thần thức của Chu Hằng gào thét trong không gian đan điền, chịu khổ lớn như vậy, không tiếc tự hại chính mình, không tiếc tự tổn hại tu vi, vì chính là thần tướng thứ 100 cuối cùng này!

Ông!

Một tiếng hót dài từ trong cơ thể Chu Hằng chấn động mà ra, trong nháy mắt vang vọng toàn bộ Thanh Phong Hạp, sau đó truyền khắp Kỳ Vân Sơn. Tiếp tục khuếch tá, giống như nước gợn, khuếch tán đến toàn bộ Độ Dương Tinh!

Chu Hằng uẩn sinh ra thần tướng thứ 100!

Đệ nhất cổ kim, ngay cả toàn bộ Độ Dương Tinh đều hơi bị chấn động!

Ông! Ông! Ông!

Từng đợt hơi thở cường đại mà khó hiểu từ trong cơ thể Chu Hằng trào ra. Rào rào rào sơn động đang không ngừng bị hủ thực, bị hơi thở này chấn động một cái liền vỡ, hóa thành vô số mảnh vụn rơi xuống.

Nên biết mặt đất Minh giới là chắc chắn bậc nào, vẻn vẹn chỉ

là hơi thở tỏa ra không ngờ có thể phá hủy đá núi chắc chắn?

Đáp án chỉ có một!

Chu Hằng muốn đột phá!

Đúng vậy, sau khi hắn hình thành đạo thần tướng thứ 100, cuối cùng chạm tới cơ hội đột phá!

Hắn hoàn thành tích lũy trình tự Minh Tiên, rốt cuộc có thể đánh vào Tinh Thần Vương!

Đối với người khác mà nói, cho dù là chạm tới bậc cửa, nhưng muốn chân chính vượt qua nhanh thì vài tháng mà chậm thì mấy ngàn năm, hơn vạn năm đều có khả năng! Nhưng Chu Hằng bất đồng, hắn trước giờ chưa từng thiếu lĩnh ngộ, chỉ cần cơ hội đột phá vừa hiện hắn liền có thể nắm lấy chặt chẽ!

Mảnh vỡ của từng đạo thần tướng đều dâng lên trong không gian đan điền, hội tụ về nơi trung tâm nhất.

Bởi vì hiện tại hắn chỉ còn lại một đạo thần tướng, những mảnh vỡ thần tướng này tự nhiên cũng đều bám vào đạo thần tướng cuối cùng sinh ra kia.

Thần tướng cuối cùng này ai đến cũng không cự tuyệt, không ngừng dung hợp mảnh vỡ của những thần tướng khác, toàn thân nhanh chóng bành trướng, giống như người khổng lồ.

Từ Minh Tiên bước vào Tinh Thần Cảnh chính là quá trình đem thần tướng chuyển hóa thành ngôi sao. Chu Hằng nếu đã bắt được cơ hội, tự nhiên cũng là làm như thế, đem thần tướng diễn hóa thành ngôi sao.

Nhưng vấn đề là, hắn hiện tại cũng chỉ còn lại một đạo thần tướng!

Trên lý thuyết mà nói, hắn chỉ có thể hình thành một ngôi sao, nhưng trên thực tế hắn lại là sau khi hình thành một trăm đạo thần tướng mới đột phá, hắn là một hơi liền có thể có được 100 ngôi sao. Khoản này lại nên tính như thế nào đây?

Trước đó, chưa từng có người sẽ đánh nát thần tướng của mình mới đi đánh vào Tinh Thần Cảnh, đó quả thật chính là tìm chết!

Nhưng Chu Hằng chẳng những làm như vậy, hơn nữa còn thành công!

Một ngôi sao siêu cấp lớn đang hình thành!

Đây nhưng là do 100 đạo thần tướng ngưng tụ thành, chỉ lấy cỡ của ngôi sao này mà nói, chính là đem cường giả cấp bậc Hắc Động Cảnh kéo tới so sánh, đối phương cũng phải thua chị kém em, kêu một tiếng bộ phục!

Chu Hằng không biết mình xem như là Tinh Thần Vương hay là Tinh Thần Hoàng.

Từ số ngôi sao mà nói, hắn chỉ có một. Nhưng từ lực lượng mà nói, hắn tuyệt đối đột phá số lượng 100 ngôi sao, bước vào cấp bậc Tinh Thần Hoàng!

Trên thực tế, Tinh Thần Vương, Tinh Thần Hoàng, Tinh Thần Đế kỳ thật chỉ có khác biệt về số lượng ngôi sao, cũng không có bất đồng về bản chất. Đương nhiên, số cực hạn 9 sau khi phá vỡ, lực lượng của võ giả đều sẽ ch một lần nhảy vọt, tỷ như 10 sao đối với 9 sao, kém một sao đó đều là hoàn toàn bất đồng.

Mặc kệ nó, bất kể là Tinh Thần Cảnh mấy sao, chỉ cần lực lượng đủ mạnh là được!

Từng luồng ánh sao từ trong cơ thể Chu Hằng tỏa ra, hắn đang bước vào Tinh Thần Cảnh, quá trình này nhanh đến thái quá. Bất kỳ ai Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh tới nhìn thấy đều sẽ cả kinh kêu khó tin!

Nhưng đây quả thật đang phát sinh, trong không gian đan điền của Chu Hằng tạo thành một ngôi sao thật lớn, cùng nhật nguyệt chiếu rọi, cộng minh lẫn nhau.

Bí mật vũ trụ lại mở ra với hắn, hắn nhìn thấy toàn bộ thế giới tràn ngập những đạo mạch lạc, tạo thành dạng lưới vô cùng phức tạp. Một màn này hắn đã từng thấy qua, chính là lúc hắn từ Chuẩn Tiên tiến vào Nguyệt Minh Cảnh.

Hiện tại, hắn lại nhìn thấy.

Đây đến tột cùng là cái gì?

Chu Hằng trong lòng không hiểu. Cái này cũng giống như phù văn, đối với hắn giai đoạn hiện tại mà nói quá mức thâm ảo, ngay cả tư cách nghiền ngẫm cũng không có, chỉ có thể vững vàng ghi tạc trong đầu.

Ầm!

Ngôi sao lớn rốt cuộc hoàn toàn thành hình, võ giả Tinh Thần Cảnh cổ quái nhất trong lịch sử xuất hiện!

Chương 889: Bá đạo xuất kích

Hắn đến tột cùng xem như Tinh Thần Vương hay là Tinh Thần Hoàng?

Chu Hằng sờ sờ đầu, vấn đề này thật đúng là khó trả lời.

Từ số lượng sao mà nói, hắn quả thật chỉ có một ngôi, như vậy hẳn chính là Tinh Thần Vương 1 sao. Nhưng cũng có một thiết luật khác, đó chính là một đạo thần tướng đối ứng một ngôi sao, như vậy hắn lại hẳn là Tinh Thần Hoàng 100 sao!

Cái này đến tột cùng là nên tính như thế nào đây?

Thôi, chỉ cần chiến lực đủ mạnh là được!

Chu Hằng cảm ứng lực lượng khủng bố trong cơ thể một chút, lực lượng tinh thần bắt đầu khởi động, cường đại hơn lúc trước ít nhất mấy triệu lần!

Uy lực của phù văn Ngũ Hành thì sao?

Hắn đưa tay phải ra, một luồng thần mang màu vàng hiện lên, lóe lên trong lòng bàn tay hắn, có thể diễn hóa ra hình thái vô cùng!

Không hề tốn sức!

Chu Hằng âm thầm gật đầu. Sau khi tiến vào Tinh Thần Cảnh, hắn rốt cuộc có thể không hề cố kỵ sử dụng phù văn Ngũ Hành mà không cần lo lắng sẽ kiệt sức. Nhưng điều này cũng nghĩa là, uy lực của phù văn Ngũ Hành ở Tinh Thần Cảnh thật sự không tính là quá mạnh.

Dù sao phù văn Ngũ Hành là dựa vào dẫn động đại đạo thiên địa để tăng cường uy lực, bản thân chỉ là tạo nên tác dụng thôi hóa mà không phải là lực lượng có tính quyết định. Điều này liền hạn chế tính trưởng thành của phù văn Ngũ Hành.

Uy lực tăng lên là tăng lên một chút, nhưng xa xa không thể đánh đồng với lực lượng tăng vọt của hắn.

Nhưng trên thực tế vậy cũng đủ rồi. Lúc trước khi hắn vẫn là Minh Tiên, phù văn Ngũ Hành có thể miễn cưỡng ngăn cản oanh kích của Tinh Thần Cảnh, hiện tại cho dù chỉ là tăng lên 100 lần uy lực đều đủ để miểu sát Tinh Thần Hoàng bình thường.

Hắn vừa là Tinh Thần Vương 1 sao lại là Tinh Thần Hoàng 100 sao!

Đương nhiên, là Tinh Thần Hoàng hắn chỉ có thể nói là cấp bậc dưới chót, lực lượng trình tự vừa mới bước vào đại quan 100 sao. Nhưng nếu coi hắn là Tinh Thần Vương 1 sao, đó tuyệt đối là Tinh Thần Vương mạnh nhất trong lịch sử, không có một trong!

Hơn nữa yêu cầu thấp nhất tiến vào Tinh Thần Vương đều là 19 đạo thần tướng, trong lịch sử nhưng chưa từng xuất hiện qua Tinh Thần Vương 18 sao, 17 sao, càng đừng nói là một sao kỳ ba nữa!

Không biết khi hắn tế ra một ngôi sao lớn lẻ loi, người khác nhìn thấy lại sẽ là biểu tình như thế nào?

Trên mặt Chu Hằng lộ ra một tia cười lạnh, hiện tại nên là lúc hắn phản kích!

Hai kẻ kia tìm mình hẳn là tương đương vất vả nhỉ!

Hắn rảo bước mà đi, sơn động phía trước sớm đã vỡ nát lập tức tự động tan rã, hiện ra một đường hầm có thể cho một người đi ra. Dường như có một bàn tay vô hình đang thao túng.

Trời vẫn là trời vốn có, xanh lam trong vắt. Đất vẫn là đất lúc trước, một mảnh xanh um tươi tốt. Nhưng tâm tình của Chu Hằng lại là hoàn toàn bất đồng, sau khi tiến vào Tinh Thần Cảnh, hắn rốt cuộc đứng ở khởi điểm của con đường cường giả ở Minh giới.

Hắn hít thở không khí tươi mát, cảm ứng linh khí lưu động trong không khí, thân thể chậm rãi nâng lên, đằng không mà bay!

Phi hành, dấu hiệu của Tinh Thần Cảnh!

Hắn lại có thể bay!

Thói quen phi hành tự do tự tại, sau khi đột nhiên mất đi năng lực này phi thường khó chịu. Nhưng hiện tại tốt rồi, hắn lại lần nữa đạt được năng lực này, có thể lại bay lượn trên trời.

Nhưng chỉ phi hành một đoạn hắn lại hạ xuống.

Không thể để cho Kim Hoán Nhật hoặc là Dương Thần biết hắn tiến vào Tinh Thần Cảnh, bằng không bọn họ nhưng là rõ ràng Chu Hằng nguyên bản chính là có được hơn 90 đạo thần

tướng, vừa đột phá không phải trực tiếp là Tinh Thần Vương chín mươi mấy sao?

Vậy bọn họ còn đánh cái rắm, trực tiếp chạy mất!

Chu Hằng hiện tại cũng không có nắm giữ thân pháp cao thâm, tốc độ đã không phải là mặt mạnh của hắn. Mà khí thế áp bách của hắn cũng không có khả năng ảnh hưởng đến người quá xa xôi, bởi vậy phải sau khi gần người mới có thể hoàn toàn phát huy chiến lực của hắn.

Hơn nữa, cho hai người Kim Hoán Nhật một cái ngạc nhiên vui mừng không phải là càng thú vị?

Hắn quang minh chính đại đi lại.

Nhưng sự tình thật đúng là thú vị. Lúc trước hắn tránh không kịp lại khăng khăng trước sau gặp phải hai người Kim Hoán Nhật. Nhưng hiện tại hắn vênh vang như vậy, không hề kiêng dè như vậy đi lại ngược lại không gặp phải hai người này!

Nếu đã như vậy, hắn liền đi tìm kiếm lông Xích Nguyệt Điểu trước, hoàn thành nhiệm vụ đã nhận.

Điểm cống hiến vẫn là rất hữu dụng.

Một ngày sau, hắn gặp phải một đội ngũ hái thuốc, khéo chính là địa phương bọn họ muốn đi chính là Hồng Hà Cốc chỗ Xích Nguyệt Điểu. Bởi vậy Chu Hằng liền gia nhập đội ngũ của bọn họ, bởi vì hắn căn bản không biết đường.

Đội ngũ hái thuốc này đến từ một gia tộc, năm người đều là họ Triệu, trong đó có hai người trẻ tuổi, hai người trung niên, người cuối cùng là một lão già, phụ trách dẫn đội.

Tìm kiếm thảo dược là một công việc kỹ thuật, trừ phi linh thảo đặc biệt quý báu có yêu thú bảo vệ ra, thảo dược bình thường cũng không có đặc trưng rõ ràng như vậy, cần người hái thuốc dựa vào kinh nghiệm để tìm kiếm.

Triệu gia là một gia tộc nhỏ, đời đời dựa vào hái thuốc mà sống, tổ tiên cũng chưa từng ra cường giả gì. Hiện tại lão già dẫn đội kia cũng chỉ là Tinh Thần Vương 27 sao, bốn người khác thì đều là Minh Tiên.

Hai người trẻ tuổi vừa vặn một nam một nữ. Nam kháu khỉnh khỏe mạnh, có vẻ tiểu tử ngốc. Nữ thì khá có tư sắc, tuy rằng không đạt tới tiêu chuẩn mỹ nhân tuyệt sắc nhưng dáng người thướt tha, cũng là có một phen phong tình khác.

Nam này gọi là Triệu Tùng Nguyên, nữ tên Triệu Nhã Huyên, là chị em ruột, nhưng diện mạo kém khá xa.

Hai người trẻ tuổi cùng Chu Hằng nói chuyện rất thân thiết, nhất là Triệu Nhã Huyên, hai mắt thật to thi thoảng lại nhìn chằm chằm Chu Hằng, dường như phải lòng "Người cùng tuổi" tuấn lãng lại nói cũng không nhiều này.

Bởi vì có phù văn Ngũ Hành che giấu hơi thở, theo bọn họ thấy Chu Hằng cũng chỉ là một Minh Tiên, nếu không trưởng bối của bọn họ cũng không dám cho một vị Tinh Thần Vương ở lại trong đội ngũ của bọn họ.

Nên biết đây nhưng là núi rừng, không có vương pháp, không nói đạo đức, chuyện gì đều có khả năng phát sinh.

Có Tinh Thần Vương mở đường, dọc theo đường đi rất thái bình. Dù sao bọn họ chỉ là đi lại ở khu vực vòng ngoài Kỳ Vân Sơn, còn xa chưa tiến vào sâu trong núi rừng. Nơi này nhiều nhất cũng chỉ là yêu thú cấp bậc Tinh Thần Vương, hơn nữa số lượng ít đến đáng thương.

Lúc không cần thiết, giữa võ giả và yêu thú cùng cảnh giới là tuyệt đối sẽ không phát sinh tử chiến.

Bình bình yên yên đi hai ngày sau bọn họ tới Hồng Hà Cốc.

Nơi này có một dòng sông màu đỏ cuồn cuộn, bởi vậy liền có tên Hồng Hà Cốc. Về phần tại sao dòng sông này là màu đỏ, chính là bởi vì nơi này sinh sống một loại Hồng Lân Ngư, mỗi

ngày đều sẽ rơi xuống vảy màu đỏ. Lâu ngày chày tháng, liền khiến nơi này biến thành sông đỏ.

Nếu không phải là xảy ra chuyện Kim Hoán Nhật, Dương Thần, hắn và bảy người Lưu Hổ hẳn là sớm tới nơi này, thu thập đủ lông Xích Nguyệt Điểu rồi.

– Ha ha ha, rốt cuộc chờ được ngươi rồi, Chu sư đệ! Tiếng cười của Kim Hoán Nhật từ sau một tảng đá núi vang lên. Vút thân hình của hắn cũng nhảy ra. Tuy rằng cười rất vui vẻ, gọi cũng thân thiết, nhưng bất cứ người nào đều có thể từ trong giọng nói của hắn nghe ra ý oán giận vô cùng.

Có thể không giận sao? Bị một Minh Tiên lừa một vố, bị ép cùng một Tinh Thần Vương khác khai chiến, đây là vô cùng nhục nhã!

– Chu đại ca, người này là sư huynh của ngươi? Sao thanh âm nói chuyện quái như vậy? Triệu Nhã Huyên nhỏ giọng hỏi Chu Hằng.

Chu Hằng không khỏi toát mồ hôi. Luận tuổi thật sự hắn kém đối phương không biết bao nhiêu. Hắn mỉm cười nói:

– Người này đầu óc có vấn đề!

– Khốn kiếp! Kim Hoán Nhật giận quát một tiếng, trong ánh mắt sát khí lưu chuyển: – Lần này ai cũng không cứu được ngươi!

– Gia gia… Triệu Nhã Huyên thì nhìn Tinh Thần Vương bên mình, làm nũng nói: – Người giúp Chu đại ca một tay, đuổi tên chán ghét này đi!

Lão nhân kia cưng chiều vỗ vỗ đầu Triệu Nhã Huyên. Hắn không biết vì sao cháu gái lại coi trọng Chu Hằng trong mắt hắn bình thường không có gì lạ này, nhưng nếu cháu gái thích hắn tự nhiên phải bênh người mình!

Hắn nhướng mày, hướng về phía Kim Hoán Nhật nói: – Các hạ. Người này hiện tại là một thành viên trong đoàn lão phu, ngươi vẫn là rời đi đi!

Giữa Tinh Thần Vương tuy rằng không thể nhìn thấu lẫn nhau xem đối phương cụ thể có bao nhiêu ngôi sao, nhưng khí thế mạnh yếu lại là có thể cảm ứng được. Bởi vậy hắn có đủ lòng tin kêu Kim Hoán Nhật cút đi.

– Lão già, ta khuyên ngươi vẫn là không nên xen vào chuyện người khác là hơn! Đúng lúc này, lại một giọng nói vang lên, hơi thở Tinh Thần Cảnh không hề cố kỵ nổi lên, so với Kim Hoán Nhật mạnh hơn một khoảng lớn!

Là Dương Thần!

Chu Hằng không khỏi sửng sốt. Hai người này làm sao ở cùng một chỗ rồi?

Chẳng lẽ hiểu lầm cởi bỏ, kết thành chân ái?

Tinh Thần Vương của Triệu gia không khỏi biến sắc. Tinh Thần Vương thứ hai của đối phương thực lực không hề kém hắn, thậm chí còn mạnh hơn một chút! Lấy một địch hai, hắn tuyệt đối không thể chiếm được ưu đãi!

Nếu tử chiến, hắn có lẽ có thể kéo một người đệm lưng, nhưng vì một người hoàn toàn xa lạ hắn cần phải trả giá lớn như vậy sao?

Đáp án hiển nhiên là không đáng!

– Gia gia…

Triệu Nhã Huyên nhìn thấy hắn do dự, không khỏi hơi biến sắc mặt, vội vàng kêu lên.

– Không nên lắm miệng! Tinh Thần Vương của Triệu gia lạnh lùng quát, chủ ý đã định: – Đi!

– Kẻ thức thời là tuấn kiệt. Lão già, ngươi làm ra một lựa chọn chính xác! Dương Thần cười lạnh.

Triệu Nhã Huyên còn muốn cố gắng, lại bị lão già một chưởng đánh ngất. Sau khi nhấc lên, bốn người của Triệu gia rảo bước đi tới, thẳng đến hơn dặm mới dừng lại, tỏ vẻ vạch rõ giới hạn với Chu Hằng.

Bọn họ không quan tâm giữa Chu Hằng và hai người Kim Hoán Nhật có ân oán gì. Thế giới này chính là như thế, mỗi ngày đều có vô số ân oán xung đột diễn ra, ai quản được nhiều như vậy?

– Hai người các ngươi hiện tại thành bạn tốt rồi? Chu Hằng chỉ chỉ Kim Hoán Nhật lại chỉ Dương Thần, trên mặt có ý cười không nén được.

Bị hắn nói như vậy, Kim Hoán Nhật và Dương Thần đều lộ ra vẻ xấu hổ.

Đặc biệt là Dương Thần, hắn và Kim Hoán Nhật kịch chiến hồi lâu, trải qua đối phương giải thích hết nhẽ mới quay đầu lại tỉnh táo suy tư một lần, phát hiện quả thật trúng kế châm ngòi của Chu Hằng!

Đường đường Tinh Thần Vương không ngờ bị coi là chó đùa bỡn, điều này khiến hắn làm sao có thể không thẹn quá thành giận?

Hắn nhất định phải giết Chu Hằng!

Bởi vậy, hắn lựa chọn hợp tác với Kim Hoán Nhật. Hai đại Tinh Thần Vương liên thủ, tìm người cũng càng có hiệu suất một chút. Kết quả vẫn là bởi vì Kim Hoán Nhật nói có manh mối Chu Hằng tới đây hoàn thành nhiệm vụ, bọn họ mới tới thử một phen. Kết quả không nghĩ tới thật sự gặp được Chu Hằng.

Như vậy lần này, Chu Hằng tuyệt đối không có cơ hội thoát thân nữa!

– Chu sư đệ, không nên múa mép khua môi nữa, vẫn là ngẫm lại thống khổ ngươi sắp phải chịu đi! Tiểu huynh có thể cam đoan với ngươi, tất cả thống khổ ngươi đã chịu trước kia cộng lại cũng không bằng được lần này! Kim Hoán Nhật âm u nói, hắn chính là không đổi được tật xấu này, lúc nào cũng thích giả ra tư thái trên cao hết thảy đều nắm giữ trong tay.

Chu Hằng nhe răng cười nói: – Vậy phóng ngựa tới đi, ta cũng ngứa tay lắm rồi, vừa vặn muốn tìm mấy người đập một trận!

Chương 890: Mạnh yếu đảo ngược

– Ha ha ha! Tuy rằng chúng ta là địch nhưng ta không thể không thừa nhận, ngươi là Minh Tiên có thiên phú nhất cũng khó đối phó nhất ta từng thấy! Dương Thần đầu tiên là khen Chu Hằng một câu, nhưng kế tiếp sắc mặt của hắn cũng đồng dạng trở nên âm trầm: – Nhưng là… ngươi tuyệt đối không nhìn thấy mặt trời ngày mai nữa!

Chu Hằng búng tay một cái, ngoắc tay nói: – Nhanh lên nhanh lên, muốn cho ta chờ đến khi nào?

– Muốn chết!

Kim Hoán Nhật và Dương Thần đều giận không thể át. Tiểu tử này đến giờ vẫn còn miệng lưỡi đê tiện như thế, thật là khiến bọn họ không thể nhịn! Mà bọn họ vốn cũng không muốn nhịn. Trên người Chu Hằng cất giấu rất nhiều bí mật, ngay cả Tinh Thần Vương đều phải động lòng!

Giết!

Bọn họ đều nhào ra, bắt lấy Chu Hằng, ép hỏi ra bí mật của Chu Hằng chính là cơ sở hợp tác của bọn họ. Về phần sau này

ai đi đường nấy hoặc là đem người khác giệt khẩu, như vậy công pháp bảo vật chính là của một mình mình.

Chu Hằng đứng chắp tay, căn bản không có ý ra tay.

Tiểu tử này đối mặt với hai đại Tinh Thần Vương, biết mình căn bản không có một tia phần thắng, cho nên trực tiếp bỏ chống cự sao?

Hừ hừ, cho dù bó tay chịu trói cũng phải khiến hắn chịu hết tra tấn đau đớn nhất mới xử lý hắn!

Bên kia, bốn người Triệu gia cũng không đi xa, đứng ở trên ngọn cây ngoài vài dặm nhìn tình huống bên này. Lúc này Triệu Nhã Huyên cũng từ từ tỉnh lại, khi nhìn thấy một màn như vậy không khỏi thất thanh kinh hô.

Nàng đối với Chu Hằng thanh niên tuấn lãng vừa nhận biết biết tràn ngập hảo cảm, luôn cảm thấy trên người đối phương có một loại sức hấp dẫn vô cùng độc đáo, khiến nàng không tự chủ sinh ra hảo cảm đối với hắn.

– Quỳ xuống!

Chu Hằng đột nhiên quát khẽ một tiếng, thanh âm không cao lại tràn ngập cảm giác thực chất, chấn cho gió núi phụ cận đều

ngừng thổi.

Quỳ xuống?

Tên này không ngờ kêu hai gã Tinh Thần Vương quỳ xuống, đây là phải tự tin cỡ nào hả? Không không không, đây không phải là tự tin mà là cuồng ngạo đến mù quáng, nghĩ rằng thiên địa này là vì hắn mà sinh, vòng quanh hắn mà chuyển động hay sao?

Mấy người Triệu gia đều có loại cảm giác hộc máu, lúc này không chạy lại còn miệng nói lời ngông cuồng, thật không biết người như vậy làm sao sống đến giờ!

Tuy nhiên nghĩ ngược lại, một Minh Tiên gặp phải hai vị Tinh Thần Vương, chạy được sao?

Nếu đánh lại đánh không lại, chạy lại chạy không thoát, như vậy cũng chỉ có thể võ mồm đã ghiền.

Phịch! Phịch!

Mấy người Triệu gia ý nghĩ chưa dứt, lại nghe thấy hai tiếng nặng nề vang lên, tròng mắt của bọn họ lập tức cùng một lúc trồi ra, trên mặt tràn ngập vẻ khiếp sợ như gặp quỷ. Bởi vì, hai người Kim Hoán Nhật thật sự quỳ xuống!

Quỳ đến nặng như vậy, thậm chí xương đùi đều trực tiếp gãy, xương gãy từ trong đùi xuyên ra ngoài, máu tươi trào ra. Xương đùi màu trắng mang đến cho người ta một loại cảm giác vô cùng thảm thiết.

Thật sự… quỳ xuống rồi!

Làm sao có thể?

Vì sao! Vì sao hai Tinh Thần Vương lại quỳ xuống đối với một gã Minh Tiên? Cái này căn bản không hợp lý! Nếu nói hai người là thủ hạ của Chu Hằng, chỉ là phối hợp hắn diễn một tuồng kịch, để cho Chu Hằng giả ngu một hồi, cái giá phải trả này có phải quá lớn hay không?

Quỳ thì quỳ thôi, còn đem cả xương đùi đều quỳ xuống, tiền vốn bỏ ra cũng quá lớn chứ hả?

– Ngươi, ngươi ngươi ngươi… Dương Thần run rẩy nhìn về phía Chu Hằng, trong ánh mắt có vẻ sợ hãi không nói nên lời.

Kim Hoán Nhật cũng không khá hơn chút nào, sắc mặt giống như ăn ruồi chết, đang không ngừng co giật, tái nhợt đến không thấy một tia máu. Lúc này nếu nói hắn là cương thi, tuyệt đối không có phản đối.

Bọn họ là người đương sự, làm sao sẽ không biết là chuyện gì xảy ra?

Trên người Chu Hằng đột nhiên tỏa ra một loại khí thế không thể chống cự, mạnh mẽ đem bọn họ chấn rơi xuống. Bởi vì thế rơi quá nhanh, bọn họ thậm chí đều chấn gãy cả xương đùi!

Tinh… Tinh Thần Vương?

Không! Tinh Thần Vương không có khả năng có được khí thế khủng bố như thế. Phải là Tinh Thần Hoàng thậm chí là Tinh Thần Đế ấy!

Nhưng bất kể là cái gì, nếu Chu Hằng tay không nhấc chân không dời liền chấn cho bọn họ quỳ gãy chân, tồn tại như vậy bọn họ làm sao có thể chống lại?

Đáng ghét!

Tiểu tử này lúc trước chẳng qua là Minh Tiên cấp cực cao, làm sao liền thoáng cái nhảy vào Tinh Thần Cảnh?

Không có thiên lý!

Cánh cửa của Tinh Thần Cảnh nào có khả năng vượt qua nhanh như thế, cho dù đạt được cơ hội, cho dù là thiên tài đều phải tốn mấy tháng thậm chí mấy năm, người đần một chút mấy vạn năm mới có thể chân chính vượt qua cửa ải này đều không hiếm lạ.

Nhưng vẻn vẹn mấy ngày… ngươi đang chơi ta sao?

Hai người Kim Hoán Nhật đều từ đáy lòng dâng lên hơi lạnh buốt giá. Bọn họ lúc trước ba phen bốn bận đuổi giết Chu Hằng, hiện tại mạnh yếu lại đảo ngược, Chu Hằng sẽ bỏ qua cho bọn họ sao?

Bọn họ đều cố đứng dậy, thân là võ giả Tinh Thần Cảnh, chỉ là xương gãy còn không đến mức khiến bọn họ mất năng lực hành động. Chỉ cần dùng linh lực rót vào, phát lực chạy như điên đều không thành vấn đề.

Đương nhiên, linh lực dù sao không thể chân chính thay thế tay chân, như vậy dù thế nào sẽ ảnh hưởng chiến lực của bọn họ.

– Ai cho các ngươi đứng lên?

Chu Hằng trầm giọng nói. Ông một luồng khí thế lập tức chấn động thổi quét.

Phịch! Phịch!

Kim Hoán Nhật và Dương Thần lại quỳ xuống, dưới lực va đập thật lớn, xương gãy của bọn họ lại dập vỡ, mấy mảnh xương vỡ dính máu bắn ra ngoài, rơi vào trong bụi cỏ gần đó.

Phốc phốc chẳng những như thế, luồng lực lượng này còn chấn thương nội phủ của bọn họ, khiến bọn họ liên tục hộc máu.

Bên kia, năm người Triệu gia cũng giật mình đến sắp hộc máu!

Đây là thật sao? Không phải là mắt mình hoa chứ?

Tinh Thần Vương kia của Triệu gia lại càng hối hận đến thối ruột. Nếu là lúc trước hắn có thể một mực ủng hộ Chu Hằng, như vậy hiện tại liền có thể móc nối quan hệ với Chu Hằng!

Hữu tình của một vị cường giả, giá trị không thể đo lường!

Đặc biệt, nếu như cháu gái của hắn còn có thể gả cho Chu Hằng… Triệu gia liền thật sự phát đạt!

Đáng tiếc, hết thảy đều bị hắn đẩy ra ngoài cửa!

– Ngươi, ngươi đột phá Tinh Thần Cảnh rồi! Kim Hoán Nhật vừa khiếp sợ lại không cam lòng nhìn Chu Hằng. Chuyện tới hiện giờ, cũng chỉ có Chu Hằng đột phá Tinh Thần Cảnh mới có thể giải thích. Chỉ là tên này vì sao có thể hoàn thành đột phá trong thời gian ngắn như thế?

Khẳng định là công pháp hắn ta nắm giữ huyền diệu vô cùng, khiến hắn ta gần như có thể coi vách chắn cảnh giới như không có gì!

Hâm mộ, ghen tị, hận!

– Không sai! Chu Hằng cười nhàn nhạt, nói: – Mọi người đều nói 30 năm Hà Đông, 30 năm Hà Tây. Tuy nhiên đối với ta mà nói đó là nợ trong sáu tháng trả cho nhanh. Hiện tại ta mạnh, các ngươi yếu, nên là lúc ta hướng về các ngươi đòi lại công bằng!

– Chu sư đệ, ngươi làm sao có thể nói lời không có nhân tình như vậy. Tiểu huynh nhưng là sư huynh của ngươi mà! Kim

Hoán Nhật đột nhiên thay đổi biểu tình, đầy thâm tình lại càng tràn đầy đau lòng.

Nhìn thấy vẻ mặt hắn như thế, ngay cả Dương Thần đều cảm thấy xấu hổ.

Hắn ngược lại kiên cường hơn một chút, bởi vì nếu không thể giết Chu Hằng báo thù cho thiếu chủ, như vậy hắn về Trương gia cũng là một con đường chết. Nếu không trở về Trương gia, vợ con của hắn đều sẽ bị xử tử tàn nhất, mà hắn cũng sẽ bị Trương gia đuổi giết, cho dù là không chết cũng phải vĩnh viễn làm một con chó chạy trối chết!

Mỗi một gia tộc đều đối với hạ nhân bất trung bất nghĩa hận thấu xương, bởi vậy cho dù là hắn đầu nhập vào kẻ địch của Trương gia cũng sẽ không nhận được che chở, sẽ chỉ bị xử tử vô tình!

Chu Hằng đưa tay phải ra, hơi đè xuống dưới. Phịch phịch hai người Kim Hoán Nhật liền bị chấn đến phủ phục xuống đất, toàn thân mỗi một khối xương đều đang phát ra tiếng rên rỉ. Dưới áp lực thật lớn gặp phải nguy hiểm bị ép thành bột phấn.

– A… Hai người Kim Hoán Nhật cũng không có ý chí cường đại như Chu Hằng, lập tức đều phát ra tiếng kêu thảm thiết.

– Câm miệng! Chu Hằng không vui quát, tay phải nắm lại, hai người Kim Hoán Nhật liền chỉ có thể phát ra tiếng rên khẽ a a,

cũng không thể kêu thảm ra được nữa.

Nhưng điều này cũng không đại biểu đau đớn bọn họ phải chịu giảm bớt, trái ngược bởi vì không thể phát tiết ra, đau đớn lại càng trở nên rõ ràng, khiến cho bọn họ sinh ra xúc động hận không thể lập tức chết đi.

Bốp! Bốp! Bốp!

Lực lượng của bọn họ lại làm sao có thể chống lại Chu Hằng thực tế đã là Tinh Thần Hoàng, từng khối xương cốt vỡ nát, máu tươi văng vãi, xương trắng lộ ra, tủy chảy đầy đất.

Hai người này đã không thể xưng là người nữa, chỉ có thể nói là hai đống thịt nát!

Năm người Triệu gia xa xa một câu đều không thể phát ra, chỉ cảm thấy toàn thân đều lạnh như băng, từ sâu trong đáy lòng dâng lên một luồng khí lạnh không thể hình dung.

– Chu Hằng, ngươi thắng, cho ta một cái thống khoái! Dương Thần không thể nhịn đau, lựa chọn khuất phục.

– Không không không, Chu sư đệ, chúng ta cùng ra từ Đại Nguyên Học Phủ, ngươi không thể giết ta, đây là đại kỵ. Ta chỉ là bị đệ đệ của ta mê hoặc, mới có thể tà tâm che mờ mắt

đến đuổi giết Chu sư đệ! Chu sư đệ ngươi yên tâm, về sau ta nhất định sẽ lấy ngươi làm đầu, làm nô tài trung thành không hai của ngươi! Kim Hoán Nhật lại không hề muốn chết chút nòa, vô sỉ cầu xin Chu Hằng.

– Để loại người như ngươi làm nô? Ta cũng không thể mất mặt như vậy! Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, hắc kiếm đã tế ra. Tra tấn người cũng không phải là một chuyện khiến người sung sướng, nếu đã trút giận rồi cũng nên kết thúc.

– Không… Thần thức Kim Hoán Nhật chấn động ra tiếng thét vô cùng khủng bố.

Hắc kiếm xẹt qua, hết thảy trở về yên tĩnh.

Chu Hằng thu kiếm mà đứng, ánh mắt nhìn về phía năm người Triệu gia bên kia, dọa cho bọn họ không tự chủ được liên tiếp lùi lại, lo lắng hắn tính nợ, truy cứu bọn họ bứt mình ra khỏi chuyện lúc trước.

Nhưng Chu Hằng lại làm sao có thể nhàm chán như thế, hắn hoàn toàn có thể lý giải cách làm của Triệu gia. Trên đời này lại có mấy người nguyện ý vì người xa lạ không hề liên quan mà liều mạng, huống chi ai cũng không biết bọn họ giúp đỡ lại là người như thế nào.

Đương nhiên Chu Hằng cũng không có ý tứ tiếp tục đồng hành với năm người Triệu gia. Hắn hướng về phía năm người mỉm

cười, thân hình dựng lên, hướng về phương xa bay nhanh mà đi.

Nhìn thân hình Chu Hằng biến mất, Triệu Nhã Huyên không khỏi lộ ra vẻ buồn bã, nàng biết đời này là vĩnh viễn không có khả năng gặp lại Chu Hằng.

Tinh Thần Vương của Triệu gia thì vỗ vai cháu gái nói: – Hắn là rồng trên trời, ngươi chỉ là người thường dưới đất, hai các ngươi vĩnh viễn không có khả năng cùng một chỗ!

Triệu Nhã Huyên gật đầu. Cho dù là không có chuyện vừa xảy ra, Chu Hằng lại làm sao sẽ coi trọng người bình thường như nàng? Nhân sinh của bọn họ chung quy chỉ là xảy ra một chút qua lại ngắn ngủi ở nơi này, ngày sau vĩnh viễn không có khả năng lại có cơ hội gặp nhau.

Nghĩ thông điểm này rất đơn giản, nhưng muốn chân chính bỏ xuống được lại là khó khăn bậc nào!

– Đi thôi, chúng ta đi hái thuốc. Sau khi trở về liền tìm cho ngươi một người chồng tốt! Tinh Thần Vương Triệu gia cười nói.

– Gia gia! Triệu Nhã Huyên thẹn thùng giậm chân.

Quên hắn đi!

Chương 891: Bí mật Thiên Huyền Linh Tinh

Xích Nguyệt Điểu trưởng thành là Tinh Thần Vương, muốn cho Minh Tiên đi cùng loại yêu thú này tử chiến, lấy lông của chúng nó, đó thật sự là bẫy chết người!

Phía học phủ sẽ không hại người như vậy!

Loại yêu thú này thích dùng lông của mình để xây tổ, bởi vậy chỉ cần thừa dịp Xích Nguyệt Điểu không ở hang ổ, chạy vào thó mấy cái lông lại không khó, Minh Tiên hoàn toàn có thể làm được.

Nguy hiểm là có, nhưng chỉ cần làm rõ thói quen của Xích Nguyệt Điểu, bình thường cũng sẽ không có vấn đề gì.

Nếu không, đám người Lưu Hổ cũng sẽ không nhận nhiệm vụ này.

Chu Hằng đương nhiên không cần thật cẩn thận như vậy, hắn hiện tại nhưng là Tinh Thần Hoàng cho dù cứ vậy đi qua, đừng nói Xích Nguyệt Điểu trưởng thành chỉ là Tinh Thần Vương, dù là Tinh Thần Hoàng hắn cũng có đủ nắm chắc nhổ răng

trong miệng cọp.

Hắn rất nhanh liền nhằm vào một cái ổ Xích Nguyệt Điểu, trực tiếp bay vụt lên. Nhưng sự tình chính là khéo như vậy, hắn đã làm tốt chuẩn bị phải chém giết một trận, nhưng ổ chim này lại là trống, khả năng Xích Nguyệt Điểu ở đây đi kiếm ăn.

Chu Hằng không định chờ, liền tùy ý nhặt một nắm lông, sau khi thu vào pháp khí không gian hắn bắt đầu trên đường về.

Lực lượng của một người chung quy có hạn, muốn nhanh chóng đề cao tu vi phải dựa vào học phủ, dựa vào tài nguyên của học phủ để hoàn thành tích lũy linh lực. Đương nhiên cảnh giới càng cao tác dụng trợ giúp học phủ có thể tạo nên cũng càng nhỏ. Dù sao tu vi cao thăng cấp cũng càng khó!

Trước đó, hắn luyện hóa tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm trước.

Hai đại Tinh Thần Vương thậm chí ngay cả làm hắn uẩn sinh ra một ngôi sao mới đều không thể làm được!

Không thể xem nhẹ chênh lệch giữa Tinh Thần Hoàng và Tinh Thần Vương!

Hiện tại có thể phi hành, Chu Hằng chỉ mất một ngày liền trở

về Đạm Thủy Trấn, lập tức dùng truyền tống trận rời đi. Như vậy lại càng nhanh, chỉ non nửa ngày hắn về tới Đại Nguyên Học Phủ.

Đem nhiệm vụ Xích Nguyệt Điểu giao phó, hắn thêm ba điểm cống hiến, đồng thời cũng thu hoạch 10 vạn Đại Hà tệ.

So với lúc trước hắn động một cái là mấy trăm hơn ngàn điểm cống hiến, ba điểm này quả thật ít đến đáng thương! Tuy nhiên ai bảo đây là nhiệm vụ cấp bậc Minh Tiên, có thể cho ba điểm đã rất không tệ rồi.

– Chu huynh, ngươi trở về rồi! Chu Hằng vừa mới tới cửa viện của mình liền nghe thấy thanh âm gần như tức nổ phổi của Tề Nguyên.

– Sao rồi? Bị "tình nhân" trong mộng xem thường? Chu Hằng tâm tình thật tốt, không khỏi nói đùa.

– Cái tên nhà ngươi đem toàn bộ tài sản của ta cầm đi, lại không nói một tiếng chạy mất, ngươi có biết mấy ngày nay ta nghèo thảm cỡ nào không? Tề Nguyên rên rỉ.

Chu Hằng không khỏi cười ha hả. Hắn quả thật cuốn một khoản Đại Hà tệ lớn của Tề Nguyên, dùng hết một bộ phận, còn có một bộ phận để trong pháp khí không gian của hắn, thủy chung chưa có cơ hội trả.

– Oài, tiền trả ngươi, số đã dùng liền dùng cái này thay thế! Chu Hằng trừ bỏ đem Đại Hà tệ còn lại trả cho Tề Nguyên còn đem bốn viên Minh Vương Đan không dùng ném qua.

– Minh… Minh Vương Đan! Tề Nguyên không khỏi ánh mắt sáng ngời, lộ ra ngạc nhiên vui mừng mãnh liệt.

Thứ này phía học phủ có bán, nhưng giá tiền… chẳng những cao đến triệu Đại Hà tệ hơn nữa còn cần 1000 điểm cống hiến. Học sinh cấp Minh Tiên nào có tài sản này?

Bình thường cũng chỉ có học sinh của Tinh Vương Viện, Tinh Hoàng Viện thậm chí Tinh Đế Viện mới mua nổi!

Chỉ là bọn họ mua làm gì?

Khả năng có bằng hữu, người thân Minh Tiên, hoặc là dùng loại hàng cấp cao này đem mỹ nữ nào đó có danh hiệu tiên tử dạng chân ra, ai biết được!

Tề gia tuy rằng tiền của dồi dào, mặc dù có bối cảnh Phó viện trưởng, nhưng loại hàng cấp cao Minh Vương Đan này Tề

Nguyên thật đúng là chưa được ăn qua mấy viên! Không có biện pháp, nguyên liệu tuy rằng sẽ không khan hiếm, nhưng luyện đan còn có vấn đề tỷ lệ thành đan. Dược sư bậc thấp luyện không tốt, Dược sư bậc cao lại không rảnh luyện, mỗi năm cũng chỉ sản xuất khoảng chục viên, đều bị tranh nhau vỡ đầu!

Hiện tại Chu Hằng ném một cái chính là bốn viên, làm sao có thể không khiến Tề Nguyên giật mình trợn tròn mắt!

– Chu huynh, cái này thật sự tặng ta? Hắn có chút không dám tin tưởng.

– Không muốn thì trả ta! Chu Hằng thuận miệng nói.

– Ai nói không muốn! Tề Nguyên vội vàng đem Minh Vương Đan thu lại, sợ Chu Hằng thật sự cướp lại, sau đó mới nói: – Chu huynh, ngươi sẽ không phải là đánh cướp Dược sư nào chứ? Minh Vương Đan này thật sự quá ít, đi đâu tìm ra bốn viên?

– Ừm, hiện tại ngươi cũng cầm rồi, chính là đồng phạm!

Thấy Chu Hằng không chịu nói thật, Tề Nguyên chỉ có thể nhún nhún vai. Có một số việc vẫn là không nên hỏi kỹ thì hơn, mỗi người đều có bí mật của mình!

– Chu huynh, ta về luyện hóa mấy viên Minh Vương Đan này trước, phỏng chừng sau đó ta liền có thể đột phá! Tề Nguyên nghiêm sắc mặt:

– Đến lúc đó, ta nhưng là sẽ lợi hại hơn ngươi!

– Ha ha, vậy chờ sau khi ngươi đột phá, chúng ta luận bàn một chút! Chu Hằng mỉm cười nói.

– Đây chính là ngươi nói, đến lúc đó đừng nói ta ăn hiếp ngươi! Tề Nguyên mong đợi mười phần nói. Lúc trước biểu hiện của Chu Hằng thật sự quá cường đại, có thể chà đạp yêu nghiệt này một chút, cho dù chỉ là ngẫu nhiên một lần cũng đủ rồi.

Nhưng số đã định hắn chỉ có thể thất vọng!

Chu Hằng chỉ là đáp lại hắn một nụ cười, cái ngạc nhiên vui mừng này vẫn là chờ sau khi đối phương đột phá mới nói cho hắn biết. Hiện tại nếu liền nói cho Tề Nguyên biết mình đã là Tinh Thần Hoàng, tên này có thể nào lòng muốn chết đều có hay không đây?

Hắn dùng lệnh bài thân phận mở ra cấm chế viện, rảo bước đi vào.

Con lừa đen và Tiểu Hỏa còn đang bế quan, ánh sao tỏa ra trên người chúng nó đã càng ngày càng mãnh liệt, thời điểm đột phá khả năng chính là hôm nay, cũng có thể là ngày mai, ngày mốt. Tóm lại rất nhanh rất nhanh.

Chu Hằng lấy Thiên Huyền Linh Tinh ra, hắn hiện tại rốt cuộc phá vỡ mà vào Tinh Thần Cảnh, có tư cách nghiên cứu một chút đồ vật khiến cường giả Minh giới đều tôn sùng là chí bảo này.

Ông!

Khi hắn đem thần thức thò vào trong Thiên Huyền Linh Tinh, toàn bộ thế giới đột nhiên thay đổi, hình thành một vùng trời sao mênh mông. Mà vô số ngôi sao chi chít trong đó tạo thành tổ hợp huyền diệu nào đó, có một loại ý nhị nói không nên lời.

Nhưng là… cái này đối với tu luyện lại có ý nghĩa gì?

– Chu tiểu tử, chỉ có thể nói ngươi kiến thức nông cạn, về sau ngươi ngàn vạn đừng nói ngươi là bổn tọa dạy dỗ! Thanh âm của Hỏa Thần Lô vang lên.

– … Ngươi quả nhiên là thèm đòn! Chu Hằng siết nắm tay, phát ra tiếng “rắc rắc”.

– Hắc hắc, đừng kích động! Đừng kích động!

Hỏa Thần Lô vội vàng cầu xin, quay lại chuyện chính: – Ngươi phải biết, khi số lượng sao đạt tới quy mô nhất định, giữa lẫn nhau sẽ sinh ra lực bài xích cường đại. Muốn hình thành sao mới liền trở nên vô cùng khó khăn!

– Mà trong Tinh Hạch liền ẩn chứa bí mật thiên địa thuần túy nhất, khiến cho võ giả có thể tham chiếu tổ hợp sắp hàng của sao, một lần nữa kết cấu sao trong không gian, khiến nó có thể chứa được sao mới!

– Cơ sở đặt càng vững chắc, khởi điểm của ngươi lại càng cao. Lấy ngày phàm nhân cảnh cơ sở nhất của ngươi mà nói, đây là một quá trình mở rộng nội không gian. Người khác nhau, nội không gian mở rộng đều không giống nhau. Điều này đã quyết định tiền đồ tương lai của các ngươi!

– Có vài người sinh ra đã cường đại, trực tiếp vượt qua phàm nhân cảnh, lại không biết như vậy cũng không có lợi cho đặt vững cơ sở, sẽ khiến cho bọn họ ngày sau mất rất nhiều thời gian, tinh lực để bù lại điểm này!

– Tuy nhiên, hai giới Tiên Phàm chỉ có thể hình thành Thiên Huyền Linh Tinh cấp bậc Tinh Thần (sao), bởi vì hai thế giới này cũng không thể hình thành Thiên Hà, Tuệ Tinh và Hắc Động. Như võ giả Thiên Hà Cảnh, Tuệ Tinh Cảnh, Hắc Động Cảnh liền cần Thiên Huyền Linh Tinh càng cao cấp. Thiên

Huyền Linh Tinh cấp thấp đối với bọn họ mặc dù vẫn có hiệu quả nhưng cũng không phải là lý tưởng nhất.

Hỏa Thần Lô lần này không đùa bỡn đê tiện, giải thích cặn kẽ cho Chu Hằng.

Chu Hằng gật đầu, Hỏa Thần Lô nói rất thẳng thắn, rất dễ hiểu.

Chỉ từ cơ sở mà nói, hẳn là không có ai đặt nền tảng càng thêm vững chắc so với hắn. Lúc phàm nhân không gian đan điền của hắn lớn hơn những người khác cùng cảnh giới không biết bao nhiêu lần, vốn cho là những ưu thế này sau khi tiến vào Tiên Nhân Cảnh liền biến mất, không nghĩ tới nó còn sẽ ảnh hưởng đến hình thành Tinh Thần, Thiên Hà, Tuệ Tinh, Hắc Động!

Không gian đan điền càng lớn, trước khi sinh ra lực bài xích tuyệt đối, có thể chứa sao tự nhiên cũng càng nhiều!

– Không gian đan điền của ngươi, chậc chậc chậc, nói không chừng thật sự có thể sáng tạo kỳ tích, hình thành một vạn ngôi sao trở lên! Hỏa Thần Lô đầy hâm mộ nói. Nếu là tiền thân của nó không bị làm thành lò đan, sẽ có một ngày nó cũng có thể biến thành sinh linh hệ kim loại, đi lên con đường tu luyện.

Trừ thuộc tính mộc ra, sinh linh Ngũ Hành muốn hình thành số mệnh chân chính cực khó cực khó. Nhưng một khi hình

thành liền có thể có lực lượng lớn, dời núi lấp biển, tính trưởng thành cao hơn xa loài người và yêu thú.

Đây là chỗ đau của cái lò đê tiện, Chu Hằng cũng không tiện chọc mạnh, liền không tiếp tục đề tài.

Kế tiếp, nên đổi đi Tinh Vương Viện hoặc là Tinh Hoàng Viện. Bởi vì từ giờ trở đi linh thảo hắn cần cũng chỉ có với thân phận Tinh Thần Vương thậm chí Tinh Thần Hoàng mới đủ tư cách đổi lấy.

Về phần là tiến vào Tinh Vương Viện hay là Tinh Hoàng Viện thì không biết, bởi vì trạng thái của hắn hiện tại thật sự quá đặc biệt, thật không biết phía học phủ sẽ thấy thế nào.

Đây cũng không phải là chuyện hắn quan tâm, lười phí đầu óc.

Hắn đi Cổ Hà Điện, đây là nơi làm việc của học phủ.

Tuy nhiên nơi này không phải là muốn vào là có thể vào, ở cửa đại điện có bốn người canh giữ. Tuy rằng bọn họ đều chỉ là Minh Tiên, nhưng nếu là xông vào, tất nhiên sẽ bị coi là khiêu khích đối với Đại Nguyên Học Phủ, đưa tới cao thủ trấn áp.

Tỷ như… Thiên Hà Vương!

Chu Hằng dừng ở cửa, mỉm cười nói: – Ta tên Chu Hằng, lúc trước là Minh Tiên, hiện tại đã đột phá… Tinh Thần Cảnh, đặc biệt tới báo cáo!

Bốn người kia đều tiên là không cho là đúng, Tinh Thần Cảnh tuy rằng khó có thể đột phá, nhưng không chịu nổi số lượng Minh Tiên cực lớn, hàng năm luôn có mấy người có thể nhảy lên tới cảnh giới này. Chỉ là khi bọn họ nghĩ lại, Chu Hằng… cái tên này sao quen tai như vậy!

A, đúng rồi. Chu Hằng… chính là cái tên không lâu trước vừa phá vỡ kỷ lục Lực Lượng Chi Tường Minh Tiên!

Tê!!!

Hắn phá vỡ mà vào Tinh Thần Cảnh rồi?

Thật nhanh!

Bốn người kia lập tức không dám chậm trễ, đây khả năng là một vị cường giả siêu cấp tương lai, cho dù không thể giao hảo đối phương cũng không thể tùy ý đắc tội.

– Nếu đột phá báo cáo, đi tìm Quản Huyền Ân Quản tọa… Một gã Minh Tiên dừng một chút, lập tức nói: – Chu sư huynh, xin đi theo ta, ta dẫn ngươi qua!

– Vậy thì đa tạ! Chu Hằng cười nói.

– Mời! Hai người cùng nhau đi tới.

– Móa, đồ nịnh bợ!

– Bị hắn giành trước một bước!

Ba người còn lại đều lộ ra vẻ không cam lòng nói, chỉ là hai người Chu Hằng đã đi xa, bọn họ cũng không tiện lại đuổi theo.

Đây nhưng là cơ hội kéo gần quan hệ với một vị cường giả tương lai!

Chương 892: Một ngôi sao

– Cái gì, Chu Hằng đã trở lại?

Một góc của Đại Nguyên Học Phủ, Kim Hoán Thành đầy mặt đều là vẻ giật mình, ánh mắt xẹt qua thủ hạ báo tin, mày nhíu chặt. Chẳng lẽ đại ca lại không đuổi kịp Chu Hằng?

Hừ, còn nói mình là rác rưởi, đều đem hành trình của Chu Hằng tìm hiểu rõ ràng, hắn còn không đem người vĩnh viễn lưu tại Kỳ Vân Sơn. Rốt cuộc ai mới là rác rưởi?

Hiện tại cũng chỉ có chờ cơ hội lần sau!

– Chu Hằng đã trở lại?

Lại một góc khác, Bàng Thiếu Long đồng dạng lộ ra biểu tình kinh ngạc. Phụ thân hắn không phải phái người đi đuổi giết Chu Hằng sao? Làm sao còn cho đối phương đầy đủ không sứt mẻ về tới Đại Nguyên Học Phủ?

Đáng ghét, lãng phí cơ hội tốt như vậy!

Cũng tốt, lần sau hắn muốn đi theo cùng, tận mắt nhìn cái tên Chu Hằng này chết như thế nào!

Bùng!

Ngưu Cương phóng mạnh lên trời, toàn thân có ánh sao lấp lánh, nổi bật thân hình cao lớn khôi ngô của hắn, có vẻ vô cùng thần võ.

– Ha ha ha, ta đột phá Tinh Thần Cảnh rồi! Hắn đầy vẻ ngạo khí: – Vẻn vẹn hơn ba tháng, ta liền đột phá Tinh Thần Cảnh, tốc độ như vậy đủ để xếp vào top 10 trong lịch sử Đại Nguyên Học Phủ.

– Trước đi báo cáo, tăng lên tới Tinh Vương Viện, đãi ngộ hai viện là hoàn toàn bất đồng!

– Sau đó… Chu Hằng ngươi liền tự cầu nhiều phúc đi!

Chu Hằng dưới sự dẫn đường của hộ vệ kia, rất nhanh liền tiến vào một phòng trong đại điện. Sau khi khẽ gõ cửa, bên trong truyền ra một thanh âm hữu khí vô lực: – Vào đi!

Hộ vệ kia đẩy cửa, hướng sang Chu Hằng làm ra tư thế mời, đợi sau khi Chu Hằng tiến vào lúc này mới theo đuôi mà vào, nói: – Khởi bẩm Quản tọa, có vị học sinh đột phá Tinh Thần Cảnh, đặc biệt tới tiến hành báo cáo!

– Ồ, đột phá, đó là chuyện tốt! Trong phòng này có ngồi một người, thoạt nhìn tuổi hơn 40, mặt đầy vẻ bệnh trạng, da trắng bệch khá là dọa người. Hắn hẳn chính là Quản Huyền Ân Quản tọa kia.

Chu Hằng lại không hề dám xem thường người này, hơi thở đột phá lưu chuyển ra tuy rằng cùng bản chất của hắn giống nhau, hơn nữa vô cùng mịt mờ. Nhưng nếu ngẫu nhiên chạm một cái, dường như là biển rộng mênh mông vậy.

Ắt là Tinh Thần Đế, số lượng sao đã vượt 1000, mới có thể mang đến cho hắn cảm giác sâu không lường được.

– Đem lệnh bài thân phận lấy ra! Quản Huyền Ân chỉ tùy ý ngẩng đầu nhìn Chu Hằng liền thu hồi ánh mắt, có vẻ hết sức không kiên nhẫn. Trên thực tế hàng năm đều có rất nhiều người từ Minh Tiên đột phá Tinh Thần Vương, mà Tinh Thần Vương cứ cách thời gian nhất định bất kể có đột phá hay không đều phải tiến hành báo cáo. Hắn kỳ thật rất bận, tự nhiên cũng sẽ không đem đột phá của một gã Minh Tiên đặt ở trong lòng.

Chu Hằng theo lời lấy lệnh bài thân phận ra, đối phương lại nói tiếp: – Thắp sáng! Hắn vận chuyển linh lực kích hoạt lệnh bài thân phận, bởi vì trong đó có máu tươi của hắn, vừa chạm

vào linh lực của hắn liền sáng lên.

– Được rồi, đưa lệnh bài thân phận cho ta, ngươi lại bày ra số sao một chút, ta làm ghi chép cho ngươi! Quản Huyền Ân theo lệ làm việc nói.

Hắn muốn ghi chép số sao của Chu Hằng vào trong lệnh bài thân phận, cách thời gian nhất định lại tiến hành so sánh, xem Chu Hằng có tiến bộ hay không. Nếu một mực không có tiến bộ, dù là Tinh Thần Vương, Tinh Thần Hoàng đều sẽ bị khai trừ ra ngoài!

Cái này… thời điểm lúng túng đến rồi!

– Quản tọa, nơi này hơi nhỏ, có thể đổi một nơi rộng rãi chút hay không? Chu Hằng nói. Ngôi sao kia của hắn nhưng là trăm đạo thần tướng sau khi dung hợp hình thành, tương đương với một trăm ngôi sao cỡ bình thường!

Nếu ở trong này tế ra, cho dù không phá hủy đại điện, nhưng cái phòng này khẳng định là không giữ được!

– Nhỏ? Quản Huyền Ân không khỏi ngây ra, nơi này còn nhỏ?

Nơi này khi kiến tạo liền đã quyết định ngày sau làm "phòng kiểm tra", độ lớn đều đã trải qua suy tính kỹ càng, làm sao có thể "nhỏ"? Dù có 1000 ngôi sao cũng không có khả năng bày kín phòng!

Quả thật. 1000 ngôi sao không có khả năng bày kín phòng, bởi vì có thể trải đều ra. Nhưng một ngôi sao to lớn thì làm sao bây giờ? Không phải là phòng ép dẹp ngôi sao lớn thì là ngôi sao lớn căng vỡ phòng.

Chu Hằng thở dài, nói: – Quản tọa, xin tin tưởng ta một lần!

Quản Huyền Ân tự nhiên sẽ không tin tưởng, hắn cầm lệnh bài thân phận của Chu Hằng lên, ngược lại muốn biết tiểu tử này đến tột cùng là ai. Cho rằng đột phá Tinh Thần Vương là có thể trong mắt không người, tự cao tự đại sao?

Chu Hằng?

Ồ, cái tên này hơi quen tai! Đúng rồi, tên Chu Hằng kia!

Quản Huyền Ân chợt phản ứng lại, tiểu tử này không phải là tên yêu nghiệt phá vỡ kỷ lục mấy triệu năm của Lực Lượng Chi Tường Minh Tiên kia sao, thậm chí chứng minh cực hạn lực lượng của Minh Tiên cũng không phải là 4444 nguyên lực!

Cừ thật, không bao nhiêu thời gian không ngờ vọt lên Tinh Thần Cảnh!

Nhưng ngẫm lại cũng rất bình thường. Tiểu tử này có thể phá kỷ lục tất nhiên là Minh Tiên cấp cực cao, nói không chừng chính là Minh Tiên 85, thậm chí là Minh Tiên cực hạn 89 tướng, đã tới cực hạn. Như vậy đối với thiên tài mà nói, ba tháng liền đột phá cũng không phải là chuyện không thể chấp nhận.

Chỉ là tiểu tử này cũng thật giỏi chạy, sau khi vừa mới phá kỷ lục liền bắt đầu bế quan, sau đó lại chạy đi Kỳ Vân Sơn, làm hại rất nhiều người muốn mời chào hắn đều vồ hụt.

Sau khi biết thân phận của Chu Hằng, Quản Huyền Ân liền thêm vài phần coi trọng đối với hắn. Nếu hắn nói muốn đổi một địa phương lớn một chút, như vậy thì đổi. Dù sao cũng chỉ đi mấy bước đường mà thôi, nói không chừng yêu nghiệt thật sự không giống người thường?

Nếu là đổi một người khác, nói không chừng Quản Huyền Ân đã sớm một chưởng tát tới, cũng ở trong lệnh bài thân phận viết xuống kỷ lục bất lương.

Hộ vệ dẫn Chu Hằng tới cũng không có tư cách đồng hành, sau khi nói một tiếng liền cung kính rời đi. Mà Chu Hằng và Quản Huyền Ân thì đi ra đại điện, đi tới một mảnh đất trống thật lớn sau điện, bốn phía cây xanh thành rừng, hoàn cảnh rất

đẹp.

– Nơi này được rồi chứ? Quản Huyền Ân nhìn Chu Hằng, khóe miệng có một tia tươi cười.

Hắn có thể ngồi trên vị trí này, không chỉ là bởi vì thực lực bản thân hắn cũng đủ, hơn nữa còn bởi vì thế lực sau lưng.

Quản gia, đó là một thế lực cường đại nhất trong Đại Nguyên Học Phủ, trừ có một vị nhân vật lớn đảm đương chức vị Phó viện trưởng ra, rất nhiều tộc nhân đều nắm giữ vị trí tương đương trọng yếu.

Tỷ như vị trí này của Quản Huyền Ân, thoạt nhìn chính là một chức nhàn, không có chút béo bở để kiếm, lại có thể khiến Quản gia trước tiên phát hiện thiên tài trong học phủ, từ đó tiến hành mời chào, lớn mạnh thực lực gia tộc.

Ở trong mắt Quản Huyền Ân, Chu Hằng chính là một người rất đáng giá mời chào, chỉ là muốn đưa ra giá như thế nào để mời chào thì phải xem biểu hiện kế tiếp của Chu Hằng. Đương nhiên chỉ bằng Chu Hằng phá kỷ lục Lực Lượng Chi Tường cấp Minh Tiên, cái giá này tuyệt đối sẽ không thấp.

– Được! Chu Hằng gật đầu, có chút đáng tiếc nhìn cây rừng chung quanh. Đợi lát nữa khẳng định có không ít cây cối sẽ gặp tai họa oan uổng.

– Ngươi có mấy ngôi sao? Tuy rằng đáp án sắp công bố, nhưng Quản Huyền Ân vẫn muốn đoán trước một chút: – Ít nhất 90 ngôi chứ?

Trước kia… quả thật là 90 ngôi trở lên. Hiện tại sao, thật sự không dễ tính toán!

Chu Hằng quyết định khiêm tốn một chút, nói: – Không nhiều như vậy!

– Vậy 80 ngôi trở lên, không thể ít hơn nữa! Quản Huyền Ân nói. Nếu là 80 đạo thần tướng, muốn phá kỷ lục của Lực Lượng Chi Tường thì phải phối hợp với thể lực khủng bố của bản thân.

– Thật sự còn ít hơn một chút!

– 70 ngôi?

– Còn phải ít hơn nữa!

– 60 ngôi?

– Ít hơn chút nữa!

Mặt của Quản Huyền Ân hơi tái. Ngươi cmn đùa ta sao? 50 đạo thần tướng? 50 đạo thần tướng làm sao phá vỡ kỷ lục Lực Lượng Chi Tường? Ngươi cho ta là ngốc à, hay là chính ngươi là ngốc!

– Rốt cuộc có bao nhiêu ngôi? Hắn không có hứng thú đoán nữa.

– Một ngôi! Chu Hằng dựng thẳng một ngón tay.

Phụt!

Quản Huyền Ân suýt nữa nhịn được ho khan, ngươi cmn chính là tới đùa ta!

Minh Tiên đột phá Tinh Thần Vương có một yêu cầu thấp nhất, đó chính là phải đạt tới 9 tướng, cũng chính là có được 19 đạo thần tướng! Như vậy, sau khi đột phá Tinh Thần Vương, ít nhất cũng có thể có được 19 ngôi sao!

Một ngôi sao, đùa gì thế!

– Tốt, thì một ngôi, ngươi phóng ra cho ta xem! Hắn lạnh lùng nói. Cho dù Chu Hằng là một yêu nghiệt tuyệt đối đáng giá mời chào, nhưng ấn tượng thứ nhất của hắn đã kém đến cực điểm.

– Dạ! Chu Hằng gật gật đầu, tâm niệm khẽ động, một ngôi sao duy nahát lập tức từ trong cơ thể hắn dâng lên.

Ta sát!

Quản Huyền Ân rất không hình tượng trố mắt ra, miệng há ra không khép lại được!

Không trách Chu Hằng không dám tế ngôi sao ra trong đại điện. Quả thật, ngôi sao này nếu là tế ra ở trong đó, không phải là nó chen vỡ đại điện thì là đại điện ép dẹp nó!

Nhưng thần quỷ ta ơi, làm sao có thể có người hình thành ngôi sao lớn như vậy?

Ít nhất có thể so với tổng của 100 ngôi sao của mình!

Không sai, ít nhất có thể so với 100 ngôi sao!

Quản Huyền Ân phục hồi tinh thần, hắn là Tinh Thần Đế bậc cao, có thể rõ ràng cảm ứng được tinh lực Chu Hằng tỏa ra cường đại tới mức nào. Tuyệt đối không đơn giản là Tinh Thần Vương 1 sao như vậy, mà là ít nhất có thể sánh bằng Tinh Thần Hoàng 100 sao!

Nhưng cmn chỉ có một ngôi sao, hắn nên viết như thế nào? Tinh Thần Vương! Nói đùa, có Tinh Thần Vương mạnh mẽ như vậy sao? Nhưng Tinh Thần Hoàng? Chỉ một ngôi sao a! Vậy làm sao tính là Tinh Thần Hoàng?

– Quản tọa…

Chu Hằng đợi một lát rồi hỏi.

– Cái này… Quản Huyền Ân nghĩ nghĩ, nói: – Tình huống của ngươi khá cổ quái, ta cũng không thể tự tiện quyết định. Ta phải đi mời một số người tới cùng giám định!

Giám định cấp bậc của một võ giả Tinh Thần Cảnh?

Những lời này nói ra ngoài quả thật sẽ bị người cười cho thối mũi!

Không biết đếm sao?

Trăm, ngàn, vạn!

Dưới trăm là Tinh Thần Vương, dưới ngàn là Tinh Thần Hoàng, dưới vạn là Tinh Thần Đế!

Quá đơn giản rõ ràng!

Quản Huyền Ân một bên bay vút, một bên nghĩ thầm trong lòng. Lát nữa nên nói với mấy vị đại lão thế nào đây, có thể vừa mở miệng liền bị đám người đó cười chết hay không?

Nhưng sự quan trọng đại, võ giả Tinh Thần Cảnh cổ quái như vậy hắn cũng không dám đem tin tức ẩn giấu đi, nếu không về sau Quản gia ắt sẽ bị các thế lực nắm quyền khác vây công. Đó cũng không phải là đùa giỡn.

Mặt dày mày dạn nói thôi, dù sao đợi lát nữa bọn họ tận mắt nhìn thấy, tất nhiên cũng sẽ khiếp sợ giống như mình.

Hy vọng sức chịu đựng của bọn họ tốt hơn mình một chút.

Hắn về tới đại điện, một đường đi thẳng tới phòng viện trưởng. Vừa khéo, hôm nay có một buổi họp, chính phó mười mấy vị

viện trưởng cùng tụ tập một chỗ, cũng đỡ mất công hắn chạy.

– Quản Huyền Ân bái kiến các vị trưởng bối! Hắn mạnh mẽ xông vào, trước tiên nửa quỳ thi lễ một cái, sau đó đứng lên: – Vãn bối gặp phải một học sinh vừa đột phá Tinh Thần Cảnh, có chút nắm bắt không chuẩn, muốn mời các vị trưởng bối cùng đi giám định một chút!

Tĩnh!

Trong phòng họp mười mấy cường giả Thiên Hà Cảnh đều hai mặt nhìn nhau, không nói được một câu.

Ngươi cmn tới đùa chúng ta sao?

Chương 893: Thử kiểm tra chất lượng

Ngươi cố ý đùa giỡn ta phải không?

Không phải là 1 Minh Tiên nho nhỏ đột phá ư, nhiều nhất chỉ có chín mươi mấy tinh tú, chẳng lẽ ngươi ngay cả 100 cũng sẽ không đếm được?

Mười mấy cường giả Thiên Hà Cảnh cường giả Thiên Hà Cảnh trong phòng cuối cùng đều đem ánh mắt tập trung đến trên người một người, đó là đại lão quản gia, tên là Quản Bình Nguyên, đảm nhiệm chức vị phó viện trưởng của học phủ.

Quản Huyền Ân là người của Quản gia, người khác cũng không tiện quản giáo.

– Huyền Ân, ngươi ở đây nói bậy bạ gì đó? Không thấy được chúng ta đang thương lượng chuyện trọng yếu ư, còn không mau mau lui ra!

Quản Bình Nguyên lớn tiếng quát, chỉ là ngữ khí của hắn mặc dù nghiêm ngặt, nhưng lại là nhẹ nhàng thoải mái để chuyện quản giáo qua một bên, ý bảo vệ rất rõ ràng.

Chỉ là trong lòng Quản Huyền Ân có mười phần nắm chắc, tin tưởng sau khi mọi người tận mắt thấy sự cổ quái của Chu Hằng, tất nhiên sẽ sinh ra cảm giác giống như với hắn, vội vàng nói:

– Các vị trưởng bối, tên học sinh đột phá kia tên là Chu Hằng!

– Chu Hằng?

Sau khi nghe được tên này, khuôn mặt chúng đại lão đều là rung động, thật hiếm thấy a, tiểu tử kia vừa mới phá vỡ kỷ lục Lực Lượng Chi Tường đã bị phủ đầy bụi vô số năm, có thể nói là yêu nghiệt!

Chỉ là tiểu tử này hoặc là bế quan, hoặc là trực tiếp chạy trốn, đều không có cơ hội gọi hắn tới hàn huyên một chút, lén lút chiêu mộ, không nghĩ tới hắn trở lại một cái liền lại đột phá!

Ân, cũng nên đột phá, thời điểm trước hắn phá kỷ lục khẳng định có được 90 thần tướng trở lên, trải qua ba tháng đột phá cũng không ngạc nhiên.

– Người này, tạo thành bao nhiêu tinh tú?

Một gã Thiên Hà Vương hỏi, đây cũng là chuyện mọi người quan tâm nhất.

Trên mặt của Quản Huyền Ân lộ ra vẻ cổ quái, hắn thậm chí dâng lên tâm tư đùa giỡn, có phải cũng nên như ngươi đoán lúc trước hay không! Chỉ là hiện trường nhiều đại lão Thiên Hà Cảnh như vậy, một đạo ánh mắt của một người phỏng chừng có thể trừng chết hắn.

Không làm sẽ không phải chết, vẫn là hết sức chân thành đi. Dù sao yêu nghiệt cũng là Chu Hằng mà không phải hắn!

– Một viên!

Hắn nói.

– Yên lặng!

Toàn trường lại lặng ngắt như tờ, mọi người hai mặt nhìn nhau, cuối cùng lại đem ánh mắt tập trung đến trên người của Quản Bình Nguyên, đứa nhỏ này nhà ngươi chẳng lẽ là ngu ngốc sao? Thế gian có Tinh Thần Vương nào sẽ có được một viên tinh tú?

Chỉ có thể nhiều hơn 19 viên, mà tuyệt không thể ít hơn 19 viên, đây là quy luật bình thường của Minh giới!

Người có thể tu luyện tới Tinh Thần Đế, làm sao ngay cả đếm một chút cũng không biết?

ads

– Khụ khụ, Huyền Ân, không nên nói đùa, nơi này đều là trưởng bối của ngươi!

Quản Bình Nguyên lại là nhanh nhẹn bỏ qua sự tình, nơi này đều là trưởng bối, trưởng bối tự nhiên sẽ không so đo cùng tiểu bối.

Quản Huyền Ân ôm quyền, nói:

– Các vị trưởng bối, nếu không phải như thế, ta há dám lại đây quấy rầy!

Lúc này, mặt mọi người mới lộ vẻ thận trọng.

Số lượng tinh tú của Chu Hằng đến tột cùng là bao nhiêu, đây là chuyện rất dễ dàng liền có thể chứng thật, Quản Huyền Ân hoàn toàn không có khả năng lấy chuyện này ra để đùa!

19 tinh tú đó là tư chất kém, nhưng 18 tinh tú vậy thì không phải là vấn đề tư chất kém, mà là cổ quái! Một viên tinh tú, cổ quái trong cổ quái, làm cho người ta hoàn toàn không biết nói gì.

– Một viên tinh tú, điều này sao có thể?

Sau một lúc trầm mặc, một gã Thiên Hà Vương lập tức lớn tiếng nói, thanh âm thực sự rất lớn, phỏng chừng mọi người bên ngoài các cũng có thể nghe được rõ ràng.

– Quả thật như thế, các vị trưởng bối nhìn một chút liền biết!

Quản Huyền Ân cung kính nói.

– Thiên hạ rất to lớn, làm sao có thể sẽ có việc quái gở là có một viên tinh tú!

Một lão già bảo thủ tỏ vẻ không thể tiếp nhận.

– Quả thật, Chu Hằng người này có thể nói là kỳ tài ngút trời, phá vỡ kỷ lục Lực Lượng Chi Tường đã phủ đầy bụi trong vô số năm, làm sao có thể chỉ tạo thành một viên tinh tú!

– Nhìn một chút không phải là được rồi sao!

– Huyền Ân, dẫn đường!

– Vâng!

Các đại lão ra khỏi đại điện, dưới sự hướng dẫn của Quản Huyền Ân đi ra rừng cây sau điện. Mà thủ vệ trong đại điện chỉ là nghe được loáng thoáng, lập tức nghị luận: Chu Hằng đột phá Tinh Thần Vương, vẻn vẹn chỉ tạo thành một viên tinh tú.

Tin tức dường như mọc cánh, nhanh chóng truyền bá ra ngoài.

Chu Hằng nhàm chán chờ đợi, qua nửa tiếng, lúc này mới nhìn thấy mười mấy người bay vút tới, trừ bỏ Quản Huyền Ân, khí tức của những người khác đều là cường đại đến đáng sợ, mơ hồ có thể nhìn thấy có một đạo hư ảnh Thiên Hà sau lưng của bọn họ xông thẳng tới chân trời!

Thiên Hà Vương!

Vì cái gì Chu Hằng chắc chắc bọn họ đều là Thiên Hà Vương, chính vì đây là Đại Nguyên Học Phủ, người mạnh nhất, cũng chính là vị Viện trưởng đại nhân chính hiệu kia cũng chỉ là 83 Thiên Hà Vương!

– Chu Hằng, các vị viện trưởng, phó viện trưởng giá lâm, còn không mau mau chào!

Quản Huyền Ân nói đầu tiên.

Hai tay Chu Hằng chắp lại, xoay mình thi lễ một cái, nói:

– Học sinh Chu Hằng, ra mắt các vị Tọa sư!

Hắn nghe người khác nói qua, tất cả nhân viên của học phủ đều có thể gọi là Tọa sư.

– Ân!

Mọi người đều gật đầu, tư thái cao nhân của tiền bối vẫn là khoe ra, nhưng kế tiếp liền có người không chịu nổi, vội vàng nói:

– Chu Hằng, phóng xuất tinh tú của ngươi ra!

– Vâng!

Chu Hằng tâm niệm vừa động, ông, ngôi sao to lớn kia lập tức nổi lên bên ngoài cơ thể.

Hoàn toàn yên tĩnh!

Quả nhiên chỉ có một viên tinh tú, chỉ là ngôi sao này như thế nào lớn như vậy? Một viên có thể chọi trăm viên a!

Đúng vậy, linh lực ẩn chứa trong đó cũng đủ để so sánh với trăm ngôi sao, thậm chí còn nhiều hơn mấy chục viên, thậm chí trên trăm viên.

– Các vị trưởng bối, Huyền Ân chính là không thể phán đoán phẩm bậc của Chu Hằng, cho nên mới nhờ các vị trưởng bối đến hỗ trợ xem xét!

Quản Huyền Ân đúng lúc nói, hắn đã rung động một lần.

Phẩm bậc nha, , một viên tinh tú tự nhiên là Tinh Thần Vương

1 tinh, nhưng ai đã từng thấy tinh tú lớn như vậy, hơn nữa linh lực ẩn chứa thực tế cũng quả thật đạt tới ngôi sao trăm tinh tú, thuộc về Tinh Thần Hoàng cũng không kỳ quái.

Tính như thế nào?

– Chu Hằng, làm sao ngươi lại chỉ hình thành một viên tinh tú?

Có Thiên Hà Vương hỏi, chuyện này nghĩ tới đã đau đầu, sao không trực tiếp hỏi người trong cuộc a?

Đây thật ra là ý nghĩ đơn giản nhất, nhưng cao nhân cao nhân thì càng thích nghĩ sự tình đến phức tạp, bọn họ gặp được việc quái gở tự nhiên sẽ dâng lên ý nghĩ như sau: ngay cả ta cũng nghĩ không thông, tiểu nhân vật như Chu Hằng làm sao có thể nghĩ thông a?

– Đệ tử lúc trước có hơn chín mươi thần tướng, nhưng ở thời điểm đột phá lại gặp một chút phiền toái, thần tướng đều bị hủy, cuối cùng những thần tướng đó dung hợp với nhau, mới tạo thành một viên Đại Tinh như vậy!

Chu Hằng nửa thật nửa giả nói, trăm đạo thần tướng phá vỡ luật sắt của Minh giới, truyền đi tuyệt đối đưa tới không biết bao nhiêu ngưu quỷ xà thần.

Lại có chuyện như vậy!

Chúng Thiên Hà Vương hai mặt nhìn nhau, thật không biết nên nói như thế nào.

Thần tướng hư hại còn có thể thành công đột phá, đây là đại kỳ tích như thế nào? Mà chín mươi mấy thần tướng không ngờ dung hợp với nhau tạo thành một viên tinh tú, đây càng là sự tình chưa bao giờ nghe!

Trách không được chỉ có một viên tinh tú. Hiện tại có thể lý giải, nhưng vì cái gì có thể thành công … Không ai giải thích được rõ ràng!

Hơn nữa, đặc biệt như vậy rốt cuộc tính như thế nào a, Chu Hằng đến tột cùng là Tinh Thần Vương 1 tinh hay Tinh Thần Hoàng 100 tinh!

– Dù sao chỉ là một tinh, vẫn tính là Tinh Thần Vương đi!

Qua một hồi lâu, có người đề nghị.

Mọi người đều là gật đầu, có mạnh hay không là một chuyện khác, hiện tại Chu Hằng quả thật chỉ có một viên tinh tú. Lập tức liền có người nói:

– Tuy nhiên, có thể cho đãi ngộ của Tinh Thần Hoàng!

Chu Hằng nhìn lại người nọ, người nọ thì mỉm cười nhìn Chu Hằng, hiển nhiên là đang bán cho Chu Hằng một cái nhân tình.

Không có biện pháp, ai bảo biểu hiện của Chu Hằng quá yêu nghiệt, tổn hại thần tướng vẫn đột phá, dung hợp tất cả thần tướng thành một viên tinh tú, chuyện này đặt ở trên thân bất luận kẻ nào đều là tuyệt đối không thể phát sinh! Điều này nói rõ Chu Hằng chẳng những là thiên tài, hơn nữa còn là quái tài, giá trị tuyệt đối đủ để bán nhân tình này.

Thiên Hà Vương chủ động bán nhân tình cho Tinh Thần Vương, chuyện này nghe ra khó tin, nhưng đã xảy ra!

Lời vừa nói ra, mọi người nhao nhao tán thành, thiên tài, quái tài, yêu nghiệt như vậy mỗi một thế lực đều muốn mời chào, tự nhiên sẽ không phản đối vào lúc này, bằng không sẽ để Chu Hằng sinh ra phản cảm.

– Cũng không biết chiến lực đến tột cùng như thế nào?

Một gã Thiên Hà Vương tò mò nói.

– Thử xem chẳng phải sẽ biết sao!

Mọi người nhao nhao gật đầu, lực lượng cường đại là một chuyện, nhưng đến tột cùng có thể phát huy ra bao nhiêu chiến lực còn phải xem thực chiến.

– Học sinh Ngưu Cương, bái kiến các vị Tọa sư!

Đúng lúc này, một Ngưu Đầu Nhân thân hình cao lớn đột nhiên xuất hiện, cách xa xa đã cung kính bái, thi lễ với các đại lão.

Ngưu Đầu tộc tuy rằng thế lực không kém, nhưng cũng không có cường giả cấp bậc Thiên Hà Cảnh, Ngưu Cương ở trong này tự nhiên bày ra tư thái cực thấp, nếu không cũng sẽ không có người cần bán mặt mũi của Ngưu Đầu tộc.

– Di, ngươi đột phá?

Một gã Thiên Hà Vương có chút mừng rỡ nói, đây thật là buồn ngủ gặp gối đầu, mới vừa nói muốn thử xem chiến lực của Chu Hằng, đối thủ này đã tới rồi.

Thấy các vị đại lão cao hứng như vậy, Ngưu Cương còn tưởng rằng đối phương là đang mừng rỡ vì mình, lập tức mặt mày

hồng hào, mỗi một sợi lông đều lộ ra sự sảng khoái. Hắn vội vàng nói:

– Vâng, học sinh vừa mới đột phá, tạo thành 63 tinh tú, đặc biệt tới báo lại!

Nói xong, hắn ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng, khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh.

Thời điểm vừa tới, hắn đã nghe nói Chu Hằng đột phá Tinh Thần Vương, nhưng người kia không ngờ chỉ tạo thành một viên tinh tú, bởi vậy chọc cho đại lão của học phủ tức giận, nghe nói còn có người đánh nát cái bàn!

Hiện tại đồng loạt tới đây xem, sợ là đang chỉ trích Chu Hằng a!

Cũng đúng, tên này lúc trước phá kỷ lục của Lực Lượng Chi Tường, khẳng định sẽ khiến rất nhiều đại lão tràn đầy chờ mong đối với hắn. Nhưng kỳ vọng càng cao, thất vọng lại càng lớn, hiện tại từ trên thần đàn ngã xuống, ngã rất nặng a!

– Ngưu Cương đúng không, ngươi đi luận bàn với Chu Hằng một chút!

Một gã Thiên Hà Vương nói.

– Vâng!

Ngưu Cương vội vàng cung kính lĩnh mệnh.

Ha ha, quả nhiên, hắn nghĩ đúng, đại lão của học phủ phi thường bất mãn đối với Chu Hằng, muốn cho chính mình giáo huấn Chu Hằng một trận! Không phải sao, chính là Tinh Thần Vương 1 tinh … Cổ quái là cổ quái, nhưng sao có thể là đối thủ của Tinh Thần Vương 63 tinh như hắn?

Không phải giáo huấn thì là cái gì?

Tuy rằng trước mắt bao người, hắn không có khả năng ép hỏi công pháp tuyệt thế huyền bí kia của Chu Hằng, nhưng cũng không gây trở ngại để hắn hành hung Chu Hằng một trận trước, thu được một chút lợi ích!

– Chu sư đệ, mời!

Ngưu Cương làm động tác mời Chu Hằng, ong ong ong ong, 63 tinh tú đều hiện, hắn vừa ra sân đã ra oai phủ đầu Chu Hằng.

Chu Hằng mỉm cười, ông, hắn cũng vận chuyển ra một viên tinh tú duy nhất của hắn.

Siêu cấp Đại Tinh!

Phốc!

Ngưu Cương lập tức phun ra ngoài, ngưu nhãn trừng rất tròn, bộ dáng bị dọa sợ.

Chương 894: Tuyệt đối nghiền ép!

Lúc trước chính mình đại khái cũng là bộ dáng này đi?

Nhìn thấy bộ dáng sắp bị hù chết kia của Ngưu Cương, các đại lão Thiên Hà Vương đều là rất xấu mà nghĩ. Với tu dưỡng như bọn họ cũng chấn kinh đến biến sắc, chính là một người vừa mới đột phá Tinh Thần Vương thất sắc như thế cũng không dọa người.

Nhưng nhìn thấy người khác cũng khiếp sợ, chuyện này thực ra phi thường thích thú.

Ngưu Cương lại hoàn toàn không có tâm tình như vậy, hắn chỉ có vô cùng khiếp sợ!

Đây là đặc biệt đùa ta sao? Kia cũng là một viên tinh tú? Kia thật sự là tinh tú?

Tinh quang lưu chuyển, đầy khí thế!

Chu Hằng đi nhanh tới, một viên tinh tú duy nhất rung động

trên đỉnh đầu, lưu chuyển ra tinh quang dịu dàng, lại làm cho người ta có một loại áp lực vô cùng cường đại, giống như một đế vương viễn cổ đi tới, mọi người đều nhất định phải phủ phục quỳ lạy.

– Ngưu sư đệ, lại đây chiến một trận đi!

Hắn thản nhiên nói, hồ đồ không nhìn đối phương ở trong mắt.

Trên thực tế, hắn có được viên tinh thần lực, chính là Tinh Thần Hoàng thứ thiệt, muốn đánh bại một gã Tinh Thần Vương hoàn toàn chính là chuyện trong nháy mắt. Không thể coi khinh đối phương là đúng, nhưng hắn đã giao thủ một lần với Ngưu Cương, lúc trước liền có thể dễ dàng đánh bại đối thủ, mà hiện tại lực lượng của hắn đã là xa xa ngự trị trên đối thủ, vậy càng là dễ như trở bàn tay.

– Bớt ngông cuồng đi!

Lúc này Ngưu Cương mới ý thức được mình bị khí thế của Chu Hằng áp chế, không khỏi xấu hổ.

Võ giả có thể bại, nhưng tâm lại không thể thua! Một khi tâm thua, con đường đạo tương lai tiếp theo sẽ biến thành một mảnh hoàn toàn ảm đạm!

Hắn hít một hơi thật sâu, hắn mới vào Tinh Thần Cảnh nên vẫn không thể vận chuyển lực lượng bản thân hoàn mỹ, nhưng 63 tinh đối với 1 tinh, lực lượng áp chế của hắn đối với Chu Hằng cũng không phải 63 lần!

9 là số cực hạn, mỗi lần đột phá số cực hạn cũng sẽ mang đến biến hóa cực lớn, đây là nghiền ép tuyệt đối!

Ong ong! Ong ong! 63 tinh tú đồng loạt quay chung quanh, truyền ra từng đạo tinh lực. Sau khi tiến vào Tinh Thần Cảnh, Ngưu Cương cuối cùng có thể hoàn mỹ vận dụng công pháp tứ tinh của hắn, trong nháy mắt bộc phát ra lực lượng gần như gấp bốn!

Hắn muốn Chu Hằng bị thương nặng!

– Đến đây đi!

Hắn quát chói tai một tiếng, thân hình cấp tốc bắn ra. Ầm ầm! Trên bầu trời hiện ra một cái hắc động, lửa liên tiếp thiêu đốt, vẫn thạch lộn xộn bắn ra từ trong hắc động, trấn áp Chu Hằng.

ads

Hỏa Thạch Lạc!

Lúc trướcNgưu Cương từng dùng qua một lần, nhưng lúc đó hắn chỉ là Minh Tiên, uy lực của nó với bây giờ căn bản không có khả năng giống nhau!

Tinh Thần Cảnh! Mới nhảy lên bậc thềm cuối cùng của cường giả, cũng mới có thể phát huy ra uy lực công pháp của Minh giới.

Chu Hằng không nhúc nhích không tránh, hai tay chắp ở sau lưng, có một loại cảm giác rất giả bộ.

– Lớn mật!

Ngưu Cương giận dữ, đây là miệt thị bực nào?

Hắn nhất định phải để cho Chu Hằng trả giá thật lớn, cho hắn biết xem nhẹ mình là một chuyện ngu xuẩn dường nào!

Trong màn vẫn thạch bay loạn, hắn cũng nhanh chóng vọt tới, hữu quyền ngưng tụ, hung hăng kéo đến sau vai, chỉ cần gần người là hắn có thể bộc phát ra một kích kinh khủng!

Tinh Thần Vương tự nhiên không có khả năng một kích đánh giết một vị Tinh Thần Vương khác; cho dù đối phương là thủy hóa, nhưng một kích tạo thành bị thương nặng lại là không khó. Mà ở trong mắt một đoàn đại lão, hắn cũng không thể giết người được.

Chu Hằng mỉm cười, ngay tại trong nháy mắt khi đối phương đánh đến, hắn đưa tay phải ra, nhìn như vô cùng ung dung, nhưng cũng sắp đến cực hạn, sau đó để tay sau lưng nhấn một cái, nhẹ giọng nói:

– Quỳ xuống!

Giống như ý chí thiên địa, ầm ầm vang vọng!

Bành!

Ngưu Cương căn bản không cách nào khống chế thân thể của chính mình, chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng trấn áp không thể đỡ tràn đầy phóng tới, thân hình của hắn đã không tự chủ được mà va chạm với mặt đất, khi hai đầu gối chạm vào mặt đất, lực phản chấn cường đại để xương đùi của hắn gãy, xương gãy đồng loạt đâm thủng thịt, xương cốt dày đặc, máu tươi đỏ sẫm, toàn trường tương đối tanh máu!

– A!

Lúc này Ngưu Cương mới cảm giác được đau nhức toàn tâm, lập tức kêu thảm thiết.

Chu Hằng thu hồi tay phải, thực ra hắn chỉ dựa vào khí thế là có thể đánh chết Ngưu Cương. Nhưng hoàn toàn không cần thiết hiển lộ ra hết lá bài tẩy của mình, vậy cố mà làm, giơ tay lên là được.

– Quả nhiên, nhìn như một viên tinh tú, lại có được lực lượng của trăm viên tinh thần!

– Chính là Tinh Thần Hoàng!

– Lần này học phủ chúng ta thật sự xuất hiện một tên gia hỏa mạnh a, thực lực như vậy không phải có thể quét ngang hết thảy Tinh Thần Vương?

– Cuộc so tài học phủ nửa năm sau, chúng ta nhất định có thể bỗng nhiên nổi tiếng, thoát khỏi danh hiệu yếu nhất!

Chúng đại lão đều là nghị luận ầm ĩ, tuy rằng lúc không có ai, tranh quyền đoạt lợi thì bọn họ đấu rất lợi hại, chỉ khi nào liên quan đến vinh dự của học phủ, bọn họ lại sẽ đoàn kết bền chắc như thép! Bởi vì ích lợi của bọn họ với học phủ buộc lại với nhau, lợi ích của học phủ bị hao tổn, chính là ích lợi của bọn

họ bị hao tổn!

– Huyền Ân, an bài Chu Hằng đến Tinh Vương Viện, cho đãi ngộ của Tinh Thần Hoàng!

Bọn họ đều không có hứng thú liếc mắt nhìn Ngưu Cương một cái, chính là một tên vừa mới đột phá Tinh Thần Vương mà thôi, có tư cách gì làm cho bọn họ coi trọng?

– Vâng!

Quản Huyền Ân gật đầu, quay đầu nói với Chu Hằng.

– Đi theo ta, còn cần làm một vài thủ tục!

Chúng đại lão nhao nhao rời đi, bọn họ thân phận cao quý, không thể không cần thể diện mà mời chào Chu Hằng ngay vào lúc này, sau này có rất nhiều cơ hội, không vội! Quản Huyền Ân cũng mang theo Chu Hằng rời đi, nơi này liền chỉ còn lại có một người gãy hai chân, dường như bị quên lãng.

– Chu — Hằng!

Ngưu Cương cắn răng nghiến lợi nói, trên mặt tràn đầy oán

hận.

Chính mình thậm chí ngay cả một chiêu của Chu Hằng cũng chưa có thể tiếp được!

Không kỳ quái, đối phương thực ra có được chiến lực của Tinh Thần Hoàng, từ trong lời nói vừa rồi của những đại lão kia liền biết! Nói như vậy, chính mình chỉ là trò cười, còn tưởng rằng chúng đại lão coi trọng chính mình, để hắn đi giáo huấn Chu Hằng một trận, trên thực tế hắn chỉ là một khối đá thử vàng!

Không, ngay cả đá thử vàng cũng không tính, nhiều nhất chỉ là một Tiểu Sửu!

Hắn hận!

Ngưu Cương hắn chính là thiên kiêu của Ngưu Đầu tộc a, từ nhỏ đến lớn người nào không nâng hắn đến bầu trời? Hiện tại cư nhiên bị người ta coi thường như thế!

Đều là bởi vì Chu Hằng!

Ngưu Cương không dám trách đại lão của học phủ, người nào trong bọn họ cũng có thể làm cho toàn bộ Ngưu Đầu Nhân diệt tộc! Hắn đem tất cả cừu hận đổ vào trên thân Chu Hằng, hiện tại hắn đã không phải là đối thủ của Chu Hằng, như vậy chỉ có

thể dựa vào cao thủ trong tộc!

Đối phương lợi hại như vậy, khẳng định là bởi vì công pháp hắn nắm giữ, chỉ cần hắn có thể có được, nhất định có thể cũng cường đại như vậy!

Hắn hiện tại bị đánh bại, nhưng nhất định sẽ cường thế quật khởi, thời điểm khi hắn tiến vào Đại Hà Học Phủ, cuối cùng trở thành Thiên Hà Hoàng, thậm chí Thiên Hà Đế, đó chính là thời điểm hắn trở về tìm những người của Đại Nguyên Học Phủ tính sổ!

Bất luận kẻ nào cũng đừng mơ tưởng sẽ nhục nhã Ngưu Cương hắn!

…

Không đề cập tới Ngưu Cương, sau khi Chu Hằng theo Quản Huyền Ân trở lại đại điện, đối phương liền thăng cấp lệnh bài thân phận cho hắn, thực ra toàn bộ quá trình rất ngắn, chỉ 5 phút.

Sau khi hoàn thành, Quản Huyền Ân đưa lệnh bài thân phận trả lại cho Chu Hằng, cười nói:

– Chu sư đệ, khi nào rảnh thì đến Quản gia ta ngồi một chút?

– Bất cứ lúc nào cũng đều có thể!

Chu Hằng cũng cười nói.

Đối phương hiển nhiên là muốn mời chào chính mình, mặc kệ có đáp ứng hay không, không cần thiết vô duyên vô cớ đắc tội với người ta.

Quản Huyền Ân gật gật đầu, thời gian cụ thể còn phải xem ý tứ trong nhà, sau khi thương lượng sẽ quyết định khai ra giá bao nhiêu cho Chu Hằng.

Chu Hằng hỏi thăm Quản Huyền Ân một chút về tình huống Tinh Vương Viện, liền cáo từ rời đi, một viên tinh tú thật sự là rất ít, như thế nào hắn cũng phải tăng số tinh tú của mình lên một chút.

Hơn nữa hắn cũng rất muốn biết, tinh tú hình thành kế tiếp là lớn bằng viên thứ nhất, hay hoặc là nhỏ hơn.

Nếu là lớn bằng, vậy có nghĩa là mỗi khi hắn hình thành một viên tinh tú cần tích lũy linh lực gấp trăm lần thường nhân, quả thực khiến cho người ta giận sôi!

Tinh Thần Vương cũng được, chỉ cần hình thành 99 tinh tú, chính là Tinh Thần Hoàng, Tinh Thần Đế a!

Tinh Thần Cảnh vốn là một quá trình hoàn chỉnh, chỉ là người ta phân ra ba giai đoạn, nói cách khác, như vậy yêu cầu tích lũy linh lực của hắn sẽ tạo thành 9999 tinh tú!

Có để cho người sống hay không?

Mặt khác, hắn còn phải đi kiếm một bộ thân pháp mới, cùng với công pháp mới.

Theo hắn bước vào Tinh Thần Cảnh, Tấn Vân Lưu Quang Bộ đã hoàn toàn mất đi tác dụng, căn bản không thể đầy đủ để lợi dụng linh lực khổng lồ trong cơ thể hắn, bởi vậy nhu cầu cấp bách là cần thay đổi một môn thân pháp mới.

Thư hai, uy lực của Ngũ Hành Phù Văn chẳng những giảm đi, hơn nữa đây là một bộ Thiên Kinh, có thể không cần dùng thì sẽ không dùng, miễn cho "chiêu phong dẫn điệp".

Sau khi rời khỏi Cổ Hà Điện, Chu Hằng liền đi Tàng Kinh Các, nơi đó cất chứa tất cả công pháp của học phủ. Sở dĩ phải để chuyện này đứng thứ hai, là bởi vì hắn nhất định phải tăng cấp bậc của lệnh bài thân phận lên, mới có tư cách đổi công pháp bậc cao.

Sau khi hắn đi tới Tàng Kinh Các, sau khi nghiệm chứng lệnh bài thân phận, giành được tư cách đi tới lầu 3.

Tàng Kinh Các có tất cả bốn lầu, lầu một cất chứa công pháp là từ nhất tinh đến tam tinh, lầu hai thì từ tứ tinh đến ngũ tinh, lầu 3 là lục tinh đến thất Tinh, lầu bốn là bát tinh, về phần công pháp cửu tinh, thập tinh nhất thiết phải đến Đại Hà Học Phủ mới có thể có.

Công pháp thất tinh đặt ở toàn bộ Minh giới, thật sự là không thể nhắc tới, nhưng ở bên trong Đại Nguyên Học Phủ, công pháp cấp bậc này liền đắt tương đương với địa bảo, tổng cộng cũng chỉ có 76 bộ công pháp, trong đó công pháp lục tinh là 42 bộ, công pháp thất tinh là 34 bộ.

Trên lý thuyết, công pháp mặc dù là số tinh càng nhiều càng tốt, bởi vì lực lượng có thể bộc phát ra sẽ cường đại hơn. Nhưng trên thực tế, công pháp không thể nhìn cấp bậc, còn phải xem có thích hợp với mình hay không, không thích hợp thì nói không chừng công pháp thất tinh cũng chỉ có thể đánh ra uy lực của công pháp ngũ tinh.

Chu Hằng lướt nhanh, điểm cống hiến để mượn xem công pháp lục tinh ít nhất cũng phải 5000, công pháp thất tinh thì tới 1 vạn!

Chỉ là mượn đã mắc như vậy!

Trong tay hắn tuy rằng còn dư lại một ít điểm cống hiến, nhưng ngay cả số 1000 cũng chưa đầy, căn bản không đủ tư cách đổi lấy bất kỳ một môn công pháp nào ở nơi này.

Chẳng lẽ phải lui mà thỉnh cầu, kiếm công pháp tam tinh, tứ tinh?

Chu Hằng lắc lắc đầu, đã có tư cách trực tiếp mượn đọc công pháp thất tinh, như thế nào bị ngăn?

Điểm cống hiến không đủ … Đi kiếm!

Hắn lại nghĩ tới Lực Lượng Chi Tường, lần này bởi vì trên thực tế hắn đã là Tinh Thần Hoàng, có thể cùng nhau phá kỷ lục tốc độ, nhanh nhẹn!

Chính mình làm người khiêm tốn như vậy, như thế nào luôn bị bức bách khoe khoang?

– Chu tiểu tử, ngươi không cảm giác mình rất khiếm khuyết sao?

Hỏa Thần Lô có chút chịu không nổi kêu lên.

Chu Hằng tự nhiên sẽ không phân cao thấp với một cái bếp lò đê tiện, hắn nghĩ tới một chuyện, nói:

– Ta hiện tại đã là Tinh Thần Vương, có thể coi ngươi trở thành Bảo khí để sử dụng chứ?

– Không nên không nên, ít nhất phải phá vỡ mà vào Thiên Hà Vương mới có thể miễn cưỡng vận chuyển uy lực của bổn tọa!

Cấp bậc của Hỏa Thần Lô … Cũng có chút cao a!

Chương 895: Lại phá kỷ lục!

Bởi vì đã lên cấp vào Tinh Vương Viện, Chu Hằng phải dọn ra khỏi Minh Tiên Viện, sau đó dọn vào Tinh Vương Viện.

Vật của hắn thật ra đều để ở không gian pháp khí, nhưng còn có một lớn một nhỏ hai của nợ còn ở đấy, nhất định phải để bọn nó ra, dĩ nhiên là con lừa đen cùng Tiểu Hỏa.

Xoạt!

Trong nháy mắt khi hắn mở cửa viện ra, chỉ thấy một cái chân màu đen đập tới trước mặt hắn, nhưng một chân này mới vừa vặn đá ra liền gặp một đạo bóng dáng màu lửa đỏ xẹt qua, đụng phải cái chân này.

– Tiểu Hỏa, ngươi ăn cây táo, rào cây sung, không nhận lư nương của ngươi sao? Mở miệng! Mau mở miệng!

Thanh âm của con lừa đen lập tức vang lên. Vừa rồi đúng là nó muốn đánh lén Chu Hằng, lại bị Tiểu Hỏa cắn một cái ở chân, lập tức bị trật.

Chu Hằng cười ha ha, nói:

– Con lừa đê tiện, ngay cả Tiểu Hỏa cũng nhìn thấu ngươi!

– Phi phi phi, Chu tiểu tử, có bản lĩnh đại chiến 300 hiệp cùng bổn tọa!

Con lừa đen rốt cục đạp rớt Tiểu Hỏa, dương dương đắc ý la ầm lên với Chu Hằng.

Nó đã đột phá Tinh Thần Cảnh!

– Đến a!

Chu Hằng ngoắc ngón tay, cũng ngăn trở Tiểu Hỏa tiếp tục cắn con lừa đen.

– Chu tiểu tử, lần này bổn tọa phải hảo hảo mà thu thập ngươi!

Con lừa đen cười quái dị một tiếng, nhào tới.

Chu Hằng đưa tay phải ra, ngón trỏ khẽ cong lại, đợi cho thời điểm con lừa đen tới gần, hắn nhẹ nhàng búng ra, bành, con lừa đê tiện trực tiếp bị bắn bay ra ngoài, nặng nề mà đụng vào tường rào.

May mà, có trận pháp bảo hộ, nếu không va chạm này nhất định sẽ làm cho cả tường rào sụp đổ.

– Lư nương a!

Con lừa đen kêu thảm thiết, vùng vẫy cả buổi mới lắc lư bò dậy. Nó đứng thẳng lên, chỉ vào Chu Hằng, nói:

– Chu tiểu tử, ngươi cũng đột phá Tinh Thần Cảnh?

ads

– Con lừa đê tiện, ngươi liền nhận mệnh đi!

Chu Hằng cười to.

Con lừa đen lập tức ủ rũ cúi đầu nằm úp sấp một bên. Như thế nào cũng không để ý tới Chu Hằng, đả thương tự ái a, tuy rằng con lừa đê tiện này chưa từng có khí tiết, nhưng lần trở lại này

kỳ vọng quá lớn, thất vọng tự nhiên cũng càng lớn.

– Đi thôi, chúng ta phải thay đổi chỗ ở!

Chẳng những phải thay đổi chỗ ở, cũng phải đổi màu sắc quần áo. Ở bên trong Đại Nguyên Học Phủ, Minh Tiên là trang phục xanh, Tinh Thần Vương là trang phục đen, sau khi Chu Hằng dẫn tới chô ơ mơi, đồng dạng cũng lãnh được một thân quần áo mới.

Sau khi thay quần áo đại biểu cho thân phận mới, Chu Hằng bước vào Sa Nộ Trường, Tiểu Hỏa dính chặt lấy hắn, một đường cắn một góc trường bào của hắn không chịu buông ra, liền cùng nhau đến nơi này.

Lực Lượng Chi Tường vẫn đứng sừng sững giống như mọi khi, bốn phía vẫn có không ít người, đại bộ phận đều là Minh Tiên, cái quần thể này chiếm cứ chín thành nhân số của học phủ.

Bởi vậy nhìn thấy Chu Hằng mặc trang phục đen đi tới, không ít người đều là lộ ra vẻ kính sợ.

Tinh Thần Cảnh quá khó đột phá. Cho dù là Đại Nguyên Học

Phủ có tiêu chuẩn tuyển nhận rất nghiêm, nhưng cuối cùng có thể đột phá Tinh Thần Cảnh nhiều nhất cũng chỉ một phần mười mà thôi.

Thấy mục tiêu của Chu Hằng nhắm thẳng vào Lực Lượng Chi Tường, nguyên bản vài Minh Tiên đang đợi trắc nghiệm lực lượng vội vàng né qua một bên, không dám ngang hàng với Chu Hằng. Vô luận là ở đâu, thực lực đều quyết định địa vị.

Thực ra ở trong học phủ còn không tính là quá mức, nếu đi ra bên ngoài, Minh Tiên gặp được Tinh Thần Vương liền chỉ có quỳ xuống đất.

Bên ngoài cũng không có nhiều quy củ như vậy, không thể tư đấu, không thể giết người, đây cuối cùng vẫn là một cái thế giới thực lực vi tôn.

Trên Lực Lượng Chi Tường, một ít Minh Tiên xếp tên Chu Hằng vào cao hạng nhất. Tin tưởng Độ Dương Tinh nho nhỏ này cũng rất không có khả năng lại xuất hiện một người yêu nghiệt giống như Chu Hằng, kỷ lục này rất có thể vĩnh viễn trường tồn.

Chu Hằng nhìn sang, trị số thấp nhất của kỷ lục xếp thứ hai đồng dạng là hơn hai ngàn, nhưng đơn vị đổi thành tinh, kỷ lục cao nhất thì là từ một người tên gọi Lưu Mẫn Hanh giữ vững, đạt tới 5763 tinh.

Không biết mình có bao nhiêu tinh!

Chu Hằng biết mình nhất định có thể phá kỷ lục, bởi vì trên thực tế hắn đã là Tinh Thần Hoàng, cũng không biết có thể đạt tới trình độ như thế nào. Tuy nhiên, lúc này hắn cũng không tính vận dụng Ngũ Hành Phù Văn, mà hắn lại không nắm giữ bất kỳ công pháp của Minh giới, trên thực tế, lần này hắn khảo nghiệm chính là lực lượng bình thường của hắn.

– Di, đó không phải là Chu Hằng sao?

– Người giữ vững kỷ lục Minh Tiên của Lực Lượng Chi Tường?

– Không sai, chính là hắn, ta tận mắt nhìn thấy!

– Mới mấy tháng mà thôi, hắn cũng đã đột phá Tinh Thần Vương, thật sự là lợi hại!

– Đó là tự nhiên, người ta có thể phá kỷ lục của Minh Tiên, bản thân ít nhất phải có được 90 thần tướng trở lên, ba tháng đột phá căn bản không ngạc nhiên!

– Cắt, nói được dễ dàng như vậy, dường như ngươi cũng giống vậy!

– Bất quá hắn vừa đột phá đã có chín mươi mấy thần tướng, không phải rất nhanh liền có thể trở thành Tinh Thần Hoàng sao?

– Thực ra Tinh Thần Cảnh phân ra ba tiểu cảnh giới, nếu muốn bước vào cảnh giới kế tiếp ít nhất phải có được 3000 viên tinh tú trở lên, hắn mới vừa khởi bước mà thôi!

– Đừng như vậy, ngươi chỉ là ghen tị mà thôi!

– Chớ ồn ào, mau nhìn hắn có thể phá kỷ lục hay không!

– Đương nhiên có thể, hắn hiện tại đã có được hơn chín mươi tinh tú!

– Không nhất định, Tinh Thần Vương cùng Minh Tiên bất đồng! Minh Tiên thấp nhất là 19 thần tướng liền có thể đột phá, Minh Tiên đạt tới 90 thần tướng trở lên có thể đếm được trên đầu ngón tay! Nhưng Tinh Thần Vương bất đồng, 99 ngôi sao chính là con đường, mỗi một người có thể trở thành Tinh Thần Hoàng phải qua, bởi vậy, những người ở bảng trên này người nào cũng đều là Tinh Thần Vương 99 tinh!

– Cho nên, nếu Chu Hằng không trở thành Tinh Thần Vương 99 tinh, ít nhất không có tư cách bước lên!

Mọi người nghị luận ầm ĩ, nhưng thanh âm rất nhỏ, sợ bị Chu Hằng nghe được.

Thực ra Chu Hằng nghe được cũng sẽ không để ở trong lòng, nổi bật khẳng định sẽ bị người ta nghị luận, nếu là hắn quan tâm lời nói của bọn họ vậy sống có mệt hay không a?

Hắn ngưng thần tĩnh khí, bành, chính là đánh ra một quyền

4856!

Bảng trên, hơn nữa còn đạt tới tên thứ sáu!

Đó cũng không phải một kích mạnh nhất của Chu Hằng, chỉ là thử xem mà thôi.

– Thật là lợi hại, quả nhiên bảng trên!

– Đáng tiếc không phá kỷ lục!

Mọi người đều là cả kinh kêu lên, không hổ là Minh Tiên có thể phá Lực Lượng Chi Tường, người này vừa mới đột phá

Tinh Thần Vương liền trực tiếp lên bảng trên, quá cường đại!

Bành!

Đúng lúc này, Lực Lượng Chi Tường lại động một cái, một trị số cao hơn sinh ra.

9999!

Mới vừa nói không phá kỷ lục a, nói thế nào phá liền phá?

Nhưng sau khi Lực Lượng Chi Tường phóng xuất ra một đạo hào quang, kỷ lục trên tường cũng không có xuất hiện biến hóa chút nào. Bởi vì, gia hỏa phá kỷ lục lại là một con chó!

Tiểu Hỏa!

Gia hỏa này học theo, thấy Chu Hằng đánh một quyền vào trên tường, làm chó săn trung thành, nó tự nhiên cũng xem Lực Lượng Chi Tường là địch nhân, hung hăng đánh vào vách tường. Đáng tiếc, bức tường này chính là có thể chịu đựng oanh kích của Tinh Thần Đế, cũng không phải một đầu yêu thú Tinh Thần Vương có khả năng oanh phá.

Tiểu Hỏa bị va chạm làm cho đầu óc có chút choáng váng, gật gù giống như uống say, trách móc Lực Lượng Chi Tường, nhưng nó ăn đau khổ rồi, biết vách tường này còn kiên cố hơn so với nó, tự nhiên sẽ không va chạm tiếp, chân nhếch lên, tiểu một bãi vào vách tường.

Mọi người thấy vậy lập tức nhăn mặt, thú cưng nhà ai a, mãnh liệt như vậy!

9999 tinh lực, trực tiếp đột phá chân trời a! Không được Lực Lượng Chi Tường thừa nhận, là bởi vì Tiểu Hỏa cũng không có lệnh bài thân phận, nếu không tên của nó sẽ được liệt vào Tinh Thần Vương hạng nhất!

Thần thú! Không hổ là thần thú trạng thái nguyên sinh do thiên địa uẩn dục ra! Cùng những thần thú đời hai, đời ba kia căn bản không thể so sánh nổi!

Chu Hằng âm thầm gật đầu, yêu thú vốn là man lực khủng bố, mà Tiểu Hỏa lại là thần thú đời đầu, huyết mạch thuần khiết thế nào, sau khi bước vào Tinh Thần Cảnh cuối cùng đã hiển lộ ra uy lực, một lần hành động liền phá hết kỷ lục mấy triệu năm không hề động tới của Đại Nguyên Học Phủ.

Kế tiếp, vẫn là nhìn hắn a!

Chu Hằng có một quyền kia vừa rồi để thử nghiệm, đã có hiểu biết đại khái đối với lực lượng của chính mình.

Lực lượng cực hạn của hắn hẳn là trên dưới 10 vạn tinh lực, nếu với sự trợ giúp của công pháp, lực lượng bộc phát ra tự nhiên càng mạnh.

Bành!

Hắn lại đánh ra một quyền, đánh vào Lực Lượng Chi Tường.

Một loạt con số lập tức nhảy ra ngoài: 1 vạn lẻ một!

Kháo!

Trong lòng Chu Hằng kêu một tiếng, hắn vốn là muốn muốn đánh 1 vạn tinh lực, nhưng dù sao hắn vừa mới đột phá, không có biện pháp tiến hành khống chế tinh chuẩn đối với lực lượng, mới có thể dư ra như vậy!

Ông, Lực Lượng Chi Tường nhất thời phản ứng, phát ra một đạo hào quang tới Chu Hằng, cộng minh với lệnh bài thân phận cũng kiểm tra xem người đó tương xứng hay không.

Thấy một màn như vậy, mọi người phụ cận đều u mê.

Thiên a!

Ngắn ngủi một hai phút, Lực Lượng Chi Tường liên tục bị phá kỷ lục hai lần? Quái thai a! Hai quái thai a!

Không ai nói ra lời, đều là lâm vào trang thai tuyệt đối si ngốc.

Bọn họ nhìn lại vẻ mặt lạnh nhạt của Chu Hằng, lại nhìn Tiểu Hỏa đảo đi đảo lại vòng quanh Chu Hằng, hoàn toàn không biết nên làm biểu tình như thế nào mới tốt.

– Chu Hằng đánh vỡ kỷ lục lực lượng cấp độ Tinh Thần Vương của học phủ, đặc biệt thưởng cho điểm cống hiến 2000 điểm!

Một thanh âm đột nhiên vang lên trong học phủ, thanh âm không cao, nhưng lại là đi thẳng vào lòng người.

Điểm cống hiến cho lần này không có nhiều như lần trước a!

Vì cái gì?

Bởi vì cao tầng của học phủ đã biết Chu Hằng là một quái thai, nhìn như chỉ có một viên tinh tú, thực tế có thể xưng là Tinh Thần Hoàng, nếu không có Lực Lượng Chi Tường thừa nhận tu vi cảnh giới của Chu Hằng, bọn họ cũng không muốn thưởng cho Chu Hằng!

2000 liền 2000 đi, cái này cũng không ít, nếu là chỉ dựa vào làm nhiệm vụ để kiếm lấy, cho dù là nhiệm vụ cấp bậc Tinh Thần Vương cũng phải làm trên trăm nhiệm vụ!

Hơn nữa, lần này hắn cũng không chỉ có thể phá kỷ lục lực lượng, còn có tốc độ, còn có phản ứng tính nhanh nhẹn!

Một vòng phá kỷ lục, ít nhất cũng có thể kiếm được vạn điểm cống hiến a?

Đi lên!

Chu Hằng bắt đầu rồi phô bày ánh mắt kinh động, một đường quét ngang tất cả kỷ lục của cấp độ Tinh Thần Vương ở học phủ.

Làm một Tinh Thần Hoàng thật sự, muốn phá kỷ lục của Tinh Thần Vương tự nhiên là dễ như trở bàn tay, để hắn cũng có chút ngượng ngùng, nhưng vì điểm cống hiến, phá, kiên quyết phải phá!

Chẳng những hắn phá, Tiểu Hỏa cũng học theo, đồng dạng một đường oanh phá hết thảy kỷ lục vốn có của Tinh Thần Vương, coi như là đi theo phát hỏa.

Một người một thú, danh chấn Đại Nguyên Học Phủ!

Chương 896: Xích Diễm Kiếm Pháp!

19500 điểm cống hiến!

Đây là "tổng thu nhập" sau khi Chu Hằng một đường phá kỷ lục lấy được, không nghĩ tới không ngờ Đại Nguyên Học Phủ phân nhiều kỷ lục như vậy, tuy rằng mỗi lần hắn chỉ có thể nhận được 2000 điểm, 1500 điểm cống hiến, nhưng cộng hết lại liền có vẻ cực kỳ kinh người.

Cộng thêm hắn vốn có hơn 500 điểm, điểm cống hiến của hắn tổng số đột phá 2 vạn.

Thoạt nhìn rất nhiều, trên thực tế chỉ có thể đổi lấy hai bản công pháp thất tinh thôi!

Đổi!

Khoản tiền này là không giảm bớt được, đặc biệt là thân pháp của hắn, Tấn Vân Lưu Quang Bộ đã hoàn toàn không thể dùng, hắn cũng chỉ có thể dựa vào lực lượng bản thân trực tiếp chạy băng băng, nhiều lắm thì cộng thêm Ngũ Hành Phù Văn sinh ra cộng minh với mặt đất mà thôi, , cũng không thể hoàn toàn chuyển hóa lực lượng của hắn thành tốc độ.

Không có tốc độ cực nhanh, đuổi như thế nào, chạy thế nào?

Chu Hằng lại đi tới Tàng Kinh Các, lúc này cuối cùng hắn không cần chỉ có thể làm người xem.

Công pháp thất tinh chỉ có 34 bộ, trong đó chỉ có 7 bộ là thân pháp, 27 bộ khác phân biệt là quyền pháp, kiếm pháp, chưởng pháp, tiên pháp, … Chu Hằng có được lợi khí vô kiên bất tồi như hắc kiếm, hắn tự nhiên không chút nghĩ ngợi liền quyết định muốn chọn kiếm pháp.

Kiếm pháp tổng cộng có 3 bộ, nhưng không giải khai phong cấm phía trên, cũng chỉ có thể nhìn thấy miêu tả về kiếm pháp, còn có một ít đánh giá của cường giả học phủ, cũng không thể nhìn thấy nội dung chân thật của công pháp.

Chu Hằng cẩn thận lật xem, hiện tại điểm cống hiến của hắn như vậy, phải dùng tiết kiệm một chút.

– Phá Sơn Thất Thức, đi theo còn đường đại khai đại hợp, thích hợp cho võ giả loại hình man lực, còn cần một thanh đao không thể phá vỡ mới có thể hoàn toàn bày ra uy lực của kiếm pháp. Ân, hắc kiếm tuy rằng không thể phá vỡ, nhưng kiếm đi nhẹ nhàng, trực tiếp phá man lực, còn không bằng tu luyện đao pháp, côn pháp!

– Hàn Băng Kiếm Pháp! Quỷ bí nhẹ nhàng, có thể dẫn động thủy linh khí trong thiên địa, hình thành Hàn Băng, đóng băng đối thủ, suy yếu chiến lực của đối thủ. Nhưng yêu cầu Bảo khí có thuộc tính thủy hàn, nếu không liền không thể truyền hàn khí ra. Đây dường như thích hợp để nữ nhân luyện hơn!

– Toái Tâm Kiếm, một kiếm ra, tất thấy máu, hung ác tàn nhẫn, chính là kiếm sát nhân tru tâm! Hắc, bộ này thích hợp với Sát Thần Chung Cổ Phong kia hơn!

– Ba bộ kiếm pháp này không ngờ không có một bộ thích hợp với ta! Quên đi! Vậy chỉ có thể chọn Phá Sơn Thất Thức, hắc kiếm tuyệt đối xứng với bốn chữ không thể phá vỡ!

Chu Hằng thở dài, đây dù sao chỉ là Tàng Kinh Các của Đại Nguyên Học Phủ, mà Đại Nguyên Học Phủ cũng chỉ là một học phủ cấp hai ở dưới Đại Hà Học Phủ, chính là Đại Hà Học Phủ thì như thế nào, ở Độ Dương Tinh chỉ là Tứ Nguyên Tinh, không xuất hiện được cường giả a!

Nơi này có ba bộ kiếm pháp đã không tệ rồi.

– Chu tiểu tử, muốn bổn tọa đề cử cho ngươi một bộ kiếm pháp hay không?

ads

Hỏa Thần Lô đột nhiên nói.

Khuôn mặt Chu Hằng hoài nghi, bếp lò này cùng con lừa đen cũng không đáng tin cậy, lừa gạt người mới là sở trường của bọn họ.

– Nói một chút coi!

Hắn nói, nếu bếp lò này ra chủ ý, tỷ như lẻn xuống lầu bốn đi trộm công pháp bậc cao, vậy trở về sẽ đập bể nó!

– Công pháp lục tinh kia! Có một bộ kiếm pháp vô danh, liền chỉ có nửa trang!

Hỏa Thần Lô nói.

– Nửa trang? Vậy ngươi bảo ta luyện thế nào?

Sắc mặt Chu Hằng không khỏi tối sầm, bếp lò đê tiện này quả nhiên lừa gạt người.

– Thật là đần, bổn tọa nếu nói, dĩ nhiên là được!

Hỏa Thần Lô dùng giọng nói khinh thường.

Kháo, cư nhiên bị bếp lò đê tiện này xem thường!

– Tin tưởng ngươi một lần, tuy nhiên ngươi dám lừa gạt ta, về sau ngươi đừng nghĩ muốn ăn dị hỏa!

Chu Hằng uy hiếp nói, hắn ngược lại tuyển chọn thân pháp.

Hắn tinh tế so sánh, cuối cùng chọn lựa một bộ công pháp tên là Tiêu Diêu Bộ. Nguyên nhân chủ yếu lại là rất đơn giản, bởi vì bộ công pháp kia là do nhân tộc sáng tác ra.

Thiên hạ vạn tộc, cũng có thể xưng là nhân loại, hoặc là sinh linh hình người.

Nhưng chủng tộc bất đồng, kết cấu rất nhỏ trong thân thể cũng bất đồng, thời điểm linh lực vận chuyển cũng sẽ có khác biệt hơi nhỏ. Theo cảnh giới tăng lên, khác biệt này cũng càng lúc càng lớn, không thể bỏ qua!

Bởi vậy, công pháp thích hợp nhất với nhân tộc tự nhiên phải là do nhân tộc sáng chế!

Nếu 7 bộ thân pháp đều là cấp bậc thất tinh, như vậy không cần nghĩ, chọn một bộ công pháp do nhân tộc sáng chế tuyệt không có sai.

Chu Hằng đi tới lối vào lầu 3, người thủ hộ tọa trấn lầu 3 nơi này, là một lão già nhìn qua tóc trắng xoá, bộ dáng bất cứ lúc nào hai chân giậm một cái cũng sẽ quy thiên, nhưng Chu Hằng không dám xem nhẹ người này chút nào.

Có thể được phái tới trấn thủ trọng địa Tàng Kinh Các này, như thế nào cũng không thể là hạng người tầm thường!

– Tiền bối, ta lựa chọn hai bộ công pháp này!

Chu Hằng đưa trang giấy kia cùng Tiêu Diêu Bộ tới.

– Di?

Lão nhân tóc bạc nguyên bản là một bộ ngủ mê mệt, nhưng nhìn thấy trang giấy kia, không khỏi nở nụ cười, nói:

– Tiểu tử, làm sao ngươi sẽ chọn kiếm pháp ngay cả tên cũng không có?

Không đợi Chu Hằng trả lời, hắn lại cười nói:

– Ngươi có phải nghe nhiều chuyện xưa hay không, nghĩ đến càng là công pháp b cũ kỹ bị tàn phá thì càng quý báu? Ha ha, bộ kiếm pháp này nghe nói là một vị tổ tiên lấy được từ trong cổ mộ, kiếm quyết tối nghĩa, tựa hồ súc tích có huyền ảo, nhưng cuối cùng là bị tàn phá, chỉ có thể tham khảo phụ đạo, cũng không thể thực sự luyện thành!

– Tiểu tử, cho ngươi một cơ hội, hiện tại ngươi còn có thể đi đổi!

Chu Hằng không có trả lời ngay, mà lúc này Hỏa Thần Lô ở trong không gian đan điền cũng không nói gì, hắn nghĩ nghĩ, quyết định, nói:

– Không cần, vãn bối đã nghĩ sẽ luyện bộ kiếm pháp này!

– Ai, nếu ngươi cố ý như thế, lão phu cũng không muốn nhiều lời!

Lão nhân tóc bạc lắc lắc đầu, có vẻ có chút không vui đối với việc Chu Hằng tự cho là đúng, hắn lấy ra lệnh bài thân phận của Chu Hằng trước, trừ 15000 điểm cống hiến, sau đó vươn tay giải hết phong chế trên hai bộ công pháp.

– Ngươi chỉ có thời gian sáu ngày tìm hiểu trong mật thất, sáu ngày sau đó, mặc kệ ngươi không hiểu, nhớ kỹ hay không, hai bộ công pháp này đều phải trả lại!

Lão nhân tóc bạc nói.

– Vâng!

Chu Hằng gật đầu, một bộ công pháp có ba ngày thời gian tham khảo.

Mật thất mỗi tầng đều có, chính là một cái không gian độc lập, dùng đến kỹ thuật Tiên Cư, bởi vậy mật thất này thực ra rất lớn, dài rộng chừng trăm trượng, cao cũng tới trăm trượng. Sau khi Chu Hằng mang theo Tiểu Hỏa đi vào, đầu thần thú này lập tức chạy vòng quanh vách tường, lại rất không có phẩm chất mà đi tiểu ra đó, tỏ vẻ mảnh đất này nó đã chiếm.

– Chu tiểu tử, coi như ngươi thức thời, không có cô phụ hảo ý của bổn tọa! Hắc hắc, vừa rồi nếu là ngươi lựa chọn đổi công pháp, bổn tọa liền quyết định vĩnh viễn không để ý ngươi nữa!

Hỏa Thần Lô lại mở miệng.

– Không thể tưởng được ngươi còn có chút tự tôn!

– Phi, bổn tọa luôn luôn rất có khí tiết!

– Tốt lắm, ngươi nên nói bộ kiếm pháp này rốt cuộc có chỗ thần kỳ gì?

– Ngươi bỏ tờ giấy hỏng này vào cơ thể của ta!

Chu Hằng bất minh sở dĩ, nhưng vẫn là theo lời mà làm, Hỏa Thần Lô này tuy rằng rất không đáng tin, nhưng cũng sẽ không cố ý hại hắn.

Ầm!

Trong Hỏa Thần Lô lập tức bốc lên một ngọn lửa, chuyện kỳ dị xuất hiện, tờ giấy hỏng này không ngờ nổi lên, toàn bộ biến thành màu đỏ như lửa, mà từng đạo ký tự ngọn lửa cũng nhảy ra ngoài, tạo thành một trang giấy hoàn chỉnh.

Đương nhiên, chỉ có chữ cũng không có giấy làm vật trung

gian.

– Xích Diễm Kiếm Pháp!

Hỏa Thần Lô oang oang nói:

– Loại giấy này gọi là Hỏa Diễm Chỉ, chỉ có khi bị ngọn lửa đốt cháy mới có thể lộ ra hình thể hoàn chỉnh!

Chu Hằng kinh ngạc, lại còn có loại phương pháp xử lí kế thừa bí thuật này!

Nhưng hắn lập tức tập trung tinh thần vào trang giấy diêm này, bây giờ trọng điểm là ghi nhớ kiếm pháp này.

Từ Tiên giới bắt đầu, công pháp liền không còn là văn tự đơn giản, mà là đồ văn kết hợp, có ý cảnh ở trong đó. Sau khi tới Minh giới lại thay đổi, chỉ có một thức kiếm pháp, cũng không có đồ án, càng không phải là văn tự, mà là tồn tại tương tự như phù văn.

Nhưng cũng không phải phù văn, nếu không cấp bậc sẽ nâng cao rất nhiều lần!

Ầm!

Trong đầu Chu Hằng, có vô số tinh tú, Thiên Hà nổ tung, hàng vạn hàng ngàn vũ trụ cùng diễn hóa, trong hai mắt của hắn cũng đồng dạng có vũ trụ tang thương biến hóa, một ít ký tự mở ra trong đầu của hắn, gây dựng lại, không ngừng diễn biến.

Hắn chợt có sở ngộ, tâm thần đắm chìm, hoàn toàn đi vào thế giới của mình.

– "Không thể nào! Ngộ tính của tiểu tử này thế nào cao như vậy, còn có phải là người hay không a!

Hỏa Thần Lô không khỏi cả kinh kêu lên, trên thực tế nó cũng là một sinh linh độc lập, chỉ là bị làm thành lò luyện đan mà thôi.

– Bổn tọa đã gặp không biết bao nhiêu thiên tài, nhưng vừa so sánh với tiểu tử này quả thực chính là đống cặn bả a! Có quan hệ cùng đại tiểu ma nữ, quả nhiên không đơn giản! Nói không chừng, cơ hội bổn tọa sống lại làm người, thật có thể thực hiện trên thân tiểu tử này!

Không đề cập tới sự kinh ngạc của bếp lò đê tiện này, ở trong đầu Chu Hằng, đột nhiên hiện ra nhân ảnh của hắn, tay cầm hắc kiếm biến ảo, bắt đầu diễn biến một thức kiếm pháp hoàn toàn xa lạ.

Từ tuyệt đối mới lạ đến khi dần dần thuần thục, chậm rãi trở nên ăn khớp, cuối cùng hành văn liền mạch lưu loát!

Chỉ có một thức kiếm pháp, nhưng uy lực cường đại!

Bất kỳ công pháp tính công kích nào của Minh giới đều có thể dùng số tinh để đánh giá, công pháp 10 tinh liền có thể phóng đại lực lượng võ giả gấp mười. Cái gọi là nhất lực phá vạn pháp, khi lực lượng cường đại đến trình độ nào đó, liền có thể trảm phá hết thảy.

Trong đầu Chu Hằng chỉ là trống rỗng phát huy kiếm pháp này, hắn liền có thể kết luận, kiểu kiếm pháp này đủ để phóng đại 40 đến 45 lần lực lượng của hắn!

Hơn nữa cái gọi là Hỏa Diễm Kiếm Pháp, vẫn còn kề cận hai chữ hỏa diễm, cũng không chỉ đơn giản là tăng phúc lực lượng như vậy, còn có thể dẫn động hỏa linh khí giữa thiên địa hình thành lửa cháy trong trời, đốt hết thảy!

Một lần, hai lần, mười lần, ngàn lần, vạn lần, ở trong đầu Chu Hằng, hắn đã vận chuyển Hỏa Diễm Kiếm Pháp này ngàn vạn lần, gần như có thể nói là nhớ kỹ trong lòng, đều nắm chắc từng chi tiết đến trình độ tỉ mỉ.

Hắn đột nhiên mở hai mắt ra, một thức Hỏa Diễm Kiếm Pháp

này hắn đã hoàn toàn nắm giữ!

Tuy nhiên, Hỏa Diễm Kiếm Pháp này không phải chỉ có một thức như vậy, nhưng Đại Nguyên Học Phủ hiển nhiên chỉ lấy được một thức như vậy, hơn nữa bởi vì là trang giấy bibj khiếm khuyết, thủy chung không ai tu tập thành công.

Trong lòng Chu Hằng gật đầu, nếu là không có Hỏa Thần Lô kiến thức rộng rãi, cộng thêm bản thân chính là tổ tông đùa với lửa, vậy hắn cho dù tự chọn trang giấy khiếm khuyết này cũng chỉ có giương mắt nhìn.

Thân hình hắn nhảy lên, đã tế xuất hắc kiếm ra, một kiếm động, oanh, ngọn lửa cuốn lên!

– Gâu! Gâu!

Tiểu Hỏa vô cùng cao hứng, nó sinh ra từ trong ngọn lửa, thích nhất chính là ngọn lửa cực nóng, vội vàng đuổi theo ngọn lửa kia, không ngừng mà há mồm cắn nuốt, nếu để cho người ta thấy được khẳng định sẽ chấn kinh đến rơi tròng mắt ra!

Chương 897: Tây Môn Động!

Chu Hằng dừng diễn luyện Hỏa Diễm Kiếm Pháp, hắn đã nắm giữ tinh hoa của kiểu kiếm pháp này, đủ để phát huy ra tăng phúc 40 lần lực lượng, nhưng cực hạn tăng phúc của kiểu kiếm pháp này hẳn là chừng 45 lần lực lượng.

Sở dĩ không đạt được trình độ như vậy, cũng không phải ngộ tính của Chu Hằng không đủ, mà là chỉ có một thức đạt tới hiệu quả như vậy!

Nhất thiết phải mấy thức liên phát, lấy lực súc tích lực lượng, lúc này mới có thể đạt tới cực hạn tăng lực lượng lên 45 lần!

Tuy nhiên, tăng lực lượng lên 40 lần chính là công pháp 40 tinh, đây tuyệt đối có một không hai toàn bộ Độ Dương Tinh! Cũng may mà Chu Hằng có được hắc kiếm, nếu không với trình độ luyện khí ở tinh cầu này, muốn cho binh khí chịu đựng tăng phúc 40 lần lực lượng, ít nhất phải là cấp bậc Thiên Hà Cảnh!

Với địa vị bây giờ cùng thực lực của Chu Hằng, nếu muốn kiếm được Bảo khí cấp bậc Thiên Hà Cảnh không phải người si nói mộng sao?

– Bếp lò, không cần đốt nữa!

Hỏa Thần Lô lên tiếng trả lời, triệt hồi ngọn lửa, trang Hỏa Diễm Chỉ này lập tức khôi phục bộ dáng lúc đầu, dường như căn bản không có bị thiêu đốt. Từ điểm đó mà xem, bản thân tờ giấy này chính là bảo vật!

Chu Hằng lấy một bộ công pháp khác tới, bắt đầu nghiên cứu Tiêu Diêu Bộ!

Đây chỉ là công pháp thất tinh bình thường, thân pháp thứ này rất khó xác định phẩm bậc tinh chuẩn giống công pháp tính công kích, nhưng cùng một người tu tập công pháp bất đồng, luôn sẽ có phương diện tốc độ khác biệt.

Công pháp thất tinh xa xa không cách nào để cho tốc độ của Chu Hằng tăng lên gấp bảy, nhiều nhất là gấp ba mà thôi, nhưng thân pháp cũng không chỉ là tăng tốc độ lên.

Không bắt được phương vị của đối thủ, như vậy cũng chỉ có thể sử dụng chiêu thuật công kích phạm vi lớn. Nhưng cứ như vậy, lực lượng công kích phân tán, uy lực tự nhiên giảm đi, trừ phi có được lực lượng nghiền ép đối thủ.

Từ lúc mới bắt đầu chân nam đá chân chiêu, rất nhanh thì đã trở nên trơn tru trôi chảy, tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh. Ở trong không gian có hạn này không ngừng biến hóa vị trí,

dường như có vô số Chu Hằng.

– Tiểu Hỏa, chúng ta nên rời đi!

Chu Hằng mỉm cười, kiếm pháp cùng thân pháp hắn đều đã nắm giữ thuần thục, mà lúc này vẻn vẹn chỉ trôi qua một ngày.

Thời gian một ngày, người khác vị tất có thể nhớ kỹ công pháp Tiêu Diêu Bộ kia, bởi vì đây cũng không phải là khẩu quyết, mà là tăng độ cao lên tới tương tự với phù văn.

Nhớ, căn bản không nhớ được, tất nhiên phải có thể ngộ nhất định, càng không đề cập đến thuần thục nắm giữ!

Chỉ luận về ngộ tính mà nói, chính là Hoặc Thiên cũng chính mồm thừa nhận không bằng Chu Hằng, có thể thấy được ở phương diên này hắn yêu nghiệt đến cỡ nào!

– Yêu quái a!

Hỏa Thần Lô thì liên tục cảm thán, đời trước của nó chính là Thái Dương Tinh Kim, chẳng những không thể phá vỡ, nhưng lại có thể kháng trụ cực nóng. Nhưng ở phương diên trí lực nó liền buồn, cũng không có tiến hóa ra linh trí hoàn chỉnh, ở phương diên ngộ tính lại cách nhau xa.

ads

Đây cũng là chỗ nó hâm mộ Chu Hằng nhất.

Tiểu Hỏa nhảy vào trong lòng ngực Chu Hằng, tiểu tử kia vẫn là cực dính lấy Chu Hằng, lúc này hoàn toàn nhìn không ra nó là thần thú thiên địa.

Hắn đi ra khỏi mật thất.

– Di, ngươi nhanh như vậy đã ra đây?

Nhìn thấy Chu Hằng đi ra, lão nhân tóc bạc không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Lúc này mới một ngày một đêm a, như thế nào tiểu tử này đã ra ngoài? Hoàn toàn không hợp đạo lý a!

– Cũng đã đủ!

Chu Hằng trả lại Tiêu Diêu Bộ cùng nửa trang giấy trở về.

– Hiểu?

Lão nhân tóc bạc tự nhiên không thể tin tưởng, điều này sao có thể? Chính là hắn hiện tại đi tu tập một môn công pháp thất tinh xa lạ, không có thời gian hai ngày trở lên ngay cả nhớ kỹ tất cả ký tự cũng làm không được, chớ nói chi đến là hiểu?

Tiểu tử này nhất định là đang ba hoa!

Lão già nguyên bản chỉ là không thích Chu Hằng mà thôi, bây giờ nghe hắn khẩu xuất cuồng ngôn, liền trở nên chán ghét. Tiếp nhận hai bộ công pháp, sau khi hắn cẩn thận kiểm tra một lần, bố trí phong chế một lần nữa, sau đó hư ảo đẩy ra, đặt hai phần công pháp vào vị trí cũ.

– Nếu ngươi muốn trở về trước thời hạn, vậy cũng là quyền tự do của ngươi, rời đi thôi!

Lão già rất không muốn thấy Chu Hằng.

– Vâng!

Chu Hằng mỉm cười, đột nhiên triển khai Tiêu Diêu Bộ, hưu. Thân hình hắn phiêu phiêu, rõ ràng tốc độ bay nhanh, lại là lộ ra một loại ý vị tiêu sái.

Phốc!

Lão nhân tóc bạc lập tức phun ra ngoài, hai mắt trợn trừng, một hơi thiếu chút nữa không có thể xuôi!

Hắn tự nhiên nhận được, đây là Tiêu Diêu Bộ, cũng chính là thân pháp ngày hôm qua Chu Hằng cầm để tu luyện!

Hiểu! Thực sự hiểu!

Không riêng chỉ là nhớ kỹ, mà là đã có thể vận dụng!

Thiên tài? Không, thiên tài đã không thể hình dung, đây là yêu quái a!

…

Bên ngoài Tàng Kinh Các, Chu Hằng không khỏi lộ ra một

chút tươi cười, đây là thủ đoạn phản kích của hắn, bất động thanh sắc, lại là sảng khoái.

Lúc trước hắn phải tiết kiệm điểm cống hiến để đổi công pháp, hiện tại vấn đề này giải quyết rồi, như vậy trong tay hắn còn dư lại 5000 điểm cống hiến tự nhiên phải nghĩ biện pháp tiêu hết, nếu không đồ chơi này có ích lợi gì?

Hắn đi Trân Dược Các đổi một phần tài liệu Phi Tinh Đan, 5000 điểm cống hiến trong nháy mắt hết sạch.

Phi Tinh Đan là linh dược tam tinh, là dược vật tốt nhất để tăng tích lũy linh lực của Tinh Thần Vương lên, bình thường ba viên liền có thể để võ giả hoàn toàn trưởng thành một viên tinh tú vừa mới hình thành. Tuy nhiên, Phi Tinh Đan chỉ có thể gia tăng tích lũy linh lực, nhưng cũng không phải là hình thành tinh tú mới.

Bởi vì hình thành tinh tú liên quan đến ảo diệu khi phân bố tinh tú, giống như thời điểm gặp được số 9 cực hạn, tinh tú sẽ hình thành lực bài xích vô cùng to lớn, trở ngại tinh tú mới hình thành.

Đây cũng không phải là Phi Tinh Đan có thể giải quyết!

Thực ra, toàn bộ Tinh Thần Cảnh dựa theo 9 cấp số để phân chia chính xác, tỷ như cửu tinh, 18 tinh, 27 tinh, 900 tinh, 3000 tinh, mỗi khi gặp được 9 thì chính là một bậc cửa, trăm,

ngàn, vạn bậc cửa lớn.

Đương nhiên từ cổ chí kim còn chưa từng có người đạt tới cực hạn là hơn vạn tinh tú, lực bài xích của 9999 tinh tú hình thành thật sự là quá mức cường đại!

Trở lại chỗ ở, hắn để Hỏa Thần Lô mở lò luyện đan, luyện Phi Tinh Đan.

Đan dược Minh giới dường như khó luyện, Phi Tinh Đan này tốn hơn 20 phút mới luyện chế thành công, tổng cộng ra lò 24 viên, số lượng thật ra rất nhiều.

Con lừa đê tiện đã sớm canh giữ ở bên cạnh, đợi lúc cái nắp lô mở ra trong nháy mắt nó đã cuốn đi tám viên, chạy cực nhanh! Nếu không phải Chu Hằng luôn luôn nhìn chằm chằm nó, con lừa đê tiện này liền tuyệt đối không phải cuốn đi tám viên, mà là lấy luôn cả Hỏa Thần Lô!

Chu Hằng thập phần chờ mong biểu hiện tương lai của Tiểu Hỏa, bởi vậy hắn chia Phi Tinh Đan còn dư lại ra làm hai, chia đều với Tiểu Hỏa.

24 viên Phi Tinh Đan vừa vặn một người viên, công bình.

Hô! Hô! Hô!

Tiểu Hỏa căn bản không có quan niệm gì về đan dược, thấy Chu Hằng cho nó đồ ăn, tự nhiên đầu lưỡi liếm ra, một hơi nuốt tất cả Phi Tinh Đan vào, sau đó còn lè lưỡi nhìn Chu Hằng, làm như vẫn còn không đủ, còn muốn hai hạt nữa.

– Không có!

Chu Hằng vội vàng phất tay.

– Đi tới một bên tiêu hóa dược lực, bằng không cẩn thận no căng mà chết!

Hắn lấy một viên Phi Tinh Đan ra, nuốt vào.

Ầm!

Linh lực trong cơ thể lập tức bắt đầu khởi động, dược lực kích phát, tạo thành vô số đạo tinh quang, rực rỡ.

Viên tinh tú thứ nhất của hắn đã hoàn toàn thành hình, bởi vậy hiện tại chính là hình thành viên tinh tú thứ hai.

Ngay từ đầu tự nhiên dễ dàng, hơn nữa 9 mới là số cực hạn, hình thành viên tinh tú thứ hai không hề khó, khi có linh lực sung túc cung ứng, viên tinh tú thứ hai rất nhanh thì đã tạo thành một điểm nhỏ, so với Đại Tinh bên trên tự nhiên nhỏ đến thái quá, nhưng tinh quang phát ra lại rực rỡ loá mắt, không kém chút nào.

Chu Hằng quan tâm là, viên tinh tú nhỏ thứ hai này đến tột cùng là cũng như viên thứ nhất, hay là loại bình thường.

Tám viên Phi Tinh Đan đủ để chứng minh rồi!

Dược lực của viên Phi Tinh Đan thứ nhất rất nhanh đã hao hết, Chu Hằng không chút do dự mà nuốt viên Phi Tinh Đan thứ hai vào, sau đó là viên thứ ba, nhưng tinh tú mới vẫn không có nhìn thấy dấu hiệu ăn no viên mãn.

Chẳng lẽ viên tinh tú thứ hai cũng khổng lồ như vậy sao?

Như vậy uy lực lớn là lơn, nhưng muốn hình thành vạn tinh tú cũng quá khó khăn a!

Viên Phi Tinh Đan thứ bốn, thứ 5!

Viên tinh tú thứ hai thành!

Thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời, Chu Hằng lại có điểm buồn bã.

Viên tinh tú thứ nhất thuộc loại tình huống đặc biệt, tinh tú nhỏ của hắn hẳn là chừng gấp hai Tinh Thần Vương bình thường, nói cách khác nói cách khác đồng dạng số tinh tú, lực lượng của hắn gấp mấy lần của người khác!

Đương nhiên, đây cũng không phải tính toán với viên Đại Tinh thứ nhất của hắn, đây chính là một với trăm!

Cần tích lũy linh lực gấp mấy lần Tinh Thần Vương bình thường, , điều này làm cho Chu Hằng nhẹ nhàng thở ra, nhưng lại có chút ít thất vọng, nếu từng tinh tú của hắn đều kinh khủng giống như viên thứ nhất, có phải khi hắn đạt tới Tinh Thần Đế hay không có thể chiến một trận cùng Thiên Hà Vương không?

Đương nhiên đây cũng chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi, cần trả giá gấp trăm lần ở trên thời gian cũng không có lời, bởi vì khi hắn đạt tới "Siêu cấp" Tinh Thần Đế, thay đổi trang thai hiện tại nói không chừng đã nhảy vọt tới Tuệ Tinh Cảnh.

Dùng thời gian quá lâu để đổi lấy vô địch ở cảnh giới thấp, giá cả quá thấp!

Sau khi hắn luyện hóa ba viên Phi Tinh Đan còn dư lại, trong đan điền rốt cục không còn là một viên Đại Tinh trơ trọi, mà là ba tinh tú.

Tốc độ của hắn nhanh nhất, lúc này con lừa đen cùng Tiểu Hỏa còn đang luyện hóa dược lực, Chu Hằng đi đến trong sân, lấy ngón tay thay kiếm, tùy ý vận chuyển lên Xích Diễm Kiếm Pháp, từng đạo ngọn lửa phát lên, bị hắn khống chế tự nhiên.

Bành! Bành! Bành!

Đúng lúc này, viện môn đột nhiên vang lên, tiếng gõ thật sự cũng rất sốt ruột, dường như muốn thúc giục.

Chu Hằng không khỏi nhướng mày, hắn đi tới mở cửa, chi một tiếng, đại môn mở ra, cửa cũng một thanh niên dáng người bậc trung, nhưng rắn chắc vô cùng, ngạc nhiên chính là hai cái lỗ tai của hắn không ngờ mọc đầy lông nhung!

Đây nhất định không phải Nhân tộc, nhưng cụ thể là chủng tộc gì cũng không biết, trừ phi đối phương chịu kích hoạt huyết mạch, biến thân thành thú thể!

– Ngươi chính là Chu Hằng?

Đối phương liếc mắt quét Chu Hằng một cái.

– Ta rất không thích ngươi, quỳ xuống cho ta!

Không sao nói rõ được, nhìn không thích thì bảo người ta quỳ xuống, đây là Logic gì?

Chu Hằng để ý cũng đều không để ý, trực tiếp liền muốn đóng cửa.

Bành!

Thanh niên kia đặt một chưởng lên cửa, ngăn trở Chu Hằng đóng cửa, hắn nhếch miệng cười, nói:

– Đã quên tự giới thiệu, ta tên là Tây Môn Động, vừa mới vào Tinh Vương Viện!

Quản ngươi là động gì, liên quan gì ta!

– Lấy chân chó của ngươi ra, đừng ngăn cản đường đi!

Chu Hằng không nhịn được nói.

Chương 898: Tây Môn Động khiêu chiến

– Quỳ xuống cho ta, làm tiểu đệ của ta, ta tạm tha cho ngươi! Tây Môn Động tràn đầy tự tin nói.

– Đầu óc ngươi bị lừa đá sao? Chu Hằng trừng lớn mắt, hắn rất muốn đánh người.

– Chu Hằng, ngươi khiến ta rất không thích! Tây Môn Động lại tự nhiên nói: – Vốn việc ta tiến vào Tinh Vương Viện sẽ làm náo động cả học phủ, nhưng mà ngươi phá nhiều kỷ lục như vậy, đoạt hết toàn bộ hòa quang của ta.

Tên này như khùng!

– Ngươi có bệnh sao, mau cút đi, nếu không ta không ngại dần cho ngươi một trận đấy! Chu Hằng lạnh lùng nói.

Trong học phủ nghiêm cấm tư đấu, nhưng nếu bị người tiến tới cửa của mình, như vậy học phủ cho phép chủ nhân phản kích. Đối phương tuy rằng còn chưa vào cửa, nhưng Chu Hằng nắm chắc sẽ dụ được tên này tiến vào.

– Lực lượng của ngươi quả thật rất mạnh, tốc độ cũng rất nhanh, nhưng cũng không phải là chiến lực đâu. Tây Môn Động nhìn chằm chằm Chu Hằng: – Ta mới là đệ nhất cường giả Tinh Vương Viện, ngươi căn bản không có tư cách sánh với ta.

Con bà nó tên này thật sự có bệnh rồi, chạy tới cửa nhà người khác luôn mồm nói mình mạnh hơn, đầu óc có vấn đề nghiêm trọng.

Chu Hằng thở dài, nói: – Ngươi có bệnh, mau về nhà uống thuốc đi!

– Ha ha ha! Lá gan của ngươi rất lớn đấy, cũng dám nói chuyện với ta như thế! Tây Môn Động nhếch miệng cười, hai chiếc răng nanh như răng thú, vừa nhọn vừa dài, so với răng người thì dài nhọn hơn nhiều.

Chu Hằng hai tay ôm ngực, cười nói: – Vậy ngươi muốn giở trò gì?

Tây Môn Động cũng kỳ quái, Chu Hằng nói vậy cũng không khiến hắn giận, hắn chỉ cười khinh thường, nói: – Chẳng lẽ ngươi chưa nghe qua cái tên quái vật Tây Môn Động sao?

– Chưa nghiêm túc nghĩ một chút, sau đó lắc đầu. – Ngươi làm sao có thể chưa từng nghe qua tên ta! Tây Môn Động lúc này

lại giận tím mặt, ánh mắt dường như phún lửa: – Trước đó ta chính là đệ nhất cao thủ Minh Tiên Viện!

– Phải không, vậy chúc mừng ngươi! Chu Hằng có chút hiểu ra, tên này ham danh, nếu không cũng không vì Chu Hằng quá nổi bật mà chạy tới cửa.

ads

– Khi ta ở Minh Tiên đã có 91 đạo thần tướng, sau khi đột phá trực tiếp tăng vọt đến 92 viên tinh tú. Cũng chỉ còn cách Tinh Thần Hoàng một bước mà thôi.

Tây Môn Động dùng ngón cái chỉ chỉ ngực mình, vô cùng kiêu ngạo nói: – Cho nên, ta bây giờ cũng hoàn toàn xứng danh đệ nhất cao thủ Tinh Vương Viện, ngươi nhất thiết phải thần phục ta!

Tên này nói logic chán, chẳng lẽ bắt hắn luyện võ nhiều nên ngu luôn sao. Nếu không sao lại nói ra những lời không có tiêu chuẩn như vậy?

Đang lúc hai người ở cửa nói chuyện, một cánh cửa lớn gần đó mở ra, người ở đây đều là Tinh Thần Vương, tuổi hoặc già

hoặc trẻ, mỗi một người đều tản ra khí tức cường đại.

Bọn họ tự nhiên nghe được Chu Hằng và Tây Môn Động có tranh chấp, cho nên mới ra khỏi cửa xem là chuyện gì.

Chu Hằng không muốn bị người chế giễu. Liền nói: – Diễn xiếc nhanh rồi cút đi, ta cũng không có nhiều thời gian để lãng phí như vậy.

– Ba ngày sau, tại Sa Nộ Trường chiến một trận, có dám không? Tây Môn Động rất phong tao làm đủ biểu hiện về phía người xung quanh, càng nhiều người hắn càng muốn biểu diễn, hận không thể khiến cho người toàn thiên hạ xem hắn diễn.

– Đã nói không có thời gian, ngươi có ngu hay không vậy? Chu Hằng tức giận nói.

Chỉ là Tây Môn Động lại không ngốc. Hắn biết nếu chiến đấu tại chỗ ở của Chu Hằng, mặc kệ thắng bại ra sao, hắn nhất định không chịu nổi. Hơn nữa quan trọng là, người ở đây quá ít, đánh bại Chu Hằng hắn cũng không hưởng thụ được khoái cảm vạn chúng tung hô a!

– Hắc hắc, đừng nói ta khi dễ ngươi, chỉ cần ngươi có thể ngăn được ta 100 chiêu, ta sẽ tặng khối Tiên Lệ Tinh Kim cho ngươi! Tây Môn Động thấy Chu Hằng không chịu đáp ứng, lúc này lấy ra một khối kim loại, chỉ bằng cỡ nắm tay toàn

thân xanh biếc, như hình giọt nước mắt.

– Cái gì, Tiên Lệ Tinh Kim!

– Đây chính là tài liệu cấp bậc Tinh Thần Đế, dùng nó luyện binh khí sẽ gia tăng độ sắc bén và chắc chắn.

– Tiểu tử này sao lại nhận được tài liệu quý như vậy?

– Hắc. Ngươi không biết sao? Ca ca của tiểu tử này chính là đệ nhất cao thủ trong đám học sinh Đại Nguyên Học Phủ chúng ta, Tinh Thần Đế Tây Môn Sơn! Nghe nói hắn đã sớm có thể đi Đại Hà Học Phủ, bất quá học phủ chúng ta bỏ ra cái giá lớn giữ được hắn lại, để hắn tiếp tục đại biểu cho học phủ chúng ta tham gia so tài học phủ.

– Cái gì, Tây Môn Sơn chính là ca ca người này!

– Khó trách tên này lớn lối như thế!

Mọi người không khỏi nghị luận ầm ĩ, mặt không giấu được vẻ hâm mộ, một là vì Tiên Lệ Tinh Kim này, hai là có một ca ca tốt như Tây Môn Động, khối Tiên Lệ Tinh Kim này tất nhiên là Tây Môn Sơn tặng cho. Chu Hằng nhìn về phía khối kim loại kỳ dị giống như nước mắt kia, không khỏi tươi cười, nói:
– Được, vậy quyết định ba ngày sau chiến một trận đi!

– Ha ha ha! Vậy ngươi cứ chờ quỳ gối trước mặt ta, làm tiểu đệ của ta đi! Tây Môn Động cười to ba tiếng, nghênh ngang rời đi.

Nếu đối phương chịu bỏ công đến tặng hắn lễ vật, Chu Hằng sao lại không biết xấu hổ đẩy ra chứ? Tuy nhiên tên này biết rất rõ ràng hắn phá tất cả kỷ lục Tinh Thần Vương, vậy mà còn dám can đảm tới khiêu chiến hắn, còn xuất ra một khối Tiên Lệ Tinh Kim làm phần thưởng, tất nhiên hắn cũng có nắm chắc.

Nhưng có gì có thể bù lại chênh lệch giữa Tinh Thần Vương với Tinh Thần Hoàng chứ?

Không không không, đối phương chỉ biết mình đánh vỡ tất cả kỷ lục Tinh Thần Vương, nhưng mình cũng chưa bộc phát ra toàn lực, cho nên đối phương chỉ coi hắn như là Tinh Thần Vương cực kỳ cường thế.

Nhưng có thể phá vỡ kỷ lục nằm bụi nhiều năm như vậy, ai cũng phải biết Chu Hằng rất mạnh rất mạnh, Tây Môn Động dựa vào cái gì cho rằng hắn tất thắng?

Cấm khí?

Không có nhiều khả năng, bởi vì cho dù sử dụng cấm khí giành thắng lợi, cũng chẳng có mặt mũi gì đáng nói, ai lại thừa nhận một người sử dụng cấm khí là cường giả? Cũng không có nhiều yêu cầu sử dụng cấm khí, trên lý thuyết một phàm nhân cũng có thể cầm cấm khí đả bại Thiên Hà Cảnh, thậm chí cường giả Tuệ Tinh Cảnh!

Nhưng đây là cấm khí thắng, không phải người sử dụng mạnh tới mức đó.

Ngoài cấm khí ra thì còn cái gì chứ?

Chẳng lẽ Tây Môn Động cũng có được chiến lực vô cùng cường đại? Lúc trước đối phương nói một câu nhiều loại lực lượng mạnh cũng không có nghĩa là chiến lực cũng mạnh, có phải đối phương nắm giữ công pháp gì, có thể để hắn bộc phát ra chiến lực cường đại hay không?

Nếu là như vậy, vậy Tây Môn Động khẳng định phải thất vọng rồi, bởi vì cho dù chỉ so công pháp, hắn cũng nắm giữ một môn kiếm thuật ít nhất 40 tinh! Huống chi, khí thế của Chu Hằng đã có thể áp đảo hết thảy võ giả cùng cảnh giới, cho dù là Vương trong võ giả cũng bị ảnh hưởng.

Cái gọi là biết người biết ta, mới có thể trăm trận trăm thắng, đại khái Tây Môn Động căn cứ vào trị số phá kỷ lục của Chu Hằng để đánh giá chiến lực của hắn, nhưng đối phương sao có thể nghĩ đến kết quả Chu Hằng vẫn còn áp chế lực lượng bản thân!

Từ góc độ Tây Môn Động mà xem, chuyện vinh quang phá kỷ lục như vậy, khẳng định toàn lực ứng phó a, ai lại giữ lại lực lượng chứ?

Nghĩ như vậy, Tây Môn Động khiêu chiến cũng có chút lý tính, nhưng cũng nói chiến lực đối phương quả thật rất mạnh.

Nói đi thì nói lại, chỉ Tiểu Hỏa cũng có thể đánh ngã người kia, người ta là thần thú trời sinh, cường độ thân thể cũng có thể khiến cho chín thành chín Tinh Thần Vương tự động bại lui, trời sinh liền làm bạn với thế bất bại, lại phun ra lửa, có mấy Tinh Thần Vương chịu được đây?

– Đại thúc… Chu Hằng còn chưa lui vào viện, đã nghe một thanh âm yếu ớt vang lên, không cần nhìn cũng biết người đến là Khương Tử Sương.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên một thân ảnh nho nhỏ từ trên cao rơi xuống, Chu Hằng đang làm chuẩn bị đón lấy nàng, đã thấy tiểu nha đầu này vặn mạnh người đáp trước mặt hắn, bế Tiểu Hỏa lên.

Trời ạ, đón hụt rồi!

– Đại thúc, ngươi không biết nuôi cho nha, ngươi xem ngươi nuôi Hỏa Hỏa gầy như vậy, hay là giao cho Điềm Điềm nuôi

giúp ngươi đi!

Tiểu nha đầu này lại bắt đầu lừa dối, khuôn mặt nhỏ nhắn ngẩng lên đáp lại cho Chu Hằng một nụ cười tươi rói và cái nhìn hồn nhiên.

– Tiểu nha đầu, ngươi sao lại chạy ra ngoài, sao không học tập trận văn cho tốt? Nếu như Tiểu Hỏa đổi thành con lừa đen, như vậy chỉ cần hứa được chỗ tốt hơn thì khẳng định sẽ làm phản, nhưng Chu Hằng không lo lắng Tiểu Hỏa sẽ bị dễ dàng thu mua như con lừa đen đâu!

– Hư, nhỏ giọng một chút, mẫu thân đang theo đuổi người khác, cho nên Điềm Điềm tranh thủ trốn ra. Tiểu nha đầu ôm lấy Tiểu Hỏa đang bất đắc dĩ, mặt mày lập tức hớn hở, cũng không thèm nhìn Chu Hằng nói.

– Theo đuổi?

Sắc mặt Chu Hằng không khỏi cổ quái, mẫu thân Dương Ngọc Hoa của tiểu nha đầu chính là mỹ nữ cực kỳ xuất sắc, mặc dù bây giờ còn dẫn theo một cái của nợ, nhưng thân phận của nàng là gì chứ, bản thân chính là một Trận Văn sư hiếm thấy, phụ thân lại Viện trưởng Thiên Trận Viện, Phó viện trưởng Đại Nguyên Học Phủ, căn bản không cần phải theo đuổi người khác.

– Đúng nha đúng nha, đại thúc ngươi hiện đang hối hận chứ

gì, Điềm Điềm đã nói ngươi phải nắm bắt thật nhanh rồi! Khương Tử Sương làm ra vẻ ta đây nói.

– Theo đuổi ai? Chu Hằng đột nhiên trở nên bát quái.

– Một người tên là Tây Diện Sơn gì đấy, tuy nhiên, Điềm Điềm không thích hắn, đại thúc nhìn vẫn thuận mắt hơn! Tiểu nha đầu vỗ tay Chu Hằng nịnh bợ.

Chu Hằng không khỏi cười to, nhưng nghĩ lại, hắn liền nói: – Là Tây Môn Sơn sao?

– Hả, đại thúc ngươi cũng biết? Khương Tử Sương ngẩng đầu lên, vẻ mặt ồ thì ra là thế: – Thì ra đại thúc ngươi luôn thầm mến mẫu thân, còn vụng trộm tìm hiểu từng tình địch.

– Thực ra mẫu thân cũng không thích hắn! Tiểu nha đầu lại nói: – Tuy nhiên ngoại công lại rất vừa ý cái tên đại ngốc kia, nói hắn… Gì mà huyết mạch cao quý hiếm có, ngày sau tất thành trúng gió!

Tất thành trúng gió?

– Tất thành nhân trung long phượng sao? Chu Hằng thở dài.

– Cũng có thể nói như vậy!

– Kém rất nhiều!

– Ôi đại thúc, ngươi sao lại tính toán với a đầu vậy.

Chu Hằng cười ha ha, lại là Tây Môn, đệ đệ chạy tới khiêu chiến hắn, ca ca lại đang đeo đuổi Dương Ngọc Hoa… Nhưng liên quan tới hắn cái rắm gì, chọc tới hắn thì khác, còn quản những chuyện khác làm gì?

Tình nợ, hắn bây giờ không muốn chọc vào nhất, mỹ nữ đứng xa nhìn là được, hắn cũng không muốn phát sinh quan hệ. Tuy nhiên, Dương Ngọc Hoa tặng Tử Ngọc Chủy cho hắn, cứu hắn một lần, đó là một nhân tình, nếu như đối phương cần gì, hắn tất nhiên toàn lực tương trợ.

0 Đại thúc, chúng ta đi dạo phố đi! – – – –

Chương 899: Ám chiêu

Tiểu nha đầu một tay ôm lấy Tiểu Hỏa, tay kia lại kéo Chu Hằng, bộ dạng khả ái dọc đường không biết làm bảo nhiêu người yêu thích.

Chỉ có Chu Hằng lẩm bẩm trong lòng, nha đầu kia chính là tiểu ác ma khoác cái vỏ ngoài đáng yêu, trong cái đầu nhỏ bé kia không biết ẩn dấu bao nhiêu chuyện tinh quái. Giống hệt Mộc Đồng Đồng, vốn tưởng chạy ra ngoài có thể yên tĩnh một chút, không nghĩ tới thiên hạ to lớn cũng có tiểu nha đầu như vậy.

– Đại thúc, ngươi thật lợi hại, mấy ngày không gặp đã tiến vào Tinh Vương Viện! Nha đầu kia làm ra vẻ ta đây nói, dường như là trưởng bối của Chu Hằng vậy.

– Tất nhiên rồi.

Chu Hằng cười nói, ở trước mặt Khương Tử Sương, hắn cũng không ngại đùa giỡncùng đối phương một chút, phối hợp một chút.

– Vậy đại thúc phải tiếp tục cố gắng, nửa tháng sau phải cướp

lấy ngôi vị đệ nhất Tinh Vương Viện, như vậy mới có thể cùng mẫu thân tham gia học phủ đại tái được! Tiểu nha đầu quấn quít bắt Chu Hằng mua kẹo đường, ăn phụng mồm phụng má nói còn không rõ.

– Học phủ đại tái gì? Chu Hằng có chút kinh ngạc nói, hắn vốn là người ngoài hoàn toàn, hơn nữa sau khi tiến vào học phủ, hắn không phải bế quan thì là ở bên ngoài, tin tức tuyệt đối bế tắc.

– Cứ cách mỗi 100 năm, tất cả học phủ đều sẽ đi tới Đại Hà Học Phủ, tiến hành trận đấu, ân… Sau khi Khương Tử Sương cắn ngón tay suy nghĩ thông suốt mới nói: – Trận đấu phân ra ba trình tự Tinh Thần Vương, Tinh Thần Hoàng và Tinh Thần Đế, 3 chiến hai thắng, cuối cùng đạt được danh hiệu đệ nhất học phủ sẽ được thưởng rất nhiều đồ ăn ngon.

Tiểu nha đầu hai mắt tỏa ánh sáng, bản chất Tên ăn tạp đã hoàn toàn lộ rõ.

Ăn? Học phủ thưởng há là đồ ăn, tất nhiên là do mẫu thân hoặc ngoại công tiểu nha đầu cố ý dùng hai từ bảo vật để nàng có thể hiểu, hoặc là bị nàng hiểu sai.

Chu Hằng cũng hiểu, tranh tài như vậy là để khẳng định địa vị mỗi học phủ, vì thế giới này người mạnh là vua. Cường giả siêu cấp lại không sợ vây công, có uy thế vạn người không địch nổi!

Bởi vậy, tính ra, thực lực dù có mạnh mấy đi nữa cũng không sánh bằng bồi dưỡng ra được một thiên tài!

– Nha đầu, mỗi một phân viện được đi mấy người.

– Một người thôi, Tinh Vương Viện một người, Tinh Hoàng Viện một người, Tinh Đế Viện một người… Hả? Sao lại nhiều hơn một người rồi.

ads

Tiểu nha đầu đan tay đếm, nhưng nàng có thói quen, ngón trỏ cùvàng ngón giữa chụm lại với nhau, bởi vậy đếm thành 4, khiến cho tiểu nha đầu mặt đầy khó hiểu.

Chu Hằng trong lòng vừa động, mỗi viện một người? Vậy trách không được Tây Môn Động lại phải khiêu chiến hắn!

Học phủ xuất chinh. Trừ vinh quang ra, chỉ sợ còn đánh cuộc, mỗi một trận thắng lợi đều cực kỳ trọng yếu! Bởi vậy, bên học phủ khẳng định sẽ phái nhân vật mạnh nhất của phân viện ấy xuất chiến.

Chu Hằng liên tiếp phá kỷ lục Tinh Thần Vương, đại biểu Tinh Vương Viện xuất chinh dĩ nhiên là thuận lý thành chương!

Nhưng nếu đánh bại Chu Hằng thì sao?

Đơn giản a, đả bại hắn ở trước mặt mọi người. Vậy học phủ có còn không biết xấu hổ chọn hắn đại biểu cho Tinh Thần Vương không? Không thể phục chúng a!

Chu Hằng gật đầu, sau khi biết điểm ấy, liền hiểu rõ vì sao Tây Môn Động khiêu khích.

– Mẹ ngươi cũng phải đi? Chu Hằng nhìn về phía tiểu nha đầu vẫn còn không đếm ra, trời đất bao la cũng không bằng ăn nhiều.

Tiểu nha đầu ăn xong kẹo đường, lại từ trong pháp khí không gian lấy ra bánh ngọt ăn, vừa rồi bị Chu Hằng lau miệng cho nhoe nhoét, nàng gật gật đầu. nói: – Mẫu thân là Trận Văn sư nha, được mời tới đó quan sát khắc trận.

Chu Hằng mỉm cười, nói không chừng bên Đại Hà Học Phủ cũng có người coi trọng quả phụ này, nếu muốn theo đuổi, hắn tự nhiên sẽ không để ý, nhưng nếu ai muốn giở trò với Dương Ngọc Hoa, vậy hắn nhất định sẽ đại náo một trận.

Một lớn một nhỏ đi dạo phố nửa ngày, tiểu nha đầu còn chưa thỏa mãn, nhưng vẫn bị Chu Hằng xác về học phủ, lúc này Dương Ngọc Hoa đi khắp nơi tìm nàng. Nhìn mặt nàng lạnh như băng sương là biết cái mông của tiểu nha đầu bị đánh một trận là không tránh khỏi.

Sau khi gật đầu với Dương Ngọc Hoa, Chu Hằng về viện lạc của mình, con lừa đen cũng xuất quan, đã quên nỗi đau lần trước. Lại đang đắc ý với Chu Hằng, khoe mẽ nó có 27 viên tinh tú.

Từ số tinh tú mà nói, bất kỳ một Tinh Thần Vương nào đều có tư cách miệt thị Chu Hằng, con lừa đen cũng vì biết hắn vừa mới hình thành 3 viên tinh tú, cho nên mới vênh váo trước mặt hắn.

– Chu tiểu tử, ngươi sao mới chỉ có ba viên tinh tú, bổn tọa cũng đã có 27 viên rồi, gấp ngươi 9 lần đấy! Chờ khi ngươi trở thành Tinh Thần Đế, có được 1000 viên tinh tú, chẳng phải bổn tọa có được 9000 viên tinh tú, thế gian vô địch hay sao? Con lừa đen bày ra đủ loại tư thế phong tao giễu cợt.

Con lừa đê tiện không biết xấu hổ này!

Chu Hằng quyết đoán không đáp lại, mà nghiên cứu Tiểu Hỏa, đầu thần thú trước mắt này có thực lực gì?

Sinh linh do thiên địa uẩn dưỡng ra không giống nhân loại, cũng không giống yêu thú, đây là một quần thể đặc thù, vừa sinh ra là có được sức mạnh chí cường thế gian, tỷ như 4 thần thú thiên địa, tỷ như Tiểu Hỏa, từ đầu đã là cực hạn hạ tầng Minh Tiên ư ở Minh giới rồi.

Nhưng thần thú mạnh là ở huyết mạch, có được thân thể cường đại, chỉ cần không ngã xuống, tự nhiên có thể đạt tới độ cao tương ứng.

Tiểu Hỏa cũng không phải đi con đường tu võ, trong cơ thể nó cũng không hình thành tinh tú, hơn nữa bản thân nó có được thể chất kinh khủng, rất khó phán đoán ra cảnh giới cụ thể. Nhưng từ lực lượng nó biểu hiện ra thì chiến lực tuyệt đối vượt qua Tinh Thần Vương 99 tinh bình thường!

Nếu không nó cũng không thể dễ dàng phá vỡ kỷ lục Lực Lượng Chi Tường của Tinh Thần Vương!

Thần thú chính là thần thú!

Chu Hằng xoa xoa đầu Tiểu Hỏa, thần thú không cần lo lĩnh ngộ cảnh giới, cực hạn trưởng thành hoàn toàn do huyết mạch hạn chế, hắn là theo kịp bước chân hắn. Nhưng con lừa đen lại khiến cho hắn kinh hãi, đến bây giờ còn giữ được tốc độ tiến bộ không kém hắn.

Thiên Địa Quả ở Minh giới này rốt cuộc là tồn tại tầng thứ gì, chiếu theo tốc độ trưởng thành của con lừa đen mà xem thì Thiên Địa Quả này thậm chí còn mạnh hơn Thiên Huyền Linh Tinh rất nhiều a!

Có cơ hội, cũng phải làm mấy quả… Mấy quả cũng không đủ a, thân nhân bằng hữu của hắn nhiều như vậy, ít nhất cũng phải hái được mấy trăm quả Thiên Địa Quả mới đúng, Chu Hằng không biết đủ thầm nghĩ.

Suốt đêm không nói chuyện, ngày hôm sau Chu Hằng vừa mới rời giường đã được học phủ thông báo, giữa trưa muốn hắn đến Hồi Long Cốc ở Thương Vân Sơn tập hợp, học sinh ưu tú Tinh Vương Viện sẽ đi săn bắn, người xếp trong top 10 sẽ được thưởng điểm cống hiến.

Có thưởng điểm cống hiến!

Chu Hằng hơi tu chỉnh một chút bắt đầu rời khỏi học việc, hơn nữa đây là hoạt động của học phủ, cho dù không có điểm cống hiến hắn cũng phải đi, không phải sao?

Thương Vân Sơn cách học phủ cũng không xa, nhưng dãy núi này rất lớn, liên miên mấy vạn dặm, nghe nói khu vực trung tâm còn có yêu thú Thiên Hà Cảnh, ngay cả cao tầng học phủ cũng không dám tùy ý tới.

Cũng may Hồi Long Cốc chỉ là khu vực ở bên ngoài Thương

Vân Sơn, Chu Hằng cũng không mang theo con lừa đen và Tiểu Hỏa, quần áo nhẹ ra trận, hơn một tiếng sau khi hắn đã tới Hồi Long Cốc.

Nhưng hắn lập tức nhíu mày lại.

Nơi này… Trống không, một bóng người cũng không có!

Hắn là người đầu tiên?

Lại trùng hợp như vậy?

Chu Hằng lòng cảnh giác, rất có khả năng đây là một cái bẫy.

Nếu là như thế, đối phương ở học phủ hẳn là rất có thế lực, nếu không cũng không thể mời được người học phủ truyền tin tức giả cho hắn.

– Đến rồi? Một thanh âm bình thản vang lên, chỉ thấy một người trẻ tuổi dáng người thon dài chậm rãi từ sau một tảng đá lớn đi ra, diện mạo có ba phần tương tự Tây Môn Động, nhưng khí tức lưu động bên ngoài lại cường đại hơn vô số lần.

Tây Môn Sơn, chính là thiên tài Tinh Đế Viện kia, có danh

xưng là đệ nhất cường giả Đại Nguyên Học Phủ, đương nhiên, cái danh hiệu đệ nhất này tất nhiên là loại bỏ những Tọa sư kia.

Chẳng lẽ, đây mới là chỗ Tây Môn Động dựa vào, để Tây Môn Sơn xử lý mình trước, không chiến mà thắng?

Chu Hằng cười lạnh trong lòng, hắn tuy rằng nhìn như Tinh Thần Vương, nhưng mà thực lực chân thật lại là Tinh Thần Hoàng, đối mặt với một Tinh Thần Đế cho dù hắn không thể thủ thắng nhưng cũng nắm chắc thoát thân.

Tuy nhiên, nếu cứ vậy trốn đi, hai ngày sau Tây Môn Động còn dám chiến một trận với mình sao?

Chu Hằng làm ra một quyết định táo bạo.

– Tây Môn Sơn sư huynh sao? Chu Hằng lạnh nhạt cười nói, dường như căn bản không ý thức được Tây Môn Sơn là lai giả bất thiện.

– Đúng vậy!

Đối phương cũng không che che giấu giấu, thống khoái gật đầu thừa nhận: – Chu sư đệ định lực thật tốt, phát hiện bị lừa đến tới đây không ngờ lại không có chút kinh hoàng.

– Kinh hoàng có hữu dụng không? Chu Hằng hỏi lại.

– Ha ha, vô dụng, một chút cũng không có! Tây Môn Sơn cười to, hắn ngồi xếp bằng ở trên một tảng đá nhô ra: – Chu sư đệ cũng không cần khẩn trương, hôm nay ta không phải tới giết ngươi!

Những lời này Chu Hằng chỉ tin một nửa, đối với kẻ lừa hắn tới đây, có gì mà đáng tin chứ? Nhưng với địa vị hiện tại của Chu Hằng ở trong học phủ, Tây Môn Sơn quả thật cũng không dám làm quá mức, bởi vì luôn để lại dấu vết vạch ra thủ phạm giết hắn.

Hắn là đệ nhất nhân trong học sinh học phủ, được học phủ trọng điểm bồi dưỡng, ở trong đám học sinh có thể lấy thúng úp voi, nhưng Chu Hằng cũng không đơn giản a, một hơi phá tất cả kỷ lục Tinh Thần Vương!

Từ tốc độ trưởng thành mà tính, Chu Hằng càng đáng coi trọng hơn.

– Vậy Tây Môn sư huynh mời ta tới đây có gì chỉ giáo? Chu Hằng hỏi.

Nghe Chu Hằng dùng từ mời mà không phải từ lừa, Tây Môn

Sơn không khỏi lộ ra nụ cười thâm trầm, nói: – Ta muốn Chu sư đệ đáp ứng một sự chuyện, ngày mai khi tỷ thí với xá đệ, không cẩn thận để thua xá đệ ta!

Lòi ra rồi sao, quả thế!

Chu Hằng nhếch miệng cười, nói: – Nếu như hiện tại ta đáp ứng, Tây Môn sư huynh sẽ tin tưởng ta sao?

Tây Môn Sơn lại thở dài, nói: – Tuy ta rất muốn tin tưởng Chu sư đệ, nhưng ta và Chu sư đệ cũng chỉ mới gặp hôm nay, tự nhiên chưa thể tín nhiệm. Cho nên, để cam đoan Chu sư đệ nhất định sẽ thua xá đệ, ta muốn động tay động chân lên người Chu sư đệ! Yên tâm, yên tâm, chỉ là một chút nội thương, ngày mốt Chu sư đệ chỉ có thể phát huy được một thành chiến lực, dưỡng thương chừng 1 năm hẳn sẽ khỏi hẳn.

– Tây Môn sư huynh, đại biểu học phủ xuất chiến thực sự hiếm như vậy sao? Chu Hằng lắc lắc đầu, tên này vì đệ đệ ngay cả mặt mũi cũng không cần.

– Đương nhiên hiếm! Tây Môn Sơn nhếch miệng cười: – Lúc trước ta còn là Tinh Thần Vương đã từng đại biểu Đại Nguyên Học Phủ tham gia học phủ đại tái, tuy rằng vòng thứ nhất Đại Nguyên Học Phủ bị đào thải, nhưng ta còn được Đại Hà Học Phủ mời tiến vào học trong tòa học phủ đỉnh cấp này.

– Nhưng ta lựa chọn cự tuyệt, Chu sư đệ biết tại sao không? –

– – – – oOo- – – – –

Chương 900: Tương kế tựu kế

Tây Môn Sơn mặc dù hỏi Chu Hằng, nhưng hiển nhiên không chờ mong Chu Hằng trả lời, lập tức nói tiếp: – Bởi vì, Đại Nguyên Học Phủ vì muốn giữ lại ta, cho nên cho ta tài nguyên tu luyện đếm cũng không hết.

– Nếu như ta đi Đại Hà Học Phủ, tuy rằng chưa chắc kém hơn người, nhưng trình độ như ta không có 100 thì cũng có 80, ta được coi trọng, nhưng tuyệt đối không lớn như ở Đại Nguyên Học Phủ!

– Ta còn nhớ rất rõ đối thủ của ta lần học phủ đại tái lúc trước, hắn lại lựa chọn ngược với ta, gia nhập Đại Hà Học Phủ, kết quả, bây giờ hắn vẫn chỉ là Tinh Thần Hoàng, mà ta… Đã là Tinh Thần Đế 4000 tinh rồi!

– Chu sư đệ, hiện tại ngươi rõ rồi chứ?

Cho dù đối thủ lúc trước của Tây Môn Sơn bây giờ là Tinh Thần Hoàng cực hạn 999 tinh, vậy cũng kém Tây Môn Sơn 3000 viên tinh tú! Nên biết rằng bình thường hình thành một viên tinh tú cần khoảng trăm năm, vậy 3000 viên tinh tú là tụt hơn hắn bao nhiêu năm tu luyện?

Đây là chênh lệch tài nguyên tu luyện khác nhau hình thành.

Nhưng mà trên đời luôn có những người nhìn không thấu, luôn tin nước chảy về chỗ thấp, nhân thường leo lên chỗ cao. Nhưng bọn họ lại quên một câu khác: "Thà làm đầu gà, không làm đuôi trâu!"

– Cho nên, Chu sư đệ ngàn vạn lần đừng trách ta! Tuy rằng chúng ta là sư huynh đệ, nhưng mà Tây Môn Động lại là em ruột ta, ta tự nhiên nghiêng về hắn, ngươi nói có đúng không? Tây Môn Sơn mỉm cười tự nhiên, không có một tia hỏa khí.

Chu Hằng siết chặt nắm đấm nói: – Ta sao cảm giác đều là chó má, rõ ràng là các ngươi muốn chiếm lợi ích của ta! Học phủ đại tái mỗi trăm năm là có một lần, lần này là vì Tây Môn Động, như vậy tiếp theo thì sao? Có phải ngươi còn một lần nữa hay không?

– Sao mà nhiều phiền toái vậy!

– Ta nghĩ, lần này sau khi Tây Môn Động thu được tư cách tham gia tranh tài lần này, ngươi sẽ nghĩ biện pháp để ta chết ngoài ý muốn sao?

Sau khi Tây Môn Sơn thoáng sửng sốt. Không khỏi tươi cười nói: – Chu sư đệ thật thông minh, đáng tiếc, người thông minh từ trước đến nay đều sống không lâu! Hắn đúng là đang đánh

chủ ý này, chính là khiến Chu Hằng chết trong trận quyết đấu hai ngày sau.

Đến lúc đó học phủ cho dù nhìn ra điều mờ ám. Nhưng ván đã đóng thuyền, chẳng lẽ muốn tự hủy thương thiên đại thụ? Chỉ có thể nuốt vào quả đắng này, bởi vì huynh đệ Tây Môn thế đã thành, học phủ trách phạt cũng chỉ khiến cho người ta công phẫn.

– Ha ha, nói vô nghĩa đủ chưa? Phóng ngựa lại đây chiến một trận đi!

ads

Chu Hằng hít một hơi thật sâu. Thôi phát linh lực toàn thân đến mức tận cùng, rõ ràng bày ra quyền thế, nhưng lại cho người ta có cảm giác kiếm ra khỏi vỏ.

Đúng vậy, hắn hiện tại đang vận chuyển kiếm ý Xích Diễm Kiếm Pháp, nhưng hắn đã khắc chế, chỉ là để công pháp gia tăng tới mức thập tinh mà thôi.

Trận chiến này hắn quyết định phải thua!

Bởi vì chỉ như vậy, hai ngày sau hắn nghênh chiến với Tây Môn Động, mới không cẩn thận lỡ tay xử lý luôn đối phương!

Hắn không thích thiếu nợ người khác quá lâu, hôm nay Tây Môn Sơn cắn hắn một ngụm, như vậy hai ngày sau hắn sẽ đánh lại một bạt tai, nhưng lại phải tát đau đối phương, làm cho đối phương đau vì đệ mình.

Đợi cho khi hắn tiến vào Tinh Thần Hoàng. Bằng vào viên tinh tú lớn hơn võ giả Tinh Thần Cảnh bình thường của hắn, một viên tinh tú kỳ quái, lại có Xích Diễm Kiếm Pháp tăng phúc 40 lần lực lượng, chém ngược Tinh Thần Đế tuyệt đối không thành vấn đề!

Trước thu lợi tức, sau lại thu tiền vốn!

Hắn hiện tại muốn chạy trốn, có ít nhất nắm chắc tám thành thành công, nhưng cũng vì vậy mà Tây Môn Động tuyệt đối không dám quyết đấu với hắn hai ngày sau. Nhưng hôm nay chịu thiệt, lại phải lâu sau mời đòi lại được, như vậy lại không hợp với tính cách của Chu Hằng.

– Đến chiến! Chu Hằng hào hùng, hắn đang muốn lãnh giáo chiến lực của Tinh Thần Đế một chút.

Tây Môn Sơn cũng không cho rằng nói mấy câu là có thể

khiến cho Chu Hằng cam tâm bị quản chế, chỉ là Tinh Thần Vương có yêu nghiệt hơn nữa thì đã sao? So với Tinh Thần Đế thì kém bao nhiêu?

9 là con số cực hạn, hiện tại hắn có 4000 viên tinh tú. Không biết vượt qua bao nhiêu số 9 cực hạn! Nếu không phải Thiên Hà Cảnh rất khó tấn công thì khẳng định hắn đã tiến vào cảnh giới cao hơn rồi.

Tuy nhiên cơ sở càng vững chắc, con đường trưởng thành càng rộng lớn, tuy rằng hắn còn chưa thể tấn công Thiên Hà Cảnh, nhưng tu vi vẫn luôn gia tăng. Số lượng tinh tú vẫn thông thả gia tăng.

– Vậy để cho ngươi nhận thức chênh lệch giữa Tinh Thần Vương với Tinh Thần Đế một chút! Tây Môn Sơn cười lạnh một tiếng, một chưởng vươn ra, nhẹ nhàng vừa chuyển, oanh, vòm trời lập tức sụp đổ, vô số khối vẫn thạch từ trên bầu trời hạ xuống oanh tập Chu Hằng.

Thật mạnh!

Chu Hằng mặt nghiêm lại, lực lượng Tinh Thần Đế thật sự mạnh đến khủng bố, tuy rằng không đạt tới nghịch thiên một viên tinh tú tăng gấp đôi lực lượng, nhưng không ngừng đột phá số 9 cực hạn, lực lượng này ít nhất mạnh hơn hắn vạn lần rồi.

Xích Diễm Kiếm Pháp nhiều nhất cũng chỉ có thể tăng phúc 45 lần lực lượng, căn bản không có khả năng bù lại chênh lệch như vậy!

Chu Hằng thân hình nhanh chóng xoay chuyển, hắn triển khai Tiêu Diêu Bộ, tốc độ lập tức tăng vọt, hơn nữa liên tục đổi phương vị, lách qua khe hở mưa đá.

– Hả! Tây Môn Sơn không khỏi lộ ra vẻ khiếp sợ, hắn tự nhiên nhận ra hiện tại Chu Hằng đang sử dụng Tiêu Diêu Bộ, trên thực tế hắn cũng biết, chỉ là sau khi đột phá Tinh Thần Đế, hắn lại có thân pháp mới, đã bỏ Tiêu Diêu Bộ sang một bên rồi.

Hắn rõ rõ, lúc trước hắn mất hai tháng mới tìm hiểu rõ từng chữ phù huyền diệu kia, lại mất nửa năm nhập môn, ba năm sau mới đạt tới tiểu thành! Nhưng dù như thế, vẫn được học phủ cho rằng là thiên tài mấy vạn năm mới có!

Nhưng Chu Hằng trở thành Tinh Thần Vương mới được bao lâu, hắn không ngờ có thể tùy tâm sở dục vận chuyển Tiêu Diêu Bộ, tư chất như vậy quả thực đáng sợ!

Trong nháy mắt, thậm chí Tây Môn Sơn dâng lên kích động lập tức chém chết Chu Hằng!

Hắn lập tức kiềm chế xuống, hiện tại xử lý Chu Hằng hắn cũng ăn không tiêu, trước hết chỉ có thể đánh cho thanh thế của Chu Hằng hạ xuống, để Tây Môn Động thay thế, như vậy

một thiên tài mới sinh ra, ai thèm để ý tới sống chết của hắn chứ?

Hắn sẽ không đánh Chu Hằng bị thương quá nặng, chỉ khiến chiến lực đối phương giảm xuống thấp hơn Tây Môn Động, ngày sau chiến đấu, Tây Môn Động sử dụng huyết mạch lực, là có thể trước mặt bao người xử lý Chu Hằng.

Công bình như thế, bên học phủ cũng không thể làm gì được, hơn nữa nước đổ khó hốt, bọn họ cũng chỉ đem hy vọng Tinh Vương Viện đặt ở lên người Tây Môn Động, toàn lực tài bồi hắn!

Bởi vậy, Tây Môn Sơn trước muốn xem rốt cuộc chiến lực của Chu Hằng như thế nào, mới có thể quyết định mức độ hạ thủ nặng nhẹ, miễn cho khi Chu Hằng và Tây Môn Động chiến đấu quá nghiêng về một bên, như vậy quá khó coi.

– Tránh được sao? Tây Môn Sơn cười lạnh, lại ra một chưởng, bao phủ tất cả không gian xung quanh.

Hắn là Tinh Thần Đế, thực lực cường hơn Chu Hằng rất nhiều, không cần thiết phải dùng chiêu thức, chỉ cần phát ra công kích phạm vi lớn là được, cho dù lực lượng phân tán rất nhiều thì cũng có thể nghiền ép được Chu Hằng.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Hai đấm Chu Hằng đối không điên cuồng đấm ra, đối phương triển khai công kích phạm vi lớn, thân pháp của hắn đã mất đi tác dụng, chỉ còn cách duy nhất là phải đánh ra một cái lỗ hổng.

Đương nhiên, hắn cũng không vận dụng Ngũ Hành Phù Văn, cũng không nghĩ vận dụng hắc kiếm, Tử Diễm Thiên Long, bởi vì cho dù vận dụng những thứ này cũng không có khả năng đả bại được đối thủ, chỉ cần hắn toàn thân trở ra là được. Một khi đã như vậy, hắn dứt khoát nhịn xuống, hai ngày sau đòi lại cả vốn lẫn lời.

Hắn hai đấm loạn vũ, lực lượng tăng phúc mười lần, cộng thêm linh lực cấp bậc Tinh Thần Hoàng của hắn, mạnh mẽ oanh phá phong tỏa của Tây Môn Sơn, trong lúc phun ra một ngụm máu tươi, hắn bay vọt lên coa.

Tuy rằng hắn đã quyết định phải thua, nhưng không thể bại một cách ngu ngốc, dù sao cũng phải làm ra vẻ cố gắng chạy trốn chứ.

Đi! Tên này!

Trong lòng Tây Môn Sơn không khỏi dâng lên hàn ý, tuy rằng lực lượng của hắn phân tán, nhưng mà đó chính là một kích của Tinh Thần Đế 4000 tinh a! Trên lý thuyết có thể giết chết hết thảy Tinh Thần Vương, nhưng mà không ngờ chỉ khiến cho Chu Hằng ói ra búng máu tươi! Không hổ là người liên

tục phá tất cả kỷ lục Tinh Thần Vương của học phủ, quả thật không thể coi thường! Không thể coi hắn như Tinh Thần Vương được, mà là Tinh Thần Hoàng!

Tây Môn Sơn cũng triển khai thân pháp, triển khai công kích bén nhọn đánh tơi sChu Hằng.

Hắn là Tinh Thần Đế, tốc độ vốn phải trên Chu Hằng, lúc này lại triển khai thân pháp, cho nên hoàn toàn bỏ xa Chu Hằng, thình thịch thình thịch thình thịch, hắn song chưởng liên tục nện ra, như điện quang thạch hỏa, khiến Chu Hằng căn bản không kịp trốn tránh, chỉ có thể cứng rắn nếm trọn công kích.

Phốc! Phốc! Phốc!

Chu Hằng mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi, đối phương dùng sức rất xảo, lực lượng trực tiếp xuyên vào không gian đan điền của hắn, phá hư tinh tú của hắn, cũng không tạo thành phá hoại với thân thể hắn.

Mà cũng chỉ có đả kích như vậy, như vậy từ bên ngoài mới nhìn không ra, lại có thể làm suy yếu chiến lực của hắn.

Vì Tây Môn Động, tên này đúng là nhọc lòng!

Chu Hằng liên tục trúng công kích.

Hắn cũng nhọc lòng, bằng không hắn bộc phát ra toàn lực, thực ra cũng không khó thoát thân, nhưng vì muốn mê hoặc đối phương, hắn nhịn xuống kích động phản kích, lực lượng từng bước rớt xuống, càng ngày càng yếu.

– Ha ha ha! Dừng ở đây! Tây Môn Sơn một chưởng nện xuống đan điền Chu Hằng, thình thịch, hắn mạnh mẽ phát lực, Chu Hằng lập tức bị lực lượng cuồng bạo đánh bay ra ngoài, thình thịch thình thịch thình thịch, hắn liên tục đụng gãy trăm cây cự thụ chọc trời mới dừng lại.

Phun ra một ngụm máu tươi, Chu Hằng run lên, hôn mê bất tỉnh.

– Không sai biệt lắm! Tây Môn Sơn nói, trong ánh mắt hiện lên vẻ do dự, hắn thật sự muốn giết chết Chu Hằng. Nhưng… đợi hai ngày nữa đi, dù sao tiểu tử này nhất định sẽ chết trong tay đệ đệ mình, hắn làm vậy có vẻ dư thừa rồi.

Hắn xoay người, vù vù bay lên trời, quay lại học phủ, hắn còn có việc phải làm, phải càng khiến cho không khí quyết chiến giữa Chu Hằng và Tây Môn Động náo nhiệt hơn, làm cho đối phương biết rõ sẽ bị bại trước mặt mọi người mà không thể không chiến.

Võ giả có ai mà chưa từng thua? Nhưng nếu ngay cả dũng khí cùng giai chiến một trận cũng không có, người như vậy về sau

còn mặt mũi gặp người sao?

Mà chỉ cần Chu Hằng xuất chiến, chính là tử kỳ của hắn!

Tây Môn Sơn lộ ra nụ cười lạnh, sát ý mười phần, thân hình như lưu quang vọt đi, trong nháy mắt đã biến mất. …

Qua gần nửa ngày sau, Chu Hằng mới tỉnh lại.

Vừa rồi, hắn thật sự hôn mê bất tỉnh, nếu không cũng không thể lừa được Tây Môn Sơn! Làm như vậy mạo hiểm rất nhiều, chỉ cần Tây Môn Sơn thay đổi chủ ý, Chu Hằng nhất định vạn kiếp bất phục!

Nhưng hắn thành công!

– Đau chết bổn tọa rồi! Trong không gian đan điền, Hỏa Thần Lô oa oa kêu réo, vừa rồi toàn bộ lực lượng đánh vào đan điền Chu Hằng là đánh lên người hắn. – – – – – o

Chương 901: Chậm!

Chu Hằng cũng không biết Thái Dương Tinh Kim là tài liệu tầng thứ gì, nhưng lại được dùng làm tài liệu chế ra lò luyện đan thần kỳ như Hỏa Thần Lô này, khẳng định là thứ quý báu, vô cùng hiếm lạ!

Lúc trước ngay cả một góc phù văn Hoặc Thiên tặng cho hắn cũng không thể đánh vỡ cái bếp lò này, Tây Môn Sơn oanh kích thì đã tính là gì.

Nếu như Tây Môn Sơn công kích tại vị trí khác của Chu Hằng, vậy nói không chừng Chu Hằng sẽ không dám mạo hiểm, nhưng không gian đan điền thì cứ tùy tiện đánh, cứ thỏa sức đánh, bởi vì nơi này trừ có Hỏa Thần Lô ra, còn có một thanh hắc kiếm!

Đan điền người khác là chỗ yếu hại, nhừng với Chu Hằng, đây chính là nơi phòng ngự đáng sợ nhất, đừng nói Tinh Thần Đế, cho dù là Tuệ Tinh Đế cũng không sợ!

Tây Môn Sơn vì vô cùng tự tin với mình, hắn khẳng định mình đã đạt được mục đích, đánh nát hết tinh tú của Chu Hằng, lực lượng vận chuyển ra trăm cũng không tới một, không mất mấy trăm năm đừng mơ chữa khỏi!

Chu Hằng khoanh chân ngồi xuống, vận chuyển phù văn trị liệu trong Ngũ Hành Phù Văn điều trị thương thế, đan điền không không bị thương, nhưng mà thân thể lại bị thương.

Phù văn trị liệu cường đại cỡ nào, rất nhanh Chu Hằng đã lần nữa mở mắt, miệng lộ ra nụ cười lạnh.

Lần đánh cuộc này, hắn thắng! Mà tiền đặt cược lại thu vào hai ngày sau, hy vọng đến lúc đó Tây Môn Sơn không nên quá kích động, nếu thời điểm bị cường giả học phủ trấn giết, về sau hắn sẽ mất cơ hội tự tay báo thù.

Ở thế giới này, bình thường thì sẽ bị khi dễ, mà ưu tú lại bị ghen ghét, đúng là sống cũng khó.

Chu Hằng thở dài trong lòng, nhưng quyết tâm lại vô cùng kiên định, hắn nhất định trở thành người mạnh nhất đương thời, chân chính thống trị vận mạng của mình.

– Chu tiểu tử, bổn tọa lãnh thay người nhiều công kích như vậy, ngươi bồi thường gì cho bổn tọa đây? Hỏa Thần Lô không cam lòng nói.

– Một phần dị hỏa!

– Phi. Ngươi vốn nên tìm kiếm dị hỏa cho bản tọa thì có!

– Không cần thì quên đi!

– Cần, cần chứ, ai nói không cần! Chu tiểu tử, ngươi nhanh một chút, bổn tọa đã rất lâu lắm rồi chưa nếm qua mùi vị dị hỏa.

ads

– Ngươi thúc giục cũng không làm được gì, nó cũng không phải sâu kẹo mứt. Ngươi muốn có thể có được.

Cùng Hỏa Thần Lô nói chuyện tào lao, Chu Hằng triển khai thân pháp, quay lại Đại Nguyên Học Phủ. Hắn cũng không vận hết toàn lực, vạn nhất bị Tây Môn Sơn nhìn thấy, hoặc bị hắn nghe được, kế hoạch của Chu Hằng sẽ không thể thực hiện được.

Có đủ thời gian, hắn đi chậm rãi. Coi như là du sơn ngoạn thủy, sau khi lãnh hội văn minh Minh giới, hắn rốt cục về tới Đại Nguyên Học Phủ.

Tin tức hắn và Tây Môn Động hai ngày sau chiến một trận đã truyền ra huyên náo, khiến vô số người chú ý.

Hai người này đều là người nổi tiếng tại Đại Nguyên Học Phủ đấy.

Chu Hằng cũng không cần nói, từ đầu dùng lực lượng Minh Tiên phá kỷ lục, về sau đột phá, lại liên tục phá tất cả kỷ lục Tinh Thần Vương, có thể nói là bỗng nhiên nổi tiếng, khiến người người khiếp sợ.

Mà Tây Môn Động cũng không đơn giản, trước đó là thiên tài siêu cấp duy nhất ở Minh Tiên Viện có được 90 đạo thần tướng trở lên, còn có được viễn cổ huyết mạch, được xưng là quái vật. Cộng thêm ca ca Tây Môn Sơn của hắn là đệ nhất cao thủ của học phủ. Rất có tên tuổi, cho dù người Tinh Hoàng Viện cũng không dám khinh thị hắn.

Hiện tại hai người này yếu quyết đấu, tự nhiên rất nhiều người chú ý, bọn họ muốn biết người nào lợi hại hơn.

Từ biểu hiện gần đây thì tự nhiên là Chu Hằng cường đại hơn. Dù sao hắn liên tục phá nhiều kỷ lục như vậy. Nhưng kỷ lục là chết, người là sống, chiến lực cũng không phải hoàn toàn do lực lượng, tốc độ để quyết định, còn phải xem kinh nghiệm, xem ứng biến.

Tây Môn Động cũng không đơn giản a, hắn vốn đã có hơn 90 đạo thần tướng. Đây chính là đột phá Tinh Thần Vương bậc cao, lực lượng cũng không thua Chu Hằng bao nhiêu, hơn nữa hắn còn có thần viên viễn cổ huyết mạch, một khi kích thích ra, khẳng định chiến lực còn tăng mạnh.

Ai thua ai thắng rất khó đoán trước.

Nhưng cũng có thể khẳng định, người nào thắng trận chiến này, khẳng định người đó liền đại biểu Tinh Vương Viện tham gia học phủ đại tái, nếu không ai sẽ phục chứ?

Chu Hằng điệu thấp đi, dọc đường nghe mọi người nghị luận, âm thầm gật đầu, thực ra một nước cờ hay của Tây Môn Sơn, nhưng sai lầm duy nhất của đối phương chính là đoán sai thực lực của hắn!

Một nước đi sai, thua cả bàn!

Hai ngày sau, Tây Môn Sơn sẽ biết bước đi nhầm này, để hắn thưởng thức tư vị đau xót thế nào.

– Chỉ là một tiểu tử Tinh Thần Vương mà thôi, cứ để bổn tọa xử lý thay ngươi. Chu Hằng vừa cửa, đã nghe thấy con lừa đen vênh váo kêu lên.

– Gâu! Gâu! Gâu! Tiểu Hỏa cũng nhe răng kêu lên, bộ dáng hung ác, linh trí của nó mở ra rất chậm, đến bây giờ còn không nói được, nhưng cũng không ảnh hưởng đến nó biết người nào đối tốt với Chu Hằng, người nào đối không tốt với Chu Hằng.

Nếu không, nó sao lại chịu để Khương Tử Sương khi dễ chứ?

Chu Hằng cười ha ha, con lừa đen thuộc loại khoác lác, nhưng chiến lực của Tiểu Hỏa cũng tuyệt đối có thể nghiền ép chín thành chín Tinh Thần Vương, dù sao thần thú thiên địa nguyên sinh chỉ có mấy con, nếu như không có thực lực nghiền ép tồn tại cùng cảnh giới, vậy có gì mà xưng là thần thú thiên địa đây?

– Con lừa, tốc độ tu luyện của ngươi quá chậm!

– Phi, sau khi tiến vào Minh giới, dường như bổn tọa phát dục lần thứ hai, tốc độ tinh tiến tu vi càng lúc càng nhanh, Chu tiểu tử ngươi chớ đắc ý, bổn tọa nhất định sẽ vượt qua ngươi! Con lừa đen kêu gào nói.

– Ha ha, ta đây sẽ chờ nhìn!

Hai ngày này, Chu Hằng ru rú trong nhà, giả dạng tu dưỡng, thời gian trôi qua rất nhanh, đã tới ngày quyết đấu rồi, Chu Hằng còn cố ý hóa trang một chút, khiến mặt mình trắng bệch, lộ ra khí tức ốm yếu.

– Hả, có vài phần chân truyền của bổn tọa! Con lừa đen vỗ vai Chu Hằng, ngợi khen nói.

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, mang theo con lừa đen và Tiểu Hỏa xuất môn, rất nhanh đã đi tới Sa Nộ Trường, chỉ thấy nơi này người tới đông nghịt, chẳng những không còn chỗ ngồi, mà bên trên cũng đầy người, bọn họ đều không muốn bỏ qua lần long tranh hổ đấu này.

Tuy nhiên, người đến xem cuộc chiến phần lớn đều là Minh Tiên và Tinh Thần Vương, Tinh Thần Hoàng cùng Tinh Thần Đế người ta cũng không có hứng thú đi xem loại chiến đấu cấp bậc này. Đương nhiên Tây Môn Sơn khẳng định sẽ đến đây, cũng là để tạo thanh thế cho đệ đệ mình.

Cuộc quyết đấu này đã được cao tầng học phủ ngầm đồng ý, đại khái bọn họ cũng muốn thông qua trận chiến này để Tinh Vương Viện chọn người tham gia học phủ đại tái, sau trận chiến này, ai là đệ nhất cường giả tự nhiên sẽ lộ ra, công bình công chính.

Chu Hằng là nhân vật chính lần đại chiến này… Hắn vừa xuất hiện tự nhiên được sắp xếp tiến vào thông đạo riêng biệt. Sau khi đi qua, hắn mới phát hiện trung ương Võ Đấu Trường lớn này không ngờ chồi lên một cái võ đài cực lớn.

Trên lôi đài có bố trí trận pháp, đủ để chịu được công kích cấp

bậc Tinh Thần Đế, có thể nói là vạn vô nhất thất, tuyệt không cần lo lắng du ba chiến đấu của hai người sẽ phá hư Sa Nộ Trường, còn khán đài cũng có một tầng phòng ngự.

Tây Môn Động đã đến. Lúc này đang đứng ở trên lôi đài, không ngừng bày ra đủ loại tư thế với người xung quanh, có vẻ vô cùng phong tao.

– Chu Hằng, ngươi sao tới trễ vậy? Có phải sợ hay không? Khi Tây Môn Động nhìn thấy Chu Hằng chậm rãi bước lên lôi đài, lập tức trào phúng nói. Hắn tự nhiên biết Tây Môn Sơn đã làm gì, cũng hiểu bây giờ Chu Hằng có nỗi khổ nói không nên lời!

Không chiến sao? Sẽ bị người khinh bỉ tới chết, về sau đừng nghĩ ngẩng đầu lên, còn chiến, kết quả tất bại, trong lòng đầy uất ức?

Chu Hằng tươi cười, nói:

– Chưa có người nào nói qua miệng ngươi rất thúi sao?

– Sách sách sách. Mặt ngươi dường như có chút nhợt nhạt đấy, có phải hai ngày này luôn luôn lo lắng, tối không ngủ đủ giấc hay không? Tây Môn Động cũng không giận, mà rất hứng thú gãi chỗ ngứa của Chu Hằng.

– Chỉ bằng loại người như ngươi, ta một tay cũng đánh được ba người, cần phải sợ sao? Chu Hằng cũng không cấp bách, hắn cũng không phải con khỉ đến mua vui. Người xem có gấp hơn nữa thì cũng mắc mớ gì tới hắn.

– Ta một tay cũng có thể đánh năm người như ngươi, không, mười người! Tây Môn Động đầu tiên vươn ra một bàn tay, nhưng ngẫm lại thấy căn bản không đủ để biểu hiện ra sự cường đại của hắn, vội vàng sửa lại gấp đôi.

Người xung quanh không khỏi cười ha ha, Tây Môn Động này được xưng là "Quái vật", cũng không phải chỉ chiến lực của hắn mạnh như quái vật, mà đầu óc của hắn cũng có chút cổ quái.

– Đại thúc, cố lên cố lên, nhất định phải thắng đấy! Khương Tử Sương đột nhiên kêu lên. Chu Hằng theo thanh âm nhìn sang, chỉ thấy tiểu nha đầu đang vẫy tay với hắn, mà Dương Ngọc Hoa lại cười đứng nghiêm một bên, dáng người phong tình mãn dục, vô cùng mê người.

Thấy Chu Hằng nhìn qua, mỹ phụ này cười chào.

– Chu Hằng, ngươi thật to gan, ngay cả chị dâu ta cũng dám thông đồng! Tây Môn Động vừa vặn thấy một màn Dương Ngọc Hoa liếc mắt đưa tình với Chu Hằng, lập tức giận tím mặt.

– Huynh đệ các ngươi thật da mặt thật dày! Chu Hằng lắc đầu.

– Ta muốn giết ngươi! Tây Môn Động hiển nhiên vô cùng tôn kính huynh trưởng hắn, nhìn thấy "Tẩu tẩu" cấu kết với Chu Hằng, lập tức giận dữ không kiểm soát được, sát ý xông lên tận trời. Hắn hét lớn một tiếng, vọt tới Chu Hằng.

– Chậm đã… Chu Hằng đột nhiên hét lớn một tiếng.

Tây Môn Động sửng sốt, lập tức khựng lại, quyết đấu, chỉ có khi song phương đều đồng ý mới có thể bắt đầu, đây là quy củ. Hắn nói: – Ngươi còn có di ngôn gì?

– Giầy không thoải mái, phải sửa lại một chút! Chu Hằng thuận miệng nói, sau đó cúi người xuống.

Tây Môn Động tuy rằng tức giận mũi bốc hơi, nhưng cũng nhịn chờ, nhưng mà chờ vài phút cũng không thấy Chu Hằng đứng dậy, cuối cùng hắn không kìm nổi hỏi: – Ngươi rốt cuộc xong chưa?

– Xong rồi!

– Vậy ngươi sao còn không đứng dậy?

– Đứng mệt quá, ngồi xuống nghỉ một lát!

Tây Môn Động cổ đều đỏ lên vì tức, quát:

– Vì sao ngươi không nói sớm một chút?

– Vì sao ngươi không hỏi sớm một chút?

Con bà nó!

Tây Môn Động như trâu điên, cuối cùng hắn không nói thêm gì nữa, biết đấu võ mồm hắn cũng không phải là đối thủ của Chu Hằng, sự thật cũng đúng, Chu Hằng là do con lừa đen đào tạo! Hắn vận chuyển linh lực toàn thân, ông, 92 viên tinh tú đồng loạt hiện lên.

Chỉ nói số lượng tính tú, hắn cũng không phải là người nhiều nhất Tinh Vương Viện, bởi vì cực hạn 99 đạo tinh tú rất khó đột phá, trăm viên tinh tú thì Tinh Thần Vương phải tu luyện vô số năm!

Tinh Vương Viện có tất cả hơn 3000 học sinh, nhưng có ít nhất 500 Tinh Thần Vương 99 tinh, đủ thấy cửa ải này khó có thể vượt qua!

Tuy nhiên chỉ nói về tốc độ tu luyện thì Tây Môn Động tuyệt đối có thể sắp xếp trước, vừa mới đột phá đã có được 92 viên tinh tú, để hắn có được lực lượng gần như không kém Tinh Thần Vương 99 tinh!

Hắn toàn lực phát động, nhất thời cả người tản phát ra khí tức cuồng bạo, hung ác, giống như một đầu hung thú viễn cổ.

– Chậm đã… Chu Hằng phất tay một cái, lại kêu lại. – – – – – oOo- – – – –

Chương 902: Đùa ngươi

Két! Tây Môn Động mạnh mẽ ngừng lại, linh lực trong người điên cuồng chấn động, mặt hắn đỏ bừng, cổ cũng trương lên, hắn hét lớn: – Ngươi lại muốn làm gì?

– Đừng nóng vội, ta phải khởi động một chút. Chu Hằng cũng không quản Tây Môn Động có đáp ứng hay không, tự nhiên duỗi duỗi chân, bẻ bẻ tay, nhưng động tác rất chậm, dường như lão già 70, 80 tuổi vậy.

– Ha ha ha! Khán giả cười ầm lên, nhất là Khương Tử Sương, tiểu nha đầu cười chảy cả nước mắt ra.

Tây Môn Động mặc dù càng ngày càng hận Chu Hằng, nhưng nếu như hiện tại hắn xuất thủ đả bại đối thủ còn đang chuẩn bị, như vậy thắng cũng không phục chúng.

Đúng rồi, đây là âm mưu của Chu Hằng!

Tên này rõ ràng bị thương nặng, cho nên biết không phải đối thủ của hắn, bởi vậy mới cố ý sử dụng tiểu xảo này, mình giận quá đánh mất lý trí, như vậy cho dù đánh bại tiểu tử này, đối phương cũng có thể nói là thua vì hắn quá đê tiện, sau đó có

thể yêu cầu đấu lại!

Hừ hừ hừ, tiểu tử này đúng là đê tiện!

Tây Môn Động tự cho rằng nhìn rõ âm mưu của Chu Hằng, không khỏi cười lạnh, được, ngươi muốn chơi, ta liền chơi với ngươi, đùa chết ngươi! Vừa nghĩ như thế, hắn cũng không vội, khoanh tay trước ngực chờ đợi Chu Hằng.

Hắn không vội, những người khác lại nóng nảy a, hai người này làm cái chuyện gì vậy, không phải quyết đấu sao, sao đấu võ lại biến thành gánh xiếc thế kia?

Nhưng mà nhìn thấy dáng vẻ lười nhác của Chu Hằng, biết rõ đối phương đang cố ý chọc giận mình, trong lòng Tây Môn Động vẫn không nhịn được giận dữ, hận không thể lập tức bóp chết Chu Hằng!

Lại qua mười mấy phút, Chu Hằng mới dừng lại, hắng một câu nói: – Đã hoạt động gân cốt xong.

– Chết!

Tây Môn Động đã sớm không nhịn được. Nghe vậy lập tức nhào ra, 92 viên tinh tú tái hiện, toàn lực tấn công, hắn phải một kích đánh chết Chu Hằng, không để cho đối phương có

bất cứ cơ hội nào!

– Chậm đã… Đúng lúc này. Chu Hằng lại quát to một tiếng. Con bà nó! Thình thịch! Tây Môn Động lần này toàn lực ứng phó, làm sao dừng dễ dàng được, miễn cưỡng khựng người lại, nhưng theo quán tính vẫn đập người vào lôi đài. Trên lôi đài có trận pháp bảo hộ, hoàn toàn có thể chịu được công kích cấp bậc Tinh Thần Đế, hắn va chạm vào nó chẳng khác nào lấy trứng chọi đá.

Khi hắn lúc bò dậy, mặt đã dính đầy máu tươi, nhìn qua vô cùng dữ tợn.

ads

Hắn lành lạnh nhìn Chu Hằng, gằn từng chữ một: – Ngươi còn muốn làm gì?

– Để ta nghĩ cái đã. Chu Hằng vuốt cằm trầm tư.

– Con mẹ nó ngươi đang giỡn mặt với ta sao! Tây Môn Động rống to, ánh mắt giận dữ như sắp phun lửa.

– Thông minh, đã bị ngươi đoán đúng! Ôi, như vậy cũng không dễ chơi nữa rồi! Chu Hằng chọc chọc hai tay.

– Ta, ta muốn giết ngươi! Tây Môn Động hoàn toàn phẫn nộ. Trong nháy mắt hắn quên mất hết thảy, chỉ muốn giết chết Chu Hằng, đây là ý niệm duy nhất của hắn.

Khán giả đã cười tới đau bụng, một trận quyết đấu đang yên đang lành lại bị Chu Hằng biến thành một gánh xiếc. Tuy nhiên, hiện tại chiến đấu chân chính rốt cục bắt đầu rồi, ai là đệ nhất cao thủ Tinh Vương Viện cũng sắp hiện rồi!

Chu Hằng triển khai Tiêu Diêu Bộ, thân hình linh động tự nhiên né tránh công kích của Tây Môn Động. Lại không quên hô hoán một chút: – Chưa đủ nhanh! Quá chậm! Ngươi chưa ăn sáng sao? Nhanh hơn chút đi, sắp chạm được vào ta rồi.

Nhưng mà lần này, Tây Môn Động lại trở nên bình tĩnh, đối phương không phải bị đánh tan tinh tú sao, sao còn triển khai được thân pháp nhanh như vậy?

Chẳng lẽ, hắn cũng không bị thương?

Không có khả năng!

Tây Môn Sơn nếu đã nói đánh nát tinh tú của Chu Hằng, vậy là chắc chắn. Ca ca hắn chính là Tinh Thần Đế, ngay cả chuyện ấy cũng nhìn lầm sao? Mà ca ca hắn lại lừa hắn sao? Không có khả năng! Tình cảm bọn họ thâm hậu cỡ nào?

Đây là do Chu Hằng cố gắng tỏ ra cứng rắn, dùng bí pháp nào đó kích phát linh lực, mới có thể miễn cưỡng vận chuyển thân pháp. Bằng không hắn sao lại không phản kích chứ?

Bởi vì hắn căn bản không làm được!

Nghĩ đến đây, Tây Môn Động lập tức cười lạnh, nói: – Chu sư đệ, ngươi cứ mãi trốn tránh như vậy, không cảm thấy nhát gan sao? Dám đỡ ta mấy chiêu không? Hắn rít gào một tiếng. Toàn thân lại mọc ra một tầng lông đen dài, trong nháy mắt đã bao phủ toàn thân hắn.

Thân hình của hắn cũng kịch liệt bành trướng lên, thình thịch một tiếng, quần áo trên người hắn trong nháy mắt bị chấn nát, sau đó hiện ra một con khỉ lớn, chỉ còn khuôn mặt là nhìn ra hình dáng vốn có.

Hắn kích phát huyết mạch, hóa thân thành cự viên viễn cổ!

Đương nhiên, chút huyết mạch của hắn so với thần thú cự viên chân chính còn kém xa, nhưng thần thú nếu đã có chữ Thần thì tuyệt đối không thể khinh thị! Sau khi hóa thân cự viên, linh lực bắt đầu khởi động, tốc độ gia tăng gấp bội, mà man lực

cũng tăng vọt!

Linh lực bắt đầu khởi động tốc độ tăng gấp bội, ý nghĩa một lần công kích hắn cũng đánh ra lực lượng gấp bội, tương đương gia tăng lực lượng lên gấp đôi! Mà cộng thêm man lực bản thân cự viên, lúc này lực lượng của hắn đã mạnh hơn trước gấp ba lần!

Nếu lại phối hợp với công pháp, chiến lực bộc phát ra sẽ tăng lên mức kinh khủng! Cho dù là công pháp ngũ tinh cũng có thể bộc phát ra ít nhất 15 lần lực lượng!

Hắn được xưng là quái vật khi ở Minh Tiên Viện, cũng chính vì huyết mạch lực đáng sợ này!

– Chu sư đệ, đến đây! Sau khi biến thân, thanh âm của Tây Môn Động cũng khàn khàn, hắn vỗ ngực vài cái, bật người lên, che phủ cả mặt trời, tạo thành một bóng râm lớn.

– Thật muốn ta ra tay? Chu Hằng cúi người trượt đi, trong nháy mắt thoát khỏi công kích của đối phương.

– Bớt lắm mồm đi, ngươi dám không? Tây Môn Động lại nhảy lên, lập tức chuyển hướng, tiếp tục truy kích Chu Hằng.

Hưu hưu hưu, hai người đều rất nhanh, liên tục xuyên qua

xuyên lại trên lôi đài, Minh Tiên cũng không thể nắm giữ được thân ảnh bọn họ, cho dù Tinh Thần Vương bậc thấp cũng rất miễn cưỡng.

– Muốn ta xuất thủ, ngươi không hối hận chứ? Chu Hằng nghiêm túc nói.

– Không hối hận!

– Thật sự không hối hận? Chu Hằng muốn xác nhận một câu.

– Ngươi rốt cuộc có phải là nam nhân hay không, sao lề mề như vậy? Tây Môn Động giận điên lên, tên này sao giống đàn bà đến vậy?

– Nếu ngươi cứ cầu xin ta ra tay, nể mặt là đồng môn, ta cũng chỉ còn cách thỏa mãn nguyện vọng của ngươi! Chu Hằng mạnh mẽ chuyển người, chính diện nghênh đón công kích của Tây Môn Động. Rốt cục đối quyết sao?

Mọi người đều tràn đầy chờ mong, song hùng giao chiến, ai mới là đệ nhất cường giả trong Tinh Thần Vương, vô số người đều rất tò mò.

– Ha ha ha ha! Tây Môn Động cuồng tiếu, hắn rốt cục có thể đánh nát đầu của Chu Hằng rồi, đánh cho đối phương thần hồn

câu diệt! Trong lúc cuồng tiếu, hắn lao thẳng tới, móng vuốt hiện ra, vô số đạo tinh quang lóe lên, tạo thành một vầng sáng trắng chói mắt.

Đi tìm chết đi! Hắn ngang nhiên chém ra công kích, đây chính là công pháp ngũ tinh, cộng thêm tăng phúc lực lượng của huyết mạch lực, tương đương với vận chuyển một môn công pháp 18 tinh! Mà bản thân hắn chính là Tinh Thần Vương 92 tinh, ba thứ cộng lại, hắn tuyệt đối nắm chắc đánh chết một Tinh Thần Vương bị chấn nát tinh tú!

Chu Hằng lộ ra nụ cười giễu cợt, ánh mắt hắn căn bản không có nhìn về phía Tây Môn Động, mà nhìn về một góc khán đài, nơi đó Tây Môn Sơn đang ngồi, ông, phía sau Chu Hằng trồi lên 3 viên tinh tú. Một lớn một trung bình một nhỏ!

Nói là nhỏ, nhưng mà cũng còn lớn gấp đối tinh tú bậc trung của Tinh Thần Cảnh, mà ngôi siêu sao kia thì càng kỳ quái hơn, ít nhất lớn gấp trăm lần tinh tú của Tinh Thần Cảnh bình thường!

Đây thật sự là Tinh Thần Vương sao?

Khó trách trong học phủ đồn rằng, sau khi Chu Hằng tiến vào Tinh Thần Cảnh chỉ tạo thành một viên tinh tú… Ai mà con bà nó biết ngôi sao này lại lớn như thế, một viên đã địch nổi trăm viên, nghịch thiên a!

Ta sát, tên này mới là quái vật a!

– Không tốt! Khi Tây Môn Sơn nhìn thấy Chu Hằng vẫn còn 3 viên tinh tú hoàn chỉnh, lập tức biết mình bị Chu Hằng lừa gạt! Hắn không biết Chu Hằng đã gạt mình như thế nào, nhưng lúc này không phải là lúc truy cứu, mà phải cứu đệ đệ của hắn ra.

Vù, hắn vọt người ra bắn về phía lôi đài.

Chu Hằng mặt vô tình, ánh mắt chuyển hướng Tây Môn Động, chỉ còn sát khí lạnh lẽo. Hắn vung ra một quyền, không có quang hoa chớp động gì, chỉ là nắm đấm đơn giản, một quyền phổ phổ thông thông nghênh đón Tây Môn Động.

– Không… Tây Môn Sơn lộ ra vẻ hoảng sợ, hắn biết rất rõ một quyền này của Chu Hằng khủng bố bao nhiêu, đủ để thuấn sát Tây Môn Động đấy. Thình thịch!

Hắn bay tới gần lôi đài, nhưng vì cam đoan công bình, bốn phía lôi đầu này đều bố trí trận pháp cấm chế, chẳng những công kích bên trong không truyền ra ngoài, mà người bên ngoài cũng đừng mơ cản thiệp vào.

Trừ phi có được thực lực Thiên Hà Cảnh!

Đáng tiếc, Tây Môn Sơn vẫn chỉ là Tinh Thần Đế, vẫn chưa

bước ra một bước kia.

– A… Hắn kêu thảm một tiếng, bị lực lượng trận pháp mạnh mẽ đánh bật trở về, lực phản chấn đánh cho hắn cả người đẫm máu.

Trên lôi đài, Chu Hằng một quyền đấm tới móng vuốt của Tây Môn Động. Oanh!

Cũng là một tiếng nổ lớn, nhưng trong nháy mắt cả Chu Hằng và Tây Môn Động đều dừng lại, cũng không xuất hiện hình ảnh bị đánh bay như mọi người tưởng, hoặc là sau một kích lập tức tách ra, một lần nữa triền đấu.

Hai người cứ như vậy mà đứng, trảo đối quyền, vẫn không nhúc nhích.

Sau khi kích hoạt huyết mạch, Tây Môn Động cao khoảng hai trượng, đối lập, Chu Hằng lại nhỏ như một tiểu đồng, hai người một quyền, một trảo đụng nhau, có vẻ rất hài hước.

– Động a, tại sao bất động!

– Đánh tiếp đi!

Xung quanh vang lên tiếng bất mãn, đây là gì vậy, vừa mới bắt đầu còn đấu khẩu nửa ngày, thật vất vả mới đánh nhau, nhưng mà lại một người đuổi đánh, một người trốn, không hề có thành ý.

Hiện tại rốt cục đối kháng nhau, nhưng mà sao lại cứ đứng yên thế vậy?

Trong ánh mắt Tây Môn Sơn hiện lên vẻ hy vọng, mạnh mẽ nuốt xuống ngụm máu trong cổ họng, lớn tiếng nói: – Không đánh! Không đánh! Chúng ta nhận thua!

Nhận thua? Vì sao lại nhận thua?

Mọi người đều mờ mịt, huynh đệ các ngươi đều là khỉ mời chúng ta tới chơi đùa sao? Ông!

Một đạo ba động kỳ dị lan ra, trên lôi đài chỉ có quang hoa lóe lên, đó là cấm chế đang triệt hồi.

– Đệ! Tây Môn Sơn nhảy vọt lên lôi đài.

Chu Hằng tươi cười, lui về phía sau một bước, thu hồi nắm tay. Dị biến nổi lên, móng vuốt của Tây Môn Động bắt đầu vỡ nát, cũng nhanh chóng lan tới cánh tay hắn! – – –

Chương 903: Tái chiến Tây Môn Sơn

– Không Tây Môn Sơn hét lớn, tay đỡ Tây Môn Động, cũng hóa chưởng thành đao, chém xuống bả vai Tây Môn Động.

Nhưng tay hắn vừa đụng tới Tây Môn Động, đối phương lại giống như thủy tinh đã sớm vỡ nát, ầm ầm nổ tung, biến thành mảnh vụn đầy đất.

Mọi người thế mới biết, thực ra sau khi Tây Môn Động với Chu Hằng đụng nhau một cái thực ra đã bị vỡ nát, chỉ là không nhận được ngoại lực tấn công còn có thể miễn cưỡng bảo trì đầy đủ, theo Chu Hằng thu quyền, một chút xíu lực lượng đủ cho Tây Môn Động bắt đầu rồi vỡ vụn.

Sau khi phản ứng, mọi người đều hít ngược một hơi lãnh khí!

Chu Hằng một quyền đánh chết Tây Môn Động, trực tiếp hình thần câu diệt! Thật là đáng sợ a!

Một quyền này, Chu Hằng vận dụng kim phù văn trong Ngũ Hành Phù Văn, với kim chi duệ sát khí phối hợp lực lượng cao tới Tinh Thần Hoàng, một kích nổ nát toàn bộ thân thể, thần hồn Tinh Thần Vương hoàn toàn không thành vấn đề.

– Chu Hằng, ta muốn mạng của ngươi! Tây Môn Sơn nứt vành mắt, hắn biết chính mình hại chết đệ đệ, nhưng đầu sỏ gây nên lại là Chu Hằng, hắn và đệ đệ tình cảm vô cùng thâm hậu, lúc này vừa giận vừa hận lại hối, trong lòng chỉ còn lại có một cái ý niệm, chính là giết Chu Hằng báo thù cho đệ đệ!

Về phần mình có thể nhận được học phủ trách phạt hay không, đây là sự tình từ nay về sau , hắn căn bản không rảnh rỗi suy nghĩ.

– Tây Môn Sơn, ngươi nghĩ rằng ta sợ ngươi? Chu Hằng gào to một tiếng, lúc này hắn không giữ lại, triển khai Tiêu Diêu Bộ, tay phải hắn rung lên, hắc kiếm đã xuất hiện ở trong tay hắn.

Oanh!

Một đạo ngọn lửa bùng lên, Xích Diễm Kiếm Pháp đã triển khai, Hỏa Long loạn vũ đầy trời.

– Chết! Trong ánh mắt Tây Môn Sơn sôi trào sát khí, hai tay vung lên trấn ép Chu Hằng. Hắn chính là Tinh Thần Đế 4000 tinh, ở lực lượng tuyệt đối nghiền ép Chu Hằng, dù chỉ là lực lượng thuần túy có thể đánh chết Chu Hằng!

Đây là phương thức chiến đấu trực tiếp nhất, nhanh chóng nhất, Tây Môn Sơn không muốn để cho học phủ có cơ hội trở ngại chiến đấu.

Ông!

Đối mặt với một cái Tinh Thần Đế, Chu Hằng cũng không dám giữ lại cái gì. Ánh mắt sáng bừng, tử diễm đã phát động, khí thế kinh khủng lập tức oanh kích hướng về đối phương.

ads

Mặc dù Tây Môn Sơn là thiên tài, học phủ bồi dưỡng trọng điểm, nhưng đáng tiếc hắn cũng không phải Vương giả trong võ!

Độ Dương Tinh có lẽ có Vương giả trong võ. Nhưng tuyệt đối không thể có thể xuất hiện ở Đại Nguyên Học Phủ, càng không thể nào là hắn Tây Môn Sơn!

Dù là Vương giả trong võ, nếu cao hơn so với Chu Hằng một cái tiểu cảnh giới mới có thể chậm lại ảnh hưởng, Tây Môn Sơn làm sao có thể miễn dịch?Ân? Hắn kêu lên một tiếng đau đớn, linh lực đột nhiên cuồng tiết, chiến lực giảm mạnh.

Thình thịch!

Quả đấm của hắn đánh vào hắc kiếm. Lực lượng cuồng bạo cuốn qua, thình thịch thình thịch thình thịch, viên gạch Sa Nộ Trường lập tức bay trên trời, bùn đất dầy đặc, phong tỏa tầm mắt mọi người.

Khi ánh mắt của mọi người có thể nhìn thấy tình cảnh trong sân một lần nữa, chỉ thấy Chu Hằng đã bị đánh bay mười mấy trượng, sắc mặt có chút trắng bệch. Lần này cũng không phải hoá trang, khóe miệng cũng có vết máu.

Mà Tây Môn Sơn đâu? Hắn đứng tại chỗ không động, hiển nhiên ở một kích vừa rồi hắn chiếm cứ thế thượng phong tuyệt đối, nhưng người mắt sắc lập tức phát hiện, quyền của hắn hiện ra một vết máu, máu tươi nhỏ giọt xuống đất không ngừng.

Tây Môn Sơn không ngờ cũng bị Chu Hằng đánh bị thương!

Mặc dù chỉ là 1 vết thương da thịt, nhưng bị thương chính là bị thương!

Hắn là Tinh Thần Đế a, Tinh Thần Đế muốn trấn áp Tinh Thần Vương không phải chỉ cần vừa động ý niệm trong đầu sao? Dù

Chu Hằng có được một viên đại tinh, có thể đưa về nhóm Tinh Thần Hoàng, nhưng Tinh Thần Đế đối với Tinh Thần Hoàng vẫn là nghiền ép tuyệt đối.

Chu Hằng không chết ở dưới một kích đối phương, thậm chí ngay cả trọng thương cũng không có. Đây đã là chuyện kỳ quặc quái gở . Nhưng hắn còn có thể lưu lại một vết kiếm trên người của Tây Môn Sơn, vậy thật làm cho mọi người đều không thể tưởng tượng.

– Các vị, lão phu nói không sai chứ, tiểu tử này yêu nghiệt quá lợi hại! Một cái góc khán đài, mười mấy Thiên Hà Vương đang sắp xếp mà ngồi. Từ lúc Tây Môn Sơn phát động công kích, đã có người muốn ra mặt ngăn cản, lại bị một người ngăn trở.

Quả nhiên, Chu Hằng chẳng những đỡ được một kích Tây Môn Sơn phẫn nộ, thậm chí còn làm ra phản kích hữu hiệu!

Những cao tầng học phủ đều ngây ngô, thực ra hiện tại thực lực Chu Hằng còn không được ở trong mắt bọn họ, bọn họ chấn kinh là tiềm lực Chu Hằng phát triển tương lai!

Tinh Thần Vương đã lợi hại như vậy, có được so sánh lực lượng Tinh Thần Hoàng, thậm chí có thể đối địch Tinh Thần Đế, đợi cho tiểu tử này phá vỡ mà vào Thiên Hà Vương, đó không phải có hi vọng đi tranh bảo toạ đệ nhất cường giả Độ Dương Tinh sao?

– Tuyệt đối không thể để cho hắn có chuyện! .

– Tuy nhiên Tinh Thần Đế hiển nhiên không phải hắn có khả năng chiến thắng, nhưng có thể cho hắn luyện tập! .

– Trước không nên ngăn cản chiến đấu, mượn tay Tây Môn Sơn hảo hảo mài giũa tiểu tử này một chút, cũng giảm bớt nhuệ khí, miễn cho quá mức tâm cao khí ngạo, cuối cùng chính hắn hại chết! .

Chúng đại lão thống nhất ý kiến rất nhanh, quyết định yên lặng theo dõi kỳ biến, nếu Chu Hằng không gặp được cửa ải sinh tử khó khăn tuyệt không ra tay ngăn cản.

Nhưng mọi người đều không kinh ngạc như Tây Môn Sơn, hắn mới là người trong 1 kiếm của Chu Hằng, nguyên tưởng rằng một vết thương da thịt căn bản không có cái gì, nhưng hắn phát hiện linh lực bản thân chẳng những không thể khép lại miệng vết thương, thậm chí muốn cho máu tươi đình chỉ tràn đầy đều không làm được!

Miệng vết thương kia, có sát khí đáng sợ, phá hư linh lực hắn trong nháy mắt!

Trách không được tiểu tử này sử dụng một thanh đoạn nhận, đó là bảo vật, bảo vật tuyệt đối!

Mất một ít máu cũng sẽ không chết người!

Tây Môn Sơn bị thù giết đệ lấp đầy tâm linh, sắc mặt hắn lạnh lẽo nhìn chằm chằm Chu Hằng, vì cái gì đến bây giờ đại lão học phủ còn không ra mặt ngăn cản? Hắn không quan tâm, hắn muốn giết Chu Hằng, nhất định!

Chu Hằng đùa bỡn xoay kiếm, tuy rằng Xích Diễm Kiếm Pháp chỉ có 1 thức, nhưng một thức này đã cũng đủ đáng sợ. Hắn tươi cười, nói: – Xin Tây Môn sư huynh chỉ giáo! Vân đạm phong khinh, dường như ngay cả Tinh Thần Đế cũng không đặt ở trong mắt của hắn.

Tây Môn Sơn không lập tức ra tay, ngược lại đứng trang nghiêm không nhúc nhích, nhưng trong cơ thể lại một trận loạn hưởng bùm bùm, toàn thân có lông đen chui ra, hình thể bành trướng kịch liệt, thình thịch, quần áo hắn đã hoàn toàn vỡ vụn, hóa thân thành một đầu cự viên lớn chừng mười trượng.

Thực lực yêu thú ở trình độ tương đương mạnh hơn, cái đầu càng lớn, chiến lực càng mạnh!

Tây Môn Sơn hóa thân cự viên lớn gấp mấy lần so với Tây Môn Động, nhưng thực lực tuyệt không chỉ lớn vài lần, ít nhất vạn lần!

Hắn đỏ thẫm hai mắt, khóe miệng mở ra, hiện ra hai răng nanh dài, mỗi một chiếc đều dài chừng 1 xích, hoàn toàn có thể trở thành lợi khí cấp bậc Tinh Thần Đế, dưới một cắn trực tiếp đâm thủng thân thể Tinh Thần Đế!

– Ai, dạng súc sinh ngươi còn muốn theo đuổi ngọc Hoa sư tỷ? Cũng không soi gương, nhìn lại xem mình! Chu Hằng châm dầu vào lửa.

– Aaa Tây Môn Sơn giận dữ, hét lớn một tiếng đối với Chu Hằng, tiếng gầm tạo thành một đạo sóng xung kích, đi qua lôi đài bị nghiền ra một vết sâu rộng chừng 1 trượng.

– Ngươi rống vô dụng, bộ dạng xấu như vậy nên ở trong ổ, chạy ra tỏ vẻ xấu xí làm gì! Thân hình Chu Hằng thoắt một cái, lách qua đạo sóng xung kích này.

Khanh khách cách, trên khán đài Khương Tử Sương cười đến vui vẻ, sau đó kéo góc áo Dương Ngọc Hoa

– Mẫu thân, ngươi không phải thích cái tinh tinh xấu xí kia, Điềm Điềm ghét hắn! .

Dương Ngọc Hoa lộ ra một chút nụ cười ôn nhu, sờ sờ đầu tiểu nha đầu, thấp giọng nói: – Yên tâm, mẫu thân sẽ không thích bất luận kẻ nào, tâm mẫu thân đã sớm đóng lại! .

Khương Tử Sương cái hiểu cái không, có chút yên lòng, lại có chút mờ mịt.

Ở dưới, Tây Môn Sơn đã hoàn toàn thôi phát huyết mạch lực, ong ong ong, hơn bốn ngàn viên tinh tú hiện lên, với 9 làm cơ sở đếm, tạo thành từng cái tinh hệ, hô ứng lẫn nhau, truyền khắp tinh lực đáng sợ.

Nói như vậy, hình thành 3000 viên tinh tú có tư cách tấn công Thiên Hà Cảnh, nhưng Thiên Hà Cảnh há dễ đột phá? Thiên Huyền Linh Tinh là trân quý bực nào!

Hắn vươn hai móng, keng, 10 cái móng vuốt từ xương ngón tay xuyên ra ngoài, chớp động sáng bóng màu vàng đỏ.

Trong truyền thuyết, cự viên viễn cổ hẳn là một đầu thần thú có được da lông màu vàng, thần uy tuyệt võ, cũng không phải hiện tại bộ dáng đầu khỉ vượn này màu đen. Đây là bởi vì huyết mạch Tây Môn Sơn không tinh khiết , nhưng hắn có thể luyện hóa hai móng thành màu vàng, lại đủ để chứng minh hắn bất phàm.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Hắn đi nhanh hướng về Chu Hằng, giống như một đầu cự thú, mỗi một bước hạ xuống đều chấn lôi đài nặng nề run rẩy một chút.

– Chết! Hắn quát một tiếng, tay phải vung lên, tạo nên một đạo ánh sáng màu vàng hướng về Chu Hằng.

Hắn có đầy đủ nắm chắc, chỉ cần bị hắn quét qua, thân thể Chu Hằng bị chém thành 6 đoạn trong nháy mắt!

Choang!

Chu Hằng vung kiếm đón, hắc kiếm không thể phá vỡ, 2 bên đụng vào nhau, tia lửa bắn ra bốn phía.

Sau khi biến thân, lực lượng Tây Môn Sơn vô cùng lớn, Chu Hằng dù tính lấy khí thế suy yếu linh lực đối phương lưu chuyển, nhưng vẫn không có tư cách liều mạng, hai chân trượt trên mặt đất, kéo ra 1 đạo vết sâu trên nền lôi đài, thân hình lui mau.

Tây Môn Sơn nổi giận gầm lên một tiếng, song chưởng chém liên tục, từng đạo ánh sáng vàng chớp động, hắn điên cuồng tấn công hướng về Chu Hằng.

Leng keng leng keng!

Chu Hằng không ngừng chống đỡ, hắc kiếm cứng rắn đủ để đỡ đối phương cuồng oanh loạn tạc, nhưng lực lượng Tinh Thần Đế cuối cùng quá mức cường đại, chấn hắn hộc máu không ngừng.

Nhưng mọi người đều chấn kinh nói không ra lời, hắn thật sự là Tinh Thần Vương sao?

Tinh Thần Vương 3 tinh miễn cưỡng ngăn cản Tinh Thần Đế 4000 tinh, quả thực chính là thần thoại hoang đường làm cho người ta không cách nào tin nổi.

– Chết! Chết! Chết! Tây Môn Sơn chỉ còn lại có một cái ý niệm giết chết Chu Hằng, song chưởng không ngừng chém ra, hắn cũng không tin Chu Hằng có thể luôn luôn đánh cùng hắn! Lực lượng chênh lệch là nhược điểm lớn nhất của Chu Hằng.

– Gâu! Đúng lúc này, Tiểu Hỏa chui lên lôi đài.

Nó cũng mặc kệ có công bình hay không, có người ra tay hướng Chu Hằng, đó chính là địch nhân của nó! Tâm linh nó đơn thuần, đâu nghĩ nhiều như vậy, lập tức lay động thân hình, thân hình bành trướng mạnh.

Mười trượng!

Đồng dạng là mười trượng!

Hình thể yêu thú quyết định thực lực, vì cái gì Tiểu Hỏa rõ ràng chỉ là Tinh Thần Vương, lại to bằng Tây Môn Sơn? Đó là bởi vì nó là thần thú chân chánh, tính trưởng thành vượt qua xa Tây Môn Sơn chỉ là ngụy sản phẩm dính một chút chữ thần thú.

Tiểu Hỏa mở ra miệng khổng lồ, cắn bắp đùi Tây Môn Sơn.

Chương 904: Không rơi xuống hạ phong

– Ha ha ha! Tiểu Hỏa, để cho chúng ta liên thủ đấu người kia! Chu Hằng cười to, một kiếm quét ngang, ngọn lửa bốc hơi. Đối với Tinh Thần Đế mà nói đều không thể coi thường, nhất thiết phải vận chuyển linh lực tiến hành phòng ngự.

Nhưng Tiểu Hỏa chính là thần thú sanh ra từ trong ngọn lửa, ở trong ngọn lửa như vậy nó ngược lại như cá gặp nước, chiến lực chỉ có tăng phúc mà không sẽ chịu giảm!

– Cút ngay cho ta! Tây Môn Sơn khinh thường nói, một chân đá tới Tiểu Hỏa, đây cũng chỉ là một đầu yêu thú Tinh Thần Vương, đối với hắn cũng chẳng là gì cả.

Ngao Hắn biết mình phạm vào một cái sai lầm thật lớn rất nhanh, đừng nhìn Tiểu Hỏa hiện tại to xác nhưng thân hình lại vô cùng linh hoạt, xoạt 1 cái, nó hung hăn cắn lấy bắp đùi Tây Môn Sơn, để cho Tây Môn Sơn phát ra một tiếng hét thảm.

– Nghiệt súc! Tây Môn Sơn vừa giận vừa sợ, thân hình bay lên trời, cái chân còn lại ra sức đá tới Tiểu Hỏa.

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, trường kiếm đánh tới.

Thình thịch!

Tây Môn Sơn cuối cùng là Tinh Thần Đế, có lực lượng nghiền ép, một trảo bức Chu Hằng lui ra phía sau, một cước kia vẫn đá vào trên người của Tiểu Hỏa. Nhưng một cước này lại dường như trâu đất xuống biển, đá vào trên thân Tiểu Hỏa giống như đá vào trên thân cẩu, không đau không ngứa – Tiểu Hỏa đúng là con chó!

Nhưng nó lại thần thú thiên địa, chân chính thần thú đời thứ nhất từ trời sanh đất dưỡng, làm sao có thể bình thường?

Tiểu Hỏa trừ bỏ am hiểu phun lửa ra, một … đặc điểm khác chính là da dày thịt chắc!

Cái này dường như cũng không phải đặc thù của Tiểu Hỏa, phàm là thần thú thiên địa con nào không phải thể chất vô cùng mạnh mẽ, nếu có thể bị dễ dàng đánh chết, vậy còn gọi thần thú cái gì?

Đương nhiên thần thú cũng không có khả năng nghịch thiên. Làm ra chuyện Tinh Thần Vương nghịch giết Thiên Hà Vương. Nhưng Tinh Thần Đế muốn giết Tiểu Hỏa, đó cũng là chuyện không thể nào, tuy rằng một cước này có thể đạp đổ 1 ngọn núi Minh giới, nhưng đá vào trên người của Tiểu Hỏa chỉ khiến cho đầu thần thú này miệng khò khè nói nhiều một chút, lại cắn càng hung .

ads

– Nghiệt súc. Há miệng! Há miệng! Tây Môn Sơn la lớn, Tiểu Hỏa thật sự cắn quá mạnh, nếu cắn nữa thậm chí có thể cắn đứt chân của hắn!

Như vậy chiến lực của hắn chắc chắn tổn hại.

Tiểu Hỏa làm sao để ý đến hắn, một bên cắn gắt gao, một bên lắc lắc đầu, dường như muốn cắn đứt xương cốt Tây Môn Sơn.

Thân hình Chu Hằng bắn ra lại giết trở về, một kiếm ra, Xích Diễm Kiếm Pháp đẩy ra, uy thế mãnh liệt.

Thậm chí, nếu Tây Môn Sơn mới vừa đặt chân Tinh Thần Đế, vẻn vẹn chỉ có được 1000 viên tinh tú, hắn cũng có thể bị Chu Hằng đánh hạ! Chỉ là 4000 tinh dù sao có tư cách tấn công Thiên Hà Vương , tự nhiên hắn có chỗ cường đại.

Thình thịch!

Hắn lại một trảo vẫy lui Chu Hằng, sau đó song chưởng chém liên tục, oanh kích đối với Tiểu Hỏa.

Chiến lực Tiểu Hỏa thực tế không đáng sợ như Chu Hằng, nhưng năng lực phòng ngự của nó ngay cả Chu Hằng đều phải trố mắt – lúc trước thời điểm còn ở Minh Tiên, Tiểu Hỏa có thể cứng rắn chịu yêu thú Tinh Thần Vương công kích mà dường như không có việc gì, phòng ngự mạnh quả thực nghịch thiên!

Phốc phốc phốc. Tây Môn Sơn liên tục mười mấy trảo ở trên người của Tiểu Hỏa, nhưng ngay cả một sợi lông đều không thể cào xuống!

Tây Môn Sơn giật mình vừa phẫn nộ, đành phải đưa hai tay bắt lấy hai cái đùi Tiểu Hỏa, phát lực mạnh xé ra xoạt một tiếng, Tiểu Hỏa rốt cục bị hắn ném bay ra ngoài, trong miệng còn mang theo một khối thịt lớn!

Bắp chân của hắn phun trào máu tươi, bộ dáng thê thảm.

Đường đường Tinh Thần Đế không ngờ bị hai cái Tinh Thần Vương biến thành thảm như vậy, nếu không tận mắt nhìn thấy, nói ra ai có thể tin tưởng?

– Hai người các ngươi. Đều phải chết! Tây Môn Sơn đã phẫn

nộ tới cực điểm.

– Đủ rồi! .

Đúng lúc này, một cái thanh âm già nua vang lên, tràn đầy uy nghiêm kính đại, một đạo nhân ảnh cũng bỗng nhiên xuất hiện ở trung gian Chu Hằng với Tây Môn Sơn. Hắn tiện tay chụp ra một chưởng, chưởng lực dịu dàng lại không thể kháng cự, chấn Tây Môn Sơn lui lui.

– Là Quách Ngọc Minh Quách viện trưởng! .

– Không nghĩ tới lão nhân gia không ngờ tự mình ra mặt! .

– Trận này đánh không xong! .

Mọi người đều nhận được lão giả này, đây chính là Đại Nguyên Học Phủ chính quy Viện trưởng, quyền lực cao nhất toàn bộ học phủ, đồng thời cũng là cao thủ đệ nhất phạm vi trăm vạn lý.

– Viện trưởng đại nhân, người này giết đệ đệ của ta, ta muốn hắn một mạng để một mạng! Tây Môn Sơn không chịu bỏ qua, ỷ vào hắn là cao thủ đệ nhất trong học sinh, hướng về Quách Ngọc Minh cãi lý.

Trên mặt Quách Ngọc Minh hiện lên một tia không vui, hắn là loại thân phận nào? Hắn nếu nói đủ, Tây Môn Sơn nên đàng hoàng lui sang một bên, cũng không đề cập tới việc này nữa.

Nhưng hắn lại còn dám nghi ngờ chính mình? Hừ, nghĩ học phủ coi trọng hắn, hắn được nói điều kiện cùng học phủ sao?

Khờ dại!

Bồi dưỡng hắn, chính là vì hắn cũng đủ thông minh, biết nên làm lựa chọn như thế nào, mà không phải thiên tư của hắn kinh người cỡ nào – trong Tinh Đế Viện ít nhất còn có năm người tư chất không thể kém cỏi so với Tây Môn Sơn.

– Đệ đệ ngươi chết vào trong quyết chiến công bình, không có gì đáng nói! Ngược lại ngươi, vì sao phải lên tư đấu? Còn không xuống phía dưới cho bổn tọa, phạt ngươi tự kiềm chế mười năm, trong lúc này đoạn tuyệt hết thảy tài nguyên tu luyện cung cấp! Quách Ngọc Minh lạnh lùng nói.

Tây Môn Sơn tự nhiên không phục, nhưng một cái Tinh Thần Đế chống cự lại Thiên Hà Vương như thế nào? Hắn oán hận nhìn chằm chằm Chu Hằng một hồi, vung mạnh tay, cấp bách rời đi, ngay cả thi thể Tây Môn Động cũng không thu.

Trên thực tế, hắn muốn thu cũng không có khả năng, bởi vì

thân thể Tây Môn Động đã bị hoàn toàn chấn thành dập nát.

Quách Ngọc Minh quay đầu, mỉm cười đối với Chu Hằng, nói:
– Người trẻ tuổi rất có tiền đồ, tuy nhiên, ngàn vạn nhớ rõ không nên kiêu ngạo, tương lai Đại Nguyên Học Phủ khả năng rơi vào ở trên người của ngươi! .

Cái kỳ vọng này thật là cao a!

Quách Ngọc Minh thân là Viện trưởng học phủ, đệ nhất cường giả tự nhiên sẽ không ở lâu trong trường hợp này, sau khi giải quyết sự tình liền bay nhanh mà đi, nhưng thời điểm bay đến không trung, hắn còn quay đầu lại nhìn Tiểu Hỏa một cái.

Hiển nhiên đầu thần thú này ngay cả cường giả Thiên Hà Cảnh đều phải động tâm, chỉ là e ngại là thú cưng của Chu Hằng nên không tiện nhúng chàm mà thôi.

Theo một trận chiến này kết thúc, học phủ cũng công bố nửa năm sau chọn người tham gia cuộc tranh tài học phủ: Tinh Đế Viện Tây Môn Sơn, Tinh Hoàng Viện Cảnh Tâm Nặc, Tinh Vương Viện Chu Hằng. Không phục ba người này, ở trong nửa tháng khiêu chiến ba người này, người thắng sẽ được thay thế.

Chu Hằng nguyên bản không có hứng thú đối với so tài, nhưng có thể trở thành đại biểu học phủ là được thu hoạch 1000 điểm cống hiến, mà ở trong cuộc so tài, mỗi chiến thắng một cái đối thủ, có thể đạt được điểm cống hiến nhất định, xem xếp hạng

cao thấp quyết định điểm cống hiến cao thấp.

Đại Hà Học Phủ tất cả 33 tòa học phủ cấp hai, mà bản thân Đại Hà Học Phủ không tham gia cuộc tranh tài học phủ này, có vẻ cao cao tại thượng. Mà quy tắc học phủ tranh tài như sau: một lần quán quân tự động tiến vào trận chung kết, 32 tòa học phủ còn dư lại triển khai quyết đấu, tiến vào 16 cường, tám cường, 4 cường, 2 cường, cuối cùng từ một tòa học phủ trổ hết tài năng, khiêu chiến hướng về quán quân phía trước.

Chi tiết quy tắc tranh tài là chỉ võ giả từ Tinh Thần Cảnh tham chiến, phân Tinh Thần Vương, Tinh Thần Hoàng cùng Tinh Thần Đế, mỗi một tiểu cảnh giới đều chỉ có thể ra một cái đại biểu, 3 chiến 2 thắng.

Bởi vậy, xem ra không phải thực lực học phủ chỉnh thể, mà là thiên tài có thể quét ngang cùng cảnh giới hay không!

Chu Hằng ngay cả Tinh Thần Đế đều có thể cứng rắn chống lại, thực lực của hắn tự nhiên không cần nghi ngờ, tuyệt đối không có người khiêu chiến hắn. Mà Tây Môn Sơn mặc dù mất mặt ở trong một trận chiến với Chu Hằng, nhưng trước đây xây dựng ảnh hưởng, đồng dạng không ai sẽ dám khiêu chiến hắn.

Sau cùng Cảnh Tâm Nặc nghe nói cũng là thiên tài siêu cấp, không chỉ như thế, nàng cùng Dương Ngọc Hoa, Đài Niệm Ngưng cũng xưng tam đại mỹ nhân Đại Nguyên Học Phủ, có được lực kêu gọi cực cao, ở trong học phủ có được nhân khí kinh khủng, cũng không phải Chu Hằng có thể sánh bằng.

Qua nửa tháng, Chu Hằng thu được học phủ thông tri, vì tận khả năng tăng lên chiến lực bọn họ, từ giờ trở đi, bọn họ sẽ xuất phát đi tới Đại Hà Học Phủ – không cần pháp trận truyền tống, một đường đi thẳng!

Chu Hằng tán đồng đối với an bài như thế, bởi vì hắn có hắc kiếm, có thể trực tiếp cướp đoạt tinh khí sinh mệnh yêu thú, chuyển hóa thành linh lực bản thân hắn tích lũy, loại phương thức dùng chiến nuôi chiến thích hợp hắn nhất.

Tập hợp mọi người, tuy nhiên học sinh đồng hành cũng không chỉ là ba người Chu Hằng, Cảnh Tâm Nặc cùng Tây Môn Sơn, mà tổng cộng có 9 học sinh, mỗi một phân viện đều ra ba cái, đây là sợ dưới tình huống chủ lực bị thương không người nào có thể xuất chiến.

Học phủ xuất động hai vị Tọa sư dẫn dắt đội ngũ, đều là Thiên Hà Vương, nếu không cũng không đè ép được ba cái học sinh Tinh Đế Viện. Nhưng bởi vì Chu Hằng cùng Tây Môn Sơn đã thành thế nước lửa, làm cho bọn họ ở trong 1 đội ngũ nào cũng vô cùng lo lắng.

Vì thế, 11 người chia làm hai đội ngũ, từ hai cái Tọa sư phân biệt dẫn dắt, đi lộ tuyến bất đồng.

Tổ Tọa sư Chu Hằng tên là Vu Tư Trần, ngoài ra còn có hai cái Tinh Thần Đế, theo thứ tự là Phác Viễn cùng Mai Lập

Bình, ngoài ra còn có một vị Tinh Thần Hoàng, chính là Cảnh Tâm Nặc đại danh đỉnh đỉnh, cuối cùng còn có một cái Tinh Thần Vương, gọi là Mã Sơn Nham.

Chu Hằng đã thấy qua hai đại mỹ nhân học phủ khác, hiện tại rốt cục gặp được một vị cuối cùng, quả thật rất đẹp, nhất dáng người nóng bỏng, bộ ngực cao thẳng đầy đặn, vòng eo mềm mại, còn có mông mượt mà, tràn đầy phong tình câu người.

Nàng hiển nhiên có nhân khí đáng sợ hơn so với Chu Hằng, chẳng những hai vị Tinh Thần Đế liên tiếp hữu hảo đối với nàng, dù là tiểu nhân vật Mã Sơn Nham đều thường thường dùng ánh mắt nóng hừng hực đảo qua ngực của mông nàng, rồi lại sợ bắt quả tang, mắt lóng lánh nhấp nháy .

Chương 905: Năng lực mới của con lừa đen

Cảnh Tâm Nặc thật sự là một thiên tài!

Tuy rằng đầu năm nay danh hiệu thiên tài có chút tràn ra, giống Tây Môn Sơn cũng bị học phủ coi thành thiên tài bồi dưỡng, nhưng Cảnh Tâm Nặc lại hoàn toàn xứng đáng tên thiên tài.

Nàng tu luyện mới chỉ 800 năm!

800 năm có thể trở thành Tinh Thần Hoàng, ở toàn bộ Độ Dương Tinh đều vô cùng hiếm lạ, trong lịch sử đều không sinh ra vài nhân vật như vậy! Đến lúc này đành quy công cho linh khí Minh giới nồng đậm, lại không thiếu linh dược, thứ hai tư chất bản thân Cảnh Tâm Nặc cũng quá tốt.

Từ 200 năm trước nàng được Đại Hà Học Phủ mời, có thể tiến vào học phủ cao nhất của tất cả võ giả, nhưng nàng lại lựa chọn cự tuyệt. Ngược lại không phải nàng giống Tây Môn Sơn hy vọng nhận được Đại Nguyên Học Phủ toàn lực tài bồi, mà là lão tử của nàng chính là một cái Phó viện trưởng Đại Nguyên Học Phủ.

Tương lai nàng khẳng định sẽ tiến vào Đại Hà Học Phủ , nhưng đợi cho nàng trở thành Tinh Thần Đế.

Cảnh Tâm Nặc chẳng những là thiên tài, lại là mỹ nhân phong tình vạn chủng, cộng thêm bối cảnh nàng còn có Phó viện trưởng, tự nhiên chiếm được tất cả mọi người theo đuổi, nam nhân muốn hái được đóa kiều hoa này, mà các nữ nhân cũng muốn cùng nàng kết làm tỷ muội .

Chỉ luận dung mạo, ba người Cảnh Tâm Nặc, Dương Ngọc Hoa, Đài Niệm Ngưng vốn không có những người khác có thể so sánh cùng các nàng, nhưng kết hợp với thân phận của các nàng, tam đại mỹ nhân sẽ khác.

Dương Ngọc Hoa là Trận Pháp Sư, đồng dạng có bối cảnh Phó viện trưởng; Đài Niệm Ngưng là Dược sư… bối cảnh còn chưa biết, nhưng chỉ là cái thân phận Dược sư cũng đủ để cho nàng thành hạc trong bầy gà .

Chu Hằng không có ý kiến gì đối với tam đại mỹ nhân, tự nhiên lười đi lấy lòng Cảnh Tâm Nặc, nhưng ai ngờ Cảnh Tâm Nặc lại thập phần hứng thú đối với hắn, luôn thường thường đáp lời cùng hắn, khiến cho nam nhân khác đối với hắn coi như cừu địch.

Tinh Thần Vương thì quên đi. Hai cái Tinh Thần Đế luôn luôn dùng ánh mắt bất thiện đánh giá hắn, chỉ là khuyết thiếu một cái cơ hội xuất thủ.

Chu Hằng mang con lừa đen cùng Tiểu Hỏa – hắn lo lắng để hai người này tại Đại Nguyên Học Phủ a, không có hắn áp chế, quỷ biết con lừa đen lại mang theo Tiểu Hỏa đi làm gì, lần trước bọn họ ăn trộm một linh quả cao cấp!

Nghĩ vậy hắn không khỏi tò mò, linh quả khẳng định cất chứa vô cùng nghiêm mật, như thế nào để hai người này vụng trộm?

Thừa dịp đội ngũ dừng lại nghỉ ngơi, Chu Hằng kéo con lừa đen mang qua một bên, hướng nó hỏi.

ads

– Nga, đó là năng lực gần đây bổn tọa mới lấy được. Đang muốn nói cho ngươi biết, tuy nhiên sự tình nhiều lắm, bổn tọa đã quên! Con lừa đen tuy rằng luôn luôn đùa giỡn đê tiện, lòng tham lại nhỏ mọn, nhưng cùng Chu Hằng cũng không giấu giếm cái gì.

– Để ta kiến thức một chút! .

– Hắc hắc, tiểu tử ngươi đừng khóc nha. Bổn tọa cũng mới vừa mới có thể vận chuyển tự nhiên! Con lừa đen vung móng trước trước, đột nhiên sanh thành một chữ phù, tản ra quang hoa màu xanh biếc.

Chu Hằng không khỏi run lên trong lòng, phù văn!

Tuyệt đối là phù văn!

Hắn không chỉ một lần tiếp xúc phù văn, giống 206 cái Cốt phù trên thân Hoặc Thiên, còn có Huyết Hà Thiên Kinh, Hỗn Độn Thiên Kinh. Đương nhiên Hỗn Độn Thiên Kinh hoàn toàn không thể so sánh cùng Cốt phù trên thân Hoặc Thiên, cấp bậc kém quá xa!

Con lừa đen vận chuyển phù văn ra ngoài phi thường tàn phá, có điểm giống Cốt phù phía trước Hoặc Thiên in vào trên trán hắn.

– Đi! Con lừa đen khẽ quát một tiếng, đạo tàn phù kia lập tức nhoáng lên một cái rồi biến mất, nhưng theo sát thời điểm xuất hiện, lại đi tới lòng bàn chân Chu Hằng, hơn nữa trương khai rất nhiều lần, hào quang màu xanh biếc trong nháy mắt bọc lại Chu Hằng.

Không động được!

Chu Hằng rõ ràng phát hiện hắn bị buộc thật chặt. Chẳng những thân thể, lại bao gồm ý niệm tinh thần không nhúc nhích được mất ba giây đồng hồ mới truyền lại trong óc, sau đó lại tốn ba giây đồng hồ mới ý thức được mình bị làm chậm.

Phù văn thật đáng sợ, định thân, còn định lối suy nghĩ. Thời điểm chiến đấu thêm một chút, không phải có thể tùy ý oanh kích ?

Chu Hằng vội vàng vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn hướng về hào quang, nhưng tuy rằng phù văn vô cùng tàn phá, nhưng lại rất tính dai, Chu Hằng phải đánh ra hơn 100 Ngũ Hành Phù Văn, ánh sáng xanh mới mạnh vỡ nát, để Chu Hằng lấy được tự do.

– Chu tiểu tử, thế nào? Con lừa đen cười trộm, nó cũng không biết phù văn thậm chí ngay cả Chu Hằng cũng có thể cố định được, không khỏi hưng phấn mà ầm ỉ lên.

– Quả thật lợi hại! Chu Hằng gật đầu – Con lừa, ngươi học thế nào? .

– Bổn tọa cũng không biết, đi tới Minh giới, trong đầu bổn tọa hiện ra hai chữ phù, chậm rãi học xong! Con lừa đen dùng chân gãi gãi đầu, đồng dạng thần tình hoang mang.

– Hai chữ phù? Chu Hằng không khỏi cả kinh, vừa rồi chỉ là một phù văn mà thôi!

– Còn có một cái là dùng thâu đồ! Con lừa đen lại đắc ý, nó lại dùng chân vòng 1 cái, đồng dạng có một phù văn vô cùng phức tạp, nhưng cũng vô cùng tàn phá hiện ra, mạnh mẽ phóng đại mười mấy lần, đánh lên nó cùng Chu Hằng.

Ông!

Chu Hằng chỉ cảm thấy hoa mắt, lại xuất hiện ở một địa phương khác.

– Thuấn di? Hắn vô cùng ngạc nhiên, nhìn lại về con lừa đen. Hiện tại hắn hiểu được đầu con lừa đê tiện này cùng Tiểu Hỏa trộm được linh quả thế nào, bằng vào chiêu thuấn di này, có cái bí thất gì có thể ngăn cản được đầu con lừa đê tiện này?

– Ha ha ha! Bổn tọa lợi hại không? Con lừa đen cười, nhưng rất nhanh thì nằm lăn ra đất: – Thuấn di rất hao tổn tinh thần, mười ngày bổn tọa cũng nhiều nhất sử dụng một lần! Lần trước vì thâu bảo bối, liên tục sử dụng hai lần khiến cho óc bổn tọa đều muốn nổ! .

Chu Hằng cũng cười ha hả, lần trước hắn là đầu con lừa đê tiện này cùng Tiểu Hỏa đánh bậy đánh bạ, vừa vặn thuấn di vào tàng bảo thất, nhưng hắn cười cười đột nhiên ngừng lại, thở dài, nói: – Chúng ta còn phải đi trở về? .

– Đó là đương nhiên! Con lừa đen hùng hồn nói.

– Ngươi con lừa đê tiện! .

– Ngươi tiện nhân! .

Một người một con lừa tìm phương hướng xong, bắt đầu đi trở về, cũng may con lừa đen cũng biết mình làm thử, không truyền tống hai người quá xa, cũng hơn ba trăm dặm mà thôi, với tốc độ Tinh Thần Vương đại khái là chuyện vài phút.

– Ngươi chạy đi đâu vậy? Phác Viễn lập tức làm khó dễ Chu Hằng.

– Ăn thua gì tới ngươi! Con lừa đen lập tức gắt giọng, làm cái động tác gỡ tay áo – Muốn đánh nhau a? Bổn tọa tung ra nước tiểu ngâm chết đuối ngươi! .

Ai cũng chưa từng thấy qua thú cưng vô sỉ như vậy, lập tức sắc mặt mọi người cổ quái, muốn cười lại nhẫn nhịn, dù sao con lừa đen nói cũng quá thô tục .

– Thú cưng nho nhỏ, cũng dám làm càn ở trước mặt ta! Phác Viễn làm sao chịu mất mặt mũi, lúc này trừng mắt, trong ánh mắt có lệ khí lộ ra. Hắn không tìm thấy cơ hội luận bàn cùng

Chu Hằng, nhưng thu thập một đầu thú cưng Tinh Thần Vương còn không đơn giản?

Hắn cũng chưa từng thấy tận mắt Chu Hằng chiến một trận với Tây Môn Sơn, trên thực tế đại bộ phận Tinh Thần Hoàng, Tinh Thần Đế cũng không có nhìn Tây Môn Động quyết đấu cùng Chu Hằng, dù sao chỉ là cấp bậc Tinh Thần Vương, làm sao có thể để cho bọn họ phát lên hứng thú.

Mặc dù sau đó truyền tới nói Chu Hằng đánh được với Tây Môn Sơn, hơn nữa mặc dù xuống hạ phong đã có sức đánh một trận, lại bị rất nhiều Tinh Thần Hoàng, càng bị tất cả Tinh Thần Đế coi là hoang đường!

Tinh Thần Vương cách Tinh Thần Đế 2 đạo lạch trời, có tư cách gì chống cự lại? Đừng nói Tinh Thần Đế, dù là Tinh Thần Hoàng đều có thể nhấc tay trấn áp Tinh Thần Vương!

Đây nhất định là phương diện học phủ tạo thế Chu Hằng mà thôi!

Bởi vậy Phác Viễn, Mai Lập Bình không để Chu Hằng vào mắt chút nào, hiện tại chờ cơ hội đến tự nhiên không muốn bỏ qua.

Vu Tư Trần nhắm mắt dưỡng thần ở phía xa, dường như không ý thức ở đây đang phát sinh cái gì.

– Gâu! Tiểu Hỏa từ trong lòng Cảnh Tâm Nặc nhảy ra ngoài, vọt tới trước mặt con lừa đen, nhe răng đối với Phác Viễn – trừ ra Chu Hằng ra, tự nhiên con lừa nương thân nhất đối với nó, nó sao có thể dễ dàng tha thứ con lừa nương bị người khi dễ?

– Nhãi con, không uổng con lừa nương thương ngươi một trận! Con lừa đen không khỏi rơi lệ, cảm động muốn chết.

Mọi người đều run rẩy, con lừa nương? Đây là cái gì!

– Gâu! Tiểu Hỏa lại rống lên một tiếng, nó cũng không biết cái quy củ gì, lập tức bổ nhào tới Phác Viễn.

Tiểu tử kia không có võ kỹ, không thông công pháp, nó vật lộn thuần túy dựa vào bản năng, một ngụm cắn đùi Phác Viễn!

Nếu Tây Môn Sơn ở đây, khẳng định sẽ co giật da mặt, gợi lên đau trong lòng!

– A Phác Viễn kêu thảm một tiếng, hắn không ngờ rằng Tiểu Hỏa xuất kích nhanh như vậy, mà hắn vốn cách Tiểu Hỏa không xa lắm, dưới sơ suất bị Tiểu Hỏa linh xảo cắn một cái.

Tiểu Hỏa cắn chặt không ngừng, một bên liều mạng quay đầu,

muốn cắn xuống khối thịt của đối phương.

Phác Viễn vừa đau vừa giận vừa sợ vừa thẹn, đường đường Tinh Thần Đế không ngờ bị một đầu thú cưng Tinh Thần Vương đánh lén thành công, cũng quá mất mặt a, hơn nữa cũng con bà nó rất đau đớn, hắn lại phách chưởng lại đá chân, muốn đuổi Tiểu Hỏa đi.

Thể chất thần thú đáng sợ hiển lộ ra hết uy lực vào lúc này, dù Phác Viễn cố gắng như thế nào, Tiểu Hỏa cắn chặt không ngừng, hơn nữa càng cắn càng sâu, linh lực phòng ngự cấp bậc Tinh Thần Đế đều không thể ngăn cản.

Xuy một tiếng, Tiểu Hỏa rốt cục bị Phác Viễn đá bay, nhưng trên bắp chân cũng bị táp một khối thịt to, máu tươi đầm đìa, rất thảm thiết.

Tiểu Hỏa lắc đầu, nhổ ra thịt tươi, nó đi theo Chu Hằng luôn luôn ăn thịt luộc, cho dù là thịt Tinh Thần Đế nó cũng tuyệt đối không ăn sống .

Nhìn Tiểu Hỏa, mỗi người đều hít một hơi lãnh khí.

Đây thật sự là Tinh Thần Vương sao? Công kích Tinh Thần Đế đánh vào trên người nó dường như đánh vào thân chó… Ách, nó đúng là con chó, nói tóm lại, lực phòng ngự thật là đáng sợ!

Hơn nữa, răng nanh của nó cũng cực khủng bố a, có thể cắn một miếng thịt Tinh Thần Đế!

Khó trách đều lưu truyền Chu Hằng có thể chống lại với Tây Môn Sơn, ai có đầu thú cưng này, ai cũng có thể khiêu chiến Tinh Thần Đế a!

– Đi thôi! Lúc này, Vu Tư Trần cuối cùng đứng lên, dường như căn bản không ý thức được vừa mới xảy ra một trận chiến đấu ngắn ngủi, vung tay lên, khí tức Thiên Hà Vương cuồn cuộn nhi động.

Hắn cố ý .

Đường đường Thiên Hà Vương sao không nhìn ra đám người tuổi trẻ bắt đầu khởi động ám chiến, hắn dứt khoát để những người khác kiến thức một chút về Chu Hằng yêu nghiệt, như vậy về sau mọi người sẽ biết đúng mực .

Chương 906: Đại Hà Học Phủ

– Chu tiểu tử, chúng ta đừng đi học phủ đại tái cái gì , không bằng chúng ta đi tìm bảo đi! Con lừa đen ra chủ ý.

Nhưng con lừa đê tiện hiện tại quả thật rất có tiền vốn, nó nắm giữ hai phù văn, một cái có thể phụ trợ đối địch, một … cái khác có thể chạy trốn thoát thân, cộng thêm chiến lực Chu Hằng, lực phòng ngự Tiểu Hỏa, tổ hợp ba người thập phần mạnh mẽ.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, nói: – Lần tranh tài này có thể lấy rất nhiều điểm cống hiến, không thể bỏ qua! Chờ sau khi trở về, chúng ta càn quét chung quanh, đào tất cả bảo tàng! .

– Đào đào đào! Con lừa đen vừa nghe đến hai chữ bảo tàng lập tức hai mắt tỏa ánh sáng, bản tính tham tiền hiển lộ ra hết hoàn toàn.

Đoàn người xuyên núi mà đi, theo bọn họ dần dần xâm nhập, thường thường có thể gặp được yêu thú cấp bậc Tinh Thần Cảnh, Vu Tư Trần không ra tay, chỉ là để bọn Chu Hằng liên thủ cộng địch, cho bọn họ bồi dưỡng được tình nghĩa chiến đấu.

Tuy nhiên, dính đến yếu tố nữ nhân, nam nhân còn sinh ra tình nghĩa như thế nào?

Nhưng Cảnh Tâm Nặc rất cảm thấy hứng thú đối với Chu Hằng, nhưng nàng có nhiều hứng thú hơn ở trên thân Tiểu Hỏa, nói chuyện cùng Chu Hằng cũng muốn Chu Hằng bỏ Tiểu Hỏa cho nàng, tuy rằng bị Chu Hằng cự tuyệt nhiều lần nhưng vẫn như cũ dính không dứt.

Hướng về phía Tiểu Hỏa thần kỳ, nàng cố gắng như vậy hoàn toàn đáng giá.

Tuy nhiên con lừa đen sẽ phá hư, nói thẳng: – Cô bé, cũng không nên nói tiền nong gì, chỉ cần ngươi gả cho Chu tiểu tử nhà ta, Tiểu Hỏa cứ tùy tiện ngươi ôm đi! .

Cảnh Tâm Nặc lập tức trừng mắt Chu Hằng, nữ nhân gả đi ra ngoài chính là tát nước ra ngoài, Tiểu Hỏa còn không phải vẫn thuộc Chu Hằng như cũ, chỉ là không công thua thiệt nàng mà thôi! Nàng tự nhiên không tin một đầu thú cưng chiều dám đại biểu chủ nhân lên tiếng, chỉ nghĩ là Chu Hằng chỉ định con lừa đen nói.

Nàng biết Chu Hằng bất phàm, nhưng còn không bất phàm đến trình độ để cho nàng ái mộ, muốn cưới nàng. Trước thành Thiên Hà Vương rồi nói sau, hơn nữa phải nhanh hơn nàng, nếu không chờ nàng đột phá Thiên Hà Vương, tiêu chuẩn này sẽ tăng lên, phải là Tuệ Tinh Vương!

– Tốt. Chỉ cần ngươi tiến nhập Thiên Hà Vương trước ta, bổn cô nương gả cho ngươi thì sao? Nàng cũng không phải tiểu thư yếu ớt, lập tức tạo áp lực hướng về Chu Hằng.

ads

Muốn vào Thiên Hà Cảnh? Thật quá khó khăn!

Đại Nguyên Học Phủ Thiên Hà Vương, người nào không phải thu được kỳ ngộ thời điểm ở Tinh Thần Đế. Dựa vào linh dược hoặc là Thiên Huyền Linh Tinh mới đột phá? Muốn dựa vào chính mình đột phá… cơ bản không có khả năng!

Chu Hằng không có quyền không có thế, tuy rằng gần đây biểu hiện yêu nghiệt, nhưng hắn nhiều nhất nhận được tài nguyên tu luyện cấp bậc Tinh Thần Cảnh, tuyệt đối không thể được đến Thiên Huyền Linh Tinh, loại bảo vật cấp bậc này Thiên Hà Vương đều đoạt bể đầu, làm sao có thể ban cho võ giả Tinh Thần Cảnh?

Hơn nữa, học phủ bồi dưỡng Chu Hằng chỉ là vì hắn làm vẻ vang ở trong cuộc so tài trăm năm một lần. Tinh Thần Đế sẽ chấm dứt, học phủ cao tầng há hy vọng xuất hiện một gã Thiên Hà Vương mới tranh quyền đoạt lợi cùng bọn chúng?

Đương nhiên, có lẽ có người ánh mắt lâu dài có thể nhìn thấy tương lai Chu Hằng tuyệt không chỉ là Thiên Hà Cảnh, nói như vậy không chừng sẽ tiến hành đầu tư ở trên người hắn, ngày sau chờ Chu Hằng bước vào Tuệ Tinh Cảnh, thậm chí Hắc Động Cảnh, nhất định có thể nhận được hồi báo gấp trăm lần, gấp ngàn lần.

Đáng tiếc Độ Dương Tinh chính là Tứ Nguyên Tinh, người mạnh nhất cũng chỉ là Thiên Hà Hoàng, chống đỡ đến Thiên Hà Đế là hết, ai sẽ nghĩ tới chuyện tình xa xôi như Tuệ Tinh Cảnh, Hắc Động Cảnh?

Đó không phải là thần thoại hoang đường sao?

Cho nên, những lời này của Cảnh Tâm Nặc là sắc bén cự tuyệt – không phải cao tầng học phủ, ai có thể nhận được Thiên Huyền Linh Tinh đi ra một bước cuối cùng. Đột phá Thiên Hà Cảnh?

Chu Hằng tươi cười, mỹ nữ này tự mình cảm giác thật quá tốt, cũng đúng, với thân phận của nàng khó tránh khỏi kiêu ngạo. Đáng tiếc, bây giờ hắn không hề hứng thú đối với hoa dại. Nếu không với hắn yêu nghiệt muốn đột phá Thiên Hà Cảnh còn không dễ dàng?

Lui một bước, bằng vào 11 khối Thiên Huyền Linh Tinh trong pháp khí không gian, tùy tiện lấy một khối ra có thể đập đến

Cảnh gia làm hồi môn!

Thấy Chu Hằng không tiếp lời, Cảnh Tâm Nặc tự cho là Chu Hằng đang bị làm khó, không khỏi lộ ra một chút mỉm cười thắng lợi.

Tiểu Hỏa cảm ứng được nàng khinh thị Chu Hằng, không khỏi nhảy ra khỏi lòng nàng, nhếch lên chân đái 1 bãi nước tiểu ở bên chân nàng, sau đó ngoắc cái đuôi chạy trở về bên cạnh Chu Hằng, không… quan tâm tới Cảnh Tâm Nặc nữa.

Phác Viễn, Mai Lập Bình nhìn thấy tức giận đến chết khiếp, nhưng nghĩ đến Tiểu Hỏa hung tàn, bọn họ cũng không dám xuất đầu thay Cảnh Tâm Nặc.

Đoàn người bắt đầu đi, lịch luyện, mỗi ngày trừ bỏ chạy ra chính là đấu với yêu thú. Đọc vạn quyển sách không bằng đi ngàn dặm đường, chỉ có thực chiến mới có thể mài lực lượng chân chính thành chiến lực.

Năm tháng tanh máu đã đấu hết, vài người trẻ tuổi đều trở nên lão thành, máu tươi cùng giết chóc là chất xúc tác tốt nhất để trưởng thành.

Cho dù có Vu Tư Trần áp trận, bọn họ cũng không phải không gặp được nguy hiểm, trong núi sâu có Thiên Hà Hoàng, thậm chí yêu thú cấp bậc Thiên Hà Đế, cho dù Vu Tư Trần đã mang theo đội ngũ tận lực tránh đi khu vực sâu như vậy, nhưng yêu

thú lại không phải không có chân, chẳng lẽ sẽ không đi lẻn ra?

Nghiêm trọng nhất một lần ngay cả Vu Tư Trần suýt chết, đội ngũ nghỉ dưỡng sức ước chừng mười ngày mới tiếp tục ra đi.

Nhưng bọn hắn thu hoạch cũng rất lớn, 5 tháng tổng cộng tìm được 7 cây linh dược, thậm chí còn có một gốc cây tiên dược bậc thấp, khẳng định là bị Vu Tư Trần cầm, nhưng linh dược thì mỗi người có phân, đợi cho tới Đại Hà Học Phủ sẽ mời người luyện chế, phân cho mọi người.

Chu Hằng có hắc kiếm, mỗi lần đều tận lực đoạt một kích tối hậu. Tuy rằng không phải mỗi lần đều có thể như ý, nhưng năm tháng trôi qua tu vi của hắn cũng tăng lên tới 7 viên tinh tú.

Loại tốc độ tinh tiến này đã rất nhanh, nhưng vừa so sánh cùng con lừa đen cùng Tiểu Hỏa lại ảm đạm thất sắc!

Con lừa đen đột phá Tinh Thần Vương chỉ 19 tinh, nhưng bây giờ rõ ràng đã đạt đến 91 viên, gần như mỗi hai ngày có thể hình thành một viên tinh tú mới, hơn nữa hoàn toàn không gặp được cửa ải cực hạn, một đường tiến mạnh, khoảng cách Tinh Thần Hoàng chỉ trong gang tấc .

Tiểu Hỏa khủng bố hơn, nhưng khởi điểm của nó so với con lừa đen cao hơn không ít, hiện tại đã đạt tới Tinh Thần Vương đỉnh phong, có thể sẽ đột phá trước con lừa đen.

Một cái ăn Thiên Địa Quả, một … cái khác thì là thần thú thiên địa, đều là biến thái!

Đội ngũ ly khai núi rừng, bắt đầu chạy với truyền tống môn – thời gian không sai biệt lắm, bọn họ cần tới trước mấy ngày, một bên chỉnh tu, mặt khác còn muốn thỉnh Dược sư Đại Hà Học Phủ luyện chế linh dược bọn họ hái được thành đan.

Đại Hà Học Phủ bị vây ở trung ương 33 cái học phủ, từ lãnh địa quản hạt mà nói, nó so với bất kỳ một cái học phủ đều lớn hơn gấp mười, bởi vậy cũng cần rất nhiều lần truyền tống, tìm suốt 10 ngày, bọn họ mới rốt cục đi tới Đại Hà Thành.

Giống Đại Nguyên Học Phủ nhau, Đại Hà Thành chỉ là phụ thuộc Đại Hà Học Phủ, tòa học phủ này ngày cả một phần mười diện tích cũng không bằng Đại Hà Học Phủ, nhưng chính dù Đại Hà Thành như vậy cũng còn to hơn Đại Nguyên Học Phủ!

Đây là nơi tập trung quyền lực cả Độ Dương Tinh, khí phái quả nhiên không tầm thường!

Đội ngũ ở dưới sự hướng của Vu Tư Trần dẫn đi vào Đại Hà Học Phủ, ở dưới sự hướng dẫn của chuyên gia, bọn họ đi tới chỗ ở Đại Nguyên Học Phủ phân phối, một chi đội ngũ khác đã đến trước hai ngày.

Vu Tư Trần cùng một vị Thiên Hà Vương Tọa sư Mao Tử Tinh khác đều thận trọng cảnh cáo mọi người, ở trong này nhất định phải giữ quy củ, nếu không xảy ra chuyện ai cũng không giữ được bọn họ!

Giao phó xong rất nhiều cấm kỵ, hai vị Thiên Hà Vương đi tìm Đại Hà Học Phủ Dược sư luyện chế linh dược bọn họ hái được dọc theo đường đi, Chu Hằng rất muốn gọi bọn họ lại, nói mình mới là Luyện Dược đại sư, nhưng phỏng chừng hai vị Tọa sư kia căn bản sẽ không tin tưởng hắn, mạo hiểm giao linh dược thật vất vả hái được cho hắn luyện chế.

Chu Hằng cũng không phải người thích ngồi không, nếu đi tới Đại Hà Học Phủ, hắn chung quy phải đi ra ngoài đi dạo.

Đại Hà Học Phủ Trân Dược Các chắc chắn sẽ không mở ra đối với hắn, Chu Hằng đi trong thành, nơi này cũng có một chút tiệm thuốc, hắn đi vào dạo một vòng sau, không khỏi cảm thán, tầng thứ này thật cao, tiệm thuốc nơi này thiếu chút nữa có thể theo kịp Trân Dược Các Đại Nguyên Học Phủ!

Trách không được mỗi người đều muốn tiến vào Đại Hà Học Phủ, quả thật, vật tư nơi này phong phú hơn nhiều!

Nhưng giá cả cũng cao thái quá!

Học phủ đổi vật phẩm bị giới hạn điểm cống hiến, tuy rằng nơi này không cần điểm cống hiến, nhưng mỗi một loại linh dược hao phí Đại Hà tệ nhiều khủng bố, Chu Hằng hoài nghi chính là Tề Nguyên nghèo chỉ còn tiền nhìn thấy những này giá cả cũng sẽ mặt xanh biếc!

Bọn họ một đường lại đây tuy rằng hái được vài cây linh dược, nhưng vẫn cần mấy loại linh dược khác phối hợp, nếu chạy đến nơi này mua, tiêu phí thật sự kinh khủng.

Nơi này cũng bán ra đan dược thành phẩm, tuy nhiên so với nguyên vật liệu, giá tiền lại vô cùng đắt, bởi vì có thể coi là phí tổn tỷ suất thành đan cùng mời Dược sư ra tay luyện chế, giá cả cao gấp bốn năm lần căn bản là chút chuyện nhỏ.

Chu Hằng đã trả lại toàn bộ Đại Hà tệ cho Tề Nguyên, hiện giờ nghèo vô cùng.

Nhưng thật sự thì hắn lại phú khả địch quốc!

Nếu bán ra 11 viên Thiên Huyền Linh Tinh, phỏng chừng hắn đều có thể mua lại toàn bộ Độ Dương Tinh! Nhưng nếu hắn quả thật dám lấy ra những Thiên Huyền Linh Tinh này, tuyệt đối là bỏ mình.

Cả khối Thiên Huyền Linh Tinh tuyệt đối không dám lấy ra bán, nhưng chỉ gõ xuống một khối nhỏ, tỷ như đậu tương thì vẫn có thể.

Tuy rằng cái này cũng có phiêu lưu nhất định, nhưng nhìn thấy 1 gốc linh dược mê người trong tiệm thuốc, Chu Hằng nhịn như thế nào?

Trở lại Đại Hà Học Phủ, hắn nhốt mình vào trong phòng, sau đó lấy ra hắc kiếm cùng một khối Thiên Huyền Linh Tinh, bắt đầu cưa.

Thiên Huyền Linh Tinh vô cùng cứng rắn, cũng chỉ có hắc kiếm vô kiên bất tồi mới có thể phá hư, nhưng giới hạn trong lực lượng bản thân Chu Hằng, lại còn phải mài nước, không phải cắt, mà là cưa, cưa từng chút một.

Dù là như thế, hắn vẫn mất nửa ngày mới rốt cục cưa xuống một khối nhỏ cỡ đậu tương.

Lập tức có tiền!

Chương 907: Khoản lớn

Chu Hằng lại ly khai Đại Hà Học Phủ, vận chuyển linh lực biến đổi tướng mạo chính mình một chút, với Ngũ Hành Phù Văn che lấp khí tức, hắn đi tới một gian Phòng đấu giá lớn nhất Đại Hà Thành.

Có thể ở Đại Hà Thành mở Phòng đấu giá tự nhiên có bối cảnh cường đại, huống chi mở Phòng đấu giá lớn nhất, không nói gì khác, chỉ là cửa bày tám gã Tinh Thần Vương thủ vệ hình chữ nhất làm cho người ta một loại cảm giác cao lớn vô thượng.

Chu Hằng chỉ nói có bảo vật bán ra, cần gặp người Phòng đấu giá làm được quyết định, ở dưới ánh mắt hoài nghi của một tên sai vặt, hắn ngồi ngay ngắn không nhúc nhích, đợi chủ nhân lại đây.

Cũng không lâu lắm, một lão gia chậm rãi đi đến, tu vi không tính là cao, cũng chính là Tinh Thần Đế, đặt ở Đại Hà Học Phủ thật sự không tính mạnh. Nhưng làm Giám định sư Phòng đấu giá, hắn quả thật cũng không cần thực lực quá mạnh mẽ, nhãn lực tốt là được.

– Các hạ, ngươi muốn bán ra cái gì? Lão gia hỏi.

Hình tượng Chu Hằng bây giờ là một đại hán chừng ba mươi tuổi, hắn mỉm cười, lấy ra một cái gói nhỏ, đặt ở trên bàn, sau đó nhẹ nhàng đẩy, đổ gói to lên trước mặt đối phương.

Lão già cũng cười, biến thành thần thần bí bí như vậy, thật đúng là bảo bối gì sao. Hắn mở túi vải ra, đổ ra một hòn đá nhỏ, nhìn qua không có một chút khác cùng đá vụn ven đường.

Tên này đang hồ lộng chính mình sao?

Chờ một chút!

Lão già vừa định tức giận, lại đột nhiên nghĩ đến cái gì, không khỏi vừa cẩn thận quan sát, cùng sử dụng lực sờ, hòn đá không nhúc nhích tí nào.

Thiên Huyền Linh Tinh!

Lão già tỉnh ngộ lại, nhất định chính là Thiên Huyền Linh Tinh!

Hắn không kịp phản ứng, chính là vì loại bảo vật này quá mức hiếm thấy, hắn căn bản chưa từng thấy qua, chỉ nghe nói loại bảo vật này không thể phá vỡ thôi! Đương nhiên chỉ là không

thể phá vỡ cũng không thể chứng minh chính là Thiên Huyền Linh Tinh, dù sao có thật nhiều phương pháp có thể làm giả.

ads

Nhưng rất đơn giản, chỉ cần rót thần thức vào trong đó, võ giả Tinh Thần Cảnh trở lên có thể lập tức nhìn thấy tinh quang rực rỡ, tinh tú dầy đặc, bất kỳ thủ đoạn nào đều không thể làm giả .

Nếu như có thể làm giả đến loại tình trạng này. Thiên Huyền Linh Tinh đã sớm không đáng giá.

Hắn không kịp chờ đợi rót thần thức vào hòn đá nhỏ trong tay, vừa là xem xét, lại có thể để hắn nhận được ưu đãi, nói không chừng có thể hiểu thiên địa ảo diệu, để tu vi hắn đã sớm trì trệ không tiến tăng lên tiếp.

Thiên Huyền Linh Tinh không thể phá vỡ, nhưng rót tinh thần vào trong đó. Rút ra tinh tú phân bố trong đó lại sẽ làm nó dần dần giải thể, thẳng đến tinh lực hao hết hoàn toàn hóa thành tro bụi. Tuy nhiên một khối Thiên Huyền Linh Tinh như vậy đủ để cho người nghiền ngẫm nửa năm trở lên mới có thể hao hết tinh lực, cũng không phải lão nhân này xem xét một hồi có thể tiêu hao hết .

Chút thời gian như vậy, lão già cũng không có khả năng nghiền ngẫm ra cái gì.

Một lúc sau, lão già mới lưu luyến không rời buông Thiên Huyền Linh Tinh. Hắn chỉ là Giám định sư Phòng đấu giá, không có tư cách hưởng dụng bảo vật như vậy a!

– Các hạ, ngươi muốn ủy thác bán đấu giá, hay là trực tiếp bán ra? Lão già đè xuống kích động trong lòng, nghiêm nghị nói hướng về Chu Hằng.

– Trực tiếp bán ra!

Chu Hằng nói.

Tuy rằng ủy thác bán đấu giá khả năng ra một cái giá cao, nhưng hắn cũng không có nhiều thời giờ như vậy đi chờ, vẫn trực tiếp lấy luôn tiền.

– Giá tiền này lão phu cũng không làm chủ được, để lão phu xin chỉ thị! Lão già nói một tiếng rồi rời khỏi phòng. Tuy nhiên ngay sau đó hắn cùng một nam nhân trung niên lại đi đến.

– Ta tên là Kha Bảo Hòa, chủ nhân Phòng đấu giá! Trung niên này nói, – Các hạ có còn Thiên Huyền Linh Tinh hay không, ta muốn toàn bộ! .

Tên này khẩu vị thật lớn, chỉ là một viên Thiên Huyền Linh Tinh có thể bán ra con số thiên văn, hắn lại còn muốn nuốt sạch !

Chu Hằng không khỏi cười: – Kha chưởng quỹ, ngươi cảm thấy Thiên Huyền Linh Tinh còn có thể xuất ra một đống lớn sao? .

Kha Bảo Hòa nhìn Chu Hằng, thần tình nghiêm túc, nhưng một lát sau hắn nhoẻn miệng cười: – Vị huynh đệ này xưng hô như thế nào? .

– Hồ, Hồ Hữu Đạo! Chu Hằng thuận miệng nói, hắn tự nhiên sẽ không bộc lộ tính danh gây phiền toái cho mình – Kha chưởng quỹ, vẫn nhanh nói cái giá đi! .

– 1000 vạn Đại Hà tệ! Kha Bảo Hòa nghĩ nghĩ, báo ra một cái giá.

Chu Hằng thở dài, đứng lên đi ra ngoài.

– Chờ một chút, Hồ huynh đệ không vội vã đi, giá cả có thể

thương lượng! Kha Bảo Hòa vội vàng ngăn Chu Hằng lại, thực ra hắn rất muốn diệt khẩu Chu Hằng, nuốt viên Thiên Huyền Linh Tinh này, nhưng chỉ cần để lộ một chút xíu tiếng gió, Phòng đấu giá cũng không cần mở nữa.

Đối phương biết rõ bảo vật trong tay là Thiên Huyền Linh Tinh, còn dám một mình lại đây, khẳng định đã có an bài kín đáo.

Cái nguy hiểm này không thể mạo hiểm!

Kha Bảo Hòa cười ha ha một tiếng, nói: – Vừa rồi chỉ là đùa một chút, Hồ huynh đệ, 1 tỉ, 1 tỉ thế nào? .

Cừ thật, vừa lật chính là gấp trăm lần!

Giá cả Thiên Huyền Linh Tinh rất khó định, bởi vì rất hiếm thấy lại quá trân quý, thực ra cơ hội lấy ra bán đấu giá không nhiều lắm. Bởi vậy mọi người đều biết Thiên Huyền Linh Tinh quý báu, nhưng đến tột cùng quý báu tới trình độ nào cũng rất khó có một con số cụ thể để diễn tả.

1 tỉ Đại Hà tệ, cũng không tính ít.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, liền đáp ứng, nói: – Đồng ý giao dịch! .

– Thống khoái! Kha Bảo Hòa cười ha ha, vỗ vỗ vai Chu Hằng – Đến đây, cạn một chén cho sự hợp tác của chúng ta, về sau Hồ huynh đệ còn có thứ tốt như vậy, cứ đến! .

Chu Hằng khoát tay, nói: – Uống rượu thì không cần, đưa tiền đi! .

Kha Bảo Hòa không khỏi lộ ra một chút vẻ lúng túng, nói: – Không dối gạt Hồ huynh đệ, hiện tại ta không có biện pháp lập tức xuất ra 1 tỉ tiền mặt, dù sao ta làm ăn chuyến này có chút lớn! Hiện tại ta chỉ có thể cho ngươi hai ức Đại Hà tệ, yên tâm, ngươi yên tâm, chỉ cần một tháng sau hội đấu giá chấm dứt, ta khẳng định có thể kết toán phần còn lại! .

Chu Hằng đồng ý, hai ức Đại Hà tệ cũng cũng đủ hắn càn quét linh dược, dù sao số lượng linh dược rất có hạn. Hơn nữa, Phòng đấu giá cũng không thiếu linh dược, hắn lấy thuốc gán nợ, thu linh dược giá trị ít nhất ba ức Đại Hà tệ.

Rời đi Phòng đấu giá, Chu Hằng lại đi tiệm thuốc tiến hành thu mua, sau đó đi lòng vòng ở trong thành, đi hết vòng thứ tám, hắn đã bỏ rơi tất cả theo dõi.

Nhanh chóng khôi phục hinh dáng cũ, Chu Hằng nghênh ngang quay lại Đại Hà Học Phủ, ai cũng không biết 1 người phía trước ra tay một viên Thiên Huyền Linh Tinh chính là hắn đường xa mà đến.

– Bếp lò, làm việc! Chu Hằng nói, hắn phải luyện Phi Tinh Đan, bởi vì hắn chỉ cần tích lũy linh lực, cái gì tinh tú dầy đặc, lĩnh ngộ cảnh giới đối với hắn mà nói vậy là chút chuyện nhỏ.

– Bổn tọa bao nhiêu tuổi rồi, ngươi không thể kính lão tôn hiền một chút, để bổn tọa ngủ thêm một lát? Hỏa Thần Lô thở dài, tuy rằng mỗi lần nó đều không tránh được phải lao động, nhưng luôn không chịu đàng hoàng đi vào khuôn khổ, không đùa giỡn một chút sẽ không chịu được

Một bên lẩm bẩm , vừa lái bếp lò luyện đan, đan thành là lúc con lừa đen sớm chạy tới, thời điểm có chỗ tốt luôn không thể thiếu của nó.

Bây giờ con lừa đen nghiễm nhiên có được chiến lực cường đại, Tiểu Hỏa chính là thần thú thiên địa, lại không thể coi thường, Chu Hằng liền chia đều Phi Tinh Đan ra 3 phần, hy vọng con lừa đen cùng Tiểu Hỏa có thể sớm phá vỡ mà vào Tinh Thần Hoàng một chút.

Cho dù chỉ có một phần ba, mỗi người phân cũng đạt 60 viên Phi Tinh Đan, phỏng chừng Tiểu Hỏa cùng con lừa đen đều có thể đột phá Tinh Thần Hoàng .

Sau khi lấy đan dược lập tức chạy, mỗi lần nó đều như thế này, dường như sợ có người sẽ đoạt, quả nhiên sau khi làm kẻ trộm, bản thân cũng sẽ trở nên đặc biệt dáo dác.

Tiểu Hỏa cũng như cũ, phần phật phần phật vài hớp nuốt xuống toàn bộ 60 viên thuốc, dù sao nó là thần thú, thể chất mạnh mẽ, không sợ bị phồng chết.

Chu Hằng đồng dạng bắt đầu luyện hóa dược lực, 60 viên đan dược tổng cộng 13 ngày mới luyện hóa xong toàn bộ, một hơi đẩy mạnh tu vi đến 19 viên tinh tú.

Chỉ là những tinh tú này toàn bộ là dựa vào dược lực chồng chất lên, ở khi vận dụng có chút mới lạ, trong khoảng thời gian ngắn thật sự không nên tăng lên tu vi nữa, nếu cơ sở không đủ vững chắc, lâu đài vạn trượng sẽ lật úp, tạo thành hậu quả đáng sợ .

Hơn nữa thuốc còn ba phần độc, càng là dược vật hiệu lực cường đại, đan độc ẩn chứa trong đó cũng càng nhiều, tuy nhiên theo thời gian sẽ tống ra bên ngoài cơ thể, hiện tại trong cơ thể Chu Hằng tràn đầy đan độc, ăn linh đan nữa rất là có khả năng xảy ra chuyện xấu.

Đây là kháng dược tính, trong khoảng thời gian ngắn phục dụng đại lượng thuốc sẽ xuất hiện di chứng, chỉ có thể dựa vào thời gian điều tiết.

Hắn nhanh một bước so với con lừa đen cùng Tiểu Hỏa, khi hắn đi ra khỏi phòng ở, con lừa đen bắt chước người ngồi xếp bằng, quanh thân có tinh lực mênh mông cuồn cuộn, đúng là thời điểm mấu chốt đột phá, mà Tiểu Hỏa thì chổng vó, đang

ngáy o o.

Thần thú chính là thần thú, phương thức đột phá đều không giống người thường.

Chu Hằng ra tiểu viện của mình, mới phát hiện nơi này lại có thêm vài người không nhận biết, Mai Lập Bình cùng Phác Viễn đứng ở một bên, nghe bọn hắn nói chuyện, nguyên lai những người này đều là người ngưỡng mộ Cảnh Tâm Nặc.

Từ khi bọn họ vào nơi này, mỗi ngày đều có thật nhiều người đến vì Cảnh Tâm Nặc, để hai người bọn họ rất khó chịu – rõ ràng kiều hoa Đại Nguyên Học Phủ, làm sao có thể để nhà khác đoạt lấy?

Tới nơi này theo đuổi Cảnh Tâm Nặc , cũng không chỉ là những học sinh học phủ tới tham gia cuộc tranh tài, còn có học sinh Đại Hà Học Phủ, những người này rõ ràng kiêu ngạo hơn nhiều, rõ ràng chỉ là vài cái Tinh Thần Đế lại đều không cung kính đối với hai đại Thiên Hà Vương Vu Tư Trần, Mao Tử Tinh.

– Chu sư đệ, giúp ta cùng nhau đi dạo phố được không? Đúng lúc này, Cảnh Tâm Nặc nhẹ nhàng mà tới, một thân váy dài màu đỏ nhạt, không keo kiệt lộ ra nụ cười mê người.

Mai Lập Bình cùng Phác Viễn đều biết Cảnh Tâm Nặc cố ý tìm Chu Hằng làm lá chắn, mục đích là đuổi đi những người

theo đuổi, nhưng vì cái gì không tìm hai người bọn họ mà tìm Chu Hằng? Chẳng lẽ bọn họ không phải là nam nhân?

Bởi vậy, hai người bọn họ giống cùng nam nhân khác, đều dùng ánh mắt ghen ghét nhìn về phía Chu Hằng.

Chương 908: Tấm mộc không phải dễ làm như vậy

Đây không phải là gây phiền toái cho hắn sao?

Chu Hằng chưa bao giờ sợ phiền toái, nhưng loại phiền toái ập vào mình vốn không hề có quan hệ với hắn này, lại làm cho hắn rất không thích. Hắn có trêu ai ghẹo ai, tại sao lại phải thay Cảnh Tâm Nặc ngăn đỡ mũi tên?

Như Mai Lập Bình, Phác Viễn thì đều muốn làm bia đỡ đạn cho nàng nhưng cầu còn không được, vì sao lại tìm tới mình chứ?

Chu Hằng thật không tin Cảnh Tâm Nặc đột nhiên ưa thích mình. Nữ nhân này chính là một nàng Công chúa kiêu ngạo, muốn mọi người đều mê đắm xoay quanh nàng.

Một khi đã như vậy, thì cũng đừng trách hắn!

Hắn nhe răng cười, lộ ra một vẻ tà khí đặc sệt, chợt vươn ra hai tay ôm lấy vòng eo nhỏ của Cảnh Tâm Nặc, nói: – Nếu Cảnh sư tỷ muốn tiểu đệ bồi tiếp, tiểu đệ có lý nào không dám tuân theo!

– Chu Hằng! Mau buông tay! Mai Lập Bình, Phác Viễn nhao nhao gầm lên, mà các học sinh học phủ khác cũng đồng dạng không kiềm được phẫn nộ.

Thân thể mềm mại của Cảnh Tâm Nặc bởi vì Chu Hằng đột nhiên khinh bạc mà trở nên cứng ngắc, phải qua một hồi nàng mới kịp phản ứng, dùng sức vùng vẫy muốn giãy thoát vòng tay Chu Hằng. Thế nhưng nàng phát hiện rõ ràng: không ngờ lực lượng 900 tinh của nàng ở trước mặt Chu Hằng không có mảy may đất dụng võ!

– Không muốn bị lột sạch ở trước mặt những người này, thì ngoan ngoãn đi! Chu Hằng vừa dùng dao động thần thức truyền âm, vừa khinh miệt lướt mắt nhìn một vòng về phía mọi người, nói: – Kêu la cái gì! Chuyện riêng tư giữa ta và Cảnh sư tỷ, các ngươi nhiều chuyện cái gì?

– Nói hươu nói vượn! Bọn người Mai Lập Bình đều đỏ mắt rống giận, ánh mắt nhìn vòng tay Chu Hằng ôm thân hình mảnh mai của Cảnh Tâm Nặc, hận không thể băm vằm hắn. Thế nhưng không ngờ vào lúc này Cảnh Tâm Nặc không có kêu la một tiếng, làm cho bọn họ hoàn toàn không có cớ để ra tay.

Chuyện gian phu dâm phụ người ta là ngươi tình ta nguyện, dù là leo lên nóc nhà đánh dã chiến thì có liên quan gì với bọn họ?

Cảnh Tâm Nặc đúng là không dám nói lung tung, nàng từ trên thân Chu Hằng cảm ứng được một khí thế đáng sợ, làm cho từ ở sâu trong nội tâm nàng dâng lên nỗi kính sợ mãnh liệt. Điều này không khỏi làm nàng hoảng sợ không hiểu: Nếu như đấu với Chu Hằng, nàng có thể phát huy ra mấy phần chiến lực đây?

Dưới áp lực mạnh, nàng cũng không dám hoài nghi chút nào Chu Hằng sẽ làm theo lời nói lột sạch nàng, nếu thật sự bị lột sạch thành con heo ở trước mặt mọi người, vậy nàng còn làm người được sao?

ads

Bởi vậy, nàng chỉ có thể mặc cho bàn tay to của Chu Hằng ôm vòng eo nhỏ nhắn của nàng. Dưới rất nhiều cảm xúc sợ hãi, lo lắng, khẩn trương… nàng cũng biến thành mẫn cảm cực độ, chỉ cảm thấy dường như bàn tay của Chu Hằng đang toát ra nhiệt lực, làm cho toàn thân nàng đều có loại cảm giác nóng bỏng.

– Có nhiều thời gian như vậy còn không đi tu luyện cho tốt, lại ở chỗ này tranh giành tình nhân! Chu Hằng quét mắt nhìn mọi người một vòng, răn dạy. Nói về tuổi tác khẳng định là hắn nhỏ nhất, nhưng một đường từ Phàm giới đánh lên tới Minh giới, hắn đã trải qua biết bao nhiêu trận chiến sinh tử, bao nhiêu nguy hiểm, tâm tính thành thục là hơn xa những người này có thể so sánh.

Tên hỗn đản này, ôm eo Nữ thần của họ, còn muốn bọn họ đừng tranh giành tình nhân? Quá khinh người mà!

– Chu Hằng! Ta muốn quyết đấu với ngươi! Một gã thanh niên không kiềm nổi kêu lên.

Chu Hằng liếc mắt nhìn hắn một cái, khẽ "xì" một tiếng, nói:

– Ngươi là Tinh Thần Đế, lại đòi khiêu chiến với Tinh Thần Vương ta, đây chính là dũng khí của ngươi ư?

– Ngươi… Gã thanh niên kia chỉ tay vào Chu Hằng, sắc mặt căng phồng đến đỏ bừng, lại nói không ra lời.

Đúng vậy! Tinh Thần Đế khiêu chiến với Tinh Thần Vương, có loại chuyện này sao? Nói ra đúng là muốn bị người nhạo báng chết mà! Có ức hiếp người như vậy sao? Khiêu chiến? Khiêu cái… em gái ngươi ấy! Cái này không phải là ỷ lớn hiếp nhỏ sao?

Giữa các võ giả đẳng cấp rất sâm nghiêm, vốn Tinh Thần Đế đối với Tinh Thần Vương hẳn là nghiền ép tuyệt đối, có Tinh Thần Vương nào dám làm càn ở trước mặt Tinh Thần Đế? Nhưng hiện giờ đúng là có một quái thai như vậy, dám ở trước

mặt mọi người khiêu khích Tinh Thần Đế, hơn nữa còn đồng thời khiêu khích tới vài Tinh Thần Đế!

Nếu là ở bên ngoài, tùy tiện bất kỳ người nào chỉ dí một ngón tay là có thể nghiền chết tên cuồng vọng này rồi, nhưng ai bảo đây là học phủ!

Trong học phủ cấm tư đấu! Huống chi Chu Hằng còn là người được chọn tham gia Cuộc tranh tài học phủ, nếu hắn bị đánh trọng thương, thậm chí bị đánh chết, thì ai gánh nổi trách nhiệm này? Ai cũng không chịu nổi!

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đều từ trong lòng sinh ra uất nghẹn mãnh liệt, mà lại không phát tiết được, khiến bọn họ vô cùng khó chịu!

Điểm mấu chốt này ở ngay trên mình Cảnh Tâm Nặc, nàng không mở miệng, thì đó chính là việc riêng tư giữa nàng với Chu Hằng, ai cũng không thể vô cớ ra mặt!

“Két!” Đúng lúc này, cửa chính bị đẩy ra, Đại Nguyên Học Phủ là một tòa viện rộng lớn, bên trong lại chia ra rất nhiều tòa nhà độc lập, vừa để cho người của học phủ ở chung với nhau, lại mỗi người có được không gian riêng tư.

– Đại thúc! Đại thúc! Đột nhiên vang lên thanh âm trẻ con líu ríu, chỉ thấy thân hình nho nhỏ của Khương Tử Sương từ ngoài cửa nhảy vào, vừa nhìn thấy Chu Hằng, nàng lập tức kêu

lên: – Đại thúc, con chó đâu?

Từ cửa chính đi vào cũng không chỉ một mình nàng, còn có Dương Ngọc Hoa; còn có bốn nam nhân Chu Hằng không quen biết; cuối cùng, không ngờ còn có một mỹ nữ tuyệt sắc, Đài Niệm Ngưng!

Chu Hằng nghe Khương Tử Sương nói qua, thày trò của Thiên Trận Viện của Đại Nguyên Học Phủ là được thỉnh mời tới Đại Hà Học Phủ, nhưng tiểu nha đầu cũng không có nói rõ ràng, hoặc là nàng cũng không biết. Thì ra Thiên Dược Viện cũng đồng dạng được mời tới.

Dương Ngọc Hoa, Đài Niệm Ngưng, Cảnh Tâm Nặc, ba đại mỹ nữ của Đại Nguyên Học Phủ không ngờ tụ tập chung một đường, cơ hội như vậy tuyệt đối không có nhiều khả năng lắm.

Ba vị mỹ nữ mỗi người đều vẻ phong tình riêng: Dương Ngọc Hoa đẫy đà hoà nhã, tràn đầy dáng mỹ phụ phong tình thành thục; Đài Niệm Ngưng thì thanh nhã nhưng lạnh lùng, có một loại khí chất của tiên tử siêu thoát trần thế; còn Cảnh Tâm Nặc thì tràn đầy sức sống tuổi thanh xuân.

Ba nàng đều ở đây tranh tươi đua sắc lẫn nhau, lại làm tôn vẻ đẹp cho nhau, khiến mỗi người đều càng thêm chói mắt loá mắt, cũng để cho nam nhân nơi này nhìn hoa cả mắt, nhưng lại có cảm giác chỉ sinh ra hai mắt thật không đủ dùng.

Chu Hằng buông ra bàn tay ôm Cảnh Tâm Nặc, một tay bế lên Khương Tử Sương, cười ha hả nói: – Tiểu nha đầu các người như thế nào tới trễ như vậy?

Thiên Trận Viện, Thiên Dược Viện là kiểm soát, luyện hóa liên quan tới trận văn, đan dược, đâu cần bọn họ đi chiến đấu, bởi vậy đương nhiên Dương Ngọc Hoa bọn họ không cần đi theo con đường như Chu Hằng bọn họ, chỉ cần một đường dùng truyền tống trận tới đây là được.

– Rõ ràng là đại thúc các người chạy quá nhanh! Khương Tử Sương cắn ngón tay nói, vừa đưa mắt nhìn trên thân Cảnh Tâm Nặc, không ngừng đánh giá từ trên xuống dưới: – Đại thúc! Thì ra thúc thích nữ sinh bộ ngực nhỏ nhỏ nha!

"Phốc!" Nghe nàng không hề cố kỵ nói ra những lời này, thật khiến rất nhiều người đều cười phun phèo phèo; mà Cảnh Tâm Nặc thì vừa tức vừa xấu hổ: bộ ngực của nàng quả thật không tính là lớn, nhưng cũng không tính là nhỏ nhỏ a!

Nhưng loại chuyện này làm sao có thể đem ra thảo luận trước mặt mọi người chứ? Người ta là tiểu nha đầu, người khác chỉ cho là khờ dại, nhưng nàng thì khác, nếu tranh luận bộ ngực lớn nhỏ của mình với người, về sau còn có mặt mũi gặp người sao?

Nàng hung hăng trừng mắt nhìn Chu Hằng một cái, tự nhiên là tính khoản nợ này lên trên đầu của hắn.

Chu Hằng bĩu môi, dù sao vừa rồi đã đắc tội với nữ nhân này, cũng không kém nhiều một chút. Hắn hướng về phía Dương Ngọc Hoa, Đài Niệm Ngưng mỉm cười, nói: – Hai vị sư tỷ đường xa mệt mỏi, mau mau trở về phòng nghỉ ngơi một chút đi!

Dương Ngọc Hoa khẽ cúi chào về hướng Chu Hằng, xem như đáp lễ. Ở đây nhiều người nhiều miệng, nàng cũng không muốn nhiều lời gì, chỉ nói:

– Điềm Điềm! Theo mẫu thân trở về!

– Dạ! Khương Tử Sương luyến tiếc từ trên mình Chu Hằng tụt xuống, sau đó kéo tay Chu Hằng, cho hắn cúi gập lưng xuống, áp sát tai hắn nói: – Đại thúc! Buổi tối thúc thúc tới phòng chúng ta, Điềm Điềm sẽ giúp thúc đem gạo nấu thành cơm!

Chu Hằng thiếu chút nữa té ngã lộn nhào một cái: rốt cuộc tiểu nha đầu này có phải là con đẻ của Dương Ngọc Hoa hay không đây!

Tiểu nha đầu buông tay Chu Hằng, vẫy vẫy tay, sau đó đi theo Dương Ngọc Hoa rời đi. Bên kia, Đài Niệm Ngưng vẫn lặng im; nàng nhìn qua vẻ ngoài như người hiền lành, nhưng vẫn luôn giữ khoảng cách nhất định với mọi người. Lúc này khẽ gật đầu, rồi thân mình nhẹ nhàng lướt đi, nàng cũng đi nhận lãnh chỗ ở của mình.

Đệ tử mới tới Thiên Trận Viện, Thiên Dược Viện đều trợn to mắt nhìn Chu Hằng, tên này vừa tới nơi liền dám công khai trắng trợn quyến rũ Nữ thần của bọn họ, hoàn toàn không thể nhịn được mà!

Chu Hằng thở dài, ai bảo hắn chỉ quen biết Dương Ngọc Hoa và Đài Niệm Ngưng thôi? Hắn quay đầu, liền thấy Cảnh Tâm Nặc đang dùng một loại ánh mắt khinh bỉ nhìn chằm chằm vào hắn, có lẽ vừa rồi tiểu nha đầu kia thì thầm đã bị nàng nghe được.

Ở trong lòng nữ nhân này, mình chính là một tên hiếu sắc lợi dụng đứa nhỏ "khờ dại" kia để đạt tới mục đích đây!

Chu Hằng không khỏi cười thầm, tiểu nha đầu Khương Tử Sương này thật đúng là con quỷ linh tinh, nàng nói ra câu kia rõ ràng đúng là muốn nói cho Cảnh Tâm Nặc nghe, không ngoài dụng ý là châm ngòi ly gián! Đáng tiếc, giữa hắn và Cảnh Tâm Nặc vốn đâu có giao tình gì, cũng không có gì để châm ngòi ly gián.

Lại nói tới, chỉ số thông minh của Cảnh Tâm Nặc còn không có cao thâm bằng tiểu nha đầu Khương Tử Sương, quả thật đáng thương!

Chu Hằng nhìn Cảnh Tâm Nặc, lắc lắc đầu cảm thán.

Này, đây là ánh mắt gì, là ý gì vậy?!

Cảnh Tâm Nặc bị cái nhìn này của hắn xem ra không sao nói rõ được, chỉ cảm thấy bị Chu Hằng xem thường thật sâu! Thật đáng ghét mà! Tên này chẳng những ở trước mặt mọi người chớt nhả mình, lại còn dám khinh thường mình!

– Chu sư đệ! Không phải muốn đi dạo phố chung với ta sao, đi thôi! Nàng lộ ra vẻ tươi cười "ngọt ngào", nắm tay Chu Hằng bước đi.

Những người còn lại đều hai mặt nhìn nhau, người ta đã rõ ràng muốn hai người riêng tư cùng một chỗ, bọn họ còn đuổi theo để làm chi, muốn bị mắng hay sao? Tuy nhiên, nơi này lại tới thêm hai mỹ nữ tuyệt sắc, một người thành thục quyến rũ, một người thanh nhã như tiên nhưng lạnh lùng, người nào cũng không kém thua Cảnh Tâm Nặc!

Chân trời xa xăm nơi nào lại không có hoa thơm cỏ lạ, cần gì phải đơn phương yêu mến một cành hoa?

Cảnh Tâm Nặc nắm tay áo Chu Hằng, sau khi đi ra khỏi cửa viện kia, nụ cười trên mặt nàng dần lạnh xuống, nói: – Cuồng đồ lớn mật, dám chớt nhả bổn cô nương!

– Cảnh sư tỷ! Cái này tỷ nói mười phần sai rồi! Chu Hằng nghiêm trang nói: – Tỷ muốn ta làm tấm mộc, thân là sư đệ, đương nhiên phải tận tâm tận lực vì tỷ, cho nên vì phải biểu

diễn cho thật một chút, ta chỉ đành phải làm như vậy! Tuy nhiên sư tỷ yên tâm, ta là sư đệ của tỷ, nên sẽ không ai hoài nghi tình tỷ đệ hồn nhiên của chúng ta!

Cảnh Tâm Nặc trố mắt nhìn, nàng chỉ biết là Chu Hằng rất to gan, nhưng không nghĩ tới tên này còn có năng lực miệng lưỡi dẻo kẹo như vậy!

Rõ ràng là chớt nhả mình, ngược lại dường như chính mình biến thành người thiếu hắn một mối nhân tình. Này này này này… người có thể vô sỉ, nhưng không thể vô sỉ đến mức không có hạn cuối như thế chứ!

Chỉ là nàng cũng không biết: Chu Hằng là thường thường đi ra bên ngoài cùng với ai? Nếu nàng gặp con lừa đen, vậy thì càng đê tiện đến mức nhân sinh quan của nàng phải vặn vẹo.

– Ta mặc kệ! Dù sao ngươi chớt nhả bổn cô nương, nhất định phải chịu trách nhiệm! Cảnh Tâm Nặc đột nhiên bật cười, sáng lạn như cảnh xuân, dường như hoàn toàn quên hết sạch chuyện không vui trước đó.

Xảy ra chuyện khác thường tất có yêu thích mà!

Chu Hằng sờ sờ đầu, rất cẩn thần dè dặt nói: – Sờ một cái cũng sẽ không mang thai chứ?

Lập tức gương mặt xinh đẹp Cảnh Tâm Nặc căng phồng đến đỏ bừng, đuổi theo đánh Chu Hằng…

Chương 909

Chương 912 19 tinh tham gia so tài

Cảnh Tâm Nặc quả thật có ý dùng mỹ nhân kế, dù sao biểu hiện của Chu Hằng ở Đại Nguyên Học Phủ quá mức kinh người, dẫn tới rất nhiều thế lực trong học phủ coi trọng, muốn chiêu mộ tên thiên phú kinh người này về dưới trướng mình.

Chỉ là Chu Hằng thường ngày quá mức ru rú trong nhà, mà các vị Phó viện trưởng đều là người có sỉ diện, như thế nào cũng không thể hạ thấp phẩm giá tự mình đi gặp Chu Hằng, tạo thành một cái vòng lẩn quẩn.

Cảnh Tâm Nặc trước đó đã được trưởng bối nhắc nhở, bảo nàng nếu có cơ hội có thể thử mời chào Chu Hằng. Đương nhiên, sắc đẹp chính là một loại vũ khí, Cảnh gia còn không phải đến mức vì mời chào một ngoại nhân mà gả đi một tộc nhân ưu tú nhất!

Trừ phi Chu Hằng đáp ứng ở rể, như vậy Cảnh gia còn sẽ cân nhắc một chút về khả năng này.

Chỉ có điều là bản thân Cảnh Tâm Nặc chính là một người trẻ tuổi, hơn nữa có danh xưng cường giả đệ nhất của Tinh Hoàng Viện, sao có thể chịu phục Chu Hằng chứ? Ở trong mắt nàng, chỉ cần triển lộ một chút thực lực của Cảnh gia cùng với thiên phú bản thân, cộng thêm vẻ đẹp của nàng… thì hoàn toàn có thể thu phục Chu Hằng quỳ dưới gấu quần của nàng.

Nhưng hai người lần đầu tiên chính diện giao phong liền coi như hoàn toàn tan tác xong việc, không ngờ ở dưới khí thế áp bức của Chu Hằng, nàng không còn mảy may sức đánh trả!

Thẳng đến lúc này, nàng mới chính thức coi trọng Chu Hằng. Mà khi Dương Ngọc Hoa xuất hiện, nhìn thấy Chu Hằng có vẻ thân mật phi thường với Khương Tử Sương, trong lòng nàng liền xao động cảnh báo!

Thì ra, Dương gia đã sớm hành động, phái ra tiểu quả phụ để câu dẫn Chu Hằng!

Nhưng nàng sao có thể cam tâm nhận thua?

Dương Ngọc Hoa quả thật rất đẹp, có thể đặt song song với ba đại mỹ nữ của Đại Nguyên Học Phủ nàng, nhưng dù sao Dương Ngọc Hoa cũng là một quả phụ, mà còn sinh ra một đứa con gái, như vậy làm sao có thể so sánh với nàng là một khuê nữ hoa cúc vàng này chứ?

Có nam nhân nào không hy vọng nữ nhân của mình là do chính mình tự "khai phá", từ ngây ngô đến thành thục? Ưu thế của nàng tuyệt đối lớn hơn Dương Ngọc Hoa!

Nếu Dương Ngọc Hoa có thể hạ thấp tư thái, thì tại sao nàng không hạ xuống được? Chu Hằng yêu nghiệt khẳng định không dừng lại ở mệnh lệnh của các trưởng bối, tên này tuyệt đối có giá trị đến mức gia tộc không tiếc bất cứ giá nào để mời chào!

Nếu không… thà rằng phá huỷ đi!

Nàng cũng không phải là một tiểu thư yếu đuối, mà là một người trẻ tuổi kiệt xuất nhất thế hệ này của Cảnh gia, từ nhỏ nàng đã được giáo dục hà khắc, hết thảy suy nghĩ đều là vì lợi ích của gia tộc.

ads

Hai người cãi nhau ầm ĩ, nhìn như một đôi "tình nhân" nhỏ vừa mới rơi vào bể tình, khiến người bên ngoài ao ước.

Trở lại chỗ ở của mình. Chu Hằng nghiễm nhiên trở thành công địch của tất cả nam nhân, chỉ cần gặp hắn đều dùng ánh mắt ghen ghét nhìn hắn. Buổi tối thời điểm Dương Ngọc Hoa bọn họ tổ chức tiệc tối đón gió, thì còn hơn thế, khiến bầu không khí có vẻ cực kỳ căng thẳng.

Chu Hằng nhưng thật ra không sao cả, bất kể Đại Nguyên Học Phủ hay là Độ Dương Tinh, cũng chỉ là một trạm cập bến ngắn ngủi trong đời hắn, không tới mấy năm hắn sẽ rời nơi này, chân chính đặt chân trong thế giới rộng lớn bao la của Minh giới.

Những người này thích hắn cũng tốt, chán ghét hắn cũng thế, đâu có quan hệ gì với hắn? Hắn chỉ là một khách qua đường vội vàng đi qua, xem không vừa mắt cứ đánh lật nhào là được!

Tỷ như… Tây Môn Sơn! Tên thanh niên này vừa mới trải qua nỗi đau mất đệ, thường thường quét ánh mắt về phía Chu Hằng đầy sát khí, sau đó dành thời gian nói chuyện với Dương Ngọc Hoa, thỉnh thoảng cười ha hả… Chỉ là Dương Ngọc Hoa hiển nhiên rất không cấp mặt mũi cho hắn, cũng không có cười theo hắn.

Khương Tử Sương cũng rất biết quấy rối, làm cho Dương Ngọc Hoa luôn luôn thay nàng gắp thức ăn, ít có thời gian ứng phó với Tây Môn Sơn.

Đêm đó sau khi cơm nước xong, tiểu nha đầu cũng ăn đến bụng tròn quay, rồi bị Dương Ngọc Hoa bế trở về khuôn mặt nhỏ nhắn ỉu xìu, làm Chu Hằng nhìn thấy phải cười thầm.

Đệ tử của Thiên Trận Viện, Thiên Dược Viện cũng không phải là đến để làm cảnh, từ ngày hôm sau phải đi tham dự học tập ở Thiên Trận Viện, Thiên Dược Viện của Đại Hà Học Phủ.

Sớm đi tối về, ba ngày sau, con lừa đen và Tiểu Hỏa lần lượt xuất quan, chúng nó đều đột phá Tinh Thần Hoàng!

Điều này đối với Chu Hằng là một tin tức tốt, bọn hắn bây giờ cả ba cùng liên thủ, phỏng chừng Tinh Thần Đế bình thường đều có thể chém chết!

Thời gian trôi qua rất nhanh, Cuộc so tài học phủ đã đi vào giai đoạn rút thăm đối chiến vòng thứ nhất.

Cuộc so tài học phủ này là do Đại Hà Học Phủ tổ chức, cũng từ Đại Hà Học Phủ cung cấp phần thưởng tranh tài, nhưng thực đáng tiếc chỉ có quán quân mới có thể lấy được.

Phần thưởng là 3 chiếc Vân La Chu.

Vân La Chu là một loại pháp khí phi hành, bản thân nó có được tốc độ cực cao. Nếu còn thêm linh lực thúc giục vận hành, có thể bộc phát ra tốc độ cao hơn. Đây là kiệt tác của Thiên Trận Viện ở Đại Hà Học Phủ! Tuy rằng các học phủ khác cũng có thể chế tạo ra pháp khí phi hành tương tự, nhưng bất luận là tốc độ hay là phòng ngự đều kém một mảng lớn so với Vân La Chu!

Võ giả không tránh khỏi phải đi vào những địa phương nguy hiểm để thám hiểm, Vân La Chu này chính là công cụ thay đi bộ cực tốt. Hơn nữa ở thời điểm nguy hiểm cũng có thể dùng để thoát hiểm, quả thực vô cùng quý giá.

Bởi vì Trận Văn sư rất thưa thớt, cộng thêm tài liệu có hạn, sản lượng Vân La Chu thật là ít ỏi, tuy rằng đã bị đẩy giá lên cao đến hai ức Đại Hà tệ một chiếc, tuy nhiên có thể nói là vô giá!

Lần này Đại Hà Học Phủ xuất ra ba chiếc Vân La Chu để làm phần thưởng, quả đúng là xuất ra một khoản lớn!

Chu Hằng lập tức nổi lên hứng thú, tuy nhiên hắn chỉ có thể bảo đảm mình thắng dễ dàng trong đối chiến với Tinh Thần Vương; còn Tinh Thần Hoàng và Tinh Thần Đế thì không phải là hắn có thể dễ dàng thắng được. Nên muốn một đường hát vang tiến mạnh, nhất định phải thu được thắng lợi hai trận chiến đấu, chỉ dựa vào một người là không được rồi!

Đừng nói hắn chỉ là Tinh Thần Vương, dù là Tinh Thần Đế thì như thế nào, vẫn chỉ có thể lấy được một phần!

Có nên hay không tạm thời cho Cảnh Tâm Nặc mượn dùng Tiểu Hỏa, trợ giúp nàng bách chiến bách thắng?

Chu Hằng vội vàng nhìn xuống chương trình tranh tài, đáng tiếc là thú cưng không được phép xuất chiến.

Chẳng lẽ, cứ như vậy bỏ lỡ mất cơ hội lấy Vân La Chu?

Chu Hằng suy nghĩ hồi lâu sau, liền hỏi Hỏa Thần Lô: - Bếp lò! Có đan dược gì đặc thù, có thể giúp cho người ta đột nhiên bộc phát ra chiến lực gấp mười, gấp trăm lần hay không?

- Có thì có, nhưng chờ sau khi dược hiệu biến mất, không chết cũng tàn tật, hơn nữa tài liệu còn quý báu hơn xa so với Phi Tinh Đan… ở Độ Dương Tinh này vốn không tìm ra được! Hỏa Thần Lô cho Chu Hằng biết một tin tức xấu.

Nếu như không chết cũng tàn tật, ngược lại cấp cho Tây Môn Sơn dùng là rất thích hợp, dù sao hắn hoàn toàn không có chút cảm tình với tên này, quản chi tới hắn tàn phế hay là chết, có thể làm ra cống hiến là tốt rồi! Đáng tiếc là, đan dược này cũng không chế tạo ra được!

Cũng đúng! Đan dược có thể giúp cho một người bỗng nhiên bộc phát ra chiến lực gấp mười, gấp trăm lần, nếu loại đan dược này có thể sản xuất nhiều, vậy thì trên đời này không phải là loạn thành một đống rồi sao?

Chu Hằng vắt hết óc, nhưng dường như đi vào ngõ cụt, chỉ có thể trông cậy vào Cảnh Tâm Nặc và Tây Môn Sơn phát huy.

Rút thăm vòng thứ nhất rất nhanh chấm dứt, Đại Nguyên Học Phủ có chết người hay không, không ngờ rút thăm trúng Thanh Dương Học Phủ vốn là đối thủ một mất một còn.

Khu vực giáp giới giữa hai học phủ rất hỗn loạn, thường

thường có phát sinh xung đột, mặc dù có Đại Hà Học Phủ cường lực trấn áp không có khả năng bạo phát chiến tranh đại quy mô, nhưng giữa nhau tuyệt đối không thể nói là có thiện ý.

Lần này đúng là kẻ thù gặp mặt, đặc biệt đỏ mắt. Sau khi biết kết quả rút thăm, hai Thiên Hà Vương Vu Tư Trần, Mao Tử Tinh đều hiếm thấy bảo ba người Chu Hằng cứ việc ra tay ngoan độc, đánh chết hay đánh cho tàn phế đều có bọn họ bao sau.

Chu Hằng thầm lắc đầu trong lòng, phương diện học phủ tranh quyền đoạt lợi, thực ra có quan hệ gì với học sinh bình thường chứ?

Đại Nguyên Học Phủ phân phó cho học sinh như vậy, tin chắc Thanh Dương Học Phủ cũng làm như thế. Mặt khác, nếu Chu Hằng hắn không đủ thực lực, bị người đánh cho tàn phế thậm chí đánh chết, như vậy thì oan uổng biết bao!?!

Tranh giành ích lợi giữa các học phủ trong đó, tại sao lại muốn dùng máu tươi thậm chí là tính mạng của học sinh làm cái giá phải trả?

Hắn đã thầm quyết định, thắng là nhất định phải thắng, nhưng tuyệt đối sẽ không ra nặng tay… Trừ phi đối phương miệng lưỡi đặc biệt đê tiện! Nhưng với thực lực của hắn, lên đài tiện tay một quyền có thể đánh bại đối thủ, cũng không có cấp cơ hội cho đối phương nhiều miệng lưỡi đê tiện.

Đợi sau khi rút thăm hoàn thành, không biết là Cuộc so tài học phủ lần thứ mấy này cũng chính thức kéo màn khai mạc.

Đại Nguyên Học Phủ đối chiến với Thanh Dương Học Phủ được sắp xếp ở trận thứ 11. Các trận so đấu được tổ chứa ở Sa Nộ Trường của Đại Hà Học Phủ… Thực ra tất cả học phủ đều thiết trí rập khuôn theo Đại Hà Học Phủ: phân chia như Tinh Vương Viện, Thiên Trận Viện, Sa Nộ Trường, mệnh danh thực ra đều y chang như Đại Hà Học Phủ.

Trên khán đài cũng không nhiều người xem lắm. Trừ một ít

nhân viên theo các học phủ đến đây theo dõi cuộc chiến, còn học sinh của Đại Hà Học Phủ thật ít ỏi, dường như vốn không thèm xem loại tầng thứ này so đấu.

Dương Ngọc Hoa, Đài Niệm Ngưng bọn họ nhưng thật ra đã tới trường đấu rất sớm, tiểu nha đầu lại cố ý làm một lá cờ lớn, trên đó viết bốn chữ "Đại Thúc Tất Thắng", không ngừng giơ lên phất qua phất lại, dẫn tới rất nhiều ánh mắt khác thường, khiến mọi người của Đại Nguyên Học Phủ đều cảm thấy rất xấu hổ.

Chu Hằng lại không thèm để ý tới chút nào, còn cười ha hả giúp tiểu nha đầu cùng nhau phất cờ.

Trận đấu tiến hành thật sự rất mau, có một số học phủ đúng là bồi dưỡng được không ít cường giả trẻ tuổi, chỉ giơ tay nhấc chân một cái là đánh bại đối thủ của mình, có vẻ như không đánh mà thắng. Có một số học phủ so ra cũng đáng tiếc, rõ ràng có một kỳ tài ngất trời, lại chỉ đạt được một điểm, vô cùng tiếc nuối chỉ có thể đặt chân được vào vòng một là bị loại.

Nhưng nếu vào lúc này biểu hiện nổi trội xuất sắc, cũng sẽ nhận được vài phần coi trọng của Đại Hà Học Phủ, vươn cành ô- liu mời chào.

Thời điểm đánh tới trận thứ bảy, lại liên tục xuất hiện mấy đôi đối thủ lực lượng ngang nhau, chiến đấu lâu thật lâu mới rốt cục phân ra thắng bại. Đến khi trận đấu giữa Đại Nguyên Học Phủ và Thanh Dương Học Phủ bắt đầu, đã là buổi trưa ngày hôm sau.

Cũng may võ giả Tinh Thần Cảnh căn bản không cần lo lắng chuyện ăn cơm ngủ nghỉ, chỉ cần linh lực không tiêu hao số lượng lớn thì hoàn toàn có thể một lần tĩnh tọa chính là mấy trăm mấy ngàn năm.

Trận đầu tự nhiên là trận chiến đấu giữa Tinh Thần Vương.

- Thanh Dương Học Phủ, Tinh Thần Vương Tôn Thánh Ngữ,

99 viên tinh tú! Trước khi ra sân đấu, người tham chiến đều được kiểm tra đo lường thực lực, miễn cho xuất hiện tình huống Tinh Thần Hoàng giả mạo Tinh Thần Vương, Tinh Thần Đế giả mạo Tinh Thần Hoàng.

Một Tinh Thần Đế do Đại Hà Học Phủ phái ra làm nhiệm vụ trọng tài, hắn dùng một kiện pháp khí kỳ quái để trắc nghiệm, chỉ cần người được trắc nghiệm buông lỏng không gian đan điền, như vậy có bao nhiêu viên tinh tú đều hoàn toàn không có cách nào che giấu.

- Đại Nguyên Học Phủ, Tinh Thần Vương Chu Hằng, 10… 19 viên tinh tú! Khi người trọng tài này báo ra "cảnh giới" của Chu Hằng, lập tức toàn trường đều ồ lên.

19 viên tinh tú?

Đây là tiết tấu Đại Nguyên Học Phủ muốn tự động buông bỏ sao?

Tinh Thần Vương chính là khác với Minh Tiên a, Minh Tiên hình thành 19 thần tướng là có được tư cách đột phá Tinh Thần Vương, nhưng Tinh Thần Vương đến Tinh Thần Hoàng, 99 viên tinh tú chính là con đường nhất định phải trải qua, hơn nữa cũng là một cửa ải khó vượt qua!

Có thể nói, trong mỗi học phủ Tinh Thần Vương 99 tinh đều là chụp một cái một bó to, thậm chí tỉ lệ đủ để chiếm một phần năm Tinh Vương Viện! Không có biện pháp, đột phá lên quá khó khăn!

Nếu đã có nhiều Tinh Thần Vương 99 tinh có thể xuất chiến như vậy, vì sao cố tình lại đưa ra Tinh Thần Vương 19 tinh?

Đây không phải là tự bộc bạch mình không có chí tiến thủ sao?

Lập tức, bốn phía khán đài đều nhao nhao vang lên tiếng cười nhạo…

Chương 910

Chương 913 Tinh Thần Vương mạnh nhất

So với các học phủ khác khinh bỉ, người của Đại Nguyên Học Phủ thì đều hoảng sợ đến ngây người.

Bọn họ cũng đều biết trước đây khi Chu Hằng đối chiến với Tây Môn Sơn chẳng qua là Tinh Thần Vương 3 tinh; mặc dù có một viên tinh tú có thể nói là siêu sao, nhưng từ số lượng mà nói đúng là chỉ có 3 tinh không sai.

Nhưng bây giờ không ngờ đã thành 19 tinh, lúc này… lúc này mới chỉ qua nửa năm thôi!

Yêu quái! Thật đúng là yêu quái mà!

- Đại thúc cố lên! Đại thúc cố lên!

Chỉ có Khương Tử Sương là không hề để ý tới cảnh giới của Chu Hằng cao hay thấp, tiểu nha đầu lập tức hưng phấn múa may lá cờ, hò hét Chu Hằng cố lên.

- Ha ha ha! Tinh Thần Vương 19 tinh không ngờ cũng dám xuất chiến! Đại Nguyên Học Phủ thật sự là không còn người nào có thể lên hay sao, ngay cả loại học sinh vừa mới bước vào Tinh Thần Cảnh này, hơn nữa còn là yếu nhất đều phái ra!

- Tức cười chết người mà! 19 tinh, còn la lối om xòm! Minh Tiên 9 tướng vừa đột phá vừa lúc là 19 viên tinh tú, tuyệt không lãng phí nha!

- Nếu bọn họ có thể phái ra một Tinh Thần Vương 18 tinh, ngược lại đó mới là chuyện ly kỳ!

Mọi người ở chung quanh sau phút "khiếp sợ" ngắn ngủi, ai cũng cười to liên tục. Đại Nguyên Học Phủ đây là muốn bỗng nhiên nổi tiếng sao? Đương nhiên, lần này khẳng định sẽ trở thành tiếng xấu.

Tôn Thánh Ngữ đối thủ của Chu Hằng kia, thì lại lộ ra khuôn mặt phẫn nộ. Hắn thật không cảm thấy cao hứng vì nhặt được một trái hồng chín mềm, mà chỉ cảm giác mình bị nhục nhã thật lớn!

Đây là Đại Nguyên Học Phủ sỉ nhục đối với hắn!

Giữa hai học phủ vốn đã có quan hệ cực kém, mỗi học sinh cũng đều bị rót vào đầu óc quan niệm cừu thị lẫn nhau, bây giờ bị Đại Nguyên Học Phủ "sỉ nhục" như thế, dĩ nhiên Tôn Thánh Ngữ không kềm được phẫn nộ!

Nhưng hắn cũng biết dựa vào sức một mình là không có khả năng chống lại Đại Nguyên Học Phủ, nên chỉ có đòi lại ở trên thân đối thủ này mà thôi!

ads

Nếu các ngươi đã muốn dùng kẻ yếu ớt này làm nhục mình, vậy mình cứ hung hăng tra tấn tên Chu Hằng này, dùng máu tươi của hắn để rửa sạch nhục nhã của mình; trái lại dùng tiếng kêu gào thảm thiết của đối phương để cho Đại Nguyên Học Phủ thấy hổ thẹn!

- Ngươi coi như chết chắc rồi! Tôn Thánh Ngữ nhìn Chu Hằng lạnh lùng nói, trong ánh mắt không che giấu sát ý chút nào.

Nói thật ra hắn cũng không có thù hận gì với Chu Hằng, trước đó hắn ngay cả gặp đều chưa từng thấy qua Chu Hằng, nhưng ai bảo Chu Hằng là đại biểu Đại Nguyên Học Phủ xuất chiến

làm chi? Nếu ngươi đã bước lên chiến trường này, thì cũng đừng oán trách mình vắn số!

- Bắt đầu! Bên kia, trọng tài cũng thực tùy ý tuyên bố bắt đầu so tài. Hắn chẳng những là Tinh Thần Đế, mà còn là học sinh của Đại Hà Học Phủ, tâm lý trong đầu hắn vốn xem thường những học sinh của học phủ cấp hai này.

- Nằm xuống cho ta! Tôn Thánh Ngữ phi thân tới, đánh ra một quyền! Hắn phải một kích đánh bại Chu Hằng, nếu không dùng nhiều thêm một chiêu đều là phủ định đối với thực lực của hắn! Nên biết rằng Thanh Dương Học Phủ cũng không thiếu Tinh Thần Vương 99 tinh, hắn có thể bộc lộ tài năng nổi bật đã nói rõ thực lực của hắn tuyệt đối đủ mạnh!

Chu Hằng ung dung đứng đối diện, ở trong mắt hắn Tôn Thánh Ngữ không có mảy may khác biệt với đứa trẻ chơi đùa trên đường cái, ngay cả tư cách làm hắn tức giận cũng không có.

“Ầm!” Tôn Thánh Ngữ đã công tới, nhưng Chu Hằng lại vẫn không nhúc nhích, dường như hoảng sợ đến choáng váng rồi.

Mọi người đều không cảm thấy kỳ quái chút nào: Chỉ là Tinh Thần Vương 19 tinh đi lên không phải là bán mạng sao? Nếu là bán mạng, vậy cũng không cần thiết bày ra tư thế đặc biệt như vậy làm gì, tốt hơn là trực tiếp nhảy xuống đài cho thống khoái một chút, bằng không, càng chống cự thì càng bị đánh đau.

Tôn Thánh Ngữ tới gần, đúng lúc này, Chu Hằng đột ngột tung quyền, vô cùng nhanh!

“Ầm!” Một quyền này đánh ra, đánh thẳng vào trên mặt Tôn Thánh Ngữ, đầu tiên sống mũi hắn bị đánh gãy, rồi da thịt trên mặt hắn rung động kịch liệt… Cả người hắn thừa nhận hai cổ lực lượng: một đến từ quyền lực của Chu Hằng và một từ bản thân hắn xông tới, chỉ trong nháy mắt thân mình hắn bị gãy cụp!

Trong tiếng xương cốt gãy đoạn giòn tan, Tôn Thánh Ngữ đã bị đánh bay ra ngoài, "thịch" một tiếng rơi trên mặt đất, cái đầu cong đến một góc độ khó tin, hai mắt thì dùng ánh mắt khó có thể tin nhìn chằm chằm vào Chu Hằng.

Tinh Thần Vương tự nhiên không có khả năng bởi vì cổ bị gãy cụp mà chết, nhưng dưới lực phản chấn cường đại cũng làm cho Tôn Thánh Ngữ tạm thời mất đi năng lực hành động. Hắn đầy mặt mờ mịt và khiếp sợ: mình đường đường là Tinh Thần Vương 99 tinh, lại là vương trong vương nổi bật trong đông đúc Tinh Thần Vương 99 tinh của Thanh Dương Học Phủ, làm sao có thể bị một quyền của Tinh Thần Vương 19 tinh đánh gãy cổ, mất đi sức chiến đấu?

Không chỉ riêng là hắn, những người khác cũng hoàn toàn không thể tiếp nhận!

Đây thật là Tinh Thần Vương sao?

Tuyệt đối không có khả năng!

Muốn một quyền đánh bại Tinh Thần Vương 99 tinh, thì tuyệt đối phải Tinh Thần Hoàng mới có thể làm được, mà phải là Tinh Thần Hoàng 300 tinh trở lên, nếu không dù có thể thắng, cũng không có khả năng thắng quá gọn gàng nhanh chóng như vậy!

Nhưng trước đó đã có báo tu vi của Chu Hằng là 19 tinh!

Cái này đùa với ta hay sao? Ai mà tin chứ!

Trong lúc nhất thời, người trên khán đài nhao nhao xao động, đồng loạt kêu to gian dối, yêu cầu một lần nữa kiểm tra đo lường cảnh giới của Chu Hằng đồng thời nghiêm trị gian lận.

Lúc này, ngay cả gã Tinh Thần Đế của Đại Hà Học Phủ đều có chút buồn bực, có phải học phủ cấp dưới đã tìm được biện pháp gì làm nhiễu loạn pháp khí kiểm tra đo lường hay không? Nếu không thì sao lại xuất hiện chuyện kỳ dị lạ thường như vậy.

Vị Thiên Hà Vương dẫn dắt đội ngũ Thanh Dương Học Phủ thì đang to tiếng chửi mắng, hận không thể xông lên băm vằm Chu Hằng.

- Chu Hằng! Hãy vận chuyển tinh tú của ngươi ra, để mọi người nhìn xem! Lúc này, Vu Tư Trần không nhanh không chậm nói. Lần này dựa vào Chu Hằng tất nhiên phải thu được điểm, bọn họ có khả năng một đường đánh thắng tiến vào 4 cường, thậm chí là vị thứ cao hơn.

Cùng với giải thích đi giải thích lại, không bằng cứ để cho Chu Hằng tự mình vạch rõ ngọn ngành! Dù sao Tinh Thần Vương chỉ có thể đấu với Tinh Thần Vương, cũng không cần sợ bị chỉa mũi nhọn vào mình.

Tinh tú của võ giả thì không có cách nào giả mạo, là mấy viên chính là mấy viên.

Chu Hằng gật đầu, tâm niệm vừa động, buông ra không gian đan điền không giữ lại chút nào, 19 viên tinh tú lập tức nổi lên, lơ lửng trên đỉnh đầu hắn, với một viên tinh tú lớn siêu cấp làm trung tâm, 18 viên tinh tú kia thì chuyển động chung quanh.

- Cái gì!

- Tinh tú kia như thế nào to lớn như vậy, một viên có thể lớn bằng 200 viên tinh tú của ta!

- Không thể nào! Không trách được lực lượng của hắn có thể nghiền ép Tinh Thần Vương 99 tinh, bằng vào viên tinh tú lớn kia xem chừng đã ngang bằng với 200 viên tinh tú của Tinh Thần Vương bình thường!

- Đó cũng không phải là chỗ kỳ lạ nhất, các ngươi nhìn xem tinh tú của hắn phân bố kìa!

- Đúng! Tại sao tinh tú có thể sắp hàng cổ quái như vậy! Tinh tú không phải đều lấy số 9 làm cơ sở hay sao? không ngờ 18

viên tinh tú của tên này đều xoay tròn chung quanh một viên tinh tú lớn… thật cổ quái!

Mọi người ở chung quanh bàn tán ầm ĩ, nhưng bọn họ đều ở trên khán đài, cách với Chu Hằng một tầng trận pháp bảo hộ, cũng không thể hoàn toàn hiểu được chỗ yêu nghiệt 19 viên tinh tú của Chu Hằng này!

Tôn Thánh Ngữ toàn thân run rẩy, hắn ở cách Chu Hằng không xa, có thể cảm ứng được rõ ràng khí tức bàng bạc của 19 viên tinh tú kia phát ra, trong phong cách cổ xưa mang theo khí thế vô thượng, dường như một vị Đại Đế viễn cổ, trấn cho hắn ngay cả nhúc nhích một ngón tay đều không dám.

- Đủ rồi chứ? Chu Hằng lạnh nhạt nói, rồi "vèo" một tiếng, thu hồi 19 viên tinh tú.

Lần này tận mắt nhìn thấy, còn nói gì được nữa?

Tiếng phản đối trên khán đài đã sớm biến mất, còn dư lại chỉ có khiếp sợ sâu đậm: ai nấy đều chưa từng thấy qua tinh tú sắp xếp như thế, đúng là hoàn toàn đánh vỡ hàng ngũ lấy số 9 làm cơ sở, nhưng phân bố tinh tú như vậy hoàn toàn không thể noi theo!

Ai có thể hình thành viên tinh tú lớn chính giữa kia được?

Không cần bất kỳ chứng cớ nào, mọi người đều có thể khẳng định viên tinh tú lớn kia chính là điểm mấu chốt để Chu Hằng có thể hình thành phân bố tinh tú như thế, nhưng ai có thể hình thành tinh tú lớn như vậy, hoặc là nói hình thành đoàn tinh tú đặc biệt lớn nhỏ bằng cỡ như vậy?

- Trận chiến đầu tiên, Đại Nguyên Học Phủ Chu Hằng thắng! Vị Tinh Thần Đế của Đại Hà Học Phủ tuyên bố kết quả.

- Đại thúc! Thưởng thúc một miếng Tảo Hoa Cao nè! Khi Chu Hằng trở lại khán đài, Khương Tử Sương lập tức đưa qua một miếng cao, nhưng còn chưa đưa đến tay Chu Hằng, lại bị con lừa đen một ngụm ngậm đi, tiểu nha đầu tức giận đến oa oa

kêu to, triển khai đuổi đánh mông con lừa đen.

Kế tiếp đến phiên Cảnh Tâm Nặc ra sân, mặc dù nàng mới tạo thành 973 viên tinh tú, nhưng chiến lực thập phần cường đại, vừa mới vào trận chiến đã đánh áp đảo tên Tinh Thần Hoàng của Thanh Dương Học Phủ kia, không đến nửa tiếng liền lấy được thắng lợi.

Bắt đầu hai trận chiến toàn thắng, nhưng trận thứ ba vẫn còn đang tiến hành. Đây là một võ đài biểu hiện của nhân tài ưu tú, cũng không vì hai người của học phủ đã phân ra thắng bại mà chung kết trước thời hạn.

Tây Môn Sơn không có cô phụ học phủ bồi dưỡng nhiều năm như vậy, đồng dạng lấy được một trận đại thắng. Đại Nguyên Học Phủ với chiến tích ba trận chiến toàn thắng hoàn mỹ tiến vào đợt thứ hai. Lần này thẳng tiến vào 16 cường đúng là chuyện mấy ngàn năm qua Đại Nguyên Học Phủ chưa từng đạt được, huống chi còn là tỷ số 3- 0 nghiền ép Thanh Dương Học Phủ, một đối thủ truyền kiếp?

Vị trí là đạp trên mặt địch nhân mà có, còn có gì thống khoái hơn so với chuyện này?

Tuy rằng Đại Nguyên Học Phủ ba trận chiến toàn thắng, nhưng xuất sắc nhất không thể nghi ngờ là Chu Hằng, bất luận là phương thức bố trí 19 viên tinh tú, hay là viên tinh tú to lớn siêu cấp bằng cả trăm viên tinh tú của người khác kia, đều dẫn tới chấn động thật lớn.

Một quyền đánh bại Tinh Thần Vương 99 tinh, đây là thành tích vô cùng huy hoàng, cũng là lần đầu tiên phát sinh trận chiến đấu nghiêng về một phía trên lịch sử Cuộc so tài học phủ như thế. Mọi người đều phải công nhận, Chu Hằng có thể quét ngang hết thảy Tinh Thần Vương, có thể vững chắc giành được một phần về cho Đại Nguyên Học Phủ.

Có thể hay không ngăn cản bước chân đi tới Đại Nguyên Học Phủ, phải nhìn xem Tinh Thần Hoàng và Tinh Thần Đế có đủ lực lượng toàn thắng hay không.

Bởi vì Chu Hằng rất có hứng thú đối với Vân La Chu, nên hắn quan tâm tới thực lực của Tinh Thần Hoàng từ các học phủ khác, ghi nhớ trong lòng đặc điểm của từng đối phương, rồi làm so sánh với Cảnh Tâm Nặc, nếu như phát hiện Cảnh Tâm Nặc không thể địch nổi, hắn phải cấp cho nữ nhân này một chút vật nhỏ, để tăng lên chiến lực của nàng.

Tuy nhiên nữ nhân này quả thật bất phàm, vòng thứ nhất đánh xong, ngoại trừ người cá biệt ẩn giấu chiến lực, Chu Hằng phát hiện Cảnh Tâm Nặc chống lại bất kỳ Tinh Thần Hoàng của một học phủ thăng cấp nào đều có phần thắng rất lớn.

Ngược lại thì Tây Môn Sơn có ít nhất bảy đại địch, nhưng Chu Hằng cần gì quản tới hắn chết hay sống, dù sao chỉ cần hai trận thắng là có thể thăng cấp, dưới so sánh đương nhiên hắn muốn để cho Cảnh Tâm Nặc thắng lợi.

Vòng thứ nhất đấu xong, chỉ nghỉ ngơi một ngày, sau đó bắt đầu rút thăm đợt thứ hai.

Lần này Đại Nguyên Học Phủ xếp tổ thứ ba, nhưng kết quả thời điểm đến phiên Chu Hằng, đối phương lại trực tiếp nhận thua.

Không có người nào bởi vậy mà cười nhạo: trận đấu của Tôn Thánh Ngữ trước đó, hiện tại trên cổ hắn còn băng vải giống như một hoạt tử nhân, vết xe đổ còn ngay trước mắt à nha!

Sau khi Chu Hằng không chiến mà thắng, Cảnh Tâm Nặc đồng dạng lấy được một trận thắng lợi, nhưng trận thứ ba Tây Môn Sơn lại thua, tuy nhiên không có vấn đề gì, ba trận chiến hai thắng, cũng đủ để thăng cấp 8 cường.

Đại Nguyên Học Phủ đã hủy bỏ hình tượng yếu nhược của mấy chục lần trước kia, một đường hát vang tiến mạnh, nửa tháng sau, bọn họ đã trổ hết tài năng trong 32 học phủ, thu được tư cách khiêu chiến quán quân đang bảo vệ vương miện là Mộng Long Học Phủ.

Chương 911: Truyền công

Chu Hằng cố ý đi dò xét một chút thực lực của Mộng Long Học Phủ, thực ra đây cũng không phải là bí mật gì quá lớn, mỗi học phủ sớm đã có nghiên cứu về nhau, cái gọi là biết người biết ta, mới có thể trăm trận trăm thắng!

Tổ ba người của Mộng Long Học Phủ lần này nếu so với lần trước, cũng chỉ giữ lại nhân tuyển Tinh Thần Đế, còn Tinh Thần Vương và Tinh Thần Hoàng đều thay đổi, nghe nói chiến lực còn cao hơn hai người trước đây.

Tinh Thần Vương thì quên đi, dù sao chỉ có phần bị Chu Hằng tung một quyền đánh bại, nhưng Tinh Thần Hoàng của Mộng Long Học Phủ lần trước đã cực kỳ bá đạo, đánh bại người khiêu chiến được công nhận là thực lực tuyệt đối đứng đầu trong Tinh Thần Hoàng.

Từ đó suy tính ra, khẳng định Cảnh Tâm Nặc không phải là đối thủ; Tây Môn Sơn thì càng thêm không thể trông cậy vào, 4000 tinh của hắn ở Đại Nguyên Học Phủ có thể coi là đệ nhất nhân trong Tinh Thần Đế, nhưng nhân ngoại hữu nhân, các học phủ khác cũng có Tinh Thần Đế 4000 tinh, thậm chí là 5000 tinh!

Thấy thế nào, Đại Nguyên Học Phủ đều sẽ với kết quả thắng

một trận, bại hai trận!

Vân La Chu hắn là tình thế bắt buộc phải lấy!

Nhưng phải làm thế nào để Cảnh Tâm Nặc trong khoảng thời gian ngắn tăng lên thực lực đây? Bọn họ dọc theo đường đi thu thập linh dược bây giờ còn đang luyện chế ở Thiên Dược Viện nơi đó, hơn nữa cho dù luyện chế thành công, thì cũng không có mấy viên.

Hơn nữa, cho dù tăng lên thực lực của Cảnh Tâm Nặc tới trình độ 99 tinh, nàng cũng không nhất định có ba thành trở lên nắm chắc, đây là chênh lệch giữa thiên phú.

Cảnh Tâm Nặc là nhân tộc thuần chính, mà nghe nói đối thủ của nàng có được huyết mạch của Toản Tâm Thú thượng cổ, một khi kích phát thực lực sẽ tăng vọt!

Đây là thế yếu của nhân tộc.

Nhân tộc truyền thừa huyết mạch, chỉ là lý giải đối với đại đạo thiên địa, quả thật có thể giúp cho hậu nhân có được dị năng nào đó, nhưng cũng chỉ là như thế, cũng không thể sau khi tỉnh lại huyết mạch là có được năng lực biến thân, tăng lên chiến lực trên diện rộng.

Xét đến cùng, vẫn là thể chất của nhân tộc yếu nhất. Cứ nhìn lại yêu thú xem, loại nào không phải thân thể to lớn da dày, man lực kinh người?

Ở dưới tình huống cảnh giới không chênh lệch lắm, người có được huyết mạch Thần thú khẳng định sẽ chiếm giữ ưu thế cực lớn, trừ phi có thể trở thành Vương giả trong võ thì mới có thể chém đứt loại ưu thế này!

Từ điểm đó mà nói, nhân tộc thực ra cũng không kém, dù sao có thể xưng là thần thú cũng không nhiều.

ads

Phải tăng lên Cảnh Tâm Nặc là Vương giả trong võ ư? Trước không nói cái này có thể tăng lên được hay không, mà dù có thể, Chu Hằng cũng không có năng lực này đâu!

Vậy làm sao bây giờ?

Quán quân đang ở trước mắt, có nghĩa cả bó lớn điểm cống hiến, điểm cống hiến lại có nghĩa là tích lũy linh lực. Các loại như là cảnh giới tu vi, làm sao Chu Hằng có thể buông bỏ!

Đành phải hy sinh một chút! Chu Hằng lập tức mở cửa, đi ra bên ngoài.

– Chu tiểu tử! Đã muộn thế này còn đi ra ngoài, có phải có lòng xuân nổi lên hay không? Con lừa đen thực tà ác kêu lên.

– Hừ! Ta là đi tìm con lừa cái cho ngươi. Đỡ phải ngươi suốt ngày luôn cằn nhằn méo mó! Chu Hằng đáp trả không chút yếu thế, nhưng dưới chân bước đi cực nhanh, không đợi con lừa đen mở miệng nói tiếp thân hình hắn đã biến mất, con lừa đen tức giận đến oa oa kêu to.

Chu Hằng đi thẳng tới phòng của Cảnh Tâm Nặc, hơi trù trừ một chút, hắn gõ cửa.

"Két", cửa rất mau mở ra, hiện ra gương mặt xinh đẹp của Cảnh Tâm Nặc. Tuy rằng Cảnh Tâm Nặc không thể tuyệt mỹ sánh với Ứng Mộng Phạm loại mấy vạn năm mới có thể ra một người, nhưng cũng tuyệt đối mê người, đặc biệt ở dưới ánh trăng đêm, có một loại xinh đẹp kinh tâm động phách.

– Ồ! Là ngươi à! Cảnh Tâm Nặc hơi sửng sốt. Chu Hằng đúng là chưa từng đi tìm nàng lúc vắng người, hiện tại như thế nào đã tối như thế hắn lại chạy đến, muốn làm gì đây?

– Cô nương còn chờ mong ai sao? Chu Hằng thuận miệng nói,

thấy đối phương cũng không có tránh ra, không khỏi cau mày nói: – Để ta đi vào, đứng ngoài này thật khó xem!

Cảnh Tâm Nặc lại có hơi chột dạ, tên này nhìn như Tinh Thần Vương, nhưng thực lực lại có thể nghiền ép Tinh Thần Hoàng nàng. Nếu để Chu Hằng đi vào, hắn đóng cửa một cái, làm chút chuyện ác gì thì làm sao bây giờ?

Ở nơi này mỗi một tòa nhà đều có một bộ trận pháp phòng ngự, ít nhất có thể hoàn toàn cách ly thanh âm. Vạn nhất Chu Hằng động tà tâm với nàng, chẳng phải là nàng kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay hay sao?

– Nhanh lên, không có nhiều thời gian nữa!

Chu Hằng thấy nàng dường như mất hồn mất vía, không khỏi thúc giục.

Cách trận chiến cuối cùng chỉ có thời gian một ngày hai đêm, chút thời gian này Cảnh Tâm Nặc có học được Xích Diễm Kiếm Pháp hay không? Tự nhiên là có chút thời gian nào, hắn phải nắm chắc chút đó, tận khả năng tăng lên một chút chiến lực.

Tên này làm gì cấp bách như vậy?

Cảnh Tâm Nặc không khỏi thân thể mềm mại phát lạnh, vừa nghĩ đến Chu Hằng lỗ mãng xông vào, đặt nàng ở dưới thân chà đạp… nàng sởn tóc gáy một trận, liền vội vàng liên tục lắc lắc đầu: nàng mới không muốn thất thân ở nơi này đâu!

Cho dù Chu Hằng là thiên kiêu đương thời, đáng để nàng dùng cả đời mình chung sống với tên nam nhân này, nhưng cũng phải cưới hỏi đàng hoàng, có hàng vạn hàng ngàn khách nhân làm chứng, sao có thể ở nơi này dã hợp, tưởng đại tiểu thư Cảnh gia nàng là nữ nhân thanh lâu hay sao?

Chu Hằng không làm sao được! Khó có được hắn có ý tốt định truyền thụ tuyệt học, cô nàng này lại còn dùng dà dùng dằng! Nếu không phải vì Vân La Chu, hắn thực ra mới mặc kệ không quản tới nữ nhân này, nhưng bây giờ thật không thể bỏ qua nàng!

Hắn mạnh mẽ chen mình một cái, đã đi vào trong sân, đồng thời thuận tay đóng cửa lại.

“Dùng… dùng sức mạnh rồi đây!” Cảnh Tâm Nặc mặt hoa thất sắc. Vừa rồi Chu Hằng dùng sức chen vào, một lần nữa chứng minh chênh lệch thực lực giữa hai người, nàng hoàn toàn không thể kháng cự được cưỡng bức mà! Trên gương mặt xinh đẹp của nàng lúc đỏ lúc trắng, thật vất vả mới hạ quyết tâm nói: – Không nên ở chỗ này, chúng ta vào nhà đi!

Tên nam nhân trước mặt này hoàn toàn bất đồng với thiên tài của học phủ trước kia, những người đó cực hạn cuối cùng cũng chỉ là Tinh Thần Đế, gia tộc vốn cũng không có khả năng

xuất ra Thiên Huyền Linh Tinh, thiên nan vạn khổ mới có một chút xíu để bồi dưỡng bọn họ. Thế nhưng Chu Hằng lại hoàn toàn có tư cách tấn công Tuệ Tinh Cảnh, thậm chí là Hắc Động Cảnh, nhân tài như vậy đáng giá để gia tộc xuất ra hết thảy mời chào.

Bao gồm cả chính nàng!

Nếu người nhà biết Chu Hằng dùng sức mạnh cưỡng đoạt nàng, phỏng chừng chẳng những không trách tội, ngược lại sẽ biết thời biết thế, lập tức cho hai người thành hôn! Từ trước đến nay Cảnh Tâm Nặc luôn đặt lợi ích của gia tộc ở vị trí thứ nhất, nếu không thoát khỏi bị Chu Hằng chà đạp, vậy thì dù thế nào nàng cũng phải chọn một chỗ để cho mình thoải mái một chút.

Nếu nằm ở trên giường, nhắm mắt lại chịu đựng một chút sẽ qua đi: nghe nói nam nhân ở phương diện này sẽ không lâu, bình thường chỉ mười mấy hai mươi phút, nhiều lắm là một giờ.

– Đừng vào bên trong, không đủ rộng, cứ ở bên ngoài được rồi! Chu Hằng vội vàng nói. Đợi lát nữa một khi kiếm khí ngang dọc, vật dụng trong phòng sao có thể chịu đựng được?

“Ngoài… bên ngoài?”

Gương mặt xinh đẹp của Cảnh Tâm Nặc trắng bệch, tên biến

thái này lại muốn ở ngoài sân cướp đi lần đầu tiên của mình! Nhưng nàng có tư cách gì phản kháng chứ? Trong lòng đã sớm đứng ở thế yếu, mà thực lực thì còn xa xa không kịp, làm sao phản kháng được?

Chỉ đành chấp nhận số mệnh thôi!

Thế nhưng nàng vừa nghĩ tới mình hoa nhường nguyệt thẹn; có danh xưng là một trong ba đại mỹ nữ của học phủ, bình thường không biết được bao nhiêu nam nhân đeo đuổi; lại là đại tiểu thư của Cảnh gia, địa vị cao sang… hiện tại lại phải bị nam nhân lấy đi lần đầu tiên trên nền gạch ở ngoài sân lạnh như băng… làm sao nàng có thể không thương tâm cho được!

Nếu không phải vì gia tộc, nàng cũng có thể liều chết phản kháng, ắt hẳn Chu Hằng cũng không dám ép bức quá cấp bách! Nhưng… nhưng vì gia tộc, nàng chỉ có thể chấp nhận số mệnh, mà còn phải làm cho tên nam nhân này vui vẻ, để hắn hoàn toàn đầu phục Cảnh gia.

– Đến đây đi! Nàng nhắm hai mắt lại, thân thể mềm mại yếu ớt đến dường như cành liễu trong gió.

“Có tâm bệnh sao?” Chu Hằng gãi gãi đầu, nếu không xem nàng là một trong ba Tinh Thần Hoàng thông minh nhất của Đại Nguyên Học Phủ, hắn quả thật lười tìm tới người nữ nhân này! Hắn gõ một cái lên đầu của đối phương, nói: – Ngồi xuống tĩnh tọa!

Cảnh Tâm Nặc không khỏi khó hiểu một trận, ngồi xuống tĩnh tọa ư, đây là tư thế gì vậy?

Đừng nhìn nàng vẫn còn một thân xử tử, nhưng nữ nhân sinh ra trong đại gia tộc sau khi thành niên đều sẽ được giáo dục về phương diện phòng the! Ở trong ấn tượng của nàng, cũng không có chiêu này a!

Khoanh chân, đó dường như là tư thế chỉ lúc tu luyện mới có!

Người kia… chẳng lẽ tâm lý biến thái, mới muốn dùng loại tư thế này chăng?

– Suy nghĩ miên man cái gì vậy? Bình tâm ngưng thần, ta truyền cho ngươi một thức kiếm pháp, có thể lĩnh hội bao nhiêu thì xem ở phần số của ngươi! Chu Hằng đặt một bàn tay trên vai đối phương, mạnh mẽ ấn Cảnh Tâm Nặc ngồi xuống mặt đất, hắn cũng ngồi xuống theo, vươn ra một ngón tay điểm vào trên trán trắng như ngọc của đối phương.

Thời gian có hạn, hắn không có khả năng viết ra Xích Diễm Kiếm Pháp cho đối phương chậm rãi nghiên cứu. Cảnh Tâm Nặc không có ngộ tính nghịch thiên như hắn, không có nửa năm trở lên đừng mơ tưởng nắm giữ môn kiếm pháp cao tới 40 tinh này!

Hắn trực tiếp dùng thần thức truyền công, có thể rút ngắn thật

nhiều thời gian đối phương nắm giữ, nhưng chỉ có thời gian một ngày hai đêm, Cảnh Tâm Nặc có thể nắm giữ bao nhiêu hoàn toàn nhìn theo thiên phú của nàng.

"Ầm!" Thần thức của Chu Hằng vô cùng cường đại, mạnh mẽ phá vỡ chui vào thức hải của Cảnh Tâm Nặc, trong một mảnh ngọn lửa bay múa cuồn cuộn, ảo diệu của Xích Diễm Kiếm Pháp xuất hiện ở trong đầu Cảnh Tâm Nặc không giữ lại chút nào, trực tiếp nhảy vọt bỏ qua quá trình cần khổ tâm nghiên cứu của đối phương.

Cảnh Tâm Nặc đầu tiên là sửng sốt, sau đó mới phát hiện hóa ra là mình hiểu lầm Chu Hằng, không khỏi vô cùng xấu hổ! Tuy nhiên khi nàng phát hiện một đoàn ngọn lửa bay múa kia, trong nháy mắt liền dời lực chú ý vào đó, lộ ra vẻ mặt kinh hãi cùng cực.

Đây là một thức kiếm pháp, phẩm bậc… cao không thể với tới!

Nàng là đại tiểu thư của Cảnh gia, mà Cảnh gia lại là nhà quyền thế có được Thiên Hà Vương, đương nhiên nàng không cần gian khổ kiếm điểm cống hiến để đổi lấy công pháp. Từ khi nàng tiến vào Tinh Thần Vương đã bắt đầu tu luyện một môn công pháp bát tinh, hiện giờ đã nắm giữ thuần thục rồi. Đây cũng là một trong nguyên nhân lúc trước trong chiến đấu nàng đánh đâu thắng đó.

Thế nhưng so với thức kiếm pháp Chu Hằng truyền thụ này, công pháp bát tinh của mình kia thật giống như tạp kỹ của một

đứa nhỏ!

Nàng cố không nghĩ tới ý xấu còn trong lòng, vội vàng tập trung tinh thần, hoàn toàn dụng tâm nghiền ngẫm ảo diệu tinh vi trong kiếm thức.

Mười mấy phút sau, Chu Hằng thu ngón tay về, trên mặt hiện ra vẻ uể oải, toàn thân tuôn chảy mồ hôi ướt đẫm lưng áo. Dùng thần thức suy diễn công pháp cho đối phương, điều này không hao tổn một tia linh lực, nhưng tâm thần tiêu hao đối với hắn lại hoàn toàn không thua gì một trận ác chiến.

Chân hắn đều có chút mềm nhũn!

Chu Hằng vịn bờ tường đứng lên, đẩy cửa đi ra ngoài.

Trong một tiếng kẹt, hắn nhìn thấy vừa lúc đang có ba gã nam nhân đi qua, một là Phác Viễn, hai người kia là hai gã Tinh Thần Hoàng khác của Đại Nguyên Học Phủ. Ba người nhìn thấy Chu Hằng từ trong phòng Cảnh Tâm Nặc đi ra, đầu tiên là sửng sốt, nhưng lại nhìn thấy hắn thần tình mỏi mệt, mồ hôi chảy ròng, hai chân run lên phải vịn tường bước đi… không kềm được đều lộ ra vẻ tức giận mà không làm sao được.

Cái này còn không rõ ràng sao? Chu Hằng đầu heo này vừa mới ôm ấp Cảnh Tâm Nặc xinh đẹp mọng nước đây!

Đều vui đùa đến mệt lả hai chân như nhũn ra mà!

Đáng ghét! Đáng giận! Đáng chết!

Ba người hai mắt như phun lửa, đều muốn xông tới liều mạng..

Chương 912

Chương 915 Dễ dàng thắng quán quân

“Thần kinh!” Chu Hằng nói thầm trong lòng, tiêu hao thần thức cũng không phải ngồi xuống điều tức một chút là có thể khôi phục, chỉ có nghỉ ngơi cho khỏe mới được. Hiện tại hắn chỉ muốn trở lại trong viện của mình ngủ một giấc dài, để mau chóng bù lại tinh thần của mình.

Sớm biết vậy, hắn nên ngủ lại trong viện Cảnh Tâm Nặc, thì đâu có nhiều phiền toái như vậy.

“Thình thịch!” Hắn cố gượng đi vào phòng của mình, đóng cửa phòng lại, liền ngã mình trên mặt đất ngáy o o.

Tuy rằng truyền cho Cảnh Tâm Nặc một thức kiếm pháp 40 tinh, nhưng Chu Hằng cũng không có để ở trong lòng, thức kiếm pháp này ở Độ Dương Tinh có thể xem như đỉnh cao tột cùng, nhưng mang tới Minh giới thì hoàn toàn không đáng giá gì.

Thế gian cũng không thiếu công pháp 100 tinh, thậm chí là vạn tinh, tỷ như Lăng Thiên Cửu Thức, tính bùng nổ một kích của nó đâu chỉ vạn tinh?

Dù sao lúc trước hắn thu được cũng không tốn cái giá phải trả quá lớn, nếu như có thể dựa vào thức kiếm pháp này đổi được một chiếc Vân La Chu, vậy khẳng định là lời bộn rồi! Mà Chu Hằng cũng không sợ bị trách tội tư truyền tuyệt học của học phủ… Đại Nguyên Học Phủ cao nhất cũng chỉ có công pháp bát tinh, sao có thể gọi là tư truyền công pháp 40 tinh chứ?

Hắn ngủ một giấc này chính là một ngày một đêm, sau khi tỉnh

lại vừa lúc bầu trời tối đen, liền ngủ tiếp, dù sao cũng không có chuyện gì.

Hôm sau trời vừa hừng sáng, Chu Hằng mang theo Tiểu Hỏa và con lừa đen ra khỏi chỗ ngụ, hòa vào dòng người đi đến chỗ một cuộc tranh tài cuối cùng. Đối với Vu Tư Trần và Mao Tử Tinh, thực ra có thể tiến vào trận chung kết sau cùng là đã đạt được mục tiêu dự trù, thậm chí là vượt qua xa rồi.

Đương nhiên con người đều có lòng tham, nếu đã chạy tới một bước này, mọi người đều sẽ nghĩ: có thể tiến thêm một bước, thắng thêm một trận nữa hay không?

Tuy nhiên, thời điểm các nam sinh nhìn thấy Chu Hằng, mỗi người đều nhìn hắn với ánh mắt như tên trộm lão nương mình, khuôn mặt vô cùng vặn vẹo. Bọn họ đều nghe nói chuyện đêm hôm trước: Chu Hằng từ trong viện của Cảnh Tâm Nặc vịn tường đi ra, mỗi người đều phẫn nộ đến muốn giết người.

Đều làm đến mức chân đều mềm nhũn a!

Nhìn lại Cảnh Tâm Nặc, nữ nhân này cũng là khuôn mặt đầy vẻ mệt mỏi, nhưng trong hai mắt lại lộ ra tinh thần phấn chấn, đây rõ ràng là bị làm đến xương cốt đều rã rời, nhưng lại được làm cho sảng khoái, nên mới xuất hiện bộ dáng mâu thuẫn như vậy.

Gian phu dâm phụ mà!

ads

Cảnh Tâm Nặc cũng không biết đêm hôm trước Chu Hằng "cho hấp thụ ánh sáng" mang đến bao nhiêu lời đàm tiếu. Trước đó nàng luôn đắm chìm trong huyền diệu của Xích Diễm Kiếm Pháp, thẳng đến bị người gõ cửa mới bừng tỉnh, lúc này mới tạm thời ngưng nghiên cứu.

Bởi vì có Chu Hằng dùng thần thức truyền công, cái này tương đương với giúp cho nàng cấp tốc thành tựu, nên vẻn vẹn chỉ trong một ngày hai đêm nàng đã lĩnh ngộ được năm thành tinh

yếu của kiếm pháp, nhưng kế tiếp thì không thể cấp tốc thành được. Nhất thiết phải dựa vào ngộ tính của bản thân nàng, nghiền ngẫm lâu dài mới được.

Tuy nhiên, hiện tại nàng đã có thể phát huy ra lực lượng tăng phúc của Xích Diễm Kiếm Pháp đến 21 lần, tương đương với hoàn toàn nắm giữ một môn công pháp 21 tinh!

Đừng nói Đại Nguyên Học Phủ, mà dù là Đại Hà Học Phủ thì công pháp cao cấp nhất là mấy tinh chứ?

Tâm tình của nàng từ đêm đó đến giờ luôn ở vào trạng thái vô cùng ngạc nhiên vui mừng, thẳng đến khi gặp lại Chu Hằng, nàng mới nghĩ đến từ đâu Chu Hằng có được một môn công pháp 40 tinh? 40 tinh là có một không hai ở Độ Dương Tinh, thậm chí là cả khu vực phụ cận!

Cảnh Tâm Nặc làm bộ như không cố ý bình thản đi đến bên cạnh Chu Hằng, lại không biết rằng mọi người đã sớm xem bọn họ trở thành gian phu dâm phụ, thấy hai người cùng đi tới bên nhau không khỏi mắng thầm trong lòng. Thế nhưng Cảnh Tâm Nặc cũng không phải của riêng người nào trong bọn họ, bọn họ ngoại trừ hâm mộ, ghen tị, oán hận… thì còn có thể làm gì được?

- Vì sao ngươi phải truyền thụ công pháp đỉnh cấp cho ta như vậy? Nàng không nhịn được truyền thần thức hỏi Chu Hằng, hai người vốn đứng chung một chỗ, lại dùng thần thức truyền âm thì cơ bản không cần lo lắng sẽ bị người nghe trộm.

- Đương nhiên là muốn cho cô nương thắng, có thể lấy được phần thưởng! Chu Hằng nói, nữ nhân này sao lại ngu đần như vậy, hôm trước không phải đã nói rồi sao?

Chỉ đơn giản như vậy?

Cảnh Tâm Nặc chớp chớp đôi mắt xinh đẹp có vẻ thực mờ mịt. Nàng vốn tưởng rằng Chu Hằng sẽ nói ra cái gì ưa thích mình, vậy thì nàng cũng không ngại tặng Chu Hằng một nụ cười xinh đẹp.

Công pháp 40 tinh a, chỉ cần dùng phần công pháp này làm của hồi môn, Cảnh gia sẽ vội vội vàng vàng gả nàng ngay! Thế mà Chu Hằng lại không để ý chút nào trực tiếp truyền cho nàng môn công pháp này!

Đây không phải là tình yêu tha thiết với nàng sao?

Nhưng thời điểm này chính là một cơ hội tốt để thổ lộ, mà Chu Hằng thậm chí ngay cả một chút lời ngon tiếng ngọt đều không biết nói. Thật là tức chết người mà!

Chẳng lẽ, tên này là truyền nhân của một nhà quyền thế tinh vực cường đại, chạy đến nơi đây để du lịch? Nếu không, làm sao có thể giải thích hắn nghịch thiên như vậy? Lại làm sao giải thích hắn không để ở trong lòng chút nào tùy tiện đưa ra một môn công pháp 40 tinh?

Tinh vực bất đồng, võ đạo mạnh yếu cũng hoàn toàn bất đồng. Như tinh vực có được cường giả Tuệ Tinh Cảnh, nơi đó thiên tài cũng cao hơn một cấp bậc so với nơi này!

Chu Hằng tất nhiên là đến từ những tinh vực kia!

Nếu nàng có thể kết làm quyến lữ cùng Chu Hằng, chẳng phải là chim sẻ bay lên là có thể biến thành phượng hoàng sao?

Trái tim của nàng lập tức đập nhanh “thịch thịch thịch thịch”. Chu Hằng không truyền Xích Diễm Kiếm Pháp cho người nào khác, lại cố tình truyền cho nàng, đây không phải là chứng minh tốt nhất sao? Nghĩ đến đây, nàng không khỏi tâm tình nở rộ, trên mặt cũng nhiều thêm một màn sáng tươi đẹp.

Ở trong mắt mọi người nhìn lại, đây rõ ràng là được nam nhân làm đến thoải mái, lúc này mới lộ nét mặt toả sáng như thế!

- Đại thúc, đại thúc! Khương Tử Sương chen lấn đi tới. Tiểu nha đầu là một con quỷ linh tinh, mẫn cảm phát hiện thái độ khác thường của Cảnh Tâm Nặc đối với Chu Hằng, tự nhiên nàng phải mạnh mẽ bảo vệ hạnh phúc của mẫu thân mình, phải chặn ngang một chân, đánh tách ra đôi uyên ương này.

Chu Hằng bởi vì vốn hoàn toàn không có ý tưởng về mặt này, đương nhiên không cảm thấy tiểu nha đầu lo ngại chuyện gì, cười cười ôm lấy tiểu nha đầu, mọi người cùng nhau đi tới Sa Nộ Trường.

Bởi vì hôm nay là trận quyết chiến cuối cùng, người tới Sa Nộ Trường xem cuộc chiến cũng nhiều hơn mấy ngày trước, nhưng cũng chỉ là thêm một ít Tinh Thần Vương và Tinh Thần Hoàng, dường như các Tinh Thần Đế vẫn như cũ khinh thường đi xem loại cấp bậc này chiến đấu.

Trận đấu rất nhanh liền bắt đầu, Chu Hằng theo thường lệ là người thứ nhất kết thúc, cũng theo thường lệ không có một chút trì hoãn giành được thắng lợi.

Kế tiếp, chính là trận chiến của Tinh Thần Hoàng.

Bởi vì Đại Nguyên Học Phủ thắng trước một trận, đã lấy được điểm thi đấu, chỉ cần thắng tiếp một trận là có thể đạt được thắng lợi chung cuộc, mọi người đều đưa mắt nhìn vào trên thân Cảnh Tâm Nặc và Hoa Ngọc Vũ đại biểu xuất chiến cho Mộng Long Học Phủ.

Một trận chiến này, Mộng Long Học Phủ nhất định phải thắng, nếu không chỉ có thể chắp tay nhường chức quán quân đã giữ vững hai lần.

Đối với Hoa Ngọc Vũ, Mộng Long Học Phủ là tràn ngập tin tưởng, người này nhưng có được huyết mạch của thần thú viễn cổ. Tuy rằng đến hiện tại đã sớm không còn thuần khiết, nhưng dính đến hai chữ thần thú chính là ý nghĩa cường đại.

Để bảo đảm tuyệt đối không thể sai sót, Hoa Ngọc Vũ vừa ra sân liền phát động lực lượng huyết mạch, hóa thân thành Toản

Tâm Thú, chẳng những lực lượng tăng mạnh, lực phòng ngự cũng tăng lên một cấp bậc. Ba vị đại lão Thiên Hà Cảnh của Mộng Long Học Phủ thấy thế đều gật đầu không thôi.

Nhưng mà, kế tiếp biểu hiện của Cảnh Tâm Nặc lại khiến mọi người đều lọt tròng mắt đầy đất!

Nàng chém ra một kiếm, cuốn lên ngọn lửa đầy trời!

Công kích thuộc hỏa là thuộc tính ngũ hành, có thể bao lấy phòng ngự thân thể, tạo thành uy hiếp cực lớn đối với Hoa Ngọc Vũ. Nếu chỉ có như thế cũng không có gì, đại đa số công pháp đều là có chứa thuộc tính công kích, nhưng mấu chốt ở chỗ chiến lực của Cảnh Tâm Nặc cũng tăng vọt vô số lần, một kiếm chém xuống có thể xé mở phòng ngự của Hoa Ngọc Vũ!

Mặc dù chỉ là một miệng vết thương linh tinh các loại, nhưng lực lượng hỏa diễm lại nhân cơ hội xâm nhập, tạo thành bị thương nặng cho Hoa Ngọc Vũ!

Vẻn vẹn chỉ nửa tiếng, Cảnh Tâm Nặc liền đánh bại Hoa Ngọc Vũ, người được Mộng Long Học Phủ ôm nhiều kỳ vọng!

Hai trận chiến toàn thắng, tuy rằng còn có một cuộc tranh tài không đánh, nhưng Đại Nguyên Học Phủ đã giành được vị trí thứ nhất!

Trong khoảng thời gian ngắn, ngạc nhiên vui mừng mãnh liệt làm cho mọi người Đại Nguyên Học Phủ đều hưng phấn nhảy dựng lên, đều không ai nghĩ tới chuyện kỳ lạ: như thế nào đột nhiên Cảnh Tâm Nặc lập tức trở nên lợi hại như vậy? Có thể thi triển ra kiếm pháp cường đại như vậy?

Tuy nhiên, cuối cùng sau khi đạt được quán quân cùng trở lại chỗ ở, mọi người lại xảy ra tranh chấp vì phần thưởng vừa mới đưa tới.

Vân La Chu chỉ có 3 chiếc, nhưng tuyệt đối không thể chia toàn bộ cho học sinh, phương diện học phủ ít nhất phải lấy một chiếc, cái này liên can đến vấn đề phân phối.

- Ta chỉ muốn một chiếc! Chu Hằng bỏ xuống một câu.

Vô nghĩa, ngươi còn muốn lấy hai chiếc ư?

Mọi người đều thầm mắng trong lòng, nhưng ai cũng không thể phủ nhận: lần này Đại Nguyên Học Phủ có thể giành được chức quán quân: một phần đầu tiên chắc chắn chính là Chu Hằng, sau đó mới là Cảnh Tâm Nặc chiến một trận trong trận chung kết định giang sơn.

Dưới so sánh, tác dụng của Tây Môn Sơn thì có vẻ mờ nhạt, bởi vì thời điểm hắn thắng Đại Nguyên Học Phủ cũng chỉ là tỷ số 3- 0, thời điểm hắn thua thì tỷ số 2- 0. Nói cách khác, có mặt của hắn hay không đều không ảnh hưởng tới Đại Nguyên Học Phủ giành được vị trí thứ nhất.

Tuy nhiên chỉ có Cảnh Tâm Nặc biết rõ, nếu Chu Hằng không truyền thụ cho nàng Xích Diễm Kiếm Pháp, như vậy Đại Nguyên Học Phủ cũng chỉ có thể lấy được hạng thứ hai, lúc này cũng sẽ không có tranh chấp như vậy, bởi vì xếp thứ hai đúng là không có phần thưởng gì.

- Ta đồng ý cấp cho Chu Hằng một chiếc Vân La Chu, sau đó còn dư lại hai chiếc giao cho học phủ xử lý! Nàng không chút nghĩ ngợi liền đứng ở phía Chu Hằng bên này. Trong mắt nàng Chu Hằng chính là tới từ nhà quyền thế của tinh vực cường đại, không ở bên hắn thì ở bên ai?

- Không được! Tây Môn Sơn vội lên tiếng phủ định. Nếu giao cho học phủ xử lý thì còn có phần của hắn sao?

Vân La Chu trân quý hiếm có bực nào, dù là Thiên Hà Vương đều với có được một chiếc là tượng trưng thân phận, nếu hắn có thể nhận được một chiếc Vân La Chu, lúc đó chở Dương Ngọc Hoa bay lượn một vòng trên cao, còn sợ nữ nhân này không kích động tâm tình, ngoan ngoãn mở ra hai chân cho hắn sao?

- Ta là Tinh Thần Đế, thực lực mạnh nhất, chính là muốn phân

phối Vân La Chu cho học sinh, cũng phải do ta đến đại biểu! Quản mình có lý hay không, hắn lớn tiếng nói, càng không thể dễ dàng cho phép Vân La Chu rơi vào trong tay kẻ thù giết đệ đệ mình!

Loại pháp khí phi hành này tốc độ cực nhanh, ít nhất còn nhanh hơn so với tốc độ của Tinh Thần Đế, nếu để cho Chu Hằng lấy được, về sau hắn hoàn toàn mất đi cơ hội báo thù Chu Hằng, mà đợi đến lúc Chu Hằng tiến vào Tinh Thần Đế, thậm chí chỉ là Tinh Thần Hoàng thì cũng là tới phiên hắn xui xẻo rồi.

Cho nên, chiếc Vân La Chu này hắn nhất định phải nhận được!

- Ngươi ư? Có ngươi hay không có ngươi, đều không ảnh hưởng tới chúng ta giành được vị trí thứ nhất, đây hoàn toàn là công sức của ta và Chu sư đệ, hiện tại ta cũng không lấy, ngươi dựa vào đâu muốn lấy? Cảnh Tâm Nặc nhìn Tây Môn Sơn khinh miệt nói.

Nàng cũng không sợ Tây Môn Sơn, một tên học sinh chỉ là thiên phú tốt một chút có tư cách gì để cho nàng kính sợ? Ở trong mắt của giới cao tầng học phủ, thì Tinh Thần Đế dù có mạnh mấy đi nữa cũng chỉ là một con chó, khác biệt ở chỗ là chó nổi tiếng hay là chó giữ nhà mà thôi!

Chỉ có thiên phú nghịch thiên như Chu Hằng kia, mới có thể được giới cao tầng học phủ chân chính coi trọng, hai người căn bản không thể so sánh với nhau!

Tây Môn Sơn tức giận đến phát run!

Chương 913: Gia nhập Đại Hà Học Phủ

Tây Môn Sơn giận đến phát run, có bao giờ hắn bị người ta khinh miệt như vậy?

Nhưng mặc kệ lúc trước hắn được học phủ coi trọng thế nào, nhưng rốt cuộc vẫn không thay đổi được nhược điểm không đủ bối cảnh của hắn. Hơn nữa dù hắn có được đủ coi trọng, cũng là bởi người có thể giành được một điểm cho Đại Nguyên Học Phủ trong thi đấu học phủ, chỉ có một mình hắn.

Bởi vì vấn đề thể diện của học phủ, hắn mới có được địa vị như bây giờ, nhưng theo Chu Hằng cùng Cảnh Tâm Nặc xuất thế ngang trời, tác dụng của hắn liền giảm mạnh, học phủ còn cần nâng niu hắn hay sao?

Không còn học phủ nâng đỡ, hắn tính là cái gì?

Cảnh gia chính là hào môn ở Đại Nguyên Học Phủ, bản thân Cảnh Tâm Nặc cũng là thiên tài, đối phương có tư cách vỗ bàn với hắn, nhưng hắn lại không có tư cách đối chọi!

Đây là chênh lệch!

Hai người Vu Tư Trần, Mao Tử Tinh thương lượng một hồi, liền đồng ý cách làm của Cảnh Tâm Nặc, dù sao cũng phải lấy ra một chiếc Vân La Chu thưởng cho học sinh, bằng không khó mà ăn nói được, mà học phủ có thể thu được hai chiếc là cũng đủ bàn giao rồi.

Trong ba người dự thi, tuy rằng cảnh giới Chu Hằng thấp nhất, nhưng đưa tới tác dụng không thể thay thế. Nếu như Cảnh Tâm Nặc chủ động lùi bước, như vậy cũng thuận thế hợp lý cho Chu Hằng một chiếc Vân La Chu.

Khi thấy Chu Hằng thu Vân La Chu vào pháp khí không gian, trong ánh mắt Tây Môn Sơn tràn đầy ghen ghét, hừ mạnh một tiếng, phất tay bỏ đi.

Hắn đã có quyết định, phải lập tức rời Đại Nguyên Học Phủ gia nhập Đại Hà Học Phủ — Vốn từ mấy ngàn năm trước hắn đã có thể vào Đại Hà Học Phủ, nhưng vì chiếm được tài nguyên tu luyện, hắn lựa chọn ở lại Đại Nguyên Học Phủ.

Nhưng bây giờ có Chu Hằng cùng Cảnh Tâm Nặc trỗi dậy, khẳng về sau học phủ coi trọng hắn định sẽ từng bước giảm bớt, hiện tại không đi, chẳng lẽ còn chờ đến sau bị xám xịt đuổi ra?

ads

Hơn nữa, hắn cũng đạt tới cực hạn Tinh Thần Đế, hiện tại muốn hình thành một ngôi sao cũng mới khó như lên trời! Nếu như không có phương pháp phân bố tinh tú cao cấp hơn, hắn đành phải đột phá Thiên Hà Vương.

Nhưng Thiên Hà Vương càng khó hơn gia tăng số lượng ngôi sao!

Đan dược có thể gia tăng tỷ lệ đột phá cảnh giới, mặc kệ Thiên Hà Cảnh, Tuệ Tinh Cảnh hay Hắc Động Cảnh, đều có thể được gọi là thánh dược! Hai chữ thánh dược này liền quyết định độ quý hiếm khó có được!

Ngoài thánh dược ra, vậy chỉ có Thiên Huyền Linh Tinh, bên trong ẩn chứa bí mật thiên địa, có thể giúp võ giả hiểu thấu ảo diệu đại cảnh giới.

Nhưng bất luận là thánh dược hay Thiên Huyền Linh Tinh, Đại Nguyên Học Phủ lấy ra hay sao? Dù là có, lại sẽ cho hắn?

Là lúc phải đi, với thực lực Tinh Thần Đế 4000 của hắn, chỉ cần lập thêm vài công lớn cho Đại Hà Học Phủ, nói không chừng sẽ có cơ hội được nhận phần thưởng là thánh dược hoặc là Thiên Huyền Linh Tinh!

Tiếc nuối duy nhất, là hắn vẫn không thể lấy được Dương Ngọc Hoa vào tay!

Đến đêm, Đại Nguyên Học Phủ cử hành đại hội chúc mừng, cho mời đông đảo các học phủ khác đến dự, nhưng lại chỉ vài mống người đến dự. Tự nhiên rồi, có người thua nào chịu đến xem vẻ mặt đắc ý của kẻ thắng?

Ngược lại Đại Hà Học Phủ rất nể mặt, phái ra hai vị Thiên Hà Vương đến chúc mừng. Nhưng đến giữa tiệc, một vị Thiên Hà Vương tìm đến với Chu Hằng, hỏi hắn có ý định gia nhập Đại Hà Học Phủ.

Gia nhập Đại Hà Học Phủ?

Đó là đương nhiên, Đại Nguyên Học Phủ chỉ là một góc vương phủ, còn Đại Hà Học Phủ mới thật là trung tâm quyền lực. Hắn muốn thăm dò chuyện xảy ra trong Minh giới, nhất định phải vươn râu đi ra.

Đương nhiên cái râu đó không phải là chính hắn, mà là bồi dưỡng Tề gia, để bọn họ mở rộng kinh doanh ra tinh vực rộng lớn, như thế mới có thể mang về tin tức mà hắn cần.

Mà như vậy phải cần Chu Hằng có nắm giữ quyền lực tương đối, bằng không định mức kinh doanh buôn lậu ở Độ Dương

Tinh đã sớm bị chia cắt sạch, hắn muốn để Tề gia mạnh mẽ xen vào, nhất định sẽ bị phản kích rất lớn.

Viện trưởng Đại Nguyên Học Phủ cũng không có quyền lực như thế, nhất định phải vào Đại Hà Học Phủ, mở ra một mảnh thiên địa!

Ban đầu Chu Hằng còn muốn hoãn chậm lại, chờ hắn đạt đến Tinh Thần Đế lại đi Đại Hà Học Phủ, nhưng ngẫm nghĩ lại, sớm một chút cũng không sao. Hắn đã gần như vô địch ở Đại Nguyên Học Phủ, quá thiếu tính khiêu chiến.

Vậy thì đi thôi!

Chu Hằng đồng ý, còn tranh thủ thêm một danh ngạch. Tuy nhiên hắn phải về Đại Nguyên Học Phủ một chuyến, bởi vì lần này kiếm cả đống điểm cống hiến, lãng phí là quá đáng tiếc, phải tiêu cho sạch đã. Hơn nữa, hắn phải thương lượng với Tề Nguyên một lần, để Tề gia phối hợp với hắn, mà danh ngạch thêm vào cũng là dành cho Tề Nguyên.

Đối phương hài lòng bước đi, cũng cho Chu Hằng một tấm lệnh bài thân phận, nhỏ máu của hắn vào là sẽ có hiệu lực, về sau có thể dùng tấm lệnh bài này tự do ra vào Đại Hà Học Phủ.

Sau hoạt động chúc mừng, đoàn người Đại Nguyên Học Phủ liền xuất phát trở về, một đường dùng truyền tống trận nháy

mắt vượt qua ngàn vạn núi non, nhưng cũng tốn 10 ngày sau, cuối cùng bọn họ mới về đến Đại Nguyên Học Phủ.

Biết được mấy người Chu Hằng giành được hạng nhất, cao tầng học phủ mặt mày hớn hở, cử hành nghi thức hoan nghênh long trọng cho các "Anh hùng". Quy mô lần này làm lớn, động viên toàn bộ học sinh học phủ, hoan nghênh khắp hang cùng ngõ hẻm, tiếng hoan hô ngợp trời đất làm cho tâm tính như Chu Hằng cũng phải khẽ rung động.

Nhưng cũng chỉ là thế thôi, hắn đã hai lần lên đỉnh ở Phàm giới, Tiên giới, đã sớm quen đứng trên đỉnh cao được mọi người kính sợ. Nhưng Cảnh Tâm Nặc vẫn mãi chú ý quan sát hắn, thấy hắn bình thản ung dung như thế, trong lòng lại càng "rõ ràng" – không hổ là đến từ đại tinh vực, đã sớm quá quen như thường.

Lần này lại kiếm được 2 vạn điểm cống hiến, Chu Hằng cầm hết đi mua linh dược, tuy rằng thiếu mấy chủ dược không cách nào luyện thành Phi Tinh Đan, nhưng cơ thể hắn vốn đã có tính kháng thuốc rất lớn, hiện tại mà dùng Phi Tinh Đan thì căn bản không thể phát huy dược lực hoàn toàn.

Mà linh thảo để đó cũng không hỏng, chờ đến Đại Hà Học Phủ mới luyện chế cũng không trễ, tóm lại xài xong điểm cống hiến, cuối cùng Chu Hằng mới thở phào.

Bởi vì Tề Nguyên còn chưa xuất quan, Chu Hằng liền chờ thêm vài ngày.

Tin tức Tây Môn Sơn chuyển vào Đại Hà Học Phủ đã truyền ra, Cảnh Tâm Nặc cũng chạy đến tìm hiểu tin tức, hỏi hắn có ý muốn đi Đại Hà Học Phủ, bởi vì nàng cũng nhận được lời mời của Đại Hà Học Phủ, cho nên nàng mới khẳng định Chu Hằng cũng như vậy.

Nhưng Chu Hằng không có ý muốn xảy ra kết giao gì với nàng – ái thê của mình cũng phải để sang một bên, nào còn rảnh mà đi trêu chọc tới nữ nhân khác? Hắn thuận miệng viện cớ, vừa không thừa nhận cũng không phủ nhận, nghĩ sao cũng được.

Lại chờ 7 ngày sau, cuối cùng Tề Nguyên xuất quan, kích động chạy đến Minh Tiên Viện tìm Chu Hằng, lại được báo Chu Hằng đã sớm vào Tinh Vương Viện, làm cho tên này khóc như chết cha chết mẹ – Vốn tưởng là có thể đột phá Tinh Thần Vương sớm hơn là có thể áp chế Chu Hằng 500 năm, ai biết chỉ là cao hứng hụt một chuyến.

Nhưng sau khi thấy Chu Hằng, hắn lại lập tức cao hứng, bởi vì hắn đã biết Chu Hằng tranh thủ cho hắn một cái danh ngạch Đại Hà Học Phủ.

Tiêu chuẩn chiêu sinh của Đại Hà Học Phủ thật là rất nghiêm, ngay cả Tề Nguyên có bối cảnh Thiên Hà Vương cũng không được phá lệ thu vào, có thể tiến vào đó cũng là một loại khẳng định. Tuy nhiên, đây không phải nguyên nhân thật sự mà Tề Nguyên mừng rỡ, mà là bởi ít ngày nữa Đài Niệm Ngưng cũng sẽ tiến vào Đại Hà Học Phủ, học tập ở Thiên Dược Viện bên đó.

Vốn Tề Nguyên còn lo lắng hai nơi quá xa cách, không tiện theo đuổi, không ngờ Chu Hằng lại đưa đến một phần lễ lớn, làm hắn cảm động sắp khóc.

– Thật sự cảm động, về sau gọi ta là ca thì được rồi! Chu Hằng cười nói.

– Lăn, ta lớn tuổi hơn ngươi nhiều lắm!

– Vậy đánh một trận, ai thắng người đó là ca, không phải trước khi bế quan ngươi đã nói, đột phá rồi muốn đấu với một trận?

– ….. Không đánh!

Mặc kệ Chu Hằng dụ dỗ thế nào, Tề Nguyên rốt cuộc không phải ngu ngốc, làm thế nào cũng không chịu đồng ý "luận bàn" với Chu Hằng. Hai người nói giỡn một hồi, liền chuyển vào chủ đề, chính là Tề gia phối hợp hành động với Chu Hằng.

Mỗi một gia tộc đều có phạm vi thế lực của mình, vươn tay lung tung sẽ bị chém, huống gì là vươn tay vào trong phạm vi Đại Hà Học Phủ? Nên biết chỗ đó có rất đông Thiên Hà Hoàng, thậm chí nghe nói còn có Thiên Hà Đế!

Đối với Tề gia mà nói, đây là một cuộc đặt cược lớn, Tề Nguyên có đầy đủ quyết đoán đặt cược, nhưng không có nghĩa là Tề gia cũng có quyết đoán như vậy, làm không tốt cả Tề gia sẽ vì chuyện này mà hủy diệt!

Nói tới cùng, bây giờ Chu Hằng chỉ là Tinh Thần Vương, thuộc loại tồn tại mà cao thủ Tề gia chỉ cần một ngón tay cũng nghiền chết, muốn một đại gia tộc ký gửi mọi hy vọng vào người hắn, ai mà không đắn đo?

Chuyện này Tề Nguyên cũng không làm chủ được, hắn lập tức tìm tới cao tầng Tề gia thương lượng – cũng là Phó viện trưởng Tề gia ở Đại Nguyên Học Phủ. Cuối cùng, Tề Nguyên đem tin tức về, Tề gia không dám đặt cược này, ít nhất trong lúc thực lực Chu Hằng còn yếu ớt như thế. Nhưng Tề Nguyên có thể tách ra một phần ba tài phú của Tề gia, đến Đại Hà Học Phủ mở tiệm độc lập, đương nhiên, điều này không liên quan tới Tề gia, thuộc loại hứng thú cá nhân của Tề Nguyên.

Tuy rằng sự tình không hoàn mỹ như dự đoán, nhưng Tề gia dám đầu tư một phần ba gia sản để cùng Chu Hằng chơi một vố, đã thể hiện hào khí cỡ nào! Đương nhiên trong đó không thể thiếu Tề Nguyên thuyết phục, bằng không chỉ dựa vào biểu hiện yêu nghiệt của Chu Hằng thì còn chưa đủ.

Nếu đã xong chuyện, lúc này Chu Hằng cùng Tề Nguyên đi làm thủ tục thôi học, tuy rằng bọn họ có thể trực tiếp đi Đại Hà Học Phủ, nhưng nên nể mặt thì cũng nên nể mặt, không cần vô duyên đi đắc tội người khác.

Có uy áp Đại Hà Học Phủ, Đại Nguyên Học Phủ tự nhiên không dám không thả người, cao tầng học phủ chỉ hận bản thân ra tay quá trễ, không kéo Chu Hằng vào thế lực của mình từ sớm.

Nhưng ai bảo lúc trước Chu Hằng cứ luôn chạy ngược chạy xuôi, làm cho bọn họ không tìm được cơ hội lên tiếng thích hợp, hiện tại chỉ có thể trơ mắt tiễn người ra đi. Đại Hà Học Phủ đã nói muốn người, bọn họ cũng không dám cản trở, đành phải lén ra điều kiện trong tối, bảo bản thân học sinh từ chối.

Tuy rằng Đại Nguyên Học Phủ quả thật cung cấp điều kiện rất hậu đãi cho Chu Hằng, nhưng đành rằng Chu Hằng đã hạ quyết tâm.

Không chỉ có hắn đi, còn có Dương Ngọc Hoa, nữ nhân này cũng được Đại Hà Học Phủ cho mời, bởi vì năng lực trận văn xuất sắc của nàng. Cuối cùng, Cảnh Tâm Nặc cũng đồng ý tiến vào Đại Hà Học Phủ.

Chương 914: Truyền thuyết chiến trường thượng cổ

Thật ra sau mỗi vòng đấu học phủ, các học phủ sẽ có mấy người tiến vào Đại Hà Học Phủ. Tuy rằng các đại học phủ đều biết đây là Đại Hà Học Phủ tập trung các nhân tài ưu tú nhất, nhưng không ai dám nói gì, dù sao nói khó nghe một chút, bọn họ cũng chỉ là nô tài phụ thuộc vào Đại Hà Học Phủ.

Chuyện mà chủ nhân muốn, làm sao nô tài dám không tận tâm tận sức?

Đám người Chu Hằng, Cảnh Tâm Nặc, Dương Ngọc Hoa không phải cùng nhau xuất phát, Chu Hằng tự nhên lên đường cùng Tề Nguyên, tuy rằng Tề Nguyên rất muốn đi cùng Đài Niệm Ngưng, thừa dịp đường dài xa xôi, kéo gần quan hệ với đối phương, lại đụng đầu xám xịt chạy về.

Mười ngày sau, Chu Hằng lại đến Đại Hà Thành.

Dựa vào lệnh bài thân phận, hắn thuận lợi vào học phủ, cũng dựa theo ước định trước đó với phía Đại Hà Học Phủ làm thủ tục nhập học cho Tề Nguyên, hai người đều vào Tinh Vương Viện.

Chẳng qua, dù mỗi đại học phủ đều là thiết lập các phân viện theo Đại Hà Học Phủ, nhưng trên thực tế Đại Hà Học Phủ không có Minh Tiên Viện, khởi điểm nơi này chính là Tinh Thần Vương, nhưng đồng thời cũng không có phân viện Thiên Hà Cảnh.

Chu Hằng cùng Tề Nguyên vừa dọn vào nhà mới, liền nhận được thông báo, 1 tháng sau sẽ có một lần hoạt động nguy hiểm, tuy nhiên chỉ giới hạn cho Chu Hằng tham dự, Tề Nguyên không có tư cách. Bởi vậy cho thấy, hoạt động này hẳn là một loại phần thưởng, cho nên mới phải hạn chế nhân số.

– Có lẽ là mạo hiểm chiến trường cổ! Tề Nguyên cân nhắc hồi lâu rồi nói.

– Cái gì chiến trường cổ? Chu Hằng còn chưa nói, con lừa đen đã trợn to mắt, lộ ra vẻ gấp gáp.

Suốt một đường đi, Tề Nguyên cơi như thấy rõ con lừa đê tiện này không cần mặt mũi, đã sớm thấy quen, nói: – Trước khi Đại Hà Học Phủ thành lập, phải nói là còn rất lâu rất lâu trước đó, nơi này từng xảy ra một hồi đại chiến. Chẳng những đã chết rất nhiều người, lực lượng khủng bố còn làm cho một mảnh không gian xảy ra chuyển đổi, chỉ có một cửa mới ra vào được!

– Có bảo bối gì?

Hai mắt con lừa đen đã biến thành ngôi sao, tỏa ra ánh sáng.

– Truyền thuyết, Độ Dương Tinh vốn là Lục Nguyên Tinh, từng xuất hiện cường giả Tuệ Tinh Cảnh, nhưng chết trận rất nhiều trong tràng đại chiến đó, hơn nữa càng giáng cấp bậc linh khí Độ Dương Tinh rớt xuống mức Tứ Nguyên Tinh!

ads

Tề Nguyên nhìn sang Chu Hằng, nói: – Cho nên, trong mảnh chiến trường đó có rơi rớt rất nhiều Bảo khí, còn có đan dược các cổ chiến sĩ mang theo người! Tuy nhiên, đã qua nhiều năm như thế, Bảo khí cùng đan dược dễ dàng tìm được cũng đã sớm bị nhặt sạch!

– Chu huynh cũng không cần thất vọng, tuy rằng Bảo khí cùng đan dược không dễ tìm được, nhưng bên trong hội tụ linh khí khủng bố của Độ Dương Tinh lúc đó, tốc độ sinh trưởng của linh dược rất nhanh, đây mới là chỗ phát ra thu hoạch lớn nhất!

Chu Hằng gật đầu, lúc trước nếu Độ Dương Tinh là Lục Nguyên Tinh, như vậy linh khí chênh lệch giữa hai cấp bậc hội tụ vào một chỗ, quả thật có thể thúc đẩy linh dược sinh trưởng.

– Chẳng qua, ta nghe nói yêu thú trong đó cũng cực kỳ khủng bố! Ngươi ngẫm xem, mạnh mẽ dồn linh khí chênh lệch hai cấp bậc vào một chỗ, vậy cũng sẽ sinh ra yêu thú mạnh mẽ! Tề Nguyên lại chuyển giọng.

Dồn ép linh khí hai cấp bậc ở Độ Dương Tinh vào một chỗ, nói không chừng có thể đẩy cấp bậc linh khí lên tới Thất Nguyên Tinh!

Chu Hằng không khỏi kỳ quái, hỏi: – Nếu bên trong có đầy đủ linh khí như thế, làm gì không chiếm chỗ đó, tu luyện ở bên trong?

– Vậy thì ta không biết! Tề Nguyên nhún vai, nhưng lại nói: – Nói không chừng cũng có một bộ phận cường giả vào ở trong đó, hoặc là yêu thú bên trong quá mức lợi hại, không ai dám ở lâu bên trong?

Điều này quả thật có khả năng, Chu Hằng gật đầu, thật ra mặc kệ nguyên nhân gì, tăng lên thực lực của mình mới là lẽ phải, khi hắn có được lực lượng vô địch, làm sao phải để ý gì chứ, một kiếm san bằng!

Tề Nguyên có chuyện phải làm, hắn phải gian nan mở ra một khe hở, đặt viên đá nền đầu tiên cho vương triều kinh doanh mới của Tề gia. Nhưng hiện giờ thực lực của Chu Hằng lại quá yếu, hắn vừa không được Tề gia chống đỡ, các bước khó

khăn!

Chuyện Chu Hằng cần làm rất đơn giản, chính là tăng lên thực lực, cuối cùng thế giới này vẫn phải xem thực lực cá nhân.

Mua một đống lớn linh dược ở Đại Nguyên Học Phủ, nhưng bởi vì còn thiếu mấy cái chủ dược không thể luyện thành đan, hơn nữa cơ thể hắn còn đang kháng thuốc, cần qua thêm một thời gian mới tiêu trừ, Chu Hằng liền đặt chú ý vào Đại Hà Học Phủ.

Học phủ này sáng lập tất cả chế độ học phủ, ví dụ như điểm cống hiến chính là Đại Hà Học Phủ sáng tạo, các học phủ khác chỉ là học rập khuôn mà thôi.

Chu Hằng vừa mới đến, tự nhiên không có một điểm cống hiến nào, mà mọi thứ của học phủ đều căn cứ vào điểm cống hiến, không có điểm cống hiến, Chu Hằng như ăn mày ở Đại Hà Học Phủ, chỉ có thể trơ mắt mà nhìn.

Vốn hắn muốn đi phá kỷ lục Tinh Thần Vương ở Đại Hà Học Phủ, kiếm điểm cống hiến ồ ạt, nhưng hắn lại nhanh chóng thất vọng, bởi vì Đại Hà Học Phủ không có chuyện này, thay vào đó là xếp hạng giá trị võ lực của học sinh.

Chỉ cần đi vào Đại Hà Học Phủ, mỗi học sinh đều có thể được nhận đãi ngộ rất tốt, tài nguyên tu luyện nhiều hơn ít nhất gấp đôi so với học phủ khác, hơn nữa cũng có thể thông qua điểm

cống hiến để đổi lấy đan dược, công pháp, Bảo khí.

Tuy nhiên điểm cống hiến chẳng những khó kiếm, lại còn rất tốn thời gian, Đại Hà Học Phủ liền đưa ra biện pháp tương đối đơn giản, đó là tiến hành xếp hạng thực lực cho học sinh. Chỉ cần có thể tiến vào trăm hạng đầu, như vậy ngoài tài nguyên tu luyện chênh lệch, mỗi tháng còn có thể được nhận số lượng điểm cống hiến kha khá, xem xếp hạng cao thấp mà cho bấy nhiêu.

Xếp hạng này, không phân biệt Tinh Thần Vương, Tinh Thần Đế, mà là xếp hạng toàn Tinh Thần Cảnh – Tinh Thần Cảnh vốn là một quá trình liên tục, thật ra không phân chia ba tiểu cảnh giới.

Cho nên muốn đánh vào hạng trăm, ít nhất cũng phải có tu vi Tinh Thần Đế.

Tên của 100 người mạnh nhất Đại Hà Học Phủ được ghi vào bia đá đặt ở cửa chính học phủ, chỉ cần đánh bại một người trong đó là có thể thay thế!

Chu Hằng nhìn xuống, trên này không có tên của Tây Môn Sơn.

Tuy rằng Chu Hằng rất ghét kẻ này, nhưng không thể phủ nhận tên này quả thật có thực lực rất mạnh, ít nhất hiện tại Chu Hằng không tế ra Lăng Thiên Cửu Thức thì không phải là đối

thủ với Tây Môn Sơn!

Nhưng Tinh Thần Đế 4000 tinh này lại còn không có tên trên bảng!

Tây Môn Sơn đến Đại Hà Học Phủ sớm hơn Chu Hằng gần đúng 1 tháng, với tâm cao khí ngạo của kẻ này, làm sao có đường tắt nổi danh mà không đi? Khẳng định hắn đã từng khiêu chiến với người trên bảng.

Không xuất hiện tên của hắn, vậy có nghĩa hắn đã thua, ngay cả người xếp hạng cuối cùng cũng không đánh lại!

Đại Hà Học Phủ này quả nhiên tàng long ngọa hổ mà!

Chu Hằng mỉm cười, tuy rằng hắn còn chưa lên đỉnh ở Đại Nguyên Học Phủ, nhưng ngay cả đệ nhất cao thủ Tây Môn Sơn cũng đã đánh qua, hắn đã mơ hồ thấy mình vô địch tịch mịch, hiện tại đi tới Đại Hà Học Phủ, dường như sẽ rất thú vị!

Hắn nhìn kỹ tên trên bia đá một lượt, ghi vào lòng những cái tên xa lạ.

Bởi vì một tháng sau sẽ có hành động mạo hiểm, Chu Hằng không tiện cùng con lừa đen, Tiểu Hỏa đi ra ngoài tìm kiếm cổ động phủ, nhưng dù chiến trường thượng cổ bị vô số người

càn quét vô số lần, không còn sót nhiều thứ tốt, nhưng có thể còn sót lại thì tuyệt đối là càng thêm quý giá, bởi vì đó là "người bình thường" không lấy đi được!

Vì thế, con lừa đen chà chà tay, mỗi tối đều hưng phấn mà ngửa mặt tru tréo.

Cảnh Tâm Nặc, Dương Ngọc Hoa, Đài Niệm Ngưng, ba đại mỹ nữ cũng lục tục đến Đại Hà Học Phủ, nghe nói ba đại mỹ nữ vừa đến liền dẫn tới chấn động rất lớn, đã có không ít người theo đuổi.

Nhưng mà Chu Hằng lại vô duyên nằm cũng trúng một phát đạn!

Nửa tháng sau, hắn đang nghiền ngẫm ảo diệu Ngũ Hành Phù Văn trong sân, hai cái phù văn sứt mẻ của con lừa đen cho hắn dẫn dắt tương đối, lúc này đã ngồi trơ ra 10 ngày, dường như có chút manh mối, lại dường như vẫn xoay vòng vòng.

Ầm!

Ngay lúc này, cửa chính trong sân lại bị đạp văng ra!

Sao lại thế này!

Cũng như Đại Nguyên Học Phủ, mỗi chỗ ở của học sinh nơi này đều là độc lập, có được trận pháp phòng ngự bảo hộ, bất cứ ai cũng không được tiến vào mà không được chủ nhân cho phép – trừ khi là Thiên Hà Vương!

Chu Hằng mở mắt, nhìn người đi từ chỗ cửa đến đây.

Đó là một người thanh niên, mặt như ngọc, tóc đen bóng, cả người như tỏa sáng, uy nghiêm nhưng tràn đầy mị lực mê người.

Không phải là Thiên Hà Vương!

Chu Hằng lập tức thầm lắc đầu, tuy rằng hắn cũng không thể nhìn ra tu vi cảnh giới cụ thể của đối phương, nhưng vẫn khẳng định tuyệt đối là Tinh Thần Đế, Tinh Thần Đế cực kỳ mạnh mẽ, có thể là 5000 tinh, 6000 tinh thậm chí cũng có thể 7000 tinh 8000 tinh!

– Ta là Đông Phương Văn Long, mục đích đến đây ngày hôm nay rất đơn giản, chính là làm ngươi xấu mặt! Thanh niên này chắp tay sau lưng, có một loại bá khí tự nhiên lưu chuyển.

Vương giả trong võ!

Chu Hằng có thể khẳng định, người này tuyệt đối là Vương giả trong võ! Hơn nữa, Đông Phương Văn Long… dù là Chu Hằng mới nghe cái tên này lần đầu, nhưng trước đó hắn đã thấy qua.

Nhưng mà, dù cho Tinh Thần Đế mạnh nhất cũng không thể nào đánh vỡ cấm chế sân viện này!

Chu Hằng hoàn toàn bỏ qua lời đối phương nói, chỉ tò mò hỏi: – Ngươi vào bằng cách nào?

Đông Phương Văn Long sững sờ, hắn không ngờ Chu Hằng lại có thể trấn tĩnh như vậy, nhưng hắn lại nhanh chóng lộ ra mỉm cười, lắc lắc một tấm kim loại kỳ dị, chỉ cỡ bàn tay: – Đây là Viện trưởng lệnh, có thể đi mọi chỗ!

Viện trưởng lệnh? Đúng như tên gọi, Viện trưởng lệnh chính là lệnh bài đại biểu Viện trưởng, nhưng làm sao hắn lại có Viện trưởng lệnh? Học sinh có dữ dằn cỡ nào cũng không có khả năng nắm giữ lệnh bài thân phận Viện trưởng chạy lung tung khắp nơi!

Chẳng lẽ…. Chu Hằng lập tức bừng tỉnh, nghe nói Viện trưởng Đại Hà Học Phủ chính là họ Đông Phương!

– Giải trừ thắc mắc rồi chứ? Đông Phương Văn Long vươn tay chụp về phía Chu Hằng, lực lượng cuồng bạo tuôn trào, hắn

như một mảnh trời sao trấn áp xuống Chu Hằng, lực lượng khủng bố làm người ta căn bản không sinh ra được một chút ý chống trả.

Đây là khí thế của Vương giả trong võ!

Chu Hằng làm sao bị ảnh hưởng, thân mình nhoáng lên, phát động Tiêu Diêu Bộ, hắn đã nhảy ra bên ngoài sân.

Đông Phương Văn Long chắp tay bước ra, bâng quơ như thường, áo trắng bay bay, như không dính một chút bụi trần, hắn cười nhạt nói: – Chống cự ở trước mặt ta là vô dụng, càng giãy dụa, ngươi càng chịu nhiều đau khổ!

– Vậy sao? Chu Hằng tế ra hắc kiếm, đối phương đã đánh đến cửa, còn không cho hắn chống cự? Hắn vung vẩy kiếm, nói: – Ta chỉ là kỳ quái, ta rõ ràng không quen biết ngươi, vì sao ngươi lại như chó điên chạy tới cắn!

Chương 915: Đông Phương Văn Long

Lúc trước Đông Phương Văn Long một chân đạp cửa, đã khiến cho một số người chú ý, đợi hắn một chiêu thất bại, sinh ra động tĩnh liền tự nhiên làm người ta kinh động, đều bay lên từ trong sân của mình.

Chỉ là thấy người hành hung là Đông Phương Văn Long, mọi người đều ngậm miệng im lặng.

Mặc dù học phủ có quy củ của học phủ, nhưng luôn có vài người có thể nằm trên quy củ, ví dụ như Đông Phương Văn Long, người ta chính là trưởng tôn của Viện trưởng Đông Phương Viễn, hơn nữa thiên tư trác tuyệt, càng có được tư chất Vương giả trong võ!

Nhân vật như vậy hoàn toàn có thể đi ngang trong học phủ, chỉ cần hắn không giết người, làm ra chuyện gì cũng không sao! Thật ra, dù là giết người, xem chừng cũng chỉ làm hắn khiêm nhường một hồi mà thôi.

Có ai dám đi ra chỉ trích Đông Phương Văn Long?

– Lý do ư… Đông Phương Văn Long toát ra một tia tươi cười.

– Ta coi trọng một nữ nhân, nhưng cô ta lại chần chờ dây dưa, không lập tức trả lời ta! Cho nên ta điều tra một chút, phát hiện có thể cô ta có ý với ngươi!

– Cho nên ta quyết định làm ngươi xấu mặt, ở trước mặt mọi người, làm cho ngươi biết, ngươi chỉ là con kiến, có tư cách gì tranh giành nữ nhân với Đông Phương Văn Long ta?

Sắc mặt Chu Hằng rất lạnh, hắn tuyệt không ngờ tới lý do Đông Phương Văn Long đánh tới cửa lại hoang đường như vậy!

Đối phương nói nữ nhân… hẳn là Cảnh Tâm Nặc, bởi vì chỉ có nữ nhân này có quan hệ hơi gần với hắn, nhưng cho đến giờ Chu Hằng vẫn chưa nghĩ tới xảy ra cái gì với đối phương.

Hùng hổ dọa người như thế! Ngang ngược không nói lý như thế! Tự cho là đúng như thế!

Chu Hằng hít sâu một hơi, có chút tức giận không nhịn được, cùng lắm thì hắn phản khỏi Đại Hà Học Phủ, yêu nghiệt như hắn đột phá Thiên Hà Cảnh cũng không khó khăn, đến lúc đó sẽ có thể tế ra Hỏa Thần Lô, quét ngang võ giả Thiên Hà Cảnh hẳn là không thành vấn đề.

– Vậy tới đây đánh một trận! Hắn một kiếm giơ cao, kiếm khí màu đen tràn ra.

– Gâu? Tiểu Hỏa cũng từ trong sân viện chạy ra, con lừa đen thì rớt lại sau cùng, lười biếng nói: – Chu tiểu tử, cần giúp một tay không?

– Đương nhiên! Chu Hằng không quay đầu lại, đối phương ít nhất là Tinh Thần Đế 5000 tinh trở lên, chênh lệch này thật sự quá lớn, tuy rằng hắn vô cùng tự tin, nhưng cũng không tự đại mù quáng.

– Ha ha ha! Vậy cùng lên đi!

Đông Phương Văn Long thuận miệng nói, tràn đầy vẻ không thèm để ý.

ads

Hắn chính là Tinh Thần Đế 8000 tinh, lực lượng nghiền ép Tinh Thần Hoàng không biết bao nhiêu lần, một ngón tay cũng đủ nghiền chết mấy trăm Tinh Thần Hoàng, đây là chênh lệch thực lực mà bất kỳ Pháp kỹ gì cũng không thể bù đắp.

Hai con yêu thú đều là Tinh Thần Hoàng, Chu Hằng nhìn như Tinh Thần Vương nhưng thực tế có được lực lượng Tinh Thần Hoàng, nhưng ba Tinh Thần Hoàng ở trước mặt 8000 tinh tú của hắn thì tính là cái gì? Dù là hắn không ra tay, chỉ tế ra 8000 tinh tú cũng có thể trấn cho một người hai thú không thể

nhúc nhích được ngón tay!

Nhưng Đông Phương Văn Long đột nhiên có lòng muốn đùa giỡn, hắn không muốn dùng phương thức thủ thắng đơn giản như vậy, mà giơ một tay lên, nói:

– Các ngươi có thể cản ta được mấy chiêu? Ba chiêu? Năm chiêu?

Hắn rất ngông cuồng, nhưng quả thật hắn có tư cách ngông cuồng!

Lực lượng hai bên vốn đã không nằm cùng một tầng thứ, huống chi Đông Phương Văn Long còn là Vương giả trong võ, nổi danh là đệ nhất cao thủ học phủ, hắn cần phải khiêm nhường hay sao?

Chu Hằng hừ lạnh, vù, thân mình của hắn thoáng động, đánh về phía Đông Phương Văn Long.

– Gâu! Tiểu Hỏa không chịu yếu thế, cũng nhào ra, mục tiêu nhắm thẳng vào ngã ba bên dưới của Đông Phương Văn Long – nhất định là do con lừa đen dạy dỗ, hoàn toàn không còn tôn nghiêm của thần thú mà!

– Ở trước mặt hùng sư, con kiến chống cự yếu ớt tính là gì? Đông Phương Văn Long vẻ mặt khinh thường, tiện tay chỉ ra vẽ lên, áp lực nặng nề cuốn qua, ầm ầm ầm, trên mặt đất lập tức xuất hiện vết nứt, từ dưới chân hắn nhanh chóng lan tràn ra xa.

Lực lượng 8000 tinh quả thật vô cùng khủng bố!

Chu Hằng rất yêu nghiệt, một tinh tú lớn sánh ngang 200 tinh tú của võ giả Tinh Thần Cảnh bình thường, dù chỉ là Tinh Thần Vương 19 tinh, nhưng lực lượng thực tế có thể sánh với Tinh Thần Hoàng khoảng 240 tinh!

Nhưng 240 tinh so với 8000 tinh, vậy thì chênh lệch cỡ nào? Huống chi Đông Phương Văn Long là Vương giả trong võ, tự nhiên tinh tú cũng lớn hơn một chút so với võ giả Tinh Thần Cảnh bình thường. Dù là không tăng gấp mấy lần như Chu Hằng, nhưng chỉ cần lớn hơn một thành, 8000 tinh tú cũng có thể tăng thêm lực lượng gần 1000 tinh!

Đây là lực lượng nghiền ép tuyệt đối, bất cứ Pháp kỹ gì cũng không thể bù đắp, dù cho Chu Hằng tế ra Lăng Thiên Cửu Thức, tám thành cũng chỉ đánh đối phương bị thương, mà không thể chém giết!

Ngay vào lúc này, con lừa đen ra tay, dựng thẳng lên, một cái chân vẽ vòng giữa khoảng không, lập tức hình thành một cái

phù văn màu xanh vỡ nát, oong một cái lóe lên, đã xuất hiện dưới chân Đông Phương Văn Long, bao bọc lấy hắn.

Phù văn tuyệt đối là công pháp hùng mạnh nhất Minh giới – không, nó đã siêu thoát phạm trù công pháp, mà là vận dụng đại đạo thiên địa, trực tiếp mượn lực lượng của thiên địa, cho dù là phù văn này vỡ nát thì đã sao?

Thân hình Đông Phương Văn Long lập tức cứng đờ, giống như bị dính thuật định thân!

Chu Hằng cùng Tiểu Hỏa đánh tới, một bên chém kiếm, một bên há miệng cắn!

Xẹt!

Một tia máu hiện ra, hắc kiếm chém lên người Đông Phương Văn Long lại chỉ rạch ra một vết thương nhỏ trên cánh tay của hắn, bắn ra tia máu tươi! Đó còn là vì hắc kiếm sắc bén, bằng không đổi lại là binh khí bình thường, một kiếm này chém vào tối đa chỉ cắt qua quần áo của Đông Phương Văn Long mà thôi.

8000 tinh tú hình thành phòng ngự, há phải nói chơi?

XỰC! Ngược lại Tiểu Hỏa càng thêm kinh người, cắn một cái

là mạnh mẽ xé nát phòng ngự của Đông Phương Văn Long, cắn một cái thật mạnh!

– Không tốt, lực lượng tên này quá mạnh mẽ, Lư đại gia không nhốt được hắn! Lúc này, bỗng nhiên con lừa hô lên.

Ầm!

Đoàn ánh sáng xanh lục tan vỡ, nháy mắt Đông Phương Văn Long lấy lại được tự do, một quyền đánh về phía Chu Hằng, như cả ngọn núi đập tới, nắm tay còn chưa đến, lực quyền khủng bố đã đánh cho Chu Hằng bay vọt lên.

Hắn lại vung chân phải, Tiểu Hỏa cũng không thể cắn nữa, trực tiếp bị chấn bay ra ngoài.

Tinh Thần Đế 8000 tinh, quả thật hùng mạnh!

Tổ ba người Chu Hằng phối hợp hết sức ăn ý, nhưng dù là bất ngờ làm cho Đông Phương Văn Long trúng chiêu, gánh hết hai đạo công kích cũng không làm cho đối phương bị thương nặng!

Đây là chênh lệch lực lượng cứng, hoàn toàn không thể bù đắp lại được!

Nhưng nhìn cảnh này, mọi người xung quanh đều chấn động muốn rớt tròng mắt ra.

Ba tên Tinh Thần Hoàng, Tinh Thần Vương này quá lợi hại, lần đầu giao đấu lại chiếm được thượng phong! Dù là ba đánh một, nhưng lực lượng hai bên chênh lệch thật sự quá lớn, vốn phải là Đông Phương Văn Long thắng lợi nghiền ép mới phải!

– Đáng chết! Đông Phương Văn Long hừ khẽ một tiếng, hai mắt lóe lên một tia hung bạo, hắn lại bị thương!

Trên cánh tay trúng một kiếm, trên bắp chân cũng bị cắn ra đường máu, đối với hắn là cực kỳ sỉ nhục!

Hắn giận dữ!

Oong!

8000 tinh tú phóng ra, hình thành một mảnh tinh hà rực rỡ quanh người, lấy 9 làm cơ số, hình thành những mảnh tinh vực, hùng vĩ, xinh đẹp. Số tinh tú của hắn đương nhiên sẽ không vừa vặn 8000, nhưng chênh lệch mấy chục tinh tú đã không trọng yếu đối với cấp bậc 8000 tinh.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Những Tinh Thần Vương bay lên từ trong sân viện đều nháo nhào, đồng loạt rớt khỏi không trung như diều đứt dây – lực lượng của 8000 tinh tú thật sự quá khủng bố, dù chỉ là toát ra một chút nhỏ cũng hình thành áp lực không thể chống cự!

Cộng thêm khí thế của Vương giả trong võ, tất cả Tinh Thần Vương đều quỳ xuống đất, chỉ còn tư cách run rẩy.

Chu Hằng miễn cưỡng chống đỡ, 8000 tinh tú hình thành áp lực cực lớn, muốn làm hắn quỳ rạp xuống đất! Nhưng nếu hắn không kiên trì được, tiếp theo đó Đông Phương Văn Long sẽ đi tới trước người hắn, dùng chân đạp lên đầu hắn!

Mục đích của đối phương chính là muốn làm hắn xấu mặt!

Tinh Thần Đế bậc cao quả nhiên hùng mạnh, Tây Môn Sơn so sánh với hắn quả thật là trẻ con mới học đi, chiến lực hoàn toàn không thể so sánh!

Chu Hằng cắn răng khổ chống, hắn có thể nhận thất bại, nhưng tuyệt đối sẽ không mặc cho người ta làm nhục!

– Con kiến chỉ là con kiến! Đông Phương Văn Long bước nhanh tới, vết thương trên bắp chân hắn đã dừng chảy máu,

nhưng vết kiếm trên cánh tay lại không dễ dàng khôi phục, vẫn đang chảy máu không ngừng.

Hắn vừa động, kéo theo tinh tú đầy trời, giống như đế vương viễn cổ, uy nghiêm khôn cùng.

Rắc rắc rắc rắc!

Khớp xương trong người Chu Hằng nổ vang, hắn thừa nhận áp lực thật sự quá lớn, muốn làm thần cốt của hắn vỡ nát!

Thân thể hắn đang nghiêng ngã, không phải là ý chí của hắn điều khiển, mà là bởi áp lực hoàn toàn vượt quá cực hạn chịu đựng. Nhưng hắn thà gãy chứ không cong, cả người ngã xuống thẳng tắp, chứ không phải cong eo uốn gối.

Trong ánh mắt của hắn tuôn trào sát khí, chịu nhục trước mặt mọi người, hắn lại không có cách nào đánh trả, muốn đánh ra Lăng Thiên Cửu Thức cũng không làm được!

Uất nghẹn! Giận dữ!

– Cũng thật có mấy phần cốt khí, nhưng ở trước mặt lực lượng tuyệt đối, cốt khí có thể làm được gì? Đông Phương Văn Long khinh thường nói, lực lượng hai bên chênh lệch thật sự quá lớn, hiện tại hắn chỉ cần một ngón tay cũng nghiền chết Chu

Hằng mấy trăm lần.

Đó không phải nói quá, là sự thật là như thế!

Tinh Thần Vương chống lại Tinh Thần Đế, nếu muốn sống chỉ còn một con đường, đó là lập tức quay đầu bỏ chạy! Bỏ qua cơ hội đó, vậy không còn cách nào nữa! Hơn nữa Tinh Thần Cảnh phân chia theo trăm, ngàn, vạn, càng là cảnh giới cao, chênh lệch này sẽ càng lớn.

Như là Tinh Thần Vương 20 tinh cùng 90 tinh có thể chỉ chênh lệch mười mấy lần lực lượng, nhưng Tinh Thần Đế 2000 tinh và Tinh Thần Đế 9000 tinh, lực lượng chênh lệch phải hơn 1000 lần.

– Cái rắm! Chu Hằng nổi giận gầm lên, khí thế của bản thân điên cuồng tăng vọt, hóa thành một con thiên long màu tím nhào về phía Đông Phương Văn Long.

– Hả? Đông Phương Văn Long khẽ giật mình, khí thế lại có thể thực chất hóa? Bản thân hắn chính là Vương giả trong võ, có thể dùng khí thế bức người, không đánh mà khuất phục, nhưng cũng chỉ đưa tới tác dụng chấn nhiếp, tuyệt đối không thể diễn hóa thành thực chất!

Hắn trợn trừng mắt, cũng thả ra khí thế của bản thân, nghênh đón Tử Diễm Thiên Long.

Oong!

Khí thế va chạm, đây là một loại giao đấu khác, bị cảnh giới ảnh hưởng, nhưng lại không hoàn toàn do cảnh giới quyết định. Giống như Chu Hằng phải xem như Tinh Thần Hoàng, nhưng có thể ảnh hưởng được cả Tinh Thần Đế.

Tuy nhiên Đông Phương Văn Long chẳng những là Tinh Thần Đế bậc cao, bản thân lại là Vương giả trong võ, Tử Diễm Thiên Long có ảnh hưởng nhất định tới hắn, nhưng hiệu quả không quá tốt, chỉ làm tinh tú áp bách của hắn xuất hiện một khe hở ngắn ngủi!

Vậy là đủ rồi!

– Trốn chạy! Con lừa đen quát lớn một tiếng, phát động phù văn Thuấn di, ánh sáng xanh quét qua, nó cùng Chu Hằng, Tiểu Hỏa đã biến mất tại chỗ.

Chương 916: Nổi danh rồi

Thân hình lóe lên, đám Chu Hằng đã xuất hiện giữa một mảnh rừng núi, nhưng cụ thể là chỗ nào thì hoàn toàn không biết.

Sắc mặt của Chu Hằng rất khó coi.

Tuy rằng hắn không bị thương gì, nhưng tâm tình lại khó chịu hơn bất cứ lần bị thương nào.

– Đậu cái mụ nội Đông Phương Văn Long, Lư đại gia không xong với mày đâu! Con lừa đen há miệng liền mắng. – Ỷ thế hiếp người, bổn tọa trù mày mỗi ngày 100 lần, chết chìm trong hầm câu!

– Gâu! Gâu gâu gâu! Gâu gâu gâu gâu gâu!

Tiểu Hỏa thì nhe răng múa vuốt, tuy rằng nó bị một đá của Đông Phương Văn Long, nhưng thể chất khủng bố của nó không hề phải sợ bị tổn thương gì.

Nhìn hai tên này chửi mắng độc ác, tâm tình của Chu Hằng lại

tốt hơn một chút, hắn vùng dậy gầm to lên trời, phát ra tiếng thét dài như rồng ngâm.

Tức giận cũng vô ích!

Thực lực mới là lẽ phải, thực lực mới có thể giải quyết vấn đề!

– Chu tiểu tử, chúng ta còn về học phủ không? Con lừa đen mắng mệt mỏi, quay sang hỏi Chu Hằng.

– Về! Đương nhiên về!

Chu Hằng không chút do dự nói.

Dù là Đông Phương Văn Long cũng không dám giết người trong học phủ! Hoặc nói là, không có tuyệt đối tất yếu hắn sẽ không giết người, dù tính hắn là cháu của Viện trưởng học phủ cũng không dám làm bậy đến cỡ này.

Hắn chỉ là ngạo mạn, nhưng không phải kẻ ngốc, làm đến quá đáng, gia gia của hắn bảo vệ được hắn, nhưng nhất định phải nhường ra một ít lợi ích để bình ổn các Phó viện trưởng rục rịch!

ads

Mà trải qua trận chiến vừa rồi, tuy rằng mặt ngoài là Chu Hằng toàn thua, nhưng Tinh Thần Hoàng chống lại Tinh Thần Đế, đặc biệt là Tinh Thần Đế bậc cao như Đông Phương Văn Long, Vương giả trong võ, có thua cũng là quá bình thường.

Nhưng tổ hợp một người hai thú lại có thể làm Đông Phương Văn Long bị thương nhẹ, càng có thể trở ra toàn thân, điều này đủ làm tầm quan trọng của Chu Hằng tăng lên một cấp bậc! Mà Đông Phương Văn Long náo ra động tĩnh lớn như vậy, cũng nhất định sẽ bị học phủ trừng phạt. Nặng nhẹ là chuyện khác, nhưng về sau muốn đối phó Chu Hằng cũng sẽ không thể tùy ý làm càn như thế!

Dù sao Đại Hà Học Phủ không phải Đông Phương gia hắn mở ra!

Mấu chốt nhất, là nếu từ nay về sau Chu Hằng không về Đại Hà Học Phủ, sẽ coi như là nhận thua!

Hắn vẫn luôn kiên trì người có thể thua, nhưng trong lòng không thể có ý niệm thua, không đấu lại Tinh Thần Đế là rất bình thường, nhưng nếu sợ đến mức không dám gặp mặt đối phương, coi như phá hủy lòng vô địch của hắn!

Mất đi lòng vô địch, hắn tu luyện còn có ý nghĩa gì!

– Bây giờ đi về có nguy hiểm quá không? Không bằng chờ chúng ta cũng tu luyện tới Tinh Thần Đế rồi đi tìm tên khốn kiếp kia! Con lừa đen không phải hạng nén giận, nhưng cũng biết thực lực giữa bọn họ cùng và Đông Phương Văn Long có chênh lệch quá xa.

Không nói đâu xa, sau lưng người ta là Viện trưởng gia gia Đại Hà Học Phủ cũng đủ đè bẹp bọn họ!

– Có một số chuyện chỉ có một không thể có hai! Chu Hằng lắc đầu. – Nếu như vừa rồi Đông Phương Văn Long có thể trấn áp ta, như vậy tự nhiên có gia tộc hắn làm chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không. Nhưng chúng ta lại trốn thoát, còn làm ra phản kích, để chúng ta nắm giữ chủ động!

– Khẳng định Đại Hà Học Phủ không phải bền chắc như thép, bên trong tranh quyền đoạt lợi, tràn đầy xung đột lợi ích! Ta ước chừng, chuyện này sẽ bị người cố ý tuyên truyền ra, dùng để bôi nhọ Đông Phương gia. Còn chúng ta trở thành "anh hùng", sẽ không thể tùy tiện đụng tới!

– Ngay cả Đông Phương Văn Long còn muốn xằng bậy, người lớn đằng sau hắn cũng sẽ bảo hắn nhẫn nhịn! Dù sao, tuy rằng chính Viện trưởng có quyền lực rất lớn, nhưng có thể chống đỡ được mấy Phó viện trưởng? Ba người? Năm người?

Con lừa đen lập tức mặt mày hớn hở, nói: – Vừa nghe ngươi nói như thế, bổn tọa liền yên lòng! Con bà nó, cái gì đệ nhất cao thủ học phủ, bị một cái phù văn của Lư đại gia liền cố định, đánh cho không có sức chống trả!

Chu Hằng cười ha ha, con lừa này là không biết xấu hổ nhất! Tuy nhiên lần này con lừa đê tiện không có nói quá, hiện tại nó chỉ suy ngẫm ra một chút ảo diệu của phù văn, nếu có thể đạt đến độ cao như Hoặc Thiên, vậy thì đừng nói Đông Phương Văn Long, chỉ sợ ngay cả cường giả Hắc Động Cảnh cũng có thể đấu một trận!

Chỉ là con lừa đê tiện này không có lực huyết mạch gì, làm sao đột nhiên lại lĩnh ngộ ra hai cái phù văn vậy chứ?

Chẳng lẽ vẫn là Thiên Địa Quả?

Đáng tiếc Hoặc Thiên không có ở đây, bằng không Chu Hằng nhất định phải hỏi kỹ càng, rốt cuộc Thiên Địa Quả này là vật gì, đơn giản tăng lên tu vi thì cũng thôi, làm sao lại tự dưng hình thành phù văn!

Tuy rằng phù văn này không đầy đủ, nhưng Chu Hằng đã có thể khẳng định, trình tự hai cái phù văn này sẽ không yếu hơn cái mà Hoặc Thiên tặng cho hắn trước kia. Có thể thấy nếu bù đắp hoàn chỉnh hai cái phù văn này, nói không chừng con lừa đen thật có cùng một gốc khác với Hoặc Thiên.

Không ai dám chắc, tương lai con lừa đê tiện này sẽ lại đột nhiên có được phù văn thứ ba, thứ tư, thứ năm!

Vừa bắt đầu là tự dưng lại xuất hiện hai cái!

– Đi về!

Nhưng mà lần thuấn di này, con lừa đen đã liều mạng, một hơi chạy ra khỏi Đại Hà Học Phủ xa vạn dặm, hơn nữa đi vào trong rừng núi hoang vắng, có yêu thú cấp bậc Tinh Thần Đế thường lui tới, có con bọn họ đánh thắng, có con thì đánh không lại, bị đuổi giết cả đường.

Sau khi rời núi, bọn họ mới lấy ra Vân La Chu mà chạy, tăng tốc độ tối đa, tốn nửa ngày mới về đến được Đại Hà Thành.

Trận chiến giữa Chu Hằng và Đông Phương Văn Long quả nhiên được truyền bá sôi trào.

Rất nhiều phiên bản, có quá đáng nhất chính là Chu Hằng đại chiến 300 hiệp với Đông Phương Văn Long, ngươi một đấm ta một đá, đánh cho Đại Hà Học Phủ bị khuyết một góc, lúc này mới bị cao tầng học phủ ra mặt ngăn cản.

Nhưng bất luận là phiên bản nào cũng đều thổi phồng Chu Hằng lên thật cao, nghiễm nhiên là quái vật cấp bậc nghịch thiên, nhất định tương lai có thể chiến thắng Đông Phương Văn Long!

Thẳng đến lúc này, Chu Hằng mới chính thức hiểu được địa vị của Đông Phương Văn Long ở trong lòng mọi người.

Đông Phương Văn Long là thiên tài, Vương giả trong võ duy nhất trong 10 vạn năm qua!

Dựa vào bốn chữ Vương giả trong võ cũng đủ để đẩy hắn lên thần đàn!

Có lẽ mấy vạn năm qua Độ Dương Tinh cũng từng có Vương giả trong võ thứ hai thậm chí thứ ba, nhưng Vương giả trong võ chỉ là một loại tư chất, không có nghĩa sinh ra đã vô địch, nói không chừng trong quá trình trưởng thành đã chết non.

Nói tóm lại, bởi vì Đông Phương Văn Long là Vương giả trong võ, làm cho hắn trở nên vô cùng đặc thù, càng được Đông Phương gia tộc tạo lập nên uy danh một đời Chiến Thần – đương nhiên là phải sau khi hắn đột phá Thiên Hà Cảnh.

Chu Hằng một đường đi từ Phàm giới lên đây, đặc biệt là ở Tiên giới, bởi vì mọi người đều tập trung trong 49 Tiên Thành, hắn gặp qua quá nhiều Vương giả trong võ, hồn nhiên không thấy có gì kỳ lạ, nhưng trên thực tế Vương giả trong võ thật là

rất dữ dằn!

Bốn chữ này, đại biểu cho nghiền ép võ giả cùng cảnh giới!

Một khi để cho Đông Phương Văn Long đột phá vào Thiên Hà Cảnh, vậy hắn chính là vô địch Thiên Hà Vương, theo tu vi tăng lên sẽ còn vô địch Thiên Hà Hoàng, vô địch Thiên Hà Đế!

Độ Dương Tinh cũng chỉ có Thiên Hà Đế, vô địch Thiên Hà Đế có nghĩa là vô địch cả hành tinh, dù cho dùng chiến thuật biển người cũng cần không biết bao nhiêu máu tươi mới san bằng được.

Bởi vậy, Đông Phương gia đã bắt đầu tạo thế từ rất sớm, đắp nặn Đông Phương Văn Long thành Chiến Thần đương đại, như vậy ngày sau lên đỉnh hô to, tự nhiên lòng dân hướng tới, dĩ nhiên sẽ thành lãnh đạo Độ Dương Tinh, đẩy quyền thế của Đông Phương gia lên đến độ cao mới.

Đối với việc tạo thế như vậy, thế lực khác cũng không có cách nào, Vương giả trong võ không phải là giả dối, trừ khi bọn họ có thể thừa dịp Đông Phương Văn Long chưa trưởng thành mà xử lý hắn! Nhưng Đông Phương gia bảo hộ Đông Phương Văn Long cực tốt, tên này cơ bản không có rời khỏi Đại Hà Học Phủ, làm sao mà giết?

Hiện tại cơ hội đã tới!

Chu Hằng đấu một trận với Đông Phương Văn Long còn có thể trở ra toàn thân, thậm chí còn làm Đông Phương Văn Long dính máu, mà cảnh giới của hắn thì sao? Chẳng qua là Tinh Thần Vương thôi!

Khẳng định không phải một nhà thế lực tuyên truyền, mà là mấy nhà hào môn liên thủ, không ai thích thấy có một nhà độc đại!

Phá đi kim thân của Đông Phương Văn Long, làm cho đối phương mất đi lòng người hướng tới, không thể thu nhận thủ hạ trong Đại Hà Học Phủ, đây là chuyện vô cùng trọng yếu!

Lòng người, có đôi khi không chút tác dụng, có đôi khi lại cực kỳ trọng yếu!

Một đường Chu Hằng nghe người ta thảo luận, thế mới biết trong lúc hồ đồ mình đã đánh vỡ quầng sáng vô địch của Đông Phương Văn Long, tuy rằng hắn là người chạy trối chết, hơn nữa còn là dựa vào phù văn Thuấn di của con lừa đen!

Hiện tại… Không cần phải lo lắng về mặt an toàn, ngoài Đông Phương gia tộc, tất cả thế lực lớn ở Đại Hà Học Phủ đều sẽ bảo hộ hắn, bởi vì hắn đánh vỡ quầng sáng của Đông Phương Văn Long.

Chu Hằng không cần người khác bảo hộ, chỉ cần Đông Phương gia tộc quản lý được con chó điên nhà bọn họ là được rồi.

Nhưng đã kết thành thù với Đông Phương gia tộc, Đông Phương Văn Long sẽ không thể "ỷ lớn hiếp nhỏ", nhưng khẳng định bọn họ sẽ phải ra người khác tới xử lý Chu Hằng, khôi phục quầng sáng trên đầu Đông Phương Văn Long.

Chu Hằng đột nhiên tràn đầy chờ mong với hoạt động thám hiểm vào 1 tháng sau, nếu thật sự là đi chiến trường thượng cổ, sẽ là cơ hội tốt nhất để tăng lên thực lực.

Hắn trở về chỗ ở trong học phủ, trên đường đi, người gần đó đều toát ra ánh mắt kính sợ hắn, ở nơi này cũng chỉ là Tinh Thần Vương mà thôi, ai dám không kính nể một người có thể chống chọi với đệ nhất Tinh Thần Đế!

Bên phía học phủ phái người tới an ủi hắn, cam đoan tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện tương tự như Đông Phương Văn Long, cũng đưa cho hắn một ít Tử Dương Đan để bồi thường – Tử Dương Đan có thể đẩy nhanh tích lũy linh lực cho võ giả Tinh Thần Cảnh, coi như đồ khá tốt.

Về phần Đông Phương Văn Long, nghe nói bị cao tầng học phủ mắng một chập, còn khấu trừ tất cả tài nguyên tu luyện trong 10 năm tiếp theo!

Trừng phạt như vậy hoàn toàn là không đau không ngứa, Đông Phương Văn Long vốn là thiên kiêu Đông Phương gia, dù cho không có học phủ cung cấp thì hắn vẫn có được đầy đủ tài nguyên tu luyện. Hơn nữa, hiện tại hắn đã đạt đến 8000 tinh, cho dù hắn là Vương giả trong võ cũng gần đạt đến cực hạn, tiếp theo là đột phá Thiên Hà Vương, đã không cần tài nguyên tu luyện gì để tăng lên tích lũy linh lực.

Chu Hằng không có nói gì, dù cho hắn cáo trạng hộc máu thì có ích gì chứ, có Đông Phương gia tộc che chở, Đông Phương Văn Long căn bản sẽ không rụng một sợi tóc!

Hơn nữa, hắn cũng không có ý mượn tay người khác, thù của mình đương nhiên phải tự mình báo lại mới sảng khoái!

Hắn thừa cơ dò xét tin tức từ đối phương, chứng thật một tháng sau tiến hành hoạt động thám hiểm đúng là đi chiến trường thượng cổ.

Đây là một cái cơ hội!

Chương 917: Chiến trường cổ mở ra

Chiến trường thượng cổ là một cái kỳ ngộ, nhưng đồng thời cũng ẩn chứa nguy cơ to lớn!

Một mặt trong chiến trường cổ có linh khí tràn đầy, đương nhiên sẽ sinh ra rất nhiều yêu thú mạnh mẽ; một mặt khác, thật ra càng nguy hiểm hơn, lại là uy hiếp đến từ "đồng bạn".

Đỏ mắt là bệnh mà ít nhất chín thành người sẽ mắc, nếu như lúc hắn lấy được bảo bối gì mà bị người ta phát hiện, sẽ khó tránh một trận ác chiến, thậm chí sẽ gặp phải vây công.

Ở trong đó, Chu Hằng không tin học phủ có thể vươn râu xa như vậy, giám thị mỗi một góc. Bởi vậy dù có xảy ra chuyện giết người thì đã sao, chỉ cần làm thịt ngươi, lại hành động bí mật, ai mà biết chứ?

Hơn nữa đây cũng là một cơ hội của Đông Phương gia, xử lý thiên tài có thể "chống chọi" Đông Phương Văn Long, vậy tự nhiên Đông Phương Văn Long sẽ tiếp tục hưởng thụ mỹ danh Chiến Thần.

"Thừa lúc còn thời gian, làm thêm một chút chuẩn bị!"

Một khối nhỏ Thiên Huyền Linh Tinh hắn muốn đổi tiền cuối cùng cũng đấu giá, quả nhiên dẫn tới tranh giành, bán ra cao đến 2.1 tỷ Đại Hà tệ! Người mua được là Đông Phương gia, không biết khối Thiên Huyền Linh Tinh này có phải mua cho Đông Phương Văn Long dùng để đột phá lên Thiên Hà Cảnh hay không.

Tuy nhiên Thiên Hà Cảnh không dễ dàng đột phá như vậy, ngay cả Đông Phương Văn Long là Vương giả trong võ cũng không được! Dù cho hắn nhận được ngộ đạo từ Thiên Huyền Linh Tinh, nhưng từ Tinh Thần Cảnh đến Thiên Hà Cảnh, có thiên tài hơn nữa, hoàn thành quá trình này cũng phải tốn thời gian tính bằng trăm năm!

Nhưng Chu Hằng không nằm trong hàng ngũ "thiên tài" này, hắn là yêu nghiệt, thậm chí là yêu quái, chỉ cần tích lũy đầy đủ linh lực, tối đa vài tháng là hắn có thể đột phá Thiên Hà Cảnh!

Hắn vẫn có nắm chắc và tự tin đó!

Thời gian 100 năm, đủ rồi!

ads

Kha Bảo Hòa còn thiếu hắn 500 triệu Đại Hà tệ, hiện tại Thiên

Huyền Linh Tinh đã sang tay, tự nhiên là lúc phải đòi tiền nợ. Chu Hằng lại hóa trang lần nữa, lại đến Phòng đấu giá, lấy được khoảng tiền nợ khổng lồ thuộc về mình.

Thật ra Kha Bảo Hòa cũng động ý muốn giết người diệt khẩu, nhưng nhìn thấy Chu Hằng vô ý lộ ra lệnh bài thân phận, lập tức bỏ qua ý này.

Trong lúc một chuỗi nghi vấn xoay trong đầu hắn, Chu Hằng rời Phòng đấu giá, quẹo trái rẽ phải nhiều lần, lại cắt hết mấy cái đuôi đằng sau, khôi phục lại mặt thật, sau đó tiến hành một hồi mua sắm lớn.

Tiền đối với hắn chỉ là mấy con số, không biến những con số này thành linh dược thấy được sờ được thì sao mà yên lòng?

500 triệu Đại Hà tệ nhanh chóng giảm xuống còn 200 triệu, nhưng Chu Hằng mua được linh thảo cũng chất đống lên cao. Hắn trở lại chỗ ở, vội gọi ra Hỏa Thần Lô luyện đan, làm chuẩn bị cuối cùng cho hành trình chiến trường thượng cổ.

Hắn luyện chế hơn 200 viên Phi Tinh Đan, hơn 100 viên Kim Cương Đan, hơn 100 viên Chuyển Linh Đan, gần như tiêu hao hết linh thảo – còn tính cả số mà hắn dùng điểm cống hiến đổi ở Đại Nguyên Học Phủ.

Kim Cương Đan là linh dược trị liệu, hiệu quả dựng sào thấy bóng đối với võ giả Tinh Thần Cảnh, dù là Thiên Hà Vương cũng có hiệu quả tương đối. Chuyển Linh Đan là dùng để khôi phục linh lực, với cường độ linh lực của Chu Hằng hiện tại, một hơi nuốt 6 viên là có thể hoàn toàn khôi phục linh lực của hắn, nhưng cảnh giới càng cao thì hiệu quả càng kém, là chuyện quá đương nhiên.

300 triệu Đại Hà tệ liền biến thành không đến 500 viên linh đan, Chu Hằng lại không đau lòng chút nào. Khoảng cách từ lúc hắn nốc Phi Tinh Đan số lượng lớn lần trước cũng đã qua hơn 1 tháng, cũng không biết cơ thể kháng thuốc đã giảm xuống bao nhiêu, hắn dùng một viên Phi Tinh Đan để thí nghiệm.

Kết quả chứng minh còn kém một chút, viên Phi Tinh Đan này chỉ có thể phát huy sáu thành, tối đa bảy thành hiệu quả trước kia.

Không thể lãng phí như vậy!

Chu Hằng quyết định hoãn lại một chút, dù sao còn cách 20 ngày đến lúc lên đường đi chiến trường thượng cổ, hoàn toàn có thể chờ đến khi tính kháng thuốc hoàn toàn mất mới dùng tiếp. Chỉ là con lừa đen là hạng đê tiện có thứ tốt là nhất định phải giành riêng, một ngày không dùng Phi Tinh Đan là một ngày nó không ngủ yên.

Tiểu nha đầu Khương Tử Sương cũng theo mẫu thân nàng dọn đến Đại Hà Học Phủ, thường thường chạy đến chỗ Chu Hằng chơi, dụng ý còn muốn làm hồng nương. Nhưng Chu Hằng cùng Dương Ngọc Hoa đều không có ý về mặt này, tiểu nha đầu coi như lãng phí sức.

Tề Nguyên tiến triển rất chậm, muốn chen một chân vào thị trường đã phân chia xong là chuyện khó cỡ nào, hiện tại hắn đặt ra một bước nhỏ đến đáng thương, chỉ là mở một hiệu thuốc bình thường. Nhưng đầu tiên là thiếu nguồn hàng cùng thành phẩm, thứ hai là không có danh tiếng, tình cảnh buôn bán đúng là giăng lưới bắt chim trước cửa.

Nhưng mọi chuyện đều sẽ được giải quyết sau khi Chu Hằng trở về từ chiến trường thượng cổ, đến lúc đó hắn sẽ cung cấp cho Tề Nguyên một số linh đan để tiêu thụ ví dụ như Kim Cương Đan. Chẳng những võ giả Tinh Thần Cảnh giành nhau vỡ đầu, ngay cả cường giả Thiên Hà Cảnh cũng phải chú ý!

Chuyển Linh Đan dù hiệu quả không cao đối với võ giả bậc cao, nhưng đều có ý nghĩa phi phàm đối với Tinh Thần Vương, Tinh Thần Hoàng, sử dụng vào lúc nguy hiểm kiệt sức sẽ có khả năng cứu mạng!

Đương nhiên Phi Tinh Đan sẽ tuyệt đối không bán, ngược lại Chu Hằng còn muốn dựa vào hiệu thuốc thu mua nguyên liệu chế tạo Phi Tinh Đan. Loại linh đan này có hiệu lực mãi đến Tinh Thần Đế, muốn nhanh chóng hoàn thành tích lũy linh lực, như vậy không thể thiếu được Phi Tinh Đan!

Thời gian trôi qua từng ngày, cuối cùng Chu Hằng chờ đến ngày mở ra chiến trường thượng cổ.

Ngươi tham dự bao gồm học sinh được Đại Hà Học Phủ tuyển nhận sau trận đấu học phủ lần này, ngoài ra còn có học sinh ưu tú được Đại Hà Học Phủ chọn lọc ra, cộng thêm một bộ phận Tọa sư, tổng cộng có khoảng vạn người.

Nghe nói chiến trường cổ này bị đánh vào một cái không gian đặc thù, mà cửa ra vào bị trấn áp dưới Đại Hà Học Phủ, thường thường sẽ có yêu thú mạnh mẽ muốn đột phá đi ra!

Đại Hà Học Phủ còn gánh vác trọng trách bảo vệ, bằng không để mặc cho những yêu thú này chạy ra làm hại nhân gian, vậy không cần bao nhiêu năm là cả Độ Dương Tinh này sẽ biến thành luyện ngục nhân gian.

Hiện tại trình độ linh khí trong chiến trường cổ xấp xỉ Thất Nguyên Tinh, trong đó sinh ra yêu thú vô cùng mạnh mẽ, theo ước đoán thậm chỉ có thể đã sinh ra yêu thú Tuệ Tinh Cảnh!

May mắn, loại yêu thú cấp bậc này vẫn luôn ở chỗ sâu nhất trong chiến trường thượng cổ, không hề có ý muốn chạy ra ngoài chém giết một mạch. Bằng không chỉ cần một con đi ra cũng đủ làm toàn bộ Thiên Hà Đế ở Độ Dương Tinh trả giá sinh mạng mà trấn áp.

Có thể thành công hay không còn phải xem ý trời!

Cảnh Tâm Nặc, Tây Môn Sơn tự nhiên cũng ở trong đội, tuy nhiên hai người không có ý muốn chào hỏi Chu Hằng. Tây Môn Sơn nhớ kỹ thù giết đệ, khi ánh mắt quét tới Chu Hằng, còn tràn ra sát khí lạnh lùng.

Còn bên cạnh Cảnh Tâm Nặc lại có một thanh niên áo trắng bay bay, phong thần tuấn lãng, đủ làm 99% nam nhân tự thấy xấu hổ, chính là Đông Phương Văn Long!

Con cháu chính Viện trưởng quả thật không bình thường, rõ ràng phạm vào tối kỵ ở học phủ, nhưng Đông Phương Văn Long vẫn đứng đó như người bình thường, vừa cười hì hì câu dẫn mỹ nữ.

Cảm ứng được ánh mắt của Chu Hằng, Đông Phương Văn Long ném cho hắn ánh mắt khinh miệt, vừa chỉ vào Cảnh Tâm Nặc, ý là ngươi được khoe khoang lợi hại hơn nữa thì có ích gì, nữ nhân của ngươi còn không phải sà vào vòng tay của ta?

Chu Hằng thầm lắc đầu, hắn không hề có ý gì với Cảnh Tâm Nặc, khiêu khích như vậy căn bản không thể nào làm hắn thất thố giận dữ, sẽ chỉ làm sát ý của hắn càng lạnh thêm mà thôi.

– Chiến trường thượng cổ vô cùng nguy hiểm, sau khi mọi người đi vào cần phải tự mình cẩn thận, sẽ không ai đặc biệt bảo vệ an toàn của ngươi, lão phu chỉ cho các ngươi bốn chữ:

Lượng sức mà đi! Bên trong đó có kỳ ngộ, đồng thời cũng tồn tại nguy hiểm vô cùng, thời hạn là nửa năm, cố gắng đi ra trước lúc đó, chúng ta phải gia cố cánh cửa này lần nữa! Một vị đại lão cao tầng học phủ nói, ít nhất là Thiên Hà Hoàng, phát ra khí tức mạnh hơn một đoạn so với đám người ở Đại Nguyên Học Phủ

Mọi người đều nghiêm nghị, có mấy người đã không phải lần đầu đi vào chiến trường thượng cổ, biết rõ hung hiểm bên trong.

Chiến trường thượng cổ này không có cấm chế gì, muốn đi vào lúc nào cũng được. Nhưng bình thường Đại Hà Học Phủ các trăm năm mới an bài một lần tiến quân quy mô lớn, chủ yếu là thu thập thảo dược bên trong.

Bởi vì mật độ linh khí bên trong đó đạt tới Thất Nguyên Tinh, linh thảo chẳng những lớn lên vừa nhanh vừa tốt, hơn nữa số lượng cũng nhiều! Mỗi trăm năm tiến hành thu gặt một lần là vừa đủ, quá thường xuyên sẽ thành cắt lúa non.

Đương nhiên chắc chắn cao tầng học phủ sẽ không tuân thủ tuyến thời gian này, có lúc cần liền tiến hành một chuyến, thuận tiện còn thử vận may, có thể nào gặp được Bảo khí xuất thế hay không.

Không nói nhảm nhiều, phía học phủ lập tức an bài nhân viên tiến vào.

Cửa vào chiến trường thượng cổ không phải là một cái cửa truyền tống đơn thuần, trên thực tế khu vực chiến trường thượng cổ bị lực lượng khủng bố vặn vẹo không gian, cửa vào chính là đường hầm nối liền giữa hai không gian.

Chu Hằng đưa mắt nhìn, chỉ thấy cửa vào như miệng của con yêu thú khổng lồ, xoay chuyển khí vẩn đục, căn bản không nhìn thấy được tình huống bên trong.

– Chu tiểu tử, nắm chặt bổn tọa! Con lừa đen nhỏ giọng cẩn thận nói, dù là 5 ngày trước bọn họ lại tập thể ăn Phi Tinh Đan, dồn dập tăng thực lực lên một tầng, nhưng con lừa đê tiện vẫn không đổi được tật sợ chết.

Sau khi tiến vào chiến trường cổ, mọi người sẽ bị lực lượng vặn vẹo ném vào khu vực phạm vi trăm dặm, vị trí không xác định, hoàn toàn quyết định bởi lực lượng không gian vặn vẹo ngay lúc đó.

Thật ra dù là có phân tán cũng không sao, không gian cũng chỉ có 100 dặm, đã sớm bị phía học phủ khai phá thành trận địa phòng ngự, không cần lo bị ném vào góc nào gặp phải yêu thú vây công.

Nhưng tình huống đám Chu Hằng là đặc thù, Đông Phương Văn Long, Tây Môn Sơn đều có thể xuống tay với bọn họ ở trong đó, đương nhiên trước tiên phại tụ tập lại một chỗ, nắm chặt tay mới có thể đánh đau người!

Chu Hằng tay trái ôm Tiểu Hỏa, tay phải xách cổ con lừa, bước về phía cửa vào.

Hành trình chiến trường cổ lần này cho phép mang theo thú nuôi, chỉ là bộ dạng của Chu Hằng quá khôi hài, làm cho không ít người phì cười. Nhưng phần lớn là nữ sinh, nam sinh thì đều toát ra cười lạnh khinh bỉ.

— Chu Hằng mượn thế Đông Phương Văn Long mà thanh danh lên cao, nghiễm nhiên có xu thế thành tân Chiến Thần tương lai, đều đạp bọn họ xuống dưới! Tinh Thần Vương, Tinh Thần Hoàng còn chưa tính, nhưng Tinh Thần Đế thì làm sao nhịn được?

Đỡ được mấy chiêu của Đông Phương Văn Long liền thật nghĩ rằng có thể chống lại Tinh Thần Đế? Lần này tiến vào chiến trường cổ, nếu như gặp được Chu Hằng, nhất định phải làm cho hắn chịu đau khổ!

Chương 918: Tìm kiếm Huyết Linh Quả

Chu Hằng đi vào lối vào dạng lốc xoáy kia, một luồng lực lượng kỳ quái lập tức lôi kéo hắn. Cũng không phải là đẩy hắn gia tốc mà đi hay hoặc là đẩy ngược hắn về mà là hỗn loạn. Lúc lên trên lúc xuống dưới, lúc sang trái lúc sang phải.

Quả nhiên là lực lượng vặn vẹo!

Chu Hằng giống như một người say, đi xiêu vẹo. Nếu không phải là hắn xách con lừa đen ôm Tiểu Hỏa, cho dù là đi một trước một sau đều sẽ rất nhanh kéo giãn khoảng cách.

Không trách được khi xuất hiện ở chiến trường cổ sẽ phân tan trong không gian rộng lớn 100 dặm, luồng lực lượng này thật sự vặn vẹo mà quỷ dị!

Nếu canh ở lối vào tiến hành đánh lén, tuyệt đối làm ít công to. Thông đạo vặn vẹo này có thể suy yếu thực lực của yêu thú ít nhất một nửa! Nếu không nhiều năm như vậy luôn có mấy con có thể đột phá, mà không giống như hiện tại một con cũng không có.

Thông đạo này rất dài, Chu Hằng cứ như vậy xiêu xiêu vẹo

vẹo, thất tha thất thểu đi ít nhất một giờ sau, phía trước mới xuất hiện một điểm sáng. Theo không ngừng đi tới, điểm sáng này cũng đang không ngừng biến lớn, biến thành một cái lỗ, một cái động, một lối ra.

Lối ra lớn đến kinh người, rộng ít nhất trăm dặm!

Ra khỏi thông đạo, Chu Hằng dõi mắt đảo quanh, chỉ thấy rất nhiều người đang hướng về một phương hướng đi tới, nhưng cũng có một số người một mình bay vụt ra. Có mấy người đang lập đội, có mấy người thì thích đi lẻ.

– Chu tiểu tử, chúng ta nên đi thôi! Con lừa đen thúc giục. Bất kể là Tây Môn Sơn hay là Đông Phương Văn Long đều là phiền toái lớn. Tuy rằng đoàn người bọn họ thực lực có tăng lên rất lớn, nhưng cách Tinh Thần Đế bậc cao vẫn có chênh lệch rất lớn!

Lúc trước Chu Hằng và Tây Môn Sơn chiến một trận nếu không phải có đại lão học phủ ra mặt ngăn cản, cuối cùng khẳng định là Chu Hằng thảm bại, không hề trì hoãn!

Tinh Thần Đế hình thành 3000 sao liền có tư cách đánh vào Thiên Hà Cảnh… Có thành hay không lại là một chuyện khác! Bởi vậy Tinh Thần Đế 3000 sao trở lên đều có thể được xưng là Tinh Thần Đế bậc cao, thực lực cùng với Tinh Thần Đế 3000 sao trở xuống là không thể so sánh.

Cái này hơi giống khi ở Sáng Thế Cảnh, sự khác biệt của Sáng Thế Đế 7 tướng và Sáng Thế Đế 8 tướng. Đừng nhìn chỉ kém một đạo thần tướng, nhưng Sáng Thế Đế 8 tướng lại là phá vỡ cực hạn, chiến lực tăng vọt một cấp bậc!

Tinh Thần Đế bậc cao cũng là như thế, chỉ là Tây Môn Sơn hiển nhiên còn chưa học được loại biện pháp lợi dụng loại ưu thế này. Mới có thể có lực lượng 4000 lại chịu chút thiệt nhỏ dưới sự liên thủ của Chu Hằng, Tiểu Hỏa.

ads

Đương nhiên lúc trước cho dù nắm nắm giữ loại năng lực này cũng không có khả năng đánh chết Chu Hằng cao tầng học phủ tự nhiên sẽ ngăn cản.

Chu Hằng gật gật đầu, người tiến vào nơi này càng ngày càng nhiều, mà hắn đã nhìn thấy rất nhiều đôi mắt có ác ý với hắn. Với lực lượng 33 sao của hắn còn chưa đủ để chống lại.

Một người một lừa một chó nhanh chóng rời đi, cũng không cần lựa chọn phương hướng gì. Đây là đầu cuối của chiến trường cổ, chỉ cần đi về phía trước là được.

Chu Hằng trên thực tế chính là Tinh Thần Hoàng, tổ ba người sau khi triển khai thân pháp, một đường phóng nhanh, rất nhanh liền ném địa phương tiến vào thật xa sau lưng.

Nhưng từ lối vào thẳng đến nơi này, cảnh sắc cũng không hề có một chút biến hóa. Đây là một vùng bình nguyên hoang vu, không hoa không cây không cỏ, chỉ có mặt đất đen ngòm, nhìn không thấy một tia hơi thở sinh mệnh.

Trên bầu trời tầng mây dày đặc, nhìn không thấy một tia ánh mặt trời rọi xuống, nhưng đồng dạng cũng không có vẻ âm u.

Chu Hằng đột nhiên trở nên tò mò, đem Vân La Chu lấy ra, nói: – Chúng ta bay lên không xem xem!

Vút Vân La Chu bay lên trời, mới đầu bay rất nhanh, so với Chu Hằng toàn lực chạy còn kinh người hơn. Nhưng khi bay đến trời cao khoảng vạn dặm, thân thuyền giống như tiến vào một vùng đầm lầy, tốc độ lập tức giảm xuống.

Không thể lên!

Chu Hằng trong lòng gật đầu, nếu là không trung có thể thông hành, như vậy liền không tồn tại cách nói Đại Hà Học Phủ là cửa ra vào duy nhất. Đây là một vùng không gian vặn vẹo, Chu Hằng không biết là "vặn" như thế nào, nhưng chỉ cần hiểu được đây giống như là một cái lọ, bốn phía đều không thông, chỉ có một cửa ra vào.

Hắn điều khiển Vân La Chu hạ xuống, bay sát mặt đất. Pháp khí phi hành này thật sự là thứ tốt, trên thân thuyền có vô số trận văn, có thể hấp thu linh khí thiên địa để hình thành lực đẩy của bản thân, chỉ riêng tốc độ liền vượt qua Chu Hằng toàn lực xung kích.

Hơn nữa còn có thể dùng linh lực rót vào trong, tăng thêm một bước thúc đẩy tốc độ của thuyền bay, đạt tới mức có thể sánh ngang Thiên Hà Hoàng.

Đây cũng là vì sao Chu Hằng thà dạy Cảnh Tâm Nặc Xích Diễm Kiếm Pháp cũng phải lấy được Vân La Chu. Quả thật là cực kỳ thực dụng.

Chiến trường thượng cổ này rất lớn, Vân La Chu đã bay hơn 3 vạn dặm, nhưng không hề có cảm giác bay đến cuối. Trên thực tế, trước đó phía học phủ đã từng thông báo, khu vực thám hiểm cực hạn của nơi này là 10 vạn dặm.

Vượt qua khoảng cách này, cũng không phải nói là đến cuối chiến trường cổ, trái ngược, từ khoảng cách này trở đi mới xem như là chân chính tiến vào khu vực trung tâm của chiến trường cổ, tràn ngập nguy hiểm.

Trong vòng 10 vạn dặm, chỉ cần cẩn thận một chút gặp phải nguy hiểm đều có thể chạy trốn. Nhưng nếu ngoài 10 vạn dặm, là có thể gặp phải yêu thú Thiên Hà Cảnh, tùy tiện một trảo

một cắn là có thể giết chết Tinh Thần Đế.

Nhưng phiêu lưu càng lớn, thu hoạch cũng càng lớn. Năm đó chiến trường cổ máu chảy thành sông, chết không biết bao nhiêu võ giả Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh, thậm chí còn có cường giả Tuệ Tinh Cảnh!

Máu tươi của bọn họ thẩm thấu vào mặt đất, có khả năng uẩn sinh ra một loại bảo vật gọi là Huyết Linh Quả!

Huyết Linh Quả đỉnh cấp có thể xưng là tiểu thánh dược, dù là cường giả Hắc Động Cảnh đều sẽ lâm vào đỏ mắt!

Loại quả này chia làm 10 cấp, muốn phân biệt rất đơn giản. Phía trên Huyết Linh Quả có những vòng sáng màu máu, số lượng vòng sáng này chính là cấp bậc của Huyết Linh Quả. Thấp nhất một vòng, cao nhất 10 vòng.

Cứ sinh trưởng một vạn năm, Huyết Linh Quả liền có thể tăng lên một cấp bậc, uẩn sinh ra thêm một vòng sáng. Nếu chỉ nhìn như vậy, Huyết Linh Quả này dường như rất dễ dàng đạt được, 10 vạn năm liền có thể thành tiểu thánh dược!

Nhưng Huyết Linh Quả sinh trưởng lại cần máu tươi của vô số cường giả, khả năng Huyết Linh Quả cấp bốn, năm còn có thể dựa vào số lượng máu để chất lên. Nhưng sau khi vượt qua cấp năm thì còn phải xem chất lượng của máu, không riêng gì là lượng là có thể giải quyết.

Chiến trường cổ chết trận lượng lớn cường giả Thiên Hà Cảnh, rất có khả năng uẩn sinh ra Huyết Linh Quả cấp bốn thậm chí cấp năm!

Chu Hằng cũng không tham lam, hắn chỉ cần Huyết Linh Quả cấp một, hai là đủ rồi. Trên thực tế hắn vẫn là Tinh Thần Cảnh, Huyết Linh Quả cấp một đến cấp ba đều có thể sinh ra chỗ tốt vô cùng đối với hắn.

Chỗ tốt của luyện thành đan chính là sau khi luyện chế, nguyên bản chỉ có một phần linh thảo có thể biến thành hai phần, thậm chí ba phần linh đan. Nhưng chỗ xấu là, khả năng luyện chế thất bại hơn nữa sẽ có tính kháng dược!

Lại nói tiếp, dược độc kỳ thật chính là hỏa độc, phải dựa vào thời gian để chậm rãi ép ra ngoài cơ thể.

Mà nếu trực tiếp ăn linh thảo liền không cần phải lo lắng phiền toái dược độc, bởi vì đây là thiên địa thai nghén, tinh khiết từ tự nhiên.

Huyết Linh Quả là thảo dược đặc thù, dựa theo năm sinh trưởng bất đồng, vượt qua ba cấp từ linh dược và thánh dược. Bởi vậy, thảo dược như vậy là không thể luyện chế thành đan, căn bản không có phụ liệu phối hợp với nó.

Nếu là tìm được thì trực tiếp ăn!

Nghe nói một quả Huyết Linh Quả cấp một liền có thể khiến cho võ giả Tinh Thần Cảnh hình thành 100 ngôi sao!

Đương nhiên, đây chỉ là chỉ tích lũy linh lực, nếu là không thể giải quyết vấn đề phân bố sao, như vậy linh lực sinh ra liền chỉ có thể lãng phí vô ích.

Bất kể vào lúc nào, lĩnh ngộ cảnh giới mới là nan đề chân chính, khốn nhiễu tất cả võ giả trên đời.

– Huyết Linh Quả! Huyết Linh Quả! Con lừa đen đã nước miếng ròng ròng, thế nào cũng không dừng lại được.

– Gâu! Gâu! Gâu! Tiểu Hỏa gần mực thì đen, đi theo lừa mẹ cũng thành tên ăn tạp, nước miếng chảy ròng ròng, không hề có bộ dạng của Thần thú thiên địa.

Chu Hằng lắc lắc đầu, điều khiển Vân La Chu dán sát mặt đất mà đi. Nếu bay ở trên trời mục tiêu quá lớn, chẳng những sẽ trêu chọc yêu thú, còn có thể đưa tới người tiến vào nơi này, mà rất nhiều lúc đồng loại mới là phiền toái nhất.

Dọc theo đường đi tự nhiên sẽ gặp phải yêu thú, Chu Hằng

không hề ham chiến, mục tiêu của hắn rất rõ ràng chính là Huyết Linh Quả!

Vân La Chu phát huy ra công hiệu cực lớn, một đường dùng tốc độ cao bay nhanh, dù là Tinh Thần Đế đều rất khó sánh bằng. Nếu thật sự gặp phải cũng chỉ cần Chu Hằng hoặc là con lừa đen rót linh lực vào, Vân La Chu liền có thể bộc phát ra tốc độ càng cao, tuyệt trần mà đi.

Sau chỉ vẻn vẹn một ngày, bọn họ liền tiến vào khu vực trung tâm chiến trường cổ. Nơi này vẫn là bình nguyên nhìn không thấy cuối, nhưng đã có dấu hiệu của sinh mệnh. Trên mặt đất mọc cỏ thấp xanh biếc tươi tốt, bất cứ lúc nào cũng có thể nhìn thấy từng bộ khôi giáp tổn hại, có khôi giáp bên trong còn có thi thể đã rữa nát chỉ còn xương trắng.

Chu Hằng thu hồi Vân La Chu, tổ hợp ba người bắt đầu đi bộ.

Tiểu Hỏa không hề có lòng sợ hãi, tung tăng mà chạy, thi thoảng liền nhấc chân lên đái tỏ vẻ chiếm đất làm vua.

Chu Hằng lấy tới một bộ khôi giáp xem xét, phía trên có phù văn dày đặc, nhưng hiện tại cho dù đưa linh lực vào cũng không có khả năng kích hoạt, đã sớm hư hại. Tuy nhiên trên người Chu Hằng liền có một thanh Tử Ngọc Chủy, có thể bộc phát ra một đòn của Tinh Thần Vương cực hạn, nhưng so ra trận văn của Tử Ngọc Chủy liền đơn giản hơn nhiều.

Những khôi giáp này ít nhất là cấp bậc Tinh Thần Hoàng thậm chí Tinh Thần Đế!

Một món hai món cũng không có gì, nhưng từ nơi này nhìn về phía trước, vạn dặm thây phơi, thi thoảng liền có thể nhìn thấy khôi giáp vứt đi! Nếu tính như vậy liền khủng bố, thế lực nào có thể có được nội tình như vậy?

Ít nhất Đại Hà Học Phủ hiện tại không có khả năng làm được!

Thiên Trận Viện mới có bao nhiêu người, sản xuất mỗi năm tự nhiên cũng ít đến đáng thương.

Thời kỳ thượng cổ, ít nhất trước khi Đại Hà Học Phủ còn chưa thành lập, Độ Dương Tinh khẳng định từng có thịnh thế càng thêm phồn vinh, chỉ là đại chiến phát sinh ở nơi này đem Độ Dương Tinh từ Lục Nguyên Tinh đánh xuống Tứ Nguyên Tinh, trình tự võ đạo giảm mạnh!

Đây là kéo một sợi tóc mà động cả người, võ đạo suy sụp cũng ảnh hưởng đến đan đạo và trận văn đạo, khiến cho rất nhiều kỹ nghệ thất truyền.

Đám người Dương Ngọc Hoa bị mời tới Đại Hà Học Phủ quan sát, xem ra sẽ không phải là những trận văn tổn hại này chứ? Bởi vì những trận văn này một khi chữa trị tái hiện, đối với trận văn đạo của Độ Dương Tinh tuyệt đối là tiến bộ lớn.

Tuy nhiên Chu Hằng đối với trận văn cũng không có hứng thú gì, nếu đổi là phù văn còn tạm được. Giữa hai loại thoạt nhìn có chút tương tự, trên thực tế lại kém quá xa.

Tiểu Hỏa không ngừng hít hít, chạy loạn khắp nơi, con lừa đen thì theo sát phía sau. Theo lời nói của con lừa đê tiện này, mũi chó thính nhất, vẫn là để cho Tiểu Hỏa tìm kiếm Huyết Linh Quả tương đối đáng tin.

Chu Hằng lại cảm thấy mang theo con lừa này tới đây mới là chuyện không đáng tin nhất.

Chương 919: Kẻ cướp

Không thể không thừa nhận, loại chó ở khứu giác có năng lực cảm ứng cường đại. Tiểu Hỏa là Thần thú thiên địa ở mặt này chẳng những không rút lui ngược lại càng thêm cường đại.

Vẻn vẹn chỉ sau nửa giờ, nó liền phát hiện một gốc linh dược. Đáng tiếc là, đây là một gốc linh dược một sao, đối với võ giả Minh Tiên hoặc kém hơn mà nói là thánh dược, nhưng đối với đám người Chu Hằng mà nói nó đã mất đi tác dụng.

Nếu nhìn thấy thì cũng không có đạo lý lãng phí. Ngày sau có thể đặt vào tiệm thuốc của Tề Nguyên bán, Chu Hằng không khách khí đem gốc linh dược này hái xuống.

Sau khi có thành công lần đầu tiên, con lừa đen càng thêm ra sức dụ dỗ Tiểu Hỏa tiến hành thăm dò. Dưới sự cổ vũ của lừa mẹ, Tiểu Hỏa hí hửng vừa đi vừa ngửi, bộ dạng ngu ngốc bị bán còn giúp người ta đếm tiền.

Từ nơi này trở đi chính là khu vực chân chính của chiến trường cổ, nhưng cũng đạt tới cực hạn 10 vạn dặm. Thuộc loại khu vực màu xám, ở giữa nguy hiểm và an toàn. Nói không chừng sẽ có một con yêu thú Thiên Hà Cảnh chạy ra!

Nhưng cầu phú quý trong nguy hiểm, chỉ có nơi này mới cung cấp môi trường sinh trưởng cho Huyết Linh Quả, nếu đi nơi khác sẽ có thu hoạch nhưng tuyệt đối không thể đạt tới trình độ một đêm phát nhanh.

Nơi này có được linh khí cấp bậc Thất Nguyên Tinh, rất dễ dàng uẩn sinh ra linh dược đẳng cấp cao. Cho dù là nơi này 10 năm sẽ mở ra một lần, nhưng địa vực quá rộng, dù thế nào cũng có rất nhiều linh dược được bảo tồn.

Nhưng nếu thu thập những linh dược này, thu hoạch sẽ chỉ hơi lớn hơn một chút so với hái dược thảo ở bên ngoài. Nhưng học sinh bình thường trăm năm mới có thể có cơ hội tiến vào một lần, chỉ là ở khu vực an toàn vòng ngoài kiếm chút linh dược, không khỏi quá lãng phí.

Tin tưởng người nguyện ý mạo hiểm không phải số ít, khát vọng đối với thực lực khắc sâu trong máu của mỗi một võ giả, giống như bản năng theo võ giả cả đời.

Tiểu Hỏa quả thật rất không đơn giản, một giờ sau nó liền phát hiện một gốc linh dược, tuy nhiên vẫn là một sao. Nhưng với hiệu suất tìm tòi như vậy của nó, nửa năm hoàn toàn có thể mang đến cho Chu Hằng thu hoạch cực kỳ phong phú.

Nhưng sau khi liên tục hái được hai gốc linh dược một sao, Chu Hằng không khỏi có chút lòng tham, nghĩ có thể hái được linh dược hai sao, ba sao thậm chí là thuốc bổ siêu cấp như Huyết Linh Quả hay không!

Tốt nhất là thánh dược mọc đủ năm, hắn cũng không lo lắng dược lực quá mạnh sẽ làm mình bạo thực mà chết!

Nhưng "bất hạnh" chính là, sau hai giờ Tiểu Hỏa lại tìm được một gốc linh thảo, nhưng vẫn là một sao. Chu Hằng đem thảo dược nắm vào trong tay, thở dài, lại kiên định quyết đoán thu vào trong pháp khí không gian.

– Vị sư đệ này, xin đem linh dược ngươi hái được giao cho tiểu huynh. Được không? Đúng lúc này, một gã nam nhân áo xanh vừa vặn bay vụt qua, thân hình chợt khựng lại, hướng về phía Chu Hằng lộ ra nụ cười ôn hòa.

Hổ mặt cười!

ads

Chu Hằng lập tức nói thầm trong lòng. Một bên nói lời uy hiếp đánh cướp, một bên còn mặt khẽ mỉm cười. Đây không phải là hổ mặt cười thì là gì?

Nơi này cũng không phải là Đại Hà Học Phủ, xảy ra chuyện thì lại thế nào? Chỉ cần không có người chứng, dù là giết người làm ác đều có khả năng thoát khỏi trừng phạt. Yêu thú nhưng là rất thích ăn thi thể võ giả, thi thể đều không còn, làm

sao tra được là ai ra tay?

Càng mấu chốt chính là, người này là Tinh Thần Đế, đây mới là niềm tin khiến hắn dám uy hiếp Chu Hằng.

Chu Hằng đưa tay ra cản, cản trở Tiểu Hỏa đang rục rịch muốn động, nói:

– Một mình ta đủ rồi!

– Vậy bổn tọa dẫn Tiểu Hỏa đi trước! Con lừa đen ngược lại đầy lòng tin đối với Chu Hằng, tóm Tiểu Hỏa lên chạy.

Chu Hằng mỉm cười. Đối phương mặc dù là Tinh Thần Đế nhưng cũng không phải là Tinh Thần Đế bậc cao vượt qua 3000 sao như Tây Môn Sơn, càng không phải là Vương giả trong võ giống như Đông Phương Văn Long!

Tinh Thần Đế bình thường, hắn tự tin có thể đối phó!

– Ha ha, ha ha ha! Nam nhân áo xanh kia trước tiên ngây ra một lát, sau đó cất tiếng cười to. Tinh Thần Vương nho nhỏ

này lại dám mạnh miệng nói có thể một mình ngăn cản chính mình, đây thật là chuyện cười lớn nhất thiên hạ!

Hắn cũng không ngăn cản con lừa đen và Tiểu Hỏa rời đi, bởi vì hắn nhìn thấy Chu Hằng đem linh dược thu vào trong pháp khí không gian. Mà hắn cũng chỉ có hứng thú đối với linh dược, cũng không có ý tứ muốn làm thịt một con thú cứng nhắm nháp.

Dù sao giết người là có nguy hiểm, dù thế nào cũng sẽ có dấu vết để lại, chỉ xem học phủ có muốn tra hay không. Bởi vậy, nếu không phải vạn bất đắc dĩ hắn tuyệt đối sẽ không giết người. Mà nếu là đánh cướp, ngươi một cái miệng ta một cái miệng, dựa vào cái gì ngươi nói chính là thật?

– Ta tên là Vương Vận, Tinh Thần Đế. Ngươi căn bản không phải là kẻ địch một hiệp của ta. Xem ngươi còn thật là thú vị, ta có thể thu ngươi làm tiểu đệ!

Nam nhân áo xanh này thu nụ cười lại nói.

Học sinh cũng là chia bè kết phái, bởi vì người bồi dưỡng ra đều là Tinh Thần Đế, Tinh Thần Hoàng, tuy rằng ít có cường giả Thiên Hà Cảnh xuất hiện, nhưng võ giả Tinh Thần Cảnh lại là lực lượng trung kiên của Độ Dương Tinh.

Mỗi một gia tộc đều sẽ mời chào học sinh trong học phủ, để lớn mạnh, bổ sung thế lực bản thân. Mà con cháu hào môn tiến

vào học phủ trên thực tế cũng gánh vác sứ mệnh mời chào thủ hạ.

Tỷ như Đông Phương Văn Long, hắn ngay trong học phủ thành lập "Thiên Long Hội", dựa vào lực kêu gọi Vương giả trong võ của hắn, bang chúng đã vượt qua một vạn, trở thành một cỗ lực lượng tuyệt đối không cho phép sao lãng!

Đông Phương Văn Long dám miệt thị quy củ của học phủ cũng không phải chỉ vì bối cảnh của hắn, có một bộ phận nguyên nhân tương đương là Thiên Long Hội trong tay hắn!

Vương Vận cũng không phải là truyền nhân của gia tộc lớn, trên thực tế hắn phụ thuộc vào một thế lực hào môn, bản thân chính là tiểu đệ của người khác. Mà làm tiểu đệ, hắn tự nhiên có nghĩa vụ vì lão đại chia xẻ khó khăn, chính là tận khả năng mời chào nhân thủ.

Có thể tiến vào Đại Hà Học Phủ chính là một loại khẳng định đối với thực lực bản thân, cho dù là Tinh Thần Vương đều đáng giá mời chào. Bởi vì Tinh Thần Vương tiến vào Đại Hà Học Phủ ít nhất bảy phần có thể đột phá làm Tinh Thần Hoàng!

Hơn nữa, thu một Tinh Thần Vương tiểu đệ cũng không cần trả giá lớn gì, thuận miệng một câu còn không phải là khiến đối phương hí hửng chạy tới?

Ít nhất theo Vương Vận thấy chính là như vậy.

Chu Hằng cười nhạt, nếu như đối phương không có uy hiếp hắn giao ra linh dược, như vậy hắn cũng sẽ chỉ cự tuyệt đối phương mời chào, nghênh ngang mà đi. Nhưng kẻ này thật là tham lam, chẳng những muốn luyện dược trên người hắn, còn muốn thu hắn làm tiểu đệ, đây không phải là muốn người tài hai được?

– Được. Ngươi đánh thắng ta, ta liền làm tiểu đệ của ngươi! Chu Hằng tế hắc kiếm ra, vạch ra hoa kiếm.

Đối phương không có sát ý, như vậy hắn cũng sẽ không làm quá tuyệt.

Vương Vận thật không biết là nên giận hay là cười, Tinh Thần Vương cỏn con lại dám đấu cược với hắn? Hắn vươn tay phải, sau đó khẽ nắm, nói: – Ta chấp ngươi một tay, liền đứng tại nơi này, chỉ cần ngươi có thể bức lui ta một bước xem như ngươi thắng!

– Vậy thì đa tạ! Chu Hằng cũng không nói nhảm, vung kiếm mà lên.

Xoạt!

Kiếm khí màu đen tung bay, lại nhấc lên một mảnh lửa ngập trời. Xích Diễm Kiếm Pháp đã triển khai, 40 lần lực lượng tăng lên khiến Chu Hằng bộc phát ra chiến lực gần đến Tinh Thần Hoàng đỉnh.

Hắn tuy rằng chỉ có 33 sao, nhưng một ngôi sao lớn liền có thể sánh với 200 sao bình thường, còn lại 32 ngôi sao cũng có thể bằng với 64 sao thường. Bản thân liền có được lực lượng gần đến 300 sao, lại phóng đại 40 lần, chiến lực của hắn tự nhiên là đến gần Tinh Thần Hoàng đỉnh!

Vương Vận hơi hơi động dung, từ hơi thở Chu Hằng lưu chuyển ra ngoài mà xem, đối phương chỉ là Tinh Thần Vương, nhưng từ chiến lực thực tế mà xem, chiến lực của đối phương lại rõ ràng đạt tới Tinh Thần Hoàng đỉnh!

Đây là làm sao làm được?

Nếu như nói đây là uy lực của công pháp, như vậy phải là công pháp bao nhiêu sao?

1000? 10000?

Đây là chuyện căn bản không có khả năng!

Như vậy còn có một loại khả năng khác, đó chính là tiểu tử

này căn bản là Tinh Thần Hoàng bậc cao, chỉ là dùng một loại thủ đoạn đặc biệt áp chế hơi thở, nhìn qua như là Tinh Thần Vương!

Không sai, loại giải thích này càng thêm hợp lý!

Sau khi "nghĩ thông suốt", Vương Vận không khỏi lộ ra một vẻ khinh thường. Tinh Thần Hoàng đỉnh thì lại thế nào? Có thể so sánh với Tinh Thần Đế sao? Hắn nhưng là có được 1500 ngôi sao, nhấc tay một cái cho dù 10 Tinh Thần Hoàng đỉnh cùng lên đều không có khả năng là đối thủ của hắn.

Ít nhất phải 50 người mới có thể làm hắn cẩn thận đối phó, ít nhất 100 người mới có thể tạo thành uy hiếp tính mạng đối với hắn!

– Dù cho ngươi ẩn giấu thực lực thì lại thế nào, vẫn không phải là địch một hiệp của ta! Vương Vận cười to, quả nhiên đứng ngay tại chỗ, một quyền đánh ra, lực lượng ngôi sao vận chuyển.

Ông!

Tử Diễm Thiên Long phát động, hình thành một cơn lốc đánh về phía Vương Vận.

Vương Vận một quyền đánh ra, lại là uy lực chợt giảm, hạ xuống đến trình độ Tinh Thần Hoàng đỉnh. Trong ánh mắt khó tin của hắn, nắm đấm của hắn đón đỡ hắc kiếm, một luồng hào quang màu vàng nhạt lóe lên. Đây là linh lực hộ thể của hắn, bảo vệ thân thể của hắn có thể dùng sức đọ lợi khí!

Chỉ là hắc kiếm quá mức sắc bén, hơn nữa lực lượng của Vương Vận lại bị trực tiếp kéo xuống Tinh Thần Hoàng đỉnh, linh lực hộ thể lập tức có vẻ không đủ, bị hắc kiếm cắt mạnh vào, chém lên nắm tay hắn.

Một ánh máu hiện lên, tiếp theo chính là sóng bụi xoay tròn mà lên, hình thành sóng xung kích cường đại.

Bịch bịch hai người đều liên tiếp lùi lại, ở một đòn này bọn họ rồi lại cân tài cân sức!

Vương Vận hoảng sợ, lực lượng của hắn làm sao bị suy yếu đến Tinh Thần Hoàng đỉnh?

Vương giả trong võ!

Kẻ nhìn như bình thường này rồi lại là Vương giả trong võ, có thể đặt song song với Đông Phương Văn Long.

Không đúng không đúng, Vương giả trong võ chỉ có thể ảnh

hưởng đến võ giả cùng cảnh giới, hơn nữa cho dù giảm bớt lực lượng của đối thủ cũng không ác như vậy, trực tiếp đánh rơi một cảnh giới nhỏ!

Tên này… đến tột cùng là quái thai gì vậy?

Chu Hằng thét dài một tiếng, hắc kiếm vung chém. Hắn tới tới lui lui chỉ là một chiêu, nhưng một chiêu này cũng không ở chỗ tinh diệu cỡ nào, cường đại ở chỗ có thể phát hủy ra lực lượng 40 lần, đem chiến lực của hắn đẩy mạnh đến trình độ của Tinh Thần Hoàng đỉnh!

Bùng! Bùng! Bùng! Bùng!

Hắn liên tục tiến công, mà Vương Vận đã sớm quên hứa hẹn đứng tại chỗ, chỉ dùng một tay, hai đấm liên tục vung lên, toàn lực ứng phó mới có thể miễn cưỡng chống đỡ công kích của Chu Hằng, nhưng thân hình lại đang lùi mạnh!

Về khí thế, hắn đã bị Chu Hằng hoàn toàn áp đảo, bởi vì hắn đã mất lòng tin.

Chiến đấu này bất cứ người nào nhìn thấy đều sẽ ôm đầu hô lớn là không thật. Tinh Thần Vương không ngờ có thể đánh áp đảo Tinh Thần Đế, thật sự giống như là mộng ảo. Nhưng Chu Hằng liền đem một màn này biến thành sự thật.

Chu Hằng càng đánh càng mạnh, càng đánh càng hung, hắc kiếm lại có chứa duệ sát khí, miệng vết thương bị nó chém rách căn bản không thể khép lại. Vương Vận đổ máu càng ngày càng nhiều, gương mặt đã trở nên trắng bệch.

Còn đánh tiếp, hắn thật sự có khả năng tu vi rút lui, một lần nữa rớt xuống Tinh Thần Hoàng!

– Ta… ta nhận thua!

Chương 920: Hoàng Kim Cốt

Nhận thua?

Chạy tới đánh cướp mình, há lại một câu đầu hàng là có thể giải quyết!

Chu Hằng mặc kệ, hắc kiếm múa càng thêm hung mãnh, liên tục chấn cho Vương Vận toàn thân dê dại, một hơi chuyển không kịp bị Chu Hằng một quyền đánh lên mặt.

Bốp bốp bốp Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, coi đối phương là cọc gỗ đánh, thẳng đến khi đánh cho Vương Vận mặt đầy bầm tím như đầu lợn mới hài lòng thu tay. Đối phương từ đầu đến cuối đều không có ý tưởng giết người, như vậy hắn cũng hạ thủ lưu tình, chỉ là đập đối phương một trận nhừ đòn.

– Về sau mở to mắt một chút, không nên lại tới trêu chọc ta, nếu không lần sau đánh cho càng thảm! Chu Hằng thân hình nhảy lên, đuổi theo hướng con lừa đen và Tiểu Hỏa. Nơi này khắp nơi là bảo, nào có thời gian lãng phí ở trên người kẻ không liên quan!

Bởi vì Tiểu Hỏa một mực vừa đi vừa ngửi, tốc độ của bọn họ

cũng không nhanh, Chu Hằng rất nhanh liền đuổi kịp.

– Gâu! Tiểu Hỏa lập tức nhảy tới dưới chân Chu Hằng vòng quanh.

Con lừa đen vội vàng chỉ huy Tiểu Hỏa tiếp tục tầm bảo: – Con chó nhỏ này sao luôn thích làm nũng thế, có phải là cái hay không?

Tiểu Hỏa là đực hay cái Chu Hằng còn thật sự không biết, nhưng hắn cũng không có hứng thú đi hiểu rõ. Sau một tiếng huýt sáo, Tiểu Hỏa lại bắt đầu tìm bảo. Không hổ là chó cấp bậc Thần thú thiên địa, mũi thính khiến người ngạc nhiên thán phục.

Mười mấy phút sau, Tiểu Hỏa dẫn theo bọn họ dừng ở trước một khối xương trắng thật lớn.

Xương trắng này khi còn sống tất nhiên là tồn tại cấp bậc khổng lồ, từ hình thái xương cốt mà xem hẳn là loài người, nhưng trên đầu lâu lại bất ngờ mọc hai cái sừng. Đó tuyệt đối không phải là Nhân tộc mà là loài người có được huyết mạch yêu thú.

Theo Chu Hằng phỏng đoán, ở thời kỳ viễn cổ trên thế gian hẳn là không có cái từ loài người này mà chỉ có Nhân tộc. Sau đó chính là các loại Thần thú hoành hành. Nhân tộc không có thân thể mạnh mẽ, thực lực yếu kém, nhưng sau khi kết hợp

với Thần thú, sinh ra đời sau có được huyết mạch Thần thú, đây chính là loài người.

Tỷ như các nàng Hồng Long nữ hoàng, đều là loài người có được huyết mạch Thần Long, tổ tiên nhất tất nhiên là đời sau của Long tộc và Nhân tộc thông hôn sinh ra.

Vì sao Chu Hằng lại có phán đoán như thế, đó là bởi vì sau khi hắn tới Minh giới, nghe được đều là truyền thuyết Thần thú mạnh nhất. Không có biện pháp, Thần thú chính là thiên địa sinh ra, từ nhỏ cường đại.

ads

Mà Nhân tộc thì sao, ưu thế chỉ có một điểm, bọn họ có thể ngày sau tu luyện. Bỏ qua hạn chế huyết mạch, trèo đến tầng thứ càng cao.

Từ góc độ lâu dài mà nói, khẳng định là Nhân tộc có tiềm lực lớn nhất, bởi vì Nhân tộc phát triển là không có cuối. Nhưng võ đạo lại không phải là vừa bắt đầu liền tồn tại, từ không đến có, từ thấp đến cao. Cần bao nhiêu đời võ giả đầu nhập, nghiên cứu, lần mò?

Bởi vậy, lúc ban đầu Nhân tộc khẳng định là thực lực yếu nhất, địa vị thấp nhất trong vạn tộc!

Dường như nghĩ quá xa!

Chu Hằng thu hồi suy nghĩ, một lần nữa đem lực chú ý để vào trên xương trắng người khổng lồ này. Chỉ từ khung xương này Chu Hằng không phán đoán ra người này khi còn sống có được huyết mạch của loại Thần thú nào, nhưng hắn cũng không quan tâm. Mấu chốt là Tiểu Hỏa dẫn bọn họ đi tới, đến tột cùng trong mảnh xương này ẩn chứa bảo vật gì?

Năm tháng tuyệt đối là vũ khí mạnh mẽ nhất thời gian. Người khổng lồ này khi còn sống tất nhiên là tồn tại cực kỳ cường đại, Chu Hằng có thể từ trên xương cốt mơ hồ cảm ứng được một luồng hơi thở cường đại. Nhưng dưới sự ăn mòn của thời gian, khối xương trắng này đã phong hóa hơn một nửa thân thể.

Tin tưởng nếu lại thêm mấy vạn năm, khối xương trắng này sẽ không còn hình thái loài người, mà là hoàn toàn biến thành một đống bột xương.

– Gâu! Tiểu Hỏa cắn một khúc xương chân người khổng lồ hoàn chỉnh, dùng sức lắc đầu. Uỳnh một tiếng, nó cắn khúc xương này xuống. Thi cốt người khổng lồ này cũng chỉ có nửa người, mất đi xương chân duy nhất chống đỡ, lập tức ầm ầm sụp đổ.

Tiểu Hỏa ngậm khúc xương dài chừng một trượng này chạy tới bên chân Chu Hằng bỏ xuống, hướng về phía Chu Hằng liên tục vẫy đuôi lè lưỡi, bộ dạng chia xẻ đồ ăn ngon.

– Ha ha ha! Con lừa đen cười đến lăn lộn đầy đất, vừa dùng móng trước vỗ mặt đất: – Cười chết bổn tọa rầu, con chó ngu này hóa ra là bản tính phát tác, muốn ăn xương, còn không quên người làm cha như ngươi một phần!

Chu Hằng lại không nghĩ như vậy, đây đã là bên rìa chiến trường cổ, không thể nói khắp nơi thi cốt, nhưng đồ ăn cũng không ít. Tiểu Hỏa nếu thật sự muốn gặm xương sớm đã có thể làm như vậy, vì sao cố tính phải tới lúc này mới ngậm một khúc xương chứ?

Hơn nữa, chủ nhân của khúc xương này năm đó ít nhất là cường giả Thiên Hà Cảnh!

Chu Hằng cầm xương trắng trên đất lên, mặc dù chỉ là một đoạn xương chân, nhưng cầm vào trong tay hắn lại giống như cây gậy to. Nếu lại đem y phục trên người hắn đổi một chút, như vậy toàn bộ chính là một dã nhân.

Hắn gõ gõ khúc xương, ông ông có tiếng trầm đục kỳ dị. Hơn nữa chất xương cứng cáp, không hề có dấu hiệu phong hóa ăn mòn.

Vì sao vậy chứ?

– Ồ, Chu tiểu tử ngươi vận khí không tồi, thậm chí ngay cả Hoàng Kim Cốt cũng bị ngươi đụng phải!

Hỏa Thần Lô đột nhiên nói.

– Hoàng Kim Cốt? Chu Hằng đầy nghi ngờ hỏi. Chỉ từ tên mà đoán, đó hẳn là đồ vật rất có giá trị. Tuy nhiên khúc xương này toàn thân trắng bóng, thật sự nhìn không ra chỗ nào giống hoàng kim, gọi là Bạch Ngân Cốt còn xấp xỉ.

– Ngu ngốc. Hai chữ hoàng kim này chỉ cũng không phải là màu sắc xương cốt, mà là cốt tủy trong đó! Hỏa Thần Lô khinh miệt nói.

– Cốt tủy? Có tác dụng gì?

– Có thể đề cao thể chất đó, ngu ngốc!

Hỏa Thần Lô và con lừa đen giống nhau, hoàn toàn không biết cái gọi là thấy tốt thì thu, chiếm thượng phong liền hùng hổ dọa người.

– Ngươi có phải là lại thèm đòn rồi không? Chu Hằng tức giận nói, cái lò đê tiện này không nói chuyện tốt lành sẽ chết sao?

Hỏa Thần Lô rùng mình một cái, mặc dù hiện tại hai ma nữ lớn nhỏ đều vắng mặt, nhưng loại nhân vật này quá đáng sợ, nếu thật sự muốn tìm kiếm Chu Hằng, vượt qua tinh vũ như chơi! Nó là Thái Dương Tinh Kim đúc thành thì lại thế nào, gặp phải nhân vật bậc ấy khẳng định là phận bị một chỉ vỡ nát!

– Ha ha, đùa chút thôi mà, không nên nghiêm túc như vậy! Nó lập tức đổi sắc mặt nịnh nọt, giống hệt con lừa đen hiếp yếu sợ mạnh.

– Nói xem Hoàng Kim Cốt này là làm sao mà tới, vì sao chỉ có một đoạn như vậy? Chu Hằng hỏi. Tiểu Hỏa chỉ chọn một đoạn như vậy là có thể nói rõ vấn đề.

– Chu tiểu tử ngươi cho là Hoàng Kim Cốt rất dễ dàng hình thành sao? Hỏa Thần Lô lại trở nên vênh váo, biến sắc mặt nhanh khiến người trợn mắt cứng lưỡi: – Điều kiện đầu tiên hình thành chính là ít nhất tu vi Thiên Hà Cảnh! Điều kiện thứ hai chính là không phải tự nhiên tử vong, phải đối mặt với áp lực cực lớn, từ đó trong nháy mắt đem tinh khí thần toàn thân ngưng tụ đến một điểm, nhưng lực tụ mà không thể ra tay, bị người trong nháy mắt hủy diệt sinh mệnh!

– Dưới tình huống như vậy, mới có khả năng đem tinh hoa toàn thân hội tụ vào trong một đoạn xương cốt nào đó, nhưng có 99% khả năng là trực tiếp làm thân thể nứt toác!

– Cuối cùng, còn phải trải qua lắng đọng, chuyển hóa ít nhất triệu năm, số lượng cốt tủy càng ít thì càng đậm đặc, hiệu quả càng cường đại!

– Tiểu tử ngươi hiện tại biết được sự hi hữu quý báu của Hoàng Kim Cốt rồi chứ?

– Thứ này tương đương có sinh mệnh thứ hai, không hỏng không hủy, ít nhất có thể bảo tồn chục triệu năm, sau đó cốt tủy trong đó mới từ từ mất đi. Sau khi tinh hoa thần tính hoàn toàn biến mất, nó cũng liền tương đương với một khúc xương thường!

Chu Hằng lắc lắc khúc xương trong tay, quả nhiên có thể cảm ứng được dấu hiệu có chất lỏng lưu động. Tuy rằng không phải là rất rõ ràng, nói rõ cốt tủy trong đó tất nhiên ít đến đáng thương.

Nếu là hắn tới chậm thêm mấy vạn năm, như vậy cỗ thi cốt người khổng lồ này tất nhiên mục nát đến chỉ còn lại một khúc xương chân này. Đến lúc đó liền vô cùng bắt mắt, bất cứ người nào đều có thể liếc mắt một cái nhìn ra khúc xương chân này không tầm thường.

Tay hắn hóa làm chưởng, hướng về phía một đầu xương cốt gọt qua. Nhưng… Bùng một tiếng, tay hắn bị va chạm phát đau, nhưng xương cốt lại không hề nhúc nhích.

Thật cứng cỏi!

– Ha ha ha, cười chết bổn tọa rầu! Chu tiểu tử, lúc trước bổn tọa đã nói rầu, đây ít nhất phải là võ giả Thiên Hà Cảnh mới có thể hình thành, hơn nữa hội tụ một thân tinh hoa của võ giả này. Khúc xương chân này lại há là ngươi có thể chặt gãy!

Hỏa Thần Lô cười to.

Chu Hằng không nói, mà là lấy hắc kiếm ra, đem Hoàng Kim Cốt để ngang, hắn trực tiếp kéo cưa.

Tiểu Hỏa học theo, cũng ở bên cạnh gặm cắn Hoàng Kim Cốt, làm cho nước miếng ròng ròng. Nhưng nó tuy là Thần thú, nhưng dù sao chỉ là Tinh Thần Hoàng mà thôi, có thể cắn xuống thịt chân của Tinh Thần Đế nhưng đối với xương cốt ít nhất Thiên Hà Vương này liền không thể ra sức.

Con lừa đen cũng không phải là ngu ngốc, trái ngược khi nó gặp được bảo vật đầu óc tinh ranh hơn ai hết, lập tức phản ứng lại, chảy nước miếng nói: – Chu tiểu tử, trong này giấu bảo bối?

– Ừ! Chu Hằng gật đầu.

– … Qua chỗ khác! Để cho bổn tọa. Bộ dạng ẻo lả hữu khí vô lực này của ngươi, phải cưa đến năm nào tháng nào? Con lừa đen lập tức tức bể phổi kêu lên, đều sắp muốn nhào lên giành việc.

Chu Hằng một cước đá con lừa đen ra, tiếp tục bận rộn việc nặng của hắn.

Hắc kiếm quả nhiên vô kiên bất tồi, cho dù là xương cốt cấp bậc Thiên Hà Cảnh thì lại thế nào, dưới công phu nước mài của hắn vẫn bị cắt ra từng chút một. Tuy nhiên bởi vì khúc xương chân này còn to hơn thân của Chu Hằng, muốn hoàn toàn cắt ra cũng không phải là chuyện một chốc một lát.

Tiểu Hỏa "ngoàm ngoàm" cắn điên cuồng, con lừa đen thì ở quanh người Chu Hằng không ngừng đi lại, đã hoàn toàn sốt ruột khó nhịn nổi.

Mất trọn nửa ngày, "pằng" một tiếng, một khúc xương cuối cùng từ trên Hoàng Kim Cốt gọt xuống, hiện ra tầng rỗng đen ngòm bên trong.

– Mau mau mau! Con lừa đen hai mắt tỏa sáng, nước miếng đã như thác ào ào nhỏ xuống.

Chu Hằng đảo ngược Hoàng Kim Cốt, dùng sức lắc vài cái, qua ít nhất hai phút sau mới thấy chỗ xương gãy hiện ra một

giọt chất lỏng màu vàng, mùi thơm thấm ruột gan lập tức lan ra.

– Mau ăn vào, ở trong không khí Hoàng Kim Cốt Tủy rất dễ dàng bị bay hơi mất!

Hỏa Thần Lô vội vàng nói, loại thời điểm này nó cũng không dám đùa Chu Hằng nữa.

Chu Hằng gật đầu, nói: – Con lừa, há mồm!

Con lừa đen ngửi thấy mùi thơm là biết chất lỏng màu vàng kia tuyệt đối là đồ tốt, nghe vậy lập tức há miệng ra. Giống như loài rắn dường như hoàn toàn không có hạn chế xương cốt, miệng há đến gần như có thể nuốt cả cái đầu Chu Hằng vào.

Chu Hằng trong lòng liên tục lắc đầu, tay trái đẩy một cái, giọt chất lỏng màu vàng kia lập tức rơi xuống, bắn vụt về phía miệng con lừa đen.

– Ái ôi!

Con lừa đen vội vàng ngậm miệng, ực một tiếng nuốt chất lỏng màu vàng xuống, lại nhìn về phía Chu Hằng rồi ngoác miệng ra: – Vừa rồi ăn quá nhanh, dường như không nếm

được mùi vị, lại đến mấy giọt!

– Cút!

Chu Hằng một cước đạp ra. Sau khi xương cốt cắt ra, hắn đã dùng thần thức quét qua, chất lỏng màu vàng này cũng chỉ có ba giọt mà thôi.

Chương 921: Thể chất tăng lên

Chu Hằng rất công bằng, đem giọt chất lỏng màu vàng thứ hai cho Tiểu Hỏa, một giọt cuối cùng mới chính mình ăn vào.

Hiện tại, con lừa đen, Tiểu Hỏa đều có thể một mình chắn một mặt, là trợ giúp đắc lực của hắn, tự nhiên là ba người cùng nhau trưởng thành mới là lựa chọn tốt.

Một giọt chất lỏng màu vàng vào miệng, lập tức miệng đầy thơm ngát, theo thực quản vào trong dạ dày. Trải qua linh lực thúc đẩy, lập tức hóa thành hàng tỉ hạt ánh sao, tràn ngập toàn thân hắn.

Đây nhưng là tụ tập tinh hoa cả đời của một cường giả Thiên Hà Cảnh, cũng trải qua ít nhất mấy triệu năm tích lũy, hiệu quả vô cùng cường đại!

Hoàng Kim Cốt Tủy mới đầu hình thành đại khái có khoảng 100 giọt, sau đó cứ một triệu năm sẽ áp súc một lần. Hiện tại chỉ còn lại ba giọt, nghĩa là ít nhất trải qua năm triệu năm lắng đọng!

Đáng tiếc, nếu là có thể áp súc thành một giọt, hiệu quả khẳng

định càng thêm cường đại! Đương nhiên chín quá hóa rục, sau một giọt là sẽ hoàn toàn bốc hơi, trở về với thiên địa.

Tuy nhiên cho dù hiện tại có ba giọt, hiệu quả của nó cũng cường đại đến khủng bố.

Tuy rằng không gia tăng linh lực, nhưng đối với đề cao thể chất lại vô cùng rõ ràng. Đây dù sao cũng là một vị cường giả Thiên Hà Cảnh trải qua mấy triệu năm mới truyền xuống, hơn nữa không chỉ là thể chất tăng lên, trong này còn ẩn chứa lĩnh ngộ cảnh giới của một vị cường giả Thăng Hoa Cảnh, hiệu quả tốt thậm chí không kém Thiên Huyền Linh Tinh!

Ngẫm lại cũng bình thường. Hoàng Kim Cốt sinh ra quá khó khăn, chỉ riêng thời gian cần là có thể sánh với thánh dược.

Thể chất của Chu Hằng từ sau khi đạt tới Thăng Hoa Cảnh liền đình chỉ tăng cường, tuy rằng phù văn Ngũ Hành có được năng lực phòng ngự cường đại, nhưng dù sao cũng là phải tiêu hao linh lực. Nghiêm khắc mà nói, nó thuộc loại ngụy phòng ngự, một khi linh lực hắn hao hết, như vậy sẽ hoàn toàn không có tác dụng.

Minh giới không có công pháp rèn luyện thân thể, ít nhất Chu Hằng chưa từng thấy qua, hiện tại chính là một cơ hội cực tốt.

Vô số hạt ánh sao ở trong cơ thể Chu Hằng tỏa ra hào quang chói mắt, sau đó trở về yên tĩnh, dung hợp vào trong da thịt

huyết mạch của hắn, nhanh chóng đề cao thể chất của hắn. Nếu là hắn hiện tại mở mắt nhìn kỹ, tầng da có từng luồng sáng vàng tỏa ra, tạo thành một màn sáng hình trứng màu vàng.

Hạt ánh sao hình thành đủ loại phân bố sao, lại có thiên hà sắp hàng. Đây là lĩnh ngộ khi còn sống của vị cường giả Thiên Hà Cảnh kia. Từ số lượng thiên hà mà xem, người này hẳn là trình độ Thiên Hà Đế bậc cao, có được ít nhất 500 thiên hà!

Loại trận đồ phân bố sao, thiên hà sắp hàng này nếu là bị võ giả Tinh Thần Cảnh khác nhìn thấy, tất nhiên sẽ mừng rỡ đến phát điên! Đáng tiếc, Chu Hằng trước giờ chưa từng để ý lĩnh ngộ cảnh giới, loại vật này cho hắn xem hoàn toàn là lãng phí.

Chẳng những hắn đang lãng phí, con lừa đen và Tiểu Hỏa cũng đồng dạng như vậy.

ads

Con lừa đen ăn Thiên Địa Quả, cảnh giới tăng lên hoàn toàn là không hiểu tại sao, lĩnh ngộ gì đó đối với nó mà nói căn bản chính là không cần thiết! Mà Tiểu Hỏa chính là Thần thú thiên địa, cảnh giới tăng lên là do huyết mạch quyết định, hơn nữa tu chính là thân thể. Cái gì phân bố sao, cái gì thiên hà sắp hàng, liên quan quái gì đến nó!???

Không thể không nói, ba tên này đều là quái thai.

Thể chất của bọn họ đều đang tăng lên, với hiệu quả của Chu Hằng và con lừa đen là rõ ràng nhất. Tiểu Hỏa vốn là tu thân thể, Hoàng Kim Cốt tủy này đối với nó có tăng lên, nhưng kém xa không lớn bằng Chu Hằng, con lừa đen.

Hai ngày sau, Chu Hằng, con lừa đen, Tiểu Hỏa đồng thời đình chỉ luyện hóa. Bùm bùm bọn họ nhao nhao đánh vỡ màn sáng bao phủ quanh người, phá "vỏ" mà ra.

– Ha ha ha, bổn tọa cảm giác một quyền có thể đánh trời thủng một lỗ! Lư đại gia muốn một người đánh 10 người. Không, 100, 1000 người! Trên người con lừa đen còn có hào quang màu vàng chưa hoàn toàn biến mất, khiến nó có vẻ khá thần võ, nhưng lại nghe lời của nó, loại cảm giác này lập tức không cánh mà bay.

Chu Hằng cũng cẩn thận kiểm tra thân thể, phỏng chừng phòng ngự thân thể và man lực của hắn gần như đạt tới trình độ Tinh Thần Hoàng, tuy nhiên đây chỉ là phỏng chừng, thực tế có đạt tới còn cần chứng thực.

– Đến. Con lừa, chúng ta đánh một trận! Yên tâm, ta không dùng linh lực, chúng ta liền đọ thuần man lực!

– Ha ha, đánh thì đánh. Xem bổn tọa không cắn rớt mông ngươi!

Một người một lừa triển khai đại chiến. Bùng bùng bùng ngươi một quyền ta một móng, đánh đến vô cùng kịch liệt.

Man lực có thể thông qua so sánh với linh lực, rất dễ dàng cho ra trình tự lực lượng. Man lực của Chu Hằng và con lừa đen quả thật là cấp bậc Tinh Thần Hoàng, chuẩn xác mà nói hẳn là 400 ngôi sao.

Nhưng bọn họ oanh kích lẫn nhau, vẻn vẹn chỉ là cảm thấy đau đớn một chút!

Phòng ngự cũng đạt tới cấp bậc Tinh Thần Hoàng!

Đây cũng không phải là giỡn chơi. Phòng ngự cấp Tinh Thần Hoàng nghĩa là có thể phớt lờ đả kích của Tinh Thần Hoàng, chính là bọn họ ở vào trạng thái hôn mê, Tinh Thần Hoàng cũng đừng mơ giết được, thậm chí tổn thương được bọn họ!

Tuy rằng bọn họ không thể miễn dịch oanh kích của Tinh Thần Đế, nhưng năng lực chịu đựng lại sẽ tăng lên rất lớn. Chu Hằng cũng không cần giống như lúc trước, đón đỡ một đòn của Tinh Thần Đế bậc cao liền khó chịu muốn hộc máu.

Kết quả như vậy, Chu Hằng và con lừa đen đều hết sức hài lòng. Về phần Tiểu Hỏa vốn là có được phòng ngự Tinh Thần Đế đều không phá được, hiện tại khẳng định càng thêm giận sôi.

So sánh với Thần thú, bất kể là Nhân tộc haylà loài người đều kém hơn rất nhiều. Một là trời sinh thể chất yếu ớt, một khác thì là đời sau của "Tạp giao", huyết mạch loãng, không thể tái hiện sự cường đại của Thần thú.

– Đi, chúng ta tiếp tục tìm kiếm!

Kỳ hạn sáu tháng mới vừa bắt đầu, thậm chí không cần tuân thủ kỳ hạn này đều được. Nhưng theo cách nói của Đại Hà Học Phủ, cũng chỉ có nửa năm này yêu thú trong đây an phận nhất, nếu qua kỳ hạn này sẽ có lượng lớn yêu thú hoành hành, đem nơi này biến thành hung địa hoàn toàn.

Cho nên, tốt nhất vẫn là giữ kỳ hạn sáu tháng là hơn.

Dưới sự đánh hơi của Tiểu Hỏa, một người một lừa một chó không ngừng tiến về sâu trong chiến trường. Khoảng cách mỗi ngày đi tới tuy rằng không thể so sánh với tốc độ bình thường của bọn họ, nhưng cũng có thể càn quét khoảng 100 dặm.

Đây cũng không phải là thẳng tắp tiến lên 100 dặm, mà là càn quét khu vực đạt tới 100 dặm!

Chu Hằng không biết chiến trường cổ này đến tột cùng bao lớn, nhưng cũng không biết thời gian sáu tháng này có đủ cho hắn càn quét khu vực này một vòng hay không. Nhưng ai có thể cam đoan nơi nào sẽ có Huyết Linh Quả, nơi nào không có?

Huống chi còn có loại thu hoạch ngoài ý muốn như là Hoàng Kim Cốt!

Bởi vậy, hắn thà không đi hết địa vực này cũng phải tìm tòi kỹ càng mỗi một tấc đất. Ai biết dưới tảng đá nào đó, dưới một cỗ thi thể nào đó có phải liền uẩn sinh một cây Huyết Linh Quả hay không?

Vô tình, thời gian một tháng đã qua.

Linh khí nơi này quả thật vô cùng nồng đậm, cộng thêm đây là chiến trường cổ, có vô số thi thể cường giả làm phân bón, sản sinh ra lượng lớn linh dược, thậm chí còn có tiên dược!

Nhưng tiên dược không đủ năm tuổi là nghiêm cấm hái, nếu không sau khi phát hiện bất kẻ là ai đều xử tử, hoàn toàn không thương lượng!

Tiên dược quan hệ quá lớn, đối với cường giả Thiên Hà Cảnh

đều có tác dụng tăng lên rõ ràng, thậm chí có khả năng khiến cho Thiên Hà Đế đột phá đến Tuệ Tinh Cảnh! Bởi vậy, bên phía học phủ thà rằng mạo hiểm ngày sau tranh đoạt với yêu thú cũng tuyệt đối không muốn thu gặt trước thời hạn.

Chu Hằng thu hoạch mấy trăm gốc linh thảo, nhưng căn bản là một sao, hai sao có thể đếm trên đầu ngón tay! Nhưng điều này cũng khiến cho con lừa đen mặt mày hớn hở. Con lừa đê tiện này cũng sẽ không để ý bảo vật có thích hợp dùng hay không, chỉ cần là bảo vật là được rồi.

– Gâu gâu gâu! Tiểu Hỏa đột nhiên rống to, tràn đầy hưng phấn.

Con Thần thú này phát hiện cái gì rồi, lúc trước cho dù phát hiện tiên thảo cũng không kích động như vậy!

Chu Hằng và con lừa đen vội vàng bay vọt tới, chỉ thấy Tiểu Hỏa húc ra một cỗ thi thể sớm chỉ còn lại xương trắng, hai móng vuốt đang bới loạn trên đất.

– Tiểu tử kia, để ta! Chu Hằng sợ Tiểu Hỏa không biết nặng nhẹ tổn thương linh dược cái này lúc trước đã từng phát sinh mấy lần. Cho nên hắn phải lập tức ngăn cản, tránh cho xói mòn dược lực lãng phí.

Tiểu Hỏa nghe lời tránh qua một bên, nhưng vẫn đảo quanh Chu Hằng, vô cùng hưng phấn.

Xem ra thật sự phát hiện thứ tốt!

Chu Hằng tuy rằng cũng dâng lên chờ mong mãnh liệt, nhưng động tác lại trở nên thật cẩn thận, lúc này không thể gấp.

– Nhanh lên! Nhanh lên! Con lừa đen thì nôn nóng thúc giục.

– Kiên nhẫn, kiên nhẫn!

Từng tầng thổ nhưỡng đào ra, khi đào đến sâu hai gang, đột nhiên hiện ra một vệt đỏ tươi, giống như máu đào.

– Huyết… Huyết Linh Quả!

Tuy rằng mục đích Chu Hằng tới đây chính là tìm kiếm Huyết Linh Quả, nhưng sau khi gặp phải, trong lúc nhất thời lại có chút không thể tưởng tượng.

– Chu tiểu tử, mau để bản tọa đánh một chút, xem có phải đang nằm mơ hay không! Con lừa đen vẻ rất thèm đòn nói.

– Muốn biết có phải đang nằm mơ hay không? Đơn giản, Tiểu Hỏa, cắn cho ta!

– A, con chó ngu xuẩn ngươi, lại dám cắn lừa mẹ của ngươi… Con lừa đen lập tức phát ra tiếng kêu thảm.

Chu Hằng thật cẩn thận vẹt bùn đất ra, vài phút sau hắn rốt cuộc đào ra một quả chỉ bằng cỡ nắm tay. Hình dạng hơi có hình bầu dục, toàn thân màu máu, trên quả có hai đường máu.

Đây khẳng định chính là Huyết Linh Quả!

Nâng ở trên tay, hắn có thể cảm ứng được linh lực cường đại trong đó!

Nếu là hai vòng, như vậy chính là Huyết Linh Quả cấp hai. Giống như Huyết Linh Quả cấp một, cấp ba, thích hợp dùng cho võ giả Tinh Thần Cảnh.

– Phát tài! Con lừa đen thò tới, muốn cắn một miếng.

Chu Hằng rụt tay lại, làm cho nó cắn trượt, hắn lắc lắc đầu nói:
– Ngươi gấp cái gì. Huyết Linh Quả sau khi đào ra, cần thời gian ba ngày đem linh lực lắng đọng, nếu không ăn vào chính là một đoàn linh lực hỗn loạn, chỉ có hỏng không có lợi!

– Ba ngày, không ngờ còn phải đợi ba ngày!

Con lừa đen lè lưỡi, đột nhiên nói: – Chu tiểu tử ngươi đánh ngất bổn tọa, ba ngày sau lại gọi bổn tọa tỉnh lại, nếu không bổn tọa nhất định sẽ chờ đến điên mất!

Nhưng nó lập tức lại nói: – Không được không được. Tiểu tử ngươi nếu là ba ngày sau không gọi tỉnh bổn tọa, nuốt Huyết Linh Quả một mình thì làm sao bây giờ?

– … Ngươi không nên suy bụng ta ra bụng người, đem người toàn thiên hạ đều nghĩ giống như ngươi! Chu Hằng thở dài.

– Hắc hắc hắc!

Chu Hằng vừa định nói chuyện, đột nhiên trong lòng chợt nghiêm, đem Huyết Linh Quả thu vào pháp khí không gian, ngẩng đầu nhìn lên trời.

Vút hai bóng người vụt tới, đều là người trẻ tuổi, nhưng hơi thở toát ra ngoài lại đạt tới Tinh Thần Đế. Hai người này rõ ràng có chênh lệch địa vị, người cầm đầu tràn đầy ngạo khí, mà người còn lại thì không tự chủ khom người.

Người khom người này Chu Hằng nhận được, chính là Vương Vận hơn một tháng trước bị hắn đập một trận nhừ đòn.

– Đem Huyết Linh Quả giao ra đây! Người cầm đầu kia đứng chắp tay, nói với vẻ đương nhiên. Dường như nói một câu như vậy Chu Hằng sẽ ngoan ngoãn làm theo.

– Ngươi lại là thứ gì? Chu Hằng cười nhạo nói.

Chương 922: Tái chiến Tinh Thần Đế

Phó Đông Hành cũng chính là người lệnh cho Chu Hằng giao ra Huyết Linh Quả, hắn cũng không đơn giản!

Đầu tiên, Phó gia là một nhánh thế lực cầm quyền trong Đại Hà Học Phủ, nắm một chức vị Phó viện trưởng. Kế tiếp, Phó Đông Hành chẳng những là Tinh Thần Đế, hơn nữa còn là bậc cao, ở trên bảng thực lực ở cổng học phủ cũng là tiếng tăm lừng lẫy!

Thứ 97!

Đừng nhìn chỉ là cuối càng xếp hạng, nhưng toàn bộ Đại Hà Học Phủ cũng chỉ có 100 người có thể lên bảng! Đại Hà Học Phủ nhưng là đại biểu lực lượng đỉnh cao nhất toàn bộ Độ Dương Tinh, có thể xếp hạng 97 ở Đại Hà Học Phủ, gần như có thể xếp trong top 1000 Tinh Thần Đế toàn bộ Độ Dương Tinh.

Nên biết Tây Môn Sơn cho dù là có được 4000 sao cũng không có tư cách lên bảng, có thể thấy bảng danh sách này vẫn là rất có trọng lượng.

Ít nhất người này mạnh hơn Tây Môn Sơn, hơn nữa mạnh hơn không chỉ là một điểm nửa điểm!

– Lớn mật, ngươi có biết Phó thiếu là ai không? Vương Vận lập tức quát: – Phó thiếu nhưng là cường giả xếp thứ 97 trên bảng thực lực, Phó thiếu nói chuyện với ngươi đó là coi trọng ngươi, còn không ngoan ngoãn đem Huyết Linh Quả dâng lên!

Nói tới cũng khéo, hắn chính là thủ hạ của Phó Đông Hành, sau khi hộp hợp với chủ nhân liền ở trong chiến trường cổ thử vận may, cũng bị bọn họ tìm được mấy gốc linh dược. Nhưng Huyết Linh Quả chính là sinh trưởng dưới lòng đất, học phủ nghiêm cấm sử dụng bạo lực đào loạn, muốn gặp phải tỷ lệ vận khí này thật sự là vô cùng nhỏ bé.

Nhưng sự tình không ngờ trùng hợp như vậy, bọn họ không đào được Huyết Linh Quả lại nhìn thấy có người đạt được Huyết Linh Quả, hơn nữa còn là một gã Tinh Thần Vương, mang theo hai con thú cưng Tinh Thần Hoàng.

Đó thật sự là dễ như trở bàn tay!

Vương Vận có chút sướng ngầm nhìn Chu Hằng, hắn tự nhiên không có mặt mũi đem chuyện xấu mình bại dưới tay một Tinh Thần Vương hoặc là Tinh Thần Hoàng nói ra, nhưng hắn không trấn áp được Chu Hằng cũng không nghĩa là Phó Đông Hành không được.

3000 sao là một ranh giới, Tinh Thần Đế nhảy qua liền có tư cách hình thành lực lượng sao chân chính. Vận chuyển ra sao của bản thân hình thành áp lực vô cùng khủng bố, trực tiếp trấn áp đối thủ!

Cái này đối với võ giả Tinh Thần Cảnh bậc thấp mà nói là nghiền ép tuyệt đối, chỉ có Tinh Thần Đế đồng dạng hình thành lực lượng sao mới có thể chống lại!

Lúc trước Đông Phương Văn Long vừa tế ra 8000 ngôi sao, Chu Hằng suýt nữa bị đè ngã thân thể, chính là lực lượng sao phát uy! Tuy nhiên, cũng không phải là mỗi một Tinh Thần Đế 3000 sao trở lên đều có thể nắm giữ loại bí pháp này, nhưng 100 Tinh Thần Đế trên bảng tự nhiên không ai không nắm giữ loại năng lực này.

ads

Chu Hằng nếu cố chống lại Phó Đông Hành, kết quả duy nhất chính là bị đánh vô cùng thê thảm!

– Vậy thì sao, không đổi được bản tính kẻ trộm! Chu Hằng lạnh nhạt nói, hắn biết Vương Vận đang cố ý châm ngòi, nhưng có sự tồn tại của Huyết Linh Quả, đã định sẵn hắn không có khả năng hòa bình giải quyết với Phó Đông Hành.

Nếu phải chiến một trận, hắn lại cần gì phải sợ đầu sợ đuôi.

– Ha ha ha! Ngươi là vừa mới tiến vào học phủ hả? Trước kia là học phủ nào? Phó Đông Hành đột nhiên nở nụ cười, nếu không, phía học phủ sẽ chỉ phái ra học sinh của Tinh Đế Viện, Tinh Thần Vương và Tinh Thần Hoàng đều không có tư cách tiến vào nơi này.

Ở trong cách học phủ khác trổ hết tài năng, được tiến vào Đại Hà Học Phủ, khó tránh khỏi tâm cao khí ngạo, bay lâng lâng. Điểm ấy, Phó Đông Hành có thể lý giải. Tuy rằng hắn có chút tức giận, nhưng cân nhắc đại cục, thu phục người trước mắt mới là lựa chọn tốt hơn.

Các gia tộc lớn đều đang liều mạng mời chào học sinh, tuy rằng Chu Hằng vẫn chỉ là Tinh Thần Vương nhưng có thể bị học phủ nhận vào đã nói lên bản thân bất phàm, trở thành Tinh Thần Đế tất nhiên là chuyện như ván đóng thuyền.

Mời chào nhân tài, đây là nhiệm vụ gia tộc giao cho hắn, cũng là một loại khảo nghiệm đối với hắn. Nếu không có một thân vũ lực mà không có đầu óc, không có lực ngưng tụ, làm sao dẫn dắt gia tộc trường thịnh không suy?

– Cái này không quan hệ với ngươi!

Chu Hằng tế hắc kiếm ra, nếu không tránh được một trận chiến, nói nhảm nhiều như vậy làm gì?

Sắc mặt Phó Đông Hành trầm xuống, hắn đường đường Tinh Thần Đế đều nén tính tình nói lời hay, đối phương lại dám không nể mặt hắn! Hừ, đại khái là trong học phủ trước kia quá thuận lợi, đến nơi này cũng không biết thu liễm!

Muốn thu phục người như vậy, bước thứ nhất tự nhiên là mài đi ngạo khí của đối phương, cho đối phương biết đây nhưng là Đại Hà Học Phủ!

– Ha ha, vậy ta liền cùng ngươi qua hai chiêu! Phó Đông Hành vươn một bàn tay, sau đó hướng về phía Chu Hằng ngoắc một cái. Tuy nhiên cũng không giống như Vương Vận nói nhường Chu Hằng một tay, cũng không nói không né không tránh.

Vút Chu Hằng vọt mạnh ra, linh lực, man lực thân thể đồng loạt phát ra. Tiêu Dao Bộ triển khai đến cực hạn, thân hình nhanh gần như đạt tới cực hạn của Tinh Thần Hoàng.

– Ồ? Phó Đông Hành lộ ra một vẻ ngạc nhiên, đối phương rõ ràng chỉ là một Tinh Thần Vương, vì sao có thể bộc phát ra tốc độ của Tinh Thần Hoàng đỉnh? Chẳng lẽ tên này che giấu tu vi?

Nhưng hắn là Tinh Thần Đế, đối phương có tư cách gì ở trước mặt hắn ẩn giấu thực lực?

Trong lòng hắn khó hiểu, nhưng cũng không quá mức để ở trong lòng. Dù sao hắn nhưng là Tinh Thần Đế, hơn nữa còn là Tinh Thần Đế bậc cao có được 4000 sao, nắm giữ lực lượng sao chân chính. Cho dù là Tinh Thần Đế 3000 sao ở trước mặt hắn cũng không có tư cách chiến một trận!

Nắm giữ lực lượng sao hay không, đây hoàn toàn là hai loại khái niệm bất đồng, chiến lực chênh lệch rất lớn!

Hắn tâm niệm khẽ động, hơn 4000 ngôi sao lập tức hiện ra, kêu gọi lẫn nhau, tạo thành áp lực vô cùng khủng bố.

Lại tới nữa!

Chu Hằng nói thầm trong lòng. Lúc trước sau khi Đông Phương Văn Long dùng ra một chiêu này, hắn gần như mất hết sức chống cự, hoàn toàn là dựa vào Tử Diễm Thiên Long thu được cơ hội thở dốc. Sau đó con lừa đen mới có thể phát động phù văn Thuấn di đưa bọn họ bỏ chạy.

Tuy nhiên lần này bất đồng, bởi vì thể chất của hắn đã nhảy vào Tinh Thần Hoàng!

Rắc rắc áp lực cường đại vẫn như cũ khiến xương cốt hắn kêu vang, nhưng thân thể của hắn giống như núi cao, lù lù bất

động!

– Cái gì! Phó Đông Hành rốt cuộc động dung, hắn vẫn là lần đầu gặp phải người có thể chịu đựng lực lượng sao!

Lực lượng sao cũng không phải là vô địch, nó tuy rằng phải ít nhất vượt qua 3000 ngôi sao mới có thể hình thành, nhưng dù là võ giả Thiên Hà Cảnh yếu nhất cũng có thể chống cự, mà ngoài ra chính là Thần thú, trời sinh lực phòng ngự kinh người.

Chẳng lẽ Chu Hằng là Thần thú?

Đến cấp bậc Tinh Thần Cảnh, Thần thú đã có thể hóa thành hình người, tựa như loài người có được huyết mạch Thần thú có thể hóa thân làm thân thể yêu thú vậy.

Tê!

Nếu Chu Hằng thật sự là Thần thú, vậy thì khó lường! Có lẽ hắn cũng không phải là Thần thú đời đầu, huyết mạch cũng không tinh thuần, nhưng tổ tiên của hắn tất nhiên là Thần thú đời đầu!

Tất cả Thần thú đời đầu đều ít nhất có thể phá vào Hắc Động Cảnh, về phần Hắc Động Vương hay là Hắc Động Hoàng, Hắc

Động Đế thì phải xem ông trời già đến tột cùng ưu ái cỡ nào.

Hắc Động Cảnh!

Ba chữ này nặng trịch đặt ở trong lòng Phó Đông Hành. Nếu Chu Hằng thật sự là đời sau Thần thú, như vậy hắn sẽ không tiếc hết thảy để kết giao!

Cũng khó trách Phó Đông Hành sẽ sinh ra cách nghĩ như vậy, bởi vì dưới tình huống bình thường, loài người nào có thể có được thể chất khủng bố như thế? Đương nhiên, hắn cũng sẽ không cứ vậy khẳng định, có phải đời sau Thần thú hay không chỉ cần xem một chút là có thể biết được.

Có hình thành sao hay không!

Thần thú toàn bộ đi con đường tu luyện thân thể, chúng nó không có không gian đan điền, linh lực tồn trữ trong yêu hạch và thân thể. Bởi vậy thịt của mỗi một con yêu thú đều có thể nói là máu thịt bảo dược.

Đương nhiên, cho dù thật sự chứng thực Chu Hằng là đời sau Thần thú, Phó Đông Hành cũng không dám có ý niệm ăn Chu Hằng. Sau lưng người ta rất có khả năng có một vị thủy tổ Thần thú Hắc Động Cảnh, Phó gia lấy gì để chống?

Hắn chỉ có phần nịnh bợ!

Chu Hằng rốt cuộc có phải yêu thú hay không, đây là điều Phó Đông Hành bức thiết muốn biết rõ ràng. Hắn thét dài một tiếng, một chưởng đẩy ra, lực lượng sao lưu chuyển, pháp lực vô biên.

Lúc trước lực lượng sao chỉ là tự nhiên lưu chuyển, nhưng hiện tại bất đồng, hắn gần như toàn lực ứng phó. 4000 ngôi sao đồng loạt bộc phát linh lực, khiến hắn giống như một vị chiến thần bất bại, toàn thân ánh sao lóa mắt.

Tử Diễm Thiên Long phát động, thể chất Chu Hằng hiện tại tuy rằng có thể chống cự áp chế của lực lượng sao, nhưng cũng không phải là nói hắn liền có tư cách cứng đối cứng với Tinh Thần Đế bậc cao. Chênh lệch lực lượng cũng không phải là nói chơi, phải toàn lực ứng phó.

Bùng!

Hai người cứng đối cứng một lần, lực lượng khủng bố cuốn qua, thân hình Chu Hằng lùi nhanh, ở trên mặt đất nghiền ra một vết chân thật sâu. Cho dù có Tử Diễm Thiên Long suy yếu lực lượng của đối phương, nhưng 4000 sao thật sự cường đại, vẫn không có biện pháp tước giảm đến dưới Tinh Thần Đế.

Tinh Thần Hoàng và Tinh Thần Đế cứng đối cứng lực lượng,

cho dù là có Xích Diễm Kiếm Pháp 40 lần lực lượng phóng đại đều không thể bù lại chênh lệch giữa hai người.

Nhưng là, thể chất của Chu Hằng hiện tại cũng không phải là nói chơi, tuy rằng toàn thân đau rất dữ dội lại cũng không bị thương tổn thực chất.

Phó Đông Hành chau mày, thông qua giao phong một đòn vừa rồi, hắn có tám phần nắm chắc Chu Hằng là võ giả mà không phải yêu thú! Nhưng thể chất của đối phương lại mạnh mẽ đến đáng sợ, ngay cả công kích của hắn đều có thể cứng rắn chịu đòn, đây lại rõ ràng không phải là phòng ngự mà loài người có thể có được!

Hơn nữa, chính mình vừa rồi rõ ràng bị khí thế của đối phương ảnh hưởng, lực lượng rớt xuống một khoảng lớn, suýt nữa liền hạ xuống Tinh Thần Hoàng! Nếu lực lượng của hắn thật sự hạ xuống Tinh Thần Hoàng, chỉ sợ liền không phải là đối thủ của Chu Hằng!

Tê!!! Tên này đến tột cùng là thứ gì?

Phó Đông Hành trước giờ chưa từng gặp phải đối thủ như Chu Hằng, mặc dù hiện tại rõ ràng là hắn chiếm thượng phong, lại một chút xíu nắm chắc thắng lợi cũng không có, hết thảy đều lộ ra quỷ dị!

Chu Hằng thét dài một tiếng, thể chất tăng lên khiến hắn miễn

cưỡng có được tư cách chống lại Tinh Thần Đế bậc cao, tuy rằng vẫn có chênh lệch lại đủ để cho hắn chiến một trận.

Bùng! Bùng! Bùng!

Hai người triển khai đại chiến, kình khí tung hoành, không ngừng thổi quét ra bốn phương tám hướng.

Về chiến lực vẫn là Phó Đông Hành chiếm thượng phong, Tinh Thần Đế 4000 sao tuyệt đối không phải là khoác lác mà ra. Hắn nắm giữ lực lượng sao, thực lực so với Tây Môn Sơn ít nhất mạnh hơn gấp 10, mang đến cho Chu Hằng áp lực thật lớn.

Nhưng Chu Hằng chính là thế nào cũng ép không sập, đánh không ngã, khiến cho Phó Đông Hành có một loại nghẹn uất nói không ra.

– Vị sư đệ này, không bằng chúng ta nắm tay giảng hòa? Hắn quyết định đình chỉ chiến đấu không có ý nghĩa này, năng lực chịu đòn của đối phương vượt xa tưởng tượng của hắn, còn đánh tiếp chỉ là lãng phí thời gian, vạn nhất đưa tới yêu thú cường đại lại càng gay go: – Ta cũng không quá mức, quả Huyết Linh Quả kia, chúng ta mỗi người một nửa!

– Thối lắm! Con lừa đen nguyên bản xem náo nhiệt đang sướng, nhưng thấy Phó Đông Hành vẫn nhớ mãi không quên đối với Huyết Linh Quả, lập tức khiến nó giận tím mặt. Lập

tức thò tay vẽ vòng, một luồng sáng xanh nổi lên, phù văn giam cầm đã xuất hiện!

– Chu tiểu tử, thừa dịp hiện tại, làm chết thằng này!

Chương 923: Liên thủ mà thắng!

Phó Đông Hành phát hiện mình không động được!

Nhưng sau khi cái ý niệm này dâng lên, hắn rõ ràng kinh giác, nhưng phản ứng của bản thân cũng quá chậm, ít nhất trôi qua nửa giây thời gian mới ý thức tới điểm ấy! Đối với võ giả Tinh Thần Cảnh mà nói, sự tình có thể làm được trong nửa giây thời gian thật sự nhiều lắm!

Bành! Bành! Bành!

Chu Hằng đã xông đến, quăng kiếm dụng quyền, điên cuồng đánh vào bộ mặt của hắn.

Mọi người đều có điều cố kỵ, ở trong này cũng sẽ cố gắng khắc chế vọng động giết người, cho dù muốn giết người cũng có thể chờ sau khi rời khỏi Đại Hà Học Phủ, hành hung ở trong này có khả năng giấu diếm được nhất thời, nhưng khả năng lớn hơn vẫn là bị moi ra.

Đồng môn tương tàn, bất kể khi nào thì cũng là tội lớn!

Phó Đông Hành cuối cùng vẫn là Tinh Thần Đế bậc cao, khi hắn ý thức được mình bị vây khốn, bỗng nhiên phát linh lực ra, 4000 viên tinh tú xoay tròn, hắn bộc phát ra lực lượng cuồng bạo, đánh nát phù văn trói buộc mình.

– Đây là vật gì?

Hắn có chút khiếp sợ, nhìn sang con lừa đen, trong ánh mắt có ý sợ hãi không ngừng được. Cái loại cảm giác này thật là đáng sợ, để hắn tự do thưởng thức được nguy hiểm ở bên bờ sinh tử.

Nếu tu vi của Chu Hằng cường đại thêm một chút nữa, vừa rồi hoàn toàn có thể làm hắn bị thương nặng!

Nhưng hắn tuy rằng thân là nhà quyền thế của Đại Hà Học Phủ, nhưng cấp độ võ đạo ở Độ Dương Tinh quá thấp, hắn thậm chí ngay cả tư cách để biết phù văn cũng không có, chỉ cho là trên thân con lừa đen mang theo cấm khí gì đó.

– Ếch ngồi đáy giếng!

Chu Hằng khinh thường nói.

– Cái gì?

Phó Đông Hành thiếu chút nữa tức chết, hắn đường đường là đại thiếu của Phó gia, gia tộc được đứng hàng trên ở toàn bộ Độ Dương Tinh, lại còn bị Chu Hằng bảo là ếch ngồi đáy giếng? Vậy cái gì mới không gọi là ếch ngồi đáy giếng?

Ông!

Con lừa đen tiếp tục ra tay, lại đánh ra một cái phù văn giam cầm, tuy rằng Phó Đông Hành đã có chuẩn bị nhưng vẫn trúng chiêu, lại bị Chu Hằng hành hung một phen.

– Ngươi có dám một mình đấu cùng ta?

ads

Phó Đông Hành hổn hển nói, hắn tự cảm thấy lực lượng, tốc độ đều vượt qua xa Chu Hằng. Trận chiến đấu này chắc chắn là hắn giành thắng lợi mới đúng! Cũng bởi vì một đầu thú cưng sử dụng cấm khí kỳ kỳ quái quái, làm hại hắn không ngờ chỉ có thể bị Chu Hằng treo lên đánh, điều này bảo hắn làm sao chịu nổi?

– Ngu ngốc, ngươi là Tinh Thần Đế bậc cao, ta mới là Tinh Thần Vương. Ngươi không biết ngượng mà muốn ta đấu một mình sao?

Chu Hằng giễu cợt nói. Trên thực tế, nếu không phải Phó Đông Hành là Tinh Thần Đế bậc cao, Chu Hằng đấu một mình thì sao? Vương Vận không phải bị hắn đánh cho ngã lộn nhào sao!

Phó Đông Hành im lặng, nhưng lập tức thầm nghĩ con lừa đen sử dụng cấm khí, trên thực tế đã không có quan hệ cùng cảnh giới! Hắn áp chế xấu hổ trong lòng, quát to:

– Vương Vận, làm thịt con lừa kia cho ta!

Người không thể giết, nhưng thú cưng cũng không liệt vào luật lệ đó, cùng lắm thì bồi ít tiền là được! Phó gia thiếu tiền sao?

– Tiểu Hỏa!

Chu Hằng cũng hừ nhẹ một tiếng.

– Gâu!

Tiểu Hỏa sớm đã kìm nén cả nửa ngày, nhưng luôn luôn bị Chu Hằng yêu cầu ngồi xổm tại chỗ, chỉ có thể giương mắt nhìn, hiện tại có được mệnh lệnh của Chu Hằng, lập tức bổ nhào về phía trước, cắn Vương Vận.

– Châu chấu đá xe!

Vương Vận ngạo nghễ nói. Hắn quả thật bị Chu Hằng đánh ngã, nhưng Chu Hằng là Chu Hằng, thú cưng là thú cưng, đây là hai chuyện khác nhau! Tinh Thần Hoàng thì như thế nào, chẳng lẽ còn có thể cùng nghịch thiên như Chu Hằng sao?

Hắn tùy ý đá ra một cước, quát:

– Cút cho ta!

– A!

Nhưng hắn lập tức liền phát ra tiếng kêu thảm thiết. Cái chân vừa đá ra vừa vặn bị Tiểu Hỏa cắn lấy, răng chó sắc bén giống như hắc kiếm, đã có máu tươi bắn ra.

Vương Vận vừa giận vừa thẹn, hắn đường đường là Tinh Thần Đế cư nhiên bị một con cẩu Tinh Thần Hoàng cắn, truyền đi thật sự là sẽ bị người ta chê cười chết! Trong mắt hắn chớp

động hung quang, hai đấm nắm chặt, phát động lực lượng, hắn muốn đánh chết Tiểu Hỏa.

Bành! Bành! Bành! Bành!

Hai đấm của hắn đánh ra rất mãnh liệt, nhưng Tiểu Hỏa là thần thú thiên địa, trình độ da dày thịt chắc cũng không phải nhân loại có khả năng tưởng tượng. Huống chi không lâu trước còn ăn một chút Hoàng Kim Cốt, mặc dù sự đề thăng của nó không có lớn giống Chu Hằng, con lừa đen, nhưng vẫn là có sự đề thăng.

Tiểu Hỏa phảng phất không có cảm giác, nó sinh ra cũng không có bao lâu, còn không biết cái gì là kỹ xảo chiến đấu/ Nhưng cắn người lại là bản năng của nó, sau khi nó cắn một cái liền tuyệt đối sẽ không buông ra, nếu không cắn được một miếng thịt, thậm chí cắn đứt xương cốt của con mồi mới có thể "nhả miệng".

Vương Vận đánh ra mấy quyền liền, da mặt run run một chút, đó là đau, nhưng phòng ngự cùng lực lượng của Tiểu Hỏa đều đã tăng lên tương đối, không phản ứng chút nào đối với công kích của hắn, lại là cắn hắn mạnh hơn.

Lực phòng ngự của Tinh Thần Đế vốn hẳn nên vô cùng cường đại, dưới tình huống chủ động vận chuyển linh lực, chính là Tinh Thần Hoàng oanh kích cũng đều có thể như không có chuyện gì xảy ra. Nhưng điều này hiển nhiên không bao gồm thần thú thiên địa như Tiểu Hỏa, vết cắn càng ngày càng sâu, cuối cùng nó cắn rời một khối thịt máu dầm dề ra.

Tiểu Hỏa cũng không thích ăn thịt sống, hất đầu nhổ miếng thịt trong miệng ra, lại cắn Vương Vận tiếp.

… Còn nữa?

Toàn thân Vương Vận mồ hôi lạnh chảy ròng, mới vừa rồi bị cắn đau tới thấu tâm, hắn sao dám để bị cắn một cái nữa, hắn sợ tới mức vội vàng liền bỏ chạy.

– Gâu!

Tiểu Hỏa nhanh chóng đuổi theo.

Một người trốn, một con chó đuổi, tràng diện này làm cho người ta không biết nên khóc hay cười.

– Rác rưởi!

Phó Đông Hành sau một lúc kinh ngạc, liền nói ra hai chữ.

– Ngươi lo cho bản thân trước đi!

Chu Hằng không có lưu tình, hai đấm phẫn nộ đánh ra, đối với người muốn đánh cướp chính mình thì không có gì đáng nói, đánh, đánh tới khi đối phương phục mới thôi.

Con lừa đen dốc hết sức vận chuyển phù văn giam cầm, tuy rằng nó bây giờ còn không thể vận chuyển tùy tâm sở dục, nhưng còn tốt hơn nhiều so với phù văn thuấn di, một hơi vận chuyển hơn mấy trăm lần tuyệt đối không thành vấn đề.

Có nhiều cơ hội như vậy, cũng đủ để Chu Hằng oanh bạo Phó Đông Hành!

Bành! Bành! Bành! Bành!

Bởi vì không dùng đại sát khí như hắc kiếm, Chu Hằng khai hỏa toàn bộ chiến lực cũng không cần lo lắng sẽ lỡ tay đánh chết, sảng khoái khó có được nhỉ.

Gương mặt Phó Đông Hành rất nhanh thì đã sưng lên, ngay sau đó, hàm răng của hắn cũng là bay ra ngoài từng cái một, vài phút sau, cả khuôn mặt của hắn đã là sưng phù như đầu heo, cam đoan cả mẹ ruột hắn đến cũng không thể nhận ra được.

Thực ra Phó Đông Hành đã chuẩn bị rất nhiều, thậm chí trên

người hắn cũng có một kiện cấm khí, có thể hình thành phòng ngự cường đại, chịu đựng được mười lần oanh kích toàn lực của Thiên Hà Vương. Nhưng con lừa đen ném ra phù văn giam cầm, làm hắn ngay cả cơ hội tế xuất cấm khí cũng không có!

Cấm khí chia làm hai loại: Phát động tự động cùng phát động bị động, phát động tự động chính là đạt tới điều kiện đặc biệt nào đó cấm khí sẽ tự mình vận chuyển, mà phát động bị động cần người sử dụng chủ động phát động.

Cấm khí trên người Phó Đông Hành chính là loại phát động bị động, bởi vì cấm khí không phải pháp khí, không thể nhận chủ, cũng không có biện pháp dựa vào thần thức để khởi động, chỉ có thể thao tác thủ công, bởi vậy dưới tình huống bị con lừa đen giam cầm, bị Chu Hằng đánh, tên này ngay cả cấm khí cũng không có thời gian lấy ra, huống chi là phát động.

Hắn kìm nén a!

Đường đường là Tinh Thần Đế bậc cao, thậm chí là Tinh Thần Đế bậc cao chân chính nắm giữ tinh thần lực, cao thủ xếp hạng trong top 100 của Đại Hà Học Phủ, cư nhiên bị một gã Tinh Thần Vương hành hung thành đầu heo, bảo hắn nuốt được nỗi giận này như thế nào?

Hơn nữa hắn cho rằng con lừa đen sử dụng cấm khí nào đó, nếu không chính là Tinh Thần Hoàng dựa vào cái gì có thể giam cầm hắn?

Đê tiện! Vô sỉ!

Phó Đông Hành mắng to, bị chọc giận hắn cũng mất đi lý trí, bằng không hắn tất nhiên sẽ kịp phản ứng, cấm khí gì lại có thể không ngừng mà sử dụng vài chục lần, hơn trăm lần, thậm chí mấy trăm lần!

Chu Hằng oanh kích mặt mũi của Phó Đông Hành không hạn chế, nhưng đối với oanh kích toàn thân hắn, Ngũ Hành Phù Văn đã vận chuyển, trừ bỏ không có ý định giết người, Chu Hằng cũng không muốn Phó Đông Hành lại đến phiền chính mình trong hành trình kế tiếp.

Uy năng của Ngũ Hành Phù Văn là tương đối độc lập, cũng không cần bao nhiêu lực lượng của Chu Hằng tham dự để có thể bộc phát ra lực phá hoại cường đại, trước kia Chu Hằng còn là Minh Tiên chỉ có thể thúc dục không nhiều, nhưng hiện tại hắn trở thành Tinh Thần Hoàng, đủ để duy trì cho Ngũ Hành Phù Văn lưu chuyển vô hạn.

Lực phù văn với linh lực bản thân Chu Hằng, man lực dung hợp, hình thành lực phá hư đáng sợ, xương cốt cả người Phó Đông Hành đều đang phát ra “tiếng rên rỉ”, bị gãy, dập nát khi Chu Hằng vô tình oanh kích.

Bây giờ Phó Đông Hành thay vì nói là người, chi bằng nói là một bãi thịt vụn, xương cốt cả người đều đã vỡ vụn, cho dù là không có con lừa đen giam cầm thì cũng không thể làm ra

phản kích hiệu quả, nhiều lắm chỉ là vận chuyển tinh tú tiến hành oanh kích.

Nhưng trên thực tế hắn rõ ràng đã đau tới ngất đi.

Chu Hằng không hề có lòng đồng tình, nếu muốn đánh cướp thì đã phải chuẩn bị tâm lý bị đánh khi cướp không được, chẳng lẽ còn nghĩ sẽ được khách khí tiễn bước?

Con lừa đen reo hò một tiếng, chạy tới lục soát một trận trên người Phó Đông Hành, sau đó liền bỏ chạy ra thật xa như một làn khói.

Với kinh nghiệm của Chu Hằng để phán đoán, con lừa đê tiện này nhất định là đã kiếm được thứ tốt, nếu không đâu có thể nào cười đến mức mặt con lừa nở rộ như bông hoa vậy, nước miếng cũng chảy thành sông.

Hắn gào to một tiếng, kêu gọi Tiểu Hỏa trở về.

Cũng không lâu lắm, Tiểu Hỏa quả nhiên chạy trở về, chạy lòng vòng xung quanh Chu Hằng.

– Đi!

– Đi đâu?

– Đương nhiên là tiếp tục tìm kiếm Huyết Linh Quả, một quả chúng ta phân như thế nào?

– Đi đi đi!

Tổ ba người tiếp tục đi tới, Phó Đông Hành bị thương nặng như vậy, cho dù có ăn linh đan vào ít nhất cũng phải cần hai tháng mới có thể khôi phục chiến lực, đã không đáng để lo.

– Đáng tiếc a, cũng không phải đả bại hắn trong học phủ, nếu không Chu tiểu tử ngươi có thể thay thế địa vị của hắn ở bảng trên!

Con lừa đen lòng tham không đáy nói. Bảng trên có nghĩa là sẽ có tài nguyên tu luyện, còn có điểm cống hiến được tặng không.

Chu Hằng lắc đầu, nói:

– Chỉ dựa vào một mình ta, nhiều nhất chỉ có thể không bại, nếu muốn thủ thắng gần như là chuyện không thể nào!

Hắn hiện tại cũng không sợ áp lực khi ngôi sao đầy trời hình thành, chiến lực bản thân tăng lên cũng không có vượt qua được Tinh Thần Đế.

Tranh giành xếp hạng ở bảng trên, đó hoàn toàn là một mình đấu, hơn nữa không cho phép dùng cấm khí.

Tuy nhiên, chiến một trận với Phó Đông Hành cũng để cho Chu Hằng thu nhiều lợi ích.

Chiến lực của Tinh Thần Đế bậc cao quả thật chênh lệch với chiến lực của Tinh Thần Đế 3000 tinh trở xuống thật lớn, hơn nữa đồng dạng là Tinh Thần Đế bậc cao, dưới tình huống đều là 4000 tinh, chiến lực của Phó Đông Hành cùng Tây Môn Sơn lại bất đồng.

Khác biệt ngay ở áp lực hình thành khi tế xuất tinh tú, Tây Môn Sơn chỉ có thể phát huy ra uy áp của bản thân Tinh Thần Đế, nhưng Phó Đông Hành lại có thể làm tinh tú đầy trời hình thành áp lực kinh khủng.

Đông Phương Văn Long cũng có thể như thế!

Đây cũng là năng lực đặc biệt thuộc về Tinh Thần Đế bậc cao, hơn nữa cũng không phải vượt qua 3000 tinh tú có thể hình thành, còn cần điều kiện khác.

Chu Hằng nắm chặt hai đấm, đối với việc tăng thực lực của chính mình lên càng cấp bách hơn.

Chương 924: Thu hoạch thoả mãn!

Một đường đi tới trước, Tiểu Hỏa vẫn đảm nhiệm chức trách tiên phong tầm bảo như cũ, cúi đầu vểnh mông ngoắc cái đuôi, bất cứ người nào thấy được cũng sẽ không liên hệ nó với thần thú.

Nhưng tiểu tử kia đúng là thần thú, cái mũi linh mẫn muốn chết, bên trong bảy ngày lại bị nó tìm được vài gốc cây linh dược nhất tinh, nhưng Huyết Linh Quả cũng không có nhiều như vậy, đến nay còn không có tìm được quả thứ hai.

– Đừng nóng vội, chiến trường cổ này lớn đến thái quá, tin tưởng càng là khu vực trung tâm, máu huyết hội tụ cũng càng là nồng đậm, Huyết Linh Quả hình thành cũng càng nhiều!

Chu Hằng nói với con lừa đen, ngược lại không phải là xuất phát từ an ủi, thật sự là con lừa đen này luôn luôn buồn bã thở dài làm cho cái lỗ tai người ta chịu không nổi.

– Tuy nhiên, đi thêm về phía trước, có thể sẽ gặp được yêu thú cấp bậc Tinh Thần Đế bậc cao, thậm chí là yêu thú Thiên Hà Cảnh!

– Con lừa, ngươi đã nghĩ rõ chưa?

– A phi, bổn tọa là con lừa rất sợ chết sao?

Con lừa đen vỗ vỗ ngực.

– Đi, dù sao bổn tọa có phù văn thuấn di!

Chu Hằng cười ha ha, con lừa đê tiện này nếu là không có nắm giữ phù văn thuấn di thì tuyệt không dám vỗ ngực như thế. Bất quá bọn hắn chẳng những có phù văn thuấn di, còn có bảo vật chạy trốn như Vân La Chu, chính là yêu thú cấp bậc Thiên Hà Vương cũng không thể đuổi theo bọn họ.

Về phần yêu thú mạnh hơn, vậy cũng chỉ có thể dựa vào phù văn thuấn di, ngay cả Vân La Chu cũng không đáng tin.

Ích lợi luôn làm bạn với mạo hiểm, Chu Hằng bọn họ từng bước xâm nhập chiến trường cổ này, thi thể hài cốt đã là càng ngày càng nhiều, thấy số lượng nhiều, Chu Hằng cũng chú ý tới một cái chi tiết, nói:

– Hai phe chiến đấu ở đây, một phe là nhân loại, chủng tộc đa dạng, phe bên kia là một loài lạ, khung xương màu đen nhánh, bắp đùi mọc đuôi, chiều cao ba trượng, chân … Chỉ có thể nói là móng, trên đầu có hai sừng!

Ở khu vực bên ngoài chiến trường, bị chết căn bản là nhân loại, ít có quái nhân khung xương đen nhánh này, nhưng sau khi đi tới nơi này, thi thể của quái nhân càng ngày càng nhiều.

Theo phỏng đoán của Chu Hằng, bị chết bên ngoài, nói rõ thực lực yếu, đương nhiên cũng có tình huống ngoài ý muốn, tỷ như Hoàng Kim Cốt mà Chu Hằng lấy được kia, chủ nhân của nó lúc còn sống liền ít nhất là tồn tại Thiên Hà Vương, không thể xem như mạnh nhất nhưng ít ra đã là trung bình.

Cái này cũng không giống đại chiến của hai thế lực triển khai xa mã, mà là trăm tộc của nhân loại liên hợp lại bao vây tiễu trừ hang ổ của ô cốt quái tộc này, mới có thể càng là đến gần vị trí của hang ổ, càng nhiều thi thể của quái nhân ô cốt.

Đương nhiên đây chỉ là Chu Hằng đoán mà thôi.

Yêu thú cũng nhiều hơn, Tinh Thần Đế trở xuống thì Chu Hằng trực tiếp làm thịt, xem tình huống của cấp bậc Tinh Thần Đế, có thể giết liền giết, không thể giết thì vượt qua, dù sao có Vân La Chu, trong nháy mắt có thể vứt đối thủ ở phía sau rất xa.

Nơi này yêu thú nhiều, nhưng học sinh có thể tới nơi này tự nhiên cũng ít, mà có ít người, số lượng linh dược cũng sẽ nhiều hơn một chút, đương nhiên muốn thu hoạch những linh dược này cần phải làm tốt chuẩn bị liều mạng với yêu thú.

Tổ ba người Chu Hằng liền chọn sách lược đánh thắng được liền đánh, đánh không lại cũng phải đào linh thảo để chạy. Thể chất bây giờ của bọn họ mạnh mẽ đến đáng sợ, đủ để chịu đựng oanh kích của Tinh Thần Đế, hoàn toàn có thể chống đỡ hỏa lực của yêu thú, đào linh thảo chạy trốn.

Chỉ là có thể chịu đựng oanh kích của Tinh Thần Đế cũng không đại biểu bọn họ ngay cả rắm cũng không phóng được, Chu Hằng cùng con lừa đen dù sao cũng không thể sánh ngang thể chất của Tiểu Hỏa, lại là một tháng qua đi, một người một lừa đã là vêt thương chông chât, ăn Kim Cương Đan cùng Chuyển Linh Đan như ăn kẹo.

Nhưng thu hoạch cũng là thoả mãn, linh dược nhị tinh đều là hái được không ít, tiếc nuối là, Huyết Linh Quả vẫn không có tái hiện. Mà loại tiếc nuối này đã biến mất trong ngày thứ 73 khi tiến vào nơi này, bọn họ lại đào được một v Huyết Linh Quả cấp hai!

Phụ cận liền có một đầu yêu thú Thiên Hà Vương, Huyết Linh Quả vừa ra khỏi đất nó liền ngửi được hương vị, lập tức bay tới.

Đối mặt với tồn tại như vậy, chính là Tiểu Hỏa cũng không có tư cách đi tới đối kháng, Chu Hằng vội vàng tế xuất Vân La

Chu bỏ trốn mất dạng. Con yêu thú kia cũng không chịu buông tha bọn họ, một hơi đuổi theo ra mây van dăm, thẳng đến khi hoàn toàn mất đi bóng dáng của Vân La Chu mới buông bỏ.

Dừng Vân La Chu lại, Chu Hằng cùng con lừa đen đều là mệt mỏi tới thè lưỡi.

Bản thân tốc độ của Vân La Chu không có khả năng so sánh với Thiên Hà Vương, cần Chu Hằng cùng con lừa đen kèm theo linh lực để thúc dục gia tốc, may là bọn họ không ngừng thay nhau, tuy nhiên hai người bọn họ đều rất mệt.

– Đầu Tử Giác Bích Tình Thú đáng ghét kia, bổn tọa sớm hay muộn cũng se bẻ sừng của nó làm bầu rượu, móc tròng mắt của nó làm Dạ Minh Châu!

Con lừa đen nói.

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, có thể sống sót dưới tay Thiên Hà Vương, bọn họ cũng đủ để tự hào.

– Khôi phục một chút, chúng ta tiếp tục, không đào sạch Huyết Linh Quả của chiến trường cổ này chúng ta sẽ không đi!

– Đúng đúng đúng, đào sạch! Đào sạch!

Vừa nhắc tới bảo vật, con lừa đen lập tức như là đánh máu gà, liền đứng thẳng người, nhảy mạnh lên, xoạt, nó khua khua móng trước làm hình dáng đấm bốc.

– Ai dám cản tài lộ của Lư đại gia, Lư đại gia liền đánh chết hắn!

Sau khi khôi phục lại hoàn toàn, bọn họ lại lái Vân La Chu trở lại chỗ cũ, lén lút thả Tiểu Hỏa ra tiếp tục tìm kiếm.

Lại đi ba ngày sau, nơi này thây phơi khắp nơi, có một ít thi thể hài cốt cho dù là sau khi chết vẫn tản phát ra khí tức kinh khủng như cũ, tuy rằng đã là nỏ mạnh hết đà, nhưng vẫn làm cho lòng người kinh sợ như cũ, ngay cả đến gần đều là không thể, trái tim sẽ bị vỡ nát!

Tuệ Tinh Cảnh! Tất nhiên là tồn tại Tuệ Tinh Cảnh! Nếu không sau khi chết nhiều năm như vậy không có khả năng vẫn còn có áp lực cường đại như thế.

Tiểu Hỏa trổ hết tài năng, phát hiện Huyết Linh Quả thứ ba, lúc này cũng dẫn một đầu yêu thú Thiên Hà Vương ra điên cuồng đuổi giết bọn họ. May mắn là có Vân La Chu, bọn họ hữu kinh vô hiểm mà sống sót.

Tuy rằng phù văn thuấn di của con lừa đen nhanh hơn, nhưng

mười ngày mới có thể sử dụng một lần, có nghĩa là mỗi khi bọn họ chạy một lần sẽ phải chờ đợi mười ngày, nhưng ở nơi này cũng không phải đào được Huyết Linh Quả mới có thể gặp được yêu thú cấp bậc Thiên Hà Vương, mà là tiếp tục đi tới thì có thể gặp được, lúc nào cũng đều có nguy hiểm lớn!

Thu hoạch càng lúc càng lớn, khu vực này cho dù là cao thủ Thiên Hà Cảnh của Đại Hà Học Phủ đến đây cũng phải thật cẩn thận, nếu không bị đàn thú vây công, cho dù là Thiên Hà Đế cũng có khả năng ngã xuống.

Hơn nữa, Thiên Hà Đế không có lỗ mũi chó như của Tiểu Hỏa, hắn nào biết dưới một mảnh đất lại có Huyết Linh Quả sinh trưởng! Chỉ có thể chậm rãi đào móc từng mảnh đất một, gặp được Huyết Linh Quả ít năm liền làm ký hiệu, bất cứ lúc nào cũng có thể trở lại, đợi cho tới thời điểm không có khả năng mọc lại nữa thì đào ra.

Luận về hiệu suất, không có Thiên Hà Đế nào có thể so sánh cùng Tiểu Hỏa, cho dù cột mọi người của Đại Hà Học Phủ vào chung một chỗ cũng đều không phải là đối thủ của Tiểu Hỏa.

Đến thời điểm thang thư tư, Chu Hằng bọn họ đã thu hoạch được 7 Huyết Linh Quả, chiến tích như vậy đủ để vượt qua tổng số của toàn bộ Đại Hà Học Phủ mười vạn năm trước đây!

Mà càng là đến gần khu vực trung tâm của chiến trường cổ, thu hoạch này lại càng lớn

Từ vừa mới bắt đầu, một tháng thu hoạch một viên Huyết Linh Quả, đến hai mươi ngày một viên, rồi đến mười ngày một viên, Huyết Linh Quả ở nơi này càng ngày càng nhiều, hơn nữa một viên một viên "lớn" nhất rõ ràng đạt tới cấp ba!

Huyết Linh Quả vạn năm mới có thể sinh trưởng một lần, cấp ba liền ý nghĩa là đã sinh trưởng 3 vạn năm!

Bất quá khi thời điểm bọn họ tìm được Huyết Linh Quả thứ tám, đã xảy ra ngoài ý muốn.

Huyết Linh Quả vừa ra khỏi đất sẽ tản phát ra một mùi – mùi máu tươi! Loại mùi này trong thời điểm khi Huyết Linh Quả còn ở dưới đất sẽ hoàn toàn bị che lấp, chỉ có lỗ mũi chó siêu cấp như Tiểu Hỏa mới có thể ngửi được, nhưng sau khi vừa ra khỏi đất ngay cả Chu Hằng cùng con lừa đen cũng đều có thể dễ dàng cảm giác được.

Đây rõ ràng là một viên Huyết Linh Quả cấp bốn, trên thân quả có 4 vòng huyết tuyến!

– Grao!

Một tiếng gầm nhẹ vang lên, một đầu Cự Lang với 4 cánh chim dài cũng lập tức xuất hiện, tốc độ nhanh tới mức làm cho người ta giận sôi. Đầu Cự Lang này toàn thân vàng óng ánh, nhưng 4 cánh chim lại đều là màu trắng, cao lớn giống như

một tòa núi nhỏ!

Thực lực của yêu thú tương quan với kích cơ của thân thể, bình thường mà nói thì thân thể càng lớn, thực lực càng mạnh!

Đây là một đầu yêu thú cấp bậc Thiên Hà Đế!

– Con lừa, mau, phù văn thuấn di!

Chu Hằng hét lớn, nếu như là Thiên Hà Hoàng, như vậy hắn và con lừa đen liều mạng thúc dục Vân La Chu cũng có thể chạy thoát, nhưng Thiên Hà Đế lại là phá vỡ cực hạn này.

Hưu!

Đầu yêu thú này căn bản không có ý tứ trao đổi, vừa xuất hiện chính là trực tiếp vung trảo đánh tới, một đạo trăng sáng trồi lên trong cơ thể Yêu Lang này, treo cao trên không trung, tản ra ánh sáng màu bạc.

– Mau tế xuất bổn tọa ra, nếu không các ngươi đều sẽ bị hóa thành băng thạch!

Ngay vào lúc này, Hỏa Thần Lô đột nhiên kêu lên.

Chu Hằng không còn kịp suy tư nữa, trong nháy mắt liền tế xuất Hỏa Thần Lô ra, lúc này cũng không phải là thời điểm hoài nghi. Bị phản xạ

Ông!

Hỏa Thần Lô khẽ run lên, trong nháy mắt phồng lớn lên vài lần, nhìn như bình thường không có gì lạ, nhưng ánh trăng màu bạc phóng tới đều phản xạ lại.

– Được rồi!

Bên kia, con lừa đen cũng chuẩn bị xong phù văn thuấn di, ánh sáng xanh nhoáng lên một cái, đã cuốn bọn họ biến mất.

Bành!

Một trảo của Cự Lang chụp được, làm cho mặt đất điên cuồng run rẩy, nhưng Chu Hằng bọn họ đã mất tung ảnh, đầu Yêu Lang này tức giận ngửa mặt lên trời thét dài, trăng sáng chiếu rọi, một mảnh ngân quang lướt qua, vạn dặm đều bị đóng băng, chính là yêu thú cường đại như Thiên Hà Hoàng cũng không ngoại lệ!

…

Bành! Bành! Bành!

Chu Hằng, con lừa đen, Tiểu Hỏa ngã xuống từ phía trên không trung, mỗi một người đều là rơi rất mạnh.

– Má ơi, ngã chết bổn tọa!

Hỏa Thần Lô cũng là oa oa kêu to, thời điểm Chu Hằng ngã xuống, lỡ tay làm nó văng ra ngoài, đụng phải một tảng đá.

Chu Hằng bò dậy, nhìn bốn phía một vòng, nói:

– Con lừa, ngươi đưa chúng ta tới đâu?

– Bổn tọa làm sao biết, chỉ biết là càng xa càng tốt, đã là toàn lực kích phát rồi!

Con lừa đen đứng thẳng người, nhún vai.

Con lừa đê tiện không đáng tin cậy này!

Chu Hằng đưa mắt nhìn ra xa, nơi này hẳn vẫn là chiến trường cổ, thuấn di tuy rằng cường đại, nhưng rất khó đột phá trận pháp phòng ngự, hơn nữa nơi này quá lớn, cho dù là thuấn di trăm van dăm cũng chưa hẳn có thể tới một đầu khác.

– Ít nhất, đã bỏ rơi đầu Yêu Lang đáng sợ kia!

– Phi, nếu bổn tọa ở thời kỳ toàn thịnh, tùy tiện phun một ngụm lửa là có thể đốt đầu băng lang kia thành tro!

Hỏa Thần Lô khinh thường nói.

– Hảo hán không đề cập tới quá khứ, ngươi vẫn là tỉnh lại đi!

Chu Hằng thu Hỏa Thần Lô vào không gian đan điền, địa thế của nơi này hơi có bất đồng, phía trước không ngờ xuất hiện một ngọn núi, không cao, tuyệt sẽ không vượt qua trăm trượng.

– Nơi đó dường như có cái gì đó!

Con lừa đen cũng nhìn thấy.

– Đi xem!

Chu Hằng vốn là to gan lớn mật, mà chỉ cần dính tới bảo vật, con lừa đen cũng dũng khí mười phần, Tiểu Hỏa thì càng đừng nói nữa, bọn họ tế xuất Vân La Chu, rất nhanh liền tới dưới tòa núi nhỏ đó.

– Đây, cũng không phải một ngọn núi, mà là một cánh cửa!

Chương 925: 1000 tinh tú!

Đây thực sự là một cánh cửa, xây ở trong bụng núi, cửa đá khóa chặt, không biết bên trong là cái gì!

– Chẳng lẽ là cửa vào của kho tàng?

Con lừa đen đột nhiên phấn chấn.

– Chu tiểu tử ngươi xem, thi thể nơi này tuy rằng không nhiều lắm, nhưng vừa rồi thời điểm chúng ta tới cũng nhìn thấy không ít, hơn nữa ít nhất là Thiên Hà Cảnh! Muốn bổn tọa nói, những nhân loại đó liên minh đánh thẳng tới Tàng Bảo Khố của hắc cốt quái nhân, mà hắc cốt quái nhân liều mạng chống cự, cuối cùng song phương chiến tới ngọc đá cùng nát, toàn bộ chết hết, tiện nghi cho chúng ta!

Phỏng đoán này quả thật có thể là thật, nhưng trong lòng Chu Hằng có cảm giác không rõ, nói không nên lời là cái gì, tóm lại khiến hắn rất là bất an, dường như sau cửa đá kia cất giấu quái vật đáng sợ gì đó.

– Trong này nói không chừng sẽ có nguy hiểm lớn!

Hắn trầm ngâm một chút.

– Chúng ta trước tiên ăn Huyết Linh Quả, tăng thực lực lên một chút rồi đi tìm!

Đối với đề nghị như vậy, con lừa đen tự nhiên không có ý kiến gì, lúc trước không có làm như vậy là bởi vì luyện hóa Huyết Linh Quả cần thời gian rất dài, yêu thú nơi này lại hoành hành thật sự không an toàn.

Nơi này âm khí nặng nề, bọn họ một đường đi qua đừng nói yêu thú không nhìn thấy một đầu, chính là bất kỳ sinh linh gì cũng không có phát hiện!

Không có một ngọn cỏ!

Đây cũng là chỗ khiến Chu Hằng cảm giác bất an, rõ ràng nơi này cũng có rất nhiều thây đầy đất, có số lớn linh khí ứ đọng, làm sao lại không có sinh ra linh thảo?

Tuy nhiên, không có yêu thú cũng tốt, bọn họ có thể an tâm tu luyện ở trong này.

Về phần thời gian hoàn toàn không ở trong suy tính của Chu

Hằng, bọn họ có Vân La Chu, có phù văn thuấn di, cho dù qua thời hạn nửa năm cũng không sao, thoát thân cũng không phải một chuyện khó.

Một viên Huyết Linh Quả cấp bốn duy nhất thuộc về Chu Hằng, bởi vì Huyết Linh Quả cấp bốn đã đạt đến trình độ Thiên Hà Vương, vô luận là Tiểu Hỏa hay con lừa đen ăn vào đều có thể trực tiếp nổ tung, chỉ có Chu Hằng mới có thể tiêu hóa.

Hắn có hắc kiếm có thể trấn áp a.

Chu Hằng còn cầm một viên Huyết Linh Quả cấp một, mà 6 viên còn dư lại thì được Tiểu Hỏa cùng con lừa đen chia đều.

Bọn họ lập tức bắt đầu luyện hóa.

Chu Hằng trước ăn viên Huyết Linh Quả cấp một kia.

Huyết Linh Quả là chất dinh dưỡng máu huyết của võ giả, kết hợp với linh khí ít nhất ít nhất là một vạn năm của môi trường sinh trưởng nơi này cao gần Thất Nguyên Tinh, linh lực ẩn chứa trong đó vô cùng dồi dào. Chỉ là cái này cũng không có thể xưng là Thánh dược, bởi vì chỉ có thể gia tăng tích lũy linh lực, mà không thể trợ giúp võ giả hình thành phân bố tinh tú, …

Ong ong ong ong, dưới linh lực tưới nhuần vô cùng vô tận, trong cơ thể hắn đang súc tích sinh ra từng viên tinh tú mới.

Hoàn toàn không thấy cơ sở sắp xếp của số 9, tất cả tinh tú đều là lấy viên Đại Tinh kia làm trung tâm, sau đó theo thứ tự sắp xếp hướng ra phía ngoài. Vòng vòng chuyển động quanh Đại Tinh.

Ở thời điểm số lượng ít Chu Hằng cũng không biết, nhưng khi số lượng tinh tú vượt qua trăm viên, Chu Hằng cảm ứng được một cỗ lực lượng cổ quái, xuất xứ từ sự chuyển động của tinh tú.

Chuyện này giống như lực áp bách mà Đông Phương Văn Long, Phó Đông Hành thả ra, nếu nói là có cái gì bất đồng, đó chính là lực lượng của hắn càng thêm thuần khiết!

Tinh thần lực chân chính!

Đây là lực lượng dồi dào sau khi hình thành 3000 viên tinh tú mới có thể hình thành. Nhưng Chu Hằng chỉ là đạt tới trăm tinh tú liền có, hơn nữa tự nhiên hình thành, không cần nắm giữ bất kỳ bí pháp nào.

Đây tất nhiên liên quan tới bí mật bố trí tinh tú đặc thù của hắn, một viên Đại Tinh trấn áp trung ương, trăm tinh vây quanh, chính là phân bố tinh tú cho tới bây giờ cũng không có xuất hiện, cũng không có ai có thể mô phỏng theo.

Dựa vào cỗ tinh thần lực thuần khiết này, bất kỳ Tinh Thần Hoàng nào ở trước mặt Chu Hằng đều chỉ có phần bị ép vỡ thân thể!

Linh lực ẩn chứa trong một viên Huyết Linh Quả cấp một liền có thể hình thành trăm ngôi sao, nhưng đây là một số lượng đại khái, tinh tú mà Chu Hằng hình thành gần như lớn gấp mấy lần tinh tú bình thường, bởi vậy sau khi viên Huyết Linh Quả này bị luyện hóa hoàn toàn, số lượng tinh tú của Chu Hằng cũng dừng bước tại 103 viên.

Lúc này, vô luận là lực lượng, hay số lượng tinh tú, hắn đều đạt tới cấp bậc Tinh Thần Hoàng.

Chu Hằng lấy ra một viên Huyết Linh Quả khác, đây chính là Huyết Linh Quả cấp bốn, linh lực ẩn chứa trong đó thậm chí có thể cho Thiên Hà Vương hình thành một Thiên Hà, đổi lại là một Tinh Thần Đế khác, ăn một miếng sẽ no căng mà chết.

Hắn cũng không dám một hơi ăn toàn bộ, nhưng Huyết Linh Quả chỉ cần cắn một cái, linh lực ẩn chứa trong đó sẽ không ngừng mà trôi mất, với thời gian Chu Hằng luyện hóa viên Huyết Linh Quả thứ nhất mà tính toán, sau khi hắn tiêu hóa hết một miếng Huyết Linh Quả, chỉ sợ Huyết Linh Quả còn dư

lại đã sớm mất đi tất cả linh lực.

Vậy hoàn toàn lãng phí.

Có nên mạo hiểm như vậy hay không?

Chu Hằng suy nghĩ một chút, cảm thấy lãng phí đáng xấu hổ, hắn có hắc kiếm hẳn là có tư cách mạo hiểm thử một lần.

Hắn nuốt Huyết Linh Quả xuống, sau đó dẫn động hắc kiếm, kế tiếp chính là phải liều mạng!

Ầm!

Viên Huyết Linh Quả thứ hai vừa vào bụng, lập tức bộc phát ra linh lực kinh khủng, giống như trời long đất lở, lưu chuyển trong cơ thể Chu Hằng, lực lượng cuồng bạo trong nháy mắt dường như liền có thể xé rách hắn thành phấn vụn.

Ba! Ba! Ba!

Thể chất của hắn mặc dù đã đạt đến cấp bậc Tinh Thần Hoàng khi được Hoàng Kim Cốt Tủy rèn luyện lúc trước, nhưng trước mặt cỗ linh lực cuồng bạo này căn bản không có chỗ để

kiêu ngạo, chỉ là một lần tấn công, thân thể của hắn liền bắt đầu vỡ ra, máu chảy như rót ra.

Đây chỉ là bắt đầu, linh lực cuồng bạo tùy ý va chạm, thần cốt của Chu Hằng ở trước mặt cổ lực lượng này cũng giống như đậu hủ, trong nháy mắt tiếp xúc đã bị chấn đoạn, hơn nữa không phải cắt thành một khối hai khối, mà là một mảnh xương vỡ vỡ thành hai mảnh, hai mảnh biến thành bốn mảnh, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhỏ vụn.

Chỉ là trong nháy mắt, Chu Hằng liền bị lực lượng cuồng bạo chấn thành thịt vụn.

Lực lượng thật kinh khủng!

Huyết Linh Quả cấp bốn chính là cấp bậc Thiên Hà Vương, đủ để bóp chết Tinh Thần Đế mấy trăm lần trong nháy mắt, Chu Hằng cho dù có hắc kiếm chống đơ cũng vẻn vẹn chỉ có thể bảo vệ một đường sinh cơ, hoàn toàn không cách nào thủ hộ toàn thân.

Hắn toàn lực vận chuyển linh lực bản thân, luyện hóa hấp thu lực lượng cuồng bạo trong cơ thể.

Quá trình rất gian nan, nhưng Chu Hằng cũng không có lựa chọn khác.

Số lượng tinh tú bắt đầu nhanh chóng gia tăng, 200 tinh, 300 tinh, 400 tinh, bởi vì không gian đan điền của Chu Hằng lớn đến thái quá, hắn không cần lo lắng lực bài xích giữa các tinh tú, mà phân bố tinh tú đặc biệt của hắn cũng có thể chuyển hóa hết lực bài xích này với phương thức kỳ diệu, hình thành tinh tú mới không hề khó khăn.

Huyết Linh Quả điên cuồng thả tinh hoa của linh lực ra, Chu Hằng đã không kịp hấp thu hoàn toàn, có tương đối số lượng tinh hoa kết hợp với máu thịt bản thân hắn, tiến thêm một bước tăng cường độ thân thể của hắn lên.

Chuyện này dưới trạng thái bình thường là tuyệt không có thể xảy ra, có Tinh Thần Hoàng nào dám ăn no rảnh rỗi đi ăn Huyết Linh Quả cấp bốn? Cho dù là Tinh Thần Đế cũng sẽ bị no căng mà chết!

Mà Thiên Hà Vương sử dụng, hơn nữa dùng vừa mức, cho dù là không thể hình thành Thiên Hà mới để tiêu hao những tinh hoa này, cũng có thể bằng vào linh lực cường đại của bản thân để tống lực lượng của Huyết Linh Quả ra khỏi thân thể.

Chỉ có Chu Hằng có được hắc kiếm mới có thể làm được!

Quá trình này kéo dài rất lâu, suốt ba tháng sau, Chu Hằng mới rốt cục ngừng lại, Huyết Linh Quả trong cơ thể đã bị luyện hóa hoàn toàn, số lượng tinh tú tăng vọt đến 1199 viên.

Tuy rằng còn không có đột phá số lượng 3000 tinh, nhưng hắn có được một viên Đại Tinh, cộng thêm mỗi viên tinh lớn hơn gấp đôi so với võ giả Tinh Thần Cảnh bình thường, luận về lực lượng thực tế thực ra đã đạt đến 2500 tinh. . Hắn vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn, bắt đầu chữa trị thân thể bị hỏng.

Tốc độ rất chậm!

Thân thể càng mạnh mẽ, thì càng không dễ dàng bị tổn hại, nhưng tương đồng, thân thể càng mạnh mẽ thì khi bị thương, muốn chữa trị cũng khó hơn nhiều!

Được hàng loạt tinh hoa của Huyết Linh Quả cấp bốn tẩm bổ, máu thịt xương cốt của Chu Hằng trở nên càng thêm mạnh mẽ cứng cỏi, mười ngày qua đi mới miễn cưỡng chữa trị thân thể, nửa tháng sau vết thương mới khép lại.

Lúc này, Tiểu Hỏa cùng con lừa đen cũng luyện hóa, nhìn thấy bộ dạng này của Chu Hằng, con lừa đen là vui sướng khi người gặp họa, mà Tiểu Hỏa thì không ngừng mà liếm tay Chu Hằng, khác con lừa đê tiện không lương tâm nhiều lắm.

Lại là nửa tháng nữa trôi qua, Chu Hằng mới hoàn toàn khôi phục.

– Con lừa, ngươi bây giờ là tu vi gì?

Chu Hằng hỏi, xem bộ dáng con lừa đê tiện cười đến cằm cũng mau rớt xuống, hẳn là tiến bộ thật lớn.

– Ngươi đoán!

-… Có tin ta đánh ngươi một trận hay không?

– Ha ha ha ha, bổn tọa đã bước vào Tinh Thần Đế, bây giờ có được hơn 1300 tinh tú, Chu tiểu tử, run rẩy trước mặt bổn tọa đi!

– Vẫn là ít một chút!

Chu Hằng lắc đầu, cho dù là 3000 tinh liền có thể đột phá, như vậy 1300 tinh tú thực ra ngay cả ngay cả cũng chưa đạt tới, nếu muốn trở thành Tinh Thần Đế bậc cao mới đột phá, như vậy 1000 viên tinh tú chỉ có thể nói là vừa mới khởi bước.

Phân chia ba tiểu cảnh giới của Tinh Thần Cảnh thực ra căn bản không có thể hiện sự khác biệt chân chính, Tinh Thần Đế mới xem như bắt đầu của Tinh Thần Cảnh, hai tiểu cảnh giới trước mặt hoàn toàn là đả tương du (với không tới).

Tiểu Hỏa là thần thú, đi được con đường Thể tu, nhìn không ra

cảnh giới cụ thể, nhưng tin tưởng cũng sẽ không kém bao nhiêu so với con lừa đen.

– Chúng ta hiện tại sức lực đã đủ, nhanh đi đào kho tàng!

Con lừa đen cấp bách không dằn nổi, nói.

– Kho tàng sao?

Chu Hằng nhìn môn hộ to lớn này, thì thào nói. Tuy rằng thực lực của hắn đã tăng vọt một mảng lớn, nhưng đối mặt với cánh cửa kia vẫn có cảm giác bất an. Nhưng lòng hiếu kỳ của hắn cũng không nhỏ, rất nhanh thì đa đè xuống cảm xúc khác thường trong lòng, quyết định muốn đi vào.

Luyện hóa Huyết Linh Quả hao tốn suốt 4 tháng của bọn họ, lần này trải qua nguy hiểm sớm đã kết thúc. Người bên ngoài bây giờ khả năng hoài nghi hắn bị vây khốn, mới không thể đi ra trước kỳ hạn, nhưng qua mấy tháng nữa thì trên cơ bản vốn không có người nghĩ như vậy, cũng sẽ cho là hắn đã chết ở bên trong.

Người khác nghĩ như thế nào Chu Hằng trái lại không có để ở trong lòng, hắn chỉ là hy vọng Tề Nguyên đừng nghĩ rằng hắn đã chết, thu lấy tiệm thuốc vừa mới mở lên, từ nay về sau đàng hoàng không lý tưởng ở Đại Hà Học Phủ.

– Đi!

Bọn họ vốn là ở dưới chân núi, đi vài bước liền đi tới phía trước cửa đá, nhưng sau khi đẩy cửa ra, lại phát hiện nó không nhúc nhích tí nào.

– Đó cũng không phải người bên ngoài bày ra cấm chế, mà là bản thân phòng ngự trận pháp đang tạo tác dụng!

Chu Hằng lui ra phía sau một bước, nói.

– Đó chính là nói, kho tàng bên trong cũng không có bị người ta đoạt đi!

Con lừa đen thập phần hưng phấn.

– Cũng không nhất định, nói không chừng người một phương này phát hiện tình huống không ổn, đã dọn hết đồ vật bên trong!

– Phi phi phi phi, miệng quạ đen!

Con lừa đen liên tục gắt lên, bắt đầu suy nghĩ về cửa đá này,

nói:

– Sau khi bổn tọa tiến vào Tinh Thần Đế, dường như lại cảm giác một ít đồ vật, xem bổn tọa phá vỡ trận pháp này!

Chương 926: Di thư của Cổ Thiên Vương!

Con lừa đen bắt đầu phá trận.

Chu Hằng không biết nó làm như thế nào, một hồi nghiến răng nghiến lợi, một hồi hai mắt tỏa ánh sáng, nước miếng chảy ròng, nhưng ba ngày sau đó, không ngờ nó mở được cửa đá ra.

– Sùng bái bổn tọa đi, Lư đại gia chính là lợi hại như vậy!

Con lừa đen đứng thẳng người, hai móng trước giao nhau đặt ở trước ngực, bộ dáng kiêu ngạo vênh váo, không ai bì nổi.

– Tận tình ca ngợi bổn tọa đi, bổn tọa sẽ nhận khen ngợi, tuyệt sẽ không đắc ý vênh váo!

– … Ngươi dù trở thành Thánh nhân của thiên địa, cũng không đổi được tính đê tiện trong thâm tâm!

Chu Hằng lắc đầu nói.

– Bảo bối, Lư đại gia đến đây!

Con lừa đen hướng về phía bụng núi tối om kêu lên, sau đại môn là một thông đạo tối tăm, chiều cao trăm trượng, ngang bằng với bụng núi, ở trước mặt thông đạo này, Chu Hằng, con lừa đen, Tiểu Hỏa như con kiến vậy.

Bọn họ đều là to gan lớn mật, tuy rằng nơi này có quá nhiều nguy hiểm còn chưa biết, nhưng Chu Hằng với con lừa đen sau khi nhìn nhau một cái, đã cất bước đi.

Trong thông đạo thập phần u ám, nhưng u ám hơn cũng không thể che hai mắt của Tinh Thần Đế, nhưng thông lộ này phi thường sạch sẽ, không có một cỗ thi thể, bằng phẳng, bóng loáng, hơn nữa còn là nghiêng xuống phía dưới.

Đại khái là đi năm phút đồng hồ, Chu Hằng có thể khẳng định bọn họ đã tiến vào dưới lòng đất ít nhất nghìn trượng.

Thông đạo cũng từ nghiêng xuống dưới biến thành hoàn toàn ngang bằng, lại đi về phía trước đại khái mười phút sau, thông đạo biến mất, biến thành một cái không gian dưới lòng đất to lớn.

Đây phảng phất là một mảnh thành thị, từng tòa phòng ốc sắp xếp chỉnh tề, nhưng đây cũng là một tòa thành chết, im ắng

không có một chút xíu thanh âm, yên tĩnh tới mức có thể làm cho người ta sợ hãi trong lòng.

– Đây là hang ổ của những hắc cốt quái nhân kia sao?

Con lừa đen đạp Tiểu Hỏa một cước, để đầu thần thú này xung phong đi do thám đến tột cùng.

Tiểu Hỏa không sợ hãi, lập tức xông về một gian phòng ốc. Bành một tiếng đã đánh vỡ cửa phòng rồi vọt vào, nhưng không lâu lắm nó liền chạy ra, gâu gâu gâu kêu lên.

Chu Hằng cũng đạp con lừa đen một cước, con lừa đê tiện này thật sự là rất không đáng tin cậy.

Bọn họ bắt đầu tìm tòi những phòng ở này, phát hiện mỗi một phòng ở đều là trống không. Mà đồ trang trí trong phòng cũng thật là ít ỏi, thay vì nói là làm cho người ta ở không bằng nói là ngục giam.

– Nói không chừng thật sự là ngục giam, ngươi không cảm thấy rất giống sao? Ra vào chỉ có một cửa, đại môn lại bền chắc như vậy!

Con lừa đen nói.

– Nếu như nói là ngục giam, người nơi này không khỏi cũng quá tự do, có thể tùy ý đi lại!

Chu Hằng nhíu mày.

– Có thể tùy ý đi lại thì như thế nào? Dù sao không thể rời đi nơi này, chỉ có thể ở cái địa phương quỷ quái này!

Chu Hằng nghĩ nghĩ, lắc lắc đầu, chỉ vào một tòa kiến trúc phía trước, nói:

– Không giống, ngươi xem nơi đó, rõ ràng bất đồng với những gian phòng khác. Có lẽ đáp án là ở chỗ này!

Kiến trúc kia ở trung tâm tòa "thành thị", phong cách hình thể nửa vòng tròn, giống như một v quả cầu sắt chôn dưới đất, lộ ra một nửa thân thể. Hai bên cửa có một pho tượng sắt, trong tay cầm đao nhọn, hình dáng trợn mắt nhìn.

– Cắt, trừng mắt nhìn Lư đại gia để làm chi? Có ý kiến gì đối với Lư đại gia sao? Có bản lĩnh ngươi chém Lư đại gia a!

Con lừa đen vừa nhìn chằm chằm một pho tượng sắt nói, vừa xoay người uốn éo cái mông làm hình dáng khiêu khích.

Chu Hằng lắc lắc đầu, đi lên trước vài bước, đẩy mạnh đại môn.

Xoạt!

Đúng lúc này, dị biến phát sinh, hai tượng sắt kia đột nhiên động, khua đao nhọn cầm trong tay, phân biệt đánh về con lừa đen cùng Chu Hằng.

– Kháo!

Con lừa đen kêu lên một tiếng kỳ dị, vội vàng muốn thi triển phù văn định thân của nó, nhưng nó hiển nhiên không có luyện hai phù văn kia luyện đến tình trạng xuất thần nhập hóa, không phải nói tế xuất là có thể tế xuất. Gọi là đi ra, nhưng chỉ là tạo ra ánh sáng xanh, xa xa còn không có hình thành phù văn.

Chu Hằng hừ nhẹ một tiếng, hai đấm phồng lên, 1000 tinh tú đồng loạt xoay chuyển với tốc độ cao, tạo thành tinh lực cường đại, Ngũ Hành Phù Văn vận chuyển tăng lực công kích của hắn lên, hai đấm của hắn đồng thời huy động, nghênh đón một thanh đao nhọn.

Đinh! Đinh!

Hai tiếng giòn vang, hai thanh đao nhọn này đồng thời bị đánh lui, lực phản chấn cường đại đánh tới, hai tượng sắt này cũng chia năm xẻ bảy, rơi rụng.

– Phi phi phi, dám đánh lén lư tổ tông nhà ngươi! Tiểu Hỏa, tè chết ngập chúng nó cho bổn tọa!

Con lừa đen liên tục phun nước miếng, thẹn quá thành giận.

Chu Hằng lại là thần tình nghiêm túc, cẩn thận kiểm tra hai tượng thần vỡ nát này một hồi, nói:

– Con lừa, chúng ta xem như nhặt được một mạng!

– Gì?

– Hai tượng sắt này hẳn là do trận pháp khống chế, thời điểm đi tới đại môn đã bước sai, nên mới kích hoạt chúng nó phát động công kích.

– Vậy thì sao, Lư đại gia thổi một hơi là có thể giải quyết bọn họ! Vừa rồi tiểu tử ngươi ra tay quá nhanh, chưa cho bổn tọa cơ hội a!

– Ngươi thật ra nghĩ tốt a! Trận pháp này hẳn là thời gian quá lâu, đã không thể phát huy toàn lực, mà hai tượng sắt đã hủ thực theo lực lượng thời gian! Nếu không, ta phỏng chừng hai tượng sắt này có thể chém ra một kích tương đương với Thiên Hà Đế!

– … Ngươi không cần dọa bổn tọa, khi dễ Lư đại gia không đọc sách!

Chu Hằng nhìn đại môn, trong lòng thầm nghĩ dựa theo ý tưởng của người thường, nhìn thấy đại môn dĩ nhiên chính là đi lên gõ cửa hoặc là trực tiếp đẩy ra, nhưng chủ nhân kia lại là bày ra trận pháp trên bậc thang, chỉ cần không đi tới dựa theo quy luật nhất định, sẽ kích hoạt hai tượng sắt kia, bày ra công kích bất thình lình.

Nếu không phải thời gian trôi qua đã lâu, trận pháp này đã bị tổn hại, không phát huy ra một phần vạn uy lực, dưới một kích vừa rồi hắn và con lừa đen tuyệt đối sẽ bị chẻ thành hai đoạn!

Tinh Thần Đế bị chém thành 17, 18 đoạn cũng sẽ không chết, nhưng người nào có thể bảo đảm hai tượng sắt kia chém một đao sẽ dừng lại? Bị lưỡi dao chém loạn, cho dù Hắc Động Cảnh cũng sẽ bị thương nặng không trị liệu được!

Không ai có thể bất tử!

Mạnh như nguyên chủ nhân Thái Hư Thánh Nhân của hắc kiếm cũng ngã xuống, chút tu vi hiện tại của hắn và con lừa đen tính là cái gì?

Chu Hằng tế xuất hắc kiếm, triển khai Xích Diễm Kiếm Pháp điên cuồng chém đại môn, đinh đinh đinh đinh, ở bên trong tiếng giòn vang liên tục, đại môn bị này đại môn bị sức mạnh phá hủy, biến thành vô số mảnh vụn.

Có lẽ đại môn này ở thời kỳ thượng cổ tuyệt đối chắc chắn, nhưng không biết đã trôi qua mấy triệu năm, nếu như không có được bảo dưỡng tốt, mặc cho ngươi được làm từ tài liệu quý báu hơn nữa cũng phải hóa thành mục nát.

Thu hồi hắc kiếm, Chu Hằng bước đi vào trong kiến trúc nửa hình cầu này, đây là một tòa kiến trúc đặc thù duy nhất trong "thành thị" này, nếu như nói có bí mật gì, hẳn là ở nơi này.

– Đây là … Địa phương … Cổ quái … gì?

Con lừa đen cũng đi theo vào, lập tức phát ra tiếng kinh ngạc.

Đồ trang trí không đơn giản giống những phòng khác, nơi này

để đầy các loại công cụ, như là phòng công tác của Trận Văn sư, hoặc như là luyện đan thất của Dược sư, cho dù đã bỏ hoang nhiều năm như vậy nhưng nơi này vẫn có mùi máu tươi.

Đây tột cùng là địa phương quỷ quái gì?

Phòng rất lớn, đường kính ít nhất đạt tới 50 trượng, nơi này có vẻ như là một cái xưởng to lớn. Chu Hằng một đường đi qua, thấy được có một ít chân đứt, thân người thối rữa còn đặt trên bàn, nơi này như là một lò sát sinh.

Không gian nơi này phong kín, những phần thân thể bị đứt này không có mục nát chỉ còn xương cốt, mà là bị sấy khô, nhưng như vậy càng thêm ghê tởm.

May mà Chu Hằng, con lừa đen, Tiểu Hỏa đều nhìn quen cảnh đời, đây cũng thật là chuyện nhỏ, ngay cả làm cho bọn họ nhíu lông mày một cái cũng không thể.

– Đây dường như là một phòng thí nghiệm!

– Nhưng thí nghiệm cái gì? Lư đại gia cũng không cắt chân, tay người đi thí nghiệm a. Chẳng lẽ là đang thí nghiệm loại thịt nào ăn ngon hơn?

– Đi về phía trước, trước mặt, có cái tủ sách!

Chu Hằng đi tới chỗ sâu nhất của cái nhà này, nơi này có một tủ sách, phía trên có mấy tờ giấy, có nét vẽ tồn tại, có thể là di thư của chủ nhân nơi này lưu lại khi thượng cổ đại chiến.

Hắn không có cầm giấy lên, sợ thời gian ăn mòn đã sớm hóa những giấy này thành tro bụi, hiện tại chỉ là không có tan ra mà thôi.

– Lão phu họ Cổ, tên trước đây đã sớm vứt đi, ngươi chỉ cần nhớ rõ lão phu kêu là Cổ Thiên Vương là được rồi! Ha ha, đúng vậy, lão phu có thể sánh ngang với trời, là thiên địa chi vương! Đừng tưởng rằng lão phu đang thổi phồng, chờ ngươi nhìn xong liền biết rằng lão phu lợi hại biết bao!

– Lão phu thuở nhỏ thông minh, thứ gì đều vừa học đã thấu hiểu, trước 300 tuổi đã thu được danh hiệu Đan Đạo đại sư, sau đó lại nghiên cứu đạo trận văn, 2000 tuổi liền đạt tới đại thành! Đối với lão phu mà nói, nhân sinh dường như không có truy cầu, chẳng lẽ còn lại gần trăm vạn năm thọ nguyên đều phải tốn ở việc luyện đan hay văn nhàm chán? Lão phu bắt đầu truy đuổi các loại đạo lý hưởng lạc, du sơn ngoạn thủy, tìm kiếm mỹ thực, rất nhanh đã chán ngán. Vì thế, lão phu về tới khởi điểm, bắt đầu đùa người!

– Trên đời này vẫn là người chơi tốt nhất! Ngay từ đầu lão phu chơi tự nhiên là nữ nhân, nhưng chơi nữ nhân nhiều rồi cũng liền như vậy, ai cũng là một động hai vú. Làm cho lão phu ngẫm lại, lão phu sẽ chơi lớn một lần, chính là dẫn toàn bộ mỹ nữ trong toàn thành tới trên quảng trường, cởi hết từng người

mà làm. Bởi vì chuyện này, lão phu có thêm một ngoại hiệu, được xưng là sắc ma vô sỉ nhất trong lịch sử. Thực ra đó là trách lầm lão phu, nhiều mông đặt trước mặt lão phu như vậy, lão phu ngay cả làm ai cũng không biết, sao có thể xưng là sắc ma?

– Chơi chán nữ nhân, lão phu bắt đầu chơi nam nhân, dĩ nhiên không phải chơi như ngươi nghĩ, mà là dùng đủ loại thủ đoạn bức cực hạn của bọn họ ra, cái loại tiếng kêu thảm thiết tuyệt vọng này dễ nghe hơn nhiều so với thời điểm nữ nhân kêu ở trên giường!

– Lão phu bắt đầu nghiên cứu về người, chuyện này phi thường có ý tứ, đã từng có một Tinh Thần Vương sau khi được lão phu cải tạo, đột nhiên có tu vi Tinh Thần Đế, đáng tiếc, chỉ sống mười ngày liền chết! Tuy nhiên bởi vì chuyện này, lão phu cũng bị một ít thế lực đuổi giết, nói cái gì lão phu là tà ma, muốn bắt lão phu lại để nhốt cả đời! Phi, khi lão phu không biết sao, bọn họ bất quá là muốn giam lão phu lại để cung cấp các loại đan dược cấm kỵ cho bọn họ thôi!

– Đúng lúc này, lão phu gặp một sứ giả của Hắc Thiên Giáo, người nọ … Thực lực rất mạnh, lão phu đoán hắn đã là Hắc Động Cảnh, vừa giơ tay liền có thể giết chết lão phu. Tuy nhiên, hắn không có giết lão phu, ngược lại mang lão phu đến nơi này, cho lão phu tài liệu sung túc, để lão phu mở rộng nghiên cứu. Ngay từ đầu rất thành công, lão phu đã cải tạo đem nhân loại với yêu thú cùng nhau, thử nghĩ một chút, một sinh linh mới, có được thể chất mạnh mẽ của yêu thú, lại có thể tu luyện giống nhân loại, chính là cường đại cỡ nào? Nhưng cũng có thể là giai đoạn cuối cùng lão phu đã thí nghiệm tư liệu sống quá nhiều, bắt quá nhiều người, không ngờ làm cho võ giả bậc cao trên tinh cầu này hoài nghi, bọn họ xuất động đại quân tiến đến công phạt, lão phu tuy rằng phái

vật thí nghiệm ra tiến hành phòng ngự, nhưng những thí nghiệm này mới vừa vặn được tạo ra, không cách nào đánh bại những tên kia

Chương 927: Lão quái vật sống lại!

– Hắc Thiên Giáo những tên kia cũng không biết sao lại thế này, không ngờ không liên lạc được! May mắn phòng ngự nơi này không thể phá vỡ, đám người kia chỉ có thể vây lão phu ở chỗ này, mà căn bản không có biện pháp tiến vào! Nhưng tình huống dường như xảy ra điều gì ngoài ý muốn, không ngờ đám người kia sử dụng thuật cấm kỵ, không tiếc tự sát cũng phải xuyên thấu qua trận pháp để giết chết lão phu! Thật sự là đáng ghét, lão phu thiên tài như thế, lại phải chết ở trong tay mấy tên phàm nhân tục tử! May mắn về sau, lão phu đã đặt cất chứa suốt đời ở trong bí thất, nếu ngươi muốn có được di vật của lão phu, tốt nhất dựa theo những gì lão phu nói để làm, nếu không chỉ cần sai lầm một chút, lão phu cam đoan nơi này cũng sẽ trở thành phần mộ của ngươi! Ha ha ha! Lão phu … Quên đi, cứ như vậy đi!

Di thư tới đây liền im bặt, mặc dù chỉ là vài câu ít ỏi, nhưng Chu Hằng cũng biết căn nguyên cùng quá trình của tràng đại chiến năm đó. Trước hắn luôn luôn kỳ quái, vì sao bách tộc của nhân loại lại đoàn kết đi công kích một chủng tộc như vậy, đối phương rốt cuộc phạm vào tội ác không thể tha thứ gì.

Hiện tại, hắn cuối cùng hiểu, nguyên lai Cổ Thiên Vương gì đó không ngờ sáng lập một chủng tộc mới sau khi dung hợp yêu thú cùng nhân loại!

Đây là chuyện rất đáng sợ, khó trách hắn khiến cho toàn bộ Độ

Dương Tinh công phẫn, đại chiến một trận, cuối cùng đánh rớt phẩm bậc của Độ Dương Tinh xuống hai cấp, cũng để cho khu vực đại chiến trường này biến thành không gian vặn vẹo.

Chờ một chút, chiến đấu thông thường chỉ sợ còn làm không được điểm ấy, sợ là trong cuộc chiến tranh này còn vận dụng đủ loại cấm khí do Cổ Thiên Vương sáng tạo a? Cũng chỉ có như thế, mới có thể có uy lực lớn đến mức bóp méo không gian!

Cổ Thiên Vương ở Đan đạo, trận văn đạo đều có được trình độ đáng sợ, mới có thể thực hiện công trình cải tạo cơ thể người với yêu thú, quả thực chính là khiêu chiến với trời!

Nhưng cuối cùng hắn vẫn bị trấn chết ở nơi này!

Đơn giản như vậy sao?

Trong lòng Chu Hằng khó quyết định, từ vừa mới bắt đầu hắn tràn đầy mâu thuẫn đối với nơi này, có một loại cảm giác nguy hiểm không rõ. Chẳng lẽ chỉ là bởi vì cảm ứng được tanh máu nơi này?

– Chu tiểu tử, kho tàng a!

Con lừa đen lại là mặt mày hớn hở.

– Đi một chút đi, chúng ta đi dọn sạch của cải của lão gia hỏa này, hắn khẳng định ẩn dấu không ít thứ tốt!

Dựa theo chỉ thị di thư của Cổ Thiên Vương. Bọn họ quả nhiên tìm được một cái cửa vào bí thất.

Muốn tháo gỡ bí thất cần trình tự rất phức tạp, thậm chí giống như là tiến hành Tế Tự, cần nhỏ máu vào. Tìm suốt thời gian một ngày, mới rốt cục tiến hành đến một bước cuối cùng.

– Chờ một chút!

Chu Hằng ngăn trở động tác của con lừa đen.

– Ta cuối cùng cảm thấy sự tình không có đơn giản như vậy!

– Ai nha, nào cần suy nghĩ nhiều như vậy. Mau mau mau, bổn tọa đã cảm ứng được bảo vật bên trong đang gọi!

Con lừa đen cấp bách khó dằn nổi.

– Con lừa, ngươi không cảm thấy chúng ta luôn luôn bị nắm mũi dẫn đi sao?

Chu Hằng cau mày.

– Đây không phải là trình tự mở kho tàng ra sao?

Con lừa đen không đồng ý nói.

– Trải qua nhiều năm như vậy, còn có trận pháp gì có thể phát huy ra tác dụng lúc đầu? Chúng ta trực tiếp phá rồi đi vào không phải là được sao?

– Nhưng hiện tại chỉ còn lại có một bước cuối cùng, nhiều nhất một phút thì chúng ta có thể mở mật thất ra, không cần thiết cần lực lượng mạnh hơn nữa để phá mà vào?

– Ta luôn có một loại cảm giác bất an!

-Thấy ngươi nói như vậy. Bổn tọa cũng có chút rợn cả tóc gáy, vậy chúng ta vẫn là đi vào!

Chu Hằng tế xuất hắc kiếm, triển khai oanh kích đại môn của mật thất.

Hắc kiếm vô kiên bất tồi, chỉ cần lực lượng bản thân Chu Hằng đủ mạnh, gần như không có gì không thể chặt đứt. Hiện tại Chu Hằng trở thành Tinh Thần Đế, cộng thêm cánh cửa này không biết là đồ cổ mấy trăm vạn năm trước, khi hắn cuồng oanh loạn tạc, trên cửa lập tức xuất hiện từng vết rạn, cuối cùng ầm ầm vỡ nát.

– Chu tiểu tử ngươi đi trước đi!

Con lừa đen cực không có nghĩa khí để Chu Hằng đi trước.

– … Vì cái gì?

– Bởi vì ngươi nói làm loạn không dựa theo trình tự sau cùng, cho nên có thể sẽ có nguy hiểm gì đó, tự nhiên phải là ngươi đi phía trước!

Con lừa đen lẽ thẳng khí hùng nói.

Chu Hằng liếc mắt, nhưng chiến lực của con lừa đê tiện quả thật không mạnh, mà nó lại nắm giữ phù văn thuấn di, chân

gặp được nguy hiểm không thể hóa giải, biện pháp tốt nhất vẫn là Chu Hằng đi ở trước, để con lừa có đầy đủ thời gian vận chuyển phù văn thuấn di.

– Tuy nhiên, thật là thúi!

Con lừa đen dùng chân quạt quạt trước mặt, sau khi cửa đá oanh phá, từ bên trong truyền ra một hương vị vô cùng hôi thối.

– Thi thối!

Chu Hằng biến sắc.

– Không thể nào đâu, cách nhiều năm như vậy, như thế nào còn sẽ có thi thối!

Con lừa đen cả kinh kêu lên.

– Nếu nơi này bịt kín, thi thể hủ hóa có thể sẽ giảm bớt gấp một vạn lần thậm chí trăm vạn lần!

Chu Hằng bắn ngón tay ra. Một đạo quang hoa lập tức nở rộ trong thạch thất.

Mật thất này cũng không nhỏ, nhưng khắp nơi là từng khối từng khối tàn chi đoạn đầu, toàn trường có thể nói là vô cùng tanh máu.

– Đâu có bảo vật đâu!

Con lừa đen run giọng nói, không phải là bởi vì nhìn thấy toàn trường máu tanh này mà sợ hãi, mà là bởi vì tuyệt đối phẫn nộ sau khi thất vọng, lúc này nếu Cổ Thiên Vương kia sống lại, nó tuyệt đối sẽ không quản đối phương là Thiên Hà Cảnh, Hắc Động Cảnh gì trực tiếp liền xông lên liều mạng.

Chu Hằng không để ý đến con lừa đen, ánh mắt của hắn chăm chú vào một Huyết Trì ở chính giữa mật thất, nơi này cũng bịt kín, mới có thể để Huyết Trì không có bốc hơi lên, nhưng máu lại không có đọng lại, cái này có vẻ phi thường cổ quái.

Bắt đầu từ khi tiến vào nơi này, hắn luôn luôn có loại cảm giác nguy hiểm khó tả, mà hiện tại loại cảm giác này càng ngày càng mạnh, nhắm thẳng vào Huyết Trì kia!

– Con lừa, chúng ta đi!

Chu Hằng trầm giọng nói, bọn họ hiển nhiên làm theo những gì Cổ Thiên Vương nói, mở ra một cái địa phương quỷ quái

như vậy, trừ bỏ thi thể máu tươi làm gì có bảo vật gì?

Nhưng gia hỏa đã chết này còn muốn bẫy bọn họ, tại sao vậy chứ?

– Không được, bổn tọa phải đốt nơi này, bằng không Lư đại gia nuốt không trôi cục tức này!

Con lừa đen tức giận đến oa oa kêu to, nó đã coi toàn bộ bảo vật có khả năng có ở đây là tài sản riêng, hiện giờ nhìn thấy chỉ là một thi thể hài cốt, nó tự nhiên phẫn nộ.

Nó dẫn động hỏa linh khí trong thiên địa, tạo thành một đoàn phần thiên chi hỏa trong thạch thất.

Hô!

Lửa này chính là thiêu sạch, nhưng đột nhiên ngay lúc đó có một cỗ khí lạnh lẽo kì lạ thổi qua, đúng là dập tắt ngọn lửa này!

– Ai!

Chu Hằng lập tức phát lên cảnh giác mãnh liệt, lông toàn thân

Tiểu Hỏa đều nổ tung, cúi đầu răng phát ra tiếng hô.

– Lão phu … Rốt cục đã sống lại!

Một đạo thanh âm âm lãnh vang lên, hàn ý tận xương, già nua như phảng phất xuyên qua từ thời kỳ viễn cổ.

– Ngươi là tên khốn kiếp kia? Có phải là ngươi đoạt bảo vật của bổn tọa hay không?

Con lừa đen hét lớn.

– Ngươi là Cổ Thiên Vương!

Chu Hằng lại chợt rùng mình, cho ra một cái đáp án gần như không thể nào.

Thanh âm âm lãnh kia hơi dừng lại một chút, dường như là kinh ngạc với phỏng đoán của Chu Hằng, qua hai giây sau, mới lại tiếp tục vang lên:

– Không sai, lão phu đúng là Cổ Thiên Vương, người trẻ tuổi thật ra có điểm nhãn lực!

Xoạt, một tiếng nước chảy vang lên, trong huyết trì bỗng nhiên dâng lên một đạo nhân ảnh, thân hình khôi ngô cao lớn. Tuy nhiên toàn thân người này đều bao phủ bộ lông bộ lông, tuy rằng vật bất nhã trong quần có lộ ra quang mang nguy hiểm, nhưng nếu không nhìn kỹ lại là rất dễ dàng xem nhẹ.

Chu Hằng nhướng mày, đây tuyệt đối là một khối thân thể mới sinh, tràn đầy sức sống trẻ tuổi, nhưng từ giọng nói của Cổ Thiên Vương, người này rõ ràng đã cực già!

Chẳng lẽ?

– Rất kỳ quái có phải hay không?

Cổ Thiên Vương bước ra ngoài, oanh, hắn giống như thần hỏa thiêu đốt, mỗi khi đi một bước, lực lượng trong cơ thể liền tăng vọt một cấp bậc, cũng áp bách ra bốn phía.

Từ Tinh Thần Vương nhanh chóng tăng lên tới Tinh Thần Hoàng, Tinh Thần Đế, thời điểm đi đến bước thứ bảy, lực lượng của hắn đã tăng lên tới Thiên Hà Cảnh.

– Năm đó đại quân áp trận, cũng thực thi thuật cấm kỵ đối với lão phu, ; muốn xuyên thấu qua phòng ngự trận pháp trực tiếp trấn chết lão phu! Ha ha, lão phu tu luyện vốn là đạt tới một cái bình cảnh, hơn nữa thọ nguyên cũng là không nhiều, liền

đơn giản làm thỏa mãn nguyện vọng của bọn họ, bỏ đi cái xác cũ kia! Lão phu vừa vặn nghiên cứu ra một loại bí pháp, có thể lấy máu làm vật dẫn, súc tích hóa ra sinh mệnh mới. Mà trận đại chiến này vừa vặn cung cấp đầy đủ huyết nguyên cho lão phu, lão phu liền chỉ lưu lại một phần thần thức, sống lại trong huyết trì này! Ít nhất chín thành máu huyết trong chiến trường này đều bị lão phu hấp thụ, để trọng tố thân thể lão phu, thời gian càng lâu, tinh hoa máu huyết mà thân thể lão phu hấp thu càng nhiều! Hơn nữa, thân thể này chính là dùng để nắm giữ tất cả bí thuật của lão phu, chỉ là thể chất thì đã tới được Thiên Hà Hoàng đỉnh phong, chính là Thiên Hà Đế toàn lực oanh kích cũng đều có thể chịu đựng nhiều mà không chết!

Cổ Thiên Vương dường như kìm nén một bụng, thổ lộ ra toàn bộ bí mật của hắn.

Chu Hằng giật mình, nói:

– Nhưng thần thức của ngươi hẳn là không thể tự động thức tỉnh, cho nên ngươi mới để lại một ít cái gọi là di thư, với kho tàng làm mồi, để cho chúng ta dựa theo trình tự ngươi cần để thức tỉnh ngươi!

– Không sai!

Cổ Thiên Vương thừa nhận rất vui vẻ.

– Sinh mệnh là một loại đồ vật cực kỳ thần kỳ, yếu ớt và

cường đại, phức tạp và huyền diệu, không có một loạt trình tự kia, thần thức của lão phu cũng có thể tiêu vong, không cách nào khống chế khối thân thể tân sinh này!

– Lão biến thái lộ chim ngươi, lại dám lừa gạt Lư đại gia đi dạo!

Con lừa đen giận không kềm được, lão hóa này lại dám lấy bảo vật lừa gạt nó mắc mưu, đây là đang ức hiếp Lư đại gia "thiện lương" sao?

Cổ Thiên Vương cúi đầu nhìn xuống, không khỏi cạc cạc cười quái dị:

– Lộ chim có cái gì kỳ quái, người vốn chính là trần truồng mà sinh ra, lão phu bất quá là trở về bản tính! Hơn nữa, con lừa ngươi cũng không phải là … Di!

Hắn ngạc nhiên phát hiện, hạ thể của con lừa đen cũng không có loã lồ, mà là mặc một cái quần bông, vô cùng phong tao.

– Hắc, ha ha ha ha!

Cổ Thiên Vương lập tức cười ha hả, yêu thú mặc quần … Sách sách sách, đây thật là chuyện ngạc nhiên. Hắn nếu biến thái, như vậy con lừa này cũng không khá hơn chút nào.

– Biến thái có cái gì không tốt, chỗ kia của lão phu cũng đủ lớn, lộ ra cũng không dọa người!

Nghe được hắn nói như vậy, ngay cả con lừa đen cũng không biết phải nói gì, lão hóa này không biết xấu hổ cũng đủ để bằng với nó, vậy còn có cái gì dễ nói?

– Các ngươi thưởng thức được hùng phong của lão phu, cũng có thể chết đi mà không có tiếc nuối!

Biến thái còn cố ý lung lay cái mông, để vật thể kia rung rung một chút, rõ ràng lộ ra tiền vốn hùng hậu này.

Chỉ từ kích cỡ mà xem, quả thật kinh người, có thể so tài một chút cùng con lừa.

– Tử biến thái!

Chu Hằng cùng con lừa đen đồng thời thấp giọng mắng.

Chương 928: Tây Môn Sơn phục kích

– Cạc cạc dát, các ngươi cũng biết tất cả bí mật, có thể an tâm lên đường rồi! Cổ Thiên Vương bước nhanh tới, thân thể cao lớn khôi ngô tạo thành lực áp bách đáng sợ, bởi vì lực lượng của hắn đã tăng lên tới Thiên Hà Cảnh đỉnh phong, tự nhiên sinh ra áp bách vô cùng cường đại đối với võ giả cấp thấp hơn.

– Hả? Hắn đột nhiên dừng lại, vẻ mặt kinh ngạc nói: – Sao lại đến Thiên Hà Cảnh đỉnh phong liền ngừng lại? Các ngươi không dựa theo trình tự lão phu mở nhà đá sao?

Ánh mắt của hắn nhìn về phía cửa đá bị phá, lập tức hiểu ra chuyện gì, chỉ là lúc trước hắn không chú ý tới mà thôi.

– Ha ha ha! Lư đại gia anh minh thần võ, làm sao lại bị tên biến thái ngươi đánh lừa chứ! Con lừa đen chắp eo cười to, hoàn toàn quên mất chủ ý ban đầu là của người nào.

– Tưởng rằng có thể ngăn cản được lão phu sao? Cổ Thiên Vương cười lạnh: – Nhiều nhất chỉ khiến lão phu tốn thêm một tháng khôi phục thôi! Cạc cạc, lão phu đã ngủ không biết bao nhiêu vạn năm, vị giác cũng sắp mất rồi, một cn lừa một chó, vừa lúc để lão phu làm một bữa ngon! Đáng tiếc chỉ còn dư lại một tên công tử bột, không thể khiến cho lão phu vui vẻ một trận.

Lão biến thái này quá trắng trợn! Tuy nhiên nghĩ tới lúc trước hắn còn mây mưa với toàn bộ mỹ nử kiếm được của một thành, so ra hiện tại nói vài câu chỉ là chuyện nhỏ.

– Đi tìm chết đi! Cổ Thiên Vương một chưởng chụp tới đám người Chu Hằng, áp lực Thiên Hà Đế bậc cao tràn ra, Tinh Thần Đế ngay cả tư cách phản kháng cũng không có!

– Con lừa, chính là lúc này! Chu Hằng hét lớn.

– Hiểu rồi! Con lừa đen đã sớm chuẩn bị kỹ càng, hai vó vẽ một vòng, một đạo phù văn màu xanh biếc mở ra bao bọc nó, Chu Hằng và Tiểu Hỏa vào trong.

Ba! Cổ Thiên Vương chụp vào khoảng không. Đám người Chu Hằng đã biến mất tại chỗ.

– Thuấn di phù sao? Lão biến thái sờ sờ cằm, cũng không quản dây xích loằng ngoằng trên người, lẩm bẩm nói: – Đợi khi lão phu khôi phục lại Tuệ Tinh Cảnh liền đi ra ngoài đại sát một tràng. Nhiều năm không được chơi nữ nhân, không được giết người như vậy luôn cảm thấy cuộc đời thiếu thiếu thứ gì đó.

… Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Chu Hằng, con lừa đen, Tiểu Hỏa từ trong hư không xuất hiện, nặng nề rơi vào trong bùn đất, khiến cho không khí bụi mù.

– Không thể nào! Con lừa chết tiệt ngươi không nhẹ nhàng được một chút sao, mỗi lần đều va đập mạnh như vậy! Chu Hằng từ vũng bùn bò ra, với thể chất của hắn mà cú va chạm như vậy cũng không phải đau gì. Nhưng quan trọng là quá khoa trương đi.

– Lần sau sẽ rút kinh nghiệm! Con lừa đen gật đầu: – Cho ngươi rơi đau hơn một chút!

Chu Hằng đảo mắt nhìn quanh, sau khi quan sát một hồi mới nói: – Chúng ta dường như cách cửa ra rất gần.

– Vậy chúng ta đi ra hay là lại đi đào Huyết Linh Quả? Con lừa đen mặc dù hết sức kiêng kỵ lão biến thái kia, nhưng mà lại tiếc Huyết Linh Quả. Nó có vẻ dị thường rối rắm.

– Lão biến thái nói hắn phải mất một tháng mới khôi phục lại được Tuệ Tinh Cảnh, chúng ta còn có chút thời gian, lập tức trở về báo tin, xuất động cao thủ Đại Hà Học Phủ trấn áp hắn! Nếu không lão biến thái kia đạt tới Tuệ Tinh Cảnh, ai cũng

không phải là đối thủ của hắn! Chu Hằng nói.

Nơi này không phải là không có yêu thú Tuệ Tinh Cảnh, nhưng chúng cũng không có ý đi ra, bởi vì chất lượng linh khí nơi này rất cao. Cũng giống như võ giả trên Thập Nguyên Tinh phải vất vả ngàn dặm xa xôi chạy tới đánh chiếm Độ Dương Tinh, không phải là vì tu luyện sao?

Nhưng Cổ Thiên Vương lại khác, hắn là tên biến thái, ý nghĩ biến thái tự nhiên khác người bình thường.

Chu Hằng lấy ra Vân La Chu, bọn họ nhanh chóng chạy tới cửa ra.

Dọc đường đi, yêu thú hoành hành.

Sáu tháng trước là lúc yêu thú nơi này ít hoạt động nhất, dường như có một số loài cần ngủ đông. Mà qua kỳ hạn đó, có lượng lớn yêu thú chạy ra, cho dù khu vực vốn an toàn cũng rất có thể gặp phải yêu thú cấp bậc Thiên Hà Vương.

Dưới tình huống như vậy, cho dù đám người Chu Hằng muốn đi tìm Huyết Linh Quả cũng không có khả năng.

Ỷ vào tốc độ cao của Vân La Chu, bọn họ nhanh chóng bay đi, ba ngày sau cuối cùng cũng tới lối ra, nơi này có khoảng trăm

con yêu thú lởn vởn xung quanh, trong đó có một đầu là Thiên Hà Vương. Những thứ con khác đều là yêu thú cấp bậc Tinh Thần Cảnh, dường như chúng tổ chức thành đàn xông ra.

Chu Hằng từ xa dừng lại, thu Vân La Chu vào, trong lối đi kia lực cản quá mạnh, cho dù tốc độ cao như Vân La Chu cũng không có đất dụng võ, bọn họ đều sẽ bị đám yêu thú này bao vây thôi.

Chỉ đầu yêu thú Thiên Hà Vương kia cũng có thể dễ dàng giết chết được bọn họ!

– Chúng ta chờ đã, những yêu thú này đại khái muốn xông ra, chúng ta theo sau là được.

Cũng không lâu lắm, những yêu thú này đã xông vào thông đạo, muốn xông ra thế giới bên ngoài. Theo Chu Hằng phỏng đoán, những yêu thú này hẳn bị thua, bị chiếm địa bàn, cùng đường mới muốn tiến ra thế giới bên ngoài.

Chu Hằng đợi một hồi lâu, mới để cho con lừa đen và Tiểu Hỏa đuổi theo, dù sao đầu yêu thú Thiên Hà Vương kia rất đáng sợ, nếu bị phát hiện ở trong không gian vặn vẹo thì chỉ có thể dựa vào Thuấn di phù văn của con lừa đen để chạy trối chết mà thôi.

– Chờ các ngươi thật lâu! Đám người Chu Hằng còn chưa đi xa, đã nghe được một thanh âm lạnh lẽo vang lên.

Thanh âm này rất quen thuộc!

Chu Hằng dừng bước, chỉ thấy một đạo nhân ảnh từ trong bùn đất bay ra, sau khi vọt lên không trung một hồi mới dừng lại đáp xuống mặt đất, là một thanh niên anh tuấn, không ai khác, chính là Tây Môn Sơn!

Tên này không ngờ lại phục kích ở đây?

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Ngươi cũng thật kiên nhẫn đấy.

– Từ lúc trung tuần tháng 5, ta đã luôn phục ở đây! Tây Môn Sơn đứng chắp tay, tuy rằng sắc mặt âm trầm đến đáng sợ, nhưng lại không lập tức ra tay, hắn và Chu Hằng có thù giết đệ, trực tiếp một chưởng đập chết Chu Hằng hắn căn bản không thể giải hận.

Dù sao Chu Hằng tuyệt không phải là đối thủ của hắn, hắn phải từng chút một phá nát ý chí của Chu Hằng, cuối cùng mới giết chết.

– Ta đã nghĩ qua, cho dù ngươi cùng người khác xuất hiện, nhưng mà chỉ cần người nọ, hoặc là những người đó thực lực không mạnh, ta sẽ làm thịt toàn bộ bọn ngươi, sau đó vứt vào chỗ sâu trong chiến trường cổ làm mồi cho yêu thú, như vậy sẽ

không có ai biết là ta làm.

Tây Môn Sơn thong thả bước ra hai bước, nhoẻn miệng cười với Chu Hằng: – Ngươi đã đi ra một mình vậy cũng bớt cho ta chút phiền toái. Ngươi nên biết ta muốn phục kích ngươi, cho nên mới muốn nán lại một tháng mới đi ra, mục đích không phải là tránh ta sao?

– Đáng tiếc, ta còn kiên nhẫn hơn ngươi.

– Ta biết ngươi có Vân La Chu, đáng tiếc căn bản không thể sử dụng được ở trong lối đi này, cho nên, ngươi sẽ không thoát khỏi lòng bàn tay ta.

– Chu Hằng, hôm nay là ngày tận thế của ngươi! Từ lúc ngươi giết đệ đệ ta là lúc đã quyết định cái chết của ngươi.

Lúc nói tới câu cuối cùng, sắc mặt Tây Môn Sơn trở nên dữ tợn, hận không thể uống máu, ăn thịt Chu Hằng.

Chu Hằng lắc lắc đầu, tên này quá nhạy cảm, cho rằng đi ra ngoài trễ hơn là để tránh hắn? Hắn nhướng mày cười, nói: – Ngươi nghĩ quá nhiều rồi! Ta chỉ biết là ngươi vì né tránh ta, đã sớm chạy tới Đại Hà Học Phủ, nhiều ngày như vậy cũng không dám lộ diện.

– Nói hươu nói vượn, ta lại sợ ngươi sao? Tây Môn Sơn nổi giận gầm lên một tiếng, nhưng sau khi rống một tiếng, hắn không khỏi cười lạnh: – Ngươi muốn chọc giận ta, khiến ta không khống chế được tâm tình để cho ngươi có cơ hội chạy trốn? Quá ngây thơ rồi!

– Chu Hằng, vậy để ta cho ngươi thấy tiến bộ mấy ngày qua của ta một chút. – Run rẩy dưới lực lượng của ta đi!

– Ông! Tây Môn Sơn sử xuất tất cả tinh tú ra ngoài, hơn bốn ngàn viên, số lượng tinh tú nhiều hơn trước kia không ít, lại có thêm một cỗ lực lượng cường đại không rõ lưu chuyển.

Tinh thần lực!

Tên này rốt cục đã nắm giữ tinh thần lực! Với cơ sở hơn bốn ngàn viên tinh tú của hắn quả thật đã sớm có tư cách hình thành tinh thần lực, nhưng vì hắn luôn ở lại Đại Nguyên Học Phủ cho nên mới không có tư cách tu luyện loại bí thuật này, cho tới khi hắn đi tới Đại Hà Học Phủ, cánh cửa kia mới mở ra.

Nắm giữ hay không nắm giữ tinh thần lực, chiến lực hoàn toàn khác biệt.

– Ha ha ha ha, thấy được chưa? Đây chính là lực lượng ta hiện đang nắm giữ đấy! Tây Môn Sơn cười to, trên mặt có hận ý, cũng có đắc ý.

Hắn tiến vào Đại Hà Học Phủ cũng chỉ 9 tháng, chỉ chút thời gian này lại có thể nắm giữ được tinh thần lực, hắn quả thật có vốn để kiêu ngạo, thiên phú cũng khá bất phàm.

– Chu tiểu tử, trực tiếp vẽ mặt, không cần cho bổn tọa mặt mũi! Con lừa đen rất không thích nói.

Chuyện của Cổ Thiên ra ngoài thông báo càng sớm càng tốt, qua mỗi một giây, lão biến thái này lại cách Tuệ Tinh Cảnh càng một gần. Chu Hằng gật gật đầu, tâm niệm vừa động, cũng vận chuyển ra hơn 1000 viên tinh tú, lấy viên đại tinh tú làm trung tâm, quần tinh bảo vệ xung quanh. Tinh tú xoay tròn, hình thành một cỗ lực lượng kỳ diệu, đúng là tinh thần lực! Phốc!

Tây Môn Sơn giật mình mắt muốn lòi ra, tinh, tinh thần lực, làm sao có thể! Hắn mất suốt 9 tháng mới có thể nắm giữ tinh thần lực, nhưng tốc độ này đã có thể được cho là cấp bậc thiên tài! Nhưng mà Chu Hằng thì sao, tiểu tử này xuất phát điểm thấp hơn mình rất nhiều, nhưng hắn cũng lại nắm giữ tinh thần lực.

Chờ một chút, lúc này mới có bao nhiêu viên tinh tú?

Hơn 1000 viên!

Làm sao có thể!

Cơ sở để hình thành tinh thần lực chính là 3000 viên tinh tú, đây là điều hiển nhiên được thế giới công nhận! 3000 tinh tú là có được tư cách tấn công Thiên Hà Vương.

Nhưng mà hơn 1000 viên tinh tú… Tên này là quái thai sao? Tây Môn Sơn hoảng sợ trong lòng.

Chu Hằng rất mạnh, hắn đã sớm thấy rõ, nếu không lúc trước Chu Hằng cũng không thể miểu sát được đệ đệ của hắn, khiến hắn cấp bách nhận thua cũng không kịp cứu viện! Nhưng mà hắn vạn lần không ngờ, chỉ trong thời gian ngắn như vậy, không ngờ Chu Hằng đã tiến vào Tinh Thần Đế, hơn nữa rõ ràng chỉ có hơn 1000 viên tinh tú đã tạo thành tinh thần lực! Vì sao? Lão trời già ngươi không có mắt sao?

Tu vi tăng lên, không chỉ cần tích lũy linh lực, mà còn cần lĩnh ngộ để đột phá, phương pháp phân bố tinh tú mới là khó khăn nhất! Như hắn đạt tới 4000 viên tinh tú đã là tới đỉnh, một là không cách nào đột phá Thiên Hà Cảnh, hai là khuyết thiếu thuật phân bố tinh tú cao cấp, hắn chỉ có thể dừng lại ở 4000 tinh.

Nhưng mà không ngờ Chu Hằng chỉ mất thời gian không tới một năm đã có được hơn 1000 viên tinh tú, càng tạo thành tinh thần lực, điều này làm sao hắn có thể chấp nhận được? – – – – – oOo- – – – –

Chương 929: Thông báo tin tức

– Dù tính ngươi trở thành Tinh Thần Đế, có được tinh thần lực thì thế nào? Tây Môn Sơn cố động viên mình: – Ta là Tinh Thần Đế 4000 tinh, lực lượng không biết mạnh hơn người bao nhiêu lần.

– Khoác lác vô nghĩa làm gì, tỉnh lại đi! Chu Hằng ngoắc ngón tay: – Phóng ngựa lại đây chiến một trận đi!

– Tiểu tử cuồng ngạo, xem ta đánh bể đầu ngươi, xem ngươi còn mạnh miệng thế nào? Tây Môn Sơn nổi giận gầm lên một tiếng, trong lòng thì sợ hãi, chỉ có châm lửa giận mới có thể xua đi nỗi sợ hãi này.

Hai tay hắn vũ động, đầy trời tinh tú lập tức đồng loạt khởi động, điên cuồng oanh kích Chu Hằng.

Tinh tú cứng rắn như Bảo khí đồng cấp, lại phối hợp với lực lượng Tinh Thần Đế bậc cao quả thực là vô kiên bất tồi!

Hưu hưu hưu, mỗi một tinh tú đều sáng lên chói mắt, khiến cho bầu trời bừng bừng.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Chu Hằng ra quyền oanh kích, cũng không dùng linh lực bảo hộ nắm tay, chỉ dựa vào lực lượng thân thể.

Huyết Linh Quả cấp bốn cũng không thể chuyển hóa toàn bộ thành linh lực bản thân, nhưng có hắc kiếm trấn áp cũng không bị lãng phí, mà lại dung hợp với máu thịt hắn, để thể cất của hắn tiến thêm một bước.

Hiện tại, man lực của hắn ít nhất đã đạt đến trình độ 5000 tinh! Chỉ dựa vào lực lượng, hắn đã nghiền ép Tây Môn Sơn!

Đương nhiên man lực không thể vận chuyển công pháp, đây là chỗ thiếu sót, nếu không lại dùng Xích Diễm Kiếm Pháp tăng phúc 40 lần lực lượng, bất kỳ Tinh Thần Đế nào ở Độ Dương Tinh cũng sẽ bị hắn một kiếm chém chết! Hơn nữa không giống Lăng Thiên Cửu Thức chỉ có thể sử dụng một lần, man lực kinh khủng đủ cho hắn không ngừng xuất kiếm, chém giết vạn kế Tinh Thần Đế!

Hắn mỗi quyền đám ra là có một tinh tú bị đánh bay ra ngoài.

Chu Hằng cũng đang muốn kiểm tra chiến lực của mình một chút, cũng không có ý vận dụng hắc kiếm hoặc là Ngũ Hành Phù Văn, mỗi một quyền đều là lực lượng thân thể. Mỗi một

quyền đánh trúng, tinh tú của Tây Môn Sơn đều bị nứt toác.

Tây Môn Sơn kinh hãi muốn chết, tinh tú của võ giả có thể sanh ngang với Bảo khí cùng giai a! Chu Hằng ngay cả tinh tú cũng có thể đấm vỡ, vậy không phải tay không có thể đánh nát Bảo khí sao?

Tên… Tên này đến tột cùng là người hay là yêu thú a!

– Biến! Tây Môn Sơn hét lớn một tiếng, xua đi bất an trong lòng. Thân thể kịch liệt bành trướng, lông đen mọc dài khắp người, biến thành một con khỉ cao mười trượng, móng vuốt dài ba xích sắc bén, giống như từng thanh lợi khí.

Hắn đã tối ưu hóa chiến lực. Mạnh mẽ nhảy lên, hai chưởng mạnh mẽ nện xuống Chu Hằng.

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, hai đấm vung ra nghênh đón song chưởng của Tây Môn Sơn.

Thình thịch!

Một tiếng trầm đục vang lên, cát bụi đầy trời, sóng khí cuồn cuộn.

Chu Hằng mạnh mẽ đấm lên song chưởng của Tây Môn Sơn. Thân hình hai người khựng lại. Nhưng mà một là vượn cao tới mười trượng, một là người bình thường, hai người đối kháng nhau, giống như người trưởng thành công kích con trẻ, có vẻ cực khó tin!

Nhưng đó cũng không phải kết quả cuối cùng! Chu Hằng bắt đầu đẩy về phía trước.

Tây Môn Sơn lui về phía sau, đây là so về lực lượng. Lực lượng ai mạnh, người đó có thể áp đảo đối thủ.

Thân thể giống như tòa núi nhỏ của Tây Môn Sơn không ngừng lui lại, hắn căn bản đỡ không nổi man lực của Chu Hằng! Tuy rằng nhìn qua hắn giống như một quái thứ cự phách, nhưng mà khi đối mặt với Chu Hằng, tựa hồ đối với phương mới thật sự là quái thú, căn bản không thể đọ lại!

Chu Hằng đột nhiên hét lớn một tiếng, hai đấm mạnh mẽ rung lên, lực lượng cuồng bạo trào lên, Tây Môn Sơn lập tức bị đánh bay ra ngoài. Thình thịch!

Thân thể Tây Môn Sơn từ trên không trung vẽ lên một vòng cung, nặng nề rơi xuống đất. Bùn đất lần nữa bắn tung tóe. Hắn nặng nề bò dậy, thân thể đã trở về nguyên trạng, quần áo

hoa lệ cũng rách tươm, chỉ có chiếc quần trong màu đỏ là không bị rách, hẳn là một món bảo vật.

Hai mắt con lừa đen lập tức tỏa ánh. Nhìn chằm chằm hạ thân Tây Môn Sơn, tình huống rất dễ hiểu lầm.

– Không có khả năng! Cả người Tây Môn Sơn lảo đảo, vẻ mặt đầy chấp nhất.

Hắn là Tinh Thần Đế bậc cao, lại có được huyết mạch thượng cổ thần viên, hắn và Chu Hằng có thù giết đệ, hắn nhất định phải xử lý Chu Hằng, tại sao hắn có thể thua đối phương?

– Không có gì không có khả năng! Chu Hằng lạnh lùng nói: – Huynh đệ các ngươi khinh người quá đáng, muốn đạp lên thi thể ta để đưa Tây Môn Động lên, kết quả, một kẻ chết trước, một kẻ chết sau.

– Ngươi… không cho phép ngươi kêu tên đệ đệ ta! Tây Môn Sơn kích chỉ mặt Chu Hằng quát to: – Chu Hằng, ta sẽ giết ngươi, ta nhất định giết ngươi!

– Tuy rằng đã muộn gần một năm, nhưng đưa ngươi đi gặp đệ đệ ngươi cũng không tính quá muộn! Chu Hằng tế ra hắc kiếm, trong mắt lưu chuyển sát khí, Tây Môn Sơn muốn giết hắn, hắn sao không muốn làm thịt tên này?

Trước kia đánh không lại, hiện tại ba mươi năm phong thuỷ phiên chuyển, hắn tuyệt không thủ hạ lưu tình.

– Ta muốn ngươi chết! Tây Môn Sơn co người lại, hắn không tiếc thiêu đốt tinh lực, tự bạo từng viên tinh tú một, lực lượng của hắn không ngừng gia tăng.

Đây là đang liều mạng!

Đáng tiếc người hắn đối mặt là Chu Hằng! Tên này thể chất yêu nghiệt đã đạt tới Tinh Thần Đế 5000 tinh rồi!

Đây là khái niệm gì?

Cho dù Chu Hằng mặc cho đối phương oanh kích, đối phương nhất thiết phải phát huy ra lực lượng 5000 tinh lực mới có thể đánh hắn bị thương! Nhưng lại như dùng chùy đập núi vậy, mỗi một lần đập chỉ đánh vỡ một khối nhỏ, muốn đánh vỡ cả tòa núi thì không biết mất bao lâu.

Đương nhiên, Tinh Thần Đế 4000 tinh sử dụng công pháp, vậy lực phá hư khẳng định vượt qua 5000 tinh, nhưng mà Chu Hằng sẽ đứng tại chỗ mặc cho hắn công kích sao?

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Chu Hằng không ngừng oanh kích đối phương, lực lượng kinh khủng bạo phát, Tây Môn Sơn không ngừng bị đánh cho tóe máu, da đã bị đánh cho rát tươm, nội tạng cũng vỡ nát, thần cốt cũng sắp sụp đổ.

Tây Môn Sơn cũng không có thể chất cường đại như Chu Hằng a!

Hắn mạnh gào to một tiếng, bỗng nhiên quay người chạy về phía thông lộ. Đánh không lại tự nhiên phải trốn!

Tây Môn Sơn làm sao chịu chết, hơn nữa, chỉ khi còn sống mới có hy vọng trả thù.

– Hắc hắc hắc, đánh không lại muốn chạy sao? Không dễ dàng như vậy đâu! Con lừa đen đã sớm thèm muốn cái quần lót kia rồi, sao có thể để cho hắn trốn thoát, lập tức giơ hai vó đánh ra phù văn giam cầm.

Tây Môn Sơn lập tức trúng chiêu. Trong nháy mắt hắn ngay cả ý thức được điểm ấy cũng không thể làm được, giữ nguyên tư thế vọt tới nhưng mà lại không thể tiến thêm được một chút.

Chu Hằng bật tới, hắc kiếm vung lên chém xuống. Huyết quang hiện lên, đầu Tây Môn Sơn bay lên. Nhưng ý thức của

hắn bị phù văn giam cầm, chết vẫn chưa phản ứng lại, mặt còn mang theo biểu tình tự tiếu phi tiếu, có vẻ vô cùng quỷ dị.

Lại một ân oán kết thúc.

Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, nhưng trong lòng cũng không vui mừng. Hắn cùng với huynh đệ Tây Môn vốn không cừu không oán, chỉ có Tây Môn Động muốn đạp lên hắn đi lên, để Tây Môn Sơn ám hại hắn, thậm chí trong quyết đấu còn muốn xử lý hắn, kết quả lại phải bồi thường tính mạng của mình!

Thù oán này không có chút ý nghĩa nào!

– Con lừa đen, đi thôi! Chu Hằng chỉ cảm khái một chút liền thu hồi suy nghĩ. Hắn còn phải trở về thông báo tin tức Cổ Thiên Vương. Tin tức này trọng yếu hơn nhiều.

Con lừa đen đã cướp đoạt Tây Môn Sơn không còn, bao gồm pháp khí không gian trên người đối phương, còn có quần lót màu đỏ khiến nó đỏ mắt kia, nó không chút e dè mặc lên mông, bên ngoài lại mặc một cái quần bông, nhìn rất là đê tiện.

Đối với bảo vật, con lừa đen chưa bao giờ lãng phí.

– Đi thôi! Con lừa đê tiện hài lòng nói.

Bọn họ tiến vào thông đạo hướng về lối ra. Gần nửa ngày sau, bọn họ thấy được đám yêu thú kia, lúc này chúng đang chiến đấu kịch liệt với thủ vệ Đại Hà Học Phủ.

Đại Hà Học Phủ canh giữ lối ra này, còn tạo một phòng ngự cường đại, mà một cái ở bên trong thông đạo, một cái ở bên ngoài thông đạo là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau. Ở bên trong lối đi sẽ bị lực lượng thông đạo ảnh hưởng, phát huy không tới một phần mười chiến lực.

Yêu thú Thiên Hà Vương tuy rằng cường đại, nhưng mà bên học phủ cũng không thiếu cao thủ như vậy, thậm chí còn có cường giả Thiên Hà Hoàng, thậm chí Thiên Hà Đế tọa trấn, cũng không lâu lắm. Liền nghe thấy con yêu thú Thiên Hà Vương nổi giận gầm lên một tiếng, bắt đầu lui lại. Bởi vì thông đạo cũng đủ rộng, cho dù trăm con yêu thú cũng không đáng là bao, đám người Chu Hằng trốn ở xa, yêu thú lại thua như chó nhà có tang. Căn bản không rãnh chiếu cố bọn hắn.

Chu Hằng và con lừa đen, Tiểu Hỏa tiếp tục đi tới, tiến về phía lối ra.

Xoạt! Hắn vừa mới tới gần cửa ra, liền có một đạo kiếm quang chém đến, sát khí lạnh thấu xương khiến cho người ta lông tơ toàn thân dựng đứng.

Chu Hằng một quyền đánh ra, lớn tiếng nói: – Ta là học sinh

học phủ, không phải yêu thú!

Thình thịch!

Hắn một quyền đánh nát kiếm khí kia, hai mắt chớp động, thần uy lẫm lẫm. Lúc này cũng không phải thời điểm ra vẻ ta đây, hắn vội vàng lấy ra lệnh bài thân phận, dùng khí tức bản thân thắp sáng, nếu không một khi cường giả Thiên Hà Cảnh ra tay thì xui xẻo rồi.

– Đúng là học sinh! Một thanh âm vang dội kêu lên, chỉ thấy một lão nhân dáng người thon dài nhảy ra chặn lại công kích thứ hai của người khác.

Sau khi lão nhân đợi Chu Hằng đi ra khỏi thông đạo, mặt có vẻ không vui nói: – Vì sao không tuân thủ kỳ hạn sáu tháng, mà còn kéo dài tới lúc này mới ra.

– Học sinh có tình báo cơ mật cần bẩm báo! Chu Hằng ôm quyền thi lễ với lão nhân, lại nhìn lướt qua người đánh lén, trong lòng có chút không vui, lần đầu không rõ tình huống thì quên đi, nhưng mà lần thứ hai hắn đã xuất ra thân phận lệnh bài, lại còn đốt sáng lên, đối phương vẫn còn cố ý công kích, vậy là có ý gì?

Người nọ là một người trẻ tuổi nhìn qua hơn 20 tuổi, vẻ mặt khá kiêu ngạo, thực lực hẳn mới vừa bước vào Tinh Thần Đế không bao lâu. Thấy Chu Hằng dùng ánh mắt bất mãn nhìn

tới, hắn cười lạnh, giống như không để Chu Hằng ở trong lòng.

– Tình báo cơ mật? Lão nhân liếc Chu Hằng một cái, dường như đang hoài nghi Chu Hằng có phải nói láo hay không, nhưng sau khi suy tính một chút, hắn liền gật gật đầu với Chu Hằng, ý bảo Chu Hằng đi theo hắn.

Chu Hằng đi theo tới một bên, lúc này mới nói ra chuyện của Cổ Thiên Vương, hắn không sửa đổi bao nhiêu, nhưng chuyện về Huyết Linh Quả, Thuấn di phù văn tự nhiên không nói, chỉ nó là hắn bị lạc hướng, tiến nhầm vào chỗ của Cổ Thiên Vương.

Quan trọng là Cổ Thiên Vương không tới một tháng nữa là có thể khôi phục lại tu vi Tuệ Tinh Cảnh, nếu như giết ra ngoài thì ai có thể địch nổi?

Vạn nhất lão biến thái này muốn nghiên cứu gì, biến cho toàn bộ người sống ở Độ Dương Tinh thành nửa người nửa thú thì làm sao? – – – – – oOo- – – – –

Chương 930: Chuẩn bị

Lão giả kia sau khi nghe xong, mặt co rút, đây đúng là một tin chấn động à! Hắn nghiêm túc nhìn Chu Hằng, nói: – Những lời ngươi nói đều là thật.

– Tuyệt không nửa điểm giả dối! Chu Hằng nghiêm mặt nói.

– Ngươi đi theo ta! Lão nhân một tay xách Chu Hằng lên, thân hình bay lên, chỉ chớp nhoáng đã tới trọng địa của Đại Hà Học Phủ. Đến nơi này, ngay cả hắn cũng không dám xông loạn, đàng hoàng bảo người đi bẩm báo.

Chu Hằng thế mới biết lão nhân này tên là Lỗ Ngôn Thanh, nhưng chuyện này không gấp.

Không bao lâu, Chu Hằng đã bị dẫn tới một căn phòng họp lớn, nơi này đã ngồi mười mấy cường giả Thiên Hà Cảnh, đều là tồn tại Thiên Hà Hoàng, tạo thành cường đại uy áp, hoàn toàn có thể khiến cho Tinh Thần Đế vừa tiến vào liền trực tiếp quỳ xuống.

Chu Hằng không kiêu ngạo không siểm nịnh, đứng trang nghiêm không nhúc nhích, người thẳng tắp như phi lao.

– Ngươi kể lại mọi chuyện một lần nữa! Lỗ Ngôn Thanh nói.

Chu Hằng gật đầu, một lần nữa nói hết toàn bộ mọi chuyện lúc trước hắn nói với Lỗ Ngôn Thanh, giải thích như vậy là hắn đã cân nhắc nhiều lần trên đường trở về, tự nhiên không có khả năng xuất hiện sai lầm.

– Tuệ Tinh Cảnh!

Sau khi Chu Hằng nói xong, mấy Thiên Hà Hoàng đều khiếp sợ và trầm mặc.

Đây là một tồn tại có thể ép vỡ Thiên Hà Đế cảnh giới, nếu không phải trong không gian vặn vẹo kia linh khí còn nồng đậm hơn, chỉ sợ yêu thú Tuệ Tinh Cảnh bên trong đã sớm chạy ra ngoài giết lung tung rồi. Nhưng mà dù sao yêu thú là yêu thú, người là người, đây là hai chuyện hoàn toàn khác nhau.

Yêu thú chủ yếu thích chiếm đất làm vương, chiếm cứ lãnh địa, mà nhân loại lại không muốn bị hạn chế tại một nơi, luôn khát vọng mở rộng lãnh thổ. Nắm giữ quyền lực.

Sau khi bọn họ hỏi, xác nhận Chu Hằng không nói sai gì mới đuổi Chu Hằng ra ngoài, kế tiếp bọn họ phải chủ động xuất kích, tiến vào chiến trường thượng cổ đánh chết Cổ Thiên

Vương, hoặc là lợi dựng đặc tính đặc thù của thông đạo để phòng thủ, chuyện này phải bàn lại, hơn nữa việc này cũng không phải bọn họ có thể làm chủ được, nhất thiết phải mời ra những lão tổ tông Thiên Hà Đế kia.

Một ngày qua đi, Chu Hằng thở dài trong lòng. Hắn biết bên học phủ không có ý tiến vào chiến trường thượng cổ đánh chết Cổ Thiên Vương, bằng không đã tìm hắn dẫn đường rồi.

Nhưng chuyện này cũng có thể lý giải, dù sao hiện ở trong chiến trường thượng cổ yêu thú hoạt động mạnh, phái ra đại lượng cao thủ tiến vào, nói không chừng xung đột kịch liệt với yêu thú, có khi cả một tháng cũng chưa xong.

Chu Hằng cũng không coi trọng Đại Hà Học Phủ thủ được lối đi kia.

Quả thật, lực lượng vặn vẹo rất khủng bố. Ngay cả Thiên Hà Đế học phủ đi vào cũng bị ngã trái ngã phải, nhưng cường giả Tuệ Tinh Cảnh cũng như thế sao? Không gian vặn vẹo này chính là do đại chiến năm đó hình thành, mà trong cuộc chiến đấu kia, người mạnh nhất chính là Tuệ Tinh Cảnh.

Nhìn như vậy, nói không chừng cường giả Tuệ Tinh Cảnh cũng không bị lực lượng vặn vẹo ảnh hưởng.

Lui thêm bước nữa mà nói, cho dù chịu ảnh hưởng khiến cho chỉ có thể phát huy ra một phần mười thực lực, nhưng mà Tuệ Tinh Cảnh và Thiên Hà Đế chênh lệch chỉ gấp mười sao? Dù tính tất cả Thiên Hà Đế học phủ chịu xuất động phòng ngự, nhưng mà một bên công, một bên thủ, quyền chủ động vĩnh viễn nằm trong tay đối phương.

Giống như có câu, ngàn ngày làm kẻ trộm. Nào có ngàn ngày phòng kẻ cướp? Những Thiên Hà Đế này không có khả năng vĩnh viễn tọa trấn ở cửa thông đạo, chỉ cần lưu lại một chút sơ hở thì đủ để Cổ Thiên Vương giết ra rồi!

Không còn không gian vặn vẹo áp chế, Độ Dương Tinh ai có thể đỡ nổi Cổ Thiên Vương?

Có lẽ mấy triệu năm trước còn có, còn có cường giả Tuệ Tinh Cảnh khoẻ mạnh, nhưng thời gian qua đi, có Tuệ Tinh Cảnh nào có thể sống lâu như vậy? Độ Dương Tinh đã sớm bị đánh rơi xuống Tứ Nguyên Tinh, tỷ lệ xuất hiện cường giả Tuệ Tinh Cảnh hoàn toàn bằng không!

Để hổ xuống núi nguy hại vô cùng!

Chu Hằng rời khỏi phòng họp, quay lại chỗ ở của mìn, trước hắn phải đi gặp Tề Nguyên một lần.

– Chu huynh, ta biết là ngươi sẽ không chết mà! Lúc nhìn thấy Chu Hằng, Tề Nguyên đầu tiên hơi sửng sờ, lập tức dùng sức nắm chặt tay, có vẻ rất phấn chấn. Cách kỳ hạn nửa năm đã hơn hai tháng, Tề Nguyên phải chịu áp lực rất lớn, bởi vì người Tề gia đều cho rằng Chu Hằng chết ở chiến trường thượng cổ, quyết định thu hồi đầu tư, nhưng lại bị Tề Nguyên phản đối, cũng sắp tới nỗi chống không nổi rồi.

Bây giờ thấy Chu Hằng còn sống đi ra, cuối cùng hắn cũng được thở phào, biết mình kiên trì là đúng, tên này cũng không dễ dàng chết như vậy đâu!

Chu Hằng mỉm cười, nghĩ nghĩ, vẫn đem chuyện Cổ Thiên Vương nói ra.

– Xít! Tề Nguyên lập tức hít ngược một hơi khí lạnh nói: – Cường giả Tuệ Tinh Cảnh thời kỳ thượng cổ? Phiền toái lớn rồi.

– Đúng vậy! Chu Hằng khi đối mặt với cao tầng Đại Hà Học Phủ cũng không nói là mình thả Cổ Thiên Vương ra, nếu nói ra, nói không chừng sẽ bị một ít người giết sống.

Nhưng thời điểm đối mặt với Tề Nguyên, hắn cũng không giấu giếm, bao gồm Huyết Linh Quả, Hoàng Kim Cốt vân vân, hắn đều nói ra, để Tề Nguyên càng tin tưởng hắn hơn, lòng tin dĩ nhiên không phải nhằm vào Cổ Thiên Vương, mà là mở rộng buôn bán ở nơi này.

– Kệ đi, trời sập xuống tự nhiên có cao nhân chống đỡ, ta chỉ quản kiếm tiền thôi! Sau khi Tề Nguyên đau đầu một hồi mới vặn vặn tay nói: – Tuy nhiên, tốt nhất chúng ta cũng phải chuẩn bị, vạn nhất chuyện không hay cũng có đường ra.

Chu Hằng gật đầu, Cổ Thiên Vương nếu như ra khỏi không gian vặn vẹo, tu vi Tuệ Tinh Cảnh tuyệt đối là đứng trên thiên hạ, hiếm có sức mạnh nào sánh bằng! Đừng nói Độ Dương Tinh không có đối thủ, cho dù ở tinh vực cũng không có người khắc chế được hắn.

Dù sao đây chỉ là vùng biên hoang của Minh giới, trước kia Độ Dương Tinh còn chưa rơi xuống, có thể xuất ra vài cường giả Tuệ Tinh Cảnh, nhưng sau khi Độ Dương Tinh bị đánh rơi xuống Tứ Nguyên Tinh, trong mảnh tinh vực này liền không còn tồn tại cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh nữa.

Tề Nguyên bề bộn nhiều việc, sau khi hắn thông báo tin tức Cổ Thiên Vương tin cho Tề gia ở Đại Nguyên Học Phủ, mới cầm lượng lớn đan dược Chu Hằng đưa cho đi bán, mặt khác, hắn còn phải tạo thanh thế cho Chu Hằng.

Nếu Chu Hằng được khen là Đông Phương Văn Long thứ hai, như vậy hiện tại khẳng định hắn cũng có danh vọng cực cao, có rất nhiều người muốn đầu nhập vào bên hắn. Trước kia không được, đó là vì Chu Hằng vẫn chỉ là Tinh Thần Vương, người khác không biết xấu hổ đầu nhập làm tùy tùng sao?

Nhưng bây giờ Chu Hằng đã bước vào Tinh Thần Đế, tuy rằng

còn chưa trở thành Tinh Thần Đế bậc cao 3000 tinh trở lên, nhưng mà tuyển thủ hạ thì cũng đủ rồi.

Chu Hằng cũng chuẩn bị kỹ càng, nếu như Cổ Thiên Vương thật sự đại khai sát giới, vậy hắn chỉ có trở về tìm cha mẹ. Mang mọi người chạy trốn.

Hy vọng Đại Hà Học Phủ còn nắm bí mật đại sát khí gì, có thể trấn áp được lão biến thái Cổ Thiên Vương này. Không phải bọn họ án binh bất động liền hoàn toàn ngồi chờ chết!

Thời gian bức thiết, Chu Hằng cũng không có tâm tư gia tăng tu vi, nhiều nhất một tháng nữa Cổ Thiên Vương sẽ đánh ra, nếu như bên học phủ không ngăn nổi, vậy còn Đại Hà Học Phủ thì sao?

Ở trong này, hắn còn thiếu nhân tình hai người, một là Dương Ngọc Hoa, một là Đài Niệm Ngưng.

Đài Niệm Ngưng tự nhiên không cần hắn đi thông tri, Tề Nguyên đang lo không có cơ hội tiếp cận đối phương. Như vậy để hắn đi thông tri Dương Ngọc Hoa là được rồi.

Muốn gặp vị đại mỹ nhân Thiên Trận Viện này cũng không dễ dàng. Thiên Trận Viện và Thiên Dược Viện đều là trọng địa Đại Hà Học Phủ, người bình thường tuyệt đối không thể tiến vào, dù thông báo cho nhau cũng không được. Bởi vì thời gian cũng không phải quá gấp gáp, Chu Hằng liền đợi vậy, đợi thời

điểm tiểu nha đầu tới tìm hắn, để Khương Tử Sương tiện thể mời Dương Ngọc Hoa đi ra.

Sau khi từ trong miệng Chu Hằng nghe chuyện Cổ Thiên Vương, Dương Ngọc Hoa hơi cúi người với Chu Hằng nói: – Đa tạ Chu sư đệ nhắc nhở, Ngọc Hoa khắc sâu trong lòng.

Chu Hằng vừa muốn nói chuyện, tay áo lại bị giật lại, hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tiểu nha đầu đang ám chỉ hắn, hắn không khỏi cười thầm nói: – Sư tỷ không cần để ở trong lòng đâu.

Dương Ngọc Hoa cũng không muốn lập tức rời khỏi Thiên Hà học phủ, nàng nghiên cứu trận văn khá tiến bộ, mấy tháng này có được cơ hội đột phá, cho nên tuyệt đối không được gián đoạn.

Nhưng nàng cũng xin Chu Hằng chiếu cố Khương Tử Sương một chút, vạn nhất Cổ Thiên Vương thật sự giết ra. Nàng sợ trong lúc hỗn loạn không tìm được tiểu nha đầu, dù sao nha đầu kia cũng không phải là người chịu an phận.

Đến lúc đó nàng sẽ tự mình trở về Đại Nguyên Học Phủ. Mà tiểu nha đầu làm phiền hắn đưa trở về.

Tuy rằng vô duyên vô cớ rước thêm phiền phức, nhưng Chu Hằng không chối từ, hắn thiếu Dương Ngọc Hoa một cái nhân tình, nghĩa bất dung từ.

– Đại thúc, ngươi sao không có ánh mắt như vậy! Đợi sau khi Dương Ngọc Hoa rời đi, tiểu nha đầu thở dài, một bộ khinh thường Chu Hằng.

– Ta sao lại không có ánh mắt? Chu Hằng cười nói.

– Điềm Điềm vừa rồi còn luôn nhắc nhở người, thừa dịp mẫu thân cảm ơn ngươi nắm lấy cơ hội đưa ra yêu cầu, để mẫu thân lấy thân báo đáp, ngươi sao lại đần như vậy chứ? Tiểu nha đầu liên tục lắc đầu.

Nha đầu kia còn bán cả mẹ mình! Chu Hằng đoán rằng nếu hắn mua một gói xuân dược để tiểu nha đầu cho Dương Ngọc Hoa ăn, đoán rằng tiểu nha đầu này chẳng những không cự tuyệt, ngược lại còn vui vẻ.

Tuy rằng Cổ Thiên Vương đi ra ngoài, có thể khiến cho trật tự Độ Dương Tinh sụp đổ, Đại Hà tệ sẽ mất đi tác dụng, nhưng trước khi chuyện đó chưa phát sinh, Chu Hằng vẫn nguyện đánh cuộc một trận.

Sau khi nhận được đan dược Chu Hằng cung cấp, tiệm thuốc của Tề Nguyên buôn may bán đắt!

Kim Cương Đan, Chuyển Linh Đan, tuy rằng trước mắt cũng

chỉ có hai loại đan dược này, nhưng mà loại nào mà không không thể cứu mạng? Võ giả ai mà không có lúc gãy xương, ai mà không có lúc kiệt lực chống đỡ không nổi nữa?

Đan dược Hỏa Thần Lô luyện được đều là cực phẩm, hiệu quả kinh người, tuy rằng bán đắt, nhưng mà tiêu thụ cực tốt, giống như dựt tiền vậy, chỉ trong hai ngày ngắn ngủi đã bán hết không còn, cũng mang tới cho tiệm thuốc gần năm ức tiền lời.

Ba ức Đại Hà tệ thuộc về Chu Hằng, nhưng có một nửa trong đó phải trả cho Phi Tinh Đan, mà khi hắn và con lừa đen, Tiểu Hỏa ở chiến trường cổ cũng dùng không ít Kim Cương Đan và Chuyển Linh Đan, trên thực tế vốn những đan dược này cũng đã một ức Đại Hà tệ rồi.

Một lời bốn.

Đây cũng là vì có Hỏa Thần Lô, nếu không đổi thành Dược sư khác, cho dù giỏi, đan dược bán ra được 150 triệu Đại Hà tệ thì đã thắp hương bái Phật rồi.

Có tiền làm việc cũng dễ dàng, Tề Nguyên vừa tiếp tục thu mua nguyên vật liệu cho Chu Hằng luyện chế, vừa xuất ra một phần Đại Hà thành lập Hằng Vĩnh Hội tệ tạo thanh thế cho Chu Hằng, Chu Hằng chính là thủ lĩnh, chỉ cần là học sinh của Đại Hà Học Phủ đều có thể nhập hội.

Sau khi được tiểu nha đầu giựt giây, Dương Ngọc Hoa trở

thành hội chúng thứ tư, thứ hai tự nhiên là Tề Nguyên, thứ ba là Khương Tử Sương, về phần con lừa đen và Tiểu Hỏa chỉ có thể xem như biểu trưng.

– Phi, bổn tọa gì mà là biểu trưng, bổn tọa là thần thú hộ giáo! Sau khi con lừa đen biết chuyện này lập tức kêu gào. – – – – – oOo- – – – –

Chương 931: Triển lộ thực lực

Đáng tiếc Đài Niệm Ngưng quá lạnh lùng, cũng không tham dự náo nhiệt này, nếu không hội tụ Dược sư và Trận Văn sư, Hằng Vĩnh Hội chắc chắn sẽ rất hấp dẫn học sinh! Nhưng không thành vấn đề, Chu Hằng chính là "Dược sư", có đan dược gì hắn không thể luyện chế?

Nếu như không có chuyện Cổ Thiên Vương thì đây là chuyện vui sướng biết nhường nào.

Chỉ là Chu Hằng sống yên chưa được mấy ngày, liền có người tìm tới cửa.

Phó Đông Hành.

Tên đáng thương này bị Chu Hằng, con lừa đen liên thủ trấn áp, xương cốt toàn thân vỡ nát không còn, hơn nữa khi hắn dưỡng thương còn bị Vương Vận và một tên thủ hạ khác lúc rời khỏi chiến trường cổ gặp phải, việc này không biết là bị Vương Vận hay là tên thủ hạ kia rêu rao.

Đường đường là cao thủ xếp hạng 97 bảng không ngờ thu vào tay một tên mao đầu tiểu tử của Tinh Vương Viện?

Tin tức truyền ra, toàn trường oanh động, Phó Đông Hành càng bị người khinh bỉ. Bởi vậy, sau khi biết Chu Hằng từ chiến trường cổ đi ra, Phó Đông Hành quyết định đến lấy lại công đạo.

Hắn chỉ thua ở cấm khí của con lừa đen mà thôi, luận về chiến lực thật sự, Chu Hằng thúc ngựa cũng không phải là đối thủ của hắn!

Bất quá hắn cũng không lớn lối như Đông Phương Văn Long, dùng Viện trưởng lệnh trực tiếp phá cửa vọt vào, mà lại luôn canh cửa Chu Hằng, chờ lúc Chu Hằng trở lại chặn hắn.

– Chu Hằng, còn nhớ bản thiếu không? Phó Đông Hành nhìn Chu Hằng bị một đám người trẻ tuổi vây quanh, lập tức tức giận. Hắn tự nhiên cho rằng Hằng Vĩnh Hội của Chu Hằng có thể tuyển nhận được nhân thủ là vì đạp lên người hắn mà đi lên! (ý nói lấy chuyện đánh bại hắn lấy danh tiếng)

Chuyện này làm sao không hận?

Vừa lúc, trước mắt thuộc hạ hắn đánh bại hắn. Trước mặt mọi người vạch trần lời dối trá của hắn.

– Ngươi là ai? Chu Hằng vẻ mặt mờ mịt.

Phó Đông Hành giận dữ, quát: – Bản thiếu là Phó Đông Hành!

– Không có ấn tượng! Chu Hằng lắc đầu.

– Ở trong chiến trường cổ. Chúng ta từng chiến một trận!

– Hả?

– Ngươi đánh nát xương cốt của ta còn dễ dàng quên như vậy sao?

Phó Đông Hành cắn răng nghiến lợi nói.

Chu Hằng vỗ tay một cái, ra vẻ bừng tỉnh nói: – Thì ra là ngươi!

Nhớ ra rồi sao?

Phó Đông Hành cười lạnh một tiếng, nhưng khi nhìn thấy người xung quanh đều dùng ánh mắt khinh thường nhìn hắn, sắc mặt hắn không khỏi tối sầm lại, trời ạ, tên Chu Hằng này. Không ngờ chủ động đem nói chuyện hắn bị thảm bại ra.

Mã đản a, rất hèn hạ!

– Chu Hằng, ngươi dùng chiêu thức vô sỉ cấm khí mới đánh bại được ta, đây chính là bản lĩnh thật sự của ngươi sao? Phó Đông Hành phải vạch trần hành vi đê tiện hạ lưu của Chu Hằng rửa sạch ô danh của mình.

– Có dám đánh với bản thiếu một trận nữa không?

– Công bình chiến một trận!

Công bình?

Đường đường là Tinh Thần Đế khiêu chiến với Tinh Thần Vương, lại còn nói hai chữ công bình, đúng là không biết xấu hổ!

Chu Hằng cười ha ha. Bởi vì chuyện Cổ Thiên Vương, hắn luôn luôn không muốn tiến vào Tinh Đế Viện, không đi khiêu chiến những người kia để tranh giành tài nguyên tu luyện cho

mình.

Nhưng mà có người tới cửa cho hắn đánh, vậy hắn sẽ không khách khí.

– Được, đi Sa Nộ Trường! Hắn không nói hai lời liền đáp ứng.

– Thủ lĩnh! Đám người mới gia nhập Hằng Vĩnh Hội cả kinh. Chu Hằng mạnh là ở tiềm chất tương lai, mà không phải thực lực bây giờ a! Bọn họ nhao nhao khuyên can, nhưng Chu Hằng chỉ lắc đầu.

Thấy Chu Hằng đáp ứng dứt khoát như vậy, Phó Đông Hành lại có chút không phản ứng kịp, Chu Hằng không phải tìm mọi cách từ chối trước mặt mọi người sao? Bởi vì khi đánh nhau Chu Hằng sẽ lộ nguyên hình. Làm sao dám ứng chiến chứ?

Tuy rằng hắn khiêu chiến Chu Hằng nhưng lại căn bản không nghĩ đến đối phương sẽ đáp ứng, hắn chỉ muốn làm nhục Chu Hằng trước mặt mọi người một trận thôi. Chuyện này rất rõ ràng: Ngươi nói ngươi đánh bại ta ở chiến trường thượng cổ. Nhưng bây giờ ngay cả ứng chiến cũng không dám, vậy sẽ không có sẽ tin lời đồn lúc trước là thật.

Nhưng mà Chu Hằng không ngờ đáp ứng! Gật đầu!

Hả, chẳng lẽ hắn còn muốn sử dụng cấm khí ở trong Sa Nộ Trường kia sao? Nhưng mà trước mặt chúng nhân, hắn còn nguỵ biện thế nào đây?

Mình là Tinh Thần Đế, hơn nữa còn là Tinh Thần Đế bậc cao đã hình thành tinh thần lực có được 4000 tinh, cần sợ một tên Vương trong võ giả có được lực lượng Tinh Thần Hoàng sao?

– Đi!

Đoàn người kéo tới Sa Nộ Trường, tin tức cũng theo đó một truyền mười, mười truyền một trăm, càng ngày càng nhiều người nghe được tin này chạy tới Sa Nộ Trường.

Đây không phải là một lần khiêu chiến thông thường, mà đã dính dáng tới bảng xếp hạng.

Phó Đông Hành là nhân vật xếp thứ 90 bảng, tuy rằng thứ hạng không cao, nhưng cái bảng kia cũng chỉ có 100 người, gần như có thể nói là hội tụ toàn bộ Tinh Thần Đế mạnh nhất của Độ Dương Tinh!

Cái tên Chu Hằng nửa năm gần đây gây xôn xao dư luận, gì mà có thể liều mạng với Đông Phương Văn Long, không biết khiến bao nhiêu người tò mò về Chu Hằng. Hiện tại, vị này rốt cục cũng bỏ tâm tư chiến một trận rồi, bọn họ làm sao không coi trọng chứ?

Rất nhiều người chạy tới Sa Nộ Trường, đợi hai người chiến một trận.

Ở trong lòng phần lớn người ở đây đều không tin Chu Hằng có thể chiến một trận với Đông Phương Văn Long, dù sao lúc trước có rất nhiều người chứng kiến, nói ra một phần chân tướng. Chỉ là không có người tin một đầu thú cưng có thể sử dụng phù văn, chỉ coi như là lúc đó con lừa đen dùng cấm khí, cho nên mới đạt được hiệu quả giam cầm Đông Phương Văn Long.

Luận chiến lực chân thật, Đông Phương Văn Long một ngón tay cũng có thể nghiền chết Chu Hằng, đây cũng là lý do vì sao Chu Hằng phải chạy trối chết.

Hiện tại chiến một trận với Phó Đông Hành, Chu Hằng còn có thể sử dụng cấm khí, sử dụng Thuấn di phù sao?

Trong Sa Nộ Trường, Chu Hằng và Phó Đông Hành đứng cách xa nhau mười trượng, cuộc chiến này đã được báo trước, có Thiên Hà Vương học phủ tọa trấn, một là cam đoan không xảy ra án mạng, thứ hai cũng để biểu thị công bình, không ai có thể sử dụng ám chiêu, tỷ như cấm khí.

– Ha ha ha ha, Chu Hằng, dũng khí của ngươi làm cho ta nhìn với cặp mắt khác xưa, nhưng nói là dũng khí không bằng nói là ngu xuẩn đi! Phó Đông Hành cũng không vội tiến công, sự tình phát triển tới đây, Chu Hằng muốn ngừng cũng không

được.

– Đánh với ta, ngươi sẽ rất thảm đấy! Hắn nhướng mày ngạo nghễ nói: – Luận thực lực chân thật, bản thiếu mạnh hơn ngươi ít nhất gấp trăm lần!

Chu Hằng tươi cười, chắp hai đấm lại, thần huy màu vàng lưu chuyển nói: – Có hai từ gọi là kỳ ngộ, không biết ngươi đã nghe qua chưa?

– Kỳ ngộ? Ngươi muốn nói ngươi ở trong chiến trường cổ chiếm được kỳ ngộ, trở thành tồn tại có thể chống lại bản thiếu? Phó Đông Hành cười ha ha:

– Chỉ hơn bảy tháng, dù tính ngươi may mắn hơn, thì có thể tiến bộ được bao nhiêu?

Đây là lời thật, có biện pháp nhanh chóng gia tăng tích lũy linh lực, nhưng mà đột phá cảnh giới lại phải lĩnh ngộ từng chút một, cho dù nhận được chí bảo như Thiên Huyền Linh Tinh cũng không nhanh được.

Đối với Tinh Thần Đế mà nói, nếu số lượng tinh tú hơn một ngàn thì trong cơ thể sẽ sinh ra lực bài xích cường đại, hơn bảy tháng ngay cả giải quyết phân bố 9 tinh tú cũng chưa chắc làm được.

Cho nên, Chu Hằng cho dù chiếm được nhiều Huyết Linh Quả, nhiều nhất cũng chỉ gia tăng tu vi tăng lên tới 1000 tinh, tích lũy linh lực nhiều hơn nữa cũng vì phâ bố tinh tú bài xích mà lãng phí, căn bản không thể hình thành số lượng tinh tú.

Hắn có được 4000 tinh, chống lại 1000 tinh vẫn dễ dàng thắng.

Hơn nữa, đối phương thật sự chiếm được nhiều Huyết Linh Quả sao? Tưởng Huyết Linh Quả là củ cải sao?

Chu Hằng không nói gì thêm, chỉ ngoắc ngón tay.

Thực lực của hắn khẳng định sẽ lộ ra ngoài, như vậy thì mượn cơ hội này để mọi người biết tu vi của hắn gia tăng từ chiến trường thượng cổ, trên thực tế cũng quả thật như thế.

– Cuồng vọng! Phó Đông Hành hừ lạnh một tiếng, một chưởng chụp ra, lực lượng cuồn cuộn cuốn qua oanh kích Chu Hằng.

Đây là hắn thăm dò, nếu như đánh thật, hắn sẽ vận chuyển toàn bộ tinh tú, dùng tinh thần lực để trấn áp đối thủ.

Chu Hằng tùy ý đánh ra một quyền, một mảnh ánh sáng vàng chớp động, một chưởng của Phó Đông Hành lập tức bị hóa

giải.

Rất sạch sẽ gọn gàng!

Khán giả đều hơi sửng sốt, tiếp đó trận trọng lại.

Một chưởng này tuy rằng Phó Đông Hành không toàn lực đánh ra, nhưng mà một Tinh Thần Đế bậc cao, trong lúc giơ tay nhấc chân hắn đều có thể bộc phát ra lực lượng kinh khủng, cho dù Tinh Thần Vương toàn lực vận chuyển cũng không thể chống nổi!

Chuyện này không liên quan tới tư chất, hoàn toàn là do lực lượng quyết định.

Gấp mấy vạn lần lực lượng vẫn không thể nghiền ép? Vậy Tinh Thần Đế còn làm ăn cái gì?

Nhưng mà Chu Hằng không ngờ khinh miêu đạm tả đã hóa giải một chiêu này, điều này có thể nói rõ… Tu vi của đối phương tuyệt không dừng lại ở Tinh Thần Vương! Thậm chí ngay cả Tinh Thần Hoàng cũng khongno phải, ít nhất phải là Tinh Thần Đế mới đúng!

– Ngươi trở thành Tinh Thần Đế? Phó Đông Hành hơi chút động dung, tuy rằng lúc trước đã nghe Chu Hằng nói qua, hắn

đã có chuẩn bị Chu Hằng đột phá đến Tinh Thần Đế, nhưng mà thời gian như vậy thực sự quá nhanh, hắn vẫn rất khó tin.

Chu Hằng mỉm cười, trong lúc tâm niệm vừa động, tất cả tinh tú đều hiện lên, lấy một viên đại tinh làm trung tâm, hơn 1000 viên tinh tú quay chung quanh. Tinh tú xoay tròn, tạo thành tinh thần lực kinh khủng, giống như thực chất lan tới bốn phương tám hướng.

– Cái gì?

– Thật sự là Tinh Thần Đế!

– Không, không chỉ là Tinh Thần Đế đơn giản như vậy, hắn còn tạo thành tinh thần lực!

– Không có khả năng! Tuyệt đối không thể! Tinh thần lực ít nhất phải có 3000 viên tinh tú trở lên mới có thể hình thành, đây là trời cao bồi thường cho Tinh Thần Đế bậc cao không thể đột phá Thiên Hà Vương!

– Nhưng mà sự thật đúng là như vậy, ngươi cảm ứng một chút đi, cho dù là có trận pháp ngăn cách, vẫn mơ hồ cảm nhận được có một loại khí tức chí cao vô thượng lưu chuyển.

– Thật, thật sự là tinh thần lực!

– Quái thai này a!

Mà người Hằng Vĩnh Hội lại vô cùng hưng phấn, đây chính là lão đại của bọn họ! Rõ ràng chỉ có hơn 1000 viên tinh tú, không ngờ đã tạo thành tinh thần lực, khơi dòng lịch sử, ngay cả nghe điều này cũng chưa từng nghe.

Không hổ là người có thể chống lại Đông Phương Văn Long!

Phó Đông Hành sắc mặt trở nên vô cùng thận trọng, tinh thần lực, đây con bà nó là tinh thần lực a! Rõ ràng chỉ có Tinh Thần Đế 3000 tinh trở lên mới có thể có được sức mạnh to lớn như vậy, mà hắn sau khi hình thành 4000 viên tinh tú mới nắm giữ được cổ lực lượng này, vì sao Chu Hằng rõ ràng chỉ có hơn 1000 viên tinh tú mà đã có được?

Đúng là tre già măng mọc a!

Trên cái thế giới này quả nhiên có thiên tài!

Sa Nộ Trường nghị luận ầm ĩ, bọn họ xem như mở rộng tầm mắt! – – – – – oOo- – – – –

Chương 932: Cổ Thiên Vương giá lâm

– Dù tính ngươi có được tinh thần lực thì thế nào? Chẳng lẽ ta không có? Phó Đông Hành gào to một tiếng, 4000 viên tinh tú cũng trào lên, nhưng có vẻ lộn xộn, đông một viên, tây một viên, xa xa không gọn gàng như Chu Hằng, một viên đại tinh bình định, chư tinh bảo vệ xung quanh. Tinh thần lực đối tinh thần lực, tuy rằng hai người còn chưa ra tay, nhưng mà đã tạo thành từng cơn lốc giữa sân, nếu Sa Nộ Trường không có trận pháp bảo hộ, cơn lốc này thổi quét ra cho dù Tinh Thần Đế bình thường cũng bị xé nát.

– Đừng nói ta khi dễ ngươi, ta chấp ngươi một tay đi! Chu Hằng cười nói, luồn tay phải về sau lưng.

Ta sát!

Phó Đông Hành tức giận cổ đỏ bừng, tuy rằng đến loại cảnh giới như bọn họ dùng một tay hay hai tay cũng không khác nhau nhiều, nhưng mà mấu chốt là Chu Hằng lại xuồng xã bày ra cái vẻ miệt thị này.

Rất đáng hận!

– Kim Nguyên Tháp, hiện! Hắn hét lớn một tiếng, đỉnh đầu xuất hiên một bảo tháp bảy tầng màu vàng đỏ, chỉ cao một xích mang phong cách cổ xưa.

Đây là một món bảo khí!

Sa Nộ Trường cấm dùng cấm khí, nhưng cũng không cấm Bảo khí. Bởi vì cấm khí căn bản không cần thôi phát, bất luận kẻ nào cũng có thể sử dụng được, Bảo khí thì lại khác, Bảo khí dù có mạnh mấy đi nữa cũng cần người sử dụng có thực lực tương ứng mới dùng được.

Phó Đông Hành bước nhanh giết tới Chu Hằng, bảo tháp trên đỉnh đầu hơi hơi xoay vòng, tản phát ra lực lượng vô danh, ngay cả tinh thần lực cũng có thể bổ ra, hắn tiến quân thần tốc.

Tới gần, bảo tháp dựng lên, không ngừng xoay tròn rồi bành trướng lên, đè xuống Chu Hằng.

Có chút ý tứ!

Chu Hằng tâm niệm vừa động, tế Hỏa Thần Lô ra.

– Con bà nó. Bổn tọa là lò luyện đan a, ngươi tế bổn tọa ra làm chi? Hỏa Thần Lô vội vàng dùng thần thức kêu thảm thiết.

– Ngươi da dày thịt chắc. Dùng để đập người không tồi! Chu Hằng đáp.

– Khác a, bổn tọa sợ nhất là đau!

Chu Hằng làm sao để ý nó, xoay tròn Hỏa Thần Lô đập tới bảo tháp kia.

Oang, oang… Tiếng va chạm kinh khủng vang lên, bảo thấp bị chấn bay, trên mặt xuất hiện vết nứt nhỏ, tuy rằng không quá rõ, nhưng chỉ cần đập mấy cái nữa là sẽ bị vỡ.

– Đau chết bổn tọa rồi! Hỏa Thần Lô quái dị liên tục kêu lên.

Chu Hằng đắc thế không nhường người. Vung Hỏa Thần Lô tiếp tục đập tới bảo tháp kia.

Trong học phủ không thể giết người! Một khi đã như vậy, hắn liền đập bể bảo thấp này, khiến Phó Đông Hành đau lòng muốn chết.

Phó Đông Hành tuyệt không nghĩ tới sự tình lại phát triển đến mức này.

Bảo tháp trong tay hắn chính là Bảo khí cấp bậc Tinh Thần Đế đỉnh phong, ngay cả hắn cũng không thể hoàn toàn phát huy ra uy lực của nó, nhưng đủ để thực lực của hắn tăng lên tới 5000 tinh.

Hắn còn nghĩ chỉ cần lấy nó ra là có thể thắng, nhưng mà lại không nghĩ tới, Chu Hằng chỉ móc ra một cái bếp lò. Không ngờ đã đập cho bảo tháp của hắn nứt.

Nứt cũng không thành vấn đề, chỉ mất thời gian săn sóc là được. Bảo khí có thể chậm rãi khôi phục giống người. Nhưng nếu bị đập vỡ, trận văn trong đó băng diệt, như vậy Bảo khí cũng bị hoàn toàn hủy diệt.

Bảo khí khó được, Phó Đông Hành vừa phẫn nộ lại vừa đau lòng. Món bảo khí này hắn phải bỏ cái giá lớn mới có được, bình thường căn bản không dùng, nếu như bị Chu Hằng đập hư, vậy hắn khóc cũng không khóc được.

Hắn vội vàng vận chuyển ý niệm trong đầu, muốn thu hồi bảo tháp vào không gian đan điền. Nhưng mà tâm thần vừa động, lại phát hiện một cỗ thần thức mạnh mẽ ngăn cách hắn với bảo tháp. Cắt đứt ý niệm của hắn! Đây là thần thức của Chu Hằng!

Đáng sợ, thần thức người này tại sao cường đại như vậy, cho dù chưa đạt tới Thiên Hà Vương cũng tuyệt đối đạt tới Tinh Thần Đế đỉnh phong, cùng cổ thần thức này so sánh, hắn nhỏ yếu vô cùng, chênh lệch dường như trẻ con và người trưởng thành vậy.

Thu không được, làm sao bây giờ?

Phó Đông Hành nóng nảy, nổi giận gầm lên một tiếng, hắn phát động công kích mạnh mẽ tới Chu Hằng. Đây là vây Nguỵ cứu Triệu, Chu Hằng nhất định phải phòng thủ, mà nếu phòng thủ, hắn liền có cơ hội thu hồi bảo tháp lại.

– Lấy ra còn muốn thu hồi sao? Chu Hằng cười khẽ, tay phải vẫn giắt sau lưng, Hỏa Thần Lô xoáy một cái, lực lượng kinh khủng tràn ra mạnh mẽ đánh Phó Đông Hành lui trở về. Ông!

Xích kim tháp gào thét bay mạnh tới Phó Đông Hành, Bảo khí có linh, nếu chủ nhân không hạ tử lệnh, không có món bảo khí lại cam tâm bị hủy. Chỉ là nó mới bay lên đã bị Chu Hằng đuổi theo, oang, oang, oang, liên tục ăn đập.

– Chu Hằng, ngươi thật quá đáng! Phó Đông Hành giận dữ hét lên, mũi chân điểm ra một cái, vọt tới Chu Hằng, cũng lại cố thu hồi xích kim tháp.

Chu Hằng dùng Hỏa Thần Lô vũ động uy uy lẫm lẫm, món bảo khí này mặc dù không chế tạo để công kích, nhưng mà nó

lại được chế từ Thái Dương Tinh Kim, rất khó phá vỡ, Chu Hằng lại dùng lực lượng mạnh mẽ oanh kích, đối phương làm sao chịu nổi!

Oang, oang… Chẳng những xích kim tháp không ngừng bị đánh lên, mà Phó Đông Hành cũng thường thường bị Hỏa Thần Lô đập trúng, có mấy khúc xương bị đập gãy, mặt sưng phù như đầu heo.

Không sử dụng Tử Diễm Thiên Long, không sử dụng hắc kiếm, không = sử dụng Xích Diễm Kiếm Pháp, không sử dụng Ngũ Hành Phù Văn, trên cơ bản bài tẩy gì cũng không dùng, Chu Hằng đã có được một trận đại thắng.

Đây là vì thể chất khủng bố bây giờ của hắn chẳng khác nào yêu thú.

Có hơn phân nửa dược lực viên Huyết Linh Quả cấp bốn kia bị "lãng phí" trong cơ thể hắn, khiến thể chất hắn tăng lên mức Tinh Thần Đế đỉnh phong. Cùng Chu Hằng đọ lực lượng, đây không phải là tự mình chuốc khổ sao?

Mỗi một tấc da thịt hắn đều giống như một viên tinh tú, lực lượng cường đại ẩn chứa trong đó, giơ tay nhấc chân là có thể phát ra, đánh bại một đối thủ chỉ mới 5000 tinh thì có gì kỳ quái?

Oang, oang!

Chu Hằng ra sức đánh một kích cuối cùng, xích kim tháp rốt cục đạt tới cực hạn, ầm ầm vỡ nát!

– Không…

Phó Đông Hành đau lòng kêu lên thảm thiết, nhưng vừa mới bay ra đã bị Chu Hằng thuận thế đập tới, mặt trúng chiêu lập tức hôn mê.

Chu Hằng thắng!

Hơn nữa quá trình này khiến cho người không tưởng tượng được, không dùng tuyệt học gì công kích, đơn giản dùng một món bảo khí đập tới, cuối cùng Bảo khí của Phó Đông Hành vỡ nát. Mà hắn cũng bị đánh cho hôn mê bất tỉnh, hoàn toàn thất bại.

Mọi người đều có vẻ cực kỳ kinh ngạc. Mà những người mới gia nhập Hằng Vĩnh Hội lại kích động vạn phần, không nghĩ tới không ngờ Chu Hằng sinh mãnh như thế! Hiển nhiên, sau trận chiến này, khẳng định có rất nhiều người sứt đầu mẻ trán muốn gia nhập Hằng Vĩnh Hội, mà bọn họ chính là nguyên lão!

Thiên Hà Vương học phủ thông báo trận đấu kết thúc, nói

cách khác, Chu Hằng đã thay thế vị trí của Phó Đông Hành, xuất hiện trên bảng thông báo dán ở cửa Đại Hà Học Phủ. Bất luận kẻ nào tiến vào là có thể nhìn thấy 100 cái tên trên đó.

Sau khi trở lại chỗ ở, Tề Nguyên lập tức quyết định mở yến hội chúc mừng, hắn làm việc hiệu suất rất cao, vừa an bài người đi liên hệ tửu lâu trong Đại Hà Thành, đặt trước trăm bàn đại yến, vừa chế một tấm biểu nhằm vào Tinh Thần Đế.

Những người này vốn có lực ảnh hưởng không nhỏ. Nếu như có thể kéo bọn họ vào trong Hằng Vĩnh Hội, vậy có rất là mua một được 10, thậm chí được trăm, có thể kéo được rất nhiều người gia nhập Hằng Vĩnh Hội, trong thời gian ngắn nhất tạo dựng thanh thế lớn cho Hằng Vĩnh Hội.

Ban đêm, tiệc rượu bắt đầu. Chu Hằng bị Tề Nguyên thúc giục, đành phải cố bưng ly rượu đi khắp nơi, kính một bàn lại một bàn, còn phải mua chuộc lòng người nữa.

Ngày hôm sau, Chu Hằng và Phó Đông Hành chiến một trận rốt cuộc phát huy hiệu quả, có rất nhiều học sinh tranh giành gia nhập Hằng Vĩnh Hội!

Chu Hằng tự nhiên không đi xử lý loại chuyện này. Tề Nguyên lại vui vẻ gánh vác, hắn biết Chu Hằng không có dã tâm gì. Ngày sau khẳng định sẽ rời khỏi Độ Dương Tinh, những người này hiện tại mặc dù là thủ hạ của Chu Hằng, nhưng mà ngày sau Chu Hằng rời khỏi học phủ thì bọn họ sẽ trở thành người ủng hộ trung thành Tề gia bọn hắn.

Từng ngày trôi qua, học phủ lại không có động tĩnh gì, dường như đã quên còn có chuyện của Cổ Thiên Vương.

Bởi vì Chu Hằng để lộ ra số lượng tinh tú của hắn trên Sa Nộ Trường, cho nên mấy ngày hôm trước bị chuyển tới Tinh Đế Viện, mà tên của hắn cũng được liệt vào bảng, mặc dù chỉ thay thế vị trí 97 của Phó Đông Hành, nhưng mà một người vừa tiến vào học phủ không đến một năm đã có thể lên bảng đúng là chưa từng có.

Hiện tại có nhiều người so sánh hắn với Đông Phương Văn Long, nghị luận hai người đến tột cùng người nào càng mạnh hơn.

Lúc trước thực ra có không ít người sáng suốt nhìn ra được, đây là thế lực phần lớn cố ý ủng hộ Chu Hằng, chèn ép Đông Phương Văn Long. Nhưng cho tới khi Chu Hằng và Phó Đông Hành chiến một trận, Chu Hằng mới chính thức được coi trọng.

Người kia tiến bộ quá nhanh, không đến một năm đã từ Tinh Thần Vương tiến vào Tinh Thần Đế!

Tuy rằng Tinh Thần Đế mới xem như chân chính bắt đầu Tinh Thần Cảnh, 1000 tinh tú và 8000 tinh tú là khoảng cách rất xa, nhưng ai biết yêu nghiệt Chu Hằng vượt qua giai đoạn này cần bao lâu?

Mười năm? 100 năm?

Cho dù một ngàn năm, vậy cũng là nhanh tới khó tin a!

Võ giả Tinh Thần Cảnh có bao nhiêu thọ nguyên? Là 50 vạn năm! So với thọ nguyên dài như vậy, một ngàn năm thì tính là gì?

Chu Hằng cũng không tiếp tục khiêu chiến, chờ lúc Cổ Thiên Vương giết ra, Đại Hà Học Phủ còn tồn tại được hay không chính là vấn đề. Tuy rằng hắn rất muốn tin tưởng Đại Hà Học Phủ, nhưng mà ba chữ Tuệ Tinh Cảnh quá nặng!

Nhưng hy vọng luôn có, cho nên Chu Hằng cũng không rời khỏi Độ Dương Tinh, đương nhiên một phần nguyên nhân trong đó là Cổ Thiên Vương chính là do hắn và con lừa đen thả ra.

Kỳ hạn một tháng tới rồi!

Không có động tĩnh!

Năm ngày đi qua, vẫn không có động tĩnh gì!

Chu Hằng không khỏi buồn bực, chẳng lẽ Cổ Thiên Vương đột phá Tuệ Tinh Cảnh thất bại, tẩu hỏa nhập ma?

Đó cũng không phải là chuyện không có khả năng, bởi vì lúc đánh mở bí thất cuối cùng, bọn họ cũng không làm theo Cổ Thiên Vương yêu cầu, mà lại dùng man lực cứng rắn phá vào, rất có khả năng sẽ tạo thành phá hoại không thể nghịch chuyển được.

Nhưng mà vì Cổ Thiên Vương cũng không đến đúng hẹn, học phủ lại hoài nghi Chu Hằng cố ý nói tin tức giả. Cho nên mới phong tỏa hắn. Chu Hằng biết, trong này khẳng định có Đông Phương gia tộc tạo áp lực! Đông Phương gia vẫn không có hảo ý với Chu Hằng, có thể lúc trước không cơ hội đối phó Chu Hằng, lần này tự nhiên là cơ hội tốt nhất để bọn họ xuất thủ.

Cũng không biết là bất hạnh hay là may mắn, Cổ Thiên Vương vẫn xuất hiện!

– Cạc cạc dát, lão phu đến đây, phàm là thứ lão phu nhìn thấy đều là lãnh thổ của lão phu, đều là nô bộc của lão phu!

Lão biến thái đến muộn nửa tháng, còn ra vẻ như văn nghệ sĩ lên sân khấu. – – – – – oOo- – – – –

Chương 933: on bài chưa lật của Đại Hà Học Phủ

Cổ Thiên Vương đến rồi!

Tuy rằng hắn nói trong vòng một tháng sẽ khôi phục tu vi Tuệ Tinh Cảnh, nhưng cũng không quy định hắn nhất thiết phải khôi phục tu vi mới đi ra .

Oanh! Oanh! Oanh!

Cửa thông đạo lập tức xảy ra chiến đấu kịch liệt, tuy rằng học phủ đã sớm chuẩn bị, củng cố trận pháp phòng ngự ở cửa ra, thậm chí còn triệu tập rất nhiều cấm khí, nhưng đối mặt với một gã cường giả Tuệ Tinh Cảnh, hết thảy đều không có tác dụng.

Cổ Thiên Vương giết đi ra rất nhanh, người vẫn trần truồng như cũ, không hề cảm thấy thẹn, nhưng không thể phủ nhận, lúc này thân thể hắn tinh tráng, hạ thân quả thật có thể cho cả đám nữ mê muội hai mắt tỏa ánh sáng.

Dưới trạng thái mềm nhũn đã dài như vậy, sau khi biến hóa sẽ hùng vĩ tới mức nào?

– Cạc cạc, lui bước! Trình tự võ đạo thế giới này sao rớt xuống nhiều như vậy? Lão phu hiểu, trình tự linh khí nơi này rơi xuống Tứ Nguyên Tinh, trách không được chỉ còn lại có một đám Thiên Hà Đế vô dụng! .

Lão biến thái vô cùng thần mãnh, tùy ý chụp ra một chưởng, gió nổi mây chuyển, khủng bố vô cùng.

Tuệ Tinh Cảnh hoàn toàn nghiền ép Thiên Hà Đế!

Tuệ Tinh Vương tùy ý giết lung tung, Thiên Hà Đế có thể chống lại? Căn bản chỉ có thể chạy trối chết!

Đại Hà Học Phủ không hổ là đầu mối quyền lực Độ Dương Tinh, như Đại Nguyên Học Phủ ngay cả Thiên Hà Hoàng cũng không nhất định xuất ra được, nhưng Thiên Hà Đế nơi này lại đạt tới 200!

Dựa vào số lượng ưu thế, Đại Hà Học Phủ tạm thời kiềm chế Cổ Thiên Vương.

Nhưng cái này cũng không chắc chắn. Cổ Thiên Vương có thể có 1000 cái 1 vạn cái sơ sẩy, không có gì. Với linh lực Tuệ Tinh Vương hình thành phòng ngự, dù bị Thiên Hà Đế oanh mấy trăm lần thì thế nào?

Nhưng trái lại nếu như bị Cổ Thiên Vương oanh một cái, dù là Thiên Hà Đế đỉnh phong không chết cũng bị thương nặng!

Đây là một trận chiến đấu tuyệt không công bình!

– Cạc cạc, lão phu ngửi thấy được hương vị máu tươi, còn có mùi thơm xử nữ! Lão biến thái híp mắt nói, còn lè lưỡi liếm liếm, lộ ra dư vị vô cùng, hạ thân thì nổi lên phản ứng mãnh liệt. Một mặt lá cờ cao thẳng, đủ để cho chín thành chín nam nhân cảm thấy tự ti.

Đây thật là cường giả Tuệ Tinh Cảnh sao? Hoàn toàn là một đầu lão sắc lang biến thái a!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Cổ Thiên Vương dường như càng đánh thì chiến lực càng mạnh, hắn đánh lui hết Thiên Hà Đế tới vây công. Thân hình hoa động, hắn dùng một chưởng đánh xuống một mỹ phụ Thiên Hà Đế, xuy lạp một tiếng trực tiếp xé mở váy mỹ phụ, phi thân nhảy lên.

– A Người mỹ phụ lập tức phát ra kêu thảm thiết khuất nhục.

Thực ra thất thân là việc nhỏ, cả đời này nàng cũng chơi đùa không ít mỹ nam. Nếu đổi trường hợp của nàng cũng không cần để ý luận bàn một chút kỹ xảo với Cổ Thiên Vương.

Nhưng bị người thông dâm ở trước mắt bao người, đây là nhục nhã bực nào?

Nàng là Thiên Hà Đế a, ở Độ Dương Tinh chính là người mạnh nhất đứng ở đỉnh kim tự tháp!

– Cạc cạc dát, thật là đủ khít ! Tuy rằng không phải xử nữ. Nhưng lão phu cũng không kén chọn , giảm nhiệt khí trước! Lão biến thái một động tác ôm mỹ phụ, một bên nhích động cái mông nhấp nhô không ngừng, tay kia thì tùy ý chặn chúng Thiên Hà Đế công kích, có vẻ rất dễ dàng.

Thấy một màn như vậy, trong lòng mọi người đều lạnh như băng, lão biến thái này quá mạnh mẽ, hoàn toàn có thể nuốt trôi chúng Thiên Hà Đế!

Có vài người đủ tư cách biết một ít tin tức, biết lão biến thái này là Cổ Thiên Vương, nhưng đại đa số thì mờ mịt, tại sao đột nhiên xuất hiện một tên biến thái mạnh không thể tưởng tượng nổi, trước mặt của mọi người liền cưỡng dâm một cái Thiên Hà Đế!

Mỹ phụ Thiên Hà Đế kêu thảm thiết không ngừng, một là khuất nhục, hai là tiền vốn lão biến thái quá hùng hậu, gần như muốn xé rách nàng.

– Thả người! Chúng Thiên Hà Đế đều phẫn nộ quát.

– Chơi chán rồi sẽ thả, loại dâm phụ này lão phu thật chướng mắt, nếu không phải nín mấy triệu năm, các ngươi nghĩ ánh mắt lão phu sẽ thấp như vậy? Cổ Thiên Vương một bên chơi người ta, một bên vẫn còn đang nói mát.

– Đủ rồi! Ngay vào lúc này, một đạo thanh âm tràn ngập uy nghiêm vang lên, không ngờ một người đi ra từ trong thông đạo, toàn thân dương động khí tức vô cùng kinh khủng, ngay cả Thiên Hà Đế đều phải cúi đầu!

Tuệ Tinh Cảnh!

Không ngờ lại là một tôn cường giả Tuệ Tinh Cảnh!

– Là Đông Phương gia gia chủ đời trước Đông Phương Thần! .

– Không phải nói hắn đã sớm chết rồi sao? .

– Vậy khẳng định là Đông Phương gia thả ra tin tức giả, thực ra Đông Phương Thần luôn luôn tại chiến trường thượng cổ tấn công Tuệ Tinh Cảnh! .

– Ta đã biết, hơn nửa năm trước đã từng có một khối Thiên Huyền Linh Tinh bán đấu giá, bị Đông Phương gia mua với tệ giá trên trời 2 tỉ Đại Hà tệ, khẳng định là Đông Phương Thần đã đến thời gian mấu chốt, một khối Thiên Huyền Linh Tinh vừa vặn trợ giúp hắn đột phá! .

– Ta nguyên tưởng rằng Đông Phương gia sẽ ban khối Thiên Huyền Linh Tinh này cho Đông Phương Văn Long, không nghĩ tới dã tâm bọn họ lớn hơn nữa, bồi dưỡng được một cái Tuệ Tinh Cảnh! .

– Trời ạ, Đông Phương gia độc bá Độ Dương Tinh , ai có thể chống lại cùng bọn chúng? .

Đang lúc mọi người nghị luận ầm ĩ, một lão nhân lông mi trắng râu bạc trắng cũng đứng thẳng, trên thân tản ra khí tức cổ quái, dường như vô cùng già yếu, lại tràn đầy sức sống trẻ tuổi, mâu thuẫn vô cùng.

– Cạc cạc, vận khí lão già thật không tệ, ở khoảnh khắc thọ nguyên sắp khô kiệt đột phá thành công! Cổ Thiên Vương liếc mắt nhìn Đông Phương Thần một cái, không quan tâm nói, mông vẫn không quên nhịp nhàng.

Bởi vì thọ nguyên sắp khô cạn, Đông Phương Thần mới có thể lộ ra một loại hương vị lão hủ, nhưng bởi vì vừa mới đột phá Tuệ Tinh Cảnh, lập tức có thêm 20 vạn năm thọ nguyên, hắn lại tràn đầy sức sống.

– Đạo hữu, hiện tại đã không phải là thời đại của ngươi, còn không mau mau rời đi! Đông Phương Thần cũng không ra tay, mà là bình tĩnh lãnh đạm nói, dường như căn bản không nhìn thấy lão biến thái biểu diễn chuyện tốt nam nữ ở trước mặt hắn.

– Đến đây! Đến đây! Đến đây! Cổ Thiên Vương đột nhiên run rẩy, sau khi toàn thân run rẩy dữ dội một trận, lộ ra biểu tình thỏa mãn, tiện tay uốn éo, xoạt một tiếng, mỹ phụ Thiên Hà Đế đã bị vặn gãy cổ, thần hồn câu diệt!

Hắn vứt mỹ phụ qua một bên, không thèm để ý vật kia mềm nhũn, nói: – Lão già, ngươi muốn đuổi lão phu đi? Cạc cạc, ngươi vừa mới đột phá Tuệ Tinh Cảnh, căn bản không phải đối thủ của lão phu! .

– Rời đi, hoặc là chiến một trận, ngươi quyết định! Đông Phương Thần mờ nhạt nói, một Thiên Hà Đế tử vong căn bản không cách nào để cho hắn động dung.

Hắn tuyệt không muốn phát sinh đại chiến cùng Cổ Thiên Vương, nhưng Độ Dương Tinh là cơ sở Đông Phương gia,

tuyệt đối không thể mất, cho nên nếu đối phương không lùi, hắn chỉ có thể đánh một trận!

Cũng may mọi người đều là Tuệ Tinh Vương, cho dù hắn không địch lại cũng tuyệt không lo lắng nguy hiểm! Huống chi hắn còn có gần hai trăm Thiên Hà Đế phụ trợ, tuy rằng những người này không thể tạo được tác dụng quá lớn, nhưng thời điểm mấu chốt còn có thể đảm đương một chút vật hi sinh, vẫn có chút dùng.

– Cạc cạc, lão phu mới là chủ nhân viên tinh cầu này, các ngươi đều là người từ ngoài đến mà thôi! Cổ Thiên Vương trợn mắt, oanh, quanh thân hắn hiện lên một mảnh dị cảnh, hơn 7000 viên tinh tú, hơn 500 đạo thiên hà, hai viên tuệ tinh!

Đây là nội thế giới, đã sắp diễn hóa ra chân chính vũ trụ!

– Để lão phu cải tạo các ngươi, cho các ngươi đạt được sinh mệnh mới! Lão biến thái gào to một tiếng, chủ động triển khai công phạt hướng Đông Phương Thần.

Oanh! Oanh! Oanh!

Đại chiến bắt đầu.

…

Chu Hằng bị giam ở một nơi, không thể xem như lao tù, chỉ là bị lệnh cưỡng chế không được ra ngoài, cửa có một gã Thiên Hà Vương ngồi trông coi hắn.

Về phương diện trừng phạt hắn, học phủ cũng không có kết quả thống nhất – Đông Phương gia tự nhiên muốn nghiêm phạt Chu Hằng, mà thế lực chống đối muốn bảo Chu Hằng.

Nhưng theo Cổ Thiên Vương xuất hiện, tội danh Chu Hằng tự động rửa sạch, nhưng kèm theo Đông Phương Thần cường thế xuất hiện, thế lực Đông Phương gia lập tức bành trướng đến tột đỉnh.

Tuệ Tinh Cảnh!

Đông Phương gia có được cường giả Tuệ Tinh Cảnh đệ nhất Độ Dương Tinh, đủ để quét ngang hết thảy thế lực, như vậy bọn họ còn cần thật cẩn thận giống thường ngày tán gẫu với thế lực khác sao?

Người không phục, trực tiếp hủy diệt là được!

Tạp, cửa phòng mở ra, một người vào.

Chu Hằng đang nằm ở trên giường, nghe được thanh âm cũng không mở to mắt, nói: – Thả ta ra ngoài? .

– Sai, là đưa ngươi vào địa ngục, vĩnh viễn cũng đừng nghĩ nhìn thấy ánh mặt trời! Người nọ lạnh lùng nói.

Chu Hằng quay đầu nhìn lại, đối phương quả thật là người quen – Đông Phương Văn Long! Hắn hơi hơi cảm ứng một chút, lại phát hiện Thiên Hà Vương bên ngoài phụ trách trông coi hắn đã rời đi.

Đông Phương Văn Long dám động thủ ở chỗ này? Hắn có lá gan lớn như vậy?

Chu Hằng có chút khó hiểu, bởi vì hắn cũng không biết chuyện xảy ra bên ngoài, Đông Phương gia đã có một cường giả Tuệ Tinh Cảnh, đủ để độc bá Độ Dương Tinh, như vậy Đông Phương gia làm việc còn cần kiêng kị?

Khi lực lượng cường đại tới trình độ nhất định, có thể ngự trị trên quy củ!

Hắn đứng thẳng lên, nói: – Chỉ bằng ngươi sao? .

– Chu Hằng, ngươi ỷ vào thú cưng sử dụng cấm khí mới có

thể chiếm một điểm tiện nghi nhỏ ở trên người ta, nhưng hôm nay, hiện tại, ngươi sắp sửa vì thế trả giá thật lớn! Đông Phương Văn Long lạnh lùng nói.

Hắn vốn muốn xử lý Chu Hằng ở trong chiến trường cổ, đáng tiếc thủy chung không gặp được, nhưng bây giờ, thế lực Đông Phương gia đã bành trướng đến không thể địch nổi, hắn giết người ở trong học phủ thì như thế nào?

Chu Hằng nói: – Nói không nên nói lung tung, ta cũng không có một chút hứng thú đối với nam nhân, tiện nghi của ngươi ta không chút muốn chiếm! .

Nghe Chu Hằng cố ý xuyên tạc lời của mình, ánh mắt Đông Phương Văn Long không khỏi lành lạnh, hắn lạnh lùng nói:

– Ngươi mạnh miệng đi, đợi ta giết ngươi, sẽ đi chơi tiểu tiện nhân Cảnh Tâm Nặc, lại dám chống lại ta, muốn bắt cá hai tay sao?

Chương 934: Tái chiến Đông Phương Văn Long

Đông Phương Văn Long nói lời này hiển nhiên đang kích thích Chu Hằng, nhưng thứ nhất Chu Hằng không có cảm giác đối với Cảnh Tâm Nặc, thứ hai Đông Phương Văn Long ở trước mặt hắn cũng không còn uy hiếp nữa, giống như một đầu hùng sư đối mặt với chó vườn khiêu khích, hắn hoàn toàn không cần tức giận, chỉ cần vỗ tay một cái đập chết đối phương là được.

– Bên ngoài, dường như đã xảy ra rất nhiều sự tình ta không biết a! Chu Hằng thì thào nói, hắn nghe được bên ngoài đại chiến dao động, biết lão biến thái Cổ Thiên Vương đã giết đi ra, nhưng phải có biến cố khác phát sinh, nếu không Đông Phương Văn Long không có khả năng lập tức không chút kiêng kỵ như vậy.

– Cho ngươi sáng mắt, thái tổ gia ta đã thành công đột phá Tuệ Tinh Cảnh, trở thành người mạnh nhất Độ Dương Tinh, cũng là một cường giả Tuệ Tinh Cảnh duy nhất! Đông Phương Văn Long ngạo nghễ nói.

Là gia gia hắn đột phá Tuệ Tinh Cảnh, cũng không phải hắn đột phá Tuệ Tinh Cảnh, sao mà tỏ vẻ không ai bì nổi như vậy để làm gì?

Cho tới bây giờ Chu Hằng đều không thích vui mừng mượn thanh thế của người nhà, như hắn còn Nguyệt Minh Cảnh không chút muốn dính tới ánh sáng của Vạn Cổ Đại Đế, chỉ có chính mình cường đại mới thật sự là cường đại!

Ở trong di tích gặp được nguy hiểm, có thể kêu to gia gia hắn tới cứu mệnh sao?

– Ân, kêu lão nhân gia đến để ta mở mang kiến thức thế nào?

Chu Hằng mỉm cười. Thật muốn so hậu đài, hắn còn có hai tôn siêu cấp đại thần Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt, chỉ là hai nàng này đánh sẽ nát trời, làm hại hắn bây giờ còn phải từ từ tìm kiếm.

Sắc mặt của Đông Phương Văn Long lập tức đỏ lên, lộ ra vẻ giận dữ.

Cái gì? Kêu tổ gia gia hắn đến? Con mẹ nó ngươi cho là mình là ai a? Coi tổ gia gia hắn là con chó, thời điểm muốn nhìn bảo dắt ra xem một chút?

Hắn vốn muốn dùng cường giả Tuệ Tinh Cảnh áp chế Chu Hằng . Thưởng thức Chu Hằng kinh hãi, biểu tình bất an, nhưng tuyệt đối không ngờ rằng tố chất tâm lý đối phương không ngờ tốt như vậy. Chẳng những không bị hắn hù dọa, ngược lại trêu chọc hắn tức giận!

Đáng ghét a!

Tiểu tử này tại sao miệng độc như vậy!

Nếu hắn và con lừa đen ở chung, sẽ minh bạch Chu Hằng chỉ là đệ tử, kém quá xa.

– Ngươi đang muốn chết! Đông Phương Văn Long gân cổ rống giận.

– Vô nghĩa, ngươi không phải nói muốn giết ta sao, như thế nào , còn muốn để ta cầu ngươi? Chu Hằng tươi cười, hắn sao lại nhìn không thấu Đông Phương Văn Long. Chẳng những muốn giết người, còn muốn trước khi giết người nhục nhã một trận.

Đáng tiếc, Đông Phương Văn Long chọn lầm người!

– Một khi đã như vậy, ngươi đi chết đi! Đông Phương Văn Long cuối cùng ra tay, ông, 8000 viên tinh tú đồng loạt vận chuyển ra, hình thành một cổ tinh thần lực kinh khủng. Áp bách theo bước chân hắn di chuyển hướng về Chu Hằng.

8000 viên tinh tú đã đến gần Tinh Thần Đế đỉnh phong, đồng dạng là tinh thần lực, vượt qua xa Tây Môn Sơn cùng Phó Đông Hành.

Ở lần đầu tiên đối mặt với loại lực lượng này, Chu Hằng căn bản ngay cả một tia một lực chống cự cũng không có, thiếu chút nữa bị trấn áp trực tiếp quỳ xuống, may mắn Tử Diễm Thiên Long phát uy. Mới cho con lừa đen cơ hội phát động Thuấn di phù văn.

Nhưng bây giờ, hắn có được thể chất Tinh Thần Đế 5000 tinh, đủ đối kháng 8000 tinh tinh thần lực!

– Chết! Đông Phương Văn Long gào to một tiếng, một mảnh tinh tú hướng về Chu Hằng, một chưởng chụp ra. Tinh tú chấn động, dường như một mảnh tinh vũ sụp đổ.

Chu Hằng rung tay phải lên. Hắc kiếm đã tế ra, Xích Diễm Kiếm Pháp triển khai, một mảnh ngọn lửa sôi trào.

Thình thịch!

Một tiếng trọng vang, hai người đã xảy ra một lần đụng nhau kịch liệt.

Thân hình Chu Hằng lui mười trượng, liên tục đánh vỡ hai vách tường, nhưng bên khóe miệng lại lộ ra một chút tươi cười.

1000 tinh linh lực trải qua Xích Diễm Kiếm Pháp tăng phúc, cộng thêm man lực bản thân hắn cao tới 5000 tinh, hoàn toàn có được tư cách chính diện đối kháng cùng Đông Phương Văn Long!

Oanh!

Đông Phương Văn Long cũng nhảy ra từ trên vách tường, sắc mặt tái xanh, càng có một loại biểu lộ không thể tin.

Ở lần đầu tiên giao phong với Chu Hằng, đối phương là Tinh Thần Vương đáng thương, nhược tiểu, ngay cả tinh thần lực hắn đều không thể chống lại, nhưng bây giờ mới qua bao lâu, tên này không ngờ có được lực lượng chỉ hơi yếu so với chính mình!

Chu Hằng dùng công pháp, hắn cũng dùng a!

Nói cách khác, ở cực hạn lực lượng, hắn cũng không thể áp đảo Chu Hằng, như vậy so đấu chính là kỹ xảo chiến đấu cùng với thể lực.

Chiến đấu cùng giai rất ít xuất hiện tình huống nghiêng về một bên, đều phải đi qua đánh giằng co dài dòng mới có thể quyết ra thắng bại. Hiện tại lực lượng của hắn tuy rằng chiếm thượng phong nhỏ, nhưng bởi vì không có ưu thế áp đảo, kết quả như thế nào khó có thể đoán trước.

Ông, hắn phát động khí thế Vương giả trong võ!

Đây không phải là múa búa trước cửa Lỗ Ban sao?

Chu Hằng hờ hững cười, đồng dạng phát động Tử Diễm Thiên Long, hung hăng đón đánh hướng về đối phương.

Chi!

Rõ ràng không có lực lượng va chạm, Đông Phương Văn Long lại không tự chủ được lui, thẳng lui hơn mười bước sau mới xem như ổn định thân hình. Mà nhìn lại Chu Hằng, lại là bình ổn, căn bản ngay cả mí mắt cũng không chiến động một cái!

Giao phong khí thế, hắn bại!

Hai người ai cũng có sở trường riêng, một cái thắng ở lực

lượng càng, một … cái khác thì chiếm cứ thượng phong ở khí thế, thoạt nhìn là thế công bằng, nhưng Chu Hằng lại rất rõ ràng, hắn đã thắng dễ dàng.

Đối phương tuyệt đối không thể oanh phá phòng ngự của hắn, đánh lâu dài tất thắng, hơn nữa, hắn còn có Ngũ Hành Phù Văn, còn có Lăng Thiên Cửu Thức không sử dụng!

– Vương giả trong võ… Vương! Đông Phương Văn Long tự lẩm bẩm, trên mặt lộ ra vẻ hâm mộ vô cùng, khí thế có thể làm cho Vương giả trong võ đều run rẩy a, tất nhiên là Vương giả trong Vương giả!

Vì cái gì tư chất như vậy không thuộc về hắn?

Hắn có tổ gia gia Tuệ Tinh Cảnh, sinh ra tại gia tộc mạnh nhất Độ Dương Tinh, rõ ràng là hắn mới xứng có được tư chất như vậy!

Chu Hằng? Dựa vào cái gì!

Hắn ghen tị hóa thành sát ý sâu đậm, nếu hắn không thành được thiên kiêu như vậy, vậy bóp chết thiên kiêu như vậy, như vậy thì không ai có thể vượt qua mình!

– Nhãn lực không tệ, nếu kiến thức qua, ngươi cũng có thể

thoải mái mà đi! Chu Hằng lạnh lùng nói, lần này đối phương mang theo sát ý mãnh liệt mà đến, hắn cũng tuyệt đối sẽ không bởi vì đối phương là con cưng Đông Phương gia mà thủ hạ lưu tình.

– Cuồng ngạo!

Đông Phương Văn Long đồng dạng cười lạnh, thực lực đối phương tổng hợp sàn sàn, dựa vào cái gì có thể chém hắn?

Chu Hằng không để ý tới hắn, mà là đưa mắt nhìn chiến đấu xa xa.

Đây là một trận hỗn chiến, đại khái là khoảng một nghìn người vây công một người.

Chu Hằng nhận thức người bị vây công, đúng là lão biến thái Cổ Thiên Vương đã đổi mới thân thể! Mà người vây công tự nhiên đều là Đại Hà Học Phủ Thiên Hà Đế, Thiên Hà Hoàng, Thiên Hà Vương, trách không được tên Thiên Hà Vương coi chừng hắn đều ly khai, thì ra là gia nhập chiến đoàn, nhưng trong đó rõ ràng có một người thực lực rất mạnh!

Đó là một lão nhân lông mi trắng râu bạc trắng, hẳn là chính là gia gia Đông Phương Văn Long, cái lão già vừa mới tiến vào Tuệ Tinh Cảnh!

… Đối phương có thể đột phá ở mấu chốt, khả năng có một bộ phận nguyên nhân là hắn xuất ra Thiên Huyền Linh Tinh đi bán đấu giá! Đương nhiên, phía trước đối phương khẳng định cũng nhận được số lượng Thiên Huyền Linh Tinh tương đương, hoặc nếm qua tiểu thánh dược, nếu không tuyệt không khả năng dựa vào một khối Thiên Huyền Linh Tinh như vậy hoàn thành Tuệ Tinh Cảnh!

Huống chi mới thời gian ngắn ngủi như vậy!

Lão già Đông Phương gia khẳng định đã sớm đứng ở cánh cửa Tuệ Tinh Cảnh, chỉ kém một chân mà thôi, Chu Hằng xuất ra Thiên Huyền Linh Tinh đi bán đấu giá vừa lúc cho hắn đả thông cái chắn sau cùng.

Thật là xảo hợp!

Chu Hằng cùng con lừa đen thả ra Cổ Thiên Vương, mà hắn cũng một động tác tạo cho Đông Phương Thần đột phá, khiến cho Cổ Thiên Vương không đến mức vừa xuất hiện liền không người nào có thể địch, cũng để cho Đông Phương Thần đang đột phá Tuệ Tinh Cảnh không đến mức độc bá Độ Dương Tinh.

Tuy nhiên… Cổ Thiên Vương dường như càng mạnh, tuy rằng bị một gã cường giả Tuệ Tinh Cảnh khác kiềm chế, càng bị hơn 1000 cái Thiên Hà Cảnh võ giả vây công, nhưng hắn lại bình tĩnh, ngẫu nhiên còn có thể đập nát 1 vài Thiên Hà Đế, Thiên Hà Vương, để cho người vây công có vẻ cực kỳ bất đắc

dĩ.

– Chu Hằng, ngươi dám không nhìn ta? Đông Phương Văn Long tức giận quát, tên này lại dám phân tâm thời điểm giao thủ cùng hắn, quả thực chính là miệt thị trần truồng!

– Kêu cái gì mà kêu! Đồ không có gia giáo! Chu Hằng lắc lắc đầu.

– Đáng ghét! Đông Phương Văn Long tức giận phát run, lại dám nói hắn không có gia giáo! – Đi tìm chết đi! Hắn gào to một tiếng, tấn công hướng về Chu Hằng, dưới lửa giận công tâm, chiến lực của hắn cường đại thêm vài phần.

Chu Hằng rung hắc kiếm lên, Xích Diễm Kiếm Pháp triển khai, lại triển khai đại chiến với Đông Phương Văn Long.

Với chiến lực thông thường mà nói, hai người bọn họ gần như chẳng phân biệt được cao thấp, nhưng khi Chu Hằng phát động Ngũ Hành Phù Văn, Đông Phương Văn Long hoàn toàn rơi vào hạ phong.

– Chu tiểu tử, ngươi trốn ra được? Con lừa đen mang theo Tiểu Hỏa chạy tới, hiện tại Cổ Thiên Vương đã giết đi ra, chúng nó tự nhiên phải hội hợp Chu Hằng nhanh trốn chạy. Tiểu nha đầu Khương Tử Sương thì cưỡi trên lưng của con lừa đen, hai tay cầm lấy tai con lừa, khuôn mặt nhỏ nhắn có vẻ vô cùng hưng phấn.

– Ha ha, các ngươi tới vừa vặn! Chu Hằng tùy ý một kiếm đẩy lui Đông Phương Văn Long mười mấy trượng.

Con ngươi Đông Phương Văn Long đảo một vòng, đột nhiên quay đầu bỏ chạy, hướng về đám người Cổ Thiên Vương với chiến đoàn Đông Phương Thần – hắn biết trên thân con lừa đen mang theo cấm khí cường đại , ngay cả hắn đều có thể giam cầm!

Hiện tại chiến lực Chu Hằng cuồng phong, nếu lại bị định, hắn thậm chí sẽ có nguy hiểm đến tính mạng!

– Con lừa! Chu Hằng một bên phi thân đuổi theo, một bên kêu hướng con lừa đen.

– Hiểu được, tiểu tử này chạy không được! Con lừa đen oán hận nói, nó cũng nếm qua cay đắng với Đông Phương Văn Long, con lừa đê tiện tự nhiên là kẻ trừng mắt tất báo, nó huơ vó 1 vòng, một đạo tia sáng màu xanh biếc hóa thành một đạo phù văn bao vây lại Đông Phương Văn Long.

Giam cầm!

Thân hình Chu Hằng xẹt qua, một kiếm xẹt qua, máu tươi vung lên!

Đông Phương Văn Long mở to hai mắt, trên mặt còn mang theo vẻ mặt bất khả tư nghị, thân thể lại ầm ầm ngã quỵ. Máu tươi từ cổ của hắn tràn ra, rất nhanh tạo thành một vũng máu thật lớn, nhưng tánh mạng của hắn lại vĩnh viễn dập tắt.

Chu Hằng mỉm cười, lực sát thương tuyệt mạnh với phù văn giam cầm quả thực chính là tuyệt phối!

– Chu tiểu tử, chúng ta chạy ra! Con lừa đen thúc giục.

Chẳng những có Cổ Thiên Vương đại uy hiếp, lại còn giết thiên tài Đông Phương gia, cũng kết tử thù với một gã cường giả Tuệ Tinh Cảnh khác, bất kể là Cổ Thiên Vương thắng hay là Đông Phương Thần thắng, đối với bọn họ mà nói đều không phải là tin tức tốt a!

Chương 935: Cổ Thiên Vương cường thế

– Cạc cạc, các ngươi toàn là mấy tên đàn bà yếu đuối, cho các ngươi nhìn xem vóc người lão phu chân chính lợi hại! Cổ Thiên Vương cười to, toàn thân run lên, cả người đột nhiên biến lớn!

Thật giống như người có được huyết mạch Thần thú biến thân thành thần thú, nhưng tuy rằng thân thể Cổ Thiên Vương trở nên thật lớn, nhưng bộ dáng hình thể cũng không xuất hiện biến hóa, vẫn là hình người, vẫn là toàn thân lông đen, vật bất nhã vẫn như cũ không ở trong quần.

– Biến lớn có cái gì ngạc nhiên, bổn tọa cũng có thể a! Con lừa đen ở một bên thì thào nói, mặc dù nó thúc giục Chu Hằng rời đi, nhưng trong lòng cũng không vội. Bởi vì nó nắm Thuấn di phù văn, bất cứ lúc nào đều có thể bỏ chạy trăm vạn lý trong nháy mắt.

– Không chỉ là trở nên lớn như vậy, xem! Chu Hằng chỉ một ngón tay.

Cổ Thiên Vương như có hưởng ứng, thân thể hắn không ngờ nứt ra!

Đây cũng không phải là bị người oanh mở, mà là hắn chủ động vỡ ra, từ trên vai trái phải chui ra ngoài, có tay có đầu!

Ba đầu sáu tay!

Đây là cái yêu thú cổ quái gì?

– Cạc cạc, đây cũng không phải là huyết mạch biến thân, mà là cả đời lão phu nghiên cứu tinh hoa chung cấp, nhập 3 cỗ thân thể ở bên trong một bộ thân thể!

Ba cái đầu Cổ Thiên Vương đồng thời nói – Lão phu tương đương với có 3 cái tánh mạng, không đồng thời giết chết 3 thân thể lão phu, lão phu có thể sinh sôi không thôi! .

– Lợi hại không? .

– Đáng tiếc, lão phu không chế thêm cho mình thêm mấy vật kia, một lần vẫn chỉ có thể chơi một nữ nhân! Lão biến thái cúi đầu nhìn cự vật của chính mình, phát ra một tiếng than nhẹ.

Mọi người đang kinh hãi đều không kìm nổi khinh bỉ một trận. Đây thật là một cái cường giả Tuệ Tinh Cảnh sao, quá lưu manh hạ lưu biến thái a!

– Cạc cạc. Toàn bộ tìm chết cho lão phu!

Sáu tay Cổ Thiên Vương đều giương, chiến lực lập tức tăng vọt.

ads

3 bộ thân thể… có được ba cái không gian đan điền!

Đây cũng không phải phân thân, mà là 3 thân thể độc lập chân chính, lại bị lão biến thái dùng thủ đoạn cổ quái nào đó liều mạng nhét cùng nhau, hơn nữa có chung lối suy nghĩ, giống như một người!

Nhưng thân thể bất đồng, mỗi thứ có được hệ thống tu luyện độc lập, mà lĩnh ngộ cảnh giới lại hoàn toàn chung. Tương đương giải quyết cửa ải khó khăn nhất!

3 thân thể đều là Tuệ Tinh Cảnh!

Trừ bỏ thiếu 4 chân, Cổ Thiên Vương nghiễm nhiên hóa thân thành ba cái Tuệ Tinh Vương! Ong ong ông, tinh tú, thiên hà, tuệ tinh trồi lên, mỗi một viên cũng như Bảo khí kinh khủng, võ giả bậc thấp đụng tới một chút sẽ bị trọng thương!

Một lão biến thái khiến cho mọi người không địch lại, huống chi là ba cái?

Bên Đại Hà Học Phủ lập tức băng diệt trong nháy mắt!

– A.

Giữa tiếng kêu gào thê thảm, trong nháy mắt có mười mấy cường giả Thiên Hà Cảnh bị Cổ Thiên Vương chộp một cái. Sinh sôi bóp vỡ hóa thành một chùm mưa máu, còn lại người đâu còn dũng khí tái chiến tiếp, nhao nhao quay đầu bỏ chạy.

Một tên cũng đừng mong đi!

Lão biến thái kết ấn, một đạo xích ánh sáng màu đỏ chớp động, tạo thành một cái phù văn vỡ vụn, bỗng nhiên nở rộ. Hóa thành một cái quang quyển lớn chừng nghìn trượng.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Mọi người vọt tới phía trước quang quyển, nhưng căn bản không có biện pháp đột phá mà đi, mặc cho bọn hắn dùng hết thủ đoạn đều vô dụng!

Phù văn! Đây là phù văn!

Chu Hằng nghiêm nghị trong lòng, hắn đã sớm biết phù văn là chuyên biệt của cường giả Minh giới, nhưng luôn luôn không biết phải đạt tới cảnh giới như thế nào mới có thể vận chuyển. Mà bây giờ lão biến thái nói cho hắn biết – Tuệ Tinh Cảnh!

Ít nhất phải Tuệ Tinh Cảnh mới có thể sử dụng phù văn. Mà có phù văn hay không, chiến lực hoàn toàn là hai loại khái niệm bất đồng!

Về phần con lừa đen kia thuộc loại tình huống cực đặc thù. Nó dùng Thiên Địa Quả không biết là vật gì, để nó thức tỉnh hai phù văn, vô cùng quái dị!

– Đần độn không xứng sống trên đời! Cổ Thiên Vương đại khai sát giới, một bộ thân thể không ngừng đánh ra mảnh vỡ phù văn, hiệu quả với phù văn giam cầm có chút tương tự, nhưng uy lực lại không bằng, ưu điểm ở chỗ phạm vi rộng lớn.

Tuy rằng chỉ có hai thân thể công kích, nhưng thế là đủ rồi, lão biến thái vốn chính là mạnh nhất toàn trường, mình cùng chính mình liên thủ lại ăn ý nhất, hình thành uy lực cũng không phải

đơn giản như thêm một bậc hai bậc.

Huống chi hiện tại mọi người đều hoàn toàn biến mất ý chí chiến đấu, 10 thành chiến lực không phát huy ra bốn thành, không bao lâu càng thêm tạo thành nghiêng về một phía.

– Máu thịt Tuệ Tinh Cảnh a, không tồi không tồi, mặc dù mới vừa mới đột phá, nhưng đã có thể dùng để cải tạo! Ba cái đầu Cổ Thiên Vương đều nhìn chằm chằm Đông Phương Thần, nhao nhao gật đầu, bộ dáng kia thật sự quỷ dị khiến người ta sởn tóc gáy.

– Cổ Thiên Vương, ngươi Đảo Hành Nghịch Thi, không sợ đưa tới người càng mạnh giết ngươi? Đông Phương Thần sắc mặt khó coi, hắn cũng đã thử phá vây, nhưng đạo quang quyển này thật sự cổ quái, không ngờ hoàn toàn hấp thu lực lượng của hắn, căn bản không thể oanh phá!

Đông Phương Thần đắng lòng, hắn vốn tưởng rằng đột phá Tuệ Tinh Cảnh có thể quét ngang Độ Dương Tinh, để gia tộc trở thành nhà quyền thế hoàn toàn xứng đáng thứ nhất, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới, vừa đột phá xuất quan phải liều chết cùng một … Tuệ Tinh Cảnh khác!

Hắn oan a!

– Ngoan ngoãn chịu chết đi! Hai cái tay Cổ Thiên Vương vẫn đang không ngừng củng cố quang quyển, giam cầm mọi

người, 4 cái cánh tay khác thì đánh với Đông Phương Thần. Hiển nhiên, hắn quyết định trước phải trấn áp người mạnh nhất giữa sân, cũng là duy nhất một người duy nhất có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn.

Oanh! Oanh! Oanh!

Đông Phương Thần tự nhiên không cam lòng bị quản chế, liều mạng tiến hành chống cự, nhưng hắn vốn thực lực không bằng, huống chi hiện tại có hai cái lão biến thái? Nhưng đánh lại đánh không lại, trốn lại trốn không thoát, hắn càng đánh ý chí chiến đấu càng giảm, liên tiếp ăn đòn nghiêm trọng, hộc máu không ngừng.

– Dừng tay, ta nguyện ý quy thuận ngươi! Đông Phương Thần hét lớn, hắn không muốn chết, không muốn vừa mới đột phá Tuệ Tinh Cảnh liền nhắm mắt a!

Hơn nữa núi xanh còn đó, không sợ không củi đốt, chỉ cần hắn còn sống, còn có cơ hội xoay người!

– Cạc cạc, lão phu không cần ngươi đầu nhập vào, lão phu vừa rồi đã nói qua, chỉ cần máu thịt của ngươi!

Chỉ là Cổ Thiên Vương không tiếp nhận ý đầu hàng, bốn cánh tay hắn đánh ra, uy thế vô lượng.

– Bổn tọa liều mạng cùng ngươi! Chó nóng nảy đều phải nhảy tường, huống chi đường đường là Tuệ Tinh Vương ! Đông Phương Thần nổi giận gầm lên một tiếng, bắt đầu tự bạo tinh tú, thiên hà, mạnh mẽ tăng lên chiến lực của mình.

Tuy rằng tự bạo tuệ tinh hình thành uy lực càng mạnh, nhưng hắn vừa mới mới hình thành viên tuệ tinh này, bể mất xong, rất có thể đời này cũng không thể một lần nữa tu luyện tới Tuệ Tinh Cảnh!

Chỉ cần có một đường hy vọng, hắn cũng sẽ không đi một bước này.

– Chống cự vô dụng! Cổ Thiên Vương hừ lạnh, một bàn tay hoảng động một cái, đã có thêm một thanh trường kiếm màu máu – Thời gian hữu hạn, hơn một tháng lão phu chế thành một kiện cấm khí, mượn ngươi tới khai đao thử xem! .

Lão biến thái vốn chính là đại sư đan đạo, trận văn đạo, hắn luyện chế thành cấm khí tuyệt đối không giống người thường.

Tia máu diệu chuyển, giống như thần quang vô thượng!

– A Đông Phương Thần kêu thảm thiết, tinh tú, thiên hà hắn bị huyết kiếm bổ tới một chút liền trực tiếp vỡ nát, mà thân thể hắn bị kiếm quang quét một chút đều da tróc thịt bong, đau không thể tưởng tượng được.

Cái chuôi cấm khí này khả năng đạt tới phẩm bậc Tuệ Tinh Hoàng, thậm chí Tuệ Tinh Đế, nếu không há khả năng một đạo kiếm quang khiến cho Tuệ Tinh Vương bị thương?

Cổ Thiên Vương vốn là thực lực mạnh nhất, hiện tại lại thêm một thanh cấm khí, quả thực đoạn diệt hy vọng tất cả mọi người!

Phốc!

Đông Phương Thần chống cự không được bao lâu, thậm chí ngay cả tuệ tinh cũng không kịp tự bạo đã bị huyết kiếm đâm xuyên qua thân thể, lực tàn phá kinh khủng bạo phát, trực tiếp chấn vỡ thần hồn của hắn!

Một thế hệ cường giả Tuệ Tinh Cảnh, chết!

Hắn là cường giả Tuệ Tinh Cảnh thứ nhất đản sanh ở Độ Dương Tinh mấy triệu năm qua, nguyên vốn có thể vinh quang rực sáng vô hạn, độc lĩnh phong tao ít nhất 20 vạn năm, nhưng thế sự khó liệu, hắn không ngờ vừa mới đột phá ngày vui bị họa sát thân!

– Chu tiểu tử, ngươi thật là một tai tinh! Con lừa đen chỉ trích.

– Phi, lão biến thái kia còn định thả người sao? Chu Hằng quả quyết phủ nhận.

– Đúng, chúng ta nên chạy ra?

Con lừa đen đổi đề tài.

– Có thể đi! .

Bên kia, lão biến thái dùng cấm khí tăng lên chiến lực, trong nháy mắt đánh sạch sẽ chúng cường giả Thiên Hà Cảnh, kể từ đó, phỏng chừng Đại Hà Học Phủ không còn một cường giả Thiên Hà Cảnh còn sống .

Nguyên bản hắn không cần cấm khí cũng có thể chém hết chư cường, chỉ là tiêu phí thời gian lâu một chút thôi, nhưng đối với lão biến thái mà nói, luyện chế một thanh cấm khí có cái gì khó? Hắn vốn chính là Trận Văn đại sư!

– Đi! Con lừa đen phóng ra Thuấn di phù văn, đồng thời bao bọc nó cùng Chu Hằng, Tiểu Hỏa, Khương Tử Sương.

– Con lừa, ngươi đang làm gì thế! Chỉ là phù văn màu xanh biếc tuy rằng bao bọc bọn họ, lại chậm chạp không có tác

dụng, để Chu Hằng không khỏi rống to.

– Không, không biết, phù văn không có tác dụng ! Con lừa đen gấp đến độ đầu đầy mồ hôi.

Sát, tại sao có thể mất tác dùng vào lúc này?

– Cạc cạc, đây không phải là hai vị ân nhân cứu mạng của lão phu… Một người, một con lừa! Lão biến thái rất tinh mắt, tia sáng màu xanh biếc phát lên lập tức đưa tới sự chú ý của hắn, chỉ cất bước, quái nhân ba đầu sáu tay liền xuất hiện ở trước mặt bọn Chu Hằng.

– Đại thúc, cái lão công công này thật kỳ lạ! Khương Tử Sương còn chưa ý thức được lão biến thái này kinh khủng bực nào, ngược lại rất khờ dại nói.

– Cạc cạc, tiểu nha đầu rất non mềm, thoạt nhìn ăn rất ngon! Cổ Thiên Vương nhìn tiểu nha đầu một cái, không khỏi lè lưỡi liếm một vòng ở ngoài miệng, một bộ dáng thèm nhỏ dãi.

– Lão công công, không thể ăn Điềm Điềm, ngươi vẫn ăn con lừa đi! Tiểu nha đầu sợ tới mức run run, lại không chút do dự bán đứng con lừa đen.

– Con lừa muốn ăn, tiểu nha đầu cũng muốn ăn! Cổ Thiên

Vương cũng không cho con lừa đen, tiểu nha đầu cơ hội.

– Vậy chiến một trận! Chu Hằng tế ra hắc kiếm chắn ở phía trước, nếu không thể lui được nữa, vậy chiến một trận, cho dù châu chấu đá xe cũng phải oanh oanh liệt liệt đánh một trận.

Chương 936: Hỏa Thần Lô phát uy

– Cạc cạc, chính là Tinh Thần Đế, lại dám khiêu chiến lão phu? Cổ Thiên Vương sửng sốt một chút, không khỏi cất tiếng cười to

Lão biến thái ba đầu sáu tay, dưới khí thế Tuệ Tinh Cảnh áp bách, chính là cường giả Thiên Hà Cảnh đều phải dao động nếu hắn là Vương giả trong võ, chỉ là khí thế có thể khiến tất cả võ giả Thiên Hà Cảnh mất đi lực chống cự.

Nhưng đối với Tinh Thần Cảnh, hắn chỉ cần vừa chuyển tâm niệm có thể khiến trái tim Tinh Thần Đế vỡ tung , giữa hai người chênh lệch tựa như núi cao với hòn đá nhỏ!

Lấy trứng chọi đá, châu chấu đá xe, không biết lượng sức, những điều này đều có thể hình dung Chu Hằng.

Đại Hà Học Phủ cũng chưa chết sạch, hiện tại còn dư lại đều là học sinh Tinh Thần Cảnh, đại bộ phận bọn họ còn trẻ, trong cơ thể còn có nhiệt huyết lưu động, nhìn thấy Chu Hằng dũng cảm đứng ra, rất nhiều người cũng đình chỉ trốn chạy, thậm chí có những người muốn sóng vai mà chiến với Chu Hằng!

Sinh mệnh có thể mất nhưng chiến ý vĩnh viễn thiêu đốt!

Mọi người cũng không phải luôn luôn nhát gan, luôn luôn yếu đuối, có đôi khi vẻn vẹn chỉ cần một người đứng ra, kích phát dũng khí bọn họ thôi.

Một cái, hai cái, ba cái, càng ngày càng nhiều người ngừng lại, nhao nhao trợn mắt nhìn hướng về Cổ Thiên Vương.

– Cạc cạc, không thể tưởng được tiểu tử ngươi còn có một chút danh vọng, vung cánh tay hô lên, có thể đưa tới nhiều người hô ứng như vậy! Cổ Thiên Vương vỗ tay khen – Đáng tiếc, thực lực chênh lệch quá xa, dù 100 vạn cái Tinh Thần Đế thì như thế nào, lão phu chỉ cần chuyển ý niệm trong đầu có thể miểu sát tất cả! .

Đây là lời nói thật, số lượng Thiên Hà Đế nhiều còn có thể có thể liều chết dụ dỗ Tuệ Tinh Vương, nhưng Tinh Thần Đế… thực lực sai biệt thật sự quá lớn. Đến nhiều hơn nữa đều không hữu dụng.

Chu Hằng rung hắc kiếm lên, nói: – Các vị sư huynh sư đệ sư tỷ sư muội, đó cũng không phải chiến đấu thuộc về các ngươi, không nên nhúng tay! Lão biến thái là bị hắn và con lừa đen thả ra, tự nhiên cũng phải để bọn họ chung kết.

Trong lòng hắn truyền âm nói Hỏa Thần Lô: – Bếp lò, ta tự bạo tinh tú, có thể chân chính thôi phát ra uy lực của ngươi

sao? .

– Không phải chứ, ngươi thật muốn liều mạng? Hỏa Thần Lô hoảng sợ.

– Không liều mạng còn có thể thế nào? Chu Hằng không sợ hãi chút nào. Thậm chí khóe miệng còn mỉm cười, tinh tú tự bạo còn có thể tu luyện trở về, nhưng nếu mệnh không có, vậy hết thảy coi như xong!

Hỏa Thần Lô đột nhiên trầm mặc, sau đó nói: – Bổn tọa đột nhiên nghĩ đến, nguyên lai bổn tọa còn có một … phương pháp thôi phát khác, đó chính là hô lớn Ba Mã Đa La Tây . Có thể để bổn tọa phóng xuất ra chiến lực mạnh nhất! .

ads

– … ngươi đùa ta sao? Chu Hằng co giật khóe miệng, con lừa đen không đáng tin cậy, tiểu nha đầu không đáng tin cậy, phút cuối cùng Hỏa Thần Lô cũng không đáng tin cậy!

Cái gì hô lớn Ba Mã Đa La Tây, đây là cái gì?

– Chu tiểu tử, tin tưởng bổn tọa! Hỏa Thần Lô nghiêm túc nói.

– Được rồi! Chu Hằng vốn tính toán liều mạng, cho dù hô lớn loại khẩu hiệu cổ quái này cũng không sợ bị người chê cười – mệnh đều không có, còn để ý mặt mũi?

– Cạc cạc, tiểu tử, chuẩn bị sẵn sàng chưa?

Cổ Thiên Vương đã giết hết cường giả Thiên Hà Cảnh, toàn trường không có thể có tồn tại tạo thành uy hiếp đối với hắn, cho nên cũng không ngại trêu chọc Chu Hằng một chút. – Lão phu xuất thủ đây! .

– Vậy chiến một trận! Chu Hằng gào to một tiếng, chủ động phát động công kích. Tiêu Diêu Bộ triển khai, hắn giống như một đạo lưu quang bay vụt hướng Cổ Thiên Vương.

Lăng Thiên Cửu Thức!

Kiếm khởi, một mảnh tinh tú rực rỡ, vũ trụ diễn sinh, hồng hoang khai hóa, thiên địa vận chuyển!

Trong con ngươi Cổ Thiên Vương phản xạ thân ảnh của Chu Hằng, kiếm thức dương động, có ảo diệu vô cùng. Hắn không khỏi lộ ra vẻ hưng phấn mờ mịt, làm nhân vật Đại sư ba cấp

đan đạo, trận văn đạo, võ đạo tầng, hắn nghiên cứu đối với căn nguyên thiên địa xa xa vượt ra khỏi cường giả Tuệ Tinh Cảnh bình thường.

Có lẽ cường giả Tuệ Tinh Cảnh khác ở trước mặt Lăng Thiên Cửu Thức chỉ thoáng sửng sốt sẽ phục hồi tinh thần lại, nhưng hắn lại trầm mê.

Phốc!

Một kiếm tước qua, huyết quang tung tóe, một kiếm này chém ở trên vai trái Cổ Thiên Vương, 1000 viên tinh tú trong cơ thể Chu Hằng đồng loạt điên cuồng vận chuyển, với tốc độ không cách nào hình dung khuynh tiết tất cả linh lực, bộc phát ra một kích!tối cao chí cường

Một kiếm này, nếu như chém ở trên thân một Thiên Hà Đế không chống cự cũng có thể trực tiếp chém hắn thành hai đoạn, nhưng Tuệ Tinh Cảnh há Thiên Hà Đế có thể so?

Huyết quang chớp động, thân hình Cổ Thiên Vương run lên, cuối cùng phục hồi tinh thần lại.

Hắn đoạn một cánh tay, sóng vai bị tước đoạn !

Chỉ là lão biến thái này có được ba đầu sáu tay, cho dù bị

chém rơi một cỗ thân thể vẫn còn có hai đầu! Chu Hằng muốn một hơi chặt đứt toàn bộ 3 cỗ thân thể, lại không nghĩ rằng không ngờ chỉ có thể chém rơi một cái cánh tay!

Nhưng ngay cả như vậy, cũng để cho tất cả học sinh học phủ bộc phát ra hoan hô rung trời!

Nên biết rằng cho dù là Đông Phương Thần đều không có thể đánh trúng Cổ Thiên Vương, làm cho đối phương phun máu! Nhưng Chu Hằng chỉ là Tinh Thần Đế lại làm xong, hơn nữa còn là một kiếm chém rớt một cánh tay đối phương!

Cứ như vậy, chỉ cần 6 kiếm có thể chẻ Cổ Thiên Vương!

Trong đám người, Cảnh Tâm Nặc lóe sáng đôi mắt đẹp, nàng sớm biế đến từ tinh vực bậc cao nội tình thâm hậu, nhưng đồng dạng không thể nào nghĩ không ngờ Chu Hằng mạnh mẽ như thế, một kiếm liền chặt một cái cánh tay cường giả Tuệ Tinh Cảnh!

Nhưng những người khác lại nào biết rằng, một kiếm này Chu Hằng đã hao tổn tất cả linh lực, đâu còn có thể chém ra kiếm thứ hai? May mắn bây giờ man lực hắn đạt tới 5000 tinh, nếu không hiện tại tất nhiên thở hồng hộc, đổ mồ hôi chảy ròng.

Hắn vội vàng lấy ra một viên Chuyển Linh Đan nuốt vào, đồ chơi này ở thời điểm hắn là Tinh Thần Hoàng còn có hiệu quả rõ rệt, nhưng đạt tới Tinh Thần Đế, 100 viên mới có thể khôi

phục linh lực của hắn hoàn toàn!

Cổ Thiên Vương sẽ cho hắn bình tĩnh nuốt 100 viên Chuyển Linh Đan, chậm rãi khôi phục linh lực sao?

Nói giỡn, đối phương là lão biến thái, cũng không phải ngu ngốc!

– Thật là xem nhẹ ngươi! Cổ Thiên Vương nhìn tay gãy trên đất, có vẻ có chút sững sờ, nhưng rất nhanh hắn ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn chằm chằm Chu Hằng, lộ ra nụ cười cổ quái – Một thức kiếm pháp rất tốt, lão phu rất cảm thấy hứng thú, lão phu mở đầu của ngươi ra chậm rãi nghiên cứu! .

– Ha ha ha! Vậy thử một chút đi! Chu Hằng tế ra Hỏa Thần Lô, chỉ là… câu chú ngữ kia thật là ghê tởm a!

Hô!

Cổ Thiên Vương chụp ra một chưởng, tuy rằng đoạn một cánh tay, nhưng tinh tú, thiên hà, tuệ tinh đều không tổn hao gì, trên thực tế chiến lực gần như không bị làm sao, một chưởng đẩy ra, giống như toàn bộ tinh vũ sụp đổ, trấn về Chu Hằng.

– Ba Mã Đa La Tây!

Chu Hằng giơ Hỏa Thần Lô lên cao, hô lên một câu chú văn.

Nhưng vào lúc này, cái nắp lô Hỏa Thần Lô mở ra, một ngọn lửa mạnh tuôn ra, hóa thành một Hỏa Long quyển vũ, gào lên 1 tiếng long ngâm!

Ônggg!

Long ngâm long trời lở đất, tạo thành cơn lốc mãnh liệt, Cổ Thiên Vương dừng lại, cũng từng bước lui về phía sau ở dưới cơn lốc tấn công, thân thể lại hiện ra từng đạo vết rách, lông đen bóc ra, mang theo xuống từng khối máu thịt làn da xuống dưới!

Thình thịch!

Ở sau khi rút lui mười mấy bước, Cổ Thiên Vương hoàn toàn không cách nào chống đỡ, cả người bị cuốn bay ra ngoài, một hơi đụng gãy ít nhất hơn trăm vách tường mới ngừng lại được.

– Không có khả năng! Cổ Thiên Vương lăn lông lốc một chút bò dậy, chỉ vào Hỏa Thần Lô – Rõ ràng không phải cấm khí, ngươi làm sao có thể thôi phát ra công kích gần như cấp Hắc Động! .

Cấp Hắc Động!

Tê!

Toàn trường đều hít ngược một hơi lãnh khí, ở Độ Dương Tinh Tuệ Tinh Cảnh có thể vô địch, đột nhiên một cấp Hắc Động lại chạy ra… khiêu chiến năng lực mọi người chịu đựng sao?

Độ Dương Tinh không có gì lạ mấy triệu năm, ở thời gian lâu như vậy ngay cả cường giả Tuệ Tinh Cảnh cũng không xuất hiện qua, nhưng hôm nay chẳng những hai cái cường giả Tuệ Tinh Cảnh chạy ra liên tục, thậm chí ngay cả Bảo khí cấp Hắc Động đều xuất hiện!

Nhưng mọi người đồng dạng có khó hiểu giống Cổ Thiên Vương, đó chính là Bảo khí không giống với cấm khí, dù có Bảo khí mạnh mấy đi nữa nếu không có thực lực đối ứng thôi phát cũng uổng phí!

Chu Hằng bất quá là Tinh Thần Đế, cho dù cho hắn Bảo khí cấp Hắc Động cũng nhiều nhất phát huy ra uy lực Tinh Thần Đế đỉnh phong!

Cấp Hắc Động? Nói đùa!

Chu Hằng cũng không sao nói rõ được, hắn cũng không thôi phát Hỏa Thần Lô, chỉ là niệm một câu chú văn mà thôi, cái bếp lò đê tiện này thật sự bạo phát!

Chuyện này có cổ quái!

– Biết ta lợi hại là được rồi! Hắn đương nhiên sẽ không chia xẻ nghi hoặc như vậy với Cổ Thiên Vương, ngược lại dùng khí phách rất kiêu ngạo nói.

Ở trong mắt mọi người lại là đương nhiên!

Ai có thể một kiếm chặt đứt cánh tay lão biến thái, dùng một cái bếp lò đánh cho lão biến thái va chạm trăm vách tường, ai có thể lớn lối như vậy a!

Người ta có thực lực!

Cổ Thiên Vương nhìn Chu Hằng, Hỏa Thần Lô bỗng nhiên phát uy hoàn toàn vượt ra khỏi hắn tưởng tượng.

Hắn là đại sư trận văn chi đạo, Bảo khí hay là cấm khí, hắn liếc mắt một cái có thể nhìn ra được!

Nhưng cũng bởi vì hắn nhìn ra được, ngược lại trong lòng tràn đầy nghi hoặc.

Bảo khí sẽ tuân thủ quy tắc Bảo khí, đâu có thể nào bị một cái Tinh Thần Đế thôi phát ra uy lực cấp Hắc Động? Nhưng sự thật lại rõ ràng ở trước mặt của hắn, hắn làm sao có thể xem nhẹ?

Tiểu tử này… cổ quái!

Cổ Thiên Vương lại lấy ra ngoài trường kiếm màu máu, hắn quyết định phải toàn lực ứng phó, chém hạ Chu Hằng!

– Bếp lò, ngươi còn có thể vận chuyển mấy lần? Chu Hằng hỏi Hỏa Thần Lô ở trong lòng, nếu không phải hắn chủ động kích phát, như vậy số lần Hỏa Thần Lô có thể sử dụng tất nhiên hữu hạn.

– A? Hỏa Thần Lô dừng một chút – Tùy tiện vài lần, hôm nay bổn tọa bất cứ giá nào , về sau tiểu tử ngươi cho bổn tọa nhiều chút dị hỏa bồi thường bổn tọa là được rồi! .

Dựa vào, cái bếp lò này khi nào thì dễ nói chuyện như vậy?

Nghe nó cam đoan như thế, Chu Hằng ngược lại có chút

không tin, dù sao cái bếp lò này giống cùng con lừa đen không đáng tin cậy!

Chương 937: Biến chuyển thần kỳ

Xoạt, Cổ Thiên Vương đã đánh tới!

Huyết quang đầy trời, âm trầm tận xương, đây chính là cấm khí cấp bậc Tuệ Tinh Đế!

Sát, chỉ có thể hét thêm một tiếng !

Chu Hằng kêu lên ở trong lòng, đồng thời lớn tiếng kêu lên: – Ba Mã Đa La Tây! .

Oanh, Hỏa Thần Lô lại phẫn nộ, một đạo Hỏa Long lao ra, long uy rải, sóng nhiệt xông lên tận trời, trong nháy mắt làm huyết quang bốc hơi sạch sẽ.

Thình thịch!

Cổ Thiên Vương lại bị lực lượng kinh khủng đánh bay, một đường không biết va chạm hủy diệt bao nhiêu vách tường mới ngừng lại được, đặt mông ngồi dưới đất, trên mặt tràn đầy sợ hãi.

Một lần có thể là trùng hợp, nhưng hai lần… tuyệt đối không phải!

Chu Hằng thật có thể thôi phát Bảo khí cấp Hắc Động, chỉ là hắn còn không nắm giữ thuần thục, nếu không hoàn toàn phát ra lực sát thương cấp Hắc Động, một kích có thể đem đánh giết hắn!

Lão biến thái là thiên tài, suy nghĩ hoàn toàn bất đồng với người bình thường, nhưng cũng không có nghĩa hắn sẽ không sợ chết! Trên thực tế, hắn rất sợ chết, nếu không cũng sẽ không lợi dụng bí thuật vượt qua mấy triệu năm sống lại.

Đánh không lại? Trốn!

Minh giới lớn như vậy, hắn cũng không phải bắt buộc chiếm cứ viên tinh cầu này, làm sao không thể tiêu dao? Tùy tiện tìm viên tinh cầu tương tự, nếu có mỹ nữ thì chơi, lại có nam nhân yêu thú có thể tiến hành cải tạo, tùy tiện chỉnh ra một chi quân đoàn quái vật khổng lồ, không phải chơi rất vui sao!

Tại sao phải liều mạng tử chiến, hắn là thiên tài, cũng không phải người trẻ tuổi nhiệt huyết truyền kỳ!

Mặt mũi đối với Cổ Thiên Vương mà nói căn bản không tồn

tại , bằng không hắn cũng sẽ không mông trần rêu rao khắp nơi, sau khi nghĩ thông suốt. Hắn lập tức bỏ chạy.

Chạy?

Cái lão biến thái này chạy?

Mọi người đều như trong mộng, ngay cả mấy triệu năm mới sinh ra một cái cường giả Tuệ Tinh Cảnh đều không thể ngăn trở lão biến thái. Ngược lại bị đối phương đánh chết, bây giờ lại bị một Tinh Thần Đế hù chạy!

Nhưng mặc kệ nó, đây là chuyện tốt a!

ads

Mọi người nhao nhao hoan hô lên, đây là không công kiếm về một cái mạng a, mỗi người đều có loại kích động bệnh tâm thần, nhưng còn không kịp vui đều đặt mông ngồi trên mặt đất, mồ hôi lạnh chảy đầm đìa.

Đây là sợ!

Phía trước nghẹn, hiện tại nguy cơ biến mất. Trong lòng buông

lỏng ngay cả đứng đều không yên.

Chỉ là… Lão biến thái chạy ra khỏi mấy trăm trượng sau, thân hình của hắn không ngờ dừng, không tiếp tục đi tới, cũng không xoay người lại, dường như đang suy nghĩ cái gì.

Mười mấy giây sau, hắn xoay người lại!

Không tốt, lão biến thái thay đổi chủ ý. Còn muốn tái chiến?

Mọi người đều kinh hãi trong lòng, muốn đứng lên lại phát hiện tay chân không đủ sức, căn bản ngay cả nhúc nhích một phần đều khó có thể làm được, loại tâm tình này thay đổi rất nhanh làm cho tâm thần mỗi người bọn họ bất định, ngay cả thân thể đều không cách nào chỉ huy.

Đang lúc ánh mắt mọi người hoảng sợ, Cổ Thiên Vương đi nhanh hướng về Chu Hằng.

– Ba Mã Đa La Tây! Chu Hằng giơ Hỏa Thần Lô lên cao hét lớn.

Nhưng không phản ứng chút nào!

– Bếp lò… Ngươi bẫy chết ta a!

Chu Hằng trong lòng kêu thảm thiết. Cái bếp lò này sao đúng lúc này mất tác dụng? Không đáng tin cậy a không đáng tin cậy!

Tinh Thần Đế dù sao chỉ là Tinh Thần Đế, làm sao có thể vô tận thúc dục Bảo khí cấp Hắc Động?

Tuy nhiên lúc này mới hợp lý a!

Người chung quanh cũng bi thiết trong lòng, rõ ràng đã thành công, nhưng vì cái gì quanh co. Lão biến thái lại biến đổi chủ ý?

Trời muốn diệt ta a!

Cổ Thiên Vương cũng không nhân cơ hội ra tay, hắn trực tiếp đi tới trước người của Chu Hằng. Thân thể cao lớn giống như một tòa núi nhỏ. Hắn hơi dừng lại một chút, sau đó làm một cái động tác mọi người đều không thể dự đoán được – hắn quỳ xuống.

Thình thịch!

Mặt đất nặng nề chiến động một cái, Cổ Thiên Vương liên tục dập đầu đối với Chu Hằng, nói: – Lão nô chết tiệt, lão nô chết tiệt, xin chủ thượng khai ân, tha thứ lão nô lần này! .

Mọi người hóa đá!

Lão biến thái làm chi, rõ ràng Chu Hằng đã không thể vận chuyển Bảo khí cấp Hắc Động, vì cái gì hắn còn muốn quỳ liếm?

Không hổ là lão biến thái, đầu óc đều hồ đồ!

– Chu tiểu tử cẩn thận, khả năng là khổ nhục kế! Con lừa đen nghiêm trang.

Chu Hằng miễn cưỡng tươi cười, nói: – Ngươi cảm thấy bây giờ lão biến thái này còn cần sử dụng khổ nhục kế? .

Con lừa đen không khỏi nghẹn lời, Chu Hằng đã mất đi năng lực vận chuyển Hỏa Thần Lô, lão biến thái tiện tay có thể đánh chết đoàn người mình, làm gì cần dùng khổ nhục kế?

Không nghĩ ra a!

– Lão biến thái, đầu óc ngươi bị nước vào? Con lừa đen không kìm nổi hỏi.

– Đầu óc lão nô bị nước vào mới có thể vô lễ đối với chủ thượng! Cổ Thiên Vương hết sức lo sợ nói, bộ dáng thận trọng.

– Thật sự ? Con lừa đen vui vẻ.

– Lão nô không dám nửa phần nói sạo! .

– Tốt lắm, ngươi trước thu nhỏ thân xác lại!

Con lừa đen ra lệnh.

Cổ Thiên Vương khẽ run thân thể, lập tức kịch liệt thu nhỏ lại, biến thành bình thường.

– Nằm xuống, vươn móng vuốt, tay trái, tay phải, ngoan, cho ngươi một cái xương ăn! Con lừa đen đùa giỡn lão biến thái trở thành Tiểu Hỏa, nhưng lão biến thái lại thần tình sung

sướng, dường như thật coi mình làm một con chó.

Này!

Con lừa đen đặt mông ngồi trên mặt đất, lẩm bẩm nói: – Bổn tọa ít đọc sách, thật sự không nghĩ ra! .

Đừng nói con lừa đen không nghĩ ra, đối mặt với biến chuyển thần kỳ cổ quái như vậy, ai có thể hiểu?

Nhưng lão biến thái ngay cả chó đều học theo, muốn nói hắn đang lừa dối… Ai có thể tin tưởng?

Nguy hiểm lại giải trừ!

Mọi người lại thở ra một hơi dài, chỉ cảm thấy cuộc sống thay đổi rất nhanh thật sự rất kích thích, trái tim bọn họ thật sự không chịu nổi a! Mà Chu Hằng… chính là Tinh Thần Đế đã thu một cái nô bộc Tuệ Tinh Cảnh, đây không phải có thể xông pha ở Độ Dương Tinh?

Không ít người thông minh đã nghĩ đến tạo giao tình với Chu Hằng như thế nào!

Hiện tại cường giả Thiên Hà Cảnh Đại Hà Học Phủ gần như chết hết, xuất hiện quyền lực chân không thật lớn, mà có Cổ Thiên Vương tọa trấn, học phủ cấp hai nào lại dám xằng bậy? Lúc này giao hảo Chu Hằng, nói không chừng có thể lăn lộn lên Phó viện trưởng a!

Chu Hằng nhíu mày, hắn mơ hồ có một loại đoán, hướng về Cổ Thiên Vương nói: – Đi theo ta! .

– Chu tiểu tử, cẩn thận a! Con lừa đen vội vàng nói, tuy rằng Thuấn di phù văn mất đi hiệu lực, nhưng đồng dạng xem như dùng hết, phải quá chừng mấy ngày mới có thể sử dụng lần thứ hai.

Đối mặt với lão biến thái Tuệ Tinh Cảnh, bọn họ căn bản không có một tia tự vệ.

– Ân! Chu Hằng gật đầu, cũng không nói thêm gì.

Bọn họ về tới chỗ ở, khi đóng cửa đại môn, một mảnh yên tĩnh.

Mặc dù có rất nhiều người muốn lôi kéo tình cảm cùng Chu Hằng, nhưng vừa nghĩ tới Cổ Thiên Vương ngay tại trong nhà Chu Hằng, ai lại dám chạy tới? Bọn họ cũng không phải là Chu Hằng a, vạn nhất lão biến thái kia muốn giết một mạch, ai tới cứu bọn họ?

Chu Hằng để con lừa đen mang theo Tiểu Hỏa cùng Khương Tử Sương đi một bên chơi đùa, hắn mang Cổ Thiên Vương theo đến một góc.

– Nói đi, là ai cho ngươi làm như thế? Chu Hằng bình tĩnh nói.

– Chủ thượng, lão nô không rõ ngươi đang nói cái gì! Cổ Thiên Vương thần tình mờ mịt.

– Ha ha, nếu không có người để ngươi làm như vậy, ngươi làm sao sẽ nhiên thay đổi ngay lúc đó! Chu Hằng lắc lắc đầu, hiện tại tuy rằng thực lực hắn không kịp cái lão biến thái này, nhưng ở chỉ số thông minh không kém chút nào.

Cổ Thiên Vương vẫn như cũ thần tình mờ mịt, hành động quả thực đăng phong tạo cực , nói: – Lão nô cái gì cũng không biết, cái gì cũng đều không hiểu, chủ thượng chính là trời của lão nô, là đất của lão nô, là thái dương trong lòng lão nô! .

Chu Hằng không khỏi buồn nôn, lão biến thái này chẳng những làm việc biến thái, nịnh bợ tới cũng đồng dạng đạt tới cấp biến thái, khiến hắn nổi da gà.

Hắn đương nhiên sẽ không tin tưởng mình là thiên mệnh chi quân, phá ra vương bá khí có thể thu phục Cổ Thiên Vương!

Lão biến thái rõ ràng đã chạy thoát, nhưng đột nhiên ngay lúc đó lại dừng lại, đây căn bản không hợp lý!

Không chỉ điểm ấy, con lừa đen Thuấn di phù văn cũng đột nhiên mất đi hiệu lực, Hỏa Thần Lô càng có thể đánh ra công kích cấp Hắc Động, dù là điểm nào cũng đều vô cùng cổ quái!

Nếu chỉ phát sinh một điểm, có thể là trùng hợp, nhưng ba cái thêm cùng nhau tuyệt đối không phải trùng hợp!

– Không nói thôi! Chu Hằng tự lẩm bẩm – Tuy nhiên, tuy rằng lão biến thái bị người sai sử, nhưng chỉ sợ ngươi cũng không biết gì, hỏi ngươi cũng không tốt! .

Cổ Thiên Vương: … .

Quả thật theo như lời Chu Hằng, hắn vốn đang chạy, cũng không chạy ra vài bước đã bị một cỗ lực lượng kinh khủng phong tỏa, cường hãn vượt ra khỏi hết thảy cường giả hắn từng gặp!

Hắn tin tưởng chỉ cần ý niệm trong đầu đối phương vừa động có thể để hắn vạn kiếp bất phục, cắt ngang 100 đoạn hay dựng thẳng 1000 phân xem toàn bộ tâm tình của đối phương!

Nhưng cường giả này lại cũng không xuống tay, mà dùng thanh âm khó cãi mệnh lệnh hắn thần phục Chu Hằng!

Cổ Thiên Vương sớm bị dọa đến toàn thân dựng lông, nào dám không tuân? Vì thế liền có một màn quỳ liếm ở trước mặt mọi người đối với Chu Hằng. Đối với cái lão biến thái này mà nói, quỳ gối xoay mình là cái gì, tiết tháo và vân vân hắn sớm vứt sạch 800 năm.

Đối phương còn phân phó hắn, không được nói ra , nếu không chắc chắn lão biến thái biến thành chết biến thái. Tuy nhiên dù lão biến thái muốn bán đứng người này cũng không biết nên nói cái gì, ngay cả là nam hay là nữ cũng không biết.

– Hoặc Thiên, hay là Hồng Nguyệt, xuất hiện đi! Chu Hằng đột nhiên giương giọng kêu lên.

Trừ bỏ hai nàng này ra, ai có thể khống chế Bảo khí cấp Hắc Động từ xa? Trừ bỏ hai nàng này ra, ai có thể để con lừa đen đã vận chuyển Thuấn di phù văn mất đi hiệu lực? Về phần lão biến thái ngược lại thì không gấp , chính là Tuệ Tinh Cảnh mà thôi.

Lão biến thái: … .

Khanh khách khanh khách

Một trận cười duyên đột nhiên vang lên, một đạo nhân ảnh cũng lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở bên trên chỗ ngụ, trận pháp phòng ngự học phủ không có tác dụng.

Uyển chuyển, tuyệt mỹ, đây là một mỹ nữ vô song có thể cho tất cả nam nhân đều lâm vào điên cuồng!

Xoạt!

Cổ Thiên Vương không tự chủ được quỳ xuống, toàn thân bởi vì sợ hãi mãnh liệt mà không ngừng run rẩy, mặc dù không ra mắt người này, nhưng hắn có thể rõ ràng cảm ứng được trên người đối phương phát ra khí tức cường đại, đúng là vô thượng cường giả phía trấn áp hắn!

Chương 938: Hoặc Thiên thành Thánh

Một vầng trăng đỏ máu chiếu sáng khoảng không, lại tản ra khí tức cao quý, trong sáng nhưng lạnh lùng.

Hồng Nguyệt!

Chu Hằng thở dài, vừa thất vọng vừa lại có điểm hưng phấn.

Thất vọng là bởi vì đối phương là Hồng Nguyệt mà không phải Hoặc Thiên hắn ngày đêm mong nhớ. Tuy nhiên Hồng Nguyệt đã xuất hiện, ngược là có thể hỏi dò nàng một chút tin tức của Hoặc Thiên, chỉ hy vọng đối phương có thể nói rõ chi tiết với mình!

Hồng Nguyệt chậm bước đi đến, một thân váy tơ lưới trắng như tuyết, tóc đen thật dài phủ bờ vai, toàn thân không có một vật phẩm trang sức nào, nhưng phong thái xuất trần tuyệt đẹp của nàng còn hơn bất kỳ vật làm đẹp gì.

Nàng vẫn như cũ hai chân trần, gót sen như ngọc không nhiễm một chút bụi trần, xinh xắn lả lướt, làm cho tâm thần người đều say.

Lão biến thái Cổ Thiên Vương này mặc dù là một lão sắc quỷ, nhưng khi đối mặt với Hồng Nguyệt lão chỉ có sợ hãi mãnh liệt đến trái tim đều như sắp hỏng mất, toàn thân lão phát lạnh rung, đầu cúi gằm xuống sát mặt đất, nhìn cũng không dám liếc mắt nhìn.

Mỹ nhân tuyệt sắc trước mặt này, cười tươi, sinh động, hoạt bát, so với hình tượng lúc trước mở miệng một cái là "ta", nói một cái là "ngươi"… hoàn toàn không thể xem là một người.

– Cô nương đã khôi phục trí nhớ hoàn toàn à! Chu Hằng đột nhiên nói.

Hồng Nguyệt cười khúc khích, khẽ vỗ tay, nói: – Thông minh! Nên thưởng cho ngươi thứ gì đây? Nàng đưa một ngón tay đặt trên môi, lộ ra vẻ suy tư, bộ dáng xinh đẹp kia quả thực có thể làm mê say chết người!

Ngay cả Chu Hằng trái tim cũng không khỏi nhảy mạnh một chút. Dù sao nữ nhân này là duy nhất có dung mạo có thể sánh cùng Hoặc Thiên, vẻ phong tình quyết tranh hơn thua, là mầm tai hoạ siêu cấp! Hắn cố tự trấn định tâm tình một chút, rồi nói: – Hoặc Thiên đâu?

– Thật là làm cho người ta thương tâm mà! Vì sao chỉ biết hỏi chuyện của sư… cũng không hỏi xem người ta khỏe hay không? Hồng Nguyệt ra vẻ hờn dỗi nói.

Chu Hằng nhếch miệng, nói: – Nhìn khí sắc của cô nương thế này hiển nhiên là rất khỏe mạnh. Tự nhiên không cần hỏi nhiều!

– Lễ nhiều người không trách, ta cũng không ngại đâu!

– … Hồng Nguyệt! Hoặc Thiên hiện tại ở đâu? Chu Hằng có chút cấp bách khó dằn nổi.

– Hoặc Thiên ư…

ads

Hồng Nguyệt ngắm nhìn Chu Hằng một hồi, rồi nói: – Nàng trở về Thái Hư tinh vực để thanh lý phản đồ rồi!

– Thiên Mệnh Chân Quân ư? Chu Hằng nhướng mày.

Thái Hư nhất mạch tuy rằng từ sau Thái Hư Thánh Nhân bị tổn hại lớn, thực lực giảm mạnh, không còn cao cao tại thượng như trước, đúng ra không còn là một trong 5 thế lực lớn cường đại nhất của toàn bộ Minh giới. Nhưng dù sao lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, hiện tại vẫn là một trong thế lực cường đại nhất ở Minh giới!

Nếu nói như vậy, Thiên Mệnh Chân Quân chỉ được xem là cường giả đỉnh phong ngang tầm với Tổ Long, Tổ Hổ, Tổ Phượng mà thôi!

Hoặc Thiên một thân một người đi tìm Thiên Mệnh Chân Quân, có thể gặp phải nguy hiểm hay không?

– Như thế nào, lo lắng Hoặc Thiên sẽ gặp phải nguy hiểm à? Hồng Nguyệt nhẹ nhàng ngồi trên một tảng đá trong viện, đặt đôi chân trần vào trong ao nước, khẽ đong đưa hất nước lên: hình ảnh mỹ nhân đùa nước quả thật động lòng người.

Chu Hằng gật gật đầu, điều này không có gì phải giấu giếm.

– Đúng rồi… Đúng rồi! Quên nói cho ngươi biết, lão già Thiên Mệnh Chân Quân kia chính là đồ đệ yêu quý của Thái Hư Thánh Nhân, hơn nữa còn là đại đệ tử! Hoặc Thiên chỉ là đồ đệ thứ hai! Hồng Nguyệt thổ lộ một tin tức lớn.

– Cái gì! Chu Hằng trong lòng run lên.

Thiên Mệnh Chân Quân mà cũng là đồ đệ của Thái Hư Thánh Nhân?

Trước nay hắn luôn nghĩ rằng Thiên Mệnh Chân Quân là truyền nhân của Thái Hư nhất mạch ít nhất là đời thứ ba, đời thứ tư, thậm chí đời thứ năm, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới: người này còn là đại đệ tử, đồ đệ đầu của Thái Hư nhất mạch!

Tuy rằng Hoặc Thiên cường đại ngoại hạng, nhưng thực lực chưa hồi phục, sao có thể là đối thủ của Thiên Mệnh Chân Quân?

Chờ một chút!

Hoặc Thiên đi tìm Thiên Mệnh Chân Quân tính toán sổ sách, điều này có phải có nghĩa nàng cũng hoàn toàn khôi phục trí nhớ hay không? Loại cường giả cấp số này chỉ cần vừa hồi phục trí nhớ, thì thực lực cũng sẽ hoàn toàn khôi phục lại tiêu chuẩn trước kia.

– Ngươi đoán không sai! Hiện tại Hoặc Thiên đã khôi phục toàn bộ thực lực, hơn nữa… còn có tiến bộ lớn hơn! Hồng Nguyệt than một tiếng, nằm nghiêng trên tảng đá lớn, một tay chống cằm, có vẻ rất là buồn rầu: – Quả vị của Thái Hư Thánh Nhân, không ngờ bị nàng kế thừa rồi! Quả nhiên, mọi người đều uổng công một phen!

– Có ý gì? Cô nương nói rõ một chút! Nghe ý nàng nói, dường

như Hoặc Thiên còn rất lợi hại, chỉ là cách nói rất lợi hại này là do đâu mà có? Chu Hằng lại đầy đầu mờ mịt.

– Ôi! Mệt ngươi còn chiếm được Hắc Ảnh Kiếm nhận chủ, như thế nào cái gì cũng không biết vậy? Hồng Nguyệt đá xuống sóng nước, khẽ ngẩng đầu lườm Chu Hằng một cái, trong ánh mắt tràn đầy vẻ khinh bỉ.

“Con bà nó! Cũng không có ai nói cho mình biết là chuyện gì xảy ra, thì làm sao mà biết?” Chu Hằng cắn răng nói: – Thật có lỗi, ta kiến thức rất nông cạn!

– Ngươi chắc cũng biết, lúc trước vì sao năm người Thái Hư Thánh Nhân có thể xưng là mạnh nhất Minh giới chứ?

Hồng Nguyệt cũng không có châm chọc Chu Hằng quá mức, dường như vẫn như cũ có tình đồng môn với hắn.

– Không biết! Chu Hằng quyết đoán lắc đầu, hắn mới chỉ là Tinh Thần Đế, sao có thể biết những bí ẩn của Minh giới này? Điều này nếu không biết cũng không tất yếu phải làm ra vẻ ta hiểu biết, vừa không có mặt mũi, mà còn lãng phí thời gian.

– Năm Thánh sở dĩ là Thánh, là bởi vì họ nhận được thiên địa tán thành, chỉ có thành tựu quả vị năm Thánh nhân! Hồng Nguyệt nói đầy ý hâm mộ.

– Vẫn không hiểu! Chu Hằng lắc đầu.

– Ngươi sao lại ngu xuẩn như vậy? Hồng Nguyệt thở dài: – Nếu ngươi là đồ đệ ta, khẳng định ta trước tát cho ngươi chết khiếp, rồi khai trừ khỏi sư môn!

– Thật có lỗi!

– Không có thành ý nói xin lỗi 100 lần đều không có ý nghĩa!

– Ta cũng không có nghĩ xin lỗi!

Hồng Nguyệt dùng bàn chân khuấy nước ao, có mấy con cá đỏ thấy động, đuổi theo bàn chân của nàng, lại bị nàng đánh chết sạch… mỹ nhân tuyệt sắc này khinh miệt nói:

– Bản tôn cũng là các ngươi có thể theo đuổi sao?

Ngạo kiều!

Giống hệt một giuộc như Hoặc Thiên, đều là tính cách ngạo kiều đến chết người mà! Không hỗ là cùng xuất từ một sư môn!

– Trong thiên địa chỉ có năm quả vị Thánh nhân, đây là mạnh nhất trong mạnh nhất của Minh giới! Đó cũng không phải độ cao mà ngộ tính của ngươi cố gắng có thể đạt tới, mà là thiên địa ban ân, chỉ có năm người có thể đi lên độ cao này, không nhiều thêm một người, không ít một người! Hồng Nguyệt thu lại hai chân, khoanh chân ngồi trên tảng đá, dưới ánh trăng sáng lạnh, làm tôn khí chất của nàng càng thêm say lòng người.

Chu Hằng gật đầu, cũng chỉ có như thế, mới giải thích được vì sao trăm vạn năm trước 5 thế lực lớn như Thái Hư nhất mạch mới mạnh nhất Minh giới, bởi vì độ cao như Thái Hư Thánh Nhân bọn họ là không thể chạm tới!

– Một khi như thế, vì sao năm Thánh còn có thể ngã xuống chứ? Hắn liền hỏi. Tuy rằng vấn đề này đã lệch chủ đề trước đó.

Hồng Nguyệt chợt nghiêm sắc mặt, trong con ngươi bỗng nhiên lóe lên một tia sát khí, khí tức lạnh như băng cuốn qua, Cổ Thiên Vương lập tức xương cốt cả người run lên, phát ra tiếng “rốp rốp rốp”, dường như sắp gãy cụp xuống.

– Cút! Cái này đâu phải ngươi có thể biết được! Hồng Nguyệt tiện tay phất một cái, tuy rằng lão biến thái trước đó thiếu chút nữa với sức một mình quét ngang toàn bộ Độ Dương Tinh, nhưng ở trước mặt mỹ nhân tuyệt sắc này lại không có một chút xíu lực chống cự, bị một cái phất tay lập tức bay thẳng lên không trung, trong nháy mắt hóa thành một điểm đen nhỏ

rồi biến mất trong tinh không.

Chu Hằng không chút động tâm, Cổ Thiên Vương sống hay chết vốn cũng không liên can tới hắn.

Hồng Nguyệt đánh Cổ Thiên Vương bay đi, sau đó dường như tâm tình hơi tốt một chút, nhưng vẫn trầm mặc một hồi mới nói: – Bởi vì bọn họ gặp phải một tồn tại càng cường đại hơn! Trong trận chiến trăm vạn năm trước, Minh giới tổn hại, Tiên giới vỡ vụn, Phàm giới rung chuyển, là năm Thánh nhân liên thủ đều không phải đối thủ của người kia, cuối cùng không thể không hy sinh bản thân mình để phong ấn vĩnh viễn người nọ!

Chu Hằng vô cùng hoảng sợ, năm Thánh nhân rõ ràng đã là mạnh nhất Minh giới, vậy mà cùng liên thủ đều không phải là đối thủ của người kia? Hơn nữa, cuối cùng cũng chỉ là phong ấn mà không phải đánh chết!

Đây là hai loại khái niệm hoàn toàn bất đồng.

Phong ấn dù có cường đại mấy đi nữa cũng có khả năng bị phá giải, chính là năm Thánh nhân cũng không thể bảo đảm cho hai chữ “vĩnh viễn”!

– Vậy tồn tại cường đại hơn kia… đến tột cùng là ai?

Hồng Nguyệt lắc lắc đầu, mái tóc nhẹ bay phất phới, giống như một bức họa xinh đẹp, nàng nói: – Không biết! Không có người nào biết người nọ là ai, ở đâu đột nhiên nhô ra!

Sao lại có chuyện cổ quái như vậy!

Chu Hằng chau mày, vạn nhất người nọ phá vỡ phong ấn xuất thế, thì còn ai có thể ngăn cản được hắn?

– Quả vị Thánh nhân là kế thừa của thiên địa, chỉ có 5 vị, sau khi Thánh nhân chết đi tự nhiên sẽ có người thừa kế xuất hiện: người thừa kế của Thái Hư nhất mạch chúng ta, chính là… Hoặc Thiên! Hồng Nguyệt nói.

Chu Hằng chợt hiểu ra, trước kia Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt đều bị đánh rơi xuống từ Minh giới, một người rơi xuống Phàm giới, một người rơi xuống Tiên giới, có lẽ nguyên nhân là vì tranh đoạt quả vị Thánh nhân chăng!

Nhưng xem theo tình huống bình thường, rõ ràng là đại đệ tử Thiên Mệnh Chân Quân của Thái Hư Thánh Nhân cười vang cuối cùng, trở thành chủ nhân mới của Thái Hư nhất mạch, nhưng vì sao hắn không được kế thừa của Thánh nhân chứ?

Còn nữa, rõ ràng là Chu Hằng hắn chiếm được Bảo khí hắc kiếm của Thái Hư Thánh Nhân, vì sao không phải hắn nhận được kế thừa của Thánh nhân?

Nói đi nói lại không phải là Chu Hằng cũng đỏ mắt với quả vị Thánh nhân này, mà chỉ là tò mò mà thôi.

Đúng rồi! Trong lòng hắn đột nhiên chợt hiểu, hắc kiếm là Bảo khí do Thái Hư Thánh Nhân luyện chế, thuộc về sở hữu "tư nhân" của Thái Hư Thánh Nhân, bởi vậy dĩ nhiên lão muốn cho người nào thanh hắc kiếm thì cho người đó. Nhưng quả vị Thánh nhân lại do thiên địa ban cho, vì thế không phải Thái Hư Thánh Nhân có thể làm chủ được.

Hoặc Thiên… thành Thánh!

"Con bà nó! Chênh lệch càng lúc càng lớn rồi!" – Thánh nhân lợi hại cỡ nào? Chu Hằng nhìn về phía Hồng Nguyệt hỏi ra điểm mấu chốt.

– Tiểu tử ngốc! Ngươi đúng là không hiểu biết chút nào về thế giới này! Hồng Nguyệt đưa hai tay chống sau ót, thân thể mềm mại nhẹ nhàng đứng lên, lơ lửng giữa không trung: – Minh giới có bốn đại cảnh giới, đây chẳng qua là hiểu biết của người bình thường! Thực tế trên Hắc Động Cảnh, còn có một cảnh giới chân chính thuộc về người mạnh nhất, chính là Hỗn Độn Cảnh!

– 4 thần thú thiên địa chính là Hỗn Độn Cảnh, Hoặc Thiên trước kia cũng là Hỗn Độn Cảnh, ta cũng là Hỗn Độn Cảnh. Võ giả này có khả năng đạt tới cực hạn, gần như vô địch, nhưng chung quy không có cách nào nghịch thiên! Hồng

Nguyệt thở dài: – Thánh nhân, chính là Hỗn Độn Cảnh tiến thêm một bước, trong thiên địa vĩnh viễn chỉ có thể có 5 vị, mặc cho ngươi cố gắng bao nhiêu đi nữa đêu vô dung, Thánh nhân không già không chết, không hủy không diệt… là người thi hành ý chí của thiên địa!

– Vậy Thiên Mệnh Chân Quân thì sao? Chu Hằng lại càng quan tâm hơn tới an nguy của Hoặc Thiên, nếu trước đây năm Thánh nhân đều tập thể biến mất một lần, nói rõ dù là Thánh nhân cũng không bảo đảm an toàn!

– Hắn ư? Chỉ là tạo thành tám hắc động mà thôi, chỉ là tiểu nhân dùng âm mưu hại người! Hồng Nguyệt thập phần khinh thường nói.

Mới là tám Hắc Động? Người ta chính là cấp Hỗn Độn vậy mà đúng là bị Hồng Nguyệt khinh thường!

Tuy nhiên, đại đệ tử của Thái Hư Thánh Nhân này cũng quá kém đi, mới tám hắc động, đó không phải chỉ mới là Hắc Động Vương sao?

– Ôi! Tên ngốc ngươi thật là khờ dại! Hồng Nguyệt lắc đầu quầy quậy:

– Ngươi nghĩ Hắc Động Cảnh có thể hình thành mấy cái hắc động? Một cái là được xưng Vương, hai cái là Hoàng, ba cái là Đế, 9 là con số cực hạn, là có thể tấn công Hỗn Độn Cảnh!

Chương 939

Chương 942 Uy lực của ma nữ

- Ngươi đúng là một tên ngốc! Cho tên khù khờ không biết gì như ngươi này đi ra ngoài, quả thực chính là mất hết mặt mũi của Thái Hư nhất mạch chúng ta! Hồng Nguyệt nhìn Chu Hằng nói đầy ý khinh bỉ.

- Thật có lỗi! Chu Hằng cắn răng nói. Trước nay chưa từng có người nào giải thích cho hắn, làm sao hắn biết nhiều như vậy chứ?

- Tinh tú là vạn, thiên hà là ngàn, tuệ tinh là trăm, hắc động là mười, hỗn độn là một! Hồng Nguyệt nói ra chỉ số: - Chúng ta tu luyện, chính là truy đuổi bản chất duy nhất trong thiên địa kia, một là duy nhất!

Chu Hằng cũng thở dài, nói: - Ta sẽ đếm xem, không cần thực xem ta trở thành kẻ ngu ngốc!

Hồng Nguyệt lập tức cười rộ yêu kiều, thân hình nhoáng một cái, nàng đặt chân trên mặt đất, khoanh tay nói: - Tu luyện một đạo, chính là hóa phức tạp thành giản đơn, từ trong hàng vạn hàng ngàn mảnh nhỏ tìm kiếm một điểm chân lý.

Nói như thế, Thiên Mệnh Chân Quân có tám hắc động là tương đối bất phàm, nhưng khoảng cách còn chênh lệch rất lớn so với 4 thần thú thiên địa, Hồng Nguyệt; mà so với Hoặc Thiên cấp Thánh nhân thì còn kém thật xa!

Hoặc Thiên đi lần này tất nhiên thế không đáng ngại!

Chu Hằng yên lòng, liền nổi lên tính tò mò, muốn biết cường

giả thiên hạ phân cấp như thế nào.

Hồng Nguyệt thật ra dường như tính tình đang tốt, không hề ngại phiền giải thích cho Chu Hằng.

Trong thiên địa mạnh nhất dĩ nhiên chính là năm Thánh, kế thừa ý chí thiên địa, tự do đi lại ba giới, hiếm có sức mạnh nào sánh bằng! Cũng chính vì vậy, năm đó bọn họ mới có thể cùng người thần bí mạnh nhất kia một đường đánh từ Minh giới xuống tới Tiên giới, kết quả lực lượng tràn ra đã trực tiếp phá vỡ hoàn toàn Tiên giới!

Nếu không cho dù là Hỗn Độn Cảnh hạ giới, dù có thể vận chuyển uy lực phù văn, cũng phải chịu hạn chế của lực lượng thiên địa, nếu cường đại quá mức là sẽ bị trực tiếp bài xích ra ngoài!

Dưới năm Thánh là Hỗn Độn Cảnh, đây là cực hạn "phàm nhân" có khả năng đạt tới!

Tuy rằng Hỗn Độn Cảnh không có nghiêm khắc hạn định số người như Thánh nhân như vậy, bất kỳ người nào chỉ cần thiên phú kiệt xuất thì trên lý thuyết đều có thể đạt tới. Nhưng trên thực tế người có thể đạt tới cảnh giới này quả thực là rất ít ỏi!

Như Thiên Mệnh Chân Quân có thể được Thái Hư Thánh Nhân thu làm đại đệ tử, chẳng lẽ hắn không phải là thiên tài tuyệt thế kinh diễm? Đương nhiên là không! Thế nhưng hắn vẫn chỉ là Hắc Động Cảnh, ngay cả cực hạn 9 hắc động cũng không có đạt tới!

Có thể trở thành Hỗn Độn Cảnh, chỉ có 4 thần thú là khi thiên địa sơ khai đản sinh ra, cũng chính là bốn con thần thú Tổ Long, Tổ Hổ… lúc ban đầu kia, mặt khác liền chỉ có vài đệ tử của năm Thánh nhân, đúng là số lượng không nhiều lắm!

ads

Thái Hư nhất mạch thì chỉ có hai người, một là Hoặc Thiên, người kia là Hồng Nguyệt!

Đáng tiếc, hai người này đều biến mất, ngược lại bị Thiên Mệnh Chân Quân đoạt được quyền nắm trong tay Thái Hư nhất mạch!

Chuyện cụ thể trải qua như thế nào, Hồng Nguyệt không chịu nói, nhưng Chu Hằng cũng đoán được tất nhiên rất không hài hòa, nếu không khi Hoặc Thiên vừa nhìn thấy Hồng Nguyệt sẽ không đến mức không kiềm được phải phẫn nộ như vậy!

Tất cả Hỗn Độn Cảnh cộng hết lại, phỏng chừng cũng chỉ nhiều hơn mười người một chút, cao lắm là hai mươi!

Dưới Hỗn Độn Cảnh chính là Hắc Động Cảnh: tồn tại cấp bậc này thì tương đối nhiều, hơn nữa thực lực chênh lệch rất lớn: hình thành một cái hắc động là được xưng Vương, hai động là Hoàng, ba động là Đế. Mỗi hình thành thêm một cái hắc động chính là thực lực tăng vọt với cấp lũy thừa.

Giống như các thần thú thiên địa uẩn dục ra khác thì đều là tầng thứ này, từ một động đến 9 động đều có, nhưng thần thú hạn chế ở huyết mạch, ức vạn năm qua chưa từng có thần thú nào có thể đột phá hạn chế này, tăng vọt đến độ cao của 4 thần thú ban đầu.

- Tại sao lại khó như thế? Chu Hằng thắc mắc hỏi.

- Bởi vì con người là sẽ chết!

Hồng Nguyệt trả lời lại hết sức rõ ràng.

- Chết ư?

- Võ giả Hắc Động Cảnh là có thể chuyển thế vô hạn, chỉ cần không phải bị người hảm hại, luôn có thể trưởng thành đến độ cao trước kia. Chẳng qua là thời điểm khi bọn họ đạt tới độ

cao này, thì đã già lão rồi, lại phải chuẩn bị cho một lần chuyển thế kế tiếp, đâu có bao nhiêu thời gian để họ đi lĩnh ngộ cảnh giới mới? Hồng Nguyệt giải thích.

Chu Hằng giật mình, trừ Thánh nhân có thể có được thọ nguyên vô hạn, thực ra võ giả Hắc Động Cảnh, Hỗn Độn Cảnh cũng tương đương là sống vĩnh viễn, chỉ là khi bọn họ chuyển thế, thực lực cũng phải chậm rãi tăng lên từ thấp lên cao. Nếu trong khoảng thời gian này gặp phải địch nhân cường đại là có thể thực sự ngã xuống!

Đây cũng là tình cảnh lúc trước hắn gặp Hoặc Thiên chăng!

Bản thể của nàng tu luyện Nhân Uân Thiên Kinh chính là một cành hoa đào, bởi vậy nàng đã từ trong hoa đào chuyển thế sống lại. Mà Hồng Nguyệt… thì hẳn là sinh ra từ trong huyết nguyệt!

- Thái Hư tinh vực ở đâu, ta muốn đi gặp Hoặc Thiên! Chu Hằng nhìn Hồng Nguyệt nghiêm mặt nói. Trước đây có thể còn bị đè nén một chút, nhưng giờ này nỗi niềm tưởng nhớ lại đang không ngừng lên men, khiến hắn cũng không còn nhịn được nữa.

- Ngươi? Hiện tại ngươi có tư cách gì đi gặp sư… nàng?

Hồng Nguyệt sấn đến trước người Chu Hằng, trên mặt lộ ra vẻ cười nhạt khinh thường: - Ngươi mới chỉ là Tinh Thần Cảnh, mà nàng lại là một trong năm Thánh thiên địa, chênh lệch lớn như vậy, hạt cơm mềm này ngươi nuốt trôi sao?

Mỹ nữ tuyệt thế này thật sự là vô cùng mê người, nhất là nàng còn cách gần mình như vậy, làn gió thơm ập vào mũi không khỏi say lòng người, thân hình trắng như tuyết kia tản ra sáng đẹp kinh tâm động phách, làm cho tim Chu Hằng đập nhanh dồn dập.

Nhưng lúc này hắn lại là phẫn nộ, nói: - Ta có ăn được cơm mềm hay không, có quan hệ gì với ngươi?

- Đương nhiên là có quan hệ, chuyện này liên quan tới mặt mũi của Thái Hư nhất mạch chúng ta! Hồng Nguyệt bật lùi về thân mình thiếu chút nữa áp sát trên thân Chu Hằng, khoanh chân ngồi giữa hư không.

- Hừ! Cũng không phải chỉ có một mình ngươi biết Thái Hư tinh vực ở đâu, ta không thể hỏi người khác sao? Chu Hằng thật sự không quen nhìn vẻ kiêu ngạo hấp dẫn của nàng, mặc dù đối phương quả thật có thực lực và tư cách kiêu ngạo này.

Hồng Nguyệt mỉm cười, phất nhẹ tay một cái, sinh ra một đạo huyết nguyệt bao Chu Hằng lại, mặc cho Chu Hằng giãy giụa như thế nào cũng không có cách nào giãy thoát. Nàng dùng bàn tay trắng nõn chống cằm, nói: - Nếu ngươi muốn gặp Hoặc Thiên, chỉ có ba con đường có thể đi!

- Thứ nhất, đánh thắng ta!

- Thứ hai, ít nhất trở thành Hắc Động Cảnh!

Chu Hằng lườm lườm, điều thứ nhất và điều thứ hai này vừa so sánh quả thực chính là lừa gạt người mà! Mỹ nhân tuyệt sắc này đã là Hỗn Độn Cảnh, nếu muốn đánh thắng nàng, như thế nào cũng phải đồng dạng tiến vào Hỗn Độn Cảnh?

Cái này tổng kết lại chính là một, hắn nhất thiết phải đạt tới Hắc Động Cảnh! - Như vậy, còn đường thứ ba thì sao?

- Thứ ba à… Hồng Nguyệt bỗng nhiên cười rộ lên yêu kiều, cười đến cả người run rẩy một hồi lâu mới ngừng lại được, nàng cười ngượng ngùng, nói:

- Thứ ba, trừ phi ngươi có thể làm cho ta thích ngươi, gả làm vợ của ngươi! Như vậy, lấy chồng theo chồng, gả cho chó thì theo chó, phu quân nhà mình muốn làm gì, thân làm vợ đương nhiên phải toàn lực ủng hộ!

“Phốc!” Chu Hằng phun vèo ra ngoài, liên tục ho khan, nói: - Này! Ngươi phát nóng sốt rồi sao? Thực ra trong lòng hắn

muốn nói phát khùng, chỉ là sợ nói ra sẽ bị hành hung, dù sao hắn cũng không ngốc.

- Ba con đường đó, mặc ngươi lựa chọn! Tuy nhiên nếu ngươi muốn tự tiện quyết định… Hồng Nguyệt dừng một chút, dùng một bàn tay trắng nõn chống cằm trắng như ngọc làm ra vẻ suy tư, đột nhiên "A" một tiếng:

- Cái này sẽ là kết cục của ngươi!

Hai tay nàng vừa chuyển, thiên địa cấp bách xoa tròn, trăng sáng nhanh chóng hạ xuống phương tây, mà mặt trời lại dâng lên ở phương đông!

Oái! Nàng vừa chuyển tay này, đúng là làm cho cả Độ Dương Tinh tự tăng tốc quay vòng vô số lần, trong nháy mắt liền làm cho ban ngày buông xuống!

Nhưng so sánh với việc làm kế tiếp của nàng, điều này vốn cũng không đáng nhắc tới!

Hồng Nguyệt vẫy vẫy tay với mặt trời trên bầu trời, vầng mặt trời đỏ kia liền nhanh chóng phóng lớn với mắt thường có thể thấy dược!

Không phải phóng lớn, mà là vầng mặt trời đỏ kia sa xuống quá gần, bởi vì tốc độ quá nhanh, tạo thành mặt trời đỏ giống như đang phóng lớn! Chỉ trong nháy mắt, không khí bốn phía không ngừng tăng cao nhiệt độ, nhiệt độ mãnh liệt đến mức kim loại đều có thể bị đốt tan chảy!

Tiếng kêu gào thảm thiết nổi lên bốn phía, chỉ trong nháy mắt như vậy, toàn bộ võ giả dưới Nguyệt Minh Cảnh ở Độ Dương Tinh đều bị hóa thành tro tàn, đã chết hết hơn ba phần!

"Ầm!" Hồng Nguyệt lại đánh ra một chưởng, mặt trời đỏ trên bầu trời kia lập tức bị nổ nát, hóa thành vô số đốm lửa vỡ vụn, nhưng vẻn vẹn chỉ trong thời gian nháy mắt, những đốm lửa này liền tắt ngóm!

Lập tức toàn bộ bầu trời trở nên tối đen như mực, lại trở về hình dáng đêm tối vừa rồi, chỉ có diều Chu Hằng biết rõ, là từ nay về sau không còn có ban ngày nữa!

Mặt trời đã bị Hồng Nguyệt đánh nổ tung!

Ma nữ này!

"Lạch cạch lạch cạch", Hỏa Thần Lô ở trong không gian đan điền của Chu Hằng run cầm cập. Cái bếp lò đê tiện này ngay từ khi Hồng Nguyệt hiện ra liền thành thực giả chết không nói một tiếng, nhưng khi thông qua thần thức của Chu Hằng nhìn thấy một màn như vậy, nó không còn cách nào khống chế ý sợ hãi nữa.

Nó là do Thái Dương Tinh Kim luyện thành thì sao chứ, tiểu ma nữ này chỉ đánh một chưởng là nổ nát cả mặt trời, muốn đánh nó thành mảnh vỡ là chuyện đơn giản cỡ nào chứ?

Trước đây nó chỉ là đoán hai ma nữ lớn nhỏ đều rất mạnh rất mạnh, nhưng cụ thể cường đại tới trình độ nào thì hoàn toàn không có khái niệm, nhưng bây giờ… rốt cuộc nó đã biết!

- Ngươi điên rồi! Chu Hằng nổi giận nói. Tuy rằng hắn không biết mặt trời tới gần vừa rồi đã thiêu chết bao nhiêu người, nhưng khẳng định không ít! Hơn nữa, từ nay về sau không còn có ban ngày, như vậy người ở trên Độ Dương Tinh này làm thế nào sinh sống?

Cùng so sánh, thì lão biến thái kia cũng đâu tính là gì?

- Không nghe ngươi nói cái gì!

Hồng Nguyệt làm như không có vấn đề gì, chẳng những thực lực mạnh ngoại hạng, hơn nữa da mặt nàng cũng rất dày.

- Chu tiểu tử! Không được rồi, giống như thời sơ khai rồi! Con lừa đen thở hổn hển chạy tới, ngay cả lời nói đều không rõ lắm. Khi nó nhìn thấy Hồng Nguyệt, không khỏi lông toàn thân nó dựng đứng, vội vàng lại quay đầu chạy đi.

- Ồ? Hồng Nguyệt hơi sửng sốt một chút, vươn tay điểm một cái, bốn vó con lừa đen liền bị cứng đờ, lơ lửng giữa không trung, đâu còn chạy thoát?

- Không cần làm bậy! Chu Hằng vội vàng giơ tay ngăn cản. Tuy rằng con lừa đen không đáng tin cậy, nhưng nó là bằng hữu của hắn!

- Đáng tiếc! Đáng tiếc! Hồng Nguyệt liên tục thở dài: - Trước kia không ngờ sai lầm, không phát hiện con lừa này đúng là ăn một quả Thiên Địa Quả cực cao cấp! Ôi! Lúc đó trí nhớ chưa phục hồi, quả nhiên không đáng tin cậy mà!

Chu Hằng không khỏi nổi lên một ý nghĩ cổ quái, ngay cả Hồng Nguyệt cũng đổi sắc vì Thiên Địa Quả con lừa đen ăn được, vậy vật đó hẳn là rất hiếm có! Hắn đang lo không có ai để hỏi chuyện Thiên Địa Quả, vội vàng nói: - Thiên Địa Quả đến tột cùng là vật gì?

- Ít nhất là võ giả cấp Hắc Động sau khi chân chính tử vong, ngưng tụ tinh hoa toàn thân, lại được thiên địa uẩn dục vô số năm mới có thể hình thành Thiên Địa Quả! Hồng Nguyệt giải thích: - Thực lực bất đồng, đẳng cấp của Thiên Địa Quả cũng bất đồng!

- Sau khi hoàn toàn tiêu hóa tinh hoa của Thiên Địa Quả, như vậy người dùng Thiên Địa Quả cũng cơ bản có thể đạt tới cảnh giới của người đại biểu kia!

- Đáng tiếc, những tinh hoa này đã đi vào thân thể con lừa này, cho dù là làm thịt con lừa này ăn vào, nhiều nhất cũng chỉ tái hiện hiệu quả một phần mười của Thiên Địa Quả mà thôi! Tuy nhiên có chút ít còn hơn không, ăn một bữa thịt lừa dường như cũng không tệ!

Con bà nó! Đây chẳng phải là nói, chỉ cần con lừa đen không chết, ít nhất nó cũng có thể trở thành cấp Hắc Động?

Chu Hằng vội vàng khuyên: - Con lừa này đê tiện từ đầu đến

đuôi, ăn vào chỉ có chỗ xấu không có tốt!

- Đúng đúng đúng! Bổn tọa toàn thân đê tiện, ngàn vạn lần không cần ăn bổn tọa a! Con lừa đen cũng kêu lên thảm thiết.

Chương 940: Trở về nhà

Chu Hằng không chút nghi ngờ Hồng Nguyệt nói được thì làm được, nữ nhân này đánh bể một cái mặt trời mà không nhíu mày chút nào, thì làm thịt một con lừa ăn no ăn ngon còn có lợi sao nàng không làm?

Hắn nói: – Cô nương đã là Hỗn Độn Cảnh, đi lên nữa cũng chỉ có Thánh nhân thiên địa, dù ăn con lừa này cũng không có ích lợi gì!

– Sai! Hồng Nguyệt lắc lắc một ngón tay trắng muốt, nói: – Trên Hỗn Độn Cảnh mặc dù có Thánh nhân vị, nhưng cảnh giới này cũng có thể xâm nhập vô hạn, mà đồng dạng là Hỗn Độn Cảnh cũng có thực lực hoàn toàn bất đồng!

– Ta có thể cảm ứng được, con lừa này ăn Thiên Địa Quả hẳn là rất cường đại! Không chỉ là Hắc Động Cảnh, hẳn là đạt tới Hỗn Độn Cảnh, nếu như dược lực còn chưa tan hết, lấy ra ăn vào hẳn là rất có ích với ta!

Chu Hằng cười ha hả một tràng, nói: – Là vậy, nhưng bây giờ dược lực đã tan ra rồi, cô nương hãy bỏ qua cho tên đáng thương này đi!

– Đáng thương ư? Nó không biết có may mắn biết bao! Hồng Nguyệt hừ một tiếng: – Thiên Mệnh Chân Quân coi như là thiên phú trác tuyệt, nhưng không biết hắn đã chuyển thế bao nhiêu lần mà thủy chung chỉ có thể quanh quẩn một chỗ ở cấp bậc 8 động, con lừa này lại có thể dễ dàng đạt tới độ cao đó, cái này đã không thể dùng may mắn để hình dung nữa!

Vận may mà!

Chu Hằng thở dài, ngay cả hắn đều có phần hâm mộ: không ngờ con lừa đê tiện này có thể trở thành tồn tại cấp Hỗn Độn Cảnh, sánh ngang với 4 thần thú thiên địa sơ khai, đúng là vô địch dưới năm Thánh nhân!

Mà hết thảy điều này đều là bởi vì nó vô tình ăn một quả Thiên Địa Quả, thật đúng là vận may nghịch thiên!

Nếu Thiên Địa Quả này còn chưa có tan ra hết, mà có thể lấy ra, hắn có thể động tâm hay không đây? Chu Hằng tự hỏi lòng: chỉ trong nháy mắt vẻ hâm mộ trên mặt hắn liền biến mất: Hắn không cần loại không làm mà hưởng này!

Hắn có lòng tin, hoàn toàn có thể bằng vào cố gắng của mình nhảy vào Hỗn Độn Cảnh!

Thánh nhân vị thì không có cách nào, đây là thiên địa ban cho, tổng cộng cũng chỉ có năm người, không phải cố gắng là có

thể đạt tới.

Hồng Nguyệt nhìn chằm chằm vào con lừa đen, dường như đang cân nhắc lợi hại. Một lúc sau, nàng đột nhiên cười khúc khích, nói: – Được rồi! Xem ở mặt mũi của ngươi, ta không làm thịt con lừa này!

Những lời này vừa nói ra, cũng trong nháy mắt lực lượng trói buộc con lừa đen biến mất, con lừa đê tiện lúc này sợ tới mức liền cụp đuôi bỏ chạy, nó cũng không muốn bị trở thành bữa tiệc lớn thịt lừa!

– Cảm tạ!

Tuy rằng Chu Hằng không nguyện ý, nhưng vẫn nói tiếng cám ơn.

Không chỉ là bởi vì Hồng Nguyệt bỏ qua cho con lừa đen, mà còn vì nàng áp chế Cổ Thiên Vương, giúp cho Độ Dương Tinh thoát khỏi độc thủ của lão biến thái kia. Tuy rằng nàng cũng kéo tới vầng mặt trời thiêu đốt chết vô số người, đồng thời đánh bể nát mặt trời, làm cho Độ Dương Tinh vĩnh viễn rơi vào trong bóng đêm.

Đạt tới loại tầng thứ của nàng này, bất kỳ sinh linh gì ở trong mắt nàng đều không trọng yếu, giết chết ức vạn người nàng cũng không hề động tâm, mà cứu ức vạn người nàng cũng sẽ không cảm thấy vui sướng.

– Nói xem, làm sao cô nương tìm được ta? Chu Hằng kỳ quái hỏi. Tuy rằng Hồng Nguyệt là cường giả Hỗn Độn Cảnh, là một trong những tồn tại lợi hại nhất của Minh giới, nhưng nếu muốn ở trong vũ trụ mờ mịt tìm được một người cá biệt, chỉ sợ nàng cũng không làm được!

– Ngươi quên rồi sao? Ta từng giúp ngươi thu phục bốn nữ nhân Long tộc! Hồng Nguyệt nói.

Đúng rồi!

Trong 5 nữ hoàng Long tộc, chỉ có Hồng Long nữ hoàng là không có bị nàng động tay chân. Bởi vậy, với năng lực cường đại của Hồng Nguyệt ở trong phạm vi ức vạn dặm cảm ứng được, trước tìm được các nàng Kim Long nữ hoàng, sau đó với thần thức của nàng lục tìm, xác định vị trí của Chu Hằng trên tinh cầu này cũng không khó.

– Vì sao cô nương muốn tìm tới ta?

Chu Hằng lại hỏi, hắn mới chỉ là tiểu nhân vật Tinh Thần Cảnh, đáng để nàng là một cường giả Hỗn Độn Cảnh không tiếc vạn dặm tìm tới sao?

– Ngươi đoán xem! Hồng Nguyệt cười quyến rũ, nói. Hiển nhiên nàng không muốn trả lời vấn đề này, liền nói tiếp: – Bản tôn phải đi ngủ! Tiểu tử! Nếu ngươi dám đi rình coi, ta liền móc mắt của ngươi! Nàng nhẹ nhảy xuống, đảo khách thành chủ, đi vào trong phòng vốn thuộc về Chu Hằng, chiếm cứ gian phòng chính giữa làm của mình.

Chu Hằng không khỏi co giật khóe miệng một cái, ai dám nhìn trộm nàng chứ? Con bà nó! Cũng ngủ thôi!

Hắn liền nằm ở trên tảng đá lớn bên ngoài, nhưng cũng không dễ quên câu nói sau cùng của Hồng Nguyệt kia. Câu này như cố ý nói với hắn các loại "nhìn trộm", làm cho hắn vừa nhắm hai mắt lại liền không tự chủ nhớ lại thân thể mềm mại uyển chuyển của Hồng Nguyệt, nhớ tới làn da mềm mại trắng như ngọc như ngà kia, nhớ gương mặt xinh đẹp tinh xảo hoàn mỹ kia…

"Con bà nó! Hoàn toàn không ngủ được!" Trên thân Chu Hằng nổi thẳng lên, chỉ cảm thấy một đoàn lửa dục thiêu đốt trong cơ thể mình, vô cùng khó chịu. "Sao lại thế này, định lực của mình không đến mức kém như vậy chứ!"

"Cộp cộp cộp…", đúng lúc này, vang lên tiếng gõ cửa.

Chu Hằng đi ra mở cửa, chỉ thấy người tới đúng là Dương Ngọc Hoa, lúc này nguy cơ đã giải trừ, nàng là tới đón tiểu

nha đầu trở về.

– Sư đệ! Quái nhân kia thực sự bị ngươi thu phục ư? Dương Ngọc Hoa rất là tò mò hỏi.

– Ưm! Chu Hằng gật gật đầu, nhưng tiếng trả lời so với thở dài không khác bao nhiêu.

Dương Ngọc Hoa biết điều không có hỏi nhiều, hai người đi vào phòng khách, chỉ thấy Khương Tử Sương đang nằm ôm chân bàn ngáy o o, Tiểu Hỏa thì đang bốn chân ôm nàng, đồng dạng ngủ rất say giấc, khóe miệng còn chảy ra nước miếng.

Tuy nhiên Chu Hằng vừa tới gần, Tiểu Hỏa lập tức tỉnh lại, hưng phấn chạy vòng quanh chân Chu Hằng.

– Điềm Điềm! Chúng ta về nhà! Dương Ngọc Hoa cúi mình xuống ôm tiểu nha đầu, một thoáng cúi mình này, xuyên qua áo có thể nhìn thấy một khoảnh hở trắng mịn, trắng như tuyết rất mê người.

Chu Hằng không khỏi hô hấp tăng nhanh, ánh mắt đều thẳng.

– Chu sư đệ! Cám tạ đã giúp ta chiếu cố tiểu nha đầu! Dương Ngọc Hoa khẽ gập mình nói với Chu Hằng, nhưng không thấy Chu Hằng có phản ứng gì, không khỏi kinh ngạc ngẩng đầu

lên nhìn về phía hắn.

Chu Hằng chợt nghiêm lại, vội nói: – Không có gì!

Dương Ngọc Hoa dịu dàng cười, ôm tiểu nha đầu đi ra cửa. Hiện tại học phủ đã chết nhiều cao thủ như vậy đã loạn thành một đoàn. Nàng một là thực lực thấp kém; hai là không có dã tâm mảy may nào, hơn nữa Thiên Trận Viện địa vị cao cả, nên cũng không có bị tấn công lây lan tới.

Chu Hằng nhíu mày suy nghĩ: hắn cũng không kiêng nữ sắc, nhưng cũng không đến mức nhìn thấy mỹ nữ liền dựng lên phải cúi gập cả người như vậy!

Đây hết thảy đều là vì sau khi Hồng Nguyệt đến mới phát sinh!

Khẳng định là nữ nhân này đã động tay chân gì với hắn, làm cho lửa dục thiêu đốt, không thể tự khống chế!

Không trách được nàng nói không cần nhìn trộm nàng, hóa ra nàng đã sớm biết Chu Hằng sẽ có phản ứng như thế!

Chu Hằng ngẫm nghĩ một hồi, rồi lập tức đi tới chỗ truyền tống trận: hắn phải đưa cha mẹ, các ái thê đến bên cạnh mình.

Trước đây hắn không làm như vậy, bởi vì hắn thực lực quá yếu, các nàng lại quá xinh đẹp, vừa ra khỏi cửa xác định vững chắc sẽ dẫn tới người người mơ ước, có vài người Chu Hằng đánh thắng được, nhưng khẳng định có một số người hắn đánh không lại.

Nhưng bây giờ Hồng Nguyệt đến đây, hơn nữa rõ ràng muốn ở lại nương tựa, như vậy Chu Hằng còn sợ gì, đương nhiên có thể đưa thân nhân ái thê đến với mình. Hơn nữa, thật đúng là hắn sợ một mình ở chung với Hồng Nguyệt sẽ không cầm lòng được.

Điều này không phải vì hắn thiếu ý chí, mà bởi vì Hồng Nguyệt thực lực quá cường đại, muốn mê hoặc hắn quả thực quá dễ dàng, hắn ngay cả cơ hội kịp phản ứng cũng không có!

Nhưng khi hắn đi tới chỗ truyền tống trận liền phát hiện, ở nơi này vô cùng đông người!

Cao thủ của Đại Hà Học Phủ toàn bộ chết hết, mà mặt trời đột nhiên xuống tới gần, trong nháy mắt đốt chết ít nhất ba phần người, đương nhiên dẫn tới toàn bộ Độ Dương Tinh rơi vào hỗn loạn. Mọi người đều kinh hoàng thất thố giống như con ruồi không đầu, ai nấy đều muốn dùng truyền tống trận chạy tới vùng núi sâu hoang dã không có vết chân người để tránh tai họa.

Điều này tự nhiên là ý nghĩ kỳ lạ, nếu một cái mặt trời lại tiếp

tục sà xuống, thì dù trốn chỗ nào đều khó thoát khỏi một kiếp!

Nhưng đúng là có rất nhiều người trong lúc kinh hoàng thất thố đều chen chúc nhau đến chỗ truyền tống trận, thậm chí có người giành được trước còn vung tay. Chu Hằng phóng ra khí thế bản thân, lập tức trấn áp mọi người quỳ sụp xuống.

Khi hắn đi lên truyền tống trận, mới phát hiện nơi này thực ra đã sớm bị hỏng rồi!

Có một số địa phương có trận pháp phòng ngự, có một số chỗ không có, truyền tống trận liền bị phá hỏng từ lúc mặt trời rơi xuống gần! Truyền tống trận này vốn không có phòng ngự, nên hư hỏng, chứ có ai lại đi phá hỏng truyền tống trận?

Chu Hằng lấy ra Vân La Chu, chỉ có thể trực tiếp bay đi.

Khi hắn bay lên, thì lại phát hiện Cổ Thiên Vương một đường đều đi theo mình. Sau khi lão hạ xuống Vân La Chu, Chu Hằng hỏi qua mới biết: Hóa ra lão biến thái này là nghe theo mệnh lệnh của Hồng Nguyệt, nhất thiết phải bảo hộ hắn một tấc cũng không rời, nếu như hắn xảy ra chuyện bất trắc gì, thì cái chết lại chính là nguyện vọng xa xỉ nhất của lão biến thái!

Đi theo thì đi theo, tuy rằng lão rất biến thái nhưng ít ra là một cao thủ, đủ để trấn áp hết thảy phiền toái ở Độ Dương Tinh.

Về phần lão biến thái sau khi rời xa Hồng Nguyệt có thể tạo phản hay không?

Quả thực Chu Hằng không tin đối phương sau khi nhìn thấy uy lực của Hồng Nguyệt còn dám nghĩ như vậy, đó chính là tự tìm đường chết! Hỗn Độn Cảnh đấy!

Một đường bay nhanh, cuối cùng năm ngày sau Chu Hằng cỡi Vân La Chu đi tới khu vực dưới quyền thống trị của Đại Nguyên Học Phủ, cũng rất nhanh đi tới trấn nhỏ chỗ ở cha mẹ các người. Hắn thu cất Vân La Chu, một đường chạy chầm chậm, cũng bảo lão biến thái lẫn đi ra xa, miễn cho lão trần truồng, với đồi phong bại tục hù dọa người ta.

Ở địa phương có thân nhân, bất kể là khu nhà cấp cao hay là nhà tranh, đó mới gọi là nhà.

Bởi vì có Tiên Cư, trước đó Chu Hằng mua cái nhà này cũng không lớn, mục đích chỉ là dùng để che mắt người. Nơi này chỉ là một trấn nhỏ biên thuỳ, người mạnh nhất cũng chỉ là Minh Tiên mà thôi, Kim Long nữ hoàng đủ để trấn áp hết thảy.

Khi hắn đi vào chỗ ngụ, chỉ thấy Kim Long nữ hoàng đang trò chuyện cùng Lam Long nữ hoàng, vừa phát hiện hắn đi vào, hai nàng đồng thời lộ ra vẻ sợ hãi lẫn vui mừng. Kim Long nữ hoàng còn có điều rụt rè, Lam Long nữ hoàng thì trực tiếp nhào vào trong lòng của hắn.

Không chịu nổi rồi!

Chu Hằng lập tức không khống chế được nữa, liền ôm lên Lam Long nữ hoàng đi vào phòng ngủ. Kim Long nữ hoàng cũng không dám đi theo, chỉ là trong phòng rất nhanh liền truyền ra tiếng rên yêu kiều nho nhỏ, hẳn là Lam Long nữ hoàng đã cố ý áp chế, nhưng vẫn làm cho nàng không tự chủ được gương mặt xinh đẹp ửng hồng.

Làm đi làm lại cả buổi, Lam Long nữ hoàng đã không còn chịu đựng nổi mây mưa, nhưng Chu Hằng vẫn như cũ chỉ mới "ăn no" phân nửa…

Xong việc hắn đi vào Tiên Cư, nói ý đồ tới đây cho mọi người cùng biết.

Vừa biết được về sau có thể ở cùng một chỗ với Chu Hằng, các nàng đều vô cùng vui mừng. Tuy nhiên, lúc trước một màn mặt trời kia tới gần, lại bị đánh nổ tung thật sự quá mức kinh người, cho dù mọi người ở trong Tiên Cư cũng nghe Lam Long nữ hoàng nói cho biết, ai nấy nhao nhao hỏi tới nguyên nhân vì sao.

Chu Hằng vừa giải thích, lại phát hiện tu vi của mọi người đều có tăng lên rất lớn. Cái này đương nhiên vậy rồi, Minh giới có linh khí nồng đậm như thế, mọi người đến nơi này đều sẽ từng người bạo phát cảnh giới.

Trừ Kim Long nữ hoàng ra, các ái thê của Chu Hằng đều lần lượt bước vào Tinh Thần Cảnh, cho thấy thể chất mạnh mẽ của các nàng. Thế nhưng sau khi tiến vào Tinh Thần Cảnh, tốc độ tu luyện của các nàng liền chậm lại, nhưng đều vượt qua một mảng lớn nếu so với cái gọi là thiên tài.

Chu Hằng bảo mọi người đi chuẩn bị một chút, về phần hắn còn phải đi Đại Nguyên Học Phủ giải quyết một mối thù oán cũ.

Chương 941: Đánh trở về

Chu Hằng ở Đại Nguyên Học Phủ còn có hai khoản nợ cũ chưa có đòi lại, hai người thiếu nợ hắn này theo thứ tự là Bàng Thiếu Long và Kim Hoán Thành.

Trước kia không có tính toán sổ sách cùng bọn họ, là vì Chu Hằng không có tìm được cơ hội bọn họ một mình ra ngoài học phủ. Trên thực tế với độ cao của hắn cũng không có hứng thú cả ngày nhìn chằm chằm vào hai người kia. Mà trong học phủ lại không thể giết người, bởi vậy hai khoản nợ này vẫn còn thiếu.

Tuy nhiên, hiện ở bên cạnh hắn có lão biến thái Tuệ Tinh Cảnh, hoàn toàn có thể ngang dọc ở Độ Dương Tinh, chạy tới Đại Nguyên Học Phủ giết hai người thì có ngại gì chứ?

Các nàng xa cách hắn đã lâu, nay gặp lại, đều không muốn tách rời hắn, mà các nàng luôn đợi ở trong Tiên Cư, thực ra cũng không có đồ vật gì cần phải chuẩn bị, chỉ là truyền tống trận hỏng rồi, Vân La Chu lại có không gian hạn chế, nên Chu Hằng chỉ mang theo Phong Liên Tình.

Không có biện pháp, ai bảo nữ nhân này tối ngày làm nũng quấn lấy người ta, những người khác đều không có đeo dính như nàng.

Ngồi trên Vân La Chu, hai người bay vút lên, xuất phát về hướng Đại La học phủ.

– Thật nhanh! Thật nhanh! Phong Liên Tình vẫn tính cách như cũ, ngây thơ, tham ăn, dường như chưa trưởng thành.

Chu Hằng nghiêng đầu ngắm nhìn nàng, mỹ nhân như ngọc, cảnh đẹp ý vui. Hắn bị Hồng Nguyệt kích thích dục vọng thủy chung chưa có hoàn toàn tiêu trừ, trong lòng không khỏi rung động, dù sao xung quanh không người, muội muội này sớm muộn gì cũng là thức ăn trong mâm của hắn, chỉ là còn chưa có trải qua một thủ tục cuối cùng mà thôi.

Hắn vươn tay kéo Phong Liên Tình ôm vào lòng, ngửi mùi thơm cơ thể tươi mát của nàng, dâng lên một cảm giác bình an hạnh phúc.

– Xú tiểu tử! Ngươi đùa giỡn lưu manh! Phong Liên Tình trách mắng.

– Ta làm sao đùa giỡn lưu manh, chỉ là ôm nàng một cái mà thôi! Chu Hằng nghiêm chỉnh chống chế.

– Hừ hừ hừ! Đừng tưởng rằng người ta không hiểu chuyện, Tiêu tỷ tỷ đã nói với ta rồi. Ngươi này vốn là tên hại người,

nếu chạm tới mông người ta chính là đùa giỡn lưu manh! Phong Liên Tình dương dương đắc ý nói, hiển nhiên là đang cao hứng vì mình quá thông minh.

Chu Hằng không khỏi da mặt co rút lại, Tiêu Họa Thủy đây không phải là dạy xấu người ta sao!

ads

– Đừng ầm ĩ! Ta chỉ ôm một cái, hơn nữa, chút thời gian này cũng không đủ a!

Một đường nói chuyện xảy ra trong một năm qua cùng Phong Liên Tình, Vân La Chu bay cực nhanh. Chỉ hơn nửa giờ liền đi tới Đại Nguyên Học Phủ, chút thời gian này quả thật không đủ cho Chu Hằng làm "mấy chuyện xấu".

Hơn nữa, còn có một lão biến thái đang âm thầm ở bên cạnh, Chu Hằng cũng không có khả năng biểu diễn cho lão già này nhìn xem.

Thu hồi Vân La Chu, Phong Liên Tình cười hì hì ôm lấy cánh tay của Chu Hằng, một đường chỉ hết chỗ này tới chỗ kia.

Lệnh bài thân phận đại biểu cho Đại Nguyên Học Phủ đã sớm nộp lên, trên lý thuyết Chu Hằng không có khả năng đi vào Đại Nguyên Học Phủ. Tuy nhiên ai bảo hiện tại hắn có một người hầu là Tuệ Tinh Cảnh, sau khi đưa ra chiêu bài lão biến thái, hắn liền cứ thế xông vào.

Ở dưới yêu cầu ép buộc của Chu Hằng, lão biến thái rốt cục chịu mặc quần áo vào, lão thấy, đây quả thực là làm điều thừa mà thôi!

– Đi! Cổ Thiên Vương không nói hai lời, trực tiếp chấn ngất người giữ cửa, để Chu Hằng và Phong Liên Tình có thể đi thẳng vào trong.

Chu Hằng đối với Đại Nguyên Học Phủ tự nhiên là ngựa quen đường cũ, liền đi thẳng tới Minh Tiên Viện, sau đó tùy tiện giữ lại một người hỏi chỗ ở của Bàng Thiếu Long và Kim Hoán Thành. Sau đó trước tiên hắn đánh đến cửa Kim Hoán Thành, không có gì khác để tranh thủ thời gian mà thôi.

"Ầm!" Cổ Thiên Vương với cương vị tên chó săn tận trung làm công tác dọn đường, một chân đá văng ra cửa viện có cấm chế phòng ngự, sau đó lập tức thu hồi uy phong, trên mặt cười tươi rói như hoa nở, nịnh hót nói: – Mời chủ thượng!

– Con bà nó! Ai dám tới chỗ của ta gây sự? Trong một tiếng gầm lên giận dữ, Kim Hoán Thành nổi giận đùng đùng chạy ra, bộ dáng vẫn như cũ vẻ phách lối ngày xưa không giảm chút

nào. Tuy rằng ca ca hắn mất tích ở trong núi rừng, thời gian lâu lắm sắp bị xem như đã chết, nhưng bởi vì còn có một lão cha Tinh Thần Vương, hàng ngày Kim Hoán Thành cũng không thay đổi.

Dù sao chỗ ở của hắn chỉ là Minh Tiên Viện, phần lớn người đều không có khả năng tiến vào Tinh Thần Cảnh, thì Tinh Thần Vương cũng rất lợi hại rồi.

Vừa nhìn thấy Chu Hằng, hắn không khỏi khựng lại, hiển nhiên gương mặt quen thuộc này gợi cho hắn nhớ lại rất nhiều chuyện không vui. Nhưng rất nhanh hắn liền lộ ra vẻ cười lạnh, học phủ đối với chỗ ở riêng tư có bảo hộ cực nghiêm, chỉ riêng trận pháp phòng ngự này đủ để thấy được rõ ràng, mà nếu ai tự tiện xông vào, hừ hừ, thực xin lỗi, sẽ bị xử lý nghiêm khắc!

Không cần đả thương người giết người, chỉ xông vào chính là tội lớn, nếu còn đả thương người thì cũng có thể trực tiếp xử tử!

Kim Hoán Thành không khỏi đảo nhanh tròng mắt, hắn nghĩ tới một ý kiến hay: Là chọc giận Chu Hằng, dẫn tới Chu Hằng ra tay đả thương mình, như vậy thì sẽ khó thoát khỏi cái chết!

Đúng vậy, hắn biết Chu Hằng rất lợi hại, thậm chí được Đại Hà Học Phủ chiêu mộ đi, nhưng dù nói gì đi nữa cũng chỉ là một Tinh Thần Vương mà thôi! Đại Hà Học Phủ có bao nhiêu Tinh Thần Vương? Sẽ vì một Chu Hằng mà trở mặt với Đại Nguyên Học Phủ hay sao?

Chắc chắn sẽ không!

Làm thế nào chọc giận Chu Hằng đây?

Kim Hoán Thành xoay chuyển tròng mắt, vừa thấy Phong Liên Tình, hắn lập tức chợt tỉnh khai sáng đầu óc, nói: – Chu sư huynh thật đúng là khách sáo, sang đây thăm tiểu đệ là đủ rồi, còn mang tới cho tiểu đệ một mỹ nữ làm chi? Sư huynh có lòng, nữ nhân này rất được, tiểu đệ sẽ không khách sáo!

– Xú tiểu tử! Người ta đang khen ta xinh đẹp đấy à! Phong Liên Tình mặt mày hớn hở, còn lấy chân đá Chu Hằng một cái: – Ngươi chưa từng khen ta lần nào!

Nha đầu kia đến tột cùng là thông minh hay là ngốc ngếch đây?

Chu Hằng mỉm cười, sờ sờ đầu của nàng, cười nói: – Nàng quá đẹp, đã không thể khen được nữa, khen thêm nữa sẽ khiến người người oán trách!

Phong Liên Tình không khỏi cười đến càng thêm vui vẻ.

– Chu sư huynh! Người đã đưa tới, huynh có thể đi được rồi! Đêm xuân một khắc đáng giá ngàn vàng, ta sẽ không chiêu đãi sư huynh! Kim Hoán Thành đang cố ý chọc giận Chu Hằng, chỉ cần dám ra tay, hắn chắc chắn sẽ không chống cự, để mặc cho đối phương đả thương hắn, hơn nữa bị thương càng nặng càng tốt, càng nặng thì Chu Hằng càng cách gần tử vong!

Đương nhiên, hắn mới chỉ là Minh Tiên, đối phương lại là "Tinh Thần Vương", hắn muốn phản kháng đều không phản kháng được.

Náo nhiệt như thế, học sinh ở chung quanh tự nhiên nhao nhao chạy ra xem đến tột cùng chuyện gì. Tuy rằng không còn có mặt trời, hết thảy là một mảnh hỗn loạn, nhưng dù sao Đại Nguyên Học Phủ bình thường quy củ rất nghiêm ngặt, ít nhất đến bây giờ còn không có xảy ra chuyện hỗn loạn gì.

Tuy rằng trên đỉnh đầu không có mặt trời, nhưng chỉ cần đạt tới Tiên Nhân Cảnh là có thể ứng phó với bất kỳ môi trường ác liệt nào, huống chi trên bầu trời còn có vô số tinh tú lóng lánh, muốn nhìn thấy đương nhiên không thành vấn đề.

– Đó không phải là Chu Hằng sao?

– Đúng rồi! Chính là tên liên tiếp phá kỷ lục, còn giúp học phủ lấy được vị trí hạng nhất Cuộc tranh tài học phủ!

– Nghe nói hắn là được Đại Hà Học Phủ chiêu mộ rồi không

phải sao, tại sao lại trở lại?

– Tự tiện xông vào nơi ở của người khác, đây chính là tội lớn a!

– Dù hắn từng lập được công lớn cho học viện cũng không có thể tùy ý như thế!

– Đúng! Khinh người quá đáng mà!

Chúng học sinh phần nhiều đều kính sợ Chu Hằng, không ngờ lại biểu đạt bất mãn trong lòng bọn họ. Ngược lại không phải là bọn họ có giao tình gì với Kim Hoán Thành, mà bởi vì lập trường của họ giống nhau: nếu ngày nào đó cũng có người xông vào chỗ ở của họ thì sao?

Tự nhiên phải nghiêm trị, ngăn chặn sẽ phát sinh loại chuyện như vậy!

– Sư huynh sẽ không đổi ý rồi chứ? Kim Hoán Thành nhìn chằm chằm vào Phong Liên Tình, càng xem trong lòng hắn càng ngứa.

Trước đó hắn chỉ vì chọc giận Chu Hằng mà thôi, nhưng khi nhìn rõ dung mạo Phong Liên Tình, chỉ cảm thấy mỹ nhân này vô cùng ưu mỹ, nhất là khí chất thanh thuần ngây thơ kia, làm

cho hắn vốn là khách quen của chốn ăn chơi mua hoa bán phấn cũng phải động tâm không thôi.

Chu Hằng lắc lắc đầu, nói: – Ngươi đây là đang tự tìm đường chết à?

– Ha ha ha ha… không phải Chu sư huynh muốn hành hung người ở trong học phủ chứ? Huynh dám không? Kim Hoán Thành cười lạnh, hiện tại ở dưới con mắt nhìn trừng trừng của mọi người, nếu Chu Hằng thật dám hành hung, phương diện học phủ cũng không thể làm cho chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không, mà nhất thiết phải nghiêm trị, nếu không làm sao có thể phục chúng?

Biểu diễn như vậy ở trong mắt Chu Hằng xem ra quả thực vụng về đến cực điểm, hắn tiện tay tung một quyền đánh Kim Hoán Thành nổ tung thì có sao, Đại Nguyên Học Phủ dám khiển trách hắn ư? Chỉ riêng một lão biến thái đủ để trấn áp Độ Dương Tinh, càng miễn bàn còn có một nhân vật Hỗn Độn Cảnh siêu cấp lợi hại. Trên đời này cường giả có thể so với Hồng Nguyệt cũng chỉ có năm người, hơn nữa một người trong đó còn là Hoặc Thiên, khẳng định là đứng ở bên phía Chu Hằng.

Thấy Chu Hằng không có ra tay, Kim Hoán Thành quyết định phải nói khích Chu Hằng lần nữa, hắn cười ha hả rồi nói: – Sư huynh thực dám đánh ta sao? Có gan thì tới đây! Hắn xoay người, nhổng mông lên thật cao, lắc lắc với Chu Hằng.

Lần này biểu diễn vô cùng thô bỉ, tiểu nhân tới cực điểm, ngày

sau khẳng định Kim Hoán Thành sẽ bị người khinh bỉ đến chết. Nhưng chỉ cần có thể xử lý Chu Hằng, thì hết thảy đều đáng giá!

"Vù!" Một bóng người lao ra, chính là đạp một chân vào cái mông nhổng lên cao của Kim Hoán Thành, lập tức tên này bị đá bay ra ngoài, "ầm ầm ầm ầm.", hắn liên tục đánh vỡ mấy vách tường, lúc này mới té lăn trên đất, đau đến tứ chi co rúm lại.

– Mọi người đều thấy đó, là hắn muốn chúng ta đánh, ta chỉ là thỏa mãn nguyện vọng của hắn mà thôi! Phong Liên Tình xoay người lại, một bộ dáng thực vô tội.

Nàng đã tiến vào Tinh Thần Cảnh, muốn "đánh lén" Kim Hoán Thành tự nhiên dễ như trở bàn tay.

– Ngươi… ngươi dám đả thương người, ngươi chết chắc rồi! Kim Hoán Thành giãy giụa bò dậy, hắn vạn lần không ngờ, không phải Chu Hằng ra tay mà là cô gái xinh đẹp nhìn qua yêu kiều yếu đuối kia.

Hắn không biết rằng, Phong Liên Tình lại chính là kẻ ưa thích gây sự nghịch ngợm nhất trong hậu viện của Chu Hằng, ăn cơm bá vương, đập tường dỡ ngói kia đều là kiệt tác của nàng, là phần tử mười phần mười bạo lực, nên nếu hắn trông mặt mà bắt hình dong thì khẳng định sẽ bị nàng lừa đến vô cùng thê thảm.

– Chuyện gì náo động như thế! Chợt vang lên một tiếng hừ lạnh, một bóng người từ trên trời hạ xuống.

Đây là một người trẻ tuổi nhìn qua chừng hai mươi tuổi, thần sắc kiêu ngạo. Hắn có thể bay được, đại biểu cho ít nhất là tu vi Tinh Thần Cảnh, mà trên người hắn tràn ra khí tức cũng không chỉ đơn giản là Tinh Thần Vương, mà là Tinh Thần Đế!

Người này tên là Dương Kỳ, một vị tổ gia của hắn chính là Phó viện trưởng của Đại Nguyên Học Phủ, cộng thêm thiên phú của hắn cũng không tệ, tu luyện chỉ mới 10 vạn năm đã thành tựu Tinh Thần Đế, dĩ nhiên hắn có vốn để kiêu ngạo.

Giới cao tầng của học phủ, những cường giả Thiên Hà Vương kia tự nhiên không có khả năng bất cứ lúc nào cũng nhìn chằm chằm nhất cử nhất động trong học phủ, bởi vậy có một số học sinh Tinh Thần Đế gánh vác chức trách giám sát, nắm quyền bính nhất định, bất kỳ học sinh nào nhìn thấy đều sinh lòng kính sợ.

– Sư huynh! Tên này xông vào chỗ ở của ta, còn dung túng dưới tay đả thương ta! Kim Hoán Thành như gặp được cứu tinh, vội vàng nhào xuống dưới chân Dương Kỳ kêu oan.

Chương 942: Cường thế giết người

Dương Kỳ ngẩng đầu nhìn sang hướng Chu Hằng, trong lòng lập tức chấn động: Thì ra là hắn!

Chu Hằng không nhận biết hắn, hắn lại nhận ra Chu Hằng. Dù sao ngày đó Chu Hằng đại biểu học phủ đoạt được đầu danh của Cuộc tranh tài học phủ, với đám người Cảnh Tâm Nặc được lãnh đạo học phủ tưởng thưởng vinh quang rực sáng, gương mặt này có thể nói là ai cũng nhận ra được.

Với thân phận bối cảnh của Dương Kỳ hắn, chỉ cần hắn nguyện ý, lấy được một cái tư cách thay thế bổ sung Tinh Thần Đế hoàn toàn không có vấn đề. Thế nhưng Đại Nguyên Học Phủ rất nhiều năm bị loại, mỗi khi đều là một đặt chân vào vòng một là rơi rụng, vậy hắn đi làm gì chứ? Để mất mặt xấu hổ hay sao?

Nhưng không nghĩ tới, lần này Đại Nguyên Học Phủ lại bạo phát lớn, Chu Hằng, Cảnh Tâm Nặc dường như được uống thuốc liều, một đường thần chắn sát thần, phật chắn giết phật, đánh thẳng lên giành lấy vị trí đầu!

Sau lần đó, đương nhiên là Dương Kỳ hối hận muốn chết, nếu trước đó hắn giành tham dự một chân, thì trong số người vinh quang rực sáng quay về đã có hắn rồi! Nhưng có biện pháp gì

nữa, chuyện đã rồi, thời gian lại không thể chạy ngược, chuyện trên đời duy nhất không có chính là vị thuốc hối hận.

Bởi vậy, hắn rất hận Chu Hằng!

Vì sao Chu Hằng lại thắng, làm hại hắn mất đi cơ hội vinh quang rực sáng!

– Chu Hằng! Ngươi đã rời học phủ, có tư cách gì tới nơi này? Hơn nữa, còn tưởng hành hung người ta, bộ tưởng gia nhập Đại Hà Học Phủ là có thể tùy ý làm sai hay sao? Dương Kỳ vừa tới liền chụp mũ Chu Hằng.

Chẳng những hắn muốn nắm bím tóc Chu Hằng, mà còn muốn thừa dịp giết chết đối phương!

Với Chu Hằng là lập được công lớn cho Đại Nguyên Học Phủ, cộng thêm hắn lại gia nhập Đại Hà Học Phủ, chỉ xông vào nơi ở của học sinh còn chưa đủ để giới cao tầng Đại Nguyên Học Phủ quyết định giết chết hắn!

Nhưng nếu như khơi dậy công phẫn của các học sinh, vậy thì khác!

Cho nên trước tiên Dương Kỳ phải tạo thế, dẫn động tình tự của tất cả học sinh, tạo thành hình tượng phản diện: tội của

Chu Hằng không thể tha thứ. Như vậy hắn sẽ nhân cơ hội đánh chết Chu Hằng! Đến lúc đó trước chuyện đã rồi, lãnh đạo học phủ chỉ có chấp nhận, không thể trách phạt hắn, ngược lại còn phải xem hắn trở thành anh hùng!

Về phần có thể đánh chết Chu Hằng hay không? Nói giỡn hay sao, lúc trước Chu Hằng chỉ là vô địch Tinh Thần Vương, mà hắn đã là Tinh Thần Đế 1400 tinh, so sánh thực lực này còn không rõ ràng sao?

Quả nhiên, vừa nghe Dương Kỳ nói như thế, các học sinh xem náo nhiệt đều lộ ra vẻ giận dữ.

Bọn họ vốn đã phi thường bất mãn với chuyện Chu Hằng tự tiện xông vào nơi ở của học sinh, bởi vì chuyện này liên quan tới ích lợi thiết thân của bọn họ, hiện giờ lại bị Dương Kỳ kích động như vậy, đương nhiên mỗi người đều là cảm xúc dâng trào, hận không thể treo cổ Chu Hằng ở cổng học phủ để răn đe.

ads

– Không sai! Đại Hà Học Phủ là nơi nào chứ?

– Quy củ chính là quy củ! Ai cũng phải tuân theo, bằng không, học phủ lập những quy củ này để làm chi?

– Dương Kỳ sư huynh! Đánh bắt tên này đi!

– Giết hắn!

Không biết là ai trước hô một câu, những người còn lại sau một thoáng sửng sốt, cũng không khỏi hưng phấn nhao nhao đỏ mắt kêu lên.

Tính người vốn hay đố kỵ, dựa vào cái gì Chu Hằng ngươi một đường vinh quang rực sáng, lại gia nhập Đại Hà Học Phủ? Hiện tại ngươi phạm tội, vậy cứ nhân cơ hội giết chết ngươi!

Tình cảm quần chúng xúc động phẫn nộ, hận không thể ăn thịt, uống máu của Chu Hằng!

Dương Kỳ vô cùng đắc ý. Hắn đều có chút bội phục mình, trong nháy mắt đã nghĩ ra một chiêu tuyệt diệu như vậy, có thể đem đóng đinh Chu Hằng! Ánh mắt của hắn nhìn lướt qua, cuối cùng thấy được Phong Liên Tình, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc với sắc đẹp của nàng.

Ngược lại không phải là trước đó hắn không biết có Phong Liên Tình một người như vậy, mà là hắn vốn cũng không có

dồn lực chú ý vào nàng, mãi đến lúc này mới phát hiện vẻ tuyệt sắc thanh thuần của Phong Liên Tình.

Trong lòng hắn rung động, trong Đại Nguyên Học Phủ thực ra không phải là không có người có dung mạo sánh ngang với Phong Liên Tình, nhưng nữ nhân không thể chỉ nhìn vào diện mạo, đạt tới loại độ cao như hắn này, mỹ nữ bình thường đã chơi đùa nhiều rồi, dĩ nhiên là chán ngấy, bắt đầu theo đuổi là mỹ nhân cực phẩm cả dung mạo và khí chất đều tốt đẹp.

Phong Liên Tình tuyệt đối là cực phẩm như vậy!

Chờ đánh giết Chu Hằng, sau đó, mỹ nhân này chính là phần thưởng của hắn!

Không có nam nhân làm chỗ dựa, chỉ là một tiểu mỹ nhân vừa mới tiến vào Tinh Thần Cảnh hắn còn không bắt được hay sao?

Đúng là nhất cử lưỡng tiện đây!

– Chu Hằng! Còn không mau thúc thủ chịu trói! Dương Kỳ cao giọng quát.

– Thúc thủ chịu trói đi! Kim Hoán Thành cũng lớn tiếng kêu lên, rõ là cáo mượn oai hùm.

Chu Hằng không thèm để ý tới, ánh mắt tìm kiếm ở trong đám người một hồi, sau đó không khỏi lộ ra vẻ tươi cười, vươn tay phải ra, linh lực hóa thành một cái bàn tay khổng lồ nắm bắt một người lại đây.

Đúng là Bàng Thiếu Long!

– Chu Hằng! Ngươi đã là mang tội vào thân, lại còn dám hành hung người khác? Bàng Thiếu Long vốn đang xem náo nhiệt say mê, hắn cũng là người thứ nhất kêu lên khẩu hiệu phải giết Chu Hằng. Hắn tự cho là rất bí mật, nhưng không nghĩ tới Chu Hằng lại đột nhiên ra tay bắt hắn lôi ra.

Cũng may có một vị Tinh Thần Đế tọa trấn, mặc dù trong lòng hắn có hơi hoảng sợ, nhưng lại rất hưng phấn: rốt cục đã chờ được cơ hội có thể nhìn thấy Chu Hằng chết đi rồi!

– Cuồng đồ lớn mật, tự tiện xông vào học phủ, xông vào phòng riêng của học sinh, lại còn dám ra tay đả thương người! Ta đại biểu cho học phủ tuyên án tử hình ngươi! Dương Kỳ gào to một tiếng, tay phải nhoáng lên một cái, đã nhiều ra một thanh trường kiếm chói lọi.

Tuy rằng trong miệng Dương Kỳ kêu một tiếng, nhưng cùng một lúc lên tiếng thân mình đã phóng vọt tới, thực ra nói là đánh lén cũng không có gì khác biệt. Hắn không nghĩ cấp cho Chu Hằng bất kỳ cơ hội còn sống sót, phải một kích xử lý Chu

Hằng.

Khi một câu cuối cùng hạ xuống, hắn cũng vung trường kiếm chém bổ tới trước người Chu Hằng.

Thắng được không sáng rọi vẻ vang là chuyện khác, Dương Kỳ muốn chính là Chu Hằng phải chết!

Chu Hằng tùy ý giơ tay lên, "bụp", lưỡi kiếm bổ vào bàn tay hắn, hay phải nói là hắn vươn tay nắm ngay lưỡi kiếm sắc bén.

Đây là đang tự tìm đường chết hay sao?

Nhưng cũng không có xuất hiện cảnh hoa máu văng bắn khắp nơi, ngón tay dứt rời rơi xuống, Chu Hằng nắm được lưỡi kiếm, dường như đó là một khúc cây không hề gây chút tổn thương nào, thật dễ dàng.

"Phốc!" Tròng mắt tất cả mọi người đều như lọt ra ngoài, điều này sao có thể?

Chu Hằng mỉm cười, đột nhiên trong tay phát lực, vung lên lưỡi trường kiếm, "ầm", Dương Kỳ bởi vì quá mức khiếp sợ, căn bản đã quên buông tay, bị quay mạnh nửa vòng tròn, rồi nặng nề đụng mạnh trên mặt đất, đâu còn nắm được chuôi kiếm?

Lần va chạm này thật đúng là làm hắn khó chịu, xương cốt toàn thân đều dường như sắp gãy đoạn. Chỉ cảm thấy trong cổ họng ngọt ngọt, rồi không nhịn được phun ra một búng máu. Hắn ho khan không ngừng, vô cùng khó chịu.

Nhưng lại vô cùng kinh hãi!

Chu Hằng sao có thể có lực lượng mạnh như vậy? Hơn nữa, phòng ngự thân thể của hắn sao có thể khủng bố giống như yêu thú như thế?

Đó là lẽ đương nhiên! Thể chất của Chu Hằng đã đạt tới trình độ 5000 tinh, Dương Kỳ chỉ mới có được 1400 tinh, như thế nào có thể công phá được phòng ngự của Chu Hằng?

Chu Hằng phất tay phải một cái quay ngược thanh kiếm quất một cái, "bốp", hắn cầm chuôi kiếm quất mạnh vào Dương Kỳ. Dù là sống kiếm không sắc bén, nhưng cộng thêm lực lượng kinh khủng của Chu Hằng kia, một kiếm quất xuống trên mặt Dương Kỳ lập tức nhiều thêm một dấu đỏ, khuôn mặt hắn nhanh chóng sưng phù lên với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

"Bốp! Bốp! Bốp!" Chu Hằng dùng kiếm thay roi, xem mặt của Dương Kỳ thành cái mông. Từng tiếng vang giòn tan kia dường như đánh vào trên mặt của mỗi người, khiến mỗi người bọn họ đều sắc mặt trắng bệch, đầy vẻ sợ hãi.

Tên này quá yêu nghiệt mà!

Trước đây hắn chỉ là rực sáng ở tầng thứ Tinh Thần Vương, nhưng hiện tại không ngờ có thể tiện tay đánh bại Tinh Thần Đế! Lúc này… lúc này.. lúc này thời gian cũng chưa tới hơn một năm đâu!

Mọi người đều câm như hến, lúc này đúng là ai cũng không dám đi khiêu khích Chu Hằng nữa, nhưng trong lòng bọn họ lại đang cười lạnh: mặc cho ngươi vô địch Tinh Thần Đế thì thế nào, Đại Nguyên Học Phủ ở đây có Thiên Hà Vương trấn giữ!

Hiện tại càng huyên náo cành hung dữ thì kết quả càng không xong: Gặp phải Thiên Hà Vương đến thì chỉ còn một con đường chết!

Trong số này dĩ nhiên Bàng Thiếu Long và Kim Hoán Thành là vui vẻ nhất, dù sao chịu tội không phải là mình, mà Chu Hằng lớn lối như vậy khẳng định khó thoát khỏi kết cục bị học phủ giết chết, thật đúng là quá ngu xuẩn mà!

– Chu Hằng! Ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi! Dương Kỳ giận dữ hét to. Hắn đường đường là Tinh Thần Đế, là tồn tại như thái tử gia trong học phủ vậy mà bị đánh vào mặt trước mắt mọi người, đây là nhục nhã bực nào?

– Ta muốn giết ngươi! Tất cả người có liên quan với ngươi đều phải chết! Hắn đỏ mắt nói. Đã hoàn toàn bị lửa giận làm rối loạn tấc lòng.

Chu Hằng nhướng mày, nói: – Vốn ta còn định lưu lại cho ngươi một mạng! Tuy nhiên nếu ngươi tự tìm đường chết, ta sẽ thành toàn cho ngươi! Hắn vung tay phải một cái, thanh trường kiếm kia liền trực tiếp bắn vào trong miệng Dương Kỳ. Dưới lực lượng cường đại dồn hết vào, lại xuyên ra từ ót của Dương Kỳ, ghim hắn ở trên mặt đất!

Lực lượng mang tính hủy diệt trào lên, Dương Kỳ ngay cả cơ hội dùng thần hồn trốn chạy cũng không có, bị chết hoàn toàn triệt để.

Toàn trường hoàn toàn tĩnh lặng, ai cũng không nghĩ tới Chu Hằng lại cường đại như vậy, càng không nghĩ tới hắn thật sự dám giết người!

Ở trong Đại Nguyên Học Phủ giết người: đây là công nhiên khiêu khích học phủ, việc này tuyệt đối không có khả năng bỏ qua. Mà so sánh với Đại Nguyên Học Phủ, chỉ là Tinh Thần Đế thì làm gì chứ, có thể đánh bừa với nhiều Thiên Hà Vương của học phủ như vậy sao?

“Vù vù vù vú”, lập tức có bốn bóng người bay vút tới, mỗi người đều là lông mi trắng râu bạc trắng, tản ra khí tức vô cùng cường đại.

Thiên Hà Vương!

Rốt cục Thiên Hà Vương của Đại Nguyên Học Phủ ra mặt rồi!

Bốn lão nhân nhìn thi thể Dương Kỳ trên mặt đất, trên mặt mỗi người đều lộ ra vẻ giận dữ không thể kiềm chế.

Bọn họ mặc kệ trước đó xảy ra chuyện gì, nhưng lại có người ngoài chạy đến học phủ công nhiên giết người, đây chính là khiêu khích với Đại Nguyên Học Phủ!

– Chu Hằng! Ngươi thật to gan! Một lão Thiên Hà Vương lạnh giọng nói, lại có một lão Thiên Hà Vương thì phát ra tín hiệu, truyền đi tin tức Dương Kỳ bỏ mình cho Dương gia biết. Tuy rằng người hành hung nhất định phải xử tử, nhưng tốt nhất là từ người Dương gia tự mình xuống tay.

– Ha ha, ha ha ha ha! Bàng Thiếu Long cười to, hắn chỉ vào Chu Hằng nói:

– Chu Hằng! Ngươi đúng là đần độn, cũng dám ở trong Đại Nguyên Học Phủ hành hung, ngươi đây là tự tìm đường chết!

– Không sai! Đây là ngươi đang tự tìm chết! Kim Hoán Thành cũng nhảy dựng lên lớn tiếng nói.

– Dong dài! Ánh mắt Chu Hằng chợt lạnh xuống, hắn phất tay một cái, thanh trường kiếm đóng đinh Dương Kỳ kia lập tức khẽ run lên, đột nhiên từ dưới đất bay vụt lên, một lần nữa rơi vào trong tay của hắn. Hắn vung tay tiếp một cái, thanh trường kiếm này liền đâm tới hướng ót của Bàng Thiếu Long.

– Lớn mật! Bốn lão Thiên Hà Vương đồng loạt quát to giận dữ. Tiểu tử này lại dám ở trước mặt bọn họ giết người, quả là vô pháp vô thiên mà! Bọn họ đồng loạt ra tay trấn áp Chu Hằng.

– Các ngươi mới là lớn mật, lại dám ra tay với chủ thượng! Chợt vang lên một giọng già nua, rồi "phốc phốc phốc phốc", bốn lão Thiên Hà Vương đồng thời toàn thân bất lực, không tự chủ được liền quỳ xuống.

"Phốc!" Cùng lúc đó, thanh trường kiếm kia cũng đâm thẳng vào trong ót Bàng Thiếu Long, đóng đinh hắn trên mặt đất!

Chương 943: Một nguyện vọng!

Mọi người đều dùng ánh mắt tràn ngập sợ hãi nhìn đại hán khỏe mạnh trước mặt Chu Hằng, vừa rồi chính là hắn nhẹ nhàng bâng quơ hóa giải một kích liên thủ của bốn đại Thiên Hà Vương, đây chẳng lẽ là Thiên Hà Đế của Đại Hà Học Phủ sao?

Chu Hằng gặp vận may, bợ đỡ được một đại lão của Đại Hà Học Phủ sao, cho nên mới dám không chút kiêng kỵ đánh tới Đại Nguyên Học Phủ?

Đung, nếu không phải như thế, hắn dựa vào cái gì mà dám không kiêng nể gì như thế, ngang nhiên hành hung?

Nhưng học sinh bình thường chỉ là hâm mộ ghen tị oán hận mà thôi, bốn vị Thiên Hà Vương lại là thấy một cỗ hàn ý dâng lên từ đáy lòng.

Từ trên ý nghĩa chặt chẽ mà nói, vô luận là Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh hay Tuệ Tinh Cảnh, Hắc Động Cảnh đều là một quá trình hoàn chỉnh, nếu muốn phân biệt, thực ra phân chia lấy số 9 làm cơ sở càng thêm chuẩn xác, cái gọi là Vương, Hoàng, Đế ba tiểu cảnh giới cũng không có bất đồng trên bản chất.

Bởi vậy, bốn vị Thiên Hà Vương tự nhiên có thể cảm ứng được khí tức phát ra từ trên người đối phương rõ ràng rõ ràng một bậc so với bọn họ.

Đây cũng không phải là Thiên Hà Hoàng, thậm chí Thiên Hà Đế, mà là … Tuệ Tinh Cảnh!

Về phần là Tuệ Tinh Vương hay Tuệ Tinh Hoàng, Tuệ Tinh Đế, bọn họ cũng không biết! Nhưng đối với Thiên Hà Vương mà nói, Tuệ Tinh Vương cùng Tuệ Tinh Hoàng, Tuệ Tinh Đế có cái gì khác nhau chớ, đều là tuyệt đối bị nghiền ép!

Chu Hằng lại có cường giả Tuệ Tinh Cảnh làm tôi tớ!

Lỗ tai của bọn họ không phải có vấn đề chứ, rõ ràng nghe được Cổ Thiên Vương xưng Chu Hằng là chủ thượng!

Chủ thượng a, hỗn đản, ý tứ này còn không rõ ràng sao, cường giả siêu cấp cường đại đến mức đủ để với lực một người quét ngang Độ Dương Tinh lại là thủ hạ của Chu Hằng! Này này này này, chẳng lẽ Chu Hằng là đại thiếu gia tới từ Đại Tinh Vực nào đó?

– Chủ thượng! Muốn lão nô chế tạo chút thú cơ quan hay không, gian bạo mông lão già này?

Cổ Thiên Vương lui ra vài bước, đứng sau Chu Hằng, lập tức đổi lại biểu tình nịnh nọt, chu đáo hiến kế nói.

Hoa cúc của bốn đại Thiên Hà Vương đồng thời siết chặt, nếu thật sự bị thú cơ quan thú cơ quan mông, về sau bọn họ đâu còn có mặt gặp người? Cường giả Tuệ Tinh Cảnh này đến tột cùng là ai a, như thế nào toàn thân đều tiết lộ ra một cỗ biến thái.

Chu Hằng không để ý đến Cổ Thiên Vương, hắn nhìn Kim Hoán Thành im bặt ngừng cười, nói:

– Cười! Tiếp tục cười a!!

– Ta … Ta … Ta …

ads

Sau khi Kim Hoán Thành nói lắp một trận, đột nhiên quỳ xuống, cuông quit dập đâu với Chu Hằng.

– Chu sư huynh, là ta hồ đồ, không nên đắc tội ngươi! Ngươi đại nhân đại lượng, coi như ta là cái rắm, bỏ qua cho ta đi!

Tiểu nhân vô sỉ a!

Mọi người đều khinh bỉ nói ở trong lòng. Tên này thật đúng là coi gió bỏ buồm, nhìn thấy Chu Hằng cường thế liền lập tức thay đổi sắc mặt! Nhưng cái này lại rất có hiệu quả, gặp được những người sĩ diện hão kia, thấy hắn vừa quỳ vừa cầu in như vậy, nói không chừng liền thực sự thu tay lại.

– Súc sinh nào dám đụng đến người của Dương gia ta!

Đúng lúc này, một tiếng giận dữ truyền đến. Một lão nhân vóc dáng cường tráng bay vọt tới, hắn nhìn Dương Kỳ hồn đã bay lên trời trên mặt đất kia, nguyên bản sắc mặt đã nổi giận đùng đùng không khỏi trở nên càng thêm khó coi, mãnh liệt ngẩng đầu nhìn sang Chu Hằng.

Không có biện pháp, ai bảo Chu Hằng đứng đầu.

– Lý huynh, Triệu huynh, Bạch huynh, Nam Cung huynh. Các ngươi làm cái gì vậy, không đánh hạ nghịch tử này. Lại còn quỳ xuống trước mặt hắn?

Lão nhân cường tráng vừa tức vừa giận lại là khó tin.

Cổ Thiên Vương đã thối lui đến phía sau Chu Hằng, sau khi thu liễm khí tức thì giống như người bình thường, hắn như thế nào nhìn ra được?

Người này chính là Thiên Hà Vương Dương Vĩnh Hà của Dương gia, đồng thời cũng là một gã phó viện trưởng của Đại Nguyên Học Phủ.

– Dương huynh, y theo ý kiến của lão phu, oan gia nên giải không nên kết, vẫn là quên đi!

– Đung, quên đi!

Bốn gã Thiên Hà Vương nhao nhao khuyên nhủ, đối phương chính là có hộ vệ Tuệ Tinh Cảnh a, đừng nói làm thịt một tộc nhân của Dương gia các ngươi, chính là giết mấy trăm mấy ngàn người thì như thế nào, chỉ cần có thể lưu lại một người cho Dương gia, ta nghĩ Dương gia cũng không dám phản kháng, ngược lại còn phải dập đầu tạ ơn!

Quên, quên đi?

Dương Vĩnh Hà thiếu chút nữa tức giận đến máu chảy ngược, nhưng hắn chung quy không phải ngu ngốc, bốn đại Thiên Hà

Vương không ngờ đều quỳ xuống, điều này nói rõ cái gì? Đối phương có được thực lực khủng bố, khiến cho Thiên Hà Vương không thể không cúi đầu!

Hắn lúc đầu không nghĩ tới chỉ là bởi vì quá mức thương tâm cùng phẫn nộ, nhưng Lão Hồ Ly dù sao cũng là Lão Hồ Ly, hồ đồ nhất thời cũng không có khả năng hồ đồ một đời.

Dương Vĩnh Hà trầm mặc xuống, nhìn Chu Hằng, đây chỉ là một Tinh Thần Đế mà thôi, nhìn nhìn lại Phong Liên Tình, yếu hơn, chỉ là Tinh Thần Vương. Nhìn nhìn lại người trung niên cường tráng kia … Di, không ngờ nhìn không thấu!

Chẳng lẽ cũng là bởi vì người này?

Có thể làm cho Thiên Hà Vương quỳ xuống và để hắn nhìn không thấu … Chỉ có cường giả Tuệ Tinh Cảnh!

– Tiền bối xưng hô như thế nào? Xin hỏi tiểu tử nhà ta làm sao đắc tội tiền bối, để tiền bối phải thay mặt Hàn gia xử phạt!

Dương Vĩnh Hà ôm quyền hướng về Cổ Thiên Vương, trong lời nói tuy rằng lộ ra vẻ cung kính, nhưng cũng không che giấu được oán khí xông lên tận trời.

Cổ Thiên Vương chỉ coi như không nghe thấy, trên thực tế hắn

đường đường là cường giả Tuệ Tinh Cảnh cũng quả thật không cần để ý tới một Thiên Hà Vương, xem không thuận mắt trực tiếp dùng một bàn tay đập chết là được rồi.

Sắc mặt Dương Vĩnh Hà không khỏi khó coi, ở Đại Nguyên Học Phủ này, hắn là tuyệt đối là Vương giả, chưa từng bị coi thường như vậy? Tộc nhân nhà mình bị đánh đã chết, hắn dùng khuôn mặt tươi cười để hỏi nguyên nhân lại còn bị người ta coi thường, ngươi bảo hắn làm sao nhịn được!

Nhưng người ta là cường giả Tuệ Tinh Cảnh, chính là coi thường hắn thì như thế nào, hắn có thể thế nào?

— Chu sư huynh, tha mạng! Tha mạng!

Kim Hoán Thành còn đang cầu xin tha thứ ở một bên, ngay cả bốn đại Thiên Hà Vương đều quỳ, chút bối cảnh kia tính là cái gì?

Chu Hằng đột nhiên cảm thấy vô vị, với thực lực bây giờ của hắn còn cần không chấp nhặt cùng tiểu nhân vật như Kim Hoán Thành sao? Hắn gật gật đầu với Cổ Thiên Vương, xoay người đi.

Nhìn thấy hắn rời đi, Kim Hoán Thành nghĩ đã nhặt lấy một cái mạng, không khỏi đặt mông ngã ngồi xuống dưới đất, chỉ cảm thấy đầy người đều là mồ hôi lạnh.

– Cạc cạc cạc, không nên nghĩ tốt như vậy!

Cổ Thiên Vương lạnh lùng nhìn Kim Hoán Thành, ánh mắt lạnh như băng, thật sự là mất mặt a, không ngờ để hắn xuống tay đi làm thịt một con gà yếu đuối ngay cả Tinh Thần Cảnh cũng chưa tiến vào!

Chỉ là người đứng phía sau Chu Hằng khiến hắn ngay cả tưởng tượng cũng không thể nghĩ là cường giả siêu cấp, bất kể Chu Hằng muốn làm cái gì hắn đều chỉ có thể làm theo. Lão biến thái buồn bã thở dài, lại là không chút do dự chụp ra một chưởng, lực lượng nghiền ép đánh xuống, Kim Hoán Thành lập tức bị chết tới không thể chết lại.

Lão biến thái nhe răng cười với năm tên Thiên Hà Vương, sau đó quay đầu bước đi, chưa được vài bước liền đi theo Chu Hằng, xoay mình khom người, bộ dáng thận trọng, lại không có một chút uy phong của cường giả, mọi người thấy được đều là giật mình.

Chu Hằng bồi tiếp Phong Liên Tình đi dạo, nhưng trên bầu trời không còn có mặt trời, rất nhiều người cũng không có thích ứng với môi trường mới, hơn nữa người tầng dưới chót nhất của ba thành lại trực tiếp tử vong, đường cái có vẻ trống rỗng, không còn phồn hoa của ngày xưa.

Chỉ có thể dẹp đường trở về phủ.

Vẻn vẹn chỉ dừng lại một ngày, Chu Hằng liền mang Tiên Cư quay lại Đại Hà Học Phủ.

Độ Dương Tinh đã không thích hợp để ở lại nữa, nơi này có điểm giống Tiên giới bị đánh bể, nhưng 49 Tiên Thành tốt xấu cũng có mặt trời do Đại Năng của Minh giới "chế tạo", hướng về ánh sáng mặt trời đa khắc vào trong huyết dịch của mỗi người.

Nhưng Chu Hằng không thể phủi mông một cái liền đi.

Tề gia bởi vì liên quan đến hắn, chạy đến Đại Hà Thành bên này khai triển sinh ý, hiện tại tùm lum tùm la, Chu Hằng như thế nào cũng không thể bỏ qua không để ý?

Cái này thực ra rất dễ giải quyết, chỉ cần lưu Cổ Thiên Vương lại tọa trấn liền được rồi.

Vấn đề là, không có Hồng Nguyệt áp chế, Cổ Thiên Vương lại sẽ an phận bao lâu? Lão biến thái kia chính là sát nhân cuồng ma, hứng thú với việc cải tạo tiến hành hợp thể người cùng yêu thú, mấy triệu năm trước cũng là bởi vì hắn giết chóc hắn giết chóc quá nhiều, mới làm cho tất cả nhân loại ở Độ Dương Tinh liên thủ bao vây tiễu trừ, cuối cùng lão biến thái chỉ có thể lựa chọn tử vong, thử một lần cơ hội sống lại.

Không có uy hiếp của Hồng Nguyệt, vạn nhất lão biến thái này lại nảy ra cái ý định điên rồ nào đó thì làm sao bây giờ? Hiện giờ cấp độ võ đạo của Độ Dương Tinh hạ xuống, Tuệ Tinh Cảnh chính là tồn tại tuyệt đối vô địch, ai còn có thể ngăn cản Cổ Thiên Vương?

Chu Hằng cũng không muốn một ngày kia trở lại Độ Dương Tinh, phát hiện tất cả nơi này đều là quái vật người không ra người, thú không ra thú!

Cái này cần Hồng Nguyệt hỗ trợ!

Khi mọi người đi ra từ Tiên Cư nhìn thấy Hồng Nguyệt, đại bộ phận mọi người là lộ ra vẻ kinh diễm, tuy nhiên ngũ đại Long Hoàng có vẻ lo lắng đề phòng, dù sao trong các nàng đã có bốn người trúng chiêu của Hồng Nguyệt!

Bởi vì đại bộ phận mọi người chưa từng thấy Hồng Nguyệt, Chu Hằng giới thiệu một phen, nhưng không nói ra thân phận thật sự của Hồng Nguyệt, miễn cho dọa sợ mọi người.

Hồng Nguyệt đối với những người khác đều rất ngạo mạn, nhưng đối với cha mẹ của Chu Hằng lại là tương đối khách sáo, làm Triệu Khả Hân phi thường vui mừng, ánh mắt nhìn về phía Hồng Nguyệt tràn đầy trông đợi của chuẩn mẹ chồng, làm Chu Hằng rùng mình, liền vội vàng mời cha mẹ vào trong phòng nghỉ ngơi.

Ma nữ này xinh đẹp thì xinh đẹp, nhưng không trêu chọc được a!

Cũng không nói gì khác, nàng và Hoặc Thiên là kẻ thù không đội trời chung, nếu nhấc lên quan hệ lộn xộn gì cùng nàng, về sau như thế nào đi gặp Hoặc Thiên? Nếu là lựa chọn được, Chu Hằng cũng muốn cách Hồng Nguyệt rất xa, nhưng người ta là cường giả Hỗn Độn Cảnh cuối cùng, hắn phản kháng thì hữu dụng sao!

– Giúp ngươi cũng không phải là không thể được!

Sau khi nghe xong thỉnh cầu của Chu Hằng, Hồng Nguyệt dùng giọng nói mang theo biến chuyển nói, cái này ngụ ý tự nhiên nhất định là muốn Chu Hằng trả giá cao.

Chu Hằng thở dài, trên người hắn có cái gì đáng giá để đối phương mơ ước? Hồng Nguyệt đã là cường giả Hỗn Độn Cảnh đỉnh cấp, muốn đi lên nữa liền không phải dựa vào thiên phú, cơ duyên, cố gắng mới có thể đạt tới vị trí Thánh nhân.

Thiên địa ngũ thánh, trong đó Thánh nhân của Thái Hư nhất mạch đã bị Hoặc Thiên đoạt được, nói vậy bốn thánh vị khác cũng có thể để chính mình kế thừa trong nhất mạch, sẽ không tiện nghi cho ngoại nhân, như vậy thực lực của Hồng Nguyệt đã đạt đến đỉnh phong, không thể nào tăng lên nữa.

Nhưng sau khi Hồng Nguyệt chiến bại, nàng khẳng định

không thức tỉnh được trí nhớ, Hoặc Thiên đã tiến vào Thánh nhân lại ngàn dặm xa xôi tới tìm nàng, nếu nói nàng không có ôm mục đích nhất định, Chu Hằng như thế nào cũng không tin.

Mấu chốt là Hồng Nguyệt mong muốn cái gì?

Trên người hắn có bảo vật gì đáng giá để đối phương đỏ mắt? Nhưng nếu thật sự có, với thực lực của Hồng Nguyệt nếu muốn cứng rắn đoạt thì có gì khó?

Không nghĩ ra a, không nghĩ ra!

Chu Hằng nói:

– Ngươi muốn cái gì?

– Ân!

Hồng Nguyệt dùng bàn tay trắng nõn chống cằm, còn vươn một ngón tay ngọc xanh miết đặt ở miệng nhẹ nhàng mút lấy làm hình dáng suy tư.

Kháo, có thể đừng câu dẫn người khác như vậy hay không!

– Thỏa mãn một nguyện vọng của ta!

Sau khi Hồng Nguyệt suy nghĩ hồi lâu, nói.

– Nguyện vọng gì?

Chương 944: Đi tới Bách Long Tinh!

– Ta bây giờ còn chưa có nghĩ kỹ, chờ sau này ta nghĩ ra rồi sẽ nói cho ngươi biết!

Hồng Nguyệt mỉm cười, lộ ra một cỗ giảo hoạt.

– … Ta đây rất không có cảm giác an toàn? Đến lúc đó ngươi muốn đưa ra một ít yêu cầu ép buộc, ta đáp ứng hay không đáp ứng?

Chu Hằng cũng không phải cảm thấy đối phương sẽ để chính mình đi làm chút chuyện cửu tử nhất sanh, mà nếu như nữ nhân này cảm thấy hứng thú, muốn chính mình mặc quần hoa vào khiêu vũ cùng với con lừa đen, vậy làm sao?

– Ngươi nếu cảm thấy đến lúc đó ta nói ra yêu cầu ép buộc, ngươi có thể cự tuyệt, cho đến khi ngươi cho rằng hợp lý mới thôi!

Hồng Nguyệt cũng một bước.

Tốt như vậy?

Chu Hằng nghi thần nghi quỷ nhìn Hồng Nguyệt, hắn nguyên bản đã thập phần hoài nghi mục đích đối phương tìm đến hắn, hiện tại tự nhiên càng thêm nghi ngờ.

Tuy nhiên càng thêm gì Hồng Nguyệt cũng đáp ứng, xem như giải quyết một cái phiền toái lớn của hắn.

– Ngươi dụng tâm đối với tiểu tử Tề Nguyên kia như vậy, hai người các ngươi có phải có gian tình hay không?

Hồng Nguyệt đột nhiên nói.

Sắc mặt Chu Hằng không khỏi tối sầm, nữ nhân này sau khi khôi phục trí nhớ, tính cách hoàn toàn thay đổi lớn! Tuy nhiên, trước kia Hồng Nguyệt cũng chưa nói tới tính cách, trừ bỏ còn nhớ rõ mình là Thái Hư nhất mạch, toàn bộ chính là một Mộc Đầu Nhân.

Thực ra giống hiện tại mới tính là người thật sự.

Hắn lắc lắc đầu, quyết đoán không trả lời vấn đề ngu xuẩn này.

– Ngươi có phải thích Hoặc Thiên hay không?

Hồng Nguyệt lại hỏi.

Nữ nhân này như thế nào thay đổi bát quái như vậy?

Chu Hằng thở dài, nói:

– "Đúng vậy a, ngươi có ý kiến gì hay sao?

– Thứ nhất, tu vi của ngươi quá thấp, căn bản không xứng với sư … Hoặc Thiên! Hơn nữa truyền nhân đời hai của Thái Hư nhất mạch mới là tu vi Tinh Thần Cảnh, nói ra quả thực chính là dọa người!

Hồng Nguyệt dùng khẩu khí căm ghét nói.

ads

– … Ngươi đã nói qua một lần! Không cần đánh ta lần thứ hai!

Chu Hằng khó chịu nói, cũng không nhìn một chút xem hắn

mới tu luyện bao nhiêu năm.

– Thư hai. Ngươi không ngẫm lại sao, chẳng lẽ Hoặc Thiên chưa từng xuất giá?

Hồng Nguyệt mang theo giọng nói Ma quỷ dẫn dụ.

– Ngươi nói cái gì?

Lông mày Chu Hằng nhướn lên, trong lòng có một cỗ tư vị không nói ra được.

– Ngươi có biết Hoặc Thiên chuyển thế bao nhiêu lần? Ở bên trong năm tháng khá dài như vậy, nàng há không gặp được một người như ý nguyện, sẽ không chờ sự xuất hiện của ngươi?

Hồng Nguyệt xít lại gần một chút.

Chu Hằng có chút tâm loạn, hắn dù có mạnh mấy đi nữa cũng không thể nhúng tay vào chuyện đã xảy ra! Hắn hít một hơi thật sâu, nhưng bởi vì Hồng Nguyệt quá gần, hắn đa hít được

tất cả hương thơm của tuyệt sắc vưu vật động nhân này, làm cho hắn càng thêm tâm phiền ý loạn.

Hồng Nguyệt lộ ra nụ cười của tiểu ác ma, tiếp tục nói:

– Nữ nhân nha, đều muốn có một bờ vai để dựa vào, coi như mỗi lần chuyển thế xuất giá một lần, ít nhất cũng đã xuất giá mấy ngàn lần a!

– Nói hươu nói vượn!

Chu Hằng xoay mạnh người lại, nắm lấy ngực Hồng Nguyệt, đẩy nàng vào vách tường, vẻ mặt tức giận muốn giết người.

– Ai nha, đã bị ngươi nhìn ra!

Hồng Nguyệt ngượng ngùng nở nụ cười.

– Đúng vậy, Hoặc Thiên chưa từng có gả cho người nào, ai, làm lão xử nữ mấy đời a. Thật sự là đáng thương a!

Nữ nhân này!

Chu Hằng tức giận tới muốn giết người, loại vui đùa này có gì vui a?

– Uy uy uy, tiểu tử, ngươi muốn chiếm tiện nghi tới khi nào?

Lúc này, Hồng Nguyệt đột nhiên lạnh lùng nói.

Chiếm tiện nghi?

Chu Hằng sửng sốt, lại phát hiện chính cầm lấy quần áo ở ngực đối phương, lúc nãy quá mức kích động. Hắn không có ý thức được, nhưng bây giờ rõ ràng phát hiện bởi vì hắn nắm lấy quần áo, bộ ngực ngạo nhân kia của Hồng Nguyệt bị đè ép nghiêm trọng tới biến hình, bộ dáng kia … Rất mê người!

Hắn không tự chủ được mà nuốt ngụm nước miếng, đây chính là mỹ nữ phong tình có thể so cùng Hoặc Thiên, cho dù là trong lòng hắn hết sức bài xích yêu nữ này cũng không kìm nổi mà tâm dao động.

Hơn nữa, tuy rằng Chu Hằng căn bản không muốn chiếm tiện nghi, hai tay đang nắm lấy quần áo của đối phương, nhưng mu bàn tay vẫn là đặt ở trên ngực sung mãn, đầy đà, co dãn mười phần của đối phương, xúc cảm tuyệt đẹp tới cực điểm.

Quả thật bị hắn chiếm được tiện nghi!

Nhưng Hồng Nguyệt là ai a?

Người mạnh nhất Hỗn Độn Cảnh, trên đời này có thể áp chế nàng cũng chỉ có năm vị Thánh nhân, hơn nữa từ Hoặc Thiên mà thấy, 5 thánh này còn chưa xuất hiện toàn bộ! Nàng tiện tay tát một cái, thậm chí một ánh mắt là có thể làm cho Chu Hằng nổ nát bét, nhưng không ngờ để hắn nắm được ngực . . Ách, ngực, cái này không đúng lắm a?

Nếu không phải Hồng Nguyệt cố ý để hắn đắc thủ, hắn làm sao có thể đụng tới một mảnh góc áo của đối phương?

Nhưng nàng rõ ràng là cố ý, lại trả đũa vào lúc này, đây là ý gì?

– Sờ đủ chưa?

Hồng Nguyệt mỉm cười nói, trong giọng nói đã có một tia hàn ý.

– Chưa!

Nữ nhân này nhất định là đang đùa bỡn chính mình, trong lòng Chu Hằng không khỏi phát sầu, ngươi nếu nói ta chiếm tiện nghi, ta liền chiếm tiện nghi cho ngươi xem! Nhưng nghĩ thì nghĩ như vậy, hai tay của hắn chỉ là không có buông ra mà thôi, cũng không có thực sự sờ bộ ngực của đối phương.

– Tiểu mao tặc, công phu không có luyện tốt, liền muốn hái hoa dẫn điệp?

Hồng Nguyệt vươn tay đẩy ra, bốn vầng sáng màu máu hiện lên, phân biệt trùm lên cổ tay, trên mắt cá chân Chu Hằng.

Bốn đạo vầng sáng này mạnh mẽ kéo về phía sau, Chu Hằng không có chút lực chống cự nào, kéo hắn tạo thành hình chữ đại dán trên vách tường.

Hồng Nguyệt thưởng thức kiệt tác của mình, không khỏi vừa lòng cười, tay phải nhoáng lên một cái, cũng không biết lấy ra một cây roi da từ nơi nào, cánh tay nàng giương lên, roi liền quất tới Chu Hằng.

Ba! Ba! Ba!

Mười mấy roi vọt đến, quần áo toàn thân Chu Hằng đều bị đánh nát, chỉ còn lại có một cái quần lót còn miễn cưỡng che được hạ thân của hắn.

– Về sau còn dám vô lễ đối với ta, ta liền biến ngươi thành thái giám!

Hồng Nguyệt thu hồi roi, mang theo một tia thỏa mãn nói, trên mặt có vẻ đỏ ửng kinh diễm mê người.

Chu Hằng biết rõ đây là một đóa kiều hoa tràn ngập độc tính, nhưng vẫn là vì vẻ kiều diễm đó mà tim đập thình thịch. Loại cảm giác này làm hắn hết sức khó chịu, lúc này hét lớn:

– Về sau ngươi đừng rơi vào trong tay ta, nếu không ta muốn đánh nát cái mông của ngươi!

– Có bản lĩnh thì tới đây, buổi tối ngủ ta không đóng cửa!

Hồng Nguyệt khanh khách cười duyên, lướt qua người hắn.

Yêu nữ! Thật sự là yêu nữ!

Chu Hằng vừa nói thầm vài câu, sau đó rất bi kịch phát hiện, thủ đoạn của Hồng Nguyệt thật lợi hại, hắn căn bản không nhúc nhích được, chỉ có thể bị treo ở trên tường như là linh vật.

Luôn có người sẽ đi qua, vì thế, cũng không lâu lắm, Phong Liên Tình, Ứng Mộng Phạm những nữ nhân này đều là cười thành một đoàn.

Sau khi bị treo suốt một ngày một đêm, vầng sáng màu máu này rốt cục mới mất đi hiệu quả, thả Chu Hằng tự do. Hắn cũng không quản cái gì, bắt lấy chúng nữ đánh đòn một trận, lại dám chê cười nam nhân của các nàng!

– Tuy nhiên, nghe phu quân nói như vậy, ta làm sao cảm giác Hồng Nguyệt tỷ tỷ thích ngươi?

Nguyệt Ảnh Thánh Nữ nằm ở trong lòng ngực Chu Hằng nói.

– Thích?

Chu Hằng thật sự nghiêm túc nghĩ nghĩ, không khỏi rùng mình một cái, lắc đầu liên tục, nói:

– Nàng tuyệt không có ưa thích ta, điểm ấy ta có thể nhận định, nhìn ánh mắt là biết!

– Nếu không thích, vậy tại sao Hồng Nguyệt tỷ tỷ cho ngươi sờ ngực?

An Ngọc Mị chất vấn.

– “Không thể nào! Không phải sờ ngực, ta chỉ là nắm lấy ngực nàng, phi, chỉ là nắm lấy quần áo ở ngực của nàng!

Bản thân Chu Hằng cũng cảm thấy đầu óc có chút hỗn loạn.

– Phu quân, đây là ngươi không đúng, vị trí ngực của nữ nhân là tùy tiện để cho nam nhân động vào sao?

Dương Lan Hinh chen lời nói.

Chu Hằng bĩu môi, vị trí này dĩ nhiên không phải tùy tiện để nam nhân nắm, nhưng Hồng Nguyệt rõ ràng là có thể dễ dàng đẩy lui hắn, vì cái gì lại cho là hắn chiếm tiện nghi? Còn có, lúc trước nàng đã từng nói, hoặc là đánh thắng nàng, hoặc là trở thành Hắc Động Cảnh, hoặc là để cho nàng thích, mới có thể đi gặp Hoặc Thiên.

Điểm thứ ba này Chu Hằng nguyên tưởng rằng đang nói đùa, sẽ không phải là nghiêm túc chứ?

Nhưng vì cái gì?

Chu Hằng rõ ràng không có cảm giác được Hồng Nguyệt có tình yêu đối với mình, nhiều lắm cũng chỉ là có chút cảm tình, hảo cảm vì đều là Thái Hư nhất mạch, đồng môn sư tỷ đệ. Hắn không có làm hảo sự cảm thiên động địa gì, căn bản không đến mức làm cho Hồng Nguyệt ái mộ a?

Muốn nói lâu ngày sinh tình, đây đối với cường giả mà nói căn bản là không thể nào! Hơn nữa, Hồng Nguyệt với Hoặc Thiên giống nhau, cũng không biết là người chuyển thế bao nhiêu lần, đã sớm trải qua tang thương, tâm tính cứng cỏi ra sao, sao có thể ở lâu cùng nhau liền sinh cảm tình?

Nhưng hiện tại Chu Hằng có vài phần nắm chắc, lần này Hồng Nguyệt cố ý tới tìm hắn, đúng là vì hắn mà đến, đơn thuần vì hắn, mà không phải mưu đồ mưu đồ cái gì trên người hắn.

Nhưng hắn có chỗ nào đáng giá để một vị cường giả Hỗn Độn Cảnh thích?

Càng nghĩ càng khó hiểu, Chu Hằng đơn giản cũng không thèm nghĩ nữa, tay trái ôm Ứng Mộng Phạm, tay phải ôm Nguyệt Ảnh Thánh Nữ đi vào phòng ngủ, trước đại khai sát giới một hồi rồi nói sau.

Tuy nhiên Hồng Nguyệt vẫn là rất giữ chữ tín, không biết động tay chân gì, Cổ Thiên Vương quả nhiên tất cung tất kính đối với Tề Nguyên, có một cường giả Tuệ Tinh Cảnh tọa trấn, Tề gia đa ngồi vững vàng vị trí thứ nhất ở Độ Dương Tinh.

Đối với chuyện này, Cảnh Tâm Nặc vô cùng hâm mộ, nàng đã từng cũng có cơ hội, thậm chí cũng có ưu thế so với Tề Nguyên, bởi vì nàng là nữ nhân, hơn nữa còn là mỹ nữ thiên kiều bá mị! Đáng tiếc, bởi vì áp lực của Đông Phương Văn Long, nàng không dám gặp lại Chu Hằng, vốn chỉ là muốn ổn định Đông Phương Văn Long một chút, lại không nghĩ rằng chuyện biến chuyển nhanh như vậy, trong nháy mắt, Đông Phương gia liền hoàn toàn rơi đài!

Tôi tớ Tuệ Tinh Cảnh a!

Nếu tất cả thuộc về Cảnh gia, không phải trong nháy mắt có thể trở thành đệ nhất gia tộc của Độ Dương Tinh sao?

Đáng tiếc, thế gian không có vị thuốc hối hận.

Sau khi cáo biệt với Đài Niệm Ngưng, Dương Ngọc Hoa, tiểu nha đầu còn có Tề Nguyên, Chu Hằng chuẩn bị rời khỏi Độ Dương Tinh, đương nhiên hắn sẽ còn trở lại, Vạn Cổ Đại Đế, Tiểu Ăn Tạp Vương Hà, Chung Cổ Phong còn ở tại chỗ này.

Những người này cũng không cần hắn lót đường, Chu Hằng chỉ cần dựng một sân khấu cho bọn hắn, bọn họ tự nhiên sẽ suy diễn ra nhân sinh phấn khích thuộc về mình.

Trạm kế tiếp của Chu Hằng là Bách Long Tinh, địa phương không phải hắn quyết định, mà là Hồng Nguyệt, căn bản không cho phép Chu Hằng phản đối, sau khi bắt lấy hắn, trực tiếp liền vượt qua tinh vũ, căn bản không cần Tinh Môn gì.

Nhưng ngay cả như vậy, vẫn là cần thời gian gần một tháng mới đi đến Bách Nguyên Tinh, trong đó không biết đã vượt qua bao nhiêu khoảng cách.

– Ngươi đưa ta tới nơi này làm chi?

Sau khi đi tới Bách Long Tinh, Chu Hằng hỏi Hồng Nguyệt.

– Đương nhiên là giúp ngươi mau chóng tăng tu vi lên!

Hồng Nguyệt nghiêm trang nói.

Ngươi xác định đây là hỗ trợ mà không phải bắt cóc?

Lời này đương nhiên Chu Hằng chỉ là nói nói ở trong lòng mà thôi, người ta dù sao cũng là cường giả Hỗn Độn Cảnh, ngẫu nhiên nói đùa vài câu thì không có việc gì, cũng đừng thật coi Hồng Nguyệt là một người dễ nói chuyện, lúc trước ở Độ Dương Tinh chính là không để ý chút nào đã diệt sát người của ba thành, có thể nói là siêu cấp đồ phụ!

– Ngươi ngày mai đi Ngọ Dương Học Phủ báo danh!

Chương 945: Ngọ Dương Học Phủ!

– Còn đi học phủ?

Chu Hằng nhếch khóe miệng, trong khoảng thời gian này hắn từ Đại Nguyên Học Phủ chuyển đến Đại Hà Học Phủ, hiện tại lại phải đi Ngọ Dương Học Phủ, có phiền hay không a?

– Tiểu tử ngốc, Bách Long Tinh chính là Thập Nguyên Tinh, nơi này ít nhất hội tụ 70 thiên tài của tinh vực, mà Ngọ Dương Học Phủ liền tập hợp những thiên tài trong thiên tài này! Đừng tưởng rằng ngươi rất lợi hại, ở trong này, người có thể sánh vai cùng ngươi có ít nhất 50 người, người trên ngươi ít nhất cũng có mười người!

Hồng Nguyệt nói.

Nhiều thiên tài như vậy?

Độ Dương Tinh quả thật quá nhỏ, hơn nữa mới là Tứ Nguyên Tinh, không xuất hiện được thiên tài gì. Duy nhất một điểm rất lợi hại chính là Đông Phương Văn Long, có được tư chất của Vương giả trong võ. Nhưng nơi này chính là Thập Nguyên Tinh, lại hội tụ thiên tài của hơn 70 tinh vực chung quanh, sẽ

xuất hiện bao nhiêu thiên tài?

Nếu như nói Vương giả trong võ là trong trăm triệu người mới có một, như vậy Vương giả của Vương giả trong võ chính là trong ngàn tỉ người mới có một, tỷ suất cơ hội quả thật nhỏ, nhỏ đến mức ở toàn bộ Tiên giới cũng chỉ có một mình Chu Hằng!

Nhưng Minh giới cũng không có tan vỡ a, chính là người nhiều nhất giống như Phàm giới!

Ngàn tỉ? Chút chuyện nhỏ, hai ba tinh vực có thể tập hợp được những người này đến! Mà Ngọ Dương Học Phủ tập hợp thiên tài của hơn 70 tinh vực, trên lý thuyết mà nói khả năng có ba mươi Vương giả của Vương giả trong võ!

Đối diện với mấy thiên tài này, có nghĩa là khí thế của Chu Hằng hoàn toàn mất đi tác dụng, chỉ có thể dựa vào lực lượng bản thân để chiến đấu.

Xích Diễm Kiếm Pháp tăng phúc 40 lần lực lượng ở trong này cũng chỉ có thể xem như công pháp bậc trung, Ngũ Hành Phù Văn phát triển rất thấp, Hỗn Độn Thiên Kinh ít nhất phải đến Tuệ Tinh Cảnh mới có thể chân chính tìm hiểu huyền bí của phù văn trong đó, khiến cho Chu Hằng đột nhiên mất đi tất cả ưu thế.

Đương nhiên, hắn vẫn có chỗ để kiêu ngạo, tỷ như thể chất

mạnh mẽ của hắn!

Dưới linh lực phòng ngự vận chuyển, như vậy lực phòng ngự của Tinh Thần Đế 9000 tinh khẳng định ở trên Chu Hằng, nhưng linh lực nếu dùng sẽ hết, hơn nữa còn cần chủ động vận chuyển, nhưng thể chất mạnh mẽ lại là luôn luôn tồn tại.

ads

Mặt khác, đó chính là Lăng Thiên Cửu Thức, Lăng Thiên Cửu Thức có thể trút hết tất cả linh lực của Chu Hằng ra ngoài trong nháy mắt, lúc trước thậm chí ngay cả Tuệ Tinh Vương dưới tình huống vận chuyển linh lực phòng ngự còn bị hắn chặt đứt một cánh tay, lực sát thương có thể nghĩ mà biết!

Đáng tiếc chỉ có thể vận chuyển một lần, bằng không bằng vào 9 kiểu kiếm pháp này của hắn có thể tung hoành thiên hạ.

Sau khi trở về Đại Hà Học Phủ, Chu Hằng lại đi tới chiến trường thượng cổ một chuyến, dưới hiệp trợ của lão biến thái đào sạch Huyết Linh Quả trong đó, hiện tại hắn cùng con lừa đen, Tiểu Hỏa đều là đạt tới cảnh giới 5000 tinh.

Nhưng cách đột phá vẫn còn xa xa không hẹn, ít nhất phải

hình thành 9000 tinh mới có thể dòm đến cơ hội kia.

Sớm đột phá có lợi ích sớm đột phá, Thiên Hà Vương tuyệt đối cường đại gấp trăm lần so với Tinh Thần Đế 9000 tinh, nhưng khi hình thành Tinh Thần Cảnh số tinh tú càng nhiều, chỗ tốt này cũng luôn luôn tồn tại, bởi vì những tinh tú này luôn luôn tồn tại, cho dù là sau khi tiến vào Thiên Hà Cảnh vẫn có thể có tác dụng.

Nói như vậy, mỗi 100 tinh tú liền có thể chống đỡ một Thiên Hà, cuối cùng hình thành số tinh tú cực hạn là 9999 tinh tú sẽ đột phá, tương đương với khi tiến vào Thiên Hà Vương liền có được 100 Thiên Hà. Vượt qua xa 3000 tinh đột phá Thiên Hà Vương.

Bởi vì cực hạn của Thiên Hà Cảnh là 999 Thiên Hà, nhiều hơn 100 Thiên Hà vẫn là tương đối khả quan. Hơn nữa lấy số 9 làm cơ sở, có thêm một thiên hà cũng không phải nhiều thêm thành chiến lực, mà là gấp mấy chục lần!

Thiên tài hội tụ, trận đấu mạnh nhất!

Chu Hằng đột nhiên nổi lên hứng thú, tranh phong với thiên tài mạnh nhất, không nghi ngờ gì đó sẽ là chuyện ma luyện hắn, khích lệ hắn rất tốt. Hiện tại, coi như Hồng Nguyệt không bức bách hắn, hắn cũng sẽ tiến vào Ngọ Dương Học Phủ này, gặp mặt những thiên tài kia.

Hắn thu thập một chút tư liệu của Ngọ Dương Học Phủ cùng Bách Long Tinh, dù sao cũng phải tìm hiểu tình huống một chút.

Bách Long Tinh là Thập Nguyên Tinh, đương nhiên có được người mạnh nhất ở mặt ngoài Minh giới võ giả Hắc Động Cảnh! Nhưng về phần là hình thành Hắc Động Vương một hắc động, hay là Hắc Động Hoàng hai hắc động, thậm chí Hắc Động Đế ba hắc động, vậy cũng không biết!

Theo thuyết pháp của Hồng Nguyệt, chín thành chín võ giả Hắc Động Cảnh cuối cùng cả đời cũng không thể đột phá tới cảnh giới hai hắc động, cho dù là không ngừng chuyển thế cũng là như thế, đến cảnh giới này rồi, võ giả nếu muốn tiến thêm một bước, cũng chỉ có thể dựa vào hai loại phương thức: Thiên Huyền Linh Tinh, Thiên Kinh.

Nhưng Thiên Huyền Linh Tinh còn phân cấp, cấp Tinh Thần, cấp Thiên Hà, cấp Tuệ Tinh, cấp Hắc Động, cường giả Hắc Động Cảnh cần Thiên Huyền Linh Tinh cũng chỉ có thể là Thiên Huyền Linh Tinh cấp Hắc Động!

Nhưng trong toàn bộ vũ trụ có bao nhiêu hắc động, hơn nữa thọ nguyên của hắc động cũng dài hơn nhiều so với tinh hệ, mấy chục tỉ năm cũng chưa hẳn có thể diệt vong để hình thành Thiên Huyền Linh Tinh, cho nên, Hắc Động Hoàng cơ bản liền có thể quét ngang Minh giới.

Mặt khác còn lại là Thiên Kinh, Thiên Kinh của Minh giới.

Nhưng Thiên Kinh lấy 9 là số cực hạn, một bộ Thiên Kinh cũng liền có thể để cho võ giả đạt tới Hắc Động Cảnh, ít nhất phải dung hợp hai bộ, mới có cơ hội hình thành hai hắc động huyền diệu, dùng cái này để suy rộng ra, hợp 9 bộ Thiên Kinh cũng không thể chạm đến, cái này có thể dựa vào lĩnh ngộ của bản thân võ giả để đột phá.

Bách Long Tinh bất đồng với Độ Dương Tinh, thực thi chính là quân quyền thống trị, quốc hiệu là "Tần". Đại Tần lập quốc đã có mấy trăm triệu năm, cũng coi là thế lực lâu đời, đương kim Hoàng đế được tôn xưng là Ma Long Đại Đế, nghe nói lúc còn trẻ có được đại kỳ ngộ, dung hợp huyết mạch của thần long, vô cùng uy mãnh!

Ma Long Đại Đế võ công trác tuyệt, chính là cường giả Hắc Động Cảnh, thống trị 6 Đại Tinh, ngoài ra còn có tám tinh vực phụ thuộc, ảnh hưởng tới hơn 70 tinh vực quanh mình, quyền hành to lớn làm cho không người nào có thể tưởng tượng!

Tuy nhiên Hồng Nguyệt lại làm như không thấy chuyện này, nói thời kỳ toàn thịnh Thái Hư nhất mạch thống trị bảy siêu đại Vực, chỉ là Thập Nguyên Tinh đã có 13 cái, tinh vực phụ thuộc còn hơn một ngàn cái!

Tuy rằng theo Thái Hư Thánh Nhân, Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt lần lượt ngã xuống, thực lực của Thái Hư nhất mạch giảm mạnh, nhưng Thiên Mệnh Chân Quân vẫn là cường giả siêu cấp cấp bậc 8 động, căn bản không phải Ma Long Đại Đế có thể sánh bằng!

Mà hiện tại Hoặc Thiên xuất thế, lại thừa kế Thánh nhân quả vị của Thái Hư Thánh Nhân, thế tất khiến Thái Hư nhất mạch tái hiện thịnh cảnh ngày xưa.

Chu Hằng cũng không có theo đuổi quá cao xa như vậy, Hồng Nguyệt có thể khinh bỉ Ma Long Đại Đế, nhưng hắn có tư cách gì? Đương nhiên hắn cũng tuyệt đối không có lòng kính sợ, bởi vì hắn đột phá Hắc Động Cảnh chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Vừa không kiêu ngạo, cũng không cần tự ti.

Ngọ Dương Học Phủ chính là học phủ cao nhất ở Đại Tần đế quốc, nắm giữ tư nguyên cùng lực lượng khủng bố đến mức không thể tưởng tượng, nhưng muốn đi vào học phủ này cũng là muôn vàn khó khăn, không phải quyền quý đỉnh cấp của đế quốc, ít nhất cũng là thiên tài như Vương giả trong võ, Đại Hà Học Phủ căn bản không có tư cách so sánh!

Nhưng tiến vào học phủ này tuy rằng khó, nhưng ở quy củ lại xa xa không có nghiêm như Đại Hà Học Phủ, cho phép học sinh mang tôi tớ thiếp cùng nhau tiến vào trong đó để hầu hạ, tự nhiên, Tiên Cư cũng là được cho phép mang vào.

Không biết Hồng Nguyệt dùng thủ đoạn gì, ngày hôm sau Chu Hằng liền nhận được thông báo từ Ngọ Dương Học Phủ, bảo hắn lập tức tiến đến học phủ báo danh.

Kỳ thật cũng không khó tưởng tượng, với thực lực Hỗn Độn Cảnh của Hồng Nguyệt, chính là muốn Ma Long Đại Đế thoái vị đối phương cũng không dám thốt một tiếng, huống chi chỉ là để một người tiến vào Ngọ Dương Học Phủ mà thôi.

– Chu tiểu tử, bổn tọa cảm thấy ma nữ kia là muốn nuôi dưỡng thiếu nam, ngươi chỉ sợ khó giữ được trinh tiết!

Cùng nhau đi đến Ngọ Dương Học Phủ với Chu Hằng, con lừa đen đột nhiên lộ ra biểu tình bừng tỉnh đại ngộ.

Chu Hằng xoa xoa nắm tay, nói:

– Ngươi có phải ngứa da cần ăn đòn hay không?

– Ha ha ha ha, nói một chút mà thôi, không nên tưởng thiệt!

Con lừa đen nhanh chân liền bỏ chạy.

Vẫn là một người một lừa một chó, bọn họ rất nhanh liền đi tới Ngọ Dương Học Phủ, học phủ này đặt ngoài Đô thành Đại Tần Thành của Đại Tần đế quốc, dựa núi sát nước, đất đai cực kỳ rộng lớn, nghiễm nhiên là bộ dáng một tòa thành thị.

Nơi này cũng không có trông coi rất nghiêm ngặt, đại môn rộng mở, tùy tiện người nào cũng đều có thể đi vào, nhưng cửa lại là vắng lặng đến đáng thương, cũng không có tiểu thương ở trong này nhân cơ hội mời chào sinh ý.

Chu Hằng dựa theo nhắc nhở, đi làm thủ tục nhập học trước, không bao lâu liền lấy được lệnh bài thân phận, từ khoảnh khắc này bắt đầu, hắn liên là một chính thức chính thức của Ngọ Dương Học Phủ.

Dựa vào lệnh bài thân phận, hắn đi lĩnh một gian phòng. Bất đồng với Độ Dương Tinh, nơi này chắc là sẽ không bởi vì cảnh giới của hắn tăng lên mà phát sinh thay đổi, nhưng chỗ ngụ thực sự rất lớn, ở mấy chục người cũng không thành vấn đề, khó trách quý tộc đệ tử sẽ đem người hầu mỹ tỳ thậm chí là gia quyến tới đây.

Hắn là Tinh Thần Đế, tự nhiên là vào ở Tinh Thần Viện, bởi vì cấp độ võ đạo của Bách Long Tinh cao, nơi này còn có phân viện Thiên Hà Cảnh, nhưng Tuệ Tinh Cảnh sẽ không có, Tuệ Tinh Cảnh ở toàn bộ Minh giới đều có thể đếm trên đầu ngón tay!

Cường giả Hắc Động Cảnh của Đại Tần đế quốc tuyệt sẽ không vượt qua mười người, Tuệ Tinh Cảnh tự nhiên vô cùng lợi hại, chính là bọn họ đến học phủ, học phủ có năng lực gì để dạy bọn họ?

Bất đồng với Đại Hà Học Phủ, nơi này cũng không phải là áp dụng phương pháp dạy học thả lỏng, mà là mỗi tháng cũng sẽ được học phủ phái ra "Học giả" bí mật tiến hành giảng dạy giải thích nghi hoặc, trả lời vấn đề gặp phải khi đang tu luyện.

Thậm chí, bởi vì cường giả Tuệ Tinh Cảnh đã chạm đến phù văn rồi, sẽ có số ít cường giả giảng giải về chi đạo phù văn.

Tuy rằng Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh cũng còn không đủ tư cách tu luyện phù văn, nhưng phù văn là cao cao tại thượng bực nào, từ đây suy ra mà biết, đối với tu luyện của mỗi người cũng sẽ có trợ giúp cực lớn.

Sở dĩ dùng hai chữ "Học giả", chính là vì có một ít Tọa sư cũng không có đạt tới cảnh giới rất cao, nhưng bọn họ đạt tới cảnh giới rất cao ở nghiên cứu về "đạo", đủ để giảng giải cho người ta.

Sau khi Hồng Nguyệt ném Chu Hằng vào học phủ liền biến mất, Chu Hằng không biết nàng đi nơi nào, lại không rời đi Bách Long Tinh chút nào, nghĩ cách đi tới Thái Hư tinh vực.

Thứ nhất là Hồng Nguyệt quá mạnh mẽ, nếu nói nàng tạm thời không muốn để cho Chu Hằng đi gặp Hoặc Thiên, như vậy nàng liền nhất định có thể nói được thì làm được, Chu Hằng chỉ cần muốn chạy khẳng định sẽ bị nàng bắt trở về.

Thứ hai là, Hồng Nguyệt nói không sai, hắn hiện tại quả thật

quá yếu!

Hoặc Thiên thành Thánh, là một trong năm người cường đại nhất thiên địa, như vậy hắn tốt xấu cũng phải tiến vào Hỗn Độn Cảnh mới đủ tư cách đứng ở bên người Hoặc Thiên, đây không phải hắn tự ti, mà là tôn trọng Hoặc Thiên!

Hơn nữa, đại ma đầu bị 5 thánh liều mình trấn áp cũng không có chết, quỷ mới biết hắn khi nào thì lại sẽ đột nhiên nhảy ra. Nếu muốn chống cự lại tồn tại như vậy, Hỗn Độn Cảnh chính là yêu cầu căn bản.

Hắn là nam nhân, phải che gió che mưa cho nữ nhân của mình!

Chương 946: Học giả Hồng Nguyệt!

Ngọ Dương Học Phủ hội tụ tất cả thiên tài trong một niên đại của hơn 70 tinh vực, là thiên tài chân chính, cũng không phải những thiên tài như ở Đại Hà Học Phủ, Đại Nguyên Học Phủ có thể sánh bằng. Ở trong này, tùy tiện chọn một người cũng không phải là dựa vào quan hệ để tiến vào, đều có thể quét ngang tồn tại cùng cảnh giới ở Đại Hà Học Phủ.

Đương nhiên, học phủ cao nhất này là Đại Tần đế quốc mở, không tránh được sẽ nhiễm phải sắc thái của chính phủ, có thói quan liêu hoạt động ở trong đó, bởi vậy học sinh tiến vào một ít cũng không phải là Vương giả trong võ.

Những người này đều là con cháu của siêu cấp quyền quý, chút quan chức tuyệt đối không vào được, ít nhất phải là được phong tước vị, thậm chí ngẫu nhiên còn sẽ có hoàng tử hoàng nữ nhập học, bất luận kẻ nào ở trong này đều rất kiêu ngạo, lại không dám phách lối.

Nhưng cho dù là quyền quý cũng sẽ không thể nhét đời sau của mình vào đây, ít nhất cũng phải là có tiêu chuẩn nhất định, cho dù không phải Vương giả trong võ cũng phải là thiên tài trên ý nghĩa bình thường.

Ở Ngọ Dương Học Phủ thực sự tìm không thấy một kẻ tầm

thường!

Giống với Đại Hà Học Phủ là, nơi này quản thúc rất nới lỏng, căn bản không quy định học sinh nhất thiết phải làm cái gì, nhưng có một chút hoàn toàn bất đồng, đó chính là chỉ được ở nhiều nhất là một ngàn năm trong này. Ngàn năm sau, mặc kệ có tiến bộ hay không, đều phải rời đi.

Đặt ở Đại Hà Học Phủ, thời gian ngàn năm tối đa cũng chỉ hình thành hơn một ngàn tinh tú, đây đã là kết quả vận hết toàn lực để bồi dưỡng. Hơn nữa cân nhắc tới vấn đề phân bố tinh tú, trên thực tế có tư nguyên nhiều hơn nữa đều sẽ lãng phí nhiều lắm.

Nhưng Ngọ Dương Học Phủ lại là tập hợp thiên tài của hơn 70 tinh vực, còn nhiều Vương giả trong võ, thậm chí là Phách Vương trong Vương giả trong võ! Thời gian ngàn năm, có khi là cực phẩm thiên tài từ Minh Tiên đi từng bước một tới Thiên Hà Cảnh đỉnh phong, thậm chí bước vào Tuệ Tinh Cảnh cũng có!

Nơi này thực ra cũng kém không nhiều lắm với Đại Hà Học Phủ. Con cháu quyền quý ở trong này cũng không chỉ tu luyện đơn giản như vậy, đồng dạng cũng đảm nhiệm nhiệm vụ chiêu mộ nhân tài, người có thể tiến vào nơi này đều là thiên tài chân chính a, chính là chiêu mộ được một người cũng đều đủ để khiến thực lực gia tộc tăng vọt!

Chỉ từ tốc độ tu luyện của Tinh Thần Cảnh mà thấy, Chu Hằng không đến một năm liền hình thành 5000 tinh tú, ở trong này

có thể xếp mấy hạng đầu, vẫn còn không thể xếp hàng thứ nhất!

Kỷ lục nhanh nhất là thời gian một năm từ đột phá Tinh Thần Vương đến 9200 tinh tú, sau đó vẻn vẹn chỉ dừng lại mười năm, liền một hơi xông lên Thiên Hà Cảnh! Kỳ tài ngút trời này bây giờ còn đang ở trong học phủ, nhưng hiện giờ đã là có được 932 Thiên Hà, cấp bậc Thiên Hà Đế đỉnh phong. Cách đột phá Tuệ Tinh Cảnh không phải là rất xa.

ads

Người này, có được tư chất bá chủ Vương giả trong võ, hơn nữa còn là con trai độc nhất của Đại nguyên soái Lâm Vô Bệnh đương triều, tên là Lâm Hiến Dương. Trừ bỏ bối cảnh cường đại, tư chất kinh khủng, hắn còn là vị hôn phu của Thất công chúa đương triều, từ nhỏ đã bị quyết định hôn ước.

Lại nói tiếp, để cho người ta hâm mộ vẫn là thân phận phò mã gia của hắn. Bởi vì Thất công chúa đương triều chính là mỹ nhân vô cùng xuất sắc, được xưng là một trong tam đại mỹ nữ của đế quốc.

Ngọ Dương Học Phủ cũng không chỉ có một bá chủ Vương giả trong võ là Lâm Hiến Dương, ít nhất còn có ba người có thể sóng vai cùng hắn, chỉ là trên thời gian đột phá Thiên Hà

Cảnh hơi chậm hơn mấy tháng so với hắn.

Ba người này theo thứ tự là Triệu Hà Khải, Dương Húc Đông cùng Liễu Thi Thi, đều là thiên tài siêu cấp có được 900 Thiên Hà trở lên, hơn nữa thân phận của bọn họ cũng bất phàm. Triệu Hà Khải chính là con thứ ba của tả tướng đế quốc. Dương Húc Đông thì là thế tử của Vệ Quốc Công, mà Liễu Thi Thi có lai lịch lớn hơn nữa, chính là hòn ngọc quý trên tay Thành Thân Vương!

Trong học phủ tuyệt không dừng lại ở bốn bá chủ Vương giả trong võ này, nhưng bởi vì gia cơ của bọn họ hùng hậu nhất, cho nên ở tốc độ tu luyện tự nhiên cũng nhanh hơn nhiều lắm. Chỉ cần giải quyết phân bố tinh tú, vấn đề sắp xếp Thiên Hà, tích lũy linh lực không phải là việc khó.

Đương nhiên, cái này cũng vẻn vẹn chỉ dừng lại ở Thiên Hà Cảnh, sau khi đến Tuệ Tinh Cảnh rồi, nếu muốn tích lũy nhanh chóng liền khó khăn, bởi vì tiên dược hiếm lạ quá trân quý, chính là dẫn động lực lượng của một quốc gia cũng rất khó làm một gã võ giả Tuệ Tinh Cảnh nhanh chóng từ nhất tinh tăng lên tới 27 tinh!

27 tinh liền có thể thử đột phá Hắc Động Cảnh.

Tuy nhiên theo Hồng Nguyệt nói, tinh tú, Thiên Hà, tuệ tinh hình thành càng nhiều, càng tiếp cận với hoàn mỹ, như vậy tiến bộ ở Hắc Động Cảnh lại càng nhanh, ham món lợi nhỏ 27 tinh để đột phá, người như vậy cuối cùng cả đời cũng chỉ có thể dừng lại ở Hắc Động Vương.

Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt đều là tồn tại tu luyện mỗi một cảnh giới tới viên mãn, mà Thiên Mệnh Chân Quân tuy rằng là thủ đồ của Thái Hư Thánh Nhân, nhưng bởi vì năm đó ở thời điểm Tuệ Tinh Cảnh đi theo đường tắt, khi tạo thành 97 tuệ tinh gặp bình chướng, thật lâu không thể tiến thêm một bước, không để ý khuyên can của Thái Hư Thánh Nhân mà mạnh mẽ xông lên Hắc Động Cảnh, kết quả, 8 động là cực hạn của hắn, cả đời hết hi vọng với Hỗn Độn Cảnh!

Chuyển thế cũng vô dụng, cũng chỉ có thể không ngừng lặp lại trên con đường đã đi qua!

Thiên Mệnh Chân Quân nếu muốn đột phá đến 9 động, thậm chí Hỗn Độn Cảnh, như vậy liền chỉ có một cái khả năng, chính là đạt được quả vị của Thánh nhân.

Tuy rằng hắn vẻn vẹn chỉ là thiếu hai tuệ tinh mà thôi, nhưng con đường tu luyện lại là không cho phép chút xíu sai lầm, cảnh giới càng cao căn cơ càng cần phải chắc chắn, nếu không như thế nào thành lập được lầu cao vạn trượng?

Bốn thiên tài Thiên Hà Cảnh này được xưng là bốn đại Thiên Vương, tên rất khí phách, nhưng thiên phú, thực lực cộng thêm bối cảnh cường đại của bản thân, danh xưng bốn đại Thiên Vương cũng không tính là quá mức.

Trong bốn người, Lâm Hiến Dương được xưng là Đông Thiên

Vương, Triệu Hà Khải là Nam Thiên Vương, Liễu Thi Thi là Tây Thiên Vương, Dương Húc Đông là Bắc Thiên Vương.

Tuy nhiên, Ngọ Dương Học Phủ cũng không chỉ bốn thiên tài siêu cấp này, những người khác chỉ là kém một chút so với bọn hắn, hay hoặc là không thể so vớ bối cảnh của bọn họ, mới không có nổi tiếng như bọn họ.

Mà trong học sinh Tinh Thần Cảnh cũng có thiên tài không ai bì nổi, cũng có bốn người bộc lộ tài năng, được xưng là Tứ Tiểu Thiên Vương. Chớ nhìn bọn họ mang chữ tiểu, một khi bọn họ đột phá Thiên Hà Cảnh, không cần thời gian trăm năm liền có thể đạt tới tiêu chuẩn 900 Thiên Hà trở lên, triển khai cạnh tranh với bốn đại Thiên Vương.

Cảnh giới càng cao, ảnh hưởng của cách biệt tuổi tác mang đến lại càng nhỏ, dù sao con đường võ đạo càng đi về trước thì càng khó đi, có rất ít người có thể luôn luôn tinh tiến.

Có lẽ Chu Hằng chính là ngoại lệ, hắn chưa bao giờ thiếu hụt lĩnh ngộ cảnh giới, chỉ cần có tích lũy linh lực liên tục không ngừng là được.

Tuy rằng đi vào học phủ, nhưng ở trong thời gian tám ngày kế tiếp, Chu Hằng hoàn toàn không có chuyện làm, chính là quen thuộc môi trường của học phủ một chút, sau đó ngồi xếp bằng tu luyện, nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, vẫn tốt hơn so với lãng phí.

Đến ngày thứ chín, chính là ngày truyền đạo mỗi tháng mới có một lần, ngày này học phủ sẽ phái ra Tuệ Tinh Cảnh hoặc là học giả có lý giải sâu đậm đối với võ đạo để lên lớp cho mọi người, hoặc tự mình làm mẫu, hoặc tiến hành giảng giải chân lý võ đạo.

Chu Hằng rất có hứng thú, bởi vậy mang theo con lừa đen cùng Tiểu Hỏa tiến đến quảng trường truyền đạo. Loại khóa này đương nhiên không có khả năng một chọi một, mà là một gã Tọa sư giảng đạo, mọi người nghe.

Bình thường buổi sáng Tọa sư sẽ giảng, sau đó sẽ có nửa ngày để học sinh đưa ra vấn đề tiến hành giải đáp, cộng hết lại liền hết ban ngày.

Cường giả Tuệ Tinh Cảnh rất bận rộn, nào có nhiều thời giờ giảng giải như vậy? Mà các học giả cũng phải thôi diễn phân bố tinh tú, Thiên Hà, bởi vậy một tháng mời một người trong đó ra tới giảng giải cho mọi người cũng đã không tệ rồi.

Cái này sẽ không truyền thụ công pháp cụ thể nào đó, mà là giải thích những thứ trụ cột nhất, nhưng đúng là thứ trụ cột nhất mới cực kỳ trọng yếu, đây là nền móng của lầu cao vạn trượng, nắm giữ được càng sâu, thì càng có thể diễn vô cùng vô tận.

Chương trình học giống như vậy cơ bản không có người sẽ vắng mặt, hơn nữa chẳng phân biệt là Thiên Hà Cảnh, Tinh Thần Cảnh, mọi người đều có mặt, một tháng mới có một lần cơ hội, ai cũng sẽ không dễ dàng lãng phí.

Quảng trường rất lớn, mấy vạn người ngồi vào vẫn là có khoảng trống, bởi vì Chu Hằng tới không tính là muộn, bởi vậy hắn chiếm được vị trí trung gian, nếu là đến trễ chút nữa, vậy sẽ phải xếp phía sau.

Đến thời điểm chín giờ đúng, một tiếng âm hưởng vang lên, chỉ nghe một thanh âm hùng hồn nói:

– Yên lặng, hôm nay Hồng Nguyệt học giả từ Thiên Cơ Viện sẽ giảng bài cho mọi người!

Phốc!

Chu Hằng cùng con lừa đen đồng thời phun ra ngoài.

Hồng Nguyệt? Học giả? Thiên Cơ Viện?

Thiên Cơ Viện thì Chu Hằng biết, chính là địa phương các học giả của Ngọ Dương Học Phủ thôi diễn phân bố tinh tú, Thiên Hà, người xưng là học giả đi ra ngoài từ nơi đó, bình thường không có thực lực cường đại gì, nhưng mỗi người cũng thông minh tới cực điểm, thường xuyên sẽ thôi diễn ra một ít phương pháp phân bố tinh tú cùng sắp xếp Thiên Hà kỳ kỳ quái quái, có chút hoàn toàn là thất bại, nhưng cũng có chút người thành công, thúc đẩy sự phát triển của võ đạo Bách Long Tinh.

Tuy rằng trong Ngọ Dương Học Phủ không thiếu thiên tài siêu cấp hình thành 9000 tinh, 800 Thiên Hà, nhưng không người nào sẽ nói cho những người khác phương pháp phân bố tinh tú, sắp xếp Thiên Hà mà mình lấy được?

Đây đều là làm như tuyệt học một thế hệ truyền cho một thế hệ!

Bởi vậy, chủ lưu phân bố tinh tú cũng là 5000 tinh, sắp xếp Thiên Hà là 476 đạo, đây cũng là độ cao mới đạt tới sau khi học giả các thời đại của Thiên Cơ Viện thôi diễn ra, nếu không đổi lại là Độ Dương Tinh, phân bố tinh tú nhiều nhất là 1700 tinh, sắp xếp Thiên Hà căn bản không có người lấy ra để trao đổi!

Chênh lệch to lớn có thể nghĩ mà biết!

Ở bên trong học sinh tham dự, có vài người quả thật sớm đã đột phá 5000 tinh, nhưng cũng có vài người không có đạt tới, dù sao không phải mỗi người đều sinh ra ở nhà quyền thế, cũng không phải mỗi người đều có ngộ tính khủng bố căn bản không cần lo lắng lĩnh ngộ cảnh giới giống như Chu Hằng.

Nhưng những thứ này đều không phải là trọng điểm!

Trọng điểm là Hồng Nguyệt chạy vào Thiên Cơ Viện như thế nào, còn làm học giả?

Đây quả thực còn khiến cho người ta kinh ngạc lạ thường hơn so với Cổ Thiên Vương từ nay về sau một lòng hướng thiện!

Toàn trường lặng ngắt như tờ, học giả mặc dù không có thực lực cường đại gì, nhưng bọn hắn ở phương diện nghiên cứu lý luận về "đạo" lại là đi được cực xa, từng học giả đều là người thông minh tuyệt đỉnh, điểm này không người nào có thể phủ nhận.

Ở dưới ánh mắt nhìn chăm chú của tất cả mọi người, một đạo bóng người trắng như tuyết uyển chuyển bước đến, mặc trên người một kiện áo lưới màu trắng, tóc dài phất phơ, gót sen đỏ son, nhìn qua trang nhã tới cực điểm, nhưng chỉ cần thấy được gương mặt xinh đẹp của nàng, mỗi người đều là không tự chủ được mà nín thở.

Trên đời này lại có người xinh đẹp như vậy!

Bất kể là nam hay là nữ, không ai không lộ ra vẻ kinh diễm, thần thụ hồn đoạt.

Không phải là Hồng Nguyệt sao?

Chương 947: Công địch của toàn dân

Hồng Nguyệt thật đúng là ma nữ bách biến, lúc này là người đoan trang, làm sao nhìn ra được nàng từng một chưởng đánh nát một mặt trời?

Nàng cẩn thận bắt đầu giảng giải phân bố tinh tú, đây là một bộ phân bố tinh tú Thiên Cơ Viện vừa mới thôi diễn ra, đạt tới 5937 tinh, nhưng kết cấu có ổn định hay không, lại cần để cho người ta tu luyện mới có thể biết.

Tuy rằng mỗi người đều là bị mị lực của Hồng Nguyệt hấp dẫn, làm cho mê hoặc, nhưng quy củ của học phủ vẫn là cực nghiêm, không ai dám lớn tiếng ồn ào vào lúc này, nhưng nửa ngày trời sau, đi vào phân đoạn đặt câu hỏi, toàn trường lập tức sôi trào.

Mỗi người đều là tranh nhau đặt vấn đề, ngay từ đầu còn hỏi rất bình thường, liên quan tới phân bố tinh tú, sắp xếp Thiên Hà, nhưng tiếp sau liền không bình thường, có vài người hỏi Hồng Nguyệt đã xuất giá chưa, có một ít người thì rõ ràng cầu hôn nàng ngay tại chỗ.

Ngay từ đầu Hồng Nguyệt trực tiếp xem nhẹ mấy vấn đề này, một bộ lãnh lãnh băng băng, tuy rằng lúc này nàng là học giả có thực lực “thấp kém”, nhưng tấm chiêu bài này của Thiên

Cơ Viện vẫn là rất lóe sáng, cũng không có ai dám làm càn đối với nàng.

Tôn sư trọng đạom đây là lễ tiết cơ bản nhấtm nếu là ngay cả cái này cũng không tuân thủ được, còn trông cậy ngươi ra sức vì nước thế nào? Không phải ngay cả Hoàng đế bệ hạ cũng có thể phản bội sao?

Nhưng ma nữ chính là ma nữ, khoảnh khắc gần đến giờ kết thúc, nàng đột nhiên cười khúc khích, nói:

– Các ngươi thật muốn theo đuổi bổn cô nương, cũng không phải là không thể được! Tuy nhiên, bổn cô nương đã gả cho người khác, các ngươi trước hết phải để cho vị hôn phu của bổn cô nương giải trừ hôn ước mới được!

Nghe được nàng nói như vậy, toàn trường lập tức sôi trào, nhao nhao kêu Hồng Nguyệt nói ra danh tự của người đó.

– Chu tiểu tử, bổn tọa đột nhiên có loại dự cảm không lành!

Con lừa đen thì thào nói.

– Còn cần ngươi nói!

Chu Hằng hữu khí vô lực nói. Ma nữ này là tính toán đùa chết hắn sao?

Hồng Nguyệt mỉm cười mê người, cánh tay ngọc nhẹ giơ lên. Một ngón tay ngọc đã là chỉ tới phương hướng Chu Hằng ngồi.

Một ngón tay này bởi vì khoảng cách xa, thực ra chỉ vào một mảng lớn người, nhưng mình không phải người kia, trong lòng mỗi người đều có cân nhắc a, người che ở trước mặt tự nhiên nhao nhao tránh ra, đồng thời quay đầu nhìn lại phía sau.

Chu Hằng cũng muốn né tránh, nhưng một cỗ lực lượng kì dị lại là cố định hắn chặt chẽ!

Đây nhất định là Hồng Nguyệt động tay chân, nhưng biết thì có ích lợi gì, cho dù hắn lớn tiếng nói ra cũng chỉ sẽ chứng thực quan hệ của hắn cùng với Hồng Nguyệt.

Nếu tránh không khỏi, vậy thì thản nhiên đối mặt a.

Chu Hằng mặt lộ vẻ mỉm cười, đối mặt với mấy vạn ánh mắt tràn đầy địch ý.

ads

Thiên phu sở chỉ (xúc phạm nhiều người nổi giận), vô tật mà chấm dứt a!!

Đại bộ phận mọi người nơi này là Vương giả trong võ, thậm chí còn có bá chủ Vương giả trong võ, cũng có cường giả Thiên Hà Cảnh! Những người này người nào đặt vào Độ Dương Tinh cũng có thể quét ngang thiên tài siêu cấp cùng cảnh giới, những người này cùng nhau hình thành áp lực chính là Tuệ Tinh Vương cũng đều phải run rẩy!

Nhưng Chu Hằng bình tĩnh không một gợn sóng, bản thân hắn đã có ý chí như sắt, huống chi còn có hắc kiếm hóa giải áp lực trên tinh thần.

– Hắn tên là Chu Hằng. Chính là vị hôn phu của bổn cô nương!

Hồng Nguyệt mặt không đỏ, tai không đỏ nói, còn cười khúc khích với Chu Hằng.

Kháo, yêu nữ a!

Chỉ là nói mấy câu mà thôi, Chu Hằng đã thành công địch của tất cả học sinh Ngọ Dương Học Phủ, giống với Hoặc Thiên, mị lực của Hồng Nguyệt cũng là thông sát không phân biệt nam nữ! Đương nhiên cũng có một bộ phận nữ nhân rất ít lại lộ ra vẻ ghen ghét đối với nàng.

Đây là thủ đoạn để nàng ma luyện mình sao?

– Tốt lắm, khóa hôm nay liền tới đây! Giải tán!

Hồng Nguyệt nói, người lại là đi tới chỗ Chu Hằng, mị lực của nàng quá lớn, để mỗi người ở trước mặt nàng tự biết xấu hổ, cho dù ai cũng không dám chắn ở trước mặt của nàng, nhao nhao cúi đầu nhường đường.

Hồng Nguyệt đi đến bên cạnh Chu Hằng, ngồi xuống kề bên hắn, làn gió thơm phiêu đãng, thấm vào ruột gan.

– Ngươi chơi như vậy rất thú vị sao?

Chu Hằng giận dữ nói.

– Đương nhiên là có ý tứ!

Hồng Nguyệt khanh khách cười duyên.

Chu Hằng nhìn không ra nàng có ý gì, ma nữ này thực lực mạnh mẽ đến nông nỗi một chưởng có thể diệt mặt trời, muốn quét ngang toàn bộ Bách Long Tinh đều là dễ như trở bàn tay, cố tình giả bộ, thật sự là xấu xa!

Tuy nhiên cường giả giống như nàng, tu luyện nữa cũng không có ý nghĩa, bởi vì Thánh nhân là quả vị mà không phải cảnh giới, chỉ có thể do thiên địa ban cho, cố gắng nữa cũng không thể đạt tới.

Nếu tu luyện đã đến đỉnh, cũng chỉ có du hí phong trần đùa giỡn người khác.

Nhìn thấy hai người bộ dáng "ân ái" sánh đôi, sắc mặt mọi người đều tái xanh, trong mắt phóng hỏa, dễ dàng liền bị Hồng Nguyệt làm cho nổi lên ghen ghét, coi Chu Hằng là cái đinh trong mắt.

– Nếu ta tráng niên mất sớm, hết thảy đều là bị ngươi làm hại!

Chu Hằng giận dữ nói, lại là nắm lấy vai Hồng Nguyệt, để Hồng Nguyệt tựa vào trên vai của hắn.

Nếu ngươi muốn chơi, vậy thì ta chơi với ngươi, xem ai không chơi nổi!

Thân thể mềm mại của Hồng Nguyệt khẽ run lên, nàng chưa từng có bị người nam nhân nào thân cận như thế, trong nháy mắt thiếu chút nữa nhịn không được dùng một bàn tay tát vào mặt Chu Hằng, trực tiếp đánh cho tên to gan lớn mật này thành thịt nát!

Nhưng nghĩ tới Hoặc Thiên, nàng đành phải nhịn xuống, cắn răng nói:

– Xú tiểu tử, ngươi thật to gan!

– Ngươi đã hại ta trở thành công địch của toàn dân, ta thu chút lợi tức cũng là nên!

Chu Hằng không sợ chết nói, dù sao Hồng Nguyệt muốn giết hắn thì đã sớm giết, hơn nữa lần trước ngay cả "ngực" cũng đã sờ soạng.

Nhìn thấy Chu Hằng lại dám dùng chân chó ôm Nữ thần, mọi người đều là sát khí rét lạnh, hận không thể lập tức xông lên xử lý Chu Hằng, nhưng bọn hắn có lý do gì để ra tay?

Người ta là vị hôn phu vị hôn thê, chính là buổi tối ngủ ở cùng

nhau cũng không phải chuyện của bọn họ a!

Nhất định phải để cho Chu Hằng giải trừ hôn ước!

Mỗi người đều là bốc lên ý chí chiến đấu mãnh liệt, bọn họ thật đúng là thiên tài trong thiên tài, cũng có vô số người chính là Vương giả trong võ, oán khí của oán khí liên hợp cùng nhau, tạo thành một cỗ chấp niệm đáng sợ!

Chu Hằng đối với những người này thật ra không sao cả, nhưng sự nhẫn nại của ma nữ trong lòng ngực dường như đã đến cực hạn, thân thể mềm mại đa hơi phát run, một khi nàng bộc phát ra, phỏng chừng Bách Long Tinh cũng phải xong đời!

Hắn không muốn bởi vì liên quan đến mình, làm hại mấy chục tỉ người tử vong không duyên không cớ, liền vội vàng buông ra.

Không thể không nói, ma nữ này thật sự là khó phân cao thấp với Hoặc Thiên, nếu hắn gặp phải Hồng Nguyệt trước mà không phải là Hoặc Thiên, chỉ sợ sẽ thích Hồng Nguyệt mà không phải Hoặc Thiên?

– Thế nào, có phải thích ta hay không? Đáng tiếc nha. Ước định của chúng ta là phải để ta thích ngươi, nếu không ngươi vẫn không thể đi tìm Hoặc Thiên!

Tay Chu Hằng rời đi, Hồng Nguyệt cũng lập tức khôi phục bình thường, dù sao nàng không biết đã chuyển thế sống bao nhiêu năm tháng, dùng ánh mắt xinh đẹp mỵ nhìn Chu Hằng, mặt ngọc hơi hơi nhuộm một ráng mây đỏ, minh diễm ướt át.

Trong lòng Chu Hằng rung động, thiếu chút nữa nhịn không được mà nhảy lên áp nàng, cũng may hắn vẫn còn có chút định lực, đứng lên nói:

– Rời nơi này đi, đừng trêu hoa ghẹo nguyệt nữa!

Không đi nữa, hắn thực sự sẽ bị vây!

Hồng Nguyệt cười khúc khích, sóng vai rời đi cùng Chu Hằng, rõ ràng lôi kéo cừu hận cho Chu Hằng.

Con lừa đen cũng nắm Tiểu Hỏa lên, theo thật sát, cái gọi là yêu ai yêu cả đường đi, vạn nhất nó đi chậm bị đánh một trận thì làm sao bây giờ? Đó thật sự là oan uổng a!

Trở lại chỗ ở, một đạo Huyết Nguyệt hiện lên, Hồng Nguyệt khinh phiêu phiêu ngồi ở trên Huyết Nguyệt, nói:

– Hai ngày nữa sẽ có một hoạt động thám hiểm, ngươi chuẩn

bị một chút, không nên chết ở trong đấy!

– Hoạt động thám hiểm gì?

Chu Hằng hỏi.

– Có một chỗ bế quan của Hắc Động Vương khi còn sống đột phá Hắc Động Cảnh bị phát hiện, có ít chỗ tốt đối với ngươi, liền xem ngươi có cơ hội chiếm được hay không!

Hồng Nguyệt nhàn nhạt nói, cho dù là cường giả Hắc Động Cảnh ở trong mắt nàng cũng là bé nhỏ không đáng kể.

– Ngươi sẽ không xuất thủ giúp ta?

Chu Hằng hỏi, tuy rằng hắn cũng không có quá mong đợi.

– Sẽ không!

Hồng Nguyệt lắc đầu, sau đó cười khúc khích:

– Bất quá ta sẽ cùng theo ngươi, nhưng dù ngươi bị làm thịt

thành 17, 18 đoạn. Ta cũng sẽ không giúp ngươi!

Da mặt Chu Hằng khẽ động, ma nữ này biết rất rõ ràng nàng là mầm tai hoạ đến cỡ nào, còn muốn đi theo hắn, không phải đang kéo cừu hận cho hắn sao? Ở trong học phủ không người nào dám tùy ý ra tay, nhưng tiến vào loại địa phương như di phủ, người chết không phải rất bình thường sao?

Đến lúc đó nhìn thấy hai người cùng một chỗ, không biết sẽ có bao nhiêu người nổi lên ác ý, muốn sau khi giết hắn sẽ lấy Hồng Nguyệt làm của riêng!

Chu Hằng có biện pháp nào, chẳng lẽ lớn tiếng nói Hồng Nguyệt chính là cường giả Hỗn Độn Cảnh, nàng chỉ là đang chơi người mà thôi?

Trước mặc kệ có người tin tưởng hay không, nếu biết Hồng Nguyệt là Hỗn Độn Cảnh, chỉ sợ người vây quanh nàng sẽ nhiều hơn, vạn nhất có thể ăn được chén cơm mềm này, không phải vô địch thế gian sao!

Sau khi Hồng Nguyệt báo tin tức này cho Chu Hằng liền bay đi, với thực lực của nàng tự nhiên không phải Chu Hằng có thể ngăn cản.

– Chu tiểu tử, bổn tọa cảm giác bị ngươi gài bẫy!

Con lừa đen buồn bã thở dài.

– Vậy ngươi có thể chạy rất xa!

– Ngươi cho là bổn tọa không muốn sao? Tuy nhiên, trước phải lấy lại khoản mua bán lớn này!

– … Ngươi còn có thể đê tiện hơn một chút không?

Mấy ngày nay Chu Hằng căn bản ngay cả cửa cũng không ra, vừa mở cửa có thể nhìn thấy bên ngoài đầy người, mỗi một người đều là khiêu chiến với hắn, nhưng lại muốn đánh cuộc: nếu Chu Hằng thua, phải giải trừ hôn ước với Hồng Nguyệt.

Tinh Thần Đế hắn tự nhiên không sợ, nhưng trong những người này còn có Thiên Hà Vương, Thiên Hà Hoàng thậm chí là Thiên Hà Đế!

– Những tên không biết xấu hổ này, bị mê hoặc tới cha mẹ là ai cũng đã quên!

Con lừa đen xuyên thấu qua khe cửa nhìn xung quanh, nó vốn là nghĩ làm vài lần mua bán nhỏ trong mấy ngày nay, nhưng bị chặn ra không được a!

Mà phù văn thuấn di nó còn không có hoàn toàn nắm giữ, dùng một lần sẽ cần chừng mấy ngày để khôi phục, chỉ có thể bị vây khốn ở trong sân.

Chu Hằng nhàn nhạt cười, Hồng Nguyệt kéo tới cho hắn nhiều cừu hận như vậy nhưng thật ra không có đặt ở trong lòng của hắn, dù sao hắn cũng không phải đến kết giao bằng hữu. Tuy nhiên chiến một trận cùng cảnh giới hắn tất nhiên không sợ, nhưng bên ngoài lại có không ít Thiên Hà Cảnh, đây cũng không phải là người hiện tại hắn có thể lấy lực địch lại.

Lăng Thiên Cửu Thức vừa ra, vậy thì không chết không ngừng!

Hồng Nguyệt nói thám hiểm, cơ duyên, có thể tăng tu vi của hắn lên tới Thiên Hà Cảnh hay không?

Chỉ cần đạt tới Thiên Hà Cảnh, hắn liền không cần thúc thủ trói chân như vậy.

Lại là ba ngày sau đó, học phủ quả nhiên phát ra thông báo, nói có một động phủ do Hắc Động Vương thành đạo xuất thế, mỗi một học sinh đều có thể đi vào thử thời vận. Đây chỉ là địa phương đột phá của một Hắc Động Vương, rất không có khả năng lưu lại công pháp truyền thế gì, nhưng se có một thứ tên là Ngọc Đỉnh Bích gì đó.

Thời điểm võ giả đột phá Hắc Động Cảnh, bên ngoài cơ thể sẽ hút toàn bộ số lượng hắc động ẩn hình bất định, những hắc động này tự nhiên không thể so sánh nổi cùng hắc động trong tinh vũ, nhưng sau khi hấp thụ linh khí trong vô số năm, sẽ hình thành Ngọc Đỉnh Bích.

Đây đối với võ giả Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh mà nói đều là vật đại bổ khó có được, nhưng đối với võ giả Tuệ Tinh Cảnh cơ bản không hiệu quả gì.

Chương 948: Vũ Văn Hóa

Vị Hắc Động Vương thành đạo này là tiền bối hơn 2 triệu năm trước, nghe đồn chỉ là chuyển thế ba lần liền bị đối đầu bắt được thời kỳ suy yếu lúc trưởng thành giết chết, phi thường bi kịch.

Động phủ chân chính của hắn tự nhiên là sớm bị đối đầu kia dọn sạch, nhưng loại chỗ tốt như hạt mè hạt đỗ địa phương thành đạo tự nhiên không có khả năng dẫn động một vị Hắc Động Vương khác đau khổ tìm kiếm, cho nên mới có xuất thế hiện tại.

Địa phương thành đạo cách Ngọ Dương Học Phủ khá xa, gần như cách 1/3 tinh cầu hơn nữa còn ở trong một vùng núi hoang, cho nên mới có thể cách nhiều năm như vậy mới bị phát hiện.

May mắn là, ở đó cũng không có yêu thú cường đại gì, đại bộ phận là Tinh Thần Cảnh, ngẫu nhiên cũng có mấy con Thiên Hà Cảnh, nhưng Tuệ Tinh Cảnh thì một con cũng không có.

Bởi vì Ngọc Đỉnh Bích đối với võ giả Tuệ Tinh Cảnh cơ bản vô dụng, bởi vậy rất nhanh các đại nhân vật liền tạo thành nhận thức chung, hành trình thám hiểm lần này tất cả võ giả Tuệ Tinh Cảnh đều không được vào.

Không chỉ là người của Ngọ Dương Học Phủ có thể đi địa phương thành đạo, phàm là người của Đại Tần đế quốc đều có thể, bao gồm các hào môn, bang phái. Nhưng có một điểm phải tuân thủ, đó chính là tuyệt đối không thể xuất động cường giả Tuệ Tinh Cảnh!

Hiển nhiên, mọi người đều coi thám hiểm là một lần lịch lãm, lịch lãm có thể đổ máu.

Sợ chết thì đừng nên đi!

Thu hoạch vĩnh viễn là cùng tồn tại với phiêu lưu, nào có đạo lý vừa được chỗ tốt lại không cần trả giá chút nào? Hơn nữa, đế quốc cũng tuyệt đối không muốn bồi dưỡng hoa trong nhà ấm, không trải qua sinh tử chân chính sao được?

– Đã nói võ giả Tuệ Tinh Cảnh không thể tiến vào, ôi, có một số người chính là muốn cố ý phá hoại quy củ! Đi trong núi rừng hoang vắng, Chu Hằng nhìn Hồng Nguyệt không nhiễm một hạt bụi, than thở nói.

– Ta cũng không phải là Tuệ Tinh Cảnh, không tính là phá hoại quy củ!

Hồng Nguyệt thuận miệng nói, hiển nhiên tâm tình rất không

tệ, mới có thể đấu võ mồm với Chu Hằng.

Bọn họ đến đế đô dùng truyền tống trận xuất phát, sau khi trải qua truyền tống suốt năm ngày, lại lặn lội đường xa suốt 10 ngày, mới tới nơi rừng hoang núi thẳm này. Bốn phía đều có cường giả Tuệ Tinh Cảnh ở trong tối tuần tra, ngăn cản các cường giả Tuệ Tinh Cảnh khác tiến vào phá hỏng cân bằng.

Tuy nhiên, những người này làm sao xem phá được thực lực của Hồng Nguyệt, khiến cho vị cường giả Hỗn Độn Cảnh này nghênh ngang tiến vào. Nói đi phải nói lại, nếu thật sự biết thân phận của nàng, lại có ai dám ngăn cản chứ?

– Hồng Nguyệt tỷ, ngươi liền giúp phu quân, giúp chàng đoạt mấy khối Ngọc Đỉnh Bích, trước đột phá cấp Thiên Hà Cảnh. Nếu không, nơi này khắp nơi là cao thủ Thiên Hà Cảnh, phu quân làm sao có thể giành lại được? Ứng Mộng Phạm bám dính Hồng Nguyệt nói.

ads

Chu Hằng mang theo Tiên Cư, để lại Ngọ Dương Học Phủ hắn không yên tâm. Nhưng một đám người cùng ra ngoài du sơn ngoạn thủy cũng không ổn, bởi vậy các nàng liền cắt cử Ứng Mộng Phạm làm đại biểu, hương svề Hồng Nguyệt dịu dàng cầu xin.

Đương nhiên nếu là Ứng Mộng Phạm thất bại, các nàng sẽ còn

luân phiên ra trận, vì nam nhân của chính mình đương nhiên phải dốc hết sức lực.

Hồng Nguyệt lạnh lạnh nhạt nhạt, hoàn toàn phớt lờ Ứng Mộng Phạm. Ngay cả Thiên Mệnh Chân Quân đều bị nàng vô tình xem thường, có thể thấy nhãn giới của nàng rất cao, các nàng Ứng Mộng Phạm lại tính là cái gì chứ?

Chu Hằng ngăn cản Ứng Mộng Phạm nhũn giọng cầu xin, hắn cũng không muốn nữ nhân của mình bị uất ức này. Hơn nữa loại cường giả như Hồng Nguyệt tự nhiên là nói giữ lời, nàng nói ở trong này sẽ không giúp mình, như vậy khẳng định sẽ không giúp.

– Rốt cuộc là, động phủ ở chỗ nào? Con lừa đen liên tục nhìn quanh. Học phủ chỉ nói cho bọn họ biết địa phương thành đạo ở ngay trong này, nhưng cụ thể ở vị trí nào lại không nói.

– Xem ra phải tự tìm! Chu Hằng nói. Vùng núi hoang này liên miên vạn dặm, hơn nữa còn có một cỗ lực lượng không hiểu đang cắn nuốt thần thức hắn thả ra ngoài, căn bản không thể tiến hành cảm ứng.

Đây hẳn là hắc động do vị Hắc Động Vương kia hình thành, cho dù cách nhiều năm như vậy vẫn có uy lực như thế, đủ thấy sự đáng sợ của Hắc Động Cảnh!

Bởi vì hắc động cắn nuốt hết thảy, bao gồm thần thức, mùi, ngay cả Tiểu Hỏa đều bất lực. Xem ra chỉ có thể dùng hai mắt tìm kiếm từng tất đất!

Cái này liền xem vận khí. Vận khí không tốt Thiên Hà Đế đều chưa chắc có thu hoạch gì, mà Tinh Thần Vương lại có thể đầy túi trở về.

Chu Hằng dẫn động hắc kiếm, muốn cho thanh bảo khí này tiến hành dẫn đường, nhưng hắc kiếm lại không hề nhúc nhích. Theo cảnh giới của Chu Hằng tăng lên, định nghĩa của nó đối với "bảo vật" cũng càng ngày càng cao, muốn nó sinh ra phản ứng chỉ sợ phải ít nhất Thiên Huyền Linh Tinh cấp hắc động hoặc là Thiên Kinh của Minh giới.

Hồng Nguyệt hoàn toàn ra vẻ chuyện không liên quan mình, ngồi nghiêng trên lưng của Tiểu Hỏa. Tiểu tử kia bị Hồng Nguyệt một chỉ điểm qua liền không tự chủ thân hình biến lớn, bị bắt làm vật cưỡi.

– Bổn tọa cảm ứng được rồi! Đúng vào lúc này, Hỏa Thần Lô một mực trầm mặc đột nhiên hưng phấn kêu lên. Từ sau khi Hồng Nguyệt buông xuống nó liền thành thật vô cùng: – Nơi này có dị hỏa, tuy rằng mùi rất yếu nhưng bổn tọa cảm ứng được! Ha ha ha! Cũng chỉ có năng lượng của thiên địa dị hỏa mới không thể bị hắc động hoàn toàn hấp thu!

Đây thật là niềm vui ngoài ý muốn!

Hồng Nguyệt nhìn thoáng qua đan điền của Chu Hằng, bĩu môi nói:

– Không nghĩ tới mũi của cái lò này còn thính hơn chó!

– Gâu! Tiểu Hỏa không phục kêu một tiếng.

– Hắc hắc hắc, một chút tay nghề nhỏ, không đáng nhắc đến! Hỏa Thần Lô mặt mày lấm lét nói, nó và Chu Hằng thần thức trao đổi không giấu được Hồng Nguyệt.

Có Hỏa Thần Lô chỉ dẫn phương hướng, đoàn người Chu Hằng liền không cần xông loạn như ruồi không đầu nữa, một đường hướng về phía tây nam. Tuy nhiên bọn họ chỉ đi ra hơn trăm dặm liền gặp phải một đám người khác.

– Hồng Nguyệt học giả!

Cầm đầu là một nam nhân trẻ tuổi khí vũ hiên ngang, sau khi hắn phát hiện Hồng Nguyệt lập tức hai mắt lóe dị quang, vội vàng bước nhanh lên đón.

Hồng Nguyệt lại không hề để ý đến, nhãn giới của nàng cao bậc nào, thế gian người có thể lọt vào mắt nàng tuyệt đối sẽ không vượt quá 30. Không phải Thánh nhân thì là đại nhân vật cùng là Hỗn Độn Cảnh, hiển nhiên không bao gồm người trước mắt này.

Lúc trước nói cười chỉ là vì kéo cừu hận cho Chu Hằng, hiện tại cừu hận đã kéo đủ, nàng tự nhiên lười để ý đến loại nhân vật nhỏ này. Chỉ là nhắm mắt ngồi ở trên người Tiểu Hỏa, giống như đã ngủ.

Nam nhân kia không hề có vẻ oán trách, trong ánh mắt vẻ mê đắm ngược lại càng sâu, nhưng ánh mắt lại cuối cùng nhìn về phía Chu Hằng, nói:

– Tại hạ Vũ Văn Hóa, tin tưởng Chu sư đệ hẳn là đã nghe qua tên của ta!

Hắn tuy rằng giọng điệu bình thản, nhưng trong thâm tâm lại lộ ra vẻ khinh thường mãnh liệt, đó là một loại kiêu ngạo.

Vũ Văn Hóa?

Chu Hằng quả thật nghe qua tên của người này, hắn chính là một trong Tứ Tiểu Thiên Vương Ngọ Dương Học Phủ, nghe nói đã có được hơn 9100 ngôi sao, có tư chất bá chủ Vương giả trong võ, không cần trăm năm là có tư cách khiêu chiến Tứ Đại Thiên Vương.

– Chu tiểu tử, tên này đang khiêu khích ngươi! Con lừa đen húc húc Chu Hằng nói.

Đây không phải là nói nhảm. Hiện tại trong học phủ người nào không coi hắn là công địch? Ma nữ này thật đúng là gây thêm phiền cho hắn!

Chu Hằng thở dài, nói: – Chó ngoan không cản đường, tránh ra tránh ra!

Nghe Chu Hằng mắng đoàn người mình là chó, người trẻ tuổi đồng hành với Vũ Văn Hóa đều lộ ra vẻ giận dữ. Nhưng không có Vũ Văn Hóa lên tiếng, bọn họ đều chỉ giận trừng Chu Hằng.

– Chu sư đệ, đối mặt với sư huynh đệ cùng học phủ, ngươi lên tiếng liền làm nhục người, không cảm thấy có chút quá đáng? Vũ Văn Hóa lạnh nhạt nói, nhưng giọng điệu lại lạnh lẽo bức người, lộ ra một luồng sát ý.

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Ngươi chạy tới thông đồng vợ ta, chẳng lẽ ta còn phải khách khí đối với ngươi? Ngươi là não tàn hay là tàn não hả?

Vợ!

Chỉ là vị hôn thê, được không!

Vũ Văn Hóa cũng không phải là người không có lòng dạ, nhưng đứng ở trước mặt của Hồng Nguyệt, hắn lại xúc động giống như một thanh niên máu nóng. Vợ và vị hôn thê nhưng là hai loại khái niệm hoàn toàn bất đồng.

Vị hôn thê chính là chưa qua cửa, rất có khả năng vẫn là hoàng hoa khuê nữ, mà vợ liền tuyệt đối là nữ nhân 100%!

Tuy rằng bất kể Hồng Nguyệt có phải xử nữ hay không đều sẽ không thay đổi được dã tâm của Vũ Văn Hóa, nhưng tâm tình là hoàn toàn bất đồng!

Hắn hung tợn nhìn Chu Hằng, nói: – Ngươi… ngươi làm gì Hồng Nguyệt học giả rồi?

– Liên quan chó gì đến ngươi!

Vũ Văn Hóa liếc Hồng Nguyệt, phát hiện đối phương một mực nhắm mắt giả ngủ, không khỏi trong lòng yên định.

Vị hôn phu tranh chấp với người, nàng lại làm như không biết,

rõ ràng là cảm tình không hợp mà! Chỉ cần xử lý tiểu tử này, nữ nhân đẹp đến không thể tưởng tượng kia không phải chính là của mình? Hắn nghĩ vậy.

Kỳ thật mỹ nữ đối với Vũ Văn Hóa mà nói chẳng khác gì vật trang sức, muốn thế nào thì có mỹ nữ thế ấy nằm lên giường mặc hắn đùa bỡn. Bởi vì hắn xuất thân cao quý, chính là con cháu thế gia, trong nhà lão tổ là Tuệ Tinh Đế đỉnh, thực lực ở Đại Tần đế quốc nhưng là có thể xếp vào top 20!

Nhưng sau khi nhìn thấy Hồng Nguyệt, hắn phát hiện mình trước kia đều sống uổng! Cũng biết mình vì sao trước giờ chưa từng xiêu lòng vì nữ nhân nào, bởi vì hắn một mực chờ đợi Hồng Nguyệt!

Đây mới là lương phối của hắn, chủ mẫu của Vũ Văn gia tương lai!

– Chu Hằng, ngươi ô nhục một quý tộc, ta muốn đưa ra khiêu chiến với ngươi! Vũ Văn Hóa lạnh giọng nói với Chu Hằng.

– Đừng nói đường hoàng như vậy, hiếu sắc chính là hiếu sắc! Chu Hằng khinh thường nói, hai đấm rung lên, nói: – Ta nhận khiêu chiến của ngươi!

– Vậy thì lên trời chiến một trận! Vũ Văn Hóa bay lên trời.

Chu Hằng cũng bay vụt theo, tuy rằng hắn rất không thích chiến đấu vô duyên vô cớ, nhưng Hồng Nguyệt đã hấp dẫn siêu lượng cừu hận cho hắn, căn bản không phải là hắn nhịn một chút là có thể đi qua.

Chiến thì chiến, hắn sợ ai chứ?

Ầm!

Hai người đều không nói hai lời, lập tức triển khai oanh kích nhau kịch liệt. Trên bầu trời lập tức lóe lên từng luồng hào quang sáng ngời.

Vừa giao thủ Chu Hằng liền biết đối phương danh bất hư truyền, không hổ có danh xưng Tứ Tiểu Thiên Vương, chiến lực vô cùng cường đại! Nếu hắn cũng có thể đạt tới độ cao 9000 sao, như vậy tuyệt đối có thể ổn chiếm thượng phong. Nhưng trước mắt hắn mới chỉ có 5000 sao mà thôi, dù cộng thêm man lực của thân thể cũng chỉ cùng đối phương đánh ngang sức ngang tài.

Nhưng cái này đã khiến đám tùy tùng của Vũ Văn Hóa nhìn mà trợn mắt cứng lưỡi, trừ ba tiểu Thiên Vương khác ra, bọn họ chưa từng thấy qua có Tinh Thần Đế có thể cùng Vũ Văn Hóa đánh có qua có lại như vậy!

Huống chi người này lại còn chỉ có 5000 ngôi sao!

Nói cách khác, khi Chu Hằng trở thành Tinh Thần Đế 9000 sao, Vũ Văn Hóa liền không phải là đối thủ của hắn!

Cái này…

Vũ Văn Hóa hiển nhiên cũng ý thức được điểm này, không khỏi vừa giận vừa hận. Khí thế khởi động mạnh, hóa thành một con bạch hổ thật lớn hiện lên trên đầu hắn.

Khí thế cấp bậc bá chủ Vương giả trong võ áp bách!

Nghiền ép hết thảy cùng cảnh giới!

Chương 949: Lui nhường

Bạch hổ dị tượng!

Khí thế của võ giả vốn là vô hình, khí thế của võ giả bình thường cũng chỉ có thể tạo nên tác dụng ảnh hưởng võ giả cấp thấp. Chỉ có khí thế của Vương giả trong võ mới có thể ảnh hưởng đến võ giả cùng cảnh giới, tạo nên tác dụng thực chất.

Nhưng cho dù là khí thế của Vương giả trong võ cũng là không có hình thái, chỉ là càng thêm ngưng thật, mới có thể tạo thành ảnh hưởng đối với võ giả cùng cảnh giới. Nhưng bá chủ Vương giả trong võ thì khác, khí thế có thể diễn hóa thành thực thể, đối với võ giả cùng cảnh giới chính là tuyệt đối nghiền ép, ngay cả Vương giả trong võ đều bị ảnh hưởng!

Như Tử Diễm Thiên Long của Chu Hằng, khi cuồng đến điên cuồng thậm chí có thể coi là vũ khí trực tiếp khống chế chém người!

Khí thế của Vũ Văn Hóa chính là một con bạch hổ, tương tự tổ hổ một trong bốn Thần thú trong truyền thuyết!

Không sai, Vũ Văn gia tộc cũng không phải là Nhân tộc thuần

túy, mà là hổ nhân có được huyết thống Hổ tộc. Huyết thống của dòng dõi bọn họ tương đương cường đại, cùng với tổ hổ một trong bốn Thần thú đều có quan hệ dây mơ rễ má!

Đương nhiên, tổ tiên của hắn tuyệt đối không có khả năng là vị tổ hổ đại nhân kia, mà là một tiểu bối trong Hổ tộc. Cho nên huyết mạch loãng, người mạnh nhất gia tộc chẳng qua là Tuệ Tinh Đế. Nếu không thật sự truyền thừa huyết mạch của Thần thú Bạch Hổ, như vậy thế nào cũng phải là Hắc Động Cảnh!

Thần thú tu luyện chỉ bị giới hạn bởi huyết mạch, tuyệt đối sẽ không bị ảnh hưởng lĩnh ngộ cảnh giới.

Tuy nhiên Vũ Văn gia cũng có ưu thế của Vũ Văn gia, đó chính là huyết mạch cả bọn họ càng thêm tương tự loài người, huyết mạch Bạch Hổ chỉ là đề cao chiến lực của bọn họ mà thôi, cũng không bị hạn chế bởi huyết mạch, cả đời chết già ở cảnh giới nào đó.

Như Vũ Văn Hóa chính là thiên tài thế hệ này của Vũ Văn gia, có huyết mạch tổ hổ tương đối dày, thành tựu tương lai rất có khả năng không dừng ở Tuệ Tinh Cảnh mà có thể tiến thêm một bước trở thành cường giả cấp Hắc động.

Nếu là thật sự có thể nhảy vọt đến cảnh giới này, như vậy Vũ Văn gia liền có thể cao hơn một tầng, chân chính nắm giữ quyền lực của đế quốc. Mà không giống như hiện tại phải thần phục dưới sự thống trị của hoàng thất Đại Tần.

Vũ Văn Hóa có thể được xưng là Tứ Tiểu Thiên Vương tuyệt đối không phải là gia tộc sau lưng hắn, mà là hắn quả thật có được thực lực như vậy!

Bạch Hổ chủ sát, sát khí như đao như kiếm, đủ để đem da của Tinh Thần Đế đều mạnh mẽ cắt rách!

Bá chủ Vương giả trong võ có thể nghiền ép cùng cảnh giới, điều này tuyệt không phải là nói suông.

Dị tượng vừa ra, Vũ Văn Hóa lập tức giống như Hoàng đế, cao không thể với tới, vô cùng uy nghiêm!

Đây là vương giả trong vương giả, người phàm chỉ có tư cách quỳ lạy.

Phịch! Phịch! Phịch!

ads

Người bên phía Vũ Văn Hóa đã toàn bộ quỳ xuống, tuy nhiên bên phía Chu Hằng lại một người cũng không bị ảnh hưởng. Bản thân Chu Hằng chính là bá chủ Vương giả trong võ, càng có hắc kiếm, bất kỳ khí thế đối với hắn đều không có hiệu quả. Mà những người khác… có Hồng Nguyệt ở đây, ai có thể cùng

nàng so khí thế?

– Ngươi… Vũ Văn Hóa không khỏi nhíu mày, điều này cũng quá cổ quái. Làm sao đoàn người đối phương toàn bộ không bị ảnh hưởng? Chẳng lẽ bọn họ đều là bá chủ Vương giả trong võ?

Ông!

Chu Hằng cũng phóng ra khí thế của bản thân, một con thiên long màu tím kiêu ngạo phóng lên trời, khí phách ngự trị thế gian!

Ầm!

Khí thế đấu khí thế, cái này nguyên bản chỉ tồn tại vô hình lại bởi vì hai vị bá chủ Vương giả trong võ mà đều cụ thể hóa, triển khai đối kháng khác loại.

Long tranh, hổ đấu!

Từ cấp bậc Thần thú mà nói, Thanh Long, Bạch Hổ đặt song

song. Càng là gần với hình thái của hai thú tổ này trên lý thuyết hẳn là càng lợi hại. Khí thế của Vũ Văn Hóa diễn hóa Bạch Hổ, tuy rằng không biết kém tổ hổ bao nhiêu, nhưng ít nhất là hổ màu trắng!

Mà Chu Hằng thì sao? Thiên long màu tím, cùng Thanh Long kém bao nhiêu?

Từ lý thuyết mà nói, Bạch Hổ hẳn là hoàn toàn đánh bại Tử Long, nhưng trên thực tế Tử Diễm Thiên Long lại không hề e ngại Bạch Hổ, thậm chí còn mơ hồ chiếm được thượng phong!

Vũ Văn Hóa kinh hãi, gặp phải một bá chủ Vương giả trong võ cũng không hiếm lạ, dù sao người có được loại tư chất này tuy rằng ít nhưng không chịu nổi người của 70 tinh vực này nhiều, dù thế nào cũng có thể gom ra mười mấy hai chục người.

Nhưng thiên long màu tím không ngờ có thể áp chế Bạch Hổ của hắn! Cái này… hoàn toàn không thể nào nói nổi!

Ngươi cmn không phải là tạp chủng sao, tại sao có thể còn trâu bò hơn cả thuần chủng?

– Chẳng qua cũng thế! Chu Hằng bình luận, thân hình nhoáng lên, hai đấm vung liên tục, phù văn Ngũ Hành phát động, một mảnh sáng vàng rực rỡ.

– Ngông cuồng! Vũ Văn Hóa hừ lạnh, hắn cũng chỉ là ở khí thế hơi kém nửa bậc, lại không bị Chu Hằng áp chế, đối phương dựa vào cái gì làm càn trước mặt hắn? Bùng hắn cùng Chu Hằng đối oanh một cái, nhưng phù văn Ngũ Hành cường đại bậc nào, lập tức đánh cho hắn toàn thân điên cuồng run rẩy, khó chịu suýt nữa hộc ra một búng máu.

– Hiện tại thì thế nào? Chu Hằng lạnh nhạt nói, chiến đấu cùng cấp hắn có lòng tin chiến thắng bất luận kẻ nào.

Vũ Văn Hóa cố đem một ngụm máu vọt lên cổ nuốt xuống, trong hai mắt thiêu đốt lửa giận. Kỳ thật hắn mạnh nhất chính là kiếm chiêu, nhưng bởi vì Hồng Nguyệt ngay ở dưới nhìn, hắn vì bày ra sự cường đại của mình, cố ý cùng Chu Hằng đọ nắm tay, kết quả phải ăn đau khổ.

Hắn có lòng tin nếu dùng kiếm tuyệt đối sẽ không chịu thiệt, nhưng Chu Hằng chỉ dùng nắm đấm hắn lại phải dùng binh khí, không phải là tự thừa nhận không bằng Chu Hằng sao?

Dùng kiếm mất mặt, không dùng kiếm bị Chu Hằng đánh áp đảo như vậy cũng mất mặt, làm sao bây giờ?

Vũ Văn Hóa rối rắm, hắn ngay từ đầu liền xem thường Chu Hằng!

Nếu đổi là mấy đối thủ cũ kia, hắn tự nhiên không có khả năng khinh thường như thế, khẳng định sẽ dùng binh khí để phát huy ra chiến lực mạnh nhất của mình.

Nhưng hiện tại liền khó làm!

Chu Hằng lại không hề có ý thu tay, tuy rằng mồi dẫn lửa của trận chiến đấu này là Hồng Nguyệt, nhưng hắn cũng không phải là trái hồng mềm mặc ngươi nắn bóp. Ngươi nếu muốn giẫm ta, vậy thì phải chuẩn bị sẵn bị giẫm ngược!

Ầm! Ầm! Ầm!

Bá chủ Vương giả trong võ đụng nhau, loại chiến đấu này võ giả cùng cảnh giới tới nhiều mấy đều sẽ vô tình trở thành vật hi sinh, ngay cả một chút khí thế đều không thể chống cự. Mà Hồng Nguyệt duy nhất có thể nhúng tay lại dứt khoát nằm trên lưng Tiểu Hỏa ngủ, loại chiến đấu cấp bậc này ngay cả tư cách khiến nàng nhìn thêm một cái cũng không có.

Như vậy những người còn lại cũng chỉ có thể nhìn hào quang đầy trời chiếu rọi, thành thật ở dưới đất chờ đợi chiến đấu phân ra thắng bại.

So với sự khiếp sợ của đoàn người Vũ Văn Hóa, Ứng Mộng Phạm, con lừa đen tự nhiên là tràn ngập lòng tin đối với Chu Hằng. Chiến đấu cùng cấp Chu Hằng chưa từng bị thua! Trước kia sẽ không, hiện tại sẽ không, sau này cũng sẽ không!

Lại là mười mấy phút sau, một luồng kiếm quang lạnh thấu xương đột nhiên lóe lên, Vũ Văn Hóa cuối cùng không kìm nổi sử dụng đến binh khí.

Hắn xuất thân Vũ Văn gia, tự nhiên tiền của dồi dào, đây thậm chí là một món bảo khí cấp bậc thiên hà. Mặc dù ở trong tay Vũ Văn Hóa chỉ có thể phát huy ra uy lực của Tinh Thần Đế đỉnh, nhưng chiến đấu với võ giả cùng cấp bậc cũng đã đủ rồi.

Vũ Văn Hóa một kiếm trong tay, lập tức tái hiện ngạo mạn và khí phách lúc trước.

Hắn là Vương giả trong kiếm, sử dụng nắm tay cũng không phải sở trường!

– Chu Hằng, lại tới! Hắn kiêu ngạo giống như Khổng tước xòe đuôi, đây là tự tin thuộc về thiên tài.

Chu Hằng bật cười, dùng kiếm? Hắn mới là Đế vương trong kiếm!

Hắc kiếm hiện!

– Ha ha, ngươi định cùng thanh kiếm gãy này đánh với ta? Vũ Văn Hóa cười to, nhưng rất nhanh tiếng cười liền hóa thành một mảnh lạnh lẽo: – Ngươi đây là đang khinh thường ta sao? Hắn cảm giác bị nhục nhã lớn lao!

Chu Hằng bĩu môi, hắc kiếm này nhưng là bảo khí năm đó Thái Hư Thánh Nhân sử dụng, chính là cấp bậc Hỗn Độn Cảnh. Cộng thêm Thái Hư Thánh Nhân bồi dưỡng không biết bao nhiêu trăm triệu năm, cho dù không thể trở thành Thánh khí cũng tuyệt đối là tồn tại đứng đầu trong bảo khí cấp Hỗn Độn.

Dùng thanh kiếm này còn tính là sỉ nhục?

– Ếch ngồi đáy giếng, không có mắt! Hắn nhẹ nhàng nói, trên mặt có vẻ khinh bỉ mãnh liệt.

– Đáng ghét! Vũ Văn Hóa giận dữ, ngươi cmn lấy thanh kiếm gãy kia ra sỉ nhục ta, trên mặt còn bày ra biểu tình khinh bỉ. Điều này có thể không làm hắn tức giận sao?

Vút hắn phi thân mà ra, giơ kiếm bổ tới Chu Hằng.

Trên bầu trời, bạch hổ rít gào, đồng dạng đánh ra những bóng kiếm màu trắng.

Chu Hằng vận chuyển Xích Diễm Kiếm Pháp, kiếm khí của hắc kiếm tung hoành mười trượng, hướng về phía Vũ Văn Hóa đón đỡ.

Tầng kiếm khí này là hắc kiếm tự động kích phát ra, đừng nhìn chỉ là kiếm khí hư ảo, nhưng lực sát thương lại không có gì khác biệt bản thể. Nếu bị chém trúng yếu hại tuyệt đối là chết ngay lập tức.

Choeng!

Một tiếng giòn vang, bảo kiếm của Vũ Văn Hóa đón đỡ hắc kiếm, trong một chuỗi đốm lửa lóe lên, thân hình của hai người chạm vào rồi lập tức tách ra.

Vũ Văn Hóa sắc mặt đại biến, trên bảo khí của hắn không ngờ hiện ra một vết mẻ!

Tuy rằng vết mẻ thậm chí còn nhỏ hơn hạt gạo, nhưng cũng nói rõ thanh kiếm kia của đối phương là sắc bén cỡ nào?

Làm sao có thể!

Thanh Thiên Hồng Kiếm trong tay hắn nhưng là bảo khí cấp thiên hà, muốn vượt qua Thiên Hồng Kiếm về chất liệu như vậy ít nhất phải là bảo khí cấp tuệ tinh!

Cấp tuệ tinh!

Với nội tình thâm hậu của Vũ Văn gia cũng mới tổng cộng có năm món bảo khí cấp tuệ tinh, phân biệt nắm giữ trong tay ba vị đại lão, ngoài ra còn có hai món thì khóa kỹ trong bảo khố. Cũng không phải là Vũ Văn gia chỉ có ba cường giả cấp tuệ tinh, mà là cường giả cấp tuệ tinh quá nhiều, hai thanh bảo khí còn lại căn bản không đủ chia, đành phải lập ra một quy củ: Tuệ Tinh Đế dưới 50 tinh không có tư cách sử dụng bảo khí cấp tuệ tinh.

Nếu không, chỉ riêng vì mấy món bảo khí này là sẽ gây ra nội loạn!

Nhưng một Tinh Thần Đế như Chu Hằng trong tay liền nắm giữ một món bảo khí cấp tuệ tinh, điều này ý nghĩa như thế nào?

Không có bối cảnh đáng sợ, có thể có được bảo khí như vậy sao?

Còn nữa, Hồng Nguyệt đẹp đến kinh tâm động phách, người bình thường có thể kết hôn ước với nàng sao?

Chu Hằng này tất nhiên lai lịch lớn đến đáng sợ, sau lưng

khẳng định có một vị cường giả cấp hắc động. Nếu không có thể đem bảo khí cấp tuệ tinh ban cho hắn sử dụng sao?

Trong chớp mắt, trong lòng Vũ Văn Hóa lóe lên vô số ý niệm.

Hắn kiêu ngạo không giả, nhưng hắn cũng là một người thông minh tuyệt đỉnh, nếu không tuyệt đối không có khả năng dùng thời gian trăm năm liền nhảy lên làm Tinh Thần Đế! Ở trong mắt cũng chỉ có hai loại người, một loại là hắn phải coi trọng, phải vượt qua; Một loại khác thì là bị hắn giẫm dưới lòng bàn chân.

Chu Hằng dùng thực lực chứng minh hắn thuộc loại người phải được coi trọng!

Vẻ giận dữ trên mặt Vũ Văn Hóa trong nháy mắt tan thành mây khói, chủ động thu hồi trường kiếm, nói:

– Chu huynh, việc này là tiểu đệ không đúng, ở tại đây xin lỗi Chu huynh, vẫn xin Chu huynh tha thứ!

Đại trượng phu co được dãn được!

Trên mặt Vũ Văn Hóa tràn đầy vẻ thành khẩn, đương nhiên trong nội tâm hắn khẳng định không phải là nghĩ như vậy.

Luận thực lực cá thể, Chu Hằng không hề yếu so với hắn, thậm chí còn mơ hồ chiếm thượng phong. Mà nói đến bối cảnh, sau lưng đối phương thậm chí có nhân vật cấp hắc động! Nếu đã như vậy, tiếp tục trở mặt chẳng những không chiếm được chỗ tốt, thậm chí khả năng liên lụy đến gia tộc phải hứng chịu lửa giận của một vị cường giả cấp hắc động.

Cho nên hắn quyết định chủ động lui nhường.

Chương 950: Liễu thế tử

Chu Hằng nhìn đối phương, khẽ mỉm cười nói: – Ta nhận lời xin lỗi của ngươi!

Vũ Văn Hóa trong lòng nhẹ nhõm, cũng không phải là hắn sợ hãi Chu Hằng mà là hiện tại còn không phải là lúc đắc tội một vị cường giả hắc động.

Hắn tin tưởng điểm cuối của mình tuyệt đối không dừng lại ở Tuệ Tinh Cảnh, sẽ có một ngày hắn sẽ đột phá Hắc Động Cảnh trở thành người mạnh nhất Vũ Văn gia từ xưa đến nay, dẫn dắt gia tộc đi hướng huy hoàng nhất!

Nhưng trước đó, có một số chuyện hắn phải ẩn nhẫn!

Đại trượng phu co được dãn được, nén giận nahát thời cũng không có nghĩa là nhát gan sợ phiền phức.

Hắn sẽ giao hảo Chu Hằng, sau đó ngấm ngầm thông đồng Hồng Nguyệt, tin tưởng với sự "bất mãn" của Hồng Nguyệt đối với Chu Hằng, cộng thêm diện mạo, thực lực, tư chất của hắn đều có thể làm Hồng Nguyệt động lòng, nữ nhân người đẹp thái quá này dụ dỗ lên giường.

Đợi đến ngày sau khi hắn đột phá cấp hắc động, có thể không cố kỵ gì, lại để cho Chu Hằng tận mắt nhìn thấy cảnh tượng hắn và Hồng Nguyệt phong lưu khoái hoạt, đến lúc đó Chu Hằng không phải là bị chọc giận chết?

Đây mới gọi là trút giận! Đây mới gọi là báo thù sảng khoái đầm đìa!

– Vậy thì đa tạ Chu huynh…

Xoạt!

Một kiếm gọt qua, cắt đứt lời kế tiếp của Vũ Văn Hóa. Hắn vốn tưởng rằng muốn nhân cơ hội này kéo gần quan hệ với Chu Hằng, nhưng thấy hắc kiếm gọt tới hắn chỉ có tư cách tung mình né tránh.

– Chu huynh, ngươi đây là ý gì? Hắn tức giận nói.

– Ngươi nếu không phải là ngu ngốc, dùng mông nghĩ cũng phải biết! Chu Hằng giậm chân đuổi theo, Tiêu Dao Bộ khi đối mặt với thiên tài trên Thập Nguyên Tinh, tốc độ đã có chút không theo kịp, cũng may hắn còn có phù văn Ngũ Hành, kích phát phù văn hệ thổ cộng minh, đem tốc độ của hắn tăng lên một khoảng lớn, có thể sánh ngang Vũ Văn Hóa mà không

thua kém.

Khốn kiếp!

Vũ Văn Hóa mắng thầm trong lòng, thân hình liên tục động để né tránh, nói: – Ngươi nếu đã tiếp nhận lời xin lỗi của ta, vì sao còn muốn phát động công kích với ta? Đây thật là hành vi tiểu nhân!

– Nhận xin lỗi là nhận xin lỗi, đây vốn chính là ngươi phải làm! Mà hành vi của ngươi cũng không phải là xin lỗi là có thể xóa bỏ, không đánh ngươi một trận sao được? Chu Hằng thờ ơ nói.

ads

Như vậy cũng giống như một người phạm vào tội chết, sau đó nói một câu xin lỗi, thật có lỗi, là có thể xóa bỏ tội hắn đã phạm phải hay sao

Vũ Văn Hóa lại giận dữ. Thân phận của hắn cao quý bậc nào, đếm khắp Bách Long Tinh, người có thể khiến hắn cúi đầu tuyệt đối không quá hai tay! Nhưng cho dù là những người này, sau khi được hắn nói xin lỗi người nào không thu tay lại?

Dù sao Vũ Văn gia cũng không phải là trái hồng mềm!

Nhưng Chu Hằng không chút khách khí tiếp nhận xin lỗi của hắn, lại còn hùng hổ dọa người muốn đánh hắn, điều này khiến hắn làm sao không nổi trận lôi đình?

– Ngươi khinh người quá đáng! Vũ Văn Hóa rống giận, bắt đầu tiến hành phản kích.

– Ha ha ha! Ngươi chạy tới thông đồng vợ ta, lại kích ta xuất chiến muốn giết ta. Ôm tâm tư ác độc như thế chẳng lẽ còn muốn ta khách khách khí khí với ngươi?

Chu Hằng cười lạnh. Đám con ông cháu cha này nghĩ rằng thiên địa là xoay tròn quanh bọn họ, hết thảy đều phải dựa theo ý định của bọn họ sao?

– Đáng ghét! Vũ Văn Hóa bị Chu Hằng nói toạc tâm tư, không khỏi vừa thẹn vừa giận, vận chuyển bảo kiếm cứng đối cứng với Chu Hằng.

Nhưng Thiên Hồng Kiếm và hắc kiếm về phẩm chất cũng kém quá xa. Mỗi một lần giao phong đều sẽ khiến Thiên Hồng Kiếm bị tổn thương nhỏ. Một chút nửa điểm này tích lũy lại, khiến trên thân Thiên Hồng Kiếm xuất hiện những vết rạn như

mạng nhện.

Không thể chiến nữa, còn chiến nữa Thiên Hồng Kiếm tuyệt đối sẽ báo hỏng!

Thanh Thiên Hồng Kiếm này tuy rằng không phải là cấp tuệ tinh, nhưng ở trong hàng bảo khí cấp thiên hà lại thuộc hạng đỉnh cao, giá trị đồng dạng liên thành. Nếu không phải hắn là kiệt xuất nhất thế hệ trẻ Vũ Văn gia, cũng không có tư cách sử dụng thanh kiếm này.

Hắn cũng không bỏ được để Thiên Hồng Kiếm hủy ở trong này!

Nhưng nếu thu kiếm, vậy thì càng không phải đối thủ của Chu Hằng!

Rút!

Vũ Văn Hóa nói thầm trong lòng, tuy nhiên tuy rằng đã quyết định chủ ý nhưng lại có một cơn nghẹn uất mãnh liệt!

Nếu không phải là hắn sĩ diện hão, cự tuyệt gia tộc an bài hộ vệ Thiên Hà Cảnh cho hắn, hiện tại cũng không đến mức chật vật như vậy!

Hối hận đã muộn!

Hắn phát ra một tiếng rống giận, liều mạng ăn Chu Hằng một quyền, quay đầu bỏ chạy.

Con lừa đen đang nhìn nhập thần, nào dự đoán được Vũ Văn Hóa lại đột nhiên chạy trốn, căn bản không có thời gian vận chuyển phù văn giam cầm, chỉ có thể trơ mắt nhìn Vũ Văn Hóa chuồn mất.

Chu Hằng hạ xuống, ánh mắt đảo qua đám thủ hạ kia của Vũ Văn Hóa, lạnh lùng nói:

– Cút! Đám lính tôm tướng cua này nào đáng giá hắn chấp nhặt.

Những người đó như được đại xá, vội vàng chạy mất dạng.

– Đi thôi!

Bọn họ tiếp tục lên tường, có Hỏa Thần Lô chỉ dẫn, một đường cũng không đi lệch mảy may. Nhưng nơi này là địa phương thành đạo của một vị cường giả cấp hắc động, trên mặt đất tràn lan một loại lực lượng không hiểu, cản trở làm

chậm tốc độ tiến lên rất nhiều.

Nếu không phải động phủ của vị cường giả hắc động kia xuất hiện, lúc trước mọi người đều cho rằng đây là hoàn cảnh thiên địa đặc thù của nơ này gây nên. Thẳng đến lúc này mới phát hiện hóa ra là lực lượng của vị cường giả cấp hắc động đó để lại.

Từ đây cũng có thể thấy uy lực của cường giả cấp hắc động, cho dù trôi qua chục triệu năm, lực lượng này vẫn bảo tồn như cũ, vô cùng đáng sợ!

Nhưng Hắc Động Cảnh càng mạnh lại càng làm nổi bật sự đáng sợ của Hỗn Độn Cảnh!

Hồng Nguyệt chỉ ra tay một lần liền đánh nổ một mặt trời, cực hạn chân chính của nàng ở đâu? Mà thiên địa 5 thánh ở trên Hỗn Độn Cảnh thì sao? Lại còn ma đầu thần bí càng mạnh kia, khiến 5 thánh hy sinh chính mình cũng chỉ có thể trấn áp trọn đời mà thôi, hắn lại mạnh đến mức độ nào?

Chu Hằng không nghĩ tiếp nữa, hắn cần làm chính là mau chóng đề cao tu vi của mình, ít nhất sau khi trở thành cấp hắc động hắn mới có tư cách tham dự vào trò chơi này.

Sau suốt 2 ngày một đêm, đoàn người Chu Hằng mới tìm được một lối vào.

Đây là một sơn động nho nhỏ, nhìn từ bên ngoài không hề có điểm đặc biệt, nhưng Hỏa Thần Lô thề thốt nói chính là nơi này.

Chu Hằng nhìn sang Hồng Nguyệt, đối phương gật gật đầu, nói: – Vận khí ngươi không tồi, không ngờ khiến cho ngươi đạt được Hỏa Thần Lô của Thiên Hồn Chân Quân năm đó!

– Chu tiểu tử ngươi lại dám hoài nghi bổn tọa, bổn tọa bị thương lòng tự trọng!

Hỏa Thần Lô sau khi được Hồng Nguyệt khẳng định, không khỏi nhân cơ hội tạo thế.

– … Là ai bắt ta hô to Ba Mã Đa La Tây? Chu Hằng ôm giận nói, vừa nghĩ tới liền tức, coi hắn là khỉ đùa giỡn!

– Cái này… cái này kỳ thật bổn tọa cũng không muốn, bổn tọa cũng là bị ép! Hỏa Thần Lô lập tức xì hơi, bắt đầu trốn tránh trách nhiệm.

Chu Hằng mặc kệ nó, nhìn hướng Hồng Nguyệt nói: – Thiên Hồn Chân Quân chính là nguyên chủ nhân của cái lò này?

– Ừ! Hồng Nguyệt gật đầu:

– Có được 5 cái hắc động có thể xưng Chân Quân. Thiên Hồn Chân Quân kia cũng xem như là thiên tài, tìm một đường khác, với thuốc nhập đạo, đi tới độ cao 9 động. Vốn có hy vọng đột phá Hỗn Độn Cảnh, đáng tiếc ở trong chiến dịch triệu năm trước triệt để ngã xuống!

Nói như vậy, Thiên Hồn Chân Quân này so với Thiên Mệnh Chân Quân của Thái Hư nhất mạch còn mạnh hơn một chút!

– Cũng không phải! Hồng Nguyệt dường như nhìn thấy ý tưởng của Chu Hằng, nói: – Cảnh giới cố nhiên trọng yếu, nhưng chiến lực cũng không thể hoàn toàn do cảnh giới quyết định. Thiên Mệnh Chân Quân chỉ là cơ sở không vững chắc, lúc này mới hết đời này đến đời khác vây ở 8 động. Nhưng hắn là đấu sĩ trời sinh, chiến đấu với cùng cấp… ta cũng chưa chắc là đối thủ của hắn!

Chu Hằng không khỏi kinh ngạc. Hồng Nguyệt người này kiêu ngạo bậc nào, nhưng ngay cả nàng đều tự nhận chiến đấu cùng cấp không bằng Thiên Mệnh Chân Quân. Có thể nghĩ mà biết người này quả thật kỳ tài ngút trời, chỉ là thời vận không tốt mà thôi!

– Cấp hắc động xưng Chân Quân, Hỗn Độn Cảnh xưng Thiên Tôn, trên nữa thì là Thánh nhân? Chu Hằng nghe Hồng Nguyệt tự xưng “Bản tôn” liền có phán đoán này.

– Không sai!

– Vậy vì sao Hoặc Thiên lại bị xưng là Yêu Cơ chứ?

– Khả năng là trong tên của nàng có mang một chữ Thiên, gọi Hoặc Thiên Thiên Tôn không dễ nghe! Hồng Nguyệt cho hắn một câu trả lời cực không đáng tin.

Chu Hằng trợn trắng mắt, nhưng Hoặc Thiên gọi Hoặc Thiên Yêu Cơ hay hoặc là Hoặc Thiên Thiên Tôn đều không quan hệ, hắn thích là người mà không phải là nàng gọi là gì.

– Chu tiểu tử, chúng ta còn phải chờ đến khi nào? Con lừa đen thúc giục, nó đã gấp không thể nhịn.

– Đúng đúng, dị hỏa của bổn tọa! Hỏa Thần Lô cũng kêu lên.

Chu Hằng cười ha hả, dẫn đầu đi vào sơn động.

Kỳ thật nếu để đảm bảo an toàn, hắn là cho Hồng Nguyệt đi trước, Thiên Tôn cấp Hỗn Độn giá lâm, trừ thiên địa 5 thánh ra ai có thể địch lại? Nhưng ở trong mắt Chu Hằng, Hồng Nguyệt cũng chỉ là một nữ nhân mà thôi, khi có mặt nam nhân nào đến lượt nữ nhân đi đầu?

Hồng Nguyệt vỗ Tiểu Hỏa đi theo phía sau, khóe miệng không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Sơn động này rất gập ghềnh, theo Chu Hằng suy tính nhiều nhất hình thành hơn triệu năm, tuyệt đối không có khả năng là thông đạo vị Hắc Động Vương kia năm xưa tiến vào. Thời gian trôi qua quá lâu, Minh giới lại đầy cường giả, tùy tiện đánh hai trận là có thể khiến cho bề mặt tinh cầu biến hóa, nơi này thương hải tang điền cũng có thể lý giải.

Một đường quanh co vòng vèo, lại đi xấp xỉ hai ngày sau bọn họ rốt cuộc đi ra sơn động. Phía trước lập tức rộng mở trong sáng, hiện ra một vùng trời trong sáng.

Hả?

Bọn họ một đường đi xiên xuống đất, làm sao trên đỉnh đầu lại xuất hiện mặt trời?

Đám người Chu Hằng đều ngẩng đầu, chỉ thấy đây vốn quả thật là một không gian dưới đất thật lớn, nhưng đỉnh đầu lại bị đánh ra một lỗ lớn, rọi xuống ánh mặt trời vạn trượng.

Hóa ra có hai gã Thiên Hà Đế ở trên không nơi này bùng nổ đại chiến, kết quả dư ba chiến đấu chấn động, dẫn phát linh lực triều tịch, trực tiếp đem hai thằng ngốc đó chấn thành bột

phấn, cũng đem nơi này nổ ra một lỗ lớn.

Chính là như thế, nơi này đã tới không ít người, khiến cho ưu thế nguyên bản đám người Chu Hằng nắm giữ mất sạch sành sanh.

Không gian dưới đất này rất lớn, mà chung quanh lại tràn lan một loại lực lượng cổ quái nói không nên lời, ngăn cách thần thức của Chu Hằng, thậm chí khiến nhãn lực của hắn đều không thể chạm tới địa phương quá xa.

– Vị này chính là Chu huynh? Khi Chu Hằng đang quan sát hoàn cảnh, chỉ thấy một thanh niên dáng người thon dài rảo bước đi tới. Theo sau hắn một lão già áo xám, nhìn qua rất bình thường nhưng có thể khiến cho Chu Hằng hoàn toàn nhìn không ra sâu cạn như vậy khẳng định vượt qua Tinh Thần Cảnh.

Mà nơi này lại có công ước, cường giả Tuệ Tinh Cảnh không được vào trong, nhường cơ duyên cho bọn tiểu bối tự do tranh đoạt, như vậy lão già này cũng chỉ có thể là cấp thiên hà.

Thấy Chu Hằng ném tới ánh mắt nghi hoặc, thanh niên kia cười ha hả một tiếng, tự giới thiệu: – Tiểu vương Liễu Định Huy, gia phụ là Lan Lăng Vương. Mặc dù là con trai trưởng nhưng phía trên còn có hai vị tỷ tỷ, bởi vậy các bằng hữu cũng gọi ta là Liễu Tam!

Lan Lăng Vương, đó là lục đệ của Hoàng đế đương triều, vũ lực phi phàm. Lúc trước ra sức giúp Ma Long Đại Đế đăng cơ, là thân vương phái thực lực nắm quyền to trong triỀU

Chương 951: Ngọc Đỉnh Bích hiện

– Thì ra là Liễu thế tử, thất kính! Chu Hằng ôm quyền hành lễ.

– Chu huynh, chúng ta cùng đi, thế nào? Liễu Định Huy thành khẩn mời Chu Hằng.

Chu Hằng thoáng suy nghĩ liền đáp ứng. Hắn không biết vì sao Liễu Định Huy lại đột nhiên đến gần hắn, khả năng duy nhất chính là Hồng Nguyệt. Nhưng tên này cũng không biết là nghiêm chỉnh thật hay là giả bộ, đối với Hồng Nguyệt và Ứng Mộng Phạm cũng không nhìn lâu, chính nhân quân tử đến cực điểm.

– Ngọc Đỉnh Bích là do cường giả cấp hắc động khi thành đạo, lực lượng hắc động trong cơ thể tràn ra, tạo thành những hắc động cỡ nhỏ, không ngừng cắn nuốt tinh hoa thiên địa. Chỉ có sau khi đạt tới cực hạn mới có thể hiện ra! Liễu Định Huy giới thiệu với Chu Hằng: – Tuy nhiên, cho dù hiện ra, mặt ngoài Ngọc Đỉnh Bích còn có thể bám vào một lớp màng, uốn cong tầm mắt thần thức, không dễ dàng nhìn thấy!

– Cho nên, nhất định phải kích phát lực lượng, chấn động không gian, lớp màng kia rất dễ dàng tổn hại, Ngọc Đỉnh Bích liền sẽ hiện ra!

Chu Hằng gật đầu, nếu là hắn không hỏi Hồng Nguyệt thật đúng là không biết nên làm sao tìm kiếm Ngọc Đỉnh Bích, thậm chí mũi chó của Tiểu Hỏa đều vô dụng!

Ầm!

Liễu Định Huy ra tay, đánh lên bầu trời, lực lượng không phải rất lớn nhưng chấn động không gian, nếu phụ cận nơi này ẩn giấu Ngọc Đỉnh Bích là sẽ hiện ra.

Tuy rằng thị lực bị hạn chế, nhưng Chu Hằng sau khi nhìn ra một hồi, vẫn là có thể cho ra một kết luận nơi này lớn đến khó tin, muốn đem nơi này tìm tòi khắp một lần, tuyệt đối không phải là mấy ngày mấy tháng có thể làm được.

Nếu Hồng Nguyệt chịu ra tay, phỏng chừng một ý niệm là có thể đem toàn bộ Ngọc Đỉnh Bích móc ra, nhưng nàng đã nói rõ rành rành, chỉ kéo cừu hận cho Chu Hằng mà tuyệt đối sẽ không ra tay trợ giúp, hiển nhiên là không trông cậy vào được.

Vậy thì tự mình tìm thôi!

Con lừa đen, Tiểu Hỏa, Ứng Mộng Phạm đều gia nhập vào hàng ngũ đánh loạn lên trời. Nhất là con lừa đen, nó nắm giữ phù văn giam cầm và thuấn di, đều có liên quan với không gian. Một móng chấn động, rõ ràng lực lượng không phải là

rất lớn lại có thể thổi quét một khu vực lớn, thậm chí hiệu suất còn cao hơn Chu Hằng, khiến người xem mà than thở.

Hồng Nguyệt đều cũng có chút kinh ngạc, ánh mắt nhìn về phía con lừa đen lại mang hào quang có nên làm thịt ăn hay không, dọa cho nó toàn thân lông dựng đứng, vội vàng trốn ra phía sau Chu Hằng tránh nạn. Nhưng nó tiền tài che mờ mắt, sau khi nấp một hồi lại đi ra chấn động không gian, lần nữa gia nhập hàng ngũ tìm kiếm Ngọc Đỉnh Bích.

– Đây chính là uy lực của cường giả cấp hắc động! Liễu Định Huy khá là cảm khái nói, hắn nhìn Chu Hằng một cái, giải thích: – Không gian này chính là trong nháy mắt cường giả cấp hắc động đột phá hình thành, giống như diễn hóa vũ trụ mới hình thành vậy!

Kết cấu của Minh giới là vững chắc nhất trong tam giới, một đòn toàn lực của Chu Hằng có thể đứt đoạn một ngọn núi, nhưng nếu dựa vào linh lực mạnh mẽ nổ ra một không gian lớn như vậy dưới lòng đất lại căn bản không có khả năng làm được!

ads

Nhiều nhất đánh ra một không gian cỡ trăm trượng là cùng.

Hơn nữa, người ta đây là khi đột phá không khống chế được lực lượng bùng nổ mới lộ ra một chút xíu lực lượng, căn bản

không phải là toàn lực gây nên.

Đây chính là chênh lệch!

– Cái này tính là gì, đợi bổn tọa thần công đại thành, một tay là có thể đem tiểu bối Hắc Động Cảnh trấn áp! Con lừa đen không kìm nổi khoe khoang.

Theo cách nói của Hồng Nguyệt, con lừa đê tiện này ăn được Thiên Địa Quả chính là cấp cao nhất, ngày sau có 99% cơ hội ngẩng đầu thẳng tiến Hỗn Độn Cảnh. Bởi vậy phen lời này tuy rằng có chút kinh thế hãi tục nhưng trên thực tế cũng không lấy làm quá.

Liễu Định Huy lại sợ nhảy dựng, thế nào cũng không nghĩ tới một con lừa lại dám há miệng khoa trương lớn như vậy!

Tiểu bối? Một tay trấn áp? Nếu bất kỳ câu nào tuyên dương ra ngoài đều có cao thủ Tuệ Tinh Cảnh đếm không xuể tới thịt con lừa đê tiện này để nịnh bợ cường giả cấp hắc động.

– Ha ha, con thú cưng này của Chu huynh thật là thú vị! Liễu Định Huy miễn cưỡng nở nụ cười, hắn tuy rằng cũng rất kiêu ngạo, nhưng tuyệt đối không dám có ý kiến gì đối với cường

giả Hắc Động Cảnh, dù là ngầm cũng không dám.

– Chuyện nhỏ! Con lừa đen kiêu ngạo vênh váo nói, chỉ cần không phải là Hoặc Thiên hoặc Hồng Nguyệt, chống lại bất luận kẻ nào nó cũng không xoắn.

Không chỉ là Liễu Định Huy biết làm thế nào dò xét Ngọc Đỉnh Bích, người tới nơi này không thiếu đời sau của Tuệ Tinh Cảnh, đều chấn động không gian để tìm kiếm Ngọc Đỉnh Bích. Trước mắt mọi người đều bình yên vô sự, cũng không bởi vì vấn đề địa bàn mà phát sinh xung đột.

Nhưng chỉ cần một khối Ngọc Đỉnh Bích xuất thế, như vậy khẳng định sẽ phá vỡ cân bằng, nổ ra một trận hỗn chiến lớn, ác đấu lớn.

Mà một màn này, chỉ vẻn vẹn nửa giờ sau liền xuất hiện!

Một người may mắn đầu tiên đánh ra một khối ngọc chỉ cỡ viên đạn, dưới ánh mặt trời chiếu rọi phản xạ ra màu sắc rực rỡ lóa mắt.

– Ngọc… Ngọc Đỉnh Bích! Cũng không biết là ai gọi trước một tiếng, lập tức dẫn tới một trận tranh cướp. Từng luồng kiếm quang, đao quang, quyền kình lưu chuyển, người phụ cận đều nhao nhao ra tay.

Nhưng địa phương này quá không ổn định, chính là địa phương thành đạo của cường giả cấp hắc động năm xưa, ẩn chứa lực lượng đáng sợ. Không biết là kẻ xui xẻo nào phát động, một đạo phù văn màu đỏ sậm dâng lên, háo thành một con Đại Địa Bạo Hùng, lập tức triển khai đại giết hại!

Quỷ xui xẻo kia tự nhiên là đứng mũi chịu sào, kế tiếp lại là mười mấy người bị bẻ gãy nghiền nát đánh giết. Con gấu này đâm thẳng xuyên thủng, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi!

– Mọi người đều dừng tay. Phù văn là bị công kích mới tự động phát động, chỉ cần chúng ta ngừng tay, phù văn này sẽ mất đối tượng công kích! Không biết là ai ở trong đám người rống lớn một tiếng.

Có vài người nghe lời làm theo, có vài người lại hoàn toàn không tin, vừa trốn vừa chống đỡ, kết quả lại chết càng nhanh.

Sau khi có giáo huấn máu đầm đìa này, những người còn lại liền học ngoan, đều dừng tay không nhúc nhích, giống như tượng gỗ.

Quả nhiên, con gấu kia lập tức dừng lại, rất nhanh liền hào quang run lên, hóa thành vô số mảnh vỡ biến mất.

– Ngọc Đỉnh Bích! Mọi người đều nhìn khối bảo vật lặng yên rơi ở trung tâm chiến trường, trong lúc nhất thời không ngờ

không ai dám ra tay cướp đoạt.

Bọn họ đều bị dọa sợ, ai biết có thể sẽ đi sai một bước liền phát động phù văn lực lượng vị cường giả năm xưa để lại hay không!

Con Đại Địa Bạo Hùng vừa rồi tuyệt đối đạt tới chiến lực Tuệ Tinh Đế đỉnh, ở trong này hoàn toàn là vô địch, ai chọc người đó chết!

Bảo vật cố nhiên trọng yếu, nhưng tính mạng nếu không còn, có bảo vật lại có tác dụng gì?

Đúng lúc mọi người đang lưỡng lự, vút Tiểu Hỏa chạy thật nhanh, như một làn khói liền chạy tới chỗ khối Ngọc Đỉnh Bích kia, ngậm lên chạy ngược về.

– Làm đẹp lắm, Tiểu Hỏa mau tới chỗ lừa mẹ đây này! Con lừa đen lập tức mặt mày hớn hở, giang hai móng đón về phía Tiểu Hỏa.

Tiểu Hỏa lại chợt biến hướng, vòng qua con lừa đen chạy tới dưới chân Chu Hằng, sau khi buông Ngọc Đỉnh Bích xuống, hướng về Chu Hằng vẫy đuôi, vẻ lấy lòng không gì rõ ràng hơn.

– Đù móa, con chó ngu nhà ngươi, uổng bổn tọa thương yêu ngươi như vậy! Con lừa đen đấm ngực giậm chân, bộ dạng sắp bị tức chết.

Chu Hằng cười ha hả, nhặt Ngọc Đỉnh Bích lên rồi thu vào pháp khí không gian.

Trong lúc nhất thời, lập tức có hơn trăm người xúm lại, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng tràn ngập địch ý.

Tinh Thần Đế cỏn con cũng dám giành ăn trong miệng hổ?

Thấy không ít người đã có ý ra tay, Chu Hằng không khỏi nhếch miệng cười nói: – Các ngươi có biết, nơi này có lực lượng của cường giả cấp hắc động để lại, xúc phạm một cái là sẽ chết người đấy!

Lời này vừa nói ra, người phụ cận đồng loạt trợn trắng mắt.

Vô nghĩa, ai không biết nơi này có lực lượng của cấp hắc động, ngay vừa rồi đều đã chết mười mấy người, trong đó thậm chí còn có ba tên là Thiên Hà Đế. Ngươi cmn coi chúng ta là ngu ngốc sao?

Nhưng bị Chu Hằng nhắc nhở như vậy, bọn họ cũng trong lòng lo sợ, vạn nhất lại đem cỗ lực lượng vừa rồi kích hoạt thì

sao? Đối mặt với lực phá hoại cấp bậc Tuệ Tinh Đế, bọn họ người nào cũng chỉ có phần chạm là chết!

Trong lúc nhất thời, không còn một ai dám ra tay nữa.

– Ở trong này lập một quy củ, ai tìm được Ngọc Đỉnh Bích liền thuộc về người đó, bất luận kẻ nào đều không được cưỡng đoạt, nếu không chính là công địch. Sau khi rời khỏi nơi này, mọi người cùng trừng phạt! Một người đột nhiên nói.

Đây là một thanh niên tuấn mỹ dáng người như ngọc, quả thật còn xinh đẹp hơn đại bộ phận nữ nhân, nhưng khi nhìn thấy hắn tất cả mọi người đều trong lòng chợt nghiêm.

Người này là con trai độc nhất của hữu tướng đương triều Vũ Độc Huyền, bản thân thiên phú trác tuyệt, trước mắt ít nhất là Thiên Hà Đế 920 đạo, từ 200 năm trước liền từ trong Ngọ Dương Học Phủ tốt nghiệp.

Lúc trước địa vị của hắn ở trong học phủ tựa như Tứ Đại Thiên Vương hiện giờ, có vô số người ủng hộ, lực ảnh hưởng hết sức to lớn.

Hắn có đủ uy vọng, mà đề nghị của hắn cũng phù hợp tình thế hiện tại. Ra tay lung tung khả năng sẽ phát động lực lượng cường giả cấp hắc động năm đó để lại, nguy hiểm vạn phần. Bởi vậy, ai tìm được đồ vật liền thuộc về người đó, điều này kỳ thật tương đương công bình, chỉ xem ai vận khí tốt hơn.

– Tán thành!

– Đồng ý!

– Cứ quyết định như vậy!

Mọi người đều nhao nhao gật đầu, chỉ cần có 1/3 số người đồng ý, như vậy liền sẽ hình thành kết cục đã định, mặc cho hào môn nào đều không có khả năng chống lại 1/3 thế lực của Đại Tần đế quốc.

– Vị tiểu huynh đệ này, ta ra 100 triệu Đại Tần tệ, mua Ngọc Đỉnh Bích trong tay ngươi. Thế nào?

Sau khi hiệp nghị ngưng chiến có hiệu lực, lập tức liền có một lão già cười híp mắt nói với Chu Hằng.

Mọi người vừa nghe, đều hối hận không thôi. Đúng vậy, mọi người đều đồng ý ngưng chiến, nhưng cũng không nói không thể dùng thủ đoạn khác để đạt được Ngọc Đỉnh Bích mà!

Tiền tài, mỹ nữ, quyền lực, địa vị – đó đều là lợi thế có thể lợi dụng!

Chu Hằng mỉm cười, lắc đầu nói: – Lão tiên sinh, ta cũng không thiếu tiền!

Trên thực tế hắn tuy rằng trên người có mấy cái Đại Hà tệ, nhưng Đại Hà tệ vừa rời khỏi Độ Dương Tinh chính là phế phẩm, ở trong này chỉ có thể sử dụng Đại Tần tệ. Mà trên người hắn ngay cả một Đại Tần tệ cũng không có.

Nhưng hắn tạm thời không có tính toán mua sắm dược thảo luyện chế đan dược, như vậy Đại Tần tệ đối với hắn mà nói tự nhiên cũng chả có gì khác phế phẩm.

Hơn nữa, hắn dù muốn tiền cũng không có khả năng đem Ngọc Đỉnh Bích bán để đi đổi, trong này nhưng là ẩn chứa linh khí phong phú, người khác càng muốn chính là phương pháp phân bố sao, sắp hàng thiên hà của cường giả cấp hắc động trong đó, mà hắn lại chỉ cần tích lũy linh lực.

– 100 triệu không đủ, 200 triệu thế nào? Lão già cũng không từ bỏ mà tiếp tục tăng giá: – Giá tiền tuyệt đối không là vấn đề!

– Chu tiên sinh, ngươi hết hy vọng đi. Chu huynh hiển nhiên là sẽ không nhả ra! Liễu Định Huy ngắt lời nói.

– Thì ra là thế tử điện hạ! Lão già kia dường như vừa mới nhìn thấy Liễu Định Huy, vội vàng khom mình thi lễ một cái. Hắn kỳ thật đã sớm nhìn thấy Liễu Định Huy, chỉ là nếu chào hỏi trước hắn liền không tiện ra giá với Chu Hằng.

Nhưng nếu Liễu Định Huy đã nói như vậy hắn cũng đành phải ấm ức rời đi.

Chương 952: Chém ngược Thiên Hà Đế

Toàn trường lại trở về bộ dạng trước, mọi người nhao nhao ra quyền vỗ chưởng, chấn động không gian để tìm kiếm Ngọc Đỉnh Bích.

Chỉ là loại bảo vật cấp bậc truyền kỳ này làm sao có thể có nhiều như vậy, từ sau khi khối Ngọc Đỉnh Bích thứ nhất bị phát hiện, suốt ba ngày qua đi đều không phát hiện thêm khối thứ hai.

Không ít người lại chuyển hướng Chu Hằng ra giá cao yêu cầu thu mua khối Ngọc Đỉnh Bích trong tay hắn, nhưng tất cả đều bị Chu Hằng uyển chuyển cự tuyệt.

Có vài người lắc đầu rời đi, có vài người thì tính tình rất lớn, lạnh lùng nói với Chu Hằng tốt nhất cản thận một chút, nếu không sau khi rời khỏi nơ này chính là tử kỳ của hắn.

Theo bọn họ thấy, Chu Hằng quả thật không biết trời cao đất dày, rõ ràng chỉ là một Tinh Thần Đế, lại không có bối cảnh gì, dựa vào cái gì vênh như vậy, ai cũng không nể mặt? Nên biết trong bọn họ nhưng là không thiếu đời sau của quyền quý Đại Tần đế quốc.

Tới nơi này đương nhiên sẽ không phải đều là người của Ngọ Dương Học Phủ, mà là rồng rắn lẫn lộn, loại người gì cũng có. Có một số còn là bang phái chiếm cứ thành thị nào đó, cả đám du côn mười phần.

Bởi vì có ví dụ máu đầm đìa ở phía trước, cộng thêm lúc này hiệp định ngưng chiến ở đây đã bị đại bộ phận người đồng ý, bởi vậy mặc cho ai đều không dám ra tay ở nơi này. Nếu không là sẽ trở thành công địch của Đại Tần đế quốc, thế lực lớn mấy đều sẽ chết hoàn toàn triệt để.

Tuy nhiên, cũng chính là vì ước định không thể động võ, khiến cho có một số người trở nên quên hết tất cả.

Dung mạo tuyệt mỹ của Hồng Nguyệt không có gì bất ngờ trở thành mồi dẫn lửa.

– Hi hi hi! Một tổ bảy người nhằm vào đám người Chu Hằng, đi theo bọn họ, một bên chấn động không gian một bên hướng về Hồng Nguyệt và Ứng Mộng Phạm chảy nước miếng, biểu tình đắm đuối như thế nào đều không che giấu được.

Mới đầu bọn họ chỉ là nhìn, sau khi phát hiện Liễu Định Huy và đám người Chu Hằng cũng không có quan hệ gì, bọn họ liền trở nên lớn gan, bắt đầu nói chút lời bỉ ổi. Mới đầu chỉ là nói trong nội bộ mấy người, sau lại dứt khoát đến gần đám người Chu Hằng, nói ngay mặt Hồng Nguyệt và Ứng Mộng Phạm.

– Tiểu tử, xem ngươi bộ dạng cũng không ra làm sao, thực lực lại càng thấp kém, làm sao bị ngươi dụ được hai mỹ nhân này? Một nam trung niên hướng về phía Chu Hằng quát. Đám người bọn họ thực lực rất mạnh, có ba gã là Thiên Hà Đế, bốn người khác thì đều là Tinh Thần Đế, nhưng mỗi người giơ tay nhấc chân đều lộ ra vẻ du côn.

Bọn họ đều đến từ Hắc Lang Bang, chiếm cứ một thành thị cỡ trung, ở đó là có thể xưng vương xưng bá, bởi vì thiếu chủ của bọn họ là thiên tài kiệt xuất, được Ngọ Dương Học Phủ ghi nhận. Bọn họ cũng biết chuyện nơi này, phàm là bang chúng Tinh Thần Cảnh trở lên đều xuất động, chia làm mười mấy tiểu đội tiến vào nơi này.

Tổ bảy người bọn họ phi thường may mắn, trước tiên tiến vào không gian dưới đất này, dẫn trước người khác một đoạn lớn. Tuy nhiên tiến vào sớm lại không có thu hoạch gì, kỳ thật so với đến muộn cũng không có gì khác biệt.

ads

– Hắc hắc hắc. Trương lão đại, cái gọi là người không thể xem bề ngoài, nói không chừng tên này sức lớn có nghề, đem hai mỹ nữ này làm đến sướng lên tiên thì sao?

– Phì, sức có thể lớn bằng lão tử sao? Có thể có nghề như lão tử? Nam trung niên được xưng là Trương lão đại hung hăng phun một cái, ánh mắt nhìn về phía Hồng Nguyệt tràn đầy

nhục dục.

Tuy rằng Ứng Mộng Phạm cũng quả thật là rất đẹp, nhưng cùng với Hồng Nguyệt lại không thể so sánh. Hai nàng đứng chung một chỗ nàng giống như là gái nhà quê, không hề nổi bật.

– Đại mỹ nhân, chỉ cần ngươi cho lão tử làm một lần, bảo đảm ngươi từ nay về sau cũng sẽ không muốn gặp tên công tử bột này nữa!

Trương lão đại càng nhìn Hồng Nguyệt lại càng mê mẩn, không kìm nổi vươn hai tay làm ra vẻ chộp hờ, rất là khó coi.

Chu Hằng thở dài trong lòng, người ta nhưng là ma nữ Hỗn Độn Cảnh, một chưởng liền vỗ nát một mặt trời, Thiên Hà Đế cỏn con nhà ngươi thật sự là chán sống rồi.

– Chu Hằng, vả miệng cho ta! Hồng Nguyệt lạnh lùng nói.

– Nhưng ta không phải là đối thủ của hắn! Chu Hằng rất thành thật nói. Quả thật, đối phương chính là Thiên Hà Đế, hắn lại chỉ là Tinh Thần Đế, chênh lệch đôi bên quá lớn. Trừ phi hắn có thể vận chuyển Lăng Thiên Cửu Thức lúc đối phương

không đề phòng, miểu sát người này.

Tuy nhiên, đối phương còn có hai gã Thiên Hà Đế, chém một người không phải còn có hai người sao?

Mấu chốt là, cớ chi cứ phải hắn ra tay chứ?

Bởi vì Hoặc Thiên, Chu Hằng một mực áp dụng thái độ cung kính mà rời xa đối với Hồng Nguyệt, không muốn cùng nữ nhân này phát sinh quá nhiều ràng buộc, nếu không về sau gặp được Hoặc Thiên, hắn lại nên tự xử như thế nào?

Hắn hiện tại có chút hiểu ra mục đích Hồng Nguyệt đến gần hắn, chính là muốn đem hắn cuốn vào trong ân oán giữa nàng và Hoặc Thiên.

Trên thực tế, Hoặc Thiên đã trở thành Thánh nhân, Hồng Nguyệt tuyệt đối không phải là đối thủ, như vậy át chủ bài của Hồng Nguyệt duy nhất có thể phản kích chính là Chu Hằng.

Một khi Chu Hằng thích nàng, như vậy khi nàng và Hoặc Thiên phát sinh xung đột, Chu Hằng sẽ tất nhiên phải ra mặt ngăn cản. Với lực ảnh hưởng của hắn đối với Hoặc Thiên, rất có khả năng giúp Hồng Nguyệt ngăn chặn Hoặc Thiên.

– To con xấu xí, ngươi làm thịt tiểu tử này đi! Hồng Nguyệt

ngược lại quay sang Trương lão đại kia cười duyên.

Trương lão đại hồn đều sắp bay, hắn hoàn toàn không ngại bị Hồng Nguyệt sai sử, thậm chí chỉ cần Hồng Nguyệt ra lệnh một tiếng, hắn ngay cả lão đại của mình bang chủ Hắc Lang Bang cũng dám đi ám sát!

Thịch thịch – tim hắn đập mạnh, toàn thân máu nóng dâng trào, dường như thanh niên lần đầu tiên rơi vào tình yêu cuồng nhiệt.

Nhưng ngay trong nháy mắt sau đó, ánh mắt hung ác của hắn đã nhìn về phía Chu Hằng.

Giết tiểu tử này!

Hắn nhếch miệng lộ ra nụ cười lạnh lẽo, tiểu tử Tinh Thần Cảnh cỏn con hắn một chưởng có thể bóp chết mấy trăm người!

Chu Hằng mắng thầm trong lòng, nhưng sát ý của đối phương đã như mũi đao, khiến hắn toàn thân lông tóc dựng đứng! Đây là một cường giả cấp bậc Thiên Hà Đế, trên lý thuyết có được lực lượng vượt qua hắn vạn lần, dễ dàng là có thể đánh chết hắn!

Vút trong lúc nhất thời, hắn bất chấp suy nghĩ gì khác, người đã như tên nhọn bắn vụt ra, xông về phía Trương lão đại. Trong ánh kiếm lóe lên, hắc kiếm đã tế ra, nhưng cũng không vận chuyển bất kỳ công pháp gì.

– Ha ha ha. Tinh Thần Đế cỏn con cũng dám chính diện khai chiến với lão tử, thật sự là chán sống! Trương lão đại khinh thường nói, tùy ý vung một chưởng trấn qua Chu Hằng.

Một đám mưa máu toát ra, Chu Hằng gượng chịu một đòn này, da dẻ máu thịt chính diện trong nháy mắt hoàn toàn vỡ nát, lộ ra xương cốt màu vàng, nhưng thế xông của hắn lại không hề ngừng lại.

Làm sao có thể!

Bảy người của Hắc Lang Bang đều ngạc nhiên, lộ ra vẻ khó tin.

Một chưởng lúc trước Trương lão đại tuy rằng không toàn lực ứng phó, nhưng ít nhất cũng dẫn động ba bốn phần lực lượng! Với tuyệt đối nghiền ép của Thiên Hà Đế đối với Tinh Thần Đế, dù là ba bốn phần lực lượng cũng đủ để đem Chu Hằng chấn thành bột vụn!

Nhưng Chu Hằng tuy rằng vừa đối mặt liền bị thương nặng, lại chẳng những không chết ngược lại còn xông giết mà tới, thật sự là kỳ tích khó tin!

Bọn họ lại không biết, thể chất của Chu Hằng đã đạt tới trình độ 5000 sao, cộng thêm toàn lực vận chuyển linh lực phòng ngự, phù văn Ngũ Hành bảo vệ nội phủ, lúc này mới chính diện dùng thân thể tan vỡ làm giá phải trả, đổi được cơ hội xông tới gần!

Hắn chỉ cần một cơ hội!

Trương lão đại sau khi kinh ngạc lại không cho là đúng, mặc dù không đập chết Chu Hằng, nhưng đã trọng thương đối phương rồi không phải sao? Hắn thừa nhận phòng ngự của Chu Hằng rất mạnh, nhưng mạnh mấy cũng chỉ là Tinh Thần Cảnh, hắn lại bổ một chưởng là cái gì đều giải quyết!

Sau đó, hắc hắc, sau đó là có thể cùng mỹ nhann tuyệt sắc kia điên loan đảo phượng!

Hắn không khỏi nôn nóng, gấp không thể chờ lại vung một chưởng bổ tới Chu Hằng.

Chính là lúc này!

Hai mắt của Chu Hằng đã bị chấn vỡ nát, nhưng thần thức lại không tổn hao gì, chuẩn xác khóa được vị trí của Trương lão đại. Hắc kiếm giơ lên, Lăng Thiên Cửu Thức đẩy ra, một đám

sao bỗng nhiên nổ tung.

Thiên hà nhộn nhạo, sao chổi xẹt qua, hắc động vô hình cắn nuốt hết thảy. Nhưng trong nháy mắt toàn bộ hóa thành một mảnh hỗn độn, cái gì cũng không ngăn được biến hóa của vũ trụ hồng hoang, "Một" của hỗn độn mới là chung cực của vũ trụ.

Trương lão đại tâm thần đều bị đoạt, nhưng Thiên Hà Đế dù sao cũng là Thiên Hà Đế, trong nháy mắt lưỡi kiếm chém đến cần cổ hắn vẫn là phản ứng lại, vội vàng rụt cổ, vươn tay phải chắn ở trước người. Toàn thân linh lực khởi động, ở trên tay hình thành một vùng hào quang màu đỏ sẫm.

Hắn vừa sợ vừa giận, không ngờ thật sự bị một Tinh Thần Đế đánh thẳng đến trước mặt, điều này khiến hắn làm sao chịu nổi? Hắn muốn đập chết Chu Hằng!

Chỉ là trong nháy mắt hắn đẩy chưởng, Tử Diễm Thiên Long hiện lên, hướng về Trương lão đại rít gào một tiếng.

Ông – động tác của Trương lão đại lần nữa khựng lại, cho dù là Tử Diễm Thiên Long chống lại võ giả bậc cao hiệu quả giảm mạnh, nhưng đổi lấy đối phương sững sờ trong nháy mắt lại hoàn toàn không khói!

Cú khựng lại này lại đủ để lấy mạng già của hắn!

Lăng Thiên Cửu Thức đã là chín thức quy làm một, chém tới Trương lão đại.

Không sao, Tinh Thần Đế cỏn con cho dù là khống chế bảo khí cấp hắc động cũng không có khả năng chém phá phòng ngự của Thiên Hà Đế! Trương lão đại nói thầm trong lòng, lúc này hắn đã không thể trốn tránh, chỉ có thể dùng bàn tay thịt ngăn cản!

Với linh lực phòng ngự của Thiên Hà Đế, hắn ăn một kiếm này thì lại thế nào, nhiều nhất cũng chỉ bị rách một lớp da mà thôi!

Mặc dù bị thương dưới tay Tinh Thần Đế chính là vô cùng nhục nhã, nhưng hắn cũng không tin ai dám nói ra!

Một kiếm chém đến!

Phốc bàn tay phải của Trương lão đại chắn ở trước người tuy rằng phủ kín linh lực, lại ngay cả tư cách làm chậm hắc kiếm lại một chút cũng không có. Giống như đậu hũ bị trực tiếp cắt đứt, trong một chùm máu tươi bắn lên, hắc kiếm không hề dừng lại tiếp tục chém xuống!

Sắc mặt của Trương lão đại lập tức trở nên vô cùng đặc sắc: giật mình, phẫn nộ, sợ hãi đều dung hợp cùng một chỗ! Hắn

làm sao có thể nghĩ đến, Chu Hằng lại có thể dễ dàng chém đứt tay hắn!

Có thể chém đứt tay hắn, nghĩa là cũng có thể chém đứt cổ hắn!

Đây là ý niệm cuối cùng hiện lên trong đầu Trương lão đại. Hắc kiếm nhoáng lên phập vòi máu tươi thứ hai bắn lên trời, đầu của Trương lão đại đã bị bổ xuống, trên mặt hãy còn mang theo vẻ khó tin lại mang theo sợ hãi mãnh liệt.

Nhưng bị hắc kiếm chém trúng yếu hại chỉ có hữu tử vô sinh!

Phịch xác không đầu của Trương lão đại ngã xuống vang dội, máu tươi tràn ra, cùng với cốt tủy màu trắng.

Chu Hằng ngạo nghễ đứng sừng sững, tuy rằng hắn nửa bên người đã chỉ còn lại một mảnh máu thịt bầy nhầy, xương cốt hiện ra, nhưng ai dám có nửa phần khinh thị đối với hắn?

Tinh Thần Đế một kiếm chém giết Thiên Hà Đế!

Đừng nói là chỉ trả giá như vậy, cho dù một mạng đổi một mạng đều sẽ gây nên chấn động!

Khuôn mặt chỉ còn lại một mảnh máu thịt bầy nhầy của Chu Hằng nhìn về phía sáu người còn lại của Hắc Lang Bang, hung uy lộ ra hết. Chính là hai gã Thiên Hà Đế còn lại kia đều không nhịn được liên tục rùng mình, nhao nhao xoay người bỏ chạy.

Một gã Tinh Thần Đế không ngờ có thể dọa cho hai gã Tinh Thần Đế, bốn gã Tinh Thần Đế chạy trối chết. Chuyện giống như nằm mơ này không ngờ thật sự đã xảy ra!

Chương 953: Một khối lại một khối

– Chu tiểu tử, ngươi thật là quá mạnh! Con lừa đen khen tận đáy lòng, tuy rằng nó nắm giữ hai cái phù văn huyền diệu, lại có tiềm chất trở thành Hỗn Độn Cảnh, nhưng tối đa nó chỉ chiến thắng cường địch cùng bậc, muốn vượt cấp xử lý Thiên Hà Vương cũng không làm nổi, huống chi là Thiên Hà Đế.

Đừng nói nó, ngay cả Hồng Nguyệt cũng phải có chút rung động, một phần là vì Chu Hằng mạnh mẽ, mặt khác là vì dũng khí của Chu Hằng.

Chỉ có Ứng Mộng Phạm đau lòng muốn chết, vội vàng chạy tới, trên mặt đầy nước mắt, hận không thể lấy thân mình thay thế.

– Đứa ngốc, nàng mà xấu, ta sẽ không thích nàng nữa!

Chu Hằng cười nói, lấy ra một viên Kim Cương Đan cùng một viên Chuyển Linh Đan mà dùng, sau đó khoanh chân ngồi xuống, luyện hóa tinh khí sinh mệnh mà hắc kiếm hấp thu được để khôi phục linh lực.

Luyện hóa tinh khí sinh mệnh đối với Chu Hằng, là thủ đoạn

nhanh nhất để khôi phục, tích lũy linh lực. Chỉ là dù sao tinh khí sinh mệnh không phải linh lực, nếu như phải chém giết võ giả cùng bậc, ít nhất phải cả vạn người mới lấp đầy tích lũy linh lực của hắn, giết chóc quá nhiều.

Tuy nhiên dùng để khôi phục linh lực, vậy thì hết sức kỳ diệu, nhất là dưới tình huống bị thương – tinh khí sinh mệnh vốn có tác dụng chữa thương lớn hơn bổ sung linh lực.

Vết thương trên người hắn lập tức khép lại thấy rõ bằng mắt thường, mạch máu liền lại, da thịt tái sinh, một mảnh sức sống bừng bừng, chỉ mới nửa ngày sau, ngoài quần áo của hắn còn rách nát, cả người đã khôi phục như cũ.

Ứng Mộng Phạm mặc kệ mọi thứ liền nhào tới, ôm cổ hắn khóc lớn, không ngừng kêu “phu quân phu quân”.

Vẻ mặt Chu Hằng có chút xấu hổ, hiện tại hắn gần như trần truồng, lại bị ái thê cọ lên cọ xuống, lập tức có khả năng cọ tóe ra lửa, náo loạn ra chuyện! Hắn vỗ một phát vào mông Ứng Mộng Phạm, nói: – Ta còn chưa mặc quần áo mà!

– Đáng ghét! Ánh mắt Ứng Mộng Phạm lưu chuyển, trợn trắng Chu Hằng, trên mặt nhỏ lại tràn đầy sắc xuân.

Chu Hằng vội áp chế ngọn lửa muốn bùng lên, sau khi Hồng Nguyệt xuất hiện lần thứ hai, hắn vẫn luôn tuôn trào dục vọng. Hắn lấy ra quần áo thay thế bộ đã vỡ nát chỉ còn sợi chỉ, đứng

lên, tự nhiên phát tán ra khí thế ta là thiên vương, quần hùng tránh lui.

Càng là cảnh giới cao, cấp bậc võ giả lại càng nghiêm ngặt, ở Phàm giới thường xuyên sẽ có thiên tài chém giết đối thủ vượt một cảnh giới lớn. Nhưng sau khi đến Tiên giới, có thể vượt qua cảnh giới nhỏ mà chiến thắng đối thủ đã là giỏi lắm rồi.

Giữa Tinh Thần Cảnh và Thiên Hà Cảnh vốn nên có khoảng cách như lạch trời, tuyệt đối không có khả năng thắng ngược. Nhưng Chu Hằng lại cứng rắn vỡ luật thép này!

Khí phách như thế, tự nhiên làm hắn có thêm uy nghiêm, ngoài hắn còn ai hơn được nữa.

ads

– Chu huynh thật là lợi hại, tiểu vương bội phục sát đất! Liễu Định Huy không ngừng vỗ tay, đi từ đằng xa đến, vẻ mặt không che giấu được kinh hãi.

Sở dĩ hắn tự hạ thân phận kết giao với Chu Hằng, là vì hắn kinh dị với bối cảnh của Chu Hằng.

Chu Hằng tiến vào học phủ cũng chỉ mấy ngày, như vậy cũng không kỳ lạ, luôn có những người có thể không tuân theo quy

củ học phủ định sẵn. Nhưng làm cho hắn giật mình là hắn lại không tìm được Chu Hằng vào học phủ như thế nào.

Người dẫn dắt là một khoảng trắng trống rỗng!

Hít! Là ai có năng lực lớn đến mức để một người có thể vào học phủ mà thần không biết quỷ không hay? Nếu không phải Hồng Nguyệt chỉ ra Chu Hằng trên tràng diện công khai, dẫn tới hắn chú ý, hắn tuyệt đối sẽ không thèm liếc qua Chu Hằng một cái, có thể cũng vĩnh viễn không biết trong học phủ lại không thể giải thích nổi tự dưng lại có thêm một người.

Muốn làm được điểm này, ít nhất phải là cường giả cấp Hắc Động!

Bởi vậy, Liễu Định Huy rõ ràng động tâm, nhưng lại không dám hành động bừa bãi, ngược lại vẫn âm thầm quan sát Chu Hằng – Hắn tin tưởng, cũng có rất nhiều người làm như thế, dù sao không chỉ có mỗi hắn là kẻ thông minh cẩn thận.

Lần này tiến vào đây, hắn bất ngờ gặp phải Chu Hằng, liền có ý muốn dò thám chi tiết đối phương, chủ động kết giao, kết quả mấy ngày sau đó lại không dò ra tin tức hữu dụng gì, nhưng ngay vừa nãy lại thấy được một cảnh kinh người!

Một kiếm chém giết Thiên Hà Đế!

Tinh Thần Đế có thể sống sót được dưới tay Thiên Hà Đế đã là khó tưởng tượng, chớ nói gì là chiến thắng, giết chết, thậm chí là một kiếm chém chết!

Giống như thần thoại vậy!

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Liễu huynh quá khen!

Liễu Định Huy có chút xấu hổ, lúc trước Trương lão đại khiêu khích Chu Hằng, vốn hắn có thể ra mặt ngăn cản, bằng thân phận thế tử của hắn, cộng thêm bên cạnh còn có một Thiên Hà Đế áp trận, đủ để chấn nhiếp đám người Trương lão đại.

Nhưng hắn lại muốn xem thử Chu Hằng có bài tẩy gì, bởi vậy không có ra mặt, nghĩ rằng Chu Hằng có ý kiến với hắn.

Hắn quả thật oan uổng Chu Hằng, bằng loại giao tình hời hợt như hắn, Chu Hằng làm sao trông cậy hắn ra tay? Hắn biểu hiện lạnh nhạt là bởi biết mục đích Liễu Định Huy đến gần mình vẫn là vì Hồng Nguyệt, đối với người như thế, làm sao mà Chu Hằng nhiệt tình được.

Liễu Định Huy cười gượng liền đi, nhưng hắn càng tin chắc

đằng sau Chu Hằng có bối cảnh cấp Hắc Động, nhưng căn bản không nghĩ tới báo thù.

Một số người ở xa hơn cũng thấy được cảnh Chu Hằng giao thủ với Trương lão đại, sau khi khiếp sợ liền kinh ngạc, sao trận chiến của bọn họ lại không phát động lực lượng còn sót lại ở chỗ này?

Cũng chỉ có mấy người Chu Hằng biết, đương nhiên là Hồng Nguyệt động tay chân, chỉ là chỗ Hắc Động Vương thành đạo thì tính là gì đối với nàng!

Đoàn người tiếp tục đi tới.

Lại qua hai ngày, bọn họ vẫn không có thu hoạch.

Bởi vì đám đông đã hoàn toàn phân tán trong không gian rộng lớn này, nên không biết những người khác có thu hoạch gì không.

– Thật là nhàm chán, bản tôn giúp ngươi một tay! Cuối cùng Hồng Nguyệt không chịu nổi, bàn tay nhỏ tùy tiện vung lên, không gian rung động, như ném một hòn đá nhỏ vào trong ao, gợn sóng nháy mắt lan ra toàn bộ không gian dưới lòng đất, chớp động hào quang kỳ diệu.

Nhưng sau đợt sóng dị tượng kỳ diệu này, liền không còn tiếp tục.

Khóe miệng Chu Hằng co rút, nói: – Vậy thì cám ơn!

Hồng Nguyệt khinh bỉ liếc xéo hắn, nhưng không nói gì.

Ầm!

Chu Hằng ấn theo bộ dạng trước đó, đánh ra một quyền, lực lượng tuôn trào, không gian chớp động, một khối ngọc thạch hiện ra từ trong không trung, tỏa ra hào quang kinh người.

Ngọc Đỉnh Bích!

Quả nhiên, không có nuốt lời!

Chỉ là làm sao lại có động tĩnh lớn như thế? Lúc trước lại có hào quang kinh người lóe lên, xa trăm dặm cũng thấy rõ!

Vù vù vù! Từng bóng người từ xa lao vút tới, khi thấy Chu Hằng cầm lấy Ngọc Đỉnh Bích, ánh mắt mỗi người đều đỏ lên, hận không thể giết tới cướp lấy.

Nhưng khai chiến ở trong này càng nguy hiểm quá mức, chỉ có người nhìn chằm chằm, không ai ra tay.

Chu Hằng tiện tay thu hồi Ngọc Đỉnh Bích, lại đánh ra một quyền, không gian chấn động như gợn sóng, hào quang lấp lánh, lại một khối Ngọc Đỉnh Bích xuất hiện.

Cái gì!

Mọi người đều nhìn chằm chằm khối Ngọc Đỉnh Bích kia, ánh mắt muốn phun ra lửa.

Nhưng, chuyện Chu Hằng một kiếm đánh chết Thiên Hà Đế đã truyền ra, tuy rằng mọi người đều biết Thiên Hà Đế còn phân chia nhiều loại, thực lực chênh lệch nói là trên trời dưới đất cũng không quá, nhưng có Thiên Hà Đế nào dám nói mình có thể một đòn đánh chết một người Thiên Hà Đế khác, dù là Thiên Hà Đế thực lực yếu nhất?

Mọi người đương nhiên không tin đó là thực lực của bản thân Chu Hằng, mà là đến từ cấm khí!

Không ai biết cấm khí trong tay Chu Hằng còn có thể sử dụng mấy lần, mà nơi này tối đa chỉ là Thiên Hà Đế, ai chống lại loại cấm khí có thể miểu sát Thiên Hà Đế như vậy mà không chột dạ?

Đỏ mắt là một chuyện, nhưng sẽ không vì thế mà đưa tặng tánh mạng!

Ba khối Ngọc Đỉnh Bích, còn không thể đánh thủng giới hạn cuối cùng trong lòng mọi người, làm cho mọi người đói quá làm bậy.

Nhưng làm cho mọi người nổi điên, đó là không lâu sau Chu Hằng lại đánh ra khối Ngọc Đỉnh Bích thứ ba, cũng chính là khối thứ tư lọt vào tay hắn!

Đây là cái vận số gì?

Trong nửa ngày, bốn khối!

Hít!

Mọi người đều vô cùng đỏ mắt, nhưng đến lúc này, bọn họ lại không dám hành động tùy tiện.

Cấm khí dĩ nhiên lợi hại, nhưng có hạn chế số lần hoặc thời gian sử dụng, nơi này có đông Thiên Hà Đế như thế, có thể dìm chết Chu Hằng! Trên thực tế, nếu như mọi người cùng

nhau ra tay, Chu Hằng còn không có cả cơ hội tế ra “cấm khí”.

Nhưng tình huống bây giờ thật là quá quỷ dị!

Vì cái gì Ngọc Đỉnh Bích kia chỉ có Chu Hằng mới đánh ra được, những người khác lại không làm được?

Thế gian làm sao có chuyện trùng hợp như thế?

Vậy chỉ có thể nói rõ… đằng sau Chu Hằng có một nhân vật vô cùng mạnh mẽ, hắn ở trong bóng tối, đang giúp Chu Hằng thu nhặt Ngọc Đỉnh Bích!

Có thể làm được điều này, chỉ có cường giả cấp Hắc Động!

Bởi vì nơi này chính là chỗ thành đạo của Hắc Động Vương, cường giả Tuệ Tinh Cảnh có thể không sợ lực lượng lưu lại nơi này, nhưng nếu nói có thể dễ dàng tìm ra Ngọc Đỉnh Bích ở chỗ này, như vậy sợ là chỉ có cường giả cấp Hắc Động mới làm được!

Trong nhất thời, trên người Chu Hằng lập tức như bao phủ lớp sương mù thần bí, làm người ta không thể nhìn thấu, càng không khỏi sinh ra nghiêm nghị kính sợ.

Chính là bởi kiêng kỵ như vậy, mỗi người đều không dám tạo áp lực lên Chu Hằng, đều cùng nhau đưa ra muốn mua Ngọc Đỉnh Bích trong tay Chu Hằng.

– Bán cho bọn chúng cũng không sao! Hồng Nguyệt nói. – Bằng thực lực của ngươi hiện giờ, hấp thụ nhiều nhất là hai khối Ngọc Đỉnh Bích, bằng không ý chí còn lưu lại trong đó quá mạnh mẽ, sẽ đảo khách thành chủ, ảnh hưởng đến võ đạo của ngươi!

Chu Hằng nghiêm nghị, bên trong Ngọc Đỉnh Bích có lý giải võ đạo cả đời của Hắc Động Vương, đây là tài sản quý giá đối với người khác, nhưng lại là thuốc độc đối với hắn! Hơn nữa ý chí của Hắc Động Vương đáng sợ cỡ nào, sẽ ảnh hưởng đến hắn trong âm thầm lặng lẽ!

Cho nên, có thể hấp thu Ngọc Đỉnh Bích, nhưng số lượng không được nhiều, bằng không sẽ thật sự ấn theo con đường cũ của vị Hắc Động Vương kia, từ đó mất đi đạo của mình.

Đương nhiên, bên cạnh Chu Hằng rất nhiều người, cho hắn nhiều Ngọc Đỉnh Bích hơn nữa cũng không chê nhiều, nhưng nếu phân chia tài nguyên, vậy là một loại lãng phí lớn!

Chu Hằng có Hỏa Thần Lô có thể luyện đan, chỉ là trước mắt đang thiếu tài liệu thích hợp, đều bị các thế lực lớn nắm giữ, nhưng dùng Ngọc Đỉnh Bích trao đổi, tin rằng sẽ có rất nhiều thế lực sẵn lòng làm mối mua bán này.

Chương 954: Suy đoán

Biết được Chu Hằng chịu bán ra Ngọc Đỉnh Bích, mọi người đều hết sức hài lòng, bởi vì không cần trở mặt với Chu Hằng, tự nhiên cũng sẽ không đắc tội vị cường giả "cấp Hắc Động" ẩn nấp kia, tự nhiên mọi người đều vui vẻ.

Nói tới nói lui, Ngọc Đỉnh Bích dù sao chỉ là bảo vật có tác dụng cực lớn đối với võ giả Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh, giá trị quá cao nhưng không cao đến quá mức, bằng không cường giả cấp Hắc Động ở Đại Tần đế quốc đã sớm lén chia nhau chỗ tốt này, làm sao đến lượt người khác đến đây tranh giành?

Tổng cộng Chu Hằng thu được 13 khối Ngọc Đỉnh Bích, đến lúc này, dù là kẻ ngu cũng nhìn ra được trong đó có kỳ quái, không còn ai đến gây chuyện với Chu Hằng nữa. Nhưng mọi người đều đang bàn luận, rốt cuộc cái tên đột nhiên trồi ra này có lai lịch gì.

Một kiếm chém giết Thiên Hà Đế, vậy là chỉ có cấm khí cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh, tùy tiện tìm hết Ngọc Đỉnh Bích ở nơi này, vậy chính là có bối cảnh cấp Hắc Động!

Một người như vậy, hoặc nói là một thế lực như vậy, làm sao lại đột nhiên nhảy ra được?

Nguyên bản phải tìm tòi khắp chỗ này một lượt, dù là có đông người như thế cũng phải tốn ít nhất nửa năm trở lên, nhưng bởi vì có Hồng Nguyệt gian lận, chỉ vẻn vẹn nửa tháng liền kết thúc lần hoạt động mạo hiểm này.

Bởi vì đã ra tay, Hồng Nguyệt cũng dứt khoát lôi ra đoàn dị hỏa kia, trực tiếp ném cho Hỏa Thần Lô, làm cái bếp lò đê tiện này mừng rỡ không ngừng nịnh nọt Hồng Nguyệt, đê tiện nồng đậm đến ngay cả con lừa đen cũng không nhìn được.

Chu Hằng lại không vội vã trở về Ngọ Dương Học Phủ, hắn cùng con lừa đen, Tiểu Hỏa tiêu hóa chỗ tốt của Ngọc Đỉnh Bích trước đã.

Thứ này không phải dùng để ăn, mà là hấp thu luyện hóa giống như linh thạch, tiên thạch, tốc độ kém xa như là trực tiếp ăn vào. Nhưng Ngọc Đỉnh Bích vốn không phải chuyên dùng cho võ giả tăng lên tích lũy linh lực, tác dụng lớn nhất ở chỗ cung cấp phương pháp bố trí mật độ tinh hà và xếp đặt thiên hà.

Bởi vậy, tròn một tháng sau, Chu Hằng mới luyện hóa xong hai khối Ngọc Đỉnh Bích, một hơi đẩy mạnh số lượng tinh tú lên đến độ cao 8000 tinh.

Sau khi trở về, lấy thêm Ngọc Đỉnh Bích tiến hành giao dịch, có thể đổi lấy số lượng lớn linh dược – chỉ là cấp bậc Tinh

Thần Cảnh thì số lượng rất nhiều, nhưng dùng để đổi lấy dược liệu Thiên Hà Cảnh lại càng ít hơn.

Về phần tài liệu Tuệ Tinh Cảnh… xem chừng không có thế lực nào chịu lấy ra. Dù sao Ngọc Đỉnh Bích cũng chỉ cho võ giả Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh sử dụng, dùng tài liệu cấp Tuệ Tinh tiến hành trao đổi liền lỗ vốn.

ads

Tiểu Hỏa, con lừa đen tiến cảnh cũng không kém, nhưng vẫn không có dấu hiệu đột phá.

Con lừa đen vốn vẫn luôn đột phá ở yêu cầu thấp nhất, nhưng sau khi tiến vào Tinh Thần Cảnh thì đột nhiên lại thay đổi, 3000 tinh là có thể đột phá, đến bây giờ nó lại không nhìn ra một chút dấu hiệu thăng cấp.

Hẳn đây là vì Thiên Địa Quả nó ăn đang phát huy tác dụng chân chính, bởi vì nó có thể làm con lừa đen đạt tới Hỗn Độn Cảnh, cho nên mỗi một bước căn bản đều phải dầm cho thật chắc, xem ra không đến 9999 tinh thì không có khả năng nhìn thấy đột phá.

Ngẫm lại Thiên Mệnh Chân Quân thì biết, cũng bởi vì lúc ở Tuệ Tinh Cảnh hình thành ít hơn hai cái, khiến cho hắn chuyển thế nhiều lần như vậy vẫn dừng lại ở mức 8 động, đủ thấy muốn vươn lên cảnh giới võ đạo tối cao, tuyệt đối không thể lơ là căn bản.

Tiểu Hỏa là thần thú thiên địa, trên lý thuyết ít nhất có thể đạt tới cấp Hắc Động, cũng cần dầm chắc căn bản. Có điều căn cơ của thần thú thiên địa không phải là tinh tú, thiên hà linh tinh gì, mà là thân thể!

So sánh lại, chúng nữ Ứng Mộng Phạm tuy rằng được Hoặc Thiên cải tạo thể chất, nhưng thành tựu cao nhất cả đời cũng chỉ có thể đạt tới Hắc Động Cảnh.

Nhưng Thánh vị thiên địa cũng chỉ có 5 người, mà võ giả Hỗn Độn Cảnh cũng chỉ nhiều hơn hai bàn tay một chút, bình thường làm sao mà lại chết? Lại có bao nhiêu tỷ lệ biến thành Thiên Địa Quả?

Con lừa đen có thể ăn được một trái, tuyệt đối là bởi trận chiến trăm vạn năm trước, ngay cả Thánh nhân cũng ngã xuống, chết thêm vài Hỗn Độn Cảnh cũng không có gì quá lắm, cuối cùng còn hình thành một trái Thiên Địa Quả cấp bậc Hỗn Độn Cảnh!

Loại kỳ tích này không thể phục chế.

Bởi vì trước mắt các nàng Ứng Mộng Phạm hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề thọ nguyên, như vậy tài nguyên có hạn này tự nhiên phải tập trung mà dùng. Mà chỉ cần Chu Hằng đột phá Thiên Hà Cảnh, hắn sẽ chuyển hết Phi Tinh Đan cho ái thê của mình, người thân của hắn, nhanh chóng đẩy tu vi của mọi người tăng lên.

Trở lại Ngọ Dương Học Phủ, Chu Hằng nhanh chóng thu được lời mời của các đại hào môn, làm khách là giả, chân chính là nhắm vào Ngọc Đỉnh Bích trong tay hắn, ngoài ra còn có bối cảnh của hắn.

Đương nhiên không chỉ có mỗi Liễu Định Huy là người thông minh, nhưng mặc kệ những đại gia tộc này điều tra thế nào, vẫn mãi không phát hiện được rốt cuộc là làm sao Chu Hằng tiến vào Ngọ Dương Học Phủ.

Thật là không thể tin nổi, thật sự!

Bởi vì Chu Hằng là được tám vị Phó viện trưởng đồng thời đồng ý xong mới được phép tiến vào học phủ. Có bọn họ cùng nhau ký tên, nhưng hiện tại cả tám người đều thề thốt phủ nhận, nói là căn bản không có chuyện như thế.

Đợi đến khi nhìn thấy chữ ký của bọn họ trên văn kiện, tám người đều chấn động đến hồ đồ, bởi vì không ai trong bọn họ có nhớ mình đã ký phần văn kiện này.

Nên biết, bọn họ đều là Tuệ Tinh Đế!

Cái lực lượng gì có thể làm bọn họ làm xong một chuyện mà không hề có ấn tượng?

Quá khủng bố đi chứ?

Bởi vậy rõ ràng lai lịch Chu Hằng cổ quái, nhưng vẫn không có ai đưa ra đề xuất đuổi Chu Hằng ra khỏi học phủ – ai dám chứ?

Ngược lại, công tích Chu Hằng một kiếm chém giết Thiên Hà Đế lại bị người ta bỏ qua, bởi vì không ai tin có chuyện này xảy ra! Không nói khác, ngay cả những bá chủ Vương giả trong võ, lúc ở Tinh Thần Đế tối đa cũng chỉ làm được là không bị Thiên Hà Vương đánh chết mà thôi.

Muốn thắng cũng không được, huống gì là chém giết?

Người chính là thế, chuyện mọi người không làm được liền cho là hoàn toàn không có khả năng thực hiện, Tinh Thần Đế muốn dựa vào thực lực bản thân đi xử lý Thiên Hà Đế? Mơ mộng hão huyền!

Bối cảnh cấp Hắc Động, cấm khí cấp Tuệ Tinh, làm Chu Hằng che phủ dưới lớp màn thần bí, khi hắn đến từng nhà hào môn

làm khách, Chu Hằng được hoan nghênh cực nhiệt tình. Nhưng bị hỏi nhiều nhất là nơi sinh của hắn, đương nhiên cũng hỏi rất mịt mờ.

Chu Hằng hoàn toàn làm ra vẻ như không biết, lợi dụng số Ngọc Đỉnh Bích còn lại trao đổi được rất nhiều linh dược, luyện chế thành cả đống Phi Tinh Đan.

Tuy nhiên, Phi Tinh Đan có tính kháng thuốc rất mạnh, tuy rằng đẩy tu vi Chu Hằng, con lừa đen, Tiểu Hỏa lại tăng lên một bậc, đạt đến độ cao 9000 tinh, nhưng bắt đầu từ đây, Phi Tinh Đan cũng mất tác dụng.

Tuy rằng vẫn có thể tăng lên tích lũy linh lực, nhưng so với việc hình thành một tinh tú mới, lại thiếu đi nhiều lắm, ngược lại còn rơi vào tính kháng thuốc lâu dài, coi như uống cũng bằng không.

Dù sao trình tự 9000 tinh quá cao, tự nhiên không thể dùng đan dược thông thường để tăng lên thực lực.

Từ giờ trở đi, Chu Hằng phải dùng đến linh dược cấp Thiên Hà.

Trình tự tăng lên một đoạn, phí tổn đan dược lại tăng lên mười mấy lần, tuy rằng Chu Hằng đổi một số lớn linh dược, nhưng muốn dùng luyện chế “Ngọc Hà Đan” cấp bậc Thiên Hà Cảnh, vẫn còn thiếu một loại chủ dược.

Lan Tâm Cốt Thảo, nó đã thuộc loại tiên thảo, có thể đủ làm thuốc thì ít nhất phải là 10 vạn năm, cực kỳ có kiếm.

Bởi vì phải dùng đến một loại tiên thảo, cho nên tuy rằng Ngọc Hà Đan vẫn thuộc loại linh dược, nhưng lại là thượng phẩm trong linh dược, cấp bậc đạt đến năm tinh. Cũng chính vì thế, chủ dược này chỉ nắm giữ trong tay Đại Tần đế quốc.

Quả thật có hàng chợ đen, nhưng đầu tiên là số lượng ít, thứ hai là thuộc giao dịch phi pháp, không phải người quen không bán.

Dù là Chu Hằng có muốn mua, hiện tại hắn cũng không có tiền.

Nếu hắn có thể lấy ra Thiên Huyền Linh Tinh trên người, vậy đương nhiên có thể đổi lấy một số lớn, nhưng nói thật chưa chắc gì đổi được thứ tốt. Bởi vì những Thiên Huyền Linh Tinh này đều hình thành ở Tiên giới, tối đa cũng chỉ có phẩm chất Thiên Hà Cảnh.

Bách Long Tinh là Thập Nguyên Tinh mà cấp Hắc Động xưng bá, Tuệ Tinh Cảnh đi ngang, Thiên Huyền Linh Tinh cấp Thiên Hà Cảnh tự nhiên không thể được tranh giành như ở Độ Dương Tinh.

Tuy nhiên nếu như không tất yếu, Chu Hằng cũng không muốn bán ra những Thiên Huyền Linh Tinh này, những cái này có thể giữ lại cho người bên cạnh mình dùng để đột phá cảnh giới. Hắn không thiếu nhất là lĩnh ngộ, con lừa đen ăn Thiên Địa Quả cũng chỉ cần tích lũy linh lực, Tiểu Hỏa lại là thần thú, chỉ bị phẩm chất huyết mạch hạn chế, nhưng những người khác lại không may mắn như thế.

Nhưng Chu Hằng lại nhanh chóng nhận được một tin tức tốt, có thể giúp hắn nhận được một phần Lan Tâm Cốt Thảo.

Qua một tháng nữa Đại Tần đế quốc sẽ cử hành một hội săn bắn, nếu có thể giành được hạng đầu trong lần so tài này, sẽ được vào bảo khố tới Đại Tần đế quốc tùy ý chọn một vật!

Dù nói là tùy ý chọn một vật, nhưng dùng ngón chân cũng hiểu Đại Tần đế quốc sẽ không thể nào mở ra bảo khố chân chính cho người ta chọn lựa, vô số năm qua hình thành quy củ là tài liệu, đan dược, Bảo khí cùng cấm khí cấp bậc Thiên Hà Cảnh là đỉnh điểm.

Lan Tâm Cốt Thảo vừa lúc thuộc về cấp bậc này.

Chỉ cần đạt được hạng đầu!

Hạng đầu, nói gì đơn giản, nhưng muốn làm được lại quá khó!

Quả thật Chu Hằng giết một Thiên Hà Đế, nhưng sau một kiếm hắn cũng cơ bản mất sức đánh tiếp, sức trâu 5000 tinh không đủ để chống đỡ chiến lực của hắn. Hắc kiếm hấp thu được tinh khí sinh mệnh quả thật có thể hỗ trợ hắn nhanh chóng khôi phục thương thế, dùng chiến nuôi chiến, trong nửa ngày là hắn có thể bổ sung đầy đủ linh lực, thoạt nhìn rất hay, nhưng trận đấu lần này lại có học sinh Thiên Hà Cảnh tham dự!

Theo tin tức Chu Hằng tìm hiểu được, hội săn bắn lần này là để ăn mừng đại thọ trăm năm của Ma Long Đại Đế – thọ mệnh võ giả bậc cao quá dài, ngay cả đại nhân vật như Quân Vương cũng sẽ không chuẩn bị tiệc thọ hàng năm, mà tính 10 năm làm một lần, trăm năm, ngàn năm làm lớn, vạn năm mới sẽ vô cùng long trọng.

Hội săn bắn này chỉ là một khúc nhạc đệm, nhưng chỉ có nhóm 10 hạng đầu trong hội săn bắn này mới có tư cách tham dự đấu lôi đài "Thiên Vương Tinh" cử hành tiếp theo. Mà hạng nhất đấu lôi đài Thiên Vương Tinh sẽ được tự mình Ma Long Đại Đế tiếp kiến, cũng sẽ được truyền cho một môn công pháp, coi như thưởng cho.

Đối với phần lớn mọi người, được Ma Long Đại Đế tiếp kiến mới là điều bọn họ khao khát nhất, so sánh lại, 10 hạng đầu hội săn bắn chỉ là ván cầu, nhưng không thể không tranh giành, không thể không liều mạng!

Bởi vậy, có thể thấy được sẽ có vô số học sinh Thiên Hà Cảnh tham dự vào hội đấu này, Chu Hằng muốn cạnh tranh với bọn

họ, chỉ vẻn vẹn trông cậy vào Lăng Thiên Cửu Thức dùng chiến nuôi chiến thì chưa chắc đủ dùng.

Nhưng không phải nói Chu Hằng nhất định không có cơ hội, bởi vì chiến đấu cùng bậc, phân chia thắng bại rất đơn giản, muốn giết phía đối phương thì lại rất khó, hắn mất khoảng nửa ngày có thể xử lý một còn yêu thú Thiên Hà Cảnh, kỳ thật hiệu suất này đã cao đến quá xa!

Cộng thêm có con lừa đen hỗ trợ, hắn không cần phải lo sẽ gặp phải nguy hiểm.

Chương 955: Thất công chúa

Chỉ là chuyện trên đời sẽ không đơn giản như thế, bởi vì hội săn bắn này cho phép tạo thành đội.

Như là con cháu hào môn sẽ dẫn theo một đám đông thủ hạ tiến thành săn bắt, chỉ cần đeo theo minh thuộc về nhóm thế lực của mình, như vậy hoàn thành đánh chết cũng sẽ tính vào đầu một người. Nguyên bản yêu thú cùng cảnh giới rất khó đánh chết, nhưng cộng thêm nhân tố đông người, vậy thì muốn đánh chết yêu thú Thiên Hà Cảnh sẽ tuyệt đối không khó.

Gia tộc hào môn nội tình thâm hậu, có thể phái ra hai đội ngũ, thay phiên nghỉ ngơi, hoàn toàn có thể tiến hành săn bắt không gián đoạn.

Chu Hằng tối đa nửa ngày đánh chết một con yêu thú Thiên Hà Cảnh, nhìn như rất hay, nhưng sau một kiếm hắn cần phải khôi phục linh lực, trong thời gian đó thì hắn không làm được gì. Không giống những người khác, sau khi xử lý yêu thú Thiên Hà Cảnh còn có thể tiện đường đánh chết những yêu thú Tinh Thần Cảnh kiếm thêm chút đỉnh.

Hơn nữa, trong học phủ không chỉ có mỗi Chu Hằng là bá chủ Vương giả trong võ!

Giống như bản thân Tứ Đại Thiên Vương cũng đã là Thiên Hà Đế, cộng thêm tư chất bá chủ Vương giả trong võ, giết yêu thú Thiên Hà Cảnh không nói dễ như uống nước cũng không khó đến cỡ nào, so sánh với bọn họ, Chu Hằng thật sự không có một chút ưu thế nào.

Vậy phải làm sao đây?

– Nhờ ta đi! Hồng Nguyệt cười duyên dáng, hai tay lót sau đầu, thân thể trôi nổi giữa không khí, vừa bay vừa lơ lửng, dáng người lung linh làm người ta nhìn đến hoảng hốt mơ màng.

– Cô sẽ giúp ta? Chu Hằng tức giận nói, nữ nhân này cả ngày cứ kéo thù hận cho hắn, về đến học phủ hắn đã nhận được ít nhất cả ngàn thư khiêu chiến, bị hắn ném hết sang một bên.

– Ta và ngươi đều là Thái Hư nhất mạch, ta không giúp ngươi thì giúp ai? Hồng Nguyệt cười duyên nói.

– Có điều kiện gì?

– Đừng nghĩ ta xấu như vậy, lần này đưa tặng miễn phí! Hồng Nguyệt phất tay, trước mặt Chu Hằng xuất hiện một cây cung thủy tinh, ngoài ra còn có trăm mũi tên, đều chế tạo bằng thủy tinh.

– Đây là cái gì? Cấm khí? Chu Hằng không khỏi vui vẻ, đây chính là do cường giả Hỗn Độn Cảnh đưa ra, vậy thì phẩm chất tuyệt đối khủng bố!

– Không phải!

– Bảo khí?

– Nói chung là vậy!

Sắc mặt Chu Hằng tối sầm, quả nhiên không thể tin vào nữ nhân này được, không phải Bảo khí cũng không phải cấm khí, cho hắn có tác dụng gì?

ads

– Đừng xem thường cái cung này, đây là Lạc Nhật Cung do Xạ Thiên Tiễn Tôn sử dụng năm xưa, được hắn ôn dưỡng vô số năm, có dị năng rất mạnh! Hồng Nguyệt nghiêm mặt nói.

– Mạnh như thế nào?

– Với tu vi của ngươi hiện tại, trong vòng trăm dặm, nơi mắt nhìn đến, thoáng cái là đến, không đâu không trúng! Mà mũi tên có hiệu quả phá giết, đối với người hay yêu thú trọng thương, quả thật là Thần khí là tử vong, bắn trúng là phải chết!

– Hình như… cũng không dùng được gì!

– Ôi! Hồng Nguyệt thở dài. – Tại sao Thái Hư nhất mạch chúng ta lại có tiểu tử ngu xuẩn như ngươi vậy chứ! Ngươi muốn giành được hạng nhất trong hội săn bắn lần này, chỉ cần "số đầu" mà thôi, có cây cung này, còn lo lắng gì nữa?

– Cô bảo ta cướp nhát cuối? Chu Hằng hiểu ra.

Cây cung này có thể bỏ qua khoảng cách trong vòng trăm dặm, như vậy dùng nó để đánh yêu thú bị trọng thương thì tuyệt đối là một mũi tên một con!

Người khác không có hắc kiếm như Chu Hằng, có thể một chiêu trực tiếp chí mạng, dù là bá chủ Vương giả trong võ cũng chỉ có thể làm yêu thú trọng thương rồi mới đánh chết. Mà Chu Hằng có thể ở xa trăm dặm trực tiếp cướp nhát cuối, vậy quả thật là không gì cản nổi.

Chu Hằng liếc Hồng Nguyệt, nữ nhân này chưa bao giờ lại vô duyên vô cớ giúp người, lúc trước giải trừ tẩy não bốn đại Long Hoàng cũng không quên tặng kèm một cái khống chế tâm linh, đặt lão biến thái ở lại Độ Dương Tinh cũng gõ hắn một cái yêu cầu.

Lần này hỗ trợ lại không có thêm điều kiện kèm theo? Thật là làm người ta khó tin!

– Còn dùng ánh mắt hoài nghi này nhìn bản tôn, bản tôn móc mắt ngươi ra! Hồng Nguyệt lập tức trở nên hung tợn.

Chu Hằng cười ha hả, vội vàng thu hồi cung, tên.

Rầm! Rầm! Rầm!

Ngay lúc này, cửa lớn đột nhiên vang lên.

– Lại là tên khốn nào tới khiêu chiến? Chu Hằng khó chịu nói, những người này có phiền hay không chứ!

Hồng Nguyệt mím môi cười, kiều mị ngàn vạn, nàng nhẹ nhàng lơ lửng giữa không trung, cứ thế bay qua bay lại.

Chu Hằng đi ra mở cửa, nhưng khi mở cửa lớn ra, hắn không khỏi sửng sốt, bởi vì ngoài một lão già đứng ngoài cửa ra, lại trống vắng lạnh lùng, không có nửa bóng người khác!

Xảy ra chuyện gì vậy?

Từ khi Hồng Nguyệt công bố Chu Hằng là vị hôn phu của nàng, cửa lớn này vốn không hề im lặng, ngày đêm có cả đống người tới kháng nghị, muốn Chu Hằng giải trừ hôn ước. Tràng cảnh yên tĩnh như bây giờ, quả thật làm người ta hoài nghi có phải còn âm mưu khác hay không.

– Khụ! Thấy Chu Hằng chỉ lo nhìn đông nhìn tây, lão già không khỏi ho khan một tiếng, nhắc nhở sự tồn tại của mình.

Lúc này Chu Hằng mới chuyển mắt nhìn vào người lão già này, ánh mắt chợt co rụt, bởi vì lão già này quá bình thường, bình thường đến mức hắn không nhìn ra được chút khác thường nào.

Người có thể xuất hiện ở chỗ này, tuyệt đối không thể là hạng người bình thường.

Bằng thần thức cảm ứng của Chu Hằng, ngay cả cường giả Thiên Hà Cảnh cũng không thể che giấu được hắn, như vậy tu vi của đối phương cũng đã tự nói rõ – Tuệ Tinh Cảnh! Không sai, không phải cấp Hắc Động, bởi vì lão già này rõ ràng ăn

mặc kiểu người hầu quản gia, làm sao có thể là cấp Hắc Động?

Nếu nói Hồng Nguyệt thu một người hầu cấp Hắc Động thì còn được, nhưng ở Bách Long Tinh? Nói chơi!

Khó trách người ở đây đều chạy sạch, ai gặp cường giả Tuệ Tinh Cảnh còn không run lẩy bẩy?

– Vãn bối Chu Hằng, không biết tiền bối đến cửa thăm viếng là vì chuyện gì? Chu Hằng chắp tay hành lễ với đối phương, đây là tôn trọng tối thiểu đối với cường giả.

– Người trẻ tuổi, tiểu thư nhà ta muốn gặp ngươi, mời theo lão hủ! Lão nhân mỉm cười, mắt già như đã mờ, nhưng bên trong con mắt lại như có ánh sao chớp động, làm cho tâm thần người ta phát lạnh.

Chu Hằng gật đầu, cũng không hỏi nhiều, nói: – Vậy xin tiền bối dẫn đường!

Thế lực Tuệ Tinh Cảnh tự nhiên chiêu mộ được võ giả Tuệ Tinh Cảnh, nhưng muốn làm cường giả cấp Tuệ Tinh tự làm người hầu thì tuyệt đối không thể! Bởi vậy, khẳng định lão nhân này đến từ thế lực cấp Hắc Động!

Nghe nói Bách Long Tinh chỉ có năm vị cường giả cấp Hắc

Động, trong đó có hai người ở phía hoàng thất, ba người khác chia ra trong các quyền quý, không biết lão nhân này thuộc về hoàng thất hay là quyền quý.

Chu Hằng không hề e sợ, nếu thật có người muốn bất lợi với hắn, Hồng Nguyệt tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Lão già khom người run rẩy đi trước dẫn đường, chậm rì rì không nhanh hơn con kiến bao nhiêu, làm cho người thật muốn kéo hắn lên đi cho nhanh.

Nhưng xách lên một vị cường giả cấp Tuệ Tinh, thế thì không phải ngại sống lâu qua còn gì?

Trong lòng Chu Hằng chỉ nổi lên hai chữ: làm dáng!

Rõ ràng là tồn tại cấp Tuệ Tinh, lại cứ phải giả vờ ra vẻ như già sắp chết, thế này còn không phải làm dáng còn gì?

Trong lúc hắn thầm oán, đi suốt nửa giờ, bọn họ coi như mới đi hết được con phố, rẽ qua một cái, trước mặt xuất hiện một chiếc xe ngựa hoa lệ, do tám con Hỏa Vân Mã chân đạp trên lửa làm sức kéo, trên toa xe phủ đầy hoa văn Tử Kinh Hoa.

Tử Kinh Hoa?

Đó là dấu hiệu của hoàng thất Đại Tần đế quốc!

Người trong xe ngựa này… là Công chúa Đại Tần đế quốc? Đương nhiên, cũng có thể là Quận chúa của thân vương nào đó.

Lão nhân "gian khó" leo lên xe ngựa trước, gõ nhẹ lên thùng xe, nói: – Điện hạ, lão nô đã dẫn người đến!

– Cho hắn vào đi! Bên trong truyền ra tiếng nói nũng nịu, nhưng rất êm tai.

– Rõ! Lão nhân mở cửa buồng xe, làm động tác mời Chu Hằng, đợi cho Chu Hằng lên xe, hắn liền đóng cửa lại, bản thân ngồi vào chỗ lái, điều khiển tám con Hỏa Vân Mã bắt đầu chạy.

Trong nháy mắt Chu Hằng vào trong thùng xe, thiếu chút bị chói mù mắt!

Đây là một mảnh thế giới màu phấn hồng, tường tô phấn hồng, cái bàn phấn hồng, ghế dựa phấn hồng, giường phấn hồng, cái ly phấn hồng, bức màn phấn hồng, còn có một bóng người phấn hồng.

– Ngươi chính là Chu Hằng? Người dáng hồng nhạt kia đang ăn một miếng điểm tâm hồng nhạt, ngẩng đầu liếc Chu Hằng một cái, nhưng không ngờ chiếc mũ hồng nhạt cụp xuống, che tầm mắt nàng, làm nàng tức giận đến giơ đôi chân mang giày cao hồng nhạt đạp lung tung.

– Còn không giúp bổn cung! Dáng người hồng nhạt kia nũng nịu ra lệnh.

– …. Không phải cô có tay hay sao? Chu Hằng than thở.

– Không thấy bổn cung không rảnh tay hay sao? Người áo hồng nhạt hùng hồn nói.

Tay của nàng đang cầm miếng điểm tâm hồng nhạt kia, không hề có ý buông tay.

Sẽ không lại gặp một đứa ăn hàng nữa chứ?

Chu Hằng bước lên, gỡ mũ của đối phương xuống, lập tức liền thấy mái tóc phấn hồng rũ xuống, hiện ra dung mạo vừa vui vừa bực, xinh đẹp vô cùng, đạt đến cấp bậc như Ứng Mộng Phạm, Nguyệt Ảnh Thánh Nữ.

Chỉ là…. quá nhỏ rồi!

Đây là một mỹ thiếu nữ, tối đa chỉ 13-14 tuổi, tuy rằng thân thể đã bắt đầu phát dục, hiện ra cong trước vểnh sau, nhưng còn kém xa mới gọi là đầy đặn, dung mạo vẫn còn một chút non nớt.

– Lui ra, quỳ xuống cho bổn cung! Mỹ thiếu nữ áo phấn hồng này ra lệnh, thật là ngạo kiều.

Chu Hằng không khỏi bật cười, nói: – Tốt nhất là cô nên lau sạch miệng, rồi mới học theo dáng người lớn!

Mỹ thiếu nữ áo hồng đột nhiên toát ra vẻ bực bội, nhưng vươn lưỡi hồng liếm một vòng, lập tức bị nàng lau sạch khóe miệng, đúng là có thể liều mạng với Khương Tử Sương, nàng liền chếch mặt lên, nói: – Ngươi thật to gan!

– Lá gan của ta quả thật không nhỏ! Chu Hằng gật đầu nói, bộ dạng không hề nhượng bộ.

– Vì sao ngươi không sợ ta? Mỹ thiếu nữ áo hồng toát ra vẻ mê hoặc. – Người khác vừa thấy ta, liền sợ đến cả người run run mà!

– Ta lại không biết cô là ai, làm sao mà sợ được? Chu Hằng cười nói, thật ra hắn đoán được mỹ thiếu nữ này nhất định là

Công chúa hoàng thất, về phần xếp thứ mấy thì có trọng yếu hay sao?

Mỹ thiếu nữ áo hồng liền toát ra vẻ giật mình, lập tức trở nên đắc ý, nói: – Ha ha! Thì ra là vậy! Thế thì ngươi nghe cho kỹ đây, bổn cung chính là thất công chúa Liễu Doãn Nhi được phụ hoàng đại nhân sủng ái nhất nhất!

– À! Thì ra là thất công chúa điện hạ! Chu Hằng gật đầu, đây là vị hôn thê của Đông Thiên Vương trong Tứ Đại Thiên Vương? Thật không ngờ, lại chỉ mới là một đứa nhóc con.

– Hả! Vì sao ngươi biết thân phận của bổn cung còn không sợ hãi? Liễu Doãn Nhi kỳ quái hỏi.

– Ta lại không có nói biết thân phận của cô liền sẽ sợ!

Chu Hằng thuận miệng nói.

– Nhưng… nhưng… nhưng vừa nãy ngươi không phải nói vậy! Liễu Doãn Nhi giận dữ chỉ trích, bộ dáng như gặp phải kẻ lừa gạt.

Chương 956: Ước định

Chu Hằng cười khẽ, tay phải phất qua, đã có thêm một miếng điểm tâm tinh xảo.

Liễu Doãn Nhi lập tức ngậm miệng lại, hai mắt chăm chú vào điểm tâm, lộ ra vẻ thèm nhỏ dãi. Thật ra nàng không phải hàng ăn, nhưng đối với điểm tâm đẹp mắt, ngon lành thì hoàn toàn không có sức chống cự gì.

Chu Hằng đặt điểm tâm lên bàn, đây là Dương Ngọc Hoa đặc biệt làm cho hắn trước khi hắn rời khỏi Độ Dương Tinh. Tuy rằng hắn không thích đồ ngọt gì, nhưng người ta có ý tốt, liền vẫn cất trong pháp khí không gian.

Liễu Doãn Nhi vội vàng giành lấy điểm tâm, ngấu nghiến một phen, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp liền dính đầy vụn điểm tâm, trở nên xấu bẩn.

Chu Hằng ở một bên nhìn, trong lòng không khỏi buồn cười, cái gọi là Công chúa cũng chỉ là một tiểu nha đầu còn chưa trưởng thành… Là đại nha đầu, không tính là nhỏ, dù còn chưa đứng lên, nhưng vóc người cũng không thấp hơn nữ nhân trưởng thành bao nhiêu, còn ngực nhỏ hơi lồi lên cũng đã có chút quy mô rồi.

– Ngon quá! Thật là ngon! Liễu Doãn Nhi ăn thật là nhanh, chỉ cắn mấy cái là ăn sạch điểm tâm vốn đã không lớn. Nàng không kịp lau mặt, ngạo kiều nói: – Bổn cung còn muốn ăn!

Nhờ người ta mà dùng kiểu nói năng kiêu ngạo không có chí khí như thế này!

Chu Hằng xòe tay, nói: – Hết rồi!

– Bổn cung không tin! Liễu Doãn Nhi không phải ngốc, nhảy tới muốn soát người Chu Hằng.

Chu Hằng cười ha hả, một tay ấn lên trán nàng, dùng ưu thế chiều dài cánh tay, mặc kệ Liễu Doãn Nhi giương nanh múa vuốt thế nào cũng không thể chạm tới góc áo của hắn.

– Thảo dân, bổn cung phải chặt đầu chó của ngươi! Biết mình yếu thế, Liễu Doãn Nhi hung tợn uy hiếp.

Chu Hằng ngồi ở một bên, vẫn ấn lên đầu Liễu Doãn Nhi, nha đầu này vẫn chưa bỏ cuộc đang giãy giụa uổng công, hắn nói: – Công chúa điện hạ, cô sẽ không gọi ta đến chỉ vì đòi điểm tâm đó chứ?

– Xì! Bổn cung mới không tham ăn! Cuối cùng Liễu Doãn Nhi lùi trở về, tức hồng hộc đặt mông ngồi xuống. Thật ra Dương Ngọc Hoa làm điểm tâm chưa chắc thật sự ngon hơn ngự trù trong hoàng cung, nhưng vì Liễu Doãn Nhi ăn quen khẩu vị này, đột nhiên lại đổi một loại hương vị khác, nàng liền muốn ngừng mà không được.

Khóe miệng Chu Hằng nhếch lên, lại lấy ra một miếng điểm tâm Dương Ngọc Hoa làm, đặt lên bàn.

– Oa…. Liễu Doãn Nhi lập tức hoan hô, nào còn một chút cao quý rụt rè của Công chúa, nhào tới liền cướp, hận không thể cắm cái mặt nhỏ vào điểm tâm. Một lát sau, nàng vẫn còn chưa thỏa ý thè lưỡi liếm, lại "dọn sạch" khuôn mặt nhỏ, sau đó vẻ mặt đau khổ nỏi:

ads

– Ăn no quá, bụng tròn lên thì sao đây!

Chu Hằng cười to, tiểu công chúa này ngạo kiều thì ngạo kiều, nhưng trên bản chất vẫn là một tiểu nha đầu ngây thơ… Đại nha đầu, thật là không còn nhỏ nữa.

– Thảo dân, bổn cung thưởng thức ngươi, định thu ngươi làm thủ hạ, lúc đến hội săn bắn ngươi lại giúp bổn cung giành lấy hạng đầu! Liễu Doãn Nhi vuốt bụng nhỏ một hồi, cuối cùng nhớ tới "chính sự".

– Cô cũng muốn tham dự hội săn bắn? Chu Hằng không khỏi bật cười.

– Ngươi… ngươi cười cái gì, ngươi xem thưởng bổn cung hả? Liễu Doãn Nhi tức giận đến nhảy dựng lên, chỉ thẳng vào Chu Hằng, ngón tay thẳng mượt, nhưng móng tay lại sơn màu phấn hồng, tự nhiên toát ra vẻ đáng yêu của nàng.

– Không, không có! Chu Hằng nghẹn cười nói.

– Bổn cung thấy rõ, vừa nãy ngươi còn xì một cái! Liễu Doãn Nhi đạp chân lung tung. – Tên thảo dân nhà ngươi, lại dám cười nhạo bổn cung, bổn cung muốn chém đầu ngươi!

– Thật là ngại quá, thật là không nhịn được, cô cứ coi như không thấy là được rồi! Chu Hằng giơ cao hai tay ra vẻ như đầu hàng.

– Nhưng mà, cô là công chúa, còn lấy hạng đầu kia làm gì?

Hạng đầu hội săn bắn có thể đưa một yêu cầu cho Ma Long

Đại Đế, không có hạn chế! Đương nhiên, sẽ không ai há mồm sư tử ngoạn, bằng không chết thế nào cũng không biết!

Nhưng nghe nói Liễu Doãn Nhi là con gái được Ma Long Đại Đế sủng ái nhất, có gì mà nàng không có được?

Liễu Doãn Nhi nhảy lên, đứng trên ghế, hai tay vung vẫy, nói: – Bổn cung muốn phụ hoàng giải trừ hôn ước với cái gì Lâm gì! Bổn cung mới 14 tuổi, không muốn xuất giá!

– 14 tuổi cũng không coi như nhỏ, ở quê nhà ta 14 tuổi đã xuất giá cả đống lớn!

Chu Hằng chọc phá.

– Mới không chịu, muốn bổn cung xuất giá đều chết hết đi! Liễu Doãn Nhi giống như tiểu ma vương, nhảy rầm rầm trên ghế. – Thảo dân, ngươi nhất định phải giúp bổn cung lấy được hạng nhất!

– Đầu tiên, ta có tên, gọi là Chu Hằng! Thứ hai, ta không đồng ý vào đội ngũ săn bắn của cô, đừng nói gì là giành hạng đầu! Chu Hằng dứt khoát lắc đầu, nói chơi, mục tiêu của hắn cũng là giành được hạng nhất, từ đó lấy được Lan Tâm Cốt Thảo!

– Hừ hừ hừ! Ngươi không đồng ý, bổn cung sẽ không thả cho

ngươi đi! Đôi mắt sáng ngời của Liễu Doãn Nhi xoay chuyển, đột nhiên cười đắc ý.

Không phải nàng ngốc, không thể vì nhìn bộ dáng nghịch ngợm náo loạn của nàng trước đó mà xem thường nàng!

– Như vậy không được đâu! Chu Hằng cười nói.

– Bổn cung nói được là được! Liễu Doãn Nhi nhảy khỏi ghế, mắt to xoay chuyển nhìn Chu Hằng. – Nếu ngươi không đồng ý, bổn cung sẽ hét to ngươi phi lễ bổn cung!

Nha đầu này, Chu Hằng lại không nhịn được mỉm cười.

– Ngươi… ngươi lại cười nhạo bổn cung! Liễu Doãn Nhi bực bội.

– Thật là ngại quá! Chu Hằng nhịn thật vất vả. – Ta không có hứng thú với loại bé con như cô, cô đừng có làm nhục thưởng thức của ta!

Liễu Doãn Nhi hầm hừ giương mặt lên cao, cắn ngón tay suy nghĩ hồi lâu, nói: – Vậy ngươi muốn thế nào mới bằng lòng giúp bổn cung? Bổn cung không muốn gả cho tên khốn Lâm gì kia!

Trong lòng Chu Hằng chợt động, hắn tự nhiên không cho rằng dù là mình giúp Liễu Doãn Nhi giành được hạng đầu, Ma Long Đại Đế sẽ đồng ý giải trừ hôn ước, chuyện này dính đến uy tín cùng thể diện của hoàng thất!

Tuy nhiên, nhìn bộ dáng bất đắc dĩ lại không cam lòng của Liễu Doãn Nhi, thật ra lại làm hắn có một chút đồng tin, chống trả vận mệnh như thế, ai nói Công chúa là nhất định phải vui vẻ chứ?

Có lẽ có thể cùng nhau thắng lợi!

Chu Hằng suy nghĩ, nói: – Ta có thể giúp cô, nhưng có một điều kiện!

– Điều kiện gì bổn cung cũng đồng ý cho ngươi! Liễu Doãn Nhi rất khí phách nói, bộ dạng như thổ hào.

– Ta muốn một phần Lan Tâm Cốt Thảo! Chu Hằng nói, đây là mục đích để hắn tham dự hội săn bắn, nếu có thể sớm lấy được, hắn cũng không quan tâm sở hữu hạng nhất, nhưng lại càng nắm chắc giúp Liễu Doãn Nhi giành được hạng nhất – chỉ cần hắn tiến vào Thiên Hà Cảnh.

– Được! Liễu Doãn Nhi không quan tâm nói, hạng tiên dược này đối với người thường là cao không thể với, nhưng đối với

nàng thì quá đơn giản. Thân là con gáiđược Ma Long Đại Đế sủng ái nhất, từ trước đến nay nàng vẫn coi bảo khố hoàng thất là sân chơi.

Nói lại, Lan Tâm Cốt Thảo cũng chỉ là tiên dược bậc thấp mà thôi.

– Nói đi nói lại thì, Công chúa như cô cũng thất bại quá đi chứ, lại phải đến chiêu mộ Tinh Thần Đế nho nhỏ như ta? Chu Hằng lắc đầu.

– Hết cách rồi, ai bảo bổn cung không cẩn thận nói lỡ miệng, phụ hoàng căn bản không chịu điều vệ binh cho bổn cung! Liễu Doãn Nhi thở hổn hển nói: – Còn có đám khốn kiếp Thiên Hà Cảnh kia, mỗi một người đều sợ tên Lâm gì kia muốn chết, đều không chịu nghe theo bổn cung!

– Bằng không, làm sao bổn cung lại nhìn trúng ngươi?

– Thật ra, cô không cần thành thật như vậy, ta cũng có tự ái! Chu Hằng cố ý thở dài.

– Nhưng nghe Ứng bá nói, ngươi từng một kiếm giết một Thiên Hà Đế, thật là lợi hại nha! Liễu Doãn Nhi không biết là đang cố ý tâng bốc Chu Hằng, hay là thật lòng thật dạ, mặt nhỏ tràn đầy sùng bái.

– Đương nhiên! Chu Hằng cười ha hả. – Cô mau lấy Lan Tâm Cốt Thảo đến đây, nếu như ta có thể sớm đột phá Thiên Hà Cảnh, như vậy càng nắm chắc hơn nữa!

– Ừ ừ ừ! Liễu Doãn Nhi gật đầu không ngừng.

– Cho ta xuống đi!

– Ừ ừ ừ! Liễu Doãn Nhi vội vàng lấy ra một cái chuông nhỏ, khẽ rung lên, cửa thùng xe mở ra, lão nhân Tuệ Tinh Cảnh đã xuất hiện ở cửa. Nhưng mà Chu Hằng vừa ra đến cửa, lại nghe vị thất công chúa này gọi: – Chờ đã!

– Chuyện gì nữa? Chu Hằng quay đầu.

– Còn có…. điểm tâm ngon nữa không?

……..

Sau khi xuống xe ngựa, Chu Hằng mới phát hiện hắn lại sớm bị kéo ra khỏi Ngọ Dương Học Phủ, xuất hiện ở trong Đại Tần Thành. Đây là đế đô Đại Tần Quốc, thành lập đến nay đã có mấy trăm triệu năm lịch sử, chứng kiến rất nhiều hưng suy.

Ban đầu không phải là đế đô Bách Long Tinh, bởi vì người thống trị hành tinh này lúc đầu không phải là Đại Tần Quốc. Chỉ là trời đất xoay chuyển, ngay chính cổ thành nguy nga này cũng có không biết bao nhiêu biến hóa, chứng kiến lịch sử đổi dời.

Nếu đã đến đây, Chu Hằng cũng dứt khoát dạo một vòng, chẳng qua khi hắn sắp rời thành, lại gặp một đôi thanh niên nam nữ tuấn mỹ.

Chu Hằng nhận ra nam, chính là Vũ Văn Hóa từng giao thủ với hắn một lần, còn nữ thì dáng người thon thả, rất là xinh đẹp, nhất là mông kia, vểnh lên ở tư thế thái quái, phát tán ra gợi cảm mãnh liệt, thậm chí có thể gọi là phong tao.

Nhưng nữ nhân này tuyệt không đơn giản, trên người phát ra khí tức vô cùng mạnh mẽ, không thể yếu hơn Vũ Văn Hóa.

Loại khí tức này không phải chỉ là cảnh giới võ đạo, mà là ý chí tinh thần của võ giả!

Bá chủ Vương giả trong võ!

Khi Chu Hằng nhìn thấy bọn họ, hai người đối diện cũng gần như cùng lúc thấy được hắn, dù sao mọi người đều là cấp bậc 9000 tinh, cũng đều có tư chất bá chủ Vương giả trong võ, tồn tại cảm ứng khí cơ.

Thấy sắc mặt Vũ Văn Hóa đỏ lên, lộ ra vài phần xấu hổ, nữ nhân kia kề gần thì thầm mấy câu, hai người nhanh chóng trao đổi một phen liền không có động tĩnh nữa.

Chu Hằng lười nói chuyện với bọn họ, đi thẳng ra khỏi thành, nhưng vừa đi ra ngoài thành chưa được mấy dặm, lại thấy hai người Vũ Văn Hóa nhanh chóng đuổi theo.

– Chu sư đệ, xin dừng bước! Vũ Văn Hóa lên tiếng.

Chu Hằng không khỏi buồn cười, nói: – Ngươi còn học chưa đủ, lại muốn bị đánh nữa?

– Chu sư đệ quả thật rất mạnh, cho nên hôm nay ta cùng Ngôn sư muội muốn liên thủ thỉnh giáo Chu sư đệ! Vũ Văn Hóa chắp tay nói.

Ngôn?

Trong lòng Chu Hằng khẽ động, họ Ngôn lại có tư chất bá chủ Vương giả trong võ thì chỉ có một người, chính là Ngôn Tĩnh trong Tứ Tiểu Thiên Vương!

Không giống những người khác xuất thân cao quý, Ngôn Tĩnh chỉ là một thiên tài chạy ra từ nông thôn, từng bước dựa vào bản thân cố gắng mới đi đến bước hôm nay – trên thực tế vốn nàng nên sánh vai cùng Tứ Đại Thiên Vương, nhưng bởi vì tài nguyên tu luyện thua xa, thành tựu của nàng cũng kém cả mảng lớn.

Hiện tại nữ nhân này cũng dựa vào Vũ Văn gia?

Chương 957: Đối kháng 9000 tinh

– Chu sư đệ, xin vui lòng chỉ giáo! Ngôn Tĩnh cười kiều my, dùng tư thế vặn vẹo mông rất thái quá đi tới gần Chu Hằng, mông to lắc trái nảy phải hút mắt người.

Chu Hằng không hề chú ý, thường thấy tuyệt mỹ như Hoặc Thiên cùng Hồng Nguyệt, tự nhiên có thể miễn dịch với mỹ sắc khác.

Chỉ là lúc trước không phải Vũ Văn Hóa còn như hổ rình mồi Hồng Nguyệt hay sao, thế nào lại nhanh ghép đôi với Ngôn Tĩnh như thế? Nhưng mà, chuyện này liên quan gì tới hắn!

– Liên thủ thì liên thủ, nào có nói nhảm nhiều như vậy! Chu Hằng phủi áo, rất là khinh thường nói. Đại Tần Thành là đế đô, chiến đấu trong đế đô đương nhiên không phải ý hay, cho nên hai người này chờ hắn chạy ra rồi mới ra tay.

Như vậy cũng tốt, hắn cũng có thể ra tay không cần cố kỵ.

– Vậy không cần khách khí nữa! Vũ Văn Hóa ra tay trước trực tiếp vận chuyển toàn lực, hư ảnh một con Bạch Hổ hiện ra trên người hắn, cao trăm trượng gần như chân thật.

Ngôn Tĩnh cũng vận chuyển ra, hóa thành một con Huyết Lang toàn thân đỏ rực, không hợp với bộ dạng yêu mị của nàng. Nhưng thời gian nàng ngâm mình ở Tinh Thần Cảnh nhiều hơn Vũ Văn Hóa mấy trăm năm, cấp bậc con Huyết Lang này khẳng định không bằng Bạch Hổ, nhưng phát ra khí tức lại đáng sợ hơn nhiều.

Nói tuổi, nàng sớm quá ngàn tuổi, chỉ là hơn 300 năm trước mới vào Ngọ Dương Học Phủ, cũng lập tức nổi danh, gần đây còn trở thành một trong Tứ Tiểu Thiên Vương.

Thiên tư của nàng không thể kém hơn Vũ Văn Hóa, tuy rằng bởi vì nguyên nhân tài nguyên tu luyện, tiến cảnh hơi chậm, nhưng chính là vì nàng dừng lại ở Tinh Thần Cảnh quá lâu, làm nàng dầm căn cơ vô cùng vững chắc, không giống những người khác dựa vào dược vật nhanh chóng tăng lên tích lũy linh lực, linh lực của nàng vô cùng ổn định!

Chu Hằng lập tức cảm ứng được, chiến lực của nữ nhân này ít nhất phải mạnh gấp ba lần Vũ Văn Hóa!

Đều là cấp bậc 9000 tinh, đều là bá chủ Vương giả trong võ, nhưng chiến lực lại chênh lệch mấy lần! Đây là trời cao bồi thường cho tiến cảnh tu vi chậm rãi của Ngôn Tĩnh.

– Lên! Vũ Văn Hóa, Ngôn Tĩnh đồng thời quát lên, đánh về phía Chu Hằng.

Chu Hằng mỉm cười, nếu hắn còn dừng lại ở 5000 tinh, đối mặt với hai người này liên thủ thì chỉ còn nước luống cuống tay chân! Thậm chí chỉ là một mình Ngôn Tĩnh cũng có thể tạo thành uy hiếp lớn tới hắn.

Đáng tiếc, hiện giờ thực lực của hắn đã đẩy mạnh lên 9000 tinh!

ads

Chu Hằng nắm tay phải, ngưng tụ Ngũ Hành Phù Văn, hào quang tràn ra, hắn nghênh đón hai người.

Ầm! Ầm! Ầm!

Từng đạo dao động khủng bố tràn ra, Chu Hằng chính là dùng lực lượng chọi cứng với hai người, 9000 tinh linh lực cộng thêm 5000 tinh sức mạnh cơ thể, hình thành thành chiến lực lên thẳng cảnh giới Tinh Thần Đế đại viên mãn!

Cái gọi là 100 dặm đường, đi 90 dặm mới chỉ là bắt đầu càng

là đến cuối cùng, muốn tiến thêm một bước lại càng gian khó.

Sau khi đạt đến 9000 tinh, tiến lên thêm một bước đều vô cùng khó khăn, nhân vật cao siêu như Ma Long Đại Đế cũng chỉ mới có 9500 tinh mà thôi! Không phải hắn không muốn hình thành thêm tinh tú rồi đột phá, mà là căn bản không thể làm được!

Nhìn cường giả khắp thiên hạ, tồn tại cấp Hỗn Độn có bao nhiêu?

Mỗi một đại cảnh giới nhất định phải tu đến đại viên mãn, đây là điều kiện tất yếu để đột phá Hỗn Độn Cảnh, từ xưa đến nay chưa bao giờ xuất hiện ngoại lệ!

Ngay cả đại đệ tử của Thái Hư Thánh Nhân cũng thế, đủ thấy cảnh giới đại viên mãn khó khăn cỡ nào?

Vương giả trong võ đạt tới 8000 tinh ở Tinh Thần Cảnh là tuyệt đối không khó, nhưng còn muốn tiến lên lại khó khăn. MÀ bá chủ Vương giả trong võ có thể đạt tới 9000 tinh, nhưng còn muốn tiến lên cũng vô cùng khó khăn, cần phương pháp phân bố tinh tú bậc cao.

Vũ Văn Hóa là dựa vào nội tình gia tộc mới có được phương pháp phân bố tinh tú 9400 tinh, nhưng bây giờ cũng chỉ đạt đến 9332 tinh, Ngôn Tĩnh còn muốn yếu hơn, chỉ có 9274 tinh. Nhưng bởi vì mỗi một bước nàng đều đi rất vững chắc,

lực tinh tú hùng hậu hơn Vũ Văn Hóa rất nhiều.

Nhưng bọn họ đều vẫn có khoảng cách xa đến 9500 tinh, đến cảnh giới đại viên mãn thì lại càng kém xa!

Từ xưa đến nay, một cảnh giới tu đến đại viên mãn chưa chắc có 100 người, 4 cảnh giới toàn bộ đạt tới đại viên mãn lại càng ít!

Dù cho Vũ Văn Hóa cùng Ngôn Tĩnh liên thủ thì sao? Trên lực lượng vẫn bị Chu Hằng nghiền nát.

– Số lượng tinh tú của ngươi rõ ràng xấp xỉ ta, vì sao lại có thể phát huy ra lực lượng đại viên mãn? Đụng nhau chừng trăm lần, cuối cùng Vũ Văn Hóa hoảng sợ phát hiện sự đáng sợ của Chu Hằng.

– Tại sao ta phải nói cho ngươi biết? Chu Hằng vung quyền tiến công.

Sắc mặt Vũ Văn Hóa khó coi, hắn bị chịu thiệt ở chỗ thành đạo liền từng muốn phát động hộ vệ Thiên Hà Cảnh trong nhà đi trấn áp Chu Hằng, lại bị trưởng bối trong nhà cảnh cáo không được xảy ra xung đột với Chu Hằng.

Hắn nhịn nhưng mơi nãy gặp được Chu Hằng, hắn lại không

nhịn được nữa, vừa vặn bên cạnh còn có Ngôn Tĩnh, hắn liền ngang nhiên phát động công kích – hai vị bá chủ Vương giả trong võ liên thủ, còn không xử lý được Chu Hằng?

Nhưng sự thật lại tát cho hắn một cái thật mạnh, tiến cảnh tu vi của Chu Hằng quá nhanh, giống như căn bản không cần phải cân nhắc vấn đề phân bố tinh tú, chỉ mới có 1 tháng liền từ 5000 tinh vọt thẳng lên 9000 tinh, càng có thể phát huy ra lực lượng gần bằng đại viên mãn!

Hắn không cam lòng!

– Ta nhận thua! Ngôn Tĩnh nói, ngừng tay trước tiên. – Thiên tư của Chu sư huynh vượt xa tiểu muội, Ngôn Tĩnh bội phục!

Lúc trước nàng gọi Chu Hằng là sư đệ, hiện tại đổi thành sư huynh, đổi một chữ đệ và huynh, ý nghĩa trong đó hoàn toàn khác, đại biểu cho nàng đã thừa nhận không bằng Chu Hằng.

Vũ Văn Hóa biến sắc, tuy rằng hắn cũng muốn kết thúc trận đấu thua chắc này, nhưng do hắn nói ra cùng Ngôn Tĩnh nói ra lại đại biểu ý nghĩa khác nhau.

Lúc nào đến phiên nữ nhân giành nói trước?

Ngôn Tĩnh vẫn là mục tiêu mà hắn tranh thủ, một bá chủ

Vương giả trong võ cực kỳ trọng yếu đối với Vũ Văn gia, hơn nữa nếu hai người thành hôn, rất có khả năng sinh ra con cháu có tư chất bá chủ Vương giả trong võ!

Bá chủ Vương giả trong võ, nếu không có bất ngờ thì tuyệt đối có thể trở thành Tuệ Tinh Cảnh!

Tuệ Tinh Cảnh ở Đại Tần đế quốc cũng chỉ dưới năm vị cường giả cấp Hắc Động, là lực lượng nòng cốt của đế quốc.

Dù cho Vũ Văn gia cũng chỉ có chừng 10 vị cường giả Tuệ Tinh Cảnh, thêm m thành viên Tuệ Tinh Cảnh có thể nói là làm gia tộc lớn mạnh thêm một phần lực lượng, giành được lợi ích cho gia tộc.

Tuy nhiên Ngôn Tĩnh tiến vào học phủ, vẫn luôn treo giá cao, vẫn không hoàn toàn ngã sang nhà nào. Thẳng đến nửa tháng trước, Vũ Văn gia đưa ra điều kiện làm bọn họ phải rỉ máu, mới được Ngôn Tĩnh đồng ý, đợi cho Vũ Văn Hóa cùng nàng đều rời học phủ sẽ thành hôn.

Tuy rằng Ngôn Tĩnh không tuyệt mỹ bằng Hồng Nguyệt, nhưng người ta là bá chủ Vương giả trong võ, không phải là bình hoa, hơn nữa bộ dáng cũng không xấu, eo thon mông lớn xoay chuyển làm không biết bao nhiêu nam nhân thần hồn điên đảo.

Hơn nữa, sau khi lấy được Ngôn Tĩnh cũng không có nghĩa là

không thể xuống tay với Hồng Nguyệt, nam nhân có ba vợ bốn nàng hầu không phải rất bình thường hay sao?

Nhưng tuyệt đối không ngờ tới, hiện tại Ngôn Tĩnh giành đưa ra quyết định ngưng chiến trước hắn!

Quả thật là tát thẳng vào mặt hắn mà!

– Được! Chu Hằng đồng ý, nhưng nắm đấm vẫn không dừng, đánh thẳng vào Vũ Văn Hóa.

– Chu Hằng ngươi có ý gì! Vũ Văn Hóa tức điên, đã nói ngừng tay vẫn tiếp tục công kích hắn, quá tiểu nhân!

– Ngươi lại chưa nhận thua! Chu Hằng tiếp tục vung quyền, bởi vì không còn Ngôn Tĩnh kiềm chế một bên, Vũ Văn Hóa tự nhiên thua xa, bị đánh không ngừng kêu khổ.

– Không phải Ngôn sư muội đã nói rồi sao!

– Ồ, thì ra Ngôn sư muội còn có thể đại biểu ngươi hả! Chu Hằng đánh ra một quyền, nện thẳng vào mặt Vũ Văn Hóa, đánh cho hắn chảy máu mũi.

Vũ Văn Hóa bịt mũi liên tiếp thối lui, hắn còn chưa kịp trả lời, liền nghe Ngôn Tĩnh nói: – Ta làm sao có thể đại biểu Vũ Văn sư đệ được?

Trong lòng hắn không khỏi nổi giận, nữ nhân này đang muốn đổi ý!

Vũ Văn gia cùng nàng chỉ là xác định điều kiện cơ bản, còn chưa nói những điều chi tiết, bởi vậy tự nhiên hiệp nghị không có hiệu lực. Lần này Ngôn Tĩnh công khai đổi ý dù làm người ta tức giận, nhưng cũng không tính là trái điều ước.

Nhưng đây là thứ yếu, mấu chốt là nữ nhân này lại dám đổi ý với Vũ Văn gia bọn họ!

Lúc trước giành ngưng chiến trước, đây là cái tát đánh vào mặt Vũ Văn Hóa, nhưng lần này đổi ý lại coi như đánh vào mặt Vũ Văn gia, ý nghĩa hoàn toàn khác.

– Ngôn sư muội, ngươi thật sự nghĩ kỹ rồi chứ! Vũ Văn Hóa nghiêm nghị nói, hắn không làm gì được Tứ Tiểu Thiên Vương Ngôn Tĩnh, nhưng không có nghĩa là Vũ Văn gia không được! Nếu Ngôn Tĩnh vẫn luôn ở trong học phủ, như vậy Vũ Văn gia tự nhiên không dám công khai ra tay trong học phủ, nhưng bất cứ ai cũng chỉ có thể ở trong học phủ 1000 năm!

1000 năm đối với người thường mà nói là rất dài, nhưng đối

với võ giả bậc cao hở ra là có mấy chục vạn năm tuổi thọ thì hoàn toàn có thể chờ được.

– Chu sư huynh, ngươi nhìn Vũ Văn sư đệ lại uy hiếp ta kìa! Ngươi phải chủ trì công đạo cho tiểu muội! Ngôn Tĩnh cố làm ra vẻ yếu đuối nói, biểu tình đáng thương trên mặt, chọc người ta động lòng.

Chu Hằng coi như không thấy, chỉ là đuổi theo đánh Vũ Văn Hóa, ai bảo hắn còn chưa chịu nhận thua?

Ầm! Ầm! Ầm!

Liên tục trúng 7-8 cú đấm, cuối cùng Vũ Văn Hóa học khôn, lớn tiếng hô: – Nhận thua! Ta nhận thua! Món nợ với Ngôn Tĩnh có thể tính về sau, còn tiếp tục bị Chu Hằng đánh nữa, vậy xui xẻo chỉ là chính hắn.

Ầm! Ầm!

Lại đánh hai cái vào mặt Vũ Văn Hóa, đánh cho hắn nổ đom đóm, thiếu chút hôn mê, hắn miễn cưỡng đứng vững, giận dữ nói: – Lần này ta đã nhận thua, sao ngươi còn không dừng tay?

– Nhỏ tiếng quá, không nghe được! Chu Hằng vung quyền đuổi tới.

– Nhận thua! Vũ Văn Hóa liền vội đưa tay che trước mặt, đây là vị trí mà Chu Hằng cứ nhìn chằm chằm mà đánh, dốc sức hét to.

Ầm! Kết quả hắn vẫn trúng đòn, bị một đá vào bụng, đau đến mặt mũi trắng bệch.

– Sao… ngươi… còn… đánh? Vũ Văn Hóa kẹp chặt chân, vị trí kia dù còn cách chỗ hiểm một đoạn, nhưng bị đánh mạnh vào cũng tuyệt đối không dễ chịu.

– Ngươi gào lớn quá, dọa tới ta, không nhịn được muốn đá một cái! Chu Hằng nói xin lỗi, nhưng vẻ mặt không hề có vẻ gì là mang lỗi. – Nếu không, chúng ta làm lại lần nữa?

– Không… cần… Vũ Văn Hóa ôm bụng lùi lại, hắn quả thật bị Chu Hằng dọa sợ, không dám bỏ lại một lời hung ác, chật vật bỏ chạy.

– Chu sư huynh thật là lợi hại! Ngôn Tĩnh vỗ tay khen ngợi, bộ dáng thật là ngây thơ.

Chương 958: Tinh Thần Cảnh đại viên mãn

Chu Hằng nhìn lướt qua nàng, mang trên mặt vẻ mặt bình thản, dường như căn bản không nhìn thấy đứng ở trước mặt hắn là một tiểu mỹ nhân quyến rũ tận xương.

Đối phương biết rút lui đúng lúc, điểm ấy Chu Hằng có thể lý giải, dù sao hắn một kiếm chém giết Thiên Hà Đế, cùng với không giải thích được chiếm được đại lượng Ngọc Đỉnh Bích, đã tạo nên một cái khăn che mặt thần bí vì hắn, ai cũng tin tưởng phía sau hắn tất nhiên có một vị cường giả cấp Hắc Động.

Nhưng Ngôn Tĩnh không tiếc phản bội Vũ Văn gia, giá phải trả có phải hơi nhiều không ?

Nàng lại không biết Chu Hằng sẽ không tiếp nhận nàng!

Nga, đúng rồi!

Sau khi Chu Hằng sửng sốt lập tức kịp phản ứng, suy nghĩ của hắn không giống với người nơi này.

Hắn chỉ là một khách ngoại lai, tới nơi này một là bởi vì bị Hồng Nguyệt bắt buộc, thứ hai cũng là vì để cho mình mau chóng cường đại lên, căn bản không tính toán phát triển thế lực ở trong này.

Thế lực khác gặp được một cái Vương giả trong võ sẽ mạnh mẽ mời chào, gặp được bá chủ Vương giả trong võ lại vận hết toàn lực, nhưng đối với Chu Hằng mà nói, vô luận là Vương giả trong võ hay là bá chủ Vương giả trong võ đều dùng để đạp .

Hắn đã biết tung tích Hoặc Thiên, cũng biết Thái Hư tinh vực ở đâu, căn bản không cần phát triển thế lực, hình thành xúc giác ra đi tìm hiểu. Hơn nữa, Bách Long Tinh chính là Thập Nguyên Tinh, Đại Tần đế quốc ở toàn bộ Minh giới cũng coi như là có chút danh tiếng, có được địa vị nhất định, mỗi ngày đều có đại lượng tin tức truyền tới.

Đương nhiên xem như một cái học sinh học phủ, tin tức Chu Hằng có thể biết cũng không nhiều, nhưng chỉ cần không phải mạch khoáng quý hiếm, thượng cổ bảo tàng cơ mật, đại bộ phận tin tức vẫn lưu mở ra ở dân gian rất nhanh.

Ngôn Tĩnh nhìn trúng bối cảnh của hắn, lại quả thật đánh không lại hắn, cho nên quyết định thoát khỏi Vũ Văn gia, ngược lại đưa ra bàn tay mềm hướng hắn. Lúc này chỉ cần Chu Hằng hơi lộ chút gió, nàng khẳng định sẽ lên.

Đáng tiếc, Chu Hằng không có một chút hứng thú.

Hắn tươi cười, nói: – Ngôn sư muội, bảo trọng!

Không đợi Ngôn Tĩnh nói cái gì nữa, hắn đã phiêu nhiên trở lại Ngọ Dương Học Phủ.

ads

Trở lại học phủ, Chu Hằng tiến vào Tiên Cư. Thấy được nhóm ái thê, không khỏi vui mừng cười, đây mới là các nữ nhân đáng giá hắn trân trọng. Theo tuổi ngày càng tăng trưởng, trách nhiệm của hắn cảm cũng càng ngày càng nặng, không còn suy nghĩ trêu hoa ghẹo nguyệt.

Liễu Duẫn Nhi làm việc hiệu suất rất cao, vẻn vẹn chỉ ba ngày sau lão bộc kia đưa tới Băng Tâm Cốt Thảo, Chu Hằng thế mới biết vị Tuệ Tinh Đế này tên Ứng Vũ Hoài, chỉ là vị này đã là Tuệ Tinh Đế bậc cao, tại sao phải làm hộ vệ cho Liễu Duẫn Nhi?

Quả thật thế lực cấp Hắc Động có thể chiêu mộ được cường giả Tuệ Tinh Cảnh. Nhưng dùng để làm người hầu… Cái này quá khoa trương, dù sao Bách Long Tinh cũng không phải thế lực siêu cấp giống Thái Hư nhất mạch, Hắc Động Vương nào có uy phong như vậy?

Không thấy bên ngoài có cả đám Tuệ Tinh Đế thành lập thế lực của mình? Ứng Vũ Hoài chỉ cần nguyện ý, hắn hoàn toàn có thể có một thế lực không kém, thậm chí có thể chống lại cùng nhà quyền thế lâu đời như Vũ Văn gia!

Bởi vì Hồng Nguyệt nói, này lão nhân có được 92 viên tuệ tinh!

Tuệ Tinh Cảnh hình thành thấp nhất 27 viên có thể đột phá, đương nhiên độ khó đột phá cao thái quá. Càng là cơ sở trước kia không vững chắc, tỷ như 3000 tinh, 300 thiên hà đã đột phá. Như vậy Tuệ Tinh Cảnh khẳng định chính là chung điểm cuộc sống, không có cơ hội đột phá đến Hắc Động Cảnh.

Cường giả cấp Hắc Động, người nào đều ít nhất đạt tới ba cái 9, tức Tinh Thần Cảnh có được 9000 tinh, Thiên Hà Cảnh có được 900 thiên hà, Tuệ Tinh Cảnh có được 90 tuệ tinh, lúc này mới có tư cách tấn công Hắc Động Cảnh.

Về phần có thể đạt tới mấy động, còn phải xem xét mỗi một cảnh giới đến tột cùng đạt tới trình độ nào, mặt khác bản thân ngộ tính cũng cực kỳ trọng yếu. Đương nhiên trọng yếu nhất còn phải từ tài nguyên tu luyện!

Cấp Hắc Động tăng lên, cần nhiều Thiên Huyền Linh Tinh cấp

Hắc Động, hoặc là thánh dược!

Ứng Vũ Hoài có được 9600 tinh tú, 940 thiên hà, 92 tuệ tinh, trên lý thuyết cao nhất có thể đạt tới Hắc Động Hoàng. Cũng chính là hình thành hai viên hắc động, điều này đã rất lợi hại .

Nhưng lão già cũng đã ở Tuệ Tinh Cảnh dừng lại ít nhất 10 vạn năm, cam tâm làm nô, có chút khó tin .

Hồng Nguyệt nổi lên tò mò, trực tiếp rút lấy thần thức Ứng Vũ Hoài, mới biết được lão nhân này vốn là thiếu niên kiếm khách phong lưu, ngẫu nhiên gặp hoàng hậu đương triều, cũng chính là mẹ đẻ Liễu Duẫn Nhi, vừa gặp đã thương, không kềm chế được.

Hắn cũng cuồng dại, vì nữ nhân yêu mến không tiếc bán mình làm nô, cố ý để dung nhan thay đổi, chạy đến trong hoàng cung làm lão bộc, đợi cho Liễu Duẫn Nhi sinh ra sau, hắn cũng trở thành hộ vệ Liễu Duẫn Nhi, coi Liễu Duẫn Nhi trở thành nữ nhi mình.

Nghe xong chuyện này, chư nữ Ứng Mộng Phạm đều cảm động, nhưng Chu Hằng lại sắc mặt khó coi, bởi vì Ứng Vũ Hoài vào cung 10 vạn năm, nhưng vị hoàng hậu kia lại chỉ sinh một đứa con gái Liễu Duẫn Nhi, có thể thấy cường giả Minh giới sinh dục khó khăn tới mức nào!

Hắn muốn có đứa con hoặc là nữ nhi, phải chờ tới khi nào a!

Xem ra phải cày cấy càng thêm chăm chỉ!

– Phu quân, ánh mắt của ngươi sao đột nhiên trở nên hiếu sắc! Chúng nữ nhao nhao nũng nịu.

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, Băng Tâm Cốt Thảo đã tới tay, hiện tại cũng không phải thời điểm muốn những chuyện này. Hắn cầm lấy tiên thảo, nhìn kỹ một chút.

Bề ngoài Băng Tâm Cốt Thảo phi thường đặc biệt, cùng với nói là tiên thảo còn không bằng nói là quỷ thảo, phiến lá hình trái tim, toàn thân mọc đầy gai xương, thậm chí còn có một mùi lạ.

– Bếp lò, khai công! Chu Hằng nói.

– Bổn tọa vừa mới có một bữa cơm no đủ, đang muốn ngủ ngon giấc, tại sao ngươi lại tới quấy rầy bổn tọa ! Hỏa Thần Lô thì bất mãn nói, nó đê tiện như vậy, mỗi lần phải cùng Chu Hằng nói vài câu mới bằng lòng luyện đan.

– Ít nói nhảm, không ném ngươi vào nhà xí!

– Ngươi độc!

Hỏa Thần Lô thở dài, lại bắt đầu luyện đan.

Ngọc Hà Đan đã là linh dược ngũ tinh, gần tiếp cận với tiên dược, bởi vậy Hỏa Thần Lô cũng mất nửa ngày mới luyện chế đi ra một lò Ngọc Hà Đan, tổng cộng 12 viên.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, quyết định trước dùng những Ngọc Hà Đan này cam đoan chính mình xông lên Thiên Hà Cảnh, bởi vì hai cái cảnh giới tinh tú, thiên hà chênh lệch thật sự quá lớn, hắn bước ra bước này, có thể làm cho chiến lực tăng lên một mảng lớn.

Hắn lập tức bắt đầu bế quan.

Một viên Ngọc Hà Đan có thể làm cho võ giả bậc Thiên Hà Cảnh thấp hình thành một cái tích lũy linh lực thiên hà, nếu ở trên thân võ giả Tinh Thần Cảnh, đủ để hình thành 100 viên tinh tú!

Nhưng phải để cho Tinh Thần Đế bậc cao dùng, nếu không lực lượng cuồng bạo sẽ nổ chết người!

Hiện tại Chu Hằng đạt tới 9200 tinh, trên lý thuyết tám viên Ngọc Hà Đan có thể để hắn đạt được đầy đủ tích lũy linh lực,

phát động tấn công hướng Thiên Hà Cảnh.

Hắn ngưng lòng tĩnh thần, uống viên Ngọc Hà Đan thứ nhất.

Oanh!

Linh lực tuôn ra, giống như sóng thần nảy sinh ở trong cơ thể hắn, có điểm giống viên Huyết Linh Quả cấp bốn lúc trước, thiếu chút nữa làm thân thể của hắn tan vỡ ! Tuy nhiên khi đó là khi đó, bây giờ là hiện tại.

Hiện tại Chu Hằng đã là Tinh Thần Đế9000 tinh, còn có thể chất cao tới 5000 tinh, những linh lực cuồng bạo tuy rằng trong nháy mắt tấn công hắn miệng mũi phun máu, cũng không có sử dụng hắc kiếm trấn áp đã bị bản thân Chu Hằng áp chế.

Hắn dẫn những linh lực này vận chuyển ở trong người, nhanh chóng tăng lên tích lũy linh lực.

Trên lịch sử phương pháp độc nhất vô nhị phân bố tinh tú khiến hắn hình thành một viên lại một viên tinh tú, cái này cũng quy công cho khi hắn ở phàm nhân hình thành không gian đan điền khủng bố, khá lớn, có thể dễ dàng cất chứa những tinh tú này.

9300, 9400, 9500, 9600… ăn vào mỗi một viên Ngọc Hà Đan, Chu Hằng gần như có thể có thêm 100 viên tinh tú, không cảm giác được bất kỳ lực cản!

Nói ra tuyệt đối sẽ làm cho người ta hâm mộ chết!

Đến quan khẩu 9000 tinh tú, dù là bá chủ Vương giả trong võ cũng dùng tư chất bản thân đến cực hạn, muốn hình thành tinh tú nhất định phải dựa vào phương pháp phân bố tinh tú bậc cao, cùng với bản thân lĩnh ngộ, hai cái thiếu một thứ cũng không được!

Thiên Huyền Linh Tinh chính là tài nguyên tu luyện tốt nhất!

Nhưng Chu Hằng thẳng đến 9800 tinh vẫn không cảm giác được bất kỳ lực cản, dường như hắn có thể vĩnh viễn không có bờ bến hình thành 2 vạn tinh, thậm chí 10 vạn tinh!

Đương nhiên đây là một loại ảo giác.

Ăn vào viên Ngọc Hà Đan thứ tám, Chu Hằng tạo thành 9901 viên tinh tú, lập tức, áp lực đột nhiên mà tới!

Điều này để hắn nhẹ nhàng thở ra.

Nếu đạt tới 2 vạn tinh, thậm chí 10 vạn tinh mới có thể đến đỉnh, Chu Hằng sẽ điên mất, hiện giờ đã vượt qua cùng giai vô địch! Nhưng nếu cùng giai vô địch thì thế nào, có thể so cùng Thiên Hà Cảnh, Tuệ Tinh Cảnh, cấp Hắc Động?

Hắn phải đột phá đến cấp Hắc Động nhanh một chút, như vậy mới có thể nhìn thấy Hoặc Thiên!

Chu Hằng ngồi ngay ngắn, linh lực trong cơ thể sôi trào, tinh tú trong không gian đan điền rực rỡ, dưới ý chí cường đại, từng viên tinh tú mới gian nan ổn định hình thành, trưởng thành, viên mãn!

Lẻ hai, lẻ ba, lẻ bốn, số tinh tú còn đang tiếp tục gia tăng, hướng về cực hạn 9999.

Đây là con đường Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt cùng đám cường giả cấp Hỗn Độn nhất định phải trải qua, mỗi một cái cảnh giới nhất thiết phải đạt tới viên mãn, nếu không đều không thể tới được Hỗn Độn.

50, 70, 90!

Tốc độ Chu Hằng càng ngày càng chậm, hắn bế quan đã hai ngày, phía trước gần 800 viên tinh tú đều hình thành trong vòng hai ngày, nhưng bắt đầu từ nơi này, hắn cách mỗi nửa ngày mới có thể hình thành một viên tinh tú.

Đến khi còn kém 3 viên tinh tú viên mãn, tốc độ này hạ xuống một ngày mới có thể hình thành một viên tinh tú.

9997, 9998, 9999!

Viên mãn!

Chu Hằng lộ ra một chút nụ cười thỏa mãn, nhưng trong nháy mắt, hắn không khỏi cứng lại, bởi vì hắn cũng không cảm ứng được đột phá cái chắn!

Chương 959: Trên Thánh nhân?

9999 viên tinh tú, đây là cực hạn Tinh Thần Cảnh, từ xưa như thế, năm vị Thánh nhân cũng không ngoại lệ!

Nhưng Chu Hằng đạt tới cực hạn này, lại vẫn không cảm ứng được đột phá cái chắn, nói cách khác, còn chưa đủ!

Sát!

Lão trời già, ngươi lại đang chơi ta sao?

Chu Hằng gãi gãi đầu, chẳng lẽ muốn hắn hình thành vạn viên tinh tú phân bố thứ nhất trên lịch sử?

Hắn đã không phải lần đầu tiên phá lệ, lúc trước còn tại Minh Tiên xông lên trăm đạo thần tướng, đồng dạng đánh vỡ luật sắt Minh giới, từ xưa đến nay chưa từng có người hình thành hơn trăm đạo thần tướng!

Nhưng cái đặc thù này không kinh người như vạn viên tinh tú!

Bởi vì có chút tồn tại cường đại sanh ra chính là Tinh Thần Cảnh, căn bản không trải qua tầng thứ Minh Tiên, tự nhiên cũng không biết bọn họ đi trùng tu một đời, ở cái giai đoạn này hình thành bao nhiêu thần tướng.

Nhưng Tinh Thần Cảnh thì tất cả cường giả nhất thiết phải trải qua!

9999, đây là cực hạn, mãi mãi không thay đổi!

– 9999 tinh tú có thể tấn công Hỗn Độn Cảnh, thậm chí nhận được thiên địa ban thưởng trở thành Thánh nhân, như vậy, ta hình thành 1 vạn viên tinh tú… Lại tính là gì? Có thể phá vỡ mà vào một cái cảnh giới? Chu Hằng tự lẩm bẩm.

Cho tới bây giờ, hắn không thể không hoài nghi huyết mạch Chu gia.

Vạn Cổ Đại Đế vô cùng yêu nghiệt, sau khi đạt 1 bộ Thiên Kinh Phàm giới, tạo thành Tử Diễm Thiên Long! Nguyên bản Chu Hằng nghĩ đây chỉ là bá chủ Vương giả trong võ, nhưng sự thật chứng minh, hắn so với bá chủ Vương giả trong võ cùng cảnh giới mạnh hơn một đường.

ads

Giống Vũ Văn Hóa, đều là bá chủ Vương giả trong võ, lúc trước tu vi thậm chí còn cao hơn hắn, hình thành là Bạch Hổ hư tướng một trong 4 thần thú, lại vẫn bị Tử Diễm Thiên Long áp đảo.

Hắn ngộ tính cao thì ngộ tính cao, nhưng ngộ tính cao còn chưa đủ để hắn trở nên đặc thù như thế, đánh vỡ luật sắt Minh giới, có hi vọng hình thành vạn viên tinh tú!

Tất nhiên có quan hệ huyết mạch của hắn, nếu không sẽ không ở hậu nhân của Vạn Cổ Đại Đế lại hiện ra một cái yêu nghiệt như hắn!

Chỉ là cũng không phải mỗi người Chu gia đều yêu nghiệt như thế. Nhưng ở trong 10 vạn năm liền ra hai cái tộc nhân thiên phú trác tuyệt, đây quả thật không thể không khiến người ta hoài nghi.

Tổ tiên Chu gia, đến tột cùng ra tồn tại vô thượng như thế nào, để ngẫu nhiên huyết mạch một cái hậu nhân bạo phát, có được tiềm chất vô cùng!

Đúng, đây là một loại tiềm chất!

Vạn viên tinh tú a, nếu kế tiếp còn có thể hình thành 1000 đạo thiên hà, trăm viên tuệ tinh, mười hắc động… không phải có thể không cần thiên địa ban ân. Phá vỡ mà vào Hỗn Độn Cảnh rồi tự mình tu thành Thánh nhân vị, trở thành Thánh thiên địa thứ sáu?

Cái đại ma đầu thần bí kia, có phải tới như vậy hay không?

Không đúng không đúng, thời điểm trấn áp đại ma đầu kia hy sinh năm Thánh nhân. Mà Thánh nhân vị vĩnh viễn chỉ có năm người, đại ma đầu không có khả năng ở thời điểm bản thân thành Thánh nhận được một cái thiên địa thánh vị.

Hoặc nói, bản thân thành Thánh so với thiên địa ban cho Thánh nhân càng thêm lợi hại?

Như thế có khả năng, người khác cho chung quy không bằng chính mình lấy được!

Như vậy 5 chọi 1, mới có thể trấn áp đại ma đầu thần bí.

Chu Hằng thu hồi suy nghĩ, có lẽ vượt qua đại viên mãn, sau khi thành tựu vạn viên tinh tú, thành tựu của hắn không thể hạn lượng, nhưng mấu chốt là, hắn đi đến một bước này thế nào a!

Hiện tại, 9999 viên tinh tú tạo thành kết cấu hoàn mỹ. Tinh thần lực ổn định đến mức đáng sợ, căn bản không thể hình thành tinh tú mới. Bởi vì đây chính là Tinh Thần Cảnh cực hạn, tiến thêm một bước ở cơ sở này chính là Thiên Hà Cảnh!

Mà vấn đề là, hắn lại sờ không tới cái chắn Thiên Hà Cảnh, hình thành lực lượng Thiên Hà Cảnh như thế nào?

Cái này tạo thành một điều nghịch biện, thoạt nhìn vĩnh viễn không có khả năng hoàn thành!

Chu Hằng cũng không có cách nào, tuy nhiên nơi này còn không phải có lão quái vật Hỗn Độn Cảnh. Hơn nữa còn là đồ đệ Thánh nhân sao! Hắn chạy đi tìm Hồng Nguyệt, nói cho Hồng Nguyệt vấn đề.

Tuy rằng Hồng Nguyệt cho hắn cừu hận, nhưng Chu Hằng lại rất rõ ràng, nữ nhân này không có ý nghĩ hại chết hắn.

– 9999 tinh còn không chạm tới cái chắn đột phá? Hồng Nguyệt cũng chấn kinh, tuy rằng nàng rất xem trọng Chu Hằng, nhưng cũng không thể tưởng tượng đối phương thành tựu sẽ vượt qua chính mình!

Bởi vì từ xưa đến nay Hỗn Độn Cảnh chính là cực hạn thiên tài, Thánh nhân vị với bản thân cố gắng, thiên phú đều không

có vấn đề gì, chỉ nhìn ông trời lọt mắt xanh hay không lọt mắt xanh.

Nàng chỉ nghĩ tương lai Chu Hằng khả năng bước vào Hỗn Độn Cảnh, sánh vai với nàng, nhưng bây giờ nàng có điểm không nghĩ như vậy.

Vạn tinh!

Viên mãn trên viên mãn, nếu bốn đại cảnh giới đều tu đến siêu cấp viên mãn, sẽ tạo ra được một quái vật như thế nào?

Nàng đột nhiên trở nên hưng trí dạt dào, không tiếc tiêu hao lực lượng bản thân trợ giúp Chu Hằng hình thành vạn viên tinh tú thứ nhất, nhưng nếu hình thành tinh tú mới dính đến lĩnh ngộ mà không phải tích lũy linh lực, nàng hao phí lực lượng của chính mình sẽ không tốt!

Một bước này, chỉ có thể từ Chu Hằng bước ra!

Hơn nữa, đây là bước đầu tiên từ xưa đến nay chưa hề có, cũng không phải Hồng Nguyệt có tư cách giúp !

Đừng nói là nàng, chính là Hoặc Thiên thành Thánh đều không có tư cách!

Chu Hằng thở dài, hắn nguyên muốn một hơi xông lên Thiên Hà Cảnh, nhưng hiện tại xem ra không thể không cắm ở cực hạn Tinh Thần Đế, chút manh mối khi nào thì có thể thành tựu vạn tinh cũng không có.

Hắn đem 4 viên Ngọc Hà Đan còn dư lại cho con lừa đen cùng Tiểu Hỏa, đáng tiếc chỉ có 4 viên cũng không đủ để chúng nó đột phá, đành phải chia đều phân phối, để chúng nó đều đạt tới 9600 tinh.

Mà lúc này, cuộc so tài săn bắn cũng sắp bắt đầu.

Cuộc so tài này tạo vì lễ mừng Ma Long Đại Đế, chọn lựa ra mười nhân tài ưu tú học phủ tiến đến võ đài, chủ yếu là tạo cơ hội lộ mặt. Giống Đông Thiên Vương Lâm Hiến Dương trong Tứ Đại Thiên Vương chính là hiến một trận thành danh ở trên lôi đài lần trước, đi vào tốp 16.

Mà lôi đài thi đấu lần trước hắn lại vọt vào tốp 8, lần này tự nhiên sẽ thành người đoạt giải quán quân.

Lôi đài thi đấu cũng không chỉ học sinh Ngọ Dương Học Phủ hiện học tham gia, còn bao gồm thiên tài đã sớm tốt nghiệp, thậm chí còn có những người tinh vực khác tiến đến chúc thọ, đây là một cái sân khấu tốt nhất để thành danh.

Đương nhiên, cuộc so tài săn bắn cũng chỉ hạn chế học sinh Ngọ Dương Học Phủ hiện học tham gia, nhưng học sinh dự thi lại có thể mang Tuệ Tinh Cảnh giúp đỡ, bởi vậy trên thực tế là thuộc loại trò chơi quyền quý, một lực lượng của cá nhân mạnh nữa lại sao có thể so sánh cùng một đám người?

Trước trận đấu, dùng một kiện Bảo khí cấp Tuệ Tinh Ngọ Dương Học Phủ bao phủ toàn bộ khu vực săn thú, sau đó người dự thi phân đội, sau khi đánh chết yêu thú Bảo khí sẽ tự động ghi điểm số, cuối cùng tốp 10 người có thể trổ hết tài năng, đệ nhất danh thậm chí có thể nhận được Ma Long Đại Đế tiếp kiến!

Món bảo khí này là chí bảo Ngọ Dương Học Phủ, nghe nói thậm chí có khả năng tấn cấp cấp Hắc Động!

Chu Hằng khó hiểu, đi hỏi Hồng Nguyệt mới biết được, thực ra bảo vật cấp Hắc Động cơ bản không phải chế tạo, mà ở Tuệ Tinh Cảnh săn sóc ân cần thành!

Bảo khí cấp Hắc Động yêu cầu đối với tài liệu, đối với chế luyện thật sự cao thái quá, bởi vậy chỉ có ở cấp Tuệ Tinh dùng thời gian chậm rãi săn sóc ân cần, tăng lên uy lực. Nhưng ngay cả như vậy, 1 vạn món Bảo khí cấp Tuệ Tinh có một cái có thể đột phá phẩm bậc cũng đã rất hiếm!

Cái Bảo khí cấp Tuệ Tinh này gọi là Đại Nhật Lưu Ly Kính, sau khi kích phát ánh sáng chiếu một cái, dù là Tuệ Tinh Đế bậc cao đều bị thương nặng! Chính là như vậy, món bảo khí này mới được cho rằng sắp tiến vào cấp Hắc Động .

Con lừa đen nước miếng chảy ròng đối với chuyện này, vài lần muốn dùng Thuấn di phù văn của nó đi trộm, kết quả bị Chu Hằng đập đầu vài lần, lúc này mới bỏ qua cái ý tưởng không thiết thực.

Nói giỡn, chỉ bằng thực lực con lừa đê tiện bây giờ nào có tư cách thúc dục Bảo khí cấp Tuệ Tinh? Hơn nữa thứ chí bảo này khẳng định bị động tay chân, vô luận ở đâu đều sẽ bị Ngọ Dương Học Phủ phát hiện nhanh chóng, dù có thể thu thì cũng hại người mà thôi!

Liễu Duẫn Nhi nhanh nhẹn mà đến, nàng là thất công chúa đương triều, thân phận lại là nữ nhi Ma Long Đại Đế sủng ái nhất, muốn đi vào Ngọ Dương Học Phủ có cái gì khó? Hơn nữa, thiên tư của nàng cũng không kém, Vương giả trong võ, 14 tuổi Tinh Thần Hoàng, cái nào cũng đều có tư cách tiến vào Ngọ Dương Học Phủ .

Lần này cuộc so tài săn bắn đương nhiên sẽ không cho phép võ giả cấp Tuệ Tinh gia nhập, tuy nhiên cũng không cần lo lắng vấn đề an toàn, những học sinh trọng điểm đều bị xếp vào danh sách bảo hộ, thật gặp phải yêu thú không thể địch sẽ có Đại Nhật Lưu Ly Kính trực tiếp đánh giết.

Chu Hằng đeo lên minh bài đại biểu thế lực Liễu Duẫn Nhi, phàm là yêu thú hắn đánh chết đều tính ở trên đầu Liễu Duẫn Nhi.

So sánh, đội hình hắn và Liễu Duẫn Nhi có thể nói là keo kiệt đáng thương, trừ bọn họ ra còn có Tiểu Hỏa, con lừa đen. Mà các đội ngũ khác đều đạt tới quy mô mười người, đây cũng là cực hạn, không cho phép nhiều hơn.

Đương nhiên, nếu như có thể mời Hồng Nguyệt đi ra, nàng dùng một cái ý niệm có thể đánh chết hết thảy yêu thú trong núi, hoặc là đoạt đi quyền khống chế Đại Nhật Lưu Ly Kính, trực tiếp bóp méo điểm.

Bình thường nếu Liễu Duẫn Nhi ra lệnh một tiếng, tự nhiên có vô số người lại đây vuốt mông ngựa, nhưng khóe miệng vị công chúa này rất không nghiêm, tiết lộ phong thanh, ở dưới tình huống Hoàng đế bệ hạ đều không ủng hộ, ai dám lại đây giúp nàng? Lại có ai nguyện ý không duyên cớ đắc tội Lâm Hiến Dương ?

Liễu Duẫn Nhi tham gia cuộc so tài săn bắn mục đích chính là vì đoạt được thứ nhất, sau đó hướng Ma Long Đại Đế đưa ra yêu cầu từ hôn. Ở trong suy nghĩ của Lâm Hiến Dương, đây bất quá là Liễu Duẫn Nhi hồ nháo, nhưng nếu chính mình lại xuất thủ giúp một tay, vậy thì đồng nghĩa với đang đối kháng cùng hắn.

Ở trong mắt Lâm Hiến Dương, Chu Hằng chính là một con cóc muốn ăn thịt thiên nga, lợi dụng cơ hội như thế đến gần Liễu Duẫn Nhi.

Chương 960: Thiên tài hội tụ

– Hiến Dương huynh, có thể nhường tiểu đệ một chút hay không, để tiểu đệ cũng đoạt thứ nhất vui đùa một chút? Cuộc so tài săn bắn còn chưa bắt đầu, từng thế lực nhà quyền thế nhao nhao lên sân khấu, cũng không thiếu tồn tại địa vị có thể ngang với Lâm Hiến Dương.

Tỷ như tam tôn khác trong Tứ Đại Thiên Vương, ngoài ra còn có vài cái Thiên Hà Đế cũng là bá chủ Vương giả trong võ.

Những người này chính là trụ cột Đại Tần đế quốc tương lai, vừa là đối thủ cạnh tranh, quan hệ cực kỳ tinh tế.

Người nói chuyện cùng Lâm Hiến Dương đồng dạng dung mạo tuấn mỹ, nhưng dáng người thon dài, không khỏe mạnh khôi ngô giống như Lâm Hiến Dương. Hắn là vị Thiên Vương khác trong Tứ Đại Thiên Vương – Nam Thiên Vương Triệu Hà Khải, con thứ ba đế quốc tả tướng.

Tả hữu hai tướng, 3 đại nguyên soái, bốn đại thân vương, cộng đồng hợp thành quyền lực đứng đầu Đại Tần đế quốc, Ma Long Đại Đế cố nhiên là người thống trị đế quốc, nhưng vị võ đạo thiên tài này bế quan khổ tu, để cầu đạt tới cảnh giới võ đạo cao hơn, bình thường do chín người này trông coi đế quốc.

Bởi vậy, địa vị Triệu Hà Khải không kém so với Lâm Hiến Dương, chỉ là ở chiến lực kém mảy may, lúc này thanh thế mới hơi chút yếu so với Lâm Hiến Dương.

Đây cũng là chuyện không có biện pháp, Lâm Hiến Dương từ nhỏ theo phụ thân của hắn, đế quốc đại nguyên soái Lâm Vô Bệnh chinh chiến bốn phương, mở rộng ranh giới đế quốc, ở kinh nghiệm thực chiến cao hơn mấy mảng lớn so với Triệu Hà Khải.

Nhưng kinh nghiệm có thể bù lại, chưa từng có người cảm thấy Triệu Hà Khải sẽ bị Lâm Hiến Dương áp chế cả đời!

– Chỉ cần liên quan đến chiến đấu, ta chưa từng có thói quen nhường người! Lâm Hiến Dương nói lạnh như băng, bộ mặt cương nghị không có một tia biến hóa.

– Ha ha ha! Hiến Dương huynh, ta nghe nói thất công chúa cũng muốn tham gia lần so tài này. Dường như nói đoạt thứ nhất sẽ hướng bệ hạ đòi điều kiện, giải trừ hôn ước với Hiến Dương huynh, không biết là thật hay giả? Triệu Hà Khải không khách khí đả kích Lâm Hiến Dương.

– Không quan hệ cùng ngươi! Lâm Hiến Dương vẫn lạnh như băng nói, hắn quen dùng bạo lực giải quyết vấn đề.

– Các ngươi tán gẫu cái gì náo nhiệt như thế! Lúc này, lại có một người xuất hiện..

Đây là một nam nhân dáng người tương đối nhỏ gầy, rõ ràng nhìn qua rất trẻ tuổi anh tuấn, lại làm cho người ta một loại cảm giác tướng mạo xấu xí, nhưng khí thế của hắn lại không kém Lâm Hiến Dương cùng Triệu Hà Khải chút nào.

ads

Lại một tôn Thiên Hà Đế, đồng dạng cũng là bá chủ Vương giả trong võ, nhưng cũng không thuộc về Tứ Đại Thiên Vương – thực ra thực lực của hắn không kém, cũng bởi vì diện mạo thật sự có khiếm khuyết, mới bị bài trừ ở bên ngoài.

Hắn tên Đinh Toàn. Là tộc nhân xuất sắc nhất trong thế hệ trẻ Đinh gia, mà Đinh gia thì thuộc về danh gia vọng tộc của Đại Tần đế quốc, tuy rằng không thuộc về 2 tướng tam soái 4 thân vương, nhưng nghe nói lịch sử gia tộc so với Đại Tần hoàng tộc Liễu thị còn dồi dào hơn, tài phú tích lũy có thể tưởng tượng được!

Nhưng Đinh gia làm sao sinh ra một cái hậu đại tướng mạo xấu xí như vậy? Ức vạn năm Giống thay đổi, cho dù năm đó Đinh gia lão tổ tông xấu xí khó tin, hiện tại mỗi một cái hậu đại cũng đều là tuấn nam mỹ nữ!

Đinh Toàn là một ngoại tộc, hắn xấu xí là bởi vì huyết mạch hắn phản tổ !

Đinh gia có kế thừa huyết mạch thượng cổ thần thú Thôn Thiên Thử. Nhưng kế thừa vô số đời, huyết mạch đã sớm loãng có thể xem nhẹ, ai ngờ ở trên thân Đinh Toàn lại xuất hiện đại biến chuyển!

Đinh gia nhiều thế hệ kinh thương, thân gia giàu có thậm chí có thể so cùng hoàng tộc, nhưng nói đến địa vị chính trị ở trong đế quốc liền thấp, vì gia tộc thủy chung không có một cường giả.

Hiện tại người mạnh nhất Đinh gia chính là Đinh Toàn thất gia, Tuệ Tinh Đế.

Tuệ Tinh Đế nghe rất lợi hại. Nhưng 18 tinh trở lên đều có thể xưng là Tuệ Tinh Đế, mà Đinh thất gia hiện tại cũng chỉ có 24 viên tuệ tinh, thuộc loại tồn tại dưới cùng trong Tuệ Tinh Đế.

Tuy nhiên hết thảy cũng có thể thay đổi ở trên người Đinh Toàn, huyết mạch hắn phản tổ có được tư chất bá chủ Vương giả trong võ, tiến vào Tuệ Tinh Cảnh là sự tình ván đã đóng thuyền, thậm chí có thể đạt tới 50 tinh trở lên!

Nhưng đến lúc này cũng khai thác sạch sẽ tiềm chất bá chủ Vương giả trong võ, về phần có đột phá Hắc Động Cảnh không phải xem vận khí, cơ duyên và ngộ tính.

Chỉ là hình tượng Đinh Toàn quá mức đáng khinh, vô luận là Lâm Hiến Dương cùng Triệu Hà Khải đều lãnh đạm đối với hắn, không hề ý tứ đáp lời cùng hắn, để biểu tình Đinh Toàn trở nên có chút khó coi.

Không bao lâu, lại có từng vị Thiên Hà Đế giá lâm, nhưng dù sao tư chất bá chủ Vương giả trong võ loại rất hiếm thấy, tổng cộng cũng chỉ có bảy người mà thôi, đại bộ phận là Vương giả trong võ, dựa theo thực lực của bản thân, gia tộc bối cảnh địa vị chia làm rất nhiều đoàn đội nhỏ.

Nhưng Tinh Thần Cảnh võ giả rất ít, tỷ như Vũ Văn Hóa, Ngôn Tĩnh, bởi vì bọn họ ra đời chậm mấy trăm năm, kém một cái đại cảnh giới, tới tham gia trận đấu cũng chỉ là góp đủ số.

Hơn nữa, cho dù hiện tại có thể thắng được thì thế nào, lên lôi đài còn không phải bị đánh bay liệng ra?

– Duẫn Nhi, ngươi thật sự đến đây! Chu Hằng ở một bên nhàm chán chờ, lại nghe được một cái thanh âm dễ nghe êm tai vang lên, ở trước người hắn cũng có thêm một người.

Đây là một mỹ nữ vóc người nóng bỏng, bộ ngực cao vút cũng không phải Liễu Duẫn Nhi có thể so, ba đào mãnh liệt giống

như muốn bung ra!

Mà diện mạo của nàng cũng phù hợp vóc người của nàng, mị nhãn như tơ, môi đỏ mọng như lửa, tràn đầy dã tính mê hoặc.

– Thi Thi tỷ! Liễu Duẫn Nhi giang hai cánh tay nhào vào trong lòng đối phương, nàng mới vừa bắt đầu phát dục, lùn hơn một cái đầu, khuôn mặt hoàn toàn chôn ở trong bộ ngực của đối phương.

Theo nàng liên tục dúi đầu, bộ ngực mỹ nữ này cũng bị chen lấn mãnh liệt, tuyệt đối có thể làm cho người xem ánh mắt đăm đăm, nước miếng chảy ròng.

Tin tưởng có thật nhiều người thấy một màn như vậy, cũng sẽ âm thầm nói ở trong lòng: – Tiểu nha đầu kia buông ra, để cho ta tới!

– Nha đầu chết tiệt kia, lại sờ ngực ta! Mỹ nữ cuồng dã một tay xách Liễu Duẫn Nhi lên, tay kia thì gõ 1 cái, Liễu Duẫn Nhi ôm đầu kêu đau.

Mỹ nữ như lửa như độc này là Liễu Thi Thi – nữ tính duy nhất trong học phủ Tứ Đại Thiên Vương. Cũng là ái nữ duy nhất Thành Thân Vương, đường tỷ Liễu Duẫn Nhi.

– Không nên đánh đầu người ta, sẽ ngốc ngếch Liễu Duẫn Nhi kêu thảm thiết.

– Không có việc gì, ngươi đã ngốc sẵn , đánh cũng sẽ không trở nên ngốc ngếch hơn! Liễu Thi Thi hiển nhiên có khuynh hướng bạo lực.

– Chu Hằng, cứu mạng a

Liễu Duẫn Nhi không thoát được, đành phải kêu cứu Chu Hằng.

– Ân. Ngươi chính là cái Chu Hằng kia? Liễu Thi Thi nhìn về phía Chu Hằng, tiện tay để Liễu Duẫn Nhi ở một bên, gương mặt xinh đẹp một mảnh băng sương – Ngươi cố ý đến gần Duẫn Nhi, có phải ôm cái ảo tưởng không thực tế gì hay không?

Không thực tế em gái ngươi a!

Nha đầu kia ngực không ngực, mông không mông. Ai sẽ có ý tưởng đối với nàng?

Chu Hằng nói ở trong lòng, nhưng lời nói này tự nhiên không thể nói ra được , trực tiếp giữ yên lặng, tùy tiện nàng oa oa kêu là được.

– Bản Quận chúa đang hỏi ngươi, ngươi dám làm như không nghe? Liễu Thi Thi chẳng những dáng người nóng nảy, tính tình cũng đồng dạng nóng hừng hực, lập tức trừng mắt muốn nổi dóa.

– Thi Thi Quận chúa, làm gì tức giận như vậy? Một thanh âm bén nhọn vang lên, chỉ thấy Đinh Toàn đã đi tới, nhưng tướng mạo tên này quá mức xấu xí, rõ ràng là chính đại quang minh đi tới, nhưng hắn lại khom lưng, nhón chân, dường như làm kẻ trộm.

– Đúng vậy đúng vậy, Thi Thi tỷ tức giận làm gì. Hắn do bổn cung mời tới giúp đỡ! Liễu Duẫn Nhi cũng vội vàng nói.

Liễu Thi Thi không khỏi hai tay chống nạnh, nha đầu kia chẳng lẽ không biết mình đang chấn nhiếp Chu Hằng vì nàng sao? Bằng không, nàng biết rõ phía sau Chu Hằng có một vị cường giả cấp Hắc Động, làm gì phải sừng sộ với Chu Hằng?

Thật sự tức chết nàng!

Đinh Toàn cười hắc hắc, nhìn về phía Chu Hằng, nói: – Tại hạ Đinh Toàn. Ngưỡng mộ đại danh Chu huynh đã lâu, hôm nay vừa thấy, quả nhiên là nhân trung long phượng, ngày sau nhất định thành đại khí. Tiền đồ không thể lường!

Nghe hắn một phen nói khích lệ, Chu Hằng không khỏi đổ mồ hôi lạnh toàn thân, tên này cũng nói quá rồi!

Đinh Toàn là Thiên Hà Đế, mà Chu Hằng vẫn chỉ là Tinh Thần Đế, kém một cái đại cảnh giới ở Minh giới quả thực chính là người của hai thế giới! Nhưng hắn lại lẻn tới như vậy, dường như chó săn nịnh bợ chủ tử.

Không hổ là sau nhiều thế hệ thương nhân, dù hắn là bá chủ Vương giả trong võ đều không thể ngoại lệ.

Chu Hằng chắp tay, nói: – Đinh huynh khen trật rồi!

– Thi Thi tỷ, ngươi tính toán lấy thứ mấy? Liễu Duẫn Nhi có chút khẩn trương hỏi, hiển nhiên vị đường tỷ này là một trong đối thủ cạnh tranh mạnh nhất.

– Lão gia chỉ cần ta lấy tốp 5 là được rồi, bổn cô nương cũng không có ý định liều mạng! Liễu Thi Thi nói, nhưng lời vừa hết, nàng liếc mắt Chu Hằng một cái – Tuy nhiên ngươi dựa vào tiểu tử này lấy đệ nhất, quả thực chính là mơ mộng hão huyền!

Quả thật, chỉ là một cái Tinh Thần Đế, lợi hại hơn nữa thì như thế nào, có thể so với Thiên Hà Đế sao? Cuộc so tài săn bắn lại không thể sử dụng cấm khí, dùng cũng không được Đại Nhật Lưu Ly Kính tính toán điểm.

– Ta tin tưởng hắn! Liễu Duẫn Nhi thì tràn đầy tin tưởng mù quáng đối với Chu Hằng.

– Ngươi nha đầu kia!

Liễu Thi Thi thở dài, lại cũng không khuyên nữa, trên mặt hiện ra vẻ cô đơn. Quý nữ hoàng thất giống các nàng, tuy rằng sinh ra hưởng hết vinh hoa phú quý, lúc tu luyện cũng có thể được tài nguyên thường nhân nằm mơ đều không dám nghĩ, nhưng các nàng cũng có địa phương không như ý.

Chính là hôn sự các nàng không phải do các nàng làm chủ, sớm đã bị định xong hôn ước, giống Liễu Thi Thi đồng dạng có hôn ước trong người, nhưng cũng không ở Bách Long Tinh, mà phải gả đến tinh cầu khác đi làm Thái tử phi.

Viên tinh cầu kia chỉ có một Tinh Động Vương, thống trị cả cái tinh cầu, nhưng xưng thần đối với Đại Tần đế quốc, Liễu Thi Thi đi gả con trai độc nhất của hắn, củng cố quan hệ hai cái Hoàng triều.

Nàng nếu kháng cự cái hôn ước này, chỉ có một cái khả năng, đó chính là nàng đột phá đến Hắc Động Cảnh!

Nhưng nói dễ hơn làm!

Chương 961: Ngột ngạt

Liễu Duẫn Nhi cái hiểu cái không, Chu Hằng cũng không có hứng thú quản người khác, đề tài này tự nhiên cũng theo đó hơi ngừng.

Liễu Thi Thi khôi phục tính cách nàng nóng hừng hực rất nhanh, nghiêm chỉnh cảnh cáo đối với Chu Hằng một phen, về tới chỗ thuộc về của nàng. Thực ra Liễu Duẫn Nhi cũng có tư cách như vậy, nhưng nàng căn bản không muốn nhìn thấy Lâm Hiến Dương, chỉ ôm Tiểu Hỏa đứng xa xa .

Đinh Toàn lại lưu lại, bởi vì hắn diện mạo kỳ quái, tới chỗ nào đều không được đãi kiến, ngược lại Liễu Duẫn Nhi chưa hiểu nhiều, cũng không cảm thấy bộ dáng hắn có gì không ổn , ngược lại thấy thú vị.

Chu Hằng cũng không phải người trông mặt mà bắt hình dong, để Đinh Toàn hứng thú nói chuyện, lôi kéo Chu Hằng nói trên trời dưới biển.

Loại này đại gia tộc đi ra ngoài thiếu gia tự nhiên không đơn giản, Đinh Toàn chỉ là diện mạo có điểm lấm la lấm lét, nhưng làm như thương nhân hậu đại, nhãn lực của hắn thực ra so với đại bộ phận nhân đều phải độc, đều phải chuẩn!

Người khác chỉ kính sợ phía sau Chu Hằng có một vị cường giả cấp Hắc Động, lại coi thường tu vi Chu Hằng Tinh Thần Đế, căn bản không kết giao cùng hắn. Nhưng Đinh Toàn lại không hề áp lực, hắn chính là một cái thương nhân thông minh lanh lợi mà không phải võ giả ngạo khí.

Hắn cảm thấy Chu Hằng có thể đầu cơ kiếm lợi, mà hay hơn chính là, hiện tại cũng chỉ có một mình hắn đưa ra cành ô- liu hướng Chu Hằng!

Tên này chẳng những diện mạo lấm la lấm lét, nói chuyện cũng cực kỳ khôi hài, Liễu Duẫn Nhi thường thường bị hắn chọc cho cười duyên khanh khách, ngay cả Chu Hằng đều không kìm nổi mỉm cười. Tuy nhiên, ánh mắt Lâm Hiến Dương lại như đứng ngồi không yên, luôn nhìn chằm chằm Chu Hằng, để hắn cực không thoải mái!

Con lừa đen thấy thế, đứng dựng chân sau lên, dựng thẳng hai móng trước hoa một chút.

Nó vốn muốn đưa ngón tay giữa ra , nhưng một con lừa dựng thẳng ngón giữa như thế nào? Đành phải lung tung khoa tay múa chân một chút, ý tứ ra được là được rồi.

Ánh mắt Lâm Hiến Dương càng lạnh hơn, khóe miệng nhếch, lộ ra một tia cười lạnh.

– Chu huynh, ta duy trì ngươi, đuổi thất công chúa tới tay, để Lâm Hiến Dương khóc đi! Đinh Toàn nói với Chu Hằng. Một bộ dáng như thân huynh đệ.

Chu Hằng liếc nhìn Liễu Duẫn Nhi, không khỏi rùng mình một cái, hay là thôi đi, nuôi không nổi a!

Cuộc so tài bắt đầu tới gần, mọi người cũng chậm chậm yên tĩnh lại, mỗi người trở lại trận doanh mình, trên cơ bản đều đủ đội hình mười người. Không giống bọn Chu Hằng, chỉ có mỗi vài cái.

ads

– Chu huynh, gia phụ dặn dò ta nhất định phải lấy tốp 10, nếu không sẽ đánh chết ta, ta không nói chuyện phiếm cùng các ngươi! Đinh Toàn cũng chắp tay hướng Chu Hằng, sau khi chào hỏi hướng về Liễu Duẫn Nhi, về tới trận doanh mình.

Lại vài phút sau, một đạo kẻng vang lên, mở màn cuộc so tài săn bắn lần này.

Cuộc so tài lần này tổng cộng mười ngày liên tục, đánh chết yêu thú ghi điểm, một đầu yêu thú Tinh Thần Cảnh tính một phần, một đầu yêu thú Thiên Hà Cảnh tính một trăm phân, yêu thú chẳng phân biệt được tiểu cảnh giới. Dù sao yêu thú không có tinh tú, thiên hà, không dễ phân chia.

Ở dưới áp bách của Đại Nhật Lưu Ly Kính, mọi người đều mất đi năng lực phi hành, hơn nữa tốc độ chạy cũng giảm nhiều, để trận đấu có trì hoãn đáng sợ hơn.

Trong cuộc so tài, cho phép người dự thi đấu đá, thậm chí giết người đều được, tuy nhiên rất nhiều con cái quyền quý hoặc là thiên tài siêu cấp đều ở trong danh sách bảo vệ, một khi những người này gặp được nguy hiểm. Đại Nhật Lưu Ly Kính sẽ phát ra sức mạnh to lớn ngưng hẳn chiến đấu.

Tỷ như Lâm Hiến Dương, Đinh Toàn, Liễu Duẫn Nhi, những người này đều ở trong danh sách bảo vệ, bị chăm sóc trọng điểm, tuyệt đối không thể xảy ra chuyện, nhưng bộ hạ bọn hắn tuyệt đối không có ưu đãi như vậy.

Cuộc so tài săn bắn, không chỉ đấu cùng với yêu thú, lại còn đấu với người.

Tuy nhiên trận đấu bắt đầu nửa tiếng trước không cho phép nội đấu , tách mọi người ra, miễn cho một đầu yêu thú cũng không săn được đã chết hơn phân nửa. Chính là bởi vì cuộc so tài săn bắn này tương đối hung hiểm, học sinh không có bối cảnh không dám tham gia, miễn cho đã chết còn chết vô ích, .

Liễu Duẫn Nhi đã nghĩ mượn hoàng cung vệ đội, nhưng bởi vì khóe miệng không nghiêm tiết lộ tin tức, đành phải lui mà cầu tìm tới Chu Hằng.

– Chu tiểu tử, có người đi theo chúng ta! Đi một đường sau, con lừa đen nói.

Chu Hằng gật đầu, hắn cũng cảm ứng được, chỉ là không nói ra mà thôi.

– Ai nha ai nha? Liễu Duẫn Nhi cưỡi ở trên người của Tiểu Hỏa, hết sức tò mò nói.

– Tám thành có liên quan cùng vị hôn phu ngươi! Chu Hằng cười cười.

– Phi, bổn cung không cần phu quân đại tinh tinh, người ta còn nhỏ! Liễu Duẫn Nhi không vui nói.

Nửa tiếng lặng yên trôi qua, bọn Chu Hằng cũng xâm nhập đến trong thâm sơn, bắt đầu từ nơi này, uy lực Đại Nhật Lưu Ly Kính bắt đầu phát huy được, để tốc độ tất cả mọi người đều trở nên thong thả, tự nhiên cũng bao gồm yêu thú ở bên trong.

Cuộc so tài săn bắn, chính thức bắt đầu.

Yêu thú phân bố rất có quy luật, vòng ngoài yếu, bên trong mạnh, mỗi thứ đội ngũ đều có thể căn cứ thực lực của chính mình quyết định đến tột cùng nên xâm nhập đến chỗ nào. Mà ở chỗ sâu nhất dãy núi, có một đầu yêu thú Tuệ Tinh Cảnh bị thương nặng, so với Thiên Hà Đế đỉnh phong hơi mạnh hơn chút, cũng không phải không có khả năng bị đánh chết.

Đánh chết đầu yêu thú này, có thể được 5000 phân!

Vận khí của bọn Chu Hằng hắn không tồi, vẻn vẹn chỉ một phút sau bọn họ gặp đầu yêu thú thứ nhất. Đây là một đầu Huyết Ngạc, dưới bụng sinh 6 chân, nhưng bất quá là Tinh Thần Cảnh, chính là 1 phân .

Nhưng vào lúc này, một đạo nhân ảnh bay ra, với chi thế sét đánh không kịp bưng tai đánh chết đầu Huyết Ngạc này!

Chu Hằng, Liễu Duẫn Nhi đều ngẩn ra, nhao nhao nhìn lại người nọ.

Đây là một cái nam nhân trung niên chừng ba mươi tuổi, dáng người hơi gầy, mang trên mặt vẻ âm trầm, nhìn thấy Liễu Duẫn Nhi, hắn hơi hơi khom người, nói: – Thuộc hạ Mã Minh Nguyên ra mắt công chúa điện hạ!

– Ngươi làm gì thế muốn cướp con mồi chúng ta? Liễu Duẫn Nhi cả giận nói.

– Thuộc hạ phụng mệnh thiếu chủ, một đường bảo hộ Công chúa! Mã Minh Nguyên ôm quyền nói, giọng điệu tuy rằng cung kính, nhưng ánh mắt lại phát động khiêu khích hướng về Chu Hằng.

– Bổn cung không cần ngươi bảo hộ, ngươi mau cút ngay cho bổn cung! Liễu Duẫn Nhi tức giận, Lâm Hiến Dương thật sự rất xấu, bản thân nàng ở trong danh sách bảo vệ, làm sao có thể gặp phải nguy hiểm?

Lâm Hiến Dương rõ ràng muốn cho điểm số nàng dưới cùng, gây ra một cái cười to

– Thuộc hạ được thiếu chủ dặn, chỉ có thể không tuân lệnh công chúa điện hạ! Mã Minh Nguyên áy náy nói, nhưng thái độ lại cường ngạnh vô cùng.

Chu Hằng nhướng mày, Lâm Hiến Dương cũng quá khốn nạn đi, chính hắn là Thiên Hà Đế, lại dẫn theo một đống lớn Thiên Hà Đế là thủ hạ, còn cần lo lắng bị Liễu Duẫn Nhi vượt qua ở điểm?

Đây rõ ràng là người ghê tởm!

Hắn đã cầm Lan Tâm Cốt Thảo, tự nhiên phải xuất lực, liền đứng ra, nói: – Lập tức rời đi, ta không giết ngươi!

Mã Minh Nguyên hơi biến sắc mặt, trên tay Chu Hằng có một kiện Cấm khí Tuệ Tinh Cảnh , đây là chuyện ai cũng biết, lúc trước một kiếm chém giết Thiên Hà Đế! Cấm khí cũng không cấm dùng ở trong này a! Chỉ là đánh chết yêu thú không tính điểm mà thôi!

Sau lưng người ta có bối cảnh cấp Hắc Động, cho Mã Minh Nguyên gan lớn như trời cũng không dám ra tay đối với Chu Hằng, mà Liễu Duẫn Nhi lại là Công chúa, hai người này đều không phải Mã Minh Nguyên chọc nổi .

Hắn chỉ là phụng mệnh Lâm Hiến Dương đến, để chi đội ngũ Liễu Duẫn Nhi một điểm đều không chiếm được, cuối cùng biến thành một truyện cười.

Mục đích có hai, để Liễu Duẫn Nhi biết cho dù chính mình là Công chúa, nhưng một ngày nào đó nàng phải gả tới Lâm gia, chỉ là vợ Lâm gia mà thôi. Mặt khác chính là chấn nhiếp Chu Hằng, để tiểu tử này hiểu được đạo lý cường long không áp địa đầu xà!

Ngươi có bối cảnh cấp Hắc Động thì thế nào? Đại Tần đế quốc có năm vị cường giả cấp Hắc Động, cường giả phía sau ngươi xuất hiện cũng phải tuân thủ quy củ đế quốc!

– Hắc hắc hắc! Mã Minh Viễn cười lạnh vài tiếng, thân hình lui ra phía sau, rất nhanh thì biến mất vô tung.

– Hắn đi rồi? Con lừa đen hỏi.

– Hẳn không! Chu Hằng lắc đầu, lần này Mã Minh Viễn thu liễm khí tức, cố ý che dấu hành tích, hắn và con lừa đen đều yếu một cái cảnh giới, không thể cảm ứng được sự tồn tại của đối phương, nhưng Chu Hằng luôn luôn có cảm giác bị người nhìn chằm chằm có, bởi vậy hắn kết luận Mã Minh Nguyên chỉ là núp trong bóng tối.

Hiển nhiên, đối phương cũng sẽ không dễ dàng bị phát hiện như vậy.

– Thử một chút thì biết!

Bọn họ tiếp tục đi tới, cũng không lâu lắm liền gặp đầu yêu thú thứ hai, ở khu vực này sẽ gặp phải yêu thú Tinh Thần Cảnh, Tiểu Hỏa lập tức đánh tiếp, thần thú uy thế toát ra, yêu thú cùng cảnh giới run rẩy, căn bản không thể chống cự.

Nhưng khi Tiểu Hỏa muốn phun lửa kết thúc, hưu, một mũi tên bắn lén lại đến, chiếu vào sọ não yêu thú! Mũi tên này vô cùng mạnh, phốc một chút trực tiếp xuyên thấu đi ra từ chỗ cằm yêu thú, tiếp tục vọt tới Tiểu Hỏa.

– Gâu Tiểu Hỏa kêu một tiếng, vừa vặn bị bắn. May mà, nó là thần thú thiên địa, nguyên bản da dày thịt chắc, mạnh nhất chính là thân thể phòng ngự, cộng thêm cũng đạt tới Tinh Thần Cảnh viên mãn, một mũi tên này đánh cho nó rên liên tục, cũng không tạo thành bị thương quá nặng.

Ánh mắt của Chu Hằng bỗng nhiên trở nên lạnh lùng, đây là Mã Minh Nguyên bắn tên trộm!

Đối phương biết nếu ở gần người, hắn có cấm khí chém giết Thiên Hà Đế , bởi vậy chỉ dám núp bắn tên trộm ở phía xa!

Không thể không nói, thủ đoạn này thập phần hữu hiệu!

Mã Minh Nguyên là Thiên Hà Đế, công kích tầm xa tuy rằng chỉ có thể phát huy một phần mười, thậm chí một phần trăm chiến lực, nhưng nếu chém giết yêu thú Tinh Thần Cảnh còn không phải dễ như trở bàn tay?

Hiển nhiên, trước đó Lâm Hiến Dương đã dạy tuỳ cơ hành động .

– Chu tiểu tử, làm sao bây giờ? Muốn bổn tọa dùng Thuấn di phù văn rời đi nơi này hay không? Con lừa đen cũng không thích nói, nhưng bị một cái Thiên Hà Đế trốn âm thầm đảo loạn, bọn họ thật không có cách nào.

– Không cần! Chu Hằng lập tức lắc lắc đầu – Ngươi và Tiểu Hỏa bồi tiếp thất công chúa tiếp tục săn bắn, ta đi làm ít chuyện!

– Chu tiểu tử, ngươi muốn Con lừa đen sáng mắt lên.

Chu Hằng cười lạnh gật đầu, Lâm Hiến Dương phái người tới quấy rối, hiện tại cho ngươi tự nhận quả báo, cho ngươi nếm thử chút lợi hại của Lạc Nhật Cung!

– Thất công chúa, chúng ta tạm thời tách ra, mấy ngày nữa hội hợp!

– Ngươi đi đâu? Liễu Duẫn Nhi không hiểu nói.

– Đi theo người của chúng ta chỉ có một, chúng ta tách ra, hắn cũng chỉ có thể đi theo phương hướng một người trong đó! Hơn nữa, ta cũng muốn cấp Lâm Hiến Dương một kinh hỉ!

Chu Hằng lộ ra một chút tươi cười.

Chương 962: Phản đoạt

Thấy Chu Hằng thoát khỏi đội ngũ một mình mà đi, Mã Minh Nguyên hơi hơi do dự, không để ý tới.

Trên tay Chu Hằng có cấm khí cấp Tuệ Tinh , đi theo hắn tương đối nguy hiểm, thứ hai bên Liễu Duẫn Nhi nhiều người, mệnh lệnh của Lâm Hiến Dương cũng chỉ là đi theo Liễu Duẫn Nhi!

Chu Hằng đi ra hơn mười dặm, cái loại cảm giác bị người nhìn chằm chằm cuối cùng không cánh mà bay, hắn biết Mã Minh Nguyên cũng không theo dõi hắn, mà là tiếp tục phá hư bọn Liễu Duẫn Nhi săn bắn.

Cười lạnh một tiếng, Chu Hằng bước nhanh đi.

Toàn bộ dãy núi bị Đại Nhật Lưu Ly Kính bao phủ, tốc độ của người nào đều bị chậm đi, nhưng cái này cũng có chỗ tốt, Chu Hằng âm thầm nhớ lại đường Lâm Hiến Dương đi, sau đó đuổi theo hướng về trong núi sâu.

Muốn đoạt được tốp 10, thậm chí thứ nhất, như vậy tất nhiên phải giết vào trong núi sâu, yêu thú Thiên Hà Cảnh mới là mục

đích hàng đầu, cuối cùng nếu còn có thể thuận tay làm thịt đầu yêu thú Tuệ Tinh Cảnh kia, cơ bản an ổn đệ nhất.

Chu Hằng bước nhanh theo, dọc theo đường đi tự nhiên sẽ gặp được yêu thú, tất cả đều bị hắn một kiếm chém giết. Hắn tạm thời đã không cần tích lũy linh lực, nhưng khó bảo toàn hắn sẽ không bị thương kiệt lực, ở trong hắc kiếm dự trữ tinh khí sinh mệnh tuyệt đối là chuyện sáng suốt.

Hai ngày sau, cuối cùng hắn đuổi kịp Lâm Hiến Dương.

Ở hai ngày này Chu Hằng đi mất kha khá thời gian, nhưng cuối cùng đuổi kịp, hơn nữa mười ngày cuộc so tài săn bắn mới trôi qua hai ngày, còn dư lại nhiều thời gian để hắn phát huy.

Đoàn người Lâm Hiến Dương còn dư lại chín, mỗi một cái đều là Thiên Hà Đế, nhất là Lâm Hiến Dương, có được 900 đạo thiên hà trở lên, lại là bá chủ Vương giả trong võ, chống lại bất kỳ yêu thú Thiên Hà Cảnh đều có được ưu thế nghiền ép.

Chín người liên thủ, chẳng những yêu thú ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có, chiến đấu cũng kết thúc cực nhanh, thậm chí trong chừng một canh giờ.

Một giờ đã rất nhanh, dù sao chỉ có Chu Hằng có được hắc kiếm, có thể một kiếm mất mạng! Cho dù Lâm Hiến Dương

chỉ có thể đánh cho yêu thú bị thương nặng, sau đó lấy tánh mạng.

Chu Hằng nằm giấu ở trên một tòa núi cao, khoảng cách đoàn người Lâm Hiến Dương có chừng hơn năm mươi lý. Nhưng chỉ cần linh lực ngưng tụ ở hai mắt, khoảng cách ấy căn bản không thành vấn đề, có thể thấy rất rõ ràng.

Thay đổi ở địa phương khác, hơn năm mươi lý chính là chuyện một hai người cất bước, nhưng ở trong này, tốc độ mọi người đều giảm mạnh. Cho dù Lâm Hiến Dương toàn lực chạy tới đều cần ít nhất một phút.

ads

Một phút cũng đủ Chu Hằng lui lại đến địa phương an toàn, nơi này dãy núi vây quanh, lá cây rậm rạp, Chu Hằng một mình cộng thêm cố ý che dấu dấu vết, muốn không bị phát hiện quá đơn giản.

Chu Hằng cũng không vội vã ra tay, hắn cẩn thận quan sát đoàn người Lâm Hiến Dương, ở trong lòng âm thầm nhớ kỹ hành vi thói quen mỗi người, tốc độ, lực lượng. Thẳng đến ngày thứ tư, hắn mới lấy ra Lạc Nhật Cung.

Bọn Lâm Hiến Dương đang đánh một đầu Phượng Dực Hổ, đầu yêu thú Thiên Hà Cảnh đáng thương bị Đại Nhật Lưu Ly Kính áp bách, một đôi cánh không cách nào phi hành, lại bị

tám Thiên Hà Đế kiềm chế, chỉ có thể đánh bừa với Lâm Hiến Dương.

Theo sâu vào núi rừng, yêu thú cũng càng ngày càng mạnh, đầu Phượng Dực Hổ tuyệt đối có thể so sánh với Thiên Hà Đế 800 thiên hà. Ở lực lượng chỉ có Lâm Hiến Dương có thể áp chế, mà thể chất yêu thú có quan hệ trực tiếp với lực lượng, 800 thiên hà lực lượng ý nghĩa thể chất phòng ngự 800 thiên hà, dù là kém cũng không kém bao nhiêu.

Nói cách khác, không cần công pháp, chỉ một người Lâm Hiến Dương có thể tạo thành uy hiếp đối với Phượng Dực Hổ!

Nhưng sử dụng công pháp sẽ không giống nhau, công pháp Bách Long Tinh phổ biến đều ở khoảng 40 tinh. Độ khó thu hoạch cũng không lớn, muốn gia nhập nhà quyền thế nào đều nhận được loại công pháp cấp bậc này.

Dưới tay Lâm Hiến Dương đều là thực lực 500 thiên hà, vận chuyển công pháp 40 tinh, thậm chí có thể tạo thành uy hiếp nhất định đối với yêu thú cấp bậc Tuệ Tinh Vương.

Mà bọn họ cũng không cần làm quá nhiều chuyện. Chỉ cần chế trụ đầu Phượng Dực Hổ không cho nó đào thoát

Lâm Hiến Dương khai hỏa toàn bộ chiến lực, hắn là con trai độc nhất đại nguyên soái Lâm Vô Bệnh, tự nhiên không có khả năng chỉ có công pháp 40 tinh, mà là cao tới 80 tinh, đả kích kinh khủng như vậy ngay cả yêu thú 800 thiên hà đều ăn không tiêu, bị đánh trúng một cái nhất định kêu thảm thiết liên tục.

Không sai biệt lắm!

Hai mắt Chu Hằng đã phong tỏa con thú, Lạc Nhật Cung cong hình trăng tròn, hắn hít một hơi thật sâu, ngón tay nhẹ nhàng buông lỏng.

Hưu!

Một thủy tinh tiễn bắn vút đi không cách nào hình dung, Chu Hằng mới buông ra, tên đã bắn tới cổ Phượng Dực Hổ. Phốc, thủy tinh tiễn trực tiếp phá thể mà vào, vẻn vẹn chỉ để lại một đám đuôi tên nhỏ.

Thình thịch, đầu yêu thú vốn bị thương nặng lập tức ầm ầm ngã xuống đất, bị chết hoàn toàn.

– Ai, ai dám cướp thức ăn trong miệng hổ, đoạt con mồi Lâm Hiến Dương ta? Lâm Hiến Dương đầu tiên sửng sốt, bởi vì hắn cũng không phát hiện sau khi giết chết yêu thú, cho hắn thêm một trăm phân.

Mà đuôi thủy tinh tên lộ ra cũng cũng đủ nói rõ vấn đề!

Hắn nhìn thoáng qua đuôi tên, hướng về phương hướng tên bắn tìm, mà lúc này, Chu Hằng cũng đứng lên, đứng ở trên một nhánh cây, lộ ra một tia cười lạnh hướng hắn.

Tự nhiên là Chu Hằng cố ý bại lộ chính mình, hắn cũng muốn để Lâm Hiến Dương nếm thử tư vị bất đắc dĩ.

Lại là hắn!

Lâm Hiến Dương lộ ra một tia cười lạnh, vào giờ khắc này hắn dâng lên không phải phẫn nộ mà là tò mò cùng kinh ngạc, đối phương dựa vào cái gì cướp được ở ngoài năm mươi dặm?

Nên biết rằng tuy rằng đầu yêu thú này bị thương nặng, nhưng cách tử vong còn một khoảng cách! Hơn nữa, công kích tầm xa vốn không phát huy ra lực lượng võ giả mạnh nhất, Chu Hằng chỉ là Tinh Thần Đế, ở hơn năm mươi dặm một mũi tên bắn chết yêu thú cấp bậc 800 thiên hà?

Quả thực khó tin!

Chẳng lẽ… lại là cấm khí?

Thật đúng là tiền của dồi dào a!

Miểu sát yêu thú cấp bậc Thiên Hà Đế, vậy dĩ nhiên phải là cấm khí cấp Tuệ Tinh mới có thể làm được, nhưng cấm khí cấp Tuệ Tinh trân quý bực nào, có thể làm cho người thường có được năng lực sánh vai cùng cường giả cấp Tuệ Tinh – mặc dù chỉ là tạm thời.

Chu Hằng không ngờ lấy dùng ở cuộc so tài săn bắn? Đây là lãng phí bực nào!

Tuy nhiên, cấm khí dù sao cũng là cấm khí, ngươi có thể sử dụng mấy lần?

Lâm Hiến Dương thu hồi cười lạnh, một bộ dáng vân đạm phong khinh, nói với thủ hạ: – Không sao, nghỉ ngơi một chút, lại tiếp tục! Hắn muốn đi lấy thủy tinh tiễn, nhưng tay vừa mới vươn đi, lại phát hiện mũi tên này không ngờ biến mất!

Quả nhiên là cấm khí, tên chính là trân quý nhất, dùng một ít một! Đến đây đi, đến đây đi, nhìn ngươi có bao nhiêu chiếc, dù sau lưng có cường giả cấp Hắc Động, có năng lực chống lại tiêu xài như vậy sao?

Hắn nói ở trong lòng.

Bên kia, Chu Hằng lại kinh ngạc phát hiện trong giỏ tên hắn không ngờ có thêm một mũi tên – đúng là chiếc bị hắn bắn ra, trên thân tiễn hãy còn mang theo máu tươi yêu thú!

Không hổ là Bảo khí lúc trước Xạ Thiên Tiễn Tôn sở dụng!

Mang theo chữ Tôn, nói rõ là cấp Hỗn Độn!

Giới hạn trong thực lực Chu Hằng, cái chuôi bảo cung cấp Hỗn Độn chỉ có thể bắn chết tồn tại trọng thương ngã gục, giống hắc kiếm, loại cấp bậc Bảo khí này chung quy có dị năng cường đại.

Hắc kiếm sắc bén, mà Lạc Nhật Cung có được đặc hiệu không nhìn khoảng cách, về phần tên tự động trở về, đây là chút chuyện nhỏ , cung, tiễn hút nhau, dù là khoảng cách hơn năm mươi lý tự nhiên có thể thu hút về.

Nguyên bản Chu Hằng còn đang lo lắng 100 mũi tên có đủ dùng hay không, hiện tại một chút vấn đề cũng không có!

Lâm Hiến Dương khẳng định cho là tên trong tay hắn hữu hạn, nhưng mấy ngày nữa hắn sẽ vô cùng kinh ngạc !

Chu Hằng với năm mươi dặm khoảng cách làm bán kính, tiềm hành đi theo, tại khoảng cách rộng lớn như vậy dù là chín Thiên Hà Đế cùng động đều rất khó tìm ra hắn. Hơn nữa, khoảng cách Lạc Nhật Cung cực hạn là trăm dặm, hắn cố ý chỉ dùng một nửa tầm bắn, chính là vì mê hoặc Lâm Hiến Dương, đến lúc đó cũng chính là một kinh hỉ.

Hưu! Hưu! Hưu!

Một mũi tên lại một tiễn, đội ngũ Lâm Hiến Dương từ sau khi Chu Hằng bắn ra mũi tên thứ nhất lập tức giảm mạnh thu nhập, ở lúc mới bắt đầu Chu Hằng vẫn chỉ đoạt yêu thú Thiên Hà Cảnh, nhưng sau đó ngay cả yêu thú Tinh Thần Cảnh hắn đều đoạt.

Bởi vì Tinh Thần Cảnh bị chết nhanh, Chu Hằng sẽ rất khó nắm chắc, có đôi khi có thể cướp được, có đôi khi không giành được. Nhưng đó cũng không phải mấu chốt, yêu thú Thiên Hà Cảnh không ngoại lệ đều bị Chu Hằng đoạt đi!

Bị cướp đoạt con mồi ở trước mười con, Lâm Hiến Dương chỉ cười lạnh, nhưng nhìn thấy Chu Hằng ngay cả yêu thú Tinh Thần Cảnh đều không buông tha, hắn rốt cục bắt đầu biến sắc!

Ngươi quá xa xỉ đi? Yêu thú Tinh Thần Cảnh cũng đoạt? Ngươi cũng quá không coi cấm khí ra gì rồi!

Nhưng mà, Chu Hằng lại giống như một cái siêu cấp nhà giàu mới nổi, tên dường như chưa dùng hết!

Lâm Hiến Dương không thể không lo lắng một vấn đề rất nghiêm túc: tên trong tay Chu Hằng có phải vượt qua 1000 hay không, mới có thể cho hắn tiêu xài như thế? Nếu thật sự là như thế, vậy hắn không thể ngồi xem như vậy.

Cuộc so tài đã tiến hành được ngày thứ năm, từ sau Chu Hằng bắn ra mũi tên thứ nhất, hắn mới vẻn vẹn chỉ chiếm được 36 điểm – trong đó có 20 điểm còn là đến từ Mã Minh Nguyên cướp đoạt người của bọn Liễu Duẫn Nhi!

Tiếp tục như vậy nữa, đừng nói thứ nhất, ngay cả thứ 10 đều lấy không được!

Lâm Hiến Dương dừng đội ngũ lại, hắn phải nghĩ đối sách , nếu không tiếp tục như vậy nữa tuyệt đối không ổn.

– Thiếu chủ, không bằng ta và Mao Khánh giải quyết hắn! Một gã dưới tay hướng Lâm Hiến Dương hiến kế, còn làm một cái động tác cứa cổ. Bọn họ cũng rất biệt khuất a, chín tên Thiên Hà Đế không ngờ bị một Tinh Thần Đế đùa bỡn trong tay, quả thực vô cùng nhục nhã!

Lâm Hiến Dương không nói, qua một hồi lâu mới nói: – Tìm được hắn, nhưng không nên giết, chỉ cần làm hắn bị thương

nặng không đủ sức tiếp tục nữa, bối cảnh của hắn không đơn giản!

– Vâng, thiếu chủ!

Hai gã Thiên Hà Đế lập tức thoát ly đội ngũ, từng người tách ra, từ tả hữu hai cánh phân biệt hướng về Chu Hằng, tên này thật sự quá kiêu ngạo, mỗi khi đoạt một đầu yêu thú sẽ lộ mặt ở chỗ cao, hoàn toàn là đang gây hấn.

Thiếu hai cái!

Chu Hằng nhìn ở trong mắt, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, hắn tự nhiên sẽ không nghĩ Lâm Hiến Dương nhận mệnh như vậy, phái người ra tới tìm hắn chính là phản ứng rất bình thường.

Chỉ là, bọn họ tìm được chính mình sao?

Chương 963: Tình huống ngoài ý muốn

Chu Hằng thoắt một cái, đã thoát khỏi vị trí cũ, hắn có thể đối phó một Thiên Hà Đế, nhưng hai người liên thủ, hắn chém chết một người, nhưng lại thêm một người thì không đủ sức.

Hắn đạt tới 9999 tinh viên mãn, lại mờ mịt không biết làm cách nào đạt tới vạn tinh, đây là chuyện chưa từng xuất hiện ở Minh giới, không có ví dụ tham khảo, chỉ có thể dựa vào mình mà thôi.

Có lẽ, một trận đại chiến sinh tử có thể khiến hắn ngộ ra.

Nhưng nếu như có thể, hắn vẫn không muốn khai chiến nhanh như thế này, dù sao hắn đã đáp ứng Liễu Duẫn Nhi chiếm lấy hạng nhất.

Lực chú ý của Chu Hằng vẫn đặt trên tổ bảy người Lâm Hiến Dương, lại vừa thay đổi vị trí, vừa tiếp tục cướp đầu người. Nhưng sau khi tranh đoạt 7 yêu thú đầu người, hắn cũng bị hai gã Thiên Hà Đế truy sát, dồn vào chỗ chết.

Tầm bắn 50 dặm chỉ thiếu một chút.

Nhưng vào lúc này, Chu Hằng thối lui đến hơn 60 dặm, tiếp tục cướp đoạt đầu người, khiến điểm của đám người Lâm Hiến Dương đều đổ về Liễu Duẫn Nhi. Sau đó lại lui tới hơn 70 dặm, ngoài tám mươi dặm, 90 dặm, cuối cùng khi Chu Hằng lui tới khoảng cách cực hạn 100 dặm, lúc này đã là ngày thứ tám rồi.

Lần săn bắn này của Lâm Hiến Dương khẳng định bị hủy! Bởi vậy, hắn cũng không làm chuyện vô ích nữa, ba ngày sau cùng hắn tham gia đuổi giết Chu Hằng.

Hắn rất giận!

Chu Hằng tạm thời cũng không có ý liều mạng với 9 Thiên Hà Đế, hắn là người hứa là giữ lời, nếu đã đáp ứng Liễu Duẫn Nhi cố gắng giành hạng nhất, như vậy sẽ toàn lực ứng phó, hắn bắt đầu đoạt đầu người của đội khác.

Nhưng hắn chỉ có cừu oán với Lâm Hiến Dương, cho nên cũng chỉ đoạt một lần đầu người của đội ngũ khác sau đó liền trốn xa, sau đó tiếp tục đổi đội khác.

– Chu Hằng, có dám ra đây chiến với ta một trận không? Ngày thứ chín, Chu Hằng nghe thấy Lâm Hiến Dương tức giận rống lên, đối phương thủy chung không đuổi kịp hắn.

Chu Hằng làm như không nghe thấy, một Thiên Hà Đế không ngờ khiêu chiến một Tinh Thần Đế, cho thấy hắn thất thố cỡ nào? Nhưng chuyện này mắc mớ gì tới hắn? Có Đại Nhật Lưu Ly Kính. Hắn không có khả năng một kiếm chém chết được Lâm Hiến Dương, vậy thì còn đánh cái chó gì?

Hắn cũng không ngốc! …

Bên ngoài sân, các cường giả Ngọ Dương Học Phủ tụ tập cùng một chỗ, mặc dù có Bảo khí như Đại Nhật Lưu Ly Kính trấn tràng, nhưng mọi người vẫn không dám khinh thường, bởi vì trong đám học sinh tham dự có quá nhiều người quyền quý, giống như hạng công chúa, thế tử Liễu Duẫn Nhi, Lâm Hiến Dương mà xảy ra chuyện. Đoán rằng Ngọ Dương Học Phủ cũng không chịu nổi lửa giận của những đại nhân vật kia.

– Lần so tài này, hẳn là Lâm Hiến Dương đạt được hạng nhất! Vừa thi đấu không lâu, các đại lão học phủ đã bắt đầu dự đoán quán quân lần so tài này rồi.

ads

– Cũng không nhất định, Triệu Hà Khải, Dương Húc Đông, Liễu Thi Thi đều có thực lực vấn đỉnh! Không nói bọn họ, cho dù Đinh Toàn, Nguyên Đông Lưu, Hà Ngọc cũng có khả năng thắng, dù sao bọn họ đều có tư chất bá chủ trong võ giả. Có ưu thế rất lớn trong lần săn bắn này! Một lão già tóc hoa râm, răng sắp rụng hết nói.

– Nói thì nói như thế , tuy nhiên lão phu vẫn xem trọng Lâm Hiến Dương hơn, người này từ nhỏ đã theo Lâm đại soái chinh chiến bốn phương, giết chóc tanh máu rất thích hợp với hắn, hơn nữa chín tên tùy tùng của hắn đều thiết huyết tinh anh từ trong trăm trận chọn ra, phối hợp rất ăn ý!

– Không sai, hai lần săn bắn trước đã chứng minh điểm đó. Khi đó Lâm Hiến Dương cũng chỉ có 700 đạo Thiên Hà và 800 đạo Thiên Hà, nhưng bây giờ hắn đã bước vào 900 đạo Thiên Hà cảnh, tuyệt đối không có người cản được hắn vấn đỉnh.

Đám lão đại đều cho rằng Lâm Hiến Dương sẽ vấn đỉnh, chỉ có rất ít người không cho là vậy.

Ba ngày qua đi, tất cả giống như mọi người nghĩ, Lâm Hiến Dương chiếm cứ hạng đầu, nhiều hơn người xếp hạng hai là Liễu Thi Thi một phần tư điểm, nếu bảy ngày kế tiếp cũng như vậy. Hai ngày cuối cùng hắn có thể nghỉ ngơi được rồi!

Nhưng mà ngày thứ tư, điểm của Lâm Hiến Dương đột nhiên ngừng tăng lên, sau buổi chiều liền bị Liễu Thi Thi và Triệu Hà Khải vượt qua, hắn rơi xuống hạng ba.

Ngay từ đầu đám đại lão còn tưởng rằng đội ngũ của Lâm

Hiến Dương gặp phải con yêu thú Tuệ Tinh Cảnh trong quần sơn, tuy rằng con yêu thú kia bị thương, chiến lực chỉ hơi vượt qua Thiên Hà Đế đỉnh phong, nhưng mà vì nó da dày thịt chắc, cho nên muốn giết chết cũng không dễ dàng.

Nhưng ngày thứ năm, ngày thứ sáu qua đi. Điểm của Lâm Hiến Dương không những không tăng, ngược lại điểm của Liễu Duẫn Nhi cấp tốc tăng vọt, một mạch tăng lên vị trí thứ năm, cũng chỉ kém bốn người xếp trước một chút.

– Đây là chuyện gì xảy ra?

Đám đại lão đều vô cùng kỳ quái. Bắt đầu chủ động vận chuyển Đại Nhật Lưu Ly Kính, chí bảo này có thể phản chiếu tình cảnh trong tràng săn bắn.

Bởi vì Lâm Hiến Dương là một người trong danh sách cần phải bảo vệ, Đại Nhật Lưu Ly Kính lập tức bày ra tình cảnh của hắn.

Rất bình thường, sau khi phát hiện tung tích yêu thú, những tay tung hoành sa trường lão luyện kia lập tức định vị, truy tung, sau đó chín người vây lại, lấy Lâm Hiến Dương làm trung tâm vây khốn yêu thú, từng chút một mài chết nó.

Mọi chuyện đều rất bình thường, cho tới khi yêu thú bị thương nặng, xoạt một tiếng, đầu yêu thú này liền xong đời!

Nhanh tới nỗi khiến những đại lão cấp Tuệ Tinh này đều không tra ra đến tột cùng là chuyện gì xảy ra!

Cho tới qua một hồi sau, mới có người sáng mắt phát hiện đuôi tên màu trắng bạc, nhưng không chờ bọn họ nhìn rõ, mũi tên này lập tức biến mất.

Cấm khí!

Đây là phản ứng đầu tiên của tất cả mọi người!

Có thể dùng cấm khí giết con mồi, nhưng điểm sẽ không tăng, không biết đứa con phá sản nào làm được chuyện xa xỉ như thế?

Bọn họ vận chuyển Đại Nhật Lưu Ly Kính tiến hành tìm tòi, Bảo khí rất nhanh tìm quanh trăm dặm, cuối cùng chiếu tới Chu Hằng.

Phóng gần, một người một cung!

– Dĩ nhiên là hắn! Các đại lão đều ngạc nhiên thán phục.

Bởi vì Chu Hằng thần bí nhập học, các đại lão tự nhiên đều nhớ kỹ hắn, nhưng bởi vì những đại nhân vật Hắc Động những đế quốc kia đều không ai hé răng, bọn họ tự nhiên không dám nói thêm gì, nếu như chọc giận một vị cường giả cấp Hắc Động, giết chết bọn họ không phải là trong giây lát sao?

Nhưng mà dù vậy cũng không có nghĩa là bọn họ bây giờ xem trọng Chu Hằng, chỉ là một Tinh Thần Đế mà muốn bọn họ coi trọng sao?

Bọn họ chỉ có một ý tưởng, chính là tiểu tử này phá phách!

– Không đúng!

Có một vị đại lão đột nhiên nói: – Các ngươi xem, trên người tiểu tử kia mang theo thân phận lệnh phù của thất công chúa!

– Thì tính sao? Những người khác còn chưa hiểu ra.

– Các ngươi đã quên điểm của thất công chúa sao?

Bị hắn cảnh tỉnh, chúng đại lão đều kinh hãi.

Mục đích tham gia lần tranh tài này của Liễu Duẫn Nhi, đám cao nhân đều rất rõ ràng, cũng biết Ma Long Đại Đế cũng không có ý giúp ái nữ mình, ngay cả một cấm vệ cũng không cho nàng.

Mà tuy rằng thất công chúa là con gái Hoàng đế sủng ái nhất, nhưng lần này ai cũng không dám xuất thủ giúp Liễu Duẫn Nhi, như vậy chẳng khác nào đồng thời đắc tội Ma Long Đại Đế và đại nguyên soái Lâm Vô Bệnh. Ai lớn mật như vậy?

Chuyện này kỳ quái nha, dựa vào gì mà điểm của Liễu Duẫn Nhi tăng nhanh như vậy?

Đám đại lão lại thay một cái Đại Nhật Lưu Ly Kính tra xét, chỉ thấy đội ngũ của Liễu Duẫn Nhi rất ít ỏi, một người, một con lừa, một con chó, tuy nhiên, còn có một người đi sau bọn họ, chính là thủ hạ của Lâm Hiến Dương!

Đây là chuyện gì xảy ra?

Đám lão đại rất nhanh phát hiện ra. Chỉ cần đám người Liễu Duẫn Nhi săn giết yêu thú, thủ hạ của Lâm Hiến Dương sẽ ra tay giết chết, điểm số tính cho Lâm Hiến Dương.

Thì ra là thế!

Lâm Hiến Dương phái người hộ tống Lâm Duẫn Nhi, chính là muốn triệt triệt để để đánh bại vị công chúa này, nhưng mà hắn tuyệt đối không nghĩ tới không ngờ Chu Hằng như vậy xa xỉ. Lợi dụng cấm khí cũng phá hoại hắn.

Chờ một chút, dùng cấm khí đánh chết yêu thú nhưng không có điểm a!

Điểm của Liễu Duẫn Nhi từ đâu ra?

Bọn họ lại quan sát Lâm Hiến Dương, đợi hơn hai giờ sau, đội ngũ của Lâm Hiến Dương lại gặp một đầu yêu thú Thiên Hà Cảnh, nhưng lại bị Chu Hằng giết chết.

Điểm của Liễu Duẫn Nhi tăng lên!

Đúng vậy, đây là điểm do Chu Hằng cống hiến !

Hả, cây cũng kia cũng không phải cấm khí?

Sau khi đám lão đại nhìn nhau đều kinh hãi.

Đây là Bảo khí gì, lại để cho võ giả Tinh Thần Cảnh một kích tuyệt sát yêu thú cấp bậc Thiên Hà Đế? Hơn nữa, tốc độ nhanh

như vậy, nhanh tới ngay cả đại lão Tuệ Tinh Cảnh cũng không nắm bắt được.

Thế gian sao lại có Bảo khí như vậy?

Cho dù là Bảo khí cấp Hắc Động cũng phải xem lọt vào tay ai, người khác nhau thì kích phát ra uy lực khác nhau! Tinh Thần Cảnh cũng chỉ có thể phát huy ra uy lực cấp Tinh Thần, sao có ngoại lệ chứ?

Một đám đại lão đều trợn tròn mắt, đây là chuyện bọn họ cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp qua.

Đây là tự nhiên, cho dù Tuệ Tinh Cảnh cũng làm sao biết tồn tại Hỗn Độn Cảnh. Đây là bí mật chỉ có cường giả cấp Hắc Động, thậm chí Hắc Động Đế bậc cao mới biết.

– Các vị, không phải là vị đại nhân kia xuất thủ chứ?

Có người đoán, đại nhân vật hắn nói tự nhiên là cường giả cấp Hắc Động chống lưng cho Chu Hằng. Cũng chỉ có cường giả như vậy tương trợ, mới giấu được Đại Nhật Lưu Ly Kính!

Mọi người đều im miệng không nói, nếu là vị đại nhân này muốn giúp Chu Hằng ăn gian, mọi người cũng chỉ còn cách ngoan ngoãn ngậm miệng lại. Nếu vạch trần ra, không sợ vị

đại nhân này thẹn quá hóa giận tính sổ với bọn họ sao?

Mặt mũi của cường giả cấp Hắc Động sao hạng nhất cuộc săn bắn có thể sánh bằng chứ?

Người ta đều đã bỏ cả mặt mũi lấy nó bằng bất cứ giá nào. Bọn họ dám không nhường sao?

Hơn nữa, đây cũng do Lâm Hiến Dương tự rước lấy!

Ai bảo hắn phái thuộc hạ đi quá rối Liễu Duẫn Nhi, hiện tại ác quả ác báo rồi.

Nhưng chuyện này cho thấy chuyện gì? Chẳng lẽ vị đại nhân vật ủng hộ Chu Hằng kia đang theo đuổi Liễu Duẫn Nhi?

Nếu quả thật như thế, Lâm Vô Bệnh đại nguyên soái sẽ phản ứng thế nào?

Một khi xử lý không tốt. Rất có khản năng sẽ làm phản.

Sắc mặt mọi người đều khó coi, vị đại nhân vật thần bí kia khẳng định là cường giả cấp Hắc Động, mà Lâm Vô Bệnh đại soái tuy rằng cũng là Tuệ Tinh Đế, nhưng mà nghe nói mấy

trăm năm trước hắn đã đạt tới 93 viên tuệ tinh, rất có khả năng tiến thêm một bước, đột phá cấp Hắc Động!

Hơn nữa, Lâm Vô Bệnh còn nắm giữ đại quân bách chiến bách thắng, chiếm một phần tám quân lực mấy đế quốc, nhân vật như vậy nếu như tức giận… Đế đô cũng phải run theo!

Nếu không, Ma Long Đại Đế sao lại đem con gái thương yêu nhất gả cho Lâm Hiến Dương chứ?

Một mặt là nhìn trúng thiên tư của Lâm Hiến Dương, một mặt cũng là để trấn an vị đại nguyên soái này.

Vẫn nên không nhúng tay, bọn họ cũng không có tư cách như vậy! – Chờ một chút, dường như có tình huống bất ngờ!

Chương 964: Dọa ngươi nhảy dựng

Chu Hằng chạy một mạch, đánh cướp một lần lại chạy mất, như cá gặp nước.

Nhưng tới ngày thứ 9, Chu Hằng lại cảm thấy không khí có chút quỷ dị, dường như lọt vào âm mưu gì đó.

Đây là trực giác của võ giả đối với nguy hiểm!

Chu Hằng thầm cảnh giác, nhưng mặc cho hắn lưu ý thế nào, vẫn không phát hiện tình huống khác thường gì, chỉ là cảm giác kia không xua đi được, trong lòng hắn giống như có một tảng đá lớn đè ép.

Xuyên qua núi rừng, Chu Hằng để ý hai nhóm người, bọn họ chưa kịp kết thúc một đầu yêu thú. Tình huống này, Chu Hằng tự nhiên không khách khí, Lạc Nhật Cung tế ra, thần thức phong tỏa mục tiêu, bắn! Phốc! Con yêu thú kia lập tức đi đời nhà ma, Chu Hằng xoay người bỏ chạy, giống như u linh thích khách, một kích trúng đích bỏ chạy ngàn dặm.

Nhưng chạy ra 7, 8 dặm, Chu Hằng lại cả kinh, hắn cảm ứng được vài cỗ khí tức mạnh mẽ đang bao vây hắn lại! Tuy rằng

còn chưa thấy rõ người, nhưng hắn lập tức quay đầu bỏ đi, bất an trong lòng càng mãnh liệt.

Sau khi phóng đi bốn dặm nữa, lại có vài cỗ khí tức mạnh mẽ truyền đến, lại tiến thêm ba dặm, cũng có khí tức mạnh mẽ ép tới.

Chu Hằng trong lòng bừng tỉnh, hắn bị bao vây!

Có lẽ hai nhóm người tranh đoạt con mồi lúc trước là mồi nhử, để hắn lộ hành tung, tiếp đó những người này vây chặn.

Chỉ là khiến hắn không hiểu là, tại sao có nhiều người để mắt tới hắn như vậy?

Ở trong cuộc săn bắn, cướp đoạt con mồi của đối thủ cạnh tranh được cho phép, cũng là một loại khảo nghiệm cần thiết, trừ phi như Lâm Hiến Dương phái người để mắt tới đội ngũ Liễu Duẫn Nhi, hoặc là Chu Hằng chuyên môn đoạt đầu người của Lâm Hiến Dương, đây thuộc về ân oán cá nhân.

Lúc trước Chu Hằng làm rất có chừng mực, mỗi đội ngũ cũng chỉ đoạt vài đầu người, với phần lớn bọn họ đều có thể nói là không đau không ngứa, sao có nhiều người chặn đường hắn như vậy, cũng không quản điểm sao?

– Chu Hằng, ngươi chạy không thoát đâu! Khi Chu Hằng bị vây khốn trong phạm vi không tới 1 dặm, một thanh âm lạnh lẽo đột nhiên vang lên.

Chạy không thoát thì không cần chạy.

Chu Hằng vọt lên một cây đại thụ, cũng không che giấu hành tung của mình.

ads

Hưu hưu hưu hưu, từng bóng người từ trong rừng cây bắn ra, cũng phóng lên từng ngọn cây, tạo thành vòng vây lớn chừng 100 người.

Một người lăng không bước tới. Có vẻ cực kỳ khí phách!

Nơi này bị Đại Nhật Lưu Ly Kính áp chế, võ giả dưới Tuệ Tinh Cảnh đều không thể phi hành, nhưng Thiên Hà Đế bậc cao vẫn có thể làm được Lăng Không hư độ trong phạm vi nhỏ, chuyện này cũng không khó khăn.

Người này đúng là Lâm Hiến Dương!

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Lâm huynh đúng là rất chiếu cố ta đấy, không ngờ mời nhiều người như vậy bao vây ta?

Lâm Hiến Dương mặt tối sầm. Hắn lại bị một Tinh Thần Đế nho nhỏ đoạt đầu người của năm ngày! Ngay từ đầu hắn còn nín nhịn, không tin mình lại thua Chu Hằng, lại không tin cấm khí của Chu Hằng có thể sử dụng được mãi, cho nên hắn kiên trì săn bắn, muốn phân cao thấp với Chu Hằng.

Nhưng lúc kết thúc ngày thứ tám, cuối cùng hắn cũng hiểu ra, cấm khí của Chu Hằng còn bền hơn hắn tưởng tượng nhiều lắm.

Bởi vậy hắn đành đè nặng biệt khuất ngừng phân cao thấp với Chu Hằng, ngược lại bắt đầu đuổi giết Chu Hằng.

Đương nhiên, giết người hắn không dám, bằng không Mã Minh Nguyên hắn phái ra đã sớm động thủ rồi, dù sao một ít nhân vật cao tầng đều biết, chống lưng cho Chu Hằng là cường giả cấp Hắc Động.

Nhưng hắn nhất định phải cho Chu Hằng một cái giáo huấn!

Vì thế, hắn không tiếc bỏ ra nhiều ưu đãi, mời 13 đội ngũ vây

giết Chu Hằng.

Hiện tại cuối cùng cũng đến lúc thu hoạch.

– Chu Hằng. Ngươi phải trả giá đắt cho hành động của mình. Lâm Hiến Dương lạnh lùng nói, hắn từ nhỏ đã ở trên sa trường chém giết, dùng vũ lực giải quyết đã thành thói quen, hắn cũng không thích kiêu ngạo vênh váo.

Điểm này, là do tác phong lãnh khốc, thiết huyết của quân đội rèn ra, hắn dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Chu Hằng, từng đạo thiên hà, từng viên tinh tú hiện ra phía sau. Vị đệ nhất thiên tài trong học phủ này hiển lộ ra sự cường đại của mình.

9638 viên tinh tú, 947 đạo thiên hà!

Cừ thật!

9600 tinh thậm chí vượt qua Ma Long Đại Đế năm đó!

Nên biết rằng cơ sở càng vững chắc, thành tựu ngày sau càng cao, nói không chừng Lâm Hiến Dương có thể đi sau mà tới trước, tiến vào Hắc Động Cảnh còn sớm hơn cả phụ thân hắn đấy!

Khí thế bá chủ trong võ giả tràn ra, hóa thành một thanh trường mâu đỏ như máu, tản phát ra chiến ý cường đại làm cho người ta sợ hãi. Chu Hằng nghiêm lại, ý niệm vừa động, cũng kích phát toàn bộ tinh tú của mình ra. 999 tinh!

Phốc! Thấy một màn như vậy, mọi người đều giật mình thè lưỡi ra.

Ngàn vạn lần không nên hoài nghi nhãn lực của một vị võ giả bậc cao, cho dù số lượng nhiều hơn gấp mười lần, trong nháy mắt bọn họ cũng có thể đếm được rõ ràng! Nhưng mà cũng bởi vậy mới khiến bọn họ phải kinh ngạc thè cả lưỡi ra.

Chấn kinh giống như bọn họ còn có đám đại lão đang dùng Đại Nhật Lưu Ly Kính quan sát, bọn họ đã sớm phát hiện âm mưu này, bởi vậy mới dồn lực chú ý vào đây.

Tinh Thần Cảnh đại viên mãn!

Đại viên mãn!

Ba chữ này chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết, cho dù Ma Long Đại Đế hiện tại như mặt trời ban trưa nghe nói thời điểm đột phá năm đó cũng chỉ có 9500 tinh, tuy rằng nhìn như kém hơn 500 tinh, nhưng trên tu đạo những bước về sau càng quan trọng.

Ở trong nhận thức thông thường của võ giả, 3 bước cuối cùng quyết định bước vào được Hắc Động Cảnh hay không chính là: võ giả tạo thành 9500 viên tinh tú, 920 đạo thiên hà, 94 viên tuệ tinh, như vậy.

Trên lý thuyết đủ những yếu tố kia, hắn ở Hắc Động Cảnh có thể hình thành hai cái hắc động.

Trong truyền thuyết nếu như ba cảnh giới kia đều đạt tới đại viên mãn, như vậy sẽ có cơ hội trở thành Hắc Động Đế 9 động mạnh nhất thế gian!

Đương nhiên, truyền thuyết cũng chỉ là truyền thuyết, đừng nói đại viên mãn, ở trong lịch sử Bách Long Tinh còn chưa từng xuất hiện tồn tại 9700 viên tinh tú, 940 đạo thiên hà, 94 viên tuệ tinh.

Hiện tại trước mặt bọn họ đột nhiên xuất hiện một tên yêu nghiệt bày ra số lượng đại viên mãn chỉ có trong truyền thuyết, chuyện này sao không khiến cho người ta khiếp sợ?

Tuy rằng Chu Hằng vẫn chỉ là Tinh Thần Đế, nhưng nếu như hắn còn yêu nghiệt được như thế, hình thành 999 đạo thiên hà, 99 viên tuệ tinh đại viên mãn, như vậy chẳng phải tên này có hi vọng trở thành Hắc Động Đế 9 động sao?

Quét ngang Minh giới, vô địch thiên hạ!

Giới hạn trong trình độ của mọi người, bọn họ cũng không biết trên Hắc Động Cảnh còn có một cái Hỗn Độn Cảnh. Mà bốn đại cảnh đại viên mãn cũng là điều kiện tất yếu đột phá Hỗn Độn Cảnh!

Bởi vì quá khiếp sợ, Lâm Hiến Dương cũng im bặt, trong lòng dao động, linh lực cũng không vận chuyển nổi.

Nếu như là lúc bình thường, như thế không là gì, nhưng mà vừa rồi hắn còn cố ý làm ra khí phách, Lăng Không hư độ cho nên trực tiếp từ giữa không trung rớt xuống đất.

Đã vậy tự nhiên không chết, cũng không bị thương, nhưng trước mắt bao người thì cũng quá chật vật.

Lâm Hiến Dương bò dậy, thẹn quá hóa giận.

Là Đại tướng cho dù ngày tận thế cũng không biến sắc, ung dung chỉ huy đại quân, không xuất hiện sơ suất gì! Hắn vừa rồi thất thố như vậy, nếu đổi thành trên chiến trường thì đã thất bại rồi, thậm chí còn đại bại.

Nhưng mà ai bảo số lượng tinh tú đại viên mãn quá dọa người,

chưa từng xuất hiện qua a!

Người như vậy chỉ cần không chết, ở Thiên Hà Cảnh, Tuệ Tinh Cảnh dù tính không đạt tới đại viên mãn, chỉ sợ cũng không kém bao nhiêu. Như vậy thành tựu không thể lường được!

Lâm Hiến Dương từ lúc chào đời tới nay lần đầu tiên ganh tỵ, hơn nữa đối tượng ganh tỵ còn là một Tinh Thần Đế yếu hơn hắn vô số lần!

Hắn muốn giết người!

– Lâm sư huynh làm gì khách khí như vậy, còn quỳ xuống thi lễ nữa, tại hạ không dám nhận đâu! Chu Hằng ra vẻ khiêm tốn nói.

Quỳ em gái ngươi a!

Lâm Hiến Dương chỉ cảm thấy một cỗ tà hỏa bùng cháy, hận không thể cho Chu Hằng một bạt tai, lại dám trêu chọc hắn như thế! Đấu võ mồm hiển nhiên hắn không mạnh, hắn hừ lạnh một tiếng, một lần nữa bay lên. Đứng ở trên ngọn cây, đối diện Chu Hằng.

Song phương đều thi triển hết thực lực, nhưng mà chênh lệch

rõ ràng không thể rõ hơn, tuy rằng Chu Hằng nhiều hơn gần 400 viên tinh tú, nhưng mà Lâm Hiến Dương lại hơn 900 đạo thiên hà, tùy tiện đem một đạo ra thì cũng bù lại được chênh lệch tinh tú..

Đây là ưu thế nghiền ép.

– Ta muốn ngươi quỳ xuống, nói ta sai rồi 100 lần! Lâm Hiến Dương lạnh lùng nói.

– Xin lỗi là được rồi. Quỳ xuống thì không cần, dù sao chúng ta cũng là sư huynh đệ! Chu Hằng cố ý xuyên tạc lời của đối phương.

Lâm Hiến Dương sắc mặt càng đen lại, nhưng hắn cũng ý thức được, công phu miệng lưỡi hắn còn kém Chu Hằng nhiều lắm.

– Miệng lưỡi sắc bén! Hắn hừ lạnh một tiếng. Lập tức ra tay, hóa thành một ngọn núi lớn đè xuống Chu Hằng.

Nếu không sử dụng Lăng Thiên Cửu Thức, Chu Hằng căn bản không có tư cách liều mạng với Thiên Hà Đế, huống chi đối phương còn là bá chủ trong võ giả, tư chất cũng đâu kém hắn là mấy, căn bản không thể bù lại chênh lệch đại cảnh giới này!

Chu Hằng thân hình chớp động, tay phải nhoáng lên một cái,

Lạc Nhật Cung đã lên cung, tên đã trên dây, gần vạn viên tinh tú phía sau đồng loạt xoay chuyển.

Thế công của Lâm Hiến Dương lập tức hơi ngừng lại!

Hắn đã nhiều lần chứng kiến được uy lực cung tên này rồi.

Đối với chuyện này, hắn vừa yêu vừa hận! Hắn khát khao có được cây cung này, nếu có nó ở trên sa trường hắn có thể giết địch từ xa, tạo dựng uy danh cho mình! Nhưng mà cây cung này cũng khiến hắn hận thấu xương, mấy ngày nay giống như ác mộng vậy!

Nhưng bây giờ hắn cũng không dám tùy tiện hành động, cấm khí này giết yêu thú cấp bậc Thiên Hà Đế như giết chó giết gà, hắn cũng không muốn lấy bản thân mình ra thử nghiệm!

Hắn lại không biết, Chu Hằng cũng chỉ phô trương thanh thế, dù sao Lạc Nhật Cung này chỉ có thể giết chết đối phương khi bị thương, cũng giống như hắc kiếm cần phải chém trúng chỗ yếu hại mới kết thúc được đối phương.

Bảo khí cấp Hỗn Độn quả thật cường đại, nhưng cũng phải xem lọt vào tay ai.

– Có dám cùng ta công bình chiến một trận, ta sẽ áp chế tu vi

xuống Tinh Thần Cảnh! Lâm Hiến Dương ngạo nghễ nói. – – – – – oOo- – – – –

Chương 965: Vạn viên tinh tú

Chu Hằng hơi hơi do dự một chút, liền thu hồi Lạc Nhật Cung, nói: – Như ngươi mong muốn!

Trước mắt bao người, hắn không sợ Lâm Hiến Dương lật lọng, bằng không, đối phương không chỉ làm mất mặt mình, còn có mất mặt đại nguyên soái Lâm Vô Bệnh!

Lâm Hiến Dương vẽ lên không khí mấy cái, hơn 900 đạo thiên hà lập tức biến mất, chỉ còn lại đầy trời tinh tú lấp lánh. Hai nắm tay siết lại, trong mắt lóe lên sát khí màu đỏ kinh người.

Tàn sát trăm vạn người là hùng!

Hắn từ nhỏ đã theo phụ thân giết chóc trên chiến trường, vong hồn dưới tay hắn cho dù không tới trăm vạn cũng không kém là mấy, loại sát khí này lại được hắn cố ý vận chuyển ra, lập tức tạo thành áp lực cực lớn.

Chu Hằng dĩ nhiên không sợ, Tử Diễm Thiên Long bay lên, hắn cũng triển lộ ra sát khí.

Hắn cũng từng đại khai sát giới, luận sát khí chẳng những không kém đối phương, mà còn hơn! Cũng chỉ có đại nguyên soái như Lâm Vô Bệnh luôn chinh chiến sa trường mới vượt được hắn.

Lâm Hiến Dương không khỏi hơi kinh hãi.

Cảnh giới cao không phải là giết người nhiều, có vài người luôn bế quan khổ tu, nhưng mà đạt tới Tuệ Tinh Cảnh có ai mà hai tay không dính máu tươi. Mà võ giả tất nhiên cả đời giết chóc, nhưng mà số lượng chưa chắc đã nhiều, dù sao không có hoàn cảnh này.

Chu Hằng tuổi tuyệt đối không lớn, nhưng vì sao hắn lại có sát khí kinh người như vậy?

Ý niệm này chỉ lóe lên trong đầu hắn một cái, Lâm Hiến Dương đã vọt lên, đánh ra công kích cường đại.

Tuy rằng hắn áp chế cảnh giới tới Tinh Thần Cảnh, nhưng mà cũng không phải hắn bây giờ có được 9600 tinh tú, mà là đại viên mãn! Nếu không, hắn cũng không ngu ngốc hạ thấp thực lực xuống yếu hơn Chu Hằng.

Oanh! Oanh! Oanh!

Hai đại thiên tài kịch liệt quyết đấu, đều là bá chủ Vương trong võ giả, đều là linh lực cấp bậc đại viên mãn, khác nhau ở chỗ, Lâm Hiến Dương nắm giữ công pháp 80 tinh, có thể phóng đại lực lượng hơn 80 lần!

Mà Chu Hằng mặc dù kém xa về công pháp. Nhưng mà hắn đã có Ngũ Hành Phù Văn, cho dù không quá tiến bộ nhưng vẫn là thứ đạo ở cấp bậc Tinh Thần Cảnh, phối hợp linh lực đại viên mãn của hắn đủ để chống lại công pháp bát thập (80) tinh.

Đây tuyệt đối là quyết đấu trình độ mạnh nhất Tinh Thần Cảnh, cho dù một vài cường giả Tuệ Tinh Cảnh áp chế tu vi đến Tinh Thần Cảnh cũng chưa chắc là đối thủ của hai người, dù sao không phải mỗi một cường giả Tuệ Tinh Cảnh đều là bá chủ Vương trong võ giả.

ads

Ở quyết đấu cùng cảnh giới, tư chất này chính là tồn tại nghịch thiên.

Quang hoa loạn thiểm, lực lượng tuôn ra! Thế cục ngang nhau.

– Đều là kỳ tài có một không hai!

– Có thể coi là Tinh Thần Đế mạnh nhất đối chiến!

– Nếu để cho những tên tiểu tử học phủ quan sát được, có thể sẽ có thu hoạch.

Đám đại lão thông qua Đại Nhật Lưu Ly Kính xem cuộc chiến đều tán thưởng.

– Tuy nhiên, Lâm Hiến Dương có thể không rơi xuống hạ phong, chính là vì hắn dùng thiên hà để bù lại số lượng tinh tú thôi, đợi khi Chu Hằng cũng tiến vào Thiên Hà Cảnh, cảnh giới hai người hoàn toàn giống nhau, Lâm Hiến Dương tất nhiên sẽ toàn bại.

– Ha ha ha ha. Một màn này mấy vạn năm mới xuất hiện qua! Dù sao Lâm Hiến Dương cũng là thiên tài siêu cấp, năm đó chỉ mất mười năm đột phá Thiên Hà Cảnh, chờ Chu Hằng đuổi kịp hắn, vậy khẳng định song phương đều đạt tới Tuệ Tinh Cảnh!

– Không sai, Chu Hằng thiếu chính là thời gian! Các đại lão thoại phong nhất chuyển, bắt đầu đánh giá hai người Chu Hằng.

Xem ra, trận chiến này hai người hòa nhau!

Như vậy cũng tốt. Nếu không bất kể người nào thắng người nào thua, đều sẽ khiến cho một vị đại nhân vật bất mãn a!

Giữa sân, Chu Hằng cũng có chút bội phục sự cường đại của Lâm Hiến Dương, thiên phú của đối phương thậm chí còn cao hơn Vũ Văn Hóa, hơn nữa từ nhỏ chém giết ở trên sa trường, cơ sở cực kỳ vững chắc, không giống thứ con ông cháu cha Vũ Văn Hóa, thiếu kinh nghiệm thực chiến nghiêm trọng.

Nhưng "cùng giai" chiến một trận, không có người nào là đối thủ của Chu Hằng. Hắn tâm niệm vừa động phát động man lực.

Lại gia tăng hơn 5000 tinh lực lượng!

– Cái gì? Lâm Hiến Dương vô cùng kinh ngạc, này con bà nó là gian dối a, rõ ràng đã là Tinh Thần Cảnh đại viên mãn, sao còn gia tăng lực lượng được?

Thình thịch!

Một quyền đối kích, Lâm Hiến Dương liên tiếp lui về phía sau, chỉ cảm thấy ngực đau đớn, phun ra một ngụm máu tươi.

Vì sao?

Này không phải a! Đây là cực hạn lực lượng Tinh Thần Cảnh. Sao còn tăng được chứ?

Gian dối!

Lâm Hiến Dương không khỏi giận tím mặt, đã nói là công bình chiến một trận, lại con dám gian dối?

– Tên tiểu nhân không giữ lời, vậy để cho ngươi nếm quả ác đi! Hắn nổi giận gầm lên một tiếng. Oanh, hơn 900 điều thiên hà cùng tuôn ra, lực lượng kinh khủng lưu chuyển, trong nháy mắt hắn gia tăng mấy vạn lần lực lượng.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Chu Hằng không đề phòng, càng không nghĩ đến tên này lại bỉ ổi như vậy, rõ ràng mình không giữ lời hứa, sử dụng lực lượng Thiên Hà Cảnh còn đổ cho hắn.

Nhưng đối phương đã tới gần, hắn không chào đón không được, sau khi đánh bừa vài lần, Chu Hằng liên tục ói máu, làn da nứt ra, nếu không có thể chất mạnh mẽ, lại có tác dụng bảo

hổ cường đại của Ngũ Hành Phù Văn, chỉ sợ hắn cũng đã trọng thương rồi.

Đáng ghét!

Chu Hằng cố gắng đứng vững lấy Lạc Nhật Cung ra ngoài, kéo dài tiếp thì khẳng định sẽ bị trọng thương, hắn tin đối phương chắc sẽ không hạ tử thủ, nhưng mà khoanh tay chịu chết chưa bao giờ là thói quen của Chu Hằng.

– Hừ, ngươi dùng được không? Lâm Hiến Dương công kích nhanh hơn, hiện tại hắn khai hỏa toàn bộ chiến lực, lập tức áp đảo Chu Hằng. Hai người thiên tư vốn không kém bao nhiêu, hiện tại lực lượng lại kém một đại cảnh giới, cho nên chiến đấu nghiêng về một phía.

Quả thật, dưới áp bách cường đại của hắn, Chu Hằng ngay cả cơ hội lên cung cũng không có, không ngừng trúng quyền, trúng chưởng, bạo phun máu tươi, thậm chí ngay cả Lạc Nhật Cung thiếu chút nữa cũng bị đối phương đoạt mất.

Một cỗ phẫn nộ mãnh liệt dâng lên trong lòng Chu Hằng, vốn hắn không quá xem trọng thắng bại, nhưng bây giờ, hắn lại vô cùng khát vọng thắng lợi, tát cho tên này một trận!

Dùng cảnh giới cao hơn chiến một trận công bình, thật là ghê tởm!

– Các vị, mau dừng chiến đấu lại đi! Bên ngoài sân, các đại lão học phủ kêu lên.

Lúc trước coi như là công bình chiến một trận, nhưng bây giờ thì không giống rồi.

Thực ra nếu như Lâm Hiến Dương từ đầu không nói áp chế tu vi, công bình chiến một trận, như vậy hắn vận dụng lực lượng Thiên Hà Cảnh chiến Chu Hằng cũng không có gì đáng nói, dù sao cũng được cho phép, Chu Hằng ngươi từ khi tiến vào Tinh Thần Cảnh phải làm tốt chuẩn bị chiến đấu bất công với cường giả Thiên Hà Cảnh đi!

Nhưng bây giờ lại khác, Lâm Hiến Dương đã nói xong, còn lại chỉ là giữ lời. Nhưng mà hiện tại hắn lại công khai bội ước, nếu như nhân chứng bọn họ không ngăn cản, ngày sau sẽ bị vị đại nhân sau lưng Chu Hằng giận chó đánh mèo!

Bọn họ đều gật đầu, đồng loạt nhảy ra, bắt đầu nhập chủ Đại Nhật Lưu Ly Kính cản lại trận chiến này.

Đại Nhật Lưu Ly Kính này đã sắp tiến vào cấp Hắc Động, bởi vậy một hai võ giả Tuệ Tinh Cảnh cũng không thể vận chuyển được món bảo khí này. Ít nhất phải mười người. Không có biện pháp, Bảo khí khác với cấm khí.

– Sao lại thế này?

– Đại Nhật Lưu Ly Kính không ngờ che giấu thần thức của ta!

– Như vậy cũng tốt, món bảo khí này đã nhận chủ rồi!

– Không có khả năng a, Đại Nhật Lưu Ly Kính là Bảo khí trấn phủ Ngọ Dương Học Phủ nhiều thế hệ qua, kính còn phủ còn, kính vong phủ vong, làm sao nhận chủ được?

– Rất cổ quái!

– Làm sao bây giờ. Ta không thể ngăn được trận chiến này. Đám lão đại đều thất sắc, một là lo ngày sau vị đại nhân sau lưng Chu Hằng giận chó đánh mèo, hai lại lo Bảo khí trấn phủ này đến tột cùng xảy ra chuyện gì?

Nếu như Chu Hằng biết chuyện này, tất nhiên sẽ đoán ra, khẳng định là Hồng Nguyệt động tay động chân, cũng chỉ có vị ma nữ tuyệt thế này mới có năng lực thần không biết quỷ không hay đoạt đi quyền khống chế Đại Nhật Lưu Ly Kính. Dụng ý? Rất đơn giản, áp bách Chu Hằng. Để hắn bước ra một bước cuối cùng! Vạn tinh, vượt qua cấp độ đại viên mãn, há phải thủ đoạn bình thường có thể đột phá?

Hồng Nguyệt muốn gây áp lực cho Chu Hằng, kích thích hắn,

vô luận là cuồng nộ hay là mừng như điên, cuồng bì đều được!

Chu Hằng bây giờ là cuồng nộ!

Oanh! Tóc dài dựng ngược lên, cả người đẫm máu, không có một tấc da lành lặn, nhưng tinh khí thần hắn lại bùng cháy đến cực hạn. Một cỗ phẫn nộ để hắn chống đỡ được, để hắn bộc phát ra chiến lực càng mạnh.

Ai cũng không phát hiện ra, tinh tú của Chu Hằng bắt đầu xoay tròn với tốc độ cao, mỗi một lần xoay tròn đều sinh ra một cổ lực lượng cường đại, gia tăng chiến lực Chu Hằng!

Chính vì cỗ lực lượng này rất nhỏ so với Thiên Hà Cảnh, mọi người thấy Chu Hằng không ngừng bị oanh kích, không ngừng hộc máu nên không phát hiện!

– Quỳ xuống, dập đầu nhận sai với ta, ta sẽ tha cho ngươi! Lâm Hiến Dương lạnh lùng nói. Hắn cho rằng mình đã hạ thủ lưu tình rồi. Nên biết rằng Chu Hằng chủ động nhúng tay vào chuyện riêng giữa vợ chồng hắn và thất công chúa, trong quyết đấu lại sử dụng lực lượng vượt qua Tinh Thần Cảnh, trừng phạt loại tiểu nhân vô sỉ này như thế đã là khai ân rồi!

Nếu không phải phía sau Chu Hằng còn có một vị cường giả cấp Hắc Động, Lâm Hiến Dương đã sớm đập chết Chu Hằng rồi!

Lửa giận bùng cháy!

Chu Hằng hai mắt đỏ ngàu, tóc đen cứng lại, phẫn nộ tới cực điểm.

Ông! Ông! Ông!

Gần vạn viên tinh tú đồng loạt rung động, đại tinh đột nhiên trầm xuống, cũng kéo theo tinh tú xung quanh trầm xuống, khoảng cách càng gần, biên độ trầm xuống càng lúc càng lớn, mà tinh tú ngoài cùng lại gần như không có biến hóa.

Đây, đây là công pháp gì?

Người quan khán đều buồn bực, bọn họ chưa từng thấy qua phương pháp phân bố tinh tú cổ quái như vậy, hoàn toàn không biết đây là chuyện gì xảy ra!

Cho dù Chu Hằng cũng không ý thức được, hắn hoàn toàn bị lửa giận bao phủ, chỉ muốn đạt được lực lượng cường đại, tát vỡ mặt tên đáng tởm này!

– Không biết tự lượng sức mình! Lâm Hiến Dương một quyền đánh ra, thình thịch, Chu Hằng lập tức bị kích bay ra ngoài,

một đường đụng gãy trăm cây đại thụ mới ngừng lại té xuống đất.

Một kích này rất mạnh, trực tiếp đánh gãy 7 cây xương sườn của Chu Hằng, ngay cả tinh tú cũng không thể mở ra được nữa, đồng loạt rút vào trong không gian đan điền.

Vì thế cũng không có ai thấy được, vị trí ban đầu của viên đại tinh kia lấp lánh một điểm sáng nhỏ. Đây là một viên tinh tú mới! Vạn viên tinh tú, vượt qua đại viên mÃN

Chương 966: Thiên Hà Cảnh!

Tinh tú cấp bách toàn, dường như muốn điên lên vậy, tạo thành một lốc xoáy kinh khủng, tự động hấp thu linh khí, linh khí cuồn cuộn không ngừng tiến vào trong cơ thể Chu Hằng.

Oanh!

Thiên địa nổ vang, từng đám mây màu sinh ra, long ngâm phượng hót, có mùi thơm lạ lùng ập vào mũi, từng tiếng sấm sét vang lên, dường như có tồn tại khó lường gì xuất thế.

Vạn viên tinh tú, từ xưa đến nay chưa hề có!

Không chỉ là Bách Long Tinh, toàn bộ Minh giới đều rung lên, vô luận thế giới xa gần, không gian xa hút, đều đồng loạt xuất hiện dị tượng.

Đã xảy ra chuyện gì?

Mọi người đều ngừng lại, nhao nhao nhìn bầu trời, hoàn toàn không biết là chuyện gì xảy ra. Ông! Ông! Ông!

Trong cơ thể Chu Hằng, 9998 viên tinh tú đều xoay tròn với tốc độ cao quanh hai viên tinh tú, viên đại tinh tú bắt đầu nổi lên, cũng kéo các viên tinh tú khác dâng lên theo.

Vốn Chu Hằng đã phân bố xong tinh tú, nhưng bây giờ hai viên tinh tú ở giữa lại giằng co lẫn nhau, rách đám tinh tú còn lại ra làm hai, một nửa nổi lên, một nửa trầm xuống, tạo thành một cái hình con quay. Đây mới là phân bố tinh tú hoàn mỹ nhất!

Trong lúc tinh tú xoay tròn với tốc độ cao, vô tận linh lực tràn vào trong cơ thể Chu Hằng, hóa thành tích lũy linh lực của bản thân hắn, làm lớn mạnh viên tinh tú mới hình thành, chỉ trong mấy hơi thở đã đạt tới kích cỡ các tinh tú khác.

Nhưng mà ngôi sao này vẫn còn mở rộng, xem ra đạt tới cỡ đại tinh tú mới thôi.

Vạn viên tinh tú!

Chu Hằng mở hai mắt ra, ngay cả hắn cũng không biết dưới tình huống cực độ phẫn nộ mà đột phá vạn viên tinh tú!

Đương nhiên, hắn tuyệt không cảm kích Lâm Hiến Dương!

Hai chống hai tay trên đất, chậm rãi đứng dậy, bởi vì 7 cây xương sườn gãy đứt cho nên động tác có chút cố sức, xương gãy đâm vào trong thịt, đau đớn vô cùng. Nhưng Chu Hằng vẫn đứng lên, ánh mắt hừng hực lửa giận.

ads

Tiểu tử này còn đứng được!

Lâm Hiến Dương ánh mắt căng thẳng, hắn nắm chắc một quyền vừa rồi có thể đánh ngất Chu Hằng, nhưng mà Chu Hằng không ngờ lại đứng lên, hắn có chút giật mình.

Nhưng không sao cả, đánh thêm một quyền là được rồi.

Thiên địa dị tượng không liên quan tới hắn, hiện tại hắn chỉ có một ý niệm trong đầu, chính là khiến Chu Hằng nằm sấp xuống!

Hắn nhanh chóng đi tới phía Chu Hằng.

Tinh tú xoay tròn với tốc độ cao. Linh lực hội tụ, tinh tú mới đang lấy tốc độ khủng khiếp hình thành, vượt qua bất kỳ kinh nghiệm của Chu Hằng trước kia. Chỉ một phút, ngôi sao này đã hoàn toàn thành hình! Ông! Hai viên đại tinh tự quay, 9998 viên tinh tú cũng xoay theo. Tự động tạo thành một cỗ lực hút, cuồn cuộn hấp thu linh khí thiên địa bổ sung linh lực cho Chu Hằng.

Này… Tốc độ quá nhanh. Cho dù là Chu Hằng toàn lực oanh kích cũng vĩnh viễn không lo lắng cạn kiệt linh lực! Cho dù linh lực hao tổn hết sạch, chỉ sợ vài phút đã hoàn toàn khôi phục!

Chu Hằng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, đây là phần thưởng ông trời cho hắn vì có công hình thành vạn viên tinh tú sao?

Oanh!

Đúng lúc này, một dài sảng dài nhỏ sinh ra trong người Chu Hằng, linh khí mới hấp thu được hoàn toàn bị nó hấp thu hết, càng lúc càng dài, càng lúc càng rộng.

Đây là… Thiên hà! Ông!

Trước mắt Chu Hằng lập tức xuất hiện một mảnh thiên địa kỳ diệu. Là một mạng lưới màu vàng!

Đây không phải là hắn lần đầu tiên hắn thấy, trước kia khi ở Phàm giới đột phá đến Tiên giới, lại đi theo Kim Long nữ hoàng từ Tiên giới phi thăng tới Minh giới đã thấy qua! Nhưng bây giờ, hắn đột phá Thiên Hà Cảnh lại thấy được!

Hắn hiểu ra. Những lưới màu vàng này là pháp tắc thiên địa, bảo vệ và trói buộc phiến thiên địa này.

Lâm Hiến Dương đã tới gần, một quyền đánh ra! Chu Hằng ánh mắt âm lệ, một quyền nghênh đón. Thình thịch!

Một tiếng trầm đục vang lên, Lâm Hiến Dương đứng tại chỗ không nhúc nhích, nhưng Chu Hằng liên tiếp lui về phía sau, lui ít nhất mấy trăm bước mới miễn cưỡng đứng vững.

Nhưng tất cả mọi người đều hoảng sợ! Thiên Hà Cảnh! Bọn họ cảm ứng được khí tức trên người Chu Hằng phát ra, khí tức khổng lồ rất không ổn định.

Cùng tính chất với bọn họ!

Làm sao có thể!

Tên này bị Lâm Hiến Dương chà đạp như bao cát, sao bị đánh

cho nằm xuống đất một hồi lại trở thành Thiên Hà Cảnh? Nếu không phải hơi thở rất mới, bọn họ đều sẽ nghi ngờ lúc trước Chu Hằng có phải cố ý ẩn giấu hay không?

– Quả nhiên là Thiên Hà Cảnh! Lâm Hiến Dương lại hừ lạnh một tiếng, lộ ra nụ cười lạnh ta đã sớm biết rồi, nếu không như thế, lúc trước Chu Hằng sao có thể bộc phát ra lực lượng vượt qua Tinh Thần Cảnh đại viên mãn?

Chu Hằng dùng linh lực mạnh mẽ gắn lại 7 cây xương sườn bị gãy, tay nâng lên tế ra Hỏa Thần Lô.

– Bếp lò, đốt chết hắn cho ta!

Hắn cuối cùng cũng đột phá Thiên Hà Cảnh, cho dù chỉ có một đạo thiên hà, nhưng cũng đủ tư cách vận chuyển Hỏa Thần Lô.

– Oa ha ha ha! Bổn tọa rốt cục có thể trọng phóng quang thải! Hỏa Thần Lô cười to, Chu Hằng vỗ một cái, nắp lô mở ra, một ngọn lửa màu đỏ thẫm lập tức phún ra ngoài, hóa thành một con Hỏa Long quay quanh người Chu Hằng.

Ngang!

Đầu rồng rống giận, khí thế khôn cùng phun trào, tràn đầy khí

phách. Gầm lên giận dữ, Hỏa Long cũng vọt tới Lâm Hiến Dương.

Lâm Hiến Dương vội vàng giơ tay trước người bảo hộ, linh lực phát ra, tạo thành một vòng hộ thuẫn hình tròn, ngọn lửa lập tức cuốn qua người hắn. Nhưng thân hình hắn bị ngọn lửa oanh kích không ngừng trượt về sau, căn bản không dừng lại được.

Chu Hằng nổi giận gầm lên một tiếng, cấp tốc vọt ra, Hỏa Thần Lô nhẹ nhàng xoay tròn trên đỉnh đầu, từng ngọn lửa bay ra, điên cuồng gào thét cuốn tới Lâm Hiến Dương, mà Chu Hằng liên tục vung quyền đấm tới.

Lâm Hiến Dương thấy thế cũng vội tế ra Bảo khí của mình, đó là một thanh huyết đao rất nặng, vừa tế ra phát ra mùi máu tanh mãnh liệt, là một thanh Bảo khí chuyên sát phạt!

Hắn vung đao chém lại Chu Hằng, từng ánh đao tung hoành, nhiệt độ chung quanh điên cuồng giảm xuống, lại vang lên tiếng lệ quỷ gào thét.

Nhưng mà muốn chiến thắng Hỏa Thần Lô, chuôi huyết đao này còn chưa đủ dùng.

Hỏa Thần Lô là Thái Dương Tinh Kim đời trước đã khai hóa linh trí, sau đó lại được luyện chế thành Bảo khí cấp Hắc Động, bởi vì có tính đặc thù, cho nên uy lực của Hỏa Thần Lô

cũng không bị giới hạn bởi người sử dụng.

Chỉ cần bản thân nó nguyện ý, có thể cung cấp cho Chu Hằng cỗ lực lượng mạnh hơn gấp mười, gấp trăm lần, uy lực cũng có thể dao động.

Hiện tại Chu Hằng và Hỏa Thần Lô như keo với sơn, cái bếp lò này đương nhiên sẽ ra sức hỗ trợ, với Thiên Hà lực Chu Hằng cung cấp làm xúc tác, nó có thể phát huy ra uy lực mạnh nhất! Oanh!

10 điều Hỏa Long đồng thời bay ra, giận dữ rít gào!

Lâm Hiến Dương vẻ mặt nghiêm túc, huyết đao chắn trước ngực, rất có tư thái một người giữ ải, vạn người khó qua, xoạt xoạt xoạt, hắn quơ đao chém về từng con Hỏa Long.

Giới hạn trong lực lượng bản thân Chu Hằng không đủ, hắn cũng không có cách hoàn toàn kích thích ra uy lực của Hỏa Thần Lô, nếu như đổi thành một kiện Bảo khí Thiên Hà Cảnh tầm thường, như vậy hắn đã có thể phát huy ra lực sát thương của Thiên Hà Hoàng rồi.

Nhưng mà bản thân Hỏa Thần Lô tương đương với một vật sống, nó có ý thức bản thân, có nó trợ giúp, uy lực tăng lên gần với Tuệ Tinh Cảnh, kém hơn Tuệ Tinh Vương thấp nhất một chút, nhưng mạnh hơn Thiên Hà Đế đỉnh phong không ít!

Oanh! Oanh! Oanh!

Lâm Hiến Dương chém liên tục năm đạo Hỏa Long, thoạt nhìn uy phong lẫm lẫm, nhưng mà năm đạo Hỏa Long còn dư lại vẫn tiếp tục điên cuồng gào thét cuốn tới hắn, mà hắn lại gần như đã dốc toàn lực rồi.

Oanh! Oanh!

Hắn miễn cưỡng lần nữa chém tan ba đạo Hỏa Long, nhưng không có cách nào hóa giải 2 con còn lại, kết quả ngực bị trúng chiêu.

– Phụt. Lâm Hiến Dương phun ra một ngụm máu tươi, cả người lảo đảo liên tiếp thối lui, cho dù hắn là Thiên Hà Đế bậc cao cũng khó chịu được công kích chuẩn cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh.

Chu Hằng thừa thắng truy kích, Hỏa Thần Lô trên đỉnh đầu lại bay ra mười đạo Hỏa Long. Oanh! Oanh! Oanh!

Lâm Hiến Dương vung đao điên cuồng chém ra, nhưng lần này hắn càng thảm, khó khăn lắm mới chém tan 7 đạo Hỏa Long liền kiệt lực, mà lúc này Chu Hằng lại giết tới, hai đấm liên tục vũ động, toàn bộ nện xuống mặt Lâm Hiến Dương.

Mỗi một quyền đánh xuống liền có máu tươi bắn ra, khi Chu Hằng liên tiếp đấm ra 17 quyền, cả khuôn mặt Lâm Hiến Dương đã thành máu thịt bầy nhầy, mũi bị gãy, tướng mạo trở nên dị thường, cho dù cha hắn ở đây cũng khó nhận ra.

Trong giây lát thế cục đảo ngược!

Chu Hằng đắc thế không nhân nhượng, Hỏa Thần Lô phát uy, trào ra vô tận hỏa lực, Lâm Hiến Dương chỉ có thể toàn lực chống đỡ, nếu bị Hỏa Long đánh trúng, chẳng khác nào dính lực sát thương lớn hơn lực lượng của Chu Hằng.

Bốp! Bốp! Bốp! Bốp!

Lâm Hiến Dương liên tục bị đấm mặt, máu tươi tung tóe, vô cùng thê thảm. Tuy nhiên đây chỉ là thoạt nhìn mà thôi, với lực sát thương một đạo Thiên Hà của Chu Hằng, cho dù cộng thêm vạn viên tinh tú cũng không thể tạo thành tổn thương quá lớn với tồn tại Thiên Hà Đế đỉnh phong.

Nhưng mặt mũi lại bị tổn thương à.

Bất kể là mặt thịt, hay là mặt mũi trong mắt người khác đều bị Chu Hằng đê tiện đánh cho không còn chút nào!

Lúc trước Chu Hằng quả thật rất thảm bại, nhưng cũng không có người vì vậy mà xem thường Chu Hằng, người ta chỉ là Tinh Thần Đế, đánh không lại Thiên Hà Đế thì có gì kỳ quái? Nhưng bây giờ lại hoàn toàn khác, một mình Thiên Hà Đế ngươi, hơn nữa còn là Thiên Hà Đế cấp bậc đỉnh phong không ngờ bị một người vừa mới tiến vào Thiên Hà Cảnh đánh cho vỡ mặt, vậy còn mặt mũi nữa không?

Bên ngoài sân, chư đại lão lúc đầu khiếp sợ, sau vội vàng đi khống chế Đại Nhật Lưu Ly Kính, cũng muốn ngăn cản chiến đấu, nhưng lần này lại phòng ngừa Chu Hằng đánh chết Lâm Hiến Dương!

Nhưng mà Đại Nhật Lưu Ly Kính vẫn không để cho bọn họ điều khiển, bọn họ chỉ có thể xem mà không thể chơi.

– Chúng ta lập tức tiến vào! Một gã đại lão nói.

– Ừ! Mọi người nhao nhao gật đầu, nếu không đi vào ngăn cản, rất có khả năng xảy ra án mạng.

Hơn mười người liên thủ, phá mở tấm chắn do Đại Nhật Lưu Ly Kính hình thành, đây chính là chuẩn Bảo khí cấp Hắc Động, 1 người căn bản không làm được! Hưu hưu hưu, bọn họ bay vào, tuy rằng cũng bị Đại Nhật Lưu Ly Kính áp chế, tốc độ giảm đi nhưng vẫn còn bay được.

Đây đúng là lửa cháy mông a, nếu cứ ở lỳ đó đợi khi giao Lâm Hiến Dương ra, Lâm Vô Bệnh nổi dóa, bọn họ sao có thể chịu nổi lửa giận của một vị đại nguyên soái chứ? Huống chi Lâm Hiến Dương còn là phò mã gia tương lai, hắn xảy ra chuyện ngay cả Ma Long Đại Đế cũng nổi giận lơi đình đấy.

Liều mạng thôi! – – – – – oOo- – – – –

Chương 967: Yêu thú cấp Tuệ Tinh

Khi các đại lão học phủ chạy đến, vừa đúng ngay lúc, mới cứu được Lâm Hiến Dương, nếu trễ một bước nữa thì có thể hắn đã bị Hỏa Thần Lô đốt chết tươi!

Bằng lực lượng chuẩn cấp Tuệ Tinh còn chưa đủ để gọn gàng dứt khoát đánh chết Thiên Hà Đế gần đến đỉnh phong, đương nhiên nếu như Chu Hằng tế ra Lăng Thiên Cửu Thức, bằng trạng thái của Lâm Hiến Dương hiện tại tuyệt đối không có khả năng tránh né được!

Không phải là Chu Hằng không muốn giết người, mà là hắn biết Đại Nhật Lưu Ly Kính bao phủ trên đầu hắn không cho phép hắn giết người, bởi vậy chỉ ngược Lâm Hiến Dương mà thôi – hắn lại không biết, Đại Nhật Lưu Ly Kính đã bị Hồng Nguyệt giành quyền khống chế!

Thẳng đến khi các đại lão học phủ đến cứu Lâm Hiến Dương, Chu Hằng mới bất chợt hiểu ra!

Khẳng định là Hồng Nguyệt!

Bằng không, ngay từ đầu hắn bị ăn đòn là Đại Nhật Lưu Ly

Kính sẽ ngăn cản, mà không cần các đại lão học phủ đi ra khuyên can!

Chẳng qua hiện giờ Lâm Hiến Dương cũng chỉ còn lại một hơi, hắn chỉ dùng linh lực bảo vệ yếu hại của mình, hình thành một tầng phòng ngự cuối cùng, cả người đã sắp rơi vào trạng thái hôn mê.

Các đại lão học phủ đều sắc mặt khó coi đến biến thành màu đen, bộ dạng Lâm Hiến Dương thế này, bọn họ làm sao mà ăn nói được với Lâm Vô Bệnh? Nhưng bọn họ lại không dám trách mắng Chu Hằng, chỉ nói một câu trận đấu tiếp tục, liền mang theo Lâm Hiến Dương vội vàng bỏ đi.

Bọn họ vừa rời đi, những người khác tự nhiên cũng giải tán, vốn bọn họ là do Lâm Hiến Dương dùng thể diện của bản thân cùng trả giá rất lớn để mới đến, không ngờ người bị bọn họ chặn lại, nhưng Lâm Hiến Dương lại không không lại Chu Hằng, bị chơi cho suýt chết, quả thật làm bọn họ lọt tròng đầy đất!

Trên người Chu Hằng tự nhiên cũng dán lên cái nhãn muốn sống chớ gần, thấy đại lão học phủ đi rồi, bọn họ còn không chạy? Đợi bị đánh hả?

Bọn họ không chắc mình cũng nằm trong danh sách được bảo vệ!

Thấy mọi người đồng loạt giải tán, Chu Hằng cũng không có ý truy đuổi, dù sao quá đông người, hắn cũng không có khả năng đuổi theo tất cả. Hơn nữa tuy rằng hắn đột phá, nhưng thương thế trên người sẽ không tự khôi phục, cần thiết phải mau xử lý.

Hắn dùng một viên Kim Cương Đan, lại vận chuyển phù văn trị liệu trong Ngũ Hành Phù Văn, nửa ngày sau, vết thương phần mềm đã cơ bản khôi phục, nhưng xương gãy lại không thể lập tức nối liền, dù cho cường giả như hắn cũng cần mười ngày nửa tháng.

Tuy nhiên hắn dùng linh lực bao bọc, như vậy xương bị thương cũng không đến mức làm hắn mất đi năng lực chiến đấu.

Còn cách kết thúc trận đấu khoảng một ngày, trải qua Lâm Hiến Dương truy đuổi chặn đường, chỉ sợ điểm số nhóm Liễu Doãn Nhi đã giảm không ngừng, đừng nói hạng nhất, còn chưa chắc giữ được trong 10 hạng đầu nữa.

ads

Hắn đã hứa với người, hơn nữa còn hoàn thành đột phá gian khó nhất ở trong này, thành tựu vạn tinh xưa nay chưa từng có, cũng một hơi đột phá Thiên Hà Cảnh, nói thế nào cũng nên thực hiện nguyện vọng của Liễu Doãn Nhi – giành được hạng nhất!

Đi giết con yêu thú Tuệ Tinh Cảnh kia!

Chu Hằng lập tức ra quyết định, con yêu thú kia đã sớm bị trọng thương, cũng chỉ phát huy được chiến lực Thiên Hà Đế đỉnh phong. Hỏa Thần Lô có thể chống cự, còn hắn vận chuyển Lăng Thiên Cửu Thức là có thể trực tiếp kết thúc chiến đấu.

Quyết định xong, Chu Hằng bắt đầu đi về phía đỉnh đàn núi, đương nhiên dọc đường nếu gặp được yêu thú thì hắn cũng không ngại tiện tay xử lý, dùng hắc kiếm hấp thu tinh khí sinh mệnh để tăng tốc điều trị xương gãy.

Yêu thú bậc cao đương nhiên không thể nào gặp mọi lúc, Chu Hằng đi đến ngọn núi cao nhất trong đàn núi, cũng chỉ mới giết được 7 con yêu thú Tinh Thần Cảnh mà thôi, nhưng xương gãy đã tốt hơn 3 thành.

Còn có một điều làm Chu Hằng mừng rỡ không thôi.

Vạn tinh tú trong cơ thể hắn hình thành lốc xoáy xoay tròn tốc độ cao, không ngừng cuồn cuộn hấp thu linh khí trong thiên địa, hóa thành tích lũy linh lực cho bản thân, hoặc là bổ sung linh lực đã tiêu hao.

Khi hắn hình thành 1 vạn tinh vẫn mãi như thế, nhưng ban đầu hắn còn tưởng là hiện tượng tạm thời, đợi cho đột phá Thiên Hà Cảnh sẽ biến mất, nhưng sự thật lại hoàn toàn không phải vậy!

Vẫn luôn duy trì!

Hắn vô cùng hưng phấn!

Tốc độ hấp thu linh khí này nhanh cỡ nào?

Một ngày có thể hình thành một đạo thiên hà!

Nếu như có thể vẫn luôn duy trì như vậy, ngay cả Chu Hằng không dùng bất kỳ đan dược, không dùng bảo vật gì, dù là nằm ngủ, chỉ cần không tới 3 năm là hắn sẽ hình thành 1000 đạo thiên hà!

Từ trước đến nay, Chu Hằng vẫn là ngộ tính cực cao mà tư chất chỉ có thể coi là bình thường. Nếu không phải có hắc kiếm chuyển hóa linh lực, thế gian còn có nhiều linh đan diệu dược có thể tăng lên tích lũy linh lực, tốc độ tu luyện của hắn tuyệt đối cực chậm!

Võ giả tăng lên tu vi, tích lũy linh lực cùng lĩnh ngộ cảnh giới,

thiếu một thứ cũng không được!

Nhưng bây giờ lại xuất hiện thay đổi thật lớn!

Hắn nghiễm nhiên hóa thành một cái lỗ đen, hấp thu vô tận linh khí thiên địa, ngay cả nằm ngủ, tốc độ tích lũy linh lực cũng sẽ vượt xa 99% những người không ngừng khổ tu, mỗi ngày điên cuồng nuốt linh đan diệu dược!

Đây là trời cao thưởng cho người hình thành vạn ngôi tinh tú?

Mạnh mẽ đến quả thật là nghịch thiên!

Có phải cũng xếp đặt 1000 đạo thiên hà theo hình thức này, tiếp tục cuồn cuộn cung cấp linh khí cho hắn hay không? Bởi vì cảnh giới của hắn hiện tại một ngày có thể hấp thu được linh lực đủ hình thành một thiên hà, nhưng sau khi đến Tuệ Tinh Cảnh, hắn hình thành mỗi một sao chổi phải sẽ cần linh lực tăng gấp ngàn lần!

Đến lúc đó, bằng tốc độ hấp thu linh khí hiện tại, tu vi của hắn tăng lên sẽ giảm xuống 1000 ngày mới hình thành một ngôi sao chổi!

Thực ra 3 năm hình thành một cái sao chổi đã là không chậm, đến cảnh giới này, cần dùng đến tiên dược bậc cao thậm chí

Thánh dược bậc thấp mới có thể nhanh chóng tăng lên tu vi, 1000 năm hình thành một ngôi sao chổi cũng không tính là hiếm thấy!

Bởi vì tổng cộng chỉ cần hình thành không tới 100 ngôi sao chổi, ấn theo 3 năm một ngôi sao, cũng chỉ chưa đến 300 năm.

Nhưng Chu Hằng làm sao chờ nổi hơn 300 năm?

Hắn muốn gặp Hoặc Thiên ngay bây giờ!

Cho nên, hắn nhất định phải thử hình thành xếp đặt thiên hà Thiên Hà Cảnh tương tự như thế.

Vừa suy nghĩ, Chu Hằng đi chậm lên đỉnh núi.

Thế núi dốc đứng, bởi vì Đại Nhật Lưu Ly Kính hình thành áp lực cực lớn, đi trong này có cảm giác khó khăn, tốc độ của Chu Hằng không nhanh, thậm chí không khác người thường là mấy.

Mãi hai giờ sau, cuối cùng hắn mới đến được đỉnh núi.

Nơi này có mùi tanh hôi rất nặng, từ sườn núi xa xa cũng có

thể ngửi được, sau khi đến chỗ này liền càng thêm đậm đặc, làm người ta muốn bịt mũi không muốn hít thở nữa.

Rốt cuộc con yêu thú này là giống gì, vệ sinh cá nhân kém quá đi chứ!

Chu Hằng vừa thầm oán, vừa tiến tới trước.

Đáp án nhanh chóng công bố, đó là một con rắn mối khổng lồ!

Xung quanh toàn là thi thể hư thối, bên trên tràn đầy vết cắn, chính những thi thể này tỏa ra mùi thối. Nhưng đó không phải chỗ phát ra chủ yếu, mà là bản thân con rắn mối khổng lồ này, dưới bụng của nó có một vết thương thật lớn.

Vết thương bình thường làm sao có thể khiến yêu thú thực lực Tuệ Tinh Cảnh rớt xuống đến Thiên Hà Cảnh đỉnh phong? Đó tuyệt đối là vết thương không trị được, đợi cho lần hội săn bắn này kết thúc, nếu có người xử lý con yêu thú này thì thôi, không ai diệt được, phía học phủ cũng sẽ loại bỏ nó.

Lúc Chu Hằng phát hiện ra con yêu thú này, con yêu thú kia cũng phát hiện ra hắn, trong ánh mắt xanh biếc lập tức toát ra thù hận cực độ.

Nó chính là bị loài người làm trọng thương, ném xuống chỗ

này từ từ chờ chết!

Tuy rằng không phải Chu Hằng làm nó bị thương, nhưng ai bảo Chu Hằng là loài người chứ?

Tất cả loài người đều bị nó hận thấu xương, cũng như có những yêu thú rõ ràng không hề tổn thương loài người, nhưng cũng bị loài người coi như tử địch.

Con rắn mối khổng lồ này nằm rạp dưới đất giảm bớt tiêu hao sinh mệnh, nhưng hiện tại lại bò dậy!

Nó biết mạng của mình không còn lâu, cho nên nó phải xử lý càng nhiều con người càng tốt!

– NGAO…. Con rắn mối khổng lồ phát ra tiếng gầm như rồng ngâm, phun ra quầng sáng tối đen, phát tán khí ăn mòn mãnh liệt, bắn cực nhanh về phía rắn mối khổng lồ.

– Bếp lò! Chu Hằng vỗ Hỏa Thần Lô, ầm, ngọn lửa bùng lên cao, hóa thành rồng lửa, nghênh đón quầng sáng đen thui kia.

Xèo xèo xèo! Bị ngọn lửa thiêu đốt, khối không khí đen kia lập tức bốc hơi, hóa thành vô số tro tàn màu đen rơi xuống.

– Bò sát nho nhỏ, ngay cả những lão Long lão tổ tông nhà ngươi thấy bổn tọa cũng phải cung kính gọi đại gia, dựa vào ngươi cũng xứng làm càn trước mặt bổn tọa! Hỏa Thần Lô lại bắt đầu đắc ý, từ sau khi cắn nuốt đoàn dị hỏa kia, nó càng thêm có linh tính, cũng ngày càng đê tiện.

Con rắn mối khổng lồ mắt lạnh nhìn chằm chằm Hỏa Thần Lô, đột nhiên tung một cú vẫy đuôi, vung cái đuôi vừa to vừa dài quất vào Chu Hằng.

Kình phong rít gào, đây là oanh kích cấp bậc Thiên Hà Đế đỉnh phong!

Chu Hằng vận chuyển Hỏa Thần Lô! Ầm! Ầm! Ầm! Từng con rồng lửa lao ra, nghênh đón con rắn mối khổng lồ, nhưng rồng lửa này phát huy uy lực to lớn khi đánh với Lâm Hiến Dương, lại có hiệu quả cực nhỏ đối với con rắn mối khổng lồ này.

Bởi vì tuy rằng con rắn mối khổng lồ này bị trọng thương, nhưng thể chất của nó là Tuệ Tinh Cảnh hàng thật giá thật!

Nhược điểm duy nhất của nó nằm ở vết thương dưới bụng, vảy cùng da dày có tính bảo hộ đã bị đánh nát, lộ ra máu thịt bên trong, thậm chí thấy được chất lỏng xanh biếc, hẳn không phải là dịch của nó tiết ra, mà là trúng độc!

Chỉ có độc tính mãnh liệt mới có thể làm cho một con yêu thú

cấp Tuệ Tinh gục ngã chờ chết, thương thế không bớt mà càng nặng hơn!

Con yêu thú này có số điểm cao tới 5000, tuy rằng chiến lực giảm mạnh, nhưng không phải dễ đánh chết, chỉ có không ngừng bắn phá vết thương của nó mới làm nó thương càng thêm thương, cuối cùng kết thúc sinh mệnh.

Nhưng nói dễ làm mới khó.

Cũng may là đối với Chu Hằng, hắn không cần đánh phá vết thương kia, mà chỉ cần chú ý tới đầu, cổ hoặc ngực của con rắn mối khổng lồ này, triển khai Lăng Thiên Cửu Thức dùng hắc kiếm chém một nhát, như vậy con rắn mối khổng lồ này phải chết!

Hắn nghiêm mặt, Lăng Thiên Cửu Thức đã súc thế chờ sẵn, chỉ cần Hỏa Thần Lô giúp hắn mở ra một khe hở, để hắn bình thản chém ra một kiếm này, thi triển công pháp thuộc cấp Hỗn Độn Cảnh này!

Hắn triển khai một kiếm, cảnh tượng vũ trụ chợt hiện, chém về phía con rắn mối khổng lồ kia!

Ngay lúc này, tiếng bước chân lộn xộn lại truyền đến!

Chương 968: Bạn mới

Triệu Hà Khải luôn luôn không phục Lâm Hiến Dương đè nặng hắn một đầu, bởi vậy, Cuộc so tài săn bắn lần này hắn hạ quyết tâm nhất định phải áp đảo Lâm Hiến Dương, đoạt được bảo toạ đệ nhất!

Làm lão nhị ngàn năm nay cũng không phải là một danh hiệu để người ta vui thích!

Nhưng hắn cũng không phải người tự kiêu, hắn biết rõ Lâm gia là với binh lập nghiệp, loại trò chơi giết chóc đó là Lâm gia thích hợp nhất! Nhất là chín người tùy tùng Lâm Hiến Dương mang theo này, ai nấy đều là thiết vệ từng đi theo đại nguyên soái Lâm Vô Bệnh chinh chiến bốn phương, chẳng những đều là Thiên Hà Đế phẩm bậc rất cao, hơn nữa am hiểu cách truy tung, phối hợp ăn ý!

Nên muốn thắng Lâm Hiến Dương, nhất định phải dùng kỳ mưu, còn phải chịu trả giá thật lớn!

Bởi vậy, Triệu Hà Khải đã sớm đánh chủ ý trên thân con yêu thú Tuệ Tinh Cảnh. Ở thời điểm cuộc so tài còn chưa bắt đầu, hắn đã có liên lạc với Bắc Thiên Vương Dương Húc Đông trong Tứ Đại Thiên Vương, ưng thuận trợ giúp để hắn thắng được đối phương, dù phải trả cái giá thực đau lòng.

Trước đây chín ngày, mỗi người bọn họ săn bắn, ít nhất phải đạt được đủ điểm để tiến vào tốp 10, sau đó ở ngày thứ mười đánh chết con yêu thú Tuệ Tinh Cảnh kia!

Nếu có thể thành công, thì sẽ do Triệu Hà Khải hoàn thành đánh chết, 5000 điểm đủ để hắn trong nháy mắt tăng vọt đến vị trí thứ nhất! Nếu như thất bại, vậy cũng chỉ có thể chấp nhận! Dù sao có Đại Nhật Lưu Ly Kính bảo hộ cũng không chết được!

Có thể tiến vào tốp 10, cũng chính là được tiến vào vòng lôi đài thi đấu kế tiếp, sẽ rạng rỡ mặt mày ở bữa tiệc sinh nhật của Ma Long Đại Đế, cái này cũng không thua thiệt.

Chỉ là hai Thiên Vương cộng thêm chín người tùy tùng bọn họ mang theo vẫn không đủ bảo hiểm, sau đó Triệu Hà Khải lại bung ra một số tiền lớn mời tới vài người quyền quý hỗ trợ, ngược lại không phải là nhìn trúng thực lực của bọn họ, mà là người hầu của bọn hắn mang theo!

Tổng cộng có 50 người, chính là vài hậu nhân của nhà quyền quý kia cũng đều là Vương giả trong võ, cổ chiến lực này cũng đủ cường đại rồi!

Đoàn người hùng hùng hổ hổ, khí phách hiên ngang xuất phát xông về phía đỉnh dãy núi. Nếu như có thể chém chết một con yêu thú Tuệ Tinh Cảnh, cho dù là bị mọi người vây công mà

chết, cho dù là con yêu thú này đã bị thương nặng, nhưng vẫn như cũ có thể cho bọn họ khoe khoang hơn mấy trăm năm!

Nhưng ngay khi bọn hắn đi đến đỉnh núi, lại nhìn thấy một bóng kiếm vạch ngang trời, như tinh tú nở rộ, như trăng sáng chiếu xuống, như mặt trời mọc lên, như thiên địa sơ khai, như vũ trụ tiêu tan!

Tuyệt không thể nói rõ, huyền ảo không thể tả!

Sau đó… sau đó vốn không có sau đó!

Con yêu thú Tuệ Tinh Cảnh kia đã bị một kiếm này trực tiếp chém rơi đầu, máu nóng bắn lên tận trời, đẩy ra một luồng dao động thuộc loại võ giả bậc cao, đủ để cho người, thú ở gần trong phạm vi mười dặm đều có thể cảm ứng được.

– Đã chết!

– Bị chết hoàn toàn triệt để!

– Cái này…

Đoàn người Triệu Hà Khải trợn tròn mắt, bọn họ gian nan khổ

sở leo lên núi, lại nửa ngày mang trong lòng mộng đẹp anh hùng… Thế mà sự thật lại tàn nhẫn như vậy, một cái tát hung hăng tát lại đây, làm đau đớn nóng rát da mặt!

Như thế nào cứ thế chết rồi?

Ngươi dầu gì cũng là yêu thú cấp Tuệ Tinh mà! Cho dù là bị thương không phải vẫn còn một thân phòng ngự kinh khủng sao? Làm sao lại bị người tung một kiếm trực tiếp chém rơi đầu? Có trêu đùa cũng không phải như thế chứ!

Một kiếm chém phá vỡ phòng ngự của yêu thú cấp Tuệ Tinh!

Lúc này, Triệu Hà Khải bọn họ mới sửng sốt một chút, bỗng nhiên kịp phản ứng, đây là khái niệm gì?

Dù cùng là cường giả cấp Tuệ Tinh, cầm Bảo khí cấp Tuệ Tinh đều rất khó làm được. Bởi vì phòng ngự thân thể của yêu thú cấp Tuệ Tinh thật sự quá cường đại, hoàn toàn không thua một kiện Bảo khí đồng cấp khác, một kích chém xuống không có khả năng chém phá, nhưng nếu nói muốn trực tiếp chém rơi đầu… Thật sự khó mà tưởng tượng!

Con yêu thú này chỉ là Tuệ Tinh Vương, lại bị trọng thương,

gặp gỡ Tuệ Tinh Đế bậc cao ngược lại đúng thật có khả năng bị một kiếm chém rơi đầu… Nhưng vấn đề là: Tuệ Tinh Đế bậc cao chạy đến nơi này để làm chi?

Ánh mắt của mọi người nhìn về phía Chu Hằng. Dáng người thon dài, khuôn mặt anh tuấn, tuổi còn quá trẻ!

Thiên Hà Cảnh! Làm sao có thể!

Tất cả mọi người đều có cảm giác như sắp sụm xuống, bởi vì Chu Hằng để lộ ra ngoài khí tức bất quá là Thiên Hà Vương, hơn nữa còn là loại Thiên Hà Vương vừa mới đột phá, khí tức tương đối không ổn định.

Vừa mới đột phá Thiên Hà Vương mà có thể chém chết Tuệ Tinh Vương?

Nói đùa! Không, quả thật có khả năng!

Cấm khí! Tên này là Chu Hằng!

Vừa nghĩ tới cấm khí, ở trong đầu mọi người trước tiên nổi lên cái tên Chu Hằng, sau đó nhìn kỹ trước mặt khuôn mặt anh tuấn trẻ tuổi này, lập tức phát ra tiếng cảm thán “quả nhiên là thế”.

Trước đây ở địa phương thành đạo của Hắc Động Vương, chuyện Chu Hằng một kiếm chém chết Thiên Hà Đế sớm đã truyền bá rộng rãi, mọi người đều biết: chẳng những Chu Hằng có bối cảnh cấp Hắc Động, còn có được cấm khí cấp Tuệ Tinh!

Nhưng cấm khí hẳn là cấm sử dụng, ngươi dùng để đánh chết yêu thú thì có ích gì? Cũng không thể tăng thêm điểm cho ngươi!

Tên ngu ngốc! Hại người hại mình mà!

Mọi người đều dùng ánh mắt khổ sở oán hận nhìn Chu Hằng: Tên này dù có tiền của dồi dào cũng không nên khoe khoang như vậy chứ!

Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, Hỏa Thần Lô thì chìm nổi trên đỉnh đầu hắn, bất cứ lúc nào có thể đánh ra công kích cấp chuẩn Tuệ Tinh. Sau một kiếm đó tất cả linh lực của hắn hao hết sạch không còn, nhưng tinh tú phân bố dạng lốc xoáy còn đang điên cuồng hấp thu linh khí thiên địa cho hắn, với tốc độ kinh khủng một ngày gia tăng một đạo thiên hà, nếu muốn khôi phục linh lực cũng chỉ cần chưa tới nửa tiếng!

Tăng lên tích lũy linh lực và khôi phục linh lực là hai chuyện hoàn toàn khác nhau.

Chính vì hiện tại tốc độ khôi phục linh lực của hắn cũng đủ mau, hắn cũng không cần hấp thu tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm, mà định chờ tới sau khi khôi phục linh lực, mới dùng những tinh khí sinh mệnh này để gia tốc tích lũy linh lực.

Chỉ trong khoảng thời gian ngắn như vậy hắn đã khôi phục một phần ngàn lực lượng, tuy rằng cách trạng thái đỉnh phong vẫn còn kém rất xa, nhưng miễn cưỡng dùng để tế ra Hỏa Thần Lô cũng không thành vấn đề.

– Chu Hằng! Ngươi thật quá đáng! Triệu Hà Khải sau một lúc sửng sốt, đột nhiên tức giận đến hoa tay múa chân.

Yêu thú Tuệ Tinh Cảnh bị Chu Hằng đánh giết, 5000 điểm cũng bay biến đi, chỉ với thủ đoạn so đấu bình thường, ở mặt giết chóc làm sao hắn có thể là đối thủ của Lâm Hiến Dương? Xong rồi! Lần này lại sắp bị Lâm Hiến Dương ép một đầu nữa rồi!

Chu Hằng thì lại sửng sốt, hắn làm gì mà quá đáng?

– Tại sao ngươi phải dùng cấm khí đánh chết con yêu thú này? Ngươi có biết kế hoạch này ta trù tính bao lâu hay không? Triệu Hà Khải nói đầy vẻ ai oán. Tên này thật quá đáng, không nên khi dễ người như vậy chứ!

Cấm khí cấp Tuệ Tinh, ngay cả hắn cũng không có đâu!

Cấm khí mặc dù là dùng một lần, nhưng bởi vì ở trong tay bất kỳ kẻ nào đều có thể bộc phát ra uy lực sẵn có của nó, trên thực tế xa xa phải hiếm có hơn so với Bảo khí! Nhất là cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh, toàn bộ Đại Tần Quốc cộng hết lại cũng có thể không đủ 10 kiện!

Món này là tuyệt đối phá hư cân bằng, dù là Trận Văn sư cũng sẽ không tùy tiện chế tạo, huống chi giá trị chế tạo thực ra còn đắt đỏ hơn xa so với Bảo khí, dù có làm ra cũng chưa chắc có người cần mua!

Chu Hằng nhìn bộ dáng hắn bị ủy khuất như một cô dâu nhỏ, lập tức ý nghĩ vung quyền đánh người không cánh mà bay, chỉ cảm thấy một cỗ oán khí vọt tới, có thể nhấn chìm hắn trong đó!

Hắn nhún nhún vai, nói: – Giết cũng giết rồi, cũng không thể sống lại để cho ngươi một lần nữa giết đi?

Triệu Hà Khải tự nhiên biết mình có ai oán cũng vô dụng, cuộc so tài cũng không có quy định không thể sử dụng cấm khí! Cuộc so tài săn bắn này nếu có thể cố gắng đánh chết yêu thú tăng lên điểm của mình, cũng có thể phá hỏng ưu thế săn bắn của người khác để bảo trì hoặc là kéo gần chênh lệch.

Oán hận, đó là hành vi của kẻ yếu!

Hắn cũng chỉ là kích động nhất thời, vì đã ký thác kỳ vọng rất cao giết chết con yêu thú Tuệ Tinh Cảnh này, lúc này mới thất thố như vậy.

Nhưng kế hoạch đã trù tính lâu như vậy không ngờ chết từ trong trứng nước. Sao có thể nói buông thì bỏ! Hắn tiếp tục dùng ánh mắt ai oán nhìn chằm chằm vào Chu Hằng, một bộ dáng oán phụ bị làm lớn bụng sau đó gặp lại kẻ bội tình bạc nghĩa.

Chu Hằng rùng mình một cái, vội nói:

– Triệu huynh! Nếu huynh muốn đè lại Lâm Hiến Dương, thì cứ yên tâm đi! Bởi vì lần này ngay cả tốp 10 Lâm Hiến Dương đều không vào được!

Triệu Hà Khải đầu tiên là vui vẻ, sau đó liền nảy sinh nghi hoặc!

Tuy rằng từ trước đến nay hắn tranh với Lâm Hiến Dương, đều bị khuất phục, nhưng hắn đối với thực lực của Lâm Hiến Dương lại rõ như lòng bàn tay, làm sao có thể ngay cả tốp 10 đều không vào được? Không nói gì khác, chỉ là chín thiết vệ dưới tay hắn cũng đủ để giành lấy điểm tốp 10 rồi.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Ta nói hắn không vào được, thì

nhất định hắn không vào được!

Những lời này có thể nói là vô cùng khí phách. Thậm chí có loại giả ngu nồng đậm, nhưng Triệu Hà Khải lại đột nhiên chợt hiểu ra!

Cấm khí!

Khẳng định là Chu Hằng dùng cấm khí phá hỏng việc săn bắn của Lâm Hiến Dương!

Vì cái gì?

Đơn giản thôi, trên thân Chu Hằng đang đeo minh bài đại biểu cho thất công chúa, mà thất công chúa không ưa thích vị hôn phu Lâm Hiến Dương này cũng không phải bí mật lớn gì, trên cơ bản mọi người đều biết.

Như vậy cũng có thể giải thích vì sao Chu Hằng phá hỏng hành động săn bắn của Lâm Hiến Dương!

Chỉ là… đúng là cường hào mà! Lại tiêu xài cấm khí như thế!

Tuy nhiên, có thể đạp Lâm Hiến Dương dưới chân đi tới là

người tốt nha! Triệu Hà Khải lập tức tiêu tan sạch vẻ ai oán, cười ha hả một tràng, nói: – Chu huynh! Đến đây đến đây! Ta giới thiệu cho huynh mấy vị bằng hữu!

Tuy rằng Chu Hằng vừa mới bước vào Thiên Hà Cảnh, nhưng đã cùng bọn họ đứng chung trên bậc thang, có tư cách xưng huynh gọi đệ với họ. Mà mọi người đều biết, đứng sau lưng Chu Hằng chính là một vị cường giả cấp Hắc Động, tạo quan hệ tốt với hắn khẳng định là có lợi mà vô hại.

Chu Hằng gật đầu. Cuộc so tài săn bắn sắp chấm dứt, mà hắn lại chém giết một con yêu thú cấp Tuệ Tinh duy nhất có giá trị 5000 điểm, tuyệt đối có thể cho điểm của Liễu Duẫn Nhi nhảy vọt lên đến vị trí thứ nhất, không cần thiết bận rộn nữa.

Triệu Hà Khải, Dương Húc Đông bọn họ đều rất tò mò về nhân vật sau lưng Chu Hằng. Chỉ là trước đây không có cơ hội nói chuyện với Chu Hằng, thừa cơ hội này bọn họ cũng bắt đầu hỏi dò tới.

Chu Hằng tùy ý ứng phó, với tiêu chuẩn của hắn và con lừa đen luyện ra được, những người này đương nhiên không có khả năng từ trong miệng hắn moi ra được tin tức gì hữu dụng. Trên thực tế, cho dù Chu Hằng nói ra chuyện Hồng Nguyệt thì bọn họ có tin hay không?

Một mỹ nhân tuyệt sắc nõn nà như vậy lại là tồn tại còn cường đại hơn so với Hắc Động Cảnh?

Nói ra ngược lại sẽ bị Triệu Hà Khải bọn họ tưởng lầm là đang đùa bỡn bọn họ!

Nói chuyện một lúc sau, mọi người đều phân tán. Tuy rằng Triệu Hà Khải cùng Dương Húc Đông điểm đã đủ cao, tuyệt đối có thể đứng vào tốp 10, nhưng người nào không muốn điểm của mình cao hơn một chút?

Hơn nữa, Lâm Hiến Dương đã trước thời hạn bị loại, bọn họ hoàn toàn có thể tranh vị trí thứ nhất của lần tranh tài này… làm sao có thể lãng phí thời gian?

Chu Hằng thì tìm một chỗ khoanh chân ngồi xuống, linh lực của hắn đã hoàn toàn khôi phục, hiện tại nên luyện hóa tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm.

Ngắn ngủi nửa ngày sau, hắn liền kết thúc công việc.

Đáng tiếc là, con Cự Tích kia bị thương quá nặng, thương tổn tới căn nguyên, tinh khí sinh mệnh lần này cũng còn xa không đạt được tiêu chuẩn phải có của Tuệ Tinh Vương, hiệu quá tích lũy linh lực rất nhỏ với Chu Hằng, nhưng chung quy 7 khúc xương gãy của hắn đã hoàn toàn nối lại.

Không sao cả, hiện tại hắn đã tạo thành tinh tú lốc xoáy, việc tích lũy linh lực không thành vấn đề!

Chương 969: Liễu Thi Thi cưỡng bức lợi dụ

Ngày thứ mười, cuối cùng Cuộc so tài săn bắn kết thúc.

Mọi người từ trong núi rừng đều bị Đại Nhật Lưu Ly Kính truyền tống ra, mọi người quan tâm nhất tự nhiên là điểm số của mình, cùng với người có tên tiến vào tốp 10 là ai, nên đều ào tới xem.

– Cái gì! Thứ nhất không ngờ không phải Lâm Hiến Dương!

– Có phải sai lầm rồi hay không đây! Chẳng những tên hạng nhất không phải Lâm Hiến Dương, thậm chí ngay cả tốp 10 đều nhìn không thấy tên của hắn!

– Thật thú vị, tên thứ nhất lại là thất công chúa!

– Khẳng định là sai lầm rồi! Ta biết lần này thất công chúa chỉ dẫn theo một tên tùy tùng, mà lại chỉ là Tinh Thần Đế, chính là tên Chu Hằng kia, loại tổ hợp như thế làm sao có thể lấy được hạng thứ nhất!

– Đúng vậy! Chu Hằng bất quá là có cấm khí rất lợi hại, nhưng ở trong này lại không được dùng!

– Có nội tình đen tối đây! Ta nói không chừng còn có thể tiến vào tốp 10, đều là tỉ số này không chính xác!

– Ngươi bớt khoa trương đi! Nếu ngươi tốp 10, ta còn là hạng nhất đấy!

Nhìn thấy tên trong tốp 10, Liễu Duẫn Nhi tên cao ở vị trí thứ nhất, mà Lâm Hiến Dương lại không có tên trên bảng, mọi người đều tỏ vẻ không thể tin! Nhưng cũng có một số ít người biết rõ là chuyện gì xảy ra, một truyền mười, mười truyền một trăm, sau đó mọi người đều biết.

Thì ra là Chu Hằng từ đầu tới cuối chiếm đoạt thu hoạch của Lâm Hiến Dương, mới làm cho điểm của Lâm Hiến Dương trực tiếp rơi ra tốp 10, hắn thu hoạch chiến tích kém nhất từ khi tham gia Cuộc so tài săn bắn tới nay. Cũng chính vì Chu Hằng giết chết một con yêu thú cấp Tuệ Tinh duy nhất kia, mới giúp cho Liễu Duẫn Nhi vượt lên hết thảy, thành công chiếm vị trí thứ nhất.

Nhưng vấn đề là, Chu Hằng dựa vào cái gì có thể làm được?

Lâm Hiến Dương là ai chứ?

Là người xuất sắc đứng đầu Tứ Đại Thiên Vương, có hơn 900 đạo thiên hà, mà còn mang theo chín tên thiết vệ là cao thủ trong cao thủ… Một tổ hợp như vậy đủ để thắng hơn liên thủ của tên thứ hai cùng tên thứ ba!

Thế mà không ngờ bọn họ bị Chu Hằng đoạt lấy đầu danh!

Mà khi nói đến con yêu thú cấp Tuệ Tinh kia, mọi người càng thêm khó có thể chấp nhận!

Con yêu thú kia là bị thương nặng đúng vậy, thế nhưng lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, nếu như Chu Hằng là dùng cấm khí đánh chết thì cũng không thể nói gì hơn, nhưng nếu có thể từ đó lấy được điểm, thì tuyệt đối không có khả năng hắn sử dụng cấm khí. Cho dù là trước dùng cấm khí đánh trọng thương tiếp đó dùng Bảo khí tầm thường giết chết đều không được: chỉ dùng một chút cấm khí liền trực tiếp giảm xuống thành tích!

ads

Chỉ là một tên nhân loại vừa mới tiến vào Thiên Hà Cảnh, dựa vào cái gì xử lý một con yêu thú có được chiến lực Thiên Hà Đế đỉnh phong, mà còn có phòng ngự cấp Tuệ Tinh chứ?

Gian dối! Nhất định là gian dối!

Mọi người không khỏi lớn tiếng la lối phản đối, nhưng các đại lão học phủ lại đứng ra nói chuyện, kiên trì nhận định lần tranh tài này là công chính công bình.

Lúc này, mới có người nói ra Lâm Hiến Dương đã từng đánh một trận với Chu Hằng, kết quả lại bị Chu Hằng đánh bại. Từ ngày hôm qua đã rút lui ra khỏi Cuộc so tài săn bắn, hiện tại đã được đưa về phủ Đại nguyên soái dưỡng thương!

Nhìn thấy bộ dáng người chứng kiến cuộc chiến kia thành khẩn cam đoan: Chu Hằng tuyệt đối không có dùng cấm khí, mà là dùng một kiện Bảo khí kỳ quái, phun ra lửa, uy lực vô cùng mãnh liệt. Lúc này mới hoàn toàn áp chế Lâm Hiến Dương không còn sức chiến đấu!

Đối với chuyện này, tuy rằng mọi người vẫn không thể hoàn toàn giải tỏa nghi vấn, nhưng cộng thêm sự kiên trì của các đại lão học phủ, bọn họ cũng chỉ có thể nuốt vào trong bụng ý muốn kháng nghị.

Nhưng có vài người lập tức lĩnh ngộ được điểm mấu chốt về chuyện này: đó chính là Liễu Duẫn Nhi, Lâm Hiến Dương, Chu Hằng, còn có Lâm Vô Bệnh với vị cường giả cấp Hắc Động thần bí kia!

Chẳng lẽ, Chu Hằng nhúng tay vào hôn sự của Liễu Duẫn Nhi với Lâm Hiến Dương, chính là xuất phát từ chỉ định của vị cường giả cấp Hắc Động kia?

Nếu quả thật đúng như thế, tất nhiên Lâm Vô Bệnh sẽ không ngồi yên!

Vị đại nguyên soái này chẳng những tay cầm trọng binh, hơn nữa bản thân còn là Tuệ Tinh Đế đỉnh phong, có khả năng rất lớn bước vào Hắc Động Cảnh, trở thành người thứ sáu mạnh nhất của đế quốc!

Rất có thể sẽ dẫn phát một trận sóng to gió lớn rung chuyển toàn bộ đế quốc đây!

Thế nhưng bọn họ lại là suy nghĩ nhiều quá, Chu Hằng thực ra không có chút ý tưởng nào với Liễu Duẫn Nhi, mà Hồng Nguyệt lại không có khả năng để vào trong mắt một vị Tuệ Tinh Đế đỉnh phong, muốn giết liền trực tiếp một chưởng chấn chết là được. Trên đời này người có thể làm nàng e ngại có thể đếm được trên đầu ngón tay!

Hơn nữa, Hoặc Thiên thành Thánh đều không thể làm gì được nàng, còn phải để nàng vui vẻ chạy loạn các nơi, rồi xuất hiện ở trước mặt Chu Hằng. Thánh nhân đúng là rất lợi hại, nhưng Hỗn Độn Cảnh cũng không phải chỉ có phần thúc thủ đợi chết.

Đối với kết quả như vậy, Liễu Duẫn Nhi tự nhiên là vừa hưng phấn vừa cao hứng, cũng không kịp nói chuyện với Chu Hằng: "Oa", sau một tiếng hoan hô, nàng vội vã chạy về hoàng cung, phải đưa ra lời kháng nghị từ hôn mãnh liệt với Ma Long Đại Đế.

Chu Hằng cũng cùng con lừa đen, Tiểu Hỏa quay lại học phủ, nhưng ở giữa đường hắn lại bị người bắt cóc.

Là Liễu Thi Thi! Đương nhiên, nàng sẽ không thừa nhận mình không có lễ nghi quý tộc như vậy, mà là thỉnh mời chứ không phải bắt cóc.

Hiện tại, Chu Hằng đang ngồi đối diện với Liễu Thi Thi, trước mặt mỗi người là một ly trà, tản ra hương trà thơm dịu.

– Không thể không thừa nhận, bản Quận chúa nhìn lầm rồi! Cái tên Liễu Thi Thi thực tình thơ ý hoạ, hàm xúc thanh tú uyển chuyển, nhưng bất luận là dáng người hay là tính cách thì lại nóng bỏng chết người.

Mặc dù nàng ngồi cách cái bàn, nhưng bộ ngực vĩ đại lại giống như gác trên bàn, khiến người ta không thể không cảm thán kích thước to lớn của một đôi vật cao ngất kia, sau đó ánh mắt sẽ không dời đi được nữa.

– Bình thường bình thường! Chu Hằng phất tay áo nói, có vẻ

rất khiêm tốn.

– Khách khách khách… Bản Quận chúa phát hiện, ngươi người này thật ra rất có hứng thú, ta có điểm thích ngươi rồi! Liễu Thi Thi nói ra không chút ngượng ngùng, ánh mắt nóng bỏng khiến lòng người mê say.

Có âm mưu!

Chu Hằng lập tức tằng hắng một tiếng, nói: – Bớt hình tượng này đi! Trước gạt ta phải chuyển vòng quanh, sau đó nhân cơ hội đưa ra yêu cầu chứ gì, ngươi nghĩ rằng ta ngốc à!

Liễu Thi Thi trố mắt, tên này như thế nào thông minh lanh lợi như vậy!

Diện mạo của nàng không dễ xem ư? Dáng người của nàng không đủ nóng bỏng sao? Cố ý bày ra tạo hình câu người như vậy, như thế nào một điểm mê hoặc tên này cũng không có? Nhưng thì tính sao, tỷ sẽ không giảng đạo lý!

– Nếu bản Quận chúa đã thích ngươi, cho nên, ngươi phải nghĩ biện pháp hồi lại hôn ước của bản Quận chúa! Quả nhiên nàng nói tiếp rất vô sỉ.

Chu Hằng co giật khóe miệng một cái, đường tỷ muội của nhà

này nghĩ hắn là ai chứ, chuyên môn giải trừ hôn ước phá hư chuyện vui của người ta hay sao? Hắn thở dài, nói: – Cô nương cho rằng: nếu ta đi lý luận với vị Hắc Động Vương kia, vị đó sẽ chịu gặp ta ư?

– Bản Quận chúa mặc kệ, ngươi nhất định phải giúp ta!

Liễu Thi Thi giậm chân một cái, phong cách ngang ngược không nói lý lẽ thi triển ra hết.

– Mặc kệ cô nương! Chu Hằng đứng lên định rời đi.

– Hừ hừ! Hôm nay ngươi không đáp ứng bản Quận chúa cũng đừng nghĩ đi! Liễu Thi Thi đưa tay cản hắn.

– Cô nương không đánh lại ta! Chu Hằng nói.

Nói về chiến lực bản thân, Chu Hằng vừa mới hình thành hai đạo thiên hà khẳng định không phải đối thủ của Liễu Thi Thi, nhưng nếu như dùng Bảo khí, như vậy ba Liễu Thi Thi thêm vào một chỗ cũng chưa chắc đánh thắng được Chu Hằng.

– Phì! Ai muốn đánh nhau với ngươi, tên dã man như vậy! Đàn ông các ngươi chẳng lẽ trong đầu chỉ có đánh đánh giết giết hay sao? Liễu Thi Thi nói bộ dáng rất là khinh bỉ.

– Vậy cô nương còn có biện pháp nào?

Liễu Thi Thi cười đắc ý, “xoạt” một tiếng, tự xé rách áo chỗ vai trái mình, lại “xoạt” một tiếng, xé rách phía dưới váy một mảnh lớn, lộ ra một đoạn bắp đùi thon dài thẳng tắp mịn màng trắng như tuyết.

– Nếu ngươi dám không đáp ứng, dám chạy đi… bản Quận chúa liền tố cáo ngươi phi lễ!

Không cần biểu hiện tính vô sỉ hùng hồn như vậy được không?

Chu Hằng gãi gãi đầu, đối với đường tỷ muội nhà này quả nhiên không phải người một nhà không vào chung một gia môn. Liễu Duẫn Nhi cũng y như vậy, đều dùng chiêu phi lễ này để đối phó với hắn. Tuy nhiên nha đầu kia quá nhỏ, lúc ấy bên ngoài thùng xe có một vị Tuệ Tinh Đế đỉnh phong coi chừng, khẳng định sẽ không ai tin tưởng nàng.

Nhưng bây giờ thì khác, trước đó Liễu Thi Thi đã cố ý đuổi người hầu đi rất xa, nói vậy lúc ấy đã có âm mưu này rồi. Đến lúc đó Chu Hằng phá cửa chạy ra, còn nàng thì quần áo xốc xếch chạy lheo kêu to, không cần phải nói gì cũng đủ để cho người hiểu lầm!

“Con bà nó!”

Chu Hằng đột nhiên hiểu được, nàng vốn không cần tự mình nghĩ biện pháp gì, bởi vì chính nàng đã áp dụng rồi!

Bởi vì chuyện này một khi vỡ lở ra, vị Hắc Động Vương xa xa kia tự nhiên không thể nhẫn nhịn, khẳng định sẽ tự mình chạy tới thanh toán. Đến lúc đó cường giả cấp Hắc Động thần bí sau lưng Chu Hằng cũng chỉ đành phải ra tay.

Nói không chừng vị Hắc Động Vương kia sẽ bị đánh bại, rồi trong cơn phẫn nộ từ hôn ngay tại đương trường cũng không phải là không có khả năng!

Ai nói ngực lớn là ngốc nghếch chứ?

– Đây là cô nương đang chơi với lửa có ngày chết cháy! Chu Hằng cảnh cáo.

Giấy là không gói được lửa, cho dù là mưu tính nhỏ nhặt của nàng thực sự có thể thực hiện được, nhưng một khi sự tình bại lộ ra ánh sáng, nàng có thể chịu được lửa giận của cường giả cấp Hắc Động sao?

Người cường giả cấp Hắc Động nào nguyện ý cho người ta dùng mình làm cây thương đâm người khác?

Ở nơi Thánh nhân không ra này, Hỗn Độn Cảnh rất thưa thớt, đến ngay cả đại bộ phận võ giả cũng không biết Minh giới có cảnh giới này, cường giả cấp Hắc Động chính là tồn tại có thể đi ngang rồi!

– Khách khách khách! Đây là ngươi đang quan tâm tới bản Quận chúa à? Liễu Thi Thi nguýt Chu Hằng một cái vô cùng quyến rũ.

– Ta quản cô nương đi tìm chết làm gì! Chu Hằng thuận miệng nói.

– Coi như bản Quận chúa van cầu ngươi! Liễu Thi Thi nói tiếp giọng điệu mềm nhũn: – Nếu ngươi đã giúp Duẫn Nhi, thì hãy giúp thêm bản Quận chúa một lần đi!

– Ta tại sao phải giúp cô nương? Chu Hằng phang ngang. Hắn ghét nhất là bị người uy hiếp.

– Ngươi có yêu cầu gì cứ việc nói ra, chỉ cần Liễu Thi Thi ta làm được, tuyệt đối không chối từ! Nàng thực hào phóng nói.

– Thực sự cái gì đều được hả? Chu Hằng cố ý nhìn chằm chằm vào bộ ngực cao vút của nàng, nói đi nói lại thì đôi ngọc phong này thật sự là cực phẩm, vừa lớn lại vừa tròn vừa thẳng. Tuy rằng không thể lột ra xem, nhưng chỉ tưởng tượng một

chút đã làm cho lòng người xao động không thôi.

Liễu Thi Thi cố nén kích động muốn tung một đấm đánh vào mặt Chu Hằng, cắn răng nói: – Cái gì đều được!

– Vẫn là không có hứng thú!

– Ngươi… Liễu Thi Thi buồn bực, nói:

– Xú tiểu tử! Ngươi cũng dám trêu chọc bản Quận chúa ư!

– Nói đúng ra, nếu cô nương có thể đùa giỡn ta, thì sao ta không thể đùa giỡn cô nương? Chu Hằng cười ha hả.

– Hằng ca ca! Ta sai lầm rồi! Ca ca tha thứ cho ta một lần đi! Liễu Thi Thi đột nhiên thu lại vẻ giận dữ, lên tiếng với giọng nói vô cùng dịu dàng nũng nịu.

Chu Hằng không khỏi rùng mình một cái, thiếu chút nữa phun bắn ra ngoài ngụm nước trà trong miệng.

Không cần đùa như vậy chứ!

– Cô nương thật đúng là biết vừa đấm vừa xoa, dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào! Chu Hằng lắc đầu.

– Đây không phải cũng là bị buộc thôi sao! Liễu Thi Thi tiếp tục nói với Chu Hằng giọng điệu mật ngọt chết ruồi: – Ngươi không biết, ta bị hứa hôn tên kia có huyết mạch Hắc Kim Hùng, hơn nữa phản tổ đến mức rất lợi hại, một thân đều là lông đen… mới trước đây ta gặp một lần, thiếu chút nữa ghê tởm chết ta rồi!

– Phải gả cho một quái vật như vậy, bản Quận chúa thà rằng chết đi cho xong!

Chương 970: Hành động bí mật

Nếu không có Hồng Nguyệt cường giả cấp Hỗn Độn ở đây, Chu Hằng tuyệt đối sẽ không đáp ứng thỉnh cầu của Liễu Thi Thi. Nói đi thì nói lại, nếu không có Hồng Nguyệt, Chu Hằng cũng sẽ không biểu hiện khác người như vậy, đương nhiên Liễu Thi Thi cũng sẽ không tìm tới hắn.

Giúp Liễu Duẫn Nhi là giúp, là giúp Liễu Thi Thi cũng là giúp, dù sao đã đắc tội với một đại nguyên soái Lâm Vô Bệnh, đắc tội thêm với một đế vương cấp Hắc Động dường như cũng không có gì, dù sao đại nhân vật bực này tạm thời cũng chỉ sẽ theo dõi "cường giả thần bí" sau lưng hắn, không có khả năng tự mình ra tay đối phó hắn.

Đây là một loại quy tắc ngầm, chuyện của thế hệ nhỏ sẽ do thế hệ nhỏ tự mình giải quyết, chỉ cần đừng làm rộn ra liên can tới tính mạng là được.

Nếu không đánh một đứa nhỏ, người lớn liền chạy ra giúp vui, vậy thì cường giả cấp Hắc Động, đại nhân vật của đế quốc đã sớm đánh nhau túi bụi rồi! Mọi người đều có hậu trường, như vậy sẽ rất ăn ý để cho thế hệ nhỏ tự mình đến xử lý.

Đương nhiên cái hậu trường này phải nổi danh hơn, tỷ như hậu trường của cấp bậc Tuệ Tinh Vương có thể cùng ngồi cùng ăn

với hậu trường của cấp bậc Tuệ Tinh Đế sao?

Phía sau Chu Hằng nghiễm nhiên có một vị cường giả cấp Hắc Động, ở trong 70 tinh vực kề cận chung quanh Bách Long Tinh, chính là cấp bậc mạnh nhất, tự nhiên có tư cách hưởng thụ loại "đãi ngộ" này, có thể nơi nơi rước lấy họa lại không có đại nhân vật nào đi ra trấn áp.

Đương nhiên, nếu như Hồng Nguyệt để lộ ra thực lực chân chính của mình, như vậy Chu Hằng hoàn toàn có thể đi ngang, phỏng chừng dù là tát vào mặt cường giả cấp Hắc Động, đối phương đều sẽ bồi tiếp cẩn thận hỏi hắn đánh như vậy có bị đau tay lắm hay không.

Chu Hằng thực ra cũng không có giao tình gì với Liễu Thi Thi, hơn nữa lại là bị cưỡng ép nhận nhiệm vụ này, đương nhiên hắn phải kiếm một chút ưu đãi, từ Liễu Thi Thi nơi đó lấy được một ít tài nguyên tu luyện cấp Tuệ Tinh.

Hắn tạo thành tinh tú lốc xoáy, ở giai đoạn hiện tại cho dù là không chiếm được bất kỳ tài nguyên tu luyện, vẻn vẹn chỉ không đến ba năm là xác định vững chắc có thể đạt tới 999 thiên hà, về phần cảnh giới 1000 thiên hà siêu viên mãn phỏng chừng phải đặt mình ở dưới áp lực lớn mới có thể đột phá.

Cho nên hắn trù tính chu đáo, đã bắt đầu chuẩn bị tài nguyên tu luyện cấp Tuệ Tinh, vạn nhất hắn hình thành thiên hà không có đủ năng lực hấp thu linh khí, đến lúc đó tốc độ tu luyện của hắn sẽ chậm lại!

Ngược lại Liễu Thi Thi cũng không ngại bị hắn xảo trá, dù sao nàng tiền của rất dồi dào. Hơn nữa, bị lấy đi cũng là tài nguyên tu luyện của lão cha nàng, ai bảo lão cha nàng định "gả bán" nàng làm chi, Liễu Thi Thi cũng không chút do dự đem bán lão cha nàng.

Dược liệu của cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh đã thuộc vào tiên dược bậc cao hoặc là tiểu thánh dược, ở bên ngoài hoàn toàn không tìm thấy, ngẫu nhiên xuất hiện một vài cây cũng là xuất hiện ở Phòng đấu giá, trong nháy mắt giá đấu liền bị đưa lên với giá trên trời, người thường căn bản ngay cả tư cách chứng kiến cũng không có.

ads

Chu Hằng làm sao có thời giờ lúc nào cũng nhìn chằm chằm vào Phòng đấu giá. Cho nên vẫn là trực tiếp xảo trá con gái vị thân vương này là thuận tiện nhất.

Sau khi thương lượng thỏa đáng với Liễu Thi Thi, song phương đều vừa lòng mà đi.

Chu Hằng trở lại Ngọ Dương Học Phủ, vừa mới bước vào sân viện nhà mình, liền cảm nhận một mùi thơm cơ thể mờ nhạt

xông vào mũi, lập tức Hồng Nguyệt đã nhẹ nhàng xuất hiện ở trước mặt hắn, trên mặt lộ ra vẻ kích động.

– Quả nhiên thế gian thực sự tồn tại người như vậy! Mỹ nhân tuyệt sắc này nhìn chằm chằm vào bụng Chu Hằng, trong đôi mắt đẹp lóe sáng kỳ dị.

Tia sáng này thật đáng sợ, Chu Hằng thật lo lắng đối phương sẽ "ý dâm hưng phấn" quá độ, đẩy ngược mình!

Nhưng hắn biết, Hồng Nguyệt cũng không phải là cảm thấy hứng thú với thân thể hắn, mà là vạn viên tinh tú trong không gian đan điền của hắn! Cái này hắn đã dùng Hỗn Độn Thiên Kinh che lấp, dù là cường giả cấp Tuệ Tinh đều vị tất có thể phát hiện, nhưng ở trước mặt Hồng Nguyệt hiển nhiên không trốn tránh vào đâu được.

– Không cần sáp tới gần như vậy? Chu Hằng có chút hỏng mất, nói. Nữ nhân này giống y hệt như Hoặc Thiên, đẹp đến hại nước hại dân, làm cho người ta muốn hận cũng không thể hận nổi, mà mị lực lớn đến mức khiến người ta mọi thời mọi khắc đều muốn phạm tội!

Hồng Nguyệt lại hoàn toàn không hề để ý tới, tay phải chụp vào hư không một cái, Chu Hằng liền không tự chủ được phải bày ra vạn viên tinh tú. Lập tức vốn quá trình đang lặng yên hấp thu linh khí của hắn cũng biến thành "quang minh chính đại", chung quanh thấy rõ có dòng linh khí chuyển động.

– Ồ? Hồng Nguyệt cũng giật mình kinh hãi, đây là nàng trước đây cũng không có phát hiện.

– Hừ! Cũng chỉ là nhiều hơn một viên tinh tú so với nàng, không cần phải kỳ quái như thế chứ? Chu Hằng thật đúng là sợ ma nữ này nổi lên lòng hiếu kỳ quá độ, rồi cắt hắn thành 17, 18 đoạn để nghiên cứu: nữ nhân này có thể làm thế đấy!

Hồng Nguyệt trợn mắt, ánh mắt quyến rũ làm cho tim gan người ta như sắp tan ra. Nàng tức giận nói: – Ngươi tưởng một viên tinh tú cuối cùng này là dễ dàng hình thành sao? Ta và sư phụ năm đó đều muốn hình thành vạn viên tinh tú, để phá vỡ quy tắc của thiên địa, thành tựu chân chính là một, nhưng bất luận ở Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh, Tuệ Tinh Cảnh, Hắc Động Cảnh áp chế dừng lại bao nhiêu vạn năm… thì thủy chung không có khả năng đột phá!

– Không thành Thánh nhân, thọ nguyên có hạn, chung quy là không thể dừng lại vô hạn để đi tiếp!

– Ngươi có biết mình may mắn đến dường nào không? Không đến trăm năm đã tạo thành “một” duy nhất ở thế gian, nếu như có thể luôn tiếp diễn như vậy…

Hồng Nguyệt dừng lại, không có nói tiếp câu sau.

– Tiếp tục như vậy thì sẽ thế nào? Chu Hằng tò mò hỏi.

– Có lẽ sẽ trực tiếp thành Thánh, có lẽ sẽ biến thành trên cả Thánh nhân, là Chân Thần duy nhất… trở thành kẻ thống trị chân chính của thế giới này! Hồng Nguyệt nghiêm nghị nói.

Câu đó và phỏng đoán của Chu Hằng có hơi gần đúng. Dù sao vạn viên tinh tú rất khó tạo ra được, dù sao cũng không có khả năng một chút ưu đãi cũng không có! Cũng như bốn đại cảnh giới viên mãn là có tư cách trở thành Hỗn Độn Cảnh, như vậy bốn đại cảnh giới là siêu cấp đại viên mãn, ít nhất cũng có thể trực tiếp thành Thánh chăng?

Chu Hằng lập tức khoan khoái trong lòng, nếu như hắn có thể tự mình thành Thánh, thì có tư cách cùng ngồi cùng ăn với Hoặc Thiên, về sau sau khi cưới Hoặc Thiên vào cửa cũng không cần lo lắng sẽ bị "khi dễ".

– Nàng nói xem, đại ma đầu thần bí trước kia có thể chính là bốn đại cảnh giới toàn bộ là siêu cấp đại viên mãn hay không? Hắn đột nhiên nói.

– Có lẽ đúng, cũng có thể không phải! Đối với chuyện này Hồng Nguyệt cũng lộ vẻ mặt nghi hoặc: – Lúc trước khi ngươi hình thành vạn viên tinh tú, toàn bộ Minh giới đều bởi vậy mà rung chuyển, nhưng đại ma đầu trước kia thì lại lặng yên không một tiếng động xuất hiện, trước đó vốn cũng không có bất kỳ dị động gì!

Nếu đại ma đầu kia không phải là bốn đại cảnh giới siêu cấp đại viên mãn sau đó tạo thành chiến lực nào đó cực kỳ lợi hại, như vậy hắn là tồn tại gì chứ? Rốt cuộc hắn là từ nơi nào nhô ra?

Chu Hằng với Hồng Nguyệt hai mặt nhìn nhau, trong vấn đề này hiển nhiên hai người dù có thảo luận như thế nào đều không có khả năng cho ra câu trả lời chính xác.

– Rốt cục ngươi có tiến bộ siêu hạng, đã khiến ta có một chút cảm tình với ngươi! Hồng Nguyệt làm một thế tay so sánh với Chu Hằng, ý của nàng là cảm tình ít ỏi cỡ nào: – Nhưng khoảng cách để ta yêu thích ngươi, còn kém xa lắm! Hãy cố gắng thêm nữa!

Nàng vỗ vỗ vai Chu Hằng để cổ vũ, sau đó nhẹ nhàng rời đi.

Hãy cố gắng thêm ư? Chu Hằng không khỏi xụ mặt xuống, hắn liều mạng tăng lên tu vi cũng không phải là vì nàng!

“Chảnh chọe!” Hắn nghiến răng nhủ thầm. Đúng lúc này, vang lên tiếng mở cửa “két két”. Xem theo thanh âm lớn nhỏ và tần suất, người bên ngoài kia hẳn là rất có công phu hàm dưỡng, không giống vài người rất dã man, gõ cửa vang dội như đập phá cửa, dường như để chậm một giây sẽ chết người không bằng.

Cửa mở ra liền thấy, đứng ở trước cửa là một người trẻ tuổi

lấm la lấm lét, có thể có được loại diện mạo kỳ quái này cũng chỉ có Đinh Toàn…

– Chúc mừng Chu huynh, chúc mừng Chu huynh!

Tên này mặt đầy vẻ tươi cười.

– Có cái gì tốt mà chúc mừng? Nhìn thấy tên này, Chu Hằng cũng không khỏi có cảm giác vui vẻ, chỉ là thành lập niềm vui của mình lên trên diện mạo của người khác không khỏi có chút ngại ngùng, hắn đành phải cố nín nhịn.

– Ha ha ha ha… Chu huynh hung hăng đánh cho Lâm Hiến Dương một trận, trực tiếp làm cho tên kia lọt ra khỏi tốp 10, quả thực chính là làm lòng người khoái trá! Hiện tại khẳng định có vô số người muốn say một trận túy lúy với Chu huynh! Đinh Toàn vỗ vỗ vai Chu Hằng, nói, một bộ dáng như đã quen nhau từ lâu.

Chu Hằng sờ sờ mũi, nói: – Tên Lâm Hiến Dương kia có làm cho người ta không vui như vậy sao?

– Hừ! Tên khốn kia ỷ vào nhà mình xuất thân là quân đội, mỗi lần tham gia Cuộc so tài săn bắn đều điều động tinh anh trong quân đội! Những người này thân thể thực lực vốn đã rất mạnh, hơn nữa phối hợp nhau rất hợp ý, có am hiểu cách truy tung, có am hiểu chỉ huy, có am hiểu phòng ngự, chỉ riêng chín người này thực ra đã đủ để giành lấy dưới đệ nhất rồi!

– Nếu không, mấy người chúng ta đơn đả độc đấu cũng không nhất định thua kém hắn, vì sao cứ để hắn liên tục bốn lần lấy được vị trí thứ nhất của Cuộc so tài săn bắn? Đinh Toàn thập phần khó chịu, tiếp tục nói: – Chu huynh nói xem, loại ỷ thế hiếp người này có đáng hận hay không?

Chu Hằng lườm hắn trắng mắt: mấy chữ "ỷ thế hiếp người" này vốn chính từ trong miệng kẻ hai đời quyền thế ỷ thế hiếp người nói ra, thì nói như thế nào cũng không được tự nhiên như vậy chứ? Hắn cười ha hả nói: – Nếu các ngươi đều rất cảm kích ta, ta không ngại các ngươi đưa ta một ít lễ vật, cũng không cần quá quý trọng, tiên dược bậc cao hoặc là tiểu thánh dược là được rồi!

Lúc này đến phiên Đinh Toàn trợn trắng mắt, đều là tiên dược bậc cao và tiểu thánh dược, cái này còn không quý báu ư? Vậy ngươi còn muốn cái gì nữa, là thánh dược chân chính sao?

Hắn cười gượng một tiếng, nói: – Chu huynh cũng sẽ tham gia yến tiệc đại thọ của bệ hạ một tháng sau chứ?

Lần này Cuộc so tài săn bắn chính là cử hành vì đại thọ của Ma Long Đại Đế, chọn ra mười người tham gia tỷ thí lôi đài, mục đích trợ hứng cho bữa tiệc của Ma Long Đại Đế. Tuy nhiên lần này Chu Hằng là với thân phận thuộc hạ của Liễu Duẫn Nhi tham gia Cuộc so tài săn bắn, điểm là tính vào cho Liễu Duẫn Nhi, trừ phi Liễu Duẫn Nhi nhờ vả hắn xuất chiến, bằng không hắn không có tư cách đứng ở trên lôi đài.

Đương nhiên, Đinh Toàn hỏi chỉ là dò xem hắn có tham gia thọ yến hay không, cũng không phải chỉ về lôi đài. Nhưng nếu không lên lôi đài đánh, còn tham gia thọ yến này làm chi, xem loại náo nhiệt này còn không bằng ở lại nhà tu luyện còn tốt hơn.

– Để xem tình huống ra sao! Chu Hằng thuận miệng nói.

– Ta nghe nói, thọ yến lần này thật không đơn giản, chẳng những có quyền quý của Đại Tần Quốc tham gia, mà còn có đại nhân vật của các nước khác tới chúc mừng! Đinh Toàn thần thần bí bí nói.

– Lần này bất quá là đại thọ trăm năm, sao có thể có đại nhân vật của các nước khác tới được? Chu Hằng không khỏi lấy làm lạ, đối với võ giả bậc cao thì ngày sinh nhật trăm năm xem như là ngày sinh nhật hàng năm của thường nhân, căn bản không cần thiết quốc khánh, chỉ có ngày sinh nhật ngàn năm, vạn năm mới sẽ tổ chức long trọng rình rang.

– Hà hà… Ta nghe nói, lần này mấy nước lớn sẽ tiến hành liên thủ để thực hiện một hành động bí mật. Đáng tiếc, ta cũng không biết là chuyện gì! Đinh Toàn giơ hai tay, nhún vai, càng thêm giống như một con chuột.

Không biết ngươi giả mù sa mưa cái gì!

Chu Hằng xoay chuyển ánh mắt, không trách được Liễu Thi Thi có nắm chắc như vậy! Tiểu cô nương này khẳng định đã biết đối tượng hôn ước của nàng sẽ chạy tới một tháng sau, đến lúc đó sẽ bảo hắn ra mặt gây sự chăng?

“Con bà nó!”

Chương 971: Lôi Vân Đại Đế

Đinh Toàn mang tới lượng tin tức rất lớn, lần này lôi đài thi đấu sẽ lên cấp, chẳng những có thiên kiêu thế hệ trẻ trong Đại Tần Quốc, hơn nữa các nước khác cũng sẽ có người xuất sắc gia nhập. Nếu như có thể có mặt trên lôi đài thi đấu này, tuyệt đối có thể được đội lên cái mũ mỹ danh Thiên Hà Đế đệ nhất của 70 tinh vực!

Đương nhiên là Thiên Hà Đế, Thiên Hà Vương, Thiên Hà Hoàng có thể nghịch chuyển chiến thắng Thiên Hà Đế?

Có lẽ Thiên Hà Đế 100 thiên hà xuất đầu quả thật có khả năng dưới sơ suất, hoặc là công pháp không sánh bằng bị Thiên Hà Hoàng 80 đạo thiên hà, 90 đạo thiên hà đánh bại, nhưng đủ tư cách đứng ở trên lôi đài, người nào không phải là thiên chi kiêu tử?

Bọn họ người nào lại không có công pháp bậc cao, người nào không phải Thiên Hà Đế bậc cao có ít nhất 900 thiên hà? Đối mặt với đối thủ loại này, Thiên Hà Vương hoặc Thiên Hà Hoàng nào có thể sáng tạo kỳ tích chứ?

Chu Hằng vốn cũng không thèm quan tâm với danh hiệu đệ nhất Thiên Hà Đế, hắn chú trọng là phần thưởng!

Quy cách thăng cấp, phần thưởng này tự nhiên cũng phải thăng cấp!

Đó là một quả phù văn!

Đúng vậy, chính là phù văn giống như Hoặc Thiên tặng cho hắn, hoặc là như ghi lại trên Hỗn Độn Thiên Kinh!

Phù văn, đại biểu cho đại đạo thiên địa, là một loại hiển hóa quy tắc, giúp cho võ giả có thể nắm giữ, từ đó phát huy ra chiến lực có đẳng cấp vượt qua xa lực lượng! Tỷ như Hoặc Thiên, thời điểm nàng còn là phàm nhân đã trực tiếp đánh nổ nát Vinh Kiếm Long đến từ Minh giới!

Đây là uy lực của phù văn, có thể điều động đại đạo thiên địa để trấn áp đối thủ!

Lần này phù văn được mang ra này dĩ nhiên không có khả năng đạt tới cấp bậc như của Hoặc Thiên, nhưng Chu Hằng lại rất tò mò, so sánh cái này với Hỗn Độn Thiên Kinh thì thế nào đây?

Hắn muốn giành lấy để so sánh thử xem!

Tuy nhiên, hiện tại hắn mới là Thiên Hà Vương, tạo thành 2 thiên hà, một tháng sau, hắn cũng chỉ có được hơn 30 thiên hà, trở thành Thiên Hà Hoàng. Nhưng 30 thiên hà chênh lệch với 900 thiên hà… quả thật quá lớn!

Nếu tế ra Hỏa Thần Lô, vậy dĩ nhiên hắn không sợ hết thảy đối thủ, mà nếu có thể vận chuyển Lăng Thiên Cửu Thức, hắn đồng dạng có thể thần chắn sát thần, phật chắn giết phật, một đường đánh bại hết đối thủ giành lấy vị trí thứ nhất.

Nhưng nếu hắn liên tục sử dụng Hỏa Thần Lô để chiến thắng, có thể sẽ khiến cho phương diện tổ chức trận đấu thay đổi quy tắc, không cho phép dùng Bảo khí!

ads

Quả thật, món bảo khí này uy lực quá lớn, giống như với Lạc Nhật Cung, hắc kiếm… đều có được chiến lực cao hơn bản thân vốn có, đây là điều kỳ diệu của Bảo khí bậc cao.

Đây là có điểm thắng không anh hùng!

Sau khi Chu Hằng tiễn chân Đinh Toàn, liền ngồi vuốt cằm suy nghĩ: nếu hắn tham gia lôi đài thi đấu thì phải làm thế nào

để giành chiến thắng?

Lăng Thiên Cửu Thức!

Hắn mạnh nhất chém ba lần… mình thật sự là hồ đồ, Lăng Thiên Cửu Thức tuy rằng uy lực vô cùng cường mãnh, nhưng hắn nhất định phải chém vào chỗ yếu hại sao? Mà cứ phải dùng hắc kiếm không thay thế được sao?

Hoàn toàn có thể dùng binh khí thông thường!

Tuy rằng binh khí bình thường dứt khoát không chịu nổi lực lượng kinh khủng như vậy, dùng một lần khẳng định sẽ bị hủy đi một kiện. Cũng không sao, hắn chém xuống một kiếm không giết chết người, chẳng lẽ còn không gây thương tổn?

Vấn đề là, hắn cũng không thuộc về tốp 10 người xuất sắc của cuộc so tài săn bắn, có tư cách gì tham gia lôi đài thi đấu chứ?

“Ừm! Hay là đi tìm Liễu Duẫn Nhi xem, dù sao nàng chiếm giữ danh ngạch này cũng không dùng, không bằng tặng cho mình!”

Cuộc sống ngày ngày trôi qua, bởi vì ngày sinh nhật của Ma Long Đại Đế sắp tới, càng ngày càng có nhiều đại nhân vật chạy tới hướng đế đô. Tỷ như đại nguyên soái Lâm Vô Bệnh

luôn luôn nam chinh bắc chiến vì đế quốc; tỷ như vài đế vương của các nước thực lực chỉ là hơi kém một chút so với Đại Tần Quốc.

Bởi vì một kích đánh bại Lâm Hiến Dương, trước đó vài ngày học sinh luôn chặn ở trước cửa khiêu chiến với Chu Hằng đã giảm bớt rất nhiều. Dù sao người có thể tiến vào học phủ đều không phải là kẻ ngu ngốc, Chu Hằng nếu có bối cảnh cấp Hắc Động, chiến lực bản thân lại cường đại đến mức có thể đánh đổ Lâm Hiến Dương… thì khiêu chiến với người như vậy không phải là tìm ngược đãi hay sao?

Chỉ tiếc ngày lành yên bình của Chu Hằng cũng không có kéo dài được mấy ngày, rất nhanh Liễu Duẫn Nhi tức giận ầm ầm đi tới. Vừa bước vào cửa nàng liền đặt mông ngồi xuống đầy mặt oán hận.

– Chuyện gì vậy? Lại có ai chọc giận nàng sao? Chu Hằng đành phải lên tiếng hỏi, cũng không thể để cô gái này ngồi lỳ ở đó? Hơn nữa, hắn còn muốn mượn danh ngạch của Liễu Duẫn Nhi để xuất chiến, lên lôi đài tranh tài một phen.

– Là phụ hoàng đó! Lão già này không giữ lời hứa mà! Liễu Duẫn Nhi bỉu môi nói. Tuy rằng thân thể nàng còn chưa có nẩy nở, nhưng trên gương mặt đã hơi có vẻ quyến rũ, cộng thêm cơ sở xuất sắc, cũng rất có lực hấp dẫn.

Tuy rằng nàng còn chưa nói là chuyện gì xảy ra, nhưng Chu Hằng biết, khẳng định là Ma Long Đại Đế không có đáp ứng chuyện nàng từ hôn.

Điều này cũng bình thường, Ma Long Đại Đế như thế nào lại để ý tới chuyện náo động của nàng chứ?

– Chu Hằng! Ngươi phải giúp bổn cung nghĩ ra một biện pháp! Liễu Duẫn Nhi nhìn về phía Chu Hằng nói, với ánh mắt tràn trề hy vọng.

– Ta có thể có biện pháp gì chứ! Chu Hằng bĩu môi.

– Mặc kệ, khẳng định ngươi phải có biện pháp! Liễu Duẫn Nhi nói ngang ngược không nói lý lẽ, đột nhiên nàng xoay chuyển tròng mắt, nói: – Ba cây tiên thảo bậc cao!

“Oái!” Chu Hằng không khỏi nhìn với cặp mắt khác trước: vài ngày không gặp, nha đầu này thông minh hơn rồi nha! Hơn nữa, ra tay cũng hào phóng hơn nhiều, không giống như Liễu Thi Thi, hắn phải cò kè mặc cả nửa ngày mới kiếm được một cây tiên thảo bậc cao.

Dù sao nàng là Công chúa hoàng thất mà: tiền của dồi dào! Đúng! Hắn thích đứa con phá sản như vậy!

– Đồng ý giao dịch!

“Bốp!” Hai người chạm tay ước định, đều có vẻ rất vừa lòng.

Chu Hằng thật đúng là không sao cả, dù sao hắn đã kết thù với Lâm Hiến Dương, cũng không ngại kết sâu thêm một chút.

– Nói xem đến tột cùng ngươi có biện pháp nào? Liễu Duẫn Nhi còn nghi hoặc hỏi.

– Làm theo hoàn cảnh thôi! Chu Hằng thuận miệng nói: – Như vầy đi, chờ đến ngày đại thọ của cha nàng, ta sẽ lên lôi đài luận võ, sau khi giành lấy hạng thứ nhất, sẽ xin cha nàng thu hồi hôn ước!

– Tốt tốt! Liễu Duẫn Nhi liên tục vỗ tay, trong lúc tâm tình thật tốt, lập tức liền lấy ra một miếng bánh cắn ăn.

– Đúng rồi! Lần này vì sao lại có nhiều người tới đây như vậy? Chu Hằng hỏi tới. Điều này hỏi Đinh Toàn, Liễu Thi Thi đều so ra không bằng hỏi Liễu Duẫn Nhi: nha đầu này chính là con gái sủng ái nhất của Ma Long Đại Đế, cho dù hiện tại nàng đang giận dỗi, liên tục kháng mệnh cũng không thay đổi được điều này.

– Bởi vì bảy nước định liên thủ tiến vào cổ mộ của Lôi Vân Đại Đế! Liễu Duẫn Nhi vừa ăn, vừa nói ra chuyện kinh người.

– Lôi Vân Đại Đế ư?

– Đúng vậy! Lôi Vân Đại Đế chính là Hoàng đế khai quốc của Hoàng triều Đại Kiền Quốc, tên gọi Đại Tần Quốc chúng ta trước kia, văn võ toàn tài, vô cùng lợi hại! Nghe nói hắn vì tấn công Hắc Động Đế, tẩu hỏa nhập ma chết! Liễu Duẫn Nhi đúng là không có xem Chu Hằng trở thành người ngoài, hoặc là nói trong ý thức của nàng vốn không có khái niệm chữ giữ bí mật này, nên hết thảy liền nói ra sạch.

Chu Hằng gật đầu, Lôi Vân Đại Đế là bởi vì tấn công Hắc Động Đế mà tẩu hỏa nhập ma, nói như vậy tất nhiên hắn là Hắc Động Hoàng, mà trước mắt bất luận là Ma Long Đại Đế hay là các đại nhân vật cấp bậc Hắc Động Cảnh khác cũng chỉ là Hắc Động Vương.

Đạt tới độ cao Hắc Động Cảnh này, kém một cái hắc động chiến lực cũng chênh lệch lớn đến nghịch thiên. Nếu có thể mở ra cổ mộ của Lôi Vân Đại Đế, có thể sẽ nhận được kế thừa của Lôi Vân Đại Đế, ít nhất có thể dùng để tham khảo, nói không chừng liền có thể nhảy vào Hắc Động Hoàng!

– Tuy nhiên, trong cổ mộ vị tất đã thực sự có kế thừa của Lôi Vân Đại Đế, dù sao hắn cũng còn có con cháu đời sau, hơn nữa vì phòng ngừa hậu nhân đào phần mộ, tốt nhất mà vô cùng đơn giản nhất là tự mai táng mình! Chu Hằng nói.

– Ngu ngốc! Sau khi trở thành Hắc Động Vương, trên người của võ giả sẽ hình thành phù văn, ngưng tụ tinh hoa sở học cả

đời, cái này có thể truyền đời mãi mãi, vĩnh viễn không hư không hủy! Cho nên, thi thể của Lôi Vân Đại Đế mới chân chính là bảo tàng! Liễu Duẫn Nhi khinh bỉ nói.

Thì ra là thế!

Chu Hằng giật mình, không trách được trên mỗi một cái xương của Hoặc Thiên đều có một phù văn. Ngay cả võ giả cấp Hắc Động đều có thể hình thành phù văn ở trên thân, vậy thì càng miễn bàn là Hỗn Độn Cảnh!

Cũng chính vì vậy, bản thân võ giả cấp Hắc Động chính là một quyển công pháp bậc cao. Thế nhưng Lôi Vân Đại Đế là Hoàng đế khai quốc của Đại Kiền Quốc, nếu hậu nhân của hắn không tiêu vong thì sao có thể cho phép kẻ mạo danh đi đào phần mộ của lão tổ tông?

Chỉ có thể tiện nghi cho người đến sau!

Tuy nhiên, hậu nhân của Lôi Vân Đại Đế dĩ nhiên cũng sẽ nghĩ tới khả năng này, bên trong cổ mộ tất nhiên đã bố trí đầy sát khí, cũng không phải dễ dàng liền có thể lấy được di cốt của Lôi Vân Đại Đế, đạt được kế thừa phù văn trên người của hắn.

Cứ xem hành trình cổ mộ lần này phải bảy nước lớn liên thủ là đủ biết!

Nên biết rằng chỉ riêng Đại Tần Quốc đã có được năm vị Hắc Động Vương, nhưng với lực lượng như vậy cũng không có xông vào cổ mộ, mà phải tụ tập Hắc Động Vương của bảy nước lớn, thì cũng đủ để tưởng tượng những hung hiểm trong đó.

Đương nhiên trong này có khả năng còn có tình huống khác, dù sao có số chi tiết chưa chắc Ma Long Đại Đế nói cho ái nữ biết.

Cò nên đi xem một chuyến hay không đây?

Nếu Hồng Nguyệt chịu ra tay, như vậy thực xin lỗi, ai cũng đừng đùa, nàng hoàn toàn có thể nghênh ngang xông vào cổ mộ, muốn làm gì thì làm! Cho dù có cấm chế cấp bậc Hắc Động Hoàng, nhưng đối với cường giả Hỗn Độn Cảnh thì có năng lực dùng được gì chứ?

Quên đi, cổ mộ này không đi cũng được, đối với Ma Long Đại Đế bọn họ thì kế thừa phù văn của Lôi Vân Đại Đế là vô giá, nhưng đối với Chu Hằng mà nói, cũng không có trọng yếu như vậy!

Trong tay hắn đã có một bộ Hỗn Độn Thiên Kinh, chính là tập trung Thiên Kinh của một giới Tiên giới, có thể so với một bộ Thiên Kinh riêng lẻ ở Minh giới, có khả năng kém hơn so với phù văn của cấp bậc Hắc Động Hoàng, nhưng cũng không chênh lệch bao nhiêu.

Mấu chốt là, bên cạnh hắn còn có một vị cường giả cấp Hỗn Độn, cùng lắm thì da mặt dày đi thỉnh giáo Hồng Nguyệt thôi, phù văn cao minh hơn mấy trăm lần mà không thể so với Hắc Động Hoàng hay sao?

Hắn vẫn lẳng lặng chờ ngày tổ chức sinh nhật của Ma Long Đại Đế.

Lại qua mười mấy ngày sau, Chu Hằng nhận được một tấm thiệp mời, tuy nhiên không phải cho hắn, mà là thỉnh mời "cường giả thần bí" sau lưng của hắn, tham dự buổi thọ yến của Ma Long Đại Đế, trong đó thoáng nhắc tới chuyện cổ mộ của Lôi Vân Đại Đế.

Tại sao lại để lộ ra chuyện Lôi Vân Đại Đế trong này?

Chu Hằng suy nghĩ một hồi, chung quy có chút hiểu được.

Trong cổ mộ hung hiểm vạn phần, vạn nhất toàn bộ Hắc Động Vương đi vào chết sạch? Nếu xảy ra chuyện như vậy, các nước đều sẽ xuất hiện hỗn loạn lớn! Mà lực ảnh hưởng và lực phá hoại của một vị Hắc Động Vương chính là vô cùng tận.

Bởi vậy, thà rằng Ma Long Đại Đế lên tiếng mời vị cường giả thần bí này cùng nhau đi vào cổ mộ, nếu không có chuyện gì

xảy ra mọi người đều tốt, vạn nhất có chuyện, cũng không đến mức xáo động cơ sở của Đại Tần Quốc.

Hơn nữa có thêm một vị Hắc Động Vương, lực lượng cũng sẽ cường đại một phần, càng thêm an toàn.

Chu Hằng thảy thiệp mời cho Hồng Nguyệt, để chính nàng tự quyết định.

Vốn hắn tưởng rằng Hồng Nguyệt sẽ khinh thường vứt bỏ thiệp mời, không nghĩ tới mỹ nhân tuyệt sắc này chỉ là hơi do dự một chút, sau đó lại quyết định sẽ đi dự tiệc, khiến Chu Hằng dùng ánh mắt tràn ngập nghi hoặc nhìn nàng: Có phải lại định kéo thêm cừu hận cho hắn hay không…

Chương 972

Chương 975 Thọ yến

Thời gian vô tình, một tháng lặng yên trôi qua, đã đến ngày đại thọ của Ma Long Đại Đế.

Hiện tại Chu Hằng đã tạo thành 33 đạo thiên hà, mà Tiểu Hỏa cùng con lừa đen cũng nhờ mới luyện chế Ngọc Hà Đan lần lượt nhảy lên Thiên Hà Cảnh, chúng nó một là thần thú, một tên ăn vào Thiên Địa Quả, căn bản sẽ không bị quấy nhiễu của lĩnh ngộ cảnh giới, chỉ cần cơ sở vừa đủ tự nhiên mà vậy đột phá.

Mấy ngày này Chu Hằng rất an phận, mỗi ngày chỉ ở trong Tiên Cư bồi tiếp các nàng, vất vả cày cấy, hy vọng có thể gia tăng nhân số cho Chu gia. Thế nhưng võ giả bậc cao sinh dục khó khăn, cho dù hắn ra sức miệt mài nhưng các nàng không một ai có dấu hiệu mang thai.

Tạm thời chấm dứt cuộc sống làm ngựa đực, buổi tối hôm nay, Chu Hằng bị Hồng Nguyệt bức bách mặc bộ trang phục giả trang, sau đó cùng nhau đi vào hoàng cung. Về phần con lừa đen và Tiểu Hỏa thì có tính toán khác, chúng nó muốn đi tảo thanh kho báu của hoàng cung, xem có thể kiếm lời một chuyến hay không.

Hồng Nguyệt cũng son phấn một chút, càng lộ ra vẻ xinh đẹp ướt át.

Nàng vốn chính là mỹ nhân tuyệt sắc, dù không một chút phấn son cũng đã tươi đẹp nhân gian tuyệt thế, sau khi cộng thêm cách ăn mặc tỉ mỉ một chút, làm cho Chu Hằng vừa thấy đều như ngừng hô hấp.

Ngay cả Chu Hằng, người thường chung đụng lâu dài với Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt này đều như thế, huống chi là người khác!

Khi Chu Hằng với Hồng Nguyệt xuống xe ngựa, mọi người đều lộ ra vẻ mê say, hoàn toàn choáng váng trước dung nhan tuyệt thế của Hồng Nguyệt.

Không ít người cũng chỉ nghe nói qua mỹ danh Hồng Nguyệt, chưa thấy qua người đương nhiên không thể nào tin được thế gian lại có giai nhân tuyệt sắc như vậy, chỉ cho là người khác khoa trương. Thế nhưng lúc này sau khi chính mắt nhìn thấy, mỗi người đều toát ra ánh mắt ngưỡng mộ.

Không phân biệt tuổi tác, không phân biệt nam nữ, hết thảy đều choáng váng!

Chỉ có điều nhìn thấy Hồng Nguyệt ôm lấy cánh tay Chu Hằng, một bộ dáng con chim nhỏ nép mình vào người yêu, không ít người đều lộ ra vẻ tức giận, dường như đó là xâm phạm người vợ của họ, làm như ăn phải dấm chua.

Trong lúc đi tới, tự nhiên bả vai của hai người khó tránh khỏi đụng phải, làn gió thơm ập vào mũi, Chu Hằng giống như đi trên mây, trái tim trong lòng làm thế nào cũng không bình tĩnh được.

Hắn biết đây là Hồng Nguyệt cố ý, nhưng mặc cho hắn trong lòng nghĩ tới hình dáng Hoặc Thiên như thế nào, cuối cùng cũng không thể sánh bằng con người bằng xương bằng thịt sờ sờ trước mắt, hình dáng tuyệt mỹ kia, mùi thơm ập vào mũi kia, xúc cảm mềm mại kia… hết thảy đều làm cho Chu Hằng vô cùng tưởng nhớ đến Hoặc Thiên.

Lúc trước thời điểm tu vi của Hoặc Thiên còn chưa có vượt qua hắn, hắn muốn ôm liền ôm, chẳng qua là lúc đó không biết phúc phận mà! Hiện tại đừng nói Hoặc Thiên có chịu để hắn ôm hay không, chính là ngay cả mặt người cũng không thấy!

ads

Nghĩ như thế, mị lực của Hồng Nguyệt liền giảm bớt không ít. Tuy nhiên con người không phải là động vật, Chu Hằng càng không phải là lão quái vật nhìn thấu tình đời gì, mỗi ngày đều ở bên cạnh một vưu vật tuyệt sắc như Hồng Nguyệt này, khó tránh khỏi sẽ lâu ngày sinh tình a!

Hắn không khỏi mặt mày ủ ê.

Những người khác nhìn thấy thế, thiếu chút nữa cái mũi đều sai lệch: Tiểu tử này là có ý gì chứ? Chế giễu toàn trường ư? Không phải sao, đi với nữ nhân mê người nhất toàn bộ Minh giới, lại còn một bộ dáng cả nhà chết bất dắc kỳ tử, quả thực đả thương người biết bao chứ?

“Muốn đánh đòn hay sao!”

Có người nhịn xuống, có người không nhịn được, nhưng vì người tới đây lần này quá nhiều, không thiếu hậu đại của nhân vật cấp quan trọng các nước khác, bọn họ ở bổn quốc chính là nhân vật đều có thể đi ngang, đến nơi này cũng không khẳng định có thể thu liễm bao nhiêu, lập tức liền có người làm chim đầu đàn.

- Vị mỹ nhân này! Nàng dung nhan tuyệt thế, nhưng chỉ có một điểm không tốt là nhãn lực không được: không ngờ chọn một tên tiểu tử như vậy! Một gã thanh niên thân hình cao lớn khôi ngô chặn đường đi của Chu Hằng bọn họ.

Nơi này mới vừa đi vào cổng hoàng cung. Bởi vì khách nhân quá nhiều, tất cả khách nhân cũng đều phân biệt đẳng cấp, phân biệt an bài mười khu vực ở Thanh Hòa Điện. Ở khu vực nhất đẳng đương nhiên là do Ma Long Đại Đế tự mình tiếp khách, bao gồm đế quân của 6 nước kia, cùng với những cường giả cấp Hắc Động khác.

Bọn họ còn phải thương nghị chi tiết vấn đề tiến vào cổ mộ Lôi Vân Đại Đế. Đây là chuyện rất cơ mật, dĩ nhiên không để cho người ngoài biết được. Dù là công chúa, hoàng tử, quận chúa, thế tử như Liễu Duẫn Nhi loại này đều không có tư cách ngồi vào vị trí đó.

Đương nhiên Hồng Nguyệt là có tư cách này, bởi vì thiệp mời trong tay Chu Hằng chính là cấp bậc cao nhất, nhưng nàng có thể đi vào, Chu Hằng cũng chỉ có tư cách đợi ở khu vực tam đẳng… còn khu vực nhị đẳng chính là khu vực dành cho cấp hạng như đại nguyên soái Lâm Vô Bệnh, hoặc là dòng họ hoàng thất như Thành Thân Vương cùng với khách quý của 6 nước kia.

Khu vực tam đẳng mới là các hậu nhân của giới quyền quý, tỷ như Liễu Duẫn Nhi, Liễu Thi Thi, Lâm Hiến Dương, còn có hậu đại của những khách nhân sáu nước lớn.

Như Đinh Toàn còn chưa có tư cách đi vào khu vực thứ ba! Không có biện pháp, ai bảo gia đình hắn chỉ là thương nhân của đế quốc, có tiền thì có tiền, nhưng ở vào môi trường chỉ luận về thân phận địa vị này thì không thể ra sức, chỉ có thể đi vào khu vực lục đẳng hoặc là thất đẳng.

Tuy nhiên, có thể tới nơi này là đại biểu cho một loại tán thành: hoàng cung của Đại Tần đế quốc đâu phải ai đều có thể đi vào chứ?

Mười khu vực có hình cánh quạt mở ra, ở trung tâm nhất dĩ nhiên là khu vực nhất đẳng, càng là lệch sang hai bên có nghĩa địa vị càng thấp. Ở giữa thì đắp nổi lên một cái lôi đài lớn, đây là chỗ lát nữa so tài.

Chu Hằng bọn họ đang ở tại lối vào Thanh Hòa Điện, bởi vì thọ yến còn chưa có bắt đầu, nơi này tất cả đều là người trẻ tuổi quen biết nhau. Dù sao người tới nơi này đều đại biểu cho bất phàm, quen biết thêm một người có nghĩa nhiều thêm một nhân mạch.

Chu Hằng nhìn lướt qua gã thanh niên cao lớn kia, nói: - Ngươi là con cái nhà ai, không thành thực đợi ở bên trong, chạy đi ra bên ngoài khoa trương làm cái gì, thật là không có gia giáo mà!

Gã thanh niên cao lớn lập tức sắc mặt đỏ bừng, giận đến mức hai tay nắm chặt.

Hắn là Đỗ Vân Đào con trai độc nhất của Đỗ Thuần là Đại tướng quân Hạo Nguyệt Quốc, lần này là đi theo phụ thân ra ngoài lịch lãm. Người trẻ tuổi tự nhiên không kềm chế được tính tình, đâu nguyện ý ngồi đàng hoàng một chỗ, bởi vậy liền chạy ra chỗ cửa. Một mặt có thể kết thêm một vài bạn mới; mặt khác cũng có thể gần gũi nhìn xem từng đại nhân vật đi tới!

Dù sao hôm nay đúng là có rất nhiều cường giả cấp Hắc Động giá lâm, bình thường muốn nhìn thấy một người cũng khó!

Vẻ đẹp tuyệt trần của Hồng Nguyệt làm hắn động tâm không thôi, cộng thêm hai người Chu Hằng nhìn qua tu vi đều thật bình thường, hắn lại quen thói ngang ngược, nhịn không được một cái liền chạy ra. Ở trong này đương nhiên hắn cũng không dám đùa giỡn trước mặt mọi người, chỉ là định bôi nhọ Chu Hằng một chút thôi, không nghĩ tới Chu Hằng lại độc miệng như vậy!

- Chu huynh! Chuyện này là huynh không đúng! Đỗ thế tử ở xa tới là khách, sao huynh có thể nói năng lỗ mãng như vậy?

Vũ Văn Hóa đứng ra, nói giúp cho Đỗ Vân Đào.

Đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi mới đúng thật là bằng hữu đây!

Đỗ Vân Đào lập tức hướng về phía Vũ Văn Hóa lộ ra vẻ tươi cười cảm kích, cảm khái trên đời này quả nhiên vẫn còn nhiều người tốt.

Hắn lập tức khí thế tăng bạo, nói: - Không sai! Ta phải đến

trước mặt Đại Đế tố cáo ngươi, lại dám nói xấu danh dự Đỗ gia ta!

Tên ngu ngốc này, bị người gài bẫy cũng không biết!

Nếu Đỗ Vân Đào biết Chu Hằng có bối cảnh "cấp Hắc Động", hắn dám phản bác với Chu Hằng sao? Khẳng định là đánh rớt răng cũng phải nuốt vào cùng máu! Thế giới này là thực tế nhất! Nhưng Vũ Văn Hóa lại cố ý châm lửa quạt gió, rõ ràng muốn lừa gạt tên Đỗ Vân Đào coi tiền như rác này đụng độ với Chu Hằng.

Chu Hằng nhìn về phía Vũ Văn Hóa, nói: - Thiếu văn hóa! Lần trước bị giáo huấn còn chưa đủ sao?

Thiếu… thiếu văn hóa?

Vũ Văn Hóa giận dữ, họ tên tương đương với mặt mũi của võ giả, Chu Hằng công nhiên dùng họ tên của hắn trêu đùa, đây chính là sỉ nhục rất lớn! Chỉ có điều là, hắn có năng lực làm gì Chu Hằng chứ?

Nói về bối cảnh, người ta có chỗ dựa là cường giả cấp Hắc Động! Mà nói đến thực lực của bản thân, thời điểm Chu Hằng còn là Tinh Thần Cảnh đã đánh ngược hắn, huống chi hiện tại Chu Hằng đã bước vào Thiên Hà Cảnh?

Nhịn!

Vũ Văn Hóa cố nín nghẹn trở về một hơi giận, hắn đứng ra cũng không phải là để tự mình làm cái cào, mà muốn cho Đỗ Vân Đào làm người dẫn đầu tích cực, bằng không cũng không ngã lộn đầu xuống đất như vậy!?

- Ngươi… ngươi dám xem thường ta? Bên kia, thì Đỗ Vân Đào phẫn nộ không kềm được, tên nam nhân này rất đáng ghét.

- Ngươi muốn thế nào?

Cuối cùng Chu Hằng chịu đưa mắt nhìn vào hắn.

Đỗ Vân Đào liếc nhìn Hồng Nguyệt, trong ánh mắt không nhịn được toát ra vẻ ngưỡng mộ, hắn cũng không thù không oán với Chu Hằng, nhảy ra cố làm ra vẻ, khoe khoang phong tình đều chỉ vì muốn giành được chú ý của Hồng Nguyệt, chỉ là bị Chu Hằng làm cho tức giận đến mất khống chế.

Hắn ngẫm nghĩ, rồi nói: - Ngươi phải xin lỗi ta!

Trọng điểm chính là muốn Chu Hằng cúi đầu, có như vậy đương nhiên Hồng Nguyệt sẽ sinh lòng chán ghét: ai mà lại thích một nam nhân khom lưng không đáng giá?

Người chung quanh không ít, đều cười khanh khách xem náo nhiệt. Tuy rằng đa số người đều biết Chu Hằng có bối cảnh cấp Hắc Động không dám trêu chọc, nhưng ai không hâm mộ không ghen tị không oán hận hắn? Nên dĩ nhiên rất vui thích nhìn xem hắn bị khiêu khích, mặc kệ kết quả như thế nào, dù sao cũng có thể tạo cho Chu Hằng chút buồn bực, không phải sao?

Chu Hằng thở dài, nói: - Tuy rằng ưa thích một người không phải là sai, nhưng đối với một số người, thích cũng chỉ có thể để ở trong lòng! Nàng này, không phải ngươi có thể ưa thích!

- Ha ha ha ha… Ta đường đường là Đỗ thế tử, trên đời này có hạng người gì mà ta không xứng ưa thích! Đỗ Vân Đào đúng là bị chọc giận, với thân phận của hắn dù là Công chúa đương triều đều có thể theo đuổi!

Chu Hằng tươi cười, vẫy vẫy tay về phía thị vệ cung đình ở một bên, đợi hắn lại đây, liền đưa ra thiệp mời.

Thị vệ kia vừa nhận tấm thiệp, lập tức trên mặt biến sắc!

Đây là thiệp mời cấp bậc cao nhất, có thể cho bản thân người cầm thiệp đi vào khu vực thứ nhất!

- Thỉnh Chu thiếu đợi chút, tiểu nhân trước đi bẩm báo! Thị vệ

kia biết Chu Hằng là ai, có một số giai đoạn nhất thiết phải làm tốt trước thời hạn, hắn vội vàng cầm thiệp mời quay đầu bước đi. Người này cầm thiệp mời cao cấp nhất đi tới, sẽ được Ma Long Đại Đế tự mình ra nghênh đón!

Đỗ Vân Đào cũng theo đó trên mặt biến sắc. Tuy rằng hắn ngang ngược kiêu ngạo nhưng tuyệt đối không ngu ngốc, trước đó hắn đã nhìn thấy 7 tấm thiệp mời như vậy, biết rõ có nghĩa như thế nào!

"Con bà nó! Bị gài bẫy rồi!" Hắn lập tức phẫn nộ trừng mắt nhìn Vũ Văn Hóa, tình bạn hữu vừa mới hình thành lập tức xem như hư vô.

Chỉ một lúc sau, liền nghe vang lên tiếng bước chân, một đám người đi ra.

Tổng cộng tám người!

Nhưng tám người này so với thiên quân vạn mã cộng hết lại còn muốn khí thế đoạt hồn phách hơn. Cho dù cũng không có ai cố ý toát ra, nhưng trong dáng vẻ long hành hổ bộ đó tự nhiên liền tỏa ra khí thế hùng bá, không giận mà oai.

Tám vị này đều là Hắc Động Vương!

Cầm đầu đương nhiên chính là Ma Long Đại Đế, hoàn toàn xứng với danh thiên tài, tu luyện cũng chỉ 10 vạn năm đã đột phá mà vào Hắc Động Cảnh. Hiện giờ lại qua 10 vạn năm, đã mở rộng bản đồ Đại Tần đế quốc không chỉ gấp ba lần, chính là một vị bá chủ trung hưng.

Trên đầu hắn đội mũ bình thiên, một thân hoàng bào màu tím, dáng người khôi ngô, khí vũ hiên ngang, đồng thời cũng là một mỹ nam tử.

Ánh mắt của tám người này đầu tiên là lướt trên thân Chu Hằng, nhưng gần như chỉ dừng lại không đến nửa giây liền lướt qua, sau đó nhao nhao nhìn về phía Hồng Nguyệt, đầu tiên là một trận ngưỡng mộ vì vẻ đẹp, tiếp đó lộ ra vẻ mặt

ngưng trọng.

Đỗ Vân Đào mơ hồ có loại cảm giác không ổn, toàn thân không khỏi run rẫy càng thêm dữ dội.

Chương 973: Giương thương múa kiếm!

Thời điểm nhìn thấy Hồng Nguyệt, chính là những cường giả cấp Hắc Động kia cũng không kìm nổi mà lộ ra một chút vẻ kinh diễm, nhưng Hắc Động Vương dù sao cũng là Hắc Động Vương, không có nghị lực lớn, quyết đoán lớn, lập tức liền thu vẻ ái mộ trong ánh mắt lại.

Sau đó, vẻ mặt của bọn họ liền nghiêm nghị.

Nhìn không thấu!

Bọn họ hoàn toàn nhìn không thấu Hồng Nguyệt, ngay cả đối phương là võ giả hay không cũng không nhìn ra được!

Có thể làm cho phát ra loại cảm giác này, vậy chỉ có hai loại khả năng: thứ nhất, tu vi của đối phương trên xa bọn họ, thư hai, tu vi đối phương xấp xỉ cùng bọn họ, nhưng cố ý che giấu.

Bọn họ đương nhiên sẽ không tin tưởng là khả năng đầu tiên, tu vi "hơn xa" bọn họ cũng quá khoa trương! Như vậy chỉ có thể là khả năng thứ hai.

Nhất là mấy vị Hắc Động Vương của Đại Tần Quốc, bọn họ sớm "biết" ở sau lưng Chu Hằng có người, nhưng bởi vì luôn luôn không có nhìn thấy người đó, liền vĩnh viễn chỉ có thể là đoán, cho đến hiện tại rốt cục nhìn thấy người mới xem như xác nhận.

– Ha ha ha ha, nguyên lai Hồng Nguyệt cô nương chính là người chúng ta luôn luôn phỏng đoán, mời!

Ma Long Đại Đế cao giọng cười to, làm động tác mời, thỉnh mời Hồng Nguyệt ngồi vào vị trí.

Hồng Nguyệt biểu tình bình thản, tay áo vung lên, bước liên tục khu vực thứ nhất của tiệc rượu, gần như có thể nói là ngoảnh mặt làm ngơ đối với tám vị Hắc Động Vương.

Thái độ như vậy nếu là đặt ở trên người người khác, cho dù là một vị Hắc Động Vương khác cũng sẽ có vẻ cao ngạo quá mức, nhưng hiện tại biểu hiện của Hồng Nguyệt lại là vừa đúng, Nữ thần nha, đương nhiên phải có phong phạm của Nữ thần!

Đương nhiên chỉ có Chu Hằng biết, Hồng Nguyệt chẳng những là bởi vì dung mạo tuyệt thế, hơn nữa bản thân nàng là cường giả Hỗn Độn Cảnh, chính là vài Hắc Động Vương nào có tư cách để cho nàng nghiêm mặt đối đãi.

Đám người Ma Long Đại Đế nhao nhao đi theo Hồng Nguyệt, giống như nàng không phải khách nhân mà là chủ tử của bọn họ, không ngờ đều là đi ở phía sau nàng.

Cho đến khi những đại nhân vật này đi xa, mọi người mới rốt cục nhẹ nhàng thở ra.

Uy áp của cường giả cấp Hắc Động thật sự quá kinh khủng!

Đỗ Vân Đào toàn thân mồ hôi lạnh như mưa, chỉ cảm thấy xương cốt toàn thân cũng muốn rời ra, sau khi được nới lỏng, hai chân mềm nhũn, đặt mông ngồi trên mặt đất.

Mọi người thấy thế, đều là lộ ra một chút biểu tình vui sướng khi người gặp họa.

Tên đần độn này, lại dám kêu gào trước mặt cường giả cấp Hắc Động, lá gan đủ mập a!

Chu Hằng quả nhiên không có nói sai, có ít người chỉ có thể để tình cảm ở trong lòng!

Thích cường giả cấp Hắc Động?

Chuyện này nói ra không phải bị người ta chê cười sao!

ads

Hơn nữa Đỗ Vân Đào lại biểu diễn trò hề trước mặt cường giả cấp Hắc Động người ta, cũng may mắn tính tình của Hồng Nguyệt tốt, nếu không đã dùng một bàn tay đập chết Đỗ Vân Đào. Đỗ Thuần trái lại còn phải cảm kích Hồng Nguyệt giết thật là hay, thanh lý môn hộ cho Đỗ gia!

Tính tình Hồng Nguyệt tốt sao?

Hiển nhiên là không phải! Chỉ là đến cấp bậc như nàng rồi, chính là cường giả cấp Hắc Động ở trong mắt nàng cũng như không khí, bất kể nói cái gì làm cái gì cũng không thể dẫn tới sự chú ý của nàng, xem không thuận mắt trực tiếp dùng một bàn tay đập chết là được rồi.

Đỗ Vân Đào tràn đầy may mắn sống sót sau tai nạn, hiện tại hắn tự nhiên là hận chết Vũ Văn Hóa. Nhưng chuyện trọng yếu trước mắt cũng không phải tính toán với Vũ Văn Hóa, mà là bù đắp quan hệ cùng Chu Hằng!

Dù sao, Chu Hằng quan hệ rất thân mật với vị đại nhân vật kia

a, vạn nhất sau khi trở về hắn nói linh tinh, Đỗ gia cũng có thể bởi vậy mà bị huỷ diệt!

Dưới tình huống bình thường, Hắc Động Vương của Hạo Nguyệt Quốc tự nhiên sẽ đứng ra nói chuyện, nhưng ai bảo lần này là Đỗ Vân Đào tự tìm cái chết? Coi mặt mũi của cường giả cấp Hắc Động là cái gì?

Nếu Hồng Nguyệt thật sự giết tới cửa. Cam đoan Hắc Động Vương của Hạo Nguyệt Quốc ngay cả cái rắm cũng sẽ không phóng ra được một cái!

– Chu huynh, vừa rồi có nhiều đắc tội, xin đại nhân đại lượng, bỏ qua cho tiểu đệ một lần!

Đỗ Vân Đào ăn nói khép nép.

Chu Hằng tươi cười, vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói:

– Ta đã quên!

Hắn cũng không phải là người tính toán chi li, nhưng cũng không có hứng thú kết làm hữu nghị với Đỗ Vân Đào. Lúc này đi nhanh đi, bước vào khu vực thứ ba.

Mọi người thấy bóng lưng Chu Hằng, trong lòng đều là khó nén vẻ hâm mộ.

Tuy rằng có bối cảnh cấp Hắc Động rất ngạc nhiên, nhưng cũng không phải chỉ mình hắn độc nhất vô nhị, giống Đại Tần Quốc còn có năm vị Hắc Động Vương, bọn họ đều là có hậu nhân. Nhưng nói rằng có được một vị Hắc Động Vương làm vợ … Này, liền chỉ có Chu Hằng có hồng phúc như vậy!

Hồng Nguyệt đã chính mồm thừa nhận Chu Hằng là vị hôn phu của nàng!

Lúc này mọi người mới nghĩ đến, nếu Hồng Nguyệt là cường giả cấp Hắc Động, tại sao phải chạy tới Thiên Cơ Viện?

Ahhh, chẳng lẽ là vì Chu Hằng?

Tiểu tử này thật sự là muốn cho người ta hâm mộ chết a!

Không ngờ có thể để một vị Hắc Động Vương làm chuyện như vậy vì hắn!

Sau khi Chu Hằng tiến vào khu vực thứ ba, liền phát hiện những thái tử gia như Liễu Thi Thi, Liễu Duẫn Nhi, Liễu Định Huy, Triệu Hà Khải đã sớm ngồi đó, bọn họ dường như ỷ vào

thân phận mình, cũng không có chạy ra bên ngoài xem giống những người khác, nhưng cũng không phải là cố ý bỏ qua một màn bảy đại Hắc Động Vương nghênh đón Hồng Nguyệt.

– Chu Hằng!

Nhìn thấy Chu Hằng đi tới, Liễu Duẫn Nhi lập tức reo hò, nghênh đón Chu Hằng. Công chúa không lớn không nhỏ này thật đúng là có chút mơ hồ, không ngờ biểu hiện nhiệt tình như vậy trước mặt mọi người, cũng không chú ý sắc mặt mặt người trong nháy mắt đã xanh mét.

Người đó dĩ nhiên là Lâm Hiến Dương, một tháng qua, vết thương của hắn cũng đã tốt hơn, lại khôi phục vẻ anh tuấn trước kia, chỉ là hiện tại mặt mũi rất khó coi, hận không thể nhào tới cắn Chu Hằng hai cái.

Những người khác đều là mặt chứa ý cười, bọn họ tuy rằng đều là quan lại tương lai của Đại Tần Quốc, nhưng quan hệ với nhau lại chưa nói tới sự hòa thuận, ngược lại lại là tràn đầy cạnh tranh.

– Thất công chúa, xin ngươi tự trọng!

Lâm Hiến Dương lạnh giọng nói.

Chuyện nam nhân không thể nhịn nhất, chính là đội mũ xanh trên đầu!

Liễu Duẫn Nhi lại không hề có giác ngộ, quay đầu làm cái mặt quỷ, le lưỡi với Lâm Hiến Dương, sau đó cười dịu dàng nhìn về phía Chu Hằng, nói:

– Có mang điểm tâm cho bổn cung hay không?

– Nơi này còn chưa đủ để ngươi ăn?

Chu Hằng cũng cười.

– Không ngon, không thể ăn!

Liễu Duẫn Nhi lắc đầu liên tục, vươn tay kéo Chu Hằng, nói:

– Đi theo ta, bổn cung dẫn ngươi đi ăn vụng điểm tâm ngọt!

Đường đường là Công chúa còn cần ăn vụng sao? Có thể thấy được nha đầu kia vẫn luôn không phải là thục nữ gì!

– Đủ chưa?

Lâm Hiến Dương đứng lên, hàn mang mãnh liệt trong ánh mắt.

– Đại tinh tinh, ngươi thật đúng là đáng ghét đấy!

Liễu Duẫn Nhi căm ghét nói, nhưng nghĩ nghĩ, lại là dương dương đắc ý nở nụ cười:

– Tuy nhiên, qua đêm nay ngươi sẽ không phải là vị hôn phu của bổn cung, ha ha ha ha!

Da mặt Chu Hằng không khỏi kéo ra, chữ bát còn không có nhếch lên a, làm sao ngươi khoác lác như vậy? Hơn nữa, đây cũng là chuyện cơ mật a, hiện tại đã tuyên dương bốn phía, nếu để cho Đại Đế Đại Đế mất thể diện, sẽ cho phép hắn hứa hôn sao?

Ngu như heo a!

Hắn nhìn xuống thân thể thon thả của Liễu Duẫn Nhi, tuy rằng vẫn chưa có hoàn toàn nẩy nở, nhưng đã không thấp hơn bao nhiêu so với nữ nhân trưởng thành bình thường, có thể suy ra ngày sau tất nhiên là tiểu mỹ nhân thướt tha, không có chút quan hệ nào với heo mẹ.

– Làm càn!

Trước mắt bao người, Lâm Hiến Dương tuyệt đối không thể bị mất mặt như vậy, hắn nhanh chóng đi tới gần Liễu Duẫn Nhi, sắc mặt tái xanh tới mức có thể chảy ra nước.

Chu Hằng kéo Liễu Duẫn Nhi ra phía sau, nghênh đón Lâm Hiến Dương.

– Tránh ra!

Lâm Hiến Dương lạnh giọng nói.

– Dựa vào cái gì?

Chu Hằng không khách khí chút nào, hắn không có một chút xíu cảm tình đối với Lâm Hiến Dương, lúc trước thời điểm ở cuộc so tài săn bắn, rõ ràng đã nói là chiến một trận công bình, lại lật lọng, bộc phát ra lực lượng 900 Thiên Hà.

Không chỉ như thế, hắn còn cắn ngược lại một cái, nói Chu Hằng gian dối!

Chu Hằng ghét nhất chính là bị oan uổng, cũng ghét nhất bị loại tiểu nhân này nói xấu!

Hiện tại mặc kệ có liên quan tới Liễu Duẫn Nhi hay không, hắn cũng phải giẫm lên Lâm Hiến Dương, khiến cho hắn vĩnh viễn không ngốc đầu lên được.

Lâm Hiến Dương nhìn chằm chằm Chu Hằng, qua một hồi lâu, hắn mới lạnh lùng nói:

– Đợi lát nữa chiến một trận trên lôi đài, ta sẽ đả bại ngươi trước mặt mọi người, rửa sạch thù hận lúc trước!

– Đầu óc ngươi hồ đồ sao?

Chu Hằng nói, tên này không phải sớm đã bị đào thải ư, còn lên lôi đài đánh cùng hắn thế nào?

– Ếch ngồi đáy giếng!

Lâm Hiến Dương lại không trả lời Chu Hằng, chỉ ném cho hắn một ánh mắt khinh miệt.

Kháo, nhất định là lợi dụng quyền thế của lão tử hắn, lấy lại danh sách dự thi cho hắn! Chuyện này có gì đáng để kiêu ngạo, rõ ràng là đi cửa sau nên khiêm tốn một chút, không muốn cho người của toàn thế giới đều biết!

– Ha ha ha! Nếu đến lúc đó ngươi có thể đứng trước mặt ta, ta liền đánh bại ngươi một lần nữa!

Chu Hằng càng kiêu ngạo hơn.

Trong mắt Lâm Hiến Dương như phun ra lửa, trong cuộc so tài săn bắn tuy rằng hắn bại bởi Chu Hằng, nhưng hắn cũng không cho rằng đây là vì tài nghệ của hắn không bằng, mà là bởi vì Chu Hằng dùng "cấm khí"!

Nếu không chính là một Thiên Hà Vương tại sao có thể thúc giục uy năng của Bảo khí ra uy năng của chuẩn Tuệ Tinh Cảnh?

Nhưng hiện tại bất đồng, trước khi lên lôi đài phải kiểm tra vũ khí muốn dùng, đến lúc đó nếu xuất ra vũ khí chưa được kiểm tra chẳng khác nào là tự động nhận thua!

Hắn không sợ Chu Hằng "chơi xấu" nữa!

– Chỉ sợ là ngươi không có tư cách đứng ở trước mặt của ta!

Lâm Hiến Dương không cam lòng yếu thế, nói.

– Ta đây sẽ chờ khiêu chiến của ngươi!

Chu Hằng lôi kéo Liễu Duẫn Nhi ngồi xuống một bàn trống không.

Đáng giận!

Trong mắt Lâm Hiến Dương phóng hỏa, vị hôn thê của mình không ngờ bồi tiếp nam nhân khác, hơn nữa chuyện trò vui vẻ, không chút tự trọng nào!

Nhịn! Nhịn!

Hắn biết Liễu Duẫn Nhi vẫn muốn khước từ hôn sự này, mà hắn tuyệt đối sẽ không cho phép!

Nghĩ đến dùng phương thức như vậy liền có thể làm cho mình xấu hổ để chủ động đi từ hôn sao?

Nghĩ thật tốt a!

Chỉ cần cưới người vào nhà, hắn sẽ hảo hảo dạy dỗ vị Công chúa tâm cao khí ngạo này! Mà ngày cưới … Cũng rất nhanh! Chỉ cần hắn đoạt được quán quân của cuộc so tài lần này, liền nhân cơ hội đưa ra yêu cầu mau chóng thành hôn với Ma Long Đại Đế!

Hắn và Liễu Duẫn Nhi vốn là có hôn ước, tin tưởng Ma Long Đại Đế sẽ tán thưởng tình ý của hắn, đáp ứng mau chóng gả Liễu Duẫn Nhi.

– Duẫn nhi, Chu Hằng, các ngươi không ngại để ta ngồi đây chứ?

Liễu Thi Thi cũng lại giúp vui, miệng hỏi không ngại, nhưng thân thể nóng hừng hực cũng đã ngồi xuống.

Tuy nhiên, nàng cũng không đi một mình, bên cạnh còn có một người trẻ tuổi khôi ngô bồi tiếp, thật sự là lưng hùm vai gấu, lông trên thân nhiều tới dọa người, ngay cả mu bàn tay cũng có lông đen vừa dài vừa thô mọc ra, quả thực chính là một con gấu hình người.

Người này hiển nhiên là là vị hôn phu của nàng, hoàng tử có huyết mạch Hắc Kim Hùng!

Chương 974: Lại là cấm khí?

– Tại hạ Kim Hạo Thìn, hân hạnh gặp Chu huynh!

Đầu Hắc Hùng hình người này chắp tay cười nói với Chu Hằng, tuy rằng người thoạt nhìn cao lớn thô kệch, nhưng lời nói lại phi thường nhã nhặn.

Thực ra, tên này nếu là không có lông đen toàn thân, cũng là thanh niên tương đối anh tuấn, dù sao cũng là hoàng tử, cha mẹ tất nhiên đều là tuấn nam. Chỉ là bộ dáng hiện tại … Liễu Thi Thi đứng chung một chỗ cùng hắn, hoàn toàn chính là mỹ nữ với dã thú!

Chu Hằng trong lòng vừa động, thấy bộ dáng Kim Hạo Thìn như vậy hiển nhiên là nhận biết mình, mà cũng không phải là từ trong xưng hô của Liễu Thi Thi, Liễu Duẫn Nhi các nàng mới biết được tên của hắn. Tâm tư của vị hoàng tử này quả nhiên hoàn toàn bất đồng cùng diện mạo, không thô lỗ chút nào ngược lại tương đối tinh tế

Trước khi còn chưa tới tới Đại Tần đế quốc, đối phương cũng đã chuẩn bị tốt, biết người nào cần nhớ ở trong lòng.

Chu Hằng cũng chắp tay làm lễ, nói:

– Kim huynh một đường cực khổ!

Kim Hạo Thìn cũng thuận thế ngồi xuống, thuận miệng nói ra chuyện lý thú một đường hắn gặp phải, cũng là tài ăn nói rất giỏi, nếu không có một thân lông đen quá mức đáng chú ý, hắn tuyệt đối có thể trở thành "tình nhân" ở trong mộng của đại bộ phận nữ nhân.

Thực ra đối với Kim Hạo Thìn mà nói, thân lông đen này chính là đại biểu cho vinh quang!

Bởi vì đây là chứng minh tốt nhất cho huyết mạch phản tổ của hắn, Hắc Kim Hùng cũng là một trong những thần thú, huyết mạch của hắn càng là phản tổ, thành tựu ngày sau lại càng cao, khả năng không chỉ là Hắc Động Vương, mà là có thể trở thành Hắc Động Hoàng, thậm chí Hắc Động Đế!

Hắn thấy, thân lông đen này rất dũng mãnh, thể hiện khí khái nam nhân rất rõ rệt!

Liễu Thi Thi cùng Liễu Duẫn Nhi là đường tỷ muội đương nhiên ngồi cạnh nhau, mà Chu Hằng với Kim Hạo Thìn tất nhiên phải cách hai vị trí, cũng tốt, hai đại nam nhân nếu ngồi gần nhau, ngay cả chính bọn hắn cũng không được tự nhiên.

Thực ra Kim Hạo Thìn người này thật đúng là không tồi, tuy rằng lão tử của hắn là vua của một nước, lại đường đường là Hắc Động Vương, nhưng hắn lại không kiêu căng chút nào, vẻ mặt vô cùng hiền hoà, bình dị gần gũi hơn xa so với Vũ Văn Hóa, Lâm Hiến Dương bọn họ.

Chu Hằng vừa nói chuyện với Kim Hạo Thìn, vừa đánh ánh mắt cho Liễu Thi Thi, ý là phu quân này của ngươi thực ra không tồi, có phải nên quên đi để gả cho hắn hay không?

Liễu Thi Thi thì kiên định lắc đầu, nói giỡn, nàng một thân da mịn sao có thể bị một đầu Man Hùng hình người đạp hư!

Trong lúc nói chuyện, càng ngày càng nhiều người tới, từng người ngồi vào vị trí. Một bàn này của Chu Hằng bọn họ cũng ngồi đầy người, thật là nhiều người Chu Hằng không biết, hơn nữa cũng tương đối lạ mặt, hắn tuyệt không có gặp trong Ngọ Dương Học Phủ.

Có vài người là đến từ tinh cầu khác, là theo người lớn trong nhà tới dự lễ, có vài người thì là thái tử gia của Đại Tần đế quốc. Bởi vì đã tốt nghiệp Ngọ Dương Học Phủ từ mấy trăm năm trước, tự nhiên không có khả năng để Chu Hằng gặp được.

ads

Đều không ngoại lệ, trong khu vực 3 này không có một tồn tại nào là Tuệ Tinh Cảnh!

Sau khi đạt tới cảnh giới này, liền từ cấp bậc "thái tử gia" tăng lên tới cấp bậc trung kiên của đế quốc, có tư cách tiến vào khu vực thứ hai. Đương nhiên, nếu là tỉ lệ "thái tử gia" này không đủ, cho dù là đạt tới Tuệ Tinh Cảnh cũng chỉ có thể cũng chỉ có thể đi vào khu vực thứ 4, khu vực thứ 5.

Thọ yến rốt cục khai mạc, nhưng mục đích hàng đầu của hôm nay chính là lôi đài thi đấu, không chỉ có là sân khấu biểu diễn của thiên kiêu trẻ tuổi bên trong Đại Tần Quốc, nhưng sẽ có anh tài nước khác cùng đấu võ, nếu cuối cùng còn có thể thắng được, phần vinh quang này sẽ lớn a!

Thậm chí có thể nói là làm vẻ vang cho nước nhà!

Bởi vậy, những người trẻ tuổi kia đều là đang vung tay vung chân, mỗi một người đều là mong mỏi lôi đài thi đấu bắt đầu, để cho bọn họ có thể đại triển thân thủ.

Trong sự trông mong của rất nhiều người, Ma Long Đại Đế rốt cục đứng lên tuyên bố lôi đài thi đấu bắt đầu.

Thế giới này lấy võ vi tôn, bởi vậy chúc mừng tốt nhất ở thọ yến chính là tiến hành từng trận đối quyết chất lượng cao.

Tất cả người dự thi đều đi rút thăm trước, để quyết định đối thủ vòng thứ nhất hoặc là phiếu trắng.

Lần này tổng cộng có hơn bảy trăm người dự thi, bởi vậy vòng thứ nhất còn có rất nhiều người được phiếu trắng, trực tiếp đi vào vòng hai. Vận khí của Chu Hằng tương đối khá, vòng thứ nhất của hắn nhận được phiếu trắng, ngược lại thì Liễu Thi Thi cùng Kim Hạo Thìn đều phải lên lôi đài nghênh chiến.

Bởi vì người tương đối nhiều, lôi đài to lớn được chia làm mười khu vực, một lần có thể cung cấp cho 10 đôi đồng thời tiến hành đối chiến.

Trận đấu của vòng thứ nhất rất nhanh đã chấm dứt, mà số lượng người dự thi cũng hạ xuống 512 người, từ hiện tại bắt đầu vốn không có người có thể có được phiếu trắng. Nhưng tối đa cũng chỉ là đánh 9 trận, nếu là 9 trận thắng liên tiếp liền có thể đoạt được quán quân.

Sau khi Chu Hằng nhận lấy số hiệu của mình, Liễu Thi Thi cùng Kim Hạo Thìn đều đã đánh xong, hắn vẫn còn không có thể lên sân khấu. Bên kia, những Thiên Hà Đế có được tư chất của bá chủ Vương giả trong võ kia của Ngọ Dương Học Phủ cũng dễ dàng thắng được, giống Lâm Hiến Dương, giống Triệu Hà Khải, giống Đinh Toàn.

Qua hơn một tiếng, lúc này mới tới lượt Chu Hằng lên sân khấu, hắn bị yêu cầu đưa binh khí sử dụng ra trước khi lê lôi đài, nghiêm cấm sử dụng cấm khí, nếu không chẳng những lập tức xử thua, nếu thương tổn người khác còn phải bị xử phạt.

Chu Hằng lấy ra một thanh trường kiếm đã sớm chuẩn bị xong, trường kiếm này ngay cả Bảo khí cũng không phải, chỉ là một thanh trường kiếm tầm thường, sau khi nhân viên kiểm tra hoàn thành việc kiểm tra, sắc mặt cổ quái trả lại cho hắn.

Đây là đương nhiên, lôi đài thi đấu chính là không cho phép sử dụng cấm khí, nhưng cũng không có nói không thể dùng Bảo khí, ngươi nha dùng một thanh trường kiếm chất liệu thông thường cũng quá keo kiệt đi?

Chu Hằng lại là không thèm để ý chút nào, sau khi mỉm cười tiếp nhận trường kiếm liền chậm rãi leo lên lôi đài.

Hắn hiện tại đã có được 32 Thiên Hà, trong nháy mắt tán phát ra tất cả linh lực, chính là Bảo khí cấp bậc Thiên Hà Cảnh cũng sẽ vỡ nát, Bảo khí cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh cũng sẽ xuất hiện vết nứt!

Vậy thì thật là quá lãng phí!

Dù sao chỉ có thể chém một kiếm, hơn nữa lại không cần lấy tánh mạng người ta, tự nhiên dùng một chút bảo kiếm tầm

thường là được rồi, đánh một lần đổi một lần.

Nhưng khi thấy Chu Hằng mang theo một thanh trường kiếm tầm thường đi lên lôi đài, mọi người đều vui vẻ!

Giả bộ!

Nên biết rằng mọi người đều nghe nói qua chuyện xưa của Chu Hằng, "biết" trên thân tên này nhiêu cấm khí, ở cuộc so tài săn bắn tranh đua với Lâm Hiến Dương, cuối cùng lại rơi xuống tốp 10!

Mặc dù Ngọ Dương Học Phủ bộ dáng thành khẩn nói Chu Hằng không có sử dụng cấm khí, nhưng ai có thể tin tưởng a!

Một đại cường hào hiện tại xách một thanh trường kiếm phổ thông tới mức không thể phổ thông hơn đăng tràng, đây không phải là giả bộ thì là cái gì?

Đúng rồi, tên này vẫn là dựa vào cấm khí để hoành hành ngang ngược, hiện tại lôi đài thi đấu này nghiêm cấm sử dụng cấm khí, với thực lực vừa mới tiến vào Thiên Hà Cảnh của hắn, thì như thế nào có thể trổ hết tài năng?

Bởi vậy, còn không bằng lấy binh khí bình thường để đùa giỡn!

Mọi người đều là cảm thấy như thế, nhao nhao lộ ra biểu tình không sai, chỉ là e ngại mặt mũi của Hồng Nguyệt, ai cũng không dám lớn tiếng bật cười.

Đối chiến với Chu Hằng là một Thiên Hà Đế bậc cao, hắn nhìn Chu Hằng xách theo trường kiếm trong tay, thần tình đều là vẻ giận dữ không cầm được, đây cũng quá khinh thường hắn, không ngờ dùng một thanh phá kiếm như vậy để tới nghênh chiến chính mình!

Nhất định phải hung hăng đả bại Chu Hằng, để hắn vĩnh viễn nhớ kỹ tên của mình!

– Khai chiến!

Trọng tài hét lớn một tiếng, ý bảo chiến đấu của hai người Chu Hằng có thể bắt đầu rồi.

– Nhớ kỹ tên của ta, chính là ác mộng vĩnh viễn của ngươi, ta tên là Lỗ …

Thiên Hà Đế bậc cao kia đang muốn tự biên tự diễn một phen, đã thấy Chu Hằng đi nhanh đánh tới, trường kiếm giương động, lưu chuyển ra quỹ tích huyền diệu đến mức không cách nào hình dung.

Đồng tử của hắn lập tức phóng đại, còn chưa nói được hết câu, trường kiếm đã đâm vào bụng của hắn!

Bành!

Kiếm bình thường sao có thể chịu đựng được toàn bộ linh lực mà Chu Hằng bộc phát ra trong nháy mắt, kiếm phong mới vừa vặn đụng tới thân thể của Thiên Hà Đế bậc cao kia liền vỡ nát, nhưng linh lực của bản thân Chu Hằng cũng đã tiết ra, cho dù là không có lưỡi kiếm sắc bén cũng không cần cấp bách, linh lực như kiếm, xuyên thủng bụng của Thiên Hà Đế bậc cao kia!

Xoạt, một mảng lớn máu tươi tuôn ra, trên bụng Thiên Hà Đế bậc cao kia bị đâm ra một cái động lớn, bụng đều bị đánh nát.

Miệng của tên kia vẫn còn đang mở ra, nhưng một chữ cũng không phát ra được, bành một tiếng, ngã xuống trên lôi đài, thân thể hơi hơi co giật đại biểu cho việc hắn còn không có ngủm.

Một kiếm tức bại!

Điều này sao có thể?

Mọi người đều kinh ngạc không thôi, không ít người trực tiếp đứng lên.

Chính là Thiên Hà Đế bậc cao chống lại Thiên Hà Đế bậc cao, chiến đấu này cũng tuyệt đối không thể chấm dứt nhanh như vậy a, huống chi Chu Hằng vẫn là mới vừa tiến vào Thiên Hà Cảnh!

Nhưng sự thật thắng hùng biện, tên xui xẻo kia chính là máu chảy đầm đìa té trên mặt đất a!

Tất nhiên là cấm khí!

Không sai, trừ phi sử dụng cấm khí, nếu không làm sao có thể xuất hiện loại tình huống kinh ngạc lạ thường này?

– Gian dối!

– Không công bình!

– Không phải nói không cho phép sử dụng cấm khí sao?

Không ít người đã kêu mắng, trên đời chưa bao giờ khuyết thiếu người e sợ thiên hạ bất loạn.

Nghe bọn hắn kêu lớn như vậy, trọng tài ngược lại giận trước, nói:

– Tuyệt không có gian dối, cũng tuyệt đối không phải cấm khí, ta có thể cam đoan!

Hắn tự nhiên nóng nảy, nếu thật là cấm khí, ý nghĩa hắn và Chu Hằng hợp mưu a!!

Tội danh này cũng quá lớn, làm rối kỉ cương trước mặt Đại Đế của 7 nước, tuyệt đối là bị loạn côn đánh chết!

– Nếu không phải cấm khí, làm sao sẽ xuất hiện tình huống như vậy?

Không ít người nhao nhao kêu lên, đây không phải là chuyện rõ ràng sao?

– Không phải! Tuyệt đối không phải cấm khí!

Trọng tài kia thực ra trong lòng cũng là bất ổn, ngay cả chính

hắn cũng không tin một gã võ giả vừa mới tiến vào Thiên Hà Cảnh có thể dùng một thanh trường kiếm tầm thường một kích làm cho một gã Thiên Hà Đế bậc cao khác bị thương nặng!

Mấu chốt chính là, hiện tại thanh trường kiếm kia đã vỡ nát, muốn tra cũng không tra được!

Nhưng bất kể như thế nào, hắn đều chỉ có thể cắn chặt răng kiên trì, nếu không kết quả của hắn sẽ vô cùng thê thảm.

Mọi người nhao nhao ồn ào, cũng là muốn yêu cầu nghiêm trị Chu Hằng cùng người trọng tài này trợ giúp làm rối kỉ cương.

– Im lặng!

Môt tiêng nói trong veo truyền đến, tuy rằng không mang hỏa khí gì, lại là tràn đầy uy nghiêm, lập tức, tiếng ồn ào im bặt.

Đây là … Ma Long Đại Đế!

Có mệnh lệnh truyền đạt!

Mọi người đều nín thở, lẳng lặng nghe Ma Long Đại Đế quyết định.

Ngừng một lúc sau, mới nghe vị Đại Đế này tiếp tục nói:

– Chu Hằng cũng không có sử dụng cấm khí!

Lập tức một mảnh tiếng kinh hô vang lên, không có sử dụng cấm khí? Làm sao có thể! Nhưng Ma Long Đại Đế là nhân vật gì, hắn sẽ tự vả vào mặt trước mặt nhiều người như vậy sao?

– Đây là Chu Hằng sử dụng một loại công pháp đặc thù, có thể bộc phát ra lực lượng ít nhất là gấp một vạn lần trong nháy mắt, mới có thể để binh khí trong tay vỡ vụn, lại một kiếm đánh bại đối thủ!

Chương 975: Công pháp vạn tinh!

Ma Long Đại Đế nói xong, toàn trường hoàn toàn yên tĩnh.

Có thể tới nơi này, ít nhất cũng là cường giả cấp Tuệ Tinh, hoặc là con cháu của cường giả cấp Tuệ Tinh, ai mà không biết cấp bậc của công pháp.

Nhưng công pháp để võ giả phát huy ra gấp đôi lực lượng, phẩm bậc là nhất tinh, bạo phát gấp mấy lần, là công pháp nhị tinh. Mà ở trong tinh vực xung quanh Bách Long Tinh, công pháp mạnh nhất là trăm tinh, vẻn vẹn chỉ nắm giữ ở trong tay hoàng thất Đại Tần.

Cái này không biết khiến bao nhiêu người đỏ mắt, thấy thèm!

Nhưng hiện tại Ma Long Đại Đế đột nhiên nói, Chu Hằng nắm giữ một môn công pháp ít nhất là vạn tinh!

Này này này này, đây cũng quá khoa trương a!

Công pháp vạn tinh … Làm sao có thể!

Đây là lực lượng nhân loại có thể bộc phát ra sao? Có Bảo khí gì có thể chịu đựng sức mạnh to lớn như vậy?

Đúng rồi, thảo nào trường kiếm trong tay Chu Hằng vỡ nát, nguyên lai cũng không phải bởi vì là cấm khí, dùng một lần liền tự động bị hỏng!

Vừa rồi những lời này nếu là trong miệng người khác nói ra, khẳng định sẽ bị cười chê. Công pháp vạn tinh? Ngươi chưa tỉnh ngủ sao, đi tắm rồi ngủ đi! Nhưng những lời này nói ra từ miệng Ma Long Đại Đế, mọi người liền không có một người nào không tin.

Thân phận người ta đặt ở đâu a?

Công pháp vạn tinh!

Đừng nói bọn họ ngạc nhiên nha, chính là trong khu vực thứ nhất, cộng thêm một vị Hắc Động Vương đến lúc sau, tổng cộng chín tên cường giả cấp Hắc Động cũng đều ngạc nhiên.

Một kiếm này, nếu là do Hồng Nguyệt chém ra, đánh tới bọn họ, kết quả như thế nào?

Bọn họ nhao nhao thôi ở trong lòng, kết quả đều là làm cho bọn họ âm thầm thất sắc. Bởi vì thời điểm bọn họ đối mặt với một kiếm này, tất nhiên tránh không khỏi, chỉ có thể cứng rắn ăn trọn!

Hắc Động Vương cường đại đến thái quá, hình thành hắc động có thể cắn nuốt hết thảy, bao gồm cả thương tổn chịu phải! Nhưng cắn nuốt này cũng có mức độ, cũng có số lượng, trong khoảng thời gian ngắn bộc phát ra lực lượng khủng bố, vậy thì ngay cả hắc động cũng đều không thể hoàn toàn cắn nuốt!

Đánh nhau hồi lâu, nhất định bị thương nặng!

ads

Phương pháp giải quyết duy nhất, chính là không cho đối phương tới gần người, tránh cho chính diện giao phong.

Nữ nhân này, xinh đẹp như thiên tiên, lại là toàn thân mang lạt a, không đụng được! Nói không chừng đang bị dụ hoặc lại đột nhiên bị chém một kiếm, trực tiếp bị thương nặng thậm chí ngỏm luôn!

Chu Hằng xoay người xuống lôi đài, về tới vị trí cũ, chỉ thấy mọi người đều dùng một loại ánh mắt khiếp sợ nhìn hắn.

Công pháp vạn tinh!

Rất muốn có a! Rất muốn học a!

Có hâm mộ, có ghen tị, có khó chịu, có khiếp sợ, … đủ các loại cảm giác.

– Oa, Chu Hằng … Chu Hằng, bổn cung dùng hai khối điểm tâm ngọt trân quý đổi với ngươi, ngươi dạy kiếm pháp cho bổn cung đi!

Liễu Duẫn Nhi thập phần biết làm sinh ý.

– Tốt nhất!

Chu Hằng gật đầu, đang lúc Liễu Duẫn Nhi lộ ra khuôn mặt tươi cười, hắn lại nói:

– Ta sẽ dạy ngươi một chiêu, Hồi Phong Vũ Liễu Thức!

Liễu Duẫn Nhi cũng không ngốc ngếch. Nghe giọng nói trêu chọc kia của Chu Hằng lập tức hiểu được, hừ một tiếng, nói:

– Chu Hằng ngươi là người xấu, bổn cung sinh khí, không để ý tới ngươi!

– Chu Hằng, Duẫn nhi sinh khí, ngươi phải bồi thường thế nào??

Liễu Thi Thi lập tức quát hỏi Chu Hằng.

– Ô ô ô ô!

Liễu Duẫn Nhi rất là phối hợp, khóc hai tiếng.

Đây cũng quá giả dối đi!

Chu Hằng thở dài, xuất ra một khối điểm tâm ngọt Dương Ngọc Hoa đặt lên bàn.

Liễu Duẫn Nhi lập tức im bặt, nhưng trong khoảng thời gian ngắn lại ngượng ngùng không dám vươn tay ra lấy, chỉ có thể nhịn, cũng thật rất khổ cực, . Hai vai của nàng đều đang run

run, nghị lực thực sự không đủ dùng a!

Xuy xuy xuy, thanh âm chảy nước miếng truyền đến, vị Thất công chúa này cuối cùng không thể nhịn được nữa, nắm món điểm tâm ngọt kia lên ăn, khuôn mặt nhỏ nhắn mỹ ngọc lập tức vô cùng không chịu nổi.

Liễu Thi Thi lấy tay xoa trán, hận không thể dùng một bàn tay ấn Liễu Duẫn Nhi xuống dưới đáy bàn, ngươi tham ăn như vậy sao? Ngay cả chút thời gian ấy cũng không thể nhịn sao?

Những người khác thì liên tục mỉm cười, dù sao Liễu Duẫn Nhi còn nhỏ, thời điểm mọi người thấy nàng, cảm giác nhiều nhất chính là trìu mến. Chỉ có Lâm Hiến Dương tức tới mức ngay cả cái mũi cũng sắp lệch đi, vị hôn thê của hắn không ngờ không có "cốt khí" như vậy, chính là một khối điểm tâm ngọt có thể để cho nàng phản bội, sớm biết vậy hắn đã mang điểm tâm ngọt ra để thu phục nha đầu kia, nào có nhiều chuyện như hiện tại vậy!

Lôi đài thi đấu vẫn còn tiếp tục tiến hành, hai vòng qua đi, những người bình thường giảm đi, người lưu lại căn bản là Thiên Hà Đế bậc cao, hơn nữa không phải Vương giả trong võ thì chính là bá chủ Vương giả trong võ!

Đây chính là nơi tụ tập ít nhất một nửa thiên tài của 70 tinh vực, tự nhiên từng người đều là vô cùng cường đại!

Bởi vì người còn dư lại rất mạnh, mỗi một trận chiến đấu đều đánh rất lâu, bình thường sẽ kéo dài chừng hai canh giờ. Nhưng cũng bởi vì không phải ác chiến sinh tử, bình thường sau khi phân ra mạnh yếu, phe yếu thế sẽ chủ động nhận thua, miễn cho đánh tiếp nữa sẽ thua tới khó coi.

Hiện tại Chu Hằng tạo thành tinh tú lốc xoáy, gần như một giờ liền có thể khôi phục hoàn toàn linh lực, cộng thêm không gian lôi đài hữu hạn, chỉ có thể dung nạp 10 cặp đồng thời tiến hành đối kháng, hắn có đầy đủ thời gian để khôi phục linh lực.

Sau khi qua gần bốn tiếng, lúc này mới tới lượt hắn đăng tràng lần thứ hai, đồng dạng đánh ra một chiêu Lăng Thiên Cửu Thức, trong nháy mắt đã làm cho đối thủ bị thương nặng tới mức hoàn toàn mất đi năng lực phản kháng, dễ dàng đạt được thắng lợi.

Mà thời điểm hắn đi lên lôi đài lần thứ ba, đối thủ liền trực tiếp bỏ quyền thi đấu, thực sự là bị thất bại của hai ngừi trước hù ngã.

Nhưng đối thủ của vòng thứ tư lại là không tin chuyện đó, ý đồ xóa bỏ khoảng cách triền đấu của Chu Hằng.

Nếu đây không phải là lôi đài thi đấu, mà là một trận đại chiến chân chính, như vậy lấy tốc độ Thiên Hà Đế bậc cao của đối phương hoàn toàn có thể chạy xa Chu Hằng, đánh nát Chu Hằng với lực lượng cao hơn gấp ngàn lần.

Chiến lược này cũng không thể nói là không tốt, nhưng bây giờ là ở trên lôi đài có hạn, sau khi không né tránh vài cái, hắn liền bị ép vào góc chết, bị một kiếm của Chu Hằng làm bị thương nặng.

Nói đi nói lại thì, nếu thật sự đại chiến, Chu Hằng còn có Hỏa Thần Lô, đánh ra lực lượng chuẩn Tuệ Tinh Cảnh, ai sợ ai a!

Mười vị Hắc Động Vương lấy đại năng lực phong bế khu vực thứ nhất, bọn họ chính là mượn cơ hội này để thương thảo chuyện cổ mộ của Lôi Vân Đại Đế, lợi ích trong chuyện này liên quan thật sự quá lớn, cũng không phải là có thể giải quyết trong lúc nhất thời.

Vừa lúc lôi đài này muốn quyết định được vị trí quán quân cũng cần rất nhiều trận đấu, thời khắc đều có diễn ra quyết đấu đặc sắc, cũng sẽ không ngại các khách quý buồn.

Không có chuyện lạ quá nhiều, cường giả nhao nhao thăng cấp, giống bốn đại Thiên Vương ở Ngọ Dương Học Phủ, những bá chủ Vương giả trong võ như Đinh Toàn, còn có thiên tài siêu cấp đã ly khai học phủ sớm mấy năm, lúc trước rõ ràng đã an bài, để những người này tránh gặp được nhau ở vòng lọa, chưa từng có diễn ra quyết đấu cường cường.

Bất quá khi người dự thi chỉ còn lại có 64 người, không thể tránh khỏi sẽ diễn ra chiến đấu kịch liệt ở giữa các cường giả.

Đến nơi này, chính là thiên hạ của bá chủ Vương giả trong võ, khí thế vừa phát ra ngay cả Vương giả trong võ cũng đều phải chịu ảnh hưởng, chiến lực giảm mạnh.

Khi chỉ còn lại có tám người, toàn bộ chính là bá chủ Vương giả trong võ, Chu Hằng tự nhiên là một người trong số đó, mà Đại Tần Quốc không hỗ là mang danh hiệu đệ nhất đế quốc, ngoài ra còn có ba người tiến vào bát cường, theo thứ tự là Liễu Thi Thi, Lâm Hiến Dương cùng Mã Nỗ.

Mã Nỗ là một thiên tài bình dân, xuất thân bần hàn, được tuệ nhãn của Nghiêm Thân Vương chọn trúng, không đợi hắn triển lộ tài hoa đã gả ái nữ cho hắn, thu tên thiên tài này vào dưới trướng. Quả nhiên, Mã Nỗ không có cô phụ kỳ vọng của Nghiêm Thân Vương, cho đến tận thời hạn ngàn năm rời khỏi Ngọ Dương Học Phủ, hắn luôn luôn là đệ nhất Thiên Hà Đế, không người nào có thể dao động vị trí của hắn!

Hiện tại hắn rời khỏi Ngọ Dương Học Phủ cũng đã hơn một nghìn năm, nhưng vẫn không có đột phá Tuệ Tinh Cảnh, một là Tuệ Tinh Cảnh quả thật rất khó đột phá, thứ hai là hắn phải có được Thiên Hà!

Hắn có dã tâm lớn, chẳng những phải đột phá Hắc Động Cảnh, hơn nữa còn muốn trở thành Hắc Động Hoàng, thậm chí Hắc Động Đế!

Bốn người khác phân biệt đến từ sáu nước lớn còn lại, vị hôn phu Kim Hạo Thìn của Liễu Thi Thi rõ ràng cũng nằm trong

số đó, hơn nữa phi thường đúng lúc chính là hai người này đối đầu ở vòng kế tiếp.

Bốn trận đấu đồng thời tiến hành.

Chu Hằng đối kháng với một vị thiên tài mỹ nữ Thi Yến đến từ Đại Sở quốc, là ái nữ của một vị đại công, vũ mị vạn thiên, nhất tiếu khuynh thành. Nàng dịu dàng khẽ chào Chu Hằng, yểu điệu nói:

– Chu huynh, trận này nhường tiểu muội một chút được không?

– Không được!

Chu Hằng lắc đầu không chút do dự.

– Vì cái gì?

Thi Yến dùng ánh mắt khổ sở nhìn Chu Hằng, đủ để cho người sắt cũng động tâm.

– Không tại sao, chính là không muốn!

Chu Hằng cứng rắn nói, nếu muốn mê hoặc hắn, in ngươi có được một nửa mị lực của Hồng Nguyệt rồi nói sau!

Hắn ngay cả mị lực của ma nữ tuyệt thế kia cũng tạm thời cản lại, đem so với thì mị lực của Thi Yến có thể nói là yếu ớt như tờ giấy.

– Ngươi khi dễ ta!

Thi Yến nhẹ lay động eo, đến gần Chu Hằng, khi đến gần khoảng cách nhất định, nàng đột nhiên cười duyên như hoa, nhưng một bàn tay mềm lại là vung một thanh chủy thủ màu máu đỏ đâm tới Chu Hằng.

– "Tiếu lý tàng đao, tối độc phụ nhân tâm"!

Chu Hằng tươi cười, hắn đã sớm chuẩn bị kỹ càng, bày ra một kiếm, dường như thời gian trong nháy mắt đã dừng lại.

Phốc!

Thi Yến bất khả tư nghị nhìn Chu Hằng, chủy thủ trong tay nàng cách Chu Hằng chỉ hơn tấc, nhưng nàng cũng đã mất đi tất cả khí lực, đinh một tiếng, chủy thủ trong tay rớt xuống,

thân thể mềm mại của nàng cũng té trên mặt đất, máu tươi đỏ sẫm tràn ra, hình thành một vết máu nhìn thấy mà giật mình.

– Thật sự là nhẫn tâm a, ngay cả mỹ nữ động nhân như vậy cũng hạ thủ được!

– Nếu là ta thà rằng nhận thua, nói không chừng có thể làm cho mỹ nhân cảm kích, lấy thân báo đáp, đạt được một đoạn giai thoại!

– Các ngươi hai người này dùng nửa người dưới để suy tính đần độn, nếu quả thật cho các ngươi gặp được địch nhân, chính là một số lớn mọi người yếu hơn so với các ngươi cũng cũng có thể giết các ngươi!

– Chỉ cần giao thủ với ngươi, bất luận kẻ nào cũng không có khác nhau một chút nào, vậy sẽ là địch nhân của ngươi!

– Đối đãi với địch nhân, phải tàn nhẫn!

– Không tàn nhẫn với địch nhân, vậy mình sẽ phải trả giá bằng máu tươi!

Trong đại điện, không ít người đều là nhao nhao nương theo ví dụ này để giáo dục hậu nhân của mình.

Chu Hằng là người thứ nhất chấm dứt chiến đấu, tổ ba người còn lại còn chiến say sưa. Bởi vì hắn một kích liền đánh bại Thi Yến, tự nhiên căn bản không biết đối phương có được thực lực như thế nào, tuy nhiên tổ ba người khác thì lại biểu hiện ra tiêu chuẩn của cao thủ chân chính.

Trong sáu người, có bốn người có được huyết mạch Thần thú, đều có thể tạm thời biến thân thành hình dạng thần thú, tăng chiến lực lên rất nhiều. Tuy nhiên, cũng không phải có được huyết mạch Thần thú liền nhất định bách chiến bách thắng, giống Mã Nỗ cùng Lâm Hiến Dương cũng không có huyết mạch Thần thú, nhưng bọn họ lại là chiến thắng đối thủ.

Chỉ có Kim Hạo Thìn là ngoại lệ, hắn chiến thắng Liễu Thi Thi.

Chương 976: Tái chiến Lâm Hiến Dương!

Huyết mạch Thần thú của Kim Hạo Thìn phát huy tác dụng to lớn.

Ở bên trong đại chiến, hình thể của hắn gấp gáp bành trướng, hóa thân làm một con gấu màu đen cao chừng mười trượng, chẳng những lực lượng mạnh thêm, hơn nữa thể chất phòng ngự cũng tăng lên một trình độ kinh khủng, đánh bại Liễu Thi Thi.

Trở lại chỗ ngồi, biểu tình của Liễu Thi Thi có vẻ rất khó coi.

– Ngươi có phải nên suy nghĩ thêm một chút hay không, ta cảm thấy hai người các ngươi thật ra vô cùng xứng đôi!

Chu Hằng nói.

– Làm sao xứng?

Liễu Thi Thi cắn hàm răng nói, nàng vốn bại bởi Kim Hạo

Thìn mà trong lòng không vui, hiện tại lại nghe Chu Hằng nói ra lời nói này, dĩ nhiên là càng thêm khó chịu.

– Mỹ nữ với dã thú a, tuyệt phối!

Chu Hằng không sợ chết, nói:

– Các ngươi một người bề ngoài thoạt nhìn giống mỹ nhân, tâm tính lại giống dã thú, một người thoạt nhìn giống dã thú, nhưng trong lòng có sự dịu dàng, vừa vặn bổ sung! A …!

Lời còn chưa nói hết, Chu Hằng đã bị đạp một cước nặng nề, đau đến mức hắn nhe răng nhếch miệng.

Liễu Thi Thi hừ lạnh một tiếng, nói:

– Ta thà rằng gả cho ngươi, cũng không nguyện ý gả cho con gấu ngu xuẩn kia!

Đây coi như là ca ngợi sao? Nhưng Chu Hằng như thế nào cảm giác mình ngược lại bị hạ thấp a? Hắn lắc lắc hai tay, nói:

– Miễn, ngươi vẫn là đi gây họa cho người khác đi!

– Như thế nào, bản Quận chúa còn không xứng với ngươi?

Liễu Thi Thi lại bắt đầu cắn răng.

Chu Hằng dùng ánh mắt đồng tình nhìn nàng một cái, uống một hớp rượu, hết thảy đều không nói.

– Tên ghê tởm, ta muốn bóp chết ngươi!

Liễu Thi Thi bị ánh mắt của hắn làm cho giận không kềm được.

– Đường tỷ, bình tĩnh! Bình tĩnh!

Liễu Duẫn Nhi liền vội vàng kéo vị đường tỷ tính tình nóng nảy này, miễn cho nàng dưới cơn nóng giận ném cái bàn đi.

– Ngươi nha đầu kia, bị bán còn giúp người ta kiếm tiền, thông minh cơ linh một chút!

Liễu Thi Thi ngồi xuống, dùng ánh mắt tức giận nhìn Liễu Duẫn Nhi.

Liễu Duẫn Nhi thần tình mờ mịt, như thế nào nàng đột nhiên đã thành đối tượng bị Liễu Thi Thi tập kích? Biến chuyển này dường như quá lớn, trong lúc nhất thời nàng không cách nào kịp phản ứng a!

Nhưng qua ít nhất mười mấy giây sau, nàng đột nhiên nhoẻn miệng cười, nói:

– Sẽ không! Sẽ không! Bổn cung trừ ăn ra chỉ thích ngủ. Không ai sẽ nguyện ý mua bổn cung, đây là mua bán lỗ vốn!

Đây có tính là giác ngộ rất cao, rất tự mình biết mình hay không?

Chu Hằng cùng Liễu Thi Thi liếc nhìn nhau, đều là nhịn không được bật cười, nhưng đối với nhận thức cùng xác định của mình giống như sáng tỏ, nha đầu kia ngược lại không phải là hoàn toàn không có thuốc cứu. Chỉ là vẫn làm cho người ta rất không biết phải nói gì.

– Nói cái gì mà cao hứng như thế?

Kim Hạo Thìn trở về chậm hơn một ít, bởi vì hắn không giống người phủi mông một cái liền bước đi như Liễu Thi Thi, mà là đều nhất nhất đáp lại người chúc mừng hắn, bộ dáng người khiêm tốn, hoàn toàn không hợp với diện mạo thô lỗ của hắn.

– Mắc mớ gì tới ngươi?

Liễu Thi Thi không khách khí chút nào, hừ nói.

Kim Hạo Thìn cũng không tức giận, nhếch miệng mỉm cười. Toàn bộ là Liễu Thi Thi cố tình gây sự, căn bản không cần để ở trong lòng, khí độ quả thật rất lớn.

Chu Hằng lại hoàn toàn không tiếp nhận phương pháp làm của hắn.

Đổi lại là hắn, vị hôn thê của mình dám không nghe lời, trực tiếp đặt trên đùi mà đánh đòn!

Một trận đánh như vậy, hoặc là hôn sự vứt đi, hoặc là vị hôn thê này từ nay về sau sẽ biết vâng lời. Đâu có thể nào còn dùng loại thái độ này để đối với mình?

Càng là nữ nhân kiêu ngạo, thì càng phải dùng thủ đoạn khí phách để chinh phục!

Tứ cường đã chọn ra, sau khi rút thăm kế tiếp, giao tranh mới sẽ là: Chu Hằng chiến Lâm Hiến Dương, Kim Hạo Thìn chiến Mã Nỗ.

Hai trận chiến đấu đồng thời tiến hành.

– Chu Hằng, cố lên, tốt nhất là đánh chết đầu tinh tinh xấu xí kia!

Liễu Duẫn Nhi động viên tinh thần cho Chu Hằng.

– Ngươi thật đúng là e sợ thiên hạ bất loạn!

Chu Hằng lắc lắc đầu, chính là hắn muốn giết Lâm Hiến Dương cũng làm không được, trong đại điện còn có nhiều vị Hắc Động Vương như vậy, trừ phi Hồng Nguyệt nguyện ý ra tay trấn áp những người đó.

Hắn đi lên lôi đài. Bên kia, Lâm Hiến Dương cũng đồng thời đứng ở đối diện với hắn.

Kẻ thù gặp lại, đặc biệt đỏ mắt!

– Vừa gặp mặt liền đánh cũng không có ý tứ, không bằng chúng ta cược thêm một chút?

Chu Hằng cũng không có quên hứa hẹn đối với Liễu Duẫn Nhi, bắt đầu dụ dỗ Lâm Hiến Dương.

– Thế nào, có dám hay không?

– Dám, vì cái gì không dám!

Ngoài dự kiến của Chu Hằng, không ngờ Lâm Hiến Dương đáp ứng cực kỳ thống khoái.

Tên này điên rồi?

Chẳng lẽ hắn còn không có xem đủ uy lực một kiếm kia của Chu Hằng? Biết rõ sẽ thua vẫn còn đáp ứng đánh đố!

Lâm Hiến Dương tuyệt đối không phải người ngu, hắn dám đáp ứng, nhất định là có thứ để dựa vào!

Nhưng trên lôi đài thi đấu lại không thể sử dụng cấm khí, cho

dù là hắn đột nhiên lấy ra đánh giết Chu Hằng. Chẳng lẽ không sợ Hồng Nguyệt nổi giận thuận tay giải quyết hắn cùng Lâm gia sao?

Lui thêm bước nữa mà nói, nhận thức của Lâm Hiến Dương đối với Hồng Nguyệt cũng chỉ là dừng lại ở "cấp Hắc Động", lại không biết người ta căn bản là cấp Hỗn Độn mạnh nhất thế gian, chính là lấy cấm khí ra lại có cơ hội sử dụng sao?

Không phải cấm khí thì là cái gì?

Chu Hằng hết sức tò mò, miệng lại nói:

– Vậy, ngươi thua sẽ chủ động từ hôn!

– Ngươi thua, từ đó về sau sẽ không được có bất kỳ liên quan gì cùng Thất công chúa!

Biểu tình Lâm Hiến Dương lạnh như băng nói, nếu không có cố kỵ bối cảnh cấp Hắc Động của Chu Hằng, hắn mong rằng có thể tự tay chém Chu Hằng ngàn vạn đao!

Lâm gia đúng là nhà quyền thế đỉnh cấp của Đại Tần Quốc, trừ bỏ hoàng thất, bọn họ có thể là số một số hai, nhưng đối mặt với quái vật lớn như "cấp Hắc Động" cũng chỉ có tư cách răng nanh bị đánh gãy cũng chỉ có thể nuốt máu!

Lâm Hiến Dương rất phẫn nộ, vị hôn thê của hắn sắp bị người đánh cắp, hắn tức thì bị "gian phu" hành hung, nhưng phụ thân lại khuyên hắn tạm thời nhịn xuống khẩu khí này.

Còn không phải lúc!

Lâm gia quả thật nắm giữ quyền lực lớn, nhưng vừa so sánh với cường giả cấp Hắc Động lại là kém đến cực xa, loại cường giả cấp độ này có thể chiếm cứ một cái tinh cầu để thành lập một Hoàng triều, há là Đại tướng quân, Đại nguyên soái có thể sánh bằng?

Tuy nhiên, Lâm Vô Bệnh nam chinh bắc chiến, từng phát hiện một cổ động phủ, chiếm được một phần kế thừa thần bí, đột phá Hắc Động Cảnh ở ngay trước mắt! Đến lúc đó Lâm gia sẽ có tư cách chống đỡ chính diện với cường giả cấp Hắc Động!

Thậm chí ngay cả Lâm Hiến Dương hắn đều có thể rất nhanh đột phá cấp Hắc Động, đến lúc đó Lâm gia có hai Hắc Động Vương, chẳng những có thể vững vàng đè ép phe Chu Hằng, thậm chí mơ hồ có thể khiêu chiến với Liễu thị hoàng tộc!

Đến lúc đó, hắn sẽ làm cho Chu Hằng chân chính trả giá thật lớn!

Mà hắn rõ ràng nhìn thấy Chu Hằng có được chiến lực cường đại như vậy nhưng vẫn có gan đánh cuộc như cũ, chính vì hắn nắm trong tay một kiện bảo vật có được từ cổ động phủ!

– Một lời đã định!

Sau khi hai người liếc nhìn nhau, đồng thời nói.

Hai đại thiên tài trẻ tuổi đứng ở vị trí đối lập, bắt đầu trận quyết đấu thứ hai của bọn họ.

Ong ong, Lâm Hiến Dương phóng ra toàn bộ tinh tú, Thiên Hà, rực rỡ chói mắt!

9638 tinh tú, 952 Thiên Hà!

Mọi người quen thuộc Lâm Hiến Dương đồng loạt biến sắc, bởi vì một tháng trước tên này mới chỉ có 947 Thiên Hà!

Ngắn ngủi một tháng, không ngờ cấp tốc trở thành năm đạo Thiên Hà!

Hơn nữa, ý nghĩa trong chuyện này cũng không phải đơn giản là nhiều thêm một Thiên Hà! Sau khi số lượng thiên hà lên tới

900, nhiều thêm mười đạo Thiên Hà, liền ý nghĩa ngày sau nếu có thể bước vào Hắc Động Cảnh, liền có khả năng hình thành thêm một hắc động!

Đương nhiên đây cũng không phải ở Thiên Hà Cảnh đạt tiêu chuẩn là được, nhất định phải là Tinh Thần Cảnh, Tuệ Tinh Cảnh cũng đồng dạng đạt tới yêu cầu mới được!

Trên thực tế, võ học chi đạo hoàn hoàn tương khấu.

Nếu là Tinh Thần Cảnh chỉ có thể hình thành 9300 tinh tú, như vậy ở Thiên Hà Cảnh liền tuyệt đối không thể hình thành 930 Thiên Hà trở lên. Mà ở Thiên Hà Cảnh hình thành 920 Thiên Hà, như vậy ở Tuệ Tinh Cảnh cũng tuyệt đối không thể có được 93 tuệ tinh!

Căn cơ quyết định độ cao!

Lâm Hiến Dương có được 9600 tinh tú, như vậy cực hạn Thiên Hà Cảnh của hắn chính là 960 Thiên Hà, cách độ cao này đã rất gần! Hơn nữa, võ học chi đạo, càng lên cao thì càng khó khăn. Tinh Thần Cảnh có được 9600 tinh tú, Thiên Hà Cảnh có được 950 Thiên Hà, thực ra đã phi thường khó được!

Dù tính Tuệ Tinh Cảnh lui thêm bước nữa, hình thành 94 tuệ tinh, cái này cũng quyết định ngày sau cực hạn ở Hắc Động Cảnh là bốn!

Chính là Hắc Động Đế!

Này còn chưa đủ?

Không hổ là thiên tài kiệt xuất nhất mười vạn năm mới có của Ngọ Dương Học Phủ, đây chính là người có cơ hội trở thành Hắc Động Đế a!

Mọi người đều không ngừng kinh hãi, lúc trước thời điểm Lâm Hiến Dương đánh với người khác đều không có vận chuyển tinh tú thiên hà. Nhưng bây giờ đột nhiên hiện ra, hiển nhiên là có thâm cừu đại hận cùng Chu Hằng a!

Chu Hằng tươi cười, hắn cũng không có ngây thơ chơi trò chơi này như vậy!

Hơn nữa, số lượng 1 vạn tinh tú của hắn làm cho người ta sợ hãi quá mức, vạn nhất hù dọa tiểu bằng hữu thì làm sao bây giờ?

– Toái Tâm Kích!

Lâm Hiến Dương phát động tiến công, hắn hiển nhiên biết không thể để Chu Hằng tới gần người, tự nhiên cũng không

thể chủ động tiếp cận hắn để phát động công kích, hai ngón tay cái chạm vào nhau, một đạo bạch quang lập tức hình thành. Bành một tiếng, một đạo pháo màu trắng bay vụt tới chỗ Chu Hằng.

Thân hình Chu Hằng chớp động, dưới chân phiêu phiêu.

Một tháng này hắn cũng không có lãng phí, mà là dùng điểm cống hiến dốc lòng cầu học phủ đổi một môn thân pháp, tên là Thanh Hồ Bộ, đền bù chỗ thiếu sót ở thân pháp của Chu Hằng.

Tuy rằng cái này vẫn không thể so sánh với thân pháp đỉnh cấp mà các đại hào môn nắm giữ, nhưng ít nhất mạnh hơn nhiều lắm so với Thất Tinh Tiêu Diêu Bộ.

Hắn vừa bình tĩnh né tránh, vừa bức bách Lâm Hiến Dương, tạo ra một cơ hội công kích gần người!

Nếu sử dụng hắc kiếm, hắc kiếm phát ra một kích liền có thể hình thành kiếm quang dai mươi trương, giống như thân kiếm chân chính. Vô kiên bất tồi, đánh trúng yếu hại hẳn phải chết! Nhưng trường kiếm tầm thường trong tay hắn cũng không có công năng như vậy, nhất định phải chân chính gần người, mới có thể đánh ra một kích kinh khủng kia.

Lâm Hiến Dương cũng đồng dạng triển khai thân pháp, không ngừng mà đánh bạch sắc quang pháo tới chỗ Chu Hằng, một bên thì toàn lực kéo giãn khoảng cách với Chu Hằng, không

để cho Chu Hằng có cơ hội thi triển tuyệt sát.

Hắn thắng ở linh lực thâm hậu hơn, thân pháp càng mạnh, mà Chu Hằng có Ngũ Hành Phù Văn bù lại thiếu sót này, Thổ Hệ phù văn kích thích lên mặt đất cộng minh, để tốc độ của hắn ít nhất tăng lên gấp đôi, có thể miễn cưỡng so sánh với Lâm Hiến Dương.

Nếu là khai chiến ở nơi hoang dã, như vậy Lâm Hiến Dương liền có thể tùy ý tung hoành, nhưng vấn đề là, đây là lôi đài không gian có hạn, vì để rất nhanh phân ra thắng bại mà thiết lập lên.

Hắn rất nhanh liền bị ép vào góc chết, bị bắt buộc liều mạng với Chu Hằng!

Hưu, Chu Hằng đã là tới gần!

Lâm Hiến Dương lại không hề có biểu tình thất sắc, ngược lại lộ ra một nụ cười lạnh, hai tay rung động, một thanh hoa tán nổi lên, tạo ra ở đỉnh đầu của hắn!

Thân hình Chu Hằng lập tức ngưng trệ, cũng không nhúc nhích được nữa!

Lâm Hiến Dương ha ha cười to một tiếng, giết ngược tới Chu

Hằng.

Chương 977: Bại bút!

– Ha ha ha ha, ngươi bị lừa!

Lâm Hiến Dương cười to, hắn đẩy ra một chưởng, đánh tới Chu Hằng đột nhiên bị giam cầm thân hình.

Tên này thật sự là rất biết nhẫn!

Rõ ràng có một món đồ đại sát khí như vậy, nhưng vẫn giấu mà không dùng, ngược lại trốn đông trốn tây, biểu hiện giả dối để Chu Hằng nghĩ hắn căn bản vô kế khả thi, lại chờ Chu Hằng chủ động đưa tới cửa, ngược lại tạo thành cơ hội tuyệt sát cho hắn!

Hắn bay tới, hoa tán ở đỉnh đầu xoáy tròn, tản mát ra từng đạo dị quang, chặt chẽ cố định thân hình Chu Hằng.

Một chưởng đã phách tới!

Với lực lượng hơn 900 Thiên Hà của hắn, dưới một kích này Chu Hằng tuyệt đối có thể bị thương nặng.

Đúng lúc này, oanh, một đạo Hỏa Long bắn ra, gào thét không tiếng động hướng về Lâm Hiến Dương.

– Cái gì?

Lâm Hiến Dương kinh hãi, dưới chân vội vàng điểm một cái, rút lui tới biên, nếu lại xông về phía trước, hắn chính là chủ động đưa tới cửa!

Hỏa Long này, hắn nhìn vô cùng quen mắt, đúng là Bảo khí Chu Hằng sử dụng để đánh bại hắn trong cuộc so tài săn bắn!

Hắn vội vàng điều khiển hoa tán chặn đánh Hỏa Long nhào tới kia, ông một tiếng, Hỏa Long bị giam cầm, nhưng Chu Hằng cũng đồng thời có được tự do, dù sao Hỏa Thần Lô cũng không phải là Bảo khí đơn giản, với uy lực của hoa tán kia cũng chỉ có thể giam cầm một người trong đó!

Ngược lại không phải là uy lực của hoa tán chỉ có một chút như vậy, mà là Bảo khí ở trong tay người dùng bất đồng, uy lực cũng không giống nhau!

– Ngươi không ngờ … Không có mắc mưu!

Sắc mặt Lâm Hiến Dương khó coi nhìn chằm chằm Hỏa Thần Lô đang lơ lửng ở đỉnh đầu Chu Hằng, Bảo khí này không ngừng phun bắn ra ngọn lửa, hóa giải lực giam cầm của hoa tán.

– Đương nhiên không có!

Chu Hằng cười nói.

– Vì cái gì?

Lâm Hiến Dương tỏ vẻ không thể chấp nhận, hắn đã làm đủ biểu tình, diễn tốt như vậy, Chu Hằng làm sao có thể không măc mưu?

– Ngươi diễn hơi quá!

Chu Hằng lắc đầu.

Hơi quá, làm sao có thể?

Lâm Hiến Dương dùng ánh mắt khó hiểu nhìn Chu Hằng. Hắn cần một đáp án, hắn làm sao lại diễn hơi quá?

– Ngươi đáp ứng thống khoái như vậy. Khẳng định có thứ để dựa vào, luôn luôn chỉ là trốn tránh, liền chứng minh ngươi muốn ám toán! Nếu là ngay từ đầu ngươi sử dụng, nói không chừng ta sẽ trúng chiêu, nhưng ngươi lại cứ lựa chọn ẩn nhẫn, nếu là ta không hoài nghi không phải rất ngu xuẩn sao?

Chu Hằng thản nhiên nói:

– Chính ngươi ngu xuẩn, không nên coi người khác cũng giống như ngươi!

Kháo!

Lâm Hiến Dương quả muốn chửi má nó, hắn làm đủ biểu tình không ngờ ngược lại trở thành bại bút?

– Hừ! Ta có Thiên Vận Tán đỡ Bảo khí của ngươi, luận chiến lực thực tế, ngươi há là đối thủ của ta?

Lâm Hiến Dương không cam lòng yếu thế, nói.

Chu Hằng rung trường kiếm trong tay lên, cười nói:

– Ngươi ngẫm lại trước, như thế nào đỡ một kiếm của ta!

Sắc mặt Lâm Hiến Dương lập tức tối sầm, hắn quả thật cực kỳ kiêng kỵ một kiếm này của Chu Hằng.

Trước khi tới đây, hắn có mười phần nắm chắc. Bởi vì Thiên Vận Tán này chính là Bảo khí phụ thân có được từ thượng cổ động phủ kia, có thể đã đạt đến cấp bậc Hắc Động, chỉ cần hắn lấy số ít linh lực để thúc giục, liền có thể phát uy ra uy lực cường đại!

Thậm chí ngay cả võ giả chuẩn cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh, yêu thú cũng đều có thể giam cầm!

Cái này dùng để triệt tiêu Hỏa Thần Lô của Chu Hằng hẳn là dư dả, mà nói đến chiến lực chân chính của hai người, một bàn tay của hắn là có thể trấn áp Chu Hằng!

Nhưng tuyệt đối không nghĩ tới, Chu Hằng trừ bỏ có một kiện Bảo khí, lại còn nắm giữ một môn công pháp vạn tinh!

Hắn có được hơn 900 Thiên Hà, ở cường độ linh lực tự nhiên

nghiền ép Chu Hằng, nhưng tuyệt đối không có khả năng vượt qua Chu Hằng vạn lần. Ăn một kiếm tất nhiên sẽ bị thương nặng! Bởi vậy, hắn chỉ có thể tạm thời thay đổi sách lược, cố ý ra vẻ mình yếu, để Chu Hằng sơ suất ngay cả cơ hội vận chuyển Hỏa Thần Lô cũng không có, trực tiếp tuyệt sát!

Nhưng mà sự thật lại hoàn toàn khác so với những gì hắn nghĩ!

Hắn nhìn chằm chằm Chu Hằng, đột nhiên lấy ra một quả đan dược nuốt vào.

Trong nháy mắt, khí tức của hắn đại biến, cốt cách toàn thân vang dữ dội, thân hình bỗng nhiên trở nên lớn hơn, từng đạo gai xương màu trắng chui ra từ da tay của hắn, giống như một con nhím phóng đại vô số lần.

– Có ý tứ, đây là Cốt Vân Đan của Bạch Cốt nhất mạch, là đệ tử nhập môn đột phá Hắc Động Cảnh dùng, lại bị tên này lãng phí để tăng chiến lực lên! Nếu Bạch Cốt Thánh nhân còn tại thế, tám thành se bị chọ giận tới giết người!

Ánh mắt Hồng Nguyệt sáng ngời, dùng thanh âm chỉ có nàng mới có thể nghe được thì thào nói.

– Đáng tiếc, thời gian cách lâu lắm, dược lực cũng bị cuốn trôi mất không ít, đã không mạnh được bao nhiêu! Tên kia hẳn là đối phó được!

Những người khác cũng không có nhãn lực như Hồng Nguyệt, nhìn thấy bộ dáng Lâm Hiến Dương đột nhiên đại biến, đều là lộ ra vẻ khiếp sợ. Nhưng khí tức của Hồng Nguyệt đột nhiên tăng lên rất lớn, một hơi tăng vọt lên tới Thiên Hà Cảnh Đại viên mãn, thậm chí … còn mạnh hơn!

Ít nhất là chuẩn Tuệ Tinh Cảnh!

Thiên, đây là đan dược gì, không ngờ mạnh như vậy!

Lôi đài thi đấu chỉ nói không cho phép dùng cấm khí, cũng không có quy định không thể sử dụng đan dược.

Chuẩn Tuệ Tinh Cảnh!

Phá như thế nào?

– Ha ha ha ha, Chu Hằng, lại đến chiến một trận!

Lâm Hiến Dương vốn là muốn lưu viên đan dược kia để khi đột phá Tuệ Tinh Cảnh sẽ dùng, nhưng hiện tại hắn không quản được nhiều như vậy!

Không đánh bại Chu Hằng, trong lòng hắn sẽ mọc ra một cây gai, có tâm ma, mạnh mẽ tấn công Tuệ Tinh Cảnh sẽ tẩu hỏa nhập ma.

– Nằm xuống cho ta!

Thiên Vận Tán ở đỉnh đầu xoay chuyển, tản phát ra khí tức xưa cũ, đỡ được tất cả ngọn lửa Hỏa Thần Lô phun ra ngoài, mà Lâm Hiến Dương đã giết tới chỗ Chu Hằng.

Trong nháy mắt lực lượng tăng vọt để hắn có một loại ảo giác ngay cả Hắc Động Vương cũng đều có thể chiến!

– Hừ!

Chu Hằng giương động một kiếm, cũng đứng ra nghênh tiếp.

Lăng Thiên Cửu Thức!

Một đạo kiếm quang hiện lên, trong nháy mắt hóa thành vô số đạo mảnh vỡ, sau đó hết thảy liền yên tĩnh trở lại.

Phù phù một tiếng, hai đầu gối Lâm Hiến Dương mềm nhũn, té quỵ dưới đất, bụng của hắn có một vết thương thật lớn, máu tươi đang tuôn ra. Mà lực lượng trong cơ thể hắn cũng theo máu tươi tuôn ra mà không ngừng trôi đi mất, để hắn ngay cả khí lực đứng lên cũng không có.

Nhưng trong ánh mắt của hắn vẫn mang theo vẻ khó hiểu sâu đậm như cũ, vì cái gì với lực lượng cùng phòng ngự hiện tại của hắn không ngờ vẫn không chặn được một kiếm này của Chu Hằng?

Lực lượng của hắn tuyệt đối vượt qua Chu Hằng vạn lần!

Vì cái gì?

Nếu là hắn chính mắt thấy lúc trước Chu Hằng dùng một kiếm tuyệt sát yêu thú cấp Tuệ Tinh, liền tuyệt sẽ không khó hiểu giống như bây giờ!

Lực lượng bộc phát ra từ một kiếm này của Chu Hằng, há chỉ vạn lần?

Ít nhất trăm vạn lần!

Hắn thua cũng không oan, bởi vì sau khi Chu Hằng dùng một kiếm này linh lực cũng không còn, hiện tại có một người vận

chuyển Thiên Vận Tán phát động công kích tới hắn, như vậy Chu Hằng liền chỉ có thể nhận thua.

Chiến đấu chấm dứt!

Rất nhanh, nhưng làm cho người ta thấy thật sự đã nghiền, nhất là Bảo khí hai người sử dụng, còn có viên đan dược mà Lâm Hiến Dương ăn vào kia, còn có một kiếm ảo diệu kia của Chu Hằng, đều trở thành mục tiêu khiến mọi người đỏ mắt.

Đáng tiếc, phía sau hai người đều có một quái vật lớn, có thể chân chính nhúng chàm không tới mười người!

Mà những người này đều ngồi ở khu vực thứ nhất!

Chu Hằng xuống lôi đài, lốc xoáy tinh tú trong cơ thể đang liên tục không ngừng hấp thụ linh khí, thời điểm hắn đi trở về chỗ ngồi, linh lực đã khôi phục một phần ngàn.

– Oa ha ha ha! Bổn cung rốt cục tự do!

Liễu Duẫn Nhi dùng sức vỗ vỗ cánh tay Chu Hằng, bộ dáng vui vẻ không thôi.

Chu Hằng chỉ là cười một tiếng, lại biết sự tình cũng không có đơn giản như nàng nghĩ.

Hôn sự của hai người bọn họ, Liễu Duẫn Nhi nói không tính, Lâm Hiến Dương đồng dạng nói không tính, mấu chốt còn ở hai vị đại nhân vật. Nếu là Ma Long Đại Đế hoặc là Lâm Vô Bệnh kiên trì muốn việc hôn sự này tiến hành tiếp, bên kia cũng sẽ cấp mặt mũi này!

Có thể lấy người vợ chưa kết hôn ra để đánh cuộc, mặc kệ thắng thua cũng sẽ khiến Ma Long Đại Đế không thích, ai sẽ thích một người con rể coi con gái mình làm tiền đặt cược? Huống chi còn thua!

– Cố lên! Cố lên!

Liễu Thi Thi cũng đi tới lấy lòng.

– Trận kế tiếp cũng xử lý con gấu lớn kia, để bản Quận chúa cũng nhận được tự do!

– Thực ra ta cảm thấy hai người các ngươi thực sự xứng đôi!

Chu Hằng há mồm nói, chỉ là lời vừa ra khỏi miệng liền gặp phải công kích xem thường của Liễu Thi Thi, lời nói còn dư lại tự nhiên cũng chỉ có thể nín trong bụng.

– Ta cảm thấy ngươi cùng hắn mới xứng!

Liễu Thi Thi chỉ chỉ Chu Hằng, lại chỉ chỉ Kim Hạo Thìn, không khỏi cười khúc khích.

Liễu Duẫn Nhi lập tức nhốn nha nhốn nháo, nói:

– Thi Thi tỷ, hai nam nhân như thế nào thành thân?

– Chỉ cần là chân ái, đừng nói là nam nhân cùng nam nhân, cùng yêu thú cũng được!

Nữ nhân này miệng cũng thật độc, mắng chửi người cũng không nói lời thô tục!

Chu Hằng thở dài, không hề khuyên chuyện của nàng và Kim Hạo Thìn nữa, dù sao không có vấn đề gìvới hắn.

Lúc này, Kim Hạo Thìn cùng Mã Nỗ còn đang chiến đấu kịch liệt.

Hai người đều rất mạnh, luận thân thể thực lực không có một người nào yếu hơn Lâm Hiến Dương, bất quá bọn hắn đều không sử dụng Bảo khí bậc cao, nếu là chống lại Lâm Hiến Dương chỉ có bại trận. Đương nhiên, cũng có khả năng bọn họ đều cất giấu, đợi đến thời điểm cuối cùng mới sử xuất ra.

Người khác xem vậy rất phấn khích, nhưng Chu Hằng lại là nhàm chán tới ngáp lớn, trong lòng thầm nghĩ không biết con lừa đen cùng Tiểu Hỏa thu hoạch như thế nào, tốt nhất là có thể kiếm một phiếu lớn

Đánh tới hơn ba giờ, chiến đấu của Mã Nỗ cùng Kim Hạo Thìn mới rốt cục phân ra được thắng bại.

Vẫn là huyết mạch lực của Kim Hạo Thìn hơn hẳn, hắn cười đến cuối cùng.

Nhưng không ai xem nhẹ Mã Nỗm người này cơ sở vững chắc quả thực làm cho người ta giận sôi, ngày sau một khi xông lên Tuệ Tinh Cảnh nhất định có thể nhất phi trùng thiên, trở thành nhân vật trụ cột vững vàng của Đại Tần Quốc, ngày sau thậm chí có hy vọng đột phá Hắc Động Cảnh!

Tuy nhiên, chính là bởi vì hai người là kỳ phùng địch thủ, sau trận chiến này hai người đều mất đi sức tái chiến trong khoảng thời gian ngắn, như thế nào cũng phải tĩnh dưỡng ba bốn ngày mới có thể khôi phục lại.

Thời gian thọ yến này kéo dài tuy rằng dài, nhưng cũng không đến mức tới ba bốn ngày, nói cách khác, Kim Hạo Thìn là tự động bỏ cuộc!

Chu Hằng không chiến mà thắng, trở thành quán quân!

Đối với chuyện này, Lâm Thi Thi cực kỳ bất mãn. Nàng thậm chí nghĩ đến Kim Hạo Thìn là cố ý không chiến, nếu không thời điểm đối mặt với Chu Hằng, hắn liền có khả năng gặp được quẫn cảnh giống Lâm Hiến Dương!

Theo thường lệ, người đoạt được hạng nhất có thể nhận được một đạo phù văn do Ma Long Đại Đế chuẩn bị, nhưng bởi vì Chu Hằng còn có "trưởng bối" cấp Hắc Động, Ma Long Đại Đế tự nhiên cũng nghiêm chỉnh xuất ra phù văn này, ngược lại ban cho hắn một gốc cây tiên dược bậc cao làm phần thưởng.

Chu Hằng cũng rất vừa lòng, trước mắt hắn yếu nhất thật ra là thân pháp, vốn dĩ Ngũ Hành Phù Văn bù lại, kém cũng kém không nhiều lắm, mà ở phương diên lực công kích, Lăng Thiên Cửu Thức, Hỏa Thần Lô đều vô cùng sắc bén.

Trận thọ yến này, kết thúc mỹ mãn!

Chương 978

Chương 981 Vùng Cực Bắc

Đánh lôi đài kỳ thật chính là cho náo nhiệt, mấu chốt của thọ yến vẫn là các nhân vật lớn cấp hắc động kia, kết quả thương nghị cuối cùng của bọn họ.

Có cái gì có thể sánh được với sự trọng yếu của truyền thừa của Lôi Vân Đại Đế?

Những Hắc Động Vương này mỗi người đều có tiềm lực đột phá Hắc Động Hoàng, chỉ là bất hạnh không có pháp tắc thiên địa đối ứng, lúc này mới chỉ có thể dừng lại không tăng tiến. Mà truyền thừa của Lôi Vân Đại Đế cũng là điểm đột phá tốt nhất.

Trở lại Ngọ Dương Học Phủ, Chu Hằng hỏi Hồng Nguyệt chuyện cổ mộ của Lôi Vân Đại Đế.

- Một đám ngu ngốc, Lôi Vân Đại Đế gì đó kia chẳng qua là Hắc Động Hoàng, có thể có thứ tốt gì? Hồng Nguyệt hết sức khinh bỉ nói: - Thật là không có ánh mắt. Kỳ thật đồ vật trong tay Lâm gì đó kia lấy được, giá trị của nó vượt xa Hắc Động Hoàng!

- Lâm Vô Bệnh? Chu Hằng trong lòng khẽ động, hắn hiện tại nhưng là cùng Lâm gia kết thù, không thể không quan tâm một chút.

- Hắn hẳn là chiếm được di vật của dòng dõi Bạch Cốt Thánh nhân, tuy nhiên hẳn chỉ là một nhân vật nhỏ… Thánh vị của Bạch Cốt Thánh nhân đã có truyền nhân, nếu không bản tôn ngược lại có chút hứng thú! Hồng Nguyệt thuận miệng nói.

Nhân vật nhỏ?

Nhân vật nhỏ ở trong mắt nàng, đó tuyệt đối là nhân vật lớn trong mắt người khác! Bởi vì thực lực quá yếu ngay cả tư cách bị nàng coi là nhân vật nhỏ cũng không có!

Thật sự muốn kéo đám người Ma Long Đại Đế đến xem, thứ bọn họ liều chết liều sống theo đuổi, ở trong mắt một số người lại mạnh hơn rác rưởi không bao nhiêu!

Không trách Lâm Hiến Dương sau khi ăn một viên đan dược trở nên mạnh mẽ như vậy, thì ra là chiếm được di vật của Bạch Cốt nhất mạch! Nếu là ra từ Thánh nhân nhất mạch, như vậy thiên phú liền khẳng định sẽ không quá yếu, thế nào cũng phải là tồn tại Hắc Động Đế, thậm chí bốn động năm động.

Cũng khó trách Hồng Nguyệt nói đám người Ma Long Đại Đế không có ánh mắt, trước mặt bọn họ rõ ràng liền có một quả dưa hấu thật lớn, hơn nữa không cần trả giá lớn gì liền có thể đạt được, lại cố tình muốn đi nhặt hạt vừng, hơn nữa còn vô cùng nguy hiểm.

- Cô muốn đi cổ mộ Lôi Vân Đại Đế… chơi sao? Chu Hằng hỏi, trừ từ chơi ra, hắn không nghĩ ra từ gì tốt hơn.

- Không có hứng thú, ngươi đi theo chơi một chút là được rồi!

- Hả, ngay cả ta đều có thể tiến vào? Chu Hằng không hiểu nói. Đây không phải là chỉ có mấy vị Hắc Động Vương mới đủ tư cách sao?

- Chỗ đó rất lớn, chỗ trung tâm ngươi đương nhiên không đi được, nhưng địa phương khác lại có thể!

Chu Hằng gật đầu, đây hẳn cũng xem như là một loại lịch lãm, không trách bảy nước lớn đều dẫn theo tiểu bối tới chúc thọ, hóa ra bọn họ đã sớm thương lượng trước.

Trong lúc nói chuyện, con lừa đen và Tiểu Hỏa cũng đã trở lại, xem bộ dạng hưng phấn của một lừa một chó kia, khẳng định là mò được chỗ tốt gì. Tuy nhiên đáng ghét là, con lừa đê tiện này không ngờ cái gì cũng đều không mang về cho Chu Hằng!

Bởi vì "thân phận" của Hồng Nguyệt hấp thụ ánh sáng, trước cửa của Chu Hằng đã không nhìn thấy bất kỳ một người nào dám khiêu chiến với hắn nữa. Có mấy người có thể có đủ dũng khí để theo đuổi một vị cường giả cấp hắc động?

Những nhân vật lớn kia đã thương lượng thỏa đáng, như thế nào chia cắt di vật của Lôi Vân Đại Đế, bởi vậy nhật trình thám hiểm cũng gần trong gang tấc. Tổng cộng có chín vị Hắc Động Vương cùng tham gia sự kiện long trọng này. Trong đó, sáu nước khác mỗi nước ra một vị Hắc Động Vương, mà Đại Tần quốc thì một mình ra ba người.

Cũng không phải là quốc gia khác không muốn phái ra Hắc Động Vương để gia tăng quyền lên tiếng, mà là trong quốc gia bọn họ nhiều nhất chỉ có hai Hắc Động Vương. Nếu là toàn bộ tới, vạn nhất toàn bộ ngã xuống bên trong thì làm sao bây giờ?

Không phải là trong nháy mắt liền diệt quốc?

Đại Tần quốc thực lực mạnh nhất, bề nổi liền có 5 vị Hắc Động Vương. Bọn họ có thể đưa ra ba vị để gia tăng quyền lên tiếng trong cổ mộ, cũng không cần lo lắng sau khi rút đi những cường giả này sẽ khiến cho quốc lực quá mức hư không.

Ma Long Đại Đế tự nhiên là một trong số đó, hai người khác đều là lão tổ ngoài hoàng thất, trằn trọc đã không biết bao nhiêu kiếp rồi, nằm mộng cũng muốn tiến thêm một bước trở thành Hắc Động Hoàng.

Sáu nước khác xuất động đều là Hoàng đế đương triều, đội hình như vậy không nói là mạnh nhất thế gian nhưng tuyệt đối là xa hoa vô cùng, quý khí xông lên tận trời.

Không ít người nổi bật trong thế hệ trẻ đều được ân chuẩn, cho phép cùng tiến vào cổ mộ, mọi thu hoạch đạt được trong này đều thuộc sở hữu cá nhân. Đương nhiên, chỗ trung tâm bọn họ cũng không có tư cách đi, những nhân vật lớn kia tự nhiên cũng không sợ bị đám tiểu bối này cướp đi thứ gì trọng yếu.

Chu Hằng, Liễu Thi Thi, Triệu Hà Khải, Dương Húc Đông, Đinh Toàn… những thiên tài đang nổi của Ngọ Dương Học Phủ này tự nhiên cũng đều được cho phép, cùng tiến vào cổ mộ của Lôi Vân Đại Đế.

Nhưng khiến mọi người không hiểu chính là, Lâm Hiến Dương lại từ bỏ tư cách lần này!

Rất nhiều người đều đoán đó là bởi vì Chu Hằng hai lần bại Lâm Hiến Dương, làm mặt mũi của đối phương bị thương quá nặng, khiến cho Lâm Hiến Dương tâm khí cao ngạo căn bản không thể chấp nhận đồng hành cùng Chu Hằng.

Nhưng mà Chu Hằng lại không nghĩ như vậy.

Lâm gia đã chiếm được truyền thừa của Bạch Cốt nhất mạch, ít nhất cũng là cấp bậc Hắc Động Đế. Như vậy bọn họ lại cần gì phải nhìn chằm chằm vào cổ mộ của Lôi Vân Đại Đế chứ? Hơn nữa bên trong nguy cơ trùng trùng, chỗ tốt gì đều không đạt được, ngược lại bị cấm chế, trận pháp… bên trong làm thịt!

Không hổ là đại nguyên soái, giữ được một chữ Nhẫn!

Tham nhiều nhai không nát, còn không bằng trước tiên đem chỗ tốt trong tay tiêu hóa sạch mới đem ánh mắt nhìn về nơi khác.

Mười ngày sau, hành trình cổ mộ bắt đầu.

Điểm cuối ở tại vùng Cực Bắc xa xôi của Bách Long Tinh.

Đây là một vùng trời băng đất tuyết, nhiệt độ thấp đến dọa

người, dù là võ giả Thiên Hà Cảnh tiến vào cũng phải toàn lực mở linh lực phòng ngự, nếu không khí lạnh vào cơ thể, nhẹ thì để lại thương ngầm, nghiêm trọng thậm chí có thể trực tiếp mất mạng!

Mới đầu tất cả mọi người đều cho rằng đây là một nơi tuyệt địa thiên nhiên, nhưng thẳng đến mấy trăm năm gần đây mới bị chứng thực, đó là bởi vì nơi này an táng Lôi Vân Đại Đế, từ trận pháp biến đổi môi trường thiên địa, từ đó tạo thành nơi tuyệt hàn này.

Tuyệt địa như vậy không làm khó được Hắc Động Vương, 9 vị nhân vật lớn trực tiếp bay thẳng tới nơi, nhưng bọn họ tạm thời cũng không thể vào, cần hợp lực mở cửa mộ huyệt trước.

Chu Hằng thì theo chân đại bộ đội một đường truyền tống, trước đi tới trấn nhỏ gần vùng Cực Bắc nhất, sau đó chia nhau xuất phát, đi về phía trung tâm vùng tuyệt địa này.

Đối với võ giả Thiên Hà Cảnh mà nói, nguy hiểm từ nơi này liền bắt đầu.

Trên trời, dưới đất đều là đất chết!

Có người không tin tà bay lên trời, lập tức liền bị hàn băng đông lại, ngay cả thần thức đều trong nháy mắt tử vong, làm một ví dụ phản diện tốt nhất. Mà dưới lòng đất cũng không được, đó là một vùng Tử Hải, đồng dạng có thể đem máu của Thiên Hà Đế trong nháy mắt đông lại giết chết.

Từ nơi này trở đi, thẳng đến rời khỏi trở về đều là tôi luyện gian khổ, sơ sẩy một cái đều có thể vạn kiếp bất phục.

Đội ngũ nơi Chu Hằng tổng cộng có tám người, trừ hắn ra còn có sáu người trẻ tuổi Liễu Thi Thi, Đinh Toàn, Triệu Hà Khải, Dương Húc Đông, Mã Nỗ và Kim Hạo Thìn. Ngoài ra còn có một cường giả cấp bậc tuệ tinh, là hộ vệ của Kim Hạo Thìn.

Đương nhiên còn có Tiểu Hỏa và con lừa đen, nhưng chúng nó tự nhiên không thể tính trong phạm vi “người”.

Nguyên bản Kim Hạo Thìn không cần đồng hành với bọn họ, có thể do lão tử của hắn Thiết Hùng Đại Đế trực tiếp mang đến lối vào cổ mộ - Hắc Động Vương muốn bảo toàn một người tự nhiên là dễ như trở bàn tay.

Nhưng hắn lại kiên trì muốn cùng đám người Chu Hằng đồng hành, lý do là Liễu Thi Thi cũng ở đây, hắn muốn cùng vị hôn thê làm sâu sắc tình cảm.

Tình sâu ý nặng, không chọn ra một chút xương!

Liễu Thi Thi tuy rằng trong lòng không thoải mái, nhưng cũng không tiện phản đối, chỉ có thể liên tục lườm nguýt, một bên cố ý thân cận với Chu Hằng, tốt nhất có thể làm Kim Hạo Thìn bị tức chết.

Nhưng vị nam nhân như gấu điên này không biết là tính tình quá tốt hay là quá biết nhịn, không ngờ chỉ coi như không thấy. Thi thoảng đều cười tươi như hoa tiếp chuyện Liễu Thi Thi, có thể nói là si tình!

Chu Hằng lại là trong lòng nghiêm nghị, hắn tuyệt đối không tin một vị Hoàng đế tương lai sẽ tâm địa yếu đuối như vậy, không hề tính tình. Như vậy hắn ẩn nhẫn như thế, oán khí bộc phát ra cũng ắt sẽ xông lên tận trời.

Mấu chốt là, hắn còn mang theo một hộ vệ cấp tuệ tinh!

Trắng trợn giết người, như vậy Kim Hạo Thìn hẳn là không dám, trừ phi hắn đem tất cả những người khác diệt khẩu, nếu không sự tình sẽ có ngày lộ ra ánh sáng, đưa tới sự trả thù của Hồng Nguyệt. Nhưng nếu đem tất cả mọi người diệt khẩu, như vậy đồng dạng sẽ gây nên hoài nghi, tuyệt đối không phải là biện pháp tốt gì.

Bởi vậy, lựa chọn tốt nhất chính là khiến Chu Hằng chết bởi "Ngoài ý muốn". Có nhiều người như vậy làm chứng, Hồng Nguyệt tìm ai tính sổ? Chẳng lẽ đem tất cả mọi người đều giết? Cái này là lớn chuyện, dù là một vị Hắc Động Vương

đều có khả năng ngã xuống!

Nếu thật sự như Chu Hằng nghĩ, Kim Hạo Thìn lại đánh giá sai một điểm, đó chính là Hồng Nguyệt cũng không phải là Hắc Động Vương, mà là một ma nữ tuyệt thế tiện tay có thể một tay san bằng hơn 70 tinh vực chung quanh!

Điểm này Chu Hằng biết, nhưng Kim Hạo Thìn lại không biết!

Khi Chu Hằng nghĩ đến đây, không khỏi bừng tỉnh.

Khó trách Hồng Nguyệt không chịu đi, hóa ra là nàng muốn cho Kim Hạo Thìn "cơ hội", hoặc là nói cho những người khác đối với Chu Hằng có ác ý một cơ hội, cố ý chế tạo phiền toái cho Chu Hằng. Đúng rồi, cho nên nàng cố ý đi hoàng cung lộ mặt, khiến cho mọi người đều biết nàng là "Hắc Động Vương", tiêu tan cố kỵ của tất cả mọi người.

Dù sao, những thứ không biết mới là đáng sợ nhất.

Nếu đã biết Hồng Nguyệt chỉ là "Hắc Động Vương", như vậy lá gan của mọi người tự nhiên cũng lớn lên.

Vì tìm người đến rèn luyện hắn, Hồng Nguyệt có thể nói là vắt hết tâm tư!

Chỉ là ma nữ dù sao cũng là ma nữ, phương thức như vậy Chu Hằng sẽ không cảm kích chút nào. Chỉ cảm thấy mình bị đẩy vào hố lửa, có khả năng bị đốt thành tro bụi bất cứ lúc nào!

Dưới sự hướng dẫn của vị cường giả tuệ tinh kia, mọi người bước lên hành trình.

Nhiệt độ hạ rất nhanh, chỉ tiến vào vẻn vẹn trăm dặm, mọi người liền không thể không mở linh lực tạo thành hộ thuẫn, để ngăn cản nhiệt độ thấp lạnh vô cùng kia. Nhưng đó cũng không phải là phiền toái lớn nhất. Nơi này gió rất lớn, hình thành những đạo hàn nhận, có thể tạo thành uy hiếp thật lớn đối với Thiên Hà Đế bình thường.

Ngoài ra, nguy hiểm trên mặt đất đồng dạng không cho phép phớt lờ, gió mạnh đối với mỗi người đều tạo thành áp lực to lớn, khiến cho sức nặng của bọn họ đều tăng lên đến mấy chục lần. Nhưng nơi này có chút lớp băng lại cực kỳ yếu ớt, nếu một chân giẫm lên cả người đều sẽ rơi xuống.

Dưới lớp băng này cũng không phải là bùn đất mà là biển rộng, rét lạnh hơn xa trên lớp băng, lại vĩnh viễn không kết băng. Nếu rơi xuống dưới, giống như là bay trên không, Thiên Hà Đế tuyệt đối là chết ngay lập tức.

Mọi người đều thật cẩn thận, cho dù là vị Tuệ Tinh Đế dẫn đường kia đều không dám lơ là. Nơi này hơi lơ là một cái ngay cả hắn đều sẽ rơi vào.

Suốt ba ngày qua đi, bọn họ cũng mới đi được xấp xỉ 1000 dặm, nhưng cách chỗ cổ mộ còn quãng đường gần 2 vạn dặm! Nói cách khác, sau xấp xỉ hai tháng bọn họ mới có thể đi tới.

Mà vào ngày thứ bảy, Chu Hằng gặp một lần ngoài ý muốn.

Rõ ràng bảy người phía trước đi qua đều không sao, nhưng khi hắn đi qua lại một chân đạp hụt, dẫn tới lớp băng 10 trượng chung quanh sụp xuống, trực tiếp rơi xuống vùng biển tử vong kia!

May mà con lừa đen đột phá Thiên Hà Cảnh, thời gian chuẩn bị của phù văn thuấn di giảm nhiều, đem nó và Chu Hằng, Tiểu Hỏa lập tức cuốn lên, thuấn di ra ngoài trăm trượng.

Chương 979: Sinh linh vùng cực hàn

Mọi người nhao nhao chạy tới hỏi thăm, mỗi người đều lộ ra vẻ quan tâm.

Chu Hằng hướng về mọi người mỉm cười, ý bảo mình không sao, nhưng đầu óc đã nhanh chóng vận chuyển.

Không bài trừ trên đời có chuyện trùng hợp như vậy, vừa vặn lúc hắn và con lừa đen, Tiểu Hỏa đi qua, lớp băng này liền đột nhiên sụp đổ. Tuy nhiên Chu Hằng càng thêm có khuynh hướng là có người cố ý chấn vỡ lớp băng, muốn hại chết hắn!

Có năng lực làm được điểm này, bảy người đi trước hắn đều có hiềm nghi.

Kim Hạo Thìn tự nhiên hiềm nghi lớn nhất, nhưng cũng không thể bài trừ khả năng là những người khác. Bởi vì chính là Kim Hạo Thìn hiềm nghi lớn nhất, cho nên có thể giá họa cho hắn, vạch rõ quan hệ của mình.

Chu Hằng cũng chỉ coi lần này thành ngoài ý muốn, nhưng trong lòng lại nổi lên cảnh giác.

Lúc trước hắn quả thật sơ suất, bởi vì nơi này theo người khác thấy là tuyệt địa, tử địa, nhưng đối với hắn mà nói có Hỏa Thần Lô điều hòa nóng lạnh, nơi này lại không tính là gì.

Cho dù thật sự rơi vào trong biển, Hỏa Thần Lô cũng có thể lập tức tỏa nhiệt lượng, bảo hộ hắn không bị dòng nước lạnh xâm nhập.

Hắn không khỏi có chút hối hận, sớm biết vậy vừa rồi nên ngăn cản con lừa đen ra tay, để cho mọi người cho rằng hắn đã chết dưới biển. Như vậy hắn lại âm thầm đi theo, thế nào cũng có thể nhìn ra một chút dấu vết để lại.

Chỉ có thể chờ lần sau!

Tất cả mọi người có mặt đều có hoài nghi. Đừng nhìn Triệu Hà Khải, Dương Húc Đông cùng hắn xưng huynh gọi đệ, nhưng ai biết trong lòng bọn họ rốt cuộc đang ôm chủ ý gì? Thậm chí là Liễu Thi Thi, nàng cũng có hiềm nghi. Bởi vì nếu Chu Hằng chết, Hồng Nguyệt liền có khả năng cùng Kim gia trở mặt, đến lúc đó hôn sự của nàng cũng càng có khả năng bỏ đi.

Nếu là có khả năng, Chu Hằng rất muốn đem tất cả mọi người đều đánh ngã, lần lượt ép hỏi. Nhưng một vị cường giả Tuệ Tinh Cảnh áp trận lại khiến Chu Hằng từ bỏ ý niệm này.

Đừng nhìn bọn họ cùng trong một đội ngũ, nhưng chỉ cần nhìn mỗi người lúc đi đều cách nhau mười mấy trượng là biết, hiển nhiên là tràn đầy kiêng kỵ đối với những người khác. Dưới tình huống như vậy, hắn lại làm sao có thể tới gần vị cường giả Tuệ Tinh Cảnh kia bổ ra một kiếm?

Lại nói, nếu như cuối cùng chứng minh "Ngoài ý muốn" kia không quan hệ Kim Hạo Thìn, cũng là một chuyện rất xấu hổ.

Chờ!

Nếu như đây không phải là ngoài ý muốn, như vậy người hành hung khẳng định sẽ còn ra tay.

Đoàn người tiếp tục đi tới, nơi này một vùng trắng như tuyết, khắp nơi là cuồng phong gào thét cuốn lên một đám bông tuyết lớn, thiên địa mờ mịt. Dù là bọn họ đại bộ phận là Thiên Hà Đế bậc cao lại như thế nào, tầm nhìn đều cực kém.

Dù là thần thức cũng đồng dạng không dám phóng ra ngoài, sẽ bị cực lạnh nơi nàytổn thương. Nếu bị thương thần thức thì phiền toái rất lớn!

Tiểu Hỏa là Thần thú thuộc tính lửa, đối với hoàn cảnh nơi này là cực kỳ chán ghét, tâm tình một mực có vẻ rất nôn nóng. Nhưng đột nhiên, nó lại sủa điên cuồng.

– Chuyện gì vậy? Mọi người đều dừng lại hỏi.

– Khả năng có kẻ địch! Chu Hằng nói.

– Kẻ địch?

Lần này bảy nước lớn liên thủ khai phá cổ mộ, những nhân vật lớn kia đã nói, ở trên đường đi tới nghiêm cấm phát sinh xung đột, về phần sau khi tiến vào cổ mộ như vậy liền dựa vào thủ đoạn mỗi người. Những nhân vật lớn kia đều đã nói như thế, ai dám không tuân?

Bởi vậy, "kẻ địch" trên đường đi của mọi người kỳ thật chính là hoàn cảnh tự nhiên.

Nhưng Tiểu Hỏa sủa điên cuồng như thế, hiển nhiên không phải là bởi vì hoàn cảnh phía trước ác liệt như thế nào, mà là nó ngửi thấy cái gì!

Ở nơi này tầm mắt, thần thức gần như bị hoàn toàn che chắn, cũng chỉ có khứu giác mới có thể phát huy tác dụng. Bởi vì cái này bị ảnh hưởng nhỏ nhất.

Sẽ là cái gì đây?

Mọi người dừng lại không nhúc nhích mới một lát, trên người đã đọng đầy tuyết trắng, nhìn qua giống như tám người tuyết, ngoài ra còn có một con lừa băng, chó băng.

Phía trước, một bóng trắng xuất hiện, cũng nhanh chóng di chuyển đến gần!

Đây là một con gấu trắng!

Cao không quá trượng, thân dài cũng chỉ khoảng 3 trượng, nếu dùng thể hình yêu thú để đánh giá, nó quả thật nhỏ đến đáng thương!

Đại bộ phận yêu thú hình thể là móc nối trực tiếp với thực lực. Thực lực càng mạnh, hình thể càng lớn. Đương nhiên, yêu thú cũng có thể có ý thức co rụt hình thể, thí dụ như Tiểu Hỏa, tiểu tử kia liền am hiểu thu nhỏ thân thể để giả nai làm nũng.

Nhưng con gấu trắng này hiển nhiên không phải là cố ý giả nai!

Nó là kẻ săn mồi!

Hình thể không lớn, là bởi vì hoàn cảnh nơi này quá ác liệt, hình thể càng lớn bị rét lạnh càng khủng bố. Cho nên nó khẳng định là rút nhỏ hình thể, giảm bớt khí lạnh xâm lấn.

Đây là một con Yêu Hùng Tuệ Tinh Cảnh!

Trong đội ngũ, vị hộ vệ Tuệ Tinh Cảnh kia lập tức đứng ra, trong tay đã có thêm một cây trường mâu. Hai tay hắn cầm mâu, sau khi múa một vòng tròn, tuyết đọng trên người lập tức rơi lả tả. Hắn toàn thân tinh khí xông trời, trong vòng ba trượng quanh người không còn một bông tuyết có thể tới gần.

Như vậy rất tiêu hao linh lực, bình thường hắn cũng sẽ không xa xỉ như vậy. Nhưng khi đối địch hắn phải khôi phục đến trạng thái tốt nhất, nếu không vùng tuyệt địa này thật đúng là có khả năng trở thành tuyệt địa của hắn.

Ánh mắt lạnh băng của gấu trắng nhìn chằm chằm vào cường giả Tuệ Tinh Cảnh kia, cũng không vội ra tay.

Yêu thú như vậy tự nhiên trí lực không thấp, rõ ràng biết tiêu hao như vậy sẽ chỉ có lợi đối với mình, cho nên nó vội ra tay làm gì?

Nó sinh trưởng ở đây, trưởng thành ở đây, sớm đã quen hoàn cảnh nơi này! Nhưng những người ngoại lai này lại làm sao có thể thích ứng? Chiến đấu ở nơi này nó bẩm sinh liền đứng ở thế bất bại.

Đánh một tiếng trống, dũng khí tăng lên, đánh hai tiếng trống, dũng khí suy giảm, đánh ba tiếng trống, dũng khí không còn!

Tên hộ vệ kia không có khả năng sau khi kích phát linh lực một mực đứng suông, nếu không thời gian kéo dài hắn sẽ rơi vào trạng thái kiệt sức. Hoàn cảnh nơi này thật sự ác liệt, hắn phải mở ra vòng phòng ngự cỡ ba trượng thật sự tiêu hao quá lớn.

– Cút! Vị cường giả này dẫn đầu ra tay, trường mâu trong tay đâm ra, lực phá vạn quân.

Võ giả Tuệ Tinh Cảnh đã có thể vận dụng phù văn. Quả nhiên, trong một mâu đâm ra, mũi mâu liền có một đạo phù văn xanh biếc hình thành, chỉ là tàn khuyết hết sức dữ dội.

– Gràooo… Gấu trắng cũng rống giận một tiếng, lập tức vung chưởng vỗ tới trường mâu. Trên tay gấu rồi lại cũng xuất hiện một phù văn tổn hại!

Ầm!

Một luồng kình phong đẩy ra, vô số vụn băng giống như đạn bắn ra, tốc độ nhanh đến thái quá.

Đám người Chu Hằng, Liễu Thi Thi, Triệu Hà Khải nhao nhao lùi ra, nhưng dù là như vậy trên người bọn họ cũng hiện ra những lỗ máu. Không ngờ chỉ vì dư ba chiến đấu của hai vị cường giả Tuệ Tinh Cảnh liền bị thương nặng!

Một là bởi vì hoàn cảnh nơi này quá mức ác liệt, phóng đại uy lực của băng hàn rất lớn. Hai cũng là bởi vì hai vị cường giả cấp tuệ tinh này đều sử dụng phù văn!

Chu Hằng thần sắc lạnh lùng, lúc này mới biết lúc trước mình có thể giết chết yêu thú cấp tuệ tinh trong cuộc thi săn bắn là may mắn cỡ nào!

Một là vì con yêu thú kia bị thương nặng, thứ hai là càng bởi vì yêu thú kia tiến vào Tuệ Tinh Cảnh không bao lâu, còn chưa nắm giữ lực lượng phù văn!

Nếu không, phù văn vận chuyển, thật sự không biết là ai giết hai!

Ầm! Ầm! Ầm!

Hộ vệ và gấu trắng đại chiến, từ cảnh giới mà xem, hộ vệ kia đã đạt tới độ cao của Tuệ Tinh Hoàng, mà gấu trắng còn chỉ là Tuệ Tinh Vương. Thoạt nhìn hẳn là hộ vệ kia có thể chiếm được thượng phong.

Nhưng đầu tiên phải biết được phân chia của Tuệ Tinh Cảnh, trong vòng 9 viên là vương, 18 là hoàng, trên đó chính là đế!

Nói cách khác, giữa Tuệ Tinh Vương và Tuệ Tinh Hoàng cũng chỉ hơn kém nhau lớn nhất lực lượng của 9 cái!

Đương nhiên, lực lượng của Tuệ Tinh Hoàng khẳng định cường đại hơn Tuệ Tinh Vương, nhưng ở địa phương quỷ quái này… tên hộ vệ kia phải tiêu hao một bộ phận lực lượng để chống cự giá lạnh, , mà gấu trắng kia lại đời đời sinh trưởng ở đây, sớm đã tự nhiên hình thành năng lực chống cự giá lạnh.

Cộng thêm yêu thú trời sinh thể chất mạnh mẽ, ở bên ngoài gặp phải Tuệ Tinh Hoàng cũng chưa chắc sẽ chịu thiệt huống chi là ở trong này?

Chiến không bao lâu, con gấu trắng này liền bắt được mấu chốt giành thắng lợi, chính là cứng đối cứng với hộ vệ kia, lấy thương đổi thương. Dù sao nó da dày thịt béo, dù bị đánh mấy cái cũng không đau không ngứa, cùng lắm thì rách ít da, đổ chút máu.

Chiêu này có hiệu quả, khăng khăng hộ vệ kia còn phải cứng

đối cứng!

Bởi vì hoàn cảnh nơi này quá ác liệt, hạn chế thân pháp rất lớn, căn bản không thể hoàn toàn né tránh, chỉ có thể lựa chọn cứng đối cứng.

Hộ vệ kia linh lực hùng hậu, mới đầu đọ sức tự nhiên không rơi xuống hạ phong. Nhưng mấu chốt là, hắn có thể chống đỡ được bao lâu?

– Điện hạ, ngươi mang theo những người khác đi trước, lão hủ sẽ vì ngươi đoạn hậu! Hộ vệ kia cũng biết không thể tiếp tục tiêu hao như vậy, quyết đoán nói.

Kim Hạo Thìn cũng là người quyết đoán, nói: – Huyền lão ngươi tự bảo trọng, vẫn xin bình yên vô sự hội hợp với ta ở mục đích!

– Điện hạ mời đi đi!

Hộ vệ cao giọng cười to, cùng gấu trắng chiến đấu càng thêm kịch liệt.

Mọi người sau khi hai mặt nhìn nhau, đều tiếp tục tiến tới.

Bọn họ ở lại nơi này cũng không tạo nên tác dụng quá lớn… Trên thực tế, là hậu đại kiệt xuất nhất của hào môn thế gia, trên người bọn họ hoặc ít hoặc nhiều đều có mấy món cấm khí. Nhưng nếu là ở nơi này liền dùng hết, về sau tiến vào cổ mộ liền mất đi một phần quyền lên tiếng.

Không có bọn họ làm trói buộc, hộ vệ kia tự nhiên là muốn đánh là đánh, muốn đi thì đi, lại không thể chết trận ở đây.

Đây là lựa chọn tốt nhất.

Chu Hằng cũng không có tính toán làm chim đầu đan, hắn tế ra Lăng Thiên Cửu Thức có lẽ có thể trợ giúp hộ vệ kia chém giết gấu trắng, nhưng như vậy cũng sẽ khiến hắn rơi vào nguy hiểm! Nên biết trước đây không lâu mới xảy ra "Ngoài ý muốn", hắn không thể không đề phòng một tay.

Bảy người đi nhanh, chỉ là sau khi đi ra trăm trượng liền đã hoàn toàn không nhìn thấy đại chiến giữa hộ vệ và gấu trắng. Chỉ có mặt đất rung rung mới nói rõ chiến đấu còn đang tiến hành kịch liệt.

Sau khi lại đi ra mấy chục dặm, dao động của chiến đấu liền không thể cảm giác được nữa.

Mất đi một người bảo hộ cấp tuệ tinh, không khí trong đội ngũ có vẻ rất là áp lực. Sự xuất hiện của con gấu trắng kia khiến

mọi người ý thức được hung hiểm của vùng tuyệt địa này vượt xa tưởng tượng lúc trước của bọn họ.

Ngược lại là Chu Hằng có một loại cảm giác như trút được gánh nặng. Lúc trước có mặt tên hộ vệ kia, trên người hắn giống như có một loại trói buộc vô hình, ngay cả đầu óc vận chuyển đều chậm mấy nhịp.

– Nếu đã ra một con yêu thú, nói lên nơi này vẫn là có chút sức sống, không biết có thể sẽ sinh ra thiên tài địa bảo gì hay không? Trong đầu con lừa đen chỉ có bảo vật, nó đồng dạng không bị khốn nhiễu khi mất đi người hộ vệ, thần tình đều là vẻ hưng phấn.

– Có khả năng! Chu Hằng gật đầu nói.

Nếu là ở trong vùng trời băng đất tuyết này sinh ra một gốc dược thảo, như vậy lại sẽ đạt tới cấp bậc gì đây? Thế nào cũng phải là tiên thảo bậc cao nhỉ, thậm chí là tiểu thánh dược đều có khả năng!

Nghe thấy một người một lừa nói như vậy, đám người Liễu Thi Thi cũng lộ ra vẻ phấn chấn. Bọn họ đều là người trẻ tuổi tâm cao khí ngạo, nghị lực kiệt xuất, suy sụp nho nhỏ lại làm sao có thể một mực khốn nhiễu bọn họ?

Tuy nhiên nơi này dù thật sự có sự tồn tại của thánh dược, nhưng một vùng trời băng đất tuyết lại làm sao tìm kiếm?

Chương 980: Chim bay

Thời gian cứ qua một ngày, Chu Hằng liền cường đại thêm một phần.

Hắn mỗi ngày đều có thể hình thành một cái thiên hà mới!

Tuy nhiên, bởi vì không giống như Tinh Thần Cảnh có một ngôi sao lớn tọa trấn, dẫn tới đàn sao vây quanh, trong cơ thể Chu Hằng hiện giờ 47 thiên hà đều là một cỡ, như vậy liền không thể nói là cái nào vây quanh cái nào, mà là thoạt nhìn rất hỗn độn phân bố ở trong không gian đan điền của hắn.

Chung quy không thể tiện nghi gì cũng để hắn chiếm đi.

Tuy rằng mọi người thêm một phần chờ mong đối với linh dược, nhưng trên thực tế muốn ở trong cánh đồng tuyết này phát hiện một chút xíu đồ vật không thuộc về băng tuyết giống như là biển rộng tìm kim! Bọn họ có thể gặp phải con gấu trắng kia kỳ thật đã là "vận khí" vô cùng, mặc dù là vận rủi.

Lại là 10 ngày qua đi, trước mặt bọn họ vẫn là gió tuyết mờ mịt, cảnh sắc chung quanh hoàn toàn không có một chút xíu khác biệt.

Nếu không phải bọn họ đều là võ giả bậc cao, có cảm giác phương hướng mạnh mẽ, sợ là sớm đã bị lạc.

Từ sau lần "Ngoài ý muốn" đó, Chu Hằng liền không gặp phải ngoài ý muốn khác nữa.

Có lẽ đó thật sự chỉ là một lần ngoài ý muốn, lại hoặc là không phải là ngoài ý muốn, chỉ là người hành hung cho rằng như vậy cũng không có hiệu quả, chiêu thuật đồng dạng càng không có khả năng khiến cường giả mắc mưu hai lần, bởi vậy quyết định tạm thời thu tay lại, tìm cơ hội tốt hơn mới hạ thủ.

Cánh đồng tuyết này trong một năm có nửa năm một mực vào ban ngày, mà nửa năm còn lại thì toàn bộ là đêm tối. Đám người Chu Hằng vừa khéo đến vào lúc mặt trời không lặn, bất kể là trên trời hay dưới đất đều là một màu trắng, đã không nhận ra khác biệt giữa bầu trời và mặt đất.

Trừ gấu trắng ra, nơi này còn có yêu thú khác, là một loại yêu thú cấp thấp gọi là "Nguyên nga" (ngỗng). Cao nhất mới có thể đạt tới Thiên Hà Cảnh, đại bộ phận lại chỉ có Sáng Thế Cảnh, nhưng chúng nó ở trong này sống như cá gặp nước.

Đây là năng lực thiên địa ban cho bọn họ, nếu không đổi là một Tinh Thần Đế tiến vào không được bao lâu là sẽ trực tiếp hóa thành một cây gậy băng.

Nguyên nga là khởi nguồn thực vật chủ yếu của gấu trắng, hiện tại cũng trở thành thức ăn nhét đầy bụng của đám người Chu Hằng.

Sau khi trở thành tiên nhân, võ giả quả thật có thể không ăn không uống, nhưng cái này cũng không đại biểu là sẽ không đói không khát. Chỉ là hoàn toàn có thể bị thần thức, không hề ảnh hưởng đến chiến lực.

Đám người Chu Hằng cũng không chặt đứt hưởng lạc cơ bản nhất này, trên thực tế, trừ phi bế quan lâu dài, không có một võ giả nào chân chính từ bỏ ẩm thực, nếu không cuộc sống thật là không thú vị.

Nguyên nga sau khi nướng chín, hương vị đặt biệt thơm ngon, đây là có liên quan hoàn cảnh sinh trưởng của chúng.

Mà Chu Hằng ở trong bụng nguyên nga còn phát hiện mấy con cá chưa tiêu hóa, điều này nói lên đám yêu thú này thậm chí có thể xuống biển bắt cá!

Thiên địa thật là kỳ diệu, băng nguyên rét lạnh như vậy có được sinh mệnh đã khó thể tin nổi, mà trong biển càng thêm rét lạnh không ngờ còn có loại cá sinh tồn, như vậy liền không thể tưởng tượng nổi.

– Nói không chừng thiên tài địa bảo ngay dưới đáy biển! Con lừa đen như có điều suy nghĩ nói.

Nghe nói như thế, mọi người đều trợn trắng mắt. Dù cho đáy biển có thiên tài địa bảo như vậy cũng tuyệt đối không phải là bọn họ có thể nhúng chàm. Đừng nói bọn họ, dù là cường giả Tuệ Tinh Cảnh đều không dám xâm nhập vào trong biển, khả năng chỉ có thể ngâm mấy phút!

Cũng chỉ có Hắc Động Vương mới có tư cách xuống đáy biển tìm bảo!

Nhưng đối với Hắc Động Vương mà nói, cũng chỉ có thánh dược chân chính mới đáng để bọn họ làm chuyện như vậy. Vì tiên dược bậc cao hay là tiểu thánh dược bọn họ mới sẽ không hạ thấp thân phận như vậy!

– Chu tiểu tử, ngươi xuống tìm xem! Con lừa đê tiện này không nén được lòng tham đối với bảo vật, giật dây Chu Hằng.

– Sao ngươi không tự xuống đi! Chu Hằng tức giận nói.

– Bổn tọa nếu có thể xuống, còn tìm ngươi làm gì?

Con lừa đen hùng hồn nói.

– Ngươi thật đúng là không cần mặt mũi!

– Mặt là cái gì, có thể ăn sao? Con lừa đen không hề quan tâm nói: – Chu tiểu tử, ngươi quyết định xuống biển rồi chứ?

– … Ta một cước đạp ngươi xuống!

Một đường ăn nguyên nga, số lượng của loại yêu thú này rồi lại nhiều ngoài ý liệu. May mà gấu trắng rất ít, đám người Chu Hằng vào nửa tháng sau lại gặp phải một con. Nhưng con này đang bắt nguyên nga, trong lúc nhất thời không ôm đồm được, bị đám người Chu Hằng đi đường vòng tránh khỏi.

Sau khi hành trình quá nửa, trên băng nguyên lại xuất hiện một loại yêu thú mới. Đó là một loại chim bay, toàn thân trắng như tuyết, chỉ có miệng vừa nhọn vừa dài, hình thể nhỏ như chim sẻ nhưng cái mỏ nhọn lại có chiều dài đồng dạng.

Loại chim bay này đại bộ phận là Tinh Thần Cảnh, số ít là Thiên Hà Cảnh. Nhưng số lượng lại cực nhiều, hơn nữa tràn ngập tính công kích, vừa xuất hiện liền ít nhất là mấy ngàn con.

Lần đầu gặp phải đám chim bay này, đám người Chu Hằng suýt nữa chịu thiệt lớn!

Mỏ đám chim bay này là lợi khí lớn nhất, có thể so với binh khí dùng tài liệu cấp Thiên Hà tỉ mỉ tạo ra. Lại phối hợp với tốc độ cao của chúng, dưới sự đâm thủng dù là đám Thiên Hà Đế bậc cao bọn họ đều bị trực tiếp xuyên thủng thân thể!

Chỉ vừa đối mặt, mỗi người đều bị thương, toàn thân trên dưới ít nhất cũng thêm mười mấy lỗ máu!

Ngay cả Chu Hằng cũng không ngoại lệ, mặc dù hắn đã dùng phù văn Ngũ Hành tiến hành phòng ngự, nhưng trên người vẫn thêm bốn lỗ máu. Dù sao hắn hiện tại ngay cả Thiên Hà Hoàng đều còn chưa đạt tới, lực lượng không đủ là điểm yếu lớn nhất của hắn.

Chỉ có Tiểu Hỏa an toàn không việc gì!

Nó là Thần thú thiên địa chân chính, thể chất mạnh mẽ quả thật khiến người giận sôi. Cho dù là vừa tiến vào Thiên Hà Cảnh liền có được thể chất cấp bậc cực hạn. Phòng ngự như vậy, tuyệt đối không phải là lợi khí của Thiên Hà Cảnh có thể xuyên thủng.

– Gâu… Tiểu Hỏa rống giận một tiếng, đuổi theo đám chim

bay kia đánh giết. Dù sao thương là không bị thương nhưng cũng thật đau!

Nó lại không biết, mấy con chim bay đụng nó đã làm mỏ bị gãy, chúng nó nhưng lại càng thêm oan uổng!

Đám chim bay này giống như là quân đội, sau một đợt công kích đồng loạt đập cánh bay lên, gió mạnh trên bầu trời, nhiệt độ thấp cực lạnh không hề tạo thành ảnh hưởng đối với chúng nó. Ngược lại là đám người Chu Hằng, ở miệng vết thương rồi lại toát ra hơi lạnh, đều bị đông kết!

Tuy rằng như vậy ngăn cản máu tươi tràn ra, thoạt nhìn là chuyện tốt nhưng sự thật lại hoàn toàn không phải như thế. Khí lạnh xâm nhập cơ thể, khiến tốc độ chảy của máu bọn họ chậm lại, linh lực vận chuyển tự nhiên cũng đồng dạng trở nên chậm chạp!

Điều này ở trong chiến đấu quả thật là đòi mạng!

Ông! Ông! Ông!

Mọi người lần lượt phóng ra khí thế của bá chủ Vương giả trong võ, đây là chỗ dựa cường đại nhất của bọn họ, chống lại tồn tại bậc thấp quả thật có thể không chiến mà thắng! Nhưng nơi này là một nơi cổ quái, khí thế của bọn họ mới vừa thả ra ngoài liền bị cực lạnh đóng băng, căn bản không thể đem khí thế cụ thể hóa!

Hiệu quả là có nhưng kém xa không đạt tới uy lực vốn có!

Vù!

Đám chim bay này lại bày binh bố trận, đồng loạt bay vụt xuống, phát động đợt công kích thứ hai.

– Mọi người đứng cùng một chỗ! Đối mặt với nguy cơ lớn như vậy, cũng không cho phép mọi người không trở nên đoàn kết, nếu không sẽ chỉ bị tiêu diệt từng bộ phận, toàn bộ biến thành tử thi. Bị đám chim bay này xé từng miếng thịt trên người xuống ăn tươi!

Bảy người một lừa lập tức hình thành một vòng tròn, đem sau lưng giao cho những người khác. Mà Tiểu Hỏa thì vẫn như cũ một mình đuổi giết đám chim bay kia. Bởi vì cực lạnh khắc chế năng lực thiên phú của nó, nó cũng không phun lửa ra để săn giết, bởi vì vừa phun ra ngoài là sẽ lập tức bị đóng băng.

– Con lừa, dùng phù văn giam cầm! Chu Hằng nghiêm nghị nói.

– Tốt! Con lừa đen gật đầu.

Ào ào ào tảng lớn chim bay cuồn cuộn mãnh liệt ập tới!

– Định cho bổn tọa! Con lừa đen đứng như người, trên hai vó quấn quanh hào quang màu xanh, hình thành một phù văn tàn khuyết. Lúc trước đám chim bay kia đánh bọn họ trở tay không kịp, hiện tại có chuẩn bị, tình huống tự nhiên bất đồng.

Ông!

Phù văn màu xanh lập tức mở ra, phủ kín không gian to lớn, trong nháy mắt giam cầm hết thảy!

Chu Hằng tay cầm hắc kiếm đánh ra, kiếm khí của hắc kiếm gợn qua, chém một cái là chết một tảng lớn. Đám người Liễu Thi Thi cũng đại khai sát giới. Bọn họ người nào từng chịu thiệt thòi như vậy, tự nhiên cả đám đều hạ thủ không hề nương tay.

Đừng nhìn đám chim bay này lần đầu tiên tiến công chiếm hết thượng phong, trên thực tế ưu thế lớn nhất của chúng ngay tại tốc độ. Nhưng hiện tại bị con lừa đen giam cầm, sau khi mất đi uy thế lớn nhất cũng là duy nhất, chúng nó lại làm sao có thể cùng mọi người cứng đối cứng, đồng dạng vừa đối mặt liền tử thương thảm trọng.

Tuy nhiên một lần giam cầm nhiều yêu thú như vậy, con lừa đen cũng là lực bất tòng tâm, chỉ vẻn vẹn hai giây sau liền

không duy trì được, chỉ có thể buông lỏng cấm chế. Ào ào ào chim bay còn sót lại lập tức bay lên không, nhưng đã thiếu đi 1/3 số lượng.

Chúng nó ở trên trời bay vòng vòng, nhưng không phát động công kích nữa, hiển nhiên lần chịu thiệt lớn vừa rồi khiến chúng nó nhận thức được đám người phía dưới cũng không dễ chọc!

Qua một hai phút, đám chim bay này vẫn phát động đợt công kích thứ ba, nhưng lại bị con lừa đen giam cầm. Sau khi ném lại ít nhất 1/2 số thi thể, chim bay còn sót lại cuối cùng vừa phát ra tiếng kêu thảm vừa bay cao rời đi.

– Chu huynh, lần này thật sự là nhờ có thú cưng của ngươi! Liễu Thi Thi nói, ánh mắt nhìn về phía con lừa đen thì tràn ngập tò mò.

Một con yêu thú Thiên Hà Cảnh không ngờ có thể sử dụng phù văn!

Tuy rằng phù văn còn có hai loại Phàm, Tiên, nhưng phù văn Phàm giới, Tiên giới có thể giam cầm yêu thú Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh sao? Hiển nhiên không thể! Nhưng vấn đề là, chỉ có đạt tới Tuệ Tinh Cảnh mới có thể tu luyện phù văn Minh giới, con lừa đen này lại là quái thai gì?

– Phì, bổn tọa mới không phải là thú cưng gì! Bổn tọa chính là

điềm lành thiên địa, mấyng các ngươi còn không mau quỳ xuống cảm tạ đại ân đại đức của bổn tọa? Con lừa đen kiêu ngạo vênh váo nói.

Điềm lành thiên địa làm sao có thể không phẩm không đức như thế!

Mọi người đều quyết đoán bỏ qua bốn chữ điềm lành thiên địa, chỉ coi con lừa đen là một kẻ lưu manh khoác da lừa.

Đội ngũ tạm thời nghỉ ngơi hồi phục. Mọi người đều bị thương không nhẹ không nặng, mấu chốt là trong miệng vết thương có khí lạnh rất mạnh, không sớm thanh trừ hết chỉ sợ sẽ có hậu hoạn.

Mất chừng trọn một ngày bọn họ mới xua tan khí lạnh trong cơ thể, cũng không phải là khí lạnh thật sự lợi hại như vậy, mà là nơi này quá ác liệt, phải mọi lúc vận chuyển linh lực để phòng ngự, không thể đem tinh lực toàn bộ dùng để xua tan khí lạnh trong cơ thể.

Chỉ có Chu Hằng không thèm để ý chút nào. Hỏa Thần Lô tỏa hơi nóng, khí lạnh trong cơ thể lập tức như nước sôi dội tuyết, trong nháy mắt tan rã.

Bọn họ tiếp tục lên tường, nhưng từ sau khi gặp phải đàn chim bay đầu tiên, công kích của đám yêu thú này cũng liền chưa từng ngừng nghỉ. Đám này nối đám kia, không ngừng phát

động công kích tới đám người Chu Hằng.

Trong mười mấy ngày ngắn ngủi, mỗi người đều vết thương lớp lớp, nhưng quanh quẩn giữa sinh và tử cũng khiến khí chất của mỗi người trong đội ngũ xảy ra biến hóa thật lớn. Mỗi người đều tràn ngập khí sát phạt, không còn là đóa hoa trong nhà ấm chỉ biết một mặt tu luyện trong học phủ nữa.

Chương 981: Tơ nhện Thiên Tàm

Chậm hơn suốt một tháng so với thời gian hai tháng đã đặt ra từ trước, đoàn người Chu Hằng mới rốt cuộc đi tới khu vực trung tâm của cánh đồng tuyết này, lối vào cổ mộ.

Nơi này đã tới rất nhiều người, nhưng mỗi người thoạt nhìn đều có chút chật vật không chịu nổi. Có vài người vết máu trên người không tẩy rửa sạch sẽ, lộ ra sát ý tương đối khiếp người. Hiển nhiên, những người này cũng gặp phải đàn chim bay cuồng oanh loạn tạc, khả năng còn chết người.

Đám chim bay kia quả thật rất đáng sợ, trừ tiểu đội Thiên Hà Cảnh cường đại như Chu Hằng, như vậy phải có cường giả Tuệ Tinh Cảnh áp trận mới được, nếu không tất nhiên sẽ tử thương thảm trọng.

Ra ngoài dự kiến của Chu Hằng chính là, chín vị Hắc Động Vương kia còn chưa tiến vào cổ mộ, mà là cầm bảy cái vòng sắt đen thui ở kia nghiên cứu cái gì.

Vẫn là Kim Hạo Thìn biết được nhiều, lão tử hắn dù sao cũng là một trong những nhân vật lớn kia, hắn nói: – Đó là Lôi Vân Hoàn, chính là chìa khóa mở mộ thất!

Chìa khóa mở mộ thất!

Vì sao mộ thất còn có chìa khóa chứ? Đây không phải là phong tồn trọn đời sao? Hay là nói, con cháu đời sau của Lôi Vân Đại Đế cũng muốn có một ngày chính mình đi làm kẻ trộm mộ đây?

Chu Hằng giật mình, không trách lần này chính là Quân vương của bảy nước lớn cùng tới mà không phải là 8 hoặc là 6. Bởi vì Lôi Vân Hoàn cũng chỉ có bảy cái, phân biệt nắm giữ trong tay của bảy quốc gia này.

Mỗi một quốc gia nắm giữ Lôi Vân Hoàn đều tương đương với có một tấm vé vào cửa, cho nên quân chủ của bọn họ mới có thể mang theo các thiên kiêu trong nước chạy đến trong cổ mộ để lấy một phần ưu đãi.

Tuy nhiên, chín vị Hắc Động Vương tự nhiên hẳn là ngày đầu tiên liền bay đến nơi này, nhưng xấp xỉ 3 tháng trôi qua, cửa cổ mộ vẫn còn chưa mở ra, có thể thấy phương pháp mở ra là phức tạp bậc nào.

Chỉ có chìa khóa còn chưa đủ, không biết trình tự cụ thể cũng chỉ chậm rãi thử, chậm rãi mò mẫm.

Một vị Hắc Động Vương mở ra một cái vòng phòng ngự rộng đến ngàn trượng, ở trong khu vực này gió êm sóng lặng.

Chẳng những không có một chút tuyết rơi, nhiệt độ cũng giống như bình thường, bày ra sự cường đại tuyệt đối của Hắc Động Vương.

Như Tuệ Tinh Cảnh nhiều nhất cũng chỉ mở ra vòng bảo hộ mười mấy hai chục trượng, hơn nữa thời gian còn không có khả năng liên tục rất lâu, nếu không tất nhiên kiệt sức, chết ở nơi này đều có khả năng!

Mà vị Hắc Động Vương này lại từ nhóm tiểu bối đầu tiên chạy tới nơi này trở đi, một mực mở ra vòng phòng ngự này, đến hiện tại ít nhất cũng khoảng chục ngày rồi. Cường đại đến quả thật giận sôi!

Kỳ thật, cũng không phải là nói tích lũy linh lực của Hắc Động Vương thật sự cường đại hơn Tuệ Tinh Cảnh nhiều như vậy, mà là Hắc Động Vương hình thành hắc động!

Cắn nuốt mọi thứ!

Đối với Hắc Động Vương mà nói, loại nhiệt độ thấp này hoàn toàn là chuyện nhỏ. Hắc động có thể tự động hấp thu, không cần hao phí linh lực để vận chuyển. Đương nhiên, cái này cũng là có mức độ. Bởi vậy 1000 trượng chính là phạm vi vòng phòng ngự vị Hắc Động Vương kia mở ra.

Có lẽ hắn còn có thể tiếp tục mở ra cỡ 1500 trượng, nhưng tuyệt đối sẽ không nhiều hơn nữa. Vượt qua khoảng cách này,

hắc động kia liền không thể đem tất cả lực lượng cắn nuốt, chỉ có thể tiêu hao lực lượng bản thân để triệt tiêu.

Đó chính là một vị Hắc Động Vương đều không có khả năng một mực kéo dài quanh năm suốt tháng.

Chu Hằng không vỗi, cứ qua một ngày hắn liền có thể gia tăng tích lũy linh lực của một đạo thiên hà, không cần ba năm là có thể đạt tới Thiên Hà Cảnh đỉnh. Tốc độ này hắn kỳ thật cũng nên biết đủ, đương nhiên, nếu là có thể hắn cũng không ngại nhanh hơn chút nữa.

Dọc theo đường đi chém giết nhiều chim bay như vậy, chỉ là Tinh Thần Cảnh quá nhiều, Thiên Hà Cảnh quá ít, cũng không mang đến cho Chu Hằng chỗ tốt bao lớn, nhưng cũng khiến hắn sinh ra hai đạo thiên hà.

Tuy nhiên so sánh với 78 đạo thiên hà do lốc xoáy sao tự động hình thành trong những ngày này, vẻn vẹn hai đạo thiên hà thật sự là không thấm vào đâu!

Đương nhiên điều này nếu đặt ở trên người khác, như vậy đã đủ để ngạc nhiên vui mừng đến rơi lệ – Hơn hai tháng gia tăng hai đạo thiên hà, quả thật chính là như bay!

Chu Hằng hiện tại tổng cộng tạo thành 132 đạo thiên hà, đã thẳng tiến Thiên Hà Đế. Đương nhiên cũng chỉ là Thiên Hà Đế cấp thấp nhất, cách 999 đạo thiên hà còn xa lắc xa lơ.

Tốc độ của hắn nhanh, tốc độ của con lừa đen đồng dạng không chậm, hiện giờ cũng khó khăn lắm đột phá đại quan 100 đạo thiên hà!

Hiển nhiên nó và Tiểu Hỏa ở trong hoàng cung mò được thứ tốt gì, lúc này mới có thể không bị Chu Hằng ném lại phía sau ở tiến cảnh.

Lại là mười mấy ngày sau, người cũng xấp xỉ đến toàn bộ – người còn chưa tới phỏng chừng vĩnh viễn không có khả năng tới! Thô sơ giản lược tính toán, không ngờ thiếu 1/4 số người. Tổn thất có thể nói là tương đương lớn.

Nhưng chín vị Hắc Động Vương cũng không đem điều này để ở trong lòng. Bọn họ đang tụ tập toàn bộ tinh thần nghiên cứu làm thế nào mở cửa cổ mộ. Nếu ai dám hiện tại đi quấy rầy bọn họ tuyệt đối là bị một chưởng trực tiếp đập chết.

Ba tháng trôi qua, nghiên cứu của chín vị Hắc Động Vương này dường như cũng đạt được đột phá trọng đại. Trên mặt đều mang biểu tình nghiêm túc nhưng lại không giấu được vẻ hưng phấn.

Có thể làm cho Hắc Động Vương động dung, như vậy cũng chỉ có một chuyện

Quả nhiên, lại là ba ngày qua đi, bảy đạo Lôi Vân Hoàn đột nhiên cùng bay lên trời, hoàn toàn móc vào nhau, kết thành một hình dạng kỳ diệu, tỏa ra hào quang màu tím chiếu trùm xuống dưới, rồi lại hình thành một cánh cửa!

– Đi! Chín vị Hắc Động Vương không có nửa phần lưỡng lự, thậm chí không hạ mệnh lệnh gì, chỉ nối đuôi nhau tiến vào trong cánh cửa đó.

Bọn họ vừa đi, vòng phòng ngự nguyên bản hình thành lập tức biến mất. Ào cuồng phong gào thét, ăn thẳng vào cốt tủy.

– Mau vào!

Mọi người đều nhao nhao kêu lên, dù sao trước mặt đã có chín vị Hắc Động Vương áp trận, bọn họ cũng không sợ tùy tiện tiến vào sẽ gặp phải nguy hiểm gì.

Tổng cộng cũng chỉ mấy trăm người, mỗi người đều vội vàng mà đi. Rất nhanh đám người nhiều như vậy toàn bộ biến mất ở trong cửa, chỉ còn lại bảy cái Lôi Vân Hoàn còn đang không ngờ tỏa ra hào quang màu tím.

Đây là một cái hoàng lăng dưới đất!

Sau khi xuyên qua cánh cửa kia, xuất hiện ở trước mặt Chu Hằng là một không gian dưới đất thật lớn. Cao mấy trăm trượng, phạm vi hẳn là đạt tới độ lớn mấy chục dặm. Trong không gian thật lớn này kiến tạo một tòa hoàng cung, xanh vàng rực rỡ.

Hoàng cung này tổng cộng chia trước sau 3 khu, do 12 cung điện tạo thành. Mỗi một cái đều cao tới trăm trượng, có vẻ cực kỳ nguy nga.

Vẫn rất lạnh như cũ, lại bất đồng lạnh thấu xương ở băng nguyên, mà là một loại rét lạnh âm u khiến người không nhịn được chảy mồ hôi lạnh ròng ròng, tim đập gia tốc, có một loại cảm giác khiến trái tim như muốn nhảy ra ngoài.

Phốc!

Đã có người hộc máu, nôn ra máu không ngừng, cuối cùng rồi lại thật sự nôn ra trái tim, trực tiếp ngã lăn mà chết!

Đây nhưng là một vị Thiên Hà Đế!

Mọi người đều nghiêm nghị, tuy rằng nơi này không có cực lạnh phía trên, thoạt nhìn tốt hơn nhiều nhưng tính uy hiếp lại

không giảm mà tăng!

Mỗi người đều thúc giục linh lực hình thành phòng ngự, từ nơi này trở đi mới là cổ mộ chân chính. Mà không có người nào nguyện ý sau khi chết còn bị người quấy rầy, bởi vậy nơi này tất nhiên sát khí từng bước, mọi lúc kinh hồn.

9 vị Hắc Động Vương đã không thấy bóng dáng. Với thân phận và cảnh giới của bọn họ, tự nhiên sẽ chỉ cảm thấy hứng thú đối với thi thể của Lôi Vân Đại Đế, cũng chính là cái phù văn mà trên người đối phương để lại kia!

– Đi cung điện!

Cũng không biết là ai một câu trước tiên, mọi người lập tức chạy về phía gian cung điện thứ nhất. Nhưng tốc độ vừa tăng, lập tức liền thấy huyết quang tung bay, ít nhất mười mấy người đã ngã nhào xuống đất, hơi thở trong nháy mắt đoạn tuyệt!

– Tơ nhện Thiên Tàm! Một người run giọng nói. Theo lời nói của hắn vừa dứt, chỉ thấy trên gò má của hắn cũng hiện ra một vết máu, từ trái sang phải. Sau đó nửa đầu trên liền trượt xuống, ngay cả thần thức cũng cùng bị xóa đi!

– Tơ nhện Thiên… Thiên Tàm! Tất cả mọi người đều sợ nhảy dựng.

Thiên Tàm chính là Thần thú, tơ nó nhả ra cứng cỏi vô cùng, hơn nữa mảnh, mảnh đến ngay cả cường giả Tuệ Tinh Cảnh đều không thể dùng mắt thường nhìn thấy. Vận động tốc độ cao gặp phải tơ nhện Thiên Tàm chẳng khác nào bị một lưỡi dao sắc vô kiên bất tồi cắt qua!

Đây là đại sát khí khủng bố, bởi vì gần như vô hình vô ảnh, rất nhiều người chính là chết cũng là bất đắc kỳ tử.

Nghe nói Thiên Tàm trưởng thành là Thần thú cấp Hắc Động, tơ của nó đối với Hắc Động Vương khả năng uy hiếp không lớn, nhưng đối với võ giả những cảnh giới khác mà nói là nguy hiểm bậc nhất.

Nhưng điều này cũng làm cho mọi người tràn đầy chờ mong đối với vật bồi táng trong hoàng lăng!

Tơ nhện Thiên Tàm! Nếu là có thể thu lấy một đoạn, về sau liền có thêm một món đại lợi khí giết người!

Tơ nhện gần như vô hình vô ảnh, nhưng cố ý tìm kiếm vẫn là sẽ lộ ra. Nhưng vấn đề là tơ nhện này thật sự quá cứng cỏi, căn bản cắt không đứt! Mọi người mất nửa ngày đều không làm sao được, đành phải bỏ ý niệm này, một đường giống như rùa bò, chậm rãi lần mò tới tòa cung điện thứ nhất kia.

Chu Hằng vươn tay, chạm vào tơ nhện Thiên Tàm, lại khẽ ấn một cái, trong lòng bàn tay lập tức hiện ra một vết máu. Bất kể là phù văn Ngũ Hành hay là linh lực phòng ngự của bản thân, ở trước mặt sợi tơ nhện này đều là thùng rỗng kêu to!

Không hổ là tơ do Thần thú nhả ra!

Hơn nữa, tơ nhện còn mang theo khí sắc bén tương tự hắc kiếm, có thể tạo thành thương nặng đối với thần thức. Nếu là trực tiếp xẹt qua đầu, tuyệt đối có thể làm cho thần thức ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có, trực tiếp mai một!

Không trách lúc trước chết liền mấyng!

Chu Hằng lấy hắc kiếm ra, khẽ chạm vào tơ nhện. Ông tơ nhện trong nháy mắt liền đứt đoạn, hướng về hai bên khẽ rủ xuống. Chỉ là tơ nhện này thật sự quá mảnh, dù là với nhãn lực của Chu Hằng đều không bắt giữ đến, thậm chí rõ ràng cầm ở trong tay cũng không hề cảm giác chút nào, hoàn toàn giống như vô hình.

Cũng chỉ có lúc căng thẳng ra mới có thể hóa thành sát khí!

Chu Hằng không khỏi thầm kêu đáng tiếc, bảo vật như vậy ngay cả hắn đều không thể thu lấy. Tuy nhiên cũng không sao, nó tuy rằng sắc bén vẫn không thể sánh được hắc kiếm vô kiên bất tồi, dùng để âm người ngược lại là không tồi.

– Chu tiểu tử, đi thôi, chúng ta đã tụt hậu rất nhiều rồi! Con lừa đen thúc giục.

– Ừ! Chu Hằng gật đầu, cùng con lừa đen và Tiểu Hỏa cùng nhau đi tới. Dùng hắc kiếm mở đường, hoàn toàn không cần phải thật cẩn thận chậm rì rì như người khác. Một đường rảo bước đi nhanh, kỳ thật cũng không chậm hơn người khác bao nhiêu.

Cửa đại điện là đóng kín, trái phải đều có một con heo đá, làm ra vẻ giương nanh múa vuốt.

Khi người thứ nhất tới gần đẩy cửa, chỉ thấy tiếng vang ầm ầm truyền đến. Mặt đất rung chuyển, đỉnh đầu có vô số đá vụn rơi xuống, dường như toàn bộ không gian đều muốn sụp đổ vậy.

May mà không sao. Khi hai cánh cửa bị mở ra hoàn toàn, tiếng ầm ầm cũng ngưng bặt.

Người đầu tiên vừa định cất bước đi, lại thấy bóng xám nhoáng lên, thân hình của hắn đã biến mất!

Bị một con heo đá nuốt!

Hai con heo đá ở cửa không ngờ sống lại!

Chương 982: Thạch Tượng tộc

Ai cũng không nghĩ tới hai con heo đá này lại có thể sống lại, hơn nữa cường đại đến đáng sợ. Có thể khiến cho một gã Thiên Hà Đế không hề có sức chống cự liền bị nuốt vào.

– Gràooo… Hai con heo đá đồng thời hét lớn một tiếng, chủ động phát động công kích hướng mọi người.

– Nghiệp chướng! Thật nhiều cường giả cấp Tuệ Tinh hừ lạnh, đồng loạt ra tay đánh về phía hai con heo đá kia.

Ầm! Ầm! Ầm!

Lực lượng tuôn trào, thổi quét ra bốn phương tám hướng.

Hai con heo đá này tuyệt đối là cấp bậc Tuệ Tinh Đế bậc cao, hơn nữa lực phòng ngự mạnh mẽ đến kinh người. Mặc dù bị vây công bị ăn rất nhiều công kích, nhưng đánh lên người bọn họ lại như không có việc gì. Giống như là công kích của người thường đánh lên trên tảng đá.

– Đây là Thạch Tượng tộc! Hỏa Thần Lô ở trong không gian đan điền nói.

– Yêu thú? Chu Hằng không phải rất khẳng định nói.

– Không, là sinh linh nguyên tố Ngũ Hành!

Hỏa Thần Lô cải chính.

– Vậy cùng ngươi chính là đồng loại rồi!

– Phì! Bổn tọa nhưng là Thái Dương Tinh Kim, trải qua tỷ tỷ năm mới khai hóa linh trí, há là loại phôi mấy triệu năm là có thể trưởng thành này có thể so sánh! Hỏa Thần Lô tràn đầy khinh thường nói.

– Sao ta cảm giác chúng nó còn lợi hại hơn ngươi nhỉ? Chu Hằng cố ý chọc giận nói.

– Đó là tiểu tử ngươi thực lực quá yếu, căn bản không thể phát huy ra năng lực chân chính của bổn tọa! Hỏa Thần Lô tức giận kêu oa oa. Nó đê tiện là đê tiện, nhưng vẫn là rất trọng thể diện: – Thạch Tượng tộc có thể xưng là tộc, nói rõ số lượng nhiều! Mà chủng tộc số lượng nhiều, thực lực bình quân lại có thể mạnh đến đâu chứ?

Lời này có lý!

Chu Hằng gật đầu. Cũng giống như Nhân tộc quả thật có thể ra cường giả Hắc Động Cảnh, Hỗn Độn Cảnh, thậm chí trong năm vị Thánh nhân cũng có hai người là Nhân tộc. Nhưng nếu nói đến thực lực bình quân của Nhân tộc… như vậy nhiều nhất là Nhật Diệu Cảnh nhỉ.

Sinh linh trời sinh đất nuôi, như vậy khẳng định càng ít lại càng quý hiếm, thực lực cá thể cũng càng mạnh!

– Thạch Tượng tộc thậm chí có thể hậu thiên bồi dưỡng, đem những linh thạch kia điêu khắc thành phôi, tạo nên hoàn cảnh thích hợp diễn hóa. Như vậy nhiều nấy mười mấy vạn năm là có thể sinh ra! Hỏa Thần Lô tiếp tục nói

– Khó là khó ở đi đâu tìm kiếm linh thạch!

Linh thạch mà nó nói đương nhiên không phải là linh thạch có thể cung cấp tu luyện ở Phàm giới, mà là chỉ tảng đá tràn ngập linh tính. Tảng đá được tinh hoa thiên địa tẩm bổ, liền có tư cách khai hóa linh trí, đạt được sinh mệnh chân chính, giống như là Thái Dương Tinh Kim.

Chỉ là so với thời kỳ sinh trưởng mấy tỷ năm của Thái Dương Tinh Kim, Thạch Tượng tộc từ đầu chí cuối cộng lại cũng chỉ cần mấy triệu năm, quả thật liền có chênh lệch rất lớn.

– Nói cách khác, hai con heo đá này kỳ thật là Lôi Vân Đại Đế nuôi? Chu Hằng nói.

– Quả thật có khả năng như vậy!

Chu Hằng đột nhiên có loại cảm giác buồn cười. Lôi Vân Đại Đế này còn là hộ nuôi heo? Ừm, truyện cười này hơi nhạt!

– Tuy nhiên, sinh linh Ngũ Hành chính là cường đại hơn sinh linh bình thường. Như Thạch Tượng tộc liền kế thừa đặc điểm phòng ngự cường đại của người đá, có thể so với Thần thú thiên địa cùng cảnh giới! Ngươi xem, hai con heo đá này rõ ràng chỉ là Tuệ Tinh Cảnh, nhưng lực phòng ngự lại có thể so với chuẩn Hắc Động Vương!

Hỏa Thần Lô dường như hứng thú nói chuyện bộc phát, thao thao bất tuyệt: – May mắn, Hắc Động Vương cường đại nhất ở chỗ hình thành hắc động, có thể cắn nuốt hết thảy lực lượng. Đây mới là điểm sáng sợ nhất của Hắc Động Vương! Hai con heo đá này lực phòng ngự mạnh thì mạnh, nhưng so với Hắc Động Vương lại vẫn kém xa lắc!

Võ giả cấp Hắc Động quả thật đáng sợ. Sau khi hắc động hình thành, không cần chủ động vận chuyển liền có thể mọi lúc cắn nuốt hết thảy lực lượng, có thể xưng phòng ngự mạnh nhất thế gian!

Chu Hằng từng chém giết một con yêu thú cấp Tuệ Tinh thực lực rớt xuống, cũng từng chém một cánh tay của lão biến thái Tuệ Tinh Vương. Mà những điều này đều phát sinh dưới tình huống chênh lệch một cảnh giới lớn thậm chí hai cảnh giới lớn.

Oai của Lăng Thiên Cửu Thức có thể thấy được rõ ràng!

Nhưng Chu Hằng tự nghĩ hắn dù đạt tới Tuệ Tinh Đế đỉnh một kiếm chém ra phỏng chừng cũng đánh không chết Hắc Động Vương!

Nguyên nhân ngay ở chỗ hắc động không lúc nào không tự động vận chuyển, cắn nuốt hết thảy lực lượng. Cho dù là Tuệ Tinh Đế đem toàn bộ lực lượng trong nháy mắt bộc phát ra cũng chưa chắc đủ dùng.

– Tuy nhiên, Thạch Tượng tộc còn có một năng lực rất cường đại. Đó chính là khi chúng nó chìm vào ngủ say, liền đúng như một tảng đá, cơ bản không cần tiêu hao tuổi thọ! Tuổi thọ của sinh linh Ngũ Hành vốn dài hơn nhiều so với loài người, yêu thú. Cứ như vậy, chúng nó sống lại càng lâu!

Nghe Hỏa Thần Lô nói như vậy, Chu Hằng lúc này mới bừng tỉnh. Hai con heo tượng đá này hiển nhiên là Lôi Vân Đại Đế hoặc là nói hậu nhân của Lôi Vân Đại Đế để lại để trấn thủ mộ huyệt. Mà Lôi Vân Đại Đế chết đã không biết bao nhiêu trăm triệu năm. Đổi là "Người canh mộ" khác sớm đã chết không biết bao nhiêu lần, nhưng Thạch Tượng tộc lại là một ngoại lệ.

Chúng nó bình thường có thể tiến vào trạng thái "Ngủ đông", chỉ khi cần mới "sống" lại. Như vậy liền có thể đem sứ mệnh canh mộ chấp hành 100 triệu năm, 1 tỉ năm thậm chí 10 tỉ năm!

Sinh linh Ngũ Hành, không hổ là tồn tại được thiên địa chiếu cố!

Trong lúc Chu Hằng và Hỏa Thần Lô nói chuyện, chiến đấu giữa hai con heo tượng đá cùng các cường giả Tuệ Tinh Cảnh cũng tiến vào hồi gay cấn.

Bởi vì lực phòng ngự khủng bố, hai con heo đá này không hề phòng thủ, đem lực công kích phát huy tới cực hạn. Như vậy liền tạo thành những người khác hoặc là né tránh hoặc là phải dốc hết toàn lực chống lại, lấy công đối công, mạnh mẽ đánh xuyên phòng ngự của hai con heo đá này.

Nhưng đối chiến cùng cấp, cứng đối cứng tuyệt đối không phải là một ý kiến hay.

Cái gọi là cùng cấp bất tử, đó là thành lập ở trên cơ sở đánh không lại liền chạy, tuyệt đối không phải là chỉ cứng đối cứng! Nếu thật sự cứng đối cứng, càng là tầng cao lại càng hung hiểm, thậm chí trong mấy phút là có thể phân ra sinh tử!

Mọi người là tới tầm bảo phát tài, ai nguyện ý liều mạng với hai con heo đá này?

– Hai vị. Lôi Vân Đại Đế đã chết không biết bao nhiêu năm, các ngươi hà tất còn phải túc trực bên linh cữu cho hắn? Chẳng lẽ các ngươi muốn cả đời ở lại địa phương tối tăm không ánh mặt trời này? Các cường giả Tuệ Tinh Cảnh nhao nhao đào góc tường.

Đánh lâu như vậy, bọn họ cũng có thể khẳng định hai con heo đá này cũng không phải là con rối hoặc là huyễn linh do trận pháp hình thành.

Hai con heo tượng đá đối với chuyện này lại không hề phản ứng, vẫn phát động công kích sắc bén hướng mọi người.

May mắn là, ưu ái của ông trời già đối với bọn họ đã đủ rồi, cũng không tăng thêm lực công kích cho bọn họ. Nếu không hai mặt công phòng đồng dạng biến thái, lại biến tướng có được sinh mệnh vô tận, vậy thật sự là quá đáng sợ!

Các cường giả Tuệ Tinh Cảnh chưa hết hy vọng, còn muốn khuyên nhủ thêm, nhưng hai con heo tượng đá lại càng đánh

công kích càng sắc bén, ép cho các cường giả Tuệ Tinh Cảnh nói càng ngày càng ít, phải đem toàn bộ tinh lực tập trung vào chiến đấu.

Nếu không, chính là tự tìm đường chết!

Chúng tiểu bối Thiên Hà Cảnh nhao nhao lùi ra, chiến đấu như vậy căn bản không phải bọn họ có thể nhúng tay. Hơn nữa vạn nhất hai con heo tượng đá đột nhiên đổi hướng công kích bọn họ, như vậy lại càng thêm không ổn.

– Đám đần độn này, Thạch Tượng tộc sợ rét lạnh nhất, nhiệt độ thấp sẽ phá hỏng phòng ngự của bọn họ, khiến bọn họ trở nên yếu ớt. Bên ngoài này chính là băng nguyên, hai con heo này ngốc mấy cũng không có khả năng chạy ra bên ngoài. Chúng nó trời sinh sợ hãi chán ghét rét lạnh! Hỏa Thần Lô vui sướng khi người gặp họa nói.

Chu Hằng gật đầu. Không trách Lôi Vân Đại Đế muốn chọn mộ huyệt ở trong này, hóa ra còn có một bộ phận nguyên nhân là đem băng nguyên thành lồng giam của Thạch Tượng tộc, khiến cho chúng nó chỉ có thể bị nhốt ở chỗ này làm người canh mộ.

Đương nhiên, trong này khẳng định còn có một số thủ đoạn khác, nếu không hai con heo tượng đá này dù bị nhốt ở chỗ này thế nào cũng phải dỡ mộ huyệt để trút giận chứ nhỉ?

Ầm! Bùng! Bốp!

Va chạm kịch liệt, dưới áp lực cường đại của hai con heo tượng đá, các Tuệ Tinh Cảnh cũng không khỏi không dốc ra toàn lực.

Bọn họ căn bản không có đường lui!

Bên ngoài chính là những sợi tơ nhện Thiên Tàm mắt thường không nhìn thấy, lúc đi tới đều thật cẩn thận lần mò từng bước. Nếu là trong loạn chiến bị đánh bay… rất có khả năng bị cắt thành 17, 18 khối trong nháy mắt!

Chỉ có thể cứng đối cứng!

Nếu hai con heo tượng đá này không chịu nghe khuyên bảo thu tay lại, như vậy đường hẹp gặp nhau người dũng cảm thắng. Nhiều cường giả Tuệ Tinh Cảnh như vậy liên thủ, chẳng lẽ còn không thể trấn áp được hai con súc sinh này?

Ầm! Ầm!

Mọi người nhao nhao tế ra bảo khí, trong lúc nhất thời hào quang chiếu loạn, càng có những đạo phù văn nở rộ!

Thạch Tượng tộc quả thật lực phòng ngự kinh người, nhưng loại phòng ngự này khi đối mặt với phù văn công kích lại là hiệu quả giảm mạnh!

Cô nhiên có người bị heo tượng đá đánh thương, nhưng hai con heo tượng đá này cũng đồng dạng bắt đầu bị thương, toàn thân bắt đầu chảy ra chất lỏng màu nâu xám, hẳn giống như máu của loài người, yêu thú.

Hai con heo tượng đá cường đại không thể nghi ngờ, với hai địch gần trăm cường giả Tuệ Tinh Cảnh đều trong thời gian rất dài không rơi xuống hạ phong. Thẳng đến khi oai phù văn mãnh liệt, chúng nó lúc này mới lộ ra dấu hiệu bại trận.

Nhưng cái này ngược lại khơi dậy hung tính của chúng nó. Phân biệt ở trên răng nanh sáng lên một cái phù văn. Phốc phốc chúng nó liên tục đâm húc, không ngờ húc thủng da bụng của bảy Tuệ Tinh Hoàng!

Đạt tới Tuệ Tinh Cảnh liền có tư cách tu luyện phù văn, mà Thạch Tượng tộc do thiên địa sinh dưỡng, cũng do thiên địa ban cho chúng nó phù văn. Chỉ cần đạt tới Tuệ Tinh Cảnh là có thể tự động hiện ra, cũng không cần tự mình lĩnh ngộ hoặc là học tập.

Phù văn đấu phù văn, toàn trường càng ngày càng hung hiểm, ngay cả cường giả Tuệ Tinh Cảnh đều có khả năng gãy chi thủng bụng sau một đòn.

Bởi vì song phương đều không có ý lui bước, trận chiến đấu này tuy rằng vô cùng kịch liệt lại chỉ vẻn vẹn giằng co một giờ.

Hai con heo tượng đá sống sờ sờ bị chấn chết thân thể của chúng nó thật sự quá kiên cố, bởi vậy các cường giả Tuệ Tinh Cảnh chỉ có thể dùng oai phù văn xuyên thấu qua thân thể của chúng, trực tiếp đánh tan thần thức và cội nguồn sinh mệnh của chúng.

Vì thế, bên phía loài người cũng trả giá bảy người thương nặng, bốn người ngã xuống!

11 người này nhưng đều là Tuệ Tinh Cảnh!

Nếu đưa ra bên ngoài, đây nhưng là tin tức lớn, thậm chí ngay cả Ma Long Đại Đế đều sẽ qua hỏi một chút!

Nhưng hiện tại, mọi người lại không hề có tính toán khiếp sợ, mà là cùng ùa lên, tiến vào tòa cung điện thứ nhất, bắt đầu hành trình tìm bảo.

– Chu tiểu tử, mau thu bảo thể của hai Thạch Tượng tộc này! Hỏa Thần Lô đột nhiên nói.

– Hả?

– Ngu ngốc, đây nhưng là sinh linh Ngũ Hành. Trong cơ thể của bọn họ có Tinh Thạch Nguyên Dịch, sau khi ăn vào đối với ngươi có lợi rất lớn. Tuy rằng không thể để cho ngươi có được năng lực của Thạch Tượng tộc, nhưng chỉ cần sau khi kích phát lại có thể tạm thời có được thể chất của Thạch Tượng tộc! Hỏa Thần Lô hét lớn.

May mắn nó còn ở trong không gian đan điền, kêu lớn tiếng đến mấy cũng không có người nghe được.

Chu Hằng lập tức tim đập thình thịch, sau khi thấy tất cả mọi người đều đã tiến vào đại điện, hắn đi tới bên cạnh hai con heo tượng đá, thò tay ngoắc muốn đem chúng nó thu vào trong pháp khí không gian. Lại phát hiện hai con heo đá này nặng nề đến khiếp người, căn bản thu không nổi!

Chương 983: Tinh Thạch Nguyên Dịch

– Ha ha ha! Thật là ngu ngốc, hai con Thạch Tượng tộc này đều đạt đến Tuệ Tinh Cảnh, mỗi một con hấp thu không biết bao nhiêu thạch tinh hoa, nặng không biết bao nhiêu, làm sao ngươi di chuyển cho được! Hỏa Thần Lô cười to.

Chu Hằng hận đến nghiến răng, cái bếp lò đê tiện này biết rõ điều đó, nhưng trước đó lại không nói ra, rõ ràng là muốn xem trò cười của hắn!

Nhưng cũng khó trách những người đằng trước không thu hai con heo đá này, không phải không muốn, mà là căn bản không làm được!

Nếu nơi này không phải cổ mộ của Lôi Vân Đại Đế, như vậy khẳng định mọi người sẽ chầm chậm nghiên cứu, bởi vì dù cho hai con này không phải Thạch Tượng tộc, nhưng bất cứ thi thể Tuệ Tinh Cảnh nào cũng đều có tác dụng lớn.

Nhưng bây giờ thì khác, "bảo tàng" của Lôi Vân Đại Đế bày ra đằng trước, đang chờ mọi người thăm dò!

9 đại Hắc Động Vương ăn thịt, bọn họ còn không được uống

chút canh?

– Chu tiểu tử, ngươi nhìn chằm chằm hai con heo này làm gì, bên trên có hoa hả? Một tên tiện thấu xương khác nói.

Chu Hằng liếc con lừa, nói: – Trong này có Tinh Thạch Nguyên Dịch, hẳn là thứ tốt, ta phải hỏi tên tiện nhân khác làm sao lấy ra!

– Bảo vật! Con lừa lập tức hai mắt tỏa sáng, nhưng ngay sau đó lại nổi giận, há miệng liền cắn Chu Hằng. – Ngươi nói ai tiện nhân đó?

– Đúng vậy, bổn tọa làm sao tiện chứ? Hỏa Thần Lô cũng rất là bất mãn.

– Bớt nói nhảm, mau nói làm sao lấy ra Tinh Thạch Nguyên Dịch! Chu Hằng không nể tình Hỏa Thần Lô, tên này chính là đồ đê tiện, càng tốt với nó là nó càng đắc ý quên hình.

Quả nhiên, khí thế Chu Hằng áp xuống, Hỏa Thần Lô liền sợ, nói: – Thật ra rất đơn giản, ngươi có cây kiếm đen sì lì kia, có thể trực tiếp xé rách phòng ngự của chúng.

Chu Hằng có chút hoài nghi, bởi vì thân thể hai con Thạch Tượng tộc này quả thật có thể sánh với phòng ngự cấp Hắc

Động, chỉ sợ hắn phải tế ra Lăng Thiên Cửu Thức mới chém rách được! Nhưng dù nói tốc độ khôi phục linh lực của hắn hiện giờ rất nhanh, nhưng cũng phải cần hơn một giờ, trong đó sẽ có mười mấy phút nằm trong trạng thái suy yếu. Ở trong chỗ nguy hiểm thế này, để mình rơi vào trạng thái như vậy thật là không sáng suốt.

– Không cần lo, sau khi Thạch Tượng tộc chết đi, tuy rằng thân thể vẫn cứng rắn như cũ, nhưng đã mất đi đồ đàn hồi, thanh kiếm của ngươi tuyệt đối có thể dễ dàng cắt ra! Hỏa Thần Lô lại nói thêm.

Chu Hằng gật đầu, dù sao thử xem cũng không có tổn thất gì.

Hắn lấy ra hắc kiếm, rạch lên thân một con heo đá, quả nhiên, phấn đá xoàn xoạt rơi ra, lập tức xuất hiện một vết kiếm.

Không dễ dàng như Hỏa Thần Lô nói, nhưng cũng khác xa không khó như Chu Hằng đã nghĩ.

Mãi nửa giờ sau, Chu Hằng mới xé rách ngực một con heo đá đầu tiên.

Thiên địa sinh ra sinh linh có kết cấu hoàn toàn khác với loài người, trong bụng không có nội tạng như phổi, thận, dạ dày… mà chỉ có một trái tim đã sớm ngừng dập, nhưng thứ này căn bản không giống trái tim, mà là một khối thủy tinh vô cùng xinh đẹp.

Dạng hơi đục, có thể thấy được bên trong lưu chuyển chất lỏng trắng ngà, còn có mùi hương nhàn nhạt, thấm tận ruột gan.

– Thứ tốt thứ tốt đó! Con lừa đen chảy nước miếng nói, hai con mắt trợn tròng, nhìn đến không dời mắt được.

– Trực tiếp ăn? Chu Hằng hỏi Hỏa Thần Lô.

– Chẳng lẽ ngươi còn muốn nấu thành canh? Hỏa Thần Lô cười xì nói, nó có cơ hội liền đê tiện ngay.

Chu Hằng không để ý đến nó, đưa Tinh Thạch Nguyên Dịch con heo đá đầu tiên cho con lừa. Nhưng không ngờ con lừa này lại đổi tính, không lập tức ăn trước, làm cho Chu Hằng có chút cảm động, con lừa này định ăn cùng mình hay sao.

– Mau cắt con heo đá kia ra, bổn tọa muốn so sánh bên nào nhiều hơn, bên nhiều là của bổn tọa! Con lừa đen một câu lập tức vạch trần bản tính của nó.

Chu Hằng suýt nữa trượt chân ngã sấp xuống, hận muốn đập đầu mình, hắn lại đi tin tưởng vào con lừa đê tiện này, thật là quá ngốc quá ngây thơ mà!

Lại thêm nửa tiếng sau, hắn mổ ra con heo đá thứ hai, lấy ra trái tim thủy tinh thứ hai.

Con lừa đen so đi so lại, vẫn không quyết định được, rối rắm đến bứt rụng cả lông, cuối cùng, nó cực kỳ vô sỉ nói: – Chu tiểu tử, đều cho bổn tọa là xong!

– Cút! Chu Hằng một đạp đá văng con lừa đen đi ra, tiện tay lấy một cái trái tim thủy tinh, nhẹ nhàng bóp vỡ lớp vỏ yếu ớt, nuốt linh dịch bên trong.

Không có cái gì cả người nóng lên, linh lực tràn đầy, nhưng Chu Hằng lại biết, những linh dịch này hình thành ba giọt tinh hoa, kích hoạt một giọt có thể làm hắn tạm thời có được thể chất Thạch Tượng tộc, cũng là đạt đến phòng ngự như con heo đá lúc trước.

Phòng ngự như thế, đủ để cam đoan hắn đối mặt với bất cứ cường giả Tuệ Tinh Cảnh nào cũng không chết!

Đáng tiếc, chỉ có ba giọt!

Cảnh giới của hai con heo đá này cũng không có gì khác biệt, con lừa cũng hình thành ba giọt tinh hoa, đây là dùng để hộ mệnh!

Dù sao đầu năm nay là cường giả Tuệ Tinh Cảnh hoành hành, cường giả cấp Hắc Động rất ít hiện thế – trừ khi là tình cảnh như bây giờ, bình thường làm sao có thời gian đi ra dạo. Hơn nữa số lượng cường giả cấp Hắc Động vốn đã rất ít ỏi, mạnh như Đại Tần đế quốc cũng chỉ có 5 người mà thôi.

– Đi, chúng ta vào trong điện xem thử!

Chu Hằng cùng con lừa, Tiểu Hỏa đi vào cung điện, lúc này đã qua một giờ từ lúc người đầu tiên đi vào trong cung điện, nhưng mọi người vẫn quanh quẩn ở cung điện đầu tiên không đi đâu.

Chỗ này quả thật là một cái kho binh khí!

Tất cả đều là Bảo khí!

Cả cung điện tổng cộng xếp đặt 360 cái bàn đá, mỗi bàn đá đặt một món Bảo khí, nhưng trên bàn lại có cấm chế, muốn mở ra, rất khó!

Có người nhận ra lai lịch mấy món Bảo khí trong đó, đều là

cấp bậc Tinh Thần Cảnh, như vậy mà tính toán, nơi này đều là Bảo khí cấp bậc Tinh Thần Cảnh.

Bảo khí cấp bậc Tinh Thần Cảnh thoạt nhìn không có giá trị gì với võ giả Tuệ Tinh Cảnh, Thiên Hà Cảnh, nhưng nên biết rằng số lượng Bảo khí vốn đã rất ít, mà mỗi một người đến đây đều có gia tộc của mình, trong tộc cũng không thiếu võ giả Tinh Thần Cảnh!

Những Bảo khí cấp Tinh Thần này vẫn tương đối có ý nghĩa.

Bởi vậy, rất nhiều cường giả Tuệ Tinh Cảnh đều đang khổ cực phá giải cấm chế! Dù cho bọn họ không cần những Bảo khí này, nhưng vẫn có thể đem đi bán, đây là của cải kinh người, hơn nữa tuyệt đối được tranh giành.

Tuy nhiên rất nhiều cường giả Tuệ Tinh Cảnh bởi vì tốn thời gian rất lâu cũng không thể cởi bỏ cấm chế, dứt khoát bỏ qua, thứ nhất là không phải ai cũng am hiểu cấm chế, thứ hai đây mới là cung điện đầu tiên, còn có 11 tòa nữa, đằng sau sẽ cất giữ thứ tốt gì?

Theo ý tưởng này, quá bảy phần người bắt đầu rời đi, đi qua một cánh cửa, hướng về tòa cung điện thứ hai.

Cửa lớn vẫn đóng chặt, ở cửa còn có hai pho tượng đá, tuy nhiên lần này không phải heo đá, mà là hai con chó đá.

Có vết xe đổ làm gương, mọi người đều biết một khi đi ra đẩy cửa, sẽ kích hoạt hai con chó đá này, từ đó dẫn tới một trận đại chiến.

Lúc trước tất cả cường giả Tuệ Tinh Cảnh cùng xông ra, vẫn phải trả giá tương đối mới giết được hai con heo đá. Hiện tại lại chạy ra hai con chó đá, ai dám tùy tiện làm bậy, thế nào cũng phải chờ tụ tập đông đủ mới đánh được.

– Gâu!

Ngay lúc này, Tiểu Hỏa lại xông ra.

Tiểu tử kia nhìn thấy hai con chó đá này giống như mình, lập tức nổi lòng cạnh tranh, chạy tóe khói đến cạnh hai pho tượng đá, giơ chân lên tè vào mỗi bên.

– Không…. Mọi người đều ôm đầu kêu gào, ánh mắt mỗi người đều bắn tia sáng lạnh, hận không thể giết Tiểu Hỏa cho hả giận.

Rắc! Rắc rắc rắc!

Hai pho tượng chó đá đã cử động, nháy mắt hoàn thành tỉnh

lại từ ngủ sây.

Chúng nó mở mắt ra, đều nhìn chằm chằm Tiểu Hỏa, sát khí tuôn trào.

Lại có gan dám tè vào chúng nó?

– Tiểu Hỏa, quay về! Chu Hằng đã xông ra, mặc dù Tiểu Hỏa là thần thú thiên địa, nhưng trước mắt chỉ mới là Thiên Hà Cảnh, lực phòng ngự cũng chỉ xưng hùng trong Thiên Hà Cảnh, gặp tới lực công kích cấp Tuệ Tinh thì đương nhiên sẽ chịu thiệt!

Lúc này Tiểu Hỏa nhanh trí, vội quay đầu bỏ chạy, cái đuôi dựng lên thật cao.

– Con lừa! Chu Hằng xông ra đồng thời cũng hô to con lừa đen.

Con lừa đen đã phối hợp ăn ý với Chu Hằng, lập tức dựng thẳng lên, hai vó múa may, đã đánh ra phù văn giam cầm.

Hai đoàn sáng màu xanh chớp động, hai con chó đá đều bị giam cầm, xuất hiện ngừng trệ trong nháy mắt, ngay lúc này, Chu Hằng đã đánh tới!

Lăng Thiên Cửu Thức!

Tế ra hắc kiếm, một mảnh vũ trụ biến ảo, sát khí xông thẳng cửu trọng thiên!

Phập!

Hắc kiếm chém vào cổ một con chó đá, nhưng cũng chỉ đánh vào được khoảng ba tấc, hoàn toàn không có hình ảnh một kiếm chém rơi đầu chó đá như Chu Hằng dự liệu!

Lực phòng ngự này quả thật mạnh mẽ kinh người, dù cho Chu Hằng nháy mắt bộc phát lực lượng của hơn 100 đạo thiên hà, cộng thêm hắc kiếm sắc bén cũng không thể chém giết được một con trong đó!

– Rống… Hai con chó đá đồng thời gầm lên, chúng nó vô cùng giận dữ, trăm triệu năm qua lần đầu tiên thức tỉnh, không ngờ lại bị một tên Thiên Hà Đế nho nhỏ chém bị thương!

Con chó đá bị thương lập tức đánh vào Chu Hằng, còn một con khác lại nhắm vào những người bên ngoài.

Trong ý thức của bọn nó, kẻ xông vào cổ mộ đều phải bị đánh

chết!

Ầm!

Chó đá bị thương nhào lên Chu Hằng, há miệng liền cắn vào cổ hắn, Chu Hằng căn bản không thể chống lại lực lượng cấp Tuệ Tinh của nó, răng nanh lành lạnh đã cắn vào cổ Chu Hằng, chỉ là lúc cắn xuống, răng nanh lại đụng phải thứ gì vô cùng cứng rắn, lại không cắn thủng được!

Nó cúi đầu nhìn, lại thấy không biết từ lúc nào mà cả người Chu Hằng đã có một lớp màu xám, cả người như biến thành đá!

Đây là phòng ngự cùng cấp bậc, thậm chí cùng tính chất với nó!

Con chó đá bị thương này không khỏi sửng sốt, Chu Hằng thừa cơ hội thoát thân, dùng sức mạnh cơ thể 5000 tinh dựng lên, ngạo nghễ đứng thẳng.

Tinh Thạch Nguyên Dịch!

Ngay vào lúc nguy hiểm nhất, Chu Hằng kích hoạt một giọt Tinh Thạch Nguyên Dịch trong cơ thể, thu được năng lực phòng ngự của Thạch Tượng tộc!

Lốc xoáy tinh tú nhanh chóng xoay chuyển, đang điên cuồng hấp thu linh khí cho hắn, nhanh chóng khôi phục linh lực đã tiêu hao hết.

Vào lúc này, mọi người vẫn đang còn rung động mạnh, đến giờ vẫn chưa tỉnh táo lại.

Chu Hằng một kiếm chém một con chó đá bị thương, mà con chó đá này cắn ngược lại, vậy mà lại không tổn thương được hắn!

Hồ đồ rồi! Đầu óc không dùng được nữa!

Rốt cuộc là cảnh giới của ai cao hơn!

Nhưng mọi người nhanh chóng không còn thời gian suy nghĩ, bởi vì một con chó đá khác đã điên cuồng công kích bọn họ.

Keng! Keng! Keng!

Con chó đá bị thương vẫn điên cuồng không ngừng cắn Chu Hằng, bởi vì linh lực chưa khôi phục, Chu Hằng căn bản không thể né tránh, nhưng lực phòng ngự của hắn hoàn toàn

không kém đối phương, đối với Thạch Tượng tộc công yếu thủ mạnh, đây quả thật là tin xấu cùng cực!

Chương 984: Ta không có biến thái như vậy

Tuy rằng bên phía loài người vẫn còn một bộ phận cường giả cấp Tuệ Tinh ở lại đại điện đầu tiên, còn có bốn cường giả cấp Tuệ Tinh chết trận, thực lực tổng thể giảm xuống rất nhiều. Nhưng bởi vì chỉ có một con chó đá công kích mọi người, kỳ thật áp lực còn nhỏ hơn khi đối mặt với hai con heo đá ở cung điện đầu tiên.

Nhưng Chu Hằng lại bị một con chó đá khác công kích liên tục!

May mắn, trời cao ban cho Thạch Tượng tộc năng lực phòng ngự khủng bố, nhưng không để chúng có công kích không gì sánh bằng, thậm chí còn không làm được gì phòng ngự của bản thân chúng. Bởi vậy sau khi Chu Hằng thiêu đốt một giọt Tinh Thạch Nguyên Dịch, hắn mạnh mẽ chống đỡ một con chó đá cấp Tuệ Tinh không ngừng công kích.

Con chó đá bị thương kia không ngừng cắn xé, vật ném Chu Hằng. Từ khi có chân chính có được sinh mệnh, nó còn chưa từng bị kẻ khác tổn thương, vì vậy hận Chu Hằng thấu xương, không hề có ý liên thủ hợp tác với đồng bọn, chỉ là nhìn chằm chằm cắn chết dí Chu Hằng.

Linh lực của Chu Hằng đang trong khôi phục.

Ngày càng có nhiều cường giả Tuệ Tinh Cảnh gia nhập chiến đấu, toàn bộ bọn họ đều chú ý vào con chó đá không bị thương, bởi vì nếu một con chó đá khác bị Chu Hằng tạm thời quấn lấy, như vậy hiện tại là cơ hội tốt nhất mà đánh tan từng bộ phận.

Bởi vì lực phòng ngự mạnh mẽ, Chu Hằng không cần phải lo vấn đề an toàn, chỉ là bị con chó đá này quật lên quật xuống, quăng trái quăng phải, trở nên chật vật mà thôi.

Nửa giờ sau, con chó đá kia bị các cường giả Tuệ Tinh Cảnh vây công đã bị thương không nhẹ, mà Chu Hằng cũng khôi phục non nửa linh lực, bởi vì tu vi của hắn hiện giờ đã cao hơn nhiều, thời gian khôi phục linh lực hoàn toàn cũng vượt qua một giờ ban đầu.

Hiện tại, kỳ thật hắn đã có thể đánh ra chiêu Lăng Thiên Cửu Thức lần hai.

Nhưng vấn đề là, hắn ở trạng thái toàn thịnh đánh một kiếm cũng chỉ làm con chó đá này bị thương nặng, hiện tại chỉ khôi phục được một nửa linh lực, làm sao tổn thương được con chó đá này?

Không có khả năng giết ngay, tối đa chỉ làm thương thế mở rộng hơn!

Dù sao một giọt Tinh Thạch Nguyên Dịch đã được kích hoạt, còn có thể duy trì khoảng nửa giờ, không bằng chống đỡ thêm một hồi, đợi hắn khôi phục trạng thái hoàn hảo, lại triển khai Lăng Thiên Cửu Thức, chém vào vết thương ban đầu của con chó đá, vậy là có thể một kiếm chém đầu con chó đá này.

Nghe thì thật khó tin, chỉ là một Thiên Hà Đế lại đang trù tính đánh chết Tuệ Tinh Đế, hơn nữa còn sinh linh ngũ hành có thể sánh với cấp bậc thần thú, nhưng mọi chuyện lại đang xảy ra!

Ai bảo Chu Hằng lấy được Tinh Thạch Nguyên Dịch!

Hơn nữa hắn lại bắt buộc phải có Tinh Thạch Nguyên Dịch trong cơ thể hai con chó đá này, rất có tác dụng, có thể tạm thời đẩy lực phòng ngự của hắn tăng lên đến trạng thái khủng bố, ngay cả Tuệ Tinh Đế cũng có thể đánh một trận!

Bên này, các cường giả Tuệ Tinh Cảnh liên tục đánh phá, bọn họ không muốn bỏ qua cơ hội tốt như vậy, bằng không hai con chó đá liên thủ, kết quả tự nhiên sẽ giống cung điện đầu tiên, làm cho mọi người phải trả giá thảm thiết.

Hiện tại chỉ mỗi mình Chu Hằng đã kiềm chế được một con chó đá, nếu bọn họ còn không biết nắm lấy cơ hội, vậy thì thật quá ngu xuẩn rồi!

Không ai có ý bỏ cuộc, bởi vì hai con chó đá này rõ ràng là thủ vệ cung điện thứ hai, không xử lý chúng sẽ không thể vào trong. Nếu nhất định phải đánh một trận, như vậy không ai lại bỏ qua thời cơ tốt nhất này.

Hai bên đều đang đại chiến, chỉ cần chém giết được một con chó đá, như vậy đại cuộc đã định!

Nhìn Chu Hằng bị một con chó đá chà đạp hết mức, nhưng làm thế nào cũng không thương hại được, mọi người trẻ tuổi đều trợn mắt cứng lưỡi, cái tên này thật sự là Thiên Hà Đế hay sao?

Đổi lại là bọn họ ra sân, chỉ sợ hai ba cái là bị xé thành mảnh vụn, nuốt vào bụng tiêu hóa luôn rồi?

Chẳng lẽ đệ tử của Hắc Động Vương liền lợi hại như vậy?

Nghĩ như thế, mọi người đều chuyển mắt nhìn về phía Kim Hạo Thìn, bởi vì nơi này cũng có một vị con ruột của Hắc Động Vương.

– Các ngươi đừng nhìn ta như thế, ta không biến thái như vậy

đâu! Kim Hạo Thìn liền vội lắc đầu, ở trong mắt hắn, đó không phải là lợi hại, mà là biến thái!

Đúng, ngoài biến thái ra, làm sao có thể dùng thân thể Thiên Hà Cảnh mạnh mẽ chống đỡ chiến lực cấp Tuệ Tinh?

Các nam nhân đều toát ra vẻ hâm mộ, bọn họ cũng hy vọng mình cũng có thể biến thái một hồi. Còn các nữ nhân thì hai mắt đều biến thành trái tim, tràn đầy ái mộ Chu Hằng – thế giới này quá sùng bái cường giả.

– Hứ! Không phải là nhiều cấm khí hay sao, khẳng định hắn vận dụng cấm khí nào đó! Một tên nam nhân khó chịu vì ánh mắt của mọi mỹ nữ đều tập trung vào người Chu Hằng, không nhịn được cố tình gièm pha.

– Không sai, nhất định đó là sử dụng cấm khí nào đó, bằng không muốn chống đỡ công kích cấp Tuệ Tinh, vậy là công pháp phòng ngự bao nhiêu tinh? Bằng tích lũy linh lực của Thiên Hà Đế thì có thể duy trì được bao lâu?

– Nhìn quầng sáng xám trên người hắn là biết, khẳng định là cấm khí đang phát huy tác dụng!

Không ít nam nhân đều dồn đập phụ họa, ai cũng biết Chu Hằng có nhiều nhất là cấm khí, dù cho hai ba lần bị Ngọ Dương Học Phủ hoặ Ma Long Đại Đế giải thích cũng vô dụng.

Thoạt nhìn Chu Hằng rất chật vật, trên thực tế lại không bị tổn thương một chút nào, chỉ là lẳng lặng đợi cho nháy mắt khôi phục linh lực, lại chớp thời cơ con chó đá lộ ra sơ hở, bổ thêm một kiếm chí mạng.

Ở bên kia, con chó đá khác thảm hại hơn, dù nó là sinh linh ngũ hành thì sao chứ, dù cho nó có lực phòng ngự khủng bố thì sao nào, sau khi các Tuệ Tinh Cảnh mạnh mẽ triển khai uy lực phù văn, lập tức đánh cho không ngừng gào rú, bị đánh chết cũng không còn bao xa.

Những con Thạch Tượng tộc này hình như đều rất ngu!

Không biết liên thủ hợp công đã là quá ngu, nhưng lại một mực liều chết lại ngu đến tận xương.

Hỏa Thần Lô có nói, bởi vì tốc độ trưởng thành của Thạch Tượng tộc rất nhanh, trên thực tế có thể bồi dưỡng nhân tạo, nói không chừng những Thạch Tượng tộc này chính là sinh ra ở đây, lớn lên ở đây!

Không sai, thời gian Lôi Vân Đại Đế chết đi cũng đủ lâu, đủ để thai nghén ra một đám Thạch Tượng tộc! Hơn nữa trong quá trình thai nghén bỏ thêm chút gì, nói không chừng sẽ bồi dưỡng được Thạch Tượng tộc “kém trí”, chỉ biết một mực tử chiến.

Chu Hằng vừa bị đánh, vẫn còn tâm tình suy nghĩ, dù sao ngoài thế ra hắn cũng không còn làm được chuyện gì, dù sao cũng phải tìm chuyện di dời lực chú ý, dù gì bị đánh thế này cũng không phải chuyện mà người ta vui vẻ.

Lại nửa giờ trôi qua.

– Ngao…. Con chó đá bị quần ẩu phát ra tiếng tru dài, bị bảy vị Tuệ Tinh Đế đồng thời đánh trúng, uy lực phù văn bùng nổ, mạnh mẽ đánh nó chết tươi!

Bảy vị Tuệ Tinh Đế này thật không đơn giản, lúc con trẻ đều là tuyệt đại thiên kiều giống như Lâm Hiến Dương, Kim Hạo Thìn, hiện tại đều có tư cách xông lên Hắc Động Cảnh — Đương nhiên, dù cho bọn họ có thể thành công thì cũng là chuyện ở không biết bao nhiêu năm sau.

Nếu như nói Tinh Thần Cảnh là cánh cửa đầu tiên ở Minh giới, ngăn cản chín thành võ giả Minh giới thăng cấp, như vậy Hắc Động Cảnh chính là một đường lạch trời, một bên là phàm, một bên là thần!

Cũng chính vì thế, đường lạch trời này vô cùng khó vượt qua, võ giả Tuệ Tinh Cảnh Minh giới tuy rằng tính tỷ lệ ra là rất thấp, nhưng số lượng tổng thể vẫn là con số kinh người. Không giống Hắc Động Cảnh, 70 tinh vực cộng lại cũng chỉ tối đa mấy chục vị, hơn nữa ngay cả một Hắc Động Hoàng cũng không có!

Đương nhiên tuyệt không thể bởi vì không đột phá Hắc Động Vương liền cho rằng những Tuệ Tinh Đế này không được, bọn họ chỉ là thiếu một cơ hội, nói thiên tư thậm chí có có mấy người sẽ không yếu hơn Ma Long Đại Đế!

– Còn có một con!

Tru diệt một con chó đá xong, những cường giả cấp Tuệ Tinh này đều chuyển mắt nhìn sang con chó đá còn lại, trong ánh mắt tràn đầy sát khí, nhưng vẫn không che giấu được khiếp sợ mãnh liệt!

– Con lừa! Ngay lúc này, Chu Hằng quát lớn.

Con lừa hiểu ý, đánh ra một đạo phù văn giam cầm, lập tức thân hình con chó đá cứng lại!

Lăng Thiên Cửu Thức, chém!

Xẹt!

Ánh sáng đen lóe lên, trực tiếp chém vào vết thương đã vỡ trên cổ con chó đá, lập tức, mọi thứ quay về yên tĩnh.

Chết rồi!

Con chó đá kia biến thành thi thể không đầu, đầu chó lăn xa mấy trượng, con mắt chó đã không thể nhắm lại.

Toàn trường, lại một lần nữa chấn động!

Chống đỡ chó đá điên cuồng cắn xé còn chưa tính, nhưng không ngờ lại một kiếm chém giết con chó đá này, vậy thì cũng thái quá đi chứ?

Sao lại thế này!

Trải qua Ma Long Đại Đế giải thích, mọi người đều biết Chu Hằng nắm giữ một môn công pháp vạn tinh. Nhưng công pháp vạn tinh là có thể để cho Thiên Hà Đế một kiếm, không, hai kiếm chém đầu một con chó đá cấp Tuệ Tinh hay sao?

Nên biết loại sinh linh này có được lực phòng ngự đáng sợ, ngay cả Tuệ Tinh Đế cũng không cách nào đánh phá vỡ vỏ ngoài của chúng, chỉ có thể dùng uy lực phù văn xuyên thấu qua xác ngoài mà chấn chết!

Một tên Thiên Hà Đế lại có được lực phá hoại mạnh hơn Tuệ

Tinh Đế?

Điều này làm sao mà người ta chấp nhận được!

Vậy tuyệt đối không chỉ là công pháp vạn tinh!

Ít nhất phải là 10 vạn tinh, thậm chí trăm vạn tinh!

Còn có thanh kiếm kia, tuyệt đối cũng là bảo vật sắc bén tuyệt thế, bằng không bản thân nó căn bản không thể chịu nổi lực lượng khủng bố này. Cũng như khi Chu Hằng thi đấu lôi đài, dùng một cây là hỏng một cây!

Kỳ công tuyệt thế, Bảo khí tuyệt thế!

Ánh mắt mọi người nhìn Chu Hằng đều nóng bỏng, nếu như mình có được kỳ công như vậy, bảo kiếm như vậy thì sẽ thế nào?

Nhưng một kiếm của Chu Hằng vừa rồi liền chấn nhiếp mọi người!

Ngay cả chó đá cũng bị mạnh mẽ đánh vỡ thân thể chém giết, Tuệ Tinh Cảnh nào còn chống đỡ được?

Còn nữa, con lừa đen kia lại có thể đánh ra phù văn mà cả Tuệ Tinh Cảnh cũng bị giam cầm! Tổ hợp một người một lừa này thật là đáng sợ!

Càng thêm mấu chốt, dù cho hạ được Chu Hằng, cướp được kỳ công cùng bảo kiếm, về sau làm thế nào đối phó được lửa giận của một vị Hắc Động Vương? Sau lưng người ta có người, hơn nữa còn là "tình nhân" trên giường, quan hệ thân mật vượt qua mọi thứ!

Thôi, dù là có mưu đồ cũng phải lặng lẽ tiến hành, không thể để lại một chút dấu vết gì!

Mọi người đều thu hồi lòng tham, đều liếc nhìn Chu Hằng một cái, liền tràn vào cung điện thứ hai.

So sánh lại, vẫn là bảo vật nơi này càng hiện thực hơn.

Chu Hằng không vội vã thu hồi Tinh Thạch Nguyên Dịch trong hai con chó đá kia, bởi vì hiện tại linh lực của hắn tổn thất lớn, nào có sức thúc đẩy hắc kiếm mà cắt xé. Hắn theo mọi người vào cung điện thứ hai, dù sao ngoài hắn ra thì người khác cũng không thu được hai con chó đá này.

Bên trong cung điện thứ hai vẫn chứa đựng rất nhiều Bảo khí,

nhưng phẩm chất tăng lên cả mảng lớn so với cung điện đầu tiên!

Tất cả đều là cấp bậc Thiên Hà Cảnh!

Chương 985: Bị cướp ngược

Nhìn thấy bên trong cung điện này có 36 món Bảo khí Thiên Hà Cảnh, ánh mắt mọi người đều đỏ lên.

Loại Bảo khí cấp bậc này, mỗi một món đều là vô giá!

Nhưng lại không có một cường giả cấp Tuệ Tinh nào dừng lại, mà vội nhấc chân chạy về phía tòa cung điện thứ ba – hai tòa cung điện trước đặt Bảo khí cấp Tinh Thần, cấp Thiên Hà, chiếu theo tính toán này, trong gian cung điện thứ ba còn không phải sẽ để Bảo khí cấp Tuệ Tinh?

Bảo khí cấp Tuệ Tinh!

Ngay cả cường giả Tuệ Tinh Cảnh cũng không nhịn được rung động cõi lòng, tự nhiên không nhìn những Bảo khí cấp Thiên Hà ở trước mặt.

Bọn họ vừa đi, các tiểu bối Thiên Hà Cảnh tự nhiên cũng hùa đi theo, muốn đi xem thử. Đương nhiên cũng không thiếu người lựa chọn lưu lại, cố gắng tháo dỡ cấm chế trên Bảo khí, nếu như lấy được một món, hành trình cổ mộ lần này cũng đáng giá!

Chu Hằng lại lui ra khỏi cung điện thứ hai, có thể tưởng tượng, khẳng định là ở cung điện thứ ba cũng có Thạch Tượng tộc trấn giữ. Ấn theo hình tượng heo và chó trước sau, cùng với nơi này có tổng cộng 12 tòa cung điện mà phán đoán, như vậy ước chừng cung điện thứ ba hẳn là tượng đá gà.

Mặc kệ là hình tượng gì, thực lực đều như nhau, đủ cho những cường giả cấp Tuệ Tinh lãnh trọn.

Chu Hằng đi tới bên cạnh thi thể hai con chó đá, bắt đầu moi ra Tinh Thạch Nguyên Dịch.

Tiểu Hỏa cực không thích hai con này, há miệng cắn mạnh vào hai tượng đá, vừa quẩy đầu như muốn xé ra một miếng thịt. Chỉ là dù cho nó có là thần thú thiên địa, nhưng dù sao cũng chỉ mới Thiên Hà Cảnh, còn chưa chân chính trưởng thành, không thể làm gì được hai con chó đá này.

Con lừa đen thì nhìn chằm chằm một bên, vừa chảy nước miếng, nó đã biết chỗ tốt của Tinh Thạch Nguyên Dịch.

– Quả nhiên, vừa rồi ngươi có được phòng ngự như vậy, có liên quan tới hai pho tượng đá này! Lúc Chu Hằng lấy ra một trái tim thủy tinh, giọng của Liễu Thi Thi đột nhiên vang lên.

Chu Hằng thở dài, nói với con lừa: – Chúng ta có nên giết người diệt khẩu không đây?

– Nên, đương nhiên nên! Con lừa đen làm dáng khoát tay, xoay cái mông mặc váy, bên trong còn mặc quần lót vàng, vô cùng phong tao.

Liễu Thi Thi vội vàng giơ hai tay lên, cười nói: – Diệt khẩu còn phải tìm chỗ vứt xác rất rắc rối, không bằng ngươi lấy ta đi, về sau cũng chỉ thêm một đôi đũa trên bàn, hơn nữa, người ta còn có thể ấm giường mà!

Nữ nhân này thật đúng là to gan đáo để!

Chu Hằng bĩu môi, nói: – Con lừa, ngươi muốn lấy không?

– Quá xấu, ít nhất phải đạt đến cấp bậc đại tiểu ma nữ, bổn tọa mới có thể cân nhắc một chút! Con lừa đen kiêu ngạo nói.

– Cô nghe rồi đó, ngay cả con lừa cũng ghét bỏ cô, xem ra cô không gả được, vẫn đi về tìm vị hôn phu lông lá xồm xoàm kia đi! Chu Hằng nói với Liễu Thi Thi.

– Người ta vốn đã không định gả cho con lừa kia! Liễu Thi Thi đi đến bên cạnh Chu Hằng, đưa tay muốn lấy trái tim thủy tinh kia, nhưng Chu Hằng lập tức rụt tay giấu đằng sau, làm nàng bắt hụt.

Nữ nhân nóng bỏng này liền dẫu môi lên, làm nũng: – Hằng ca ca, đừng nhỏ mọn như thế mà!

Nhỏ mọn?

Nói nhảm, đây là tinh hoa của một con sinh linh ngũ hành, tuy rằng không thể gia tăng tu vi, nhưng có thể dùng để hộ mệnh, quý giá cỡ nào?

Chu Hằng lùi một bước, nhưng Liễu Thi Thi lại tiến lên hai bước, thân thể nóng bỏng lồi lõm sắp dính lên người Chu Hằng, khuôn mặt quyến rũ xinh xắn chỉ cách hắn hai tấc, môi đỏ mọng nóng cháy, mắt quyến rũ như hồ xuân, câu dẫn hồn người.

– Nè nè nè, vị hôn phu cùng cha chồng tương lai của cô đều ở đây, cô không sợ bị bắt nhốt lồng heo hay sao?

Chu Hằng không ngừng biến ảo hai tay, không cho Liễu Thi Thi cướp lấy trái tim thủy tinh kia.

– Bổn quận chúa đã bất chấp mọi giá chủ động tìm tới ngươi, ngươi là đại nam nhân sao mà không có một chút can đảm nào! Liễu Thi Thi hừ nói, nhưng hai tay vẫn chộp về phía trái tim thủy tinh kia.

Bọn họ đều là đại cao thủ, căn bản không cần dùng mắt nhìn, thần thức tự nhiên có thể quét rõ ràng.

– Đúng thế, ta không có can đảm, cô cũng đừng nhìn trúng ta nữa! Chu Hằng không ngừng lùi lại, chỉ là trình tự linh lực của hắn kém quá xa Liễu Thi Thi là Thiên Hà Đế đỉnh phong, không sử dụng Hỏa Thần Lô, Lăng Thiên Cửu Thức, hắn quả thật không phải đối thủ của Liễu Thi Thi!

Dù sao, Liễu Thi Thi cũng là bá chủ Vương giả trong võ, có thiên phú kiệt xuất trên võ đạo.

– Bổn quận chúa đã coi trọng ngươi, ngươi không theo cũng phải theo!” Liễu Thi Thi rất dã man nói, nàng đã bức Chu Hằng vào góc chết, có thể lập tức thành công.

– Ngươi đang muốn bá vương ngạnh cung?

– Vậy thì thế nào?

– Con lừa! Chu Hằng quát lớn.

Con lừa đen ngáp một tiếng, lầm bầm:

– Bổn tọa còn tưởng đôi cẩu nam nữ này sắp củi khô bắt lửa một trận, đang chuẩn bị đi ra, miễn cho thấy hình ảnh ghê tởm mà mắt mọc gai!

– Con lừa, ngươi đang nói gì?

– Không có gì, chỉ là đột nhiên nhớ tới một đôi gian phu dâm phụ! Con lừa đen giơ hai vó lên, đánh ra một cái phù văn giam cầm, thân hình Liễu Thi Thi lập tức khựng lại.

Chu Hằng thoát thân đi ra, ném trái tim thủy tinh trong tay về phía con lừa đen.

Hắn không định đưa loại chí bảo phòng ngự cho Tiểu Hỏa, bởi vì Tiểu Hỏa vốn là thần thú thiên địa, lợi hại nhất chính là da dày thịt chắc, lúc trước còn là Minh Tiên đã có thể chống đỡ được Tinh Thần Vương đánh trúng nhiều lần, cho nó hoàn toàn là lãng phí.

– Hằng ca ca, ngươi thật là nhẫn tâm! Liễu Thi Thi u uất nói, phù văn giam cầm cũng không thể giam nàng được bao lâu.

Chu Hằng không để ý tới nàng, tiếp tục rạch con chó đá khác lấy ra Tinh Thạch Nguyên Dịch, nhưng cắt một hồi, hắn lại hỏi: – Sao cô lại hoài nghi ta?

– Còn không rõ ràng hay sao, lúc trước tầng màu xám trên người ngươi hoàn toàn không khác gì con yêu thú đá này, nếu những yêu thú này có thể biến thành heo thành chó, có biến thành người cũng không có gì không được! Liễu Thi Thi che miệng cười nói.

Chu Hằng hiểu, Liễu Thi Thi cố ý nói hắn ngang như heo chó, đủ thấy con nhỏ này rất thù dai, hắn nói: – Chiếu theo cô nói, vậy người hoài nghi cũng không chỉ là một mình cô?

– Đương nhiên rồi, chỉ là hiện tại ở trong mắt những cường giả cấp Tuệ Tinh đều là Bảo khí cấp Tuệ Tinh trong cung điện thứ ba, mà cấp bậc Thiên Hà Cảnh lại không phải đối thủ của ngươi, đành phải coi như không biết! Liễu Thi Thi nói.

Chu Hằng gật đầu, có thể tu luyện đến Tinh Thần Cảnh trở lên quả nhiên không một ai ngu ngốc, chỉ là ai bảo bọn họ không cách nào thu lấy thi thể Thạch Tượng tộc đây chứ, không tiện nghi cho hắn cũng không được.

Quen làm khéo tay, cắt ba con tượng đá liên tục, tốc độ của Chu Hằng ngày càng nhanh, chỉ cần mười mấy phút đã móc ra trái tim thủy tinh thứ ba.

– Hằng ca ca… Liễu Thi Thi kéo tay áo hắn, vẻ mặt đáng thương. – Người ta chỉ cần một nửa, có được không vậy, a……

Chu Hằng đã há miệng một hơi nuốt luôn trái tim thủy tinh.

Liễu Thi Thi tức đến dậm chân, vươn tay bóp cổ Chu Hằng: – Khốn kiếp, bổn quận chúa đã ăn nói khép nép cầu xin ngươi, thậm chí một chút xíu cũng không chia cho ta, quá đáng ghét!

Nàng biến về tính cách nóng nảy vốn có.

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Ta còn tưởng cô có thể duy trì rất lâu chứ!

– Mặc kệ, tiếp theo nếu ngươi không chia một phần cho bổn quận chúa, bổn quận chúa sẽ nói mang thai đứa nhỏ của ngươi! Liễu Thi Thi ngang ngược không lý lẽ nói.

– Nè nè nè, không được nói lung tung, ta còn chưa chạm vào sợi tóc của cô nữa mà!

– Tóc chưa có chạm, chỉ là ngủ bổn quận chúa mấy lần!

– … Rốt cuộc thì cô là quận chúa hay là nữ lưu manh?

– Vừa là quận chúa, cũng là nữ lưu manh!

Chu Hằng không để ý tới nàng, đã lấy xong tinh hoa hai con chó đá, đã không còn giá trị gì nữa, hắn quay về cung điện thứ hai, đi xuyên qua, liền thấy mười mấy cường giả cấp Tuệ Tinh đang đại chiến với hai con gà đá.

Bởi vì mọi người đều tràn đầy mong chờ vật chôn cùng trong cung điện thứ ba, mấy cường giả cấp Tuệ Tinh vô cùng mạnh mẽ cũng lấy ra thực lực chân chính, từng đạo ánh sáng phù văn lưu chuyển, thật là vô cùng mạnh mẽ!

Đối mặt với cường giả cỡ này, Chu Hằng tự ngẫm dù có tế ra Lăng Thiên Cửu Thức cũng chưa chắc chém vỡ được phù văn của đối phương!

Cũng may, cường giả như vậy tuyệt đối không nhiều lắm, số lượng tối đa cũng không quá hai bàn tay.

Chu Hằng tốn một giờ móc sạch hai con chó đá, mà lâu như thế, hai con gà đá này cũng không còn sức nữa, không lâu sau liền bị đánh chết từng con.

Các cường giả cấp Tuệ Tinh đều vội xông vào cung điện thứ ba, nháy mắt sau, bên trong truyền ra tiếng hô tràn ngập mừng rỡ, xem ra bên trong quả thật có vật chôn cùng cấp Tuệ Tinh, bằng không sẽ không đến mức làm cường giả cấp Tuệ Tinh giật mình hô ra tiếng.

– Hằng ca ca, người ta muốn một phần, nhớ đó! Liễu Thi Thi ôm lấy cánh tay Chu Hằng, bộ dáng như chim nhỏ nép vào người.

– Cô thật đúng là dám mở miệng!

Chu Hằng cũng không chờ, lập tức lấy ra dám mở miệng khoét lấy tim thủy tinh, dù sao hắn có "hậu đài" cứng rắn, không ai dám cướp đồ trên tay hắn.

Hơn nữa, trong trận đấu với chó đá lúc trước, hắn là một mình chém một con sinh linh ngũ hành cấp Tuệ Tinh, hơn nữa bản thân không bị thương chút nào! Ngoài Hắc Động Vương ra, ai dám nói có thể thắng chắc Chu Hằng?

– Có được không vậy, ngươi đã ăn hai cái rồi, chừa cho người ta một phần đi, dù sao người ta cũng là người của ngươi mà! Liễu Thi Thi lại bắt đầu dùng ôn nhu quấn người để đối phó Chu Hằng.

– Mặc kệ cô, cô muốn kêu thì kêu, dù sao có làm gì hay

không, trong lòng mọi người đều hiểu rõ!

Liễu Thi Thi cực giận, nàng không ngừng chuyển mị nhãn nhìn Chu Hằng, không biết đang tính toán ý gì.

Mười mấy phút sau, Chu Hằng móc ra trái tim thủy tinh của con gà đá đầu tiên, không chờ hắn ném cho con lừa, Liễu Thi Thi đột nhiên ra tay. Một cái tháp ngọc linh lung trồi ra từ ngực nàng, nháy mắt phóng to mấy trăm lần, thả ra áp lực khủng bố.

Dưới áp lực lớn như thế, ngay cả Chu Hằng cùng con lừa đen đều xuất hiện ngừng trệ trong nháy mắt, không cách nào làm ra phản ứng kịp thời. Liễu Thi Thi thừa cơ ra tay, chụp lấy trái tim thủy tinh, một hơi nuốt mất.

Lúc này, Chu Hằng cùng con lừa đen mới khôi phục tự do, nhưng trái tim thủy tinh kia đã bị nuốt không còn cặn.

– Con lừa, ngươi nói bây giờ mổ bụng rạch bao tử ra, còn kịp không? Chu Hằng nhìn chằm chằm bụng nhỏ Liễu Thi Thi nói, trong ánh mắt lóe lên ánh sáng, nhưng tuyệt đối không có liên quan gì tới sắc dục.

– Thử coi sao, dù gì cũng không có tổn thất! Con lừa đen cũng khí thế hung hăng nói, trước giờ chỉ có Lư đại gia cướp đồ của người khác, lúc nào mà bị người ta cướp ngược lại?

Chương 986: Ba Bảo khí cấp Hắc Động

Mổ bụng rạch bảo tử, dù sao loại chuyện này quá tàn nhẫn, Chu Hằng cùng con lừa cũng chỉ nói mà thôi, hơn nữa ở đây nhiều người như thế, cũng không dễ diệt khẩu được!

– Độc nhất là lòng dạ đàn bà! Con lừa đen vừa vỗ đầu dậm chân, vừa cẩn thận đề phòng.

Vừa rồi không ai ngờ tới con nhỏ này lại có thể tế ra Bảo khí lợi hại như vậy, cố định nó cùng Chu Hằng, dù chỉ là chuyện trong chớp mắt, nhưng đối với cao thủ mà nói, chỉ chớp mắt cũng đủ phân ra thắng bại, thậm chí sống chết.

Xem ra là Thành Thân Vương quan tâm ái nữ, ban cho nàng một món Bảo khí cấp Tuệ Tinh, hơn nữa còn là Bảo khí được

ôn dưỡng rất lâu, mới có thể phát huy ra được lực lượng của Thành Thân Vương để lại trong Bảo khí một lúc ngắn ngủi, phát huy ra uy lực chuẩn cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh.

Lỡ như tổn thất ở trong này, vậy đau lòng cỡ nào!

Con lừa đen nhìn chằm chằm Liễu Thi Thi, có xung động muốn giết người cướp của.

– Con lừa, ta khuyên ngươi bỏ ý niệm này đi, nữ nhân này rất lợi hại, ngươi đánh không lại! Chu Hằng tự nhiên hiểu rõ con lừa như lòng bàn tay, lập tức khuyên can.

Nếu con lừa đen thật đi đánh cướp Liễu Thi Thi, có khả năng lại bị cướp ngược, còn hầm thành nồi canh thịt lừa. Chu Hằng nếu mà không phúc hậu suy nghĩ, đến lúc đó hắn có ăn hay là

không đây?

Liễu Thi Thi cười hì hì, không hề có giác ngộ làm kẻ cướp.

Lúc móc trái tim thủy tinh thứ hai, Liễu Thi Thi cũng không ra tay nữa, bởi vì Chu Hằng cùng con lừa đen đã chuẩn bị sẵn từ đầu – cao thủ tự nhiên sẽ không bị vấp té hai lần cùng một cái hố.

Hai người Chu Hằng cùng một con lừa đi vào cung điện thứ ba, Bảo khí trong này càng ít hơn, chỉ có 18 món, nhưng đều là cấp Tuệ Tinh!

Lôi Vân Đại Đế năm đó thật là giàu có nứt vách mà!

Nên biết đây chỉ là vật chôn cùng, bỏ vào rồi là không định lấy ra nữa!

Chỉ là trên mỗi món Bảo khí đều có cấm chế, muốn phá vỡ cũng không phải chuyện nhất thời, một khi mở ra cấm chế, vì tranh cướp cấm khí sẽ lại xảy ra xung động kịch liệt.

Trước đó chín vị Hắc Động Vương đã có nói, sau khi vào trong này… tự chịu sống chết!

Đương nhiên, sẽ không ai đui mù đi xuống tay với hậu đại của Hắc Động Vương như Kim Hạo Thìn, hoặc là nam nhân của Hắc Động Vương giống như Chu Hằng – dù là xuống tay cũng phải tìm chỗ không có người, không để người sống, miễn cho gặp phải Hắc Động Vương trả thù.

Những người khác thì không được ưu đãi như thế, trong hỗn chiến đao kiếm không có mắt, ngay cả Tuệ Tinh Đế đỉnh phong cũng có khả năng ngã xuống.

Chu Hằng trực tiếp đi ra khỏi cung điện thứ ba, nhìn về phía cung điện thứ tư cách đó trăm trượng.

Nếu ba cung điện đằng trước chia ra cất chứa Bảo khí, cấp Tinh Thần, cấp Thiên Hà, cấp Tuệ Tinh, như vậy bên trong cung điện thứ tư có thể nào là Bảo khí cấp Hắc Động hay không?

Tuy rằng Chu Hằng đã có hắc kiếm, Hỏa Thần Lô, nhưng ai cũng không ngại có nhiều bảo vật loại này!

– Chu tiểu tử, có phải ngươi cũng nghĩ giống như bổn tọa hay không? Con lừa đen vươn đầu ra nói.

Chu Hằng lắc đầu, nói:

– Dù có là sử dụng phù văn thuấn di đi vào sớm hơn, chúng ta cũng không mở được cấm chế!

– Xì! Có Lư đại gia ở đây, còn cần phải lo cấm chế gì nữa? Con lừa đen rất khinh bỉ nói.

Chu Hằng lập tức phản ứng lại, nếu con lừa đê tiện này không có thủ đoạn phá giải cấm chế, lúc trước làm sao chạy đến bảo tàng hoàng cung hoành hành một trận? Trước kia lúc ở Độ Dương Tinh, cũng là con lừa đen mở ra cấm chế trên hang ổ của lão biến thái kia.

Ngoài giở trò đê tiện ra, dường như con lừa đen này ngày càng lợi hại hơn.

Không hổ là đã ăn một trái Thiên Địa Quả cấp Hỗn Độn!

Con lừa đen giơ hai chân lắc một cái, đẩy ra hào quang màu xanh, đã phát động phù văn thuấn di.

Oong một cái, bọn họ lập tức biến mất tại chỗ, lúc xuất hiện đã ở trong cung điện thứ tư!

– Một hai ba, không dư không thiếu! Con lừa đếm rồi nói.

– Ngươi còn chưa đếm cả bản thân ngươi! Chu Hằng than thở.

– A…. Con lừa đen lập tức phun lưỡi ra, dùng ánh mắt khó tin nhìn Liễu Thi Thi.

– Sao ngươi cũng vào được?

– Ha ha ha ha! May mà bổn quận chúa nhanh tay, nắm lấy cánh tay của người nào đó! Liễu Thi Thi rất đắc ý nói.

– Chu tiểu tử, bây giờ không có người ngoài, chúng ta diệt khẩu được chưa? Con lừa đen lộ ra vẻ mặt hung dữ nói.

– Được rồi, ngươi mau mau bắt đầu cởi bỏ cấm chế đi! Chu Hằng khoát tay.

Con lừa đen lập tức hai mắt tỏa ánh sáng đỏ, trong cung điện thứ tư trống rỗng, tổng cộng cũng chỉ có 3 cái bàn đá, bên trên bày ba món Bảo khí, theo thứ tự là một thanh kiếm, một cái vòng càn khôn, còn có một cục chặn giấy ngọc bích có khắc hình rắn quấn quanh trụ cao..

– Đây là Bảo khí cấp Hắc Động? Liễu Thi Thi tràn đầy mong chờ hỏi.

Loại Bảo khí cấp bậc này quá ít quá hiếm, ngay cả Liễu thị hoàng tộc cũng chỉ có tổng cộng hai món, một món nằm trong tay Ma Long Đại Đế, là Bảo khí Vạn Quân Ngọc Tỳ trấn quốc xã tắc, một món khác nghe nói càng sát phạt đáng sợ, nằm trong tay một vị Hoàng đế đời trước.

Mặc dù Thành Thân Vương là dòng thứ hoàng tộc, quyền cao chức trọng, nhưng cũng chỉ có một món Bảo khí cấp Tuệ Tinh chính là Bát Diện Linh Lung Tháp, lâm thời ban cho Liễu Thi Thi sử dụng.

Bây giờ thấy được ba món Bảo khí nghi là cấp Hắc Động, dù là Liễu Thi Thi từ nhỏ đã quen thấy bảo vật, cũng không nhịn được hít thở dồn dập, trong lòng căng thẳng cực điểm.

Chu Hằng không khỏi mỉm cười, nói tới bình tĩnh thì tuyệt đối không ai qua được hắn, bởi vì từ nhỏ hắn đã được một thanh Bảo khí cấp Hỗn Độn dùng thân thể hắn làm chỗ chứa đựng, đến sau lấy được một cái bếp lò đê tiện cấp Hắc Động.

– Nè nè nè, có phải Chu tiểu tử ngươi đang mắng bổn tọa đúng không, sao mà bổn tọa lại có cảm giác khó chịu! Hỏa Thần Lô lập tức lên tiếng.

Tiên nhân vốn có "tâm huyết dâng trào", chỉ cần nhắm vào bản thân, sẽ liền có cảm giác tương ứng.

Chu Hằng quyết đoán im lặng, miễn cho bếp lò đê tiện này lại ồ ạt nói cả đống lớn không chịu ngừng.

Con lừa đen căn bản không có thời gian đáp lời, đang hết sức tập trung chăm chú phá giải cấm chế.

Tên này quả thật không khoác lác, từng tia sáng xanh bay múa, miệng lẩm bẩm, hào quang bao phủ trên Bảo khí đang không ngừng suy yếu.

– Không cần phải gấp gáp, có rất nhiều thời gian! Chu Hằng trôi nổi trên không, hai tay giơ lên vắt đầu sau, bộ dạng thật là nhàn nhã.

Những cường giả cấp Tuệ Tinh đều đang vội phá giải cấm chế trong cung diện thứ ba, bọn họ không ra tay, những người còn lại căn bản không thể đánh bại thủ vệ trước cung điện thứ tư, như vậy mấy người Chu Hằng sẽ có thời gian rất dài.

Mà bị Bảo khí cấp Tuệ Tinh thu hút, tạm thời những cường giả cấp Tuệ Tinh cũng không suy nghĩ tới cung điện thứ tư, bởi vì trước khi chưa tiến vào, ai có thể cam đoan trong này nhất định có Bảo khí cấp Hắc Động chứ?

Con lừa đen như bóc kén rút tơ, chỉ nửa ngày sau, nó liền đồng thời phá giải cấm chế trên ba món Bảo khí.

Tốc độ này tuyệt đối còn nhanh hơn các Tuệ Tinh Đế gộp chung lại!

– Chia hàng! Con lừa đen nhanh tay nhất, lúc này cướp ngay thanh bảo kiếm kia, con lừa đê tiện này vẫn luôn luôn thèm thuồng thanh hắc kiếm của Chu Hằng.

Chu Hằng cầm lấy vòng càn khôn, còn Tiểu Hỏa thì gianh trước một bước tha mất cục chặn giấy, làm Liễu Thi Thi tức đến hétto, đuổi theo sau mông Tiểu Hỏa chạy như điên, vòng qua vòng lại trong cung điện.

Không thể không nói, đi theo con lừa đen mẹ này, năng lực trộm cắp của Tiểu Hỏa đã đạt đến cấp đại sư, ngay cả Liễu Thi Thi cũng không ngờ tới con chó thoạt nhìn chỉ thấy đáng yêu này lại xuống miệng nhanh như vậy!

Con lừa đen vô cùng xấu xa, sau khi lấy đi Bảo khí, nó lại cố ý tráo vào ba món pháp khí ở phàm gian, bỏ vào từng chỗ một, sau đó lại khôi phục cấm chế. Nó nói với Chu Hằng: – Ngươi nói những tên ngu xuẩn kia tháo được cấm chế, phát hiện bên trong là một cái bẫy thật to, vậy sẽ có biểu tình gì?

– Ta chỉ biết, là nếu lỡ bị bọn họ biết là ngươi làm, tối nay ngươi tuyệt đối sẽ xuất hiện trên bàn ăn, hơn nữa còn là từng khúc từng khúc! Chu Hằng đùa nghịch vòng càn khôn, muốn cân nhắc ra cách dùng.

Con lừa đen rùng mình, chân vội vàng tăng tốc, muốn khôi phục như cũ không chút kẽ hở.

Bên kia, Liễu Thi Thi tức thở hồng hộc ngồi xuống, nàng đúng là không làm gì được Tiểu Hỏa.

Người ta là thần thú thiên địa, mạnh nhất chính là da dày thịt chắc, hơn nữa sức bền mạnh mẽ kinh người, Liễu Thi Thi đã mết như chó, nhưng Tiểu Hỏa vẫn hoạt bát nhảy nhót, ra sức vẫy đuôi, tiểu tử này còn tưởng là Liễu Thi Thi đang chơi với nó đấy chứ.

– Chu Hằng, bổn quận chúa mặc kệ, nhất định phải có một món Bảo khí! Liễu Thi Thi dựng một ngón tay lên nói.

– Con lừa, xem cô ta đáng thương, cứ đưa cho cô ta một món đi!

Con lừa đen bất đắc dĩ lấy ra một món đồ ném về phía Liễu Thi Thi, còn Liễu Thi Thi sau khi hưng phấn đón lấy, liền giận đều bốc khói, bởi vì đây rõ ràng là một món pháp khí, còn là hàng thứ phẩm ngay cả Tiên giới cũng hiếm thấy được!

Trên người Thiên Hà Đế làm sao lại mang theo thứ ở phàm giới chứ?

Ánh mắt Liễu Thi Thi cổ quái nhìn con lừa đen, nhìn sao cũng cảm thấy con lừa này như bãi đổ raác, cái gì cũng thu!

– Cảm động chứ! Ôi, bổn tọa đau lòng muốn nhỏ máu! Con lừa đen thì ôm ngực nói.

– Lăn! Liễu Thi Thi không nhịn được nữa, trong cơn nóng giận bóp nát món pháp khí trong tay.

– Vấn đề bây giờ là, chúng ta làm sao mới rời khỏi chỗ này? Ba món "Bảo khí" đã khôi phục như cũ, nhưng hai người một lừa một chó lại là sơ hở lớn nhất.

– Tiến đánh cung điện tiếp theo!

Chu Hằng lắc đầu, nói: – Các ngươi cảm thấy trong cung điện thứ năm còn có Bảo khí hay sao?

Từ Tinh Thần Cảnh đến Hắc Động Cảnh, Bảo khí bốn tầng thứ đều đã xuất hiện hết, nếu còn có Bảo khí cao hơn một cấp, vậy chỉ có thể là cấp Hỗn Độn! Nhưng Lôi Vân Đại Đế chẳng qua là Hắc Động Hoàng, hắn làm sao có được Bảo khí Hỗn Độn Cảnh?

Chu Hằng cùng con lừa đen còn biết có tầng thứ Hỗn Độn Cảnh, Liễu Thi Thi lại chưa từng nghe qua, đương nhiên sẽ không nghĩ đến trong cung điện thứ năm còn có tồn tại Bảo khí gì.

– Ngoài Bảo khí ra, vậy là còn đan dược cùng công pháp!

– Tham khảo trình tự sắp đặt Bảo khí, như vậy tám cung điện còn lại, hẳn là 4 chỗ đặt công pháp, 4 chỗ đặt đan dược, chia ra tương ứng từ Tinh Thần Cảnh đến cấp Hắc Động!

– Như vậy, mặc kệ trong cung điện tiếp theo đặt đan dược hay công pháp, đều không có giá trị gì lớn!

– Nơi này cũng chỉ có ba chỗ cung điện là có giá trị nhất, theo thứ tự là tòa thứ 4, thứ 8 cùng thứ 12!

Liễu Thi Thi vỗ tay, nói: – Vậy mau để con lừa thối này truyền tống chúng ta đến cung điện thứ 8 đi!

– Nói nhảm, cô cho là muốn truyền là truyền được! Chu Hằng thở dài.

Liễu Thi Thi hừ một tiếng, ánh mắt lại nhìn chằm chằm Tiểu Hỏa. Tên nhãi này đang gặm cục chặn giấy kia, nước miếng chảy đầy trên cục chặn giấy, làm cho vị quận chúa này đau lòng muốn chết, có ai lại chà đạp Bảo khí cấp Hắc Động như vậy chứ?

– Kiếm chỗ trốn đi, để người bên ngoài đánh vào đây!

Chương 987: Xé rách mặt

Không thể không nói, con lừa đen nghiên cứu cấm chế vượt xa xa những Tuệ Tinh Đế kia, suốt hai ngày sau, cánh cửa này mới bị đánh phá ra, có nghĩa là cuối cùng cấm chế trong cung điện thứ ba cũng bị tháo dỡ.

Chu Hằng cùng Liễu Thi Thi, con lừa đen, Tiểu Hỏa đã sớm nấp ở sau một cây trụ lớn, do Chu Hằng mở ra Ngũ Hành Phù Văn che giấu khí tức.

Đổi lại là lúc bình thường, bọn họ tuyệt đối không thể che giấu được thần thức của Tuệ Tinh Đế, nhưng bây giờ đã có ba món Bảo khí "cấp Hắc Động" đặt ở trước mặt, trong bọn họ còn ai có lòng dạ bình thường được nữa?

Bảo khí cấp Hắc Động đó!

Mỗi người đều xông tới, nháo nhào vây quanh ba cái bàn đá, mỗi người kích động đến đỏ cả mặt.

Theo đám đông tiến vào, đám người Chu Hằng cũng nghênh ngang hòa lẫn trong đám đông, ai biết bọn họ đi vào lúc nào chứ!

Nhìn một đoàn cường giả cấp Tuệ Tinh chen lấn nhau phá giải cấm chế, Liễu Thi Thi cùng con lừa đen đều không nhịn được cười xấu xa. Nếu như đám người kia mở ra cấm chế, vì ba món "Bảo khí" này xảy ra một trận đại chiến kinh thiên động địa, mới phát hiện mấy thứ này căn bản không đáng một đồng, không biết vẻ mặt sẽ phấn khích cỡ nào.

Đương nhiên Liễu Thi Thi chịu giữ bí mật là bởi cuối cùng nàng cũng móc được cái chặn giấy kia từ cái miệng cứng của Tiểu Hỏa, được chỗ tốt, tự nhiên nàng cũng lên thuyền giặc, cam lòng "thông đồng làm bậy" với đám Chu Hằng.

Nói đi nói lại, vì một món Bảo khí cấp Hắc Động, ai lại để ý thông đồng làm bậy một lần?

Đối với chuyện này, con lừa đen vẫn luôn lầm bầm làm sao giết người diệt khẩu Liễu Thi Thi, lấy cái chặn giấy kia về, cũng tiện tay lấy luôn món Bảo khí hình bảo tháp kia, làm Liễu Thi Thi tức giận đến nghiến răng.

– Thi Thi, mấy ngày qua nàng đi đâu, sao tìm khắp nơi cũng không thấy nàng? Chu Hằng đang muốn ra ngoài thu Tinh Thạch Nguyên Dịch trong hai pho tượng khỉ đá, lại thấy Kim Hạo Thìn đi qua, vẻ mặt quan tâm.

Cách đó không xa, Dương Húc Đông, Triệu Hà Khải đều cười dài, có chút vui vẻ thấy người gặp họa, rõ ràng mong chờ Chu

Hằng trở mặt với Kim Hạo Thìn, tốt nhất là dẫn ra hai vị đại nhân vật đằng sau bọn họ.

Tốt nhất là những nhân vật cấp Hắc Động này chết hết đi, nhường sân khấu cho bọn họ tung hoành suy diễn.

– Ai cần ngươi lo! Liễu Thi Thi tức giận nói, tâm tình của nàng đang rất tốt, không muốn bị con gấu to xác này phá hỏng.

– Chuyện của nàng cũng là chuyện của ta! Kim Hạo Thìn rất nghiêm túc nói. – Ta đã xin phụ thân đồng ý, sau hành trình cổ mộ lần này, sẽ lập tức dẫn nàng về thành hôn!

– Cái gì! Liễu Thi Thi sắc mặt đại biến, vội vàng lắc đầu. – Ta mới không muốn gả cho ngươi!

Kim Hạo Thìn cười khẽ, nói: – Mặc kệ nàng có thích hay không, cũng không sửa đổi được sự thật chúng ta sắp thành hôn! Hơn nữa, nàng chỉ là không hiểu ta, chờ sau này nàng sẽ biết mình lựa chọn sẽ không sai!

– Không được, ta đã có người thích! Liễu Thi Thi kiên quyết tiếp tục lắc đầu.

Ngươi nói thì nói, làm gì cứ nhìn chằm chằm vào ta vậy chứ?

Chu Hằng thở dài, hết cách, ai bảo trước đó hắn đã đồng ý giúp nữ nhân này giải trừ hôn ước, tuy rằng chỉ có một gốc rõ ràng quá keo kiệt, làm hắn vẫn luôn muốn tăng thêm giá.

– Ha ha ha! Chu huynh đã có ái thê, nàng đừng nên nói đùa! Kim Hạo Thìn cười to, đường đường Hắc Động Vương chịu gả cho Chu Hằng đã là phúc khí bằng trời, hắn còn dám dính hoa, ghẹo cỏ khác?

Hơn nữa, Hồng Nguyệt xinh đẹp kinh thế hãi tục, gặp nàng rồi nhìn lại nữ nhân khác, liền thấy xấu như vịt xám.

– Ta cứ thích, ngươi lo được sao? Liễu Thi Thi ngang ngược không nói lý, đây là đặc quyền của nữ nhân.

Cuối cùng trên mặt Kim Hạo Thìn toát ra vẻ âm trầm, đương nhiên là hắn lo được, hơn nữa có đầy đủ tư cách phải lo. Là hoàng đế định sẵn trong tương lai, hắn vẫn luôn bị yêu cầu phải có phong độ đế vương, bởi vậy hai lần ba lượt khoan dung Liễu Thi Thi làm trái ý!

Nhưng hắn không phải không có nóng giận, chỉ là đế vương giận dữ, thiên hạ ắt phải đổ máu, hắn mới vẫn không nổi giận. Hiện tại đã không thể nhịn được nữa, hành vi của Liễu Thi Thi

đã chạm đến giới hạn cuối cùng của hắn!

– Liễu Thi Thi, ngươi phải tự trọng! Hắn lạnh giọng nói.

– Kim huynh, cảm tình không thể miễn cưỡng. Thay vì ngày sau hai người đau khổ, còn không bằng thoải mái buông tay. Bằng dung mạo, thực lực, địa vị như Kim huynh, muốn tìm được mỹ quyến như hoa tự nhiên dễ như trở bàn tay! Chu Hằng xen vào nói, ai bảo hắn đã thu chỗ tốt rồi chứ?

Nói đi nói lại, một gốc tiên dược bậc cao nào có sánh được với một phần Tinh Thạch Nguyên Dịch cùng một món Bảo khí cấp Hắc Động, Liễu Thi Thi chính là bán luôn nàng gộp vào cũng không đáng giá!

Mối mua bán này thật là lỗ quá!

Chu Hằng thầm nói, sắc mặt cũng trở nên âm trầm.

Kim Hạo Thìn lại cho là Chu Hằng đang cười nhạo mình, hắn hừ lạnh, nói: – Vậy, nếu ta mời Chu huynh tách khỏi Hồng Nguyệt đại nhân, Chu huynh nói như thế nào?

Vậy thì thật là cầu còn không được!

Chu Hằng thầm nhủ, nhưng đó là chuyện giữa hắn và Hồng Nguyệt, hắn tự nhiên sẽ không để người ngoài xen vào. Thật ra hắn hiểu ý của Kim Hạo Thìn, đây vốn là chuyện riêng của đối phương với Liễu Thi Thi, hắn không có tư cách xen vào.

Nhưng ai bảo Liễu Thi Thi là đương sự mời hắn hỗ trợ, vậy thì khác, làm hắn không muốn nhúng tay cũng phải nhúng tay.

– Xem ra là nói chuyện không hợp ý! Chu Hằng cười nhạt, nói: – Chuyện về sau ta mặc kệ, nhưng ở trong này, hy vọng Kim huynh không nên tới gần ta trong vòng ba trượng, bằng không ta sẽ nghĩ rằng Kim huynh muốn bất lợi đối với ta, không nhịn được sẽ ra tay!

Hắn có chín thành nắm chắc lúc ở trên băng nguyên là do người thủ hộ của Kim Hạo Thìn ra tay gài hắn, hắn cũng đối phương không thù không oán, vậy dĩ nhiên là do Kim Hạo Thìn chỉ định. Bởi vậy, hắn tự nhiên không thể có hảo cảm gì với Kim Hạo Thìn, không ngại lại giúp Liễu Thi Thi một lần.

Trong lòng Kim Hạo Thìn giận dữ, hắn cũng không muốn ở gần Chu Hằng, tuyến an toàn ba trượng là không thành vấn đề. Nhưng mấu chốt là, vị hôn thê của hắn ở ngay bên cạnh Chu Hằng, không thể tới gần Chu Hằng ba trượng, có nghĩa cũng phải cách xa Liễu Thi Thi ba trượng.

Thật là quá đáng!

Hắn oán hận nhìn Chu Hằng, nhưng không ra tay, chỉ lộ ra nụ cười âm lãnh, rồi xoay người bước đi.

Đánh? Hắn căn bản không phải đối thủ với Chu Hằng, lấy lòng dạ cùng bình tĩnh của hắn thì tự nhiên sẽ không rước lấy nhục. Cho nên, ở trên băng nguyên hắn lựa chọn gài bẫy Chu Hằng, bởi vì nếu xung đột trực diện, sẽ dẫn tới Hồng Nguyệt trả thù, vậy thì quá ngu xuẩn.

Lại nghĩ cách khác, không tin một tên Thiên Hà Đế bậc thấp thật có thể lật trời!

Chu Hằng lắc đầu, nếu vừa rồi Kim Hạo Thìn lựa chọn ra tay, vậy hắn sẽ lại tin tưởng trên băng nguyên không phải là do Kim Hạo Thìn hạ độc thủ, nhưng hành vi của đối phương hiện tại quả thật là đang ngầm thừa nhận.

Chỉ dám chơi thủ đoạn lén!

Hành động của Liễu Thi Thi trên thọ yến hoàng cung đã khơi dậy sát ý của hoàng tử này, nhưng bởi vì kiêng kỵ Hồng Nguyệt, Kim Hạo Thìn vẫn duy trì quan hệ với Chu Hằng ở mặt ngoài. Cho đến giờ, hành động của Liễu Thi Thi đã vượt qua giới hạn cuối cùng của hắn, cuối cùng vị hoàng tử này đã không che giấu ý đối địch với Chu Hằng.

Chu Hằng vuốt cằm, hắn không phải người dễ tha thứ, nếu

Kim Hạo Thìn xuống tay với hắn, vậy hắn tự nhiên cũng phải trả lại món nợ này – mặc dù lúc trước hắn rơi vào biển băng cũng sẽ không chết.

Ở trong này rõ ràng không dễ táo tợn ra tay, bởi vì lão cha của Kim Hạo Thìn ở ngay gần đó, một khi con trai chết, khẳng định lão già kia sẽ nổi giận.

Chu Hằng lấy được Tinh Thạch Nguyên Dịch có thể chống đỡ công kích cấp Tuệ Tinh, nhưng tuyệt đối không chống nổi một vị Hắc Động Vương giận dữ ra tay!

Cũng tìm cơ hội gài hắn?

Chu Hằng vừa nghĩ, vừa đi ra ngoài cung điện, rút ra Tinh Thạch Nguyên Dịch từ hai con khỉ đá.

Lúc này hắn đã đề phòng Liễu Thi Thi, không cho nữ nhân này lại đánh lén thành công lần nữa.

– Keo kiệt! Liễu Thi Thi bĩu môi hừ nói.

– Đối với người nào đó không nói tự lấy, lại mặt dày vô sỉ, chỉ có thể đề phòng cẩn thận!

Lại ba ngày sau, cung điện thứ tư im ắng thật lâu đột nhiên bùng nổ đại chiến, thì ra cấm chế trên ba món "Bảo khí" đã bị giải trừ!

Đây chính là Bảo khí cấp Hắc Động đó!

Các cường giả Tuệ Tinh Cảnh ồ ạt ra tay, lúc này nào còn nói giao tình cái gì, mọi thứ chỉ là mây khói ở trước mặt Bảo khí cấp Hắc Động.

Đại chiến vô cùng kịch liệt, Thiên Hà Đế căn bản không có tư cách xem chiến ở trong cung điện, ai cũng bị dư sóng lực lượng cuồng bạo chấn ra ngoài, người phản ứng chậm hơn thì bị chấn đến mình đầy thương tích.

Chu Hằng, Liễu Thi Thi, con lừa đen tự nhiên đã sớm chờ ở ngoài cung điện, loại náo nhiệt này không có gì mà xem, bởi vậy không bị tổn thương gì, những người khác thì có là Dương Húc Đông, Triệu Hà Khải, Kim Hạo Thìn cũng khó tránh khỏi chật vật.

Con lừa đen hả hê cười to, xem như đầu sỏ gây họa, một tay đạo diễn ra trận đại chiến này, hiện tại nó tự nhiên là tràn đầy cảm giác thành tựu, chỉ là không thể nói ra cho mọi người đều biết, khó tránh khỏi có chút không hoàn mỹ.

Kịch chiến kéo dài một ngày, trả giá bằng sinh mạng của hai vị

Tuệ Tinh Đế, cuối cùng xác định được sở hữu ba món "Bảo khí", nhưng cũng làm những cường giả Tuệ Tinh Cảnh kia giận muốn phát điên!

Bởi vì ba món này nào phải Bảo khí gì, căn bản là pháp khí chỉ có Phàm giới mới sử dụng, phẩm chất kém cỏi đã không thể dùng hai chữ phẩm chất để hình dung nữa!

Những đại nhân vật như bọn họ lại vì ba món rác rưởi mà đánh cả ngày, lại còn vì thế mà chết hai Tuệ Tinh Đế, nói ra chuyện này quả thật mất mặt chết người! Nhưng mà, không ai hoài nghi đây là con lừa đen động tay chân, bởi vì trước đó cửa lớn vẫn đóng kín!

Ai có thể ngờ phù văn thuấn di của con lừa đen lại mạnh mẽ đến thế

Thuấn di phù vốn không có năng lực xuyên qua không gian đóng kín!

Ai bảo bọn họ đến là trộm mộ, chính là bị người ta gài cũng không có chỗ mà nói lý lẽ được.

Uất nghẹn một hồi, mọi người đành phải tiếp tục đi tới, đến trước cung điện thứ năm, không có gì bất ngờ, canh gác nơi này chính là hai pho tượng dê đá.

Kích hoạt hai pho tượng canh gác, tự nhiên là một trận ác chiến, cơn giận của các cường giả Tuệ Tinh Cảnh cũng trút lên đầu hai con Thạch Tượng tộc này. Mỗi người bùng nổ bạo lực mười phần, chỉ cần nửa giờ là đánh chết hai con dê đá này.

Con lừa đen không khỏi kẹp chặc đuôi, nếu bị người ta phát hiện ra là nó giở trò trong này, kết cục sẽ không hay ho gì!

Trong cung điện thứ năm, chính là cất chứa đan dược.

Bởi vì có kinh nghiệm bốn cung điện trước, mọi người đều không ngừng lại, một đường đánh thẳng về phía cung điện thứ tám. Rõ ràng, không có ai là ngu ngốc, lập tức suy đoán ra được, trong cung điện thứ tám mới có chứa đựng đan dược tốt nhất, nếu như không bị trêu đùa nữa.

Nhưng mà bị thiệt một lần, trước khi mọi người đánh lên liền xác định cấp bậc đan dược, miễn cho lại hồ đồ đánh không một trận.

Chương 988: Tử Vong Chi Vẫn

Cường giả Tuệ Tinh Cảnh bây giờ đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, một đường liên thủ quét ngang, trong bọn họ cũng không thiếu kỳ tài ngút trời, lúc trước thậm chí có thể liều mạng cao thấp cùng Ma Long Đại Đế! Chỉ là hàng vạn hàng ngàn người như vậy, đột phá Hắc Động Cảnh chẳng những cần thiên phú, càng phải xem vận khí, xem cơ duyên!

Thậm chí còn có nhân tài càng thêm kiệt xuất so với Ma Long Đại Đế, nhưng chỉ có vận khí không tốt, thủy chung không thể bước ra một bước mấu chốt kia!

Cho dù là ba đại cảnh giới đại viên mãn, cũng chỉ có thể nói là cơ sở tốt. Cơ sở tốt cũng không chắc có thể đạt tới đỉnh phong, chỉ có thể nói sáng lập điều kiện như vậy, có thể leo lên hay không còn phải xem kỳ ngộ.

Nhưng không thể phủ nhận, chiến lực những người này thật sự cường hãn vô cùng!

Chu Hằng một đường nhặt tiện nghi, thu Tinh Thạch Nguyên Dịch trong cơ thể Thạch Tượng tộc, hiện tại tốc độ hắn kiếm tiện nghi gần như túc trực bên linh cữu Thạch Tượng tộc chết trận, bởi vậy một đường cũng vội không ngừng, thẳng đến tòa cung điện thứ tám những cường giả đánh vào.

– Đây là Yên Vân Đan!

– Trời ạ, là Tử Vong Chi Vẫn!

– Hỏa Vân Ly Kim Đan!

Tiến vào cung điện, mọi người nhao nhao cả kinh kêu lên, tòa cung điện này cũng chỉ có 3 tấm bàn đá, mặt trên phân biệt bày đặt ba hộp ngọc bán trong suốt, có thể nhìn thấy bên trong bày đặt một viên đan dược, mà trên cái hộp viết tên đan dược.

Cuối cùng, ánh mắt mọi người đều tập trung ở hộp ngọc chính giữa, mỗi một ánh mắt của người đều trở nên lửa nóng vô cùng.

Tử Vong Chi Vẫn!

Đan dược này tên có điểm dọa người, mà hiệu quả cũng quả thật như tên, bởi vì có thể độc chết một vị Tuệ Tinh Đế!

Nhưng vì cái gì những cường giả Tuệ Tinh Cảnh này nhìn độc vật này mà lửa nóng như vậy?

Bởi vì, nếu như khôngbị độc chết, đó chính là hết lại thông. Chết rồi sau đó sinh, có thể trợ giúp Tuệ Tinh Đế một lần đột phá đến Hắc Động Vương!

Hung hiểm vạn phần, có một phần mười cơ hội có thể thành công!

Đây là độc dược, nhưng lại là thánh dược!

Tuệ Tinh Đế nơi này, người nào không phải ở cảnh giới này mười mấy vạn năm thậm chí còn lâu hơn! Có mấy người cũng sắp đến hạn, nếu không đột phá cũng chỉ có thể chuyển thế sống lại.

Nhưng chuyển thế cũng chưa chắc nhất định thành công, không thấy Lôi Vân Đại Đế trực tiếp đã chết rồi sao?

Hơn nữa dựa theo quy luật bình thường. Mỗi chuyển một lần thế thần thức sẽ tiêu hao một ít, đây là tổn thương không thể bù đắp, bởi vậy mỗi chuyển một võ giả lần thế tu vi chắc chắn sẽ xuống một ít, chuyển thế vài lần sẽ trở thành phàm nhân.

Kiếp này nếu không thể đột phá Hắc Động Cảnh, kiếp sau, hạ thế thì càng thêm không có hi vọng .

Đối với những Tuệ Tinh Đế này mà nói. Đột phá trở thành Hắc Động Vương quả thực trở thành một loại chấp niệm! Đừng nói Tử Vong Chi Vẫn còn có một thành hy vọng, chính là một phần trăm hy vọng bọn họ đều nguyện ý đi mạo hiểm!

Bởi vì không có loại giác ngộ chết rồi sau đó sanh, làm sao có thể đột phá Hắc Động Vương?

Ngẫm lại bọn Ma Long Đại Đế, người nào đột phá Hắc Động Vương không phải cửu tử nhất sinh? Có bao nhiêu người bởi vì khi đột phá tẩu hỏa nhập ma mà ngủm , thần hồn vĩnh luân vạn kiếp bất phục, ngay cả cơ hội chuyển thế cũng không có?

Một khi đã như vậy, Tử Vong Chi Vẫn tỷ suất tử vong cao tới chín thành thực ra cũng không coi vào đâu!

Nhưng mấu chốt là. Tử Vong Chi Vẫn chỉ có một viên!

Ai cũng muốn!

Làm sao bây giờ?

Đoạt, thực lực của người nào mạnh sẽ về người đó, đây là chân lý mãi mãi không thay đổi!

Cường giả có thể có được hết thảy!

Đương nhiên, hiện tại cũng không có người khai chiến, bởi vì nếm qua một lần đắng, bọn họ tự nhiên phải đề phòng Lôi Vân Đại Đế hoặc là con cháu đời sau hắn có đùa giỡn bọn họ một lần hay không.

Bọn họ bắt đầu liên thủ phá giải cấm chế.

Chu Hằng, Liễu Thi Thi, con lừa đen lại biết 3 viên thuốc này đều là thật, phía trước chỉ là bọn hắn ra tay chân mà thôi. Tuy nhiên mười mấy Tuệ Tinh Đế tại kia. Quả thực có thể coi chuẩn Hắc Động Vương , làm sao có thể cướp thức ăn ở trong tay của bọn nọ?

– Yên Vân Đan cùng Hỏa Vân Ly Kim Đan là cái gì? Chu Hằng hỏi Hỏa Thần Lô.

– Ân, cho dù ở trong mắt bổn tọa, hai loại đan dược cũng bất phàm ! Hỏa Thần Lô đầu tiên rất cao sâu khẳng định một câu – Tuy nhiên so sánh cùng bổn tọa còn kém xa, bổn tọa có thể luyện chế siêu cấp thánh dược Hỗn Độn Cảnh!

– Không rảnh nghe ngươi thổi phồng, sự thật! Chu Hằng giội nước lã.

– Đáng thương bổn tọa một đời anh minh. Tại sao theo ngươi, thật sự là lão trời già đui mù a! Hỏa Thần Lô liên tục ai thán, chỉ là ở dưới sự thúc giục của Chu Hằng, nó chỉ có thể thu hồi ra vẻ ai thán. Giải thích – Yên Vân Đan là thánh dược liệu thương phẩm bậc cao nhất thế gian, chỉ cần bảo tồn một hơi thở, bị thương nặng đều có thể lập tức trị liệu!

– Tuy nhiên, đại đạo chi thương không được, loại thương này dù là Thánh nhân đều không trị được!

Đại đạo chi thương, chính là chịu thương ở khi lĩnh ngộ pháp tắc thiên địa, trực tiếp tổn thương cơ sở, cái gọi là trời muốn ngươi vong, ngươi không thể không vong, tự nhiên bất kỳ thuốc và kim châm cứu đều vô dụng!

Nhưng đối với đại bộ phận người mà nói, chịu vết thương đại đạo là một loại hy vọng xa vời, không lĩnh ngộ pháp tắc tới trình độ nhất định, đại đạo thiên địa ngay cả nhìn cũng không thèm, làm sao bị thương?

Có thể chịu loại thương này, căn bản là cấp bậc Hắc Động Cảnh !

Tỷ như Lôi Vân Đại Đế tẩu hỏa nhập ma ngủm, cho nên viên

Yên Vân Đan này xem như uổng phí !

– Hỏa Vân Ly Kim Đan? Chu Hằng lại hỏi.

– Có thể cho Hắc Động Vương chuyên tu kim hệ hình thành một cái hỏa hệ hắc động, hoặc là để Hắc Động Vương chuyên tu hỏa hệ hình thành một cái kim hệ hắc động, đương nhiên, tỷ suất cơ hội cũng nhỏ đến đáng thương, trực tiếp khả năng tẩu hỏa nhập cao hơn một chút! Hỏa Thần Lô nói.

– Có ý tứ gì? Chu Hằng hiểu được Hỏa Thần Lô nói từng chữ, nhưng nối tiếp cùng một chỗ lại làm cho hắn có chút hồ đồ.

– Ngu xuẩn a, vì cái gì 9 là số cực hạn? Bởi vì giữa thiên địa cũng chỉ có chín loại đại đạo, ngũ hành, cộng thêm lôi điện, không gian, thời gian cùng tử vong, cho nên số cực hạn hắc động là 9! Ngươi chuyên tu cái gì đại đạo thiên địa, cũng chỉ có thể hình thành một cái hắc động đối ứng! Hỏa Thần Lô lớn tiếng nói, nếu nó thực sự có miệng, lần này tất nhiên cuồng phún nước miếng.

Lúc này Chu Hằng mới chợt hiểu, loại chuyện này Hoặc Thiên không nói với hắn, Hồng Nguyệt cũng không, vậy làm sao hắn biết?

Trách không được Hắc Động Cảnh kém một cái hắc động thực lực chênh lệch lớn như trời với đất, thì ra là thế, hình thành một viên hắc động tương đương với thêm một người, hơn nữa

còn quan hệ ngũ hành cùng sinh các loại thuộc tính, tăng chiến lực lên với cấp lũy thừa.

Cho nên Hỏa Vân Ly Kim Đan mới cổ quái như vậy!

Chu Hằng nhìn về phía ba cái hộp ngọc kia, lại có hứng thú đối với Yên Vân Đan.

Hắn tự tin có thể dựa vào cố gắng của mình xông lên Hắc Động Cảnh, bởi vì hắn cũng không thiếu hụt lĩnh ngộ cảnh giới, cho dù không thể đột phá cũng tuyệt đối không cần Tử Vong Chi Vẫn giải quyết.

Hỏa Vân Ly Kim Đan thì càng thêm không cần nói, nếu hắn xông lên Hắc Động Cảnh tuyệt đối là 9 động đại viên mãn!

Chỉ là thế gian cũng chỉ có chín loại đại đạo, hắn đi đâu đi lĩnh ngộ một cái đại đạo mới, hình thành viên hắc động thứ 10?

Bốn đại cảnh giới không thể toàn bộ siêu cấp đại viên mãn, chỉ sợ vẫn chỉ có thể cắm ở Hỗn Độn Cảnh, nhiều lắm là bá chủ trong Hỗn Độn Cảnh, vẫn không thể sánh vai với Thánh nhân.

Chu Hằng khổ não một trận, không khỏi lắc lắc đầu, hắn hiện tại ngay cả Thiên Hà Cảnh còn không đại viên mãn, cần gì nghĩ xa xôi như vậy.

Vẫn hết sức chân thành, trước làm tốt cơ sở đi!

Chu Hằng muốn nhất vẫn là Yên Vân Đan, đó là thánh dược liệu thương, trên thân có một viên đan dược như vậy chẳng khác nào có thêm một cái mạng!

Nhưng đắc thủ ở phía trước nhiều cường giả Tuệ Tinh Cảnh như thế nào?

Nghĩ như thế nào đều không có khả năng thực hiện!

Chu Hằng ngồi vào một góc, tiếp tục nghiên cứu món Bảo khí cấp Hắc Động Càn Khôn Quyển, hắn đã có chút hiểu được cách dùng món bảo khí này, nhưng vẫn chưa hoàn toàn nắm giữ.

Liễu Thi Thi cùng con lừa đen cũng đã đi tới, hiện tại cũng chỉ có chờ, vậy cũng chớ lãng phí thời gian.

Càn Khôn Quyển là Bảo khí cấp Hắc Động, trong đó trận văn phức tạp khiến người ta hoa cả mắt. Cũng may chỉ là trận văn cũng không phải phù văn, phức tạp cũng không có nghĩa không có thể hiểu được, không thể nắm giữ, lúc trước Chu Hằng ngay cả mảnh vỡ phù văn Huyết Hà Thiên Kinh đều có thể lấy ra, huống chi chỉ là trận văn phức tạp mà thôi.

Bảo khí làm được chính là để con người sử dụng!

Phía trước đã nghiên cứu hai ngày, cộng thêm nửa ngày sau, cuối cùng Chu Hằng nắm giữ cách dùng món bảo khí này. Càn Khôn Quyển có thể lớn có thể nhỏ, chỉ cần ném, thần thức phong tỏa mục tiêu, có thể vây bất kỳ vật gì, sau đó sẽ thu lại!

Giết chết hết thảy tồn tại dưới cấp Hắc Động, dù là Hắc Động Vương đều phải kiêng kỵ!

Tuy nhiên, tế dùng món bảo khí này cũng cần lực lượng cấp Hắc Động, với thực lực Chu Hằng bây giờ, cũng chỉ có thể dùng đi đối phó Thiên Hà Đế bậc cao, gặp được cường giả Tuệ Tinh Cảnh khẳng định bị một bàn tay trực tiếp đánh bay Càn Khôn Quyển.

Không có biện pháp, không phải Bảo khí không đủ cấp lực, mà là thực lực bản thân không mạnh a!

Đem những thứ này dùng để chôn cùng, cũng quá phá của đi?

Khó trách con cháu Lôi Vân Đại Đế đời sau còn muốn lưu lại bảy Lôi Vân Hoàn để mà mở ra cổ mộ, bút tài phú thật sự quá kinh người, dù là con cháu đời sau đều phải động tâm!

– Con lừa, thanh kiếm kia thế nào? Chu Hằng hỏi con lừa đen.

– Bình thường thôi, không có gì hay ! Con lừa đen lập tức ôm bảo kiếm vào trong ngực, một bộ biểu tình tựa như đề phòng cướp.

Dựa vào, đầu con lừa đê tiện này, mình làm kẻ trộm thấy mỗi người đều giống như là kẻ trộm, thật sự rất… đê tiện !

– Hằng ca ca, ngươi xem ta đẹp không? Liễu Thi Thi đột nhiên nói, gương mặt xinh đẹp dường như bao phủ một mảnh diễm quang kinh người, đẹp đến kinh người.

Chu Hằng lộ ra một chút si mê, nhưng vào lúc này, hắc kiếm vừa động, phóng xuất ra một đạo sát khí mạnh mẽ vô cùng, ông, trong ánh mắt Chu Hằng đồng dạng bùng ra hàn mang hách người.

Gương mặt Liễu Thi Thi lập tức trắng bệch, thiếu chút nữa phun ra một búng máu.

Chương 989: Bệnh tâm thần

– Chơi với lửa có ngày chết cháy? Chu Hằng lắc lắc đầu.

Nữ nhân này dùng một loại bí thuật hoặc là mượn Bảo khí nào đó phát động tinh thần công kích, ai ngờ thanh hắc kiếm kinh động, trái lại miểu sát nàng!

– Đầu đau quá! Liễu Thi Thi đáng thương nói – Bản Quận chúa chỉ muốn thử xem uy lực món bảo khí này, ngươi cũng không cần ác tâm như vậy!

Chu Hằng nhìn về phía mai Chỉ Trấn trong tay nàng, chẳng lẽ vừa rồi nàng lợi dụng món bảo khí này phát ra tinh thần công kích sao? Quả thật rất có sức dụ dỗ, trong chớp mắt, Chu Hằng gần như coi nàng trở thành Nữ thần, nguyện ý nghe hết thảy mệnh lệnh của nàng!

Cái gì mà thử uy lực?

Toàn thân Liễu Thi Thi còn đang phát run, má lúm đồng tiền nổi lên hiện hai mảnh ửng đỏ mê người, giống như uống say, kiều diễm ướt át! Cái miệng nhỏ nhắn hơi hơi đô lên, từng chút một hướng về Chu Hằng.

– Chỉ là bị phản phệ một chút, sao lại đột nhiên như thế? Con lừa đen ở một bên mờ mịt không hiểu nói.

Chu Hằng bắt lấy hai vai Liễu Thi Thi, chỉ thấy ánh mắt của nữ nhân này một mảnh mê loạn, không khỏi lắc đầu nói:

– Nàng bị phản phệ không nhẹ, dường như mê hoặc mình!

– Hằng ca ca, ta rất thích ngươi! Liễu Thi Thi nói, trong ánh mắt tràn đầy thần sắc ngưỡng mộ.

Đây thật là tự làm tự chịu!

Nàng muốn lợi dụng Bảo khí mê hoặc Chu Hằng, nhưng Bảo khí cấp Hắc Động nào có tư cách chống đỡ với hắc kiếm cấp Hỗn Độn? Ngược lại phản phệ lại chính nàng!

Nàng vốn muốn để Chu Hằng biến thành kẻ nghe lời, hiện tại lại ngưỡng mộ Chu Hằng, nguyện ý vì hắn lao lên núi đao biển lửa, trung tâm như một!

Có lẽ dưới trạng thái bình thường chỉ có thể ảnh hưởng vài phút, mấy giờ, vài ngày, nhưng dưới phản phệ lại phải vài

ngày liên tục, vài tháng hoặc là vài năm!

– Cô gái ngốc! Chu Hằng đùa dai nhéo mặt Liễu Thi Thi một cái, đây thật là tự làm tự chịu, hắn không đồng tình chút nào.

Ai ngờ động tác này lại làm cho Liễu Thi Thi nhào vào trong ngực của hắn, gắt gao ôm lấy hắn. Ngọc thể nóng nảy đầy đặn cứ như vậy kín kẽ dán tại trên người của hắn, dường như muốn dung nhập vào.

Cảm xúc thật tốt!

Chu Hằng lập tức kích động trong lòng không thôi, một mỹ nữ phong tình vạn chủng chủ động yêu thương nhung nhớ, mê hoặc vẫn tương đối lớn. Chỉ là lúc này cũng không phải thời điểm làm loại chuyện phong lưu, huống chi bây giờ Liễu Thi Thi bị phản mê hoặc mới thất thố như vậy.

Hắn nhịn xuống dục vọng, đẩy Liễu Thi Thi qua một bên, nữ nhân này lại dám lấy hắn làm vật thí nghiệm. Đợi lát nữa thế nào cũng phải đánh sưng phù mông của nàng!

Chu Hằng lấy đi Chỉ Trấn trong tay Liễu Thi Thi, Chỉ Trấn toàn thân 1 màu xanh biếc, nhìn xuyên qua thấy một khuôn mặt mỹ nữ.

Hắn chỉ nhìn chằm chằm nhìn mấy lần, liền có một loại cảm giác tâm thần bị lạc. Vội nghiêm thần tỉnh táo lại, đem thần thức tiến vào trong đó, nghiên cứu phương pháp sử dụng cụ thể.

Đây hoàn toàn là Bảo khí hướng thần thức, có thể ảnh hưởng, thậm chí khống chế lòng người. Yêu cầu khống chế tương đối cao, thi thuật giả so với người chịu thuật cao hơn một đại cảnh giới, mà ảnh hưởng tương đối đơn giản. Thi thuật giả Thiên Hà Cảnh có thể ảnh hưởng Tuệ Tinh.

Chỉ là thực lực sai biệt càng lớn, ảnh hưởng lại càng nhỏ.

Thần thức Chu Hằng vô cùng cường đại, huống mà còn có hắc kiếm trợ giúp, bởi vậy sau khi thần thức của hắn tiến vào bích xà dẫn, một đường đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, căn bản không bị các loại ảo ảnh trong Bảo khí ảnh hưởng, vài ba lần liền nắm giữ cách dùng món bảo khí này.

Nhưng muốn cho Bảo khí nhận chủ, hắn còn không có tư cách!

Càng là Bảo khí cường đại thì càng kiêu ngạo. Tuyệt không nhận thức thực lực thấp là chủ, cùng lắm thì cho ngươi dùng một chút lực lượng. Tỷ như Huyết Hà Thiên Kinh, tận khi Chu Hằng bước chân vào Thăng Hoa Cảnh, lại giúp nó cắn nuốt 4

bộ Thiên Kinh, lại có Hoặc Thiên trấn áp, lúc này mới chịu nhận chủ.

Hiện tại Chu Hằng không thiếu Bảo khí, cũng không quan tâm Bích Xà Hồn có nhận chủ hay không. Chỉ cần có thể dùng là được rồi.

Tinh thần khống chế, mê hoặc, ảnh hưởng, dường như… có công dụng!

Hiện không người nào dám nháo sự ở trong đại điện, tất cả Tuệ Tinh Đế đều đang toàn lực cởi bỏ cấm chế, ngay cả Tuệ Tinh Hoàng, Tuệ Tinh Vương đều chỉ có thể đợi nhìn, không dám đi quấy rầy.

Chu Hằng không khỏi cười, ánh mắt nhìn về phía Kim Hạo Thìn, tên này đã tức giận đến sắc mặt trắng bệch, hai đấm nắm chặt, trong ánh mắt phun ra hào quang như muốn giết người vậy.

Hắn hiển nhiên thấy được Liễu Thi Thi dấn thân vào trong ngực Chu Hằng, đối với một người nam nhân mà nói, đây tuyệt đối là vô cùng nhục nhã! Mà đây cũng là địa phương Chu Hằng xem thường nhất của hắn, nam nhân có thể không có lực lượng cường đại, nhưng không thể không có một điểm cốt khí!

Thấy một màn như vậy lại còn nhịn, con mẹ nó còn là nam

nhân sao?

Nếu đổi Chu Hằng, nữ nhân này nếu không thích chính mình, làm gì đau khổ giằng co, chủ động từ hôn, ngày sau cố gắng trở thành một đại nhân kiệt, nắm quyền thực tát đối phương 1 cái, để cho nàng biết làm ra lựa chọn sai lầm!

Chỉ biết âm ỉ bày mưu ở trong đầu, không xứng xưng là nam nhân!

– Chu tiểu tử, ngươi cười có điểm âm hiểm a! Con lừa đen có thể nói là rõ Chu Hằng như lòng bàn tay, thậm chí so với ái thê còn rõ ràng hơn.

– Chính nhân quân tử giống như ta, làm sao có thể dùng cái chữ âm hiểm để hình dung! Chu Hằng cười ha ha, đã bắt đầu thần thức câu động Bích Xà Hồn.

– Ngươi không làm chuyện gì xấu, Lư đại gia thua… Lư đại gia thua nữ nhân này cho ngươi! Con lừa đen vốn muốn đánh cuộc hơi lớn , nhưng với tính cách nó nhỏ mọn như vậy, tất thắng cũng sẽ không khinh thường, lúc này chỉ vào Liễu Thi Thi.

Chu Hằng không đáp, hắn đã vận chuyển Bích Xà Hồn, đây chính là Bảo khí cấp Hắc Động, cho dù thần thức của hắn cường đại hơn xa so với Thiên Hà Đế bình thường, nhưng nếu khống chế lại vẫn vô cùng gian nan.

Mục tiêu của hắn là Kim Hạo Thìn.

Đương nhiên, cảnh giới của hắn thực ra yếu rất nhiều so với Kim Hạo Thìn, dù sao có chênh lệch 800 đạo thiên hà. Tuy nhiên, hắn cũng không tính toán khống chế Kim Hạo Thìn, chỉ cần ảnh hưởng đối phương là được rồi.

Thần thức của hắn vô cùng cường đại, với Bích Xà Hồn làm môi giới lại phóng đại, lặng yên không một tiếng động ảnh hưởng hướng về Kim Hạo Thìn.

Kim Hạo Thìn đột nhiên đại biến sắc mặt, hắn thấy được một màn khiến hắn vô cùng tức giận, Chu Hằng xông vào hoàng cung, bên trái ôm Liễu Thi Thi, bên phải thì ngồi chồm hỗm trên người mẫu hậu hắn, khuôn mặt mê say!

Dĩ nhiên không phải hình ảnh Chu Hằng nhồi vào, hắn còn không có khẩu vị nặng như vậy. Chu Hằng chỉ không ngừng phóng đại sự phẫn nộ của hắn, vì thế Kim Hạo Thìn liền xuất hiện hình ảnh này ở trước mắt.

Hắn muốn giết Chu Hằng! Giết! Giết! Giết!

Kim Hạo Thìn để mắt tới một vị Tuệ Tinh Đế, ở dưới Bích Xà Hồn ảnh hưởng, vị Tuệ Tinh Đế kia nghiễm nhiên biến thành

bộ dáng Chu Hằng.

Sãi bước đi tới, sau đó dừng lại, Kim Hạo Thìn mạnh tay tát bốp trên mặt Tuệ Tinh Đế kia!

Ba!

Giòn tan, vang dội!

Toàn trường lập tức tĩnh mịch, mọi người đều khiếp sợ, mờ mịt, không hiểu nhìn Kim Hạo Thìn, các Tuệ Tinh Đế khác đang nghiên cứu cấm chế cũng nhao nhao ngừng lại, dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn Kim Hạo Thìn.

Rất lợi hại! Tuy nhiên cũng đồng dạng đần độn!

Thiên Hà Đế dám tát Tuệ Tinh Đế, tự nhiên rất lợi hại ! Dù là Hắc Động Vương cũng sẽ không có chuyện gì đi quát tháo một vị Tuệ Tinh Đế, nhất là Tuệ Tinh Đế bậc cao, bởi vì ai cũng không biết đối phương đột phá lúc nào.

Đây không phải vô cùng đần độn sao!

Vị Tuệ Tinh Đế kia lại mờ mịt, ủy khuất, hắn trêu ai ghẹo ai,

đang nghiên cứu cấm chế tốt lành, như thế nào đột nhiên bị bạt tai? Sau đó, hắn phẫn nộ!

Hắn là Tuệ Tinh Đế, Tuệ Tinh Đế bậc cao, lại Vương giả trong võ, tuy rằng còn không phải tư chất bá chủ Vương giả trong võ đứng đầu nhất, nhưng 87 viên tuệ tinh cũng coi là người xuất sắc trong Tuệ Tinh Cảnh!

Không ngờ, không ngờ bị một cái Thiên Hà Đế tát!

Trong nháy mắt, hắn muốn giết người!

Nhưng phát hiện người tát hắn lại là Kim Hạo Thìn, hắn lại do dự.

Đối phương, có cha Hắc Động Vương a!

Hắn một bàn tay đập chết Kim Hạo Thìn cố nhiên hết giận, nhưng hắn bị Hắc Động Vương đuổi giết, người nhà của hắn, tộc nhân cũng đồng dạng bị Hắc Động Vương đuổi giết!

Bởi vậy, hắn ngạnh sinh nhịn kích động xuống, tuy rằng tức giận trong lòng sắp bốc cháy. Hơn nữa hắn lại khó hiểu, hắn cũng không phải kẻ thù, vì cái gì Kim Hạo Thìn chạy tới tát mặt của hắn!

Kim Hạo Thìn run lên toàn thân, trong ánh mắt khôi phục thanh minh.

Trời ạ, hắn không ngờ tát Tuệ Tinh Đế một cái!

Không đúng a, vừa rồi rõ ràng hắn nhìn thấy Chu Hằng đang cùng… hỗn loạn, vì thế hắn vung kiếm chém về phía Chu Hằng, làm sao đột nhiên biến thành tát một vị Tuệ Tinh Đế?

Trúng chiêu!

Kim Hạo Thìn chẳng những không phải ngu ngốc, ngược lại vô cùng thông minh, hắn lập tức hiểu được!

Nhưng bây giờ, trước phải giải quyết cái phiền toái lớn trước mặt!

– Lý tiền bối, tiểu hoàng vừa rồi bệnh tâm thần, còn xin tiền bối tha thứ! Kim Hạo Thìn đang rỉ máu trong lòng, lại không chút do dự đối tát liên tục vào mặt mình.

Mỗi một cái đều dùng hết lực lượng, 10 cái tát qua đi, trên mặt đất cũng có thêm mấy bãi máu, còn có 7 cái răng.

Tên Tuệ Tinh Đế kia họ Lý, kêu Lý Tại Nguyên, tuy rằng hắn vẫn rất muốn giết Kim Hạo Thìn, nhưng càng kiêng kỵ một vị Hắc Động Vương. Nếu Kim Hạo Thìn biểu hiện ra mười phần thành ý, hắn cũng chỉ đành đi xuống, nếu không làm sao bây giờ?

Đương nhiên thù này khẳng định kết, bởi vì dù hiện tại giết Kim Hạo Thìn cũng phải trở thành trò cười của tất cả mọi người, không ngờ bị một Thiên Hà Đế tát!

Ngày khác nếu tiến vào Hắc Động Cảnh, tất nhiên phải giết chết Kim Hạo Thìn!

Nhưng cũng không phải hiện tại!

Lý Tại Nguyên âm trầm gật gật đầu, tiếp tục cúi đầu nghiên cứu cấm chế, hiện tại hắn có động lực !

Nhất định phải cởi bỏ cấm chế, sau đó cướp được Tử Vong Chi Vẫn, xông qua 9 tử quan, trở thành Hắc Động Vương!

Hắn đầu nhập toàn bộ tinh thần, hết sức chuyên chú, dù trời sập xuống cũng bất kể.

Ba!

Lại một cái tát giòn vang, vẫn là Kim Hạo Thìn, vẫn là Lý Tại Nguyên, khác nhau ở chỗ, lần này quất vào nửa mặt bên kia.

Toàn trường lại yên tĩnh như chết.

Chương 990: Đáng thương

Lý Tại Nguyên chỉ có ý nghĩ giết người điên cuồng!

Mặt của hắn đặc biệt bị người hận sao? Bị người đánh một bên không tính, còn phải tát thêm 1 cái nữa để cân bằng?

Sĩ khả sát bất khả nhục, thúc thúc có thể chịu tẩu tẩu cũng không thể nhẫn!

– Tiểu bối trời đánh, lão phu phải giết ngươi! Lý Tại Nguyên phẫn nộ, đời này hắn cũng không bị nhục nhã như vậy!

Cây sống một thân da, người sống gương mặt a! Hiện tại mặt hắn bị đánh hai lần, nào còn có mặt mũi tồn tại?

Hắn muốn trả thù!

– Lý huynh, bớt giận! Bớt giận! Các Tuệ Tinh Đế khác nhao nhao khuyên bảo, giữ chặt Lý Tại Nguyên. Nếu thật để Lý Tại Nguyên giết Kim Hạo Thìn, ngày sau bọn họ đều lọt vào Thiết Hùng Đại Đế giận chó đánh mèo!

Bọn họ cũng không thèm để ý Kim Hạo Thìn chết sống, nhưng tuyệt không thể để cho Kim Hạo Thìn chết ở trước mặt của bọn họ.

– Lão phu nhịn không được! Lý Tại Nguyên nổi trận lôi đình, phẫn nộ quát – Đổi là các ngươi, các ngươi nhịn được?

Đổi là bọn họ đương nhiên không thể nhịn!

Nhưng ai bảo bị tát bạt tai cũng không phải bọn họ, cho nên bọn họ nhất thiết phải để Lý Tại Nguyên nhịn xuống, nếu không Hắc Động Vương giận dữ… chắc chắn máu chảy thành sông a! Mọi người đều dùng ánh mắt khổ đại cừu thâm nhìn chằm chằm Kim Hạo Thìn, ngươi nói oa nhi nầy có phải ngu ngốc hay không, vô duyên vô cớ tát Tuệ Tinh Đế, hơn nữa tát một cái còn không tính, còn muốn hai bên mặt cùng đủ, ai có thể nhịn được?

Hiện tại là thời điểm mấu chốt phá giải cấm chế, có người quấy rối như vậy sao?

Không ai có mảy may cảm tình đối với Kim Hạo Thìn, ai cũng muốn làm thịt tên hỗn đản này, chỉ là… ai bảo hắn có một lão tử Hắc Động Vương đâu!

Kim Hạo Thìn rất muốn khóc a, hắn không phải cố ý tát Lý Tại Nguyên, hắn chỉ nhằm vào Chu Hằng mà thôi. Nhưng vì cái gì rõ ràng hắn đánh đập là Chu Hằng, như thế nào liền biến thành người khác?

Hơn nữa có chết hay không, hai lần đều là Lý Tại Nguyên!

Không có biện pháp. Tiếp tục kiểm điểm đi!

– Lý tiền bối, tiểu hoàng lại bị điên, ngài đại nhân có đại lượng, tha thứ vãn bối một lần! Kim Hạo Thìn đau khổ nói, vừa cuồng tát bạt tai chính mình, ba ba ba, mười mấy cái tát qua. Chẳng những hai hàng răng nanh rơi sạch, gương mặt sưng ngay cả Thiết Hùng Đại Đế chạy tới cũng không thể nhận ra đứa con.

– Lý huynh, bớt giận! Mọi người cũng khuyên.

Lý Tại Nguyên giận nhìn chằm chằm Kim Hạo Thìn, cuối cùng giẫm chân, một hơi nín xuống phía dưới.

Hắn cũng biết, có nhiều Tuệ Tinh Cảnh như vậy theo dõi hắn không có khả năng giết được Kim Hạo Thìn. Bởi vì đây cũng không phải là chuyện của một cá nhân, sẽ làm Thiết Hùng Đại

Đế hận lây mọi người!

Vì cái gì không cứu con ta? Có năng lực cầu cũng không cứu, thực xin lỗi, đi tìm chết đi!

Đừng hy vọng một vị Hắc Động Vương giảng đạo lý, con nối dõi duy nhất đã chết, bất cứ người nào đều sẽ nổi điên!

Lý Tại Nguyên lui qua một bên, cũng không đi nghiên cứu cấm chế, lòng của hắn đã rối loạn, đâu còn tĩnh tâm được? Thứ hai, hắn càng phải đề phòng Kim Hạo Thìn tái phát điên, lại tát hắn một cái tát.

Kim Hạo Thìn mặt xám như tro tàn lui qua một bên, người xung quanh vội vàng tránh xa, dù là cường giả Tuệ Tinh Cảnh đều không ngoại lệ! Từ điểm đó mà nói, hắn đủ để tự hào có thể làm cho cường giả cấp Tuệ Tinh đều chủ động né tránh.

Nhưng hắn lại không nửa điểm vui sướng, đó cũng không phải bởi vì bản thân hắn cường đại, mà là người khác coi hắn trở thành tai tinh, sợ lão tử của hắn!

Vì cái gì, vì cái gì hắn sinh ra ảo giác?

Kim Hạo Thìn để mắt tới Chu Hằng, chỉ thấy con lừa đen đã lăn lộn cười trên mặt đất, mà Liễu Thi Thi thì kinh ngạc mang

theo vui mừng – kể từ đó. Thành Thân Vương trừ phi thật sự bị điên, mới có thể gả con gái cho một người điên!

Mà Chu Hằng, chỉ nhếch lên nụ cười thản nhiên.

Nhất định là hắn làm trò quỷ!

Trực giác Kim Hạo Thìn cho rằng như thế, hắn không biết Chu Hằng dùng thủ đoạn gì. Hắn chấp nhất cho là như vậy… Nếu không, hắn cũng chỉ có thể thừa nhận mình thật sự bị điên!

– Điện hạ, ngươi ngươi ngươi ngươi Huyền lão hộ vệ Kim Hạo Thìn thì co giật da mặt, trong mắt hắn, vị điện hạ này là hậu thế văn tài võ công đều trác tuyệt, làm sao có thể làm ra chuyện ngu xuẩn như vậy?

Thật chẳng lẽ là bệnh tâm thần?

– Ta bị người ám toán! Kim Hạo Thìn nói với Huyền lão, nhưng ánh mắt lại không rời Chu Hằng, muốn từ trên nét mặt đối phương tìm ra chứng cớ gì.

Huyền lão đồng tình thở dài, thật bị điên rồi! Bằng không làm sao nói không đầu không đuôi như vậy? Hắn đứng ở bên cạnh Kim Hạo Thìn, nếu ai ám toán Kim Hạo Thìn, hắn lại không biết?

Đây không phải là đang chỉ trích hắn bảo hộ bất lực sao?

Cường giả cấp Tuệ Tinh cũng có thể xưng thiên kiêu, vẻn vẹn chỉ kém cường giả cấp Hắc Động, ai lại không có tự tôn?

Giờ phút này thấy Kim Hạo Thìn còn muốn trách cứ hắn bảo vệ bất lực, hắn không khỏi không vui trong lòng, ôm quyền, nói: – Thứ cho lão hủ vô năng, không thể đảm nhiệm chức hộ vệ điện hạ, cáo từ!

Hắn cũng rõ ràng quyết đoán, trực tiếp phủi mông một cái liền đi, Tử Vong Chi Vẫn mê hoặc cũng có thể bỏ!

– Huyền lão! Huyền lão! Kim Hạo Thìn vội vàng đuổi theo, nhưng Huyền lão đi lại nhanh hơn, trí nhớ cường giả cấp Tuệ Tinh cường đại cỡ nào, mặc dù bên ngoài có Thiên Tàm tơ nhện, nhưng nếu đi qua một lần, tuyệt đối không có khả năng đi nhầm, trong nháy mắt biến mất.

Một lát sau, Kim Hạo Thìn ủ rũ cúi đầu về tới trong điện, mọi người đều xuy một tiếng, ai cũng tiếp tục bận rộn.

– Chu Hằng, ngươi giỏi quá! Liễu Thi Thi đã tỉnh táo lại từ trong phản phệ, nguyên lai nàng hận không thể chặt Chu Hằng, nhưng nhìn hai lần Kim Hạo Thìn hành động kinh

người, nàng lập tức vui sướng.

Cảnh giới của nàng tuy rằng cao hơn Chu Hằng, nhưng thần thức lại xa xa không cường đại như Chu Hằng, để nàng sử dụng Bích Xà Hồn, như vậy chỉ có thể tạo thành tấn công nhất định, xa xa không đạt được ảnh hưởng thế kia.

– Ta đương nhiên rất tuyệt! Chu Hằng gật đầu, không khách khí chút nào nhận tán dương.

– Tuy nhiên, ngươi cũng dám nhân cơ hội chiếm tiện nghi bản Quận chúa, bản Quận chúa tuyệt đối không tha cho ngươi! Liễu Thi Thi vừa chuyển lời, lập tức lại nổi giận.

Là chính ngươi yêu thương nhung nhớ ! Là ngươi tự mình ra tay trước, kết quả bị phản phệ, ai quan tâm?

Chu Hằng quyết đoán không để ý đến, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

– Không cần làm bộ như không nghe được! Còn nữa, trả lại Bích Xà Hồn cho bản Quận chúa, ngươi tên trộm này!

Liễu Thi Thi muốn đoạt lại Bảo khí, quấn quít lấy Chu Hằng không bỏ qua.

– Da mặt nữ nhân này như thế nào dầy như vậy, đây chính là của Tiểu Hỏa , ngươi ngay cả thứ của chó đều đoạt, sách sách sách! Chu Hằng một bên cười, không để cho Liễu Thi Thi được cơ hội như ý.

Liễu Thi Thi cắn răng một cái, nói: – Dù sao bản Quận chúa đã bị ngươi làm bẩn, gả luôn cho ngươi , đây là của hồi môn!

– Nói ngươi da mặt dày thật đúng, dù là bán ngươi cũng không giá trị bằng một kiện Bảo khí cấp Hắc Động a! Chu Hằng thản nhiên nói.

– Ngươi tên khốn kiếp, bản Quận chúa muốn cắn chết ngươi! Liễu Thi Thi bất cứ giá nào , không để ý dung nhan phát động đấm đá cận chiến về phía Chu Hằng.

Nhìn hai người nháo thành 1 đoàn, tứ chi chạm nhau không biết bị Chu Hằng chiếm bao nhiêu tiện nghi, sắc mặt của Kim Hạo Thìn càng thêm âm trầm.

Hắn nhịn không được !

Chỉ cần phụ thân của hắn vừa xuất hiện, hắn sẽ thỉnh phụ thân giết Chu Hằng, cho dù bởi vậy đắc tội một … Hắc Động Vương khác cũng được! Nếu không, lòng của hắn sẽ loạn… không khôi phục được, cả cuộc đời này đều chỉ có thể dừng lại

ở Thiên Hà Cảnh.

– Đi, chúng ta đi! Thánh dược cấp Hắc Động chúng ta lấy không được, nhưng còn có tiên dược cấp Tuệ Tinh cùng Thiên Hà Cảnh, tiểu thánh dược nữa! Chu Hằng cùng con lừa đen đi hướng tòa cung điện thứ bảy, Liễu Thi Thi vội vàng cũng đi theo, nàng đã biết con lừa đen thiện bỏ lệnh cấm chế, đi theo cho dù ăn không hết thịt cũng có thể uống chút canh.

Tuy nhiên tòa cung điện thứ bảy cũng không phải trống rỗng không ai, mà là có 7 vị Tuệ Tinh Hoàng cùng Tuệ Tinh Vương đang vùi đầu nghiên cứu cấm chế – dù sao thánh dược không có phần bọn họ, không bằng thực tế 1 chút, hơn nữa tiên dược cấp Tuệ Tinh, tiểu thánh dược mới là hiện bọn hắn dùng được.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, cùng con lừa đen, Tiểu Hỏa tiếp tục thối lui đến tòa cung điện thứ sáu, bọn họ cũng chỉ có tiên dược Thiên Hà Cảnh, Thiên Hà Cảnh mới là hữu dụng nhất đối với bọn họ.

Đan dược và công pháp, Bảo khí giống nhau, cũng không phải phẩm bậc càng cao càng tốt, mà là phải thực dụng!

Thiên Hà Vương, Thiên Hà Hoàng sử dụng đan dược vẫn là linh dược, nhưng Thiên Hà Đế cần tăng lên tới cấp bậc tiên dược, không phải một hai vị chủ liệu tiên dược, mà là toàn bộ thành phần đều là tiên dược.

Trong vòng ba năm Chu Hằng nhất định có thể hình thành 999 đạo thiên hà, nhưng hắn tuyệt không ngại làm ngắn đi một năm hai năm .

Người trong tòa cung điện thứ sáu ít hơn, chỉ có mấy người Thiên Hà Đế đang thử phá giải cấm chế, nhưng với thực lực của bọn họ căn bản là uổng công, không có bất kỳ hy vọng thành công.

Ngọc Hà Đan thuộc loại linh dược, hữu hiệu đối với Tinh Thần Đế bậc cao cùng Thiên Hà Vương, Thiên Hà Hoàng, nhưng đối với Chu Hằng, con lừa đen đã đặt chân đến Thiên Hà Đế mà nói cơ bản mất đi tác dụng, cho nên Chu Hằng tìm tự nhiên là tiên dược.

Hắn không biết không có vấn đề gì, Hỏa Thần Lô biết hàng là được, đối chiếu đan dược có thể nói ra dược hiệu, sau đó con lừa đen cởi bỏ cấm chế trên bàn đá.

Con lừa đen ra sức khởi công, Chu Hằng cùng Liễu Thi Thi ở một bên, Tiểu Hỏa thì cắn ống quần Chu Hằng tôi luyện răng nanh.

– Ngươi sao cứ theo chân ta? Chu Hằng dùng ánh mắt không chào đón nhìn Liễu Thi Thi – Ta đã hoàn thành cam kết của ngươi, bây giờ ngươi nợ ta một gốc cây tiên thảo bậc cao, đừng quên!

– Keo kiệt! Liễu Thi Thi lườm một cái xem thường quyến rũ – Ngươi chỉ cần cưới ta, tất cả kho báu vương tọa thuộc về ngươi!

– Vậy còn không bằng ta cưới tiểu nha đầu Liễu Duẫn Nhi, kho báu hoàng cung khẳng định lớn hơn so với nhà các ngươi! Chu Hằng xuy một tiếng.

– Ngươi cái tên người phụ tình, ta muốn cắn chết ngươi!

Chương 991: Kỳ bưng

Ở dưới con lừa đen cố gắng, chỉ hơn một tiếng sau, cấm chế bị mở ra, hiện ra bình đan dược thứ nhất.

Lập tức, vài đạo ánh mắt lửa nóng đã quét tới, nhưng bị Chu Hằng nhẹ nhàng thoáng nhìn, mấy người này lập tức lạnh lòng lại.

Chu Hằng cường đại, lúc trước chiến đấu với tượng đá chó đã hiển lộ hoàn toàn!

– Diệu Tinh Đan tác dụng bao lớn? Con lừa đen không có móng vuốt, chỉ có thể dùng linh lực hút bình thuốc, một bên hỏi Chu Hằng.

– Ăn một viên, có thể gia tăng tốc độ hấp thu linh khí thiên địa thật lớn, có thể tăng lên bao nhiêu tích lũy linh lực phải xem tư chất bản thân ngươi! Chu Hằng nói điều Hỏa Thần Lô cho hắn biết.

– Xem ra chỉ có ở trên thân bổn tọa mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất ! Con lừa đen làm bộ sẽ thu bình thuốc – Cho các ngươi tư chất thấp kém dùng thật sự quá lãng phí!

Liễu Thi Thi vội vàng cướp đoạt, với thực lực của nàng, con lừa đen không dùng phù văn giam cầm hoàn toàn không phải là đối thủ.

– Yêu nữ, chớ ép bổn tọa phẫn nộ, mau đưa ra Diệu Tinh Đan! Con lừa đen kêu to.

Liễu Thi Thi tiện tay giao bình thuốc cho Chu Hằng, quyến rũ cười, nói:

– Hằng ca ca, người ta đã đạt tới Thiên Hà Cảnh đỉnh phong, cơ bản không có khả năng tiến thêm một bước, nhưng ngươi vừa mới đạt tới Thiên Hà Đế, đan dược này hữu dụng nhất đối với ngươi, mau thu!

Chu Hằng rùng mình, nói: – Thật là ghê tởm!

Liễu Thi Thi lại chu môi đỏ mọng nhìn Chu Hằng, nói: – Hằng ca ca, người ta làm sao không tốt! Cùng lắm thì, người ta hy sinh một chút, làm vợ nhỏ cho ngươi được chưa?

Chu Hằng nhìn thoáng qua nàng, cười hắc hắc, lại nhìn nàng một cái, nhưng không nói lời nào.

– Ngươi đây là ý gì. Bản Quận chúa đường đường dòng họ hoàng thất, chẳng lẽ còn không xứng làm cho vợ nhỏ cho ngươi! Liễu Thi Thi giận, dậm chân quát Chu Hằng, lại biến trở về tính tình nóng hừng hực.

– Ngươi thật đúng là không có tư cách! Chu Hằng nói – Ngươi cũng biết cái Hồng Nguyệt nhà ta… Hắc hắc, nàng cũng chỉ là vợ nhỏ, chính thất còn lợi hại hơn so với nàng!

– Hồ, nói bậy! Liễu Thi Thi chấn kinh một chút. Hắc Động Vương chỉ có thể làm thiếp , lớn phải lợi hại như thế nào? Hắc Động Hoàng? Hay là Hắc Động Đế?

– Hừ, nói ra hù chết ngươi!

Chu Hằng nói lớn tự nhiên là Hoặc Thiên, chỉ là Hoặc Thiên cũng không đáp ứng gả cho hắn, Hồng Nguyệt cũng không nói gì làm thiếp cho hắn. Nhưng một ngày nào đó Hoặc Thiên sẽ gả , mà một ngày kia hắn tự mình thành Thánh. Thu Hồng Nguyệt làm thiếp cũng không thành vấn đề.

Cho nên, cái này cũng không xem như nói ngoa, tuyệt đối không phải!

Trong cung điện còn có mấy phần đan dược hữu dụng đối với bọn hắn, con lừa đen phá mở cấm chế thu từng cái, giống Hải Tâm Đan, Tuyết Liên Hoàn cũng có thể trực tiếp tăng lên tu vi.

Dù sao nhàn rỗi cũng nhàn rỗi, bọn họ dứt khoát thối lui các tòa cung điện khác, tìm một góc vắng vẻ. Bắt đầu luyện hóa những đan dược này.

Chu Hằng đã tạo thành tinh tú lốc xoáy, hơn nữa tư chất bản thân cũng không tốt như vậy, Diệu Tinh Đan cho con lừa đen toàn bộ, hắn cần chính là đan dược trực tiếp tăng lên tích lũy linh lực.

Tuy nhiên, tuy rằng những đan dược này đậy rất kín, lại có cấm chế bảo hộ, nhưng dù sao trôi qua với ức năm, dược lực đều xói mòn không ít. Bảo tồn tốt nhất cũng chỉ có thể phát huy ra năm thành dược hiệu, thiếu chút nữa chỉ có hai ba thành .

Hắn gia tăng luyện hóa dược lực, sau khi hấp thu 7 viên thuốc, hắn mới gia tăng ba đạo thiên hà.

Chậm quá a!

Nhưng cảm thán sau. Chu Hằng không khỏi nở nụ cười, thực ra tốc độ dùng một lần gia tăng ba đạo thiên hà không chậm chút nào, bởi vì người bình thường ngàn năm mới có thể hình

thành một đạo thiên hà, thiên tài cũng cần trăm năm. Chỉ có thiên tài siêu cấp cộng thêm có tài nguyên tu luyện rộng lượng mới có thể thu thời gian ngắn lại đến chừng mười năm.

Tinh tú lốc xoáy thật sự quá cường đại, vượt qua hết thảy linh đan diệu dược thế gian!

Tiểu Hỏa cùng con lừa đen cũng đều chiếm được rất nhiều ưu đãi, tiến bộ rõ ràng, chỉ có Liễu Thi Thi đã đến gần Thiên Hà Đế đỉnh phong, trừ phi có phương pháp tốt hơn, nếu không nàng không thể tiến thêm một bước, chỉ có thể thử đột phá Tuệ Tinh Cảnh.

Chỉ là đạo hạm Tuệ Tinh Cảnh cũng khó như lên trời, không biết vây bao nhiêu Thiên Hà Đế, cũng không phải có thể một lần là xong .

Vị mỹ nữ Quận chúa này tổng cộng tạo thành 9400 viên tinh tú, 936 đạo thiên hà, vì cơ sở quyết định thượng tầng, nàng ở Thiên Hà Cảnh cũng hình thành nhiều nhất 940 đạo thiên hà.

Nếu nàng có thể hình thành bốn đạo thiên hà nữa mới đi tấn công Tuệ Tinh Cảnh, như vậy cực hạn nàng ở Tuệ Tinh Cảnh cũng đạt tới 94 viên, ngày sau cũng có cơ hội trở thành tồn tại có được bốn hắc động!

– Ta biết ngươi nhất định có biện pháp, giúp ta! Liễu Thi Thi không khách khí chút nào ỷ lại vào Chu Hằng – Vì vợ của

mình, ngươi nhất định phải tận tâm tận lực!

– … Ngươi thế nào cứ ỷ lại!

– Bản Quận chúa cũng không tin , ngay cả nhỏ đều không làm được! Ý chí chiến đấu trong ánh mắt Liễu Thi Thi sục sôi.

Chu Hằng thở dài, xen vào việc của người khác, xen vào việc của người khác đi, nhìn lại xem xem, hiện tại phiền toái quấn lấy , bỏ rơi cũng không bỏ rơi được!

– Đi, về đi xem tình huống!

Hai người một con lừa một con chó về tới tòa cung điện thứ bảy, tuy nhiên, cấm chế nơi này đã bị cởi bỏ toàn bộ, dù sao phía trước những người đó cũng đều là Tuệ Tinh Vương, Tuệ Tinh Hoàng. Chỉ là nhìn lại máu tươi trên mặt đất còn chưa khô, khẳng định bạo phát đại chiến vì những đan dược kia.

Bọn họ lại trở lại tòa cung điện thứ tám, nhưng cấm chế nơi này lại còn không cởi bỏ. Hiển nhiên, cung điện nơi này với 4 làm đơn vị, cấm chế phía sau thì càng phức tạp, khiến kỳ tài Tuệ Tinh Đế nhiều ngày như vậy đều chỉ có thể chịu đựng quyết tâm chậm rãi nghiên cứu.

Cái này cũng nói lên con lừa đen cường đại, nó ăn viên Thiên

Địa Quả kia tất nhiên có vô số bí yếu về cấm chế, nếu không nó thật không có khả năng vô sự tự thông.

Nó cũng không phải thiên tài, chỉ là trời sinh không tự trọng.

Dù sao cũng chờ, Chu Hằng, Liễu Thi Thi, con lừa đen nhàm chán khoác lác, mà tình cảnh Kim Hạo Thìn lại không tốt lắm.

Phía trước chung quy có người nói chuyện với vị hoàng tử này, hy vọng có thể làm giao tình với vị con ruột Hắc Động Vương. Nhưng từ khi phát sinh sự kiện Kim Hạo Thìn bị thần kinh, không ai đến gần vị hoàng tử này nữa.

Cho dù Kim Hạo Thìn chủ động giao hảo hướng những người khác, nhưng đều bị người tránh không kịp, e sợ bị hắn bạt tai… Ai nguyện ý giao hảo cùng một người điên.

Vị hoàng tử này luôn luôn dùng oán hận ánh mắt nhìn Chu Hằng.

Hắn luôn có một loại cảm giác, phía trước chính mình nổi điên khẳng định có liên quan với Chu Hằng!

Mặc dù không có chứng cớ, nhưng hắn tin tưởng vững chắc như vậy, nếu không thật phải thừa nhận chính mình có bệnh .

Xem thì xem, cho dù Liễu Thi Thi có chút động tác quá mức thân mật, nhưng hắn đều âm trầm nhịn xuống, không xông lên quát lớn gian phu dâm phu.

Chu Hằng nhìn ở trong mắt, chân mày không khỏi hơi nhíu lại, Kim Hạo Thìn ẩn nhẫn như vậy chỉ có thể nói rõ một điểm: Hắn đã hạ quyết tâm, phải mời Thiết Hùng Đại Đế trấn giết hắn, có lẽ xử lý ngay cả Liễu Thi Thi!

Người đã chết, như vậy hết thảy sỉ nhục tự nhiên cũng tan thành mây khói.

Tuy nhiên, Chu Hằng không tin Thiết Hùng Đại Đế dám quang minh chánh đại ra tay, dù sao nơi này còn có tám vị Hắc Động Vương khác, nếu trơ mắt nhìn Chu Hằng bị giết, như vậy Hồng Nguyệt giận lên, hậu bối bọn họ cũng đừng nghĩ an nhàn.

Bọn họ lại đoán sai , Hồng Nguyệt cũng không phải là Hắc Động Vương, nàng giận lên trực tiếp hủy toàn bộ 70 cái tinh vực!

Chu Hằng quyết định lưu lại tiếp tục nhìn lại xem, dù sao con lừa đen còn có Thuấn di phù văn.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, xa xa dài hơn Chu Hằng

đoán, thẳng đến ngày thứ 26tiến vào nơi này, chúng Tuệ Tinh Đế mới rốt cục mở ra cấm chế Tử Vong Chi Vẫn.

Ai cũng không có dị động, mà có ba vị Tuệ Tinh Đế kiểm tra đo lường đan dược thiệt giả.

– Là thật!

Gần nửa ngày sau, một Tuệ Tinh Đế dùng thanh âm run rẩy nói.

– Tuy nhiên, thời gian trôi qua lâu, dược hiệu ít nhất xói mòn hai thành, thậm chí ba thành! Tên thứ hai Tuệ Tinh Đế nói.

Mới xói mòn hai ba thành?

Chu Hằng đầu tiên sửng sốt, tiếp đó thầm nghĩ thánh dược dù sao cũng là thánh dược, ở phương diện cất chứa bảo quản tự nhiên cao hơn mấy bậc so với linh dược cao cấp, cho nên phương diện dược hiệu xói mòn cũng sẽ không lớn lắm.

Chỉ là Tuệ Tinh Đế bậc cao ở đây đạt hơn 50, Tử Vong Chi Vẫn chỉ có một viên, nên chia làm sao?

Một trận ác chiến?

Ra ngoài Chu Hằng dự kiến, những cường giả này không có ý xuất thủ, mà bắt đầu bán đấu giá.

Bán đấu giá? Lại là bán đấu giá!

Thực ra đây là một cái biện pháp tốt, bởi vì một khi ác chiến, chỉ sợ nơi này cũng máu chảy thành sông, cuối cùng còn lại một hai người rời đi.

Thứ đại nhân vật này ra tay tự nhiên không phải thế hệ nhỏ có khả năng tưởng tượng, cơ bản tăng giá 1 lần đều đủ mua một cái thành phố, đủ để khiến một gã ngu ngốc từ phàm nhân trực tiếp vào Tinh Thần Cảnh, một gã không phải ngu ngốc trực tiếp đập vào Thiên Hà Đế!

Cuối cùng tiền lời chia đều từ tất cả Tuệ Tinh Đế, về phần Tuệ Tinh Vương cùng Tuệ Tinh Hoàng không có tư cách chia một chén súp, dù sao thực lực quá yếu.

Kịch liệt bán đấu giá kéo dài suốt một ngày, cuối cùng Chu Hằng cũng không biết giá cả đồng ý giao dịch, nhưng tin tưởng vô cùng kinh khủng.

Nhiều tiền như vậy, nhưng chỉ đổi lấy một cái cơ hội cửu tử

nhất sinh, không, ít nhất 20 tử mới có cả đời, có đáng giá hay không?

Đương nhiên đáng giá!

Bởi vì một khi Sinh, chính là Hắc Động Vương!

Có thể tung hoành thiên hạ, chân chính thống trị vận mạng của mình, càng có thể chạy tới một viên tinh cầu phẩm bậc không cao xưng vương xưng bá, hưởng thụ cảm giác vô thượng độc tôn hậu thế! Càng mấu chốt chính là, đột phá Hắc Động Cảnh còn có thể đạt được 20 vạn năm thọ nguyên!

Thần ý Chu Hằng bay vù vù, nhiều ngày như vậy trôi qua, như thế nào luôn luôn không thấy động tĩnh của chín vị Hắc Động Vương kia?

Oanh!

Đúng lúc này, chỉ nghe một tiếng vang nổ tung thật lớn, mặt đất cuồng chiến.

Chương 992: Tử Linh xuất thế

– Chuyện gì vậy? Đã xảy ra chuyện gì? Mọi người nhao nhao cả kinh kêu lên.

Không ngừng có cát đá rớt xuống từ trên đỉnh, dường như cả tòa điện đều muốn sụp đổ.

Mọi người đều thối lui ra khỏi tòa cung điện thứ tám, bay lên đỉnh cung điện, đưa mắt nhìn về nơi xa – không dám bay quá nhanh, bởi vì trong không gian này hiện đầy Thiên Tàm tơ nhện, sơ ý một chút sẽ trực tiếp bị xé thành 17, 18 khối!

Trước mặt mọi người leo đến đỉnh cung điện, rung động đột nhiên ngừng lại, khi mọi người ở đây nghĩ hết thảy đều trôi qua, oanh, xa xa đột nhiên bùng lên một đạo ánh sáng, một đạo sóng xung kích đánh úp lại, thình thịch thình thịch thình thịch, mặt đất dao động, giống như một tấm thảm bị rung chuyển.

– A Lực lượng này vô cùng lớn, trừ bỏ mấy vị cường đại Tuệ Tinh Đế, những người khác đều bị cuốn bay ra ngoài từ đỉnh cung điện.

Có vài người may chỉ rơi xuống đất, có chút người lại phi thường bất hạnh, bị đánh bay đến không trung, lập tức gãy chi tàn thịt, máu tươi phun trào.

Bọn họ đụng tới Thiên Tàm tơ nhện trên bầu trời.

Vô luận là Tuệ Tinh Cảnh hay là Thiên Hà Cảnh, gặp được loại lợi khí cấp bậc Hắc Động căn bản không có một tia chống cự! Không cần tế vận, đặt tại đó chính là đại sát khí thiên nhiên, không phải Bảo khí lại không kém gì Bảo khí!

Chu Hằng phóng xuất ra linh lực, thu con lừa đen, Tiểu Hỏa còn có Liễu Thi Thi, tay kia thì dùng hắc kiếm mở đường, chặt đứt tơ nhện trước mặt, hiểm mà lại hiểm tránh khỏi lần sát kiếp này.

Mọi người đều trở xuống mặt đất, cứ như vậy đã chết 17 người, trong đó thậm chí có 6 cái là Tuệ Tinh Cảnh, còn có 1 người phía trước bán đấu giá nhận được Tử Vong Chi Vẫn.

Cái người này đã chết, tương đương đấu giá vừa rồi là lãng phí thời gian một cách vô ích. Tuy nhiên giờ khắc này, không ai còn có thể có tâm tình tiếp tục tiến hành một trận bán đấu giá mới. Bởi vì rung động ầm ầm vẫn còn tiếp tục!

Không chỉ là cung điện đang run rẩy, đỉnh không gian đã rung động, dường như không nhịn được muốn sụp đổ !

Ai cũng không biết sau khi sụp, sẽ có gì rơi xuống từ phía trên.

Đây chính là lăng mộ một vị Đại Đế, là nơi người chết an nghỉ, ngẫm lại cũng sẽ không có thứ tốt gì.

Đến tột cùng tại sao xuất hiện biến hóa như vậy?

Đáp án rất đơn giản, đại chấn động như vậy cũng chỉ có mấy vị Hắc Động Vương mới có thể làm ra!

Oanh!

Quả nhiên. Lại một tiếng vang thật lớn, chỉ thấy 9 đạo nhân ảnh nhao nhao bay vụt, không sợ Thiên Tàm tơ nhện dầy đặc, đúng là 9 đại Hắc Động Vương Ma Long Đại Đế.

Chỉ là thần sắc mỗi người bọn hắn thận trọng, phảng phất như gặp phải đại nguy cơ.

– Cùng nhau trấn áp! Ma Long Đại Đế hét lớn một tiếng, song chưởng vung lên. Sau lưng xuất hiện một cái hắc động thật lớn, hai tay thì hiện ra một cái phù văn phức tạp đánh tới.

Vị tám vị Hắc Động Vương cũng đồng dạng mở ra hắc động, tay hiện phù văn, giống nhau trấn hướng về địa phương kia.

Xảy ra chuyện gì?

Xem bộ dáng chín vị Hắc Động Vương như lâm đại địch, dường như gặp địch nhân cường đại! Nhưng là cái địch nhân gì có thể làm cho bọn họ đều phải nghiêm nghị mà chống đỡ? Nên biết rằng chín người bọn họ liên thủ, ngay cả Hắc Động Hoàng đều có thể liều mạng !

– Bọn ngươi mau mau rời đi! Một Hắc Động Vương quay đầu lại quát. Uy thế mười phần.

Đế vương hạ lệnh, ai dám không theo?

Mọi người cũng không biết xảy ra chuyện gì, lại biết tất nhiên thập phần không ổn, nếu không chín vị Hắc Động Vương là đại nhân vật bực nào, cần liên thủ còn như lâm đại địch?

Bọn họ nhao nhao bắt đầu lui lại, mà 9 đại Hắc Động Vương hình thành 9 cái phù văn thì tạo thành một tấm cự võng, trấn đối với trong lòng đất, hóa thành một cái chuồng.

Xoạt!

Một đạo hàn quang lòe ra từ dưới lòng đất. Tạo thành một vòng tròn hình cung, thình thịch thình thịch thình thịch, 9 cái phù văn lập tức vỡ nát ở trong nháy mắt, thình thịch, một đạo thân ảnh đồng dạng phi bắn ra từ dưới lòng đất, trực tiếp va chạm vào trên đỉnh tầng nham thạch.

Mọi người một bên rút lui. Một bên đã phân tâm quan sát, thấy một màn như vậy cũng đều chấn kinh!

Lần này tổng cộng chín vị Hắc Động Vương đến đây!

Nhưng chín vị Hắc Động Vương này đã đồng loạt hiện thân, đạo nhân ảnh là ai? Đây là nhân vật cường đại như thế nào. Không ngờ có thể trảm phá chín vị Hắc Động Vương liên thủ hình thành trấn áp?

Thình thịch!

Lại một đạo hàn quang xẹt qua, đá vụn bay loạn, chỉ thấy đạo nhân ảnh kia đã bắn ra ngoài từ trong tầng nham thạch, trong tay nắm một thanh huyết đao chừng ba trượng, ngạo nghễ đứng thẳng!

Nhưng khi mọi người thấy rõ bộ dáng cường giả thần bí này, mỗi người không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Căn bản không phải một người!

Một khối Bạch Cốt Khô Lâu!

Trong hai mắt của nó lóe tia chớp màu lam, thân hình cao lớn khôi ngô, hiển nhiên khi còn sống cũng tất nhiên là đại hán ngang tàng 7 xích, toàn thân xương trắng, sau lưng lại có một kiện áo choàng màu lửa đỏ, không gió tự động phần phật.

Chu Hằng thấy rõ, trên trán khối Bạch Cốt Khô Lâu này rõ ràng in một quả phù văn!

Đây là thi thể Lôi Vân Đại Đế!

Lại không biết sao lại thế này, thi thể hài cốt đã xảy ra biến dị, không ngờ linh trí ra đời, trở thành một khối Tử Linh!

– Tình huống không ổn a, Chu tiểu tử, chúng ta chạy! Hỏa Thần Lô kêu lên ở trong không gian đan điền.

– Sao lại thế này! Chu Hằng một bên chạy một bên hỏi.

– Lôi Vân Đại Đế thật là một thế hệ kiêu hùng, hắn đại khái ở thời điểm tấn công Hắc Động Đế cũng đã chuẩn bị thất bại, táng mình tại nơi chí âm chí hàn, một khi không thể phá, để cho mình hóa thân làm Tử Linh!

– Nhưng thiên địa huyền diệu há là hắn có thể nắm trong tay , Tử Linh là biến thành công , nhưng đã sớm không phải là thần trí của hắn, mà hoàn toàn là một người khác!

– Nó cũng tương đương với sinh linh nửa trời sanh đất dưỡng, khó khăn nhất chính là hình thành linh trí, nguyên bản vô tri vô giác, giống như ngu ngốc, nhưng chín tám vương đản này lại làm nó thức tỉnh!

– Sách sách sách, tử linh tu là tử vong chi đạo, đây chính là con đường giết chóc mạnh nhất, bổn tọa cấp một lời khuyên, mau chóng chạy!

Vô nghĩa, hắn đang sử toàn lực chạy !

Những người khác cho dù không biết lai lịch đầu Tử Linh này là gì, nhưng nhìn 9 đại Hắc Động Vương đều phải thận trọng mà chống đỡ, liền biết khối Bạch Cốt Khô Lâu này đến tột cùng có bao nhiêu nguy hiểm, người nào đều phát lực chạy vội.

– Ngươi, các ngươi… Đều phải… Chết! Bạch Cốt Khô Lâu phun ra một câu khô khốc, hoành đao trước ngực, lôi quang trong ánh mắt chớp động.

– Thật là lợi hại, Tử Linh này vốn là đại biểu cho tử vong, tu thành tử vong chi đạo, nhưng lại thừa kế một bộ phận lực lượng khi còn sống. Có hi vọng lại trở thành Hắc Động Hoàng, có một hắc động lôi hệ! Hỏa Thần Lô chậc chậc cả kinh kêu lên, dù sao nó không cần lo lắng vấn đề sinh tử, tự nhiên ung dung trấn định.

Oanh!

Bạch Cốt Khô Lâu đã phát động công kích, huy huyết đao chém trúng, giết hướng về 9 đại Hắc Động Vương.

9 đại Hắc Động Vương không thể không nghênh chiến, mỗi một người đều tế ra phù văn. Bản thân hắc động lại xoay tròn, tạo thành lốc xoáy cắn nuốt hết thảy.

Oanh! Oanh! Oanh!

Hai bên đại chiến, Bạch Cốt Khô Lâu vô cùng cường thế, một mình lại lực áp 9 đại Hắc Động Vương, nó là Tử Linh từ môi trường thiên địa sinh ra, trời sinh nắm giữ tử vong chi đạo.

Cộng thêm có được bộ phận lực lượng Lôi Vân Đại Đế khi còn sống, còn có thể vận dụng lực lượng lôi hệ, chiến lực vô cùng kinh khủng.

Từng đạo quang ảnh màu máu đánh ra, đánh vào trên cung điện, cung điện băng diệt, đánh vào tầng nham thạch bốn phía, nham thạch tan vỡ. Đánh vào thân người chạy, bất kể là Thiên Hà Cảnh hay là Tuệ Tinh Cảnh, đều biến thành một cổ thây khô trong nháy mắt!

Đây cũng là lực lượng của tử vong!

Thình thịch!

Một tiếng vang thật lớn, tầng nham thạch đỉnh đầu ăn vô số đạo công kích, cuối cùng đạt tới cực hạn, toàn bộ sụp đổ xuống! Mà cùng theo là vô tận nước biển, lạnh như băng đến xương!

Nơi này… Chính là dưới băng nguyên, địa tầng dưới băng hải. Khi tầng nham thạch bị oanh phá, nước biển rót vào!

Dòng nước lạnh chen chúc lao xuống, tiếng kêu thảm thiết nổi lên bốn phía, thật nhiều người bị nước biển xông vào một chút lập tức hóa thành tượng băng, lại bị nham thạch trên đầu rơi đụng vào, trực tiếp biến thành ức vạn đạo mảnh vỡ băng tinh!

Ông!

Một vị Hắc Động Vương mở lớn phòng ngự, quát to: – Đi mau!

Mọi người gia tăng bước chân, rất nhanh đột phá từng gian cung điện, muốn thông qua truyền tống trận trở lại trên băng nguyên. Tuy rằng môi trường băng nguyên đồng dạng vô cùng ác liệt. Nhưng so với ở đây quả thực chính là thiên đường!

Ông! Ông! Ông!

Một người lại một người vọt vào truyền tống quang môn, biến mất, đúng lúc này, Tiểu Hỏa lại gâu một tiếng, đột nhiên giãy giụa từ trong lòng Chu Hằng, lủi cực nhanh, trong nháy mắt chạy tới xa xa.

– Tiểu Hỏa, trở về! Chu Hằng hét lớn.

– Làm sao bây giờ? Con lừa đen hỏi.

– Chờ! Chu Hằng không chút do dự, dù sao hắn còn có Hỏa Thần Lô có thể chống đỡ kỳ hàn, mà con lừa đen lại nắm Thuấn di phù văn, đủ để ứng phó nguy cơ trước mắt.

Lúc này Liễu Thi Thi đầy nghĩa khí , chẳng những không rời đi, càng không thúc giục hắn nhanh rời đi.

May mà, Tiểu Hỏa chỉ chạy một hồi liền trở về, vù 1 cái xông vào trong lòng Chu Hằng.

– Ngươi tiểu gia hỏa này, như thế nào còn dám chạy loạn! Chu Hằng vội vàng lại nhanh chân chạy như điên.

– Gâu! Gâu! Gâu! Tiểu Hỏa lắc lắc cái đuôi, miệng cũng nhổ ra một cái bình thuốc.

Chu Hằng nhận được, rõ ràng chính là Tử Vong Chi Vẫn !

– Ha ha ha! Tiểu tử kia thật đúng là có khả năng! Con lừa đen cười to.

– Xem ra theo ngươi học hỏng rồi, vì ưu đãi ngay cả mệnh cũng không cần! Chu Hằng lắc đầu.

– Phi, bổn tọa nào có lòng tham như vậy, ngươi cũng không nên nói xấu bổn tọa!

Trong lúc nói chuyện, bọn họ cũng chạy tới chỗ truyền tống quang môn, chỉ thấy Kim Hạo Thìn đứng ở đó, nhìn thấy bọn Chu Hằng đi tới, hắn lạnh lùng cười, một chân nhảy qua quang trong, phản thủ một quyền lại đánh tới quang môn.

Hiển nhiên, hắn sớm chờ , phải phá hư truyền tống trận, để Chu Hằng, Liễu Thi Thi chết ở chỗ này!

– Con lừa!

– Bổn tọa sớm có chuẩn bị! Con lừa đen bay vọt một cái, đánh ra phù văn giam cầm.

Động tác Kim Hạo Thìn lập tức hơi ngừng, hai người Chu Hằng một con lừa một con chó nhao nhao vọt vào truyền tống quang môn, thuận tiện tặng một chân đá vào trên người của Kim Hạo Thìn. Vừa mới, lúc này Kim Hạo Thìn cũng giãy ra từ trong phù văn giam cầm, quả đấm của hắn tiếp tục đánh tới quang môn, nhưng thân thể của chính mình bay hướng về bên ngoài.

– Chu Hằng, ta không tha cho ngươi! Khi truyền tống quang trận bắt đầu vỡ nát, vang lên thanh âm Kim Hạo Thìn phẫn nộ lại không cam lòng.

Chương 993: Hung uy

– Hưu! Cảnh tượng trước mắt biến thành một mảnh tuyết trắng. Gió lạnh gào thét, băng đóng ngàn dặm.

– Đúng là tự làm bậy không thể sống a! Con lừa đen làm ra vẻ ta đây nói.

– Cho nên nói, tốt nhất từ nay về sau ngươi nên hối cải đi, làm một con lừa mới, nếu không hắn chính là tấm gương của ngươi về sau! Chu Hằng nói đúng trọng tâm.

– Phi, bổn tọa là điềm lành thiên địa, chuyện ta làm đều là ý chỉ của thiên địa, như đại đạo buông xuống, như đích thân thiên địa tới!

Con lừa đen vô liêm sỉ nói.

– Lạnh chết ta mất, mau rời khỏi đây. Liễu Thi Thi lại thúc giục, nàng không biết vì sao Chu Hằng cùng con lừa đen cả ngày cứ tranh cãi nhau.

Trên băng nguyên, hơn hai trăm Tuệ Tinh Cảnh, Thiên Hà Cảnh đều chạy như điên, bọn họ đang phóng về một phương hướng. Lúc bọn họ chịu nhiều đau khổ, biết phiến băng nguyên này rất hung hiểm, cho nên hiện tại phải đồng tâm hiệp lực lại.

Cổ lực lượng này vô cùng cường đại, cho dù đám chim kia cũng không dám đến trêu chọc, về phần gấu trắng từ xa nhìn thấy đã bỏ chạy.

Không ai có hứng thú nói chuyện, chỉ muốn nhanh rời khỏi nơi quỷ quái này, từng người vùi đầu chạy đi.

Nhưng sau mười ngày, tình huống biến hóa.

Mặt đất bắt đầu kịch liệt run rẩy, băng nguyên nứt toác, hiện ra băng hải phía dưới, đây chính là hiểm địa ngay cả cường giả Tuệ Tinh Cảnh cũng có thể bị mạt sát, bước sai một bước sẽ vạn kiếp bất phục.

Chẳng lẽ Hắc Động Vương đánh lên đây?

Rắc, rắc, rắc…!

Khe băng không ngừng mở rộng, tạo thành từng mảng băng dập dờn theo sóng băng hải, khiến cho mọi người càng phải

cẩn thận hơn.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

ads

Họa vô đơn chí là không ngừng có cột nước từ dưới đáy biển phun lên, Thiên Hà Đế bị đụng trúng tuyệt đối bị đóng băng trong nháy mắt, trong lúc nhất thời chết thì không chết, nhưng nếu vì đó mà rơi vào trong nước biển thì tuyệt đối chết chắc.

Tử thương vô số!

Mọi người đều không dám giấu dốt. Nhao nhao tế ra pháp bảo, thủ đoạn bảo mệnh của mình, còn có ăn đan được gia tăng linh lực vận chuyển Bảo khí bậc cao.

Chu Hằng cũng không dám khinh thường, Hỏa Thần Lô phun ra từng đạo Hỏa Long, khu trừ sạch sẽ hàn khí. Tiểu Hỏa, con lừa đen, Liễu Thi Thi cũng không cần vận chuyển linh lực phòng ngự.

– Cái bếp lò này đúng là bất phàm nha! Liễu Thi Thi khen, nàng nghĩ đây nhất định là Bảo khí Hồng Nguyệt thường dùng, sau khi săn sóc ân cần trường kỳ đã thông linh, bởi vậy khi ban cho Chu Hằng sử dụng có thể phát huy ra lực lượng siêu phàm.

– Đúng thế, nếu bổn tọa có thể phát huy ra toàn bộ uy lực, trong nháy mắt có thể hóa hơi toàn bộ băng nguyên này. Hỏa Thần Lô đắc ý dùng thần thức dao động nói.

Liễu Thi Thi không khỏi kinh ngạc. Mặc dù nói Bảo khí có linh, nhưng linh này chính là ngụy linh trí do trận văn tụ tập linh khí thiên địa hình thành, chỉ có ý thức bảo vệ, cùng với năng lực chấp hành trận văn nguyên thủy nhất, hoàn toàn không thể xưng là sinh linh.

Nhưng cái bếp lò này nói lại đầy mùi đê tiện, nói nó là một món bảo khí, không bằng nói nó là sinh mệnh ẩn giấu ở trong Bảo khí thì hơn.

Đây là tự nhiên. Thái Dương Tinh Kim đời trước cũng đã tạo thành sinh mệnh chân chính, ý thức thủy chung chưa bị mai một, bởi vậy Hỏa Thần Lô có thể coi như là sinh linh ngũ hành hình lô.

– Chỉ là Bảo khí cấp Hắc Động, có gì mà đắc ý, sau này Lư đại gia chính là cường giả cấp Hỗn Độn, bỏ xa ngươi 9 con phố đấy! Tên đê tiện khác cũng không cam lòng yếu thế nói.

Hỏa Thần Lô lập tức ỉu xìu, ngay cả chủ nhân chế tạo nó cũng chỉ là Chân Quân 9 động, tự nhiên không có tư cách so sánh với con lừa đen nhất định có thể tiến vào Hỗn Độn Cảnh.

– Hỗn Độn Cảnh gì? Liễu Thi Thi mờ mịt hỏi. Nghe lời này của con lừa đen, dường như Hỗn Độn Cảnh càng lợi hại hơn Hắc Động Cảnh, nhưng mà thế gian còn có tầng thứ Hỗn Độn Cảnh này sao?

– Bọn chúng nói bậy, ngươi tin chúng làm gì. Chu Hằng chạy như điên, băng nguyên này cũng không thể tạo thành uy hiếp quá lớn với hắn, nhưng mà nếu 10 đại Hắc Động Vương thật giết ra ngoài, vậy chỉ cần dư ba cũng đủ lấy mạng hắn rồi!

Thình thịch!

Một tiếng trầm đục vang lên, băng nguyên xuất hiện một cái động lớn, nước biển cuồn cuộn chảy xuống, từng bóng người phóng ra. Từng người đứng ngạo nghễ trên bầu trời, sau lưng có hắc động mở ra, môi trường ác liệt căn bản không thể ảnh hưởng được bọn họ, nhưng bọn họ ai cũng đều chật vật, đều bị thương, thậm chí có mấy người còn thiếu tay cụt chân!

Đúng là 9 đại Hắc Động Vương đám người Ma Long Đại Đế!

Trong đó, Thiết Hùng Đại Đế nách còn kẹp Kim Hạo Thìn.

– Đúng là người tốt sống không lâu, người xấu sống ngàn năm, tên này không ngờ không chết! Liễu Thi Thi thè lưỡi nói.

– Nói vị hôn phu của mình như vậy có chút không thích hợp à.

– Ngươi quản ta!

Mọi người thấy 9 đại Hắc Động Vương, không tự chủ được đều dừng bước. Chẳng lẽ, Bạch Cốt Khô Lâu kia đã bị tiêu diệt? Thình thịch!

Lại một tiếng nổ lớn truyền tới phá vỡ suy tưởng của mọi người, Bạch Cốt Khô Lâu dùng tư thái càng cuồng bạo hơn phá băng mà ra, toàn thân bao phủ trong huyết quang, uy thế mạnh hơn vài phần.

– Máu thịt của các ngươi chính là lực lượng của ta! Nó dùng thanh âm khàn khàn nói, tuy rằng vô cùng khó nghe, nhưng lại rất thật, không còn bi bô như trẻ con tập nói lúc trước.

Điều này có nghĩa là trí tuệ của nó đang nhanh chóng trưởng thành!

Ông, nó mở ra hắc động, tạo thành một quả cầu màu máu bao

bọc toàn bộ 9 đại Hắc Động Vương vào trong. Nhưng trong nháy mắt quang cầu hình thành, Thiết Hùng Đại Đế đã kịp vung tay ném Kim Hạo Thìn ra trước khi nó kịp khép lại.

Chiến đấu kế tiếp vô cùng hung hiểm, nói không chừng 9 đại Hắc Động Vương đều phải hãm thân, Thiết Hùng Đại Đế tự nhiên không nguyện ý giữ con trai độc nhất của mình ở lại nơi hung hiểm như vậy.

– Cha… Kim Hạo Thìn kêu to, hắn có dự cảm bất an. Oanh!

Nhưng hắn bất lực, chiến đấu đã diễn ra, Bạch Cốt Khô Lâu thi triển hết lực lượng tử vong giết tới 9 đại Hắc Động Vương. Hắc động của nó có thể cắn nuốt hết thảy sinh linh, chuyển hóa thành lực lượng của tử vong, gia tăng chiến lực của nó.

Nó từ nhỏ đã người phát ngôn của tử vong!

– Đi! Đi! Đi!

Mọi người đều lớn tiếng kêu lên, khối Bạch Cốt Khô Lâu này quá cường đại, cho dù 9 Hắc Động Vương liên thủ cũng bị đánh cho đứt tay cụt chân, nói không chừng sẽ có một vài vị, thậm chí Hắc Động Vương ngã xuống!

Bọn họ phải nhanh chóng thông báo tin tức, có thể thì nhanh

chóng rời khỏi Bách Long Tinh, nơi này quá nguy hiểm!

Sau khi Kim Hạo Thìn gào thét một hồi, ánh mắt đảo qua thấy được đám người Chu Hằng, trong ánh mắt lập tức lộ ra vẻ sợ hãi.

Chỗ dựa lớn nhất của hắn chính là lão tử mình, đường đường là Hắc Động Vương đủ để trấn áp hết thảy!

Nhưng mà ai lại nghĩ tới, đi ra tìm cái cổ mộ này không ngờ lại kinh động một đầu Tử Linh vô cùng cường đại, cho dù Hắc Động Vương cũng rất có khả năng bị ngã xuống! Nếu không phải như thế, tại sao lão tử hắn phải ném hắn ra ngoài?

Đó là vì Thiết Hùng Đại Đế cũng không thể cam đoan bảo đảm an toàn được cho hắn.

Nếu lão tử hắn ngủm, hắn thì tính là cái gì?

Bất quá là Thiên Hà Đế thiên phú cao một chút mà thôi!

Thậm chí, cũng không thiếu người mong hắn chết!

Bởi vì chỉ khi hắn chết, những huynh đệ của phụ thân mới có

thể cạnh tranh ngôi vị hoàng đế, bằng không trên danh phận hắn chính là quốc chủ của đế quốc tương lai, có rất nhiều đại thần, Tướng quân nghe hắn hiệu lệnh, cho dù chỉ là trên danh nghĩa.

Hắn phải lập tức trở về bố trí trước, thậm chí giết một vài thúc thúc, bá bá củng cố hoàng quyền của mình.

Hưu, Kim Hạo Thìn lập tức phóng lên, chọn phương hướng khác với mọi người cấp tốc vọt đi.

– Không thể bỏ qua hắn! Con lừa đen lập tức kêu lên.

– Ta đúng là có ý đó! Chu Hằng cũng bay lên đuổi theo Kim Hạo Thìn.

Luận tốc độ, Kim Hạo Thìn có Thiên Hà, có được thân pháp cao hơn, nhất định phải nhanh hơn Chu Hằng. Nhưng nơi này chính là băng nguyên, nơi nơi đều là tử địa, cản trở tốc độ Kim Hạo Thìn rất nhiều.

Nhìn lại Chu Hằng, hắn có Hỏa Thần Lô hóa giải hàn khí, nơi này và ngoại giới với hắn cũng không khác gì nhau.

Kể từ đó, tốc độ Chu Hằng chẳng những không kém Kim Hạo Thìn, ngược lại còn hơn xa!

Nhưng ngay từ đầu Chu Hằng cũng không phát huy ra tốc độ cao, mà đợi khi rời xa chiến đoàn 9 đại Hắc Động Vương và Bạch Cốt Khô Lâu, lúc này mới phát lực, đuổi sát Kim Hạo Thìn.

Kim Hạo Thìn đã thấy qua uy lực một kiếm của Chu Hằng, cũng biết lực phòng ngự của đối phương ngay cả lực lượng cấp Tuệ Tinh cũng không thể oanh phá, nào dám để hắn đuổi kịp?

Hắn cắn răng, phát động huyết mạch lực, biến thành một đầu Hắc Kim Hùng khổng lồ, lắc mông mông cái chạy đi cực nhanh. Thân thể thay đổi, lực phòng ngự của hắn cũng tăng mạnh, dựa vào thân thể chống đỡ được hàn khí và phong nhận.

Bởi vì không cần phân tâm phòng ngự, tốc độ của hắn lập tức tăng mạnh, trong nháy mắt đã kéo dài khoảng cách với Chu Hằng.

Chỉ là tốc độ Chu Hằng tuy rằng không sánh bằng hắn, nhưng mà lại có Ngũ Hành Phù Văn phụ trợ cho nên cũng không kém nhiều lắm, khoảng cách song phương bị kéo dãn, nhưng cũng không đủ để hắn thoát khỏi Chu Hằng.

Quay đầu lại chiến một trận? Nói giỡn, hắn nào dám! – Chu Hằng, ngươi đuổi theo ta là có ý gì? Kim Hạo Thìn vừa chạy vừa la lớn.

– Vô nghĩa, ngươi mấy lần ám toán ta, chẳng lẽ còn muốn ta phát thiện tâm? Chu Hằng phẫn nộ quát, vừa lấy ra Lạc Nhật Cung, thần thức phong tỏa Kim Hạo Thìn, mũi tên bắn ra!

Phốc!

Lạc Nhật Cung tiễn phát liền tới, hoàn toàn không thấy khoảng cách không gian, trong tiếng nổ nặng nề, mũi tên bắn trúng hậu tâm Kim Hạo Thìn, nhưng không thể bắn thủng da dày thịt chắc hiện tại của hắn, nhưng mà lực lượng cường đại vẫn đánh cho Kim Hạo Thìn lảo đảo.

Đáng tiếc a, thực lực Chu Hằng vẫn quá yếu, không thể phát huy ra uy lực Bảo khí cấp Hỗn Độn này, nếu không một tên kia, Kim Hạo Thìn đã sớm chết mấy trăm lần rồi! Nhưng Bảo khí Hỗn Độn Cảnh dù sao cũng là Bảo khí cấp Hỗn Độn, hoàn toàn không nhìn khoảng cách không gian, trực tiếp bắn trúng mục tiêu, chuyện này cũng không phải dễ chịu!

Cho dù bây giờ Kim Hạo Thìn lực phòng ngự kinh người, tuy nhiên hắn vẫn bị bắn cho đau đớn gào lên.

– Đáng tiếc cách quá xa, phù văn giam cầm của bổn tọa không đánh tới. Con lừa đen túm quần áo Chu Hằng, bay phần phật giống như lá cờ, nó vỗ chân một cái nói: – Chu tiểu tử, bắn bi của tên tiểu tử kia, bổn tọa cũng không tin hắn có thể tu luyện được ở nơi đó. –

Chương 994: So của

Con lừa đen nói không nhỏ, chẳng những Chu Hằng, Liễu Thi Thi nghe được rõ ràng, cho dù Kim Hạo Thìn ở cách đó rất xa cũng nghe không sót một chữ!

Đúng là một con lừa đê tiện ác độc!

Kim Hạo Thìn thiếu chút nữa không được nhịn quay lại làm thịt con lừa này trước! Nhưng mà chết vì một con lừa đen, như vậy không khỏi quá uổng. Hắn tiếp tục chạy như điên, Liễu Thi Thi đã là kình địch, huống chi còn có một Chu Hằng, và một con lừa đen kỳ quái.

Một người một lừa này cảnh giới cũng không cao, nhưng mà một người lại có thể chém ra kiếm thức kinh khủng, còn lại thì có thể giam cầm địch nhân, rất khó đối phó.

Lấy một địch ba, hắn tất bại! Nhưng mà ai bảo hắn không còn hộ vệ, nếu không có một vị cường giả Tuệ Tinh tọa trấn, hiện tại hắn cũng không đến mức giống như chó nhà có tang!

Đúng, chính là chó nhà có tang!

Kim Hạo Thìn mặt xanh mét, hắn chưa từng nghĩ tới, không ngờ có ngày mình lại rơi vào hoàn cảnh này, nhưng mà hắn cũng không dám chậm chân, nếu chậm lại rất có thể hắn bỏ mạng ở đây.

Nếu như phụ thân của hắn cũng ngã xuống ở đây, vậy thúc thúc bá bá của hắn tuyệt không báo thù cho hắn, nhiều nhất chỉ kêu khổ hai tiếng.

Đối với Thiết Hùng Đại Đế, Kim Hạo Thìn có một loại dự cảm không lành.

Chu Hằng giương cung bắn ra, nhưng lần này biến thành Liễu Thi Thi mang theo hắn, con lừa đen và Tiểu Hỏa chạy như điên, dù sao tu vi cao, tốc độ nhanh hơn, Chu Hằng cũng không chết vì sĩ diện.

Hưu hưu hưu! Từng tên bắn ra, cho dù Kim Hạo Thìn không bị trọng thương, cũng không mất mạng, nhưng mà Bảo khí cấp Hỗn Độn nào có thể xem nhẹ?

Quan trọng là, hiện tại tu vi Chu Hằng cũng không phải như lúc săn bắn.

Hắn của ban đầu, mới chỉ là Tinh Thần Cảnh đại viên mãn, mà bây giờ thì sao? Trong cơ thể số lượng thiên hà sắp đạt tới 200

đạo, lực lượng mạnh hơn lúc trước đâu chỉ một vạn lần? Tuy rằng như vậy vẫn không thể kích phát uy lực của Lạc Nhật Cung, nhưng mà uy lực phóng đại gấp trăm lần thì hoàn toàn không thành vấn đề!

Tên bắn ra khiến cho Kim Hạo Thìn chật vật không chịu nổi, không ngừng lảo đảo, tốc độ không chậm nhưng mà lại qua trái qua phải liên tục, cho nên đường cũng dài hơn nhiều, bị Liễu Thi Thi từng chút kéo gần khoảng cách.

ads

– Liễu Thi Thi, con tiện nhân ngươi, ta tự hỏi chưa bao giờ bạc đãi ngươi, ngươi lại muốn dồn ta vào chỗ chết, tâm địa ngươi quá độc ác. Kim Hạo Thìn kêu lên. Nếu không phải Liễu Thi Thi hỗ trợ, hắn và Chu Hằng sẽ cách nhau xa rồi, mà không phải giống như bây giờ.

– Ngươi ép ta gả cho ngươi, còn không đáng chết? Liễu Thi Thi mày liễu dựng lên, giận dữ vô cùng.

– Đó là chủ ý của trưởng bối hai bên, không phải do ta có thể thay đổi! Kim Hạo Thìn hiện tại cũng chỉ hy vọng đả động được Liễu Thi Thi. Nếu không không bao lâu nữa hắn sẽ bị đuổi kịp, đến lúc đó chỉ còn cách liều chết chiến một trận.

– Hừ, nếu không có ngươi tác động, sự tình sao phát triển như thế? Liễu Thi Thi lại không bị lay động, thực ra nàng và phụ thân không biết đã kháng nghị bao nhiêu lần rồi, nhưng mà Thành Thân Vương luôn nói Kim Hạo Thìn nhất kiến chung tình với nàng, không phải nàng thì không cưới. Căn bản không bỏ được.

– Đi! Chu Hằng lại bắn ra một tên, thình thịch, Kim Hạo Thìn bị trúng tên, lăn trên đất mười mấy vòng. Bị Lạc Nhật Cung liên tục oanh kích, đối phương cũng không thể làm như không có việc gì.

– Con lừa! – Hiểu rồi!

Con lừa đen mở ra hai vó, đánh ra phù văn giam cầm, Kim Hạo Thìn vừa mới bò dậy, đang muốn chay đị lại phát hiện không thể động đậy.

Đúng lúc này, Chu Hằng cùng Liễu Thi Thi đồng loạt giết tới.

– Ha ha ha! Đánh thì đánh, bổn hoàng tử sợ các ngươi sao? Kim Hạo Thìn hai mắt đỏ rực, nếu trốn không thoát thì đánh một trận vậy.

– Không sợ tại sao ngươi phải chạy chứ? Con lừa đen ra vẻ không hiểu nói.

– Đi tìm chết đi! Kim Hạo Thìn vừa nhìn thấy con lừa đê tiện, lập tức nhớ tới chủ ý lúc trước của nó, một chưởng vung ra đánh tới nó. Lực lượng hùng hồn kích chấn, tuyết ngừng rơi, đủ thấy một kích này uy mãnh bao nhiêu?

Con lừa đen vội vàng bỏ chạy, la lớn: – Cũng không phải Lư đại gia ta ngủ với vợ ngươi à. Có oán báo oán, có cừu báo cừu, ngươi nhìn chằm chằm bổn tọa để làm gì?

Nghe lời này, Kim Hạo Thìn càng tức giận hơn, gào lên liên tục, hai tay loạn vũ, hoàn toàn trở thành một con gấu điên.

Chu Hằng tế ra hắc kiếm đón đỡ, từ lúc Kim Hạo Thìn ra tay với hắn ở băng nguyên thì đã quyết định giữa hai người tất sẽ có một phải chết rồi!

Không cần gì vô nghĩa, một chữ, giết!

Nhìn thấy hắc kiếm, đồng tử Kim Hạo Thìn không khỏi co rút, hắn biết thanh bảo kiếm này vô kiên bất tồi, khi ở trong cổ mộ, thanh kiếm này chém rớt đầu tượng chó đá!

Hắn tự hỏi dù mình kích hoạt huyết mạch, nhưng phòng ngự nhiều nhất cũng chỉ mạnh hơn đầu chó đá kia một bậc mà thôi, tuyệt đối không đỡ được một kiếm này của Chu Hằng! Ông!

Đỉnh đầu hắn hiện lên một tử lệnh bài màu đen, một mặt viết chữ Hùng, một mặt viết chữ Phách, đều lưu chuyển khí tức vương giả tang thương.

Oanh, khí thế trấn áp, Liễu Thi Thi mặt trắng nhợt, thiếu chút nữa phủ phục xuống đất.

Đây là Bảo khí Thiết Hùng Đại Đế đặc biệt chế tạo cho con mình, bản thân nó là một kiện Bảo khí cấp Tuệ Tinh bậc cao, hắn lại phí hết tâm huyết gia trì lên hai cái phù văn, có thể dễ dàng kích hoạt uy lực Bảo khí, đạt tới hiệu quả tương tự với cấm khí.

Công trình như thế với Hắc Động Vương đều là tiêu hao cực lớn, đủ thấy Thiết Hùng Đại Đế yêu thương đứa con trai này cỡ nào.

Liễu Thi Thi vội vàng tế Bát Diện Linh Lung Tháp ra, nó tuy rằng cũng là Bảo khí cấp Tuệ Tinh bậc cao, nhưng một được Tuệ Tinh Đế săn sóc ân cần, một lại được Hắc Động Vương gia cố phù văn, đặt vào tay hai Thiên Hà Đế, hiệu quả hoàn toàn khác nhau!

Kim Hạo Thìn đủ thực lực để khiến Huyền Kim Lệnh này phát huy ra uy lực Tuệ Tinh Hoàng, mà Liễu Thi Thi chỉ có thể phát huy Bát Diện Linh Lung Tháp ra uy lực chuẩn Tuệ Tinh Cảnh!

Tuy nhiên chỉ dùng chống lại cỗ áp lực kia là đủ rồi, dù sao cũng không phải là Hắc Động Vương đích thân tới.

– Trấn chết cho bổn hoàng tử! Kim Hạo Thìn hét lớn một tiếng, đây chính là con bài chưa lật bảo mệnh của hắn, trong tiếng hét vang, Huyền Kim Lệnh bắn ra một cột sáng vọt tới Chu Hằng.

Ông, Hỏa Thần Lô run lên, 10 điều Hỏa Long xoay tròn tiến về phía cột sáng.

Thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch!

Cột sáng trào lên, Hỏa Long liên tục bị nổ nát, quang trụ đánh tới trước người Chu Hằng, Chu Hằng mở ra Ngũ Hành Phù Văn cản lại.

Chu Hằng tuy rằng tu vi tiến nhanh, nhưng vẫn không có biện pháp khiến Hỏa Thần Lô phát huy ra uy lực cấp Tuệ Tinh Cảnh, gặp công kích Tuệ Tinh Hoàng, Hỏa Thần Lô tự nhiên bị đánh tan, nhưng 10 điều Hỏa Long ngăn cản vẫn làm suy yếu uy lực Huyền Kim Lệnh rất nhiều, Chu Hằng miễn cưỡng có thể chịu được một kích này.

– Phốc! Chu Hằng quay đầu ói ra một ngụm máu tươi, ngay cả

như vậy hắn cũng bị thương. Hắn cao giọng cười to, khinh thường nói:

– Chẳng qua cũng thế!

Kim Hạo Thìn giận dữ, tiểu tử này lại dám bôi nhọ phụ thân hắn! Nhưng mà trên thực tế, Chu Hằng đúng là dựa vào lực lượng của mình tiếp nhận một kích này, dùng lực lượng bản thân hắn kích phát Hỏa Thần Lô, không giống hắn, chỉ dựa vào lực lượng phụ thân lưu lại đánh ra công kích cấp bậc Tuệ Tinh Hoàng.

Chuyện này tương đương với hắn và Thiết Hùng Đại Đế liên thủ cũng không thể làm gì được Chu Hằng!

– Cuồng vọng! Kim Hạo Thìn tiếp tục công kích, Huyền Kim Lệnh phát sáng tỏa ra bốn phía, bản thân hắn cũng khai hỏa toàn bộ chiến lực giết tới Chu Hằng, hắn cũng buông bỏ cố kỵ, nhất định phải trấn giết Chu Hằng tại đương trường.

– Định! Con lừa đen triển khai phù văn giam cầm, đối với địch nhân căn bản không cần nói quy củ gì, phải nhanh làm thịt hắn, vạn nhất đầu Bạch Cốt Khô Lâu kia lại giết ra thì sao đây.

Bất quá lần này Kim Hạo Thìn có Bảo khí thủ hộ, phù văn giam cầm tuy rằng mở ra, nhưng không thể vây được hắn lại, lập tức bị ánh sáng Huyền Kim Lệnh đánh tan.

– Ha ha ha ha, ta có Bảo khí nơi tay, các ngươi làm gì được ta? Kim Hạo Thìn cười to, hắn luôn luôn cố kỵ Chu Hằng, sợ đầu sợ đuôi, không nghĩ tới bất cứ giá nào chiến một trận, mới phát hiện đối phương cũng không đáng sợ như mình nghĩ.

Nếu hắn sớm dũng mãnh thẳng tiến, như vậy ở trên băng nguyên đã có cơ hội giết chết Chu Hằng, nhưng bây giờ? Không được!

Trước không nói gì khác, chỉ là Tinh Thạch Nguyên Dịch có thể khiến hắn tuyệt vọng!

Chu Hằng lộ ra nụ cười kỳ quái nói: – Muốn so ai nhiều Bảo khí không? Đến!

Hắn thúc dục thần niệm, ong ong ông, từng món Bảo khí một từ trong cơ thể trồi lên.

Tay phải chấp hắc kiếm, đỉnh đầu dập dờn Hỏa Thần Lô, một đạo thần niệm điều khiển Lạc Nhật Cung kéo căng dây, một đạo thần niệm điều khiển Càn Khôn Quyển lưu chuyển, cuối cùng dùng một đạo thần niệm khống chế Bích Xà Hồn mê hoặc lòng người.

Thấp nhất đều là Bảo khí cấp Hắc Động, thậm chí còn có hai kiện cấp Hỗn Độn! Của cái như vậy, cho dù Chân Quân 9

động thấy cũng phải thè lưỡi mặc cảm, huống chi là con trai của Hắc Động Vương.

Kim Hạo Thìn quả thật không có khả năng nhận được 5 món Bảo khí bậc cao này, nhưng mà hắn có thể cảm ứng được khí linh khối Huyền Kim Lệnh trên đỉnh đầu đang run rẩy, chứng tỏ đó là Bảo khí càng đáng sợ hơn.

Không phải một kiện hai kiện, mà là 5 kiện!

Có thể khiến cho Bảo khí cấp Tuệ Tinh run rẩy sợ hãi, vậy chỉ có thể là cấp Hắc Động! Nhưng… tận 5 món!

Kim Hạo Thìn mắt muốn phun lửa, ngay cả phụ thân cũng không có một kiện Bảo khí cấp Hắc Động a! Tên này đã có 5 món! Loại này xa xỉ cỡ nào, lãng phí cỡ nào?

Dựa lực lượng của Chu Hằng đương nhiên không có khả năng nhận được nhiều Bảo khí cấp Hắc Động như vậy, nhất định là Hồng Nguyệt ban cho hắn! Vì sao? Vì cái sao Hắc Động Vương xinh đẹp tuyệt thế như vậy lại đi coi trọng một tên võ giả vừa bước vào Thiên Hà Cảnh chưa được bao lâu? Vì sao lại không phải hắn? Thiên tư của hắn cũng không kém Chu Hằng, cũng có huyết mạch Thần thú, thân thế, cảnh giới điểm nào mà yếu hơn Chu Hằng chứ?

– Ngươi mạnh hơn ta sao? Chu Hằng tươi cười, ông, hắn phóng xuất ra tinh tú đầy trời, còn có gần 200 đạo thiên hà. –

Phốc!

– Vạn, vạn viên tinh tú!

Kim Hạo Thìn và Liễu Thi Thi đều phụt ra, vô cùng khiếp sợ.

9999 viên tinh tú là đại viên mãn, đây là cực hạn! Đạt tới vạn tinh? Nói đùa, trong lịch sử Bách Long Tinh không biết bao nhiêu ức năm, nhiều nhất cũng chỉ có một vị thiên tài vô hạn tiếp cận tới đại viên mãn cảnh, nhưng vẫn kém 12 viên tinh tú à!

Ngay cả như vậy, hắn đã được xưng là người mạnh nhất trên lịch sử Bách Long Tinh rồi, cuối cùng trở thành Hắc Động Đế, thậm chí còn có khả năng tạo thành ba cái hắc động trở lên, chuyện này không người nào có thể biết! Nhưng mà mọi người đều có chung nhận định, đó chính là cơ sở càng kiên cố, thành tựu ngày sau càng cao! Vạn viên tinh tú, chưa từng thấy!
–

Chương 995: Ngã xuống

Vạn viên tinh tú lấy hai viên đại tinh làm trung tâm, không ngừng xoay chuyển, sinh ra hấp lực cường đại, không ngừng cuồn cuộn hấp thu linh khí chung quanh.

Ẩn ở trong không gian đan điền, quá trình này ngay cả Hồng Nguyệt cũng không có cách nào cảm ứng được, nhưng một khi tế ra, chỉ cần người luyện võ qua đều có thể cảm ứng được linh khí đang điên cuồng lưu chuyển, lấy Chu Hằng làm trung tâm điên cuồng ập tới. Đây, đây là kỳ tích vạn viên tinh tú sao?

– Ta có vạn viên tinh tú, mỗi ngày ta đều có thể h

ình thành một đạo thiên hà, Kim Hạo Thìn, ngươi có tư cách so với ta sao? Chu Hằng ngạo nghễ nói.

Kim Hạo Thìn không lời chống đỡ. Nói đùa, vạn viên tinh tú, chuyện này đã đánh vỡ cực hạn thiên địa rồi, bất kỳ lời gì khen Chu Hằng cũng không quá mức. Một ngày hình thành một đạo thiên hà, đây là tốc độ khủng khiếp bực nào, không đến ba năm có thể hoàn thành tích lũy linh lực 999 đạo thiên hà!

Tính ra, quả thật, từ lúc Chu Hằng đột phá Thiên Hà Cảnh đến

bây giờ mới chỉ có hơn trăm ngày, nhưng người ta đã tạo thành gần 200 đạo thiên hà, tốc độ khủng bố này khiến người ta giận sôi!

Đây là yêu nghiệt đánh phá cực hạn thiên địa!

Nếu sớm biết Chu Hằng biến thái như vậy, Kim Hạo Thìn hoặc là ngay từ đầu dùng bất cứ giá nào xử lý hắn, hoặc là nhất định phải trở thành bằng hữu của Chu Hằng, làm sao giống như bây giờ, không ngừng gián đoạn để mặc cho Chu Hằng trưởng thành!

Một ngày tăng một đạo Thiên Hà, đúng là biến thái quá mức!

So ra, thiên tài như hắn thì tính là cái gì? Xách giày cho người ta cũng không xứng à.

Kim Hạo Thìn mặt xám như tro tàn, cho dù hôm nay hắn thắng Chu Hằng thì thế nào, đối mặt với một tên biến thái như vậy, chỉ cần hai năm sau đối phương đã có thể đuổi kịp hắn, không đến ba năm có thể vượt qua hắn.

Hàng rào Tuệ Tinh Cảnh?

Người ta ngay cả cực hạn vạn viên tinh tú đều đánh vỡ, hàng rào Tuệ Tinh Cảnh thì tính là cái gì?

Trên lịch sử có bao nhiêu cường giả cấp Tuệ Tinh, nhưng mà trên lịch sử lại có mấy thiên tài Tinh Thần Cảnh đại viên mãn? Huống chi vượt qua đại viên mãn trở thành vạn viên tinh tú!

Kim Hạo Thìn ánh mắt đột nhiên trở nên âm lệ, niềm tin hồi phục, hung tợn nói: – Thiên tư của ngươi mạnh hơn ta thì thế nào, chỉ cần bây giờ giết chết ngươi thì tất cả đều là con số không.

ads

– Ha ha ha! Vậy ngươi phóng ngựa đến đây đi! Chu Hằng tâm niệm vừa động, hưu, Lạc Nhật Cung bắn ra, ngay sau đó Càn Khôn Quyển cũng chụp xuống, Bích Xà Hồn phát động lực mê hoặc, Hỏa Thần Lô phun ra ngọn lửa. Hắc kiếm chém xuống.

5 đại bảo khí tề động!

Kim Hạo Thìn chết cũng có thể nhắm mắt, có mấy Thiên Hà Đế có thể chết dưới 5 món Bảo khí cấp Hắc Động, cấp Hỗn Độn đâu chứ? Một người cũng không, hắn cũng có thể khai sáng kỷ lục này rồi!

– Khinh người quá đáng! Kim Hạo Thìn rống to, toàn lực thôi phát Huyền Kim Lệnh.

Oanh! Oanh! Oanh!

Chiến đấu kịch liệt nổ ra, tuy rằng cấp bậc 5 món bảo khí đều trên Huyền Kim Lệnh, nhưng mà bị giới hạn trong trình độ. Nhiều nhất Chu Hằng chỉ có thể phát huy ra uy lực chuẩn Tuệ Tinh Cảnh, không có một cái là đối thủ của Huyền Kim Lệnh.

Nhưng mà phẩm bậc Bảo khí là một chuyện, uy lực không sánh kịp là một chuyện, nếu Kim Hạo Thìn muốn phá hư 5 món bảo khí này, thậm chí trái cướp đoạt thì là si tâm vọng tưởng.

Chu Hằng không vội, nhưng Kim Hạo Thìn lại vội muốn chết.

Dù sao, lực lượng phụ thân lưu lại trên Huyền Kim Lệnh không có khả năng luôn luôn vận chuyển. Một khi dùng hết lực lượng thì phải bổ xung. Nhưng màThiết Hùng Đại Đế và Bạch Cốt Khô Lâu đang tử chiến, hắn đi đâu đi tìm người bù đắp năng lượng cho phù văn đây?

Một khi uy lực Huyền Kim Lệnh rơi xuống Tuệ Tinh Cảnh, hắn làm sao chống lại được 5 món Bảo khí bậc cao đây?

– Đây là ngươi ép ta! Kim Hạo Thìn rống to, thân thể vốn khổng lồ lại cao hơn một khoảng, lông đen cũng dài thêm, từ cổ đến bụng dưới, lông đen lại biến thành màu vàng. Đây mới là thần thú Hắc Kim Hùng thật!

Hắn thiêu đốt tinh huyết, dùng cái giá phẩm bậc huyết mạch giảm xuống phải trả, để khiến cho huyết mạch gia tăng trong thời gian ngắn, cường hóa chiến lực.

Không còn cách nào khác, hiện tại không liều mạng thì chỉ có chết!

– Đi tìm chết! Đi tìm chết! Đi tìm chết!

Kim Hạo Thìn điên cuồng hét lớn, chiến lực lập tức tăng cao, thậm chí vượt qua chuẩn Tuệ Tinh Cảnh, chân chính đạt tới cấp bậc Tuệ Tinh Vương!

Chiến lực bản thân tăng mạnh, uy lực Huyền Kim Lệnh cũng lại tăng lên tới Tuệ Tinh Đế!

Oanh! Oanh! Oanh!

Ánh sáng vàng bắn mạnh ra, vô kiên bất tồi, uy lực mạnh mẽ không có gì không hủy! Con lừa đen và Liễu Thi Thi lập tức gà bay chó sủa. Nhao nhao trốn sau Chu Hằng, hai người bọn họ hiện tại đã hoàn toàn không phải là đối thủ của Kim Hạo Thìn.

Không hổ là con trai của Hắc Động Vương, thật nhiều thủ đoạn!

Chu Hằng không muốn chiến đấu tiếp tục nữa, băng nguyên này quá nguy hiểm. Quỷ mới biết sẽ phát sinh chuyện gì, hắn thiêu đốt một giọt Tinh Thạch Nguyên Dịch, thể chất lập tức cường hóa, công kích Tuệ Tinh Đế thì thế nào, không có phù văn oai đừng mơ tưởng đả thương hắn!

Tốn thể chất của Thạch tộc sợ lạnh nhất, nhưng mà Chu Hằng có Hỏa Thần Lô khu trừ hàn khí, cho nên nhược điểm duy nhất này cũng được bù đắp.

Hắn một đường đột tiến, căn bản không màng công kích của Kim Hạo Thìn!

Kim Hạo Thìn biết uy lực một kiếm cận chiến của Chu Hằng, chỉ có thể không ngừng thối lui, căn bản không dám để Chu Hằng tới gần trong vòng mười trượng, bởi vì đây là tầm công kích của kiếm khí.

Nhưng, hắn căn bản không kéo ra nổi a! Hắn có bao nhiêu tinh

huyết, có thể duy trì thiêu đốt được bao lâu?

Một khi tinh huyết cháy hết, chẳng những hắn bị đánh trở về nguyên hình, thậm chí thực lực còn rơi xuống.

Ông!

Uy lực của Bích Xà Hồn vô ảnh vô hình, tác dụng của nó thậm chí ngay cả Huyền Kim Lệnh cũng không thể hoàn toàn cản được, Kim Hạo Thìn thỉnh thoảng lật đật, giống như điên vậy. Hắn giật mình tỉnh lại quát lớn: – Là ngươi, là ngươi ám toán ta.

– Đúng vậy! Chu Hằng thống khoái thừa nhận.

Kim Hạo Thìn giận điên lên, hắn đường đường là hoàng tử lại bị ép tới tự tát vào mặt mình một cái trước mặt mọi người, thừa nhận mình bị bệnh tâm thần, đây là nhục nhã bực nào? Thậm chí vì vậy còn khiến hộ vệ của mình tức giận bỏ đi, bằng không hiện tại hắn cũng không đến mức lưu lạc như thế này!

Dù tính Chu Hằng lực phòng ngự kinh người thì thế nào, hắn chung quy cũng chỉ là Thiên Hà Đế, chỉ cần tạm thời kéo dãn khoảng cách với hắn, chờ phòng ngự tự động của hắn biến mất là được rồi, chẳng lẽ hắn còn đuổi kịp một vị Tuệ Tinh Hoàng sao?

Ngẫm lại cảnh tượng mình tự tát mình, biểu tình mọi người cười nhạo, Kim Hạo Thìn hoàn toàn điên cuồng! Tất cả là do tên nam nhân này!

Hắn muốn báo thù!

– Chết! Kim Hạo Thìn quát lên chói tai, khí thế bá chủ vương trong võ giả hoàn toàn bạo phát, hóa thành một con gấu đen chồm tới Chu Hằng, cả người cũng phóng tới phản công Chu Hằng, một quyền đánh đấm thẳng tới tim Chu Hằng!

Một quyền này bá đạo vô cùng, không thể oanh phá phòng ngự của Chu Hằng không thành vấn đề, lực lượng kinh khủng sẽ trực tiếp xâm nhập cơ thể Chu Hằng chấn vỡ trái tim hắn là được rồi.

Lúc này mới giống!

Chu Hằng ánh mắt đằng đằng sát khí, đây mới là chiến lực một Vương trong võ giả phải có, phải có khí thế, phải có đảm lượng! Lăng Thiên Cửu Thức, chém!

Xoạt, ánh sáng đen hiện lên, vũ trụ tinh tú tiêu tan. Kim Hạo Thìn tay trái ôm ngực. Khe tay rỉ máu, không ngừng rơi xuống đất, tim hắn đã bị kiếm khí của hắc kiếm phá hủy, cho dù có Huyền Kim Lệnh, cho dù hắn thiêu đốt tinh huyết gia tăng thể

chất cũng không chặn được một kiếm này.

Thình thịch, hắn ngã xuống đất, nhưng không còn phòng ngự thể chất và linh lực. Thân thể còn chưa rơi xuống đã hóa thành một tượng băng, vừa rơi xuống liền vỡ nát.

Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, quát: – Đi!

Sau khi Thiết Hùng Đại Đế cảm ứng được con mình đã chết, nói không chừng không quan tơi hêt thay giết ra, chuyện này cũng không phải giỡn.

Liễu Thi Thi vội vàng vung tay dùng linh lực cuốn Chu Hằng, con lừa đen, Tiểu Hỏa lên, cấp tốc bay đi. Tốc độ của nàng nhanh nhất. Tự nhiên để nàng ra sức, Chu Hằng sau khi hơi khôi phục lại linh lực, lại tế ra Hỏa Thần Lô để khu trừ hàn khí.

Toàn lực bay đi, chỉ vẻn vẹn 10 ngày bọn họ đã tời khỏi băng nguyên.

Cách không nhìn nhau, từ trong không trung băng nguyên vẫn còn ánh sáng liên tục xẹt qua, mặt đất chấn động, ý nghĩa đám người Ma Long Đại Đế vẫn còn đại chiến với Bạch Cốt Khô Lâu.

Một đường dùng truyền tống trận quay lại, lại mười mấy ngày sau. Đám người Chu Hằng rốt cục về tới Đại Tần Thành, Liễu Thi Thi lập tức đem tin tức Bạch Cốt Khô Lâu bẩm báo cho Thành Thân Vương biết.

Lập tức hoàng thất chấn động, hai vị lão tổ tông luôn luôn bế quan cũng bị kinh động, mang theo một món Bảo khí cấp Hắc Động chạy về phía Cực Bắc tiếp viện.

Nhưng, sau lần đi này liền không có tin tức nữa.

– Đã chết! Trong Ngọ Dương Học Phủ, Hồng Nguyệt kinh hãi, Hắc Động Vương đừng nói chết mười người. Cho dù toàn bộ chết thì có sao, chỉ cần nàng nguyện ý, hoàn toàn có thể bồi dưỡng ra được một đống lớn!

Đương nhiên, cường giả cấp Hắc Động được nàng bồi dưỡng ra không có khả năng tiến thêm một bước. Hắc Động Vương sẽ vĩnh viễn là Hắc Động Vương, Hắc Động Đế sẽ vĩnh viễn là Hắc Động Đế, hơn nữa thực lực cao nhất cũng chỉ là Hắc Động Đế, không thể bồi dưỡng được cường giả Hắc Động 4 động trở lên.

– Đầu Bạch Cốt Khô Lâu kia lợi hại như vậy sao? Chu Hằng cả kinh kêu lên.

– Chỉ hơi cao trong đám lùn, cũng coi như có chút thực lực đi! Hồng Nguyệt cho ra lời nhận xét.

– 11 vị Hắc Động toàn bộ chết trận?

Chu Hằng vẫn còn có chút khó tin, cùng giai chiến một trận, chẳng lẽ ngay cả chạy trốn cũng không thể?

– Tử vong chi đạo, có lẽ không phải đại đạo cường đại nhất trong 9 đạo, nhưng không thể nghi ngờ là âm u nhất, có tính hủ thực lớn nhất, cộng thêm bộ xương khô nhỏ còn kia nắm giữ pháp tắc lôi điện, giết chết 11 tên ngu mới bước vào Hắc Động Cảnh không phải dễ dàng sao? Hồng Nguyệt khinh thường nói.

– Bọn họ đều đã dừng lại ở Hắc Động Vương vô số năm, đều có tư cách tấn công Hắc Động Hoàng, sao lại có chênh lệch lớn như vậy? Chu Hằng vẫn hoài nghi.

– Sai rồi, sai rồi, bọn họ đạt tới Hắc Động Vương đỉnh phong, thực ra chỉ là tích lũy linh lực, cũng không phải lĩnh ngộ đại đạo thiên địa! Trình độ linh lực bọn họ quả thật đạt tới Hắc Động Vương đỉnh phong, nhưng mà nói về chiến lực, bọn họ chỉ có thể tính mới vừa đặt chân vào Hắc Động Cảnh mà thôi! Hồng Nguyệt lắc đầu.

Sau khi đạt tới Tuệ Tinh Cảnh, võ giả đã có thể bắt đầu nghiền ngẫm phù văn, nó dính tới pháp tắc thiên địa, mà lực lượng pháp tắc không phải do trình độ linh lực quyết định. Giống như Hoặc Thiên lúc trước còn ở Phàm giới dùng phù văn đánh

chết Vinh Kiếm Long đến từ Minh giới.

Cho nên, luận trình độ linh lực, 9 đại, không, 11 vị Hắc Động Vương không có một ai kém Bạch Cốt Khô Lâu, thậm chí còn vượt qua, nhưng mà luận lĩnh ngộ pháp tắc, Bạch Cốt Khô Lâu chính là Tử Linh do thiên địa tự nhiên hình thành, trời sinh đã nắm giữ tử vong chi đạo, đã đạt tới cực hạn ở đạo này, đó mới là Hắc Động Vương đỉnh phong chân chính!

Đến Hắc Động Cảnh, Hỗn Độn Cảnh rồi, lực lượng đã trở thành thứ yếu, mà trọng yếu hơn là lĩnh ngộ và nắm giữ pháp tắc. –

Chương 996: Tử Linh ép thành

Lại bảy ngày sau, tin dữ truyền đến, 11 vị Hắc Động Vương chết trận, Bạch Cốt Khô Lâu một đường quét ngang, cắn nuốt vô tận sinh linh, giết tới đế đô.

Trong khoảng thời gian ngắn, gà bay chó sủa! Phần lớn mọi người lựa chọn thoát đi, đây cũng là lựa chọn rất bình thường, bởi vì ngay cả 11 vị Hắc Động Vương đều chết trận, ai còn có thể là đối thủ của Bạch Cốt Khô Lâu? Người có điều kiện trực tiếp vượt qua Tinh Môn rời đi, người không có điều kiện chỉ có thể rời xa đế đô, vẫn sống dưới uy hiếp của Bạch Cốt Khô Lâu.

Nhưng cũng có một ít người chọn tử thủ, đây là tận trung với Đại Tần Quốc, người còn nước còn, nước mất người mất!

Đương nhiên, còn có một nguyên nhân là ở đế đô còn có một vị Hắc Động Vương cuối cùng! Cho dù đã có 11 vị Hắc Động Vương chết trận, nhưng mà Hắc Động Vương vẫn là Thần Linh trong lòng tất cả mọi người, có Hắc Động Vương tọa trấn vẫn còn cơ hội.

Không thể không nói, bọn họ thành công, bởi vì chỉ cần Hồng Nguyệt chịu ra tay, đừng nói một tên Bạch Cốt Khô Lâu, cho dù 1 vạn 1 ức đều bị tiện tay nghiền nát! Nhưng vấn đề là, vị

ma nữ này hỉ nộ vô thường, nàng có nguyện ý ra tay hay không?

Nguy nan gặp người có tâm, bình thường những người được xưng là trung thần, là cánh tay đắc lực của đế ở lại chỉ còn vài người, tỷ như một soái 2 tướng, hiện tại hoàng tộc cũng không có năng lực trừng phạt bọn họ, bởi vì Liễu gia đã mất đi lực lượng cấp Hắc Động, dù tính sống sót được trong hạo kiếp, nhưng còn tư cách giữ được hoàng vị sao?

Bách Long Tinh chính là Thập Nguyên Tinh, là tinh cầu linh khí nồng đậm nhất trong 70 tinh vực, Hoàng triều nào mà không như hổ rình mồi? Chỉ cần thế lực có Hắc Động Vương đều có thể đến chen vào một chân, cạnh tranh bá quyền Bách Long Tinh.

Trên thực tế, lúc trước Hoàng triều Liễu thị cũng thượng vị bằng cách này, cho nên cũng không có gì đáng oán trách.

Bởi vậy, hoàng tộc Liễu thị còn sót lại đều đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, bọn họ không có đường lui, còn không bằng oanh oanh liệt liệt chiến một trận! Mấu chốt nhất là, nơi này còn có một vị Hắc Động Vương cuối cùng, nếu như được Hồng Nguyệt phù trợ. Như vậy Liễu thị hoàng tộc chắc gì không thể kiên trì được.

Mà Liễu gia cũng không thiếu thiên tài, chỉ cần có mấy vạn năm dưỡng tức, vị tất không thể xuất ra Hắc Động Vương!

Mọi người đều trông mong, nhưng thái độ của Hồng Nguyệt quá mập mờ.

Bởi vì nếu nàng không có ý định rời đi, cũng không nói tử chiến với Bạch Cốt Khô Lâu, không thể không khiến người ta hoài nghi cuối cùng nàng nghĩ cái gì.

Có phải là ám chỉ Liễu gia cho chỗ tốt gì hay không?

Chỉ có Chu Hằng biết, đó là bởi vì Hồng Nguyệt căn bản không coi mọi chuyện phát sinh ra cái gì! Trên thực tế có thể uy hiếp được nàng. Trừ 5 đại Thánh nhân ra, chỉ sợ cũng chỉ có ma đầu thần bí kia.

Những người khác ngay cả tư cách cho nàng để ở trong lòng cũng không có.

ads

Bởi vì uy hiếp tử vong tới gần, Ngọ Dương Học Phủ cũng đã sớm tuyên bố tạm thời đóng cửa, đợi sau khi nguy cơ giải trừ mở lại tiếp, hoặc là vĩnh viễn không có cơ hội mở lại.

Chu Hằng cảm thấy nhàm chán, bởi vì học phủ trống rỗng. Trừ vài người không thể đi được ra, nó giống như một tòa

thành chết, lạnh lẽo khiến cho người ta phát bệnh. Tuy nhiên, Liễu Thi Thi và Liễu Duẫn Nhi lại tới đây chơi mấy lần, một lần ở lại là mấy ngày.

Không có biện pháp, tác dụng của Chu Hằng rất quan trọng.

Hắn có thể ảnh hưởng đến một vị "Hắc Động Vương". Chỉ cần hắn ra sức, không khó đả động Hồng Nguyệt đi chiến Bạch Cốt Khô Lâu. Mà Liễu gia kinh doanh ở Đại Tần Thành ức vạn năm qua, tòa thành này hoàn toàn có thể nói là một kiện Bảo khí cấp Hắc Động không thể di động! Nếu như có một vị Hắc Động Vương đến thúc giục, hoàn toàn có thể đối kháng Bạch Cốt Khô Lâu!

Đây cũng là hy vọng cuối cùng để Liễu gia kiên trì thủ vững.

Liễu Thi Thi, Liễu Duẫn Nhi vì có quan hệ không tệ với Chu Hằng cho nên Liễu gia tự nhiên chỉ có thể dựa vào hai nàng để dùng mỹ nhân kế, cũng không biết có chọc giận Hồng Nguyệt, rước họa diệt vong cho Liễu gia hay không nữa.

Chu Hằng cũng không có ý tưởng gì, bởi vì học phủ rỗng tuếch cho nên hắn dứt khoát phóng người ở trong Tiên Cư ra, để mọi người có thể hít thở không khí trong lành.

Dù sao Hồng Nguyệt không cho hắn rời đi, hắn cũng không có cách rời đi?

Một người nhàm chán, nhưng có mọi người bồi tiếp thì khác, Chu Hằng luôn bôn ba bên ngoài, lúc này rốt cục có thể buông lỏng một chút, bồi tiếp nữ nhân của mình. Cũng vì thế hệ kế tiếp mà cố gắng cày cấy, hắn cũng không tin lại không ra quả.

Thời gian trôi qua rất nhanh, khi Chu Hằng hình thành 200 đạo thiên hà, Bạch Cốt Khô Lâu rốt cục đi tới ngoài Đại Tần Thành. Nhiều ngày như vậy không gặp. Hình thể của nó đã biến thành cao trăm trượng, xa xa có thể nhìn thấy, một cái hắc động thôn tính tiêu diệt hết thảy.

Nhìn thấy Tử Linh trong nháy mắt, mọi người đều thất thanh kinh hãi, căn bản nói không nên lời.

Khí thế của nó rất mạnh, thậm chí vượt qua Ma Long Đại Đế lúc trước, mà lại tràn đầy khí tức tử vong. Nó đã đại biểu cho tử vong, nơi đi qua, sinh linh bị diệt toàn bộ! Ông!

Liễu thị hoàng tộc miễn cưỡng kích thích phòng ngự đế đô, tổng cộng xuất động 17 vị Tuệ Tinh Đế, không tiếc hao tổn thọ nguyên làm cái giá phải trả, mạnh mẽ thôi động Bảo khí đế đô, ngăn cản bước chân của Bạch Cốt Khô Lâu.

Chỉ là phòng ngự cũng chỉ là phòng ngự, Bạch Cốt Khô Lâu

chẳng cần hành động là được rồi, 17 vị Tuệ Tinh Đế này có thể kiên trì được bao lâu?

Nhưng, kiên nhẫn hiển nhiên không phải phẩm chất của nó. Nó không chút nghĩ ngợi, lập tức giơ tay bạt tới tường thành.

Thình thịch! Một tiếng trầm đục vang lên, toàn bộ Đại Tần Thành đều chấn động, 17 vị Tuệ Tinh Đế lại đồng loạt hộc máu, tuy nhiên quang thuẫn hình thành trên vùng trời đế đô sau khi run rẩy một hồi lại ổn định lại.

Giữ được!

Lập tức, toàn thành hoan hô như sấm, không vì gì hết, cũng không vì lập trường, bởi vì nhân loại đều không một nguyện ý nhìn thấy Tử Linh phá thành, nếu không cả thành đều bị diệt sạch.

Thình thịch!

Bạch Cốt Khô Lâu lại bạt lên tường thanh, toàn bộ thành thị lại run rẩy dữ dội.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Một chưởng lại một chưởng, Bạch Cốt Khô Lâu không ngừng oanh kích, nó là Hắc Động Vương chân chánh, hắc động mở ra có thể cắn nuốt hết thảy lực phản chấn, thậm chí có một bộ phận còn có thể trực tiếp chuyển hóa thành linh lực của nó, hoàn toàn có thể công kích lâu dài.

Nhưng mà 17 vị Tuệ Tinh Đế thì sao, bọn họ có thể kiên trì bao lâu?

Khi nhìn thấy Tử Linh như Ma Thần này không ngừng công kích, tiếng hoan hô trong thành càng ngày càng nhỏ, trong lòng mỗi người đều tuyệt vọng, đây là sợ hãi với thực lực tuyệt đối.

– Chu Hằng, ngươi đi xử lý tên xấu xí này đi! Hồng Nguyệt cuối cùng nói với Chu Hằng, vẻ mặt có chút khó chịu.

Chu Hằng luôn không yêu cầu gì với Hồng Nguyệt, ma nữ này tính cách cổ quái, nếu cầu nàng ngược lại sẽ phản tác dụng. Quả nhiên, hiện tại nàng chủ động lên tiếng, Chu Hằng vuốt tay nói: – Ta sao có thể đánh được một đầu Tử Linh cấp bậc Hắc Động Vương chứ?

– Vươn tay ra đi! Hồng Nguyệt liếc Chu Hằng một cái, ánh mắt thâm sâu, giống như đang nói chút tâm tư kia của ngươi ra đã rõ rồi.

Chu Hằng cũng không ngại bị nàng biết, đây vốn là so kiên nhẫn mà không phải trí tuệ, hắn cũng vươn một tay ra.

– Hai tay!

Chu Hằng vươn hai tay ra. Hồng Nguyệt dùng ngón tay làm bút vẽ lên lòng bàn tay của hắn, xúc cảm tuyệt với khiến cho Chu Hằng có chút tâm hoảng ý loạn, không tự chủ được nhìn về gương mặt xinh đẹp không chỗ thiếu sót của Hồng Nguyệt.

Hắn vội vàng tập trung tinh thần, nhìn chữ Hồng Nguyệt viết.

Trên tay phải viết một chữ Định, sau đó đổi sang tay trái, viết một chữ Phá, rõ ràng không có mực, nhưng lại hiển hiện rõ ràng.

– Đi thôi! Hồng Nguyệt nói.

– Chỉ bằng hai chữ này? Chu Hằng khóe miệng co rút.

– Ngươi cho rằng đây là hai chữ thông thường sao? Đừng nói một tên Tử Linh Hắc Động Vương, cho dù Chân Quân 9 động cũng sẽ bị tiết chế. Hồng Nguyệt ngạo nghễ nói.

– Mạng người quan trọng, không nên đùa giỡn à.

– Cút đi! Hồng Nguyệt đá lên mông Chu Hằng, hưu, Chu Hằng lập tức như pháo bắn lên trời, thình thịch, trực tiếp xuyên qua trận pháp phòng ngự bắn tới Bạch Cốt Khô Lâu.

– Mẹ nó! Chu Hằng chửi tục một câu, đã thấy Bạch Cốt Khô Lâu vung chưởng nện tới hắn. Hắn cũng không kịp suy nghĩ, vội vàng giơ song chưởng lên, nghênh đón Bạch Cốt Khô Lâu.

Ông!

Một đạo phù văn từ lòng bàn tay phải hắn trồi lên, đảo qua Bạch Cốt Khô Lâu, tên to xác lập tức khựng người lại, dường như bị phù văn giam cầm vậy.

Đây là thủ đoạn của Hồng Nguyệt!

Chu Hằng biết Hồng Nguyệt sẽ không hại mình, nhưng không nghĩ tới thủ đoạn của nàng lại mạnh như thế, tùy tiện vẽ lên tay hắn hai chữ lại có uy năng mạnh như vậy. Chỉ là chữ Định ở tay phải phát uy, sao chữ Phá tay trái không chút phản ứng vậy?

Chẳng sao, sau khi giam cầm, dùng hắc kiếm chém là được!

Chỉ là… Chém vào đâu?

Tên to xác cũng chỉ còn lại một bộ xương trắng, căn bản không có chỗ yếu hại gì, chém làm sao đây?

Tùy tiện chém một kiếm trước rồi nói sau!

Keng!

Một kiếm chém qua, bàn tay Chu Hằng tê cứng, xương cốt Bạch Cốt Khô Lâu cứng rắn khiến người ta giận sôi, một kiếm chém lên chẳng những một vết xước cũng không có, ngược lại chấn cho tay hắn chết lặng, ngay cả hắc kiếm cũng cầm không được.

Đúng lúc này, Bạch Cốt Khô Lâu động, hắc động phía sau run lên, mạnh mẽ phát ra một lực hút khủng bố, muốn mạnh mẽ thôn phệ hắn!

Chu Hằng vội vàng thu hồi hắc kiếm, bàn tay phải đẩy ra, quát to: – Định!

Bạch Cốt Khô Lâu lập tức dừng hình!

Trong Đại Tần Thành, tiếng hoan hô lại vang dội.

Lúc gặp nguy hiểm, mọi người luôn hy vọng có một anh hùng đứng ra, cứu vớt mình! Mà bây giờ tới lúc tuyệt vọng, rốt cục có một anh hùng xuất hiện, tự nhiên mọi người đều trở nên cuồng nhiệt.

Chu Hằng nhìn tay trái mình, trên đó viết chữ Phá, nhưng mà lúc trước hắn đánh ra song chưởng nhưng cũng không phát huy được nó, không biết là vì sao?

Hắn dùng tay trái điểm ra, vẫn không có một tia phản ứng!

Lúc này, Bạch Cốt Khô Lâu lại động, phù văn cữ Định tác động được với nó chỉ trong thời gian ngắn.

– Lại định! Chu Hằng tay phải đánh ra, thân hình đồng thời chớp động, đi tới dưới chân của Bạch Cốt Khô Lâu, tả chưởng nện lên xương trắng của nó.

Ông, một đạo phù văn sáng lên, tay trái Chu Hằng phất qua, xương cốt vô cùng kiên cố của Bạch Cốt Khô Lâu lại như đậu hữ vậy, nhao nhao dập nát, toàn bộ chân trái rụng xuống.

Thì ra chữ Phá dùng như vậy, chỉ có tiếp xúc với thực thể mới có hiệu lực.

Chương 997: Hãi lui

Sau khi hiệu quả chữ Định biến mất, Bạch Cốt Khô Lâu lảo đảo, bởi vì chân của nó đã bị chặt đứt. Nhưng khi hai đoạn xương gãy đụng vào nhau, hai đoạn xương lại tự động nối với nhau.

Trừ thấp hơn một chút ra thì cũng chẳng có gì, nếu không quan sát tỉ mỉ thì khó mà phân biệt ra, Bạch Cốt Khô Lâu này vẫn sinh mãnh như trước, hắc động phát ra khí tức tràn ngập tính thôn phệ hủy diệt mọi sinh linh.

Chu Hằng hiểu ra, Tử Linh này là một loại sinh linh hoàn toàn khác biệt!

Cho nên sinh linh bình thường có chỗ yếu hại, mà nó lại không có, hoặc là nói toàn thân nó đều là chỗ yếu hại, nhưng nếu muốn chém chết nó thì phải chém toàn bộ chỗ yếu hại một lần, khiến xương cốt toàn thân nó biến thành tro bụi, như vậy Tử Linh chi hồn của nó cũng không có chỗ gửi gắm, cho dù mạnh như Hắc Động Cảnh cũng chỉ có một con đường chết!

Nhìn đầu Tử Linh cao tới trăm trượng này, mặt Chu Hằng co giật, đây chính là một công trình vĩ đại à!

Dưới tình huống bình thường, Thiên Hà Đế ngay cả tư cách tới gần Hắc Động Vương cũng không có, chớ nói chi là từng chút một mài chết Hắc Động Vương. Nhưng mà ai bảo trên người Chu Hằng có phù văn Hồng Nguyệt viết cho hắn? Mặc dù chỉ là tạm thời, nhưng mà Hỗn Độn Cảnh chống lại Hắc Động Vương quả thực là nghiền ép.

– Định!

– Định!

– Định! Bạch Cốt Khô Lâu chỉ có lực lượng cấp bậc Hắc Động Vương, nhưng mà ở trước mặt Chu Hằng lại không phát huy ra được, liên tục bị Định, lại bị Chu Hằng dùng Phá đánh phá xương cốt.

Tuy rằng nó có thể không ngừng hợp lại xương cốt của mình, nhưng mà xương cốt biến mất là thật! Mới đầu còn không nhìn ra, sau một thời gian dài, xương cốt biến mất càng lúc càng nhiều, chỉ cần người chú ý là nhìn ra.

Đầu Tử Linh này đang không ngừng thu nhỏ!

Tuy rằng không rõ vì sao, nhưng mà mỗi người giác ngộ, có thể tước cho một Hắc Động Vương biến nhỏ liên tục, người như vậy còn không lợi hại sao?

Đương nhiên không ai tin thực lực của bản thân Chu Hằng cao, khẳng định là Hắc Động Vương sau lưng hắn xuất thủ! Nhưng mà trước đó 11 vị Hắc Động Vương liên thủ đều bị Bạch Cốt Khô Lâu giết sạch, bây giờ người ta chỉ phái ra một tên Thiên Hà Đế, viết lên bàn tay hai cái chữ liền có thể đùa bỡn đầu Tử Linh này như lòng bàn tay, đối lập thật lớn.

ads

Hắc Động Hoàng! Nhất định là Hắc Động Hoàng, nếu không làm sao có thể mạnh mẽ như vậy?

Các nữ nhân nhìn về phía Chu Hằng với ánh mắt tràn đầy ngưỡng mộ và sùng kính, mà các nam nhân thì đầy ghen tị, Hồng Nguyệt tuyệt mỹ bậc nào, hơn nữa càng còn có thể là Hắc Động Hoàng, nhưng mà lại là vợ của tên này. Như vậy ai mà không ghen tỵ?

Nhưng mà có ghen tị hơn nữa thì như thế nào, cho dù Tuệ Tinh Đế cũng phải chôn sâu trong lòng, ai dám gây bất lợi, thậm chí bất kính với Chu Hằng?

Đây chính là nam nhân của Hắc Động Vương, thậm chí Hắc Động Hoàng a!

Đừng nói hiện tại Bách Long Tinh đã không có cường giả cấp Hắc Động, ngay cả có, ai có thể là đối thủ của Hồng Nguyệt đây?

11 Hắc Động Vương liên thủ đánh không lại Bạch Cốt Khô Lâu, nhưng mà Hồng Nguyệt chỉ phái ra một Thiên Hà Đế đã giải quyết được. Tên ngốc cũng có thể nhìn ra đây là chênh lệch tuyệt đối.

– Hồng Nguyệt đại nhân khẳng định nắm giữ phù văn chí cao vô thượng, cũng không nhất định là cảnh giới của nàng càng cao hơn.

– Không sai, sau khi đạt tới Tuệ Tinh Cảnh, nắm giữ phù văn mới quyết định chiến lực chân chính!

– Lúc trước 11 vị đại nhân bị thua, chính là bọn họ nắm giữ phù văn thua xa đầu Tử Linh này.

– Giết nó, báo thù cho chư vị đại nhân!

– Báo thù cho dân chúng thiên hạ!

Người có kiến thức uyên bác giải thích, làm như giải được câu đố sự cường đại của Hồng Nguyệt. Mọi người đều giật mình. Thực ra như vậy cũng rất dễ khiến người ta chấp nhận, bởi vì lúc trước đám người Ma Long Đại Đế ngã xuống, còn có Bạch Cốt Khô Lâu này đều là Hắc Động Vương, dựa vào cái gì Bạch Cốt Khô Lâu chẳng những dùng sức một mình trấn áp chư hùng, nhưng lại còn làm thịt tất cả chư vị Đại Đế?

Người ta luôn cần một giải thích hợp lý. Ngoài thành, bị Chu Hằng không ngừng đánh vỡ xương cốt, một đùi phải của Bạch Cốt Khô Lâu đã bị phế đi, nhưng đối với cấp bậc cười đại này thì không thành vấn đề. Chỉ có một cái đùi nó cũng có thể đứng vững chãi, cùng lắm thì chỉ có hình tượng bết bát, để sĩ khí bên nhân loại đại chấn mà thôi.

Chu Hằng lại nhíu mày. Bởi vì, hai chữ phù trên tay hắn đang ảm đạm, rất nhanh sẽ biến mất!

Này cũng bình thường, Hồng Nguyệt tiện tay viết thôi, không khả năng duy trì mãi được. Nhưng mà cũng quá ngắn đi. Chỉ đánh cho Bạch Cốt Khô Lâu bị thương nặng mà thôi, còn muốn giết nó thì còn xa.

Ông! Rốt cục, ánh sáng cuối cùng biến mất, hai phù văn đồng thời ma diệt. bàn tay Chu Hằng không chút sáng láng.

Bạch Cốt Khô Lâu động đậy được, lại ngoài ý muốn phát hiện lần này cũng không bị giam cầm, trong ánh mắt nó lôi quang chớp động, sau khi nhìn Chu Hằng thật sâu một cái, mạnh mẽ quay người chạy đi, chỉ là còn một chân cho nên nhảy lò cò

vượt qua vô tận không gian, rút về Cực Bắc.

Nó không phải sợ Chu Hằng, mà là cực độ sợ hãi khí tức từ hai phù văn trên bàn tay Chu Hằng phát ra!

Một Tử Linh như nó, cảm quan của nó khác hẳn với những sinh linh khác, nhưng cũng mẫn cảm vô cùng, từ lần đầu tiên trúng chiêu nó đã phát hiện thực lực của người vẽ hai cái phù văn kia hơn xa nó

Chênh lệch lớn tới bực nào?

1 vạn nó cộng hết lại cũng không chống lại được một đầu ngón tay của vị cường giả kia.

Nó đã sớm muốn chuồn đi, chỉ là thân thể không ngừng bị Chu Hằng giam cầm, cho nên mới không chạy được. Hiện tại rốt cuộc được tự do, nó ngay cả thuận tay đập chết Chu Hằng cũng không dám, trước tiên phải chạy đã.

Cái loại uy áp chí cao vô thượng này khiến Tử Linh chi hỏa của nó như gió trong tàn chúc, bất cứ lúc nào cũng có thể tắt! Trốn! Trốn càng xa càng tốt!

Chu Hằng còn chưa phản ứng kịp, Bạch Cốt Khô Lâu đã hoàn toàn biến mất. Nguy cơ cứ vậy được giải trừ?

Có Hồng Nguyệt tọa trấn, quả nhiên Thần Ma lui tránh a! Sau khi toàn thành hoàn toàn yên tĩnh, đột nhiên tiếng hoan hô như sấm. Ai cũng không nghĩ tới Bạch Cốt Khô Lâu hung danh xung thiên lại dễ dàng bị bức lui, tuy rằng kết cục tốt nhất là giết chết đầu Tử Linh này, nhưng mà so với tử thủ được ăn cả ngã về không thì kết quả này không biết hoàn mỹ gấp bao nhiêu lần!

Mọi người ôm nhau, đây mới là sống sót sau tai nạn, kích động khó có thể lý giải.

Chu Hằng về tới Ngọ Dương Học Phủ, cũng không lâu lắm, vô số quan to quý nhân tới bái phỏng, lại bị hắn chặn ở ngoài cửa. Nói đùa sao, hắn nào có nhiều tinh lực bồi những người như vậy.

Tuy rằng trong đó có không ít cường giả cấp Tuệ Tinh, nhưng ngay cả rắm cũng không dám phóng, đàng hoàng xoay người rời đi. Tuy nhiên ngày hôm sau, bọn họ lại mang nữ nhân đẹp nhất gia tộc tới, quản hắn có chịu gả hay không, đều đưa lại đây, nếu có thể kết quan hệ với Chu Hằng vậy về sau gia tộc phát đạt rồi!

Tình thế bây giờ rất rõ ràng, toàn bộ Hắc Động Vương của Bách Long Tinh đều chết hết, hiện tại chỉ còn một mình Hồng Nguyệt độc quyền!

Thế giới này nắm giữ nhiều binh lực hơn nữa cũng không sánh bằng một tuyệt đỉnh cường giả, chỉ cần Hồng Nguyệt nguyện ý, nàng có thể phù trợ bất luận kẻ nào trở thành đế vương mới!

Nhưng mà Hồng Nguyệt cùng Chu Hằng hiển nhiên cũng không có dã tâm như vậy, nếu không bọn họ đã sớm làm rồi. Cho dù lúc trước Ma Long Đại Đế tại thế, nhưng mà dù là Hắc Động Vương 5 động có thể ngăn cản sao? Nhưng mà Hồng Nguyệt và Chu Hằng đều điệp thấp, nói rõ bọn họ không có hứng thú đối với quyền lực.

Bởi vậy, những người khác vẫn còn cơ hội thượng vị.

Bách Long Tinh rất nhanh ổn định lại, đầu Bạch Cốt Khô Lâu kia không dám rời khỏi Cực Bắc nữa, tựa hồ bị Hồng Nguyệt làm cho sợ hãi. Khi Chu Hằng và con lừa đen nói về chuyện này, đều nhao nhao cảm thán Hồng Nguyệt không hổ là ma nữ, ngay cả Tử Linh vô tâm vô não cũng có thể hù dọa!

Tuy nhiên dưới sự tĩnh lặng là giông tố dữ dội.

Hồng Nguyệt hoặc Chu Hằng cũng không có đã tâm với đế vị, nhưng mà trong đế quốc lại không thiếu gia tộc, thế lực có dã tâm, có nhiều chỗ đã lặng lẽ thoát ly khỏi đế quốc quản chế, tuy rằng còn chưa tự lập làm vương nhưng cũng không chênh lệch bao nhiêu, tóm lại đối với hiệu lệnh của Liễu thị Hoàng triều đã là bằng mặt không bằng lòng.

Nhưng mà Liễu gia dù vẫn còn rất nhiều cường giả cấp Tuệ Tinh, nhưng không còn đại sát khí Hắc Động Vương chấn nhiếp, căn bản không quản được quá nhiều.

Ngươi phái một hai Tuệ Tinh Đế đi rồi, nói không chừng bị người ta giết chết giữa đường đấy! Ngươi muốn dốc toàn bộ lực lượng, còn cần đế đô hay không? Nói không chừng bị người ta bưng cả đi, vậy không phải trò cười thiên hạ sao?

Đế đô không thể mất!

Nơi này chính là tài phú Liễu gia tích lũy ức vạn năm qua, cho nên không thể bỏ được.

Bởi vậy, cũng chỉ có thể ngầm cho phép tình huống hiện giờ, nếu những thế lực này cũng không tuyên bố tự xưng Vương, ít nhất còn không chưa xé rách da mặt, như vậy mọi người cũng kiên trì duy trì đi.

Đương nhiên, chỉ cần Bách Long Tinh lại xuất hiện một tôn Hắc Động Vương, như vậy tất cả đều thay đổi trong nháy mắt!

Các Hoàng triều khác cũng không có ý công kích Bách Long Tinh. Không nói nơi này có một đại nhân vật ngay cả Bạch Cốt Khô Lâu cũng bị dọa lui, mà chỉ một mình Bạch Cốt Khô Lâu kia cũng có thể dọa sợ phần lớn bọn họ! Bởi vì ai biết nó còn ngóc đầu trở lại được hay không?

Cho dù đánh hạ Bách Long Tinh, nhưng nếu Tử Linh đi ra càn quét một vòng vậy thì tổn thất vô cùng kinh khủng.

Hiện tại có Hồng Nguyệt trấn nhiếp đầu Tử Linh kia, nhưng ai biết Hồng Nguyệt sẽ rời khỏi lúc nào, chỉ cần nàng vừa đi, còn có ai trấn áp được Bạch Cốt Khô Lâu?

Bởi vậy, tất cả Hoàng triều đều có một chung nhận thức, khi đánh không lại Bạch Cốt Khô Lâu, tuyệt đối không được động binh với Bách Long Tinh.

Quý tộc, thương nhân trốn đi cũng nhao nhao trở về Bách Long Tinh, dù sao đây là Thập Nguyên Tinh duy nhất 70 tinh vực chung quanh, nếu không phải bất đắc dĩ, ai nguyện ý rời khỏi này?

Theo dòng người trở về, Ngọ Dương Học Phủ tự nhiên cũng mở lại, hết thảy lại trở về quỹ đạo ban đầu, thậm chí Hồng Nguyệt cũng có lúc hứng thú đi phối hợp với Thiên Cơ Viện đại sư một chút, dọa mọi người tè ra quần.

Chu Hằng an bài mọi người ở tại trong Ngọ Dương Học Phủ, dù sao đây là một cái học phủ, có hệ thống tu luyện. Mà hắn cũng không ngừng đi thu thập linh thảo, tiên thảo, cung cấp cho đám người trong Tiên Cư, để bọn họ nhanh chóng đề thăng tu vi.

Thấm thoát đã hai năm trôi qua.

Ngày qua ngày khác bình đạm, nhưng lúc này có một tin tức khiến Chu Hằng vui vẻ.

Ở một tinh vực phương xa có một kỳ tài ngút trời, đạt tới Tinh Thần Cảnh đại viên mãn! Người này không có tên, tự xưng là Vạn Cổ Đại Đế!

Chương 998: Lâm Vô Bệnh cường thế

Vạn Cổ Đại Đế quả nhiên rất lợi hại!

Chu Hằng biết mình thu được bao nhiêu tài nguyên, thậm chí bên cạnh còn có một vị cường giả cấp Hỗn Độn hộ giá, mà Vạn Cổ Đại Đế thì sao, lão chỉ có một thân một người!

Không hổ là Đại Đế từ Phàm giới một đường đánh đi lên, căn bản không cần người khác trợ giúp, chỉ bằng một đôi nắm tay của mình có thể đánh ra một tương lai rực sáng!

Đương nhiên, so với Chu Hằng thì Vạn Cổ Đại Đế còn xa không theo kịp.

Tinh Thần Cảnh đại viên mãn so với vạn viên tinh tú, tuy rằng chỉ kém một viên tinh tú, nhưng một tinh tú chênh lệch này lại là lớn đến mức ngay cả Thánh nhân đều không thể tháo gỡ!

Vạn viên tinh tú, từ xưa đến nay chưa hề có!

Mà so sánh về cảnh giới, Chu Hằng đã bỏ xa vị lão tổ tông

này.

Hắn đã đạt đến Thiên Hà Cảnh đại viên mãn.

Chuyện này thực dễ dàng, bởi vì trong cơ thể hắn tạo thành tinh tú lốc xoáy, bất cứ lúc nào đều đang hấp thu linh khí chuyển hóa thành linh lực tích lũy của bản thân, tốc độ nhanh đến mức một ngày có thể hình thành một đạo thiên hà!

Cộng thêm Hoàng triều Liễu thị cung cấp tiên thảo cuồn cuộn không ngừng, giúp hắn rất nhanh liền đạt tới cực hạn 999 thiên hà.

Cực hạn này là của người khác, không phải của hắn!

Thế nhưng đột phá vạn viên tinh tú là phải ở dưới một loại trạng thái vô cùng tức giận, hiện tại thì sao, toàn bộ Bách Long Tinh có ai dám đi chọc tới hắn? Không có cảm xúc cực đoan mừng vui buồn giận đau thương, quả thật Chu Hằng còn không biết nên làm thế nào để hình thành đạo thiên hà thứ 1000.

Khiến hắn dở khóc dở cười là, tuy rằng hắn đạt tới trình độ hiện tại, không hình thành thiên hà mới thì không thể tăng lên tích lũy linh lực nữa, nhưng tinh tú lốc xoáy vẫn còn đang tự động hấp thu linh khí làm cho hắn căng tràn đầy ứ linh lực.

Dưới tình thế bắt buộc, mỗi ngày Chu Hằng đều phải chém ra ba nhát Lăng Thiên Cửu Thức, để tiêu hao linh lực quá dư thừa trong cơ thể, bằng không hắn có thể bị căng phồng nổ tan xác!

ads

Điều này làm cho Hồng Nguyệt cười sằng sặc vài ngày. Trên đời này lại còn có người buồn bực vì quá nhiều linh lực, Chu Hằng khẳng định là độc nhất vô nhị.

Tuy nhiên, nàng vẫn chỉ dạy cho Chu Hằng một biện pháp, để hắn có thể dung nhập linh lực bản thân cho những người khác.

Trong việc này có hao tổn cực lớn. Dù sao đều không phải là linh lực của bản thân tu luyện ra được, không có khả năng hấp thu hoàn mỹ, mà hao tổn này tỷ suất cao tới chín thành! Hơn nữa, cái này có thể từ trên thân võ giả cảnh giới cao chảy về phía võ giả cảnh giới thấp.

Ở dưới tình huống bình thường, không có cường giả nào nguyện ý hao tổn lực lượng như thế, với lực lượng gấp mười lần để cấp tốc thành toàn cho một tiểu bối… Điểm mấu chốt là, đây chỉ là tích lũy linh lực, cũng không bao gồm lĩnh ngộ cảnh giới.

Thế nhưng linh lực của Chu Hằng không dùng hết thì cũng lãng phí, lãng phí chín thành là chín thành, thậm chí chỉ cần có thể có tác dụng một phần trăm đều tốt hơn so với không công uổng phí chém ra Lăng Thiên Cửu Thức!

Hắn dùng những linh lực này ở trên thân các ái thê và cha mẹ.

Lĩnh ngộ cảnh giới?

Hắn còn có mười mấy khối Thiên Huyền Linh Tinh đây! Hơn nữa, không phải còn có Hỏa Thần Lô sao? Đan dược gia tăng lĩnh ngộ cảnh giới tuy rằng khó có được, nhưng dù sao cũng có thể luyện chế mấy viên.

Hiện tại toàn bộ các nàng đều đạt tới 9000 viên tinh tú trở lên, nhưng từ giờ trở đi, Chu Hằng không giúp được các nàng nữa.

Cho dù có phương pháp phân bố tinh tú cao cấp hơn, nhưng có thể tu luyện thành công hay không thì còn phải xem tư chất cùng ngộ tính của mỗi người. Các nàng được Hoặc Thiên cải tạo thể chất chỉ có thể giúp các nàng đạt tới 9000 tinh.

Thực ra điều này cũng không tệ, tương đương với bá chủ Vương giả trong võ rồi!

Kế tiếp hoặc là gian nan hình thành tinh tú mới, hoặc là thử đột phá Thiên Hà Cảnh.

Theo Chu Hằng nói, ngược lại mọi người đều còn rất trẻ rất trẻ, cách thọ nguyên khô cạn không biết còn bao nhiêu vạn năm, không bằng chớ nóng vội đột phá, tận lực đầm chắc cơ sở. Tuy rằng trừ Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Băng Tâm Trúc, Hồ Mị vài người đã đạt tới giới hạn, còn cực hạn của những người khác có lẽ là 9500 tinh, nhưng số này cũng không tệ rồi.

Về sau hình thành 950 thiên hà, 95 tuệ tinh, là có khả năng hình thành 5 hắc động!

Đương nhiên Nguyệt Ảnh Thánh Nữ các nàng khẳng định cũng không có cơ hội đạt tới trình độ đại viên mãn. Khắp cả Minh giới, người đạt tới cảnh giới đại viên mãn đều chưa chắc có tới trăm người. Thủ đoạn của Hoặc Thiên dù cao thâm tới đâu đều vô dung. Nếu không Thiên Mệnh Chân Quân cũng không chỉ hình thành 97 tuệ tinh. Nên biết rằng sư phụ của hắn cũng là Thánh nhân!

Con lừa đen ăn Thiên Địa Quả đang phát ra uy lực lớn, không ngờ giúp tốc độ tiến bộ của nó theo kịp bước chân của Chu Hằng, hiện tại nó cũng sắp đến gần Thiên Hà Cảnh đại viên mãn. Ngược lại thì Tiểu Hỏa, con thần thú thiên địa này không có biến thái như hắn và con lừa đen, hiện giờ còn là cảnh giới tương đương với võ giả 500 thiên hà, có khả năng về sau sẽ bị bỏ lại xa hơn.

Vạn Cổ Đại Đế đã trổ hết tài năng. Không biết Chung Cổ Phong, Tiểu ăn tạp bọn họ hiện tại như thế nào, có phải hay không đã nổi danh ở trong một tinh vực nào đó, chỉ là không có rực rỡ loá mắt như Vạn Cổ Đại Đế mà thôi.

– Chu Hằng! Chu Hằng! Ra đây chơi! Truyền đến tiếng kêu của Liễu Duẫn Nhi. Thất công chúa này vốn nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, hiện tại đã lớn lên thành đại cô nương chân chính. Chẳng những tràn đầy sức sống thanh xuân, hơn nữa giữa hai lông mày tràn đầy mị ý, chính là vưu vật trời sanh.

Nghe nói, thất công chúa này cực kỳ giống hoàng hậu đương triều. Cứ nghĩ xa một chút tới vị mẫu nghi thiên hạ kia: Một nữ nhân có bao nhiêu người say mê, lại nhận hết ân sủng của Ma Long Đại Đế. Cũng khó trách một vị Tuệ Tinh Đế có thể cam tâm làm nô, lặng lẽ bảo vệ nàng cả mười vạn năm.

Bởi vì Liễu Duẫn Nhi có quan hệ cá nhân quá mức thân mật với Chu Hằng, nên cũng gián tiếp kéo theo Hồng Nguyệt đi vào, làm cho địa vị của Liễu gia tuy rằng lung lay sắp sụp đổ, nhưng thủy chung không có thế lực nào dám công khai trắng trợn đứng ra phản đối.

Ma Long Đại Đế có rất nhiều con nối dòng, tuy nhiên hoàng hậu đương triều lại chỉ có một hậu đại là thất công chúa, nàng nắm chắc quyền lực ở triều chính, đến nay cũng không có lập tân hoàng. Tuy rằng chuyện này dẫn tới rất nhiều người Liễu gia bất mãn, nhưng bởi vì kiêng kỵ quan hệ giữa Liễu Duẫn Nhi và Chu Hằng, tiếp đó có thể nhấc lên Hồng Nguyệt, bởi vậy ai cũng không dám công nhiên phản đối, chỉ là sóng ngầm

bắt đầu khởi động: là một quốc gia, chung quy không thể một ngày không có vua.

Hiện tại, Bách Long Tinh ở mặt ngoài thoạt nhìn bốn phương an bình ổn định, nơi nơi ca múa mừng cảnh thái bình, nhưng sau lưng cảnh phồn vinh này lại ẩn giấu nguy cơ to lớn.

Hoàng thất của những tinh cầu khác đã sớm mài đao sáng loáng, mà bên trong Hoàng triều Đại Tần cũng đã chia năm xẻ bảy, vô số thế lực đều đang tìm cách tự lực làm vương, chính là bên trong Liễu gia cũng có thanh âm bất đồng.

Huống chi, còn có một vị Tử Linh cấp bậc Hắc Động Vương cư trú ở Cực Bắc, bất cứ lúc nào cũng có thể tái hiện!

Hết thảy điểm cân bằng này, đều đặt ở trên mình một người Hồng Nguyệt, chỉ cần nàng nhẹ nhàng nói lên một câu, lập tức toàn bộ Bách Long Tinh sẽ rơi vào trong chiến loạn điên cuồng.

Thế nhưng không chờ vị ma nữ hỉ nộ vô thường giống như con mèo nhỏ nhàm chán này lên tiếng đùa bỡn, đột nhiên xuất hiện một biến hóa lại mạnh mẽ phá vỡ cân bằng.

Đại nguyên soái Lâm Vô Bệnh tái hiện!

Từ trước khi Ma Long Đại Đế bọn họ tiến vào cổ mộ thám hiểm, Lâm Vô Bệnh liền giao hết sự vụ của Tướng quân cho bảy Phó tướng dưới tay hết dạ trung thành, bắt đầu bế quan. Mà khi Bạch Cốt Khô Lâu xuất hiện, Lâm gia từ trên xuống dưới lại tập thể biến mất, chỉ còn lại có bảy vị Đại tướng quân kia vẫn như cũ cầm binh trấn thủ.

Hoàng tộc Liễu thị từng định hạ điều lệnh thu hồi chi đại quân tinh nhuệ này, nhưng bảy vị Đại tướng quân lại lấy lý do Lâm Vô Bệnh không có mặt, cự tuyệt chấp hành quân lệnh. Tuy rằng điều đó khiến Liễu gia rất không thoải mái, nhưng cũng không dám tự rời bỏ tường thành, điều binh đến trấn áp.

Trên thực tế, hiện tại binh lực mà Liễu gia có thể điều động thật đúng là có thể đếm được trên đầu ngón tay!

Không nghĩ tới, sau khi yên lặng gần ba năm, Lâm Vô Bệnh xuất hiện lại! Hơn nữa còn là xuất hiện lại với tư thái vô cùng cao sang phách lối, đánh ra cờ hiệu cần vương, một đường quét ngang, làm cho những thế lực đã sớm tự tách ra thống trị kia nhao nhao tỏ thái độ: cuộc đời này nguyện trung thành với Hoàng triều Đại Tần.

Cũng có rất nhiều thế lực lựa chọn tử chiến, kết quả… đúng là chết cả nhà.

Sau khi Lâm Vô Bệnh thống lĩnh đại quân quét ngang một phần tư bản đồ, mười mấy thế lực lớn phái ra gần 30 vị Tuệ Tinh Đế đỉnh phong, định ám sát Lâm Vô Bệnh!

Không có vị đại nguyên soái này vận trù kế sách và tập trung lực lượng, đại quân của hắn cũng chỉ là năm bè bảy mảng.

Thế nhưng không nghĩ tới, sau một đêm điên cuồng đó trôi qua, trong 30 vị Tuệ Tinh Đế, có đầu của 29 vị treo trên cửa doanh! Mà vị duy nhất may mắn thoát khỏi kia cũng không phải thực lực mạnh đến mức có thể chạy thoát, mà là Lâm Vô Bệnh cố ý để cho chạy thoát, dụng ý chỉ để truyền đi một tín hiệu.

Lâm Vô Bệnh đột phá Hắc Động Cảnh, nhưng lại tạo thành hai cái hắc động, là Hắc Động Hoàng!

Tin tức vừa ra, đừng nói toàn bộ Bách Long Tinh chấn động, chính là 70 tinh vực ở chung quanh cũng đều sôi trào.

Hắc Động Hoàng đấy!

Cái này đã bao nhiêu năm không có sinh ra, một Hắc Động Hoàng lần trước còn phải ngược dòng lịch sử đến ức vạn năm trước, chính là vị Lôi Vân Đại Đế kia!

Ai cũng không biết Lâm Vô Bệnh làm sao có thể trong thời gian ngắn ngủi ba năm từ Tuệ Tinh Đế một đường tiến thẳng lên Hắc Động Cảnh, mà còn tạo thành hai cái hắc động?

Nhưng không thể nghi ngờ, hiện tại khẳng định hắn là một trong… trong những người mạnh nhất Bách Long Tinh, thậm chí là 70 tinh vực!

Bởi vì Hồng Nguyệt cao thâm khó lường, đều lưu truyền nàng thực ra cũng là Hắc Động Hoàng, nếu không làm sao có thể phái ra một tên Thiên Hà Đế mang theo hai cái phù văn, liền đuổi Bạch Cốt Khô Lâu chạy có cờ?

Nhưng Lâm Vô Bệnh cường thế xuất hiện như vậy, đã hoàn toàn phá vỡ cân bằng, mọi người đều tin tưởng Hồng Nguyệt hẳn có năng lực chiến một trận với Lâm Vô Bệnh, nhưng cũng không ai biết đến tột cùng ai là người chiến thắng.

Một tháng sau, truyền ra tin tức Lâm Vô Bệnh chém chết Bạch Cốt Khô Lâu, thiên hạ lại chấn động lần nữa!

Không còn thế lực nào dám thoát ly Hoàng triều Đại Tần tự lập nữa, mà rối rít phái ra sứ giả đi tới đế đô một lần nữa giao nộp thuế thu để bày tỏ lòng trung thành, miễn cho đội thiết kỵ của Lâm Vô Bệnh vô tình giày xéo.

Hắc Động Hoàng, đây là lực lượng đủ để thay đổi hết thảy!

Hoàng thất của những tinh cầu khác cũng lần lượt phái ra sứ giả, tỏ vẻ về sau hết thảy là như Thiên Lôi do Hoàng triều Đại Tần sai đâu đánh đó, chỉ đông đánh đông, chỉ tây đánh tây.

Trong khoảng thời gian ngắn, Hoàng triều Đại Tần lại trở về thời đại của Ma Long Đại Đế… Không, phải nói còn hơn xa, bởi vì tuy rằng Ma Long đại triều lúc trước không ai bì nổi, nhưng dù sao vẫn chỉ là Hắc Động Vương, có mấy cường giả có thể chống đỡ cùng hắn.

Nhưng bây giờ lại ra một vị Hắc Động Hoàng!

Người dân đế quốc tự nhiên vô cùng nhiệt liệt chào mừng, bọn họ một lần nữa trở về làm con dân của thượng quốc, nhận vạn nước triều bái, đây là một loại cảm giác kiêu ngạo không cách nào hình dung.

Danh vọng cá nhân của Lâm Vô Bệnh tăng lên tới độ cao trước đó chưa từng có!

Thử so sánh một chút là biết: Hồng Nguyệt tuy rằng đuổi Bạch Cốt Khô Lâu bỏ chạy, nhưng lại ngồi xem đế quốc chia năm xẻ bảy; còn Lâm Vô Bệnh hãy nhìn xem hắn làm biết bao nhiêu chuyện? Giết chết Bạch Cốt Khô Lâu, bình định hỗn loạn bên trong, uy hiếp xâm lược bên ngoài đế quốc!

Đây là công lao ngút trời!

Chính là ở trong bầu không khí như vậy, Lâm Vô Bệnh mang theo con trai độc nhất về tới đế đô.

Không có gì bất ngờ xảy ra, Hoàng triều Liễu thị suy yếu sắp xuất hiện một lần rung chuyển cực lớn!

Chương 999

“Chủ yếu phó cường”, đây cũng không phải là hiện tượng bình thường, càng không phải là một chuyện tốt!

- Thực không nghĩ tới, Lâm Hiến Dương lại còn có thể làm con rùa chuyển mình trở thành con của Hắc Động Hoàng! Ở trong Ngọ Dương Học Phủ, đám người Chu Hằng đang bàn tán chuyện Lâm Vô Bệnh tiến vào đế đô.

Trừ Chu Hằng ra, còn có đám người Liễu Duẫn Nhi, Liễu Thi Thi, Triệu Hà Khải, Dương Húc Đông, Đinh Toàn, ngoài ra còn có Băng Tâm Trúc vị ái thê mới này, đang dịu dàng dựa vào trong lòng Chu Hằng.

Nếu không có nàng ở đây, khẳng định nữ nhân nóng hừng hực Liễu Thi Thi này đã mặt dày mày dạn nhảy vào trong lòng hắn, điểm ấy Chu Hằng đã lĩnh giáo qua rất nhiều lần.

- Hằng thiếu! Thế nào, ngày mai chúng ta có nên hay không cho hắn một cái hạ mã uy? Đinh Toàn trừng cặp mắt chuột nói, trên mặt đầy vẻ nịnh nọt.

- Tốt đó! Ngươi đi đi! Chu Hằng cười nói.

Đinh Toàn vội vàng co đầu rụt cổ. Đừng nói hắn có đánh lại Lâm Hiến Dương hay không, dù là đánh thắng thì hắn dám đánh sao? Hiện tại sau lưng người ta chính là một vị Hắc Động Hoàng, còn cường đại hơn so với Ma Long Đại Đế lúc trước, hắn không phải đi tìm chết sao!

- Người đến không có ý tốt mà! Liễu Thi Thi lắc lắc đầu, vẻ mặt âu sầu. Mặc dù nàng là bàng chi của Hoàng triều, nhưng đồng dạng không hơn không kém là người của Liễu gia, là

buộc chung một chỗ với Hoàng triều Liễu thị, một người vinh hoa thì tất cả vinh hoa, một người tổn hại thì tất cả tổn hại!

- "Chủ yếu phó cường", lần này nhất định là điên đảo càn khôn, Lâm gia tất nhiên chí ở xã tắc! Triệu Hà Khải nói.

- Hiện tại Lâm gia đã thành lập uy vọng vô thượng, thì muốn Liễu gia nhường ngôi vị, trên đời này cũng không có ai dám lên tiếng phản đối, ngược lại là lẽ đương nhiên! Dương Húc Đông cũng tiếp lời nói.

Thế giới này vốn chính là cường giả đạt được hết thảy, nếu Lâm Vô Bệnh ngồi trên đế vị, thì trừ Liễu gia và các người có lợi ích khác sẽ phản đối, còn dân chúng bình thường ngược lại sẽ vỗ tay tán thành!

Bởi vì ở dưới thống trị của Lâm Vô Bệnh, thiên hạ mới có thể thái bình, mới có thể trấn nhiếp nội loạn ngoại xâm!

Đứng ở góc độ này mà xem, thực ra Lâm Vô Bệnh lên ngôi chính là hợp tình hợp lý, thuận theo dân ý. Nhưng đối với Liễu gia thì đây lại là phản bội "trắng trợn"… sao bọn họ có thể cam tâm tiếp nhận.

Triệu gia, Dương gia đều nắm giữ bó lớn ích lợi của Đại Tần Quốc, nếu Lâm gia lên ngôi, bánh ngọt sẽ một lần nữa bị phân chia, bởi vậy đương nhiên bọn họ không muốn thấy phát sinh một màn như vậy, nên gửi hy vọng vào Chu Hằng có thể nói cho Hồng Nguyệt ra mặt chống cự lại Lâm Vô Bệnh.

ads

Chu Hằng thì trong lòng giống như gương sáng, nhưng hắn lại không tự chủ được phải đứng ở trên đầu gió ngọn sóng này.

Bởi vì giữa hắn và Lâm Hiến Dương có cừu hận không thể hóa giải. Trước kia bởi vì Lâm gia kiêng kỵ Hồng Nguyệt nên lựa chọn ẩn nhẫn, hiện tại theo Lâm Vô Bệnh đột phá thành Hắc Động Hoàng, tự nhiên không còn cố kỵ nữa!

Hồng Nguyệt cường đại chỉ là thể hiện ra từ một mặt nào đó, dù sao cũng không ai biết nàng đến tột cùng là Hắc Động Vương, hay là Hắc Động Hoàng!

Chỉ là không biết hơn hai năm qua, đến tột cùng Lâm Hiến Dương đi tới một bước nào?

Tạo thành thiên hà, hay là không nhịn được nhảy vào Tuệ Tinh Cảnh?

Đối với người khác mà nói, Tuệ Tinh Cảnh rất khó đột phá, nhưng với Lâm Hiến Dương thì khác, nếu lão cha của hắn chiếm được di vật của Bạch Cốt Thánh nhân nhất mạch, cho dù chỉ là di vật của một tiểu nhân vật thì muốn vượt qua Tuệ Tinh Cảnh cũng không khó lắm.

Hiện tại Chu Hằng đã biết tác dụng của bốn cảnh giới, bao gồm cả Hắc Động Cảnh, cũng chỉ là đặt nền móng mà thôi. Chỉ có đặt cơ sở cho hoàn mỹ, lúc này mới có khả năng xông lên Hỗn Độn Cảnh!

Mà hắn có lý tưởng cao xa, đừng nói hiện đang vô vọng đột phá Tuệ Tinh Cảnh, mà dù có khả năng như vậy hắn cũng sẽ chọn liều mạng chạm tới 1000 thiên hà siêu cấp đại viên mãn kia, bằng không hắn cũng chỉ có thể trở thành một thành viên trong cường giả Hỗn Độn Cảnh có hạn, cũng vô vọng sánh vai với Thánh nhân.

Siêu cấp đại viên mãn của bốn đại cảnh giới, mới cung cấp cho Chu Hằng một đường hy vọng như vậy. Tuy rằng ai cũng không biết con đường này tương lai như thế nào, nhưng con đường của những người khác từng đi qua, đã chú định là con đường phía trước.

Có lẽ, có thể dựa vào tay Lâm Hiến Dương trợ giúp mình phá vỡ cực hạn 1000 đạo thiên hà, chính như đối phương trước đây

ở trong Cuộc so tài săn bắn đã làm cho hắn cuồng nộ, cuối cùng phá vỡ cực hạn thiên địa, tạo thành vạn viên tinh tú xưa nay chưa từng có!

Nếu thật sự như thế, Lâm Hiến Dương đúng là phúc tướng của hắn!

Chu Hằng vuốt cằm lộ ra vẻ tươi cười. Nếu con lừa đen ở đây, nhất định có thể nhìn ra lúc này Chu Hằng đang động chủ ý hại người, chỉ là lúc này con lừa đê tiện đang bận cướp bóc cùng với Tiểu Hỏa, ham hố không biết mệt đây.

- Hết thảy đều giao cho lịch sử ghi chép đi!

Ngày hôm sau, Lâm Vô Bệnh vào tới đế đô, toàn thành trống không, mọi người đều đi ra ngoài thành nghênh đón vị đại nguyên soái cường thế trở về này.

Lâm Vô Bệnh cũng không có mang theo đại quân trở về, mà chỉ có mười mấy tùy tùng, nhưng hiện tại hắn đã trở thành Hắc Động Hoàng, trong nhất cử nhất động đều lộ ra uy thế dọa người, vốn cũng không cần một binh một tốt nào cũng đủ để thể hiện ra sự cường đại của hắn, đủ để khiến người ta nổi lên kính sợ mãnh liệt từ đáy lòng.

Nguyên vốn dù công thần lớn hơn nữa trở về, hoàng tộc cũng chỉ cần phái ra một vị đại biểu để đón tiếp là được, nhưng ai bảo hiện tại là “chủ yếu phó cường”, hoàng thất Liễu thị gần như dốc hết toàn lực, toàn bộ đi ra mười dặm ngoài thành chờ đợi vị đại nguyên soái này.

So với thời gian dự định chậm hơn một giờ.

Người thường đương nhiên chỉ cảm thấy đợi lâu thêm một ít thời gian, nhưng với nhân vật giới thượng tầng thì biết rõ: đây là Lâm Vô Bệnh ra oai phủ đầu.

Thế nhưng ai dám có ý kiến?

Bởi vì Lâm Vô Bệnh còn gắn mác danh hiệu đại nguyên soái,

lại là Hắc Động Hoàng thứ thiệt, còn cường đại hơn so với Ma Long Đại Đế năm xưa, thậm chí có thể sánh với Lôi Vân Đại Đế thời kỳ viễn cổ, thì dù có bày trò biểu hiện lâu hơn nữa đều là lẽ đương nhiên.

Lâm Hiến Dương cũng sớm mất đi vẻ suy sụp, trên mặt tràn đầy thần thái tự tin.

Theo Lâm Vô Bệnh thành công đột phá Hắc Động Cảnh, hắn cũng sớm tiêu tan ma chướng trong lòng, thành công tiến vào Tuệ Tinh Cảnh… Bởi vì hắn vốn đã đạt đến cực hạn của bản thân, nhiều thêm một đạo hai đạo thiên hà như vậy đã không ảnh hưởng tới tương lai hắn thành tựu cực hạn.

Chỉ là khi hắn đảo mắt nhìn lướt qua trong đám người, không nhìn thấy Chu Hằng, cũng không thấy Liễu Duẫn Nhi, lập tức gương mặt hắn trở nên âm trầm xuống.

“Liễu Duẫn Nhi, cũng dám không tới đón tiếp mình! Con tiểu tiện nhân này!”

Tuy nhiên, không sao! Mấy ngày nữa hắn sẽ thu hồi lại tất cả các khoản nợ!

Sau khi Lâm Vô Bệnh tiến vào đế đô, tất cả triều thần đều tự động chạy tới bày tỏ lòng trung thành, ngoài sáng trong tối đều tỏ ý nếu như Lâm Vô Bệnh muốn xưng đế, bọn họ nguyện ý toàn lực ủng hộ.

Thực ra, Lâm Vô Bệnh xưng đế hay không vốn cũng không cần quan tâm tới những người này duy trì hay không ủng hộ. Hắn đường đường là Hắc Động Hoàng, cường đại đến mức có thể với sức một mình trấn áp thiên hạ, căn bản không cần người nào ủng hộ, ai không phục, giết, đánh tới khi nào thiên hạ không còn ai dám phản đối mới thôi.

Nhưng không biết là chuyện gì xảy ra, Lâm Vô Bệnh cũng không có ý định xưng đế. Sau khi tiến vào đế đô, hắn hạ thấp một cách lạ thường.

Có người phỏng đoán, hắn là cố kỵ Hồng Nguyệt, trong lúc chưa biết rõ ràng thực lực của Hồng Nguyệt hoặc là trước khi thực hiện ý định, không nghĩ là địch với vị cường giả cao thâm khó lường này. Nhưng chỉ ba ngày sau, Lâm gia phóng ra tin tức, muốn cho Lâm Hiến Dương thành hôn cùng Liễu Duẫn Nhi, cũng sẽ do Liễu Duẫn Nhi kế thừa ngôi vị hoàng đế, đăng cơ làm Nữ Đế!

Đối với cọc hôn sự này, mọi người đều không tìm ra một điểm để đâm chọc, bởi vì đây là quyết định của Ma Long Đại Đế khi còn sống, mà hiện giờ Liễu Duẫn Nhi cũng đã 16 tuổi, tới tuổi có thể lập gia đình rồi.

Chỉ là để Liễu Duẫn Nhi đăng cơ lên ngôi hoàng đế có điểm vượt qua giới hạn, dù sao Lâm gia chỉ là ngoại thần, dựa vào cái gì nhúng tay vào chuyện của Hoàng triều?

Nhưng bây giờ "chủ yếu phó cường", dù là vượt qua giới hạn thì có sao?

Ai cũng biết Lâm gia đây là đánh chủ ý gì, cùng với nói là Liễu Duẫn Nhi đăng cơ lên ngôi, còn không bằng nói là giao quyền to của Hoàng triều vào trong tay Lâm Hiến Dương, biến thành Liễu gia nhường lại ngôi vị hoàng đế.

Về sau Lâm Hiến Dương cùng Liễu Duẫn Nhi sinh hạ con cái tất nhiên sẽ kế thừa ngôi báu, như vậy trên thực tế Đại Tần triều cũng chính là họ Lâm.

Một vị Hắc Động Hoàng tuyệt đối có tư cách cướp lấy hoàng quyền, vấn đề mấu chốt là, Liễu Duẫn Nhi, Liễu Thi Thi hai cô gái Liễu gia này có chút quan hệ ám muội với Chu Hằng, mà Chu Hằng lại là nam nhân của Hồng Nguyệt… nên hành động của Lâm gia lần này khẳng định có thâm ý.

Đây là đang thử giới hạn cuối cùng của Hồng Nguyệt hay sao?

Nếu Hồng Nguyệt không phản ứng chút nào đối với chuyện này, thì không phải nói rõ Hồng Nguyệt tự nhận không địch

lại, cho nên nín nhịn chuyện này?

Minh tranh ám đấu giữa những đại nhân vật này, tự nhiên không phải bất luận kẻ nào có thể nhúng tay vào, mọi người đều chỉ có phần yên lặng theo dõi diễn biến. Bằng không nếu chọc giận bất kỳ bên nào đều không gánh chịu nổi phải lãnh nhận cái chết!

Thực ra bọn họ là suy nghĩ nhiều rồi, bởi vì bọn họ cũng không biết thực lực của Hồng Nguyệt. Đối với Hồng Nguyệt thì làm một chuyện gì chỉ nhìn vào tâm tình, thời điểm tâm tình tốt một bàn tay đập chết, thời điểm tâm tình không tốt một bàn tay quật chết, thời điểm không có tâm tình thì bất cứ chuyện gì đều không kinh động được nàng!

Hiện tại hiển nhiên là ma nữ này đang ở vào thời điểm không có tâm tình, nàng luôn ngẩng đầu nhìn trời, một lần nhìn có thể tới mấy ngày, có vẻ làm việc gì đó cực kỳ không đàng hoàng.

Ngay vào lúc này, Chu Hằng được mời vào hoàng cung.

Hắn ngược lại cũng không sợ ở thời điểm Hồng Nguyệt chưa hiển lộ thực lực, Lâm gia sẽ ra tay bất lợi với hắn, liền thản nhiên đi tới.

Trên thực tế, ở đế đô địa phương nhỏ như vậy, thần thức của Hồng Nguyệt đủ để bao phủ hết thảy, dù là Lâm Vô Bệnh ra tay đều không có khả năng thực hiện được! Tuy nhiên, Lâm Hiến Dương thì khác.

Đây là chuyện giữa thế hệ nhỏ với nhau, nếu ngay cả tên bại tướng dưới tay này Chu Hằng cũng không thể giải quyết, còn có tư cách gì nói tới chuyện tiến quân Hỗn Độn Cảnh, hay thành Thánh loại khác?

Lâm Hiến Dương nhiều nhất mới vừa vào Tuệ Tinh Cảnh; còn Chu Hằng hiện tại tổng cộng có 21 giọt Tinh Thạch Nguyên Dịch, có nghĩa hắn có cơ hội 21 lần không sợ cấp Tuệ Tinh Đế bình thường, đương nhiên nếu là Tuệ Tinh Đế có được phù

văn cường đại thì khó nói, nhưng Lâm Hiến Dương hẳn không có lợi hại như vậy.

Nói đến Bảo khí, Lâm Hiến Dương càng không có tư cách so sánh với hắn.

Nhưng Lâm Hiến Dương như vậy thì có tư cách gì làm cho hắn cuồng nộ đột phá chứ?

Chu Hằng thở dài, cố ý không cần dùng Bảo khí, không thi triển toàn lực, nhưng làm vậy không có khả năng chân chính điều động lên cảm xúc cực đoan của hắn; mà Lâm Hiến Dương tuyệt đối là lợi hại có hạn… Cái này thật sự khó làm mà!

Nếu Lâm Hiến Dương biết Chu Hằng đang ngại đối thủ hắn này không đủ lợi hại, không biết trong lòng hắn sẽ cảm nhận như thế nào?

Một đường đi tới hoàng cung, lại là bình an vô sự. Có lẽ hiện tại lòng tin của Lâm Hiến Dương tăng nhiều, khinh thường sử dụng loại thủ đoạn ám sát, mà muốn ở trước mắt bao người chính diện đánh bại Chu Hằng, đánh cho hắn lăn lộn mặt mũi đầy đất… để một lần tìm lại sỉ diện của mình!

Đây là lần thứ hai Chu Hằng đi vào hoàng cung, hắn được mời vào một gian thiền điện, không bao lâu liền vang lên tiếng châu ngọc khua “leng keng”, đồng thời trước mặt hắn xuất hiện một nữ nhân vô cùng xinh đẹp, dáng người vô cùng thuần thục, mỗi một bộ vị đều toát ra ý quyến rũ mê người.

- Thiếp Triệu Lạc Nhạn, ra mắt Chu công tử! Phụ nhân xinh đẹp này dịu dàng cúi mình, lộ ra nước da như ngọc, rõ ràng không có để lộ bộ phận trọng điểm gì, lại làm cho người ta tưởng tượng vô hạn, khiến tim người ta đập thình thịch.

Đây là mẫu hậu của Liễu Duẫn Nhi, là hoàng hậu đương triều!

Trách không được có thể mê hoặc Ma Long Đại Đế đến mức như thế, mà còn làm cho một Tuệ Tinh Đế vốn nên phát sáng

rực rỡ lại cam tâm làm nô, quả thật nàng có đủ mị lực như vậy!

Đây là một nữ nhân có thể làm điên đảo chúng sinh!

Chương 1002 Sóng to gió lớn

Chương 1000: Hứa hẹn

Vị hoàng hậu Đại Tần này dung mạo đạt tới cấp số Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Băng Tâm Trúc các nàng, có thể vượt qua nàng cũng chỉ có hai vị thiên kiều tuyệt sắc Hồng Nguyệt cùng Hoặc Thiên. Mà nàng dường như được sinh ra là để mê hoặc nam nhân, trong mỗi một cái nhăn mày mỗi tiếng cười đều chứa đầy ý quyến rũ. Cái loại phong tình mê người này thì Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Ứng Mộng Phạm các nàng còn xa không theo kịp.

Chu Hằng đầu tiên nhìn thấy nàng, liền hiểu được vị Tuệ Tinh Đế kia sa lầy không oan uổng chút nào. Tin chắc rằng tất cả nam nhân vừa nhìn thấy nàng đều sẽ nảy sinh lòng muốn thu nàng làm của riêng cưng chiều. Chẳng qua là khi trước Ma Long Đại Đế võ công trác tuyệt, không người nào dám khiêu chiến mà thôi!

Trên thực tế, có lẽ Triệu Lạc Nhạn cũng không thích Ma Long Đại Đế, nhưng không thể nghi ngờ gả cho hắn lại là lựa chọn tốt nhất của nàng.

Bởi vì loại vưu vật cấp mầm tai họa như nàng nếu gả cho người không có thực lực cường đại, như vậy vận mệnh của hắn chắc chắn vô cùng bi thảm, biết bao nhiêu nam nhân sẽ nguyện ý phát động chiến tranh vì nàng.

Ở trong mắt nữ nhân khác xem ra, đây cũng là chuyện rất vinh quang, có nhiều nam nhân nguyện ý đổ máu, bỏ mệnh vì mình như vậy… nhưng với bản thân nàng thì chẳng qua là từ món đồ chơi của một nam nhân biến thành đồ chơi của một nam nhân khác mà thôi.

Làm như một cái đồ chơi, có gì đáng để cao hứng?

Nhưng những ý nghĩ này chỉ nhoáng lên một cái ở trong đầu Chu Hằng rồi biến mất, bởi vì số phận của Triệu Lạc Nhạn không thê thảm như vậy, nàng sớm đã gặp được Ma Long Đại Đế, được mang vào thâm cung, ẩn sâu dung mạo mầm tai họa, không còn nam nhân nào có thể thưởng thức được.

Chu Hằng nhìn lướt qua vị Đế hậu mê hoặc tuyệt sắc này, nhưng chỉ là dồn lực chú ý vào trên thực lực của Triệu Lạc Nhạn.

Tuệ Tinh Hoàng!

Hắn không khỏi kinh ngạc, bởi vì Triệu Lạc Nhạn đẹp thì đẹp rồi, nhưng tư chất tuyệt không tính là thượng thừa, theo hắn nghĩ, có thể đạt tới Tinh Thần Cảnh đã là rất miễn cưỡng, huống chi là Tuệ Tinh Hoàng?

Tư chất kém làm sao được như thế?

Dùng vô số tài nguyên để bổ khuyết ư?

Nhưng nếu muốn làm cho một Tinh Thần Cảnh tài trí bình thường từ cực hạn tăng lên tới Tuệ Tinh Hoàng, điều này cần phải trả giá bao nhiêu tài nguyên? Nếu đem đặt những tư nguyên này ở trên thân thiên tài, e là đủ để bồi dưỡng 100 Tuệ Tinh Hoàng, thậm chí còn nhiều hơn!

Ở Bách Long Tinh, Hắc Động Vương cũng chỉ có năm người ít ỏi như vậy, Tuệ Tinh Hoàng tuyệt đối có thể xưng là cường giả: là trung kiên của đế quốc!

ads

Cái này cũng đủ thấy Ma Long Đại Đế vô cùng ân sủng vị hoàng hậu này, không ngờ ưu ái thiên vị như thế! Tuy nhiên, Ma Long Đại Đế cũng chỉ là Hắc Động Vương, Tuệ Tinh Hoàng chính là cực hạn của vị Đế hậu này, muốn tiến lên một bước e là cần phải có Thiên Huyền Linh Tinh cấp Hắc Động mới có khả năng tăng lên tu vi của nàng.

Thế nhưng Thiên Huyền Linh Tinh cấp Hắc Động, trước đừng nói cần bao nhiêu năm mới có thể hình thành một cái, chính là vừa lúc xuất hiện, thì với tu vi cấp bậc dưới cùng của Ma Long Đại Đế kia có năng lực giành được sao?

Chu Hằng chợt nghiêm sắc mặt, như thế nào mình suy nghĩ miên man nhiều như vậy, nữ nhân này bộ dạng như thế nào, tu vi như thế nào… thì có liên quan gì với hắn chứ? Tại sao hắn phải nhọc lòng suy nghĩ chuyện này làm chi?

Đây là mị lực của bản thân nàng, trong vô tình có thể chiếm cứ tâm tư của người khác, làm cho mỗi người đều xoay chuyển xung quanh nàng!

Chu Hằng vội vàng nghĩ tới dung nhan tuyệt thế của Hoặc Thiên cùng Hồng Nguyệt, lúc này mới ép xuống được mỗi cái nhăn mày mỗi tiếng cười của Triệu Lạc Nhạn kia. Nhưng từ đó cũng đủ thấy mị lực của vị Đế hậu này kinh người biết bao! Hắn phải dựa vào hai mỹ nữ tuyệt thế Hoặc Thiên và Hồng Nguyệt mới có thể đè xuống được.

– Tại hạ Chu Hằng! Ra mắt hoàng hậu bệ hạ! Hắn mỉm cười, hướng về Triệu Lạc Nhạn ôm quyền thi lễ.

– Chu công tử! Mời ngồi! Vị Đế hậu đứng lên, hướng về Chu Hằng làm một động tác tay mời ngồi. Tuy rằng nàng là hoàng hậu của một nước, nhưng dù là Ma Long Đại Đế khi còn tại thế, ở trước mặt phối ngẫu nàng cũng không dám làm cao trước một vị Hắc Động Vương khác, bởi vì địa vị giữa song phương là ngang hàng.

Mà bây giờ Ma Long Đại Đế đã chết trận, phía sau Chu Hằng lại có một nhân vật "cấp Hắc Động" vô cùng cường đại, nên Triệu Lạc Nhạn càng không dám làm cao với Chu Hằng, mà ngược lại còn phải đặt vị trí của mình thấp xuống một tầng thứ.

Tuy rằng nàng làm hoàng hậu mười mấy vạn năm, nhưng cũng không có vì vậy mà đầu óc choáng váng, nghĩ rằng sẽ vì một câu của nàng mà xoay chuyển toàn bộ Đại Tần Quốc.

Chu Hằng theo lời ngồi xuống, nói: – Bệ hạ! Hôm nay cho đòi tại hạ tới đây, có chuyện gì?

Triệu Lạc Nhạn làm ra dáng vẻ sầu bi, bộ dáng đáng thương mê người kia thiếu chút nữa làm Chu Hằng không nhịn được bước tới ôm nàng vào lòng vỗ về an ủi… nàng lấy ra một chiếc khăn nhẹ lau ở khóe mắt, động tác tuyệt đẹp, hiển lộ ra hết vẻ ung dung quý phái. Chu Hằng trông thấy trong lòng lại rung động, nổi lên một loại ý muốn điên cuồng chà đạp nàng.

Nam nhân đều có một mặt đen tối, khát vọng phá hủy, chẳng qua là luôn bị lý trí tốt áp chế mà thôi. Thế nhưng nữ nhân này lại có thể phóng lớn mảng đen tối kia gấp trăm lần. Nàng càng biểu hiện dáng vẻ đáng thương, thì càng có thể kích lên mảng đen tối kia: phải hung hăng xé toạt nàng, càng là sắc đẹp thê lương càng tốt.

Chu Hằng hít vào một hơi thật sâu, ổn định lại tâm tình, nhưng không có ý thức được tay cầm tay vịn ghế bởi vì dùng sức quá

độ mà mạch máu nổi vồng lên.

– Thiếp là cầu cứu với Chu công tử! Triệu Lạc Nhạn nói với ánh mắt tràn ngập mong chờ nhìn Chu Hằng.

– Tại hạ có thể giúp được gì cho bệ hạ?

– Lâm Vô Nguyệt đệ đệ của Lâm Vô Bệnh ngày hôm trước vào cung thương nghị hôn sự của Duẫn Nhi với thiếp, đúng là coi trọng thiếp, nói muốn ở trong ngày Duẫn Nhi xuất giá đồng thời cưới thiếp làm thiếp! Triệu Lạc Nhạn buồn bã nói.

Lại là họ Lâm!

Chu Hằng gõ nhẹ tay trên bàn, mị lực của Triệu Lạc Nhạn ngay cả hắn đều rất khó chống lại, huống chi là người khác. Lâm Vô Nguyệt có dã tâm cũng không kỳ quái, chỉ là công nhiên muốn cưới Đế hậu về làm thiếp, điều này thật lớn mật!

Nói về xinh đẹp, về mị lực, khẳng định là Hồng Nguyệt còn cao hơn một bậc, nhưng Hồng Nguyệt chính là cường giả cấp Hỗn Độn, cho dù nàng thu liễm khí thế đều có một cỗ khí tràng trấn áp chín tầng trời mười tầng đất, làm cho mỗi người đều dâng lên ý tưởng chỉ dám đứng nhìn từ xa.

Mà Triệu Lạc Nhạn thì lại hoàn toàn tương phản, nàng chính

là một đóa hoa tươi nở rộ, hấp dẫn nam nhân muốn tận tình ngắt lấy; mà khi nàng lộ ra dáng vẻ đáng thương thì càng làm cho nam nhân điên cuồng, muốn xé toạt đóa hoa yêu kiều này thành mảnh vụn!

Hiện tại Chu Hằng có phần hiểu được vì sao Ma Long Đại Đế phải bồi dưỡng đẩy vị hoàng hậu vô cùng xinh đẹp mà tư chất bình thường này đạt tới Tuệ Tinh Hoàng, bởi vì nếu nàng thực lực quá yếu vốn không đủ sức làm đi làm lại!

Nữ nhân này tuyệt đối là vưu vật có thể làm cho nam nhân điên cuồng ở trên giường, không khống chế được một cái làm chết người thì sao bây giờ?

Nhưng khi ý nghĩ này xẹt qua trong đầu Chu Hằng, hắn không khỏi thầm lắc đầu, vì sao hắn luôn nghĩ đến phương diện kia vậy?

– Lâm Vô Nguyệt đến đây từ lúc nào vậy? Chu Hằng có chút kỳ quái nói, nhưng sau khi hỏi ra hắn liền biết mình phạm vào ngu xuẩn: tuy rằng ngày đó Lâm Vô Bệnh chỉ dẫn theo đứa con cùng chừng 10 tên hộ vệ, nhưng đừng quên còn có Tiên Cư a, bên trong Tiên Cư có thể chứa bao nhiêu người chứ?

Lực chú ý của hắn dường như có điểm không đủ tập trung, không ngờ phạm vào loại sai lầm cấp thấp này!

– Lâm Vô Nguyệt đợi ở trong Tiên Cư, toàn bộ Lâm gia mấy

trăm người đều ở trong Tiên Cư tới đây! Quả nhiên, Triệu Lạc Nhạn cho Chu Hằng biết đáp án.

Chu Hằng lại dùng ngón tay khẽ gõ trên bàn vài cái, nói: Bệ hạ nghĩ như thế nào?

Triệu Lạc Nhạn đứng lên, đi tới hai bước, ở trước mặt của Chu Hằng dịu dàng quỳ xuống, nói: – Đương nhiên thiếp không muốn, còn xin Chu công tử giúp thiếp một tay!

– Bệ hạ đứng lên đi! Chu Hằng không quan tâm đối phương là hoàng hậu hay thái hậu, nhưng nàng là mẫu thân của Liễu Duẫn Nhi, đối với mẫu thân của bằng hữu Chu Hằng luôn ôm vài phần tôn trọng, sao có thể chịu để đối phương quỳ lạy.

– Thỉnh Chu công tử giúp thiếp một tay! Triệu Lạc Nhạn vẫn quỳ không đứng dậy, nói.

Chu Hằng không thể làm gì khác hơn nói: – Bệ hạ cứ việc trút hết lên đầu ta, không muốn gả thì đừng gả! Lời này hắn cũng đã nói với Liễu Duẫn Nhi y như vậy.

Trong Hoàng thất có hai phe phái: một thì phản đối hôn sự của Liễu Duẫn Nhi, ngược lại không phải là bọn họ thực sự quan tâm tới ý nguyện của Liễu Duẫn Nhi, mà bởi vì Lâm gia đưa ra "ý kiến" để cho Liễu Duẫn Nhi kế vị, điều này coi như là đoạt đi giang sơn của Liễu gia, tự nhiên sẽ dấy lên bất mãn của giới hoàng tộc Liễu gia, vì điều này vốn chạm tới ích lợi của

bọn họ!

Phe thứ hai đương nhiên là tán thành, lý do là trước mắt Liễu gia đã không có Hắc Động Vương tọa trấn, nếu không thuận theo Lâm Vô Bệnh, chỉ sẽ làm cho Liễu gia bị diệt vong! Liễu gia hẳn là nên chịu nhục, đợi đến khi trong gia tộc xuất hiện một cường giả có thể đối kháng với Lâm Vô Bệnh, lúc đó sẽ đoạt lại hết thảy những gì đã mất!

Hai phe phái này đều có người ủng hộ, bởi vậy hôn kỳ của Liễu Duẫn Nhi mới chậm chạp không có quyết định, mà Lâm gia hiển nhiên lòng kiên nhẫn có hạn.

– Lâm gia đã đơn phương quyết định, mười ngày sau sẽ vào cung đón dâu Duẫn Nhi… cùng với thiếp! Triệu Lạc Nhạn ngẩng đầu lên, khóe mắt lóng lánh lệ, như hoa lê dưới mưa, thật động lòng người.

Trái tim Chu Hằng không tự chủ được nhảy lên một chút, nữ nhân này quả thực là yêu tinh trời sinh, cho dù Tiêu Họa Thủy hay là Lan Phi hai nữ nhân với danh xưng tươi đẹp kia, ở trước mặt nàng đều giống như khuê nữ phòng the.

– Bệ hạ và Duẫn Nhi có thể dời đến Ngọ Dương Học Phủ! Hắn trầm giọng nói.

Hồng Nguyệt tính cách hỉ nộ vô thường, nếu Chu Hằng chịu đi cầu xin nàng, hết tám thành nàng sẽ nguyện ý ra tay. Nhưng

điều đó sẽ làm cho Chu Hằng thiếu thêm một món ân tình… Chu Hằng đã thiếu nàng một yêu cầu, không muốn thiếu thêm mà thôi!

Nhưng nếu để Liễu Duẫn Nhi và Triệu Lạc Nhạn dọn vào Ngọ Dương Học Phủ, Lâm Vô Bệnh dám ra tay sao?

Chỉ cần Lâm Vô Bệnh không ra tay, tùy tiện đến người nào Chu Hằng đều có nắm chắc chiến một trận!

– Tạ ơn Chu công tử! Lúc này Triệu Lạc Nhạn mới đứng dậy, nhưng hình như là quỳ lâu chân tê cứng, cả người đúng là lảo đảo một cái, ngã ập về phía Chu Hằng.

Tuệ Tinh Hoàng sẽ vì quỳ một hồi lâu mà tê chân hay sao?

Nói đùa!

Chu Hằng vội vàng lách tránh, nhưng lúc này sự cường đại của Tuệ Tinh Hoàng liền thể hiện ra hết. Chỉ bằng một thân thực lực của hắn, sao có thể thoát khỏi Tuệ Tinh Hoàng có ý định phóng tới?

“Thịch!” Hai người nhất thời đụng vào nhau, tứ chi quấn lấy nhau, gần như mỗi một bộ vị đều dán sát vào nhau.

– Bệ hạ làm gì vậy? Chu Hằng phẫn nộ quát, không chỉ là vì Triệu Lạc Nhạn chơi xấu, hơn nữa nữ nhân này còn là mẫu thân của Liễu Duẫn Nhi!

– Chu công tử! Thân thể của công tử còn thành thực hơn so với miệng của công tử! Gương mặt xinh đẹp của Triệu Lạc Nhạn cách gần Chu Hằng trong gang tấc, đôi môi đỏ mọng, mắt hạnh quyến rũ, giọng nói êm ái giống như mị dược thúc tình… có thể trong nháy mắt khiến một nam nhân hóa thân làm cầm thú.

Chu Hằng sắc mặt tối đen, bởi vì tay phải nữ nhân này đang chộp vào trong quần hắn! Có biến hóa cũng là bình thường, ai được một vưu vật thiên kiều bá mị như vậy nhào vào trong lòng mà không có chút phản ứng chứ? Có thể có phản ứng cũng không có nghĩa là không khống chế được, nhưng ngươi cố ý khống chế như vậy để làm chi?

Chu Hằng muốn đẩy ra vị Đế hậu này, lại bi kịch phát hiện, hắn không đủ sức phản kháng!

Thiên Hà Đế đại viên mãn thì sao chứ, thuần túy so sánh lực lượng: thì dù có tăng lên gấp trăm lần cũng không thể là đối thủ của Tuệ Tinh Hoàng!

– Bệ hạ làm gì!

– Này! Có gì nói sau! Mau cởi quần áo ra!

– Đừng… đừng cởi của ta!

– Này…

Chương 1001: Đẩy ngược

Mưa rơi trên lá chuối, gió thổi lay lá sen.

Cái gì gọi là tàn hoa bại liễu?

Chu Hằng nhìn chằm chằm lên trần nhà, trang sức hoa lệ, dùng vật liệu tinh mỹ, tùy tiện gỡ xuống một mảnh là có thể giúp cho một gia đình người thường cả đời không lo ăn lo mặc.

Hắn cứ mở to mắt như vậy thật lâu, nhưng suy nghĩ vẫn không có trở về.

Khoảng cách lần trước bị đẩy ngược đã qua bao lâu? Dường như đã lâu đến giống như chuyện của kiếp trước!

Lần đầu tiên trong đời hắn chính là An Ngọc Mị trúng mị độc đã "cưỡng chiếm" hắn. Lúc ấy cũng bởi vì cảnh giới chênh lệch nhiều lắm, có chống cự, nhưng vẫn "bị cưỡng chiếm"! Tuy rằng rất nhanh thì hắn báo được mối thù đó, nhưng là một nam nhân kiêu ngạo, bị đẩy ngược thật sự không phải là hồi ức tốt đẹp gì.

Không nghĩ tới lại lần nữa bị đẩy ngược!

Hắn cũng phản kháng… phản kháng kịch liệt, nhưng vô dụng, "kẻ hành hung" so với hắn cường đại hơn nhiều lắm, trừ phi hắn có thể trước tiên tế ra hắc kiếm, triển khai Lăng Thiên Cửu Thức!

Tinh Thạch Nguyên Dịch ư? Có tác dụng gì đâu! Nó chẳng qua là gia tăng phòng ngự, cũng không phải gia tăng lực lượng, nên bị lên hay là muốn bị lên!

Vì sao hắn lại bị đẩy ngược chứ?

Bộ dạng hắn rất giống công tử bột hay sao?

Chu Hằng thực mờ mịt! Thực ra toàn bộ quá trình vẫn là rất kích thích, nhưng càng làm cho hắn có cảm giác tội lỗi: đây chính là mẫu thân của Liễu Duẫn Nhi a! Về sau gặp lại nha đầu này không phải rất xấu hổ ư?

Nha đầu kia nên gọi hắn là cha dượng hay là gian phu đây?

Cha dượng thì quá già, gian phu thì thật khó nghe!

ads

– Công tử thật lợi hại! Từ tối hôm qua tới giờ làm cho người ta còn dư vị! “Kẻ hành hung” quấn lấy hắn, thân thể nõn nà trắng như tuyết, phản xạ mê người, xem bộ dáng như vậy đúng là không có mảy may liên quan tới “kẻ hành hung”.

Thế nhưng Chu Hằng cũng không biết đêm qua nàng vui đùa bao nhiêu lần, 15 lần hay 17 lần? Hắn đã rất lợi hại, nhưng đối mặt với “kẻ hành hung” này, mỗi lần có thể kiên trì được mười mấy phút đã tính là đáng giá rồi.

Nên làm đều làm, lúc này hai người bắt đầu xưng hô đã không cần phải nói cái gì “Bệ hạ” “Công tử” “Thiếp” “Tại hạ”… Không thể không nói, chuyện nam nữ đúng là kéo gần quan hệ dễ dàng nhất.

– Vì cái gì? Chu Hằng không còn chút thần sắc, dường như bị nhồi vô số lần đến bơ phờ.

– Bởi vì lời hứa hẹn gì đều là giả dối, chỉ có đã làm qua mới có thể chắc chắn! Triệu Lạc Nhạn dựa sát vào lồng ngực hắn, một bàn tay mịn màng như ngọc thì không an phận xoa xoa trên người của hắn: ý đồ dẫn lên chiến đấu kịch liệt lần thứ 16

hay lần thứ 18 nữa đây…

Chu Hằng thở dài, nói: – Trên đời này có rất nhiều người ăn xong chùi miệng, nàng không cảm thấy thiếu không trả tiền mới là đại gia sao?

– Khanh khách khách… Triệu Lạc Nhạn cười khanh khách, hôn một cái trên môi Chu Hằng: – Chàng không phải là người như thế!

– Vì cái gì, ta lần này là ngoại lệ? Ta vẫn có thể phủi mông một cái chạy lấy người, không tin nàng có thể thử xem! Chu Hằng xoay đầu lại, nhìn chằm chằm vào gương mặt xinh đẹp của Triệu Lạc Nhạn, ánh mắt lạnh như băng.

"Nam nhân này là nghiêm túc rồi đây!" Trong lòng Triệu Lạc Nhạn chợt nghiêm lại, cũng thu hồi thái độ mê hoặc, tuy nhiên không có ý định tách rời trên thân Chu Hằng, nói: – Bởi vì ta muốn đặt chú ý ở trên người chàng và vị cường giả phía sau chàng kia!

– A! Lâm Vô Bệnh không phải là Hắc Động Hoàng sao, vì sao nàng lại không coi trọng hắn? Chu Hằng thấy hơi kỳ lạ: người bình thường hẳn là sẽ xem trọng Lâm Vô Bệnh, dù sao Bách Long Tinh đã có ức năm không có sinh ra cường giả như vậy.

– Bởi vì, nếu quả thật Lâm Vô Bệnh lợi hại hơn vị phía sau chàng kia, thì hắn hẳn là bảo con hắn làm thịt Bạch Cốt Khô

Lâu, mà không phải chính hắn ra tay! Triệu Lạc Nhạn nói, lộ ra một nụ cười tự tin mà mê người.

Bộ dáng động lòng người này lại làm cho tim Chu Hằng đập nhanh hơn, thân thể mỏi mệt bơ phờ cũng có dấu hiệu tro tàn lại cháy… hắn sợ tới mức vội vàng ổn định tâm thần. Hắn cũng không muốn làm một con trâu cày mệt chết người!

– Vị cường giả phía sau chàng có thể bảo chàng dùng lực đánh đuổi Bạch Cốt Khô Lâu, nhưng Lâm Vô Bệnh thì không làm được, chỉ có thể tự mình đi giết chết Tử Linh kia, đây là chênh lệch! Triệu Lạc Nhạn nói rất nghiêm túc, phong thái tự tin càng ngày càng mê người.

Nàng không chỉ là vưu vật đẹp đẽ quyến rũ, mà còn là một người thông minh!

Chu Hằng gật đầu. Lâm Vô Bệnh đương nhiên không có khả năng làm cho Lâm Hiến Dương có được năng lực đấu với Bạch Cốt Khô Lâu, đây chính là 2 cái phù văn cấp Hỗn Độn Cảnh. Khắp thiên hạ, người có được năng lực như Hồng Nguyệt tuyệt đối không vượt qua hai mươi người, thậm chí còn ít hơn!

Người có thể nhìn ra điểm huyền diệu trong đó cũng không ít, nhưng bởi vì đây chính là đặt tiền cược trên người hắn, nên người có được dũng khí như thế khẳng định không nhiều lắm!

Mặc dù Triệu Lạc Nhạn là hạng nữ lưu, nhưng phần quả quyết này còn độc đoán hơn so với vô số nam nhân!

Chu Hằng nhìn nàng một cái, nói: – Tuy nhiên, điều này vẫn không đủ để cho ta tha thứ cho nàng làm ác!

– Cùng lắm thì… người ta cũng để cho chàng tận tình chà đạp một hồi đi! Triệu Lạc Nhạn nói rất là buông thả.

Chu Hằng mặt tối đen xuống, nếu hắn nghe vậy còn "leo lên" nữa, thì đến tột cùng là chà đạp nàng hay là để cho nàng hưởng thụ… cái này thật khó nói.

– Khanh khách khách… Nhìn vẻ mặt của chàng này đúng là thực ngộ nghĩnh! Triệu Lạc Nhạn xem lồng ngực của hắn trở thành gối đầu: – Những nam nhân ta từng gặp qua, đâu có người nào không muôn dung vật kia tiến vào cơ thể của ta, vậy mà chàng lại làm như bị vô cùng ủy khuất?

– Người khác là người khác, ta là ta, không cần nói nhập làm một! Chu Hằng cau mày nói: – Còn nữa, tay nàng không nên lộn xộn!

– Thực ra, ta là người số mạng rất khổ! Triệu Lạc Nhạn thì thào nói, giọng điệu có phần bi thương: – Từ lúc còn rất nhỏ, ta đã bị chọn vào trong cung, cái gì cũng đều không biết, tuổi nhỏ đã bị tên Ma Long kia chiếm đoạt. Lần đầu tiên thật sự rất đau, nhưng tên Ma Long kia chỉ trong một đêm đó muốn ta tới

bảy lần. Ta còn nhớ rõ, dường như cả người ta đều sắp chết rồi!

– Thời gian ba năm đầu, ý thức của ta vốn không có lúc nào thanh tỉnh, không phải nằm ở trên giường dưỡng thương, thì nằm ở trên giường bị hắn làm đi làm lại, cảm giác mình giống như một con heo mẹ!

– Đến sau này, cảnh giới của ta chậm rãi tăng lên, tình huống mới hơi tốt hơn một chút, có thể dần dần chịu đựng nổi, nhưng mỗi lần vẫn bị làm đến chết đi sống lại!

– Người khác không biết còn ganh tỵ với ta, cho rằng ta độc hưởng thánh ân, nhưng nào có ai biết: cả thân xác lẫn tâm hồn ta khổ sở biết bao? Lúc đầu ta chỉ mới mười bốn tuổi, còn là một cô bé cái gì cũng không biết, vậy mà mỗi ngày đều phải chịu đựng thân thể thống khổ như vỡ tan ra, mỗi lần đêm xuống đều đầy lòng sợ hãi!

– Đến sau này, ta học được cách làm thế nào bảo vệ mình, tên Ma Long kia mỗi lần đều chỉ có thể kéo dài một hai phút, tiếp lần sau cũng chỉ có mấy chục giây! Có một đoạn ngày, hắn đều xấu hổ khi chạy đến với ta!

– Khi đó mọi người đều cho rằng ta sắp bị thất sủng, ngay cả thái độ của tỳ nữ đều trở nên phóng túng hơn! Thực buồn cười! Một đoạn ngày đó thật ra là thời điểm ta vui vẻ nhất! Thế nhưng cũng không lâu lắm, tên Ma Long kia lại tới tìm ta. Thời điểm đó chàng không thể tưởng tượng bộ dáng kinh hoàng của những hạ nhân kia đâu! Ta đã giết chết toàn bộ bọn

chúng!

– Có phải lòng dạ ta rất độc ác hay không? Nhưng khi ta bị tên Ma Long kia làm đi làm lại đến chết đi sống lại, thì có ai đồng tình với ta chứ?

– Tên Ma Long kia vì để có thể đùa bỡn với ta lâu một chút, cũng tránh cho vạn nhất không cẩn thận một cái đùa chết ta… nên hắn phí hết tâm tư tăng lên tu vi của ta tới Tuệ Tinh Cảnh! Ha ha ha… Người khác đều nói hắn dành cho ta biết bao nhiêu ân sủng, nhưng có ai biết: thực ra hắn chỉ làm vì chính mình!

– Hắn vì để chơi đùa ta cho thỏa thích, còn cố ý làm thịt một con rồng, dùng máu rồng bôi lên đồ chơi kia, nghe nói có thể gia tăng phương diện năng lực kia. Kết quả sau đêm hôm đó, ta nằm liệt trên giường suốt mười năm mới khôi phục lại!

– Vì mạng sống, vì ít chịu làm đi làm lại, ở phương diện này công lực ta cũng càng ngày càng cao thâm… đến sau rốt cục tên Ma Long kia nhận thua, đáp ứng một tháng chỉ tới chỗ của ta một lần, nhưng ta nhất thiết phải phối hợp với hắn, để hắn chơi đùa tận hứng!

– Chàng nói xem, đến tột cùng ta là hoàng hậu, hay là “kỹ nữ” gì đó trong chốn thanh lâu?

Triệu Lạc Nhạn nhìn Chu Hằng, ánh mắt bình tĩnh.

Chu Hằng thở dài, nói: – Nếu bàn tay nàng không có luôn lộn xộn, ta sẽ có vài ba phần đồng tình! Hiện tại, một phần cũng không có!

– Khánh khách khánh khách… Triệu Lạc Nhạn cười duyên không ngừng, áp sát đôi môi bên tai Chu Hằng thấp giọng nói: – Tối hôm qua, là một lần ta thoải mái nhất từ lúc chào đời tới nay!

– Một lần? Chu Hằng da mặt co giật bật nói. Đêm hôm qua hắn đâu chỉ bị "cưỡng chiếm" một lần? Mặc dù trong lời nói của đối phương rất là thỏa mãn hư vinh trong lòng đại nam tử hắn.

– Không chỉ một lần? Đừng để ý loại chi tiết này đi!

Chu Hằng lườm một cái. Làm sao có thể đừng để ý: hắn thiếu chút nữa bị ép đến khô trở thành một con trâu chết!

– Hiện tại, ta đã là người của chàng, chàng cũng không thể để cho ta bị nam nhân khác chạm vào chứ? Triệu Lạc Nhạn nói tiếp rất là giảo hoạt.

– Ta không phải đã đáp ứng nàng rồi sao! Nói đến đây, Chu Hằng có điểm phát hận: hắn đã đáp ứng hỗ trợ, tại sao nữ nhân này còn phải "cưỡng chiếm" hắn, thật là đáng giận!

– Bởi vì, ta muốn chắc! Triệu Lạc Nhạn không che giấu dã tâm của nàng chút nào; – Ta muốn Duẫn Nhi kế vị, chàng phải bảo đảm ngôi vị hoàng đế của nàng bền vững muôn đời! Vì để an toàn, chàng cưới nàng cũng được!

– Nàng không cảm thấy chuyện này thực hoang đường sao?

– Điều đó có sao chứ! Duẫn Nhi làm thê tử của chàng, ta làm "tình nhân" của chàng, chỉ cần đừng để bị người biết là được rồi! Hơn nữa, nếu thật bị người biết thì sao chứ, ai dám nói lung tung cứ giết chết người đó! Triệu Lạc Nhạn nói đằng đằng sát khí.

Đây là thế đạo gì a, có cách chọn rể như vậy sao?

– Tuy nhiên, ta sẽ không cùng Duẫn Nhi cùng nhau hầu hạ chàng, đây là giới hạn cuối cùng của ta, chàng đừng nghĩ ăn cả mẹ con cùng một lúc!

Chu Hằng khóe miệng lại co rút: chẳng lẽ chỉ nằm chung trên một cái giường mới xem như ăn cả mẹ con? Cái lập luận kỳ quái gì vậy? Quên đi! Dù sao hắn cũng không có ý định gì với Liễu Duẫn Nhi, kiên quyết không chạm vào là được, không tin Liễu Duẫn Nhi cũng có thể dùng sức mạnh "cưỡng chiếm" hắn!

Nghĩ đến đây, Chu Hằng thở dài, nếu hắn không có bị dừng lại ở Thiên Hà Cảnh đại viên mãn, mà có thể một bước nhảy qua, thì đâu đến nông nỗi bị Triệu Lạc Nhạn đẩy ngược?

– Ta sẽ không để Duẫn Nhi đi vào con đường cũ của ta, nàng thích người nào liền gả cho người đó, bất luận kẻ nào cũng đừng nghĩ cưỡng bách nàng! Triệu Lạc Nhạn lên tiếng nói như vậy.

Chu Hằng hơi có chút cảm động, nữ nhân này có lẽ là lòng dạ độc ác, có lẽ không từ một thủ đoạn, có lẽ dục vọng thật cường lực… nhưng rõ ràng nàng vô cùng yêu thương Liễu Duẫn Nhi, không có gì khác nhau với một người mẹ bình thường trong thiên hạ.

– Lâm Hiến Dương ta nhất định sẽ xử lý, chỉ là Lâm Vô Bệnh… có thể phải kéo dài một đoạn thời gian! Chu Hằng nói.

Chỉ cần Lâm Vô Bệnh không đi chọc giận Hồng Nguyệt, nói vậy Hồng Nguyệt rất thích ý lưu lại một tên đại địch như thế cho Chu Hằng để khích lệ hắn. Như vậy, Chu Hằng chỉ có nước chờ tu vi của mình đột phá đến Hắc Động Cảnh, lúc đó mới có đủ năng lực giết chết Lâm Vô Bệnh.

Cái này không biết cần thời gian bao lâu!

Bởi vì lĩnh ngộ cảnh giới không là vấn đề, tích lũy linh lực

cũng có thể dùng đan dược để giải quyết, nhưng hình thành thiên hà thứ 1000, tuệ tinh thứ 100 thì đúng là một vấn đề, bởi vì điều này xưa nay cũng không có tiền lệ để noi theo.

– A! Lại có tinh thần rồi! Thêm một lần nữa! Triệu Lạc Nhạn đột nhiên vui mừng nói.

Vì thế, Chu Hằng lại bị chiếm đoạt một hồi.

Không còn nhớ đây là lần thứ 16 hay lần thứ 18?

Chương 1002

Chương 1005 Con đường thành Thánh

Rốt cục Chu Hằng trở về Ngọ Dương Học Phủ.

Cùng đi với hắn còn có Triệu Lạc Nhạn và Liễu Duẫn Nhi, còn Ứng Vũ Hoài vị Tuệ Tinh Đế bảo tiêu kia thì còng lưng đi theo như bóng với hình, làm trên lưng Chu Hằng đều cảm thấy lành lạnh, vạn nhất vị Tuệ Tinh Đế si tình này biết hắn leo lên Triệu Lạc Nhạn, không, phải nói là Triệu Lạc Nhạn bắt hắn đẩy ngược, có thể tức giận đến máu công tâm, đuổi theo chém hắn hay không?

Rất có khả năng!

Hồng Nguyệt đối với người bình thường là một uy hiếp thật lớn, nhưng người si tình và bệnh thần kinh không có gì khác nhau, sẽ làm ra vô số chuyện điên rồ không tưởng!

Chu Hằng không sợ Tuệ Tinh Đế, nhưng cũng không có hứng thú vô duyên vô cớ ác chiến cùng một Tuệ Tinh Đế, bởi vậy, tốt hơn là đừng chọc giận vị si tình này.

Sau khi về tới Ngọ Dương Học Phủ, Chu Hằng an bài chỗ ở cho mẹ con hai người có địa vị tôn sùng này. Trên thực tế, Ma Long Đại Đế vừa chết, giá trị con người của Triệu Lạc Nhạn cùng Liễu Duẫn Nhi liền cấp tốc giảm xuống, vầng hào quang trên đầu sớm đã lung lay sắp đổ.

Cho nên, ngay cả Lâm Vô Nguyệt cũng dám bảo một vị Đế hậu tái giá làm tiểu thiếp, đủ thấy Triệu Lạc Nhạn lúc này vô cùng quẫn bách!

Nhưng Liễu gia đã không còn có cường giả, nếu muốn sinh tồn nhất định phải lựa chọn một trong hai phía Lâm Vô Bệnh và Hồng Nguyệt để nương tựa. Cuối cùng Triệu Lạc Nhạn lựa chọn Hồng Nguyệt: một là theo như lời nàng, Hồng Nguyệt có khả năng cường đại hơn; hai là Triệu Lạc Nhạn xem trọng tiềm lực của Chu Hằng.

Tinh Thần Cảnh đại viên mãn!

Đây là chuyện mọi người đều biết, điều đó chú định chỉ cần Chu Hằng có thể thuận lợi trưởng thành, tiền đồ tương lai của hắn sẽ không thể lường!

Người này có thể mạnh hơn gấp mấy trăm lần so với Lâm Hiến Dương, Lâm Vô Nguyệt!

Triệu Lạc Nhạn là một nữ nhân quyết đoán, vì thế lập tức nàng quyết định bằng hành động đẩy ngược Chu Hằng, trực tiếp đẩy mạnh mối quan hệ giữa hai người đến tình trạng thân mật nhất.

Chu Hằng chưa bao giờ hối hận chuyện đã xảy ra, hắn là nghĩ phải làm thế nào để giải quyết.

Hắn không có ý định thu Triệu Lạc Nhạn vào hậu cung, nữ nhân này đã quen thói làm hoàng hậu của nàng, vậy cứ để cho nàng tiếp tục làm hoàng hậu, chính như nàng đã nói, cứ làm "tình nhân" đi: khi nào nhớ tới thì gặp nhau làm vài phát, lúc không có chuyện gì thì mỗi người làm chuyện của riêng mình là được.

ads

Chỉ cần nàng không có tìm nam nhân khác, Chu Hằng cũng không ngại tiếp tục đoạn tình cảm này. Tuy nhiên nếu Triệu Lạc Nhạn lại coi trọng nam nhân khác, như vậy hắn sẽ không chút do dự xoay người rời đi, vĩnh viễn quên đi nữ nhân này.

Đứng ở lập trường của hắn, không có tư cách chen vào cuộc sống của Triệu Lạc Nhạn, nhưng có thể quyết định hành vi của mình.

Về phần đề nghị cưới Liễu Duẫn Nhi, hắn cũng không có nghĩ nhiều tới.

Lâm Vô Bệnh đã phát ra tin tức, trong mười ngày tới sẽ làm lễ thành hôn cho Liễu Duẫn Nhi và Lâm Hiến Dương, thế nhưng Liễu Duẫn Nhi, Triệu Lạc Nhạn cố tình trong thời điểm mấu chốt này lại dời đến ở trong Ngọ Dương Học Phủ, chuyện này lập tức dẫn tới toàn bộ đế đô ồ lên.

Tuy rằng hai mẹ con nàng dời vào ở là Ngọ Dương Học Phủ, cũng không phải Chu gia, nhưng ai ai cũng biết: hiện tại Chu Hằng và Hồng Nguyệt luôn luôn ngụ ở Ngọ Dương Học Phủ. Hào quang của một vị cường giả cấp Hắc Động Cảnh đã sớm chiếu sáng bao phủ Ngọ Dương Học Phủ.

Hiện tại mọi người vừa nhắc tới Ngọ Dương Học Phủ, phản ứng đầu tiên nghiễm nhiên trở thành là đại danh từ Hồng Nguyệt và Chu Hằng bọn họ!

Cho nên nói, Liễu Duẫn Nhi vào ở Ngọ Dương Học Phủ, thực ra không có gì khác biệt với vào ở Chu gia!

Kẻ hiếu sắc lập tức nghĩ đến, Liễu Duẫn Nhi là Công chúa đẹp nhất đế quốc, mà mẫu thân của nàng, hoàng hậu đương triều lại nổi danh là mỹ nữ tươi đẹp nhất mười mấy vạn năm nay, bất kỳ một nam nhân nào khi gặp nàng đều không thoát khỏi thần hồn điên đảo!

Nghe nói, trong một lần quốc yến đã có một Quân Vương khác to gan lớn mật đưa ra đề nghị nguyện ý xưng thần với Ma Long Đại Đế, với cái giá phải trả là ban thưởng Triệu Lạc Nhạn cho hắn làm vợ, kết quả dẫn tới đại chiến vượt tinh vực giữa hai nước. Cuối cùng vị đế vương ăn nói bạo gan này, vì thế phải bỏ ra cái giá là mất nước.

Có thể thấy được mị lực của Triệu Lạc Nhạn kinh người biết bao!

Hiện tại Ma Long Đại Đế đã chết, trái cây chín muồi này không biết đã làm cho bao nhiêu người động tâm, hiện giờ lại bị Chu Hằng một mình ngắt lấy, nhấm nháp… Quả thực khiến cho vô số nam nhân rơi vào hâm mộ ghen tị oán hận!

Nếu để cho bọn họ biết Chu Hằng còn bị đẩy ngược, thật không biết phải phun máu mũi thành cái dạng gì nữa.

Thế nhưng trên đời này dù sao không phải chỉ có kẻ hiếu sắc, mà còn có rất nhiều người có trí tuệ: bọn họ thấy được một ý nghĩa khác khi Liễu Duẫn Nhi, Triệu Lạc Nhạn dời vào ở Ngọ Dương Học Phủ.

Đây là hai vị cường giả cấp Hắc Động cường đại, sắp chính diện giao phong hay sao?

Như vậy sẽ va chạm thành tai họa như thế nào, tạo thành bao nhiêu tai ương cho thiên hạ?

Thực lực của Lâm Vô Bệnh thiên hạ đều biết: đường đường là Hắc Động Hoàng, trong ức năm qua là nam nhân thứ hai đạt tới độ cao này ở Bách Long Tinh! Nhưng Hồng Nguyệt thì sao? Thần bí khó lường, chỉ có thể từ bên ngoài suy đoán thực lực của nàng.

Nhưng dám bảo Chu Hằng đánh đuổi Bạch Cốt Khô Lâu chạy đi, cường đại thì cường đại rồi, nhưng đến tột cùng cường đại đến mức nào thì không người nào biết?

Hắc Động Cảnh dính đến quy tắc, 9 cái hắc động đối ứng là 9 pháp tắc thiên địa cơ bản nhất. Cùng là tồn tại Hắc Động Vương nhưng vẫn có khả năng chênh lệch như trời và đất, điều này không quan hệ với linh lực, mà chính là trình độ lý giải đối với đại đạo thiên địa bất đồng.

Cũng như Bạch Cốt Tử Linh kia nắm giữ rất cao thâm về tử vong chi đạo, có thể dễ dàng chém chết 11 Hắc Động Vương,

nhưng nói không chừng Hồng Nguyệt cũng chỉ là đi được xa hơn trên con đường của nàng, đến bây giờ vẫn chỉ là Hắc Động Vương chăng?

Trên thực tế, cường giả Hắc Động Cảnh có bao nhiêu người chứ?

Những người khác đều chỉ là dựa vào suy đoán tìm hiểu của mình, đến tột cùng lệch lạc với sự thật bao nhiêu, cũng đâu có ai biết được? Không có đạt tới cảnh giới này, nhất định chỉ là ếch ngồi đáy giếng, phỏng đoán lung tung mà thôi.

Chu Hằng không có phỏng đoán lung tung, hắn cố ý đi thỉnh giáo Hồng Nguyệt. Tuy rằng hắn cũng còn xa không có đạt tới cảnh giới này, nhưng cũng không ngại trước cứ phòng ngừa chu đáo.

- Tuệ Tinh Cảnh có thể bước đầu tiếp xúc với phù văn, mà phù văn là thuộc hiển hóa của pháp tắc thiên địa. Bất kể có hiểu hay không, Tuệ Tinh Cảnh có thể mượn một bộ phận lực lượng của thiên địa, phát huy ra chiến lực vượt qua tầng thứ linh lực của bản thân! Hồng Nguyệt ngẫm nghĩ một lúc, rồi bắt đầu giải thích với Chu Hằng.

- Đạt tới Tuệ Tinh Cảnh đỉnh phong, là phải chọn con đường của riêng mình, trong 9 đại đạo tuyển chọn một loại để đột phá, hình thành hắc động, cắn nuốt hết thảy!

- Đạo của thiên địa vô cùng vô tận, cái gọi là Hắc Động Cảnh cũng chỉ là bước đầu lĩnh ngộ một hai phần trong số đó. Nếu chia theo số lượng mạnh yếu, như vậy có thể chia Hắc Động Vương làm 10 bước, đi hết 10 bước này, liền đạt tới có khả năng lĩnh ngộ cực hạn của một chi đại đạo về Hắc Động Cảnh này!

- Nói như vậy, chỉ cần lĩnh ngộ 5 bước trong đó, là có thể bắt đầu hình thành hắc động thứ hai, với loại này suy diễn chính là Chân Quân 9 động!

- Tuy nhiên, nếu muốn tấn công Hỗn Độn Cảnh, thì nhất định

phải đẩy mạnh mỗi lĩnh ngộ một chi đại đạo đến 10 phần, như vậy mới có tư cách tiến thêm một bước!

- Hỗn Độn Cảnh, chính là tiếp tục lĩnh ngộ thêm về đại đạo thiên địa, nhưng thiên địa mênh mông, dù là chính ta chuyển thế vô số lần, cũng thủy chung không nhìn thấy cuối, dù là sư… Thái Hư Thánh Nhân cũng chỉ là đi ra hơn 900 bước!

- Thánh nhân vị tất ở lĩnh ngộ cảnh giới cao sâu hơn, nhưng được thiên địa trợ giúp, có thể vận dụng lực lương vũ trụ vô tận, mới có thể áp chế hết thảy Hỗn Độn Cảnh! Đây là thiên địa ban cho, không có liên quan với tư chất, với lĩnh ngộ, với pháp tắc, có chăng chỉ là may mắn!

"Con đường của cường giả đúng là rất dài như vậy, nhưng chính mình thậm chí ngay cả bước đầu tiên còn không có bước ra được!" Chu Hằng hít vào một hơi, trong nháy mắt ý chí chiến đấu điên cuồng thiêu đốt, hắn nhất định có thể đi lên con đường này, đồng thời đi được vô cùng xa.

- Nàng và Hoặc Thiên đều đi được bao nhiêu bước? Hắn không khỏi tò mò, dựa theo cách nói của Hồng Nguyệt: Lâm Vô Bệnh chỉ ít nhất đi ra một cái 5 bước và một cái 1 bước, cụ thể bao nhiêu chỉ sợ ngay cả chính Lâm Vô Bệnh cũng không biết, bởi vì hắn vốn hoàn toàn không biết con đường phía trước dài ngắn bao nhiêu!

- Nếu thật sự nói theo số lượng, ta gần như đi ra 1000 bước, Hoặc Thiên có khả năng nhiều hơn một vài bước so với ta! Hồng Nguyệt ngẫm nghĩ một hồi rồi nói rất nghiêm túc.

Chu Hằng lập tức ho khan.

Hai nữ nhân này có cần lợi hại như vậy hay không chứ!

Thái Hư Thánh Nhân cũng chỉ có đi ra hơn 900 bước, hai người các nàng lại còn mạnh hơn so với Thánh nhân, có còn thiên lý nữa không?

Thế nhưng Hỗn Độn Cảnh vẫn là không đánh lại Thánh nhân,

cho dù là lý giải về pháp tắc thiên địa cao thâm hơn đều vô dụng!

Thực ra, pháp tắc chính là lực lượng, lực lượng chính là pháp tắc, không cần thiết phân chia như vậy!

Thánh nhân cho dù ở pháp tắc không thể sánh với Hỗn Độn Cảnh, nhưng bởi vì bọn họ có thể vận dụng lực lượng thiên địa, hoàn toàn có thể bù lại pháp tắc không đủ, do đó nghiền ép Hỗn Độn Cảnh!

Vậy mình thì sao đây?

Chu Hằng suy nghĩ lung tung, hắn đạt tới trình độ siêu cấp đại viên mãn, có nghĩa về lĩnh ngộ hắn tuyệt đối ưu việt, mà sau khi lĩnh ngộ đạt tới Tuệ Tinh Cảnh thì sẽ từ từ diễn hóa thành lực lượng pháp tắc.

Nói cách khác, tương lai hắn nắm giữ về mặt pháp tắc sẽ vượt hơn xa Hỗn Độn Cảnh bình thường!

Nếu như nói Hồng Nguyệt và Hoặc Thiên cực hạn là 1000 bước, như vậy hắn có thể là 2000 bước, 3000 bước!

Pháp tắc chính là lực lượng!

Khi hắn nắm giữ pháp tắc siêu việt tuyệt đối, đồng dạng cũng có thể bù lại lực lượng không đủ, để hắn có thể sánh vai với Thánh nhân!

Đây là một loại thành Thánh khác!

Chu Hằng nghĩ như thế, nhưng con đường này chưa từng có người đi qua, có phải là thật như thế hay không, hắn cũng không có một điểm nắm chắc!

Nhưng Hồng Nguyệt lại đồng ý với suy đoán của hắn, bởi vì năm Thánh nhân đều có suy đoán như vậy, chỉ là trên lịch sử cho tới nay chỉ có người đại viên mãn, dù là Thánh nhân cũng giống như vậy, thì dựa vào cái gì để Hỗn Độn Cảnh có thể

đuổi theo, thậm chí vượt qua Thánh nhân?

Điều này từ xưa tới nay chỉ tồn tại trong lý thuyết, thẳng đến khi Chu Hằng xuất hiện!

- Người trẻ tuổi! Hiện tại ngươi lại có chút tư cách để bản tôn động tâm, hãy cố gắng thêm nữa! Hồng Nguyệt vỗ vỗ vai Chu Hằng tỏ vẻ cổ vũ, một làn gió thơm ập vào mũi, một lọn tóc quét qua gò má Chu Hằng, giống như bàn tay nhỏ nhắn của "tình nhân" vuốt ve.

Chu Hằng không khỏi rung động trong lòng. Cùng so sánh, tuy rằng Triệu Lạc Nhạn tươi đẹp tuyệt thế, nhưng vẫn không thể so được với Hồng Nguyệt!

"Bẫy rập mà! Ngàn vạn lần không thể bước vào!" Chu Hằng tự cảnh tỉnh mình, một khi hắn và Hồng Nguyệt cũng vô tình mà quấn lấy nhau, vậy thì thời điểm gặp lại Hoặc Thiên ắt phải lúng ta lúng túng.

Hoặc Thiên là thiên nữ tuyệt thế, Hồng Nguyệt là ma nữ tuyệt sắc, trên đời này đều chỉ có một người như vậy, mỗi người đều có thể làm cho bất kỳ nam nhân nào rơi vào động tâm: tâm tình của hắn chỉ là phàm nhân, quả thực không thể kiên trì quá lâu!

Hoặc Thiên vẫn luôn chiếm vị trí trọng yếu nhất trong lòng Chu Hằng, nhưng mỗi một ngày trôi qua, phân lượng của Hồng Nguyệt cũng đang không ngừng gia tăng, chung quy sẽ có một ngày, hai nàng sẽ trở nên ngang bằng nhau!

Chu Hằng thở dài, không cần suy nghĩ nhiều như vậy nữa, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, nên như thế nào thì cứ như thế đi!

Hắn bắt đầu chờ mong phản ứng của Lâm gia, đến tột cùng là khí thế hung hăng đánh tới cửa, hay là nén giận làm như không hay không biết đây?

Ngày đại hôn của Liễu Duẫn Nhi và Lâm Hiến Dương chỉ còn

chín ngày, rốt cuộc Lâm gia sẽ tỏ thái độ như thế nào?

Chương 1003: Khách tới từ Long Vực!

Một ngày, hai ngày, ba ngày … Thời gian chín ngày thoáng một cái đã qua, Lâm gia? Lâm gia không có một chút ít phản ứng nào, dường như căn bản không có từng nói muốn cho Liễu Duẫn Nhi thành hôn với Lâm Hiến Dương.

Chuyện này tự nhiên khiến rất nhiều người nghị luận ầm ĩ, nói là Lâm Vô Bệnh sợ Hồng Nguyệt, nếu không làm sao có thể lật lọng, chuyện này tương đương với tự tát một cái vào mặt mình.

Nhưng Chu Hằng lại là nhíu lông mày lại, đánh giá về Lâm Vô Bệnh tăng lên.

Người thường nghị luận ầm ĩ thì như thế nào đi nữa, Lâm Vô Bệnh cần để ở trong lòng sao? Trong mắt của tuyệt đại cường giả như hắn, cái nhìn của người khác căn bản không trọng yếu, khó chịu liền dùng một bàn tay đập chết toàn bộ là được rồi!

Lâm Vô Bệnh hẳn là suy đoán ra giữa mình và Hồng Nguyệt còn có chênh lệch nhất định, lúc này mới nuốt xuống quả đắng như hiện tại.

Chu Hằng có thể dùng hai phù văn mà Hồng Nguyệt cho hắn để đả bại Bạch Cốt Khô Lâu, nhưng Lâm Vô Bệnh hiển nhiên không có năng lực này, bởi vậy hắn đoán chính mình hẳn không phải là đối thủ của Hồng Nguyệt.

Cho dù hắn đánh giá cao Hồng Nguyệt, nói không chừng thực lực của hai người sàn sàn như nhau, chỉ khi nào khai chiến thực lực tương đương liền có nghĩa là phương đó cũng có thể ngã xuống!

Lâm Vô Bệnh vừa mới tiến vào Hắc Động Cảnh, cuộc sống sung sướng còn chưa có hưởng thụ a, như thế nào cam tâm đồng quy vu tận với Hồng Nguyệt? Cho dù là trọng thương làm cho tu vi hạ thấp cũng không muốn a!

Lâm Vô Bệnh lấy sự cẩn thận để nổi danh, cũng không làm chuyện không nắm chắc, lựa chọn như vậy cũng phù hợp với tính cách của hắn.

Mà nói không chừng trong tay hắn còn nắm giữ một ít kế thừa của Bạch Cốt Thánh nhân, còn có thể tăng tu vi lên nữa trong khoảng thời gian ngắn, trở thành Hắc Động Hoàng đỉnh phong, thậm chí một bước nhảy vào Hắc Động Đế, vậy khả năng thành công sẽ lớn hơn.

Hắn ở dưới tay Ma Long Đại Đế nhịn nhiều năm như vậy, còn để ý nhẫn nhịn thêm mười mấy hai mươi năm nữa sao?

Tuy nhiên, tuy rằng việc hôn sự này dường như chưa bao giờ tồn tại, trên thực tế Lâm Vô Bệnh đã trở thành Hoàng đế trên thực tế của Đại Tần Quốc, sự tình lớn nhỏ đều do hắn một lời định ra. Đại thần trong triều cũng đã coi Lâm gia trở thành hoàng cung, mỗi ngày cũng phải đi yết kiến, ngược lại ném Liễu gia hoàng thất sang một bên.

Đây là tất nhiên!

Không có cường giả cấp Hắc Động tọa trấn, hoàng tọa của Liễu gia liền lung lay sắp đổ ở trong mưa gió! Thế giới này người mạnh là vua, hiện tại Đại Tần Quốc còn có hai cường giả siêu cấp là Hồng Nguyệt và Lâm Vô Bệnh.

Nhưng Hồng Nguyệt rõ ràng không có ý muốn đối với quyền lực, nếu không đã sớm đã sớm trở thành tân hoàng của Bách Long Tinh, như vậy lựa chọn của lũ triều thần liền đơn giản, chỉ có thể ôm đùi của Lâm Vô Bệnh!

Dù sao đây cũng sẽ không đắc tội với Hồng Nguyệt!

Đối với chuyện này, Liễu gia tự nhiên là vô cùng phẫn nộ, trong bụng đều phẫn nộ nói Lâm Vô Bệnh đại nghịch bất đạo, nhưng bọn họ có biện pháp gì? Mất đi lực lượng cấp Hắc Động, chẳng khác nào trực tiếp mất đi hoàng quyền, bọn hắn bây giờ còn có thể kéo dài hơi tàn là bởi vì Lâm Vô Bệnh kiêng kỵ Hồng Nguyệt!

Nếu không, đánh cho Liễu gia từ trên xuống dưới chỉ còn Liễu Duẫn Nhi, sau khi đại hôn thiên hạ này liền thuận lý thành chương thuộc về Lâm gia.

ads

Liễu Duẫn Nhi không có tâm kế, thiếu nữ chỉ biết chơi đùa, không thèm để ý tới quyền lực chút nào, nhưng Triệu Lạc Nhạn lại là vô cùng ham muốn quyền lực, ba phen mây bân cổ động Chu Hằng, muốn hắn mời Hồng Nguyệt ra xử lý Lâm Vô Bệnh. Vì thế lại làm Chu Hằng chống lại nhiều lần.

Chu Hằng tự nhiên sẽ không đáp ứng, quan hệ của Hồng Nguyệt với hắn cũng cực kỳ tinh tế, trên thực tế hắn cũng không muốn thiếu nhân tình của nữ nhân này, nhưng nợ này lại đang không ngừng gia tăng, cuối cùng có một ngày chỉ có thể dùng thịt để bồi thường a!

Một khi đến lúc đó, Chu Hằng liền khó xử, đến tột cùng là giúp Hồng Nguyệt, hay giúp Hoặc Thiên?

Có lẽ không cần đến lúc đó, chính là hiện tại Hoặc Thiên đột nhiên đánh tới, hắn lại có thể trơ mắt nhìn Hoặc Thiên đánh giết Hồng Nguyệt sao?

Hắn đã rơi vào rồi!

…

Tinh Môn của Bách Long Tinh nhoáng lên một cái, hai nam nhân vươn người đi ra, cũng là cực phẩm mỹ nam có thể làm nữ nhân vừa thấy sẽ thét chói tai, người bên trái khí chất nho nhã, mặt mũi đều là nụ cười ấm áp, làm cho người ta kìm lòng không đặng mà sinh lòng thân cận.

Người bên phải thì mang theo một cỗ khí lãnh liệt, đường cong mặt mũi kiên định, có vẻ vô cùng cao ngạo.

Khí chất của hai người này rõ ràng không hợp nhau, nhưng đi cùng một chỗ lại tạo thành bù đắp hoàn mỹ, đúng là tuyệt phối.

Bọn họ vừa xuất hiện, phong thái động nhân lập tức hấp dẫn người chung quanh nghỉ chân mà xem, có một ít nữ nhân mắt đã phiếm hồng tinh, tựa hồ không kìm nổi mà nhào tới.

– Một đám xú trùng!

Ánh mắt của nam nhân lạnh như băng đảo qua, áp lực nặng nề lập tức điên cuồng áp bách tới, chấn cho mọi người phụ cận

đều không tự chủ được mà quỳ xuống.

– Chỉ là một đám dân ở nơi xa xôi, không nên chấp nhặt cùng bọn họ!

Nam nhân ôn nhu thì mang theo nụ cười ấm áp.

– Hừ!

Nam nhân lạnh như băng tựa hồ như trời sinh nhìn cái gì cũng không thuận mắt, hắn cất bước đi.

– Đất man hoang này không ngờ cũng dám lấy tên là Long, thật sự là to gan lớn mật!

– Cô Vũ huynh, chớ để bị kích động, khu hoang dã này cũng có Hắc Động Vương tọa trấn!

Nam nhân ôn nhu khuyên.

– Hắc Động Vương? Hắc Động Vương lại dám là địch cùng Lục Long nhất mạch chúng ta sao?

Nam nhân lạnh như băng thì vẻ mặt khinh thường.

– Chúng ta đi tới hoàng cung, bảo Hoàng đế của bọn họ sửa tên của tinh cầu này, cũng dám lấy tên của Long Tộc chúng ta, thật sự là muốn chết!

…

Chu Hằng trầm tư suy nghĩ, cuối cùng chán nản dừng lại.

Đối với việc đột phá nghìn đạo Thiên Hà như thế nào hắn mờ mịt không có một chút rõ ràng, chuyện này ngay cả Hồng Nguyệt cũng không nói ra chút ý kiến nào, giống như nàng không biết nên làm sao để Chu Hằng hình thành vạn tinh tú.

Cái này thậm chí vượt ra khỏi phạm trù của Thánh nhân, nếu không Minh giới sớm đã có bốn đại yêu nghiệt có cảnh giới hơn hẳn Đại viên mãn xuất thế, đâu còn đến phiên Chu Hằng đau đầu?

– Ngươi muốn đột phá nghìn đạo Thiên Hà, bản tôn liền cho ngươi một phần thưởng lớn, cho ngươi hôn tay của bản tôn một cái!

Hồng Nguyệt ngạo kiều nói.

Từ điểm đó mà nói, Hồng Nguyệt với Hoặc Thiên không khác nhau, có đôi khi thậm chí sẽ làm Chu Hằng hoài nghi, hai nàng này có phải song bào thai hay không, bằng không làm sao có thể đều là đẹp đến không gì sánh kịp?

– Cắt, ai thích!

Chu Hằng ra vẻ khinh thường, trong lòng phanh phanh phanh nhảy loạn, mỹ nhân kế này rất mãnh liệt, hắn biết rõ Hồng Nguyệt là cố ý muốn kích khởi ý chí chiến đấu của hắn, nhưng cũng vì thế mà vui vẻ không thôi.

Xong đời, đã thích ma nữ này sao?

Chu Hằng buồn bã thở dài, nếu là hắn thực sự yêu Hồng Nguyệt, vậy khi Hồng Nguyệt đấu với Hoặc Thiên, hắn nên chọn lựa lập trường gì?

– Chu Hằng, có chuyện lớn! Có chuyện lớn!

Liễu Thi Thi chạy nhanh tới.

Chu Hằng không khỏi vui vẻ, nữ nhân này khi nào thì giống

như con lừa đen, kích động đến mức ngay cả lời nói cũng không rõ ràng? Hắn lười biếng nói:

– Trời sập cũng có người đỡ, có lời nói thì từ từ nói, không vội!

– Có hai người xông vào hoàng cung, đả thương thật là nhiều người!

Liễu Thi Thi thở hồng hộc nói.

– Nga?

Chu Hằng hơi kinh hãi, hoàng thất tuy rằng mất đi ba vị Hắc Động Vương, thực lực chưa từng giảm, nhưng Liễu gia cũng không thiếu cường giả Tuệ Tinh Cảnh, nhất là hoàng cung, bởi vì Liễu Duẫn Nhi cùng Triệu Lạc Nhạn dọn ra ngoài, tòa nhà tượng trưng cho đế quốc này thực ra đã rơi vào trong tay dòng họ Liễu gia.

Cho dù là vì đã sớm không còn dư lại bao nhiêu thể diện, bọn họ cũng sẽ tử thủ hoàng cung, sao có thể để cho người khác đạp đổ?

Chu Hằng biết, trong dòng họ Liễu gia còn có ít nhất ba vị đến gần Tuệ Tinh Đế đỉnh phong, có được 90 tuệ tinh trở lên, đều

là có tư cách trùng kích Hắc Động Cảnh!

Đương nhiên, có tư cách trùng kích Hắc Động Cảnh cùng có thể đột phá Hắc Động Cảnh là hai chuyện hoàn toàn khác nhau, khả năng đầu có ít nhất 1% Tuệ Tinh Đế cũng có thể làm được, nhưng khả năng sau … Chưa chắc có một phần vạn.

– Hai người này là ai? Lâm gia?

Liễu Thi Thi lắc đầu, nói:

– Không phải, là hai người ngoại vực, theo tin tức tìm hiểu trở về, bọn họ mới vừa đi ra từ Tinh Môn!

– Đi, đi xem!

Hai người đi tới đế đô, nhưng sau khi đi tới hoàng cung, lại biết được hai người kia đã ly khai, đi tới Phủ nguyên soái của Lâm Vô Bệnh.

– Hai người này muốn làm gì?

Chu Hằng nổi hứng tò mò, hai người này thật đúng là to gan lớn mật. Bởi vì từ tình hình chiến đấu dọc đường mà xem, bọn

họ rõ ràng cũng chỉ là Tuệ Tinh Đế bậc cao mà thôi.

Tuệ Tinh Đế liền dám khiêu chiến Hắc Động Hoàng? Đây không phải là điên thì chính là có hậu trường vô cùng cường ngạnh!

Từ ngoại vực tới, quả thật có thể tới từ địa phương rất trâu bò, tỷ như Thái Hư tinh vực, Bạch Cốt tinh vực, linh tinh đủ các loại, đó cũng đều là địa phương xuất hiện Thánh nhân, hiện tại cũng hầu như không còn có Thánh nhân ra đời nữa, thiên hạ ai có thể so sánh?

– Ta đi hỏi một chút!

Liễu Thi Thi chạy như một làn khói, cũng không lâu lắm nàng liền trở lại, nói:

– Hai người kia, một người giống như mặt người chết, tên là Diệp Cô Vũ, còn có một người vẻ mặt luôn cười dâm đãng, tên là Lý Vân Thông, bọn họ đều đến từ Long Vực!

– Long Vực?

Chu Hằng sửng sốt, dường như không có nghe nói qua cái chỗ này?

– Long Vực chính là địa bàn của lão Thanh Long kia, nó sinh ra chín người con, nhưng chỉ có năm đứa con thành tài, thành lập Ngũ đại tinh vực, hợp xưng là Long Vực!

Thanh âm của Hồng Nguyệt đột nhiên bay lên trong đầu Chu Hằng.

Chu Hằng không kỳ quái chút nào, Hỗn Độn Cảnh đã là mạnh nhất dưới Thánh nhân, mà nói tới lĩnh ngộ pháp tắc, Hỗn Độn Cảnh thậm chí có thể sâu hơn so với Thánh nhân. Đừng nói Hồng Nguyệt còn ở Bách Long Tinh, chính là cách 70 tinh vực thì dùng thần thức truyền âm như thế cũng sẽ không khiến Chu Hằng khiếp sợ.

– Ta cũng không biết Long Vực là địa phương nào!

Liễu Thi Thi còn đang lắc đầu, nàng tự nhiên không có khả năng nghe được lời nói của Hồng Nguyệt.

Người của Long Vực chạy đến nơi này làm gì

Không giống Bách Long Tinh thuộc loại khu vực “biên hoang”, Long Vực chính là khu vực cao cấp chân chính, cái này không quan hệ tới cấp bậc linh khí của tinh cầu, mà là có cường giả siêu cấp tọa trấn hay không, kế thừa võ đạo bất diệt.

Long Vực có ít nhất một cường giả Hỗn Độn Cảnh, Thanh Long một trong 4 thần thú!

Đương nhiên, ở trong miệng Hồng Nguyệt đây bất quá là một lão Thanh Long mà thôi, không biết lời này để những bọn tiểu bối kia của Long Vực nghe được có thể lại đây liều mạng hay không? Chỉ là Hồng Nguyệt đã lĩnh ngộ ra 1000 bước pháp tắc của Hỗn Độn Cảnh, thậm chí vượt qua Thái Hư Thánh Nhân năm đó, lão Thanh Long kia cũng chưa hẳn là đối thủ của nàng.

– Bách Long Tinh dường như cũng không có gì hay để đùa, qua chút thời gian nữa ta liền dẫn ngươi tới Long Vực đi dạo!

Thanh âm của Hồng Nguyệt vang lên trong đầu Chu Hằng, nhưng Chu Hằng cũng chỉ có nghe, không biết nên tiếp lời như thế nào.

Chu Hằng, đương nhiên sẽ không tin tưởng theo như lời Hồng Nguyệt chỉ là đi dạo mà thôi, tu vi của hắn gặp bình cảnh, ở Bách Long Tinh khả năng không thể đột phá, không biết ở tinh vực cao cấp như Long Vực có thể mang cho hắn đầy đủ áp lực hoặc là động lực, thúc đẩy hắn bước ra một bước mấu chốt hay không?

Chương 1004: Trùng quan nhất nộ!

Sau khi biết lai lịch của Diệp Cô Vũ cùng Lý Vân Thông, Chu Hằng liền đột nhiên mất đi lòng hiếu kỳ, trở lại Ngọ Dương Học Phủ cùng Liễu Thi Thi, về phần hoàng cung bị xâm lấn thì có liên quan gì tới hắn?

Nhưng đến buổi tối, hắn lại nhận được một tin tức xấu, ngũ đại Long Hoàng xế chiều sau khi đi đế đô dạo phố, đến hiện tại vẫn chưa về.

Phàm là nữ nhân đều thích mua đồ, đặc biệt là quần áo xinh đẹp, trang sức sáng long lanh, điểm ấy Chu Hằng đã có được chứng minh đầy đủ trên ngươi chung ái thê của hắn, một ngày đổi một bộ quần áo, một loại kiểu tóc, một bộ trang sức chính là việc không thể bình thường hơn, có đôi khi một ngày cũng thay đổi vài lần.

Như vậy đương nhiên phải có đầy đủ quần áo, trang sức mới có thể duy trì được, bởi vậy mua sắm là ham thích lớn nhất ngoài việc tu luyện của mỗi người đàn bà.

Chút tiền lẻ này đừng nói Chu Hằng sẽ không để ở trong lòng, chính là bất kỳ một võ giả Tinh Thần Cảnh nào đều có thể đảm nhiệm được rất tốt, dù sao đây cũng không phải tài nguyên tu luyện, đối với võ giả bậc cao quả thực tiện nghi tới kinh người.

Nhưng đến buổi tối vẫn chưa trở lại, cho dù chơi tới mệt cũng không thể!

Chu Hằng lập tức đi đế đô một lần nữa, mở thần thức ra, truy tìm khí tức mỏng manh mà ngũ đại Long Hoàng lưu lại.

Cuối cùng, mục tiêu nhắm thẳng vào Phủ nguyên soái!

Ngũ đại Long Hoàng đúng là bị Lâm gia nhốt?

Chết tiệt!

– Hồng Nguyệt! Hồng Nguyệt!

Hắn kêu lên ở trong lòng, hắn biết thần thức dao động mãnh liệt như vậy khẳng định sẽ kinh động Hồng Nguyệt.

– Có chuyện gì? Âm ĩ muốn chết!

Quả nhiên thanh âm lười biếng của Hồng Nguyệt lập tức liền vang lên.

– Ta lại thiếu ngươi một nhân tình nữa, ta muốn càn quét Phủ nguyên soái này!

Chu Hằng nói ở trong lòng, hắn đã tạo thành con đường liên lạc cùng Hồng Nguyệt, đương nhiên đây là Hồng Nguyệt thành lập, cũng không phải hắn.

– Hai yêu cầu!

Hồng Nguyệt cò kè mặc cả.

– Được!

Chu Hằng cắn răng một cái, đáp ứng, hắn hiện tại giận không kềm được.

ads

– Đồng ý giao dịch!

Hồng Nguyệt vui mừng cười duyên.

– Ngươi cứ ra tay, gặp được người ngươi xử không được, bản tôn liền giúp ngươi giải quyết!

Có những lời này là được rồi!

Chu Hằng mặt phủ sương lạnh, bước đi về Lâm gia.

– Đứng lại!

Tám gã thị vệ ở cửa đồng loạt rút lưỡi dao bên hông ra một nửa, phẫn nộ nhìn Chu Hằng.

Bọn họ đều là Thiên Hà Đế, phóng tới bất kỳ địa phương nào đều có thể được cho là hảo thủ, thậm chí chạy tới chỗ thật xa đủ để thành lập vương quốc của mình, hưởng thụ cảm giác chí cao vô thượng!

Nhưng bọn họ bây giờ cam tâm làm người giữ cửa! Bởi vì đây là phủ đệ của Hắc Động Hoàng!

Có tầng quan hệ này, ngày sau bọn họ cho dù là thoát khỏi Lâm gia cũng đều đủ để trở thành một loại tư bản, cái gọi là đánh chó phải nhìn mặt chủ, ai biết bọn họ có quan hệ hoặc xa hoặc gần cùng Lâm gia hay không. Vạn nhất chọc giận vị Hắc Động Hoàng kia thì sao?

Hơn nữa, đừng tưởng rằng làm người giữ cửa rất mất mặt, trên thực tế hoàn toàn ngược lại! Công việc này có thể nói là phi thường phong cách, bởi vì bất kể là đại thần trong triều, hay cường giả cấp Tuệ Tinh, chạy tới nơi này cũng phải đàng hoàng chờ, khách khí xưng bọn họ một tiếng lão đệ!

Đối với cường giả cấp Tuệ Tinh, bọn họ tự nhiên phải dùng khuôn mặt tươi cười đón chào, nhưng bản thân thực lực cũng không chênh lệch lắm với bọn họ, vậy bọn họ cũng không cần phải để ở trong lòng!

Bởi vì đây là phủ của Đại nguyên soái, một trong người mạnh nhất ở toàn bộ Bách Long Tinh.

Đúng là như vậy, nhìn thấy một Thiên Hà Đế bước đi đến, thật sự lạ mặt, khẳng định không phải thiếu gia tiểu thư của Lâm gia, như vậy tự nhiên không cần khách khí.

Tám người khí thế mãnh liệt, cường giả cấp Tuệ Tinh tới, bọn họ sẽ thông báo trước tiên, những người khác thì cần đưa cho bọn họ một ít lợi ích, đây cũng là phúc lợi khi làm người gác cửa.

– Bảo Lâm Hiến Dương lăn ra đây gặp ta!

Chu Hằng nhàn nhạt nói, giọng điệu càng ngày càng bình tĩnh, nhưng trong thâm tâm lại là lộ ra hàn ý.

– Hắc, ha ha ha ha!

Tám gã thị vệ liếc nhìn nhau, nhao nhao cất tiếng cười to. Từ sau khi Lâm Vô Bệnh cường thế trở về, bọn họ còn chưa từng thấy qua có người dám đến quý phủ của Đại nguyên soái làm càn, chính là vài Tuệ Tinh Đế của hoàng thất cũng phải cung kính đưa bái thiếp ra, đàng hoàng chờ nghe truyền ở đây!

Thiên Hà Đế này là tên điên sao? Chẳng lẽ hắn cho rằng mình giống như hai vị Tuệ Tinh Đế tới ban ngày, có được thân phận lớn lao sao?

Bành! Bành!

Chu Hằng không nói nhảm, trực tiếp đánh ra hai quyền. Hai thủ vệ ngăn ở trước mặt hắn lập tức nổ tung đầu, thi thể không đầu cuồng phún máu tươi, lại lảo đảo vung loạn hai tay, một lát sau mới ầm ầm ngã xuống.

Tu vi cảnh giới Đại viên mãn, bên trong cùng giai người nào có thể địch lại?

– Ngươi, ngươi thật to gan!

Sáu gã hộ vệ còn sót lại đều là run giọng nói, vừa giận vừa sợ.

Tức giận là Chu Hằng lại dám giết người ở trước phủ đệ của Hắc Động Hoàng, cả kinh là bọn họ cũng có thể bước lên con đường của hai người đồng bạn trước mặt a!

Bành! Bành! Bành! Bành!

Chu Hằng không nói gì, hai đấm huy động liên tục, lại là 4 thi thể không đầu ngã xuống.

Hắn hiện tại giận đến cực hạn rồi, tràn đầy khát vọng giết chóc.

Hai gã thủ vệ cuối cùng toàn thân phát run, bọn họ tuy rằng đồng dạng là Thiên Hà Đế, nhưng thời điểm đối mặt với Chu Hằng ngay cả nhúc nhích một ngón tay cũng làm không được, liền giống như một con thỏ bị mãnh hổ theo dõi, đó là bản năng sợ hãi khi đối mặt với thiên địch.

Hiện giờ phủ Đại nguyên soái cũng không như hoàng cung a, mỗi ngày người người tiến tới dâng lòng trung thành, chỉ là trong đại đa số bọn hắn ngay cả tư cách gặp Lâm Hiến Dương cũng không có, huống chi là bái kiến Lâm Vô Bệnh.

Nhưng hai vị trọng yếu nhất của Lâm gia không thấy được, có thể gặp họ hàng của Lâm gia a, cái gì Thất biểu đệ Bát biểu ca, Tam Cô nãi nãi Tứ đại di, chỉ cần nhấc lên một tia quan hệ cùng Lâm gia là được rồi.

Tám gã thủ vệ không nhận ra Chu Hằng, cũng không đại biểu những người này cũng không nhận ra được!

– Hắn, hắn là Chu Hằng!

– Vị hôn phu của Hồng Nguyệt đại nhân!

– Ahhh, làm sao hắn đánh tới Lâm phủ?

– Chẳng lẽ hai vị đại nhân phải đại chiến!

– Xảy ra đại sự! Xảy ra đại sự!

Có vài người lập tức vội vã chạy đi, chạy về gia tộc báo tin. Đây thật là đại sự a, hai vị cường giả cấp Hắc Động nếu thật sự đánh nhau, vậy nhất định sẽ khiến cho đế quốc hỗn loạn lớn, vô số người lại phải lựa chọn phe lần nữa.

Mà hai người gác cửa cuối cùng toàn thân run rẩy nhìn Chu Hằng, bọn họ rốt cuộc biết thân phận của Chu Hằng, lập tức áp lực cực lớn tạo thành ở trong lòng, trầm trọng đến mức làm cho bọn họ hoàn toàn không thở nổi.

– Hằng thiếu, chúng ta mắt chó không biết, ngươi bỏ qua cho chúng ta a!

Hai người kia nước mắt nước mũi giàn giụa, thực là sợ đến vỡ mật.

Bành! Bành!

Chu Hằng không có thủ hạ lưu tình, lại đánh giết hai người cuối cùng kia.

Nếu Lâm gia muốn chiến tranh, vậy cho bọn hắn chiến tranh!

Thế giới này không có đúng sai, quả đấm của người nào lớn hơn thì người đó chính là có lý!

Hắn bước vào phủ đệ của Lâm gia, đây mới thực là xâm lấn.

– Thật to gan! Dám xông xáo phủ đệ của Lâm gia ta!

Sưu sưu sưu, chỉ là trong nháy mắt, liền có ít nhất mấy chục người bay vụt lại đây, thực lực cao thấp đều có, thấp thì chỉ có Tinh Thần Cảnh, cao lại đạt tới cấp Tuệ Tinh.

Chu Hằng nhếch miệng cười, nụ cười lại là lạnh lẽo tới mức làm người phải sợ hãi, hắn thản nhiên nói:

– Hôm nay Lâm gia nhất định máu chảy thành sông!

– Chu Hằng, ngươi đây là ý gì?

Lâm Hiến Dương rốt cục xuất hiện, khí tức cấp Tuệ Tinh cuồn cuộn lay động, lại phối hợp với khí thế của bá chủ Vương giả trong võ, đủ để cho bất kỳ Thiên Hà Đế đều tan vỡ trước mặt bọn họ trong nháy mắt.

Đáng tiếc, người hắn đối mặt là Chu Hằng, không sợ nhâts chính là uy áp về thần thức.

– Có ý tứ gì?

Chu Hằng tiện tay đánh ra một quyền, giết chết ý đồ đánh lén hắn sau lưng của một gã Thiên Hà Đế, hắn cũng không quay đầu lại, nói:

– Giao năm nữ nhân các ngươi bắt được hôm nay ra đây, sau đó tập thể tự sát, ta có thể để tộc nhân không đủ mười tuổi của Lâm gia sống sót!

Lời vừa nói ra, mọi người của Lâm gia thiếu chút nữa cũng giận điên lên!

Lại muốn bọn họ tự sát tập thể!

Trong số này thậm chí còn bao gồm Hắc Động Hoàng là Lâm Vô Bệnh!

Đúng là điên!

Cho dù Hồng Nguyệt đồng dạng là Hắc Động Hoàng cũng không có tư cách như vậy!

– Chu Hằng, ta cũng không biết sự tình về năm cô gái kia, tuy nhiên, ta có thể cho ngươi hỏi một chút!

Lâm Hiến Dương hiển nhiên mạnh mẽ nhịn lửa giận xuống, hai đấm vì vậy mà kịch liệt rung động.

Chu Hằng nhìn Lâm Hiến Dương, bộ dáng của đối phương không giống giả bộ, có lẽ hành vi bắt người là những người khác của Lâm gia làm. Tuy nhiên, bây giờ trọng điểm là tìm về ngũ đại Long Hoàng trước. Về phần nên xử lý Lâm gia như thế nào, chuyện này có thể để sau khi nhìn thấy ngũ đại Long Hoàng mới quyết định.

Hắn từ chối cho ý kiến, Lâm Hiến Dương lại là lập tức động, hắn nói nhỏ vài câu với người hai bên trái phải, toàn bộ Lâm gia lập tức vận chuyển tốc độ cao. Mà trong quá trình này, người của Lâm gia đều dùng ánh mắt phẫn nộ nhìn chằm chằm Chu Hằng.

Lâm gia có đầy đủ lý do hận Chu Hằng, là hắn phá hủy kế hoạch Lâm gia lợi dụng Liễu Duẫn Nhi để cướp đoạt hoàng quyền.

Tuy rằng Lâm Vô Bệnh bất cứ lúc nào cũng đều có thể bằng vào lực lượng của chính mình để lên đài, nhưng đó dù sao cũng sẽ làm hắn lưu lại tiếng xấu, rất nhiều người không quan tâm, nhưng Lâm Vô Bệnh làm Nguyên soái của Đại Tần Quốc nhiều năm như vậy, ở phương diên thanh danh hắn rất coi trọng.

Người Lâm gia cho rằng, Chu Hằng thật sự là bắt chó đi cày, xen vào việc của người khác. Ngươi không cưới Liễu Duẫn Nhi, chiếm hầm cầu cũng không để cho người khác đi, nào có người như vậy a!

Ánh mắt Chu Hằng đảo qua, phát hiện trong đó có một Tuệ Tinh Vương oán hận hắn nhất, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm hận không thể ăn Chu Hằng! Trước đó, Chu Hằng có thể cam đoan cho tới bây giờ hắn chưa từng gặp người này.

Trong đầu hắn xoay nhanh, đột nhiên nói với người kia:

– Lâm Vô Nguyệt?

Người nọ hơi hơi sửng sốt, trong ánh mắt không kìm nổi hiện lên một tia sáng kỳ dị, lại không để ý đến Chu Hằng.

Quả nhiên là hắn!

Trách không được hắn có hận ý lớn như vậy, bởi vì Triệu Lạc Nhạn mà hắn coi trọng lại bị Chu Hằng mang về Ngọ Dương Học Phủ, để mộng đẹp của hắn hóa thành bọt nước.

Chỉ cần nam nhân gặp Triệu Lạc Nhạn, không có một người

nào không muốn thu nàng lên giường!

Lâm Vô Nguyệt vốn chắc chắc có thể ăn mỹ nhân này, lại không ngờ Chu Hằng ngang trời đánh ra, mấy ngày này hắn không biết hận đến cỡ nào, lại ảo não lúc trước vì cái gì không trực tiếp mang Triệu Lạc Nhạn về Lâm gia, liền có thể mỗi ngày ôm tuyệt sắc vưu vật mà sung sướng.

Bây giờ thấy khổ chủ, hắn tự nhiên khó nén nỗi hận trong lòng, chỉ là Lâm Vô Bệnh có nghiêm lệnh, không được trêu chọc Chu Hằng, bởi vậy hắn cũng chỉ có thể để những hận ý này ở trong lòng, nhưng trên mặt lại là hận ý không che giấu được.

Ai bảo Triệu Lạc Nhạn thật sự rất mê người, ngay cả Tuệ Tinh Vương như hắn cũng lâm vào nỗi tương tư, hắn luôn có nỗi kích động muốn tới Ngọ Dương Học Phủ bắt người!

Chỉ là nghĩ đến tu vi của Triệu Lạc Nhạn không yếu hơn so với hắn, chính là muốn mạnh mẽ bắt nàng đều là không có khả năng, cũng chỉ có thể bỏ qua.

Cũng không lâu lắm, liền có người trở lại bên cạnh Lâm Hiến Dương hồi báo tin tức, mà sau khi nghe xong, Lâm Hiến Dương không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Chương 1005: Xung đột!

Sau khi Lâm Hiến Dương hơi hơi sửng sốt, trên mặt không khỏi hiện lên nụ cười cổ quái, nói với Chu Hằng:

– Chu huynh, năm nữ nhân kia đúng là ở bên trong Lâm phủ, tuy nhiên … Lại không phải Lâm gia ta ra tay!

Lời này lộ ra mâu thuẫn, nếu không phải Lâm gia ra tay, vì cái gì người sẽ ở Lâm gia?

Chẳng lẽ còn có người dám hãm hại Lâm gia?

– Ta bất kể nhiều như vậy, ta hiện tại muốn thấy người!

Chu Hằng bình tĩnh nói, sát khí lại là bỗng nhiên tràn đầy, tăng lên một mảng lớn.

– Chu Hằng, ngươi không nên quá lớn lối!

Mọi người của Lâm gia nhao nhao kêu lên, bọn họ khó chịu vì Chu Hằng lấn vào nhà còn bá đạo như vậy, thật coi Lâm gia bọn họ dễ khi dễ sao? Nên biết rằng Lâm Vô Bệnh chính là Hắc Động Hoàng!

– Chu huynh, cũng không phải tại hạ không muốn giao người ra đây, mà là …

Lâm Hiến Dương áy náy cười, hắn rõ ràng hẳn là người hận Chu Hằng nhất, nhưng bây giờ giống như đã quên hết thảy.

– Mà là do hai vị khách quý của Lâm gia ta làm, tại hạ cũng không ra lệnh cho bọn họ!

Khách quý? Hai vị?

Trong nháy mắt Chu Hằng kịp phản ứng, có thể được Hắc Động Hoàng xưng là khách quý thì chỉ có hai người kia, Diệp Cô Vũ và Lý Vân Thông đến từ Long Vực! Hai người này buổi chiều đi tới nơi này, không ngờ lại ở lại?

Đây là Lâm gia châm ngòi ly gián?

Sát khí trong lòng Chu Hằng sôi trào, bất kể như thế nào, ai xuống tay với người bên cạnh hắn, đó chính là tử địch của hắn!

– Nếu Chu huynh còn muốn tiếp tục yêu cầu lúc trước, như vậy mời theo tại hạ tới, để tại hạ dẫn Chu huynh tới gặp hai vị khách quý này!

Lâm Hiến Dương mỉm cười ung dung, thậm chí có thể rõ ràng ngửi được hương vị âm mưu.

Đây thật là cơ hội cầu cũng không cầu được a!

Hai vị cường giả trẻ tuổi của Long Vực không ngờ lại bắt năm nữ nhân của Chu Hằng! Cứ như vậy, Chu Hằng không thể tránh khỏi sẽ là địch với Long Vực! Nếu Chu Hằng mời Hồng Nguyệt làm thịt hai người trẻ tuổi này, vậy giống như Hồng Nguyệt sẽ ở phía đối lập với Long Vực!

Giới hạn trong cấp độ, Lâm Hiến Dương cũng không biết sau Hắc Động Cảnh còn có một Hỗn Độn Cảnh, nhưng hắn biết cực hạn của Hắc Động Cảnh là 9, mà Long Vực cũng không thiếu chí cường giả 7 động thậm chí 8 động, thậm chí vị Long tổ đại nhân kia lại là cực hạn 9 động!

ads

Hồng Nguyệt lợi hại hơn nữa thì có thể mạnh bao nhiêu?

3 động? 4 động?

Nói giỡn, khi hắn được phụ thân báo cho biết về sự cường đại của Long Vực, thiếu chút nữa sợ tới mức trực tiếp té xỉu! Chu Hằng chính là ếch ngồi đáy giếng làm sao có thể biết sự cường đại của Long Vực?

Đi thôi! Đi thôi!

Tốt nhất là hai người trẻ tuổi kia xử lý Chu Hằng. Sau đó Hồng Nguyệt ra tay đánh giết hai người trẻ tuổi này, như vậy không bao lâu nữa sẽ đưa cường giả Long Vực tới!

Trên người của hai người trẻ tuổi này mang theo mệnh bài, chỉ cần vừa chết sẽ truyền tin tức quay lại Long Vực, địa điểm, thời gian cụ thể thậm chí còn có khả năng truyền lại hình ảnh khi bị giết, đương nhiên tỷ suất cơ hội này tương đối nhỏ.

Lâm Hiến Dương cũng không để ý liền dẫn Chu Hằng tới hố lửa, ở thời điểm mấu chốt lại thúc đẩy một chút.

Chu Hằng mặt không biểu tình. Hắn đã quyết định, hôm nay

phải càn quét Lâm gia!

Dù sao nhân tình của Hồng Nguyệt cũng đã thiếu, không dùng cũng là lãng phí!

Không bao lâu nữa, Lâm Hiến Dương liền dẫn Chu Hằng đi tới một tòa biệt viện, hắn đang muốn đi lên gõ cửa, nhưng Chu Hằng đã tiến lên trước một bước. Bành một quyền, trực tiếp đánh vỡ viện môn, sãi bước đi vào.

Lâm Hiến Dương đầu tiên là giận dữ, đây rõ ràng là khách đoạt chủ, nhưng hắn lập tức liền lộ ra một nụ cười lạnh, như vậy cũng tốt, chắc hẳn hai vị thiên kiêu trẻ tuổi bên trong cũng sẽ giận tím mặt?

Đối với Diệp Cô Vũ cùng Lý Vân Thông, Lâm Hiến Dương tràn đầy tin tưởng, tuy rằng niên kỉ của ba người chênh lệch không lớn, cảnh giới cũng không kém là bao nhiêu, nhưng chiến lực lại là kém gấp mấy trăm, mấy ngàn lần!

Không hổ là người đi ra từ Long Vực, Lâm Hiến Dương không thể không viết chữ phục.

Đừng nói có hai người ở đây, chỉ là một người liền đủ để đánh Chu Hằng thành cặn bả!

Cho nên, hiện tại Lâm Hiến Dương ước gì Chu Hằng kiêu ngạo, càng là bá đạo thì càng làm cho sát ý của hai vị thiên kiêu trẻ tuổi kia tăng cao.

– Ân?

Đại môn đá bị phá vỡ trong nháy mắt. Trong viện cũng lập tức xuất hiện hai nhân ảnh, đều là nam nhân vô cùng tuấn mỹ, một người lạnh như băng, một người ôn hòa, chính là hai người trẻ tuổi tới từ Long Vực, người lạnh như băng là Diệp Cô Vũ, người ôn hòa chính là Lý Vân Thông.

– Lâm Hiến Dương, đây là ý gì?

Diệp Cô Vũ lạnh lùng nói. Tuy rằng ở tại Lâm gia, nhưng thái độ của hắn lại là cao cao tại thượng.

– Cô Vũ huynh, vị này chính là Chu Hằng Chu huynh, hắn nói có năm vị nữ quyến bị hai vị bắt cóc, kiên quyết tới đây đòi người!

Lâm Hiến Dương ôm quyền nói, lời này mặc dù nói đại thể về sự tình, nhưng bởi vì mấy chữ khác biệt, lại là lộ vẻ Chu Hằng hùng hổ dọa người.

Quả nhiên, sắc mặt của Diệp Cô Vũ không khỏi càng thêm

lạnh như băng, hai mắt nhìn về phía Chu Hằng, nói:

– Nguyên lai chính là ngươi làm bẩn huyết mạch của Long Tộc ta!

Chu Hằng nhướng mày, nói:

– Giao các nàng ra đây!

– Ha ha ha ha, chính là một nhân tộc lại dám dụ dỗ huyết mạch Long Tộc ta, ngươi đáng chết một vạn lần!

Thân hình Diệp Cô Vũ nhoáng lên một cái, thời điểm tiếng cười còn đang truyền lại, một cái tay của hắn đã chộp tới cổ của Chu Hằng.

Nhưng khi tay hắn tiếp xúc được sát cổ Chu Hằng, hắn lại như là tị xà hạt, liên tiếp thối lui hơn hai mươi trượng, sắc mặt có chút trắng bệch, nhìn chằm chằm một đoạn kiếm trong tay Chu Hằng.

Vừa rồi hắn có một loại trực giác, nếu không phải hắn lập tức tránh đi, hắn rất có thể sẽ tử vong!

Hắn thật sự không thể tưởng tượng một Thiên Hà Đế có năng lực gì để giết chết chính mình, nhưng cho tới bây giờ hắn đều tin tưởng vững chắc đối với mình loại trực giác này của mình.

Lý Vân Thông không khỏi ngẩn ra, bởi vì hắn không phải đương sự, tự nhiên cũng sẽ không có cảm thụ của Diệp Cô Vũ. Nhưng hắn hiểu Diệp Cô Vũ, biết Diệp Cô Vũ tuyệt sẽ không tự nhiên mà thu tay lại, tất nhiên là đối phương có năng lực uy hiếp cực lớn.

Nhưng chỉ bằng một Thiên Hà Đế, một thanh phá kiếm?

Hắn lập tức cười, nói:

– Chu huynh không cần khẩn trương, người mạnh khỏe không việc gì, đây chính là người một nhà với Long Tộc chúng ta, chúng ta làm sao có thể gia hại?

Hai người này cũng không có nhận ra hắc kiếm!

Chu Hằng nói trong lòng, một là bởi vì hắc kiếm là thánh vật của Thái Hư nhất mạch, người đã gặp vốn cũng không nhiêu, huống chi bây giờ còn bị gãy, thứ hai cũng là bởi vì thân phận của hai người này ở Long Vực Long Vực tuyệt đối không cao, nếu thật là đại nhân vật, tuyệt đối không thể không nhận ra thánh vật của Thái Hư nhất mạch.

– Người đâu, giao ra đây!

Hắn lạnh lùng nói.

– Hừ, ngươi cho là mình đang nói chuyện cùng ai?

Diệp Cô Vũ vẫn dùng vẻ mặt lạnh như băng, hắn không ngờ bản thân sẽ rút lui ở trước mặt một gã Thiên Hà Đế, điều này làm cho hắn thập phần thẹn quá thành giận.

Chu Hằng không trả lời lại, mà là bắt đầu đi tới.

– Muốn chết!

Diệp Cô Vũ làm bộ muốn đi lên, nhưng nghĩ đến vẻ lạnh lùng lúc trước, trong lòng hắn không khỏi căng thẳng, một cước vừa mới nâng lên lại lập tức buông xuống, thay vào đó thì đánh ra một quyền lăng không.

Hắn có loại cảm giác nguy cơ vô hình, không dám tới gần Chu Hằng, cho nên đánh ra một quyền từ xa xa. Hắn thấy, một cảnh giới cảnh giới hoàn toàn nghiền ép, chính là một quyền cách thật xa cũng có thể đánh Chu Hằng thành thịt vụn.

– Chậm đã!

Lý Vân Thông ra tay, ngăn chặn một quyền này.

– Lý Vân Thông, ngươi muốn là địch với ta?

Diệp Cô Vũ phẫn nộ quát.

– Trước hết để cho bọn họ gặp mặt một lần rồi nói sau!

Lý Vân Thông vẫn ôn hòa như cũ, nhưng Diệp Cô Vũ lại đặc biệt chán ghét bộ dáng này của hắn, luôn xem không thuận mắt.

– Vì cái gì?

Diệp Cô Vũ lạnh giọng nói, bọn họ đều là người đi ra từ Long Vực, không cần thỏa hiệp với bất kỳ thế lực nào? Coi như là ngũ đại Thánh nhân năm đó khi còn tại thế, Tổ Long vẫn cao cao tại thượng như cũ, chỉ là kém vài phần, huống chi hiện tại 5 chi thế lực huy hoàng kia đã điêu linh, hai chi yếu nhất thậm chí xa xa không bằng Long Vực, chỉ là xuất động một vị Long tổ liền có thể càn quét!

Mà trước trước sau sau trong Long Vực có bao nhiêu vị Long tổ? Mặc dù ở trong quá trình chuyển thế đã biến mất mấy vị, cái này không ngăn nổi thời gian dài a, ngay cả những người Diệp Cô Vũ biết cũng đạt tới ít nhất 30 người!

Long Vực thế lực mạnh, có thể thấy được rõ ràng!

– Cảm giác!

Lý Vân Thông chỉ là dùng hai chữ đơn giản để trả lời, Diệp Cô Vũ tức giận đến mức muốn vỗ bàn.

Chu Hằng tiến vào phòng khách chính, ánh mắt lập tức nghiêm túc, chỉ thấy ngũ đại Long Hoàng đều bị một đạo vầng sáng bao vây, hạn chế ở trong phạm vi nhỏ không thể thoát thân, thời điểm nhìn thấy hắn, ngũ đại Long Hoàng nhao nhao lộ ra sắc mặt vui mừng, nhưng miệng mở ra, Chu Hằng không có nghe được một chút thanh âm nào.

Cấm chế kia là một vòng tròn đơn giản, ít nhất ngăn cách thanh âm.

Chu Hằng ý bảo ngũ nữ lui ra phía sau, hắc kiếm chém ra, ầm ầm chấn động, vòng tròn kia lập tức vỡ nát.

– Chu Hằng!

Ngũ nữ đều là nhào tới, trên mặt ai cũng mang theo biểu tình tức giận.

Nguyên lai các nàng đang mua sắm vui vẻ ở đế đô, đột nhiên đụng phải hai người Diệp Cô Vũ cùng Lý Vân Thông. Mặc dù ngũ đại Long Hoàng đều cố ý ẩn tàng đặc thù của Long Tộc rồi, nhưng vẫn bị hai người liếc mắt một cái đã nhìn ra, ra tay đánh hạ các nàng.

Bởi vì Long Vực có quy định, gặp được con cháu của Long Tộc lưu lạc bên ngoài, chỉ có thể mang về Long Vực, trong đó nói không chừng sẽ gặp thân chuyển thế của cường giả Long Vực, bởi vì nguyên nhân như vậy, nên còn không có thức tỉnh trí nhớ của kiếp trước.

Đương nhiên, cho dù không phải cường giả chuyển thế của Long Tộc cũng không cần cấp bách, Long Tộc là một chủng tộc vô cùng kiêu ngạo, bọn họ cũng không nguyện để huyết mạch nhà mình dung hợp với huyết mạch loại kém khác, sinh hạ con cháu bừa bãi.

Đối với quy định của Long Vực, Chu Hằng không phản đối cũng không tán thành, cửa ải này hắn đánh rắm! Nhưng quy định này muốn mạnh mẽ dùng ở trên thân người bên cạnh hắn, cái này khiến hắn phẫn nộ rồi.

Mặc kệ điểm xuất phát của quy định này là tốt hay là xấu, cũng không quan tâm ý nghĩ của người khác, mạnh mẽ bắt người?

Chu Hằng xoay người về tới trong sân, nói:

– Các ngươi dùng tay nào bắt người thì tự mình cắt bỏ tay đó, nếu không ta sẽ giúp các ngươi!

– Hắc, ha ha ha ha!

Sau khi Diệp Cô Vũ sửng sốt một chút liền cười ha hả, một tiểu tử Thiên Hà Đế lại dám đưa ra yêu cầu buồn cười như thế đối với bọn họ? Đừng nói bọn họ xuất thân từ Long Vực, dù không phải, bằng vào thân phận Tuệ Tinh Đế bậc cao cua bon hăn là có thể nghiền ép Thiên Hà Đế.

Lâm Hiến Dương thì ở một bên lẳng lặng nhìn, mặt ngoài bình tĩnh, nhưng trong lòng lại mở cờ, xem ra cây đuốc này không cần hắn đốt đã hừng hực thiêu đốt.

– Khoác lác!

Diệp Cô Vũ cảm thấy trực giác của mình có đôi khi cũng sẽ sai lầm, tỷ như hiện tại, tiểu tử này cuồng ngạo như vậy, làm sao có thể có được năng lực uy hiếp được hắn?

– Chu Hằng, mang long tộc nhân ở ngoài về Long Vực, đây là sứ mệnh của chúng ta!

Lý Vân Thông vẫn vô cùng ôn hòa như cũ, nhìn qua cả người lẫn vật vô hại, nhưng trong ánh mắt đã có một tia thâm ý.

Bởi vì đối phương không ngờ giải khai cấm chế hắn bày ra!

Mặc dù chỉ là tiện tay làm, nhưng cũng không phải là một Thiên Hà Đế có thể hóa giải.

– Giải thích nhiều như vậy cùng hắn để làm chi, dám cả gan làm bẩn huyết mạch Long tộc ta, chết!

Diệp Cô Vũ lại đánh ra.

Chương 1006: Tiền của dồi dào!

Chu Hằng cũng không có hứng thú nói lời nào.

Nói lời hoa lệ nhiều hơn nữa, còn không bằng kiếm trong tay có khí thế!

Tuy nhiên, muốn dùng lực lượng cấp bậc Thiên Hà Đế nghênh địch Tuệ Tinh Đế, Chu Hằng cũng không có cuồng như vậy! Không nói cái khác, hắn bị Triệu Lạc Nhạn chống lại là có thể chứng minh, Tuệ Tinh Cảnh là một cái hào rộng không thể vượt qua!

Ngay cả Tuệ Tinh Hoàng cũng là như thế, huống chi là Tuệ Tinh Đế?

Ông, Hỏa Thần Lô tế xuất, lập tức, 30 Hỏa Long Bào Hao bắn ra, uy thế kinh người!

Sau khi Chu Hằng đạt tới Thiên Hà Cảnh Đại viên mãn, hắn có thể đủ để kích phát uy năng của Hỏa Thần Lô tăng lên một bậc, dù sao cảnh giới Đại viên mãn cũng không phải thổi phồng lên, cảnh giới Đại viên mãn có thể làm cho toàn bộ Minh giới trong vô số năm qua cũng chỉ có trăm người đạt tới,

tất nhiên có chỗ thần diệu.

– Di!

Diệp Cô Vũ không kìm nổi phát ra một tiếng thét kinh hãi, nhưng hai tay liền vỗ, 30 Hỏa Long rất nhanh liền bị hắn chấn diệt, tuy nhiên, công kích của hắn cũng bị hóa giải sạch sẽ, không tiếp tục tạo thành uy hiếp hữu hiệu đối với Chu Hằng nữa.

Hiện tại một khi Hỏa Thần Lô kích phát, đã có thể đánh ra uy năng của Tuệ Tinh Hoàng! Ở trong Thiên Hà Cảnh, cũng chỉ có Chu Hằng mới có năng lực như thế, bởi vì số lượng thiên hà của hắn đạt tới Đại viên mãn!

– Đây là … Hỏa Thần Lô!

– Hỏa Thần Lô của Thiên Hồn Chân Quân!

Hiển nhiên, Diệp Cô Vũ cùng Lý Vân Thông đều rất biết hàng, lập tức nhận ra được lai lịch của Hỏa Thần Lô! Cái này cũng khó trách, bởi vì hắc kiếm thoạt nhìn bình thường không có gì lạ, dùng cũng như nhau, không giống Hỏa Thần Lô, một khi thôi phát Hỏa Long Bào Hao, vô cùng phong cách.

Hai người đồng thời lộ ra kinh sợ, cũng có vẻ hâm mộ sâu

đậm.

Hỏa Thần Lô chính là Bảo khí cấp Hắc Động!

Hơn nữa, cũng không chỉ là Bảo khí cấp Hắc Động đơn thuần, tác dụng lớn hơn của nó chính là tự mình luyện đan, đây mới là chỗ để vô số người đỏ mắt! Lúc trước Thiên Hồn Chân Quân đã được xưng là Dược sư kiệt xuất nhất từ xưa đến nay, thậm chí có cơ hội lấy đan chứng đạo, tiến vào Hỗn Độn Cảnh!

Đáng tiếc cuối cùng thất bại trong gang tấc, ngã xuống trong trận chiến trăm vạn năm trước, nhưng chuyện này không hư hao quang huy kiệt xuất của hắn ở Đan đạo chút nào!

Hỏa Thần Lô liền có được tất cả thuật luyện đan của Thiên Hồn Chân Quân!

Tuy rằng Hỏa Thần Lô không có khả năng tiếp tục nghiên cứu Đan đạo giống Thiên Hồn Chân Quân. Mất đi khả năng tiến thêm một bước, nhưng Thiên Hồn Chân Quân vốn chính là Dược sư đệ nhất thiên hạ, có thể nắm giữ toàn bộ Đan đạo của hắn, cái này đã có thể ngạo thị tất cả Dược sư trong thiên hạ!

ads

Mà Bảo khí có thể nói là trân quý nhất cấp bậc Hắc Động Cảnh, lại rơi vào trong tay một tiểu nhân vật Thiên Hà Đế!

Quả thực lão trời già đang đưa bảo bối cho bọn họ a!

Lý Vân Thông còn nhịn được, trên mặt vẫn mang nụ cười ấm áp như cũ, nhưng trong ánh mắt của Diệp Cô Vũ cũng đã toát ra vẻ tham lam sâu đậm, Nhanh chóng phát khởi công kích đánh Chu Hằng, thế công mạnh hơn.

Trái tim Lâm Hiến Dương ở một bên phanh phanh đập lớn, lúc trước hắn đã nếm thua thiệt bởi Hỏa Thần Lô!

Hắn vẫn cho rằng đây là món Bảo khí cấp Tuệ Tinh, nhưng nhìn bộ dáng Lý Vân Thông cùng Diệp Cô Vũ kích động như thế, chỉ sợ nó còn không dừng lại Bảo khí cấp Tuệ Tinh!

Như vậy chỉ có … Cấp Hắc Động!

Trời ạ! Trong tay Chu Hằng đúng là nắm giữ một kiện Bảo khí cấp Hắc Động!

Nên biết rằng lúc trước toàn bộ Đại Tần Quốc cũng chỉ có hai kiện Bảo khí cấp Hắc Động, đều nắm giữ ở trong tay hoàng thất, nhưng theo Ma Long Đại Đế cùng hai vị hoàng thất lão tổ khác ngã xuống, hai kiện Bảo khí này cũng không biết tung tích.

Bởi vậy, trong tay Lâm Vô Bệnh cũng chỉ có một kiện Bảo khí cấp Hắc Động có được từ nhất mạch của Bạch Cốt Thánh nhân, nhưng lại hư hại, cần ôn dưỡng thời gian cực dài mới có thể tái hiện quang huy ngày xưa.

Nhưng trong tay Chu Hằng không ngờ còn có một kiện!

Ngay cả hắn cũng không có a!

Nếu là sớm biết như thế . .. Sớm biết như thế cũng không dùng a!

Lúc ấy Lâm Vô Bệnh vẫn chỉ là Tuệ Tinh Đế. Nào có tư cách liều mạng chính diện với Hồng Nguyệt?

Bảo khí này tất nhiên là Hồng Nguyệt ban cho Chu Hằng!

Tiểu bạch kiểm!

Tiểu bạch kiểm từ đầu đến đuôi, câu được một Hắc Động Hoàng, mới lấy được một món bảo bối như vậy!

Nghĩ đến vẻ tuyệt mỹ của Hồng Nguyệt, Lâm Hiến Dương không khỏi khó chịu!

Nếu bộ dạng Hồng Nguyệt xấu xí, tốt nhất là giống mẫu tinh tinh, như vậy trong lòng hắn còn có thể cân bằng một chút. Nhưng Hồng Nguyệt lại là tuyệt sắc nhân gian, nếu như nói nàng là sửu nữ, như vậy tất cả nữ nhân khắp thiên hạ đều không thể xưng là nữ nhân, mà là heo mẹ!

Điều này bảo Lâm Hiến Dương làm sao có thể không buồn bực trong lòng?

Dựa vào cái gì chuyện tốt như vậy lại để Chu Hằng gặp được?

May mắn, hắn cũng không biết Hồng Nguyệt căn bản không phải Hắc Động Hoàng mà là Hỗn Độn Cảnh, hơn nữa Chu Hằng còn có một Thánh nhân sư tỷ có quan hệ mập mờ! Nếu không, hắn phỏng chừng sẽ ghen tị tới hộc máu mà chết.

– Cô Vũ, chớ có sinh tật, thiên hạ chí bảo hữu đức giả cư, bảo vật thông linh sẽ tự chọn chủ. Không cưỡng cầu được!

Sau khi ánh mắt của Lý Vân Thông giãy giụa một trận, cuối cùng khôi phục thanh minh.

– Ha ha ha ha, không sai, hữu đức giả cư! Tiểu tử này có đức gì? Ta mới xứng có được bảo vật như vậy!

Diệp Cô Vũ căn bản không nghe Lý Vân Thông khuyên bảo, ngược lại thế công gấp hơn.

Nhưng Hỏa Thần Lô cũng sinh ra mãnh liệt, tuy rằng giới hạn trong thực lực của Chu Hằng không thể thi triển hết toàn bộ uy lực, nhưng bảo thể của nó lại là không thể phá vỡ, Hỏa Long cũng liên tục không ngừng sinh sôi cản lại tất cả công kích của Diệp Cô Vũ.

Lý Vân Thông thở dài, nói:

– Chí bảo như thế, nếu là không có cường giả áp chế, sẽ phục tòng một gã Thiên Hà Đế sao? Cô Vũ, Minh giới quá lớn, Long Vực chúng ta cũng không phải đệ nhất thiên hạ, không cần mù quáng gây thù hằn!

– Lý Vân Thông, ngươi rất nhát gan sợ phiền phức!

Diệp Cô Vũ cuồng tiếu, trong tay lóe sáng, mỗi bên hiện ra một cái phù văn.

– Chính là biên giới xa xôi, sao có thể xuất hiện cường giả? Tiểu tử này bất quá là vận khí tốt một chút thôi!

Phù văn vừa ra, chiến lực của hắn lập tức tăng vọt một cấp bậc, song chưởng đánh tới, từng đạo Hỏa Long giống như thủy xà nhẹ nhàng bị diệt. Nam nhân lãnh khốc này cũng như đại ma thần ép tới chỗ Chu Hằng, tóc đen đầu đầy bay loạn, sát khí rừng rực.

Chu Hằng hừ nhẹ một tiếng, tâm niệm vừa động, Lạc Nhật Cung, Càn Khôn Quyển, Bích Xà Hồn đều xuất hiện!

Phốc!

Nét mặt ôn hòa của Lý Vân Thông lập tức bị phá tan, rất không văn nhã trừng ánh mắt ra, mà công kích của Diệp Cô Vũ cũng hơi ngừng, lộ ra vẻ không thể tin.

Một, hai, ba, bốn!

Cả 4 món bảo vật ít nhất là cấp bậc Hắc Động Cảnh!

Bọn họ vẫn là không có nhận ra thanh hắc kiếm, ít nhất không

nhìn ra thanh phá kiếm này có chỗ ly kỳ gì.

– Ha ha ha ha, tiểu tử ngươi tuyệt đối là người trời ưu ái, mới có thể kiếm được nhiều bảo vật như vậy!

Sau khi Diệp Cô Vũ sửng sốt đột nhiên cười ha hả.

– Không tồi! Không tồi! Ta thay đổi chủ ý, ta sẽ không giết ngươi, ta muốn ngươi còn sống, tìm bảo vật cho ta!

Ở Minh giới có cách nói như thế, có vài người vận khí nghịch thiên. Chính là ở trên đường đi cũng sẽ bị Bảo khí vướng chân, sau đó thời điểm té xuống còn có thể phát hiện một gốc cây dược thảo quý báu.

Bị đánh rơi từ vách núi cao chẳng những không chết, còn có thể phát hiện động phủ của cường giả thượng cổ, dễ dàng đạt được kế thừa cao cấp!

Loại người đại vận khí này, được xưng là người trời ưu ái, ý là người may mắn nhận được lão trời già chiếu cố!

Một Thiên Hà Đế không ngờ có thể một hơi xuất ra 4 kiện ít nhất là Bảo khí cấp Hắc Động, đây không phải vận khí nghịch thiên thì là cái gì?

– Tất cả của ngươi đều là của ta!

Diệp Cô Vũ cuồng tiếu, phù văn diệu động, hắn tấn công Chu Hằng. Lúc trước hắn muốn giết Chu Hằng, nhưng hiện tại xuống tay khá nhẹ, chỉ muốn Chu Hằng bị thương nặng, sau đó hạ phù văn trên người Chu Hằng, để hắn trọn đời nghe hiệu lệnh của mình.

– Khoác lác!

Chu Hằng lắc lắc đầu, ông, 4 Bảo khí đồng thời lay động, Hỏa Thần Lô phun Hỏa Long ra, Càn Khôn Quyển thì xoay tròn chụp tới Diệp Cô Vũ, Bích Xà Hồn sinh ra ảo ảnh, mê hoặc lòng người.

Nhưng nhanh nhất vẫn là Lạc Nhật Cung, căng dây mà bắn, hàn quang nhoáng lên một cái, tên đã bắn tới ngực Diệp Cô Vũ!

Bành!

Một đạo ánh sáng sáng chói lay động, Thủy Tinh Tiễn cũng không thể bắn thủng ngực Diệp Cô Vũ, mà là bị băn ngược lại, nhưng thân hình Diệp Cô Vũ cũng hơi dừng lại một chút, trên mặt lộ ra vẻ bị đau.

Dù sao đây chính là Bảo khí cấp Hỗn Độn, lấy linh lực Thiên Hà Cảnh Đại viên mãn của Chu Hằng hiện giờ kích phát ra, đủ để phát huy ra uy lực cấp bậc Tuệ Tinh Hoàng!

Tuệ Tinh Đế quả thật cường đại, nhưng một kích toàn lực của Tuệ Tinh Hoàng cũng tuyệt không dễ chịu!

Bành! Bành! Bành!

Nhìn lại Diệp Cô Vũ, công kích của hắn dưới ảnh hưởng của Bích Xà Hồn, Càn Khôn Quyển, bị Hỏa Thần Lô hóa giải hơn phân nửa, cuối cùng bị hắc kiếm ngăn chặn.

Giao phong lần này đúng là Chu Hằng dường như không có việc gì, mà Diệp Cô Vũ thì phải ăn thiệt nhỏ.

Đối với kết quả như vậy, trước đó tuyệt không ai có thể nghĩ đến!

Một Thiên Hà Đế nho nhỏ không ngờ có thể chiếm một điểm tiện nghi nhỏ trên người của Tuệ Tinh Đế đỉnh phong. Hơn nữa vị Tuệ Tinh Đế này cũng không phải là Tuệ Tinh Đế thông thường, mà chính là người đến từ Long Vực a!

Nhưng suy nghĩ lại một chút thì thực ra chuyện này cũng không khó chấp nhận.

Ai bảo Chu Hằng có được nhiều Bảo khí như vậy? Nếu là 4 chí bảo vẫn không thể đỡ được Diệp Cô Vũ, ngược lại thì là chuyện không bình thường!

Không, không phải 4, mà là 5 kiện!

Chuôi hắc kiếm này có thể trúng phù văn lại không hư hao chút nào, tuyệt không thể nào là đồ vật thông thường, nói không chừng lại là một kiện Bảo khí cấp Hắc Động!

5 kiện!

Mấy cái chữ này đừng nói Lâm Hiến Dương đen mặt, chính là Long Tộc từ trước đến nay lấy tài phú để xưng danh cũng run run! Thông thường Bảo khí cấp Hắc Động tự nhiên không đáng kể, Long Tộc tồn tại nhiều năm như vậy, ôn dưỡng, cướp đoạt được không có 1000 cũng có 500.

Nhưng cấp bậc Hỗn Độn Cảnh, chỉ có hai kiện, một kiện là Bảo khí bản mạng của Tổ Long – Sinh Mệnh Chi Quang, một kiện khác thì là Kim Cô bổng trấn hải do lực lượng của Long Tộc chế tạo!

Diệp Cô Vũ, Lý Vân Thông đều là nhân vât râu ria của Long Tộc, không có tư cách đi gặp đầu Lão Long kia, tự nhiên cũng không có khả năng thấy Sinh Mệnh Chi Quang, nhưng một kiện bảo vật cấp Hỗn Độn Kim Cô bổng khác lại là trấn áp một vực Ma Hải, mỗi một con cháu của Long Tộc đều có may mắn thấy, cũng có cơ hội ở gần phụ cận Bảo khí này, cũng có cơ hội lĩnh ngộ đại đạo thiên địa.

Cho nên, Diệp, Lý hai người thực ra cũng không xa lạ đối với Bảo khí Hỗn Độn Cảnh.

Hắc kiếm bị gãy, lại không hề lộ ra khí tức, bọn họ căn bản nhìn không thấu, nhưng Lạc Nhật Cung lại là hoàn hảo không tổn hao gì, làm cho bọn họ cảm ứng được một cỗ khí tức không chênh lệch lắm cùng Kim Cô bổng trấn hải.

Bảo khí Hỗn Độn Cảnh!

Diệp Cô Vũ kích động đến mức thân thể cũng phát run, chí bảo giống như vậy cho dù là hắn chiếm được cũng không thể bảo lưu lại, nhất định phải giao cho gia tộc. Nhưng trong tộc cũng không bạc đãi hắn, ít nhất sẽ ban cho hắn một kiện Bảo khí cấp Hắc Động, còn có số lớn tài nguyên tu luyện.

Thực ra, bảo vật cũng không phải càng cao cấp càng tốt, mà là phải áp dụng. Đối với Diệp Cô Vũ mà nói, hiện bảo vật cấp Hắc Động cùng bảo vật Hỗn Độn Cảnh chắc chắn cũng không có khác nhau, dù sao đều không thúc giục ra uy lực nên có.

Hắn đỏ mắt muốn chết!

Chương 1007: Kịch chiến Diệp Cô Vũ!

Diệp Cô Vũ lại phát động cường công, phù văn trong tay diệu động, phối hợp với bộ dáng lãnh khốc của hắn, giống như một tôn Ma Thần, khí thế quả thực muốn nghịch thiên.

Hắn cũng không phải Vương giả trong võ, càng không phải là bá chủ Vương giả trong võ, nhưng hắn chính là Long Tộc, tuy rằng mật độ huyết mạch trên người cũng không cao, nhưng mà dù sao là lớn lên ở Long tộc, bản thân còn có long uy.

Đây là một loại khí thế tương tự với Vương giả trong võ, làm cho người ta không chiến tự tan, lòng tin giảm mạnh.

Trước khí thế, hắn hơi chút nhận được một ít ảnh hưởng của Chu Hằng, nhưng gần như có thể nói là chiến lực không tổn hao gì. Dù sao, hắn cao hơn một đại cảnh giới so với Chu Hằng, long uy cũng không phải chỉ để nhìn.

Kể từ đó, song phương chính là so sánh sức mạnh.

Diệp Cô Vũ thực sự rất mạnh, tuy rằng hắn chỉ có một kiện Bảo khí cấp Tuệ Tinh, nhưng ở trong tay của hắn lại có thể phát huy ra hoàn toàn uy lực, hợp bích cùng hắn, hoàn toàn áp

chế một người 5 khí của Chu Hằng!

Chu Hằng liền giống như một thuyền lá lênh đênh trong biển rộng, bất cứ lúc nào cũng có khả năng thuyền lật người vong!

Nhưng hắn thủy chung không có vong, làm cho người ta không thể không thấy kỳ lạ! Nhưng ai cũng không coi trọng hắn, bởi vì Chu Hằng phải đồng thời vận chuyển 5 Bảo khí mới có thể chống đỡ Diệp Cô Vũ, đây là tiêu hao bực nào?

Muốn dùng Bảo khí cấp Hỗn Độn, cấp Hắc Động phát huy ra uy năng của Tuệ Tinh Hoàng, tiêu hao đối với Thiên Hà Đế lớn đến thái quá, cho dù là Thiên Hà Đế cấp bậc đại viên mãn chỉ sợ cũng không chống đỡ được mấy giờ!

Chu Hằng chính là Thiên Hà Đế đại viên mãn sao? Diệp Cô Vũ cùng Lý Vân Thông đồng thời lắc đầu, thật ra Lâm Hiến Dương cảm thấy vô cùng có khả năng, bởi vì Chu Hằng khi ở Tinh Thần Cảnh liền đạt tới Đại viên mãn, chưa chắc ở Thiên Hà Cảnh cũng không thể như thế.

Nhưng cho dù là Đại viên mãn thì như thế nào, nhiều nhất cũng chỉ có thể duy trì nửa ngày, sau đó linh lực khô kiệt, mặc người chém giết!

Lâm Hiến Dương đang do dự chính là, có nên mời phụ thân ra đây không, giết mọi người, cướp đoạt 5 kiện Bảo khí cấp Hắc Động này, hắn cũng không biết còn có Hỗn Độn Cảnh.

Nhưng hắn rất nhanh thì bỏ qua cái ý nghĩ này, bởi vì phụ thân hắn chính là Hắc Động Hoàng, tuy rằng người không có đến, nhưng thần thức bao phủ, sao có thể không biết nơi này xảy ra chuyện gì?

Nếu phụ thân không ra tay, nói như vậy phụ thân tất nhiên đã có quyết định, hắn cũng không thể phá hủy kế hoạch của phụ thân.

Yên lặng theo dõi kỳ biến là được rồi!

Ai cũng đoán đến kết cục cuối cùng, Chu Hằng nỗ lực chống đỡ, nhưng cuối cùng vẫn là vì linh lực khô kiệt, không thể không bại!

Cũng không có người nào xem nhẹ Chu Hằng. Bởi vì đối thủ của hắn chính là một vị Tuệ Tinh Đế, hơn nữa còn là Tuệ Tinh Đế 90 tinh!

Tuy bại nhưng vinh!

Ầm! Ầm! Ầm!

ads

Chiến đấu kịch liệt không ngừng tiến hành, một giờ, hai giờ, ba giờ, năm tiếng đồng hồ!

Chu Hằng không hề có dấu hiệu kiệt lực, ngược lại thì càng chiến càng hăng, chậm rãi làm cho tình thế bất lợi giảm đi. Tuy rằng không phải hết sức rõ ràng, nhưng đang từ từ phát sinh.

Làm sao có thể?

Lâm Hiến Dương cùng Lý Vân Thông đều là kinh ngạc trố mắt, linh lực của Chu Hằng chẳng lẽ là cái động không đáy sao? Chính là 999 Thiên Hà có thể có tích lũy linh lực kinh khủng như vậy sao?

Đương nhiên không được!

Nhưng bọn họ cũng không biết Chu Hằng đã tạo thành lốc xoáy tinh tú, cho dù là hiện tại hắn đạt tới 999 Thiên Hà Đại viên mãn, có thể bổ xung đầy đủ linh lực cũng chỉ cần tám tiếng ngắn ngủn!

Muốn Chu Hằng hao tổn tới chết?

Hoàn toàn không có khả năng!

Trên lý thuyết mà nói, chính là Thánh nhân áp chế tu vi đánh lâu dài với Chu Hằng như vậy, cũng có một ngày sẽ bị Chu Hằng hao tổn linh lực rồi bị đánh bại!

Chỉ cần tốc độ linh lực tiêu hao không có vượt qua tốc độ bổ sung của lốc xoáy tinh tú, Chu Hằng liền có thể luôn luôn chiến đấu tiếp như vậy, cho đến khi địa lão thiên hoang, sông cạn đá mòn.

Diệp Cô Vũ nếu muốn Chu Hằng hao tổn chết? Khả năng duy nhất chính là hao tổn chết bản thân hắn trước!

Từ tràng diện sẽ biết, sau khi chiến đấu kịch liệt năm tiếng đồng hồ, linh lực của hắn bắt đầu suy yếu rồi! Mấu chốt nhất là hắn không ngăn Lạc Nhật Cung được, mỗi lần đều phải ăn một mũi tên, nhưng tương đương với một kích của Tuệ Tinh Hoàng, tuy rằng không có khả năng đánh xuyên phòng ngự của hắn, nhưng sau khi ăn ba bốn tiễn, hắn không thể không vận chuyển linh lực hóa giải thương thế, nếu không vết thương nhỏ thành vết thương lớn, vậy sẽ vô cùng nguy hiểm!

Lần một lần hai không có vấn đề gì, nhưng một thời gian dài,

linh lực tích lũy bị tiêu hao sẽ nhiều hơn.

Lực lượng của Diệp Cô Vũ đang hạ xuống; mà Chu Hằng lại ổn định đến đáng sợ, giống như núi cao, giống như biển rộng!

Tiếp tục đánh như vậy, người thắng cuối cùng chính là … Chu Hằng!

Mười giờ sau, lực lượng của Diệp Cô Vũ ít nhất hạ xuống hai thành, mà Chu Hằng vẫn như lúc trước. Hoàn toàn không có một chút xíu biến hóa!

Lâm Hiến Dương cùng Lý Vân Thông sớm đã biến sắc, đây là kết quả mà bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ tới.

Tuy nhiên, Lâm Hiến Dương lại lập tức cười lạnh trong lòng, không sao, nếu là Chu Hằng đánh chết Diệp Cô Vũ, như vậy cũng có thể gặp phải cường giả Long Vực, vẫn có thể giết chết Chu Hằng.

– Diệp Cô Vũ, đủ rồi!

Lý Vân Thông nói, hắn tuy rằng không tán thành phương pháp làm của Diệp Cô Vũ, nhưng đều là người trong Long Vực, hắn không muốn nhìn thấy Diệp Cô Vũ bị thua, thiệt hại cũng không chỉ là mặt mũi của một mình Diệp Cô Vũ.

– Thúi lắm, ta nhất định sẽ làm thịt hắn!

Diệp Cô Vũ đỏ mắt nói, ngực của hắn đã bị Chu Hằng bắn trúng ít nhất mấy vạn tiễn, may là hắn luôn luôn vận chuyển linh lực hóa giải, tuy nhiên vô cùng đau nhức, thậm chí để lại thương thế không nhẹ.

Chuyện này đối với hắn mà nói quả thực là vô cùng nhục nhã!

Bởi vậy, hắn cũng thay đổi ý nghĩ muốn bắt lấy "người trời ưu ái" này làm nô bộc, mà là phải đánh giết tiểu nhân vật dám cả gan để cho hắn thua thiệt!

– Đi tìm chết!

Diệp Cô Vũ hét lớn một tiếng, long uy tràn đầy toàn thân, từng phiến từng phiến Long Lân hiện ra trên người của hắn, cả người bỗng nhiên biến hình, hóa thành một con Thần Long màu xanh biếc!

Kích hoạt huyết mạch, phát huy ra chiến lực mạnh nhất!

Cái này có thể duy trì lâu dài, nhưng lại sẽ tiêu hao linh lực

gấp trăm lần, nhưng uy lực cũng tăng lên gấp trăm lần!

Diệp Cô Vũ đã hóa thành một con Lục Long dài 300 trượng, dưới áp chế của đại đạo thiên địa ở Minh giới, long thể dài 300 trượng đó là tương đối kinh khủng, bởi vì ngũ đại Long Hoàng cũng chỉ có thể hóa thân làm Tiểu Long dài một trượng, đem so sánh chỉ có thể nói là thủy xà.

Ầm!

Hắn vỗ xuống một trảo, trên long trảo ngưng tụ một cái quang cầu màu xanh biếc, bên trong có vô số phù văn chớp động, làm cho người ta vừa thấy liền phát lên sợ hãi không rõ.

Một kích này, chính mình không chặn được!

Chu Hằng lập tức phát lên ý nghĩ như vậy, mà đúng lúc này, long trảo mang theo quang cầu kia đã cuồn cuộn đánh xuống!

Bành! Bành! Bành! Bành!

Uy lực kinh khủng tràn đầy khắp nơi, làm cho toàn bộ Lâm phủ đại chấn, một lớp tiếp theo một lớp sóng xung kích trào ra, một loạt toà nhà trong nháy mắt bị sụp đổ, chấn vỡ, giống như chưa từng có tồn tại qua.

Sau trận chiến này, toàn bộ phủ Đại nguyên soái phỏng chừng cũng bị hủy hoàn toàn.

Lâm Hiến Dương lại là không thèm để ý chút nào. Chu Hằng trực tiếp bị oanh chết đó là tốt nhất, mà trái lại Chu Hằng trấn giết Diệp Cô Vũ cũng không có vấn đề gì, dù sao vẫn làm cho người của Long Vực đi ra diệt sát Chu Hằng.

Đối với Chu Hằng mà nói, đây là một cái tử cục khó giải!

Chỉ cần Chu Hằng chết là tốt rồi!

Tro bụi tràn ngập, trong đó còn có linh lực cuồng bạo dật động, ngăn cách thần thức, nếu người nào dám lớn mật xâm nhập tìm tòi, tất nhiên sẽ xé nát thần thức.

Chính là cấp Tuệ Tinh như Lý Vân Thông, Lâm Hiến Dương cũng không dám ném loạn thần thức, chỉ có thể lẳng lặng chờ đợi bụi mù tán đi.

Hô!

Một đạo kình phong thổi qua, giữa sân lập tức trở nên rõ ràng!

Diệp Cô Vũ hóa thân Lục Long trôi nổi trong khoảng không, trảo bên phải lại ngưng tụ một quang cầu màu xanh biếc, mà đối diện với hắn, Chu Hằng ngạo nghễ đứng vững vàng. Tuy rằng trên đầu ngực đều có máu tươi chảy ra, nhưng thân thể lại thẳng tắp, kiên đĩnh như núi cao.

Nhưng trên người của hắn lại là nổi lên một lớp bụi màu trắng, giống như có một làn da nham thạch.

Tinh Thạch Nguyên Dịch!

Bằng vào năng lực của bản thân Chu Hằng đã không thể hóa giải một kích sau khi Diệp Cô Vũ bạo phát huyết mạch lực, chính là kích hoạt Tinh Thạch Nguyên Dịch vẫn là làm cho làn da hắn rướm máu, nhưng bất kể như thế nào, một kích này vẫn bị hắn cản lại.

– Tái chiến!

Hai mắt Chu Hằng lóe sáng, ý chí chiến đấu sục sôi. Thậm chí có một ít tiếc nuối, Diệp Cô Vũ này còn chưa đủ mạnh, không thể bức chính mình đến cực hạn, từ đó đánh vỡ cảnh giới Đại viên mãn, hình thành nghìn đạo Thiên Hà!

– Ngươi còn có thể ăn vài trảo của ta?

Diệp Cô Vũ cười lạnh nói, lục sắc quang cầu trong trảo đã đẩy ra không chút do dự.

Hắn không phải người ngu, khi giết địch mà còn nói lời vô ích với kẻ địch, nhất định sẽ ngã nhào.

Ầm! Ầm! Ầm!

Từng đạo sóng xung kích tràn đầy, toàn bộ phủ Đại nguyên soái đã bị san bằng, đánh xong khẳng định là không thể còn. Tuy nhiên, những sóng xung kích này vẻn vẹn chỉ giới hạn trong phủ Đại nguyên soái, căn bản không cách nào tràn ra ngoài nữa.

Hiển nhiên, vị Đại nguyên soái kia đang âm thầm ra tay, đã khống chế quy mô chiến đấu.

Chỉ là hắn rõ ràng có đại năng lực như vậy, vì cái gì không bảo vệ phủ Đại nguyên soái? Cho dù chỉ là Hắc Động Vương. Hắc động vừa ra, cắn nuốt dư ba của chiến đấu cấp bậc Tuệ Tinh Đế thật sự là như chơi đùa.

Chẳng lẽ, quyết định cuối cùng của vị Đại nguyên soái này là muốn đuổi Liễu gia xuống đài, tự lập là đế?

Nếu Lâm Vô Bệnh xưng đế, như vậy phủ Đại nguyên soái quả thật không có cần thiết phải tồn tại!

Chu Hằng lại còn có rỗi rãnh suy nghĩ sự tình khẩn yếu không quan hệ này, nhưng đối mặt với một cường giả Long Tộc kích hoạt huyết mạch, hiện tại hắn cũng không có cơ hội phản kích gì. Nhưng chỉ cần huyết mạch lực của Diệp Cô Vũ kết thúc, đó chính là khoảnh khắc hắn phát động Lăng Thiên Cửu Thức!

Với phòng ngự của Tuệ Tinh Đế, nếu là hắn đột nhiên vận chuyển Lăng Thiên Cửu Thức, có chín thành có khả năng sẽ chỉ tạo thành vết thương nặng.

Nhưng Chu Hằng muốn tuyệt sát!

Cho nên, hắn lựa chọn chờ đợi!

Ầm!

Diệp Cô Vũ chiếm cứ thế thượng phong tuyệt đối cho dù là Chu Hằng kích hoạt Tinh Thạch Nguyên Dịch cũng vẫn bị đánh tới toàn thân phún huyết như cũ, trong miệng cũng là không ngừng hộc máu. Trong quang cầu kia ẩn chứa năng lực kinh khủng của phù văn, nếu không chỉ là lực lượng của cấp bậc Tuệ Tinh Đế còn chưa đủ để đánh cho Chu Hằng thảm như vậy.

5 Bảo khí cộng thêm Tinh Thạch Nguyên Dịch, để Chu Hằng vẫn kiên trì được.

Mà sắc mặt của Diệp Cô Vũ lại là càng ngày càng khó coi, cho dù là hiện tại hắn đã biến thành long cũng thấy rõ.

Huyết mạch lực của hắn sắp sửa chấm dứt, mà vừa kết thúc, ít nhất phải qua mười ngày mới có thể sử dụng một lần nữa, vượt qua chiến lực của bản thân há lại có thể sử dụng không hạn chế?

Nhưng Chu Hằng còn đứng ở trước mặt hắn!

Cho dù là máu tươi đầm đìa, nhưng vẫn là đứng vững vàng!

Đây đối với hắn là thiên đại trào phúng!

Đường đường là Tuệ Tinh Đế, Tuệ Tinh Đế đi ra từ Long Vực, không ngờ ra hết toàn lực cũng chưa thể giết chết một Thiên Hà Đế nho nhỏ.

Nhưng vậy thì có thể làm gì chứ?

Lực lượng kinh khủng lui bước giống như nước thủy triều, Diệp Cô Vũ không thể không biến hóa từ hình thái long thân trở về, một trận cảm giác suy yếu mãnh liệt đánh úp lại, làm cho hắn muốn ngủ.

Đúng lúc này, Chu Hằng giương hắc kiếm lên.

Lăng Thiên Cửu Thức, chém!

Chương 1008: Cường giả buông xuống

Phản kích của Chu Hằng giống như chớp giật, cứ như vậy một kiếm, sau đó hết thảy đều kết thúc.

Diệp Cô Vũ khó tin nhìn Chu Hằng muốn nói gì, nhưng miệng lại chỉ có thể phun ra một chuỗi bọt máu, cả người ầm ầm ngã ra, bốc lên tro bụi đầy đất.

Đối với Chu Hằng mà nói, chỉ cần có cơ hội chém ra một kiếm là đủ để trí mạng rồi!

Hắn hai mắt màu đỏ, hung mang lộ hết, giống như một con hung thú viễn cổ. Bị ánh mắt của hắn đảo qua, dù là Tuệ Tinh Đế như Lâm Hiến Dương, Lý Vân Thông đều có loại lạnh lẽo hai chân nhũn ra, không kìm nổi muốn xoay người chạy.

Một luồng hào quang từ trên người Diệp Cô Vũ lóe lên, tạo thành một màn sáng rung động, giống như là gương.

Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, liều mạng hấp thu tinh khí sinh mệnh trong đó. Mà lốc xoáy sao cũng đang điên cuồng vận chuyển, vì hắn từ trong hư không hấp thu lực lượng vô danh, với tốc độ khủng bố khôi phục linh lực của hắn.

Nhưng cái này vẫn cần thời gian.

Cũng may Tinh Thạch Nguyên Dịch trên người của hắn vẫn còn, đủ để đỡ công kích của Tuệ Tinh Cảnh bình thường. Đương nhiên gặp phải oai phù văn liền khó thể phát huy toàn bộ công hiệu. Dù sao Thạch Tượng tộc quá dễ dàng bồi dưỡng ra, phòng ngự của tộc này cũng khẳng định không phải là mạnh nhất thiên hạ.

Chu Hằng nhìn thi thể của Diệp Cô Vũ, trong lòng hiện lên một tia may mắn.

Long tộc không hổ là hậu đại của 4 Thần thú thiên địa, lực phòng ngự của thân thể cực kỳ khủng bố. Nếu không phải thừa dịp Diệp Cô Vũ suy yếu nhất phát động công kích, hắn lại đạt tới Thiên Hà Cảnh đại viên mãn, dưới một kiếm này nhiều nhất chỉ có thể trọng thương đối thủ.

Nếu đổi lại là Thái Hư Thánh Nhân khi còn chưa thành thánh, cầm hắc kiếm hoàn chỉnh cùng Tổ Long chiến một trận thì như thế nào?

Tuyệt đối không thể tất sát!

Từ xưa đến nay, Chu Hằng có thể chém giết đối thủ, chính là

vì hắc kiếm vô kiên bất tồi. bởi vì đây là bảo khí cấp Hỗn Độn, đủ để nghiền ép tất cả mọi người trừ mấy cường giả ít ỏi ra!

Nhưng đối với cường giả Hỗn Độn Cảnh chân chính, hắc kiếm cũng chỉ là vũ khí "bình thường", không thể làm được vô kiên bất tồi nữa.

Không thể quá mức dựa vào bảo khí, chỉ có bản thân cường đại mới là cường đại chân chính.

Chu Hằng nghĩ thầm trong lòng, mà linh lực của hắn cũng trong nháy mắt ngắn ngủi khôi phục không ít. Dù sao lốc xoáy sao và tinh khí sinh mệnh đều là thứ tốt để nhanh chóng khôi phục linh lực.

ads

Hắn đem ánh mắt sát ý sôi trào nhìn về phía Lâm Hiến Dương.

Dù sao đã ước định trước với Hồng Nguyệt, hắn hôm nay phải giết Lâm Hiến Dương!

– Chu Hằng, ngươi gây họa lớn rồi! Lâm Hiến Dương lạnh giọng nói, trong lòng lại không biết vui sướng khi người gặp họa bao nhiêu. Nói thật, hắn cũng không quen nhìn Diệp Cô Vũ vênh váo lãnh ngạo. Mọi người đều là Tuệ Tinh Cảnh,

ngươi có tư cách gì ở trên địa bàn của ta còn cao cao tại thượng?

Hiện tại Chu Hằng xử lý Diệp Cô Vũ, đối với hắn mà nói quả thật chính là một ná hai chim!

Diệp Cô Vũ đã chết, Long Vực tất nhiên có cường giả buông xuống, chẳng những Chu Hằng nhất định phải chết, dù là Hồng Nguyệt đều có khả năng bị trấn giết. Từ nay về sau không còn có người có thể áp chế lão tử của hắn nữa, Lâm gia sẽ chân chính trở thành bá chủ!

Tuy nhiên Hồng Nguyệt cứ vậy mà chết không khỏi có chút đáng tiếc. Tuyệt mỹ động lòng người như vậy, nhìn nàng lại nhìn bất kỳ nữ nhân nào đều giống như là nước lã, không hề có một chút mùi vị.

Nhưng ai bảo song phương lập trường bất đồng chứ?

Ở trước mặt bá nghiệp, nữ sắc lại tính là gì!

Chu Hằng thì lạnh lùng nhìn Lâm Hiến Dương, sát ý như đao, dường như nhìn một người chết.

Dù cho Lâm Hiến Dương chính là Tuệ Tinh Vương, nhưng ánh mắt tràn ngập sát ý của Chu Hằng nhìn chằm chằm vẫn toàn thân phát lạnh, có một loại xúc động che mặt mà chạy. Đây là Chu Hằng dùng khí thế vô thượng chém giết Diệp Cô Vũ, có thể áp đảo hắn cũng chỉ có cường giả cấp Hắc Động!

Trong lúc vô tình, Lâm Hiến Dương đã mồ hôi lạnh ròng ròng.

Luận thiên tư, hắn so với Diệp Cô Vũ, Lý Vân Thông đều mạnh hơn một đoạn, bá chủ Vương giả trong võ dù sao không phải tùy chỗ có thể gặp. Nhưng bởi vì hai người Diệp, Lý đều có huyết mạch Long tộc, tu tập bí thuật của Long tộc. Nếu thật sự đánh nhau, dù là cảnh giới tương đương cũng là khả năng Lâm Hiến Dương bị thua càng cao.

Nhưng ngay cả Diệp Cô Vũ đều chết ở trong tay Chu Hằng, Lâm Hiến Dương tự nghĩ cũng tuyệt đối không có khả năng là đối thủ của Chu Hằng!

Hắn lại không biết, hiện tại đúng là thời điểm Chu Hằng suy yếu nhất, lỡ mất một lần cơ hội duy nhất trong đời hắn có thể đánh chết Chu Hằng.

Tuy nhiên, nếu hắn thật sự ra tay, chắc là Hồng Nguyệt cũng sẽ không chắp tay đứng nhìn.

Linh lực của Chu Hằng đang nhanh chóng khôi phục, chỉ mấy phút liền khôi phục được mấy phần. Tuy rằng không nhiều lắm nhưng đã có thể dùng để vận chuyển năm món bảo khí cho dù không đủ để đồng thời vận chuyển, nhưng vận chuyển một món lại tuyệt đối không thành vấn đề.

Dù ở trong chiến đấu hắn cũng có thể cực kỳ nhanh chóng khôi phục linh lực. Nếu đã có được năng lực chiến đấu nhất định, như vậy tự nhiên là phải khai chiến.

– Ta gây họa hay không, không liên quan ngươi. Mà ngươi cũng sống không qua hôm nay! Chu Hằng bình tĩnh nói, dường như đang tuyên bố một chuyện đã định sẵn.

– Ha ha, ha ha ha! Lâm Hiến Dương sau khi sửng sốt, cất tiếng cười to.

Sau khi ra mắt một đòn rực rỡ kia của Chu Hằng, hắn biết mình dù đã tiến vào Tuệ Tinh Cảnh cũng không phải là đối thủ của Chu Hằng. Nhưng mà, đây nhưng là phủ đệ của Lâm gia, lão tử hắn đường đường Hắc Động Hoàng ngay tại trong này tọa trấn, Chu Hằng dựa vào cái gì chém giết hắn?

Đây không phải là truyện cười lớn bằng trời?

– Đây là sự thật! Chu Hằng lạnh nhạt nói. Vù thân hình hắn vọt tới Lâm Hiến Dương, Hỏa Thần Lô bốc lên, lửa giận quay cuồng.

Bùng!

Một bóng người chắn ở trước mặt Chu Hằng, căn bản không có ra tay nhưng quanh thân lại dường như bao phủ một tầng hộ thuẫn vô hình, mạnh mẽ đem Chu Hằng bắn ngược về. Đây là một nam nhân dáng người gầy yếu, thậm chí có chút thấp bé, nhưng trong thân thể thấp bé này lại dường như cất giấu một con cự long thượng cổ, khiến người vừa nhìn ngay cả hít thở cũng không được.

Đây cũng không phải là vì hắn thực lực cường đại, mà là sát khí khủng bố trường kỳ chinh chiến sa trường hình thành! Đương nhiên, thực lực của hắn cũng quả thật cường đại, đệ nhất cường giả bề nổi của Bách Long Tinh Lâm Vô Bệnh!

Ánh mắt của hắn đảo qua Chu Hằng, trong ánh mắt toát ra một vệt sát khí, nhưng hơi do dự một chút liền gượng thu hồi, ngược lại đưa mắt nhìn chằm chằm ở trên người Diệp Cô Vũ.

Chuẩn xác mà nói, là quầng sáng hình thành ở phía trên Diệp Cô Vũ kia. Mới đầu chỉ lớn bằng một tờ giấy, hiện giờ đã mở rộng đến lớn bằng cánh cửa, mơ hồ tràn ra hơi thở dọa người. Dường như muốn từ trong đi ra một con quái thú khủng bố.

Lâm Vô Bệnh không phải là không muốn giết Chu Hằng, tu vi của người thanh niên này tinh tiến tốc độ quá nhanh, tuy rằng cách hắn còn quãng đường rất dài, nhưng ai biết cần bao nhiêu

năm?

Ba năm? Năm năm? Hay là 10 năm?

Đây là một thiên tài khiến người lạnh lòng!

Huống chi, mọi người đều biết là Chu Hằng còn đạt tới Tinh Thần Cảnh đại viên mãn, một khi bước vào Hắc Động Cảnh, lại sẽ có được năng lực đáng sợ ra sao?

Một thiên tài như vậy ngay ở trước mặt mình, giơ tay nhấc chân là có thể trấn giết, vĩnh viễn trừ hậu hoạn! Nhưng là… nếu hắn hiện tại ra tay, co như là kết tử thù với Hồng Nguyệt, nữ nhân tuyệt mỹ vô cùng kia có thực lực sâu không lường được, khiến Lâm Vô Bệnh phi thường kiêng kỵ.

Mấu chốt là, Chu Hằng đã giết người của Long Vực, tự nhiên sẽ có cường giả của Long Vực ra mặt trấn giết. Hắn chỉ cần nhịn một chút là không cần là địch với Hồng Nguyệt!

Ông!

Một luồng khí thế đáng sợ cuốn qua, từ trong quầng sáng trên thi thể Diệp Cô Vũ rồi lại thò ra một cái chân!

Ầm lập tức, áp lực đáng sợ tăng vọt cấp số nhân, dường như cái chân kia vừa rơi xuống là có thể san bằng sinh tú, dù là Hắc Động Hoàng như Lâm Vô Bệnh đều không kìm nổi trong lòng run rẩy!

Đây đây đây… đây là cường giả như thế nào hả!

Hắc Động Đế!???

Nhưng Hắc Động Đế thật sự có uy thế khủng bố như thế sao?

Cái chân này vững vàng bước tới, đạp hờ trong không khí, sau đó nửa thân thể xuất hiện. Áp lực lập tức tăng vọt, đủ để đem Thiên Hà Đế bình thường trực tiếp đánh chết. Dù là Lâm Hiến Dương và Lý Vân Thông cũng không thể chống cự, không tự chủ quỳ rạp xuống đất. 5 đại Long Hoàng cũng sớm đã quỳ rạp xuống đất run lẩy bẩy.

Một lão già dáng người khôi ngô từ trong quầng sáng đi ra, cứ như vậy đạp hờ trên không, tỏa ra khí phách trấn diệt hết thảy.

Khí phách như vậy hoàn toàn áp đảo sát khí chém giết vô số chiến trường hình thành của Lâm Vô Bệnh.

Ầm quang môn mai một.

– Tham kiến Mạch Hà Hành Sứ! Lý Vân Thông phủ phục thân thể cung kính nói.

Quầng sáng xuất hiện sau khi Diệp Cô Vũ kia chết kia lại là một cái cửa truyền tống, khiến cho một vị nhân vật vô cùng cường đại trong nháy mắt liền từ vô cùng xa xôi vượt qua mà đến! Lão già được xưng là Mạch Hà Hành Sứ này thực lực khẳng định ở trên Lâm Vô Bệnh, mới có thể ép được khí sát phạt của hắn.

Lão già bộ dạng vô cùng uy nghiêm, hắn đảo qua Lý Vân Thông một cái, lại thi thể trên mặt đất của Diệp Cô Vũ, trên mặt lộ ra vẻ giận dữ nói:

– Hắn là làm sao mà chết?

– Là hắn! Là hắn! Lâm Hiến Dương không biết dũng khí từ đâu tới, rồi lại nhảy dựng lên, chỉ vào Chu Hằng kêu to.

Từ đây cũng có thể thấy hắn đối với Chu Hằng hận biết bao, mới có thể chống đỡ uy áp của vị Mạch Hà Hành Sứ kia, nhảy dựng lên “chỉ chứng” Chu Hằng.

Bốp!

Tay phải lão già khẽ phất, một luồng kình khí đảo qua. Lâm Hiến Dương lập tức bị vỗ bay ra ngoài, trên mặt hiện lên năm dấu ngón tay rõ ràng, hàm răng ít nhất bị đánh rơi một nửa. Hắn đảo qua Lâm Vô Bệnh mắt lộ vẻ giận dữ, thản nhiên nói:

– Trước khi bổn tọa chưa hỏi, há có tư cách cho ngươi nói chuyện?

Lâm Vô Bệnh hai đấm nắm chặt, nhưng hắn tự biết cảnh giới kém lão già quá nhiều, nếu động thủ sẽ thua chắc. Mà dù sao con trai cũng chỉ bị chút thương da thịt, bởi vậy cố khắc chế xúc động ra tay.

Nhỏ không nhịn ắt lầm chuyện lớn!

Đế đô tuy lớn, nhưng động tĩnh chiến đấu lúc trước cũng không nhỏ, hấp dẫn tới đông người vây quanh. Chỉ là lúc trước Lâm Vô Bệnh với năng lực lớn của bản thân ngăn cách hết thảy, người bên ngoài căn bản không nhìn thấy cái gì.

Nhưng theo lão già này phủ xuống, lực lượng càng cường đại hơn hắn trong nháy mắt liền chiếm thượng phong tuyệt đối, phá hủy phong tỏa của hắn. Bởi vậy tất cả mọi người đều có thể nhìn rõ ràng chuyện đang xảy ra.

Đúng là như vậy, mọi người đều tập thể kinh hãi!

Bởi vì lão già thần bí này không ngờ trước mặt Lâm Vô Bệnh bạt tai Lâm Hiến Dương một cái!

Lâm Vô Bệnh rồi lại không ra tay ngăn cản? Hoặc là nói, hắn căn bản không có năng lực ngăn cản, cho nên sau đó cũng không dám đứng ra vì con trai, cố nuốt xuống quả đắng này?

Tê!

Lâm Vô Bệnh nhưng là Hắc Động Hoàng, có thể khiến cho hắn nuốt xuống cơn giận này, lão già thần bí này đến tột cùng lợi hại cỡ nào?

Hắc Động Đế!

Lão già lại đem ánh mắt đưa tới trên người Chu Hằng, không khỏi hơi lộ ra một chút kinh ngạc. Bởi vì Chu Hằng chỉ là Thiên Hà Đế đỉnh mà thôi!

Một Thiên Hà Đế không ngờ có thể giết Diệp Cô Vũ?

– Đáng tiếc, nếu là ngươi không giết người của Long Vực ta, bổn tọa còn có thể thu ngươi làm đệ tử! Nể tình ngươi thiên

phú không tệ, ngươi tự sát đi, bổn tọa ban cho ngươi chết toàn thây! Lão nhân khá là tiếc hận nói.

Chương 1009: 4 động

Bốn Thần thú thiên địa sinh ra khi vũ trụ mới bắt đầu, là một đám sinh linh sớm nhất, thậm chí còn sớm hơn 5 đại Thánh nhân.

Sau vô số năm sinh sôi nảy nở, 4 Thần thú đều có số lượng hậu đại khổng lồ, cũng đều thành lập thế lực của mình. Trong đó, lão Thanh Long thành lập chính là Long Vực, mặc dù lúc mới đầu thế lực không cường đại bằng 5 đại Thánh nhân, nhưng trong chiến dịch triệu năm trước kia lại cũng không bị tổn thất quá lớn, bảo toàn được thực lực, hiện giờ đã là thế lực cao cấp nhất Minh giới.

Lúc trước thiên địa diễn sinh vạn vật, sinh linh càng cường đại số lượng lại càng ít, nhất là loại như 4 Thần thú, trong thiên địa chính là duy nhất!

Nhưng cũng chính là duy nhất này, khiến cho bốn con Thần thú đều rất xấu hổ. Vì sinh sôi nảy nở đời sau, bọn họ phải tìm chủng tốc khác để… giao phối, từ đời thứ hai trở đi huyết mạch này liền bắt đầu loãng, biến dị.

Mà càng về sau, huyết mạch lại càng loãng, trực tiếp ảnh hưởng thực lực của đời sau.

Thần thú cường đại nhất chính là thân thể, nhất là loại sinh linh nhóm đầu tiên sinh ra trong thiên địa như lão Thanh Long, vừa sinh ra chính là Hỗn Độn Cảnh, thân thể cứng rắn cũng hoàn toàn là bảo khí cấp bậc Hỗn Độn Cảnh. Quả thật là vô địch!

Nhưng theo huyết mạch loãng, loại thân thể vô địch này cũng đang trở nên "suy yếu", thậm chí ngay cả bảo trì hình rồng đều rất khó làm được. Chỉ có khi kích hoạt huyết mạch mới có thể biến thành hình rồng, tỷ như năm đại Long Hoàng, Diệp Cô Vũ, Lý Vân Thông.

Long Vực có chế độ cấp bậc sâm nghiêm, đứng ở cao nhất tự nhiên là lão Thanh Long, bị tất cả Long tộc xưng là Tổ Long. Lão long này tổng cộng sinh chín cont rai, tuy nhiên chỉ có năm con trai có được hình rồng. Bọn họ là Long tộc đời thứ hai, cũng là huyết mạch thuần khiết nhất trừ lão Thanh Long ra.

5 con trai này phân biệt là thủy tổ của Kim Long, Lam Long, Lục Long, Hồng Long, Hắc Long, do bọn họ chân chính hưng thịnh số lượng của Long tộc.

Chỉ là lực lượng của bọn họ xa không bằng lão long, cả đời đều không bước vào Hỗn Độn Cảnh, cũng trong thời gian dài lâu vô cùng chết trận hết. Thẳng đến đời thứ bảy, Long tộc ra một tộc nhân huyết mạch cực kỳ phản tổ, có được huyết mạch Thanh Long cực thuần túy, cuối cùng dựa vào cái này bước vào Hỗn Độn Cảnh.

Bởi vậy, Long Vực tổng cộng có hai vị Hỗn Độn Cảnh, một con Thanh Long khác cũng bị tôn xưng là “Nhị tổ”.

Bất kỳ địa phương nào đều là với người mạnh làm vua, Long tộc cũng không ngoại lệ.

Chỉ có vương giả 9 động mới có tư cách tranh ngôi vị tộc trưởng, được xưng là “Long tổ”. Mỗi đời đều có năm vị Long tổ, phân biệt thống lĩnh một nhánh Long tộc. Tuy rằng cùng Tổ Long chợt nghe gần giống, nhưng ý nghĩa đại biểu hoàn toàn bất đồng.

Cường giả 8 độn được xưng là đại tổ, 7 động là nguyên tổ, 6 động là đại trưởng lão, 5 động là trưởng lão, 4 động là hành sứ. 1- 3 động gọi chung là hộ tòa.

Lão già được xưng là Mạch Hà Hành Sứ này chính là một vị hành sứ đến từ Long Vực, tên của hắn là Long Mạch Hà. Chỉ có bước vào Hắc Động Cảnh mới được xưng họ Long, tỏ vẻ cao quý.

ads

Theo hắn thấy, Long Vực hiện giờ có thể xưng là thế lực mạnh nhất thiên hạ, bởi vì 5 đại thánh vực cường đại nhất năm xưa đã suy sụp!

Thánh nhân đồng loạt ngã xuống, hiện tại là thiên hạ của Thiên Tôn Hỗn Độn Cảnh!

Là hành sứ của Long Vực, Long Mạch Hà tự nhiên tràn đầy ngạo khí, 4 động mặc dù ở Long Vực không tính là cường giả đỉnh cao, nhưng nếu ném ra bên ngoài lại đủ để trấn áp chín trời mười đất.

Theo hắn, một lời định sinh tử chính là chuyện không có gì bình thường hơn. Đây là nể tình Chu Hằng thiên phú tuyệt luân, nếu không người khác cũng không có vận khí như vậy. Tất nhiên sẽ bị chẻ ra tám khôi, tỏ vẻ uy nghiêm của Long Vực không thể xâm phạm.

– Không, không, xin đại nhân tha hắn một lần, chúng ta nguyện ý thay thế! 5 đại Long Hoàng lại đồng loạt nhào ra, quỳ gối trước mặt Long Mạch Hà.

– Hồ đồ! Chu Hằng mặt nghiêm lại, đưa tay chộp một cái, 5 đại Long Hoàng lập tức đồng loạt bay lên, rơi xuống phía sau hắn. Hắn không cần nữ nhân vì hắn mà cầu mạng sống!

Long Mạch Hà lại thoáng kinh ngạc một chút, hắn tự nhiên

liếc mắt một cái là có thể nhìn ra năm nữ nhân kia chính là tộc nhân Long tộc, chỉ là huyết mạch rất loãng, dù trải qua tổ trì gột rửa cũng chưa chắc có thể mạnh đến đâu.

Nhưng năm nữ nhân Long tộc lại quỳ xuống vì một người ngoại tộc? Đây quả thật là làm mất mặt Long tộc!

Long Mạch Hà hừ lạnh một tiếng nói: – Giết con cháu của Long tộc ta, ai tới cũng không cứu được!

Câu nói này hắn nói oanh oanh liệt liệt, trong nháy mắt liền truyền đi mỗi một góc Bách Long Tinh. Đây kỳ thật đã không phải là thanh âm mà là thần thức truyền bá, phàm là nơi thần thức của hắn bao trùm, không đâu không tới!

Từ đây cũng có thể thấy sự cường đại của 4 động, thần thức ngay cả tinh cầu to lớn như Bách Long Tinh cũng có thể hoàn toàn bao trùm.

Lời này nói được khí phách, không hề để ý bên cạnh còn có một vị Hắc Động Hoàng, hoàn toàn không nể mặt!

Lâm Vô Bệnh lại hoàn toàn không biểu tình, hắn chỉ đỡ con trai dậy, vạn dụng linh lực bản thân tiến hành trị liệu cho Lâm Hiến Dương, dường như trong mắt đã không nhìn thấy thứ khác, tai cũng điếc.

Dù là người thường không hiểu phân chia của Hắc Động Cảnh, nhưng nhìn thấy một màn như vậy cũng có thể đoán được lão già đột nhiên xuất hiện này có được thực lực cường đại hơn Lâm Vô Bệnh!

Bách Long Tinh là làm sao vậy?

Đầu tiên là xuất hiện một con Tử Linh Hắc Động Vương mạnh đến không thể tưởng tượng, khiến năm vị Hắc Động Vương của Bách Long Tinh đồng loạt ngã xuống. Tiếp theo lại là xuất hiện một vị Hắc Động Hoàng, cường thế chém giết Bạch Cốt Khô Lâu.

Hiện tại lại xuất hiện một nhân vật so với Hắc Động Hoàng càng thêm lợi hại, làm sao cường giả đều chạy ra vào cùng một thời điểm?

Chu Hằng bình thản cười. Hồng Nguyệt đến hiện tại còn chưa xuất hiện, hiển nhiên là đang ma luyện chính mình, xem xem có thể khiến hắn hình thành 1000 đạo thiên hà dưới áp lực cao hay không. Nhưng loại cố ý an bài này lại làm sao cũng không thể điều động nổi cảm xúc cực đoan của hắn, bởi vì hắn biết Hồng Nguyệt nhất định sẽ xuất hiện.

Trừ phi Hồng Nguyệt có thể xóa đi trí nhớ tương quan của hắn, buộc hắn quên hết thảy đi chiến!

Nhưng Thiên Hà Đế đấu cường giả 4 động, đây đã không phải là vấn đề thắng thua mà là chỉ một ý niệm là sẽ bị đánh chết, làm sao có thể hình thành áp lực sinh tử gì?

Căn bản không đạt tới hiệu quả ma luyện!

Nhưng Chu Hằng vẫn hít sâu một hơi ông ông năm món bảo khí bậc cao lại đồng loạt xuất hiện, hắn đã khôi phục gần một phần lực lượng.

– Ồ!

Long Mạch Hà vốn đã muốn ra tay, nhưng khi nhìn thấy năm bón bảo khí kia lại chợt ngừng lại.

Chuẩn xác mà nói, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Hỏa Thần Lô, hắc kiếm và Lạc Nhật Cung.

– Hỏa Thần Lô! Lạc Nhật Cung! Long Mạch Hà buột miệng kinh hô: – … Hắc Ảnh Kiếm!

Kiến thức của hắn cũng không phải là Diệp Cô Vũ và Lý Vân Thông có thể sánh bằng, liếc mắt một cái liền nhận ra lai lịch của ba món bảo khí này.

– Nhãn lực không tệ! Chu Hằng khen một câu, nhưng lọt vào trong tai Long Mạch Hà lại đặc biệt chói tai. Đây hoàn toàn như là trưởng bối đang khen ngợi tiểu bối, điều này khiến hắn làm sao chịu nổi?

– Tiểu bối, ngươi vận khí không tệ, lại có thể đạt được ba món chí bảo này! Trong mắt Long Mạch Hà lóe lên vẻ tham lam. Điểm cường đại nhất của Hỏa Thần Lô cũng không phải là dùng làm vũ khí mà là dùng để luyện đan, từ điểm đó mà nói nó chính là cao cấp nhất trong số bảo khí cấp Hắc Động.

Mà hai món khác lai lịch lại càng lớn!

Lạc Nhật Cung chính là bảo khí cấp Hỗn Độn!

Trên đời này tổng cộng mới có mấy cường giả Hỗn Độn Cảnh? Mỗi một món bảo khí cấp Hỗn Độn đều là chí bảo trong chí bảo, cho dù là rơi xuống trong tay võ giả cấp Hắc Động không thể thi triển hết hung uy nhưng có thể trong thời gian ngắn bộc phát ra lực lượng khủng bố, ngay cả Chân Quân 9 động đều có thể chém rụng!

Thanh đoạn kiếm cuối cùng kia… nó lại càng lợi hại!

Đây là bảo khí Thái Hư Thánh Nhân từng dùng!

Về cấp bậc vẫn là cấp Hỗn Độn, nhưng bị một vị Thánh nhân tẩm bổ không biết bao nhiêu tỷ năm, tuyệt đối cường đại hơn bảo khí cấp Hỗn Độn bình thường mấy trăm lần. Cho dù gãy đều mạnh hơn so với Hỗn Độn khí bình thường!

Trái tim của Long Mạch Hà đã không thể ức chế đập mạnh, đồng tử phóng đại, hô hấp không tự chủ gia tốc, tham lam đã không thể vãn hồi.

Băn khoăn?

Đùa à, chủ nhân của Lạc Nhật Cung đã sớm biến mất, dòng dõi của hắn cũng cực thịnh mà suy, mấy chục vạn năm trước đã bị cừu gia diệt tộc! Về phần Thái Hư nhất mạch? Người mạnh nhất đương thời cũng chỉ là Chân Quân 8 động, cho dù là cảnh giới cũng không có nghĩa là chiến lực, nhưng đừng quên Long Vực nhưng là có hai vị lão tổ tông Hỗn Độn Cảnh!

Tiểu tử này hẳn là người phúc vận nghịch thiên, mới khiến hắn dưới cơ hội ngẫu nhiên đạt được mấy món chí bao rnày, cũng dựa vào đó đánh chết Diệp Cô Vũ.

Long Mạch Hà trong nháy mắt liền suy ra tình huống đại khái Diệp Cô Vũ chết trận. Chỉ là hắn vẫn có chút khó hiểu, bởi vì Diệp Cô Vũ một khi kích hoạt huyết mạch, cuồng oanh loạn tạc đủ để miểu sát Chu Hằng, vì sao lại bị trấn giết ngược lại chứ?

Nhưng… mặc kệ, trước cướp bảo khí vào tay đã!

– Thiên địa chí bảo, người có đức được, tiểu bối, ngươi còn không xứng có được những chí bảo này! Long Mạch Hà ra tay, còn không quên tìm cho mình một lý do đường hoàng.

– Ha ha ha, lòng tham chính là lòng tham, cần gì làm "kỹ nữ" còn muốn lập đền thờ trinh tiết? Chu Hằng toàn lực kích phát năm món bảo khí, tuy rằng tất bại nhưng hắn chưa từng không đánh mà hàng.

Bùng!

Long Mạch Hà một chưởng đè xuống, công kích của 5 món bảo khí hình thành căn bản giống như trẻ chơi đùa, bị hắn một chưởng trấn áp toàn bộ, mạnh mẽ cướp lấy toàn bộ năm món bảo khí. Mà Chu Hằng cũng bị lực lượng cường đại trấn áp xuống đất, tứ chi giang ra, không hề có một chút sức chống cự.

Luận lực lượng, Tuệ Tinh Vương là có thể trấn áp hắn, mà sau khi tới Hắc Động Cảnh, chênh lệch này lại phóng đại cấp số nhân, huống chi Long Mạch Hà còn là 4 động!

Đây là chênh lệch cố định bất kỳ thủ đoạn đều không thể bù đắp!

Long Mạch Hà có chút do dự, có nên giết Chu Hằng hay không đây?

Hắn tuyệt đối không phải là cố kỵ Chu Hằng có bối cảnh gì bối cảnh gì có thể cường đại bằng Long Vực? Hắn do dự là, để lại Chu Hằng một mạng nói không chừng có thể vì hắn tìm được bảo khí!

Yêu thích đối với bảo vật cũng không phải là độc quyền của con lừa đen, chỉ là ai cũng không lộ liễu như nó mà thôi.

– Ha ha ha. Lão già, ngươi tốt nhất huyết mạch đậm một chút, sau khi chết chính là hình rồng, nếu không ta còn không tiện đem ngươi làm thành canh rồng! Chu Hằng thân không thể động, miệng không thể mở nhưng thần thức lại vẫn có thể chấn động ra thanh âm.

Lời này vừa ra, tất cả mọi người đều ngây ra.

Tên này là điên rồi sao?

Hiện tại không cầu xin, hoặc là lôi ra Hồng Nguyệt sau lưng, không ngờ còn cứng miệng với Long Mạch Hà, đây không phải là người ngu sao? Vạn nhất chọc giận Long Mạch Hà, người ta giết hắn không phải là chuyện trong phút giây?

Hơn nữa, cho dù lôi Hồng Nguyệt ra cũng chưa chắc trấn được Long Mạch Hà. Lão già này vừa ra mặt liền ép cho Lâm Vô Bệnh đầu không thể ngẩng lên, tuyệt đối là Hắc Động Đế!

Long Mạch Hà cũng có chút cảm giác da mặt co giật, tiểu tử này lại dám uy hiếp nói muốn ăn mình?

Mụ nội nó!

Chương 1010: Thanh danh ở ngoài

Khoan hãy nói, Chu Hằng thật đúng là đoán đúng.

Tất cả Long tộc sau khi sinh ra, có thể tiến vào tổ trì tiến hành gột rửa lần đầu tiên là có thể thức tỉnh một bộ phận lực lượng huyết mạch. Dễ dàng có thể nhìn ra được tiềm lực ngày sau, từ đó quyết định độ mạnh yếu bồi dưỡng.

Đương nhiên huyết mạch cũng không nhất định quyết định tương lai. Có vài người rõ ràng huyết mạch nồng đậm, lại ngoài ý muốn thủy chung không thể đột phá Hắc Động Cảnh. Mà có một số huyết mạch loãng lại đi sau mà vượt trước, hoàn thành lột xác chân chính!

Ở Long Vực, dưới Hắc Động Cảnh đều là con kiến, cứ nhìn chỉ có Hắc Động Cảnh mới xứng có được họ Long và cầm quyền là có thể biết được.

Mà sau khi tiến vào Hắc Động Cảnh, người Long tộc còn có thể đạt được cơ hội lần thứ hai tổ trì gột rửa. Cái này sẽ lần nữa kích phát huyết mạch, thân thể phản tổ, từ đó có được hình rồng vĩnh viễn!

Hình rồng ý nghĩa điều gì?

Khí lực của Thần thú!

Thân thể kiên cố, lực lượng khủng bố, lại không ảnh hưởng kiêm tu linh lực. Đi là con đường song tu, đáng sợ vô cùng!

Bởi vậy, Long Mạch Hà quả thật đã là thân thể của loài rồng, hình người trước mắt này chỉ là vì hắn đi lại tiện lợi mà thôi.

Chớ nhìn hắn chỉ là 4 động, nhưng bởi vì có được long thể, lực phòng ngự, man lực của hắn đều là cấp bậc tương ứng! Trừ hậu đại của ba đại thiên địa Thần thú khác ra, hắn hoàn toàn có thể nghiền ép mọi nhân vật cùng cảnh giới.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân Long tộc mắt cao hơn trán.

Nhưng một tiểu tử Thiên Hà Đế cỏn con, hơn nữa còn bị hắn trấn áp trên mặt đất, không ngờ há miệng khoác lác muốn thịt hắn ăn canh thịt rồng?

Ha ha! Long Mạch Hà sau cơn giận dữ, lại quả muốn cười to.

Từ sau khi hắn bước vào Hắc Động Cảnh, còn chưa từng có người nói với hắn như thế! Đây là một loại cảm giác rất mới mẻ.

Cùng một nhân vật nhỏ có gì phải so đo, trực tiếp giết chết là được rồi. Không cần phải giận bởi một người chết!

Long Mạch Hà không xuống tay, cũng là bởi vì mới mẻ, hắn còn chưa từng thấy ai trước khi chết còn bình tĩnh như vậy! Đúng, bình tĩnh không phải kiêu ngạo! Tuyệt đối không giống đám đời hai quần là áo lượt, chỉ biết lôi trưởng bối trong nhà ra dọa người. Tiểu tử này bình tĩnh đến đáng sợ.

Chẳng lẽ sau lưng hắn thật sự có nhân vật lớn gì?

Hỏa Thần Lô? Sẽ không, Thiên Hồn Chân Quân sớm ngỏm!

ads

Lạc Nhật Cung? Xạ Thiên Tiễn Tôn cũng sớm biến mất.

Hắc Ảnh Kiếm?

Long Mạch Hà đầu tiên là trong lòng chấn động, dù sao Thái

Hư nhất mạch chính là Thánh nhân truyền thừa, cái gọi là lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, ngàn vạn không thể vì Thánh nhân và hai vị cường giả Hỗn Độn Cảnh của mạch này đều biến mất mà xem thường bọn họ. Truyền thừa cường đại luôn có thủ đoạn ra ngoài dự đoán của mọi người.

Tuy nhiên, dù cho tiểu tử này thật sự từ Thái Hư nhất mạch đi ra thì lại thế nào? Hiện tại người nắm quyền Thái Hư nhất mạch chẳng qua là Chân Quân 8 động, mạnh hơn nữa lại mạnh hơn Hỗn Độn Cảnh sao?

Long Mạch Hà nghĩ nghĩ, vẫn là quyết định hỏi rõ ràng trước. Hắn quay đầu, hỏi Lâm Vô Bệnh:

– Lai lịch người này, ngươi có biết không?

– Vãn bối có biết một vài! Lâm Vô Bệnh vội vàng khom mình cung kính nói. Kể từ sau khi biết lai lịch của Long Vực, hắn đối với quái vật khổng lồ này tràn ngập kính sợ. Dù là con trai bị một chưởng tát bay cũng không dám lộ ra vẻ giận dữ.

Đây là chênh lệch cấp bậc nghiền ép!

Hắn đem hết thảy một năm một mười nói ra.

– Hồng… Hồng Nguyệt? Long Mạch Hà khi nghe thấy hai chữ Hồng Nguyệt, đột nhiên rùng mình một cái, gương mặt lập tức biến thành tro tàn. Nhìn thế nào đều không giống như màu sắc người sống nên có.

– Đúng là Hồng Nguyệt. Làm sao vậy, tiền bối? Lâm Vô Bệnh kỳ quái hỏi, hắn còn cho rằng mình nói không đủ rõ ràng.

– Hồng Nguyệt! Long Mạch Hà dường như hít thở khó khăn, dùng hai tay ôm ngực.

Lúc này, tất cả mọi người đều nhìn ra vấn đề.

Long Mạch Hà không ngờ đang sợ!

Làm sao có thể? Đường đường Hắc Động Đế không ngờ chỉ vì nghe thấy một cái tên mà khiếp sợ thành như vậy!

Nhưng Lý Vân Thông cùng là Long Vực lại biết, Long Mạch Hà kỳ thật là 4 động, hơn nữa sự cường đại của Long Vực cũng tuyệt đối không phải đám dân vùng biên xa xôi này có thể tưởng tượng! Nhưng Long Mạch Hà lại vì tên một người mà sợ đến run rẩy, người này đến tột cùng là lai lịch gì?

Hồng Nguyệt?

Dường như từng nghe qua, nhưng làm sao cũng không nghĩ ra nghe ở chỗ nào.

Long Mạch Hà nhìn Chu Hằng bị trấn cứng như ếch, nếu hắn muốn giết người chỉ cần một ý niệm là đủ rồi. Nhưng ý niệm này… hiện tại hắn làm sao cũng không dám nghĩ tới.

– Thật sự là Hồng Nguyệt?

Hắn chưa hết hy vọng hỏi xác nhận.

Lúc này, ngay cả Lâm Vô Bệnh cũng trở nên sợ hãi theo. Hồng Nguyệt đến tột cùng là ai hả, ngay cả Long Mạch Hà đều sợ thành như vậy? Lão nhân gia ngài nhưng là đến từ Long Vực, hơn nữa ít nhất là Hắc Động Đế, trong thiên hạ còn có người ngươi sợ sao?

– Nàng quả thật tự xưng Hồng Nguyệt, nhưng tu vi nhiều nhất Hắc Động Đế, thậm chí khả năng chỉ là Hắc Động Hoàng! Lâm Vô Bệnh từ góc độ của mình suy đoán, nếu không phải là như thế, Hồng Nguyệt hà tất "băn khoăn" chính mình, "không dám" ra tay chứ?

– Hắc Động Đế? Long Mạch Hà trong lòng buông lỏng.

Không sai. Hồng Nguyệt từ mấy chục vạn năm trước liền mất tích, dù chưa ngã xuống cũng tất nhiên bị thương rất nặng, thực lực ngã xuống đến Hắc Động Đế cũng rất bình thường. Hơn nữa, thần thức của hắn đều có thể bao phủ toàn bộ Bách Long Tinh, Hồng Nguyệt lại làm sao không làm được? Nhưng cố tình Hồng Nguyệt thời gian dài như vậy đều không có bất kỳ phản ứng, đây không phải là đang nói… nếu thật sự là như thế, đây thật là một cơ hội không thể lỡ!

Hai món bảo khí cấp Hỗn Độn!

Đủ khiến cho bất kỳ người có lý trí biến thành kẻ điên!

Hắn quyết định bí quá hóa liều một lần!

– Mạch Hà Hành Sứ, vẫn xin nghĩ lại!

Lý Vân Thông đột nhiên nói, hắn rốt cuộc nghĩ đến Hồng Nguyệt là ai!

Đây nhưng là một vị nhân vật lớn cấp Hỗn Độn! Hơn nữa còn là một ma nữ tuyệt thế, thậm chí còn là tử địch của Long Vực!

Bởi vì cái tên ma nữ của Hồng Nguyệt chính là giẫm mặt bốn đại Thần thú mà truyền khắp thiên hạ!

Không biết bao nhiêu tỷ năm trước, Hồng Nguyệt vừa mới bước vào Hắc Động Cảnh liền với khiêu chiến hậu duệ của bốn đại Thần thú làm vui. Mỗi con Thần thú gặp phải nàng đều xui xẻo tám đời. Thua là chuyện tất nhiên, hơn nữa sẽ còn bị lột sạch da lông vảy!

Long Vực dĩ nhiên không phải là dễ nói chuyện như vậy, không ngừng xuất động cường giả đi trấn áp nàng, muốn cho nàng một bài hộc, về sau đừng tới tìm Long tộc phiền toái! Nhưng Hồng Nguyệt lại càng đánh càng mạnh, tuy rằng có lúc cũng sẽ bại lại luôn sau khi thiệt nhỏ thuận lợi chạy thoát, rất nhanh liền vọt tiến vào Hỗn Độn Cảnh.

Hồng Nguyệt chưa từng khiêu chiến Thần thú cảnh giới thấp hơn nàng, vừa tiến vào Hỗn Độn Cảnh liền bỏ qua tất cả Thần thú Hắc Động Cảnh, ngược lại khiêu chiến tồn tại cảnh giới xấp xỉ nàng.

Tỷ như bốn đại Thần thú, tỷ như huyết mạch phản tổ trong đời sau của bọn họ, cũng nhảy vọt mà vào Hỗn Độn Cảnh.

Long tộc chính là hai con rồng già kia, lúc này đến lượt bọn họ gặp xui lớn!

Sau khi đồng dạng bị nhổ râu lột vảy, hai con rồng già này cầu tới Thái Hư Thánh Nhân, lúc này mới khiến Hồng Nguyệt thu liễm rất nhiều, đem mỗi trăm năm ăn hiếp một lần biến thành ngàn năm đập một lần.

Thẳng đến khi Hồng Nguyệt vượt qua Tổ Long về cảnh giới, khiêu chiến này mới cuối cùng tuyên bố chấm dứt.

Nhưng cái tên ma nữ của Hồng Nguyệt ở Long tộc, không… ở trong tất cả thế lực Thần thú đều có treo số, liệt vào nhân vật thứ nhất không thể trêu chọc!

Chính là như vậy, cho dù là Thái Hư Thánh Nhân, Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt đều ngã xuống, biến mất vào triệu năm trước, Thái Hư nhất mạch vẫn như cũ có thể vững vàng xếp trong hàng thế lực mạnh nhất thiên hạ. Nên biết không có cường giả cấp Hỗn Độn tọa trấn, há có tư cách xấp vào trình tự này?

Hung uy vẫn còn!

Lý Vân Thông có được sự bình tĩnh vượt xa tuổi, tu vi, hắn cũng không bị lòng tham mê hoặc tâm linh. Nhân vật như Hồng Nguyệt trời sinh chính là yêu nghiệt lấy yếu thắng mạnh, nghịch hướng phạt cường, dù cho nàng hiện tại là Hắc Động Hoàng đều có được năng lực ít nhất quét ngang 5 động!

Huống chi, Hồng Nguyệt còn có thể khôi phục thực lực. Lúc

trước ngay cả Tổ Long và nhị tổ đều bị đánh cho chạy đi tìm Thái Hư Thánh Nhân cầu tình, hiện tại Thái Hư Thánh Nhân đã ngã xuống, còn có ai có thể ngăn cản ma nữ này?

Lòng tham sẽ hại chết người!

Tay Long Mạch Hà khựng lại, nhưng ánh mắt lập tức liền trở nên kiên định.

Nếu là hắn có thể đem Hồng Nguyệt giết chết… lão tổ tống biết sẽ cao hứng cỡ nào? Nói không chừng sẽ đặc biệt ban thưởng hắn hắn tổ trì gột rửa lần thứ ba, một lần cuối cùng thức tỉnh huyết mạch, đem khí lực tăng lên tới trình độ 6 động, thậm chí 7 động!

Đến lúc đó, hắn càng sẽ là anh hùng của cả Long Vực!

Về phần phản ứng của Thái Hư nhất mạch?

Bọn họ hiện tại cũng chỉ có Chân Quân 8 động, chẳng lẽ thật sự dám chạy đến Long Vực kháng nghị hay sao!

Không được, tuyệt đối không thể bỏ qua cơ hội như vậy!

Trước giết Chu Hằng, lại giết Hồng Nguyệt, hắn sẽ trở thành anh hùng của Long tộc!

Hắn một chưởng bổ xuống, lực lượng mạnh mẽ vô cùng đánh về phía Chu Hằng!

Vì kiên định tín niệm của mình, một đòn này hắn chính là toàn lực mà làm, cường giả 4 động có được linh lực đáng sợ bậc nào, một đòn này đủ để giết chết Chu Hằng mấy vạn lần!

Bùng!

Bụi mù như rồng, vọt thẳng ít nhất cao mấy vạn trượng!

– Ha ha ha ha!

Lâm Hiến Dương không kìm nổi cười ha hả, kẻ địch lớn này rốt cuộc đã chết!

Cho dù hắn vô duyên vô cớ ăn một tát của Long Mạch Hà, nhưng hiện tại trong lòng hắn lại không hận chút nào lại nói hắn cũng không dám hận, ngược lại tràn đầy cảm kích đối với Long Mạch Hà.

Bởi vì lão ta giết Chu Hằng!

Nam nhân này mang đến cho hắn bao nhiêu sỉ nhục?

Hắn vốn là đệ nhất thiên tài trong Ngọ Dương Học Phủ, không…là toàn bộ Bách Long Tinh cùng 70 tinh vực chung quanh. Nhưng Chu Hằng lại đem hắn từ trên ngai vàng này đạp xuống!

Thậm chí còn đoạt vị hôn thê của hắn!

Hắn may mắn từng ra mắt Triệu Lạc Nhạn trong một lần quốc yến, vừa nhìn thấy liền bị nữ nhân quyến rũ mê người này chinh phục. Bởi vậy hắn mới kiên trì muốn cưới Liễu Duẫn Nhi, bởi vì hắn có thể ở trên người Liễu Duẫn Nhi nhìn thấy bóng dáng của Triệu Lạc Nhạn. Khi ở trên người Liễu Duẫn Nhi tung hoành, hắn có thể ở trong đầu ảo tưởng ra đang cưỡi trên người của Triệu Lạc Nhạn.

Mà sau khi phụ thân đối phương vào Hắc Động Hoàng, hắn lại càng vô cùng mừng rỡ, bởi vì hắn thậm chí còn có thể chiếm được Triệu Lạc Nhạn.

Lâm Vô Nguyệt đưa ra muốn cưới Triệu Lạc Nhạn làm thiếp, kỳ thật là được chỉ định từ Lâm Hiến Dương. Dù sao ăn cả mẹ con thanh danh không tốt lắm, nhưng ngầm ăn vụng thím lại không thành vấn đề, dù sao cũng không ai biết.

Ai ngờ, Chu Hằng lại xông ra, đem mẹ con Triệu Lạc Nhạn mang đi Ngọ Dương Học Phủ.

Vì sao! Vì sao Chu Hằng liền nhất định muốn chống đối hắn!

Vừa nghĩ tới hình ảnh Triệu Lạc Nhạn nằm ở dưới người Chu Hằng, bị tùy ý đùa giỡn Lâm Hiến Dương luôn hưng phấn giống như một cọc sắt, đồng thời lại ghen ghét muốn đem Chu Hằng chém ngàn đao róc vạn đao. Nhưng Lâm Vô Bệnh kiêng kỵ Hồng Nguyệt thủy chung không ra tay, hắn cũng đành phải nhịn.

Hiện tại, Chu Hằng rốt cuộc đã chết!

Chết tốt lắm!

Bụi mù tan đi, Chu Hằng vẫn như cũ nằm trên mặt đất, lại không hề thương mảy may. Mà ở quanh mình hắn lại xuất hiện một hố sâu thật lớn, cũng chỉ có địa phương hắn nằm còn giống như lúc trước, biến thành một cây cột thật lớn.

– Hồng… Hồng Nguyệt! Long Mạch Hà run giọng nói. Nếu có thể ngăn cản một đòn này của hắn cũng chỉ có vị ma nữ kia!

Chương 1011: Dọa cho tự sát

Bóng kiều nhoáng lên, thân hình yểu điệu duyên dáng của Hồng Nguyệt cũng xuất hiện ở trên không phế tích Lâm gia. Hai chân trần, làn da như mỹ ngọc ánh ra sắc thái mỹ lệ, giống như trân bảo xinh đẹp nhất thế gian.

Nàng nhìn Long Mạch Hà một cái, trên mặt lộ ra biểu tình kinh ngạc, nói: – Không trách được có mùi vị quenthuộc, hóa ra là đời sau của lão Long kia. Tuy nhiên huyết mạch quá loãng, mùi vị không tốt!

Phốc!

Nghe được câu này, tất cả mọi người đều có xúc động muốn hộc máu!

Rồng bất luận là ở giới nào đều là đại danh từ của cường đại, người có thể địch lại Long tộc càng bị coi là dũng sĩ! Nhưng nghe lời nói của Hồng Nguyệt, nàng hiển nhiên là ăn thịt rồng quen rồi, mới có kết luận huyết mạch loãng mùi vị không tốt.

Cái này cũng quá kinh người chứ hả!

Lâm Vô Bệnh lại càng da mặt liên tục co giật. Lúc trước hắn đã từ biến hóa biểu tình của Long Mạch Hà phán đoán ra Hồng Nguyệt tuyệt đối cường đại, nhưng cường đại đến mức độ có thể đem thịt rồng xếp vào thực đơn, như vậy liền vượt xa tưởng tượng của hắn.

Long Mạch Hà cũng không tự chủ được nhớ lại hung danh hiển hách của Hồng Nguyệt. Lúc trước nàng cứ chiến thắng một hậu đại Thần thú, đều sẽ tiện tay cắt một cái chân, bẻ một cái cánh gì đó nhét kẽ răng!

Nghe nói…chỉ là nghe nói, ngay cả Tổ Long đều từng bị móc một khối thịt!

Nếu như có thể đem Hồng Nguyệt xử lý, Tổ Long đại nhân lại sẽ cao hứng ra thế nào? Lão tổ tông vui sướng năng lượng đại biểu cho tài nguyên tu luyện vô cùng!

Long tộc từ khi sáng lập đến nay đã qua bao nhiêu tỷ năm? Long tộc lại là chủng tộc ham thích thu thập bảo vật nhất trên đời. Nhiều năm như vậy bảo tàng của Long tộc tuyệt đối là một con số khiến người nghẹt thở!

Long Mạch Hà cảm thấy cơ hội ngay tại trước mắt.

Nữ nhân trước mặt này chính là với ánh mắt của Long tộc mà

xem đều là vô cùng tuyệt mỹ, nhưng so với sự vui sướng, vừa lòng của lão tổ tông lại hoàn toàn có thể ném qua một bên! Hơn nữa đẹp thì đẹp, lại cũng không tỏa ra hơi thở cường đại cỡ nào, hắn một ngón tay, không… một bàn tay là có thể đánh ngã!

Hắn không khỏi lòng ác mọc lan tràn, bốn hắc động phía sau đồng loạt mở ra, hình thành lực lượng khủng bố!

Cái này đã thuộc về lực lượng của quy tắc, bốn cái phù văn đồng thời thắp sáng, đánh về phía Hồng Nguyệt! Chỉ cần bị đánh trúng, dù là Chân Quân 9 động đều rất có khả năng lập tức ngã xuống!

Lực lượng quy tắc, tràn ngập tính phá hoại đáng sợ!

Ông!

Hồng Nguyệt không hề động đậy, nhưng quanh mình lại xuất hiện một vầng trăng máu, trong nháy mắt thống trị toàn bộ thiên địa!

Phốc!!!

Long Mạch Hà lập tức toàn thân phun ra một đám sương máu, hơi thở kịch liệt giảm xuống, cùng người thường không còn

một tia khác biệt.

ads

– Hỗn… Hỗn Độn Cảnh! Hắn dùng ánh mắt vô cùng kinh sợ nhìn Hồng Nguyệt. Trong Long Vực liền có hai vị cường giả Hỗn Độn Cảnh vĩ đại, đối với lực lượng cấp Hỗn Độn hắn cũng không xa lạ gì!

Vào giờ khắc này, hắn tự nhiên cũng rõ ràng, Hồng Nguyệt căn bản không như trong tưởng tượng của hắn, thương thế nặng đến rớt xuống Hắc Động Hoàng, mà là đã sớm khôi phục tu vi, trở thành Hỗn Độn Cảnh cường đại nhất trên đời này!

Từ phương diện nào đó mà nói, Thánh nhân kỳ thật cũng là Hỗn Độn Cảnh, chỉ có điều có lực lượng càng thêm cường đại, trên con đường lĩnh ngộ pháp tắc cũng không đi được xa hơn. Tỷ như còn không bằng một số cường giả Hỗn Độn Cảnh cường đại, tỷ như Hoặc Thiên, tỷ như Hồng Nguyệt!

Hắn thật sự là chán sống!

Nghĩ đến sự khủng bố của Hồng Nguyệt, ngay cả hai vị lão tổ đều phải đi cầu tình Thái Hư Thánh Nhân mới có thể tránh

được vận mệnh bị "quấy rầy". Hắn lại dám chủ động ra tay với đại ma nữ này, dũng khí cường đại đến ngu xuẩn!

Phịch!

Hắn hai chân mềm nhũn quỳ xuống, liên tục dập đầu nói: – Hồng Nguyệt đại nhân, cầu xin ngài tha tiểu nhân một mạng!

Quỳ xuống rồi!

Một gã cường giả cấp Hắc Động không ngờ quỳ xuống!

Tất cả mọi người đều trố mắt. Chiến đấu kết thúc quá nhanh, không ai nhìn rõ ràng rốt cuộc xảy ra chuyện gì, chỉ biết là Long Mạch Hà vô cùng lợi hại bày ra bốn hắc động, sau đó liền quỳ.

Bốn hắc động!

Tuy rằng tất cả võ giả đều biết cảnh giới võ đạo có cách nói 9 là số tột cùng, như vậy cực hạn của Hắc Động Cảnh chính là 9 cái hắc động. Nhưng mà, Bách Long Tinh tỷ năm nay cũng chỉ vẻn vẹn xuất hiện hai Hắc Động Hoàng, hiện tại đột nhiên chạy ra một người 4 động, có thể không hù chết người sao?

Nhưng trái tim nhảy lên còn chưa hạ xuống, Long Mạch Hà liền quỳ!

Cái này cũng quá đột ngột hả!

Mọi người đều còn chưa ấp ủ ra sùng bái giống như nước sông cuồn cuộn không dứt, hình tượng cao cao tại thượng này lại đột nhiên sụp đổ, điều này khiến người làm sao thích ứng?

Võ giả thực lực càng mạnh, tính tình lại càng kiêu ngạo, chính cái gọi là kẻ sĩ có thể giết không thể làm nhục! Nhất là hậu duệ Thần thú, không phải là mỗi người kiêu ngạo đến thà chết không chịu khuất phục sao? Làm sao mới đánh một cái liền quỳ rồi?

Quá không có cốt khí!

Hồng Nguyệt có chút tò mò nhìn Long Mạch Hà nói: – Không thể tưởng được mấy chục vạn năm trôi qua, Long tộc rốt cuộc lại có người có dũng khí, dám chủ động ra tay với bản tôn!

Dũng khí!

Long Mạch Hà xấu hổ đến một mực muốn vùi đầu xuống đất. Hắn ở đâu là dũng khí, mà là ngu xuẩn! Đây nhưng là ma nữ

ngay cả lão tổ đông đều tránh không kịp, nhưng hắn ngược lại, không ngờ chủ động trêu chọc!

Hiện tại Thái Hư Thánh Nhân đã ngã xuống, không có người có thể chế ước ma nữ này nữa, nếu nàng chạy tới Long Vực đại khai sát giới… như vậy hắn chính là tội nhân muôn đời của cả Long tộc!

Không được, tuyệt đối không thể liên lụy Long Vực!

Hắn vội vàng nói: – Ngàn sai vạn sai đều là sai của tiểu nhân. Là tiểu nhân có mắt không tròng, cầu Hồng Nguyệt đại nhân không nên trách tội người khác, tiểu nhân nguyện ý một mình gánh chịu!

Bốp!

Hắn hướng về ót mình vỗ một cái, lực lượng còn sót lại trong cơ thể ầm ầm bùng nổ, đầu lập tức bị vỗ nát, thần thức cũng trong nháy mắt mai một.

Tự sát!

Phịch! Long Mạch Hà ầm ầm ngã xuống đất, thân thể lập tức hóa thành một con cự long màu xanh dài chừng ngàn trượng!

Chết rồi! Không ngờ tự sát rồi!

Lâm Vô Bệnh toàn thân run rẩy, một vị cường giả 4 động cứ như vậy chết rồi! Không có công kích hoa lệ gì, cũng chỉ sau khi ra một chiêu liền lựa chọn tự sát. Chênh lệch lớn đến trình độ gì mới có thể khiến Long Mạch Hà tuyệt vọng thành ra như vậy?

Nên biết, sau lưng Long Mạch Hà nhưng là có đứng toàn bộ Long tộc!

Lâm Vô Bệnh hoảng sợ nhìn Hồng Nguyệt, trong lòng không biết là cảm nghĩ gì.

Từ khi lại vào đế đô đến nay, hắn một mực coi Hồng Nguyệt là đối thủ mạnh nhất, nhưng luôn cảm thấy mình có sức đánh một trận, khả năng lớn nhất chính là lưỡng bại câu thương. Bởi vậy hắn cũng không muốn dễ dàng khơi dậy chiến đấu.

Nhưng hiện tại, hắn mới biết mình là ngu xuẩn cỡ nào, đánh giá cao mình cỡ nào!

Ngay cả cường giả 4 động đều chết tùy ý như vậy, Hắc Động Hoàng như hắn lại tính là cái gì?

Hỗn Độn Cảnh?

Đây là trình tự càng cao ở trên Hắc Động Cảnh sao?

– Thật lâu chưa từng được ăn thịt rồng, tuy rằng con rồng nhỏ này không làm sao chính gốc, nhưng dù thế nào cũng có thể nhét kẽ răng! Hồng Nguyệt lẩm bẩm, vươn tay phải ra hướng về thi thể cự long chỉ một cái. Con cự long này rồi lại thân thể kịch liệt thu nhỏ lại, biến thành một con rồng nhỏ chỉ dài hơn trượng.

Nhưng nhỏ thì nhỏ, tinh hoa của rồng trong cơ thể lại không có nửa phần xói mòn, chỉ là trở nên càng thêm áp súc, tinh luyện.

– Giao cho ngươi, nếu là mùi vị làm ra không làm ta vừa lòng, ta liền đập ngươi! Còn nữa, bọn người kia rất đáng ghét, rồi lại muốn lợi dụng bản tôn. Ngươi đem bọn họ giết hết đi! Hồng Nguyệt nói với Chu Hằng, một chân bước ra, thân hình đã biến mất.

Bất kể là trong sân hay ngoài sân đều là hoàn toàn yên tĩnh.

Vừa rồi năng lượng đã chết một vị cường giả vô thượng 4 động!

4 cái hắc động đó, tất cả mọi người đều nhìn rõ rành rành, rõ ràng đại biểu cho cảnh giới của Long Mạch Hà. Nhưng hiện tại thì sao, lại bị người coi là món chính trên bàn ăn!

Tê!!!

Lúc trước lại còn đang thảo luận Hồng Nguyệt và Lâm Vô Bệnh người nào mạnh hơn!

Đây không phải là trò cười lớn bằng trời sao?

Chu Hằng khẽ tằng hắng một cái, tâm niệm khẽ động, năm món bảo khí bị Long Mạch Hà cướp lập tức lượn vòng bay về phía hắn. Hắn nhìn Lâm Hiến Dương nói: – Ngươi ta quyết một trận tử chiến!

Một gã Thiên Hà Đế không ngờ hướng về một gã Tuệ Tinh Vương khiêu chiến? Đây vốn là một chuyện khiến người coi làm chuyện cười, nhưng Lâm Hiến Dương lại không hề cười nổi chút nào, bởi vì thi thể Diệp Cô Vũ chưa lạnh!

Muốn mượn tay Long Vực diệt trừ Chu Hằng, thậm chí đem cường giả siêu cấp sau lưng hắn cũng đồng loạt xử lý. Kế hoạch là thuận lợi triển khai, nhưng kết quả lại khiến người tuyệt vọng!

Thực lực của Hồng Nguyệt vượt xa tưởng tượng của bọn họ!

Một gã cường giả cấp 4 động rồi lại vì không liên lụy Long Vực, lựa chọn tự sát tạ tội!

Đây quả thật là cực kỳ khó tin!

Thực lực của Hồng Nguyệt mạnh cỡ nào? Nàng lại là tính xấu ra làm sao, không ngờ khiến một gã cường giả 4 động Long tộc lựa chọn một con đường như vậy?

Quyết đấu với Chu Hằng?

Thua sẽ phải chết, thắng? Vậy còn không phải là sẽ bị Hồng Nguyệt xử lý!

– Để ta! Lâm Vô Bệnh đứng ra, trên mặt không chút biểu tình.

– Cha! Lâm Hiến Dương hô gấp.

Lâm Vô Bệnh khoát tay, Hồng Nguyệt trước khi đi nói với Chu Hằng phải đem bọn họ giết chết toàn bộ, hắn tuyệt đối không cho rằng chỉ làmột câu đe dọa. Bởi vì ngay cả một gã

cường giả 4 động đều sợ tới mức tự sát!

Nhưng hắn là đại nguyên soái kinh nghiệm sa trường đã lâu, tuyệt đối sẽ không không đánh mà hàng!

Cho dù là gặp phải tình huống hiểm ác hơn, hắn cũng sẽ ở trong tuyệt cảnh tìm kiếm một đường sinh cơ!

Hồng Nguyệt không ngờ khinh thường đến để lại Chu Hằng đi một mình! Đây quả thật là để lại cho hắn một con mồi vô cùng tươi ngon, muốn không động lòng cũng không được!

Đó chính là bắt lấy Chu Hằng, dùng hắn làm con tin, rời xa Bách Long Tinh!

Đây là một đường sinh cơ của Lâm gia!

Lâm Vô Bệnh chính là chủ soái ngang dọc sa trường, cầm binh lĩnh quân không biết bao nhiêu năm, ở trong mắt hắn chỉ cần có thể giành được thắng lợi, như vậy mọi thủ đoạn đều là có thể!

Hắn ngang nhiên ra tay, hướng về phía Chu Hằng trấn qua.

Chỉ là vừa ra tay lập tức liền làm hắn sợ nhảy dựng!

Bởi vì, tu vi của hắn không ngờ rớt xuống Tuệ Tinh Cảnh, hơn nữa còn không phải là Tuệ Tinh Đế đỉnh, chỉ vẻn vẹn là Tuệ Tinh Vương, tu vi giống y hệt Lâm Hiến Dương!

Lập tức, mặt hắn như màu đất!

Chỉ dựa vào lực lượng cấp bậc Tuệ Tinh Vương làm sao chống lại Chu Hằng?

Không trách Hồng Nguyệt đi tiêu sái như vậy, không phải là vì nàng sơ sẩy hay là ngạo mạn, mà là nàng thật sự quá cường đại, cường đại đến cho dù cách thật xa đều có thể đem tu vi của hắn áp chế đến Tuệ Tinh Vương!

Loại chênh lệch này, lớn đến khiến hắn không thể tiếp nhận!

Hắn rốt cuộc có thể hiểu được vì sao Long Mạch Hà tình nguyện tự sát tạ tội cũng không muốn kinh động Long tộc ở sau lưng, bởi vì Hồng Nguyệt cường đại đến trình độ có thể mang đến tai họa ngập đầu cho toàn bộ Long Vực!

Lâm Vô Bệnh nuốt một ngụm nước miếng, khuôn mặt vô cùng chua xót. Trận chiến này, không đánh cũng đã thua!

Nhưng là, Lâm gia không có nam nhân không đánh mà hàng!

– Cha, ta và người sóng vai chiến đấu!

Lâm Hiến Dương lớn tiếng nói.

– Ha ha ha. Ra trận phụ tử binh, để cho chúng ta chiến một trận cuối cùng! Lâm Vô Bệnh cười sang sảng.

Hai cha con liên thủ phát động công kích hướng Chu Hằng.

Chương 1012: Truyền thuyết huyết mạch

Cha con Lâm Vô Bệnh tuy rằng toàn lực chiến một trận, lại cuối cùng không tránh được vận mệnh bị đánh chết.

Không có lực lượng cấp Hắc Động lạilàm sao chống lại Chu Hằng có được 5 món chí bảo trong tay? Bọn họ có thể làm, cũng chính là để lại mấy chục vết thương trên người Chu Hằng. Đặc biệt là Lâm Vô Bệnh, dù sao có cảnh giới chân thật Hắc Động Hoàng, cho dù áp chế đến Tuệ Tinh Vương lực lượng cũng hơn xa Chu Hằng. Một lần tập kích bất ngờ suýt nữa trực tiếp đánh vỡ tim Chu Hằng!

Nhưng đây chỉ là một điểm gợn sóng mà thôi, cuối cùng vẫn không hình thành sóng gió!

Bị chết không chỉ là cha con Lâm Vô Bệnh, Lâm gia phàm là tộc nhân 10 tuổi trở lên đều bị đánh chết, thực hiện lời hứa của Chu Hằng lúc trước.

Nếu hắn không ra tay, Liễu gia cũng sẽ tính sổ, thảo phạt "Nghịch tặc". Thủ đoạn của bọn họ nhưng là độc ác hơn Chu Hằng nhiều, chẳng những sẽ đem Lâm gia diệt tộc, hơn nữa còn là diệt cửu tộc, ngay cả trẻ con mới ra đời đều khó thoát khỏi cái chết.

Tuy rằng Lâm gia vì Chu Hằng mà cực thịnh rồi suy, nhưng vẫn giữ lại một tia hạt giống hy vọng, có lẽ mấy vạn năm sau sẽ có một nhân vật cường đại xuất hiện.

Chu Hằng ngồi xếp bằng, 5 đại Long Hoàng thì canh giữ ở bên người hắn, lẳng lặng chờ đợi hắn khôi phục thương thế

Trên thực tế từ khi Hồng Nguyệt xuất hiện, đem vị cường giả 4 động Long Mạch Hà tự sát, nào sẽ còn có người dám có ý đồ gì với Chu Hằng. Dù là không có 5 đại Long Hoàng thủ hộ cũng sẽ không có người tới quấy nhiễu Chu Hằng, ngược lại sẽ tận tâm bảo hộ hắn!

Duy nhất một người bị bỏ qua, chính là Lý Vân Thông. Hắn là người Long Vực, lại là Tuệ Tinh Đế đỉnh, tuyệt đối có được năng lực uy hiếp đến sinh mệnh của Chu Hằng. Nhưng vị thanh niên ôn hòa này dường như rất vui hưởng thụ hoàn cảnh như hiện tại, đồng dạng ngồi xếp bằng, cũng bất chấp bốn phía đều là một đống đổ nát, ngược lại giống như là Thánh địa tu luyện gì đó vậy.

Sau suốt ba ngày, Chu Hằng mới lại mở mắt ra.

Hắn bị một đòn cuối cùng của Lâm Vô Bệnh đánh ra thương thế ra ngoài tưởng tượng, nếu không phải là nhờ trực giác hắn phát động Tinh Thạch Nguyên Dịch, chỉ sợ cả trái tim đều sẽ bị đánh nát, sau đó lực lượng phù văn hủy diệt trong nháy mắt mai một thần thức của hắn.

Cùng tử vong chỉ cách một đường!

Đáng tiếc, bởi vì biết Hồng Nguyệt ngay tại bên cạnh, không có khả năng trơ mắt nhìn hắn mất mạng, bởi vậy cảm giác nguy cơ của hắn thật sự không mạnh. Dù là một đòn trí mạng như vậy đều không thể ép hắn đến cực hạn.

ads

Hắn không khỏi cười khổ một tiếng. Bên cạnh có một bảo tiêu mạnh mẽ chính là điểm này không tốt, khiến cho ý thức nguy cơ của hắn bị giảm rất lớn.

– Thật không nghĩ tới Chu huynh lại sẽ là truyền nhân của Thái Hư nhất mạch! Giọng nói ôn hòa vang lên, Lý Vân Thông đứng ở trước mặt của Chu Hằng, hơi mỉm cười. Lúc trước hắn một mực rất thức thời ngồi thật xa.

– Ồ, suýt nữa quên! Hắn tay trái hóa chưởng thành đao, hướng về cổ tay phải mình hung hăng cắt xuống. Xoạt hoa máu bắn lên, hắn lại không hề lộ ra vẻ đau đớn: – Ta là dùng tay phải này bắt năm vị tiểu thư, theo như lời Chu huynh nói lúc trước, đem nó chặt đứt!

Đây là một độc nhân!

Chu Hằng lúc trước quả thật từng nói như vậy, mà Lý Vân Thông có thể làm được giọt nước không lọt như thế, đủ thấy hắn suy nghĩ tinh tế, vững vàng chiếm một chữ lý!

– Tuy nhiên, ta hiện tại thay đổi chủ ý rồi! Chu Hằng lại không thích biểu tình luôn ung dung như thế của hắn ta.

Lý Vân Thông cuối cùng biến sắc, hắn biết Chu Hằng có năng lực như thế. Thi thể hai gã cường giả cấp Hắc Động còn nằm trên mặt đất, so ra hắn lại tính là cái gì?

Nhưng vẻn vẹn chỉ trong nháy mắt, hắn liền lại lộ ra một nụ cười sáng lạn như ánh mặt trời nói: – Ta biết Chu huynh tuyệt đối không phải là người nuốt lời!

Chu Hằng nhìn hắn thật sâu, nói: – Ngươi có thể đi! Đối phương tuy rằng tự chém một tay, nhưng thực lực cấp Tuệ Tinh không cần một tháng là có thể lại mọc ra. Đương nhiên như vậy cũng sẽ khiến thực lực của Lý Vân Thông hạ xuống một đoạn.

– Hy vọng lần sau khi gặp lại Chu Hằng, chúng ta có thể trở thành bằng hữu! Lý Vân Thông nói.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Chỉ hy vọng thế, con người của ta cũng là thích kết giao một người bạn hơn là giết một kẻ địch!

– Ta tin tưởng chúng ta rất nhanh sẽ gặp lại! Lý Vân Thông hướng về phía Chu Hằng chắp tay, thân hình vọt lên, rất nhanh liền biến mất.

Cửa truyền tống trên người Diệp Cô Vũ kia hình thành là đơn hướng, là con cháu Long tộc sau khi tử vong mới có thể hình thành. Đem hình ảnh khi tử vong truyền về Long Vực, gọi đến một vị đại năng tiến hành thanh toán. Tuy nhiên cũng không phải là mỗi một con cháu Long tộc đều có tư cách như vậy. Loại cửa truyền tống đơn hướng, lâm thời vượt qua tinh vực này giá trị không nhỏ, chỉ có số ít tộc nhân tinh anh mới có tư cách như vậy.

Trên người lão già không có cửa truyền tống như vậy.

Hơn nữa, cho dù có, hình ảnh Hồng Nguyệt một khi truyền về Long Vực, lại có vị "dũng sĩ" Long tộc nào dám tới? Ngay cả hai vị lão tổ tông vừa nghe thấy tên đều xanh mặt, huống chi là người khác!

– Chu Hằng… 5 đại Long Hoàng đều nhào vào lòng Chu Hằng, các nàng đều không nghĩ tới Chu Hằng vì các nàng thậm chí ngay cả Long Vực cường đại đều dám ngang nhiên khiêu chiến.

– Về nhà trước rồi nói!

Lâm Vô Bệnh thần kỳ quật khởi, trở thành Hắc Động Hoàng thứ hai của Đại Tần đế quốc tỷ năm qua, có thể nói uy thế vô cùng, nhưng tốc độ ngã xuống của hắn lại càng nhanh, hơn nữa không ngờ chết ở trong tay một gã Thiên Hà Đế. Có thể nói là sỉ nhục hàng tỷ năm đều không thể rửa sạch!

Mặc dù hiện tại mọi người đều biết đây là bởi vì Hồng Nguyệt áp chế, nhưng qua 10 năm, 100 năm, mọi người sẽ chỉ nói một gã Thiên Hà Đế giết một vị Hắc Động Hoàng, đem Lâm Vô Bệnh vĩnh viễn đóng trên bia sỉ nhục.

Thiên hạ cũng không có cách nói thương hại, liên quan đến hoàng quyền như vậy đã định sắn chỉ có đổ máu. Liễu gia rất nhanh sẽ phái lượng lớn quân đội triển khai đuổi giết đối với dư nghiệt của Lâm gia, tru diệt cửu tộc, tỏ vẻ tôn nghiêm của hoàng thất không thể xâm phạm.

Mà mất đi Lâm Vô Bệnh tọa trấn, nhánh đại quân dưới tay hắn kia cũng không còn ý chí chiến đấu gì nữa, trừ số ít tướng lĩnh còn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại một trận bị vô tình trấn giết, những người khác đều tuyên bố nguyện trung thành với hoàng thất.

Ít nhất ở mặt ngoài, Đại Tần đế quốc lại lần nữa nắm giữ trong tay Liễu gia, chỉ là thống trị như vậy có thể kéo dài bao lâu lại

là một vấn đề lớn.

Chính vì vậy, Chu Hằng lại bị Triệu Lạc Nhạn đẩy ngược.

Vị hoàng hậu này nguyên bản nói rất hay, muốn cùng hắn thương lượng một chút tương lai của Đại Tần đế quốc. Mà Chu Hằng cũng biết lời nói của Hồng Nguyệt tuyệt đối không phải là chỉ nói mà thôi, không đến mấy ngày hắn sẽ đi Long Vực, bởi vậy cũng phải an bài thích đáng một chút. Dù sao không thể luôn để các thân nhân ở trong Tiên Cư, hắn không muốn mang theo tất cả mọi người cùng đi Long Vực.

Kết quả, thương lượng tới thương lượng lui, hai người liền thương lượng tới trên giường.

Dựa theo cách nói của Triệu Lạc Nhạn, là nằm ở trên giường thoải mái. Kết quả nàng giống như bạch tuộc quấn lấy Chu Hằng, dùng lực lượng của Tuệ Tinh Hoàng khiến cho Chu Hằng lại phải nghe theo một hồi.

Loại chuyện này từ lần đầu tiên liền có lần thứ hai. Sau một lần chiến đấu chấm dứt, không bao lâu song phương lại nổi hứng thú, vì thế nhấc lên đợt chiến đấu thứ hai. Làm nhiều rồi, hai người cũng hình thành ăn ý tương đương, biết làm sao phối hợp đối phương, làm cho mình đạt được thỏa mãn lớn hơn.

Chu Hằng đột nhiên ngẩn ra, động tác ngừng lại.

– Chuyện gì vậy? Triệu Lạc Nhạn diễm quang bắn ra bốn phía, hơi thở ngọt ngào như mị dược phun ở trên mặt Chu Hằng, quả thật có thể khiến cho cây già nảy mầm, lại nổi hùng phong.

– Có người đang nhìn lén!

– Ai?

– Duẫn Nhi!

– Để nàng nhìn được rồi! Triệu Lạc Nhạn quyến rũ cười, lại bắt đầu đẩy ngược Chu Hằng, giống như một vị Nữ vương không ngừng đòi lấy, làm sao cũng không thấy đủ.

– … Có làm mẹ như nàng vậy sao?

– Dù sao nàng sẽ có một ngày như vậy, ta đây là trước thời hạn dạy nàng làm thế nào chinh phục nam nhân!

– Nói như vậy, ta chính là giáo tài mặt trái!

– Không, ngươi sớm đã chinh phục ta rồi!

Triệu Lạc Nhạn nói rất dễ nghe, nhưng Chu Hằng biết nữ nhân này quyền lực dã tâm vô cùng lớn, nàng tuyệt đối sẽ không buông tay. Bị hắn chinh phục? Làm sao có thể! Nữ nhân này giống như một con ngựa hoang, như thế nào cũng không có khả năng bị nam nhân tuần phục.

Hồng Nguyệt cho hắn thời gian 10 ngày, sau 10 ngày hai người liền khởi hành đi tới Long Vực.

Chu Hằng nắm bắt thời gian làm an bài.

Hắn đem Hắc Động Vương ở 70 tinh vực phụ cận mời hết tới đế đô. Bởi vì Hồng Nguyệt, không ai dám không đến, hơn nữa còn mang theo rất nhiều lễ vật quý báu. Chu Hằng ai đến cũng không cự tuyệt, con lừa đen thì mặt mày hớn hở. Bởi vì đại bộ phận lễ vật bị nó đánh cướp.

Chu Hằng chỉ là nhờ bọn họ hiệp trợ Đại Tần đế quốc, hiệp trợ Triệu Lạc Nhạn. Đối với chuyện này, tất cả Hắc Động Vương đều vâng dạ, đều vỗ ngực cam đoan chỉ cần bọn họ còn có một hơi thở, Đại Tần đế quốc chắc chắn muôn đời hưng thịnh.

Có nhiều Hắc Động Vương như vậy hỗ trợ chiếu cố, cộng thêm uy danh của Hồng Nguyệt, tin tưởng Đại Tần đế quốc ít nhất trong 10 vạn năm sẽ không có bất kỳ biến cố. Mà thời gian 10 vạn năm… thời gian dài như vậy Chu Hằng còn chưa

tiến vào Thánh nhân, như vậy cũng không có cơ hội thành thánh nữa.

Như phần đông tộc nhân lão Chu gia, Triệu gia đều bị Chu Hằng để lại ở Bách Long Tinh, đây nhưng là Thập Nguyên Tinh, từ hoàn cảnh tu luyện mà nói đây đã là cấp cao nhất. Mà bọn họ tu vi phổ biến đều còn ở Nhật Diệu Cảnh, ở trong này có thể tu luyện thời gian rất rất dài.

Con rồng già kia thì bị chế biến tỉ mỉ, ước chừng dùng Hỏa Thần Lô nấu 7 ngày mới hóa thành máu thịt bảo dược tinh thuần nhất chia cho mỗi người.

Người mới ở cấp bậc tiên nhân cũng chỉ có thể uống một chén nhỏ, hơn nữa còn phải thêm lượng lớn nước để pha loãng, nếu không ăn vào hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Dù là Tinh Thần Cảnh cũng chỉ có thể ăn một miếng thịt nhỏ, ăn nhiều đồng dạng sẽ nổ tung.

Chu Hằng bởi vì kẹt ở Thiên Hà Cảnh đại viên mãn, căn bản không cần tích lũy linh lực. Nhưng Long tộc là Thần thú, thân thể mạnh mẽ mới là nổi tiếng nhất, ăn thịt rồng có thể tăng cường thể chất, bởi vậy hắn cũng ăn mấy miếng.

Ăn vui vẻ nhất tự nhiên là con lừa đen và Tiểu Hỏa, nhưng mặc bọn họ muốn ăn nhiều như thế nào, nhưng là cảnh giới chênh lệch bày ra ở đó, muốn ăn thêm cũng không được.

Ăn uống lớn nhất là Hồng Nguyệt, đừng nhìn nàng vóc người thon thả hoàn mỹ vô khuyết, nhưng lượng cơm lại hù chết người. Một con rồng già không ngờ có một nửa vào bụng nàng, khiến cho Phong Liên Tình có được thể chất Thao Thiết tộc cũng tự than thở không bằng.

Một đêm cuối cùng trước khi rời Bách Long Tinh, Chu Hằng ngoài ý muốn nhìn thấy 5 đại Long Hoàng đến đông đủ, xấu hổ muốn cùng hắn cùng qua đêm xuân.

Trên thực tế, trừ Lam Long nữ hoàng ra, bốn vị Long Hoàng khác hắn đều chưa từng đụng vào. Bởi vậy hắn hết sức kinh ngạc bởi 5 đại Long Hoàng lại muốn tập thể ra trận.

– Rồng sinh chín con, đều có bất đồng, nhưng chỉ có 5 con kết thừa cường đại của Tổ Long, theo thứ tự là Kim Long, Lam Long, Lục Long, Hồng Long cùng Hắc Long. Có một truyền thuyết, nếu là có thể đạt được tấm thân xử nữ của long nữ 5 tộc này, sẽ có cơ hội đạt được huyết mạch Long tộc!

Chương 1013: Thể chất Long tộc

Có được huyết mạch Long tộc, chuyện này nghe thì rất hay, nhưng biện pháp thu lấy này có độ khó quá cao.

Thật sự muốn làm được, kỳ thật rất khó.

Khẳng định Long tộc biết phương pháp này, hơn nữa Long tộc cũng kiêu ngạo nhất, tuyệt đối sẽ không để huyết mạch chảy ra ngoài. Bởi vậy khẳng định nữ nhân Long tộc sẽ "tiêu thụ" bên trong, có thể đi ra ngoài, hoặc là đã thành hôn, hoặc là có một đống lớn đi theo bảo vệ, làm sao cũng không dễ dàng xuống tay.

Hơn nữa Long Vực quá hùng mạnh, người bình thường làm sao chọc nổi? Hơn nữa, dù thật sự lấy được huyết mạch Long tộc cũng không có nghĩa là mạnh mẽ, dù sao huyết mạch có phân chia mỏng manh nồng đậm. Mặt khác, huyết mạch Long tộc còn phải qua tổ trì tẩy lễ hai lần mới có thể chân chính lớn mạnh, điều này đủ khiến mọi người bỏ qua ý tưởng này!

Có thể xông vào Long Vực giương oai, chẳng khác nào có thể chiến thắng hai con lão Long kia! Một khi như thế, còn cần huyết mạch Long tộc để làm gì.

Giống như 5 đại Long Hoàng tuy rằng vừa vặn đến từ 5 đại chi nhánh Long tộc, nhưng các nàng đều xuất thân Tiên giới, mật độ huyết mạch khẳng định không thể so sánh với Long tộc ở Minh giới, dù là có chân chính tạo ra một ngoại tộc Long tộc, vậy thì có ích gì?

Tối đa cũng chỉ ngang vai với 5 đại Long Hoàng, còn là trình tự Tiên giới.

– Lần này ngươi đi Long Vực, nếu có được huyết mạch Long tộc, khẳng định có thể làm ngươi bớt đi nhiều phiền phức! 5 đại Long Hoàng đều nói.

Đây là sự thật.

Hồng Nguyệt dẫn Chu Hằng chạy tới chạy lui, chính là vì tôi luyện Chu Hằng, hơn nữa nàng cũng đã nói, lần này ném Chu Hằng đến Long Vực liền tuyệt đối sẽ mặc kệ hắn. Muốn đi hang ổ ba đại thần thú khác dạo một chuyến, kiếm chút thịt Bạch Hổ, cánh Chu Tước nhét răng.

Một người ngoài chạy đến Long Vực, đó là vô cùng nguy hiểm, bởi vì bị đánh chết cũng không có chỗ kêu oan.

Nhưng nếu có một cái thân phận Long tộc, dù cho cấp bậc huyết mạch có thấp đi nữa, vậy cũng là người Long tộc. Người mình thì chỉ áp dụng tộc quy Long tộc, chỉ cần không phạm tội

lớn phản tộc, vậy ít nhất cũng đảm bảo tính mạng.

Chính là như vậy, Chu Hằng cũng không có chống cự quá nhiều, lại bị đẩy ngã lần nữa.

Chẳng qua khi Lam Long nữ hoàng cũng leo ngồi lên người hắn, Chu Hằng mới kỳ quái nghĩ, nàng đến góp náo nhiệt làm gì? Thân xử nữ của nàng không phải đã trao cho hắn từ lúc ở Tiên giới hay sao? Nhưng sôi trào mãnh liệt ập tới, hắn lập tức ném ý nghĩ này lên chín tầng mây.

Lực lượng không rõ tràn vào người hắn, trực tiếp dung hợp vào trong máu của hắn, ngay từ đầu gần như không có cảm giác gì, nhưng sau khi hắn "khai phá" bốn khu đất màu mỡ khác, loại cảm giác này liền trở nên mãnh liệt.

Thậm chí bắt đầu sôi trào, đập mạnh trong máu của hắn.

ads

Kim Long nữ hoàng là người cuối cùng, khi nàng bị Chu Hằng xung kích ngửa đầu hét lớn, máu huyết của Chu Hằng cũng hoàn toàn sôi trào, điên cuồng gầm thét như sóng biển.

Hắn lập tức chìm vào trong hôn mê.

Trong lúc mơ mơ màng màng, hắn mơ hồ cảm ứng được thân thể của mình đang xảy ra biến hóa. Nhưng hắn làm sao cũng không thể đưa tay chạm đến, ý thức vẫn luôn hỗn loạn, làm sao cũng không thể tỉnh táo lại được.

Không biết đã bao lâu, hắn dần dần khôi phục khống chế thân thể, từng chút một, rất chậm chạp. Cuối cùng, hắn thành công mở mắt ra, trước mắt lại là một mảnh tối đen.

Ầm!

Hắn đánh ra một quyền, trong tiếng giòn giã, như có thứ gì bị đánh vỡ, trước mắt hắn liền sáng ngời.

– Chu Hằng… Những tiếng oanh oanh yến yến vang lên, các ái thê của hắn đều xông tới.

– Ta thế nào? Chu Hằng chỉ cảm thấy cả người suy yếu, bụng đói quá sức, như có thể nuốt hết cả một ngọn núi. Hắn mờ mịt nhìn xung quanh, bởi vì vừa nãy hắn đánh vỡ là một quả trứng thật to!

Đúng, vừa rồi hắn ở ngay trong vỏ trứng, mới thấy cảnh xung quanh tối đen.

Long tộc, từ cơ thể mẹ sinh ra là một cái trứng, mặc kệ là huyết mạch dày đặc sinh ra là hình rồng, hay là huyết mạch mỏng manh sinh ra là hình người.

Hắn cũng tái lập quá trình này!

Bây giờ hắn là Long tộc?

Chu Hằng cảm ứng thử, chỉ cảm thấy trong cơ thể có thêm một cỗ lực lượng, ẩn trong huyết mạch của hắn, xa xưa mà cao quý. Hắn lập tức kích hoạt, ngao, một tiếng rồng ngâm phát ra từ trong miệng hắn. Thân thể hắn xảy ra biến hóa lớn, hóa thân thành một con thần long màu tím dài gần trăm trượng, toàn thân chớp động hào quang màu tím, như là ngọn lửa!

Màu tím?

Chu Hằng cử động móng vuốt, lắc lắc đầu rồng, cảm giác cỗ lực lượng trong huyết mạch đang nhanh chóng biến mất, hắn chỉ có thể duy trì hình thái này tối đa là mười mấy phút.

– Phu quân, chàng thật biến thành một con rồng kìa! Các kiều thê Lâm Phức Hương, Ứng Mộng Phạm đều kinh hô.

– Chỉ cần khúc cây kia không mất là được rồi! Đây là Tiêu Họa Thủy.

– Chẳng những không mất, lại còn to hơn! An Ngọc Mị nuốt nước miếng, cũng trở nên mê đắm.

– Hình như ăn rất ngon! Phong Liên Tình thì không ngừng chép miệng, hoàn toàn bày ra bản tính tham ăn.

Ý niệm của Chu Hằng vừa động, thân thể lập tức thu nhỏ, biến đổi lại trạng thái hình người, nhưng mà quần áo trên người hắn không phải Bảo khí, đã sớm bị căng rách khi biến thành hình rồng, vừa biến trở lại liền thành trần truồng.

Cũng may xung quanh đều là nữ nhân của hắn, dù là có mấy người còn chưa ăn luôn nhưng cũng là chuyện sớm muộn, hắn cũng không để ý, lấy quần áo ra thay.

Cỗ lực lượng thần bí trong cơ thể theo hắn hóa lại hình người mà từ từ khôi phục, chỉ là tốc độ thật sự quá chậm, nếu dùng hết thì sau đó phải đợi ba ngày mới khôi phục được hoàn toàn.

Đây là lực huyết mạch của Long tộc!

Chu Hằng suy ngẫm, lại phát động huyết mạch biến thân, hóa thành thần long màu tím, nói: – Các nàng công kích ta thử xem, ta muốn thử cường độ thân thể này!

Nhưng chúng nữ đều vội lắc đầu, không có ai ra tay.

– Không cần sợ, các nàng không tổn thương được ta! Chu Hằng còn tưởng là các nàng quá yêu mình, không xuống tay được.

– Bổn cô nương rất muốn đập ngươi, nhưng trên người ngươi có một loại khí thế rất lợi hại, ta căn bản không ra tay được! Phong Liên Tình thở hổn hển nói.

Khí thế?

Chu Hằng ngẩn ra, lập tức nghĩ tới, đây là long uy!

Hơn nữa hắn biến hóa thành hình thái Tử Diễm Thiên Long, bởi vậy tự nhiên còn mang theo khí thế bá chủ Vương giả trong võ, hoàn mỹ chồng lên long uy, hình thành uy áp tầng thứ cao hơn.

Chỉ là chúng nữ đều bị khí thế của hắn áp đến không ra tay được, hắn làm sao thí nghiệm được thể chất của mình đây?

– Để cho bổn tôn! Hồng Nguyệt chợt lóe xuất hiện, hai mắt sáng quắc nhìn Chu Hằng. Lúc "trẻ tuổi" nàng đánh không biết bao nhiêu Long tộc, bộ dáng của Chu Hằng như thế này càng kích thích hồi ức tươi đẹp của nàng.

Chu Hằng lập tức phát ra cảm giác không lành, còn chưa chờ hắn lên tiếng, sừng rồng của hắn đã bị Hồng Nguyệt nắm lấy.

Rầm! Rầm! Rầm! Rầm!

Hắn bị Hồng Nguyệt tùy ý quăng quật như món đồ chơi, ý thức nhanh chóng tối sầm, ngất xỉu mất.

Đến khi tỉnh lại, hắn đã khôi phục trạng thái hình người, toàn thân trên dưới quấn đầy băng vải, vừa cử động, liền cảm giác cả người đau muốn toát ra.

Trí nhớ trước khi hôn mê ùn ùn kéo tới, khóe miệng Chu Hằng không khỏi co rút, ả nữ nhân Hồng Nguyệt này!

Không phải chỉ thử nghiệm cường độ thể chất thôi sao, có cần ác như thế không?

– Nhịn kiềm lòng được, hết cách rồi, lúc trước đánh rồng thật là nhiều quá! Hồng Nguyệt một câu nhẹ hửng đẩy "ân oán" này sang một bên, làm cho ánh mắt Chu Hằng rất là ai oán.

Đợi hắn đột phá đến Hỗn Độn Cảnh, nhất định phải đánh đau mông ma nữ này!

– Có phải rất không hài lòng, muốn đánh ta một trận? Hồng Nguyệt đột nhiên sáp lại gần, cười hì hì nói: – Bổn tôn cho ngươi một cơ hội, đây, cho ngươi 5 phút, tùy tiện cho ngươi ra tay!

Ý thức Chu Hằng vừa khôi phục, thân thể bắt đầu theo linh lực vận chuyển mà bắt đầu khôi phục khỏe lại, hắn miễn cưỡng bò dậy, nhìn chằm chằm Hồng Nguyệt một hồi, nói: – Ta sẽ đánh ngươi một trận, nhưng không phải bây giờ!

– Vậy thì đến lúc nào?

– Chờ đến lúc ta có thể thắng ngươi!

– Chậc chậc chậc, dũng khí có thừa, nhưng ngươi dựa vào đâu mà nghĩ rằng có thể vượt qua bổn tôn? Siêu cấp đại viên mãn, đừng nói ngươi chỉ đạt đến Tinh Thần Cảnh siêu cấp đại viên mãn, ngay cả bốn đại cảnh giới khác đều đại viên mãn cũng chưa chắc có thể thành Thánh khác loại, trước giờ cũng chỉ là một loại suy đoán mà thôi!

– Ta sẽ thắng ngươi! Chu Hằng bình tĩnh lại kiên định nói.

– Ha ha ha ha! Vậy bổn tôn đợi đến ngày đó! Hồng Nguyệt vui vẻ cười ha ha, cười một hồi, nàng nói: – Sau khi ngươi biến thành thân rồng, cường độ thể chất khoảng chừng đạt đến Thiên Hà Đế sơ kỳ, tuy nhiên dưới trạng thái này không thể sử dụng Tinh Thạch Nguyên Dịch, cùng là cường hóa thân thể, nó có xung đột lẫn nhau!

Chu Hằng gật đầu, rất vừa lòng với kết quả này.

Bởi vì hắn vừa có được huyết mạch Long tộc, thể chất đã mạnh mẽ đến Thiên Hà Đế sơ kỳ, một khi đi tổ trì rửa tội, khẳng định sẽ tăng vọt cả mảng lớn.

– Nếu là hình người, thể chất cũng có tăng lên rất lớn, khoảng chừng ngang với trình độ Thiên Hà Vương! Hồng Nguyệt nói tiếp, bằng ánh mắt của nàng tự nhiên không có khả năng sảy ra sai lệch chút nào.

Nàng nhìn Chu Hằng, hứng thú trong ánh mắt ngày càng đậm, nói: – Tình huống của ngươi rất đặc thù, dù là có 5 con rồng nhỏ huyết mạch không tinh khiết truyền thừa cho huyết mạch Long tộc, nhưng huyết mạch trên người ngươi lại được tăng lên rất lớn, vượt xa 5 con rồng nhỏ kia!

– Bổn tôn có cảm giác, ngươi sẽ cho bổn tôn một bất ngờ rất lớn!

– Hiện tại, đi nhét đầy bụng trước đã, càng là Long tộc mạnh mẽ thì càng ăn nhiều!

Hồng Nguyệt một chưởng đánh Chu Hằng văng ra, ấn theo nàng nói là bởi huyết mạch Long tộc của Chu Hằng đã khá dày, làm nàng không nhịn được liền không thể khống chế – không chỉ là Long tộc có đãi ngộ này, còn có hậu duệ ba đại thần thú khác.

Trước khi Chu Hằng hôn mê đã đói phát hoảng, lại nằm một cái là bảy ngày, làm bụng hắn đói đến hai mắt tóe sao, vội vàng đi kiếm đồ mà điên cuồng ăn.

Vừa vặn Phong Liên Tình cũng đang ngồi cắn xé, nhìn thấy Chu Hằng nâng theo thùng cơm còn lớn hơn của nàng đi tới, hai mắt không khỏi tỏa sáng, lập tức muốn đấu lượng cơm với Chu Hằng.

Vì vậy, nàng liền bi kịch.

Thần thú không cần tu luyện, chỉ cần ăn là có thể tăng lên lực lượng, thể chất, từ đó đạt đến mục đích “thăng cấp”. Mỗi một con thần thú đều là hàng ăn, càng là mạnh mẽ thì càng ăn nhiều!

Tộc Thao Thiết quả thật ăn nhiều, nhưng có thể so với bốn đại thần thú sinh ra từ khi thiên địa sơ hay sao?

Vốn là Chu Hằng đã đói đến choáng váng, một hơi ăn gấp ba lần số lượng của Phong Liên Tình, làm cho nàng muốn chơi xấu cũng cảm thấy ngượng ngùng.

Vừa ăn no, Chu Hằng liền cảm giác thể chất như có tăng lên một chút, tuy rằng không phải rất rõ ràng, nhưng đúng là tăng lên!

Chương 1014: Long Vực

Thần thú là sinh linh rất thần kỳ, hết cách, mỗi con thần thú đều là trời sinh đất dưỡng, có muốn không thần kỳ cũng không được.

Thần thú không cần tu luyện, chỉ cần trưởng thành tự nhiên, cuối cùng đều có thể đạt tới cực hạn do huyết mạch quyết định.

Giống như bốn đại thần thú chính là Hỗn Độn Cảnh, mà phần lớn thần thú đều là Hắc Động Cảnh. Nhưng tuyệt không có thần thú cấp Tuệ Tinh, cấp Thiên Hà, vậy thì quá yếu ớt, quả thật sỉ nhục hai chữ thần thú.

Thần thú hùng mạnh, nhưng con cháu của nó thì chưa chắc.

Thần thú thiên địa đều là một mình duy nhất, nhưng muốn sinh ra đời sau thì đương nhiên là huyết mạch hỗn hợp, giảm bớt độ tinh khiết của huyết mạch.

Tựa như tộc Thanh Long, dưới lão Long kia cũng chỉ có một Nhị tổ Hỗn Độn Cảnh, nhưng lại kém xa lão Long.

Đời sau của thần thú chia làm hai loại, một loại huyết mạch mạnh mẽ, trực tiếp có được hình thái bản thể, hình người mới là hóa thân. Loại như vậy sẽ thừa kế ưu điểm của thần thú, chỉ cần ăn ăn ngủ ngủ, sau khi trưởng thành liền tự nhiên là thành cường giả siêu cấp, thành tựu theo huyết mạch ảnh hưởng.

Một loại huyết mạch khác thì không mạnh mẽ như thế, bình thường thì là trạng thái hình người, chỉ có sau khi kích hoạt huyết mạch mới biến thành bản thể. Loại này cũng như võ giả loài người, cần đột phá cửa ải, có thể sẽ kẹt chết ở Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh.

Nhưng cái này cũng có chỗ tốt, vậy sẽ có khả năng không bị huyết mạch cực hạn áp chế, đạt được thành tựu cao hơn!

Ví dụ như vậy dù có ít, nhưng cũng không phải không có!

Như là thần thú Chu Tất.

Con Chu Tất đầu tiên cũng chỉ là 8 động, nhưng sau 7 đời, lại xuất hiện một đời sau vô cùng kiệt xuất, một chân bước vào Hỗn Độn Cảnh, bởi vậy đẩy huyết mạch toàn tộc Chu Tất tăng lên tới Hỗn Độn Cảnh — Đương nhiên, đây là cực hạn, cũng như cực hạn huyết mạch bộ tộc Thanh Long là Hỗn Độn Cảnh, nhưng từ xưa đến nay cũng chỉ mới có tổng cộng hai con mà thôi.

Bây giờ Chu Hằng có được huyết mạch Thanh Long, trước khi chưa đạt đến cực hạn huyết mạch, hắn chỉ cần ăn rồi ngủ, có thể tăng cường thể chất vô tận, cái này không có xung đột với trình tự linh lực của hắn, ngang với linh thể song tu.

Đương nhiên, ăn cái gì cũng cần chú ý.

ads

Trước kia Chu Hằng ăn gì thì chỉ chọn ăn ngon, ăn no, lực lượng đều hấp thu bổ sung từ linh khí. Nhưng hiện tại thì khác, hắn nhất định phải ăn thức ăn có chất lượng, thế mới đủ cung cấp cho tăng cường thể chất. Bằng không chỉ có dùng số lượng để bù đắp, vậy sẽ phải ăn gấp trăm lần Phong Liên Tình!

Đương nhiên, đến lúc mấu chốt không thể dùng lượng để thay thế, ví dụ như đột phá đại cảnh giới, phải cần thức ăn đẳng cấp cao. Nếu không có thức ăn, đan dược cũng được, nhưng mấu chốt ở chỗ nhất định phải là thứ tốt, bằng không có thể sẽ kéo thời gian rất dài rất lâu.

Đáng tiếc lão Long kia đã bị ăn xong, bằng không sẽ là thức ăn tốt nhất cho Chu Hằng, không giống bây giờ, hắn có ăn vỡ cả bụng vẫn luôn có cảm giác đói khát khôn xiết.

Thật ra đó không phải đói khát, mà là thân thể còn chưa hấp thu đủ năng lượng, đang phát ra đòi hỏi lên ý thức của hắn.

Thần thú ăn uống càng khỏe, đại biểu cho huyết mạch càng thêm mạnh mẽ!

Mặc dù Chu Hằng lấy được huyết mạch Long tộc từ trên 5 đại Long Hoàng ở mức thấp nhất, nhưng huyết mạch này đến trên người hắn lại mạnh lên đến mức nhất định, mới tạo thành cảm giác ăn mãi không đủ no.

Huyết mạch cực hạn của hắn có thể là Tuệ Tinh Cảnh, cũng có thể là Hắc Động Cảnh, tuyệt đối vượt xa cực hạn của 5 đại Long Hoàng!

Bởi vì này xảy ra chuyện này, hành trình Long Vực đành phải tạm hoãn, để cho Chu Hằng ăn thẳng một tháng, thế mới hơi thỏa mãn được cảm giác đói khát của thân thể. Tuy rằng vẫn còn đói chút, nhưng sẽ không đến mức cảm thấy suy yếu.

Chuyện cần an bài cũng đã hoàn thành, Hồng Nguyệt không để cho Chu Hằng mang theo Tiên Cư, cũng chỉ có con lừa đen cùng Tiểu Hỏa đồng hành, dùng thân thể mạnh mẽ xuyên qua không gian. Bởi vì không có Tinh Môn, chuyện này rất hao thời gian, suốt 2 tháng sau bọn họ mới đến Long Vực.

Hồng Nguyệt thật không quan tâm tới hắn, nói sẽ thay hắn chăm sóc những kiều thê mỹ thiếp cùng cha mẹ hắn, vừa xoay mình, cấc bước liền biến mất.

Nếu đổi lại ba năm trước, không có Hồng Nguyệt áp chế, ý nghĩ đầu tiên của hắn khẳng định là vòng đi Thái Hư tinh vực tìm Hoặc Thiên. Nhưng bây giờ, hắn lại không có ý nghĩ này.

Hắn quá yếu ớt!

Làm người có lòng tự tôn rất mạnh, hắn không muốn dùng bộ dáng này xuất hiện ở trước mặt Hoặc Thiên – dù cho hắn biết Hoặc Thiên tuyệt không vì thế mà ghét bỏ hắn, nhưng tôn nghiêm đại nam nhân của hắn không cho phép hắn làm thế.

Lúc gặp lại Hoặc Thiên, ít nhất hắn phải là Hắc Động Cảnh!

Hồng Nguyệt thật sự đã đi, từ giờ trở đi tất cả đều dựa vào chính hắn! Thậm chí, vì làm hắn ra sức đào bới tiềm năng, Hồng Nguyệt lấy đi tất cả Thần khí của hắn, bao gồm cả hắc kiếm!

Hiện tại, Chu Hằng không thể đi sai một bước, sẩy một bước, sẽ có thể vĩnh viễn không trở mình!

Chu Hằng hít sâu một hơi, nhìn về phía quần tinh vực to lớn

đằng trước.

Long Vực là một cái tinh vực siêu lớn, do 5 tinh vực hợp thành, phân biệt thuộc về 5 đại Long tổ kim, hồng, lam, lục, hắc, liên hợp lại liền thành một cái tinh vực siêu cấp lớn.

Lớn này không chỉ là lớn về địa vực, mà còn có số lượng và chất lượng cường giả.

Hai vị chí cường giả Hỗn Độn Cảnh, ít nhất trên 50 cường giả 9 động, hơn trăm 8 động, mấy trăm 7 động… Hơn nữa, số lượng cường giả còn không ngừng gia tăng, có huyết mạch của lão Thanh Long đặt nền tảng, đời đời đều có tộc nhân thiên tư trác tuyệt tuôn trào.

Đây là ưu thế của thần thú, ngay cả thế lực 5 đại Thánh nhân thống trị cũng không cách nào so sánh, dù sao loài người dù cũng có huyết mạch truyền thừa, nhưng tiềm lực kém xa không thể sánh được với thần thú.

Mà con đường tu luyện dù là không bị huyết mạch hạn chế, nhưng càng đi lên trên lại càng khó, chiến lực đỉnh cao thì khẳng định thượng thần vượt xa loài người. Trên thực tế, ở thời kỳ viễn cổ, quả thật thần thú thống trị thiên địa, thẳng đến khi 5 Thánh nhân xuất hiện mới thay đổi địa vị yếu thế của loài người.

Thần thú được thiên địa cưng chiều, lại vô duyên với thánh.

Chu Hằng suy nghĩ bay xa, ngẫm nghĩ một hồi, hắn tùy tiện bay về phía một hành tinh.

– Dừng lại! Khi hắn tới gần hành tinh này, một đạo ý chí lạnh băng truyền tới, uy áp mạnh mẽ.

Ít nhất là cường giả cấp Hắc Động!

Chu Hằng nghe lời dừng lại, không bao lâu sau, liền thấy một chiếc chiến hạm cỡ nhỏ bay đến với tốc độ cực cao, trên đầu hạm có hai nam nhân võ trang đầy đủ đang đứng, khuôn mặt cũng che phủ trong áo giáp, tay cầm một cây mâu dài, có uy thế đáng sợ lưu chuyển.

Nó cho Chu Hằng một loại cảm giác nguy hiểm mãnh liệt, không phải vì thực lực của hai người này, bọn họ cũng chỉ là Thiên Hà Cảnh mà thôi.

Là hai cây mâu dài kia!

Nếu bị đâm một cái, có thể phải chết, cũng giống như hắc kiếm!

Nhưng chỉ là hai chiến sĩ tuần tra cũng được trang bị bảo vật như thế? Khi nào mà Bảo khí cấp Hỗn Độn không đáng tiền như vậy?

– Ngươi là người phương nào? Một thủ vệ dùng giọng điệu kiêu căng hỏi, hoàn toàn cho thấy sự ngạo mạn của Long tộc.

– Ta là hậu dệ vừa thức tỉnh huyết mạch Long tộc, cố ý đến bái tổ! Trên đường đi Chu Hằng đã sớm nghĩ ra câu chuyện của mình, tuy rằng hắn lớn tuổi như thế mới thức tỉnh huyết mạch thì có chút trễ, nhưng trong lịch sử không phải chưa có tiền lệ như thế.

Hai người kia nhìn nhau, vẫn là người ban đầu nói: – Lên tàu, đi theo chúng ta, không được có hành động gì, bằng không trực tiếp xử tử!

Quy củ thật là lớn!

Chu Hằng cười, nói: – Tuân lệnh! Hắn mang theo con lừa đen cùng Tiểu Hỏa lên chiến hạm, chiến hạm lập tức quay lại, khoảng 10 phút sau, bọn họ đáp xuống mặt đất.

Hai thủ vệ áp giải Chu Hằng đi đến Thần Miếu thật to, nơi này thờ phụng tất cả tổ Long tộc, tượng thân của lão Long, Thanh Long một trong bốn thần thú, nằm ở trên cao nhất, bên dưới là Thanh Long thứ hai phản tổ Hỗn Độn Cảnh, ở bên dưới nữa mới là tổ tiên 5 đại Long tộc, cũng là 5 con trai của lão Long.

Nơi này rõ ràng là tinh vực bộ tộc Kim Long, bởi vì nơi này tượng thần Kim Long nhiều nhất, chiếm cứ phân nửa vị trí.

Chu Hằng bị dẫn tới trước mặt một lão tế tự, hai thủ vệ lùi lại vài bước, nhưng mũi mâu chỉ thẳng vào Chu Hằng, chỉ cần hắn có cử động lạ là sẽ đâm ra không chút lưu tình.

– Ngươi nói ngươi thức tỉnh huyết mạch Long tộc? Lão tế tự lên tiếng, trong giọng toát đầy tang thương, đó là khí tử vong, thọ mệnh của lão nhân này đã không còn nhiều.

– Đúng vậy! Chu Hằng đáp lời, giọng bình tĩnh.

– Thể hiện ra ở trước mặt Tổ Long vĩ đại, sinh mệnh trẻ tuổi! Lão tế tự nói.

Chu Hằng vừa động ý niệm, kích hoạt lực huyết mạch, lập tức hóa thân thành thần long màu tím dài trăm trượng, có những ngọn lửa quấn quanh – Trong thời gian qua, cuối cùng hắn bù đắp được cảm giác đói khát, thể chất lại có tăng lên tương đối, kích cỡ cũng chân chính đạt tới quy mô trăm trượng. Thời gian biến thân lâu nhất đến 1 giờ, khôi phục lại cũng chỉ cần ba ngày.

Ở trong long tộc, kích cỡ trăm trượng đã có thể miễn cưỡng

đưa vào cấp Tuệ Tinh.

– Màu tím? Lão tế tự lại sững sờ.

Huyết mạch hùng mạnh nhất Long tộc đương nhiên là lão Thanh Long, nhưng chân chính tổ cũng chỉ có một, đó là Nhị tổ. Ngoài ra, kim, thanh, lam, hồng, hắc cũng là huyết mạch khá tinh khiết, mà càng là lệch khỏi năm màu sắc này, liền nói rõ huyết mạch càng hỗn tạp, tự nhiên thành tựu tương lai cũng càng thấp.

Long tộc màu tím, trong vô số năm tháng Long Vực cũng không phải chưa xuất hiện, nhưng dường như tối đa cũng chỉ đến cấp Tuệ Tinh. Cấp bậc này cũng có thể xưng hùng ở tinh vực lớn như Bách Long Tinh, nhưng Long Vực quá hùng mạnh, cấp Tuệ Tinh chỉ có thể coi là hạng trung kiên, nhưng tuyệt đối cấp Tuệ Tinh cường giả!

Đây là một cái thế giới cường giả, không trở thành cường giả vậy thì tiền đồ có hạn, không ai chịu nhìn tới ngươi.

– Được rồi, thu hồi thân rồng đi, huyết mạch của ngươi cũng không duy trì được mấy phút, đừng quá miễn cưỡng! Lão tế tự tùy ý khoát tay, sau đó nói.

– Tổ trì còn hai tháng nữa mới mở ra, ngươi đi trước đến… Kim 71 Tinh ở một thời gian, đến lúc tổ trì tẩy lễ, xem trình độ thức tỉnh huyết mạch của ngươi mà an bài tiếp!

Hắn lấy ra một chiếc lệnh bài, cho Chu Hằng nhỏ một ít máu lên đó, liền hoàn thành xác nhận thân phận của Chu Hằng.

Kim 71 Tinh?

Hai thủ vệ im lặng, lại liếc nhau, đó là hành tinh kém nhất trong Kim Long Vực, chẳng những cấp bậc linh khí chỉ đạt đến Tam Nguyên Tinh, hơn nữa hết sức hỗn loạn, ở chỗ đó không phải huyết mạch mỏng manh, vậy là phạm tội lớn bị lưu đày.

Cũng khó trách, Chu Hằng hiển hóa thân rồng màu tím, đã định sẵn tiền đồ có hạn, tế tự đại nhân chắc chắn sẽ không chú ý tới hắn, làm sao lại đi đặt ở hành tinh cấp cao! Nên biết rằng Chu Hằng chính là bản thể thân người, vậy không thể dùng thần thú thăng cấp mà cân nhắc, tuy rằng cực hạn của Long tộc màu tím là Tuệ Tinh Cảnh, nhưng chưa chắc Chu Hằng có thể đạt đến, có lẽ cả đời cũng chỉ dừng lại ở Thiên Hà Cảnh.

Ai lại chịu tốn nhiều tâm tư trên một Thiên Hà Cảnh chứ?

Chương 1015: Bá Long Quyền

Kim 71 Tinh là hành tinh thích hợp sinh sống, tu luyện nằm ở ngoài cùng Kim Long tinh vực, nhưng cấp bậc linh khí chỉ đạt đến Tam Nguyên Tinh, cũng là hành tinh chất lượng kém nhất trong Kim Long tinh vực.

Hai thủ vệ hộ tống, hoặc nói là áp giải Chu Hằng đến Kim 71 Tinh, dẫn hắn đến một cái thôn nhỏ bỏ lại liền xoay người bước đi, không có một chút ý kết giao gì với Chu Hằng.

Theo bọn họ thấy, bị tế tự đại nhân ném xuống hành tinh này, đại biểu cho huyết mạch loãng, tương lai nhất định không có tiền đồ, kết giao loại bạn này cũng không giúp ích được gì cho mình.

Thật là hiện thực!

Chu Hằng cảm ứng linh khí hành tinh này liền biết mình không được coi trọng cỡ nào, tuy nhiên hắn cũng không quan tâm. Hắn đến nơi này tự nhiên là vì tổ trì tẩy lễ, có thể kích hoạt huyết mạch của hắn thêm một bước.

Sau khi hắn biến thân có thể đạt được tăng lên lực lượng

khoảng gấp 10 lần, nhưng hắn nhớ kỹ sau khi Diệp Cô Vũ biến thân đã tăng mạnh gấp trăm lần, vượt xa hắn!

Có nghĩa là trên cấp bậc huyết mạch, hắn còn không bằng Diệp Cô Vũ!

Nhưng đầu tiên đối phương là Tuệ Tinh Cảnh, trình độ huyết mạch trưởng thành vượt xa hắn cả mảng lớn, thứ hai đối phương đã sớm được tổ trì tẩy lễ, hơn hắn một cơ hội tăng mạnh huyết mạch, cho nên khi thể chất của hắn cũng tiến bước lên Tuệ Tinh Cảnh, trải qua tổ trì tẩy lễ, lại so sánh với Diệp Cô Vũ mới là công bằng.

Hiện tại hắn tương đương linh thể song tu, thể chất tăng lên chỉ bị huyết mạch ảnh hưởng, không có liên quan gì với việc hắn là Thiên Hà Cảnh hay Tuệ Tinh Cảnh – khác biệt ở chỗ tốc độ thể chất tăng lên.

Nếu bây giờ không có đầu mối để đột phá 1000 đạo thiên hà, như vậy không ngại chú ý tăng lên thể chất, làm cho huyết mạch Long tộc hoàn toàn phát huy uy lực.

Cho nên, nếu có được huyết mạch Long tộc, đương nhiên không lý do gì mà không lợi dụng cho tốt.

Nếu sau khi biến thân có thể tăng mạnh lực lượng gấp trăm lần, như vậy hắn sẽ có được tư cách đối chọi trực diện với Tuệ Tinh Vương! Như vậy còn gặp Triệu Lạc Nhạn, cũng sẽ không

đến mức bị đối phương đẩy ngã.

Giới hạn cao nhất của huyết mạch là cố định, Chu Hằng chỉ cần làm là cố gắng đạt tới giới hạn cao nhất, mà cách thực hiện quá đơn giản, chính là ăn!

Tuy nhiên, Chu Hằng không vội vàng hành động, trước tiên hắn quan sát hoàn cảnh xung quanh.

ads

Đây là một cái thôn xóm rất nhỏ, gộp lại cũng chỉ mười mấy gia đình, sinh sống rất gian khổ, bởi vì phần lớn là tu vi Sáng Thế Cảnh, Tinh Thần Cảnh, quần áo rách rưới, làm hắn có cảm thấy giống như “ăn mày”.

Nếu những người này đi hành tinh khác, ví dụ như Độ Dương Tinh nơi đầu tiên mà Chu Hằng đến Minh giới, như vậy cho dù những người này không thể trở thành cường giả đỉnh cao, cũng có thể sống qua ngày rất thoải mái.

Nhưng điều này không hề do bọn họ quyết định!

Người trong Long Vực không được tùy tiện rời khỏi hành tinh mình sinh sống, trong tinh vực không ngừng có chiến hạm tuần tra, bị phát hiện sẽ áp giải về hành tinh ban đầu, cùng với trừng phạt nghiêm khắc.

Nếu như lẫn sang hành tinh khác, ví dụ như Kim 71 Tinh chạy đến Kim Nhất Tinh, có thể thoát khỏi chạy cuộc sống khổ cực này?

Đáp án là không!

Bởi vì lúc nào cũng có đội tuần tra kiểm tra lệnh bài thân phận, bên trên ghi chép mọi tin tức, bị bắt được sẽ đuổi về hành tinh ban đầu, cũng phải bị trừng phạt nghiêm khắc.

Chỉ có rất ít người mới không bị hạn chế này, đầu tiên là thân phận cao quý, thứ hai là cảnh giới đủ cao, ví dụ như Hắc Động Cảnh.

Đây là thủ đoạn của Long tộc đề phòng chặt chẽ huyết mạch chảy ra ngoài!

Chu Hằng rất tức giận, nếu như 5 đại Long Hoàng thật sự bị mang về Long Vực, với huyết mạch loãng như các nàng thì khẳng định cũng sẽ bị ném xuống các hành tinh ngoài rìa như Kim 71 Tinh, Lục 88 Tinh!

Má nó, nói nghe hay lắm, mang tộc nhân về đất tổ, trên thực tế phần lớn mọi người đều bị mang về đây chịu khổ!

Bất cứ thế lực nào cũng đều có kết cấu hình kim tự tháp, tầng dưới chót khổ nhất, đồng thời, nhân số tầng chót cũng là đông nhất.

Long tộc quá coi trọng huyết mạch, toàn bộ Long Vực không nhìn ra một người không có huyết mạch Long tộc. Nếu như vậy, đành phải đạp người huyết mạch loãng xuống bên dưới, trở thành tầng chót kim tự tháp.

– Má lừa ơi, chỗ chim không thèm ị thế này, bảo Lư đại gia còn sống thế nào! Con lừa đen thì kêu thảm không ngừng, nó là tổ tông ăn trộm, nhưng chỗ này nghèo đến trơ cả đá, bảo nó làm sao xuống tay được!

Chu Hằng cười ha hả, nói:

– Bây giờ ngươi thành thật tăng cảnh giới lên đến Tuệ Tinh Cảnh, đây là ổ rồng, sẽ có mua bán lớn đang chờ chúng ta!

Con lừa đen lập tức tim đập bùm bùm, ai cũng biết Long tộc nổi danh tham tài cùng keo kiệt, keo kiệt thì con lừa không quan tâm, nhưng tham tài thì có nghĩa mỗi con rồng mạnh mẽ đều là một cái bảo tàng!

– Gào gào gào! Bổn tọa muốn đi đánh cướp! Nó ngửa đầu sói tru, kích động không thôi.

Tiểu Hỏa thì ngoan ngoãn nằm xuống cạnh chân Chu Hằng, từ sau khi Chu Hằng có được huyết mạch Long tộc, nó càng thêm kính sợ Chu Hằng.

– Chu tiểu tử, lần này ngươi có thể kiếm lớn rồi!

Con lừa đen nói. – Tiểu Hỏa là thần thú thiên địa, hơn nữa còn là đời thứ nhất huyết mạch thuần khiết, tối thiểu có thể trở thành Hắc Động Vương! Ngay cả nó cũng sợ hãi ngươi như thế, nói rõ huyết mạch Long tộc của ngươi còn muốn trên cả nó!

Lời này cũng có lý, tuy rằng trí tuệ của Tiểu Hỏa mở mang rất chậm, đến bây giờ còn không nói được tiếng người, nhưng trực giác của nó lại vô cùng nhạy bén.

Nhưng huyết mạch của Chu Hằng chẳng qua là do 5 đại Long Hoàng giao cho, còn huyết mạch của các nàng? Mỏng manh đến đáng thương, nhìn tiến cảnh tu vi của các nàng cũng thấy được, vì cái gì Chu Hằng lấy được huyết mạch từ các nàng thì lại có thể đột phá Hắc Động Cảnh vậy chứ?

Lúc giao cho được may mắn trời ban, biến dị?

Chu Hằng lắc đầu, điều này khó có khả năng.

Ngẫm lại Vạn Cổ Đại Đế, có thể tăng một bộ Thiên Kinh ở Phàm giới lên đến trình tự Tiên giới, đây là năng lực khủng bố cỡ nào?

Chẳng lẽ hắn cũng có?

Cho nên, huyết mạch Long tộc vốn mỏng manh liền biến đổi trở nên vô cùng đáng sợ, còn chưa trải qua tổ trì tẩy lễ liền đã có tiềm lực Hắc Động Cảnh!

Chu Hằng đi vào sân nhỏ được an bài cho hắn, nói là sân nhỏ thật ra chỉ là một căn nhà nhỏ dùng đá dựng lên, bên ngoài bao một cái hàng rào mà thôi. Nếu bỏ mấy con gà con vịt ở trong, không khác gì nông trại cả.

Hắn cũng không có hành lý gì, đi vào là coi như ở xuống.

Trước tiên dạo một vòng trong thôn, người nơi này cơ bản săn bắn mưu sinh, nhưng bởi vì thực lực không đủ mạnh, chỉ có thể bắt một ít yêu thú Sáng Thế Cảnh, gặp phải yêu thú Tinh Thần Cảnh thì có khả năng phải trả giá cực lớn mới săn được.

Bởi vì thể chất Long tộc tăng lên cần thức ăn giàu năng lượng, người nơi này bị nhốt ở trạng thái "ăn không đủ no" lâu dài, không nói xanh xao vàng vọt, nhưng vẫn thiếu tinh khí thần.

Người trưởng thành đi ra ngoài săn bắn một lần ngắn thì nửa tháng, lâu thì ba bốn tháng, thậm chí một năm cũng có. Vì nâng cao hiệu suất sinh tồn cùng săn bắn, phần lớn đều kết đội đi săn, chỉ có một số ít "cao thủ" mới hành động một mình.

Hiện tại ở trong thôn không phải già yếu thì là trẻ con, những người già đều giữ khoảng cách tương đối với "tộc nhân" mới đến, nhưng đám trẻ con thì không cẩn thận như thế, đặc biệt có con lừa đen cùng Tiểu Hỏa, thu hút không ít đứa nhỏ vây xem cả đám.

Chu Hằng vẫn thăm dò được một ít tin tức, ví dụ như nơi này là Lý Đông Thôn, về phần tại sao có cái tên cổ quái như thế thì không rõ. Phía đông cách Lý Đông Thôn 3000 dặm mới có một thành phố, gọi là Thanh Dương Thành, nghe nói nơi đó khá là phồn hoa.

Làm cho Chu Hằng cổ quái, là chỗ này lại có kẻ cướp!

Bọn cướp đương nhiên cũng là Long tộc, nhưng "quân chính quy" lại không quản lý, mặc kệ cho bọn chúng cướp của bắt người, nhưng nghiêm cấm giết người!

Ở Long tộc, tội lớn nhất ngoài phản tộc ra chính là sát hại đồng tộc, tội này bị trừng phạt vô cùng tàn khốc!

Hai ngày sau, Chu Hằng được nhận một quyển quyền pháp, gọi là Bá Long Quyền.

Đây là lão tổ tông Long tộc sáng chế, chỉ có người Long tộc mới sử dụng được, không những uy lực cực bá đạo, còn có thể xúc tiến huyết mạch hấp thu năng lượng, tăng tốc quá trình trưởng thành.

Bá Long Quyền chỉ có tổng cộng bảy thức, một quyền đánh ra nhìn như vô cùng đơn giản, nhưng trong đó lại dính tới vận dụng linh lực, lực thân thể cực hiệu quả, tràn đầy huyền diệu.

Quyền pháp này là bắt buộc phải học đối với mỗi Long tộc, nhưng có thể tu luyện quyền pháp này đến cảnh giới đại thành, thậm chí viên mãn thì quá ít ỏi. Phần lớn mọi người khi đến điều kiện cho phép thì đều sẽ sửa tu công pháp khác.

Hoặc là nói, ưu đãi duy nhất khi đến Long Vực là có thể nhận miễn phí bộ Bá Long Quyền này.

Dù là ngộ tính như Chu Hằng, lĩnh ngộ thức thứ nhất Bá Long Quyền cũng tốn suốt 12 ngày!

Nhưng tiếp theo liền đơn giản, ý nghĩa sâu xa của bảy thức quyền pháp tương thông với nhau, lại thêm 17 ngày sau, hắn đã hoàn toàn nắm giữ bảy thức quyền pháp, ít nhất đạt tới mức đại thành. Về phần viên mãn thì không chỉ ngộ tính của hắn là đủ, còn cần lực huyết mạch phối hợp!

– Có thể là dính đến pháp tắc! Chu Hằng suy đoán, chỉ có huyết mạch tương ứng mới có thể sử dụng, bộ quyền pháp này cực có khả năng là vận dụng đến pháp tắc, chỉ có lão Thanh Long mới nắm giữ pháp tắc, do thiên địa trực tiếp ban cho!

– Thật là mưa đúng lúc mà!

Bảo khí trên người Chu Hằng bị Hồng Nguyệt tịch thu toàn bộ, nhất là hắc kiếm, không có hắc kiếm, hắn liền thiếu đi chỗ cậy lớn nhất để lấy yếu thắng mạnh. Mà môn Bá Long Quyền này lại bù đắp nhược điểm yếu nhất này, đừng nhìn mỗi một Long tộc đều có thể tu luyện, nhưng uy lực lại vô cùng dũng mãnh, chỉ là quá khó nắm giữ, mới bị phần lớn mọi người từ bỏ.

Thật ra môn quyền pháp này cũng có thể gọi là trảo pháp, bởi vì sử dụng ở trạng thái hình rồng, uy lực sẽ càng mạnh!

Nhưng tu luyện môn quyền pháp này lại có một tác dụng phụ rất mạnh, đó chính là càng dễ dàng đói bụng!

Thật ra đói bụng là chuyện tốt, ăn càng nhiều mới càng có thể kích thích huyết mạch, thần thú chính là ăn mà ra! Nếu ở Bách Long Tinh, đói bụng thì cứ bỏ tiền ra mua, thịt yêu thú cấp Tuệ Tinh cũng không phải không ăn được.

Nhưng ở trong này, vậy xin lỗi, chỉ có thể tự mình đi săn, người trong thôn đã ăn không đủ no, nào có thừa mà bán cho hắn —- Nói lại, Chu Hằng cũng không có tiền, Đại Hà tệ, Đại Tần tệ ở trong này chẳng có tác dụng gì cả.

Đùng!

Ngay lúc Chu Hằng muốn ra ngoài đi săn, cánh cửa sân vốn đã lung lay sắp sụp của hắn đã bị người ta một đá hoàn thành sứ mệnh, hóa thành mười mấy mảnh vụn rơi đầy các góc trong sân.

Chương 1016: Ta đền!

Chu Hằng nhìn mảnh vụn cửa tán loạn, không khỏi thở dài, vì cái gì cứ luôn có người thích đá cửa như thế chứ?

Một nam nhân dáng người to ngang đi ra, thân cao gần một trượng, trên người chỉ khoác miếng da lộ ngực, ngực phanh rộng, có thể thấy được nhiều chỗ trên người hắn mọc vảy rồng màu vàng!

Toàn bộ Long tộc tổng cộng có hai loại, một là hình rồng, hai là hình người.

Trên lý thuyết, huyết mạch hình rồng càng cao quý hơn, chỉ cần ăn chơi là có thể đạt đến Hắc Động Cảnh. Về phần là mấy động thì phải xem huyết mạch đậm đặc đến cỡ nào.

Hơn nữa hình rồng hoàn toàn thừa kết thể chất thần thú, sức mạnh thân thể khủng bố, phòng ngự kinh người!

Nhìn lại Tiểu Hỏa là biết, xem như thần thú thiên địa, lúc nó là Minh Tiên có thể chọi cứng Tinh Thần Cảnh công kích mà không bị thương! Không phải không chết, mà là không bị thương, đó là chuyện cực kỳ kinh khủng!

Mà hình người thì khác, chỉ có sau khi kích hoạt huyết mạch mới chân chính có được lực lượng Long tộc, chỉ có ở trạng thái này mới có thể xưng là thần thú, thậm chí có thể dung hợp thể chất cùng linh lực của bản thân làm một, từ đó thu được lực lượng càng thêm mạnh mẽ.

Thoạt nhìn thì rất mạnh, nhưng lại có hạn chế thời gian, ngay cả cấp bậc Tuệ Tinh Đế cũng chỉ có thể biến thân hình rồng khoảng một giờ. Nhưng dùng hết lực huyết mạch, cần ít nhất 10 ngày mới khôi phục lại được, đồng thời trong quá trình biến thân cũng sẽ tiêu hao rất nhiều linh lực.

Có thể nói là con dao hai lưỡi, nếu lúc biến thân không thể xử lý được kẻ địch, như vậy sẽ đẩy mình vào tình cảnh nguy hiểm.

Nhưng mà cũng như hình rồng vẫn có nồng độ huyết mạch khác biệt, hình người cũng thế, có những Long tộc hình người lại có nồng độ huyết mạch rất cao, nhưng không đạt đến yêu cầu hình rồng, sẽ xuất hiện hóa rồng cục bộ.

Ví dụ một bàn tay là vuốt rồng, đằng sau mông mọc cái đuôi rồng, còn có giống như tên to xác này, trên người mọc vảy rồng!

Về phần sừng rồng, đó là 99% Long tộc đều, đây là bình thường nhất. Bởi vì Chu Hằng ngay cả sừng rồng cũng không

mọc được, mới bị vị hiến tế kia cho rằng huyết mạch quá mỏng, trực tiếp ném đến chỗ này.

Chu Hằng tuyệt không để ý thân phận Long tộc, ngay cả lão Thanh Long kia thì sao, còn không phải bị Hồng Nguyệt tùy tiện khi dễ. Hắn là truyền nhân Thái Hư nhất mạch, sư đệ của Hoặc Thiên, làm sao thật sự đi làm con cháu của lão Long kia!

Đây chỉ là một đoạn hành trình lịch lãm mà thôi!

Kim 71 Tinh, rõ ràng là chỗ lưu đày, người ở chỗ này hoặc là huyết mạch vô cùng loãng, thuộc loại bị rũ bỏ, tự sinh tự diệt, hoặc là bản thân phạm tội ở hành tinh khác, nhưng trong những người này vẫn có khả năng xuất hiện ngoại lệ, có huyết mạch mạnh mẽ.

Tên to con này thuộc loại đằng sau, tuy rằng còn không hình thành biến hóa lừng lẫy như vuốt rồng đuôi rồng, nhưng có thể hình thành vảy rồng cũng đã không tệ rồi, vậy thì ở trạng thái hình người vẫn sẽ có phòng ngự rất là mạnh mẽ.

ads

Có thể nói, chỗ có vảy bao phủ thì ngang với phòng ngự cấp bậc thần thú.

– Đáng tiếc, hình người không thể ăn! Chu Hằng thở dài, hắn ăn rồng không có một chút mâu thuẫn, nhưng nếu là dạng người thì hắn không cắn được. Tuy nhiên, đây là Long Vực, dù có gặp được hình rồng thì hắn cũng không thể xuống tay, bằng không với thực lực hiện tại của hắn thì làm sao chống lại được Long Vực?

– Ngươi nói cái gì? Tên to xác này không nghe rõ Chu Hằng lầm bầm cái gì, chẳng qua cảm giác giống một câu đại nghịch bất đạo, làm nhất thời hắn cũng quên mất ý đồ đến đây.

– Không có gì! Chu Hằng chỉ vào cánh cửa bị đánh vỡ. – Chúng ta tính vấn đề bồi thường trước đã!

– Chuyện nhỏ nhặt, chỉ cần ngươi luận bàn một trận với lão tử, lão tử sẽ đền cho ngươi! Nam nhân to xác này vỗ ngực nói, bàn tay vỗ ầm ầm như gõ trống, chấn thẳng lòng người, ngay cả Thiên Hà Cảnh tầm thường nghe xong cũng sắc mặt trắng bệch.

Chu Hằng nhe răng cười, nói: – 1000 long tệ!

– Phụt! Nam nhân to xác lập tức phun ra, tức muốn điên. – Sao ngươi không ăn cướp đi!

1000 long tệ đó, thậm chí còn mua được thịt yêu thú Tuệ Tinh Cảnh, hoặc là cả một con yêu thú Thiên Hà Cảnh, hoặc là trăm con yêu thú Tinh Thần Cảnh! Chỉ là cái cửa nát này, lại đáng giá nhiều tiền như thế?

– Không trả nổi thì thôi, ngươi gắn lại cánh cửa mới, tạm biệt không tiễn! Chu Hằng lười biếng nói, còn cường điệu vẫy tay ra vẻ.

– Ai nói lão tử không trả nổi! Nam nhân to xác kia vỗ ngực thật mạnh một hồi, thật làm người ta hoài nghi dùng sức mạnh như thế có thể nào đánh nát cả ngực hắn hay không, hắn đứng vào thế, nói: – Đánh đi!

– Chậm đã! Chu Hằng giơ tay lên. – Ta không quen biết ngươi, tại sao lại chạy đến đánh với ta?

– Ha ha ha ha! Đương nhiên ngươi không biết ta, nghe cho kỹ, lão tử họ Đồ, là Đồ Lan, về sau sẽ thành Long Đồ Lan vĩ đại! Nam nhân này lại bắt đầu vỗ ngực, Chu Hằng có lý do tin tưởng nếu hắn vỗ nhiều thêm mấy cái, không cần mình ra tay thì bản thân hắn đã tự đánh hỏng chính mình.

Long tộc, chỉ có đột phá Hắc Động Cảnh mới có tư cách gắn họ Long, rõ ràng chí khí của nam nhân to con này cũng không nhỏ, bởi vì hiện tại hắn chỉ là Thiên Hà Cảnh đỉnh phong mà thôi, cảnh giới xấp xỉ Chu Hằng.

Chỉ có thể nói là xấp xỉ, tùy tiện người nào cũng có thể đạt đến 999 đạo thiên hà đại viên mãn hay sao?

Tuy nhiên, Chu Hằng cảm thấy đầu óc nam nhân này có vấn đề, làm hắn có cảm giác như đàn gảy tai trâu, hắn thở dài nói: – Làm phiền nói rõ ràng, làm gì mà ngươi lại phá nhà của ta?

– Lão tử nghe nói chỗ này lại có một Thiên Hà Đế vừa đến, cho nên lão tử phải đánh cho ngươi phục, miễn cho sau khi vào tổ trì tẩy lễ, ngươi lại cạnh tranh với lão tử! Đồ Lan vỗ ngực nói, giống như không làm vậy là hắn không nói được.

Chu Hằng không khỏi kỳ quái, hỏi: – Ngươi còn chưa qua tổ trì tẩy lễ?

Tổ trì tẩy lễ Long tộc chỉ có hai lần, lần đầu tiên là bất cứ Long tộc nào cũng có tư cách, bước đầu kích hoạt huyết mạch, từ đó mở ra con đường tăng lên nhanh chóng. Lần thứ hai thì chỉ có rất ít người mới được hưởng thụ, đó là sau khi đột phá Hắc Động Cảnh.

Hắn nghe nói ngay trong năm Long tộc sinh ra sẽ tiến hành tổ trì tẩy lễ tập thể, nam nhân này rõ ràng không giống trẻ con chưa đủ một tuổi mới sinh ra trong năm nay, chẳng lẽ hắn cũng giống mình, là vừa đến chỗ này?

Không đúng, huyết mạch người này vừa thấy là rất đậm, đã

mọc ra vảy rồng, tuyệt đối là vi phạm ở hành tinh khác bị trục xuất đến đây, vậy thì nói rõ đối phương đã ở Long Vực rất lâu.

– Mới đến, ngươi quá quê mùa thiếu hiểu biết! Đồ Lan lộ ra vẻ khinh bỉ.

– Nói nghe xem!

– Xì! Ta đến đánh nhau, không phải giải thích cho ngươi! Đồ Lan hét lớn.

– Vậy cứ xông tới đây! Nhưng mà, phải nói rõ trước, ngươi đánh hỏng cái gì ở đây thì phải đền bù, nếu ngươi dám chơi xấu, ta sẽ làm ngươi hối hận đi đến thế giới này! Chu Hằng nghiêm túc nói.

Hắn có cảm giác mãnh liệt, hôm nay sắp giàu rồi, có thể thoát khỏi lúng túng túi tiền trống rỗng.

– Thật là lớn lối! Đồ Lan rõ ràng tức giận, lập tức xông thẳng ra, lao về phía Chu Hằng.

Ầm!

Hắn như con trâu điên, một bước dậm xuống là như động đất, 99% mọi người sẽ không dám đón đỡ trực diện, chỉ có áp dụng chiến thuật du đấu, trước tiên tiêu hao hết lực lượng của con trâu điên này.

Nhưng Chu Hằng lại không có ý né tránh, ở tầng thứ Thiên Hà Cảnh, linh lực của hắn mạnh mẽ tuyệt đối vô đích!

Đồ Lan lao tới!

Chu Hằng đánh ra một quyền!

Ầm!

Nam nhân to xác này lập tức bị đánh ra ngoài, thật bất hạnh, hắn đụng vào hàng rào, mấy cây gỗ kia không thể chịu nổi sức nặng của hắn, huống chi còn kéo theo lực đánh vào mạnh như thế, lập tức đụng vỡ hàng rào.

Một quyền này đánh không nhẹ, Đồ Lan lắc lắc lảo đảo bò dậy, như người uống say, lúc nào cũng có thể ngã xuống lần nữa.

Long tộc, thân thể thật là mạnh mẽ!

Trong lòng Chu Hằng cảm khái, vừa rồi một quyền của hắn đánh vào ngực đối phương, nhắm vào ngay chỗ có vảy rồng bao phủ, mạnh mẽ triệt tiêu tám phần lực lượng của hắn! Mà mấy cái vảy rồng đã thế, vậy trạng thái thân rồng hoàn chỉnh thì sao?

Thần thú thiên địa, đúng là làm người ta đố kỵ như thế!

Nhìn lại Tiểu Hỏa thì biết, lúc là Minh Tiên đã có thể chịu nổi Tinh Thần Cảnh công kích giống như không có chuyện gì!

Không có hắc kiếm, đừng nói đánh chết thần thú, có muốn trọng thương cũng rất khó rất khó!

Tuy nhiên, hắn còn chưa sử dụng Bá Long Quyền, trong đó ẩn chứa vài phần lực quy tắc của lão Thanh Long, ngang với phù văn, uy lực đó không phải trò đùa.

Hắn chỉ vào mảnh hàng rào hỏng, tỏ ý rõ ràng.

– Ta đền! Đồ Lan rống lên một tiếng, lại xông về phía Chu Hằng.

– 2000 long tệ!

Phụt!

Nghe cái giá sư tử ngoạm như thế, Đồ Lan suýt nữa té lăn ra đất, đúng là tên tham lam, một mảnh hàng rào cũ nát lại dám mở miệng ra giá cao như vậy! Tên này sao lại là hình người, lòng tham như vậy tuyệt đối phải là hình rồng mới đúng!

Ầm!

Chu Hằng lại đánh ra một quyền, Đồ Lan cũng bị đánh bay lần nữa. Lần này hắn không đụng vào hàng rào, mà đụng vào phòng, đụng ra cái lỗ to trên tường đá, may mà phòng còn chưa sập.

– Ta đền!

Ầm!

– Ta đền!

Ầm!

– Ta đền!

Bị đánh bay mười mấy lần liên tục, căn nhà đá nhỏ của Chu Hằng cuối cùng cũng không chịu nổi, vinh quang sập xuống. Đồ Lan nhảy ra từ đống đá vụn, câu đầu tiên là “Ta đền!”. Tự hiểu được làm cho Chu Hằng không khỏi cảm thán dù là kẻ ngốc cũng không phải không có thuốc chữa.

– Ngươi đã thiếu bao nhiêu tiền rồi, có trả nổi không? Lúc này Chu Hằng lại không ra tay.

Đồ Lan không khỏi cứng lại, trong lòng vừa tính toán, sắc mặt liền tái xanh.

Hiện tại hắn đã thiếu số nợ khổng lồ, ít nhất 2 vạn long tệ!

Nếu dựa vào chính hắn trả nợ, vậy cũng phải 100 năm mới trả hết! Dù cho đối với võ giả bậc cao, 100 năm cũng không lâu, nhưng mấy ngàn ngày cũng không phải là ngắn!

Sao lại thiếu nhiều như thế?

Dù tính là dỡ chỗ này đem bán, như vậy trả 1 long tệ cũng là quá đắt, sao hắn chỉ làm đổ vỡ chút đồ lại phải đền tới 2 vạn long tệ vậy chứ?

Quá xấu mà!

– Lão tử còn chưa thua! Đồ Lan lớn tiếng hô lên, nhưng ý định xù nợ đã rõ ràng, chính là chỉ cần lão tử không thua thì tuyệt đối không trả tiền! Nhưng hắn muốn thắng thì dĩ nhiên không thắng được Chu Hằng, nhưng muốn thua cũng khó, bởi vì yếu hại của hắn đều có vảy rồng bao phủ, lực lượng Thiên Hà Cảnh cũng không thể đánh vỡ được.

Có thể nói, trời sinh hắn đã đứng ở thế bất bại!

Đương nhiên hắn cũng chỉ dám chơi xấu ở chỗ này, nếu như là trên trận đấu tẩy lễ, tuyệt đối sẽ mất hết mặt mũi! Nhưng bây giờ thì không còn cách nào, món nợ 2 vạn long tệ thật là quá nặng nề, 100 năm tiếp theo hắn không cần ăn uống, toàn dùng để trả nợ!

– Muốn quỵt nợ? Không có cửa đâu! Chu Hằng giũ tay áo, toát ra khi thế hung tợn.

Chương 1017: Thiếu nợ

Ầm! Ầm! Ầm!

Đồ Lan triệt để cảm nhận được kết cục đắc tội Chu Hằng, cũng biết xù nợ là một loại thói quen xấu, nhất là nợ của Chu Hằng!

Hắn nằm dưới đất, trên người chỗ xanh chỗ tím, vảy rồng toàn thân bị lột mất một nửa, bộ dạng vô cùng thê thảm, giống như cô gái nhỏ bị đám côn đồ luân gian mấy trăm lần.

Dưới Bá Long Quyền, phòng ngự mà hắn vẫn luôn kiêu ngạo đã hoàn toàn mất tác dụng, bị Chu Hằng quần như món đồ chơi.

Nhưng đến cuối cùng hắn đại bại vẫn không sử dụng biến thân!

Bị Chu Hằng ép hỏi, mới hiểu được mọi nguyên nhân.

Sau khi tổ trì tẩy lễ, sẽ tiến hành một trận luận võ, người thắng

sẽ có thể tiến lên một bước, tiếp tục tiến hành tỷ thí với người thắng ở nơi khác, cuối cùng sinh ra người tẩy lễ mạnh nhất trên cả hành tinh.

Dù là có giành được hạng nhất cũng không có chỗ tốt gì nhiều, nhưng Đồ Lan nhìn trúng là phần vinh dự đó!

Còn có rất nhiều người có cùng ý tưởng như hắn, cho nên rất nhiều người không tiến hành tổ trì tẩy lễ từ lúc nhỏ, mà dành lại đến sau khi trưởng thành – đương nhiên đó không phải do bọn họ quyết định, mà là cha mẹ trưởng bối của bọn họ.

Ngoại trừ vinh quang ra, thời gian tẩy lễ càng kéo về sau, lại càng có thể tích lâu phát mạnh, thu được chỗ tốt càng lớn!

Bởi vì tổ trì tẩy lễ nói thẳng ra là hấp thu chỗ tốt trong tổ trì, huyết mạch càng sâu đậm, thực lực càng mạnh mẽ, tự nhiên sẽ hấp thu được càng nhiều chỗ tốt. Bởi vậy chỉ cần là gia tộc có chút thực lực đều sẽ để cho con cháu kéo dài đến sau này mới tiến hành tổ trì tẩy lễ, tối đa hóa phần chỗ tốt này.

Thế mới có cách nói luận võ, bằng không toàn là trẻ con chưa đầy 1 tuổi, không phải là làm bậy hay sao?

Tuy rằng mọi người đều biết tổ trì tẩy lễ càng trễ càng tốt, nhưng dưới thực tế áp bách, người nhà bình thường căn bản không kéo được quá lâu, bởi vì không có đủ thực lực thì không cách nào có được tài nguyên tu luyện, cũng không có thọ

nguyên lâu dài, vẫn bị buộc sớm đi tổ trì tẩy lễ.

ads

Cho nên bất luận ở đâu, gia tộc thực lực mạnh mẽ sẽ chỉ càng mạnh thêm, người tầng chót muốn ngóc đầu lên thật là quá khó.

Đồ Lan vốn là từ một gia tộc nhỏ, không quá mạnh, nhưng ít nhất có năng lực cung cấp khó nhiều tài nguyên tu luyện. Ví dụ như các loại đan dược, như là thịt yêu thú bậc cao, để cho linh lực cùng thể chất của Đồ Lan đều theo kịp tiến bộ.

Đương nhiên bọn họ cũng chỉ là một gia tộc nhỏ, thanh niên Long tộc mạnh mẽ hơn Đồ Lan có ở khắp nơi, có rất nhiều người sẽ tham dự tổ trì tẩy lễ năm nay. May mắn, đây là Kim 71 Tinh, những thiên kiều kia sẽ không chạy đến đây tiến hành tẩy lễ, tự nhiên Đồ Lan không cần giao đấu với bọn họ.

Nhưng nói lại, có rất nhiều người thật ra là cố ý bị lưu đày đến đây, chính là bởi nơi này không có quá nhiều đối thủ cạnh tranh, có thể càng dễ dàng giành được hạng nhất.

Đồ Lan vốn có lòng tin giành được hạng đầu trong khu vực

này, nhưng Chu Hằng đột nhiên xuất hiện làm hắn có chút không nắm chắc. Cho nên mới đến đây khiêu chiến, tốt nhất là ép cho Chu Hằng hóa thành hình rồng.

Chu Hằng vốn là kỳ quái, ngay cả hắn có biến thân hình rồng thì sao chứ, chỉ cần 3 ngày là hắn có thể khôi phục xong, lại biến thân.

Thẳng đến khi Đồ Lan nói Long tộc Thiên Hà Cảnh sau khi biến thân thì bình thường cần hơn một tháng mới có thể khôi phục hoàn toàn. Nếu lần này Chu Hằng biến thành hình rồng, chỉ cần hao hết lực huyết mạch, như vậy đến luận võ tẩy lễ thì hắn sẽ không thể khôi phục được, sẽ bị Đồ Lan đánh bại dễ dàng, để Đồ Lan có thể đặt trọng tâm vào những đại địch khác.

Còn Tuệ Tinh Cảnh thì có thể rút ngắn vấn đề này xuống còn 10 ngày, Hắc Động Cảnh thì có trạng thái thân rồng hoàn toàn, vậy không còn tồn tại vấn đề này nữa

Lại phải hơn một tháng!

Chu Hằng kinh ngạc, dù là hắn dùng hết lực huyết mạch, cũng chỉ cần 3 ngày là khôi phục hoàn toàn!

So sánh như vậy, huyết mạch Long tộc của hắn dường như mạnh mẽ thần kỳ!

Tuệ Tinh Cảnh cũng phải 10 ngày đấy!

Đồ Lan lấy hết tiền trên người ra trả nợ, nhưng vẫn còn thiếu Chu Hằng đến 17.000 long tệ, món nợ này đủ làm tương lai trăm năm hắn gặp Chu Hằng cũng không ngóc đầu nổi.

Đuổi Đồ Lan đi, Chu Hằng liền quyết định đi săn, bây giờ thân thể Long tộc của hắn còn xa chưa đến cực hạn, có không gian trưởng thành cực lớn.

Hết cách, quá đói bụng rồi!

Bá Long Quyền có hai cái tác dụng: đánh địch, xúc tiến thể chất trưởng thành!

Thể chất trưởng thành liền thể hiện trên mặt ăn nhiều, Chu Hằng đã tu luyện Bá Long Quyền đến mức đại thành, hậu quả dẫn tới chính là sử dụng một lần, hắn sẽ sinh ra cảm giác đói khát mãnh liệt.

Loại cảm giác đói khát này sẽ không ảnh hưởng đến chiến lực, nhưng hết sức không thoải mái, đó là bản năng thân thể phát tín hiệu cho hắn, cần có thật nhiều thức ăn bổ sung.

Chu Hằng không dẫn theo con lừa cùng Tiểu Hỏa, một thân một mình đi xuyên qua mấy trăm dặm đồng hoang, đi vào trong rặng núi đồ sộ, trong này có rất đông yêu thú…. cùng với kẻ cướp.

Người trưởng thành Lý Đông Thôn chính là săn bắn ở trong này, chẳng qua dù cho bọn họ liên thủ lại cũng chỉ dám hoạt động ở vùng ngoài, bắt lấy yêu thú cấp bậc Sáng Thế Cảnh, còn Chu Hằng thì trực tiếp xâm nhập vào trong.

Ba ngày sau hắn cũng bắt được ba con yêu thú Thiên Hà Cảnh, trong đó một con còn ngang với Thiên Hà Đế đỉnh phong, toàn bộ bị hắn nướng chín rồi ăn sạch!

Nên biết yêu thú cấp bậc Thiên Hà Cảnh có kích thước đến trăm trượng, nhưng cũng chỉ đủ số cho hắn ăn một ngày, đủ thấy khẩu vị của hắn khủng bố cỡ nào!

– Đúng là lúc thân thể đang lớn mà! Chu Hằng cảm thán nói, tuy rằng chỉ là ba ngày, nhưng hắn cảm giác được lực lượng thân thể được tăng lên rất nhiều. Tuy rằng chỉ có ở trạng thái hình rồng mới có thể chân chính phát huy ra thể chất mạnh mẽ, nhưng ở hình người thì lực lượng cùng phòng ngự vẫn có tăng lên, chỉ là kém xa hình rồng mà thôi.

– Tiếp tục ăn, ăn đến khi bắt đầu tổ trì tẩy lễ mới thôi! Chu Hằng tiếp tục triển khai săn bắn.

Nửa tháng sau, thể chất của Chu Hằng lại tiến mạnh một đoạn, tốc độ nhanh như thế là bởi cảnh giới của hắn hiện tại chênh lệch rất lớn với thể chất, có không gian đủ lớn cho thể chất trưởng thành.

Khi thể chất đuổi kịp ngang cảnh giới, tuy rằng sẽ không bị cảnh giới hạn chế mà trì trệ không tiến, nhưng tốc độ tuyệt đối không thể còn nhanh như thế nữa.

Đến khi Chu Hằng quay về Lý Đông Thôn, thể chất của hắn đã đạt đến Thiên Hà Cảnh đỉnh phong.

Nói cách khác, khi hắn hóa thân hình rồng, dù cho không tiến hành một chút phòng ngự nào, công kích của Thiên Hà Đế cũng không thể tạo thành chút tổn thương tới hắn – tựa như Đồ Lan có vảy rồng bảo vệ, mà Chu Hằng còn muốn vượt xa cấp bậc này, thậm chí có chút giống Tiểu Hỏa, ngay cả Tuệ Tinh Vương cũng không tổn thương được hắn.

Dưới trạng thái hình người thì phòng ngự lại kém hơn nhiều, nhưng cũng đạt đến cấp bậc Đồ Lan có vảy rồng bảo vệ!

Nhưng nên biết, Chu Hằng lại không có vảy rồng, đây đơn thuần là phòng ngự thân thể của hắn!

Từ Thiên Hà Cảnh đến Tuệ Tinh Cảnh, bất kể là linh lực hay thể chất, đó đều là một bước bay vọt, cảnh giới cần lĩnh ngộ, mà thể chất thì cần thức ăn số lượng thật lớn, chất lượng thật

cao để một hơi đột phá.

Thức ăn như thế, tốt nhất là yêu thú Tuệ Tinh Cảnh.

Nhưng mà muốn bắt được yêu thú cấp Tuệ Tinh thì vẫn khá là khó khăn, dù sao bây giờ Chu Hằng không có hắc kiếm, thiếu đi thủ đoạn một chiêu là chết, mà ở mặt tốc độ… hắn còn là Thiên Hà Đế, không có khả năng đuổi kịp yêu thú cấp Tuệ Tinh một lòng muốn chạy trốn.

Nói lại tổ trì tẩy lễ sẽ lập tức bắt đầu, không có nhiều thời gian cho hắn đuổi bắt một con yêu thú cấp Tuệ Tinh. Hơn nữa dựa theo lời Hồng Nguyệt, tổ trì tẩy lễ có chỗ tốt cực lớn, nói không chừng thể chất của hắn sẽ có thể trực tiếp tăng lên tới Tuệ Tinh Cảnh.

Trở lại Lý Đông Thôn, Chu Hằng bất ngờ phát hiện căn nhà đá đã biến thành phế khu của hắn lại được tân trang xây lại. Đi hỏi rồi mới biết, là người trong thôn cùng hỗ trợ dựng lại.

Tuy rằng đây chỉ là chuyện nhấc tay mà thôi, nhưng tính cách của Chu Hằng là chịu ơn một giọt nước phải báo đáp lại như dòng suối, tức thời phát cho mỗi nhà 10 long tệ tỏ vẻ đáp lễ, làm cho người trong thôn thầm than làm việc tốt được điều hay.

Đến một ngày, là ngày tổ trì tẩy lễ.

Chu Hằng nhận được thông báo, một đường đi đến Thanh Dương Thành, nơi này cũng có một tòa Long Miếu tòa thật to, tổ trì không phải chỉ có một chỗ, mà là trải rộng trên 300 hành tinh trong Long Vực.

Tuy nhiên muốn tiến hành tẩy lễ lần thứ hai, vậy chỉ có 5 chỗ mới tiến hành, theo thứ tự là hành tinh đứng đầu ngũ sắc Long Vực.

Truyền thuyết còn có thể tiến hành tẩy lễ lần thứ ba, vậy chỉ có thể tiến hành ở Vĩnh Hằng Long Tinh chỗ ở của lão Long, từ xưa đến nay, cũng chỉ có Nhị tổ được hưởng thụ đãi ngộ này.

Chu Hằng đứng trên quảng trường điện thờ rộng rãi, quan sát người xung quanh, bên cạnh là tên xui xẻo Đồ Lan, bộ dạng cúi đầu ủ rũ. Cũng hết cách, ai bảo chủ nợ ở ngay trước mặt, vừa nghĩ tới trăm năm sau này mình phải làm công cho Chu Hằng, Đồ Lan liền không nhịn được ai oán.

Hôm nay đến chỗ này tham dự tẩy lễ, còn có đứa trẻ mới sinh, còn nằm trong vòng tay của cha hoặc mẹ, cũng có một phần nhỏ là đứa nhỏ 6-7 tuổi đến 10 tuổi, thiếu niên, rõ ràng là muốn kéo thêm thời gian tiến hành tẩy lễ.

Còn lại mới là người trưởng thành giống như Chu Hằng, số lượng lại càng ít, chỉ khoảng 10 người, nhưng mỗi người đều rất mạnh, lực huyết mạch hùng hậu, thậm chí có vài người còn mọc ra vuốt rồng, đuôi rồng!

Nhất là một nữ tử, dáng người cao, vô cùng đầy đặn, cả người cũng chỉ có mấy miếng giáp che vị trí mấu chốt, làn da màu đồng bóng loáng như có thể phản quang, giống một con báo cái.

Nhưng mà nhìn kỹ, mấy miếng giáp kia thật ra là do vảy rồng cấu thành, có nghĩa là lực phòng ngự của nàng nhất định kinh người!

Nhưng đó không phải trọng điểm, trọng điểm là nữ nhân này lại mọc một cái đầu rồng!

Nếu không phải vì ngực của nàng phồng lên, cùng với vòng eo thon thả toát ra nữ tính mãnh liệt, Chu Hằng tuyệt đối không có khả năng nhìn một cái đầu rồng phán đoán ra được giới tính của nàng. Bởi vì ở trong mắt hắn, tất cả đầu rồng đều cùng một bộ dạng.

Nhưng Đồ Lan bên cạnh lại toát ra kinh diễm không thôi, lầm bầm: – Sao mà ngay cả Thủy Vũ Ỷ cũng tới? Không phải nàng đã nói trong vòng mười năm sẽ không tham dự tẩy lễ hay sao? Nhưng mà, thật là xinh đẹp, râu rồng kia mỏng mảnh bay lượn, mũi rồng nhỏ nhắn xinh xinh!

Chu Hằng ở bên cạnh nghe mà rùng mình, quả nhiên Long tộc có khiếu thẩm mỹ của Long tộc, hắn nhìn trái ngó phải, chỉ cảm thấy nếu như không nhìn mặt, dáng người của nữ nhân

này có thể chấm 9 điểm, nhưng nếu tính cả mặt vào… 0 điểm, tuyệt đối không thể cho thêm!

Nữ nhân này rất mạnh, là Tuệ Tinh Vương duy nhất trong sân, khí tức trên người dao động đại biểu cho thời gian nàng đột phá còn chưa lâu, như vậy là muốn mượn thơi điêm tổ trì tẩy lễ, một hơi đẩy mạnh huyết mạch lên đến cấp bậc Hắc Động!

Chương 1018: Tổ trì thanh tẩy

Thủy Vũ Ỷ ở trong này hiển nhiên rất nổi danh, cũng không chỉ Đồ Lan chảy nước miếng đối với nàng, bất kỳ hùng tinh loài rồng đều khó có thể đưa mắt rời khỏi đầu rồng của nàng, dường như đó là trân bảo mỹ lệ nhất thế gian.

Loài rồng có hai loại ánh mắt thẩm mỹ, một loại giống cùng nhân loại, đại bộ phận mỹ nữ trong mắt nhân loại cũng là mỹ nữ trong mắt bọn hắn; nhưng loại ánh mắt thứ hai chính là căn cứ vào chủng tộc , cái này hoàn toàn bất đồng với bất kỳ một cái chủng tộc nào trên thế giới.

Trên thực tế mỗi một cái chủng tộc có thể hóa hình đều có hai loại thẩm mỹ quan bất đồng này, ai bảo bọn họ có được hai loại hình thể?

Ở trong mắt của tất cả loài rồng, đầu rồng Thủy Vũ Ỷ chính là hóa thân tuyệt mỹ, ở toàn bộ Long tộc thậm chí có thể đứng vào Top 100!

Đừng tưởng rằng Top 100 rất thấp , nên biết rằng Long Vực bao lớn? Gần như có hơn 300 viên hành tinh, mỗi cái tinh cầu cộng hết lại đều có hơn 300 cái, vào Top 100 tuyệt đối là khó lường !

Ở trong kinh diễm, mọi người giật mình đối với lần này Thủy Vũ Ỷ đột nhiên tham gia thanh tẩy, bọn họ đều nghĩ Thủy Vũ Ỷ sẽ không tham gia thanh tẩy ở trong vòng mười năm, nhưng tưởng tượng lại, người ta đã đột phá Tuệ Tinh Cảnh, lúc này không tiến hành thanh tẩy lại còn đợi khi nào?

Mọi người công nhận, có hai loại thời cơ tiến hành thanh tẩy tốt nhất, một loại là cửa ải gặp tu luyện, có thể mượn thanh tẩy một hơi xông phá, một loại khác là vừa mới đột phá, tiến hành thanh tẩy có thể kích phát độ tinh khiết huyết mạch rất tốt, tăng lên tinh hoa lực hoa ở huyết mạch, mà không phải đang đột phá.

Đương nhiên, tu luyện đều là chỉ thể chất, cũng không phải linh lực cảnh giới.

Thân thể long hóa, đây là bộ phận phản tổ, là độ cao huyết mạch! Từ xưa tới nay, Long tộc tuyệt ít có hậu đại vừa ra thế chính là máu long thể tinh khiết, nhiều nhất chính là người bộ phận hình long.

Mà bộ phận hình long cũng bất đồng, chẳng những phải xem diện tích, còn phải xem bộ vị.

Tỷ như đầu, đây là bộ vị trọng yếu nhất, dưới diện tích giống nhau. Ý vị độ tinh khiết huyết mạch rất cao, vượt qua xa long trảo, đuôi rồng …

Cho nên, một rồng tuyệt sắc, huyết mạch lại cực tinh thuần mỹ xuất hiện, tự nhiên hấp dẫn ánh mắt mọi người, nam kinh diễm, nữ ghen tị.

Thủy Vũ Ỷ rất cao ngạo, nghễnh ngãng mà đi, đối với người nào đều không quan tâm.

ads

Cao ngạo không chỉ riêng nàng. Trên thực tế là tật xấu cả Long tộc!

Ở long tộc xem ra, tất cả chủng tộc trên đời này đều đê tiện , chỉ có bọn họ mới xứng cao cao tại thượng, hậu đại của ba thần thú khác cũng không thể so sánh cùng bọn chúng, nhiều nhất không phải quá mức đê tiện, hơi chút cao một chút xíu.

Ở dưới tâm tính như vậy. Bọn họ căn bản lười đi hỏi thăm đối với toàn bộ chuyện Minh giới đã xảy ra, từ tin tức mà nói, Long tộc căn bản không xứng với danh hiệu thế lực mạnh nhất, trình độ bế tắc có thể so với Độ Dương Tinh!

Ngay cả Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt trở về Minh giới bọn họ cũng không biết, nguyên bản Chu Hằng còn muốn hỏi thăm một chút tin tức Hoặc Thiên. Nhưng ngẫm lại cũng bình thường, nếu không như thế. Lúc trước Long Mạch Hà làm sao có thể tham lam, ngang nhiên ra tay hướng về Hồng Nguyệt?

Cũng bởi vì tin tức bế tắc, ngay cả Hoặc Thiên thành Thánh cũng không biết, ngay cả Hồng Nguyệt sớm trở về Minh giới cũng không biết!

Ở trong lúc Chu Hằng miên man suy nghĩ, tổ trì thanh tẩy cũng chính thức bắt đầu.

Trước phải quỳ lạy Tổ Long đại nhân, bái hạ đối với nhị tổ, bái hạ với năm vị Long tổ đương nhiệm, sau đó còn có một đống lớn Long tổ từ nhậm… Phải bái thật sự nhiều. Để nắm tay Chu Hằng ngứa một chút, khoản này trước ghi nhớ, về sau sẽ tìm những lão Long kia tính trở về!

Lễ tiết rườm rà kéo dài suốt hơn một tiếng, chủ trì hiến tế mới thỏa mãn tuyên bố mọi người có thể tiến vào tổ trì.

Tổ trì rất lớn, là một cái ao hình chữ nhật, dài chừng 300 trượng, bề rộng chừng 100 trượng. Sâu chừng ba xích, bên trong đã trang bị đầy đủ nước, trong suốt thấy đáy, nhưng Chu Hằng cẩn thận cảm ứng một chút. Lại phát hiện thủy dịch có một cỗ lực lượng vô danh, để hắn phát lên cảm giác đói khát mãnh liệt trong nháy mắt, muốn một hơi uống cạn những nước này!

Đây là huyết mạch bản năng khát cầu!

Không chỉ là hắn, tất cả Long tộc đều lộ ra biểu tình giống nhau, hận không thể lập tức nhảy vào trong ao.

Nhưng mà cũng không dễ dàng như vậy!

Chủ trì hiến tế lại để cho mọi người quỳ xuống, lại cảm kích Tổ Long, nhị tổ, năm vị Long tổ, một đống lớn Long tổ từ nhậm… May mà lần này là cùng nhau quỳ lạy những đại nhân vật kia , tiết kiệm không ít thời gian, nhưng cũng dùng hơn mười phút.

– Tổ trì thanh tẩy bắt đầu, tiến trì! Lão tế tự dùng giọng điệu trang nghiêm nói.

Rốt cục… Có thể!

Mọi người nhao nhao tiến vào trong ao, những cha mẹ ôm hài tử cũng ném đứa nhỏ tới trong ao, không nghĩ tới ao nước này sức nổi thật lớn, trẻ con mới vừa ra đời cũng không cần lo lắng chìm.

Đương nhiên, cho dù không có sức nổi cũng không cần nhanh,

đứa nhỏ Minh giới vừa sanh ra ít nhất là Hóa Thần Cảnh, giống Long tộc cường đại hơn, đại bộ phận sanh ra đều là Nguyệt Minh Cảnh, cũng có số ít là Nhật Diệu Cảnh.

Chu Hằng đè xuống tất cả suy nghĩ, một chân bước vào trong ao, sau đó ngồi xếp bằng, tận khả năng ngâm bộ phận người ở trong thủy dịch.

Oanh!

Một cổ lực lượng thần bí lập tức điên cuồng mà tràn vào trong cơ thể hắn, dung nhập trong huyết dịch, phát sinh biến hóa kỳ diệu.

Loại biến hóa này làm Chu Hằng cũng không rõ trong khoảng thời gian ngắn, nhưng cũng không lâu lắm, trong máu của hắn loại bỏ tạp chất nhè nhẹ, cũng xuyên thấu qua làn da thẩm thấu đi ra.

Hai mắt Chu Hằng tuy rằng khép kín, nhưng đối với hết thảy đều tinh tường cảm ứng.

Hắn không khỏi kinh ngạc, bởi vì thể chất của hắn vẫn luôn tăng lên, từ ngay từ đầu tu luyện đến bây giờ cơ bản không đình chỉ qua rèn luyện đối với thân thể, theo lý mà nói, thân thể hắn đã tương đối hoàn mỹ.

Nhưng lại còn có thể bài trừ ra tạp chất, điều này nói rõ ao nước này có bao nhiêu quý báu, tăng huyết mạch của hắn lên tới một … độ cao khác.

Trên thực tế, bên trong ao nước này gia nhập đại lượng Long Tinh!

Chỉ có Long tộc Hắc Động Cảnh trở lên mới có thể rút ra tinh huyết bản thân hình thành Long Tinh, không thể gia tăng tích lũy linh lực, cũng không có thể nói lĩnh ngộ cảnh giới, nhưng có thể tăng lên thể chất Long tộc!

Cảnh giới càng thấp, có thể hình thành số lượng Long Tinh lại càng ít, 9 động cùng một động chênh lệch thậm chí có thể kéo đến 1000 lần!

Tuy nhiên, lần đầu tiên thanh tẩy không giảng chất chỉ cần số lượng, nhưng lần thứ hai thì không được, ít nhất phải là 9 động Long tổ hình thành Long Tinh! Mà lần thứ ba, cũng là thanh tẩy chung cực yêu cầu cao hơn, chỉ có Tổ Long cùng nhị tổ Long Tinh mới được.

Cũng chính bởi vì lần đầu tiên thanh tẩy chỉ cần số lượng không cầu chất lượng, cho nên mới có thể triển khai đại quy mô, nếu không đâu có thể nào để mỗi một Long tộc đều hưởng thụ đãi ngộ như vậy?

Chu Hằng điên cuồng mà hấp thu Long Tinh trong thủy dịch, tăng lên huyết mạch của hắn, đồng thời lực lượng bản thân hắn đã tăng lên theo, chỉ là tốc độ có chút chậm.

Ông!

Tinh tú lốc xoáy không ngờ cũng bắt đầu hỗ trợ hấp thu tinh hoa Long Tinh, cho thấy thân thể hắn đói khát mãnh liệt.

Đây là một cái niềm vui ngoài ý muốn, tinh tú lốc xoáy thậm chí ngay cả loại tinh hoa thực thể hóa cũng có thể hấp thu!

Yuy rằng Chu Hằng kinh ngạc một chút, nhưng lập tức vứt vấn đề này qua một bên, quản hắn xảy chuyện gì ra, dù sao là chuyện tốt, hắn chỉ cần tận khả năng hấp thu những chỗ tốt này, luyện hóa là được rồi.

Tuy nhiên, ăn uống lớn cũng không chỉ hắn, ở một đầu ao khác, còn có một người hấp thu Long Tinh giống như lốc xoáy. Ở hai cái Đại dạ dày vương liên thủ hấp thu, mật độ Long Tinh trong ao nước cũng nhanh chóng chậm lại, thủy chất chậm rãi trở nên đục ngầu.

Lão tế tự vừa thấy, vội vàng nói: – Nhanh đi nhà kho lấy thêm một đám Long Tinh!

Hắn không khỏi ngạc nhiên vui mừng, bởi vì hấp thu Long Tinh càng nhiều, đã nói lên chất lượng nhóm người thanh tẩy lại càng cao, nếu bị một hai người hấp thu, như vậy huyết mạch một hai người này nhận được tăng lên kinh khủng!

Nghe nói Kim Long tộc có một vị Long tổ đại nhân chính là ở lần đầu tiên thanh tẩy trực tiếp từ trạng thái hình người tăng vọt vào long hình, tăng huyết mạch lên một mảng lớn, cũng cuối cùng đạt tới 9 động, trở thành một trong Long tổ vĩ đại!

Nếu Long Miếu hắn cũng có thể ra một vị Long tổ, trên mặt hắn sẽ dính thơm lây!

Đây chính là vô thượng vinh quang a!

Cho nên, khi nước ao bắt đầu trở nên đục ngầu lần thứ hai, lão tế tự vội vàng lại để cho người gia nhập Long Tinh lần thứ hai.

Sau đó lần thứ ba, lần thứ tư!

Đến lúc này, đã có người ly khai tổ trì.

Không phải bọn hắn không muốn đợi tiếp nữa, mà là đã đạt đến cực hạn, đợi tiếp nữa sẽ bị chết!

Huyết mạch tiềm lực càng lớn, có thể hấp thu Long Tinh càng nhiều, thời gian rời đi lại càng chậm!

Một ngày sau, tổ trì chỉ còn lại có 11 người, bọn họ đều là người trưởng thành, đều cố ý áp chế thời gian, kéo dài tới gần như dùng hết tiềm lực huyết mạch mới tiến hành thanh tẩy.

Hai ngày sau, trong những người này cũng lục tục có người rời đi, nhưng có thể ở tổ trì hai ngày đã rất lợi hại , nhưng lúc này thiên tài dường như đặc biệt nhiều, cho dù đến ngày thứ ba trong tổ trì lại còn có bảy người!

Long Tinh trong tòa thần miếu đã không đủ dùng, vị lão tế tự kia vừa mừng vừa sợ, vội vàng điều đến Long Tinh từ Thần Miếu khác, lại xin về phía trước, bởi vì xem cái tư thế này vô cùng có khả năng còn cần Long Tinh.

Đến ngày thứ năm, trong tổ trì chỉ còn lại có năm người, trừ bỏ Chu Hằng cùng Thủy Vũ Ỷ ra, còn có một cái là Đồ Lan, hai người khác đều là nam nhân, một cái cánh tay trái hoàn toàn long trảo hóa, một … người khác thì cánh tay phải hoàn toàn long trảo hóa – bọn họ là một đôi huynh đệ sinh đôi.

Ngày thứ sáu, Đồ Lan bất đắc dĩ ly khai tổ trì, hắn cũng đạt tới cực hạn! Trên thực tế, hắn ở nửa ngày trước đã đạt tới cực hạn, chỉ là thấy còn có bốn người còn ngồi, hắn cắn răng chống giữ nửa ngày, kết quả toàn thân vảy rồng đều nổ, máu tươi đầm đìa.

Nhưng hấp thụ Long Tinh thêm nửa ngày, chỗ tốt sẽ tích lũy, sẽ chậm rãi thể hiện ra ở về sau.

Lại nửa ngày sau, huynh đệ sinh đôi cũng cơ hồ bò ly khai tổ trì, chân vừa đụng đến trên mặt đất liền song song gục hôn mê bất tỉnh.

Hiện tại chỉ còn lại có Chu Hằng cùng Thủy Vũ Ỷ .

Chương 1019: Ưu đãi!

Thủy Vũ Ỷ còn có thể ở lại tổ trì, cái này cũng không ngoài ý muốn, dù sao mọi người công nhận huyết mạch nàng nồng đậm, đặc biệt lần này còn vừa mới đột phá Tuệ Tinh Cảnh, thân thể tựa như một cái động không đáy.

Nhưng Chu Hằng?

Tư liệu Long Miếu chung, Chu Hằng ở sau khi sơ hàng tiến hành nghiệm chứng thân phận, lời bình Tử Long rõ ràng viết ở tại thân phận của hắn, tất cả nhân viên Long Miếu đều biết đây chỉ là một đầu rồng hạ đẳng.

Kim, hồng, lam, thanh, hắc, năm màu Long tộc này mới là huyết thống thượng vị, đương nhiên, Thanh Long là cao đẳng nhất, nhưng trừ bỏ lão Thanh Long ra chỉ có nhị tổ mới huyết mạch phản tổ, thừa kế huyết mạch cao quý nhất.

Trừ thượng vị huyết thống ra, những thứ khác đương nhiên là huyết mạch bậc trung, đẳng cấp thấp, mà Tử Long thuộc loại huyết mạch đẳng cấp thấp, bởi vì từ Long Vực hình thành đến bây giờ, Long tộc có được Tử Long hình thái cao nhất đạt tới Tuệ Tinh Cảnh.

Tiêu chuẩn huyết mạch bậc trung là đạt tới Hắc Động Cảnh, mà lên huyết mạch bậc cao thì có thể xuất hiện Vương giả cấp bậc 9 động!

Bởi vậy, thực ra huyết mạch bậc trung còn có thể phân mấy bậc.

Nhưng một đầu Tử Long không ngờ có thể nghỉ ngơi bảy ngày ở trong tổ trì, thậm chí vượt qua đại bộ phận huyết mạch thượng đẳng?

Này này này, điều này làm cho đám long này thừa nhận như thế nào?

Trên thực tế, tuy rằng Thủy Vũ Ỷ cũng hấp thu Long Tinh giống như lốc xoáy, nhưng lốc xoáy vừa so sánh cùng Chu Hằng, hoàn toàn là cấp bậc trẻ con. Chỉ là loại này khác nhau hoàn toàn không cách nào dùng bằng mắt thường thấy, ai cũng không biết thực ra nhân vật chính trong tổ trì chỉ có một!

Mỗi một lần Long Tinh vào, Chu Hằng ít nhất hấp thụ chín thành tinh hoa trong đó, còn dư lại mới bị những người khác chia cắt, mà bởi vì người phía trước tương đối nhiều, Thủy Vũ Ỷ phân dĩ nhiên thiếu, thẳng đến những người khác trừ bỏ Chu Hằng đều chạy ra ngoài, nàng mới hoàn toàn chiếm được một thành tinh hoa này.

Vì thế, tốc độ huyết mạch của nàng tăng lên tự nhiên tăng vọt.

Ông! Ông! Ông!

Trong cơ thể nàng không ngừng phóng xuất ra từng đạo dao động, cũng để cho nước ao phát ra từng đạo gợn sóng, gợn sóng dao động cũng càng lúc càng lớn, cuối cùng giống như nước sôi!

Không hổ là thiên tài a!

Một tiếng long ngâm, Thủy Vũ Ỷ không thể điều khiển tự động biến thành long hình, biến thành một cái Thần Long màu vàng dài chừng 200 trượng, cái đuôi dương động thiếu chút nữa đánh tới trên thân Chu Hằng.

ads

Oanh!

Long uy tràn đầy, khí thế thượng vị Long tộc không thể vãn hồi, để đại bộ phận đều thân thể như nhũn ra, không tự chủ được liền quỳ xuống.

Mọi người đồng loạt hoảng sợ!

Cho dù huyết mạch thấp cũng là Long tộc a. Là Long tộc còn có long uy, bởi vậy cũng có thể miễn dịch long uy! Trừ phi, trình tự ở huyết mạch vượt qua xa, mới có thể làm cho Long tộc phát ra kính sợ tự đáy lòng!

Xem ra, Thủy Vũ Ỷ chẳng những có thể đột phá Hắc Động Cảnh, lại có thể hình thành ít nhất 5 hắc động. Phóng ra bên ngoài, được xưng là Chân Quân danh hiệu cao nhất dưới, Thánh nhân, Thiên Tôn.

Hơn nữa trọng yếu nhất là, tiềm lực huyết mạch mở ra vốn không có bình cảnh a, nàng có thể một đường vui chơi giải trí ngủ, sau đó ăn đủ ngủ no rồi, tự nhiên mà trở thành Chân Quân .

– Không hổ là minh châu Mân Côi gia màu vàng. Cách mười mấy vạn năm, gia tộc này rốt cục ra một vị cường giả cấp Hắc Động bậc cao!

– Huyết mạch nồng hậu, tư sắc tuyệt lệ, ai có thể lấy được nàng quả thực rồng sinh không uổng !

– Còn có thể bớt phấn đấu ba đời!

– Các ngươi xem vảy rồng của nàng, lóe sáng mê người cỡ nào a, long trảo kia, tinh xảo non mịn, muốn sờ một cái!

– Phi. Không biết tự lượng sức mình, ngươi nằm mơ đi!

Mọi người đều nghị luận ầm ĩ, tuy rằng đại bộ phận một đời người cũng chỉ có thể tham gia một lần thanh tẩy, nhưng bọn họ đã thấy rất nhiều lần người khác thanh tẩy. Không nói khác, có thể đợi bảy ngày ở tổ trì, chỉ điểm ấy cũng đã vô cùng lợi hại.

Nhưng Thủy Vũ Ỷ làm ra động tĩnh lớn như vậy, nhưng Chu Hằng vẫn không phản ứng chút nào. Một điểm biến hóa cũng không có, giống như mới vừa tiến vào tổ trì.

– Tên này làm sao có thể không có một chút phản ứng?

– Ta hiểu được, khẳng định là Thủy Vũ Ỷ hấp thu tuyệt đại bộ phận Long Tinh, hắn chỉ hấp thụ một chút xíu. Cho nên giằng co bảy ngày, lại tương đương với một ngày người khác, thậm chí nửa ngày!

– Ha ha, vậy huyết mạch người này thấp kém bao nhiêu sao, mới có thể hấp thu chậm như thế!

– Chẳng lẽ các ngươi không biết sao, tên này là Tử Long!

– Tử Long? Đó không phải là huyết mạch hạ vị!

– Là huyết mạch dưới cùng trong xếp hạng huyết mạch hạ vị!

Long tộc rất kiêu ngạo, xem rất nặng đối với huyết mạch, nếu không cũng sẽ không phát ra mệnh lệnh, thủ đoạn cưỡng chế mang Long tộc lưu lạc bên ngoài đều với Long Vực .

Nơi này thực ra có thật nhiều Long tộc trung vị, thấp vị huyết mạch, ai bảo cấp bậc huyết mạch Chu Hằng thật sự quá thấp, làm cho bọn họ đều hiện lên cảm giác mãnh liệt về sự ưu việt. Nhưng bọn họ cũng không biết, huyết mạch Long tộc Chu Hằng căn bản không phải trời sanh, mà là hậu thiên tạo thành , đồng thời bị Tử Diễm Thiên Long ảnh hưởng mới hiển hóa là Tử Long, về phần vốn là màu gì… vĩnh viễn không có khả năng biết!

Nhưng có một chút khẳng định, long thể Chu Hằng cũng không phải Tử Long bình thường, bởi vì không có một Tử Long trên thân còn có thể quấn ánh sáng chói lọi vòng quanh!

Trên thực tế, trong cơ thể Chu Hằng quả thật có chút động tĩnh, chỉ là xa xa không lớn như Thủy Vũ Ỷ, cũng theo đó bị

che lấp, không người nào có thể tra giác. Nhưng loại biến hóa này đối với Chu Hằng mà nói, lại là biến đổi nghiêng trời lệch đất.

Thể chất của hắn đang rảo bước hướng về Tuệ Tinh Cảnh, nhưng điều này cần rất nhiều năng lượng, bởi vậy hắn liều mạng hấp thu Long Tinh trong tổ trì, muốn một bước vượt qua.

Tám ngày, chín ngày, mười ngày!

Thủy Vũ Ỷ khai sáng kỷ lục hạng nhất, bởi vì chưa từng có người lần đầu tiên thanh tẩy có thể liên tục mười ngày! Đương nhiên, còn có một Chu Hằng, nhưng mọi người đều cho là năng lực hắn hấp thu Long Tinh quá yếu, mới có thể chia xẻ chút vinh quang này.

Điều này thậm chí đưa tới thống lĩnh cao nhất Kim 71 Tinh, đại trưởng lão Long Hải Tinh6 động!

Vị đại nhân nói, Long Tinh mở rộng cung ứng, nhất định không thể cắt đứt, miễn cho ảnh hưởng một vị thiên tài xuất thế – hắn cũng cho rằng Chu Hằng dính quang, bởi vì ở trong long tộc luận huyết mạch, Tử Long tuyệt đối là tồn tại dưới cùng, sao có thể là nhân vật chính?

Đến ngày thứ mười một, Thủy Vũ Ỷ mới từ trạng thái long hình biến trở về hình người, nhưng kinh người là nàng hiện tại

không chỉ có đầu là long hình, ngay cả song chưởng cũng biến thành long trảo, chỉ có hai chân thon dài, thân thể đầy đặn còn giữ hình người.

Mọi người đều lộ ra vẻ kinh diễm. Chỉ cảm thấy vị Long tộc kiều hoa này lại đẹp vài phần!

Song chưởng long hóa, ý vị huyết mạch Thủy Vũ Ỷ tăng lên một mảng lớn!

Nhưng rõ ràng ở trong tổ trì đợi mười một ngày, khai sáng kỷ lục, vì cái gì mới chỉ để song chưởng long hóa? Nên biết rằng phía trước còn có vị Long tổ đại nhân vẻn vẹn chỉ đợi chín ngày trực tiếp toàn thân long hóa !

Này… đại khái là ưu đãi vẫn chưa hoàn toàn phát huy được, dù sao đợi mười một ngày, tình huống không giống với vị Long tổ đại nhân kia!

Mọi người chỉ có thể nghĩ như vậy, về phần Chu Hằng… Nói giỡn. Loại chuyện này làm sao có thể có liên quan cùng hắn?

Long tộc hạ vị cũng chỉ là Long tộc hạ vị!

Thủy Vũ Ỷ cũng rốt cục đạt tới cực hạn, giãy giụa leo ra ngoài tổ trì, lập tức ngã quỵ, hôn mê đi.

Chỉ còn lại có Chu Hằng .

Vẻn vẹn chỉ nửa ngày sau, thình thịch một tiếng, Chu Hằng nhảy ra tổ trì. Khí huyết Ttoàn thân bắt đầu khởi động, tản phát ra khí thế kinh khủng!

Tuệ Tinh Cảnh!

Thể chất của hắn tiến vào Tuệ Tinh Cảnh !

– Đột phá?

– Lợi dụng tổ trì thanh tẩy đột phá, không thể nói ngu xuẩn, nhưng tuyệt đối không phải thực hiện sáng suốt nhất!

– Trách không được hắn đợi mười một ngày ở bên trong, thì ra là dùng để đột phá!

– Ai, Long tộc hạ vị chính là Long tộc hạ vị!

Theo Chu Hằng cũng ly khai tổ trì, lần thanh tẩy này rốt cục

kết thúc. Mà bởi vì Thủy Vũ Ỷ vẫn còn đang hôn mê. Bởi vậy luận võ kế tiếp sau một ngày, mà trận đấu những thành thị khác đã sớm xong, quyết ra 71 cái thứ nhất, cũng chỉ kém thứ nhất nơi này.

Trận đấu có thưởng, đạt được thứ nhất thành thị, thưởng cho 10 viên Long Tinh, nếu là thứ nhất tinh cầu, có thể được 100 viên Long Tinh.

Lần này Chu Hằng tới không phải lúc, gặp được cơ hội ngàn năm một lần, Chu Hằng chưa trở về Lý Đông Thôn, mà là ở tại trong Long Miếu.

Hắn ngồi lẳng lặng. Thể hội biến hóa trong thân thể.

Lần này tổ trì thanh tẩy, hắn lấy được rất nhiều ưu đãi!

Hắn đưa tay phải ra, tâm niệm vừa chuyển, cái cánh tay lập tức hoàn toàn long hóa. Biến thành long trảo! Nhưng đây không phải là trọng điểm, loại long hóa này còn có thể di chuyển, từ cánh tay hắn di chuyển đến ngực, lập tức ngực hiện đầy vảy rồng, vảy dưới là thân rồng!

Diện tích long hóa cũng chỉ có như vậy, nhưng có thể tự do khống chế biến hóa ở đâu!

Long hóa cùng trong khoảng thời gian ngắn biến thành long hình trạng thái, ở phòng ngự thượng là không có khác biệt, nói cách khác, khi Chu Hằng long hóa ngực, hắn có được lực phòng ngự cấp bậc thần long chân chính!

Hơn nữa, không giống trạng thái long hình có thời gian hạn chế, long hóa là tồn tại vĩnh viễn!

Thật giống như đầu rồng Thủy Vũ Ỷ, đây tuyệt đối là bộ vị kiên cố nhất trên người nàng, đủ để cứng rắn chống Bảo khí cùng giai! Đương nhiên hiện tại nàng còn có thêm 1 đôi cánh tay.

Thực ra hoàn toàn long hóa xong, chẳng khác nào luôn luôn ở vào trạng thái long hình, cũng chính là huyết mạch hoàn toàn phản tổ, cũng chính là trạng thái bình thường tất cả Long tộc cấp Hắc Động.

Đây là ưu đãi Chu Hằng lấy được sau khi tăng lên huyết mạch.

Mà thể chất của hắn còn đột phá Tuệ Tinh Cảnh, cái này mang đến một … ưu đãi khác.

Ở trong huyết mạch thức tỉnh một phù văn!

Trên thực tế, tất cả thần thú đi đều là Thể tu, nhưng phù văn lại

thuộc loại pháp tắc thiên địa, chúng nó dựa vào cái gì có thể đạt tới Hắc Động Cảnh, Hỗn Độn Cảnh?

Nguyên nhân ở chỗ, loại lĩnh ngộ này là khắc ở trong huyết mạch của bọn họ!

Tất cả nhóm thần thú đầu tiên đều là thiên địa uẩn dục, ở trong quá trình hình thành, pháp tắc thiên địa cũng đã ẩn chứa ở trong thân thể của bọn họ, chỉ cần thể chất một đạt tới cảnh giới đối ứng sẽ tự động nắm giữ.

Đặc biệt giống bốn đại thần thú, chúng nó sinh ra chính là Hỗn Độn Cảnh, trời sinh nắm giữ pháp tắc cấp bậc này.

Chỉ là hạn chế ở chỗ, chúng nó đi là Thể tu, pháp tắc nắm giữ là nắm giữ, lại không có cách nào tiến hơn một bước, hoàn thiện, đề cao pháp tắc nắm giữ! Đây là huyết mạch hạn chế!

Muốn đánh vỡ cái hạn chế này, như vậy chỉ có hóa thành hình người, lại một lần Linh Tu, như vậy có cơ hội lĩnh ngộ pháp tắc tiến thêm một bước, tăng lên huyết mạch hạn mức cao nhất.

Nhưng nhiều năm như vậy, cũng chỉ có bộ tộc Chu Tất làm được.

Chương 1020: Huyết mạch hạ vị

Tuệ Tinh Cảnh có thể bước đầu tiếp xúc được pháp tắc thiên địa Minh giới, cũng chính là phù văn.

Tầng thứ này chỉ có thể nói là vận dụng pháp tắc, còn chưa nói tới lĩnh ngộ, bắt đầu từ Hắc Động Cảnh mới có thể. Cũng chính là Hồng Nguyệt nói 5 bước, 10 bước, 1000 bước.

Hắc Động Cảnh, mỗi một đại đạo thiên địa cần phải đi ra 5 bước có thể hoàn toàn ổn định một cái hắc động, do đó đi mở hắc động thứ hai, thứ ba, thứ bốn, thẳng đến đạt tới số 9cực hạn, quay đầu tăng mỗi một cái hắc động lên tới trình độ 10 bước, có thể tấn công Hỗn Độn Cảnh.

Cũng chỉ là có thể, cũng không phải nhất định có thể thành công.

Thể chất Chu Hằng bước vào Tuệ Tinh Cảnh, nói cách khác, hắn rốt cục có tư cách vận dụng Minh giới phù văn !

Chỉ là lần này cũng không phải linh lực của hắn đột phá, mà là thể chất, bởi vậy không cần bất kỳ lĩnh ngộ cùng học tập, một cá phù văn tự động xuất hiện từ trong huyết mạch của hắn, có

thể bị hắn tự do khống chế.

Hắn vừa động tâm niệm, trên tay phải lập tức có 1 đoàn ánh sáng màu tím chói lọi.

Đoàn ánh sáng chói lọi từ vô số dây nhỏ tạo thành, tạo thành đồ án kỳ diệu, ẩn chứa huyền diệu vô cùng.

Phù văn, pháp tắc thiên địa hiện!

Chu Hằng đưa tay nhấn một cái trên mặt đất, giống như tuyết đọng gặp được ngọn lửa, mặt đất tan rã trong nháy mắt, ánh sáng chói lọi đi qua, hết thảy đều không tồn tại!

Hoàn toàn mai một!

Lực phá hoại thật đáng sợ!

Băng kết, đốt tan chảy, vỡ vụn, những thứ này Chu Hằng đều có thể nhận, nhưng mai một… cái này cũng thật bất khả tư nghị!

Loại năng lực này hẳn là thuộc loại cấp Hắc Động , chỉ có hắc động mới có thể cắn nuốt hết thảy, mai một hết thảy!

Vì cái gì phù văn hắn có được năng lực mai một?

Hắn sinh lòng hiếu kỳ, nhao nhao đánh tới đối với từng món một đồ vật, phàm bàn tay hắn lướt qua, không có gì bất diệt!

Đáng tiếc, tất cả Bảo khí đều bị Hồng Nguyệt tịch thu , nếu không hắn có thể thử xem mai phù văn cực hạn, có phải ngay cả Bảo khí cấp Tuệ Tinh đều có thể dễ dàng mai một hay không!

ads

Khuyết điểm cũng có, đó chính là sử dụng mai phù văn này hắn nhất thiết phải đưa cánh tay long hóa. Nếu không không có khả năng kích hoạt phù văn này.

Ngẫm lại cũng bình thường, bởi vì mai phù văn này thuộc loại huyết mạch thể chất, tự nhiên cũng chỉ có thể dùng long hình mới có thể thi triển.

Trận đấu ngày mai, hắn dùng này mai phù văn hay không?

Nếu hắn long hóa nắm tay, vận chuyển Bá Long Quyền, phụ

với đạo phù văn này, như vậy sinh ra lực sát thương kinh khủng bực nào?

Ân. Phải đặt tên cho phù văn!

Đơn giản, đặt là Yên Diệt Phù Văn, dù sao hắn cũng không có hứng thú nói phù văn mình cho người khác biết, như vậy tên cũng không cần rất khí phách.

Chỉ là… Bụng lại đói a!

Chu Hằng thở dài, huyết mạch của hắn hạn mức cao nhất cũng tăng lên một mảng lớn, hiện tại tuyệt đối bước vào cấp Hắc Động. Cũng chính là hắn chỉ cần vui chơi giải trí ngủ ngủ, thể chất tự nhiên mà nhảy vào Hắc Động Cảnh!

Cùng đối ứng, lượng cơm hắn ăn cũng bay lên vài lần, cũng càng thêm dễ dàng phát lên cảm giác đói khát, chỉ có khi thể chất đạt tới huyết mạch hạn mức cao nhất, loại khát cảm này mới có thể biến mất.

Hắn còn tìm một vòng tại Long Miếu, chỉ là nơi này cung phụng chính là đại nhân vật Long tộc. Trên cơ bản đều còn sống, làm sao có thể có loại vật cống phẩm này, căn bản không

tìm thấy một chút xíu có thể no bụng, để Chu Hằng chỉ có thể nhịn đói khát cả đêm.

Vì thế, sáng sớm ngày hôm sau, khi chủ trì hiến tế còn tuyên đọc quy tắc tỷ võ, Chu Hằng đứng dậy. Nói: – Các ngươi cùng lên đi, ta đã đói bụng đã chết, giải quyết các ngươi còn đi tìm ăn!

Thực ra, nếu không xem ở phân thượng 10 viên Long Tinh, hắn mới lười tham gia cái luận võ này, nhưng sau 10 viên Long Tinh còn có 100 viên Long Tinh, bởi vậy hắn không muốn lãng phí.

Long tệ có năng lực mua rất mạnh. Nhưng Long Tinh lại là có tiền cũng không mua được, đây là Long tộc cấp Hắc Động mới có thể hình thành với tinh huyết bản thân, tuyệt đối quý báu!

Nhìn thấy Chu Hằng lớn lối như vậy, mọi người đều lộ ra vẻ giận dữ cùng cười lạnh – trừ bỏ Đồ Lan. Lúc trước một trận ăn no để hắn lãnh hội đầy đủ giáo huấn, hơn nữa Chu Hằng còn là chủ nợ hắn!

– Không cần quy tắc gì, ai có thể còn đứng cuối cùng, người đó chính là thứ nhất! Mọi người nhao nhao nói.

Lần này tham gia tỷ võ cơ bản đều là người trưởng thành, ít có mấy thiếu niên còn tính trẻ con, nhìn thấy mọi người lộ ra hết bộ dáng đều lui trống lớn.

– Nếu mọi người đều coi là thế, vậy khai chiến đi! Chủ trì hiến tế cũng rõ ràng, biết nghe lời, sau khi vung tay lên, mình lui ra ngoài, để nơi sân cho những người dự thi.

Hai người mạnh nhất đương nhiên là Chu Hằng cùng Thủy Vũ Ỷ, bọn họ đều đột phá Tuệ Tinh Cảnh ở thể chất, đương nhiên từ mặt ngoài mà xem, mạnh hơn vẫn là Thủy Vũ Ỷ, bởi vì trình tự linh lực nàng cũng đột phá Tuệ Tinh Cảnh, Tuệ Tinh Vương 2 lớp thứ thiệt!

Oanh! Oanh! Oanh!

Trừ bỏ Thủy Vũ Ỷ song chưởng ôm ngực không hề động, tổng cộng có 17 người phát động công kích hướng Chu Hằng, trong đó có vài đạo lực lượng thậm chí đạt tới cấp Tuệ Tinh! Hiển nhiên, cũng không chỉ Chu Hằng hoàn thành thể chất đột phá ở trong thanh tẩy!

– Ha ha ha ha! Chu Hằng cười to, hai đấm rung lên, Bá Long Quyền đã triển khai, thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch, mỗi một quyền đánh ra có một người bị hắn đánh bay, hoàn toàn mất đi sức tái chiến.

Ở trình độ Bá Long Quyền, hắn đã ẩn ẩn từ đại thành tăng lên tới xu thế hoàn mỹ, tự nhiên là nhờ vào thể chất tăng lên.

Môn quyền pháp này mặc dù là quyền thuật Long tộc cơ bản, nhưng từ uy lực lại vượt qua hết thảy công pháp, dù sao đây chính là lão Thanh Long khổ tâm nghiên cứu ra! Ở trong long tộc tạo thành hai cái cực đoan – thực lực yếu nhất dùng là Bá Long Quyền, mà người thực lực mạnh nhất dùng cũng là Bá Long Quyền, đám trung gian thì đủ loại, dùng mỗi loại công pháp khác.

– Phách, Bá Long Quyền!

– Làm sao có thể, hắn chỉ là Tuệ Tinh Cảnh, hơn nữa còn là Tử Long cấp thấp nhất, làm sao có thể vận dụng Bá Long Quyền đến loại trình độ này!

– Chẳng lẽ huyết mạch hạ vị phản tổ?

Ở trong tiếng người vây xem kinh hô, còn có thể giữa sân đứng chỉ có năm người: Chu Hằng, Thủy Vũ Ỷ, Đồ Lan, còn có huynh đệ sinh đôi.

– Đều cút ra ngoài cho ta! Ánh mắt Thủy Vũ Ỷ chỉ nhìn chằm chằm Chu Hằng, dường như trừ bỏ Chu Hằng ra không có người nào khác có thể tiến vào ánh mắt của nàng. Người kia ở trong tổ trì lâu hơn so với nàng, tuy rằng đây là bởi vì quan hệ huyết mạch Tử Long đẳng cấp thấp, làm cho tốc độ đối phương hấp thu Long Tinh thật chậm!

Nhưng từ thời gian, Chu Hằng quả thật vượt qua nàng, kỷ lục dài nhất là mười một ngày rưỡi, mà không phải là cực hạn mười một ngày của nàng!

Rất đáng ghét !

Thủy Vũ Ỷ cứ như vậy hận Chu Hằng. Nàng muốn hung hăng đánh Chu Hằng! Mà nếu nàng đứng ở nơi này, còn có ai đủ tư cách cùng tồn tại với nàng?

Đồ Lan không được, huynh đệ sinh đôi Chu Cổ, Chu Lực cũng không được!

– Thủy Vũ Ỷ, chớ lớn lối như vậy, ngươi cũng chỉ là

Thình thịch!

Chu thị huynh đệ lời còn chưa nói hết, liền bị Thủy Vũ Ỷ đánh bay ra ngoài, ngay cả cơ hội biến thành long thân cũng không có! Thủy Vũ Ỷ cường đại có thể thấy được rõ ràng!

Lúc này, ánh mắt Thủy Vũ Ỷ nhìn về phía Đồ Lan.

– Ha ha, hắc hắc, hì hì, tự ta cút! Đồ Lan vội vàng lúng túng

nở nụ cười, xoay người chạy.

Vô luận là Chu Hằng hay là Thủy Vũ Ỷ đều không phải hắn chọc nổi !

Đáng ghét a, lần này tổ trì thanh tẩy đầu tiên chạy ra một cái Chu Hằng. Lại có Thủy Vũ Ỷ đột nhiên quyết định tham gia, nếu không top 1 danh khẳng định là của hắn!

Thật sự xuất sư bất lợi, xem ra trở về phải cúi chào lão tổ tông nhiều.

Hiện tại, giữa sân chỉ còn lại có Chu Hằng với Thủy Vũ Ỷ.

– Thật là đói!

Chu Hằng bụng sôi rột rột, đói bụng thật sự không chịu nổi! Thân hình hắn bắn ra, công tới Thủy Vũ Ỷ.

– Không biết lượng sức! Thủy Vũ Ỷ hừ lạnh một tiếng, trảo phải huy động..

Song chưởng của nàng là long hình, có được uy lực cấp bậc thần thú chân chính, dưới một trảo có thể nói là vô kiên bất

tồi!

Thình thịch!

Chu Hằng đón đỡ một quyền, thân hình lập tức liên tiếp thối lui 7 bước, nhưng Thủy Vũ Ỷ cũng không chịu nổi, ở dưới kình lực Bá Long Quyền, nàng đồng dạng liên tiếp thối lui 7 bước.

Một kích này, thoạt nhìn chẳng phân biệt được cao thấp!

Không!

Mọi người thấy rõ. Thủy Vũ Ỷ dùng long trảo, gần như có đặc tính vô kiên bất tồi , nhưng Chu Hằng lại là hình người, kết quả liều mạng chính là Thủy Vũ Ỷ hoàn hảo không tổn hao gì, nhưng quả đấm của Chu Hằng lại máu thịt bầy nhầy.

Đây là khác giữa thần thú cùng nhân loại!

Nhất là Long tộc, đây chính là 4 thần thú thiên địa. Ở thể chất có thể sánh vai cùng bọn chúng chỉ có ba đại thần thú khác, dù là Thánh nhân cũng phải cam bái hạ phong ở phương diện này.

Huyết mạch hạ vị chỉ là huyết mạch hạ vị! Thủy Vũ Ỷ khinh thường nói, tóc vàng tung bay, dường như ở nhấn mạnh nàng là huyết mạch Kim Long cao quý.

– Phải không? Chu Hằng tươi cười. Hắn cũng không phải Long tộc, chỉ là thu được huyết mạch Long tộc mà thôi, tự nhiên không sẽ để ý cái gì huyết mạch thượng vị huyết mạch hạ vị, nhưng Thủy Vũ Ỷ lại làm cho hắn rất khó chịu!

– Vậy đi thử một chút! Chu Hằng lại đánh ra. một quyền

– Đánh tới ngươi phục! Thủy Vũ Ỷ đánh ra một trảo.

Thình thịch!

Sức lực quay cuồng, hai người lại đồng thời lui về phía sau 7 bước, nhưng lúc này, Chu Hằng dường như không có việc gì, mà long trảo Thủy Vũ Ỷ chảy ra máu!

Làm sao có thể!

Đây chính là cánh tay long hình hoàn mỹ a, muốn đánh long trảo như vậy, trừ phi lực lượng vượt qua xa, hoặc là vận chuyển phù văn cường đại nào đó, hoặc là trình tự huyết mạch rất cao, do đó lấy cứng chọi cứng, với cứng phá cứng!

Chu Hằng tuyệt đối không thể ở lực lượng vượt qua Thủy Vũ Ỷ, điểm ấy có thể khẳng định. Mặt khác, hắn cũng không vận chuyển cái phù văn gì, điểm ấy mọi người cũng nhìn thật cẩn thận. Như vậy, chỉ còn lại có một điểm cuối cùng , đó chính là phẩm chất huyết mạch Chu Hằng còn ở trên Thủy Vũ Ỷ!

Khả năng sao?

Mọi người đều nhìn tay phải Chu Hằng, cả cánh tay đều đột nhiên biến thành long trảo!

Vừa rồi chính là long trảo vs long trảo, Chu Hằng với cứng phá cứng!

Tê!

Huyết mạch Tử Long hạ vị cỏn con, không ngờ cũng có thể làm được long hóa cục bộ? Nên biết rằng bất kể là long hóa cục bộ hơi nhỏ cỡ nào đều ý nghĩa huyết mạch phản tổ, vẫn là đặc quyền thuộc 5 đại huyết mạch thượng vị, làm sao sẽ xuất hiện ở trên thân một cái huyết mạch hạ vị?

Nhưng Chu Hằng chẳng những cánh tay long hóa , hơn nữa độ cứng rắn còn trên Thủy Vũ Ỷ, ý nghĩa cấp bậc huyết mạch vượt qua!

Không không không, còn giống như có gì khác!

Chương 1021: Long hình trạng thái

Tay Chu Hằng… lúc trước bị thương!

Nhưng bây giờ cánh tay hắn lại có thể long hóa cục bộ, đây là địa phương không đúng!

Nếu như nói phía trước Chu Hằng cố ý đưa cánh tay nhân hóa , nhưng nhân hóa chỉ là hình, cũng không phải chất, trên thực tế lực phòng ngự kinh khủng không có khả năng biến hóa, như thế nào bị Thủy Vũ Ỷ thương tổn được?

Mà nếu như nói cánh tay của Chu Hằng là trạng thái hình người, như vậy làm sao có thể xuất hiện loại chuyện chỉ là cánh tay long hóa?

Hoặc là cả người toàn bộ hóa thành long hình, tuyệt đối không thể giống như bây giờ vẻn vẹn chỉ long hóa bộ phận thân thể, ở trong lịch Long tộc sử chưa từng xuất hiện qua!

Rất cổ quái!

Thủy Vũ Ỷ tức giận nhìn Chu Hằng, nàng lại bị thương!

Nàng không phải không bị thương, nhưng chưa từng bị một Long tộc hạ vị làm thương tổn! Mặc dù cánh tay đang chảy máu, nhưng nàng lại cảm thấy trên mặt nóng rát , dường như bị nặng nề tát 1 cái!

Đáng ghét!

Long tộc hạ vị làm sao có thể có được huyết mạch cao quý hơn so với nàng?

– Khắc Kim Chi Nộ! Nàng quát một tiếng, long trảo lập tức bắt đầu khởi động ánh sáng màu vàng tím, đó là một đạo phù văn!

Đối mặt với yêu thú lực phòng ngự kinh người, càng là thần thú thiên địa, phù văn chính là cường đại nhất cũng là sát chiêu hữu hiệu nhất, tuy rằng không có khả năng không nhìn phòng ngự, nhưng lực sát thương lại là lớn nhất!

Nếu như ngay cả phù văn đều không gây thương tổn, vậy đã nói rõ bất kể như thế nào cũng không phá được phòng ngự như vậy.

Chu Hằng ngưng ánh mắt, oai phù văn quả thật không thể coi

thường!

Phù văn chính là pháp tắc thiên địa diễn hóa, tuy rằng Tuệ Tinh Cảnh vẻn vẹn chỉ có thể sử dụng phù văn, chưa nói tới nghiền ngẫm, gia tăng uy lực phù văn tiến thêm một bước, nhưng chỉ cần sử dụng phù văn cũng đã đáng sợ.

Đương nhiên cũng không cần quá mức kiêng kỵ, dù sao đây chỉ là phù văn cấp Tuệ Tinh, uy lực dù có mạnh mấy đi nữa cũng có hạn , đâu có thể nào giống Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt, vừa ra tay có thể hủy thiên diệt địa!

ads

Chu Hằng không sử dụng vận dụng Yên Diệt Phù Văn. Mai phù văn này thật là đáng sợ, một khi dùng đến ít nhất có thể làm người bị thương nặng, thậm chí trực tiếp giết chết!

Hắn và Thủy Vũ Ỷ không cừu không oán , không cần thiết ra tay ác như vậy.

Hơn nữa, vừa lúc thử xem lực phòng ngự thể chất của hắn đến tột cùng cường đại đến trình độ nào.

Hắn vươn long trảo, nghênh đón hướng về Thủy Vũ Ỷ.

Oanh!

Hai người đối oanh một cái, phù văn tuy rằng cường đại. Dưới chấn động Chu Hằng lập tức bị đánh bay ra mười mấy trượng, hơn nữa long trảo cũng nứt ra vài miệng vết thương, có máu tươi đỏ sẫm chảy xuống.

Tình huống Thủy Vũ Ỷ tốt hơn một chút, nàng lui gần một trượng, nhưng miệng vết thương trên tay lại lớn ra vài phần, máu tươi bắt đầu rơi nhiều hơn.

Mọi người không khỏi đồng loạt kinh hãi!

Kết quả liều mạng rất rõ ràng!

Chu Hằng thể chất mạnh không ngờ đạt tới trình độ Thủy Vũ Ỷ phải sử dụng long trảo cộng thêm phù văn mới có thể địch nổi!

Trên thực tế, luận lực phá hoại cùng lực phòng ngự, long hóa cục bộ cùng kích hoạt huyết mạch long hình biến thân không khác nhau – nếu long hóa cục bộ mở rộng đến toàn thân,

chẳng khác nào là kích hoạt huyết mạch biến thân .

Nói cách khác, cho dù Thủy Vũ Ỷ hóa thành long hình, bất kỳ một cái bộ phận nào của thân thể nàng cũng sẽ bị thương ở dưới một trảo Chu Hằng!

Thật là đáng sợ!

Mấu chốt là cái gì?

Chu Hằng còn không sử dụng phù văn!

Thể chất của hắn đã đạt đến Tuệ Tinh Cảnh, như vậy trong huyết mạch khẳng định thức tỉnh phù văn. Huyết mạch càng cường đại, phù văn thức tỉnh càng đáng sợ, Chu Hằng đã nắm quyền chứng minh thực tế huyết mạch của hắn còn trên Thủy Vũ Ỷ, như vậy phù văn hắn thức tỉnh khẳng định cũng khủng bố hơn so với Thủy Vũ Ỷ!

Nếu hắn vận chuyển phù văn? Khi đó lực sát thương hắn lại đạt đến mức nào?

Tê, đây tột cùng là cái quái thai gì a?

Đúng rồi, hắn có thể nghỉ ngơi mười một ngày rưỡi ở trong tổ trì, cũng không phải huyết mạch hắn quá thấp, mà là quá mạnh mẽ. Mới có thể hấp thu thời gian dài như vậy, so với Thủy Vũ Ỷ còn dài hơn!

Không, thậm chí khả năng hắn hút quá lợi hại, lưu lại quá ít, mới để cho Thủy Vũ Ỷ cũng kiên trì mười một ngày!

Nếu không, Thủy Vũ Ỷ hấp thu suốt mười một ngày, làm sao có thể thức tỉnh lực lượng kém như vậy?

Oanh! Oanh! Oanh!

Thủy Vũ Ỷ liên tục xuất kích, trên thực tế nàng cũng không mạnh như ngay từ đầu mọi người nghĩ, nhưng cũng tuyệt đối không yếu như mọi người bây giờ nghĩ! Nàng là tồn tại phi thường kiệt xuất trong thế hệ người trẻ tuổi Kim Long tộc, thức tỉnh phù văn cũng phi thường đáng sợ, một điểm trọng yếu hơn là, nàng là Tuệ Tinh Vương hai lớp!

Thể chất, linh lực toàn bộ bước tiến lên Tuệ Tinh Cảnh, hai cái này chồng lên cộng lại lực lượng vượt qua xa Chu Hằng, nếu Chu Hằng không học được Bá Long Quyền, như vậy hiện tại hắn hoặc là kích hoạt huyết mạch long hóa, hoặc là vận dụng Yên Diệt Phù Văn, nếu không lúc nào cũng có khả năng bại trận.

Nhưng Bá Long Quyền nơi tay, tuy rằng Chu Hằng thoạt nhìn

có chút không địch lại, trên thực tế hoàn toàn không rơi xuống hạ phong, mỗi một quyền đánh ra cũng làm cho hắn có loại cảm giác nhẹ nhàng vui vẻ, có một loại kích động trào dâng nên muốn thét dài không dứt.

Bá Long Quyền là công pháp lão Thanh Long dốc lòng nghiên cứu đi ra, hóa phức tạp thành giản đơn, khi sử dụng nhất định phải có huyết mạch Long tộc mới được, có thể kích hoạt ra thoáng một chút xíu huyết mạch lực, sau đó dẫn động lực lượng nào đó trong thiên địa, điên cuồng mà tăng lên uy lực.

Thực ra chính là pháp tắc, thuộc đạo của lão Thanh Long, mới có thể bộc phát ra ở dưới quyền pháp cùng huyết mạch song trọng dụ dỗ.

Đạo của lão Thanh Long cao cao tại thượng bực nào?

Tuy rằng chỉ có thể dẫn ra một bộ phận lực lượng của thiên địa, nhưng dùng đối kháng Thủy Vũ Ỷ vừa mới thức tỉnh cơ sở phù văn lại hoàn toàn không có vấn đề. Trừ phi Thủy Vũ Ỷ tăng lên cảnh giới, hoàn thiện mai phù văn này, như vậy khẳng định có thể áp đảo Chu Hằng!

Nhưng đến lúc đó, thực lực Chu Hằng không tăng lên sao? Uy lực Bá Long Quyền khẳng định cũng sẽ tăng lên một bậc.

Thình thịch!

Hai người lại đối chiến, vẫn là Chu Hằng lui ra phía sau nhiều hơn, nhưng luận đến thương tổn đối phương tạo thành lại không phân sàn sàn như nhau.

Long tộc cường đại cũng không chỉ thể hiện ở thân thể mạnh mẽ cùng lực lượng, còn có được đặc điểm chung tất cả thần thú, đó chính là năng lực lành vết thương cường đại đến đáng sợ! Tuy rằng Long tộc ở dưới Hắc Động Cảnh không có tư cách xưng là thần thú chân chính, nhưng loại năng lực tự lành vẫn tồn tại, chỉ là yếu hơn.

Bởi vậy, tuy rằng hai người đụng nhau vô cùng kịch liệt, nhưng trên thực tế thương thế của bọn họ cũng không nặng, vừa mới bị thương rất nhanh thì khép lại hoàn toàn.

Nếu tình hình chiến đấu luôn luôn kéo dài như vậy nói, như vậy kết quả cuối cùng chính là hai người đều chảy máu hết, lực lượng tự nhiên cũng vô cùng suy nhược, hoàn toàn mất đi sức tái chiến.

Nếu như thế, bất kể ai thắng đều là thắng thảm!

Thủy Vũ Ỷ hiển nhiên không muốn thắng thảm như vậy, nàng một tiếng long ngâm, ánh sáng vàng trên thân phát ra, một đạo hào quang chói mắt hiện lên, nàng biến hóa thành một Thần Long màu vàng dài chừng 150 trượng!

Hoàn toàn trạng thái long hình!

Thể chất tăng lên toàn diện, phía trước long hóa cục bộ đầu cùng cánh tay chỉ trở nên lớn mà thôi, cũng không gia tăng lực phòng ngự, nhưng những bộ phận khác phòng ngự lại tăng vọt một đoạn.

Tăng lên lớn nhất là lực lượng, biên độ tăng lên xem độ tinh khiết huyết mạch mà định, từ vài lần đến gấp ngàn lần, thậm chí vạn lần không.

Đây mới là địa phương đáng sợ nhất của thần thú, lực thân thể vô cùng kinh khủng!

Oanh!

Thủy Vũ Ỷ căn bản lười nói chuyện, huy động một cái long trảo đánh Chu Hằng.

Vừa rồi long trảo của nàng lớn cỡ cánh tay người bình thương, nhưng bây giờ lại hoàn toàn bất đồng, ít nhất dài tới tám trượng, một chưởng chụp xuống giống như một nhà cao tầng rơi xuống, thanh thế kinh người.

Ít nhất tăng phúc gấp trăm lần!

Chu Hằng nói ở trong lòng, nguyên bản lực lượng của hắn kém đối phương, bây giờ đối với phương lại dùng trạng thái long hình, lực lượng này vượt qua hắn mấy trăm lần!

Loại chênh lệch này đã đạt đến trình độ với lực phá xảo, cho dù Bá Long Quyền rất lợi hại cũng không thể bù lại chênh lệch kinh khủng như vậy!

Giữa sân vang lên đạo long ngâm thứ hai, ánh sáng màu tím lóe lên, Chu Hằng cũng kích hoạt huyết mạch Long tộc, hoàn toàn long hóa.

Lập tức, một cự long đồng dạng đạt tới 150 trượng xuất hiện, toàn thân màu tím, nhưng không giống với Tử Long bình thường, toàn thân hắn còn quấn vòng quanh hào quang màu tím, nếu nhìn kỹ, những ánh sáng này chói lọi tạo thành từng cái lốc xoáy xoay tròn, tím biến thành màu đen, giống như hắc động!

Đây là Yên Diệt Phù Văn hiển hóa!

Chu Hằng không khỏi ngẩn ra, hắn không ngờ không cần cố ý vận chuyển phù văn sẽ tự hiện!

Mặc dù nói Yên Diệt Phù Văn tự động thức tỉnh từ trong huyết

mạch, không quan hệ với bản thân hắn lĩnh ngộ, nhưng chưa từng có nghe nói qua trên thân đầu thần thú bất cứ lúc nào đều có một quả phù văn trời sanh chạy theo?

Ông!

Khí tức kinh khủng vô tận tràn ra!

Bốp! Bốp! Bốp! Bốp!

Người xem cuộc chiến ít nhất quỳ xuống chín thành, còn có thể miễn cưỡng đứng cũng chỉ có Đồ Lan, Chu Cổ Chu Lực huynh đệ, còn có vài cái hiến tế Long Miếu lý, bọn họ đều là Tuệ Tinh Cảnh – ít nhất cũng là thể chất cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh.

Thủy Vũ Ỷ đứng mũi chịu sào, bị tấn công tự nhiên lớn nhất, gần như có một loại thoái hóa từ trong long thể đi ra, phủ phục ở trước mặt Chu Hằng thần phục yếu đuối. Nàng là nữ cường nhân, lúc này cắn lưỡi, dưới mùi máu tươi kích thích, nàng lại long ngâm một tiếng, hào quang màu vàng trong long trảo loạn thành, phù văn đã thúc dục, đánh tới Chu Hằng.

Chu Hằng mạnh mẽ thu hồi Yên Diệt Phù Văn bên ngoài thân, vũ khí đáng sợ như vậy đương nhiên dùng ở trên thân địch nhân, mà tuy rằng Thủy Vũ Ỷ đứng ở đối diện với hắn, nhưng cũng không thể tính là địch nhân, chỉ có thể nói là đối thủ.

Luận bàn mà thôi, không cần hạ thủ ác như vậy.

Hắn huy khởi long trảo, nghênh đón đối với Thủy Vũ Ỷ, vẫn là Bá Long Quyền.

Ở trạng thái long hình sử dụng Bá Long Quyền có uy lực lớn hơn nữa, đây mới thật sự là Bá Long Quyền!

Oanh!

Thủy Vũ Ỷ bị hắn đánh một trảo trực tiếp bay ra ngoài, thình thịch, phá tan vách tường Long Miếu ra một cái động lớn mới chán nản ngã xuống.

Hung mãnh như vậy!

Chương 1022: Long Miếu đại chiến

Ở phía trước một trận chiến này, mọi người năng tưởng tượng chính là Thủy Vũ Ỷ với phong thái vô địch quét ngang mọi người, nhẹ nhàng đạt được đầu danh, cũng ở trong chiến đấu kế tiếp tiếp tục quét ngang các thứ nhất Long Miếu khác, trở thành thứ nhất 71 Kim Tinh.

Nhưng sự thật luôn đối kháng cùng người, Thủy Vũ Ỷ bại, hơn nữa còn là 1 chiêu oanh bại ở trạng thái long hình mạnh nhất!

Sáng tạo cái kỳ tích này, lại là Tử Long hậu duệ phía trước không được coi trọng!

Nhưng dù ai nhìn thấy Chu Hằng trạng thái long hình cũng sẽ không nghĩ là Tử Long chân chánh!

Tử Long có ánh sáng màu tím lóe lên chói lọisao?

Huyết mạch hạ vị? Huyết mạch hạ vị con mẹ ngươi! Đây rõ ràng là huyết mạch biến dị, chỉ là phi thường trùng hợp hiển hóa ra màu tím ở trên vảy rồng mà thôi, giống Tử Long, tuyệt không phải Tử Long chân chánh!

Đương nhiên, nếu không có một trận chiến này, trạng thái long hình Chu Hằng đừng nói chỉ quấn vòng quanh ánh sáng chói lọi, là ngọn lửa chân chánh thiêu đốt vạn trượng cũng sẽ bị bọn họ không nhìn..

Mặc kệ nói như thế nào, Chu Hằng chiếm được thứ nhất, cũng thu được 10 mai Long Tinh làm như phần thưởng. Mà ngày mai hắn sẽ lên đường, đi tới Tứ Hà Thành Long Miếu, tranh đấu với 71 vị Top 1 Kim 71 Tinh.

100 viên Long Tinh cũng có thể làm cho lòng người động không dứt.

Đương nhiên Long Tinh cũng phân cấp bậc , giống cường giả 1 động làm ra chính là Long Tinh nhất tinh, cường giả 2 động làm ra là Long Tinh nhị tinh, mà hai vị Hỗn Độn Cảnh lão tổ làm ra chính là Long Tinh thập tinh.

Trên thực tế nếu không có cung ứng tổ trì thanh tẩy, bình thường những đại nhân vật Long tộc cũng sẽ không chế tạo Long Tinh, tiêu hao là tinh huyết bọn hắn a, không thể dùng vô giá để hình dung.

Một quả Long Tinh nhất tinh có thể đổi lấy 1 vạn long tệ, nhưng 1 vạn long tệ cũng tuyệt đối mua không được một quả Long Tinh nhất tinh. Hoàn toàn không cùng cấp .

Xuất thân từ nhà quyền thế, cái nhà quyền thế này chỉ có cường giả cấp Hắc Động tọa trấn, tiểu bối có cơ hội lấy được trưởng bối ban cho, nếu không, chỉ có thông qua cuộc so tài tổ trì thanh tẩy đi đọ sức đệ nhất.

Chu Hằng rất thất vọng nhìn 10 mai Long Tinh trong tay, đây chỉ là Long Tinh nhất tinh!

Huyết mạch trong cơ thể lười biếng, hắn cũng không có một điểm thèm ăn.

ads

Bởi vì Long Tinh giá trị ở chỗ tăng lên huyết mạch hạn mức cao nhất. Mà không phải tăng cường thể chất, nếu hắn không đói khát, đã nói lên loại cấp bậc Long Tinh này đối với tăng lên huyết mạch của hắn không có một chút xíu trợ giúp.

Nói cách khác, hạn mức huyết mạch của hắn cao nhất đã vượt qua một động!

Chu Hằng thầm nghĩ trong lòng, hắn vừa mới thức tỉnh huyết mạch, Hồng Nguyệt đoán hắn cực hạn nhiều nhất Tuệ Tinh Hoàng. Nhưng bây giờ lại vượt qua một động, tự nhiên khiến hắn kiêu ngạo nho nhỏ.

Chỉ là, thể chất Long tộc chỉ là dệt hoa trên gấm, hắn chân chính quan tâm vẫn là linh lực đột phá.

Thể chất rất lợi hại thì thế nào, nhiều nhất giống cùng cái lão Thanh Long kia! Nhưng lão Thanh Long còn không phải bị Hồng Nguyệt đánh phun máu sao, hơn nữa Hoặc Thiên ở lĩnh ngộ pháp tắc còn mạnh hơn so với Hồng Nguyệt, thậm chí còn có được lực lượng Thánh nhân!

Hắn cũng không muốn càn khôn điên đảo. Nhất định phải đè ép được Hoặc Thiên mới được!

Cho nên, loại con đường thánh thành khác nhất định phải đi, mặc kệ gian nan thế nào!

Hy vọng trong 71 đối thủ kia, có mấy người lợi hại một chút, có thể bức hắn đi ra cực hạn, đánh vỡ trói buộc 999 thiên hà.

Sau một đêm ăn điên cuồng, Chu Hằng theo Đại Tế Tự đi tới Tứ Hà Thành.

Trong thành thị có truyền tống môn, cho nên vẻn vẹn chỉ một

chút thời gian sau. Hai người xuất hiện ở Tứ Hà Thành, cũng một đường đi tới Long Miếu.

Bởi vì có lực lượng Thủy Vũ Ỷ mới xuất hiện, ngay cả vị 6 động trưởng lão Long Hải Tinh kia cũng cố ý lại đây xem cuộc chiến, nhưng hắn nghe Thủy Vũ Ỷ không ngờ không đạt được thứ nhất, không khỏi hết sức kinh ngạc.

Hắn cũng dời lực chú ý bỏ vào trên thân Chu Hằng, muốn biết thực lực cái người trẻ tuổi mới đến đến tột cùng như thế nào.

Lần này luận võ đều là top 1 các thành phố, chất lượng tự nhiên phải cao hơn luận võ Thanh Dương Thành Long Miếu. Trên cơ bản mỗi người đều có được long hóa cục bộ huyết mạch nồng đậm.

Thể chất mỗi người đều bước vào Tuệ Tinh Cảnh, nhưng ở linh lực rảo bước tiến lên Tuệ Tinh Cảnh cũng chỉ có một người, đó là một nam nhân tên là Nghiêm Lẫm Đông, đầu đầy Kim Long. Dáng người cực kỳ khôi ngô.

Đây là Kim Long tinh vực, tự nhiên không có khả năng có Lam Long, Lục Long, Hồng Long cùng Hắc Long, tuyệt đại bộ phận đều là Kim Long, tạp long giống Tử Long, Xích Long phân tán ở trong 5 đại tinh vực.

Nhưng huyết mạch thượng vị sở dĩ kêu huyết mạch thượng vị, chính vì năm màu Long tộc cường đại, 72 người ở đây trừ bỏ

Chu Hằng ra tất cả đều là Kim Long!

– Quy tắc tranh tài rất đơn giản, ai có thể đứng cuối cùng, chính là thứ nhất! Tứ Hà Long Miếu chủ tế nói, Long tộc cao ngạo tới đâu cũng vẫn là thần thú, thần thú sùng kính nhất dĩ nhiên là lực lượng.

Muốn đạt được thứ nhất, phải có được lực lượng cường đại đánh sập hết thảy người cạnh tranh, đi lên vương tọa!

– Trước thi lễ hướng đại trưởng lão!

Mọi người theo lời xoay mình thi lễ hướng về Long Hải Tinh.

– Bắt đầu!

Trong khoảng thời gian ngắn, mọi người đều nhao nhao thối lui, rớt ra khoảng cách nhất định với những người khác, đây là một trận hỗn chiến, cũng không phải người mạnh nhất nhất định có thể đứng cuối cùng.

– Nhanh chấm dứt, đã đói bụng không được a! Chu Hằng vuốt bụng nói, theo huyết mạch hạn mức tăng lên cao nhất, hắn rất dễ dàng cảm thấy đói, thân thể bất cứ lúc nào đều khát cầu năng lượng.

Đáng tiếc những người này đều là hình người , không hứng thú ăn a!

Chu Hằng gào to một tiếng, trực tiếp phát động long hình biến thân, tử diễm chớp động, hắn lại biến thành một thần long màu tím, theo huyết mạch tăng lên, hắn một lần biến thân có thể kéo dài thời gian dài nhất đạt tới hai giờ, hoàn toàn khôi phục là ba ngày.

– Thật cuồng! Mọi người nhao nhao nhìn lại Chu Hằng, tên này chỉ là thể chất cấp bậc Tuệ Tinh Vương, dựa vào cái gì lớn lối như thế? Nơi này thể chất ai mà không cấp bậc Tuệ Tinh Vương, mạnh nhất vẫn là Tuệ Tinh Cảnh hai lớp linh, thể, cũng không thấy người ta cuồng a!

Đánh chim đầu đàn, trước đưa tiễn cái tên cuồng ngạo này ra tràng!

Ông!

Khí thế cuồng quyển, thân hình mọi người đều cứng lại, trong lòng dâng lên kính sợ mãnh liệt, dường như bọn họ đối mặt cũng không phải Chu Hằng, mà là Long tổ đại nhân vĩ đại!

Điều này sao có thể!

Đừng nói Chu Hằng cách cấp Hắc Động còn kém không biết bao nhiêu khoảng cách. Chỉ là một thân vảy rồng màu tím không có khả năng như vậy, đây chính là huyết mạch hạ vị a!

Trên khán đài, Long Hải Tinh vuốt râu, lộ ra mỉm cười.

Hắn là cường giả 6 động, tự nhiên sớm trở thành trạng thái long hình hoàn toàn, hiện tại biến hóa ra hình người. Nhưng nếu ai đánh đối với hắn, có thể lập tức cảm nhận được thần thú cấp bậc 6 động có được lực phòng ngự đáng sợ dường nào.

Biến hóa chỉ là hình, cũng không phải chất.

– Người này không tồi, huyết mạch khẳng định biến dị! Hắn có chút tán thưởng.

– Đại trưởng lão, ở trên lịch sử tộc của ta, phàm là huyết mạch biến dị đều rất cường đại, ít nhất có thể trở thành Chân Quân 5 động, người này thực sự có tiềm lực như vậy sao? Bên cạnh một gã hiến tế hỏi.

Mọi người thấy Chu Hằng, đều là có chút không dám xác định.

Bởi vì hiện tại Chu Hằng cố nhiên cường đại, nhưng hắn ở trạng thái hình người không ngờ không có một dấu hiệu long hóa cục bộ, cái này rất cổ quái! Huyết mạch càng tinh khiết, trình độ long hóa cục bộ lại càng cao, khi long hóa cục bộ mở rộng đến toàn thân, vậy là thần thú chân chánh, huyết mạch thuần khiết đến tột đỉnh!

Huyết mạch là tiêu chuẩn kiểm tra đo lường thần thú cường đại hay không, cũng là tiêu chuẩn duy nhất.

– Huyết mạch biến dị, luôn luôn ngoài dự đoán của mọi người, kiên nhẫn chờ đợi đi! Long Hải Tinh nói những lời này sau liền nhắm hai mắt lại, ý bảo hắn không muốn nói thêm.

Mọi người ngoan ngoãn câm miệng, đây là đặc quyền thuộc về cường giả.

Theo Chu Hằng biến thân, trên tràng một mảnh gà bay chó sủa, bởi vì chiến lực trạng thái long hình thật sự quá mạnh mẽ. Một người biến thân xong sẽ hình thành phản ứng dây chuyền, những người khác không cần dùng long hình biến thân, tùy tiện bị đánh 1 cái có khả năng trực tiếp ra ngoài!

Lập tức, ánh sáng vàng loạn thiểm, giữa sân xuất hiện 71 Kim Long, mà trong đó đột ngột chỉ có một cái thần long màu tím, toàn thân có ánh sáng màu tím chói lọi quấn quanh. Cho thấy Tử Long này lại bất đồng với Long tộc màu tím bình thường.

– Ngao Chu Hằng phát ra một tiếng long ngâm, ngang nhiên phát động công kích.

Chỉ cần còn có thể đứng chính là đối thủ của hắn, là đơn giản như thế!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Giữa sân một mảnh hỗn loạn, ở dưới long uy đặc thù của Chu Hằng áp chế. Bất luận kẻ nào cũng không thể phát huy ra ba thành chiến lực trở lên, bị Chu Hằng không ngừng đánh bay bị loại. Rất nhanh chỉ còn lại có mười người.

Mười người này chính là tồn tại thực lực thân thể mạnh nhất, với Nghiêm Lẫm Đông cầm đầu, hắn là hai lớp Tuệ Tinh Cảnh, trình tự linh lực thậm chí bước vào Tuệ Tinh Hoàng, luận lực lượng so với Chu Hằng đều mạnh hơn mười mấy lần, đáng tiếc, ở dưới long uy áp chế của hắn cũng chỉ có thể ngang hàng cùng Chu Hằng mà thôi.

Nhưng có một người có thể kiềm chế Chu Hằng ở chánh diện, cộng thêm kẻ yếu vừa đi, cường giả không cần cố kỵ ngộ thương, mười người này nhìn như số lượng giảm mạnh, nhưng uy hiếp tạo thành đối với Chu Hằng lại không giảm.

Người mạnh nhất vẫn như cũ là Nghiêm Lẫm Đông!

Luận thiên phú, Chu Hằng cho là hắn kém Thủy Vũ Ỷ, nhưng người này lại đã sớm nhảy vào Tuệ Tinh Cảnh ở linh lực, hơn nữa còn là Tuệ Tinh Hoàng, trừ bỏ huyết mạch thức tỉnh một phù văn ra, hắn còn nắm giữ một … phù văn khác!

Chiến lực như vậy tuyệt đối không thể coi thường!

Hai long trảo Nghiêm Lẫm Đông đồng loạt bắn ra hào quang, móng trái đại biểu Kim Chi Bích Lũy sau khi huyết mạch thức tỉnh lấy được, đây là một cái phù văn thiên hướng phòng ngự. Hữu trảo thì chớp động hào quang u ám màu đen, đây là phù văn sau khi linh lực hắn tiến vào Tuệ Tinh Cảnh học được.

Tối tăm, hư thối, tràn đầy khí tức khiến người ta căm hận.

Mai phù văn u ám dưới một trảo ngay cả đá phiến trong Long Miếu đều hủ thực một khối lớn, lực sát thương khủng bố kinh người, nếu đánh ở trên người, cho dù là với thần thú phòng ngự đều bị thương nặng!

Chu Hằng ảo não trong lòng, đối phương thật hạ thủ không lưu tình a!

Đây là luận bàn luận võ sao?

Vì thắng lợi cần ác như vậy sao? Tốt xấu mọi người đều là 1 tộc a!

Vậy ngươi cũng chỉ có thể tự gặt quả báo !

Chu Hằng buông lỏng ra khống chế đối với Yên Diệt Phù Văn, ánh sáng toàn thân chói lọi lập tức nổi lên biến hóa vi diệu.

Chương 1023: Ma Hải

– Hả? Đang nhắm mắt dưỡng thần, Long Hải Tinh nhìn như đã ngủ mở bừng mắt lên, tinh quang sáng quắc bắn ra khiến cho người ta không dám nhìn thẳng.

Hắn cảm ứng được một cỗ lực lượng vô danh, tuy rằng thập phần mỏng manh, như ánh nến trước gió, nhưng mà về chất lại vô cùng cường đại, thậm chí có thể sánh ngang hắn!

Đây là? – Đại trưởng lão, chuyện gì vậy? Đám người hiến tế cả kinh kêu lên, bọn họ chưa từng thấy qua cường giả 6 động thất thố như vậy?

Chẳng nhẽ trời sập có Âm Ảnh Tử Linh mạnh mẽ từ trong Ma Hải chạy ra?

– Không có gì! Không có gì! Long Hải Tinh xua tay, ánh mắt lại gắt gao nhìn về phía Chu Hằng, hắn có thể cảm ứng được, cổ lực lượng có tính hủy diệt này phát ra từ trên người Chu Hằng.

Ánh sáng xoay tròn sáng chói kia giống như hắc động, có thể cắn nuốt hết thảy!

Không sai, chính là như thế, cho nên mới có cảm giác về chất giống hắn!

Nhưng đây chỉ là một tên tiểu tử cấp bậc Thiên Hà Cảnh, thể chất cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh mà, sao hắn lại có được hắc động?

Không! Đó không phải là hắc động chân chính, mà chỉ là một đoạn phù văn, một đoạn pháp tắc, có công hiệu giống như hắc động. Nhưng mà ở cảnh giới này lại có một quả phù văn như vậy, quả thật đáng sợ!

– Dừng tay! Lão Long hét lớn một tiếng, lực lượng kinh khủng lưu chuyển, trong nháy mắt chiến cuộc dừng lại.

Đây là lực lượng cấp Hắc Động, hơn nữa còn là Vương giả 6 động! Mọi người đều không rõ vì sao, dùng ánh mắt không hiểu nhìn lão Long, từ xưa đến nay còn chưa có chuyện cắt ngang tỷ võ à.

– Trận chiến này, Chu Hằng đứng đầu! Lão Long trực tiếp xếp Chu Hằng đứng đầu.

Này còn đánh cái lông a, tuy rằng lực lượng trên phù văn của Chu Hằng còn rất yếu, nhưng mà chất lượng đã đạt tới cấp Hắc Động, không phải những tên nhãi này có thể chống được?

Nếu đánh tiếp, vài ba chiêu đám nhãi con này đều trọng thương.

Cho dù Long tộc Tuệ Tinh đỉnh phong vận dụng long thân chống lại Chu Hằng, cũng sẽ bị mai phù văn kia từng chút mài chết, khác biệt ở chỗ là thời gian dài ngắn mà thôi.

ads

Có thể đối kháng với hắc động, chỉ có Hắc Động!

Nhưng mà những người khác lại không biết a. Nghe lão Long nói những lời này lập tức oanh động.

Có nội tình đen tối!

Chẳng lẽ Chu Hằng là con tư sinh của lão Long này, nếu không sao chưa đánh xong đã dâng cái danh hiệu đệ nhất cho Chu Hằng? Đã thấy qua người không biết xấu hổ, nhưng chưa từng thấy qua người không biết xấu hổ như vậy!

– Hừ! Lão Long không vui hừ một tiếng, khí thế kinh khủng

lưu chuyển, mọi người đều nói không ra lời, đây là uy áp của cường giả chân chính.

– Cứ quyết định như vậy, sau này các ngươi sẽ biết mình may mắn cỡ nào! Long Hải Tinh quét mắt mười người đứng ở trong sân. Vung tay áo, nghênh ngang bỏ đi.

Tuy rằng hắn đã đi rồi, nhưng mà lời của lão Long ai dám không tuân? Hiến tế Tứ Hà Long Miếu cũng đánh ngừng lại tuyên bố Chu Hằng xếp đầu lần tỷ võ Kim 71 Tinh này.

Lão Long có thể buông tay mặc kệ, nhưng mà người khác thì phải thu thập cục diện, cũng không thể để phát sinh lời đồn đãi rằng lão Long bất công. Kết quả là, 72 người dự thi đều bị nghiêm lệnh không được nói chuyện tỷ võ hôm nay ra. Nếu có tin tức lộ ra, toàn bộ 72 người đều sẽ bị nghiêm trị!

Khi Chu Hằng nhận phần thường hạng nhất, đồng thời cũng nhận được một mệnh lệnh, hắn có một tháng thời gian chuẩn bị, sau đó phải muốn đi tới Ma Hải lao dịch mười năm.

Ma Hải? Sau khi hắn cẩn thận hỏi mới biết, thì ra toàn bộ Long Vực đều trấn áp một cái thông đạo kỳ dị. Thông đạo giống như một con sông lớn, không ngừng tuồn ra Tử Linh tà ác.

Sứ mệnh của Long tộc chính là trấn áp tòa Ma Hải này, không cho Tử Linh tràn ra, phá hư trật tự Minh giới.

Những Tử Linh này gọi là Âm Ảnh Tử Linh, số lượng rất nhiều, hơn nữa thấp nhất đều là cấp Tinh Thần, mạnh thì ngay cả cấp Hắc Động cũng có! Vì đám Tử Linh này mà 9 con trai của Lão Thanh Long đều chết trận.

Cho tới tận về sau 5 đại Thánh nhân xuất thế, liên thủ vơi bốn đại thần thú chế tạo ra 4 căn Kim Cô Bổng trấn hải, trấn áp Ma Hải lại, ngay cả Âm Ảnh Tử Linh cấp bậc Hắc Động cũng không thể qua được, lúc này mới đè cục diện xuống.

Như vậy bốn xung quanh Ma Hải bị bốn đại thần thú trấn áp, có lẽ đây chính là 4 thần thú lúc thiên địa sơ khai tạo thành mà không phải 3 thần thú, 5 thần thú.

Nhưng Âm Ảnh Tử Linh dưới Hắc Động Cảnh vẫn có thể thông qua kẽ nứt đi ra. Vẫn phải cần người tới đánh chết, bởi vậy Long tộc đã có quy định, phàm là tộc nhân đạt tới Tuệ Tinh Cảnh đều phải đi Ma Hải lao dịch, ít nhất mười năm. Dài thì không giới hạn thời gian.

Sau khi Chu Hằng nghe xong, không khỏi tôn tính Long tộc.

Thì ra Minh giới có thể thái bình vô sự, là vì bốn đại thần thú đổ máu và hy sinh! Nếu không, Tử Linh xuất thế, tuyệt đối là ngập đầu tai ương của Minh giới, lực phá hoại của nó có thể sánh với năm Thánh chiến đại ma lúc trước chấn vỡ toàn bộ Tiên giới!

Minh giới tuy rằng không bị tan vỡ, nhưng lại không có sinh linh, vĩnh viễn trầm lặng!

Cho nên, cho dù đại ma nữ Hồng Nguyệt cũng chỉ đánh Long tộc một trận, tháo mấy cái vảy rồng vui đùa một chút, cắt mấy khối thịt rồng nếm thử, cũng không đánh cho Long tộc thương gân động cốt.

Âm Ảnh Tử Linh, đây là tồn tại như thế nào?

Tử Linh rất dễ hiểu, chính là vong hồn không tiêu tan, từ một loại ý nghĩa nào đó có thể xem như tạo vật thiên địa, nhưng số lượng lại rất nhiều! Mọi người đều biết, một chủng tộc có mạnh hay không thì phải xem số lượng, số lượng càng ít thì càng cường đại, từ điểm đó mà nói, Tử Linh cũng không phải một chủng tộc cường đại.

Nhưng Tử Linh trời sinh là chủng tộc chỉ biết phá hư, chúng không có tình cảm, chỉ biết giết chóc!

Tử Linh cấp Tuệ Tinh trời sinh còn nắm giữ Tử Vong Phù Văn, lực phá hoại vô cùng kinh khủng! Mà đạt tới Hắc Động Cảnh thì lại nắm giữ tử vong chi đạo! Ngẫm lại Bạch Cốt Khô Lâu tại Bách Long Tinh là đủ biết, nó có thể dễ dàng làm thịt 11 Hắc Động Vương Ma Long Đại Đế.

Âm Ảnh Tử Linh còn mang hai chữ bóng ma, chính vì hình thể bọn chúng rất quỷ dị, căn bản không có thực thể, giống như một đoàn sương mù, một mảnh bóng dáng, chỉ có phù văn mới có thể đả thương chúng được, mà công kích của bọn họ lại xuyên thấu toàn bộ phòng ngự.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao chỉ có tộc nhân Tuệ Tinh Cảnh của Long tộc mới có thể đi vào Ma Hải trấn thủ, cũng là vì sao rõ ràng có bốn đại thần thú, 5 đại Thánh nhân nhưng mà cũng không san bằng Ma Hải!

Xâm nhập Ma Hải, ngay cả Thánh nhân cũng đều bị vô tận Âm Ảnh Tử Linh cấp Hắc Động mài đôi chết!

Đây là một thế giới Chu Hằng hoàn toàn không biết!

Ma Hải sinh ra kèm bốn đại thần thú, hoặc là nói bốn đại thần thú sinh kèm Ma Hải, mà thứ từ lúc thiên địa sơ khai đã tồn tại, cổ lão khiến người ta phải giận sôi!

Tại sao phải có Ma Hải? Cuối Ma Hải là cái gì?

Không có ai biết!

Cho dù Thánh nhân cũng không dám xâm nhập Ma Hải, kết

quả duy nhất chính là ngã xuống! Đại ma đầu thần bí kia có phải do Ma Hải uẩn dục ra hay không?

Xít!

Nếu quả thật như thế, như vậy bốn Ma Hải không phải có thể uẩn sinh ra bốn đại ma đầu? Chẳng lẽ lại phải đánh sụp Tiên giới một lần nữa sao, lần nữa khiến 5 tân đại Thánh nhân ngã xuống lần nữa?

Nếu đại ma đầu kia thực sự đến từ Ma Hải, cũng có thể giải thích vì sao lúc trước hắn không có tiếng tăm gì, đột nhiên lúc đó xông ra. Đương nhiên, đây chỉ là Chu Hằng đoán.

Mặc kệ nói như thế nào, đi Ma Hải lao dịch hắn chẳng những không có mâu thuẫn, ngược lại tràn đầy chờ mong.

Hắn cũng nguyện ý làm một chút gì đó cho thế giới, bởi vì thân nhân, bằng hữu của hắn đều sinh hoạt tại trên thế giới này, không quan tâm chỉ khiến bốn đại thần thú phải trả giá! Mà một khi Âm Ảnh Tử Linh đáng sợ như vậy, nói không chừng trong lúc ác chiến hắn có thể đột phá!

Chu Hằng quay lại Lý Đông Thôn, hắn trước an bài con lừa đen và Tiểu Hỏa thỏa đáng đã.

Sau khi biết đi nơi nguy hiểm kia, con lừa đen lập tức mặt mũi trắng bệch, ra sức lắc đầu, đánh chết cũng không chịu đi. Tuy rằng Kim 71 Tinh người nghèo phần đông, nhưng mà còn hơn liều mạng ở trong Ma Hải, Lư đại gia cũng không ngốc.

Con lừa đen không đi, Tiểu Hỏa cũng không cần đi, mặc dù nó là thần thú, nhưng còn chưa trưởng thành, hiện tại vẫn chỉ là Thiên Hà Cảnh, đi Ma Hải chẳng những không giúp được gì, ngược lại chịu chết!

– Vậy ngươi và Tiểu Hỏa ở lại đây đi… Đừng gây họa đấy! Chu Hằng dặn dò.

– Phi, bổn tọa sao có thể gây họa! Bổn tọa là điềm lành thiên địa! Con lừa đen da mặt vẫn dày như xưa. Chu Hằng lấy ra 50 quả Long Tinh giao cho con lừa đen: – Dùng bớt một chút!

Hắn lại chiếm được 100 viên Long Tinh, trong đó 90 viên vẫn là Long Tinh nhất tinh, nhưng có 10 viên lại đạt tới nhị tinh, nhưng vẫn chưa thể dẫn động huyết mạch của hắn dị động, nói rõ huyết mạch của hắn đã vượt qua cấp bậc này.

Sau khi an bài thỏa đáng, Chu Hằng và những người khác sẽ cùng nhau đi tới Vĩnh Hằng Long Tinh, Ma Hải chính là ở đây.

Long Hải Tinh còn đặc biệt dặn dò Chu Hằng, nhưng chỉ nói một câu đừng chết rồi rời đi, nhưng lại càng làm tăng lời đồn

Chu Hằng và vị đại trưởng lão này có quan hện, lời đồn sở dĩ là lời đồn, chính là làm thế nào cũng không xóa bỏ được.

Trong đội ngũ đồng hành có rất nhiều Chu Hằng người quen biết, như Đồ Lan, huynh đệ Chu Cổ, Chu Lực, Thủy Vũ Ỷ, còn có Nghiêm Lẫm Đông.. , đều là đối thủ Chu Hằng thanh tẩy trên tỷ võ, đương nhiên cũng có người chưa gặp qua, dù sao Kim 14 Tinh có 72 tòa chủ thành, 72 tòa Long Miếu.

Trong Tinh cầu cũng không lập Tinh Môn, bọn họ đều ngồi chiến hạm tinh cấp đi tới Vĩnh Hằng Long Tinh, mất 7 ngày mới tới trung tâm toàn bộ Long Vực, Thánh địa. Lão Thanh Long quả nhiên rất có khí phách, tự mình tọa trấn Ma Hải, có thể bảo đảm vạn vô nhất thất.

Vĩnh Hằng Long Tinh rất lớn, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của Chu Hằng, ít nhất phải gấp 100 Bách Long Tinh, mà phiến Ma Hải kia rõ ràng chiếm cứ một phần ba!

Nói là hải, thực ra chính là biển sương mù màu xám tro, căn bản không có nước.

Cho dù cách rất xa, Chu Hằng cũng có thể cảm ứng được âm khí lạnh tới xương tủy, khiến hắn cảm giác không thoải mái, còn muốn né tránh, hoặc là kích động tiến lên đánh giết hết thảy.

Tử Linh chính là địch nhân của toàn bộ sinh linh, thù hận còn

sâu hơn cả yêu thú với nhân loại, hai bên không thể có khả năng cùng tồn tại.

Đây chính là chiến trường kế tiếp của hắn.

– Đám người mới tới nhanh nhẹn lên cho lão tử, mau đứng ngay ngắn lại! Khi bọn hắn đi tới bên cạnh Ma Hải, chỉ thấy nơi này xây dựng một trận tuyến thật dài, một chi quân đội khổng lồ trấn thủ, chia ra vô số binh doanh rải đều trận tuyến.

Bây giờ bọn họ đang đứng ở bên ngoài một cái binh doanh, nghênh đón bọn họ là 1 nam nhân trung niên nhỏ bé nhanh nhẹn, tản ra sát khí khát máu.

Chương 1024: Nhập doanh

– Người mới tới, các ngươi không phục sao? Tráng hán kia thấy mấy người bất mãn, mặt lạnh lại chỉ từng người nói: – Ngươi ngươi ngươi, còn ngươi nữa, bước ra khỏi hàng!

Trẻ tuổi khí thịnh, nào có ai sợ hãi, người bỉ chỉ ra đều không do dự đứng dậy.

– Các ngươi công kích ta đi! Tráng hán kia cười lạnh nói.

Trại lính lớn như vậy đương nhiên không có khả năng chỉ có một mình hắn, chỉ là những người khác đều không đi ra mà đứng, ngồi ở cửa doanh trại nhìn, nhưng bọn họ đều mang vẻ vui sướng khi người gặp họa.

– Đám tập tành này sắp bị đội trưởng thu thập!

– Đần độn a, đừng thấy khí tức của đội trưởng chỉ là Tuệ Tinh Hoàng, nhưng mà huyết mạch của hắn thức tỉnh gần như đạt tới chuẩn Hắc Động Cảnh! Hơn nữa, luận về lực lượng, với chiến lực của đội trưởng chúng ta, một đánh năm còn là ít đấy!

– Đám chim non này là ngu xuẩn!

– Vô nghĩa, năm trước ngươi không phải cũng bị đội trưởng thu thập sao?

– Ngươi năm kia chẳng phải cũng vậy?

Các lão binh đều hi hi ha ha nói, nhưng cố ý áp chế thanh âm truyền ra, trừ người cảm ứng nhạy bén như Chu Hằng, Thủy Vũ Ỷ ra, căn bản không có người nghe được.

Sau khi bốn người bị điểm ra nhìn nhau, đều nhao nhao tản ra vây tráng hán lại, lúc trước bọn họ không cho là đúng, bản thân đương nhiên cũng có thực lực rất khá.

Bị mộ binh tới đây, ít nhất đều là cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh, bất kể là linh lực hay là thể chất đều đã nắm giữ phù văn, chẳng những lực lượng cao hơn Thiên Hà Cảnh vạn lần. Mà lực sát thương cũng không thể đo lường.

Tráng hán này cũng chỉ là Tuệ Tinh Hoàng, đúng là mạnh hơn bọn họ. Nhưng mà 4 đánh một, bọn họ tuyệt không phải không có cơ hội thắng.

Hơn nữa, bọn họ cũng không cần nhất định phải thắng, chỉ cần

có thể đánh trúng tráng hán kia vài quyền, xem hắn còn có mặt mũi uy phong gọi bọn họ là người mới không?

ads

Hưu!

Bốn người đồng thời bắn ra, bổ nhào tới tráng hắn, mỗi người đều vận chuyển công pháp cường đại nhất của mình, ánh sáng phù văn lưu chuyển. Có thể nói trừ chưa biến ra long thân thì bọn họ đã toàn lực ứng phó rồi.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Nam nhân cường tráng ra tay, rõ ràng ra tay cực nhanh, nhưng mà mỗi người đều có thể bắt được quỹ tích ra quyền của hắn, trong nháy mắt đánh trúng ngực bốn người kia, bốn người đều bị bay về phía sau.

– Oa! Bốn người kia hoàn toàn mất đi sức tái chiến, thậm chí ngay cả khí lực bò dậy cũng không có. Không ngừng nôn khan, cuối cùng lại hộc ra máu tươi, sắc mặt tái nhợt, khó coi vô cùng.

– Người mới tới, mỗi một người các ngươi thu hồi lại kiêu ngạo cho lão tử, đây là Ma Hải, là chiến trường. Không phải nơi cho các ngươi tới ngao du, ra vẻ. Nam nhân cường tráng hung tợn nói: – Lúc lão tử tới đây còn ngạo mạn hơn các ngươi, càng không ai bì nổi, nhưng sau khi lên chiến trường, thiếu chút nữa đối mặt với cái chết. May mà một vị chiến hữu đẩy ta ra, ta mới may mắn còn sống.

– Tuy nhiên hắn lại chết, chết ở trước mặt ta, bị đám Âm Ảnh Tử Linh chết tiệt kia phá thành từng mảnh.

– Cho nên, lão tử không muốn còn có ai vì cứu mạng đám đần đồn các ngươi mà chết nữa.

– Từ giờ trở đi, các ngươi phải tiếp nhận huấn luyện thực chiến sâm nghiêm nhất!

– Bây giờ đi vào doanh cho lão tử.

Nam nhân cường tráng nói xong, xoay người bỏ đi, căn bản không cho bất luận kẻ nào có cơ hội nói chuyện.

Mọi người đều lặng ngắt như tờ, sau khi bốn người đi ra dìu bốn người dưới đất, nhao nhao đi vào trong trại lính, gần 1000 người phân biệt tiến vào 50 lều trại, chẳng phân biệt nam nữ tùy ý tiến vào.

Trên thực tế chỗ ở có hay không cũng chẳng sao, đừng nói võ giả bậc cao có tính thích ứng cực mạnh, không ít người còn có Tiên Cư, không muốn thì có thể vào Tiên Cư mà ở.

Nhưng rất nhanh bọn họ biết được quân quy, trong đó còn cấm sử dụng Tiên Cư.

Bởi vì đây là quân đội, tức là kỷ luật nghiêm minh, ngươi nằm ở bên trong Tiên Cư, như vậy sao có thể truyền đạt mệnh lệnh cấp trên cho ngươi? Trong thời gian quy định mọi người nhất thiết phải đợi ở trong lều, mệnh lệnh vừa ra là phải xuất kích.

Người mới tới đây đương nhiên không có khả năng đều hoàn toàn không biết nơi này, rất nhanh có người nói ra, tiếp đó truyền ra.

Nam nhân hung mãnh kia tên là Nghê An Bắc, không những có tu vi linh lực Tuệ Tinh Hoàng, mà thể chất thức tỉnh cũng khá cao, tiến thêm một bước là được có thể xông lên Hắc Động Cảnh, hắn nổi tiếng về hung hãn.

Hắn lao dịch ở trong này hơn 700 năm, theo lý sớm nên quang vinh rời đi, nhưng mà hắn lại cứ ở lại, nguyên nhân chủ yếu có lẽ liên quan tới chiến hữu hy sinh cứu hắn.

Trên thực tế, tuy rằng thời gian quy định lao dịch là mười năm, nhưng mà phần lớn mọi người đều ở lại lâu hơn, tính đều ra mỗi người đều ở lại hơn 30 năm mới rời đi.

Dĩ nhiên đối với Long tộc Tuệ Tinh Cảnh mà nói, đừng nói 30 năm, cho dù 3000 năm cũng chỉ là cái nháy mắt trong thọ nguyên lâu dài của bọn họ mà thôi.

Cường giả ở cùng cường giả, ở trong lều Chu Hằng có hơn 1000 người được công nhận là tồn tại khá mạnh, trừ Chu Hằng ra còn có Nghiêm Lẫm Đông, Thủy Vũ Ỷ, Đồ Lan.

Thủy Vũ Ỷ và Đồ Lan tuy rằng không phải đứng đầu Thanh Dương Thành, nhưng mà bọn họ đều có thực lực như vậy, vận mệnh toàn bộ bọn họ đều bị biến đổi khi Chu Hằng loạn nhập. Đối với Đồ Lan mà nói, chính vì Chu Hằng và Thủy Vũ Ỷ loạn nhập, cho nên hắn ngay cả vị trí thứ hai cũng không được, trên thực tế thực lực của hắn cũng không kém cỏi gì.

Bắt đầu từ ngày thứ hai, quả nhiên bọn họ bắt đầu huấn luyện thực chiến, Nghê An Bắc mang đến một Âm Ảnh Tử Linh còn sống, để từng người bọn họ lên chiến đấu.

Mỗi một người đi ra đều tràn đầy tự tin, nhưng mà khi bọn hắn trở lại sắc mặt mỗi người đều trắng bệch, mồ hôi lạnh chảy ròng. Trách không được tỉ lệ tử vong của Long tộc ở bên trong Ma Hải lại cao như vậy, những Âm Ảnh Tử Linh này thật là đáng sợ!

– Công kích của những Tử Linh này có tính xuyên thấu, phòng ngự các ngươi vẫn lấy làm kiêu ngạo căn bản không có bao nhiêu tác dụng. Nghê An Bắc rống to: – Cho nên bỏ xuống kiêu ngạo Long tộc, đặt mình trở thành người thường cho lão tử.

– Một cái Âm Ảnh Tử Linh đã biến các ngươi sợ như vậy, đúng là vô dụng.

– Ở trên chiến trường, những Tử Linh này vừa ra là mấy vạn con, Ma Hải lớn như vậy, chúng ta căn bản không thể biết chúng xuất hiện từ đâu, cho nên khi chúng nó xuất hiện, mỗi người trong doanh đều là lấy ít địch nhiều, mỗi người các ngươi ít nhất đều phải đánh đồng thời mười con, thậm chí 100 con Tử Linh!

– Chỉ đối phó một con đã khó khăn tầng tầng lớp lớp, lúc gặp một đám, các ngươi có thể làm gì? Xoay người chạy trốn sao?

Nghê An Bắc khinh thường nhìn những tân binh này, đây là chiêu thức quen dùng của hắn, trước tiên phải mài sạch nhuệ khí của đám người này, sau sẽ chậm rãi mài thành binh khí sắc bén! Đáng tiếc, trong quá trình này có ít nhất một phần ba ngã xuống, thậm chí…!

Tố chất đám người mới này không được tốt lắm, cuối cùng có một nửa sống rời đi cũng đã không tệ!

Ai bảo đám người Chu Hằng đến từ Kim 71 Tinh chứ, trên lý thuyết chỉ có 4 chi đội mới mới có thể sánh vai với bọn chúng, chính là bốn Long Vực trong tinh cầu kém nhất, tỷ như Lam 77 Tinh, Lục 72 Tinh.

– Không… Lời này của Nghê An Bắc không hề nghi ngờ gì đã khiến bọn họ đều phản kháng, mỗi một Long tộc đều vô cùng kiêu ngạo, nó đã ăn sâu vào huyết mạch bọn họ. Bọn họ có thể thừa nhận không bằng Nghê An Bắc, bởi vì đối phương cũng là Long tộc, thua Long tộc cường đại hơn cũng không có gì mất mặt.

Nhưng mà Nghê An Bắc lại còn nói bọn họ đào binh, như vậy thật quá đáng!

Long tộc thà chết chứ không lùi!

– Phải không? Nghê An Bắc cười độc địa, quét nhìn mọi người một lần nói: – Trong số các ngươi ai là đệ nhất lần sao tài này, đi ra, để lão tử xem đệ nhất có trình độ gì?

Cứ như vậy, mọi ánh mắt đều tập trung vào Chu Hằng.

Chu Hằng vốn muốn đê điều một ít, nhưng mà chỉ là hy vọng xa vời.

Hắn cười cười, sải bước đi ra.

– Hả? Ngay cả Tuệ Tinh Cảnh cũng chưa vào? Nghê An Bắc lộ ra vẻ kinh ngạc, bởi vì người mới nơi này đều có tu vi Tuệ Tinh Cảnh, thậm chí có một vài người còn là Tuệ Tinh Hoàng, xấp xỉ với hắn.

Mặc dù nói Long tộc chú trọng thể chất hơn, nhưng mà người tới nơi này tuyệt đối đều đột phá thể chất Tuệ Tinh Cảnh, như vậy hai lớp Tuệ Tinh Cảnh sao có thể thua một tên thể chất chỉ là Tuệ Tinh Cảnh chứ?

Chẳng lẽ là hai lớp Tuệ Tinh Cảnh đánh lưỡng bại câu thương, mới cho nên mới để tên tiểu tử này chiếm được tiện nghi.

Không tận mắt nhìn thấy qua Chu Hằng chiến đấu, ai có thể tưởng tượng ra chiến lực của hắn?

– Hừ! Nghiêm Lẫm Đông cười lạnh, hắn chán ghét Chu Hằng, nếu không phải vì quy tắc ngầm, bị Long Hải Tinh mạnh mẽ ngừng chiến lại, thứ hạng đầu lần này chính là của hắn! Long tộc kiêu ngạo, bởi vậy càng quan tâm hư danh, đối với hắn mà nói, nó chẳng khác nào đoạt vợ.

Tuy nhiên thương đánh chim đầu đàn, tiểu tử này tuyệt đối không phải đối thủ của Nghê An Bắc, xem ra phải nếm chút khổ sở!

Nghê An Bắc phải mài hết nhuệ khí của bọn họ, thủ đoạn tốt nhất chính là đàn áp kẻ mạnh nhất, giết gà dọa khỉ, một lần hành động chấn nhiếp bọn họ! Chỉ là Nghê An Bắc không có nghĩ tới là, hạng đầu lần này không ngờ không hai người cảnh giới cao hơn.

Tuy nhiên thể chất không giống với linh lực, linh lực có thể thông qua khí tức lộ ra là thấy được, nhất là võ giả bậc cao nhìn võ giả cấp thấp hơn thì càng rõ ràng, hoàn toàn không tránh được.

Nhưng thể chất lại khác, đây là lực lượng của thân thể, không tự tay so chiêu tuyệt đối không thể nhìn rõ.

Chẳng lẽ thể chất tên này cực cao?

Nghê An Bắc thầm nghĩ trong lòng, nhưng mà lại lập tức bác bỏ, Chu Hằng đừng nói long hóa, cho dù sừng rồng cũng không có, như vậy huyết mạch… Chỉ có tehre dùng từ pha loãng thê thảm đề hình dung.

Người như vậy đến tột cùng làm sao lấy được hạng đầu tinh cầu lần này

Nghê An Bắc nhìn chằm chằm Chu Hằng một hồi, dường như

muốn nhìn thấu Chu Hằng vậy, nhưng mà Chu Hằng lại phong khinh vân đạm, chẳng những lưng thẳng tắp, ngay cả vẻ mặt cũng không chút biến hóa.

Có chút ý tứ!

Nghê An Bắc mỉm cười, vừa rồi hắn đã vận dụng sát khí của bản thân, đây chính là sát khí mà hắn tàn sát không biết bao nhiêu Âm Ảnh Tử Linh mới được, bình thường Tuệ Tinh Cảnh bị hắn trừng như vậy cũng lạnh run, mồ hôi lạnh chảy ròng!

Chu Hằng biểu hiện như thế, đã ghi điểm với hắn! Tuy nhiên, vậy còn chưa đủ!

– Người đâu, lấy thêm mười lồng giam tới đây. –

Chương 1025: Âm Ảnh Tử Linh

Trong trại lính bắt Âm Ảnh Tử Linh làm tù binh không ít, nó chuyên được dùng để huấn luyện tân binh.

Tử Linh không có chút tình cảm nào, chiến đấu và giết chóc chính là ý thức duy nhất có nó, căn bản không khả năng đầu hàng, cho nên bắt sống còn khó hơn giết chết mười lần.

Trong binh doanh cũng không có bao nhiêu Tử Linh sống, chỉ có ba mươi lồng giam thôi. Hiện tại Nghê An Bắc một lần lấy ra mười cái, đúng là rất coi trọng Chu Hằng a.

Tuy nhiên mười con Tử Linh khủng bố đối với người mới mà nói còn là ít, lão binh trên chiến trường nhiều lúc phải ứng phó mười mấy Tử Linh, nhiều thời điểm còn mấy chục là khác.

Nhưng như vậy cũng lành ít dữ nhiều, chỉ có số ít cường giả mới có thể sống sót.

Chỉ mười con Tử Linh, Nghê An Bắc tuyệt đối nắm chắc có thể cam đoan Chu Hằng chỉ bị thương nặng mà không chết, đương nhiên bị thương nặng như vậy cũng khiến hắn nằm giường ít nhất 3 năm!

Không nếm nhiều đau khổ một chút, làm sao có thể cảm nhận được sự tàn khốc của Ma Hải? Hiện tại chỉ bị thương nặng mà thôi, nếu thật sự ở trên chiến trường, rất có thể sẽ bị chết trận.

Không bao lâu, mười cái lồng giam đã được đem đến, mỗi cái lồng nhốt một con Tử Linh.

Nghe đội trưởng xuất động mười con Tử Linh, không ít lính già đều chạy tới xem náo nhiệt, vây thành một vòng tròn quanh sân huấn luyện.

– Các ngươi cược tiểu tử này chống được bao lâu?

– Mười con đều xuất động, tuyệt đối vừa đối mặt sẽ bị trọng thương.

– Chớ xem thường người ta, ít nhất cũng là hạng đầu lần tranh tài này.

– Ha ha ha ha, tu vi linh lực còn chưa tới Tuệ Tinh Cảnh, thể chất tuy rằng không nhìn ra. Nhưng mà trên người hắn cũng không có vảy rồng, càng không thể long hóa. Huyết mạch vậy thì có được thể chất gì?

– Ta càng xem trọng đại mỹ nữ kia! Các ngươi nhìn đầu rồng, râu rồng, rồng mũi, sừng rồng kìa, mỗi một tấc đều đẹp khiến rồng đều mất hồn à.

– Cút, nàng là do lão tử nhìn trúng trước!

ads

– Ngươi nhìn trúng thì có ích gì, người ta sẽ xem trọng ngươi sao?

– Ha ha ha ha!

Đang lúc mọi người nghị luận ầm ĩ. Mười cái lồng giam được quây thành vòng tròn, ở giữa là Chu Hằng cùng Nghê An Bắc, bên ngoài còn dùng trận pháp giam cầm, miễn cho những Tử Linh này quần khởi, chạy ra ngoài.

Nghê An Bắc cũng không thể ra ngoài trận pháp, nếu không một khi Chu Hằng gặp phải nguy hiểm, hắn cũng không kịp ra tay cứu.

– Người mới. Chuẩn bị xong chưa? Nghê An Bắc hỏi Chu Hằng, cũng không chờ Chu Hằng trả lời, hắn đã cách không chụp ra, mở toàn bộ lồng giam: – Ở trong chiến trường, không có thời gian cho ngươi chuẩn bị đâu!

Oanh!

Mười con Tử Linh đều tràn ra. Những Tử Linh này hoàn toàn khác với Bạch Cốt Khô Lâu, chúng gần như không có thực thể, mà giống như quỷ hồn được tạo thành từ sương khói, đây cũng là nguyên nhân chúng rất khó bị đánh chết, chỉ có phù văn mới có thể đánh trúng chúng.

Mọi người đều trợn tròn hai mắt. Nóng lòng muốn biết Chu Hằng có thể chống đỡ được bao lâu.

Hạng đầu dù sao cũng phải ngoài dự đoán của mọi người một chút à.

Chu Hằng không dám có chút sơ suất, lập tức bạo phát khí thế. Một hư ảnh thiên long màu tím cuồng nộ rít gào hiện lên phía sau, như đế vương quân lâm, uy thế vô cùng! Hách!

Những Tử Linh kia không ngờ đồng loạt làm ra hành động khiến mọi người kinh ngạc, chúng bỏ qua công kích Chu Hằng, mà đồng loạt vọt lên không trung đánh tới Nghê An Bắc cách đó xa hơn.

Phốc!

Nghê An Bắc thiếu chút nữa hộc máu, con bà nó đây là chuyện gì xảy ra?

Tử Linh không có tình cảm, thậm chí không có trí khôn, chúng nó chỉ có một ý niệm giết chóc, cũng không quản kẻ đứng trước nó là mạnh hay yếu, chỉ cần có sinh linh chúng đều phát động công kích, cho dù Thánh nhân chúng cũng không chút do dự xông lên.

Bởi vậy, ai cách chúng gần hơn khẳng định là mục tiêu công kích đầu tiên, sau đó mới công kích người xa hơn, cho tới khi chúng cảm giác không còn vật sống nữa mới thôi.

Nhưng mà không ngờ chúng buông tha Chu Hằng ở gần hơn mà công kích Nghê An Bắc, chuyện này quá khoa trương đi!

Không chỉ Nghê An Bắc muốn ói máu, những người khác cũng trợn mắt há hốc mồm, hoàn toàn không thể hiểu nguyên nhân vì sao!

Vì sao, vì cái gì?

Tử Linh cũng biết sợ hãi sao?

Chu Hằng lại hiểu được, bởi vì Tử Diễm Thiên Long chuyên khắc tà vật! Tuy rằng vị chưa chắc khác được những Tử Linh bậc cao, nhưng mà khiến chúng thay đổi phương hướng công kích thì không thành vấn đề! Nói cách khác, cho dù Thánh nhân với Chu Hằng đứng chung một chỗ, những Tử Linh này cũng ưu tiên công kích Thánh nhân kia mà không phải Chu Hằng.

Nghê An Bắc chạy đông lùi tay, phía sau là mười Tử Linh gào thét đuổi theo, mà giữa sân còn một người ngáp ruồi.

Tình cảnh này mọi người đều không tưởng tượng được!

Vốn Nghê An Bắc muốn giáo huấn Chu Hằng một trận, mượn thảm trạng của hắn để cho đám người mới hiểu ra sự đáng sợ của chiến tranh Ma Hải, nhưng mà tuyệt đối không nghĩ tới, hắn lại bị rượt chạy.

Hắn đương nhiên không sợ mười Tử Linh này, nhưng mà nếu hắn xuất thủ, như vậy còn ý nghĩa gì?

Nhưng mà tuy rằng hắn thực lực cường đại, nhưng nơi này lại nhỏ hẹp, căn bản không thể thi triển long hóa! Hơn nữa, 10 đầu Tử Linh cũng đều là cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh, cảnh giới đều giống hắn, nếu chỉ chạy thục mạng, hắn sẽ vô cùng chật

vật, có đôi khi còn không xuất thủ không được, để tránh bị Tử Linh đánh trúng.

Mọi người biểu tình cổ quái, rất nhiều người muốn cười, lại sợ Nghê An Bắc tính sổ cho nên nín nhịn.

Bọn họ nhìn Tử Diễm Thiên Long rống giận phía sau Chu Hằng trong lòng thầm suy đoán, có lẽ đây chính là nguyên nhân à!

Ai nói Tử Long là huyết mạch hạ vị? Huyết mạch hạ vị có mạnh như vậy không?

– Tiểu tử, mau ra tay, nếu không lão tử dần chết ngươi. Nghê An Bắc giận nổ phổi. Nếu hắn ra tay, đánh giết 10 đầu Tử Linh này cũng không khó, dù sao thể chất cũng là chuẩn cấp Hắc Động, nhưng mà cứ như vậy hắn sẽ biến thành truyện cười.

Chu Hằng cười thầm trong lòng, hắn cũng chẳng cố ý, ai biết hiệu quả của Tử Diễm Thiên Long lại tốt như thế? Nếu Nghê An Bắc đã mở miệng, hắn cũng không đứng xem vui.

Ông, cánh tay phải của hắn long hóa, Yên Diệt Phù Văn lưu chuyển. Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! Hắn vận chuyển Bá Long Quyền, kình khí xoáy tròn, 10 quyền oanh phá, 10 đầu Tử Linh đều hóa thành tro bụi, hoàn toàn mai một! Ly kỳ là, một đầu Tử Linh trong

đó chỉ còn lại một viên tử châu bằng hạt đậu tương, toàn thân đen nhánh lại bán trong suốt.

Đã xong, đã xong?

Mọi người lại trố mắt, tên này xác định không phải cấp Hắc Động chứ? Nếu là Nghê An Bắc ra tay, hắn có thể xử lý đám Tử Linh này nhẹ nhàng như thế sao? Đáp án hiển nhiên là không, Nghê An Bắc chỉ là chuẩn cấp Hắc Động, còn chưa hình thành hắc động, nào dễ dàng diệt đám Tử Linh này như vậy?

Các lão binh đều có đều cho ta một đáp án chuẩn hơn: Hơn một tiếng, đồng thời cũng phải bị thương ba vết. Nên biết rằng công kích của Tử Linh mang theo tử vong khí, không dễ khu trục, ba vết thương kia ít nhất phải mất mười ngày mới khép lại, nhưng sẽ lưu lại sẹo, vĩnh viễn không biến mất!

Lính già nào mà không vết thương lớp lớp, nhưng đây cũng không phải sỉ nhục, mà là huy chương chiến công! Nhưng, nhưng, nhưng nhưng nhưng, Chu Hằng chỉ chém ra 10 quyền, chiến đấu đã giải quyết rồi!

Không loại trừ trọng điểm công kích của 10 côn Tử Linh này là Nghê An Bắc, nhưng Tử Linh không có linh trí cũng không có nghĩa là ngu ngốc, chúng đều có bản năng ý thức được nguy cơ, sẽ tránh công kích, tận lực tiêu diệt tồn tại lớn hơn.

Mọi người cẩn thận nhớ lại, những Tử Linh kia quả thật quay đầu lại công kích, nhưng mà sau khi trúng một quyền của Chu Hằng lại không địch lại, một quyền đã tan thành mây khói!

Nhẹ nhàng khoái trá!

Người mới tới lần này lại xuất hiện một nhân vật khó lường!

Nghê An Bắc nhìn Chu Hằng, nhìn khoảng 5 giây, đột nhiên nói: – Tiểu đội thứ 9, mang tiểu tử này đi, ngày mai các ngươi dẫn hắn ra chiến trường!

– Vâng, đội trưởng! Ha ha, phải cảm ơn đội trưởng rồi! Một gã nam nhân nhỏ gầy chạy tới, vỗ vỗ vai Chu Hằng nói:

– Người mới, đi theo ta!

– Chờ một chút! Nghê An Bắc đột nhiên nói: – Người mới, ngươi tên là gì?

Xít! Đội trưởng không ngờ bây giờ mới hỏi danh tính người mới? Nên biết rằng đội trưởng cho tới bây giờ chỉ hỏi tên những người từ chiến trường trở về, hắn thấy, chỉ người có dũng mới xứng để hắn nhớ tên.

– Chu Hằng!

– Đi thôi… Tận lực bảo mệnh, đừng làm anh hùng! Còn có, viên Ảnh Châu này cũng thuộc về ngươi! Nghê An Bắc nhặt viên tử châu màu đen của Âm Ảnh Tử Linh để lại ném cho Chu Hằng.

Chu Hằng nhận lấy, hắn cũng không biết Ảnh Châu này có ích gì, trước thu hồi lại rồi tính.

Nhìn Chu Hằng bị mang ra khỏi sân huấn luyện, mọi người đều kinh ngạc, đây chính là chuyện chưa từng phát sinh qua, một tên nhân loại mới tới không ngờ không trải qua huấn luyện đã trực tiếp lên chiến trường! Bình thường người mới ít nhất phải huấn luyện nửa năm mới có tư cách ra chiến trường a!

Nhưng khi nhìn thấy công kích kinh diễm của Chu Hằng ai dám phản đối?

Huấn luyện này dạy được gì cho Chu Hằng?

Mà giật mình nhất là những người tham gia lần tranh tài này, bởi vì Long Hải Tinh dừng chiến đấu lại giữa chừng, bọn họ cũng không biết Chu Hằng có được chiến lực kinh khủng bực nào, vẫn cho rằng Chu Hằng có quan hệ với lão Long kia.

Nhưng mà bây giờ bọn hắn mới biết, Long Hải Tinh đúng là suy nghĩ cho bọn họ, nếu không… Ngẫm lại cảnh tượng 10 đầu Tử Linh kia thành tro, bất cứ người nào đều phải rùng mình.

Nghiêm Lẫm Đông lại siết chặt nắm đấm, biểu hiện của Chu Hằng đả kích thật mạnh với hắn, cường đại đến mức hắn cảm thấy tuyệt vọng!

Không được, nhất định phải xử lý hắn!

Trong mắt Nghiêm Lẫm Đông toát ra vẻ âm độc, nhìn bóng Chu Hằng càng lúc càng xa, hắn không khỏi cười lạnh, bởi vì hắn đã nghĩ ra một ý hay.

Mà không giống với Nghiêm Lẫm Đông, trong ánh mắt của Thủy Vũ Ỷ lại ánh lên ánh sáng kỳ dị.

Mỹ nhân yêu anh hùng, hơn nữa khi bản thân mỹ nhân này còn có được thực lực cường đại, anh hùng muốn được nàng yêu phải cần lực lượng càng mạnh hơn, không thể nghi ngờ, Chu Hằng bây giờ có thực lực như vậy.

Huyết mạch hạ vị?

Nói đùa, điều này sao có thể là huyết mạch hạ vị! Có huyết mạch hạ vị lợi hại như vậy không?

Hơn nữa bản thân nàng đã có được Kim Long huyết mạch khá thuần khiết, kết hợp với huyết mạch Long tộc biến dị của Chu Hằng không biết hậu đại sẽ kinh diễm bực nào?

Chương 1026: Tiểu đội thứ 9

Đưa về tiểu đội thứ 9, Chu Hằng cũng ra khỏi binh doanh cũ, lên cấp lính già, tiến vào chỗ ở của tiểu đội thứ 9.

Tiểu đội thứ 9 chỉ có 38 người, cộng thêm Chu Hằng mới tới là 39 người.

Nhưng 38 người này đều lực lưỡng, nếu luận về thể chất thì là tiểu đội mạnh nhất, tiểu đội thứ 9 mạnh nhất trong quân doanh. Sở dĩ là tiểu đội thứ 9 mà không phải thứ nhất thứ hai thứ ba thứ bốn, là vì những tiểu đội trước nó đều bị hủy diệt.

Tiểu đội thứ 9 trên thực tế chính là tiểu đội thứ nhất!

Đây là một loại quang vinh đặc thù, nhưng mà tỉ lệ tử vong cũng quá cao, gia nhập vào trong yêu cầu cực cao.

Tuy nhiên người còn sống sót đều là tinh anh, mỗi người đều có thực lực lấy một địch trăm! Lấy thân phận người mới trực tiếp tiến vào tiểu đội thứ 9, thoạt nhìn rất dễ chê cười, nhưng chỉ cần biết rằng chiến tích của Chu Hằng liền tuyệt đối không còn dị nghị.

Linh lực còn chưa tiến vào Tuệ Tinh Cảnh?

Vậy cũng là vấn đề sao?

Trong chiến trường chỉ nhìn thực lực, ai sẽ để ý cảnh giới ngươi làm gì! Cho dù ngươi là Thánh nhân, không thể giết địch thì vẫn là phế vật!

Chu Hằng đã dùng thực lực chứng minh hắn có thừa tư cách tiến vào tiểu đội thứ 9!

Về phần hạt châu Ảnh Hạch, đây là đặc sản của Âm Ảnh Tử Linh, trong hạt châu này có chứa tử vong chi đạo!

Tử vong chi đạo khó lĩnh ngộ nhất, bởi vì cũng không hợp với tất cả sinh linh. Chỉ có rất hiếm hoạt tử nhân mới đi tinh nghiên đạo này. Nhưng mà nếu muốn đột phá Hỗn Độn Cảnh thì khi 9 động là nhất thiết phải tích! Cho nên nhất định phải tu tử vong chi đạo. Nhưng chỉ cần đi ra 10 bước là được rồi, đây là cơ sở, đạt tới số 9 cực hạn, là có tư cách tấn công Hỗn Độn Cảnh. Về phần Hỗn Độn Cảnh tự nhiên có năng lực chuyên tu một đạo, trên thực tế cũng không có nhiều tinh lực kiêm tu nhiều đạo.

Tu tử vong chi đạo cần phải có lý giải đối với tử vong, Ảnh Châu này chính là thứ tốt nhất, ít nhất còn tốt hơn Thiên

Huyền Linh Tinh cấp Hắc Động nhiều.

ads

Cũng không phải mỗi một đầu Âm Ảnh Tử Linh đều có Ảnh Châu, điều kiện thứ nhất có nó chính là đạt tới Tuệ Tinh Cảnh, hơn nữa 10 đầu trong Tuệ Tinh Cảnh Tử Linh cũng chưa chắc có được một quả, Chu Hằng đánh giết 10 đầu Tử Linh đã ra một quả. Vận khí khá tốt.

Dù sao, Tuệ Tinh Cảnh chỉ vừa mới tiếp xúc được với thiên địa quy tắc, Ảnh Châu có thể hình thức hóa quy tắc cho thấy phải là Tử Linh cấp Tuệ Tinh cực kỳ cường đại mới làm được.

Tuy nhiên Tử Linh cấp Hắc Động nhất định sẽ uẩn sinh ra Ảnh Hạch, chỉ là cấp bậc Tử Linh này đều Kim Cô Bổng trấn hải trấn ở dưới Ma Hải không ra được, cho nên muốn có Ảnh Hạch cũng chỉ có giết vào trong Ma Hải thôi.

Nhưng như vậy sẽ phải đối mặt với ngàn vạn Tử Linh, khả năng ngay cả Tử Linh cấp Hắc Động còn chưa nhìn thấy đã bị giết chết.

Ngày hôm sau. Chu Hằng theo tiểu đội thứ 9 xuất phát, tiến

vào Ma Hải tuần tra, chức trách của bọn họ là tuần tra vặn dặm phòng tuyến, Tử Linh từ nơi này tấn công ra binh doanh số 9943 của Chu Hằng phải phụ trách ngăn cản đầu tiên.

Nếu phạm vi Tử Linh xâm chiếm không lớn, như vậy liền do binh doanh 9943 tự giải quyết, nếu quy mô lớn vượt ra khỏi kiểm soát của binh doanh 9943 thì có thể cầu cứu quân đội, quân bộ sẽ điều động binh doanh gần đó trợ giúp.

Nghê An Bắc chính là đội trưởng binh doanh 9943, người phụ trách cao nhất, mà tiểu đội trưởng tiểu đội thứ 9 tên là Mông Húc, trình độ linh lực còn cao hơn Nghê An Bắc. Có được 93 viên tuệ tinh, thể chất cũng không chênh lệch hắn lắm.

Nhưng hắn đánh với Nghê An Bắc. Tất bại!

Bởi vì cho dù Tuệ Tinh Đế đỉnh phong linh, thể hai lớp cũng còn kém xa chuẩn Hắc Động Cảnh! Nhưng có một vị đội trưởng cường lực suất lĩnh, mọi người đều có cảm giác an toàn, dù sao Mông Húc chính là cường giả đứng thứu hai trong binh doanh 9943!

Tiến vào trong Ma Hải, 39 người phân tán ra, mỗi người giám thị khu vực mấy trăm dặm, chẳng những phải xem có Tử Linh tới xâm phạm hay không, nếu có, còn phải tiên đoán quy mô, để binh doanh phía sau ứng phó.

Chu Hằng lần đầu tiên tới đây, cho nên hắn không hành động

một mình, mà theo chân một người tên là Hoa Quá, người nọ phụ trách truyền thụ kinh nghiệm cho Chu Hằng, chuyện này không liên quan tới thực lực, kinh nghiệm phải dùng vô số máu tươi mới tổng kết ra.

Tử Linh xâm chiếm không có quy luật, chỉ biết cứ qua một thời gian sẽ phát động rất nhiều Tử Linh tràn tới, Long tộc xưng là Tử Triều! Tử Triều cũng theo quy mô chia làm 3 loại nhỏ, vừa, lớn, Tử Triều loại nhỏ có chừng mười vạn Tử Linh, cỡ vừa Tử Triều là trăm vạn, Tử Triều loại lớn số lượng vượt quá ngàn vạn!

Ở trong lịch sử Long tộc, còn phát sinh qua Tử Triều số lượng ức vạn, nhưng chỉ phát sinh qua hai lần, nhưng lại xuất hiện trước khi có Kim Cô Bổng trấn hải. Hiện tại Tử Triều loại lớn rất hiếm rất hiếm xuất hiện, chỉ khi nào xuất hiện, là có Tử Linh cấp bậc Hắc Động Cảnh!

Tại sao như thế không người nào biết, bởi vì Tử Triều xuất hiện căn bản không có quy luật, phiến Ma Hải này lại có hiệu quả ngăn thần thức, cho dù Thánh nhân cũng không có khả năng nhìn thấu.

Ở trong này, cũng rất có khả năng chết!

Chu Hằng thu lại chút sơ suất trong lòng, bởi vì cho dù Hồng Nguyệt núp trong bóng tối, sau khi hắn tiến vào Ma Hải, Hồng Nguyệt cũng ngoài tầm tay với, hoàn toàn mất đi tung tích của hắn, cho dù gặp nguy hiểm cũng không có khả năng cứu.

Đi tới nơi này, tất cả phải dựa vào mình!

Chu Hằng nghĩ như vậy, nhưng chiến ý cũng đột nhiên bừng lên, chỉ có nhuốm máu hắn mới đứng lên cao được, hắn chỉ hận không thể thét lớn dẫn động một đống lớn Tử Linh tơi.

Trong Ma Hải luôn luôn có Tử Linh du đãng, chỉ là không đạt được quy mô Tử Triều mà thôi, chỉ khi nào gây ra động tĩnh lớn, đưa Tử Linh gần đó tới, hình thành quy mô mấy trăm thậm chí hơn một ngàn, như vậy khá đáng sợ.

Chu Hằng rất muốn chiến một trận, nhưng mà bên cạnh còn có một người, cũng không thể bảo hắn điên theo hắn à.

Không liên quan, khi hắn có thể tự do hành động, hắn thoải mái chiến một trận là được rồi.

Ma Hải cũng không phải hải dương chân chánh, mà là một mảnh thế giới sương mù xám, sâu không biết bao nhiêu, trong bất kỳ một mảnh sương mù xám nào cũng có thể có thể cất giấu một đầu Tử Linh! Mà ở chính giữa Ma Hải, là một cây cột vàng thật lớn, tản ra khí tức vừa cổ lão vừa cao quý.

Đây chính là Kim Cô Bổng trấn hải, do năm vị Thánh nhân và bốn đại thần thú liên thủ tạo ra, cấp bậc Hỗn Độn!

Ở trong này tu luyện, tuy rằng nguy hiểm, nhưng mà cảm ứng được khí tức hỗn độn, có hiệu quả làm ít công to. Cho nên có rất nhiều người xong mười năm lao dịch cũng chọn ở lại, đây cũng là một nguyên nhân. Ở lại doanh binh có một ưu đãi, chính là thịt ăn hết mình!

Nhưng lại đều là hàng thượng đẳng, tất cả đều là thịt yêu thú cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh, nếu lập chiến công thậm chí còn nhận được thịt thú cấp bậc Hắc Động, nhưng cơ hội như vậy ít hơn, ít nhất phải đánh đuổi một lần Tử Triều trung cấp mới được.

Mười ngày sau, Chu Hằng rốt cục được phép một mình hành động.

Hắn nóng lòng muốn thử, vô cùng khát vọng chiến một trận.

Khi hắn tiến vào Ma Hải, không hề cố kỵ phóng ra khí tức bản thân.

Quy tắc đầu tiên ở trong Ma Hải chính là tận khả năng thu liễm khí tức, bởi vì Tử Linh đặc biệt mẫn cảm với khí tức sinh linh, thậm chí cách xa trăm dặm cũng cảm ứng được.

Chu Hằng vừa buông ra khí tức, giống như một ngọn hải đăng trong bóng tối, lập tức lấy hắn làm trung tâm, Tử Linh phụ cận trăm dặm đều đồng loạt phóng về phía hắn.

Hưu hưu hưu, chỉ mấy giây, mười mấy đầu Âm Ảnh Tử Linh cách Chu Hằng gần nhất đã xuất hiện! Không nói nhảm, bản năng của Tử Linh chính là giết chóc, vừa xuất hiện đã công kích Chu Hằng. Ông!

Chu Hằng thả ra Tử Diễm Thiên Long, nhưng lần này Tử Linh lại không chút do dự, tiếp tục tấn công hắn.

Quả nhiên, những Tử Linh này cũng không phải quá sợ hãi Tử Diễm Thiên Long, chỉ là chúng sẽ chọn công kích Chu Hằng cuối cùng, nhưng mà nếu chỉ có Chu Hằng thì cũng không có gì khác biệt.

Đáng tiếc là, phần lớn Tử Linh này cũng chỉ là Tinh Thần Cảnh mà thôi, ít có Thiên Hà Cảnh, mà Tuệ Tinh Cảnh một con cũng không có.

Chu Hằng cũng không có long hóa song chưởng, mà lựa chọn trực tiếp dùng nắm đấm công kích, nhưng hắn lập tức phát hiện, công kích như vậy không hề có tác dụng với Tử Linh, cho dù là Tinh Thần Cảnh.

Những Tử Linh này là sản vật của quy tắc thiên địa, bởi vậy cho dù cấp thấp nhất cũng cần phải vận dụng pháp tắc để đánh giết!

Hắn lại vận chuyển Bá Long Quyền, nhưng vẫn vô dụng.

Bá Long Quyền lão Thanh Long dùng quả thật là pháp tắc, nhưng mà đây chỉ có thể dùng để phóng đại lực lượng, mà lực lượng thuần túy lại không có cách nào thương đả thương được những thiên địa tạo vật này.

Chu Hằng cũng không phí công nữa, cánh tay phải lập tức long hóa, không phải hắn không muốn long hóa hai tay, mà là bây giờ huyết mạch lực của hắn chỉ đủ long hóa một cánh tay. Yên Diệt Phù Văn hiện, thình thịch thình thịch thình thịch, Bá Long Quyền tái triển!

Lúc này hắn giống như sói nhảy vào đàn dê, một quyền đánh xuống chỗ đông Tử Linh là chết một đống lớn, dù sao Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh Tử Linh căn bản không thể chịu được oanh kích như vậy.

Nhưng mà, Tử Linh không sợ chết, theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều Tử Linh tràn tới.

Lúc ban đầu chỉ xuất hiện mười con, tiếp theo là mấy chục, trên trăm, mấy trăm con!

Những Tử Linh này đều ở trạng thái hơi nước, giống như bóng ma không có thực thể, công kích thuần túy là vô dụng, còn có một điểm, những Tử Linh này còn có thể nhập vào nhau hình

thành công kích chồng lớp!

Dưới tình huống bình thường, Chu Hằng cho dù bị 1 vạn người vây quanh, nhưng có khả năng công kích đồng thời chỉ khoảng một trăm tới một ngàn, nhưng mà Âm Ảnh Tử Linh lại hoàn toàn khác, chúng nó xuyên qua nhau, cuồn cuộn không ngừng nhập vào nhau, hoàn toàn có thể làm được mấy ngàn, mấy vạn thậm chí mấy triệu công kích cùng lúc.

Đây cũng là lý do vì sao ngay cả Thánh nhân cũng không dám xuống Ma Hải, khi số lượng đạt tới trình độ nhất định, cho dù Thánh nhân cũng khó thoát khỏi kết cục ngã xuống.

Hiện tại đương nhiên không đạt được trình độ mấy vạn con, nhưng mà mấy trăm con Tử Linh đồng thời nhào tới cũng là chuyện phải chết, dù sao Chu Hằng chỉ có một tay thi triển được Yên Diệt Phù Văn!

Xoạt! Xoạt! Xoạt!

Trên người hắn đã xuất hiện vết thương, mà lúc này, rốt cục có Tử Linh cường đại cấp Tuệ Tinh xuất hiện!

Chu Hằng không hề sợ, hắn gào to một tiếng, kích hoạt huyết mạch, hoàn toàn long hóa, lập tức, ánh sáng màu tím chói lọi quấn quanh, tản phát ra uy thế vô thượng. – –

Chương 1027: Công lớn

Trong Ma Hải, chiến đấu kịch liệt diễn ra!

Trên thực tế, khi Chu Hằng biến thân thành long hình thì đã là giết hại nghiêng về một phía! Ánh sáng tím chói lọi xoay tròn toàn thân, đây thực ra chính là Yên Diệt Phù Văn, nhưng uy lực nhỏ hơn một chút, hắn cũng không vận chuyển ra uy lực cường đại, nhưng đối với Âm Ảnh Tử Linh Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh mà nói, lực sát thương này đã đủ cường đại rồi!

Sử dụng Yên Diệt Phù Văn đánh chết bọn chúng là rất lãng phí, tựa như vốn chỉ dùng một thành lực lượng là có thể giết chết, hiện tại lại dùng 10 thành lực, chín thành lực lượng trong đó lãng phí.

Nhưng những Tử Linh này hoàn toàn không sợ, tuy rằng xông lên hẳn phải chết, nhưng mà chúng lại không hề do dự, dường như có đại hận chín tầng trời mười tầng đất với Chu Hằng vậy, không tiếc trả bất cứ giá nào giết hắn.

Loại Tử Linh này có đặc hiệu không quản phòng ngự, hoặc là nói, có thể xuyên thấu phần lớn phòng ngự, cho dù trên người Chu Hằng có ánh sáng chói lọi hình thành Yên Diệt Phù Văn loại nhỏ, nhưng mà những Tử Linh này vẫn không sợ chết

điên cuồng tấn công, thỉnh thoảng có vài công kích xuyên qua bảo hộ của Yên Diệt Phù Văn, trực tiếp công kích lên người hắn.

May mà, hắn còn có một tầng phòng ngự khác, thể chất Long tộc! Long tộc là thần thú thể chất mạnh nhất trong bốn đại thần thú, tuy rằng huyết mạch của Chu Hằng còn xa mới đạt tới trình độ như lão Thanh Long, nhưng mà đối thủ của hắn cũng chỉ là tồn tại dưới Hắc Động Cảnh!

Tầng phòng ngự này vẫn khá hiệu quả, nhưng cũng chỉ là khá, cũng không phải tuyệt đối!

Công kích của Tử Linh có thể xuyên thấu phần lớn phòng ngự, cho dù thể chất Long tộc cũng không có tác dụng tuyệt đối, từng đạo công kích xuyên qua long thân vẫn tạo thành lực phá hư cực lớn với Chu Hằng.

Hắn mặt ngoài nhìn như không bị thương. Nhưng mà bên trong cũng đã vết thương lớp lớp, các cơ quan nội tạng đều đã rạn nứt. Chỉ có trái tim là được hắn dùng phù văn bảo hộ vô tổn.

Tinh huyết Long tộc ở trong tim, nếu trái tim nổ tung, hắn sẽ bị trọng thương, nhưng sẽ thoát khỏi trạng thái long hình.

Tuy nhiên, sau khi biến hóa long hình, tứ chi hắn đều có thể sử dụng Yên Diệt Phù Văn!

Long thân biến ra, bốn cái long trảo khí phách. Lực sát thương Tử Linh cấp Tuệ Tinh lập tức tăng lên, một trảo vỗ xuống Âm Ảnh Tử Linh không chết cũng trọng thương, Yên Diệt Phù Văn quả thực là khắc chế của chúng.

ads

Ma Hải chẳng những hoàn toàn ngăn cách thần thức, còn ngăn cản được tầm mắt, thanh âm cũng bị sương mù hấp thu! Bởi vậy, Chu Hằng chiến đấu với nhiều Tử Linh kịch liệt như vậy, nếu đổi ở nơi khác cũng có thể nhìn thấy ánh sáng phóng lên cao vạn trượng! Nhưng mà ở trong này?

Động tĩnh không ngờ không truyền qua được 500 trượng!

Những người khác trong tiểu đội thứ 9 đều không cảm ứng được Chu Hằng đang chiến đấu kịch liệt với ít nhất vạn đầu Âm Ảnh Tử Linh. Ngược lại Âm Ảnh Tử Linh ở xa cảm lại ứng được Chu Hằng đang đại chiến, bởi vì nó kích phát ra sinh cơ cực vượng, cho nên chúng thi nhau chạy tới.

Cho tới khi có một vị đội hữu trùng hợp phát hiện một đầu gần đó dị động, sau khi phát ra tín hiệu đuổi theo, đi được vài trăm

dặm mới thấy chiến đấu này.

Nhưng khi tìm đến tiếp viện, chiến đấu đã tới giai đoạn chót. Người tiểu đội thứ 9 xông lên chém chết mấy đầu Tử Linh, thì gần đó không còn con nào nữa.

Ít nhất trong vòng 500 dặm, tuyệt không có một đầu Âm Ảnh Tử Linh! Người tiểu đội thứ 9 đến trễ, cũng không biết số lượng cụ thể Chu Hằng đánh chết, nhưng bọn hắn có thể nhìn thấy Ảnh Hạch lơ lửng trên sương mù, ít nhất là 50 viên!

Nên biết rằng, ít nhất 10 đầu Tử Linh cấp Tuệ Tinh mới cho ra được một viên Ảnh Hạch. Mà Âm Ảnh Tử Linh cũng kết cấu hình kim tự tháp, thực lực càng mạnh số lượng lại càng ít, một đầu Âm Ảnh Tử Linh cấp Tuệ Tinh chính là vương của một khu vực, thống lĩnh ít nhất 10 đầu Âm Ảnh Tử Linh Thiên Hà Cảnh, mà mỗi đầu Tử Linh Thiên Hà Cảnh ít nhất thống lĩnh mười con Tử Linh Tinh Thần Cảnh.

Nói cách khác, ít nhất Chu Hằng đã đánh giết hơn một ngàn một trăm con Âm Ảnh Tử Linh, mới có được một viên Ảnh Hạch!

Hiện tại có ít nhất 50 viên Ảnh Hạch, nói rõ Chu Hằng ít nhất giết chết hơn năm vạn đầu Tử Linh, trong đó có ít nhất 500 đầu là cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh! Một người làm hết toàn bộ!

Xít!

Người trong tiểu đội đều lộ ra vẻ khiếp sợ, bọn họ là tinh anh trong tinh anh, nhưng mà bọn họ cũng không thể lấy được chiến tích như vậy!

Thân hình Chu Hằng run lên, khôi phục hình người, Long tộc lực của hắn cũng sắp hao hết, khi hao hết sẽ bị khôi phục hình ngươi. Hắn thay quần áo, bởi vì có kinh nghiệm, tốc độ mặc quần áo cực nhanh, nhưng sau khi mặc quần ávào o, hắn lại mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi, trong máu có mấy khối thịt nát, đây là nội tạng vỡ nát.

– Lợi hại!

– Tên tập sự ngươi thật là lợi hại!

– Tiểu đội thứ 9 có ngươi là quang vinh!

Mọi người đều nhào tới, tung Chu Hằng lên.

Tuy rằng Âm Ảnh Tử Linh giết mãi không hết, nhưng nếu như mỗi Long tộc đều có thể giống sinh mãnh được như Chu Hằng thì nói không chừng có khả năng giết ngược vào chỗ sâu trong Ma Hải, do thám ra bí mật hình thành Tử Linh, sau đó diệt sạch cái họa này đi.

Chu Hằng suy yếu ngay cả nói cũng không nói ra được, bị bọn họ tung lên quả thực như muốn chết, hắn thầm nghĩ ta còn chưa bị Tử Linh giết chết, ngược lại lại chết trong tay đám người kích động các ngươi đấy.

Mọi người rất nhanh thu lại niềm kích động, nơi này chính là Ma Hải, nguy hiểm vô cùng, tuy rằng gần như tất cả Tử Linh ở gần đó bị Chu Hằng giết chết, nhưng loại tà vật này sinh sôi không dứt, rất nhanh sẽ được bổ sung, rất có khả năng ngày sau có Tử Linh ở đây du đãng, tiếp theo nói không chừng còn bạo phát Tử Triều. Thu hồi Ảnh Hạch, mọi người về doanh.

Nhưng sau khi trở lại doanh địa 9943, Chu Hằng lại bị Nghê An Bắc mắng một trận, tự nhiên kêu hắn không tuân quân kỷ, thiếu chút nữa mất mạng! Nhưng sau khi mắng, Nghê An Bắc lại cùng Chu Hằng uống rượu, nói cho dù hắn tự mình xuất động cũng chỉ làm được như vậy.

Nên biết rằng, hắn chẳng những là Tuệ Tinh Hoàng, thể chất lại đạt tới chuẩn Hắc Động Cảnh, ngay cả hắn đều nói Chu Hằng có thể sánh với hắn, cho thấy hắn coi trọng Chu Hằng bực nào?

Trên thực tế người biết rõ Nghê An Bắc lại biết, thực ra vị đội trưởng này còn nói ngoa đấy, hắn có thể địch vạn đã là không tệ rồi, có thể đối địch 5 vạn sao? Nói đùa, như vậy cái mạng của hắn cũng không còn đấy!

Dù sao hắn chỉ là chuẩn Hắc Động Cảnh, cũng không phải Hắc Động Cảnh thật, trước khi chưa hình thành hắc động, tuyệt đối không có khả năng chất biến!

53 viên Ảnh Hạch tự nhiên là chiến lợi phẩm của Chu Hằng, nhưng Chu Hằng lại chỉ lấy một nửa, số còn lại giao cho Mông Húc, bảo hắn chia đều cho tiểu đội.

Cử động này tự nhiên gây thiện cảm với mọi người, dù sao Ảnh Hạch rất quý, một viên ít nhất có thể bán hơn vạn long tệ, so với Long Tinh cấp thấp cũng không chênh lệch lắm.

Mông Húc cũng trêu ghẹo nói Chu Hằng có phải muốn soán vị hắn hay không, thu mua lòng người rồi đuổi hắn xuống đài.

Một người đã đánh giết ít nhất 5 vạn đầu Âm Ảnh Tử Linh, đây là một công lớn, trên lý thuyết chỉ công lớn này có thể thoát khỏi mười năm lao dịch, Chu Hằng có thể lập tức rời khỏi Ma Hải. Nhưng sau khi Nghê An Bắc báo cáo lên trên, lại bị cấp trên mắng cho một trận, nói hắn đầu óc nước vào, một tên tập sự làm sao có thể sinh mãnh được như thế?

Doanh địa 9943 các ngươi muốn lừa quân công, bịa đặt thần cũng không thể lấy ra được loại tập sự này.

Linh lực Thiên Hà Đế đỉnh phong, thể chất cấp Tuệ Tinh, người như vậy có thể một địch 5 vạn, cuối cùng còn sống giết sạch tất cả Tử Linh sao?

Chuyện hoang đường!

Tin tức truyền quay lại, Nghê An Bắc tức giận, tiểu đội thứ 9 cũng tình phẫn nộ, nhao nhao kháng nghị cho Chu Hằng n, mang về công lao hắn nên có.

Nhưng Chu Hằng lại khuyên ngăn mọi người, hắn căn bản không phải người Long tộc, tự nhiên không để cái gọi là vinh quang của Long tộc ở trong lòng, hắn đến Ma Hải lịch luyện, mục đích là để tự đột phá Tuệ Tinh Cảnh!

Những thứ khác… Coi như báo đáp hy sinh ức vạn năm qua của Long tộc, cho nên hắn lười so đo.

Chu Hằng không tranh giành, khiến người tiểu đội thứ 9 càng tôn kính hắn, hiện tại danh vọng tên tập sự này đủ để sánh ngang với đội trưởng Mông Húc rồi!

Đương nhiên là vì Long tộc cũng lấy người mạnh làm vua, Chu Hằng chứng minh hắn có thực lực đó, ai mà không muốn cống hiến dưới trướng một vị cường giả chứ? Chẳng những có thể lấy được công lao, còn không dễ chết!

Nhất là tiểu đội thứ 9, tỉ lệ tử vong xưa này luôn cao.

Khi Chu Hằng khôi phục thương thế, hắn có được thù lao quang vinh, gánh chức đội phó, dẫn dắt một nửa người tiểu đội thứ 9 tuần tra.

Các đội viên đều nóng lòng muốn thử, muốn tái diễn chiến tích huy hoàng của Chu Hằng mười mấy ngày trước, nhưng mà Chu Hằng lại lắc đầu cự tuyệt, bởi vì hắn khá đặc biệt, khí thế vừa ra đã trở thành mục tiêu công kích cuối cùng của tất cả Tử Linh.

Những người khác cho dù biến long thân nhưng lại không có vầng sáng do Yên Diệt Phù Văn hình thành, bị lượng lơn sTử Linh vây công, khả năng chết trận là rất lớn!

Kể từ đó, cuối cùng toàn quân về tay không, chỉ còn một mình hắn chiến thắng trở về, vậy là có ý gì?

Chu Hằng chỉ thích làm sát thủ độc hành?

Hắn dồn lực chú ý lên bản thân Ma Hải, thật là là cách lừa kín đáo, diện tích Ma Hải khoảng một phần ba toàn bộ Vĩnh Hằng Long Tinh, mà chiều sâu cho dù Thánh nhân chỉ tiến vào được mấy vạn dặm, về phần đến tột cùng sâu bao nhiêu, không người nào biết!

Không phải là không có người từ một đầu khác của Vĩnh Hằng

Long Tinh xuyên qua, nhưng mà bọn họ cho ra một kết luận, thực ra Ma Hải liên kết với một không gian khác, hơn nữa từ đầu kia là không xuyên qua được.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao không cần phân bố phòng ngự ở nơi khác, Ma Hải chính là hình cái phễu, chỉ có thể ra vào chỗ cửa, nơi khác chắc chắn vô cùng, vô luận là người hay là Tử Linh đều không có cách nào khác xuyên qua. Trên Ma Hải, sương mù xám bốc lên, bất kỳ vật gì đều bị trôi nổi ở đây, giống như bơi lội có thể lặn xuống, nhưng một khi xuống dưới ba trượng trở lên, thì cần phải cẩn thận đề phòng phía dưới có Âm Ảnh Tử Linh đánh lén hay không.

Nhưng Ma Hải này mặc dù có sức nổi rất lớn, nhưng nếu thoát khỏi khu vực sương mù xám, bay lên không trung, lại phải chịu áp lực lớn vô cùng, đúng là vô cùng đắc cổ quái!

Lại bảy ngày sau, Nghê An Bắc đột nhiên được cấp trên thông báo, phụ cận doanh địa 9932 sắp hình thành Tử Triều! Tiểu đội thứ 9 làm tiên phong xuất kích! –

Chương 1028

Chương 1031 Trúng phục kích, Tử Triều

Nghiêm Lẫm Đông đã xong phần huấn luyện tân binh, bởi vì Tử Triều đột kích, tất cả tân binh cũng phải ra chiến trường nhưng chỉ đứng ở hàng cuối cùng, chủ yếu là biết một chút về thực chiến.

Hắn cùng với những người khác giống nhau dọn dẹp thứ đơn giản. Thực ra là căn cứ vào vũ khí, binh doanh mới có thể xứng đáng được cấp phát vũ khí phù văn, là loại trường mâu khi Chu Hằng vừa tới Long Vực thấy thủ vệ cầm trong tay. Loại vũ khí này bản thân chỉ có thể nói là chắc chắn, nhưng mũi mâu có phụ thêm lực phù văn của cường giả cấp Hắc Động bậc cao. Trong chiến đấu thêm vào lực lượng nếu bị mũi mâu xuyên thấu thì không chết cũng phải bị thương nặng!

Đây là lợi khí đánh chết Tử Linh, dù sao vận chuyển phù văn là một loại tiêu hao cực lớn!

Nếu lập được đầy đủ quân công, còn có thể xem xét theo bản thân đặt trước làm các loại vũ khí phù văn thích hợp với mình, tỷ như kiếm, đao, thậm chí là cung tên!

Nghiêm Lẫm Đông nắm trường mâu cùng đứng kết đội với mọi người, mà lúc này tiểu đội thứ 9 đã xuất động, hơn 30 người rất nhanh liền chìm vào trong sương mù Ma Hải, biến mất trong tầm mắt.

“Đi tìm chết đi!” Hắn nói thầm trong lòng, trên mặt lộ vẻ cười lạnh âm trầm.

Đây là một bố cục, chính là dựa vào gia gia trong gia tộc

hắn… là Phó tướng thứ bốn thủ hạ của Đại tướng quân đảm nhiệm Tây Nam quân bộ thứ bảy!

Tử Triều đương nhiên là thật, không người nào dám phát ra tin tức giả như vậy, nhưng trọng điểm là, tư liệu phát ra sai một chút xíu lộ tuyến bắt đầu khởi động của Tử Triều!

Tiểu đội thứ 9 muốn cấp bách chi viện, tự nhiên phải đi lộ tuyến gần nhất, cũng chính là trực tiếp xuyên qua Ma Hải. Thế nhưng trước khi bọn họ tới mục đích thì sẽ vừa lúc đụng phải đại quân của Tử Triều!

Lần này là Tử Triều trung cấp, số lượng đạt tới hơn trăm vạn, có thể dễ dàng ăn tươi nuốt sống tiểu đội thứ 9!

"Để cho cả tiểu đội thứ 9 chôn cùng với ngươi, ngươi cũng nên thấy đủ rồi đi!" Nghiêm Lẫm Đông nói thầm trong lòng. Về phần gia gia của hắn, không có việc gì. Rất nhanh thì sẽ phát ra tiếp một tin tức bổ sung, "đúng lúc" điều chỉnh lại lộ tuyến bắt đầu khởi động của Tử Triều, sẽ không để cho doanh địa 9943 cũng bước trên con đường không có lối về này.

Mà tiểu đội thứ 9 tuy rằng bởi vì một "khuyết điểm" nho nhỏ mà toàn bộ hy sinh, nhưng dù sao cũng chỉ có không đến 40 người. Chiến tranh vẫn luôn có người chết, 40 người cho vào trong danh sách chết trận vì đại chiến Tử Triều, quả thực ngay cả một đóa hoa bọt sóng cũng không nổi lên được.

Bày trận chờ phân phó, nhưng 10 phút sau, lập tức liền nghe truyền đến tiếng vỗ bàn của Nghê An Bắc. Vị đội trưởng này xanh mặt đi ra, vẻ mặt như muốn cắn người: hiển nhiên hắn đã nhận được "tư liệu bổ sung" từ cấp trên.

Nhưng tiểu đội thứ 9 đã xuất phát mười mấy phút, không thể đuổi kịp! Hơn nữa, trong Ma Hải che chắn tầm mắt, ngăn cách thanh âm, chỉ cần lộ tuyến hơi lệch một chút xíu thì cho dù tốc độ nhanh hơn cũng có thể sai lệch một dặm, hai dặm.

- Cùng đi với lão tử! Nghê An Bắc giận dữ hét to. một tiểu đội tinh nhuệ nhất dưới tay hắn không ngờ bởi vì những hồ đồ sai

lầm của cấp trên kia mà phải đối mặt với hiểm nguy hủy diệt, vậy mà cố tình hắn không làm được chuyện gì, điều này làm cho ngọn lửa vô tình thiêu đốt hắn, nhìn cái gì đều không vừa mắt.

Chỉ có thể phát tiết những oán hận này lên trên Tử Linh!

Hôm nay ít nhất lão tử phải giết 1 vạn… không, 5 vạn con Tử Linh! Lão tử sao có thể thua kém một tên gà mờ vừa mới gia nhập?

ads

…

Tiểu đội thứ 9 rất nhanh xuyên qua ở trong sương mù.

Doanh địa 9932 cách bọn họ 11 cái doanh địa, thực tế khoảng cách đại khái chừng hơn mười vạn dặm. Nhưng nếu đi xuyên qua Ma Hải thì khoảng cách này sẽ ngắn lại khoảng một phần mười.

Tuy rằng không tính là nhiều, nhưng trong chiến tranh là tranh thủ thời gian, thì khoảng cách này cũng không tính là ngắn.

Bởi vì một khi Tử Triều hình thành, thì Âm Ảnh Tử Linh ở chung quanh ít nhất trong phạm vi mười vạn dặm đều sẽ bị điều động, hội tụ hướng về một cái phương hướng. Vì thế không cần lo lắng sẽ gặp phải Tử Linh trên đường, làm trễ nãi thời gian.

Vĩnh Hằng Long Tinh trọng lực thật lớn, làm cho tốc độ của con người cũng bị giảm nhiều, ngược lại trong Ma Hải có lực đẩy thật lớn, tuy rằng sương mù cũng sẽ hình thành lực cản, nhưng dù sao phi hành ở trong sương mù vẫn nhanh hơn.

Trên lý thuyết thời gian chạy tới mục tiêu là sáu tiếng, tiểu đội một đường đều lẳng lặng chạy đi, không ai nói chuyện.

Mỗi lần Tử Triều qua đi, đều sẽ mang đến thương vong rất lớn. Tiểu đội thứ 9 là mũi nhọn mạnh nhất, từ khi thành lập đội tới nay, không có một trận Tử Triều nào mà không phát sinh tình huống chết người! Nói cách khác, hiện tại trong 39 người này nhất định sẽ có người vĩnh viễn không trở về được.

Ở dưới áp lực nặng nề như vậy, không ai có hứng thú nói chuyện.

Năm tiếng đồng hồ sau, mục tiêu đã không xa, cũng có nghĩa đại chiến sắp bắt đầu!

Mọi người đều không khỏi nắm chặt vũ khí trong tay. Tiểu đội thứ 9 là tiểu đội tinh anh, trong tay đều nắm số lớn quân công, bởi vậy trong tay mỗi người đều có một thanh vũ khí phù văn đặt trước làm cho bản thân… ngoại trừ Chu Hằng, hắn tới thời gian quá ngắn, hơn nữa quân công lần trước xin cũng không có được thông qua.

- Chờ một chút! Chu Hằng đột nhiên dừng lại, chỉ tới phía trước nói: - Ta có cảm giác, phía trước đầy dẫy nguy hiểm!

- Nguy hiểm là đương nhiên rồi, đây chính là Tử Triều! Một gã trung niên nói, hắn vỗ ngực “thình thịch thình thịch” vang dội, Chu Hằng không khỏi nhớ tới Đồ Lan, tên này cũng thích vỗ ngực nói chuyện.

- Không! Cảm giác của ta…

- Chu Hằng! Chúng ta tuân theo mệnh lệnh! Mông Húc cắt ngang câu nói của Chu Hằng: - Chúng ta hiện tại là quân nhân, quân nhân với phục tòng hết thảy là thiên chức, dù cho phía trước có núi đao biển lửa chúng ta cũng phải xông qua!

- Đúng, xông qua! Chúng ta chính là tiểu đội thứ 9, có gì phải sợ!

- Giết chết bọn Tử Linh kia!

- Trọng kiếm của lão tử đã vô cùng đói khát rồi!

Mọi người nhao nhao quơ vũ khí hét lớn, tình cảm quần chúng dâng trào.

Dưới tình huống như vậy, Chu Hằng cũng không tiện nói thêm gì, chỉ có thể tận khả năng tăng lên lực chú ý.

Lại qua nửa giờ sau, đột nhiên bắn vọt ra một bóng đen, phóng thẳng tới phía mọi người.

- Tử Linh! Mọi người trong sửng sốt, đều lớn tiếng kêu lên.

"Ầm!" Mười mấy món binh khí đồng thời đánh ra, bùng phát uy lực của vũ khí phù văn, trong nháy mắt con Âm Ảnh Tử Linh kia bị đánh gục.

Thế nhưng sắc mặt của mọi người đều thật khó xem!

Nơi này làm sao có thể xuất hiện Tử Linh?

Một khi Tử Triều hình thành, chính là sẽ hội tụ tất cả Tử Linh ở phụ cận trong vòng mười vạn dặm, bởi vậy chỉ cần không phải một đầu chui vào trong Tử Triều, thì ở bên trong khu vực mười vạn dặm này là không thể nào gặp được một con Tử Linh mới đúng!

Một ý niệm xẹt qua trong óc mọi người, mỗi người đều là sắc mặt trắng bệch!

Trên thực tế, từ thời điểm bọn họ đánh giết con Tử Linh kia đến ý niệm này xẹt qua trong óc bọn họ: Toàn bộ quá trình ngay cả nửa giây cũng chưa tới, bởi vì mỗi người bọn họ đều là tồn tại Tuệ Tinh Cảnh… bất kể là thể chất hay là tầng thứ linh lực luôn đạt tới hạng nhất, thậm chí đều đạt tới cả hai hạng mục.

"Vù! Vù! Vù! Vù! Vù…" Ít nhất mười mấy con Tử Linh xuất

hiện, từ phía trước, từ bên trái, từ bên phải… cứ như vậy trong nháy mắt, lại thêm mấy trăm con Âm Ảnh Tử Linh xuất hiện, bao vây quanh bọn họ.

Đây đúng thật là bọn họ một đầu chui vào trong Tử Triều rồi!

- Chết tiệt! Chúng ta nhận vị trí của Tử Triều là sai lầm rồi! Mông Húc cả giận nghiến răng nói.

Lộ tuyến bọn họ đi tới là trải qua tính toán tỉ mỉ, sẽ đi lệch một góc độ, né vòng qua Tử Triều mà lên ngạn, nơi đó cách rất gần binh doanh 9932. Thế nhưng vị trí của Tử Triều lại lệch về hướng bọn họ, như vậy sẽ làm cho bọn họ một đầu chui vào trong Tử Triều.

Điều này có nghĩa bọn họ phải đối mặt với Tử Linh cấp bậc trăm vạn!

Chu Hằng có thể lấy một địch vạn, nhưng con số 5 vạn cũng là cực hạn, cuối cùng còn không phải nội tạng nát hết, nằm trên giường mười mấy ngày sao? Nhưng bây giờ thì sao đây? Cái gì 5 vạn, phải tăng lên gấp mấy chục lần đấy!

Thế này phải làm thế nào chống đỡ?

- Lui lại! Mông Húc quyết định thật nhanh. Bọn họ vừa mới chạm vào Tử Triều, lập tức rút lui còn có thể đánh ra một con đường sống!

Chỉ là tốc độ của Âm Ảnh Tử Linh ở trong Ma Hải nhanh đến thái quá, sau khi có nhóm Tử Linh đầu tiên cuốn lấy bọn họ, lập tức Tử Linh ở gần dường như cá mập ngửi được mùi máu tươi, với tốc độ đáng sợ điên cuồng vọt tới.

Chu Hằng cũng không chút do dự hóa thành long thân. Hắn không có cường lực tấn công, căn bản không có khả năng rất nhanh mở ra chỗ hổng!

“Grào!” Thần long màu tím rống giận, 4 trảo của Chu Hằng tung bay, Yên Diệt Phù Văn tạo thành một quả cầu sáng ở trên

long trảo, đánh ra Bá Long Quyền. Hắn đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi. Trước khi lực lượng Long tộc của hắn hao hết, lực sát thương của bản thân hắn vượt qua xa hết thảy vũ khí phù văn.

Giết giết giết giết!

Khí thế của Tử Diễm Thiên Long không thể ức chế tràn ra mãnh liệt, làm cho hắn trở thành đối tượng công kích sau cùng của Tử Linh. Rõ ràng Tử Linh cách hắn gần hơn lại vòng qua hắn phát động công kích về phía những người khác. Nếu không phải người thấy rõ ràng chân tướng còn nghĩ rằng Chu Hằng là một con Tử Linh hình rồng, được phái tới đây nằm vùng.

Hắn phẫn nộ múa tay tung quyền, mạnh mẽ mở ra một chỗ trống, nhưng thời gian chỉ là hơi chậm lại một chút như vậy, rồi Tử Linh từ phía sau cuồn cuộn không ngừng phóng tới vây quanh, tạo thành vòng vây còn lớn hơn.

Mỗi người tiểu đội thứ 9 đều lộ ra vẻ tuyệt vọng, cho dù Tử Linh đã chạy qua phía trước sẽ không quay đầu trở lại, nhưng Tử Triều là vừa mới bạo phát, đây cũng là một Tử Triều trung cấp, phía sau ít nhất phải có 70, 80 vạn Tử Linh, nếu Tử Triều trung cấp này lớn hơn một chút, thậm chí có thể đạt tới quy mô mấy trăm vạn con!

Mấy trăm vạn, làm thế nào chống lại?

Không tới vài phút bọn họ sẽ bị bao phủ, không có khả năng duy trì đến lúc cứu viện đến!

Huống chi nơi này còn là trong Ma Hải, không có người Thống soái nào lại mạo hiểm dẫn đại quân vào trong Ma Hải khai chiến với Tử Linh, ở trong này chiến lực của Tử Linh mới là cường đại nhất.

Trừ phi bọn họ có thể xông ra, bằng không không có khả năng nhận được bất kỳ cứu viện nào!

- Con bà nó! Lão tử dù có chết, cũng phải giết cho đủ vốn!

- Ha ha ha ha… Nếu không nhờ có Khải Minh, lão tử đã chết từ 70 năm trước rồi, hiện tại vừa vặn đi bồi tiếp tên ngu xuẩn kia, vì cứu lão tử mà chết! Lão tử xuống dưới nhất định phải mắng cho hắn một trận!

- Làm con mẹ ngươi! Không phải là chết thôi sao, lão tử sợ cái gì!

Đối mặt với kết cục hẳn phải chết, ngược lại thì mọi người chỉ cầu chiến một trận.

- Chu Hằng! Ngươi tự phá vây đi! Mông Húc quay qua nói với Chu Hằng: - Ngươi có được chiến lực đặc thù, đám Tử Linh này không vây được ngươi!

- Không!

Chu Hằng cũng giết đỏ cả mắt rồi.

- Đây là mệnh lệnh! Mông Húc rống to.

- Chu Hằng! Ngươi đi đi! Nếu chúng ta toàn bộ chết ở chỗ này, vậy thật sự là chết không minh bạch!

- Đúng! Lộ tuyến của Tử Triều làm sao có thể xuất hiện sai lệch lớn như vậy!

- Nhất định là có người cố ý muốn đẩy chúng ta vào trong tử cục!

- Giết tên hỗn đản đó, báo thù cho chúng ta!

- Mau chạy đi! Đừng làm mất thời gian lão tử giết địch!

Lý trí nói cho Chu Hằng biết, hắn lưu lại cũng không thể thay đổi kết cục, cách làm chính xác nhất đúng là bảo vệ tính mạng mình, sau đó lật tẩy độc thủ phía sau màn kia! Nhưng nếu hắn làm đào binh rời đi, hắn như thế nào cũng khó mà bước qua

cửa ải tâm lý này!

- Nếu ngươi không đi, chúng ta tự sát ngay! Mông Húc đưa lên lưỡi đại đao màu máu kề ngang trên cổ, đây chính là vũ khí phù văn, uy lực phù văn vừa phát ra, là giết chết Tuệ Tinh Cảnh dễ như trở bàn tay.

- Có đi hay không! Những người khác cũng nhao nhao đặt vũ khí ngang cổ.

Chu Hằng vừa giận vừa hận, gào to một tiếng, cấp bách phóng đi về hướng đường cũ.

- Ha ha ha ha… Các huynh đệ, nào chúng ta cùng chiến một trận cuối cùng! Phía sau, truyền đến tiếng cười to hào hùng của Mông Húc.

Chương 1029: Tuyệt cảnh, đột phá

Chu Hằng cấp bách bay đi, sau khi bay ra chừng mười dặm, hắn biến trở về hình người.

Nhưng đột nhiên đánh úp lại một cảm giác nguy cơ mãnh liệt, "vù vù vù vù vù vù…" bảy bóng đen trong nháy mắt đuổi kịp hắn, tràn ra khí tức cường đại, dày đặc khiến máu huyết hắn đều như sắp đóng băng.

7 con Tử Linh cấp Tuệ Tinh bậc cao!

Thậm chí có khả năng đạt tới Chuẩn Hắc Động Cảnh, tạo cho Chu Hằng một loại cảm giác cường đại đến không thể địch nổi.

Đây là Tử Triều trung cấp, có rất nhiều Tử Linh cường đại!

Hắn lập tức long hóa tay phải, vận chuyển Yên Diệt Phù Văn. "Ầm" một con Tử Linh đã va mạnh vào hắn một cái, Yên Diệt Phù Văn bắn ra, lập tức một cánh tay của Tử Linh kia tan rã, nhưng Chu Hằng cũng "oa" một tiếng phun ra búng máu tươi.

Lưỡng bại câu thương!

Yên Diệt Phù Văn quả thật cường đại, nhưng đối phương cũng không phải trái hồng mềm, cấp Chuẩn Hắc Động không những có lực lượng hơn xa Chu Hằng. Hơn nữa nắm giữ đối với Tử Vong Phù Văn cũng tiến hơn một bước!

Chu Hằng chỉ cảm thấy toàn thân khó chịu, dường như phải phun ra toàn bộ nội tạng trong thân thể mới có thể dễ chịu một chút.

"Con bà nó! Tử Vong Phù Văn này thật lợi hại mà lại âm độc!"

"Ầm! Ầm! Ầm…" Hoàn toàn không để Chu Hằng có chút thời gian khôi phục, công kích của các Tử Linh khác đã đánh tới cuồn cuộn không ngừng.

Chu Hằng lớp né tránh, lớp chống đỡ, lớp phản kích… thi triển Bá Long Quyền tới cực hạn. Hắn cũng không có dùng Long tộc biến thân, trong chiến đấu kéo dài này rất hao tổn linh lực, Long tộc biến thân chỉ có thể uy phong nhất thời, nhưng tiêu hao lực lượng lại quá lớn.

Hắn không ngừng hộc máu, mà 7 con Tử Linh cũng không chịu nổi, cánh tay, cẳng chân… không ngừng bị Chu Hằng đánh nát, nhưng chúng cũng không chết! Chỉ cần không chết,

chiến lực của chúng cũng không giảm xuống bao nhiêu, vẫn tạo áp lực cường đại với Chu Hằng.

Mà một lát sau, lại có rất nhiều Tử Linh đuổi theo lại đây vây quanh. Những Tử Linh này thực lực không mạnh, nhưng bởi vì đặc tính của Âm Ảnh Tử Linh, chúng nó có thể xuyên thấu thân thể lẫn nhau để chồng lên công kích. Tử Linh tới càng nhiều cũng có nghĩa Chu Hằng càng nguy hiểm.

Một con Tử Linh cấp Chuẩn Hắc Động đột nhiên há miệng, cắn nuốt một con Tử Linh yếu hơn ở bên cạnh!

Đừng nhìn miệng của nó không lớn, nhưng vừa mở ra liền giống như loại rắn, có thể không ngừng mở rộng. Đúng là một ngụm liền nuốt gọn một con Tử Linh kia! Vốn một cánh tay vỡ nát của nó trước đó lập tức mọc dài ra một đoạn!

ads

Ăn tiếp, ăn tiếp, ăn tiếp, sau khi liên tiếp nuốt vào 5 con Tử Linh khác, thương thế của nó cũng lành lặn!

“Con bà nó! Còn có năng lực như vậy ư!”

6 con Tử Linh cấp Chuẩn Hắc Động khác cũng bào chế đúng cách, chúng nó nhao nhao cắn nuốt Tử Linh nhỏ yếu bên cạnh,

trong nháy mắt thực lực phục hồi! Thậm chí… còn cường đại thêm một ít!

Chu Hằng không khỏi thầm cả kinh trong lòng! Nếu đám Tử Linh này có thể cắn nuốt lẫn nhau để tăng mạnh bản thân, vậy chẳng phải là ở ngoài Tử Hải cũng có khả năng xuất hiện Tử Linh cấp Hắc Động hay sao? Chỉ cần có đầy đủ Tử Linh để cắn nuốt lẫn nhau!

Mà đặc điểm của Âm Ảnh Tử Linh là gì? Không phải là số nhiều sao!

Nói không chừng 7 con Tử Linh cấp Chuẩn Hắc Động kia vốn cũng không phải là Tử Linh thông thường, nhưng ở trong quá trình cắn nuốt nhau không ngừng tăng mạnh, cuối cùng đạt tới cấp bậc hiện giờ!

Đây đúng là một chủng tộc đáng sợ!

“Vù vù vù vù vù…”, càng ngày càng nhiều Tử Linh ào ào phóng vọt tới, tạo thành vòng vây càng lúc càng lớn. Những con Tử Linh này theo bản năng phong tỏa lộ tuyến chạy trốn chung quanh Chu Hằng, chỉ có trên bầu trời và dưới lòng đất phòng ngự tương đối yếu kém.

Thế nhưng trên bầu trời có trọng lực đáng sợ, vừa bay lên sẽ lập tức bị vô số Tử Linh kéo xuống… Đây chính là Ma Hải, ngay cả Thánh nhân cũng không dám xâm nhập!

Chu Hằng nhất thiết phải làm ra quyết định, bằng không hắn sẽ bị làm hao tổn mà chết! Hắn không muốn chết ở chỗ này, cũng không thể chết ở chỗ này!

Trong ý niệm vừa động, Chu Hằng lại biến thành Tử Diễm Thiên Long, thân hình lủi tới, hắn bay về hướng trong Ma Hải.

"Ầm! Ầm! Ầm! Ầm…" Yên Diệt Phù Văn phát uy, phòng ngự đáng sợ của Long tộc cũng dẫn tới tác dụng cực lớn, hắn cường thế đột phá chỗ phòng thủ yếu nhất phía dưới, bay nhanh xuống.

Các Tử Linh nhao nhao truy đuổi theo!

Tin tức tốt duy nhất đối với Chu Hằng, chính là Tử Linh ở phụ cận đều toàn bộ rời đi bởi vì Tử Triều, phụ cận đây chẳng những là chỉ chung quanh, mà còn bao gồm một mảng khu vực lớn ở phía dưới Ma Hải.

Hắn một đường bay đi không có gặp bất kỳ ngăn trở nào nữa.

Nhưng vấn đề là, theo hắn không ngừng vào sâu trong Ma Hải, hắn cũng rất nhanh mất đi phương hướng.

Bốn phía là một màu tối đen, đưa tay không nhìn thấy năm ngón, thần thức lại bị ngăn cách… Chu Hằng ở trong này giống y như người mù!

Mấy phút sau, hắn gặp một con Tử Linh cấp Chuẩn Hắc Động truy nhanh đến, vẻn vẹn chỉ quấn lấy sau mấy hiệp, hắn liền vùng thoát khỏi đối thủ chạy đi. Nếu như lại bị bao vây tiếp, lực lượng Long tộc của hắn cũng không thể duy trì để hắn biến hóa long hình vô hạn.

Sau vài lần bị đuổi theo, Chu Hằng liền thu liễm khí tức bản thân, dùng thêm Ngũ Hành Phù Văn áp chế, hiện tại hắn giống như một tảng đá lạnh như băng trôi nổi lơ lửng trong vũ trụ tối đen, không còn có mảy may sinh khí.

Vì thế, Tử Linh xem hắn như không khí, tự động xẹt qua. Nhưng lúc này hắn đã vào sâu trong Ma Hải, chung quanh tất cả đều là Tử Linh, hắn hoàn toàn không dám nhích động, chỉ có thể để thân mình nổi trôi như nước chảy bèo trôi.

Hắn hoàn toàn mất đi khái niệm thời gian! Ở nơi tăm tối mù mịt này càng có quấy nhiễu kỳ dị đối với tâm tư, làm cho hắn không ngừng sinh ra ảo giác. Có nhiều lần thiếu chút nữa đánh mất bản thân, trầm luân trong bóng đêm.

Trôi qua một ngày hay là một tháng, hoặc là một năm?

Chu Hằng lơ lửng trong bóng đêm, hắn cũng đã đi vào chỗ sâu trong Ma Hải, chung quanh thường thường liền có Âm Ảnh Tử Linh lướt qua. Môi trường ở nơi này đặc biệt "sềnh sệch", dù là những Âm Ảnh Tử Linh kia cũng phải giảm tốc độ rất chậm, giống như ruồi bọ rơi vào trong nước tương.

Thế nhưng Âm Ảnh Tử Linh ở chỗ này vô cùng cường đại. Trước đó không lâu còn có một con Tử Linh cực kỳ cường đại dùng thần thức quét qua thân thể Chu Hằng, khiến toàn thân hắn nổi lên một lớp da gà, thiếu chút nữa không nhịn được lập tức tung mình chạy trốn!

Nhưng nếu hắn thật sự làm như vậy, kết quả duy nhất chính là bị con Tử Linh kia đuổi theo, trong nháy mắt đánh chết!

Đó là một con Tử Linh Hắc Động Cảnh, mà ở trong này còn có thể vận dụng thần thức!

Một lát sau Chu Hằng mới kịp phản ứng hiểu được: thì ra hắn đã thoát khỏi phạm vi trấn áp của Trấn Hải Kim Cô Bổng, nơi này đã xuất hiện Tử Linh cấp Hắc Động!

Nếu hắn mới vừa tiến vào Ma Hải liền gặp phải con Tử Linh này, khẳng định hắn không thể che giấu được đối phương, mà chỉ trong nháy mắt liền bị nhìn thấu! Nhưng cũng không biết đã trôi nổi qua thời gian bao lâu, hắn nắm trong tay đối với

linh khí đã đạt tới trình độ tỉ mỉ, đây là bị bức bách mà thành, ai bảo hắn đi vào chỗ sâu trong Ma Hải?

Hắn bay lơ lửng ở trong bóng tối, từ lúc mới bắt đầu tâm linh lo lắng biến thành cô đơn, cuối cùng tĩnh lặng.

Hắn không biết phải còn kéo dài liên tục như vậy bao lâu, chỉ có dùng thái độ tỉnh táo nhất để đối phó. Chỉ cần không chết, là có hy vọng!

Mà hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua kẻ độc thủ phía sau màn đã làm cho hắn và tiểu đội thứ 9 rơi vào tuyệt cảnh, mặc kệ đối phương là ai, hắn phải dò tra tóm lấy, đồng thời ném vào chỗ sâu trong Ma Hải, để đối phương cũng nếm thử cảnh bị trăm vạn con Tử Linh vây công, tuyệt vọng mà chết.

Chu Hằng ổn định tâm linh, buông lỏng đến trạng thái bình tĩnh nhất.

Loại tối tăm này, loại vắng lặng này, có phải rất giống với vũ trụ hay không?

Vũ trụ lạnh như băng, bởi vì từng viên tinh cầu xuất hiện mà trở nên có sinh cơ, mà thiên hà, tuệ tinh xuất hiện càng làm cho vũ trụ trở nên nhiều hình nhiều dạng. Tuy rằng gặp được hắc động cũng không phải chuyện tốt gì, nhưng cũng là một bộ phận trong sinh cơ.

Trừ hiện tại, đây là một mảnh hỗn độn!

Hỗn độn?

Tiếp sau bốn đại cảnh giới, chính là theo đuổi hỗn độn vắng lặng như thế sao?

Chu Hằng chợt có điều lĩnh ngộ. Ý thức chìm vào chỗ sâu nhất của tâm linh, không còn một tia sinh khí lưu chuyển. Hiện tại hắn mới thật sự giống như một vật chết, dù là Tử Linh cấp Hắc Động kiểm tra tỉ mỉ thân thể hắn cũng đừng mơ tưởng nhìn ra được một chút xíu sơ hở nào.

Tinh tú, thiên hà, tuệ tinh, hắc động, vũ trụ biến hóa, khởi điểm là hỗn độn, chung điểm cũng là hỗn độn!

Từng tia biến hóa đang phát sinh trong cơ thể Chu Hằng. Chỉ là ngay cả chính hắn cũng không có ý thức được, bởi vì hắn đang đắm chìm trong minh tưởng thâm trầm nhất. Lúc này cho dù có Tử Linh cắn nuốt hắn cũng không có khả năng làm hắn bừng tỉnh.

May mà cũng không có phát sinh chuyện đáng sợ như vậy.

Ở trong cơ thể hắn, tinh tú xoay tròn như trước, mà từng đạo thiên hà thì đang với một phương thức kỳ diệu liên hợp cùng một chỗ, tạo thành một vòng tròn. Chỉ là vòng tròn to lớn này còn thiếu một vòng cuối cùng, chỉ có thể nói là vòng cung.

"Ông! Ông! Ông!" Thân thể hắn bắt đầu chấn động khe khẽ, lập tức không thể che giấu khí tức của sinh khí, vô cùng mãnh liệt cuốn ra bốn phương tám hướng, chỉ trong nháy mắt liền có mấy trăm con Tử Linh vây quanh.

Số lượng không tính là nhiều, nhưng chất lượng thì lại cao đến thái quá, có một con cấp Hắc Động, 10 con cấp Tuệ Tinh, còn dư lại tất cả đều là cấp Thiên Hà!

Thế nhưng tuy rằng càng ngày càng nhiều Tử Linh đang từ bốn phương tám hướng vọt tới bao vây hắn, nhưng khi đến nơi cũng không có một con Tử Linh nào phát động công kích.

Trong ý thức không hề có tình cảm của chúng, không ngờ lại sinh ra sợ hãi với sinh linh này!

Đó là một loại khí tức chí cao vô thượng, dường như chấn động một cái là có thể làm cho chúng hoàn toàn hóa thành tro bụi.

Giết chết mọi sinh linh là bản năng của chúng, nhưng chúng cũng sẽ không vô duyên vô cớ đi chịu chết! Chết trận và chịu chết, đây là hai chuyện hoàn toàn khác nhau!

“Ầm!” Trong cơ thể Chu Hằng nổ vang như tiếng sấm, trong chấn động mãnh liệt đó đột nhiên xuất hiện một thiên hà dài nhỏ!

Thiên hà thứ 1000!

Trước đây vạn viên tinh tú của hắn là hình thành ở dưới cảm xúc cuồng nộ cực đoan, mà ai có thể nói tuyệt đối bình tĩnh không là một loại tình tự cực đoan chứ?

Vòng xoay tinh tú nhanh chóng quay ngược trở lại, cuồn cuộn không ngừng hấp thu linh khí từ trong hư không, bổ sung cho thiên hà mới sinh ra này!

“Ông! Ông! Ông! Ông!” Trong Ma Hải đúng là hiện lên một màn sáng. Cái này… cái này rõ ràng là tấm vách của toàn bộ Ma Hải: Cái này có thể nói là vách của một cái động lớn nhất thiên hạ, lúc này đang phát ra hào quang sáng ngời!

Không chỉ như thế, dường như Ma Hải này đang sống lại, giống như nhịp đập của trái tim. Sau mỗi một nhịp tim đập, kích cỡ của Ma Hải này đúng là lớn ra mấy trượng! Chỉ trong một vài phút, Ma Hải đã xuyên qua trận tuyến của Long tộc, khiến vô số chiến sĩ Long tộc rối rít chạy như bay ra ngoài.

Cái này nếu kéo dài một hồi nữa, sẽ có vô số Âm Ảnh Tử Linh tới lấp đầy vào khu vực mới xuất hiện.

– Đây… đây là chuyện gì xảy ra?

Vĩnh Hằng Long Tinh đều bị chấn động, từng đại nhân vật hiện lên giữa không trung. Chính là lão Thanh Long cũng cùng nhị tổ cùng một lúc hiện thân, cất bước một cái liền đi tới phía trên Ma Hải, mặt mày nhăn nhó căng thẳng.

– Thời điểm Ma Hải vừa mới sinh ra, cũng chỉ lớn bằng một phần mười Vĩnh Hằng Long Tinh. Hiện tại lại mở rộng đến một phần ba… bản tôn lo lắng… ngay khoảnh khắc Ma Hải hoàn toàn chiếm cứ Ma Hải, thì dù là Trấn Hải Kim Cô Bổng cũng không có khả năng trấn áp được nữa!

– Ngày này, vốn theo bản tôn nghĩ sẽ còn rất lâu… Nhưng đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì! Tốc độ mở rộng của Ma Hải lại tăng nhanh nhiều như vậy!

– Chẳng lẽ, thế giới chúng ta này sắp bị hủy diệt rồi sao?

Lão Thanh Long kêu lên thất thanh. Vào giờ khắc này lão không còn là Thiên Tôn Hỗn Độn Cảnh cao cao tại thượng, mà chỉ là một lão nhân lo lắng cho con cháu đời sau của mình…

Chương 1030

Chương 1033 Tuệ Tinh Cảnh

Chu Hằng cũng không biết thế giới này có thể lập tức bị hủy diệt hay không, hắn vẫn đắm chìm trong thế giới của mình, chính là vách động ở chung quanh phát ra hào quang rực rỡ hắn cũng không biết!

Nơi này mặc dù là Ma Hải, nhưng hào quang từ vách động phát ra lại tràn đầy khí tức thần thánh, hoàn toàn tương phản với đặc tính của Tử Linh, tuyệt đối là "thủy hỏa bất dung"! Hoặc là Âm Ảnh Tử Linh cắn nuốt những ánh sáng này, hoặc là những ánh sáng này chiếu rọi làm cho Tử Linh lập tức bị hủy diệt nát tan thành bụi.

Đáp án là trường hợp sau!

Những hào quang tràn ngập khí tức thần thánh này giống như thần quang khi khai thiên lập địa, đẳng cấp của nó cao hơn xa không phải Âm Ảnh Tử Linh có khả năng chống lại. Dù là Tử Linh cấp Hắc Động thì như thế nào, vừa bị hào quang chiếu rọi qua lập tức liền giống như tuyết đọng gặp nước sôi, trong nháy mắt tan rã!

Trong màn hào quang chiếu rọi, tất cả Tử Linh đều phát ra tiếng rít gào của thần thức, trong nháy mắt toàn bộ chết sạch!

Toàn bộ mảng Ma Hải này biến thành trống không, chỉ còn lại một mình Chu Hằng!

Những ánh sáng này toàn bộ tập trung đến trên thân Chu Hằng.

Đối với Âm Ảnh Tử Linh mà nói, những ánh sáng này là độc dược xuyên thấu, là vũ khí mang tính hủy diệt có thể lập tức tiêu diệt chúng, nhưng đối với Chu Hằng thì ngược lại đây là nguồn sáng ấm áp, làm cho tâm linh cô tịch của hắn chậm rãi từ trong bóng tối đi ra.

"Ầm!" Thiên hà tự động hiện lên!

1000 đạo thiên hà gắn liền thành một mạch, bất cứ người nào nhìn thấy cũng không thể đếm được đây rốt cuộc là bao nhiêu đạo thiên hà. Bởi vì mỗi một đạo thiên hà đều là đầu đuôi nối liền nhau, giống như một đường tròn! Ngoại trừ… đạo thiên hà thứ 1000, nó vẫn chưa hoàn toàn trưởng thành, hai đầu cũng không có tiếp nối ra hai bên!

Nhưng không có vấn đề gì, tinh tú lốc xoáy đang điên cuồng rút ra linh khí từ trong hư không, muốn cho đạo thiên hà này hoàn toàn trưởng thành cũng chỉ cần một ngày ngắn ngủi.

Một ngày, vẻn vẹn chỉ một ngày!

Vòng thiên hà ở dưới tia sáng thần thánh chiếu rọi, đúng là bắt đầu hấp thu những ánh sáng thần thánh này, chậm rãi đồng hóa theo, rồi có khí tức thần thánh lưu chuyển!

Gần như một ngày sau, Chu Hằng đột nhiên mở ra hai mắt!

1000 đạo thiên hà, thành công rồi!

Trong lòng Chu Hằng chợt lóe ra điều cảm ngộ, dường như xa ở tít tận chân trời. Thế nhưng hắn không có mảy may mừng rỡ như trong tưởng tượng. Đây là vì ý thức của hắn còn chưa có khôi phục lại từ trong tĩnh lặng sâu kia, hắn vẫn còn ở trong trạng thái "vô dục vô cầu" lúc trước.

Cuối cùng một đạo thiên hà đã đến gần hoàn chỉnh, hai đầu đều sắp tiếp nối với thiên hà hai bên. Một khi hình thành, là sẽ hình thành một vòng thiên hà hoàn chỉnh.

ads

Ý thức của Chu Hằng bắt đầu phục hồi lại toàn diện, hắn nhìn ở trong mắt, cuối cùng trong lòng dâng lên ý mừng rỡ.

Hắn đã thành công! Thành công rồi!

Dừng lại ở cảnh giới đại viên mãn lâu như vậy, cuối cùng hắn đã thành công!

"Lâu như vậy?"

Nếu người khác biết Chu Hằng oán trách như thế, phỏng chừng đều có thể phun ra một búng máu! Ngươi đó, mới dừng lại ở cảnh giới đại viên mãn hai ba năm thôi, vậy mà còn kêu than lâu quá? Ngươi để cho người qua vô số năm cũng không thể hình thành một đạo thiên hà… thì sống thế nào đây?

Ngươi để cho vô số người cả đời dừng lại ở Thiên Hà Cảnh đỉnh phong… làm sao chịu nổi?

Nhưng đối với Chu Hằng mà nói, dừng lại ở một cảnh giới hai ba năm quả thật có điểm quá lâu rồi! Như trước kia bất kỳ đại cảnh giới nào, hắn cũng sẽ không vượt qua thời gian nửa năm!

Cũng may rốt cục vẫn nhảy qua được!

Khi những ý niệm này nhẹ lướt qua trong đầu óc hắn, ý thức của Chu Hằng cũng hoàn toàn từ trong minh tưởng sâu nhất khôi phục lại, niềm vui trong lòng càng ngày càng đậm.

"Ông!" Cuối cùng đạo thiên hà kia cũng hoàn toàn trưởng thành: 1000 thiên hà tạo thành một vòng thiên hà hoàn chỉnh!

Vách động bắt đầu ảm đạm xuống, nhưng vòng thiên hà của Chu Hằng lại càng tỏa sáng, càng ngày càng sáng!

“Ông! Ông! Ông!” Ở trong cơ thể Chu Hằng không ngừng phát sinh biến hóa kỳ diệu. Lần này có thể nói là “tích lũy dày phát triển nhanh”, suốt hơn hai năm tu vi của hắn không có tiến thêm, lần này sau khi vừa đột phá gông cùm xiềng xích, cuối cùng nghênh đón bùng phát toàn diện.

Trong cơ thể linh lực sôi trào, tạo thành giống như những ngọn sóng thần, cuồn cuộn điên cuồng, dường như có vật gì đó từ trong cơ thể sắp trào ra, mà lại luôn kém một chút xíu như vậy, đè nén hắn có phần khó chịu.

Trạng thái này kéo dài một mạch tới ba ngày, rốt cục, Chu Hằng ầm ầm chấn động, phá vỡ tình trạng tĩnh lặng, lập tức, linh lực thông suốt, một đốm lửa xẹt qua trong không gian đan điền của hắn!

Không, đây không phải đốm lửa, đây là tuệ tinh!

Tuệ Tinh Cảnh!

“Ầm!” Linh lực tăng vọt, gấp đôi, gấp mấy lần, gấp mười, gấp trăm lần, gấp ngàn lần, vạn lần… Lại là một ngày trôi qua, trình tự linh lực của Chu Hằng điên cuồng tăng vọt vạn lần, trở thành Tuệ Tinh Cảnh hoàn chỉnh!

Linh lực, thể chất, song trọng Tuệ Tinh Cảnh!

Chu Hằng dõi mắt nhìn về nơi xa, màn lưới ngăn cách màu vàng giữa thiên địa kia tái hiện.

Cổ quái là, những lưới ngăn cách màu vàng này lại chỉ bố trí ở trên vách động, giống như một tầng bảo hộ!

Trách không được vách động này không thể phá vỡ, thì ra nơi này có đại đạo thiên địa trấn áp!

Trong lòng Chu Hằng vô cùng kinh ngạc, nên biết rằng Ma Hải này rộng lớn biết bao, nhưng không ngờ hắn có thể nhìn thấy bốn phía vách động, phần thị lực này phải là kinh khủng tới bực nào chứ! Không đúng, hắn thấy thực ra không phải

vách động, mà là màn lưới ngăn cách màu vàng trên vách động, bởi vì lưới ngăn cách bám vào ở trên vách động, hắn mới có thể thuận tiện thấy được vách động!

- Hả? Chu Hằng khẽ quay đầu nhìn lại, chính là một con Âm Ảnh Tử Linh đang phóng tới gần hắn!

Vách động đã có mấy ngày không có phát ra ánh sáng thần thánh, những con Tử Linh giết không hết này lại từ chỗ sâu trong Ma Hải bò ra, bắt đầu tràn ngập mảng không gian kỳ quái này.

Nhưng Chu Hằng cũng không biết chuyện trước đó vách động bùng phát hào quang mãnh liệt, diệt hết thảy Tử Linh, hiện giờ hắn thấy có Tử Linh phóng tới gần, hắn chỉ nghĩ là chuyện rất bình thường. Thế nhưng hiện tại hắn đã tỉnh lại, không còn là "tảng đá" vô tri vô giác lạnh như băng, vì thế khí tức sinh khí mãnh liệt hấp dẫn Tử Linh vọt tới là lẽ đương nhiên!

Chỉ là hắn vẫn có chút cổ quái, rõ ràng bốn ngày trước hắn đã thoát khỏi trạng thái "tảng đá", vì sao mãi đến lúc này mới có Tử Linh lại đây?

Điều này đương nhiên hắn không biết, vì trước đó toàn bộ Tử Linh ở Ma Hải đã bị diệt sạch không còn!

Âm Ảnh Tử Linh cho tới bây giờ đều là xuất hiện thành đoàn, có một con sẽ có con thứ hai, con thứ ba… chỉ mới trong nháy mắt như vậy đã có ít nhất mười mấy con Tử Linh xuất hiện ở chung quanh Chu Hằng.

Chu Hằng đang muốn chạy ra, nhưng hắn lại phát hiện, không ngờ những con Tử Linh này đang sợ hãi!

Đúng vậy! Tử Linh chưa bao giờ biết sợ hãi là gì, không ngờ đang sợ hãi, mà đối tượng chúng sợ hãi chính là hắn! Điều này sao có thể!

"Ông!" Vòng thiên hà phát ra ánh sáng thần thánh, tuy rằng còn xa không có tính xuyên thấu bằng như vách động trước

đó, dường như cũng không chiếu rọi xa bằng, nhưng trong vòng mười trượng lại trở thành cấm địa của Tử Linh!

Là những ánh sáng này ư?

Chu Hằng thử bước về phía trước một bước, lập tức, Tử Linh phía trước liên tục không ngừng lui ra phía sau, dường như không chút nguyện ý bị ánh sáng kia chạm trúng. Hắn tiến tới tiếp, Tử Linh lui nữa, lui tiếp, lui nữa…

Hắn triển khai thân pháp, tốc độ lập tức tăng cao, vượt qua xa tốc độ lui về phía sau của con Tử Linh chỉ là Thiên Hà Cảnh kia!

Hào quang chiếu sáng!

"Rét!"

Con Âm Ảnh Tử Linh kia lập tức biến thành tro bụi!

Đã chết! Chết tiêu tan! Hoàn toàn biến mất trong thiên địa!

Quá lợi hại đi!

Ở thời điểm Tinh Thần Cảnh siêu cấp đại viên mãn, hắn nhận được tinh tú lốc xoáy, hoàn toàn giải quyết vấn đề tích lũy linh lực, hiện tại Thiên Hà Cảnh siêu cấp đại viên mãn, hắn có được thần quang, chuyên khắc tinh của Tử Linh?

Chỉ là nếu như thế, không có nhất thiết biến thành vòng thiên hà thì sao, cái này có phải còn có ý nghĩa gì khác hay không?

Chu Hằng nhìn về phía đáy Ma Hải, với thị lực của hắn hiện tại vẫn không có cách nào nhìn thấu dưới đáy. Nhưng lòng hiếu kỳ của hắn lại bùng cháy hừng hực không thể áp chế, hắn muốn biết dưới đáy của Ma Hải đến tột cùng là thứ gì!

Nếu như không có thần quang của vòng thiên hà, cho dù là hắn hai lớp Tuệ Tinh Cảnh cũng sẽ không dám nổi lên ý tưởng điên cuồng như thế, đây chính là chuyện ngay cả Thánh nhân

đều không dám làm. Mà chỉ có duy nhất một ý tưởng chính là mau chóng quay về lại binh doanh 9943, tìm ra đồng thời xử lý kẻ độc thủ phía sau màn kia!

Nhưng bây giờ, hắn có vốn để thử một lần!

Đừng nhìn cảnh giới của hắn còn kém xa mấy trăm con phố so với Thánh nhân, nhưng siêu cấp đại viên mãn thì ngay cả Thánh nhân cũng không có đạt tới!

Thánh nhân có tinh tú lốc xoáy không? Thánh nhân có vòng thiên hà không? Thiên hà của Thánh nhân có phát ra ánh sáng thần thánh không?

Hắn là người một khi có quyết định là nhất định phải làm, ngay lập tức hắn liền bay đi về hướng chỗ sâu trong Ma Hải.

Nhưng dũng cảm cũng không có nghĩa là lỗ mãng, dù sao Chu Hằng đối với thần quang này còn chưa có sử dụng thuần thục, cũng không biết chỗ cực hạn của nó… cho nên hắn cũng không dám chạy quá nhanh, vạn nhất gặp phải Tử Linh cấp Hắc Động hắn cũng có thể kịp thời xoay người bỏ chạy.

Theo hắn chìm sâu xuống, trên đường lại xuất hiện một số lớn Tử Linh cấp Tuệ Tinh, nhưng vẫn không có một con nào phát động công kích về phía hắn, mà chỉ theo bản năng sợ hãi, liên tiếp lui về phía sau.

Chu Hằng đuổi theo sát một con, dưới thần quang chiếu rọi làm cho con Tử Linh kia với cái giá phải trả là tan ra nửa thân mình chạy thoát!

Không có giết chết!

Thần quang cũng không phải cường đại đến trình độ nghịch thiên!

Không đúng, đây là vì trình tự linh lực của hắn cũng chỉ là Tuệ Tinh Cảnh mà thôi, cho nên hạn chế uy lực của thần quang! Nếu hắn đạt tới cấp Hắc Động, như vậy thần quang vừa chiếu

trúng, khẳng định Tử Linh Tuệ Tinh Cảnh sẽ giống như con Tử Linh Thiên Hà Cảnh trước đó, vừa chạm trúng là bị hủy diệt nát tan thành bụi, chỉ có Tử Linh cấp Hắc Động mới có thể bị thương nặng chạy thoát!

Như thế này đã vô cùng khủng bố rồi!

Không cần ra tay, chỉ dựa vào ánh sáng thiên hà đã có thể làm bị thương nặng Tử Linh cùng đẳng cấp, nói ra ai có thể tin?

Âm Ảnh Tử Linh cường đại, chính là ở chỗ số lượng, ở chỗ không sợ chết… dựa vào hàng đống đều có thể đè chết Thánh nhân! Nhưng cái thủ đoạn mạnh nhất này lại hoàn toàn vô dụng đối với Chu Hằng, chỉ riêng một điểm ấy đủ để hắn còn lợi hại hơn so với Thánh nhân!

Chu Hằng tiếp tục chìm xuống phía dưới.

Cuối cùng không lâu sau, hắn gặp Tử Linh cấp Hắc Động.

Con Tử Linh này cũng có một chút sợ hãi hắn, nhưng rõ ràng có năng lực chống cự hơn so với những con Tử Linh kia, thậm chí còn có xu thế xông phá chạy thoát ra ngoài. Nhưng Chu Hằng lại cực kỳ không thèm để ý tới đạo lý, đi nhanh tới trước, trực tiếp ép thẳng vào trước mặt con Tử Linh này, dưới ánh thần quang chiếu rọi, thân thể con Tử Linh trạng thái hơi nước này cũng bắt đầu chậm rãi tan rã, nhưng tốc độ lại rất chậm.

Nếu lúc này con Tử Linh ra tay, có ít nhất năm thành cơ hội lập tức đánh chết ngay Chu Hằng, nhưng sợ hãi đối với thần quang lại phát ra từ bản năng, cuối cùng nó bắt đầu lùi ra phía sau, càng lùi càng xa.

Đánh cuộc thắng rồi!

Trong lòng Chu Hằng cũng thở phào nhẹ nhõm, từ trên trán đã có mồ hôi lạnh chảy xuống, vừa rồi chính là hắn dạo một vòng ở trước quỷ môn quan!

Tiếp tục xuống phía dưới! Xuống phía dưới! Xuống phía dưới!

Trong Ma Hải này tràn đầy cảm giác sềnh sệch, hạn chế tốc độ thật lớn, nhưng ánh sáng thiên hà của Chu Hằng lại vừa khéo khắc chế điểm ấy, giúp hắn có thể hoàn toàn như không thấy, thủy chung vẫn duy trì tốc độ cao.

Đây cũng là chỗ cậy vào rất lớn của Chu Hằng, vạn nhất gặp phải Tử Linh cấp Hắc Động, mà con Tử Linh đó lại không úy kỵ thần quang, hắn cũng có hy vọng rất lớn thành công chạy thoát!

Hắn cũng không ngốc!

Bảy ngày sau, rốt cục Chu Hằng xuống tới tận đáy Ma Hải!

Trong nháy mắt ập vào mắt hắn, lập tức hắn có loại cảm giác ghê tởm mãnh liệt.

Chương 1031: Dưới đáy Ma Hải

Toàn bộ Ma Hải có hình dạng là một cái trùy tròn, tuy nhiên bởi vì Ma Hải quá rộng lớn, đỉnh điểm cũng chính là đáy Ma Hải này, nhưng cũng không phải một điểm chân chính, mà là một khu vực rộng lớn tới 300 trượng.

Hình dung khu vực này như thế nào?

Ghê tởm!

Đúng, chỉ có hai chữ ghê tởm!

Chu Hằng có thể nói chắc, hắn chưa từng thấy qua cảnh tượng như vậy, từng phiến từng phiến bùn lầy một màu đỏ tươi… không… không phải bùn lầy mà giống như thịt vụn, mà lại thúi, chảy mủ, chất lỏng màu xanh chảy khắp nơi, tản ra mùi hôi thối mãnh liệt.

Mà điều khiến Chu Hằng kinh ngạc là, đến bây giờ hắn còn có thể nhìn thấy màn lưới ngăn cách màu vàng, nhưng chúng bố trí từ trên vách động đến gần tới đáy thì đứt đoạn!

Đúng vậy, toàn bộ Ma Hải đều là bao phủ trong màn lưới ngăn cách màu vàng, nhưng chỉ có ở gần dưới đáy bị phá ra một cái chỗ hổng!

Lưới ngăn cách màu vàng chính là quy tắc thiên địa, quy tắc tạo thành thế giới, cùng lúc hạn chế thiên địa, đồng thời bảo vệ phiến thiên địa này. Củng giống như ở Tiên giới sử dụng lực lượng vượt qua Minh Tiên sẽ bị bài xích đến Minh giới… Đây là bảo hộ quy tắc đối với thế giới.

Nhưng ở trong này, quy tắc hư hỏng!

Bên trong bùn lầy, từng con Tử Linh đang ở từ bên trong chui ra, cuồn cuộn không ngừng!

Đến lúc này, Chu Hằng mới biết ngọn nguồn của Tử Linh, chúng là đến từ ngoài vòng bảo hộ quy tắc! Cho nên những thứ này vô cùng đáng sợ, ngay cả Thánh nhân được xưng mạnh nhất đều phải cực kỳ kiêng kỵ đối với chúng, căn bản không dám xâm nhập.

Chu Hằng đứng ở bên trên phiến bùn lầy nơi này, thần quang chiếu rọi, trong vòng mười trượng ở chung quanh hắn, tất cả Tử Linh mới sinh đều tới tấp tan rã!

Nhưng cũng chỉ giới hạn trong vòng mười trượng. Khu vực này rộng lớn tới 300 trượng, hắn cũng chỉ có thể trấn áp một

góc nhỏ mà thôi!

Tiến vào khu bùn lầy này, nhìn xem đầu bên kia rốt cuộc là thứ gì?

Chu Hằng không dám!

Hắn có thể cảm nhận được, khu bùn lầy này có khí tức tử vong vô cùng cường đại, đối với bất kỳ sinh linh nào đều là vật kịch độc, cũng giống như ánh sáng thiên hà của hắn có thể đánh giết Tử Linh!

Nếu hắn bước lên trên khu bùn lầy này, khẳng định là tử vong trong nháy mắt!

ads

Ít nhất, hiện tại không được!

Đợi sau khi hắn trở thành Thánh nhân, nói không chừng sẽ có tư cách xuyên qua khu bùn lầy này quan sát tận cùng, trấn áp san bằng triệt để Ma Hải!

Tử Linh nhô ra từ chỗ khác đều tránh né ở xa Chu Hằng, tuy

rằng trên thân tồn tại này có khí tức sinh linh làm chúng rất căm hận, nhưng màn sáng kia lại làm cho chúng sợ hãi không dám đến gần.

Chu Hằng dừng lại ở trong này trọn ba ngày.

Hắn chỉ quan sát, mà quan sát lần này rất có ý nghĩa.

Bởi vì hắn phát hiện, Âm Ảnh Tử Linh xuất hiện từ nơi này đều là Tinh Thần Cảnh, đừng nói cấp Hắc Động, dù là một con cấp Tuệ Tinh, cấp Thiên Hà đều không nhìn thấy!

Điều này chứng minh một suy đoán của Chu Hằng trước đó!

Âm Ảnh Tử Linh cường đại là thông qua thực hiện cắn nuốt lẫn nhau!

Nếu không ở ngọn nguồn không có xuất hiện Tử Linh bậc cao, như vậy những Tử Linh cấp Thiên Hà Cảnh, Tuệ Tinh Cảnh, Hắc Động Cảnh kia thì từ đâu nhô ra?

Chu Hằng tận mắt nhìn thấy mấy con Tử Linh Chuẩn Hắc

Động Cảnh cắn nuốt Tử Linh yếu hơn mình để khôi phục thương thế, đồng thời theo đó còn cường đại thêm vài phần… lúc ấy hắn đã có suy đoán như vậy, lúc này đã được chứng minh.

Cần phải trở về! Dù sao cũng phải có người trả giá thật lớn!

Chu Hằng nhắm hai mắt lại, từng gương mặt của 38 người trong tiểu đội thứ 9 xẹt qua đầu óc của hắn, hắn mở hai mắt ra, ánh mắt trở thành sáng lạnh.

“Vù”, thân hình hắn bắn lên, bay lên hướng đỉnh Ma Hải.

Hắn hoàn toàn không giảng đạo lý, căn bản không cần chào hỏi gì, chính là tốc độ cao nhất phóng lên!

“Két! Két! Két! Két!” Trong ánh sáng thiên hà chiếu rọi, phàm Tử Linh chạm tới, tất cả đều tới tấp tan rã. Dù là Tử Linh cường đại cấp Tuệ Tinh, cấp Hắc Động cũng không tránh kịp… Dường như hắn mới là Tử Linh.

“Bùng!” Tám ngày sau, hắn từ trong Ma Hải bắn ra, ánh mặt trời đã lâu không thấy, chiếu rọi xuống, làm cho hắn có cảm giác một lần nữa được làm người.

Hắn cũng không phân biệt phương hướng, chỉ bay đi về một

hướng, chỉ cần lên “bờ”, muốn tìm được doanh địa 9943 sẽ dễ như trở bàn tay.

Lần này hắn cũng hao hết 4 ngày, rốt cục mới lên tới “bờ”, Chu Hằng thu hồi thiên hà, hiện tại không cần dùng thứ này để uy hiếp Tử Linh nữa.

Hắn dõi mắt nhìn nơi xa, không khỏi sửng sốt, bởi vì phòng tuyến này dường như có điều khác biệt với trong trí nhớ của hắn!

Tuy rằng hắn chỉ phụ trách phòng ngự phòng tuyến vạn dặm ở phụ cận doanh địa 9943, nhưng liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra: đạo phòng tuyến này là mới vừa thành lập, mà còn chưa có xây dựng hoàn chỉnh.

– Này… ngươi là binh doanh nào, quá lạ mặt! Đúng lúc này, một gã tuần tra Long tộc phát hiện Chu Hằng, lập tức truy hỏi hắn, nhưng cũng không có lộ ra địch ý, bởi vì nơi này chỉ có hai loại tồn tại: Long tộc và Tử Linh!

Long tộc là người một nhà, Tử Linh là địch nhân! Chỉ đơn giản như vậy.

– Ta tên là Chu Hằng, đến từ doanh địa 9943, trận Tử Triều trước bị vây hãm ở trong Ma Hải, tới giờ mới tìm được đường trở về, phải về binh doanh báo tên! Chu Hằng nói.

Gã binh sĩ Long tộc chỉ là “A” một tiếng, cũng không phải khiếp sợ gì, bởi vì hắn nghĩ rằng Chu Hằng nói “trận Tử Triều trước” chỉ là vài ngày mà thôi, điều đó cũng không có gì đáng khiếp sợ.

– Doanh địa 9943 cách chúng ta nơi này cũng không xa! Gả binh lính kia liền mở máy nói tán gẫu với Chu Hằng.

Từ đó Chu Hằng mới biết: thì ra trước đây không lâu không ngờ Ma Hải mở rộng dữ dội, vốn diện tích chỉ chiếm một phần ba Vĩnh Hằng Long Tinh, nhưng bây giờ lại một hơi mở rộng đến bằng phân nửa!

Trọn một nửa!

Bởi vậy, phòng tuyến trước kia đã bị Ma Hải cắn nuốt, không thể không một lần nữa xây dựng lại phòng ngự mới: tin tức tốt duy nhất chính là trong lúc Ma Hải mở rộng, cũng không có chết nhiều người Long tộc.

Không biết vì sao lại thế, mấy ngày gần đây không ngờ không có xuất hiện một con Tử Linh nào!

Nguyên nhân này tự nhiên không có khả năng có người biết, ngay cả đương sự Chu Hằng này cũng mơ hồ, sẽ trở thành vụ án bế tắt không có đáp án, vĩnh viễn lưu vào lịch sử…

Mà rốt cuộc Chu Hằng cũng biết mình ở lại trong Ma Hải bao lâu: hết chín tháng!

Hắn cảm tạ người nọ, sau đó theo hướng được chỉ dẫn bay về doanh địa 9943.

Bảy ngày sau, hắn tới bên ngoài một binh doanh hoàn toàn mới: Đây là binh doanh 9943 mới!

Chu Hằng mặt không chút đổi sắc, đi nhanh vào.

– Đứng lại… Ồ! Cổng binh doanh, hai gã binh sĩ cầm trường mâu trong tay vừa nhìn thấy Chu Hằng, theo bản năng quát bảo ngừng lại, nhưng khi thấy rõ gương mặt Chu Hằng liền vô cùng sửng sốt, kêu lên: – Chu… Chu Hằng!

Hai người này ở trong Luận võ Long Miếu đã giao đấu với Chu Hằng, chỉ là tên gì… Chu Hằng hoàn toàn không có lưu ý, vốn không nhớ rõ.

– Ta đã trở về! Chu Hằng bình tĩnh nói, sau đó hít một hơi thật sâu, dùng thanh âm lớn nhất kêu lên:

– Chu Hằng tiểu đội thứ 9 trở về đưa tin!

Tiểu đội thứ 9! Chu Hằng! Trở về!

Thanh âm vang vọng ở trên vùng trời doanh địa 9943 giống như tiếng sấm.

“Xoạt xoạt xoạt…”, lập tức, toàn bộ binh doanh sôi trào, hơn vạn người đồng thời ào ra.

– Chu… Chu Hằng!

– Không ngờ hắn còn sống!

– Trời ạ! Có thể từ trong Tử Triều sống sót, đây nhất định là nhận được phù hộ của Tổ Long đại nhân! Không… chỉ là lão tổ tông còn chưa đủ, khẳng định ngay cả nhị tổ cũng phù hộ hắn!

Mỗi người đều lộ ra vẻ khiếp sợ, chưa từng có tiểu đội nào sau khi rơi vào trong Tử Triều còn có thể có người còn sống! Chu Hằng đã sáng lập một kỳ tích!

– Lão tử đã biết là tên hỗn đản này không chết được! Đồ Lan

đầu tiên là vui vẻ, tiếp đó là đầy mặt khổ sở: – Không xong! Lão tử còn thiếu hắn hơn một vạn long tệ, phải chạy trước!

Thủy Vũ Ỷ thì đôi mắt đẹp tỏa sáng, chớp lóe tia sáng kỳ dị càng thêm động lòng rồng: đương nhiên loại sắc đẹp này cũng chỉ có Long tộc mới thưởng thức, dù sao Chu Hằng vừa nhìn thấy cái đầu rồng to lớn kia là muốn bỏ ăn bỏ uống rồi.

"Như thế nào hắn còn không có chết?" Nghiêm Lẫm Đông vừa lẩm bẩm vừa nắm chặt hai tay, đầu ngón tay đều đâm rách da bàn tay, nhưng dường như hắn không hề có cảm giác. Hắn khổ tâm bày ra bố cục này chính là muốn giết chết Chu Hằng, nhưng những người khác trong tiểu đội thứ 9 đều đã chết, vì sao cố tình Chu Hằng còn sống?

– Tốt lắm, tốt lắm! Nghê An Bắc đi nhanh ra đón, khi đi đến trước mặt Chu Hằng, dùng sức ôm hắn một cái, sau đó vỗ vỗ vai hắn, nói: – Còn sống trở về là tốt rồi!

Chu Hằng mặt lạnh xuống, nói: – Ngày đó tư liệu sai lầm là ai phát xuống?

Nghê An Bắc sắc mặt thoáng cứng đờ, trong mắt hiện lên một tia sát khí, nhưng lại cố nặn ra một vẻ tươi cười, kéo cánh tay Chu Hằng, dùng thần thức truyền âm nói: – Điều đó hẳn là một đại nhân vật của quân bộ, trước mắt ta còn chưa có tư cách chạm tới! Nhưng ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ tìm lại công đạo cho ngươi, và tiểu đội thứ 9!

Muốn đi vào quân bộ, ít nhất phải là tu vi cấp Hắc Động, bất kể là linh lực hay là thể chất… Trên thực tế thể chất còn phải cao hơn một chút, bởi vì đó mới là căn nguyên của Long tộc! Đương nhiên, nếu linh lực tiến vào Hắc Động Cảnh, sau khi tổ trì thanh tẩy thể chất cũng nhất định có thể đột phá Hắc Động Cảnh, mà trái lại thì chưa chắc được.

Thể chất chỉ cần mở ra hạn mức cao nhất của huyết mạch là được rồi, nhưng đẳng cấp linh lực thì lại cần lĩnh ngộ.

Nghê An Bắc đã là Chuẩn Hắc Động Cảnh, cách ngày đột phá cũng không xa.

Chu Hằng lạnh nhạt nói: – Ta là đội viên duy nhất còn lại của tiểu đội thứ 9, thù này tự ta báo!

Nếu Nghê An Bắc cũng không biết là ai truyền tới tin tình báo sai lầm, như vậy thì sẽ do hắn tự mình điều tra ra kẻ độc thủ phía sau màn này, sau đó giết chết!

Nghê An Bắc có hơi bất mãn, cảm thấy Chu Hằng qua mặt mình.

Ngay cả hắn đều phải ra hết lực mới có khả năng chạm tới đại nhân vật sau màn kia, còn Chu Hằng chỉ có chút xíu thực lực như vậy thì có ích lợi gì…

Hả! Tuệ Tinh Cảnh! Linh lực tầng thứ Tuệ Tinh Cảnh!

Tên này biến mất chín tháng, không ngờ đã đột phá Tuệ Tinh Cảnh!

Nhưng suy nghĩ lại một chút Chu Hằng vốn là đạt tới Thiên Hà Cảnh đỉnh phong, cũng không biết đã dừng lại ở cảnh giới này bao lâu, như vậy có thể bất cứ lúc nào bước ra một bước này cũng không kỳ quái. Huống chi trên chiến trường đầy dẫy áp lực sinh tử, vốn chính là địa phương đột phá tốt nhất.

Trước hết cứ để cho hắn nghỉ ngơi vài ngày nguôi ngoai rồi nói sau, muốn lật đổ đại nhân vật như vậy cũng không phải chỉ dựa vào dũng khí là được!

– Ngươi trước đi nghỉ, ổn định cảnh giới một chút đi! Còn có rất nhiều chuyện muốn hỏi ngươi! Nghê An Bắc nói, tiểu đội thứ 9 khẳng định là gặp Tử Linh vây công toàn quân chết sạch, nhưng Chu Hằng là làm thế nào chạy thoát?

Chu Hằng cũng không có phản đối nữa, mà lặng lẽ đi vào binh doanh, tự nhiên có an bài lều trại mới cho hắn.

Hắn cũng biết báo thù cũng không phải chỉ dựa vào một bầu nhiệt huyết và dũng khí là được, mà hoặc là hắn có bối cảnh cường đại, hoặc là hắn có thực lực cường đại, nếu không cho

dù là nói cho hắn biết kẻ độc thủ phía sau màn này là ai, hắn có thể làm được gì chứ?

Tướng lãnh của Quân bộ ít nhất là cấp Hắc Động, bọn họ là Long tộc nên cũng không sợ hãi ánh sáng thiên hà của hắn!

Chu Hằng nói ra cao ngạo phách lối như vậy, chỉ là truyền ra một tín hiệu, để kẻ sau lưng kia hoảng hốt, sẽ bố cục tiếp với hắn. Cái gọi là nói nhiều tất thất sách, chuyện này càng làm nhiều lần, tự nhiên manh mối lộ ra ngoài cũng càng nhiều!

Như vậy, kẻ độc thủ sau lưng nhất định sẽ tự động hiện lên.

Chương 1032: Đại Ngũ Hành Phù Văn

Chín tháng qua, doanh địa 9943 có biến hóa rất lớn.

Đầu tiên, người mới hoàn thành chuyển hóa từ lính tập tành đến lính già, mà theo tiểu đội thứ 9 toàn quân chết sạch, biên chế tiểu đội thứ 9 cũng bị hủy bỏ, thay vào đó là tiểu đội thứ 10, chức trách giống như tiểu đội thứ 9 trước kia.

Trong số người mới, có mấy người biểu hiện xuất sắc cũng được chọn vào tiểu đội thứ 10, như Nghiêm Lẫm Đông, Thủy Vũ Ỷ còn có huynh đệ Chu Cổ, Chu Lực… Còn Đồ Lan thì vẫn kém một chút, không có tư cách tiến vào chi đội ngũ tinh binh này.

Gia nhập tiểu đội thứ 10, có nghĩa đi liền với quân công!

Có quân công mới có thể tấn chức, cho dù là ngày sau rời khỏi quân đội cũng chính là công tích hạng nhất không chạy đâu được, là một trong những tiêu chuẩn đánh giá thực lực của một gia tộc.

Đương nhiên, quân công cũng có thể mang đến ưu đãi thực tế, tỷ như Long tệ, tỷ như Long Tinh, thậm chí còn có thể nhận

được Long tổ hay Tổ Long, Nhị tổ triệu kiến, như vậy càng lợi hại hơn.

Nghê An Bắc có ý để Chu Hằng gia nhập tiểu đội thứ 10, thậm chí có thể nhận chức trách đội phó, nhưng Chu Hằng không đáp ứng, hắn là thành viên cuối cùng của tiểu đội thứ 9, thì vĩnh viễn là thành viên của tiểu đội thứ 9! Chỉ cần hắn còn sống, tiểu đội thứ 9 sẽ vĩnh viễn tồn tại!

Sau khi Chu Hằng ngẩng cao đầu trở về, trong những ngày kế tiếp lại trở nên hạ thấp một cách khác thường. Bởi vì hắn đã là lính già đĩ nhiên cũng không cần mỗi ngày thao luyện, lại không thuộc về đoàn đội tinh anh như tiểu đội thứ 10, tuần tra không có phần của hắn, chỉ cần không có phát sinh Tử Triều, hắn hoàn toàn không có chuyện gì làm!

Đương nhiên cũng không phải hắn không có chuyện gì làm!

Nếu trình tự linh lực đã đột phá Tuệ Tinh Cảnh, có nghĩa Chu Hằng rốt cục có thể tu tập phù văn!

Đúng vậy, là tu tập! Phù văn của tầng thứ linh lực cũng không phải là từ trong huyết mạch tự động hiện lên đồng thời có thể vận dụng, mà trước cần phải có một phù văn, sau đó mới vận dụng nó. Cũng may là Chu Hằng đã có Hỗn Độn Thiên Kinh, chuyến đi này cũng không có bị Hồng Nguyệt lấy đi, bởi vì Hồng Nguyệt thảy hắn tới nơi này mục đích chủ yếu chính là để hắn đột phá Tuệ Tinh Cảnh!

Hắn bắt đầu nghiên cứu Hỗn Độn Thiên Kinh.

Sau khi lên Minh giới, Hỗn Độn Thiên Kinh cũng có biến hóa kỳ diệu, rõ rệt nhất chính là Chu Hằng không thể dùng thần thức dò xét biết bộ phận bên trong. Đây là vì bộ Thiên Kinh này sau khi tiếp xúc với pháp tắc thiên địa của Minh giới, rốt cục đã tăng lên tới trình tự của Minh giới!

Trước đây chỉ có thể nói Hỗn Độn Thiên Kinh là dung hợp 5 bộ Thiên Kinh Tiên giới, tạo thành ngũ hành hỗ tương với nhau, mà sau khi tiến vào Minh giới mới có biến hóa về chất, lên cấp là Thiên Kinh Minh giới.

Nếu phù văn trước đây có thể gọi là Ngũ Hành Phù Văn thì bây giờ chính là Đại Ngũ Hành Phù Văn!

ads

Chu Hằng lột cái kén, rút ra phù văn phức tạp chảy vào tổ hợp. Với cường độ long thể khủng bố của hắn hiện tại, hoàn toàn có thể chịu đựng lực phản phệ cực lớn của phù văn, phân tích đối với Đại Ngũ Hành Phù Văn cao tới bốn thành!

Đây đã là cực hạn, trừ phi hắn đạt tới cấp Hắc Động, nếu không tuyệt đối không có khả năng hoàn toàn nắm giữ một quả phù văn của Thiên Kinh hình thành!

Nhưng tương ứng, quả phù văn này cũng cường đại hơn rất nhiều so với phù văn của võ giả Tuệ Tinh Cảnh tầm thường có khả năng nắm giữ! Tuy nhiên Chu Hằng thử so sánh: Đại Ngũ Hành Phù Văn vẫn không sánh bằng Yên Diệt Phù Văn!

Không có biện pháp, Yên Diệt Phù Văn là từ trong huyết mạch thức tỉnh, trời sinh hoàn toàn nắm giữ trăm phần trăm phân tích. Tự nhiên không phải Đại Ngũ Hành Phù Văn chỉ có độ phân tích bốn thành có thể sánh bằng!

Nhưng Chu Hằng xem xét cẩn thận, vẫn cho rằng dù là độ phân tích của Đại Ngũ Hành Phù Văn cũng đạt tới trăm phần trăm thì vẫn như cũ không sánh kịp Yên Diệt Phù Văn. Bởi vì Hỗn Độn Thiên Kinh chỉ là một cái tên khí phách, dù sao nó chỉ là một thể dung hợp của 5 bộ Thiên Kinh Tiên giới!

Ưu đãi ở chỗ, Yên Diệt Phù Văn cùng Đại Ngũ Hành Phù Văn đều thuộc về cùng thể chất và linh lực, có thể đồng thời vận chuyển, hoàn mỹ chồng lên uy lực chung vào một chỗ!

Cái này rất lợi hại!

– Tuy nhiên, hiện tại lại tới vấn đề tích lũy linh lực nữa rồi! Chu Hằng lộ vẻ mặt đau khổ nói. Trước mắt chỉ phát hiện

vòng thiên hà có được công năng siêu cấp hạng nhất là thần quang, cũng không thể rút ra linh lực từ trong hư không giống như tinh tú lốc xoáy, điều này làm cho tốc độ tích lũy linh lực của hắn lập tức giảm xuống!

"Hơn nữa… bụng lại mau đói!" Thể chất cực hạn của hắn ít nhất vượt qua hai động, trước khi chưa có đạt tới cảnh giới này sự đói khát sẽ vĩnh viễn đi theo hắn.

Ở trong trại lính làm người ẩn hình gần hai tháng sau, những binh sĩ của 9943 cũng có cảm giác giảm xuống nhiệt tình đối với Chu Hằng, bọn họ cho rằng tuy rằng Chu Hằng còn sống trở về, nhưng đã mất đi hết thảy nhuệ khí, không xứng làm quân nhân nữa.

Đúng lúc này, một lần Tử Triều mới hình thành!

Chỉ là lần này là Tử Triều loại nhỏ, mục tiêu nhắm thẳng vào phòng tuyến trấn thủ của doanh địa 9942. Sau khi doanh địa 9943 nhận được thông báo, lập tức khởi binh đi tiếp viện: Theo thường lệ tiểu đội thứ 10 đi trước, tiếp đó mới là đại quân theo sau.

Bởi vì hai doanh địa liền nhau, vẻn vẹn chỉ không đến một ngày, đại quân liền chạy tới.

Lúc này, Tử Triều đã bắt đầu tấn công phòng tuyến.

– Xuất kích! Nghê An Bắc hét lớn một tiếng, tiếp đó làm gương cho binh sĩ, xông vào mặt trước nhất.

Thế nhưng rất nhanh thì hắn bị người vượt qua!

Đó là Chu Hằng!

Vòng thiên hà mở ra, Ma Hải đối với hắn không hề có hiệu quả ngăn cản mảy may nào, có thể hoàn toàn phát huy ra tốc độ cao của cấp Tuệ Tinh! Sở dĩ hắn yên lặng hai tháng nay, chính là vì tu luyện Đại Ngũ Hành Phù Văn, hiện tại hắn phải bộc phát.

"Két két két két…" Ánh sáng thiên hà chiếu rọi, nơi Chu Hằng đi qua Âm Ảnh Tử Linh đều giống như nước bị bốc hơi lên tan biến!

Hiếm có sức mạnh nào sánh bằng!

Thân hình hắn lướt qua, lưu lại một con đường trống rỗng, không còn một con Tử Linh nào!

Mọi người đồng loạt khiếp sợ trố mắt nhìn kinh ngạc: Tên này cũng quá lợi hại đi! Tại sao có thể lợi hại như vậy!

Đây đều là Âm Ảnh Tử Linh a, man lực không chịu, chỉ có lực lượng của phù văn mới có thể thương tổn được chúng! Thương tổn được, cũng không phải chết ngay, cái này còn phải xem uy lực của phù văn! Thế nhưng Chu Hằng thì sao?

Chỉ là một đường chạy như điên, dường như hắn chính là một đám lửa cháy bùng, đốt tan sạch sẽ hết thảy tuyết rơi bên đường!

Chỉ với điểm ấy mà nói, thậm chí còn cường đại hơn so với Long tổ đại nhân! Về phần nhị tổ và lão tổ tông… thì không có mấy người thấy tận mắt bọn họ ra tay, tự nhiên cũng không thể so sánh.

Chu Hằng trông giống như một con quái thú đang đấu đá lung tung, phàm nơi hắn đi qua, Âm Ảnh Tử Linh chết một lần chính là một mảng lớn! Hơn nữa trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, những con Tử Linh vốn không sợ chết này không ngờ cũng biết sợ hãi, đều chen nhau né tránh Chu Hằng, nhưng ai bảo tốc độ của chúng không nhanh bằng Chu Hằng, chỉ có thể bị nghiền ép thê thảm!

Bởi vì ánh sáng thiên hà chiếu rọi phạm vi đạt tới mười trượng, ở bên trong khu vực chung quanh Chu Hằng này, Âm Ảnh Tử Linh sẽ đối mặt với ngập đầu tai ương, chỉ có số ít Tử Linh cấp Tuệ Tinh Cảnh mới có thể may mắn thoát khỏi.

Nhưng đây cũng chỉ còn dư lại có mấy con!?

Tử Triều loại nhỏ quả thật uy hiếp không lớn, bởi vậy quân bộ cũng chỉ lệnh cho hai binh doanh 9943 và 9941 tới chi viện. Nhưng Tử Triều dù có nhỏ đó cũng là Tử Triều, có thể thắng dễ dàng như vậy sao?

Đây là một trận thắng lợi hoàn mỹ!

Trừ thời điểm trước khi Chu Hằng tới bị thương một số rất ít người, rồi sau đó không còn ai bị thương nữa, càng đừng nói là chết trận!

Khi một con Tử Linh cuối cùng cũng bị giết chết, toàn trường hoàn toàn yên tĩnh, đây là chuyện bất kỳ người nào đều chưa từng chứng kiến. Kết thúc rồi ư? Cứ như vậy đã xong? Còn chưa có giết cho đã nghiện đây?

Nhưng ngay sau đó, đồng thời vang lên tiếng hoan hô của mấy vạn người!

Long tộc tới nơi này ai nấy đều vứt bỏ sống chết, nhưng nếu có thể lựa chọn, thì ai lại muốn mình bị thương hay chết trận chứ?

Nghiêm Lẫm Đông nhìn Chu Hằng đứng đó ngạo nghễ, trong

đôi mắt ác độc của hắn càng thêm lãnh liệt, hắn cúi đầu thật sâu, sợ mình sẽ không khống chế được lộ ra sát ý, bị người khác nhìn thấy.

Lần này đại thắng, chiến báo lập tức đăng báo cho quân bộ, tự nhiên sẽ dựa theo ghi chép quân công biểu hiện của mỗi người, nhưng số Ảnh Hạch sau khi Tử Triều lưu lại, thì sẽ do ba binh doanh tự mình phân chia.

Bởi vì Chu Hằng quá khí phách, những Ảnh Hạch này có một nửa thuộc về binh doanh 9943, còn dư lại một nửa mới thuộc về hai binh doanh kia chia đều.

Thực ra nếu nói nghiêm khắc dựa theo cống hiến để phân chia, một mình Chu Hằng có thể chiếm được chín thành!

Nhưng đây là quân đội, hơn nữa dù sao cũng phải chừa cho người ta một chút mũi mới đúng điệu!?

Chu Hằng lấy được tổng cộng 10 viên Ảnh Hạch, tuy rằng hắn thấy số lượng này không nhiều lắm, nhưng đã là một khoản tài sản lớn.

Hắn xin Nghê An Bắc được nghỉ phép, về lại Kim 71 Tinh. Sau đó tìm tới chỗ ở gia đình của 38 đội hữu trong tiểu đội thứ 9. Cũng không phải mỗi người đều xuất thân cao quý, Chu Hằng nên an bài chút hậu sự cho những đội hữu xuất thân bần hàn kia. Hắn lấy ra tất cả Ảnh Hạch, Long Tinh và Long tệ

trên người phân phát cho mười mấy gia đình hắn thấy rằng gia cảnh khốn khổ.

Về phần còn dư lại thì ít nhất là nhà quyền thế nhỏ, không thiếu chút ít tiền như vậy.

Làm xong hết thảy, Chu Hằng về lại Vĩnh Hằng Long Tinh. Một lần đi và về thăm viếng này hắn tốn thời gian tròn nửa tháng.

Tuy nhiên, chờ đợi Chu Hằng cũng không phải quân bộ khen thưởng, mà là chỉ trích!

Vì sao tiểu đội thứ 9 chỉ có một mình hắn còn sống trở về? Có phải là hắn cấu kết hiệp nghị cái gì với Âm Ảnh Tử Linh không thể cho ai biết hay không, vì thế mới để cho hắn trở thành người sống sót duy nhất của tiểu đội thứ 9?

Vì sao hắn có thể làm cho Âm Ảnh Tử Linh sợ hãi? Có phải thuộc một bộ phận hiệp nghị nào đó hay không? Có phải đám Tử Linh kia muốn gài Chu Hằng vào giới cao tầng Long tộc, tới thời gian nào đó sẽ làm phản, tạo thành phá hủy đáng sợ hay không?

Những điều này ở trong mắt Nghê An Bắc xem ra đương nhiên là vô cùng hoang đường, nhưng ai cũng không thể giải thích vì sao Chu Hằng có thể làm cho Tử Linh sợ hãi: đây chính là chuyện ngay cả lão tổ và nhị tổ đều không thể làm

được!

Chu Hằng chỉ là huyết mạch Tử Long biến dị, hắn dựa vào cái gì làm được? Vì cái gì điều đó không có khả năng là âm mưu của Tử Linh chứ?

Sứ giả của Quân bộ đang ở lại trong trại lính. Hiện tại chỉ là điều tra, nhưng bất cứ lúc nào cũng có khả năng biến điều tra thành bắt giữ, bức cung!

Chu Hằng cũng không có nổi giận, bởi vì rốt cục hắn làm ra vẻ cao ngạo là muốn để kẻ độc thủ phía sau màn này bất an, rồi tiếp tục ra chiêu với hắn!

Tốt lắm, không ra chiêu tiếp làm sao biết kẻ phóng tên bắn lén lúc trước là ai?

Chu Hằng đi tới quân trướng của Nghê An Bắc gặp vị sứ giả thần tình ngạo mạn kia. Đó là một thanh niên dáng người cao lớn, trên mặt đầy vẻ cao cao tại thượng, trong ánh mắt đầy ý căm ghét, dường như đi tới nơi này là chuyện rất ủy khuất với hắn.

– Chu Hằng! Ngươi vi phạm quân kỷ, dám một mình rời quân doanh, đây là trọng tội! Vị sứ giả vừa nhìn thấy Chu Hằng, lập tức nhảy dựng lên, không ngờ nắm lấy điểm ấy trước tiên công kích.

– Hắn rời quân doanh là do ta phê chuẩn, ngươi muốn trị tội thì trước trị tội lão tử đi! Nghê An Bắc ở một bên lạnh lùng nói.

Vị sứ giả oán hận lườm Nghê An Bắc một cái, chỉ cảm thấy tên này một chút hiểu biết cũng không có: hắn chính là đến từ quân bộ, là đại biểu cho đại nhân vật! Nếu đại nhân vật nói muốn trị tội Chu Hằng, vậy Nghê An Bắc ngươi không phải chỉ có phần phối hợp thôi sao?

Thế nhưng nếu Nghê An Bắc cứ ôm lãnh việc này vào mình, hắn cũng không có biện pháp, chỉ có thể dựa theo kế hoạch định sẵn trước khi đến đây.

– Chu Hằng! Có phải ngươi cấu kết với Âm Ảnh Tử Linh không?

Chương 1033: Đánh sứ giả!

– Thả con mẹ ngươi!

Chu Hằng không có tức giận, ngược lại Nghê An Bắc nổi giận trước, hắn níu lấy ngực sứ giả kia, nói:

– Ngươi tên hỗn đản này, còn dám nói một câu bêu xấu như vậy, lão tử sẽ giết ngươi!

– Nghê đội trưởng, ngươi đây là đang bao che phản đồ sao?

Sứ giả kia cũng không có phản kháng, lại là không sợ chút nào, chỉ là dùng biểu tình cười lạnh nhìn Nghê An Bắc.

– Nếu vô tội, làm sao phải e ngại bị điều tra?

– Ngươi mẹ nó là đang điều tra sao? Ngươi đang nói xấu một anh hùng, một anh hùng có khả năng mang đến hy vọng cho Long Tộc!

Nghê An Bắc quát, lực sát thương của Chu Hằng đối với Âm Ảnh Tử Linh thật sự quá lớn.

Nếu là năng lực này của hắn có thể theo cảnh giới tăng lên mà tăng lên, như vậy cuối cùng có một ngày có thể dẹp yên Ma Hải, trả lại một bầu trời an bình cho Long Tộc! Thậm chí, còn có thể khiến Chu Hằng trợ giúp ba đại thần thú khác, khi đó Long Tộc có thể thực sự trở thành người đứng đầu bốn đại thần thú, bây giờ là tự phong, cũng chỉ có da mặt Long Tộc dày mới có thể luôn luôn tự cho mình là đứng đầu bốn đại thần thú.

– Nghê đội trưởng, ngươi cho là năng lực hắn biểu hiện ra bình thường sao? Ngươi hẳn là rõ ràng, trước hắn không có năng lực như thế, chỉ là bị vây hãm ở tại Ma Hải mấy tháng, lại đột nhiên có năng lực như vậy, nếu như không điều tra rõ ràng, làm sao có thể phục chúng?

Sứ giả kia thản nhiên nói, thực lực của hắn cũng chỉ là Tuệ Tinh Hoàng, nhưng trong lúc nói chuyện trật tự rõ ràng, tính Logic rất mạnh.

Người như thế, vừa thấy thì biết không phải là hảo thủ trên chiến trường, mà là người giỏi âm mưu!

Nghê An Bắc chỉ cảm thấy lời của đối phương rất vớ vẩn, tại sao có thể hoài nghi một vị anh hùng? Hắn ra chiến trường giết địch lợi hại, muốn hắn động não phản bác lại là quá khó khăn! Tâm tư của hắn toàn bộ đã dùng ở chiến đấu, loại tình

huống này thật đúng là khó khăn cho hắn.

– Nhưng cũng không thể như vậy!

Hắn cường điệu nói.

– Nghê đội trưởng không cần kích động, hiện tại chỉ là điều tra nho nhỏ. Ngươi xem, ta chỉ tiến đến một mình, cũng không có mang theo cấm vệ đội, có phải hay không?

Sứ giả kia lộ ra một nụ cười, nhưng ánh mắt đảo qua Chu Hằng lại là tràn đầy lạnh lẽo.

Nghê An Bắc cũng không có chú ý tới, chỉ cảm thấy đối phương nói có lý, nếu quân bộ thực sự hoài nghi Chu Hằng là phản đồ, cấu kết với Ma Hải trong Tử Linh, phái tới đúng là sẽ phái cấm vệ quân tới trực tiếp mang người đi!

ads

Phối hợp điều tra một chút, hẳn là không có tổn thất gì, mặc dù nói là có chút ủy khuất!

Nghĩ như thế, Nghê An Bắc cũng bình tĩnh lại, buông lỏng tay

đang nắm lấy sứ giả kia, lui ra phía sau hai bước, ôm ngực mà đứng. Bất kể thế nào, Chu Hằng đều là binh dưới tay hắn. Hắn nhất định phải ở đây, miễn cho bị người khi dễ.

Sứ giả kia cũng không để ý, chỉ là khóe miệng lộ ra một nụ cười khinh bỉ.

Hắn cũng cần có người ở đây để có chứng cứ, bởi vì hắn sẽ quanh quẩn xung quanh Chu Hằng, làm cho đối phương vô tình rớt vào trong bẫy tiếng nói của hắn, sau đó càng lún càng sâu, thực sự liên quan tới "sự thật" cấu kết với Tử Linh!

Tiểu tử này vừa thấy chính là ra đời không sâu, lại dám đoạt danh tiếng đứng đầu của Lẫm Đông thiếu gia, thật sự là chán sống! Nhất là sau khi còn sống trở về từ Ma Hải liền phách lối như thế, đây không phải là đang ép Nghiêm gia ra chiêu đối với ngươi sao?

Hắn tin tưởng, chỉ cần Chu Hằng đi theo suy tư của hắn, liền có thể vô tình quấn Chu Hằng đi vào!

– Chu Hằng, nói một lần về tình huống tiểu đội thứ 9 các ngươi gặp phải Tử Triều!

Hắn nói. Trong lòng cười lạnh, chỉ cần trong khi Chu Hằng trình bày có chỗ không ổn, hắn cũng sẽ lấy ra để phóng đại, coi đây là điểm vào.

Vài điểm sơ sẩy thêm vào nhau, vậy chính là một lỗ hổng lớn!

Chu Hằng ngồi trơ như lão tăng, không nói được một lời.

– Chu Hằng, sau khi các ngươi gặp được Tử Triều, ngươi trốn ra như thế nào?

Sứ giả kia lại hỏi.

Chu Hằng trầm mặc chống đỡ.

Tiểu tử này còn rất có bản lĩnh, chỉ là ngươi có thể kiên trì bao lâu?

– Chu Hằng, ngươi có phải cấu kết với Âm Ảnh Tử Linh hay không, mang các đồng đội hướng về phía Tử Triều kia!

Sứ giả kia đột nhiên lớn tiếng quát.

Đây là tuyệt đối oan uổng, bởi vì vị trí của Tử Triều là do quân bộ cung cấp, muốn nói "cấu kết" thì cũng là quân bộ! Tuy nhiên sứ giả kia ngược lại không phải là muốn dùng kỹ xảo thấp kém như vậy trừ tử Chu Hằng, mà là muốn câu dẫn Chu Hằng lên tiếng!

Bởi vì đây là chuyện ai cũng biết, vào lúc này bất kể lên tiếng cái gì cũng sẽ sai!

Sứ giả kia tự nhiên cũng biết điểm ấy, sở dĩ mục đích hắn hỏi như vậy cũng chỉ là để Chu Hằng lên tiếng, mở miệng một lần, nếu muốn khép lại liền khó khăn!

Chu Hằng ngồi yên lặng, không hề có ý lên tiếng.

– Chu Hằng, ngươi biến mất 9 tháng, có chiếm được kế thừa của Âm Ảnh Tử Linh phải hay không?

– Chu Hằng …

– Chu Hằng …

Sứ giả kia ngay từ đầu hưng trí rất cao, nói xấu mọi cách mà không trùng lặp một câu, nhưng một người làm một chuyện mãi cũng chán, hai giờ sau, hắn cảm thấy vốn từ của mình trở

nên nghèo nàn.

Như thế nào tiểu tử này kiên nhẫn tốt như vậy?

Chu Hằng không cấp bách, nhưng hắn thật ra có chút điên rồi!

Ý tứ của quân bộ tự nhiên là ngợi khen Chu Hằng, nhưng Nghiêm gia lại lợi dụng quyền lực để trì hoãn ngợi khen này, cũng phái hắn đi tới nơi này, điều tra Chu Hằng là giả, thật ra là muốn để Chu Hằng lộ ra sơ hở trong ngôn ngữ, đánh hắn thành phản đồ!

Đó cũng không phải không có khả năng, bởi vì Chu Hằng vẻn vẹn chỉ là Tuệ Tinh Cảnh, dựa vào cái gì khiến hàng vạn hàng ngàn Tử Linh đều sợ hãi đối với hắn? Đây chính là sự tình ngay cả lão tổ tông cũng không làm được!

Trên đời này ai có thể vượt qua lão tổ tông?

Trong mắt của Long Tộc tự đại, đáp án này tự nhiên là không có bất kỳ người nào muốn thấy!

Vậy cũng tốt, Chu Hằng dựa vào cái gì có được năng lực ngay cả lão tổ tông cũng không có? Đó không phải là bởi vì cấu kết với Tử Linh sao?

Nói như thế trong long tộc tự đại khẳng định sẽ có thị trường rất lớn, đương nhiên điều kiện tiên quyết là đánh Chu Hằng thành phản đồ!

Sau khi Chu Hằng rơi vào bẫy rập, Nghê An Bắc chính là nhân chứng, cơ hội thuận lợi mượn đề tài để nói chuyện của mình, áp tải Chu Hằng về quân bộ, vụng trộm giết hắn trước, để Chu Hằng ý thức được chính mình trúng bẫy rập ngôn ngữ cũng không có cơ hội phản bác!

Người như vậy nếu là để mặc không để ý tới, với lực sát thương thật lớn của Chu Hằng đối với Tử Linh, quân công hắn tích lũy sẽ lẫy lừng cực nhanh không người nào có thể so được! Một khi Chu Hằng bước vào Hắc Động Cảnh lên chức ở quân bộ, chức vị khẳng định sẽ áp chế vi kia của Nghiêm gia, đến lúc đó tất cả những chuyện mờ ám sẽ rõ ràng ở khắp thiên hạ!

Đây là chuyện mà Nghiêm gia không thể chịu đựng!

Cho nên nhất định phải bóp chết Chu Hằng từ trong trứng nước!

Từ điểm đó mà nói, kế dẫn xà xuất động của Chu Hằng là có hiệu quả.

Chỉ là … Chu Hằng quá bình tĩnh a, ngươi nha, tại sao có thể bị nói oan uổng hơn hai giờ ngay cả thở mạnh cũng không thở một lần, ngươi vẫn không phải là hùng long a!

Sứ giả kia phát hiện mình cũng đã đổ mồ hôi lạnh, tiểu tử này như thế nào khó đối phó như vậy! Hắn không sợ Chu Hằng tranh luận, tranh luận nhiều cũng có thể phạm sai lầm, nhưng không nói câu nào … Vậy làm sao sai!

Hắn lại không biết, Chu Hằng nổi trong Ma Hải suốt chín tháng!

Chín tháng này, hắn chịu đựng sự vắng lặng, cô đơn tới mức bất luận kẻ nào cũng khó có thể tưởng tượng ra, nếu không phải ý chí của hắn cứng cỏi, những người khác không tới một hai tháng sẽ điên rồi! Đây cũng không phải là bế quan chín tháng, cần áp chế khí tức của mình bất cứ lúc nào để khí tức không lưu chuyển ra, để tim đập hoàn toàn dừng lại, ý thức cả người kỳ thực vô cùng thanh tỉnh.

Ngay cả chín tháng này cũng nhịn được, một ít lời nói vô nghĩa thì tính là cái gì?

Sứ giả kia không kìm nổi một hơi uống cạn sạch chén trà thứ bảy, hắn đột nhiên thấy vốn từ của mình nghèo nàn, lối suy nghĩ cũng có chút loạn, dù sao là một mình làm a, toàn bộ nói chuyện một mình đã được hai giờ.

Có phải đã nói lại từ đầu, lặp lại một lần hay không? Chỉ là hắn bắt đầu từ đâu? Nhớ không rõ lắm a!

– Ngươi tên gì?

Đúng lúc này, Chu Hằng đột nhiên lên tiếng.

Sứ giả kia đầu tiên là sửng sốt, tiếp đó mừng rỡ, có một loại cảm giác mừng đến chảy nước mắt!

Trời không phụ người có lòng a, đại gia ngươi cuối cùng cũng mở miệng! Sứ giả kia đột nhiên cảm thấy thế giới tốt đẹp như thế, lúc này cho dù là Chu Hằng ân cần thăm hỏi tổ tông 18 đời của hắn một vòng, hắn cũng sẽ tâm hoa nộ phóng.

– Ta họ Vu, Vu Hảo Thời!

Sứ giả kia giống như hầu hạ đại gia, nói.

– Vu Hảo Thời!

Chu Hằng đột nhiên ra tay, chụp tới đầu của đối phương.

– Ngươi dám tập kích Trưởng quan?

Vu Hảo Thời có thể để mặc Nghê An Bắc bắt được ngực, nhưng tuyệt sẽ không để Chu Hằng làm giống như vậy, bởi vì quân hàm của song phương kém nhiều lắm, hắn là người của quân bộ, mặc dù là chân chạy, nhưng 9943 doanh địa này cũng chỉ có Nghê An Bắc có thể cùng ngồi cùng ăn với hắn!

Hắn hừ lạnh một tiếng, chụp ra một chưởng, công kích ngược lại Chu Hằng.

Ông!

Tử Diễm Thiên Long phát động, giống như một mũi tên bắn về phía Vu Hảo Thời, khí thế cuồng phách tấn công, động tác của Vu Hảo Thời lập tức bị kiềm hãm, mà bàn tay to của Chu Hằng lại là không bị ngăn cản chút nào, một tay bắt lấy Long Giác của hắn.

Chu Hằng thuận thế vung mạnh cánh tay, hung hăng ép tới mặt đất, bành, toàn bộ đầu của Vu Hảo Thời đã chìm vào trong bùn đất.

– … Trở về nói cho người sau lưng ngươi biết, nếu muốn đối phó với ta liền tự mình tới đây, tôm tép nhỏ bé như ngươi, nếu còn tới đây nói chuyện với ta, ta trực tiếp ném ngươi vào Ma Hải!

Chu Hằng thản nhiên nói.

Dứt lời, hắn khẽ gật đầu với Nghê An Bắc, nghênh ngang mà đi.

– Chu Hằng …

Nghê An Bắc đuổi tới, không để ý có một người chổng mông, đầu còn nằm trong bùn đất ở trong quân trướng của hắn chút nào.

– Ngươi sẽ không sợ quân bộ nghiêm trị ngươi?

Chu Hằng mỉm cười, nói:

– Quân bộ nếu là thật muốn điều tra ta, làm sao có thể chỉ phái ra một người? Hắn nhất định là nanh vuốt của độc thủ kia, không kềm chế được nên chạy tới thử ta một chút mà thôi!

Trên mặt của Nghê An Bắc lập tức hiện đầy sát khí, hắn cũng không am hiểu sử dụng âm mưu cùng quyền mưu, nhưng hắn cũng không phải ngu ngốc, sau khi được Chu Hằng nhắc nhở như vậy, hắn lập tức phản ứng lại.

Nghĩ đến những người chết trận kia của tiểu đội thứ 9, mặt hắn đen lại đi trở về quân trướng, chỉ chốc lát, chỉ nghe một tiếng kêu thảm thiết vang lên, lần này Vu Hảo Thời thật đúng là xui xẻo.

Cuối cùng, Nghê An Bắc vẫn là thả Vu Hảo Thời trở về, dù sao người ta mang cờ hiệu của sứ giả quân bộ tới, hắn có thể với danh nghĩa "luận bàn" để đánh đối phương một trận, nhưng chung quy không dám lạm dụng hình phạt riêng.

Vẻn vẹn chỉ trôi qua bốn ngày, đột nhiên lại có người chạy tới 9943 doanh địa, vô cùng ngạo mạn hò hét bải Nghê An Bắc đưa Chu Hằng ra.

Độc thủ kia nhanh như vậy đã có đáp lại?

Không phải a, thời gian bốn ngày cũng chưa hẳn đủ để Vu Hảo Thời trở lại quân bộ, huống chi phái người mới đi tới!

Chu Hằng lại đi tới quân trướng của Nghê An Bắc, chỉ thấy lão nhân cả người cực gầy đang ngồi uống trà, mà Nghê An Bắc thậm chí ngay cả tư cách bồi ở một bên cũng không có, một mực cung kính đứng một bên, giống như con cháu.

Chương 1034: Lời mời của Huyền Thiên Doanh!

– Bổn tọa Long Trạch Nguyệt, là một giáo đầu của Huyền Thiên Doanh!

Lão giả gầy chủ động lên tiếng giới thiệu thân phận của mình.

Họ Long?

Con ngươi Chu Hằng căng thẳng, lão già nhìn qua bề ngoài xấu xí này đúng là tồn tại cấp Hắc Động. Ở Long Tộc, chỉ có tộc nhân vượt qua Hắc Động Cảnh mới có tư cách lấy họ Long, ngoài ra còn có tình huống cực đặc thù, đó chính là sanh ra đã có hình dạng long, bởi vì như vậy sau trưởng thành tất nhiên có thể nhập Hắc Động Cảnh!

Chỉ là, Huyền Thiên Doanh là vật gì?

Chu Hằng nghĩ trong lòng, hai tay ôm quyền, nói:

– Chu Hằng tham kiến Trạch Nguyệt đại nhân!

– Là Trạch Nguyệt trưởng lão!

Nghê An Bắc ở một bên sửa, nói.

Long Tộc, 5 động chính là trưởng lão!

Long Trạch Nguyệt này là Chân Quân 5 động, mặc dù là giai thấp nhất trong Chân Quân trung phẩm, nhưng dù là thấp thì cũng là Chân Quân a!

– Trạch Nguyệt trưởng lão!

Chu Hằng thi lễ một lần nữa, nhưng trong lòng thì thở dài, Long Tộc này thật đúng là từ trên xuống dưới người người đều ngạo mạn, câu nói đầu tiên của ngươi có thể nói ra tu vi của mình, như vậy không phải là muốn hắn thi lễ hai lần sao, thật sự là muốn gây khó dễ!

Long Trạch Nguyệt tự nhiên không biết Chu Hằng đang oán thầm, bằng không sắc mặt bây giờ của hắn liền không có khả năng hòa ái như thế. Hắn cười ha hả, nói:

– Biểu hiện của ngươi không tồi, có tư cách gia nhập Huyền

Thiên Doanh!

– Xin hỏi trưởng lão, Huyền Thiên Doanh là cái gì?

Chu Hằng hỏi.

– Huyền Thiên Doanh, chính là địa phương mà tộc nhân ưu tú nhất của Long Tộc mới có thể đi vào!

Long Trạch Nguyệt tràn ngập ngạo khí, nói.

Một bên, Nghê An Bắc lộ ra vẻ hâm mộ, xem ra hắn cũng biết cái chỗ này, chỉ là không có tư cách đi vào.

– Đi vào để làm chi?

ads

Chu Hằng lại hỏi.

Đi vào để làm chi?

Có câu hỏi ngu xuẩn như vậy sao? Đây chính là địa phương mà thế hệ trẻ kiệt xuất nhất của toàn bộ Long Tộc mới có thể đi, có thể đi ra từ nơi đó, thế nào cũng phải là cấp bậc 5 động!

Nghê An Bắc hung tợn nhìn Chu Hằng, hận không thể xông lên nắm cổ của hắn, thay mặt hắn mà đáp ứng. Tốt nhất là để Chu Hằng nhường danh ngạch lại cho hắn!

– Thực lực của bản thân ngươi không tệ, tuy nhiên, ngươi đến Huyền Thiên Doanh, vị tất có thể xếp trong top 100!

Long Trạch Nguyệt mỉm cười nói.

Chu Hằng cũng không tự cao tự đại, nhưng linh lực, thể chất hiện tại của hắn song song bước vào Tuệ Tinh Cảnh, đồng thời còn nắm giữ 2 phù văn Yên Diệt, Đại Ngũ Hành, ở Tuệ Tinh Cảnh thật đúng là không sợ bất luận kẻ nào!

Trước 100? Tốp 10 còn kém không nhiều lắm!

Không thể phủ nhận, bằng vào thể chất, linh lực đồng thời là Tuệ Tinh Đế đỉnh phong, cộng thêm uy lực cường đại của một

vài phù văn, quả thật có khả năng đả bại Chu Hằng! Nhưng Tuệ Tinh Đế đỉnh phong dễ tìm, phù văn uy lực cường đại thì không chắc!

Phù văn thể chất là thức tỉnh từ trong huyết mạch, cái này thật sự phải xem vận khí! Chỉ có tầng thứ linh lực của phù văn mới là có thể tự lựa chọn. Chỉ là Đại Ngũ Hành Phù Văn mà Chu Hằng lấy được thông qua Thiên Kinh cũng không làm gì được Yên Diệt Phù Văn, phù văn những người khác học được có năng lực sánh vai cùng Yên Diệt Phù Văn sao?

Cũng quá khinh thường uy năng của cấp Hắc Động!

Cho nên, ở tầng thứ Tuệ Tinh Cảnh này, Chu Hằng tin tưởng người có thể bất phân thắng bại cùng hắn tuyệt không vượt qua mười người! Hơn nữa, lốc xoáy tinh tú của hắn còn có thể cung cấp năng lực tác chiến cực mạnh liên tục cho hắn, mà vòng thiên hà … trước mắt còn không có khai quật ra toàn bộ uy lực a, chấn nhiếp, giết chết Tử Linh hẳn chỉ là một công năng trong đó, mà không phải toàn bộ!

Dù sao đây chính là siêu cấp Đại viên mãn mới hình thành!

– Không phục sao?

Long Trạch Nguyệt rất hài lòng về vẻ kiêu ngạo Chu Hằng ẩn ẩn lộ ra ngoài, hắn chính là thích người có tự tin, tuy nhiên, Huyền Thiên Doanh cũng thật không đơn giản a, trước 100

thực ra đã là lý thuyết rộng rãi trước kia!

Dù sao Long Tộc đường đường chính là chủng tộc cường đại nhất trên đời này, , thiên tài bối xuất!

– Vậy đến Huyền Thiên Doanh chứng minh bản thân!

Hắn mê hoặc nói.

Chu Hằng mỉm cười, nói:

– Được!

Ở trong này hắn quả thật có cảm giác tịch mịch không gì sánh được, cũng muốn mau chân đến xem cái gọi là Huyền Thiên Doanh sẽ lợi hại như thế nào.

– Ngươi giao phó chuyện nơi đây một chút. Trong một tháng qua đây báo cáo, đây là lệnh bài thân phận. Hiện tại ngươi liền nhỏ máu tươi vào!

Long Trạch Nguyệt đưa một lệnh bài qua, dùng giọng điệu nghiêm túc nói.

Chu Hằng làm theo lời, mà Long Trạch Nguyệt sau khi nhìn thấy nhận chủ thân phận hoàn thành, lúc này mới vừa lòng cười, nhẹ lướt đi.

– Lão tử thật đúng là hâm mộ ngươi a!

Nghê An Bắc nhìn chằm chằm lệnh bài trong tay Chu Hằng, hai mắt đỏ rực như muốn ra tay cướp đoạt. Đương nhiên hắn tuyệt không làm như vậy, lệnh bài thân phận đã nhận chủ, hắn đoạt lấy cũng không dùng được a!

– Huyền Thiên Doanh, thực sự đáng chờ mong như vậy sao?

– Vô nghĩa, đây chính là địa phương hội tụ tất cả thiên tài của toàn bộ Long Tộc! Không nói gì khác, chỉ là phương diên ăn uống, nghe nói mỗi bữa cơm đều có thịt thú cấp Hắc Động! Cấp Hắc Động, ngươi có nghe hay không?

Nghê An Bắc lắc lắc bả vai Chu Hằng, nói.

– Nghe được, nghe được, đội trưởng ta sắp bị ngươi lắc lắc tới rời ra!

– Tiểu tử, sau khi ngươi đi tới Huyền Thiên Doanh, nhất định

phải đánh bay những người nơi đó, tranh giành khẩu khí cho 9943 doanh địa chúng ta!

Nghê An Bắc đột nhiên nghiêm túc nói.

– Đã biết … nhưng mà, quân bộ quản Huyền Thiên Doanh sao?

– Đương nhiên không quản được, cho quân bộ một trăm cái lá gan cũng không dám giương oai ở Huyền Thiên Doanh!

– Tốt lắm!

Chu Hằng trở lại lều của mình, thu thập qua loa, thực ra cũng không có đồ gì cần dọn dẹp, bất cứ lúc nào hắn cũng có thể đi khỏi. Tuy nhiên, chuyến đi tới Huyền Thiên Doanh này không biết cần bao lâu, có phải về Kim 71 Tinh nhìn lại xem con lừa đen cùng Tiểu Hỏa có gây họa trước hay không?

Trước mặt trận hắn mặc dù chạy đông chạy tây ở Kim 71 Tinh, nhưng cũng không có về nhà.

Hay là đi nhìn một chút, hy vọng con lừa đen không nên chơi quá khùng mà bị làm thịt trong bữa tiệc thịt lừa lớn! Hơn nữa, nếu thật sự bị làm thành bữa tiệc thịt lừa lớn hắn cũng không muốn bỏ qua a.

– Chu Hằng …

Khi Chu Hằng đi ra khỏi lều trại, lại nghe một thanh âm từ bên cạnh truyền tới.

Hắn quay đầu nhìn, đây là một nữ nhân vóc người nóng bỏng. Vẻn vẹn chỉ nhìn nửa người dưới, thân thể tạm được, nhưng cánh tay cùng đầu thì không được đều đã hoàn toàn Long Hóa, trong mắt hắn đây rõ ràng chính là dã thú!

Là Thủy Vũ Ỷ!

– Ân?

Chu Hằng xoay người lại, dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn đối phương, gần như một năm trước bọn họ đã đánh một trận, đây là lần duy nhất bọn họ cùng xuất hiện, chẳng lẽ hiện tại nàng muốn đòi lại?

– Theo giúp ta một chút!

Thủy Vũ Ỷ nói, cũng không đợi Chu Hằng đáp ứng, đã xoay người đi.

Nhưng sau khi đi hơn mười bước lại không thấy Chu Hằng đuổi theo, nàng quay đầu nhìn lại, đã thấy Chu Hằng đi nhanh ra ngoài doanh địa, nàng không khỏi kinh ngạc trố mắt!

Uy uy uy, nàng chính là mỹ nữ a, siêu cấp vô địch đại mỹ nữ có thể đứng vào trước 100 được Long Tộc công nhận! Chỉ cần mình nói một câu "theo giúp ta một chút", chính là rất nhiều đại nhân vật cấp Hắc Động cũng sẽ chạy tới, làm sao Chu Hằng có thể như vậy?

Nàng luôn luôn không có chọn chồng, bởi vì dã tâm của nàng rất lớn, muốn lợi dụng dung mạo của mình, gả cho một nam nhân có tiềm lực nhất!

Tiềm lực này cũng không phải Hắc Động Cảnh là được, mà là cấp Hắc Động cao giai hơn, ít nhất cũng phải là 8 động, đương nhiên 9 động thì tốt hơn, có cơ hội trở thành Long tổ đại nhân! Mà đến lúc đó nàng chính là Long hậu, là một trong những nữ nhân có địa vị tối cao của Ngũ Sắc Long Vực!

Nàng thấy được tiềm lực tiềm lực trên thân Chu Hằng!

Có thể để cho Tử Linh sợ hãi, đây là khái niệm gì?

Quân công! Hàng loạt hàng loạt quân công!

Trên thực tế, trong mỗi một chi của long tộc đều có mấy cường giả 9 động, dựa vào cái gì để bộc lộ tài năng a? Đương nhiên là quân công!

Với năng lực của Chu Hằng, ai có thể so quân công với hắn?

Chỉ cần Chu Hằng có thể đạt được 9 động, như vậy hắn tất nhiên có tư cách cạnh tranh vị trí Long tổ! Tử Long? Vậy cũng coi là vấn đề? Nàng chính là Kim Long, sau khi Chu Hằng cưới nàng tự nhiên coi như là người của Kim Long hệ, vì cái gì không thể ngồi lên vị trí Long tổ của Kim Long tộc?

Về phần Chu Hằng có thể thành 9 động hay không?

Nói giỡn, người ta tổ trì thanh tẩy một lần chính là mười một ngày rưỡi, tiềm lực này còn chưa đủ mạnh?

Nhưng nàng nghĩ hoàn mỹ như vậy, tuyệt đối không có nghĩ tới, không ngờ Chu Hằng không để ý tới nàng!

Không để ý tới nàng!

Không để ý tới!

Không!

Thủy Vũ Ỷ phóng ra một cái Thủy Kính Thuật, nàng trong kính rất xinh đẹp, tuyệt mỹ Mê Long! Nên biết rằng nàng vì để bày ra một mặt tốt nhất trước mặt Chu Hằng như hiện tại, còn cố ý ăn diện một chút, trên Long Giác còn mang vài món trang sức, càng tôn lên vẻ cao quý thanh lịch của nàng, làm sao Chu Hằng lại có thể làm như không thấy nàng?

Đó là ánh mắt gì a!

…

Đó đương nhiên là ánh mắt bình thường của nhân loại, coi như Thủy Vũ Ỷ là đệ nhất mỹ nữ trong mắt Long Tộc, nhưng vừa nhìn thấy đầu rồng cực đại kia, Chu Hằng ngay cả hứng thú cũng không có! Hơn nữa, hắn tới đây để rèn luyện, cũng không phải đến tán gái, Thủy Vũ Ỷ cho dù là mỹ nữ tiêu chuẩn của nhân loại thì như thế nào?

Đầu tiên là đề cao thực lực, thứ nhì là báo thù cho tiểu đội thứ 9 đã chết oan, hiện Chu Hằng cũng chỉ có hai cái mục tiêu này!

Hắc Động Cảnh!

Chu Hằng vừa đi vừa nghĩ, tuy rằng Tuệ Tinh Cảnh chỉ cần hình thành 100 viên, ít hơn nhiều so với số lượng 1 vạn của Tinh Thần Cảnh, 1000 của Thiên Hà Cảnh, nhưng chỉ luận tích lũy linh lực, Tuệ Tinh Cảnh ít nhất là gấp vạn lần Thiên Hà Cảnh!

Chỉ dựa vào lốc xoáy tinh tú, cần 3000 năm mới có thể đạt tới Tuệ Tinh Cảnh đỉnh phong, đối với những người khác mà nói điểm ấy thời gian không đáng kể chút nào, nhưng Chu Hằng không chờ được lâu như vậy!

Cừu hận loại vật này sẽ phát sinh, cho nên để ở trong lòng thời gian càng ngắn càng tốt.

Chu Hằng về tới Lý Đông Thôn, nhưng con lừa đen cùng Tiểu Hỏa cũng không ở đây, chỉ là để lại cho hắn một tin tức, nói là con lừa đen đã đột phá Tuệ Tinh Cảnh, ngày nay vô địch thiên hạ, gặp thần sát thần, gặp phật giết phật, linh tinh đủ các loại, sau đó sung sướng dẫn dắt Tiểu Hỏa đi cướp bóc.

Con lừa này lên cấp?

Thực lực Tuệ Tinh Cảnh đương nhiên không đủ để quét ngang Long Vực, nhưng không chừng sự vận dụng của con lừa đê tiện đối với phù văn thuấn di lại tăng lên một bậc, thậm chí có thể vận chuyển vô hạn, như vậy nó quả thật có dũng khí.

Quên đi, nó đã có tin tưởng tự bảo vệ mình vậy tùy nó đi chơi.

Chu Hằng cũng lưu lại một tin tức, nói mình sắp sửa đi tới Huyền Thiên Doanh.

Hắn lại về tới Vĩnh Hằng Long Tinh, tính toán cáo biệt với một ít lão bằng hữu trong trại lính 9943 một chút, sau đó liền đi tới Huyền Thiên Doanh.

Nhưng hắn mới vừa tiến vào doanh địa, liền phát hiện không khí có chút quỷ dị, một chi tiểu đội tuyệt không thuộc về 9943 doanh địa đang ở nơi đó trông coi hắn, nhân số không nhiều lắm, tổng cộng cũng chỉ có năm người, nhưng thấy khôi giáp của bọn họ liền có thể nhìn ra, những người này đến từ quân bộ!

Cấm vệ quân!

Lại xưng là Chấp Pháp Đội, là người mà tất cả Long Tộc không hy vọng nhìn thấy nhất!

– Chu Hằng, ngươi đánh quan viên của quân bộ, xúc phạm quân pháp, theo chúng ta về quân bộ thẩm vấn!

Một gã cấm vệ quân nhìn qua như là tiểu đội trưởng nói.

Chương 1035: Làm mất mặt!

Cứ như vậy trong nháy mắt, trong 9943 doanh địa đã có ít nhất mấy ngàn người xông ra, nhưng uy danh của cấm vệ quân rất mạnh, không ai dám sát lại xem cuộc vui, giống như sợ bị mang đi cùng nhau.

Khóe miệng Nghiêm Lẫm Đông mang theo nụ cười lạnh, gia gia hắn phái Vu Hảo Thời ra đã chuẩn bị biện pháp, có thể làm cho Chu Hằng rơi vào bẫy rập ngôn ngữ dĩ nhiên là tốt nhất, mà kích động để Chu Hằng tức giận ra tay cũng là trong kế hoạch.

Vu Hảo Thời mang theo một thân bị thương trở lại quân bộ, sau khi thêm mắm thêm muối nói ra, các đại lão của quân bộ đều là giận tím mặt.

Bọn họ không biết Vu Hảo Thời vì cái gì mà đi gặp Chu Hằng, cũng mặc kệ là nguyên nhân gì, Vu Hảo Thời chính là người của quân bộ, hơn nữa còn có một quan hàm a? Chu Hằng ngươi dám đánh người của quân bộ, chẳng khác nào là đánh vào mặt của quân bộ!

Vì thế, liền có cấm vệ quân xuất động, muốn mang Chu Hằng về quân bộ thẩm vấn.

– Thật to gan, lại dám đánh người của quân bộ chúng ta!

Năm tên cấm vệ quân kia có một người là tiểu đội trưởng, hắn lạnh lùng nhìn Chu Hằng, chỉ cảm thấy đây là một tên lỗ mãng, lại dám xuống tay đối với quan viên của quân bộ!

Tuy rằng Vu Hảo Thời cũng chỉ là một tiểu nhân vật, cũng không phải cao tầng của quân bộ, nhưng ý nghĩa lại không đồng dạng như vậy!

– Quân bộ? Đánh thì sao?

Chu Hằng thản nhiên nói:

– Thời điểm chúng ta liều mạng trong Ma Hải, người của quân bộ các ngươi đang làm gì thế? Hiện tại chúng ta ở hậu phương chăm sóc vết thương, những Đại lão gia của quân bộ các ngươi tới bắt người mình?

– Ngươi … Ngươi đang nói hươu nói vượn!

Tiểu đội trưởng của cấm vệ quân vội vàng nổi giận nói.

– Không phải sao?

Chu Hằng tươi cười.

– Các ngươi trừ bỏ quát tháo người mình, có dám đi Ma Hải liều mạng cùng những Tử Linh kia? Làm không được thì không cần lớn lối ở trước mặt ta!

– It nói nhảm đi! Bắt hắn lại cho ta!

Tiểu đội trưởng của cấm vệ quân hổn hển nói, vội vàng hướng hạ lệnh cho thuộc hạ.

Cấm vệ quân là một phần của quân bộ. Quân bộ phụ trách định ra an bài chung về điều chỉnh phòng tuyến, cũng không cần trực tiếp tham gia chiến trường, những cấm vệ quân này tự nhiên cũng không thể đã giao thủ với Âm Ảnh Tử Linh!

Trên thực tế, làm cấm vệ quân chính là một công việc béo bở!

Vừa không cần liều mạng mạo hiểm, lại vì làm việc ở quân bộ, quân công tuyệt không ít hơn so với những người đổ máu liều mạng. Bởi vậy, cấm vệ quân bình thường cũng là do con cháu nhà quyền quý giữ chức.

Đương nhiên, người của cấm vệ quân nhất định không thể trở thành cường giả. Bởi vì bọn họ khuyết thiếu một tấm lòng của cường giả!

ads

Cấm vệ quân là hoàn khố, những lời này cũng không phải giả dối, mỗi người đều là con cháu quý tộc, khác biệt chỉ ở chỗ thế lực gia tộc của người nào lớn hơn.

Cho nên, lời của Chu Hằng giống như đao nhọn, tát vào mặt bọn họ! Nhưng kẻ hèn mọn này là Long tộc màu tím cũng dám kiêu ngạo? Mặc kệ Chu Hằng biểu hiện kinh người đến cỡ nào, nhưng Tử Long đại biểu cho việc hắn không có hậu trường cường ngạnh!

Thế giới này hoặc là chính mình có được thực lực cường đại, hoặc là hậu trường có được thực lực cường đại, mới có tư cách cuồng ngạo!

Thực lực của bản thân Chu Hằng? Tuệ Tinh Cảnh ở Long Vực có thể tạo ra bọt sóng gì?

Sau khi nhận được mệnh lệnh, bốn gã cấm vệ quân lập tức lộ ra nụ cười ác độc, nhao nhao rút vũ khí trên người ra, nhắm ngay Chu Hằng.

Những vũ khí đó cũng không phải Bảo khím mà là vũ khí phù văn!

Binh lính bình thường cũng chỉ có thể sử dụng trường mâu. Chỉ có sau khi lập được rất nhiều quân công mới có thể đặt chế vũ khí khác. Nhưng đãi ngộ của cấm vệ quân chính là tốt, mỗi người đều được đặt chế vũ khí phù văn, binh khí của bốn người không có một kiện nào giống nhau.

Chu Hằng tươi cười, nói:

– Ta chán ghét người khác dùng binh khí chỉa vào người ta!

– Vậy thì như thế nào?

Tiểu đội trưởng của cấm vệ quân khiêu khích nói:

– Bắt lại cho ta … Lưu lại một hơi đừng đánh chết là được rồi!

– Vâng!

Bốn gã cấm vệ binh đều là cười ác độc. Bọn họ thực ra không oán không cừu với Chu Hằng, nhưng ai bảo Chu Hằng là anh hùng? Chính là Tử Long có tư cách gì làm anh hùng. Đi tìm chết đi!

Hô!

Ở bên trong kình phong gào thét, bốn thanh binh khí nhao nhao chào hỏi Chu Hằng.

Có thể đi tới Ma Hải, Tuệ Tinh Cảnh là yêu cầu thấp nhất, cho dù năm người này là cấm vệ quân không cần ra chiến trường cũng giống như vậy. Cấp bậc thể chất của bốn người này là Tuệ Tinh Cảnh đồng loạt ra tay, lại dùng vũ khí phù văn, cũng không cần linh lực để kích phát, bởi vì đặc điểm của vũ khí phù văn là có lực tàn phá kinh khủng, có điểm giống hắc kiếm, chỉ cần cũng khi chém trúng địch nhân mới có thể phát huy uy lực.

Thể chất Tuệ Tinh Cảnh thêm vũ khí phù văn, đây là tuyệt phối! Đây cũng là một trong những nguyên nhân vì cái gì mà Long Tộc thủy chung có thể độc lập trấn thủ Ma Hải.

Binh khí đánh tới!

Chu Hằng bỗng nhiên động, cánh tay Long Hóa, Yên Diệt Phù Văn phát động, tay phải hắn vung lên, bốn thanh vũ khí phù văn đúng là đồng loạt bị tiêu hủy!

Đây dù sao cũng chỉ là kim loại cứng rắn một chút cộng thêm từng tia lực phù văn, cũng không phải Bảo khí thực sự, như thế nào chống lại Yên Diệt Phù Văn?

Nếu như nói ánh sáng thiên hà là vũ khí tốt nhất để đối phó Âm Ảnh Tử Linh, như vậy Yên Diệt Phù Văn chính là đại sát khí đối với những sinh linh khác!

Cái gì?

Bốn người kia nhìn vũ khí trơ trụi, mỗi người đều lộ ra vẻ khó tin.

Bành! Bành! Bành! Bành!

Chu Hằng liên tục xuất ra bốn chưởng, đánh đầu của 4 người này vào trong đất, giống như Vu Hảo Thời mấy ngày trước, cái mông chổng lên thật cao, làm cho người ta vừa thấy còn có kích động muốn giơ chân đá một cái.

– Ngươi, ngươi, ngươi thật to gan, cũng dám cãi mệnh lệnh

của quân bộ, ngươi đây là muốn tạo phản sao?

Tiểu đội trưởng của cấm vệ quân run giọng nói.

A!

Chu Hằng tát vào mặt hắn, lập tức, miệng của tiểu đội trưởng kia hơi mở ra, 7, 8 chiếc răng cùng máu tươi phun ra ngoài, Chu Hằng lại tát thêm một cái vào nửa bên mặt kia của hắn, phốc, lại là răng bắn ra ngoài.

Ba! Ba! Ba! Ba!

Sau khi Chu Hằng tát vài chục cái, mới thỏa mãn thu tay về.

Hai má của tiểu đội trưởng cấm vệ quân đã sưng giống như đầu heo, hai mắt hắn hàm oán, nhìn chằm chằm Chu Hằng, như muốn phun ra lửa. Gia tộc của hắn có thế lực cực lớn, nên mới có thể đưa hắn giữ chức tiểu đội trưởng ở cấm vệ quân.

Chu Hằng lại dám tát hắn trước mặt mọi người, đây quả thực làm hắn điên mất!

Làm sao hắn dám? Làm sao hắn dám?

Những người khác trong binh doanh nhìn thấy vậy cũng cảm thấy khó thở, trước mặt mọi người ấu đả cấm vệ quân của quân bộ thật đúng là tội lớn a! Chu Hằng có thể, nhưng cũng không có thể công nhiên chống cự lại quân bộ a!

Chỉ có Nghiêm Lẫm Đông cười lạnh không dứt, xem ra Chu Hằng cũng chỉ là một mãng phu. Chỉ là lược thi tiểu kế đã khiến cho Chu Hằng hãm sâu!

– Ngươi, ngươi chết chắc rồi!

Tiểu đội trưởng của cấm vệ quân nhìn chằm chằm Chu Hằng, hắn muốn nhớ kỹ gương mặt này.

– Chưa chắc!

Tay Chu Hằng nhoáng lên một cái, lấy ra một khối lệnh bài thân phận bày ra trước mặt đối phương.

– Quân bộ muốn bắt ta, cứ tới đi, ta ở Huyền Thiên Doanh chờ!

Phốc!

Mọi người đều phun ra ngoài.

Huyền Thiên Doanh!

Đây chính là nới hội tụ thiên kiêu của toàn bộ Long Tộc a, người có thể đi ra ngoài từ nơi đó, ít nhất cũng là Chân Quân cấp bậc 5 động! Thậm chí có thể nói như vậy, người nhiều lần đảm nhiệm Long tổ đại nhân có ít nhất chín thành là đã từng ở trong Huyền Thiên Doanh!

Huyền Thiên Doanh với quân bộ hoàn toàn là hai nghành bất đồng, ai cũng không liên quan tới ai. Nhưng luận đến địa vị trong long tộc, 100 quân bộ cộng hết lại cũng không dám trêu chọc Huyền Thiên Doanh!

Đi Huyền Thiên Doanh bắt người, coi như là đang đánh vào mặt của Long tổ, hơn nữa còn không phải một chi trong Kim Long, Lục Long, mà là toàn bộ Ngũ Sắc Long Vực!

Người phụ trách cao nhất của quân bộ cũng chỉ là đại trưởng lão 6 động a!

Quả đắng này … Quân bộ cũng chỉ có buồn bực nuốt vào!

Ai có thể nghĩ tới Chu Hằng kinh động tới Huyền Thiên Doanh? Đây chính là tuyển nhận thiên tài chân chính a!

Nhưng suy nghĩ lại một chút, Chu Hằng có thể làm cho Âm Ảnh Tử Linh sợ hãi, cái này chẳng lẽ không xứng với danh hiệu thiên tài?

Chỉ là thời gian mới qua chút ít như vậy, nhưng quân bộ còn không biết, bằng không bọn họ tuyệt đối phải nghĩ lại sau đó mới làm.

Chu Hằng mỉm cười, không có để ý tới cái biểu tình vô cùng đặc sắc của tiểu đội trưởng cấm vệ quân kia, mà là nhìn về phía mọi người trong binh doanh, nói:

– Nếu mọi người đều ở trong này, ta nói tạm biệt với mọi người ở đây a! Mọi người không cần đưa tiễn. Về sau ta sẽ còn trở lại, máu của quân nhân chúng ta không thể chảy không, cuối cùng sẽ có người vì thế mà phải trả một cái giá cực đắt! Đi thôi!

Hắn xoay người, đi nhanh đi, sau khi đi được mười mấy bước, hắn đưa tay phải ra huy vũ vài cái, thân ảnh càng lúc càng xa.

Ở phía sau hắn, hai tay Nghiêm Lẫm Đông nắm chặt, sắc mặt tái xanh.

Đến hiện tại Chu Hằng còn không biết hết thảy đều là bởi vì hắn, nhưng hắn lại không hề đắc ý!

Đi ra từ Huyền Thiên Doanh, ít nhất cũng là Chân Quân 5 động!

Thời điểm Chu Hằng xuất hiện lại, liền có được quyền lực xem xét cơ mật của quân bộ! Tuy rằng gia gia hắn xử lý rất sạch sẽ, từ ở mặt ngoài xem cũng không thể liên hệ manh mối tới trên người Nghiêm gia, nhưng nếu muốn người không biết trừ phi mình đừng làm, xử lý nghiêm mật như thế nào đi nữa cũng sẽ có lỗ hổng!

Đến lúc đó, Nghiêm gia có thể chống lại Chu Hằng sao?

Tuy rằng sự tình từ nay sẽ là rất lâu về sau, nhưng luôn là mối họa!

Mối họa nhất thiết phải tiêu trừ trước khi nó lớn lên!

Nhưng Chu Hằng đi Huyền Thiên Doanh, thế lực của Nghiêm gia căn bản không đi sâu vào được a, làm sao bây giờ?

Làm sao bây giờ?

…

Chu Hằng đi nhanh đi, Huyền Thiên Doanh cũng ở Vĩnh Hằng Long Tinh, nói đến ma luyện đối với võ giả, có địch nhân gì vượt hơn được Âm Ảnh Tử Linh sao? Chui vào bên trong Ma Hải, muốn nhiều hung hiểm thì có nhiều hung hiểm, chỉ cần không ngừng xâm nhập, chính là Thánh nhân cũng có thể được "rèn luyện" đầy đủ!

Địa chỉ của Huyền Thiên Doanh giấu ở trong lệnh bài thân phận, Chu Hằng làm theo y chang, mười một ngày sau đó, hắn đi tới một tòa sơn cốc khoảng cách cũng không xa Ma Hải, dựa theo bản đồ trong lệnh bài thân phận bày ra, nơi này chính là Huyền Thiên Doanh.

Từ bên ngoài mà xem, nơi này trống rỗng, không hề có một tia sinh khí.

Chu Hằng đi đến phía trước sơn cốc, lúc này, lệnh bài thân phận của hắn đột nhiên sáng lên, cảnh vật trước mắt nhất thời biến hóa, hiện ra một cái lối đi khác!

Cố lộng huyền hư (cố ý lừa bịp)!

Chu Hằng bình luận ở trong lòng, đi dọc theo thông đạo.

Đây là một cái lối nhỏ, cuối đường nhỏ mới thật sự là sơn cốc, nhưng nơi cuối cùng đã có một thanh niên tóc đen đang khoanh chân ngồi ở trong đó, trên thân phủ đầy Long Lân, song chưởng cũng hoàn toàn Long Hóa.

Tuy nhiên chỉ từ trình độ Long Hóa mà nói, hắn vẫn còn không so sánh được với Thủy Vũ Ỷ, nhưng Chu Hằng đã có cảm giác, thanh niên này ít nhất cường đại gấp trăm lần so với Thủy Vũ Ỷ.

– Ta tên là An Lộ!

Thanh niên này lộ ra một nụ cười Chu Hằng.

– Không đánh bại ta, ngươi liền trở về theo đường cũ!

Chu Hằng cũng cười, nói:

– Ngươi có tư cách đại biểu Huyền Thiên Doanh sao?

– Lá gan không nhỏ, ta quả thật không đủ tư cách đại biểu cho Huyền Thiên Doanh!

Thanh niên tự xưng là An Lộ từ dưới đất nhảy lên một cái.

– Đây là truyền thống của Huyền Thiên Doanh, tên là Sấm Thập Quan, nếu ngươi có thể đánh thắng, đã chính thức trở thành một thành viên của Huyền Thiên Doanh, nếu không cũng chỉ có thể bắt đầu từ quét sân!

– Không phải có 10 quan chứ?

Chu Hằng có chút tò mò.

– Hừ, chờ ngươi có thể đánh thắng ta rồi nói sau!

An Lộ gào to một tiếng, đã là bay vụt tới chỗ Chu Hằng.

Chương 1036: Quang!

Bành! Bành! Bành! Bành!

Chu Hằng tiện tay chống đỡ, lực lượng của An Lộ rất mạnh, mỗi lần lực lượng va chạm cũng sẽ khiến hắn lui về phía sau vài bước. Đây là bởi vì Chu Hằng không có dùng bất kỳ Pháp kỹ gì, bao gồm phù văn, mà chỉ đọ lực lượng, hắn bất quá là Tuệ Tinh Vương hai lớp thôi.

Nhưng Huyền Thiên Doanh chính là nơi tập trung thiên tài, người có thể tiến vào ít nhất cũng là Tuệ Tinh Vương hai lớp, thậm chí còn có đại bộ phận là Tuệ Tinh Đế hai lớp, Tuệ Tinh Đế đỉnh phong!

Chỉ đọ lực lượng, đây tuyệt đối là điểm yếu của Chu Hằng.

– Xuất ra bản lãnh thật sự, để ta nhìn xem ngươi có tư cách gì tiến vào doanh địa!

An Lộ thét dài không dứt, thế công không ngừng, nhanh như gio, nhanh như lửa, từng quyền từng quyền dữ dội đánh Chu Hằng.

Hai cánh tay của hắn đã hoàn toàn Long Hóa, tương đương với tay cầm hai thanh lợi khí vô kiên bất tồi, chỉ cần bị hắn nắm lấy, da Chu Hằng khẳng định bị rách mà tuôn máu.

Sau khi hơn mười lần cứng đối cứng, Chu Hằng cũng có hiểu biết toàn diện về thực lực của An Lộ.

Thể chất, linh lực song trọng Tuệ Tinh Đế, nhưng còn không có đạt tới cấp bậc đỉnh phong, cũng tương đương với trình độ 50 tinh. Tuy nhiên, Tuệ Tinh Đế song trọng cộng thêm Long Hóa song chưởng, lực sát thương này cũng đủ để cho tuyệt đại bộ phận Tuệ Tinh Đế đỉnh phong bên ngoài phải khóc mù hai mắt!

Cường đại! Rất cường đại!

Không biết thực lực của An Lộ ở trong Huyền Thiên Doanh có thể xếp hạng bao nhiêu? Bởi vì hắn là người thủ quan thứ nhất – Sấm Thập Quan thực lực của hắn cũng không phải mạnh nhất trong Huyền Thiên Doanh, nếu không cũng không thể xuất hiện ở Sấm Thập Quan.

Người mạnh nhất nhất định là chủ tướng thủ lôi!

Cánh tay phải Chu Hằng rung lên, cũng Long Hóa, hiện tại linh lực đối với linh lực, thể chất đối với thể chất, long trảo đối

với long trảo, nhìn lại xem ai lợi hại!

Triển khai Bá Long Quyền, khí thế của hắn lập tức biến đổi, tuy rằng chỉ có Long Hóa một cánh tay, nhưng cảm giác hắn tạo ra cho người ta lại hoàn toàn là rồng trên chín tầng trời, bay liệng trên không trung, trấn áp chư địa!

An Lộ biến sắc!

Trong long tộc chỉ có hai loại người biết sử dụng Bá Long Quyền, một loại người là thực lực thấp kém, thân gia bần hàn, không phải bọn họ muốn học Bá Long Quyền, mà là trừ bỏ Bá Long Quyền, bọn họ không học được công pháp khác!

Người như thế tự nhiên tuyệt không được đặt ở trong mắt của An Lộ, tiện dùng một bàn tay là có thể trấn áp trăm ngàn người!

Nhưng loại người thứ hai liền lợi hại!

Bọn họ chân chính hiểu rõ Bá Long Quyền, nắm giữ đạo trong quyền pháp mà lão tổ tông khắc vào!

Mặc dù chỉ là giọt nước trong biển cả trong ức vạn lĩnh ngộ của lão tổ tông, nhưng lão tổ tông là ai? 4 thần thú thiên địa, trời sanh Hỗn Độn Cảnh, đạo của hắn cao thâm bậc nào? Một

phần ức vạn lĩnh ngộ còn chưa đủ ngưu bức?

Cho nên, các cường giả cấp Hắc Động cho dù là học công pháp khác, cũng vẫn sẽ coi Bá Long Đạo là công pháp tu tập chủ yếu như cũ, bởi vì môn công pháp này vĩnh viễn không có bờ bến, mỗi lần cũng sẽ có lĩnh ngộ mới!

ads

Cho đến khi phá vỡ mà vào Hỗn Độn Cảnh, một phần ức vạn lĩnh ngộ này mới có thể không còn tác dụng nữa!

Nhưng từ xưa đến nay, cũng chỉ có nhị tổ làm được!

Sự cường đại của Bá Long Quyền có thể thấy được rõ ràng!

Huyền Thiên Doanh mặc dù là nơi tập trung thiên tài, nhưng mà dù sao cũng chỉ là thiên tài cấp Tuệ Tinh, cảnh giới không đủ là nhược điểm lớn nhất, bọn họ còn chưa có tư cách đi sâu vào nghiền ngẫm đại đạo thiên địa. Chỉ có thể noi theo phù văn, tự nhiên cũng không thể lĩnh ngộ đạo trong Bá Long Quyền!

Bởi vậy, trừ bỏ vài yêu nghiệt quái thai, người trong Huyền Thiên Doanh vẫn là lấy công pháp khác làm thủ đoạn công kích của mình.

Nhưng không ngờ Chu Hằng dùng Bá Long Quyền!

Người có thể tới nơi này … Tuyệt không thể nào là loại người thứ nhất a!

Bành! Bành! Bành!

An Lộ lui về phía sau từng bước, trong lúc liều mạng đánh Bá Long Quyền. Hắn lập tức không địch lại! Môn quyền pháp này có thể kích thích ra lực lượng của Long Tộc, phóng đại gấp mười thậm chí gấp mấy chục lần!

Có câu vận ở bên trong!

Quả nhiên, sự hiểu rõ của Chu Hằng về Bá Long Quyền đạt tới trình độ đại thành!

Tên này thật đáng sợ, ngộ tính mạnh tới nghịch thiên a, thậm chí có thể so cùng mấy tên quái thai!

Nhưng, nhưng hắn là An Lộ, làm sao có thể bại bởi một tên huyết mạch hạ vị!

Huyết mạch hạ vị!

Sau khi Chu Hằng long hóa cục bộ, Long Lân màu tím đã hiện ra thân phận của hắn, Long tộc màu tím!

Long Tộc là kiêu ngạo bực nào? Người có thể tiến vào Huyền Thiên Doanh càng là thiên kiêu trong thiên kiêu, ngạo khí tuyệt đối xông lên tận trời.

Thua dưới tay một tên huyết mạch hạ vị? Không thể chấp nhận!

– Quang!

An Lộ khẽ quát một tiếng, long trảo bên trái lập tức xuất hiện một quang cầu màu trắng, bỗng nhiên toát ra hào quang chói mắt, trong nháy mắt phủ kín sơn cốc!

Nhìn không thấy!

Chu Hằng nói ở trong lòng, trước mắt hắn chính là một mảnh trắng xóa, không hề còn màu sắc nào khác!

Đây là phù văn An Lộ nắm giữ!

Cũng không biết đây là phù văn thuộc về thể chất, hay cấp độ linh lực!

Chu Hằng đơn giản là nhắm hai mắt lại, tuy nhiên vẫn là một mảnh trắng xóa!

Đây là phù văn, phù văn chính là pháp tắc thiên địa hiện ra, trực tiếp tác dụng ở trên người của hắn, mà cũng không phải là một loại cảm giác!

Chẳng những tầm nhìn như thế, thần thức thả ra ngoài cũng là đụng phải một mảnh trắng xoá, giống như hắn đang ở trong một mảnh vũ trụ hoang vắng, chỉ là vũ trụ này cũng không phải bóng tối, mà là một mảnh trắng xóa!

Có chút ý tứ!

Quang này so sánh với ánh sáng thiên hà của hắn thì như thế nào?

Hắn đột nhiên nổi lên tò mò, tâm niệm vừa động, vòng thiên hà đã hiện lên ở xung quanh người, thoạt nhìn liền chỉ có phẩm chất ba ngón, đường kính ước chừng là hơn trượng, chậm rãi xoay chuyển vòng quanh hắn, tốc độ cũng không nhanh.

Ông!

Ánh sáng thần thánh diệu chuyển!

Nước không hai vua, ban ngày không có hai mặt trời!

Thế gian này chỉ có một loại ánh sáng!

An Lộ đã đánh úp lại, nhưng trên mặt của hắn lại mang theo biểu tình vô cùng khiếp sợ, bởi vì hắn vạn lần không ngờ Sí Quang Phù Văn của hắn bị phá giải dễ dàng như thế!

Nhưng hắn đã đánh ra toàn lực, không trở về thân hình được nữa!

Nếu có ánh sáng trắng che chắn, hắn đánh tới như vậy giống như Mãnh Hổ nhào ra từ trong bóng tối, nhưng hiện tại? Thật có lỗi, chính là một mục tiêu sống!

Ai bảo phù văn của hắn bị Chu Hằng phá vỡ, hơn nữa tốc độ nhanh như vậy, hoàn toàn đánh cho hắn trở tay không kịp, xu thế ưu khuyết lập tức thay đổi trong nháy mắt.

Chu Hằng đánh ra một quyền!

An Lộ chỉ cảm thấy lòng tràn đầy chua xót, hắn hoàn toàn là đang dùng mặt đụng vào quả đấm của Chu Hằng a!

Gài bẫy a!

Bành!

Một quyền đánh ra kết kết thật thật, An Lộ trực tiếp hôn mê, cũng tốt, hắn còn thanh tỉnh cũng chỉ càng thêm lúng túng.

Hắn bị bại thật đúng là oan!

Nên biết rằng Sí Quang Phù Văn của hắn chỉ là phù văn huyết mạch thức tỉnh của hắn, hắn còn có học được phù văn cấp độ linh lực, còn có Long Tộc biến thân chưa sử dụng a! Nhưng chỉ có Sí Quang Phù Văn bị Chu Hằng khắc, trực tiếp bị một quyền oanh bại, chỉ có thể nói là xui xẻo.

Chu Hằng phủi tay một cái, tiếp tục đi vào trong cốc.

Nếu là Sấm Thập Quan, như vậy hẳn là còn có chín đối thủ.

Quả nhiên, đi tới chừng trăm trượng, lại xuất hiện một người ngăn cản.

Đây là một nam nhân thân hình cao lớn, trên thân "trần trụi", hiện ra Long Lân loang lổ, thân thể đã hoàn toàn Long Hóa, nhưng tứ chi cùng đầu vẫn duy trì hình người. Thực ra, hiện tại trình độ Long Hóa cao tới đâu cũng chỉ là nói rõ huyết mạch thuần khiết hơn một chút mà thôi, dù sao chỉ cần hình người Hắc Động Cảnh, nhất định có thể Long Hóa toàn thân, cũng không kém chút nào.

Tu luyện, trọng yếu nhất vẫn là ngộ tính!

Người Huyền Thiên Doanh chưa chắc là có trình độ Long Hóa cao nhất, nhưng ngộ tính của bọn họ cũng không mạnh đến nổi nghịch thiên, mặt khác, chính là phù văn thức tỉnh huyết mạch của bọn họ đặc biệt cường đại!

Tựa như Sí Quang Phù Văn của An Lộ, nếu không có ánh sáng thiên hà của Chu Hằng khắc chế, trực tiếp liều mạng, vị tất đã bại, nhưng cũng không có dễ dàng thủ thắng như vậy! Từ điểm đó mà nói, An Lộ nếu như đi tới 9943 doanh địa, hắn

tuyệt đối có thể quét ngang!

Chính là Nghê An Bắc cũng không phải là đối thủ của An Lộ, dù sao hắn chỉ là chuẩn Hắc Động Cảnh, cũng không có tạo thành hắc động chân chính, như vậy ở trong tình huống tầm nhìn cùng thần thức đều bị che chắn, phòng ngự của hắn căn bản không có khả năng chịu đựng được oanh kích của An Lộ!

Trong vòng mười chiêu liền sẽ rơi vào thế hạ phong, trong vòng trăm chiêu tất bại, trong ngàn chiêu sẽ chết!

Nam nhân cường tráng này xuất hiện sau An Lộ, nói rõ thực lực của hắn hẳn là mạnh hơn An Lộ!

– Huyết mạch hạ vị, cút về cho lão tử!

Khuôn mặt của tráng hán này hiện ra vẻ khinh thường, giơ ngón giữa nói với Chu Hằng.

Thật sự là khiếm nhã!

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, nói:

– Các ngươi có mười người, từng người đánh nhau rất phiền

toái, kêu những người còn lại đi ra đây, ta giải quyết toàn bộ các ngươi một lần!

Toàn bộ … Giải … Quyết … Toàn bộ!

Khẩu khí thật lớn!

Trong sơn cốc thực ra có rất nhiều người đang xem cuộc chiến, nghe được câu cuồng ngôn này của Chu Hằng, mỗi người đều toát ra vẻ khinh thường. Đung, không phải phẫn nộ, mà là khinh thường! Thật giống như con thỏ khiêu chiến sư tử, sư tử cường đại sẽ không cảm thấy phẫn nộ, chỉ sẽ cảm thấy khinh thường, cảm thấy buồn cười.

Chính là huyết mạch hạ vị mà thôi!

Người tới nơi này trừ bỏ yêu cầu ngộ tính nghịch thiên, một yêu cầu khác là trong khi thức tỉnh huyết mạch phải hình thành phù văn cực kỳ cường đại! Đây tự nhiên là huyết mạch càng tinh thuần, khả năng hình thành phù văn sẽ càng cường đại!

Huyết mạch hạ vị có thể hình thành phù văn như thế nào?

Phù văn mới là Tuệ Tinh Cảnh, thậm chí sát chiêu của Hắc Động Cảnh, Hỗn Độn Cảnh cường đại nhất!

– Ha ha ha ha, tên khoác lác, để Nhật Khuyết lão tử đến cho ngươi biết, huyết mạch hạ vị vì cái gì kêu là huyết mạch hạ vị!

Tráng hán này nổi giận gầm lên một tiếng, trên hai tay mỗi bên đã xuất hiện một quang cầu, một cái đen như mực, một cái màu vàng đất.

Chu Hằng không dám khinh thường, khí tức đại hán này lộ ra ngoài đã đạt tới Tuệ Tinh Đế, mà Long Tộc nhất định là thể chất tăng lên thì linh lực tăng lên, như vậy thể chất của người này khẳng định cũng đạt tới Tuệ Tinh Đế!

Lực lượng cường đại hơn so với hắn, lại vận chuyển hai phù văn, , không thể coi thường!

– Để lão tử đánh ngươi ra khỏi sơn cốc!

Nhật Khuyết điên cuồng gào thét, thân hình liền giống như một tòa núi cao áp bách tới chỗ Chu Hằng.

Chu Hằng cũng không có Long Hóa cánh tay, mà là vận chuyển Ngũ Hành Phù Văn ra, long hóa cục bộ của hắn có thể tùy ý xuất hiện ở một bộ phận, đây chính là chiêu thức có thể dùng để cứu mạng.

Nhật Khuyết đánh úp lại!

Chu Hằng đánh ra một quyền, Bá Long Quyền tăng quyền kình lên, một quyền này thậm chí ngay cả thể chất Long tộc là Tuệ Tinh Đế đỉnh phong cũng có thể bị đánh cho đau nhức!

Ông!

Quang cầu màu vàng đất trong tay trái Nhật Khuyết đại phóng hào quang, tạo thành một tấm thuẫn trước người của hắn, một quyền này của Chu Hằng đánh vào trên quang thuẫn.

Tạp tạp tạp, quang thuẫn dưới quyền lực kinh khủng hiện ra từng vết nứt, cuối cùng vỡ nát, nhưng quyền của Chu Hằng cũng hoàn toàn đã tiêu hao hết!

– Ha ha ha ha!

Nhật Khuyết cười to, quyển phải giơ lên thật cao, đánh tới Chu Hằng, ánh sáng màu đen nhánh làm cho lòng người phát lạnh.

– Cút ra ngoài cho lão tử!

Chương 1037: Tác dụng thứ hai của vòng thiên hà!

Ầm!

Một quyền của Nhật Khuyết đập xuống, thanh thế khủng bố tới kinh người.

– Chưa chắc!

Chu Hằng giơ tay lên đón đỡ, vận chuyển Đại Ngũ Hành Phù Văn, tạo thành một mảnh ánh sáng vàng, lan tràn tới đoàn hắc mang kia.

Bành!

Một tiếng vang thật lớn vang lên, thân hình của Chu Hằng với Nhật Khuyết đã tách ra, dư ba của lực lượng cường đại quanh quẩn trong sơn cốc, ngay cả một khối núi đá cũng không có bị chấn vỡ, có thể thấy được nơi này khẳng định có trận pháp cường đại bảo hộ.

Chu Hằng phủi tay một cái, lộ ra một nụ cười, nói:

– Có điểm uy lực, nhưng vẫn là kém xa!

– Ít khoe miệng lưỡi lợi hại, đón đỡ một chiêu nữa của lão tử!

Nhật Khuyết lại nhào ra.

Chu Hằng đã biết năng lực 2 cái phù văn của đối phương, một cái chuyên về phòng ngự, một cái khác thì có được lực phá hoại cường đại! Mà phù văn phòng ngự mới là mấu chốt, nếu không có thì khi Nhật Khuyết chống lại An Lộ, thật đúng không phải là đối thủ của An Lộ, ánh sáng trắng che mắt, để hắn căn bản không ra được một chiêu!

Nhưng có phù văn phòng ngự trong tay liền không giống nhau, phòng thủ phản kích là được, ngươi muốn đánh bại ta cuối cùng vẫn phải đến gần ta, công kích ta a? Nhưng công kích của ngươi không đánh được ta, công kích của ta lại có thể dễ dàng đả thương ngươi, đây là chênh lệch!

Chỉ là đối mặt với Chu Hằng, chiêu đó liền không hữu hiệu.

Lực lượng của Chu Hằng dùng để thúc giục Bá Long Quyền, một quyền liền có thể oanh phá phù văn phòng ngự của Nhật Khuyết, mà phù văn công kích của hắn lại không có cách nào

đánh vỡ Đại Ngũ Hành Phù Văn của Chu Hằng, đây đồng dạng là chênh lệch!

Quả thật, lực lượng của Nhật Khuyết còn ở trên Chu Hằng, nhưng sau khi vào Tuệ Tinh Cảnh, lực lượng không còn là nhân tố mang tính quyết định, ít nhất không còn là nhân tố mang tính quyết định duy nhất.

Bành! Bành! Bành!

Hai người kịch liệt đụng nhau, mỗi một chiêu đều không nói tới khuôn mẫu gì, chính là liều mạng.

Ở mặt ngoài, chẳng phân biệt được, nhưng trên thực tế, Chu Hằng chỉ dùng một phù văn!

Hắn còn chưa vận chuyển Yên Diệt Phù Văn có uy lực lớn hơn!

Phù văn này vừa ra, chính là phù văn phòng ngự của Nhật Khuyết cũng không thể ngăn cản, mà sẽ bị phá diệt dễ như trở bàn tay!

Nhật Khuyết thật đúng là không thiếu đầu óc, hắn lựa chọn con đường có khả năng thủ thắng nhất, chính là liều mạng dùng lực lượng với Chu Hằng1

ads

Thể chất, cấp độ linh lực của hắn đều ở trên Chu Hằng, bởi vậy trên lý thuyết, liều mạng như vậy kết quả chính là Chu Hằng hết sạch khí lực trước! Mặc dù thắng có chút không anh hùng, nhưng cũng mạnh hơn so với việc bại bởi một tên huyết mạch hạ vị!

Chỉ tiếc, đối thủ của hắn là Chu Hằng!

Một người hình thành lốc xoáy tinh tú! Nói đến đánh lâu dài, ai có thể là đối thủ của Chu Hằng? Cho dù là hiện tại hắn tiến lên Tuệ Tinh Cảnh, tốc độ khôi phục linh lực xa xa không bằng thời điểm Thiên Hà Cảnh, nhưng cũng vượt qua những người khác không biết bao nhiêu!

Siêu cấp Đại viên mãn dù sao cũng không phải để không!

10 phút, nửa tiếng, một giờ!

Người xem cuộc chiến đều là lộ ra vẻ kinh ngạc, bọn họ không

người nào là thiên tài trong thiên tài? Tự nhiên mỗi người đều có nhãn lực cao minh, Chu Hằng vừa ra tay bọn họ đa có thể đoán được, thể chất cùng cấp độ linh lực của Chu Hằng đều là Tuệ Tinh Vương.

Nhưng đúng là như vậy, bọn họ mới khiếp sợ a!

Làm sao hắn có thể kiên trì đối kháng trong cường độ cao lâu như vậy?

Vì cái gì?

Nhật Khuyết lại đánh tới nha, hắn đã sử dụng ra kỹ xảo "hạ tam lạn", nếu là như vậy vẫn không thể chiến thắng Chu Hằng, vậy về sau hắn còn ngẩng cao đầu ở trong Huyền Thiên Doanh thế nào?

Biến thân?

Vậy không được!

Trong doanh địa có quy định, bình thường luận bàn tuyệt không thể sử dụng biến thân. Bởi vì ngươi có thể biến thân ta cũng có thể biến thân, mọi người đều tăng phòng ngự cùng lực lượng lên, kết quả vẫn là không chênh lệch lắm.

Mà khi Tử Triều đột kích, Huyền Thiên Doanh bọn họ cũng phải gánh vác chức trách đối kháng, lúc nào cũng đều phải bảo trì ở trang thai tốt nhất. Làm sao có thể lãng phí biến thân ở trong lúc luận bàn?

Vạn nhất lúc này vừa vặn có Tử Triều đột kích thì sao? Sẽ vì vậy mà khiến cho bao nhiêu binh sĩ Long Tộc hi sinh vô ích?

Chuyện duy nhất mà Nhật Khuyết có thể làm, chính là dứt bỏ tâm thắng bại, gắng sức chiến một trận.

Chín tháng bồi dưỡng được trong Ma Hải, Chu Hằng đã có được sự kiên nhẫn đến bất khả tư nghị, hắn căn bản không có một tia không kiên nhẫn, chính là hao tổn cùng Nhật Khuyết như vậy, cho đến ba giờ qua đi, Nhật Khuyết bởi vì dùng sức quá độ mà tự mình ngã xuống.

Thắng lợi như vậy nhìn qua không hêg vinh dự, tuy nhiên khiến rất nhiều người nhíu lông mày.

Có thể hao tổn như vậy, cũng là một loại thực lực a!

Đổi lại là bọn họ tới, có mấy người có thể làm được.

Chu Hằng tiếp tục đi tới, rất nhanh liền thấy được chủ lôi đài của cửa ải thứ ba, đây là một thiếu nữ, nhìn qua thướt tha, một đầu tóc xanh tràn đầy mỹ cảm khác thường, hơn nữa mấu chốt hơn chính là, nàng có đầu người, tuy rằng một đôi chân Long to dài có chút chán ngán.

Thiếu nữ Long Tộc tên là Nha Miêu này thân hình vô cùng linh động, nhưng lại nắm giữ một loại phù văn kỳ quái, thân thể có thể xuyên qua không gian trong thời gian cực ngắn, đưa đến hiệu quả như thuấn di.

Chỉ là so với phù văn thuấn di của con lừa đen, khoảng cách truyền tống còn kém nhiều lắm, nhưng trong chiến đấu cũng không cần truyền tống khoảng cách xa như vậy!

Đối thủ này cực kỳ khó đối phó!

Chu Hằng tin tưởng An Lộ căn bản không có khả năng đến gần người thiếu nữ này, mà Nhật Khuyết thì phải phí công đuổi theo người thiếu nữ này cho tới khi mệt mà nằm xuống! Quả thật một quan mạnh hơn so với một quan!

Đáng tiếc, thiếu nữ này cũng không phá được phòng ngự của Chu Hằng!

Đại Ngũ Hành Phù Văn đẩy ra, hình thành một vầng sáng phòng ngự quanh thân Chu Hằng, Nha Miêu tuy rằng nhiều lần phát động tập kích bất ngờ, nhưng căn bản không có cách

nào hoàn toàn oanh phá Đại Ngũ Hành Phù Văn này.

– Huyết mạch hạ vị, ngươi muốn dây dưa đến chết như vậy sao?

Nha Miêu hận hận nói, trừ bỏ mấy tên biến thái, nàng còn không có gặp những người khác có được cũng có được phù văn phòng ngự cường đại như vậy!

Nhưng huyết mạch hạ vị cũng xứng để so sánh với mấy tên biến thái sao?

Chu Hằng tươi cười, có nên thử vòng thiên hà của hắn hay không? Hắn vẫn cảm thấy vòng thiên hà cũng không chỉ đơn giản là chấn nhiếp Tử Linh, nhưng đến tột cùng còn có uy lực gì, hắn luôn luôn không có cơ hội thí nghiệm.

Ông!

Vòng thiên hà lại ra!

Ánh sáng thần thánh lưu chuyển, loại hào quang này không có một tia uy hiếp đối với sinh linh, ngược lại có một loại yên bình đắm chìm trong Thánh Quang.

Cuối cùng có gì hữu dụng?

Thân hình thiếu nữ chớp động, chưa từ bỏ ý định tiếp tục phát động đánh bất ngờ, nàng cho rằng trên đời không có phòng ngự tuyệt đối hoàn mỹ, cường đại hơn nữa cũng sẽ lộ ra sơ hở! Mà nàng muốn kiên trì bền bỉ công kích tới để dẫn ra sơ hở.

Ầm!

Chỉ là lần này, nàng còn không có tới gần người liền bị ngăn cản!

Vòng thiên hà đúng là giống như nam châm, hút thiếu nữ đó vào!

– Đây là thứ quỷ gì? Mau thả ta ra!

Nha Miêu hoảng sợ hét lớn, cho tới bây giờ nàng chưa bao giờ gặp chuyện như vậy! Những thứ kia không phải Thiên Hà à, từng đạo đầu đuôi tương liên, tạo thành vòng thiên hà, nhưng vì cái gì Thiên Hà tạo thành hình cái vòng lại có được uy năng kinh khủng như vậy?

Ánh mắt Chu Hằng sáng ngời, đây là một tác dụng khác của vòng thiên hà?

Trên thực tế, giống như vạn tinh tú, nghìn đạo Thiên Hà cũng có được một tác dụng đặc thù! Mà chấn nhiếp vong linh … thật ra là năng lực Ma Hải giao cho hắn, cũng không phải uy lực chân chính của nghìn đạo Thiên Hà!

Vầng sáng này có thể giam cầm đối thủ!

Có thể giam cầm đối thủ, như vậy lực lượng đánh tới? Vũ khí? Ám khí thì sao? Có phải cũng có thể giam cầm hay không?

Tuy nhiên, có chút cố hết sức!

Mỗi lần Nha Miêu giãy giụa, sẽ làm một bộ phận lực lượng phản chấn về Chu Hằng, tạo thành tấn công tương đối đối với hắn. Một thời gian dài, Chu Hằng khẳng định ăn không tiêu, nhất thiết phải bỏ giam cầm. Mà nhân số nhiều hơn nữa thì sao? Nếu đối thủ cường đại thêm một chút thì sao?

Chu Hằng tin tưởng, vòng thiên hà ngay cả công kích của cấp Hắc Động cũng có thể giam cầm. Nhưng thời gian là bao lâu. đây chính là một vấn đề! Khả năng là một phần trăm giây, khả năng là một phần ngàn giây, thậm chí cũng chỉ có một phần vạn giây.

– Hắc!

Nha Miêu phát ra toàn lực, để giam cầm của vòng thiên hà hơi buông ra chút, nàng nhân cơ hội phát động thuấn di. Thân hình nhoáng lên một cái, cuối cùng thoát khốn.

Đó cũng không phải vòng thiên hà không đủ mạnh, mà là Chu Hằng không đủ mạnh!

Dù sao Nha Miêu chính là Tuệ Tinh Đế hai lớp, lực lượng cao hơn một mảng lớn so với Chu Hằng, loại lực lượng này đấu nhau, vừa không có tăng phúc lực lượng như Bá Long Quyền, Chu Hằng có thể giam cầm Nha Miêu lâu như vậy đã rất tốt.

– Đây là phù văn huyết mạch mà ngươi thức tỉnh?

Trên mặt của Nha Miêu vẫn còn vẻ sợ hãi. Trong khoảng thời gian ngắn không còn dám phát động công kích đánh Chu Hằng.

Ngoài ra, nàng không thể giải thích vì cái gì mà rõ ràng chỉ là một vòng thiên hà, lại có được uy năng đáng sợ như vậy, ngay cả nàng cũng có thể giam cầm!

– Bí mật!

Chu Hằng cười cười, không trả lời.

– Đừng nhỏ mọn như vậy nha, nói ra nghe một chút!

Nha Miêu cười khúc khích với Chu Hằng, minh diễm kinh người.

Chu Hằng cười ha ha, nói:

– Hoặc là tái chiến, hoặc là né tránh, ta còn có bảy người phải đánh, đang bận rộn mà!

– Được rồi, ta đây đầu hàng, ngươi nói cho ta biết bí mật của ngươi được không?

Nha Miêu lại dịu dàng nói.

– Không được!

Chu Hằng lắc lắc đầu, đi qua Nha Miêu, tiếp tục đi về phía trước.

Nhìn bóng lưng Chu Hằng, trong ánh mắt Nha Miêu lộ ra vẻ nóng lòng muốn thử, rồi lại mạnh mẽ khắc chế đi, không có ra tay. Nàng biết, nàng không phá giải được vầng sáng cổ quái trên thân Chu Hằng!

Trừ phi … Lực lượng của nàng có thể tiến thêm một bước dài, đẩy mạnh tu vi đến 90 tuệ tinh trở lên, nhưng vậy ít nhất cũng là sự tình trăm năm sau.

…

– Không có ý nghĩa, đi thôi!

Trên sơn cốc có hai thanh niên, một người ngồi, đầu đầy tóc xanh, một người đứng giống như cây lao, đầu đầy tóc đen, không ngờ không có một người nào có được đặc thù của Long Tộc!

Không có đặc thù của Long Tộc, liền chỉ có hai nguyên nhân: thứ nhất, đạt tới Hắc Động Cảnh, đã hoàn toàn Long Hóa, bởi vậy hình người cũng không có một tia đặc thù của Long Tộc. Thư hai, chính là huyết mạch phản tổ, vừa sinh ra đã là long hình, khi biến thành hình người cũng sẽ không có bất kỳ đặc thù của Long Tộc.

Đương nhiên còn có một loại tình huống ngoại lệ, đó chính là Chu Hằng, nhưng huyết mạch Long tộc của hắn chính là hàng

hóa – ngoại lai, không thể tính ở trong đó.

Khí tức hai người này lộ ra ngoài tuyệt đối chỉ là Tuệ Tinh Cảnh, như vậy liền chỉ có một nguyên nhân, huyết mạch của bọn họ hoàn toàn phản tổ, vừa sinh ra chính là long hình trọn vẹn!

Ở Long Tộc, đây tuyệt đối là tượng trưng cường đại, thành tựu thấp nhất cũng là Hắc Động Cảnh!

– Đừng nóng vội a, đây không phải là rất có ý tứ sao, vầng sáng kia thật kỳ lạ!

Thanh niên Lam Long đang ngồi nói.

– Đụng tới ta, một quyền liền có thể vỡ nát!

Thanh niên tóc đen lạnh lùng nói.

– Ha ha ha! Người nào không biết Hắc Dạ Ma Vương ngươi lợi hại, xếp hạng thứ bốn của đội chữ Thiên! Ám Chi Phù Văn của ngươi tu luyện thế nào, có đạt tới địa bộ của Ám Dạ Thiên Hạ hay không, có thể đi khiêu chiến tên biến thái kia chứ??

Thanh niên tóc lam bộ dáng lười biếng, ánh mắt không nháy nhìn chiến đấu ở dưới.

Thanh niên tóc đen dừng một hồi, mới mở miệng nói:

– Còn kém một chút, tuy nhiên … rất nhanh!

– Đi thôi, tên này không có đối thủ ở đội chữ Địa, rất nhanh thì sẽ khiêu chiến đội chữ Thiên, đến lúc đó sẽ xem đến tột cùng hắn có thể đạt tới trình độ nào!

Chương 1038: Đội chữ Địa

Cửa ải thứ tư, năm, sáu, Chu Hằng đầy đủ khai quật ra năng lực của vòng thiên hà, một đường đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, mọi người cũng coi nó thành phù văn huyết mạch của Chu Hằng. Nếu không tuyệt đối không thể cường đại như vậy!

Từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, đây quả thật chính là phù văn. 1000 đạo thiên hà phá vỡ trói buộc thiên địa, đạt được phù văn huyết mạch nào đó cũng là có thể lý giải. Nếu không tại sao có thể giải thích uy lực khó tin này chứ?

Kế tiếp tốc độ rất nhanh, vẻn vẹn chỉ một giờ hắn liền đem bảy đối thủ còn lại toàn bộ đánh bại, rốt cuộc bước vào trong thung lũng.

Đây là một thung lũng hẹp dài, dài chừng 200 dặm, rộng lại chỉ khoảng 10 dặm, có xây một loạt doanh địa thật dài.

– Hoan nghênh! Hoan nghênh! Một nam trung niên tiến lên đón, hình thái người hoàn toàn lại có hơi thở tối nghĩa lưu chuyển, cường đại đến kinh người!

Lại là hình thái người!

Tuy nhiên, vị này nhưng là cấp Hắc Động!

– Ngươi xông qua 10 cửa ải, là người thứ sáu làm được trong trăm năm gần đây nhất! Nam trung niên kia mỉm cười: – Quên tự giới thiệu, ta gọi Long Ngọc Lâm, là giáo đầu nơi này. Ngươi có thể gọi ta Ngọc Lâm trưởng lão!

Trưởng lão, đó chính là 5 động!

– Huyền Thiên Doanh chia làm hai đội, đội chữ Thiên và đội chữ Địa, đều có 100 thành viên. Đương nhiên Huyền Thiên Doanh cũng không chỉ có 200 người, nhưng không thể vào đội chữ Thiên hoặc là đội chữ Địa cũng chỉ có phần quét rác rót nước, thuộc về… đội tạp dịch! Nếu có ngày bọn họ đánh bại người của đội chữ Thiên, đội chữ Địa, tự nhiên có thể thay thế!

– Đội chữ Thiên ở trên đội chữ Địa, nói cách khác người sau cùng của đội chữ Thiên cũng mạnh hơn người thứ nhất của đội chữ Địa!

– Ngươi vừa rồi đánh bại 10 người, phân biệt là người thứ 100, 90, 80… và thứ 10 của đội chữ Địa. Cho nên, ngươi hiện tại là người thứ 10 của đội chữ Địa!

– Người thứ 100 của đội chữ Địa nguyên bản cũng chỉ có thể rơi xuống đội tạp dịch!

– Ở đội tạp dịch 10 năm hoặc là tích lũy ở lại trăm năm là sẽ bị thanh trừ ra Huyền Thiên Doanh!

– Nhớ kỹ, không tiến thì lui, nơi này không cần kẻ yếu!

Long Ngọc Lâm cũng không chờ Chu Hằng lên tiếng, vừa tới chính là một đống lời ập tới.

ads

Hắn vừa rồi đánh bại không ngờ chỉ là người của đội chữ Địa? Mà toàn bộ đội chữ Thiên lại là mỗi người đều còn mạnh hơn đối thủ cuối cùng của hắn?

Chu Hằng không khỏi trong lòng cả kinh, bởi vì đối thủ cuối cùng cũng chính là người thứ 10 của đội chữ Địa đã rất cường đại, vòng thiên hà rất khó giam cầm được hắn. Đương nhiên cũng chỉ là như thế mà thôi, vẫn là bị hắn đánh bại dễ dàng.

Vấn đề là, đây mới là người thứ 10 của đội chữ Địa, ở trước mặt hắn còn có 9 người! Mà đội chữ Thiên còn có suốt 100 người càng cường đại hơn!

Huyền Thiên Doanh có giới hạn tu vi cao nhất, đó chính là không thể vượt qua cấp Hắc Động, vừa vào Hắc Động Cảnh là sẽ tự động rời khỏi Huyền Thiên Doanh. Nhưng chỉ cần không phải là bị đuổi ra khỏi cửa, ngày sau thành tựu ít nhất là 5 động!

5 động đương nhiên không phải là mục tiêu của Chu Hằng, nhưng một tộc không ngờ có thể xuất hiện nhiều 5 động như vậy, cái này cũng khá dọa người!

Không hổ là huyết mạch Thần thú!

Chu Hằng bị an bài vào một gian phòng nhỏ ưu nhã, diện tích thật sự không lớn, nhưng đã rất không tệ rồi. Bởi vì "đội tạp dịch" ngay cả chỗ ở cũng không có!

Đối với Tuệ Tinh Cảnh mà nói, đừng nói không có địa phương ngủ, cho dù ở trong biển lửa hầm băng cũng có thể yên ổn như thường. Nhưng mấu chốt của vấn đề là mặt mũi! Long tộc là kiêu ngạo bậc nào, người khác có phòng để ngủ, mình lại chỉ có thể màn trời chiếu đất mà ngồi, còn phải làm việc nặng quét rác rót nước. Điều này khiến cho Long tộc tâm cao khí ngạo làm sao chấp nhận được?

Cho nên, mỗi người đều muốn leo lên!

Nhưng số người biên chế của đội chữ Thiên, đội chữ Địa thủy chung sẽ không biến hóa, luôn là 100 người. Cạnh tranh kịch liệt này đưa đến kết quả tự nhiên là thực lực của toàn bộ Huyền Thiên Doanh càng ngày càng mạnh!

Đây là kết quả tốt, cũng là kết quả Long tộc vui lòng nhìn thấy.

Mỗi người đều có quyền lợi khiêu chiến đội chữ Thiên, đội chữ Địa, nhưng không thể vượt qua 10 hạng. Nói cách khác, đội tạp dịch cũng chỉ có thể khiêu chiến người thứ 91 đến 100 của đội chữ Địa.

Thứ hạng này không chỉ riêng là một cái danh hão, còn liên lụy tới ích lợi thực tế!

Từ người thứ nhất đội chữ Thiên đến người thứ 100 của đội chữ Địa, mỗi người mỗi ngày đều được phân phối thịt thú cấp Hắc Động, nhưng số lượng nhiều ít lại do xếp hạng quyết định. Tỷ như thứ 100 của đội chữ Địa mỗi ngày chỉ có thể phân phối một cân, nhưng người thứ nhất đội chữ Thiên lại có 200 cân!

Không chỉ như vậy, như top 10 đội chữ Thiên còn có thể đạt được Long Tinh! Long Tinh bậc cao! Ít nhất cấp bậc 6 động!

Nói tóm lại, trèo càng cao chỗ tốt càng nhiều!

Sau khi hiểu biết những điều này, Chu Hằng liền muốn đi khiêu chiến người thứ nhất đội chữ Địa. Bởi vì chỉ có thứ nhất đội chữ Địa mới có tư cách khiêu chiến đội chữ Thiên. Chỉ là hắn còn chưa bắt đầu liền bị những người khác khiêu chiến.

Ở trong Huyền Thiên Doanh, mỗi người mỗi ngày đều phải nhận một lần khiêu chiến đến từ người xếp hạng thấp, cho dù là bị thương nặng cũng không thể dùng lý do như vậy thoái thác. Hoặc là chiến hoặc là trực tiếp nhận thua!

Nhưng nếu khiêu chiến lên, thì không bị hạn chế này, chỉ cần người bị khiêu chiến còn chưa từng bị người khiêu chiến.

Đương nhiên, sau khi bị khiêu chiến, nếu nguyện ý còn có thể nhận lần thứ hai, lần thứ ba. Nhưng đây cũng không phải là tính cưỡng chế.

Người khiêu chiến của Chu Hằng là người thứ 11 vốn có, nguyên bản người đó cũng muốn sắp tới khiêu chiến người thứ 10 vốn có, hiện tại hắn lại bị chen xuống thứ 12, bởi vậy mục tiêu khiêu chiến cũng biến thành Chu Hằng.

Ai bảo hắn là huyết mạch Tử Long!

Huyết mạch hạ vị cỏn con không ngờ có thể trà trộn vào Huyền Thiên Doanh, quả thật chính là đang đánh mặt tất cả những người xếp hạng dưới hắn! Nơi này người nào không phải huyết mạch thuần khiết? Không phải năm màu Long tộc thì là huyết mạch hỗn hợp năm màu Long tộc. Tỷ như Kim Hồng Long, Lam Hắc Long!

Nhưng loại chuyện khiêu chiến này, không phải là bằng vào một bầu khí thế là có thể chiến thắng đối thủ. Tuy rằng người thứ 12 này cũng không yếu, nhưng vẫn như cũ không phải đối thủ của Chu Hằng, căn bản không có khả năng bức ra Yên Diệt Phù Văn mạnh nhất của Chu Hằng. Dưới uy lực của vòng thiên hà liền không thể không cúi đầu xưng thần.

Sau khi thu phục người khiêu chiến này, Chu Hằng phát động khiêu chiến hướng người thứ nhất đội chữ Địa.

Đó là một người áo đen, độ thuần khiết huyết mạch cực cao, toàn thân trên dưới cũng chỉ có một cái chân trái vẫn là hình người, các bộ phận khác đã là hoàn toàn long hóa. Chỉ nhìn từ bề ngoài, ngay cả nam nữ đều không phân rõ!

Long hình, nghĩa là phòng ngự đáng sợ! Mà long hóa cục bộ trình độ như vậy, nghĩa là huyết mạch Long tộc của người này vô cùng thuần hậu!

Đồng dạng là Long tộc, đồng dạng hóa thành long hình, nhưng

lực phòng ngự lại đều không giống nhau!

Cái này chẳng những từ cảnh giới thể chất quyết định, còn phải xem độ tinh khiết của huyết mạch!

Tỷ như lão Thanh Long và nhị tổ đều là Hỗn Độn Cảnh, nhưng thân thể phòng ngự của bọn họ có thể giống nhau sao? Một là Thần thú đời đầu trời sinh đất nuôi, một người khác lại là hậu thiên mà thành, lực phòng ngự căn bản không cùng một cấp bậc!

Người áo đen này chính là như thế, lực phòng ngự của hắn vượt xa Long tộc cấp Tuệ Tinh bình thường về mặt ý nghĩa! Mà dựa vào phòng ngự đáng sợ này, hắn một mực ngồi vững vị trí thứ nhất đội chữ Địa, không ai có thể dao động!

Nhưng mặt khác, lực phòng ngự của hắn đều mạnh như thế, lại vẫn không thể tiến vào đội chữ Thiên, như vậy những kẻ của đội chữ Thiên kia lại sẽ đáng sợ như thế nào?

Trong lòng Chu Hằng nổi lên chiến ý mãnh liệt, hắn đã không kịp chờ đợi muốn đi gặp mặt những tên kia!

Đáng tiếc là, đội chữ Thiên, đội chữ Địa, đội tạp dịch đều là tách ra. Nhất là đội chữ Thiên và đội chữ Địa, nơi ở phân biệt ở hai đầu thung lũng, doanh địa lại có thể quy định không thể vượt giới. Trừ người thứ nhất đội chữ Địa có tư cách đến khiêu chiến, những người khác không cho phép đi qua.

Đương nhiên, trước phải đánh bại chướng ngại vật này!

– Huyết mạch hạ vị cỏn con, chút ra khỏi đội chữ Địa cho ta! Người áo đen lạnh lùng nói, trong mắt rồng lóe lên khinh thường mãnh liệt, không hề bởi vì Chu Hằng là người thứ 10 mà có điều coi trọng.

Chu Hằng không khỏi cười trong lòng. Tử Diễm Thiên Long này quả thật chính là lợi khí trào phúng tập thể, ở Long tộc đi tới chỗ nào đều sẽ trở thành đối tượng bị khinh bỉ!

– Ta sẽ làm ngươi trọng thương, khiến ngươi ít nhất trong vòng nửa năm không có năng lực động thủ, chỉ cần 10 ngày ngươi sẽ cút ra khỏi đội chữ Địa! Người áo đen tiếp tục nói.

Điều này ở trên lý thuyết là thành lập, bởi vì mỗi người mỗi ngày đều phải nhận khiêu chiến một lần. Trong khi trọng thương đương nhiên là mỗi trận ắt thua, trực tiếp từ thứ 10 rơi xuống 20, sau đó 30 40… một đường rơi xuống quá 100, trở thành đội tạp dịch.

Chu Hằng ngoắc ngoắc tay, nói: – Những lời này chờ ngươi có thể đánh thắng ta rồi hãy nói!

– Bại ngươi, dễ như trở bàn tay! Người áo đen trầm giọng nói.

Hắn là Hắc Long thuần khiết, chẳng những đầu đầy tóc đen, vảy rồng trên người cũng đen như mực, có những quầng sáng quấn quanh, sát khí mười phần.

– Loại lời này ít nói đi, lát nữa bại thật mất mặt! Chu Hằng hảo tâm nói.

– Ha ha ha, cho ngươi xem xem chênh lệch giữa thứ nhất và thứ 10! Người áo đen cười lớn phát động công kích hướng Chu Hằng. Thân hình nhào ra, hoàn toàn chính là một con Hắc Long hình người!

Ầm! Ầm! Ầm!

Chu Hằng ra quyền đón đánh, hai người đụng nhau kịch liệt. Thân thể long hóa khủng bố kia của người áo đen đầy đủ bày ra uy lực, chẳng những lực phòng ngự cường đại đến kinh người, long trảo lại càng có lực lượng vô kiên bất tồi!

Phù văn Đại Ngũ Hành ở trước mặt công kích như vậy chỉ là khó khăn lắm có thể chịu đựng ba lượt công kích, ắt sẽ tan rã!

So thể chất sao?

Đến!

Chu Hằng quyền phải lại vung, nhưng lần này đã là long hóa cục bộ, cả cánh tay đều biến thành long trảo, vung hướng người áo đen.

Xoạt huyết quang lóe lên!

Chu Hằng và người áo đen đều lùi một bước, trên long trảo đều có máu tươi đỏ chót thấm ra.

Lần này lại là lưỡng bại câu thương!

Mọi người vây xem vừa nhìn, không ai không lộ ra vẻ khiếp sợ.

Nên biết người áo đen đã là long hóa đến sắp hoàn toàn thành long hình, mà Chu Hằng lại vẻn vẹn chỉ là long hóa một cánh tay, nhưng công phòng của song phương không ngờ ở trình độ xấp xỉ.

Điều này nghĩa là thế nào?

Huyết mạch của Chu Hằng càng thêm cao quý!

Chợt nhìn thật mâu thuẫn. Rõ ràng trình độ phản tổ của người áo đen cao hơn, vì sao lại là huyết mạch của Chu Hằng càng thêm cao quý hơn chứ?

Đó là bởi vì Long tộc trải qua vô số đời huyết mạch truyền thừa, cái gọi là phản tổ này căn bản không phải là phản lão Thanh Long mà là mấy con trai kia của lão Thanh Long! Chính là tổ tiên Kim Long, Lam Long, Hồng Long – Thần thú đời thứ hai!

Nhưng bọn họ cũng chỉ là 9 động mà thôi!

Điều này nghĩa là cho dù có hậu đại phản tổ 100%, thành tựu tương lai cũng chỉ là cấp bậc 9 động!

Nhưng nếu là huyết mạch phản tổ là lão Thanh Long thì sao? Cho dù không đạt được 100%, như nhị tổ lại trở thành Hỗn Độn Cảnh!

Nhị tổ phản tổ tuyệt đối không đạt tới 100%, khả năng 50% cũng có khả năng chỉ có 30%, lại là thắng hết phản tổ 100% bất kỳ loại khác!

Chẳng lẽ, huyết mạch phản tổ của Chu Hằng chính là lão tổ tông sao?

Nhưng hắn không phải là huyết mạch hạ vị sao? Nếu thật sự phản tổ là huyết mạch của lão tổ tông, cũng phải biểu hiện là Thanh Long mà không phải Tử Long!

Chương 1039: Cùng lên đi

Chu Hằng và người áo đen chiến đấu kịch liệt.

Dù là huyết mạch Chu Hằng càng thêm cao quý, vì hắn mang đến lực phòng ngự và phá hoại càng cao, nhưng mọi người dù sao đều còn chưa đạt tới giới hạn cao nhất của huyết mạch. Có chênh lệch, nhưng chênh lệch cũng sẽ không lớn đến nông nỗi khiến người tuyệt vọng.

Hơn nữa, người áo đen dù sao trình độ long hóa cao hơn, hơn nữa bất kể thể chất hay là trình tự linh lực đều ở trên Chu Hằng. Bằng vào phù văn phòng ngự siêu cấp của hắn cũng đủ để cùng Chu Hằng giằng co thật lâu.

Chu Hằng có chút không kiên nhẫn, hắn đem vòng thiên hà vận chuyển ra, dùng đạo thần hoàn này giam cầm đối phương, lại dùng Phù Văn Đại Ngũ Hành cuồng oanh loạn tạc!

Vòng thiên hà đối với đối thủ cường đại như người áo đen hiệu quả cực yếu, thời gian có thể giam cầm ngay cả một phần vạn giây cũng chưa tới! Nhưng đối với cường giả cấp Tuệ Tinh mà nói, chút thời gian này đã đủ để làm rất nhiều chuyện!

Phù Văn Đại Ngũ Hành phát uy, không ngờ tấn công phòng ngự của người áo đen!

Cho dù đối phương chuyên sở trường phòng ngự, nhưng đối mặt với Phù Văn Đại Ngũ Hành cùng với long trảo của Chu Hằng vẫn có vẻ trứng chọi đá!

Nếu như không phải bị vòng thiên hà thi thoảng giam cầm một chút, người áo đen tự nhiên có thể né tránh đại bộ phận công kích, như vậy vẫn sẽ bị dính một hai đòn, nhưng với năng lực khôi phục khủng bố của Long tộc, không mất bao lâu là có thể lập tức khép lại.

Nhưng ai bảo công kích của Chu Hằng là một vòng móc một vòng!

Thời gian giam cầm của Vòng thiên hà cũng không lâu, trái ngược ngắn đến đáng thương, nhưng hiệu quả lại một mực phát sinh. Cái này liền đặc biệt phiền toái, hoàn toàn phá hỏng tiết tấu chiến đấu của người áo đen.

Tiết tấu là một thứ rất trọng yếu, một khi phá hỏng, như vậy chẳng khác nào rối loạn chân tay.

Cho nên người áo đen một mực bị đòn!

Bịch! Bịch! Bịch! Bịch!

Toàn thân hắn đều cơ bản long hóa thì thế nào? Thể chất dù sao vẫn ở Tuệ Tinh Cảnh, là Tuệ Tinh Cảnh Chu Hằng liền có thể lay chuyển. Hắn tự tin ở cảnh giới này là vô địch!

Sau nửa giờ, người áo đen sau lần thứ bảy nằm xuống đất, không thể đứng lên được nữa.

Trận chiến này, Chu Hằng giành thắng lợi!

Nên đi đội chữ Thiên khiêu chiến!

Chu Hằng không chút do dự rời khỏi doanh địa, đánh về phía đầu kia thung lũng.

ads

Có lẽ, doanh chữ Thiên thật sự có thể có thiên tài đặt song song với hắn, khiến hắn đem tiềm lực bản thân phóng thích tiến thêm một bước, sớm hơn một bước tiến vào Hắc Động Cảnh! Nếu là tiến vào Hắc Động Cảnh, hắn đứng ở trước mặt Hoặc Thiên cũng sẽ có chút lòng tin, tự tin nói tương lai sẽ có một ngày hắn sẽ thành thánh khác!

Ngày thành thánh, chính là lúc hắn cưới Hoặc Thiên không đáp ứng? Cướp!

Tưởng tượng bộ dạng của Hoặc Thiên liều mạng phản kháng lại bất đắc dĩ bị hắn trấn áp, ngoan ngoãn nghe lời, Chu Hằng không khỏi lộ ra nụ cười ngây ngô. Nhưng vào thời khắc ngọt ngào này, bóng dáng của Hồng Nguyệt lại đột nhiên nhập vào, hai nàng lập tức đại chiến, khiến Chu Hằng trong nháy mắt biến thành mặt đau khổ.

– Tiểu tử này đầu óc có vấn đề sao? Lúc thì đắm đuối, lúc thì lại nghiêm mặt!

– Huyết mạch hạ vị chính là huyết mạch hạ vị, ghê tởm!

– Cút về!

Thanh âm ồn ào vang lên, Chu Hằng lúc này mới tỉnh ngộ lại mình đã đến đầu kia thung lũng. Nơi này xây một bức tường gỗ và một cánh cửa lớn, dường như thổ phỉ chiếm núi làm vua.

Trên cửa viết một hàng chữ: “Chó của đội chữ Địa và đội tạp dịch không được vào trong!”

Quả thật chính là trào phúng trần trụi!

Chu Hằng đưa mắt đảo qua, chỉ thấy mấy chục người đều dùng ánh mắt khinh thường nhìn hắn, mỗi người đều là trình độ long hóa phi thường cao, hơn nữa hơi thở lộ ra ngoài cũng hết sức cường đại, trình tự linh lực ở Tuệ Tinh Đế, Tuệ Tinh Đế đỉnh có khá đông.

Không tệ, đều rất mạnh, chỉ nhìn thôi liền mang đến cho hắn một loại cảm giác cường đại hơn xa người áo đen kia!

– Huyết mạch hạ vị, nơi này không phải là ngươi có thể tới, mau cút về cho ta!

– Cút!

– Cút!

– Cút!

Tất cả mọi người đều đồng thanh kêu to, trong biểu tình khinh thường còn có căm hận thật sâu.

Thần thú chú trọng huyết mạch nhất, nhất là như bốn đại Thần thú. Huyết mạch vô số đời truyền thừa, giữa người huyết mạch loãng và đậm kém không biết bao nhiêu lần. Điều này cũng khiến cho những người huyết mạch nồng đậm kia đặc biệt khinh thường những người khác, cho là mình cao cao tại thượng, xấu hổ làm bạn với người huyết mạch loãng.

Huyền Thiên Doanh, đội chữ Thiên chính là địa phương thiên tài trong thiên tài hội tụ, nơi này người nào không phải là huyết mạch nồng đậm, làm sao có thể cho phép một người huyết mạch hạ vị tiến vào?

Đây quả thật là đang đánh mặt bọn họ!

Lực độ trào phúng quần thể thật lớn!

Chu Hằng trong lòng thở dài, huyết mạch hạ vị khiến người hận như vậy sao? Dù cho thật sự là huyết mạch hạ vị thì như thế nào? Trừ Thần thú đời thứ nhất trời sinh đất nuôi ra, những người khác chỉ có thể dựa vào ngộ tính và cố gắng của chính mình còn có cơ duyên không thể thiếu!

Chỉ có bản thân cường đại mới thật sự là cường đại, dựa vào huyết mạch thức tỉnh, thành tựu tương lai đã bị giới hạn chết!

Đương nhiên, đối với Thần thú, đối với Long tộc mà nói, cho

dù thành tựu hạn chế cũng ít nhất là Hắc Động Cảnh, đi ra ngoài đủ để đi ngang!

Nhưng gặp phải người mạnh hơn thì sao? Tỷ như Hồng Nguyệt, còn không phải là bị chà đạp đến không đành lòng nhìn?

Nguyên nhân chủ yếu, còn không phải là Long tộc bảo thủ, không biết tiến thủ? Một mặt say mê ở huyết mạch cao quý bản thân, lại không nghĩ xem, ngay cả lão Thanh Long kia đều không tính là Hỗn Độn Cảnh mạnh nhất, bọn họ lại có tư cách gì kiêu ngạo?

So kiêu ngạo?

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Các ngươi cùng lên đi!

Sát!

Mấy chục tên Long tộc kia đều vô cùng phẫn nộ, nhân vật nhỏ huyết mạch hạ vị cỏn con vừa mới lấy được thứ nhất đội chữ Địa đã chạy tới khiêu chiến không ngờ lại khoác lác như thế? Cùng tiến lên? Phì, ngươi cho ngươi là ai?

Long Tùy Phong thứ nhất đội chữ Thiên? Long Toa Toa thứ hai? Long Ngữ Đường thứ ba? Hay là Long Ám Dạ thứ bốn?

Long Hải Duy thứ năm?

Trừ năm người này, toàn bộ đội chữ Thiên có ai dám nói lời ngông cuồng như vậy?

Không sai! Năm người kia mạnh đến biến thái, mỗi người đều có thực lực lấy một địch trăm! Nhưng bọn họ người nào không phải là vừa sinh ra chính là long hình? Huyết mạch thuần khiết đuổi thẳng Long tộc đời hai, cường đại mấy đi nữa đều có thể lý giải!

Huyết mạch hạ vị cỏn con cũng muốn sánh vai với năm vị đại nhân này?

Cút cm ngươi đi!

– Ô Hà ta liền có thể đánh bại ngươi! Một gã thanh niên Long tộc nhảy ra, ngoắc tay nói: – Huyết mạch hạ vị, để ta tiễn ngươi trở về!

Chu Hằng tươi cười, nói: – Ngươi khiêu chiến ta, điều này không hợp quy củ nhỉ?

Ô Hà biểu tình cứng lại, khí thế lập tức yếu đi vài phần.

Đúng. Bọn họ khinh thường huyết mạch hạ vị là một chuyện, nhưng dựa theo quy củ của Huyền Thiên Doanh, chỉ có người xếp sau mới có tư cách khiêu chiến người trước. Tuy nhiên, giáo đầu trong doanh địa không ai ra mặt, đây là đang cố ý nhân nhượng, làm cho bọn họ chà đạp tên huyết mạch hạ vị này!

Nếu đã như vậy, hắn sợ cái gì? Cùng lắm là bị giam mấy tháng, so với vinh quang đạt được khi đuổi đi một huyết mạch hạ vị quả thật có thể xem nhẹ không đáng kể!

– Sợ thì cút về! Ô Hà rảo bước chạy tới.

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, khí thế bản thân phát động, Ông đánh về phía Ô Hà, đồng thời vòng thiên hà vận chuyển. Bá Long Quyền mang theo oai Phù Văn Đại Ngũ Hành đánh thẳng mặt Ô Hà!

Bùng!

Ô Hà làm sao tránh được, bị một quyền đánh chuẩn xác, trực tiếp ngất đi, nằm trên mặt đất bất động! Đây là Chu Hằng vận dụng tất cả năng lực trừ Yên Diệt Phù Văn ra, nếu là còn không thể một đòn giành thắng lợi, vậy Chu Hằng phải xem lại thực lực lùi bước!

Người này mặc dù là thuộc đội chữ Thiên, nhưng nếu chỉ nói

phòng ngự, so với người vốn thứ nhất của đội chữ Địa lại kém rất xa.

Võ giả càng thêm tôn sùng tiến công, bởi vì phòng ngự kín kẽ mấy đều có sơ hở, thủ lâu tất có sơ sót, cho nên tiến công mới là đạo thủ thắng tốt hơn. Trừ phi phù văn huyết mạch thức tỉnh là hướng phòng ngự, bình thường không có Long tộc sẽ đi đạo phòng ngự.

Chu Hằng một chân giẫm trên lưng Ô Hà, lộ ra một vẻ tươi cười, hướng về mọi người nói: – Ta tin tưởng, hôm nay người nằm chỗ này sẽ rất nhiều!

Sẽ rất nhiều?

Đều giống như Ô Hà bị giẫm dưới chân sao? Bị một huyết mạch hạ vị giẫm sao?

Tất cả mọi người đều phẫn nộ, đây là sỉ nhục bằng trời!

Huyết mạch hạ vị cỏn con lại dám nói lời ngông cuồng như vậy!

Nhưng một đòn lúc trước, dứt khoát gọn gàng, quả thật khiến cho bọn họ nhìn thấy cái bóng của năm vị đại nhân kia của đội chữ Thiên! Không không không, huyết mạch hạ vị làm sao

xứng so sánh với năm vị đại nhân kia, nhất định yếu hơn vô số lần. Chỉ là năm vị đại nhân quá mạnh mẽ, mạnh đến khiến bọn họ không thể nào so sánh, mới có thể khiến cho bọn họ sinh ra ảo giác như vậy!

– Còn muốn cố mặt mũi sao? Chu Hằng cười ha hả nói: – Hoặc là cùng tiến lên hoặc là tự mình tới đây nằm xuống! Ngón cái hắn hướng xuống, bay ra tư thái khinh miệt nhất.

Giận! Thật giận!

Mấy chục người kia đều hai mắt phun lửa nhìn chằm chằm Chu Hằng, đây cũng không phải là từ hình dung khoa trương, mà là bọn họ thật sự từ trong mắt phun ra lửa! Bọn họ sau khi nhìn nhau một cái, đều tản ra, tạo thành một vòng vây!

Chiến đấu hết sức căng thẳng.

– Cái này hơi cuồng vọng chứ hả? Trên một tòa lầu cao doanh địa, hai thanh niên đang xem cuộc chiến, một người tóc đen một người tóc lam. Thanh niên tóc lam lười biếng ngồi, người tóc đen thì lạnh lùng đứng.

Bọn họ lúc trước đã đi xem Chu Hằng xông doanh, biết hắn nhất định sẽ từ đội chữ Địa trổ hết tài năng, rất nhanh là sẽ tới đội chữ Thiên khiêu chiến. Chỉ là một địch nhiều, nhiều này còn đạt tới ít nhất hơn 50 người, ngay cả bọn họ đều cảm thấy Chu Hằng hơi quá.

Thanh niên tóc đen chính là Long Ám Dạ xếp hạng thứ 4 đội chữ Thiên, mà thanh niên tóc lam thì là Long Hải Duy xếp hạng thứ 5.

– Tên này rất có tính cách, ta thích! Long Ám Dạ lạnh lùng nói.

– May mắn tên kia không phải là nữ, nếu không ta cũng phải hoài nghi khối băng ngươi không ngờ cũng sẽ động tình! Long Hải Duy trêu đùa nói.

– Cút!

– Nói trở lại, một người đấu… 1 2 3 4… 52 người, có chút khó khăn!

– Hừ, nếu ngươi vận dụng Hải Triều Phù Văn, sau mười chiêu những người này lại có mấy người còn có thể đứng?

– Hắc hắc hắc, không cần vừa lên liền đem tuyệt chiêu bảo mệnh của ta tiết lộ ra!

– Ta ngươi đều thức tỉnh phù văn huyết mạch cường đại dị

thường, tên này chẳng lẽ không?

– Ồ, ngươi coi trọng hắn như vậy?

– Không phải coi trọng hắn, đây là một loại cảm giác! Ta có thể cảm giác được, người này còn có rất nhiều tuyệt chiêu chưa thi triển. Nếu là tất cả đều vận chuyển ra, thậm chí có thể liều mạng với tên biến thái Long Tùy Phong kia! a

– Long Tùy Phong…

Hai người đều trở nên trầm mặc, ở trong mắt những người khác của đội chữ Thiên top 5 người bọn họ này đều là cường đại đến chỉ có thể nhìn lên, nhưng hai người lại biết, kẻ xếp hạng thứ nhất kia biến thái cỡ nào, dù là bốn người sau cùng lên cũng chưa chắc là đối thủ của hắn!

Long Tùy Phong thật là một đối thủ khiến người tuyệt vọng, run sợ!

Chương 1040: Toàn diện áp chế

– Giết!

Cũng không biết là ai thổi kèn chiến đấu, 52 người cùng xông về phía Chu Hằng.

Nếu như trình tự thể chất, linh lực của Chu Hằng song song đạt tới Tuệ Tinh Đế đỉnh, như vậy hắn có tự tin lấy cứng phá cứng, lấy cứng chọi cứng, dựa vào một đôi nắm tay đánh ngã tất cả mọi người! Nhưng vấn đề là, hắn dù sao chỉ là vừa mới bước vào Tuệ Tinh Cảnh.

Chênh lệch về lực lượng là tồn tại chân thật, hơn nữa còn kém không ít!

Nếu là hắn cứng đối cứng, sẽ giống như Thánh nhân tiến vào Ma Hải bị Âm Ảnh Tử Linh hội đồng chết! Hơn nữa, hắn còn chưa đạt tới lực lượng của Thánh nhân, mà lực lượng của những đối thủ này còn ở trên hắn!

Vậy hắn một địch nhiều là ngốc sao?

Dĩ nhiên không phải!

Hắn còn có Tử Diễm Thiên Long!

Long hóa! Phần đầu!

Trong nháy mắt, đầu Chu Hằng biến thành đầu rồng, sau đó chợt gầm mạnh một tiếng!

Gràoooooo!!!

Rồng gầm mãnh liệt, khí thế và long uy của Tử Diễm Thiên Long hoàn toàn chồng lên nhau, hình thành xung kích đáng sợ gợn qua trong lòng mỗi người.

52 người ít nhất có 30 người thân hình đình trệ, chỉ còn lại không đến 20 người vẫn đang tiếp tục xông về phía Chu Hằng, chỉ là bước chân bọn họ đã có chút rối loạn, mất tiết tấu!

Tiết tấu là rất trọng yếu, tựa như một môn thân pháp, mỗi một bước đạp xuống đều rất chú ý. Đây chính là một loại tiết tấu, đạp sai là sẽ loạn nhịp!

Mất tiết tấu, thế vây công không giải tự tiêu!

Thân hình Chu Hằng nhảy ra, đầu rồng lập tức biến về hình người, nhưng cánh tay phải hắn lại trong nháy mắt long hóa. Vòng thiên hà mở ra, Bá Long Quyền triển khai, Phù Văn Đại Ngũ Hành lưu chuyển!

Mục tiêu công kích của hắn là hơn 30 người thân hình đình trệ kia.

Những người đó dù sao không phải kẻ yếu, thấy Chu Hằng ép tới đều theo bản năng đón đỡ. Nhưng bọn họ tâm thần đã loạn, lại bị vòng thiên hà khóa, sở hở sinh nhiều!

ads

Bá Long Quyền cộng thêm Phù Văn Đại Ngũ Hành, lực đạo công kích như vậy là hung tàn bậc nào?

Bốp! Bốp! Bốp! Bốp!

Bị long trảo của Chu Hằng đánh lên đầu, mỗi người đều trực tiếp cắm đầu ngã xuống, bị đánh cho hôn mê.

Chỉ trong nháy mắt như vậy, số người vây công liền hạ xuống 17 người!

Đương nhiên 17 người này lợi hại hơn nhiều, ít nhất tâm linh kiên nghị, sẽ không bị khí thế của Chu Hằng dễ dàng áp đảo, có năng lực chiến một trận.

Nhưng ai lại có thể nghĩ đến Chu Hằng chỉ là phát ra một cái khí thế tấn công, cộng thêm một trận đánh loạn liền giải quyết 2/3 số người? Thực lực này… thật sự có tư cách so sánh với năm vị đại nhân kia!

Không! Tuyệt đối không có khả năng! Đây chỉ là một tên huyết mạch hạ vị, huyết mạch hạ vị dựa vào cái gì cưỡi lên đầu huyết mạch thượng vị?

Bọn họ nhất định có thể đánh bại Chu Hằng!

Chu Hằng tùy ý đi lại, từng cước đá ra. Cứ đá một phát liền có một gã đối thủ hôn mê bị hắn đưa tới chỗ của Ô Hà. 2, 3, 5, 10… rất nhanh liền chồng lên một đống người.

Lúc trước hắn từng nói, muốn ở chỗ này làm ra một đống người, cũng không phải là nói xạo!

– Đáng ghét! 17 người còn lại đều rống lớn, nào còn nhịn được, nhao nhao xuất kích.

Chu Hằng thân hình lay động, vòng thiên hà có thể nói là kiêm cả công thủ, giam cầm đối thủ, giam cầm công kích. Chỉ cần lực lượng không vượt qua cực hạn chịu đựng là có thể giam cầm, cường đại đến nghịch thiên!

Nhưng làm sao có thể không cường đại?

Đây nhưng là 1000 đạo thiên hà duy nhất trong lịch sử, phá vỡ cực hạn thiên địa, ngay cả Thánh nhân đều không thể làm được. Đừng nói là uy lực hiện tại, cho dù phóng đại thêm gấp 10 cũng là nên!

Dưới sự vây công, vòng thiên hà cũng không thể khóa hết tất cả công kích nhưng Chu Hằng còn có Phù Văn Đại Ngũ Hành!

Ngũ Hành tương sinh, kỳ diệu vô cùng!

Cho dù chỉ là phân tích ra bốn phần, nhưng Phù Văn Đại Ngũ Hành vẫn như cũ vượt qua đại bộ phận phù văn cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh. Dù sao cũng là đến từ Thiên Kinh, há cho phép coi thường?

Nó đồng dạng kiêm cả công thủ!

Công kích bị Vòng thiên hà bỏ sót tự nhiên có Phù Văn Đại Ngũ Hành đón đỡ, nhẹ nhàng thoải mái!

Từ điểm này mà nói, Chu Hằng chống lại một hay 100 người kỳ thật là không có khác biệt. Chỉ cần ở trong phạm vi chịu đựng của vòng thiên hà và Phù Văn Đại Ngũ Hành, địch thủ đến nhiều nữa Chu Hằng cũng không sợ!

Chỉ là công thủ đều kiêm nghĩa là lực công kích cũng không thể đạt tới cực hạn, chiến đấu liền lâm vào trạng thái giằng co. Trong lúc nhất thời đánh cho kịch liệt vạn phần, nhưng muốn phân ra thắng bại lại ít nhất là chuyện của mấy giờ về sau.

Nếu như Chu Hằng dùng ra Yên Diệt Phù Văn, liền có thể trong nháy mắt giải quyết chiến đấu! Nếu là có thể cầm lại hắc kiếm, cũng có thể trong nháy mắt xé rách phòng ngự của những người này, vẻn vẹn phòng ngự của Thần thú cấp Tuệ Tinh lại làm sao đỡ được bảo khí cấp Hỗn Độn?

Đáng tiếc hắc kiếm cũng không ở bên cạnh, mà hắn cũng không muốn ở trước mặt mọi người lộ ra hết át chủ bài. Hắn đã nghe nói qua trong đội chữ Thiên có mấy tên biến thái mạnh mẽ đến thái quá!

Chậm rãi đánh là tốt rồi, dù sao hắn không vội!

Bốp!

Sau nửa giờ, lại có một người bị đánh hôn mê, khiến quy mô đống người lại tăng lớn một chút.

15, 13, 10!

Đối thủ của Chu Hằng đang giảm bớt từng chút một, người còn đang miễn cưỡng chống đỡ đều biết trận chiến đấu này kỳ thật đã sớm kết thúc, duy trì bọn họ tiếp tục chiến đấu chính là kiêu ngạo của Long tộc. Làm sao có thể để cho một kẻ huyết mạch hạ vị tập kích ngược chứ?

Bọn họ cứ kiên trì thêm một giây là có thể khiến cho mặt mũi của huyết mạch thượng vị bảo trì thêm một giây.

Đương nhiên đây chỉ là cách nghĩ đơn phương của bọn họ mà thôi.

– Đủ rồi! Lúc này, giáo đầu trong doanh địa rốt cuộc xuất hiện, ngừng trận chiến đấu này lại: – Chu Hằng có tư cách tiến vào đội chữ Thiên, tạm thời xếp hạng 10! Những người từ thứ mười lúc trước trở xuống, toàn bộ dịch xuống một. Người thứ 100 ra khỏi hàng, đi đội chữ Địa!

Chiến đấu chấm dứt, 52 người cuối cùng không bị diệt toàn bộ, xem như giữ lại một chút mặt mũi, đồng thời Chu Hằng cũng được bồi thường trực tiếp lên tới thứ 10. Tuy rằng với thực lực của hắn cũng quả thật có tư cách sắp xếp ở vị trí này, nhưng dựa theo quy củ dù sao cần trải qua khiêu chiến từng bước.

Chu Hằng vào đội chữ Thiên, nhưng sau khi hắn vào ở, phòng hai bên lại bị đánh sập. Đây là người của đội chữ Thiên đang thị uy với hắn. Đừng tưởng rằng tiến vào đội chữ Thiên chính là người mình, ngươi vẫn là huyết mạch hạ vị, bọn họ ngay cả làm láng giềng đều không thèm!

Một đám ngu ngốc!

Chu Hằng nói thầm trong lòng, dù sao hắn cũng không phải đến kết giao bằng hữu, quản bọn họ đi tìm chết!

Không thể không nói, đãi ngộ của Huyền Thiên Doanh cực tốt, đặc biệt là đội chữ Thiên, mỗi người mỗi ngày ít nhất có thể nhận được 100 cân thịt thú cấp Hắc Động! Điều này đối với Long tộc đều vẫn còn ở Tuệ Tinh Cảnh mà nói chính là thuốc bổ tốt nhất.

Chu Hằng là thứ 10, hắn có thể nhận được 191 cân thịt thú!

Đối với thể chất mà nói, trọng điểm không phải là trọng lượng mà là lực lượng ẩn chứa trong thịt. Trong thịt thú cấp Hắc Động có chứa lực lượng phong phú, tuy rằng Chu Hằng phỏng đoán đây cũng chỉ là cấp bậc 1 động, nhưng đối với hắn trước mắt mà nói, 1 động cộng thêm trọng lượng hơn 100 cân, hoàn toàn có thể thỏa mãn nhu cầu một ngày của hắn.

Thể chất của hắn đang nhanh chóng tăng lên!

Ở trong Ma Hải chín tháng, hắn nhưng là không ăn không uống một tí gì! Đói không chết, khát không tàn, nhưng thể chất Long tộc đã kêu gào ngao ngao, lúc này một khi có thể buông thả ăn uống điên cuồng, hắn nào còn khách khí?

Cả ngày trừ ăn vẫn là ăn, cuộc sống như heo thật an nhàn!

Chu Hằng một bên cảm thán, đầu mày khẽ nhíu.

Thể chất chỉ cần ăn là có thể tăng lên, ăn đồ vật càng cao cấp tốc độ tăng lên lại càng nhanh! Nhưng tích lũy linh lực thì không giống, thật chậm chạp!

Lốc xoáy sao quả thật vẫn là rất ra sức, dù cho Chu Hằng nằm không nhúc nhích, trong vòng 3000 năm vẫn là có thể đem tích lũy linh lực của hắn đẩy lên tới Tuệ Tinh Cảnh đại viên mãn. Điều này đủ cho bất kỳ võ giả đều hâm mộ đỏ mắt!

Nhưng Chu Hằng vẫn không hài lòng, 3000 năm quá lâu!

10 năm là con số hắn có thể chấp nhận!

Nhưng tích lũy linh lực lại không phải là bộc phát chí khí to lớn là có thể nhanh chóng hoàn thành, chỉ có thể dựa vào thiên tài địa bảo để gia tốc, tỷ như thánh dược thiên địa, tỷ như Tinh Hạch!

Tinh Hạch bản đầy đủ của Thiên Huyền Linh Tinh!

Lực lượng của Tinh Hạch bất luận kẻ nào đều có thể hấp thu, sau khi hấp thu xong liền thành Thiên Huyền Linh Tinh, chỉ có lĩnh ngộ cảnh giới mà không thể cung cấp tích lũy linh lực!

Trừ Chu Hằng ra, tất cả mọi người đều hẳn là càng coi trọng lĩnh ngộ mà không phải là tích lũy linh lực. Dù sao tích lũy linh lực chỉ cần chịu bỏ công sức tiêu hao nhiều thời gian đều có thể hoàn thành, nhưng lĩnh ngộ cảnh giới thì không giống, không hiểu chính là không hiểu!

Đi đâu kiếm thánh dược hoặc Tinh Hạch đây?

Ngay khi Chu Hằng buồn rầu, hắn đón hai vị khách.

Một người tóc lam một tóc đen, một người lười biếng một người lạnh lùng mười phần. Hai người hoàn toàn không hợp nhau tạo thành bổ sung hoàn mỹ, làm cho bọn họ thoạt nhìn ngược lại hết sức phối hợp.

– Long Ám Dạ!

– Long Hải Duy!

Hai người này đều tự giới thiệu.

Hình thái người hoàn toàn, họ Long!

Chu Hằng lập tức hiểu, huyết mạch của hai người này đã hoàn toàn phản tổ, trên thực tế đã là long hình trạng thái hoàn toàn, hình người mới là hình thái thứ hai! Cho nên, bọn họ chưa vào Hắc Động Cảnh liền có được họ Long!

– Chu Hằng! Hắn cũng tự giới thiệu, tuy rằng hắn hiểu rõ hai người này khẳng định biết tên của hắn, nhưng đây là một loại tôn trọng lẫn nhau.

Người kính hắn một thước, hắn kính người một trượng!

– Tin tưởng ngươi cũng không thích nghe nói nhảm, vậy ta liền thẳng vào chính đề!

Long Hải Duy hướng về Chu Hằng lộ ra nụ cười hiền hòa.

– Rửa tai lắng nghe! Chu Hằng cười nói.

– Chúng ta muốn mời Chu huynh cùng thăm dò một nơi di phủ thượng cổ! Long Hải Duy nói, về phần Long Ám Dạ sau khi báo tên liền không nói một lời, giống như khúc gỗ.

– Tại sao là ta? Chu Hằng cũng không vội đáp ứng hoặc cự tuyệt.

– Bởi vì chỉ có Chu huynh có thực lực này! Long Hải Duy cười nói:

– Đi di phủ mạo hiểm cũng không phải là càng nhiều người càng tốt, mà là phải tinh anh!

Quả thật, người nhiều gặp phải phiền toái cũng nhiều, hơn nữa một khi xuất hiện khuyết điểm, như vậy sẽ rối loạn tay chân, đem đại bộ phận thời gian để chùi đít cho người khác, khả

năng đem những người khác cũng kéo vào hiểm cảnh.

– Không phải còn có ba vị khác sao? Đến đội chữ Thiên cũng đã mấy ngày, Chu Hằng biết hai người này phân biệt xếp hạng thứ 4 và 5.

– Bọn họ đều có chuyện của mình phải xử lý, hơn nữa quan hệ giữa chúng ta cũng không phải là rất tốt! Long Hải Duy nhún vai, làm ra vẻ bất đắc dĩ.

– Chúng ta nếu rời đi, khiêu chiến mỗi ngày làm sao bây giờ? Chu Hằng lại hỏi.

– Ha ha ha! Ngồi trên vị trí này của chúng ta, khả năng mấy năm đều không có người tới khiêu chiến! Cho dù có cũng không gấp, top 10 có đặc quyền, có thể đem khiêu chiến nợ trước 8, 10 năm, sau khi trở về trong vòng một năm trả hết nợ là được! Long Hải Duy nói.

Chu Hằng nghĩ nghĩ, mặt giãn ra nở nụ cười: – Di phủ ở đâu?

Chương 1041: Long Toa Toa

Chu Hằng, Long Hải Duy, Long Ám Dạ đều không phải là người dây dưa lằng nhằng, một khi làm ra quyết định, bọn họ lập tức quyết định xuất phát.

– Này này này, các ngươi đi đâu đó? Khi bọn họ vừa mới rời khỏi thung lũng, một thiếu nữ tóc xanh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt ba người, mặc một chiếc váy đồng dạng màu xanh, vô cùng xinh đẹp.

Bất kể từ ánh mắt thẩm mỹ của loài người hay là Long tộc.

Tuy rằng không bằng loại cấp số nghịch thiên như Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt, nhưng cũng là cực phẩm khó gặp, không kém chút nào so với Nguyệt Ảnh Thánh Nữ, Ứng Mộng Phạm. Thậm chí về khí chất còn thắng hơn một đoạn, dù sao thực lực của nàng càng mạnh.

Tuệ Tinh Cảnh!

– Long Toa Toa! Long Hải Duy bật thốt, mà Long Ám Dạ mặc dù không nói ra nhưng ánh mắt lại căng thẳng.

– Này này, người ta đang hỏi các ngươi đấy. Đi đâu hả, dẫn ta theo được không? Thiếu nữ này tính ham chơi rất nặng, từng bước ép tới gần Long Hải Duy, khiến cho hắn ta không kìm được liên tục lùi lại, khí thế yếu đến rối tinh rối mù.

– Thật chán chết! Long Toa Toa chắp tay sau lưng, lại nhìn sang Long Ám Dạ, nhưng thanh niên tóc đen cũng rất không nể mặt quay đi. Nàng lại nhìn sang Chu Hằng, phát hiện Chu Hằng không ngờ đang đối mặt với nàng lập tức tinh thần phấn chấn, xoay người ép tới Chu Hằng.

Chu Hằng không né không tránh, đối mắt Long Toa Toa.

Tuy rằng nàng chính là cường giả thứ hai của đội chữ Thiên, nhưng Chu Hằng thật sự không nghĩ ra, Long Ám Dạ và Long Hải Duy đáng phải kiêng kỵ vậy sao?

Long Toa Toa vươn tới trước mặt Chu Hằng, rất gần, thậm chí đầu mũi của hai người đều sắp chạm vào nhau. Ngũ quan vô cùng tinh xảo của thiếu nữ cũng đặc biệt rõ ràng xuất hiện ở trước mặt hắn. Khoảng cách gần như vậy, ngay cả lông tơ nhàn nhạt trên mặt thiếu nữ cũng có thể nhìn rõ rành rành.

– Vì sao ngươi không sợ ta? Long Toa Toa nói, hơi thở ngọt mát toàn bộ phun ở trên mặt Chu Hằng.

– Ta vì sao phải sợ ngươi? Chu Hằng kỳ quái nói.

– Chẳng lẽ không ai nói với ngươi, ta có hậu trường rất cứng rất cứng, ngươi tuyệt đối không thể đắc tội ta? Long Toa Toa đầu cũng không chuyển, chỉ sang hai người Long Ám Dạ: – Tựa như hai người bọn họ, thấy ta như chuột thấy mèo!

– Không có! Chu Hằng nhún vai: – Hơn nữa, ta cũng không phải là bọn họ!

Móa!

Long Hải Duy và Long Ám Dạ đều mắng thầm trong lòng một câu, miệng lại là rắm không dám đánh một cái! Bọn họ khi tiến vào Huyền Thiên Doanh nhưng là từng bị trong nhà thận trọng dặn dò, bất kể như thế nào cũng không thể phát sinh xung đột với Long Toa Toa!

ads

Nhà bọn họ… nhưng đều có nguyên tổ cấp bậc 7 động a!

Bọn họ cũng không biết thân phận thật sự của Long Toa Toa, nhưng cũng có thể đoán được có thể khiến cho nguyên tổ đều kiêng kỵ như vậy ít nhất cũng là đại tổ, thậm chí long tổ!

Long tộc cũng không thiếu cường giả cấp Hắc Động, nhưng 5 động trở lên cũng không nhiều lắm, cơ bản chính là từ Huyền Thiên Doanh đi ra! Nhưng Huyền Thiên Doanh mới bao nhiêu người? Hàng năm lại có bao nhiêu người sẽ bị đào thải?

Cấp bậc 5 động đã rất ít, mà 8 động, 9 động lại càng ít, 10 vạn năm cũng chưa chắc có thể ra một người!

Chu Hằng thật đúng là vô tri vô vị!

– Ngươi thật thú vị! Long Toa Toa cuối cùng thu mặt về: – Bổn cô nương quyết định, cho ngươi trở thành một trong những người được chọn vị hôn phu của ta!

Sặc!

Vừa mới gặp mặt được không, làm sao liền thành vị một trong số người được chọn… vị hôn phu rồi?

– Chu huynh không cần cao hứng quá sớm, người được chọn vị hôn phuToa Toa tiểu thư ít nhất có 2000! Long Ám Dạ lạnh nhạt nói.

Thật sự là… thật nhiều!

– Vậy thì sao? Bổn cô nương xinh đẹp như vậy, thiên phú lại cao như vậy, đương nhiên phải khảo sát người nhiều một chút. Không thể gả sai mà! Mẫu thân nói, nam sợ chọn sai nghề, nữ sợ gả sai chồng. Nhất định phải cho lựa chọn của mình nhiều một chút! Long Toa Toa đúng lý hợp tình nói.

Lựa chọn nhiều một chút là không sai, chỉ là hơn 2000 người… có phải là quá nhiều hay không?

– Vậy ta có phải là nên cảm thấy rất vinh hạnh hay không? Chu Hằng cười nói.

– Đó là đương nhiên! Long Toa Toa cho Chu Hằng một ánh mắt khen thưởng: – Có thể bị bổn cô nương xếp vào mục tiêu tham khảo đều là nhân vật đứng đầu, như hai vị kia liền không có tư cách!

Bị nàng chỉ qua, Long Ám Dạ và Long Hải Duy đều cúi đầu, cảm giác rất xin lỗi cha mẹ!

– Được, ta sẽ đem phần vinh hạnh này giấu sâu ở trong lòng, hiện tại chúng ta có thể đi được chưa? Chu Hằng cười nói.

Long Toa Toa sau khi ngoẹo đầu suy nghĩ một hồi, nói: – Được, các ngươi có thể đi rồi!

– Vậy gặp lại sau!

Ba người khởi hành, nhưng mới đi ra mấy bước liền lại ngừng lại.

– Ngươi đi theo chúng ta làm gì?

– Bổn cô nương thấy ngươi rất thú vị, cho nên muốn khảo sát thêm, không được sao?

Vì thế, đội ngũ 3 người biến thành 4 người, Long Toa Toa cũng là tính cách đã làm ra quyết định thì 9 con trâu cũng không kéo lại, mặc cho ba người Chu Hằng không thèm để ý nàng cũng vô dụng, nói đi theo là đi theo, ai lui người đó là chó con!

Cô nương này nói nhiều, tràn đầy sức sống thanh xuân, đối với cuộc sống có nhiệt tình vô cùng. Dù là ở trong vũ trụ tối đen phi hành cũng sẽ từ trong sao băng xẹt qua, hằng tinh lấp lánh nhìn ra được điểm vui mừng.

Bọn họ đã rời khỏi Long Vực, có lúc dùng Tinh Môn truyền tống, nhưng phần lớn thời gian vẫn phải dùng thân thể vượt tinh không.

Nửa năm toàn bộ dùng ở trên đường đi dài dòng, mà bọn họ cũng rốt cuộc đi tới mục đích một tinh cầu linh khí gần khô kiệt. Bởi vì bọn họ đều là Tuệ Tinh Cảnh, đủ để đi ngang Minh giới, lại thêm bọn họ một mực chạy vội, ngược lại không gặp phải người nào tới tìm phiền toái.

– Lam Băng Tinh, từng ra một vị cường giả 6 do9dọng, tuy nhiên ở lần đầu tiên chuyển thế liền ra vấn đề, trực tiếp ngã xuống! Long Hải Duy chỉ vào tinh cầu phía dưới nói: – Hiện tại viên tinh cầu này đã gần tử vong, khả năng lại qua mấy chục triệu năm là sẽ biến thành Tinh Hạch!

– Mục tiêu của chúng ta chính là động phủ của hắn?

– Không sai! Mỗi vị cường giả cấp Hắc Động trước khi chuyển thế đều sẽ chuẩn bị lượng lớn tài nguyên tu luyện cho mình, di phủ của một vị cường giả 6 động, sẽ vô cùng phong phú! Khi nói đến đây, Long Hải Duy, Long Ám Dạ, Long Toa Toa đồng thời lộ ra vẻ mê tiền.

Quả nhiên, mỗi một Long tộc đều vô cùng tham tài.

Long tộc tự nhiên không thiếu cường giả cấp bậc 6 động, nhưng cường giả như vậy tự nhiên đều có gia tộc của mình,

nào có thể tài phú chảy ra ngoài? Lại nói, cho dù vị cường giả này côi cút một mình, cũng tự nhiên có Long Vực làm đại biểu tiến hành quản lý, tuyệt đối sẽ không rơi vào trong tay gia tộc, thế lực nào.

Bởi vậy, chỉ có thò tay ra ngoài!

Nhưng trừ bỏ bốn đại Thần thú ra, bên ngoài nào có nhiều cường giả cấp Hắc Động như vậy? Huống chi là đạt tới 6 động!

Có thể nói, Long Hải Duy, Long Ám Dạ nhưng là bỏ vốn gốc rất lớn, mời Chu Hằng và Long Toa Toa cộng đồng thăm dò di phủ này đương nhiên, Long Toa Toa chính là không mời mà tới.

Cũng chính là di phủ như vậy quá mức nguy hiểm, bằng vào hai người bọn họ cũng không có biện pháp đạt được đồ vật trong đó, chỉ có thể đem bộ phận chỗ tốt hứa hẹn đưa ra, dù sao là của người phúc ta mà thôi.

Bốn người tiến vào tinh cầu này, từ Long Ám Dạ và Long Hải Duy dẫn đường, hướng về một vùng dãy núi hạ xuống

– Đúng rồi, các ngươi có nghe nói chưa, Hồng Nguyệt Thiên Tôn lại xuất hiện rồi! Long Toa Toa đột nhiên nói.

Long Ám Dạ và Long Hải Duy đồng thời biến sắc mặt, suýt nữa cắm đầu trực tiếp ngã xuống đất. Đối với Long tộc mà nói, cái tên này quả thật chính là cấm kỵ. Mà Long tộc tuy rằng tự cao tự đại, trước giờ không quan tâm chuyện xảy ra bên ngoài, nhưng tin tức Hồng Nguyệt xuất hiện lại là từ con cháu Long tộc Lý Vân Thông mang về! Bọn họ muốn xem nhẹ tin tức này đều không có khả năng!

– Bổn cô nương liền muốn lấy Hồng Nguyệt tiền bối làm mục tiêu, ngày sau trở thành cường giả như vậy, tự tay đánh ngã… lão tổ tông! Long Toa Toa giơ tay ngọc, dường như không hề ý thức được nàng vừa nói là một câu đại nghịch bất đạo.

Đánh ngã lão tổ tông? Thật đúng là dám nói!

Long Hải Duy và Long Ám Dạ coi như không nghe thấy, chuyện này nếu trở về mật báo, bọn họ cũng tuyệt đối không có chuyện tốt!

– Thật muốn gặp vị tiền bối này một lần. Nàng nhưng là nhân vật thứ hai không thể trêu chọc của Long tộc chúng ta, không… là tất cả Thần thú công nhận. Quá vĩ đại! Long Toa Toa hai tay đan trước ngực, hai mắt tỏa hào quang.

Gặp mặt Hồng Nguyệt cũng không phải là một ý kiến hay, nữ nhân này chung quy là có bản chất của ma nữ! Chu Hằng lắc lắc đầu, hắn hiện tại đã bị cuốn vào trong ân oán giữa Hoặc Thiên và Hồng Nguyệt, muốn thoát thân rời khỏi cũng không có khả năng!

– Ồ, Hồng Nguyệt mới xếp thứ hai, còn một người càng thêm không thể trêu chócao? Hắn đột nhiên ý thức tới, yêu nữ Hồng Nguyệt này không ngờ không phải là đối tượng thứ nhất không thể trêu chọc!

Như vậy lại là ai càng thêm mạnh mẽ, càng khó dây hơn so với Hồng Nguyệt?

– Hoặc Thiên tiền bối!

– Hoặc Thiên Yêu Cơ!

– Hoặc Thiên Yêu Cơ!

Ba người Long Toa Toa đồng thời nói, tuy rằng hơi có khác nhau nhưng cũng có thể xem như trăm miệng một lời.

Phụt!

Chu Hằng lập tức phun ra ngoài.

Lại là Hoặc Thiên!

Hoặc Thiên không ngờ còn mạnh mẽ hơn Hồng Nguyệt, là đối tượng thứ nhất không thể trêu chọc?

Về thực lực, Hoặc Thiên quả thật mạnh hơn so với Hồng Nguyệt một chút cho dù là khi nàng còn chưa thành thánh. Nhưng từ tính cách mà nói, Hoặc Thiên hẳn là không tự làm theo ý mình, miệt thị sinh linh như Hồng Nguyệt chứ?

Nhưng cũng không biết chừng!

Bởi vì người Chu Hằng tiếp xúc tới dù sao chỉ là Hoặc Thiên còn chưa khôi phục trí nhớ!

Tuy nhiên, Hồng Nguyệt đều lột vảy rồng cắt râu rồng ăn thịt rồng, Hoặc Thiên lại đã làm chuyện gì, có thể bị Long tộc càng thêm kiêng kỵ, đem nàng còn xếp ở trước cả Hồng Nguyệt, là đối tượng thứ nhất không thể trêu chọc?

– Hai vị tiền bối thật sự là làm nữ nhân chúng ta nở mày nở mặt, quả thật chính là khuôn mẫu! Long Toa Toa hai mắt tỏa sáng, vẻ sùng bái đã phát ra không thể vãn hồi: – Nhất là Hoặc Thiên tiền bối, không những chính mình là cường giả Hỗn Độn Cảnh, còn dạy ra một đồ đệ Hỗn Độn Cảnh. Nếu như ta có thể bái Hoặc Thiên tiền bối làm sư phụ thì tốt rồi!

Nha đầu kia thật đúng là không coi mình là Long tộc, lại còn muốn bái “Kẻ thù lớn” của Long tộc làm sư phụ!

Chờ một chút, dường như bỏ sót cái gì!

Hỗn Độn Cảnh! Dạy ra đồ đệ Hỗn Độn Cảnh!

Chu Hằng đtọ nhiên ngây ra, thất thanh nói: – Hồng Nguyệt là đồ đệ của Hoặc Thiên? Thái Hư nhất mạch nào có nhiều Hỗn Độn Cảnh như vậy!

Ba người Long Toa Toa đều dùng ánh mắt kỳ quái nhìn hắn, điều này có gì phải kích động? Cũng không phải là bí mật lớn gì, chỉ cần là người có chút thân phận địa vị đều biết. Thái Hư nhất mạch lúc trước được xưng mạnh nhất, trừ bỏ có một Thánh nhân ra, chính là bọn họ còn có hai vị cấp Hỗn Độn, không giống các thế lực Thánh nhân khác đều chỉ có một!

Mà Hoặc Thiên sở dĩ là đối tượng Long tộc không thể trêu chọc nhất chẳng những bởi vì sự cường đại của nàng và cừu sâu hận lớn nàng từng mang đến cho Long tộc, càng bởi vì nàng còn là sư phụ của Hồng Nguyệt. Nếu là chọc cho Hoặc Thiên không vui, Hồng Nguyệt đương nhiên cũng sẽ không vui, tương đương một lần chọc giận hai người!

Cái này không đòi mạng rồng sao!

Chu Hằng thì ôm đầu, Hồng Nguyệt lại là đồ đệ của Hoặc Thiên! Đù móa!

Đù móaaaaaaaaaaaa!!!

Chương 1042: Tin tức truyền ra ngoài

Hồng Nguyệt lại là đồ đệ của Hoặc Thiên!

Đù móa! Đù… Đù…!!!

Không trách mỗi lần Hồng Nguyệt nhắc tới Hoặc Thiên, vẻ mặt đều không được tự nhiên như vậy! Hiện tại biết nguyên nhân rồi, đó là sư phụ của nàng. Có đệ tử nào lại gọi thẳng tên sư phụ mình?

Tôn sư trọng đạo, đây là truyền thống!

Cho dù là Hồng Nguyệt phản bội Hoặc Thiên, nhưng vẫn không thể thay đổi kính sợ trong lòng một ngày làm thầy, cả đời làm cha!

Các nàng vì sao lại cãi nhau?

Tám phần là truyền thừa của Thái Hư Thánh Nhân nhỉ!

Bị đệ tử phản bội, khó trách Hoặc Thiên phẫn nộ đến như vậy! Móa, ma nữ Hồng Nguyệt này, đem mình cuốn vào trong ân oán của thầy trò các nàng, điều này thật khiến hắn khó xử. Nhúng tay vào thì xin lỗi Hoặc Thiên, không nhúng tay vào lại áy náy vì nợ ân tình của Hồng Nguyệt.

Đù móa!!! A!!!

Chu Hằng trong nháy mắt sắc mặt vô cùng khó coi, có một loại xúc động muốn bóp chết Hồng Nguyệt.

Nhìn thấy hắn sắc mặt trắng bệch, ba người Long Toa Toa đều cho là hắn sợ, nhao nhao ném tới ánh mắt đồng tình. Đôi ma nữ kia từng mang đến cho Long tộc bao nhiêu huyết lệ bao nhiêu sỉ nhục, nghĩ tới tên của nàng mà biến sắc chính là chuyện không gì bình thường hơn.

Nếu để cho bọn họ biết, hai ma nữ này một là sư tỷ của hắn một là sư điệt của hắn, hơn nữa còn có cảm tình gút mắt hỗn loạn, vẻ mặt của bọn họ lại sẽ kinh ngạc bậc nào?

– Hoặc Thiên và Hồng Nguyệt lại làm sao sẽ gây nhau? Chu Hằng hỏi, tuy rằng hắn đoán là bởi vì thánh vị của Thái Hư Thánh Nhân.

– Hoặc Thiên và Hồng Nguyệt làm sao sẽ gây nhau chứ, bọn họ là thầy trò mà! Long Toa Toa nhìn Chu Hằng, ánh mắt

giống như nhìn một thằng ngu.

Đúng rồi!

Chu Hằng trong lòng thở dài, quên mất Long tộc tự cao tự đại, căn bản không quan tâm chuyện xảy ra bên ngoài. Có lẽ cũng chỉ có triệu năm trước 5 đại Thánh nhân ngã xuống mới có thể làm cho bọn họ "Ồ" một tiếng, những chuyện khác lớn mấy cũng không truyền đến trong tai bọn họ!

Hỏi đường người mù rồi!

ads

– Sắp tới rồi! Long Hải Duy đột nhiên nói, chỉ vào dãy núi đã rất gần phía trước.

– Ồ!

Bốn người đồng thời khẽ kêu một tiếng. Ngọn núi này cũng không phải là vắng ngắt, ít có dấu chân người, mà là đầy núi khắp đồi đều là người! Thực lực cao thấp đều có, thấp nhất thậm chí còn chỉ là Minh Tiên, ngay cả Tinh Thần Cảnh đều chưa vào. Mà cao nhất, có thể nhìn thấy cũng chỉ có Thiên Hà Cảnh, nhưng cũng không thể xác định có người thực lực mạnh hơn chưa xuất hiện hay không.

– Đây là chuyện gì xảy ra? Long Hải Duy và Long Ám Dạ đều rất kỳ quái, trong trí nhớ của bọn họ nơi này cũng không phải là như thế này.

Chu Hằng tiện tay kéo một người gần đó hỏi. Hóa ra vào không đến một năm trước, một gã võ giả khi tới nơi này hái thuốc, ngoài ý muốn phát hiện một tòa động phủ, chỉ là có cấm chế bảo hộ hắn không thể xâm nhập.

Sau khi trở về, người nọ đem chuyện nói ra, liền dẫn tới sự tò mò của mấy người, cũng đi tìm tòi. Tuy rằng không ai thành công phá giải cấm chế, lại khiến cho thanh danh của động phủ này dần dần truyền ra.

Thẳng đến khi một vị Hắc Động Vương xuất hiện, nhưng vẫn không thể lập tức phá giải cấm chế của động phủ, lúc này mới chân chính khiến cho thiên hạ chấn động. Tin tưởng đây ít nhất là di phủ của một vị cùng là Hắc Động Vương, đám người liền như thủy triều ập tới.

Vì thế liền có cảnh tượng trước mắt này.

Người thực lực thấp tự nhiên không thể xâm nhập di phủ,

nhưng bọn họ lại chờ mong kỳ tích hoặc là nói ngoài ý muốn phát sinh, làm cho bọn họ cũng có thể được chia một chén canh. Loại chuyện này rất coi trọng vận khí!

– Thật đúng là không khéo! Long Hải Duy cười khổ một cái.

– Tinh cầu này chiến lực cao nhất đạt đến trình độ nào? Chu Hằng hỏi.

– Hẳn chỉ là Hắc Động Vương! Long Hải Duy sau khi suy nghĩ một chút, rất khẳng định nói.

Cũng giống Bách Long Tinh, Chu Hằng nói thầm trong lòng. Đừng nhìn Long Vực có nhiều cường giả cấp Hắc Động như vậy, nhưng đó là Long Vực, có huyết mạch cường đại đặt nền móng. Đây là chuyện bất kỳ thế lực nào hâm mộ cũng không được, cũng chỉ ba đại Thần thú khác có thể so sánh.

Bách Long Tinh nhưng là Thập Nguyên Tinh, từ mức độ nồng đậm của linh lực mà nói đã là đỉnh cao thế gian, nhưng từ xưa đến nay cũng chỉ từng ra mấy cái Hắc Động Hoàng. Có thể thấy Hắc Động Cảnh một là khó thể đạt tới, hai là càng thêm khó thể tiến bộ!

Con đường võ đạo, càng lên cao càng khó thể tiến bộ!

Chu Hằng đè xuống ý tưởng trong lòng, nói: – Nếu chống lại Hắc Động Vương, các ngươi có nắm chắc không chết hay không?

Long Hải Duy và Long Ám Dạ nhìn nhau một cái, đều lộ ra nụ cười kiêu ngạo, đáp án không nói cũng hiểu. Mà Long Toa Toa thì mạnh hơn nhiều, nói: – Nếu bổn cô nương đem Thắng Lợi Chi Kiếm phụ thân ban cho ta mang tới đây, đừng nói Hắc Động Vương, dưới 5 động đều có thể treo lên đánh!

– Thắng Lợi Chi Kiếm! Hai người Long Hải Duy đồng loạt khiếp sợ!

Long Toa Toa lập tức lè lưỡi, dường như nói sai cái gì, bộ dạng hoạt bát tròng mắt đảo loạn đặc biệt mê người.

Thắng Lợi Chi Kiếm nhưng là chỉ có lão tổ tông mới có thể chế tạo, đây là vũ khí phù văn cấp cao nhất. Bị Thắng Lợi Chi Kiếm dùlà cường giả cấp Hắc Động bậc thấp đều có khả năng ngã xuống!

Từ Hắc Động Cảnh trở đi liền không có cách nói cấm khí, nhưng trên thực tế vũ khí phù văn chính là cấm khí. Chỉ là có hạn chế về khoảng cách hoặc là nói tầm bắn, nhất định phải chém trúng đối thủ mới có thể có hiệu lực.

Bởi vậy, hạn chế của vũ khí phù văn ở chỗ thế nào mới có thể đánh trúng đối thủ!

Từ điểm này mà xem, đây kỳ thật rất giống hắc kiếm, nhưng hắc kiếm có thể kích phát ra kiếm mang dài 10 trượng. Bị kiếm mang chém trúng và bị bản thể hắc kiếm chém trúng không có khác biệt chút nào! Từ ý nghĩa nào đó mà nói, hắc kiếm chính là vũ khí phù văn bản tăng mạnh.

Tuy nhiên, Thắng Lợi Chi Kiếm vẻn vẹn chỉ bị lão tổ tông ban cho mấy người có hạn, số lượng ít đến đáng thương!

Thiếu nữ này quả nhiên là đời sau của nhân vật lớn nào đó, cho nên mới có thể có được Thắng Lợi Chi Kiếm!

Xem nàng một đầu tóc xanh, chẳng lẽ lão tử của nàng là long tổ đương nhiệm của Lục Long tộc, hoặc là tiền nhiệm, tiền tiền nhiệm?

Chu Hằng lại không thèm để ý Long Toa Toa là con gái của ai Thật sự muốn so hậu trường, có mạnh bằng hắn sao? Sư tỷ kiêm vợ tương lai là Thánh nhân! Sư điệt kiêm vợ tương lai là Thiên Tôn, hơn nữa còn là Thiên Tôn ít nhất đi ra 1000 bước!

Tùy tiện kéo tới một người là có thể tiêu diệt toàn bộ Long tộc!

Hắn nói: – Nếu không sợ cấp Hắc Động, như vậy chúng ta liền

dựa theo kế hoạch vốn có xông một lần!

Hắn chỉ hướng đỉnh núi.

– Sai rồi, là ở kia! Long Hải Duy chỉ hướng một địa phương dưới chân núi.

Móa, không cho mặt mũi!

– Ha ha ha! Long Toa Toa cười đến còng lưng, một bên vỗ vai Chu Hằng nói: – Cái tên nhà ngươi là chuyên môn gây cười sao?

– Đi. Chúng ta nhưng là Long tộc, trên đời này có thế lực nào dám nhìn thấy Long tộc chúng ta mà không lùi? Long Hải Duy ngạo nghễ nói.

Thật là chủng tộc tự đại!

Xa không nói, 5 đại Thánh nhân, ba đại Thần thú khác, cái nào yếu hơn Long tộc?

4 người sóng vai mà đi, hướng về phía cái góc dưới chân núi kia. Tuy rằng chỉ có bốn người, nhưng bọn họ mỗi người đều

là thiên kiêu trong thiên kiêu trong thiên kiêu trong của Long tộc đây cũng không phải là giả. Chỉ có thiên kiêu mới có thể tiến vào Huyền Thiên Doanh, chỉ có thiên kiêu trong thiên kiêu mới có thể thoát ly đội tạp dịch tiến vào đội chữ Địa. Mà chỉ có thiên kiêu trong thiên kiêu trong thiên kiêu mới có thể tiến vào đội chữ Thiên!

Cuối cùng, chỉ có thiên kiêu trong thiên kiêu trong thiên kiêu trong thiên kiêu mới có thể tiến vào top 10 đội chữ Thiên! Mấy chữ này là thường xuyên treo ở bên mép Long Hải Duy, cũng khiến cho Chu Hằng nghe nhiều nên thuộc, thường thường cũng có thể buột miệng ra một câu.

Đây mặc dù có chỗ phóng đại, nhưng bốn người này quả thật cường đại, dù là Tuệ Tinh Đế đỉnh ở trước mặt bọn họ cũng có thể một chiêu ắt bại, 10 chiêu ắt chết, chỉ có Hắc Động Cảnh mới có thể trấn áp bọn họ!

Bốn người khí thế gắn liền, rõ ràng số người ít đến đáng thương lại mang đến cho người ta một loại cảm giác thiên quân vạn mã, hơn nữa còn đều là cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh đỉnh, khiến tất cả mọi người đều không tự chủ nhường đường.

Sau khi đi tới chừng 10 dặm, đám người thưa dần, đó là bởivì nơi này bị thế lực nào đó hoặc mấy cái thế lực nào đó vây lại, cấm người khác tiến vào. Bay lên trên không nhìn quanh một vòng, có thể nhìn thấy nơi này cắm một lá cờ, vạch ra xấp xỉ 7 khu vực.

Cát, Phương, Triệu, Lý, Trương, Bách Lý, Công Lương, theo

thứ tự là 7 nhà thế lực này.

Bốn người Chu Hằng hiện tại sắp tiến vào đất vây của Cát gia.

Phía trước đột nhiên có một đoàn người đi tới, người cầm đầu chính là một thanh niên áo trắng bay bay, bộ dạng phi thường anh tuấn, thực lực cũng đạt tới Tuệ Tinh Cảnh. Trừ loại chủng tộc được trời ưu ái Long tộc này ra, Tuệ Tinh Cảnh chạy tới chỗ nào đều là đại biểu cho cường đại!

Bởi vậy thanh niên áo trắng này tự nhiên cũng tràn đầy ngạo khí, trong tay còn học đòi văn vẻn phe phẩy quạt, bộ dạng tràn đầy đỏm dáng.

Những người khác vừa nhìn chính là tùy tùng, đều tụt sau thanh niên áo trắng mấy thân người.

Thanh niên áo trắng nguyên bản cũng không có mục tiêu gì, chỉ ở trong núi vây lại lượn lờ, mà khi ánh mắt của hắn nhìn về phía Long Toa Toa liền không khỏi sáng ngời.

Sắp có chuyện rồi!

Chu Hằng nói trong lòng, có chút thời điểm không phải là điệu thấp là có thể tránh được phiền toái.

Có mấy thứ trời sinh liền mang thuộc tính kéo cừu hận, tỷ như bảo khí, công pháp, hay hoặc là hiện tại… mỹ nữ!

Đương nhiên, muốn đối với võ giả bậc cao cũng tạo thành giá trị cừu hận mãnh liệt, như vậy phải là bảo khí bậc cao, công pháp bậc cao cùng với mỹ nữ đỉnh cấp!

Long Toa Toa không thể nghi ngờ là một mỹ nữ, hoàn toàn xứng đáng là mỹ nữ đỉnh cấp, hơn nữa một mái tóc xanh tràn ngập phong tình dị tộc! Ở Huyền Thiên Doanh mọi người đều kính mà tránh xa nàng, là bởi vì lão tử nàng không biết là đại năng khủng bố bậc nào, ai dám theo đuổi nàng khả năng sẽ trực tiếp biến thành rồng thiến!

Nhưng ở nơi này không giống, ai biết nàng là ai chứ?

Thanh niên áo trắng quả nhiên hí hửng chạy tới, ánh mắt một giây không rời thân thể gương mặt Long Toa Toa, về phần ba người Chu Hằng thì hoàn toàn bị hắn phớt lờ. Hắn đứng ở trước mặt Long Toa Toa, nói:

– Vị cô nương xinh đẹp này, có thể cho biết phương danh hay không?

– Không được! Long Toa Toa lập tức lắc đầu, lộ ra vẻ ngượng ngùng, một bên còn dùng hai tay vê góc áo: – Phụ thân nói,

không thể nói tên cho nam nhân xa lạ biết!

Phụt!

Chu Hằng và Long Hải Duy, Long Ám Dạ đều nghẹn đến khó chịu, thiếu nữ này còn biết ngượng ngùng, đây là tiết tấu muốn bẫy người!

Nhưng thanh niên áo trắng này lại hoàn toàn không ý thức được, chỉ cảm thấy thiếu nữ này vừa đẹp vừa khờ, đặc biệt bộ dạng ngượng ngùng này lại càng tràn ngập phong tình mê người. Khiến hắn xương cốt đều nhũn ra, thật muốn hóa thân cầm thú nhào qua chà đạp một phen.

Hắn trơ mặt ra nói: – Nhưng ta không phải là người lạ, ta gọi Cát Bảo Gia, là tình ca ca của ngươi!

– Thật sao? Long Toa Toa làm ra vẻ ngạc nhiên vui mừng, vụt ngẩng đầu lên, bộ dạng ngây thơ đó quả thật khiến người muốn ngừng mà không được.

– Dĩ nhiên! Cát Bảo Gia thò tay muốn kéo bàn tay thon của Long Toa Toa, ma niệm trong lòng đã phát ra mà không thể vãn hồi.

Bụp!!!

Đúng lúc này, Long Toa Toa lại một cước đạp ra, hung hăng đá vào giữa hai chân Cát Bảo Gia.

Đừng nhìn nàng hiện tại xinh đẹp mê người, thoạt nhìn một cơn gió là có thể thổi ngã. Nhưng nàng lại là Long tộc hình người chân chân chính chính, một cước này đá lên so với Thần Long Bãi Vĩ vụt trúng hoàn toàn không có gì khác biệt!

Cát Bảo Gia bị đòn nặng!

Chương 1043: Đắc tội lớn

– A… Cát Bảo Gia chỉ kịp phát ra một tiếng rên ngắn ngủi, cả người liền cong lại, có thể thấy làn da toàn thân dao động như tấm thảm, nhưng thân thể lại quỷ dị không bắn vọt lên!

Đây là Long Toa Toa dùng sức xảo diệu, làm cho Cát Bảo Gia hấp thu hoàn toàn lực lượng một cú đá này, không có một chút khả năng chuyển lực đi!

Bị một con rồng đá trúng hạ thể, vậy sẽ tạo thành lực phá hoại cỡ nào?

Đau bi? Bể bi?

Cát Bảo Gia kẹp chặt hai chân sắc mặt tái nhợt, không nói được một lời, ngay cả nhúc nhích một chút cũng không được, bởi vì hắn hắn cảm thấy chỉ cần đụng tới một chút cơ bắp nào, vậy thì sẽ phóng đại đau đớn đến cỡ nào!

Tí tách, đũng quần của hắn lập tức biến thành đỏ rực, sau đó có máu tươi không ngừng nhỏ xuống.

Toàn trường một mảnh yên ắng!

Ngay cả ba người Chu Hằng cũng không nhịn được rút gân, không tự chủ kẹp chặt chân lại, một đòn vừa nãy dù là đổi thành bọn họ thay vào thì cũng tuyệt đối không dễ chịu!

– Thiếu… thiếu gia… Qua chừng 10 giây, những tùy tùng Cát gia mới phản ứng lại, vội vàng tranh nhau vây quanh Cát Bảo Gia la hoảng lên.

– Thiếu gia ngài không sao chứ?

– Các ngươi thật to gan, dám tập kích thiếu gia nhà ta!

– Mau gọi người đến đây!

Bọn họ tranh nhau ỏm tỏi, có phát ra đạn tín hiệu gọi hỗ trợ, có quát mắng đám người Chu Hằng.

Chu Hằng cười khoát tay, nói: – Chuyện này không liên quan tới chúng ta, không phải ta ra tay!

– Cũng không liên quan tới ta! Long Hải Duy cũng xua tay

vạch rõ quan hệ, Long Ám Dạ thì càng dứt khoát, trực tiếp lùi lại ba bước.

Long Toa Toa liền giận đến hét to, ba tên này thật là đáng ghét, nàng là mỹ nữ mà, một chút lực triệu tập của mỹ nữ cũng không có hay sao?

Nhưng người Cát gia lại không biết đám người Chu Hằng chỉ là đang đùa, nghĩ rằng ba nam nhân này sợ thật, không khỏi cười lạnh. Bé hạt tiêu này dám tập kích thiếu gia nhà bọn họ, kết cục khỏi nói là sẽ rất thảm rất thảm, chết cũng là nguyện vọng xa xỉ nhất!

Còn ba nam nhân này, nghĩ rằng lùi một bước là xong? Không thể nào!

Nói chơi, chỉ cần là người có liên quan tới tập kích thiếu gia sẽ tuyệt đối khó thoát cái chết, đây là chính lão tổ hạ lệnh xuống. Chính là vì chấn nhiếp những gia tộc khác, ai dám động tới thiên tài Cát gia bọn họ, lão tổ sẽ bất chấp mọi giá kéo theo một nhà đó xuống nước chôn cùng!

– Hắc hắc hắc! Các ngươi nghĩ rằng nói không liên quan là không liên quan? Những tùy tùng này đều cười lạnh. – Các ngươi sẽ bị phế bỏ tu vi, treo cổ đến chết! Về phần tiểu tiện nhân này, sau khi bị thiếu gia chơi chán sẽ ném cho yêu thú bạo gian đến chết!

Đây là “truyền thống” của thiếu gia Cát gia, chỉ cần là người có biết chút về Cát Bảo Gia liền quá rõ ràng.

Sắc mặt ba người Chu Hằng cùng lúc trở nên âm trầm, lúc trước dù là Cát Bảo Gia không biết xấu hổ, nhưng cũng có thể coi như ái mộ mỹ sắc, cũng không bị người ta chán ghét. Nhưng nếu những tùy tùng này nói là thật, vậy tên Cát Bảo Gia này đáng chết!

Những tùy tùng kia còn đang đắc ý, Cát gia đó, đây là một trong bảy đại tộc hùng mạnh nhất Lam Băng Tinh, có lão tổ Hắc Động Vương tọa trấn, trước giờ chỉ có bọn họ chà đạp người khác!

Vù vù vù! Những bóng người bay vụt tới, đều là cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh, chừng mười mấy người, trong đó một người xông ra, một hơi ôm lấy Cát Bảo Gia, thất thanh hô lên: – Bảo Gia, con sao rồi? Sao rồi?

Cát Bảo Gia vốn đã đau không biên giới, không động đậy còn miễn cưỡng chống đỡ được, nhưng vừa bị lay động, cảm giác đau đớn lập tức đột phá cực hạn của hắn, làm hắn vặt vẹo mặt hét thảm, nước mắt nước mũi cùng chảy ra, thê thảm hết chỗ nói.

– Các ngươi thật to gan, dám tổn thương con ta! Người này

giận dữ hét lớn.

Người này là Cát Phong, chính là phụ thân của Cát Bảo Gia. Thật ra hắn cũng không phải có tư chất tốt nhất ở thế hệ Cát gia này, nhưng hắn lại sinh một đứa con có tư chất nghịch thiên, bởi vậy cha theo con lên, ngồi vào vị trí gia chủ Cát gia.

Mặc dù Cát Bảo Gia háo sắc, nhưng không thể che giấu thiên phú võ đạo xuất sắc của hắn, năm nay cũng chỉ 200 tuổi đã là Tuệ Tinh Cảnh, là người có hy vọng nhất Cát gia đột phá Hắc Động Cảnh!

Hiện tại Cát gia chỉ có một lão tổ Cát gia là cấp Hắc Động, muốn để cho gia tộc bảo trì trường thịnh không suy, đương nhiên phải có cường giả cấp Hắc Động mới ra thay ban! Đủ hiểu được Cát Bảo Gia có ý nghĩ trọng yếu cỡ nào đối với Cát gia, người nào cũng coi hắn như bảo bối, làm cho tên này cũng trở nên ngay càng ngang tàng.

– Đánh thì đánh, kêu la cái gì chứ! Long Toa Toa như không có chuyện gì, nói: – Các ngươi mau tránh ra, bổn cô nương muốn vào tìm bảo vật nữa!

– Tìm bảo, trước tiên lót bằng mạng của mình đi! Cát Phong lạnh lùng nói, vung tay. – Giết hết bọn chúng!

– Cha… Lúc này, Cát Bảo Gia mạnh mẽ nhịn xuông đau đớn, dùng ngón tay run run chỉ vào Long Toa Toa: – Giữ ả, giữ ả…

– Cha hiểu! Cha hiểu! Con ngoan, cha sẽ để lại ả một mạng, cho con chơi chết ả! Cát Phong vội vàng nói, hiểu con không ngoài cha, hắn biết Cát Bảo Gia muốn nói gì.

Quả nhiên, Cát Bảo Gia vừa lòng ngậm miệng lại, nhưng lập tức lại đau đến kéo căng cả gân cổ.

Khó trách Cát Bảo Gia ngang tàng như thế, thì ra là bị cưng chiều mà thành!

Gia tộc Hắc Động Vương nho nhỏ còn dám lớn lối như thế, hừ, thế lực như vậy ném vào Long tộc thật không tính là hạng cửu lưu! Nên biết rằng mỗi một Hắc Động Vương Long tộc đều không phải là Hắc Động Vương thông thường, có được long thể vĩnh cửu, thể chất mạnh mẽ đến mức ngay cả Hắc Động Đế cũng phải rớt nước mắt!

Long Ám Dạ nói ít nhất, nhưng làm việc trực tiếp nhất, lập tức bước ra đứng trước mặt mọi người.

– Ha ha! Súng bắn chim đầu đàn, ngươi là kẻ chết đầu tiên! Cường giả Tuệ Tinh Cảnh Cát gia đều ồ ạt xông ra đánh về phía Long Ám Dạ.

Một đoàn bóng tối mở rộng, như bóng đêm quét qua trời đất!

Một mảnh tối đen!

Chẳng những đưa tay không thấy ngón, ngay cả cảm giác cũng mơ hồ, như là vĩnh viễn chìm trong tối tăm, ý thức không tỉnh lại!

Đây là phù văn huyết mạch của Long Ám Dạ, cũng giống như khi Chu Hằng tiến vào Huyền Thiên Doanh gặp phải đối thủ đầu tiên là An Lộ. Chỉ là Sí Quang Phù Văn của An Lộ thả ra ánh sáng trắng chói lọi, làm mắt người như mù, nhưng hiện tại là bóng tối tuyệt đối!

So sánh lại, Ám Chi Phù Văn này càng thêm khủng bố, bởi vì Sí Quang Phù Văn tuyệt không có hiệu quả kinh người như thế!

Chu Hằng có lòng tin cảm ứng được An Lộ đánh lén cách người 3 trượng, nhưng nếu đổi thành Long Ám Dạ, khoảng cách này sẽ bị rút ngắn còn 1 trượng!

Đừng coi thường chênh lệch khoảng cách này, cao thủ so chiêu, sai một ly, đi một ngàn dặm! Nếu như An Lộ đấu với Long Ám Dạ, trong vòng ba chiêu phải thua!

Ngay cả An Lộ cũng không chịu nổi một đòn, huống gì là

những người Cát gia này!

– A!

– Ụa!

– Hống!

Tiếng kêu ngắn ngủi liên tục vang lên, chưa đến 10 giây, bóng tối rút lui, Long Ám Dạ ngạo nghễ mà đứng, bên cạnh lại ngã xuống 11 người, mỗi người đoạn tuyệt sức sống!

Đối mặt với thiên kiều trong thiên kiều trong thiên kiều trong thiên kiều Long tộc, 11 cường giả cấp Tuệ Tinh này chẳng những thua trong nháy mắt, còn là bị giết trong nháy mắt!

Có thể thấy được sức mạnh của Ám Chi Phù Văn!

Hít!

Mọi người Cát gia đều sợ đến vội lùi lại, đây là hung thần ư!

– Lão tổ… Cát Phong hét dài kêu lớn, gia tộc một hơi chết 11 Tuệ Tinh Cảnh, tổn thất này lớn đến không dám nhìn! Cát gia cũng chỉ có tổng cộng 19 người cấp Tuệ Tinh thôi!

Mặc kệ thế nào, cũng phải xử lý bốn kẻ này, bằng không Cát gia đầu tiên là mất mặt, thứ hai là hận thù to lớn làm sao mà không báo!

Oong!

Một đoàn uy áp khủng bố ập xuống, giống như trời muốn sập xuống!

– Lão tổ!

– Lão tổ!

– Lão tổ!

Người Cát gia đều hô to, đây là lão tổ tông Cát gia của bọn họ, Hắc Động Vương duy nhất, tồn tại mạnh nhất Lam Băng Tinh… là một trong!

Lão tổ Cát gia là lão nhân dáng người gầy, râu tóc bạc trắng,

mặt mũi hồng hào, nhìn rất có dáng tiên phong đạo cốt. Đáng tiếc, là người không chỉ nhìn tướng mạo, tính tình của hắn rõ ràng không dễ thân cận như bề ngoài.

– Bảo Gia! Lão tổ Cát gia nhìn thiên tài nhất của gia tộc một mảnh đỏ sẫm, nhìn lại 11 tộc nhân đã không còn hơi thở nằm dưới đất, vẻ mặt tiên trưởng lập tức toát ra vẻ âm độc, quay sang nhìn bốn người Chu Hằng, như muốn đốt chết người.

– Ha ha ha ha! Cát lão huynh, người nào lại dám động thổ trên đầu cọp, có cần huynh đệ giúp ngươi một tay!

Vù vù vù, lại có mấy lão nhân bay ra.

Tổng cộng sáu người, theo thứ tự là sau đại lão tổ cấp Hắc Động các đại gia tộc khác trên Lam Băng Tinh.

Đại biểu cho chiến lực mạnh nhất Lam Băng Tinh – di phủ một vị Vương giả 6 động đáng để mọi người chú ý!

– Lão già, chuyện này không liên quan tới ngươi, đừng có tự làm mất mặt! Long Toa Toa quay sang Hắc Động Vương vừa nói, cảnh cáo.

Lão già kia chính là lão tổ Phương gia, nghe được Long Toa Toa nói vậy thiếu chút nửa giận điên! Nhưng dù sao hắn cũng

là Hắc Động Vương, ánh mắt liếc qua tộc nhân Cát gia cấp Tuệ Tinh đã chết đầy đất, liền kiềm lại không phát tác!

Không phải hắn kiêng kỵ bốn người Chu Hằng – chẳng qua là cấp Tuệ Tinh, cấp Tuệ Tinh lợi hại hơn cũng chỉ là cấp Tuệ Tinh mà thôi, ở trước mặt Hắc Động Vương chẳng khác nào đồ chơi! Hắn kiêng kỵ là thế lực phía sau bốn người Chu Hằng, lại có thể dạy ra đệ tử ưu tú như thế, vậy đó là thế lực khủng bố cỡ nào?

Đây là ân oán với Cát gia, hắn không đáng làm chim đầu đàn!

Lão tổ Cát gia nhìn chằm chằm bốn người Chu Hằng, lạnh lùng nói: – Các ngươi tự sát đi!

– Lão tổ… Cát Bảo Gia không khỏi hô lên, người khác hắn không để ý, nhưng Long Toa Toa xinh đẹp như vậy, hắn còn chưa chơi đủ mà! Hơn nữa, hắn bị đá một cái như thế, nếu không thể tìm lại uy phong nam nhân trên người Long Toa Toa, có khả năng cả đời hắn cũng đừng mơ cứng lên được, tạo thành bóng ma mà!

Lão tổ Cát gia hơi do dự, hắn cũng đoán được thế lực đằng sau Chu Hằng hết sức đáng sợ, cho nên giết người diệt khẩu mới là lựa chọn tốt nhất. Nhưng Cát Bảo Gia, đây là hậu nhân mà hắn yêu thích nhất, đồng thời cũng là tộc nhân duy nhất Cát gia hiện tại có tiềm lực đột phá lên Hắc Động Cảnh, hắn thật sự không muốn làm Cát Bảo Gia thất vọng.

Giết, hay là không giết đây?

– Lão già, tới đây chơi với bổn cô nương! Long Toa Toa nhảy ra, bộ dạng nóng lòng muốn thử, nhưng nàng lập tức phát hiện có một người đứng chặn mình.

– Có nam nhân ở đây, không tới lượt nhỏ con gái như cô xuất chiến! Chu Hằng không quay đầu nói, hai tay xiết chặt, chiến ý tận trời.

Chương 1044: Hợp chiến Hắc Động Vương

Tuệ Tinh Vương nho nhỏ?

Lão tổ Cát gia toát ra vẻ khinh thường, nếu ba người Long Toa Toa đồng loạt ra tay coi như miễn cưỡng, dù sao đều là Tuệ Tinh Đế đỉnh phong, còn có tư cách chống đỡ một hai lượt! Đương nhiên, cũng chỉ là một hai lần, giữa Hắc Động Cảnh và Tuệ Tinh Cảnh có khoảng cách rộng không thể vượt qua!

Dù cho chuẩn Hắc Động Cảnh cũng không so sánh được với Hắc Động Vương!

Không thành hố đen, căn bản không có cách nào tưởng tượng được uy lực của Hắc Động Vương!

Một tên Tuệ Tinh Vương nho nhỏ lại dám khiêu chiến hắn? Đây đúng là sỉ nhục hắn mà!

Rất tốt, dùng tánh mạng để bù lại sỉ nhục, trả giá vậy là đủ!

Sắc mặt lão tổ Cát gia tái xanh, hắn vừa ra tay sẽ chấn cho Chu Hằng thành hàng tỷ mảnh vụn, cam đoan mỗi một mảnh đều có kích thước y như nhau!

Ngược lại, ba người Long Toa Toa lại toát ra vẻ mong chờ, bọn họ đều muốn biết bài tẩy của Chu Hằng – trong chiến đấu Huyền Thiên Doanh, khẳng định Chu Hằng không dùng toàn lực, bởi vì không đụng tới 5 tên "biến thái" hạng đầu thì cần gì đối phó toàn lực?

Nếu không phải thế, dựa vào cái gì để cho Long Hải Duy, Long Ám Dạ coi trọng hắn, mời hắn gia nhập hành trình di phủ?

Sáu đại Hắc Động Vương khác cũng toát ra vẻ hiếu kỳ, dù sao chuyện không liên quan tới mình, gác chân mà xem trò hay là được. Chỉ có Cát Bảo Gia tràn đầy hưng phấn, hắn vội muốn xem ba người Chu Hằng bị trấn chết, sẽ bắt Long Toa Toa cho hắn cưỡi lên chơi đùa!

Nghĩ tới chỗ hưng phấn, dường như hạ thể cũng không đau đớn như vậy nữa.

– Tiểu bối, ra tay đi! Lão tổ Cát gia tùy ý nói, nếu không phải có 6 lão đối thủ đứng nhìn một bên, khẳng định hắn không ngại chủ động ra tay, nhưng bây giờ hắn phải chú ý thể diện.

Chu Hằng mỉm cười, vòng thiên hà xuất hiện, hai tay mỗi bên

ngưng tụ ra Đại Ngũ Hành Phù Văn.

Vù! Hắn bay vụt lên, đánh về phía lão tổ Cát gia.

– Chút tài mọn! Lão tổ Cát gia tùy tiện vung chưởng đánh ra. Ầm! Lực lượng cuồng bạo tuôn trào, Chu Hằng lập tức bị đánh bay ra, không có gì bất ngờ!

Hắc Động Vương đấu Tuệ Tinh Vương, là hoàn toàn nghiền ép lực lượng!

Hả!

Mọi người lại phát ra tiếng kinh hô, bởi vì Chu Hằng chỉ là bị đánh bay mà thôi, ngay cả trọng thương cũng không!

Sao lại thế này được!

Đó là một chiêu của Hắc Động Vương mà, dù cho tiện tay đánh ra thì Tuệ Tinh Vương cũng không chống đỡ nổi! Nhưng Chu Hằng chẳng những đón đỡ, nhưng lại còn giống như không sao, chỉ vẻn vẹn bị đánh bay mấy chục trượng, thậm chí còn không phun miếng máu nào!

Đương nhiên đó là vòng thiên hà cùng Đại Ngũ Hành Phù Văn đồng loạt phát uy!

Một cái thoáng ngưng trệ công kích của lão tổ Cát gia một chút, để cho Chu Hằng có thể né tránh công kích trực diện. Một cái khác thì thể hiện ra lực phòng ngự siêu cấp, chuyển dời mất dư sóng lực lượng khủng bố.

Dưới một đòn, nhìn qua như là cục diện ngang sức!

Đương nhiên, chủ yếu nhất vẫn là lão tổ Cát gia không coi Chu Hằng là đối thủ, một chiêu trước đó hoàn toàn là tiện tay đánh ra, căn bản không có vận dụng công pháp, phù văn nào cả, càng không vận chuyển ra hồ đen, bằng không kết quả tuyệt đối không phải như thế.

Nhưng ngay cả như vậy, Chu Hằng vẫn làm mọi người vô cùng kinh diễm! Mặc kệ thế nào, hắn quả thật đỡ một đòn của Hắc Động Vương, mà đổi thành bất kỳ cấp Tuệ Tinh nào cũng không thể làm được!

Đồ đệ đã lợi hại như thế, sư phụ sẽ khủng bố đến thế nào?

Mọi người đều tuôn ra ý nghĩ này, còn lão tổ Phương gia thì

thầm may mắn trước đó không ra tay, đó là một cái tổ ong vò vẽ mà!

Lão tổ Cát gia lại không cách nào thu tay được, 11 thi thể tộc nhân cấp Tuệ Tinh còn nằm đầy đất, nếu hắn mặc kệ cho 4 người Chu Hằng rời đi, về sau Cát gia không cần ra gặp người nữa!

– Tiểu bối, ngươi là môn hạ của ai? Hắn trầm giọng hỏi.

– Ha ha! Lão già, nếu trước khi đấu võ ngươi hỏi lời này, nói không chừng ta sẽ trả lời ngươi. Còn bây giờ… ngươi sợ rồi ư? Chu Hằng lộ ra vẻ khinh thường, đánh được một nửa mới hỏi xuất thân lai lịch của người ta, đó là biểu hiện của sợ hãi.

Đương nhiên lão tổ Cát gia không phải sợ Chu Hằng, mà là thế lực đằng sau Chu Hằng!

– Tiểu bối to gan! Lão tổ Cát gia không khỏi tức muốn điên, ánh mắt liền phun ra lửa, hắn hừ một tiếng, tay phải đánh ra, một mảnh hào quang vàng đất chớp động, mơ hồ hình thành hoa văn huyền diệu.

Phù văn!

Chu Hằng không dám sơ ý, tay phải liền hóa rồng, Yên Diệt

Phù Văn xuất hiện!

Ầm!

Phù văn đấu phù văn, một mảnh hào quang hoa lệ chớp động, như cả trời đất cũng vỡ nát.

Ba người Long Toa Toa ánh mắt đều lóe sáng kỳ dị, đây mới là phù văn huyết mạch của Chu Hằng! Thật là mạnh mẽ! Quả thật mạnh mẽ!

Hào quang lóe lên, Chu Hằng liên tục lùi lại hơn chục bước, trên người trào ra máu, nhưng hơi thở không chút rớt xuống, ngược lại càng thêm tăng vọt!

Một đòn này, hắn bị thương, là không địch lại, nhưng vẫn cản được!

Hít!

Sáu vị Hắc Động Vương đều không nhịn được biến sắc!

Một chiêu ban đầu còn có thể nói là lão tổ Cát gia tiện tay, uy lực không lớn, nhưng một chiêu vừa nãy hoàn toàn khác, đã

vận dụng phù văn rồi, tuyệt đối là một chiêu toàn lực!

Nhưng vậy mà chỉ chấn cho cả người Chu Hằng đẫm máu – quả thật có tiến bộ, lúc trước còn không làm Chu Hằng bị thương gì! Nhưng một chiêu toàn lực của Hắc Động Vương lại còn không đánh chết Tuệ Tinh Vương, ngay cả trọng thương mà cũng không làm được, thế này thế này… quá không thể tưởng tượng!

Chờ đã, cánh tay của tiểu tử kia!

Rồng… vuốt rồng!

– Các… các ngươi là Long tộc! Lão tổ Trương gia đột nhiên run giọng nói.

Long tộc, đó là chủng tộc xa xưa càng thêm đáng sợ! Tổ Long chính là một trong 4 thần thú thiên địa, nghe nói thực lực hùng mạnh đến vô biên, hơn nữa từ sau khi thiên địa sơ khai vẫn còn tồn tại đến giờ!

Chẳng những Tổ Long hùng mạnh, toàn bộ Long tộc thiên tài lớp lớp, tùy tiện đi ra một người cũng đủ làm bất kỳ thiên tài nào ảm đạm kém sắc!

Bốn người này chính là chứng cứ rõ ràng!

Long tộc, ai chọc nổi?

– Long tộc? Long tộc thì thế nào! Lão tổ Cát gia vẫn còn cứng miệng. – Không ai có thể giết người Cát gia ta mà không trả giá đắt!

– Vậy thì đánh một trận đi!

Ba người Long Toa Toa đồng thời lớn tiếng nói, thân hình rung lên, đều hóa thành dạng hình rồng, cũng là trạng thái mạnh nhất của Long tộc!

Bọn họ đều là huyết mạch phản tổ, trạng thái hình rồng hoàn toàn, hình người mới là kiểu thứ hai, có thể bảo trì trạng thái hình rồng không hạn chế thời gian!

Một con Lam Long, một con Hắc Long, một con Lục Long!

Chu Hằng không có biến thân, hắn không thể mãi bảo trì trạng thái hình rồng, dù cho thời gian trước ăn rất nhiều, nhưng lực huyết mạch cũng chỉ làm hắn bảo trì trạng thái hình rồng khoảng 4 giờ mà thôi.

Thật là Long tộc!

Long uy tràn ra, dù cho Long tộc đẳng cấp thấp hơn, chỉ cần biến thân hình rồng là sẽ có long uy lan tràn, có chút giống khí thế của Vương giả trong võ, nhưng có lực áp bách đáng sợ hơn. Mà ba người Long Toa Toa vốn là thiên kiều trong thiên kiều, người nào không có tiềm chất bá chủ Vương giả trong võ?

Long uy chồng lên, hình thành khí thế càng thêm kinh khủng!

Đặc thù của Long tộc!

Ngay cả bảy đại Hắc Động Vương cũng toát ra vẻ vô cùng thận trọng, hai chữ Long tộc giống như núi lớn, đè bọn họ không thở nổi.

Vù! Vù! Vù!

Ba người Long Toa Toa đồng thời xông về phía lão tổ Cát gia, chống lại Hắc Động Vương, dù cho 1000 Tuệ Tinh Đế liên thủ công kích cũng không có người lấy nhiều đánh ít, mà sẽ tràn đầy kính nể, khen một câu dũng khí có thừa!

Hắc Động Vương đối với tất cả Tuệ Tinh Cảnh đều là nghiền ép!

Chỉ là ba người Long Toa Toa cũng không đơn giản, bọn họ là Long tộc thuần khiết, huyết mạch dày đặc theo sát 5 đại Long tổ năm xưa, cũng là Long tổ đời thứ hai, làm cho thể chất của bọn họ đạt tới trình độ đáng sợ!

Đầu tiên là thể hiện trên mặt phòng ngự!

Lão tổ Cát gia từng chiêu đánh lên, chỉ cần không mang theo phù văn thì chắc khác nào uổng phí, không hề tổn thương được ba người!

Như thế này cũng như Long tộc đối mặt với Âm Ảnh Tử Linh, bất kỳ công kích thuần sức mạnh nào cũng không tổn thương được tới Tử Linh, nhất định phải sử dụng lực phù văn! Khác ở chỗ, thân thể Âm Ảnh Tử Linh không thực thể hóa, còn thân thể ba người Long Toa Toa lại có lực phòng ngự quá mạnh mẽ!

Lúc trước Tiểu Hỏa lúc là Minh Tiên chịu Tinh Thần Cảnh công kích cũng không có chuyện gì, ba người này là huyết mạch phản tổ bám thẳng Long tộc đời hai, thể chất làm sao lại thể kém hơn Tiểu Hỏa?

Như vậy Hắc Động Vương dùng sức mạnh đơn thuần công kích quả thật không tính là gì!

Chỉ có phù văn mới có thể tổn thương được!

Lão tổ Cát gia rống giận liên hồi, cuối cùng hắn vận chuyển ra hố đen, cắn nuốt hết thảy!

Lực lượng có thể cắn nuốt, vật sống cũng cắn nuốt được!

Một khi cắn nuốt, sẽ bị pháp tắc lĩnh ngộ được mạnh mẽ giết chết!

Hố đen chính là lĩnh ngộ một chi trong đại đạo thiên địa mà hình thành, chính là quy tắc, bản chất không khác gì phù văn, thậm chí còn hùng hồn cao hơn một cấp!

Vù!

Hố đen vừa xuất hiện liền thả ra lực hút mạnh mẽ, muốn cắn nuốt bốn người Chu Hằng.

Bốn người đều thể hiện thần thông!

Long Ám Dạ thả ra Ám Chi Phù Văn, dù cho hố đen cắn nuốt, hắn chỉ có thể tạo thành vùng tối quanh người 2 trượng, nhưng

cũng đủ cho hắn qua lại tự nhiên dưới sức hút của hố đen.

Quanh người Long Hải Duy thì dâng lên biển rộng mênh mông, thủy triều ầm ầm, nhưng cũng chỉ mở rộng quanh người hai trượng, không thể tiến thêm một bước.

Còn thân rồng của Long Toa Toa không ngừng toát ra hào quang màu xanh, không có phù văn cụ thể lưu chuyển, nhưng lực hố đen lại bị hào quang màu xanh này hấp thu mất!

Chẳng những Chu Hằng kinh hãi, ngay cả trên mặt hình rồng của Long Ám Dạ cùng Long Hải Duy cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, rõ ràng bọn họ cũng chưa từng thấy hình thái chiến đấu chân chính của Long Toa Toa.

Nhưng nhìn chỗ đặc thù của Long Toa Toa, thiếu nữ này thật sự không đơn giản, ngay cả chống lại Long Tùy Phong cũng khó nói ai thắng ai thua!

Rõ ràng nàng là Lục Long, vì cái gì biểu hiện ra những điều đặc thù của Thanh Long?

Nên biết rằng toàn bộ Long tộc cũng chỉ có hai con Thanh Long thôi!

– Dù là Long tộc thì sao, giết người Cát gia ta đều phải chết!

Cát gia lão tổ quát lớn, hắn đã hạ quyết tâm phải diệt khẩu toàn bộ bốn người này! Về phần những người khác có thể mật báo hay không?

Giết sạch những người thực lực thấp kém, còn sáu Hắc Động Vương khác, chấp bọn họ cũng không dám! Bởi vì một khi đi mật báo, bị Long tộc hỏi một câu sao ngươi không ngăn cản, vậy làm sao trả lời?

Cho nên, lão tổ Cát gia cần làm là đánh nhanh thắng nhanh, không để cho 6 Hắc Động Vương khác có thời gian phản ứng cùng ngăn cản!

Chỉ cần giết bốn người này, không, chỉ cần giết một người trong đó, vậy bảy đại Hắc Động Vương sẽ phải lên ngồi cùng một thuyền!

Chương 1045: Động phủ mở

Lão tổ Cát gia mở ra toàn bộ chiến lực, muốn đánh nhanh thắng nhanh, xử lý bốn tiểu bối Long tộc này!

Chỉ cần hắn chỉ xử lý một người, như vậy sáu Hắc Động Vương bên cạnh hắn sẽ đừng mơ đứng ngoài mặc kệ, nhất định phải giúp hắn giết người diệt khẩu, quan hệ liên đới ngươi khỏe ta khỏe mọi người đều khỏe!

Đổi thành một đám đối thủ khác, tính toán của lão tổ Cát gia tự nhiên hiệu quả, dù sao cũng là Hắc Động Vương, chỉ cần vừa trưng ra hố đen, lực cắn nuốt đáng sợ đủ làm cho Tuệ Tinh Đế đỉnh phong cũng phải cam lòng chịu chết!

Nhưng bốn người này, ai mà dễ đối phó!

Thiên kiều trong…. thiên kiều Long tộc, nào phải là Tuệ Tinh Cảnh bình thường?

Ba người Long Toa Toa đều có thủ đoạn đối phó hố đen cắn nuốt, Chu Hằng cũng không ngoại lệ, sau khi tay phải hóa rồng, phù văn cắn nuốt hiện ra!

Có thể coi đây là hình thái ban đầu của hố đe, tuy rằng dùng để trực diện chống lại hố đen chân chính thì còn xa không đủ, nhưng chỉ kháng cự lại sức hút từ hố đen thì đủ rồi. Giải quyết được vấn đề lớn nhất, vậy chỉ cần chống lại uy lực phù văn của lão tổ Cát gia.

Một chọi một, bốn người Chu Hằng chỉ có nước hộc máu, nhưng bốn người liên thủ lại có thể chế trụ được lão tổ Cát gia!

Bốn Tuệ Tinh Cảnh, thậm chí còn không phải đều là Tuệ Tinh Đế đỉnh phong, thậm chí còn một Tuệ Tinh Vương mới vừa đột phá, nhưng dám đánh qua đánh lại với Hắc Động Vương lâu năm!

Đúng là kỳ tích!

Lão tổ Cát gia rống giận liên hồi, nhưng không trấn áp được đối thủ, chỉ rống không thì có ích gì?

Cuối cùng hắn cầu viện những Hắc Động Vương khác, nói: – Các vị lão huynh xin giúp ta một tay, hành trình lần này, lão phu nguyện bỏ ra một nửa lợi ích chia xẻ cùng các vị!

Vừa nói thế, sáu đại Hắc Động Vương khác không khỏi lộ ra vẻ dao động.

Lần này bọn họ nhắm vào di bảo trong động phủ kia, tuy rằng còn chưa biết nó thuộc về động phủ của người nào, nhưng nhìn uy lực của cấm chế, người kia ít nhất là Hắc Động Hoàng, thậm chí là Hắc Động Đế, bên trong truyền thừa nào phải bình thường?

Dựa theo hiệp nghị từ trước, mỗi nhà đều được 1/7, một nửa của 1/7 này là 1/14!

1/14 bảo vật của một vị Hắc Động Hoàng, thậm chí Hắc Động Đế, cũng đủ khiến Hắc Động Vương dao động!

Nhưng mà, nếu ra tay, sẽ là trêu chọc tới Long tộc!

Ai biết Long tộc chỉ có bốn tiểu bối này đi ra, không có nhân vật càng lợi hại hơn đang trên đường tới? Hơn nữa, bọn họ ra tay dĩ nhiên có thể trấn áp bốn nnày, nhưng nếu bốn người này không đánh mà lui thì sao?

Bằng thân rồng mạnh mẽ của bọn họ, thật là khó mà giữ lại được! Chỉ cần để lọt một tên, không lâu sau sẽ chờ cường giả Long tộc đến trả thú

Hơn nữa, 1/14 chỗ tốt kia còn hư vô mờ mịt, nhưng uy hiếp Long tộc lại là thật sự!

Hắc Động Vương nào cũng không phải là ngu ngốc, tuy rằng người vì tiền tài mà chết, nhưng bây giờ số lượng đó còn xa mới đạt đến trình độ làm cho sáu đại Hắc Động Vương đi đắc tội Long tộc!

Lão tổ Cát gia hô xong, sáu đại Hắc Động Vương lại đều giả câm điếc.

Đệch! Đệch! Đệch!

Lão tổ Cát gia tức đến mặt mũi trắng bệch, nhưng hắn có cách nào?

– Cát huynh, không bằng thế này thì thôi?

– Dù sao cũng không có tổn thất gì lớn, oan gia nên giải không nên kết!

– Bắt tay giảng hòa thôi!

Sáu đại Hắc Động Vương đều dồn dập khuyên can.

Da mặt lão tổ Cát gia co rút, sáu đại Hắc Động Vương này đều ý thức được, nếu bọn họ không làm gì cả, cũng là đắc tội Long tộc! Nếu ý thức được thì tự nhiên phải thay đổi, cho nên bọn họ đều bắt đầu dồn dập khuyên can.

Nhưng những lời này lọt vào tai lão tổ Cát gia thì lại vô cùng chói tai!

Cái gì nói là không có tổn thất lớn?

Cát gia đã chết 11 tộc nhân Tuệ Tinh Cảnh! Cát gia mới có tổng cộng bao nhiêu Tuệ Tinh Cảnh, vừa chết là hơn một nửa! Còn nữa, tộc nhân mà hắn yêu thương nhất cũng bị đá vỡ hạ thể, không biết có thể lại bóng ma gì không, nếu không thể sinh đẻ được nữa thì làm sao đây?

Hậu đại ưu tú như thế, huyết mạch hắn truyền thừa xuống chỉ cần có một đứa kế thừa được thiên phú của hắn, vậy Cát gia cũng có thể xuất hiện một vị Hắc Động Vương!

Lại đi bảo hắn vậy thì thôi!

Lão tổ Cát gia hận đến gân xanh giật giật trên cổ, nhưng sáu

đại Hắc Động Vương đã toát ra vẻ âm trầm, nếu như hắn còn không dừng tay, vậy có thể dẫn tới sáu người này cùng xông lên quần công!

Đối với bảy vị Hắc Động Vương mà nói, 7 đại gia tộc cùng nhau thống trị Lam Băng Tinh, tự nhiên không hay bằng 6 đại gia tộc cùng trị vì!

Ai cũng muốn loại bỏ một nhà khác, chia hết lợi ích của nhà đó, nhưng dù cho 6 đánh 1 cũng chưa chắc có thể đánh chết một vị Hắc Động Vương, chỉ có thể giết sạch tộc nhân của hắn! Như vậy, một vị Hắc Động Vương không còn gì vướng bận sẽ tạo ra lực phá hoại khủng bố cỡ nào?

Hơn nữa, nếu một vị Hắc Động Vương lựa chọn liều chết, cũng có thể kéo theo một đối thủ trước khi chết, ai lại muốn hy sinh như vậy?

Cho nên, 7 đại gia tộc vẫn luôn duy trì hòa bình ở mặt ngoài.

Nhưng cân bằng này rất có thể sẽ bị Long tộc đánh vỡ, nếu có Long tộc hùng mạnh phủ xuống, vậy Hắc Động Vương thì tính là gì? Trong truyền thuyết, vị tổ Thanh Long kia có được chiến lực không thể chống đỡ, giết chết không biết bao nhiêu Hắc Động Vương!

Bọn họ chỉ cần bảo hộ được mạng của bốn người Chu Hằng, để cho bốn người này trở về cáo trạng, tự nhiên sẽ có cường

giả Long tộc chạy đến xử lý Cát gia!

Một làm, hai được!

Trong nháy mắt lão tổ Cát gia hiểu rõ rối rắm trong đó, tự nhiên sắc mặt vô cùng khó coi, hắn mạnh mẽ kiềm chế sát khí trong lòng, bỗng dừng tay. Tuy rằng hắn không thể đánh chết bốn người Chu Hằng, nhưng vẫn luôn chiếm cứ chủ động trận chiến, muốn dừng tay là dừng tay, không cần phải lo bị bốn người thừa cơ phản công.

Dù sao Hắc Động Vương cũng là Hắc Động Vương, chênh lệch quá lớn đối với Tuệ Tinh Cảnh!

Bốn người Chu Hằng nhìn nhau, đều dừng tay lại.

Bọn họ đều là hạng tâm cao khí ngạo, còn ra tay thì trở nên vô lại! Hơn nữa, bọn họ cũng không có dự tính chạy về Long tộc xin cứu viện, ân oán này tự nhiên là phải do bản thân kết thúc!

Chờ bọn họ tiến vào Hắc Động Cảnh, chính là ngày Cát gia huỷ diệt!

– Không bằng chúng ta đánh cược, là ai thăng cấp Hắc Động Vương trước! Long Hải Duy cười nói.

– Cược đi! Long Toa Toa lên tiếng đầu tiên.

Long Ám Dạ không nói, nhưng đưa tay vỗ với Long Hải Duy, có ý là hắn cũng tham dự.

Chu Hằng cười ha hả, cùng đưa tay ra, nói: – Ta cũng cược!

– Chu Hằng, hiện giờ ngươi mới Tuệ Tinh Vương, dù cho ngươi có tài nguyên tu luyện sung túc, không có 100 năm cũng đừng mơ đạt đến Tuệ Tinh Cảnh đỉnh phong! Còn ba người chúng ta có thể đột phá trong vòng 5 đến 10 năm, không phải ngươi sẽ thua hay sao? Long Hải Duy nói.

– Vậy ngươi sợ cái gì? Chu Hằng cười nói, không nhịn được ngoắc tay.

– Nếu ngươi cứ muốn thua thì đành thành toàn cho ngươi! Long Hải Duy vỗ tay xuống, giòn giã vang dội.

– Báo…. Ngay lúc này, chỉ thấy một Tuệ Tinh Đế đột nhiên bay vụt từ xa đến, vừa đáp xuống đất liền lớn tiếng hô. – Báo các vị lão tổ, cấm chế đã mở ra!

Bảy đại Hắc Động Vương đồng thời toát ra vẻ phấn chấn, đều

không đáp lời lao vút lên cao. Lão tổ Cát gia thì oán hận liếc bốn người Chu Hằng, rồi mới cách không nắm lấy Cát Bảo Gia, lao thẳng đi.

– Chúng ta cũng đi xem! Long Toa Toa bay ra trước tiên.

– Thật là không khéo, lại cũng bị những người này phát hiện, nếu thật tranh giành, chúng ta chưa chắc kiếm được chỗ tốt!

Long Hải Duy cau mày nói.

– Đây là mệnh!

Bốn người lần lượt lao đi, tiến về phía cửa vào động phủ.

Mới đi tới vài dặm, Chu Hằng liền ngửi được mùi máu tươi mãnh liệt, lại đi tới một lúc, quả nhiên thấy được nơi này thi thể khắp chốn, máu chảy đầy đất!

Cấm chế mạnh mẽ, có những cấm chế tồn tại tự nhiên trong thiên địa thậm chí có thể làm cường giả Hỗn Độn Cảnh cũng phải kiêng kỵ!

Nhưng cấm chế mạnh cỡ nào cũng không chống nổi phương

pháp phá giải đơn giản nhất – huyết tế!

Chỉ cần có đủ máu tươi, bất kỳ cấm chế gì cũng chỉ là mây khói!

Trong máu của loài người ẩn chứa phù văn vỡ vụn, chỉ là quá vụn vặt, không một ai mơ tưởng đến nhận được dẫn dắt từ trong đó. Nhưng khi số lượng phù văn này chồng chất đến trình độ nhất định, lại có thể tạo thành tình phá hoại hủy diệt đối với cấm chế.

Pháp tắc đấu pháp tắc!

Hắc Động Vương muốn phá giải cấm chế c Chân Quân 6 động? Nằm mơ! Nhưng bọn họ không cần hiểu cấm chế, chỉ cần biết giết người là đủ rồi! Hắc Động Vương không biết giết người hay sao?

Máu chảy đầy đất, thây phơi ngàn dặm!

Nơi này có ít nhất trăm vạn người bị đồ sát, không chỉ có người, còn có yêu thú, chỉ cần là sinh linh thì đều có thể huyết tế!

Sắc mặt Chu Hằng lạnh lùng, hắn không phải hiệp khách hay giúp người khác, cũng từng tham dự các dạng đoạt bảo, nhưng

hắn chưa bao giờ lại vì ham muốn cá nhân mà cướp đi tính mạng của người vô tội!

Một lần đồ sát trăm vạn sinh linh, điều này làm cho Chu Hằng rất tức giận!

Nếu các ngươi có thể tước đoạt tánh mạng trăm vạn sinh linh, như vậy ta cũng có thể tước đoạt tánh mạng của các ngươi!

Chỉ cần ta càng mạnh hơn!

Chu Hằng nắm chặt ty, hắn phải mau càng mạnh lên, Hắc Động Cảnh! Hắn nhất định phải mau chóng đột phá Hắc Động Cảnh!

Cấm chế đã cởi bỏ, góc núi hiện ra một cái hố sâu, không biết đi thông đến đâu.

– Các vị, ai đi ra trước? Lão tổ Trương gia hỏi.

Không ai trả lời.

Nói nhảm, bọn họ chỉ là mở ra cấm chế bên ngoài, không phải hóa giải toàn bộ cấm chế trong di phủ! Nhưng muốn hoàn toàn

loại trừ cấm chế thì chỉ có một cách, đó là rót đầy máu tươi vào trong đó, dùng huyết tế có thể mở ra mọi cấm chế!

Nhưng như vậy phải làm thịt bao nhiêu người?

Cũng không phải bảy đại Hắc Động Vương có cố kỵ đó, đến cảnh giới như bọn họ thì chỉ cần không phải tộc nhân của mình, ngay cả Tuệ Tinh Cảnh cũng chỉ như con kiến, chết bao nhiêu cũng không quan trọng.

Mấu chốt là, trong nhất thời không kiếm ra được nhiều người như thế!

Có thể phải 10 năm, thậm chí mấy chục năm, nhưng bảo vật ở ngay trước mắt, bọn họ làm sao chờ được lâu như vậy!

Vù!

Ngay lúc này, chỉ thấy một đoàn ánh sáng tím bay vụt ra từ trong hang động, bắn vọt đi về phía xa với tốc độ cực nhanh.

Lão tổ Phương gia nhanh tay lẹ mắt, chủ yếu nhất là hắn ở gần nhất, theo bản năng đưa tay chặn lại, chụp lấy hào quang tím kia, ánh mắt quét qua, không khỏi kinh hô, nói: – Tử Tinh quả!

– Tử Tinh quả! Sáu đại lão tổ khác cũng cùng hô lên, đây là thánh dược có thể tăng lên tích lũy linh lực cho cường giả cấp Hắc Động!

Vù! Lại một đoàn hào quang bắn ra từ trong hang, tuy nhiên lần này không phải màu tím, mà là màu xanh.

– Thanh Lân ngọc!

Chương 1046: Vấn đề nhân phẩm

Vù! Vù! Vù!

Không ngừng có ánh sáng phun ra từ trong hang động, tốc độ rất nhanh, hơn nữa không có phương hướng, giống như con khỉ tinh nghịch ném đồ vật lung tung, nhưng mấy thứ này không có món nào không phải là thứ tốt!

Có thánh dược, có tiên dược, có linh dược, còn có các loại bảo vật tăng tốc tu luyện, giống như Thanh Lân ngọc, nếu ngồi lên đó tu luyện, có thể tăng tốc độ hấp thu linh khí khoảng 3 phần!

– Tài sản của cường giả 6 động quả nhiên dồi dào! Long Hải Duy khen ngợi, cùng Long Ám Dạ, Long Toa Toa đều lộ ra vẻ tham tài.

Chu Hằng gật đầu, động phủ này là của vị cường giả 6 động ngã xuống chuẩn bị cho bản thân, dù cho người Minh giới sinh ra chính là Hóa Thần Cảnh, thậm chí trực tiếp đột phá Nguyệt Minh Cảnh, nhưng muốn trở lại Chân Quân 6 động thì vẫn phải đi con đường rất dài!

Không thiếu lĩnh ngộ cảnh giới, chỉ thiếu tích lũy linh lực!

Bởi vậy, bảo vật trong này cơ bản chủ yếu là dược vật gia tăng tích lũy linh lực, mà đây cũng là thứ Chu Hằng cần nhất!

– Tản ra, chúng ta chia nhau chặn lại!

Những bảo vật này bắn ra với tốc độ rất nhanh, nếu như chặn lại ở gần hang động, chặn thì chặn được, nhưng trong quá trình chặn lại thì đồ vật cũng bị hai cổ lực lượng đối đầu mà bị ép vỡ nát!

Bởi vậy chỉ có thể lùi xa hơn, đợi cho thế tiến tới đã hết mới dùng linh lực bao bọc, cẩn thận hóa giải lực đánh vào, mới có thể thu vào túi.

Nhưng bởi vì bảo vật bắn ra ở góc độ khác biệt, như vậy phải xem may mắn, nói không chừng đứng một vị trí sẽ có bảo vật bay tới liên tục, một chỗ khác lại cả buổi trời cũng không mở hàng một lần.

Bốn người bọn họ đều vô cùng ngạo khí, không hề sợ những Hắc Động Vương kia có thể thừa cơ lạc đàn mà ra tay. Đều tản ra, mỗi người chọn lấy một chỗ mà đứng.

Đứng vào chỗ, tương đương vạch ra một khu vực nhỏ nơi này là của mình, bảo vật bay đến khu vực này cũng coi như “danh

hoa có chủ”.

Đương nhiên, cũng chỉ có bảy vị Hắc Động Vương và bốn người Chu Hằng mới có đặc quyền đó, còn những người khác? Đứng chỗ nào cũng được, người ta căn bản không để ý sự tồn tại của ngươi, hoàn toàn coi như không khí!

Chu Hằng thật là xui xẻo, nửa buổi cũng không có một món bảo vật nào bay về phía hắn, khiến cho hắn cũng muốn đổi chỗ khác. Nhưng ngẫm lại chỗ này đã ba năm không mở hàng, lỡ như tới một cú lớn, vừa mở hàng liền ăn ba năm thì sao?

Từ lúc mới bắt đầu thì điên cuồng phun ra đến sau dần dần ít đi, giống như bảo vật bên trong cũng khô cạn, như thời gian cũng đã trôi qua ba ngày.

Đã lâu như thế, Chu Hằng cũng chỉ chặn được hai món bảo vật, ngoài một miếng ngọc bội ra, chỉ có một lọ đan được, hơn nữa còn là cấp bậc Thiên Hà Cảnh, làm cho suýt nữa Chu Hằng ném văng bình đan dược này.

Ngọc bội thì còn chút hiệu quả, đeo trên người có hào quang lan ra, có tác dụng chống đỡ lực lửa rất mạnh, có thể coi như một món dị bảo. Đáng tiếc, Chu Hằng có được phù văn cắn nuốt, Đại Ngũ Hành Phù Văn, còn có biến thân Long tộc, nói lực phòng ngự đã mạnh đến mức giận sôi, ngọc bội này quả thật không có trọng dụng gì.

Mang theo tặng cho chúng nữ vậy!

Chu Hằng tiện tay ném ngọc bội vào pháp khí không gian, khi ánh mắt quét qua những người khác, không nhịn được hâm mộ!

Những người khác không nói kiếm đầy bồn, ít nhất cũng đầy bát trở về, không như hắn cũng chỉ có hai món, hơn nữa gân gà, ăn thì chẳng bỏ dính răng, ném thì lại tiếc!

Bắt đầu từ ngày thứ tư, tần suất bảo vật phun ra cũng ngày càng thấp, cả biệt một giờ mới phun ra một món. Nhưng phẩm chất lại cao hơn một đoạn, đều là cấp bậc Hắc Động!

Xem ra, chờ phun xong số bảo vật này, trong động phủ cũng không còn lại thứ tốt gì.

Vẫn chủ yếu là dược vật.

Chân Quân 6 động chuyển thế sống lại, khẳng định sẽ nằm nghỉ ở một góc không ai biết khoảng mấy ngàn mấy vạn năm, làm sao cũng phải tu luyện về Hắc Động Cảnh mới lại xuất thế! Bởi vì khẳng định dạng tồn tại này sẽ có không ít kẻ địch, không phải mình tạo ra thì cũng là gia tộc tạo thành.

Thừa dịp hắn suy yếu nhất, khẳng định sẽ lùng sục thiên hạ tìm ra hắn!

Cho nên, trong động phủ này mới lưu lại nhiều dược vật như thế, cũng là để cho vị Chân Quân 6 động kia đột phá Hắc Động Cảnh trong thời gian ngắn nhất!

Chỉ cần đạt tới Hắc Động Cảnh, dù cho không chống lại, ít nhất cũng có thủ đoạn chạy trốn!

Hơn nữa, thánh dược khó kiếm, ngay cả Chân Quân 6 động vô cùng hùng mạnh, nhưng cả đời có thể thu thập được bao nhiêu thánh dược? Bắt đầu từ Hắc Động Cảnh, tốc độ tu luyện không chậm lại cũng không được!

Hiện tại lại có nhiều thánh dược bắn ra như vậy, đã làm cho Chu Hằng rất là giật mình – khẳng định vị Chân Quân 6 động kia vì chuyện này chạy đông chạy tây không ít, đáng tiếc bản thân hắn không có phục tiêu thụ, chỉ có thể tiện nghi lại cho người đời sau.

Thánh dược chỉ cần không luyện hóa thành đan, như vậy bằng sinh mệnh lực của thánh dược có thể sống cực kỳ lâu dài, cho nên tự nhiên sẽ không xói mòn dược lực.

Đáng tiếc, không có một gốc thánh dược nào bay về phía Chu Hằng, giống như hắn là ôn thần, ngay cả thánh dược cũng né tránh hắn.

Điều này không khỏi làm bảy đại Hắc Động Vương cùng ba người Long Toa Toa nhìn mà cười to, thấy kẻ xui xẻo, cũng chưa thấy xui đến cỡ này! Tên này quả thật là sao quả tạ, nên giữ khoảng cách với hắn thì hay hơn.

Mọi người đều vô tình cố ý kéo ra khoảng cách với Chu Hằng, giống như xui xẻo của hắn có thể lây lan.

Lại qua một ngày, bên phía Chu Hằng vẫn không có thu hoạch, hoàn toàn xác nhận thân phận sao quả tạ.

– Ta không tin! Chu Hằng lên cơn cứng đầu, hắn vẫn giữ chắc vị trí này, không tin hắn thật sự xui xẻo đến thế!

Vù!

Một đoàn sáng đỏ lóe lên, rõ ràng bắn thẳng về phía Chu Hằng!

Mở hàng đến rồi!

Chu Hằng ra tay, xoạt, liền chặn lại đoàn sáng đỏ kia.

Vù! Lại một đoàn sáng lam hiện ra, cũng bắn về phía Chu Hằng!

Chặn lại!

Vù! Màu tím lóe lên, lại lao về phía Chu Hằng.

Ta chặn!

Ta lại chặn!

Hang động kia như đang hồi quang phản chiếu, chỉ vài giây ngắn ngủi liền liên tiếp phun ra bảy món bảo vật, hơn nữa toàn bộ đều nhắm ngay một vị trí – đều bị Chu Hằng chặn lại!

Bởi vì khoảng cách quá ngắn, Chu Hằng cũng không kịp nhìn xem rốt cuộc hắn lấy được bảy món gì. Đợi cho đến khi hắn cúi đầu xem xét, ánh mắt những người khác cũng tụ tập lại, sau đó, mọi người đều đỏ mắt!

Rõ ràng là bảy món món Bảo khí, mỗi một món đều tỏa ra khí

tức xa xưa hừng hồn, làm cho Hắc Động Vương cũng có cảm giác mê say!

Bảo khí cấp Hắc Động!

Ta té, tiểu tử này thật đúng là ba năm không mở hàng, mở hàng ăn ba năm!

Trước đó bắn ra bảo vật căn bản là đan dược, ngẫu nhiên cũng có mấy khối tài liệu, còn lại là đồ dùng phụ trợ tăng tốc tu luyện, ví dụ như Thanh Lân ngọc. Về phần Bảo khí thì căn bản không có một món nào xuất hiện, thậm chí Bảo khí cấp Tuệ Tinh cũng không có!

Tại sao lại như vậy? Đáp án rất đơn giản!

Bởi vì vị Chân Quân 6 động kia phải tu luyện ít nhất là đến Hắc Động Cảnh mới rời đi, như vậy hắn chuẩn bị Bảo khí cấp Tuệ Tinh, cấp Thiên Hà, cấp Tinh Thần để làm gì chứ?

Người ta vừa đi ra đã là cấp Hắc Động, tự nhiên cũng chỉ cần Bảo khí cấp Hắc Động!

Ầm!

Tiếng nổ nặng nề vang lên, cả ngọn núi ầm ầm sụp đổ!

Phun xong bảo vật, động phủ này cũng hoàn thành sứ mệnh lịch sử của nó, cuối cùng nhắm mắt xui tay!

Vù vù vù! Bảy đại Hắc Động Vương đồng thời lao về phía Chu Hằng, ánh mắt chớp động hào quang tham lam!

Nếu như Chu Hằng chỉ có một hai món Bảo khí cấp Hắc Động, như vậy tự nhiên là bọn họ sẽ vì kiêng kỵ Long tộc mà không dám làm gì. Nhưng Chu Hằng lại chiếm được toàn bộ bảy món Bảo khí, làm sao mà bọn họ ngồi yên được?

Có thể nào cũng pháp ép tiểu tử này giao ra ít nhất 6 cái!

– Tiểu bối, bảo vật thiên hạ thuộc về người có đức, Bảo khí cấp Hắc Động không phải là hạng như ngươi có thể nhúng chàm, còn không mau giao ra đây! Lão tổ Triệu gia nói.

Chu Hằng cười nhạt, coi như đáp lại, hắn thu hết bảy món Bảo khí vào trong pháp khí không gian.

Hành động này, đã hoàn toàn chọc giận bảy Hắc Động Vương!

– Giao ra đây! Lão tổ Lý gia vươn tay ra, chụp xuống Chu Hằng.

– Giao ra đây! Sáu đại Hắc Động Vương khác cũng không cam yếu thế, đều chộp về phía Chu Hằng.

Bảy đại Hắc Động Vương liên thủ, đó không phải chuyện đùa, ngay cả Hắc Động Vương cũng phải tránh lùi ba thước!

Chu Hằng hừ khẽ, phát động huyết mạch Long tộc, nháy mắt hóa thành thần long màu tím, trong tiếng rồng ngâm, hắn vọt lên, phù văn cắn nuốt phủ kín thân rồng, oành, hắn mạnh mẽ phá vỡ một lỗ thủng!

– Chậm đã! Hắn giơ vuốt chặn lại. – Bảo khí cũng không phải không thể giao cho các ngươi, nhưng các ngươi phải lấy ra đan dược trước đó để trao đổi!

– Ha ha ha! Ngươi dựa vào đâu mà giao dịch với chúng ta? Lão tổ Cát gia cười lạnh nói, hắn còn chưa quên thù cũ, tốt nhất là phóng đại mâu thuẫn, tụ tập bảy người ra tay xử lý hết bốn người Chu Hằng.

– Chỉ dựa vào ta muốn đi, các ngươi không thể cản được ta! Chu Hằng ngạo nghễ nói.

Vừa nói xong, bảy đại Hắc Động Vương đồng thời im lặng.

Quả thật, bọn họ có thể đánh bại Chu Hằng, nhưng phòng ngự thân rồng đó… Lúc trước khi chiến đấu với Long Toa Toa là đã thỉnh giáo được, ngoài phù văn có thể tổn thương được, sức mạnh công kích đơn thuần căn bản không ra gì!

Nhưng dù tính là phù văn, trải qua phòng ngự thân rồng cắt giảm, tạo thành lực sát thương cũng rất có hạn!

Chu Hằng muốn đi, quả thật bọn họ chưa chắc ngăn cản được!

– Đừng bị tiểu tử kia uy hiếp, chúng ta liên thủ, hắn không chạy thoát được! Lão tổ Cát gia vẫn còn cổ động.

Chu Hằng cười lạnh, nói: – Ta từ chối giao dịch với kẻ này!

– Ngươi… Lão tổ Cát gia chỉ vào Chu Hằng, hận không thể xông lên bóp chết Chu Hằng.

– Bớt nói nhảm, đi sang một bên đợi, đừng làm nhiều người tức giận! Chu Hằng nhàn nhạt nói.

Lão tổ Cát gia sửng sốt, quả nhiên, sáu đại Hắc Động Vương khác đều toát ra vẻ bất mãn với hắn.

Đây là Bảo khí cấp Hắc Động đấy!

Trên thực tế, bảy đại Hắc Động Vương đều nghèo mạt, người nào cũng không có Bảo khí cấp Hắc Động! Chỉ khi nào có được một món, có nghĩa là chiến lực sẽ tăng vọt!

Tương đương với gia tộc có thêm một vị Hắc Động Vương!

Dụ hoặc như thế, cường giả cấp Hắc Động nào mà dằn lòng được!

Về phần đan dược?

Trước đó bọn họ lấy được dược vật toàn là tăng trưởng tích lũy linh lực, căn bản không có loại lĩnh ngộ cảnh giới, đan dược như vậy có tác dụng, nhưng tác dụng không lớn, dù sao quấy nhiễu võ giả trước nay đều là lĩnh ngộ cảnh giới mà không phải tích lũy linh lực!

Dùng loại đan dược "vô dụng" này đổi lấy Bảo khí cấp Hắc Động, nghĩ sao cũng cảm thấy có lời!

– Đổi!

Chương 1047: Cốt phù

Ngoài lão tổ Cát gia ra, sáu vị Hắc Động Vương khác đều đồng ý giao dịch với Chu Hằng.

Đương nhiên, trong những đan dược này có tồn tại thánh dược, làm sao có thể coi như "rác rưởi" được, lấy ra cũng làm cho lòng người nhỏ máu! Nhưng vừa so sánh với Bảo khí cấp Hắc Động, vậy thì không tính là gì!

Chu Hằng dùng 6 món Bảo khí cấp Hắc Động đổi lấy cả đống lớn tiên dược thánh dược, coi như đào sạch toàn bộ thu hoạch của sáu đại Hắc Động Vương thu được lúc trước!

Vận xui như thế thật là làm người ta hâm mộ mà!

Về phần lão tổ Cát gia, dù là lão già này chấp nhận, Chu Hằng cũng không có hứng thú giao dịch với hắn!

Hiện tại, 6 đại gia tộc đều có một Hắc Động Vương cộng thêm một món Bảo khí cấp Hắc Động tọa trấn, còn Cát gia lại chỉ có một Hắc Động Vương, so sánh thực lực thế nào, liếc qua là rõ ràng!

Lúc trước 6 đánh 1, có thể phải kéo theo một người chết chung, cho nên mọi người đều kiêng kỵ không dám ra tay. Nhưng còn bây giờ, ngang với 12 đánh 1, vậy thì khác rồi!

Lượng biến có thể dẫn tới chất biến!

12 Hắc Động Vương đánh 1 Hắc Động Vương, hoàn toàn có thể xử lý không tổn thương gì!

Lão tổ Cát gia nhanh chóng hiểu được cái gì gọi là áp lực, cả ngày lo lắng trùng trùng, sợ có lúc nào 6 đại Hắc Động Vương liên thủ đánh tới!

Chia hàng xong, mọi người liền giải tán.

– Chu Hằng, ngươi làm gì lại dùng Bảo khí đổi lấy những đan dược này? Long Toa Toa rất khó hiểu, theo nàng thấy, tích lũy linh lực là quá đơn giản, nhất là Long tộc có được thể chất thần thú, chỉ cần ăn chơi là có thể thăng cấp tự nhiên, so sánh lại, tự nhiên là Bảo khí càng quý giá hơn.

Chu Hằng lại cười nói: – Đan dược ăn xong là hết, nhưng Bảo khí thì không!

Ba người Long Toa Toa lập tức hiểu được, hiện tại tuy rằng 6 món Bảo khí này đã giao dịch bán ra, nhưng ngày sau không phải là không thể cướp lại!

– Chu Hằng, ngươi thật là xấu bụng!

– Về sau phải đề phòng ngươi hơn!

– Ừm! Ngay cả Long Ám Dạ cũng phá lệ ừ hử một tiếng, gật đầu.

Chu Hằng nhún vai, vậy sao gọi là xấu bụng, hắn chỉ là tối đa hóa lợi ích mà thôi. Giai đoạn hiện tại hắn chỉ cần tích lũy linh lực, Bảo khí cấp Hắc Động đối với hắn có ích gì? Nên biết nếu không phải Hồng Nguyệt tịch thu gia tài của hắn, chỉ riêng Bảo khí Hỗn Độn Cảnh là hắn đã có hai món!

Càng huống gì Hỏa Thần Lô còn là cấp bậc 9 động!

Hắn thật không để mắt tới 7 món Bảo khí kia, hơn nữa hắn rất bất mãn với cách làm huyết tế của 7 đại gia tộc, về sau khẳng định sẽ còn đến một chuyến, làm cho bọn họ trả giá đắt, cho nên gửi 6 món Bảo khí ở đây trước thì có sao?

Thậm chí còn có thể sáng tạo ra nguy cơ lớn đối với Cát gia, loại chuyện tốt một mũi tên hai con nhạn thế này cớ gì mà

không làm chứ?

– Hiện tại, làm gì đây?

– Tiếp tục dò thám di phủ!

– Vì sao?

– Bảo tàng lớn nhất, phải là di thể của vị Chân Quân 6 động kia! Cường giả cấp Hắc Động đã hình thành Cốt phù, cấp bậc 6 động có 6 cái Cốt phù, mỗi một cái phù văn đều là vô giá!

Chu Hằng gật đầu, đối với người bình thường, giá trị của phù văn quả thật rất lớn, nhất là phù văn cấp bậc 6 động, nó thậm chí đã vượt qua Thiên Kinh Minh giới!

Tuy nhiên lĩnh ngộ không có tác dụng đối với hắn, nhưng nếu mọi người cùng nhau đến, hắn cũng không thể lấy xong chỗ tốt liền đi một mình, liền chờ thêm trong này một thời gian cũng được, vừa lúc dùng để tiêu hóa những tiên dược, thánh dược vừa lấy.

Không có Hỏa Thần Lô, hắn lại không muốn về Bách Long Tinh, đành phải nuốt sống. Dù rằng hiệu quả kém một chút, nhưng hơn ở chỗ không có đan độc, có thể cắn liên tục!

Cũng không ít người ôm cùng ý tưởng với bọn họ, giống như bảy đại Hắc Động Vương dù nói là giải tán, nhưng chỉ là phân tán những người trong gia tộc, bản thân vẫn chạy ở gần đó, chỉ là cửa vào động phủ đã sụp đổ, bọn họ lại không biết vị trí chân chính của động phủ ở đâu, đành phải từ từ mà tìm kiếm.

Bởi vì chỉ phá giải vòng ngoài cấm chế, không ai dám dùng sức mạnh tiến hành phá hoại, bằng không có khả năng sẽ chết người!

Ở mặt này, bốn người Chu Hằng lại chiếm ưu thế hơn.

Nói cho chính xác, là Long Hải Duy am hiểu nhất phương pháp thăm dò này.

Long tộc tham tài, bởi vậy cũng làm cho phần lớn Long tộc đều học được bản lĩnh phá giải cấm chế cùng thăm dò bảo vật. Bằng không, lúc trước làm sao Long Hải Duy cùng Long Ám Dạ lại tìm đến động phủ này?

Chỉ là cuối cùng bọn họ không hiểu rõ cấm chế, càng không nghĩ tới dùng huyết tế mạnh mẽ phá giải lại chọc cho bảo vật đại phun trào! Tuy nhiên, dù bọn họ biết, dựa vào lực lượng hai người bọn họ cũng không thể tiến hành huyết tế quy mô

lớn thế này.

Theo Long Hải Duy dẫn đầu, bọn họ đào ra một đường, vừa tiến tới vừa lấp đằng sau, không cho người đi sau men theo đường này. Suốt 11 ngày sau, trước mắt bốn người bỗng nhiên sáng ngời, xuất hiện một nhà đá cực lớn.

Nhà đá này đã hư hại nặng, hẳn là do ngọn núi sụp đổ tạo thành, nhưng điều này không hề làm khó bốn đại thiên kiều cấp Tuệ Tinh.

Trong nhà đá trống rỗng, đi qua một cánh cửa, xuyên qua một hành lang, lại nối liền với mấy căn nhà đá.

Mỗi một nhà đá đều rất lớn, nhưng điểm giống nhau là trống rỗng, xem ra bảo vật bên trong quả thật đã phun trào hết lúc trước – ngoài một gian cuối cùng.

Nơi này, có một thi thể chỉ còn xương trắng!

Nói cho đúng, là 6 khúc xương trắng!

Có thể là thời gian đã qua rất lâu, ngay cả cường giả cấp Hắc Động cũng khó trốn khỏi vận mệnh bụi về bụi, đất về đất. 6 khúc xương trắng này có thể bảo tồn được, là bởi bên trên đều có khắc một phù văn!

Dưới pháp tắc thiên địa bảo hộ, những khúc xương này chuyển qua hàng tỷ năm lịch sử, rất có thể còn tiếp tục bảo tồn hàng tỷ năm, kéo dài mãi mãi.

Bốn người Chu Hằng đều dừng lại cách 6 khúc xương trắng khoảng 10 trượng!

Không phải bọn họ không muốn đến gần quan sát, mà là căn bản không thể đến gần!

6 khúc xương trắng hình thành áp lực cực lớn, nếu đi đến trong vòng 10 trượng, tim của bọn họ sẽ đập mạnh lên, cả người phun máu, không tới 10 giây là sẽ nổ tung trái tim, ngay cả thần hồn cũng nhất loạt bị xóa sổ!

10 trượng, đây đã là cực hạn của bọn họ!

Có lẽ khi bọn họ bước vào Hắc Động Cảnh, có thể rút ngắn khoảng cách này xuống trong vòng 1 trượng.

– Không hổ là Chân Quân 6 động, dù là đã chết nhiều năm vẫn còn uy năng như thế!

– Sở dĩ 5 động mới là Chân Quân, là bởi vì cường giả như vậy vượt xa dưới 4 động, có khác biệt về chất!

– Xem ra, chúng ta chỉ có thể quan sát ở khoảng cách này!

6 khúc xương trắng này ngang với Bảo khí 6 động kích hoạt hoàn toàn, ai xông lên thì chẳng khác gì chiến đấu trực diện với cường giả 6 động, không phải về mặt lực lượng, mà là mặt pháp tắc, nhưng đều vô cùng nguy hiểm!

Cũng như ban đầu Hoặc Thiên ở Thần Anh Cảnh đã dùng phù văn miểu sát Vinh Kiếm Long từ Minh giới đi xuống, pháp tắc thiên địa chính là lực lượng!

Ba người Long Toa Toa đều khoanh chân ngồi xuống, chống đỡ áp lực nghiên cứu phù văn. Dù cho bây giờ bọn họ còn chưa có cách nào chân chính lĩnh ngộ pháp tắc thiên địa, nhưng có thể cố hết sức ghi nhớ 6 cái phù văn này, ngày sau sẽ có cơ hội diễn hóa thành đạo của mình.

Hơn nữa, lĩnh ngộ dưới áp lực lớn như thế, chỗ tốt là vô cùng!

Trên thực tế, có mấy cường giả 6 động nào lại nhàn rỗi đi mở ra áp lực rèn giũa tiểu bối? Nào có rảnh như thế!

Chu Hằng cũng ngồi xuống, tuy nhiên hắn không phải đang

nghiên cứu Cốt phù, mà là luyện hóa ăn vào tiên dược, thánh dược!

Chân Quân 6 động kia chuẩn bị cho bản thân rất đầy đủ, từ cao xuống thấp, có đủ các loại dược vật. Chu Hằng tự nhiên không cần dược vật dưới Tuệ Tinh Cảnh, cho nên hắn cầm toàn là tiên dược cùng thánh dược.

Có thể nói, ngoài hai phần dược vật không lấy được đều rơi vào tay ba người Long Toa Toa, còn lại đều tập trung vào tay Chu Hằng.

Hắn bắt đầu điên cuồng cắn.

Ăn trước đương nhiên là tiên dược, bảo dược loại trái cây hao tổn rất lớn, 10 phần dược lực đến nay tối đa chỉ còn một vài phần, cơ bản coi như đã hỏng. Tuy nhiên loại cỏ cây thì được bảo tồn rất tốt, có một chút vẫn còn đang sinh trưởng, chẳng những dược lực còn nguyên, thậm chí còn tăng lên một chút!

Tự nhiên đây là tin tức cực tốt.

Mượn áp lực hình thành từ xương trắng, tốc độ luyện hóa dược lực của Chu Hằng cũng nhanh hơn, cách mỗi 10 ngày liền có thể hình thành một ngôi sao chổi. Chỉ là bây giờ hắn có thể chất Long tộc, đây là vua dạ dày, chia mất một phần dược lực, dùng để tẩm bổ thân thể.

Nửa tháng sau, Long Hải Duy đột nhiên gọi ba người tỉnh lại, nói: – Xem ra, không có mấy năm, chúng ta sẽ không thể ghi nhớ được 6 cái Cốt phù này! Nhưng mà, chúng ta chỉ có thể ở chỗ này tối đa 1 năm rưỡi!

– Vì sao? Chu Hằng không rõ hỏi lại, không phải bọn họ không phải lo vấn đề khiêu chiến hay sao?

Ba người Long Toa Toa lại dùng vẻ giật mình nhìn hắn, như gặp phải kẻ ngu ngốc.

– Nè nè nè, ánh mắt các ngươi là gì vậy!

– Chẳng lẽ ngươi không biết, còn 2 năm nữa chính là Thiên Thần đại hồi bốn đại thần thú? Nè, ngươi có phải người Long tộc không đó!

Dĩ nhiên không phải!

Chu Hằng thầm nhủ, ngoài mặt lại mờ mịt, hỏi: – Cái gì Thiên Thần đại hội?

– Thua ngươi luôn! Long Toa Toa vỗ trán, nói: – Thiên Thần đại hội cách vạn năm cử hành một lần, là đại hội lớn nhất của

bốn đại thần thú, mỗi một nhà đều phái ra 10 Tuệ Tinh Cảnh tham chiến, rút thăm quyết định đối thủ, người thắng lại đánh, người chiến thắng chính là quán quân Thiên Thần đại hội!

– Đây mới là vinh quang lớn nhất!

– Mỗi một con cháu Long tộc đều lấy việc tham dự Thiên Thần đại hội là mục tiêu phấn đấu!

– Tuy nhiên, chỉ có 10 hạng đầu đội chữ Thiên Huyền Thiên Doanh mới có tư cách này!

Chu Hằng à một tiếng, cuối cùng hắn hiểu được, bởi vì bốn người bọn họ đều là trong 10 hạng đầu đội chữ Thiên, cho nên đều có tư cách tham dự Thiên Thần đại hội. Cũng nhất định phải tham dự, đây là nghĩa vụ cùng vinh quang của thiên kiều Long tộc bọn họ!

– 10 người đánh võ đài ư? Hắn hỏi.

– Không phải, hỗn chiến! Một bên toàn té xuống mà kết thúc!

Còn thật là kịch liệt!

– Thiên Thần đại hội là đại hội náo nhiệt nhất Minh giới, đến lúc đó bốn thần thú sẽ cho mời khách rộng rãi, bao gồm cả các thần thú khác, còn có 5 đại Thánh nhân cùng với những đệ tử! Tuy rằng 5 đại Thánh nhân đều biến mất ở trăm vạn năm trước, nhưng truyền nhân của bọn họ đều tham dự các lần Thiên Thần đại hội!

5 đại Thánh nhân!

Hoặc Thiên!

Trong lòng Chu Hằng run lên, hai năm sau là có thể gặp được Hoặc Thiên!

Tuy nhiên, với tính cách của Hoặc Thiên thì nàng sẽ đến hay sao?

Chu Hằng suy nghĩ một hồi, Hoặc Thiên có đến hay không cũng không phải do hắn quyết định, hiện tại hắn nên tập trung nâng cao tu vi thôi

Hắn tiếp tục ngồi vào chỗ cũ, toàn lực luyện hóa những dược lực kia.

Tiên dược đã ăn xong, hắn bắt đầu sử dụng tới thánh dược!

Chương 1048: Thực lực tiến lớn

Chu Hằng hoàn toàn mất đi quan niệm thời gian, hắn uống thuốc, luyện hóa, biến hóa duy nhất chính là dược vật trong pháp khí không gian đang không ngừng giảm bớt.

Thiên nhiên thảo dược không trải qua luyện hóa, công hiệu không đạt được tốt nhất, đặc biệt đan dược cần phối hợp, vài loại thảo dược đặt chung một chỗ luyện chế có thể sinh ra hiệu quả lớn xa hơn một vài cọng thảo dược.

Nhưng luyện thành đan dược, không thể tránh khỏi sinh ra tính kháng dược, cũng chính là đan độc, đan độc tích lũy ở trong người nhất thiết phải dựa vào thời gian tiêu trừ, đây là một cái quá trình.

Bình thường mà nói, đan dược gia tăng tích lũy linh lực bình thường một ngày có thể ăn một viên. Tuy nhiên đạt tới cấp Tuệ Tinh, lo lắng cũng không phải vấn đề đan độc, mà là từ đâu mà có nhiều đan dược như vậy!

Nửa năm, một năm cũng không nhất định được một viên, như vậy làm sao có thể cần lo lắng vấn đề đan độc?

Cũng chỉ có Chu Hằng phát ra tiền của phi nghĩa mới có lo lắng như vậy – đây chính là trân quý của một vị Chân Quân 6 động a! May mà hiện tại cũng không băn khoăn như vậy, cơ bản đều là linh dược thiên nhiên sinh trưởng, hiệu quả mang tới tuy rằng kém một chút, nhưng cũng không cần lo lắng đan độc!

Chu Hằng cứ như vậy gặm nhai a, tuy rằng tất cả những thứ này đều là cấp bậc tiên dược, thánh dược, nhưng thực ra hương vị thật sự không tốt, không phải đắng thì cay!

Thuốc đắng dã tật a!

Khi một ngày nào đó hắn đột nhiên phát hiện ngay cả thánh dược cũng ăn hết, ba người Long Toa Toa không hẹn mà cùng đứng lên, kéo hắn đi ra ngoài.

Kỳ hẹn một năm rưỡi đã đến!

Nhanh như vậy?

Không ngờ hơn một năm!

– Mau mau mau, chúng ta nhanh trở về! Ba người Long Toa Toa đều nói. Bọn họ vẫn tham, ở trong này đợi một tháng, thời gian của bọn họ cũng chỉ có năm tháng thôi.

Đáng tiếc, 6 khối Cốt phù căn bản thu không được, ít nhất phải là cấp bậc 5 động mới có thể đánh vỡ 6 khối Cốt phù liên thủ, khi 6 khối Cốt phù phân tán, nếu không thể cộng minh với nhau, cho dù còn có thể có uy áp cũng sẽ không quá mức kinh người. Dù là Tuệ Tinh Đế đỉnh phong đều có thể miễn cưỡng chạm đến.

– Đợi chúng ta tiến vào Hắc Động Cảnh rồi trở về một chuyến, liên thủ làm rối loạn 6 khối Cốt phù này! Long Hải Duy tràn ngập tin tưởng nói, tuy rằng cũng không hiểu thấu đáo 6 khối Cốt phù đạo này, nhưng gần hai năm tìm hiểu đối hắn vẫn có hiệu quả cực lớn!

Dù sao, trong long tộc cũng không có Chân Quân 6 động nào sẽ hiển lộ Cốt phù ra cho người ta nhìn!

Long tộc với bên ngoài là một chủng tộc, nhưng bên trong chẳng phải cũng tranh quyền đoạt lợi?

Từ điểm đó mà nói. Long tộc cùng hết thảy chủng tộc cũng không khác nhau, chỉ là càng thêm tham tài, càng thêm ngạo mạn… Cũng càng cường đại hơn!

Chu Hằng cũng hết sức hài lòng, thể chất của hắn cùng trình tự linh lực đều đạt tới 52 tinh!

Đáng tiếc a, cũng bởi vì dược lực bị thể chất cùng linh lực chia đều, nếu không chỉ dùng ở linh lực, muốn đạt tới đại viên mãn cảnh có lẽ khó khăn. Nhưng nếu xông lên 90 tinh cấp bậc đỉnh phong lại không khó!

52 viên tuệ tinh thì 52 viên đi, ít nhất cũng hơn phân nửa! Lạc quan một chút, chỉ cần lại đến một lần như vậy, không phải linh lực, thể chất hắn đều ít nhất đạt tới đại viên mãn cảnh?

Thể chất cũng không có siêu cấp đại viên mãn cảnh, hơn nữa cũng không có bình cảnh đại cảnh giới, chỉ cần cuồng ăn một bữa, đột phá sẽ thuận lý thành chương!

Tuy nhiên, phải đạt trước khi tham gia Thiên Thần Đại Hội!

Long trọng như vậy, khẳng định sẽ có giải thưởng lớn, vạn nhất có chút đan dược gì đề cao tích lũy linh lực, hắn bỏ lỡ há không đáng tiếc?

Rời dưới lòng đất, bốn người lập tức bay vút lên tiến vào tinh không, bắt đầu xuyên qua vũ trụ.

Dọc theo con đường này vốn không có thời gian nghỉ ngơi ,

chính là chạy như điên, chạy như điên, chạy như điên! Cũng may bọn họ chẳng những đều là Tuệ Tinh Đế, hơn nữa đều là người xuất sắc trong Tuệ Tinh Đế, rồng sở trường uốn lượn trên không, lặn lội đường xa lại là ưu điểm của Long tộc.

Chu Hằng cũng dùng Long tộc biến thân. Hắn hiện tại một lần biến thân kéo dài đến bảy tiếng, hoàn toàn khôi phục long lực vẫn là ba ngày.

Hắn hao tổn hết long lực cũng chỉ có thể biến trở về hình người, ngồi ở trên người của Long Hải Duy khôi phục.

Tuy rằng Long Hải Duy không cam lòng đối với chuyện này, nhưng không có cách nào, ai bảo cho bọn họ đi ra một tháng. Nhất thiết phải tranh thủ thời gian a! Huyết mạch Chu Hằng cũng không thuần khiết như bọn họ, sanh ra chính là long hình, mà chỉ có long hình mới có thể phát huy ra tốc độ nhanh hơn, cũng chỉ có coi hắn trở thành tọa kỵ .

Ở trong Long Hải Duy khó chịu, bọn họ một đường xuyên qua, hai tháng sau lại còn gặp một cường đạo, bởi vì không có thời gian và đối phương dường như cũng có mấy cường giả, bọn Chu Hằng không ham chiến, mà vừa chạm vào sau liền lựa chọn đột phá rời đi.

Minh giới cũng có cường đạo tinh hải?

– Đại bộ phận là thế lực lớn trong tinh vực phụ cận giả trang,

bình thường cũng sẽ không đuổi tận giết tuyệt, coi như là đánh thuế cướp sạch bộ phận hàng hóa, coi như là quy tắc ngầm! Long Hải Duy giải thích.

Bốn người tiếp tục chạy, dọc theo con đường này vốn không gặp chuyện xảy ra, bốn tháng lại 27 ngày sau, bọn họ rốt cục về tới Long Vực, về tới Vĩnh Hằng Long Tinh, về tới Huyền Thiên Doanh.

Thời gian chặt như vậy, bọn họ về tới nơi liền bị giáo đầu đổ ập xuống chửi mắng một trận – trừ bỏ Long Toa Toa! Vài cái trưởng lão 5 động không ngờ một bộ dáng như mẹ nuôi, quan tâm hỏi khi Long Toa Toa xuất hành có gặp được nguy hiểm hay không, ai oán nói về sau còn đi xa nhà, nhất định phải để cho bọn họ bảo hộ trong bóng tối!

Con mẹ nó, thiên vị cũng thật quá mức đi!

Long Toa Toa đến tột cùng là lai lịch gì? Xem thời điểm nàng biến thân long hình, mặc dù là một đầu Lục Long, lại chớp động quang hoa màu xanh, chẳng lẽ muốn huyết mạch phản tổ, chân chính phản tổ?

Nếu Long Toa Toa có tiềm lực trở thành Thanh Long thứ ba, như vậy tương lai thành tựu nói không chừng chính là Hỗn Độn Cảnh!

Hỗn Độn Cảnh!

Đối mặt với một cái ấu long có được tiềm lực Hỗn Độn Cảnh, như vậy quan tâm cùng trân trọng nhiều hơn nữa đều không đủ !

Ở thời đại Thánh nhân ngã xuống, Hỗn Độn Cảnh chính là mạnh nhất, số lượng thật ít ỏi, nhiều ít một cái có tính căn bản khác nhau!

Đương nhiên, thời đại vô thánh là Long tộc nghĩ đến , cái chủng tộc tự đại này bế tắc tin tức, căn bản không biết ít nhất Hoặc Thiên đã thành Thánh ! Nếu Hoặc Thiên đã thừa kế Thái Hư Thánh Nhân vị, như vậy 4 thánh khác đâu?

Nói không chừng năm Thánh đều đã trở về vị trí cũ một lần nữa!

Long Toa Toa giống như Công chúa được mời đi ra ngoài, mà ba người Chu Hằng tiếp tục kề huấn, sau khi dạy dỗ ba ngày. Bọn họ mới thoát khỏi bể khổ, có một ngày làm chuẩn bị, ngày thứ ba sẽ xuất phát đi tới Chu Tước tinh vực, tham gia Thiên Thần Đại Hội!

Tuy nhiên, Chu Hằng vừa mới ra đi. Liền nhìn thấy một đống người vây hắn.

– Huyết mạch hạ vị, ta muốn khiêu chiến ngươi!

– Né ba năm rốt cục xuất hiện!

– Ta nhất định sẽ đả bại ngươi, huyết mạch hạ vị!

– Huyết mạch hạ vị không có tư cách đại biểu Long tộc xuất chiến!

Những người này nhao nhao kêu lên, mỗi một người đều trào dâng tình cảm quần chúng, dường như 3 năm trôi qua bọn họ cũng đã có thể nghiền ép Chu Hằng ở trên thực lực.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Ta không có nhiều thời giờ như vậy chơi đùa cùng các ngươi. Như vậy đi, theo quy củ, các ngươi cùng lên đi!

– Thật ngông cuồng !

– Các huynh đệ, cùng tiến lên a, xử lý cái huyết mạch hạ vị này!

– Giết!

Tuy rằng bọn người kia nói thật giống như chính mình thiên hạ vô địch, nhưng mỗi một cái đều không phải là ngu ngốc. Không mảy may cự tuyệt cái hảo ý này , ngược lại đánh rắn phụ can, theo leo lên.

Ba năm thời gian đối với cường giả cấp Tuệ Tinh sinh mệnh dồi dào mà nói, khả năng giống như nháy mắt, cái gì cũng sẽ không thay đổi! Nhưng Chu Hằng lại bất đồng, 3 năm trôi qua, hắn đã từ Tuệ Tinh Vương tăng lên tới Tuệ Tinh Đế!

Tuệ Tinh Đế 52 tinh!

Tuệ Tinh Đế hai lớp thể chất, linh lực!

Hắn cũng đang muốn biết thực lực mình thu được tăng lên bao nhiêu. Bọn người kia vừa vặn cho hắn luyện tập!

– Ha ha ha ha, huyết mạch hạ vị, lần này chúng ta cũng sẽ không sợ khí thế của ngươi tấn công! Ngay từ đầu chiến đấu, chỉ thấy những người này đều đeo lên một cái mũ giáp kỳ quái, giống như ngọc vừa tựa như kim, thập phần cổ quái.

– Đó là vật gì? Chu Hằng có chút tò mò.

– Đây là dùng Kim Tương Ngọc luyện chế mà thành, chuyên môn dùng để chống cự lại khí thế chèn ép! Một đối thủ ngạo nghễ nói.

Nga!

Chu Hằng gật gật đầu, xem ra bọn người kia cũng không phải ngu ngốc. Lần đầu tiên bị hắn lấy khí thế áp đảo hai phần ba, hiện tại không ngờ lấy được cái gì Kim Tương Ngọc, thật đúng là bỏ được tiền vốn .

Đáng tiếc là, lần này hắn căn bản không nghĩ dùng khí thế, không phải muốn trắc nghiệm thực lực của hắn sao?

Hắn dùng ngón tay ngoéo … một cái. Nói:

– Lên đi!

– Đừng vội kiêu ngạo! Một đối thủ vọt tới, đánh tới Chu Hằng, trên nắm tay có phù văn ánh sáng chớp động.

Ông!

Vòng thiên hà ra, người nọ vọt tới tới gần lập tức đọng lại thân

hình, chỉ có thể phí công huy động hai tay mà không thể tiến thêm mảy may!

Tốt lắm!

Chu Hằng lộ ra nụ cười thỏa mãn, uy lực vòng thiên hà có tăng lên rất lớn!

– Cùng tiến lên!

Còn dư lại 46 người đều vọt tới, dựa vào người đông thế mạnh, sinh sôi che mất Chu Hằng.

Ông! Ông! Ông!

Vòng thiên hà run lên, hào quang thần thánh lưu chuyển, trong nháy mắt giam cầm mọi người!

Nhưng vẻn vẹn chỉ một giây cũng chưa tới, mọi người khôi phục năng lực hành động, tiếp tục công hướng về Chu Hằng.

Nhiều người như vậy, cũng chỉ có thể liên tục không đến một giây.

Chu Hằng nói ở trong lòng, không ngừng bình trắc thực lực của hắn.

Oanh! Oanh! Oanh!

Từng đạo quang hoa hiện lên, phù văn lực loạn thành, đối mặt với công kích như vậy Chu Hằng cũng không dám khinh thường, man lực rất khó oanh thương hắn, nhưng phù văn thì không giống nhau, nếu bị ba đạo phù văn lực trở lên đồng thời đánh trúng, dù là với khí lực hắn đều bị thương!

Bị mười phù văn cấp Tuệ Tinh đồng thời đánh trúng, đây tuyệt đối là bị thương nặng, nhiều hơn nữa… đó chính là tức chết!

Nhưng muốn đánh trúng Chu Hằng, quá khó khăn!

Đại Ngũ Hành Phù Văn, vòng thiên hà, cái nào không phải lợi khí ứng đối quần ẩu? Hắn ung dung tựa như xuyên qua, lợi dụng vòng thiên hà cho dù không đến một giây giam cầm nhanh chóng dọn dẹp tràng người.

Bốp! Bốp! Ba!

Một người lại một người bị hắn ném ra ngoài, ở phụ cận lại

nổi lên một tòa núi người!

– Đây là một lần cuối cùng! Chu Hằng giọng điệu lạnh lẽo, nhưng trên mặt đã mang sát khí – Về sau ai dám nói huyết mạch hạ vị bên miệng, bất kính đối với ta, sẽ không có tiện nghi như vậy !

– Hậu quả… Các ngươi không chịu nổi!

Chương 1049: Chu Tước tinh vực

Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt ở trong quá trình lớn lên, đều coi bốn đại thần thú trở thành đối tượng ma luyện, từ Tuệ Tinh Cảnh đến Hắc Động Cảnh, rồi đến Hỗn Độn Cảnh, viết Huyết lệ sử bốn đại thần thú!

Thân là truyền nhân Thái Hư nhất mạch, sư đệ của Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt sư thúc, hắn sao có thể dứt bỏ cái truyền thống quang vinh này?

Chà đạp bốn đại thần thú, cho hắn làm không được sao?

Con bà nó, thấy hiền hậu mà cứ bắt nạt!

Một ngày qua đi, đội tốp 10 người chữ Thiên đều tập trung cùng nhau, lần này sẽ từ nhị tổ tự mình dẫn dắt đội ngũ, đi tới Chu Tước tinh vực.

Chu Hằng gặp được mấy tên từng nghe nói qua.

Đội chữ Thiên xếp hạng thứ ba là Long Ngữ Đường!

Đây là một cái tên thập phần ngạo mạn, lỗ mũi đều hướng lên trời, nhưng toàn thân không có một tia Long tộc đặc thù, xem ra tốp 5 đều giống nhau, sanh ra chính là long hình, huyết mạch phản tổ .

Có thể xếp hạng trên Long Hải Duy cùng Long Ám Dạ, người này tuy rằng ngạo mạn, nhưng tuyệt đối không thể coi thường!

Tuy nhiên, đó cũng là chỉ hơn hai năm trước!

Thời điểm còn tại Tuệ Tinh Vương, Chu Hằng tự nghĩ tuy nhiên đánh ngang tay với hai người Long Hải Duy, nhưng sau khi dùng Yên Diệt Phù Văn có thể tăng thêm 3 điểm phần thắng – dù sao hắn cũng không biết hai người Long Hải Duy có cường đại phù văn làm tuyệt chiêu hay không.

Nhưng bây giờ hắn đã đạt đến 52 tinh, lực lượng tăng vọt gấp mấy chục lần, khiến cho oai phù văn cũng theo nước lên thì thuyền lên!

Long Hải Duy cùng Long Ám Dạ hai năm qua cũng tiến bộ rất nhiều, quan sát cấp bậc 6 động Cốt phù làm sao có thể không có một chút xíu lĩnh ngộ?

Sau đó, chính là Long Tùy Phong xếp hàng thứ nhất!

Khi ánh mắt Chu Hằng đảo qua hắn, không ngờ trực tiếp bỏ qua, sau đó mới phản ứng được, như thế nào lại lướt qua ánh mắt?

Không phải hắn rất không làm người khác chú ý, tương phản, thân hình Long Tùy Phong cao lớn, đầu đầy tóc đỏ, tràn đầy cảm giác cuồng dã, bất kể dùng ánh mắt nhân loại hay là Long tộc mà xem. Đây đều là một mỹ nam tử!

Trên thực tế để Chu Hằng không muốn liếc hắn một cái , chính là khí tức toàn thân hắn thả ra!

Thật là tà ác!

Tựu như cùng một đầu Tử Linh, để hắn bản năng phát lên cảm giác căm hận, để hắn căn bản không suy nghĩ nhiều liếc mắt nhìn!

Nhưng phản ứng lại, Chu Hằng vẫn nhìn tên này thêm vài lần.

Kỳ quái!

Chu Hằng không khỏi bị kiềm hãm, bởi vì cánh tay phải Long

Tùy Phong lại là long trảo. Ngoài ra, hắn không còn đặc thù Long tộc, ngay cả sừng rồng cũng không có!

Tên này không ngờ không phải sanh ra được chính là long hình, mà là cũng chỉ có bộ phận long hóa!

Một cái bộ phận long hóa tên không ngờ chiếm cứ vị trí thứ nhất đội chữ Thiên, nhưng lại để tồn tại mạnh như Long Hải Duy, Long Ám Dạ nói tới biến sắc, đây là tên kinh khủng như thế nào?

Nghĩ đến đây, Chu Hằng không khỏi cười, nói đến huyết mạch, lúc đó hắn chẳng phải ngoại lệ, ngay cả bộ phận long hóa cũng không có, nhưng luận đến độ tinh khiết huyết mạch Long tộc, hắn lại có thể để chín thành chín Long tộc xấu hổ phải tự sát!

Long Tùy Phong là Hồng Long tộc thuần khiết, tương lai hắn nói không chừng chính là Vương giả cấp 9 động!

Long hình vân vân căn bản không phải vấn đề gì, chỉ cần đi vào Hắc Động Cảnh, sau khi tổ trì thanh tẩy lần thứ hai, vĩnh viễn có được long hình!

Ngay vào lúc này, nguyên bản Long Tùy Phong nhắm mắt dưỡng thần đột nhiên mở hai mắt ra, ánh mắt như kiếm, hướng về Chu Hằng!

Đôi mắt này… màu trắng!

Hoàn toàn màu trắng, tròng trắng mắt, con mắt đều màu trắng, thật dọa người!

Nhìn Chu Hằng, Long Tùy Phong lành lạnh cười. Lộ ra răng nanh trắng như tuyết mà sắc bén, ánh mắt kia như thế nào cũng không giống như đang nhìn cùng tộc, mà là mãnh hổ nhìn chằm chằm con mồi!

Chu Hằng có một loại kích động mãnh liệt muốn ra tay, quả muốn chém người này dưới kiếm!

Hắn không biết tại sao mình có kích động như vậy, chỉ cảm thấy chán ghét người này phát ra từ nội tâm. Nhất thiết phải giết mới có thể an tâm.

Mạnh mẽ khắc chế sát khí trong lòng, Chu Hằng nhắm hai mắt lại, sợ nhìn tên này lâu hơn sẽ không kìm nổi ra tay!

Thắng bại?

Khó nói!

Chu Hằng có tự tin bất bại, nhưng nói đến thủ thắng lại vị tất .

Đang trên đường trở về Chu Hằng nghe bọn Long Hải Duy nói rất nhiều, trong đó đánh giá đối với Long Tùy Phong phi thường cao, theo Long Hải Duy tự đánh giá chính là bốn người hắn và Long Ám Dạ, Long Toa Toa, Long Ngữ Đường liên thủ đều chưa chắc là đối thủ Long Tùy Phong!

Đánh giá như thế, đủ để cho Chu Hằng coi trọng Long Tùy Phong .

Khả năng bên trong cùng giai, đối thủ duy nhất có thể gây áp lực cho hắn!

Ông!

Một đạo áp lực kinh khủng cuốn qua, cũng khi trong lòng dâng lên cảnh giác, Chu Hằng lại phát hiện áp lực này đã biến mất! Hắn mở hai mắt ra, chỉ thấy ở trước mặt của bọn họ đã có 1 nam nhân trung niên dáng người thon dài, mặt như ôn ngọc, nho nhã đến cực điểm.

Thật nhìn quen mắt!

– Bái kiến nhị tổ! Mọi người đồng loạt quỳ gối.

Nhị tổ?

Nguyên lai đây chính là vị Thiên Tôn Hỗn Độn Cảnh thứ hai Long tộc, trách không được nhìn qua quen mắt, nguyên lai trước hắn ở tổ trì thanh tẩy không biết đã lạy bao nhiêu hồi! Chỉ là khi đó là pho tượng, hiện tại lại là chân nhân.

Không có biện pháp, Chu Hằng cũng chỉ đành theo mọi người cùng nhau bái xuống.

– Tiểu nha đầu, ngươi không cần bái ta! Nhị tổ cười lớn một tiếng, thân thủ nhất chiêu chụp tới Long Toa Toa vừa muốn bái xuống phía dưới hư không, yêu quý vỗ vỗ đầu của nàng.

Long Toa Toa cũng thuận thế thẳng người, tự nhiên không bái xuống phía dưới nữa.

Tê!

Nha đầu kia đến tột cùng là lai lịch gì?

Ở Long tộc, có thể áp đảo nhị tổ ở trên thực lực chỉ có lão Thanh Long , tuy nhiên ở bối phận so với nhị tổ cao vẫn còn có mấy người, dù sao nhị tổ là đại huyết mạch thứ sáu – thực lực mạnh cùng bối phận cao cũng không có quan hệ tuyệt đối.

Có lẽ Long Toa Toa chính là hậu đại vài cái nhân vật lớp người già!

Lão Thanh Long?

Nói đùa, lão Thanh Long qua bao nhiêu ức vạn năm không đẻ trứng? Đương nhiên, cũng không bài trừ quả thật lão Thanh Long này cây vạn tuế ra hoa, lại để cho nữ nhân nào hoặc là mẫu long, mẫu thú mang bầu.

Đã lạy xong, mọi người nhao nhao đứng dậy, không chút che giấu kính sợ trên mặt.

Đây là tự nhiên, Hỗn Độn Cảnh a, trên đời này cộng hết lại đều chưa chắc có hai mươi, ở thời đại Thánh nhân không ra, đại năng chân chính, vô địch chân chính!

Chỉ có Chu Hằng không để ở trong lòng, bởi vì ngay cả đánh lão Thanh Long Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt đều ở chung cùng hắn lâu như vậy, làm sao có thể phát lên lòng kính sợ đối một

tiểu thanh long?

Hỗn Độn Cảnh? Hắn nhất định sẽ đạt tới. Nhưng lại vượt qua!

– Di? Khi nhị tổ nhìn đến Chu Hằng, ánh mắt đột nhiên ngừng lại, nhìn hắn chằm chằm.

Xác thực mà, là nhìn chằm chằm trán của hắn.

Trên trán hắn có cái gì, nở hoa sao?

– Cảm giác thật quen thuộc! Thân hình nhị tổ nhoáng lên một cái đã xuất hiện ở trước người Chu Hằng. Căn bản không chấp nhận được hắn chống cự, một bàn tay đã ấn vào trên trán của hắn, đây chính là Hỗn Độn Cảnh, đối với Tuệ Tinh Cảnh là tuyệt đối nắm trong tay.

– Nhị… Tổ, chuyện gì vậy?

Toàn trường cũng chỉ có Long Toa Toa có thể ung dung nói chuyện ở trước mặt nhị tổ, nàng cũng đến gần lại đây. Học bộ dáng nhị tổ nhìn trán Chu Hằng, lại cũng không nhìn thấy gì.

– Một cỗ khí tức tang thương mà lại cường đại, nhưng… đã

biến mất! Nhị tổ nhắm mắt một trận, đột nhiên toàn thân run lên, rùng mình một cái!

Rùng mình một cái!

Mạnh như nhị tổ, đường đường tồn tại cấp Hỗn Độn. Không ngờ rùng mình?

Hắn đang sợ sao?

Trên đời này có cái gì có thể làm cho nhị tổ sợ hãi?

Chu Hằng lại biết, Hoặc Thiên từng để lại một phù văn trên trán của hắn, đương nhiên, chỉ là một góc, nhưng thời điểm ở Tiên giới liền cho Chu Vũ Hà. Nhưng Hỗn Độn Cảnh chính là Hỗn Độn Cảnh, cho dù chỉ có từng tia tia khí tức như vậy cũng có thể cảm ứng được!

Nghĩ đến Hoặc Thiên, nhị tổ Long tộc có thể không run rẩy sao?

Năm đó hắn bị Hoặc Thiên đánh qua. Bóc qua vảy rồng, giựt qua râu rồng, đào qua thịt rồng, mà vô số năm qua sau, lại bị Hồng Nguyệt đánh qua, bóc qua vảy rồng, nhổ qua râu rồng, đào qua thịt rồng!

Đây quả thực là ác mộng hắn!

Cho nên cảm ứng được một tia khí tức Hoặc Thiên, hắn không nhịn được rùng mình một cái.

– Được rồi, lên đường đi! Nhị tổ khôi phục lại, đạt tới tu vi của hắn tự nhiên có thể hoàn mỹ khống chế cảm xúc tự thân, vừa rồi thất thố thật sự khắc sâu trí nhớ quá mức!

Long Vực có Tinh Môn tốc hành Chu Tước tinh vực, nhưng hai đại tinh vực cách thật sự quá xa vời, dù là với Tinh Môn truyền tống đều phải một tháng, hơn nữa toàn bộ quá trình còn tương đối nguy hiểm. Phải để Thiên Tôn Hỗn Độn Cảnh tọa trấn.

Cho nên, nhị tổ đang đi tới không chỉ là coi trọng đối với Thiên Thần Đại Hội, còn gánh vác trách nhiệm bảo hộ mười thiên tài nhất Long tộc.

Đương nhiên chân chính thiên kiêu cũng chỉ có 6 cái, tuy rằng bốn cái khác đồng liệt tốp 10, ở trước mặt sáu người Chu Hằng lại ảm đạm thất sắc, chỉ có thể nói là với không tới .

Một tháng trôi qua rất nhanh, ở dưới nhị tổ bảo hộ, bọn họ cũng thuận lợi đi tới Chu Tước tinh vực.

Chu Tước thuộc hỏa, đây là một mảnh thế giới lửa, nhưng vì Thiên Thần Đại Hội, Thủ Tinh Hỏa Diễm Tinh đánh ra một mảnh khu vực không lửa, cung cấp cho các thần thú khác vào. Đồng dạng, nơi này cũng có một Ma Hải, chiếm cứ đại khái diện tích một phần ba, lớn gần với Ma Hải Long tộc trước kia, hiện tại lại nhỏ đi nhiều.

Trên thực tế, loại ngọn lửa cấp bậc này đương nhiên ngay cả Tinh Thần Cảnh đều không sợ. Làm chủ nhân, nếu để cho khách nhân không thoải mái chẳng phải mất cấp bậc lễ nghĩa, nhất là chủng tộc 4 thần thú kiêu ngạo như vậy!

Trong tất cả khách, đương nhiên Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ cùng với 5 đại Thánh nhân là khách nhân tôn quý nhất, bọn họ phân ở trong tám nhà lớn nhất, các thần thú khác chỉ có thể vào viện cấp một, ấn thực lực sắp xếp bố trí.

Dù sao chỉ cần xưng là thần thú ít nhất là cấp Hắc Động, nhưng đồng dạng Hắc Động Cảnh còn chia làm chín trình tự.

Chu Hằng thấy được rất nhiều thần thú, đáng tiếc, đại bộ phận đều hóa thành hình người, chỉ có thể từ thú hóa 1 phần phỏng đoán bộ dáng bọn họ sau khi biến thân, nhưng điều này giống như người mù sờ voi, căn bản không khả năng tưởng tượng rõ ràng.

Quản bộ dáng bọn họ cái gì, hắn chỉ cần coi bốn đại thần thú là mục tiêu, khi có thể đánh bay toàn bộ bốn đại thần thú, tu vi

của hắn cũng đại thành!

Trách không được Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt đều nhìn chằm chằm đánh bốn đại thần thú, đây quả thật là rất… bớt việc!

Đúng, chính là bớt việc mà thôi!

– Toa Toa, biểu ca tới thăm ngươi! Bọn Chu Hằng vừa mới tới, đã có một gã thanh niên chạy tới trước cửa .

Chương 1050: Mới Thánh nhân

Biểu ca?

Biểu ca Long Toa Toa?

Thanh niên này cũng không phải Long tộc, nói cách khác, mẫu thân Long Toa Toa cũng không phải Long tộc!

Chu Hằng nhìn người tự xưng biểu ca Long Toa Toa, không có ý tứ tiến lên chào hỏi, chỉ lẳng lặng quan sát.

– Là ngươi nha! Long Toa Toa đi ra từ trong sân, nhìn đối phương một cái, lộ ra biểu tình bĩu môi, hiển nhiên cũng không ưa thích đối với người thanh niên này.

– Toa Toa, chúng ta đã bao nhiêu năm không gặp? Ngươi càng trở nên xinh đẹp hơn! Thanh niên kia chậc chậc khen ngợi, trong ánh mắt không che giấu vẻ ái mộ chút nào.

– Mã Cảnh Nguyên, ngươi thật phiền! Long Toa Toa che lỗ tai.

– Hắc hắc hắc, Toa Toa, ngươi còn không biết đi, Bạch Cốt nhất mạch chúng ta đã có Thánh nhân mới xuất thế! Thanh niên được xưng là Mã Cảnh Nguyên nói.

Cái gì!

Chu Hằng cả kinh trong lòng, Bạch Cốt nhất mạch cũng có Thánh nhân xuất thế?

Thật đúng là… tin tức lớn a!

Thái Hư nhất mạch có Thánh nhân mới, Bạch Cốt nhất mạch cũng có, như vậy ba nhà còn dư lại? Dường như Thánh nhân vị cũng không rơi đi đâu, vẫn đản sanh trong Ngũ gia.

Long Toa Toa cũng lộ ra vẻ khiếp sợ, có Thánh nhân mới xuất thế, tin tức này cũng quá kinh người!

Thánh nhân không ra, bốn đại thần thú chính là mạnh nhất – trừ bỏ hai cái siêu cấp biến thái hữu hạn như Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt, bình thường Hỗn Độn Cảnh sao có thể là đối thủ của bọn lão Thanh Long, lão Bạch Hổ?

Nhưng Thánh nhân xuất thế sẽ không giống nhau, thiên hạ lại trở lại thời đại năm Thánh tối tôn!

Điều này làm cho Long tộc kiêu ngạo há có thể dễ dàng nhận?

ads

– Bạch Cốt Thánh nhân mới xuất thế? Nhị tổ khoanh tay ra, trên mặt ôn nhuận như ngọc cũng khó che giấu vẻ mặt kinh hãi. Dù sao hai chữ Thánh nhân quá mức nặng – … Thạch Dương?

– Đúng! Mã Cảnh Nguyên vội vàng cung kính, vẻ mặt nghiêm túc đáp.

– Ta nghĩ cũng chỉ có thế, Bạch Cốt nhất mạch chỉ có hắn là Thiên Tôn. Hắn không thành Thánh người khác có tư cách như thế nào? Nhị tổ lộ ra một chút buồn bã – Nhân loại thật tốt, có cơ hội thành Thánh, lần trước thấy hắn, hắn vẫn chỉ là Hỗn Độn Cảnh, cùng ta khó phân sàn sàn như nhau. Không nghĩ tới 1000 năm trôi qua, hắn đã thành thánh!

Thần thú, có được thần lực thiên địa ban cho, thể chất mạnh mẽ, cùng chiến nhân loại cùng cảnh giới, chín thành chín có thể nghiền ép mà thắng!

Nhưng bọn họ cũng có nhược điểm. Tuy rằng nhược điểm này không đáng giá nhắc tới, đó chính là vĩnh viễn không có cơ hội thành Thánh – yêu cầu thành Thánh thấp nhất chính là Hỗn Độn Cảnh, nhưng trên đời nào có nhiều Hỗn Độn Cảnh như vậy?

Nhưng đối với thần thú thực lực cường đại mà nói, tỷ như nhị tổ, hắn khó tránh khỏi phiền muộn , bởi vì hắn có tư cách thành Thánh, lại không có cơ hội thành Thánh!

Chu Hằng lại vừa động trong lòng.

Thiên Thần Đại Hội cách mỗi ngàn năm sẽ tiến hành một lần. Cho dù Long tộc tự cao tự đại, tin tức bế tắc, cũng có thể biết tin tức vào lúc này. Nói cách khác, năm thánh vị ngàn năm trước cũng không có 1 cái!

Nhưng bây giờ thì sao, Chu Hằng biết xuất hiện hai tôn!

Hoặc Thiên cùng cái gì Thạch Dương!

Còn mang phản ứng dây chuyền ?

Nếu kế tiếp còn có tam tôn Thánh nhân mới khác xuất thế, Chu Hằng cũng sẽ không kỳ quái, nói không chừng năm Thánh cùng xuất hiện ! Phía trước không có, là bởi vì Hoặc Thiên ở Phàm giới, thẳng đến nàng tiến vào Minh giới, năm Thánh vị có lẽ tồn tại cái cảm ứng gì, vì thế nhao nhao kế thừa. Mới xuất thế năm Thánh.

Mã Cảnh Nguyên rất đắc ý, ai bảo Bạch Cốt nhất mạch có Thánh nhân xuất thế!

Thánh nhân a, đó chính là tồn tại vô địch quét ngang chín tầng trời mười tầng đất, toàn bộ Minh giới cũng chỉ có 5 tôn! Không giống Hỗn Độn Cảnh. Trên lý thuyết chỉ cần cơ sở đủ, bất kỳ thiên tài đều có khả năng đặt chân.

Đám người Long Hải Duy cũng đi ra từ trong nhà, nhao nhao vây đi lên hỏi thăm tin tức, chỉ có Long Ám Dạ rát tàn khốc đứng ở một bên không nói gì, mà Long Tùy Phong thì lộ ra nụ cười tà ác, ôm ngực đứng ở đối diện Chu Hằng, tựa hồ hứng thú đối với Chu Hằng hơn.

– Nếu Bạch Cốt nhất mạch có Thánh nhân mới xuất thế, như vậy thế lực bốn đại Thánh nhân khác, có Thánh nhân mới xuất thế hay không? Nói hồi lâu sau, rốt cục nhắc tới một … vấn đề mấu chốt khác.

– Có! Mã Cảnh Nguyên rất hưởng thụ loại cảm giác này, để hắn cảm giác mình cao cao tại thượng, hắn cũng không tiếp tục nói hết, mà là nhìn mọi người một vòng, thẳng đến Long

Toa Toa lộ ra biểu tình bất mãn, bắt đầu nhe răng, hắn mới nói:
– Theo ta biết, hiện tại đã có bốn vị Thánh nhân xuất thế!

– Bốn vị!

Trên đời này tổng cộng chỉ có năm vị Thánh nhân, hiện tại có bốn vị Thánh nhân mới xuất thế, nhất định thiên hạ lại trở về thời đại Thánh nhân.

– Ba vị khác là?

– Ám Huyết nhất mạch, Thánh Nhân mới Huyết Sát!

– Kim Dương nhất mạch, Thánh Nhân mới Đế Khuyết!

– Thái Hư nhất mạch, Thánh Nhân mới Hoặc Thiên!

Phốc!

– Hoặc Thiên!

– Hoặc Thiên Yêu Cơ!

Mọi người Long tộc đều co giật da mặt, Hoặc Thiên đối với bất kỳ thần thú mà nói đều là một cái tên kiêng kị, nhớ ngày đó nàng mang cho bốn đại thần thú thảm thống cỡ nào? Thật vất vả đợi cho nàng tiến vào Hỗn Độn Cảnh, không có hứng thú tìm bốn đại thần thú gây phiền toái, Hồng Nguyệt xuất hiện!

Thầy trò này tuyệt đối là ác mộng bốn đại thần thú!

Nhưng Hoặc Thiên không ngờ thành Thánh !

Không thành Thánh đều kinh khủng như vậy, sau khi thành Thánh… nghĩ cũng khiến cho rồng rùng mình a!

Đúng vậy, Hồng Nguyệt đã xuất hiện lại , Hoặc Thiên còn có thể xa sao?

Thái Hư nhất mạch có hai vị Thiên Tôn, không phải Hoặc Thiên chính là Hồng Nguyệt, chung quy có một có thể thành Thánh! Cũng mặc kệ người nào thành Thánh, đối với bốn đại thần thú mà nói đều là tin tức xấu không cách nào hình dung!

Cho dù lão Thanh Long nghe được đều căng thẳng cây hoa cúc đi?

– Nhưng sao còn thiếu một vị Thánh nhân? Mọi người đều kỳ quái, 5 đại Thánh nhân vị đã trống không trăm vạn năm, hiện tại lập tức có 4 tôn Thánh nhân mới xuất hiện, Thánh nhân vị hẳn hô ứng lẫn nhau, như vậy cũng nên năm Thánh đều xuất hiện, mà không phải chỉ có 4 tôn a!

– Không biết! Mã Cảnh Nguyên lắc lắc đầu – Hằng Hà nhất mạch không biết sao lại thế này, rõ ràng có Hỗn Độn Cảnh Thiên Tôn, nhưng không thành Thánh!

Chẳng lẽ sẽ phá lệ 1 lần, Hằng Hà Thánh Nhân không phải sinh ra từ trong Hằng Hà nhất mạch, mà là phải tìm ngoại nhân, thậm chí khả năng để thần thú thành Thánh? Nếu không, Hằng Hà nhất mạch rõ ràng có Thiên Tôn, làm sao không thành Thánh?

Mọi người đều nóng lòng muốn thử, điều kiện thành Thánh cơ bản là Hỗn Độn Cảnh – không phải là Hỗn Độn Cảnh thôi sao, hướng!

Long tộc kiêu ngạo, kiêu ngạo đến nông nỗi qua sông đoạn cầu, khi Mã Cảnh Nguyên nói xong, hắn tự nhiên cũng sẽ không có giá trị lợi dụng, mọi người cũng lười để ý tới hắn, để hắn không khỏi bối rối.

Hắn hiện tại là đệ tử Thánh nhân nhất mạch a, không phải từng ra Thánh nhân, mà là có Thánh nhân đương nhiệm trấn giữ a! Vì cái gì hắn đột nhiên bị vứt vào lãnh cung, điểm này không

hợp lý a!

Thấy mọi người tán đi, Chu Hằng lại đi tới, nói: – Thánh nhân nhà ngươi đến đây?

– Đương nhiên! Mã Cảnh Nguyên kiêu ngạo mà nói, Bạch Cốt nhất mạch vừa mới sinh ra Thánh nhân mới, tại sao có thể không mượn cơ hội này nổi bật một phen?

– Vậy Thái Hư Thánh Nhân đâu? Chu Hằng không dấu vết nói.

Mã Cảnh Nguyên lập tức dùng con mắt đồng tình nhìn mắt Chu Hằng, hắn nghĩ Hoặc Thiên mang cho Long tộc trí nhớ thảm thống quá mức khắc sâu, để Chu Hằng lo lắng không thôi. Chỉ là hắn lại kỳ quái, Hoặc Thiên với Hồng Nguyệt chà đạp Long tộc đó là chuyện ức vạn năm trước, thấy thế nào Chu Hằng đều không giống như là người từ cái niên đại kia a!

Cường giả cấp Hắc Động tuy rằng có thể không ngừng chuyển thế, nhưng chuyển thế một lần liền sẽ suy yếu, ức vạn năm đủ để cho đại bộ phận cường giả Hắc Động Cảnh bụi về bụi đất về đất .

– Không biết!

Hắn lắc lắc đầu, trên thực tế, nếu Hoặc Thiên còn chưa tới, hắn há có tư cách biết vị Thánh nhân mới này có nguyện ý lại đây hay không?

Không biết a!

Chu Hằng thở dài trong lòng, Hoặc Thiên đến tột cùng tới hay không? Nếu nàng đến đây, tất nhiên sẽ nhìn thấy hắn ở trong tranh tài, như vậy là toàn trường như thế nào? Sau khi khôi phục trí nhớ, Hoặc Thiên vẫn là cái Hoặc Thiên kia sao?

Hắn suy nghĩ hồi lâu, cũng không có tâm tình để ý tới Mã Cảnh Nguyên, tự nhiên rời đi.

Đáng ghét a!

Mã Cảnh Nguyên tức giận thiếu chút nữa hộc máu, như thế nào Long tộc đều có bộ dáng này!

– Biểu muội! Biểu muội! Hắn đuổi theo vào, lai lịch Long Toa Toa không tầm thường, nếu hắn có thể cưới được nàng, có thể bớt phấn đấu mấy đời! Hơn nữa, Long Toa Toa xinh đẹp như vậy, chỉ cần điểm ấy cũng đáng theo đuổi a!

– Thật phiền phức! Thanh âm của Long Toa Toa vang lên, một lát sau, nghe tiếng bước chân truyền đến, thiếu nữ này xông

vào phòng Chu Hằng – Chu Hằng, đánh bay tên này cho ta!

Ở sau lưng nàng, Mã Cảnh Nguyên cũng đi theo vào.

Chu Hằng phất tay áo: – Việc tư các ngươi ta cũng không muốn chỗ vào, đi bên ngoài, ảnh hưởng ta nghỉ ngơi!

Mã Cảnh Nguyên không khỏi đắc ý, hắn nghĩ Chu Hằng kiêng kỵ uy thế Thánh nhân nhất mạch hắn, nói: – Tiểu tử ngươi thức thời!

Chu Hằng bắn ra ngón trỏ phải, trong nháy mắt ánh mắt trở nên lạnh như băng, tiểu tử này thật tự mình cảm giác tốt! Hừ , lười so đo, hắn yên tĩnh trở lại, lười biếng ngồi không nghĩ.

– Uy uy uy, ngươi là một trong vị hôn phu của ta, đánh ngã cái tên không thức thời này là chức trách của ngươi!

Long Toa Toa lại không muốn buông tha hắn, xông lại lắc lắc vai hắn.

– Cái gì, vị hôn phu? Mã Cảnh Nguyên lập tức lưu chuyển sát khí.

– Không tồi, hắn là vị hôn phu của ta, như thế nào , ngươi không phục? Long Toa Toa cười hì hì.

– Biểu muội, ta mới là lựa chọn tốt nhất, ta không phục! Tiểu tử này có gì tốt, ta so với hắn mạnh gấp trăm lần, không, 1000 lần! Mã Cảnh Nguyên giống như Khổng Tước, liều mạng khoe mẽ ở trước mặt Long Toa Toa.

– Vậy ngươi đánh thắng hắn trước, chứng minh ngươi có tư cách theo đuổi ta!

Long Toa Toa không chút khách khí đẩy mầm tai hoạ về hướng Chu Hằng.

– Chu Hằng đúng không, đi ra, ta khiêu chiến ngươi! Mã Cảnh Nguyên cũng không chút do dự nhảy vào hố Long Toa Toa đào.

Chương 1051: Truyền thống kiêu ngạo bá đạo

Chu Hằng thở dài!

Hồng nhan mầm tai hoạ, có đôi khi cũng không phải hồng nhan sai, có đôi khi lại là hồng nhan cố ý tai nạn gây rắc rối thiên hạ, nhưng mặc kệ nói như thế nào, bên cạnh cái hồng nhan này tất nhiên có một hoặc nhiều nam nhân không tự trọng, lúc này mới làm mầm tai hoạ thành hoạ!

Thực ra Chu Hằng cũng không thèm để ý hồng nhan mầm tai hoạ như thế nào, chỉ cần chớ dẫn tai hoạ trên người của hắn là được rồi, nhưng hắn sao gặp phải nhiều tiểu nhân như vậy?

Xem bộ dáng Mã Cảnh Nguyên khí thế hung hăng, chỉ sợ chính mình không đáp ứng, tên này cũng sẽ chủ động ra tay, phá hủy cái nhà này!

Vậy lãnh giáo truyền nhân Bạch Cốt nhất mạch lợi hại một chút!

– Đi ra ngoài đánh!

– Đi nơi nào đều được! Mã Cảnh Nguyên thì thập phần ngạo khí nói.

Hắn xoay người rời đi, Chu Hằng thì trừng mắt nhìn Long Toa Toa một cái mới đi ra khỏi cửa, mà Long Toa Toa thì le lưỡi, nói: – Đánh bẹp tên hỗn đản cho ta!

Thanh âm của nàng cũng không thấp, Mã Cảnh Nguyên tự nhiên nghe được rõ ràng, tên này không khỏi quay đầu dùng ánh mắt hung ác nhìn chằm chằm Chu Hằng, sau khi hừ một tiếng, lúc này mới lại khởi bước mà đi.

Đê tiện! Quả nhiên là đê tiện a!

Chu Hằng lắc đầu trong lòng, ngươi hèn như vậy sư môn ngươi biết không?

Chu Tước nhất tộc rất chu đáo, trong mỗi một tòa nhà đều có một luận võ tràng, có cấm chế bảo hộ cấp Hắc Động, chỉ cần không phải Chân Quân 5 động trở lên, như vậy đại chiến ở bên trong tuyệt không lưu chuyển ra từng tia lực lượng dư ba.

Biết được Chu Hằng muốn luận bàn cùng Mã Cảnh Nguyên, bọn người Long Hải Duy, Long Ám Dạ đã chạy tới xem náo nhiệt, Chu Hằng quét mắt, chỉ có nhị tổ cùng Long Tùy Phong không xuất hiện.

Nhị tổ chính là Hỗn Độn Cảnh, hắn tự nhiên sẽ không để vào mắt chiến đấu cấp Tuệ Tinh, về phần Long Tùy Phong… cái người này Chu Hằng nhìn không thấu!

Hai người tiến vào luận võ tràng.

– Chu Hằng, cố lên! Cố lên! Vì bổn cô nương, ngươi nhất định phải đánh bẹp tên hỗn đản này, để hắn về sau không bao giờ … giằng co bổn cô nương! Long Toa Toa châm dầu vào lửa nói.

ads

Quả nhiên, sắc mặt Mã Cảnh Nguyên lập tức tái xanh. Nhìn Chu Hằng nói: – Tiểu tử, biểu muội là của ta, ngươi đang tự tìm đường chết!

Chu Hằng nghe nói, từ trăm vạn năm trước 5 đại Thánh nhân đồng loạt ngã xuống, 5 chi thế lực mạnh nhất điệu thấp rất nhiều, hoàn toàn bị 4 thần thú đè nổi bật. Nhưng bây giờ Bạch Cốt nhất mạch có Thánh nhân mới. Người này lưng cũng cứng rắn, lại dám chạy đến trong trận doanh Long tộc diễu võ dương oai!

Đến lúc này khẳng định là nhân phẩm của Mã Cảnh Nguyên

có vấn đề, thứ hai chính là lực uy hiếp Thánh nhân quả thật cường đại, để Bạch Cốt nhất mạch lập tức trở nên cường thế.

Chu Hằng tươi cười, ở trong mắt Mã Cảnh Nguyên, đây là Long tộc cạnh tranh với hắn. Nhưng ở trong mắt Chu Hằng, đây càng là một trận quyết đấu Thái Hư nhất mạch với Bạch Cốt nhất mạch!

Đánh ngã hắn!

– Lên đi! Chu Hằng ngoắc ngón tay – Ta sẽ đánh ngươi ngay cả mẹ ngươi cũng không nhận ra!

– Khoác lác! Mã Cảnh Nguyên nổi giận gầm lên một tiếng, thân hình bắn ra, công kích hướng về Chu Hằng.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Hai người trao đổi mấy chiêu rất nhanh, cực kỳ khắc chế.

Đây cũng không phải bọn họ khách sáo. Mà là đối mặt với một cái đối thủ hoàn toàn xa lạ, tự nhiên trước thử thăm dò thực

lực của đối phương rõ ràng. Dù sao một ra Thánh nhân nhất mạch, một ra Long tộc, đều không thể coi thường !

Ai sơ suất có thể lập tức đại bại, nói lớn một chút, chính là mặt mũi của Bạch Cốt nhất mạch với Long tộc!

Mấy chiêu sau, Mã Cảnh Nguyên đại định trong lòng, hắn đã có đại khái hiểu biết đối với lực lượng Chu Hằng, tuy rằng linh lực, thể chất song song bước vào Tuệ Tinh Cảnh, đều chỉ có năm mươi mấy tinh, kém nhiều so với hắn 92 tinh!

Hắn cũng không biết chi tiết Chu Hằng, thấy Chu Hằng không hề ra đặc thù Long tộc, còn tưởng rằng huyết mạch Chu Hằng hoàn toàn phản tổ, thật ra là trạng thái long hình, cho nên thời điểm ở hình người không hề có đặc thù Long tộc!

Tên gia hỏa thể chất mãnh liệt như vậy. Chỉ là lực lượng cấp Tuệ Tinh căn bản không khả năng thương tổn được, phải dùng đến phù văn!

– Cốt Thứ Chi Phù! Mã Cảnh Nguyên lập tức vận chuyển phù văn đi ra, hai cái tay lập tức nhô ra từng tầng gai xương màu trắng, có hàn quang đáng sợ chớp động, để người ta vừa thấy dưới liền muốn tránh ra.

– Ha ha ha ha, xem ta xuyên thủng thân thể Long tộc hư nhược! Hắn cười lớn.

Những lời này vừa ra, bọn Long Hải Duy không lên sân khấu đều lộ ra vẻ không vui.

Long tộc kiêu ngạo, cho dù ngay cả người mình đều bởi vì huyết mạch thấp mà khinh thường, vậy dĩ nhiên càng không chấp nhận được ngoại nhân bôi nhọ! Mã Cảnh Nguyên không ngờ dám xem thường thể chất Long tộc bọn họ, thật sự đáng ghét!

– Chu Hằng, xử lý hắn!

Mọi người nhao nhao hô to lên – huyết mạch hạ vị cũng là Long tộc a, ít nhất là người một nhà!

– Đánh nhau phải xem thực lực, hét to có ích lợi gì? Mã Cảnh Nguyên tiếp tục tiến hành quấy phá, để Chu Hằng có chút không rõ, nếu hắn muốn theo đuổi Long Toa Toa, tại sao phải nói như vậy?

Oanh! Oanh! Oanh!

Sau khi phù văn vận chuyển, chiến lực Mã Cảnh Nguyên lập tức tăng lên vài cái bậc thềm, nhất là phù văn có thể không nhìn thể chất phòng ngự, để lực công kích Mã Cảnh Nguyên tăng vọt, ngay cả Chu Hằng cũng không dám để song chưởng của hắn đụng tới.

Thánh nhân không giống với thần thú.

Thần thú dựa vào kế thừa huyết mạch, mặc dù ở trong quá trình truyền thừa bởi vì huyết mạch loãng, thực lực mỗi một cái hậu đại cũng không giống nhau, nhưng thể chất ở đàng kia, tiến vào Tuệ Tinh Cảnh tự nhiên mà thức tỉnh một cái phù văn huyết mạch.

Bởi vậy, thần thú cấp Tuệ Tinh nắm giữ phù văn cũng đủ loại, niên đại truyền thừa càng lâu, phù văn sai biệt lại càng lớn, tỷ như Long tộc, gần như không tìm ra người thức tỉnh phù văn giống nhau.

Nhưng Thánh nhân kế thừa không giống.

Đây là công pháp kế thừa, cũng không phải huyết mạch, dựa vào cũng không phải thể chất.

Cái này càng cần ngộ tính người thừa kế, có thể lĩnh ngộ phù văn cao cấp, chiến lực tự nhiên khủng bố, cũng không thể nói, trong thể chất của bọn họ cũng sẽ không thức tỉnh cái phù văn huyết mạch gì!

Mã Cảnh Nguyên may mắn, hắn nắm giữ một quả phù văn Bạch Cốt nhất mạch, Cốt Thứ Chi Phù!

Đây là phù văn mạnh nhất Bạch Cốt nhất mạch ở cấp Tuệ Tinh, đương nhiên đi lên nữa còn có cấp Hắc Động, tổng cộng có 9 mai, phân biệt đối ứng chín loại đại đạo thiên địa, sau đó cửu cửu quy nhất, Hỗn Độn Cảnh nghiên cứu Bạch Cốt Phù Văn!

Cốt Thứ Chi Phù có được hiệu quả phá duệ, còn có cực độ tử khí, đâm trúng một chút tử khí sẽ vào cơ thể tạo thành phá hư đáng sợ. Từ điểm đó mà nói, Bạch Cốt nhất mạch có thể giao tình với Tử Linh, tính là nửa người mình.

– Ha ha ha ha, tiểu tử, ngươi không phải rất cuồng sao, xuất ra bản lĩnh của ngươi a, nếu không ta chém ngươi thành 8 khối ! Mã Cảnh Nguyên chiếm hết thượng phong, càng ngày càng có vẻ kiêu ngạo.

Hắn kéo ra từng đạo cốt ti màu trắng, dần dần tràn ngập toàn bộ luận võ tràng, đây cũng là pháp tắc thiên địa lực, đụng tới một chút có thể sinh sôi đoạn người, bởi vậy chém 8 khối cũng không phải khoa trương.

– Ngươi chỉ có chút thủ đoạn này sao? Chu Hằng thất vọng, hắn đã xem đủ, thật sự không có ưu điểm gì nhiều, ngay cả để hắn toàn lực ứng phó cũng không có tư cách!

Cũng khó trách, Bạch Cốt nhất mạch đã có trăm vạn năm không có Thánh nhân tọa trấn , cực thịnh mà suy cũng có thể

lý giải. Giống Thái Hư nhất mạch thì càng thảm, theo Hoặc Thiên cùng Hồng Nguyệt song song ngã xuống, lại chỉ có thể dựa vào Chân Quân 8 động chống đỡ.

– Ngươi chỉ thể hiện ngoài miệng sao? Mã Cảnh Nguyên cả giận nói.

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, tay phải rung lên, trong nháy mắt long hóa, Yên Diệt Phù Văn ra!

Cắn nuốt! Cắn nuốt! Cắn nuốt!

Long trảo huy qua, cốt ti nhao nhao gãy, biến mất!

Cốt Thứ Chi Phù quả thật rất lợi hại, nhưng rất lợi hại cũng chỉ là cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh! Hơn nữa, võ giả Tuệ Tinh Cảnh mới vừa có thể tiếp xúc được pháp tắc thiên địa, lại có thể lĩnh ngộ bao nhiêu?

Với ngộ tính Chu Hằng cũng chỉ phân tích Đại Ngũ Hành Phù Văn ra bốn thành, Mã Cảnh Nguyên có thể hiểu được vài phần?

Dù Cốt Thứ Chi Phù có thể cùng so sánh với Yên Diệt Phù Văn, nhưng trình độ song phương nắm giữ hoàn toàn không ở một tầng thứ, ai ưu ai kém còn không rõ ràng sao?

Sắc mặt của Mã Cảnh Nguyên lập tức trở nên khó coi, hắn bày ra cốt ti trận cứ như vậy bị phá hư !

Bố trí phù văn cực kỳ hao tổn linh lực a, hắn để luận võ tràng hiện đầy phù văn, mục đích chính là để Chu Hằng không còn đường sống tránh né, chỉ có thể mặc cho hắn chà đạp, vì đạt tới mục đích này, cũng dùng đi gần một nửa linh lực hắn!

Nhưng Chu Hằng chỉ tùy ý huy một chút long trảo phá hủy toàn bộ cốt ti hắn bày ra, này này này này, thực lực của hai bên chênh lệch lớn như vậy sao?

Thình thịch!

Ngay tại thời điểm hắn còn sững sờ, Chu Hằng đã oanh đến một quyền, ở giữa mặt của hắn, Mã Cảnh Nguyên lập tức oa hét thảm một tiếng, lui ra phía sau 7 bước, máu mũi chảy dài.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Chu Hằng cũng không chuyển biến tốt rồi thu, tên này nếu muốn chém mình thành 8 khối, như vậy hắn cũng không thể khách sáo a!

Mã Cảnh Nguyên nổ tròng mắt! Nửa bên mặt hoàn toàn hõm vào! Miệng đầy răng nanh sớm bị đánh rớt sạch!

– Hô, mệt mỏi quá! Chu Hằng ngừng lại, nhu nhu hai tay, một bộ dáng mệt chết.

Thình thịch!

Mã Cảnh Nguyên thân thể ầm ầm ngã xuống, gương mặt thật sự dường như cùng quỷ, càng thêm ăn khớp với khí chất Bạch Cốt nhất mạch.

– Chu huynh, ra tay có điểm mạnh đi? Đợi Chu Hằng đi ra luận võ tràng, Long Hải Duy cười nói.

– Lại nói tiếp tên này coi như là quan hệ thông gia với Long tộc, nhưng thế nào bộ dáng ôm hận đối với Long tộc? Chu Hằng thuận miệng hỏi.

– Hắc, cái này phải nói tiếp từ trăm vạn năm trước! Long Hải Duy dừng một chút mới nói – Đời Bạch Cốt Thánh nhân thứ nhất, Bạch Cốt nhất mạch rất bá đạo, đắc tội rất nhiều thần thú!

Từ Long tộc miệng nói ra hai chữ bá đạo, như thế nào nghe

đều cảm thấy không được tự nhiên a!

– Long tộc chúng ta chỉ kiêu ngạo, không quan hệ cùng bá đạo! Long Hải Duy phất tay áo.

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, nói: – Hải Duy huynh mời tiếp tục!

Chính vì vậy, cho nên khi Bạch Cốt Thánh nhân ngã xuống, Bạch Cốt nhất mạch bị rất nhiều thế lực thần thú khiêu khích, nếu không cảm động nhớ nhung Bạch Cốt Thánh nhân hy sinh vì thương sinh linh thiên hạ, Bạch Cốt nhất mạch sớm đã bị san bằng !

Chu Hằng ngẩn ra, nói: – Bạch Cốt nhất mạch không phải vẫn là Hỗn Độn Cảnh Thiên Tôn tọa trấn sao?

– Ha ha, trong thần thú khác chẳng lẽ không có Thiên Tôn? Hơn nữa, chỉ cần hai ba cái Thiên Tôn cộng thêm một đống lớn Chân Quân, chẳng lẽ còn đập không chết một Thiên Tôn? Long Hải Duy cười to.

– Sau đó thì sao?

Chương 1052: Chí cường giả tới đông đủ

– Bạch Cốt nhất mạch ngày càng sa sút, bọn họ đành phải tìm Long tộc chúng ta quan hệ thông gia, gả Thánh nữ Bạch Cốt nhất mạch cho một vị đại năng Long tộc chúng ta! Để Long tộc chúng ta ra mặt, điều đình ân oán bọn họ cùng chư thần thú!

– Bởi vì kính sợ lão tổ tông, chư thần thú cũng tiếp nhận điều đình như vậy, dù sao bọn họ cũng chỉ muốn cho Bạch Cốt nhất mạch một bài học, xem ở phân thượng đời Bạch Cốt Thánh nhân thứ nhất cũng sẽ không tiêu diệt Bạch Cốt nhất mạch!

– Mà Bạch Cốt nhất mạch từ đó về sau cũng biến thành cực kỳ điệu thấp, không truyền ra thanh âm bá đạo nữa!

Nghe Long Hải Duy nói liên tục, trong lòng Chu Hằng đại khái hiểu biết.

Lúc trước Bạch Cốt nhất mạch vô cùng bá đạo, bởi vì bọn họ có đương thời Thánh nhân mạnh nhất tọa trấn, nhưng tình thế lại nhanh quay ngược trở lại, Thánh nhân ngã xuống, Bạch Cốt nhất mạch bởi vì chỉ có một vị cường giả Hỗn Độn Cảnh tọa trấn, lập tức có vẻ trứng chọi đá.

Có thể tưởng tượng, vị Thiên Tôn Bạch Cốt nhất mạch, cũng chính là Thạch Dương, hắn ở Hỗn Độn Cảnh khẳng định không bằng Hoặc Thiên cùng Hồng Nguyệt, bởi vì hai vị này có thể tùy ý chà đạp lão Thanh Long, lão Chu Tước!

Không phải Thánh nhân, lại gần như có thể sánh vai cùng Thánh nhân!

Thạch Dương, khả năng đi ra 500 bước, thậm chí 100 bước!

Thạch Dương đỡ không nổi áp lực lớn như vậy, đành phải tìm Thanh Long nhất mạch tìm xin giúp đỡ, cũng vì biểu đạt thành ý còn tiễn Thánh nữ ra hòa thân, kết quả Thanh Long nhất mạch đáp ứng, đổi lấy Bạch Cốt nhất mạch an bình.

Nhưng Bạch Cốt nhất mạch hiển nhiên cho rằng cử chỉ hòa thân là một cái chuyện thật mất mặt, ngay cả Thanh Long bộ tộc đều hận luôn, chỉ là trước kia thế yếu không dám biểu hiện ra ngoài, hiện tại theo Thánh nhân mới xuất thế, bọn họ lại vênh váo đi lên!

Cái thế lực này, cái tông môn này sao cứ đê tiện như vậy?

Thời điểm mạnh khi dễ người khác. Thời điểm yếu bị người khi dễ liền kêu cha gọi mẹ, không tiếc tiễn gả Thánh nữ ra đi đổi lấy trợ giúp, hiện tại lại mạnh, lập tức thói cũ kiêu ngạo bá đạo, ngay cả ân nhân trước kia cũng thành thù nhân.

Bạc tình bạc nghĩa. Lang tâm cẩu phế!

Lúc trước Thạch Dương có thể làm ra chuyện hòa thân, hiện tại chính mình thành Thánh , tiểu nhân như vậy sẽ trả thù như thế nào?

Chu Hằng gãi đầu một cái, lão trời già thật không có mắt a, như thế nào cho người như vậy thành Thánh ?

ads

Tính cách như thế tất nhiên trừng mắt tất báo, như vậy nếu Thạch Dương tìm phiền toái cho mình. Giải quyết như thế nào?

Nếu có thể dẫn đối phương tới trong Ma Hải, như vậy với ánh sáng thiên hà thần kỳ, Chu Hằng có thể ngồi xem cái Thánh nhân mới này bị vô số Tử Linh ẩu đả, hoặc là chật vật mà chạy, hoặc là bị đập chết!

Đáng tiếc, Thánh nhân tuyệt không thể nào sẽ như thế. Sẽ bị hắn dẫn tới ở chỗ sâu trong Ma Hải. Thứ hai với thực lực hắn mới cấp Tuệ Tinh, dựa vào cái gì có thể chống đỡ, trốn tránh công kích đến từ Thánh nhân, một đường trốn thẳng ở chỗ sâu trong Ma Hải?

Thôi, không thèm nghĩ nữa, Thánh nhân cũng không đến mức mất mặt ra tay đối với một cái Tuệ Tinh Cảnh đi? Lần này Thiên Thần Đại Hội tụ tập 5 đại Thánh nhân, bốn đại thần thú, cộng thêm rất nhiều cường thế, Thạch Dương chân muốn làm như vậy. Bạch Cốt nhất mạch còn có mặt mũi gặp người sao?

Mã Cảnh Nguyên bị đưa trở về, Bạch Cốt nhất mạch lại nhịn xuống khẩu khí này, không ngờ một câu cũng không có!

Không bình thường a!

Như thế nào đi nữa, người mình bị đánh, mặc kệ là đúng hay sai, dù sao cũng phải đến giao thiệp một chút, hỏi rõ đến tột cùng thế nào, Bạch Cốt nhất mạch ẩn nhẫn như thế thật làm cho người ta bất an.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, càng ngày càng nhiều khách quý đã đến, nhưng Thái Hư nhất mạch luôn luôn không ai trình diện. Để Chu Hằng thất vọng nhẹ nhàng thở ra.

Long Toa Toa càng thêm cuốn lấy Chu Hằng, nàng cảm thấy hứng thú nhất đối với Yên Diệt Phù Văn, vẫn muốn biết Chu Hằng thức tỉnh phù văn huyết mạch như vậy thế nào.

Đương nhiên còn có vòng thiên hà, hiện tại nàng đã biết đây là thiên hà nối liền hình thành. Nhưng tại sao có thể có thiên hà như vậy bày ra, hơn nữa, nơi này tổng cộng có bao nhiêu đạo thiên hà… Hoàn toàn không đếm được a!

– Uy uy uy, ngươi tổng cộng có bao nhiêu thiên hà? Long Toa Toa tò mò hỏi.

– Cha ngươi là ai a? Chu Hằng tự nhiên không có khả năng trả lời.

– Thiên hà của ngươi làm sao hình thành vòng tròn ?

– Cha ngươi là đời ba Long tộc hay là đời tư Long tộc?

– Nói chuyện với ngươi mệt mỏi quá a!

– Ta cũng cảm thấy!

Hai người đều lằng nhằng, ai cũng không muốn nói bí mật của mình cho đối phương biết. Chu Hằng hiếu kỳ, hắn quả thật thật tò mò, vị đại năng Long tộc thu Thánh nữ Bạch Cốt nhất mạch, lại còn sinh ra 1 con, dường như có dấu hiệu huyết

mạch phản Thanh Long, thật sự kiếm lời lớn!

Đối với thần thú mà nói, sẽ không có gì trân quý so với huyết mạch càng thêm thuần khiết, nếu huyết mạch Long Toa Toa có thể phản Thanh Long, đối với Long tộc mà nói sẽ là tin tức tốt nhất mấy ức vạn năm!

Hỗn Độn Cảnh thứ ba!

Chu Hằng hiện tại đã biết, 4 thần thú đều có được hai cái cường giả Hỗn Độn Cảnh, đều sau khi trừ lão tổ tông, ở hậu nhân đời thứ tư, đời thứ năm, thứ sáu xuất hiện một cái trường hợp đặc biệt huyết mạch phản tổ!

Nhưng bốn đại thần thú cũng không xuất hiện hậu nhân thứ ba huyết mạch phản tổ, nếu một chi xuất hiện một cái, tất nhiên trở thành đứng đầu bốn đại thần thú!

Chân chính thứ nhất, cũng không phải thổi phồng lên thứ nhất!

Ở ngày thứ bảy tới Hỏa Diễm Tinh, Thiên Thần Đại Hội chính thức bắt đầu.

Đám thế hệ nhỏ Chu Hằng đã sớm chờ ở đây, chỉ có ít nhất Chân Quân cấp bậc 5 động mới có cơ hội đăng tràng ở trước mắt bao người. Bởi vì đây là thịnh hội thuộc thần thú, trừ bỏ 5

đại Thánh nhân ra, được mời mà đến cũng đều là thần thú.

Trên thực tế, trừ bỏ 5 đại Thánh nhân ra, cũng không có thế lực nhân loại có thể sánh vai với thần thú!

Đủ loại thần thú từng cái đăng tràng.

Chân Quân 5 động chỉ là một bộ phận rất ít, cấp bậc 6 động bắt đầu mới nhiều hơn, nhiều nhất chính là 7 động cùng 8 động, cực hạn 9 động cũng rất ít, giống cái gì Bạch Trạch, Doanh Ngư, Cửu Anh, Quỳ Ngưu, Cùng Kỳ, tất cả kỳ quái, thần thú thiên hình vạn trạng hoá trang lên sân khấu.

Sau Hắc Động Cảnh, là cấp Hỗn Độn!

Thật sự rất ít , cũng có không đến bảy vị!

Bọn họ đều biến thành hình người, trạng thái hoàn toàn hình người, căn bản nhìn không ra từng tia tia bộ dáng thần thú. Nhưng ai cũng biết, hình người chỉ là nhìn qua mà thôi, thực chất thể chất của bọn họ lại vô cùng khủng bố!

Chu Tất, Bí Hý, Thao Thiết, Họa Đấu, Anh Chiêu, Hỏa Thử, Ba Xà!

Chu Hằng nói trong lòng nếu có thể ăn mấy đầu thần thú Hỗn Độn Cảnh, thể chất của hắn có thể lập tức đến cấp bậc 9 động hay không?

Có thể lên tràng một lần cũng là nhân vật lớn, bọn tiểu bối sớm đã ngồi, liếc mắt một cái nhìn sang người ta tấp nập! Thập phần giống nhau, tất cả thần thú đều lựa chọn hóa hình người.

Bởi vì nơi sân hữu hạn, mà hình thể thần thú lại quá lớn, tỷ như Long tộc, một đầu thần long cấp Hắc Động ít nhất đạt tới nghìn trượng, một khi triển khai hình thể, làm sao chứa chấp nhiều người như vậy?

Mỗi lần có đại nhân vật đi qua, dưới sẽ vang lên một mảnh tiếng hoan hô, cho dù là Long tộc đều hô vài tiếng, luôn cấp cho chút mặt mũi, dù sao 1 vạn năm mới có một lần.

Trình tự vào bàn tự nhiên là thân phận thấp đi ở phía trước, mà thân phận càng cao thì sắp xếp ở phía sau.

Khi bảy đại thần thú Hỗn Độn Cảnh cũng đi qua, đến phiên bốn đại thần thú! Tuy nhiên, bởi vì Chu Tước nhất tộc là địa chủ lần này, đương nhiên chỉ có thể áp trục đăng tràng ở cuối cùng, đầu tiên lên sân khấu chính là nhị tổ Long tộc.

Thứ nhất cùng người cuối cùng xuất trướng sẽ rất khó nói thân

phận của người nào cao hơn, bởi vì thực lực bốn đại thần thú kém không nhiều lắm, thứ nhất xuất trướng có thể nói là thủ lĩnh chúng hùng, người cuối cùng xuất trướng lại có thể nói là trấn tràng.

Đến lúc này, các thần thú khác tự nhiên cũng sẽ không người nào trước, người nào sau để cân nhắc thực lực bốn đại thần thú, không ai ngu như vậy.

Tuy rằng Long tộc xuất động nhị tổ, nhưng dầu gì cũng là Hỗn Độn Cảnh, tư cách đủ rồi!

Nhị tổ Long tộc đi ngang qua sân khấu, chính là nhị tổ Bạch Hổ, cuối cùng là nhị tổ Huyền Vũ, giống với Long tộc, lão tổ tông cũng không tự thân đến, chỉ phái ra nhị tổ. Ở trước kia phần này là đủ, nhưng lần này bất đồng, lần này có Thánh nhân đích thân tới a!

Bởi vậy, ba vị nhị tổ cũng chỉ vội vàng qua, không giống trước kia còn có thể nghỉ chân một hồi, giống Khổng Tước cung cấp cho người ta chiêm ngưỡng.

Ba vị thần thú nhị tổ đi ngang qua sân khấu, chính là 5 đại Thánh nhân !

– Hằng Hà nhất mạch, Minh Chiếu Thiên Tôn! Người điều khiển chương trình lớn tiếng giới thiệu trong chương trình, một nữ nhân minh diễm động nhân cũng đi lên, phong thái yểu

điệu, nhưng lại không thể kém cỏi hơn so với Hoặc Thiên cùng Hồng Nguyệt bao nhiêu!

Nàng một thân váy dài màu bạc trắng, cổ áo dựng thẳng lên thật cao, giống như bình phong, so với đầu của nàng còn cao hơn một xích, tràn đầy khí chất cao quý ung dung.

Hằng Hà nhất mạch, cũng nguyên là địa thế lực duy nhất trong 5 đại Thánh nhân không có Thánh nhân mới xuất thế, để vị Minh Chiếu Thiên Tôn này hẳn rất mất mát đi. Nàng ít nhất không thể kém cỏi hơn so với Thạch Dương, nhưng người ta hiện tại thành Thánh , nàng vẫn là Thiên Tôn, người so với người, tức chết người!

Nàng vội vàng đi qua tràng, đồng dạng không nghỉ chân nhiều.

– Ám Huyết nhất mạch, Thánh Nhân mới Huyết Sát!

Thánh nhân!

Rốt cục có Thánh nhân tái hiện hậu thế !

Mọi người đều kính sợ, nhìn người vừa mới đi lên tràng.

Huyết Sát, này là một gã nam nhân vô cùng ác nghiệt, chợt nhìn qua có hơn 40 tuổi, nhưng nhìn kỹ lại , hoặc như hơn 30 tuổi, nhưng nói hắn là 50 tuổi cũng rất giống, để người ta hoàn toàn không rõ.

Từ khí tức tiết lộ ra ngoài, Huyết Sát hoàn toàn chính là một người bình thường, trên lưng còn phụ một thanh trường kiếm màu máu, không có vỏ, cứ cắm như vậy.

– Thật sự thành Thánh !

– Trước Huyết Sát bộc lộ tài năng, cho dù cách xa bị hắn xem một chút cũng giống như bị kiếm phong xẹt qua, nhẹ thì bị thương, nặng thì lưu lại ám ảnh trong lòng, vĩnh viễn không thể thoát khỏi!

– Mũi nhọn nội liễm, đây là ám sát thuật đạt tới đại thành!

– Trời ạ, đây là Thánh nhân? Ta rốt cục nhìn thấy Thánh nhân !

Huyết Sát vô cùng ác nghiệt, trực tiếp đi tới trên nơi cao nhất khán đài, cộng tất cả 5 cái ghế, cho dù là 5 đại Thánh nhân ngã xuống sau khi, cái này truyền thống cũng luôn luôn không có thay đổi.

Minh Chiếu Thiên Tôn đã ngồi ở nơi đó trước, khi Huyết Sát ngồi vào bên cạnh nàng, hai người không biết nói gì đó, thanh âm quá thấp không ai nghe được, có lẽ chỉ là một câu ân cần thăm hỏi không có ý nghĩa, nhưng ở trước mắt bao người làm ra cử động như vậy, bản thân đại biểu cái gì.

– Thái Hư nhất mạch, Thánh Nhân mới Hoặc Thiên!

Trong lòng Chu Hằng run lên, Hoặc Thiên thật sự đến đây!

Chương 1055 Chí cường giả tới đông đủ

Chương 1053: Thánh nhân oai

Nghe tên Hoặc Thiên, tất cả thần thú đều lộ ra biểu tình mất tự nhiên, thậm chí có thể nói là sợ hãi!

Bằng vào một cái tên mà có thể khiến cho thần thú thiên địa sợ hãi, cái tên Hoặc Thiên Yêu Cơ tuyệt đối là danh bất hư truyền!

Thân ảnh hồng nhạt chớp động, Hoặc Thiên xuất hiện!

Một thân váy dài màu hồng, vô cùng tuyệt mỹ!

Trước khi nàng xuất hiện, Chu Hằng cảm thấy Minh Chiếu Thiên Tôn có tư cách sánh với Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt, cho dù thua cũng chỉ một chút xíu, nhưng bây giờ hai người đồng thời xuất hiện, ở cùng một chỗ so sánh lại thấy chênh lệch!

Vẻ đẹp của Hoặc Thiên là độc nhất vô nhị, có thể sánh ngang với nàng cũng chỉ có Hồng Nguyệt!

Đôi thầy trò này cướp sạch toàn bộ linh khí thiên địa, cho nên

mới khắc ra vẻ đẹp tuyệt mỹ như thế.

Hoặc Thiên trong trẻo nhưng lạnh lùng, cao quý, hoàn toàn không coi ai ra gì, nàng căn bản không thèm liếc người ở đây một cái, lập tức bước tới vị trí thuộc về nàng. Nhưng mà với vẻ đẹp của nàng, bất luận kẻ nào cũng cảm thấy nàng ngạo mạn như vậy là đương nhiên!

Nữ thần, nên cao cao tại thượng, bình dị gần gũi thì sẽ không gọi là Nữ thần nữa.

Mà nhìn thấy Hoặc Thiên đi tới, Minh Chiếu Thiên Tôn và Huyết Sát đều trở nên khẩn trương, đại khái bọn họ cũng từng nếm qua đau khổ do Hoặc Thiên gây ra, bởi vì bọn họ đều là người cùng một thời đại.

Thậm chí, Huyết Sát không tự chủ được đè chuôi kiếm, bất cứ lúc nào cũng có thể chém ra. Như vậy không khỏi khiến mọi người đều trở nên khẩn trương, bởi vì Huyết Sát bây giờ chính là Thánh nhân a, nếu chém ra một kiếm này… lực phá hoại cực kỳ khủng bố, thậm chí có khả năng làm hư toàn bộ Hỏa Diễm Tinh cũng hoàn toàn có khả năng.

Hoặc Thiên lạnh lùng liếc mắt một cái, Huyết Sát và Minh Chiếu đều ngoan ngoãn nhích ghế lại gần, giống như hộ vệ bảo vệ Hoặc Thiên ở chính giữa.

Điều này không khỏi khiến mọi người co giật một trận!

Không hổ là thiên nữ tuyệt thế a! Một Thiên Tôn, một Thánh nhân, lại bị một ánh mắt của nàng dọa sợ. Khí tràng đúng là quá cường đại!

Đây mới thực sự là cường giả, không cần ngôn ngữ khoa trương gì, cũng không cần ra tay, trời sinh khí tràng kinh người, miểu sát hết thảy!

– Kim Dương nhất mạch. Tân Thánh nhân Đế Khuyết!

Qua một hồi, người phụ trách giới thiệu mới lần nữa tuyên bố, hắn cũng sợ hãi, tuy rằng hắn chính là cường giả cấp 9 động! Nhưng mà cũng không ít lần bị Hoặc Thiên đánh cho một trận, cánh tay trái đã bị Hoặc Thiên giật xuống nướng như nướng chân gà, về phần cánh tay phải cũng bị Hồng Nguyệt nướng qua!

Đôi thầy trò ma nữ này chính là ác mộng của hắn! Đế Khuyết! Vị Thánh nhân thứ ba! Đây là thanh niên dáng người thon dài, anh tuấn vô cùng. Nhưng lại giống Thái Dương Thần, cả người đều lóng lánh sắc vàng, nhưng mà nhìn kỹ lại thấy hắn vốn không phát sáng!

Đây là do hắn tu luyện công pháp đặc thù, hai chữ Kim Dương cũng không phải hư danh!

Hắn vừa xuất hiện đã liếc mắt nhìn Hoặc Thiên, làm thế nào cũng không chịu dời đi. Thâm tình chân thành.

Loại ánh mắt này khiến cho Chu Hằng cực độ khó chịu, rất muốn xông tới tát cho hắn 17, 18 cái, sau lại nói cho đối phương biết, Hoặc Thiên chính là nữ nhân của hắn, đời này, kiếp sau, vĩnh viễn không có chỗ cho ngươi.

Nhưng mà hắn dù sao vẫn chỉ là Tuệ Tinh Cảnh, lúc này cậy mạnh đi lên. Cuối cùng chỉ khiến cho Hoặc Thiên xuất thủ tương trợ, như vậy cũng tính là nam nhân sao? Nhanh!

Không cần mấy năm nữa hắn sẽ đạt tới Tuệ Tinh Cảnh đỉnh phong, sau đó đạt tới đại viên mãn nhảy vào Hắc Động Cảnh, lại hình thành 10 động xưa nay chưa từng có, xông lên Hỗn Độn Cảnh, cuối cùng thành Thánh!

Cũng không bao lâu nữa, đến lúc đó hắn sẽ đích thân đi lật đổ tên Đế Khuyết này, để cho đối phương biết trước khi nghĩ tới Hoặc Thiên thì phải nghĩ tới nắm đấm và kiếm của hắn, sau đó quyết đoán buông bỏ ý niệm trong đầu đối với Hoặc Thiên!

Đế Khuyết cũng ngồi xuống vị trí cao nhất, lúc này. Minh Chiếu Thiên Tôn ngồi ở bên trái, Huyết Sát ngồi cách nàng hai ghế, sau đó là Hoặc Thiên ngồi ở giữa, ghế hai bên nàng cách

nhau ít nhất nửa trượng. Khiến nàng trở nên nổi bật như Nữ Vương độc tôn!

Đế Khuyết không sợ chết dịch ghế của mình từ vị trí thứ tư lại gần Hoặc Thiên! Ông!

Một đạo quang hoa hồng nhạt chớp động, một đóa hoa đào cực lớn nở rộ, nở rộ! Ngay sau đó, một mảnh ánh sáng màu vàng cũng bày ra, một đạo kiếm khí bén nhọn xẹt qua, nhưng chỉ là trong nháy mắt, hoa đào và kiếm khí đồng thời biến mất.

Dường như chưa từng xảy ra.

Trên bầu trời không có hắc động gì, cả vùng đất cũng không có vết rạn, ngay cả thảm của hàng cũng không có vết rách.

Đây là Thánh nhân so chiêu? – Các ngươi, các ngươi xem! Đột nhiên, có vị cường giả 9 động chỉ vào bầu trời. Xít!

Chỉ cần đạt tới cấp bậc Hắc Động, ai cũng da mặt co rút, như muốn ngất.

Tiểu bối cấp Cấp Tuệ Tinh cũng không rõ vì sao, có cường giả giải thích, rất nhanh mọi người đều biết chuyện gì xảy ra trong tinh không.

17 viên tinh tú bạo nát! Hoặc Thiên và Đế Khuyết chỉ so chiêu trong thời gian ngắn ngủi, đã đánh nát 17 viên đại tinh trong tinh không xa xôi. Lực lượng này… Khủng bố đến kinh người!

Càng mấu quan trọng ở chỗ, rõ ràng lực phá hoại kinh người như vậy, nhưng mà hai đại Thánh nhân lại có thể khống chế nó tới nơi xa xôi kia, chỉ chiêu thức ấy đã khiến người ta sợ hãi rồi.

Nhưng tưởng tượng lại, mọi người đều đổ mồ hôi lạnh, bởi vì lực tàn phá kinh khủng như vậy nếu như nổ tung ở gần đây… Chỉ sợ dưới Hỗn Độn Cảnh đều chết sạch.

Quá nguy hiểm!

Ở cùng một chỗ với Thánh nhân không có cảm giác an toàn, bọn họ vừa mới đi đạo một vòng qua quỷ môn quan đấy.

Chính vì sợ hãi như vậy, không ngờ không có ai quan tâm Hoặc Thiên và Đế Khuyết so chiêu ai thắng! Từ biểu tình hai người mà xem, Hoặc Thiên vẫn trong trẻo, lạnh lùng cao ngạo, mà Đế Khuyết vẫn một tấm thâm tình chân thành, không nhìn ra một chút khác thường nào.

Tuy nhiên, chỉ thấy Đế Khuyết vẫn đặt lại ghế ở chỗ cũ, giống

như hộ vệ bảo vệ Hoặc Thiên, thì có thể đoán ra lần giao thủ vừa rồi ai hơn ai.

Không hổ là thiên nữ tuyệt thế, lĩnh ngộ pháp tắc thiên địa còn mạnh hơn Thái Hư Thánh Nhân một đoạn, hiện tại thành Thánh lực lượng tăng vọt, hai người hợp nhất, phỏng chừng trong bốn đại Thánh nhân trước mặt, nàng là tuyệt đối vô địch!

– Bạch Cốt nhất mạch, tân Thánh nhân Thạch Dương!

Mọi người chưa hết kinh hãi, người phụ trách lại giới thiệu vị tân Thánh nhân cuối cùng.

Tân Bạch Cốt Thánh nhân, Thạch Dương!

Đây là một thanh niên cả người tràn ra tử khí, nếu gặp ở trong Ma Hải, nói không chừng đã coi hắn là Âm Ảnh Tử Linh rồi! Cũng không phải bộ dạng hắn xấu xí, trên thực tế hắn là một thanh niên anh tuấn, chỉ là khí tức tràn ra quá thâm trầm.

Không có biện pháp, người ta tới từ Bạch Cốt nhất mạch, có thể không âm u lạnh lẽo sao?

Khác với 3 tân tấn Thánh nhân kia, sau khi Thạch Dương xuất hiện cũng không trực tiếp đi tới vị trí của mình, mà dừng bước nhìn thoáng qua chỗ của Long tộc, lại nhìn về phía nhị tổ Long

tộc ở dãy ghế thứ hai nói: – Long Nhị, bản thánh muốn đòi lại công đạo với ngươi.

Long Nhị? Đòi công đạo?

Long Nhị tuyệt đối là xưng hô vô cùng khinh miệt, mà đòi công đạo là có ý gì? Long tộc sao lại đắc tội vị tân tấn Thánh nhân này?

Suy nghĩ kỹ một chút là biết, đắc tội người Bạch Cốt nhất mạch cũng không ít, ít nhất có một nửa là thần thú!

Tuy nhiên, đây cũng là Bạch Cốt nhất mạch tự rước lấy, ai bảo lúc trước bọn họ quá bá đạo, cho nên sau khi Bạch Cốt Thánh nhân ngã xuống mới bị nhiều thế lực đồng loạt nhằm vào! Hiện tại Bạch Cốt nhất mạch một lần nữa có Thánh nhân xuất thế, bây giờ muốn tính sổ sao?

Chuyện năm đó cũng không thiếu người còn nhớ rõ, Thánh nữ mà Bạch Cốt nhất mạch gả đi dùng để giảng hòa chính là người Thạch Dương yêu!

Tự tay đẩy người yêu mình ra, Thạch Dương có thể coi là tận mạt! Nhưng mà mối hận như vậy, nam nhân nào có thể dễ dàng quên đi, hiện tại Thạch Dương thành Thánh, khuất nhục như thế tự nhiên phải đòi lại!

Nhưng mà Thạch Dương tuyệt không hối hận, lúc trước hắn lựa chọn cầu thân, cũng không phải Long tộc buộc hắn! Hơn nữa, nếu không phải bọn họ bá đạo trước thì làm sao bị chúng thần thú nhằm vào? Nếu không có Long tộc điều đình, bọn họ sao có thể vượt qua cửa ải khó khăn dễ dàng như vậy?

Ở trong lòng Thạch Dương, chính Long tộc cướp đi nữ nhân của hắn, khiến Bạch Cốt nhất mạch trở thành trò cười của thiên hạ!

Hiện tại hắn đã thành Thánh, như vậy phải cướp lại toàn bộ trở về.

Nhị tổ Long tộc nhướng mày, nói: – Không biết Thạch Dương Thánh nhân muốn đòi công đạo gì?

Tuy rằng Thánh nhân vô địch thiên hạ, nhưng mà tôn nghiêm của Long tộc cũng không thể khinh nhục!

– Một tên tiểu tử vô sỉ của Long tộc các ngươi dám ám toán môn hạ đệ tử của ta!

Thạch Dương không chút biểu tình, dừng một chút nói: – Long tộc nhất thiết phải cho Bạch Cốt nhất mạch ta một câu trả lời hợp lý!

Chu Hằng và Mã Cảnh Nguyên chính là công bình chiến một trận, Mã Cảnh Nguyên quả thật bị đánh rất thảm, nhưng mà nếu như là hắn thắng, vậy kết quả của Chu Hằng cũng không khá hơn bao nhiêu! Loại ân oán này căn bản bãi không cần kinh động cấp trên, hoàn toàn có thể lén giải quyết.

Nhưng mà Thạch Dương lại muốn lợi dụng cơ hội này để lập uy, để Bạch Cốt nhất mạch một lần nữa đứng ở đỉnh Minh giới!

Cách tốt nhất là qua mặt 4 thần thú!

Thù cũ hận mới đều giải quyết hôm nay đi.

– Thạch Dương Thánh nhân, Chu Hằng và Mã Cảnh Nguyên chiến đấu công bình, tại sao lại nói là đánh lén? Nhị tổ Long tộc cố gắng giải lý. Chu Hằng?

Vẻ mặt Hoặc Thiên hơi dao động, người khác có lẽ không biết, nhưng mà Đế Khuyết luôn nhìn chằm chằm nàng lại theo trực giác nhìn ra, trong lòng hắn không khỏi ngẩn ra, Chu Hằng này là ai?

– Bản thánh nói là tập kích lén lút, chẳng lẽ ngươi cho rằng bản thánh đang vu oan cho các ngươi sao? Thạch Dương cao giọng hơn nói.

Nhị tổ Long tộc không khỏi giận dữ, đối phương rõ ràng dùng thân phận Thánh nhân ép hắn! Tên tiểu nhân này, nghiễm nhiên đã quên ân tình nhờ vả trăm vạn năm trước, đúng là khiến cho người ta phải ghê tởm!

Người như vậy sao lại trở thành thành Thánh được chứu? Ông trời đúng là không có mắt!

– Hoặc là giao người ra đây, quỳ xuống nhận sai, hoặc là… Bản thánh tự mình đi Long Vực, hướng lão Thanh Long đòi lại công đạo! Thạch Dương hùng hổ dọa người, hoàn toàn hiển lộ uy phong của tân tấn Thánh nhân!

Hoặc là quỳ xuống bị hắn đánh dập mặt, hoặc là bị hắn tới hang ổ đập mặt, nói tóm lại, chính là phải đập mặt.

Khác biệt ở chỗ, đánh tới ổ rồng thì đúng là chuyện lớn rồi.

Nhị tổ Long tộc tức giận hai tay phát run, nhưng đối phương chính là Thánh nhân, một trong năm người cường đại nhất trong thiên địa, còn bá đạo hơn cả Hoặc Thiên tùy ý chà đạp lão Thanh Long lúc trước.

Lựa chọn cứng đối cứng, như vậy sẽ chỉ rước tai ương cho toàn bộ Long tộc mà thôi!

Nhị tổ nhắm hai mắt lại, trầm mặc một lúc lâu, lúc này trầm giọng nói: – Chu Hằng, lại đây!

Hắn chọn đại cục làm trọng.

Chương 1054: Khí lượng nhỏ hẹp

Kế hoạch và mục đích của Thạch Dương rất đơn giản, tìm một thế lực cường đại để đả kích, để Bạch Cốt nhất mạch một lần hành động xoay chuyển hình tượng suy sút trăm vạn năm qua, lại trở thành thế lực Thánh nhân cộng tôn! thế gian

Còn gì hiệu quả hơn dẫm đạp lên Thanh Long nhất mạch chứ?

Bốn đại thần thú được công nhận, trừ 5 đại Thánh nhân ra là thế lực mạnh nhất, chỉ cần khiến Thanh Long nhất mạch cúi đầu, như vậy Bạch Cốt nhất mạch tự nhiên cũng trở thành thế lực ngang ngửa nhóm 5 đại Thánh nhân!

Hơn nữa, hắn cùng với Thanh Long nhất mạch còn có thù riêng, không phải sao?

Sư muội yêu quý của hắn bị lão Long đùa bỡn, lại còn sinh con, vừa nghĩ tới điều này Thạch Dương đều muốn hộc máu!

Cho dù không có sự việc Mã Cảnh Nguyên, hắn cũng sẽ kiếm cớ khác gây phiền toái cho Long tộc. Mã Cảnh Nguyên lại ở lúc mấu chốt chạy tới doanh địa Long tộc, ăn nói hành động lớn lối, nếu như không có hắn dung túng thì có thể sao?

Dù sao Mã Cảnh Nguyên vẫn chỉ là Tuệ Tinh Cảnh mà thôi, dựa vào cái gì đám làm càn trước mặt nhị tổ Hỗn Độn Cảnh?

Như thế mà nói, Thạch Dương đúng là trăm phương ngàn kế!

Chu Hằng nghe lời bước ra khỏi hàng, mặt không chút thay đổi.

Hắn rất phẫn nộ, đường đường là Thánh nhân không ngờ ngang ngược không nói lý lẽ như thế, lại còn đê tiện hạ lưu ở trước mặt nhiều người như vậy! Rõ ràng là Thạch Dương tự bỏ người mình yêu, tự tay dâng cho người khác, hiện tại lại làm như phẫn nộ bị cắm sừng!

Theo Chu Hằng, Thánh nữ Bạch Cốt nhất mạch kia đúng là may mắn, ít nhất còn chưa gả cho tên Thạch Dương này, nếu không gả cho rồi cũng bị hắn dâng ra hòa thân (cầu thân làm hòa), điều này nữ nhân làm sao có thể chấp nhận được?

– Ngươi chính là Chu Hằng? Còn không quỳ xuống! Thạch Dương nhìn Chu Hằng, Thánh nhân oai phát ra, giống như biển rộng mênh mông!

Chu Hằng có lực miễn dịch cực mạnh với khí thế, đó là do hắc kiếm hỗ trợ! Mà một đường đi tới, hắn cũng không biết đã trải

qua bao nhiêu chiến đấu, bao nhiêu hung hiểm. Tâm chí đã sớm kiên nghị vô cùng, có hắc kiếm trong người hay không cũng không khác biệt là bao.

Nhưng mà hắc kiếm cũng chỉ là cấp Bảo khí, cho dù được Thái Hư Thánh Nhân săn sóc ân cần lâu hơn nữa cũng không có khả năng lên cấp Thánh khí!

Thạch Dương chính là Thánh nhân, tân Bạch Cốt Thánh nhân, áp lực của hắn cho dù hắc kiếm cũng không thể ngăn cản.

Thánh nhân vốn là ý chí thiên địa. Đây là áp bách ý chí thiên địa!

Chu Hằng toàn thân run rẩy, áp lực hắn thừa nhận quá kinh khủng, tu vi Tuệ Tinh Cảnh thì như thế nào, có thể chống nổi Thánh nhân sao? Mỗi một khúc xương đều đang run rẩy, bất cứ lúc nào cũng có thể vỡ ra.

Thánh nhân oai, không thể đỡ! Đáng ghét! Có thể giết!

Chu Hằng siết chặt hai tay. Làm thế nào cũng không chịu quỳ xuống! Chỉ là áp lực này quá kinh khủng, mắt, mũi, lỗ tai, miệng đều rỉ máu, toàn thân lóe lên ánh sáng tím, ngang, hắn nổi giận gầm lên một tiếng, không tự chủ được hóa thành long hình!

Long hình có thể kháng lực hơn ngươi. Dù sao đây chính là một trong thể chất mạnh nhất thế gian!

Lần biến thân này là tự động, thân thể hắn tự lựa chọn phương án ứng đối tốt nhất, nếu không sẽ bị trọng thương không thể bù đắp!

Đừng quên, đây là đối kháng một vị Thánh nhân!

Vô địch Thiên hạ!

Tử Diễm Thiên Long giận dữ, toàn thân cuốn quanh ánh sáng chói lọi, từng đạo khí thế khó hiểu rung động, không phải long uy. Lại hơn xa long uy, đây là khí thế bản thân Chu Hằng tương hợp với long uy hình thành.

Ông! Đạo khí thế này như muốn phản kích, nhưng mà đối mặt với Thánh nhân oai lại hoàn toàn vô dụng, vừa mới đường hoàng đi ra liền bị trấn áp, oa, Chu Hằng phun ra một ngụm máu tươi, mạnh mẽ bị ép trở lại hình người.

Ở trước mặt Thánh nhân, siêu cấp đại viên mãn thì thế nào, thể chất Long tộc thì thế nào. Trừ phi đạt tới Hỗn Độn Cảnh, nếu

không ngay cả tư cách chống đỡ cũng không có!

Chu Hằng vẫn đứng như cũ, bởi vì trước đó đã biến thành long thân, mà hiện dưới tình huống như vậy, hắn tự nhiên không có khả năng lấy quần áo từ pháp khí không gian ra mặc vào, toàn thân trần truồng. May mà, cả người đều đẫm máu, hắn hoàn toàn thành huyết nhân, cho nên cũng che được cảnh xuân kia.

Dưới tràng, Mã Cảnh Nguyên nhìn mà phát giận, hắn bị Chu Hằng đánh cho sợ, cho rằng nếu không đột phá Hắc Động Cảnh thì tuyệt không thể là đối thủ của Chu Hằng được, cho nên nào dám trả thù.

Vẫn là Thạch Dương đại nhân, không, vẫn là Thạch Dương Thánh nhân tốt, nể mặt di nương của hắn mà chiếu có hắn!

Hắn không nhịn nổi nhảy lên đài, vừa rồi là tân Thánh nhân lên tiếng, muốn Chu Hằng dập đầu bồi tội với hắn trước mặt mọi người, nếu như hắn không lên, chẳng phải là thiếu nhân vật chính, như vậy làm sao mà diễn.

– Chu Hằng, còn không mau mau quỳ xuống, ta chờ ngươi bồi lễ đấy!

Hắn đắc ý nói, bây giờ nhìn cảnh Chu Hằng toàn thân đẫm máu là xuân ý đẹp nói không nên lời, tâm tình sung sướng. Tên tiểu nhân này! Dưới đài, mọi người đều thầm mắng một câu, nhưng cũng không ai dám nói ra khỏi miệng, người ta

chính là Thánh nhân nhất mạch a! Hiện tại cũng không giống trước kia, Thánh nhân xuất thế, thần thú không bao giờ… là thống trị thiên địa nữa!

Thiên hạ vừa muốn trở lại thời đại Thánh nhân thống trị, đáng tiếc là, bốn vị tân tấn Thánh nhân này tựa như cũng không thông tình đạt lý như Thánh nhân đời trước.

Nhất là Thạch Dương, lòng dạ quá hẹp hòi đi, hơn nữa ngươi đường đường là Thánh nhân, không ngờ dùng một tên tiểu bối Tuệ Tinh Cảnh thể hiện uy phong, không cảm thấy có phần dọa người sao? Ngươi đang đánh mặt Long tộc, nhưng thực ra cũng cũng làm mất mặt mình!

Nơi này đều là thần thú, ít nhất chín thành đều trải qua thời đại Thánh nhân thống trị, người nào lại không biết Thánh nhân cường đại? Có thể nói, hai chữ Thánh nhân cũng đủ để nói rõ hết thảy, căn bản không cần lập uy!

Thạch Dương lại muốn dùng một tiểu bối Tuệ Tinh Cảnh dựng lại uy phong Bạch Cốt nhất mạch, đúng là hồ đồ, như vậy càng sẽ để người ta hoài nghi sự cường đại của Bạch Cốt nhất mạch, lại vừa khinh bỉ thế lực này.

Không phóng khoáng! Lòng dạ hẹp hòi! Ngươi phải nếu lợi hại thì tới Long Vực cùng Thanh Long đánh một trận đi!

Ồ, không dám đúng không? Dù sao lão Thanh Long dừng lại ở

Hỗn Độn Cảnh lâu như vậy, ít nhất cũng đi ra 7, 800 bước, mà Thạch Dương thì sao? Hắn là vận khí, tuy rằng mới đi ra hơn 100 bước, vốn chỉ là tồn tại dưới cùng trong Hỗn Độn Cảnh mà thôi, nhưng bởi vì Bạch Cốt nhất mạch cũng chỉ có một Hỗn Độn Cảnh hắn, lại trổ hết tài năng, cộng thêm phúc vận thiên địa mới trở thành tân Thánh nhân, có được lực lượng kinh khủng!

Thánh nhân không lĩnh ngộ pháp tắc sâu cũng không sao, dù sao đã có lực lượng không thể ngăn cản!

Lực phá vạn pháp!

Nhưng mà lĩnh ngộ cảnh giới cũng không phải bình hoa, lĩnh ngộ pháp tắc hơn 100 bước cộng thêm lực lượng Thánh nhân chống lại người lĩnh ngộ pháp tắc 7, 800 bước, người trước khẳng định là thắng. Nhưng mà người sau muốn chạy cũng không khó!

Một mình Thánh nhân ngươi ra tay, ngay cả người cũng không thể lưu lại, nói ra tuyệt không có người nói lão Thanh Long nhát gan, chỉ sẽ nói tân Bạch Cốt Thánh nhân quá kém!

Bởi vậy, Thạch Dương tuyệt đối quý trọng danh tiếng. Sẽ không dễ dàng ra tay với cường giả Hỗn Độn Cảnh lâu đời!

Dù sao hiện tại hắn có vô tận thọ nguyên, không cần phải trải qua quá trình chuyển thế, có thể dồn tất cả tinh lực vào lĩnh

ngộ cảnh giới, một ngàn vạn năm, một ức năm, hắn sẽ lấy được đột phá lĩnh ngộ pháp tắc.

Đến lúc đó, hắn lại đi làm thịt lão Thanh Long. Rửa sạch sỉ nhục của bản thân.

Hiện tại chẳng qua là thu hồi một chút lợi tức thôi!

Thạch Dương nghĩ thì hay lắm, hắn áp bách một tiểu nhân vật thì thế nào, có người sẽ xuất đầu thay tiểu tử này sao? Có người dám sao? Hắn là Thánh nhân, một trong năm người cường đại nhất trên đời này, hoàn toàn có thể muốn làm gì thì làm!

Ta bá đạo, ta cường hà, ta khiến cho cả thế gian thù hận, thì thế nào?

Ai có thể đánh mặt ta? Ai dám đánh mặt ta?

– Còn không quỳ xuống? Thạch Dương mờ nhạt nói, Chu Hằng kiên trì khiến hắn có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng hợp tâm ý của hắn, vừa lúc kéo dài lâu một chút, như vậy mọi người mới thể hội rõ ràng hơn.

Bạch Cốt nhất mạch đã không còn là Bạch Cốt nhất mạch trước kia nữa, hiện tại đã có Thánh nhân tọa trấn. Chính là

Thạch Dương hắn!

Hoặc Thiên ở trên đài cao nhìn, gương mặt lãnh ngạo cao quý không chút biểu tình, nhưng mà khí tức toàn thân bắt đầu bạo động, ngón áp út tay phải khẽ run run!

Đây đúng là biểu hiện khó tin của cường giả siêu cấp!

Nên biết rằng càng là cường giả thì càng khống chế tốt được tâm tình của mình, cảm xúc không khống chế được? Đây cơ hồ là chuyện không thể xảy ra!

Lực chú ý của Đế Khuyết luôn luôn đặt trên người Hoặc Thiên, hắn rõ ràng cảm ứng được kinh thiên sát khí và cơn giận của Hoặc Thiên!

Hắn hoảng sợ!

Thánh nhân tức giận, nhưng mà cũng không phải đơn giản như máu chảy thành sông a!

Hơn nữa, Hoặc Thiên là Thánh nhân thông thường sao?

Người ta trước khi chưa thành Thánh phía, khi ở Hỗn Độn

Cảnh đã lĩnh ngộ pháp tắc ít nhất 1000 bước, được công nhận là Hỗn Độn Cảnh mạnh nhất, chỉ luận lĩnh ngộ cảnh giới, cho dù 5 nguyên đại Thánh nhân thúc ngựa cũng không kịp!

Hiện tại. Hoặc Thiên đã thành Thánh!

Đều là Thánh nhân, nàng so với thủy hóa Thánh nhân Thạch Dương không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần?

Tuy rằng trên lịch sử chưa từng phát sinh qua tiền lệ Thánh nhân giết Thánh nhân, nhưng Đế Khuyết không chút nghi ngờ nếu Hoặc Thiên với Thạch Dương toàn lực chiến một trận, Thạch Dương có chín thành chín sẽ chết ở trong tay Hoặc Thiên! Mấu chốt là, Hoặc Thiên sao lại nổi giận? Vì tên tiểu bối kia sao? Không có khả năng!

1 tiểu nhân vật Long tộc làm sao có thể có quan hệ với Hoặc Thiên chứ?

Vậy là vì Thạch Dương?

Càng không thể nào. Rõ ràng là Thạch Dương chiếm thượng phong, Hoặc Thiên lại đang tức giận, như vậy hoàn toàn không hợp lý.

Chẳng lẽ là không ưa?

Như vậy tích cách của Hoặc Thiên cũng quá kém đi!

Rốt cuộc là vì sao?

– Dừng tay…

Một tiếng nũng nịu vang lên, một nữ nhân vô cùng xinh đẹp lên đài, cũng không phải Hoặc Thiên, mà là Long Toa Toa!

Thạch Dương đồng tử căng thẳng, khuôn mặt kia thật quen thuộc à, chỉ là trong trí nhớ, mặt nàng cũng không xanh dài như vậy, mà là màu bạc trắng! Hắn kịp phản ứng, đó cũng không phải sư muội trong lòng hắn yêu, Thánh nữ, Bạch Cốt nhất mạch, mà là con gái của sư muội!

Là tạp chủng cùng lão già kia sinh ra.

Nghĩ đến đây, Thạch Dương lòng nhỏ máu, hai tay nắm chặt, oanh, hơi thở của hắn hơi chút không khống chế được, lan ra bốn phía, Chu Hằng, Long Toa Toa cùng Mã Cảnh Nguyên ở cạnh hắn đứng mũi chịu sào, đều điên cuồng phun máu.

Sư muội đã không còn thuần khiết nữa!

Tuy nhiên, thiếu nữ này vẫn còn thuần khiết, nhưng bộ dạng lại gần giống hệ sư muội.

Vậy hãy để cho nàng thay thế sư muội bồi ở bên cạnh mình, hắn là thiên địa Thánh nhân, không có khả năng chấp nhận một nữ nhân không thuần khiết!

Hơn nữa, ha ha ha ha, lúc trước đích thân hắn đưa sư muội âu yếm của mình đến Long tộc, hiện tại cũng đến phiên Long tộc tự tay dâng tiểu công chúa tôn quý nhất của mình vào lòng hắn.

Một thù trả một thù, rất là thống khoái!

Chương 1055: Hoặc Thiên tức giận

Thạch Dương nhìn Long Toa Toa, ánh mắt lửa nóng, nói: – Luận bối phận, ngươi phải gọi ta một tiếng sư bá đấy!

– Ta không dám nhận thức một sư bá không biết xấu hổ như ngươi! Long Toa Toa không chút sợ hãi nói, hiển nhiên vị công chúa này đã bị chiều hư, đối mặt với một vị Thánh nhân cũng dám nói chuyện như vậy.

– Toa Toa, không nên nói chuyện lung tung! Nhị tổ trước đó có thể hy sinh Chu Hằng, nhưng tuyệt đối không thể mặc kệ Long Toa Toa, địa vị hai người này ở trong lòng hắn hoàn toàn khác nhau, hắn cũng vọt lên.

– Không nhận cũng tốt!

Thạch Dương cười ha ha: – Long Nhị, nếu ngươi ở đây thì tốt rồi, bản thánh chưa cưới vợ, vị Thánh tiện nghi cho Long tộc các ngươi đi, dành cho tiểu nha đầu này đi.

Phốc! Mọi người đều phun một ngụm nước miếng, bọn họ nghe lầm sao? Lỗ tai của bọn họ không có vấn đề chứ?

Thạch Dương nói muốn kết hôn với Long Toa Toa?

Đây không phải là điệt nữ của hắn sư sao? Tuy rằng hoàn toàn không có quan hệ huyết thống, nhưng cũng là rối loạn luân thường à!

Tên này đúng là muốn trả thù xã hội a, sư muội của mình bị hắn đưa tới Long tộc, hiện tại lại muốn đòi lại từ viên minh châu này? Vô sỉ a vô sỉ!

Người như vậy sao lại thành Thánh được chứ?

– Việc này ta không làm chủ được, muốn cưới minh châu của Long tộc chúng ta, hãy tới chỗ lão tổ cầu thân đi. Liên quan đến Long Toa Toa, thái độ của nhị tổ cũng biến thành cường ngạnh.

– Chuyện bản thánh quyết định, chính là ý chí thiên địa, cần phiền phức như vậy sao? Thạch Dương cười lạnh một tiếng, thuận tay vung lên, thình thịch, nhị tổ lập tức bị đánh bay ra ngoài!

Song phương nắm giữ pháp tắc gần như nhau, nhưng mà luận lực lượng lại như trời và đất vậy! Nếu đổi lại là lão Thanh Long tự mình trình diện, vậy còn có thể chính diện đỡ được mấy chiêu của Thánh nhân, nhưng nhị tổ lại không được,

chênh lệch thật sự quá lớn. Thình thịch!

Nhị tổ bị đánh bật về chỗ cũ. Nhưng cả người lê trên đất, tuy không chết nhưng mà lại bị hôn mê!

Đây là Thánh nhân! Một chiêu, cho dù cường giả Hỗn Độn Cảnh cũng không đủ sức chống cự, trừ phi lĩnh ngộ pháp tắc đạt tới 500 bước trở lên. Nếu không căn bản ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có!

Bá đạo! Khoa trương! Muốn làm gì thì làm!

Đây là tân nhậm Bạch Cốt Thánh nhân, cũng là tác phong truyền thống của Bạch Cốt nhất mạch sao?

Nhưng mà thì tính sao, ai tới đánh ta được?

Ngay cả nhị tổ đều bị một kích oanh vỡ, ở đây có thể dễ dàng thắng nhị tổ thần thú cũng chỉ có một, Chu Tước chi tổ! Nhưng mà hắn chống lại Thánh nhân cũng chỉ có thể miễn cưỡng ngăn cản được mấy chiêu là bỏ trốn thục mạng.

Tức giận nhưng không dám nói, chính là như thế!

Thánh nhân cường đại đến mức khiến người ta tuyệt vọng!

Có thể chống cự lại Thánh nhân chỉ có Thánh nhân! Nhưng mà Thánh nhân với nhau có khai chiến không? Tựa như 4 thần thú đoàn kết nhau, Thánh nhân cũng kết thành một đoàn a. Làm sao có thể vì thần thú mà xích mích?

Thạch Dương biết điểm ấy, hắn cũng không dẫn lửa đốt tới các Thánh nhân khác, mà lựa chọn Thanh Long nhất mạch! Thậm chí, hắn cũng không đánh chủ ý lên Hằng Hà nhất mạch còn chưa xuất hiện Thánh nhân nữa, bởi vì ai biết nhất mạch này khi nào sẽ có tân Thánh nhân nữa!

Bắt nạt kẻ yếu thì thế nào, ai tới đánh ta a?

– Ha ha ha ha! Thạch Dương một tay túm lấy Long Toa Toa. Thánh nhân áp chế, Long Toa Toa không thể phản kháng, chỉ có thể ô ô ô kêu to. Hắn nhìn về phía Chu Hằng, nói:

– Còn không quỳ xuống?

Lúc trước hắn một chưởng chụp bay nhị tổ, bắt giữ Long Toa Toa, nhìn như phân tâm, nhưng mà đường đường là Thánh nhân tự nhiên có thể nhất tâm nhị dụng, hắn căn bản không

buông lỏng áp bách Chu Hằng.

Chu Hằng cắn răng, đau khổ chống đỡ. Hắn tuyệt đối không quỳ xuống.

– Tiểu tử, ngươi còn kiên trì cái gì? Tôn nghiêm Long tộc? Ha ha ha ha, Long tộc còn có tôn nghiêm gì? Thạch Dương cười to, ngón trỏ trái bắn ra, ba, gầu gối phải Chu Hằng tóe máu, xương cốt hoàn toàn vỡ vụn!

Chu Hằng nghiêng ngả, lại ngoan cường đứng lại, xương cốt đứt gãy cũng không sao, hắn còn có linh lực!

Hắn cũng cười ha ha một tiếng nói: – Ta không phải vì Long tộc! Thạch Dương, về sau muốn tìm người lập uy, nhớ kỹ tìm hiểu rõ ngươi kia đấy!

– Tìm hiểu? Chỉ bằng ngươi? Thạch Dương cũng cười ha ha, nhưng sau khi cười vài tiếng lại ngừng lại nói: – Chỉ là huyết mạch hạ vị. Cũng dám khẩu xuất cuồng ngôn trước mặt ở bản thánh!

Huyết mạch hạ vị? Trời ạ!

Chu Hằng âm thầm lắc đầu trong lòng, không nghĩ tới huyết mạch hạ vị này lại còn có thể khiến một vị Thánh nhân hận

mình!

Bốp!

Thạch Dương lại búng tay, đầu gối chân trái Chu Hằng cũng tóe máu, xương cốt vỡ vụn!

Chu Hằng nghiêng ngả, dưới khí thế áp bách của Thánh nhân, linh lực của hắn vận chuyển trì trệ vô cùng, nên muốn đứng cũng rất miễn cưỡng! Hắn bây giờ có thể kiên trì được chính là vì ngạo khí.

Hắn tại sao có thể ở trước mặt Hoặc Thiên quỳ xuống với người khác chứ?

– Trừ huyết mạch Long tộc ra, ta còn có một thân phận khác!

Chu Hằng nhe răng cười, bởi vì hắn đã thấy Hoặc Thiên từ trên ghế đứng lên, đang chậm rãi đi tới giữa sân!

Hoặc Thiên… Vẫn là Hoặc Thiên ngày trước, cũng không vì khôi phục trí nhớ, thành Thánh mà không nhận người sư đệ hắn!

– Còn có một thân phận? Ngươi còn có thân phận gì có thể khiến cho bản thánh kiêng kỵ? Thạch Dương xuy xuy cười, chỉ cảm thấy người thanh niên này đặc biệt chán ghét, không ngờ có thể chống đỡ được dưới khí thế của hắn lâu như vậy, khiến hắn không có cảm giác thành tựu!

– Hắn là sư đệ ta! Thanh âm trong trẻo lại lạnh lùng của Hoặc Thiên từ sau lưng truyền tới, bình tĩnh lại tràn đầy giận dữ, giống như biển lặng trước bão tố.

– Ai? Thạch Dương xoay đầu lại, trong thời gian hắn ngắn còn chưa kịp phản ứng lại.

Dù sao 5 đại Thánh nhân tuy rằng hỗ tương nhau như cây liền cành, nhưng mà môn hạ đệ tử cũng không có quá nhiều cơ hội tiếp xúc, huống chi Hoặc Thiên còn ngã xuống trăm vạn năm, Thạch Dương không ngờ không nhận ra thanh âm của Hoặc Thiên!

Oanh! Hoa đào nở rộ, quang hoa đầy trời, một đạo nhân ảnh bị mạnh mẽ bay ra ngoài!

Xít!

Mọi người đều co giật!

Bọn họ rõ ràng nhìn thấy, Hoặc Thiên một tay tát bay Thạch Dương!

Thạch Dương dù có đê tiện, vô sỉ bá đạo hơn nữa thì dù sao người ta cũng là Thánh nhân a! Thánh nhân mạnh nhất trên đời này không ngờ bị tát bay!

Chỉ có Thánh nhân Đế Khuyết và Huyết Sát âm thầm gật đầu, lực lượng mọi người mặc dù cùng một tầng thứ, nhưng mà nắm giữ pháp tắc lại kém nhiều lắm, cho nên tân Thánh nhân làm sao sánh kịp.

Hoặc Thiên vốn là Hỗn Độn Cảnh mạnh nhất, hiện tại thành Thánh, cũng là Thánh nhân mạnh nhất không cần tranh cãi.

Không có một trong! Chỉ là… Tên tiểu nhân vật Long tộc kia lại là sư đệ của Hoặc Thiên? Chỉ là Long tộc huyết mạch hạ vị làm sao lại trở thành sư đệ của Hoặc Thiên? Này này này này. Thạch Dương này là vận khí gì à, hắn đánh người nào không đánh, không ngờ lại chọc vào Chu Hằng, kết quả chọc giận Hoặc Thiên! Xem đi, bị bẽ mặt chưa!

Toàn trường hoàn toàn yên tĩnh. Hiện tại trở thành ân oán cá nhân của hai vị Thánh nhân, bất luận kẻ nào cũng không có tư cách nhúng tay! Thạch Dương bò dậy, sờ sờ mặt, khóe miệng rỉ máu!

Hắn nổi giận, giận không kềm được! Hắn đến để lập uy a, nửa

đầu kịch bản hoàn toàn phù hợp. Đánh mặt Long tộc tới nghiện, nhưng mà không ngờ lại thay đổi? Chu Hằng lại là sư đệ của Hoặc Thiên? Vì cái gì? Tại sao lại như vậy?

– Ngươi, ngươi làm sao có thể có một sư đệ Long tộc huyết mạch hạ vị? Thạch Dương vẫn không cam lòng hỏi.

Huyết mạch hạ vị, thật xin lỗi đi!

Hoặc Thiên mặt lạnh như băng, không có ý trả lời, ông, hư ảnh hoa đào lại nở. Thân hình thoắt một cái, bốp, lại một tiếng thanh thúy vang lên, Thạch Dương lại bị tát bay! Toàn trường đều co giật.

Yêu Cơ đúng là Yêu Cơ a, đánh mặt Thánh nhân cũng như giỡn chơi à! Suy nghĩ lại năm đó nàng tuy rằng lột da thần thú, ăn thịt thần thú, nhưng mà dù sao cũng không giết chết đầu nào, có thể nói là rất nể tình rồi.

Thật là khí phách! Thật hả giận! Tát tốt lắm! Tát hay lắm. Tát tuyệt lắm.

– Hoặc Thiên. Ngươi không nên quá… Bốp! Thạch Dương vừa bò dậy còn chưa nói hết lời đã bị tát bay, lực lượng Thánh nhân tuy rằng giống nhau, nhưng mà lĩnh ngộ pháp tắc lại kém nhiều lắm, Thạch Dương ở trước mặt Hoặc Thiên căn bản không có một tia phản kháng, yếu ớt giống như trẻ con vậy!

Nhưng mà Thánh nhân dù sao cũng là Thánh nhân, tuy rằng Hoặc Thiên có thể nhiều lần quất bay hắn, nhưng mà nếu muốn giết chết Thạch Dương thì rất khó khăn! Lực lượng Thánh nhân quá cường đại, mỗi một thớ thịt tấc da trên cơ thể đều tràn ngập lực lượng kinh khủng của thiên địa, bảo vệ căn nguyên, khóa lại sinh cơ. Hoàn toàn bất tử bất diệt! Hoặc Thiên có thể thương tổn được Thạch Dương, cũng chỉ là thương tổn được mà thôi!

Nhưng đối với Thạch Dương mà nói, vậy đã đủ thảm rồi!

Đường đường là Thánh nhân không ngờ bị tát ở trước mặt bao người, nhưng lại liên tục không ngừng, càng làm cho hắn biệt khuất là ngay cả Hoặc Thiên cũng lười trả lời hắn, dường như hắn căn bản không có tư cách ngồi ăn cùng bàn với đối phương.

Điều này làm cho hắn càng cảm thấy sỉ nhục! Vì cái gì? Hắn đường đường là Thánh nhân lại vì một tên tiểu tử Tuệ Tinh Cảnh mà bị bạt tai?

Hắn không phục!

Toàn trường đều chấn kinh, Thánh nhân bị đánh, hơn nữa còn liên tục bị đánh, đây chính là chuyện chưa từng có a! Chỉ có Long Toa Toa hai mắt tỏa sáng, không hổ là người nàng sùng bái, rất khí phách!

– Hoặc Thiên, ngươi không nên quá phận, khoản này…

Bốp! Thạch Dương vừa phóng lên cao, chuẩn bị chạy ra, nguyên vốn còn muốn một hai câu xã giao, nhưng mà bị Hoặc Thiên mạnh mẽ tát trở về. Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, không nói gì vô nghĩa, quay đầu bỏ chạy.

Hoặc Thiên cũng không bỏ qua, một đường đuổi theo. Bốp! Bốp! Bốp!

Tiếng tát thanh thúy vang lên không dứt, cho dù hai người đã chạy không mất hút, nhưng mà thanh âm vẫn truyền tới rõ ràng, cho thấy Hoặc Thiên ra tay cực nặng, cũng đồng thời biểu lộ da mặt Thạch Dương thật dầy!

Không dày làm sao chịu được cái tát như vậy?

Tiếng bạt tại nửa ngày mới thôi, sau đó một lát sau mới thấy Hoặc Thiên dùng tư thái tuyệt đẹp đáp xuống.

– Trong vòng ngàn năm, ngươi không cần lo về tên kia, ngàn năm sau, ngươi phải tự tay quật ngã hắn.

Câu nói đầu tiên Hoặc Thiên nói với Chu Hằng là như vậy.

Những lời này có rất nhiều tin tức.

Mọi người phân tích, trong ngàn năm không cần lo lắng Thạch Dương? Nói cách khác, trong ngàn năm Thạch Dương sẽ không hiện thân? Xít, Thánh nhân đánh Thánh nhân, không ngờ lại tát cho đối phương phải tĩnh dưỡng ngàn năm, quá lợi hại!

Thạch Dương cũng thật đáng thương, rõ ràng đều là thành Thánh, nhưng ngay cả tư cách khiến Hoặc Thiên nhớ kỹ tên cũng không có!

Còn có, ngàn năm sau muốn Chu Hằng tự tay đả bại Thạch Dương! Điều này sao có thể!

Đừng nhìn Hoặc Thiên tát Thạch Dương mà nhẹ nhàng, đó là vì Hoặc Thiên đã là Thánh nhân, hơn nữa lĩnh ngộ pháp tắc vượt xa Thạch Dương! Nhưng mà Chu Hằng dựa vào cái gì mà làm được?

Hắn cho dù có thể lĩnh ngộ pháp tắc đạt tới độ cao của Hoặc Thiên, nhưng mà thánh vị thiên địa cũng chỉ có năm người… Chẳng lẽ, hắn có thể lấy được thánh vị Hằng Hà nhất mạch? Xít! – – – – – oOo-

Chương 1056: Chờ mong

Mọi người nào đoán được, Hoặc Thiên tuyệt không cho là Chu Hằng có khả năng nhận được thánh vị của Hằng Hà nhất mạch, đây dù sao phải xem vận khí, hơn nữa, từ xuất thân của bốn vị tân Thánh nhân mà xem, Thánh nhân cuối cùng sẽ từ Hằng Hà nhất mạch đi ra, mà không có khả năng hoa rụng nhà người.

Nàng lĩnh ngộ pháp tắc bước ra 1000 bước, hiện tại lại thành Thánh, ánh mắt nhạy bén ra sao?

Vạn viên tinh tú, 1000 đạo thiên hà! Nàng nhìn thấy tiềm lực vô tiền khoáng hậu của Chu Hằng, tương lai vô cùng có khả năng thành Thánh khác!

Chỉ cần thành Thánh, đền bù chênh lệch lực lượng, loại chó gà yếu đuối như Thạch Dương không phải có thể tùy tiện đánh đập sao?

Người khác cũng không biết, chỉ cảm thấy Hoặc Thiên kỳ vọng quá cao! Nhưng mà ai bảo đây là vị Thánh nhân mạnh nhất, thậm chí còn mạnh hơn năm Thánh đều đời trước, nàng nói, ngươi dám phản bác sao?

Ngay cả Thạch Dương đều có thể ép cho mọi người rắm cũng không dám đánh, huống chi Hoặc Thiên còn cường đại hơn!

Nên biết rằng vị Yêu Cơ này không phải người dễ nói chuyện, năm đó bốn đại thần thú bị nàng chà đạp còn chưa đủ thảm sao?

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, nói: – Đó là đương nhiên, nếu không thành Thánh, ta có tư cách gì cưới ngươi!

Hắn toàn thân đẫm máu, bộ dáng vô cùng thê thảm, nhưng mà đủ lực chống lại khí thế một vị Thánh nhân mà không quỳ, chỉ phần ý chí này đã đủ tôn kính rồi.

Chỉ là… Cưới Hoặc Thiên? Hô, mọi người đều rùng mình một cái, dũng khí thật lớn a, đây chính là Hoặc Thiên Yêu Cơ a, thiên nữ tuyệt thế trời cũng có thể mê hoặc à, không sợ sau khi cưới về không trấn áp được, cả ngày bị dẫm dưới chân sao?

Nhưng nhìn lại vẻ khuôn mặt xinh đẹp, dáng người hoàn mỹ của Hoặc Thiên, mọi người đều mê đắm tình loạn, cái gọi là chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu a! Đáng tiếc là, trừ Chu Hằng ra. Ai dám nói như vậy ở trước mặt Hoặc Thiên?

Không sợ bị quật chết sao?

Chỉ có Đế Khuyết ánh mắt căng thẳng, lộ ra sát khí!

Hắn thích Hoặc Thiên, từ lần đầu tiên nhìn thấy Hoặc Thiên đã thích, luôn luôn không thay đổi! Chỉ là trước đó Hoặc Thiên quá mạnh mẽ, mạnh tới nỗi hắn không dám theo đuổi. Cho tới bây giờ!

Hắn thành Thánh, địa vị ngang ngửa với Hoặc Thiên, cùng ngồi cùng ăn, cho dù Hoặc Thiên lĩnh ngộ pháp tắc vượt xa hắn, nhưng mà bản chất bọn họ cũng không khác biệt, đều là Thánh nhân! Không thấy Thạch Dương như chó nhà có tang chạy trốn Hoặc Thiên hoát sao?

Thánh nhân dù sao cũng là Thánh nhân!

Nhưng bây giờ hắn gặp một đối thủ cường đại!

Thực lực Chu Hằng rất yếu, nhưng mà hắn lại là sư đệ của Hoặc Thiên. Hơn nữa, Hoặc Thiên rất quan tâm hắn! Lúc trước Chu Hằng bị Thạch Dương khi dễ, thiếu chút nữa vị Yêu Cơ này đã động lửa giận hủy thiên diệt địa.

Nhưng mà nàng vì sao nàng không ra tay sớm một chút?

Đúng rồi, nàng đại khái muốn mượn tay Thạch Dương ma luyện Chu Hằng, dù sao có Thánh nhân tôi luyện cũng không dễ tìm!

Tiểu tử này… Nhất định phải diệt trừ! Đế Khuyết thầm nói trong lòng, nhưng tuyệt đối không phải hắn ra tay. Hắn không muốn không chết không ngừng với Hoặc Thiên! Mà đánh giết một Tuệ Tinh Vương nho nhỏ cần hắn tự mình ra tay sao?

Tùy tiện xuất động một Hắc Động Vương là được rồi!

Nhưng phải xử lý sạch sẽ, tóm lại không thể để cho Hoặc Thiên biết sự tình có liên quan tới hắn!

Hoặc Thiên nhìn Chu Hằng một hồi, đột nhiên nhoẻn miệng cười, nói: – Nếu ngươi có thể đánh bại ta, ta sẽ gả cho ngươi.

– Một lời đã định! Chu Hằng vươn tay.

Hoặc Thiên bất đắc dĩ nhún vai, nàng là người nói không giữ lời sao? Nhưng mà ai bảo là hắn chứ? Nàng vỗ tay với Chu Hằng, không ngờ Chu Hằng lại dùng ngón tay móc vào lòng bàn tay nàng.

Thân thể mềm mại của nàng không khỏi nóng lên, trừng mắt nhìn Chu Hằng, tên này quả nhiên rất biết chiếm tiện nghi!

Nhưng mà nàng không ngờ chỉ trừng mắt một cái đã nguôi giận, thật sự là hận mình a, sao lại không phải tát một cái chứ?

– Tiền bối! Hoặc Thiên tiền bối! Long Toa Toa ở bên hai mắt tỏa sáng, đây chính là thần tượng a, chính mắt thấy, gần trong gang tấc! Thật muốn đưa tay ra kiểm tra, tuyệt mỹ như thế, khiến cho nữ nhân tim đều đập thình thịch.

– Ngươi là con gái lão Thanh Long? Hoặc Thiên hỏi.

– Đúng, ta tên là Long Toa Toa. Hoặc Thiên tiền bối, ta rất sùng bái ngươi, ta bái ngươi làm thầy được không? Long Toa Toa đã mê muội, khuôn mặt si mê, còn kém chảy nước miếng mà thôi.

Hoặc Thiên không khỏi xụ xuống. Hiển nhiên nghĩ tới đồ đệ phản bội Hồng Nguyệt của nàng, sát khí rung động, lập tức, nhiệt độ toàn trường cấp tốc hạ xuống, cho dù thần thú cũng cảm nhận được cái lạnh thấu xương.

– Hoặc Thiên! Chu Hằng tiến lên một bước, kéo tay Hoặc Thiên lại.

Hoặc Thiên lập tức khôi phục lại, không thèm quan tâm đến Long Toa Toa, chỉ là gật gật đầu với Chu Hằng, liền về tới vị trí của mình. Nàng không hỏi Chu Hằng tại sao phải đại biểu Long tộc tham chiến, bởi vì nàng không cần biết, bất kể Chu Hằng làm cái gì, nàng chỉ cần ủng hộ là được rồi.

– Thật là đẹp nha! Tuy rằng bị Hoặc Thiên cự tuyệt không trả lời, Long Toa Toa lại không có nửa điểm thất vọng, ngược lại càng thêm sùng bái.

Đây mới là thần tượng trong tưởng tượng của nàng a, cao cao tại thượng!

– Còn ngây ngốc ở đó! Chu Hằng quét mắt Mã Cảnh Nguyên còn đang thất hồn lạc phách, lôi Long Toa Toa trở lại trong trận doanh Long tộc, nếu không thiếu nữ mê muội sẽ còn nhìn chằm chằm Hoặc Thiên dằng dẵng.

Mã Cảnh Nguyên đương nhiên phải thất hồn lạc phách, Bạch Cốt nhất mạch ra Thánh nhân vốn là đại hỷ sự, nhân vật muốn lên làm mình nổi bật lại bị đuổi chạy mất hút, tân nhậm Bạch Cốt Thánh nhân bị tát cho chạy trốn trở thành trò cười thiên hạ.

Hắn sửng sốt một chút, vội vàng nhanh rời đi, hiện tại ngay cả Thạch Dương đều chạy, hắn nào còn mặt mũi ở lại.

Khi Chu Hằng trở lại trận doanh Long tộc, mọi người đều dùng ánh mắt tràn ngập kính sợ nhìn hắn, trừ Long Tùy Phong ra, thanh niên tà khí lành lạnh này vẫn giữ nguyên bộ dạng muốn ăn người của hắn.

Kính sợ, đó là tất nhiên! Chu Hằng hiện tại đã thêm một thân phận, truyền nhân của Thái Hư nhất mạch, sư đệ của Hoặc Thiên! Hoặc Thiên là ai? Siêu cấp đại ma nữ, nhân vật xếp thứ nhất không thể trêu chọc a!

Không thấy vừa rồi ngay cả Thạch Dương đều bị Hoặc Thiên tát bay? Long tộc ngay cả Thạch Dương cũng không đỡ nổi, như vậy có tư cách gì cản được Hoặc Thiên? Lúc trước Hoặc Thiên chưa thành Thánh đã đánh cho Long tộc chạy tới chỗ Thái Hư Thánh Nhân cầu tình, huống chi là hiện tại! Đây chính là tổ tông a!

Chu Hằng cười, ấn Long Toa Toa ngồi xuống, hắn nhìn qua rất thảm, thực ra trừ xương bánh chè hai chân bị vỡ nát ra, thì cũng chỉ chảy chút máu mà thôi. Lúc trước hắn thừa nhận, chỉ là áp lực ý chí thôi.

Nhưng dù thế nào đi nữa cũng là bị thương, hắn nhất thiết phải mau chóng khôi phục thương thế, hắn cũng không quên, đây chính là Thiên Thần Đại Hội a, trọng điểm là luận võ bốn đại thần thú!

Tuy rằng đã bị Thạch Dương, Hoặc Thiên làm cho huyên náo. Lão Chu Tước lập tức ảm đạm thất sắc, hắn cũng không nói

thêm gì, vội vàng đi ngang qua sân khấu, đến vị trí của mình ngồi xuống. Thiên thần luận võ đại tái, bắt đầu rồi!

Đầu tiên là rút thăm, quyết định bốn đại thần thú đối chiến.

Kết quả là, Thanh Long đấu Bạch Hổ, Chu Tước đánh Huyền Vũ! Tuy rằng thương thế của Chu Hằng còn chưa khép lại, nhưng cũng không có dư thời gian cho hắn chuẩn bị, phải theo người khác tới khu vực chiến đấu. Cũng may chỉ là xương cốt bị gãy thôi, chỉ cần vận chuyển được linh lực, không gặp đối thủ lực lượng ngang nhau thì tuyệt đối không sao.

10 đối 10, đây là một trận hỗn chiến!

Chính là một trận loạn đấu!

Một chọi một, tìm đối thủ của nhau, đánh, đánh cho đối thủ ngã xuống, sau đó đánh ngã hết đối thủ mới thôi.

Cường giả nào mà không phải độc lai độc vãng? Liên thủ? Kẻ yếu mới cần liên thủ! Bởi vậy, liên thủ chiến đấu lấy được thắng lợi cũng không được mọi người tán thành.

Chiến đấu nguyên thủy nhất!

– Huyết mạch hạ vị, để ta làm đối thủ của ngươi! Một gã thanh niên xuất hiện ở trước mặt Chu Hằng, vẻ mặt vừa khinh vừa hâm mộ.

Khinh miệt tự nhiên là huyết mạch hạ vị của Chu Hằng, mà hâm mộ chính là hắn trở thành sư đệ của Hoặc Thiên! Hoặc Thiên a, là nữ ma đầu tất cả thần thú đều liệt vào hạng đầu không thể trêu chọc à, hơn nữa bây giờ còn thành Thánh! Nhưng thì tính sao, đây là Thiên Thần Đại Hội, nếu tới tham gia thì phải chuẩn bị tốt!

Tin rằng có vô số người đố kỵ muốn dần Chu Hằng một trận.

Huyết mạch hạ vị, rất buồn cười!

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Vậy phóng ngựa đến đây đi!

– Nhớ lấy tên ta, ta tên Lâm Phong, là người yếu nhất lần xuất chiến này của Hổ tộc, nhưng thu thập ngươi lại dư dả rồi! Thanh niên này rít gào một tiếng, mạnh mẽ đánh tới, giống như một con mãnh hổ, hai tay hóa trảo, đầu ngón tay chớp động hàn quang chói mắt. Bạch Hổ chủ sát, thuộc tính kim duệ, lực phá hoại mạnh nhất trong 4 thần thú!

Chỉ là Hổ tộc lại là yếu nhất a!

Chu Hằng tiện tay chống đỡ, hoàn toàn không biến thân, đối thủ như vậy không thể khiến hắn dậy nổi chiến ý.

Hắn dồn lực chú ý lên những người khác.

Thực lực 10 thiên kiêu Long tộc xuất chiến lần này sai lệch rất lớn, giống tốp 5 người, cộng thêm Chu Hằng, tuyệt đối mạnh hơn bốn người còn lại không chỉ một đoạn, nhất là Long Tùy Phong, cho dù Long Hải Duy, Long Ám Dạ liên thủ cũng không địch lại! Long tộc như thế, Hổ tộc cũng như thế!

Nhưng thế hệ thiên kiêu này của Hổ tộc hiển nhiên không bằng Long tộc, siêu cấp thiên kiêu của bọn họ chỉ có bốn gã!

Rất nhanh, Long Toa Toa là người đầu tiên lấy được thắng lợi, nhưng nàng cũng không qua giúp ai, đây là lệ thường từ vô số lần Thiên Thần Đại Hội hình thành, chưa từng có hai đánh một, ba đánh một, nàng muốn tìm người đánh, nhất định phải chờ người Hổ tộc đánh thắng mới được.

Bốn gã yếu nhất Long tộc có hai thắng, tuy nhiên hai gã của Hổ tộc thắng lợi bị Long Toa Toa nhẹ nhàng đánh bại, quan trọng phải xem chiến lực của bốn người mạnh nhất của Hổ tộc.

Đánh thật lâu, cuối cùng Long Tùy Phong thắng, Long Ám Dạ thắng, nhưng Long Hải Duy và Long Ngữ Đường lại bại trận.

Hiện tại, Long tộc còn lại sáu người, mà Hổ tộc chỉ có ba người, hơn nữa còn một tên yếu nhất đang chiến đấu kịch liệt cùng Chu Hằng.

Long Tùy Phong chọn một người, Long Toa Toa cũng chọn người tái chiến.

Một là người được công nhận mạnh nhất đội chữ Thiên, một là huyết mạch hơn cả Thanh Long, tiềm lực mạnh đến khó tin! Trải qua một phen ác chiến, hai đại Long tộc mới thắng được!

Mà lúc này, Chu Hằng mới giải quyết đối thủ.

Trận chiến đầu tiên, Long tộc thắng Hổ tộc, Chu Tước thắng Huyền Vũ.

Chương 1057: Cầu bái sư

Người xuất sắc nhất trận này không thể nghi ngờ là Long Tùy Phong, giết chết tuyển thủ cường đại nhất của Hổ tộc là hắn!

Chu Hằng có cảm giác, tên này chính là Tử Linh nửa người nửa rồng, tràn đầy quỷ khí âm u lạnh lẽo, khi chiến đấu mở ra một phù văn mờ mịt, hắn chẳng khác nào Tử Linh, có được lực xuyên thấu đáng sợ! Đối thủ như vậy, ngay cả Chu Hằng cũng phải nhăn mày!

Tuy nhiên, nếu Long Tùy Phong thật có liên hệ với Tử Linh, lại là người nhất định bị Chu Hằng khắc chế, bởi vì ánh sáng thiên hà của hoàn toàn có thể sát thương Tử Linh!

Lúc hắn còn là Tuệ Tinh Vương, ánh sáng thiên hà đã khiến Tử Linh cấp bậc Hắc Động sợ hãi, nếu Long Tùy Phong thật sự có đặc tính của Tử Linh, như vậy khẳng định cũng sẽ bị ánh sáng thiên hà áp chế.

Nhưng mà chiến đấu xuất sắc cũng vô dụng, nhân vật chính của hôm nay tuyệt không thể nào là Long Tùy Phong. Mà là Thạch Dương, Hoặc Thiên!

Thạch Dương uy phong lúc đầu, coi Long tộc trở thành thịt gà khi dễ, mà lúc sau lại bị giáo huấn một trận, bị Hoặc Thiên coi như thịt gà chà đạp, mặt mũi Thánh nhân cũng mất sạch!

Phải nói Bạch Cốt nhất mạch trước đó tuy rằng thanh danh không tốt, lộ ra xu hướng suy tàn, nhưng mà ít nhất còn có di uy của Bạch Cốt Thánh nhân trước đó, hơn nữa cống hiến của hắn cũng không người nào có thể xóa sạch được, cho nên Bạch Cốt nhất mạch thực ra vẫn còn cái tiếng.

Nhưng bây giờ Thạch Dương tự đánh mất nhân phẩm, lại bị Hoặc Thiên hành hung, mặt mũi của Bạch Cốt nhất mạch tự nhiên không còn gì.

Tương ứng, thanh thế Thái Hư nhất mạch lại tăng mạnh! Có một vị Thánh nhân có thể tát mặt Thánh nhân tọa trấn, vậy còn chưa đủ uy phong sao?

Chu Hằng cũng lây dính chút uy phong, ai bảo hắn là sư đệ của Hoặc Thiên chứ? Nhìn thái độ bảo vệ của Hoặc Thiên đối với hắn, chẳng khác nào đối với tình lang.

Sư đệ sư tỷ, sư huynh sư muội vân vân, không phải dễ bén lửa nhất sao?

Hơn nữa, Hoặc Thiên lạnh lùng với mọi người. Nếu như đi đập đầu vào cây đại thụ chỉ sẽ bị coi thường, nhưng mà Chu Hằng thì không giống, nhìn là biết thiếu niên nhiệt huyết lên

cao không chịu được mê hoặc.

Tỷ như nịnh hót. Tỷ như Bảo khí, tỷ như mỹ nữ!

Nếu có quan hệ tốt với Thái Hư nhất mạch thì hay rồi! Đặc biệt những thần thú trước kia từng vây công Bạch Cốt nhất mạch trong lòng đều cấp bách, bởi vì Thạch Dương ngay cả ân nhân Long tộc cũng muốn đối phó, huống chi là bọn họ.

Nhưng nếu giao hảo được với Thái Hư nhất mạch, Thạch Dương dám động vào bọn họ sao?

Không sợ lại bị Hoặc Thiên tiếp tục tát mặt nữa sao?

Cho nên. Ánh mắt từng người nhìn Chu Hằng như cha mẹ vợ nhìn con rể vậy, đều nóng hổi.

Chu Hằng nhanh tới chỗ mình, lúc này nhị tổ đã tỉnh lại, hắn bỏ lỡ trò hay nhất, khi biết Chu Hằng lại là sư đệ của Hoặc Thiên, sắc mặt không khỏi cổ quái. Cũng không biết là lo lắng hay là cao hứng nữa.

Là người bị hại từng thể nghiệm qua bị Hoặc Thiên dùng thế ép người, theo bản năng của nhị tổ không muốn có quan hệ với Hoặc Thiên, đúng sự là bóng ma quá nặng, trách không được hắn phát hiện ra cỗ khí tức cổ lão mà quen thuộc trên trán Chu Hằng, quả nhiên không nhìn lầm a!

Nhưng tình huống bây giờ lại nhất định phải nhấc lên quan hệ với Hoặc Thiên, nhất định phải giữ Chu Hằng ở lại Long tộc!

Nếu không, Thạch Dương giết tới thì làm sao bây giờ?

Có sư đệ của Hoặc Thiên ở đây. Thạch Dương ngươi dám động thủ sao? Động thủ không sợ đả động Hoặc Thiên, đánh cho Bạch Cốt nhất mạch ngươi từ trên xuống dưới một lần, đánh cho Thạch Dương ngươi té đái sao?

Cho nên nhất thiết phải lưu lại Chu Hằng! Nhưng mà khi nghĩ tới tên này là sư đệ của Hoặc Thiên, nhị tổ luôn cảm thấy cúc hoa (lỗ đít) co rút, có cảm giác nhức trứng (trứng chim – dái).

Nói đi thì nói lại, Chu Hằng sao lại trở thành sư đệ của Hoặc Thiên chứ?

Chẳng những nhị tổ có nghi vấn như vậy, những người khác cũng giống vậy. Hoặc Thiên không phải thích nhất chà đạp bốn đại thần thú sao, hơn nữa Thái Hư Thánh Nhân đã chết trăm vạn năm, Chu Hằng vừa hìn đã biết không phải người lớn tuổi gì rồi, hiển nhiên là đồ đệ Hoặc Thiên đại sư thu. Nhưng

vì sao lại thu một tên Long tộc chứ?

– Chuyện là thế này… Anh Chu Hằng kể chuyện ngày xửa ngày xưa, chỉ nói khi quen biết Hoặc Thiên hắn còn chưa thức tỉnh huyết mạch Long tộc, dù sao đây cũng không phải nói sạo, khi đó quả thật hắn không có huyết mạch Long tộc. Về phần chi tiết, Chu Hằng không muốn nói. Những người khác lại dám hỏi tới sao?

Tìm hiểu tư mật của đại ma nữ, không sợ Long tộc gặp tai ương sao?

4 thánh thế hệ này vừa thấy là biết đạo đức chẳng tốt lành gì rồi. Thạch Dương chính là một tên tiểu nhân, mà Hoặc Thiên lạnh lùng, đã sớm nổi danh hỉ nộ vô thường, Huyết Sát thì là một sát thủ, đối giết người còn hứng thú hơn cứu người.

Coi như bình thường chỉ có một mình Đế Khuyết, nhưng mà hắn ngăn cản được Hoặc Thiên sao? Trong 4 tân Thánh, hiển nhiên Hoặc Thiên ưu tú nhất, năm đó nàng ở Hỗn Độn Cảnh đã có được ưu thế nhất, sau khi thành Thánh hoàn toàn chuyển hóa thành chiến lực vô địch, cho dù đều là Thánh nhân, Thạch Dương cũng bị tát mặt trước bao người.

Cường giả như vậy, ai dám xúc phạm?

Sau khi trở lại chỗ ở, mọi người nói chuyện một hồi liền đi nghỉ ngơi, ngày mai còn có một cuộc tranh tài, Thanh Long

đấu Chu Tước, quyết định ai là vua thần thú vạn năm tiếp.

Chỉ là Chu Hằng còn không chưa ngồi yên đã thấy Long Toa Toa phong phong hỏa hỏa vọt vào.

– Cửa đang đóng có nghĩa là ta không muốn gặp người, phải nghỉ ngơi cho thật khỏe! Chu Hằng thở dài, xương cốt hắn bị khí thế Thánh nhân áp bách, trong lúc nhất thời cũng không tốt như vậy, nhất thiết phải vận chuyển Đại Ngũ Hành Phù Văn chữa trị, nếu không ngày mai lên đài khẳng định nguy to.

– Ồ! Long Toa Toa thuận miệng đáp, không hề tự giác.

Chu Hằng thở dài, nói: – Nói đi, đá tung cửa phòng ta không phải chỉ nói ờ chứ?

Long Toa Toa lập tức hưng phấn, nói: – Ta rất ngưỡng mộ Hoặc Thiên tiền bối, ngươi giúp ta nói giúp để nàng thu ta làm đồ đệ đi.

Chu Hằng lập tức nghĩ tới Hồng Nguyệt, hiển nhiên sau khi lần đó Hoặc Thiên bị phản bội, đã không còn tính toán thu đồ đệ nữa! Hắn lắc đầu, nói: – Chuyện này ta không giúp được ngươi!

– Như thế nào, ngươi sợ sau khi ta trở thành đồ đệ của Hoặc

Thiên tiền bối, sư phụ sẽ không thích ngươi nữa sao? Hừ hừ hừ, đó là đương nhiên, bổn cô nương thông minh lanh lợi, xinh đẹp đáng yêu như vậy, đương nhiên người gặp người thích!

Long Toa Toa quả nhiên da mặt rất dầy. Chu Hằng cười ha ha, nói: – Vậy ta càng không thể giúp được gì cho ngươi.

Long Toa Toa không cam lòng quấn lấy Chu Hằng, nhưng mà Chu Hằng rất quyết tâm, căn bản không có một chút do dự, bởi vì hắn biết Hoặc Thiên tuyệt đối không đồng ý.

– Nếu không, ta bái ngươi làm sư phụ nha? Long Toa Toa đột nhiên xoay chuyển ánh mắt.

Xoay chuyển ý nghĩ quá nhanh, trong lúc nhất thời Chu Hằng còn không theo kịp suy nghĩ của nàng, chẳng lẽ đây gọi là yêu ai yêu cả đường đi, Tiểu Long Nữ này vì quá ngưỡng mộ Hoặc Thiên, cho nên liền ngưỡng mộ luôn mình sao?

Hắc hắc hắc, hắc hắc hắc hắc!

Chu Hằng cười nói: – Tiêu chuẩn ta thu đồ đệ rất nghiêm! Hắn nghĩ tới đồ đệ duy nhất, mình căn bản áp dụng nuôi thả bỏ mặc Tiểu ăn tạp à, nhớ tới thật sự hổ thẹn, ít có sư phụ nào như hắn nha.

– Không sao, ta cũng không phải thật sự muốn bái ngươi làm sư phụ! Lời nói tiếp theo của Long Toa Toa khiến cho Chu Hằng nghiến răng ken két: – Sau khi ta bái ngươi làm thầy, Hoặc Thiên tiền bối sẽ thường xuyên nhìn thấy ta, cái gọi là lâu ngày sinh tình, thiên tư thông minh, hiếu học chăm chỉ giống như ta, khẳng định Hoặc Thiên tiền bối sẽ thích, sẽ muốn thu ta làm đệ tử, chỉ ngươi, ôi, sao dạy được thiên tài giống như ta chứ.

Trời ạ, xú mỹ a!

Chu Hằng khó chịu bĩu môi, nhãn châu xoay động, lại bật cười, nói: – Muốn ta thu ngươi làm đồ đệ cũng không phải không thể, nhưng ngươi nên biết rằng làm đồ đệ quan trọng nhất là tôn sư trọng đạo, sư phụ buồn thì cùng buồn, sư phụ lo thì cùng lo, mỗi ngày đều phải hầu hạ sư phụ rời giường, rửa mặt súc miệng, bưng trà đưa nước, buổi tối còn phải ấm giường! Phốc!

Lúc này đến phiên Long Toa Toa phun nước miếng, nàng chưa từng bái sư, lại là tiểu công chúa cao quý nhất của Long tộc, ai dám đùa giỡn nàng như vậy? Cô gái nhỏ này lập tức sợ ngây người!

Hầu hạ Hoặc Thiên mặc quần áo rời giường, rửa mặt súc miệng, bưng trà đưa nước, thậm chí buổi tối làm ấm cũng không có gì, ngược lại, nàng còn lấy làm mừng, có thể gần gũi với thần tượng, đặc biệt buổi tối còn cùng thần thượng ngủ một chỗ ôm nhau… Ngẫm lại cũng khiến cho rồng kích động a!

Nhưng, nếu đối lại là Chu Hằng!

Toàn thân Long Toa Toa không khỏi run lên, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng lập tức tràn đầy cảnh giác: – Ta cảnh cáo ngươi a, ngàn vạn không được cua ta, nếu không bổn cô nương đánh chết ngươi!

Đúng là dễ gạt a!

Chu Hằng cố ý lộ ra bộ dáng đắm đuối, ánh mắt không ngừng bắn phá bộ ngực, eo thon, cái mông vểnh của thiếu nữ, cuối cùng khiến cho Long Toa Toa không chịu nổi, thét một tiếng kinh hãi, chật vật chạy trốn. Cùng ca đấu? Kém 10 vạn năm đấy!

Chu Hằng nắm bắt thời gian khôi phục xương cốt, tuy rằng không có cơ hội ôn chuyện xưa với Hoặc Thiên, nhưng mà vẫn còn nhiều cơ hội, chờ ngày mai đánh xong cũng không muộn!

Một đêm trôi qua, thương thế hầu như không còn, nhưng vẫn còn kém hoàn hảo một chút, dù sao đây chính là thương tích bị khí thế của Thánh nhân gây ra, cho dù chỉ một chút khí thế, nhưng mà có thể xem nhẹ sao?

Thánh nhân yếu hơn gà thì cũng là một trong năm người mạnh nhất à.

Mặt trời vừa mọc lên từ hướng đông, mọi người lại tiến tràng, lần này cũng không cần từng người rắc rối lên tràng, mọi người nhao nhao đi tới chỗ ngày hôm qua ngồi xuống, đợi trận quyết chiến sau cùng của Thiên Thần Đại Hội diễn ra.

Đương nhiên, 1 vạn năm tiến hành một lần thịnh hội như vậy tuyệt đối không phải chỉ đánh mấy trận, sau cuộc tranh tài còn tiến hành trao đổi vật phẩm, để mọi người trao đổi, mua bán vật phẩm quý hiếm.

Với thủ đoạn của chúng thần thú, Thánh nhân, bảo vật gì mà không có? Có bảo vật mình chưa cần, bởi vậy trao đổi với nhau là tốt nhất.

Cũng chính vì vậy, Thiên Thần Đại Hội vạn năm một lần mới náo nhiệt như vậy, trên cơ bản không ai vắng họp.

Trận chiến cuối cùng, Thanh Long đối Chu Tước.

Ánh mắt Chu Hằng dừng lại ở một thiếu nữ áo đỏ, nàng này hoàn toàn ở trạng thái hình người, chỉ là tóc môi đỏ thắm, dáng người ngạo nhân vô cùng, bộ ngực lớn muốn banh áo, mà éo thon một tay là có thể ôm gọn, mông phát dục vểnh vao, đùi thon dài kinh người, đủ để khiến người mơ ước.

Tuy nhiên, nguyên nhân khiến Chu Hằng nhìn nàng chằm chằm cũng không phải là diện mạo xinh đẹp hay dáng người nóng bỏng của nữ nhân này, mà là khí tức của nàng lộ ra.

Nữ nhân này rất cường đại, cường đại đến mức hoàn toàn có thể sánh ngang với Long Tùy Phong!

Chương 1058

Chương 1061 Huyết mạch hạ vị nghịch tập

Đổi đối thủ, nhưng quy củ chiến đấu không đổi, còn là từng đôi một, mỗi người tự tìm kiếm đối thủ.

Long Tùy Phong tự nhiên đối mặt với Huyền Phượng Vũ, mỹ nữ dáng người nóng bỏng kia. Chu Tước còn được gọi là Huyền Điểu, bởi vậy tổ Chu Tước đã chọn chữ Huyền làm như dòng họ. Giống như với Long tộc, chỉ có tộc nhân hoàn toàn hình thái Chu Tước mới có thể gán cho họ "Huyền".

Đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là Chu Tước thuộc hỏa, mỗi người đều sở trường khống chế hỏa diễm, mà Huyền Phượng Vũ ở phương diện này càng cường đại hơn, phù văn của nàng thức tỉnh thể chất là một quả phù cực hỏa!

Cửu Diễm Diễm Phù!

Nàng hóa thân làm một con hỏa điểu, chỗ nào vỗ cánh bay qua là hơi nóng cực độ thiêu đốt, ngay cả tinh thiết cũng có thể hòa tan!

Tuệ Tinh Đế bình thường gặp phải nàng vốn không có tư cách chiến một trận, ở dưới nhiệt độ cực nóng như vậy sẽ không chiến mà tự tan!

Lửa khắc tà ác!

Tuy rằng không có hoàn toàn khắc chế giống như ánh sáng thần thánh, nhưng khẳng định tác dụng cường đại hơn so với các thuộc tính thủy, mộc, thổ, kim.

Ngày hôm qua thiên tài mạnh nhất của Bạch Hổ tộc cũng bởi vì là thuộc tính kim, tuy rằng có được lực phá hoại mạnh nhất, nhưng đối với phù văn cổ quái của Long Tùy Phong cũng không hề có tác dụng, cuối cùng chỉ có thể nuốt vào quả đắng bị đánh bại!

Đây cũng không phải nói Long Tùy Phong ở mặt thực lực thực sự vượt qua hắn, mà là bị khắc chế thuộc tính, hoàn toàn không có biện pháp!

Nhưng bây giờ, lại đến phiên Long Tùy Phong bị Huyền Phượng Vũ khắc chế. Tuy rằng không phải quá mức rõ ràng, nhưng chỉ cần kéo dài thời gian, dù bị thiệt nhỏ đi nữa đều sẽ tích lũy trở thành thiệt thòi lớn, cuối cùng bị thua!

Tuy rằng khoảng cách một khắc kia còn có thời gian rất dài, nhưng Chu Hằng cũng đã dự đoán được.

Không vội, hắn tiếp tục khôi phục cốt thương.

- Huyết mạch hạ vị, lại đây chiến một trận! Chu Hằng lại nghe lời nói quen thuộc.

“Huyết mạch hạ vị? Huyết mạch hạ vị con bà ngươi! Cả nhà ngươi đều là huyết mạch hạ vị!” Chu Hằng giận lên rồi! Hắn chính là nhân tộc chính tông, thuần khiết; huyết mạch Long tộc chỉ là tặng phẩm phụ. Nói hắn là huyết mạch hạ vị, cũng coi như là sỉ nhục huyết mạch của Chu gia!

Huyết mạch của Chu gia thấp sao?

Ngay cả Hoặc Thiên cũng không dám nói như vậy!

Nếu ngay cả Thánh nhân cũng không dám nói, ngươi dựa vào cái gì?

“Bùng! Bùng! Bùng!” Chu Hằng tung ra từng quyền đánh tới, nhanh và gọn đánh người kia ngã nhào trên mặt đất, lúc này mới phát tiết được cơn tức trong lòng.

Lớp trẻ tuổi thế hệ này của Chu Tước tộc cũng rất bất phàm, trừ Long Tùy Phong và Huyền Phượng Vũ còn đang chiến đấu kịch liệt, tám trận chiến đấu khác cũng rất nhanh phân ra thắng bại, lại là Chu Tước tộc thắng nhiều hơn một trận!

5 so với 4!

Long tộc bên này giành chiến thắng chính là Chu Hằng, Long Toa Toa và Long Hải Duy, còn Long Ám Dạ thật bất ngờ bị thua… Thật ra cũng không khó hiểu lắm, "bóng đêm thiên hạ" của hắn gặp phải "ánh lửa cực sáng" cũng chẳng khác nào bị khắc chế, ở dưới tình huống thực lực không chênh lệch bao nhiêu, phù văn huyết mạch bị khắc chế thì cơ bản đồng nghĩa với bị đánh bại.

Còn có một người thuộc diện yếu, vì đối thủ hắn cũng là kẻ yếu của Chu Tước tộc, vì thế có thêm kẻ yếu ớt còn có thể đứng ở trong sân.

Tái chiến!

Chu Hằng kinh ngạc phát hiện, không ngờ không ai khiêu chiến với hắn!

- Này… này… Ta còn nhàn nhã đây, lại đây chiến một trận! Chu Hằng nhìn vào hai gã Chu Tước tộc còn lại chưa có đối thủ nói.

- Huyết mạch hạ đẳng cũng xứng để ta ra tay khiêu chiến ư? Hai người trăm miệng một lời nói:

- Ngươi ra tay đi, ta tùy tiện một bàn tay là lập tức đánh bại ngươi!

"Con bà nó! Lại còn ngại đối phương quá yếu không muốn khiêu chiến!" - Được! Chu Hằng hừ một tiếng, nếu bọn họ

muốn mặt mũi như vậy, đợi chút nữa đánh cho bọn họ toàn bộ không còn mặt mũi!

Không ai tới khiêu chiến, hắn liền dứt khoát đặt mông ngồi xuống, tiếp tục khôi phục cốt thương, có thể nhanh chóng phục hồi hoàn toàn càng tốt.

Tên yếu của Long tộc quả nhiên bị đánh bại; Long Hải Duy cũng không thể đứng vững; ngược lại Long Toa Toa lại thắng thêm một trận, nhưng nàng cũng hao phí rất nhiều lực lượng, ở trong trận chiến đấu thứ ba nàng vẫn là bị thua.

Bây giờ là 2 đối 5! Long tộc chỉ còn lại Long Tùy Phong và Chu Hằng, mà Chu Tước tộc vẫn còn có năm người!

- A… Chỉ nghe một tiếng gầm giận dữ, Long Tùy Phong cũng bị đánh văng ra lôi đài. Thực lực của hắn không kém gì Huyền Phượng Vũ, tuy nhiên phù văn bị khắc chế, cuối cùng cũng chỉ không cam lòng bị thua trận.

1 chống 5! Long tộc nguy rồi!

- Huyết mạch hạ vị, ngươi tự mình đi ra ngoài, hay là chờ chúng ta tiễn ngươi đi ra? Một gã Chu Tước tộc cười nói.

- Không nên khinh thường, hắn mặc dù là huyết mạch hạ vị, nhưng dù sao cũng là sư đệ của Hoặc Thiên Thánh nhân!

- Này, lưu lại cho ngươi chút mặt mũi, chính ngươi đi ra ngoài đi! Dù sao ngươi cũng thắng một trận, đủ vốn rồi!

Chu Hằng đứng lên, đầu gối vẫn còn có chút không linh động, nhưng chỉ cần không phải Huyền Phượng Vũ, những người khác còn không phải tùy tiện đánh bay đi hay sao?

Hắn nhếch miệng cười: - Hiện tại đến phiên ta phát tiết rồi!

“Vù!”

Thân hình hắn vừa nhích động lập tức vọt ra ngoài, Bá Long

Quyền tung ra, cánh tay phải long hóa… phát huy ra hết uy lực môn quyền thuật của lão Thanh Long này.

- Cẩn thận! Huyền Phượng Vũ cả kinh kêu lên một tiếng, nhưng nơi này có quy củ bất thành văn, vô cùng "công bình", chưa từng có ai vi phạm! Nàng cũng chỉ có thể nhắc nhở một câu, nếu không năm người xúm lại đánh hợp đồng Chu Hằng mà thắng, sẽ chỉ làm cho Chu Tước nhất tộc trở thành trò cười của thần thú!

"Ông!" Vòng thiên hà khẽ run lên, người nọ vốn vẻ mặt đang không cho là đúng, lập tức trở nên vô cùng khiếp sợ. Hắn thấy, một quyền này của Chu Hằng cũng không khó đối phó, nhưng đột nhiên thân thể hắn làm thế nào cũng không thể nhích động?

Hắn không khỏi kinh hãi, còn may mà, quyền khống chế thân thể hắn rất nhanh liền trở lại, nhưng lúc này hắn cũng phát hiện rõ ràng: thân thể của mình đã bị đánh bay ra ngoài, trước ngực lại đau rát!

Lúc này hắn mới kịp phản ứng: "Ta trúng một quyền, ta bị đánh bay ra ngoài!"

Chu Hằng mỉm cười: - Còn lại bốn tên!

- Huyết mạch hạ vị! Khẩu khí ngươi thật lớn! Bộ dáng phách lối của Chu Hằng này cuối cùng làm cho bốn tộc nhân Chu Tước tộc còn lại vô cùng giận dữ. Một gã thanh niên có đầu tóc bảy màu, đầu tiên nhào ra, mở ra phù văn, đồng dạng có ánh sáng bảy màu lóng lánh.

"Ánh sáng? Dùng ánh sáng so với mình ư?" Chu Hằng vừa động tâm niệm, lập tức vòng thiên hà phóng ra ánh sáng thần thánh, chiếu rọi thiên địa!

Ánh sáng bảy màu lập tức tiêu tan!

Ở trước mặt ánh sáng thần thánh, bất kỳ ánh sáng gì đều phải ảm đạm thất sắc, nhượng bộ lui binh!

Chu Hằng thét dài một tiếng, ra tay phản kích!

Vòng thiên hà vận chuyển, chỉ cần lực lượng không vượt qua hắn quá nhiều, hoàn toàn một chụp chuẩn xác một tên, mặc cho ngươi có mọi cách biến hóa đều chỉ có thể ngoan ngoãn bị giam cầm, sau đó bị một quyền đánh bay.

Một chống ba!

Một chống hai!

Một chọi một!

Hiện tại trên sân đấu chỉ còn lại có hai người, Chu Hằng đối diện với Huyền Phượng Vũ! Lúc này, mọi người mới coi trọng Chu Hằng: Tên huyết mạch hạ vị này có điểm cường đại a, không hổ là sư đệ của Hoặc Thiên!

Không có biện pháp, tới nơi này trừ thế lực của năm Thánh nhân, còn lại toàn bộ là thần thú! Thần thú tự nhiên đều là luận về huyết mạch: ở trong mắt bọn họ, huyết mạch tinh thuần là đại biểu cho cao quý, cường đại, mà huyết mạch hạ vị ư? Là rác rưởi!

Đây cũng không phải là rác rưởi thông thường nha!

- Không nghĩ tới ngươi lại quá cường đại! Huyền Phượng Vũ đứng ở trước mặt Chu Hằng, không kém chút nào so với Long Toa Toa tiểu công chúa Long tộc. Dáng người còn mạnh hơn một mảng lớn, khiến tim người ta đập thình thịch.

Chu Hằng bày ra một tư thế, cười nói: - Đây là huyết mạch hạ vị nghịch tập!

“Phốc!” Nhiều người đều là phun phì ra ngoài, tên này thật đúng là dám nói mà! Thật không sợ chọc cho nhiều người tức giận sao? Nơi này vốn là địa bàn của thần thú a, ngươi la hét huyết mạch hạ vị nghịch tập: điều này làm sao cho mọi người chịu nổi?

Thế nhưng Chu Hằng chính là sư đệ của Hoặc Thiên, mà vị Thánh nhân mạnh nhất này đang ngồi trên đài cao, còn có ai dám bất mãn?

Thạch Dương mạnh như vậy đều bị tát thẳng vào mặt văng đi, những người khác thì coi là gì chứ?

- Hãy cho ta xem một chút, ngươi có năng lực mạnh tới trình độ nào! Huyền Phượng Vũ cười lạnh một tiếng, "ầm" vô số ngọn lửa từ trong cơ thể nàng phun ra ngoài, mỹ nhân ngọn lửa, chỉ cần nhìn toàn cảnh đó khẳng định liền có cảm giác nóng rát.

Ngọn lửa này quả thật đáng sợ!

Phía trước nàng chuyên tâm đối phó với Long Tùy Phong, những người khác có thể cảm ứng được chỉ là nhiệt độ cao mà thôi, nhưng bây giờ… lực áp bách này thật mạnh!

Chu Hằng hoài nghi ngay cả thân rồng hắn rất có thể ở dưới ngọn lửa như vậy, sẽ bị thiêu đốt hóa thành tro tàn!

Chu Tước thuộc hỏa, mà Huyền Phượng Vũ trên mặt đạo hỏa hệ, quả thực đã đạt tới đỉnh phong!

Chu Hằng đột nhiên hiểu được, nói: - Ngươi đã chạm tới quy tắc của Hắc Động Cảnh!

Muốn tiến vào Hắc Động Cảnh, nhất định phải ở lĩnh ngộ pháp tắc đi ra một bước, dựa vào một bước này mới có thể đặt chân hắc động, trở thành cường giả chân chính của Minh giới!

Dưới Hắc Động đều là con kiến!

Huyền Phượng Vũ cũng sắp bước ra một bước này, hiện tại nàng chính là Chuẩn Hắc Động Cảnh!

Thực ra nàng đã có tư cách vượt qua trở thành cường giả Hắc Động Cảnh, chỉ vì để tham gia Thiên Thần Đại Hội mới mạnh

mẽ áp chế không có đột phá mà thôi!

Đối thủ như vậy… không thể nghi ngờ, cường đại đến đáng sợ!

Long Tùy Phong bị bại không oan!

- Hiểu được là tốt rồi, ngươi bị bại cũng không oan! Huyền Phượng Vũ nói. Thân hình đã bắn vọt tới, ngọn lửa phần phật.

Chu Hằng không khỏi cười thầm trong lòng, hắn mới thầm nghĩ Long Tùy Phong bị bại không oan, không nghĩ tới mình cũng bị gán cho lời bình như vậy! Hắn giơ ra hai quyền, nói: - Ai thua ai thắng, còn phải đợi sau khi đánh nhau mới biết được!

- Ngươi thua, ta thắng! Huyền Phượng Vũ cường thế công kích, ngọn lửa cuồn cuộn cuốn ra, có thể nung chảy hết thảy!

Chu Hằng mở ra vòng thiên hà, ngươi là Chuẩn Hắc Động Cảnh thì sao chứ, chỉ cần không phải Hắc Động Cảnh, ta cũng có thể đánh bại ngươi!

"Ầm!" Đây là va chạm giữa ánh sáng và lửa, ngọn lửa hừng hực đốt người; còn ánh sáng thần thánh lại làm cho đầu óc người ta nổi lên ý thân cận… trừ Long Tùy Phong, hắn nhìn Chu Hằng với ánh mắt hiểm độc, lóe ra một tia sát khí rồi tắt.

"Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!" Hai người đấu chiến kịch liệt, từ mặt lực lượng mà nói, vẫn là Huyền Phượng Vũ cao hơn một bậc. Dù sao nàng cũng là linh, thể song tu, hơn nữa đều đạt tới Chuẩn Hắc Động Cảnh, so với Chu Hằng cường đại hơn không phải là một chút xíu.

Nhưng vòng thiên hà của Chu Hằng cũng không phải đồ bỏ, bất kỳ thế công nào đánh tới, trước tiên đều bị giam cầm một chút, tuy rằng không lâu nhưng cũng đủ để hắn kịp làm ra phản ứng!

Tránh nặng tìm nhẹ!

Cái này giúp Chu Hằng hoàn toàn có được tư cách đối kháng, từng chiêu va chạm lại hoàn toàn không rơi xuống hạ phong.

- Có chút hứng thú! Huyền Phượng Vũ lộ ra vẻ tươi cười hiếu chiến, đột nhiên thét dài một tiếng, thân hình hóa thành một con chim khổng lồ toàn thân đỏ tươi, lông cánh như mũi tên, trảo như sắt rèn, đuôi dài chừng ba trượng, vừa xinh đẹp lại đầy vẻ cao quý.

Bản thể Chu Tước!

Vận dụng bản thể, có nghĩa Huyền Phượng Vũ phải ra hết toàn lực ứng phó, dùng ra tuyệt chiêu mạnh nhất cũng là sau cùng.

Chờ mong a!

Chu Hằng gào to một tiếng, cũng hóa thành long hình. Đối thủ này quá cường đại, hắn vốn cũng không lưu lại chút thực lực nào.

“Vù!” Huyền Phượng Vũ vỗ cánh, trong nháy mắt vượt qua không gian xuất hiện ở trước người Chu Hằng, há mồm phun một cái, chính là phun bắn ra một ngọn lửa màu trắng, thẳng tới thiêu đốt đầu rồng của Chu Hằng!

Ngọn lửa trắng, đó là sắp đạt tới bằng thần hỏa của lão Chu Tước: sau màu trắng tức là không màu sắc, không màu sắc mới là kinh khủng nhất!

Nhưng dù sao Huyền Phượng Vũ chỉ là Chuẩn Hắc Động Cảnh, mà Chu Hằng cũng chỉ là Tuệ Tinh Đế mà thôi!

Ngọn lửa trắng đánh úp lại!

Chương 1059: Lo lắng của Hoặc Thiên

Thôn Phệ Phù Văn, khai!

Ngọn lửa trắng đánh úp lại, cắn nuốt! Cắn nuốt! Cắn nuốt!

Sắc mặt của Chu Hằng có chút khó coi, Thôn Phệ Phù Văn dù sao cũng không phải là hắc động, hơn nữa cho dù chân chính là hắc động cũng có thừa nhận cực hạn, không có khả năng vĩnh viễn luôn luôn cắn nuốt không có giới hạn!

Ngọn lửa trắng này thật đáng sợ, vừa mới tiếp xúc Chu Hằng liền cảm nhận không ngờ Thôn Phệ Phù Văn lại có dấu hiệu bị đốt tan chảy!

May mà, ngọn lửa trắng này ngay cả Huyền Phượng Vũ cũng phun ra không được mấy ngụm, chờ đến lúc Chu Hằng đạt tới cực hạn, nàng cũng đồng dạng đến cực hạn rồi!

Rõ ràng chỉ cần phun ra tiếp một ngụm là có thể đánh bại đối thủ, nhưng lại kém một hơi!

“Ầm!” Chu Hằng phát lực, long thân bắn vọt tới, va chạm mạnh mẽ làm cho Huyền Phượng Vũ bay ra ngoài.

Nữ nhân này quả thật rất mạnh, trước đó chính là Long Tùy Phong thua ở dưới ngọn lửa trắng này! Ngọn lửa trắng này đã chạm đến pháp tắc, bất kỳ thể chất tinh khiết hay lực lượng phòng ngự nào ở trước mặt nó cũng không có tác dụng, chỉ có cùng là phù văn mới có thể tạo được tác dụng ứng phó.

Long Tùy Phong không phải là không có phù văn, chẳng qua là phù văn của hắn vừa vặn bị ngọn lửa khắc chế, cuối cùng chỉ có thể nuốt hận!

May mà, Yên Diệt Phù Văn của Chu Hằng tương đương với một cái tiểu hắc động, về bản chất sẽ không bị bất kỳ thuộc tính nào khắc chế.

“Grào!” Hắn rít gào một tiếng, khí thế phát động, hung hăng tấn công về hướng đối phương.

Trước khí thế như vậy, dù là Huyền Phượng Vũ cũng không thể miễn trừ được!

“Ông!” Nữ nhân này không khỏi thân hình run lên, Chu Hằng nhân cơ hội công kích, tung ra Bá Long Quyền, tung một quyền ngay mặt đối phương.

Tuy nhiên, Huyền Phượng Vũ coi như bất phàm, không ngờ ở ngay thời điểm mấu chốt nàng mạnh mẽ khôi phục lại, quay đầu đi, né tránh vài phần, đồng thời chém ra một trảo về phía ngực Chu Hằng.

"Ầm!" Hai người đều bị đánh bay ra ngoài, trên mặt Huyền Phượng Vũ trúng một quyền; trên ngực Chu Hằng cũng ăn một trảo. Tuy nhiên xem ra vẫn là Huyền Phượng Vũ chịu thiệt thòi lớn một chút. Dù sao cũng là nàng bị trúng đòn trước.

– Phì! Huyền Phượng Vũ phun ra một búng máu, hai mắt sáng quắc: – Trong cùng cảnh giới, ngươi là người thứ nhất có thể đả thương ta!

Dưới sân đấu, da mặt Long Tùy Phong khẽ co giật một cái. Nhưng ai bảo hắn bị đánh bại mà chi, người thua là không có tư cách oán hận!

Chu Hằng lại tươi cười, nói: – Thiên tài cùng cảnh giới bị ta đả thương đếm không hết, ngươi không phải là người thứ nhất, cũng không phải người cuối cùng!

– Thật cuồng ngạo! Huyền Phượng Vũ lại giương cánh: – Chờ đến lúc ngươi bị đánh bại, ta sẽ trả lại cho ngươi những lời này!

“Vèo vèo vèo…”, vô số lông cánh từ trên người nàng bắn ra, bắn nhanh tới hướng Chu Hằng. Trên mỗi một cọng lông cánh lại đều mang theo ngọn lửa trắng! Như vậy, lực sát thương của nó không cần nói cũng biết.

– Vòng thiên hà, giam cầm cho ta!

“Ông”, bên trong lực lượng thần bí lưu chuyển, những lông cánh này vừa bắn tới cách một trượng trước người Chu Hằng hết thảy đều giảm bớt tốc độ!

Chu Hằng nhân cơ hội uốn thân hình tránh né. Tuy nhiên những lông cánh này thật sự số lượng quá nhiều, không thể né tránh hết được! Nhưng không sao, hắn còn có Yên Diệt Phù Văn, trong hai long trảo múa động, hết thảy đều có thể cắn nuốt!

Chiến! Chiến! Chiến!

Hai người đều là vận dụng toàn bộ thực lực, tận tình nở rộ phong thái của chính mình.

Chu Hằng cũng không cần giữ lại chút gì, Hoặc Thiên ở một bên, ai dám bởi vì hắn yêu nghiệt mà trong lòng nảy sinh ý

xấu? Ngay cả có ý xấu, ít nhất tạm thời cũng chỉ có thể để ở trong lòng có phải hay không?

Thế lực ngang nhau!

Hai người này đều là thiên tài trong thiên tài: một người thắng ở cảnh giới rất cao, lực lượng cường đại hơn; còn người kia thì ở thời điểm Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh đều là song trọng siêu cấp đại viên mãn, tạo thành tinh tú lốc xoáy và vòng thiên hà là hai loại tuyệt chiêu trước nay chưa từng có, dẫn tới trận chiến đi vào thế giằng co, thủy chung không thể phân ra thắng bại.

Nhưng ở trong mắt cường giả, thực ra trận chiến này đã không có ý nghĩa.

Ở mặt ngoài là bất phân thắng bại, thực ra Huyền Phượng Vũ đã sớm thua rồi… Nếu… nếu Chu Hằng cũng là Chuẩn Hắc Động Cảnh, thậm chí, không cần Chuẩn Hắc Động Cảnh, chỉ cần là Tuệ Tinh Đế đỉnh phong đạt tới 90 tinh là đủ rồi.

Huống chi, đầu gối của Chu Hằng còn bị thương, xương bể nát đến hiện tại còn chưa có hoàn toàn lành lặn!

Mặc dù là chút thương tích nhỏ, nhưng ở trong quyết đấu giữa cao thủ, bất kỳ một chút vết thương nhỏ nào cũng có thể biến thành điểm mấu chốt ảnh hưởng tới thắng bại sau cùng! Chu Hằng có thể dưới tình huống như vậy chiến ngang tay, có

nghĩa nếu hắn ở dưới trạng thái hoàn mỹ nhất, thì có thể đã chiếm giữ thế thượng phong!

Đương nhiên, chiếm được thượng phong và chiến thắng đối thủ vẫn là cách một khoảng cách không nhỏ. Nếu xem một ưu thế nhỏ nhoi này chuyển hóa thành thắng thế, không có đánh nhau kịch liệt mấy ngày thì căn bản không có khả năng thực hiện!

Ai mà rảnh rang xem hai tên Tuệ Tinh Đế đánh lâu thêm mấy ngày chứ?

Vì thế hai người đánh đến ngày hôm sau, vẫn là lão Chu Tước ra lệnh ngưng hẳn trận đấu, đồng thời chủ động nhận thua, chắp tay nhường vị trí thứ nhất cho Long tộc… Ở trong đầu lão Chu Tước xem ra, bại trước Chu Hằng cũng không có gì mất mặt, người ta chính là sư đệ của Hoặc Thiên!

Lúc trước chi thần thú nào không mà bị Hoặc Thiên gây sức ép đến mức muốn sống không được muốn chết không xong?

Hắn bán chính là mặt mũi của Hoặc Thiên, chứ không phải là Long tộc!

Kế tiếp, chính là “cao trào” chân chính của Thiên Thần Đại Hội, có số lớn bảo vật mang lên đài cung cấp cho mọi người trao đổi. Đương nhiên sẽ không lập tức tiến hành, mà phải cách sau một ngày, buổi tối còn phải tiến hành trao giải cho

Long tộc xếp hạng thứ nhất.

Dự thi thì có thưởng, mỗi người đều có. Mỗi người cũng sẽ không rơi xuống mặt mũi, chỉ khác biệt ở chỗ quyền ưu tiên, đội ngũ xếp hạng thứ nhất thì được chọn trước, kế tiếp là hạng thứ hai, sau đó mới là hạng thứ ba, thứ bốn.

… cuối cùng, Bạch Hổ chiến thắng Huyền Vũ, giành được hạng thứ ba.

Chi thần thú nào tổ chức Thiên Thần Đại Hội, như vậy thì từ chi thần thú đó phụ trách cung cấp ban thưởng, dù sao cũng là luân phiên tổ chức.

Phần thưởng rất phong phú, từ đan dược tăng lên tu vi đến thánh dược tăng lên lĩnh ngộ; còn có các loại Bảo khí, các loại tài liệu; thậm chí còn có phù văn!

Nhưng không có ngoại lệ, trừ tài liệu ra, các loại khác đều chỉ là cấp bậc Tuệ Tinh Cảnh. Từ trên lý thuyết mà nói, lấy tài liệu là có lời nhất, bởi vì có khả năng chế tạo ra Bảo khí cấp Hắc Động!

Chu Hằng thứ không thiếu nhất chính là Bảo khí; phù văn cũng không quan tâm; lĩnh ngộ cảnh giới càng không cần, hắn chọn là đan dược tăng lên tu vi.

Điều này không khỏi dẫn tới rất nhiều người thầm mắng hắn ngu ngốc!

Tích lũy linh lực không phải chuyện đơn giản nhất, chỉ cần chịu tốn thời gian là có thể tăng lên, không giống như lĩnh ngộ cảnh giới, ngộ không thông chính là ngộ không thông, làm thế nào cũng không có cách nào!

Chọn cái gì đều tốt hơn so với chọn đan dược tăng lên tích lũy linh lực!

Đây chỉ có xếp hạng thứ tư mới bất đắc dĩ lấy về để an ủi, như thế nào Chu Hằng xếp hạng thứ nhất, hơn nữa còn là thứ nhất trong thứ nhất, không ngờ làm ra quyết định ngu ngốc như vậy?

– Đừng quên, người ta chính là sư đệ của Hoặc Thiên Thánh nhân, còn thiếu bảo vật gì sao?

– Không sai! Thái Hư nhất mạch làm sao có thể ít bảo vật!

– Người ta đây là đang khiêm nhượng!

– Phì, căn bản là chướng mắt thôi, cho nên cố ý lượm một kiện kém nhất, để mỉa mai đây!

Mọi người nhao nhao phỏng đoán, nhưng bọn họ sao có thể nghĩ đến: Chu Hằng vốn cũng không có làm cao như trong tưởng tượng của họ, hắn thực sự cần là tích lũy linh lực! Nhưng thân phận bất đồng, ánh mắt nhìn của người khác cũng bất đồng.

Hai người đồng dạng ăn to uống lớn trên một tiệc cưới, mọi người sẽ nói người nhà giàu nọ thường thấy cảnh đời, nên ăn uống phóng khoáng, không câu nệ tiểu tiết; còn người nhà nghèo kia là con quỷ chết đói đầu thai, trước nay chưa từng được ăn ngon nên như vậy.

Trong mắt của mọi người, Chu Hằng đã sớm từ huyết mạch hạ vị biến thành cao cao tại thượng, vầng sáng sư đệ của Hoặc Thiên thật sự rất chói mắt!

Hiện tại, đôi tỷ đệ này liền sóng vai đứng ở bên bờ Ma Hải.

Chu Hằng đột nhiên không nói gì, vốn trong lòng có ngàn vạn lời muốn nói ra, nhưng khi hai người thực sự gặp riêng một mình, hắn lại không biết nên nói cái gì.

– Tỷ có khỏe không? Cuối cùng, hết thảy tưởng niệm đều hóa thành một câu thăm hỏi ân cần bình thản.

– Tiến bộ của ngươi rất nhanh! Hoặc Thiên lại đáp lời ngoài đề: – Tuy nhiên, còn chưa đủ mau, ta có một loại cảm giác rất xấu, thiên địa này sẽ phát sinh chuyển biến xấu!

– … Là đại ma đầu thần bí kia ư? Chu Hằng cả kinh, ngay cả Hoặc Thiên cũng tâm tư lo lắng như vậy, chuyện đó đúng là không ổn!

– Không chỉ thế, còn có 4 tòa Ma Hải, luôn luôn đang mở rộng, chung quy có một ngày, chúng sẽ nối thành một mảnh, đến lúc đó chính là ngày tận thế của cả thế giới! Hoặc Thiên khẽ nhíu mày, nói.

Điều lo lắng này của nàng không khỏi có hơi xa, Ma Hải từ khi thế giới sinh ra đã tồn tại, thế nhưng cho tới bây giờ cũng mới khuếch trương chừng một phần ba tinh cầu, ngoại trừ ở Long tộc phát sinh chút tình huống ngoài ý muốn.

4 tòa Ma Hải muốn nối liền thành một mạch, vậy cần thời gian bao lâu?

Đương nhiên Chu Hằng thừa nhận, Ma Hải là nơi cổ quái thiếu sót quy tắc thiên địa, nếu như nối liền thành một thì có trời mới biết sẽ phát sinh phản ứng như thế nào!

– Sau khi thành Thánh, ta có thể cảm ứng thiên hạ càng sâu sa hơn: tốc độ mở rộng của 4 Ma Hải trong tương lai không lâu sẽ tăng nhiều! Còn nữa, phong ấn của năm Thánh trước kia

cũng kéo dài không được bao lâu, tương lai không lâu đại ma đầu kia cũng sẽ xuất thế! Hoặc Thiên nói một hơi hai cái tin tức xấu.

Nếu Ma Hải mở rộng đến mức nối liền thành một mạch, như vậy toàn bộ thiên hạ đều phải trở thành thế giới của Tử Linh, dù là Thánh nhân thì như thế nào, đồng dạng sẽ bị Tử Linh vô tận bao phủ! Mà đại ma đầu thần bí kia thì càng thêm đáng sợ! Năm xưa phải cần năm Thánh hy sinh chính mình mới có thể phong ấn, hiện tại năm Thánh mới cũng chưa xuất hiện đủ, hơn nữa tập thể đạo đức tuột dốc! Đừng nói Thạch Dương loại tiểu nhân kia, chính là Hoặc Thiên… Chu Hằng cũng tuyệt đối không cho là nàng có tự giác hy sinh vì thiên hạ!

Đương nhiên, cho dù Hoặc Thiên có giác ngộ như vậy, Chu Hằng cũng sẽ không đồng ý, thế gian ắt phải có biện pháp, vì cái gì nhất định phải hy sinh chính mình chứ?

– Ta nhất định sẽ là siêu cấp đại viên mãn tất cả bốn đại cảnh giới, thành Thánh loại khác! Đến lúc đó, sẽ do ta che gió che mưa cho tỷ! Chu Hằng nhìn Hoặc Thiên nói với giọng điệu kiên định, lộ ra ý tự tin vô cùng mãnh liệt.

– Vậy ngươi phải nhanh lên mới được!

Hoặc Thiên thở dài: – Ta có cảm giác, hết thảy chuyện này phát sinh lâu thì trăm năm, ngắn thì chỉ có mấy chục năm!

Thời gian nhanh như vậy ư!

– Tỷ yên tâm, hết thảy sẽ do ta gánh vác! Chu Hằng vỗ lên hai vai Hoặc Thiên, thận trọng nói.

Đây là một lời cam đoan, còn là một lời hứa hẹn!

“Ầm”, lập tức Chu Hằng bị một chân đá bay ra ngoài.

– Muốn chiếm tiện nghi ta, chờ ngươi có thể đánh thắng ta rồi nói sau!

Hoặc Thiên khinh thường nói, một bên thu chân lại.

“Con bà nó! Thật không ôn nhu chút nào mà!” Chu Hằng vuốt vuốt mũi đi trở về, trong lòng thầm phát thề: đợi về sau thời điểm có thể đánh thắng, nhất định phải tận tình chà đạp mông con quỷ nhỏ này, nhất định phải đòi lại khoản nợ hôm nay

Hắn nói: – Giữa tỷ và Hồng Nguyệt rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Hoặc Thiên sắc mặt lạnh lùng, lộ ra sát khí lành lạnh, nhiệt độ bầu không khí chung quanh lập tức giảm xuống!

Chu Hằng nhìn thẳng vào nàng không thối lui chút nào, hôm nay hắn nhất định phải biết rõ ràng đến tột cùng giữa hai nàng đã xảy ra chuyện gì.

– Nghịch đồ kia vì thánh vị, thừa dịp lúc ta chuyển thế suy yếu, cấu kết với sư huynh của ta cùng nhau ám toán ta!

Chương 1060: Yêu nghiệt của Thiên Mệnh Chân Quân

Trừ Thánh nhân, mặc cho ngươi thực lực cường đại, lĩnh ngộ pháp tắc thông thiên đêu vô dung, đều phải bị sinh lão bệnh tử quấy nhiễu, cho dù là Hỗn Độn Cảnh có được thọ nguyên lâu dài đến trăm vạn năm, nhưng chung quy cũng phải bụi về bụi, đất về đất!

Tuy nhiên, cường giả cũng sẽ không dễ dàng hoàn toàn tiêu vong như vậy: Có thể chuyển thế!

Chuyển thế tự nhiên không phải bỗng dưng là có thể chuyển, mà mỗi một lần chuyển thế đều sẽ tiêu hao hết một bộ phận thần thức. Trừ mấy thiên tài có hạn ra, có thể bù lại ở kiếp sau, những người khác đều là một đời không bằng một đời.

Thần thức quyết định năng lực lĩnh ngộ, còn bao gồm một bộ phận trí nhớ, bởi vậy tiêu hao thần thức là nguyên nhân làm cho một đời mới không đạt được tiêu chuẩn của đời trước, hậu quả của tu vi giảm xuống mang tới chính là giảm bớt thọ nguyên.

Kiếp này là Tuệ Tinh Cảnh có thể sống chừng 90 vạn năm, kiếp sau rơi xuống Thiên Hà Cảnh cũng chỉ có thể sống 70 vạn năm, sau đó lại rơi xuống Tinh Thần Cảnh, thì cũng chỉ có thể

sống 50 vạn năm.

Nếu cộng hết lại vẫn có được thọ nguyên dồi dào, nhưng đối với vũ trụ vô tận mà nói, chỉ cần không phải là tồn tại vĩnh hằng, thì dù thọ mệnh có dài lâu bao nhiêu cũng chỉ là trong nháy mắt mà thôi!

Đạt tới Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt loại độ cao này, các nàng gần như có thể chuyển thế không tổn hao gì, tiếp cận với có được thọ nguyên vô tận, cùng thọ với thiên, cùng tồn tại với địa, nhưng các nàng cũng không phải Thánh nhân, nên còn phải trải qua cửa ải chuyển thế này.

Từ sinh mệnh cũ tiêu vong đến sinh mệnh mới sinh ra, rồi đến cường đại, trung gian này chẳng qua là thời gian vạn năm, nhưng trong 1 vạn năm đó lại cực kỳ suy yếu: nên hoặc là tìm một địa phương không người bế quan khổ tu, thẳng đến khôi phục thực lực mới xuất hiện; hoặc là có cường giả bảo hộ vượt qua thời kỳ suy yếu.

Thái Hư nhất mạch cho dù là mất đi Thánh nhân, nhưng bất luận là Hoặc Thiên hay Hồng Nguyệt đều có thể với sức một mình trấn áp chư thiên muôn đời, bởi vậy đương nhiên Hoặc Thiên không cần đi tới vũ trụ hoang vắng cái gì, chỉ cần đợi ở Thái Hư tinh vực là được rồi.

Thế nhưng sự tình chính là phát sinh từ chỗ này!

Hồng Nguyệt và Thiên Mệnh Chân Quân vì thánh vị, đúng là thừa dịp Hoặc Thiên ở vào thời kỳ chuyển thế suy yếu đánh lén nàng!

Tuy rằng Hoặc Thiên nắm giữ phù văn đáng sợ, nhưng đối thủ của nàng một là Chân Quân 8 động, người kia lại là đệ nhị cường giả Hỗn Độn Cảnh, so với thời kỳ nàng toàn thịnh cũng không kém bao nhiêu, sao nàng có thể địch nổi?

Vì thế, nàng ngã xuống thế gian!

– Kỳ quái! Không phải nói chỉ có Hỗn Độn Cảnh mới có tư cách thành Thánh, vậy Thiên Mệnh Chân Quân kia náo loạn như thế làm gì? Hơn nữa, không có tỷ thì Hồng Nguyệt chính là cao thủ đệ nhất, như thế nào nàng cũng ngã xuống Tiên giới chứ? Nghe xong Hoặc Thiên kể "chuyện xưa", Chu Hằng lại càng không hiểu ra sao.

– Sư huynh của ta có một môn công pháp cổ quái, có thể thông qua cắn nuốt cường giả để bù lại thiếu sót ở tu vi của mình! Hoặc Thiên lạnh nhạt nói.

Chu Hằng giật mình cả kinh, nói: – Tỷ là nói, hắn muốn ăn tỷ để bổ sung đầy đủ Tuệ Tinh Cảnh đại viên mãn, từ đó hắn đạt tới 9 động, rồi một lần nữa phá vỡ mà vào Hỗn Độn Cảnh?

– Không sai!

Thiên Mệnh Chân Quân tuyệt đối là một thiên tài, không phải thiên tài vốn không có tư cách được Thái Hư Thánh Nhân thu làm đệ tử, tuyệt không thể bởi vì hắn là 8 động mà xem thường hắn! Chỉ cần suy nghĩ một chút: thời gian hiện hữu của hắn thậm chí còn lâu dài hơn so với Hoặc Thiên, không biết đã chuyển thế bao nhiêu lần, tuy nhiên vẫn là 8 động không có rơi xuống, đủ để chứng minh thiên phú của hắn có đáng sợ dường nào!

Lúc trước chỉ vì hắn quá gấp, ở thời điểm Tuệ Tinh Cảnh không có đầm chắc cơ sở, kết quả vĩnh viễn dừng lại ở cảnh giới 8 động!

– Đó là công pháp gì mà lại tà ác như thế! Chu Hằng có phần khiếp sợ.

– Không biết, nhưng hết chín thành là đến từ Ma Hải! Hoặc Thiên ngẫm nghĩ, rồi nói.

Ma Hải!

Không sai, Âm Ảnh Tử Linh chính là thông qua cắn nuốt lẫn nhau mà cường đại, từ Tinh Thần Cảnh thấp nhất có thể nhanh chóng sinh ra Thiên Hà Cảnh, Tuệ Tinh Cảnh, thậm chí là Hắc

Động Cảnh! Nhưng Âm Ảnh Tử Linh tuyệt đối không thể dạy cho Thiên Mệnh Chân Quân thủ đoạn như vậy, loại tồn tại này là chỉ biết giết chóc, sao có thể giao tiếp với sinh linh khác?

Không thể không nói, Thiên Mệnh Chân Quân tuyệt đối là thông minh, không ngờ để hắn nghiên cứu ra pháp môn như vậy, có thể cắn nuốt cường giả để bù vào chỗ thiếu sót của mình!

Đáng tiếc, tồn tại cường đại hơn hắn trên đời này lại có mấy người, sao có thể dễ dàng thuận lợi?

Vì thế hắn đã đặt đối tượng săn giết vào thân nhân của mình!

– Cho nên hắn kết hợp với Hồng Nguyệt, hai người liên thủ đánh lén tỷ ư? Chu Hằng nói.

Hoặc Thiên ngừng lại một chút, nói: – Là sư huynh ta dùng thánh vị mê hoặc Hồng Nguyệt! Tuy nhiên, nghịch đồ kia dám thí sư, tuyệt đối không thể tha thứ!

Chu Hằng gật đầu: bất kể Hồng Nguyệt là bị Thiên Mệnh Chân Quân nói động như thế nào, nhưng phản bội sư phụ lại là sự thật không thể chối cãi! Phản đồ nhất định phải trả giá thật lớn, chỉ có điều là… hắn bị kẹt ở giữa, thật sự rất làm khó người ta mà!

Tuy nhiên xem theo chuyện xảy ra về sau, có lẽ Hồng Nguyệt cũng là người bị hại!

Đối với Thiên Mệnh Chân Quân mà nói, Thái Hư tinh vực cũng chỉ có hai người thích hợp bị hắn cắn nuốt, một là Hoặc Thiên, một người khác là… Hồng Nguyệt!

Vì thế, hắn làm lại một sách, ở thời điểm Hồng Nguyệt chuyển thế liền đánh lén, dẫn tới Hồng Nguyệt ngã xuống… Đương nhiên, hắn vẫn không được như nguyện, bằng không hắn đã sớm bổ sung đầy đủ chỗ thiếu sót, tiến quân vào Hỗn Độn Cảnh!

Ngay cả Hồng Nguyệt đều tự thừa nhận cùng giai chiến một trận không phải đối thủ của Thiên Mệnh Chân Quân, đủ thấy thiên phú võ đạo của người này! Khi hắn đánh vỡ trói buộc của Hắc Động Cảnh tiến vào Hỗn Độn Cảnh, nhất định có thể lấy được đột phá cực lớn, trở thành cường giả tiếng tăm lừng lẫy ở Minh giới!

May mà, hắn lại thất bại!

Đương nhiên nửa đoạn chuyện sau về Hồng Nguyệt chỉ là phỏng đoán, có đúng như thế hay không về sau trở về còn phải tìm Hồng Nguyệt hỏi cho rõ.

– Tuy nhiên, làm sao tỷ biết Thiên Mệnh Chân Quân nắm giữ

thủ đoạn này? Chu Hằng hỏi.

– Hắn không phải là đối thủ của ta, dưới ép hỏi của ta, tự nhiên chỉ phải nói cho ta biết! Hoặc Thiên lạnh nhạt nói.

Hoặc Thiên vốn chính là đệ nhất cường giả trong Hỗn Độn Cảnh, lần này sau khi thành Thánh tự nhiên càng thêm thế không thể đỡ, xông vào Thái Hư tinh vực đánh hạ Thiên Mệnh Chân Quân thật quá dễ dàng như đùa bỡn một đứa trẻ!

– Hắn đã chết? Chu Hằng hỏi.

– Chết rồi! Hoặc Thiên gật đầu, nhưng lập tức nhíu đôi chân mày liễu, nói: – Trên thân sư huynh ta này dường như còn cất giấu bí mật gì đó, nhưng khi ta lục soát thần thức hắn thì mới vừa tiếp xúc, thần thức của hắn liền tự mình tiêu vong, không dò ra được bí mật gì!

Ngay cả Hoặc Thiên đều phải dùng chữ bí mật nói ra, thì chuyện này nhất định không tầm thường!

– Ngươi có theo ta về Thái Hư tinh vực không? Hoặc Thiên đột nhiên hỏi. Hiển nhiên nàng không muốn nói tiếp về đề tài này, với nàng mà nói đó cũng không phải là hồi ức tốt đẹp gì.

Chu Hằng lắc lắc đầu, nói: – Ta phải về Long Vực, nơi đó còn

có một ít chuyện ta cần làm xong! Tuy nhiên tỷ yên tâm, chờ ta bốn đại cảnh giới đều đạt tới siêu cấp đại viên mãn nhất định sẽ tới đó tìm tỷ! Đến lúc đó, tỷ chính là vợ ta!

– Ha ha ha ha… Chờ ngươi có thể đánh thắng ta rồi nói sau! Hoặc Thiên cười to. Mặc dù không có đáp ứng Chu Hằng, nhưng cũng không có cự tuyệt.

– Ta nhất định sẽ đánh thắng tỷ!

– Vậy ta sẽ ở tại Thái Hư tinh vực chờ ngươi đến!

– Một lời đã định, vỗ tay làm bằng!

“Bốp!” Hai người vỗ tay nhau, Chu Hằng lập tức cười, nói: – Tuy nhiên chúng ta xa cách đã lâu như vậy, không bằng trước để ta thơm nàng một cái, thu chút lợi tức!

– Cút!

Chu Hằng lại bị một chân đá bay ra ngoài. Lúc này Hoặc Thiên đúng là động nộ rồi, một chân đá ra thật không nhẹ, trực tiếp đá cho Chu Hằng bay xa hơn mười dặm, lúc này mới để hắn vạch một đường cong rớt xuống.

Lập tức một cảm giác bất an đánh úp lại, Chu Hằng cấp bách nhảy vọt thân hình lên, “vù vù vù…”, mười mấy đạo công kích lập tức đánh vào khoảng không!

– Ha ha ha! Thì ra là đám nhãi con các ngươi, dám vào lúc này làm chuyện đánh lén! Chu Hằng cười to nói. Đánh lén hắn chính là mười mấy con Tử Linh! Hắn đang định vận chuyển Thôn Phệ Phù Văn xử lý đám Tử Linh kia, thì lại biến sắc, từ sương mù trên vùng trời Ma Hải chợt hiện ra rất nhiều Âm Ảnh Tử Linh!

Hàng ngàn hàng vạn!

“Vù vù vù…”, Tử Linh từ trong Ma Hải bắn vọt ra, bổ nhào tới hướng Chu Hằng.

Những Tử Linh này tồn tại có nghĩa là giết chết sinh linh!

Tử Triều!

Ánh mắt Chu Hằng chợt ngưng trọng. Tiểu đội thứ 9 cũng bởi vì Tử Triều mà toàn quân chết sạch. Tuy rằng lần đó là bị một đại nhân vật của quân bộ làm hại, nhưng đồng dạng Tử Linh cũng phải gánh một phần trách nhiệm.

– Chu Hằng, trở về! Bên kia, với thị lực của Hoặc Thiên tự nhiên cũng thấy rõ, lập tức đẩy tay phải ra, một mảng hoa đào nở rộ, bày ra khắp khu vực gần mười dặm dưới chân Chu Hằng.

"Ầm!" Dưới hoa đào bao phủ, trong nháy mắt Âm Ảnh Tử Linh bị diệt toàn bộ!

Chung quanh Chu Hằng lập tức trống rỗng. Thực ra hắn có ánh sáng thiên hà, cũng không e ngại Tử Linh, nhưng Hoặc Thiên lại không biết, thấy hắn rơi vào trùng vây tự nhiên trước tiên liền ra tay cứu viện.

Nhưng mà, chỉ trong nháy mắt, Âm Ảnh Tử Linh nhào ra tiếp liền lấp đầy khu vực trống rỗng kia!

– Tử Triều siêu cấp! Chu Hằng biến sắc, đây cũng không phải là Tử Triều loại hình lớn: Tử Triều loại hình lớn cũng không có dày đặc Tử Linh như vậy, chỉ có Tử Triều siêu cấp mới có thể giải thích!

Số lượng 10 vạn là Tử Triều loại nhỏ, 100 vạn là loại trung, 1000 vạn là loại hình lớn, mà chỉ có hơn ức mới có tư cách xưng là Tử Triều siêu cấp! Nhưng hơn ức cũng không phải cực hạn, có khả năng tới mấy ức, cũng có thể một tỉ thậm chí mấy tỉ!

Chu Hằng liền lập tức quay đầu bỏ chạy, tế ra vòng thiên hà.

Dưới ánh sáng thần thánh chiếu rọi, bất kỳ Tử Linh nào chạm vào đều giống như bông tuyết bay vào đống lửa, tan rã sạch sẽ!

Cách đó không xa, Hoặc Thiên không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc!

Thần kỳ như vậy, dù là nàng cũng không có khả năng làm được!

Có thể làm cho một vị Thánh nhân mạnh nhất lộ ra vẻ mặt kinh hãi, việc này quả thật có cảm giác thành tựu a! Tốt nhất còn có thể hôn một cái, vậy là hoàn mỹ! Trong dòng suy nghĩ miên man, Chu Hằng về tới trên bờ, nói: – Tỷ trở về tọa trấn đại cục, nơi này để ta ngăn chặn!

Nàng chính là Thánh nhân mạnh nhất, có nàng ở đó sẽ có người làm chủ, có thể ổn định quân tâm!

Hoặc Thiên khẽ nhíu đôi mày liễu, nàng lo lắng để một mình Chu Hằng ở lại chỗ này, dù sao Chu Hằng mới chỉ là Tuệ Tinh Cảnh!

– Yên tâm! Ta là loại người cậy mạnh lung tung này sao? Chu Hằng cười nói tạo cho nàng cảm giác tự tin.

Hoặc Thiên không do dự nữa, thân hình nhoáng lên một cái,

đã biến mất hình dáng.

Tử Triều quan hệ trọng đại, một khi mất đi khống chế, thì sẽ tạo thành phá hủy vô cùng đáng sợ!

Chu Hằng hào hùng sinh nhiều, ánh sáng thiên hà hoàn toàn mở ra, trong phạm vi mười trượng quanh thân hắn hoàn toàn trở thành cấm địa của Tử Linh, dưới ánh sáng thiên hà chiếu rọi, dù là Tử Linh Tuệ Tinh Cảnh cũng khó trốn khỏi vận mệnh chết đi!

Theo tu vi tăng tiến, ánh sáng thiên hà bao phủ phạm vi cũng không có biến hóa, nhưng uy lực lại tăng lên không ít!

Đối mặt với ánh sáng thần thánh, tất cả Âm Ảnh Tử Linh đều lựa chọn nhượng bộ lui binh. Chúng theo bản năng sợ hãi ánh sáng này, nhưng Chu Hằng lại cực kỳ không nói đạo lý, không ngừng đấu đá lung tung, muốn với sức một mình ngăn chặn con nước lớn Tử Linh này!

Nhưng đây nhất định chỉ là ảo tưởng tốt đẹp, số lớn Tử Linh giống như nước sông gặp phải tảng đá lớn, rồi phân ra xẹt qua từ hai bên Chu Hằng, tiếp tục đi tới. Cho dù là Chu Hằng đấu đá lung tung tạo thành hủy diệt rất khả quan, nhưng ở trong Tử Triều to lớn như thế, quả thật giống như hòn đá nhỏ rơi xuống văng lên bọt nước, hoàn toàn bé nhỏ không đáng kể!

Chương 1061

Chương 1064 Tử Triều siêu cấp

Chu Hằng cũng không có hăng hái chiến đấu một mình lâu lắm, không lâu sau liền có đông đúc cường giả lại đây, gia nhập cùng trấn áp Âm Ảnh Tử Linh.

Trong đó không thiếu Chân Quân 5 động trở lên, nhưng còn là lớp thế hệ nhỏ, đương nhiên nhiều nhất là chiến sĩ của Chu Tước nhất tộc. Bọn họ cũng giống như Long tộc, thành lập một tuyến phòng tuyến thép ở bốn phía Ma Hải.

Không thể nghi ngờ, lần này chiến sĩ của Chu Tước nhất tộc rất may mắn, bởi vì vừa lúc có Chu Hằng và Hoặc Thiên đứng mũi chịu sào, nếu không nếu đổi lại là bọn họ, ắt sẽ trước tiên bị Tử Triều bao phủ, ngay cả tin tức cũng không nhất định kịp phát ra ngoài!

Càng may mắn là, Thiên Thần Đại Hội còn chưa kết thúc, ai cũng không có khả năng vào lúc này khoanh tay đứng nhìn!

Nhưng không may, lần này chính là Tử Triều siêu cấp, cho dù là trấn áp được cũng phải trả một cái giá thật lớn!

Chiến! Chiến! Chiến! Giết! Giết! Giết!

Lúc này ai cũng không dám giữ lại, Âm Ảnh Tử Linh là gì chứ? Đó chính là Ma quỷ chỉ biết giết chóc, sinh linh vốn không có khả năng cùng tồn tại với chúng, gặp được chỉ có giết, đánh tới khi nào một phương toàn bộ rơi rụng mới thôi!

Ác chiến tiếp diễn.

Ngay từ đầu tự nhiên là sinh linh bên này chiếm thế thượng phong, dù sao lần này có rất đông cường giả đỉnh cấp, cho dù là các Thánh nhân như Hoặc Thiên cùng với cường giả Hỗn Độn Cảnh đều còn chưa có ra tay, nhưng chỉ riêng nhiều cao thủ 8 động, 9 động như vậy cũng đủ để ngang dọc rồi.

Chỉ là, Âm Ảnh Tử Linh thật sự quá nhiều!

Chẳng những nhiều, hơn nữa thực lực rất mạnh! Tử Linh cấp Tuệ Tinh quả thực giống như sóng thủy triều, mà chiến đấu mới tiến hành không đến nửa tiếng, không ngờ đã có xuất hiện Tử Linh cấp Hắc Động!

Trong Tử Triều siêu cấp sẽ xuất hiện Tử Linh cấp Hắc Động!

Đó cũng không là bí mật gì, nguyên nhân chủ yếu cũng chỉ có thể do Tử Linh cắn nuốt lẫn nhau không ngừng trưởng thành. Bởi vì Tử Triều siêu cấp số lượng đủ nhiều, lúc này mới sinh ra Tử Linh cấp Hắc Động!

Sau khi Tử Linh cấp Hắc Động xuất hiện, tỉ lệ tử vong của sinh linh bên này lập tức thẳng tắp tăng vọt.

Tử Linh vốn cũng không có thực thể, nên chỉ có phù văn mới có thể thương tổn được chúng, mà Tử Linh cấp Hắc Động càng thêm khủng bố, bởi vì chúng nắm giữ pháp tắc tử vong, đối với pháp tắc cũng có tác dụng chống đỡ cực mạnh.

Nhưng công kích của chúng lại vẫn như cũ có thể không nhìn hết thảy bộ phận phòng ngự: Cứ xem như chúng chỉ tu một đạo độc nhất, chỉ có thể hình thành một cái hắc động, tuy nhiên có thể tạo thành uy hiếp cực lớn đối với cường giả cấp hai động, thậm chí ba động!

5 con Tử Linh cấp Hắc Động đi cùng một chỗ, thì dù là cường giả 4 động đều phải trong lòng run lên; 10 con đi cùng nhau thì Chân Quân 5 động cũng phải run lẩy bẩy!

Huống chi, nơi này có bao nhiêu Tử Linh cấp Hắc Động? Không đếm được!

Chu Hằng có thể cam đoan: Nhân loại cộng thêm thần thú, tất cả cường giả cấp Hắc Động cũng không có nhiều bằng Tử Linh cấp Hắc Động trong Tử Triều lần này!

Điều này nói ra thật đúng là một con số có thể làm cho người ta tuyệt vọng!

May mắn là, Âm Ảnh Tử Linh chỉ nắm giữ tử vong chi đạo, Hắc Động Vương chính là cực hạn của chúng, không có khả năng tiếp tục trưởng thành. Mà sinh linh bên này còn có cường giả cấp Hỗn Độn, còn có Thánh nhân!

Chiến lực đỉnh cao của song phương cũng không ở một tầng thứ. Nếu không, từ mấy ức vạn năm trước, Tử Linh đã là bá chủ Minh giới rồi!

Cường giả Hỗn Độn Cảnh lần lượt ra tay!

Quy tắc thiên địa bắt đầu khởi động, trực tiếp giết chết Tử Linh. Dù là cấp Hắc Động thì như thế nào, vừa chạm là chết!

"Ầm!" Thiên địa rung chuyển, Chu Hằng lại nhìn thấy một mảng màn lưới ngăn cách màu vàng kia. Dưới quá nhiều quy tắc điều động, những màn lưới ngăn cách này cũng theo đó nổi lên sóng gió, có một số chỗ mỏng yếu dường như sắp phá mở ra!

May mắn là sau khi lay động vài cái lại ngoan cường khôi phục nguyên trạng!

Thế nhưng Chu Hằng không khỏi lo lắng, lúc này mới chỉ là Hỗn Độn Cảnh, nếu là Thánh nhân ra tay thì sao, có thể theo đó phá hủy màn lưới ngăn cách màu vàng kia hay không? Nếu có thêm một chỗ hổng, có phải sẽ xuất hiện một cái Ma Hải mới hay không?

Nhưng suy nghĩ lại một chút Thánh nhân cũng không phải xuất chúng gì lắm ở mặt lĩnh ngộ pháp tắc, bọn họ chỉ là có được lực lượng càng mạnh hơn mà thôi, đối với vận dụng pháp tắc thiên địa cũng không cao hơn bao nhiêu so với cường giả Hỗn Độn Cảnh, thậm chí có khả năng không bằng, tỷ như Thạch Dương gà mờ kia.

Sự lo lắng này có thể sẽ không biến thành sự thật.

Chỉ riêng với số lượng giết địch, Chu Hằng tuyệt đối là xếp thứ nhất!

Hắn vốn cũng không cần ra tay, chỉ cần chạy ngang dọc lung tung là được! Chỗ nào ánh sáng thiên hà chiếu rọi, hết thảy Tử Linh đều thành tro, hoàn toàn không giảng đạo lý. Ở dưới thần quang như vậy, Tử Linh cấp Tuệ Tinh hoàn toàn là bị miểu sát, mà Tử Linh cấp Hắc Động cũng phải cụt tay đứt chân, trọng điểm là lực lượng trực tiếp rơi xuống biến thành cấp Tuệ Tinh.

Nhưng rõ ràng uy hiếp của Chu Hằng là lớn nhất, nhưng đám Tử Linh cũng không có ùa tới quần công, trước bóp chết đại sát tinh này, mà ngược lại đều tránh né hắn từ xa. Phàm chỗ nào hắn tới, Tử Triều liền tự động phân ra từ hai bên xẹt qua tránh xa hắn!

Cảnh tượng như vậy, khiến mọi người đều trố mắt nhìn kinh ngạc!

- Nhìn xem kìa, đây chính là chiến sĩ Long tộc của chúng ta, lợi hại không?

- Trong 4 thần thú, vẫn là Long tộc chúng ta mạnh nhất!

Long Hải Duy bọn họ nhân cơ hội thổi phồng khoe khoang. Long tộc trừ tham tài ra chính là kiêu ngạo! Mặc dù là Chu Hằng biểu hiện yêu nghiệt như thế, nhưng khi đối mặt với người ngoài, Chu Hằng chính là đại biểu cho Long tộc, đây là niềm kiêu hãnh của tập thể bọn họ.

Mọi người đều "xì" xem thường, Long tộc có mạnh như vậy sao? Người ta rõ ràng là truyền nhân của Thái Hư nhất mạch! Nhưng suy nghĩ lại một chút, dù là Hoặc Thiên được xưng là khắc tinh của thần thú, nhân vật thứ nhất không thể trêu chọc này, cũng không có khả năng làm cho Tử Linh tránh lui từ xa!

Thật hâm mộ mà!

Thái Hư nhất mạch thật đúng là được trời ưu ái, xuất hiện Thánh nhân không nói, còn liên tục không ngừng hiện ra thiên kiêu như Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt, hiện tại còn có Chu Hằng biến thái như thế, ngay cả Ấm Ảnh Tử Linh cũng có thể khắc chế!

Nhưng mà, Chu Hằng dù có mạnh mấy đi nữa cũng chỉ là một người!

Hắn chỉ có thể giết sạch Tử Linh trong vòng mười trượng chung quanh. Hơn nữa, Tử Linh còn có lòng sợ hãi đối với hắn, nhìn thấy hắn chạy tới còn biết chủ động né tránh, nên lúc này đã tăng thêm độ khó đánh chết.

Tử Linh bị chết rất nhiều, ngắn ngủi nửa ngày đã có tổn thất ít nhất hơn ức con, nhưng sinh linh bên này cũng không phải không có trả giá thật lớn, một số lớn chiến sĩ Tuệ Tinh Cảnh chết trận, ngay cả cường giả cấp Hắc Động đều ngã xuống không ít!

Tử Linh thật sự quá nhiều! Tử Linh cấp Hắc Động cũng thật sự nhiều lắm!

Cường giả Hỗn Độn Cảnh dù sao số lượng có hạn, hơn nữa đồng dạng có phạm vi công kích cực hạn, chỉ có điều Chu Hằng là mười trượng, bọn họ lại là ngàn trượng!

Một ngày sau, ba Thánh nhân cũng gia nhập chiến đấu!

Nếu như ngay cả bọn họ đều không thể ngăn cản Tử Triều, như vậy Tử Triều lần này nhất định sẽ tạo thành phá hủy đáng sợ, thậm chí có khả năng lan tràn tới các tinh cầu khác!

Hơn nữa càng khiến người ta lo lắng là: nơi này có thể nói là tụ tập toàn bộ lực lượng mạnh nhất của Minh giới, nếu ngay cả bọn họ đều không thể chống đỡ, như vậy bốn Ma Hải đồng thời bạo phát Tử Triều siêu cấp thì làm sao bây giờ?

Thánh nhân rất cường mãnh, nhưng cái mãnh này là ở mặt lực lượng, cố tình lực lượng đối với Âm Ảnh Tử Linh lại là hiệu quả kém cỏi nhất! Cái gọi là dốc hết sức phá vạn pháp cố nhiên là đúng, nhưng hiển nhiên lực lượng của Thánh nhân cũng không có lớn đến trình độ có thể bài trừ thể chất đặc thù của Âm Ảnh Tử Linh!

Bọn họ cũng chỉ có thể dựa vào phù văn để tăng hiệu quả sát thương Tử Linh.

May mắn là, ba vị Thánh nhân này đều không phải là gà mờ như Thạch Dương!

Huyết Sát là thích khách mạnh nhất, khi hắn triển khai thân pháp cũng giống như Âm Ảnh Tử Linh mất đi hình thể thực tế, sau đó liền thấy hiện lên đạo đạo kiếm quang, mỗi một kiếm chém ra tất nhiên toát ra ngàn đạo kiếm quang, kèm theo ngàn con Tử Linh cấp Hắc Động tiêu vong.

Đế Khuyết thì khí thế bàng bạc, hắn cũng dùng kiếm, nhưng giống như một vị Thái Dương Thần, một kiếm chiếu sáng vạn dặm, đồng dạng cũng có thể miểu sát hơn một ngàn Tử Linh cấp Hắc Động!

Hai người này ở mặt lĩnh ngộ pháp tắc gần như đi ra 500 bước!

Đây là đánh giá của Hoặc Thiên với hai người này, tin tưởng cũng rất chuẩn xác. Tuy nhiên, tác dụng giết chóc với Tử Linh, chủ yếu vẫn là nắm giữ và vận dụng pháp tắc. Bốn đại thần thú đều là đi ra ít nhất 800 bước, bốn vị lão tổ này ngược lại còn mạnh hơn nếu so với vài Thánh nhân mới.

… 4 thần thú có thể độc trấn Ma Hải nhiều năm như vậy, một

là bởi vì tồn tại của Trấn Hải Kim Cô Bổng, thứ hai là bốn vị lão tổ tông thần thú này, ở trên độ cao lĩnh ngộ pháp tắc không thể kém chút nào so với năm Thánh trước kia.

Đương nhiên, nói đến lĩnh ngộ pháp tắc người nào cũng so ra kém Hoặc Thiên!

Nàng mới thật sự là sát thủ của Tử Linh!

Chỗ hoa đào nở rộ, Tử Linh diệt hết!

Cho dù là hai người Huyết Sát cùng Đế Khuyết thêm vào cùng nhau cũng so ra kém một mình nàng, ngược lại thì Chu Hằng lại có thể sánh ngang với nàng một chút!

Quả thật khiến người ta không thể tưởng tượng được: một tên tiểu tử Tuệ Tinh Cảnh, không ngờ còn cưởng mãnh hơn so với tất cả Hắc Động Cảnh, Hỗn Độn Cảnh, thậm chí là Thánh nhân!

Thái Hư nhất mạch đây là tiết tấu muốn nghịch thiên sao?

Thế nhưng đối mặt với Tử Triều càng ngày càng mãnh liệt, mọi người lại hy vọng Chu Hằng có thể càng thêm sinh mãnh một chút, giết chết Tử Linh, giảm bớt một chút áp lực cho mọi người.

Dù sao, ánh sáng thiên hà dù rất lợi hại cũng sẽ không dẫn tới tác dụng đối với sinh linh, Chu Hằng cho dù có thể miểu sát toàn bộ Tử Linh ở Ma Hải cũng không có vấn đề gì, đối lại với sinh linh cũng không có thêm được chút xíu thực lực nào!?

Đương nhiên đây chỉ là ảo tưởng!

Tử Triều liên miên bất tuyệt, Âm Ảnh Tử Linh không có tình cảm, không biết sợ hãi, chỉ có một ý nghĩ giết chóc. Đây không thể nghi ngờ là đối thủ khó dây dưa nhất! Một khi quấn lấy chính là không chết không ngừng, nhất định phải có một phương ngã xuống.

Chu Hằng chạy ngang dọc lung tung, hắn vì Long tộc đến đây nên cũng dành chiếu cố nhất cho Long tộc. Hắn nối kết với từng người Long Hải Duy, Long Ám Dạ kéo tới ở bên cạnh mình, với hắn là mũi mâu tấn công vào hướng trung tâm Tử Triều. Mỗi khi Tử Linh né tránh hắn, lập tức đám người Long Hải Duy nhân cơ hội ra tay chém chết.

Như vậy vừa an toàn, vừa tăng cao hiệu suất chém giết!

Không ít thần thú đều là chạy lại đây dựa vào quầng sáng này. Đương nhiên chỉ là tiểu bối Tuệ Tinh Cảnh, còn đường đường là cường giả cấp Hắc Động như thế nào không biết xấu hổ tránh ở phía sau một tên tiểu tử Tuệ Tinh Cảnh chứ?

Khi trận chiến đến hồi kịch liệt, đại bộ phận thần thú đều vận dụng ra chân thân, lúc đó mới đúng là náo nhiệt: xuất hiện thú thể đủ các loại các dạng, hơn nữa vô cùng to lớn, cấp Hắc Động ít nhất đạt tới nghìn trượng, cộng thêm không gian hoạt động, một đầu sẽ chiếm giữ khoảng không vạn trượng.

Chu Hằng đánh tới hứng khởi, đúng là phóng đi về hướng chỗ sâu trong Ma Hải!

Đám người Long Hải Duy vội vàng ngăn cản, bọn họ lo lắng dị năng của Chu Hằng này khi ra ngoài phạm vi của Trấn Hải Kim Cô Bổng sẽ biến mất, khi đó bọn họ sẽ thật sự là dê vào miệng cọp.

Ở trong này giết Tử Linh không phải cũng giống vậy sao?

Chiến đấu tiếp tục, mỗi một khắc đều có số lớn Tử Linh tiêu vong, nhưng mỗi một khắc cũng đồng dạng có sinh linh bị thương, tử vong! Xem theo bề ngoài, bên phía Tử Linh hao tổn phải vượt hơn xa sinh linh, nhưng tính không thể tính như vậy.

Ma Hải luôn luôn đang cuồn cuộn không ngừng sinh ra Tử Linh, rồi cắn nuốt lẫn nhau một chút, lập tức xuất hiện Tử Linh bậc cao! Nhưng sinh linh bên này thì sao? Một cường giả cấp Hắc Động kia không phải mấy vạn năm, thậm chí mấy

chục vạn năm mới có thể đi tới?

Đến tiếp sau năng lực của song phương căn bản không ở một tầng thứ!

Sinh linh nhất định phải khống chế chiến tổn ở mức thấp nhất, lúc này mới có khả năng cầm cự với trận chiến dường như không bao giờ chấm dứt này!

Chương 1062: Đại thương vong và đại thu hoạc

Lần này Tử Triều chẳng những là Tử Triều siêu cấp, hơn nữa còn là đại Tử Triều trong Tử Triều siêu cấp, số lượng ít nhất đạt tới quy mô 10 tỉ!

Trong đó, Tử Linh cấp Tuệ Tinh là chủ lực, chiếm cứ đại khái một nửa số lượng, số lượng tiếp theo là Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh tổng cộng chiếm cứ gần một nửa số lượng, cuối cùng chỉ có một phần trăm đạt tới cấp Hắc Động.

Xem theo tỉ lệ thì không cao, mới một phần trăm mà thôi, nhưng với quy mô quá lớn của Tử Triều, con số một phần trăm này đều đạt tới hàng ức như vậy!

Một ức Tử Linh cấp Hắc Động, đây là khái niệm gì?

Đủ để đè chết hết thảy Hỗn Độn Cảnh, hết thảy Thánh nhân!

May mắn là những Tử Linh cấp Hắc Động này cũng không phải đồng loạt lao ra một lần, nếu không thì dù là Thánh nhân cũng chỉ có nước quay đầu bỏ chạy!

Đánh bừa chính là chữ chết, không trì hoãn chút nào!

Điều này thực ra cùng xâm nhập Ma Hải cũng không có gì khác biệt… trong Ma Hải chính là số lượng cấp Hắc Động này, có lẽ còn ít một chút.

Nhưng theo Tử Triều thời điểm ở ngày thứ ba đạt tới đỉnh điểm, đồng thời trào ra Tử Linh cấp Hắc Động cũng đạt tới hơn ngàn vạn!

Ngàn vạn!

Nếu đổi lại là sinh linh, như vậy Thánh nhân tuyệt đối không sợ, lực lượng kinh khủng vừa ra, dù có nhiều Hắc Động Vương mấy đi nữa đều chỉ có phần bị đánh chết! Thế nhưng Âm Ảnh Tử Linh thì khác, chúng không sợ lực lượng thuần túy, chỉ có thể bị pháp tắc gây thương tích, Tử Linh cấp Hắc Động số lượng ngàn vạn đồng thời vọt tới, tuyệt đối là không thể ngăn cản!

Đổi lại là trước kia, lúc này phòng tuyến hẳn đã sụp đổ, sau đó chờ sau khi Tử Triều thối lui sẽ chậm rãi thu thập, dù sao chúng đều là Hắc Động Vương, hơn nữa sau khi thoát ly Ma Hải chiến lực của chúng cũng sẽ ngã xuống một mảng lớn, nhưng cũng phải trả cái giá là vô số “bình dân bá tánh” tử vong.

Nhưng lần này thì không làm vậy, bởi vì có Chu Hằng ở đây!

– Hoặc Thiên! Chúng ta liên thủ! Chu Hằng hét lớn, hắn tuy rằng cảnh giới thấp, nhưng vòng thiên hà của hắn thì bất luận kẻ nào đều không có được!

Siêu cấp đại viên mãn, có người nào đạt tới chứ?

ads

Hoặc Thiên theo lời bay tới, với ánh sáng thiên hà của Chu Hằng làm yểm hộ, đại khai sát giới!

Âm Ảnh Tử Linh có hai tính đặc thù khiến người ta nhức đầu: thứ nhất là thể chất đặc thù, giống như sương khói không có thực thể, lực lượng thuần khiết không đả thương được! Thứ hai vẫn là thể chất đặc thù, có thể xuyên thấu hầu hết mọi phòng ngự, tạo thành lực sát thương cực kỳ đáng sợ.

Hiện tại Tử Linh cấp Hắc Động với số lượng ngàn vạn cùng nhau xông lại. Người ta sợ nhất chính là năng lực xuyên thấu phòng ngự của chúng, đủ để Thánh nhân đều phải biến sắc!

Nhưng có Chu Hằng làm yểm hộ thì khác rồi, ánh sáng thiên hà vừa ra, bất kỳ Tử Linh nào đều chỉ có nước nhượng bộ lui binh! Không cần lo lắng vấn đề phòng ngự, uy hiếp của Tử Linh liền loại trừ hơn phân nửa, có thể mặc sức ra tay đánh giết!

Hoặc Thiên là ai?

Là Thánh nhân ở mặt lĩnh ngộ pháp tắc đi ra hơn 1000 bước!

Để cho nàng khai hỏa toàn bộ chiến lực không cần phòng ngự. Điều này có thể tạo thành lực sát thương kinh khủng tới bực nào?

Vô cùng đáng sợ!

"Ầm!" Hoa đào màu hồng nhạt nở rộ khắp nơi, trong ánh sáng lấp lánh, Tử Linh lập tức hoàn toàn tiêu vong, chỉ để lại một mảng lớn Ảnh Hạch, bị Chu Hằng không lãng phí chút nào thu lấy! Nói giỡn, đây chính là hắn và Hoặc Thiên liên thủ đánh hạ, sao có thể tiện nghi cho người khác!

Chiến đến hứng khởi. Hoặc Thiên thậm chí tế ra Bảo khí bản mạng của nàng!

Là cây đào kia!

Vốn trước kia nàng bị thương nặng, nên cây đào cũng trở thành một nhánh cây, nhưng bây giờ nàng phục hồi thực lực, mà còn trở thành Thánh nhân, vì thế cây đào này cũng hoàn toàn khôi phục, chỉ là không có cách nào lên cấp trở thành Thánh khí mà thôi.

Cây đào "mọc" ở trong Ma Hải, liền giống như Trấn Hải Kim Cô Bổng kia, phóng ra áp lực không thể tả bằng lời, thậm chí rất nhiều Tử Linh mới vừa từ trong Ma Hải bò ra ngoài đã bị chấn cho dập nát!

Bắt đầu từ Hắc Động Cảnh, Bảo khí liền không phải rèn luyên ra, mà do săn sóc ân cần mà thành, dùng đạo của mình để tăng lên tầng thứ của Bảo khí… với điều kiện tiên quyết là tài liệu của Bảo khí cũng đủ kiên cố, có thể chịu đựng nổi pháp tắc của cấp Hắc Động, thậm chí là cấp Hỗn Độn!

Nhưng chỉ cần thành công, như vậy Bảo khí dĩ nhiên sẽ có được lực lượng pháp tắc. Một kích uy lực vô cùng tận!

Bảo khí như vậy cũng xưng là Bảo khí bản mạng, cũng như hắc kiếm, nếu chủ nhân đời trước không có ngã xuống như vậy tuyệt đối sẽ không có khả năng nhận chủ người khác.

Cây đào vừa ra liền trấn áp vạn dặm!

Nhưng điều đó cũng khơi dậy phản kích mãnh liệt của Tử Linh, chúng nhao nhao bổ nhào tới hướng cây đào, lớp gặm lớp cắn, đúng là muốn phân giải ăn luôn kiện Bảo khí này!

Hoặc Thiên hừ nhẹ một tiếng. Cây đào này chính là dùng một bộ Thiên Kinh Minh giới làm cơ sở, sau đó dung hợp Thiên Kinh một giới, lại được nàng tăng thêm vô số tài liệu đỉnh cấp mới luyện thành! Mà còn được nàng ôn dưỡng vô số đời, bất luận là lực sát thương hay là lực phòng ngự đều mạnh đến mức không tưởng!

Tử Linh vốn gặm không nhúc nhích, chỉ có thể lưu lại đạo đạo vết răng nhàn nhạt, sau đó liền bị cây đào phóng ra hào quang chấn cho dập nát.

Nhưng Tử Linh chính là số lượng nhiều, chính là không sợ chết, con trước ngã xuống, con sau kế tục, từng miếng từng miếng cắn lên: vết răng biến thành chỗ hổng nhỏ… chỗ hổng nhỏ biến thành chỗ hổng lớn… dù là cây cao vạn trượng cũng có khuynh trong khoảnh khắc gãy cụp ngã xuống!

Nửa ngày sau, Hoặc Thiên buộc phải thu hồi cây đào, nếu không kiện Bảo khí bản mạng này thật có khả năng bị gặm hư hỏng!

Dù sao nó cũng không phải là Trấn Hải Kim Cô Bổng!

Thời điểm tạo thành Bảo khí Trấn Hải Kim Cô Bổng là nhằm vào vững chắc, mà trên đó còn có tài liệu tương tự với ánh sáng thiên hà của Chu Hằng, nên mới có thể trấn áp Ma Hải! Đáng tiếc, loại tài liệu này quá ít, cũng chỉ có thể làm ra 4 cây Trấn Hải Kim Cô Bổng mà thôi.

Bởi vì có Hoặc Thiên làm gương, hai Thánh nhân kia cùng với các cường giả cấp Hỗn Độn cũng tự nhiên mặt dạn mày dày chạy đến dưới bảo hộ của vòng ánh sáng thiên hà, giúp những cường giả này có thể dứt bỏ vấn đề an toàn, toàn lực tấn công.

Lần này biến đổi chiến đấu về bản chất!

Số lượng Tử Linh có nhiều mấy đi nữa, cũng không phải vĩnh viễn không có bờ bến, huống chi Tử Linh cấp Hắc Động dù sao cũng chỉ có một phần trăm, chỉ có hạn chế số ức vạn, giết chết một con dĩ nhiên là ít một con.

Bảy ngày, mười ngày, nửa tháng!

Có viện binh lục tục chạy tới, nhưng ba đại thần thú mặt kia cũng không có động, bởi vì bọn họ cũng phải trấn áp Ma Hải trong tinh vực của mình, ai mà biết sau khi phái cường giả đi cứu viện, rồi có thể hay không cũng bạo phát Tử Triều siêu cấp!

Sóng Tử Triều cuồn cuộn rốt cục qua đi.

Từ ngày thứ mười bảy, Tử Triều liền bắt đầu suy yếu, đến ngày thứ hai mươi đã hạ xuống còn ở mức Tử Triều loại hình lớn.

Tử Triều loại hình lớn thì không đủ gây sợ hãi, hiện ở nơi này có bao nhiêu cường giả siêu cấp?

Đến ngày thứ hai mươi lăm, rốt cục Tử Triều hoàn toàn bị trấn diệt!

Thế nhưng cũng không ai cao hứng, trước không nói chiến dịch này đã chết bao nhiêu người, chỉ nhìn Ma Hải lần này lan rộng một mảng lớn… thì đủ biết! Nguyên vốn đại khái là một phần ba, hiện tại lại đạt tới hai phần năm, sắp đạt tới gần một nửa!

Tuy rằng Tử Triều bị diệt, nhưng sinh linh cũng không phải người thắng ở trường chiến dịch này!

Âm Ảnh Tử Linh vĩnh viễn sẽ không diệt hết, mà Ma Hải càng rộng lớn, có thể cất chứa số lượng Tử Linh cũng càng lớn… Nếu lần sau còn bạo phát Tử Triều siêu cấp, ắt hẳn quy mô còn lớn hơn so với lần này!

Vậy làm sao người ta có thể cao hứng?

Chu Hằng không có phiền não nhiều như vậy, hắn tin tưởng vững chắc một điều: chính là khi hắn bước vào cấp Hắc Động, ánh sáng thiên hà của hắn tất nhiên càng cường đại hơn, phạm vi cũng có thể mở rộng một mảng lớn; mà thời điểm đạt tới Hỗn Độn Cảnh còn có thể càng mạnh, chớ nói chi là thành Thánh!

Hắn phải làm, chính là mau chóng tăng lên tu vi!

Đến lúc đó, một mình hắn có thể trấn áp san bằng Ma Hải, thậm chí tu bổ pháp tắc thiên địa ở dưới đáy Ma Hải, lấp kín "chỗ hổng", hoàn toàn giải quyết nguy cơ Tử Linh.

Công tác ủy lạo đương nhiên là có Chu Tước nhất tộc thực hiện, mà Thiên Thần Đại Hội cũng tiếp tục tiến hành giai đoạn cuối, bắt đầu giao dịch đại hội.

Chu Hằng vốn trước đó rất nghèo, dù tính trên người hắn có mấy khối Thiên Huyền Linh Tinh thì như thế nào, đó chẳng qua là Tiên giới, hoàn toàn không có khả năng đặt ở trong mắt của cường giả cấp Hắc Động, huống chi là cấp Hỗn Độn, cấp Thánh nhân!

… Thánh nhân cũng cần tu luyện a, Thánh nhân đi ra 500 bước và Thánh nhân đi ra 1000 bước ở mặt chiến lực hoàn

toàn không thể so sánh nổi!

Nhưng Tử Triều qua đi, hắn phát lớn! Chỉ riêng Ảnh Hạch cấp Hắc Động hắn đã có hơn 100 vạn viên, đáng tiếc là, một phần lớn Ảnh Hạch vẫn là hư hỏng ở trong chiến đấu. Dù sao lần này cấp bậc trận chiến quá cường đại, dù là Ảnh Hạch chắc chắn như vậy gặp phải chiến lực của cấp Hỗn Độn Cảnh, cấp 9 động cũng phải hóa thành tro bụi!

Chu Hằng có thể có thu hoạch lớn như vậy, còn là nhờ Hoặc Thiên giúp hắn thu lấy, nếu không Ảnh Hạch lưu ở trên chiến trường nhiều nhất cũng không vượt qua vạn viên.

Đây chính là một khoản tài sản lớn!

Tử vong chi đạo là lĩnh ngộ khó nhất, bởi vậy Ảnh Hạch cũng rất được hoan nghênh, nhưng Ảnh Hạch cấp Hắc Động thì chỉ có ở trong Tử Triều siêu cấp mới có thể xuất hiện, nguồn cung cấp luôn luôn rất ít, thường thường được đẩy giá cả lên rất cao.

Nhưng lần này không tính Ảnh Hạch cấp Hắc Động của Chu Hằng lấy được, cũng có hơn một vạn viên phân tán ở trong tay vô số người, thế tất sẽ làm giảm mạnh giá trị của Ảnh Hạch. Nhưng dù có giảm thì như thế nào, hơn 100 vạn viên, giá trị cao đến không cách nào hình dung!

Bởi vậy, xem như Chu Hằng cũng có tiền của dồi dào đủ để tham gia Đại hội giao lưu vật phẩm.

Hơn nữa cũng không cần lo lắng sẽ có người cướp, nói giỡn, hắn chính là sư đệ của Hoặc Thiên, có người nào ngu ngốc lá gan lớn đến mức dám đi trêu chọc vị ma nữ siêu cấp kia?

Sau khi bố trí ba ngày, cuối cùng bắt đầu mở màn Đại hội giao lưu vật phẩm.

Đường đường là cường giả Hắc Động Cảnh cũng biến thành người bày sạp buôn bán, ở vị trí được phân phối bày ra vật phẩm trân quý của mình: hoặc là đổi lấy Thiên Huyền Linh Tinh thông dụng, hoặc là dùng vật đổi vật, đổi lấy tài liệu mình cần.

Từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, Ảnh Hạch chính là Thiên Huyền Linh Tinh loại nhỏ, bởi vì chỉ có thể kế thừa tử vong chi đạo, giá trị hơi thấp một chút, nhưng cũng có năng lực lưu thông.

Bảo vật của cường giả cấp Hắc Động có thể lấy ra tự nhiên không thể nào là cấp bậc đỉnh cao, bất quá đối với Tuệ Tinh Cảnh mà nói vậy là đủ rồi. Chu Hằng ôm trong mình bó lớn bó lớn Ảnh Hạch, quả thực chính là một cường hào siêu cấp, chỉ cần là thảo dược có thể gia tăng tu vi linh lực là toàn bộ đổi lấy.

Hội Giao Lưu kéo dài mười ngày, sau đó liền đến phiên mục đích hàng đầu chân chính: trao đổi giữa các cường giả cấp

Hỗn Độn.

Hội này tiến hành với hình thức bán đấu giá, do Chu Tước nhất tộc chủ trì, đủ tư cách tham gia ít nhất cũng phải là Chân Quân 5 động trở lên! Theo lý thuyết, Chu Hằng là không có tư cách đi vào, nhưng ai bảo hắn là sư đệ của Hoặc Thiên, lại trong mình ôm nhiều Ảnh Hạch như vậy chứ?

Hắn cũng nhận được thiệp mời… cho dù không có cũng không cần, cứ để Hoặc Thiên dẫn hắn đi là được. Nhưng Chu Tước nhất tộc phát ra thiệp mời cho hắn, đây là một loại tôn trọng!

Nguyên nhân ở chỗ Chu Hằng phát ra tia sáng kỳ dị ở trong trận chiến với Tử Triều: lần này nếu không nhờ có ánh sáng thiên hà của Chu Hằng, bên phía sinh linh tử thương ít nhất cũng tăng lên gấp đôi, có khả năng còn nhiều hơn nữa!

Là một địa chủ, Chu Tước nhất tộc tự nhiên vô cùng cảm kích Chu Hằng, mà xem xét theo biểu hiện của Chu Hằng, hắn cũng xứng đáng với tấm thiệp mời này.

Chương 1063: Thế giới bên cạnh?

Chu Hằng nhận được lợi ích từ thiệp mời này, chính là hắn có thể mang theo một người tiến vào phòng đấu giá, mà danh ngạch lại bị Long Hải Duy muốn lấy, nguyên bản hắn không tranh giành Long Toa Toa, nhưng nhị tổ Long tộc tự nhiên cũng có thể có được một tấm thiệp mời, hắn lựa chọn mang theo vị tiểu công chúa Long tộc này.

Thân phận Long Toa Toa cực cao, trong long tộc tự nhiên không ai cạnh tranh với nàng, nhưng Chu Hằng bên này thì lại không như vậy, chỉ nhìn ai quan hệ rất tốt với hắn.

Vốn Long Ám Dạ cũng không kém, nhưng ai bảo hắn bí ẩn, còn chưa kịp dùng ánh mắt thỉnh cầu liền bị Long Hải Duy lên tiếng nói muốn lấy danh ngạch dó, làm cho người kia bị nội thương rất nặng.

Hỏa Diễm Tinh cũng không có Phòng đấu giá riêng biệt, Chu Tước nhất tộc tạm thời xây dựng một Phòng đấu giá trong luận võ tràng, dù sao cũng chỉ cần một cái sân mà thôi, về phần có đẹp hay không thì ai sẽ để ý?

Chu Hằng tới trước, lúc hội đấu giá sắp bắt đầu mới nhìn thấy Hoặc Thiên uyển chuyển bước tới, hắn vội vàng nghênh đón, ngồi chung với Hoặc Thiên.

Sau khi việc này chấm dứt, Hoặc Thiên tự nhiên phải trở về Thái Hư tinh vực, mà hắn phải quay về Long Vực, bắt được độc thủ phía sau màn luôn luôn gia hại mình rồi xử lý!

Thực ra, hắn bất kể là thỉnh cầu Hoặc Thiên hay Hồng Nguyệt, đều có thể dễ dàng giải quyết việc này! Nhưng là một người nam nhân, nếu là ngay cả loại chuyện này cũng phải mượn tay người khác, bảo hắn đứng thẳng lưng như thế nào?

Hơn nữa, tiểu đội thứ 9 vì hắn mà chết, thù này cũng nhất định phải đích thân hắn báo!

Long Toa Toa vì để thân cận thần tượng, tự nhiên cũng bu lại, nàng đã có kinh nghiệm, miệng nói Chu Hằng là sư phụ, ánh mắt lại là nhìn chằm chằm vào "sư bá", đại nghịch bất đạo đã hiển lộ ra hết.

Cũng không lâu lắm, hội đấu giá liền bắt đầu.

Bán đấu giá ở chỗ này, ngược lại thật sự là đồ tốt, khiến cho rất nhiều người ra tay. Tài sản sung túc khiến Chu Hằng cũng líu lưỡi, dù sao có thể tu luyện đến nước này, không người nào là không sống ít nhất mười mấy vạn năm, tài phú tích lũy liền không phải nhà giàu mới nổi như Chu Hằng có thể sánh ngang.

Trước hắn đã tốn hết 30 vạn Ảnh Hạch, bây giờ còn lại chừng 80 vạn, vẫn có thể xưng là một khoản lớn.

Bất quá hắn luôn luôn không có cơ hội xuất thủ.

Có thể làm cho cường giả cấp Hắc Động, thậm chí cường giả cấp Hỗn Độn nhìn ở trong mắt thì sao có thể là Thánh dược đề cao tích lũy linh lực?

Toàn bộ có liên quan tới lĩnh ngộ cảnh giới!

Hắc động cửu cảnh, cấp Hỗn Độn chuyên tu một cảnh, Thánh dược loại lĩnh ngộ và Ngũ Hoa Bát Môn, phân biệt tương ứng với 9 đại đạo, có một ít cường giả cần hỏa đạo nhưng lại chiếm được Thánh dược Thủy Hệ, vậy cần tiến hành trao đổi.

Chu Hằng nhàm chán ngáp, sớm biết rằng đều là những thứ này thì hắn sẽ không đến đây. Còn không bằng tránh ở bờ biển hóng gió cùng Hoặc Thiên, nói chuyện tình cảm!

ads

Nhưng không khí phòng đấu giá rất là sôi nổi, mọi người nhao nhao ra tay, cạnh tranh rất kịch liệt.

Lĩnh ngộ cảnh giới liền ý nghĩa với thực lực, đạt tới độ cao như bọn họ, tích lũy linh lực căn bản cũng không gọi như vậy, đều là lĩnh ngộ cảnh giới, vừa vướng vào chính là mấy vạn năm, thậm chí vài chục vạn năm!

Đột phá vốn có độ cao. Đây là có ý nghĩa thực tế, bởi vì chỉ có như vậy thần thức mới có thể lớn mạnh!

Thần thức lớn mạnh, như vậy mới có thể bù lại tiêu hao khi chuyển thế, từ đó không ngừng sinh sôi, nếu không cả một đời sẽ ngã xuống phàm trần, cuối cùng trở về thiên địa!

Trên lý thuyết mà nói, Hoặc Thiên không thành Thánh, như vậy cho dù là nàng ở trên lĩnh ngộ pháp tắc đi được xa tới bao nhiêu thì tới một ngày nào đó cũng sẽ đạt tới cực hạn, sau đó thần thức sẽ suy yếu một phần sau mỗi một lần chuyển thế, cuối cùng thực lực thụt lùi, trở thành người bình thường.

Cho nên Hồng Nguyệt mới có thể khát vọng thánh vị như vậy!

Có thể lý giải, nhưng cũng không đại biểu rằng Chu Hằng đồng ý với cách làm như thế!

Sau Thánh dược còn có Thiên Huyền Linh Tinh cấp Hắc Động gia nhập bán đấu giá, đáng tiếc đây là Thiên Huyền Linh Tinh mà không phải Tinh Hạch, bằng không Chu Hằng sẽ xuất thủ.

Tài liệu cũng có rất nhiều, có mấy khối trân liệu thậm chí có thể dùng để luyện chế khí phôi của Bảo khí cấp Hỗn Độn!

Bảo khí cấp Hỗn Độn, cấp Hắc Động đều là không thể trực tiếp luyện chế ra, cần luyện chế thành khí phôi trước. Cộng thêm lĩnh ngộ pháp tắc của bản thân để săn sóc ân cần, lúc này mới làm cho Bảo khí cấp Hỗn Độn, cấp Hắc Động có được uy năng cường đại như vậy.

Chu Hằng vẫn bỏ qua như cũ, Hoặc Thiên bên cạnh cũng không có động tĩnh gì, hiển nhiên nàng cũng chướng mắt mấy thứ này.

Nàng đã thành Thánh, có sinh mệnh bất tử bất diệt. Cộng thêm thực lực cũng là có một không hai ở Minh giới, trên lý thuyết đã không có bảo vật gì có thể làm cho nàng động tâm. Nếu nói còn chuyện gì khiến nàng lo nghĩ, cũng chỉ có Ma Hải mở rộng, còn có đại ma đầu kia không biết bị phong ấn ở nơi nào.

Đáng tiếc, lúc trước ngũ đại Thánh nhân chiến với đại ma đầu quá mức kịch liệt, đánh nát cả Tiên giới, chiến cuộc như vậy thậm chí ngay cả Hoặc Thiên cũng không thể tham dự, cũng không biết năm Thánh ban đầu đến tột cùng trấn áp đại ma đầu ở đâu.

Nếu biết, với thủ đoạn bây giờ của Hoặc Thiên nói không chừng có thể gia cố phong ấn một chút, để thời gian đại ma đầu kia xuất thế một lần nữa kéo dài thêm một chút.

Nghĩ đến quá xa!

Suy nghĩ của Chu Hằng bị tiếng kêu giá của Long Toa Toa kéo lại, tài sản của tiểu công chúa Long tộc này cũng không ít, kêu giá không yếu thế chút nào.

Long Tộc, chính là tiền của dồi dào!

Long Toa Toa chính là Tiểu công chúa thứ thiệt, lão tử của nàng là lão Thanh Long, mẫu thân là Thánh nữ của Bạch Cốt nhất mạch, thân phận này không tầm thường! Chín đứa con của lão Thanh Long sớm đã chết ở vô số năm trước, hiện tại mới có một đứa con gái, yêu quý như thế cũng là không quá mức.

Chỉ là không nghĩ tới, lão Thanh Long thật đúng là hạ thủ được, ngủ với Thánh nữ của Bạch Cốt nhất mạch, hơn nữa còn ngủ tới bụng lớn, sách sách sách!

Trong lòng Chu Hằng bát quái không thôi, kính nể lão Thanh Long không thôi, thật sự là càng già càng dẻo dai, già nhưng vẫn cường mãnh, cuối cùng còn làm lão thụ nở hoa, thật sự là

ứng với một câu nói chỉ cần trình độ cao, Thiết Bổng cũng mài thành châm!

Lão Thanh Long vì nữ nhi này có mài Thiết Bổng châm châm hay không, cái này Chu Hằng tự nhiên không có khả năng biết, nhưng chuyện này đã đâm một kích nặng nề vào trong lòng Chu Hằng, ngay cả tồn tại mạnh như lão Thanh Long cũng có thể sinh con, hắn dựa vào cái gì mà không cày cấy ra được một đứa?

Chu Hằng không nhịn được nhìn xuống Hoặc Thiên bên cạnh, trong lòng thở dài, hiện tại vị tân Thánh nhân này hiển nhiên sẽ không vì con cháu của lão Chu gia mà cày ruộng cùng hắn a!

– Kế tiếp là một vật đấu giá vô cùng… Cổ quái!

Chủ trì bán đấu giá chính là một vị cường giả 9 động của Chu Tước tộc, phóng tới Long Tộc đó chính là Long tổ! Hắn dừng một chút, tiếp tục nói:

– Đây là một vị cường giả 6 động mà bổn tộc mang về từ thế giới bên cạnh!

Thế giới bên cạnh?

Đây là ý gì? Toàn bộ Minh giới còn chưa phải là cuối cùng sao?

Chẳng những Chu Hằng nghe không hiểu, những người khác cũng rỉ tai thì thầm, nghị luận ầm ĩ.

Chu Hằng nhìn về phía Hoặc Thiên, nói:

– Thế giới bên cạnh là có ý gì?

– Có thật nhiều người cho rằng, thế giới của chúng ta là có điểm cuối, chỉ là thế giới này quá lớn, cho tới bây giờ không ai có năng lực chứng minh điểm này!

Hoặc Thiên nói.

Thế giới … Có điểm cuối sao?

Cường giả 9 động của Chu Tước tộc tiếp tục nói:

– Trăm van năm trước, , cũng chính là sau tràng đại chiến kia, vị cường giả 6 động tộc của ta ý tưởng đột phát, cho rằng đại ma đầu thần bí kia khả năng đến từ cuối thế giới, vì thế hắn cưỡi một chiếc Bảo khí phi hành, bắt đầu vượt qua tinh hải dài

đằng đẵng! Ở bên trong lữ trình, hắn luôn luôn bảo trì ở trang thai ngủ, để giảm bớt tiêu hao sinh mạng! 50 vạn năm sau, hắn rốt cục đi tới cuối thế giới! Theo hắn nói, thế giới của chúng ta giống như vỏ trứng, chúng ta ở bên trong vỏ trứng, mà bên ngoài … Có lẽ còn có một thế giới!

Điều này sao có thể?

Sở dĩ có nói đến tam giới, chính là toàn bộ thế giới tạo thành từ ba giới, làm sao có thể xuất hiện giới thứ tư?

Hơn nữa, Thánh nhân chịu thiên địa khí vận mà thành, tương thông với ý chí thiên địa, nếu quả thật có giới thứ tư, Thánh nhân không phải đã sớm biết?

– Vị cường giả quý tộc kia có phải … hoa mắt, nhìn hoa mắt hay không?

Có người nói.

Trên thực tế, cường giả 6 động làm sao có thể hoa mắt? Đây chỉ là cách nói uyển chuyển, trên thực tế là đang nói vị cường giả kia có phải đầu óc hồ đồ hay không! Cũng không nhất định a, chính là cường giả 6 động một thân một mình ở trong vũ trụ cô quạnh lạnh như băng vượt qua 50 vạn năm, tinh thần còn có thể bình thường?

Tuyệt đối muốn điên rồi!

Bởi vậy, mọi người đều không thể nào tin được!

Có lẽ Chu Tước tộc cũng không có nói dối, nhưng cường giả 6 động này tuyệt đối nói dối!

– Vị cường giả này trở lại trong tộc không được bao lâu thì thọ nguyên liền khô kiệt mà chết… Không thể chuyển thế!

Cường giả 9 động của Chu Tước tộc nói.

– Thần thức của hắn đã tan vỡ, không cách nào sống thêm một kiếp nữa!

Quả thế, một người độc hành trăm van năm, cho dù là thời gian dài ở trong trang thai ngủ cũng vô dụng, nên điên vẫn là phải điên, nên biến thái vẫn là sẽ biến thái!

– Tuy nhiên, hắn mang về một vật, thứ ở thế giới bên cạnh!

Cường giả 9 động của Chu Tước tộc nói, hắn vẫy vẫy tay, lập tức có một người đưa một cái hòm lên.

– Vật như vậy … Tuyệt không có xuất hiện qua ở bất kỳ địa phương nào, tộc của ta đã nghiên cứu rất lâu, nhưng thủy chung cũng không thể nhìn thấu, thứ này thần thức không thể tiến vào, không thể phá vỡ!

Hắn mở hộp ra, bên trong là một quả thủy tinh màu tím đỏ chỉ lớn chừng bàn tay, hiện ra một nửa, nhưng cổ quái là, thủy tinh này dường như có sinh mạng, ẩn ẩn truyền ra từng nhịp đập.

Nếu thật sự nói là sinh mệnh, thì lại kém nhiều lắm!

Từng đạo thần thức mạnh mẽ nhao nhao bắn phá tới, nhưng không có một đạo nào có thể tiến vào bên trong thủy tinh!

Quả nhiên, Chu Tước tộc nói thần thức không thể tiến vào cũng không phải nói sạo! Về phần không thể phá vỡ, vậy phải nắm trong tay tự mình thử nghiệm mới biết được, nhưng tin tưởng Chu Tước nhất tộc tuyệt sẽ không nói dối.

– Ân?

Hoặc Thiên phát ra tiếng kêu nhẹ, trên mặt đẹp hơi có vẻ khiếp sợ.

Chu Hằng biết, thần thức của nàng khẳng định cũng không thể tiến vào trong thủy tinh kia, cho nên mới khiến vị thiên nữ tuyệt thế này kinh hãi, bởi vì nàng rất kiêu ngạo, kiêu ngạo đến mức cho rằng trên đời này không có sự tình gì nàng làm không được!

Nhưng Chu Hằng không có tâm tình quản những thứ này, sau khi nắp hộp mở ra, trái tim của hắn nhảy rộn lên một cách bất thường, cả người sinh ra khát vọng mãnh liệt, vô cùng muốn giành được món đồ này!

Huyết mạch Long tộc?

Không phải!

Long Toa Toa, nhị tổ bọn họ rõ ràng đều rất bình thường, không chút khác thường nào, như vậy khát vọng đối với thủy tinh này liền không phải huyết mạch Long tộc! Là cái gì chứ?

Chẳng lẽ … Là huyết mạch của Chu gia?

Huyết mạch của Chu gia rất đặc thù! Đặc thù đến mức Vạn Cổ Đại Đế có thể tăng một bộ Thiên Kinh Phàm giới lên tới cấp độ Thiên Kinh Tiên giới! Chu Hằng không có kế thừa điểm ấy, nhưng ngộ tính của hắn mạnh tới mức ngay cả Hoặc Thiên cũng đều phải tự nhận là không bằng!

Liên tục xuất hiện hai tên biến thái, huyết mạch của Chu gia tuyệt không bình thường!

Chương 1064: Thủy tinh thần bí!

Đáng tiếc, Vạn Cổ Đại Đế cũng không ở đây, nếu không hai người trao đổi ý tưởng một chút là chứng minh được rồi!

Nhưng bất kể nói thế nào, Chu Hằng cũng phải lấy được quả tử thủy tinh này, không tiếc giá phải trả!

– Ngươi muốn viên tử thủy tinh này?

Hoặc Thiên đột nhiên hỏi.

– Ân!

Chu Hằng gật gật đầu.

– Ta giúp ngươi!

Hoặc Thiên nhàn nhạt nói, dường như đang nói một chuyện không thể bình thường hơn.

– “Cảm ơn!

Chu Hằng cũng không có già mồm cãi láo, hắn đối với món đồ này quả thật là tình thế bắt buộc.

– Tộc của ta bây giờ không có biện pháp, cho nên nhân cơ hội này lấy ra bán đấu giá, nhìn lại xem có người hữu duyên có thể phá giải thiên địa chi bí này hay không!

Cường giả 9 động của Chu Tước tộc nói.

Mọi người đều là hào hứng, ngay cả Huyết Sát cùng Đế Khuyết đều là lộ ra ham muốn.

Đồ vật thần bí này ngay cả bọn họ cũng nhìn không thấu!

Nói không chừng, thật sự là thế giới bên cạnh gì đó!

Nếu quả thật là như thế, trong đó nói không chừng liền có quy tắc của thế giới, có thể giúp bọn họ bước ra một bước dài ở trong lĩnh ngộ cảnh giới.

Hoặc Thiên quá cường đại, mạnh đến nổi khiến ba thánh nhân khác trên mặt cũng không ánh sáng a!

Ba đại nam nhân bị một nữ nhân giẫm đạp dưới chân, điều này bảo người ta làm sao chịu nổi?

Ngay cả thánh nhân cũng động lòng, những người khác như thế nào kiềm chế lại!

– Không đặt ra giá quy định, mọi người cứ việc báo giá, tới khi thành giao, quyền quyết định ở trong tay lão phu!

Cường giả 9 động của Chu Tước tộc nói.

Đối với chuyện này, mọi người đều không có dị nghị, bởi vì vật này là của Chu Tước tộc, người ta muốn bán cho ai, muốn đổi lấy bảo vật gì, tự nhiên do bọn họ quyết định.

– Một cân Tinh Hồng Thiết!

ads

Lập tức liền có người bắt đầu ra giá.

Tinh Hồng Thiết!

Tinh Hồng Thiết là do tuệ tinh va chạm hình thành, chính là nguyên liêu chu yêu để luyện chế Bảo khí cấp Hắc Động, nhưng chỉ cần thêm vào một lạng là được! Một cân Tinh Hồng Thiết, tương đương với xuất ra khí phôi của 10 Bảo khí cấp Hắc Động!

Đại thủ bút!

– Một cân Thủy Hàn Kim, mặt khác thêm ba miếng Phong Hoa Quả!

Lại có người ra giá.

Tiếng kinh hô xung quanh vang lên, Thủy Hàn Kim đồng dạng là nguyên liêu chu yêu để luyện chế Bảo khí cấp Hắc Động, trình độ quý hiếm không kém hơn Tinh Hồng Thiết chút nào, mà Phong Hoa Quả lại là Thánh dược, có thể gia tăng lĩnh ngộ pháp tắc thuộc tính mộc!

– Hai cân Thái Dương Chi Tâm, một gốc cây Trấn Hồn Hoa!

– Ba cân Huyết Long Ngọc. Hai gốc cây Kỳ Dị Thảo!

…

Không ngừng có người ra giá, giá cả này tự nhiên cũng tăng cao!

Thử nghĩ cũng có thể lý giải, đây chính là một vị cường giả 6 động tánh mạng một đời để đổi lấy, cũng chỉ có một kiện!

Một người trơ trọi độc hành trăm van năm, đổi lại là người khác thì ai có thể làm được?

Giá trị cao tới đâu cũng đều là bình thường!

Chu Hằng đếm tích góp của mình, nói:

– 811463 Ảnh Hạch cấp Hắc Động!

Đây là toàn bộ gia sản của hắn, một hơi đặt toàn bộ.

Chỉ tiếc, hắn bạo phát trước mặt cường hào chân chính hoàn toàn không thấm vào đâu!

Giá hắn đưa ra rất nhanh liền bị bỏ qua!

Hoặc Thiên nhìn hắn một cái, khóe miệng vẽ ra một nụ cười, hiển nhiên là đang chê cười hắn.

– Muốn cười thì cười, ta cũng sẽ không đánh cái mông ngươi!

Chu Hằng nói.

Hoặc Thiên không khỏi buồn bực, trước khi trí nhớ của nàng chưa khôi phục, đã từng bị Chu Hằng "khi dễ", đánh đòn chính là một trong những việc hằng ngày, nhớ tới khiến cho nàng buồn bực, chưa từng có người nào dám làm như vậy!

Đấu giá vẫn còn tiếp tục!

Long Tộc, Hổ tộc, Huyền Quy, ba đại thần thú cũng đồng dạng đang điên cuồng ra giá, bốn đại thần thú này mặc dù ngang hàng, nhưng mọi người cũng không cùng thuộc tính. Tuy rằng Chu Tước nhất tộc không thể hiểu rõ tác dụng của tử thủy tinh

kia, nhưng cũng không đại biểu là các thần thú khác cũng không được!

Rất nhiều thần thú ôm ý nghĩ như vậy, cho nên trận đấu giá này vô cùng kịch liệt.

Đem so sánh, Chu Hằng cuối cùng biết mình "nghèo" tới mức nào!

Hắn cuối cùng là thiếu thời gian tích lũy, không suy nghĩ một chút xem các thần thú khác đã sống bao nhiêu năm bao nhiêu kiếp? Hơn nữa, bọn họ lại không phải là đang chiến đấu một mình, còn có chủng tộc ủng hộ phía sau, đây là tích lũy của bao nhiêu người bao nhiêu kiếp?

Nếu Chu Hằng thật có thể đủ để so đấu tài lực cùng những thần thú này mới là chuyện lạ.

– Ba giọt Huyền Kim Chi Huyết!

Sau khi thanh âm đấu giá dần dần thưa thớt, Đại Năng chân chính rốt cục gia nhập cạnh tranh. Đây là cường giả Hỗn Độn Cảnh, lão Chu Tất đến từ Chu Tất tộc. Cũng chính là vị thiên tài siêu cấp đưa Chu Tất huyết mạch tăng lên tới cấp Hỗn Độn!

Đáng tiếc, loại tăng lên này cũng tương đương với không tăng lên, bởi vì đến hiện tại cũng không có Chu Tất thứ hai phá vỡ mà vào Hỗn Độn Cảnh!

Chuyện này rất bình thường, ngẫm lại bốn đại thần thú cũng đều chỉ có hai vị cường giả cấp Hỗn Độn, nếu cực hạn của huyết mạch dễ dàng đạt tới như vậy. Trong bốn đại thần thú không phải tràn lan Hỗn Độn Cảnh sao?

Nhưng lợi ích khi tăng tới hạn mức cao nhất của huyết mạch chính là hàng loạt cường giả nhất cấp xuất hiện nhiều, giống trong long tộc, tộc nhân cấp Hắc Động không nói 10 vạn 8 vạn nhưng như thế nào cũng có1 2 vạn a?

Một hai vạn!

Đi ra bên ngoài có thể hù chết người a!

Nhưng cường giả Hỗn Độn Cảnh gia nhập cạnh tranh còn không phải "cao trào", bởi vì ba vị Thánh nhân một người cũng còn chưa mở miệng, bọn họ mới là mấu chốt quyết định hết thảy!

– 7 viên Băng Hỏa Lưu Ly Tâm!

– 12 viên Thiên Thần Châu!

Tuy nhiên, lão Chu Tất ra tay vẫn là khơi ra một vòng ra giá mới, người đấu giá tự nhiên cũng là cường giả cấp Hỗn Độn, trước mắt cạnh tranh này đã không liên quan tới cường giả cấp Hắc Động.

– Một viên Huyết Sát Thánh Quả!

Rốt cục, Thánh nhân xuất thủ, đây là Huyết Sát. Huyết Sát Thánh Quả là do máu tươi của hắn hình thành, ẩn chứa đạo của hắn, cho dù là mười vạn năm cũng vị tất có thể hình thành một viên!

Hắn mới vừa thành Thánh, tự nhiên không có khả năng hiện tại liền hình thành Huyết Sát Thánh Quả. Nhưng Thánh nhân nhất ngôn cửu đỉnh, nếu nói không giữ lời, sẽ bị ý chí thiên địa khiển trách!

– Hai khối Kim Chi Tâm!

Đế Khuyết cũng xuất thủ.

Hai khối Kim Chi Tâm cùng một viên Huyết Sát Thánh Quả, từ giá trị mà nói thì rất khó nói bên nào cao hơn, chủ yếu xem Chu Tước nhất tộc cần cái gì hơn.

Ánh mắt mọi người đều là tập trung đến trên thân Hoặc Thiên, hai đại thánh nhân cũng đã ra giá, hiện tại liền xem Hoặc Thiên!

Vị Thánh nhân này cũng nên ra giá a?

Hoặc Thiên thuận miệng nói:

– 811463 Ảnh Hạch cấp Hắc Động!

Mọi người vừa nghe, không khỏi sửng sốt, đây không phải là cái giá mà Chu Hằng đưa ra lúc trước sao? Chẳng lẽ vị tân Thánh nhân này cảm thấy Chu Tước nhất tộc không có chấp nhận báo giá như vậy mà trong lòng khó chịu, cố ý cũng báo một lần!

Nếu Chu Tước nhất tộc không tiếp thụ, coi như là đánh vào mặt của Hoặc Thiên ngay tại chỗ! Nhưng mặt của Hoặc Thiên dễ đánh đập như vậy sao? Trước kia người ta không thành Thánh đã tùy tiện chà đạp tất cả thần thú, hiện tại thành Thánh lại là đệ nhất thiên hạ!

Đánh vào mặt của nàng không phải muốn chết sao?

Nhưng nếu là tiếp nhận, vậy tương đương với việc Chu Tước nhất tộc đang đánh vào mặt của mình. Đồng dạng cũng khó chịu nổi a!

Đem so sánh, so với việc đắc tội với một vị Thánh nhân vô cùng cường đại, vậy dĩ nhiên chỉ có thể tự đánh vào mặt mình! Chỉ là Hoặc Thiên làm như thế không cảm thấy quá mức bá đạo sao? Tuy rằng nàng quả thật có tư cách để bá đạo!

– … Lại thêm hứa hẹn ba lượt xuất thủ của ta!

Hoặc Thiên lại bỏ thêm một câu.

Ba lượt xuất thủ!

Mọi người đều hít một hơi lãnh khí!

Hoặc Thiên là ai?

Đệ Nhất Thánh đương thời a!

Nếu Chu Tước tộc có thể nhận được cam kết như vậy, hoàn toàn có thể tiêu diệt ba đại thần thú khác, độc bá cấp độ thần thú! Thậm chí, có thể giẫm lên ba đại thánh nhân khác!

Phải tin tưởng Hoặc Thiên, nàng tuyệt đối có năng lực làm được điểm ấy!

Đem so sánh, 811463 Ảnh Hạch cấp Hắc Động phía trước quả thực chính là trò đùa!

Không nghĩ tới a, vị thiên nữ tuyệt thế này lại còn biết nói đùa!

Này này này này này, đây là biểu hiện rơi vào bể tình sao?

Tiểu tử thật may mắn a!

Mọi người lại đem ánh mắt nhìn lại Chu Hằng. Mỗi người đều là hâm mộ ghen tị!

Sát khí của Đế Khuyết thì nặng hơn, chưa trừ diệt Chu Hằng, hắn căn bản không có hy vọng có được Hoặc Thiên!

Có thể được một vị Thánh nhân ghi hận mà không dám dễ dàng ra tay, Chu Hằng coi như là sáng tạo kỷ lục đầu tiên.

– Đồng ý giao dịch!

Cường giả 9 động của Chu Tước tộc không có do dự, lập tức đáp ứng!

Ba lượt xuất thủ của Hoặc Thiên, giá trị vượt qua hết thảy!

Thánh nhân vốn là bất diệt, hứa hẹn này vĩnh viễn hữu hiệu! Hơn nữa Hoặc Thiên còn là Thánh nhân mạnh nhất trên đời này, ba cơ hội xuất thủ căn bản không cần thực hiện, đặt ở đó chính là uy hiếp mạnh nhất!

Nhất là bởi vì Thạch Dương kia, vị tân Thánh nhân này chính là tiểu nhân mười phần, trời mới biết từ lúc nào nàng lại sẽ chạy ra trả thù xã hội! Nhưng có uy hiếp của Hoặc Thiên, hắn lại dám ra tay với Chu Tước tộc sao?

Không sợ bị đánh vào mặt, ngay cả hang ổ cũng bị lật ngược sao!

Nhìn qua Hoặc Thiên dường như không trả giá liền có được một kiện báu vật. Nhưng đối với Chu Tước tộc mà nói, cái này cũng không thua thiệt, bởi vì bọn họ căn bản không biết tử thủy tinh kia có ích lợi gì!

Dùng một kiện đồ vật nhìn như vô dụng đổi lấy an toàn trọn đời, đáng giá a!

Hoặc Thiên cũng không thua thiệt, đối với nàng mà nói, ba lượt ra tay tính là cái gì?

Thắng lợi kép!

Tử thủy tinh này cũng không phải bảo vật áp trục, trước đó ngay cả Chu Tước tộc cũng không biết sẽ dẫn phát cạnh tranh kịch liệt như vậy, nhưng sau đó, đấu giá liền trở nên thưa thớt, hứng thú của mọi người đều là giảm mạnh.

Lại là nửa ngày trời sau, hội đấu giá lần này kết thúc mỹ mãn, cũng đại biểu cho việc Thiên Thần Đại Hội lần này chấm dứt.

Sau khi Chu Hằng bỏ ra 811463 Ảnh Hạch cấp Hắc Động lại trở nên nghèo rớt mồng tơi, cũng may hắn rốt cuộc có được viên tử thủy tinh đó!

Cho dù là cách hòm, Chu Hằng cũng có thể cảm ứng được huyết mạch thân thể khát cầu mãnh liệt với tử thủy tinh này, nhưng hiện tại cũng không phải lúc mở ra nghiên cứu. Hắn mạnh mẽ khắc chế xúc động như vậy, cũng không về Long Tộc, mà là đi theo Hoặc Thiên tới chỗ ở của nàng.

Hắn không biết sẽ xảy ra chuyện gì, vậy dĩ nhiên ở bên người Hoặc Thiên tốt hơn, có vị cường giả này phản ứng kịp thời.

Nhưng người khác lại không biết, nhìn hai người vào sân nhỏ liền đóng cửa lại, tưởng tượng cô nam quả nữ sẽ làm sự tình củi khô lửa bốc như thế nào, mỗi một người đều là có loại kích động muốn cuồng phún máu mũi.

Không phải định lực của bọn họ không đủ, mà là Hoặc Thiên thật đẹp, mị lực quá lớn!

Đế Khuyết lại không thể bình tĩnh, thiếu chút nữa muốn vọt vào đại sát một hồi, nhưng suy nghĩ lại một chút thì hắn và Hoặc Thiên thực lực sai biệt, cũng chỉ có ảm đạm thở dài.

Hơn nữa, sư tỷ sư đệ người ta, chẳng lẽ không thể đàng hoàng nói chuyện với nhau, không nên nghĩ linh tinh!

Người a, không thể quang minh một chút sao?

Trên thực tế, Chu Hằng cùng Hoặc Thiên quả thật trong sạch, sau khi tiến vào trong phòng, Chu Hằng lập tức để Hoặc Thiên bố trí xong một đạo cấm chế, hắn luôn luôn có cảm giác, sau khi hắn tiếp xúc thực tế với tử thủy tinh này, sẽ phát sinh đại động tĩnh bất khả tư nghị!

Chương 1065: Tăng lên toàn diện!

Hoặc Thiên mở hòm ra, bên trong có một khối thủy tinh màu tím lẳng lặng nằm đó, dường như có sinh mạng đang hô hấp, phát ra từng đạo nhịp đập thần bí.

– Đây đúng là vật chất chưa từng xuất hiện!

Hoặc Thiên lấy tay vuốt ve thủy tinh một chút.

– Thần thức của ta căn bản không thể tiến vào trong đó, đây là sự tình trước nay chưa từng có, bất quá ta có thể cảm giác được, trong này có một loại lực lượng thần bí!

Thánh nhân dù sao cũng là Thánh nhân, vẻn vẹn chỉ tiếp xúc một chút, liền có nhận thức sâu sắc xa xa so với Chu Tước nhất tộc.

Chu Hằng nói:

– Cơ thể của ta có một loại khát vọng, khẩn cấp muốn dung hợp khối thủy tinh này!

Hoặc Thiên không khỏi kinh ngạc, không ngờ lại có loại chuyện này!

Nhưng Chu Hằng chính là Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh siêu cấp Đại viên mãn, đây đồng dạng là sự tình trước nay chưa từng có, như vậy trên thân hắn xuất hiện chút chuyện kỳ quái hoàn toàn có thể lý giải.

Bị Hoặc Thiên nhìn chăm chú, Chu Hằng chậm rãi vươn tay ra, tiếp xúc với tử thủy tinh.

Tốc độ rất chậm, nhưng vô luận là Hoặc Thiên hay Chu Hằng cũng không có vẻ không kiên nhẫn, mà là vô cùng cẩn thận.

Nhưng chút khoảng cách như vậy, chậm nữa cuối cùng cũng sẽ đụng phải!

Ngón trỏ của Chu Hằng chạm đến thủy tinh.

Ông!

Tử thủy tinh khẽ run lên, sau đó hưu một tiếng liền biến mất!

Hợp vào trong cơ thể Chu Hằng!

Cứ như vậy đã xong!

Không có đất rung núi chuyển, không có trời hiện tia sáng kỳ dị, thật yên lặng, dường như căn bản không có bất cứ chuyện gì phát sinh qua.

Tử thủy tinh này không phải được xưng là lực lượng gì cũng không thể đả thương sao? Làm sao lại có thể hợp vào thân thể?

– Ngươi …

Hoặc Thiên nhìn Chu Hằng, vừa định nói chuyện, lại phát hiện toàn thân Chu Hằng đúng là tản ra hào quang màu tím, sau đó liền không nhìn thấy hắn nưa, cũng chỉ còn lại có một mảnh hào quang màu tím!

ads

Ngay cả thánh nhân cũng không cách nào nhìn thấu!

Chu Hằng không phải là như tử thủy tinh chứ?

Ầm!

Trước mắt Chu Hằng lập tức hiện ra vô số cảnh tượng. Đó là tràng diện chiến đấu hắn chưa từng thấy, long trời lở đất, nhưng cũng chỉ là hình ảnh vỡ nát rời rạc, không có một bức nào là hoàn chỉnh.

Hắn chỉ biết là những thứ kia là chiến đấu vô cùng kinh khủng, nhưng cụ thể như thế nào, hắn một chút cũng không rõ ràng lắm.

Sau khi xuyên qua những hình ảnh này, Chu Hằng mơ hồ cảm ứng được một cỗ khí tức vô cùng tang thương, dường như thái cổ chuyển kiếp, một vị Vương giả vô địch không hiểu vì sao lại vẫn lạc, phát ra một tiếng cảm khái này!

Không biết như thế nào, trong lòng hắn nổi lên một loại cộng minh mãnh liệt. Dường như có thể tổ hợp lại hình ảnh vỡ nát đã thấy phía trước, nhìn tư thế oai hùng của một vị Vương giả vô địch chinh chiến bốn phương!

Nhưng những hình ảnh cuối cùng kia lại vỡ nát quá mức, cũng

không ghép lại toàn bộ được.

Hào quang màu tím trên người của hắn dần dần thu liễm, cuối cùng đi tới bình tịch.

– Ngươi cảm giác thế nào?

Hoặc Thiên hỏi, nàng cũng chạm vào khối thủy tinh kia, nhưng không phản ứng chút nào. Nhưng Chu Hằng lại có thể "cắn nuốt" khối thủy tinh này, tự nhiên để cho nàng kinh ngạc.

Dù sao, nàng chính là Thánh nhân a!

– Dường như … Cảm giác gì cũng không có!

Cẩn thận cẩn thận cảm nhận một chút, cũng không có phát hiện thân thể có cái gì khác thường, tỷ như thể chất tăng nhiều, hoặc là tích lũy linh lực cuồng tăng, lập tức đạt tới Tuệ Tinh Cảnh đỉnh phong.

Làm sao có thể!

Tuy rằng tử thủy tinh nhìn qua rất bình thường, nhưng ngay cả thánh nhân cũng nhìn không thấu, lại sẽ thực sự bình thường

sao? Nhưng món đồ này lại bị Chu Hằng dung hợp, như thế nào đi nữa cũng nên có điểm biến hóa a?

Hoặc Thiên dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn Chu Hằng, không phải định lực của nàng không đủ sâu, mà cái này cũng thật bất khả tư nghị! Đột nhiên, nàng khịt khịt mũi, giống như tiểu Cẩu.

Biểu hiện này ở trên thân Thánh nhân biểu hiện ra ngoài quả thực khó tin!

Nên biết rằng sau khi võ giả đạt tới cảnh giới nhất định, ngũ giác sẽ trở nên cực kỳ cường đại! Có thể nói, sau khi đạt tới cấp bậc tiên nhân, thị lực, thính giác, khứu giác sẽ đạt tới trình độ khó bề tưởng tượng. Căn bản không cần dùng động tác khoa trương như vậy để biểu hiện ra ngoài.

Nhưng Hoặc Thiên lại giống như biến thành cô bé, không ngừng nhíu mũi ngọc mà ngửi, hơn nữa còn cúi đầu tiến tới trên người Chu Hằng, giống như trên người hắn đang tản ra hương vị mãnh liệt gì đó.

Chu Hằng giơ cánh tay lên đặt ở trước lỗ mũi ngửi một cái, trước sau như một, chỉ có một cỗ mùi thơm ngát nhàn nhạt.

Tuệ Tinh Cảnh đã bước đầu tiếp xúc với pháp tắc, tương thông cùng thiên địa, tự nhiên đạt được đạo thân, có một mùi thơm ngát. Chỉ là hắn vẫn còn ở cấp thấp, mùi thơm ngát giống trên

người Hoặc Thiên thì càng thêm mê người, cái này cũng gia tăng mị lực của nàng.

Không có khác nhau a!

Chu Hằng thực không hiểu rõ nhìn Hoặc Thiên, vị thiên nữ tuyệt thế này dường như có vẻ mê muội, nhìn bộ dáng giống như sẽ gặm hắn một cái.

– Uy uy uy, ngươi còn như vậy, ta có thể sẽ không khách khí!

Chu Hằng có điểm cố hết sức nói, mị lực của Yêu Cơ này to lớn bực nào, sắp áp lên trên người hắn, làm cho hắn bị kích động mãnh liệt.

– Ngươi thật hấp dẫn!

Hoặc Thiên dùng sức gật đầu nói:

– Trên người ngươi có một hương vị mê người, để cho ta rất muốn thân cận!

Chu Hằng không khỏi hoảng sợ, ngay cả thánh nhân cũng có thể ảnh hưởng?

Rõ ràng, đây là bởi vì hắn vừa mới dung hợp khối thủy tinh màu tím kia! Hắn cũng không có cảm giác được có bất kỳ khác thường, nhưng Hoặc Thiên lại là cảm thấy, thậm chí còn bị ảnh hưởng, lộ ra vẻ mê muội đối với hắn!

Nếu khối tử thủy tinh này là bị một người đàn ông khác dung hợp, Hoặc Thiên có thể cũng bị ảnh hưởng hay không?

Điều này làm cho Chu Hằng thập phần khó chịu!

Khối thủy tinh này rốt cuộc là vật gì, thủy tinh tán gái sao? Như thế nào cái gì khác thường cũng không có, cũng chỉ gia tăng mị lực theo lũy thừa? Không đúng, hắn rõ ràng thấy được hình ảnh bị tàn phá của một màn chiến đấu, còn có khí tức Vương giả vô địch kia, căn bản không có khả năng chỉ là dùng để tán gái a!

Ầm!

Một cỗ chấn động mãnh liệt đột nhiên phát sinh trong cơ thể Chu Hằng, hắn chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm lại, đúng là hôn mê bất tỉnh.

Cũng không biết qua bao lâu, ý thức của hắn đột nhiên trở về, sau đó mở hai mắt ra.

Hoặc Thiên đang hư không ngồi ở bên người của hắn, sau khi phát hiện hắn tỉnh lại, một đôi mắt đẹp lập tức nhìn lại.

– Ta hôn mê bao lâu?

Chu Hằng hỏi.

– Chỉ là một ngày một đêm!

May mà, thời gian cũng không lâu!

Chu Hằng bò dậy, nhưng hắn lập tức biến sắc, lộ ra vẻ kinh ngạc mãnh liệt.

Thân thể hắn … Xuất hiện biến hóa cực lớn!

Không phải ở ngoài mặt, mà ở chất!

Cả người hắn đã hoàn toàn Long Hóa, không phải Long Hóa khi kích hoạt huyết mạch Long tộc, mà là thể chất Long tộc hoàn toàn bao trùm thân thể hắn, trước kia chỉ có thể Long

Hóa một cánh tay mà thôi!

Hắn hiện tại không có hóa thành hình dạng rồng, mà vẫn là trạng thái hình người, nhưng cường độ cốt cách, thể chất, máu thịt lại là tăng lên thật lớn, đạt tới cao độ trước đó chưa từng có.

Long hình dáng người!

Đây là huyết mạch hoàn toàn phản tổ, nói cách khác, hắn có thể hóa thân long hình không bị hạn chế!

Một khối tử thủy tinh, không ngờ để huyết mạch Long tộc của hắn xuất hiện tăng cấp khổng lồ như vậy!

Chẳng lẽ, đây là một vị Vương giả Long tộc lưu lại?

Nhưng trừ bỏ lão Thanh Long, còn có ai lưu lại bảo vật có thể cho thể chất của người khác xuất hiện biến hóa to lớn như vậy? Cái này tương đương với tổ trì thanh tẩy a, không không không, lão Thanh Long cũng không có năng lực như thế!

Chu Hằng có thể cảm giác được, thể chất Long tộc bây giờ của hắn cường đại đến đáng sợ, mặc dù ở cảnh giới cũng không có biến hóa, nhưng ở chất … Ít nhất tăng lên gấp mười, thậm chí gấp trăm lần!

Thể chất này chỉ cần lớn lên, thậm chí có thể không kém gì lão Thanh Long!

Nhưng hắn vẻn vẹn chỉ dung hợp một khối tử thủy tinh mà thôi!

Thế giới bên cạnh, vật như vậy còn có bao nhiêu?

Cực hạn của thể chất này không phải còn có thể không ngừng tăng cao sao?

– Chuyện gì vậy?

Hoặc Thiên hỏi.

– Cơ thể của ta … Xuất hiện biến hóa rất lớn!

Chu Hằng nói, lúc trước sau khi dung hợp tử thủy tinh không có phản ứng chút nào, là bởi vì thời gian quá ngắn không có biểu hiện ra, nhưng sau một ngày một đêm, thân thể hắn được cải tạo.

Không chỉ là thể chất, còn có lốc xoáy tinh tú cùng vòng thiên hà!

Vận tốc quay của lốc xoáy tinh tú nhanh hơn, ít nhất là gấp mười trước kia! Nói cách khác, trước kia hắn cần 3000 năm mới có thể hoàn thành tích lũy linh lực của toàn bộ Tuệ Tinh Cảnh, nhưng hiện tại liền chỉ cần ba trăm năm!

Thực ra tác dụng lớn nhất cũng không phải ở chỗ tích lũy linh lực, mà là duy trì năng lực tác chiến liên tục!

Dù sao tích lũy linh lực chỉ là một quá trình, chỉ cần hoàn thành một lần, nhưng linh lực khôi phục lại là cần dùng đến trong mỗi lần chiến đấu.

Mà vòng thiên hà, càng thêm rực rỡ càng thêm chân thật, mặc dù kích cỡ cũng không có biến hóa, phạm vi ánh sáng thiên hà chiếu ra cũng không có mở rộng, nhưng Chu Hằng chính là cảm giác được, uy lực này cũng tăng lên!

Chủ yếu vẫn là thể hiện tại hiệu quả giam cầm!

Hắn suy đoán nói.

Một viên tử thủy tinh, để hắn thu được tăng cấp của toàn bộ

phương diện!

Nếu có 10 viên, 100 viên, 1000 viên thì sao?

Chu Hằng không dám nghĩ tiếp nữa, đến lúc đó tiềm lực của hắn sẽ vô cùng kinh khủng!

Đương nhiên, còn có một tác dụng, chính là trên thân hắn có thêm một cỗ hương vị chính hắn ngửi không thấy, có lực hấp dẫn cường đại đối với Hoặc Thiên.

Lực lượng của hắn, vô luận là thể chất hay linh lực, đều không có tăng lên một chút nào, nhưng ở mặt chất lại là xuất hiện phát triển nhảy vọt, hiệu quả tốt tới nghịch thiên!

Trong lòng hắn dâng lên một cỗ kích động mãnh liệt, khẩn cấp muốn đi tới thế giới bên cạnh, tìm được tử thủy tinh! Nhưng hắn lập tức khắc chế lại, đi một chuyến tới thế giới bên cạnh cần thời gian 50 vạn năm, dài tới mức khiến người ta sụp đổ.

50 vạn năm sẽ phát sinh bao nhiêu sự tình?

Tuyệt đại bộ phận mọi người bên cạnh hắn đã chết!

Rồi hãy nói, Hoặc Thiên phỏng đoán đại ma đầu thần bí kia nhiều nhất trăm năm sẽ cởi bỏ phong ấn mà xuất thế, hắn nào có nhiều thời giờ như vậy?

Đại ma đầu kia có thể liền đi qua thế giới bên cạnh hay không, thu được tiềm lực đáng sợ ở đó, từ đó thành Thánh, thậm chí vượt qua Thánh nhân, khiến cho ngũ đại Thánh nhân hy sinh bản thân mới có thể phong ấn?

Tuy nhiên, tử thủy tinh đối với đại bộ phận mọi người là không có hiệu quả, ít nhất Chu Tước tộc không có nghiên cứu ra manh mối gì, mạnh như Hoặc Thiên cũng không có phát hiện bất kỳ khác thường gì, hết lần này tới lần khác cũng chỉ có thân thể Chu Hằng có phản ứng!

Là bởi vì huyết mạch của Chu gia sao?

Mà nếu như nói đại ma đầu thần bí kia cũng có thể có được lợi ích từ tử thủy tinh kia, có phải tên này cũng có liên quan gì tới lão Chu gia hay không?

Nói không chừng chính là tổ tiên đời thứ nhất của lão Chu gia?

Chu Hằng suy đoán, chuyện này tuy rằng không đáng tin, nhưng khả năng chính là chân tướng!

Thế giới này thực sự có giới hạn? Như vậy ở ngoài giới hạn sẽ là cái gì? Nếu tổ tiên của lão Chu gia chính là đại ma đầu, có khả năng đến từ ngoài giới hạn hay không?

Nghĩ nhiều, đau đầu!

Chương 1066: Về doanh địa!

Tuy rằng Chu Hằng rất muốn tới thế giới bên cạnh nhìn đến tột cùng, nơi đó rốt cuộc có phải là cuối của thế giới hay không, có còn tử thủy tinh hay không, nhưng thời gian căn bản là đứng ở mặt đối lập với hắn, làm sao đi tới đấy được?

Thiên Thần Đại Hội đã chấm dứt, mọi người tự nhiên đều phải đi về, chờ mong Thiên Thần Đại Hội tiếp theo, vậy lại là một vạn năm sau, hơn nữa địa điểm cũng phải đổi tới chỗ lão Quy.

Chu Hằng không có theo Hoặc Thiên về Thái Hư tinh vực, hắn đi theo Long Tộc về tới Vĩnh Hằng Long Tinh.

Vì để không tạo ra khủng hoảng, hơn nữa vì mặt mũi của Long Tộc vĩ đại, nhị tổ nghiêm lệnh mọi người tiết lộ thân phận của Chu Hằng, nếu không chuyện sư đệ của Hoặc Thiên xuất hiện ở Vĩnh Hằng Long Tinh một khi truyền ra ngoài, có còn để Long tộc sống không?

Chu Hằng cũng đang có ý này, nếu là hắn tiết lộ thân phận, độc thủ phía sau màn trước kia luôn xuất thủ hại hắn khẳng định sẽ bởi vì kiêng kỵ mãnh liệt mà thu tay lại! Nếu không chọc giận Hoặc Thiên, ta quản ngươi vô tội hay có tội, một chưởng huỷ diệt toàn bộ!

Sau khi trải qua một tháng Tinh Môn truyền tống, đám người Chu Hằng về tới Long Vực.

Biết được Long Tộc giành được hạng nhất, bọn họ tự nhiên đạt được hoan nghênh nhiệt liệt, kết quả này khiến Long Tộc tự đại từ trên xuống dưới đều rất hài lòng, quả nhiên, Long Tộc là đứng đầu bốn đại thần thú, đánh cho ba đại thần thú khác không thể không viết chữ phục.

Ở nghi thức hoan nghênh, nhị tổ tự mình chủ trì ngợi khen, chỉ là chúng Long dường như có loại ảo giác, tại sao sắc mặt của nhị tổ có chút khó coi, như muốn khóc lên!

Nhị tổ chính là cường giả Hỗn Độn Cảnh vô thượng a, ở niên đại Thánh nhân không xuất hiện này, Hỗn Độn Cảnh chính là đại danh từ mạnh nhất, nhị tổ như thế nào thất thố như vậy?

Không lâu sau, tin tức truyền ra, trong nguyên lai ngũ đại Thánh nhân đã có 4 người xuất thế, mà trong đó liền có một người là đại ma nữ Hoặc Thiên!

Hoặc Thiên!

Nghe được tên này, chỉ cần Lão Long từ viễn cổ đi tới toàn thân mỗi người đều run lên, hoa cúc căng thẳng. Nghĩ tới bọn họ từng bị chà đạp thê thảm. Thực ra bọn họ có một ít cũng

không có lọt vào sự chơi đùa của Hoặc Thiên, nhưng lại là người bị hại dưới tay Hồng Nguyệt, ai bảo Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt là thầy trò a, tự nhiên phải tính làm một.

Chu Hằng âm thầm về tới Huyền Thiên Doanh, hắn đóng cửa lại, bắt đầu chuyên tâm luyện hóa Thánh dược lấy được từ Hội giao dịch.

Đáng tiếc, số lượng không nhiều lắm.

Có thể được cường giả cấp Hắc Động coi trọng, tự nhiên cũng là Thánh dược có thể gia tăng lĩnh ngộ cảnh giới, vẻn vẹn chỉ là tăng linh lực tu vi lên tuy rằng quý báu, nhưng đem so sánh thì kém hơn nhiều.

Bởi vậy, Thánh dược có mặt ở Hội giao dịch tự nhiên cũng ít có công hiệu trực tiếp tăng tích lũy linh lực lên.

ads

Điều này làm cho Chu Hằng chỉ có một đống lớn Ảnh Hạch cũng không thể nào sử dụng, cuối cùng chỉ giành được mười mấy vị mà thôi.

Mười mấy vị … Mà thôi!

Lời này nếu để cho người khác nghe được tuyệt đối sẽ đỏ mắt tới mức đánh chết hắn, khi nào thì Thánh dược lấy 10 làm đơn vị? Một gốc cây Thánh dược cũng có thể làm cho người ta đánh nhau chết sống, tiểu tử ngươi lập tức chiếm được mười mấy gốc cây còn không vừa lòng?

Người so với người, đúng là tức chết người!

Chu Hằng bắt đầu ăn như hổ đói, không thể không nói, Thánh dược thật đúng là không có vài gốc có hương vị ngon, trừ bỏ đã kết quả, chỉ là loại Thánh dược này yêu cầu đối với việc cất giữ phi thường cao. Hơn nữa ngay cả như vậy cũng không thể để ngoài quá lâu!

Thiên Thần Đại Hội một vạn năm mới tiến hành một lần, mọi người cũng đều là dùng Thánh dược vẫn là gốc cây nhiều hơn chút, cái này đem trồng còn có thể tiếp tục trưởng thành, hơn nữa thời gian cất giữ cũng đủ dài!

Chu Hằng hóa thân thành trâu xanh dê trắng, bắt đầu gặm một gốc cây Thánh dược.

Những thứ này đều là tăng tích lũy linh lực lên, luyện hóa không hề khó khăn, không giống lĩnh ngộ cảnh giới. Sau khi

ăn vào sẽ gặp phải ảo cảnh, nếu không thể tỉnh ngộ đúng lúc, vừa ngồi liền có thể là ngàn năm vạn năm, vừa xuất quan thế giới đã thay đổi.

Tích lũy linh lực của hắn liên tiếp tăng lên, nửa tháng sau, hắn đạt tới 90 tuệ tinh.

19 tuệ tinh xưng là Tuệ Tinh Đế, mà đạt tới 90 tuệ tinh, liền có thể xưng là Tuệ Tinh Đế đỉnh phong, bởi vì sau khi đi đến một bước này, tùy tiện bước ra một bước là có thể trùng kích Hắc Động Cảnh.

Nhưng bắt đầu từ nơi này, mỗi khi hình thành một viên tuệ tinh sẽ có nghĩa là nhiều thêm một phần tiềm lực ở Hắc Động Cảnh!

91 tuệ tinh có nghĩa là chỉ có thể trở thành Hắc Động Vương, 92 tuệ tinh đại biểu cho có thể đạt tới Hắc Động Hoàng, 99 tuệ tinh cực hạn thì phải là Chân Quân 9 động!

Đương nhiên, đây chỉ là tiềm lực, ai cũng không thể cam đoan tuệ tinh hình thành 99 tuệ tinh liền nhất định có thể trở thành Chân Quân 9 động. Có thể đạt tới 99 tuệ tinh, có nghĩa là Tinh Thần Cảnh cùng Thiên Hà Cảnh đều tu đến Đại viên mãn!

Ba đại cảnh giới toàn bộ là Đại viên mãn, thiên tài như vậy không thể nào không đạt được 9 động!

Chu Hằng mở hai mắt ra, Thánh dược đã ăn hết tất cả, đáng tiếc a, mới đạt tới Tuệ Tinh Đế đỉnh phong, cách Đại viên mãn 99 tinh còn rất xa, mà căn cứ vào kinh nghiệm, trăm tinh sinh ra không quan hệ tới tích lũy linh lực, yêu cầu hắn bạo phát ở tình cảm.

Cảnh giới bây giờ của hắn cũng không tính là thấp, sau khi tiến vào Tuệ Tinh Đế đỉnh phong, bây giờ thứ có thể tăng tích lũy linh lực của hắn lên rất nhanh liền chỉ có Thánh dược!

Nhưng Thánh dược sở dĩ là thánh, chính là bởi vì số lượng ít a, giữa thiên địa có bao nhiêu Thánh nhân?

Lúc trước có thể có được mười mấy gốc cây Thánh dược hoàn toàn là bởi vì Thiên Thần Đại Hội, tập hợp thu hoạch vạn năm của tất cả cường giả đỉnh cao, mà cũng mới chỉ gom góp được mười mấy gốc cây! Phân tán tới mỗi một thế lực ngay cả một gốc cây cũng không có!

Kế tiếp phải xem bản thân mình!

Trên lý thuyết mà nói, dựa vào lốc xoáy tinh tú của hắn hiện tại đã tăng mạnh, chỉ cần 30 năm là có thể đạt tới Tuệ Tinh Cảnh Đại viên mãn!

Ba mươi năm, nhìn qua không lâu lắm, nhưng Hoặc Thiên đã

nói qua, Ma Hải cùng đại ma đầu thần bí đều có thể phát sinh đột biến trong trăm năm, cho dù dài nhất là trăm năm thời gian cũng tốt, hắn dùng ba mươi năm đạt tới Tuệ Tinh Cảnh Đại viên mãn, hơn nữa có thể thuận lợi vượt qua, như vậy còn lại bảy mươi năm đủ để hắn vượt qua cấp Hắc Động, tiến vào Hỗn Độn Cảnh, cũng thành Thánh sao?

Suy nghĩ một chút cũng không được gì a!

Vậy làm sao bây giờ?

Chu Hằng nghĩ nghĩ, quyết định trước tiên giải quyết chuyện Long Tộc đã, sau đó đi tìm Hoặc Thiên, để cho nàng hỗ trợ tìm chút Thánh dược gia tăng tích lũy linh lực, thậm chí là Tinh Hạch! Liên quan đến tồn vong của toàn bộ Minh giới, Chu Hằng cũng không để ý tới vấn đề thể diện của nam nhân, nếu không Minh giới tan vỡ, hắn sẽ tiếc nuối nhiều lắm!

Sau khi quyết định chủ ý; hắn quyết đoán đi tìm giáo đầu của Huyền Thiên Doanh, đưa ra ý muốn rời khỏi Huyền Thiên Doanh, trở về 9943 doanh địa.

Điều này không khỏi làm những giáo đầu kia trợn mắt há hốc mồm, cho tới bây giờ chỉ có người chen đầu muốn vào Huyền Thiên Doanh, như thế nào còn có người chủ động rời khỏi? Hơn nữa Chu Hằng căn bản không phải không đ lăn lộn được a, ngược lại, lần này hắn là công thần đoạt giải quán quân lớn nhất của Long Tộc trong Thiên Thần Đại Hội!

Nhưng bọn họ không chịu nổi yêu cầu mãnh liệt của Chu Hằng, hơn nữa dường như nhị tổ cũng lên tiếng, Huyền Thiên Doanh đành phải buông tay thiên tài này, đồng ý để hắn trở về 9943 doanh địa.

Sau khi giải quyết di hận của tiểu đội thứ 9, chính là thời điểm mình rời khỏi Long Vực.

Chu Hằng đi nhanh đi, không tới vài ngày liền trở về 9943 doanh địa.

– Chu … Chu Hằng?

Nhìn thấy hắn trở về, thủ vệ của doanh địa lập tức lộ ra kinh sợ, tình cảnh ba năm trước đây Chu Hằng đánh sứ giả quân bộ còn rõ mồn một trước mắt, ở trong 9943 doanh địa này quả thực chính là một truyền kỳ, ai có thể nghĩ tới truyền kỳ này không ngờ lại xuất hiện trong doanh địa!

Tin tức truyền ra, toàn bộ binh doanh đều oanh động, nhao nhao chạy ra chiêm ngưỡng truyền kỳ.

Long Vực rất lớn, hàng năm người trẻ tuổi ở gần như 300 tinh cầu cũng sẽ có không ít người đạt tới Tuệ Tinh Cảnh, cũng bị phái đến Vĩnh Hằng Long Tinh tham dự chiến tranh Ma Hải, sau mười năm đi lính mới có thể tự do lựa chọn hướng đi.

300 cái tinh cầu, con số này nhìn như lớn, nhưng phòng tuyến của Ma Hải cũng quá dài, xem số hiệu của 9943 doanh địa sẽ biết, dù tính toàn bộ phòng tuyến chỉ có 1 vạn binh doanh, như vậy chia đều cũng phải ba mươi năm mới có thể có người bổ sung một lần.

Lần trước người bổ sung là ở bốn năm trước, bởi vậy hiện tại 9943 doanh địa đương nhiên không có khả năng có người mới gia nhập, tất cả đều là gương mặt cũ.

Nghê An Bắc lôi kéo Chu Hằng tiến vào trướng của hắn, muốn hỏi một chút về những việc hắn đã trải qua trong những năm này, tại sao lại đột nhiên quay về.

Khi biết Chu Hằng không ngờ chủ động rời khỏi Huyền Thiên Doanh muốn về 9943 doanh địa, Nghê An Bắc quả thực muốn nổi điên, ót của tên tiểu tử thúi này bị con lừa đá sao, làm sao lại nghĩ ra ý tưởng ngu xuẩn như vậy?

Phản ứng đầu tiên của hắn chính là Chu Hằng chạy về Huyền Thiên Doanh cầu tình, ném quyết định sai lầm lúc trước tới trong đống rác!

Nhưng Chu Hằng lại là kiên trì gặp mình, không nhúc nhích chút nào.

– Lão tử không rõ, trong binh doanh này có gì tốt, ngươi không nên trở về a!

Nghê An Bắc không khuyên được, rốt cục nổi giận.

– Ta cũng không hiểu, rõ ràng nơi này không có gì hay, vì cái gì đội trưởng ngươi một khi đợi lại là trên trăm năm!

Chu Hằng đối chọi gay gắt.

Sau khi Nghê An Bắc ngẩn ra, thở dài nói:

– Ta sợ thời điểm ta đây trở về, những lão đồng đội chết trận kia sẽ ở giết tới sau lưng ta!

– Chu Hằng nhoẻn miệng cười, nói:

– Ta cũng vậy, bất quá ta chỉ là đòi công đạo vì tiểu đội thứ 9 thôi!

– Cho dù ngươi từng gia nhập Huyền Thiên Doanh, nhưng hiện tại cánh chim không gió, đấu với người nọ cũng không địch lại!

Nghê An Bắc nghiêm nét mặt nói.

– Chưa từng thử qua, ai nào biết?

Chu Hằng chỉ là cười.

Nghê An Bắc không khuyên được Chu Hằng, đành phải an bài Chu Hằng quay về doanh địa.

Biết được một lần nữa trở về Huyền Thiên Doanh một lần nữa, từ trên xuống dưới doanh địa phản ứng không đồng nhất.

Vì cái gì Chu Hằng rõ ràng đã vào Huyền Thiên Doanh, hiện tại lại chạy về 9943 doanh địa?

Tin tức của bọn họ cũng không có rõ ràng như vậy, cũng không biết Chu Hằng ở Huyền Thiên Doanh lăn lộn như cá gặp nước, hơn nữa còn đại biểu cho Long Tộc tham gia Thiên Thần Đại Hội, đồng thời còn đoạt được danh hiệu đệ nhất công thần!

Bọn họ cho rằng, vào Huyền Thiên Doanh vẻn vẹn chỉ ba năm liền đi ra, khả năng chỉ có một biểu hiện quá kém, bị loại bỏ!

Chuyện này rất bình thường, Huyền Thiên Doanh chính là tập trung toàn bộ tất cả thiên tài của Long Tộc, có lẽ Chu Hằng ở 9943 doanh địa cũng đủ, cũng đủ thiên tài, nhưng ở trong Huyền Thiên Doanh liền có vẻ không đủ!

Đúng là như vậy, lời đồn đãi nổi lên bốn phía, nhân cơ hội bôi nhọ Chu Hằng, nói hắn đã làm mất mặt của 9943 doanh địa!

Không phải sao, bị đuổi đi, chán chường chạy về 9943 doanh địa, nghĩ 9943 doanh địa là cái gì, thu đô bo đi sao?

Lời đồn đãi như vậy truyền đi lâu, rất nhiều người không tin cũng bắt đầu tin, nhưng bọn họ cũng không suy nghĩ một chút, cho dù là đô bo đi đào thải ra ngoài từ trong Huyền Thiên Doanh đó cũng là thiên tài a, dáng vẻ không giống như bọn họ ngay cả cơ hội được nhận vào Huyền Thiên Doanh rồi bị đào thải cũng không có!

Đương nhiên, không ai tin tưởng Chu Hằng là chủ động lui ra ngoài từ trong Huyền Thiên Doanh lừa ai đó!

Chu Hằng cũng không có ý giải thích, mọi người coi thường hắn cũng tốt, vừa vặn để độc thủ phía sau màn cũng mất cảnh giác, tiếp tục ra tay với hắn.

Ở trong sự bôi nhọ, Chu Hằng bắt đầu cuộc sống ở Huyền

Thiên Doanh.

Chương 1067: Tiểu công chúa giá lâm!

Chu Hằng làm theo ý mình, hắn cho rằng mình vẫn là một thành viên của tiểu đội thứ 9, vẫn đang kiên trì tuần tra mỗi ngày, có đôi khi cũng sẽ xâm nhập Ma Hải, ánh sáng thiên hà vừa ra, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Sau khi cường hóa uy lực của vòng thiên hà quả thật đại tăng, phạm vi bức chiếu mặc dù không có mở rộng, nhưng lực đả thương lại là tăng lên một bậc!

Hắn từng thử cố ý thu hồi vòng thiên hà, dụ dỗ một đầu Tử Linh cấp Hắc Động phát động công kích đối với hắn, sau đó đột nhiên thả vòng thiên hà ra, ánh sáng thần thánh lưu chuyển, đầu Tử Linh cấp Hắc Động kia ngay cả một tia lực chống cự cũng không có liền bị đánh giết!

So với uống nước còn dễ dàng hơn!

Đây chính là Tử Linh cấp Hắc Động a, cấp Hắc Động!

Thuộc tính tương khắc, lại bị giết chết giống như con kiến, nói ra cũng sẽ không có người tin tưởng!

Cuộc sống ngày ngày trôi qua, đánh giá về Chu Hằng cũng biến thành càng ngày càng kém, từ truyền kỳ lúc đầu biến thành rác rưởi hôm nay, dường như mỗi người đều có thể đạp hai chân lên trên đầu của hắn.

Lời đồn đãi này là Nghiêm Lẫm Đông hư cấu truyền bá ra ngoài, mục đích đúng là cố ý hạ thấp giá trị của Chu Hằng.

Muốn đối phó với một anh hùng cùng một cẩu hùng, lực cản không đồng dạng như vậy, độ khó xử lý sau đó cũng hoàn toàn bất đồng!

Nếu muốn đối phó Chu Hằng ở 9943 doanh địa, phải đánh vào vầng sáng anh hùng trên người của hắn trước, sau đó sẽ nghĩ biện pháp giết chết hắn, kể từ đó, lại có ai sẽ để ý một cẩu hùng chết đi?

Không dậy nổi một bọt nước!

Nghiêm Lẫm Đông nghĩ rất tốt, Chu Hằng mỗi ngày đều làm theo ý mình, giống như độc hành khách, đây quả thực là dán một tờ giấy có ghi “mau tới ám sát ta đi” ở trên lưng, thật sự là tự tìm đường chết!

Chỉ cần bôi xấu thanh danh của Chu Hằng, sau đó để tổ gia phái cường giả cấp Hắc Động trong gia tộc ra tập sát Chu

Hằng!

Tuy rằng lời đồn đãi mà Nghiêm Lẫm Đông chế tạo bỡn cợt Chu Hằng không đáng một đồng, nhưng hắn lại biết rõ, cho dù là rác rưởi đào thải ra từ trong Huyền Thiên Doanh cũng mạnh hơn gấp mười so với thiên tài phổ thông!

Tuyệt không thể coi thường!

Thiết kế lần trước chẳng những không có giết chết Chu Hằng, ngược lại khiến tiểu tử này thu được năng lực thần kỳ. Một ít đạo thần quang phóng ra ngay cả Âm Ảnh Tử Linh cũng đều phải sợ hãi, giết Tử Linh bậc thấp dường như uống nước!

Điều này làm cho Nghiêm Lẫm Đông hâm mộ không thôi, thậm chí đã dâng lên ý tưởng điên cuồng, có phải cũng nên xâm nhập Ma Hải một lần hay không?

Hắn ghen tị Chu Hằng, ở cuộc so tài tổ trì thanh tẩy, đối phương giẫm lên mặt mình trở thành hạng nhất ở Kim 71 Tinh, sau đó có Thánh Quang, lại được chọn vào Huyền Thiên Doanh, chuyện nào không phải là chuyện hắn nằm mộng cũng muốn lấy được?

Một tên huyết mạch hạ vị lại chiếm được những vinh quang này mà không tốn sức chút nào!

Hắn hận!

Thực ra hắn và Chu Hằng vốn không có cừu hận gì, nhưng bởi vì ghen tị khiến hắn đi lên con đường không thể quay đầu, đến sau khi tiểu đội thứ 9 huỷ diệt, vậy thì đã là khai cung không quay đầu mũi tên, chỉ có thể đi tới cuối cùng!

ads

Nếu không, một khi Chu Hằng lông cánh đầy đủ, đó chính là tận thế của Nghiêm gia!

Nhiều lắm chỉ cần mười ngày, thanh danh của ngươi sẽ hoàn toàn thậm tệ, sau đó sẽ là tử kỳ của ngươi!

…

Người tính không bằng trời tính! Nửa tháng sau khi Chu Hằng trở lại 9943 doanh, một vị khách đến đây.

Long Toa Toa!

– Chu Hằng, Chu Hằng, ngươi trốn ở đâu rồi, đi ra nhanh lên!

Vị tiểu công chúa này bị chặn lại ở cửa doanh địa, không đợi người thông báo, đã lớn tiếng kêu la.

Chu Hằng còn không có đi ra ngoài, mỹ mạo của Long Toa Toa đã hấp dẫn vô số người.

Không thể không nói, vô luận là với ánh mắt thẩm mỹ của nhân loại hay Long Tộc, Long Toa Toa đều là mỹ nữ đỉnh cấp, hơn nữa nàng toàn thân cao thấp không có một tia đặc thù của Long Tộc, có nghĩa như thế nào?

Huyết mạch hoàn toàn phản tổ!

Thành tựu thấp nhất chính là cấp Hắc Động a! Hơn nữa, có thể ở trước Hắc Động Cảnh có được trạng thái long hình hoàn toàn, thành tựu tương lai khẳng định không chỉ là Hắc Động Vương, trải qua lần tổ trì thanh tẩy thứ hai, như thế nào cũng có thể trở thành Chân Quân 5 động!

Cấp Hắc Động ở Long Tộc không tính là thần kỳ, nhưng số lượng Chân Quân 5 động tuyệt đối không nhiều lắm, có thể xưng là cường giả đỉnh cao!

Nếu có thể cưới được nữ nhân vừa đẹp lại vừa có tiền đồ vô lượng như vậy … Tất cả nam nhân đều là không kìm nổi ý nghĩ muốn chinh phục, nhưng đại bộ phận người cũng chỉ có dũng khí nghĩ mà thôi, dù sao người có thể tới nơi này tuy rằng đều đạt tới Tuệ Tinh Cảnh, nhưng Tuệ Tinh Cảnh cũng chính là điểm cuối của đại bộ phận người, cả đời hết hi vọng với cấp Hắc Động!

Ngay cả cấp Hắc Động cũng không đạt đượcm còn muốn hy vọng xa vời lấy Chân Quân 5 động?

Nhưng nói không chừng lại như vương bát nhìn đậu xanh, liền mắt đối mắt a?

Cho nên mỗi người không có buông bỏ hy vọng, khát vọng Long Toa Toa đột nhiên nhìn trúng chính mình!

Đáng tiếc, Long Toa Toa hoàn toàn không coi ai ra gì, liền chỉ la hét kêu Chu Hằng đi ra tiếp khách, khiến cho nàng giống như đại gia đi dạo thanh lâu.

– Cô nương, ngươi xưng hô như thế nào a?

– Cô nương ngươi thật xinh đẹp a!

– Xin hỏi ngươi là Lục Long tộc sao?

Không ít nam nhân tràn ngập tự tin lấy hết dũng khí đến gần, đều bị ánh mắt của Long Toa Toa dọa lui, vị tiểu công chúa Long tộc này thân phận cao quý ra saom lâu ngày chày tháng tự nhiên tạo thành một loại uy áp cấp trên, nếu không phải ý chí vô cùng kiên định, căn bản không dám đối diện với nàng.

Nghiêm Lẫm Đông coi như không tệ, dù sao cũng có thể xưng là thiên tài, cộng thêm gia tộc coi như là tiểu hào môn, thấy qua quen mặt, không ngờ không bị Long Toa Toa dọa lui, quấn quít lấy Long Toa Toa giống như ruồi bọ.

Hắn bản năng ý thức được, thân phận của cô gái xinh đẹp này cực không tầm thường, nếu có thể cưới được nàng thì có thể làm cho hắn phấn đấu ít đi mấy đời!

– Chu Hằng, làm sao ngươi chậm như vậy nha!

Đợi nửa ngày, mới nhìn thấy Chu Hằng chậm rãi đi ra, đôi mắt đẹp của Long Toa Toa lập tức sáng ngời, nhưng miệng lại là oán trách.

– Ngươi tới để làm chi?

Chu Hằng tức giận nói.

– Sách, ngươi người này thật đúng là không biết phân biệt, người ta hảo tâm đến thăm ngươi, không ngờ ngươi không cảm kích chút nào, thật sự là không có lương tâm!

Long Toa Toa lòng căm phẫn nói.

Mỹ nữ trời sinh mị lực ở bề ngoài, nàng nén giận như vậy, khiến mọi người đều trợn mắt nhìn Chu Hằng, chỉ cảm thấy tên này thật sự là không thể tưởng tượng nổi.

– Vậy ngươi có thể đi rồi!

Chu Hằng phủi tay một cái, giống như đang xua đuổi ruồi bọ.

– Ngươi cai tên nay, tức chết ta rồi!

Long Toa Toa oa oa kêu to, lại không có ý bị tức giận mà rời đi chút nào.

Điều này làm cho mọi người nhìn thấy mà trong lòng chua chát, người ta rõ ràng là tới vì Chu Hằng, hơn nữa bị coi

thường như thế còn “mặt dày mày dạn”, có thể thấy được mê muội Chu Hằng đến cỡ nào!

Tức chết người đi được, mỹ nữ xinh đẹp như vậy làm sao mắt bị mù rồi, Chu Hằng có gì tốt, đô bo đi bị Huyền Thiên Doanh đá ra mà thôi!

– Cô nương, hắn không phải gạt ngươi nói hắn là người của Huyền Thiên Doanh chứ? Ngươi cũng không nên bị tên này lừa! Hắn tuy rằng tiến vào Huyền Thiên Doanh, nhưng hắn đã bị khai trừ!

Có người “hảo tâm” nhắc nhở.

– Ân ân ân!

Người này vừa nói lập tức được rất nhiều người phụ họa theo.

– Khai trừ?

Biểu tình của Long Toa Toa cổ quái, nàng tự nhiên biết đây căn bản không phải sự thật, Huyền Thiên Doanh làm sao có thể khai trừ một vị thiên tài nhất? Hơn nữa, Chu Hằng còn là sư đệ của Hoặc Thiên a, ai dám khai trừ hắn?

Long Lân ngứa, muốn bị đánh sao?

Những người khác vừa thấy, còn tưởng rằng quả thế, Long Toa Toa là bị Chu Hằng hoa ngôn xảo ngữ lừa gạt, lợi dụng thân phận thiên tài của Huyền Thiên Doanh để lừa gạt ngây thơ ngây thơ không biết gì!

– Cô nương! Vẫn là chạy nhanh đi nhận rõ chân diện mục của người này!

– Trên đời này Long anh tuấn đầy hứa hẹn còn nhiều mà!

– Đúng vậy!

Mọi người như khổng tước xòe đuôi, nhao nhao triển hiện chính mình trước mặt Long Toa Toa.

– Ha ha ha! Ha ha ha ha!

Long Toa Toa đột nhiên cười ha hả, cười đến thắt lưng cũng cong xuống phía dưới, tay đặt ở bụng, thật lâu sau khi nở nụ cười, nàng nắm lấy vai Chu Hằng, nói:

– Uy uy uy, ngươi làm sao lăn lộn ở nơi kém như vậy a!

Chu Hằng cho nàng một cái liếc mắt, đây tự nhiên là kết quả hắn cố ý không để ý tới, bởi vì hắn biết dụng ý phía sau lời đồn đãi này, đang muốn dẫn xà xuất động! Nhưng vị tiểu công chúa này có thể sẽ khiến cho sự tình nổi lên biến hóa ngoài ý liệu.

– Các ngươi thật đúng là ngu ngốc, hắn cũng không phải là bị khai trừ từ Huyền Thiên Doanh, mà là tự mình rời khỏi!

Long Toa Toa rất là nghĩa khí rửa oan cho Chu Hằng.

Tự mình rời khỏi?

Lừa ai a!

Ai tưng nghe nói vào Huyền Thiên Doanh còn tự mình đi ra ngoài?

Đây chính là địa phương từng Long Tộc nằm mộng cũng muốn đi vào, chỉ có người bị loại bỏ, bởi vì thiên tài nhiều lắm, cạnh tranh rất kịch liệt.

Chu Hằng tiểu tử này lừa tiểu cô nương nhà người ta không nhẹ a!

– Cô nương, ngươi tỉnh lại a!

– Không cần bị che mắt nữa!

Mọi người đều là tận tình khuyên bảo, Long Tộc đẹp như vậy, hơn nữa còn là huyết mạch thượng vị, sao có thể bị huyết mạch hạ vị như Chu Hằng lừa như vậy? Ngẫm lại cũng làm cho người ta nhiệt huyết sôi trào, không thể nhẫn nhịn a!

– Các ngươi đủ chưa!

Long Toa Toa rất bất mãn nói. Nàng lấy ra một khối lệnh bài, sau khi thắp sáng lập tức hiện ra ba chữ Huyền Thiên Doanh.

– Bổn cô nương chính là đi ra từ Huyền Thiên Doanh, chẳng lẽ còn không có rõ ràng bằng các ngươi?

Huyền … Huyền Thiên Doanh!

Lập tức, toàn trường hoàn toàn yên tĩnh!

Có thể tiến vào Huyền Thiên Doanh đều là thiên tài trong thiên tài a!

Ngẫm lại cũng đúng, thiếu nữ này hoàn toàn là trạng thái long hình, huyết mạch hoàn toàn phản tổ, thiên tài như thế trừ bỏ Huyền Thiên Doanh còn có chỗ nào có?

Chẳng lẽ cô gái xinh đẹp này nói thật, Chu Hằng thật không phải bị đào thải ra khỏi Huyền Thiên Doanh, mà là … tự mình rời khỏi!

Như vậy ý nghĩa liền hoàn toàn khác nhau!

Bị loại bỏ liền chỉ có thể nói rõ biểu hiện quá kém, theo không kịp tiết tấu của Huyền Thiên Doanh! Nhưng chủ động rời khỏi, nói không chừng chính là tiết tấu của Huyền Thiên Doanh không bằng Chu Hằng? Vậy thì thật là lợi hại tới quá mức a!

Không thể không nói, đại bộ phận mọi người là nước chảy bèo trôi, không có tín niệm kiên định, nghe gió thì chính là gio, nghe mưa chính là mưa, lúc trước nghe người ta nói là đô bo đi nhiều, cũng liền cho rằng Chu Hằng chính là rác rưởi.

Nhưng hiện tại một vị nhân vật có trọng lượng ở Huyền Thiên Doanh nói Chu Hằng tự mình rời khỏi Huyền Thiên Doanh,

lập tức liền nâng cao địa vị của Chu Hằng nhanh chóng, phóng tới độ cao nhất định phải ngưỡng vọng.

Ba! Ba! Ba!

Đều bị làm mất mặt rồi, đau a!

Đại bộ phận mọi người là cúi đầu không nói, không còn mặt mũi!

Chu Hằng thở dài, một tay kéo Long Toa Toa bước đi, vị tiểu công chúa này đã chạy tới gây thêm loạn!

Nhìn thân ảnh của hai người càng chạy càng xa, cuối cùng đi vào trong lều vải của Chu Hằng, mọi người đều toát ra biểu tình cổ quái, cô nam quả nữ này sẽ làm ra chuyện gì?

Nghiêm Lẫm Đông thì hai đấm nắm chặt, trong ánh mắt như sắp phun ra lửa!

Hắn liếc mắt một liền thấy Long Toa Toa, hơn nữa còn ý thức được thân phận của Long Toa Toa không đơn giản, nếu là có thể cưới được nàng thì sự trợ giúp của mình sẽ lớn đến thái quá! Nhưng không ngờ thiếu nữ này che chở Chu Hằng như thế, để hắn có một loại cảm giác bị cắm sừng.

Phải nghĩ biện pháp, nhất tiễn song điêu!

Chương 1068: Kế hoạch và biến hóa

– Sao ngươi chạy đến đây? Sau khi kéo Long Toa Toa vào trong lều của mình, Chu Hằng hỏi.

– Tới thăm ngươi một chút mà, thuận tiện hỏi ngươi chừng nào thì đi Thái Hư tinh vực. Ta rất tưởng niệm Hoặc Thiên tiền bối đây! Long Toa Toa nói. Nàng cau cái mũi nhỏ xinh, lại nói: – Trên người ngươi dường như có mùi vị, rất dễ ngửi, nhưng nhạt gần như không ngửi thấy!

Nàng cũng ngửi thấy?

Chu Hằng kinh ngạc. Hoặc Thiên nói trên người hắn có một loại mùi vị kỳ dị, phi thường hấp dẫn người. Ngay cả vị thiên nữ tuyệt thế kia Thánh nhân mới đều có chút ý loạn tình mê! Nhưng cũng không phải tất cả mọi người đều có thể ngửi thấy mùi vị này, ít nhất đại bộ phận người không được!

Hắn vốn tưởng rằng đây là thủy tinh tím kích phát cộng minh công pháp thuộc về Thái Hư nhất mạch giữa hắn và Hoặc Thiên, mới khiến cho hắn sinh ra sức hấp dẫn to lớn như thế. Nhưng hiện tại xem ra, loại mị lực này cũng không chỉ là nhằm vào Thái Hư nhất mạch.

Vì sao Long Toa Toa có thể ngửi thấy, mà người khác không được nhỉ?

Đầu tiên, khoảng cách khẳng định là một nhân tố rất mấu chốt trong đó, nếu vậy thứ hai… chẳng lẽ là thực lực?

Thực lực càng mạnh ngược lại càng dễ bị hấp dẫn?

Điều này rất có khả năng. Xem bộ dạng Long Toa Toa hoàn toàn không có dấu hiệu động tình, không giống Hoặc Thiên, ngay cả chính nàng đều có chút không khắc chế nổi xúc động thân cận Chu Hằng!

Thủy tinh tím này rốt cuộc là vật gì?

Gia tăng tiềm lực của hắn, còn nhân tiện làm hắn biến thành vạn người mê? Hơn nữa còn là chỉ vẻn vẹn nhằm vào nữ tính cường đại?

– Ta tạm thời sẽ không đi Thái Hư tinh vực! Chu Hằng lắc lắc đầu, bắt đầu đuổi người, nói: – Hiện tại ngươi người cũng gặp rồi, có thể đi được rồi chứ!

– Đương nhiên không được!

Long Toa Toa đồng dạng lắc đầu: – Bổn cô nương đã quyết định, cũng muốn gia nhập doanh địa này!

– Ngươi nói đùa gì thế!

– Bổn cô nương mới không nói đùa. Ha ha ha, bị ngạc nhiên vui mừng rồi hả?

– Chỉ có ngạc nhiên, không có vui mừng!

ads

– Ôi, ngươi thật đúng là không có khiếu hài hước! Người như ngươi làm sao có thể bị Hoặc Thiên tiền bối thu làm sư đệ?

– Thật đúng là có lỗi rồi!

Long Toa Toa nói được làm được, nàng quả nhiên gia nhập doanh địa 9943.

Nàng là cao thủ xếp hạng thứ hai đội chữ Thiên, có tư cách đem khiêu chiến áp sau 10 năm đồng loạt xử lý. Hơn nữa, cho

dù là nàng phá hỏng quy củ thì như thế nào, người ta nhưng là mầm non duy nhất của lão Thanh Long hiện tại, ai lại dám bức bách nàng tiếp nhận khiêu chiến?

Nhân vật đặc thù luôn có thể được hưởng thụ một ít đặc quyền.

Đối với sự gia nhập của Long Toa Toa, người của doanh địa 9943 đều giơ hai tay hai chân hoan nghênh. Dù sao đây nhưng là một vị mỹ nữ tuyệt sắc, không thể cưới về chỉ nhìn không thôi đều là đẹp mắt vui lòng!

Nhức đầu cũng chỉ có Nghê An Bắc!

Sau khi Long Toa Toa làm ra quyết định, vị đội trưởng này liền bị mấy vị nhân vật lớn lặng lẽ kéo qua một bên tiến hành giáo dục. Nói tóm lại, hết thảy phải với an toàn của Long Toa Toa là điều quan trọng nhất, ngay cả doanh địa 9943 toàn quân bị diệt cũng không thể để Long Toa Toa thiếu một sợi tóc!

Mấy vị nhân vật lớn này nhưng đều là Chân Quân 5 động!

Nghê An Bắc chỉ cảm thấy da đầu run lên, thiếu nữ này đến tột cùng là ai hả, không ngờ khiến cho mấy vị Chân Quân 5 động

cam tâm tình nguyện làm bảo mẫu! Nhưng Long Toa Toa lại mảy may không để cho Nghê An Bắc bớt lo, ngày hôm sau liền theo Chu Hằng đi tuần tra Ma Hải!

Điều này khiến cho Nghê An Bắc sợ nhảy dựng, may mà hai người đều bình yên trở về, khiến cho Nghê An Bắc một mực dùng ánh mắt ai oán nhìn Long Toa Toa, lại đem Chu Hằng mắng xối xả một trận, dặn dò hắn không thể đem Long Toa Toa đưa đi địa phương nguy hiểm như vậy nữa.

Mắng Long Toa Toa? Nghê An Bắc hiển nhiên không dám, bởi vì mấy vị Chân Quân 5 động kia hễ mở miệng là "Toa Toa tiểu thư", "tiểu tổ tông", cưng chiều đến thái quá. Nếu hắn dám mắng, phỏng chừng mấy vị nhân vật lớn kia liền dám róc sống hắn!

Nhưng không quá mấy ngày sau, Long Ám Dạ và Long Hải Duy cũng tới, đồng dạng ăn vạ không chịu đi.

Vừa nhìn là biết thiên tài trong thiên tài, mỗi người đều không hề có một chút xíu đặc thù của Long tộc, hiển nhiên là hoàn toàn long hóa rồi! Nhân vật như vậy ở trong Huyền Thiên Doanh cũng khẳng định sẽ không nhiều nhỉ, bởi vì thiên tài huyết mạch hoàn toàn phản tổ một vạn năm cũng chưa chắc có thể ra một người!

Nghê An Bắc đầu càng lớn, ba người Huyền Thiên Doanh này người nào thực lực đều hơn xa hắn, hắn căn bản không chỉ huy nổi!

Duy nhất đáng để cao hứng là: dù là hai người Long Ám Dạ đến cũng không dẫn tới nhân vật lớn gì gọi hắn sang một bên giáo dục, khiến hắn thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời càng thêm khiếp sợ lai lịch của Long Toa Toa!

Sau lưng nàng… ít nhất là một vị Long tổ nhỉ!

Ba vị thiên kiêu của Huyền Thiên Doanh đến đồng dạng gây nên phản ứng thật lớn của binh sĩ doanh địa 9943. Luôn không thiếu kẻ trẻ tuổi nông nổi chạy tới tìm bọn họ khiêu chiến, kết quả không một ai là địch một hồi!

Mọi người đều là Tuệ Tinh Cảnh, làm sao chênh lệch lại lớn như vậy chứ?

Nhưng khiến mọi người khiếp sợ là, ba vị thiên kiêu Huyền Thiên Doanh có được huyết mạch hoàn toàn phản tổ này không ngờ đều lấy Chu Hằng làm đầu!

Ngay cả ba vị thiên kiêu đều chịu phục Chu Hằng, mà bọn họ ngay cả một chiêu của Long Ám Dạ, Long Hải Duy một chiêu đều không tiếp nổi. Lúc trước lại còn dám xem thường Chu Hằng, ngẫm lại đều khiến bọn họ toát mồ hôi lạnh toàn thân!

May mà, Chu Hằng tính tình đủ tốt, không chấp nhặt bọn họ!

Tuy nhiên Long Hải Duy và Long Ám Dạ dù sao không phải là Long Toa Toa, không có khả năng hồ đồ giống như nàng, chỉ đi ra chừng 10 ngày liền bị gọi về Huyền Thiên Doanh. Điều này tự nhiên khiến Nghê An Bắc thở phào một hơi. Đáng tiếc là, Long Toa Toa đau đầu nhất lại vẫn như cũ ở lại trong doanh địa, khiến hắn buổi tối vẫn không thể ngủ yên.

Một ngày này, Chu Hằng tiếp tục mang theo Long Toa Toa tuần tra.

Kỳ thật, chuyện này theo người khác thấy rất nguy hiểm, nhưng chỉ cần có mặt Chu Hằng lại là an toàn đến không thể an toàn hơn!

Đây cũng là nguyên nhân vì sao đám "bảo mẫu" kia của Long Toa Toa không ra mặt ngăn cản, nếu không cho dù Chu Hằng là Hắc Động Đế đều vô dụng. Ai dám cho tiểu công chúa Long tộc đi Ma Hải mạo hiểm chứ!

Bọn họ một đường đi lại, sau nửa ngày tới cuối phòng tuyến doanh địa 9943. Kế tiếp chính là đi trở về, hoàn thành tuần tra thường lệ của một ngày.

– Chậc chậc, tiểu cô nương thật xinh đẹp, tới đây cho gia thưởng thức một chút! Chỉ là lần này lại ra chút ngoài ý muốn, sau khi bọn họ quay trở về không đến 10, liền bị một đoàn 7 người chặn lại.

7 người này đều tràn đầy tà khí, chỉ là đứng thôi cũng đá đá chân, vừa nhìn tựa như lưu manh.

Nhưng Chu Hằng lại nhạy bén phát hiện, động tác của 7 người này lộ ra là cố ý!

Không thể không nói, vẻ lưu manh cũng không phải là nói học là có thể học được giống. 7 người này liền giả bộ hơi quá! Hơn nữa, trong 7 người này lại có hai cường giả cấp Hắc Động, bọn họ tự cho là giấu rất tốt, nhưng Chu Hằng sau khi dung hợp thủy tinh tím, xúc cảm của hắn càng ngày càng nhạy cảm, liếc mắt một cái là nhìn ra được!

Đây là một lần tuyệt sát!

Chu Hằng ở trong lòng suy tính cảnh tượng khả năng xảy ra đối mặt với lưu manh khiêu khích, hắn là nam nhân khẳng định phải đứng ra ra mặt cho bạn gái, vì thế, hai vị cường giả Hắc Động Cảnh nhân cơ hội ra tay, đem hắn tuyệt sát!

Sau đó, có lẽ còn có vương tử ngựa trắng hóa trang ra sân khấu, đem công chúa cứu ra, chẳng những trừ bỏ một cái đinh trong mắt, nói không chừng còn có thể ôm người đẹp mà về!

Chậc chậc bài này tuy cũ nhưng không thể không nói là rất thực dụng!

Đồ cũ dùng nhiều chính là dùng nhiều, nhưng vì sao lại dùng nhiều chính là bởi vì thực dụng, có hiệu quả!

– Đám lưu manh thối tha các ngươi, rồi lại dám có ý đồ với bổn cô nương! Long Toa Toa hết sức hưng phấn nhảy ra, thân phận của nàng quá cao quý, khi ở Huyền Thiên Doanh nào có người dám giao thủ với nàng?

Cũng chỉ có thời điểm Thiên Thần Đại Hội mới được đã ghiền, nhưng mới đánh hai ngày liền xong, hiện tại lại ngứa tay!

Hiện tại bọn người này đưa tới cửa, nàng sao có thể không thích.

– Chu Hằng, không cần ngươi ra tay, những người này đều là của ta! Nàng lập tức bắt đầu ôm đồm.

7 người kia vừa nghe, lập tức ngây ra!

Cái này và kịch bản hoàn toàn không giống, sao biến thành nữ ra tay?

Dựa theo kế hoạch và dự tính của thiếu gia, lúc này hẳn là Chu Hằng ra tay, sau đó hai đại cường giả cấp Hắc Động lập tức ra đòn sát thủ tập sát Chu Hằng. Lúc này, thiếu gia liền như thiên thần xuất hiện, dùng chí bảo gia tộc hư không ngọc đem Long Toa Toa truyền tống mà đi!

Kế hoạch hoàn mỹ, một ná hai chim!

Nhưng kế hoạch luôn không theo kịp biến hóa, làm sao Long Toa Toa nhảy ra ngoài trước?

– Ha ha ha! Tiểu tử, ngươi cũng quá không có khí phách, để một nữ nhân ra mặt vì ngươi. Phì, mất mặt!

Một người rất htông minh, lập tức bắt đầu trào phúng, để đem sự tình phát triển đưa vào quỹ đạo bình thường.

Chu Hằng mỉm cười, Long Toa Toa lần này cũng không phải là lén chạy ra, hơn nữa còn là ở trên Vĩnh Hằng Long Tinh, tất nhiên có cường giả ở trong tối bảo hộ! Tuy rằng hắn không phát giác được, nhưng có thể tránh thoát thần thức của hắn hiện tại, nghĩa là đối phương tất nhiên là cấp bậc Chân Quân!

Độc thủ phía sau màn muốn trừ hắn, lại vừa vặn đụng vào tấm thép Long Toa Toa này, tất nhiên sẽ làm lớn chuyện!

Bất kể tính là ám sát hay là đùa giỡn, chỉ cần liên lụy đến tiểu công chúa Long tộc, sự tình tất nhiên không thể nhẹ nhàng, độc thủ phía sau màn cũng chỉ có thể trồi lên mặt nước!

– Bổn cô nương cần nam nhân ra mặt sao? Long Toa Toa giận dữ, vị tiểu công chúa Long tộc này nhưng là lấy Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt làm thần tượng, tôn trọng nữ tính tối thượng, vì sao nữ nhân thì cần nam nhân bảo hộ?

Nhìn xem, Hoặc Thiên hiện tại là thiên tài đệ nhất thánh, cũng là thiên tài đệ nhất cường giả. Hồng Nguyệt thì là đệ nhất cao thủ Hỗn Độn Cảnh!

Như vậy nàng phải làm cao thủ thứ hai Hỗn Độn Cảnh, đem lão tử của nàng chen xuống!

Nàng rống giận một tiếng, chủ động phát động công kích.

Móa!

7 người đối diện đồng thời mắng trong lòng một tiếng. Cô gái có thể không dã man như vậy hay không? Nhã nhặn một chút, dịu dàng một chút! Bọn họ trao đổi ánh mắt một cái, đã làm ra quyết định.

5 tên cấp Tuệ Tinh đón hướng Long Toa Toa, mà hai gã cường

giả cấp Hắc Động thì ép tới Chu Hằng.

Hai gã cường giả cấp Hắc Động này giấu rất sâu, Long Toa Toa căn bản không phát hiện khác thường. Nàng nào quản nhiều như vậy, trong một tiếng rồng ngâm, phát động công kích mãnh liệt hướng về năm đối thủ của mình.

Thật lợi hại!

Mới vừa tiếp xúc, năm người kia liền đều lộ ra vẻ kinh hãi, bởi vì Long Toa Toa quá mạnh!

Sao lại lợi hại như vậy!

Huyền Thiên Doanh a! Người của Huyền Thiên Doanh đi ra đều biến thái như vậy sao?

May mà, bọn họ cũng không cần đánh bại Long Toa Toa, chỉ cần cuốn lấy nàng là được rồi, sau đó chờ thiếu gia tới, bọn họ giả sơ hở để thiếu gia cứu người đi là được. Tuy rằng chuyện phát triển có chút khúc chiết, nhưng dù gì cũng xem như về quỹ đạo chính.

Chỉ là bọn họ vẫn đánh giá cao chính mình, đánh giá thấp Long Toa Toa!

Cao thủ xếp hạng thứ hai đội chữ Thiên của Huyền Thiên Doanh làm sao có thể dễ đối phó như vậy?

Bùng! Bùng! Bùng! Bùng!

Chỉ vẻn vẹn vừa đối mặt bọn họ liền đều bị đánh bay, thậm chí hai gã cường giả cấp Hắc Động kia đều còn chưa kịp ra tay với Chu Hằng!

Chương 1069: Ý chí phủ xuống

Hai đại cường giả cấp Hắc Động còn muốn lặng yên tới gần Chu Hằng, sau đó chợt làm khó dễ, với lực lượng nghiền ép cấp Hắc Động một lần hành động xử lý Chu Hằng! Dù sao tiểu tử này là từ Huyền Thiên Doanh đi ra ngoài, thực lực quả thật không cho phép xem nhẹ!

Nhưng ai có thể nghĩ tới, bọn họ còn đang trong giai đoạn nóng người, Long Toa Toa cũng đã giải quyết chiến đấu, chạy tới muốn can thiệp đại kế của bọn họ!

Không khỏi quá lợi hại chứ hả?

Trong Huyền Thiên Doanh đều là loại yêu quái này sao? Đổi là bọn họ khi còn ở Tuệ Tinh Cảnh chỉ sợ cũng khó thoát khỏi vận mệnh bị miểu sát. Cũng giống như cấp Hắc Động thu gặt Tuệ Tinh Cảnh nhẹ nhàng thoải mái!

– Mặc kệ nàng, trước xử lý tiểu tử kia! Một gã Hắc Động Vương nói, đây mới là trọng điểm của bọn họ chuyến này.

Để cho Nghiêm Lẫm Đông có thể anh hùng cứu mỹ nhân, bắt được phương tâm của một vị mỹ nữ tiềm lực thật lớn, thân

phận cao quý, đây chỉ là dệt hoa trên gấm. Nhưng đối với Nghiêm gia trước mắt chuyện khẩn yếu nhất chính là xử lý Chu Hằng!

Nếu không, tiểu tử này vừa vào Hắc Động Cảnh, Nghiêm gia liền nguy rồi!

Lúc trước ai cũng không liệu đến, tiến bộ của Chu Hằng lại sẽ nhanh như vậy, hơn nữa thiên phú lại đáng sợ như vậy! Nghiêm gia tọa trấn quân bộ, tuy rằng không tính là đầu sỏ gì, nhưng dù thế nào cũng biết chuyện xảy ra bên ngoài, rõ ràng hiểu được Chu Hằng vừa mới đại biểu đội chữ Thiên lấy được thứ nhất Thiên Thần Đại Hội!

Hơn nữa còn là nhân vật mấu chốt nhất!

Kẻ như vậy nếu là thực lực đại thành, đó quả thật chính là tai nạn của Nghiêm gia!

Lúc này Nghiêm gia đem đánh chết Chu Hằng đặt ở vị trí quan trọng đầu tiên, đề cao đến độ cao gia tộc tồn vong. So ra thì Long Toa Toa tự nhiên vô cùng nhỏ bé!

Trên thực tế, bọn họ sai, sai vô cùng!

Đầu tiên, thân phận của Long Toa Toa cao quý hơn xa tưởng

tượng của bọn họ. Nếu như Nghiêm Lẫm Đông thật sự có thể cưới được nàng, có lão Thanh Long làm chỗ dựa, ở Long Vực hoàn toàn có thể đi ngang. Dù là nhỏ râu Long tổ 9 động người ta cũng chỉ có thể vui vẻ nói một tiếng bướng bỉnh!

Hiện tại đi nhổ thử xem, còn chưa gần người liền bị một chưởng đập chết!

Tiếp theo, bọn họ dù biết thân phận của Long Toa Toa, hơn nữa cũng bị Nghiêm Lẫm Đông đem Long Toa Toa tán tỉnh thành công, có lão Thanh Long che chở, nhưng vẫn không có khả năng chống lại Chu Hằng!

Bởi vì, Chu Hằng đại biểu là Hoặc Thiên , là Hồng Nguyệt, hai người bị Long tộc xếp vào hàng ma đầu thứ nhất và thứ hai không thể trêu chọc!

Lão Thanh Long vì ái nữ có lẽ sẽ liều mạng với Hoặc Thiên, nhưng vì Nghiêm gia Phì! Lão ta nhiều hậu đại như vậy, làm sao có thể vì một Nghiêm gia mà đem toàn bộ Long Vực đẩy vào hố lửa?

Thứ ba, dù không có Long Toa Toa loạn nhập, hai Hắc Động Vương này cũng đừng mơ đánh lén được Chu Hằng, bởi vì thực lực của bọn họ đã sớm bị Chu Hằng nhìn ra!

ads

Có thể nói, bởi vì tin tức “bế tắc”, Nghiêm gia từ đầu đến cuối sai thái quá!

Hai vị Hắc Động Vương tiếp tục ép về phía Chu Hằng, bọn họ biết rõ dị năng của Chu Hằng. Nơi đây lại là bên rìa Ma Hải, nếu một khi một đòn không trúng, để Chu Hằng trốn vào Ma Hải, như vậy bọn họ căn bản không dám truy kích!

Cho nên, nhất định phải một đòn trí mạng! Cho nên, hiện tại còn phải ẩn giấu thực lực một chút! Cho nên, bước chân bọn họ ép tới gần vẫn là không nhanh không chậm!

Nhưng Hoàng đế không vội thái giám gấp!

Long Toa Toa thét dài một tiếng, hướng về phía hai Hắc Động Vương công tới.

Móa, liên quan chó gì ngươi hả! Xúc động như vậy làm gì?

Hai Hắc Động Vương đều mắng thầm trong lòng, nhưng Long Toa Toa và Chu Hằng không giống nhau!

Chu Hằng là huyết mạch hạ vị, vừa nhìn là biết sau lưng không người, nhưng Long Toa Toa lại là huyết mạch hoàn toàn phản tổ, thiên tài như vậy quỷ mới biết có gia tộc bối cảnh khủng bố bậc nào! Nữ nhân này hoặc là không động, động vào là phải diệt khẩu, ném xác Ma Hải, vĩnh viễn không lưu hậu hoạn!

Long Toa Toa đánh tới. Bịch bịch nàng không hề cố kỵ ra tay, nhưng chỉ có chiến ý cũng không có sát ý.

Dù sao, nàng là con gái của lão Thanh Long, từ bối phận mà nói tất cả Long tộc đều là hậu bối của nàng. Dù là nhị tổ cũng phải cung kính gọi tổ nãi nãi! Bởi vậy, mặc dù Long tộc sớm đã trở thành tồn tại như vương quốc, các loại thế lực phân bố, lợi ích đều có bất đồng, thậm chí cũng có chuyện tàn sát lẫn nhau phát sinh. Nhưng đối với Long Toa Toa mà nói, vị trí của nàng bất đồng, số đã định tất nhiên siêu nhiên.

Nàng sẽ không thiên vị bất kỳ một thế lực Long tộc nào, bị lão Thanh Long dạy dỗ phải nhân ái, công bình đối với mỗi một con dân Long tộc.

Bởi vậy, nàng đối với bất kỳ Long tộc nào đều không có khả năng ôm sát ý.

Hai đại Hắc Động Vương "chật vật" chống đỡ, mục đích của bọn họ vẫn là muốn tới gần Chu Hằng để tuyệt sát, bởi vậy còn đang ẩn giấu thực lực!

Thật sự là làm ra vẻ!

Chu Hằng thở dài trong lòng, không thấy năm người Tuệ Tinh Cảnh vừa rồi bị một đòn liền ngã sao, các ngươi lại có thể vừa chống đỡ còn vừa ngoan cường, kiên định đi về phía trước, một bước đều không sai lệch!

Hắn dù cho không nhìn ra sâu cạn của hai người này, chỉ bằng điểm ấy cũng có thể phát hiện không thích hợp!

Chính mình ngu xuẩn, cũng đừng nghĩ người khác ngu xuẩn như vậy chứ, chỉ uổng làm thấp chỉ số thông minh của người khác!

Long Toa Toa cũng không phải là ngu ngốc, nàng lập tức phát hiện không đúng!

Với thực lực của nàng, cho dù đám thiên tài của đội chữ Thiên Huyền Thiên Doanh, trừ bốn người top 5 cùng với Chu Hằng ra, những người khác hai người liên thủ căn bản không có khả năng đỡ nàng lâu như vậy!

Mà hai người này nếu thật sự là thiên tài thế hệ trước Huyền Thiên Doanh đi ra, như vậy hiện tại mỗi người đều ít nhất Chân Quân 5 động, làm sao lại giống như lưu manh?

Hai người này… tuyệt đối không phải là Tuệ Tinh Đế, mà là Hắc Động Vương!

Như vậy bọn họ tại sao muốn cố ý ẩn giấu thực lực chứ?

Long Toa Toa chợt ánh mắt sáng ngời, lớn tiếng nói: – Chu Hằng, hai người này là Hắc Động Vương, mục đích của bọn họ là muốn giết ngươi!

Cô nàng này rốt cuộc hiểu được, không tính là quá ngốc, nhưng lớn tiếng gọi ra như vậy thì quá ngốc!

Hai đại Hắc Động Vương đồng thời hung mang lộ hết!

Bọn họ vắt óc tính toán, chính là vì một đòn tuyệt sát Chu Hằng, nhưng Long Toa Toa không ngờ làm hỏng "chuyện tốt" của bọn họ!

Đây là đang tìm chết!

Bọn họ đồng thời nhìn về phía Long Toa Toa, trong hai tay phân biệt lóe hào quang, phù văn đã phát động.

Nếu Long Toa Toa vạch trần thân phận của bọn họ, như vậy đi chết trước đi ai bảo nàng gần hơn chứ?

Ầm!

Hai đại Hắc Động Vương đồng thời toàn lực ứng phó, uy lực động trời!

Chu Hằng cũng không ra tay, bởi vì hắn biết căn bản không cần tự mình ra tay.

Đường đường tiểu công chúa Long tộc ra ngoài, bên cạnh lại không có mấy bảo tiêu sao? Nói đùa! Lại nói, lão Thanh Long liền tọa trấn ở Vĩnh Hằng Long Tinh, khẳng định có một đạo thần ý vĩnh viễn đi theo ái nữ, với năng lực vô thượng của cường giả Hỗn Độn Cảnh, sẽ làm ái nữ chịu thiệt?

Cũng không biết là người nào ra tay!

Vút vút vút ba bóng người đồng thời vọt ra, mỗi người đều là Chân Quân 5 động, chính là người hộ đạo của Long Toa Toa!

Chân Quân 5 động cường đại hơn Hắc Động Vương không biết bao nhiêu lần. Bọn họ tuy rằng từ xa vọt ra, nhưng bọn họ

tuyệt đối có năng lực hóa giải một đòn này trước khi công kích của hai vị Hắc Động Vương tới Long Toa Toa!

Đương nhiên, Long Toa Toa vốn chính là một trong những Tuệ Tinh Cảnh mạnh nhất, cũng có đủ thực lực dưới công kích của hai vị Hắc Động Vương chống đỡ được thời gian mấy chiêu như vậy.

Ông!

Nhưng ba vị Chân Quân 5 động còn chưa nhào tới, một luồng ý chí vô cùng cường đại đột nhiên phủ xuống! Long uy vô thượng tràn ra!

Bùng! Bùng!

Hai đại Hắc Động Vương lập tức "chó đớp phân", ngã thật nặng.

– Bái kiến lão tổ tông! Ba vị Chân Quân 5 động thì lập tức rạp xuống, cung kính hành lễ.

Lão… lão tổ tông!

Ở Long Vực, chỉ có một vị có thể được xưng là lão tổ tông! Đó chính là tổ tiên của tất cả Long tộc, lão Thanh Long vĩnh hằng bất diệt, đứng đầu 4 Thần thú đây đương nhiên là Long tộc tự phong.

Hai đại Hắc Động Vương đều muốn khóc lên, bọn họ đây là vận khí gì hả, không ngờ gặp ý chí Tổ Long phủ xuống!

Đổi một thời gian khác, có thể gặp được ý chí của Tổ Long, bọn họ cao hứng đều không kịp. Bởi vì điều này đại biểu cho bọn họ đạt được một loại tán thành nào đó của lão Thanh Long, đó tuyệt đối là thăng quan tiến chức như diều gặp gió!

Nhưng hiện tại thì sao?

Làm trộm bị bắt, đạt được chỉ có một chữ – Thảm!

– Cha, làm chi muốn ra tay, bổn cô nương mới không yếu như vậy đâu! Bổn cô nương nhưng là muốn bái Hoặc Thiên tiền bối, Hồng Nguyệt tiền bối làm sư phụ, ta nhất định sẽ nhổ râu rồng của ngươi! Long Toa Toa hai tay chống nạnh, oa oa thét lớn.

Đại bất kính, đại bất kính a! Lại dám rống lên với Tổ Long đại nhân như vậy!

Chờ một chút!

Cha? Cha!

Hai đại Hắc Động Vương toàn thân run lên, suýt nữa té xỉu!

Thiếu nữ này rồi lại là con gái của lão Thanh Long!

Không trách được, khó trách sẽ có ba gã Chân Quân 5 động làm bảo tiêu! Khó trách bọn họ vừa muốn ra tay ngay cả ý chí của lão Thanh Long đều phủ xuống. Thì ra… thì ra là thế!

Bi kịch!

Sớm biết như vậy, nên để Nghiêm Lẫm Đông không tiếc mọi giá theo đuổi Long Toa Toa. Chỉ cần có thể cưới được vị tiểu công chúa Long tộc này, chuyện lớn hơn nữa lại tính cái rắm a? Toàn bộ Long Vực còn không phải là một câu nói của Tổ Long đại nhân là có thể giải quyết?

Đừng nói chỉ là bẫy một tiểu đội thứ chín, dù là đem Vĩnh Hằng Long Tinh nổ đều không tính là gì!

Hiện tại… hiện tại thì thảm rồi!

– Con gái ngoan, ngươi muốn nhổ râu thì tới nhổ, không nên đi bái hai người kia làm sư phụ! Một luồng ý thức của Lão Thanh Long nói, trong giọng nói tràn đầy cưng chiều. Ở Vĩnh Hằng Long Tinh hắn chính là vua, nơi ý tới như đích thân tới!

– Không hiếm lạ, bổn cô nương muốn bằng vào thực lực của chính mình nhổ râu của ngươi! Long Toa Toa kiêu ngạo nói.

– Ha ha ha ha! Lão Thanh Long lại cười to, hiển nhiên đối với hào khí của con gái chỉ có tán thưởng mà không hề tức giận!

Không thể giáo dục con cái như vậy chứ! Khó trách vị tiểu công chúa này làm theo ý mình như vậy, tùy ý mà làm, đều là bị lão Thanh Long cưng chiều mà ra! Chu Hằng ở bên cạnh phúc phỉ, trên mặt lại không hề đổi sắc.

– Tiểu hữu, lệnh sư tỷ có khỏe không? Ý chí của lão Thanh Long quay sang hỏi Chu Hằng.

– Nhờ phúc, sư tỷ hết thảy đều tốt! Chu Hằng khom mình trả lời, hết sức cung kính.

Kỳ thật hai người đều đang nói nhảm, Hoặc Thiên đều đã thành thánh lại làm sao có thể không tốt? Nhưng đây là một loại lễ phép, gặp mặt dù thế nào cũng phải tìm chút chuyện mà

nói có phải không?

Ý chí lão Thanh Long gật gật đầu, lại nhìn về phía Long Toa Toa nói: – Mấy ngày gần đây trở về một chuyến, ngươi cũng đã lâu không bồi vi phụ ăn cơm rồi! Nói xong, luồng ý thức này cũng nhanh chóng trở về.

– Mới lười để ý ngươi! Long Toa Toa hướng về phương hướng nào đó thè lưỡi, cũng không biết lão Thanh Long có nghe thấy, nhìn thấy hay không.

– Cung tiễn lão tổ tông! Ba vị Chân Quân 5 động lúc này mới từ dưới đất đứng lên.

Hai đại Hắc Động Vương lại co quắp trên mặt đất, toàn thân bọn họ toát mồ hôi lạnh. Tuy rằng lão Thanh Long cũng không trách tội bọn họ một câu, nhưng ý đồ tập sát tiểu công chúa Long tộc, chuyện này có thể dễ dàng bỏ qua sao?

Hơn nữa, lão Thanh Long không ngờ gọi Chu Hằng là tiểu hữu!

Tên… tên này không phải là huyết mạch hạ vị sao? Nếu đều là con cháu Long tộc, như vậy tất cả đều là hậu đại của lão Thanh Long, làm sao lại dùng đến cái từ “Tiểu hữu” này?

– Ngươi… ngươi đến tột cùng là người nào? Bọn họ nhìn về phía Chu Hằng, tràn ngập chờ mong, dường như không đạt được câu trả lời của Chu Hằng là sẽ chết không nhắm mắt.

Chương 1070: Dọa ngốc

Chu Hằng lại biết, lão Thanh Long là nhìn thấu thân phận chân thật của hắn!

Hắn cũng không phải là Long tộc, chỉ là đạt được huyết mạch Long tộc. Đây là hai loại khái niệm hoàn toàn bất đồng!

Nếu không dù cho hắn là sư đệ của Hoặc Thiên, lão Thanh Long cũng không có khả năng gọi hắn là tiểu hữu, đây là đang rối loạn bối phận Tất cả mọi người Long tộc đều là đời sau của lão Thanh Long!

Chuyện này ngay cả nhị tổ đều nhìn không ra, nhưng lão Thanh Long lại rõ ràng!

Bởi vì lão Thanh Long là căn nguyên của tất cả Long tộc!

Chu Hằng suy nghĩ bay bổng, qua một hồi lâu mới hoàn hồn, đảo mắt nhìn hai đại Hắc Động Vương vẫn đang dùng ánh mắt chờ mong nhìn mình, không khỏi cười nói: – Nếu ta nói không nói cho các ngươi, đây là bí mật, các ngươi có thể sẽ khóc hay không?

Đương nhiên sẽ không, bọn họ nhưng đường đường là Hắc Động Vương, đổ máu đổ mồ hôi không đổ lệ!

Hai đại Hắc Động Vương không trả lời, biết Chu Hằng đang trêu chọc mình.

– Được rồi, nể tình ánh mắt chờ mong như vậy của các ngươi! Chu Hằng lại cười, nói: – Ta có một vị sư tỷ, còn có một vị sư điệt, đều rất lợi hại. Tạm thời lợi hại hơn ta…

Phì, dát vàng lên mặt à! Nghe giọng của lão tổ tông hiển nhiên đối với sư tỷ của Chu Hằng hết sức cung kính, người có thể khiến lão tổ tông tôn kính lại có thể có mấy người? Lại có người nào không phải là mạnh nhất đương thời?

Chu Hằng chẳng qua là Tuệ Tinh Cảnh, cùng mạnh nhất đương thời kém không biết bao nhiêu khoảng cách!

Chỉ là, sư tỷ và sư điệt của ngươi đến tột cùng là ai hả! Sư tỷ lợi hại có thể lý giải, nhưng sư điệt gì gì đó, có thể còn lợi hại hơn sư thúc hay sao?

Hai đại Hắc Động Vương đều bị khơi dậy tò mò, tuy rằng bị Chân Quân 5 động bắt, nhưng vẫn dùng ánh mắt chờ mong nhìn Chu Hằng!

Loại ánh mắt này thật vô tội! Chu Hằng quyết định không úp mở nữa, nói: – Sư tỷ ta gọi Hoặc Thiên, sư điệt gọi Hồng Nguyệt!

Phốc! Phốc! Phốc!

Chẳng những hai vị Hắc Động Vương phun ra ngoài, dù là ba vị Chân Quân 5 động kia cũng dưới chân mềm nhũn, suýt nữa ngã quỵ.

Hoặc Hoặc Hoặc Thiên, Hồng Hồng Hồng Nguyệt!

ads

Hai vị này người nào không phải là ma đầu đáng sợ khiến Long tộc nghe mà biến sắc? Chu Hằng không ngờ lại là sư đệ và sư thúc của hai ma đầu này! Không trách lão tổ tông phải xưng hắn là tiểu hữu. Tuy rằng thực lực Chu Hằng hiện tại còn hết sức nhỏ yếu, nhưng chỉ bằng hai ma đầu kia cũng hoàn toàn gánh vác được một tiếng tiểu hữu này!

Nghiêm gia không ngờ chọc vào một nhân vật như vậy?

Hai đại Hắc Động Vương đều là trong lòng nhỏ mật đắng, nếu

thật sự đem Chu Hằng xử lý, Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt sẽ chịu bỏ qua sao? Hai đại ma đầu chỉ cần tùy tiện đến một vị là có thể đem Long Vực quậy long trời lở đất!

Hơn nữa, Hoặc Thiên đều đã thành thánh!

Vị kia vốn là tính tình không tốt, một khi nổi bão lại không tìm được chính chủ, đem toàn bộ Long Vực san bằng chôn cùng đều có khả năng!

Đến lúc đó, Nghiêm gia chẳng những sẽ chết toàn bộ, còn trở thành tội nhân thiên cổ của Long tộc!

May mà cũng chưa tạo thành sai lầm lớn!

Dưới sự áp giải của một vị Chân Quân 5 động, hai vị Hắc Động Vương đều bị mang đi. Về phần bọn họ sẽ chịu xử phạt như thế nào Chu Hằng cũng không thèm để ý. Hắn tin tưởng Long tộc khẳng định sẽ "xử lý ổn thỏa", bởi vì còn có ác danh của Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt đang uy hiếp!

Hắn chỉ muốn biết hai người này là nhà nào phái ra là đủ rồi.

Sự tình tạm thời chấm dứt, Chu Hằng trở lại doanh địa, giống như không có chuyện gì xảy ra.

Chỉ vẻn vẹn sau ba ngày, Long Toa Toa mang đến tin tức, nói hai gã Hắc Động Vương kia đã khai toàn bộ.

Độc thủ phía sau màn là Nghiêm gia, từ tuyên bố tin tức sai lầm bắt đầu, một mực đến tập sát Chu Hằng mấy hôm trước, không lọt mảy may.

Long Toa Toa nói, chuyện kế tiếp sẽ do Long tộc tiếp nhận, sẽ xử lý ổn thỏa, cho Chu Hằng một câu trả lời thỏa đáng. Mặt khác, Nghiêm Lẫm Đông đã bị mang đi, khi nhìn thấy cấm vệ quân, tiểu tử này rồi lại sợ tới mức đái ướt quần!

Chu Hằng vốn định phản đối, nợ của tiểu đội thứ 9 nên do hắn đích thân đòi lại!

Nhưng thân phận của hắn đã "lộ ra", lão Thanh Long biết hắn cũng không phải là người của Long tộc, bởi vậy ân toán giữa Chu Hằng với Nghiêm gia liền không còn là chuyện nội bộ của Long tộc, mà là chuyện giữa Long tộc và Thái Hư nhất mạch!

Chính vì liên lụy tới hai đại ma đầu Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt này, Long tộc khẳng định sẽ không che chở Nghiêm gia, xử phạt có thể còn tàn khốc hơn so với chính Chu Hằng ra tay.

Nhưng tuyệt đối sẽ không để Chu Hằng tự mình ra tay.

Long tộc có tôn nghiêm của Long tộc, tộc nhân của ta đắc tội ngươi, tự ta chém đầu của của hắn bồi thường ngươi, nhưng ngươi tuyệt đối không thể tự mình ra tay, ngươi vừa ra tay chính là đang đánh mặt ta!

Tự mình đánh mặt và bị người khác đánh mặt, ý nghĩa là hoàn toàn bất đồng!

Hơn nữa, việc này quả thật Nghiêm gia sai từ bắt đầu, không có gì để chống chế!

Chu Hằng nếu muốn đích thân ra tay, phải đem Hoặc Thiên và Hồng Nguyệt mời tới, nhưng điều này hiển nhiên không hợp nguyên tắc của hắn! Hoặc là, hắn hiện tại liền có được thực lực nghiền ép lão Thanh Long, khiến cho lão Thanh Long phải nể mặt hắn, mà không phải là nể mặt Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt.

Hiển nhiên, điều này cũng không hiện thực!

Mấu chốt nhất là, Chu Hằng không có nhiều thời gian như vậy để tiêu hao với Nghiêm gia.

Ở lại Long Vực khả năng đạt được thánh dược gần như là

không, muốn tiến quân Hắc Động Cảnh cần phải bao lâu? Chỉ sợ không đợi hắn đối phương Hắc Động Cảnh đại ma đầu thần bí kia cũng đã đánh ra khỏi phòng ngự!

Chính vì lo lắng như vậy, Chu Hằng mới quyết định chấp nhận cách làm của Long tộc, không quản chuyện Nghiêm gia nữa.

Sau chỉ vẻn vẹn ba ngày, Kim Long tộc Nghiêm gia đột nhiên bị nạn lớn, từ trên xuống dưới cả nhà đều bị chém chết. Tin tức truyền ra, chấn động toàn bộ Long Vực! Nhưng lập tức có tin tức truyền ra, đó là Nghiêm gia lại dám ra tay đối với tiểu công chúa Long tộc, chọc giận lão Thanh Long, đây chính là lão Thanh Long tự mình hạ lệnh!

Cái gì!

Lão tổ tông không ngờ còn có một người con gái?

Tin tức này hiển nhiên là lão Thanh Long cố ý cho người tiết lộ ra ngoài, mượn cơ hội này lần đầu tiên cho Long Toa Toa đứng ở trước mặt công chúng. Đại khái cũng là lão Thanh Long cảm thấy tu vi ái nữ gần đến đại thành, không cần phải cất giấu như bảo bối nữa.

Mà với danh nghĩa của ái nữ ra tay, cũng tránh cho có người nói là Long tộc sợ Thái Hư nhất mạch Trên thực tế quả thật là sợ, nhưng ai bảo Long tộc sĩ diện chứ?

Bất kể nói như thế nào, sự tình cũng được giải quyết.

Chu Hằng không do dự nữa, hắn tính toán rời khỏi Vĩnh Hằng Long Tinh, trước về Bách Long Tinh xem xem.

Sau khi biết hắn muốn rời đi, Long Hải Duy, Long Ám Dạ, Long Ngữ Đường thậm chí Long Tùy Phong đều tới đưa tiễn hắn. Đương nhiên Long Toa Toa là khẳng định không thiếu, nàng còn muốn theo Chu Hằng cùng đi. Nghĩ rằng Chu Hằng là muốn về Thái Hư tinh vực, la hét muốn đi gặp thần tượng.

Nhưng lão Thanh Long hiển nhiên sẽ không cho nàng rời đi- Ít nhất trước khi thực lực của nàng còn chưa tiến vào Hắc Động Cảnh.

– Chu Hằng, chờ mong cùng ngươi chiến một trận! Trong tiệc tiễn đưa, Long Tùy Phong không hề che giấu chiến ý muốn cùng Chu Hằng phân cao thấp.

Chu Hằng mỉm cười, hắn không hề phủ nhận đối phương là thiên tài, nhưng dưới tình huống cảnh giới tương đồng, ai có thể so sánh với hắn? Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh hai tầng siêu cấp đại viên mãn, điều này từ xưa đến nay thiên tài nào làm được?

Có tư cách làm đối thủ của hắn, ít nhất cũng phải ở trình tự lực

lượng vượt qua hắn một khoảng lớn, như vậy mới có thể bù lại chênh lệch về chiến lực!

Huống chi, đạo tử vong của đối phương vừa khéo bị ánh sáng thiên hà của hắn khắc chế, dù cho Chu Hằng còn ở Tuệ Tinh Cảnh thì kết quả này cũng không hề trì hoãn.

– Tùy tiện! Hắn thản nhiên nói.

– Hu hu hu, Chu Hằng, bổn cô nương muốn bái Hoặc Thiên tiền bối và Hồng Nguyệt tiền bối làm sư phụ! Long Toa Toa thì ở bên cạnh uống rượu buồn. Bởi vì bị ra lệnh không được rời Vĩnh Hằng Long Tinh, tâm tình vị công chúa Long tộc này rất tệ.

Chu Hằng chỉ làm như không nghe thấy, cùng với một tửu quỷ thì có gì phải tranh cãi chứ!

Sau khi tiễn đám người Long Tùy Phong, Chu Hằng đầu tiên là phải tìm con lừa đen và Tiểu Hỏa về. Hai tên này ở bên ngoài hoang dã lâu như vậy, chỉ mong không bị người làm thịt làm thành tiệc lớn thịt chó thịt lừa.

Hắn đi cầu kiến nhị tổ, nhờ đối phương hạ một mệnh lệnh, ở trong Long Vực rải ra một tin tức: – Con lừa, trở về!

Sau đó, hắn trở lại Lý Đông Thôn ở Kim 74 Tinh, chờ đợi con lừa đen và Tiểu Hỏa trở về.

Gần nửa tháng sau, con lừa đen và Tiểu Hỏa rốt cuộc trở về.

– Oa ha ha ha, xem sự lợi hại của bổn tọa! Con lừa đen vừa nhìn thấy Chu Hằng liền rất đê tiện ra tay, phù văn giam cầm phát động, đồng thời thân hình thuấn di một cái, đã xuất hiện ở phía sau Chu Hằng.

Thực lực của con lừa đê tiện này có tăng lên thật lớn!

Chu Hằng tâm niệm khẽ động, vòng thiên hà thả ra, đồng dạng giam cầm mọi thứ bốn phía!

Phù văn giam cầm và vòng thiên hà va chạm, đều mai một!

– Ồ?

Con lừa đen cả kinh: – Chu tiểu tử, ngươi từ nơi nào học được phù văn lợi hại như vậy? Miệng thì nói, chân của nó cũng không có nửa phần nhàn rỗi, hướng về phía đầu Chu Hằng đập tới.

Lần này nếu là đánh trúng, trên đầu Chu Hằng tất nhiên sẽ nổi bọc lớn!

Chu Hằng làm sao sẽ không biết tính cách đê tiện của con lừa đê tiện này, sớm đã có chuẩn bị, một chân đã đạp ra.

Vút!

Một cước này của Chu Hằng lại đá trượt, con lừa đen thuấn di một cái đã xuất hiện ở xa xa.

Có thể liên tục sử dụng phù văn thuấn di?

– Thế nào, bổn tọa lợi hại chứ? Con lừa đen đưa lưng về phía Chu Hằng, không ngừng lắc lắc mông, váy hoa phất phới, đê tiện đến khiến người không thể nhìn thẳng.

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Quả thật có chút trình độ, nhưng không có lợi hại hơn nữa sao?

– Phì, bổn tọa hiện tại có thể vô hạn thuấn di, xem Lư đại gia làm thế nào thu thập ngươi! Con lừa đê tiện thân hình nhoáng lên, kỹ năng thuấn di lại mở, mơ hồ không chừng.

Đây quả thật rất lợi hại, hoàn toàn khó lòng phòng bị!

Nhưng Chu Hằng lấy bất biến ứng vạn biến, vòng thiên hà triển khai, đến cái gì liền giam cầm cái đó. Lại thêm thể chất của hắn hiện tại đã hoàn toàn long hóa, mạnh mẽ đến giận sôi, con lừa đen đánh hắn một chút không sao, nhưng nếu bị hắn đánh một quyền, con lừa đen sẽ phải gọi lừa mẹ.

– Không đánh! Không đánh nữa! Con lừa đen và Chu Hằng trao đổi mấy chiêu, Chu Hằng chả việc đếch gì, mặt nó lại sưng lên.

– Gâu! Sau khi đình chiến, Tiểu Hỏa nhào tới, đánh mạnh lên người Chu Hằng, thân mật cọ hắn.

Cũng may là Chu Hằng hiện tại thể chất mạnh mẽ, nếu không bị con Thần thú này va chạm như thế, như vậy lập tức sẽ người ngã ngựa đổ.

– Con lừa, thực lực của ngươi tăng tiến rất nhanh mà! Chu Hằng nói.

– Đó là đương nhiên, bổn tọa nhưng là điềm lành thiên địa! Con lừa đen không nhường ai.

Con lừa đê tiện đê tiện thì đê tiện, nhưng hiện tại quả thật thực

lực không kém, dựa vào vô hạn thuấn di và phù văn giam cầm, phỏng chừng Long Tùy Phong đều không phải là đối thủ của nó Nếu Chu Hằng không có vòng thiên hà, đồng dạng không địch lại!

Ai bảo con lừa đê tiện này ăn Thiên Địa Quả, tự nhiên thức tỉnh phù văn cao cấp, đây nhưng là pháp tắc cấp Hỗn Độn! Nếu không phải là vòng thiên hà của Chu Hằng chính là phá vỡ đại viên mãn mới hình thành, dưới tình huống bình thường làm sao có thể địch nổi pháp tắc của Hỗn Độn Cảnh?

Cho dù là con lừa đen hiện tại tuvi không đủ, còn không thể đem uy lực của phù văn tối đại hóa!

– Con lừa, chúng ta trở về!

Chương 1071: Gia tốc lốc xoáy sao

Chu Hằng cùng con lừa đen, Tiểu Hỏa bắt đầu xuyên qua tinh hải.

Có con lừa đen, xuyên qua vũ trụ liền trở nên tương đương nhanh và tiện, phù văn thuấn di vô hận phát động, thoáng cái liền có thể xuyên qua mấy vạn dặm. Duy nhất bị hạn chế chính là linh lực của con lừa đê tiện, dù sao không có khả năng không ngừng tiến hành thuấn di, nhiều nhất chỉ có thể liên tục xuyên qua một ngày là phải dừng lại khôi phục linh lực.

Nhưng khi con lừa đen khôi phục, Chu Hằng cũng có thể tiến hành chạy đi, chỉ là tốc độ xa xa không thể so sánh với con lừa đen.

Dọc theo đường đi, bọn họ cũng từng gặp phải cường đạo tinh hải, chỉ là không biết có phải là người ta thấy bọn họ quá nghèo túng hay không, căn bản không có ý lên đánh cướp. Đương nhiên, nếu là đến phiên con lừa đen chạy đi, cường đạo tinh hải ngay cả phản ứng cũng không kịp người đã thuấn di mà đi.

Từ Vĩnh Hằng Long Tinh đến Bách Long Tinh, ngay cả Hồng Nguyệt đều phải xuyên qua dài đến hai tháng, có thể thấy khoảng cách xa xôi cỡ nào! Cho dù là con lừa đen nắm giữ

phù văn thuấn di cũng còn xa xa không bằng Hồng Nguyệt, dù là toàn lực chạy đi khả năng cũng phải một năm mới có thể chạy tới.

Hơn nữa, con lừa đen cũng không có thần thức cường đại và kinh nghiệm phong phú như Hồng Nguyệt, nó cũng không biết phương hướng mình đi tới đến tột cùng đúng hay không, sau khi đi mấy ngày là phải hạ xuống một tinh cầu phụ cận, so sánh tinh đồ một chút, xem xem mình có chạy sai phương hướng hay không.

Kể từ đó, tốc độ dĩ nhiên càng thêm chậm.

Chu Hằng cũng không thèm để ý, chậm rãi đi là được rồi, nói không chừng bọn họ có thể gặp được cơ duyên gì trên đường đi, gặp được thánh dược gì xuất thế!

Đáng tiếc, thánh dược nào dễ dàng gặp phải như vậy, người ta cường giả cấp Hắc Động một vạn năm cũng không nhất định gặp phải một cây, hắn đi đường có thể đụng phải, như vậy phải là vận khí gì hả?

Con lừa đen vì ăn Thiên Địa Quả cấp Hỗn Độn, càng về sau tốc độ tu luyện của nó ngược lại càng nhanh, hoàn toàn trái với lẽ thường võ đạo. Dù là đi trong tinh hải tốc độ tu luyện của nó cũng không đình trệ mảy may, một mực vững bước tiến tới.

Chu Hằng cũng giống như vậy, lốc xoáy sao của hắn có thể từ trong hư không rút ra linh khí, rất nhanh mà ổn định đề cao tích lũy linh lực, đồng dạng tiến cảnh hung mãnh. Chỉ có Tiểu Hỏa đi đường Thể tu, nó muốn trưởng thành cũng chỉ có thể dựa vào ăn.

Cũng may Chu Hằng ở trong Huyền Thiên Doanh có số định mức lớn, người ở bên ngoài, nhưng chỗ tốt nên phân phối cho hắn lại cũng sẽ không thiếu nửa điểm. Thịt thú cấp Hắc Động có một đống lớn, đủ cho ba người bọn họ ăn khi xuyên qua trong vũ trụ.

Khi con lừa đen chạy đi, Chu Hằng bắt đầu nghiên cứu làm thế nào gia tốc tu luyện.

Đầu tiên là thánh dược, nhưng thánh dược quá hiếm có, hơn nữa dù dùng thánh dược đưa hắn lên Hắc Động Cảnh, nhưng từ Hắc Động Cảnh đến Hỗn Độn Cảnh, con đường dài như vậy nên đi như thế nào?

Dù thế nào cũng không thể luôn dựa vào thánh dược chứ?

Dù là có Hoặc Thiên ra mặt, phỏng chừng cũng rất khó kiếm được nhiều thánh dược đỉnh cấp như vậy!

Thứ hai chính là Tinh Hạch Tinh Hạch cấp Tuệ Tinh, cấp Hắc Động! Nhưng đồ vật như vậy còn thưa thớt hơn cả thánh dược, lại chỉ có duyên gặp mà không thể cầu, càng thêm không thể

trông vào.

ads

Thứ ba là hắc kiếm, chém giết cường giả là được. Nhưng theo tu vi hắn càng ngày càng cao, cứ tăng lên một bước cần chém giết số lượng cường giả cũng càng ngày càng nhiều. Vẫn là vấn đề cũ, muốn xông lên Hắc Động Cảnh không khó, nhưng sau Hắc Động Cảnh, đi đâu tìm nhiều cường giả cấp Hắc Động như vậy cho hắn giết?

Trong Ma Hải ngược lại có vô số tồn tại như vậy, nhưng đó là Tử Linh, hắc kiếm hấp thu lại là tinh khí sinh mệnh, hoàn toàn không đúng đường!

Cuối cùng, chính là lốc xoáy sao!

Nó có thể trực tiếp từ trong hư không rút lấy linh khí, vì sao có thể như thế Chu Hằng hoàn toàn không rõ, nhưng hắn cũng không cần hiểu rõ, chỉ cần biết hắn có thể như vậy là được rồi.

Thủ đoạn đáng tin nhất chính là đề cao tốc độ hấp thu linh lực của lốc xoáy sao!

Sau khi thủy tinh tím cường hóa, cho Chu Hằng một gợi ý.

Lốc xoáy sao quả thật có thể gia tốc!

Lúc trước hắn tu luyện là với thân thể hấp thu linh khí thiên địa phụ cận, rồi chuyển hóa thành tích lũy linh lực bản thân, điều này bị hạn chế bởi tư chất thân thể. Có người nhanh, có người chậm. Đây là trời sinh!

Nhưng bất kể chênh lệch bao nhiêu, ở trước mặt tích lũy linh lực khủng bố của Tuệ Tinh Cảnh, cái này dù nhanh cũng tính bằng vạn năm!

Chu Hằng căn bản không chờ được thời gian dài như vậy!

Nhưng nếu như đem lốc xoáy sao lại gia tốc thì như thế nào?

Trên lý thuyết hắn chỉ cần 30 năm là có thể đạt tới Tuệ Tinh Cảnh đại viên mãn. Mà nếu như lại đem tốc độ của lốc xoáy sao tăng lên gấp 10, như vậy chẳng phải là chỉ cần 3 năm?

3 năm, con số này trong phạm vi hắn có thể chấp nhận.

Hắn hiện tại đang nghiên cứu làm thế nào thúc đẩy tốc độ xoay của lốc xoáy sao. Khi con lừa đen phụ trách chạy đi, hắn liền đau khổ suy tư, thậm chí khi hắn chạy đi cũng nhất tâm nhị dụng. Có mấy lần suýt nữa sai phương hướng, vẫn bị Tiểu Hỏa cắn gót chân mới tỉnh ngộ lại.

Thời gian ngay trong vượt qua tinh hải lặng yên mà qua. 1 tháng, 2 tháng… nửa năm!

Chu Hằng hoàn toàn mất ý thức về thời gian, không ngừng thử ảnh hưởng lốc xoáy sao. Bắt đầu một tháng, hắn không hề có đầu mối. Tháng thứ hai trở đi, hắn đi ngược lại, đem trọng điểm nếm thử đặt ở làm thế nào giảm tốc độ.

Đến tháng thứ ba, hắn rốt cuộc có manh mối. Tháng thứ tư hắn đã có thể quả thật giảm vận tốc quay của lốc xoáy sao. Mà từ tháng thứ năm trở đi, hắn một lần nữa nếm thử gia tốc lốc xoáy sao.

Có kinh nghiệm giảm tốc độ, khi lại gia tốc liền có manh mối. Rốt cuộc, vào tháng thứ bảy hắn đột nhiên mà thông suốt!

Gia tốc thành công!

Nhưng chỉ vẻn vẹn là gia tốc không đến 1/1000!

Không vội, lầu cao vạn trượng bắt đầu từ đất bằng. Có thể gia tốc nói lên con đường này là đi thông, chỉ cần kiên trì là được.

2/1000, 3/1000… ngộ tính của Chu Hằng mạnh đến không người nào có thể địch lại, vào lúc này bày ra sự yêu nghiệt. Khi thời gian tới tháng thứ tám, hắn đã đem vận tốc quay của lốc xoáy sao tăng lên 10%!

Nhưng vậy còn chưa đủ, mục tiêu của hắn là đề cao cấp 10, mà không phải là 1/10!

Tháng thứ 9, 10, 11!

Khi bọn họ sắp đến gần Bách Long Tinh, Chu Hằng cũng đem tốc độ quay của lốc xoáy sao tăng lên suốt một lần!

Hắn lộ ra nụ cười, chính mình còn xa chưa đạt đến cực hạn, còn có thể tiếp tục tăng lên.

Lại là một tháng sau, Bách Long Tinh đã ở ngay trước mắt!

Con lừa đen hoan hô một tiếng vút, thân thể nhoáng một cái đã tiến vào Bách Long Tinh.

Ông!

Một luồng ý chí mạnh đến đáng sợ nhanh chóng buông xuống, dọa cho con lừa đen lập tức hai chân nhũn ra, đặt mông ngồi xuống đất.

– Ngươi đã trở lại? Đây là Hồng Nguyệt.

Chu Hằng mỉm cười, nói:

– Ta đã trở lại!

– Không tồi, tạo thành 1000 đạo thiên hà, cách Tuệ Tinh Cảnh đỉnh cũng không xa! Hồng Nguyệt rất là vừa lòng: – Về trước rồi nói! Ý chí của nàng rất nhanh liền hóa thành một bàn tay bạch ngọc, nắm mở một cái, không gian nhoáng lên, đã cuốn ba người Chu Hằng vào trong Ngọ Dương Học Phủ.

5 năm trôi qua, ngôi học phủ này cũng khôi phục náo nhiệt dĩ vãng, nhưng khu vực đám người Hồng Nguyệt ở lại thành cấm địa, không có bất kỳ người nào dám cả gan đặt chân.

– Phu quân!

Nhìn thấy Chu Hằng đột nhiên xuất hiện, các nàng Ứng Mộng Phạm đều kích động vọt tới.

Chu Hằng giang hai tay, đem các nàng lần lượt ôm một vòng. Khi đến lượt Phong Liên Tình, thiếu nữ hoang dã này đem ánh mắt cảnh giác nhìn hắn, nói: – Ta cũng không muốn bị ngươi ôm, sẽ mang thai đấy!

Phụt!

Chu Hằng phun ra ngoài, đây là ai dạy hả, ôm một cái là sẽ mang thai? Nếu có thể nói như vậy, lão Chu gia sao đến mức còn không có thế hệ mới kế tiếp?

Khi biết hắn trở về, Triệu Lạc Nhạn, Liễu Duẫn Nhi, Liễu Thi Thi cũng nhao nhao mà tới. Đối với võ giả bậc cao mà nói, 5 năm căn bản không tính là gì, không có ai bởi vậy mà già đi. Ngược lại là Liễu Duẫn Nhi trổ mã càng thêm kiều diễm, có vài phần quyến rũ mê hoặc của mẫu thân.

Khi đôi mẹ con này sóng vai mà đứng, khiến Chu Hằng đều có chút hoảng hốt, dường như nhìn thấy một đôi tỷ muội.

Liễu Duẫn Nhi hiện giờ đã lên ngôi xưng đế, nhưng thiếu nữ lại không hề có khí chất làm đế, ẩu tả trước sau như một.

Trong tiệc đón gió, các nàng thay nhau đá lông nheo hắn, tự nhiên là đang ra hiệu cho hắn, có chút ruộng đồng đã bỏ hoang bốn năm năm, nên ra sức khai khẩn một chút! Mà Triệu Lạc Nhạn lại càng mê người, thừa dịp đến mời rượu, làm như dưới chân mất thăng bằng nhào vào lòng Chu Hằng, một chân khẽ cọ lên chân hắn. Khiến hắn dâng trào đến suýt nữa liền đem vưu vật này đặt lên bàn xử lý tại chỗ!

Liễu Thi Thi cũng lớn mật nóng bỏng trước sau như một, khi đến lượt nàng mời rượu, nói: – Ngươi lúc nào cưới ta?

Chu Hằng trợn trắng mắt: – Lúc nào ta nói qua muốn cưới ngươi?

– Ngươi đem vị hôn phu của ta đuổi chạy, hiện tại ai đều cho rằng ta là nữ nhân của ngươi, còn có ai dám cưới ta? Ngươi chẳng lẽ muốn không phụ trách? Liễu Thi Thi ăn vạ.

Làm người tốt đi! Làm người tốt đi!

Làm người tốt chính là kết cục này! Chu Hằng thở dài không thôi.

Điều này nếu bị người khác biết, khẳng định sẽ tức giận đến nội thương. Có mỹ nữ yêu thương nhung nhớ, ngươi cmn còn muốn già mồm cãi láo, quá tinh tướng, hoàn toàn không thể nhẫn nhịn!

Nhưng từ lập trường của Chu Hằng mà nói, nữ nhân bên cạnh hắn đã đủ nhiều, thật sự không muốn khai khẩn ruộng mới nữa. Đàng hoàng đem một mẫu ba sào ruộng hiện tại cày cấy ra kết quả đi!

Ban đêm, hắn theo lý đương nhiên làm hết nghĩa vụ của một nam nhân.

May mắn may mắn, hắn hiện tại có được long thể trạng thái hoàn toàn, thể lực chân nguyên thạch tuyệt hảo, lúc này mới chống được đám oán phụ hạn lâu ngày này! Nhưng dù là như vậy, sau ba ngày ba đêm hoang đường, hắn cũng chỉ có mức vùi đầu ngáy o o.

Sau đó, hắn lại bắt đầu nghiên cứu gia tốc lốc xoáy sao.

Cái này sau khi đạt tới tăng tốc gấp ba liền bước vào bình cảnh, nguyên nhân ngay ở chỗ lực lượng của Chu Hằng không đủ, không thể thúc đẩy lốc xoáy sao đạt tới tốc độ cao hơn.

Hắn là không có biện pháp lại gia tốc lốc xoáy sao, nhưng cũng không phải nói là không có biện pháp.

Hắn đi tìm Hồng Nguyệt, đối phương có được lực lượng vượt qua hắn không biết bao nhiêu lần, khẳng định có thể trợ giúp

hắn thúc đẩy lốc xoáy sao.

Nhưng đầu tiên hắn còn muốn hỏi rõ một chuyện.

– Ta gặp Hoặc Thiên rồi! Sau khi gặp Hồng Nguyệt, Chu Hằng lập tức đi thẳng vào vấn đề.

– Vậy ngươi cũng biết, Hoặc Thiên là…

– Sư phụ nàng! Chu Hằng gật gật đầu.

– Ngươi biết vì sao ta muốn phản bội sư phụ sao? Hồng Nguyệt cười nhàn nhạt: – Có lẽ ngươi sẽ không tin tưởng, nhưng Thiên Mệnh Chân Quân có một loại năng lực kỳ dị, khiến người không kìm được tin tưởng hắn, bị hắn khống chế!

– Hắn phóng đại trăm lần khát cầu của ta đối với lực lượng, cuối cùng khiến ta lựa chọn ra tay với sư phụ!

– Mà chuyện như vậy cũng xảy ra ở trên người đệ tử của ta!

– Người này, ta vô cùng tín nhiệm, nhưng vẫn phản bội ta!

Chương 1072: Lại bị đẩy ngược

Hồng Nguyệt có hai đồ đệ, đáng tiếc chỉ có sư phụ cao minh cũng vô dụng. Như Hoặc Thiên, thiên tài như Hồng Nguyệt hàng tỉ năm cũng không ra một người, đương nhiên không có khả năng toàn bộ tiến vào Thái Hư nhất mạch. Hai đồ đệ của nàng không có một người bước vào Hỗn Độn Cảnh.

Đại đệ tử tên Huyết Liên, đồng dạng là một nữ tính, là Chân Quân 9 động. Nhị đệ tử Tà Ảnh, nam, là Chân Quân 7 động. Trong hai gã đệ tử, chính là đại đệ tử Huyết Liên bị Thiên Mệnh Chân Quân cổ động, cùng vị sư bá này liên thủ đánh lén Hồng Nguyệt. Thời cơ lựa chọn đồng dạng là khoảnh khắc yếu ớt nhất sau khi Hồng Nguyệt chuyển thế.

Nhưng Hỗn Độn Cảnh đi ra 1000 bước dù sao cũng phi phàm, dù là Thiên Mệnh Chân Quân đem kế hoạch cải tiến không ít, nhưng vẫn bị Hồng Nguyệt chạy thoát tuy nhiên, Thái Hư nhất mạch sau lại bị Thiên Mệnh Chân Quân nắm giữ, Huyết Liên từ đây mất tích, có 90% khả năng là bị Thiên Mệnh Chân Quân hại chết, thậm chí cắn nuốt!

Nhị đệ tử Tà Ảnh đối với Hồng Nguyệt vô cùng ngưỡng mộ, sau khi chuyện xảy ra cũng rời khỏi Thái Hư nhất mạch, hắn vững tin Hồng Nguyệt không chết, vì thế tìm kiếm khắp thời gian. Còn ở hai giới Tiên Phàm thành lập thế lực mở rộng phạm vi tìm tòi.

Đây cũng là lai lịch của Thiên Bảo Các, chủ nhân mà bọn họ mấy chục vạn năm qua một mực tìm kiếm chính là Hồng Nguyệt!

Bởi vì cùng ra từ Thái Hư nhất mạch, Chu Hằng còn từng dẫn động đồ vật phân biệt Hồng Nguyệt, bị nhận lầm chính là Hồng Nguyệt chuyển thế.

– Thiên Mệnh Chân Quân tuyệt đối không đơn giản, môn công pháp hắn nắm giữ kia có hiệu quả mê hoặc lòng người. Ta thậm chí thẳng đến sau khi bị đệ tử của mình phản bội, đánh rớt khỏi Minh giới, trải qua vô số năm suy tư mới ý thức được!

– Không phải ta muốn biện hộ cho mình, nhưng nếu không phải như thế, ta tuyệt đối sẽ không phản bội sư phụ!

Nói đến chỗ hận, Hồng Nguyệt nắm chặt tay, sát ý lưu chuyển.

Bị cổ động phản bội sư phụ, còn gặp phải đệ tử của mình bị cổ động phản bội, Hồng Nguyệt đối với Thiên Mệnh Chân Quân tự nhiên là hận vô cùng khắc sâu! Thậm chí còn hận hơn so với Hoặc Thiên, bởi vì nàng mắc mưu hai lần!

– Ta tin tưởng nàng!

Chu Hằng gật gật đầu.

Hồng Nguyệt lộ ra vẻ vui mừng, nói: – Cám ơn ngươi!

Phản bội sư phụ là một cái gai trong lòng nàng, mà Chu Hằng có thể đồng ý nàng, đây là ủng hộ lớn nhất đối với nàng, khiến nàng vô cùng vui mừng.

Thiên Mệnh Chân Quân thật sự là một thiên tài!

Hắn sáng tạo ra công pháp có thể cắn nuốt người, còn có thể cổ động Hồng Nguyệt đã bước ra 1000 bước, nhân vật như vậy thật sự là đáng sợ vô cùng!

May mắn, hắn bị Hoặc Thiên làm thịt!

Thánh nhân đều nói hắn đã chết, như vậy hắn khẳng định đã chết!

ads

Không biết tại sao, Chu Hằng vẫn để lại một bóng mờ, luôn cảm thấy cái chết của Thiên Mệnh Chân Quân cũng không

phải là điểm cuối. Bởi vì Thiên Mệnh Chân Quân liền không có truyền nhân sao, nói không chừng hai loại bí pháp này đã lưu truyền ra ngoài rồi?

– Ồ? Hồng Nguyệt đột nhiên khẽ kêu một tiếng: – Trên người ngươi làm sao có một mùi vị!

– Khó ngửi?

– Không thể nói là khó ngửi hay dễ ngửi, nhưng phi thường hấp dẫn ta!

Hồng Nguyệt nhíu mũi ngọc, vừa ngửi vừa dí sát vào Chu Hằng, đều sắp dán lên mặt Chu Hằng.

Quả nhiên, cảnh giới càng cao bị lực hấp dẫn càng lớn!

Mấy hôm trước Chu Hằng đã thử qua, loại mùi này trên người hắn các nàng Nguyệt Ảnh Thánh Nữ gần như không ngửi thấy, dường như thấp nhất cũng phải Tuệ Tinh Cảnh mới được, giống như là Long Toa Toa. Mà Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt phản ứng càng lớn.

– Nàng cảm thấy đây là cái gì? Chu Hằng nói.

– Không biết, nhưng chính là khiến ta rất muốn thân cận!

Hồng Nguyệt nghĩ nghĩ, thận trọng nói.

Không có lý do chính là như thế!

Chu Hằng trong lòng khẽ động, hấp dẫn như vậy không có lý do, nhưng hiệu quả lại là vô cùng cường đại, như vậy Thiên Mệnh Chân Quân thì sao? Phương pháp mê hoặc của hắn có phải cũng là như thế hay không đây?

Đối phương… chẳng lẽ đã từng đi bên rìa thế giới?

Người khác không có khả năng tốn thời gian hơn triệu năm mạo hiểm chạy một chuyến, nhưng Thiên Mệnh Chân Quân không giống. Hắn vốn chính là thiên tài, yêu nghiệt, chỉ là khi Tuệ Tinh Cảnh thăm dò một chuyến, không đặt vững nền móng, cuối cùng chỉ có thể trọn đời dừng lại ở trên 8 động!

Là thiên tài đều phi thường kiêu ngạo, Thiên Mệnh Chân Quân tự nhiên không cam lòng ntư. Vì thế hắn lựa chọn đi bên tìa thế giới mạo hiểm thử một lần cũng vô cùng có khả năng!

Cuối cùng, hắn đạt được cơ duyên, hình thành hai loại bí thuật cắn nuốt và mê hoặc!

Đây có phải là chân tướng của sự tình hay không?

Đáng tiếc Thiên Mệnh Chân Quân đã chết. Vấn đề này vĩnh viễn không có biện pháp đạt được đáp án.

– Hồng Nguyệt, ta muốn xin nàng giúp một chuyện! Chu Hằng cuối cùng nói ra ý đồ đến.

– Ngươi nợ ta mấy ân tình rồi? Hồng Nguyệt lại cười hỏi.

– Nợ nhiều không lo, tiếp tục nợ đi! Chu Hằng da mặt cũng trơ.

– Ngươi cần gì?

– Ta muốn nàng giúp ta thúc giục linh lực lưu chuyển, cụ thể như thế nào chúng ta chậm rãi thử!

Hai người bắt đầu bế quan, toàn tâm nghiên cứu làm thế nào

đề cao tốc độ quay lốc xoáy sao của Chu Hằng.

Chu Hằng đã có thể đem lốc xoáy sao gia tốc gấp ba, hắn cần chính là làm thế nào đem ngoại lực cũng đồng dạng chuyển hóa thành lực thúc đẩy. Điều này lúc mới đầu quả thật chính là chịu tự hành hạ, lực lượng của Hồng Nguyệt vừa phun, lập tức ở trong cơ thể hắn điên cuồng tàn phá. Cho dù hắn là thể chất Long tộc trạng thái hoàn toàn thì lại thế nào, vẫn toàn thân trào máu!

Sau từng lần tự hành hạ mình, phối hợp của hai người cũng dần dần ăn ý, chủ yếu là Hồng Nguyệt cũng biết nên làm như thế nào. Đừng quên nàng đồng dạng là kỳ tài ngút trời, người thứ hai ở lĩnh ngộ pháp tắc đi ra 1000 bước!

Chu Hằng đang tiến bộ, Hồng Nguyệt cũng đang trong quan sát lốc xoáy sao chuyển động được dẫn dắt nhiều, rồi lại có dấu hiệu đột phá!

Nên biết cường giả siêu cấp như nàng đã vô hạn đến gần cực hạn của Hỗn Độn Cảnh, đi thêm một bước tuyệt đối là khó càng thêm khó. Nhưng hiện tại không ngờ sau khi quan sát lốc xoáy sao của Chu Hằng liền được dẫn dắt, đạt được lĩnh ngộ, có thể thấy sự nghịch thiên của siêu cấp đại viên mãn.

Chỉ là có một điểm không tốt. Bởi vì trên người Chu Hằng có luồng sức hấp dẫn mãnh liệt, càng là cường giả bị hấp dẫn càng lớn, hai người lại sớm chiều ở chung, ngồi kề sát nhau. Củi khô lửa nóng, rất dễ dàng xảy ra chuyện!

Chu Hằng bởi vì trong lòng còn có một Hoặc Thiên, trước khi hai nàng chưa hòa hảo, hắn tuyệt đối sẽ không động vào Hồng Nguyệt. Động vào một cái chính là có lỗi với Hoặc Thiên!

Nhưng hắn không chủ động cũng không nghĩa là Hồng Nguyệt sẽ không chủ động!

Ba phen bốn bận tai má chạm nhau, sức tự khống chế của Hồng Nguyệt cũng càng ngày càng kém, luôn là mắt hạnh mê ly, phong tình vạn loại. Dù là thái giám cũng sẽ động lòng, cây khô cũng sẽ nảy mầm!

Cái này giống như là đi lại trên vách đá vạn trượng, tuy rằng cẩn thận, nhưng nếu một mực đi sẽ có một ngày sẽ xảy ra chuyện!

Chu Hằng lo lắng không phải là không có đạo lý. Vào bốn tháng sau, thật đúng là xảy ra chuyện!

Hồng Nguyệt hóa thân bạo lực cuồng, muốn đẩy ngược hắn!

Chu Hằng liều chết không theo, nhưng Tuệ Tinh Cảnh cỏn con có thể chống lại Hỗn Độn Cảnh? Hơn nữa còn là đệ nhất cường giả trong Hỗn Độn Cảnh hiện nay?

Bốp! Bốp! Bốp! Bốp!

Hồng Nguyệt vung tay, bốn vầng trăng máu đã hóa thành vòng, trói chặt cổ tay cổ chân Chu Hằng, đem hắn trói thành hình chữ đại (大)!

– Bình tĩnh một chút. Bình tĩnh! Bình tĩnh! Chu Hằng cả kinh kêu lên.

– Bình cái gì tĩnh. Bản tôn hôm nay liền muốn ăn ngươi! Hồng Nguyệt cất tiếng cười to, giống như nam nhân cường tráng cưỡng bức tiểu cô nương, dâm uy mười phần. Roẹt tay nàng xé một cái, quần áo Chu Hằng liền bị xé rách, lột xuống một cái.

Roẹt! Roẹt! Roẹt!

Hai tay nàng liền tục cào, rất nhanh quần áo trên người Chu Hằng liền nát tươmg, hóa thành những mảnh vải không hoàn chỉnh. Có cái còn dán ở trên người Chu Hằng, đại bộ phận thì đã bị Hồng Nguyệt vãi đầy đất.

– Ha ha ha, giữa nam nữ có tình cảm nhưng không được vượt qua giới hạn, nàng không nên làm quá đáng!

Roẹt!

– Nàng chiếm được người ta, nhưng không chiếm được lòng ta!

Roẹt!

– Có lời từ từ nói, không nên táy máy tay chân!

Roẹt!

– Này này này, nàng không nên gây thành bi kịch!

Lúc này không có tiếng xé quần áo truyền đến, bởi vì Chu Hằng đã bị lột sạch. Mà Hồng Nguyệt cũng mê ly kèm xấu hổ ép tới. Ma nữ tuyệt sắc này bất kể là dung nhan hay là dáng người, khí chất đều không hề thua kém Hoặc Thiên chút nào, ai nhìn đều sẽ mê say thật sâu

Khi Chu Hằng thoáng thất thần, lập tức sắc mặt đại biến, bởi vì hai người đã kết hợp cùng một chỗ.

Móa!

Lại bị đẩy ngược!

Hắn đời này từng bị đẩy ngược ba lần, nhưng trong đó có hai lần phát sinh ở Bách Long Tinh!

Như vậy đừng gọi Bách Long Tinh nữa, đổi là Đẩy Ngược Tinh cho xong!

Mặc dù là bị đẩy ngược, nhưng tư vị lại đẹp đến không thể hình dung. Cùng vưu vật tuyệt sắc như Hồng Nguyệt nước sữa hòa nhau, đây là một loại hưởng thụ vô thượng. Cho dù là trong lòng Chu Hằng còn đang lo lắng về sau làm thế nào đối mặt với Hoặc Thiên, nhưng thân thể lại đang sung sướng hưởng thụ, thậm chí ngay cả tinh thần cũng lâm vào hân hoan.

Từ thân thể đến linh hồn, phóng thích tối cao tối thượng, sung sướng không thể hình dung.

Duy nhất không được hoàn mỹ… chính là bị đẩy ngược nhỉ!

Một ngày nào đó, thực lực của hắn sẽ vượt qua Hồng Nguyệt và Hoặc Thiên, đến lúc đó lại báo thù!

Còn nữa… hắn thề, tuyệt đối tuyệt đối không thể lại bị Hoặc Thiên đẩy ngược nữa!

– Ô… Suy nghĩ miên man của hắn rất nhanh liền bị khoái cảm tuyệt vời kéo lại, tận tình hưởng thụ niềm vui cá nước.

Suốt ba ngày sau, cuộc chiến này mới hoàn toàn chấm dứt.

Hồng Nguyệt giống như con mèo nhỏ dựa vào trong lòng Chu Hằng, thân thể như bạch ngọc giống như tác phẩm được trời cao tỉ mỉ chạm khắc, hoàn mỹ không sứt mẻ.

Hai người đều không nói gì, chuyện đã xảy ra, hai người cũng không phải là người dông dài, căn bản không cần nói lời già mồm cãi láo gì. Hơn nữa, từ khoảnh khắc Hồng Nguyệt tìm đến Chu Hằng, liền đã định sẵn chuyện này xảy ra, chỉ là thời gian nguyên bản sẽ không sớm như vậy. Ai bảo Chu Hằng dung hợp một viên thủy tinh tím, thu được năng lực “Tán gái”.

– Tiếp tục tu luyện! Hồng Nguyệt sau khi làm đủ Nữ vương, lại đổi làm thầy, đốc thúc Chu Hằng tiến hành tu luyện, tiếp tục đề cao vận tốc quay của lốc xoáy sao. Diệu dụng này chính là vô cùng, bởi vì Chu Hằng dù thế nào sẽ tiến vào Hắc Động Cảnh, lúc đó cần tích lũy linh lực!

– Qua cầu rút ván! Chu Hằng lẩm bẩm. Ma nữ này khi cần mình liền trực tiếp đẩy ngã, mà khi “chơi” chán rồi lại nghiêm

mặt làm thầy. Quả thật vô sỉ! Quá vô sỉ!

– Ngươi nói gì? Hồng Nguyệt mắt nghiêm lại.

– Không có gì! Chu Hằng vội vàng ngậm miệng, nếu không ma nữ này lại muốn luân hắn mấy chục lần, dù là long thể cũng không chịu nổi!

Nhưng hắn đánh giá thấp giác ngộ tự khắc chế mình của Hồng Nguyệt. Hai người vừa mới đột phá chướng ngại kia, chính là tình sâu như biển, vừa tới gần lập tức thiên lôi khơi địa hỏa, nhấc lên từng trận bão yêu.

Bọn họ cũng thuận theo tự nhiên, vừa không phóng túng cũng không cố ý khắc chế. Dưới tâm tính như vậy, bọn họ rõ ràng không bỏ bao nhiêu thời gian vào tu luyện, nhưng tiến bộ ngược lại càng lớn.

Lĩnh ngộ lĩnh ngộ, trọng điểm ngay ở chữ ngộ. Không thể ngộ, dù là khổ tu một đời thì lại thế nào?

Vận tốc quay lốc xoáy sao của Chu Hằng đạt tới 11 lần, mà đây còn không phải là cực hạn!

Chương 1073: Đột phá lớn

Theo tốc độ xoay của lốc xoáy tinh tú tăng lên, là tốc độ tích lũy linh lực của Chu Hằng được tăng lên gấp 10 lần, theo lý thuyết chưa đến 4 tháng là hắn có thể hình thành một ngôi sao chổi.

Mà trình tự linh lực của Hồng Nguyệt hùng hậu cỡ nào, trên đời này mạnh hơn nàng cũng chỉ có 5 vị Thánh nhân mà thôi!

Hiện tại Chu Hằng chỉ mới Tuệ Tinh Cảnh, chênh lệch lực lượng quá lớn với Hồng Nguyệt, cho nên Hồng Nguyệt ước chừng nàng có hể tăng vận tốc xoay của lốc xoáy tinh tú lên cao khoảng 1000 lần, đây mới là cực hạn!

Nếu đổi lại là Hoặc Thiên, lực lượng của Thánh nhân vượt xa Hỗn Độn Cảnh, cực hạn có thể là gấp 10 ngàn lần, thậm chí 100 ngàn lần!

Nếu như đạt đến tốc độ cao như thế, linh khí điên cuồng nhập thể có khi nào sẽ nhồi Chu Hằng nổ tung hay không?

Tốc độ xoay chuyển linh lực có cực hạn, năng lực chịu đựng của Chu Hằng cũng có cực hạn!

Nhưng tối thiểu phải đẩy một bên đến cực hạn đã!

Hai người như keo như sơn, mỗi ngày không lăn giường thì là thúc đẩy lốc xoáy tinh tú, 7 tháng sau, lốc xoáy tinh tú tăng tốc độ lên 20 lần, nó còn xa mới đến lực lượng cực hạn của Hồng Nguyệt, nhưng đã đạt đến cực hạn chịu đựng của Chu Hằng.

Bằng vào long thể đã được tăng cường của hắn cũng không chịu thêm được linh khí tràn vào khủng bố như vậy!

20 lần, đây là cực hạn ở Tuệ Tinh Cảnh, sau khi hắn đột phá Hắc Động Cảnh, tự nhiên cực hạn này còn có thể tăng lên, có thể là 50 lần, cũng có thể gấp trăm lần, trước khi chưa đột phá thì không biết được.

Hồng Nguyệt cũng nhận được chỗ tốt rất lớn, được tưới mát càng thêm kiều diễm mê người – đương nhiên không chỉ là vậy, nàng lĩnh ngộ pháp tắc quả nhiên có bước tiến bộ rất lớn, bước ra tròn 1 bước!

1001 bước!

Đừng có xem thường một bước này, vốn muốn đi ra một bước thì có thể nàng phải khổ tu ít nhất ngàn vạn năm, nhưng hiện giờ lại dễ dàng vượt qua!

Hỗn Độn Cảnh có lực lượng cực hạn, giống như những cảnh giới khác, tích lũy linh lực không thành vấn đề. Giống như Nhị tổ Long tộc, cùng với lão Thanh Long, Hồng Nguyệt, thậm chí Hoặc Thiên trước khi thành Thánh, trình tự linh lực của bọn họ thật ra không có gì khác nhau, đều đạt đến giới hạn Hỗn Độn Cảnh.

ads

Khác là ở chỗ lĩnh ngộ pháp tắc!

Đi ra 100 bước cùng đi ra 1000 bước, chiến lực chênh lệch giống như Thánh nhân nghiền ép Hỗn Độn Cảnh!

Có thể đi ra một bước này thuận lợi như vậy, tự nhiên làm cho Hồng Nguyệt vô cùng vui mừng, tiện thể cũng đòi Chu Hằng tận 17 lần, làm cho ngày hôm sau hắn chết lặng đến hoàn toàn không cảm giác được sự tồn tại của một cái bộ phận trên thân thể!

Chu Hằng đã là Tuệ Tinh Cảnh đại viên mãn, nhưng muốn tiến thêm một bước, thành tựu siêu cấp đại viên mãn thì phải xem cơ hội. Ngược lại thể chất của hắn cũng đạt tới Tuệ Tinh Cảnh

đỉnh phong, 99% sẽ nhảy vào Hắc Động Cảnh trước trình tự linh lực, dù sao cái này chỉ cần ăn ngủ là được.

Hai người kết thúc bế quan, chúng nữ đã đợi lâu tràn lên kéo lấy Chu Hằng liền bỏ chạy, các nàng chỉ được bù đắp vào ngày Chu Hằng trở về, nhưng chớp mắt lại trôi qua một năm, ruộng cũng hoang hết rồi!

Tiếp tục cày cấy, vì thế hệ đời sau của lão Chu gia, liều mạng!

Chu Hằng khổ cũng sung sướng, chẳng những phải bình ổn nữ nhân trong nhà, còn phải đối phó Triệu Lạc Nhạn chạy đến ăn vụn. Nữ nhân này thật thông minh, cũng không có ý hồng hạnh xuất tường, thông đồng với người khác, cũng làm cho Chu Hằng không cách nào nói nàng được, đành phải ra sức cày cấy.

Thật vất vả mới trộm đi ra nghỉ, Phong Liên Tình liền kéo hắn đi đến tửu lâu mà nàng tìm được.

Làm hàng ăn, Phong Liên Tình chẳng những ăn nhiều, lại còn rất kén ăn, cho nên nàng không ngừng tìm kiếm, cuối cùng tìm được một chỗ làm cho nàng tương đối hài lòng. Mà dưới khẩu vị kén chọn của nàng, trình độ các đầu bếp cùng một đường tăng vọt thẳng tắp, tiện thể chỗ tửu lâu này cũng đông khách nườm nượp.

Loài người tu luyện tuyệt đối không phải vì chịu khổ, ngược

lại, là vì hưởng thụ tốt hơn!

Cho nên, rõ ràng võ giả bậc cao chỉ cần hấp thu linh khí là có thể duy trì sinh tồn, nhưng không ai lại thật sự cắt đứt ham muốn ăn uống cùng dục vọng nam nữ. Theo danh tiếng tửu lâu này lên cao, tự nhiên dẫn tới vô số khách hàng, nghiễm nhiên có xu thế đứng đầu Bách Long Tinh.

Phong Liên Tình là khách quen ở nơi này lại càng là cố chủ, cho nên lập tức được tiểu nhị chạy ào ra đón vào, dẫn hai người đến vị trí gần cửa sổ, đây cũng là vị trí tốt nhất.

Tuy nhiên, trọng điểm của hai người đều là thức ăn trước mặt, Chu Hằng mang về rất nhiều thịt thú cấp Hắc Động, tuy rằng bị ăn xong phần lớn, nhưng vẫn còn có một phần được Phong Liên Tình cẩn thận giấu đi, nhưng lúc này vẫn lấy ra giao cho tửu lâu tiến hành xử lý dùng để mời Chu Hằng.

Theo lời nàng nói, đây là nàng rất nghĩa khí, ngay cả các nàng An Ngọc Mị cũng không có đãi ngộ như thế!

Chu Hằng cười hì hì, hắn tự nhiên sẽ không vạch trần Phong Liên Tình đối với hắn không phải là nghĩa khí, mà trong lòng đã sớm yêu hắn. Nhưng không vội, để cho dã nha đầu này chầm chậm tỉnh ngộ là được, dù sao… ruộng đã đủ nhiều, hắn thật không muốn khai khẩn thêm mấy khu nữa làm mệt chết trâu già!

– Tiểu Chu Tử, Vĩnh Hằng Long Tinh có vui không?

– Ma Hải thật đáng sợ như thế?

– Thế giới thật có bờ rìa hay sao?

Nàng líu ríu nói, lợi hại nhất ở chỗ đó là nàng có thể vừa ăn vừa nói, dù sức ăn hiện tại của Chu Hằng đã vượt xa nàng cũng phải ấn một dấu phục.

Nhìn bộ dáng vô ưu vô tư của nàng, Chu Hằng không khỏi tuôn ra cảm giác bình yên an lành, thầm thề phải bảo hộ nụ cười này của nàng.

……

12 con Bích Nhãn Xích Long Mã lao vụt tới, đồng loạt ngừng lại, tiểu nhị tửu lâu vội vàng ra đón.

Ánh mắt của hắn rất sắc bén, Bích Nhãn Xích Long Mã được gọi là thú cưỡi của quý tộc, chẳng những vô cùng đắt giả, lại còn phải có đủ thân phận mới có tư cách mua, nhà giàu mới nổi căn bản không có cơ hội lấy được!

Đối với cường giả mà nói, cưỡi ngựa cũng chưa chắc nhanh hơn bao nhiêu, thậm chí còn không nhanh bằng bản thân dùng hai chân chạy đi! Nhưng đối với đám con cháu quý tộc, ra ngoài không dùng thú cưỡi thay đi bộ, vậy không phải mất mặt hay sao?

Chẳng những phải dùng thú cưỡi, lại còn phải là thú cưỡi hiếm có, giống như Hổ Hành Thú, Xích Thiết Lang thì thua xa Bích Nhãn Xích Long Mã hiếm có!

Xoạt! Trên con ngựa đầu tiên là một nam nhân tướng mạo hiên ngang xoay người xuống dưới, diện mạo khá anh tuấn, tiểu nhị nhận ra được, người này là Bạch Tử Mạch, là khách quen ở tửu lâu, thuộc loại vung tiền như rác!

Chỉ cần hầu hạ tốt vị này, chỉ riêng khen thưởng cũng để hắn bớt làm một năm!

– Bạch thiếu, ngài đã lâu không đến… Tiểu nhị vội lên đón, nhưng Bạch Tử Mặc căn bản không thèm để ý hắn, mà lui lại một bước, nói với thanh niên trên con ngựa thứ hai. – Lôi thiếu, chúng ta đã đến rồi, đây là Bách Vị Lâu mà ta đã nhắc với ngài!

Hít!

Tiểu nhị không khỏi thầm hít một hơi lạnh, Bạch Tử Mặc là thiếu chủ Bạch gia đó! Bạch gia là thế lực gì? Đây là gia tộc

Tuệ Tinh Hoàng! Có thể làm cho Bạch Tử Mặc xuống ngựa trước theo sau hầu, vậy bối cảnh của vị Lôi thiếu này tuyệt đối không đơn giản là Tuệ Tinh Đế, mà là cấp bậc Hắc Động!

Dọa chết người mà!

Nghĩ đến đó, sắc mặt tiểu nhị càng thêm chú ý, chuyến này dù là thường xuyên có thể được nhận thưởng lớn, nhưng lại không có cảm giác an toàn. Gặp phải công tử gia vui buồn thất thường, có khi đột nhiên không vừa mắt ngươi thì tiện tay đập chết!

Cũng chỉ là chuyện đền chút tiền mà thôi!

Hơn nữa còn có càng thảm hơn, nữ hầu bộ dáng xinh đẹp càng có thể lọt vào cường bạo, thậm chí luân gian, bị tra tấn đến chết!

Thanh niên trên con ngựa thứ hai cẩn thận xoay người xuống ngựa, nhìn thấy hắn xuống ngựa, 10 mấy người cưỡi ngựa khác mới đồng loạt xuống theo, tiểu nhị nhìn kỹ càng, 10 người này đều là hậu nhân hào môn đế đô!

Những vị chủ này đều không dễ hầu hạ!

Nhưng có không dễ hầu hạ cũng phải hầu hạ, chẳng lẽ lúc này

còn có thể đổi người ra đón? Được rồi, vậy chết lăn ra đất, tự nhiên sẽ có phục vụ khác ra đón.

– Lôi thiếu, mời! Bạch Tử Mặc dẫn đường đằng trước, Lôi thiếu gia kia thì vẻ mặt kiêu càng nhấc bước đi tới. Tuy nhiên dù cho Bạch Tử Mặc dẫn đường, nhưng lại rớt nửa người ở đằng sau Lôi thiếu gia, dùng một tay đưa đằng trước, như sợ có người lạ chặn đường.

10 người khác thì thân phận thấp hơn Bạch Tử Mặc một tầng, tự nhiên không dám xông lên nịnh nọt Lôi thiếu gia, giành lấy công việc của Bạch Tử Mặc.

Phục vụ dẫn đường đằng trước, Bạch Tử Mặc lại như phục vụ thứ hai, vẻ mặt cười nịnh nọt, nào còn phong thái hậu duệ hào môn đế đô? Điều này những người khác trong tửu lâu không khỏi làm dồn dập suy đoán thân phận của Lôi thiếu gia kia, rốt cuộc từ đâu đến mà phô trương lớn như vậy?

Tửu lâu có tổng cộng bốn tầng, tự nhiên là số tầng trên cao thì càng cao cấp, lầu bốn chính là lầu khách quý, chỉ có khách nhân tôn quý nhất mới có tư cách ngồi ở đây.

Khí đám Lôi thiếu, Bạch Tử Mặc đi đến lầu bốn, Chu Hằng đang cùng Phong Liên Tình ăn đến náo nhiệt.

Ánh mắt Lôi thiếu quét qua, lướt qua bóng lưng Phong Liên Tình liền lập tức toát ra vẻ kinh diễm, tuy rằng còn chưa thấy

mặt, nhưng chỉ riêng nhìn dáng người đã khiến tim đập thình thịch!

Bằng kinh nghiệm phong phú của Lôi thiếu, hắn có thể khẳng định, cô gái này chắc chắn cũng có dung mạo cực xinh đẹp!

Bạch Tử Mặc vừa thấy thế, lập tức nói với phục vụ: – Chúng ta vào chỗ đó, ngươi bảo hai người bọn họ tránh ra!

– Bạch thiếu, bọn họ cũng là khách quý của bổn tiệm, hơn nữa người ta đến trước, vậy không hay lắm! Phục vụ cẩn thận khuyên can, Bạch Tử Mặc có thể bâng quơ nói như thế, nhưng hắn nào đắc tội nổi khách quý trên lầu này?

Hắn chỉ là người hầu nhỏ bé, người có thể lên đến lầu bốn này có ai mà không dễ dàng bóp chết hắn!

Bốp!

Một tiếng bạt tai vang dội, phục vụ kia lãnh trọn một bạt tay, nửa bên mặt lập tức sưng vù lên, đau đến rớt cả nước mắt. Nhưng chịu cái tát này xong, trong lòng hắn lại bình tĩnh, bởi vì đại biểu hắn sẽ không chết!

Âm thanh này cũng kinh động Chu Hằng cùng Phong Liên Tình, thấy bọn họ nhìn sang, Bạch Tử Mặc cười nhạt, nói: –

Hai vị, đổi chỗ khác được chứ, ta mời bàn của các người!

Ở đâu ra tên ngu ngốc này, dám bảo mình nhường chỗ trên Bách Long Tinh?

Chu Hằng không khỏi buồn cười, nói: – Ồ, ngươi xác định muốn mời?

– Đương nhiên!

Bạch Tử Mặc ưỡn ngực ra, tràn đầy ngạo mạn. Nói đùa, hắn là người nối nghiệp Bạch gia tương lai, mỗi năm có thể lĩnh được hạn ngạch tài nguyên kinh người từ gia tộc, đừng nói mời một bữa, có mua hết căn tửu lâu này cũng không thành vấn đề!

– Ngươi có biết đây là thịt gì không? Chu Hằng càng vui vẻ, đã lâu không gặp phải thứ ngu ngốc này, vừa lúc mấy ngày trước tu luyện vất vả, lại bị Hồng Nguyệt vắt sạch, mượn tên này để giải trí.

– Mặc kệ là thịt gì, ngươi còn sợ bổn thiếu không trả nổi? Bạch Tử Mặc khinh thường nói.

– Ta quả thật sợ ngươi không trả nổi!

Chương 1074: Hậu duệ Cửu Anh

Bạch Tử Mặc nổi giận, trên đời này còn có thịt mà hắn không trả nổi?

Nói chơi cái gì thế!

Vốn hắn cũng không muốn nổi lên xung đột với hai người Chu Hằng, chỉ là muốn giành lấy vị trí tốt nhất cho Lôi thiếu, nhưng Chu Hằng lại dám mở miệng trào phúng hắn, làm cho hắn mất mặt trước Lôi thiếu, làm sao mà hắn không tức giận được?

– Bạch thiếu? Ngay lúc này, một tên trong nhóm kéo áo Bạch Tử Mặc.

– Cái gì?

Bạch Tử Mặc bực mình nói.

– Cô gái kia…. hình như là một trong những nữ nhân mà các lão tổ có nhắc, không được trêu chọc! Người kia nhỏ giọng

nói.

Nữ nhân không thể trêu chọc!

Từ sau khi Lâm Vô Bệnh "tạo phản" bị trấn áp, các lão tổ gia tộc đã ban ra một mệnh lệnh, Ngọ Dương Học Phủ có một đám nữ nhân thuộc về danh sách không thể chọc tới! Về phần tại sao, các lão tổ lại không nói.

Nhưng lão tổ đã tự mình căn dặn, ai dám không nghe?

Đám người Bạch Tử Mặc quả thật đã làm thế, suốt 4 năm qua đều rất thành thật.

Nữ nhân này chính là một trong những nhân vật Ngọ Dương Học Phủ không thể trêu chọc?

Bạch Tử Mặc lập tức tiền lùi không xong, nếu lúc này hắn lùi bước, tự nhiên mất mặt trước Lôi thiếu! Mà nếu như không bỏ qua, vậy hậu quả sẽ như thế nào?

Đây là người mà chính miệng lão tổ căn dặn không thể chọc tới!

Hắn nhìn lại Lôi thiếu, đột nhiên lòng tin tăng mạnh!

Lôi thiếu là ai, đây là hậu duệ thần thú Cửu Anh! Hơn nữa còn là truyền nhân khá là xuất sắc, hiện tại đã là Tuệ Tinh Cảnh, nói không chừng ngày sau có thể trở thành đại năng vô thượng cấp Hắc Động!

Cấp Hắc Động đó!

Chỉ là nghĩ tới đã khiến cả người phát run, nhiệt huyết tuôn trào!

ads

Cấp Hắc Động đặt trong bốn đại thần thú thì không có gì hiếm lạ, nhưng ở đây là Bách Long Tinh, là thế giới loài người, cấp Hắc Động thật là hiếm thấy như Thánh nhân!

Lôi thiếu, cũng là Lôi Hoàng kia nhìn chằm chằm mâm thịt trên bàn đã ăn được bảy tám phần, ánh mắt từ không quan tâm dần trở nên thận trọng, đột nhiên hắn hỏi: – Thịt thú Song Đầu Hoàng Kim Ngạc?

Cái gì Song Đầu Hoàng Kim Ngạc, nghe tên hình như rất là dữ dằn!

Đám người Bạch Tử Mặc ngạc nhiên, căn bản không có nghe nói qua! Nhưng là do Lôi Hoàng nói ra, bằng thân phận của người ta sẽ lại nói lung tung hay sao? Dù sao cũng là hậu đại thần thú, kiến thức rộng rãi, bọn họ làm sao so sánh được?

Ở trước mặt Lôi Hoàng, bọn họ căn bản không xứng là quý tộc, chỉ là thổ địa chủ mà thôi!

Chu Hằng nhún vai, nói: – Không rõ lắm, có lẽ là vậy!

Hắn chỉ biết là đây là thịt thú cấp Hắc Động, về phần cụ thể là giống nào thì làm sao hắn biết!

– Lôi thiếu, Song Đầu Hoàng Kim Ngạc này là yêu thú gì? Bạch Tử Mặc rụt rè hỏi.

– Yêu thú cấp Hắc Động!

Phụt!

Đám người Bạch Tử Mặc đồng loạt phun ra!

Yêu thú cấp Hắc Động, vậy còn không gọi là thần thú!

Bạch Tử Mặc da mặt co rúm, hắn còn nói muốn trả tiền những thịt này? Trời ạ, không bằng đâm đầu chết cho xong! Bạch gia ở đế đô quả thật được coi là đại gia tộc, có Tuệ Tinh Hoàng tọa trấn!

Nhưng đó là thịt thú cấp Hắc Động, có đem bán hết Bạch gia cũng chưa chắc mua nổi một miếng?

Rốt cuộc hai người này là ai?

Hơn nữa, thịt thú cấp Hắc Động đó, các ngươi không thể ăn ở nhà hay sao, thế nào lại mang tới đây chế biến – muốn Bạch Tử Mặc tin tưởng thịt thú cấp Hắc Động này là tửu lâu cung cấp, vậy thì càng không thể nào – vậy còn không dọa người hay sao?

– Song Đầu Hoàng Kim Ngạc chỉ có thể coi như chi nhánh thần thú, Ngũ Đầu Hoàng Kim Ngạc mới thật sự là thần thú! Lôi Hoàng nói, hắn cũng là thần thú, tự nhiên sẽ không xa lạ với thần thú.

11 người Bạch Tử Mặc đều xấu hổ, da mặt co rút, cũng chỉ có

Lôi Hoàng mới dám dùng mấy chữ “mới” “chỉ có”, ở trong mắt bọn họ, chỉ cần là Hắc Động Cảnh liền có nghĩa vô địch!

– Làm sao ngươi có thịt Song Đầu Hoàng Kim Ngạc? Lôi Hoàng tò mò hỏi, Bách Long Tinh cách địa khu phân bố Song Đầu Hoàng Kim Ngạc không biết bao nhiêu xa!

– Người khác cho! Chu Hằng thuận miệng nói, cái này đúng là thật.

Lôi Hoàng nhìn Chu Hằng, hắn đang cân nhắc lợi hại, có nên tiếp tục trận tranh chấp này nữa không. Hiện tại mọi người còn chưa nói tới xung đột, đều lui một bước tự nhiên bình yên vô sự. Nhưng mà như thế, thể diện của hắn ở đâu?

Cửu Anh là thần thú mạnh mẽ, tuy rằng cũng có lão tổ cấp Hỗn Độn tọa trấn, có hơn 13 Chân Quân 9 động, đây là chiến lực vô cùng mạnh mẽ. Khắp Minh giới, thế lực có thể xếp trước bọn họ cũng không quá 20 nhà!

Ở trong một giới xếp trong 30 hạng đầu, vậy còn chưa đủ ngông nghênh?

Không được, lần này thật vất vả mới cùng trưởng bối đi ra một chuyến, làm sao lại đánh mất uy phong trước mặt đám chó săn này, không còn thể diện thì hắn làm sao còn là lão đại?

– Bằng hữu, các người cũng ăn xong rồi, vậy nhường vị trí cho chúng ta, nể mặt Lôi Hoàng ta được chứ? Lôi Hoàng đưa ra quyết định.

Chu Hằng lạnh lùng nhìn hắn, nể mặt hắn? Hắn có mặt mũi gì? Lúc trước ở Thiên Thần đại hội, người mạnh hơn hắn không biết bao nhiêu lần cũng bị Chu Hằng đánh cho phun máu, hắn thì tính là gì?

Hiện tại Bách Long Tinh có thể coi như hang ổ của Chu Hằng, hiện tại lại có người chạy đến địa bàn của hắn, nói muốn hắn nể mặt!

Đúng là khốn kiếp!

– Tại sao ta phải nể mặt ngươi? Chu Hằng nhàn nhạt nói, vừa đưa tay che bàn, không cho Phong Liên Tình thừa cơ cướp đồ ăn.

Lôi Hoàng lập tức biến sắc, thể hiện rõ vẻ giận dữ.

Đối phương lại dám coi thường mình! Thật là to gan!

– Ta là hậu đại Cửu Anh, Lôi Hoàng! Lôi Hoàng lớn tiếng nói, nói ra những lời này, hắn dâng lên cảm giác tự hào mãnh liệt!

Thần thú, hơn nữa còn là tồn tại cực mạnh mẽ trong thần thú, là tầng thứ ba chỉ dưới 4 thần thú, Chu Tất, Bí Hý, Thao Thiết!

Vẫn cứ là ngự trị trên chúng sinh, đủ để làm phần lớn thần thú chỉ có thể nhìn lến

Cửu Anh, à, có thấy qua trên Thiên Thần đại hội, có lão tổ cấp bậc Chân Quân 9 động!

Nhưng dù cho vị lão tổ Cửu Anh đến đây, gặp phải Chu Hằng cũng tuyệt đối không dám sĩ diện, ngược lại càng thêm cẩn thận – Không thấy Thánh nhân Thạch Dương cũng bị vả mặt bỏ chạy, bộ tộc Cửu Anh thì tính là gì, thua xa Thánh nhân mấy vạn dặm!

– Lăn! Chu Hằng phất tay.

– Ngươi… ngươi… ngươi quá ngông cuồng! Lôi Hoàng giận dữ.

– Ngươi không phục? Chu Hằng toát ra mỉm cười, nhưng người quen biết hắn liền hiểu, đó không phải biểu hiện của vui vẻ.

– Hừ! Ngươi còn chưa xứng hỏi ta vấn đề này, đổi thành ta đánh phục ngươi mới đúng! Lôi Hoàng ra tay, một mảnh băng

giá tuôn ra, trấn xuống Chu Hằng.

Chu Hằng là thần thú thủy hỏa, có thể sai khiến nước cũng có thể điều khiển lửa.

Chu Hằng chỉ ra một cái, mảnh băng giá liền biến mất sạch, hắn mỉm cười nói: – Ra tay toàn lực đi, nếu là thân thú huyết mạch phản tổ, trực tiếp dọn lên bàn ăn luôn!

Ăn… ăn luôn!

Thật là dám nói, đây là một vị hậu đại thần thú đó, lại dám mắng kẻ trọc đầu trước mặt hòa thượng, Lôi Hoàng mà nhịn được mới kỳ quái!

– Muốn chết! Quả nhiên, Lôi Hoàng nổi giận, hai tay giơ lên, thủy hỏa cùng hiện, hai cái phù văn sáng lấp lánh, uy lực không rõ!

Thể chất Cửu Anh kém xa không mạnh như Thanh Long, nhưng ưu thế của bọn họ ở chỗ sau khi đạt đến Tuệ Tinh Cảnh là có thể thức tỉnh đồng thời hai cái phù văn thể chất!

Đáng tiếc, là phù văn cũng phân chia nhiều hạng, phù văn thấp kém thì có vận chuyển một lúc 100 cái đã là gì?

Chu Hằng vừa động ý niệm, vòng thiên hà hiện ra, thân thể Lôi Hoàng lập tức bị giam cầm.

Bốp! Bốp! Bốp!

Hắn liên tục đánh Lôi Hoàng bảy tám cái tát, đánh cho Lôi Hoàng văng ra ngoài.

Mạnh! Quá mạnh!

Đám người Bạch Tử Mặc trắng hết cả mặt, bọn họ đều biết rõ Lôi Hoàng chính là Tuệ Tinh Đế, nói chiến lực còn vượt qua cả lão tổ gia tộc của bọn họ. Nhưng tồn tại như thế lại bị Chu Hằng tùy tiện vả mặt đánh bay!

Chẳng lẽ, Chu Hằng là Hắc Động Cảnh?

– Hắn hắn hắn hắn… hắn hắn hắn hắn…. hắn là Chu Hằng! Cuối cùng cũng có người nhận ra được Chu Hằng!

Chu Hằng, theo lời đồn nghe nói là đệ tử của Hắc Động Đế! Vì cái gì nói là Hắc Động Đế, bởi vì ngay cả Lâm Vô Bệnh lúc trước thân là Hắc Động Hoàng cũng bị Hồng Nguyệt xử lý!

Mặc kệ chân tướng như thế nào, dù sao đằng sau Chu Hằng có chỗ dựa là một vị cường giả cấp Hắc Động, đây là chuyện xác thực, tuyệt đối là nhân vật không thể chọc tới đứng đầu Bách Long Tinh!

Ai lại ngờ tới, vị đệ nhất thái tử này sau trận Lâm Vô Bệnh liền đột nhiên biến mất, làm người ta muốn tới nịnh nọt cũng không được. Nhưng không ai ngờ tới lại trở về Bách Long Tinh ngay lúc này, vừa về liền nổi lên xung đột với Lôi Hoàng!

Hai vị thái tử gia cùng có bối cảnh cấp Hắc Động, hậu quả va chạm kịch liệt sẽ như thế nào?

Đám người Bạch Tử Mặc không có khả năng đoán được kết quả, chỉ biết là sau khi bọn họ trở về khẳng định sẽ bị trưởng bối trong nhà đánh chết tươi, đúng là chán sống mà, lại đi đắc tội Chu Hằng!

– Khốn kiếp! Lôi Hoàng cũng không bị thương quá nặng, lập tức bò dậy, hắn lau vết máu bên khóe miệng, cả người tràn ngập lửa giận.

Lại dám tát hắn trước mặt bao người!

Nhất định phải diệt trừ tên khốn này!

– Không phải thân thể thần thú thì lăn sang một bên, ta không có hứng thú với ngươi! Chu Hằng phủi tay.

Không có hứng thú? Vậy có nghĩa không phải thân thú thì không cách nào đụng đũa được!

Ngươi là hàng ăn hay sao?

– Ta muốn ngươi chết!

Lôi Hoàng nổi giận gầm lên, thân thể run lên, kích hoạt huyết mạch, biến thân bản thể Cửu Anh!

Hắn có thân thể khổng lồ, giống như con rùa lớn, rất bẹp, 9 cái đầu cùng cổ rắn thật dài, nhìn rất là dữ tợn, đủ dọa trẻ con nín khóc!

– Đáng tiếc, chỉ nhìn không thể ăn! Chu Hằng thở dài. – Nếu ngươi cứ muốn tìm chết, vậy ta đành thành toàn cho ngươi!

– Đừng quá ngông cuồng! 9 cái đầu của Lôi Hoàng đồng thời rống to, 4 cái đầu miệng phun lửa, 5 cái đầu thì phun nước đen, chín đạo công kích đồng thời đánh tới Chu Hằng.

– Vì sao ta nói thật mà vẫn có người không tin vậy chứ? Chu Hằng lộ rõ sát khí, có đôi khi hắn rất dễ nói chuyện, nhưng trên Bách Long Tinh… Hắn không cho phép bất kỳ kẻ nào khiêu khích, bởi vì nơi này có rất nhiều người hắn quan tâm chú ý, nhất định phải bảo trì quyền uy vô thượng của hắn!

Kẻ cả gan khiêu khích, giết không tha!

Ầm!

Hắn giáng xuống một chưởng, đã vận chuyển Yên Diệt Phù Văn, hắn xuống tay vô tình!

Chương 1075: Không phải con đẻ

Sắc mặt Lôi Hoàng đại biến, là người đương sự, hắn cảm ứng rõ ràng uy lực một chiêu này của Chu Hằng, thậm chí có thể tạo thành uy hiếp chí mạng tới hắn!

Chỉ là ở tình huống hiện giờ, hắn nào còn có cơ hội bỏ chạy?

Ầm!

Trong tiếng nổ nặng nề vang lên, hào quang chói lóa.

Chu Hằng nhíu mày, Lôi Hoàng còn chưa chết, cả người hắn có những ngọn lửa bùng cháy, bảo vệ lấy hắn, hóa giải công kích đánh tới.

Đây là lực lượng phù văn!

Đại nhân vật Lôi gia ban cho hắn bảo vật nào đó, sẽ tự động kích hoạt vào lúc hắn nguy hiểm nhất! Đây là phù văn, điều động lực lượng thiên địa, bình thường thì không nhìn ra có một chút gì đặc biệt.

Nhưng vậy thì thế nào?

Chỉ cần không phải phù văn của bản thân lĩnh ngộ, vậy thì có thể duy trì được bao lâu? Tên Lôi Hoàng này, hắn giết chắc rồi, không phải hành vi của đối phương ác liệt cỡ nào, mà là trên Bách Long Tinh, uy nghiêm của hắn nhất định không được phép khiêu khích!

Hơn nữa, Lôi Hoàng bị thiệt thòi một chút đã muốn dồn hắn vào chỗ chết, loại tiểu nhân này đáng chết!

Chu Hằng thả người lên, lại đánh ra công kích, hắn không tin cái phù văn này có thể vận chuyển được bao lâu!

Ầm! Ầm! Ầm!

Hiện tại hắn là Tuệ Tinh Cảnh đại viên mãn, chỉ nhìn Tuệ Tinh Cảnh, thế gian còn ai sánh vai được với hắn? Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh hai tầng siêu cấp đại viên mãn, cộng thêm Tuệ Tinh Cảnh đại viên mãn, ngay cả Thánh nhân đè cảnh giới xuống ngang tầng với hắn cũng chỉ có nước bị hắn ngược đãi!

Lôi Hoàng thì xá gì!

Hắn chỉ có nước chịu đòn, mà ngọn lửa bùng lên trên người cũng ngày càng yếu, rõ ràng lực lượng phù văn đang tiêu hao nhanh chóng, có lẽ chịu thêm 10 đòn, cũng có thể chịu được 20 đòn nữa, khẳng định phù văn này sẽ biến mất!

Điều này làm cho hắn nóng vội, trạng thái của hắn hiện giờ toàn dựa vào chiếc phù văn này, hắn không muốn chết!

ads

Nhưng hắn lại càng oán độc, không phải bảo Chu Hằng nhường chỗ thôi sao. Ngươi không cho thì thôi, rõ ràng đã chiếm thượng phong, vì cái gì cũng không chịu bỏ qua, cứ muốn dồn hắn vào chỗ chết?

Nhưng mà không sao, phù văn hộ mệnh đã kích hoạt, có nghĩa là lão cha của hắn đã biết hắn gặp phải nguy hiểm, sẽ nhanh chóng chạy đến cứu hắn!

Đến lúc đó, thế hơn thua sẽ đảo chiều, hắn sẽ làm cho Chu Hằng quỳ xuống liếm chân, nhục nhã cho đủ, mới giết đối phương – Trước giờ, chưa từng có kẽ nào dám đánh hắn!

Lực lượng ngọn lửa ngày càng yếu, cuối cùng, ầm ầm tan vỡ dưới một quyền của Chu Hằng!

– Không…. Lôi Hoàng tràn đầy kinh hoảng, sao mà phụ thân còn chưa đến? Trong nhất thời hắn mất hết dũng khí, nào còn ý niệm độc ác trong đầu mới nãy, vội vàng hô lên: – Đừng giết ta! Đừng giết ta!

Chu Hằng hoàn toàn không nhìn, đánh ra một quyền, chỉ thẳng vào mặt Lôi Hoàng!

Nếu một quyền này đánh trúng, bằng uy lực của Yên Diệt Phù Văn là có hể đánh Lôi Hoàng thành bã!

– Ôi! Một tiếng than khẽ, một bóng người lặng lẽ xuất hiện, cực nhanh xuất hiện trước người Lôi Hoàng, vươn tay phải ra, bắt lấy tay của Chu Hằng. Đó là một văn sĩ trung niên cao ráo, mặt như ngọc, nhưng để râu dài, rất có vẻ tiên phong đạo cốt.

– Cha? Cha…. Lôi Hoàng vừa qua cơn sống chết, không khỏi kích động quá mức, hắn ôm chân đối phương, nước mắt nước mũi trào cả ra, hết cách, vừa nãy mới đi ngang một vòng trước cửa quỷ môn mà!

Lôi Uyên, cũng là phụ thân của Lôi Hoàng, hắn quay đầu liếc nhìn con mình, trong lòng không khỏi thở dài.

Hắn không có đến kịp lúc như vậy, vừa vặn ngay trong nháy mắt Lôi Hoàng sẽ chết là chạy đến. Thật ra hắn đã đến sớm một lúc, không lập tức ra tay không có nghĩa là hắn không thích con trai duy nhất này, ngược lại, hắn quá yêu thương con trai này. Cũng vì thế mà cưng chiều đứa con này quá mức, ngoài cảnh giới cao ra, căn bản thiếu thực chiến rèn giũa.

Chu Hằng là đối thủ rất tốt, tuy rằng Lôi Hoàng thua xa không địch lại, nhưng có thể mượn Chu Hằng tôi luyện ý chí của con trai cưng! Nhưng mà làm cho hắn thất vọng, vào thời điểm nguy hiểm mà Lôi Hoàng lại biểu hiện thê thảm như thế, lại đi lựa chọn đầu hàng cầu xin tha!

Thật là làm hắn tức chết mất!

Nhưng có tức thế nào đi nữa cũng hết cách, cũng không thể bỏ mặc không cứu con mình được?

Lôi Uyên nắm lấy mạch môn của Chu Hằng, vẻ mặt ôn hòa như ngọc toát ra sát khí, nói: – Tiểu hữu tội gì phải hùng hổ bức người, cứ phải dồn khuyển tử vào chỗ chết?

– Nhìn không vừa mắt, chỉ đơn giản thế thôi! Tuy rằng bị nắm mạch môn, Chu Hằng lại hồn nhiên không sợ, chỉ là Hắc Động Vương mà thôi, dù cho hắn còn chưa đạt đến độ cao đó nhưng có gì mà sợ?

– Ồ! Chiếu theo ngươi nói vậy, nếu ta không vừa mắt ngươi, cũng có thể thuận tay giết ngươi? Lôi Uyên cười nói, nhưng trong tiếng cười tràn đầy ý lạnh.

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Nếu ngươi có đủ thực lực, vậy đương nhiên là được!

– Ý của ngươi là, ta không có thực lực như thế? Lôi Uyên có chút giận dữ, hắn là Hắc Động Vương, tiểu tử này quá ngông cuồng, chỉ là Tuệ Tinh Đế dù có đến đỉnh phong thì sao? Không đến Hắc Động Cảnh căn bản không có tư cách đấu một trận với Hắc Động Vương, kém xa lắm!

– Nói lời thật, quả thật là không! Chu Hằng lắc đầu.

Lôi Uyên tăng thêm sức lên bàn tay bóp lấy cổ tay Chu Hằng, nói: – Vì sao không, ta là Hắc Động Vương, còn ngươi?

– Hắc Động Vương cũng chỉ là Hắc Động Vương, nếu ngươi là Chân Quân 5 động, vậy quả thật có năng lực giết ta, nhưng hiện tại… kém xa lắm! Chu Hằng căn bản không vận chuyển lực lượng chống cự, mặc cho đối phương tăng thêm sức.

Hiện tại thể chất của hắn có thể sánh với lão Thanh Long, thậm chí bên nào mạnh hơn còn phải kiểm chứng!

Đây là khái niệm gì?

Thể chất bốn đại thần thú là đứng đầu thế gian, có nghĩa tuy rằng thể chất của Chu Hằng hiện tại chỉ mới Tuệ Tinh Đế đỉnh phong, nhưng chỉ nói phòng ngự, sẽ hoàn toàn không sợ Hắc Động Vương!

Cũng giống như Tiểu Hỏa lúc ở Minh Tiên đã không sợ công kích của cấp Tinh Thần, như vậy thể chất của Chu Hằng sánh được với bốn đại thần thú, lúc ở Tuệ Tinh Đế đỉnh phong còn cần e ngại Hắc Động Vương? Tăng thêm mấy lần, dưới Chân Quân 5 động là không cần phải lo!

Đương nhiên, không cần lo là chỉ lực lượng, nếu dùng tới phù văn vậy thì khó nói, dù sao phù văn chính là lực lượng của thiên địa, pháp tắc lên người, phòng ngự cấp bậc thể chất sẽ phải yếu đi nhiều.

Nhưng Chu Hằng lại không chỉ có thể chất!

Lôi Uyên khó nén được kinh ngạc, tuy rằng hắn nhìn như văn nhã, nhưng trên bản chất lại là một con thần thú mà!

Cửu Anh, trạng thái hoàn toàn!

Lực lượng thần thú khủng bố cỡ nào? Nói không quá đáng,

hắn phóng to ngón tay ra, bóp một cái là cả Bách Long Tinh cũng sẽ bị bóp nát bét! Nhưng cổ tay của Chu Hằng… lại hoàn toàn chịu đựng lực lượng của hắn!

Má nó, rốt cuộc ai mới là thần thú!

– Cha, giết hắn! Giết hắn! Lôi Hoàng kinh hoảng qua đi liền lục đục bò dậy, ánh mắt cực kỳ oán độc. – Không! Đừng giết hắn vội, con muốn hắn quỳ xuống cầu xin, chơi đủ rồi mới giết hắn!

Chu Hằng mỉm cười, nói:

– Sinh ra đứa con trai như thế, khẳng định là ngươi rất đau đầu đúng không?

Lôi Uyên còn chưa nổi giận, Lôi Hoàng lại thẹn quá hóa giận, chỉ vào Chu Hằng mắng: – Khốn kiếp! Ngươi quỳ xuống cho ta, mau cầu xin! Mau lên!

– Ngu ngốc! Chu Hằng lắc đầu, liếc Lôi Uyên, lại nhìn Lôi Hoàng, đột nhiên cười nói. – Thật ra ngươi cũng không cần đau đầu, bộ dạng của hai ngươi căn bản không giống nhau, nói không chừng tên ngu ngốc này cũng không phải do ngươi sinh!

Phụt!

Người trong tửu lâu dù là đã chạy ra ngoài lúc đại chiến, nhưng những người chỉ cần có chút thực lực đều vây xung quanh xem náo nhiệt, mà lời Chu Hằng nói cũng không nhỏ, không ít người đã cười phun ra.

Miệng của tên này đúng là độc địa, dám nói Lôi Uyên bị cắm sừng, đây là một vị Hắc Động Vương mà!

– Khốn kiếp! Ta muốn giết ngươi! Lôi Hoàng tức muốn điên, xông lên đánh một quyền.

Sắc mặt Lôi Uyên cũng rất khó coi, mặt mũi của hắn và Lôi Hoàng quả thật khác rất xa, nhưng đó là bởi bọn họ đều là thần thú, trạng thái hình người chỉ là biến hóa thành, biến thành kiểu gì đều hoàn toàn do ý muốn, làm sao có thể dùng tiêu chuẩn loài người để cân nhắc diện mạo của thần thú chứ?

Nhưng xung quanh đa số là loài người, loài người đương nhiên phải dùng tiêu chuẩn loài người để phán đoán, không ít người đã xì xào bàn tán, nội dung tự nhiên là lão mẹ của Lôi Hoàng làm sao đi trộm tình. Rõ ràng những người này không biết gì, nhưng lại bị bọn họ tưởng tượng ra chi tiết xác thật!

Tiếng nói của bọn họ rất nhỏ, nhưng ai bảo Hắc Động Vương quá mạnh mẽ, hố đen có thể cắn nuốt mọi thứ, bao gồm cả âm thanh!

Cho nên thì thầm nhỏ cỡ nào cũng có thể bị hố đen cắn nuốt xong chuyển lại cho hắn, chỉ cần là hắn muốn biết!

Bốp!

Ngay khi Lôi Uyên thất thần, Chu Hằng giơ tay giáng xuống, đánh cho Lôi Hoàng một cái tát, đánh cho đối phương văng trở về.

Bưng mặt mình, Lôi Hoàng tràn đầy ủy khuất!

Sao mà Lôi Uyên không ngăn cản Chu Hằng ra tay? Chẳng lẽ mình thật không phải con đẻ?

Nên biết Lôi Uyên là Hắc Động Vương, nếu hắn cố ý ngăn cản, Chu Hằng làm sao đánh ra được cái tát này? Nhưng Lôi Uyên lại để chuyện này xảy ra! Hơn nữa, rõ ràng Lôi Uyên đã sớm đến, vì sao không sớm ra tay ngăn cản Chu Hằng, cứ để cho hắn xấu mặt?

Chẳng lẽ… hắn thật không phải con đẻ?

Nhưng rõ ràng hắn là Cửu Anh thuần chánh, cho dù là mẹ của

hắn đi trộm tình, vậy cũng khẳng định là trộm tình với tộc nhân Cửu Anh!

Vậy là ai?

Huyết mạch người kia đương nhiên phải rất thuần khiết, bằng không làm sao có thể sinh ra đứa con huyết mạch phản tổ như hắn? Suy ngẫm lại xem bình thường người nào cưng chiều hắn nhất?

Hít! Số người cũng không ít mà!

Gia gia, tổ gia gia, thái tổ gia gia, còn có Thất thúc công, Bát đại cữu… cả đồng lớn, chẳng lẽ mỗi người bọn họ đều có qua lại với mẹ mình, ngay cả bọn họ cũng không biết rốt cuộc là con của người nào?

Lôi Hoàng tràn đầy khiếp sợ, sống hơn 1000 năm, cuối cùng hắn lần đầu biết được “chân tướng”!

Chu Hằng làm sao mà biết được, một câu tùy ý của hắn, cộng thêm Lôi Uyên thất thần dẫn tới một cái tát mà làm cho Lôi Hoàng sinh ra liên tưởng phong phú như vậy! Cái này cũng trách thời điểm Lôi Uyên thất thần thật là quá trùng hợp, hơn nữa bản thân Lôi Hoàng lại là hoa trong nhà kính không có trải qua mưa gió gì, mới bị tâm tình kích động mà có suy tưởng như thế.

– Đáng chết! Lôi Uyên hồi thần lại, không khỏi giận tím mắt, năm ngón tay xiết lại, hắn nhất đỉnh phải làm Chu Hằng đau đến khóc ra!

Quả nhiên không phải con đẻ!

Lôi Hoàng thấy rõ ràng, vì sao phải chờ đến khi hắn bị đánh rồi mới ra tay? Lúc trước cũng thế, bây giờ cũng vậy, quả nhiên là bởi vì không phải con đẻ!

Chu Hằng không hề quan tâm, thể chất của hắn hiện giờ ngang với trình độ Bảo khí Hắc Động Vương, dưới tình huống không sử dụng phù văn, Hắc Động Vương muốn hủy hoại một món Bảo khí 1 động?

Nói đùa vui thế!

– Ngươi… rốt cuộc ngươi là ai? Lôi Uyên không khỏi khiếp sợ, cuối cùng đã sinh ra hoài nghi thân phận của Chu Hằng!

Chương 1076: Lại là huyết mạch hạ vị

Loại phòng ngự thuần thân thể này thật là quá mạnh mẽ!

Ngay cả Cửu Anh cũng không làm được!

Nhưng Cửu Anh là thần thú cấp bậc gì? Ở trên Cửu Anh cũng chỉ có mười mấy chủng tộc thần thú, trong bọn họ có xuất hiện đại năng Hỗn Độn Cảnh, cho nên tăng huyết mạch chủng tộc lên một bậc!

Nó chủ yếu thể hiện ở số lượng cao thủ tầng cao nhất cùng phổ biến thể chất.

Ví như Long tộc, trong bọn họ có đông đảo cường giả cấp Hắc Động, không giống Cửu Anh, cường giả Hắc Động Cảnh gộp lại cũng chỉ mấy trăm – tuy rằng số lượng này đã đủ làm bất cứ thế lực nào cũng phải trợn mắt!

Mà cùng là Tuệ Tinh Cảnh, cùng là thể chất 90 tinh, nhưng phòng ngự Long tộc vẫn cứ mạnh mẽ hơn Cửu Anh!

Hết cách, người ta chính là có chất cao hơn một bậc!

Cho nên mới là bốn đại thần thú ngang hàng, được các thần thú thiên hạ cùng tôn sùng, bằng không thì dựa vào cái gì chứ?

Chẳng lẽ Chu Hằng đến từ mấy chủng tộc mạnh mẽ đó? Nhưng tên này không phải trạng thái hình người hoàn toàn hay sao? Chẳng lẽ… hắn cũng là huyết mạch hoàn toàn phản tổ?

Nếu quả thật như thế, nói rõ địa vị của Chu Hằng ở chủng tộc kia khẳng định là rất trọng yếu – đó là đương nhiên, bất kỳ hậu duệ nào chưa đạt đến Hắc Động Cảnh nhưng đã có huyết mạch hoàn toàn phản tổ, đặt ở chủng tộc nào cũng được coi như bảo bối hơn cả bảo bối!

Tựa như Lôi Hoàng, hắn chính là huyết mạch hoàn toàn phản tổ, thế mới được cưng chiều như vậy, toàn bộ tộc Cửu Anh chiều chuộng!

Nhìn vẻ mặt không ngừng thay đổi của Lôi Uyên, Chu Hằng cười ha hả, nổi lòng đùa giỡn, cố ý hóa rồng cánh tay bị đối phương bắt lấy.

– Long tộc! Lôi Uyên kinh hãi, bỗng buông tay ra, lui lại hai ba bước!

Long tộc, một trong bốn đại thần thú, hơn nữa trước nay luôn nổi dạnh ngạo mạn! Từ điểm này, rất phù hợp với biểu hiện của Chu Hằng nãy giờ!

Mấu chốt là, vuốt rồng này không chỉ có ngoại hình!

Tuyệt đối là thật!

Lôi Uyên không phải chưa từng luận bàn với Long tộc, biết rõ ràng "tính chất" của vuốt rồng là thế nào!

ads

Long tộc luôn ở trên cao, một trong thế lực hùng mạnh nhất Minh giới!

Nhưng mà, Lôi Uyên nhìn kỹ lại, sắc mặt liền trở nên cực kỳ cổ quái, buộc miệng nói: – Huyết mạch hạ vị!

Huyết mạch hạ vị cái mặt mẹt nhà ngươi!

Ngươi có thấy qua huyết mạch hạ vị mạnh mẽ đến thế chưa?

Chu Hằng buồn bực, vảy rồng màu tím đối với tất cả thần thú đều là vũ khí trào phúng tập thể hiệu quả. Đối với thần thú luôn theo tôn sùng thuyết huyết mạch mà nói, màu lai liền đại biểu cho huyết mạch thấp kém, là huyết mạch hạ đẳng, thuộc loại đối tượng bị cực kỳ khinh bỉ!

Ngay cả bản thân Lôi Uyên đã tự lĩnh giáo phòng ngự kinh khủng của Chu Hằng, nhưng sau khi nhìn thấy vảy rồng màu tím, vẫn không nhịn được khinh miệt.

Nha, ngươi chỉ là huyết mạch hạ vị!

Huyết mạch hạ vị, đặt ở bất cứ chủng tộc thần thú nào cũng chỉ là rác rưởi!

Khó trách Chu Hằng lại ở chỗ cách xa Long Vực như vậy, thì ra là huyết mạch hạ vị, Long Vực căn bản không thu! Nếu không được Long Vực thừa nhận, vậy không coi là Long tộc, có giết thì đã sao?

Lui lại một bước, ngay cả làm thịt một con Long tộc huyết mạch hạ vị, nể mặt bộ tộc Cửu Anh, vậy tối đa chỉ là bồi thường một chút, tuyệt đối không cần phải mạng đền mạng!

Nghĩ đến đây, Lôi Uyên lập tức dẹp hết kiêng kỵ, sát tâm trào ra!

– Chỉ là huyết mạch hạ vị! Lôi Uyên khinh bỉ nói. Ở trong thần thú, huyết mạch hạ vị chính là câu mắng có sức sát thương lớn nhất, uy lực lớn hơn không biết bao nhiêu lần so với "dmm" "đậu 18 đời tổ tông nó"!

Chu Hằng không phải thần thú, nhưng da mặt vào co rút, hắn ở Long Vực đã nghe lời này không biết bao nhiêu lần, thậm chí chạy đến Chu Tước tinh vực cũng thường xuyên nghe được, nghe nhiều dĩ nhiên sẽ phiền!

– Lão già ngươi có biết nói tiếng người hay không, không biết nói tiếng người thì ngậm miệng lại, đừng có miệng phun đầy phân! Nói đến đấu võ mồm, Chu Hằng nào sợ ai? Con lừa đê tiện không ra, quả thật vô địch thiên hạ!

Lôi Uyên lập tức liền đỏ hết cả mặt, hắn có bao giờ bị nhục mạ như thế? Miệng của tiểu tử này luyện từ đâu ra, sao mà độc mồm như vậy?

– Ta muốn giết ngươi! Hắn giận không thể nén, vỗ chưởng đánh về phía Chu Hằng.

Chu Hằng tiện tay một chưởng đẩy Phong Liên Tình ra xa xa trước, sau đó hai đấm nắm chặt, chiến đấu Lôi Uyên.

Một khi Hắc Động Vương nổi giận, lực phá hoại tuyệt đối kinh người!

Chu Hằng phải lập tức phát động Yên Diệt Phù Văn, vòng thiên hà cũng lập tức vận chuyển, không ngừng giam cầm công kích của Lôi Uyên, hắn thừa cơ tránh né, thật không né được thì lợi dụng Yên Diệt Phù Văn cắn nuốt.

Yên Diệt Phù Văn của hắn tự nhiên không thể so với hố đen chân chính, nhưng chỉ dùng để cắn nuốt một ít dư sóng lực lượng thì dư sức.

Lôi Uyên không khỏi cả kinh, huyết mạch hạ vị này thật là mạnh!

Không! Thế này không chỉ hình dung là mạnh nữa, quả là biến thái!

Nên biết Hắc Động Vương đối với Tuệ Tinh Cảnh là nghiền ép tuyệt đối, một bên chân chính nắm giữ pháp tắc thiên địa, bên kia chỉ mới học bước đi, loại chênh lệch này lớn đến không thể dùng bất cứ thủ đoạn nào để bù đắp.

Đừng nói Tuệ Tinh Đế đỉnh phong, ngay cả đã lĩnh ngộ pháp tắc đầy đủ, một chân đặt vào chuẩn Hắc Động Cảnh cũng vô

dụng, chỉ cần không thành Hắc Động Cảnh, như vậy mọi thứ đều là hư ảo!

Nhưng Chu Hằng lại chống đỡ được, tuy rằng rất miễn cưỡng, nhưng quả thật là chống được!

Tại sao lại có huyết mạch hạ vị nghịch thiên như vậy?

Tuy nhiên, cung đã giương không thể thu hồi, phải xử lý! Bằng không để cho huyết mạch hạ vị yêu nghiệt như vậy hoàn toàn trưởng thành, vậy thậm chí có thể dẫn tới rắc rối lớn đối với toàn bộ Cửu Anh tộc!

Lôi Uyên sát khí tăng vọt, hai tay múa lên, đã vận chuyển ra hố đen, từng đạo phù văn ngưng kết chớp động trên tay hắn, hắn đối phó toàn lực, nhất định phải diệt trừ hậu họa Chu Hằng trước khi trưởng thành.

Chu Hằng ngày càng khó khăn, hắn quả thật nghịch thiên, thể chất thậm chí mạnh mẽ đến mức đỡ được cả Hắc Động Vương công kích, nhưng đối với phù văn, vẫn cứ không đủ! Sau khi Lôi Uyên đối phó toàn lực, hắn không ngừng dính công kích, vô cùng chật vật.

May mắn, thể chất Long tộc không phải đồ bày trí, dù cho chống lại phù văn không thể phát huy toàn bộ hiệu quả, nhưng cũng có thể triệt tiêu ít nhất 5 phần lực phá hoại, làm cho Chu Hằng có thể chống đỡ được.

Nhưng thủ không được lâu, hơn nữa còn đang không ngừng bị thương!

Trong lòng Lôi Uyên lạnh lẽo, tiểu tử này quả thật quá nghịch thiên, nhưng cuối cùng chỉ là Tuệ Tinh Đế, vẫn khó thoát cái chết!

Dù sao… vẫn có chênh lệch lớn!

Trong lòng Chu Hằng thở dài, Hắc Động Vương thật sự là rất mạnh, loại chênh lệch này chỉ dựa vào bản thân cố gắng cũng căn bản không thể bù đắp, đừng nói chiến thắng, có đánh ngang tay cũng không được! Có lẽ, khi hắn đạt đến Tuệ Tinh Cảnh siêu cấp đại viên mãn thì có thể đánh một trận, nhưng không phải là hiện tại!

Tuy nhiên, bản thân cố gắng cũng không thể bù lại chênh lệch đó, cũng không có nghĩa là Chu Hằng thật sự không còn cách nào!

Ý niệm vừa động, tế ra hắc kiếm, tế ra Hỏa Thần Lô, tế ra Lạc Nhật Cung!

Hỏa Thần Lô lơ lửng trên đầu, phun ra những cơn sóng lửa, còn Lạc Nhật Cung tự động kéo ra, tên thủy tinh nhắm thẳng

ngực Lôi Uyên. Chu Hằng cầm kiếm đứng thẳng, vẻ mặt nghiêm nghị, như hắn mới là Hắc Động Vương cao cao tại thượng.

Trong lòng Lôi Uyên lại phát lạnh, bản năng của hắn cảm ứng được áp lực!

Áp lực lớn nhất đến từ cây cung kia, mũi tên cho hắn một loại ảo giác như xuyên thủng thân thể! Bếp lò kia xếp thứ, ngọn lửa làm cho người tinh thông tu đạo thủy hỏa như hắn cũng phải sinh ra sợ hãi!

Còn thanh hắc kiếm kia… rõ ràng không biểu lộ ra uy áp gì, nhưng Lôi Uyên không hề nghĩ rằng đó là phàm khí, càng là bề ngoài xấu xí, có thể càng có lực sát thương kinh người!

Chẳng lẽ ba mòn này đều là Bảo khí cấp Hắc Động?

Sắc mặt Lôi Uyên phát xanh, ba món Bảo khí cấp Hắc Động, đây là khái niệm gì? Dù cho tộc Cửu Anh nội tình thâm hậu như vậy, cũng vẫn không làm được mỗi một cường giả cấp Hắc Động đều có một món Bảo khí cấp Hắc Động!

Nhưng một mình tiểu tử này liền lấy ra ba cái!

Xanh mặt một hồi, Lôi Uyên lại trào ra tham lam mãnh liệt,

chỉ cần xử lý Chu Hằng, ba món này – ít nhất hai món Bảo khí cấp Hắc Động sẽ đều thuộc về hắn, thanh hắc kiếm kia quả thật không nhìn ra có phải Bảo khí hay không!

– Đừng có ảo tưởng không thực tế như vậy, ngươi còn không xứng với ba món Bảo khí này! Chu Hằng nhàn nhạt nói.

– Ha ha ha! Ngay cả ta cũng không xứng, chẳng lẽ ngươi xứng hay sao? Lôi Uyên cười to, hắn là Hắc Động Vương, còn Chu Hằng chỉ là Tuệ Tinh Đế!

Đây là chênh lệch!

– Ta xứng, ngươi không xứng, đây là sự thật! Chu Hằng dùng giọng điệu bình thản nói, giống như đang bày tỏ một sự thật hiển nhiên.

Chỉ là thái độ dĩ nhiên này làm cho Lôi Uyên càng thêm tức giận, chỉ là tiểu tử Tuệ Tinh Cảnh mà thôi dựa vào cái gì lớn lối như thế?

– Muốn chết! Lôi Uyên giận dữ ra tay, tay trái dùng lửa, tay phải dùng nước, hai đạo phù văn vận chuyển.

Hắn chỉ là Hắc Động Vương, có nghĩa hắn đi trên một đại đạo thiên địa chưa quá 5 bước, bằng không hắn đã có thể sinh ra

hố đen thứ hai. Cửu Anh là thần thú thủy hỏa, trời sinh am hiểu đạo thủy hỏa, còn Lôi Uyên chính là dùng hỏa đạo tiến vào cấp Hắc Động.

Nhưng hắn trình độ thủy đạo của hắn không kém bao nhiêu, bởi vì lúc hắn ở Tuệ Tinh Cảnh thức tỉnh phù văn huyết mạch chính là thuộc tính thủy, sau khi thể chất của hắn tiến vào Hắc Động Cảnh cũng đạt đến uy lực Hắc Động Vương!

Bởi vậy, rõ ràng hắn là Hắc Động Vương, trên thực tế lại có chiến lực Hắc Động Hoàng!

Đây là chỗ đáng sợ của thần thú!

Thủy hỏa đồng tu!

– Bếp lò, đốt cho ta! Chu Hằng nói.

– Gào gào gào! Cuối cùng bổn tọa thoát khỏi đại ma nữ kia, có thể đại hiển thần uy rồi! Hỏa Thần Lô hưng phấn hét to lên, 5 năm qua nó chịu khổ, mỗi ngày bị Hồng Nguyệt bắt buộc luyện đan cung cấp cho chúng nữ Ứng Mộng Phạm cùng với từ trên xuống dưới lão Chu gia, lão Triệu gia. Có những loại cấp thấp đến không thể thấp hơn, làm nó cảm thấy rất mất mặt, nhưng ai bảo nó rơi vào trong tay Hồng Nguyệt, không dám hé răng rên một tiếng!

Hiện tại trở vào tay Chu Hằng, cuối cùng nó thoát ly bể khổ!

Ầm!

Ngọn lửa cuốn lên, ngùn ngụt tận trời!

Hỏa Thần Lô có thể xác định là cấp bậc 9 động, đương nhiên tác dụng lớn nhất vẫn là nó có thể tự động luyện đan, cái này tuyệt đối chiếm 8 phần số điểm. Nhưng cái bếp lò này đời trước là Thái Dương Tinh Kim, đã trải qua không biết bao nhiêu tỷ tỷ năm mới hình thành, sức chiến đấu cũng tuyệt đối không kém!

Trên lý thuyết, Hắc Động Cảnh đi trên mỗi một loại đại đạo tối đa là 10 bước, Hỏa Thần Lô lại là kỳ vật do thiên địa sinh thành, trên đại đạo hệ hỏa cùng đan đạo, nó lại đi ra ít nhất 30 bước!

Vậy tuyệt đối không đơn giản chỉ là Hắc Động Đế, mà là có thể so sánh với Chân Quân 5 động!

Dù cho Chu Hằng không thể hoàn toàn kích thích hoạt ra uy lực đó, nhưng Hỏa Thần Lô không chỉ là khí đơn thuần, nó có hồn của mình, linh hồn chân chính! Mượn linh lựccủa Chu Hằng thúc đẩy, ít ra nó có thể phát huy được 1 thành uy lực!

Một thành uy lực của Chân Quân 5 động còn chưa đủ hả?

Chương 1077: Chờ cứu binh

Ngọn lửa ngập trời, Hỏa Thần Lô đại phát thần uy, hoàn toàn trấn áp ngọn lửa mà Lôi Uyên đánh ra, nước lửa tương khác, không có phân chia ưu khuyết tuyệt đối, chỉ xem bên nào mạnh hơn, mà bây giờ khẳng định là Hỏa Thần Lô đứng ở thế mạnh.

– Ha ha ha ha! Chơi lửa ở trước mặt bổn tọa, đúng là chơi lửa phỏng tay! Hỏa Thần Lô kiêu ngạo cười to, nó cùng phẩm tính như con lừa đê tiện, vô cùng biết ỷ mạnh hiếp yếu, nếu ở trước mặt Hồng Nguyệt thì khẳng định nó không dám rên một tiếng.

Lôi Uyên thiếu chút nữa giận điên, hắn đường đường là cường giả Cửu Anh tộc, lại bị một món Bảo khí xem thường!

Nhưng món Bảo khí này thật là cổ quái, còn biết tự biên tự diễn, giống như có sinh mệnh chân chính, linh hồn chân chính!

Vù!

Ngay lúc này, Lạc Nhật Cung bắn ra!

Đây chính là Bảo khí Hỗn Độn Cảnh, có được đặc hiệu nhất định, đó chính là cung bắn là tên tới, hoàn toàn bỏ qua không gian!

Trước kia thực lực Chu Hằng còn yếu, không đủ phát huy uy lực của món Bảo khí này – đương nhiên hiện tại cũng không thể, nhưng theo thực lực của hắn tăng mạnh, đã có thể phát huy được uy lực tăng vọt!

Lôi Uyên chỉ chớp mắt một cái, mũi tên đã bắn tới ngực hắn!

Hố đen phát uy, bắt đầu tự động cắn nuốt!

Nhưng mũi tên này quá nhanh, khi hố đen bắt đầu cắn nuốt lực lượng, thật ra mũi tên đã bắn tới người Lôi Uyên!

Phập! Hoa máu tuôn ra, mũi tên đã cắm vào người sâu ba tấc, nhưng cuối cùng cũng bị chặn lại – bị lực hố đen cắn nuốt cùng phòng ngự mạnh mẽ của bản thân Lôi Uyên! Trọng yếu nhất vẫn là thực lực Chu Hằng quá yếu, bằng không đổi thành một vị Hắc Động Vương khác giương cung bắn ra, cam đoan đã xuyên thủng tim Lôi Uyên!

Phụt!

Bảo khí Hỗn Độn Cảnh trên đời này có tổng cộng mấy món!

Lôi Uyên che vết thương lùi nhanh ra sau, vẻ mặt toát ra kinh hãi mãnh liệt!

Lạc Nhật Cung! Đó là Lạc Nhật Cung!

Bảo khí của Xạ Thiên Tiễn Tôn sử dụng năm đó, nhưng theo Xạ Thiên Tiễn Tôn ngã xuống, món Bảo khí này cũng không biết tung tích, không ngờ tới lại rơi vào tay Chu Hằng!

ads

Trong truyền thuyết, món Bảo khí này có được đặc hiệu bỏ qua không gian!

Quả nhiên như thế, bằng không chỉ là Tuệ Tinh Đế bắn tên thì làm sao trúng vào hắn?

Không tốt!

Lôi Uyên bừng tỉnh, đặc hiệu của Lạc Nhật Cung chính là bỏ qua khoảng cách, hắn lại đi lui ra sau, vậy không phải rõ ràng là để cho Chu Hằng bắn thoải mái còn gì?

Vù! Vù! Vù!

Nhưng đã trễ, từng mũi tên thủy tinh bắn tới, trên người hắn lại tuôn ra những đóa hoa máu! Hơn nữa, tên thủy tinh này còn có đặc hiệu tự động trở về, thực lực Hắc Động Vương của Lôi Uyên còn không thể ngăn cản được!

Không phải không được, nhưng ít nhất cũng phải là cấp Hỗn Độn?

Còn tiếp tục như thế, hoặc là hắn bị tiêu hao đến chết, hoặc là chật vật bỏ chạy!

Nhưng đó đều không phải kết quả mà Lôi Uyên muốn!

Phản kích, hắn phải phản kích!

Lôi Uyên đánh về phía Chu Hằng, nhưng muốn kéo ra khoảng cách thì đơn giản, còn muốn lại gần nữa thì khó khăn!

Từng mũi tên không nhìn khoảng cách trực tiếp bắn trúng, mỗi một mũi tên đều mang theo lực lượng mạnh mẽ. Ngay cả Lôi Uyên cũng không dễ chịu, thân hình không ngừng bị ngừng trệ, hơn nữa Chu Hằng còn không phải cọc gỗ, chẳng lẽ hắn không biết chủ động kéo ra khoảng cách?

Lôi Uyên rất buồn bực, nói chiến lực chân thật, tuy rằng Chu Hằng rất biến thái nhưng vẫn không phải đối thủ với hắn. Nhưng lại bởi vì hắn ứng đối sai lầm, hiện tại lại rơi vào trạng thái quẫn bách bị người ta bắn đầy người!

Làm sao đây, còn tiếp tục nữa không phải là cách!

Ánh mắt của hắn chợt ngưng, thấy được Phong Liên Tình ở đằng xa đang vừa ăn vừa xem đến thú vị, trong lòng không khỏi nổi lên một ý.

Tuy rằng như vậy rất vô sỉ, nhưng cũng còn hơn là bị một tên tiểu bối, đặc biệt là huyết mạch hạ vị bắn liên hồi!

Hắn lập tức gập người, lao thẳng về phía Phong Liên Tình.

– Không biết xấu hổ! Chu Hằng khẽ mắng một tiếng, đường đường Hắc Động Vương lại đi xuống tay với võ giả Thiên Hà Cảnh nhỏ bé, đúng là không cố mặt mũi mà! Hắn bắn ra một mũi tên, muốn ngăn cản Lôi Uyên.

Nhưng tốc độ của Hắc Động Vương nhanh cỡ nào, chỉ lóe lên một cái, Lôi Uyên đã tới trước người Phong Liên Tình, một tay nắm cổ cô gái nhỏ. Hắn hừ lạnh, nhìn về phía Chu Hằng, nói: – Còn không ngừng tay?

– Lão già, ngươi còn biết xấu hổ hay không? Chu Hằng tức giận.

– Hừ! Đừng nói nhảm nữa, không muốn nó chết, dùng Lạc Nhật Cung để trao đổi! Lôi Uyên mang theo giọng tham lam nói, Lạc Nhật Cung đó, đây là Bảo khí cấp Hỗn Độn, ở trong tay một tên võ giả Tuệ Tinh Cảnh nhỏ bé này đã có thực lực mạnh mẽ như vậy, nếu để hắn sử dụng… còn không phải cường giả 9 động cũng có thể bị bắn chết?

Hắn đã nghĩ qua hay, tuy rằng thực lực Chu Hằng không kém hắn, nhưng dù so cũng là hai cảnh giới siêu cấp đại viên mãn thêm một cái cảnh giới đại viên mãn, chênh lệch thật sự tuyệt đối không quá lớn, dù cho hắn sử dụng Lạc Nhật Cung cũng tối đa tạo thành uy hiếp đến Chân Quân 5 động.

Nhưng như vậy đã đủ đáng sợ, Hắc Động Vương có thể uy hiếp được Chân Quân 5 động, còn muốn gì nữa?

Chu Hằng liếc hắn, lại nhắm Lạc Nhật Cung ngay vào Lôi Hoàng, nói: – Nếu như ngươi dám ra tay, ta liền giết con trai tiện nghi của ngươi!

Đậu! Tiểu tử này quá đáng chết, ngay cả uy hiếp người cũng còn muốn chiếm tiện nghị!

– Ngươi dám… Sắc mặt Lôi Uyên đại biến, đây là con duy nhất của hắn, hơn nữa sinh ra đã là huyết mạch hoàn toàn phản tổ, được trong tộc ký gửi hy vọng cực lớn!

– Vì sao ta không dám? Chu Hằng nhàn nhạt nói. – Ngươi dám dùng nữ nhân của ta để uy hiếp ta, vì sao ta không thể dùng con của ngươi để uy hiếp ngươi? Đúng là buồn cười, chẳng lẽ chuyện hay ho trên đời này đều phải bị ngươi chiếm hết mới đúng?

– Phi phi phi! Bổn cô nương không phải nữ nhân của ngươi, ngươi đừng có làm bẩn trong sạch của bổn cô nương! Phong Liên Tình lại kêu to.

Lôi Hoàng kinh sợ, hắn tận mắt thấy uy lực của Lạc Nhật Cung, ngay cả lão cha của hắn cũng bị bắn đến máu me tung tóe, nếu đổi thành hắn, chỉ sợ một mũi tên là đủ để lấy mạng nhỏ của hắn!

Cha ruột ơi, người nào là cha ruột mau đến cứu con đi! Nói không chừng lão cha tiện nghi này sẽ vì bảo vật mà không bận tâm tới tính mạng của hắn – một đứa con tiện nghi so sánh với một món Bảo khí cấp Hỗn Độn, căn bản không cần phải so sánh bên nào trọng yếu hơn!

Vẻ mặt Lôi Uyên không ngừng biến đổi, nếu hắn thả Phong Liên Tình ra, vậy sẽ không uy hiếp được nhược điểm của Chu Hằng, ngẫm lại mấy lần công kích dính phải vừa rồi, sắc mặt của hắn không khỏi trắng thêm vài phần!

Hắn không muốn lại bị bắn nữa!

Nhưng sự do dự đó lọt vào mắt Lôi Hoàng lại càng thêm hiểu lầm, quả nhiên không phải con đẻ mà, bằng không, vậy thì cần gì do dự? Mọi người đều có con tin, tự nhiên phải trao đổi thôi!

Lôi Uyên do dự thật ra có đạo lý, bởi vì lần này đến Bách Long Tinh không chỉ có mỗi hắn là cường giả cấp Hắc Động, tộc Cửu Anh còn điều động một vị Chân Quân 5 động! Hắn đang kéo dài thời gian, kéo cho đến khi vị cường giả kia đến!

Hắn là Hắc Động Vương, không thể trấn áp Chu Hằng, như vậy Chân Quân 5 động vẫn phải được chứ?

Cho nên, hắn phải kéo cho đến khi vị cường giả trong tộc đến đây.

– Ngươi thu cung trước! Lôi Uyên nói, đàm phán thôi, tới từng chút một, không vội.

– Ngươi thả người trước! Chu Hằng yêu cầu ngược lại, nơi này là Bách Long Tinh, là địa bàn của hắn! Địa bàn của ta đương nhiên ta làm chủ!

– Lạc Nhật Cung của ngươi có đặc hiệu bỏ qua khoảng cách. Ta thả người, căn bản không cản được ngươi, nếu ngươi đổi ý tiếp tục bắn thì sao? Lôi Uyên nhàn nhạt nói.

Bảo ngươi thả người thì thả người, ừ ừ ờ ờ làm gì, dù sao không phải là ngươi bị mũi tên chỉ vào!

Sắc mặt Lôi Hoàng trắng bệch, trong lòng tràn đầy sợ hãi. Bởi vì Lạc Nhật Cung đang nhắm vào hắn, nếu đột nhiên Chu Hằng tuột tay bắn ra thì sao đây?

Chu Hằng lộ ra vẻ lắng nghe, đột nhiên mỉm cười, nói: – Thì ra ngươi còn có hỗ trợ khác!

Lôi Uyên cả kinh, làm sao Chu Hằng biết được?

– Bởi vì ta đã cảm ứng được! Chu Hằng nhắm mắt lại. – Còn có, 3…2…1. Đến rồi!

Vù! Lời hắn vừa dứt, một bóng người đã lao vụt tới!

Hít!

Da mặt Lôi Uyên điên cuồng co quắp, Chu Hằng lại có thể cảm ứng được một vị Chân Quân 5 động giá lâm đây là năng lực gì? Nên biết ngay cả hắn cũng không cảm ứng được! Tên này thật là đáng sợ, nhất định phải diệt trừ!

Hắn lại nghĩ hơi quá rồi, bởi vì không phải là Chu Hằng cảm ứng được vị Chân Quân 5 động tộc Cửu Anh này, mà là Chu Hằng thu được Hồng Nguyệt truyền âm.

Vừa mới đến là Chân Quân 5 động tộc Cửu Anh, nhìn khoảng 60, mái tóc đỏ, dáng người to lớn, mắt sáng ngời có thần, như sẽ sáng lên.

Chân Quân 5 động, chạy tới chỗ nào cũng có thể xưng là cao thủ, cường giả!

Tự nhiên lão nhân này cũng cho là thế, hai tay hắn bắt sau lưng, ánh mắt chớp động không hài lỏng.

Hắn thu được Lôi Uyên xin giúp, nhưng khốn nạn là đối thủ lại chỉ là một tên Tuệ Tinh Đế! Khi vừa nhận được tin tức này, hắn quả thật có xúc động muốn giết người – không phải giết Chu Hằng, mà là giết Lôi Uyên!

Má nó một thân tu vi của ngươi tu luyện trên thân chó rồi hả?

Đường đường Hắc Động Vương mà cả Tuệ Tinh Đế cũng đánh không lại, còn phải xin hỗ trợ? Mặt mũi của tộc Cửu Anh cũng bị mất hết rồi!

Nhưng có cách nào, không nhìn mặt tăng cũng phải nể mặt phật, Lôi Hoàng còn ở đây mà! Tiểu bối nàđược huyết mạch cực thuần chánh, ngày sau có tiền đồ lớn, nhất định phải để ý!

Vì thế, hắn đã đến!

Vị cường giả này gọi là Lôi Kinh Thiên, tên rất khí phách, thực lực cũng quả thật bất phàm.

– Hả! Hắn nhìn thấy Lạc Nhật Cung trong tay Chu Hằng, trong ánh mắt toát ra vẻ suy tư, nhưng lập tức toát ra bất ngờ mừng rỡ, rõ ràng là hắn cũng nhận ra được Lạc Nhật Cung! Dù sao cũng là cường giả lâu năm, chỉ cần nhìn liền nhận ra, không giống Lôi Uyên bị bắn đầy mặt rồi mới lộn ký ức lôi ra.

– Buông cung ra, ngươi tự sát đi! Lôi Kinh Thiên chắp tay sau lưng, hoàn toàn bày ra khí phái tiền bối cao nhân.

– Chó má! Chu Hằng hừ một tiếng, nói: – Bếp lò, đốt cho ta!

– Hay là thôi đi, hình như lão già kia rất lợi hại! Tính đê tiện bắt nạt kẻ yếu của Hỏa Thần Lô lập tức phát tác, uy lực mạnh nhất của nó cũng chỉ là cấp bậc 5 động, hơn nữa ở trong tay Chu Hằng cũng còn chưa đạt đến.

Chu Hằng lắc đầu, nói: – Ngươi cứ thích tiện như thế, dù là về sau có tu thành thân người, vậy cũng là tiện nhân!

– Phì! Chu tiểu tử, ngươi đang sỉ nhục bổn tọa hả? Hỏa Thần Lô lập tức giận dữ.

– Quả thật là thế, ngươi muốn sao?

– Bổn tọa…. Bổn tọa… Bổn tọa đương nhiên là nhịn! Hỏa Thần Lô cười gượng, trình tự tu vi của Chu Hằng sắp đạt đến cấp bậc như nó, hơn nữa rõ ràng còn có thể vượt xa, đắc tội Chu Hằng cũng không được!

Hơn nữa, Chu Hằng đã hứa với nó còn phải đi Chu Tước tinh vực trộm dị hỏa, vậy thì càng thêm không thể đắc tội!

– Các ngươi… giỏi lắm! Lôi Kinh Thiên trầm giọng, một người một bếp lò này thật mặc kệ hắn mà đấu võ mồm, đúng

là quá miệt thị hắn mà!

Chương 1078: Tự sát đi

Hắn là ai vậy?

Chân Quân 5 động, trên đời này có thể xưng là một trong những nhân vật cường giả đỉnh cao, dù là cường giả Hỗn Độn Cảnh thấy đều để ở trong lòng, có được tiếng nói.

Mà dù không lo lắng điểm ấy, hắn vẫn là người Cửu Anh tộc!

Cửu Anh, chẳng những là thần thú thiên địa, hơn nữa còn là tồn tại tương đối mạnh trong thần thú thế, trong tộc có chí cường giả cấp bậc 9 động, chỉ kém mảy may có thể bước vào Hỗn Độn Cảnh !

Lại dám bất kính đối với hắn?

Hơn nữa còn là một cái tiểu bối Tuệ Tinh Cảnh, hơn nữa còn là một kiện Bảo khí – tại sao Bảo khí này đê tiện như vậy?

– Tiểu bối, cho ngươi tự sát đã là khai ân ngoài vòng pháp luật, nên biết rằng trên đời này có rất nhiều thủ đoạn khiến

người ta sống không bằng chết! Lôi Kinh Thiên lạnh lùng nói, sắc mặt lạnh như băng .

– Thất tổ gia, để ta giết tên hỗn đản này! Lôi Hoàng mạnh hét lớn.

Lôi Kinh Thiên liếc nhìn Lôi Hoàng, có vẻ cưng chìu. Hắn nghĩ nghĩ, nói: – Được, ngươi tự mình động thủ!

Lôi Hoàng vừa nghe, lập tức mừng rỡ.

Chênh lệch a!

Lôi Hoàng đã tẩu hỏa nhập ma, bằng không chỉ cần thần trí hắn hơi chút thanh tỉnh có thể nghĩ, Lôi Kinh Thiên cùng Lôi Uyên có thể đặt chung một chỗ sao? Một cái mới là Hắc Động Vương, một … cái khác lại là Chân Quân 5 động, chênh lệch này hoàn toàn là trời và đất!

Chu Hằng cũng không thèm nhìn tới Lôi Hoàng, loại hóa sắc này ngay cả tư cách để hắn đối đãi cũng không có, bất quá là huyết mạch tinh thuần, nếu không thật để cho loại đần độn này đi tu luyện. Ngay cả có thể đạt tới Tuệ Tinh Cảnh hay không đều là vấn đề.

Hắn nhìn Lôi Kinh Thiên, nói: – Lão già, ta khuyên ngươi tự

sát, miễn cho đến lúc đó làm liên lụy toàn bộ Cửu Anh tộc!

– Tiểu tử thật cuồng! Lôi Kinh Thiên hừ lạnh một tiếng, ánh mắt lại nhìn sang Lôi Uyên.

Hắn tới chậm, căn bản không biết Chu Hằng, chỉ biết là một cái Tuệ Tinh Đế mà thôi, lại để Lôi Uyên sứt đầu mẻ trán, lại phải bắt cóc một thiếu nữ Thiên Hà Cảnh làm con tin chống cự lại.

Thật sự quỷ dị, bởi vậy cho dù Lôi Kinh Thiên thân là Chân Quân 5 động, có thể hoàn toàn nghiền ép Chu Hằng đều không dám khinh thường. Hỏi thăm hướng về Lôi Uyên.

ads

Tuy rằng không nói một câu, nhưng Lôi Uyên đâu có thể nào không lĩnh hội đến ý nghĩa cái nhìn này, hắn vội vàng nói: – Thất thúc, người này là Long tộc!

Long tộc!

Lôi Kinh Thiên cả kinh trong lòng, khó trách!

Thiên hạ thần thú với bốn đại thần thú cầm đầu, mà Long tộc là một cái trong số đó. Thế lực hơn xa không phải Cửu Anh có thể so sánh! So sánh số lượng cường giả 9 động một chút sẽ biết, Cửu Anh tộc mới mười mấy, nhưng một cái chi nhánh Long tộc vượt qua số lượng này!

Huống chi Long tộc còn có hai vị cường giả Hỗn Độn Cảnh tọa trấn, đây mới thật sự là uy hiếp!

Long tộc không thể đắc tội!

Khó trách khẩu khí của tiểu tử này như vậy, nguyên lai ỷ có Long tộc làm hậu trường! Đáng ghét , tuy rằng không cam lòng, nhưng Long tộc không thể đắc tội a!

– Tuy nhiên. Hắn chỉ là huyết mạch hạ vị, hẳn cũng không được Long tộc thừa nhận, lúc này mới có thể lẻ loi một mình! Ngay tại Lôi Kinh Thiên đang suy nghĩ thu tràng như thế nào, lại nghe Lôi Uyên nói.

Thiếu chút nữa làm Lôi Kinh Thiên tức chết!

Con mẹ nó, có biết nói chuyện hay không a? Nói toàn bộ sẽ chết a? Tại sao phải nói một nửa a! Ngươi cố ý dọa lão tử sao?

Huyết mạch hạ vị, phi, đó chính là con kiến!

Ở trong bất kỳ thần thú đều giống nhau, huyết mạch hạ vị đại biểu cho nhỏ yếu, mà thế giới này với người mạnh là vua, thần thú lại chỉ luận lực lượng. Huyết mạch hạ vị quả thực dọa người, sanh ra nên bóp chết !

Long tộc tự cao tự đại như vậy, làm sao có thể thừa nhận một cái dã chủng huyết mạch hạ vị?

Không có việc gì, xử lý giết chết, tuyệt đối không rước lấy Long tộc trả thù!

Tiểu tử kia cầm Lạc Nhật Cung trong tay a!

– Thất tổ gia?

Lôi Hoàng thúc giục. Nếu không có Lôi Kinh Thiên trấn áp hắn không dám đến gần Chu Hằng.

– Ngươi cứ việc ra tay! Lôi Kinh Thiên đã nghĩ cho kỹ, người phải giết, Bảo khí phải đoạt!

Lôi Hoàng lập tức lộ ra không khí vui mừng, sải bước hướng về Chu Hằng, đi càng gần, sắc mặt của hắn càng âm trầm!

Hắn từng bước tới gần, không kìm nổi lộ ra một tia cười lạnh.

– Chỉ có một lần cảnh cáo, ra tay, tự gánh lấy hậu quả! Chu Hằng dựng thẳng một ngón tay lên.

– Ha ha ha ha, đến lúc này ngươi còn dám mạnh miệng? Tốt lắm, tốt lắm, hy vọng thời điểm ngươi gào thảm xương cốt cũng có thể cứng như thế, làm cho thời gian dài một chút! Lôi Hoàng cười lạnh nói.

Hắn đã đi tới trước mặt Chu Hằng, thời điểm đang muốn tát, đã thấy Chu Hằng không ngờ ra tay trước !

Một bàn tay vụt đến!

Hắn lập tức bối rối, Chu Hằng không phải bị Thất tổ gia trấn áp không thể động đậy, như thế nào còn có thể xuất thủ? Hắn vốn kém Chu Hằng nhiều lắm, sau khi bị mộng, càng không thể nào né tránh được .

Ba!

Giòn tan, vang dội, Lôi Hoàng kêu thảm một tiếng, bị tát bay ra mười mấy trượng, sau khi rơi xuống đất còn trợt ra một khoảng cách, vừa vặn nằm ở dưới chân của Lôi Kinh Thiên.

… Người xem cũng bối rối!

Lôi Kinh Thiên không phải nói hò hét rất lợi hại sao, nhìn hắn biểu hiện ra tư thế cũng hoàn toàn là tuyệt thế cao thủ, như thế nào để cháu của mình bị người đánh? Chẳng lẽ, tên này chỉ là thùng rỗng?

Chu Hằng phủi tay một cái, thản nhiên nói: – Ta nói rồi, ra tay đối với ta, tự gánh lấy hậu quả!

Lời này, tràn đầy hương vị ngưu bức!

Lôi Kinh Thiên lại đại biến sắc mặt, hắn không phải không nghĩ ra, mà là thời điểm ý niệm trong đầu vừa mới mới chuyển động, một cỗ ý chí đáng sợ đột nhiên buông xuống, để tim và mật hắn trong nháy mắt đóng băng, thiếu chút nữa bị hù chết, đâu còn có thể ra tay?

Cái gì, thần thức người nào kinh khủng như vậy, hắn là Chân Quân 5 động a, có thể vẻn vẹn chỉ với một đạo thần thức chấn nhiếp hắn… dù là Chân Quân 9 động cũng không làm được!

Hỗn Độn Cảnh! Nhất định là Hỗn Độn Cảnh!

Trên đời này bao nhiêu Hỗn Độn Cảnh? Hoàn toàn đếm được!

Tê!

Chẳng lẽ tiểu tử này cũng không phải cái huyết mạch hạ vị gì, mà là một cái nhân vật Long tộc cực kỳ trọng yếu, ngay cả nhị tổ Long tộc đều xuất động?

Đương nhiên là nhị tổ, Lôi Kinh Thiên không tin lão Thanh Long mặc kệ Ma Hải mà rời đi!

Làm sao bây giờ?

Long tộc vô cùng ngạo mạn, đắc tội bọn họ, rất khó thiện a!

– Lão già, ngươi tự sát đi! Chu Hằng mờ nhạt nói, nếu vừa rồi lão nhân này nói với hắn như vậy, vậy bây giờ trả lại cho hắn!

Ở Bách Long Tinh, tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào

khiêu khích uy nghiêm hắn!

Lôi Kinh Thiên lập tức sinh giận trong lòng, mặc kệ nói như thế nào, hắn cũng là Chân Quân 5 động, Chu Hằng mới chỉ là Tuệ Tinh Đế mà thôi, nào có tư cách nói chuyện ở trước mặt hắn? Chân Quân 5 động, đó là tồn tại ngay cả Hỗn Độn Cảnh cũng không thể làm bộ như không thấy!

Muốn trách tội chính mình, vậy cũng phải là nhị tổ tự mình ra mặt, ngươi một tên mao đầu tiểu tử tính gì?

Đến lúc này, hắn tự nhiên không tin Chu Hằng là cái huyết mạch hạ vị gì.

– Thất tổ gia! Lôi Hoàng vô cùng ủy khuất, không phải để hắn tới thu thập Chu Hằng sao!

– Câm miệng! Lôi Kinh Thiên quát, hắn hoặc nhiều hoặc ít biết một chút tập tính cái hậu bối này, hiểu được rất có thể là Lôi Hoàng chủ động trêu chọc tới chuyện không phải, hiện tại mới đưa hắn rơi vào hoàn cảnh lúng túng như vậy!

Cửu Anh tộc chính là thần thú, hơn nữa còn là một trong thần thú mạnh nhất, khi dễ thì đã có sao? Nhưng bây giờ đá phải thiết bản, Lôi Kinh Thiên sẽ không nghĩ như vậy, chỉ cảm thấy Lôi Hoàng thật sự không hiểu chuyện!

Quả nhiên không phải cha ruột!

– Nhị tổ Long tộc, vãn bối Cửu Anh tộc Lôi Kinh Thiên, còn xin di giá ra mặt, để vãn bối tạ tội trước mặt! Lôi Kinh Thiên lớn tiếng nói, hắn cũng không biết người phía sau Chu Hằng ở địa phương nào, chỉ có thể lên tiếng hét to.

– Ồn ào ! Chu Hằng phất tay áo – Ba người các ngươi tự mình kết thúc, việc này dừng ở đây!

Chính mình kết thúc? Tiểu tử này thật lòng dạ độc ác!

Lôi Kinh Thiên, Lôi Uyên, Lôi Hoàng đồng thời nói ở trong lòng, nhưng nghe được Lôi Kinh Thiên vừa gọi như vậy, dù là Lôi Hoàng cũng biết không ổn a, nhị tổ Long tộc, đây chính là chí cường giả Hỗn Độn Cảnh a, một người có thể dẹp yên toàn bộ Cửu Anh tộc!

– Đần độn, còn không mau chịu nhận lỗi! Lôi Kinh Thiên vỗ vào trên ót Lôi Hoàng, nếu Lôi Hoàng trêu chọc tới họa, cũng cần bắt đầu giải từ hắn.

Lôi Hoàng rốt cục đổi thông minh, hắn đi lên vài bước, cung kính vái chào Chu Hằng, nói: – Chu huynh, vừa rồi là ta lỗ mãng, xin đại nhân có đại lượng tha thứ!

Một bên Lôi Kinh Thiên cùng Lôi Uyên đều vừa lòng, hậu bối này dù sao đáng giá thành tựu, nói rất dễ nghe!

Chu Hằng mỉm cười, nói:

– Chiếu ý tứ của ngươi, nếu ta không tha thứ, đó chính là tiểu nhân?

– Không dám! Không dám! Lôi Hoàng tận khả năng phóng thấp tư thái, lắc đầu liên tục, có vẻ thành ý mười phần.

– Ta suy nghĩ, hôm nay nếu không phải ta, mà là người thân phận yếu hơn ngươi, bị ông cháu các ngươi thay phiên ra trận, có ai có thể may mắn thoát khỏi? Thử hỏi, ta đã làm sai điều gì? Ta đang ngồi ăn cơm, ngươi không nên bắt ta nhường chỗ cho ngươi, không cho ngươi ngươi muốn đánh người, giết người, ngươi nghĩ rằng tính tình ta rất tốt sao? Chu Hằng lạnh giọng nói.

– Tiểu hữu, tên đần độn này quả thật làm quá mức, lão phu thay hắn hướng ngươi bồi tội! Lôi Kinh Thiên tự mình vái chào hướng về phía Chu Hằng.

Sách sách sách, đây chính là một vị Chân Quân 5 động a, bình thường ngay cả con mắt nhìn Tuệ Tinh Đế đều lười, nhưng bây giờ không ngờ khom lưng nói khiểm đối một cái Tuệ Tinh Đế, mặt mũi thật là lớn đi!

Chu Hằng không chút biểu tình, nói: – Ta vẫn là câu nói kia, các ngươi tự sát, việc này dừng ở đây!

Cái này, ngay cả Lôi Kinh Thiên cũng giận, hắn đã bỏ mặt mũi tự mình bồi tội, ngươi còn muốn thế nào?

– Tiểu hữu, có chừng có mực!

Chương 1079: Hồng Nguyệt có bệnh nhẹ

– Thế giới này cũng không phải chuyên vây quanh các ngươi! Chu Hằng mờ nhạt nói.

Chẳng lẽ là chuyển vòng quanh ngươi?

Ba người Cửu Anh tộc đồng thời nói ở trong lòng, chỉ là lời này cũng không dám phun ra, bọn họ cũng không phải cố kỵ Chu Hằng, mà là đại cường giả Hỗn Độn Cảnh sau lưng!

– Lui một bước trời cao biển rộng, tiểu hữu hùng hổ dọa người làm gì! Lôi Kinh Thiên nói, Cửu Anh tộc cũng không cần quá mức e ngại Long tộc, dù sao Cửu Anh đồng dạng là thần thú đỉnh cấp, Long tộc dám mạo hiểm toàn diện xâm chiếm Cửu Anh sao?

Đừng quên, Long tộc còn có một cái Ma Hải phải trấn áp, cái này liên lụy đại bộ phận lực lượng Long tộc!

Đương nhiên, cho dù lực lượng còn dư lại so với Cửu Anh vẫn mạnh hơn, nhưng hất lên hai tộc đại chiến kết quả có thể là lưỡng bại câu thương!

Tin tưởng lão Thanh Long tuyệt đối không thể làm ra lựa chọn như vậy!

Chu Hằng thở dài, nói: – Xem ra, các ngươi nhất định phải thấy quan tài mới rơi lệ ! Hắn đột nhiên nói với bầu trời – Người vợ, đi ra một chút!

Tức, người vợ?

Hắn không ngờ đang kêu gọi người vợ?

Chờ một chút, cường giả Hỗn Độn Cảnh âm thầm không phải nhị tổ Long tộc sao? Tại sao thành Người vợ ? Chẳng lẽ?

Ba người Cửu Anh tộc đồng thời lạnh xương sống ở trong lòng, chẳng lẽ nhị tổ còn có đặc thù… Ham thích, không ngờ thích nam nhân, nhưng lại không phải công, mà là thụ?

Đáng thương nhị tổ Long tộc, đáng thương a!

Bóng người nhoáng lên một cái, một cô gái xinh đẹp đến có thể thiêu đốt hai mắt đột nhiên xuất hiện!

Đẹp không cách nào hình dung, nhất là khí chất phong hoa tuyệt đại, vô cùng say lòng người!

Lôi Hoàng cũng không hiếu sắc, gặp được mỹ nữ hắn nhiều nhất thưởng thức một chút, tỷ như Phong Liên Tình cũng chỉ để ánh mắt của hắn sáng ngời. Cũng không sinh ra ý tưởng muốn nhúng chàm.

Nhưng nhìn người mỹ nữ này, trái tim của hắn lại không ngừng được nhảy dựng lên, phát lên một cỗ kích động mãnh liệt không thể khắc chế, muốn có được mỹ nhân này, Kim ốc tàng kiều, vĩnh viễn 1 mình thưởng thức được dung nhan tuyệt thế kia, phong tình say lòng người!

Ngay cả Lôi Uyên đều không thể chống cự, đồng dạng si ngốc nhìn, chỉ cảm thấy bất kể đối phương nói cái gì, hắn đều cam tâm tình nguyện nghe theo, dù là đi ám sát lão tổ tông đều được!

ads

Duy nhất không lộ ra vẻ mất hồn chỉ có Lôi Kinh Thiên!

Hắn chẳng những không có ý tứ thưởng thức, ngược lại thân thể đang phát run!

Đây là… Hồng Nguyệt!

Sống đủ lâu, thậm chí sống vài thế hệ. Một người có thể nhận thức nhiều người, kiến thức uyên bác! Mà đồng dạng cũng là khuyết điểm, nếu không biết Hồng Nguyệt là ai thì tốt biết bao!

Phốc!

Hai chân Lôi Kinh Thiên mềm nhũn quỳ xuống, toàn thân thẳng sốt, căn bản không dừng được: – Tiểu, tiểu tiểu tiểu nhân cúi chào bái kiến Hồng Hồng Hồng Nguyệt đại đại đại nhân!

Lôi Uyên cùng Lôi Hoàng sửng sốt một chút, lúc này mới nghe xong.

Sau đó một cái lập tức bị dọa ngốc. Một … tên khác thì thần tình mờ mịt.

Dọa ngốc chính là Lôi Uyên, hắn là Hắc Động Cảnh, thời gian sống cũng đủ dài, cho dù trước kia chưa từng thấy qua Hồng Nguyệt, nhưng cũng đã nghe nói qua Hồng Nguyệt tuyệt thế

ma danh, đây chính là ác mộng tất cả thần thú a, càng cường đại thì càng bị chà đạp lợi hại!

Ngay cả hai vị cường giả Hỗn Độn Cảnh Long tộc đều phải chạy tới Thái Hư nhất mạch tìm Thái Hư Thánh Nhân cầu tình. Đây là khủng bố như thế nào?

Bọn họ không ngờ chọc nam nhân Hồng Nguyệt!

So với đắc tội Long tộc phải nghiêm trọng gấp trăm lần, không, là 1000 lần!

Phốc, hắn cũng quỳ xuống.

Chỉ có Lôi Hoàng thần tình mờ mịt, hắn cũng không nghe nói qua tên Hồng Nguyệt, hồn nhiên không cảm thấy cái tuyệt đại mỹ nữ này có cái gì đáng giá để người ta sợ, gương mặt kia, dáng người kia, sách sách sách, rất mê người !

– Tự sát đi, hết thảy dừng ở đây!

Chu Hằng nói.

Hồng Nguyệt xuất hiện chính là một kích tối hậu. Hoàn mỹ

tuyệt sát!

Lôi Kinh Thiên cùng Lôi Uyên liếc nhau, đều có thể từ ánh mắt của đối phương trông được chua xót.

Đắc tội Long tộc còn có một đường sinh cơ, nhưng đắc tội ma nữ bị tất cả thần thú công nhận không thể trêu chọc thứ hai, tự sát thật đúng là nhân từ, nếu không dẫn tai hoạ tới trong tộc. Toàn bộ Cửu Anh tộc đều bởi vậy huỷ diệt!

Cửu Anh tộc cũng không tọa trấn Ma Hải a, Hồng Nguyệt động thủ căn bản không mềm lòng!

Ba!

Ba!

Hai người đồng loạt vỗ ót một chưởng, mạt sát cả thần thức.

Hai đại cường giả cấp Hắc Động trần về trần, đất về đất, thậm chí ngay cả phản kháng, thậm chí cầu tình đều không có!

Đủ để chứng minh hung danh Hồng Nguyệt!

Lôi Hoàng sợ choáng váng, phụ thân và Thất tổ gia không ngờ tự sát!

Nữ nhân này đến tột cùng là ai, nàng vừa xuất hiện làm hai vị cường giả cấp Hắc Động sợ tới mức trực tiếp tự sát? Hắn không muốn chết a, cũng không muốn chết mảy may!

– Các ngươi đừng giết ta, ta nói cho các ngươi biết một bí mật! Hắn khóc kêu lên, thần chí đã sụp đổ – Chúng ta tới tìm một hắc động chết già, sau khi hình thành Tinh Hạch, dùng để ta đột phá Hắc Động Cảnh!

Khó trách, nếu không Cửu Anh tộc chạy đến nơi này để làm chi?

Chu Hằng nói: – Viên hắc động kia ở đâu?

– Ta không biết, chỉ có Thất tổ gia mới biết được!

Lôi Hoàng thần tình sợ hãi – Ta không biết, đừng giết ta, ta không muốn chết, ta không muốn chết!

– Không ai muốn chết, nhưng ngươi cướp đi bao nhiêu tánh mạng người không muốn chết? Chu Hằng đánh một quyền,

thình thịch, Lôi Hoàng lập tức bị đánh giết thành mảnh vụn, trước mặt lực lượng kinh khủng như thế, cho dù Long Toa Toa, Long Tùy Phong cũng chỉ có tránh lui, đón đỡ không chết cũng bị thương!

Tầng hai siêu cấp đại viên mãn há là đùa giỡn?

– Về cái hắc động sắp tử vong, ngươi thấy thế nào? Vài ngày sau, Chu Hằng hỏi Hồng Nguyệt.

Hồng Nguyệt núp ở trong ngực của hắn, kéo tay Chu Hằng tiến ngực nàng ra, lười biếng nói: – Xem bộ dáng tên kia, hẳn không phải là lời nói dối. Mấy cái phế vật Cửu Anh lại nghỉ chân ở chỗ này, nói rõ viên hắc động kia tất nhiên cũng không xa!

Chu Hằng gật đầu, tay phải vẫn như cũ tiếp tục công thành chiếm đất, hắn tràn đầy hứng thú đối với bộ ngực Hồng Nguyệt kia hoàn mỹ, tuy rằng không thể so với Cổ Tư, nhưng vẻ đẹp lại không gì sánh kịp, chỉ có Hoặc Thiên mới có thể so sánh với nàng.

Hắn hiện tại đạt tới Tuệ Tinh Cảnh đại viên mãn, thiếu chính là cơ hội xông lên 100 viên tuệ tinh, tạm thời không cần lo lắng vấn đề tích lũy linh lực, chỉ khi nào phá vỡ mà vào Hắc Động Cảnh, tích lũy linh lực mới là vấn đề.

Nếu có thể nhận được một viên Tinh Hạch cấp Hắc Động, vậy

hắn xông lên Hắc Động Cảnh có thể lấy được tiến bộ rất lớn!

Một khi đã như vậy, viên tinh hạch này hắn nhất định phải được !

– Ngày mai ta đi tìm một chút! Chu Hằng nói, hắn là người không chịu ngồi yên.

Ba!

Hắn đang muốn thừa dịp Hồng Nguyệt không chú ý trực tiếp chiếm lĩnh ngọn núi cao nhất, nhưng đệ nhất cường giả Hỗn Độn Cảnh há dễ bị lấn như vậy, tay hắn lập tức bị đánh, ôm hận trở ra.

– Ngươi còn muốn nghịch thiên! Chu Hằng giận, phóng tới kết hợp với thân thể.

…

Đây là một trận chiến đấu trước thắng sau thua.

Ngay từ đầu, Chu Hằng long tinh hổ mãnh – hắn quả thật có thể chất Long tộc, đó cũng không phải khoa trương, hơn nửa

hiệp đầu chiếm thượng phong, chà đạp Hồng Nguyệt cầu xin tha thứ không ngừng, nhưng từ nửa hiệp sau bắt đầu đến phiên hắn nằm sàn nhà !

Hồng Nguyệt dai quá cường đại, dài lực, mời đầu nhìn yếu đuối, lại càng đánh càng mạnh, bắt hắn ép khô hoàn toàn, sau khi chấm dứt Chu Hằng chiếu xuống gương, tất nhiên có thể nhìn thấy mặt đều hóp đi một vòng!

Hỗn Độn Cảnh dù sao cũng là Hỗn Độn Cảnh, mặc kệ ở cái phương diện kia đều là cường đại đến giận sôi!

Chỉ là Hỗn Độn Cảnh đều mạnh như vậy, Thánh nhân thì như thế nào?

Chu Hằng không khỏi run lên trong lòng, trong nháy mắt dập tắt tâm tư để thầy trò Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt cùng nhau cùng hắn hồ thiên hồ đế, đó cũng không phải là vô thượng diễm phúc, mà là địa ngục sống không bằng chết a!

Thật làm như vậy, cũng phải chờ hắn thành Thánh!

Chu Hằng thả ra xúc giác, tìm hiểu tin tức viên hắc động sẽ chết.

Bảy ngày sau, Chu Hằng thu tập được đầy đủ tài liệu, ở phụ

cận Bách Long Tinh chỉ có 3 viên hắc động, chỉ là một cái hắc động sẽ chết… Không người nào dám đi tìm tòi!

Dù sao, một viên hắc động tương đương với một vị Hắc Động Vương, nhưng lại không phải Hắc Động Vương thông thường, ít nhất đi ra 30 bước ở một đại đạo, có thể sánh bằng Chân Quân 5 động!

Cho nên lần này Cửu Anh tộc mới chịu xuất động Lôi Kinh Thiên.

Nói là phụ cận, nhưng qua lại một chuyến không có thời gian một tháng tuyệt đối không đủ! Ba cái địa phương đều đi một chuyển, vậy sẽ cần ba tháng – nếu vận khí không tốt, ở địa phương cuối cùng mới tìm được.

Đây là với tốc độ Hồng Nguyệt tính toán , nhưng vấn đề là, mấy ngày nay không ngờ thân thể Hồng Nguyệt không thoải mái !

Khó tin!

Tuy rằng chỉ có Thánh nhân mới có thể không già không hủy, bất tử bất diệt, nhưng Hỗn Độn Cảnh cũng chỉ kém chút lực lượng mà thôi, không có được ý chí thiên địa thừa nhận, luận lĩnh ngộ pháp tắc không kém chút nào.

Tồn tại như vậy sẽ xảy ra bệnh?

Nhưng Hồng Nguyệt thật bị bệnh, hơn nữa tính tình đột nhiên trở nên cực kém – tuy rằng nàng vốn là đại ma nữ, hỉ nộ vô thường, hiện tại lại nhìn cái gì đều không vừa mắt, ngay cả chư nữ Ứng Mộng Phạm đều không dám đến gần nàng.

Bệnh gì a, ngay cả tính cách đều có thể biến!

Bởi vì biến đổi này, Chu Hằng tự nhiên không có khả năng lại ra được, đây chính là người vợ chính mình, trừ bỏ Hoặc Thiên ra là nữ nhân thứ hai hắn thật sự thích!

Nhưng bất kỳ y sư đều bó tay không có biện pháp đối với Hồng Nguyệt!

Nàng quá mạnh mẽ!

Mạnh đến nổi khiến bất luận kẻ nào bất kể dùng linh lực hay là thần thức dò vào thân thể của nàng đều chỉ có thể nhìn đến một mảnh hỗn độn, ngay cả bên trong thân thể đều nhìn không thấy, thì chẩn đoán bệnh cho nàng như thế nào?

Cuộc sống ngày ngày trôi qua, tính tình Hồng Nguyệt cũng càng ngày càng cổ quái, thèm ăn không phấn chấn, còn thường

xuyên nôn mửa.

Đặt ở trên thân một vị cường giả Hỗn Độn Cảnh quả thực là chuyện khó tin!

Triệu Khả Hân biết được tin tức, lập tức gấp trở về thăm vị con dâu này, mà biết được Hồng Nguyệt sinh quái bệnh như vậy, nàng nhìn ra ngoài một hồi, sau đó kéo Chu Hằng đến trong phòng.

Nàng vẻ mặt cổ quái nói: – Các ngươi không phải đã cùng phòng?

Chương 1080: Có người kế tục

Dù là mẫu thân của mình, hỏi cái này nói có phải cũng quá… lúng túng hay không?

Chu Hằng đỏ mặt, lúc này mới gật gật đầu.

Chỉ là lão nương hỏi cái này làm gì, chẳng lẽ Hồng Nguyệt còn có thiếu hạn cùng loại Huyền Âm thân thể, không thể cùng phòng sao?

– Tiểu tử ngốc! Triệu Khả Hân vui mừng, đánh một cái ở trên ót Chu Hằng – Ta sao sinh một đứa con ngốc như vậy, ngay cả mình làm cha cũng không biết!

– Cái gì cha?

Chu Hằng mờ mịt.

– Vợ của ngươi mang thai, ngươi phải làm cha! Nàng lớn tiếng nói.

– Cái gì! Ai mang thai, đứa nhỏ của người nào! Chu Hằng kích động đã hỗn độn.

– Tiểu tử ngốc, đương nhiên là hài tử của ngươi! Triệu Khả Hân liếc mắt đứa con một cái.

– Hài tử của ta? Chu Hằng sửng sốt rốt cục mới kịp phản ứng. Hắn nhảy dựng lên, vô cùng ngạc nhiên nói:

– Ta làm cha? Ta làm cha?

– Chúc mừng ngươi, con trai ngốc của ta! Triệu Khả Hân cũng nhẹ nhàng thở ra, nàng tiếc nuối duy nhất chính là đến bây giờ còn không có cháu, hiện tại rốt cục có hi vọng , mang bầu dĩ nhiên nhất định có thể sanh ra được.

Nghe nói Tiên giới, Minh giới đều có hài tử ở trong bụng mẹ nghỉ ngơi nhiều năm thậm chí mấy trăm năm – thời gian ở trong bụng mẹ càng dài, sinh ra thực lực lại càng cường, bởi vì luôn luôn rèn luyện bản thân với lực lượng cơ thể mẹ!

Đương nhiên, điều này cần mẫu thân cũng đủ cường đại! Nhưng mẫu thân không cường đại, trẻ con cũng không có khả năng nghỉ ngơi thời gian dài như ở cơ thể mẹ! Tuy nhiên, cũng không phải mẫu thân cường đại thì sanh ra trẻ con cũng nhất định cường đại, còn bị giới hạn phụ thân.

Nói tóm lại, chỉ có song phương cha mẹ đều cực kỳ cường đại, mới có thể sinh hạ hậu đại cường đại.

Đây chỉ là cung cấp một cái khởi điểm cao hơn mà thôi, giống cha mẹ Chu Hằng đều không cường đại. Nhưng hắn một bước đi cho tới bây giờ, là bởi vì ngộ tính hắn đủ cường, vượt qua những người khác cần quá trình mấy trăm năm, mấy ngàn năm, mấy vạn năm lĩnh ngộ.

Cho nên, cũng chỉ là khởi điểm cao thấp khác nhau!

ads

Chu Hằng hưng phấn không thôi, hắn rốt cục có con trai!

– Nương. Ta đi xem Hồng Nguyệt, ta phải xác nhận một chút! Chu Hằng nói năng lộn xộn. Dù sao, Triệu Khả Hân chỉ là dùng kinh nghiệm người từng trải phán đoán, sự thật như thế nào lại phải hắn tự cảm ứng một chút mới biết được.

Thông thông thông, hắn vội vàng chạy vào căn phòng của Hồng Nguyệt.

– Cút ra ngoài. Bản tôn thấy ngươi liền phiền! Hồng Nguyệt cảm xúc dị thường, gặp người cũng không thích, nhất là Chu Hằng, vừa thấy tiểu tử này liền không nhịn được xúc động trong lòng, cũng không biết là vì cái gì.

– Không sao, ngồi rồi đi! Ngồi xuống! Chu Hằng vội vàng chạy tới. Hầu hạ Hồng Nguyệt ngồi xuống.

Nhìn hắn như vậy, Hồng Nguyệt khó chịu lập tức biến mất một chút, nhưng cảm xúc vẫn tăng vọt, nói: – Ngươi qua đây để làm chi? Không có bản tôn bồi tiếp, ngươi không thể chính mình đi tìm sao?

Nàng nghĩ Chu Hằng tới thúc giục chính mình xuất phát đi tìm viên hắc động chết già kia.

Quả nhiên như là mang thai, không phải làm sao tính cách thay đổi nhiều như vậy?

– Hư, ngươi buông lỏng, buông lỏng thân thể, để thần thức của ta tiến vào thân thể của ngươi! Chu Hằng nghiêm nghị nói.

Hồng Nguyệt lại cười lạnh, nói: – Thần thức hay cái vật kia? Ngươi tên đại sắc lang này. Lại dám đùa giỡn lưu manh cùng

bản tôn!

Chu Hằng thở dài, nói đến đùa giỡn lưu manh, vẫn là ma nữ này lợi hại hơn, lần trước không phải ép khô hắn rồi mới bằng lòng bỏ qua? Nhưng bây giờ hiển nhiên không phải là thời điểm lý luận cùng đối phương – lý luận cùng nữ nhân của mình, thực ra vĩnh viễn tranh không ra chữ lý.

– Câm miệng. Ngồi đàng hoàng cho ta đừng nhúc nhích! Hắn lớn tiếng ra lệnh.

Bị hắn hô như vậy, Hồng Nguyệt ngược lại bối rối, ngoan ngoãn ngồi, còn thu hồi linh lực cùng pháp tắc hộ thể.

Nàng quá cường đại, cường đại đến không cần chủ động lưu chuyển trong cơ thể còn có phù văn vận chuyển, thiên địa quy tắc thêm thân.

Cho dù hiện tại nàng chủ động thu hồi linh lực và phù văn, nhưng vẫn có một ít lực lượng còn sót lại không thể trừ, vẫn như cũ lưu chuyển ở trong cơ thể nàng.

Đối với nàng mà nói, những lực lượng này yếu đến đáng thương, nhưng đối với Chu Hằng mà nói, lực lượng này vẫn hết sức cường đại!

Hắn vận chuyển thần trí của mình, dò xét hướng về bụng Hồng Nguyệt.

Một chút xíu, một tấc tấc, tiến độ thong thả.

Hồng Nguyệt dường như cũng hiểu cái gì, không ngờ không thúc giục.

Một giờ sau, thần thức Chu Hằng rốt cục đi tới nơi bụng Hồng Nguyệt, hắn ngừng lại.

Một phút, 2 phút, năm phút đồng hồ, không có động tĩnh gì!

Ngay tại thời điểm Chu Hằng nhíu mày thất vọng, thình thịch, một cái tim đập mỏng manh đến gần như không có tiếng vang lên!

Lập tức, Chu Hằng lộ ra sắc mặt vui mừng mãnh liệt!

Hắn lẳng lặng chờ đợi, qua nửa giờ, lại một cái tim đập hơi yếu vang lên!

Xác thật!

– Hồng Nguyệt! Hồng Nguyệt! Chu Hằng nhảy dựng lên, hai tay khoát lên trên vai Hồng Nguyệt, kích động đến nói không ra lời.

– Ta… Bản tôn… Bản tôn… Hồng Nguyệt cũng hoàn toàn nói không ra lời.

– Chúng ta có hài tử! Chu Hằng lớn tiếng nói.

– Đứa nhỏ? Có hài tử? Tuy rằng Hồng Nguyệt mơ hồ đoán, nhưng khi Chu Hằng khẳng định, nàng ngược lại không thể tin được đứng lên.

– Không phải vậy sao ngươi có thể cổ quái như thế, chỉ có nữ nhân mang thai mới có thể biến đổi tính tình! Chu Hằng khẳng định nói.

Hồng Nguyệt dựng mày liễu, hung tướng đại lộ: – Ngươi dám nói tính tình bản tôn cổ quái?

– Đừng kích động, cẩn thận một chút, đừng nhúc nhích thai khí! Chu Hằng vội vàng nói, đây chính là đứa bé thứ nhất của hắn, hắn có thể không quá độ kích động sao?

Hồng Nguyệt dùng bàn tay ngọc vỗ về bụng bằng phẳng vô cùng, trong ánh mắt tràn đầy khó tin, một cái sinh mệnh mới đang uẩn dục ở trong cơ thể nàng?

– Ta có đứa nhỏ? Nàng run giọng nói.

– Tuyệt đối!

…

Tin tức xác nhận, từ trên xuống dưới Chu gia tự nhiên cũng vui lớn, mà chư nữ Ứng Mộng Phạm khó tránh khỏi trong lòng có chút ê ẩm, các nàng bị Chu Hằng phun nhiều tinh hoa sinh mệnh như vậy cũng không có bầu, ngược lại Hồng Nguyệt đến sau lại đi trước!

Không phải nói thực lực càng mạnh càng khó có bầu sao?

Nhưng cái này cũng chứng minh không phải các nàng không được, cũng không phải Chu Hằng không được. Mà là các nàng áp bức Chu Hằng còn chưa đủ!

Cứ tiếp tục áp bức tên này, có con của mình mới hoàn mỹ!

Bởi vì Hồng Nguyệt mang thai, Chu Hằng tự nhiên không thể để nàng chạy ngược chạy xuôi, vạn nhất thương tổn tới cục cưng làm sao bây giờ?

Vì thế, Chu Hằng đành phải mang theo con lừa đen ra đi. Đi tìm viên hắc động sắp tử vong.

Thuấn di phù văn đã gần đại thành, có thể vận chuyển vô hạn, chỉ là bởi vì có linh lực hạn chế, nhất thiết phải đi một chút dừng một chút. Nhưng mới xuất phát tám ngày, bọn họ dừng lại.

Bởi vì bọn họ đều phải đột phá!

Ly kỳ là, con lừa đen rõ ràng yêu thú. Nhưng nó lại đột phá Hắc Động Cảnh trình tự linh lực, mà Chu Hằng rõ ràng là nhân tộc, thể chất lại đột phá Hắc Động Cảnh, hai người hoàn toàn đảo ngược!

Bọn họ hạ xuống ở một cái tinh cầu, sau khi tìm một cái sơn động, phong bế cửa động, bắt đầu đột phá.

Thể chất đột phá cũng không cần bình cảnh. Chỉ cần vui chơi giải trí ngủ nghỉ, đến điểm tự nhiên mà vượt qua , có chút thần thú phản ứng trì độn, khả năng tỉnh dậy lại phát hiện mình đã đột phá, đây cũng không phải không có khả năng.

Mà con lừa đen ăn một viên Thiên Địa Quả, đột phá của nó cũng không hề có độ khó đáng nói, tích lũy linh lực vừa đến, nó tự do phát triển nhảy tới , đơn giản giống như uống nước.

Bởi vậy, vẻn vẹn chỉ ba ngày sau. Bọn họ phân biệt xuất quan.

Hắc Động Cảnh!

Chu Hằng cảm ứng thể chất khác nhau, từ Tuệ Tinh Cảnh đến Hắc Động Cảnh, đây là một lần bay vọt thật lớn!

Hắn thu được hắc động thứ nhất – thuộc tính hỏa diễm!

Đây là thức tỉnh từ thể chất, nhưng nếu như không có tiếp tục lĩnh ngộ ở pháp tắc, như vậy nhiều nhất đạt tới bước thứ năm.

Nếu huyết mạch cực hạn chính là Hắc Động Vương, như vậy sau khi hình thành hắc động thứ nhất ưu thế thể chất cũng đã hao hết, cũng chỉ bước ra một bước mà thôi, kế tiếp như thế nào hoàn toàn phải xem ngộ tính của mình, huyết mạch thể chất cũng… không được một tia tác dụng nữa.

Huyết mạch Chu Hằng trải qua thủy tinh tím cường hóa, thể chất cực hạn đã đuổi theo lão Thanh Long, ý nghĩa chỉ cần có đầy đủ đồ vật ăn, một ngày nào đó hắn có thể đạt tới 9 động

viên mãn, mỗi một đại đạo đều đi ra 10 bước, do đó nhảy vào Hỗn Độn Cảnh.

Về phần sau Hỗn Độn Cảnh, giữa thiên địa sẽ không có huyết mạch gì có thể tăng lên thể chất , nhất định phải dựa vào lĩnh ngộ.

Hắc động chẳng phân biệt được thể chất cùng linh lực, cũng chỉ có thể hình thành 9 cái hắc động, sẽ không bởi vì thần thú đặc biệt mà hình thành nhiều nhất 18 cái. Tuy nhiên số lượng hắc động không thay đổi, cũng không có nghĩa là linh lực cùng thể lực không có khác biệt, vẫn có bất đồng.

Dù trình tự linh lực còn tại Tuệ Tinh Cảnh, nhưng từ giờ trở đi Chu Hằng có thể nghiền ngẫm phù văn chân chính!

– Chu tiểu tử, mau tới đánh một cái! Con lừa đen chiến ý bốc lên, hiển nhiên tiến vào Hắc Động Cảnh rồi thực lực nó đại tăng, lúc này lại có tin tưởng so tài với Chu Hằng.

– Ha ha ha! Phóng ngựa, không, phóng con lừa lại đây!

– Gâu, bổn tọa cắn chết ngươi!

Người lừa đại chiến, song phương đều tạo thành hắc động, một là ăn Thiên Địa Quả, căn bản không dùng chính mình lĩnh

ngộ ngay tại pháp tắc đạt tới độ cao tương đối, một cái thì thức tỉnh huyết mạch, đồng dạng có thể vận chuyển ra pháp tắc thiên địa đáng sợ!

Đánh nửa ngày sau, cuối cùng là kết cục ngang tay!

Con lừa đen lập tức vui sướng, bởi vì phía trước nó cũng không phải đối thủ Chu Hằng, hiện tại lại có thể thành ngang tay, đây là tiến bộ thật lớn a! Nhưng nó cũng biết, Chu Hằng chỉ là thể chất bước vào Hắc Động Cảnh, mà hắn chân chính nghịch thiên lại là trình tự linh lực, sau khi hình thành trăm đạo thiên hà, hắn khẳng định có năng lực đạt được dị năng cường đại hạng nhất!

Nhưng con lừa đê tiện cũng mặc kệ nhiều như vậy, ánh mắt nó thiển cận, trước mắt như vậy đủ rồi!

Chương 1081: Chiêu Tài Tiến Bảo

Chu Hằng cùng con lừa đen ra đi một lần nữa.

Con lừa đê tiện tiến vào Hắc Động Cảnh, chỗ tốt lớn nhất chính là nó có thể liên tục sử dụng Thuấn di phù văn thời gian dài, hơn nữa khoảng cách mỗi lần thuấn di cũng dài một mảng lớn, tuy rằng vẫn không thể so sánh cùng Hồng Nguyệt, nhưng so với phía trước lại tăng lên gấp đôi.

Nguyên bản bọn họ phải gần ba tháng mới có thể tới khu vực chỗ ở hắc động thứ nhất, nhưng bây giờ thì sao, nửa tháng là đủ rồi.

Nhưng vận khí cũng không chiếu cố bọn họ, viên hắc động này thật sự ổn định!

Hai người bọn họ hiện tại cũng có được hắc động, hoàn toàn có thể dùng hắc động tự thân tiến hành so sánh với viên hắc động này. Hắc động bọn họ vừa mới mới vừa hình thành, sinh cơ bừng bừng, tốc độ đang tăng lên vững bước, mà viên hắc động này lại ổn định, hiển nhiên đi tới đại thành.

Chu Hằng nói: – Con lừa, chúng ta chạy lộn chỗ!

– Khẳng định là tiểu tử ngươi xung khắc quá, trời sinh vận đen, ô nhiễm bổn tọa thiên địa điềm lành, nếu không làm sao có thể ảnh hưởng bổn tọa phán đoán? Con lừa đen bắt đầu khinh bỉ Chu Hằng.

Trạm thứ nhất là con lừa đen quyết định, Chu Hằng cũng không sao cả, bởi vì ba phương hướng với hắn mà nói đều không biết giống nhau.

Hắn không khỏi nở nụ cười: – Tên của ngươi chính là con lừa đê tiện, vừa nghe đã thấy không tốt, muốn nói vận đen cũng là ngươi!

– Phi, ngươi dám nhục mạ thiên địa điềm lành, cẩn thận một đạo thần lôi đánh xuống. lấy đi cái mạng nhỏ ngươi!

– Con lừa ngươi cũng thật đê tiện !

Bọn họ một bên đấu võ mồm, một bên lại bắt đầu chạy đi, hiện tại cũng chỉ còn lại có hai địa phương, sau khi bọn họ chơi oẳn tù tì kéo búa bao, Chu Hằng thắng, bởi vì con lừa đen chỉ có chân. Nếu không ra nắm tay cũng không thể làm lá, càng không thể hình thành kéo, trực tiếp bị xử gian dối thua.

– Chu tiểu tử đáng ghét, lại dám bẫy Lư đại gia! Con lừa đen

khó chịu bắt đầu chạy đi.

– Vô nghĩa!

Một đường xuyên qua, bọn họ lựa chọn cái phương hướng thứ hai cách bọn họ hơi chút gần, nhưng cũng cần một tháng lặn lội đường xa. Chẳng qua khi bọn họ đến, không ngờ phát hiện khu vực phụ cận có thật nhiều tinh thuyền!

ads

Điều này nói rõ … Bọn họ đến đúng phương hướng! Đã có nhiều tinh thuyền như vậy cũng nói viên hắc động sắp tử vong này hấp dẫn không ít người hứng thú!

Thật đúng không nghĩ tới!

Chu Hằng vốn tưởng rằng chỉ có Cửu Anh tộc chiếm được tin tức, không ngờ rằng người linh thông tin tức thế gian này cũng thật không ít!

Cũng đúng, trừ bỏ Long tộc tự đại ra. Thế lực khác bình

thường đều quan tâm tình huống bên ngoài phát sinh một chút, hơn nữa một viên Tinh Hạch cấp Hắc Động, sức dụ dỗ cũng đủ lớn , dù là lão Thanh Long tự mình ra tay Chu Hằng cũng sẽ không cảm thấy kỳ quái.

Bởi vì, Long Toa Toa sắp Tuệ Tinh Cảnh đại viên mãn, một viên Tinh Hạch cấp Hắc Động chẳng những có thể cung cấp linh lực cần phải tích lũy, đồng thời cũng có lĩnh ngộ cần.

Bất quá nghĩ đến với tin tức Long tộc bế tắc, bọn họ phỏng chừng sẽ không tới!

Chu Hằng đảo ánh mắt qua, lại phát hiện có một chiếc tinh thuyền đặc biệt lớn, đầu thuyền cắm một lá cờ thật lớn. Mặt trên lại viết bốn chữ to Chiêu Tài Tiến Bảo.

Đây thật là kỳ quái !

Những tinh thuyền khác đều giắt lá cờ đại biểu thế lực bản thân, tỷ như Đại Tần Quốc đến, lá cờ khẳng định viết một cái chữ Tần, mà Thái Hư nhất mạch, vậy dĩ nhiên là hai chữ Thái Hư.

Nhưng Chiêu Tài Tiến Bảo. Cái này cũng quá tham tiền đi?

– Đi xem!

Con lừa đen tỏa ánh sáng hai mắt, hiện tại Thuấn di phù văn đã đại thành, dù là chống lại cường giả Hỗn Độn Cảnh cũng không sợ, tự nhiên cũng để cho tặc đảm của nó trở nên thật lớn.

Chu Hằng gật đầu, ngay cả con lừa đen đều không sợ, vậy hắn sợ gì?

Hai người bay nhanh qua, trong tinh hải không có trọng lực, cho dù không sử dụng Thuấn di phù văn cũng bay mau.

Tới gần tinh thuyền, bọn họ cố ý thả chậm tốc độ, miễn cho người trên thuyền cho là địch nhân, trực tiếp nã pháo oanh kích bọn họ – trên tinh thuyền khẳng định đều chuyên chở vũ khí loại hình lớn, để mà chống đỡ cường đạo tinh hải.

Nhưng trên tinh thuyền này không chuyên chở bất kỳ vũ khí nào!

Đây chỉ có hai khả năng, hoặc là người tọa trấn tinh thuyền này vô cùng cường đại, căn bản không người dám phạm! Hoặc là chiếc tinh thuyền này đại biểu thế lực đồng dạng vô cùng cường đại, tỷ như bốn đại thần thú, tỷ như 5 đại Thánh nhân, cường đạo tinh hải nào dám mắt bị mù đi trêu chọc.

– Vị thiếu gia này, ngài ăn lót dạ hay là ở trọ, đương nhiên phải mua sắm, cái gì cần có bổn điếm đều có! Bọn họ chậm rãi rơi xuống trên boong thuyền, một nam nhân trung niên vừa thấy chính là hạ nhân nhất lưu chạy chậm ra đón.

Thật đúng là Chiêu Tài Tiến Bảo, khóe miệng Chu Hằng giật một cái, nói: – Các ngươi không phải là Thiên Bảo Các đi?

– Khách nhân, Cực Đạo Các chúng ta không phải loại tam lưu tiểu điếm Thiên Bảo Các có thể so sánh? Trung niên nam tử đầu tiên là lộ ra vẻ khinh thường, sau đó lập tức lại tươi cười – Ngài tiến đến xem, điều kiện chúng ta tuyệt đối là thứ nhất đương thời, cam đoan ngươi đã đến một lần đã nghĩ đến lần thứ hai, coi nơi này trở thành nhà của mình!

Chu Hằng gật gật đầu, nếu nhiều người đến đây như vậy, hơn nữa hiển nhiên mọi người cũng đều đang đợi, xem ra còn có một đoạn thời gian mới có thể hình thành Tinh Hạch, không bằng tìm một chỗ hạ chân, tại sao phải bạc đãi chính mình?

Trung niên nam tử kia lập tức vui mừng, vội vàng đón Chu Hằng nhập thuyền.

Cực Đạo Các quả thật chẳng khác nào Thiên Bảo Các, chính là một thế lực làm ăn, nhưng lịch sử so với Thiên Bảo Các lâu hơn nhiều! Có thể tồn tại lâu như vậy, bản thân đại biểu cho Cực Đạo Các cường đại.

Đi tới trước sân khấu, Chu Hằng vừa thấy giá tiền, không khỏi líu lưỡi.

Ở một tháng, một gốc cây linh dược! Ở một năm, một gốc cây tiên dược!

Thật đen! Tại sao không đi đoạt a!

Chu Hằng sờ sờ trên thân, tất cả thảo dược đều bị hắn ném cho Hỏa Thần Lô luyện đan, đâu còn có còn dư lại?

Nhìn thấy vẻ mặt Chu Hằng, trung niên nam tử kia kinh nghiệm quen mặt, làm sao nhìn không ra là xảy ra chuyện gì, lập tức nói: – Khách nhân, có phải có vấn đề gì hay không? Không quan hệ, bổn điếm cho phép nợ, nhưng cần dùng bảo vật tiến hành mượn!

Chu Hằng không khỏi cười to, nói: – Con lừa này được không?

– Phi, bổn tọa là thiên địa điềm lành, Chu tiểu tử ngươi còn dám khi dễ bổn tọa, Lư đại gia cùng ngươi thế bất lưỡng lập! Con lừa đen cắn mông Chu Hằng.

– Hừ, hai cái quỷ nghèo, không có tiền cút ra ngoài! Đúng lúc này, một thanh niên áo lục đã đi tới, dùng ánh mắt khinh

thường đảo qua Chu Hằng cùng con lừa đen, thần tình khinh bỉ.

– Ở đâu ra ngu ngốc, miệng phun đầy phân như thế, không biết ô nhiễm môi trường sao? Con lừa đen lập tức mắng.

Phun, phun phân?

Thanh niên áo lục lập tức nổi giận, đầu yêu thú này sao miệng độc như vậy a! Hắn nói không phải lời nói thật sao, không có tiền đương nhiên cút ra ngoài, ở trong này để làm chi, chẳng lẽ còn trông cậy vào có người bố thí?

– Đi ra, ta muốn quyết chiến cùng ngươi! Hắn chỉ vào con lừa đen.

– Phi, ngươi nói quyết chiến liền quyết chiến, bản tòa thật mất mặt? Bất chiến! Con lừa đen xuy một tiếng.

– Hỗn đản, ngươi dầu gì cũng là cường giả cấp Hắc Động, như thế nào giống cùng vô lại! Thanh niên áo lục chỉ trích.

– Uy uy uy, bổn tọa cảnh cáo ngươi, Lư đại gia là thiên địa điềm lành, ngươi nhục mạ bổn tọa sẽ nhận được trời phạt ! Con lừa đen nghiêm trang.

Thanh niên áo lục tức giận đến toàn thân phát run, nhưng Cực Đạo Các chính là thế lực rất mạnh, lại đều có giao tình với bốn đại thần thú, 5 đại Thánh nhân, quy củ của nơi này chính là không thể phát sinh bất kỳ xung đột nào ở trên thuyền, ra cửa tùy ý!

Thế lực như vậy, có đầy đủ tư cách để cho người khác tuân thủ quy củ bọn họ!

– Ngươi chỉ cần dám ra đây, ta đánh chết ngươi! Thanh niên áo lục đành phải nói.

– Phi, ngươi dọa bổn tọa a, không phục ngươi tới cắn Lư đại gia a! Con lừa đen xoay người, lắc lắc mông đối với thanh niên áo lục, váy hoa phất phới, giá trị đê tiện bùng nổ!

Nhẫn! Ta nhẫn!

Nhìn thấy con lừa đen này đê tiện, thanh niên áo lục thiếu chút nữa nhịn không được ra tay, nhưng nếu hắn xuất thủ nhất định sẽ bị Cực Đạo Các đuổi ra ngoài, quy củ chính là quy củ, không ai có thể vi phạm!

Trừ phi hắn là 5 đại Thánh nhân, hoặc là lão tổ bốn đại thần thú!

Hiển nhiên, thanh niên áo lục này kém xa!

– Khách nhân, ngài quyết định chủ ý sao? Nam nhân trung niên thì thập phần khách khí nói, làm ăn bất thành nhân nghĩa, hơn nữa Chu Hằng cùng con lừa đen đều là cường giả cấp Hắc Động, hắn chỉ là Thiên Hà Cảnh nho nhỏ cũng không dám, càng không cần thiết đắc tội.

– Con lừa, ngươi khẳng định gài bẫy không ít thứ tốt, ngươi tới trả tiền! Chu Hằng đem chủ ý đánh tới trên thân con lừa đen.

– Phi, bổn tọa không có tiền! Con lừa đen quyết đoán lắc đầu, hai chân thì che chặt pháp khí không gian.

– Ha ha ha! Hai cái quỷ nghèo!

Thanh niên áo lục trào phúng ở một bên, đây cũng là việc duy nhất hắn có thể làm.

– Có vài người chẳng lẽ là chó điên sao, gặp người phải rống hai tiếng, thật sự là kỳ quái! Con lừa đen cũng không nhìn thanh niên áo lục, lẩm bẩm.

– Ngươi mắng ai là chó điên? Thanh niên áo lục hét lên.

– Ai tiếp lời người đó chính là chó điên, ngay cả điều này cũng không biết, xem ra chẳng những là chó điên, hơn nữa còn là con chó ngu xuẩn! Con lừa đen bất đắc dĩ thở dài.

– Ngươi chờ cho ta! Thanh niên áo lục hận nói, hắn âm thầm thề, chỉ cần con lừa đen rời đi phạm vi Cực Đạo Các, hắn nhất định sẽ hung hăng sửa chữa cái con lừa đê tiện đắc tận xương này!

– Di? Một tiếng kinh ngạc vang lên, chỉ thấy năm thanh niên nam nữ đã đi tới từ tiền phương, cầm đầu chính là một nữ nhân phong thái động lòng người, vô cùng kỳ mỹ, toàn thân có đạo đạo Hỏa Diễm Phù văn quấn quanh, lập tức đoạt đi sự chú ý của mọi người, mà hoàn toàn không thấy bốn người sau lưng nàng.

Chu Hằng cũng hơi kinh hãi, lại là người quen – Huyền Phượng Vũ!

Chương 1082: Bạn cũ

– Phượng Vũ tiên tử! Nhìn thấy Huyền Phượng Vũ, thanh niên áo lục lập tức đón đi lên, trên mặt không chút nào che giấu vẻ ái mộ, nhưng lại là kính sợ, cô gái này là thiên kiêu trong thế hệ trẻ Chu Tước tộc, vừa mới đột phá Hắc Động Vương cũng không bao lâu, nhưng chiến lực lại vô cùng kinh khủng, có thể so sánh cùng một cường giả 4 động!

Một cái tuyệt sắc thiên kiêu như vậy, như thế nào có thể không làm cho nam nhân động tâm?

Hắn tên Thổ Hành Vận, cũng là hậu đại thần thú, đồng dạng cũng là Hắc Động Vương – nếu không không thể nào là trạng thái hoàn toàn hình người, nhưng hắn xuất thân Thổ Lâu tộc, người mạnh nhất trong tộc cũng chỉ là Chân Quân 8 động, xa xa không thể so sánh với Chu Tước tộc, mà chiến lực bản thân của hắn cũng hoàn toàn không phải đối thủ Huyền Phượng Vũ.

Điều này làm cho hắn ngay cả dũng khí chủ động theo đuổi Huyền Phượng Vũ cũng không có, chỉ có thể xum xoe săn đón, hy vọng sẽ xuất hiện kỳ tích, vị tuyệt sắc thiên kiều này lại đột nhiên coi trọng chính mình !

Huyền Phượng Vũ nhìn hắn một cái, chỉ tươi cười, đây là xem ở mặt mũi của Thổ Lâu tộc, kính ý tối thiểu vẫn biểu hiện ra,

sau đó nàng đi hướng Chu Hằng, nói: – Chu huynh, không thể tưởng được ngươi cũng tới!

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Còn không chúc mừng ngươi tiến vào Hắc Động Cảnh!

Huyền Phượng Vũ đưa tay bãi bãi:

– Ta vốn cố ý áp chế không đột phá, không có gì đáng chúc mừng ! Nhưng Chu huynh, mới vài năm không gặp, ngươi cũng đột phá Hắc Động Cảnh, lúc này mới đáng giá chúc mừng!

Chu Hằng tươi cười, nói: – Ta chỉ là thể chất đột phá Hắc Động Cảnh, càng không có gì thật ly kỳ , dáng vẻ không giống như là Phượng Vũ tiểu thư, thể chất, linh lực song song đột phá, lúc này mới xem như chân chính đột phá!

Thể chất không cần lĩnh ngộ, là do huyết mạch quyết định , nói thí dụ như cực hạn là 4 động, như vậy tự nhiên mà đi ra 5 bước ở 3 chi đại đạo, sau đó ở đại đạo thứ bốn bước ra một bước mấu chốt!

Hết thảy đều chỉ cần vui chơi giải trí ngủ là được. Cho dù là ngu xuẩn như lợn đều không thành vấn đề, hoàn toàn chỉ nhìn huyết mạch!

– Chu huynh quá khiêm nhượng! Huyền Phượng Vũ lắc lắc đầu, nhưng cũng không tiếp tục khen tặng, khiêm tốn với Chu Hằng, quá lãng phí thời gian. Nàng nói: – Chu huynh chẳng lẽ là một người tới?

– Phi. Tiểu nương bì, không thấy được còn có bổn tọa sao? Con lừa đen khó chịu nói.

– Lớn mật! Bốn gã nam nhân sau Huyền Phượng Vũ đồng thời giận quát.

ads

Thổ Hành Vận cũng hiện lên tâm cùng chung mối thù, miệng con lừa đen thật sự rất đê tiện , dễ dàng có thể để người tức giận. Hắn âm thầm quyết định, nếu bọn Chu Hằng bị đuổi đi ra ngoài, hắn nhất định phải cùng bốn người này đánh con lừa đen. Nói không chừng từ nay về sau có thể thành người tùy tùng Phượng Vũ tiểu thư!

Huyền Phượng Vũ phất tay áo, ý bảo bốn người kia an tâm một chút chớ nóng vội, người khác không biết chẳng lẽ nàng còn không rõ ràng, vị này cũng không chỉ là thiên kiêu Long tộc đơn giản, lại còn là truyền nhân Thái Hư nhất mạch, sư đệ của Hoặc Thiên!

Hoặc Thiên là ai? Đây chính là Thánh nhân mạnh nhất thiên

hạ, đệ nhất cường giả toàn bộ tam giới!

Huyền Phượng Vũ tận mắt nhìn thấy Hoặc Thiên vì vị sư đệ này trực tiếp tát một vị Thánh nhân, đây là quan tâm cùng trân trọng bực nào?

Người như vậy có thể đắc tội?

Hơn nữa có thể đi cùng Chu Hằng một chỗ chính là người thường sao? Con lừa cũng tuyệt đối không phải con lừa tầm thường – hơn nữa, ngươi đã thấy con lừa có thể tu luyện đến Hắc Động Cảnh, hơn nữa còn là Hắc Động Cảnh tầng thứ linh lực!

Huyền Phượng Vũ càng ngày càng kinh ngạc, con lừa chính là dã thú tầm thường, có thể bước trên con đường tu luyện cũng đã không tầm thường. Nhưng không ngờ đi còn không phải Thể tu… Đúng rồi, Thể tu quyết định từ huyết mạch, một con lừa có thể có cái huyết mạch gì, muốn chạy trên con đường Thể tu cũng không có khả năng đi thông!

Nhưng tu luyện linh lực là nhân loại sáng tạo, giống thần thú tuy rằng cũng có thể tu luyện, nhưng nếu huyết mạch không tinh khiết vẫn là trạng thái hình người. Hoặc phải thay đổi có trạng thái hình người.

Một con lừa… thời điểm nó ở lúc ban đầu dựa vào cái gì bước ra bước đầu tiên ?

Hoàn toàn không có khả năng a!

Có thể làm cho vị Chu Tước thiên kiêu này kinh ngạc đã không nhiều lắm, nhưng con lừa đen lại thành công làm!

– Lư huynh, ngươi quả thật bất phàm! Nàng nói tự đáy lòng.

Không cần bởi vì huyết mạch mà kiêu ngạo tự mãn, tuy rằng đại bộ phận cường giả đều xuất từ thần thú, nhưng sau khi 5 đại Thánh nhân xuất thế ngang trời. Danh hiệu mạnh nhất vô duyên với thần thú.

Đánh không lại năm Thánh còn có cớ, người ta chiếm được thiên địa chiếu cố, nhưng Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt?

Cho nên nói, thứ huyết mạch này tuy rằng cường đại, nhưng tuyệt không thể bởi vậy kiêu ngạo tự mãn, bảo thủ! Một con lừa có thể bằng vào cố gắng của mình đạt tới độ cao thần thú, đây tuyệt đối không thể coi thường, thậm chí tiền đồ của nó không thể hạn lượng!

Đương nhiên, nàng tuyệt đối không thể biết được, con lừa đen hoàn toàn không có duyên phận với hai chữ cố gắng, nó có thể đạt tới Hắc Động Cảnh là bởi vì nếm qua một viên Thiên Địa Quả! Chỉ có thể nói, vận khí đầu con lừa đê tiện này tốt thật sự nghịch thiên!

Con lừa đê tiện cố gắng duy nhất, là ăn cắp bảo vật như thế nào!

– Bổn tọa đương nhiên bất phàm, Lư đại gia chính là thiên địa điềm lành! Tiểu cô nương, nhanh kính bái bổn tọa, bổn tọa chúc phúc ngươi! Con lừa đê tiện được tiện nghi liền muốn làm ra vẻ thông minh, phong tao đã không thể ngăn trở.

– Cút! Chu Hằng đá con lừa đen qua một bên, để đầu con lừa này hồ nháo sẽ không thể chấm dứt.

– Chu huynh, Long tộc chỉ có một mình ngươi lại đây sao? Huyền Phượng Vũ cũng thu hồi lực chú ý từ trên người của con lừa đen.

– Hẳn là vậy! Chu Hằng không khẳng định nói, hắn nào biết Long tộc có thể có hành động hay không.

Long tộc!

Những người khác đều đang nghe đối thoại của hai người, vừa nghe đến hai chữ Long tộc đều hơi giật trong lòng!

Tuy rằng hiện giờ lại có bốn vị mới Thánh nhân xuất thế, kết cục thiên hạ một lần nữa về tới Thánh nhân mạnh nhất, nhưng ai có thể phủ định bốn đại thần thú cường đại?

– Khách nhân, nguyên lai ngài là con cháu Long tộc, như thế nào không nói sớm! Bổn điếm mở ra hoàn toàn miễn phí đối với 5 đại Thánh nhân, bốn đại thần thú, mua sắm mua đồ còn có thể bớt tám phần trăm! Nam nhân trung niên ở một bên đợi đã lâu vội vàng chen lời nói.

Thế nào, Long tộc còn có ưu đãi tốt như vậy?

Trách không được Cực Đạo Các quan hệ với bốn đại thần thú, 5 đại Thánh nhân đều không tệ, nhìn lại xem, người ta rất biết buôn bán!

Nếu như mình lấy ra thân phận truyền nhân của Thái Hư nhất mạch, sẽ nhận được Cực Đạo Các trợ cấp hay không?

Chu Hằng thầm nghĩ ở trong lòng, nhưng nếu như lời này nói đi ra sẽ bị xem thường, đường đường sư đệ Thánh nhân, thiên kiêu Long tộc như thế nào để tiền trong mắt?

– Oa ha ha ha! Tên tiểu tử kia. Ngươi không phải nói bổn tọa không có tiền ở trọ sao? Mù mắt chó của ngươi, chúng ta ở trọ cũng không cần tiền! Hâm mộ không? Ghen tị không? Ôm hận đi thôi! Con lừa đen tràn ngập bộ dáng tiểu nhân đắc chí, cười vô cùng kiêu ngạo.

Lúc này ngay cả Huyền Phượng Vũ đều lườm một cái xem thường, con lừa đê tiện như vậy tu luyện đến Hắc Động Cảnh thế nào?

Đây chính là Hắc Động Cảnh tầng thứ linh lực, không giống thể chất. Có thể thông qua huyết mạch vui chơi giải trí ngủ nghỉ thì có!

Cổ quái! Ngạc nhiên!

Chu Hằng thật sự chịu không nổi con lừa đen, níu cái đuôi của nó lại, mạnh mẽ kéo bước đi, để phục vụ kia mang bọn họ tiến đến khách phòng.

Cũng không lâu lắm, Huyền Phượng Vũ tới bái phỏng, nhưng không ở lại bao lâu. Mà là phát ra mời Chu Hằng, buổi tối tham dự một cái hoạt động, có thật nhiều hậu đại thần thú tham gia. Nhàn rỗi cũng nhàn rỗi, hơn nữa Chu Hằng cũng muốn giải đáp về chuyện hắc động, suy tính một chút liền đáp ứng.

Trong tinh hải đương nhiên không có phân biệt đêm tối ban

ngày, nhưng đều có một bộ khí tính thời gian tiến hành công tác, phân ra đêm tối cùng ban ngày.

Khoảng cách buổi tối còn có gần ba giờ, Chu Hằng ngồi xếp bằng xuống, nghiên cứu Đại Ngũ Hành Phù Văn.

Trước hắn có thể phân tích ra bốn thành, hiện tại rốt cục tiến vào Hắc Động Vương, có thể hoàn toàn giải tích. Dọc theo đường đi hắn đã nắm giữ thuần thục mai phù văn này, ở phương diện vận dụng đã không có một chút xíu vấn đề.

Phù văn có hai cái tác dụng, một tự nhiên là dùng để đối địch . Hai có thể để võ giả tham khảo, với phù văn làm cơ sở, phỏng đoán thiên địa quy tắc, tiến hơn một bước!

Ông, Chu Hằng vừa động tâm niệm, Đại Ngũ Hành Phù Văn trồi lên bên ngoài cơ thể, hóa thành vô số đạo quang phù vây quanh hắn mà chuyển động, nhìn qua giống như một với Huyền Phượng Vũ, nhưng chỉ cần cẩn thận để ý. Có thể phát hiện phù văn này không có một đạo giống nhau!

Hắn điểm ra một chỉ, những quang phù lập tức ngưng tụ, tạo thành một quả phù văn hoàn chỉnh, tản phát ra khí tức phong cách cổ xưa tang thương, tràn đầy tôn quý tối cao.

Dù sao đây chính là dung hợp một giới Thiên Kinh, ở chất tương đương với Thiên Kinh Minh giới, thuộc loại cấp bậc Hắc Động! Đương nhiên, 1 bộ Thiên Kinh nhiều nhất để võ

giả tu mãn một cái tiểu cảnh giới, cũng chính là đi ra 10 bước ở một đại đạo.

Trên lý thuyết cần 9 bộ Thiên Kinh mới có thể bang trợ võ giả tu thành 9 cái hắc động đại viên mãn, do đó phát động tấn công hướng Hỗn Độn Cảnh!

Đương nhiên là có những người kỳ tài ngất trời, cũng không cần Thiên Kinh cũng có thể hát vang tiến mạnh, đó thuộc về trường hợp đặc biệt . Nhưng bắt đầu từ Hỗn Độn Cảnh, Thiên Kinh cũng mất đi tác dụng, hết thảy đều chỉ có thể dựa vào chính mình.

Chu Hằng động chuyển tâm niệm, Đại Ngũ Hành Phù Văn cũng không ngừng biến hóa, ngũ hành diễn hóa chúng sinh vạn vật.

Nếu ở trong tay người khác, Ngũ Hành Phù Văn ngược lại không tác dụng quá lớn, bởi vì rất tạp , nhiều nhất để võ giả đi ra hai bước ở ngũ hành đại đạo, cộng hết lại giống cùng Thiên Kinh Minh giới, ham nhiều nhai không lạn, còn không bằng tinh nghiên một hệ!

Bởi vì ngươi ở một đại đạo không đạt được 5 bước, không có tư cách tu thành viên hắc động thứ hai, như vậy cho ngươi lý giải 4 chi đại đạo khác thì có ích lợi gì, căn bản không khả năng hóa thành chiến lực thực tế!

Nhưng đối với Chu Hằng mà nói, hắn căn bản không cần lo lắng phương diện vấn đề lĩnh ngộ, chỉ cần tham khảo Đại Ngũ Hành Phù Văn tổ hợp, trái lại tăng lên uy lực phù văn!

Đương nhiên, hắn muốn chân chánh phát huy uy lực Đại Ngũ Hành Phù Văn, trước phải hình thành 5 hắc động, nhưng lại phải là hắc động thuộc tính ngũ hành, như vậy dưới lực lượng ngũ hành thúc dục, Đại Ngũ Hành Phù Văn có thể phát huy ra lực lượng Thiên Kinh cực hạn trở lên!

Đáng tiếc, hiện tại hắn mới tạo thành một cái hắc động!

Chu Hằng thở dài, không khỏi tiếc nuối.

Nhưng chiến lực bản thân hắn tuy rằng không thể đạt đến đại thành, nhưng rốt cục có được lực lượng cấp Hắc Động, có thể hoàn toàn thôi phát uy lực Hỏa Thần Lô, có được lực sát thương cấp bậc Chân Quân 5 động!

Đột nhiên dùng đến, phỏng chừng ngay cả Chân Quân 5 động đều bị thua thiệt lớn!

Nhìn lại xem thời gian không sai biệt lắm, Chu Hằng dẫn con lừa đen đi nhà ăn tinh thuyền, xa hoa, thập phần lớn.

– Chu huynh, ta đang chờ ngươi! Huyền Phượng Vũ đứng lên

cười nghênh.

– Hừ, thật là kiêu ngạo! Những người khác cũng đứng lên theo, nhưng một gã thanh niên áo tím lại ngồi ngay ngắn không nhúc nhích, trong ánh mắt có vẻ khinh miệt.

Chương 1083: Khinh bỉ

Thanh niên áo tím này tên là Xà Bộ Hành, chính là hậu duệ của thần thú Câu Xà.

Trong thần thú, đứng đầu khẳng định là bốn đại thần thú Thanh Long, Chu Tước, Bạch Hổ, Huyền Vũ, thứ hai là Chu Tất, Bí Hý, Thao Thiết, Họa Đấu, Anh Chiêu, Hỏa Thử, Ba Xà, bảy đại thần thú này cũng có cường giả Hỗn Độn Cảnh tọa trấn!

So với hạng đầu, đồng dạng là Hỗn Độn Cảnh, nhưng mà lĩnh ngộ đại đạo lại kém hơn rất nhiều, không thể so sánh nổi. Lại nói, bốn đại thần thú đều có hai vị cường giả cấp Hỗn Độn, mà bảy đại thứ thần thú mỗi loại chỉ có một vị.

Toàn bộ thần thú còn dư lại được xếp thứ ba, đương nhiên được xưng là thần thú nhất định phải có được huyết mạch cấp Hắc Động, nhưng mà hắc động lại có chín tiểu cảnh giới, bởi vậy thần thú cấp ba còn chia làm chín cấp bậc, cường thế như Bạch Trạch, Doanh Ngư, Cửu Anh, Quỳ Ngưu, Cùng Kỳ cũng chỉ là đỉnh cấp trong loại thứ ba mà thôi.

Câu Xà chỉ xếp thứ tư trong loại thứ ba, nói cách khác, trong Câu Xà, người mạnh nhất cũng chỉ là 6 động!

Có cái gì mà Xà Bộ Hành lại ngạo mạn như thế chứ? Nguyên nhân là do cô cô hắn được gả vào Bạch Hổ tộc, nhưng lại sinh được một thiên tài, thiên tài siêu cấp, từ 200 năm trước đã tiến vào Hắc Động Cảnh, hiện tại chính là Hắc Động Đế!

Thần thú Hắc Động Đế không phải Hắc Động Đế nhân loại có thể so sánh.

Mặc dù nói cực hạn hắc động là chín, nhưng mà linh lực với thể chất vẫn có khác biệt, nói cách khác, có khả năng hình thành loại 9 động khác!

Chẳng hạn như thể chất thức tỉnh 5 loại thuộc tính hắc động: thổ, kim, hỏa, lôi, thời gian, như vậy phương diện tu luyện linh lực nên tránh đi 5 loại trên, đi tinh nghiên bốn loại đại đạo thủy, mộc, không gian, tử vong.

Như vậy Chân Quân 5 động sẽ tạo thành 9 hắc động hoàn toàn khác nhau, còn về sau linh lực thể chất trùng hợp hay không thì không biết, nhưng mà là loại 9 động khác!

Đây là ưu thế chỉ có thần thú mới có, cũng là nguyên nhân sau khi nhân loại sáng tạo ra phương pháp tu luyện linh lực, thần thú tâm cao khí ngạo cũng phải đi học tập. Đúng là phương pháp Linh Tu có thể khiến cho bọn họ càng cường đại hơn.

Đương nhiên, như vậy quá khó khăn, Chân Quân 9 động nào có dễ tu thành như vậy, cho dù thần thú có đường tắt có thể đi! Cũng giống như Thể tu đề thăng từng bước gian nan, thần thú tu Linh Tu cũng khó khăn tầng tầng lớp lớp. Nhất là sau khi đạt tới Hắc Động Cảnh, huyết mạch hoàn toàn phản tổ, thân thể hoàn toàn là trạng thái thần thú tu Linh Tu khó khăn không phải nhỏ tí tẹo!

Vị biểu huynh Bạch Hổ tộc Hổ Hạo Thiên của Xà Bộ Hành chính là thiên tài trong thiên tài, hắn ở Hắc Động Đế lại có được 5 hắc động, thể chất chiếm 3 cái, linh lực hai cái!

Càng nghịch thiên hơn là Hổ Hạo Thiên còn kế thừa huyết mạch hoàn toàn của hai đại thần thú, rất có khả năng thời điểm linh lực đạt tới 4 sẽ tu thành 9 động!

ads

So sánh linh lực cảnh giới, bất kể là thể chất hay là linh lực, phải chiếu theo người nào thăng cấp với người nào, không thể chồng chất. Bởi vậy, Hổ Hạo Thiên khi có được 5 động đã có chiến lực cấp 9 động!

Như vậy dọa người vô cùng!

Mà Hổ Hạo Thiên có quan hệ rất tốt với Xà Bộ Hành. Bởi vậy Xà Bộ Hành đương nhiên kiêu ngạo, cho dù Chu Hằng là con cháu Long tộc thì thế nào, hắn cũng có thể tính một nửa là con cháu Bạch Hổ, cả hai đều thuộc bốn đại thần thú, ai sợ ai a?

Hơn nữa, ai có thể yêu nghiệt được như Hổ Hạo Thiên chứ?

Nếu không phải hắn quá mạnh mẽ, mạnh đến nỗi không cách nào áp chế cảnh giới. 200 năm trước không thể không đột phá Hắc Động Cảnh, nếu không thì lần Thiên Thần Đại Hội này, Long tộc làm sao chiếm được hạng nhất chứ?

Cho nên, Xà Bộ Hành biết rất rõ ràng Chu Hằng là con cháu Long tộc, chẳng những không kính sợ, ngược lại còn rất hận, hắn cho rằng chính Long tộc đã lấy cắp hạng nhất lần Thiên Thần Đại Hội này.

Hơn nữa, hắn và Thổ Hành Vận có quan hệ không tồi, sau khi biết đối phương bị Chu Hằng và con lừa đen làm nhục, liền hứa sẽ rửa hận cho hắn, ai bảo hắn là lão đại chứ?

Nếu không thể vì tiểu đệ xuất đầu, ai sẽ tán thành lão đại như vậy chứ?

– Uy uy uy. Ngươi điếc sao? Con lừa đen lập tức giận dữ. Xà Bộ Hành lạnh lùng nhìn lướt qua con lừa đen, hoàn toàn không có ý tứ trả lời, ở trong mắt hắn, con lừa đen ngay cả thần thú

cũng không tính, như vậy nào có tư cách cùng hắn nói chuyện.

– Chu huynh, mời ngồi! Huyền Phượng Vũ dường như không được lời lúc nãy của Xà Bộ Hành. Tha thiết mời Chu Hằng ngồi xuống.

Chu Hằng cũng không vì tên nào đó gọc gậy bánh xe mà mất hứng, dù sao Xà Bộ Hành cũng không đủ phân lượng để sợ, trong lòng khó chịu một chưởng đập chết là được.

Mọi người tán gẫu nhau, bàn về đại sự phát sinh lúc trước, đặc biệt Thiên Thần Đại Hội, vừa mới chấm dứt không bao lâu, bọn họ cũng không được trưởng bối mang đi tham gia, ai cũng đầy tò mò, muốn biết thiên tài bốn đại thần thú thế hệ này ra sao?

– Chu huynh không tham gia Thiên Thần Đại Hội sao?

Có người đem đề tài này chuyển qua Chu Hằng.

Bởi vì Chu Hằng vừa thấy là biết mới đột phá Hắc Động Cảnh, khả năng là chỉ vài tháng tới vài năm, nhưng tuyệt đối không vượt qua mười năm, bởi vậy rất có khả năng khi tiến hành Thiên Thần Đại Hội còn đang là Tuệ Tinh Cảnh.

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Đi dạo một vòng, kiến thức một

phen!

– Ha ha, nhiều nhất cũng chỉ ở dưới khán đài vỗ tay cổ vũ thôi! Xà Bộ Hành cười lạnh nói.

Toàn trường lập tức im lặng, Xà Bộ Hành này rõ ràng cố ý chọc giận Chu Hằng. Mọi người cũng rõ là vì sao, bởi vì Xà Bộ Hành đang theo đuổi Huyền Phượng Vũ, mà Huyền Phượng Vũ nhìn qua lại rất có cảm tình với Chu Hằng, Xà Bộ Hành tự nhiên ghen tị.

Mọi người đều cảm thấy Xà Bộ Hành da mặt quá dầy, lại dám theo đuổi thiên kiều đương thời của Chu Tước tộc, không rõ mình có thân phận gì sao?

Nhưng mà Xà Bộ Hành hiển nhiên không có giác ngộ như vậy, hắn không tự nhận mình là hậu đại Câu Xà, mà là biểu đệ của Hổ Hạo Thiên! Vị biểu huynh này của hắn chẳng những có thể đạt tới 9 động, hơn nữa còn có thể vượt qua, trở thành vị cường giả Hỗn Độn Cảnh thứ ba của Bạch Hổ tộc!

Như vậy hắn chính là biểu đệ của cường giả Hỗn Độn Cảnh, còn không đủ tư cách theo đuổi thiên kiêu của Chu Tước tộc hay sao?

Hơn nữa, hắn cũng không yếu a, hiện tại đã là Hắc Động Hoàng, tương lai thể chất rất có thể đạt tới 4 động, nếu may mắn hơn một chút, sau khi thể chất hình thành hắc động thuộc

tính khác với linh lực, như vậy hắn sẽ có chiến lực 5 động thậm chí 6 động!

5 động a, đó chính là Chân Quân! Trên đời này có bao nhiêu Chân Quân?

Chu Hằng cười tủm tỉm nhìn tên đần độn tự cho là đúng này, suy nghĩ xem dùng tư thế gì đánh bay hắn đi đây?

Huyền Phượng Vũ cũng bởi vì Xà Bộ Hành là biểu đệ của Hổ Hạo Thiên mà không muốn đắc tội, nàng giảng hòa nói: – Chu huynh chính là chủ tướng Long tộc, sao có thể ở dưới dài vỗ tay cổ vũ được.

– Vậy Chu huynh là huyết mạch gì, lấy ra cho mọi người kiến thức một chút. Xà Bộ Hành nhấn mạnh hai chữ Chu huynh, hiển nhiên không phải tôn xưng Chu Hằng.

Lấy ra xem, đúng là sỉ nhục người, ngươi coi người ta là ai, lấy ra chân thân làm xiếc sao?

Con lừa đen cười xấu xa, lập tức nói: – Chu tiểu tử là Tử Long Long tộc!

Tử Long, Long tộc! Toàn trường lập tức lặng ngắt như tờ, ai cũng biết, Vương tộc Long tộc có năm màulà, kim, lam, lục,

hồng, hắc, tuyệt không có Tử Long! Đó là huyết mạch hạ vị!

Trời ạ, chỉ là huyết mạch hạ vị cũng xứng ngồi cùng ăn với bọn họ? Cho dù là Long tộc thì thế nào, huyết mạch hạ vị chính là huyết mạch hạ vị, trên giấy tờ chỉ còn thiếu viết hai chữ đê tiện mà thôi!

Huyền Phượng Vũ cũng bị lừa gạt sao? Nếu không, một huyết mạch hạ vì sao xứng ngồi cùng ăn với thiên kiêu Chu Tước tộc chứ?

Bọn họ đều nhìn Huyền Phượng Vũ, xem vị thiên chi kiều nữ này phản ứng thế nào.

Huyền Phượng Vũ?

Nàng đương nhiên không có phản ứng gì! Chu Hằng là huyết mạch hạ vị, chuyện này cũng không phải là bí mật với những người tham gia Thiên Thần Đại Hội, ai đều thấy, ai đều hiểu, nhưng nếu vì Chu Hằng có huyết mạch mà khinh thường hắn thì rất ngu xuẩn!

Lui 1 vạn bước mà nói, dù tính thực lực Chu Hằng cũng yếu vô cùng thì thế nào, chỉ bằng hắn là sư đệ của Hoặc Thiên, ai dám xem nhẹ hắn?

– Chu huynh, nếm thử Cửu Dương Lục Hoa Cao một chút đi, đây chính là đặc sản của Cực Đạo Các à, mọi người đều là người một nhà, không phân biệt chi nhánh. Huyền thiên vũ tha thiết mời, dường như không biết xảy ra chuyện gì.

– Được! Chu Hằng nếm thử một miếng, lập tức khen không dứt miệng.

Nhìn bộ dáng hồn nhiên vô sự của hai người, những người khác đều ngồi không yên!

Muốn bọn họ bồi tiếp một tên huyết mạch hạ vị ngồi ăn, nếu chuyện này truyền ra ngoài bọn họ làm sao gặp người? Mặt mũi đều vứt xuống biển à.

– Phượng Vũ tiên tử, ngươi không tính nói gì sao? Xà Bộ Hành lại càng kiêu ngạo, chỉ là huyết mạch hạ vị mà cũng dám cạnh tranh với hắn.

– Ngươi muốn ta nói gì? Huyền Phượng Vũ cũng trở nên cứng rắn, nàng khách sáo với Xà Bộ Hành hoàn toàn là nể mặt của Hổ Hạo Thiên mà thôi, nếu không một tên Hắc Động Hoàng của Câu Xà tộc có tư cách gì để nàng dùng lễ tương giao?

Nàng chính là thiên kiêu Chu Tước tộc à, tương lai chưa chắc sẽ yếu hơn Hổ Hạo Thiên đấy!

– Chỉ là huyết mạch hạ vị, không có tư cách ngồi cùng bàn với ta! Xà Bộ Hành khinh miệt nói, vốn hắn đã muốn tìm cơ hội đả kích Chu Hằng, hiện tại đây là cơ hội tốt nhất.

– Đúng, nếu để người ta biết ta dùng cơm cùng huyết mạch vị, khẳng định sẽ bị cười nhạo!

– Đuổi hắn đi!

– Bằng không theo chúng ta đi!

Những người khác cũng nhao nhao nói, bọn họ đông hơn, nếu đồng loạt tạo áp lực Huyền Phượng Vũ cũng chỉ còn cách thỏa hiệp mà thôi.

Huyền Phượng Vũ liếc bọn họ một cái, thản nhiên nói: – Các ngươi muốn đi thì cứ tự nhiên!

Cái, cái gì!

Huyền Phượng Vũ không ngờ lựa chọn Chu Hằng mà không phải bọn họ? Vì cái gì? Tiểu tử này mặc dù là Long tộc, nhưng mà chính là một huyết mạch hạ vị, một huyết mạch hạ vị chính là chó má! Cái gọi là phượng hoàng trọi lông không bằng gà, chính là đạo lý này!

Nhưng vì sao Huyền Phượng Vũ lại lựa chọn như vậy? – Ha ha ha! Phượng Vũ muội, nghe nói ngươi mời mọi người tới đây, tại sao không gọi ta? Đúng lúc này, một thanh niên trẻ tuổi đi tới, có bộ dáng long hành hổ bộ, trên người lưu chuyển tầng tầng phù văn, có thần uy không hiểu.

– Đây, đây là Quy Vô Thọ!

Mọi người đều cả kinh kêu lên, Quy Vô Thọ chính là thiên tài Huyền Vũ tộc, trẻ hơn Huyền Phượng Vũ mấy trăm năm, có thể xem như cùng một thời đại vơi Hổ Hạo Thiên. Mà nói đến thiên phú, Quy Vô Thọ không kém hơn Hổ Hạo Thiên, đều là tồn tại kiến người cùng thế hệ ngưỡng vọng!

– Chu huynh quả nhiên đã có tới. Khi Quy Vô Thọ nhìn thấy Chu Hằng, ánh mắt không khỏi sáng ngời, chân bước nhanh hơn. Những người khác nghe vậy đều cả kinh! – – – – – oOo- – – – –

Chương 1084: Ép ngươi cúi đầu

Quy Vô Thọ là ai, là thiên tài kiệt xuất nhất Huyền Vũ tộc đương thời, là nhân vật có thể cạnh tranh với Hổ Hạo Thiên à!

Nhưng bây giờ không ngờ hắn chủ động chào hỏi một tên huyết mạch hạ vị, như vậy làm sao không khiến người ta cả kinh thè lưỡi.

Đám người Xà Bộ Hành dù sao đều là cường giả cấp Hắc Động, miễn cưỡng khắc chế được kích động, nhưng mà da mặt vẫn co rút, chuyện này hoàn toàn không hợp lý rồi.

Bọn họ đều muốn đuổi tên huyết mạch hạ vị Chu Hằng ra khỏi hội trường, nhưng mà một thiên tài thân phận hơn xa bọn họ lại vô cùng nhiệt tình khoản đãi, chào hỏi ân cần tên mà bọn họ khinh bỉ, chuyện này chẳng khác nào đánh cho bọn họ một cái bạt tai.

Không đánh mà đau!

Huyền Phượng Vũ đứng lên, hơi đáp lễ Quy Vô Thọ, cười nói:
– Tiểu muội không biết Vô Thọ huynh cũng đến, đúng là sơ sót!

– Ha ha, người không biết không có tội, ta cũng mới tới hai ngày thôi! Quy Vô Thọ rất đại độ nói, lại dừng ở trước mặt Chu Hằng nói: – Chu huynh tiến cảnh thật nhanh ha, hai năm trước còn tham gia Thiên Thần Đại Hội, nhưng chỉ trong chớp mắt này đã tiến vào Hắc Động Cảnh!

Chu Hằng tươi cười, thể chất tiến vào Hắc Động Cảnh cũng không có gì ly kỳ, sát chiêu mạnh nhất của hắn phải cần linh lực mới có thể vận chuyển, hơn nữa, muốn thành Thánh cũng phải đột phá cấp bậc linh lực, cũng không liên quan tới thể chất.

– Quy huynh! Hắn cũng ôm quyền thi lễ, chỉ là Huyền Vũ tộc lấy chữ Quy làm họ, xưng hô có cảm giác quái quái.

– Ha ha ha! Không ngại ta ngồi xuống quấy rầy mấy chén chứ? Quy Vô Thọ cười nói.

– Đương nhiên không ngại, Vô Thọ huynh thỉnh! Huyền Phượng Vũ cũng nhiệt tình mời.

Nhưng mà bàn cả đủ chỗ, Quy Vô Thọ cũng khí phách, hai tay ôm ngực, quét những người khác một vòng, lập tức có người thoái nhượng đứng lên nói:

– Quy huynh, thỉnh, thỉnh!

– Cảm tạ! Quy Vô Thọ thuận miệng nói, cũng không khách khí trực tiếp đặt mông ngồi xuống.

Tên nhường chỗ kia chỉ có thể đi tới bàn chưa ngồi đầy chỗ, kêu tiểu nhị bày thêm chén đũa, vô cùng buồn bực uống rượu.

Vốn mọi người muốn bỏ đi, nhưng bây giờ Quy Vô Thọ đột nhiên tới, bọn họ đều phải từ bỏ ý niệm này. Nói đùa, lúc này nhiều người cáo lui, Quy Vô Thọ sẽ nghĩ thế nào?

ads

Các ngươi gan đúng là lớn, lại dám ra oai phủ đầu với thiên tài kiệt xuất nhất của Huyền Vũ tộc sao? Về sau còn muốn lăn lộn không? Tưởng các ngươi đều là Hổ Hạo Thiên sao?

Tiếp tục ngồi xuống ăn đi!

Dù sao ngay cả Quy Vô Thọ đều tới. Dù sao cũng còn có vị thiên tài Huyền Vũ tộc ở đây.

– Ha ha ha! Không ngại ta tới chậm chứ? Cười dài một tiếng, lại một thanh niên thân dài đi tới, thân hình như rồng, đi lại như hổ, ngực có từng đạo phù văn lưu chuyển, tản ra uy áp phong cách cổ xưa.

Nhìn thấy hắn. Mọi người lập tức bị kiềm hãm, nhao nhao cả kinh kêu lên. – Tào Minh Quang!

– Truyền nhân mạnh nhất của Kim Dương nhất mạch! – 400 năm trước mới đột phá Hắc Động Cảnh, nhưng bây giờ đã là 4 động!

– 4 động? Ngươi quá coi thường người ta rồi!

– Cái gì, đã là Chân Quân 5 động sao?

– Ngươi thấy sao?

Đây cũng là một thiên tài yêu nghiệt khiến người ta tuyệt vọng, từ lúc hắn xuất đạo tới giờ luôn vô địch cùng cảnh giới. Vô luận là nhân loại hay là thần thú, đều để lại con cái như Lê Chỉ Oánh. Con hắn nhất định là truyền thuyết của Tào Minh Quang.

Lê Chỉ Oánh chính là truyền nhân của Hằng Hà nhất mạch, cũng là yêu nghiệt kinh khủng, lúc trước còn được xưng là song kiêu cùng Tào Minh Quang, đều có mỹ tự cùng giai vô địch, đáng tiếc hai người đại chiến 17 tràng, nhưng vẫn không phân thắng bại, không khỏi khiến cho người ta tiếc nuối.

Hai người thành danh còn sớm hơn Hổ Hạo Thiên và Quy Vô Thọ hơn 100 năm, bởi vì những người này quá yêu nghiệt, cho nên võ giả bình thường hơn 100 cũng không đáng kể. Nói không chừng tu vi một chút còn chưa khá lên được đấy.

Nhưng mà bọn họ lại khải hoàn tiến mạnh, cho dù mười năm cũng bỏ xa không chịu nổi.

Cho nên, hai người Tào Lê cùng hai người Hổ, Quy có thể xem như người hai thời đại, trước giờ chưa từng có người đặt chung bọn họ một chỗ, bởi vì như vậy không công bằng! Nhưng mà khi bọn họ đều tiến vào Hắc Động Cảnh, như vậy so sánh mới có ý nghĩa, bởi vì Hắc Động Cảnh tuyệt đối là điểm cuối của phần lớn thiên tài.

Có lẽ có thể đạt tới 9 động đỉnh phong, có lẽ kém hơn chút, chỉ là 8 động, 7 động, đặc biệt sau khi tiến vào 5 động, tốc độ tiến cảnh chậm lại, tu luyện hơn 100 năm, tu luyện ít hơn 100 năm cũng không quan trọng.

Tào Minh Quang vừa đến, đồng tử Quy Vô Thọ lập tức co rút nhanh, ngón trỏ phải nhẹ nhàng bắn ra, nhịp tim đập nhanh nửa nhịp, trên người cũng hình thành từng đạo dao động tối

nghĩa.

Hắn động chiến ý!

Hắn cũng không phải Hắc Động Hoàng, mà là Hắc Động Đế, thể chất cấp bậc Hắc Động Đế, cho nên người khác rất khó nhìn ra.

Có thể đặt song song với Hổ Hạo Thiên, hắn lại đơn giản sao?

Hắn thể chất Hắc Động Đế, linh lực Hắc Động Hoàng, kinh người hơn ở chỗ, hắc động thể chất và linh lực hình thành hoàn toàn khác nhau! Chuyện này có nghĩ hắn là Hắc Động Đế, nhưng lại có được chiến lực 5 động! 5 động, đó chính là Chân Quân, hoàn toàn không kém Tào Minh Quang! Đây là sự cường đại của thần thú, rõ ràng cảnh giới chân thật kém hai đoạn, nhưng mà lại có thể đuổi kịp!

– Tào huynh ngươi tới lúc nào vậy? Huyền Phượng Vũ cười nói, nàng là thiên tài đương thời của Chu Tước tộc, chỉ kém bọn họ ở thời gian tu luyện, thiên phú, tiềm lực lại không kém bất kỳ thiên tài nào. Tác giả suốt ngày thiên tài này thiên tài kia. Bệnh rồi.

– Còn chưa tới một ngày! Tào Minh Quang mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía Chu Hằng: – Vị này chính là Chu huynh sao, tại hạ Tào Minh Quang, xuất thân Kim Dương nhất mạch, gia sư Đế Khuyết Thánh nhân!

Chu Hằng híp mắt, Chu huynh?

Huyền Phượng Vũ có thể gọi hắn là Chu huynh, Quy Vô Thọ cũng được, nhưng mà Tào Minh Quang tuyệt đối không thể! Bởi vì 5 đại Thánh nhân tương hỗ nhau như cây liền cành, giống như bốn đại thần thú cùng nương tựa nhau, quan hệ sâu đậm, tuyệt đối không thể rối loạn bối phận! Tào Minh Quang là đồ đệ của Đế Khuyết, Chu Hằng lại là sư đệ của Hoặc Thiên, hai người nếu gọi nhau là huynh đệ, vậy Đế Khuyết không phải trở thành trưởng bối của Hoặc Thiên sao?

Không đúng, chút tâm tư của Đế Khuyết đối với Hoặc Thiên, Chu Hằng làm sao không rõ, làm sao muốn làm trưởng bối của Hoặc Thiên? Như vậy, Tào Minh Quang đang cố ý miệt thị mình!

Nhưng mà mình và Tào Minh Quang chỉ mới gặp, căn bản chưa có ân oán gì, vì sao hắn lại nhằm vào mình?

Nguyên nhân… Chắc chắn là do Đế Khuyết chỉ định!

Hơn nữa, Chu Hằng còn cảm ứng được Tào Minh Quang có một cỗ sát ý mơ hồ, tuy rằng giấu rất mịt mờ, nhưng mà sau khi Chu Hằng dung hợp khối thủy tinh tím kia, cảm giác lại tăng mạnh, chuyện này không gạt được hắn.

Chu Hằng bản năng chán ghét tên kia, nghiêm mặt nói: – Minh Quang, tuy rằng ta không phải người thích so đo, nhưng bối phận không thể rối loạn, đây là luân thường cơ bản, ngươi phải gọi ta là sư thúc, hoặc là sư bá cũng được, ta cũng không để ý!

Ngươi không ngại ta để ý a!

Tào Minh Quang lập tức đơ mặt, hắn tuyệt đối không ngờ rằng, Chu Hằng lại bác bỏ hắn trước mặt mọi người, chuyện này hoàn toàn khác với đánh cho hắn một bạt tai.

Trên đời ai dám tát hắn?

Trước kia sư phụ của hắn chỉ là cường giả Hỗn Độn Cảnh, tuy rằng không phải danh hiệu mạnh nhất, nhưng mà lọt vào top 15 thì không thành vấn đề. Mà bây giờ Đế Khuyết lại thành Thánh, trở thành một trong năm người mạnh nhất thiên hạ!

Hơn nữa, Hằng Hà nhất mạch còn chưa có tân Thánh nhân xuất thế, Bạch Cốt nhất mạch Thạch Dương chỉ là gà bệnh, Huyết Sát có chút mạnh, nhưng Đế Khuyết lại tin có thể thắng được, cũng chỉ có Hoặc Thiên là đánh không lại mà thôi!

Như vậy chính là cao thủ thứ hai thiên hạ!

Hơn nữa, bản thân Tào Minh Quang cũng không đơn giản a, chính là thiên tài mạnh nhất niên đại của hắn, trở thành Chân Quân 9 động cơ hồ đã là chuyện ván đóng thuyền, thậm chí còn có hi vọng nhảy vào Hỗn Độn Cảnh!

Đương nhiên, người có hi vọng nhảy vào Hỗn Độn Cảnh rất nhiều, nhưng cuối cùng bước qua chỉ khoảng trăm người mà thôi!

Tào Minh Quang có đủ tự tin và kiêu ngạo, nhưng bây giờ người hắn đối mặt lại chính là Chu Hằng!

Chu Hằng cũng không coi vào đâu, nhưng mà người đại biểu sau lưng của hắn lại vô cùng kinh khủng!

Đệ nhất Thánh thiên hạ, Hoặc Thiên!

Ngay cả tân Thánh nhân Thạch Dương đều bị Hoặc Thiên trực tiếp tát chạy, vị tân Thánh nhân này chẳng những mạnh mà tính tình còn không tốt!

Bất kính với Chu Hằng, chẳng khác nào bất kính với Hoặc Thiên! Trừ phi có thể giết người diệt khẩu, vĩnh tuyệt hậu hoạn! Nhưng bây giờ nhiều người như vậy, lại đang ở trên địa bàn của Cực Đạo Các, làm sao giết người diệt khẩu đây?

Nhưng chẳng lẽ phải gọi Chu Hằng là sư thúc sao? Không có khả năng!

Tiểu tử này vừa mới tiến vào Hắc Động Cảnh, hắn lại là Chân Quân 5 động, một ngón tay có thể nghiền chết Chu Hằng, gọi một tiếng sư thúc không phải mất hết mặt mũi sao!

Hắn không khỏi xấu hổ, tiến thối lưỡng nan.

Những người khác thấy một màn như vậy, không khỏi khiếp sợ.

Chu Hằng nghiễm nhiên tự cho mình là trưởng bối của Tào Minh Quang, nhưng mà không ngờ Tào Minh Quang không phản bác! Chuyện này thật kỳ quái!

Chu Hằng không phải Long tộc sao, tại sao lại có quan hệ với Kim Dương nhất mạch chứ?

Sư thúc, vậy không phải là sư đệ của Đế Khuyết sao? Nhưng mà trước kia chưa từng nghe qua Bạch Cốt Thánh nhân thu một đồ đệ như vậy.

Nhưng nhìn biểu tình của Tào Minh Quang, rõ ràng là không muốn nhận sư thúc này, mà cũng không thể phủ nhận mối quan hệ này.

Như vậy coi như thừa nhận thân phận của Chu Hằng rồi!

Kim Dương nhất mạch khi nào lại có quan hệ với Long tộc sâu như vậy?

Mặc kệ thế nào thì lai lịch của Chu Hằng cũng lớn đến kinh người a!

Cùng thế hệ với Thánh nhân!

Khó trách rõ ràng là huyết mạch hạ vị lại được Huyền Phượng Vũ mời, lại để Quy Vô Thọ lấy lễ tương giao, hiện tại lại còn trở thành trưởng bối của Tào Minh Quang!

Ngẫm lại mình lúc trước thật là xấu hổ với Chu Hằng, thật lố bịch, bốp bốp bốp, phải bạt tai một trận cho nhớ đời mới được!

– Minh Quang, kêu tiếng sư thúc khó như vậy sao? Chu Hằng tươi cười, lại thọc cho Tào Minh Quang một kiếm. Ai kêu tiểu tử này đê tiện, biết rõ sư thúc hắn ở đây còn muốn đưa mặt tới để hắn tát.

Tào Minh Quang biến sắc, cuối cùng vẫn cung tay, khom lưng

nói: – Minh Quang bái kiến Chu sư thúc!

Phốc!

Mọi người đều phun cả thức ăn nước uống ra ngoài, cúi đầu thật sao?

Chu Hằng trong lòng lại căng thẳng, tên này rất biết nhẫn nhịn à. Người biết nhẫn nhịn đều rất phiền toái, bởi vì nếu bọn họ có thể tàn nhẫn với mình, thì càng tàn nhẫn người khác.

Cộng thêm sát khí kia, trong lòng Chu Hằng cũng lạnh như băng, hắn không ngại tìm cơ hội xử lý tên kia.

– Ha ha a! Hắn cười cười, cách không nâng lên: – Minh Quang không cần đa lễ, xuất môn tại ngoại ta cũng không quản những giáo lễ phức tạp này.

Lời này, chẳng những khiến Tào Minh Quang da mặt co rút, những người khác cũng sắc mặt cổ quái, thầm nghĩ không phải ngươi bức bách, Tào Minh Quang sao cúi đầu chứ? – – – – – oOo- – – – –

Chương 1085: Oan gia ngõ hẹp

Không phúc hậu a không phúc hậu, sao lại khi dễ người như vậy chứ!

Đám người Xà Bộ Hành đều đồng tình với Tào Minh Quang, trong lòng càng khinh bỉ Chu Hằng.

Chỉ là huyết mạch hạ vị, chỉ biết ỷ vào bối phận cao, đúng là dọa người à!

Bọn họ nghĩ như vậy cũng bình thường, bởi vì từ lúc bắt đầu bọn họ đã đối lập với Chu Hằng, muốn khi dễ Chu Hằng, không phải chỉ là một huyết mạch hạ vị sao? Kết quả thì sao, đầu tiên là Quy Vô Thọ, sau là Tào Minh Quang, khiến cho thân phận Chu Hằng tăng mạnh.

Đối với những thanh niên có thể xưng là thiên tài này mà nói, Chu Hằng chỉ có thân phận cao mà thôi, thực lực bản thân chẳng là cái rắm gì.

Ở trong mắt mọi người, Chu Hằng vẫn chỉ là một huyết mạch hạ đẳng mà thôi, không biết gặp cái vận cứt chó gì, lại trở thành sư đệ của Đế Khuyết! Hâm mộ ghen tị, ta hận!

Rõ ràng Chu Hằng còn không bằng mình, sao hắn lại có thân phận cao như vậy chứ? Để kiều nữ Chu Tước tộc ân cần chiêu đãi, để thiên tài Huyền Vũ tộc lấy lễ hạ giao, càng làm cho truyền nhân Kim Dương nhất mạch cúi đầu!

Như vậy chẳng khác nào một tên ăn mày nhặt được cục vàng trở thành cự phú, những người chung quanh tuyệt không vì vậy mà để mắt hắn, chỉ nói hắn gặp vận cứt chó mà thôi!

Không phục thì thế nào?

Không thấy ngay cả Tào Minh Quang đều cúi đầu sao? Chu Hằng với Huyền Phượng Vũ, Quy Vô Thọ chuyện trò vui vẻ, căn bản không để những người khác vào mắt, các ngươi ngạo mạn thì ta càng cuồng hơn.

Thái độ không thèm để ý này khiến đám người Xà Bộ Hành càng bất mãn, nhưng có Huyền Phượng Vũ, Quy Vô Thọ tọa trấn, cộng thêm nơi này là Cực Đạo Các, chẳng lẽ bọn họ còn ra tay được sao? Nhịn!

Chỉ cần tiến vào hắc động, nhất định nghĩ biện pháp giết tên kia, tin rằng Tào Minh Quang chẳng những không trách tội, ngược lại còn cảm kích.

Có cơ hội quan hệ tốt với đồ đệ một vị Thánh nhân, đều là đại sự của bốn đại thần thú.

Chuyện như vậy, mọi người đều ăn không ngon, miệng nhạt như nước ốc, thật vất vả mới đợi được tan cuộc, đợi sau khi Chu Hằng, Huyền Phượng Vũ, Quy Vô Thọ đều rời đi. Đám người Xà Bộ Hành lại vọt tới trước mặt Tào Minh Quang.

ads

– Tào huynh, tên kia thật là kiêu ngạo!

– Đúng, không phải chỉ là gặp may sao?

– Chúng ta tìm cơ hội giáo huấn hắn một trận.

Bọn họ vuốt mông ngựa, Tào Minh Quang lại chỉ mỉm cười, hắn cũng không vạch trần Chu Hằng không phải người của Kim Dương nhất mạch, mà là sư đệ của Hoặc Thiên, nếu thực sự nói ra, đoán rằng đám này sẽ không nói nghĩa khí nữa.

Nói đùa, Hoặc Thiên là ai? Là đối tượng đầu tiên tất cả thần

thú công nhận không thể trêu chọc, hiện tại lại thành Thánh, ai dám động vào sư đệ của đệ nhất Thánh nhân đây?

Muốn chết hay sao?

Tào Minh Quang vừa ứng phó mọi người, lời nói một giọt nước cũng không lọt. Lại gợi ý chỉ cần các ngươi giúp ta giải quyết phiền toái thì chính là bạn tốt của Tào Minh Quang ta, đám người Xà Bộ Hành tinh thần đại chấn.

Một là sư đệ tiện nghi của Đế Khuyết, một lại là đồ đệ trọng điểm bồi dưỡng của hắn, người nào quan trọng hơn liếc mắt một cái là biết. … Lần này tới đều là thế hệ trẻ, đương nhiên trẻ tuổi là so với thọ mệnh dài dằng dặc của Hắc Động Cảnh mà thôi, phần lớn bọn họ đều 10 vạn tuổi trở lên. Nhưng mà trước đó phần lớn đều khổ tu, cũng có thể xem như ra đời chưa lâu, còn có kích động của người trẻ tuổi.

Nhưng mà có một điểm giống nhau, đó chính là người đủ tư cách tới nơi này chia một chén súp ít nhất phải là cấp Hắc Động, nếu không ngay cả tư cách tham dự cũng không có!

Cái hắc động này sắp chết. Bởi vì mỗi một thế lực lớn đều có bí pháp tăng tốc quá trình tử vong của tinh cầu, thiên hạ, tuệ tinh, hắc động. Bởi vậy ngày sau, khi cái hắc động này ẩn ẩn hiện ra ở trong tinh không, mọi người đều xuất phát tiến vào trong hắc động.

Lúc bình thường tiến vào trong hắc động, đương nhiên là một chuyện vô cùng nguy hiểm, bởi vì hắc động thiên địa hình thành tương đương với cấp bậc 5 động, xâm nhập vào cho dù Chân Quân 5 động cũng bị vây hãm!

Ngay cả Chân Quân 5 động đều như thế. Huống chi là Hắc Động thông thường.

Nhưng bây giờ lại khác, cái hắc động này sắp chết, chỉ cần Tinh Hạch vừa thành, tất cả lực lượng của hắc động đều tập trung vào Tinh Hạch, như vậy hắc động cũng không còn tồn tại nữa, cho dù bị vây khốn trong đó nhiều nhất cũng chỉ vài ngày mấy tháng.

So với thu hoạch có được thì không đáng nhắc tới.

– Chu tiểu tử, chúng ta cũng lên đường đi! Con lừa đen thúc giục.

Đám người Huyền Phượng Vũ, Quy Vô Thọ cũng không mời Chu Hằng đồng hành, bởi vì bọn họ cũng rất muốn chiếm được Tinh Hạch, nếu cùng đi với Chu Hằng, phân phối sẽ rất khó, như vậy sẽ đều khó cho mọi người.

Cho nên, mạnh ai nấy đi thì hơn.

Lại nói bọn họ đều là thiên tài trong thiên tài, đều rất tự tin với mình, căn bản không cần liên thủ.

– Ừ, xuất phát! Chu Hằng gật gật đầu, cùng con lừa đen rời khỏi tinh thuyền tiến về hắc động.

Hắc động vốn là trạng thái vô hình, chí có thể phán đoán từ ánh sáng vặn vẹo gần đó thôi, nhưng bây giờ cái hắc động này đã sắp chết, lúc căn nuốt ánh sáng còn xuyên qua được, khiến nó hiện ra hình dạng.

Giống như một ngọn núi lửa sống lại, không ngừng sôi sục, mỗi một lần đều phun ra vô số ánh sáng nhìn rất đẹp.

Khi Chu Hằng đến gần, một cổ lực hút cường đại kéo bọn họ vào trong, càng đến gần lực lượng này càng lớn. Chu Hằng và con lừa đen cũng không cố ý chống cự, hưu, đều tiến vào trong hắc động.

Cảnh tượng lập tức biến đổi, đây là một mảnh thế giới hư vô, không có một tia ánh sáng, rộng lớn vô hạn!

Hắc động khi còn sống là tinh thể lớn vô cùng, lần đầu tiên chết sẽ ngưng tụ thành một điểm, bên trong tạo thành một thế giới rộng mênh mông.

Bên trong thế giới này có lực hút cực mạnh, tồn tại dưới 5 động đều không thể thoát khỏi, cho dù Chân Quân 5 động cũng bị lạc trong mảnh hư vô này, vĩnh viễn không thể thoát thân!

May mà, cái hắc động này đã sắp chết, bởi vậy thỉnh thoảng có ánh sáng vụt lên để mảnh hư vô này có thêm chút sinh khí. Buồn cười là, đây cũng là chuyện phát sinh ở thời kỳ cuối của hắc động.

– Dựa vào kinh nghiệm đào bảo mấy ngàn năm của bổn tọa, chúng ta nên đi hướng đi! Con lừa đen chỉ vào một hướng nói.

– Ta sao cảm giác ngươi không đáng tin, nếu ngươi nói là hướng thì ta đi hướng ngược lại mới chính xác! Chu Hằng cười nói.

– Be, Chu tiểu tử, ngươi ba ngày không bị cắn, ngứa ngáy phải không? Con lừa đen bất mãn nói.

– Vậy ngươi nói xem, ngươi đáng tin hồi nào vậy? Chu Hằng vuốt tay.

– Vậy chúng ta đi hướng ngược lại đi! Cuối cùng ngay cả con lừa đen không thừa nhận cũng không được, mình quả thật không đáng tin.

Bọn họ bắt đầu tiến lên, thế giới trong hắc động này tràn đầy lực lượng cổ quái, không có phương hướng, một hồi tiến về trước, một hồi kéo về sau, một hồi sang trái, một hồi sang phải, rất dễ bị loạn hướng.

Đây cũng là lý do vì sao ngay cả Chân Quân 5 động cũng có thể bị hãm ở trong.

Cũng may sau khi Chu Hằng dung hợp thủy tinh tím thần thức trở nên vô cùng cường đại, sau khi phong tỏa một phương hướng thì không bị lạc. Chỉ là con lừa đen không có cách nào sử dụng thuấn di, nếu dời mắt một cái khẳng định bị lạc hướng.

Hai ngày sau, cảnh tượng trước mắt bọn họ vẫn là không gian hư vô, nếu không có thần thức vô cùng cường đại của Chu Hằng, bọn họ sẽ nghi ngờ mình có luẩn quẩn trong này hay không, căn bản còn chưa đi đâu.

– Hả? Chu Hằng đột nhiên dừng lại.

– Gì vậy? Con lừa đen cũng ngừng lại.

– Phía sau có người đuổi theo! Chu Hằng nói.

– Là bạn hay là địch?

– Không biết, bốn người, bọn họ còn chưa phát hiện chúng ta, hẳn vừa vặn chọn hướng giống chúng ta! Tốc độ của bọn họ nhanh hơn chúng ta, chờ xem trước đã!

Chỉ chốc lát, chỉ thấy 4 đạo nhân ảnh dùng tốc độ cực nhanh bắn tới. Chu Hằng vừa thấy, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, bởi vì trong bốn người này có ba người xuất hiện ở tiệc rượu của Huyền Phượng Vũ, mà người còn lại cùng hắn phát sinh xung đột nhỏ, hắn chính là Thổ Hành Vận.

Tuy nhiên, trong ba người kia Chu Hằng chỉ biết tên một người – Xà Bộ Hành.

Khi Chu Hằng nhìn thấy bọn họ, bốn người này cũng nhìn thấy Chu Hằng và con lừa đen. Bọn họ không có thần thức cường đại như Chu Hằng nhưng mà không có ai có tu vi yếu hơn Chu Hằng, thị lực cũng không kém.

– Ha ha ha! Không nghĩ tới lại gặp được Chu huynh ở đây. Xà Bộ Hành cười to, bộ dạng rất vui sướng, nhưng mà trong mắt lại lưu động sát khí lạnh như băng:

– Hoặc là nói, chúng ta phải xưng Chu huynh một tiếng tiền bối hay là sư thúc đây?

Câu sau rõ ràng là trêu chọc, cười Chu Hằng chỉ biết ỷ vào thân phận ép người.

Chu Hằng không khỏi lắc đầu, lẩm bẩm: – Đúng là đần độn, bị người lợi dụng cũng không biết!

– Ngươi mắng ai là đần độn? Thổ Hành Vận lớn tiếng kêu lên, trong bốn người thì thực lực hắn yếu nhất, hắn là Hắc Động Vương. Nhưng mà so với Chu Hằng thì hắn còn mạnh hơn, bởi vì thể chất và linh lực của hắn đều là Hắc Động Vương, hơn nữa thuộc tính khác nhau, trên thực tế đã tạo thành hai cái hắc động, có Hắc chiến lực Động Hoàng!

Ở trong thần thú, Hắc Động Vương, Hắc Động Hoàng có được hai, ba cái, thậm chí bốn cái hắc động cũng không hiếm lạ, bởi vì 9 loại thuộc tính chọn trúng hai, ba bốn cũng có khả năng rất lớn không lặp lại, có nhiều hơn nữa cũng không kỳ quái.

Bởi vậy, 9 động là rất ít!

So ra thì cảnh giới của Chu Hằng quá yếu, mới chỉ có thể chất bước vào Hắc Động Vương, so với nhân loại thì không kém, nhưng so với thần thú thì ít nhất kém một tiểu cảnh giới!

Con lừa đen sặc cười nói: – Ai là đần độn còn phải nói sao, bổn tọa thấy bốn tên các ngươi chính là đần độn đấy.

– Con lừa đê tiện, ngươi muốn tìm chết! Thổ Hành Vận vốn ghi hận trong lòng với con lừa đen, chỉ là ở trên tinh thuyền không thể xuất thủ, lúc này còn gì phải cố kỵ, lập tức lóe lên, hai đấm lưu chuyển phù văn.

– Ngươi tưởng Lư đại gia ta sợ sao? Con lừa đen hừ một tiếng.

Phù văn giam cầm đánh ra, Thổ Hành Vận lập tức không thể nhúc nhích, chỉ có thể trơ mắt nhìn con lừa đen đá một cước. Bịch một tiếng, hắn trực tiếp bị đạp bay về, máu mũi chảy ròng.

Ba người Xà Bộ Hành đồng thời biến sắc! – – – – – oOo- – – – –

Chương 1086: Con rắn nhỏ

Phù văn này… Thật mạnh!

Thổ Hành Vận tuy rằng không tính là cường thủ, nhưng mà dầu gì cũng là song trọng Hắc Động Vương a, nhưng mà không ngờ không có một tia phản kháng đã bị giam cầm, điều này mọi người không thể chấp nhận.

Con lừa kia, bất quá chỉ là Hắc Động Vương! Cùng lắm cũng là song trọng Hắc Động Vương, bởi vì phù văn đều có thuộc tính, linh lực và thể lực là hai loại lực lượng hoàn toàn khác nhau, căn bản không khả năng cùng gia trì được trên một quả phù văn!

Như vậy, con lừa đen dựa vào cái gì có thể giam cầm Thổ Hành Vận chứ? Đáp án chỉ có một, phù văn của con lừa đen là phù văn dung hợp pháp tắc thiên địa cao cấp hơn!

Mặc dù mọi người đều là Hắc Động Vương, đi được một bước cũng là Hắc Động Vương, đi được 10 bước cũng là Hắc Động Vương a, đây là khác biệt về lĩnh ngộ pháp tắc, mà chiến lực giống nhau sao?

5 bước là được đột phá đến tiểu cảnh giới kế tiếp, 10 bước… Đó là Hỗn Độn Cảnh cơ sở a!

Có người theo đuổi cảnh giới, trước tạo thành 9 cái hắc động, sau đó bắt đầu tu 9 cái hắc động đến 10 bước, nhưng có người lại lựa chọn tu từng bước một, sau khi củng cố cơ sở vô cùng vững chắc mới bước ra bước tiếp theo.

Hai lựa chọn này, lựa chọn ban đầu khẳng định mạnh hơn, dù sao hắc động càng nhiều thì cất chứa linh lực hoặc là thể lực càng nhiều, nhưng mà nếu muốn trở lại trùng tu thì rất phí thời gian, so ra không bằng một đường tiến tới, cho nên lựa chọn thứ hai mới chính xác.

Có ưu có khuyết, nhưng cũng không ảnh hưởng đến tương lai có thể đi đến đỉnh phong, bởi vậy cũng không thể nói loại nào tốt hơn.

Nhưng mà thế giới này rất coi trọng thực lực, bởi vậy người bình thường đều lựa chọn hình thành hắc động trước, đề cao cảnh giới, dù sao có thể quay lại trùng tu tiểu cảnh giới, bọn họ còn thiếu thời gian sao?

Vô luận là Thổ Hành Vận, Xà Bộ Hành hay là 2 người kia, bọn họ đều làm lựa chọn giống vậy. Đề thăng cảnh giới trước, sau đó trùng tu cơ sở.

Nhưng con lừa này, không ngờ lựa chọn con đường thứ hai!

– Hành Vận, ngươi lui xuống trước đi! Xà Bộ Hành làm bộ lão đại, ở trước mặt Hổ Hạo Thiên hắn vâng vâng dạ dạ, nhưng mà ở trước mặt người khác hắn lại cực kỳ kiêu ngạo.

– Xà ca, ngươi tới! Thổ Hành Vận vội vàng lui về phía sau, hắn 1 chiêu đã bị đánh sợ!

Cảm giác này thật là khủng khiếp, nhìn thấy công kích của đối phương đánh tới nhưng lại không thể trốn, không thể né, không thể chống đỡ, giống như phải chờ chết! Xà Bộ Hành khoanh tay. Hắn là Hắc Động Hoàng, hơn nữa may mắn tạo thành ba cái hắc động, trên thực tế chiến lực là Hắc Động Đế! Hắc Động Đế đánh Hắc Động Vương, đó là tuyệt đối nghiền ép.

– Con rắn nhỏ, ngươi phách lối cái gì! Con lừa đen nói.

Phách lối? Rốt cuộc là ai phách lối, ngươi vừa mở miệng đã kêu người ta là con rắn nhỏ. Chưa thấy qua ai phách lối hơn ngươi.

ads

Xà Bộ Hành biến sắc, nói: – Chủng tộc hạ đẳng ngươi cũng dám hồ ngôn loạn ngữ ở trước mặt ta!

Con lừa khẳng định không thuộc hàng ngũ thần thú, thậm chí ngay cả yêu thú cũng không tính! Mà thần thú lại chỉ luận huyết mạch, ngay cả Huyết mạch hạ vị Long tộc Chu Hằng đều bị bọn họ khinh bỉ, huống chi con lừa đen ngay cả thần thú cũng không phải.

– A phi, bổn tọa chính là điềm lành thiên địa à. Ngươi dám nhục mạ bổn tọa, không sợ trời giáng ngũ lôi oanh kích sao! Con lừa đen liên tục nhổ nước miếng, sau đó quay đầu nói vơi Chu Hằng: – Chu tiểu tử, hôm nay có canh rắn ăn rồi.

– Ta cảm thấy thịt kho tàu cũng không tồi à! Chu Hằng liếm liếm đầu lưỡi, thể chất cần trưởng thành, nhưng mà ăn 1 vạn cân thịt thú cấp Hắc Động, Tuệ Tinh Cảnh còn kém hơn nửa cân cấp Hắc Động đấy.

Thần thú Cấp Hắc Động đó chính là thần thú hoàn toàn ở trạng thái thú, Chu Hằng ăn cũng không có chút áp lực nào!

– Đáng ghét! Xà Bộ Hành giận dữ, hai tên Hắc Động Vương nho nhỏ này không ngờ đang nghiên cứu xem nấu canh hay là kho thịt mình, khinh người quá đáng! Không thể nhẫn nhịn! Tuyệt không thể nhẫn nhịn! Hắn giận dữ quát lớn một tiếng giết tới con lừa đen.

– Đinh cho bổn tọa! Con lừa đen giở trò cũ vận chuyển phù văn giam cầm.

Chỉ là phù văn này tuy rằng cường đại, nhưng cũng không phải không nhìn cấp bậc, mặc dù có chút tác dụng với Xà Bộ Hành nhưng chỉ giằng co không tới một phần trăm giây. Lập tức liền bị hắn đánh nát, tiếp tục giết tới con lừa đen.

– Lư nương a, cứu mạng a!

Con lừa đen vội vàng quay đầu bỏ chạy, ở trong này nó cũng không dám sử dụng phù văn Thuấn di, cho nên thực lực có nó cũng suy yếu chín thành, khi phù văn giam cầm không thể phát huy uy lực như dự đoán, nó tự nhiên chỉ còn cách chạy trốn.

Bốn người Xà Bộ Hành đều kinh ngạc trố mắt!

Ngươi còn không biết xấu hổ thế là cùng.

Đường đường là Hắc Động Vương, không ngờ một kích chật vật rồi bỏ chạy, nhưng lại hô to gọi nhỏ, mặt mũi để đâu? Tôn nghiêm vùi ở xó nào rồi?

– Con lừa đê tiện, ngươi có còn tôn nghiêm hay không, cùng ta chiến một trận đi!

Xà Bộ Hành vừa đuổi vừa kêu lớn.

– Ta phi, ngươi là Hắc Động Hoàng, bổn tọa mới là Hắc Động Vương, ngươi còn không biết xấu hổ khiêu chiến bổn tọa? Có bản lĩnh ngươi tự phế tu vi, hạ cảnh giới xuống Hắc Động Vương, chúng ta đánh lại, Lư đại gia cam đoan đánh ngươi mông nở hoa! Con lừa đen cũng không quay đầu lại, cực liệt chạy trốn.

Chuyện này không phải vô nghĩa sao, ai lại tự phế tu vi giao thủ với ngươi? Cho nên con lừa đen chỉ nói cho thuận miệng mà thôi.

– Con lừa đê tiện, đứng lại cho ta! Xà Bộ Hành kêu to.

– Ngươi tưởng bổn tọa ngốc sao, vì sao ngươi không đứng lại? Con lừa đen không ngừng dùng phù văn giam cầm ngăn cản đối phương tiếp cận, tuy rằng mỗi lần chỉ có thể duy trì một phần trăm giây, nhưng cũng đủ thời gian cho nó chạy mất dạng rồi.

Một trốn một đuổi, cộng thêm con lừa đen liên tục chửi rủa, giống như một trò cười.

Đuổi nửa ngày sau, Xà Bộ Hành chán nản dừng lại, tuy rằng tốc độ của hắn hơn xa con lừa đen, nhưng phù văn của đối phương quá mạnh mẽ, luôn giam cầm được hắn một lúc, căn bản không khả năng đuổi kịp, hoàn toàn lãng phí thời gian.

Nhưng ánh mắt của hắn lại nhìn chằm chằm Chu Hằng, tên này cũng không có khả năng có phù văn giam cầm à.

Chu Hằng không có phù văn giam cầm, nhưng mà thiên hà lại có hiệu quả giống vậy, nếu cho hắn biết, phỏng chừng sẽ buồn bực hộc máu.

Chu Hằng lắc lắc đầu, nói: – Ngươi không muốn chết nhanh thì ta khuyên ngươi tốt nhất không nên ra tay với ta.

– Ha ha ha! Chu sư thúc, ngươi sợ? Xà Bộ Hành cười lạnh nói.

– Ngươi cũng xứng gọi ta là sư thúc? Không cần dát vàng lên mặt mình. Chu Hằng mờ nhạt nói.

Sư điệt của hắn là ai? Hồng Nguyệt đấy!

Trên đời này trừ năm Thánh ra, ai có thể ngồi cùng ăn với Hồng Nguyệt đây?

Xà Bộ Hành mũi xì khói, hắn xưng Chu Hằng là sư thúc bất quá là đang nhạo báng mà thôi, nhưng mà thái độ lạnh lùng khinh thường kia của Chu Hằng lại khiến hắn buồn bực! Ngay cả làm sư điệt một tên huyết mạch hạ vị hắn cũng không đủ tư cách?

Hắn là ai, biểu đệ của Hổ Hạo Thiên a!

– Ngươi thật ngông cuồng, xem ta vả gãy hết răng ngươi. Xà Bộ Hành vung tay đánh tới Hằng.

Chu Hằng không né không tránh, khi Xà Bộ Hành tới gần, hắn tế ra vòng thiên hà!

Ông!

Thân hình Xà Bộ Hành lập tức bị kiềm hãm, loại cảm giác này quá quen thuộc.

Bốp! Một tiếng thanh thúy vang lên, Xà Bộ Hành đã bị Chu Hằng tát bay trở về.

Ba người Thổ Hành Vận da mặt co giật, một cái tát này như đánh lên mặt bọn họ.

Làm sao có thể!

Chu Hằng rõ ràng không vận dụng phù văn, vì sao một vầng sáng trào ra, Xà Bộ Hành đã bị giam cầm chứ?

Xà Bộ Hành lại tức muốn xỉu!

Sao Chu Hằng cũng có thể Định người được chứ?

Đây không phải đang gạt người sao?

Mặt đau rất, Xà Bộ Hành mạnh mẽ trấn định lại, cẩn thận tưởng tượng, thời gian định thân của Chu Hằng còn ngắn hơn con lừa đen, cũng chỉ một phần ngàn giây, nhiều nhất 2 phần ngàn giây!

Nhưng mà kinh nghiệm chiến đấu của Chu Hằng mạnh hơn con lừa đen nhiều, lợi dụng được khoảng thời gian này cho hắn một bạt tai!

Dũng cảm, tỉ mỉ, năng lực nắm bắt cơ hội nhạy bén vô cùng.

Xà Bộ Hành thầm đề phòng, tiểu tử này không hổ là sư đệ của Thánh nhân, quả thật có chút năng lực. Tuy nhiên, Hắc Động Vương dù sao chỉ là Hắc Động Vương, cũng chỉ có thể chất đột phá Hắc Động Cảnh, hiện tại là cơ hội tốt nhất loại bỏ hắn.

Năng lực định thân kia quả thật có chút phiền toái, nhưng mà dù sao chỉ duy trì được hai phần ngàn giây, hơn nữa hắn vận chuyển phù văn phòng ngự thì hiệu quả sẽ ngắn lại.

Thân hình hắn thoắt một cái, hóa thành thân thể thần thú!

Đây là một con rắn lớn màu tím, dài nghìn trượng, đuôi có nhánh. To hơn rắn bình thường rất nhiều, hai bên hông còn có gai nhọn, giống như ngô công.

– Ngán thật!

Chu Hằng không khỏi nhíu mày, nhìn bộ dáng này rất ảnh hưởng tới mỹ vị.

– Ta muốn nuốt sống ngươi! Xà Bộ Hành quát lên, xà thân uốn lượn quấn tới Chu Hằng.

Thần thú vốn là thú, ăn vài người thì tính là cái gì.

Ong ong ông, trên người hắn bắn ra từng cây gai nhọn, giống như từng thanh kiếm sắc bén! Hắn chính là thần thú, huyết mạch hoàn toàn phản tổ, thân thể có thể mạnh mẽ ngang ngửa Bảo khí cùng cấp, những cái gai này vô kiên bất tồi, trong nháy mắt tuyệt đối có thể đâm xuyên thân thể một tên Long tộc hạ vị.

Chu Hằng không nhúc nhích, mặc cho đối phương quấn tới!

– Ha ha, ngươi chết chắc rồi! Xà Bộ Hành vặn mạnh mình, muốn dùng gai trên người đâm nát Chu Hằng, lại dùng lực lượng mạnh mẽ ép đối phương thành thịt nát! Két!

Hắn dùng hết lực quấn chặt, khiến ba người Thổ Hành Vận và con lừa đen đều nghe được tiếng khớp xương vang lên, nhưng mà Chu Hằng lại vẫn cười nhạt, không hề có cảm giác không khỏe.

– Con rắn nhỏ, ngươi chỉ có chút ấy khí lực thôi sao? Chu Hằng thất vọng nói.

Muốn dùng lực lượng thuần túy đánh với thân thể của Chu Hằng bây giờ, nhất thiết phải là cấp bậc 5 động! Xà Bộ Hành có được lực lượng 5 động sao? Đương nhiên không có!

– Ngươi khinh người quá đáng! Xà Bộ Hành nổi giận, sao lại

có kẻ tục tĩu như vậy!

Chu Hằng thở dài, nói: – Là các ngươi chủ động gây khó xử với chúng ta, là các ngươi chủ động ra tay, là ngươi quấn lấy ta, lại còn nói ta khinh người quá đáng, ngươi rốt cuộc muốn thế nào?

Lời này của hắn khiến cho Xà Bộ Hành đỏ mặt, may mà, hiện tại hắn đã biến thân, cho nên không nhìn ra! Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, gai nhọn dựng ngược lên, từng đạo phù văn trào ra, tạo thành một cái phù văn phức tạp.

Lúc này, Chu Hằng không dám khinh thường nữa.

Công kích lực lượng tinh thuần hắn không sợ, ít nhất không cần sợ Xà Bộ Hành, nhưng mà gia trì phù văn vào trong thì không giống!

Pháp tắc thiên địa phụ thân, cho dù thể chất mạnh mẽ như Long tộc mạnh cũng không thể coi khinh!

Chu Hằng quát lớn một tiéng, giẫy ra khỏi vòng cuốn của Xà Bộ Hành, Yên Diệt Phù Văn thắp sáng, Bá Long Quyền triển khai, hắn mạnh mẽ oanh kích Xà Bộ Hành. – – – – – oOo- – – – –

Chương 1087: Nướng rắn

Văn tự Yên Diệt Phù thức tỉnh trong huyết mạch, cũng đề thăng theo thể chất. Hiện giờ thể chất Chu Hằng đạt tới cấp bậc Hắc Động, uy lực Yên Diệt Phù Văn này tự nhiên cũng tăng mạnh!

Xà Bộ Hành mặc dù có thể chất Hắc Động Hoàng, nhưng mà luận về chất, Câu Xà vốn không sánh bằng Long tộc, huống chi huyết mạch của Chu Hằng vẫn còn hơn lão Thanh Long, chính là huyết mạch cường đại nhất trên đời.

Cho dù bốn đại thần thú ở thời điểm Hắc Động Vương, bọn họ cũng đừng mơ tưởng thể chất mạnh hơn Chu Hằng!

Bởi vậy cho dù Xà Bộ Hành mạnh hơn Chu Hằng một tiểu cảnh giới, nhưng mà thể chất nhiều nhất chỉ ngang ngửa Chu Hằng mà thôi.

Oanh! Oanh! Oanh! Hai người đều mở ra hắc động, hung hăng oanh kích đối phương, mà phù văn sáng lên mãnh liệt, hai người cũng kịch liệt dùng pháp tắc đánh nhau, không ai lưu thủ.

Bởi vì, ai lưu thủ thì sẽ bị đánh thành mảnh vụn, ngay cả thần hồn cũng trốn không thoát! Cảnh giới càng cao, tử chiến càng nguy hiểm!

Ba người Thổ Hành Vận xem mà líu lưỡi, đây cũng gọi là huyết mạch hạ vị sao? Huyết mạch hạ vị có thể dùng thể lực trực tiếp va chạm với huyết mạch phản tổ Xà Bộ Hành sao? Phòng ngự thân thể cũng không rơi xuống hạ phong. Đây nếu như là huyết mạch hạ vị, như vậy trên đời này sẽ không còn huyết mạch thượng vị nữa.

Kỳ quái a, mạnh mẽ như vậy, Long tộc sao lại có Tử Long chứ?

Chu Hằng tươi cười, nói: – Con rắn nhỏ, nếu ngươi cũng chỉ có điểm ấy năng lực, vận khó thoát khỏi vận mệnh à.

– Cuồng ngạo, chẳng lẽ ngươi mạnh hơn ta? Xà Bộ Hành cười lạnh.

Nhưng không thể không thừa nhận, tuy rằng Chu Hằng đánh ngang ngửa hắn, nhưng mà hắn đã thua! Bởi vì hắn có được ba cái hắc động à, chỉ là một cái là do linh lực tạo thành, chiến lực không giống với Hắc Động Đế!

Cao hơn hai tiểu cảnh giới, nhiều hơn hai đạo pháp tắc thiên địa lại không thể trấn áp Chu Hằng! Đừng nói Chu Hằng có cùng cảnh giới với hắn. Chỉ cần linh lực đột phá Hắc Động

Cảnh, hắn còn là đối thủ sao?

Nhưng mà ít nhất Chu Hằng còn không có năng lực đánh bại hắn.

Xà Bộ Hành toàn lực ứng phó, ba cái hắc động đồng loạt vận chuyển, ba phù văn ứng động sáng ngời lưu chuyển uy áp vô thượng.

Đây là pháp tắc thiên địa, đại biểu cho ý chí thiên địa!

Chu Hằng triển khai Bá Long Quyền, ý của ta tức ý của trời, quản ngươi là gì đều bị đánh tan!

ads

Sau khi huyết mạch của hắn tiến thêm một bước càng ngày càng giống lão Thanh Long. Hơn nữa hiện tại hắn lại là long thể chân chánh, uy lực Bá Long Quyền nâng cao một bước, cho dù lão Thanh Long hạ xuống Hắc Động Vương sử xuất ra chẳng qua cũng chỉ có thế.

Đây là lão Thanh Long nói, Chu Hằng biểu hiện hoàn mỹ, một quyền đánh ra một con Thanh Long sinh ra hăng hăng cắn tới Xà Bộ Hành!

Ngươi là cái chó má gì vậy. Đây cũng là huyết mạch hạ vị?

Xà Bộ Hành có xúc động mắng người, Bá Long Quyền chính là quyền thuật cơ bản của Long tộc, có thể gia tốc tăng trưởng thể chất, chẳng những mỗi một Long tộc đều buộc phải luyện, cho dù người ngoại tộc cũng muốn luyện.

Chỉ là không có huyết mạch Long tộc thì căn bản lý không giải được thần vận trong đó, không nắm giữ được cái đạo này.

Nhưng cũng vì Bá Long Quyền rất thường gặp. Xà Bộ Hành liếc mắt một cái liền nhận ra, hơn nữa hắn còn hiểu biết rất sâu với Bá Long Quyền.

Nếu đối thành Kim Long Long tổ sử dụng, một đấm xuất ra liền có một Kim Long bay ra, Lục Long Long tổ sử dụng, sẽ có một con Lục Long theo quyền thế đánh ra, nghe nói, có thể đánh ra Thanh Long chỉ có lão Thanh Long và nhị tổ Long tộc!

Đây là do huyết mạch quyết định, không có biện pháp!

Nhưng mà xuất hiện trước mặt của hắn, không ngờ lại là Thanh Long.

Xít! Huyết mạch hạ vị ngươi là cái chó má gì vậy?

Nếu hắn thật sự đánh giết một tên Long tộc đánh ra Thanh Long. Chỉ sợ ngay cả lão Thanh Long cũng tức giận chạy tới Câu Xà tinh vực giết người đấy?

Điều này đại biểu cho huyết mạch Long tộc thuần túy nhất a, tương lai tất thành Hỗn Độn Cảnh!

Hỗn Độn Cảnh!

Biểu huynh của hắn cũng chỉ có tiềm lực, có hi vọng tiến vào Hỗn Độn Cảnh, nhưng mà trên đời người có tiềm lực, có loại hy vọng tiến vào Chân Quân 9 động rất nhiều, nhưng có mấy người chân chính tiến vào Hỗn Độn Cảnh đây?

Vậy hắn đang chọc vào tổ ong vò vẽ rồi.

Nghĩ đến đây, ý chí chiến đấu đại của hắn lập tức nguội lạnh, muốn ngừng chiến.

– Chu huynh, thực ra giữa chúng ta cũng không có ân oán lớn gì, cần gì phải đánh nhau sống chết cho người chê cười chứ, không bằng mọi người dừng tay, chờ sau khi rời khỏi nơi đây, ta mở tiệc rượu bồi thường Chu huynh, thế nào? Xà Bộ Hành nói.

Chu Hằng liên tục đấm ra, không có ý ngừng tay: – Giữa chúng ta quả thật không có ân oán gì, chỉ là lúc trước ngươi muốn giết ta, mà ta chỉ muốn ăn ngươi mà thôi!

Ăn, ăn ta!

Trong lòng Xà Bộ Hành lập tức bùng lên một cỗ lửa giận, ta đường đường là thần thú, ngươi đừng có mà mở miệng đòi ăn ta à! Hắn vừa đỡ vừa lui, từ lúc hiểu được Chu Hằng có huyết mạch Long tộc thuần khiết, hắn tự nhiên không muốn tử chiến với Chu Hằng, như vậy rất ngốc.

Nếu Chu Hằng không chịu dừng tay, vậy không thể làm gì khác là hắn chủ động bỏ chiến.

– Trốn không thoát đâu! Chu Hằng cười lạnh, Hỏa Thần Lô tế ra, oanh, ngọn lửa cuốn mạnh ra: – Vừa vặn, trực tiếp nướng cho ta!

– Ngươi khinh người quá đáng! Xà Bộ Hành tức giận cả người run run, Chu Hằng thật quá mức, lại còn lấy ra hỏa lò nướng hắn, nghĩ tới đây hắn không thể nhịn được nữa!

– Áp ngươi đấy, thế nào? Chu Hằng vận chuyển Hỏa Thần Lô, bây giờ thể chất của hắn đạt tới Hắc Động Vương, đã có thể hoàn toàn phát huy ra uy lực của Hỏa Thần Lô, đủ để đánh bừa với Chân Quân 5 động rồi, dưới 5 động chỉ là chuyện nhỏ.

– Tưởng Câu Xà tộc ta không có bảo sao? Xà Bộ Hành gào to một tiếng, miệng phun ra một thanh trường mâu, hắn nắm lấy chuôi mâu, thúc dục, trường mâu phát sáng, lưu chuyển uy thế đáng sợ.

Chu Hằng nhìn lướt qua, cười khinh.

Đó bất quá là Bảo khí cấp bậc Hắc Động Vương tiếp cận Hắc Động Hoàng, nhưng còn chưa bước ra bước kia!

Bảo khí cấp Hắc Động cũng chỉ có thể chậm rãi săn sóc ân cần, rót lĩnh ngộ pháp tắc đại đạo bản thân vào trong, thành tức là khí, bại tức thành tro! Xà Bộ Hành là thiên tài của Câu Xà bộ tộc, hắn có tư cách nhận được một kiện Bảo khí Hắc Động Vương đã săn sóc ân cần, hơn nữa khí phôi món Bảo khí này dùng vật liệu thượng thường, trên lý thuyết có thể đạt tới cấp bậc 5 động, nhưng điều kiện tiên quyết là hắn có đủ thời gian săn sóc ân cần.

Món Bảo khí này về sau có thể thành cấp bậc 5 động hay không thì chưa nói, nhưng bây giờ chỉ là Hắc Động Vương mà thôi!

– Phi, xuất ra một thanh trường mâu mẻ cũng đòi hù dọa bổn tọa? Hỏa Thần Lô khinh thường nói, còn làm ra vẻ cường điệu:

– Đến đến đến, phóng ngựa lại đây, bổn tọa một ngụm lửa đốt các ngươi cháy sạch.

– Đừng đốt rụi, cháy rụi ăn không ngon đâu! Chu Hằng vội vàng nhắc nhở.

– Vậy bổn tạo chỉ phân ra 3 phần công lực! Hỏa Thần Lô biết nghe lời, hiện tại Chu Hằng đã lên cấp trở thành nam nhân của Tiểu ma nữ, càng không thể đắc tội.

Xà Bộ Hành tức chết rồi, cái bếp lò này lại đám coi khinh mình, sao lại y như khuôn mẫu với con lừa đen kia vậy! Hắn liên tục rống giận, vũ động trường mâu công kích Chu Hằng.

Hỏa Thần Lô phun lửa, nghênh đón trường mâu.

Oanh!

Xà Bộ Hành từ trong ngọn lửa xuyên ra, trường mâu tiếp tục

đâm tới Chu Hằng, dường như Chiến Thần bất bại, không thể ngăn cản!

– Bếp lò, ngươi bị sao vậy? Chu Hằng dùng Bá Long Quyền chống đỡ.

– Ai bảo tiểu tử ngươi yêu cầu cao như vậy, bổn tọa sợ nó bị cháy rụi, không dám quá mức. Hỏa Thần Lô ủy khuất nói.

– Ngươi sao không đáng tin giống con lừa đen kia vậy? Chu Hằng vung Hỏa Thần Lô làm vũ khí, đương đương đương ngăn cản trường mâu oanh kích, khiến cho Hỏa Thần Lô kêu đau không ngừng.

Nói nó là Bảo khí, không bằng gọi nó là sinh mệnh đặc thù luyện đan thì hơn.

– Be, bổn tọa nghe rồi đó, Chu tiểu tử ngươi cẩn thận họa là từ miệng mà ra đấy! Con lừa đen ở bên cảnh cáo nói.

– Các ngươi, đủ chưa! Xà Bộ Hành sắc mặt tái xanh, ba tên này lại dám không thèm nhìn mình, trêu chọc mình, thật quá đáng.

– Cái gì vậy, lúc bổn tọa nói chuyện, có phần ngươi ngắt lời sao? Đốt cho bổn tọa! Hỏa Thần Lô phun ra một ngọn lửa, lần

này uy lực lớn hơn, làm cho Xà Bộ Hành chỉ có thể chật vật lui về phía sau.

– Oa ha ha ha ha, đốt cho bổn tọa! Đốt! Đốt! Hỏa Thần Lô hưng phấn kêu to, giống như một phần tử bạo lực.

Nó toàn lực thôi phát thậm chí có thể đạt tới cấp bậc 5 động, mà 5 động chính là một bước ngoặt ở Hắc Động Cảnh, nếu như nói Hắc Động Vương có thể xem Tuệ Tinh Cảnh là con kiến hôi, như vậy cường giả 5 động cũng có thể xem 4 động không ra gì!

Xà Bộ Hành chỉ có chiến lực 3 động, sao chống lại được Hỏa Thần Lô chứ?

Đúng như lời Hỏa Thần Lô, nếu không sợ nướng rụi hắn, vậy kết quả tuyệt đối là chết trong nháy mắt. Nhưng mà ngay cả như vậy, khi Hỏa Thần Lô từng bước gia tăng uy lực, Xà Bộ Hành vẫn chịu không nổi!

– A… mau dừng tay! Ta nhận thua! Ta đầu hàng! Hắn hoảng sợ kêu to, ngọn lửa này có lực phá hoại cường đại với hắn, rất có thể nướng chín hắn!

– Không chấp nhận! Chu Hằng quyết đoán cự tuyệt.

Làm sao lại cự tuyệt chứ? Hắn chính là thần thú a, hơn nữa còn là thiên tài Câu Xà bộ tộc, hắn còn có một biểu huynh thiên tài Hổ tộc, đã chủ động đầu hàng, ngươi còn muốn thế nào nữa? Giết người cũng chỉ là đầu rơi xuống đất mà thôi.

– Ta liều mạng với ngươi! Xà Bộ Hành không có đường lui, đành phải tử chiến. Nhưng hắn chỉ đỡ được Hỏa Thần Lô vài cái, rất nhanh bị nướng thành tử xà, mùi thịt mê người lan ra.

– Thơm quá! Chu Hằng ngửi ngửi.

– Thơm quá! Con lừa đen chảy nước miếng.

Gì vậy trời, thật sự nướng thịt thiên tài Câu Xà tộc sao, xem ra còn muốn ăn luôn à.

Ba ngươi fThổ Hành Vận hai chân nhũn ra, đột nhiên hét lớn quay đầu bỏ chạy.

Tinh Hạch gì chứ, bọn họ từ bỏ! Bọn họ chỉ muốn rời khỏi nơi này, vĩnh viễn không gặp lại tên Ma Vương Chu Hằng này nữa!

– Đáng tiếc a! Chu Hằng nhìn ba người đã chạy mất bóng, không khỏi lẩm bẩm, lúc này cho dù lấy ra Lạc Nhật Cung cũng vô ích, thần thức đã sớm mất đi tung tích.

– Trước ăn đầy bụng đã. Con lừa đen mừng như điên chạy tới.

Bọn họ cũng không ngại, sau khi lột da đầu Câu Xà này, lọc hết vết cháy, thịt nướng bên trong vàng thơm, mê người vô cùng!

– Ta bây giờ đã biết, vì sao Hoặc Thiên và Hồng Nguyệt đều muốn tìm thần thú gây phiên toái! Chu Hằng vừa ăn vừa cảm thán: – Mùi này quá thơm! Con lừa, chúng ta lại làm thịt mấy đầu nữa.

– Đó là tất nhiên! Vì thế, lại thêm một đối tượng thần thú chuẩn bị bị làm thịt nữa. – – – – – oOo- – – – –

Chương 1088: Ma Hải hình thức ban đầu

Đều là thần thú cấp Hắc Động, nhưng mà chủng loại khác nhau, huyết mạch khác nhau, hiệu quả cũng khác nhau!

Chu Hằng không phải chưa nếm qua thịt thần thú Hắc Động, nhưng hiệu quả lần này là tốt nhất.

Tuy rằng trước kia hắn cũng nếm qua một lão Long 4 động, nhưng lúc đó thể chất quá yếu, căn bản không thể hoàn toàn hấp thu được chỗ tốt, không giống bây giờ, một miếng thịt xuống bụng, một cỗ ái ý lại tràn ra, thoải mái vô cùng!

Hơn nữa bản thân thịt rắn đã rất ngon, đạt tới cấp Hắc Động lại là nhân gian mỹ vị, Chu Hằng quả thực muốn ngừng cũng không được.

Bây giờ thể chất của hắn cũng bước vào Hắc Động Vương, cho nên ăn rất nhiều, ít nhất phân nửa thịt đầu Câu Xà này vào bụng hắn, mà con lừa đen cũng không cam yếu thế, cho dù ăn không vô cũng muốn nuốt vào.

Chịu thiệt thì không phải là Lư đại gia rồi!

Kết quả con lừa đê tiện chống đỡ không được mắt muốn lòi ra, bộ dáng ghê tởm kia khiến Chu Hằng lẫn mất, sợ con lừa đê tiện này ói ra người mình.

Ăn thịt xong, ngay cả xương cũng không lãng phí, bị con lừa đen thu vào pháp khí không gian, xương cốt cấp Hắc Động ít nhất có thể dùng để luyện chế Bảo khí cấp Tuệ Tinh, nếu thêm chút tài liệu ngon lành, thậm chí có thể làm thành khí phôi Bảo khí cấp Hắc Động đấy!

Thứ tốt con lừa đen sao lại lãng phí chứ?

Huống chi bên trên còn có 3 cái phù văn đấy!

Chu Hằng đoạt lấy quan sát một chút, không khỏi lắc lắc đầu, 3 cái Cốt phù văn này đều quá kém, đừng nói kém xa Yên Diệt Phù Văn, cho dù Đại Ngũ Hành Phù Văn vẫ còn kém một khoảng xa!

Cũng không phải Đại Ngũ Hành Phù Văn hiện tại còn có mạnh uy lực như vậy, mà chỉ cần ngũ hành hắc động của Chu Hằng đại thành, như vậy Đại Ngũ Hành Phù Văn sẽ được pháp tắc thiên địa hỗ trợ, uy lực tăng lên gấp bội.

Hiện tại, một quả Yên Diệt Phù Văn đã đủ rồi. Kém hơn Chu Hằng cảm thấy chướng mắt a!

Nhưng Thuấn di phù văn và phù văn giam cầm của con lừa đen khiến Chu Hằng đỏ mắt, nhưng mà hắn căn bản không thể tham khảo, bởi vì 2 cái phù văn này ẩn sâu ở xương cốt con lừa đen, căn bản không lấy ra được!

Đồng dạng, Chu Hằng cũng không thể để con lừa đen tham khảo Yên Diệt Phù Văn của hắn.

Nên muốn tham khảo đạo của một vị cường giả cấp Hắc Động. Vậy chỉ còn cách chờ hắn chết.

ads

Chu Hằng và con lừa đen tiếp tục ra đi.

Nhoáng một cái đã mười mấy ngày trôi qua, bọn họ luôn tiến về một phương hướng, tuy rằng cảnh tượng xung quanh không khác nhau chỗ nào, nhưng mà Chu Hằng lại rõ ràng, hắn cũng không chạy sai hướng.

Nhưng mà chạy lâu như vậy cũng không có một tia biến hóa, điều này đủ khiến vô số người hoài nghi mình. Đây cũng là nguyên nhân vì sao ngay cả Chân Quân 5 động cũng bị đình trệ.

Chỉ có bốn chữ tin tưởng vững chắc!

Lại mười mấy ngày sau, cảnh tượng rốt cục phát sanh biến hóa. Nhưng mà đến tột cùng là biến hóa gì, Chu Hằng và con lừa đen đều không nói ra được, chỉ cảm thấy trong không gian dường như thêm một thứ gì đó, làm cho bọn họ rất không thoải mái.

Lại bốn ngày sau, Chu Hằng đột nhiên dừng lại!

– Sao vậy? Con lừa đen hỏi.

Chu Hằng nhìn về hướng trái: – Qua bên kia xem một chút.

– Có gì tốt mà xem. Không có bảo bối à! Con lừa đen lẩm bẩm, nhưng vẫn đi theo Chu Hằng.

Phi hành gần mười phút sau, Chu Hằng mới ngừng lại.

– Hả, đây là vật gì? Con lừa đen kỳ quái nói, ở trong hư không

không ngờ đột ngột xuất hiện một khối thịt màu đỏ, lớn chừng mười xích, dường như từ hư không mọc ra. Bởi vì khi con lừa đen đẩy ra một chưởng, thứ này vẫn không nhúc nhích.

– Chuyện này hơi lớn a! Chu Hằng chau mày.

Miếng thịt này hắn đã gặp một lần, ở tận đáy Ma Hải!

Tuy rằng hắn chỉ gặp một lần, lại nhớ rất rõ ràng, đó là chỗ thiếu sót của pháp tắc thiên địa, khiến cho vô số Tử Linh từ màu vàng lưới ngăn cách không ngừng chồi ra! Nơi này cũng có!

Khác biệt ở chỗ, nơi này còn không trào ra Tử Linh!

Hắn tế ra Hỏa Thần Lô, nói:

– Bếp lò, đốt cháy miếng thịt này.

– Gì. Mấy thứ này vừa nhìn là biết không phải thứ tốt lành gì, Lư đại gia cũng không muốn ăn! Con lừa đen vội vàng lắc đầu.

– Không ai cho ngươi ăn! Chu Hằng trước nói với con lừa đen,

sau nói với Hỏa Thần Lô: – “Không cần lưu thủ, toàn lực ứng phó. Đốt miếng thịt vụn này thành tro bụi đi!

– Xem bổn tọa đây! Hỏa Thần Lô bắt đầu phát uy, phun ra một ngọn lửa đốt khối thịt đỏ kia.

Ngập tràn trong ngọn lửa, nhưng mà nó lại không hề biến hóa, dường như chỉ hơi teo lại chút ít.

– Bếp lò, ngươi chưa ăn no sao, sao lại kém như vậy! Con lừa đen ở một bên trêu nói.

– Ngươi được thì lên đi, không được thì im miệng lại đi! Hỏa Thần Lô không cam lòng yếu thế nói, nó cũng không sợ con lừa đen a.

– Thiết, đúng là thứ vô dụng mà, còn cãi lại nữa! Con lừa đen lẩm bẩm nói. Chu Hằng chau mày, quả nhiên, đây cũng là đồ vật giống như ở trong Ma Hải! Một khi đã như vậy, lại không thể dễ dàng phá hủy, nếu không nguy cơ ở Ma Hải sẽ kéo dài bao lâu đây?

Hoặc Thiên nói qua, trong vòng trăm năm nguy cơ bên trong Ma Hải sẽ mở rộng đến tình trạng không thể vãn hồi. Lúc trước Chu Hằng cho rằng chỉ bốn đại Ma Hải mở rộng, nhưng không nghĩ tới là, không ngờ hắn ở trong này thấy được dấu hiệu hình thành tân Ma Hải!

Nơi này xuất hiện mầm mống Ma Hải, như vậy những tinh cầu khác thì sao? Thậm chí bên trong Bách Long Tinh thì sao?

Nếu bên trong mỗi một cái tinh cầu đều xuất hiện một cái Ma Hải, vậy toàn bộ Minh giới bị Ma Hải cắn nuốt mất bao lâu?

Tình thế đột nhiên trở nên vô cùng nguy cấp! Trong vòng trăm năm, Ma Hải thành hoạ, đó cũng không phải khoa trương! Hơn nữa, còn có ma đầu thần bí kia, sau trăm năm có thể đánh vỡ phong ấn ra, đến lúc đó ai có thể khắc chế được hắn đây?

Chu Hằng dâng lên cảm giác bị áp bách mãnh liệt, hắn nhất định phải nhanh chóng đột phá Hắc Động Cảnh, chỉ có hơn 90 năm, nhưng mà hắn lại phải vượt qua hắc động 10 cảnh, ít nhất lại phải bước ra 3000 bước, trở thành tân Thánh!

Bởi vì Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt đi ra 1000 bước đều chưa thành Thánh, hiển nhiên cần phải nắm giữ đại đạo thiên địa! Thời gian vô cùng cấp bách! – Chu tiểu tử, ngươi biết đồ chơi này sao? Con lừa đen tò mò hỏi, lại vươn chân sờ một cái.

– Đừng đụng vào! Chu Hằng cản lại, đồ chơi này không đụng vào được, chỉ sợ cường giả cấp Hắc Động động vào đều phải chết.

Con lừa đen lập tức rút chân về, nói: – Sao dọa người như vậy, bổn tọa nhát gan lắm đấy.

Chu Hằng lấy ra hắc kiếm, sau khi hít một hơi thật sâu, mạnh mẽ chém ra một kiếm. Lăng Thiên Cửu Thức!

Thình thịch. Một kiếm này chém vào thịt đỏ, nhưng mà vật kia lại vô cùng co giãn, kiếm phong chém vào, lực lượng hao hết sau đó mạnh mẽ bị bắn bật ra.

Không thể chém được!

Chu Hằng hao hết linh lực, hắn thúc dục lốc xoáy tinh tú. Nhanh chóng rút linh khí từ trong hư bổ sung, cho dù không có Hồng Nguyệt giúp hắn thôi động, nhưng mà không tới nửa ngày có thể khôi phục tới trạng thái đỉnh phong.

Ngay cả hắc kiếm đều không chém được!

Chu Hằng thở dài trong lòng, lúc này linh lực của hắn mới chỉ đạt tới tầng thứ Tuệ Tinh Cảnh đại viên mãn, vận chuyển Lăng Thiên Cửu Thức, lực phá hoại đủ khiến Chân Quân 5 động động dung. Nhưng ngay cả thương tổn vật kỳ dị này một chút cũng không được!

Nói cách khác, Ma Hải hình thành không thể ngăn cản, Ma

Hải mở rộng không thể ngăn cản! Có ánh sáng thiên hà chiếu rọi, Chu Hằng tin tưởng hắn tuyệt đối an toàn, nhưng mà những người khác thì sao? Chẳng lẽ muốn thân nhân của hắn vĩnh viễn ở trong Tiên Cư sao, vĩnh viễn sống dưới ánh sáng thiên hà của hắn sao?

Dựa vào thực lực bây giờ của mình căn bản không thể ngăn cản, không biết chờ linh lực tiến vào Hắc Động Cảnh. Hay hoặc là Hỗn Độn Cảnh, thậm chí thành Thánh thì thế nào nhỉ?

Trời không tuyệt đường người, nhất định sẽ có biện pháp! Chu Hằng thu hồi hắc kiếm, nói: – Đi thôi!

– Uy uy uy, ngươi còn chưa nói đây là đồ chơi gì à! Con lừa đen đuổi theo.

– Ta cũng không biết!

– Ta sát… Chu tiểu tử ngươi là kém vậy sao?

– Tuy nhiên, thứ này ta đã gặp một lần ở một nơi khác, chính là đáy Ma Hải Long tộc trấn thủ, Âm Ảnh Tử Linh không ngừng từ mấy thứ này chui ra.

– Xít! Ngươi không phải nói. Cái này cũng có thể hình thành một Ma Hải mới đấy chứ? …

Cho dù con lừa đen không động não, khi biết tin tức này vẫn kinh hãi nửa ngày không thể nói gì.

– Con lừa, không cần quá lo lắng, xe đến trước núi ắt có đường, nhất định sẽ có biện pháp giải quyết! Chu Hằng an ủi.

– Bổn tọa đang suy nghĩ, trên người ngươi nhiều bảo vật như vậy, bổn tọa muốn chọn vài món! Con lừa đen tiếp lời nói.

Chu Hằng không khỏi thở dài: – Ta còn chưa chết, ngươi đã đánh chủ ý lên ta.

– Cái này là lo trước! Hơn nữa, chúng ta quan hệ tốt như vậy. Vật của ngươi không cho bổn tọa thì cho ai? Con lừa đen hoàn toàn không biết xấu hổ.

– Cút!

Khi nhìn tới mớ thịt cổ quái kia, bọn họ cũng đã tiến vào khu vực nòng cốt của hắc động, bởi vì không bao lâu sau bọn họ gặp rất nhiều người tạo thành một trận hình hình tròn, trung tâm là một viên tinh hạch chớp động ánh sáng.

Chu Hằng gặp qua Tinh Hạch một lần rồi. Chỉ là đó là Tinh Hạch của hành tinh, mà đây là một viên thuộc Hắc Động, trình độ khác nhau nhiều lắm.

– Thế giới sắp bị hủy diệt, bọn họ còn ở đây tranh đoạt, thật làm cho người ta thất vọng a! Con lừa đen giận dữ nói, vẻ mặt hiên ngang lẫm liệt: – Chu tiểu tử, chúng ta thông báo tin tức thế giới sắp bị hủy diệt cho bọn họ, để bọn họ từ bỏ thứ kia.

– Sau đó chúng ta vụng trộm cầm Tinh Hạch bỏ chạy? Chu Hằng tiếp lời nói.

Con lừa đen nặng nề vỗ vai Chu Hằng, khen: – Ngươi giống hệt bổn tọa đấy!

– Con lừa, ta biết ngươi đê tiện, nhưng đê tiện đến mức này ngươi quả thật đánh xuyên hàng rào vô sỉ đấy. Chu Hằng lắc đầu thở dài.

Lúc này, Tinh Hạch vẫn chưa hoàn toàn thành hình, thất thải quang hoa quá khủng bố, tương đương với Chân Quân 5 động toàn lực oanh kích, cho dù cường giả 6 động 7 động cũng không dám mạnh mẽ thu, nếu bỏ vào trong pháp khí không gian, pháp khí không gian khẳng định sẽ bị tan vỡ!

Chỉ có thể chờ, đợi cho Tinh Hạch hoàn toàn thành hình, đến lúc đó nó sẽ không phát ra lực lượng kinh khủng kia nữa.

Chu Hằng đưa mắt đánh giá, hạng thiên tài như Huyền Phượng Vũ, Quy Vô Thọ, Tào Minh Quang đều đã đến, đặc biệt Quy Vô Thọ và Tào Minh Quang, bọn họ đều có được chiến lực cấp bậc 5 động, lại còn rất trẻ, khiến cho người đời ghen muốn chết.

Lúc này, vô luận là Huyền Phượng Vũ hay là Quy Vô Thọ đều không có ý tới chào hỏi, bất cứ lúc nào Tinh Hạch cũng có thể thành hình, nhất thiết phải tranh đoạt trước!

Ba ngày sau, ánh sáng bảy màu chói lòa, sau đó co rút lại, Tinh Hạch không còn phát ra ánh sáng nữa, giống như một khối đá bình thường.

Tinh Hạch, thành hình! – – – – – oOo- – – – –

Chương 1089: Tử thủ

Đoạt!

Mọi người đều toàn lực ra tay, bất kỳ kẻ nào chắn trước mặt đều là địch nhân!

Trong khoảng thời gian ngắn, vô số ánh sáng phóng lên cao, từng cái hắc động mở ra, từng đạo phù văn hiện lên, toàn trường huyễn lệ vô cùng.

Mà sau khi Tinh Hạch hình thành, cái hắc động này cũng hoàn toàn chết đi, toàn bộ hư không run rẩy, bắt đầu tan vỡ! Tuy nhiên, người tới đây ít nhất cũng là Hắc Động Vương, có đủ thực lực chống lại lực không gian băng diệt, không có ai vì vậy mà chạy trốn.

Mục tiêu của tất cả mọi người chỉ có một, đó chính là Tinh Hạch!

Oanh! Oanh! Oanh!

Đại chiến bạo phát, mọi người kiềm chế lẫn nhau, sau khi kịch chiến mười mấy phút, không ngờ không ai có thể đụng được tới Tinh Hạch.

– Chờ sau khi hư không hoàn toàn vỡ nát, bổn tọa liền ra tay giành lại Tinh Hạch rồi bỏ chạy. Con lừa đen hai mắt lấp láy vẻ ranh mãnh.

Nói trộm được bảo vật, quả thật không ai so được với con lừa đen, Thuấn di phù văn vừa ra chính là thiên hạ vô địch!

– Chưa chắc! Chu Hằng lắc đầu:

– Ngươi cho rằng chỉ ngươi mới có thể thuấn di sao, ta đã cảm ứng được không gian bị phong tỏa, ngươi muốn đi vào dễ dàng, nhưng muốn đi ra thì khó.

Đi vào dễ dàng bởi vì có thể chậm rãi phá hư phong tỏa phía ngoài, chỉ là khi nào đắc thủ, sẽ lập tức bị quần công, vậy còn thời gian oanh phá phong tỏa sao?

Mà nói về tốc độ thực tế, Hắc Động Vương con lừa đen không coi vào đâu, mạnh hơn nó còn một bó to!

– Ngươi chặn dùm bổn tọa, để bổn tọa có thể phát động Thuấn di phù văn!

– Ta có phải còn lưu lại người chặn phía sau cho ngươi, để ngươi ung dung chạy trốn hay không?

– Sách sách sách, Chu tiểu tử giác ngộ thật tốt, bổn tọa thích!

ads

Khi bọn họ nói chuyện, Tinh Hạch cũng nghênh đón vị chủ nhân đầu tiên. Bị một gã cường giả 5 động Cùng Kỳ tộc chiếm được, nhưng mà ở trong hoàn cảnh như vậy, Chân Quân 5 động thì coi là cái gì?

Hắn vừa lấy được, lập tức có trăm đạo công kích cùng đánh tới hắn, trong đó có một nửa đạt tới cấp bậc 5 động. Khủng bố khôn cùng!

Hắn sợ tới mức ném Tinh Hạch ra, oanh, đám đông bắt đầu khởi động, trong nháy mắt mục tiêu công kích thay đổi.

Nhưng mà ngay cả như vậy, Chân Quân 5 động vẫn bị mười mấy đạo công kích đánh trúng, đánh cho hắn không ngừng hộc máu!

Cùng Kỳ a. Đây chính là thần thú cấp ba, nhưng mà thể chất mạnh mẽ như thế vẫn bị đánh cho hộc máu, có thể thấy cỗ lực lượng tranh đoạt khối Tinh Hạch đáng sợ dường nào!

Oanh! Oanh! Oanh!

Một bên là đại chiến cường giả cấp Hắc Động, một bên là hư không phá diệt, hai bên đều sinh ra ánh sáng diễm lệ.

Tuy nhiên. Hư không phá diệt rất nhanh liền đã xong, nhưng cường giả cấp Hắc Động tranh đoạt lại vừa mới bắt đầu, ngược lại càng ngày càng kịch liệt. Ở đại chiến như vậy trong, kẻ yếu rất nhanh liền bị đào thải, thân chịu trọng thương mất đi tái chiến năng lực. Mỗi lần tranh đoạt đều là như thế, chỉ có người mạnh nhất mới có thể thắng lợi!

Chu Hằng và con lừa đen tuy rằng lúc đầu không bị cuốn vào trong tranh đoạt, nhưng mà ai bảo bọn họ ở bên xem vui. Ngồi làm ngư ông đắc lợi? Bọn họ bị bắt cuốn vào trong chiến đấu, không xuất thủ không được.

Điều này làm cho con lừa đen tức giận liên tục kêu la, bởi vì nó đang đánh chủ ý chiếm tiện nghi, nhưng mà bị cuốn vào trong chiến đấu nó nhất định phải toàn lực ứng phó, bởi vì người khác không hạ thủ, bởi vì mọi người đều tận khả năng giảm bớt đối thủ cạnh tranh.

Tuy nhiên, hai người bọn họ một nắm giữ phù văn giam cầm, một có được vòng thiên hà, đều là lợi khí phòng ngự. Giam cầm đối thủ, mình thì nhân cơ hội chạy đi, căn bản không cùng đánh bừa.

Bởi vì chiến thắng một đối thủ căn bản vô dụng, còn có rất nhiều người ở bên cạnh đấy, đây không phải so ai giết nhiều người hơn. Mà là ai có thể tận lực duy trì chiến lực mạnh nhất tới cuối cùng.

So ra, vòng thiên hà của Chu Hằng càng lợi hại hơn, thứ nhất nó tự động vận chuyển, sau mỗi một lần phát động, một giây sau sẽ lại lần nữa phát động, hiệu quả rất nghịch thiên!

Thứ hai, nó chẳng những có thể giam cầm đối thủ, ngay cả công kích cũng bị khóa lại, không giống phù văn giam cầm chỉ có thể giam cầm đối thủ.

Nhưng ưu điểm của phù văn giam cầm ở chỗ có tác dụng ở khoảng cách xa, mà vòng thiên hà cũng chỉ hạn chế quanh người Chu Hằng ba trượng.

Khi Chu Hằng và con lừa đen liên thủ, ưu thế hỗ tương, không còn nhược điểm.

Bọn họ lại cố ý không đường hoàng, chỉ thủ chứ không tấn công, tận lực không làm chim đầu đàn, gần như không dùng bài tẩy gì.

Ba ngày sau, giữa sân chỉ còn lại 11 người cạnh tranh.

Trừ Chu Hằng, con lừa đen và Huyền Phượng Vũ vẫn là Hắc Động Vương ra, những người khác hoặc là Chân Quân 5 động, tỷ như Tào Minh Quang, hoặc là có được chiến lực cấp bậc 5 động, tỷ như Quy Vô Thọ.

Chu Hằng liếc Huyền Phượng Vũ một cái, nữ nhân này cũng mạnh vì gạo, bạo vì tiền, nếu không rõ ràng nàng chỉ có thể chất, linh lực song trọng Hắc Động Vương, chiến lực nhiều nhất là Hắc Động Hoàng, nhưng mà không ngờ có thể kiên trì được đến lúc này.

– Các vị, chúng ta đổi nơi khác tranh đoạt tiếp, thế nào? Một gã Chân Quân 5 động đề nghị. – Được!

11 nhân đồng thời ra tay, cuốn theo Tinh Hạch bay đi. Bọn họ là người thắng trận tranh đoạt này, tự nhiên phải giữ vững thành quả, miễn khi bọn họ tranh kịch đột nhiên bị người ra tay chiếm tiện nghi.

Đi một góc hoang vắng tái chiến!

11 người cùng mang theo Tinh Hạch trốn đi, ba ngày sau, bọn họ đều dừng lại, nhao nhao buong tay.

Không phải bọn hắn muốn buông tay, nhưng mà ai không buông tay sẽ trở thành đối tượng quần công! Ở tình huống còn 10 đối thủ cạnh tranh, mạo hiểm như vậy rất không khôn ngoan!

Con lừa đen không buông tay!

Con lừa đê tiện lòng tham không đáy, vào túi nó, hoặc là bị nó sờ qua mà đòi nó buông ra?

Tuyệt đối không thể!

Lập tức, nó thành mục tiêu của mọi người.

– Chu tiểu tử, tranh thủ cho bổn tọa 3 giây. Con lừa đen hét lớn, kiên quyết không chịu buông tay. Chỉ cần có ba giây, nó có thể oanh phá không gian phong tỏa này, triển khai thuấn di rời đi. Ba giây đồng hồ, vậy cũng dám nói à!

Chu Hằng sắc mặt tối sầm, hắn có chín đối thủ a, trừ Huyền Phượng Vũ yếu nhược ra, những người khác người nào mà không phải cường giả 5 động, hay hoặc là có được chiến lực

cấp bậc 5 động? Ba giây?

Ngay cả ba phần trăm giây đều khó, vòng thiên hà nhiều nhất có thể giam cầm những cường giả này một phần vạn giây mà thôi! Ta sát, liều mạng thôi!

Chu Hằng cắn răng một cái, toàn lực xuất thủ!

Hỏa Thần Lô, Lạc Nhật Cung, hắc kiếm đều được tế ra, hắn cũng hóa thành long hình, tràn ra vô tận long uy. Yên Diệt, Đại Ngũ Hành phù văn lưu chuyển, hắn dùng ta toàn bộ tuyệt chiêu!

Oanh, Hỏa Thần Lô phun ra nộ diễm, Lạc Nhật Cung bắn tiến vô hình, Chu Hằng 1 tay cầm kiếm tung hoàng. Tay kia thi triển Bá Long Quyền, hai đại phù văn cùng đề thân!

Ngàn vạn chớ xem thường một cường giả có gan liều mạng! Chu Hằng mặc dù chỉ là Hắc Động Vương, nhưng Bảo khí trong tay hắn rất hiếm có.

Hỏa Thần Lô có thể bộc phát ra chiến lực cấp bậc 5 động, Lạc Nhật Cung chính là Hỗn Độn Khí, tuy rằng không có thần trí độc lập như Hỏa Thần Lô, có thể hoàn mỹ phát huy ra uy lực hoàn mỹ. Nhưng mà chống lại tồn tại gần 5 động cũng không khó!

Mà hắc kiếm cũng là Hỗn Độn Khí sắc bén vô cùng, sát khí kinh khủng! Bá Long Quyền tung hoành, phối hợp uy lực hai đại phù văn, đủ để đẩy chiến lực của hắn tới 3 động, thậm chí cao hơn!

Ba gã Chân Quân 5 động lập tức bị bức lui, Huyền Phượng Vũ dính đòn nghiêm trọng của Chu Hằng cngx nhượng bộ lui binh. Mà Tào Minh Quang sau khi do dự một chút, cuối cùng không dám ra tay, hắn hy vọng Chu Hằng chết, nhưng tuyệt không thể chết ở trong tay hắn, hoặc là nói không thể để cho người khác biết Chu Hằng chết ở trong tay hắn!

Bởi vì hắn biết đứng sau lưng Chu Hằng chính là Hoặc Thiên, vì một viên Tinh Hạch mà đắc tội vị Thánh nhân mạnh nhất kia, quả thực là chuyện ngốc nhất trên đời.

Ngươi hấp thu hoàn toàn chỗ tốt một viên Tinh Hạch là có thể địch nổi Thánh nhân sao? Căn bản không thể!

Chính vì cố kỵ như vậy, công kích của Quy Vô Thọ cũng chậm lại. Đả thương Chu Hằng không sao, nếu muốn tham gia tranh đoạt phải có giác ngộ như vậy. Nhưng nếu như đánh chết Chu Hằng, vậy có trời mới biết Hoặc Thiên sẽ có phản ứng như thế nào!

Dù sao, có ba vị cường giả 5 động oanh kích cũng đủ đánh cho Chu Hằng trọng thương.

Trong giây lát, Chu Hằng chỉ đối mặt với ba cường giả 5 động, nhưng mà chiêu thuật của hắn đã dùng hết, chỉ có thể dựa vào thân thể cứng rắn của mình chống lại 3 công kích kia thôi.

Không thể giỡn à, thể chất Long tộc của hắn quả thật cường đại, nhưng đối thủ lại là 3 cấp bậc 5 động à. Bằng vào lực lượng bản thân vẫn có thể đánh hắn trọng thương, thậm chí giết chết hắn, huống chi còn vận dụng phù văn? Oanh! Công kích đánh tới!

Vòng thiên hà nở rộ, cản lại ba đạo công kích kia, nhưng mà vảy rồng trên người Chu Hằng rơi xuống từng mảng, dường như hắn mất đi tất cả sinh khí vậy. Vảy tự động ly thể!

Không phải!

Hắn đang thiêu đốt tinh khí sinh mệnh, coi đây là cái giá phải trả, để uy lực vòng thiên hà tăng lên.

– Không tốt! Thấy một màn như vậy, chín tên tranh đoạt đều biến sắc, bởi vì Chu Hằng thật sự cản được, mà con lừa đen đang phá mở không gian phong tỏa, đang có chủ ý gì liếc mắt một cái là rõ!

Chẳng những ba người liều mạng ra oai, hay là bị bức lui, hoặc Tào Minh Quang cùng Quy Vô Thọ vì cố kỵ mà rút tay về cũng lại lần nữa ra tay, đánh tới Chu Hằng!

Chu Hằng đã không còn dư thừa tinh lực vận chuyển Hỏa Thần Lô hoặc là Lạc Nhật Cung nữa, hắn dồn tất cả lực lượng để duy trì vòng thiên hà.

Oanh! Oanh! Oanh! Công kích điên cuồng đánh úp lại, vảy rồng trên người Chu Hằng rụng như mưa, máu tươi loang lổ long thân, mà long thân đang heo rũ thành từng khối thịt chết!

Hắn dù sao chỉ là Hắc Động Vương, rất miễn cưỡng! Tinh khí sinh mệnh nhanh chóng tiêu hao! Nhưng mà ngay cả như vậy, hắn vẫn có thể chống đỡ được công kích của tám đại cường giả cấp bậc 5 động, Huyền Phượng Vũ tuy rằng rất mạnh, nhưng còn kém xa 8 người khác! Chỉ trong nháy mắt, xương cốt toàn thân Chu Hằng đều gãy nát!

Công kích đều tới!

– Ha ha ha! Bổn tọa thành công! Con lừa đen cười lớn một tiếng, phát động Thuấn di phù văn! Oanh!

Lực lượng kinh khủng trào lên, nhưng lại đánh lên khoảng không, Chu Hằng và con lừa đen đã biến mất. – Đáng ghét! Mấy vị Chân Quân 5 động đều rống giận, nhiều cường giả liên thủ như vậy cũng để cho 2 tên Hắc Động Vương mang theo Tinh Hạch chạy mất, chuyện này truyền đi không phải bị người cười chết sao?

– Ta đã giao Mẫu Tử Tâm Ấn trong viên Tinh Hạch kia rồi, có thể cảm ứng được vị trí của nó! Tào Minh Quang đột nhiên nói.

Lời này nói ra, mọi người đều cả kinh trong lòng, tên này thật là âm hiểm, nếu cuối cùng ai thu được Tinh Hạch mà tưởng rằng bình an vô sự, đột nhiên bị đánh lén rất có thể bị trúng chiêu a!

Nhưng bây giờ lại không có ai trách hắn, một gã cường giả 5 động lấy ra một chiếc thuyền nhỏ bằng ngọc nói: – Ta có Thiên Vân Chu, nếu như ta thay phiên nhau toàn lực thúc giục, tuyệt đối đuổi kịp.

– Đi!

– Đi!

– Ta rời bỏ!

Huyền Phượng Vũ đột nhiên nói.

– Ta cũng rời bỏ! Quy Vô Thọ hơi hơi lưỡng lự một chút cũng lựa chọn giống vậy.

– Chúng ta đi! Bảy người còn lại đều lên thuyền, vù, cắt qua không gian mà đi. – – – – – oOo- – – – –

Chương 1090: Tử cực hậu sinh

Con lừa đen phát động Thuấn di phù văn, chỉ mấy giây liền trốn chui xa mấy vạn dặm!

– Chu tiểu tử, ngươi không chết? Nó lắc lắc Chu Hằng, trong ánh mắt toát ra vẻ lo lắng

Chu Hằng đã hôn mê bất tỉnh, trên thân không ngừng trào ra máu tươi, nhìn qua vô cùng thê thảm, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể đoạn khí, ngay cả tim đập đều đình chỉ! Nên biết rằng hắn chịu ba cái Chân Quân 5 động oanh kích, đối với người vừa mới bước vào Hắc Động Cảnh, lực phá hoại thật sự quá lớn!

– Đám hỗn đản kia, không phải là đoạt Tinh Hạch thôi, sao phải phát rồ như vậy? Đừng để cho Lư đại gia đụng, nếu không trực tiếp đánh chết!

Con lừa đen khó chịu nói.

Hưu!

Một đạo ngân quang bắn lai từ đàng xa, rõ ràng là một chiếc thuyền nhỏ, trên thuyền bảy người đứng thẳng!

Con lừa đen vừa thấy, lông mao toàn thân lập tức đều dựng lên, vội vàng hú lên quái dị, quay đầu bỏ chạy, ông, Thuấn di phù văn triển khai, lập tức biến mất.

– Hừ, nhìn ngươi có năng lực vận dụng bao nhiêu lần Thuấn di phù văn!

– Truy!

Bảy người thay phiên thúc giục thuyền, bọn họ đều là cấp bậc 5 động, cộng thêm chiếc Thiên Vân Chu này chuyên môn dùng để chạy, tốc độ tuyệt không thể chậm hơn so với con lừa đen!

Thuấn di phù văn ưu thế lớn nhất ở chỗ trốn chui xa trong nháy mắt, để truy binh lập tức mất đi phương hướng truy tung, nhưng bây giờ Tinh Hạch bị Tào Minh Quang động tay chân, dường như một cái hải đăng đang chỉ dẫn, trừ phi con lừa đen vứt bỏ Tinh Hạch, nếu không nó vĩnh viễn đừng nghĩ vùng thoát khỏi truy binh!

Bảy vị Chân Quân 5 động thay phiên thúc giục vận Thiên Vân Chu, đuổi kịp con lừa đen bất quá là vấn đề thời gian!

– Không thể nào! Sao đã truy tới rồi! Con lừa đen nhoáng lên một cái, xuất hiện ở chỗ xa xôi, tên này trời sinh bắt nạt kẻ yếu, chỉ là ngoài miệng nói dễ nghe thôi. Nào có dũng khí đối kháng với Chân Quân 5 động, huống chi là bảy!

– Coi như các ngươi thoát được mau, lần này tha các ngươi một lần! Con lừa đê tiện còn không quên dát vàng lên mặt mình, nhưng nó lập tức biến sắc, bởi vì xa xa đang có một chiếc thuyền nhỏ xanh ngọc lái qua!

– Con mẹ nó a! Con lừa đen kêu thảm một tiếng. Vội vàng lại phát động Thuấn di phù văn.

Con lừa đen thoát được mau, nhưng truy binh phía sau cũng không chậm chút nào, luôn có thể đi theo phía sau, khiến cho con lừa đen chỉ có thể liên tục sử dụng Thuấn di phù văn. Cũng may mà nó tiến vào Hắc Động Cảnh, linh lực liên miên bất tuyệt. Nếu không đã sớm kiệt lực bị đuổi kịp!

Nhưng bảy ngày tiếp, toàn bộ con lừa đen đều gầy đi một vòng, nó đã sắp đến đến bước đường cùng .

– Chu tiểu tử a, ngươi còn không tỉnh lại! Con lừa đen kêu thảm thiết, dù Chu Hằng không thuấn di, nhưng chỉ cần có hắn chia sẻ một ít áp lực. Để con lừa đen một chút xíu thời gian khôi phục, vậy nó cũng sẽ không thảm như vậy .

ads

Mà muốn chạy về Bách Long Tinh, hắc hắc hắc, ma nữ số 2 vừa nổi dóa, mặc kệ bao nhiêu cái Chân Quân 5 động đều làm thịt ăn luôn hết thảy!

– Chu tiểu tử, chớ ngủ nữa, bổn tọa sắp chết!

…

Tình huống Chu Hằng rất không hay. Thương thế trên thân thể ngược lại là việc nhỏ, mấu chốt là hắn vì đỡ oanh kích cấp bậc Chân Quân 5 động, không tiếc bùng cháy tiềm năng sinh mệnh, hao tổn là căn bản của hắn!

Tinh khí sinh mệnh hao tổn nhiều, cộng thêm cuối cùng bị thương nặng, làm cho hắn thương tổn tới căn bản, bị vây trạng thái nguy hiểm nhất.

Chu Hằng cũng không phải tham tài như mạng, nếu sự không thể làm, hắn tình nguyện để con lừa đen vứt Tinh Hạch sắp xuất hiện mà sẽ không lấy tánh mạng của mình đi mạo hiểm – hắn cũng không phải là con lừa đen!

Nhưng lần này, hắn cố ý làm như thế!

Đột phá 100 viên tuệ tinh không có đầu mối. Dù là Hồng Nguyệt mang thai cũng không để hắn đột phá, bởi vậy hắn nhất thiết phải tìm con đường khác!

Tử cực hậu sinh!

Hắn ép mình đến nơi hẳn phải chết, với ý chí bản thân ngoan cường sống lại, một lần niết bàn, đổi một lần tân sinh. Thoát thai hoán cốt, có lẽ có thể đạt tới Tuệ Tinh Cảnh siêu cấp đại viên mãn!

Nguyên bản hắn quả thật không cần liều mạng như vậy, nhưng ở trong hắc động nhìn thấy vật chất màu đỏ, Ma Hải uy hiếp đã như lửa sém lông mày, mà chỉ có hắn mới có thể chân chánh trấn áp Âm Ảnh Tử Linh, ngay cả Hoặc Thiên đều không được!

Vì người bên cạnh mình, Chu Hằng nguyện ý mạo hiểm!

Nếu không, sau trăm năm hắn có lẽ miễn cưỡng bước vào Hắc Động Cảnh, nhưng đối mặt với Tử Linh phô thiên cái địa, hắn chỉ có thể thủ hộ một cái không gian nho nhỏ, mọi người đều chỉ có thể sống ở trong Tiên Cư nho nhỏ!

Minh giới là sinh linh , tuyệt không thể để Tử Linh chiếm cứ!

Vì cha mẹ, vì người yêu, vì đứa nhỏ chưa xuất thế!

Trong thân thể Chu Hằng tản ra sinh cơ, đây là tín niệm hắn bất diệt, ngoan cường bất khuất.

Ở ngay từ đầu, điểm ấy sinh cơ vi yếu đến đáng thương, nhưng theo thời gian trôi qua, cỗ sinh cơ đã lớn mạnh , cuối cùng hừng hực bùng cháy, dường như suối mát lưu chuyển trong thân thể Chu Hằng khô kiệt, làm dịu thân thể hắn gần như tử vong.

Thình thịch!

Trái tim sớm đã ngưng đập đột nhiên khiêu động một cái, thập phần mỏng manh, qua một lúc sau, mới lại nhảy lên thứ hai, thình thịch, thình thịch, thình thịch, mấy mấy giờ sau, tiếng tim đập trở nên càng ngày càng hữu lực, vận chuyển từng luồng tinh huyết đến mỗi một góc thân thể hắn.

Thân thể máu thịt bầy nhầy lập tức bắt đầu khép lại, đường cong thân thể hắn trần trụi rõ ràng, mỗi một khối cơ thể cũng tràn đầy sức bật kinh khủng, một quyền tùy ý có thể đánh bể thái dương!

Tử cực hậu sinh, kỳ diệu vô cùng!

Chu Hằng vô hạn đến gần tử vong, dường như chạm tới bản chất tử vong!

Tử khí diệt hết, sinh cơ bừng bừng!

Sinh tử một đường, nếu hắn có hiểu ra, trong không gian đan điền lặng yên phát sinh biến hóa.

Ông! Ông! Ông!

99 viên tuệ tinh tạo thành một cánh cửa, lưu động, lóe sáng, nhìn qua mờ ảo, dường như xa cuối chân trời, dường như lại gần ngay trước mắt!

Đây là… Cánh cửa không gian!

Thần thức Chu Hằng hóa thành hình người, đi vào trong Tuệ Tinh Môn, lưu quang chớp động, trong nháy mắt hắn xuất hiện ở nơi vô cùng xa xa, Tuệ Tinh Môn cấu kết hư không, có thể xuyên qua vô hạn không gian trong giây lát!

Nhưng bây giờ chỉ có thể tác dụng trong không gian đan điền, không có chút ý nghĩa nào!

Đúng rồi!

Hắn đột nhiên tỉnh ngộ, đây là bởi vì hắn còn không hình thành 100 viên tuệ tinh, không đạt tới siêu cấp đại viên mãn Tuệ Tinh Cảnh!

Oanh!

99 viên tuệ tinh nhao nhao hướng bay đi về hắn, vây quanh xoay tròn hắn, từng viên một đều kéo theo cái đuôi xinh đẹp mà thật dài, cực kỳ huyễn lệ!

Tâm thần Chu Hằng rơi vào trong trầm tư, hắn dường như lĩnh ngộ được cái gì, nhưng còn kém một đường!

…

– Bổn tọa đầu hàng! Con lừa đen kêu thảm thiết, mười lăm ngày qua nó đã hao tổn linh lực còn số không. Muốn cũng không thể vận chuyển Thuấn di phù văn. Trên thực tế, nó đã phát huy siêu trình độ, nếu không nó sớm kiệt quệ linh lực ở

ngày thứ chín!

Đương nhiên là bởi vì tham tài đang cản trở, để nó phát huy ra trình độ hai trăm phần trăm, thậm chí 300 phần trăm – đương nhiên, đây là giá cao với tiêu hao sinh mệnh căn nguyên! Nhưng ngay cả như vậy thì như thế nào, truy binh của nó là bảy cường giả 5 động!

– Giao ra Tinh Hạch! Một gã cường giả 5 động nói.

Con lừa đen không muốn, nhưng không có cách nào, nó cùng Chu Hằng đã bị dồn đến tuyệt cảnh! Hơn nữa, bảo vật tuy tốt, cũng cần có mệnh hưởng thụ a, con lừa đen tham tài thì tham tài. Nhưng đồng dạng rất sợ chết!

Nó lấy ra một tảng đá, ném tới đối phương.

Xoạt, tảng đá xẹt qua, không ai có phản ứng.

Một cường giả 5 động giật khóe miệng một cái, cả giận nói: – Ngươi nghĩ rằng chúng ta chưa từng thấy qua Tinh Hạch sao? Đầu này con lừa đê tiện lại dám lấy một khối linh thạch lừa gạt bọn họ, đây cũng quá khinh thường bọn họ. Cho là bọn họ không có kiến thức sao?

– Trước làm thịt đầu con lừa đê tiện này rồi nói sau! Lại một

cường giả 5 động nói.

– Từ từ! Từ từ! Con lừa đen lại lấy ra một tảng đá, lần này, ánh mắt bảy cường giả 5 động lập tức nhìn chòng chọc, đây là hàng hóa thật, tuyệt đối chính là viên Tinh Hạch cấp Hắc Động kia!

– Các ngươi có bảy, bổn tọa đưa ai mới tốt?

Con lừa đen ý đồ châm ngòi ly gián.

– Hừ, không cần ngươi quan tâm. Lưu lại Tinh Hạch, cút! Một gã cường giả 5 động nói.

Tào Minh Quang không khỏi nhẹ nhàng thở dài, hắn từng muốn mượn đao giết người, mượn cái cơ hội tranh đoạt này để Chu Hằng chết oan chết uổng, đáng tiếc a, tuy rằng Chu Hằng ghé vào trên lưng của con lừa đen không hề còn khí tức, nhưng không giống như đã chết!

Không có việc gì, hắn lặng lẽ đuổi theo con lừa đen, giết chết nó cùng Chu Hằng!

Ông!

Đúng lúc này, trên người của Chu Hằng đột nhiên bắt đầu khởi động ra một đạo sinh khí mãnh liệt. Mỗi một tấc da thịt không ngờ ở thả ra hào quang sáng ngời, một cỗ khí bàng bạc lưu chuyển, phong cách cổ xưa mà lại tôn quý, dường như ý chí thiên địa thêm thân!

– Cái gì! Bảy cường giả 5 động đồng thời thất sắc.

– Rõ ràng bị thương nặng như vậy, chỉ vài ngày sau chẳng những bắt đầu khép lại. Hơn nữa còn giống như lĩnh ngộ được cái gì!

– Tử cực hậu sinh, niết bàn sống lại!

– Tiểu tử này không thể lưu!

Bảy người đồng thời lộ ra sát cơ mãnh liệt, Chu Hằng quá yêu nghiệt , rõ ràng bị thương trí mạng, nhưng không ngờ ngược lại để hắn có đột phá cực lớn, đây là loại tư chất nào?

Người như vậy nếu lớn lên, sẽ đáng sợ đến bực nào?

Đủ để sánh vai với Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt đi?

Nhưng hôm nay bọn họ đã kết thù kết oán với Chu Hằng, nếu ngày nào đó Chu Hằng thực sự lớn lên thành cường giả vô địch, ai lại nguyện ý nhìn thấy hắn trưởng thành?

Chính là tử kỳ của mình a!

Giết, bóp chết trong nôi!

Tào Minh Quang thì vừa mừng vừa sợ, cả kinh là thiên phú Chu Hằng yêu nghiệt, không hổ là sư đệ của Hoặc Thiên, tư chất như vậy ngay cả hắn đều phải ghen tị! Mà vui chính là, hiển nhiên Chu Hằng trốn không qua một kiếp này!

Chết đi! Đi tìm chết đi!

– Uy uy uy, các ngươi đây là ý gì! Con lừa đen liên tiếp lui về phía sau, cả người nó đều đã dựng thẳng lông lên – Đi, bổn tọa không cần Tinh Hạch này, coi như là cho chó ăn, cướp đi đi!

Nó dùng sức ném Tinh Hạch, hưu, lập tức giống như như sao rơi hướng phương xa.

7 đại cường giả đều co giật da mặt, lời nói này, không ngờ coi bọn họ là cẩu, con lừa đê tiện thật sự thiếu đạo đức! Nhưng Tinh Hạch ở đó, đi theo Tào Minh Quang là có thể tìm tới,

không vội!

Hiện tại, giết một vị cường giả tuyệt thế tương lai mới là chuyện trọng yếu nhất!

Con lừa đen liên tục rút lui: – Lư đại gia khuyên nhóm ngươi không nên loạn, các ngươi biết Chu tiểu tử là ai chăng? Hắn là sư đệ kiêm tình nhân đại ma nữ Hoặc Thiên , sư thúc kiêm gian phu Tiểu ma nữ Hồng Nguyệt, các ngươi nếu dám xằng bậy, hai ma nữ tuyệt đối sẽ không cho các ngươi sống khá giả!

Cái gì!

Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt!

Trừ bỏ Tào Minh Quang ra, mọi người đều cả kinh trong lòng, khó trách Huyền Phượng Vũ cùng Quy Vô Thọ thối lui ra khỏi tranh đoạt, nguyên lai bọn họ sớm biết thân phận Chu Hằng, may mà phía trước bọn họ còn tưởng rằng hai người này tự biết thực lực không kịp!

– Giết, chỉ cần diệt khẩu, ngươi không nói, ta không nói, mọi người đều không nói, dù là Thánh nhân thì như thế nào! Tào Minh Quang bơm hơi cho mọi người.

Trong khoảng thời gian ngắn, 7 đại cường giả phun trào sát

khí.

Chương 1091: Đột phá

– Chu tiểu tử, Chu tiểu tử, mau tỉnh lại a! Con lừa đen muốn khóc, nó cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp hiểm cảnh như vậy.

– Đi tìm chết! Một gã cường giả ra tay trước, bàn tay to mở ra, trấn đối với con lừa đen cùng Chu Hằng.

Con lừa đen phát động Thuấn di phù văn, hưu, trong nháy mắt đi tới ngoài vạn lý, nhưng thân ảnh mới xuất hiện, nó lại bạo phun ra một ngụm máu tươi, tứ chi mềm nhũn, ngay cả đứng cũng không yên.

Chu Hằng lập tức té xuống từ trên lưng của nó, vẫn không nhúc nhích, nhưng sinh cơ từ trên người hắn phát ra lại càng thêm mãnh liệt, đạo đạo dị quang quấn quanh, kỳ diệu phi phàm.

Vù, thuyền nhỏ chở 7 đại cường giả đã đuổi theo!

Con lừa đen cũng… không động được nữa, nó sớm đã đạt đến cực hạn, ở trên cực hạn miễn cưỡng vận chuyển Thuấn di phù văn một lần nữa, lập tức để nó bị thương nặng, thậm chí bởi vậy cũng có thể chết!

– Trước hết giết tiểu tử này, hậu hoạn quá lớn! Một người nói, hai mắt nhìn Chu Hằng sáng quắc hung quang.

Nếu đã biết thân phận Chu Hằng, nhưng lại kết thù kết oán đến trình độ này, chỉ có diệt khẩu vĩnh tuyệt hậu hoạn !

7 đại cường giả liếc nhìn nhau, gần như đồng thời giơ lên tay phải, đánh tới Chu Hằng!

Mọi người cùng nhau ra tay, hung thủ mỗi người có phần, muốn chết thì chết chung!

Oanh! Oanh! Oanh!

Bảy vị Chân Quân 5 động công kích cường đại cỡ nào, trong quang hoa loạn thiểm, hoàn toàn bao phủ Chu Hằng!

– Trừ đi?

– Không có!

Ông!

Một cỗ dao động kỳ diệu tràn đầy, ánh sáng thần thánh lưu chuyển, vô cùng tôn quý!

Thân thể Chu Hằng lơ lửng khoảng không, đầu tiên tinh tú lốc xoáy hiện lên, tiếp theo là vòng thiên hà, cuối cùng thì là Tuệ Tinh Môn!

– Không, không có khả năng!

– Vạn viên tinh tú!

– Siêu cấp đại viên mãn!

Cường giả 5 động nhãn lực ra sao, chỉ xem một chút cũng có thể xem rõ mồn một số lượng tinh tú!

ads

Không phải 9999 viên đại viên mãn. Mà là vạn viên siêu cấp đại viên mãn!

Từ xưa đến nay chưa hề có!

Lại nhìn vòng thiên hà, đầu đuôi tương liên, thật sự nhìn không ra rốt cuộc có bao nhiêu, nhưng nhìn lại Tuệ Tinh Môn sẽ biết, 100 viên!

Đồng dạng là siêu cấp đại viên mãn!

Con đường tu luyện. Cơ sở quyết định tiền đồ!

Tựa như ngươi muốn hình thành Thiên Hà Cảnh đại viên mãn, như vậy điều kiện tiên quyết chính là Tinh Thần Cảnh đại viên mãn! Mà Chu Hằng có được 100 viên tuệ tinh, ý vị này… số lượng thiên hà cũng đạt tới 1000 đạo!

Tầng ba siêu cấp đại viên mãn!

Oanh!

Thiên địa cộng minh, trong hư không có sấm sét vang dội, trong vũ trụ tối tăm mà lạnh như băng trở nên vô cùng náo

nhiệt, huyễn lệ vô hạn!

Này này này này. Bọn họ chứng kiến một màn không thể hiểu nổi!

7 đại cường giả đều kinh hãi da đầu run lên, trên lịch sử chưa từng xuất hiện qua thiên tài siêu cấp đại viên mãn, mà bây giờ, lại làm cho bọn họ may mắn chính mắt thấy thiên tài tuyệt thế sinh ra như vậy!

Tầng ba siêu cấp đại viên mãn, nếu không ngoài suy đoán, rất có thể cũng có thể đạt Hắc Động Cảnh siêu cấp đại viên mãn. Thành tựu tương lai hoàn toàn khó có thể dự tính!

Giết giết giết, nhất định phải giết!

Đây là một người thậm chí càng thêm đáng sợ so với Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt, nếu kết ân oán, vậy nhất định phải diệt trừ, thừa dịp bây giờ còn thể diệt trừ!

7 đại cường giả không hề do dự, nhao nhao lại ra tay lần nữa!

Oanh! Oanh! Oanh!

Cho dù Chu Hằng là Tuệ Tinh Cảnh siêu cấp đại viên mãn thì như thế nào, chênh lệch với Chân Quân 5 động vẫn còn lớn không cách nào hình dung!

Ông. Tuệ Tinh Môn chớp động, sau đó quỷ dị biến mất!

Tất cả công kích lập tức đánh vào khoảng không!

– Thuấn, thuấn di!

– Điều này sao có thể!

– Đó là tuệ tinh, cũng không phải phù văn, tại sao có thể thuấn di!

– Tê, chẳng lẽ đây là dị năng 100 viên tuệ tinh?

Tầng bốn đại viên mãn để võ giả có được tư cách tấn công Hỗn Độn Cảnh, mà siêu cấp đại viên mãn, đánh vỡ thiên địa gông cùm xiềng xiếc, há không có một chút xíu dị năng? Không thấy thiên địa đều cộng minh ở đây sao?

Bọn họ đang nghịch thiên làm a!

7 đại cường giả đều run da đầu lên, đáy lòng dâng lên từng trận hàn ý, chỉ là trong nháy mắt sau bọn họ lại kiên định.

Tu giả cả đời chính là nghịch thiên mà đi, đoạt thiên chi mệnh, thiết địa lực. Nếu e ngại thiên địa, vậy còn bước trên con đường tu luyện để làm chi?

– Tiểu tử này còn chưa tỉnh lại, chúng ta phân tán ra, để hắn chui đầu vô lưới! Tào Minh Quang nhìn thật cẩn thận, lập tức định ra sách lược.

– Được!

Bảy người tách ra. Chỉ có một người tấn công hướng về Chu Hằng, những người khác thì thủ đến xa xa, nếu Chu Hằng thuấn di, bọn họ nhân cơ hội phát động một kích chí mạng – thuấn di cũng cần thời gian phát động!

Oanh! Oanh! Oanh!

Bọn họ liên tục xuất kích, nhưng tuy rằng Chu Hằng nhắm nghiền hai mắt, nhưng thật giống như có thêm con mắt thứ ba, hoàn toàn tránh được lộ tuyến sáu người phục kích! Càng làm cho người kinh dị là, hiện tại hắn rõ ràng còn ở trạng thái minh tưởng, hai chân song chưởng đều buông xuống rất tự nhiên, không có mảy may dấu hiệu dùng sức, hoàn toàn bị vây trạng

thái buông lỏng nhất!

Chỉ là bản năng chiến đấu đang thao túng Tuệ Tinh Môn thôi!

Một màn này làm 7 đại cường giả càng thêm sinh hàn khí, tiểu tử này là quái vật như thế nào a, vẻn vẹn chỉ bản năng đã khủng bố như này!

Ông!

Một cái điểm đen nhỏ hình thành từ phía sau Chu Hằng, không tầm thường chút nào!

Nhưng mà, thấy một màn như vậy, 7 đại cường giả lại phát lạnh khắp cả người!

Đây là… Hắc động!

Linh lực người này đột phá Hắc Động Cảnh !

Tê!

Vừa mới mới hình thành 100 viên tuệ tinh, lập tức đột phá Hắc Động Cảnh? Ngươi đang nói đùa à? Cái chắn cảnh giới đâu?

Yêu nghiệt như thế, để người ta thấy chỉ có tuyệt vọng!

Chu Hằng mạnh mở hai mắt ra, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, đảo qua một vòng ở trên mặt bảy người: – Bảy vị Chân Quân 5 động nhìn chằm chằm đuổi giết hai cái Hắc Động Vương, thật là uy phong a!

7 đại cường giả đều xấu hổ đến đỏ mặt lên, nhưng bọn hắn lập tức lại giết điên cuồng, Chu Hằng quá yêu nghiệt , yêu nghiệt như vậy một ngày chưa trừ diệt, bọn họ một ngày ăn ngủ không yên!

– Hãy bớt sàm ngôn đi, đều đến một bước này, ngươi không thể không chết! Một gã cường giả 5 động Chư Càn tộc hừ lạnh nói.

– Vậy phóng ngựa lại đây, để ta lãnh giáo bổn sự Chân Quân 5 động một chút! Chu Hằng gào to một tiếng, tinh tú lốc xoáy nhanh quay ngược trở lại, với tốc độ khủng khiếp rút ra linh khí phụ cận.

Tinh tú lốc xoáy rất đặc biệt. Nếu như là ở không gian đan điền, như vậy sẽ rút ra linh khí từ trong hư không, về phần hư không này ở đâu, ngay cả Chu Hằng cũng không sao nói rõ được, chỉ biết là có thể.

Mà trồi lên bên ngoài cơ thể. Tinh tú lốc xoáy bắt đầu rút ra linh khí từ xung quanh.

Dường như, Chu Hằng không gian đan điền liên tiếp thế giới kia dường như!

Nhưng trong tinh vũ mờ mịt có năng lực có linh khí gì, loãng đến đáng thương, mới hút hai cái liền biến khu vực phụ cận vạn dặm thành Tuyệt địa, không còn một tia linh khí!

Chu Hằng thu tinh tú lốc xoáy vào trong cơ thể, vòng thiên hà tung ra, lớn ra mười trượng!

Linh lực của hắn rảo bước tiến lên Hắc Động Cảnh, vòng thiên hà quả nhiên có tăng lên thật lớn, dưới hào quang chiếu rọi, có thể chiếu khu vực trăm trượng!

Nói cách khác, bên trong trăm trượng quanh thân hắn chính là vùng cấm Tử Linh!

Chu Hằng đưa ngón tay hướng Tào Minh Quang, hai đầu ngón tay đột nhiên hưu 1 cái, không gian quanh thân Tào Minh Quang lập tức đứt thành hai!

Tê!

Tào Minh Quang lui vài dặm, trên mặt có kinh hãi khó tả!

Pháp tắc không gian!

Chu Hằng nắm giữ pháp tắc không gian, hơn nữa đã phi thường xâm nhập, căn bản không giống mới vừa tiến vào Hắc Động Cảnh, mà là đạt tới cực hạn 10 bước, nếu không làm sao có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn?

Thật là đáng sợ. Tên này rốt cuộc là sanh như thế nào ra?

Đúng vậy, sau khi Chu Hằng hình thành 100 viên tuệ tinh, đột phá pháp tắc không gian, bước vào Hắc Động Cảnh!

Lĩnh ngộ cảnh giới cùng tích lũy linh lực là tách ra , hiện tại trình tự linh lực Chu Hằng mặc dù mới vừa mới bước vào Hắc Động Vương, nhưng hắn lĩnh ngộ đã đạt đến 20 bước! Không phải 10 bước, cực hạn hắn bất đồng cùng một Hắc Động Cảnh!

Khả năng là kết quả tầng ba siêu cấp đại viên mãn, cũng có thể là hắn dung hợp mai thủy tinh tím, toàn diện tăng lên tiềm năng thân thể!

Tuy nhiên Chu Hằng muốn lấy được lĩnh ngộ pháp tắc, lại cần chờ tích lũy linh lực đạt tới Hắc Động Vương cực hạn. Sau đó hình thành viên hắc động thứ hai, như vậy hắn có thể lựa chọn loại đại đạo thiên địa thứ hai.

Nhưng 20 bước mỗi một chi đại đạo chính là Hắc Động Cảnh cực hạn – hơn nữa cũng chỉ giới hạn ở Chu Hằng, muốn đi được xa hơn, như vậy chỉ có đột phá Hỗn Độn Cảnh mới được!

Tại sao là pháp tắc không gian?

Bởi vì ở thời điểm hắn đạt thành 100 viên tuệ tinh, khắc sâu đối với lĩnh ngộ pháp tắc không gian nhất. Quả nhiên, hiện tại vừa đột phá trực tiếp đạt tới 20 bước cực hạn!

Chưa từng có ai!

Xoạt, xoạt, xoạt, Chu Hằng tùy ý vung tay, từng đạo không gian vỡ vụn phát sinh ở chung quanh bảy đại Chân Quân 5 động, khiến cho bọn họ chỉ có thể chật vật mà chạy, căn bản không dám đụng tới một chút!

Chớ nhìn bọn họ đều là cấp bậc 5 động, nhưng uy lực ở pháp tắc chưa chắc cường đại như Chu Hằng!

Vì cái gì?

Bởi vì bọn họ đều lựa chọn ưu tiên với hình thành hắc động, mỗi một chi đại đạo đi ra 5 bước lập tức dừng lại, ngược lại đi nghiền ngẫm một chi đại đạo thiên địa khác hình thành hắc động mới, tăng lên cảnh giới!

Ý vị tuy rằng mỗi người bọn họ đều là 5 động, nhưng nhiều nhất ở 5 chi đại đạo đi ra 5 bước!

nếu Bọn họ không phải có thể đem bất đồng đại đạo nhu cùng đứng lên vận dụng, tỷ như Đại Ngũ Hành Phù Văn, như vậy 5 bước quy tắc thì như thế nào với 20 bước quy tắc so đấu?

Đương nhiên, bọn họ mạnh ở lực lượng, 5 hắc động tuyệt đối nghiền ép Chu Hằng hai cái hắc động – thể chất Chu Hằng hình thành là hắc động thuộc tính hỏa, trình tự linh lực lại là thuộc tính không gian, bởi vậy hai cái hắc động cũng không trùng hợp, trên thực tế hắn có thể tính là Hắc Động Hoàng!

Nhưng thể chất không thể so linh lực, đây là thức tỉnh từ huyết mạch, đến nay Chu Hằng lĩnh ngộ đối với pháp tắc hỏa diễm còn dừng lại ở trên một bước, từ huyết mạch, thể chất quyết định, chỉ có thể theo thể chất mà tăng lên!

Bởi vậy, hiện tại thủ đoạn hắn công kích mạnh nhất là pháp tắc không gian mới lĩnh ngộ được!

Tất cả thiên địa do ta nắm trong tay!

Trong lòng Chu Hằng phát lên cảm giác kỳ diệu, thiên không xa xôi, địa không xa lạ, nhất cử nhất động đều ở trong lòng bàn tay của hắn.

Hắn chính là Thần Linh vô thượng!

– Không thể để tiểu tử này công kích, mọi người phản kích! Tào Minh Quang giận dữ hét, ai có thể nghĩ tới Chu Hằng vừa đột phá không ngờ lĩnh ngộ pháp tắc đẩy mạnh đến 10 bước cực hạn, con bà nó quả thực chính là yêu quái!

Bọn họ ưu thế ở chỗ lực lượng, không biết nghiền ép Chu Hằng gấp bao nhiêu lần, lúc này lấy sở đoản chống sở trường, rất không phải cách làm chính xác.

7 đại cường giả đồng loạt vũ động thân hình, ép tới Chu Hằng.

Chương 1092: 20 bước

Nếu là người khác, bị bảy cường giả 5 động vây công, thế thì khẳng định chỉ có nước liều mạng!

Nhưng mà Chu Hằng lại có được Tuệ Tinh Môn!

Vù! Khi bảy đại cường giả đến gần, thân hình Chu Hằng lóe lên, đã xuất hiện cách xa 20 dặm, đồng thời ngón tay vẽ một cái, lại từng đạo vết cắt không gian lao về phía bảy đại cường giả.

Bảy đại cường giả đồng thời ra tay phòng ngự, bằng lực lượng mạnh mẽ lại phối hợp phù văn, lực cắn nuốt của hắc động, không khó khăn hóa giải công kích của Chu Hằng, nhưng như vậy lại khiến bọn họ cảm thấy quá mất mặt!

Bọn họ đều là Chân Quân 5 động đó, vậy mà lại rơi xuống mức bị một tên Hắc Động Vương đánh cho không chống trả, thật là quá sức nhục nhã!

Hơn nữa, không thể thủ lâu, kín kẽ trăm lần cũng phải có sơ suất, sẽ luôn đến lúc để sót một lần, vậy thì lại càng mất mặt!

– Đáng chết! Bảy đại cường giả đều lần lượt thi triển thủ đoạn, bọn họ đều nổi giận, Hắc Động Vương nho nhỏ dám làm nhục bọn họ như thế!

Chu Hằng bình thản tự nhiên, tay phải lóe lên, đã có thêm 2 cây Thủy Tinh Tiễn.

Sau khi nắm giữ pháp tắc không gian, hắn lại càng hiểu sâu thêm về Lạc Nhật Cung, đây là pháp tắc không gian đại thừa… Thật ra cũng chưa tới mức, năm đó Xạ Thiên Tiễn Tôn tối đa chỉ theo pháp tắc không gian đi ra hơn 100 bước, nhưng đối với cấp Hắc Động, vậy cũng là miểu sát tuyệt đối!

Chu Hằng còn không thể hoàn toàn khôi phục uy lực của Lạc Nhật Cung, nhưng pháp tắc không gian của hắn cũng đi ra 20 bước, đủ để vận dụng Lạc Nhật Cung theo cách khác.

Dùng tay thay cung!

Vù vù vù! Tay phải của hắn vung lên liên tục, từng Thủy Tinh Tiễn bỏ qua không gian, ra tay liền đến!

– A! Bảy đại cường giả đều giận dữ gầm lớn, có ba người bị xuyên thủng tay chân!

Nên biết Thủy Tinh Tiễn là Hỗn Độn Khí, hiện tại trình tự linh lực của Chu Hằng lại là Hắc Động Vương, vốn đã có thể phát huy ra uy lực cấp bậc 5 động. Càng đáng sợ hơn, là hắn lĩnh ngộ pháp tắc không gian đã đi ra được 20 bước, như vậy càng phóng to uy lực của Thủy Tinh Tiễn!

Cấp bậc 6 động!

Đừng nhìn chỉ là tăng uy lực lên một cảnh giới nhỏ, cảnh giới càng cao, vậy càng không chịu được một chút chênh lệch nhỏ, 6 động đấu 5 động dù cho không nói là nghiền ép, ít ra cũng là áp chế tuyệt đối.

Cho nên, ba cường giả 5 động mới vừa đối mặt liền bị thương!

– Chết tiệt!

Chúng cường giả đều gầm lên, bọn họ có từng bị ủy khuất như thế? Chân Quân 5 động đấy, ngay cả cường giả Hỗn Độn Cảnh cũng phải nghiêm túc đối đãi, cũng coi như là nhân vật có hạng rồi!

ads

– Đánh hay lắm! Đánh tốt lắm! Con lừa đen thần kỳ bò dậy,

đang bắt chước ra vẻ ngồi xếp bằng, dùng đan dược khôi phục linh lực.

– Bổn tọa đi đối phó con lừa đê tiện kia! Một cường giả Phì Phì tộc nói, đã lao về phía con lừa đen. Còn một câu hắn chưa nói, đó là bắt lấy con lừa đen dùng để uy hiếp Chu Hằng!

Chỉ là cường giả 5 động lại phải dựa vào uy hiếp để đối phó một tên Hắc Động Vương, điều này thật quá mất mặt, hắn làm sao dám nói ra ngoài?

Trong lòng mọi người tự hiểu là được rồi!

– Đồ gian tặc xấu xa đáng chém ngàn đao, khốn kiếp sinh con không có lỗ hậu, muốn đối phó Lư đại gia, ngươi còn kém một vạn năm đạo hạnh! Con lừa đen vội vàng thuấn di, nháy mắt biến mất!

Không có Tào Minh Quang chỉ dẫn phương hướng, làm sao tìm được con lừa? Hơn nữa, Tinh Hạch cũng bị ném đi, ngay cả Tào Minh Quang cũng bó tay.

Đối thủ nắm giữ pháp tắc không gian thật là khó đối phó mà!

– Mọi người đều giam cầm không gian! Cường giả Chư Càn tộc nổi khùng. – Mặc kệ trả giá cỡ nào, nhất định phải xử lý kẻ này!

Sáu người khác đều lần lượt đồng ý, cường giả Phì Phì tộc cũng quay lại, bảy người cùng hành động, mạnh mẽ phong tỏa không gian.

Thật ra chuyện này rất đơn giản, chính là không tiếc linh lực, mạnh mẽ nhồi đầy một mảnh khu vực, khiến cho không gian hỗn loạn, làm cho pháp tắc không gian tạm thời mất hiệu lực! Nhưng nói thì đơn giản, làm được lại rất khó, bởi vì quá tiêu hao linh lực!

Nhưng không thể không làm!

Bọn họ liên thủ, phong tỏa không gian!

Chu Hằng lại vươn tay, nhưng Thủy Tinh Tiễn lại không phát ra.

Pháp tắc không gian khu vực gần đó đã mất hiệu lực!

– Ha ha ha! Ngoan ngoãn nhận mệnh đi! Cường giả Chư Càn

tộc cười to, dẫn đầu đánh tới.

– Súc sinh ngươi nói đúng là nhiều!

Chu Hằng lắc đầu.

– Muốn chết! Cường giả Chư Càn tộc giận không thể nén, vỗ chưởng xuống, hào quang phù văn lưu chuyển, phối hợp lực lượng cấp bậc 5 động, đủ để thuấn sát bất kỳ tồn tại hai động nào!

Ầm!

Công kích giáng xuống, Chu Hằng lại biến mất không thấy đâu!

– Bị chấn thành bụi phấn?

– Không!

Bảy đại cường giả đồng thời nhìn ra đằng xa, chỉ thấy Chu Hằng bước ra từ một cánh cửa ánh sáng, rõ ràng là Tuệ Tinh Môn!

Cái gì!

Không phải bọn họ giam cầm không gian rồi sao? Làm thế nào mà Chu Hằng còn có thể sử dụng thuấn di?

Chu Hằng cười nhạt, nói: – Nếu như mấy tên ngu ngốc các ngươi có thể khóa được Tuệ Tinh Môn phải đạt đến siêu cấp đại viên mãn mới hình thành, vậy cũng quá coi thường pháp tắc thiên địa đi chứ!

9 là số cực hạn của thiên địa, siêu cấp đại viên mãn kỳ thật là đánh vỡ cực hạn thiên địa, đột phá pháp tắc áp chế! Nếu đã là đánh vỡ pháp tắc sinh ra, làm sao lại bị pháp tắc giới hạn?

Thủy Tinh Tiễn không thể dùng, đó là bởi nó là tạo vật của pháp tắc, nhưng Tuệ Tinh Môn thì hoàn toàn khác!

– Cuồng ngạo! Bảy người đồng thời quát khẽ, nhưng thực tế quả thật là Chu Hằng đột phá phong tỏa của bọn họ, có hùng hồn hơn bất cứ lời lẽ gì!

Chu Hằng lắc tay, Thủy Tinh Tiễn lại bắn ra, hắn đã thoát khỏi khu vực phong tỏa pháp tắc, tự nhiên có thể sử dụng lại Thủy Tinh Tiễn.

Vù! Vù! Vù! Bụp! Bụp! Bụp!

Thủy Tinh Tiễn chớp động, máu bắn tung tóe, dưới uy lực 6 động, Chân Quân 5 động khó thoát khỏi vận mệnh bị bắn trúng!

Tiếp tục như vậy, tình huống không ổn, đừng nói chém giết Chu Hằng, bọn họ đã bỏ lại cái mạng già ở trong này!

Làm sao đây? Chỉ có rút lui thôi!

Tuy rằng đắc tội Hoặc Thiên và Hồng Nguyệt, càng vì thế mà chọc tới một vị cường giả tuyệt thế tương lai, nhưng dù sao đó là chuyện tương lai, chỉ cần từ nay về sau mình ẩn tính giấu danh, ngươi đi đâu tìm ta?

Vừa nghĩ thế, bảy người không còn ý chí chiến đấu, đều quay đầu bước đi, chia ra những hướng khác nhau, làm cho Chu Hằng khó mà bám đuổi.

Chu Hằng không chút do dự, nhắm thẳng theo hướng Tào Minh Quang mà truy đuổi!

Lần đầu tiên gặp Tào Minh Quang, đối phương liền mang theo sát khí âm trầm đối với hắn, hắn không cần chần chờ tin rằng

lần đuổi giết này có Tào Minh Quang xúi bẩy bên trong, thậm chí là kẻ tổ chức, cho nên hắn nhắm thẳng vào Tào Minh Quang!

Kỳ thật không khó giải thích, lòng dạ của Đế Khuyết đối với Hoặc Thiên thì có ai không nhìn ra, như vậy Chu Hằng là vật cản trở, nhất định phải đá văng!

Giữa Thánh nhân có cảm ứng lẫn nhau, Đế Khuyết không tiện ra tay với Chu Hằng, như vậy sư phụ có chuyện, đệ tử sẽ làm thay, Tào Minh Quang tuôn trào sát ý đối với Chu Hằng là quá bình thường!

Mở ra Tuệ Tinh Môn, Chu Hằng chớp mắt vạn dặm, đuổi sát theo sau Tào Minh Quang, đồng thời bắn Thủy Tinh Tiễn, vết cắt không gian, bày ra tầng tầng lớp lớp sát khí trên đường Tào Minh Quang trốn chạy!

– Hắc! Chu tiểu tử, thấy được ngươi lại nhảy nhót khỏe mạnh, bổn tọa thật là thất vọng, bằng không viên Tinh Hạch này lại thuộc Lư đại gia hưởng riêng rồi! Con lừa đen từ xa chạy đến, bốn vó tung bay, phát động phù văn thuấn di, chạy gần ngang hàng với Chu Hằng.

Chu Hằng không khỏi trợn mắt, con lừa đê tiện đúng là con lừa đê tiện, mới nãy bị người ta dọa chạy, vẫn còn có tâm tình đi nhặt Tinh Hạch trở lại!

Tham tài đến cỡ này, thật là chết không đáng tiếc!

– Ta cũng rất thất vọng, đã quyết định phải an táng ngươi nơi đất lành, làm sao ngươi lại giả chết vậy chứ! Chu Hằng cũng thở dài.

– Chu tiểu tử, ngươi quá độc mà!

– Ngươi cũng không kém!

– Như nhau thôi, còn phải cố gắng thêm!

Một người một lừa không ngừng châm chọc nhau, còn Tào Minh Quang ở đằng trước lại không ngừng kêu khổ, hiện tại hắn phải một mình đối phó pháp tắc không gian của Chu Hằng đã sứt đầu mẻ trán, huống chi còn có Hỗn Độn Khí như Thủy Tinh Tiễn?

Lực sát thương cấp bậc 6 động, ngay cả hắn cũng phải biến sắc!

Bảy người cùng trốn, nhất định có một người không trốn thoát!

Liều mạng!

Tào Minh Quang bỗng dừng lại, tế kiếm ra cầm trên tay.

Chu Hằng cũng dừng lại, nói: – Ta biết ngươi vẫn luôn che giấu thực lực, đồ đệ của Thánh nhân làm sao chỉ có chút trình độ này! Ngươi chẳng những muốn giết ta, lại còn muốn độc chiếm Tinh Hạch. Đáng tiếc, người tính không bằng trời tính!

– Ha ha ha ha! Chu Hằng, ngươi quả thật không đơn giản, đáng tiếc, ngươi quá lộ tài năng, cứng quá dễ gãy! Tào Minh Quang hít sâu một hơi, dẹp hết nóng nãy, toàn thân tỏa ánh sáng vàng, chói mắt kinh người.

Kim Dương nhất mạch, am hiểu nhất chính là kim đạo, nắm giữ cùng vận dụng pháp tắc hệ kim vượt xa cường giả cấp Hắc Động bình thường! Bởi vì, bọn họ có thể đi ra 15 bước trên pháp tắc hệ kim!

Không sai, ở Hắc Động Cảnh có thể đi ra 15 bước!

Hậu duệ Thánh nhân, luôn luôn có chỗ đặc thù!

Đương nhiên không phải mỗi một người Kim Dương nhất mạch đều có thể đến Hắc Động Cảnh liền lĩnh ngộ pháp tắc hệ kim đi ra 15 bước, chỉ là cung cấp cho bọn họ khả năng như

thế! Tào Minh Quang là đồ đệ của tân Thánh nhân, lĩnh ngộ các loại đại đạo khác chỉ đạt đến yêu cầu thấp nhất, nhưng một mạch đại đạo kim thì khác!

Điều này đại biểu cho Kim Dương nhất mạch!

Cho nên, hắn lĩnh ngộ pháp tắc hệ kim đạt tới 13 bước!

Vậy là đủ đáng sợ rồi!

Giết Chu Hằng, cướp Tinh Hạch, một công hai chuyện!

Tào Minh Quang rung trường kiếm, chủ động đánh tới, một mảnh hào quang vàng chói mắt, pháp tắc hệ kim chói lóa không gian!

Chu Hằng không chút yếu thế, đánh ra vết cắt không gian, đi ra nghênh đón!

Ầm!

Lực lượng khủng bố lan ra dư sóng, phá hỏng hoàn toàn không gian gần đó!

– Cái… cái gì! Vẻ mặt ngạo nghễ của Tào Minh Quang bỗng cứng lại, bởi vì ngay trên đánh bừa pháp tắc, hắn lại vẫn rơi xuống thế yếu!

Sao lại thế được!

Hắn đi ra 13 bước trên đại đạo kim, làm sao có thể thua Chu Hằng đi ra 10 bước trên đại đạo không gian?

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Quả nhiên là thế! Đáng tiếc, ngay cả ngươi che giấu thực lực, nhưng tối đa chi đi trên đại đạo kim ra khoảng 12-13 bước, nhưng ta lại đi ra 20 bước trên pháp tắc không gian!

20 bước!

Thật là quá ngông nghênh!

Nên biết dù là năm Thánh cũng chỉ có thể làm cho võ giả cấp Hắc Động đi nhiều hơn 5 bước trên một đạo của bọn họ mà thôi! 20 bước! Hoàn toàn không thể chấp nhận!

Hơn nữa, Chu Hằng vừa mới vào Hắc Động Cảnh, làm sao có thể lập tức nắm giữ được 20 bước pháp tắc?

Thế này còn có lẽ trời hay không?

Chương 1093: Đuổi giết!

Tào Minh Quang không cam lòng thuận theo, triển khai pháp tắc kim hệ va chạm với Chu Hằng, nhưng 13 bước cũng chỉ là 13 bước, làm sao có thể là đối thủ của 20 bước?

Thử nghĩ xem, lão Thanh Long, lão Chu Tước bọn họ ở cấp độ linh lực có người nào yếu hơn Hồng Nguyệt, nhưng vẫn bị Tiểu ma nữ đánh cho phải đi tới cầu tình Thái Hư Thánh Nhân, còn không phải là bởi vì lĩnh ngộ pháp tắc không bằng?

Kém một bước chính là kém một bước, chính là yếu!

Sau 100 bước, kém hơn 7 bước có lẽ chênh lệch không phải rất lớn, nhưng Tào Minh Quang mới chỉ lĩnh ngộ pháp tắc kim hệ được 13 bước, 7 bước cũng vượt qua hắn năm thành, đây là đùa giỡn sao?

Tào Minh Quang không ngừng mà bại lui, đấu pháp tắc hắn thua nhiều lắm!

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, không hề đứng ở đàng xa đấu pháp tắc với Chu Hằng nữa, mà là lấn người tới gần, muốn dùng lực lượng liều mạng cùng Chu Hằng.

Đây mới là cách làm chính xác!

Nhưng hắn là Chân Quân 5 động, tại sao phải lấy sở đoản chống sở trường?

Nếu muốn hình thành hắc động mới, lĩnh ngộ pháp tắc chỉ cần đạt tới năm bước liền được rồi, nhưng tích lũy linh lực lại không được, nhất thiết phải đạt tới đỉnh phong, tràn ngập toàn bộ hắc động! Bởi vậy, chênh lệch 5 hắc động là thật đả thật, không tồn tại khác biệt bất đồng có thể đi ra năm bước, 6 bước, 7 bước giống lĩnh ngộ pháp tắc!

Mà 5 động lại là một lần biến đổi về chất, lực lượng của hắn không biết vượt qua Chu Hằng gấp bao nhiêu lần, chỉ cần bị hắn đánh trúng một cái, Chu Hằng không chết cũng phải trọng thương!

Hắn phóng nhào tới!

Chu Hằng tươi cười, mở Tuệ Tinh Môn ra, trong nháy mắt hắn trốn ra xa trăm dặm, sau đó đạp bước ra, ngón tay rạch một cái, Không gian thiết cát, xoạt, trên cánh tay của Tào Minh Quang lập tức bùng lên một đoàn huyết hoa!

Pháp tắc 20 bước há lại như bình thường?

Tào Minh Quang phẫn nộ rống to, nhưng đuổi không kịp người, hắn chỉ có một thân lực lượng thì có ích lợi gì?

Có tâm giết kẻ trộm, không đủ sức xoay chuyển trời đất a!

Hắn tự nhiên không cam lòng khoanh tay chịu chết, lại bắt đầu chạy trốn, lại là lấy trốn để tiến. Thỉnh thoảng giết ra hồi mã thương, muốn đánh cho Chu Hằng thủ không kịp. Đáng tiếc, ở trước mặt Tuệ Tinh Môn, điểm ấy kỹ xảo của hắn căn bản vô dụng!

Chu Hằng tế xuất Thủy Tinh Tiễn, pháp tắc 20 bước quả thật có thể thương tổn được Tào Minh Quang. Nhưng cũng chỉ là thương tổn được, nếu muốn hắn bị thương nặng gần như là chuyện không thể nào!

Đồ đệ của Thánh nhân, Chân Quân 5 động, cường giả 13 bước dù sao cũng không phải là kẻ yếu!

Hưu hưu hưu, hai tay hắn liên tiếp ném ra, từng nhánh Thủy Tinh Tiễn bắn ra!

Pháp tắc không gian mà hắn nắm giữ hiện tại, không cần Lạc Nhật Cung cũng có thể phát huy được uy năng của Thủy Tinh Tiễn, hơn nữa tốc độ nhanh hơn!

Từng nhánh Thủy Tinh Tiễn hoàn toàn không thấy khoảng trống. Trong nháy mắt xuất hiện ngay sát phía sau Tào Minh Quang, đột phá phòng ngự của hắn, ở trên người của hắn nhấp nhoáng huyết hoa bao quanh!

ads

– A!

Tào Minh Quang kêu thảm thiết không dứt, Thủy Tinh Tiễn dưới sự thúc giục của lực lượng của Chu Hằng vốn là có thể phát huy ra uy lực của Chân Quân 5 động, hiện tại hắn lại nắm giữ pháp tắc không gian cao tới 20 bước, liền tăng uy lực của Thủy Tinh Tiễn lên một cấp bậc nữa, đạt tới 6 động!

6 động đối với 5 động, đồng dạng là áp chế không huyền niệm chút nào, hơn nữa còn là áp chế trí mạng!

Tiếp tục như vậy nữa, Tào Minh Quang ngã xuống chính là chuyện ván đã đóng thuyền!

– Chu Hằng, có dám giao thủ chính diện, đại chiến 300 hiệp cùng ta!

Tào Minh Quang khích tướng.

– Ngươi cũng là đồ đệ của Thánh nhân. Tại sao có thể vô sỉ đê tiện như thế?

Chu Hằng cười lạnh, nói:

– Ngươi thật đúng là công bình, muốn Hắc Động Vương như ta chính diện liều mạng cùng Chân Quân 5 động là ngươi. Nói ra không sợ bị người chê cười sao?

Chê cười thì nhằm nhò gì, giữ được mạng là tốt rồi!

Tào Minh Quang là hiểu rõ Chu Hằng tuyệt sẽ không bỏ qua chính mình, nếu không nói không chừng hắn chịu mất thể diện để xin tha cũng có thể! Hắn vừa né tránh chống đỡ, vừa nói:

– Không dám là không dám, không cần hùng hồn như vậy!

– Buồn cười chết bổn tọa, vô sỉ tới hùng hồn như vậy, lúc này mới thật là chê cười lớn!

Con lừa đen phình bụng cười to.

Lệ mang trong ánh mắt Chu Hằng nhoáng lên một cái, nói:

– Hảo! Như ngươi mong muốn!

Tào Minh Quang ngẩn ra, đúng là không thể tin được Chu Hằng thực sự đáp ứng, đây cũng quá ngu a, nếu chính diện liều mạng thì với lực lượng cấp bậc 5 động của hắn có thể bóp chết Chu Hằng trong nháy mắt, nghiền ép tới mức ngay cả là bất tử cũng có thể bị thương nặng!

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, nói:

– Như thế nào? Ngươi không dám?

– Ai nói ta không dám!

Tào Minh Quang ưỡn ngực một cái, nhưng sau khi nói xong mới ý thức được, lập tức đỏ mặt lên, nhưng Chu Hằng đáp ứng liều mạng chính diện cùng hắn là tốt rồi, đó chính là cơ hội chuyển bại thành thắng của hắn!

Tuy nhiên, hắn nhất thiết phải cẩn thận, nói không chừng Chu Hằng là đang cố ý lừa hắn!

Ngược lại là hắn, tuyệt đối sẽ không lấy sở đoản chống sở trường, chiếm thượng phong vậy khẳng định phải phát huy ưu thế tới cùng, chỉ có người chết mới là an toàn nhất!

Hắn thật cẩn thận tới gần, nhưng Chu Hằng lại không có ý nhân cơ hội xuất thủ chút nào, hai người trong nháy mắt cách xa nhau trăm trượng!

Khoảng cách như vậy, đã đầy đủ để Chân Quân 5 động bộc phát ra lực sát thương mạnh nhất!

– Ha ha ha ha, dũng khí thật đáng khen, đáng tiếc, rất ngu xuẩn!

Tào Minh Quang cười to, một kiếm đảo qua, sáng vàng chói mắt.

– Phải không?

Chu Hằng tế xuất hắc kiếm, hắn cũng muốn đánh cận chiến, không muốn lãng phí tinh khí sinh mệnh của Tào Minh

Quang! Nếu bây giờ cấp độ linh lực của hắn đột phá Hắc Động Cảnh, như vậy tích lũy linh lực lại thành vấn đề cũ, Chân Quân 5 động bổ như vậy, tại sao có thể lãng phí?

Vòng thiên hà vận chuyển ra, nhẹ nhàng rung động, thân hình Tào Minh Quang không ngừng dừng lại, thời gian dài tới một phần ngàn giây!

Nguyên bản vòng thiên hà này ít có thể ảnh hưởng đến Chân Quân 5 động, nhưng bây giờ đạt tới một phần ngàn giây, sự tăng lên này đã lớn đến thái quá!

Đinh! Đinh! Đinh!

Chu Hằng vận chuyển hắc kiếm, va chạm với Tào Minh Quang, có hiệu quả giam cầm của vòng thiên hà, chính là cứng rắn va chạm với Chân Quân 5 động hắn cũng không kém chút nào, hắc kiếm phóng ra kiếm khí dài trăm trượng, hình dạng như bản thể!

Chỉ là, chống lại cường giả chân chính, uy năng của hắc kiếm cũng hạ xuống!

Hắn quét một kiếm trên cánh tay trái của Tào Minh Quang, nhưng đối phương chỉ là chảy một chút máu tươi liền ngừng lại, mà không giống như trước, căn bản là ngăn lại cũng không cầm máu được!

Đương nhiên cái này cũng may mà là hắc kiếm, nếu không Chân Quân 5 động chỉ cần chuyển thần thức một cái, loại vết thương nhỏ này không phải sẽ lập tưc khoi hăn sao?

Chu Hằng không có lập tức sử dụng Lăng Thiên Cửu Thức, chính là muốn thử lực sát thương của hắc kiếm đối với Chân Quân 5 động trước, từ bây giờ có thể thấy, tuy rằng không bằng vô kiên bất tồi như trong tưởng tượng, nhưng vẫn bất phàm!

Giết được, chỉ cần có thể chém trúng một kiếm này!

Đây là mấu chốt!

– Ha ha ha ha, đây là Thánh khí của Thái Hư nhất mạch sao? Chẳng qua cũng thế!

Tào Minh Quang phách lối nói, hắn là muốn làm loạn tâm trí của Chu Hằng, một người trong khi tức giận vẫn luôn bỏ qua một ít chi tiết, khó tránh khỏi sẽ có sơ sẩy!

Vẻ mặt Chu Hằng nổi lên sát khí, đột nhiên thân hình nhoáng lên một cái, mở Tuệ Tinh Môn ra, đã xuất hiện phía sau Tào Minh Quang!

– Ngươi lại dùng thứ đó!

Tào Minh Quang cả kinh kêu lên, tên này không phải đã đáp ứng liều mạng cận chiến cùng hắn sao? Nhưng hắn lập tức lại nghĩ lại, đối phương cũng không có kéo xa khoảng cách, dường như cũng không phá vỡ cam kết vừa rồi.

Nhưng hắn theo bản năng ý thức được nguy hiểm, thân hình lập tức nhanh quay ngược trở lại, muốn rời khỏi! Nhưng hắn còn không có nắm giữ pháp tắc không gian, căn bản không thể sử dụng không gian thuấn di, làm sao có thể trốn đi xa trong khoảng thời gian ngắn?

Huống chi, thân hình của hắn mới động, đã bị vòng thiên hà giam cầm, mặc dù mới chỉ là trong nháy mắt ngắn ngủn, nhưng hắc kiếm đã chém tới!

Lăng Thiên Cửu Thức!

Chém!

Ầm!

Hắc kiếm mang theo kiếm khí dài đến trăm trượng, linh lực của Hắc Động Vương trong nháy mắt hoàn toàn trút ra, lực

lượng mạnh tới mức thậm chí có thể tạo thành lực phá hoại cực đáng sợ đối với thần thú cấp bậc 9 động!

Đủ để miểu sát Chân Quân 5 động!

Nhưng, ánh mắt Chu Hằng lưu chuyển, sát khí không giảm mà tăng.

Tào Minh Quang không có chết, ngược lại xuất hiện ở ngoài vạn trượng, đang không ngừng phun máu tươi ra!

Trong nháy mắt khi hắc kiếm chém xuống, trên người của hắn bùng lên một luồng sáng vàng mạnh, sau đó liền triển khai thuấn di, xuất hiện ở ngoài vạn trượng!

Chu Hằng tuyệt không tin tưởng đó là lực lượng của bản thân Tào Minh Quang!

Tân Kim Dương Thánh nhân, Đế Khuyết!

Nhất định là Đế Khuyết phong ấn một đạo lực lượng, hoặc là pháp tắc ở trong cơ thể Tào Minh Quang, sẽ tự động kích phát ở thời điểm nguy hiểm nhất, cứu Tào Minh Quang một cái mạng!

Vậy một lần nữa!

Lốc xoáy tinh tú điên cuồng vận chuyển, đang lấy tốc độ đáng sợ để bổ sung linh lực, căn bản không cần khôi phục hòan toàn, chỉ cần đạt tới một vài thành là đủ rồi!

Tào Minh Quang dùng ánh mắt kinh hãi nhìn Chu Hằng.

Phát động Thánh Kim Phù, có nghĩa là hắn đã chết một lần, nếu như không có phù văn mà Đế Khuyết ban cho! Thánh Kim Phù tổng cộng có thể sử dụng mười lần, sau khi hoàn toàn tiêu hao, phải để Đế Khuyết chế tạo một lần nữa.

Thánh Kim Phù này trước đó mới tiêu hao ba lần, nhưng có hai lần là bởi vì thăm dò thiên địa bí nguyên, uy lực có thể so với 9 động, mà lần thứ ba là bởi vì xâm nhập Ma Hải, bị một đoàn Âm Ảnh Tử Linh cấp Hắc Động vây quanh!

Nhưng hiện tại, lại bởi vì một Hắc Động Vương mà tiêu hao Thánh Kim Phù lần thứ tư!

Hắn hận hận nhìn Chu Hằng, lại không còn dũng khí tiếp tục chiến một trận.

Một kiếm kia mặc dù là chém tới từ phía sau hắn, nhưng thần

thức của Chân Quân 5 động chẳng lẽ còn không thể bắt được đường cong cùng thần vận của một kiếm kia sao?

Một lần nữa, hắn vẫn ngăn không được!

Đây là sát chiêu mạnh nhất của Thái Hư nhất mạch!

Kim Dương nhất mạch không phải là không có sát chiêu, nhưng Đế Khuyết cũng không có truyền cho hắn, cũng không có truyền cho 12 người sư huynh sư tỷ khác, cũng chỉ có một mình Đế Khuyết biết dùng!

Tào Minh Quang cũng không dám oán hận Đế Khuyết, chỉ có thể ghen tị vận khí của Chu Hằng đủ tốt, không ngờ có thể nhận được kế thừa của Thái Hư nhất mạch!

Hắn lại không biết, sát chiêu như vậy cũng chỉ có thể truyền cho một người!

Chạy!

Tào Minh Quang quay đầu bỏ chạy, một kiếm vừa rồi kia đã chém cho hắn hoàn toàn mất đi dũng khí, ngay cả dũng khí cảm ứng hư thật của hạ Chu Hằng lúc này cũng không có, cũng chỉ nghĩ thoát được càng xa càng tốt.

Chu Hằng cất bước đuổi theo, nhưng hiện tại linh lực của hắn chưa phục hồi, cho dù là dùng Tuệ Tinh Môn cũng chỉ có thể miễn cưỡng duy trì không để đối phương bỏ rơi. Mà hắn hẳn không thể để cho con lừa đen mang hắn theo, nếu không khẳng định sẽ bị Tào Minh Quang nhìn ra chỗ không ổn!

Cũng may lốc xoáy tinh tú đủ cường đại, đặc biệt sau khi Chu Hằng khôi phục từng tia linh lực có thể thôi động lốc xoáy tinh tú xoay tròn, tăng tốc việc khôi phục linh lực.

Một ngày sau đó, Chu Hằng khôi phục hơn một thành linh lực, hắn lập tức toàn lực truy kích.

Liên tục mở Tuệ Tinh Môn, trong nháy mắt hắn đuổi kịp Tào Minh Quang!

Lăng Thiên Cửu Thức, chém!

Ầm!

Lại chém hụt, Tào Minh Quang lại xuất hiện ở ngoài vạn dặm, vẫn liên tục hộc máu, nhưng chỉ là không chết!

Làm sao lại khó chết như vậy?

Chu Hằng lại tiếp tục đuổi theo, Tào Minh Quang cũng tiếp tục chạy, lại là một quá trình tái diễn.

Chương 1094: Chém Chân Quân 5 động!

Chu Hằng cũng không tin, phù văn trên người Tào Minh Quang có thể dùng không bao giờ hết, luôn luôn bảo vệ hắn!

Tào Minh Quang thì lá gan càng ngày càng nhỏ, mỗi khi tiêu hao hết một Thánh Kim Phù, hắn liền không nhịn được mà trong lòng cả kinh, khoảng cách tử vong lại gần một chút, thiết thiết thật thật cảm thấy một thanh lợi kiếm đang đặt trên cổ!

Dưới tình huống như vậy, có người sẽ dũng cảm phản kháng, dù sao khó thoát khỏi cái chết, không bằng thừa dịp Thánh Kim Phù còn đang có tác dụng, liều mạng một mất một còn với Chu Hằng!

Nếu hắn thật sự làm như vậy, nói không chừng liền có một đường sinh cơ, bởi vì sau khi Chu Hằng dùng Lăng Thiên Cửu Thức, linh lực toàn thân bị rút sạch toàn bộ trong nháy mắt, thời điểm suy yếu nhất!

Lúc này phản kích vô cùng có khả năng sẽ làm Chu Hằng bị thương nặng, nói như vậy không chừng sau khi Chu Hằng khôi phục một chút linh lực sẽ lựa chọn lấy Tuệ Tinh Môn rời đi!

Nhưng dũng khí của Tào Minh Quang đã hoàn toàn biến mất, hắn chỉ nghĩ có thể chạy trốn khỏi truy kích của Chu Hằng.

Chỉ cần có thêm vài ngày, hắn có thể chạy tới Doanh Ngư tinh vực, lão Doanh Ngư kia không dám không ra tay ngăn cản!

Đây chính là Chân Quân 9 động, muốn ngăn chặn Chu Hằng tuyệt đối không khó!

Ba lần, bốn lần, năm lần, sáu lần!

Chu Hằng đã "giết chết" Tào Minh Quang sáu lần, nhưng đối phương chính là không chịu hảo hảo mà đi tìm chết, vẫn ngoan cường chạy trốn!

Thật là làm cho người ta thất vọng a!

– Họ Tào, mau tới đại chiến 300 hiệp!

– Lư đại gia chấp ngươi một tay!

– Mặt của Kim Dương nhất mạch đều bị ngươi làm mất hết!

Con lừa đen thì không ngừng khiêu chiến, nhưng Tào Minh Quang hoàn toàn ngoảnh mặt làm ngơ, chỉ coi mình là kẻ điếc, chính là vùi đầu chạy như điên.

Sắc mặt của Tào Minh Quang cũng càng ngày càng trắng, vốn Thánh Kim Phù cũng chỉ còn lại có bảy lần sử dụng, bây giờ bị Chu Hằng liên tục chém sáu lần, nói cách khác, hắn chỉ có thể "chết" một lần nữa!

Hắn rốt cục ý thức được, mình không có khả năng chạy trốn tới Doanh Ngư tinh vực!

Trước mặt, là tuyệt lộ!

Ý thức được điểm này, Tào Minh Quang rốt cục hung tính đại phát, ngươi không cho ta sống, ta cũng muốn ngươi chết!

Hắn đột nhiên dừng lại, trợn mắt nhìn Chu Hằng, tràn ngập oán độc nói:

– Chu Hằng, ngươi khinh người quá đáng!

Trong lòng Chu Hằng vừa động, lặng yên nói với con lừa đen:

ads

– Con lừa, giúp ta chút chuyện nhỏ!

– Không có vấn đề!

Con lừa đen lập tức vỗ bộ ngực.

– Một nửa Tinh Hạch của ngươi thuộc về bổn tọa!

– Ta kháo, sao ngươi không đi đoạt a!

– Bổn tọa đang đoạt a!

Chu Hằng lắc đầu, con lừa đê tiện này thật đúng là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, hắn không có ý định giằng co với con lừa đen, nhìn về phía Tào Minh Quang, nói:

– Ngươi muốn giết ta, ta liền giết ngươi. Liền là đơn giản như thế, chưa nói tới không ức hiếp được người! Hơn nữa, một Chân Quân 5 động như ngươi lại nói một Hắc Động Vương như ta khi dễ ngươi, không phải là cũng quá mất thân phận sao!

Toàn thân Tào Minh Quang run run, ngươi có thể xem như Hắc Động Vương sao? Ngươi con bà nó nếu là Hắc Động Vương đã sớm bị ta giết chết mấy trăm lần rồi, nào có tư cách đuổi theo cái mông của ta? Nhưng lời này thật sự là rất đả thương thể diện, rất hao tổn nhuệ khí, hắn nói không nên lời!

Hắn rung trường kiếm lên, nói:

– Ngươi hết lời bức bách, đừng trách ta đồng quy vu tận với ngươi!

Hắn vẫn là không có buông bỏ hy vọng sinh sống, chỉ cần có thể thoát được lần này, hắn tuyệt không dám hy vọng xa vời sẽ giết chết Chu Hằng để làm cho Đế Khuyết vui vẻ nữa, vuốt mông ngựa phải tới nông nỗi vứt bỏ tánh mạng, giá phải trả thật sự quá cao!

Chu Hằng cười lạnh, nói:

– Không nên nói những lời ngây thơ nữa, đừng nói là ngươi, chính là sư phụ ngươi một ngày nào đó cũng sẽ chết dưới kiếm của ta!

Trong lòng Tào Minh Quang run lên, tên này cũng dám bất kính đối với Thánh nhân!

Kỳ quái! Tại sao không có trời giáng thần lôi, đánh chết người kia?

Nên biết rằng Thánh nhân chính là tiếp thu thiên địa khí vận mà thành, đại biểu cho ý chí thiên địa, bất kỳ hành vi nhục mạ Thánh nhân nào cũng sẽ bị thiên địa khiển trách, đây sớm đã không phải là bí mật gì, mà là chuyện cường giả Minh giới đều biết

Chém Thánh nhân, chính là chém ý chí thiên địa, đây là đại nghịch bất đạo!

Tại sao thiên địa không phạt?

Chẳng lẽ thiên địa thay đổi?

Sớm không thay đổi, muộn không thay đổi, hết lần này tới lần khác lại vào lúc này?

Tào Minh Quang phẫn nộ rồi, nếu là thiên địa trừng phạt, nói

không chừng liền có thể giúp hắn xử lý Chu Hằng, ít nhất cũng có thể giúp hắn thoát khốn, nhưng không ngờ mất tác dụng? Hắn không cam lòng nói:

– Hoặc Thiên, ta muốn chém ngươi! Thạch Dương, ta muốn chém ngươi! Huyết Sát, ta muốn chém ngươi!

Ầm ầm, thiên địa nổ vang, một đạo thần lôi bỗng dưng hiện ra, đánh tới Tào Minh Quang!

– A!

Giữa tiếng kêu gào thê thảm, nửa người Tào Minh Quang đúng là bị chém thành tro tàn! Cũng may mà hắn là Chân Quân 5 động, vậy cũng chưa chết! Hơn nữa, đây là ý chí thiên địa trừng phạt, ngay cả Thánh Kim Phù cũng không có tác dụng!

Đây là đương nhiên, Thánh nhân cũng chỉ là thay mặt thiên địa mà đi, mà ý chí thiên địa vẫn còn ngự trị trên đó!

Tào Minh Quang đau đến tận xương, nhưng hắn càng thêm buồn bực là vì cái gì hắn nói lời đại bất kính lại bị thiên địa trừng phạt, mà Chu Hằng lại dường như không có việc gì?

Con bà nó lão trời già cũng thiên vị sao?

Chẳng lẽ, là bởi vì Chu Hằng không có chỉ mặt gọi tên sao?

Chu Hằng cũng ngạc nhiên, giữa thiên địa quả thật có cỗ ý chí sâu xa, nó không có yêu ghét, sẽ không trừ gian trừ ác, nhưng nhục mạ Thánh nhân sẽ bị Thiên Phạt, có ý tứ!

Hắn thử lại lần nữa.

– Đế Khuyết ta tất sát! Thạch Dương ta cũng tất sát!

Không phản ứng chút nào!

Ý chí thiên địa giống như điếc, giống như ngủ, căn bản không có để ý truy xét hắn.

– Ta chửi con mẹ nó chứ!

Tào Minh Quang cuối cùng không kìm nổi mà chửi ầm lên, lão trời già rất thiên vị, vì cái gì chỉ phạt hắn mà không phạt Chu Hằng?

Chờ một chút!

Trong lòng hắn chợt cả kinh, Hằng Hà nhất mạch đến bây giờ còn chưa có tân Thánh nhân xuất thế, chẳng lẽ, tân Thánh nhân mới là Chu Hằng hay sao! Nếu Chu Hằng cũng là Thánh nhân tương lai, như vậy hắn nhục mạ các Thánh nhân khác tự nhiên không có khả năng bị thiên địa trừng phạt!

Không thấy Hoặc Thiên coi mặt của Thạch Dương trở thành mông mà đánh cũng không bị thiên địa trừng phạt sao?

Vậy hắn thật sự là tự tìm cái chết!

Lại muốn giết một vị Thánh nhân!

Chính vì Chu Hằng là Thánh nhân tương lai, cho nên đối với sự bất kính của Chu Hằng mới không có dẫn tới thiên địa trừng phạt, nhất định là như vậy!

Chu Hằng lại không cho là như vậy, hắn tuyệt không thể nào là tân Thánh nhân của Hằng Hà nhất mạch, bởi vì điểm cuối của hắn tuyệt đối không phải Thánh nhân!

Lánh loại thành Thánh, vượt qua Thánh nhân!

Quản hắn khỉ gió là nguyên nhân gì, giết!

Chu Hằng mở Tuệ Tinh Môn ra, thân hình nhoáng lên một cái, đã xuất hiện trước người Tào Minh Quang, chém ra một kiếm!

Ầm!

Không ngoài dự liệu, trên thân Tào Minh Quang lại lóe lên ánh sáng vàng, đã xuất hiện ở ngoài vạn trượng! Nhưng lần này Tào Minh Quang không có trốn nữa, mà là quay về phản kích.

Liều mạng!!

Hưu!

Con lừa đen đuổi tới, Chu Hằng thì cưỡi trên thân con lừa đen, thuấn di rời đi!

Tào Minh Quang sửng sốt, hắn lập tức kịp phản ứng, Chu Hằng muốn chém ra một kiếm có thể đưa hắn vào chỗ chết, vậy khẳng định cực kỳ hao tổn linh lực, căn bản không thể nào chém liên tục! Thao, bị bối rối, sớm biết vậy lúc trước hắn chạy cái rắm a!

Thật ra thì chuyện này không nên trách hắn. Bởi vì Chu Hằng dùng Thủy Tinh Tiễn có thể làm hắn bị thương nặng, thậm chí đánh giết hắn, có uy hiếp tính thực chất như vậy, hắn tự nhiên sẽ không hoài nghi Chu Hằng còn có các thủ đoạn lợi hại khác.

Hắn là tự mình đi vào ngõ cụt, bởi vì dùng Lăng Thiên Cửu Thức chém ra chính là lực lượng thuần túy, cũng không phải pháp tắc!

Lực sát thương của pháp tắc không liên quan tới cảnh giới, tựa như Hoặc Thiên ở thế gian có thể đánh giết cường giả đến từ Minh giới! Nhưng lực lượng lại là liên hệ với cảnh giới!

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, trái lại đuổi giết Chu Hằng.

Nhưng con lừa đen triển khai phù văn thuấn di, Tào Minh Quang như thế nào đuổi theo kịp?

Chỉ là một ngày sau đó, người đuổi người trốn lập tức ngược lại!

Chu Hằng đã khôi phục một thành linh lực, đủ để đánh ra Lăng Thiên Cửu Thức!

Nếu không phải hắn không muốn lãng phí tinh khí sinh mệnh của Tào Minh Quang, hắn thực ra không cần phiền phức như vậy, trực tiếp lấy Thủy Tinh Tiễn đánh giết thành mảnh vụn là được!

– Chu Hằng! Sư phụ nhất định sẽ giết ngươi, ngươi cũng sống không được bao lâu!

Sau khi Tào Minh Quang nói ra câu di ngôn này, cuối cùng không có Thánh Kim Phù cứu tính mạng của hắn nữa, bị hắc kiếm chém rụng đầu!

Cho dù hắn là Chân Quân 5 động, bị Hỗn Độn Khí chém trúng chỗ yếu hại vẫn là khó thoát khỏi vận mệnh vẫn lạc!

– Đi, chúng ta trở về!

Trước để con lừa đen mang theo hắn chạy đi, Chu Hằng luyện hóa tinh khí sinh mệnh trong hắc kiếm, nhưng chỗ dùng lớn nhất vẫn là chữa thương, lượng yêu cầu để tăng tích lũy linh lực lên thật sự quá cao, cho dù đây là tinh khí sinh mệnh của một Chân Quân 5 động.

Nhưng chân con muỗi nhỏ nữa cũng là thịt a!

Sau khi phát hiện trong hắc động kia có hình thức ban đầu của Ma Hải, Chu Hằng trở nên càng thêm khẩn cấp muốn tăng thực lực lên, hiện tại hắn hận không thể lập tức liền trở thành Chân Quân 9 động, sau đó hình thành 10 động xưa nay chưa từng có, thẳng tiến Hỗn Độn Cảnh.

Mặt ngoài nhìn như Minh giới bình tĩnh, kì thực hung cơ tứ phía, rất có thể trong một đêm liền bị Âm Ảnh Tử Linh chiếm cứ!

Bởi vậy, Chu Hằng cùng con lừa đen thương lượng, viên Tinh Hạch này để hắn sử dụng!

Đương nhiên hắn cũng chỉ là cần lực lượng trong đó, sau khi hút hết Thiên Huyền Linh Tinh sẽ đưa cho con lừa đen.

Thực ra con lừa đen cũng không cần lĩnh ngộ cảnh giới, Thiên Địa Quả khiến nó đồng dạng chỉ cần tích lũy linh lực đủ là có thể đột phá một cách tự nhiên. Nhưng sau khi con lừa đê tiện cũng biết uy hiếp của lĩnh ngộ cảnh giới, nó nhịn đau đáp ứng.

Vì thế, nó thương tâm tới ba ngày cũng chưa có khí lực chạy đi!

Sau khi Chu Hằng phục hồi linh lực, mở Tuệ Tinh Môn ra toàn lực chạy đi, một tháng sau, bọn họ về tới Bách Long Tinh. Trước là tới gặp Hồng Nguyệt, chỉ là bụng của tiểu ma nữ này không có dấu hiệu nhô lên chút nào, hắn đành phải đi luyện

hóa Tinh Hạch trước.

Đây là một viên Tinh Hạch cấp Hắc Động, trong quá trình lớn lên không biết đã hấp thu bao nhiêu lực lượng, hiện tại áp súc thành một quả Tinh Hạch nho nhỏ, lực lượng ẩn chứa trong đó vô cùng kinh khủng!

Nếu là có thể bộc phát ra trong nháy mắt, có phải ngay cả thánh nhân cũng có thể đánh giết hay không?

Chu Hằng cũng không dám thử, hắn cẩn thận rút lực lượng trong Tinh Hạch ra, chuyển hóa thành tích lũy linh lực của bản thân.

Tinh Hạch không hổ là Tinh Hạch, đặc biệt là cấp bậc Hắc Động, muốn hình thành một viên không biết cần tích lũy bao nhiêu trăm triệu năm, hiệu quả tuyệt đối vượt qua bất kỳ Thánh dược nào, khó trách ngay cả Chân Quân 5 động cũng muốn tham dự tranh đoạt.

Dù sao, ngắn lại rút ngắn mấy ngàn mấy vạn năm khổ tu, ai lại không muốn?

Tu vi của Chu Hằng nhanh chóng tăng lên, vẻn vẹn chỉ một tháng sau, hắn liền hoàn thành tích lũy linh lực của hắc động thứ nhất.

Hiện tại hắn có thể hình thành hắc động thứ hai!

Nhưng đầu tiên, hắn phải đi ra một bước ở đại đạo thiên địa tương ứng, coi đây là cơ hội, mới có thể hình thành hắc động thứ hai.

Hắn hiện tại đã có hai hắc động, theo thứ tự là thể chất tương ứng hắc động thuộc tính hỏa, cùng với cấp độ linh lực cấp độ hắc động thuộc tính không gian. Nếu linh lực cấp độ hắc động mới lựa chọn ngoài thuộc tính hỏa, như vậy hắn có được ba hắc động.

Mà nếu như hắn lựa chọn thuộc tính hỏa, liền có thể đẩy mạnh hắc động thuộc tính hỏa đến mức tận cùng trong nháy mắt, thể chất với linh lực chồng lên, nói không chừng sẽ có đột phá không tưởng được.

Lựa chọn như thế nào?

Chương 1095

Chương 1098 Danh sách đáng sợ!

Chu Hằng không có do dự bao nhiêu, hắn lựa chọn đại đạo hỏa!

Thể chất tăng lên tuy rằng chỉ cần ăn ăn uống uống, nhưng đối với số lượng cùng chất lượng ăn cũng quá cao, hơn nữa không có khả năng cấp tốc trở thành, đây là một quá trình tích lũy đáng kể. Đơn giản lại kéo dài.

Hắc động hỏa hệ tuy rằng tạo thành, nhưng đợi nó trưởng thành hoàn toàn lại không biết cần bao lâu, làm được có lẽ Chu Hằng đã tạo thành tám linh lực hắc động, cái hắc động này còn không có chân chính thành thục!

3 động có hoa không quả muốn để làm chi?

Hắn muốn là chiến lực, chỉ là cảnh giới cao có ích lợi gì?

Đối với lĩnh ngộ pháp tắc, Chu Hằng không hề khó khăn, bởi vì Đại Ngũ Hành Phù Văn, hắn đã sớm nắm giữ một bộ phận pháp tắc Ngũ Hành, chỉ là tích lũy linh lực không đủ, không thể hình thành hắc động thôi.

Sau khi hắn lựa chọn hỏa đạo, linh lực hắc động lập tức hình thành, sau đó liền tồn tại dung hợp thể chất hắc động với nguyên bản!

Tinh Hạch còn đang liên tục không ngừng cung cấp tích lũy linh lực, mà đối với lĩnh ngộ pháp tắc đã nhanh chóng tăng lên!

Hắn lấy hỏa hệ pháp tắc trong Đại Ngũ Hành Phù Văn làm cơ sở, không ngừng tăng nắm giữ đối với hỏa hệ pháp tắc lên. Nói đến độ sâu của pháp tắc, Hỗn Độn Thiên Kinh hiển nhiên so ra kém Lạc Nhật Cung, huống chi sở trường của Lạc Nhật Cung còn là pháp tắc không gian!

Bởi vậy, lĩnh ngộ của Chu Hằng ở Hỏa Hệ sẽ chậm một ít, nhưng cũng chỉ là vẻn vẹn mười ngày sau, nắm giữ của hắn ở hỏa hệ pháp tắc đã đến được 21 bước!

Không tồi, là 21 bước mà không phải 20 bước!

Bởi vì lĩnh ngộ pháp tắc của thể chất với linh lực không ngờ có thể chồng lên!

Nếu theo như độ cao huyết mạch của lão Thanh Long mà tính, như vậy thể chất của Chu Hằng là tuyệt đối có thể tiến vào Hỗn Độn Cảnh, như vậy cực hạn lĩnh ngộ pháp tắc của thể chất của hắn chính là 10 bước!

Nói cách khác, thời điểm Chu Hằng ở Hắc Động Cảnh, liền có thể đẩy hỏa hệ pháp tắc lên 30 bước!

Tương đồng, chỉ cần thể chất tăng lên, tạo thành tám hắc động khác, cũng có thể tăng lĩnh ngộ pháp tắc của hắc động tương ứng lên tới 30 bước.

Làm cho Chu Hằng lo lắng chính là, trong thiên địa không phải chỉ có chín loại đại đạo ư, hắn đi nơi nào tìm loại đại đạo thứ mười?

4 cảnh giới Đại viên mãn, đây là điều kiện tiên quyết để phá vỡ mà vào Hỗn Độn Cảnh. Nghĩ như vậy muốn lánh loại thành Thánh, thậm chí vượt qua Thánh nhân, Chu Hằng cho rằng bốn đại cảnh giới siêu cấp Đại viên mãn cũng là cần thiết!

Nhưng hắc động thứ 10 hình thành như thế nào?

Không có đạo tương ứng a!

Chu Hằng nghĩ nghĩ, quyết định vẫn là không thèm nghĩ nữa, trước đạt tới Hắc Động Cảnh Đại viên mãn rồi nói sau.

Một viên Tinh Hạch cấp Hắc Động cũng chỉ là để hắn hoàn thành tích lũy linh lực của một cái hắc động, tuy rằng khiến Chu Hằng cảm thấy rất tiếc nuối, nhưng đã hoàn thành một phần chín tiến trình Hắc Động Cảnh, này đã rất tốt!

Trên lý thuyết, chín viên Tinh Hạch cấp Hắc Động có thể khiến Chu Hằng hoàn thành toàn bộ tích lũy linh lực!

Nhưng một cái hắc động hình thành cần bao nhiêu trăm triệu năm?

Chín viên? Nằm mơ a!

Chu Hằng mở hai mắt ra, vươn tay phải ra, từng đạo phù văn màu lửa đỏ không ngừng xoay tròn vòng quanh cánh tay hắn, mà ở trong tay trái, phù văn không gian đang vận chuyển, lúc ẩn lúc hiện, đây là đặc tính của không gian.

ads

Dùng tay có phù văn bao quanh đánh ra một quyền nữa, lĩnh ngộ pháp tắc cao tới 21 bước phối hợp với Bá Long Quyền, uy lực này, chậc chậc, ngay cả hắn cũng tương đối chờ mong!

Chu Hằng xuất quan. Con lừa đen đã không kịp chờ đợi vọt tới lấy Tinh Hạch biến thành Thiên Huyền Linh Tinh đi, cho dù là nó không cần lĩnh ngộ, nhưng tham tài nên bảo vật gì cũng đều không thể bỏ qua, không thể dùng chẳng lẽ còn không thể thu cất sao?

Hắn bị Hồng Nguyệt kêu qua.

- Bản tôn cần phối chế một bộ thuốc dưỡng thai, là chuẩn bị cho cục cưng, cho nên tài liệu phía trên này, làm phiền ngươi mau chóng tìm được, dùng thuốc dưỡng thai càng sớm, cục cưng hấp thu càng nhiều, hiệu quả càng tốt!

Hồng Nguyệt ném qua một tấm danh sách.

Chu Hằng cầm lên vừa thấy, lập tức mặt đều đen.

- Sừng Thanh Long, đuôi Huyền Vũ, bàn tay Bạch Hổ, móng vuốt Chu Tước, lại còn không phải đời hai, là đời đầu!

Hắn lấy tay bóp trán.

- Ta đi tới đòi của lão Thanh Long, lão Bạch Hổ, …, có thể bị bọn họ trong lúc cảm thấy nhục nhã dùng một bàn tay đập chết hay không? Hơn nữa, máu Thánh nhân …

Hắn tiếp tục nhìn xuống, khóe miệng không khỏi co giật.

- Còn có … Thiên Địa Quả!

- Có vấn đề sao?

Hồng Nguyệt cười, xinh đẹp như hoa.

- Không, không có vấn đề!

Chu Hằng thở dài, cắn răng nói.

Vì tương lai đứa con của mình, liều mạng a, không được cũng phải được!

Thực ra, đây cũng không phải là không có khả năng.

Bốn đại thần thú tuy rằng rất lợi hại, nhưng không có một người nào không bị Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt chà đạp tới chết đi sống lại, chỉ cần không đánh chết, bảo bọn họ cắt đứt một bộ phận trên thân cũng không coi vào đâu nha, lại không có nói muốn roi cọp long tiên các loại!

Ăn ngay nói thật, Tiểu ma nữ mang thai, muốn bốn đại thần thú hiến chút máu để an thai, bọn họ dám không ngoan ngoãn làm theo?

Về phần máu Thánh nhân, Đế Khuyết, Huyết Sát, Thạch Dương là đừng suy nghĩ, cũng không phải là còn có một Hoặc Thiên sao?

Nhưng nói như thế nào cùng Hoặc Thiên là một đại vấn đề!

Ân oán của Hoặc Thiên cùng Hồng Nguyệt còn không có cởi bỏ, hắn lại làm Hồng Nguyệt lớn bụng, chuyện này nói ra không sợ bị Hoặc Thiên đánh chết sao?

Mặc dù nói là bị Hồng Nguyệt đè, nhưng nam tử hán đại trượng phu, sao có thể đem trách nhiệm giao cho nữ nhân?

Chu Hằng thở dài, coi như bị Hoặc Thiên đánh cũng không có cách nào!

- Trên tờ giấy này, khó khăn nhất thật ra là Thiên Địa Quả!

Hồng Nguyệt nói, nàng tự nhiên biết bốn đại thần thú không đáng nhắc đến, cũng biết quan hệ của Chu Hằng cùng Hoặc Thiên.

- Thiên Địa Quả sinh trưởng ở trong khe nứt thời không, lại được xưng là vùng đất khởi nguồn thiên địa, chính là Thánh nhân cũng không dám dễ dàng tiến vào!

Chu Hằng nhe răng, ngay cả thánh nhân cũng không dám đi vào, ngươi còn muốn ta đi tìm, thật đúng là coi trọng ta a!

- Ngươi có thể đi thử thời vận, nói không chừng vừa vặn có một quả Thiên Địa Quả thành thục, từ bên trong bay vụt ra?

Hồng Nguyệt che miệng cười duyên.

Thử vận may rất không đáng tin cậy, tuy nhiên Chu Hằng vẫn ôm một tia may mắn, bởi vì Thánh nhân không dám đi vào,

cũng không đại biểu hắn cũng không được!

Coi như Ma Hải, Thánh nhân không dám đi vào, hắn lại có thể coi là chỗ vui chơi!

Nếu vùng đất khởi nguồn thiên địa cũng là như vậy, vậy hắn có thể tiến vào.

- Việc này không nên chậm trễ, ngày mai ta sẽ xuất phát!

Chu Hằng vừa nói, vừa ngồi xuống bên cạnh Hồng Nguyệt, ôm ma nữ này vào lòng.

A!!

Tay hắn lập tức bị Hồng Nguyệt đánh cho rụt về, ma nữ này quở mắng.

- Ngươi tên háo sắc bại hoại này, bản tôn đã mang thai, ngươi còn muốn … Vô sỉ hạ lưu!

Chu Hằng xoa xoa cái mũi, hắn chỉ muốn ôm một cái có được hay không, chỉ muốn nghe nhịp tim của đứa con một chút. Làm sao lại thành vô sỉ hạ lưu?

Muốn gán tội cho người khác a!

- … Ta đây đêm nay liền xuất phát!

Hắn đứng dậy muốn đi, chỉ là người vừa mới đứng lên, lại bị chộp một cái, sau đó lại bị mạnh mẽ kéo trở về, hắn vội vàng hét lớn.

- Uy uy uy, ngươi làm gì?

- Không phải nói không thể làm loạn sao?

- Ngươi bà nương này, không cần làm con ta bị thương.

- A!

Chu Hằng như đưa đám, nàng lại đè hắn!

Đây chính là hậu quả thực lực yếu a!

Người hiền bị người lấn, ngựa thiện bị người cưỡi, nhưng xét đến cùng, vẫn là thực lực quá yếu, mới có người dám lấn dám cưỡi a!

- Cưỡi dễ chịu, sảng khoái chứ?

Hắn yếu ớt nói.

- Miễn cưỡng vừa lòng!

Hồng Nguyệt nhìn gương trang điểm lại, tuy rằng lấy vẻ tuyệt sắc của nàng hoàn toàn không cần trang điểm.

- Ngươi không sợ thương tổn tới con ta!

Chu Hằng chỉ trích, ma nữ này rất không thể tưởng tượng nổi, động tác hung mãnh như vậy.

- Đứa nhỏ của bản tôn nào có yếu ớt như vậy!

Hồng Nguyệt không thèm để ý chút nào.

Chu Hằng đương nhiên không thể vừa trở về liền đi, hắn còn phải an ủi các ái thê khác một chút. Một chén nước cho dù không giữ thăng bằng, cũng không thể bất công quá.

Trở về được mười ngày, hắn lại lên đường, , vẫn là con lừa đen đi theo, bọn họ là phối hợp tốt nhất.

Trạm thứ nhất, Chu Hằng liền lựa chọn vùng đất khởi nguồn thiên địa, tìm kiếm Thiên Địa Quả.

Bởi vì Thiên Địa Quả là một trong những vị thuốc chủ yếu. Không có vị chủ dược này, cả thuốc dưỡng thai sẽ không có ý nghĩa, như vậy cần gì phải bỗng dưng trêu chọc bốn đại thần

thú, hơn nữa để Hoặc Thiên biết trước thời hạn?

Lại nói tiếp, Chu Hằng vẫn còn có chút chột dạ.

Không ngừng mở Tuệ Tinh Môn ra, Chu Hằng với con lừa đen thay phiên chạy đi, xuất phát hướng về vùng đất khởi nguồn thiên địa.

Cái gọi là vùng đất khởi nguồn thiên địa, chính là một cái khe nứt thời không, không gian cực không ổn định, ngay cả cường giả Hỗn Độn Cảnh cũng đều có thể bị không gian vặn vẹo giết chết! Thánh nhân tuy rằng có thể bất tử, nhưng có thể sẽ bị giam ở trong đó vĩnh viễn!

Bởi vậy, đó là một cấm địa, không người dám xâm nhập.

Nhưng Thiên Địa Quả lại cố tình sinh ra ở chỗ như vậy!

Suốt ba tháng sau, Chu Hằng mới cùng con lừa đen đến nơi này, toàn bộ tinh không ở trong này đều bị xé rách. Như là một tòa vực sâu, lại nhìn không thấy cảnh vật ở chỗ sâu, bởi vì không gian đều bị bóp méo. Tuy nhiên, ba tháng qua, Chu Hằng đối với lĩnh ngộ pháp tắc hỏa diễm cũng đạt tới 25 bước, cách 30 bước cực hạn cũng không xa xôi.

Đứng ở đàng xa nhìn sang, một mảnh kỳ quái!

- Bổn tọa đột nhiên có loại cảm giác quen thuộc!

Con lừa đen nói, bộ dáng rất là cao thâm.

- Vô nghĩa, ngươi ăn một quả Thiên Địa Quả, nơi này chính là nơi ngươi sinh ra, ngu ngốc!

Chu Hằng tức giận nói.

- Phi, thấy thế nào cũng không như là từ trong bụng mẹ, mà là Ma Thai!

Con lừa đen gắt một cái.

Chu Hằng cười cười, nói:

Con lừa, chúng ta đi!

- Bổn tọa có thể cự tuyệt chứ?

Con lừa đen mang theo một tia may mắn nói.

- Không được!

Chu Hằng lắc đầu.

- A a a, rõ ràng là ngươi sinh nhi tử, liên quan cái rắm gì tới bổn tọa, vì cái gì bổn tọa phải bồi ngươi mạo hiểm!

Con lừa đen kêu thảm thiết, lại bị Chu Hằng kéo vào trong "vực sâu".

Đương nhiên, Chu Hằng cũng không phải người lỗ mãng, mạo hiểm có thể, nhưng chịu chết là tuyệt đối không làm!

Sau khi hắn cùng với con lừa đen đi vào khe nứt thời không, cũng không có lập tức đi sâu vào, mà là quan sát môi trường trước, bản thân lĩnh hội lực phá hoại của khoảng không vặn vẹo này.

Muốn ngạnh kháng cùng lực lượng như vậy là không thể thực hiện được, ngay cả cường giả Hỗn Độn Cảnh cũng sẽ bị mạt sát, huống chi Chu Hằng cùng con lừa đen vẫn chỉ là Hắc Động Cảnh mà thôi! Nhưng không thể chống cự lại, cũng không đại biểu không thể thích ứng.

Chu Hằng tạo thành hắc động thuộc tính không gian, mặc dù mới chỉ đi ra 20 bước, tuy nhiên cũng làm hắn có sức mạnh tương đối.

Hắn cảm ứng không gian lực lượng vặn vẹo, với ngộ tính cường đại của hắn đi phá giải quy luật này, sau đó thích ứng.

Phốc! Phốc! Phốc!

Đây cũng không phải là không phải trả giá, toàn thân hắn đều bị lực lượng không gian vặn vẹo cắt qua, máu tươi phun ra, bộ dáng cực thảm.

- Ngươi tiểu tử này thật đúng là có sinh mệnh lực ngoan cường, như vậy cũng chưa chết!

Con lừa đen cũng không có biến thái như hắn, đã sớm khởi động phòng ngự, lấy phù văn giam cầm mạnh mẽ phong tỏa lực lượng không gian, nhân cơ hội chạy trốn.

Đây có thể coi là một loại lịch lãm.

- Ngươi con lừa đê tiện này cũng chưa chết, ta sao có thể không biết ngượng mà chết trước!

Chu Hằng cãi lại.

- Nếu ta chết, về sau ai đưa ma cho ngươi? Bằng vào tính tình của con lừa đê tiện ngươi, chết cũng phải bị người ta lấy roi đánh thi thể!

Con lừa đen không gây gổ, ngược lại mặt mày hớn hở, dương dương đắc ý, nói:

- Bổn tọa quả nhiên chính là anh minh thần võ như vậy, có thể làm cho nhiều người nhớ ở trong lòng như vậy!

Chu Hằng thở dài, nếu muốn đả kích lòng tự tin của con lừa đen quả thực chính là vọng tưởng, bởi vì da mặt của nó đã dày đến mức thánh nhân cũng không chọc thủng được!

Ba ngày sau đó, thân hình Chu Hằng bắt đầu vặn vẹo kỳ dị, đúng là gia tăng hóa giải lực bóp méo thần kỳ trên người.

- Thành công, chúng ta đi!

Chương 1096: Lý Tử Thanh!

Ngộ tính của Chu Hằng tuyệt đối không người nào có thể địch lại, vẻn vẹn chỉ ba ngày hắn liền phá giải quy luật của lực bóp méo nơi này, từ đó để cho mình có thể thích ứng quy luật như vậy, tự nhiên xuyên qua trong từng đạo lực lượng quỷ dị, cho dù là ngẫu nhiên có một đạo lực lượng đánh úp tới trên thân, hắn cũng có thể tạm thời để thân thể của chính mình đồng hóa với lực bóp méo.

Đây là vận dụng pháp tắc không gian linh hoạt.

Hắn mang theo con lừa đen xuất phát đi về chỗ sâu trong khe nứt thời không, mà càng xâm nhập, lực bóp méo cũng càng cuồng bạo, không cẩn thận một chút liền có thể xé rách cường giả cấp Hắc Động, ngay cả thần thức cũng bị giết chết cùng nhau!

Con lừa đen sợ tới mức lông cũng dựng ngược lên, oa oa hét lớn.

– Chu tiểu tử, bổn tọa vẫn còn trẻ, có rất nhiều thanh xuân chờ bổn tọa, cũng không muốn chết ở chỗ này a!

– Yên tâm, ít nhất bây giờ còn không làm khó được ta!

Chu Hằng cười nói.

– A phi, ngươi đừng tưởng rằng bổn tọa không đọc qua thư là có thể lừa gạt bổn tọa, lúc này lực bóp méo trong khoảng không càng ngày càng lợi hại, đụng tới một chút chúng ta cũng ngủm, ngươi muốn chết liền quên đi, chớ liên lụy Lư đại gia a!

Con lừa đen liên tục kêu thảm thiết.

– Không phải còn chưa chạm vào chúng ta sao?

Chu Hằng không cho là đúng nói.

– Chờ đụng tới chúng ta không phải sẽ chết rồi sao!

Con lừa đen làm sao trấn định được.

Chu Hằng thì cười ha ha, nói:

– Nếu ta chết, cũng lưu con lừa đê tiện ngươi lại nơi này, có

tính là làm một chuyện tốt, vì dân trừ hại không?

– Gâu! Chu tiểu tử dám sỉ nhục bổn tọa, xem Lư đại gia cắn chết ngươi hay không?

Con lừa đen muốn đi cắn Chu Hằng, lại bị Chu Hằng lắc nó hứng lấy một đạo lực bóp méo, nó sợ tới mức liền vội vàng rụt cổ trở về.

Tuy rằng như giâm trên băng mong, nhưng Chu Hằng lại như là lửng thửng đi dạo trong sân nhà, có vẻ vô cùng ung dung.

Con lừa đen không biết là bị dọa hơi quá, hay là nhận mệnh, dứt khoát không kêu nữa, bộ dáng mặc cho số phận.

Hai ngày sau, bọn họ đi tới một chỗ nơi tương đối an toàn, nơi này cả buổi mới có một đạo lực thời không cuốn qua, ở trong này quả thực chính là cảng tránh gió thiên nhiên, có thể nói là tồn tại kỳ tích!

Nhưng thời điểm ở trước mặt, lại là một cái lốc xoáy không gian!

Ở nơi này, thời không đã hoàn toàn vặn vẹo, một cước tiến lên trước khả năng sẽ xuất hiện ở vô cùng xa phía sau, một cước bước xuống lần nữa, lại tiến sang trái vạn dặm, hoàn toàn

không có quy luật! Đương nhiên, còn có lực bóp méo của thời không, cường đại đến mức ngay cả Hỗn Độn Cảnh cũng đều có thể dễ dàng giết chết!

ads

Từ nơi này bắt đầu, mới thật sự là vùng đất khởi nguồn thiên địa!

Chu Hằng không có di động, hắn cảm giác được phía trước tràn đầy nguy hiểm, hắn nhất định phải chuẩn bị thật đầy đủ.

– Ngẫm lại bổn tọa thật sự là vĩ đại a, dĩ nhiên lại lấy một quả Thiên Địa Quả từ chỗ nguy hiểm như vậy. Thật sự là không thể không bội phục Lư đại gia a!

Con lừa đen nhìn về phía trước, vẻ mặt vô cùng say mê.

– Nói thật giống như ngươi thực sự đã tới nơi này vậy!

Chu Hằng cười nhạo.

– Phi, ngươi không phá sẽ chết sao!

– Nơi này chỉ có hai người chúng ta, thoát ra được ngươi cũng sẽ không chết a!

– Di!

– Ân!

Một người một lừa đồng thời ngẩn ra, bởi vì bọn họ nhìn thấy không ngờ có một người đi ra từ trong lốc xoáy không gian!

Mới vừa còn không có ai a, đột nhiên lại có một người tới!

Nhưng nơi đó tại sao có thể có người đi ra ngoài?

Nên biết rằng đây chính là cấm địa của Thánh nhân a, ngay cả Hỗn Độn Cảnh cũng sẽ chết, ngay cả Thánh nhân cũng có khả năng bị lạc ở cấm địa. Tại sao có thể có một người ung dung đi ra?? Chẳng lẽ, đây là một vị Thánh nhân?

Không đúng, Chu Hằng đã gặp toàn bộ bốn đại tân Thánh

nhân, người này cũng không phải một trong bốn người kia!

Đây là một nam nhân dáng người thon dài, bộ dáng nhìn qua hơn ba mươi tuổi, mặt như quan ngọc, tóc dày đặc, đen nhánh tỏa sáng, làm cho người ta cảm thấy hắn có một loại bộ dáng của người khiêm tốn, làm cho người ta không nhịn được mà phát lên tín nhiệm mãnh liệt.

Di, chẳng lẽ là vị Thánh nhân thứ năm?

Thơi điêm hắn và con lừa đen kinh hãi, nam tử kia cũng đã đi tới gần bọn hắn, khi nhìn thấy hắn và con lừa đen cũng thoáng sửng sốt, nói:

– Không thể tưởng được lại còn có người dám vào nơi này!

Chu Hằng chắp tay, nói:

– Tại hạ Chu Hằng, thỉnh giáo tôn tính đại danh của huynh đài?

Đối phương là Hắc Động Đế, bởi vì nam nhân trung niên này cũng không có che giấu tu vi của mình, có vẻ thẳng thắng.

Nam tử kia cũng chắp tay, nói:

– Tại hạ Lý Tử Thanh, Chu lão đệ, ngươi làm sao lại chạy tới nơi này?

Tuy rằng nam tử này làm như quen nhau từ trước, nhưng Chu Hằng không cảm thấy đột ngột chút nào, cười nói.

– Ta muốn đến tìm kiếm một quả Thiên Địa Quả!

Điều này cũng không có gì phải che giấu, nơi này trừ bỏ Thiên Địa Quả, cũng không có thứ gì khác.

– Còn có bổn tọa, điềm lành của thiên địa, ngươi còn không mau mau bái kiến!

Con lừa đen rất là dương dương đắc ý nói.

Lý Tử Thanh cười ha ha một tiếng, lại không để ý đến con lừa đen, mà hiển nhiên là đang nghiền ngẫm để hiểu, nếu không sẽ không hiểu được lời của con lừa đen, hắn nhìn Chu Hằng, nói:

– Tuy nói Thiên Địa Quả chính là sinh ra từ nơi này, nhưng muốn có được một quả, khó, rất khó!

Chu Hằng gật gật đầu, đó là khẳng định, thật giống như Tinh Hạch phải bao nhiêu năm mới có thể uẩn dục ra một viên, Thiên Địa Quả này cũng giống như vậy, thậm chí còn hiếm hơn! Hắn nói:

– Lý huynh, ngươi chạy tới nơi này cũng là vì Thiên Địa Quả sao?

Lý Tử Thanh lộ ra một chút vẻ chần chờ, nhưng rất nhanh thì lắc đầu, nói:

– Không phải, mục đích của ta cùng của ngươi không giống, hắc hắc!

Hắn chưa nói rốt cuộc là vì cái gì mà đến, đương nhiên Chu Hằng cũng sẽ không ép hỏi, mỗi người đều có bí mật của mình, cái này hoàn toàn có thể lý giải, dù sao bọn họ chỉ là gặp mặt lần đầu.

Để Chu Hằng kinh ngạc chính là, đối phương rõ ràng chỉ là Hắc Động Đế, lại có thể dạo bước tự nhiên trong lốc xoáy không gian, đây là sự tình kinh người ra sao!

Hắn cho dù hoàn toàn phá giải lực thời không trong lốc xoáy không gian, cũng không thể làm được hoàn mỹ như đối

phương!

– Lý huynh tài năng, tại hạ bội phục!

Chu Hằng nói tự đáy lòng.

Lý Tử Thanh mỉm cười, nói:

– Ta chỉ bế quan ở trong này nhiều năm, lý giải được một ít về lực thời không mà thôi, không được như Chu lão đệ ca ngợi! Chu lão đệ, ta bế quan ở trong này gần mười năm, ngươi có thể nói cho ta biết một vài đại sự phát sinh bên ngoài hay không?

Mới mười năm?

Đối với võ giả bậc cao mà nói, mười năm cơ hồ là chuyện tình trong một cái chớp mắt, thật sự không tính là dài!

Chu Hằng nghĩ nghĩ, lấy vài chuyện hắn cho rằng trọng yếu nói ra, tỷ như bốn Thánh mới sinh ra, tỷ như Thiên Thần Đại Hội, thậm chí Ma Hải mở rộng.

– Ma Hải a, thật sự là thứ làm người ta nhức đầu!

Lý Tử Thanh nhíu mày, trong ánh mắt hiện lên một chút vẻ căm hận cùng sát khí.

– Đúng a!

Chu Hằng với đối phương nói chuyện hợp ý nhau, đơn giản cũng nói ra phát hiện mới của hắn, chính là bên trong hắc động cũng phát hiện hình thức ban đầu của Ma Hải!

– Cái gì?

Lý Tử Thanh lộ ra vẻ khiếp sợ mãnh liệt, tự lẩm bẩm.

– Thời gian đã không còn nhiều lắm!

Thời gian quả thật không còn nhiều lắm, nếu Ma Hải hoàn toàn mở rộng, toàn bộ Minh giới cũng xong đời!

Tuy nhiên, vẻ mặt Lý Tử Thanh chỉ là vừa hiện liền ẩn dấu đi, hắn hơi hơi trầm ngâm một chút, nói:

– Vì để báo đáp tin tức này của Chu lão đệ, ta có thể nói cho ngươi biết vị trí của một quả Thiên Địa Quả, còn có phương pháp xử lí để tiến về phía trước!

Chu Hằng mừng rỡ, nói:

– Vậy rất cảm tạ Lý huynh!

Nói đến cũng kỳ quái, hắn đúng là tin đối phương không chút do dự, hình như là lão bằng hữu đã quen biết cả đời, hoàn toàn tín nhiệm.

Lý Tử Thanh cười cười, bắt đầu giải thích cho Chu Hằng, như thế nào tiến vào lốc xoáy khoảng không, như thế nào tránh né lực thời không, như thế nào tìm được quả Thiên Địa Quả kia.

Chu Hằng khiêm tốn yên lặng nghe, thỉnh thoảng lại hỏi một đôi lời, không có cái nào không là điểm quan trọng, nhắm thẳng vào trung tâm, cũng khiến Lý Tử Thanh vô cùng kinh ngạc.

Lý Tử Thanh chỉ là 3 động, nếu hắn có thể đi lại tự nhiên trong lốc xoáy thời không, như vậy Chu Hằng tự nhiên cũng có thể! Nhưng nghe một phen, Chu Hằng lại là lộ ra vẻ mặt mạnh mẽ, bởi vì lý giải về thời không của Lý Tử Thanh hoàn toàn vượt ra khỏi trình độ 10 bước.

Xa xa không chỉ 10 bước, mà thậm chí là 100 bước, 500 bước!

Đây chẳng lẽ là một vị cường giả Hỗn Độn Cảnh chuyển thế sao? Nếu không cho dù là yêu nghiệt như Chu Hằng, thể chất với linh lực hắc động chất chồng lên, cũng chỉ có thể đi ra 30 bước trong lĩnh ngộ pháp tắc không gian.

Đây là cực hạn của Hắc Động Cảnh, là do đại đạo thiên địa quyết định. Chu Hằng đã như gian dối, có thể đi ra gấp ba cực hạn của Hắc Động Cảnh bình thường!

Chu Hằng không tiện hỏi Lý Tử Thanh chuyện cơ mật như vậy, chỉ có thể để nghi vấn ở trong lòng.

Sự kiên nhẫn của Lý Tử Thanh vô cùng tốt, tốn suốt một ngày thời gian mới nói xong chi tiết cùng trọng điểm, mà hắn không có gặp lầm người, ngộ tính của Chu Hằng vô cùng cường đại, vẻn vẹn chỉ nghe qua một lần cũng đã hấp thu mấy thứ này, nhưng muốn hoàn toàn tiêu hóa khả năng còn phải cần mấy ngày.

– Chu lão đệ, ngộ tính của ngươi thật đúng là cao a, chính là ở … Cũng có thể xếp hạng số trên!

Hắn thở dài nói từ trong thâm tâm.

Chỉ là cao? Có thể xếp hạng số trên?

Chu Hằng hơi có chút không phục, ngộ tính của hắn chính là Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt cũng đều phải cam bái hạ phong, mà ngộ tính của hai nàng tuyệt đối là số một số hai Minh giới, chỉ có hai nàng này đi ra 1000 bước ở lĩnh ngộ pháp tắc, đó đủ để chứng minh hết thảy!

So sánh như vậy, ngộ tính của Chu Hằng tuyệt đối là đệ nhất thiên hạ!

Nhưng không ngờ Lý Tử Thanh cho rằng ngộ tính của hắn chỉ là xếp hạng số trên, đây thật là làm cho hắn cực không phục a!

Lý Tử Thanh mỉm cười, nói:

– Chu lão đệ, thế giới to lớn, vô cùng kỳ diệu! Nếu như có thể nhảy ra từ đáy giếng, mới có thể phát hiện mình trước kia chỉ là mới nhìn thấy một mảnh tiểu thiên địa thôi!

– Lý huynh, lời này giải thích thế nào?

Bởi vì mị lực từ nhân cách đặc biệt của Lý Tử Thanh, khiến Chu Hằng không khỏi tin tưởng lời của đối phương, là lấy khiêm tốn để thỉnh giáo.

– Bây giờ nói những này quá sớm, nếu là … Ha ha, về sau có cơ hội …

Lý Tử Thanh luôn luôn không có nói rõ ràng, hắn lộ ra một chút vẻ cô đơn, dụ cho người ta đồng tình, nhưng lập tức lại nhoẻn miệng cười, nói.

– Chu huynh đệ, ta đi trước, chúng ta hữu duyên tái kiến!

– Lý huynh, bảo trọng!

Lý Tử Thanh đột ngột xuất hiện, cũng đi rất vội vàng, nhưng nhân cách mị lực của hắn quá cường đại, cho dù chỉ là ở chung một ngày ngắn ngủi cũng khắc sâu ấn tượng sâu sắc cho Chu Hằng, mà hắn cũng tin tưởng mình không có khả năng quên đi bằng hữu mới kết giao này.

– Con lừa, ngươi làm sao ít nói như vậy, không hợp với tính cách của ngươi a!!

Chu Hằng ngạc nhiên nói, bởi vì con lừa đen trừ bỏ ngay từ đầu làm dáng theo thường lệ một chút, sau đó lại không nói gì, giống như mèo bệnh.

– Bổn tọa cũng không biết, chỉ biết là tên kia … Có một thứ gì đó khiến bổn tọa chán ghét từ bản năng, thậm chí có thể nói là sợ hãi!

Con lừa đen nghĩ nghĩ, thật sự nghiêm túc nói.

Chán ghét, sợ hãi, vì cái gì?

Chu Hằng cảm giác rất kỳ quái, nhưng con lừa đen đê tiện tới tận xương, nhất định là thủy hỏa bất dung cùng người khiêm tốn, chán ghét Lý Tử Thanh rất bình thường, nhưng đáng sợ … liền có chút không rõ ràng.

Chương 1097: Cơm chua!

Lý Tử Thanh không thể nghi ngờ là rất cường đại, bằng không hắn tuyệt đối không có khả năng đi trong lốc xoáy không gian như giẫm trên đất bằng.

Nhưng cũng hẳn là "đời trước" của hắn, lĩnh ngộ đầy đủ pháp tắc, lúc này mới có thể phúc ấm kiếp này, bằng không Chu Hằng tuyệt đối không thể tin tưởng một Hắc Động Đế có thể làm được sự tình thánh nhân cũng không làm được!

Tựa như thời điểm Hoặc Thiên còn tại Phàm giới, nàng vận dụng được pháp tắc, cho dù là khi đó nàng còn không có khôi phục trí nhớ!

Pháp tắc loại vật này nắm giữ là nắm giữ, có thể dùng tới một đời!

– Bên trong đó rất nguy hiểm, ta qua một mình, ngươi ở nơi này chờ ta!

Chu Hằng nói.

– Vô nghĩa, ngươi muốn ép bổn tọa đi vào trong đó, bổn tọa tuyệt giao với ngươi!

Con lừa đen không khách khí chút nào, nói.

– Ngươi thật đúng là không biết chút sĩ diện nào!

– Bổn tọa mới không có ngu như vậy!

Chu Hằng cũng không có lập tức hành động, mà là tĩnh tọa tiếp tục tiêu hóa sự chỉ điểm của Lý Tử Thanh, bên trong đó ẩn chứa lĩnh ngộ pháp tắc không gian cao thâm, mà còn lại là hiểu biết về lốc xoáy không gian!

Cái này không riêng chỉ là đối với lĩnh ngộ pháp tắc, mà là cần thời gian khá dài để hiểu rõ!

Nhưng có người nào đó sẽ tốn thời gian dài như vậy để hiểu lốc xoáy không gian?

Nơi này vật có giá trị chỉ có Thiên Địa Quả, nhưng đối với cường giả Hỗn Độn Cảnh mà nói, giá trị của Thiên Địa Quả tương đối hữu hạn, đáng giá tiêu tốn vô số vạn năm để tiến hành nghiên cứu khô khan này sao?

Chu Hằng không phải Lý Tử Thanh, không biết đối phương nghĩ như thế nào, nhưng hắn chỉ cần biết rằng những tài liệu này hữu dụng là được rồi, có thể giúp hắn lấy được Thiên Địa Quả!

Suốt mười ngày sau, Chu Hằng mới đứng lên.

Hắn đã hoàn toàn tiêu hóa tư liệu, có thể nói là rõ cấm địa này như lòng bàn tay!

Bất kỳ cấm địa nào cũng sẽ không là tử địa tuyệt đối, Luôn luôn có một đường sinh cơ, mà Lý Tử Thanh liền tìm được sinh cơ như vậy. Mới có thể lấy tu vi Hắc Động Đế đi vào như giẫm trên đất bằng, làm được sự tình thánh nhân cũng không làm được!

Tựa như lúc trước Chu Hằng có thể lững thững đi qua lực bóp méo của thời không phía ngoài. Lý Tử Thanh cũng là như vậy, chỉ bất quá hắn quen thuộc đối với nơi này gấp 1000 lần, gấp một vạn lần so với Chu Hằng lúc trước!

Lý giải như vậy, thật không biết phải bỏ ra bao nhiêu năm để quan sát, thôi, Lý Tử Thanh quả thực rảnh rỗi đến bị khùng a!

– Ta đi thôi!

Chu Hằng nói với con lừa đen.

ads

– Nhớ rõ mang lễ vật trở về!

Con lừa đen đong đưa chân.

Hưu, thân hình Chu Hằng thoắt một cái, đã bước đi nhanh vào trong lốc xoáy thời không, hoàn toàn tiêu hóa thành quả của Lý Tử Thanh, hắn cũng như đối phương, ung dung tự nhiên. Lực thời không cuồng bạo vặn vẹo hơn nữa thì như thế nào, căn bản không chạm vào bản thân một chút nào, như vậy cần gì lo lắng?

Bảy ngày sau đó, Chu Hằng liền trở về từ trong lốc xoáy thời không, mang trên mặt một tia vui mừng, nhưng cũng lộ ra vẻ mỏi mệt!

Cho dù là hắn đã nắm giữ quy luật của lốc xoáy thời không, nhưng cũng không thể thay đổi sự thật là nơi đó nguy hiểm vạn phần, bước sai một bước thì tiếp theo sẽ là vạn kiếp bất phục, tinh thần khẩn trương cao độ mỏi mệt cũng là chuyện rất bình thường.

Cũng may Thiên Địa Quả cuối cùng đã tới tay!

– Chu tiểu tử, để bổn tọa nhìn Thiên Địa Quả xem, thời gian ăn đã quá lâu, bổn tọa đã quên là mùi vị gì!

Con lừa đen chảy nước miếng nói.

– Cho ngươi xem một chút? Vậy khẳng định là mở gói bánh bao thịt, có đi không trở lại!

Chu Hằng quyết đoán cự tuyệt.

– Gâu, bổn tọa là Thần Lư của thiên địa, không phải chó!

– Không phải chó thì ngươi học chó sủa làm quái gì?

– Bổn tọa thích, ngươi đánh ta a!

– Ta cũng không đánh ngươi, ta chỉ muốn một người rời đi là

được rồi!

– … Chu tiểu tử, ngươi cũng rất độc!

– Đối phó tiện nhân sẽ phải dùng chiêu đê tiện!

Một người một lừa trong lúc nói chuyện, đã là đi về, rất nhanh liền rời khỏi vùng đất khởi nguồn thiên địa này.

Chu Hằng cũng không nghĩ tới chuyến đi này lại thuận lợi như vậy, đương nhiên, đây đều phải quy công cho Lý Tử Thanh, nếu là không có đối phương chỉ điểm, nếu Chu Hằng muốn hiểu thấu đáo quy luật của lốc xoáy không gian không có vài năm thời gian là thì đừng mơ tưởng.

Hơn nữa, hắn lại không biết vị trí của Thiên Địa Quả, muôn tìm được chỉ sợ lại là mấy năm trôi qua.

Đương nhiên, cho dù ở nơi này hắn cũng có thể tu luyện, lốc xoáy tinh tú rút ra linh khí trong hư không, đến tột cùng là từ đâu mà đến, Chu Hằng không rõ ràng lắm, nhưng hắn chỉ cần biết rằng lợi hại là được rồi.

Sau khi tiến vào Hắc Động Cảnh, linh lực cần cho mỗi lần hoàn thành tích lũy linh lực của một cái hắc động tự nhiên khủng bố tới giận sôi, tuy nhiên Chu Hằng toàn lực thúc dục

lốc xoáy tinh tú, đại khái trên dưới một trăm năm là có thể hoàn toàn hoàn thành tích lũy linh lực của 9 động!

Còn nếu là có Hoặc Thiên hoặc là Hồng Nguyệt hỗ trợ thúc dục lốc xoáy tinh tú, như vậy sẽ rút ngắn đến năm mươi năm, hoặc là ba mươi năm!

Đây là bởi vì cấp độ linh lực của Chu Hằng cũng đã bước vào Hắc Động Cảnh, chênh lệch với Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt các nàng đang thu nhỏ lại.

Đương nhiên tốt nhất vẫn là có thể kiếm được mấy viên Tinh Hạch, tùy tiện hấp thu một chút liền là Hắc Động Cảnh đại viên mãn.

– Kế tiếp, chúng ta đi đâu?

Con lừa đen hỏi.

– Đi Thái Hư Thánh Vực!

Chu Hằng cắn chặt răng.

Nên đối mặt luôn phải đối mặt, cũng không thể luôn luôn giấu

diếm Hoặc Thiên. Hơn nữa, nếu có thể mời Hoặc Thiên ra hỗ trợ, như vậy đến hỏi lão Thanh Long, lão Chu Tước lấy sừng, móng vuốt và vân vân sẽ dễ dàng nhiều rồi.

Mặc dù thật xin lỗi Hoặc Thiên, nhưng vì con trai của mình, mặt dạn mày dày cũng phải đi a!

Trái lại, vì Hoặc Thiên hắn cũng sẽ như thế!

Con lừa đen cười quái dị, cười đến rất gian, thập phần vui sướng khi người gặp họa!

Mở Tuệ Tinh Môn ra, một người một lừa cấp tốc mà đi.

Chu Hằng dùng hết khí lực liền để con lừa đen mang hắn chạy đi, con lừa đen không tiếp tục được liền đổi lại là Chu Hằng, hai người luôn luôn là một người chạy một người nghỉ, cộng thêm bọn họ đều đi vào Hắc Động Cảnh, năng lực thuấn di tăng lên thật lớn.

Tám tháng sau, bọn họ rốt cục đi tới Thái Hư tinh vực, mà Chu Hằng cũng đạt tới cực hạn 30 bước ở lĩnh ngộ pháp tắc hỏa diễm.

Nếu là tinh vực, tự nhiên vô cùng rộng lớn!

Chu Hằng nhắm ngay chủ tinh, thân hình nhoáng lên một cái, đã là vòng qua lực lượng thủ vệ, trực tiếp rơi xuống Thái Hư Tinh.

– Chẳng qua cũng thế, Lư đại gia ngông nghênh đến đây, cũng có thể ngông nghênh rời đi, vung tay một cái, trộm đi một đống bảo bối lớn!

Con lừa đen mặt mày hớn hở, đây chính là địa bàn của Thánh nhân a, không biết có bao nhiêu bảo bối!

Chu Hằng phù không bay lên, hắn cũng không biết vị trí của Thái Hư Tông, dù sao tinh cầu này quá lớn, không kém chút nào so với Vĩnh Hằng Long Tinh.

Sau khi hắn quan sát phương hướng một chút, thân hình bỗng nhiên gia tốc, rất nhanh liền đi tới trong một tòa cổ thành.

Toàn bộ phòng ngự của tinh vực đều là ngoài chặt chẽ trong nới lỏng. Sau khi vượt qua vòng phòng ngự phía ngoài cùng, mỗi tòa thành thị đều là không phòng bị. Trên thực tế, đây chính là địa phương của Thánh nhân mạnh nhất thiên hạ tự mình trấn giữ, ai lại sẽ ngại sống đi gây chuyện ở nơi này?

Thái Hư Tông định ra một loạt quy củ, chỉ cần không xúc phạm những quy củ này, Thái Hư Tông Thái Hư Tông liền sẽ

không quản.

Địa phương có quyền lực sẽ có bất công, đây là không cách nào tránh khỏi. Hơn nữa, Thái Hư Tông thành lập cũng không phải là vì thiên hạ lê dân, cứng rắn đặt cường giả cùng kẻ yếu ở một phía, vốn là không công bình.

Cổ thành từ chỉnh thể mà nói thì tương đối phồn vinh, cấp độ võ giả cũng rất cao, nhưng so sánh với Long Tộc còn kém xa!

Dù sao, thần thú yêu quý thiên địa. Huyết mạch quyết định thực lực, chẳng những nhanh hơn so với Linh Tu, hơn nữa sinh ra nhiều cường giả hơn! Ở trong Long Vực, Tuệ Tinh Cảnh là lực lượng trung kiên, đủ để chiếm cứ bốn thành thậm chí năm thành nhân số của toàn bộ Long Vực!

Đây cũng là một trong những nguyên nhân vì cái gì mà bốn đại thần thú có thể luôn trấn áp Ma Hải, không có nhiều Tuệ Tinh Cảnh như vậy, dựa vào Thiên Hà Cảnh, Tinh Thần Cảnh, một lớp Tử Triều loại nhỏ đi lên là có thể làm phòng ngự sụp đổ!

Cổ thành nhiều nhất vẫn là võ giả Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh rất thưa thớt, Tuệ Tinh Cảnh căn bản nhìn không thấy.

Nên biết rằng đây chính là Thái Hư Tinh a, chủ tinh của Thái Hư tinh vực, cấp độ võ đạo hẳn là cao nhất!

Chu Hằng cùng con lừa đen vào một gian tửu lâu trước, bọn họ liên tục chạy tám tháng, tuy rằng ăn uống cũng không nhất định phải có, nhưng gió bụi mệt mỏi, uống vài hớp rượu, ăn vài món xào mới là chuyện thoải mái nhất.

Hơn nữa, tửu lâu cũng là địa phương tiện nhất để tìm hiểu tin tức.

– Chu tiểu tử. Chúng ta dường như không mang tiền!

Sau khi con lừa đen xoạt xoạt xoạt ăn hơn mười món ăn, rồi mới nhỏ giọng nói với Chu Hằng.

– Không có việc gì! Dù sao với tính đê tiện của ngươi khẳng định sẽ đắc tội với người ta, vậy thì có người thay thế chúng ta trả tiền!

Chu Hằng không để ý chút nào, nói.

Con lừa đen quá sợ hãi, nói:

– Bổn tọa còn có loại công năng này?

– Đó là đương nhiên!

– A phi, ngươi tên tiểu tử thúi này, lại dám nhục mạ bổn tọa, xem bổn tọa cắn cho ngươi mông nở hoa hay không!

– Đồ ăn đến a!

Phục vụ đưa rượu và đồ ăn lên.

Chu Hằng cùng con lừa đen vội vàng ngồi nghiêm chỉnh, tranh cãi này về sau có thể đánh lại, nhưng người nào cũng không muốn ăn ít chịu thiệt!

– Không tồi!

– Hương vị tạm được!

Một người một lừa ngấu nghiến ăn, nhưng làm cho bọn họ thất vọng chính là nơi này dường như không có tên con nhà giàu nào, không ngờ không ai lại đây khiêu khích.

– Làm sao bây giờ? Chẳng lẽ chúng ta phải ăn cơm chua, Lư đại gia không làm được chuyện không biết xấu hổ như vậy,

không bằng Chu tiểu tử ngươi lưu lại rửa chén đi?

Con lừa đen nói.

– Ngươi đừng thăm, đùa giỡn đê tiện a, không phải ngươi đùa giỡn đê tiện làm sao có thể có người đến trêu chọc chúng ta?

Chu Hằng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói.

– Phi, ngươi mới đùa giỡn đê tiện, bổn tọa chính là điềm lành của thiên địa!

Chu Hằng đưa mắt tìm kiếm, ăn cơm chua ở trên địa bàn của Hoặc Thiên thật mất mặt a! Đáng tiếc, bên cạnh không có mỹ nữ, nếu không sẽ tự động dẫn tới cừu hận, chuyên môn hấp dẫn phú nhị đại đến tìm phiền toái.

Bành!

Đúng lúc này, chỉ thấy một đạo nhân ảnh bị đánh bay ra từ trong bao sương, vừa vặn, trực tiếp trượt về bàn của bọn họ.

Chu Hằng không khỏi mừng rỡ, vội vàng vươn một cước dẫm lên người nọ, miễn cho đối phương đụng vào vào làm bàn lật

đổ.

Phiền toái tới rồi! Phiền toái tới rồi! Thật tốt quá!

– Thật to gan, lại dám chạy đến Tĩnh Hiên Lâu ăn cơm chua, đánh cho ta, đánh cho đến chết!

Từ trong bao sương có năm người lao ra, đều là ăn mặc đồ phục vụ, mỗi người đều là Tinh Thần Cảnh.

Khóe miệng Chu Hằng giật một cái, lập tức một cước đánh bay người nọ ra ngoài, cao hứng hụt một trận!

Bành bành bành bành, một trận loạn đả!

– Các ngươi những kẻ mù mắt vong ân bội nghĩa này, cha ta khi còn tại thế đối với các ngươi không tệ, nhưng các ngươi lại giúp người ngoài khi dễ thiếu chủ ta đây, các ngươi còn là người sao?

Tên ăn quỵt vừa che chở đầu, vừa chửi ầm lên.

– Lăng Phi, hiện tại cũng không phải là trước kia, Tĩnh Hiên Lâu này đã sớm bán cho Bạch thiếu, ngươi sớm không phải là

thiếu chủ gì!

– Còn phí công muốn đấu cùng Bạch thiếu, ngươi là ai?

– Đánh cho ta, đánh chết không có vấn đề gì!

Một người giống như bộ dáng đầu lĩnh mắng, khuôn mặt khinh thường.

Chu Hằng lộ ra nụ cười, tình thế xoay chuyển a, không cần ăn cơm chua, hắn tằng hắng một cái, hấp dẫn ánh mắt của phần lớn người, sau đó nhoẻn miệng cười, nói:

– Dừng tay!

Chương 1098: Không làm được bằng hữu

Dừng tay?

Tại sao phải dừng tay? Ngươi cmn là cái gì hả!

Quần áo thân trên kẻ đầu lĩnh kia phanh ra, lộ ra lồng ngực đầy lông đen, thân thể rất cường tráng. Hắn đảo qua Chu Hằng một cái, ngoài cười trong không cười nói: – Vị khách nhân này, ngươi vẫn là an phận ăn cơm của ngươi đi, không nên gây sự!

Chu Hằng mỉm cười không đổi, nói: – Con người của ta chính là thích gây sự!

– Ca! Ca! Tiền Thiếu Đông Lăng Phi ăn cơm chùa nhân cơ hội bò dậy, nhào tới dưới chân Chu Hằng, thò tay muốn ôm đùi hắn. Chỉ là bị Chu Hằng nhấc chân làm vồ hụt, lại ôm vào chân bàn.

Hắn cũng không thèm để ý, nói: – Ca, ngươi phải làm chủ cho ta. Bọn họ cùng người ngoài đoạt cửa hàng nhà ta, làm cha ta tức chết! Ca ngươi nếu có thể đem tửu lâu cướp về, ta chia ngươi ba phần!

Thật đúng là của người phúc ta!

Chu Hằng lắc lắc đầu, Bạch thiếu gì gì kia cướp đoạt tài sản của người khác không phải là thứ tốt, nhưng tên này cũng không phải là thứ tốt gì! Nếu không phải là ngượng ngùng ăn cơm chùa, thật sự không muốn quản chuyện thiên hạ như vậy!

– Khách nhân, Tĩnh Hiên Lâu này nhưng là sản nghiệp của Bạch thiếu! Là Bạch thiếu, ngươi có nghe rõ chưa? Nam nhân lông đen mặt đầy kiêu ngạo nói, hiển nhiên hậu trường này hẳn là đủ cứng rắn.

Nhưng Chu Hằng nào biết Bạch thiếu là ai?

Hắn mỉm cười nói: – Ta lần đầu tiên tới nơi này, còn không biết Bạch thiếu là ai. Ngươi giới thiệu cho ta một chút?

Giới thiệu? Ngươi cmn coi ta là cái gì?

Nam nhân lông đen nổi giận, nghĩ rằng Chu Hằng là đang đùa cợt mình, bởi vì trong thành này ai không biết Bạch thiếu là ai!

Thành chủ Bạch Quân chỉ có một con trai, đó chính là Bạch

Phong Bạch thiếu!

Lần đầu tiên tới, quỷ mới tin!

– Tiểu tử, ngươi cố tình muốn đứng ra sao? Nam nhân lông đen mắt lộ hung quang.

– Muốn ăn đòn à! Con lừa đen quét xong một mâm cơm cuối cùng, lập tức nhảy dựng lên Không cần tranh với Chu Hằng nữa, Lư đại gia muốn thả lỏng gân cốt.

– Hừ, thật là can đảm, lại dám chạy tới Tĩnh Hiên Lâu gây sự!

ads

Nam nhân lông đen cười lạnh, chỉ chỉ Lăng Phi nói: – Các ngươi là một đám hả? Hắc hắc hắc, ta không biết kẻ ngu kia hứa cho các ngươi chỗ tốt gì, nhưng hắn thân không một xu, hứa hẹn nhiều chỗ tốt đến mấy đều là không!

– Hơn nữa, dám đối nghịch với Bạch thiếu, các ngươi thật sự là đang tìm chết!

– Cùng đánh cho ta!

Lập tức bốn gã phục vụ cường tráng nhao nhao ép tới Chu Hằng.

Đối mặt với bốn Tinh Thần Cảnh, Chu Hằng ngay cả hứng thú ra tay cũng không nổi lên được, loại nợ chó má này hắn cũng không muốn quản. Như vậy trước tiên đánh người, sau đó phủi mông chuồn là xong! Ánh mắt của hắn híp lại, Ầm một luồng lực lượng dao động đẩy ra. Bịch bịch bốn gã phục vụ lập tức bị hắn chấn bay ra ngoài.

Hắn mỉm cười nói: – Xem ra, ta vẫn là có chút thực lực, chỉ mấy tên này không thấm vào đâu!

– Quả thật có chút thực lực, tuy nhiên muốn ở Tĩnh Hiên Lâu gây sự, vẫn là hơi kém! Nam nhân lông đen một bên cười lạnh kêu gọi phục vụ xông lên, một bên phái người đi thông báo cho Bạch Phong.

Con lừa đen nhìn người như thủy triều ập tới, không khỏi kinh ngạc nói: – Các ngươi rốt cuộc là tửu lâu hay là võ quán hả, làm sao nhiều người như vậy, không sợ không trả nổi tiền công?

– Đánh cho ta! Nam nhân lông đen vung tay lên, mười mấy tiểu nhị lập tức cùng ùa lên.

– Ca, ngươi cố đứng vững! Lăng Phi ôm chân bàn nói, mặt đều bị dọa trắng.

Có biết nói chuyện hay không hả!

Chu Hằng lắc lắc đầu, tùy ý phe phẩy ngón tay, không gian vạch cắt, tất cả mọi người đều ngã trái ngã phải. Những kẻ này đều là nhân vật nhỏ, hơn nữa cũng không phát hiện có tội ác lớn gì, hắn tự nhiên sẽ không hạ sát thủ.

– Ca, ngươi thật là quá lợi hại! Như vậy đi, ngươi giúp ta lấy lại tửu lâu, về sau ngươi tọa trấn, ta chia ngươi… một nửa tiền lời! Ngươi chỉ việc lấy tiền là được!

Lăng Phi cắn răng, dường như làm ra hy sinh rất lớn.

– Con lừa, tên này so với ngươi, ai vô sỉ hơn? Chu Hằng cười nói với con lừa đen.

– Phì, đừng hạ thấp cấp bậc của bổn tọa! Con lừa đen hết sức khinh thường.

– Ngươi có cấp bậc gì! Chu Hằng cũng hết sức khinh thường, nhưng trong lúc nói chuyện, mười mấy tên phục vụ đã đầu óc choáng váng ngã xuống đất, nào còn có sức đứng lên.

Nam nhân lông đen cuối cùng sắc mặt đại biến, ý thức được Chu Hằng tuyệt không dễ chọc, tuyệt đối là một khúc xương cứng!

Lăng Phi thì vừa ngạc nhiên vừa vui mừng. Hắn chỉ là gấp quá gọi bậy, không nghĩ tới lại thật sự bị hắn ôm lấy một bắp đùi lớn! Hắn cũng không giả chết, vụt một cái bò dậy, đứng ở phía sa Chu Hằng, bộ dạng chó săn.

– Vị bằng hữu này, xin hỏi xưng hô như thế nào? Đúng lúc này, một gã thanh niên đi lên, sau lưng đi theo bốn lão già mặt mũi âm trầm.

Chu Hằng nhìn lướt qua, thanh niên này chỉ là Tinh Thần Cảnh mà thôi, bốn lão già kia lại đạt tới Thiên Hà Cảnh đỉnh. Chủ yếu phó mạnh, nói rõ thanh niên này có hậu trường khác, như vậy mới có thể khiến cho bốn gã Thiên Hà Đế đỉnh đi theo phía sau.

Đại khái chính là Bạch thiếu gì đó hả!

– Ta họ Chu, tên chỉ một chữ Hằng! Chu Hằng nói.

– Thì ra là Chu huynh, tiểu đệ họ Bạch, tên cũng một từ, Bạch Phong. Đại bộ phận người đều gọi ta là Bạch thiếu! Bạch Phong lộ ra một nụ cười tự tin, phụ thân chính là thành chủ thành này, cao thủ Tuệ Tinh Cảnh duy nhất!

Hơn nữa, Bạch gia cũng không chỉ đơn giản như vậy, đây là một gia tộc khổng lồ, còn cùng Thái Hư Tông có quan hệ rất sâu!

Bạch gia lão tổ chính là một nhân vật cấp quan trọng của Thái Hư Tông, cường giả cấp Hắc Động!

Cho nên, Bạch Phong có đủ sức để tự tin!

Hắn nhìn Chu Hằng, dường như rất chờ mong Chu Hằng cũng gọi hắn một tiếng "Bạch thiếu". Đáng tiếc là, Chu Hằng dường như không hề có chút xíu ý tứ như vậy. Hắn hơi lộ vẻ thất vọng, nhưng khi vừa mới đi lên bốn lão già phía sau hắn liền nói cho hắn biết: Chu Hằng không đơn giản!

Có thể được bốn vị Thiên Hà Đế đỉnh đồng thời nói một câu không đơn giản, Bạch Phong đương nhiên không dám khinh thường, dù sao không thể cứ xảy ra chuyện liền mời lão tử mình ra chứ hả?

Cho nên, hắn vẫn quyết định tận khả năng đi con đường hòa

giải.

– Ngươi là cái thứ gì, cũng muốn cho ca ta gọi ngươi Bạch thiếu?

Lăng Phi ra sức phá đám, không phá không được, nếu như Chu Hằng hất tay, như vậy hắn làm sao bây giờ? Hắn hiện tại đã bất chấp đem Bạch Phong đắc tội đến mức nào, chính là muốn đem nước khuấy đục!

Thật là một nhân tài, quá đê tiện!

Chu Hằng nói trong lòng, lại cũng không vạch rõ quan hệ. Đối với hắn mà nói, sự tình làm lớn cũng không quan hệ, vừa vặn không cần nghe ngóng, trực tiếp có thể nhìn thấy Hoặc Thiên.

Nhưng Lăng Phi châm ngòi thổi gió còn muốn ngồi ngư ông đắc lợi, như vậy thì đừng mơ. Hắn sẽ sau khi sự tình kết thúc một cước đá bay kẻ này.

Bạch Phong biến sắc, tay phải không khỏi nắm thành đấm, có một loại xúc đọng muốn giết người. Hắn cố khắc chế, nói: – Chu huynh, không nên bị người khác cổ động, tửu lâu này là ta mua được từ trong tay phụ thân hắn!

– Thối lắm, nếu không phải là ngươi dùng sức mạnh bức bách,

cha ta sẽ đem tửu lâu làm ăn tốt như vậy bán giá rẻ cho ngươi? Lăng Phi kích động nhảy dựng lên, chỉ mũi Bạch Phong: – Hiện tại cha ta đã chết, chết không đối chứng, ngươi đương nhiên có thể muốn nói gì thì nói!

Bạch Phong đã bao giờ bị người khác chỉ mũi mà mắng, huống chi đây còn là một nhân vật nhỏ!

Hắn nháy mắt hướng một vị lão già bên cạnh, lão già kia hiểu ý, trong ánh mắt chợt lóe sát khí, một chưởng đã cách không bổ ra!

Đây nhưng là Thiên Hà Đế đỉnh, mà Lăng Phi chẳng qua là Tinh Thần Vương, chênh lệch này đã lớn đến trình độ có thể tùy ý miểu sát.

Lăng Phi căn bản ngay cả thời gian phản ứng cũng không có, luồng chưởng phong đòi mạng kia đã ập đến!

Bùng!

Đúng lúc này, thân thể hắn lại bay ngang ra ngoài, hiểm lại càng hiểm tránh khỏi một đòn này. Nhưng hắn lại đụng mạnh lên vách tường, cả người đều lọt vào trong vách tường.

Hắn giãy giụa bò lùi ra, liếc nhìn lỗ hổng một chưởng bổ

xuống đất hình thành, không nhịn được rùng mình một cái, vội vàng chạy tới vồ xuống dưới chân Chu Hằng: – Ca, ngươi quả nhiên là anh ruột ta, lại cứu ta một lần!

Vừa rồi nếu không phải là Chu Hằng đá hắn một cước, hắn tuyệt đối chết lăn queo!

Sắc mặt Bạch Phong lại càng ngày càng lạnh, nói: – Chu huynh, ngươi nhất định muốn chống lại ta sao?

Chu Hằng nhún vai, nói: – Không tính là chống lại, nhưng trước khi ta rời đi, ngươi không thể động đến hắn!

Nguyên bản nếu không có hắn nhúng tay, Lăng Phi nhiều nhất chịu chút đau khổ da thịt, sẽ không toi mạng!

Cho nên, hắn chỉ cần còn ngồi ở chỗ này, Lăng Phi liền không thể chết được!

Bạch Phong hít sâu một hơi, sau đó quay đầu nhìn bốn lão già kia, nói: – Bốn vị lão tiên sinh, các ngươi thấy thế nào?

– Nhìn không thấu!

– Thực lực rất mạnh!

– Dù là bốn người chúng ta đều không có phần thắng!

– Sợ là phải mời đại nhân ra mặt!

Bốn lão già đều thấp giọng nói.

Bạch Phong động dung, lại phải mời phụ thân ra mới có thể trấn áp Chu Hằng, người thanh niên này thật sự lợi hại như vậy? Hắn không khỏi cân nhắc được mất. Song phương kỳ thật cũng không có thù sâu hận lớn gì, chủ yếu chính là bởi vì Lăng Phi và một tòa tửu lâu.

Đối với hắn mà nói, tửu lâu tuy rằng kiếm tiền nhưng cũng không phải là không có không được, trọng yếu nhất là, nó đại biểu cho mặt mũi!

ở Phong Viễn Thành hắn chính là vua, không có chuyện hắn không làm được. Nếu lùi một bước này, hắn không phải là rất mất mặt? Về sau truyền ra ngoài, cho "nha nội" khác trong thành biết, hắn còn có thể lăn lộn ở trong cái vòng tròn này sao?

– Chu huynh, ta nể mặt ngươi. Như vậy đi, ta đưa ngươi 10 gốc linh thảo, ngươi xoay người bước đi. Thế nào?

10 gốc linh thảo!

10 gốc linh thảo gần như đều có thể đem tòa tửu lâu này mua lại!

Lăng Phi lập tức biến sắc, hắn nghĩ tới Chu Hằng khẳng định sẽ thỏa hiệp trước mặt khoản tiền lớn này! Mà hắn làm Bạch Phong đổ máu nhiều như vậy, đối phương lại sẽ bỏ qua cho hắn sao?

Chu Hằng nghĩ nghĩ, nói:

– Ngươi đem 10 gốc linh thảo cho hắn, để hắn rời khỏi thành này, ta liền rời khỏi nơi này!

Có lẽ lúc trước Bạch Phong quả thật lợi dụng quyền lực trong tay ép mua tòa tửu lâu này, hơn nữa chỉ là dùng giá tiền cực thấp, nhưng 10 gốc linh thảo đã có thể bổ túc. Lăng Phi nếu là còn không thỏa mãn, hắn liền trước hết một cước đạp bay tên này!

Lăng Phi lập tức mừng rỡ, chỉ cảm thấy đây thật là anh ruột, đối với mình quá tốt!

Bạch Phong lại là trên mặt hiện khí đen, trọng điểm của trận tranh chấp này đã không phải là tòa tửu lâu này, mà là Lăng Phi gây chuyện!

Nó đại biểu cho mặt mũi của Bạch thiếu gia!

Cho nên, Bạch Phong nhất định phải nghiêm trị Lăng Phi, bằng không hắn bị con trai một ông chủ tửu lâu đê tiện đánh mặt, sau khi truyền ra làm hắn còn làm sao lăn lộn?

– Chu huynh, yêu cầu này của ngươi thật quá đáng! Bạch Phong chỉ vào Lăng Phi: – Người này, hôm nay phải chết!

– Vậy sợ là chúng ta không làm được bằng hữu nữa. Ít nhất hôm nay, ta muốn bảo đảm hắn không chết! Chu Hằng chỉ vào Lăng Phi nói.

Chương 1099: Kém quá nhiều

Bạch Phong thần sắc lạnh băng nhìn Chu Hằng, mà Chu Hằng thì mang theo nụ cười nhàn nhạt, hờ hững. Về phần một người đương sự khác Lăng Phi thì toàn thân phát run, càng ngày càng sợ hãi.

Hắn nhất thời tình thế cấp bách ôm đùi lung tung, nhưng hiện tại mới ý thức được, Bạch gia cường đại cỡ nào!

Một tên Bạch Phong quả thật không có gì, nhưng phía sau hắn còn có một cường giả cấp Tuệ Tinh! Hơn nữa nghe nói Bạch gia còncó tồn tại càng thêm cường đại, cùng Thái Hư Tông đều có quan hệ!

Thái Hư Tông- ở Thái Hư tinh vực đại biểu cho chí cao vô thượng, hết thảy con dân đều phải dựa hơi sinh tồn!

Chính là trời, chính là đất!

Chu Hằng mạnh nữa, cho dù có thể đánh bại lão tử của Bạch Phong thì lại thế nào, có thể ngay cả Thái Hư Tông sau lưng đều cùng đánh ngã sao? Mặc dù nói, vì chút chuyện nhỏ như cái rắm của hắn không có khả năng xuất động cường giả Thái

Hư Tông, nhưng tùy tiện ra một người đó cũng là đại biểu cho Thái Hư Tông!

Lăng Phi càng nghĩ càng sợ, nhưng hiện tại dã không có khả năng quay đầu lại!

– Chu huynh, cha ta chính là thành chủ thành này, Bạch gia ta lại càng có quan hệ cực sâu với Thái Hư Tông! Bạch Phong đem bối cảnh của mình bày ra, đây là hắn cố gắng một lần cuối cùng: – Ngươi hiện tại quay đầu còn kịp!

Từ góc độ của Bạch Phong mà nói, hắn quả thật đã là ăn nói khép nép, nhưng đối với Chu Hằng mà nói, đây hoàn toàn chính là ỷ thế hiếp người!

Bạch gia thì thế nào? Thái Hư Tông thì lại làm sao?

Hoặc Thiên còn là sư tỷ của hắn đây!

Hắn vỗ vỗ bàn, nói: – Tiểu nhị, lại đây, ta muốn gọi món!

– Chu tiểu tử, ngươi quá không phúc hậu, rõ ràng là ăn chùa còn muốn ăn nhiều như vậy… Không được, bổn tọa cũng muốn! Con lừa đen giơ cao chân: – Tiểu nhị, cho Lư đại gia ba phần thịt chó!

– Ngươi… các ngươi… Bạch Phong tức giận phát run, đây thật sự là “miệt thị trắng trợn”!

– Bốn vị lão tiên sinh, vây khốn hắn cho ta, ta mời phụ thân tới! Hắn sau khi hít một hơi thật sâu, nói với bốn lão già sau lưng.

– Tuân mệnh! Bốn lão già kia đồng thời cúi người nói. Nếu muốn bọn họ đánh chết Chu Hằng, như vậy bọn họ nhất định sẽ kháng mệnh, bởi vì bọn họ cho rằng tu vi của Chu Hằng xấp xỉ bọn họ. Nếu huyết chiến trong bọn họ rất có khả năng có một người sẽ chôn cùng, nhưng nếu chỉ là vây khốn, như vậy phiêu lưu sẽ nhỏ hơn nhiều.

Bốn người phân tán ở chung quanh Chu Hằng, nhưng đều không có ý ra tay. Chỉ cần Chu Hằng không rời đi, bọn họ liền không cần ra tay.

Con lừa đen vỗ bay cả bàn, nói: – Tiểu nhị, chết đâu rồi hả. Mau lên đây, Lư đại gia muốn gọi món! Các ngươi không muốn làm ăn nữa hả, cẩn thận Lư đại gia dỡ tiệm này của các ngươi!

ads

Vẻ mặt Bạch Phong càng ngày càng lạnh, lại phất phất tay,

nói: – Mang thức ăn lên cho bọn họ! Một người một lừa này biểu hiện càng là ung dung, hắn lại càng không dám khinh thường, một bên lấy truyền tấn thạch ra liên lạc với phụ thân.

Đây đã không phải là chuyện một gian tửu lâu nữa, Chu Hằng ngay cả mặt mũi của phụ thân đều không nể, đó chính là vấn đề tôn nghiêm của Bạch gia!

Không thể bãi bình Chu Hằng, Bạch gia ở Phong Viễn Thành còn có lực thống trị đáng nói sao?

Chu Hằng và con lừa đen trong lòng có tin tưởng, tự nhiên trấn định tự nhiên. Sau khi đồ ăn lên bàn, bọn họ liền cười hơn hớn ăn uống. Lăng Phi đứng ở một bên, muốn cười lại thật sự không có tâm tình, muốn khóc lại không khóc được, vô cùng xấu hổ.

– Muốn ăn hả, muốn ăn thì nói mà. Ngươi không nói muốn ăn bổn tọa sao biết ngươi muốn ăn chứ? Ngươi muốn ăn thì nói, không cần chỉ biết chảy nước miếng, đều sắp thành sông rồi! Con lừa đen trêu đùa.

– Ta… ta không đói! Lăng Phi miễn cưỡng bày ra một khuôn mặt tươi cười.

– Ha ha ha! Ngươi đương nhiên không đói bụng, vừa mới ăn cơm chùa mà!

Chu Hằng cười nói.

Lăng Phi lập tức xấu hổ muốn chết.

Con lừa đen nhìn quanh một chút, nói: – Nhỏ giọng một chút, chúng ta cũng là ăn cơm chùa đấy!

Nó nói là nhỏ giọng một chút, nhưng thanh âm lại không thấp chút nào, bị đám người Bạch Phong nghe rõ ràng. Bọn họ tự nhiên sẽ không tin tưởng Chu Hằng thực lực mạnh như vậy lại phải ăn chùa. Cường giả như vậy, chạy đến chỗ nào mà sẽ không bị kính như thượng khách?

Nhất định là đang đùa giỡn bọn họ!

Quá đáng ghét!

Công lực trào phúng tập thể của con lừa đen lại bắt đầu phát uy, rõ ràng không cố ý làm mà lại thành công kéo đến lượng lớn cừu hận.

Lúc này, những khách nhân khác trong tửu lâu tự nhiên đã sớm rời đi, loại nước đục này ai dám mò. Nhưng náo nhiệt vẫn là muốn xem. Bọn họ đều không đĩa, ngay tại phụ cận chờ, biết chuyện này sẽ không có khả năng giải quyết dễ dàng như vậy.

Không bao lâu, một bóng người từ đằng xa đi tới, rõ ràng đi rất chậm nhưng hai ba bước lại đã tới phía dưới tửu lâu. Cất bước một cái, trực tiếp từ cửa sổ đi vào.

Đây là một nam nhân thoạt nhìn chừng 30 tuổi, diện mạo rất là thô lỗ, sắc mặt màu tím đỏ, lông tóc rối loạn, dường như một con sư tử hình người.

Chính là Phong Viễn Thành chủ – Bạch Quân cha của Bạch Phong.

Bạch Quân đã biết được sự tình từ đầu đến cuối, bởi vậy hắn vừa xuất hiện liền nhìn Chu Hằng. Nhưng khiến hắn kinh ngạc là, hắn không ngờ nhìn không ra chi tiết của Chu Hằng!

Ngay cả hắn đều nhìn không thấu?

Điều này nói rõ thực lực của Chu Hằng hoặc là trên xa hắn hoặc chính là với loại công pháp nào đó giấu giếm thực lực, khiến người nhìn không thấu!

Loại trước? Không có khả năng!

Đối phương quá trẻ tuổi, không phải là thoạt nhìn mà là tuổi thực quá trẻ, thậm chí sẽ không vượt qua con trai mình! Kẻ tuổi trẻ như vậy khả năng ở thực lực vượt qua chính mình?

Nói đùa!

Cho nên, tiểu tử này khẳng định là tu luyện bí pháp nào đó, đem cảnh giới của bản thân giấu đi.

Bạch Quân cũng không lỗ mãng như vậy, rõ ràng trong lòng đã có kết luận, nhưng hắn vẫn quyết định tiên lễ hậu binh, nói:
– Bổn tọa Bạch Quân, Phong Viễn Thành chủ! Các hạ, xin hỏi bổn tọa hoặc khuyển tử trước kia có chỗ đặc tội không?

– Không có!

Chu Hằng buông đũa xuống, thuận miệng nói.

– Bạch gia ta lúc trước có chỗ đắc tội không?

– Hẳn là cũng không có!

– Vậy xin hỏi các hạ, vì sao muốn đối nghịch Bạch gia ta? Bạch Quân thần sắc nghiêm nghị, nếu đem sự tình tăng lên tới độ cao của Bạch gia, như vậy hắn tuyệt đối không thể lùi sau một bước. Cho dù hắn chịu lùi, Bạch gia cũng sẽ không cho phép!

– Không tính là đối nghịch, yêu cầu của ta rất đơn giản. Cho người này một chút bồi thường, để hắn an toàn rời đi! Chu Hằng lạnh nhạt nói.

– Các hạ với người này là tri giao? Bạch Quân hỏi.

– Hôm nay mới gặp!

– Các hạ, ngươi vì một người không quen biết, liền muốn cùng Bạch gia ta là địch? Giọng điệu của Bạch Quân nặng dần, hắn tuyệt đối không tin thế gian có loại người lòng tốt như vậy. Chu Hằng rất có khả năng là của gia tộc đối đầu phái tới gây rối!

Nếu là như vậy, vậy tuyệt đối không thể lùi một bước!

Chu Hằng mỉm cười, nói:

– Cảm giác tự kỷ của ngươi quá tốt, Bạch gia còn không có mặt mũi lớn như vậy khiến ta cố ý nhằm vào! Còn nữa, làm người phải sáng sủa một chút, không nên luôn ôm âm lưu luận như vậy, cho rằng trên đời đều là tăm tối!

Tiểu… tiểu tử này không ngờ đang giáo huấn chính mình!

Bạch Quân biến sắc, hắn hít sâu một hơi, nói: – Các hạ, chúng ta thử mấy chiêu, thế nào?

– Ngươi không phải là đối thủ của ta! Chu Hằng rất thành thật nói.

– Hắc hắc! Bạch Quân cười lạnh, tuy rằng nhìn không thấu Chu Hằng, nhưng năm tu luyện bày ra ở đó, trên đời này tuy rằng có thiên tài, nhưng thiên tài cùng cần thời gian lắng đọng mới có thể trở thành cường giả!

Còn trẻ như Chu Hằng, lại có thể ở thực lực vượt qua chính mình, cũng chỉ có mấy vị thiên tài của Thái Hư Tông. Nhưng Chu Hằng thuộc về một người trong số bọn họ sao?

Hiển nhiên không phải!

– Ta không tin! Bạch Quân gằn từng tiếng.

– Ngươi tin hay không liên quan gì ta? Chu Hằng kỳ quái nói.

Bạch Quân lập tức sắc mặt đen xạm. Quá đáng ghét, không ngờ trêu chọc mình như vậy! Hắn cũng không thể nhịn thêm nữa, một tay ấn ra, ánh sáng phù văn nổi lên, vừa ra tay liền động sát chiêu!

Vút con lừa đen tiện tay đem một khúc xương ném ra, lại vừa khéo đánh lên gò má Bạch Quân. Lực lượng lớn vô cùng, lập tức đánh cho hắn thân hình nghiêng ngả, Bùng một tiếng đâm vào trong vách tường.

Một đám tro bụi tràn ngập, tất cả mọi người đều tròn mắt.

Đường đường cường giả Tuệ Tinh Cảnh không ngờ bị một khúc xương tiện tay vứt ra đánh bay!

Con… con lừa này cũng quá đáng sợ chứ hả!

Lăng Phi toàn thân phát run, nhưng lần này lại không phải là sợ hãi mà là kích động!

Có thể nhẹ nhàng bâng quơ như vậy đánh bay một Tuệ Tinh Cảnh, đây tuyệt đối không đơn giản là Tuệ Tinh Đế đỉnh, mà là… Hắc Động Cảnh!

Một người một lừa này đều là Hắc Động Vương!

– Cha… Bạch Phong sau khi sửng sốt một lát, vội vàng chạy tới kéo lão tử từ trong lỗ thủng ra.

Bạch Quân đầu óc choáng váng, kỳ thật hắn đụng vào trong tường cũng không nặng, nặng là trước đó bị con lừa đen dùng xương cốt ném vào, khiến đầu óc hắn đến hiện tại còn đang kêu ong ong.

– Cha, ta lập tức cầu xin tổ gia giúp đỡ! Bạch Phong nói.

Nếu Bạch Quân lúc này thần trí thanh tỉnh, nói không chừng sẽ ngăn cản Bạch Phong. Bởi vì mặt mũi của một vị cường giả Hắc Động Cảnh là đáng giá nể nang, dù sao người ta tuy rằng đánh Bạch gia một chút, lại cũng không đánh lên mặt, Phong Viễn Thành cũng không tính là địa phương lớn gì.

Nhưng hắn lúc này ngay cả chính mình là ai đều mơ mơ màng màng, lại làm sao có thể ngăn cản Bạch Phong, chỉ là ôm đầu, trước mắt đều là một đám sao.

Qua một hồi lâu hắn mới từ trong mơ hồ tỉnh lại, khi lại nhìn hướng con lừa đen, trong ánh mắt của hắn lập tức tràn đầy kính sợ.

Quá cường đại!

Con lừa đen lập tức mặt mày hớn hở, nói: – Biết bổn tọa cường đại rồi chứ, mau tới quỳ bái, bổn tọa chính là điềm lành thiên địa. Người tin bổn tọa, ngày ngày phát tài lớn!

Đây là cường giả cấp Hắc Động gì hả, mở miệng phát tài, không hề có phong phạm cường giả!

Nhưng đây là "lệnh dụ" của một vị cường giả cấp Hắc Động, ai lại dám không tuân?

Mọi người sau khi hai mặt nhìn nhau, đều quỳ rạp xuống đất, hướng về phía con lừa đen cung kính bái.

Đối với con lừa đen mà nói, quỳ bái chỉ là thuận miệng nói, nhưng nó lại quên sự cường đại của cường giả cấp Hắc Động. Đây tương đương với đế vương, ai lại dám coi lời của một vị cường giả cấp Hắc Động là trò đùa?

Con lừa đen cũng nhìn quen cảnh đời, tuy rằng đầu tiên sửng sốt một chút nhưng lập tức lại đắc ý dạt dào, một cái móng gác

lên, giống như kẻ lưu manh.

Vì thế, khi Bạch gia lão tổ chạy tới liền nhìn thấy con cháu của mình đang quỳ xuống hướng về một con lừa đen toàn thân đầy vẻ lưu manh, một màn này chọc hắn suýt nữa hộc máu. Mất mặt! Quá mất mặt!

– Hiên Lâm, để ngươi chế giễu! Bạch gia lão tổ miễn cưỡng đè lửa giận xuống, nói với một thanh niên áo tím bên cạnh.

Thanh niên này cực kỳ anh tuấn, dáng người thon dài, toàn thân có phù văn lưu chuyển, tự có một luồng khí thế không giận tự uy. Hắn tươi cười, nói: – Đình Nguyên huynh, nếu cần trợ giúp, cứ việc lên tiếng!

– Tạm thời hẳn là không cần! Ánh mắt của Bạch gia lão tổ nhìn chằm chằm Chu Hằng, hắn không tin mình lại không thu thập được một người trẻ tuổi như vậy.

Chương 1100: Chỉ điểm một chút

– Bái kiến lão tổ! Bạch Quân và Bạch Phong vội vàng xoay người, lại hướng về phía Bạch Đình Nguyên quỳ bái, thật đúng là bớt việc.

Nhưng con lừa đen không vui, nói: – Lão già, sao ngươi cướp mối làm ăn của bổn tọa?

Cướp cướp mối làm ăn?

Đây nhưng là con cháu hậu bối của ta, bái lão tổ tông ta không phải là chuyện rất bình thường, cướp mối cái gì?Tê chẳng lẽ con lừa ác này cũng muốn làm Bạch gia lão tổ?Đây đây đây là sỉ nhục bằng trời, một con lừa ác ngươi lại muốn làm tổ tông Bạch gia?

Bạch Đình Nguyên trong nháy mắt liền giận đến toàn thân phát run. Con lừa đê tiện này thật sự ác độc, lại dám sỉ nhục Bạch gia bọn họ đều là lừa đẻ ra!

Đây cũng thật là oan uổng con lừa đen, nhưng ai bảo nó trời sinh liền mang thuộc tính hút cừu hận?

– Muốn chết! Bạch Đình Nguyên ngay hỏi đều không muốn, chỉ muốn một chưởng đánh chết súc sinh ác độc này.

Ầm!

Một vị Hắc Động Vương toàn lực ra tay, uy lực cực kỳ khủng bố!

– Định cho bổn tọa! Con lừa đen rất tùy ý nhấc móng, phù văn giam cầm phát động, thân hình nhào ra của Bạch Đình Nguyên lập tức bị khựng lại.

Tuy rằng định thân này chỉ vẻn vẹn kéo dài một giây, nhưng Bạch Đình Nguyên lại là ngay sau khi lấy được tự do liên tiếp lui về phía sau, ánh mắt nhìn con lừa đen giống như gặp quỷ.

Một giây đồng hồ!

Nếu con lừa đen ra tay trong thời gian này, đủ để hắn chết rất nhiều lần, thậm chí là mấy chục lần!

Tê!!!

Toàn trường vang lên tiếng hít khí lạnh, cho dù lúc trước có người không biết Bạch Đình Nguyên, nhưng không thấy Bạch Quân và Bạch Phong quỳ lạy miệng xưng lão tổ sao? Một vị cường giả cấp Hắc Động không ngờ ra một chiêu liền bị dọa lùi, đây là khái niệm gì?

Đều nói cường long không ép địa đầu xà, người ta dám ép, như vậy nói rõ mạnh hơn không chỉ chút xíu!

Chính là thanh niên áo tím được gọi là Hiên Lâm kia đều lộ ra một vẻ kinh ngạc, lập tức nhíu mày suy nghĩ sâu xa. Nếu đổi lại là mình, có thể chống lại một đòn này hay không?Đáp án lại là hoàn toàn không xác định!

Hắn gọi là Quý Hiên Lâm, chính là người xuất sắc trong thế hệ trẻ Thái Hư Tông, trước mắt đã là Hắc Động Hoàng, ở trong thế hệ trẻ thực lực có thể xếp vào top 10, rất là lợi hại!

ads

Điều này nghĩa là tiền đồ của hắn vô lượng, cho nên Bạch Đình Nguyên mới có thể xun xoe, mời hắn đến Bạch gia làm khách, lại vừa khéo nhận được Bạch Phong cầu giúp đỡ, hai người liền cùng nhau tới.

Quý Hiên Lâm nhìn về phía Chu Hằng, hắn theo bản năng cho rằng nam nhân một mực vùi đầu dùng cơm này mới là chính

chủ. Hắn nói: – Tại hạ Thái Hư Quý Hiên Lâm, xin thỉnh giáo đại danh của các hạ?

Thái Hư. Hắn nhấn hai chữ này rất nặng, trên vẻ mặt có một vẻ kiêu ngạo mãnh liệt!

Đây là tự nhiên, người bình thường chỉ biết là Thái Hư Tông cường đại, là vua của vùng tinh vực này, nhưng môn nhân của Thái Hư Tông lại càng thêm rõ ràng, tông chủ của bọn họ cònlà Thánh nhân mạnh nhất thiên hạ. Mấy năm trước thậm chí còn đem một vị Thánh nhân khác điên cuồng vả miệng!

Sau khi biết tin tức, điều này tự nhiên khiến Thái Hư Tông từ trên xuống dưới tự hào vô cùng!

Tát tai Thánh nhân!

Điều này chỉ có tông chủ của bọn họ mới có thể làm được!

Về phần Hoặc Thiên tại sao muốn tát Thạch Dương, trải qua cụ thể lại không có ai biết. Chỉ cho rằng Thạch Dương đối với tông chủ đẹp tuyệt thiên hạ của bọn họ động tà niệm, kết quả chính là bị tát điên cuồng!

Nhưng đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là ngay cả Thánh nhân đều có thể tát tai!

Thái Hư Tông thiên hạ đệ nhất tông!

Dưới loại nhận tri như vậy, trên dưới Thái Hư Tông tự nhiên đều kiêu ngạo vô cùng, hận không thể sinh ra tám cái chân, giống như cua hoành hành bá đạo!

Chu Hằng nhìn người trẻ tuổi này một cái, mang theo một loại thưởng thức của trưởng bối nhìn tiểu bối.

Thánh nhân nhất mạch dù sao bất phàm, Quý Hiên Lâm này mới mấy ngàn tuổi nhưng đã bước vào Hắc Động Cảnh, đủ khiến cho rất nhiều Thần thú đều xấu hổ! Chỉ là hắn là sư đệ của Hoặc Thiên, là một tronghai người bối phận cao nhất Thái Hư Tông, dù là cường giả 9 động tới cũng phải xưng hắn một tiếng tiền bối. Dáng vẻ này là nhất định phải bày ra!

Hắn khẽ ho khan một tiếng, nói: – Ta tên là Chu Hằng, luận bối phận, gươi hẳn là xưng ta Xưng cái gì đây, hắn lại không biết Quý Hiên Lâm này là đệ tử đời thứ mấy của Thái Hư Tông!

– Tóm lại, gọi ta một tiếng tổ sư gia là được rồi! Hắn đành phải dùng tổ sư gia để mơ hồ thay thế.

Quý Hiên Lâm lại giận đến phát run. Tu vi của Chu Hằng giống hắn, cũng là Hắc Động Hoàng mà thôi! Trẻ tuổi như vậy có thể có tu vi như thế quả thật không đơn giản, nhưng nói đến muốn làm tổ sư gia của mình?

Thật quá đáng!

– Sỉ nhục trắng trợn thêm miệt thị!

Trong lòng hắn nổi giận, nhưng trên mặt lại ngược lại càng thêm bình tĩnh. Ông tay phải hắn nhoáng lên, đã có thêm một thanh trường kiếm, lạnh lẽo tỏa sáng. Hắn khẽ run lên, nói: – Vậy thì mời "tổ sư gia" chỉ điểm một vài!

Chu Hằng rất là tùy ý phất tay áo, nói: – Nếu ngươi thành tâm thỉnh giáo, ta liền chỉ điểm ngươi một vài đi!

Ngươi ngươi còn tưởng là thật à!

Một tiếng "tổ sư gia" kia của Quý Hiên Lâm nhưng là nhấn trọng âm, ý trào phúng không cần nói cũng biết. Nhưng Chu Hằng lại cố tình không nghe ra, ngược lại thuận theo, thật sự coi hắn thành vãn bối, tiện nghi này chiếm được!

Hắn hít sâu một hơi, cảnh giới của đối phương cũng không kém gì hắn, tuyệt đối không thể rối loạn lòng mình trước!

– Vậy thì đa tạ! Quý Hiên Lâm đâm ra một kiếm. Vút hắn bước lên một bước, thân hình không ngờ vượt qua không gian, trực tiếp liền xuất hiện ở trước mặt Chu Hằng, một kiếm đâm ra!

Thái Hư Tông chủ tu chính là pháp tắc Không Gian!

Quý Hiên Lâm có đầy đủ tự tin, hắn ở pháp tắc Không Gian đi ra suốt 12 bước , tuy rằng khoảng cách cực hạn 15 bước còn kém một chút, nhưng so với Hắc Động Hoàng bình thường chỉ cần đi ra 5 bước, hắn hoàn toàn có thể nghiền ép!

Muốn làm trưởng bối của ta? Trước ăn ta một kiếm đi!

Một kiếm đâm tới!

Quý Hiên Lâm lộ ra một vẻ tươi cười, thanh kiếm này của hắn nhưng là bảo khí cấp Hắc Động, là bởi vì hắn thiên phú kiệt xuất lại chuyên cần khổ luyện, đuổi ở trước khi 1000 tuổi đột phá đến Hắc Động Vương mới đạt được ban ân!

Bị món bảo khí này đánh trúng, ắt bị thương nặng!

Chu Hằng mỉm cười, vươn ra hai ngón tay, bóp một cái!

Kiếm của Quý Hiên Lâm lập tức dừng lại, không thể tiến thêm mảy may.

-Tiểu tử, cố lên, cố lên. Chỉ kém một chút xíu như vậy! Con lừa đen ở bên cạnh hô to gọi nhỏ.

Quý Hiên Lâm nghẹn đến mặt đỏ bừng, mũi kiếm của hắn quả thật chỉ cách ngực Chu Hằng không đến nửa tấc, nhưng chút khoảng cách này lại giống như lạch trời, căn bản không thể vượt qua!

Không trêu đùa người như vậy chứ, con lừa đen này quá đê tiện!

Nhưng lực lượng của đối phương sao khủng bố như vậy, hắn dường như đối mặt không phải là một người mà là một con Thần thú hình người!

Thần thú?

Quý Hiên Lâm “phúc chí tâm linh”, đột nhiên nói: – Các hạ,

ngươi là Thần thú dòng nào?

– Thần thú? Chu Hằng cười nhạt, tiện tay vung một cái, đem Quý Hiên Lâm chấn lui về, lắc đầu nói: – Ta tuy rằng cùng Thần thú có chút quan hệ sâu xa, nhưng cũng không phải là Thần thú gì!

Huyết mạch Long tộc của hắn là hậu thiên hình thành, về bản chất hắn nhưng là Nhân tộc hoàn toàn triệt để, mà hắn cũng chưa từng nghĩ muốn vứt bỏ thân phận Nhân tộc.

– Hắc hắc. Hiện tại ngay cả Thần thú cũng dám chọc tới trên đầu Thái Hư Tông ta sao? Quý Hiên Lâm có một tia giận dữ, Thái Hư Tông hiện tại như mặt trời ban trưa, có đệ nhất Thánh nhân tọa trấn , quét ngang thiên hạ vô địch. Nhưng một con Thần thú nho nhỏ lại dám chạy đến Thái Hư Tinh gây sự, đây thật sự là không biết chữ chết viết như thế nào!

Chu Hằng thở dài, nói: – Ta nói, lỗ tai ngươi có vấn đề sao ? Ta đều nói là tổ sư gia của ngươi, ngươi đem Thần thú kéo ra làm chi?

– Nói hươu nói vượn! Quý Hiên Lâm giận dữ, tiểu tử này còn muốn chiếm tiện nghi của mình!

Thái Hư Tông từ trên xuống dưới, nào có đệ tử huyết mạch Thần thú?

– Xem ta ép ngươi lộ ra nguyên hình! Hắn múa trường kiếm, lại xông giết mà tới.

Thân là người xuất sắc trong cao thủ trẻ tuổi thế hệ này của Thái Hư Tông, Quý Hiên Lâm quả thật bất phàm. Ở lĩnh ngộ pháp tắc Không Gian vượt xa cùng thế hệ, kiếm khí dường như bỏ qua sự tồn tại của không gian, rõ ràng một kiếm quét ngang, nhưng kiếm quang lại từ dựng thẳng, từ xiên xiên, từ đỉnh đầu, từ dưới chân đánh ra!

Vô cùng quỷ dị!

Dù là đổi con lừa đen ra sân, cũng phải dùng phù văn giam cầm cố định đối thủ, hoặc là dứt khoát dùng phù văn thuấn di chạy trốn, đánh bừa thật sự không khôn ngoan Chưa thấy qua uy lực của Lạc Nhật Cung sao? Cái này tuy rằng không thể so sánh với Lạc Nhật Cung, nhưng về hiệu quả lại là giống nhau.

Nhưng ai bảo Quý Hiên Lâm hiện tại gặp phải là Chu Hằng chứ?

Hắn ở pháp tắc Không Gian đi ra suốt 20 bước, càng có Lạc Nhật Cung tham khảo, còn được Lý Tử Thanh giảng giải bí mật của lốc xoáy không gian. Nếu không phải bị hạn chế của cảnh giới, hắn hoàn toàn có thể đem pháp tắc Không Gian đẩy lên tới 100 bước trở lên!

Ở trước mặt hắn, loại công kích này của Quý Hiên Lâm giống như trò trẻ con!

Vậy thì chỉ điểm một chút đi!

Hắn tùy ý vạch tay, cứ động một cái liền có một đạo không gian cắt phát ra, đem kiếm quang của Quý Hiên Lâm cắt thành vô số mảnh vỡ, sau đó dập nát!

Chỉ thủ không công, mặc cho Quý Hiên Lâm oanh tạc điên cuồng!

Quý Hiên Lâm càng đánh càng hoảng hốt.

Thủ không thể lâu, bởi vì tiến công bất kể bị đỡ bao nhiêu lần đều không sao cả, chỉ cần một lần đánh trúng là được rồi! Mà bên phòng thủ, đỡ được ngàn lần vạn lần thì lại thế nào, bị đánh trúng một lần là thành công cốc!

Trăm kín còn có một hở, là người sẽ có lúc sai!

Nhưng Chu Hằng lại chưa từng sai một bước!

Điều này nghĩa là, hoặc là thần thức của Chu Hằng vô cùng cường đại, khiến hắn có thể vận hành vô cùng kín kẽ, hoặc là thực lực của hắn hơn xa mình!

Quý Hiên Lâm tình nguyện tin tưởng là điều trước, nếu như là điều sau đả kích đối với hắn liền quá lớn!

– Còn chưa hết hy vọng? Chu Hằng khẽ nhíu mày, chỉ điểm một chút thật ra không có gì, hắn dù sao là trưởng bối Thái Hư Tông. Mà nếu hắn gian ngoan mất linh, như vậy liền thành dây dưa không dứt!

Người như thế, Chu Hằng rất chán ghét!

Hai ngón tay hắn vạch một cái, một đạo không gian cắt đánh ra. "A" một tiếng kinh hãi, cổ tay phải của Quý Hiên Lâm lập tức đổ máu, trường kiếm rời tay. Tay phải Chu Hằng vươn ra, bàn tay lại vượt qua không gian, từ trong hư không xuất hiện, một tay bắt lấy trường kiếm, lại nhoáng một cái về tới trên người hắn.

– Học nghệ không tinh, còn ngang ngược như thế! Chu Hằng hai tay cầm kiếm, pháp tắc hệ hỏa phát động, thân kiếm lập tức trở nên đỏ rực, từng giọt nước thép nhỏ xuống!

– Không Quý Hiên Lâm cả kinh kêu lên, vô cùng đau lòng. Chu Hằng rồi lại muốn mạnh mẽ phá hủy bảo khí của hắn!

Hắn làm sao dám, hắn lại làm sao có thể!

Tuy rằng món bảo khí này chỉ là bị hắn săn sóc đến cấp bậc Hắc Động Vương, nhưng cũng tuyệt đối không nên là Hắc Động Hoàng có thể phá hủy!

Hắn lại nào biết, pháp tắc Không Gian 20 bước của Chu Hằng đủ để áp chế pháp tắc Không Gian hắn khắc trong bảo khí, cộng thêm pháp tắc hệ hỏa 30 bước thiêu đốt, món bảo khí này lại có thể không hòa tan?

Dưới ánh mắt vô cùng đau lòng của hắn, món bảo khí này hóa thành nước thép!

Thù này kết sâu!

Chương 1101: Kết giao bằng hữu

Ha ha ha! Quý sư đệ, dường như ngươi chịu thiệt không nhỏ nha! Trong một tiếng cười dài, trong sân đã xuất hiện một thanh niên áo đen, đầu tóc rối bù, nếu thêm cây gậy đại tang, mười phần bộ dạng hiếu tử khóc tang.

– Đàm Húc, ngươi đây là đang cười trên đau khổ người khác sao? Quý Hiên Lâm sau khi giận đến tận cùng ngược lại trở nên bình tĩnh, chỉ là nắm tay nắm chặt lộ ra trong lòng hắn lúc này tuyệt đối không bình tĩnh như hắn biểu hiện ra.

– Phế vật vô dụng, ngay cả bảo khí trong tông ban thưởng đều bị người hủy, không trách được không cho ngươi ra ngoài lịch lãm. Phế vật như ngươi sẽ chỉ làm hỏng thanh danh Thái Hư Tông chúng ta! Thanh niên áo đen được xưng là Đàm Húc khinh thường nói.

– Ngươi… Quý Hiên Lâm giận đùng đùng, nhưng hắn lập tức tỉnh táo lại, nói: – Được, vây ngươi lên đi!

Hai người bọn họ đều là người xuất sắc trong thế hệ trẻ Thái Hư Tông, xếp hạng cùng trong top 10. Đàm Húc hơi mạnh hơn một chút, hắn là thứ 9, mà Quý Hiên Lâm thì là thứ 10. Hai người vì tranh xếp hạng cũng đánh nhau không ít, lại thêm sư phụ thuộc phe phái bất đồng trong tông, quan hệ cực kém.

Đàm Húc nhìn Chu Hằng, lại không khoác lác nói gì.

Hắn tuy rằng mạnh hơn Quý Hiên Lâm một chút, nhưng mạnh quả thật có cực hạn. Chu Hằng có thể đoạt bảo khí của Quý Hiên Lâm và mạnh mẽ phá hủy, thực lực biểu hiện ra đã vượt xa hắn.

Chỉ sợ chỉ có mấy tên yêu nghiệt xếp hạng top 3 mới có thể trấn áp Chu Hằng!

Ra tay chính là tự rước lấy nhục, Đàm Húc có ngu vậy sao?

– Ta cũng không ngu xuẩn như ngươi! Đàm Húc nhún vai, sau đó nhìn về phía Chu Hằng, nói: – Vị lão huynh này, lá gan ngươi thật là lớn, lại dám đến Thái Hư Tông chúng ta gây chuyện thị phi!

– Bình thường, bình thường, thứ ba thế giới! Con lừa đen thuận miệng nói.

Chu Hằng lắc đầu nói: – Ta là trưởng bối của các ngươi, không nên loạn gọi lão huynh, nếu không đến lúc đó ngươi sẽ hối hận!

Gọi hắn lão huynh là tương đương với gọi Hoặc Thiên là “lão huynh”. Ngươi một tiểu đệ tử của Thái Hư Tông lại dám gọi tông chủ là “lão huynh”, đây không phải là thèm đòn sao?

– Ha ha ha! Đàm Húc cười to.

Hắn cảm thấy rất thú vị, Thái Hư Tinh rõ ràng có thiên hạ đệ nhất thánh tọa trấn, nhưng Chu Hằng lại cố tình dám tới quấy rối, hơn nữa còn tự cho mình là trưởng bối của Thái Hư Tông. Tên này là bệnh tâm thần sao?

ads

Nên biết tính tình của tông chủ đại nhân cũng không tốt, hơn nữa lại là mạnh nhất thiên hạ, nàng cần nể mặt người nào sao?

Vút vút lại là 5 người trẻ tuổi tới nơi. Mỗi người đều vô cùng cường đại, có phù văn lưu chuyển toàn thân, không một ai yếu hơn Đàm Húc, Quý Hiên Lâm, thậm chí còn mạnh hơn một đường!

5 người này chính là cao thủ thế hệ trẻ Thái Hư Tông xếp hạng còn trên hai người Đàm Húc, phân biệt thứ 4 đến thứ 8. Lần này bọn họ vừa vặn có nhiệm vụ lịch lãm, 7 người cùng ra ngoài tiêu diệt một con yêu thú rất cường đại, không nghĩ tới yêu thú còn chưa tìm được lại gặp phải chuyện Chu Hằng.

– Dám nhục Thái Hư Tông ta, chán sống sao? Một thanh niên tóc đỏ quá, hắn dáng người cường tráng, tràn đầy vẻ thô lỗ.

Chu Hằng lắc ngón tay, nói: – Không nên chụp mũ lung tung, ta làm nhục Thái Hư Tông lúc nào? Hơn nữa, các ngươi còn không đại biểu được Thái Hư Tông!

Lời nói này!

Bảy tệ đệ tử Thái Hư Tông đồng thời biến sắc, chúng ta không đại biểu được Thái Hư Tông, vậy ngươi có thể hay sao? Tiểu tử này ỷ vào có chút thực lực, lại dám giả mạo trưởng bối của Thái Hư Tông, nếu là không rõ chân tướng thật đúng là có khả năng bị hắn lừa!

– Đánh hạ hắn! Bảy người đồng loạt động, liên quan đến uy nghiêm của Thái Hư Tông, bọn họ đều bỏ xuống ân oán lẫn nhau.

Ánh mắt Chu Hằng đảo qua, trong 7 người này có hai người là Hắc Động Đế, hơn nữa nếu là Thái Hư Tông dạy dỗ ra, 7 người này chiến lực khẳng định cao hơn Hắc Động Hoàng, Hắc Động Đế bình thường một đoạn, Quý Hiên Lâm lúc trước đã chứng minh điểm này.

Với một đối 7, không thể khinh thường, cũng đừng để lật thuyền trong mương, đến lúc đó nếu để người biết hắn là sư đệ của Hoặc Thiên, như vậy thì rất mất mặt!

7 người sau khi nhìn nhau, đồng loạt ra tay!

Ầm!

Bảy vị cường giả Hắc Động Cảnh chỉ mới liên thủ đã có thể hình thành uy áp khủng bố. Thân là đệ tử Thái Hư Tông, hắc động thứ nhất bọn họ hình thành liền khẳng định là thuộc tính không gian, ở pháp tắc Không Gian ít nhất đi ra 10 bước mới sẽ hình thành hắc động thứ hai!

Lực lượng không gian cộng minh, 7 người 6 kiếm, uy lực vô cùng!

Chu Hằng thân ở trong cục, cảm xúc càng sâu.

7 người này hình thành một trận thế, bởi vì đều là vận chuyển pháp tắc Không Gian hơn nữa cùng ra từ một dòng, công pháp tương thông, pháp tắc chông lên, uy lực cũng không phải là đơn giản như vậy!

Đều sắp có thể chiến Chân Quân 5 động!

Kém một đường, là bởi vì bảo kiếm của Quý Hiên Lâm bị Chu Hằng phá hủy, nếu không 7 kiếm hợp bích, uy lực đó thật sự có thể sánh ngang Chân Quân 5 động!

Tuy nhiên, Chu Hằng lại không phải là chưa từng chiến qua Chân Quân 5 động, hơn nữa còn từng chiến qua một đám!

Tuệ Tinh Môn mở ra, thân hình Chu Hằng qua lại tự nhiên, cứng rắn đỡ cũng không phải là lựa chọn chính xác. Hắn chỉ là bối phận cực cao, nhưng cảnh giới chân thật chỉ là Hắc Động Hoàng! Tay phải hắn liên tục vạch, từng đạo không gian cắt đánh ra, tay trái thì diễn hóa pháp tắc lửa, một vùng nộ diễm quay cuồng!

Lúc trước khi hắn còn là Hắc Động Vương đã với không gian cắt 20 bước khiến cho đám Chân Quân 5 động bị thương. Hiện tại tiến vào Hắc Động Hoàng, tuy rằng pháp tắc Không Gian không tiến thêm một bước, lại thêm một đạo pháp tắc lửa cao tới 30 bước!

Bảy người Đàm Húc liên thủ cũng chỉ là tương đương với Chân Quân 5 động, lập tức liên tục bại lui dưới sự oanh kích của không gian cắt và ngọn lửa của Chu Hằng!

Song phương đều là công mạnh thủ yếu, nhưng Chu Hằng

thắng ở có Tuệ Tinh Môn, trời sinh liền đứng ở thế bất bại.

7 người Đàm Húc đều biến sắc, tên này cũng quá mạnh mẽ chứ hả!

– Thật náo nhiệt, xem mà ta đều có chút ngứa tay! Đúng lúc này, lại có ba bóng người hạ xuống!

4 động! 4 động! 4 động!

Ba người này rõ ràng đều là cấp bậc 4 động, nhưng đều vô cùng trẻ tuổi, hơi thở bá chủ Vương giả trong võ lưu chuyển. Mỗi người cao cao tại thượng, đứng nghiêm một phương liền như đế vương đích thân tới, chung quanh không còn người có thể đứng, phải lùi ra, quỳ lạy!

Ba người kiệt xuất nhất trong thế hệ trẻ Thái Hư Tông!

Trì Binh, Nguyên Tâm, Hắc Liên!

Trì Binh là một nam thanh niên vẻ mặt nghiêm nghị, vừa nhìn chính là người có nề nếp. Mà Nguyên Tâm thì là một con ma men, trên người đeo một cái hồ lô lớn màu đỏ thắm, lúc này đang rót ừng ực từng ngụm. Đây rõ ràng là một món pháp khí không gian, bởi vì dựa theo cách uống như trâu của hắn như vậy sớm đã trống không!

Hắc Liên thì là một thiếu nữ áo đen, bộ dạng rất đẹp, nhưng vẻ mặt lại vô cùng lạnh lẽo, trong mắt dường như kết băng sương.

Câu nói lúc trước chính là Nguyên Tâm nói, rõ ràng là người trẻ tuổi lại lôi thôi lếch thếch, giống như nam trung niên trải qua tang thương. Hắn nhìn Chu Hằng, nói: – Người trẻ tuổi, thực lực không tồi, kết giao bằng hữu đi!

7 người Đàm Húc đều là biểu tình biến đổi. Chu Hằng đều ăn hiếp đến trên đầu Thái Hư Tông, làm sao có thể thiện?

Đem uy nghiêm của Thái Hư Tông để đâu?

Nhưng bọn họ không dám phản đối Nguyên Tâm. Tên này mạnh đến biến thái, cũng chỉ có ba yêu nghiệt này mới đem pháp tắc Không Gian suy diễn đến 15 bước, lại phối hợp lực 4 động, còn mạnh hơn đại bộ phận Chân Quân 5 động!

Chu Hằng cười cười, nói: – Ta trẻ tuổi là không sai, lại là trưởng bối của các ngươi! Tuy nhiên, lúc ở riêng chúng ta có thể luận giao ngang hàng!

– Ha, ha ha ha! Nguyên Tâm cười to, nói: – Người trẻ tuổi, ngươi thật thú vị. Ta kính ngươi một ly! Hắn nói là kính một ly, lại đem cả hồ lô ném cho Chu Hằng.

Chu Hằng đón lấy, dùng linh lực bức ra một vòi rượu, sau khi một hớp uống vào không khỏi ánh mắt sáng ngời, khen: – Rượu ngon!

– Thế nào, hiện tại có thể làm bằng hữu chứ? Nguyên Tâm cười to.

Chu Hằng cười cười, nói: – Ta không ngại làm bằng hữu với ngươi, tuy nhiên, về sau ngươi không nên hối hận! Hắn ném trả hồ lô rượu.

– Ha ha ha, Nguyên Tâm ta làm việc chưa từng hối hận! Nguyên Tâm đón lấy hồ lô rượu, lại ngửa đầu nốc.

– Bổn tọa đã nhìn thấy một hồi bi kịch đang diễn ra! Con lừa đen giả mù sa mưa nói. Thái Hư Tông ai có thể cùng Chu Hằng làm bằng hữu, cùng thế hệ luận giao? Nguyên Tâm về sau khẳng định sẽ vì quyết định hôm nay mà hối đến xanh ruột.

– Các vị sư đệ, ta không biết các ngươi và hắn có ân oán gì, nhưng hiện tại hắn là bằng hữu của Nguyên Tâm ta. Cùng hắn là địch chính là cùng Nguyên Tâm ta là địch, các ngươi xem rồi làm đi! Nguyên Tâm quan điểm rõ ràng đứng ở bên phía Chu Hằng.

7 người Đàm Húc hai mặt nhìn nhau, lại không dám nói một chữ không. Bọn họ liên thủ cũng chỉ có phần bị Nguyên Tâm hành hung, nào dám cùng vị sư huynh tính tình cổ quái này là địch?

– Chậm! Trì Binh tiến lên một bước, nói: – Việc này không thể cho qua như vậy!

Trong nháy mắt Nguyên Tâm chiến ý lóe lên, nói: – Trì Binh, ngươi muốn cùng ta chiến một trận sao?

– Hừ, không ai có thể nhục Thái Hư Tông ta mà không trả giá lớn! Trì Binh nghiêm mặt, nhìn về phía Chu Hằng: – Tự đoạn một tay, cút ra Thái Hư tinh vực!

– Ha ha ha, Trì Binh, ta đang nói chuyện với ngươi đấy! Nguyên Tâm thét dài một tiếng: – Đến đến đến, để ta xem xem Không Lăng Kiếm của ngươi tiến bộ bao nhiêu!

– Nguyên Tâm sư huynh, chúng ta đều là người mình, hà tất vì một người ngoài mà động can qua! Đám người Đàm Húc nhao nhao khuyên nhủ.

– Hắc Liên, sư tỷ, ngươi nói làm sao bây giờ đi!

Cuối cùng, mọi người đều nhìn về phía Hắc Liên.

Nguyên Tâm và Trì Binh có thể triệt tiêu lẫn nhau, như vậy quyết định của Hắc Liên sẽ khống chế tình thế.

– Đúng vậy, nhục Thái Hư Tông ta sao có thể không trả giá lớn! Không đợi Hắc Liên nói chuyện, một lão già đã đạp không mà đến, 5 cái hắc động mở ra, khí thế trong nháy mắt đem tất cả mọi người ở đây ép xuống.

– Sư phụ! Quý Hiên Lâm tràn đầy ngạc nhiên vui mừng nói, không nghĩ tới sau khi phát ra tin tức, sư phụ đến nhanh như vậy! Hắn vội vàng chạy nhanh lên đón, đầu tiên là cung kính hành lễ, sau đó lập tức đâm thọc, nói: – Sư phụ, hắn phá hủy bảo khí ngài ban cho Hiên Lâm rồi!

– Hả? Lão già 5 động lập tức giận dữ. Hắn gọi Vương Mẫn, ở Thái Hư Tông cũng có số có má, dù sao tông môn loài người không thể so với Thần thú, cho dù có Thánh nhân tọa trấn thì về thực lực chỉnh thể vẫn là xa xa không bằng!

Bảo khí của Quý Hiên Lâm đương nhiên là Thái Hư Tông ban cho, nhưng lại từ trong tay của hắn giao cho Quý Hiên Lâm, nói là hắn ban cho cũng có thể!

Chu Hằng lại dám hủy bảo khí hắn ban cho, đây không phải là đang đánh mặt hắn sao?

Vương Mẫn phất tay áo, nói: – Đánh hạ cho bổn tọa, áp về hình đường xử phạt!

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Tiểu lão đầu, ngươi có nghĩ rõ, dĩ hạ phạm thượng ở tông môn nào đều là tội lớn. Nghĩ kỹ rồi hãy làm!

Chương 1102: Kẻ hồ đồ chuyển thế?

Nghe lời này của Chu Hằng, mọi người đều có loại cảm giác trên đầu bốc khói.

Tiểu tử này giả trưởng bối nghiện rồi!

Đám người Đàm Húc chỉ là người trẻ tuổi thế hệ này của Thái Hư Tông, bởi vậy, giả trưởng bối của bọn họ ít nhất còn có một chút đáng tin. Nhưng Vương Mẫn bất đồng, chớ nhìn hắn chỉ có hơn 7 vạn tuổi, trên thực tế đây đã là lần thứ tư hắn chuyển thế!

Lúc sớm nhất, Vương Mẫn nhưng là Chân Quân 7 động, nhưng hắn đời sau không bằng đời trước, đến kiếp này phỏng chừng 5 động là hết đất!

Đây cũng là tả thật của đại bộ phận võ giả, không có mấy người có thể đời sau tinh tiến hơn đời trước, cuối cùng vẫn không tránh được vận mệnh bụi về bụi, đất về đất.

Nhưng thực lực như thế nào lại là một chuyện khác. Người ta đều đã sống bốn đời, bối phận cũng không phải là cao bình thường!

Ngươi giả mạo trưởng bối của ai không tốt, cứ muốn giả mạo trưởng bối của Vương Mẫn, đây không phải là tìm mắng sao?

– Còn không đánh hạ cho lão phu! Vương Mẫn hét lớn. Hắn tự trọng thân phận, khi bên cạnh còn có người để dùng, hắn làm sao có thể tự mình ra tay? Đây không phải là mất mặt sao?

Lão già tuy rằng tu vi đời sau không bằng đời trước, nhưng điệu bộ lại đời sau lớn hơn đời trước. Đây cũng là điều duy nhất hắn có thể khoe khoang.

7 người Đàm Húc vẫn là tương đương kính sợ Vương Mẫn. Dù sao điểm cuối tương lai bọn họ có khả năng cũng chính là 5 động, tuy rằng đến lúc đó mọi người thực lực ngang nhau, nhưng tư lịch lại kém quá nhiều, bọn họ hiện tại không cung kính không được.

Nhưng ba người Nguyên Tâm lại có vẻ tương đương thờ ơ. Bọn họ là thiên tài trong thiên tài, tương lai đều có khả năng đánh vào 9 động, tự nhiên không cần quá đem Vương Mẫn để ở trong lòng… Dù sao, Thái Hư Tông nhiều phe phái, giống như một cái vương quốc, tràn đầy cạnh tranh quyền lực, bọn họ đều không phải ra từ phe phái Vương Mẫn.

Chỉ là lúc trước 7 người Đàm Húc không làm gì được Chu Hằng, hiện tại lại có tác dụng chó gì?

Nhìn thấy quẫn cảnh của 7 người, Trì Binh tiến lên một bước nói: – Để ta, các ngươi đều lui ra!

Nghe thấy hắn nói như vậy, 7 người Đàm Húc đều như được đại xá, vội vàng nhao nhao lùi ra.

– Trì Binh, sau ngày hôm nay, chúng ta không tránh khỏi một trận chiến! Nguyên Tâm lạnh lùng nói, sau khi uống một hớp rượu ngon, dưới khóe miệng đều là vết rượu, có vẻ phóng đãng không kiềm chế được.

– Phụng bồi! Trì Binh không chút yếu thế nói. Thực lực của hắn và Nguyên Tâm một mực bám đuổi nhau, quả thật không cần e ngại.

– Tiểu bối không lễ phép, thấy trưởng bối còn không bái? Mau gọi Lư tổ sư! Con lừa đen nghiêm trang nói.

Trì Binh không chút động dung, bình tĩnh nói: – Dùng kế quấy nhiễu đối với ta là vô dụng!

– Hiện tại sao không có người tin lời thật? Con lừa đen thở dài, nói với Chu Hằng: – Chu tiểu tử, xem ra bổn tọa là không giúp được ngươi, tự ngươi thu phục đi! Nó vội vàng co giò chạy, trốn qua một bên, tránh cho bị dao động chiến đấu đánh tới.

Cái tên nhìn chất phác nghiêm túc này vừa nhìn là thấy không đơn giản!

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Con lừa tuy rằng rất đê tiện, nhưng nó nói chính là lời thật! Ngươi hiện tại ra tay, lát nữa phỏng chừng sẽ phải dập đầu bồi tội đến rã khung!

Tiểu tử này thật đáng ghét, mỗi câu nói đều tự cho mình là trưởng bối. Cmn rất thú vị sao? Căn bản không ai tin tưởng, ngươi có chém bão cũng vô dụng!

Trong ánh mắt Trì Binh lóe lên một tia sát khí. Thiên tài luôn là kiêu ngạo, mặc kệ hắn có biểu hiện ra ngoài hay không! Chu Hằng muốn ngự trị ở trên hắn? Thật sự là không biết sống chết! Hắn vươn ngang tay phải, vạch hờ một cái!

Ầm không gian bên người Chu Hằng lập tức vỡ nát, từ bên phải hắn đánh tới!

Trì Binh là người xuất sắc trong đệ tử trẻ tuổi thế hệ này của Thái Hư Tông, ở nắm giữ pháp tắc Không Gian đạt tới 15 bước, đã là cực hạn của Hắc Động Cảnh, dù là Chân Quân 9 động cũng không có khả năng vượt qua hắn!

Thái Hư Tông vốn là tinh nghiên pháp tắc Không Gian, có rất nhiều bí pháp cường hóa pháp tắc, tiến thêm một bước đề cao uy lực!

Một đòn này, có thể so với 17 bước!

Chu Hằng đứng yên bất động, chỉ là tùy ý vươn tay phải ra, đón hướng không gian một đường vỡ nát mà đến.

Ông!

Tay phải hắn lóe lên hào quang sáng tắt biến ảo, không gian vỡ nát ập đến, lại ngưng bặt!

Không gian trở lại yên tĩnh!

Nhẹ nhàng như vậy liền giải quyết?

Cái này… nếu không phải là ở nắm giữ pháp tắc Không Gian vượt qua Trì Binh, như vậy tự nhiên phải là ở trình tự linh lực thắng hơn xa, lúc này mới có thể dùng lực lượng tuyệt đối mạnh mẽ san bằng không gian vỡ nát!

Nhưng Chu Hằng chỉ vẻn vẹn là Hắc Động Hoàng, như thế nào đều không có khả năng vượt qua Trì Binh ở lực lượng!

Như vậy, chỉ có một khả năng!

Hắn nắm giữ pháp tắc Không Gian càng sâu!

Làm sao có thể!

Thái Hư Tông chính là tinh nghiên pháp tắc Không Gian, cũng chỉ có Thái Hư Tông mới có thể làm cho võ giả Hắc Động Cảnh vận chuyển ra pháp tắc Không Gian vượt qua 10 bước. Mà Trì Binh lại càng là đem lĩnh ngộ pháp tắc Không Gian đẩy lên tới cực hạn, đạt tới 15 bước!

Điều này nghĩa là cho dù là trưởng bối của Thái Hư Tông đều không có khả năng ở nắm giữ pháp tắc Không Gian vượt qua Trì Binh!

Trừ phi… trừ phi Chu Hằng đã bước vào Hỗn Độn Cảnh, như vậy tự nhiên có thể ở nắm giữ pháp tắc đi được xa hơn. Tỷ như Xạ Thiên Tiễn Tôn năm đó, hắn tuy rằng không phải xuất thân Thái Hư nhất mạch, nhưng cũng đi đạo của không gian.

Vấn đề lại tới, Chu Hằng mới là Hắc Động Hoàng!

Không đúng, không đúng!

Cảnh giới có thể thấp, nhưng nắm giữ pháp tắc lại có thể cao, bởi vì, trên đời này còn có chuyển thế!

Nếu kiếp trước của Chu Hằng chính là Hỗn Độn Cảnh, như vậy kiếp này có thể vận dụng pháp tắc vượt qua 15 bước là hoàn toàn có thể lý giải.

Khó trách hắn một mực tự cho là tiền bối, trên đời này có vị cường giả Hỗn Độn Cảnh nào không phải là lão quái vật?

Nhưng Thái Hư Tông trước sau tổng cộng mới từng ra hai vị Hỗn Độn Cảnh một là Hoặc Thiên, một là Hồng Nguyệt! Hoặc Thiên hiện tại đã thành thánh, mà Hồng Nguyệt… nam nhân trẻ tuổi này sẽ là Hồng Nguyệt chuyển thế?

Không… không có khả năng!

Tuy rằng khi chuyển thế có thể tùy ý chuyển hóa hình thể, nhưng đến loại trình độ này, võ giả cường đại kỳ thật là thần thức. Cái gọi là tướng từ tâm sinh, nội tâm là như thế nào, bề ngoài chính là như thế ấy!

Cho dù là khi chuyển thế biến thành khác phái, nhưng trong quá trình trưởng thành thời gian dài, bề ngoài vẫn là sẽ theo nội tâm mà biến hóa, cuối cùng giống y hệt đời trước!

Đối với cường giả mà nói, chuyển đổi thân thể còn không đơn giản?

Xương cốt, cơ bắp đều có thể tùy ý biến đổi. Từ nam biến nữ, từ nữ biến nam, từ xấu biến đẹp, từ cao biến thấp, từ béo biến gầy. Đây đều là chuyện chỉ một ý niệm!

Cho nên, đây tuyệt đối không có khả năng là Hồng Nguyệt Thiên Tôn!

Chỉ riêng tính tình đã không đúng!

Nếu là ai đối với Hồng Nguyệt bất kính như vậy, sớm đã bị đánh mặt mũi bầm dập!

Chẳng lẽ là vị cường giả Hỗn Độn Cảnh nào khi chuyển thế bị thương tổn đầu óc, đem mình nhầm thành người khác?

– Các hạ một mực nói mình là trưởng bối của Thái Hư Tông, vậy ngươi nói xem, ngươi là đời nào? Sau khi suy đoán ra Chu

Hằng là “Thiên Tôn” chuyển thế, Trì Binh đều không dám quá mức làm càn. Dù sao Thiên Tôn chính là mạnh nhất dưới Thánh nhân, so ra hắn lại tính là cái gì?

– Ta? Chu Hằng tươi cười, sau đó ho khan một tiếng, nói: – Ta là sư đệ của Hoặc Thiên, luận bối phận, các ngươi đều phải xưng ta một tiếng Chu tổ sư gia!

Sư đệ của Hoặc Thiên?

Khốn kiếp!

Tổ sư gia khai phái tổng cộng chỉ từng thu hai đồ đệ, Thiên Mệnh Chân Quân và Hoặc Thiên! Bởi vậy, tông chủ đại nhân cũng chỉ có một vị sư huynh, cũng không có sư đệ!

Giả mạo ai không tốt, cứ muốn giả mạo sư đệ của tông chủ đại nhân!

– Lớn mật! Mọi người đồng thanh hét lớn, Chu Hằng đây là đang công nhiên bất kính với Thái Hư Tông.

Chu Hằng kỳ quái, chẳng lẽ thân phận của mình vẫn là bí mật, làm sao nhiều người như vậy còn không biết Hoặc Thiên có một sư đệ sao?

Quả thật, Hoặc Thiên mặc dù ở Thiên Thần Đại Hội điên cuồng bạt tai Thạch Dương, khiến tất cả Thần thú đều biết thân phận của Chu Hằng. Nhưng lúc trước Thái Hư Tông lại chỉ có một mình nàng đi tham gia Thiên Thần Đại Hội, mà với tính cách của Hoặc Thiên sau khi trở về sẽ tuyên dương sao?

Bởi vậy, tin tức cao tầng Thái Hư Tông lấy được ngược lại là tin tức đã thêm thắt đến lần thứ mấy, sớm đã hoàn toàn thay đổi. Biến thành Thạch Dương muốn phi lễ Hoặc Thiên, kết quả bị đòn đau!

Bọn họ lại không dám hỏi Hoặc Thiên chứng thực, dù sao chỉ cần biết tông chủ đại nhân của bọn họ là thiên hạ đệ nhất cường giả là đủ rồi.

– Dám giả mạo sư đệ của tông chủ đại nhân, ngươi thật to gan! Vương Mẫn quát lớn: – Đánh hạ cho lão phu! Đánh hạ!

Trì Binh chiến ý điên cuồng tăng vọt, tuy rằng Chu Hằng ở lĩnh ngộ pháp tắc vượt xa hắn, nhưng luận lực lượng thực tế lại là hắn hơn xa. Nếu có cơ hội gần người ra đòn, hắn cũng không phải là không có cơ hội chiến thắng!

Vút thân hình hắn khẽ động, trực tiếp sử dụng thuấn di, hướng về phía Chu Hằng phát động công kích.

Bùng! Bùng! Bùng!

Chu Hằng không dám khinh thường. Đây nhưng là một vị cường giả 4 động, hơn nữa thiên phú kiệt xuất, ở pháp tắc Không Gian lại nắm giữ tới 15 bước, không thể coi thường!

Hai người chiến đấu kịch liệt, từng luồng dư ba lực lượng khủng bố lan ra, đem toàn bộ tửu lâu và phòng ở phụ cận hoàn toàn phá hủy.

– Ô!

Hai người chiến đấu càng lâu, nghi hoặc của đám người Vương Mẫn lại càng nhiều.

Chu Hằng như vậy không giống như là Hỗn Độn Cảnh chuyển thế!

Hỗn Độn Cảnh là như thế nào mà tới?

Đầu tiên, phải đạt tới 9 động. Đây là điều kiện cơ bản nhất! Sau đó, đem chín loại lĩnh ngộ đại đạo toàn bộ tăng lên tới 10 bước, đạt tới một loại cân bằng, sau đó chọn một nhánh đại đạo tiến hành đột phá, đẩy mạnh đến 20 bước, 30 bước.

Như vậy xưng là Chuẩn Hỗn Độn Cảnh, mãi cho đến sau 90 bước, liền có được tư cách đánh vào Hỗn Độn Cảnh!

Bước qua, nắm giữ đến pháp tắc bước thứ 91, chính là Hỗn Độn Cảnh!

Nhưng nhìn bộ dạng của Chu Hằng, thế nào đều không giống như ở pháp tắc Không Gian đi ra 91 bước, nhiều nhất… 20 bước!

Chẳng lẽ, Chu Hằng kỳ thật là Chuẩn Hỗn Độn Cảnh 9 động, lúc đánh vào Hỗn Độn Cảnh thất bại, tẩu hỏa nhập ma, mới đem mình ảo tưởng thành sư đệ của tông chủ đại nhân?

Điều này rất có khả năng!

Bởi vì tông chủ của bọn họ đẹp nhất vô nhị Minh giới, không biết có bao nhiêu người đối với nàng ngày nhớ đêm mong, bởi vậy đem ảo tưởng và sự thật trộn lẫn cũng không phải là không có khả năng!

– Ha ha! Trong vòng trăm chiêu, ta tất bại ngươi! Trì Binh cười to nói. Tuy rằng hắn ở nắm giữ pháp tắc Không Gian hơi kém Chu Hằng, nhưng phối hợp với bí pháp của Thái Hư Tông lại không hề thua kém. Lại thêm hắn còn nắm giữ ba loại pháp tắc, đồng loạt vận chuyển đủ để đem chính là của hắn tăng lên gấp đôi!

Hơn nữa, hắn ở lực lượng đồng dạng nghiền ép Chu Hằng, thấy thế nào đều nắm chắc phần thắng.

Lấy trăm chiêu làm hạn định, vẫn là hắn phóng khoáng, dù sao Chuẩn Hỗn Độn Cảnh 9 động dù thế nào cũng có một chút thủ đoạn cường đại nhỉ?

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Vậy lãnh giáo thêm một chút!

Ầm!

Trên tay phải hắn bùng lên một luồng nộ diễm, màu trắng xóa!

Trì Binh biến sắc, hắn bản năng cảm giác được ngọn lửa này có thể tạo thành uy hiếp cực lớn đối với hắn!

Chương 1103: Chết không đổi tính

Rốt cuộc tên này tu cái đạo gì?

Sức người có giới hạn, đặc biệt là đến 9 động đỉnh phong, muốn bắt đầu đột phá Hỗn Độn Cảnh, vậy thì càng khẳng định sẽ chỉ tiến lên ở một nhánh đại đạo. Bởi vì Hắc Động Cảnh có hạn chế, Hắc Động Cảnh chỉ có thể đi trên mỗi một nhánh đại đạo ra được 10 bước, đây là cực hạn của Hắc Động Cảnh!

Nếu muốn đi thêm 8 bước trên cực hạn, sẽ là chuyện khó khăn cỡ nào?

Chẳng những khó khăn, càng là gánh nặng rất lớn đối với thân thể!

Pháp tắc từ một mặt khác mà nói, thật ra không khác gì lực lượng, muốn làm Hắc Động Cảnh thừa nhận được lực lượng gần ngang Hỗn Độn Cảnh, có mấy ai mà làm nổi?

Vì cái gì số lượng thần thú Hỗn Độn Cảnh đông hơn loài người cả mảng lớn, đây là nguyên nhân rất lớn!

Đương nhiên, loại đại viên mãn này phải đặt trong ngoặc kép, hoàn toàn không thể so sánh với đại viên mãn tầng thứ linh lực!

Vấn đề chính là, ở sau 9 động, chuyên tu một nhánh đại đạo cũng có thể làm cho võ giả không gánh nổi mà nổ tung, Chu Hằng lại còn tu hai nhánh đại đạo, vậy còn không phải muốn chết thì là gì?

Khó trách lại ngã xuống chuyển thế mà!

Khó trách lại sinh ra ảo tưởng!

Đời trước đầu óc tên này đã không bình thường rồi!

Mọi người đều "bừng tỉnh hiểu ra", thì ra kẻ này bị bệnh thần kinh mà!

Trì Binh lại không dám sơ ý, tên "bệnh thần kinh" này quá mạnh, chẳng những tu pháp tắc không gian đi ra hơn 15 bước, pháp tắc hỏa diễm này lại càng mạnh, thậm chí đạt đến 20 bước, có thể còn hơn nữa!

Đúng là biến thái, lại đong đưa qua lại giữa hai loại đại đạo, đúng là tự tìm chết! Nhưng chiến lực… thật mạnh!

Ầm!

Nắm đấm tay phải bọc lửa của Chu Hằng đánh tới, ngọn lửa trắng thiêu đốt đến vặn vẹo cả không gian!

Trì Binh vội vàng đối phó toàn lực, toàn lực vận chuyển 4 nhánh đại đạo, bốn cái hố đen đồng loạt xuất hiện, cắn nuốt lực lượng của Chu Hằng, bằng không hắn căn bản không dám chọi cứng với Chu Hằng!

Ầm!

Hai người đấu nhau một đòn, lúc này Chu Hằng bị đánh bay ra, nhưng cả nắm tay của Trì Binh cũng bị cháy đen, có thể thấy được cả xương cốt, mùi thịt thơm lan tỏa — cường giả cấp Hắc Động thật ra không khác thánh dược là mấy, đương nhiên loài người căn bản không tiêu hóa được chỗ tốt này.

Mọi người nhìn rõ ràng, Chu Hằng là thua trên lực lượng. Còn Trì Binh… lại kém quá xa trên mặt pháp tắc!

Nếu như pháp tắc có thể chồng lên, như vậy hiện tại Chu Hằng đạt tới 50 bước! Còn Trì Binh thì sao, lại chỉ nằm trong khoảng 26 đến 30 bước, làm sao mà so được với Chu Hằng?

Một bên hơn ở lực lượng, một bên hơn ở pháp tắc, trong thời gian ngắn thì Trì Binh còn chống đỡ được. Nhưng Chu Hằng chỉ là bị hắn đánh lui, hắn lại lần lượt bị đốt cháy rụi, hai bên trả giá không thể nói cùng một bậc được.

Tiếp tục đánh, Trì Binh thua chắc!

– Đáng hận! Trì Binh rống to, trước đó còn khoác lác là phải đánh bại Chu Hằng trong vòng trăm chiêu, hiện tại bản thân hắn có chống nổi đến trăm chiêu hay không còn chưa biết! Oong một cái, hắn tế ra Bảo khí, một thanh trường kiếm tia sáng lạnh lấp lóe.

Đây là Bảo khí cấp bậc 3 động, ban đầu chỉ là cấp bậc 1 động, là hắn ôn dưỡng lên đến 3 động, tự nhiên tâm linh tương thông với hắn, uy lực tăng gấp bội!

– Dùng vũ khí? Chu Hằng nhếch miệng cười.

– Ngươi đừng có hối hận!

– Hừ! Ngươi cũng lấy Bảo khí ra đây, đừng nói Thái Hư Tông

ta ức hiếp ngươi! Trì Binh lớn tiếng nói.

– Ngươi thật sự sẽ hối hận! Chu Hằng thở dài, lấy ra Lạc Nhật Cung, giương cung cài tên, nhắm thẳng vào Trì Binh!

Thật ra hắn không cần dùng cung cũng có thể bắn ra Thủy Tinh Tiễn, nhưng làm như vậy, đầu tiên là người khác chưa chắc có thể liếc một cái liền nhận ra Lạc Nhật Cung, thứ hai là lấy tay ném tên, giống như là dùng phi tiêu, có cảm giác hạ giá.

– Lạc… Lạc Nhật Cung!

Không làm Chu Hằng thất vọng, quả nhiên có người nhận ra nó!

– Cái gì, Bảo khí của Xạ Thiên Tiễn Tôn hả?

– Đó chính là Hỗn Độn Khí đấy!

– Không phải Xạ Thiên Tiễn Tôn đã sớm ngã xuống rồi sao?

– Tên này sẽ không phải là Xạ Thiên Tiễn Tôn chuyển thế đó chứ?

– Không thể nào, hắn lĩnh ngộ pháp tắc không gian tối đa chỉ là 20 bước, còn Xạ Thiên Tiễn Tôn chính là chuyên tu đại đạo không gian!

– Có lẽ là truyền nhân của Xạ Thiên Tiễn Tôn, kế thừa được Lạc Nhật Cung mà có thể hắn không thích hợp tu luyện đại đạo không gian, cho nên sau khi đạt đến 9 động liền đổi sang pháp tắc hỏa diễm, kết quả…

– Rất có khả năng!

Mọi người đều xì xầm nói, bọn họ nói thì nhẹ nhàng, nhưng Trì Binh lại toát mồ hôi lạnh ròng ròng!

Đó là Hỗn Độn Khí đấy!

Hắc Động Hoàng, cộng thêm Chu Hằng lĩnh ngộ pháp tắc cao đến 20 bước, đã đủ làm Lạc Nhật Cung bộc phát ra uy lực 6 động, thậm chí 7 động! Dù cho hắn là quái vật trong 4 động, ngay cả Chân Quân 5 động cũng có thể đấu một trận, nhưng tuyệt đối không có cuồng ngạo đến mức cho rằng mình có thể khiêu chiến được 6 động, thậm chí 7 động!

Khó trách Chu Hằng nói hắn sẽ hối hận, má nó, hắn dùng Bảo khí 3 động, có thể so sánh với Hỗn Độn Khí hay sao?

Chỉ có nước bị đánh chết mà thôi!

Sau khi thấy Lạc Nhật Cung, ngay cả Vương Mẫn cũng biến sắc, hắn trầm giọng nói: – Trì Binh, lui ra!

Tuy rằng hắn không cùng một phe với sư phụ của Trì Binh, nhưng nếu để cho một môn nhân Thái Hư Tông tiền đồ vô hạn ngã xuống ở trước mặt hắn, hắn cũng khó tránh tội, phải gánh vác trách nhiệm lớn.

Chỉ là hắn cũng mới 5 động, không phải là 7 động năm đó, chống lại Lạc Nhật Cung này quả thật không có một chút nắm chắc nào.

Chu Hằng mỉm cười, thu hồi Lạc Nhật Cung, nói: – Đừng nói ta ăn hiếp tiểu bối, tới đây, chúng ta buông tay đánh một trận!

Quả nhiên, tẩu hỏa nhập ma đến mức thành ngu ngốc, Hỗn Độn Khí để đó không dùng, lại muốn đánh tay bo, bị thương đúng là không nhẹ mà!

Đối thủ càng ngốc, đương nhiên càng có lợi có bản thân, nhưng ttên ngốc này có một điều không tốt, cứ luôn mạo nhận trưởng bối của bọn họ, nghe thôi cũng là bị thương mà!

Vương Mẫn không còn dũng khí đâu mà bảo Chu Hằng cứ việc sử dụng Bảo khí, hắn phải chiếm ưu thế này, dù cho bị Chu Hằng chiếm tiện nghi trên lời nói, ngầm thừa nhận thân phận "trưởng bối" của đối phương, dù cho là Chu Hằng tự phong, nhưng hắn vẫn vô cùng khó chịu như ăn cả trăm con ruồi.

– Đáng hận! Hắn quát khẽ, nhưng không nói gì khác, lật tay đánh tới.

Chân Quân 5 động dù sao cũng là Chân Quân 5 động, trên lực lượng hoàn toàn vượt qua 4 động, lại còn không phải chỉ một chút, đây là nhảy vọt về chất! Hơn nữa, lão già này còn từng là 7 động, pháp tắc đã lĩnh ngộ được thì là lĩnh ngộ được, sẽ không vì cảnh giới rớt xuống mà biến mất, bảy đạo pháp tắc đồng thời lưu chuyển, chiến lực của lão già này không phải tầm thường!

Chu Hằng hít sâu một hơi, Chân Quân 5 động, hơn nữa còn là rớt xuống từ cấp bậc 7 động, đáng để cho hắn đối phó toàn lực!

Oong! Vòng thiên hà mở ra, ngay cả Chân Quân 5 động cũng phải hơi khựng lại, Chu Hằng đã vung quyền đón đỡ, Bá Long Quyền phối hợp pháp tắc cao tới 30 bước, uy lực vô cùng!

Nên biết, chỉ cần lĩnh ngộ pháp tắc đạt đến 30 bước là uy lực đã đủ để sánh với Chân Quân 5 động, cộng thêm Bá Long

Quyền đạo, Chu Hằng như một con rồng thần nhào lộn, không ngừng đánh bừa Vương Mẫn!

Chu Hằng vẫn là thua xa trên lực lượng, lần lượt bị đánh bay, nhưng vừa bị đánh bay hắn liền sử dụng Tuệ Tinh Môn vượt qua không gian trở về, làm cho chiến đấu trở nên liên tục, căn bản không có thời gian thở một hơi.

Vương Mẫn vừa sợ lại kỳ quái, bản thân mình ra tay, hắn lập tức phát hiện Chu Hằng chỉ nắm giữ hai loại pháp tắc! Nhưng đối phương đều đi ra ít nhất 20 bước trên cả hai loại pháp tắc này!

Điều này quá không thể tưởng tượng!

Nếu nói Chu Hằng là Chuẩn Hỗn Độn Cảnh 9 động chuyển thế, như vậy hắn không có khả năng chỉ biết hai loại pháp tắc, nhưng nếu nói hắn là người mới, lần đầu đột phá Hắc Động Cảnh, vậy thì làm sao lúc là Hắc Động Hoàng đã có thể nắm giữ hai loại pháp tắc lên đến trên 20 bước?

Điều này tuyệt đối mâu thuẫn!

Bệnh thần kinh cộng thêm quái thai, thể tổng hợp giữ thiên tài và thằng ngu mà!

– Không đúng, Bá Long Quyền! Vương Mẫn ngẩn ra một hồi, lập tức liền nhận ra Bá Long Quyền.

Đây là đạo của lão Thanh Long, tuy rằng trên đời này không chỉ có Long tộc biết dùng, nhưng chỉ có Long tộc mới có thể phát huy ra uy lực chân chính của Bá Long Quyền, bởi vì người ngoài không có huyết mạch Long tộc.

Bá Long Quyền của Chu Hằng… uy mãnh bá đạo, hoàn toàn có được chân tủy!

Tên này là Long tộc?

Vương Mẫn cảm giác đầu óc không dùng đủ, không phải thần thú đều là đi con đường Thể tu hay sao, nhưng nhìn linh lực của Chu Hằng sôi trào như biển, rõ ràng là Linh tu mà!

Quái thai! Thật là quái thai!

Nhìn toàn cảnh, Vương Mẫn như đang chiếm hết thượng phong, mỗi một lần giao nhau đều có thể đánh bay Chu Hằng, nhưng Chu Hằng chẳng những không hề tổn thương, lại còn có thể lập tức thuấn di trở về tiếp tục phát động công kích dữ dối

Vương Mẫn có khổ tự biết, trên mặt pháp tắc hắn lại không

bằng Chu Hằng!

Mạnh mẽ mặt ngoài không thể che giấu sự thật mỗi một đòn đánh hắn đều chịu hại, tiếp tục kéo dài như thế, cuối cùng hắn sẽ bại trận! Hắn không phải không còn bài tẩy, ví dụ như Bảo khí – nhưng hắn dùng Bảo khí, Chu Hằng cũng sẽ dùng Bảo khí, Bảo khí của hai bên có thể đặt ngang hàng hay sao?

Dùng Bảo khí sẽ chỉ thua nhanh hơn!

Hắn đã sắp khóc ra, một tên yêu nghiệt như thế không đi tu luyện yên lành, chạy đến Thái Hư Tinh nổi điên cái gì? Giương oai thì giương oai, nhưng tại sao lại đụng phải hắn chứ?

– Đủ rồi! Ngay lúc này, một tiếng nói lạnh băng nghiêm nghị vang lên, giống như băng lạnh tạo thành, làm cho đáy lòng mọi người đều tuôn trào hơi lạnh.

– Bái kiến Thiên Ấn trưởng lão! Mọi người đồng loạt quỳ xuống.

Đây là đại nhân vật chân chính ở Thái Hư Tông, Thiên Ấn trưởng lão một trong bốn vị Chân Quân 9 động! Tuy rằng Thái Hư Tông nổi danh với đại đạo không gian, nhưng Thiên Ấn trưởng lão lại tu đường khác, tu đường chính là đại đạo thủy!

Mấy đời trước hắn đã đạt đến 9 động, hiên tại đại đạo hệ thủy cũng đã đi ra ít nhất 70 bước, rất có khả năng ở kiếp này, hoặc là kiếp sau sẽ nhảy vào Hỗn Độn Cảnh!

Thiên Ấn trưởng lão là Chấp Pháp trưởng lão, quản lý pháp quy toàn bộ Thái Hư tinh vực, là người thiết diện vô tư, đúng là người gặp người sợ! Đương nhiên, thân phận vị đại nhân vật này quá cao, người bình thường muốn gặp cũng không thấy được hắn!

Không ngờ lần này lại kinh động cả Thiên Ấn trưởng lão, thật là chuyện hiếm thấy!

Thiên Ấn trưởng lão đầy tóc bạc, dáng người cao to, mặc áo bào tím, sắc mặt nghiêm cứng, vừa nhìn là người nghiêm túc cứng nhắc. Hắn liếc Chu Hằng, hỏi:

– Thiếu niên Long tộc, vì sao đến Thái Hư tinh vực ta?

Chu Hằng vươn một ngón tay lên, nói: – Đầu tiên phải nói rõ ràng một điều, ta là trưởng bối của ngươi, từ thiếu niên này, không thích hợp cho ngươi gọi ta!

Lại nữa!

Tiểu tử này thật đúng là không sợ chết, ngay cả Thiên Ấn trưởng lão cũng dám “đùa giỡn”, chết không đổi tính mà!

Chương 1104: Vấn đề thân phận

Thiên Ấn trưởng lão nhìn Chu Hằng, như muốn nhìn thấu được Chu Hằng.

Theo hắn thấy, thiếu niên này có huyết mạch Long tộc sâu đậm, thể chất vô cùng mạnh mẽ, hơn nữa còn Linh tu càng thêm kinh người, trên hai nhánh đại đạo đều đi ra được 20 bước và 30 bước, như vậy đã đủ kinh thế hãi tục rồi!

Chỉ dùng phép cộng trừ đơn giản, trên pháp tắc, Chu Hằng đã đạt đến tiêu chuẩn 9 động – đương nhiên là tiêu chuẩn thấp nhất!

Nhưng cố tình hắn lại chỉ là Hắc Động Hoàng!

Nhân tài như vậy, ngay cả Thiên Ấn trưởng lão cũng có ý yêu quý, nếu không phải Chu Hằng có huyết mạch Long tộc vừa nhìn là rõ ràng, hắn cũng muốn thu làm đồ đệ! Bởi vì yêu tài, hắn mới ngoại lệ không nổi giận, mà chỉ nói: – Đừng nên nói bậy bạ! Người trẻ tuổi, ngươi có thiên phú phi phàm, thành tựu tương lai không thể lường, phải đi cho vững bước, từng bước từng bước một, phải tránh tâm tình nóng vội!

Mặc dù lời này là giọng dạy dỗ, nhưng ý tiếc tài quá rõ ràng.

Chu Hằng cũng cảm thấy lão nhân này đáng tôn kính, đáng tiếc hắn thật không thể cúi đầu được, hắn vừa cúi đầu, bối phận còn không hoàn toàn rối loạn? Hắn mỉm cười, nói: – Nếu Thiên Ấn trưởng lão đã đến, vậy mời thay ta truyền báo Hoặc Thiên sư tỷ, cứ nói Chu Hằng đã đến!

Thiên Ấn trưởng lão biến sắc, cái tên này dám gọi tông chủ đại nhân của bọn họ là sư tỷ!

Đây là tội lớn!

Hoặc Thiên vốn làm truyền kỳ, sau khi biến mất trăm vạn năm mạnh mẽ trở về, càng trở thành thiên hạ đệ nhất Thánh, từ trên xuống dưới Thái Hư Tông có ai không tôn sùng nàng là thần linh chí cao vô thượng, thậm chí thanh thế còn vượt qua Thái Hư Thánh Nhân năm xưa!

Tiểu tử này lại dám chiếm tiện nghi của Hoặc Thiên!

– Người trẻ tuổi, niệm tình ngươi còn trẻ vô tri, tự vả miệng 30 cái, tha cho ngươi lần này! Thiên Ấn trưởng lão lạnh lùng nói.

Như vậy đã tuyệt đối là ban ơn ngoài phép, bằng không lập tức xử tử trước đám đông cũng không quá đáng. Ai bảo ngươi

chạy đến địa bàn Thái Hư Tông chiếm tiện nghi của tông chủ người ta, có giết cả trăm lần cũng không có ai kêu oan!

– Hừ! Không thể bỏ qua như thế! Lại một lão nhân bước tới, cũng mái tóc bạc trắng, nhưng sắc mặt đỏ hồng, lại phối hợp áo bào đỏ rực, ngay cả làn da cùng quần áo cũng không phân biệt được.

– Bái kiến Hỏa Tâm trưởng lão! Mọi người lại bái lạy.

Đó cũng là một trong bốn đại trưởng lão Thái Hư Tông, hơn nữa còn tu đại đạo hỏa, thực lực gần bằng Thiên Ấn trưởng lão, nhưng bởi vì phe phái khác biệt, cũng như đại đạo mà bọn họ tu luyện, nước lửa không dung hòa!

– Thiên Ấn, ngươi nắm giữ trách nhiệm hành pháp, làm sao có thể làm việc thiên tư gian dối, buông thả cho ác đồ dám nói xấu tông chủ, ngươi muốn khinh tổ hay sao? Hỏa Tâm trưởng lão lạnh lùng nói.

Cái gán tội này hơi lớn, nếu thật gán vào, vậy thanh danh của Thiên Ấn trưởng lão sẽ hoàn toàn bị phá hỏng!

Thiên Ấn trưởng lão nhìn Hỏa Tâm trưởng lão, từng đạo

sương trắng đột nhiên xuất hiện, ngưng kết xung quanh người Hỏa Tâm trưởng lão, tạo thành trời băng đất tuyết, nhưng không thể xâm nhập tới gần Hỏa Tâm trưởng lão trong vòng 10 trượng.

– Người này hẳn là tộc nhân cực trọng yếu ở Long tộc, ngày sau có cơ hội trở thành Hỗn Độn Cảnh thứ ba của Long tộc, ngươi muốn hoàn toàn trở mặt với Long tộc, cứ việc ra tay! Thiên Ấn trưởng lão nhàn nhạt nói.

Hỏa Tâm trưởng lão phất tay, ngọn lửa cuốn xung quanh, băng sương xung quanh liền hóa thành hơi nước biến sạch, hắn cười lạnh không thôi, nói: – Buồn cười, chẳng lẽ chỉ bởi vì Long tộc mạnh mẽ, vậy là mặc cho hắn nói xấu tông chủ đại nhân?

Thiên Ấn trưởng lão đột nhiên lộ rõ giận dữ, Hỏa Tâm trưởng lão chỉ dám làm ngông vào lúc này, lúc trước khi Thái Hư Thánh Nhân ngã xuống, Hoặc Thiên cùng Hồng Nguyệt trước sau biến mất, khi đó Thái Hư Tông dám khiêu chiến Long tộc hay sao?

Long tộc luôn luôn kiêu ngạo, nhưng không có vì Thánh nhân ngã xuống, Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt biến mất mà có gì khác thường với Thái Hư Tông. Hiện tại Hoặc Thiên trở về, Thái Hư Tông mạnh lên, liền quay sang ức hiếp Long tộc, vậy còn nói được?

Nên biết rằng bốn đại thần thú nhiều thế hệ trấn thủ Ma Hải, bỏ ra không biết bao nhiêu máu tươi cùng sinh mệnh, ngay cả Hoặc Thiên cũng phải tương đối tôn trọng, ngươi lại khích bác

ly gián, vậy không phải là tiểu nhân hay sao?

Hơn nữa, nếu quả thật Thái Hư Tông muốn khai chiến toàn diện với Long tộc, khẳng định kết quả sẽ là hai bên cùng xong đời – Long tộc diệt Thái Hư Tông trước, sau đó Hoặc Thiên lại diệt tộc Long tộc!

Trên chiến lực đỉnh cao, thần thú mạnh hơn loài người rất nhiều, chỉ là số lượng cường giả Hắc Động Cảnh đã không cùng một tầng thứ!

Liên quan đến hai thế lực lớn, đương nhiên phải xử lý thận trọng!

Nhưng Hỏa Tâm trưởng lão vì tranh đấu phe phái, lại muốn nắm lấy điểm này tiến hành công kích, không cố kỵ tới khả năng sẽ sinh ra hậu quả nghiêm trọng!

Vì tư lợi mà không để ý đại cục, tầm nhìn hạn hẹp!

Thiên Ấn trưởng lão bình luận trong lòng, nhưng hắn là Chấp Pháp trưởng lão, nhất định phải phục chúng, nếu không làm sao nắm quyền chấp pháp? Hắn ho khan, nói: – Chu Hằng, bó tay chịu trói, đợi sau khi thông báo Tổ Long đại nhân, sẽ tiếp tục xử lý!

– Chậm đã!

Chu Hằng giơ tay cản lại, mỉm cười tươi rói, nói: – Làm gì mà phức tạp như thế, các ngươi chỉ cần cho ta gặp Hoặc Thiên, không phải vấn đề gì cũng sẽ được giải quyết hay sao!

– Làm càn! Thiên Ấn trưởng lão cùng Hỏa Tâm trưởng lão đồng thời quát mắng.

Dám gọi thẳng tên họ của tông chủ đại nhân, quá vô lễ!

Thiên Ấn trưởng lão thở dài, tuy rằng hắn rất yêu tài, nhưng tên "tài" này thật là quá xằng bậy, làm hắn muốn bảo hộ cũng không được! Thôi, cứ trực tiếp bắt lại, xem lão Thanh Long nói như thế nào!

Nể mặt Long tộc, khẳng định sẽ không giết kẻ này, nhưng cũng phải trả giá một chút.

Hắn vung tay lên, Chu Hằng liền bị đóng băng, không có một chút sức chống cự!

9 động, hơn nữa còn là Chuẩn Hỗn Độn Cảnh đạt tới 70 bước, Chu Hằng căn bản không thể tưởng tượng được thực lực cỡ này!

Quá mạnh!

Chu Hằng thầm nhủ, trước đó hắn cảm thấy 9 động cũng chỉ là thế thôi, có thêm mấy cái hố đen, tích lũy linh lực nhiều hơn một chút, lĩnh ngộ pháp tắc cũng chỉ có thế! Nhưng sự thật chứng minh, hắn sai lầm quá lớn!

Đóng băng này tối thiểu là 70 bước pháp tắc, hắn có dùng pháp tắc hỏa diễm mạnh nhất trước mắt cũng không thể nào đánh thủng được – có lẽ có thể chậm rãi đốt tan chảy, nhưng xem chừng mấy năm cũng chưa chắc làm xong!

– Hiện tại liên hệ với lão Thanh Long, xem hắn nói như thế nào! Thiên Ấn trưởng lão sợ sau khi "bắt giam" Chu Hằng, Hỏa Tâm trưởng lão lại động tay chân gì, liền trực tiếp lấy ra tài liệu, thành lập pháp trận đưa tin xuyên tinh hệ.

Bởi vì chỉ cần truyền phát âm thanh cùng hình ảnh, trả giá không lớn, Thiên Ấn trưởng lão lại là Chuẩn Hỗn Độn Cảnh, chút của cải này cũng phá bỏ được.

Con lừa đen đứng nhìn một bên, không khỏi chảy nước miếng ròng ròng, trong lòng mắng to lãng phí! Phải đi nói với lão Thanh Long còn không đi bộ được sao, làm gì lại lãng phí tài liệu đỉnh cấp như thế?

Hỏa Tâm trưởng lão hừ một tiếng, nhưng cũng không nói gì thêm, hắn nhất định phải nắm lấy cơ hội này đả kích Thiên Ấn trưởng lão. Tuy rằng không có khả năng vì vậy mà đẩy đối phương ra khỏi vị trí Chấp Pháp trưởng lão, nhưng cũng phải làm danh vọng của đối phương giảm mạnh!

Không bao lâu, pháp trận thông tin xây xong, Thiên Ấn trưởng lão khởi động trận pháp, lập tức liên hệ tới Long tộc.

Bởi vì thân phận của Thiên Ấn trưởng lão, bên phía Long tộc không dám sơ suất, lập tức liên hệ tới Nhị tổ. Chỉ một lúc sau, hình ảnh Nhị tổ hiện ra trên truyền tống trận, nói: – Thiên Ấn trưởng lão, Tổ Long đại nhân đang bế quan, ngài có chuyện gì cứ nói với ta!

– Nhị tổ đại nhân, chỗ ta có một tiểu tử Long tộc các ngươi, hắn… Thiên Ấn trưởng lão nói chuyện Chu Hằng "làm ác" một lần, sau đó dừng lại nhìn Nhị tổ, có ý là, các ngươi xem làm sao!

Vẻ mặt Nhị tổ cổ quái, bộ dạng như muốn cười lại mạnh mẽ nhịn xuống – ngay cả thần thú cũng biết Chu Hằng là sư đệ của Hoặc Thiên, thế nào mà Thái Hư Tông lại không hay biết gì, lần này đúng là lũ lụt miếu long vương mà!

Ngẫm lại Hoặc Thiên vì Chu Hằng mà tát mặt tân Thánh nhân, mấy lão già các ngươi lại dám ngược đãi Chu Hằng, vậy không phải tự tìm vả mặt hay sao? Thật là mong chờ, thật là muốn đến tận mặt nhìn xem!

Nhưng nghĩ tới Hoặc Thiên đáng sợ, Nhị tổ quyết đoán từ bỏ ý nghĩ này!

– Thiên Ấn trưởng lão, chẳng lẽ ngài không biết Hoặc Thiên đại nhân quả thật có một sư đệ hay sao? Nhị tổ dùng ánh mắt đồng tình nhìn Thiên Ấn trưởng lão.

Nói bậy bạ, nếu tông chủ đại nhân thật có một sư đệ, bọn họ làm sao lại không biết cho được?

Nhưng đối phương là Nhị tổ Long tộc mà, có đáng lại đi nói lời dối trá chọc cái là thủng ngay như thế này hay không?

Vậy còn có một loại khả năng, đó là Chu Hằng đi khắp nơi nói hắn là sư đệ của Hoặc Thiên, nói đến ngay cả Long tộc cũng tin!

Hỏa Tâm trưởng lão hừ một tiếng, nói:

– Chúng ta không có dễ bị lừa như thế, ngay cả có vị trưởng bối như vậy mà cũng không biết hay sao?

Nhị tổ Long tộc dùng ánh mắt chán ghét liếc hắn, Hỏa Tâm trưởng lão này chính là tiểu nhân tiêu chuẩn, trước kia khi

Thái Hư nhất mạch yếu thế, hắn lại như chó vẫy đuôi, hiện tại Thái Hư Tông mạnh lên, hắn lập tức kiêu ngạo vênh váo theo!

Khó trách tuy rằng thiên phú người này kiệt xuất, nhưng mười mấy đời rồi mà vẫn không nhảy vào Hỗn Độn Cảnh, lòng dạ không rộng rãi, quyết định kết cục nhỏ, khó thành châu báu được!

Hắn nhìn sang Thiên Ấn trưởng lão, nói: – Chuyện này, các ngươi hỏi thử Hoặc Thiên đại nhân một chút thì chẳng phải sẽ biết, là đúng hay sai, lập tức sẽ có trả lời! Nhưng mà, Thiên Ấn trưởng lão, cho ngài một lời khuyên, có một số chuyện thà rằng tin là có, đúng không? Được rồi, người này không liên quan gì tới Long tộc ta, muốn giết muốn chém tùy các người!

Nói xong, Nhị tổ Long tộc quyết đoán đóng pháp trận thông tin.

Dựa vào, vậy là mặc kệ?

Trong lòng Hỏa Tâm trưởng lão toát ra vài phần lo lắng, nhưng nếu nói Chu Hằng là đồ đệ của Thái Hư Thánh Nhân, sư đệ của Hoặc Thiên, hắn tuyệt đối không tin! Hắn là người cũ ở Thái Hư Tông, lại còn sống mười mấy đời, Thái Hư Thánh Nhân có đồ đệ thứ ba hay không, chẳng lẽ hắn còn không biết?

Giả, nhất định là giả!

Sắc mặt hắn nghiêm lại, nói: – Nếu Nhị tổ Long tộc đã nói người này không liên quan tới Long tộc, vậy còn cân nhắc cái gì, giết để cảnh cáo thiên hạ!

– Chậm đã! Thiên Ấn trưởng lão chặn Hỏa Tâm trưởng lão lại. – Việc này, tốt nhất là nên hỏi tông chủ đại nhân chứng thực xem!

– Ngươi điên rồi, dùng loại chuyện hoang đường này đi quấy rầy tông chủ đại nhân! Hỏa Tâm trưởng lão lập tức nổi giận, tràn đầy vẻ nịnh bợ.

– Một mình ta bẩm báo riêng, không có liên quan tới ngươi! Thiên Ấn trưởng lão lạnh lùng nói, hắn tin tưởng đường đường Nhị tổ Long tộc sẽ không thể nói đùa trên chuyện này. Hơn nữa, nó còn liên quan tới vận mệnh một con cháu Long tộc kiệt xuất!

– Ngươi tùy tiện! Hỏa Tâm trưởng lão nhìn Chu Hằng phong ấn trong khối băng, sát khí tràn ra, hắn hoàn toàn không tin lời Nhị tổ Long tộc đã nói – Thái Hư Thánh Nhân có đồ đệ thứ ba, bọn họ không biết, người ngoài làm sao biết?

Nói chơi gì thế!

Hắn muốn xóa sổ Chu Hằng, sau đó thỉnh công trước mặt Hoặc Thiên, hùng hổ trách mắng Thiên Ấn trưởng lão, thừa cơ giành lấy đại quyền chấp pháp vào tay!

Chương 1105: Xác nhận

Hỏa Tâm trưởng lão vung một chưởng, băng đóng trên người trên thân Chu Hằng lập tức hóa giải. Tu vi của hắn không kém gì Thiên Ấn trưởng lão, muốn hóa giải giam cầm này tự nhiên không thành vấn đề.

– Tiểu bối, hiện tại ngay cả Long tộc cũng không dám bảo đảm ngươi, ngươi còn gì để nói? Lão già này chỉ cho là Nhị tổ không thừa nhận thân phận của Chu Hằng là bởi Nhị tổ sợ rắc rối, dù sao loại chuyện giả mạo sư đệ của Hoặc Thiên Thánh nhân có thể lớn có thể nhỏ!

Vì thế, sợ đắc tội một vị Thánh nhân, Long tộc lựa chọn vứt chốt giữ xe, dứt khoát không thừa nhận tộc nhân này!

Theo Hỏa Tâm trưởng lão nghĩ, đây mới là cách giải thích hợp lý nhất, cái gì sư đệ Thánh nhân, ngươi đang đùa hả? Hắn là người cũ mười mấy kiếp ở Thái Hư Tông, Thái Hư Thánh Nhân có đồ đệ thứ ba hay không, Hoặc Thiên có sư đệ hay không, hắn lại không biết?

Chu Hằng giãn gân cốt một chút, tuy rằng Thiên Ấn trưởng lão không nặng tay, nhưng dù sao cũng là bị đóng băng, làm sao mà thoải mái được. Hắn cười nhìn Hỏa Tâm trưởng lão, nói: – Lão già, ngươi phải nên học tập tư thế quỳ lạy tổ sư gia,

tư thế không đúng, ta sẽ không vừa lòng!

Tiểu tử khốn kiếp này!

Hỏa Tâm trưởng lão thật không nói được gì, làm sao trên đời này lại có kẻ cần mẫn đi giả mạo trưởng bối người khác như thế? Rốt cuộc là tên này cố chấp hay đầu óc chạm mạch?

Đối mặt với "ngu si" như thế, Hỏa Tâm trưởng lão cũng mất hứng thú nói nhảm, hắn chỉ chờ Thiên Ấn trưởng lão bị tông chủ đại nhân mắng cho một trận, lại giết ngay Chu Hằng tại chỗ, để cho Thiên Ấn trưởng lão càng thêm chịu tội!

Như vậy, đối phương mất hết mặt mũi, về sau còn tranh quyền với hắn là khí thế đã yếu mất ba phần!

Chu Hằng… chỉ là một tiểu nhân vật, chỉ là một đạo cụ mà thôi!

Sắc mặt Thiên Ấn trưởng lão đột nhiên đại biến, hắn đã kết nối thành công với Hoặc Thiên, nhưng lại nhận được tin tức làm hắn kinh hồn bạt vía, không khỏi nhìn sang Chu Hằng, sắc mặt đương nhiên không dễ coi.

Ha ha! Bị tông chủ đại nhân mắng một chặp rồi chứ gì!

Tên ngu đần này!

Hỏa Tâm trưởng lão mừng muốn chết, thế nào mà Thiên Ấn trưởng lão lại đi tin Chu Hằng nói bậy nói bạ, còn bị Nhị tổ Long tộc xúi giục đi hỏi tông chủ đại nhân chứng thực, vậy không phải ngu đần hay sao?

Hắn giơ cao tay phải, lực lượng hùng hồn đã tích tụ sẵn!

Lực lượng của hắn đủ để chấn Chu Hằng thành mảnh vụn, lại dùng pháp tắc hỏa diễm đốt thành hư vô, như là chưa từng tồn tại!

Bịch một cái, Thiên Ấn trưởng lão quỳ xuống.

Ngay từ đầu Hỏa Tâm trưởng lão còn tưởng hắn bị Hoặc Thiên mắng cho kinh hồn vỡ mật, đứng cũng không vững, nhưng hắn liền lập tức phát hiện không đúng, bởi vì Thiên Ấn trưởng lão là quỳ xuống trước Chu Hằng.

ads

Hả?

Chuyện gì thế!

– Đệ tử Thiên Ấn, bái kiến Chu tổ sư gia! Hỏa Tâm trưởng lão cung kính dập đầu, giọng kinh hoàng sợ hãi, hắn đã được chính miệng Hoặc Thiên xác nhận!

Phụt!

Hỏa Tâm trưởng lão liền phun ra, phản ứng đầu tiên của hắn đương nhiên là Hỏa Tâm trưởng lão điên rồi, rõ ràng bị tông chủ đại nhân mắng cho một trận, lại còn dùng phương pháp này để vãn hồi thể diện!

Nhưng hắn lập tức hiểu được điều này không thể nào!

Đường đường cường giả Chuẩn Hỗn Độn Cảnh làm sao cũng không cần dùng phương pháp mà ngày sau chọc thủng ngay để làm mình tạm thời không mất mặt, nên biết thân phận của hắn cao cỡ nào ở Thái Hư Tông, hắn vừa quỳ là đại biểu cho thái độ của toàn Thái Hư Tông!

Đến lúc đó, ngay cả Hoặc Thiên cũng không tha cho hắn!

Nhưng Thiên Ấn trưởng lão vẫn quỳ xuống, có nghĩa là… Chu Hằng không nói dối, Nhị tổ Long tộc cũng không nói bậy!

Sao lại thế được!

Nhưng Thiên Ấn trưởng lão đã xác nhận với tông chủ đại nhân!

Người khác có thể bị điên, nhưng tông chủ đại nhân có thể hay sao? Đó là tồn tại còn hùng mạnh hơn Thánh nhân đời trước, thiên hạ đệ nhất Thánh đó!

Hỏa Tâm trưởng lão vốn giơ tay lên thật cao, chuẩn bị đánh ra đành lúng túng chuyển sang vò đầu, trong nhất thời không biết phản ứng theo nào! Bản năng của hắn không muốn quỳ xuống trước Chu Hằng, hắn vẫn không muốn tin, nhưng trong lòng lại có một tiếng nói đang nói cho hắn biết, đây là sự thật!

Những người khác cũng trợn mắt cứng lưỡi, nháo cả buổi, Chu Hằng lại thật là tổ sư gia Thái Hư Tông bọn họ? Sư đệ của tông chủ đại nhân?

Bọn họ không phải là Hỏa Tâm trưởng lão, thấy Thiên Ấn trưởng lão cũng quỳ xuống, vội vàng đi ra quỳ xuống, còn như Nguyên Tâm lại xấu hổ đến đỏ hết cả mặt. Chu Hằng không

nói sai, hắn nếu xưng huynh gọi đệ với Chu Hằng, quả thật là khinh sư diệt tổ mà!

Ở trong một tông môn, để ý nhất là bối phận, điều này tuyệt đối không được rối loạn!

Chu Hằng liếc Hỏa Tâm trưởng lão, ho khan một tiếng, lấy ra hắc kiếm.

– Thánh kiếm!

– Hắc Ảnh Kiếm!

Hỏa Tâm trưởng lão cùng Thiên Ấn trưởng lão đồng thời kinh hô, có lẽ những người khác chưa thấy qua hắc kiếm, nhưng bọn họ là người ở Thái Hư Tông mấy kiếp, làm sao không nhận ra được thanh Thánh khí mà Thái Hư Thánh Nhân sử dụng?

Như vậy, thân phận của Chu Hằng được xác nhận tuyệt đối!

Bịch! Hỏa Tâm trưởng lão cũng quỳ xuống, chỉ là trong lòng lão già này vẫn còn đang nén giận, ngươi rõ ràng mang theo Thánh kiếm, làm gì không sớm lấy ra đây?

Hắn đúng là xong chuyện mới phán như thánh, nếu Chu Hằng sớm lấy ra hắc kiếm, khẳng định hắn sẽ nghĩ là Chu Hằng trùng hợp nhặt được hắc kiếm, bởi vì năm đó trận chiến năm Thánh ngã xuống bùng nổ ở chỗ nào, căn bản không có người biết!

Cho nên, Hắc Ảnh Kiếm được coi như Thánh kiếm, tượng trưng của Thái Hư Tông vẫn mãi không được thu hồi.

Trên thực tế, nếu như Chu Hằng không gặp được Hoặc Thiên, hắn quả thật chỉ là một "dã nhân".

– Bái thêm mấy cái! Bái thêm mấy cái! Con lừa đen vọt ra. – Lư đại gia bị các ngươi dọa sợ không nhẹ, không dập đầu thêm mấy cái sao mà được?

Con lừa đê tiện này phát hiện tình huống không đúng liền bỏ chạy cực nhanh.

Thường nói quân tử không đứng trước tường đổ, con lừa đen dù không dính dáng gì với quân tử, nhưng năng lực bỏ chạy lại tuyệt đối siêu hạng.

Mãi đến giờ chuyện đã sáng tỏ, nó mới chạy trở ra, có thể giở trò uy phong tổ sư gia.

– Thiên Ấn trưởng lão mời đứng lên, Nguyên Tâm “huynh” mời đứng lên! Chu Hằng chỉ đỡ hai người lên, rồi nói: – Những người khác thì quỳ thêm một hồi đi!

Nguyên Tâm nghe chữ “huynh”này thiếu chút hôn mê, hắn nếu thật làm huynh trưởng của Chu Hằng, không phải sẽ ngang hàng với Hoặc Thiên, còn không phải muốn chết hay sao?

– Ha ha! Chỉ đùa thôi, Nguyên Tâm đừng để ý! Chu Hằng cười nói.

Nguyên Tâm dùng ánh mắt ai oán nhìn Chu Hằng, chỉ là ai bảo hiện giờ bối phận của Chu Hằng cao đến kinh người, hắn có muốn oán trách cũng không có tư cách, chỉ có thể cúi đầu như nàng vợ bé nhỏ.

– Thiên Ấn trưởng lão, mời dẫn ta đi gặp sư tỷ! Chu Hằng nói với Thiên Ấn trưởng lão.

– Tuân dụ! Thiên Ấn trưởng lão cung kính thưa, tuy rằng tu vi của hắn mạnh hơn Chu Hằng không biết bao nhiêu lần, nhưng có bối phận đè xuống, dù hắn có bước vào Hỗn Độn Cảnh cũng phải thành thật cung kính trước mặt Chu Hằng.

Trừ khi hắn không muốn ở trong Thái Hư Tông nữa!

Thiên Ấn trưởng lão dẫn Chu Hằng cùng con lừa đen rời đi, đám người Hỏa Tâm trưởng lão thì căn bản không dám đứng lên, mỗi người đều toát đầy mồ hôi lạnh, bởi vì tính tình tông chủ đại nhân của bọn họ hiện tại không nói là tốt, tuy rằng bình thường căn bản không để ý chuyện vặt trong tông môn, nhưng người là là thiên hạ đệ nhất Thánh, năm đó đã được chúng thần thú gọi là đệ nhất nhân vật không thể chọc tới!

Lăng Phi thì có chút không nắm chắc, hắn căn bản không phải đệ tử Thái Hư Tông mà, vừa rồi bị dọa cũng quỳ xuống theo, bây giờ tiếp tục quỳ hay là đứng lên đây?

Sớm biệt thế hắn phải nên lập tức chạy ra ôm chân Chu Hằng, liều chết cũng phải bám dính theo, vậy sau này hắn liền phát đạt rồi!

Hắn tiếc than không thôi, vì mình lãng phí cơ hội bằng trời mà hối hận muốn vả mặt mình.

…….

Chu Hằng đi theo Thiên Ấn trưởng lão đến một ngọn núi cao, nơi này đá mọc lung tung, hùng vĩ tráng lệ, trên đỉnh núi có một tòa cung điện trôi nổi, đây là vị trí tông môn Thái Hư Tông.

Trên đường có Thiên Ấn trưởng lão dẫn trước, tự nhiên không bị ngăn cản, nhanh chóng đi tới trước một tòa cung điện hoa lệ. Ngoài cửa đại điện có tám nữ hầu thủ vệ, nhìn thấy Thiên Ấn trưởng lão đi đến cũng không nể mặt, đồng loạt đưa tay ra, quát: – Người đến dừng bước!

– Tám vị tiên cơ, đây là Chu tổ sư gia, sư đệ của tông chủ đại nhân, đến đây xin gặp tông chủ đại nhân! Thiên Ấn trưởng lão không dám sơ suất, vội nghiêm mặt nói.

Tám nữ nhân này dù cũng chỉ là Hắc Động Vương, nhưng các nàng chính là cận thị của Hoặc Thiên, địa vị vượt xa tu vi.

– Chờ ở đây, ta đi vào bẩm báo tông chủ đại nhân! Một thị cơ nói.

– Để hắn vào đi!

Ngay lúc này, giọng nói lành lạnh nhưng ngọt ngào của Hoặc Thiên truyền tới, truyền rõ ràng vào tai mỗi người.

Chu Hằng cười hắc hắc, sải bước đi tới, xuyên qua tám cơ thị đi vào cung điện, con lừa đen cũng muốn đi qua, lại một bị một thị cơ nắm đuôi, chỉ có thể đạp bước tại chỗ.

– Tông chủ đại nhân chỉ nói để một mình Chu tổ sư gia đi vào!

Thị cơ kia lạnh lùng nói.

– Hứ! Nói như là bổn tọa rất muốn gặp đại ma nữ kia vậy! Không đi càng tốt! Con lừa đen hừ một tiếng, ngạo kiều nói.

– Ngươi nói cái gì!

Thị cơ kia giận dữ, con yêu thú đẳng cấp thấp này dám nhục mạ tông chủ đại nhân?

– Tỷ tỷ, vừa rồi tỷ nắm đuôi của Lư đại gia thật thoải mái, thêm lần nữa được không? Con lừa đen đột nhiên mặt dày nói.

Biến…. biến thái a!

Thị cơ kia sợ đến run run, lập tức đạp thẳng vào con lừa đen.

– A…. Con lừa đen kêu thảm một tiếng, đã bị đá bay đụng vào cột đá, két một tiếng tuột xuống, miệng sùi bọt mép.

……..

Chu Hằng đi vào cung điện, một đường có tiếng nói của Hoặc Thiên chỉ dẫn, xuyên qua mấy con đường, cuối cùng hắn gặp được vị thiên nữ tuyệt thế ở trong hoa viên. Hoặc Thiên đang ngồi dưới một gốc đào lớn, một thân váy hồng, hai chân trầ, cùng một tính cách với Hồng Nguyệt.

– Không tệ, tiến bộ rất nhanh, lại hình thành 1000 sao chối, cũng trưởng thành 2 cái hố đen, có hy vọng trong vòng trăm năm xông lên Hỗn Độn Cảnh! Hoặc Thiên nhìn hắn một cái, dùng giọng khẳng định bình luận.

Trăm năm đột phá Hỗn Độn Cảnh? Vậy thì quá chậm!

Chu Hằng ho khan, nói:

– Có chuyện này, ta muốn làm rõ với nàng!

Hắn kể lại chuyện Hồng Nguyệt, trọng điểm là là đối phương bị Thiên Mệnh Chân Quân dùng thủ đoạn kỳ dị mê hoặc.

Sau khi nghe xong, Hoặc Thiên im lặng hồi lâu, mới nói: – Sư huynh của ta vốn có thiên phú võ đạo không kém gì ta, nếu hắn tập trung tâm tư vào kỳ môn này, nói không chừng quả thật có năng lực đó!

Chu Hằng mừng rỡ, Hoặc Thiên có thể tiếp nhận luận điểm

này, vậy đã thiết lập được cơ sở để “sửa án” cho Hồng Nguyệt.

– Nhưng mà, làm sao ngươi biết được? Hoặc Thiên đột nhiên chuyển giọng, nhìn vào Chu Hằng.

– Ngươi đã gặp cô ta? Hình như, quan hệ còn rất gần!

Nào chỉ là gần, ngay cả mạng người cũng làm thành rồi!

Chương 1106: Người chết mà sống lại

Chu Hằng gãi đầu, nhảy lên, ngồi bên cạnh Hoặc Thiên.

Hoặc Thiên khẽ chau mày, dường như không quen bị hắn tới gần như thế, nhưng Chu Hằng lại bá đạo vòng tay, ôm lấy vai thon của nàng, làm nàng không thể thả người chạy đi.

Đương nhiên, đường đường Thánh nhân nếu muốn đánh văng Chu Hằng ôm ấp là chuyện quá dễ dàng, chỉ xem có muốn hay không thôi.

– Hứa với ta, trước khi nghe xong không được nổi giận! Chu Hằng nói.

Hoặc Thiên trừng hắn, không đồng ý cũng không lắc đầu, chỉ nói:

– Nói!

Chu Hằng nhìn vào mắt nàng, đột nhiên cúi đầu hôn xuống.

– Ưm… Hoặc Thiên lập tức tay chân cứng ngắc, trong ánh mắt tràn đầy tinh tú xoay chuyển, trên người nàng tuôn trào khí tức mạnh mẽ mà không ổn định, chỉ cần có một cái không khống chế được, phá hủy cả Thái Hư Tinh cũng không thành vấn đề!

Hôn ít nhất ba phút, Chu Hằng thế mới nhấc đầu lên, nói:

– Như vậy, có chết cũng kiếm lời!

– Cái tên nhà ngươi! Hoặc Thiên rất là bực bội, tên khốn này nói gì thế?

Chu Hằng cười hắc hắc, bắt đầu kể lại chuyện hắn và Hồng Nguyệt quen biết.

Nửa phần đầu, Hoặc Thiên cũng có thể đoán được, bởi vì sau đó nàng gặp Hồng Nguyệt, cũng vì thế mà làm hai nàng bùng nổ xung đột, cuối cùng thức tỉnh trí nhớ, trở thánh Thánh nhân.

Nhưng nghe được nửa đoạn sau, Hoặc Thiên đã bắt đầu nhíu mày, rõ ràng là Hồng Nguyệt đang kéo Chu Hằng xuống nước, cuốn hắn vào ân oán giữa các nàng. Mà cuối cùng, Chu Hằng lại ở chung với Hồng Nguyệt!

– Rất tốt, ngay cả sư điệt của mình mà ngươi cũng xuống tay được! Hoặc Thiên lạnh lùng nói.

Nói cho nghiêm túc, là sư điệt kia đẩy ngược lại sư thúc hắn, đúng là đại nghịch bất đạo! Chu Hằng thầm nhủ, cắn chặt răng, hắn quyết định tiếp tục thẳng thắn, nói: – Còn có, cái này, hình như Hồng Nguyệt đã mang thai!

– Của ngươi! Hoặc Thiên hỏi một câu vô nghĩa.

Chu Hằng gật đầu, hắn cảm giác được gió lốc đang ấp ủ.

ads

Hoặc Thiên lạnh lùng nhìn hắn, đột nhiên vung tay lên, xẹt, một đoàn hào quang hồng nhạt lao thẳng chân trời. Chỉ một lát sau, cả vòm trời trở nên náo nhiệt, vô số ánh sáng lấp lánh, tựa như đang bắn pháo hoa!

Nhưng Chu Hằng lại biết, đó không phải pháo hoa gì, mà là đại ma đang nổi giận, phất tay liền đánh nổ cả đống lớn vì sao!

Nếu một đòn này đánh lên người mình?

Chu Hằng rùng mình, ở cùng một túi thuốc nổ thật làm người ta kinh hồn bạt vía!

– Nếu các ngươi đã có cặp có đôi, còn tới tìm ta làm gì? Hoặc Thiên lạnh lùng nói, giọng đã sắp đông thành băng.

Chu Hằng thật sự cảm thấy mình tội không thể tha, lại còn phải tiếp một lần tuyết phủ thêm sương, nhưng không có cách nào, nên đối mặt thì phải đối mặt. Từ lúc xuất phát hắn đã có chuẩn bị tâm lý.

Hắn nói: – Ta cần một giọt máu Thánh nhân của nàng!

– Ha, ha ha ha ha! Hoặc Thiên cười to, nhưng vẻ mặt ngày càng lạnh, nàng suy nghĩ một lúc, hỏi: – Là dùng làm thuốc dưỡng thai?

Quả nhiên, nàng và Hồng Nguyệt là cùng một mạch, chuyện Hồng Nguyệt biết, nàng tuyệt đối không thể không biết tới.

Chu Hằng gật đầu.

– Ngươi đã lấy được mấy loại chủ dược? Hoặc Thiên lạnh lùng hỏi, ánh mắt bình tĩnh đến đáng sợ.

– Chỉ có một thứ, Thiên Địa Quả! Chu Hằng thành thật nói.

– Thiên Địa Quả? Làm sao ngươi lấy được? Hoặc Thiên ngẩn ra. Thiên Địa Quả hoàn toàn vô dụng với Thánh nhân, nhưng Thánh nhân muốn vào vùng đất khởi nguồn thiên địa kiếm được một viên Thiên Địa Quả, tỷ lệ cũng vô hạn gần bằng 0!

Nơi đó là cấm địa, cấm địa với Thánh nhân, cũng như Ma Hải vậy!

Không ngờ Chu Hằng có thể lấy được một trái Thiên Địa Quả, điều này thật là vô cùng kỳ quái.

– Ta gặp được một người, hắn là hắn ở vùng đất khởi nguồn thiên địa rất lâu, hiểu rất rõ nơi đó, là hắn nói cho ta biết tình huống ở đó. Còn nói cho ta biết tung tích một trái Thiên Địa Quả này, thế mới để ta lấy được một trái Thiên Địa Quả! Chu Hằng nói.

– Lại có người như vậy? Hoặc Thiên kinh ngạc, đây là chuyện mà ngay cả Thánh nhân cũng không làm được!

– Hắn tên Lý Tử Thanh! Chu Hằng gật đầu.

– Cái gì! Hoặc Thiên lộ ra vẻ kinh hãi dữ dội. – Hắn gọi là gì?

– Lý Tử Thanh, sao hả, có gì không ổn? Chu Hằng kỳ quái hỏi.

– Hình dáng của hắn thế nào? Hoặc Thiên không trả lời mà hỏi lại.

Tuy rằng trong lòng Chu Hằng kỳ quái, nhưng vẫn miêu tả ra, rút ra hình ảnh Lý Tử Thanh trong đầu bày ra trước mặt Hoặc Thiên.

– Quả nhiên, là hắn!

Hoặc Thiên nhìn hình ảnh, trong ánh mắt có một tia khó hiểu cùng khiếp sợ.

– Rốt cuộc hắn là ai? Chu Hằng hỏi, có thể làm cho Thánh nhân khiếp sợ, rốt cuộc Lý Tử Thanh này đã làm chuyện gì?

Hắn biết Lý Tử Thanh bất phàm, nhưng không đến mức ngay

cả Hoặc Thiên cũng phải chấn động, như vậy thật là quá không thể tưởng tượng.

– Sư huynh Thiên Mệnh Chân Quân của ta, tên của hắn cũng gọi là Lý Tử Thanh! Cuối cùng Hoặc Thiên cũng nói.

– Cái gì!

Chu Hằng nhảy dựng lên. – Nàng nói… Lý Tử Thanh này chính là Thiên Mệnh Chân Quân? Không thể nào, rõ ràng hắn đã bị nàng giết, làm sao còn sống lại được!

Lý Tử Thanh không phải Hồng Nguyệt, hắn chỉ là 8 động, đối mặt với Hoặc Thiên đã đi ra 1000 bước pháp tắc, lại còn thành Thánh, lẽ ra hoàn toàn không thể chống đỡ, một chưởng vỗ xuống là chết thẳng, chết đến không thể chết hơn!

Làm sao mà còn có thể sống lại?

Hơn nữa, hắn gặp phải Lý Tử Thanh đã là Hắc Động Đế, đối phương còn nói “bế quan”gần 10 năm, nếu bế quan này là chỉ chuyển thế sau khi chết, vậy tốc độ này cũng nhanh quá đi chứ?

Tính toán thời gian, từ khi Hoặc Thiên tiến vào Minh giới xử lý Thiên Mệnh Chân Quân, đến bây giờ vừa đúng là chưa đến

10 năm, tuyến thời gian phù hợp, nhưng trong vòng 10 năm liền từ phàm thai đến Hắc Động Đế, tốc độ như thế thì ngay cả Chu Hằng cùng phải trân trối nhìn theo!

Hơn nữa, cổ quái là dù tính thật là Thiên Mệnh Chân Quân chuyển thế, tại sao hắn lại xuất hiện ở vùng đất khởi nguồn thiên địa?

Ở trong đó chuyển thế ở trong đó?

Điều này làm sao khiến người ta tin được!

– Đúng là hắn, bộ dáng, thần vận, giống y như đúc! Hoặc Thiên nói.

Chu Hằng cố gắng hồi tưởng, đột nhiên biến sắc.

Bởi vì, hắn đối với Lý Tử Thanh như vừa gặp đã quen, hận không thể đối đãi chân thật, coi hắn là bạn tốt sống chết! Nhưng rõ ràng bọn họ vừa gặp mặt, hắn căn bản không hiểu rõ đối phương, vì sao lại tín nhiệm Lý Tử Thanh như thế?

Hoặc Thiên không nói, hắn không cảm giác được, nhưng bây giờ ngẫm lại, phần tín nhiệm này quá mù quáng!

Hồng Nguyệt có nói, Thiên Mệnh Chân Quân có một loại lực mê hoặc, làm người ta rõ ràng mắc bẫy mà còn mờ mịt không biết! Nàng là thẳng đến khi bị đệ tử của mình phản bội, thế mới tỉnh ngộ ra, nhưng đã là trôi qua mấy chục vạn năm!

Ngay cả Hồng Nguyệt là Hỗn Độn Cảnh, lĩnh ngộ pháp tắc đi ra 1000 bước cũng thế!

Hắn cũng trúng chiêu!

Lý Tử Thanh chính là Thiên Mệnh Chân Quân, Thiên Mệnh Chân Quân chính là Lý Tử Thanh

Cũng may, hắn không lộ ra quan hệ giữa mình và Hồng Nguyệt, Hoặc Thiên, bằng không, khó đảm bảo Thiên Mệnh Chân Quân sẽ không đột nhiên xuống tay!

– Làm sao hắn còn sống được? Chu Hằng nhìn Hoặc Thiên, người là Hoặc Thiên giết, cũng chỉ có Hoặc Thiên biết rõ nhất.

– Hắn tuyệt đối đã chết! Hoặc Thiên suy nghĩ một hồi, gật đầu nói, giọng điệu cực kỳ khẳng định.

– Vậy là nói, Thiên Mệnh Chân Quân nắm giữ bí pháp gì, có thể chết rồi sống lại? Chu Hằng phỏng đoán. – Hắn đi ra từ

vùng đất khởi nguồn thiên địa, ở chỗ sâu nhất, ta cũng chưa vào nhìn, nói không chừng che giấu bí mật to lớn nào đó!

Trên thực tế hắn cũng không vào được, bởi vì Lý Tử Thanh nói cho hắn quy luật không gian chảy loạn chỉ giới hạn ở Thiên Địa Quả mà thôi, không phải là trung tâm vùng đất khởi nguồn thiên địa!

Ma Hải, vùng đất khởi nguồn thiên địa, bên bờ thế giới, thế giới này có quá nhiều bí mật!

– Nếu ta có thể giết hắn một lần, đương nhiên cũng có thể giết lần thứ hai! Hoặc Thiên sát khí lẫm liệt, nếu tất cả là Thiên Mệnh Chân Quân giở trò quỷ, vậy đương nhiên là kẻ đáng giết nhất!

– Hai lần không được thì ba lần, ba lần không được thì bốn lần, mười lần, trăm lần, ta không tin hắn có thể sống lại vô hạn!

Hoặc Thiên vô cùng khí thế nói, sau đó đột nhiên im lặng một lúc, nói:

– Được! Ta có thể cho ngươi máu Thánh nhân!

Chu Hằng sửng sốt, hắn đã chuẩn bị trước bị từ chối, sau đó

kháng chiến lâu dài. Thường nói nữ nhân cứng cỏi sợ bị quấn chân, không tin hắn không quấn ngã được nàng, về sau làm cho thầy trò làm cho các nàng ngoan ngoãn cùng nhau gả cho hắn!

Nhưng không ngờ Hoặc Thiên đáp ứng nhanh như vậy!

Điều này lại khiến hắn có cảm giác không ổn!

Hoặc Thiên làm việc dứt khoát, nàng tiện tay phất lên, mấy miếng hoa đào liền tạo thành một chiếc bình, nàng cắt qua làn da, máu tươi chảy ra, nhỏ một giọt vào trong bình.

Ầm!

Bầu trời bùng lên tiếng sấm nổ, Thánh nhân đại biểu cho ý chí thiên địa, Thánh nhân chảy máu đại biểu cho thiên địa bị thương!

Hoặc Thiên ném bình hoa cho Chu Hằng, rồi nói: – Ngươi lập tức cút cho ta! Vĩnh viễn không được phép bước vào Thái Hư Tinh một bước!

– Hoặc Thiên….

– Cút!

Chu Hằng thở dài, xoay người bước đi.

Hắn tin tưởng Hồng Nguyệt nhất định là bị Thiên Mệnh Chân Quân mê hoặc, còn Hoặc Thiên cũng ít nhất tám phần tin vào phán đoán này. Mấu chốt là theo nàng thấy, trước khi nàng tha thứ cho Hồng Nguyệt mà Chu Hằng lại có chuyện vợ chồng với Hồng Nguyệt, đây là phản bội tình cảm của nàng!

Đây mới là nguyên nhân chân chính làm Hoặc Thiên tức giận!

Chu Hằng cũng thật bất đắc dĩ, hắn cũng muốn trước tiên làm cho Hoặc Thiên và Hồng Nguyệt cởi bỏ thù cũ, nhưng ai bảo thân thể hắn dung hợp thủy tinh tím, lực hấp dẫn đối với Hồng Nguyệt lớn đến kinh người, bởi vậy dẫn tới đẩy ngã hắn?

Trước tiên phải đi, Hoặc Thiên đang nổi nóng, ở lại sẽ chỉ làm Hoặc Thiên càng thêm tức tối.

Đúng là đáng thương, vừa mới làm Chu tổ sư gia một hồi lại lập tức bị đuổi ra ngoài!

Chu Hằng lắc đầu, trở ra cửa cung điện, gọi: – Con lừa, chúng ta đi!

Thiên Ấn trưởng lão không hiểu chuyện gì, sao mà vừa đến lại đi ngay? Không phải là tổ sư gia hay sao? Thế nào mà tông chủ đại nhân không tổ chức đại hội nhập tông, giới thiệu Chu Hằng những người khác.

Nhưng hắn cũng không dám giữ Chu Hằng, lại không dám đi hỏi Hoặc Thiên, chỉ có thể trơ mắt nhìn Chu Hằng mở ra Tuệ Tinh Môn, chớp mắt đã đi xa mấy vạn dặm.

– Phàm là đệ tử Thái Hư Tông ta nghe rõ, từ giờ trở đi huỷ bỏ thân phận đệ tử Thái Hư Tông của Chu Hằng, Hồng Nguyệt! Lúc này, tiếng nói của Hoặc Thiên đột nhiên vang lên, nháy mắt truyền khắp Thái Hư tinh vực.

Chương 1107: Đê tiện thì vả mặt

Chuyện… chuyện gì thế này!

Thiên Ấn trưởng lão càng thêm tròn mắt, nếu nói Chu Hằng đắc tội Hoặc Thiên, làm sao hắn còn sống đi ra ngoài được? Đường đường cường giả đệ nhất thiên hạ chẳng lẽ còn không giữ được một Hắc Động Hoàng?

Nhưng vì sao mà ngay cả Hồng Nguyệt cũng một hơi khai trừ? Trong này có còn chuyện gì khác nữa không?

Thiên Ấn trưởng lão không dám nghĩ, có một số việc không thể dính dáng tới!

Tiếng nói của Hoặc Thiên chấn động toàn bộ Thái Hư tinh vực, Hỏa Tâm trưởng lão đầu tiên là ngẩn ra, sau đó mừng rỡ, nhảy dựng lên.

Tiểu bối đáng chết kia, dám bảo hắn quỳ xuống trước mặt mọi người, lại còn phạt quỳ lâu như thế!

Bây giờ hay rồi, bị tông chủ đại nhân khai trừ khỏi tông môn!

Hừ! Thù này sao có thể không báo!

Hắn thả ra thần thức, cường giả 9 động, nhất là hắn sắp tiến vào Hỗn Độn Cảnh, thần thức mạnh mẽ cỡ nào, lập tức bắt được Chu Hằng ở trong không gian!

– Muốn chạy? Hắn hừ lạnh một tiếng, cũng thi triển thuấn di không gian, cất bước đuổi theo.

Thái Hư Tông chính là đi theo đại đạo không gian, tuy rằng Hỏa Tâm trưởng lão đến 9 động lại nghiên cứu đại đạo hỏa diễm, nhưng hắn vẫn đi ra 15 bước đại đạo không gian, thuấn di không gian tự nhiên chỉ là chuyện nhỏ.

Vù vù vù! Hắn điên cuồng đuổi theo, tuyệt đối không thể để Chu Hằng trốn thoát!

Mặc dù hắn nắm giữ pháp tắc không gian còn không bằng Chu Hằng, nhưng hơn ở linh lực hùng hồn rất nhiều, thuấn di mười mấy lần, hắn vẫn đuổi kịp Chu Hằng.

Cũng là bởi hiện tại Chu Hằng không phấn chấn tinh thần, bằng không với pháp tắc không gian 20 bước của hắn, ít nhất trước khi hao hết linh lực thì tuyệt đối không bị Hỏa Tâm

trưởng lão đuổi kịp.

– Tiểu tử, còn muốn chạy đi đâu?

Hỏa Tâm trưởng lão quát to.

ads

Hắn biết Chu Hằng am hiểu pháp tắc không gian, thậm chí còn cao hơn mình một bậc, cho nên vừa đi lên liền dùng pháp tắc hỏa diễm phong ấn không gian xung quanh, làm cho nơi này biến thành thiên hạ của lửa.

Chu Hằng không khỏi cười, nói: – Sao hả, trở mặt nhanh như thế, ngay cả tổ sư gia cũng không kêu nữa?

Thấy Chu Hằng còn dám trêu cợt mình, Hỏa Tâm trưởng lão càng thêm nổi giận, tiểu tử này đã bị tông chủ đại nhân khai trừ khỏi Thái Hư Tông, còn dám chiếm tiện nghi trên miệng, đúng là không biết chữ chết viết thế nào mà!

– Tiểu tử, chẳng lẽ ngươi không nghe được, tông chủ đại nhân

đã khai trừ ngươi khỏi tông? Hắn quyết định muốn làm Chu Hằng tuyệt vọng.

– Nghe được! Chu Hằng gật đầu, hắn còn chưa rời Thái Hư tinh vực, làm sao không nghe được tiếng của Hoặc Thiên. Chính vì điều này mới làm cảm xúc của hắn tuột dốc, nhưng khi đối mặt với Hỏa Tâm trưởng lão, hắn tuyệt đối không thể biểu lộ ra tâm tình này, nói: – Vậy ngươi có nghe qua một câu, lòng của nữ nhân như kim đáy biển?

– Có ý gì? Hỏa Tâm trưởng lão ngẩn ra.

– Chuyện giữa ta và sư tỷ, là chuyện giữa ta và Hoặc Thiên, ngươi đừng có mù quáng xen vào, bằng không tự chịu hậu quả! Chu Hằng cảnh cáo, tâm tình của hắn hiện giờ không tốt.

Trong lòng Hỏa Tâm trưởng lão sững sờ, lỡ như ngày sau Hoặc Thiên hối hận thì sao?

Hắn không khỏi chần chờ, nhưng nghĩ tới mình sống mấy kiếp, lại bị phạt quỳ trước mặt bao người, đây là chuyện nhục nhã cỡ nào? Vốn không có cách nào, ai bảo bối phận Chu Hằng cao hơn kia chứ?

Nhưng bây giờ Chu Hằng lại bị Hoặc Thiên đánh văng khỏi đài cao, đây chính là cơ hội báo thù tốt nhất!

Dù có là ngày sau Hoặc Thiên đổi ý, hắn cũng không sai mà, ai bảo là Hoặc Thiên đá Chu Hằng ra khỏi môn hạ trước? Hắn đối phó một người ngoài, làm thịt chặt chém, cắt thành mười bảy mười tám mảnh thì sao?

Nghĩ tới đây, sát niệm của hắn lại tuôn ra, hung tợn trừng Chu Hằng, một tay giơ lên, cao hơn đỉnh đầu.

Động tác của hắn rất chậm, chính là muốn làm Chu Hằng chậm rãi cảm nhận tử vong đến gần.

– Chu tiểu tử, tình huống của chúng ta không ổn! Con lừa đen kề gần Chu Hằng nói nhỏ.

– Chỉ có liều mạng thôi! Chu Hằng nói, có chút đau lòng nhìn bình "hoa" trong tay, bên trong chứa một giọt máu của Hoặc Thiên, đây là máu Thánh nhân, một khi mở ra, uy lực long trời lở đất!

Nhưng dùng xong sẽ không còn, hắn lại không thể nào mặt dày mày dạn đi xin Hoặc Thiên lần nữa, cho nên không đến bất đắc dĩ, hắn không muốn đi đến bước náy

– Ha ha ha ha! Nhìn bộ dáng bất đắc dĩ của Chu Hằng, Hỏa Tâm trưởng lão cảm giác cả người thoải mái, tâm tình sung sướng tột đỉnh!

Chu Hằng nắm chặt bình hoa, hắn có thể bóp vỡ cánh hoa bất cứ lúc nào, ném ra máu Thánh nhân.

– Chết!

Ánh mắt Hỏa Tâm trưởng lão chợt lóe hung dữ, bàn tay giơ cao liền muốn giáng xuống.

Oong!

Ngay lúc này, một đạo ý chí khủng bố tột đỉnh đột nhiên phủ xuống, dù cho Hỏa Tâm trưởng lão là Chuẩn Hỗn Độn Cảnh thì sao, lập tức lạnh run trước mặt cổ ý chí này, giống như con thỏ khi đối mặt với sư tử.

Bóng hình duyên dáng của Hoặc Thiên hiện ra, nàng liếc Hỏa Tâm trưởng lão, nói: – Cút!

– Vâng! Vâng! Vâng!

Hỏa Tâm trưởng lão vội vàng không ngừng gật đầu, tông chủ đại nhân cũng đích thân đến, điều này đại biểu cho cái gì? Giữa Chu Hằng và Hoặc Thiên…. có thể không chỉ đơn giản là sư tỷ đệ, vừa nãy khai trừ Chu Hằng khỏi tông, quay đầu lại

tự mình ra cứu, cái này hoàn toàn là giận dỗi giữa “tình nhân” mà!

Hỏa Tâm trưởng lão khóc không ra nước mắt, sao mà hắn xui xẻo như thế chứ? Hắn giờ tay lên thật cao lại phải lúng túng hạ xuống vò đầu.

– Chờ đã! Đột nhiên Chu Hằng lên tiếng.

Hỏa Tâm trưởng lão vội vàng dừng chân, bây giờ Chu Hằng đã bị khai trừ khỏi tông, nhưng nói địa vị thì lại cao hơn trước cả đoạn, hắn không dám không nghe!

Bốp!

Chu Hằng vung tay giáng xuống, một cái tát đánh thẳng vào mặt Hỏa Tâm trưởng lão, nhếch mép cười, nói: – Bây giờ ngươi đi được rồi!

Hắn không phải hạng người dễ tính, trước đó tuy rằng Hỏa Tâm trưởng lão hùng hổ bức ép, nhưng còn có thể nói là bảo vệ tôn nghiêm Thái Hư Tông. Nhưng vừa rồi triển khai đuổi giết hắn, vậy chỉ có thể nói là lão già này tâm tính hẹp hòi, trừng mắt tất báo!

Ngươi muốn giết ta, ta chỉ đánh ngươi một cái tát, vậy đã là nhân từ rồi!

Hỏa Tâm trưởng lão không dám rên một tiếng, thậm chí còn không dám phát ra lòng căm hận, đây là vị hôn phu tương lai của tông chủ đại nhân, hắn có mấy lá gan mà ghi hận trong lòng?

Đợi Hỏa Tâm trưởng lão thuấn di rời đi, Chu Hằng lại mỉm cười, nói: – Ta biết nàng sẽ không ngồi xem mà!

Con lừa đen ở bên cạnh trợn trắng, tiểu tử này đúng là biết nói bậy bạ, vừa rồi đã sắp liều mạng cá chết lưới rách!

– Hừ! Ta chỉ là không muốn để máu Thánh của ta lãng phí không công mà thôi! Hoặc Thiên nói, chắp tay đứng thẳng, váy dài bay bay, chân trần như ngọc, tỏa ra vầng sáng mê người.

Chu Hằng biết nàng cứng miệng mềm lòng, có thể xuất hiện giúp hắn giải quyết nguy cơ, nói rõ thần ý của Hoặc Thiên luôn luôn chú ý hắn. Chỉ là chuyện Hồng Nguyệt mang thai kích thích thật sự quá lớn, làm nàng nhất thời tuyệt đối không thể tha thứ Chu Hằng.

– Cút đi! Hoặc Thiên phất tay, thân hình lóe lên, đã không thấy bóng.

Chu Hằng nhìn Thái Hư Tinh đằng xa, có xúc động muốn lập tức chạy về gặp lại Hoặc Thiên, kể ra hắn tưởng nhớ nàng thế nào. Nhưng hắn mạnh mẽ kiềm xuóng, hiện tại đi qua sẽ chỉ bị đóng cửa không đón!

Trước tiên đi một vòng quanh tinh vực bốn đại thần thú, lấy đủ chủ dược thuốc dưỡng thai này, sau đó một lòng tu luyện, mau chóng đạt tới 9 động, nghĩ cách hình thành hố đen thứ 10, đột phá Hỗn Độn Cảnh!

Thiên Mệnh Chân Quân sống lại làm hắn xuất hiện nguy cơ mãnh liệt, người bình thường bị Thánh nhân giết còn có thể sống lại hay sao?

– Con lừa, ngươi nói ngươi có một loại cảm giác chán ghét cùng sợ hãi đối với Lý Tử Thanh? Đột nhiên Chu Hằng nhớ tới con lừa đen đánh giá Lý Tử Thanh lúc trước.

– Ừm! Con lừa đen gật đầu, nhưng lập tức lại lắc đầu, phì phì phì nói. – Bổn tọa mới không sợ cái tên kia, chỉ là chán ghét! Chán ghét!

Tại sao lại thế?

Trước đó rõ ràng con lừa đen chưa từng gặp qua Lý Tử Thanh, nếu nói năng lực cảm giác của con lừa đen mạnh hơn cả Chu

Hằng, điểm này thì Chu Hằng tuyệt đối không tin!

Không đúng!

Đột nhiên Chu Hằng chợt lóe linh quang, tuy rằng con lừa đen vừa gặp Lý Tử Thanh, nhưng đừng quên con lừa đen đã ăn một trái Thiên Địa Quả!

Thiên Địa Quả, là cường giả sau khi chết biến thành, ẩn chứa lĩnh ngộ cả đời của vị cường giả kia. Bên trong đó… có thể còn sót lại một tia ý chí, tình cảm với bạn cũ, căm hận với kẻ địch, cùng với…. sợ hãi đối với cường giả cao hơn!

Nhưng Hồng Nguyệt có nói, con lừa đen ăn Thiên Địa Quả chính là cấp bậc Hỗn Độn Cảnh, muốn làm một vị cường giả Hỗn Độn Cảnh phát ra lòng sợ hãi, vậy ít nhất cũng phải là một vị Hỗn Độn Cảnh hùng mạnh, thậm chí phải là Thánh nhân!

Thiên Mệnh Chân Quân bởi vì căn cơ không vững, vĩnh viễn chỉ có thể dừng lại ở 8 động – tuy rằng hắn nghĩ ra bí pháp cắn nuốt, nhưng ít nhất lúc Hoặc Thiên xử lý hắn thì vẫn là 8 động, điểm này không thể nào che giấu được Hoặc Thiên!

Chỉ vẻn vẹn là 8 động, vậy làm sao khiến một vị cường giả Hỗn Độn Cảnh sợ hãi kia chứ?

Điều này hoàn toàn không hợp lý!

Chu Hằng càng nghĩ càng đau đầu, căn bản không đưa ra được kết luận hoàn toàn giải thích rõ ràng.

– Mặc kệ nó! Cuối cùng, hắn cưỡng ép làm mình không nghĩ mấy vấn đề này nữa. – Ta chỉ cần tăng lên thực lực của mình, đạt đến mức không ai địch nổi, vậy thì mặc kệ hắn là gì, ta cứ một kiếm chém ra, một quyền đánh tan!

– Trước tiên đi Vĩnh Hằng Long Tinh, ít nhất còn quen biết với lão Thanh Long! Chu Hằng mở ra Tuệ Tinh Môn, toàn lực chạy đi.

Suốt 7 tháng sau, hắn đi tới Long Vực.

Nhìn mảnh tinh vực quen thuộc trước mắt, Chu Hằng dừng một lúc, chủ động tuôn ra lực lượng, ý bảo mình đã đến.

Vù! Một chiếc tinh thuyền lập tức bay tới, trên sàn tàu có hai binh sĩ Long tộc cầm mâu, bọn họ nhìn chằm chằm Chu Hằng, như gặp đại địch. Đó là tự nhiên, bọn họ có thể cảm ứng được khí tức của Chu Hằng mạnh mẽ đến đáng sợ, vượt xa bọn họ.

– Tại hạ Chu Hằng, có chuyện quan trọng cầu kiến Tổ Long

đại nhân! Chu Hằng chắp tay nói, hắn có bảy phần kính ý với lão Thanh Long, bởi vì Long tộc nhiều đời trấn thủ Ma Hải, đồng thời cũng có ba phần buồn cười, bởi vì lão Thanh Long lớn tuổi như thế còn làm ra một mạng người, đúng là người già nhưng lòng không già mà.

Hai binh sĩ Long tộc kia vừa muốn nói, một cỗ ý chí hùng mạnh đột nhiên phủ xuống, tiếng nói của lão Thanh Long vang lên: – Dẫn vị tiểu hữu này đến Vĩnh Hằng Long Tinh!

Lão tổ tông cũng đã phủ xuống!

Hai binh sĩ kia vừa mừng vừa sợ, bọn họ không ngờ lại có thể thấy được Long tổ phủ xuống, đối với mỗi một Long tộc, như vậy đều là vinh quang chí cao vô thượng! Chỉ là người trẻ tuổi trước mặt rốt cuộc có thân phận gì, lại lập tức dẫn tới lão tổ tông phủ xuống, còn gọi một tiếng tiểu hữu!

Chu Hằng, có chút quen tai!

– Khách quý, mời lên thuyền! Hai binh sĩ Long tộc này cung kính thưa.

Chương 1108: Tác sừng

Tinh thuyền rất nhanh cập bến Vĩnh Hằng Long Tinh, Chu Hằng từ trên cao nhìn xuống, chỉ thấy Ma Hải trong vòng một năm ngắn ngủi lại lớn hơn một vòng, tuy rằng còn kém hơn Tử Triều siêu cấp ở Chu Tước tinh vực lần đó, nhưng mà cũng không kém bao nhiêu.

Lửa uy hiếp của Âm Ảnh Tử Linh sắp sém lông mày rồi!

Chu Hằng thu hồi suy nghĩ, từ trên tinh thuyền nhảy xuống, chỉ thấy nhị tổ đã đích thân tới, ha ha cười nói: – Chu lão đệ, ta vừa nhận được tin tức, sư tỷ ngươi vừa mới khai trừ ngươi và Hồng Nguyệt Thiên Tôn ra khỏi Thái Hư Tông!

Chuyện này có gì tốt, vui vẻ vậy làm gì? Có muốn làm rồng nữa hay không?

Chu Hằng thầm nói, con tiểu long này không có ánh mắt, trách không được năm đó trước bị Hoặc Thiên lột da rút gân, sau đó lại bị Hồng Nguyệt lột da rút gân! Chờ sau này mình bước vào Hỗn Độn Cảnh có phải cũng lột da rút gân lão tiểu tử này hay không?

Hắn thở dài, nói: – Đúng là chuyện tốt không ra khỏi cửa, chuyện xấu truyền ngàn dặm!

Nhị tổ Long tộc vẫn mỉm cười, lúc trước Hoặc Thiên vì Chu Hằng ngay cả một vị Thánh nhân khác cũng tát! Quả thực là quý mến vô cùng!

Hơn nữa, trung gian còn có thêm Hồng Nguyệt, với lịch duyệt phong phú của nhị tổ, liếc mắt một cái là có thể nhìn ra đây là một cuộc tình tay ba.

Nhưng mà một câu trêu chọc hắn cũng không dám.

Đương sự là ai a?

Hoặc Thiên! Hồng Nguyệt!

Ai mà chẳng có thể tùy ý chà đạp Long tộc, hơn nữa quả thật cũng hung hăng chà đạp qua rồi, trong lòng nhị tổ còn có bóng ma chưa tan.

– Không có gì, không có gì, lệnh sư tỷ chỉ nhất thời nổi giận, sẽ nhanh đổi ý thôi. Nhị tổ nói. Ngừng lại một chút, lại nói. – Chu lão đệ, lần này ngươi có ý tới gặp lão tổ là có chuyện gì quan trọng sao?

– Quan trọng vô cùng!

ads

Con lừa đen chen lời nói.

Quan trọng Nhị tổ lòng nghiêm lại nói: – Ta lập tức mang bọn ngươi đi gặp lão tổ!

Chu Hằng cười có chút xấu hổ, đối với hắn mà nói, chuyện này liên quan tới con trai tương lai, đương nhiên trọng yếu vô cùng!

Nhị tổ rất nhanh mang theo Chu Hằng và con lừa đen đi tới một ngôi đại điện, nơi này, lão Thanh Long đang ngồi phía sau một cái bếp lò bằng đồng hình người. Lão mặc trường bào xanh, mặt nghiêm nghị, mà khoanh chân ngồi đối diện là Long Toa Toa, đang nhắm mắt điều tức.

Cảm ứng được Chu Hằng đến, nha đầu kia lập tức mở mắt ra, bật người lên phất tay với hắn.

– Khụ! Khụ! Lão Thanh Long ho khan, nha đầu kia cũng không để người cha già lão ở trong mắt à, dám cấu kết làm bậy với nam nhân khác trước mặt hắn.

Long Toa Toa lại không sợ lão tử mình, nhanh như chớp chạy tới Chu Hằng nói: – Này, ngươi sao bây giờ mới tới gặp bổn cô nương. Không coi bổn cô nương là bằng hữu sao?

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Ta có chút chuyện!

– Tiểu hữu, mời ngồi! Lão Thanh Long hô lên, hắn cũng không muốn để con gái phát triển tình cảm với Chu Hằng, tuy rằng như vậy có thể kết thành thân gia với Thái Hư Tông, nhưng mà vừa nghĩ tới hai đại yêu nữ Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt, lão Thanh Long không khỏi run lên!

Nói là mời ngồi, nhưng một cái ghế cũng không có, phải ngồi bệt xuống đất.

– Đa tạ! Chu Hằng khách sáo một tiếng, dù sao lão Thanh Long chính là cường giả Hỗn Độn Cảnh hơn 800 bước, hơn nữa trấn thủ Ma Hải nhiều thế hệ qua, đây là đại công đức! Long Toa Toa không chút nào tị hiềm ngồi ở bên cạnh Chu Hằng, nàng tỉ mỉ hỏi thăm tin tức Hoặc Thiên và Hồng Nguyệt.

– Khụ! Khụ! Lão Thanh Long không thể không đánh cắt ngang tâm tư của ái nữ mình, nếu cứ để nàng hỏi thì ba ngày có khi cũng chưa xong, bốn người cũng không thể ngồi ở trong này lâu như vậy à?

– Tiểu hữu, đến tột cùng có chuyện trọng yếu gì?

Chu Hằng rất xấu hổ, dừng một chút mới nói: – Ta nghĩ muốn mượn sừng của Tổ Long đại nhân dùng một chút!

Toàn trường lập tức lặng ngắt như tờ, sau một lúc lâu, mới vang lên tiếng cười khẽ của con lừa đen, nhưng con lừa đê tiện này không nhịn được, cho nên vẫn để người khác nghe được.

– Ha ha ha ha! Long Toa Toa rất không nể tình cười to một trận.

Nhị tổ sắc mặt tái xanh, lão Thanh Long cũng sắc mặt tái xanh! Thái Hư nhất mạch khinh người quá đáng a! Lúc trước Hoặc Thiên lột da rút gân bọn họ, về sau Hồng Nguyệt lột da rút gân bọn họ, hiện tại đến phiên Chu Hằng sao? Đáng ghét a! Tiểu tử ngươi mới chỉ là Hắc Động Cảnh, ngay cả một ngón tay của lão tử cũng không đỡ được, còn muốn khi dễ lão tử?

Trong cơn giận dữ, lão Thanh Long và nhị tổ lòng đầy căm phẫn, chửi tục trong lòng.

Chu Hằng cười xấu hổ, thỉnh cầu này đúng là rất sỉ nhục. Nhưng mà không có biện pháp a, thuốc dưỡng thai phải có vật này làm chủ, hắn không thể không xin, không thể không nói!

Hơn nữa, hiện tại hắn đã bị Hoặc Thiên khai trừ ra khỏi Thái Hư Tông, tầng trợ lực này đã không còn… Bây giờ suy nghĩ một chút, Hoặc Thiên quả nhiên cố ý a, nàng biết mình còn muốn tìm một chút thuốc trên người 4 thần thú, cho nên cố ý thiết trí cửa ải khó khăn cho mình.

Nếu không, Chu Hằng chỉ cần nói đây là ý của Hoặc Thiên, còn sợ 4 thần thú không ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ sao?

Không có biện pháp, đành phải sử xuất đòn sát thủ! Chu Hằng nói:

– Tổ Long đại nhân, ta cũng bị tình thế ép buộc, bởi vì… Bởi vì… Đây là thuốc chủ để dùng làm thuốc cho Hồng Nguyệt dưỡng thai!

Phốc! Phốc! Phốc!

Ba vị Long tộc rất nể tình, đều phun nước miếng ra ngoài.

– Cái, cái gì! Hồng Nguyệt đại nhân mang thai! Long Toa Toa

kinh hãi không thôi, lập tức bóp chặt hai vai Chu Hằng: – Ai làm? Tên khốn nạn nào dám làm Hồng Nguyệt đại nhân mang thai! Ô ô ô, thần tượng đại nhân của bổn cô nương tại sao có thể mang thai!

Lão Thanh Long và nhị tổ nhìn nhau, có chút hiểu ra.

Khó trách Chu Hằng và Hồng Nguyệt mới bị khai trừ ra khỏi Thái Hư Tông, một sư thúc, một sư tiểu điệt, lại yêu nhau, còn chơi nhau lớn cả bụng, tự nhiên là bị đá ra khỏi tông môn. Quan hệ không có bối phận như thế, bọn họ đừng nói làm ra một mạng sống, cho dù mười mạng, tám mạng cũng không ai nói gì.

Hơn nữa, hiện tại Hồng Nguyệt nghiễm nhiên trở thành Hỗn Độn Cảnh mạnh nhất thiên hạ, trừ bốn Thánh trước mắt ra, có ai có thể thắng được nàng?

Chỉ là Hồng Nguyệt chân và Chu Hằng làm ra cái chuyện loạn luân này, nhưng lại không có ai dám giễu cợt.

Mấu chốt là, Hoặc Thiên và Chu Hằng cũng có quan hệ ám muội, nếu ngày sau thầy trò cùng thờ một chồng, vậy sẽ thật sự trở thành truyện cười thiên hạ! Cho nên Hoặc Thiên mượn cơ hội này khai trừ Chu Hằng và Hồng Nguyệt, đoạn tuyệt quan hệ, như vậy ngày sau gả cho hắn cũng không có vấn đề.

Hai lão Long đều nghĩ rất xa, nhưng muốn bảo họ cho mượn

cái sừng rồng?

Nhị tổ nói: – Chu lão đệ, phần lớn lực lượng Long tộc chúng ta đều tập trung ở sừng rồng, lão tổ tông phải tọa trấn Ma Hải, không thể thiếu thực lực, không bằng dùng cái của ta thay thế đi!

Thuốc dưỡng thai của Hồng Nguyệt a, bọn họ nào dám không cho! Nhưng mà uy hiếp của Tử Linh vẫn còn, mà mấy năm này Ma Hải tăng tốc mở rộng, Tử Triều mỗi một lần đều hung ác hơn, theo lão Thanh Long suy tính, sắp tới sẽ có một lần Tử Triều siêu cấp!

Lúc này, tự nhiên không thể để mất chiến lực đỉnh cấp.

Chu Hằng lắc lắc đầu, nói: – Ta đoán là không được.

Danh sách có yêu cầu rõ ràng, 4 thần thú phải là đời đầu! Nhị tổ tuy rằng cũng là Hỗn Độn Cảnh, nhưng mà còn chưa đủ!

Nhị tổ cảm thấy tổn thương, hắn dầu gì cũng là cường giả Hỗn Độn Cảnh à! Mặc dù mới đi ra gần 200 bước, nhưng Hỗn Độn Cảnh dù sao cũng là Hỗn Độn Cảnh, là cường giả đếm trên đầu ngón tay trên đời này đấy!

– Báo… Báo lão tổ! Đột nhiên, trận đưa tin sáng lên, một lão

nhân có chút gấp gấp nói: – Không xong, Tử Triều bạo phát! Tử Triều siêu cấp! Tử Triều siêu cấp bạo phát!

Khó trách hắn nói năng lộn xộn như thế, Tử Triều siêu cấp kinh khủng bực nào? Lúc trước Thiên Thần Đại Hội tới nhiều đỉnh cấp cường giả như vậy, tuy nhiên bị Tử Triều siêu cấp tấn công tử thương vô số!

Hơn nữa, khi đó Chu Hằng còn có tác dụng cực kỳ trọng yếu, nếu không phải hắn, không nói cường giả Hỗn Độn Cảnh sẽ ngã xuống mấy người, ít nhất cường giả cấp bậc 9 động không chắc đã còn một người.

– Tiểu hữu, ngươi ngồi đây đợi, bản tôn phải lập tức đi trấn áp Ma Hải!

Lão Thanh Long lập tức đứng lên, Tử Triều loại nhỏ, Tử Triều loại trung thậm chí Tử Triều loại lớn hắn cũng không gấp như vậy, hoàn toàn có thể xuất động lúc nguy cấp nhất, nhưng mà Tử Triều siêu cấpthì không được!

Bởi vì không có cường giả Hỗn Độn Cảnh tọa trấn, Tử Triều siêu cấp có thể đánh sụp phòng tuyến!

– Cùng đi, ta cũng muốn đi giúp! Chu Hằng vội vàng nói.

Đây cũng không phải hắn muốn lấy lòng lão Thanh Long, mà trấn diệt Tử Linh là chức trách của mỗi một sinh linh, tuyệt đối không phải là sứ mệnh của mỗi Long tộc! Hơn nữa, hắn cũng đã từng là lão binh của Long tộc!

Lão Thanh Long hơi do dự, liền gật đầu, lực phá hoại của Tử Triều siêu cấp quá lớn, có Chu Hằng khắc tinh của Tử Linh này thì sẽ có tác dụng rất lớn.

Tính cả con lừa đen, bọn họ đều tiến về phía Ma Hải.

Lão Thanh Long vốn tọa trấn Vĩnh Hằng Long Tinh, cung điện của hắn cách Ma Hải không xa, chỉ gần mười phút sau, bọn họ cũng đã đi tới cạnh Ma Hải, có thể nhìn thấy phía xa có vô số Tử Linh đang tràn lên bờ tấn công.

Tử Triều là gom tất cả Tử Linh trong một khu vực nào đó, sau đó hướng về một hướng cố định phát động tấn công. Tử Triều siêu cấp cũng không ngoại lệ, chỉ là khu vực còn lớn hơn, số lượng Tử Linh cũng nhiều hơn!

– Đi!

Lão Thanh Long ôm lấy ba người, một lừa mạnh mẽ vọt vào Ma Hải, phóng về phía Tử Triều.

Hỗn Độn Cảnh 800 bước quả thật cường đại, chỉ trong giây lát bọn họ đã đi tới bên trên Tử Triều, lão Thanh Long buông mọi người ra, một chưởng chụp ra, ánh sáng xanh tràn ngập sinh cơ bùng phát.

Thanh Long đại biểu cho mộc chi đạo, sinh cơ bừng bừng! Ánh sáng phù văn của hắn có thể chữa thương, có thể kéo dài tuổi thọ, nhưng đối với Tử Linh mà nói, lại là độc dược, ánh sáng xanh rơi xuống, Tử Linh dưới Hắc Động Cảnh lập tức thành tro!

Nó có chút tương tự ánh sáng thiên hà, chỉ là phù văn cần linh lực để vận chuyển, sẽ có lúc kiệt lực, nhưng mà ánh sáng thiên hà lại chủ động tế chuyển, ít nhất cho tới bây giờ Chu Hằng còn chưa thấy ánh sáng thiên hà ảm đạm, giống như lốc xoáy tinh tú không ngừng chuyển động vậy. – Giết!

Chu Hằng đáp xuống, không chút do dự tế ra vòng thiên hà, ánh sáng thiên hà trăm trượng lưu chuyển, ở bên trong khu vực này, cho dù Tử Linh Hắc Động Cảnh chạm vào cũng chết, so ra còn lợi hại hơn lão Thanh Long. – – – – – oOo- – – – –

Chương 1109: Thuốc thành

Ánh sáng thiên hà tuyệt đối là khắc tinh của Tử Linh!

Trên thực tế, mộc chi đạo của lão Thanh Long sinh cơ bừng bừng, mà Âm Ảnh Tử Linh lại đại biểu cho tử vong, hai đạo sinh tử này giống như nước với lửa, nếu không hợp nhau, thì sẽ khắc chế nhau.

Không phải đạo của lão Thanh Long khắc chế Âm Ảnh Tử Linh, mà là hắn quá cường đại, giống như dưới đại hồng thủy, một đống lửa thì tính là cái gì? Mà lúc hỏa hoạn lan rộng, một chén nước cũng vô dụng.

Nhưng mà ánh sáng thiên hà lại khác, nó tuyệt đối khắc chế!

Lúc trước Chu Hằng vẫn chỉ là Tuệ Tinh Cảnh, ánh sáng thiên hà của hắn đã có thể đốt chảy thân thể Tử Linh cấp Hắc Động rồi, chỉ có điều Hắc Động Cảnh dù sao cũng quá mạnh mẽ, vẫn có thể chạy thoát được.

Mà bây giờ Chu Hằng chính là Hắc Động Cảnh, ánh sáng thiên hà vừa ra, cho dù Tử Linh Hắc Động Cảnh đều khó thoát vận chết.

Đây mới thật sự là khắc chế!

Không giảng đạo lý, chạm vào là chết, dính vào diệt.

Phạm vi 100 trượng là một khu vực không nhỏ, hơn nữa quan trọng là Âm Ảnh Tử Linh căn bản không có thực thể, có thể nhập vào nhau. Lúc đánh với người khác hiệu quả rõ rệt, bởi vì tương đương chồng chất lực lượng công kích hoàn mỹ lên nhau!

Nhưng mà ở trước mặt Chu Hằng, chỉ có chịu chết, hơn nữa còn chết tập thể.

Ánh sáng thiên hà chiếu rọi, hết thảy Tử Linh biến thành tro!

Khắc chết tuyệt đối cho dù Tử Linh Hỗn Độn Cảnh cũng phải chạy trối chết.

Nhưng mà Tử Linh chỉ thông tử vong chi đạo, không thể đạt tới cân bằng chín loại đại đạo, làm sao có thể nhảy vào Hỗn Độn Cảnh? Tuy nhiên, tựa như Hắc Động Vương còn có một bước hai bước khác nhau, mà Tử Linh mạnh nhất không ngờ đạt tới 30 bước!

Cực kỳ đáng sợ!

ads

Chuyên tu một cảnh đạt tới 30 bước. Vậy ít nhất có chiến lực Chân Quân 5 động! Cộng thêm hình thái đặc thù của Âm Ảnh Tử Linh, không thể nghi ngờ gì, chúng trở nên đáng sợ!

May mà. Âm Ảnh Tử Linh đạt tới 30 bước ít đến đáng thương! Âm Ảnh Tử Linh đều thông qua cắn nuốt nhau tăng cường mình, một Âm Ảnh Tử Linh tầng chót không biết dựa vào bao nhiêu Tử Linh tầng dưới chót để đi ra, tỉ lệ ít đến đáng thương.

Nhưng mà kinh khủng ở chỗ số lượng Tử Linh trong Tử Triều siêu cấp hơn 10 tỉ, chẳng những số lượng Tử Linh cấp Hắc Động đạt tới ngàn vạn, mà ít nhất có 10 vạn đầu đạt tới 30 bước!

Chân Quân 5 động cho dù Hỗn Độn Cảnh cũng phải để vào mắt, hiện tại có 10 vạn đầu Âm Ảnh Tử Linh 30 bước tương đương với Chân Quân 5 động, nếu chúng cùng lên. Ngay cả lão Thanh Long cũng sẽ bị xé vỡ trong nháy mắt.

May mà, Tử Triều là bắt đầu khởi động từng đợt một!

Nhưng mà như vậy lại không tiện cho Chu Hằng, hắn thậm chí hy vọng tất cả Tử Linh đều chồng lên nhau, như vậy hắn chỉ cần dùng ánh sáng thiên hà chiếu lên một cái, toàn bộ Tử Triều liền xong.

Hiện tại, hắn không thể không tung hoành!

– Chu Hằng, chúng ta lại gặp mặt! Hắn rất uy phong. Nơi đi qua, Âm Ảnh Tử Linh tự động tránh lui, đám người Long Tùy Phong, Long Ám Dạ nhao nhao vọt tới, trước kia bọn họ sóng vai cùng Chu Hằng ở Chu Tước, hiện tại tự nhiên cũng vây lại.

Chu Hằng nhìn lướt qua, phát hiện những chiến hữu ngày xưa này thể chất đều đột phá Hắc Động Cảnh, tuy nhiên chỉ có Long Tùy Phong tu vi linh lực tiến vào Hắc Động Cảnh. Dù sao. Thần thú đi Linh Tu tương đương với nhân loại đi Thể tu, độ khó cũng không phải nhỏ tí tẹo. Long Tùy Phong chiến đấu kinh người, bởi vì hắc động của hắn luôn cắn nuốt Âm Ảnh Tử Linh!

Khó trách khí tức hắn toát ra tà ác như vậy!

– Ha ha ha ha, Chu Hằng, chúng ta giết vào chỗ sâu trong Ma Hải đi! Long Toa Toa cũng hóa chiến, tu vi của nàng đi sau tới trước. Linh lực, thể chất song song đột phá Hắc Động Cảnh.

Hiển nhiên, lão Thanh Long trợ giúp nàng không ít!

Nàng gào to một tiếng. Hoàn toàn long hóa! Một con Thanh Long xinh đẹp, toàn thân có vầng sáng bao quanh, mỗi một cái vảy rồng đều có phần tao nhã!

Điều Thanh Long thứ ba! Đây mới là huyết mạch phản tổ chân chính!

Long tộc lập tức hoan hô vâng trời, điều Thanh Long thứ ba xuất hiện ý nghĩa Long tộc nhất định sẽ xuất hiện một vị cường giả Hỗn Độn Cảnh mới! Đây là một tin tốt! Bao nhiêu ức vạn năm, Long tộc rốt cục đã xuất hiện một vị cường giả chân chính!

Lão Thanh Long cũng không ngăn cản, bởi vì ở trong Ma Hải không có nơi nào an toàn hơn ở bên cạnh Chu Hằng.

– Giết! Chu Hằng dù sao cũng là người trẻ tuổi, nhiệt huyết dâng trào, lập tức thổi kèn phản công!

Hắn dẫn theo mọi người phía sau giết ngược vào trong Ma Hải.

Nếu cứ chờ từng phiến Tử Linh xông lên, trận chiến này ít nhất phải kéo dài 20 ngày trở lên mới hết, nhưng đánh thẳng vào trong chỗ hiểm yếu thì rút ngắn được rất nhiều thời gian. Dù sao cũng không có nguy hiểm, Chu Hằng không chút do dự liều lĩnh.

Một đường đấu đá lung tung, thiếu chút nữa đánh tới tận đáy Ma Hải, cho tới xung quanh không còn Âm Ảnh Tử Linh nhô ra, Chu Hằng mới dừng bước.

– Tiếp tục! Tiếp tục! Long Toa Toa hưng phấn nói: – Chúng ta đi phá huỷ Ma Hải, Âm Ảnh Tử Linh sẽ không còn nữa.

Những lời này nói ra, mọi người đều phấn chấn!

Nếu có thể, vậy Long tộc từ đó về sau sẽ hoàn toàn giải phóng, nếu có thể, vậy bọn họ sẽ trở thành anh hùng vĩ đại nhất của Long tộc từ trước tới nay, công đức vĩnh viễn ghi lại trên bia ở Long tộc!

Chu Hằng lắc đầu, nói: – Ma Hải vẫn không diệt được, ít nhất hiện tại không được! chúng ta trở về!

Những người khác tuy rằng thất vọng, nhưng mà bọn họ không có vòng thiên hà, nếu như không có Chu Hằng dẫn dắt, bọn họ nào dám một mình xông loạn vào Ma Hải? Chiến thắng trở về!

Đây là một trận đại thắng, Long tộc tuy rằng bị thương vong cực lớn, nhưng mà so với quy mô của Tử Triều siêu cấp, vẫn có thể được xưng là một trận đại thắng… Nếu như không có Chu Hằng, tỉ lệ tử vong của Long tộc ít nhất sẽ gấp mấy chục lần!

Lực sát thương đối với Tử Linh, Chu Hằng vượt qua hết thảy cường giả thế gian, bao gồm Thánh nhân!

Có thể nói, cho dù năm Thánh đều xuất hiện liên thủ cũng không có khả năng làm tốt được như Chu Hằng!

Sau khi bình định Tử Triều, lão Thanh Long làm ra một quyết định, chẳng những đưa cho Chu Hằng một cái sừng của hắn, còn mang hắn đi tinh vực ba đại thần thú, thu thập thuốc dưỡng thai.

Tốt bụng như vậy?

Lão Thanh Long dĩ nhiên không phải người lương thiện, cũng không có khả năng vì Chu Hằng giúp một lần đại ân mà cảm động tới vậy. Mà là lão Thanh Long thấy được Chu Hằng có năng lực khắc chế với Âm Ảnh Tử Linh!

Hắn mời chào Chu Hằng, nếu Chu Hằng đã bị Hoặc Thiên

khai trừ khỏi tông. Sao không dời đến Vĩnh Hằng Long Tinh ở chứ? Nơi này ít nhất cũng có thể xem như là một nửa nhà của Chu Hằng à?

Chỉ cần Chu Hằng ở tại Vĩnh Hằng Long Tinh, vậy tương đương có một cường giả miễn phí chuyên giết Tử Linh, đến lúc đó Tử Triều phát sinh, Chu Hằng cũng không thể ngồi yên à?

Lão Thanh Long đánh chủ ý tốt đấy, Chu Hằng suy nghĩ một chút cũng đáp ứng, dù sao ở đâu mà không phải ở? Hơn nữa, Ma Hải hình thức ban đầu không ngừng tăng lên, ở đâu cũng không coi là an toàn.

Chỉ mong. Sau khi Long tộc nhìn thấy Hồng Nguyệt không có người bị hù chết.

Có lão Thanh Long trợ giúp, chuyện kế tiếp sẽ dễ làm rất nhiều, bọn họ dùng Tinh Môn truyền tống, có lão Thanh Long tự mình bảo vệ, tự nhiên an toàn lại ổn định, bảy nguyệt sau, khi bọn hắn lại trở lại Vĩnh Hằng Long Tinh. Chu Hằng cũng thu thập đủ tất cả thuốc chủ yếu thuốc dưỡng thai.

Vì thuận lợi lấy được thuốc dưỡng thai, ngay cả lão Thanh Long cũng phải bỏ ra cái giá tương đối phải trả, bằng không, nếu như Hoặc Thiên hoặc Hồng Nguyệt đích thân tới, ba vị cường giả cấp lão tổ kia sao lại cho Chu Hằng mặt mũi.

Chu Hằng biết lão Long đang trả ơn, liền nói mau chóng mang theo gia quyến tiến đến Long Vực. Sau đó cùng con lừa đen trở về Bách Long Tinh… Long Toa Toa đòi nặng nặc đi theo, nàng muốn gặp vị thần tượng khác.

Bởi vì Long Toa Toa đã bước vào Hắc Động Cảnh, lão Thanh Long tuy rằng không nỡ, nhưng cũng không nói được gì, dù sao lúc trước hắn đã đáp ứng Long Toa Toa, chỉ cần linh, thể đối phương đều đạt tới Hắc Động Vương thì sẽ đồng ý cho đi.

Thân là Tổ Long, làm sao có thể nói không giữ lời chứ?

Lại bốn tháng sau. Chu Hằng mang theo con lừa đen và Long Toa Toa về tới Bách Long Tinh, so với hơn 1 năm lần trước thì tốc độ này đã rất nhanh rồi.

Chu Hằng trở về tự nhiên mọi người vui mừng, mà Long Toa Toa cũng gặp được một vị thần tượng khác, kích động đến hoa tay múa chân, cũng không có một chút rụt rè của tiểu công chúa Long tộc.

Hồng Nguyệt tự mình luyện thuốc dưỡng thai, sau chín chín tám mươi mốt ngày mới luyện thành.

Luyện xong lập tức ăn vào, tuy nhiên muốn dược lực hoàn toàn hấp thu, cho dù Hồng Nguyệt cũng cần mất một năm! Trong một năm này, nàng cần bế quan.

Chu Hằng tính mang theo mọi người dời tới Long Vực, dù sao lần này lão Thanh Long hy sinh không nhỏ, nhân tình này nhất định phải trả. Trước khi đi, hắn tiềm nhập tâm tinh cầu, đi tới chỗ hạch tâm Bách Long Tinh. Nơi này… Sinh ra một cái bứu thịt!

Bứu thịt màu đỏ kỳ dị! Quả nhiên, Ma Hải hình thức ban đầu cũng lan tới đây!

Chu Hằng sắc mặt khó coi, hắn lại đi tới mấy cái tinh cầu gần đó, đồng thời tiến vào hạch tâm xem có tình huống giống vậy không?

Vấn đề Ma Hải tương lại không chỉ là chuyện nhức đầu của bốn đại thần thú, mà là vấn đề lớn của cả Minh giới!

Nhưng mà trừ bỏ bốn đại thần thú ra, còn thế lực nào có thể một mình trấn thủ Tử Hải? Từ thực lực chỉnh thể mà nói, bốn đại thần thú là Minh giới chi quan, cho dù 5 đại Thánh nhân nhất mạch đều không thể so được! Đến lúc đó có thể tưởng tượng ra sinh linh đồ thán! Chu Hằng tin tưởng trời không tuyệt đường người, nhưng nếu hoàn toàn giải quyết an nguy của Ma Hải, hắn nhất định phải đề thăng thực lực nhanh chóng! Hỗn Độn Cảnh… Đoán rằng còn không được, nhất định phải thành Thánh!

Sau khi đi Long Vực, phải nhanh chóng làm rỗng kho báu của Long tộc mới được, phải dùng toàn bộ gia tăng thực lực của

hắn, ai bảo thiên hạ hưng vong chứ, Long tộc đương nhiên cũng muốn ra một phần lực lượng! Không chỉ Long tộc, còn có ba đại thần thú khác, còn có các thần thú cấp khác, tóm lại, thiên hạ đều ở trước mặt tồn vong, không ai không thể không đếm xỉa!

Chu Hằng dùng Tiên Cư để mọi người tiến vào, bắt đầu chuyển nhà.

Lại bốn tháng sau, hắn đi tới Vĩnh Hằng Long Tinh, làm láng giềng với lão Thanh Long.

Nhưng vì vậy mà lão Thanh Long thương tổn hộc máu!

Bởi vì nhân vật thứ hai không thể trêu chọc, Hồng Nguyệt Tiểu ma nữ rõ ràng cũng ở cách vách của hắn.

Mặc dù bây giờ còn đang bế quan, nhưng mà chỉ cỗ khí tức mơ hồ kia đã khiến cho lão Thanh Long sắc mặt xám ngắt, có kích động muốn vọt vào Ma Hải đại chiến một trận, vì quốc vong thân. Nhị tổ thì thông minh hơn nhiều, quyết đoán đợi màn đêm buông xuống mang Tổ Long Điện ra.

Trên thực tế lão Thanh Long cũng muốn a, nhưng mà hắn thực sự không thể, hắn chính là tượng trưng của Long tộc!

Chu Hằng bắt đầu cướp đoạt kho báu Long tộc! – – – – – oOo- – – – –

Chương 1110: Con trai xuất thế

Lão Thanh Long biết khắp nơi đều sinh ra Ma Hải hình thức ban đầu, bởi vậy, hắn cũng ủng hộ Chu Hằng, dù sao ánh sáng thiên hà của Chu Hằng mới là lợi khí chân chính khắc chế Tử Linh!

Hắc Động Cảnh đã lợi hại như vậy, nếu Chu Hằng bước vào Hỗn Độn Cảnh thì sao?

Nhưng mà hiểu là một chuyện, nghĩ thông suốt lại là chuyện khác, bởi vì Chu Hằng đang khoét rỗng kho báu của hắn!

Long tộc ái tài, tham tài, cho dù không đạt đến trình độ con lừa đen thì cũng không kém quá nhiều. Kho báu kia lão Thanh Long dành dụm không biết bao nhiêu ức năm, bao nhiêu gian khổ, nhìn từng chút bị khoét rỗng, lão Thanh Long sao không nhỏ máu trong lòng?

Nhưng mà không có cách nào, nếu như Ma Hải thành hoạ, toàn bộ Minh giới đều tiêu vong, đến lúc đó hắn ôm một đống lớn tài bảo đi tìm chết sao? Lão Thanh Long sống lâu như vậy cũng không có gì, nhưng mà hắn còn có một nữ nhi bảo bối a, bây giờ là hậu đại duy nhất của hắn, hắn làm sao bỏ được!

Vì thế, hắn chẳng những muốn xem Chu Hằng khoét rỗng kho bấu, còn giúp đỡ Chu Hằng tới ba đại thần thú khác, còn có các khác thần thú thứ cấp đòi thánh được đề thăng thực lực!

Có thể xưng là thánh dược, dĩ nhiên hiếm lạ vô cùng, nhưng mà ai bảo thần thú truyền thừa quá lâu đời, mỗi một chi thần thú luôn có một vài kho báu! Hơn nữa, thánh dược trân quý nhất chính là gia tăng lĩnh ngộ cảnh giới. Gia tăng tích lũy linh lực tuy rằng quý báu, nhưng mà kém xa với cái trước.

Nể mặt lão Thanh Long và bị Hồng Nguyệt áp bách, không ngừng có thánh dược từ trong tinh vực vô cùng xa xôi truyền tống lại.

Chu Hằng bắt đầu điên cuồng ăn!

Tăng trưởng thể chất tuy rằng đơn giản, nhưng mà không có cách tăng nhanh, hắn muốn cho thể chất bước vào Hỗn Độn Cảnh không có vạn năm thì đừng có mơ. Nhưng linh lực thì lại khác, lĩnh ngộ cảnh giới tuyệt không thành vấn đề. Chỉ cần tích lũy linh lực đúng chỗ!

Hồng Nguyệt bế quan nuôi thai, hắn cũng bế quan điên cuồng đề thăng linh lực.

Bởi vì thánh dược không có khả năng lập tức đưa lại, hơn nữa một viên Tinh Hạch cấp Hắc Động cũng chỉ để hắn tích lũy

linh lực hoàn thành một cái hắc động, thánh dược đương nhiên xa xa không thể so được với Tinh Hạch!

Tám tháng sau, Hồng Nguyệt xuất quan, Chu Hằng cũng hoàn thành tích lũy linh lực hắc động thứ hai, bất cứ lúc nào có thể hình thành hắc động thứ ba.

– Con mình còn 3 năm nữa mới sinh được! Hồng Nguyệt nói vậy với Chu Hằng.

– Ngươi vậy cũng tính ra chính xác được? Chu Hằng khóe miệng co giật.

– Đương nhiên. Ngươi cho rằng bản tôn là ai?

ads

Hồng Nguyệt ngạo nghễ nói. Có gì mà kiêu ngạo chứ? Chu Hằng sờ bụng Hồng Nguyệt một hồi, hài lòng đi bế quan đột phá Hắc Động Đế, mà toàn bộ Long tộc lại vì Hồng Nguyệt xuất quan mà gà bay chó sủa. Hồng Nguyệt là ai? Tiểu ma nữ thứ hai không thể trêu chọc, khiến Long tộc không biết nhỏ bao nhiêu huyết lệ, nhưng vị chủ này không ngờ xuất hiện ở Vĩnh Hằng Long Tinh, ai mà không bị dọa sợ run lên?

Chu Hằng bắt đầu bế quan, con trai còn ba năm nữa mới xuất

thế. hắn sẽ làm phụ thân! Đại đạo thứ ba, lựa chọn cái gì đây?

Lôi hệ và đại đạo thời gian nói tương đối xa lạ đối với Chu Hằng, bởi vì trong tay hắn cũng không có loại Bảo khí thuộc tính này, cũng không có cách nào lý giải, vậy trước tiên là ngũ hành đi.

Có Hỗn Độn Thiên Kinh, ít nhất hắn không cần lo lắng bốn đại đạo còn lại. Tử vong chi đạo cũng không thành vấn đề, giết nhiều Âm Ảnh Tử Linh như vậy, Ảnh Hạch hắn cũng có một đống lớn!

Về phần lôi hệ và đại đạo thời gian, sau khi xuất quan hỏi lại Hồng Nguyệt, tiểu ma nữ này có thu thập Bảo khí tương ứng hay không.

Đại đạo thứ ba. Chu Hằng lựa chọn đại đạo kim hệ.

Hắn đã hoàn toàn phân tích Đại Ngũ Hành Phù Văn, đại đạo kim hệ cũng gần như nắm giữ bước thứ hai. Nhưng mà vì không có hắc động đối ứng cho nên không thể trở thành chiến lực chân chính.

Nhưng khi hắc động thứ ba hình thành, đại đạo kim hệ trong

nháy mắt thành hình, hắn không ngừng thôi diễn cơ sở bước thứ hai, vẻn vẹn ba ngày sau liền đạt tới 10 bước!

Tiếp theo, muốn đạt tới cực hạn 20 bước thì cần một ít thời gian.

Chu Hằng xuất quan cùng mọi người chúc mừng, mà tiến bộ của hắn khiến cho lão Thanh Long và nhị tổ như thấy quỷ, hoàn toàn không thể tin tưởng!

Không tới một, hai năm có thể đề thăng một tiểu cảnh giới, lá chắn cảnh giới đâu?

Như vậy không phải là mười mấy 20 năm có thể đạt tới 9 động đỉnh phong sao? Kế tiếp, Chu Hằng kéo Hồng Nguyệt cùng mình bế quan.

Đối phương có thể giúp hắn tăng tốc lốc xoáy tinh tú! – Sư phụ tha thứ cho ta rồi sao? Hồng Nguyệt hỏi.

– Đại khái, dường như, có lẽ vậy! Chu Hằng không đám khẳng định nói, nếu Thiên Mệnh Chân Quân có thể từ thủ hạ Thánh nhân đã chết sống lại, như vậy muốn mê hoặc một Hỗn Độn Cảnh cũng không khó!

Cho nên, Hoặc Thiên ít nhất cũng nguôi nửa cơn giận, nhưng

mà quan trọng là Hồng Nguyệt làm gì đây! Biết rõ quan hệ giữa Chu Hằng và Hoặc Thiên còn muốn chen chân vào.

– Chuyện bây giờ đã giải quyết một nửa rồi, về sau ngươi lại cầu tình, lấy lòng với sư phụ, nàng sẽ tha thứ cho ngươi! Hồng Nguyệt hời hợt nói.

– Ngươi nói thì hay lắm!

– Làm người phải lạc quan một chút, con người ngươi rất hắc ám.

– Tiểu ma nữ ngươi có tư cách gì phê bình ta, có muốn ta trừng phạt không?

Cô nam quả nữ, lại là củi khô lửa bốc, Chu Hằng trời sinh hấp dẫn nữ võ giả bậc cao, bọn họ không gian phu dâm phụ mới là lạ!

Vừa tu luyện, vừa hấp thụ dược hiệu, vừa tình chàng ý thiếp, cho tới khi bụng Hồng Nguyệt to lên một vòng, hai người cũng không dám làm loạn nữa. Cảnh giới càng cao, thì càng khó có bầu, cái thai này đã là kỳ tích, nói không chừng mấy ức năm sau mới có cái thai thứ hai đó! Cảnh giới càng cao thì càng khó có bầu. Sao mà võ giả nhiều thế? Nếu như vậy thì võ giả phải hiếm mới đúng. Ví dụ Long tộc toàn võ giả bậc cao nhưng tộc nhân đầy rẫy.

Nhưng khi Hồng Nguyệt sắp lâm bồn, Chu Hằng mới hoàn thành hắc động thứ ba, có thể tấn công 4 động.

Hắn không gấp, mà chờ con trai mình xuất thế!

– Ngươi sao khẳng định là con trai?

Hồng Nguyệt kỳ quái hỏi, có nàng bảo hộ, với lực lượng pháp tắc 1000 bước, cho dù Thánh nhân mạnh nhất Hoặc Thiên cũng không thể nhìn thấu.

Chỉ so pháp tắc, nàng cũng chỉ kém Hoặc Thiên một chút mà thôi.

– Ta lợi hại như vậy, thai đầu đương nhiên là nam! Chu Hằng hùng hồn nói.

Tên ngụy biện này!

Hồng Nguyệt mặc kệ hắn, nàng có thể sinh con bất cứ lúc nào, hiện tại cũng không phải thời điểm đấu võ mồm với Chu Hằng.

Hồng Nguyệt không kìm nổi hừ một tiếng, sau đó Chu Hằng đã bị đuổi ra ngoài, hơn mười vị nữ Chân Quân 9 động Long tộc làm bà mụ, bắt đầu đỡ đẻ… Nếu không, sản phụ đau đớn rất có thể vô ý đánh chết người!

Đội hình bà mụ như thế, chỉ sợ chỉ có bốn đại thần thú mới có.

Kế tiếp, toàn bộ Long Vực cơ hồ đều trải qua sóng thần mãnh liệt.

Đau, thật sự rất đau! Toàn bộ tinh vực đều vì tâm tình Hồng Nguyệt mà bất an, từng đạo lực lượng pháp tắc lưu chuyển, từng đạo huyết nguyệt phô khai, mặc dù không đả thương người, nhưng mà nhìn vào đã khiến lòng người phát lạnh.

Lão Thanh Long và nhị tổ đều dồn toàn bộ tinh thần đề phòng, khẩn trương đến mồ hôi hột chảy ra, nhưng mà lau cũng không dám, bởi vì sợ cảm ứng được khí cơ Hồng Nguyệt sẽ công kích!

Không nên lý luận với sản phụ.

Suốt năm ngày sau, tiếng rên của Hồng Nguyệt rốt cục biến mất, mà tiếng trẻ con khóc truyền khắp Vĩnh Hằng Long Tinh, cho đến lúc này, lão Thanh Long và nhị tổ mới thở phào một hơi!

Chết tiệt, rõ ràng người ta sinh con, sao cứ có cảm giác mình còn mệt hơn người ta trăm lần vậy?

– Chúc mừng! Chúc mừng! Là con trai! Bà mụ bế đứa trẻ ra, chúc mừng Chu Hằng.

Chu Hằng vội vàng đỡ đứa bé, là một đứa nhỏ xinh xắn vô cùng, hai mắt to vô cùng linh động, không khóc cũng không nháo, chỉ nhìn chằm chằm Chu Hằng, sau đó toét miệng cười, vung vẩy cái tay.

– Để cho ta ôm một cái!

– Để cho ta ôm một cái!

Chúng nữ đều tới tranh giành ôm, đây chính là đứa bé đầu tiên của Chu gia, nhưng lại xinh xắn như vậy, người gặp người thích!

Chu Hằng dùng thần thức quét một vòng, vẻ mặt có chút cổ quái.

Bởi vì, huyết mạch đứa con trai này cổ quái vô cùng!

Có Thanh Long, có Chu Tước, có Bạch Hổ còn có Huyền Vũ, quả thực là món thập cẩm, nhưng lại hoàn mỹ dung hợp với nhau!

Chẳng nhẽ là thuốc dưỡng thai!

Chu Hằng lập tức tỉnh ngộ, trong thuốc dưỡng thai có 4 vị thuốc chủ yếu đến từ bốn đại thần thú, vốn 4 huyết mạch này chụm trung một chỗ sẽ hoàn toàn loạn, nhưng mà một giọt máu Thánh nhân lại trấn áp hết thảy, hơn nữa còn có Thiên Địa Quả thần bí!

Dung hợp bốn đại huyết mạch Thần thú tạo ra thiên tài siêu cấp sao?

Hơn nữa, tiểu gia hỏa này còn có huyết mạch của Chu Hằng và Hồng Nguyệt, cho nên tương lại không thể tưởng tượng nổi.

Chém vãi!

Con của mình dù có mạnh mấy đi nữa, làm phụ mẫu cũng không ghen tỵ, ngược lại còn vô cùng vui sướng! Chỉ là phải xem giáo dục thế nào, đừng có dạy ra quần là áo lụa là được.

Hồng Nguyệt Thiên Tôn vui mừng, đây là đại sự!

Rất nhiều thế lực gần đó đều tới dâng lễ, về phần chỗ xa hơn, Chu Hằng lười đi thông tri, dù sao cũng không quan tâm! Hoặc Thiên khẳng định đã biết, nhưng Thái Hư Tông cũng không có sứ giả mang lễ vật tới.

Chu Hằng đương nhiên lý giải được tâm tình của Hoặc Thiên, nàng không giết tới cửa thì đã không tệ rồi, còn muốn nàng tới chúc mừng?

Không giết tới là chuyện tốt!

– Đặt tên đi! Đặt tên đi! Chúng nữ rối rít nói.

Chu Hằng nhìn con trai trong lòng mẫu thân, cười nói: – Vậy để cha và nương đặt đi.

Chu Định Hải và Triệu Khả Hân đều rất vui vẻ, sau khi suy nghĩ kỹ vài ngày, cho ra một cái tên rất thông thường: Chu An, hy vọng đứa nhỏ này cả đời bình an.

Đối với tên này Hồng Nguyệt rất không vừa ý, nàng tự nhiên hy vọng tên hài tử mình khí phách một chút, nhưng mà ai bảo công công bà bà quyết định, nhất định phải nể mặt.

Chu An thì Chu An đi, cùng lắm sau này lấy một cái ngoại hiệu khí phách một chút.

Chu Hằng ở bên con trai vài ngày, lại bắt đầu bế quan, hắn xung kích 4 động.

Đại đạo thứ tư, hắn lựa chọn pháp tắc mộc hệ, trước phải hoàn toàn cường hóa Đại Ngũ Hành Phù Văn đã. Mà đến lúc này, thánh dược cũng dùng hết!

Dù sao cũng là thánh dược a, cũng không phải rau cải trắng, không phải muốn bao nhiêu là có bấy nhiêu.

Nhưng mà thời gian cấp bách, Chu Hằng và Hồng Nguyệt luôn bế quan, tăng tốc lốc xoáy tinh tú, mà Chu An cũng từ từ lớn thành một tiểu Ma Vương.

Chương 1111: Con trai xuất thế

Chu An tiểu tử này thật không đơn giản, hắn ở trong bụng mẹ không bao lâu, nhưng mà hắn mẹ là ai?

Cường giả Hỗn Độn Cảnh đệ nhất thiên hạ! Chỉ luận lĩnh ngộ pháp tắc, nàng có thể xếp thứ hai thiên hạ!

Ở trong bụng Hồng Nguyệt vài năm, còn hơn người khác ở trong bụng mẹ mấy trăm năm! Huống chi, hắn còn hấp thụ nguyên liều thuốc dưỡng thai siêu cấp, còn được Hồng Nguyệt hoàn toàn luyện hóa chuyển lên người hắn.

Sinh ra, tiểu tử kia đã có huyết mạch toàn bộ 4 thần thú, có máu thánh trấn áp, có Thiên Địa Quả rót thông, trở thành người đầu tiên có đủ 4 huyết mạch thần thú trên đời này!

Hơn nữa, hắn còn có huyết mạch thần bí của lão Chu gia!

Nhiêu đó đủ cho Chu An có cơ sở trở thành tiểu Ma Vương, nhất là Chu Hằng và Hồng Nguyệt lại thường xuyên bế quan, căn bản không có người quản được tên tiểu Ma Vương này, tiểu tử kia vô cùng nghịch ngợm, mỗi ngày đều khiến cho gà bay chó sủa.

Nên biết rằng trong đám ái thê của Chu Hằng cũng có mấy người không an phận, tỷ như Phong Liên Tình, tỷ như Băng Tú Lan, còn có Long Toa Toa loạn nhập, thường xuyên mang tiểu tử kia đi yết ngói trèo tường, tiểu tử này còn không học được sao?

Còn may, chúng nữ phóng khoáng còn trong khuôn khổ, tiểu tử kia nghịch ngợm thì nghịch ngợm, nhưng đó cũng chỉ là bướng bỉnh, tâm tính không bị vặn vẹo, trở thành kẻ ăn chơi trác táng.

Nhưng mà tiểu tử kia gây phiền toái không ít, cả ngày đều có người chạy tới cáo trạng, không phải nói thú cưng nhà họ bị nhổ sạch lông thì bị trộm.

Không cần phải nói, khẳng định là Chu An làm! Nên biết rằng trong lão sư vỡ lòng của Chu An còn có một con lừa đen! Con lừa đen đê tiện cỡ nào? Tiểu ăn tạp vốn coi như là một thiếu niên chính trực. Nhưng mà bị con lừa đen làm cho "đen hóa"! Huống chi Chu An còn trẻ con đã bị nó cõng trên lưng chạy khắp nơi.

Thấm thoát qua đi. Từ lúc Chu An sinh đã 7 năm trôi qua, Chu Hằng chăm chỉ tu luyện đương nhiên cũng không quên tiếp cục cày cấy, mở rộng đội hình lão Chu gia, đáng tiếc, hắn dường như đã dùng hết vận khí, cái bụng chúng nữ vẫn không có tiến triển gì.

Ngày này, hắn và Hồng Nguyệt chấm dứt bế quan, hắn vừa mới tạo thành hắc động thứ sáu! Quan trọng là. hắn rốt cục tạo thành tất cả hắc động ngũ hành, Đại Ngũ Hành Phù Văn rốt cục có thể phát huy ra uy lực lớn nhất của nó!

Trên thực tế, hiện tại hắn nắm giữ pháp tắc Ngũ Hành đã vượt xa Đại Ngũ Hành Phù Văn! Bởi vì pháp tắc ẩn chứa trong Đại Ngũ Hành Phù Văn cũng chỉ đủ cho hắn ngộ ra 2 bước trong ngũ hành đại đạo mà thôi, nhưng bây giờ cực hạn của hắn là 20 bước… Đại đạo hỏa hệ là 30 bước!

ads

Ở Minh giới, bình thường Thiên Kinh có thể để võ giả ở một đại đạo đi được 10 bước, nhưng mà Hỗn Độn Thiên Kinh đến từ Tiên giới, tuy rằng dung hợp một giới Thiên Kinh, nhưng 5 bộ Thiên Kinh cộng lại mới đạt tới 10 bước. Ngang ngửa với Thiên Kinh Minh giới, đây cũng là chuyện không có biện pháp.

Cũng may Chu Hằng chỉ cần một chút xíu gợi ý, hắn có thể dùng ngộ tính kinh khủng của mình thôi diễn ra hoàn mỹ!

Hắn rất hài lòng, ngũ hành cùng sinh, pháp tắc lên tới 20 bước đồng loạt luân chuyển. Hình thành chất biến, đủ để vượt qua

cường giả 9 động, có lực lượng ngang ngửa cường giả Chuẩn Hỗn Độn Cảnh! Tuy nhiên, chống lại Chuẩn Hỗn Độn Cảnh bậc cao giống như Thiên Ấn, Hỏa Tâm thì vẫn kém một chút!

Nếu như thể chất có thể hình thành toàn bộ hắc động thì tốt rồi. Vậy cực hạn mỗi một đại đạo của hắn sẽ tăng đến 30 bước, 30 bước pháp tắc Ngũ Hành lại tương sinh tương hỗ. Uy lực có thể địch nổi Chuẩn Hỗn Độn Cảnh 70 bước.

– Cha… Cha… Hắn vừa ra ngoài, đã thấy con trai bảo bối ùa tới, nhưng rõ ràng nhìn thấy hắn giang hai tay ra, nhưng lại quẹo đi nhào vào lòng Hồng Nguyệt.

Tiểu tử kia dùng mặt cọ ngực Hồng Nguyệt, mặt hành phúc nói: – Hôn nhẹ mẫu thân, con trai nhớ ngươi muốn chết!

– Uy uy uy, ngươi đã lớn vậy rồi, sao còn giống con nít vậy! Chu Hằng ăn dấm chua, một tay xách con trai ra, tiện tay đánh mông nó, lại thấy trên lưng tiểu tử kia in rõ một dấu chân!

Hắn không khỏi vừa bực mình vừa buồn cười, nói: – Hôm nay xuống tay không đủ nhanh a, không ngờ bị người bắt được, còn bị đạp một cước.

– Cha, lần này không liên quan tới con, là tên kia quá kiêu ngạo! Chu An vẻ mặt ủy khuất, bởi vì bị Chu Hằng túm áo, cả người hắn đang tụt xuống.

Hồng Nguyệt hiện lên sát khí, lạnh lùng nói: – Là ai đánh ngươi?”

Chu Hằng vừa nghe không khỏi thở dài, con trai chính bị mẫu thân cưng chiều này mà làm hư, ngươi xem, còn không biết sự tình là thế nào, tiểu ma nữ này đã đằng đằng sát khí, còn tính đi đánh người đạp con trai mình!

Trên thực tế, Chu Hằng cũng rất tức giận, hắn biết rõ tính cách con trai mình, nghịch ngợm thì nghịch ngợm, nhưng chỉ là đùa dai mà thôi, nhưng nhìn dấu chân trên lưng Chu An có thể thấy là bị đá không nhẹ, nếu không con trai sinh ra không có thể chất 4 thần thú, lại có một giọt máu thánh lưu chuyển, chỉ sợ một cước này đã bị trọng thương.

Phát hiện điểm này, Chu Hằng càng thêm tức giận.

Chu An mới bảy tuổi a, đứa nhỏ bảy tuổi thì có thể gây ra tội ác không thể tha thứ gì chứ, có cần xuống tay độc ác vậy không?

Hơn nữa Chu Hằng cũng không phải không biết con trai mình! – Đi, mang ta tới chỗ đó, ta thật muốn xem là ai dám cả gan đánh con ta. Chu Hằng lúc trước còn trách Hồng Nguyệt làm hư con trai, nhưng mà lúc sau lại biến thành lão hổ bao che con mình.

– Đúng, cha, đánh chết tên khốn nạn kia, con trai trở về chính là mời viện binh đấy! Chu An bóp chặt nắm đấm nhỏ, vẻ mặt không dung thứ.

Chu Hằng không muốn để cho Hồng Nguyệt ra tay, tiểu ma nữ này một khi xuất thủ, ngay cả lão Thanh Long cũng phải đi ra hoà giải, chuyện này là chuyện lớn rồi! Nhưng mà đến tột cùng là ai lại đi hạ thủ ngoan độc với một đứa trẻ như vậy, nếu Chu Hằng không đem trả lại một cước này, về sau hắn đừng xứng làm cha nữa!

– Vừa đi vừa nói, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra! Chu Hằng dắt con trai xuất môn.

– Chuyện là thế này, hôm nay con trai tính đi lão An gia mua bán… Ai bảo bọn họ dám dùng tên con trai làm họ, cha, lúc trước ngươi sao lại lấy cái tên như vậy cho con?

Chu An đột nhiên đổi đề tài.

Không phải suy nghĩ của hắn thiên mã hành không, mà là sợ Chu Hằng biết hắn lại đi gây chuyện thị phi đánh mông hắn, đây cũng không phải là chuyện một lần hai lần, tiểu tử kia hiểu được cho nên đột nhiên lái sang chuyện khác.

– Hôm nay ta không trách ngươi làm cái gì, nói, là ai đạp ngươi một cước, là vì cái gì? Chu Hằng càng nghĩ càng giận,

nếu không phải con trai hắn đủ mạnh thì một cước này đã chết rồi. Giết con của hắn? Hài tử bảy tuổi!

Chu Hằng cũng rất muốn giết người, có phải hắn bế quan quá lâu hay không, không ngờ trong Long Vực lại có người dám chọc hắn!

– Ta vừa mới chạy vào lão An gia, lại phát hiện người bên trong đã chết sạch. Chu An sợ run cả người, hắn có to gan lớn mật, gây chuyện thị phi nhiều hơn nữa, nhưng mà sát đạo với hắn thì còn rất xa lạ.

– Hả? Chu Hằng nhướng mày, ý thức được chuyện không đơn giản như vậy.

– Sau đó ta thấy một người áp người lên khuê nữ của lão An, khuê nữ lão An không muốn, người nọ liền đánh nàng, con trai nhìn không ưa, khuê nữ lão An cũng không xử tệ với con trai nên kêu hắn dừng tay.

Chu An tức giận nói: – Kết quả con trai đánh không lại hắn, còn bị hắn đạp cho một cước liền chạy về gọi viện binh, ngàn vạn lần đừng để hắn giết khuê nữ lão An à!

Chu Hằng mặt băng sương, đây là có người diệt cả nhà An gia, còn muốn cưỡng gian khuê nữ An gia! Đây là trả thù sao, hay là tên ăn chơi trác táng nào nổi lòng tham, giết người chỉ vì làm ác, nhưng mà nói thế nào thì kẻ này gan thật lớn!

Bên trong Long Vực nghiêm cấm sát hại tộc nhân, đây là quy củ lão Thanh Long quyết định, ức vạn năm qua không có ai dám không tuân thủ, nhưng mà kẻ này lại dám diệt cả nhà, thủ đoạn này chẳng những tàn nhẫn, hơn nữa lá gan còn rất lớn!

– Lần này ngươi làm đúng! Chu Hằng vỗ vỗ đầu Chu An, Tuệ Tinh Môn mở ra, trong chớp mắt hắn đã xuất hiện ở trên vùng trời đại trạch An gia.

Nếu đã biết ở đâu thì tới rất nhanh.

– Cha, con trai khi nào mới học được chiêu ấy? Chu An tràn đầy hâm mộ hỏi, đương nhiên, tiểu tử kia khẳng định không dụng tâm nhớ, học được chiêu thức ấy chỉ vì muốn chạy trốn nhanh hơn thôi.

– Tu luyện chăm chỉ đi! Ánh mắt Chu Hằng đảo qua, thân hình rơi xuống, đi tới cửa một gian phòng, hắn nhướng mày, nói: – Ngươi đợi ở bên ngoài, không được rời đi!

Chu An tuy rằng bất mãn, lại không dám vi phạm, hắn biết vị cha này ngoài hòa ái trong kiên cường, nói vậy nhất định phải nghe lời, bằng không cái mông của hắn nhất định sẽ bị sưng phù.

Chu Hằng vào phòng, mặt mày càng lúc càng nhăn.

Trong phòng có một khối nữ thi trần trụi, vẻ mặt đầy sợ hãi, chán ghét và phẫn nộ, hiển nhiên trước khi chết bị lăng nhục! Cổ bị cắt đứt, máu tươi chảy ra nhiễm đỏ cả sàn nhà.

Vẫn tới chậm, hung đồ chẳng những làm xong, mà còn ung dung rời đi!

Bịch, bịch, bịch!

Tiếng bước chân vang lên, ít nhất mười mấy người chạy tới, sau đó liền nghe một người nói: – Nơi này còn có người sống! Hả, dường như không phải Long tộc chúng ta!

Chu Hằng buông thần thức ra, thấy rất nhiều người tràn vào của An gia, xem ra có người thấy hung án này cho nên gọi người tới.

– Nhân loại! Hắn chính là hung đồ! Chỉ là hắn mới ra khỏi phòng, đã nghe đám long tộc nhao nhao kêu lên, ai nấy đều tức giận.

Bọn họ cũng không có giao tình gì với An gia, nhưng bây giờ nghiễm nhiên lại là ân oán giữa Long tộc và loài người, vậy tự nhiên tất cả Long tộc đều đứng cùng trận tuyến.

Diệt môn, đây là thủ đoạn tàn nhẫn bực nào!

Khó trách cả đám phẫn nộ!

– Nói hươu nói vượn, ta và cha vừa mới đến, sao lại là hung thủ? Hung thủ là người khác, ta tận mắt nhìn thấy hắn đang cùng khuê nữ lão An vật lộn, ta còn bị hắn đá một cước đấy. Chu An không chịu nổi oan uổng kêu lên.

Nghe hắn vừa nói như vậy, lập tức có mấy người vọt vào phòng, khi bọn họ đi ra, ánh mắt như muốn giết người.

– Súc sinh! Bọn họ nhìn chằm chằm Chu Hằng mắng.

Chu Hằng lắc đầu, nói: – Ta có thể lý giải tâm tình của các ngươi, nhưng ta quả thật không phải hung thủ, hung thủ là người khác! Hắn mấy năm nay rất điệu thấp, luôn luôn tu luyện, cho nên những Long tộc bình thường này hoàn toàn không biết hắn.

– Còn muốn nguỵ biện, mau mời Đại Tế Ti đến, áp giải tên hung thủ này tế miếu. Mọi người nhao nhao kêu lên. – – – – – oOo- – – – –

Chương 1112: Tính sổ

Chu Hằng đưa tay nhấn một cái, nói: – Hiện tại thời gian quý giá, qua một giây hung thủ lại trốn xa Long Vực hơn. Các ngươi cứ xem, ta sẽ đưa hung thủ trở lại!

Hắn bây giờ có tu vi gì, thần thức chấn nhiếp, mọi người nhúc nhích ngón tay cũng không được.

Chu Hằng vận chuyển linh lực, rút ra linh tính cỏ cây xung quanh hình thành vài bức họa.

Cỏ cây có linh, bọn chúng cũng có thể thấy, cũng có thể nghe, cũng có thể cảm thụ, chỉ là không có cách nào nói chuyện, không thể biểu đạt, Chu Hằng hiện tại rút ra trí nhớ trong cỏ cây. Đương nhiên, cỏ cây cũng không phải sinh linh trí tuệ, trí nhớ của bọn chúng chỉ giữ được rất ngắn, hơn nữa, ít nhất phải là cường giả cấp Hắc Động mới có thể rút ra được.

Chính vì có hai chỗ khó như vậy, hung thủ kia mới không diệt khẩu đám cây cỏ chứng kiến này, hoặc là nói, hắn căn bản không nghĩ đến, hay hoặc là, hắn to gan lớn mật đến căn bản không thèm để ý.

Một cảnh tượng xuất hiện, chỉ thấy 1 người thanh niên áo trắng đại khai sát giới trong nhà, thị vệ An gia căn bản không địch lại! Mà thủ đoạn người này cũng cực kỳ tàn nhẫn, thị vệ hắn cũng giết, nô tỳ trốn chạy hắn cũng phải giết, dường như giết chóc khiến hắn hưng phấn hơn.

Cuối cùng, hắn đi vào phòng ở, tầm mắt cỏ cây bị chặn lại, chỉ còn có thi thể đầy đất, máu tươi đầy đất.

– Chính là hắn! Chu An tức giận nói, hắn tuy rằng thể chất mạnh mẽ, nhưng mà một cước kia vẫn rất đau.

Chu Hằng gật gật đầu, đột nhiên buông thần thức ra, bao phủ toàn bộ Vĩnh Hằng Long Tinh, nếu người nọ còn ở trên tinh cầu này, hắn dù đào ba xích đất cũng phải đánh chết người này!

Hắn theo bản năng tránh đi cung điện của lão Thanh Long. Bởi vì theo bản năng, hắn cho rằng người hành hung không có khả năng chạy vào đó. Miễn cho kinh động lão Thanh Long.

Vậy hẳn là một gã nhân loại, toàn thân không có một dấu hiệu nào của Long tộc… Tuy rằng Long tộc sanh ra đã là huyết mạch hoàn toàn phản tổ, hay hoặc là đạt tới Hắc Động Cảnh cũng có thể làm được, nhưng mà Chu Hằng thật sự không tin có Long tộc nào lại dám làm ác ở trước mặt lão Thanh Long như vậy!

Hắn đảo qua từng thành trấn, tốc độ rấtnhanh, thần thức của hắn mạnh mẽ, nhưng vẫn còn kém lão Thanh Long rất nhiều, nếu không đổi lại là lão Thanh Long thì chỉ cần đảo qua đã tìm được người nọ rồi.

– Hả? Hắn đột nhiên ngừng lại, hắn tìm được tên nhân loại áo trắng kia ở trong một tòa thành thị, tên kia không ngờ nhàn nhã ăn uống ở trong một tòa tửu lâu! Vừa ăn vừa dùng mắt quét đám tiểu cô nương, tức phụ bên dưới.

Khi thần thức Chu Hằng đảo qua hắn, hắn hơi hơi nhíu mi lại, nhưng bởi vì thần thức Chu Hằng quét qua rất nhanh, hắn cũng không coi ra gì. Tiếp tục ngắm gái.

ads

Chu Hằng dắt tay của con trai, nói: – Chúng ta đi tìm tên khốn nạn đó tính sổ!

Tuệ Tinh Môn mở ra, thân hình hắn nhoáng lên một cái đã biến mất. Thanh niên áo trắng điên rồi sao?

Nơi này rõ ràng là Vĩnh Hằng Long Tinh, là địa bàn của lão Thanh Long, hắn lại dám chạy đến đây giết người gian dâm, làm xong còn nhàn nhã ăn uống no say. Dường như đang muốn chọn mục tiêu mới, tên này to gan lớn mật bực nào?

Chu Hằng cũng không có hứng thú muốn biết ý tưởng của một tên côn đồ, nếu đối phương động sát ý với con hắn, vậy hắn cũng không ngại vung đồ đao.

Hắn cực kỳ giận dữ!

– Cha, người rất giận hả? Chu An ngẩng đầu hỏi.

– Ha ha! Chu Hằng sờ sờ đầu con trai. Cất bước đi ra, trong nháy mắt đã tới trên vùng trời thành trấn mục tiêu. Hiện tại hắn cũng không vội. Trừ phi là cường giả Hỗn Độn Cảnh, nếu không ai không thể chạy trốn được dưới tầm mắt của hắn.

– Lư bá bá nói, hai chữ ha ha này rất đả thương người! Chu An nói.

– Đừng nghe con lừa đê tiện kia! Chu Hằng rất đau đầu, con trai mình rất có thể bị con lừa đê tiện kia làm hư.

Hắn dắt tay con trai, chậm rãi đi trên đường phố, tiến thẳng vào tửu lâu.

Đừng nhìn Chu An còn nhỏ, nhưng mà hắn sinh ra chính là Tinh Thần Cảnh, mà tốc độ tu luyện lại khủng bố, một lần ngoại lệ còn được tổ trì thanh tẩy, bốn loại thể chất đều đã đạt đến Tuệ Tinh Cảnh, linh lực chỉ kém một chút, nhưng cũng là Thiên Hà Cảnh đỉnh phong, tốc độ tu luyện như vậy cho dù Chu Hằng cũng phải ghen tị!

Hai cha con cho dù lửng thửng đi dạo trong sân nhà, nhưng mà tốc độ vẫn nhanh tới kinh người, vẻn vẹn chỉ vài phút sau, bọn họ đã tới cửa tửu lâu kia.

– Cha, tên khốn kiếp kia ở trong đó? Chu An khí thế hung hăng nói, còn sắn tay áo như muốn đánh.

– Ngươi chỉ cần nhìn là được rồi!

Chu Hằng nói, hắn cũng không muốn con trai nhỏ như vậy đã đánh đánh giết giết.

– Nhưng như vậy rất không đã ghiền. Chu An chu mỏ.

– Yên tâm, nhất định để ngươi xem mà ghiền! Chu Hằng an ủi, dắt tay con trai đi tới lầu hai, lập tức đi về phía người áo trắng kia.

Thần thức thanh niên áo trắng cũng khá cường đại, hắn lập tức đặt ly rượu xuống, sau khi ánh mắt đảo qua Chu Hằng, lộ ra vẻ nghi hoặc, sau khi nhìn về phía Chu An, lập tức bừng tỉnh đại ngộ. Đánh nhỏ lớn đến!

Chỉ là một cước kia của hắn rõ ràng có thể đạp chết Tuệ Tinh Đế, sao tiểu tử này lại còn sống, hơn nữa giống như còn rất vui vẻ, không giống bị thương gì.

Hắn tự nhiên không biết, trên người Chu An đồng thời có thể chất bốn đại thần thú, hơn nữa còn có một giọt máu thánh lưu chuyển!

Hơn nữa, đây chính là lão Chu gia dòng độc đinh hạt giống, lại là con trai của Hồng Nguyệt, trên người lại thiếu bảo bối sao? Cho dù Chu An không có thể chất kinh khủng như vậy, hắn cũng có phù văn hộ thân, chỉ là sợ con trai quấy rối, cho nên phù văn này cũng chỉ hoàn toàn thủ hộ thôi, chỉ bảo đảm hắn không chết, cũng không bị trọng thương.

Chu Hằng ngồi ở đối diện thanh niên áo trắng, Chu An lại đàng hoàng đứng ở sau lưng phụ thân, lại nói hắn rất kính sợ người cha ruột này, chỉ cần Chu Hằng nghiêm túc, hắn giống như chuột thấy mèo.

– Thế nào, muốn đòi nợ? Thanh niên áo trắng cười khinh thường.

– Không được sao? Chu Hằng không vội vã ra tay.

– Ngươi, không đủ tư cách! Thanh niên áo trắng vươn một ngón tay ra lắc lắc.

– Người có tư cách?

– Long tộc không được, cho dù lão Thanh Long kia đến đây, cũng không dám làm gì bản thiếu đâu! Thanh niên áo trắng ngạo nghễ nói: – Đừng nói chỉ giết vài người, cho dù bản thiếu giết chết một nửa Long tộc, lão Thanh Long kia cũng chỉ biết quặp đuôi thôi!

Oanh!

Lời này nói xong, tất cả mọi người đều phẫn nộ!

Thanh niên nói cũng không nhỏ, mà Long tộc phần lớn đều là người mạnh, bởi vậy có rất nhiều người nghe được. Tên này lại dám công nhiên sỉ nhục lão tổ tông bọn họ, ai nhịn được chứ?

Người ngồi ăn cơm đều đứng lên, vẻ mặt đầy phẫn nộ và sát khí nhìn về phía thanh niên áo trắng. – Ha ha ha ha, một đống rác rưởi! Thanh niên áo trắng cười lạnh: – Bản thiếu chính là Hắc Động Vương, các ngươi muốn tới đây chịu chết sao?

Sát khí xung quanh không giảm, Hắc Động Vương thì thế nào? bọn họ chết thì chết, cho dù chết, cũng phải bảo vệ tôn nghiêm Long tộc, bảo vệ tôn nghiêm của lão tổ tông! Mà Chấp pháp đội không lâu sau sẽ đuổi tới, tên côn đồ này đừng nghĩ thoát thân!

– Ha ha ha ha, vậy cái thân phận này là thế nào? Thanh niên áo trắng dùng một ngón tay chỉ vào mình: – Bản thiếu Âu Dương Đình, xuất thân Bạch Cốt Tông, gia sư chính là tân Thánh nhân, Thạch Dương Thánh nhân!

Thánh nhân!

Long tộc rất mạnh, mạnh đến nổi gần như vô địch! Nhưng mà cũng chỉ là gần như, có mấy người hoặc là thế lực nào có thể áp đảo được Long tộc, tỷ như Hồng Nguyệt, tỷ như 5 đại Thánh nhân… Mặc dù bây giờ mới xuất hiện 4 tôn thôi. Thạch Dương Thánh nhân!

Tuy rằng vị tân Thánh nhân này chính là một chuyện tiếu lâm, lần đầu tiên muốn nổi bật đã bị Hoặc Thiên tát cho một trận, nhưng mà đủ khả năng chê cười hắn cũng chỉ có ba vị tân Thánh nhân mà thôi, những người khác có tư cách sao? Thánh nhân vô địch!

Thạch Dương là thủy hóa Thánh nhân, nhưng cũng ở trong cái vòng Thánh nhân à, phóng ra ngoài vẫn là vô địch!

Đồ đệ của Thánh nhân, ai dám động? Đây không chỉ là dũng khí, vừa động vào sẽ bị Thánh nhân trả thù, cho dù lão tổ tông cũng phải chạy ra bồi tội, đến lúc đó bị càng nhục hơn.

– Ha ha ha! Một đống rác rưởi, cho các ngươi 100 lá gan thì thế nào, dám đụng đến một sợi lông của ta sao? Âu Dương Đình kiêu ngạo vô cùng, chỉ từng người một nói: – Bản thiếu đứng im ở đây, các ngươi ai đám động vào bản thiếu.

– Đến đi, đánh ta đi, đã rắn thối vô dụng các ngươi.

– Chờ bản thiếu ăn uống no đủ, lại đi tìm vài tên Long tộc giết giết, vài nữ nhân Long tộc xinh đẹp vui đùa một chút!

– Ha ha ha…

Bốp! Chu Hằng một tát quất tới, giòn tan vang dội, đánh cho Âu Dương Đình dúi đầu xuống sàn nhà, cái đầu trực tiếp thò qua tầng dưới.

Bởi vì một cái tát này quá đột ngột, vừa nhanh lại vừa mạnh, khi đầu Âu Dương Đình từ sàn nhà xuyên ra, thậm chí hắn còn đang cười.

Phốc! Dưới lầu, có không ít người phun rượu ra ngoài, tên này ở đâu ra vậy?

Đầu từ lầu hai vỗ xuyên qua lâu một, ngươi còn cười vui vẻ như vậy, đúng là cảnh giới cao à.

Trong thời gian ngắn, tiếng cười to không dứt. Âu Dương Đình lắc lắc đầu, lúc này hắn mới tỉnh táo lại.

Mình vừa bị đánh một bạt tai.

Thình thịch!

Âu Dương Đình hai tay chống trên sàn nhà, rút đầu ra, mặt đầy hung dữ! Lại dám tát mìn! Rất đáng ghét! – Ngươi thật to gan! Âu Dương Đình nhảy dựng lên, tay chỉ Chu Hằng: – Ngươi lại dám đánh ta… Bốp!

Lại một cái tát nữa, Âu Dương Đình một lần nữa bị đánh dúi xuống sàn, cái mông chổng lên, cái đầu xuyên qua sàn nhà.

Trước lạ sau quen, lần này đám người lầu dưới phản ứng tốt hơn một chút, cũng không phun rượu ra ngoài nữa, nhưng nhìn cái đầu này, nhìn Âu Dương Đình cắn răng nghiến lợi, không khỏi cảm thấy vui vẻ.

– Hỗn đản! Âu Dương Đình lần thứ hai đầu rút ra, chỉ vào Chu Hằng nói: – Ngươi thật lớn mật! Thật to gan! Hắn chỉ cảm thấy vừa ủy khuất vừa phẫn nộ, hắn đường đường là đồ đệ của Thánh nhân không ngờ hai lần bị người ta đánh dúi đầu vào sàn nhà, đúng là vô cùng nhục nhã!

Thình thịch!

Lời vừa mới dứt, mặt của hắn lần thứ ba ở dưới lầu. – – – – – oOo- – – – –

Chương 1113: Thay trời hành phạt

– Ta có nói chưa, cực kỳ ghét kẻ nào chỉ vào mặt ta? Chu Hằng nhàn nhạt nói, cuối cùng cũng lên tiếng.

Cái tên khốn kiếp này!

Tuyệt đối là chưa nói!

Trong lòng Âu Dương Đình mắng, nhưng hắn lại nhảy dựng lên, lần này đã học ngoan, không tiếp tục chỉ tay vào Chu Hằng. Đây là kẻ rất mạnh, hắn dâng trào cảnh giác mãnh liệt.

Lần đầu tiên có thể nói là sơ suất, nhưng lần thứ hai thì sao?

Cao thủ không có khả năng té ngã ở cùng một cái hố, bị hai lần đánh té xuống đất, nói rõ thực lực của đối phương rất mạnh rất mạnh, khẳng định nằm trên hắn, bằng không làm sao hai lần đều thành công?

Điều này cũng không kỳ quái, bởi vì hắn mới Hắc Động Vương mà thôi. Còn Long tộc bởi vì huyết mạch mạnh mẽ, vô

số cường giả Hắc Động Cảnh, ít nhất nhiều gấp 10 lần Bạch Cốt Tông cũng không thành vấn đề!

Cho nên, hắn gặp phải một Hắc Động Hoàng, Hắc Động Đế, thậm chí Chân Quân 5 động cũng không kỳ quái!

Nhưng ngạc nhiên là, Long tộc này lại dám đánh mình!

Hắn không biết mình là Bạch Cốt nhất mạch hay sao? Hắn không biết Bạch Cốt nhất mạch có tân Thánh nhân Thạch Dương hay sao?

– Nhưng mà, ta càng ghét hơn, chính là có kẻ muốn giết con ta! Chu Hằng nhìn Âu Dương Đình, trong ánh mắt tuôn trào sát khí.

– Con ngươi? Âu Dương Đình liếc Chu An, hừ lạnh một tiếng. – Đừng nói con của ngươi bây giờ còn sống yên lành, nếu thật giết thì đã sao? Chẳng lẽ ngươi còn muốn giết ta báo thù hả?

Bốp!

Âu Dương Đình bỗng cảm giác giác mặt đau rát, trong lòng tuôn ra một loại giác ngộ, xem ra đây là lần thứ ba!Quả nhiên, trước mắt hắn hiện ra đám đông quen thuộc ở lầu một, mọi người đều nhìn hắn như đang xem thằng ngu.

– Ngươi… Âu Dương Đình nhảy dựng lên, rất muốn chỉ thẳng vào Chu Hằng. Nhưng giơ lên được một nửa, hắn bất chợt phản ứng lại, vội mạnh mẽ thu hồi, trợn mắt lên. – Ngươi khinh người quá đáng!

Khinh người quá đáng?

Chu Hằng quả thật giận quá hóa cười, ngươi thiếu chút giết con của ta, hơn nữa không phải là ngươi xuống tay lưu tình, mà là con của ta đủ mạnh, nhưng ngươi lại nói ta khinh người quá đáng?

Đây là cái lý luận gì? Đây là cái lối suy nghĩ kỳ quái gì?

ads

Bốp!

Hắn lại một cái tát đập cho Âu Dương Đình xuống sàn nhà, rồi trực tiếp đánh!

Khi mặt của Âu Dương Đình lần thứ tư xuất hiện ở lầu một, người bên dưới đã không thấy lạ nữa, uống rượu thì tiếp tục

uống, đang ăn thì tiếp tục ăn, nhưng luôn có người mới vào, nhìn thấy trên trần có 3 cái lỗ thủng, còn có một cái mặt người, không khỏi hoảng sợ!

Cái chuyện gì thế này? Mấu chốt là, người xung quanh cũng bình tĩnh quá đi chứ!

Không thấy cái mặt ló ra từ lầu hai hay sao?

Bốp!

Âu Dương Đình lại đứng dậy, lại bị đánh ngã, giống như đang cùng Chu Hằng diễn hài, phối hợp rất là ăn ý.

Vì thế, trên sàn nhà lầu hai, trên trần nhà lầu một không ngừng xuất hiện lỗ thủng mới, nhanh chóng tăng lên 9 cái!

Chu Hằng không có hứng thú đánh nữa, tên cặn bã thế này sống để làm gì chứ? Người khác không dám đụng tới người Bạch Cốt nhất mạch, nhưng hắn dám, dù sao về sau hắn cũng sẽ chém luôn tên tân Thánh nhân Thạch Dương kia!

Âu Dương Đình cuối cùng ý thức được không đúng, sát khí của đối phương ngày càng mãnh liệt, lạnh băng thấu đến xương, làm cho máu cả người hắn muốn ngừng chảy! Hắn vội dùng thần thức phát ra tín hiệu cầu cứu, lỡ như thật chết ở chỗ này, ngay cả ngày sau có người giết Chu Hằng báo thù cho hắn thì còn ý nghĩa gì, hắn cũng không sống lại được!

– Vì sao? Hắn vội hỏi. – Con của ngươi còn không chết, ta lại là truyền nhân Bạch Cốt Tông, ngươi không sợ dẫn tới họa sát thân hay sao?

Chu Hằng nhe răng cười, nói: – Nếu Bạch Cốt nhất mạch các ngươi đều là hạng người như thế này, sẽ có một ngày ta chém sạch từ trên xuống dưới, nhổ đến tận gốc!

– Ngươi… ngươi thật to gan!

Âu Dương Đình chấn động, cũng như trước đó hắn nói lời khinh miệt lão Thanh Long, lời Chu Hằng nói cũng ngang với tát nước bẩn lên Thánh nhân Thạch Dương, hắn là đồ đệ mà không nói lời nào, quả thật là khinh sư diệt tổ!

– Vậy thì sao? Chu Hằng lộ hết sát khí, hắn đã hết tâm tình nói nhảm.

– Ngươi không thể giết ta, ta là đồ đệ Thánh nhân Thạch Dương, ngươi giết ta, toàn bộ Long tộc phải xui xẻo! Âu Dương Đình lớn tiếng hô lên, cứu binh còn chưa đến, hắn chỉ

có thể ra sức kéo dài thời gian.

– Vị đại nhân này, xin hãy cân nhắc! Xung quanh, các Long tộc khác cũng khuyên bảo, lúc trước vả mặt Âu Dương Đình quả thật sảng khoái hả giận, nhưng nói tới giết cái tên khốn kiếp này – không được!

Vậy sẽ châm ngòi chiến tranh giữa Long tộc cùng Bạch Cốt Tông, chuyện này biến lớn rồi

Chu Hằng mỉm cười, nói: – Ta không phải Long tộc, cho nên, đây là ân oán cá nhân giữa ta và hắn, với Bạch Cốt Tông, sẽ không liên lụy Long tộc!

Hắn… hắn là loài người?

Long tộc xung quanh kỳ quái, vốn bọn họ tưởng Chu Hằng là cường giả cấp Hắc Động, thế mới huyết mạch hoàn toàn phản tổ, không nhìn ra đặc thù của Long tộc, không ngờ tới trong Long Vực lại còn một thế lực loài người khác!

Dù dù cho Chu Hằng không phải Long tộc cũng không được, chuyện này xảy ra ở Long Vực, cuối cùng nếu ngươi phủi mông chạy lấy người, món nợ này còn không tính trên đầu Long tộc?

Bọn họ lại vội khuyên can.

Chu Hằng không đổi sắc, nói: – Mặc kệ thế nào, hôm nay kẻ này phải chết, ai tới cũng không cứu được hắn!

– Thật là lớn lối! Ngay lúc này, tiếng nói ngạo nghễ còn lạnh lẽo vang lên tiếp lời, một bóng người đi ra từ cửa sổ, thân hình nhỏ gầy, nhìn khoảng hơn 40 tuổi, nhưng mặt đầy nếp nhăn, như già đến sắp lột hết da.

– Kỳ sư huynh! Kỳ sư huynh! Âu Dương Đình mừng rỡ, đây là đồ đệ thứ sáu của Thạch Dương, cường giả Kỳ Sơn cấp bậc 7 động! 7 động đó, ngay cả Chân Quân 9 động cũng có thể chống đỡ một hồi – Đương nhiên, không phải loại Chuẩn Hỗn Độn Cảnh 9 động tu viên mãn, bắt đầu đột phá 90 bước.

Hắn vội vàng cáo trạng: – Tên này mở miệng ngông cuồng, dám lăng mạ sư tôn đại nhân!

Kỳ Sơn liếc Chu Hằng, ánh mắt lạnh băng, tử khí lan tràn, hắn tùy tiện nói: – Ngươi tự sát đi!

Không hỏi đúng sai, mặc kệ phải trái, vừa đi ra liền bảo người ta tự sát!

Chu Hằng thở dài, lắc đầu, sau đó mỉm cười: – Bạch Cốt Tông

quả nhiên đều cùng một dạng như nhau, vậy ta giết cũng yên lòng!

– Làm càn! Kỳ Sơn giận dữ, dám nói ra lời đại nghịch bất đạo như thế.

– Trước tiên giết kẻ hành hung, lại giết kẻ bao che! Chu Hằng thuận miệng nói. – Ta đã 7 năm không ra tay, mọi người đều đã quên ta rồi sao, dám đụng tới con trai của ta!

– Ha ha ha! Hôm nay chẳng những ngươi phải chết, gia tộc chỗ ngươi cũng phải vì những lời của ngươi mà chết, không, còn phải diệt cửu tộc! Kỳ Sơn nói như đương nhiên.

Bạch Cốt nhất mạch lệ khí thật nặng!

Âu Dương Đình "gian dâm", "tàn sát", diệt cả nhà An gia, hiện tại Kỳ Sơn này hở một cái là diệt cửu tộc, Bạch Cốt Tông này đều là cái gì thế? Còn có nguyên tắc tối thiểu hay không?

Chu Hằng không để ý tới Kỳ Sơn, chỉ nhìn chằm chằm Âu Dương Đình, tay phải đưa ra, ầm, một mảnh lửa sôi trào.

Đây là pháp tắc hỏa diễm cao tới 30 bước!

Âu Dương Đình lập tức biến sắc, hắn chỉ là Hắc Động Vương thôi, trước mặt lực phá hoại khủng bố như thế, hắn tự nhiên chỉ có nước run rẩy!

Kỳ Sơn cũng toát ra kinh hãi, hắn có thể cảm ứng được lực ngọn lửa đáng sợ của Chu Hằng. Nếu là bình thường, khẳng định hắn không muốn là địch với đối thủ khó choi như vậy, nhưng bây giờ đâm lao phải theo lao, hắn không thể không đứng ra!

Hắn chắn ngang trước mặt Âu Dương Đình, tế ra Bảo khí, một cây kéo khổng lồ!

Chuyên cắt đầu người!

Âu Dương Đình lập tức tăng mạnh dũng khí, đây là một vị Chân Quân 7 động, dù cho đánh không lại cường giả 9 động, nhưng muốn chống đỡ cho đến khi cứu binh tới thì không thành vấn đề! Hắn hết sợ hãi, nói:

– Cái tên nhà ngươi có tật xấu, ta giết là Long tộc, gian cũng là Long tộc, có liên quan gì tới ngươi? Con trai ngươi không chết không thương, chạy nhảy không sao cả, lại không có tổn thất gì, ngươi hung dữ cái rắm!

Đối với cách nghĩ kỳ quái của hắn, Chu Hằng đã không còn hứng thú lý luận nữa, thân hình lóe lên, đã đánh tới Âu Dương

Đình.

– To gan! Kỳ Sơn ra tay ngăn cản.

Chu Hằng lạnh lùng liếc hắn, hung uy tuôn trào.

Kỳ Sơn bỗng cả người nhũn ra, mạnh mẽ khựng lại!

Chu Hằng chụp lấy cổ họng Âu Dương Đình, xách hắn lên cao, ngọn lửa cuốn quanh, bắt đầu thiêu đốt! Hắn không dùng toàn lực, hắn muốn Âu Dương Đình trả giá đắt vì giết nhiều người vô tội như vậy!

– A…. Âu Dương Đình kêu thảm thiết, hắn mới chỉ là Hắc Động Vương, trên đại đạo tử vong chỉ đi ra vẻn vẹn có 3 bước, làm sao chống nổi ngọn lửa cao tới 14 bước thiêu đốt?

– Có lẽ lửa cháy cũng không thể thiêu hết tà ác của ngươi! Chu Hằng nhàn nhạt nói. – Nhưng ta vẫn muốn thử xem!

– Thả người! Mau thả người!

Kỳ Sơn vừa giận vừa sợ vừa thẹn, hắn lại bị một ánh mắt của Chu Hằng dọa sợ, hoàn toàn là cực kỳ sỉ nhục! Hơn nữa, nhìn

bộ dáng của hắn chính là muốn đốt chết tươi Âu Dương Đình trước mặt mọi người, thế này là đánh vào mặt Bạch Cốt Tông!

Người Long tộc xem mà hả giận, lại tràn đầy lo lắng!

Âu Dương Đình quá kiêu ngạo, trước mặt mọi người thừa nhận giết rất nhiều Long tộc, lại cường bạo một nữ nhân Long tộc, ai mà nhịn được cơn giận này? Nhưng mà hả giận thì hả giận, dù sao Âu Dương Đình cũng là đồ đệ của Bạch Cốt Thánh nhân, giết hắn có thể xử lý ổn được sao?

– Không cần vội, kẻ tiếp theo là ngươi! Chu Hằng lạnh lùng nhìn Kỳ Sơn, toát ra tươi cười đằng đằng sát khí.

Âu Dương Đình liều mạng giãy giụa, lại không phát ra được một chút âm thanh, cổ họng của hắn đã bị cháy hỏng, còn thần thức cũng bị Chu Hằng giam cầm, nếm đủ đau đớn mà muốn "rên rỉ" cũng không được!

Điều này rõ ràng càng khiến hắn khó chịu hơn, không ngừng vung vẫy hai tay, muốn đẩy Chu Hằng ra, nhưng lực lượng của hắn có thể so sánh với Chu Hằng hay sao?

– Ta bảo ngươi, buông tay! Cuối cùng Kỳ Sơn lấy hết dũng khí, hét lớn xông về phía Chu Hằng.

Ầm!

Chu Hằng đánh ra một quyền, Đại Ngũ Hành Phù Văn lóe lên, năm loại pháp tắc 20 bước dung hợp hoàn mỹ với nhau, cùng sinh cùng hỗ trợ, đẩy uy lực đến trình độ ít nhất 50 bước!

50 bước, vậy đã có thể quy vào Chuẩn Hỗn Độn Cảnh!

Kỳ Sơn làm sao đỡ? Dựa vào cái gì để đỡ?

Ầm!

Hắn bị đánh văng ra, sau đó bị Chu Hằng chộp lấy, ầm một cái ấn xuống đất.

Vì thế, quần chúng lầu một lại thấy một khuôn mặt mới.

Phụt!

Mọi người lại phun ra.

Hôm nay sao mà nhiều thằng ngốc như vậy, mỗi tên thay nhau

biểu diễn loại tiết mục này?

– Người đang làm, trời đang nhìn, trời không phạt người, ta thay trời hành phạt! Chu Hằng lạnh lùng nói, âm, ngọn lửa trên tay phải bùng lên, nháy mắt vọt tới 30 bước, Âu Dương Đình lập tức bị đốt thành tro tàn.

Chương 1114: Thạch Dương đến đây

– Ngươi, thật to gan!

Trong mắt Kỳ Sơn phóng hỏa.

Ngược lại không phải là hắn và Âu Dương Đình có giao tình sâu đậm, nhưng hiện tại Chu Hằng giết người trước mắt của hắn, chính là đánh vào mặt của Bạch Cốt Tông, hắn cũng cảm thấy trên mặt nóng rát tới phát đau!

– Các hạ, còn chưa thỉnh giáo xưng hô như thế nào?

Hắn bắt buộc chính mình tỉnh táo lại, phát hiện mình không ngờ đến hiện tại còn không biết tính danh của Chu Hằng! Một phương diên khác, hắn cũng đang trì hoãn thời gian, bởi vì một lần đi tới Vĩnh Hằng Long Tinh … cũng không chỉ có hắn và Âu Dương Đình!

Chu Hằng mỉm cười, hắn biết tính toán của đối phương, nhưng hắn cũng không có tính toán che giấu thân phận của mình, nói:

– Ta tên là Chu Hằng, tin tưởng ngươi hẳn cũng nghe nói qua?

Chu Hằng!

Trong lòng Kỳ Sơn lập tức sững sờ, trên mặt không tự chủ được mà đổi màu.

Tân Thánh nhân của Bạch Cốt nhất mạch vì sao bị ăn tát trước mặt mọi người? Chính là bởi vì Thạch Dương muốn khi dễ một tiểu nhân vật của Long Tộc, nhưng tiểu nhân vật kia cuối cùng lại chứng minh là sư đệ của Hoặc Thiên, kết quả thọc vào tổ ong vò vẽ, trong cơn giận dữ Hoặc Thiên đã đánh cho Thạch Dương chật vật mà chạy!

Sau này, lại có một tin tức kỳ quái truyền ra. Hoặc Thiên khai trừ Chu Hằng khỏi Thái Hư Tông! Bạch Cốt Tông chính là nhận được thông cáo của Thái Hư Tông, hẳn là sự tình thiên chân vạn xác!

Có thể nói, hai chữ Chu Hằng này liền đại biểu cho phân lượng nặng trịch!

Tuy nhiên, mất đi sự che chở của Thánh nhân, Chu Hằng cũng chỉ là Chu Hằng, không còn là sư đệ của Hoặc Thiên!

Kỳ Sơn lập tức trấn định lại, trong lòng dâng lên một cỗ như

vậy trách không được như vậy, khó trách Chu Hằng chỉ là tu vi 6 động, nhưng chiến lực lại ở trên hắn, người ta chính là sư đệ của Hoặc Thiên. Luận bối phận còn cao hơn một tầng so với hắn, có thể không lợi hại sao?

Hắn cân nhắc lợi hại ở trong lòng. Ý thức được chính mình muốn chiến thắng Chu Hằng cơ bản không có khả năng, nhưng muốn ngăn Chu Hằng ở nơi này cũng không khó, đến lúc đó tự nhiên sẽ có người mạnh hơn đến thu thập Chu Hằng!

– Ha ha ha ha, đi mòn gót giày không tìm được, nguyên lai ngươi núp ở Vĩnh Hằng Long Tinh!

Kỳ Sơn cười to.

Sau khi nhận được thông cáo của Thái Hư Tông, Thạch Dương liền phái người tìm kiếm tung tích của Chu Hằng, muốn tìm ra đầu sỏ làm hắn mất mặt để xử lý, đáng tiếc Minh giới quá lớn, từ đầu đến cuối không có tìm được.

Bây giờ bị hắn phát hiện, đây chính là một công lao lớn!

Chu Hằng mỉm cười, nói:

ads

– Thương thế trên mặt tân Thánh nhân của các ngươi tốt lên chưa?

Sắc mặt Kỳ Sơn không khỏi nghẹn tới hồng, đây thật là nói điều không nên nói, làm điều không nên làm, Thạch Dương bị ăn tát ngay trước mặt mọi người, chẳng những là bản thân Thạch Dương kiêng kị, cũng là cấm kỵ của toàn bộ Bạch Cốt Tông, ai nói thì người đó chết!

– Lớn mật!

Hai tay hắn cuốn tới, lập tức đánh ra vài đạo lực lượng mạnh mẽ, quang huy của phù văn mãnh liệt, như tinh quang rực rỡ đầy trời.

– Người hành hung đã toi, giờ đến phiên người bao che là ngươi rồi!

Chu Hằng cũng phát động công kích, Tuệ Tinh Môn nhoáng lên một cái, hắn đã xuất hiện trước mặt của Kỳ Sơn. Tay phải chụp tới, ngũ đạo quang hoa đồng loạt lưu chuyển!

Đây chính là Đại Ngũ Hành Phù Văn, hơn nữa còn là Đại Ngũ Hành Phù Văn thôi diễn ra 20 bước, xa xa vượt ra khỏi cực hạn của Hỗn Độn Thiên Kinh!

Năm người 20 bước, cộng lại 100 bước. Tuy rằng không thể đơn giản chồng lên, nhưng Ngũ Hành hợp nhất, tương phụ tương sinh, đạt tới uy lực của pháp tắc 50 bước trở lên lại là không thành vấn đề!

Cái này tương đương với chiến lực của Chuẩn Hỗn Độn Cảnh, Kỳ Sơn mặc dù là cường giả 7 động, nhưng 7 động có thể chống cự lại Chuẩn Hỗn Độn Cảnh?

Ầm!

Cả người hắn lập tức lảo đảo lui về phía sau, nghiêng ngả lảo đảo, trong miệng cuồng phún máu tươi, nhưng lại không phải kẻ địch của Chu Hằng.

Chu Hằng cũng là trượt lui ba trượng, uy lực pháp tắc của hắn tuy rằng cường đại, nhưng lực lượng thực tế dù sao vẫn chỉ là 6 động, cho dù là thể chất gia tăng lực lượng cũng không thắng được một vị cường giả 7 động.

Nhưng hắn chỉ là bị đẩy lui, Kỳ Sơn lại bị đánh cho hộc máu, liếc mắt một cái đã so sánh được thực lực của hai bên!

Chu Hằng thét dài một tiếng, dưới chân điểm một cái, lại tấn công Kỳ Sơn.

Kỳ Sơn bày ra tư thế phòng ngự, nhưng hắn thấy hoa mắt, đã mất đi bóng dáng của Chu Hằng, sau đó Chu Hằng quỷ dị xuất hiện bên trái của hắn, đánh tới một quyền!

Hắn vội vàng lắc mình đồng thời xuất chưởng ngăn đón, nhưng thân pháp của Chu Hằng thật sự vừa nhanh lại quỷ dị, hắn há có khả năng hoàn toàn tránh ra, một chưởng vội vàng bị Chu Hằng tránh ra, vai trái lại bị đánh trúng!

Bành!

Lần này đến phiên hắn bị đánh bay, chỉ cảm thấy cả vai trái đúng là hoàn toàn mất đi cảm giác!

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy vai trái của mình không ngờ bị đánh nát một khối, hiện ra từng lớp xương trắng cùng máu tươi đỏ sẫm! Hắn không khỏi hít ngược một hơi khí lạnh, công kích của đối phương cuồng bạo như thế, ngay cả phòng ngự của hắn không ngờ cũng không có thể hoàn toàn ngăn cản!

Kỳ Sơn không khỏi suy nghĩ ở trong lòng xem mình có khả năng lưu Chu Hằng lại không, có lẽ có khả năng, có lẽ phải bỏ ra tánh mạng của mình!

Ý nghĩ như vậy làm hắn cũng cảm thấy buồn cười, một gã cường giả 6 động có thể uy hiếp được tánh mạng của cường giả 7 động? Nhưng nhìn đả thương trên vai, Kỳ Sơn lại là một chút cũng cười không nổi, hắn hoàn toàn có thể cảm giác được khí tức tử vong!

– Ngươi cũng lên đường đi!

Chu Hằng truy kích tới, hắc kiếm đã là tế xuất ra, không cần Lăng Thiên Cửu Thức, với thực lực bây giờ của hắn có thể chém Kỳ Sơn.

Tinh khí sinh mệnh của một gã cường giả 7 động vẫn là rất bổ, ai bảo Kỳ Sơn đáng chết!

– Thúi lắm!

Kỳ Sơn hổn hển quát, hắn chính là cường giả 7 động, chỉ cần hắn một lòng muốn chạy trốn, trên đời này trừ bỏ Thánh nhân căn bản không có người lưu hắn lại được!

Hắn nghĩ như vậy, lập tức hành động, chuồn mất!

Hưu, hắn triển khai không gian thuấn di, nhoáng lên một cái,

tái hiện, đã là ngoài trăm dặm!

Khó trách hắn có lòng tin như vậy, bởi vì hắn tạo thành hắc động thuộc tính không gian, nắm giữ năng lực thuấn di!

Nhưng đối thủ của hắn là ai?

Truyền nhân chính tông của Thái Hư Tông, lại đi ra 20 bước ở đại đạo không gian, hơn nữa lại tạo thành 100 tuệ tinh, bởi vậy tạo thành quái vật Tuệ Tinh Môn!

Tuệ Tinh Môn nhoáng lên một cái, Chu Hằng đã đuổi kịp Kỳ Sơn, bổ ra một kiếm!

Kỳ Sơn chợt cảm thấy sau lưng truyền đến sát khí lạnh lẻo, nhìn lại, không khỏi sợ tới mức toàn thân hắn lông tóc dựng đứng!

Không ngờ Chu Hằng đuổi theo tới?

Nhanh như vậy!

Hơn nữa, hắn sử dụng không gian thuấn di, đối phương làm sao biết vị trí hắn đi ra ngoài?

Mặt mũi Chu Hằng lãnh khốc, Bạch Cốt Tông nếu không có người tốt, vậy hắn liền thay trời hành đạo, xử lý thêm một người là một người! Hắn chính là đi ra 20 Bạch Cốt Tông ở pháp tắc không gian, Kỳ Sơn lại chỉ là năm bước, lại thêm với ngộ tính Chu Hằng, thông qua dao động của một cái để tính ra vị trí xuất hiện sau khi thuấn di thì có khó khăn gì?

Đinh!

Kỳ Sơn lấy cây kéo lớn vừa đỡ vừa lui về phía sau, ngăn trở hắc kiếm chém xuống, một mảnh quang hoa huyễn lệ chớp động, xu thế hắc kiếm hạ xuống bị ngăn trở, nhưng trên kéo cũng hiện ra chỗ hổng chừng hạt gạo!

Điều này làm cho Kỳ Sơn đau lòng không thôi, Hàn Sương Tiễn chính là Bảo khí hắn săn sóc ân cần nhiều năm a, hiện tại chỉ là cản một kiếm liền có chỗ hổng, bảo hắn có thể nào không lòng như đao cắt! Tuy nhiên, sau khi ánh mắt của hắn xẹt qua hắc kiếm, không khỏi bật thốt lên.

– Hắc Ảnh Kiếm!

Đây chính là Thánh khí của Thái Hư Tông, Bảo khí đời trước Thái Hư Thánh Nhân sử dụng, hiện tại tuy rằng bị gãy, nhưng Kỳ Sơn vẫn là liếc mắt một cái liền nhận ra được, dù sao nhất mạch của ngũ đại Thánh nhân hỗ tương nhau như cây liền cành, quan hệ chặt đứt chính là cực tốt.

Sau đó hắn tựu buồn bực, Chu Hằng không phải là bị khai trừ khỏi Thái Hư Tông sao? Như thế nào còn nắm giữ Bảo khí cao nhất của Thái Hư Tông?

Nữ nhân nói quả nhiên không thể tin tưởng!

Hoặc Thiên vì Chu Hằng có thể tát vào mặt một vị Thánh nhân trước mặt mọi người, điều này sao có thể thuần túy là quan hệ sư tỷ đệ? Rõ ràng là gian phu dâm phụ a, bây giờ vợ chồng son người ta giận dỗi, Hoặc Thiên tức giận đuổi Chu Hằng ra khỏi Thái Hư Tông, cũng không có thu hồi lại Hắc Ảnh Kiếm, cái này đã nói rõ hết thảy!

– Không sai, ngươi có thể chết ở dưới Hắc Ảnh Kiếm cũng coi như rất có mặt mũi!

Chu Hằng tay phải cầm kiếm chém liên tục, tay trái thì vận chuyển Đại Ngũ Hành Phù Văn trấn áp.

Kỳ Sơn vô cùng hoảng hốt!

Đại Ngũ Hành Phù Văn có thể làm hắn bị thương nặng, mà hắc kiếm còn kinh khủng hơn nữa, sát khí xông lên tận trời, bị nó chém trúng chỗ yếu hại hẳn phải chết. Trừ phi hắn có thể đạt tới Chuẩn Hỗn Độn Cảnh mới có thể chống cự pháp tắc

không gian hỗn loạn trong đó!

Đây chính là Hỗn Độn Khí mà Thái Hư Thánh Nhân năm đó sử dụng, được vị Thánh nhân này ôn dưỡng không biết bao nhiêu, hoàn toàn bị nhốt vào pháp tắc không gian mà vị Thánh nhân này nắm giữ, sau khi bị chém trúng, lực lượng không gian trong nháy mắt tiếp xúc có thể giết chết sinh cơ!

Không phải Chuẩn Hỗn Độn Cảnh không thể ngăn cản!

Càng làm cho đầu hắn đau chính là, thân pháp của Chu Hằng thật là quỷ dị, dường như có thể hoàn toàn không thấy không gian tồn tại, có thể tùy ý xuất hiện ở bất kỳ địa phương nào!

Điều này làm cho hắn quả thực không thể chống đỡ được!

– Hừ, tân Thánh nhân nhưng tông ta ở ngay tại Vĩnh Hằng Long Tinh, ngươi còn dám hành hung, thật sự là không biết sống chết!

Kỳ Sơn thật cũng không muốn nói ra bí mật này, nhưng tánh mạng của mình đã là ngàn cân treo sợi tóc, hắn đâu còn quản được Chu Hằng có thể sợ quá chạy mất hay không?

Không để Chu Hằng sợ quá chạy mất, hắn sẽ chết!

Như thế, sự lựa chọn của hắn còn không đơn giản sao?

Chu Hằng thoáng sửng sốt, Thạch Dương đến Vĩnh Hằng Long Tinh?

Đây cũng là lần đầu tiên Thạch Dương xuất môn sau khi bị tát vào mặt a?

Người này lòng dạ hẹp hòi, rõ ràng là Long Tộc đưa viện thủ ra ở thời điểm Bạch Cốt Tông nguy nan, cũng là chính bản thân hắn đưa sư muội yêu dấu vào Long Tộc, nhưng vừa quay đầu liền trở mặt!

Hắn đến Long Tộc là vì "báo thù" sao?

Tuy rằng Chu Hằng cho rằng Long Tộc hoàn toàn không nợ hắn, nhưng hiển nhiên Thạch Dương sẽ không cho là như vậy.

– Ta đây phải nắm chặt thời gian giết chết ngươi trước tiên!

Chu Hằng mỉm cười.

– Tôn chỉ của chúng ta chính là tuyệt không buông tha người xấu!

Đáng ghét, lại còn dám trêu chọc chính mình!

Kỳ Sơn tức giận vô cùng, nhưng hắn lại là ngay cả thời gian cãi lại cũng không có, một đường bay đi về phương hướng Thần Điện của lão Thanh Long, chỉ là không ngừng ngăn cản công kích của Chu Hằng.

Chu Hằng lập tức giật mình, Thạch Dương khẳng định liền ở chỗ của lão Thanh Long!

Xem ra, phải xuống tay nhanh hơn!

Hắn truy đuổi nhanh, ngay cả vòng thiên hà cũng tế ra, tuyệt không có thể để cho Kỳ Sơn có cơ hội chạy trốn!

Ầm! Ầm! Ầm!

Kỳ Sơn liên tục nôn ra máu, sau khi vòng thiên hà tế xuất, hắn rốt cục lâm vào tuyệt cảnh, cho dù là hắn liều mạng chống cự cũng không thể vãn hồi kết quả liên tiếp bị đánh, uy hiếp tử vong luôn lởn vởn ở đỉnh đầu của hắn!

Nhưng mà, tốc độ của cường giả 7 động là nhanh bực nào, bọn họ một chạy một đuổi, không bao lâu liền đã đi tới trên vùng trời của Tổ Long Điện!

– Sư …

Kỳ Sơn mừng rỡ, vội vàng kêu lên, nhưng vừa nói ra một chữ sư, hắn liền phát hiện mình cũng không nói nốt được chữ phụ nữa.

Bành!

Đầu của hắn trực tiếp theo quán tính bay lên, rơi xuống trên mặt đất, văng ra một cơn mưa máu!

Sau khi lăn liên tục vài vòng, đầu hắn mới dừng ở cửa chính của Tổ Long Điện.

Chương 1115: Trêu đùa Thánh nhân

Khi Thạch Dương đi ra từ Tổ Long Điện, liền nhìn thấy đồ đệ của mình. Hắn là đầu của đồ đệ mình đang dùng ánh mắt trống rỗng nhìn mình, trên mặt trên mặt có mừng rỡ, lại có vài phần khiếp sợ, rất là phức tạp.

Sắc mặt của hắn không khỏi trở nên u ám.

Chính là trong Vĩnh Hằng Long Tinh, người nào to gan lớn mật dám giết đồ đệ của hắn?

Hắn lập tức mở thần thức ra tìm tòi, máu huyết của Kỳ Sơn còn vô cùng mới, hẳn là vừa mới chết không lâu, hung thủ tuyệt không có đi xa!

Nhưng hắn vừa mới mở thần thức ra, lại phát hiện trên bầu trời không ngờ có một người lơ lửng!

Hung thủ!

Giết người lại còn không trốn?

Thật to gan!

Lông mày Thạch Dương không khỏi nhướn lên, lộ ra sắc mặt giận dữ, đây là khiêu khích trần truồng đối với hắn!

Tên nào to gan lớn mật như thế?

– Thạch lão huynh, chúng ta lại gặp mặt!

Chu Hằng phất phất tay, mặt tươi cười.

Chu … Chu Hằng?

Sắc mặt của Thạch Dương trong nháy mắt trở nên vô cùng đặc sắc, một lúc xanh một lúc đỏ lại một lúc trắng!

Bị Hoặc Thiên tát vào mặt trước mặt mọi người, đây là nhục lớn trong đời hắn, mà đầu sỏ gây nên hết thảy đúng là Chu Hằng!

Hắn thực ra không hận Hoặc Thiên, chỉ là hận Chu Hằng!

Đương nhiên, hắn không hận Hoặc Thiên là bởi vì không dám hận, người ta ở Hỗn Độn Cảnh có thể hoàn toàn nghiền ép hắn, hiện tại muốn tát vào mặt của hắn liền tát, đối thủ kinh khủng như vậy hắn dám hận sao?

Hận lại báo không được thù, chỉ có thể uổng công kìm nén mà bị nội thương, cho nên người "thông minh" như Thạch Dương, đương nhiên sẽ chọn không hận, không hận vậy cũng không cần giấu trong lòng.

Thạch lão huynh?

Trong lòng Thạch Dương dâng lên một đoàn ngọn lửa, tiểu tử này lại dám xưng huynh gọi đệ cùng mình? Quả thật, từ bối phận mà nói, Chu Hằng là sư đệ của Hoặc Thiên, gọi hắn một tiếng Thạch lão huynh cũng được!

Nhưng hắn là Thánh nhân a, thiên hạ chỉ có 5 người, đối với Thánh nhân nhất định phải tuyệt đối kính sợ!

Đừng nói Chu Hằng là sư đệ của Hoặc Thiên, chính là sư thúc sư bá của Hoặc Thiên, nhưng thời điểm đối mặt với một vị Thánh nhân, nhất định phải cung kính có thừa!

– Chu Hằng, không nghĩ tới lại gặp ngươi ở chỗ này! Tốt lắm,

tốt lắm! Phi thường tốt!

ads

Trong ánh mắt của Thạch Dương sát khí sôi trào, hắn tìm Chu Hằng đã mười năm, nhưng Minh giới quá lớn, nếu muốn tìm một người, đừng nói mười năm, chính là một ngàn năm, mười vạn năm đều là chưa đủ!!

– Giết đồ đệ của ta, ngươi thật to gan!

Chu Hằng cười ha ha một tiếng, nói.

– Sai lầm rồi, còn không dừng lại như vậy, còn có một người tên Âu Dương Đình, ta nhìn không vừa mắt, cũng cùng nhau thay Thạch lão huynh thanh lý môn hộ! Ta nói Thạch lão huynh, loại đồ đệ không chỉ biết bại hoại gia phong này ngươi vẫn là nên thu ít đi vài người đi! Ngươi tốt xấu gì cũng là thánh nhân, thời điểm thu đồ đệ chú ý một chút, ngươi nhìn lại xem hai người đồ đệ này của ngươi đều là mặt hàng gì? Có đúng hay không, Thạch lão huynh?

Mỗi khi hắn nói một tiếng Thạch lão huynh, sắc mặt của Thạch Dương sẽ xanh thêm một phần, sau khi đợi cho hắn nói xong, mặt của Thạch Dương đã từ xanh biến thành đen!

– Tiểu hữu, oan gia nên giải không nên kết. Bản tôn làm chứng, ngươi nhận sai, sự tình này sẽ bỏ qua!

Lão Thanh Long cũng đi ra theo, trong lòng hắn kinh hoàng, Chu Hằng thật không hỗ là sư đệ của Hoặc Thiên, năng lực rước lấy họa mạnh đến nổi kinh người, còn không có đi vào Hỗn Độn Cảnh đã bắt đầu giết đồ đệ của Thánh nhân!

Trò học từ thầy mà giỏi hơn thầy a!

– Bỏ qua?

Vẻ mặt Thạch Dương đầy sát khí.

– Hai gã đệ tử của bổn thánh sao có thể chết vô ích?

– Đúng vậy, ta giúp ngươi xử lý hai tên đệ tử bại hoại môn phong, tại sao có thể ra tay không công, ngươi phải ngay mặt cám ơn ta một mới đúng!

Chu Hằng cũng lắc đầu tỏ vẻ không thể cứ quên đi như vậy!

Thạch Dương tức giận đến toàn thân phát run, ngươi giết đồ đệ của ta, còn muốn ta cảm kích ngươi?

Ngươi cho ta là ngốc sao?

– Chu Hằng, ngươi đã bị Hoặc Thiên khai trừ khỏi Thái Hư Tông, còn có cái gì để dựa vào?

Thạch Dương đả kích nói, hắn hận Chu Hằng, hận đến mức không thể đơn giản một chưởng chụp chết Chu Hằng để giải hận, mà là phải tận khả năng đả kích Chu Hằng!

Thật là có!

Lão Thanh Long nói ở trong lòng, Chu Hằng bây giờ cùng Tiểu ma nữ kết thành vợ chồng, ngay cả đứa con cũng có! Hồng Nguyệt là ai? Hỗn Độn Cảnh đệ nhất thiên hạ! Đừng nói Hồng Nguyệt, chính là lão Thanh Long tới cũng đủ để tạo thành phá hư Bạch Cốt Tông. Trừ phi cả đời Thạch Dương không rời đi, coi chừng Bạch Cốt tinh vực!

Ngàn vạn lần không nên đánh giá thấp lực phá hoại của một vị cường giả Hỗn Độn Cảnh, nhất là 500 bước trở lên!

Hồng Nguyệt lại đi ra 1000 bước ở lĩnh ngộ pháp tắc, toàn bộ Minh giới chỉ có Hoặc Thiên mới có thể so sánh, vượt qua! Thạch Dương ngươi nếu giết Chu Hằng, như vậy Hồng Nguyệt trả thù cũng chỉ có một mình Thạch Dương có thể may mắn thoát khỏi, nhưng một đời Thánh nhân nhất định vĩnh viễn cô độc.

Chu Hằng mỉm cười, nói:

– Thạch lão huynh, nói chuyện khách khí một chút, không cần thất thố như vậy! Chúng ta đều là người có thân phận lớn, chó sủa không thích hợp với chúng ta, ngươi không cần tự cam đọa lạc!

Lão Thanh Long ở một bên nghe xong da mặt cũng nhăn lại, tiểu tử này miệng cũng quá độc a! Nếu đổi lại là hắn, nghe xong lời này cũng không thể nhẫn, chó sủa? So sánh Thánh nhân thành chó, như vậy thích hợp sao?

– Hảo! Hảo!

Thạch Dương toàn thân run run, sát khí trong đôi mắt lại càng ngày càng mãnh liệt, hắn vốn muốn đả kích Chu Hằng, lại không nghĩ rằng miệng lưỡi của đối phương ác độc như vậy, ngược lại chọc hắn giận gần chết!

Tiếp tục đấu võ mồm nữa, hắn chỉ có phần chịu thiệt!

Giết!

Thạch Dương dần dần bình tĩnh trở lại, làm gì cần tức giận với một người chết?

Hắn giơ tay phải lên, một mảnh tử khí bốc lên, Bạch Cốt nhất mạch tu chính là tử vong chi đạo!

– Thạch Dương Thánh nhân, cho bản tôn một lần mặt mũi, không nên động võ!

Lão Thanh Long vượt lên cản đường.

Thạch Dương cười ha ha, tiếng cười lại là lạnh như băng, chỉ có vô tận sát khí, hắn nói:

– Tiểu tử trước mắt này giết một đồ đệ của ta…

– Là hai người!

Chu Hằng xen mồm, thiện ý nhắc nhở.

Tay phải của Thạch Dương không nhịn được nắm chặt lại, tiếng vang khớp xương dữ dội liên tiếp phát ra, cho thấy nội tâm phẫn nộ lúc này của hắn.

– Ngươi còn muốn ta bán mặt mũi cho ngươi? Vậy mặt mũi của ta?

– Ngươi còn có mặt mũi? Không phải sớm bị Hoặc Thiên tát cho không còn sao?

Chu Hằng lại nói, giống như lời bộc bạch trong vở kịch.

Nếu nơi này không phải Vĩnh Hằng Long Tinh, lão Thanh Long khẳng định sẽ bật cười, cũng không có biện pháp, hiện tại hắn coi như là đương sự, lúc này lấy hòa giải là trách nhiệm, mà không phải châm ngòi thổi gió.

– Chu Hằng, ngươi cũng cho bản tôn một lần mặt mũi. Mọi người đều lùi một bước!

Lão Thanh Long cố sức giảng hòa.

– Hắc, hắc, bản tôn đã chết hai đồ đệ. Nên hữu nghị như thế nào?

Thạch Dương cười lạnh.

– Để tiểu tử này tự sát, bản tôn sẽ không truy cứu thân nhân của hắn, nếu không, cửu tộc liên tru!

– Khẩu khí thật lớn!

Âm thanh khinh thường trào phúng vang lên, lại là kiều mỵ êm tai, vô cùng dễ nghe.

Đây là ai a?

Thạch Dương giận dữ, Quả thực hoài nghi mình rốt cuộc có phải thánh nhân hay không, như thế nào có người dám đối kháng cùng hắn? Hắn quát to.

– Ai, đi ra!

Hồng Nguyệt bước ra, một cước đạp xuống chính là một đạo Huyết Nguyệt nở rộ, tôn quý, cao nhã, chư thiên pháp tắc nở rộ như đóa hoa vậy!

Phô trương như vậy, chính là Thạch Dương cũng làm không được!

Hắn là Thánh nhân, nhưng ở lĩnh ngộ pháp tắc hắn chỉ đi ra hơn 100 bước, mạnh là lực lượng, muốn cho pháp tắc cộng minh, thừa nhận hắn, để hắn sử dụng? Đừng mơ tưởng!

– Hồng Nguyệt?

Thạch Dương nhướng mày, làm thân của nguyên Bạch Cốt Thánh nhân, hắn tự nhiên nhận thức Hồng Nguyệt. Năm đó đã từng theo đuổi vị mỹ nữ tuyệt sắc vô cùng cường đại này, đáng tiếc lại bị Hồng Nguyệt tuyệt đối coi thường.

– Ngươi muốn giết phu quân của bản tôn?

Cho dù đối mặt với một vị Thánh nhân, Hồng Nguyệt cũng không có lòng kính sợ gì, trong khẩu khí giống như cư cao lâm hạ.

Trên thực tế, nàng đi ra 1000 bước ở lĩnh ngộ pháp tắc, Thánh nhân tất nhiên có thể đánh bại nàng, nhưng có thể chân chính uy hiếp được sinh mạng của nàng, cũng chỉ có Hoặc Thiên đồng dạng đi ra 1000 bước ở pháp tắc!

Huống chi là thánh nhân như Thạch Dương!

– Cái gì của ngươi?

Thạch Dương thiếu chút nữa nhảy dựng lên, Hoặc Thiên với Chu Hằng đã rất không minh bạch, hiện tại ngay cả Hồng Nguyệt cũng trở thành nữ nhân của Chu Hằng?

Hoặc Thiên với Hồng Nguyệt a, đây chính là hai đóa tuyệt thế kiều hoa của Minh giới, xinh đẹp phong tình không có nữ nhân thứ ba có thể sánh vai!

Năm đó có bao nhiêu nam nhân mong nhớ các nàng ngày đêm, nằm mộng cũng muốn cùng nhau thu thầy trò hai người vào hậu cung? Nhưng hết lần này tới lần khác hai nàng đều là cường đại đến thái quá, đừng nói thầy trò cùng thu, chính là một người trong đó cũng chỉ là hy vọng xa vời.

Thạch Dương đương nhiên cũng nghĩ tới xa như vậy, thậm chí thời điểm khi hắn thành Thánh còn có ý nghĩ tà ác, chính là lợi dụng thân lực lượng cường đại hiện tại của hắn cướp hai đóa kiều hoa về nạp thiếp!

Đáng tiếc, mộng đẹp của hắn lập tức liền bị Hoặc Thiên đánh cho tỉnh!

Mà hiện tại, một đối tượng ảo tưởng khác hắn cũng là nữ nhân của người khác! Hơn nữa, người khác này vẫn là Chu Hằng!

Không thể nhẫn nhịn a, không thể nhẫn nhịn a!

Thạch Dương cười lạnh, năm đó hắn quả thật bị Hồng Nguyệt tùy ý chà đạp, nhưng hiện tại hắn đã thành Thánh, lực lượng không biết đã tăng lên gấp bao nhiêu lần, đạt tới trình độ lấy lực phá pháp!

Ngươi ở pháp tắc lĩnh ngộ cao tới đâu, lại có thể chống cự lực lượng của Thánh nhân?

Chu Hằng nghiêng đầu, nói với Hồng Nguyệt:

– Đã thu thập thỏa đáng?

– Đương nhiên!

Hồng Nguyệt gật đầu.

Chu Hằng cũng cười cười, khi hắn biết Thạch Dương cũng tới Vĩnh Hằng Long Tinh, liền biết rằng sự tình không có khả năng hữu nghị, lập tức truyền âm cho Chu An, để hắn trở về

thông tri cho Hồng Nguyệt, đưa mọi người tiến vào Tiên Cư!

Không có lo toan cho người nhà, hắn mới có thể toàn lực đọ sức với một vị Thánh nhân!

Thạch Dương không phẩm không đức, Chu Hằng tin tưởng hắn làm được chuyện dùng người uy hiếp không biết xấu hổ đó.

– Ngươi dựa vào đâu mà giao thủ cùng ta?

Thạch Dương khinh thường nói.

Ầm!

Hồng Nguyệt ra tay, một đạo Huyết Nguyệt nở rộ, làm cho Thạch Dương không xuất thủ hóa giải không được, đây chính là một vị cường giả Hỗn Độn Cảnh 1000 bước, công kích của Hồng Nguyệt cho dù là không giết được hắn cũng có thể đả thương hắn.

– Hồng Nguyệt, ngươi bây giờ không phải là đối thủ bổn thánh!

Thạch Dương có vẻ rất thực nhẹ nhàng, dù sao, lực lượng của Thánh nhân quá cường đại, hắn nhìn Hồng Nguyệt, trong ánh mắt không che giấu vẻ chiếm giữ mãnh liệt.

– Làm nữ nhân của bổn thánh, bổn thánh có thể cân nhắc để cho tiểu tử này một con đường sống!

– Không biết xấu hổ!

Chu Hằng hừ một tiếng.

– Chúng ta đi!

– Còn muốn chạy?

Thạch Dương cười lạnh, bị một Thánh nhân để mắt tới, mặc kệ trời đất bao la, các ngươi có năng lực chạy đi nơi đâu?

Hồng Nguyệt một tay nắm lấy Chu Hằng, bước ra một cái đã là đi xa vô cùng, chính là Thạch Dương phong cấm thiên địa cũng đều vô dung, hắn ở pháp tắc bại bởi Hồng Nguyệt nhiều lắm!

– Không được đi!

Thạch Dương cũng không lo lắng, hắn đã khóa được hai người kia, mà liều mạng tốc độ, Thánh nhân là đệ nhất thiên hạ!

Nhưng hắn chỉ mới đuổi theo ra vài bước thì trên mặt đã biến sắc, bởi vì, Chu Hằng cùng Hồng Nguyệt rõ ràng là vọt xuống phía dưới Ma Hải!

Chương 1116: Chật vật mà chạy

Đây là đang tự sát?

Ma Hải là địa phương khủng bố bậc nào? Đó là nơi ngay cả Thánh nhân đều phải dừng bước! Sâu trong Ma Hải ngay cả Thánh nhân đều không dám đặt chân, khi bị vô số bóng ma bao vây, Thánh nhân đều sẽ có nguy hiểm ngã xuống!

Nhưng Thạch Dương lập tức gật đầu trong lòng. Bất kể Chu Hằng và Hồng Nguyệt chạy tới địa phương nào đều không có khả năng tránh được một vị Thánh nhân truy kích, ngược lại là ở trong Ma Hải này còn có một đường sinh cơ!

Bởi vì Tử Linh bóng ma quá đặc thù, chỉ có pháp tắc mới có thể thương tổn đến!

Đặc tính như vậy quyết định cho dù là Thánh nhân đều chưa chắc là lựa chọn tốt nhất đối phó Tử Linh. Ngược lại chỉ xem nắm giữ pháp tắc, đi càng xa đối phó Tử Linh càng hữu hiệu.

Hồng Nguyệt ở lĩnh ngộ pháp tắc đi ra 1000 bước, nghĩa là ở trong Ma Hải Hồng Nguyệt so với Thạch Dương càng có sức sát thương!

Tuy nhiên, cũng chỉ là càng có sức sát thương mà thôi!

Thánh nhân được thiên địa chiếu cố, lực phòng ngự cũng mạnh đến khủng bố, ngay cả Hỗn Độn Cảnh 1000 bước cũng chỉ là có thể gây tổn thương lại giết không chết, nhưng lực phòng ngự mạnh bao nhiêu?

Giết được nhanh, giết được nhiều cũng không đại biểu là có thể kiên trì được lâu hơn!

Thạch Dương chỉ thoáng do dự liền quyết định mạo hiểm đuổi tiếp.

Một là hắn quá hận Chu Hằng, hai là có được Hồng Nguyệt cũng là giấc mộng từ lâu nay của hắn. Giờ phút này cơ hội ngay tại trước mắt, hắn lại làm sao có thể bỏ qua.

Vút vút trước sau ba bóng người đều với tốc độ vô cùng nhanh tiến vào trong Ma Hải.

Lúc này thật đúng là chơi lớn rồi!

Lão Thanh Long nghĩ nghĩ, hắn mới không muốn tiến vào Ma

Hải! Tất cả mọi người đều không rõ ràng bằng hắn và ba đại Thần thú khác, hiểu biết nguy hiểm của Ma Hải. Mà cố tình Chu Hằng lại là khắc chế Tử Linh gắt gao!

Lúc này, ngay cả Thánh nhân đều phải xui xẻo!

Vẫn là nhanh chóng liên hệ Hoặc Thiên một chút đi, tuy rằng Hoặc Thiên đã đem Chu Hằng khai trừ khỏi Thái Hư Tông, nhưng chuyện giữa nam nữ ai lại có thể nói được rõ ràng chứ?

Thông báo một chút dù thế nào cũng không sai. Không thông báo vạn nhất để Chu Hằng xảy ra chuyện, về sau Hoặc Thiên trách tội thì làm sao bây giờ?

Hồng Nguyệt kẹp Chu Hằng cấp tốc mà đi, dọc theo đường đi chiến lực của nàng mở ra toàn bộ, vầng trăng máu oanh sát, dù là âm ảnh Tử Linh Hắc Động Cảnh cũng tuyệt đối không phải là địch thủ một hiệp của nàng, đều bị pháp tắc cao tới 1000 bước thuấn sát!

ads

Bởi vì lực sát thương khủng bố này, khiến tốc độ của nàng bỏ xa Thạch Dương mấy thân người!

Nhưng Thánh nhân dù sao cũng là Thánh nhân, lực sát thương

pháp tắc không được lại như thế nào, bằng vào khí lực mạnh mẽ cứng rắn xông qua!

Hồng Nguyệt dẫn đầu, nhưng muốn thoát khỏi Thạch Dương? Không có khả năng!

Trên thực tế, Hồng Nguyệt và Chu Hằng đều chưa từng nghĩ muốn thoát khỏi Thạch Dương. Không thấy Chu Hằng đều không mở vòng thiên hà ra sao? Vì chính là đem Thạch Dương tận khả năng kéo vào sâu trong Ma Hải, cùng Tử Linh "liên thủ" xử lý vị Thánh nhân mới này!

Có thể xử lý tốt nhất, không thể xử lý cũng phải đánh hắn sợ!

Địa phương có Ma Hải, Chu Hằng liền trời sinh đứng ở thế bất bại! Thánh nhân? Thánh nhân cũng phải đứng sang một bên!

– Ha ha ha, các ngươi chạy không thoát! Thạch Dương hừ lạnh, bởi vì chỉ lo truy kích, trên người hắn có mấy miếng góc áo đã bị Tử Linh cắt rách, nhưng cách thương tổn đến hắn lại còn xa.

– Có gan ngươi tiếp tục đuổi! Chu Hằng cười nói.

– Đồ chỉ biết dựa vào nữ nhân, không có tư cách nói chuyện ở trước mặt bản thánh!

Thạch Dương khinh thường nói.

– Dựa vào nữ nhân thì thế nào, vậy cũng phải có nữ nhân cho ngươi dựa vào mới được! Chu Hằng không thèm để ý, ôm eo thon của Hồng Nguyệt càng chặt: – Trên đời này hai nữ nhân xinh đẹp nhất, có mị lực nhất đều là của ta, ngươi liền ở một bên hâm mộ đi!

Thạch Dương bị đâm trúng yếu hại, không khỏi giận sôi!

Vì sao! Vì sao! Vì sao!

Giai nhân tuyệt sắc như vậy vì sao muốn nhào vào vòng tay của Chu Hằng? Tiểu tử này có gì tốt? Thiên hạ chỉ có năm thánh, điều này quyết định Chu Hằng dù có mạnh mấy đi nữa cũng chỉ có thể là Hỗn Độn Cảnh. Nhưng vì sao Hoặc Thiên và Hồng Nguyệt cứ muốn coi trọng tiểu nhân vật như vậy?

Hắn tức, hắn giận!

Hắn bất chấp tất cả muốn đánh chết Chu Hằng, sau đó cướp

lấy Hồng Nguyệt!

Dưới chấp niệm cuồng nhiệt như vậy, hắn đuổi sát không bỏ, vô tình đã hai ngày qua đi.

Đạt tới độ sâu như vậy, dù là Hồng Nguyệt cũng không có khả năng như đi dạo sân nhà, lượng lớn Âm Ảnh Tử Linh cấp Hắc Động xuất hiện. Hơn nữa còn có lượng lớn tồn tại đạt tới 30 bước, trước sau tiếp bước nhào lên, lực sát thương vô cùng khủng bố!

Nhìn lại Thạch Dương thì tốt hơn nhiều, lực sát thương của hắn không bằng Hồng Nguyệt nhưng năng lực phòng ngự lại hơn xa, tuyệt đối có thể kiên trì lâu hơn Hồng Nguyệt.

– Từ bỏ đi! Thạch Dương ở phương xa nói, một đường khó khăn giết qua, hắn nhìn thấy Hồng Nguyệt đã không đủ sức đi tới… Âm Ảnh Tử Linh thật sự quá nhiều!

– Xấp xỉ rồi! Hồng Nguyệt nói.

Chu Hằng gật đầu, hắn vẫn như cũ ôm eo Hồng Nguyệt, cúi đầu hôn lên môi Hồng Nguyệt một cái.

Mua vui trong cái chết sao?

Nhưng hành vi thân mật như vậy lại khiến Thạch Dương nhìn mà trong mắt phun lửa, dường như lão bà của mình đang ngoại tình, chỉ muốn một chưởng đập chết Chu Hằng!

Ông đúng lúc này, một quầng sáng từ trong cơ thể Chu Hằng trào ra, phóng ra hào quang thần thánh, giống như bông tuyết bay vào trong lửa, Tử Linh bốn chung quanh trong nháy mắt hóa thành tro tàn!

Điều này làm sao có thể!

Thạch Dương trợn mắt há mồm, lúc Thiên Thần Đại Hội tuy là bộc phát tử triều siêu cấp, nhưng hắn sớm bị Hoặc Thiên đánh mặt đuổi đi, căn bản không tận mắt thấy kỳ tích lúc ấy Chu Hằng bày ra!

Hiện tại, hắn cần vì thế mà trả giá lớn!

Chu Hằng đem khoảng cách của ánh sáng thiên hà khống chế ở trong vòng một trượng, khu vực này chính là vùng cấm Tử Linh, bất kỳ Tử Linh đều kính mà ở xa, căn bản không dám bước vào!

Tất cả Tử Linh toàn bộ phát động công kích hướng về Thạch Dương!

Áp lực của hắn tăng vọt!

Nguyên bản Tử Linh có hai điểm công kích, bất kể là Thạch Dương hay là Hồng Nguyệt đều là vô cùng cường đại, đủ để kiềm chế. Nhưng hiện tại thì sao, căn bản không có một con Tử Linh nào có gan bước vào cái vòng kia, như vậy liền đơn giản- Thạch Dương trở thành đối tượng công kích duy nhất.

Thánh nhân là rất cường đại, nhưng cường đại này là thể hiện ở lực lượng, cố tình Âm Ảnh Tử Linh không sợ nhất chính là lực lượng thuần túy đả kích. Tương đương với đem cấp Thánh nhân đánh rớt xuống Hỗn Độn Cảnh!

Thạch Dương lấy ra một cái đầu lâu màu trắng, vừa thúc phát, khí tử vong cuốn khắp, nơi đi qua lập tức có mấy vạn Tử Linh đồng thời diệt sạch! Nhưng trong Ma Hải lại có bao nhiêu Tử Linh? Có đầu nguồn không ngừng cung cấp, giết một con thậm chí có thể ra hai, ngươi cứ việc giết là được!

Mà trên người Thạch Dương cũng xuất hiện miệng vết thương, bị mười mấy vạn Tử Linh Hắc Động Cảnh nhắm vào, có thể không bị thương sao?

Tiếp tục như vậy không phải là biện pháp!

Thạch Dương nhìn Chu Hằng, lập tức có ý tưởng.

Vút hắn mạnh mẽ đánh ra vòng vây, xông về phía Chu Hằng.

Chu Hằng mỉm cười, một tay ôm Chu Hằng, thân hình bay bay, tiếp tục rơi về phía sâu trong Ma Hải.

Ánh sáng thiên hà mở đường, Âm Ảnh Tử Linh phía trước tránh không kịp, dù là tránh không khỏi cũng sẽ dưới sự chiếu rọi của ánh sáng thiên hà trong nháy mắt thành tro, căn bản sẽ không ảnh hưởng đến tốc độ tiến tới của Chu Hằng.

Nhưng Thạch Dương thì sao, chung quanh hắn đều có vô số Âm Ảnh Tử Linh đang đồng thời công kích. Hơn nữa theo thời gian trôi qua, sẽ còn hấp dẫn tới Tử Linh càng mạnh, hắn từng bước khó khăn!

Không có khả năng đuổi kịp!

Thạch Dương lập tức cho ra kết luận ở trong lòng, hơn nữa, nếu tiếp tục xâm nhập, hắn gặp phải nguy hiểm càng lớn!

Lui!

Thạch Dương tuy rằng trong lòng phẫn nộ, nhưng không thể không bất đắc dĩ tiếp nhận kết quả này. Hắn chẳng những không giết được Chu Hằng, còn phải lập tức lui lại, nếu không nguy rồi!

Hắn lập tức xoay người chạy!

– Này, Thạch lão huynh, chạy gấp vậy làm chi? Hắn vừa chạy, Chu Hằng lập tức liền đuổi, chỉ là vẫn duy trì khoảng cách tuyệt đối. Dù sao luận chiến lực chân thật dù là Hồng Nguyệt cũng không phải là đối thủ của Thạch Dương!

Thánh nhân cùi mấy đó cũng là Thánh nhân!

Thạch Dương giận dữ, thật muốn lật tay một chưởng đập chết Chu Hằng. Nhưng khoảng cách quá xa, hắn căn bản không có khả năng làm được! Hơn nữa, hắn chỉ cần vừa dừng lại, liền bị vô số Âm Ảnh Tử Linh bao vây, càng thêm khó thể thoát thân.

Loại chuyện sẽ chỉ làm mình không công rơi vào nguy hiểm, hắn đương nhiên sẽ không làm!

Tiếp tục chạy!

Chỉ cần ra khỏi Ma Hải, đó chính là hắn làm chủ!

Nhưng muốn ra ngoài khó!

Sau hai ngày này, trong Ma Hải có lượng lớn Âm Ảnh Tử Linh đuổi tới, hơn nữa còn đều là cấp Hắc Động, đủ để tạo thành uy hiếp cực lớn đối với Thánh nhân! Mặt khác, Hồng Nguyệt cũng không nhàn rỗi, thi thoảng bổ ra một chưởng, pháp tắc 1000 bước vận chuyển, cho dù không giết được Thánh nhân cũng có thể tạo thành uy hiếp tương đối. Càng mấu chốt chính là, có thể làm chậm tốc độ đi tới của Thạch Dương!

Điều này khiến cho Thạch Dương rất bị thương, bởi vì Hồng Nguyệt có thể tùy ý đánh loạn, cho dù là "ngộ thương" lượng lớn Âm Ảnh Tử Linh cũng không sao, căn bản không có một con Tử Linh nào sẽ xông về phía đoàn hào quang kia!

Thạch Dương tương đương phải chiến với Tử Linh của toàn bộ Ma Hải và Hồng Nguyệt liên thủ!

Đây căn bản không có phần thắng, nếu là Ma Hải dễ đối phó như vậy, cũng không cần bốn đại Thần thú nhiều thế hệ trấn thủ!

Vết thương trên người Thạch Dương nhiều lên, cho dù là Thánh nhân được xưng bất tử bất diệt, vậy cũng phải xem hắn bản thân có tự tìm đường chết hay không. Chạy tới Ma Hải, loại địa phương căn nguyên thiên địa sơ khai.

Hồng Nguyệt lại nhíu mày, nói: – Khả năng giết không chết!

Chu Hằng gật đầu, dù sao bọn họ cũng không đem Thạch Dương dẫn tới đáy Ma Hải, cho Thạch Dương cơ hội có thể thoát thân.

– Tuy nhiên, dù hắn có thể thoát thân cũng phải tróc một lớp da! Hắn cười nói.

Ở thế giới này, Thánh nhân chính là tượng trưng của vô địch, có thể chống lại Thánh nhân cũng chỉ có Thánh nhân! Hai người bọn họ lại có thể làm cho một Thánh nhân vết thương lớp lớp chật vật mà chạy, nói ra tuyệt đối có thể làm cho bọn họ trở thành truyền kỳ bất hủ!

Vết thương trên người Thạch Dương càng ngày càng nhiều, thương thế cũng càng ngày càng nặng. Tóc tai bù xù, máu thánh vãi loạn, nào còn có một tia uy nghiêm của Thánh nhân?

Nhưng Thánh nhân dù sao cũng là Thánh nhân. Hai ngày sau, Thạch Dương từ trong Ma Hải bắn ra, đầu không thèm quay, cũng không thèm nói một tiếng, trực tiếp rời đi.

Hắn bị thương quá nặng, phải ngay lập tức chữa thương, nếu không sẽ thương đến căn cơ, vĩnh viễn không có khả năng có thêm tiến bộ về lĩnh ngộ pháp tắc!

Lão Thanh Long ngay lập tức cảm ứng được, không khỏi lắc lắc đầu. Đối với kết quả này hắn sớm có đoán trước, dù sao ở trong Ma Hải ai cũng không có khả năng là đối thủ của Chu Hằng. Nhưng tận mắt nhìn thấy một gã Thánh nhân lại chật vật như vậy chạy trốn, vẫn khiến hắn giật mình không thôi.

Thái Hư nhất mạch thật đúng là khắc tinh của Thạch Dương!

Đầu tiên là Hoặc Thiên điên cuồng tát tai Thạch Dương, lại có Chu Hằng, Hồng Nguyệt liên thủ chỉnh cho Thạch Dương vết thương lớp lớp, chật vật mà chạy. Quả thật chính là bát tự xung khắc!

– Tổ Long đại nhân, Thạch Dương này làm sao lại đột nhiên chạy tới Vĩnh Hằng Long Tinh? Khi Chu Hằng gặp lại lão Thanh Long, không khỏi hỏi.

– Hắn đưa ra một yêu cầu, mỗi tháng muốn Long tộc dùng Tiên Cư cung cấp hắn 1 tỉ sinh linh!

Lão Thanh Long nói.

Chu Hằng nhướng mày, muốn nhiều sinh linh như vậy làm chi?

– Hắn còn nói, Bạch Cốt Tông, Kim Dương Tông hiện tại đều là một thành viên của Bổ Thiên Giáo, người không tuân chính là cùng hai đại Thánh nhân là địch!

Chương 1117: Mưu đồ cái gì

Hai đại Thánh nhân liên thủ rồi?

Vì cái gì!

Chu Hằng hoàn toàn không rõ. Thánh nhân chính là thiên hạ vô địch, tổng cộng chỉ 5 vị như vậy, cần gì liên thủ?

Vì đối phó Hoặc Thiên?

Như vậy trừ phi bọn họ mọi lúc đều phải quấn quít một chỗ, nếu không chỉ cần có lúc lạc đàn, ai có thể ngăn Hoặc Thiên? Thậm chí, hai người liên thủ đều chưa chắc là đối thủ của Hoặc Thiên!

Khả năng này không lớn. Trừ Ma Hải, vùng đất khởi nguồn thiên địa, đại ma đầu thần bí, trên đời này căn bản không có tồn tại giết chết được Thánh nhân! Đừng nhìn Hoặc Thiên vả mặt Thạch Dương rất dễ dàng, nhưng muốn đánh giết đối phương lại căn bản là chuyện ckn.

Hơn nữa liên thủ thì liên thủ, còn đáng để đem hai phái tạo thành một giáo mới sao?

Bổ Thiên Giáo?

Giọng điệu thật lớn, ngay cả trời đều có thể vá sao?

Chu Hằng trầm tư, không có khả năng chỉ có một mình hắn biết sự uy hiếp của Ma Hải. Tỷ như Hoặc Thiên mười mấy năm trước liền đã dự đoán trong trăm năm Ma Hải sẽ tai họa lan tràn. Thạch Dương, Đế Khuyết đều là Thánh nhân, cho dù thực lực kém một chút đó vẫn là Thánh nhân, đồng dạng là nhân vật vâng chịu ý chí thiên địa mà lên ngôi, làm sao có thể không hề có cảm giác?

Cho nên, bọn họ cũng có thể biết được Ma Hải mở rộng. Đối với điểm này, Chu Hằng cũng không có gì kỳ quái, nhưng hai đại Thánh nhân vọng tưởng "vá trời"? (bổ thiên)

Trời này vá được sao?

Không nói gì khác, bọn họ có thể tiến vào đáy Ma Hải sao?

Ngay cả điểm ấy đều làm không được, nói gì vá trời!

– Mỗi một tháng đều muốn 1 tỉ sinh linh, bọn họ đến tột cùng muốn làm gì? Chu Hằng nhìn về phía Hồng Nguyệt, vị này đồng dạng là môn hạ Thánh nhân, nên biết bí ẩn. Hắn tuyệt đối không tin tưởng hai đại Thánh nhân cần nhiều sinh linh như vậy là muốn từ trong đó chọn lựa thiên tài để làm đồ đệ của mình.

Hồng Nguyệt sau khi thoáng suy tư, nói: – Trừ huyết tế ra, còn có gì mới cần nhiều sinh linh như vậy?

Huyết tế!

Chu Hằng trong lòng cả kinh. Thế giới này rất kỳ diệu, bất kỳ cấm chế đều có thể bị huyết tế phá giải. Như vậy cấp bậc huyết tế cần 1 tỉ sinh linh… không đúng, là mỗi tháng đều phải 1 tỉ sinh linh, huyết tế như vậy lại là cấp bậc gì, lại bì sao muốn phá mở cấm chế như vậy?

Thạch Dương, Đế Khuyết khẳng định không phải người điên, bọn họ biết mình đang làm gì. Như vậy… Vá trời? Nhưng huyết tế là phá hoại, tuyệt đối không phải là vá trời!

– Ngoài ra, Thạch Dương còn muốn cưới Toa Toa! Lão Thanh Long hết sức tức giận nói, đây nhưng là con gái duy nhất của hắn hiện tại!

ads

Thánh nhân này!

Chu Hằng cũng không biết nên nói gì, Thánh nhân bị vả năm đó tự tay đưa ra sư muội âu yếm, hiện tại sau khi lực lượng tăng nhiều, không ngờ bắt đầu trả thù xã hội!

– Ta nghĩ… ta nên đi Thái Hư tinh vực một chuyến!

Hắn nói.

– Ngươi không sợ sư phụ chặt ngươi? Hồng Nguyệt nhếch khóe miệng.

– Còn không phải là nàng gây ra, hừ! Chu Hằng tức giận nói. Lúc trước nếu không phải Hồng Nguyệt không thể khống chế chính mình đẩy ngược hắn, đến mức khiến Hoặc Thiên tức giận lớn vậy sao?

Tuy nhiên, hắn cũng chỉ là nói vậy mà thôi, một lần đẩy ngược đổi lấy một đứa con trai, khoản nợ này tính thế nào đều không thiệt!

– Đáng ghét! Hồng Nguyệt nguýt hắn một cái, vô cùng quyến rũ.

Lão Thanh Long nhìn mà da mặt liên tục co giật, hắn vạn lần không ngờ Hồng Nguyệt còn có lúc có vẻ nữ nhân như vậy. Trong ấn tượng của hắn, Hồng Nguyệt kỳ thật cùng ma quỷ mặt xanh nanh vàng không có gì khác biệt, căn bản là cùng với mỹ nữ tuyệt thế chả có quan hệ gì!

Hắn lúc này mới nghĩ đến, lần này không ngờ ở gần Hồng Nguyệt thời gian dài như vậy, trí nhớ đau đớn khắc sâu năm đó lập tức ùa lên, biểu tình của lão Long lập tức bắt đầu mất tự nhiên.

Bóng ma trong lòng lão Thanh Long này cũng không nhẹ!

– Ta đi Thái Hư tinh vực, nàng chiếu cố tốt chính mình và những người khác! Chu Hằng dặn dò.

Hồng Nguyệt gật gật đầu, đem gương mặt xinh đẹp áp sát vào ngực Chu Hằng, nói: – Lần này, tốt nhất có thể cũng đem sư phụ lừa đến, chúng ta vĩnh viễn cùng một chỗ!

– Lừa? Nàng cho rằng ta là loại người đó sao? Chu Hằng ôm eo của nàng, nói với giọng bất mãn.

– Ngươi là nam nhân tốt nhất trên đời! Hồng Nguyệt dịu dàng nói, nàng biết khi nào có thể làm nữ vương, lại khi nào cần thỏa mãn hư vinh đại nam tử của Chu Hằng một chút.

Quả nhiên, Chu Hằng lập tức vừa lòng nở nụ cười.

Lão Thanh Long nhìn không được, khẽ ho khan một tiếng. Trong mắt hắn, Chu Hằng ôm nào phải mỹ nữ tuyệt thế gì, mà là một thanh kiếm, một ngọn lửa, một đống phiền toái lớn!

– Đi thôi! Chu Hằng ôm ôny, rời khỏi Tổ Long Điện về nhà.

Tuy nhiên hiện tại tất cả mọi người đều tiến vào Tiên Cư, nơi này trống rỗng, Chu Hằng cũng không vội mà cho mọi người ra ngoài, mà là mang theo Hồng Nguyệt cũng tiến vào trong Tiên Cư, nói rõ với mọi người một chút, hắn lại phải rời khỏi một đoạn thời gian.

Các nàng đã thói quen hắn chạy ngược chạy xuôi, trên thực tế 10 năm này Chu Hằng không ngờ một mực ở lại Vĩnh Hằng Long Tinh đã là một kỳ tích. Các nàng cũng cảm thấy mỹ mãn, chỉ dặn dò hắn một đường cẩn thận.

– Cha, ta đi cùng người! Chu An nhảy tới, giống như con khỉ.

– Ngươi đi làm chi? Chu Hằng phất phất tay: – Ở Vĩnh Hằng Long Tinh gây rối còn chưa đủ, muốn đi Thái Hư Tông tiếp tục gây phiền hay sao?

– Ta muốn đi xem xem Hoặc Thiên di nương, đến tột cùng xinh đẹp cỡ nào! Tiểu tử này nói.

– Nếu là rất đẹp rất đẹp thì sao?

Chu Hằng hỏi.

– Vậy tự nhiên phải coi kỹ không thể cho người khác cưới, chờ ta lớn lên, chính là vợ của ta! Chu An nói với vẻ đương nhiên.

Cái này ai dậy hắn?

Sao cảm giác mùi con lừa đen thật đậm? Con lừa đê tiện này chính là nhìn thấy thứ tốt là muốn giấu đi!

– Con lừa… Chu Hằng lớn tiếng gọi.

– Ồn ào gì thế, bổn tọa đang ngủ, ngươi làm Lư đại gia tỉnh, đền nổi sao? Con lừa đen một đường chạy chậm, trên người treo vàng móc bạc, treo đầy trang sức… Thằng này đã không thỏa mãn chỉ mặc một cái váy hoa!

Chu Hằng thở dài, nói: – Ngươi quả thật ban cho chữ đê tiện một tầng ý nghĩa mới!

– Bổn tọa thật siêu quần bạt tụy như vậy, nổi bật siêu tuyệt? Con lừa đen hai mắt tỏa sáng, không hề cảm thấy đê tiện thẹn thùng gì.

– Thôi, cũng lười nói với ngươi, nhưng ngươi về sau cách con ta xa một chút, không nên dạy hư hắn nữa… Thôi, ngươi vẫn là theo ta đi đi! Chu Hằng nghĩ nghĩ, xách con lừa đen liền đi.

– A, mau buông bổn tọa ra, bổn tọa còn có một khoản mua bán lớn muốn làm! Con lừa đen liên tục giãy giụa, nhưng làm sao địch nổi Chu Hằng lực lớn. Hai chân tuy rằng bào ra một khe sâu ở trên mặt đất, nhưng vẫn chỉ có thể đi vào khuôn khổ.

Con lừa đê tiện này tốc độ tu luyện cũng nhanh khiến người giận sôi. Tuy rằng thực lực hơi thấp hơn Chu Hằng, nhưng cũng bước vào 5 động, kém chỉ vẻn vẹn một cảnh giới nhỏ mà thôi!

Nên biết, Chu Hằng nhưng là có được lốc xoáy sao, còn có Hồng Nguyệt một mực giúp hắn gia tốc hấp thu linh khí, lại

thêm lúc trước ăn nhiều thánh dược như vậy. Nhưng con lừa đen chính là dựa vào chính mình!

…Nó cũng không thể nói là dựa vào chính mình, mà là dựa vào Thiên Địa Quả trong cơ thể kia. Bởi vì con lừa đê tiện này căn bản không bỏ bao nhiêu thời gian vào tu luyện!

Làm sao cảnh giới càng cao, tốc độ tu luyện của con lừa đê tiện này ngược lại càng nhanh, giống như là sinh trưởng ngược vậy?

Không trách lúc trước Hồng Nguyệt đều muốn đem con lừa đê tiện này nấu ăn, hiện tại nghĩ lại, Thiên Địa Quả này thật sự là không tầm thường!

Chu Hằng kéo con lừa đen bắt đầu xuyên qua tinh không.

Tuy rằng pháp tắc Không Gian của hắn vẫn chỉ là 20 bước, nhưng Tuệ Tinh Môn cũng không phải là từ lĩnh ngộ mà đến. Theo cảnh giới của hắn tăng lên cũng trở nên càng ngày càng mạnh, tốc độ so với khi ở Hắc Động Vương ít nhất tăng lên gấp ba lần!

Lần này, hắn chỉ vẻn vẹn mất hai tháng liền đi tới Thái Hư tinh vực.

Ngựa quen đường cũ, hắn lại cất bước, Tuệ Tinh Môn lóe lên, hắn đã xuất hiện ở trong cung điện kia của Hoặc Thiên.

– Ngươi thật to gan! Thanh âm trong trẻo lạnh lùng của Hoặc Thiên lập tức vang lên.

– Có việc, việc rất gấp! Chu Hằng nghiêm nghị nói.

– Con của ngươi ra đời rồi?

Hoặc Thiên hỏi.

Làm sao đột nhiên hỏi chuyện này?

Chu Hằng theo bản năng gật gật đầu, nói: – Ra đời rồi!

– Nam hay nữ?

Hoặc Thiên bắt đầu nói đông nói tây, đều là chuyện vụn vặt không quan trọng gì, thẳng đến khi Chu Hằng nói đến miệng nóng lưỡi khô, lúc này mới gọi đến một vườn hoa. Thiên nữ tuyệt thế này vẫn như cũ hai chân trần ngồi trên hoa đào, tĩnh lặng, tuyệt mỹ.

– Bổn tọa ra ngoài đi dạo, các ngươi tán gẫu, không quấy rầy! Con lừa đen rất thức thời chạy ra ngoài, nhưng nếu để Chu Hằng nói, con lừa đê tiện này chính là lại ngứa tay.

– Nếu ngươi dám động một món đồ nơi này, ta liền chặt bốn chân của ngươi! Hoặc Thiên lạnh nhạt nói.

Phịch!

Con lừa đen ngã thật đau, quả nhiên nó chính là ôm chủ ý như vậy.

Chu Hằng nhìn Hoặc Thiên, trong ánh mắt có tưởng niệm nồng đậm, qua một hồi lâu mới nói: – Theo ta về nhà đi!

– Ngươi chạy tới chính là vì nói với ta chuyện này? Hoặc Thiên như cười như không nhìn hắn.

– Ha ha, chỉ là thuận tiện…

Bịch!

Chu Hằng còn chưa nói dứt, liền bị Hoặc Thiên một đòn nghiêm trọng đánh mạnh vào bụng, trực tiếp ngã xuống đất, đau đến nhíu chặt mày căn bản không đứng lên nổi.

– Người nào!

– Cuồng đồ lớn mật!

Bởi vì tiếng vang của một đòn này, tám gã thị nữ của Hoặc Thiên cũng cảm thấy động tĩnh, nhao nhao vọt vào. Khi nhìn thấy Chu Hằng, các ngươi đều giận dữ. Nam nhân thối tha này lại dám vụng trộm lẻn vào nhìn trộm tông chủ đại nhân của các nàng.

– Các ngươi ra ngoài đi! Hoặc Thiên phất phất tay.

Tám gã thị nữ tuy rằng không cam lòng nhưng càng không dám vi phạm ý chí của Hoặc Thiên, chỉ có thể oán hận rời đi.

Chu Hằng vuốt bụng ngồi dưới đất, cũng không đứng lên, nói:
– Nàng xuống tay thật ác!

– Ai cho ngươi nói lung tung! Hoặc Thiên lạnh lùng nói.

Nói lung tung? Chỗ nào nói lung tung!

Chu Hằng ở trong đầu nhớ lại chuyện vừa xảy ra, không khỏi giật mình tỉnh ngộ – Hắn nói muốn Hoặc Thiên cùng mình về nhà chỉ là thuận tiện, chính là câu nói này kích thích đến Hoặc Thiên!

Đối với Hoặc Thiên mà nói, đây hẳn là chuyện lớn bậc nhất nhỉ? Nhưng hắn rồi lại chỉ nói thuận tiện, có thể không ăn đòn sao?

Chỉ là đôi thầy trò này sao đều thích dùng bạo lực như vậy chứ?

Chu Hằng cười hắc hắc, nói: – Nàng hiểu lầm, ta đương nhiên vạn phần hy vọng nàng theo ta về nhà. Nhưng lần này, là chuyện của hai Thánh nhân khác!

Hoặc Thiên nhíu mày, nói: – Chuyện gì xảy ra?

Chu Hằng đem chuyện Thạch Dương chạy tới Vĩnh Hằng Long Tinh phát uy nói một lần, sau đó nói: – Ta đoán mục đích của Bổ Thiên Giáo là muốn phá vỡ một loại cấm chế cường đại nào đó trong thiên địa, nhưng đến tột cùng là cấm chế gì cần loại huyết tế cấp bậc này?

– Nàng cũng là Thánh nhân, hẳn là biết chuyện này!

Hoặc Thiên nhắm mắt trầm tư, qua một hồi lâu sau, nói: – Có lẽ bọn họ muốn phá vỡ cấm chế, là vì phóng thích một người bị nhốt trên triệu năm!

Chu Hằng trong lòng cả kinh, bật thốt: – Đại ma đầu thần bí bị nguyên 5 thánh trấn áp!

Chương 1118: Tới cửa chất vấn

Nếu quả thật là như thế, như vậy Thạch Dương và Đế Khuyết thật đúng là bệnh tâm thần!

Sư phụ của bọn họ đều là vì trấn áp, phong ấn đại ma đầu kia mà hy sinh chính mình, nhưng hai người này lại muốn đem đại ma đầu kia thả ra? Điên rồi!

Năm thánh cường đại, vâng chịu ý chí thiên địa, bọn họ liên thủ phong ấn khẳng định là cấm chế cường đại nhất trên đời này!

Nhưng thế giới này quá kỳ diệu, huyết tế có thể phá mở hết thảy cấm chế, chỉ xem quy mô huyết tế như thế nào… Hoặc là nói, "tế phẩm" huyết tế sử dụng chất lượng như thế nào!

Phong ấn của năm thánh cũng không phải là không thể phá!

Chu Hằng nhướng mày, nói: – Vậy bọn họ làm vậy có chỗ tốt gì? Năm thánh chính là mạnh nhất thiên hạ, cho dù là Thạch Dương và Đế Khuyết không phải là đối thủ của Hoặc Thiên, nhưng song phương ít nhất là ở trên cùng một tầng thứ.

Nhưng đại ma đầu thần bí kia lại rõ ràng mạnh hơn một đoạn!

Rõ ràng chính mình đã là mạnh nhất thiên hạ, lại cứ muốn tìm một người ra đè chính mình, có bệnh sao?

– Về phần tại sao, chỉ cần hỏi bọn họ không phải là sẽ biết!

Hoặc Thiên hừ một tiếng: – Chúng ta đi Bạch Cốt Tông!

Trong ánh mắt của nàng bùng cháy phẫn nộ. Thạch Dương kia lại dám đuổi giết Chu Hằng? Thật can đảm! Nàng đuổi Chu Hằng ra tông, đó là chuyện của hắn, những người khác đối với Chu Hằng động tay động chân như vậy tuyệt đối không thể nhịn!

Cho nên, trạm thứ nhất của nàng chính là Bạch Cốt tinh vực.

Chu Hằng cũng không kịp gọi con lừa đen, Hoặc Thiên đã một tay nhấc hắn lên, trực tiếp vượt qua tinh vực.

Ở lĩnh ngộ pháp tắc, Hoặc Thiên cũng không mạnh hơn Hồng Nguyệt bao nhiêu. Nhưng nàng là Thánh nhân, có thể hữu hạn phá vỡ trói buộc thiên địa, tốc độ ít nhất gấp ba Hồng Nguyệt! Vẻn vẹn một tháng sau, bọn họ liền đi tới Bạch Cốt tinh vực.

– Thạch Dương, lăn ra đây cho ta! Hoặc Thiên nói, thanh âm tuy rằng không cao nhưng lại ầm ầm truyền khắp Bạch Cốt tinh vực.

Trong nháy mắt, toàn bộ tinh vực đều sôi trào!

Người nào lại dám gọi tông chủ đại nhân của bọn họ lăn ra gặp? Ngươi cmn là ai hả? Không biết tông chủ đại nhân chính là Thánh nhân mạnh nhất thiên hạ sao?

Rất nhanh, từng bóng người từ trong các tinh vực dâng lên, mỗi người đều đằng đằng sát khí. Bọn họ đều muốn xem xem kẻ gan lớn bằng trời này là ai!

Một đôi nam nữ thanh niên!

ads

Nam anh tuấn, nữ tuyệt đẹp, hay cho một đôi người ngọc!

– Trời, trên đời lại có nữ nhân xinh đẹp như vậy!

– Nếu có thể ngủ một đêm…

– Không, chỉ cần có thể sờ một chút…

– Chết cũng cam lòng!

Chu Hằng giận dữ, đây nhưng là nữ nhân của hắn, há cho phép bọn họ nói lời ô uế? Hắn rảo bước mà ra, quát:

– Ngươi ngươi ngươi, cả ngươi nữa, đều lăn ra cho ta! Hắn liên tiếp chỉ vào mấy người.

– Tiểu tử thật cuồng ngạo! Mấy người bị điểm danh tự nhiên không hề sợ hãi, đây nhưng là Bạch Cốt tinh vực, có Thánh nhân mạnh nhất thiên hạ tọa trấn, rồng đến cũng phải cuộn, hổ đến cũng phải nằm!

Bọn họ nhao nhao tiến lên, vây quanh Chu Hằng, trong nháy mắt không che giấu sát khí.

Chu Hằng lấy hắc kiếm ra, hắn chưa từng nhìn thấy một người

khiến hắn cảm thấy còn có thuốc chữa ở Bạch Cốt Tông này!

Nếu đã như vậy, vậy đại khai sát giới thì như thế nào?

Tuy rằng hắn hiện tại tăng lên một cảnh giới nhỏ cần tinh khí sinh mệnh nhiều đến dọa người, nhưng chút nào hay chút ấy, dù sao cũng có thể có tăng lên! Hơn nữa, người nơi này cũng không ít!

– Trước xử lý tiểu tử chướng mắt này, lại cùng tiểu nương tử kia "trao đổi, trao đổi"! Mấy người kia đều cười nói.

Bọn họ nhao nhao ra tay, hắc động mở ra, ánh sáng phù văn lóng lánh!

Vừa ra tay chính là toàn lực ứng phó!

Dù sao, Chu Hằng cũng là cấp bậc 6 động!

Chu Hằng cười lạnh một tiếng, vòng thiên hà thả ra. Ông hào quang lóe lên, sáu người đối phương đều trong nháy mắt ngưng lại! Hắn giơ kiếm chém ra, phốc phốc trong nháy mắt liền có ba cái đầu người bay lên!

Không phải Chuẩn Hỗn Độn Cảnh căn bản không có khả năng địch nổi pháp tắc Không Gian trong hắc kiếm. Sinh cơ lập tức bị pháp tắc hỗn loạn vỡ nát, hóa thành vô số hạt bị hắc kiếm hấp thu.

– Cái… cái gì! Vừa giao thủ liền chết một nửa, ba người còn lại đều khiếp sợ.

Sáu người bọn họ mặc dù có mấy người cảnh giới thấp hơn Chu Hằng, nhưng ít nhất cũng đạt tới 5 động. 5 động! Chính là nhân vật ngay cả Hỗn Độn Cảnh đều phải để vào trong mắt, nhưng ngay cả một chiêu của Chu Hằng đều không tiếp được!

Đây là đang nằm mơ sao?

– Thật to gan, lại dám chạy đến Bạch Cốt Tông ta giương oai làm càn! Ba người kia nào còn dám công, đều mạnh miệng.

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Gọi tông chủ của các ngươi ra, ta đập như thường!

Điên rồi, ngay cả Thánh nhân cũng dám sỉ nhục, phải bị trời giáng ngũ lôi đánh!

Nhưng mọi người đưa đầu nhìn quanh, căn bản không có một tia dị động!

Không phải nói, Thánh nhân đại biểu cho ý chí thiên địa, cho dù chỉ là làm nhục một tiếng đều sẽ bị thiên địa trừng phạt, làm sao hiện tại lại không hề có động tĩnh?

– Tiểu tử, ngươi dám nói lại một tiếng! Một gã đối thủ kích Chu Hằng, chẳng lẽ ý chí thiên địa phản ứng tương đối chậm, nhất định phải chỉ mặt gọi tên mới được?

– Tiểu quỷ hèn nhát Thạch Dương kia, chỉ biết chạy trốn mà thôi, mặt mũi Thánh nhân đều bị hắn vứt sạch rồ! Chu Hằng mỉm cười, lời này cũng là dùng pháp tắc truyền khắp, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Bạch Cốt tinh vực.

– Chờ thực lực ta mạnh hơn chút nữa, liền giết đồ ngụy thánh Thạch Dương này, vì hàng ngũ Thánh nhân thanh lý môn hộ. Quả thật quá mất mặt!

Làm… làm càn!

Lại dám sỉ nhục tông chủ đại nhân của bọn họ như thế!

– Lớn mật! Mọi người đồng thanh quát, những người có thể chạy tới trước tiên tự nhiên đều là cấp bậc hắc động, nhưng cường giả chân chính lại không có khả năng xuất hiện vào lúc này. Tỷ như cao thủ như Thiên Ấn trưởng lão, Hỏa Tâm

trưởng lão, bọn họ khẳng định là tự trọng thân phận, không đến thời khắc mấu chốt là sẽ không ra sân khấu, nếu không còn muốn tiểu đệ làm chi?

Chu Hằng vạch một đóa hoa kiếm, nói: – Bớt nhiều lời, muốn chết cứ việc xông lên! Ta chỉ nói một lần, người ra tay với ta phải chết!

Mọi người của Bạch Cốt Tông đều muốn tức chết. Đây là người nào hả, rõ ràng còn chỉ là cấp Hắc Động lại tùy tiện chạy đến Bạch Cốt tinh vực làm càn, nói lời sỉ nhục Thánh nhân, khiêu khích toàn bộ Bạch Cốt Tông. Đầu óc bị lừa đá sao?

Nhưng vì sao thiên địa không phạt?

Hắn đã chỉ mặt gọi tên nhục mạ Thánh nhân!

– Mọi người cùng ra tay, xử lý hắn! Có người hô to.

– Chém tiểu tử cuồng ngạo này! Những người khác cũng nhao nhao hưởng ứng.

Hoặc Thiên không nói gì, thậm chí nàng còn thu liễm hơi thở đặc biệt có thuộc loại Thánh nhân, bình thường giống như một vị Hắc Động Vương. Nếu để tới địa phương khác khả năng rất

dọa người, nhưng nơi này dù sao cũng là Bạch Cốt tinh vực, cường giả cấp Hắc Động tuy rằng không nhiều như Long Vực, nhưng muốn lấy ra một ngàn vẫn là không thành vấn đề.

Bởi vậy, một vị Hắc Động Vương lại làm sao có thể khiến người coi trọng?

Nàng biết Chu Hằng nhu cầu cấp bách tích lũy linh lực, mà giết chóc chính là một loại biện pháp trong đó. Nhưng nếu nàng lộ ra thân phận Thánh nhân của mình, ai còn dám ra tay? Chu Hằng lại rất giữ nguyên tắc, người khác không ra tay với hắn, hắn cũng sẽ không ra tay với người ta!

Cho nên, nàng đành phải dùng phương thức này để phối hợp một chút.

– Giết!

Hơn trăm cường giả cấp Hắc Động cùng lên, phù văn bay loạn, uy thế động trời!

Trong số này tuy rằng có hơn phân nửa số người cảnh giới ở 5 động trở xuống, nhưng ít nhất cũng có 40 người đạt tới Chân Quân 5 động, thậm chí còn có người càng mạnh 6 động, 7 động, 8 động. Trăm người này cùng đánh có dễ trêu?

Long trời lở đất!

Dù là cường giả Hỗn Độn Cảnh cũng hải cân nhắc một chút có thể đón đỡ hay không!

Chu Hằng thét dài một tiếng, vòng thiên hà phóng ra, trong nháy mắt giam cầm hết thảy! Nhưng lực lượng của hơn trăm người thật sự quá cường đại, giam cầm chỉ là một nháy mắt mà thôi!

Một nháy mắt cũng đủ rồi!

Chu Hằng mở ra Tuệ Tinh Môn, truyền tống cự ly ngắn, thân hình mơ hồ không chừng, giống như quỷ mị!

Nhưng hắn lại không phải là tới chơi trốn tìm?

Ầm!

Hắn tay trái Phù Văn Đại Ngũ Hành đánh ra, hình thành uy lực pháp tắc cao tới 50 bước, căn bản không phải là bất kỳ người 9 động trở xuống có thể chống lại. Tay phải cầm kiếm chém điên cuồng, xuống tay vô tình, không ngừng thu gặt mạng người!

Hắn là ba cảnh giới lớn siêu cấp đại viên mãn duy nhất trong lịch sử, một người duy nhất ở Hắc Động Cảnh là có thể ở mỗi nhánh đại đạo đi ra 20 bước. Ngũ Hành viên mãn, tương phụ tương sinh. Chỉ luận oai pháp tắc, hắn có thể địch lại Chuẩn Hỗn Độn Cảnh!

Giết Giết Giết!!!

Trong tinh không máu tươi vung vãi, những người này nhưng đều là cường giả cấp Hắc Động, máu tươi của bất cứ người nào vãi xuống trên mặt đất đều có thể san bằng một dãy núi. Nhưng ở nơi này, bọn họ lại đều như gia cầm gia súc bị đồ tể!

Chu Hằng vô địch!

Ít nhất ở dưới 9 động, hắn tuyệt đối không có đối thủ!

– Dừng tay! Rốt cuộc, có một nhân vật cường đại xuất hiện. Đây là một lão nhân mi trắng râu trắng áo tắng, bộ dạng này nếu như đi khóc tang tuyệt đối không cần trang điểm, thành ý mười phần.

– Bái kiến Tinh Phong trưởng lão! Người may mắn còn sống sót không đủ 7 người đều run giọng nói, một bên quỳ rạp thân hình, trên mặt lộ ra biểu tình như trút gánh nặng, nhưng lại tràn đầy hoảng sợ.

Bọn họ chưa từng ra mắt Chân Quân 6 động nào mạnh như vậy, không ngờ giết hơn trăm cường giả cấp Hắc Động, thậm chí xấp xỉ một nửa cảnh giới tương đồng hắn mà không hề có sức chống trả!

Đây sẽ là ác mộng quãng đời còn lại của bọn họ!

May mắn, Tinh Phong trưởng lão xuất hiện, hắn nhưng là cường giả cấp Chuẩn Hỗn Độn, cường giả chân chính!

Chu Hằng đằng đằng sát khí, nói: – Lão già, nếu không muốn chết thì cút sang một bên!

– Ha ha, người trẻ tuổi hỏa khí quá lớn rất dễ chết! Tinh Phong trưởng lão cười nói, thanh âm lại lạnh như băng, dường như từ trong kim loại ép ra. Dưới sự cố ý áp chế hơi thở của Hoặc Thiên, hắn ta không ngờ không phát hiện sự tồn tại của nàng, bằng không hắn khẳng định sẽ không nói những lời này.

– Vậy ta liền đem ngươi làm thịt một lượt! Chu Hằng hít sâu một hơi, nếu là không có Hoặc Thiên tọa trấn, hắn khẳng định không dám dùng Lăng Thiên Cửu Thức, dùng một lần là sẽ rút sạch lực lượng. Nhưng hiện tại bất đồng, tùy tiện đùa!

– Chân Quân 6 động nho nhỏ, cũng dám ở trước mặt lão phu nói lời ngông cuồng! Tinh Phong trưởng lão hừ lạnh. Chiến

lực của tiểu tử này quả thật không tầm thường, đều sắp có thể so sánh với Chuẩn Hỗn Độn Cảnh 50 bước. Nhưng nên biết Chuẩn Hỗn Độn Cảnh cũng có thể chia cấp 3, 6, 9!

Đi ra 20 bước trở lên đều có thể xưng là Chuẩn Hỗn Độn Cảnh, nhưng chiến lực của 21 bước và 90 bước có thể giống nhau sao?

Đương nhiên, khiếp sợ vẫn là không thể tránh khỏi. Chân Quân 6 động cỏn con lại có được chiến lực sánh với 50 bước!

Đây quả thật chính là yêu nghiệt!

Nhưng yêu nghiệt này chạy đến Bạch Cốt tinh vực làm càn chính là tự tìm đường chết!

Tinh Phong trưởng lão nhìn Chu Hằng, tràn đầy khoái ý đốt đàn nấu hạc, tự tay giết chết một thiên tài… Hắn lòng dạ hẹp hòi, không thích thấy nhất là người khác ưu tú hơn mình.

– Chết! Hắn ngang nhiên ra tay, pháp tắc cao tới 67 bước lưu chuyển, phối hợp lực lượng 9 động của hắn, lực phá hoại đã cường đại đến có thể đánh diệt một tinh cầu!

Chương 1119: Song thánh liên thủ

Đây là một Chuẩn Hỗn Độn Cảnh 50 bước trở lên, đổi thành trước khi hình thành Ngũ Hành hắc động, Chu Hằng chỉ có nước nhượng bộ lui binh. Chênh lệch thật sự quá lớn!

Vì sao nhân vật như vậy có thể xưng là Chuẩn Hỗn Độn Cảnh?

Đó tự nhiên là có đạo lý!

Chu Hằng mở ra vòng thiên hà. Cái này đối với bất cứ người nào đều có hiệu quả, chỉ là thực lực càng mạnh hiệu quả càng yếu. Nếu như Hoặc Thiên, đó gần như chỉ là khựng lại một chút, ngay cả một phần tỷ giây đều không đến!

Nhưng có hiệu quả chính là có hiệu quả!

Tinh Phong trưởng lão cũng không mạnh như Hoặc Thiên, hắn đại khái bị cố định không đủ một phần vạn giây. Chu Hằng cũng không nhân cơ hội công kích mà là đánh về phía 7 người may mắn còn sống sót.

Hắn từng nói, người ra tay với hắn đều phải chết, nam nhân tại sao có thể nói không giữ lời?

– A… Lập tức liền có một người kêu thảm bị chém thành hai đoạn. Chu Hằng đã toàn lực ứng phó, khí thế áp bách, Phù Văn Đại Ngũ Hành trấn áp, lại dùng hắc kiếm thêm một đòn cuối cùng. Dưới 9 động ai có thể may mắn thoát khỏi?

– Khốn kiếp! Tinh Phong trưởng lão phẫn nộ quát, đối phương không ngờ giết người ngay trước mắt hắn, quả thật là đang đánh mặt hắn!

– Trước giết trẻ, sau giết già! Chu Hằng ra tay vô tình, ít nhất từ trước mắt mà xem, Bạch Cốt Tông còn không có người nào có thể làm hắn nhìn thuận mắt.

– Làm càn! Tinh Phong trưởng lão thật sự nổi giận, hắn quát lớn một tiếng, trong thân thể từng đạo phù văn trào ra, trải ra bốn phương tám hướng. 9 cái hắc động mở ra trình độ lớn nhất, đem Chu Hằng bao phủ vào trong.

Một mảnh tinh không này hiện tại đã hoàn toàn dưới sự khống chế của hắn!

– Chết!

Hắn búng tay, một đạo phù văn lập tức đánh ra, bắn nhanh về phía Chu Hằng, hóa thành một cây thương lửa.

Cây thương này chiều dài vạn trượng, ở trước mặt nó Chu Hằng nhỏ bé giống như con kiến vậy.

– Lớn thì ngon à? Chu Hằng một kiếm chọc ra, hắc kiếm đủ để chịu tải oai Phù Văn Đại Ngũ Hành, hướng về phía thương lửa đón đánh.

Ông!

ads

Một tiếng rung vang truyền khắp tinh không, vô biên vô hạn.

Tinh Phong trưởng lão lộ ra vẻ kinh ngạc. Đối phương nắm giữ pháp tắc thật là kinh người, rõ ràng không vượt qua 30 bước, nhưng ít nhất ở pháp tắc Ngũ Hành đều đạt tới 20 bước, tương phụ tương sinh, bởi vậy tạo thành uy lực có thể so với 50 bước!

Nhưng điều này làm sao có thể!

Dù là dòng dõi Thánh nhân cũng chỉ có thể cho môn hạ đệ tử ở đại đạo tương ứng đi ra nhiều hơn Hắc Động Cảnh bình thường 5 bước. Muốn bước qua giới hạn này thì phải 9 động viên mãn, lấy đó làm cơ sở chọn một nhánh đại đạo tiến hành đột phá.

Tiểu tử này đến tột cùng là quái thai gì?

Tuy nhiên, yêu nghiệt mấy thì lại thế nào, dù sao cũng chỉ là sánh với 50 bước, hơn nữa ở lực lượng lại chỉ có 6 động. Giữa 6 động và 9 động kém bao nhiêu? Đây cũng không phải đơn giản là kém ba cái hắc động!

Cứ thêm một hắc động, lực lượng chính là chênh lệch gấp 10. Ba cái hắc động ít nhất là lực lượng áp chế 1000 lần!

Ở pháp tắc, hắn đạt tới 67 bước, tự nhiên toàn thắng 50 bước! Ở lực lượng, hắn là 9 động, vượt qua đối phương gấp ngàn lần!

Bất kể thấy thế nào, đều là hắn toàn thắng!

Tuy rằng cần phải tốn một chút công sức, nhưng tự tay chém

giết một thiên tài, cảm giác thành tựu như vậy cũng đủ để bù lại hết thảy!

Tinh Phong trưởng lão nhếch miệng cười, sát ý sôi trào. Hắn ra tay lần nữa, ánh sáng phù văn nở rộ, 9 cái hắc động đồng loạt tuôn trào cự lực, phong tỏa không gian, không cho Chu Hằng có khả năng thuấn di chạy trốn.

Nhưng Tuệ Tinh Môn nhoáng lên, Chu Hằng đã nhẹ nhàng thoát thân.

– Không… không có khả năng! Lão già thất thanh nói. Hắn rõ ràng phong tỏa không gian, Chu Hằng làm sao còn có thể sử dụng không gian thuấn di?

Trước kia Chu Hằng quả thật không được, nhưg 10 năm trước khi đánh với Hỏa Tâm trưởng lão, bị đối phương phong tỏa không gian chỉ có nắm máu Thánh nhân tiến hành liều mình phút cuối. Mà khi đó hắn mới chỉ là Hắc Động Hoàng. Hiện tại thì sao? 6 động!

5 động chính là bay vọt về chất, hơn nữa Tuệ Tinh Môn chính là phá vỡ gông cùm thiên địa 100 viên tuệ tinh mà hình thành, vốn là siêu thoát ở ngoài pháp tắc. Một khi Chu Hằng có đủ lực lượng, tự nhiên có thể phá vỡ quy tắc!

– Không có gì là không thể! Chu Hằng tay nhấc kiếm rơi, lại là một con cá lọt lưới bị hắn đánh chết.

5 người còn lại thấy tình thế không ổn, rồi lại chạy về phía tinh cầu phía dưới. Rõ ràng không tin Tinh Phong trưởng lão có thể ngăn cản Chu Hằng.

Cái này, này này…

Tinh Phong trưởng lão giận muốn méo mũi, tại sao có thể như vậy. Hắn nhưng là nhân vật Chuẩn Hỗn Độn Cảnh, hơn nữa còn là 67 bước, ít nhiều cho chút mặt mũi chứ!

Chu Hằng đuổi nhanh, hắn đã nói ra như vậy nhất định phải giữ lời.

– Đứng lại cho bổn tọa! Tinh Phong trưởng lão cũng cất bước đuổi theo, nhưng hắn bi kịch phát hiện, tốc độ của hắn không ngờ không nhanh bằng Chu Hằng!

Đó là tự nhiên. Chỉ luận pháp tắc Không Gian Chu Hằng liền đạt tới 20 bước, có thể vượt qua hắn như vậy cũng chỉ có Chuẩn Hỗn Độn Cảnh chuyên tu đại đạo không gian và Hỗn Độn Cảnh chân chính! Huống chi hắn còn có Tuệ Tinh Môn!

Phập!

Chu Hằng trong nháy mắt đuổi kịp một người, một kiếm chém ra, một chùm mưa máu bay lên… Chỉ còn lại 4 người!

– Khốn kiếp! Khốn kiếp! Tinh Phong trưởng lão chân ngắn, chỉ có thể miệng không ngừng nguyền rủa. Nhưng đuổi không kịp chính là đuổi không kịp, hắn lại có biện pháp nào?

Phập! Phập! Phập! Phập!

Khi Chu Hằng đuổi kịp một người cuối cùng và chém chết, người nọ cũng vừa mới đặt chân xuống mặt đất. Máu nhỏ xuống, chấn cho mặt đất đều nổ vang. Vừa mất khống chế, lực lượng khủng bố ẩn chứa trong mỗi một giọt máu của cường giả Hắc Động Cảnh đều bộc phát ra.

Chu Hằng thu kiếm, nhìn lại Tinh Phong trưởng lão đang đuổi nhanh tới, sát khí như triều, ở trên đỉnh đầu hắn như rồng phẫn nộ bay múa.

Một màn này lại khiến Tinh Phong trưởng lão nhìn mà không khỏi dưới chân khựng lại, từ đáy lòng nổi lên một cỗ rung động vô cùng mãnh liệt.

Dường như hắn nhìn thấy không phải là một Chân Quân 6 động mà là một sát thánh màu máu!

– Tinh Phong, ngươi làm sao vậy? Giọng nói bất mãn vang lên, lại là một lão nhân thực lực khủng bố giá lâm. Hắn thân hình cao lớn, mái tóc đen bay loạn, mặt đỏ như Quan Công, tràn đầy uy nghiêm: – Thu thập một Chân Quân 6 động nho nhỏ đều mất thời gian lâu như vậy, hơn nữa còn chưa thu thập được?

Tinh Phong trưởng lão hừ một tiếng, lại không tiện biện bác. Dù sao hắn nhưng là Chuẩn Hỗn Độn Cảnh, chống lại Chân Quân 6 động vốn nên là thắng lợi nghiền ép!

Nhưng tiểu tử này, thật sự quá cổ quái!

– Ồ, tiểu tử này dường như có chút quen mắt! Cường giả mới tới nhìn chằm chằm Chu Hằng một hồi, đột nhiên lộ ra vẻ tỉnh ngộ nói: – Hắn là Chu Hằng, chính là Chu Hằng mà tông chủ đại nhân muốn tìm!

– Quả nhiên là hắn! Tinh Phong trưởng lão sau khi sửng sốt, cũng nhớ ra.

Từ sau khi Thái Hư Tông phát ra thông báo khai trừ Chu Hằng, Thạch Dương liền lệnh Bạch Cốt Tông tìm kiếm tung tích Chu Hằng. Muốn tìm người, đương nhiên phải có hình ảnh tư liệu của người muốn tìm, chỉ là 10 năm trôi qua, Chu Hằng biến quá quá lớn. Không phải là bề ngoài mà là thực lực!

Bề ngoài khả năng tương tự, nhưng hơi thở của một người lại rất khó thay đổi. Cường giả bình thường là thông qua hơi thở để nhận thức. Nhưng trụng hợp chính là, cố tình thực lực của Chu Hằng tăng trưởng thật sự quá nhanh, 10 năm liền từ 2 động đạt tới 6 động. Hơi thở còn có thể giống nhau?

Cho nên, Tinh Phong trưởng lão căn bản không đem Chu Hằng và người muốn tìm kia liên hệ với nhau! Thẳng đến hiện tại bị nhắc nhở, mới bừng tỉnh đại ngộ, đây căn bản chính là cùng một người mà!

– Ngươi là Chu Hằng? Tinh Phong trưởng lão còn xác nhận một câu.

– Các ngươi hiện tại mới biết sao? Chu Hằng tươi cười, nói: – Đi gọi Thạch Dương ra, ta có lời hỏi hắn!

– To gan! Hai vị cường giả cấp chuẩn Hỗn Độn đều tức giận hừ một tiếng. Chẳng qua là đồ đệ bị khai trừ của Thái Hư Tông, có gì đáng ngông cuồng? Nhưng nói đi phải nói lại, Thái Hư Tông tại sao nhiều yêu nghiệt như vậy. Trước có Hoặc Thiên, sau đến Hồng Nguyệt, hiện tại lại thêm một tên Chu Hằng. Làm sao toàn bộ chạy tới nhánh bọn họ?

– Lười nói nhảm với ch, Hoặc Thiên, vẫn là nàng tới đi! Chu Hằng hướng lên trời vẫy vẫy tay, hắn có thể đối kháng Chuẩn Hỗn Độn Cảnh, nhưng muốn giết chết lại khó. Như vậy đừng lãng phí, bọn họ cũng không phải là tới khiêu chiến.

Hoặc… Hoặc Thiên?

Hai người Tinh Phong trưởng lão đồng thời run lên.

Hoặc Thiên là ai? Thiên hạ đệ nhất thánh, đệ nhất cường giả có thể đem mặt của tông chủ bọn họ coi là mông mà đánh!

Có thể nói, Hoặc Thiên dù giết hai người bọn họ, cam đoan Thạch Dương ngay cả rắm cũng không dám đánh một cái!

Giả hả? Tiểu tử này không phải là bị Thái Hư Tông khai trừ sao?

Vút thân hình Hoặc Thiên nhoáng lên, đứng ở bên cạnh Chu Hằng, hơi thở Thánh nhân hoàn toàn phóng thích, chí cao vô thượng!

Thật… thật sự là Thánh nhân!

Hai người Tinh Phong trưởng lão ngay cả tâm tình khóc đều có. Các ngươi cmn không thể dứt khoát tỏ rõ thân phận sao? Nếu biết là thiên hạ đệ nhất thánh giá lâm, ai lại dám ra tay? Chết không hơn trăm cường giả cấp Hắc Động!

– Còn muốn ta nói bao nhiêu lần? Cho Thạch Dương lăn ra đây gặp ta! Hoặc Thiên lạnh lùng nói.

– Hồi Thánh nhân, tông chủ đại nhân trước mắt cũng không ở Bạch Cốt tinh vực! Tinh Phong trưởng lão run giọng nói. Chỉ cần là người từ niên đại kia đi tới, người nào không biết Hoặc Thiên tính tình không tốt?

Hoặc Thiên Yêu Cơ, mang chữ yêu là biết nàng là người nào.

– Gọi hắn cút trở về! Hoặc Thiên theo lý đương nhiên phân phó.

– Dạ! Dạ! Hai người Tinh Phong trưởng lão lại căn bản không dám phản đối, vội vàng chạy nhanh rời đi, mở trận đưa tin kết nối với Thạch Dương.

Qua chừng mười mấy phút, hai lại chạy về, nói:

– Tông chủ đại nhân truyền lại tin tức, 11 ngày sau sẽ trở về!

Thạch Dương còn thật sự dám trở về?

Chu Hằng sửng sốt, nhưng nghĩ lại, chỉ sợ hắn ta không phải là một người mà là sẽ cùng một chỗ với Đế Khuyết!

Hai đại Thánh nhân liênthủ, cho dù là không thể áp chế Hoặc Thiên ít nhất cũng có thể đánh ngang tay! Dù sao, Thánh nhân mạnh không phải là pháp tắc mà là lực lượng! Dưới tình huống lực lượng bằng nhau, ai nắmgiữ pháp tắc đương nhiên chiếm ưu thế, nhưnghai vị Thánh nhân liên thủ là có thể phát sinh bất đồng về chất!

Chu Hằng không phải là Thánh nhân, căn bản không thể nghiền ngẫm lực lượng của Thánh nhân, cũng chỉ có thể đoán như vậy mà thôi.

Như vậy thì chờ 11 ngày!

Nếu như dám để Hoặc Thiên chờ phí công, vị Thánh nhân này cũng không phải là người dễ nói chuyện, đem Bạch Cốt Tông tàn sát từ trên xuống dưới một lần đều có khả năng!

11 ngày sau, Thạch Dương quả nhiên trở về.

Không phải là một người mà là ba.

Thạch Dương, Đế Khuyết, còn có Lý Tử Thanh cũng chính là Thiên Mệnh Chân Quân!

Hoặc Thiên lập tức lộ ra sát khí.

Thánh nhân giận dữ, đó tuyệt đối là thiên địa biến sắc, trên bầu trời mây đen quay cuồng, nộ lôi cùng vang.

– Ha ha ha, thật sự là không nghĩ tới, Chu lão đệ lại là môn hạ Thái Hư nhất mạch ta, hơn nữa còn là sư đệ của ta. Sớm biết như thế, lúc trước ta cũng sẽ không cho ngươi sống rời khỏi vùng đất khởi nguồn thiên địa! Thiên Mệnh Chân Quân khi nhìn thấy Chu Hằng, câu nói đầu tiên chính là như thế.

Chương 1120: Hai đại yêu nghiệt

– Ngươi quả nhiên không chết! Hoặc Thiên nhìn chằm chằm Thiên Mệnh Chân Quân, trong ánh mắt sát khí lưu chuyển.

– Sư muội, ta giết ngươi một lần, ngươi cũng giết ta một lần. Mọi người hòa nhau, không phải sao? Thiên Mệnh Chân Quân quay sang Hoặc Thiên mỉm cười, dường như không hề sợ hãi vị Thánh nhân cường đại này.

Nếu như hắn sợ cũng sẽ không công nhiên hiện thân.

Hoặc Thiên không còn hứng thú nói chuyện, một chân bước ra, hư ảnh một đóa hoa đào thật lớn xuất hiện, trong nháy mắt thổi quét vạn dặm, hơi thở khủng bố lộ ra hoàn toàn. Nàng muốn đánh chết tên ác sư huynh dám mê hoặc đệ tử của nàng, liên thủ hạ thủ đối với nàng!

– Chậm! Đế Khuyết, Thạch Dương đồng thời vươn tay, một người kiếm ra, ánh vàng vạn trượng, một người lấy ra một chiếc đầu khô lâu màu tắng, âm khí dày đặc vô tận lan tràn.

– Người ngăn ta chết! Hoặc Thiên lạnh lùng nói, một chưởng bổ ra, đầy trời đều là hoa đào nở rộ.

– Hoặc Thiên, tuy rằng ngươi quả thật là mạnh nhất trong Thánh nhân, nhưng nói muốn thắng hơn hai gã Thánh nhân liên thủ lại cũng không có khả năng! Đế Khuyết một kiếm chém điên cuồng, kiếm khí màu vàng ở trong hư ảnh hoa đào mở ra một vùng thiên địa.

Thạch Dương cũng thi triển hết oai Thánh nhân, thúc giục âm khí cắn nuốt hoa đào. Hai người liên thủ, khiến cho kiếm khí màu vàng và âm khí dày đặc dưới sự hợp lực có thể cùng hư ảnh hoa đào chia đều thiên địa.

Hai thánh liên thủ, đủ để đối kháng vị đệ nhất thánh Hoặc Thiên này!

Chu Hằng nhíu mày, Thánh nhân mạnh là mạnh ở lực lượng! Nếu chỉ luận lực lượng, tất cả Thánh nhân đều ở trên cùng một đường thẳng, cũng giống như tất cả cường giả Hỗn Độn Cảnh lâu đời, nếu chỉ so lực lượng, bọn họ khẳng định đều chênh lệch không bao nhiêu.

Nhưng nếu luận lĩnh ngộ pháp tắc, như vậy giữa các cường giả cấp Hỗn Độn lại hơn kém rất xa. 91 bước tứclà Hỗn Độn Cảnh thấp nhất, mà Hỗn Độn Cảnh mạnh nhất lại đạt tới 1000 bước!

Chiến lực tự nhiên không thể nào so sánh!

Thánh nhân đời trước chẳng những lực lượng giống nhau, hơn nữa nắm giữ pháp tắc cũng gần như tương đồng. Nhưng Thánh nhân đời này bất đồng, lực lượng là gần như nhau, nhưng lĩnh ngộ pháp tắc lại kém quá nhiều, quá nhiều!

Điều này khiến cho Hoặc Thiên trổ hết tài năng, trở thành thiên hạ đệ nhất Thánh!

Nhưng Thánh nhân sở dĩ là Thánh nhân, là bởi vì nhân tố lực lượng này chiếm cứ quá nhiều vị trí, ít nhất có thể chiếm đến 9 phần!

Cho nên, Hoặc Thiên là mạnh hơn Thạch Dương, một đấu một hoàn toàn có thể đánh mặt đối phương! Nhưng một khi thêm Thánh nhân thứ hai, nhân tố lực lượng này liền sẽ không ngừng phóng đại. Từ đó hoàn toàn san bằng ưu thế về lĩnh ngộ pháp tắc của Hoặc Thiên.

Đương nhiên, hai thánh liên thủ mới có thể địch lại Hoặc Thiên, điều này nói ra sẽ chỉ làm cho uy thế của Hoặc Thiên càng mạnh! Nhưng đối với Hoặc Thiên mà nói, hư danh lại tính là gì, nàng theo đuổi chính là làm theo ý mình!

ads

Người nàng muốn giết, thì phải giết chết!

Nàng ngang nhiên ra tay, hướng về phía hai đại Thánh nhân điên cuồng oanh tạc.

– Chu sư đệ, chúng ta cũng thử chút?

Thiên Mệnh Chân Quân nhìn Chu Hằng, trên mặt mỉm cười, càng có một loại thâm ý nói không ra.

– Xin chỉ giáo! Chu Hằng nói, đối với vị cường giả lâu đời này không hề dám có bất kỳ sơ suất.

Người này có thể như lững thững sân nhà ở trong vùng đất khởi nguồn thiên địa ngay cả Thánh nhân đều không dám xâm nhập, chỉ riêng điểm này liền khiến cho Chu Hằng xốc dậy 12 vạn phần cảnh giác!

Thiên Mệnh Chân Quân ra tay, lòng bàn tay bùng lên một luồng hào quang màu đen thẳm, đem hết thảy bao phủ trong bóng tối. Dù là với thị lực của Chu Hằng cũng không thể xuyên thấu, thần thức cũng không thể xuyên thấu!

Vòng thiên hà!

Ông ánh sáng thần thánh chiếu rọi, đốt sáng khu vực trăm trượng quanh Chu Hằng, nhưng cũng không thể xua tan bóng tối!

Chu Hằng không khỏi hoảng sợ, ánh sáng thần thánh của hắn vốn nên trời sinh khắc chế bóng tối, nhưng hiện tại hắn lại chỉ có thể chiếu sáng phạm vi trăm trượng, bên ngoài vẫn là thế giới bóng tối. Đủ để chứng minh "bóng tối" của Thiên Mệnh Chân Quân đủ để chống lại hắn, thậm chí còn ép qua hắn một bậc!

Không đúng!

Nếu quả thật có thể ép qua hắn, như vậy ánh sáng thần thánh của hắn sẽ bị nén ép đến khu vực không đến trăm trượng, nhưng ánh sáng thần thánh vẫn giống như cũ, nói rõ ít nhất không bị áp chế!

Chỉ là bóng tối của Thiên Mệnh Chân Quân thật sự cường đại, cường đại đến ở ngoài cực hạn của ánh sáng thần thánh liền lập tức có thể chống lại.

8 động!

Mấy năm trôi qua, thực lực của hắn tăng lên rất nhiều, đạt tới

6 động. Mà tốc độ của Thiên Mệnh Chân Quân cũng không chậm, thậm chí còn nhanh hơn, bước vào hàng ngũ 8 động.

Điều này quả thật là khó tin!

Thiên Mệnh Chân Quân đời trước chính là 8 động, trước khi đạt tới cảnh giới này hắn quả thật không bị bất kỳ khốn nhiễu về lĩnh ngộ. Nhưng lĩnh ngộ là lĩnh ngộ, tích lũy linh lực là tích lũy linh lực. Sau khi chuyển thế, còn sót lại cũng chỉ có trí nhớ, tích lũy linh lực lại không mang theo được!

Cho nên, Thiên Mệnh Chân Quân muốn khôi phục tu vi đồng dạng phải đối mặt với vấn đề giống như Chu Hằng, đó chính là tăng lên tích lũy linh lực!

Nhưng Chu Hằng dưới sự trợ giúp của lão Thanh Long, gần như móc sạch tích lũy của tất cả Thần thú, hơn nữa hắn còn có lốc xoáy sao, còn có Hồng Nguyệt trợ giúp hắn thúc đẩy! Nhưng dù là như vậy, hắn vẫn chỉ đạt tới 6 động!

Thiên Mệnh Chân Quân lại đã đạt tới 8 động!

Điều này làm sao có thể?

Con lừa đen có thể ở tu vi đuổi kịp hắn, là bởi vì con lừa đê tiện đó ăn một quả Thiên Địa Quả! Ồ, chẳng lẽ Thiên Mệnh

Chân Quân cũng ăn một quả Thiên Địa Quả sao? Nếu là như vậy, ngược lại có thể giải thích tiến cảnh của hắn vì sao còn nhanh hơn Chu Hằng!

Chỉ trong nháy mắt, trong đầu Chu Hằng liền thoáng qua vô số ý niệm, chợt một quyền đánh ra, đón hướng bàn tay từ trong bóng tối đột nhiên bổ tới!

Ầm!

Hắn bị đẩy lui vạn trượng, rời khỏi vòng vây của bóng tối. Nhưng chỉ trong nháy mắt, Thiên Mệnh Chân Quân đã bao bọc đoàn bóng tối kia lại đánh tới.

Ầm! Ầm! Ầm!

Hai người không ngừng oanh kích nhau, sau liên tục mười mấy lần, Chu Hằng đã là trong tai, mũi, miệng, mắt đồng loạt rỉ máu, bộ dạng khá thảm. Nhưng Thiên Mệnh Chân Quân như thế nào thì lại không biết, bởi vì thân thể của hắn ta chủy chung giấu trong vùng bóng tối dày đặc kia.

Càng đánh, Chu Hằng càng nhíu mày.

Không thích hợp!

Hắn thiên tài pháp tắc Ngũ Hành đồng loạt vận chuyển, đủ để hình thành lực sát thương 50 bước, ngay cả 9 động bình thường đều không có biện pháp chống lại. Cũng chỉ đám người Thiên Ấn, Hỏa Tâm trưởng lão có thể áp chế hắn, đánh thương hắn!

Nhưng Thiên Mệnh Chân Quân chỉ là 8 động!

8 động có thể mạnh như vậy?

Chu Hằng lại nghĩ, hắn cũng chỉ có 6 động, khi đối mặt với hắn, cường giả 9 động có thể cũng sinh ra cảm khái: đây chỉ là một người 6 động, 6 động có thể mạnh như vậy?

Nếu hắn có thể yêu nghiệt như thế, vì sao Thiên Mệnh Chân Quân không thể?

Nhưng hắn yêu nghiệt là thành lập ở ba cảnh giới lớn siêu cấp đại viên mãn, mà Thiên Mệnh Chân Quân chỉ có hai cảnh giới đại viên mãn, Tuệ Tinh Cảnh chỉ hình thành 98 viên tuệ tinh, khiến cho vĩnh viễn không thể đột phá đến 9 động, càng chưa nói tới Hỗn Độn Cảnh!

Người như vậy, lực lượng có giới hạn cao nhất, đó chính là 8 động! Lĩnh ngộ pháp tắc có giới hạn cao nhất, nhiều nhất 15 bước!

Nhưng vì sao người như vậy có thể đánh bị thương hắn?

Hồng Nguyệt tự nhận, nếu là cảnh giới giống nhau, chiến đấu công bình nnagf có thể không phải là đối thủ của Thiên Mệnh Chân Quân. Đối phương là thiên tài phương diện chiến đấu chân chính! Nhưng thiên tài mấy cũng không có khả năng phá vỡ quy tắc cố hữu!

Chu Hằng tạo thành siêu cấp đại viên mãn mới có thể phá vỡ quy tắc, nhưng Thiên Mệnh Chân Quân cũng chỉ có hai cái đại viên mãn liền có thể đồng dạng phá vỡ quy tắc. Điều này làm sao nói nổi?

Ầm!

Bóng tối ập đến, bàn tay của Thiên Mệnh Chân Quân vỗ tới, uy thế không giảm!

Chu Hằng sắc mặt lạnh lùng ác liệt, lực lượng của đối phương quả thật là cấp bậc 8 động, oai pháp tắc… ít nhất có thể so với 60 bước, lúc này mới có thể đánh cho hắn không ngừng trào máu!

Không đúng! Hoàn toàn không đúng!

Chu Hằng đầu óc xoay nhanh, hắn không ngừng phân tích công kích của Thiên Mệnh Chân Quân, phân tích chi tiết pháp tắc mỗi một bước, chợt lộ ra vẻ kinh hãi.

Từ độ cao pháp tắc mà nói, Thiên Mệnh Chân Quân quả thật chỉ đạt tới khoảng 10 bước. Nhưng nên biết, pháp tắc bất luận kẻ nào nắm giữ đều là vỡ nát… Nếu như có thể nắm giữ hết pháp tắc 9 đại đạo, đó chính là thiên địa!

Thiên Mệnh Chân Quân quả thật chỉ đi ra 10 bước, nhưng 10 bước pháp tắc này lại là vô cùng "đầy đặn", chi biết mỗi một bước đều bị tu bổ hoàn chỉnh không sứt mẻ!

Chính là như thế, 10 bước của hắn có thể so với người khác 30 bước, thậm chí 40, 50 bước. Sau đó 8 loại pháp tắc đồng loạt vận chuyển, sinh ra uy lực 60 bước trở lên!

Chu Hằng không khỏi ngạc nhiên thán phục. Thiên Mệnh Chân Quân không hổ là thiên tài, không ngờ bị hắn nghĩ ra biện pháp như thế, cùng với thành thánh khác loại có hiệu quả tuyệt diệu như nhau!

Đương nhiên, cái này so ra kém thành thánh khác loại, bởi vì bất kể chi tiết của pháp tắc tu bổ hoàn mỹ bao nhiêu, giới hạn cao nhất 10 bước lại bày ra ở đó… Trừ phi hắn có thể đột phá Hỗn Độn Cảnh!

Tê!!! Khó trách hắn muốn cắn nuốt Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt. Đối với hắn mà nói, bù lại sự không đủ của Tuệ Tinh Cảnh, từ đó hình thành hắc động thứ 9 của Hắc Động Cảnh, lại nhảy vào Hỗn Độn Cảnh thật sự quá trọng yếu!

Hỗn Độn Cảnh nhìn như không có giới hạn pháp tắc cao nhất, nhưng Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt nắm giữ sâu nhất cũng chỉ đạt tới 1000 bước, xem ra cực hạn cũng chính là khoảng 1100, 1200. Nhưng đối với Thiên Mệnh Chân Quân mà nói, hắn đi ra 1000 bước liền tương đương người khác 3000 bước, 4000, 5000 bước!

Cũng xấp xỉ có thể thành thánh khác loại rồi nhỉ?

Thiên tài!

Nhưng chờ chút, hắn bằng vào cái gì có thể đạt được nhiều chi tiết pháp tắc như vậy?

Thiên địa chính là như thế, pháp tắc có thiếu sót, khiến cho bất luận kẻ nào, cho dù là Thánh nhân đều không có khả năng nghịch thiên, thắng thiên! Như vậy, Thiên Mệnh Chân Quân lại dựa vào cái gì chứ?

Vùng đất khởi nguồn thiên địa!

Có lẽ, nơi đó liền cất giấu bí mật của Thiên Mệnh Chân Quân!

Chu Hằng lập tức lắc lắc đầu, cho dù nơi đó thật sự cất giấu bí mật của Thiên Mệnh Chân Quân cũng không có thời gian đi thăm dò. Bởi vì lực lượng không gian vặn vẹo ở đó quá đáng sợ và phức tạp, muốn làm rõ quy luật trong đó, không có mấy vạn năm quan sát kỹ lưỡng thì đừng mơ làm được!

Nhưng bất kể là Ma Hải hay là đại ma đầu thần bí kia đều không có khả năng cho Chu Hằng nhiều thời gian như vậy!

Chu Hằng chỉ hơi hoảng hốt, hắn lập tức lại kiên định con đường của mình.

Đường thích hợp Thiên Mệnh Chân Quân chưa chắc thích hợp hắn. Hắn có ưu thế của hắn, đó chính là đạt tới siêu cấp đại viên mãn ba cảnh giới lớn. Chỉ cần ở Hắc Động Cảnh cũng hình thành 10 hắc động, như vậy sau khi bước vào Hỗn Độn Cảnh, hắn sẽ một đường bằng phẳng, ở lĩnh ngộ pháp tắc đạt tới nông nỗi không ai có thể bằng!

Kiên định con đường của mình, đi đạo của mình!

Chu Hằng thét dài một tiếng, Bá Long Quyền triển khai, hắn cường thế phản kích.

Ầm! Ầm! Ầm!

Hai đại thiên tài, quỷ tài kịch liệt oanh kích, bọn họ đều tuyệt đối là thiên kiêu của một thời đại, hơn nữa vượt xa bất luận kẻ nào cùng thời đại. Rõ ràng đều chưa đạt tới 9 động, nhưng chỉ vẻn vẹn là dao động chiến đấu đều đủ khiến cho 9 động bình thường trọng thương!

– Ha ha ha, không tồi không tồi, có chút thực lực! Chu sư đệ, ngươi rất đặc biệt, thật sự rất đặc biệt, đặc biệt vượt ra khỏi tưởng tượng của ngươi!

Thiên Mệnh Chân Quân vui vẻ cười to: – Hiện tại, ngươi có tư cách nghe thử đề nghị của ta!

Chương 1121: Chi tiết pháp tắc

Có tư cách nghe đề nghị?

Hóa ra đánh lâu như thế, chỉ là thử xem Chu Hằng có tư cách nghe đề nghị của hắn hay không?

Chu Hằng cười ha hả, đánh ra một quyền, nói: – Ta không có hứng thú nghe đề nghị của ngươi!

Ầm!

Thiên Mệnh Chân Quân không chút yếu thế đánh lại, bóng tối bao bọc vẫn không thấy rõ hình dáng của hắn, chỉ nghe được giọng nói sang sảng của hắn truyền ra:

– Chu sư đệ, ngươi không muốn đi ra khỏi mảnh trời này sao?

Quả nhiên lớn lối, vừa mở miệng chính là nghịch thiên!

Đi ra khỏi mảnh trời này? Đi đâu?

Chu Hằng không đáp, nhưng rõ ràng có vẻ như lắng nghe, đối phương là lão quái vật chân chính, sống lâu hơn Hoặc Thiên không biết bao nhiêu vạn năm! Hơn nữa, bởi vì đánh vỡ xiềng xích 8 động, khẳng định tên này chạy ngược chạy xuôi không ít, tìm kiếm các chỗ bí ẩn, hiểu biết bí mật thậm chí có thể còn hơn cả Thánh nhân!

– Ngươi cũng tận mắt nhìn thấy được, ngày càng nhiều Ma Hải sơ hình đang hình thành, thật sự đến lúc khắp nơi đều có Ma Hải, thế giới của chúng ta sẽ sụp đổ! Thiên Mệnh Chân Quân nói.

– Ngươi có là Thánh nhân thì sao, ở trong Ma Hải chỉ có một con đường chết!

Lời này cũng không phải là nói chuyện giật gân!

Không lâu trước Thạch Dương bị Chu Hằng cùng Hồng Nguyệt dẫn vào sâu trong Ma Hải, chính là trả giá đắt mới đánh trở ra ngoài! Nếu cả trời đất này bị Ma Hải cắn nuốt, như vậy Thánh nhân cũng không còn chỗ trốn, chỉ có tử chiến, cũng chỉ có nước tử trận.

Có lẽ, Thạch Dương cùng Đế Khuyết chính là vì vậy mới bị thuyết phục, tiến hành hợp tác với Thiên Mệnh Chân Quân, còn liên hợp thành lập Bổ Thiên Giáo gì đó.

Là người có ai không sợ chết? Nhất là Thánh nhân, vốn có được lực lượng vô địch thiên hạ, thọ nguyên vĩnh hằng bất hủ, bọn họ không muốn thấy nhất là Minh giới bị Ma Hải chiếm lĩnh. Vậy thì là Thánh nhân cũng khác gì người thường?

Nhưng đối với Chu Hằng, Ma Hải uy hiếp quả thật gấp rút, nhưng tuyệt không đủ để tạo thành uy hiếp chí mạng tới hắn.

Hắn trời sinh khắc chế bóng ma Tử Linh!

Cho nên, Thiên Mệnh Chân Quân muốn dùng những lời này đánh động hắn? Tuyệt đối không thể nào!

Trên thực tế, dù cho Thiên Mệnh Chân Quân chọt trúng yếu hại của hắn, Chu Hằng cũng tuyệt đối không có khả năng thỏa hiệp!

ads

Người này, hại Hoặc Thiên, lại hại Hồng Nguyệt, vậy là tử địch với hắn!

Nhất định phải xử lý!

Ầm!

Chu Hằng đánh ra một quyền, tế ra hắc kiếm, tay trái quyền tay phải kiếm, đại Ngũ Hành pháp tắc lưu chuyển, vòng thiên hà lan ra, mở ra Tuệ Tinh Môn, cuối cùng hắn mở ra toàn bộ chiến lực.

Làm cho Chu Hằng giật mình, Thiên Mệnh Chân Quân hoàn toàn không bị hiệu quả giam cầm của vòng thiên hà ảnh hưởng!

Nên biết, ngay cả Hồng Nguyệt, ngay cả Hoặc Thiên cũng phải bị vòng thiên hà ảnh hưởng, tuy rằng thời gian ngắn ngủi không đáng kể, nhưng bị ảnh hưởng là bị ảnh hưởng.

Nhưng Thiên Mệnh Chân Quân thì khác, vòng thiên hà thật sự không hề có tác dụng với hắn!

Từ điểm này mà nói, hắn còn mạnh hơn cả Thánh nhân!

Chu Hằng cau mày, bất luận là lốc xoáy tinh tú, vòng thiên hà

hay là Tuệ Tinh Môn, đều là đánh vỡ giới hạn thiên địa mà hình thành, thuộc loại tạo vật nằm ngoài quy tắc, cho nên hắn mới là Hắc Động Cảnh đã có thể ảnh hưởng đến Hồng Nguyệt Hỗn Độn Cảnh, Hoặc Thiên cấp Thánh nhân!

Thiên Mệnh Chân Quân làm sao có thể ngoại lệ?

Hắn cũng đánh vỡ quy tắc thiên địa hay sao?

– Lần đầu tiên gặp nhau, ta đã nói, thế giới này phấn khích ngoài sức tưởng tượng của ngươi, chỉ là bản thân ngươi ếch ngồi đáy giếng, không thể nhìn thấy thiên địa chân chính mà thôi! Chu sư đệ, hợp tác với ta, chúng ta đánh vỡ mảnh thiên địa này trói buộc! Thiên Mệnh Chân Quân tiếp tục dụ dỗ.

Hắn tuyệt đối là thuyết khách giỏi nhất, năm đó hai đời Thái Hư Tông đều bị hắn dụ dỗ đến phản bội sư phụ, Chu Hằng lần đầu gặp hắn lại thành khẩn chân thành, đây là mị lực nhân cách đặc thù của hắn, hoặc nói là một loại công pháp!

Trong lòng Chu Hằng chợt động, hỏi: – Bổ Thiên Giáo cần nhiều sinh linh như vậy, là vì huyết tế phá trời?

– Ha ha! Không sai! Thiên Mệnh Chân Quân sững ra một lúc, liền sảng khoái thừa nhận.

Hít!

Quá tàn nhẫn! Quá to gan!

Huyết tế phá trời, đánh vỡ mảnh thiên địa này! Siêu thoát khỏi thiên địa này! Như vậy, nguy cơ Ma Hải tự nhiên biến mất, bởi vì đã siêu thoát ra ngoài!

Chu Hằng xiết chặt nắm đấm, nói: – Cần bao nhiêu sinh linh?

– Ít nhất chín thành!

Thiên Mệnh Chân Quân không hề suy nghĩ liền đưa ra con số, rõ ràng là hắn đã sớm tính toán.

Chín thành!

Chu Hằng hiểu được, ngay cả Thánh nhân hùng mạnh, nhưng muốn trong vòng trăm năm thu gom 9 thành sinh linh Minh giới tụ tập một chỗ đem giết, vậy là chuyện không thể nào! Nhưng phát động thế lực thiên hạ cùng làm theo hắn, vậy quả thật có khả năng thực hiện được rất lớn!

Nhưng vì sao không nói thẳng với người ta là muốn phá trời?

Chu Hằng lập tức à một tiếng, nói: – Dù cho có hy sinh nhiều sinh linh như thế, phá trời rồi cũng sẽ không cho phép quá nhiều người đi qua?

Thiên Mệnh Chân Quân vỗ tay cười to: – Chu sư đệ thật là thông minh! Không sai, pháp tắc thiên địa có năng lực tự lành, dù cho phá trời, cũng chỉ có thể duy trì rất ngắn, sơ sơ, có thể cho không tới 10 người đi qua!

Mới có 10 người!

Khó trách không thể nói sự thật cho bốn đại thần thú Long tộc, tính toán thử, nếu Thánh nhân đều xuất hiện, vậy sẽ chiếm mất 5 vị trí, cộng thêm Thiên Mệnh Chân Quân chính là 6 chỗ!

Hắn nói là 10, có nghĩa là khẳng định Tiên Cư không dùng được, bằng không số người là vô tận, hoàn toàn có thể cho bốn đại thần thú biết sự thật để tham dự vào.

Chỉ có thể đi ra một người, nhưng bốn đại thần thú có cả đống con con cháu cháu, làm sao chịu đi một mình?

5 đại Thánh nhân thì khác, chỗ tông môn của bọn họ, có trói buộc, nhưng còn xa mới thâm hậu như gia tộc!

Chu Hằng thầm lắc đầu, đừng nói hắn vốn không có dự tính hợp tác với Thiên Mệnh Chân Quân, chỉ riêng muốn hắn từ bỏ các ái thê cùng con trai, cha mẹ, vậy đã là chuyện không thể nào!

– Chu sư đệ, thời gian đã không còn nhiều, ngươi muốn bị Âm Ảnh Tử Linh cắn nuốt đến chết, hay là theo ta cùng mở ra mảnh thiên địa mới?

Thiên Mệnh Chân Quân dụng giọng điệu xúi bẩy.

– Ta muốn một kiếm chém ngươi! Chu Hằng vung kiếm chém dữ dội.

– Ha ha ha ha! Ngươi quả thật bất phàm, nhưng muốn chém ta… còn chưa đủ tư cách! Thiên Mệnh Chân Quân cười to, một chưởng đẩy ra, kéo theo bóng tối vô biên.

Chu Hằng căn bản không có cơ hội đánh ra Lăng Thiên Cửu Thức.

Thiên Mệnh Chân Quân vẫn ẩn nấp trong bóng tối, vị trí cụ thể ở đâu, Chu Hằng không rõ một chút nào! Còn hắc kiếm cũng chỉ có kiếm khí dài trăm trượng, nhưng bóng tối này khuếch tán vạn trượng, nói là mò kim đáy biển có chút quá, nhưng muốn chém trúng yếu hại một người trong khu vực

rộng như thế, thật là quá khó khăn!

Hơn nữa, Thiên Mệnh Chân Quân cũng nắm giữ pháp tắc cực kỳ mạnh mẽ, nói không chừng có thể chống đỡ được hắc kiếm vặn vẹo pháp tắc không gian, có khả năng lớn là chém không chết!

– Chu sư đệ, ngươi thật là làm ta thất vọng! Thiên Mệnh Chân Quân lắc đầu, một chưởng lại không chút lưu tình đánh tới. – Kẻ thức thời là tuấn kiệt, toàn bộ thiên hạ đang đến thời điểm tử vong, ngươi vẫn còn tính toán chi li ân oán cá nhân, đúng là tầm mắt hạn hẹp!

– Ta thu hồi lời đã nói, kẻ như ngươi, không xứng gọi là thiên tài!

– Vậy thì chết đi!

Thiên Mệnh Chân Quân cũng triển khai công kích cuồng bạo, lực lượng 8 động đồng loạt xoay chuyển, 8 nhánh pháp tắc đại đạo tổ hợp với phương thức kỳ quái, tạo thành lực sát thương tăng mạnh khủng bố!

Chu Hằng được gợi ý rất lớn!

Thiên địa khiếm khuyết, hắn có thể lĩnh ngộ được pháp tắc

chính là không hoàn chỉnh, chuyện này không có cách nào khác. Cũng như một quyển sách, một trang giấy chỉ viết một chữ, mặc kệ ngươi thông minh hơn nữa cũng không có khả năng thông qua một chữ mà suy diễn ra nội dung cả trang sách!

Nhưng Thiên Mệnh Chân Quân nắm giữ pháp tắc lại là hoàn chỉnh!

Như vậy có thể tham khảo!

Đầu óc Chu Hằng lập tức điên cuồng vận chuyển, hắn bắt giữ mỗi một dao động pháp tắc của đối phương, mỗi lần trong lòng đều có lĩnh ngộ.

Đối thủ là thầy dạy tốt nhất!

Đương nhiên, cũng chỉ có loài nhân tài có loại ngộ tính nghịch thiên như Chu Hằng mới có thể thừa lúc giao đấu với kình địch, học trộm đạo của đối thủ!

Sau khi trải qua va chạm, pháp tắc vỡ nát, lộn xộn, nhất định phải kéo ra từng chút, một lần nữa tổ hợp lại pháp tắc. Đây là nhiệm vụ phức tạp đến mức gần như không thể hoàn thành.

Nhưng Chu Hằng mạnh nhất chính là ngộ tính, ở trong đầu

hắn, từng mảng từng mảng pháp tắc tương đối hoàn chỉnh xuất hiện, bù đắp pháp tắc sẵn có của hắn.

Nhưng tốc độ này quá chậm! Hơn nữa, cũng quá nguy hiểm!

Thiên Mệnh Chân Quân là ai?

Lão quái vật sống không biết bao nhiêu năm, hơn nữa, còn là thiên tài trong thiên tài, nắm giữ tất cả chi tiết pháp tắc mà người xưa cũng không có được, lại là thiên tài chiến đấu trời sinh!

Chiến đấu với hắn, còn phải phân tâm, vậy làm sao không nguy hiểm?

Hự! Hự! Hự!

Chu Hằng không ngừng hộc máu, trên người bắn ra những tia máu, nhưng hai mắt của hắn ngày càng sáng.

Hắn không dung nhập chi tiết pháp tắc lĩnh ngộ được vào trong công kích, bởi vì hắn không muốn để đối phương biết mình đang học trộm! Nhưng làm như thế, rõ ràng càng khiến hắn nguy hiểm hơn, có thể bị lực lượng cuồng bạo đánh chết bất cứ lúc nào!

Loại thiên tài giống như Chu Hằng và Thiên Mệnh Chân Quân, đều có thủ đoạn tuyệt đối khiến đối thủ hình thần câu diệt!

Nhưng trực tiếp để công kích đánh vào người, bởi vì không bị va chạm quá mạnh, độ hoàn chỉnh của pháp tắc này khá là cao, dễ dàng rút ra chi tiết bên trong. Điều này làm Chu Hằng vừa đau cũng sảng khoái, hận không thể rút bỏ phòng ngự trên người, để cho đối phương đánh thẳng hơn nữa!

Nhưng làm như thế, trước không nói Thiên Mệnh Chân Quân có thể hoài nghi hay không, thân thể của hắn cũng không chịu nổi đả kích như vậy!

Thật sự sẽ chết người!

Tuy rằng ngoài miệng Thiên Mệnh Chân Quân nói Chu Hằng không xứng xưng là thiên tài, nhưng trong lòng lại đặt độ uy hiếp của Chu Hằng còn cao hơn cả Hồng Nguyệt, thậm chí vượt qua Hoặc Thiên… Đánh vỡ thiên địa trói buộc, không ai biết cực hạn trưởng thành ở chỗ nào!

– Có lẽ, thật sẽ trở thành… Hắn đột nhiên có áp lực rất lớn, sát ý càng thêm dày đặc.

Ầm!

Tám đạo pháp tắc đan xen, uy lực vô biên!

Chu Hằng không ngừng lùi lại, không ngừng hộc máu, nhưng hai mắt của hắn ngày càng sáng ngời.

– Chết! Thiên Mệnh Chân Quân lại vỗ một chưởng xuống.

– Chưa chắc! Chu Hằng tung quyền nghênh đón, pháp tắc Ngũ Hành cùng xoay chuyển, vẫn là cực hạn 20 bước, nhưng uy lực bỗng nhiên tăng lên một tầng!

Ầm!

Hai người đối nhau một đòn, Chu Hằng vẫn lùi lại, nhưng tình huống tốt hơn trước nhiều.

– Ngươi… ngươi lại có thể học trộm đạo của ta! Tuy rằng bóng tôi che phủ mặt mũi của Thiên Mệnh Chân Quân, nhưng nghe giọng hắn nói liền hiểu, nhất định lúc này vẻ mặt của hắn tràn ngập kinh ngạc.

– Không được sao? Chu Hằng nhếch mép cười, Tuệ Tinh Môn chớp động, hắn phát động công kích.

Lại một quyền, lại là pháp tắc Ngũ Hành cùng xoay chuyển, nhưng uy lực lại tăng lên!

Hắn lại rút ra một bộ phận chi tiết pháp tắc, bổ sung và pháp tắc Ngũ Hành có sẵn, tự nhiên uy lực lại tăng vọt!

Chương 1122: Hỗn loạn

Thiên Mệnh Chân Quân tự xưng là thiên tài, nhưng khi đối mặt với Chu Hằng, hắn cũng phải ký một chữ phục!

Mấu chốt, là tiểu tử này chẳng những có ngộ tính cao đến đáng sợ, hơn nữa còn có đủ gan dạ cùng dũng khí, nếu không nào có kẻ ngu nào dám học trộm đạo của đối phương vào lúc chiến đấu với người ta? Như vậy có thể bỏ mạng bất cứ lúc nào!

Chu Hằng chẳng những không chết, lại còn học trộm thành công!

Cho nên, như vậy không gọi là ngu ngốc, mà là có dũng có mưu! Thiên tài và ngu ngốc, có đôi khi chỉ cách một đường chỉ nhỏ.

Ầm!

Hai người lại đối đầu! Đối đầu! Đối đầu!

Chiến lực của Chu Hằng đang nhanh chóng tăng vọt, nắm giữ

pháp tắc ngày càng nhiều, giới hạn không tăng lên, nhưng chi tiết không ngừng tăng trưởng, Ngũ Hành xoay chuyển, làm chiến lực của hắn nhanh chóng vọt qua 50 bước, tăng lên 60 bước, thậm chí….

Thậm chí làm hắn bù lại chênh lệch lực lượng 8 động, dựa vào ưu thế pháp tắc, hoàn toàn đảo ngược cục diện.

Thiên Mệnh Chân Quân bỗng nhiên thu tay.

Không thể đánh tiếp nữa!

Lúc trước hắn không thể đánh chết Chu Hằng, huống gì hiện tại chiến lực của Chu Hằng còn tăng lên cả mảng lớn? Muốn đối phó thiên tài chiến đấu như vậy, chỉ có thể dùng chiến lực cực mạnh cùng ưu thế áp đảo hình thành tuyệt sát, bằng không chỉ cần để Chu Hằng thở ra một hơi, đối phương có thể sống sót ương ngạnh, sau đó trở nên càng mạnh hơn, giành lấy ưu thế ngược lại!

Còn đánh tiếp chẳng những không hay ho gì, ngược lại sẽ làm cho Chu Hằng học trộm được!

Giúp kẻ địch trưởng thành, ai mà làm chuyện ngu như vậy!

– Sao lại dừng tay? Chu Hằng bất mãn, mở ra Tuệ Tinh Môn,

đuổi theo Thiên Mệnh Chân Quân.

Không dừng tay chẳng lẽ còn đánh con muội ngươi!

Thiên Mệnh Chân Quân thi triển bóng tối, có bóng tối yểm trợ, hắn hoàn toàn có thể không cần giao đấu với Chu Hằng.

– Lại đánh tiếp đi! Chu Hằng đuổi theo không bỏ.

ads

Thiên Mệnh Chân Quân không để ý, hóa thành bóng tối chạy đi, tốc độ càng lúc càng nhanh, sắp đến mức Chu Hằng triển khai Tuệ Tinh Môn cũng không đuổi kịp.

Người kia như nén gọn pháp tắc, 10 bước lại ngang với 30-40 bước, mà Thái Hư Tông vốn là đi xa trên pháp tắc không gian, có thể đi hơn 15 bước. Cho nên, Thiên Mệnh Chân Quân nắm giữ pháp tắc không gian cũng hoàn toàn có thể sánh với tồn tại 50-60 bước.

Tự nhiên tốc độ của hắn cũng vượt xa Chu Hằng.

Chu Hằng chán nản dừng lại, Thiên Mệnh Chân Quân quả nhiên thật có bản lĩnh! Nói lại, dù hắn thật giết được Thiên Mệnh Chân Quân, đối phương cũng chưa chắc sẽ chết "thật"!

Bởi vì hắn đã bị Hoặc Thiên giết chết một lần!

Bị Thánh nhân mạnh nhất giết qua một lần còn sống lại được, Chu Hằng không cảm thấy lực sát thương của hắn hiện giờ có thể sánh được với Hoặc Thiên!

Hắn quay lại, nhìn chiến đấu giữa Hoặc Thiên cùng hai Thánh khác.

Vị Thánh nhân mạnh nhất này đã tế ra Bảo khí bổn mạng của nàng, chính là gốc cây đào kia, trồng xuống đằng sau nàng, mọc ra, tạo thành tán cây vô biên, cánh hoa đào rơi xuống từng mảng, vô cùng xinh đẹp.

Nhưng Đế Khuyết cùng Thạch Dương lại không có một chút nhàn nhã thưởng thực, bởi vì mỗi một cánh hoa đào đều ẩn chứa sát khí vô biên, ngay cả bọn họ mà chạm tới cũng phải lột da tróc thịt!

Bọn họ một người vung kiếm chém, một người nắm đầu lâu phun trào. Dù sao Thánh nhân cũng là Thánh nhân, lực lượng

đáng sợ bày ra đó, hai người liên thủ đủ để chống đỡ Hoặc Thiên.

Ngang tay!

Hoặc Thiên không thắng được hai người này, nhưng dù hai người này có liên thủ cũng không áp bách được Hoặc Thiên.

Trận chiến này, cuối cùng cũng kết thúc bằng hai bên lùi một bước.

Bởi vì Thiên Mệnh Chân Quân đã chạy rồi!

Chu Hằng cũng mất đi hứng thú chất vấn Thạch Dương, bởi vì đã lấy được đáp áp từ Thiên Mệnh Chân Quân.

Hoặc Thiên dẫn Chu Hằng trở về Thái Hư tinh vực, nàng quyết định toàn lực hỗ trợ Chu Hằng tăng lên tu vi.

Trên đường đi, Chu Hằng cũng cùng nàng tham thảo chỗ độc đáo trên pháp tắc của Thiên Mệnh Chân Quân, hai người nhất trí cho rằng, Thiên Mệnh Chân Quân có được pháp tắc hoàn chỉnh, khẳng định là đến từ vùng đất khởi nguồn thiên địa.

Đáng tiếc, hiện tại bọn họ không có thời gian đi vào trong quan sát cẩn thận.

Sau khi trở lại Thái Hư tinh vực, Hoặc Thiên lấy ra tất cả tích tụ của Thái Hư Tông, sử dụng hết thánh dược có thể gia tăng tích lũy linh lực lên người Chu Hằng. Nhưng thánh dược là thánh dược, cũng giống như Thánh nhân, đã nhiều thì có thể mang theo một chữ thánh hay sao?

Hoặc Thiên và Chu Hằng bế quan cùng nhau, nàng phải hỗ trợ Chu Hằng thúc đẩy lốc xoáy tinh tú.

Trong quá trình này, Hoặc Thiên cũng quan sát lốc xoáy tinh tú của Chu Hằng, đây chính là đánh vỡ quy tắc thiên địa hiện có, có ý nghĩa dẫn dắt cực lớn đối với nàng, thậm chí còn lớn hơn cả Hồng Nguyệt!

Bởi vì nàng là Thánh nhân, đại biểu cho ý chí thiên địa, loại pháp tắc nằm ngoài pháp tắc thiên địa cố hữu như thế này cho nàng tham khảo, kiểm chứng lẫn nhau, đủ làm thực lực của nàng tăng tiến vùn vụt.

Hai người tóc mai kề nhau, thường thường không thiếu khả năng củi khô bắt lửa, nhưng Hoặc Thiên mạnh mẽ kiềm chế, nàng không muốn tiện nghi cho Chu Hằng như vậy!

Nhưng theo thời gian trôi qua, thực lực của Chu Hằng cũng tăng lên thần tốc.

Trên pháp tắc, Hoặc Thiên cũng không mạnh hơn Hồng Nguyệt bao nhiêu, nhưng trên lực lượng lại mạnh hơn ít nhất vạn lần, điều này làm đến khi nàng thúc đẩy lốc xoáy tinh tú, có thể tăng tốc càng nhanh hơn Hồng Nguyệt.

Ba năm sau, Chu Hằng hình thành hố đen thứ 7.

Bên ngoài cũng truyền tin tức về, vị tân Thánh Nhân Huyết Sát cũng gia nhập Bổ Thiên Giáo!

Kể từ đó, thực lực Bổ Thiên Giáo đã tuyệt đối mạnh nhất Minh giới, ba Thánh liên thủ ngay cả Hoặc Thiên cũng không thể chống đỡ!

Muốn đánh vỡ cục diện này, cũng chỉ có chờ đợi vị tân Thánh nhân thứ năm, cũng là tân Thánh nhân Hằng Hà nhất mạch xuất thế! Nhưng kỳ quái là, đã mười mấy năm trôi qua, Hằng Hà nhất mạch lại vẫn không có tân Thánh nhân xuất hiện, giống như thiên hạ năm Thánh vĩnh viễn biến thành bốn Thánh!

Ba Thánh liên thủ, thiên hạ còn ai địch lại?

Bất luận là bốn đại thần thú hay các thần thú thấp hơn, hoặc là thấp hơn nữa, đều bị Bổ Thiên Giáo cưỡng ép, giúp bọn họ

cướp lấy sinh linh thiên hạ, bằng không, chính là tai ương diệt tộc!

Ở trước mặt ba vị Thánh nhân, mạnh mẽ như bốn đại thần thú cũng chỉ có nước cúi đầu, vì suy nghĩ cho tộc nhân của mình, bọn họ phái ra các cường giả đi khắp Minh giới, mỗi một tháng đều dùng Tiên Cư đưa số lượng lớn sinh linh đến Bổ Thiên Giáo!

Không chỉ Minh giới, Tiên giới cùng Phàm giới cũng không may mắn thoát nạn, từng Giới Môn bất chấp mọi giá mở ra, các cường giả tiến vào hai giới tiên phàm tiến hành cướp lấy sinh linh!

Quy tắc của Bổ Thiên Giáo rất đơn giản, mỗi một tháng một thế lực phải nộp lên 1 tỷ sinh linh, bằng không sẽ là diệt tộc, diệt tông, diệt quốc!

Ở trước xu thế như vậy, không ai có thể trốn thoát!

Tạm thời Bổ Thiên Giáo còn không đánh tới Thái Hư Tông, bắt buộc Thái Hư Tông làm gì, dù sao ba Thánh liên thủ cũng tối đa chỉ là áp chế Hoặc Thiên, không có khả năng thật sự làm gì được Hoặc Thiên, làm sao lại đi lãng phí thời gian trong này?

Nhưng tiếp theo, lại truyền ra tin tức tuyệt đối nằm ngoài dự đoán của mọi người.

Thiên Mệnh Chân Quân đột phá, chẳng những hình thành hố đen thứ 9, lại còn bước vào Hỗn Độn Cảnh, trở thành một trong những cao thủ ít có trong thiên hạ!

Cường giả chân chính!

Đối với chuyện này, Chu Hằng cùng Hoặc Thiên đều hết sức khó hiểu, không phải Thiên Mệnh Chân Quân rõ ràng bị kẹt ở 8 động cả ngàn kiếp hay sao? Làm sao mà sau một lần bị giết đột ngột, lại làm một lần xoay mình ngoạn mục?

Nếu nói chết cùng cực mới sống lại, vậy thì không quá tin cậy, bởi vì Thiên Mệnh Chân Quân chuyển thế không biết bao nhiêu lần, cũng chết không biết bao nhiêu lần!

Vì cái gì cố tình là ngay lúc này?

Lần này rốt cuộc có gì khác?

– Khác biệt duy nhất, chính là trăm vạn năm trước, đại ma đầu thần bí kia xuất hiện! Chu Hằng suy nghĩ thật lâu, cuối cùng đưa ra phỏng đoán.

– Ý của ngươi là, Thiên Mệnh Chân Quân có dính dáng gì tới đại ma đầu thần bí kia? Hoặc Thiên tiếp lời của hắn.

– Đại ma đầu kia, có thể nào là bị trấn áp ở vùng đất khởi nguồn thiên địa, mà bởi vì Thiên Mệnh Chân Quân luôn luôn hoạt động quanh đó, cho nên ngẫu nhiên trong giai đoạn trăm vạn năm qua tiếp xúc tới đại ma đầu này!

– Đại ma đầu đó là tồn tại còn hùng mạnh hơn năm Thánh, có thể đã siêu thoát quy tắc thiên địa, nếu nói hắn có thể giúp Thiên Mệnh Chân Quân đánh vỡ trói buộc 8 động, có lẽ cũng không phải là chuyện không thể!

– Vậy phương pháp cắn nuốt, nói không chừng chính là đại ma đầu kia truyền cho Thiên Mệnh Chân Quân!

– Cho nên, sau khi Thiên Mệnh Chân Quân chết đi, hắn sống lại ở vùng đất khởi nguồn thiên địa!

– Nhưng ở trong đó, khẳng định còn có bí mật mà chúng ta không biết!

Chu Hằng nhớ tới lời con lừa đen đã nói, nó có một loại bản năng chán ghét sợ hãi đối với Thiên Mệnh Chân Quân. Nếu như nói, đó là bởi vì Thiên Mệnh Chân Quân lây dính khí tức của đại ma đầu thần bí kia, mọi chuyện liền có thể giải thích được.

Đại ma đầu chính là kẻ giết cường giả Hỗn Độn Cảnh tương ứng với Thiên Địa Quả mà con lừa đã ăn, như vậy, ý thức còn sót trong đó tự nhiên có chán ghét cùng sợ hãi đối với đại ma đầu!

– Chân tướng như thế nào, còn phải xem Thiên Mệnh Chân Quân chính miệng nói ra!

– Nhưng nếu Thiên Mệnh Chân Quân thật có dính dáng gì tới đại ma đầu kia, nói không chừng hắn còn có thể thả ra đại ma đầu đó!

– Huyết tế… Nếu như ngay cả trời cũng có thể phá, vậy cởi bỏ phong ấn của năm Thánh ban đầu thì có gì khó khăn?

Chu Hằng cùng Hoặc Thiên đều cảm thấy sự tình nghiêm trọng, nhưng bọn họ cũng không có biện pháp nào hay, hai Thánh liên thủ đã có thể chống đỡ được Hoặc Thiên, như vậy còn lại một Thánh đã vô địch thiên hạ!

Trừ khi Thánh thứ năm xuất thế, lại còn phải đứng về phía Chu Hằng!

Tốc độ tu luyện của bản thân quá chậm!

– Ta phải mau đạt đến 9 động, bằng không, tình thế sẽ ngày càng không thể khống chế, thời gian của chúng ta ngày càng ít! Chu Hằng nói, tạm thời hắn còn không cần lo lắng cho nhóm người Hồng Nguyệt, bởi vì trước mắt Long Vực coi như an toàn, hơn nữa Hồng Nguyệt muốn chạy, không ai cản được nàng!

Ba Thánh liên thủ cũng không được!

Hoặc Thiên gật đầu, đáng tiếc linh lực của nàng không thể truyền cho Chu Hằng sử dụng, chỉ có thể thúc đẩy lốc xoáy tinh tú của Chu Hằng, tăng tốc quá trình tích lũy linh lực của Chu Hằng.

Lại 10 năm trôi qua, thiên hạ đã đại loạn, từng nhóm lớn sinh linh bị đưa đến Bổ Thiên Giáo, nhưng Minh giới thật sự quá lớn, chỉ riêng chạy một vòng cũng mất bao lâu? Huống chi còn phải thu gom 1 tỷ sinh linh, phải sống, còn đưa đến Bổ Thiên Giáo?

Nhưng ấn theo suy tính của Hoặc Thiên, qua trăm năm sau, có lẽ Bổ Thiên Giáo thật sự có thể gom đủ 9 thành sinh linh toàn bộ Minh giới!

10 năm, 10 năm qua, cuối cùng Chu Hằng đạt đến cực hạn Hắc Động, 9 động!

Hiện tại, Hoặc Thiên cũng không giúp được hắn, hắn nhất định phải tự mình nghĩ cách đánh vỡ trói buộc thiên địa, hình thành hố đen thứ 10, cùng thừa cơ xông lên Hỗn Độn Cảnh! Đến lúc đó, ngộ tính của hắn sẽ có thể phát huy đến tận cùng, đẩy mạnh pháp tắc lên 2000 bước, 5000 bước, 10.000 bước!

Mà ngoài dự đoán của mọi người, là con lừa đen lại đột phá Hỗn Độn Cảnh trước tiên!

Chương 1123: Lưu lạc chân trời

Con lừa đen đột phá Hỗn Độn Cảnh, đây là chuyện trong dự liệu, nhưng tốc độ nhanh như vậy lại nằm ngoài dự tính!

Hỗn Độn Cảnh là khái niệm gì?

Con lừa đê tiện này lập tức trở thành cao thủ thứ hai Thái Hư tinh vực!

Cao thủ thứ hai đó!

Con lừa đen đắc ý chết, lừa gạt gian lận càng thêm như cá gặp nước, thật sự bị người ta bắt hiện hình cũng có thể ung dung chạy trốn, sau đó chơi xấu không nhận tội…. Cường giả đê tiện như vậy thật là chưa từng thấy qua.

Tiến vào Hỗn Độn Cảnh, có thể suy diễn một nhánh đại đạo đến tận cùng, nếu bình thường, cực hạn này cũng chỉ khoảng 1000 bước, bởi vì từ trước tới nay Hoặc Thiên nắm giữ pháp tắc mạnh nhất cũng chỉ đi ra được 1017 bước.

8 bước cuối cùng còn là vì nàng vẫn luôn quan sát lốc xoáy tinh tú của Chu Hằng mới đi ra được, bằng không phải hoàn toàn dựa vào chính bản thân nàng, mỗi lần chuyển thế cũng chỉ đi ra được một bước!

Đương nhiên, Thánh nhân có được sinh mệnh vĩnh hằng, không cần chuyển thế, vậy cũng phải xấp xỉ mấy triệu năm mới đi ra một bước, hơn nữa tốc độ sẽ ngày càng chậm, thẳng đến khi ngừng trệ, bởi vì pháp tắc thiên địa này cũng chỉ có bấy nhiêu.

Con lừa đen tuyệt không phải hạng người… hạng lừa chăm chỉ, rõ ràng nó có căn cơ tốt như thế, nhưng không hề có chút ý chuyên cần khổ luyện gì. Theo nó thấy, bỏ bảo bối vào trong túi mới là chuyện quan trọng nhất!

Nhưng làm cho người ta kỳ quái, là trái Thiên Địa Quả nó đã ăn vẫn còn tác dụng, không ngừng tăng lên tích lũy linh lực cùng lĩnh ngộ pháp tắc, giống như mãi không có ý dừng lại!

Điều này làm cho Chu Hằng cùng Hoặc Thiên đều kỳ quái, rốt cuộc "chủ nhân" của trái Thiên Địa Quả này là vị Hỗn Độn Cảnh hùng mạnh cỡ nào, lại có được hiệu quả kinh người như vậy!

Tuy nhiên, cũng chỉ làm hai người kỳ quái một hồi, bọn họ quan tâm hơn là làm sao Chu Hằng hình thành được hố đen thứ 10!

Mọi thứ đều chưa từng có xưa nay, mọi chuyện chỉ có thể dựa vào bản thân Chu Hằng, ngay cả Thánh nhân mạnh nhất lịch sử Hoặc Thiên cũng không thể đưa ra ý kiến gì.

Chu Hằng thử nghiệm, tối thiểu hắn có thể lĩnh ngộ pháp tắc tăng lên tới trình độ 90 bước.

9 là số cực hạn thiên địa, hình thành 9 cái hố đen, liền có trụ cột ổn định nhất, đủ cho võ giả dựa trên cơ sở này lựa chọn một đại đạo để leo lên, cuối cùng đột phá hạn chế 90 bước, một chân tiến vào Hỗn Độn Cảnh.

ads

Nhưng, mỗi một cái hố đen có thể duy trì được pháp tắc chỉ có 10 bước… Dù cho Thánh nhân nhất mạch cũng chỉ là 15 bước. Cho nên, chỉ cần lĩnh ngộ pháp tắc đạt tới 50 bước trở lên, như vậy cũng như đặt một khối đá lớn lên cái giá gỗ yếu ớt, chỉ cần hơi có sai lầm, ví dụ lĩnh ngộ pháp tắc sơ sẩy, sẽ tạo thành hậu quả đáng sợ!

Cho nên, rất nhiều cường giả không ngừng chuyển thế ở trước ngưỡng Chuẩn Hỗn Độn Cảnh, kiếp này có thể tiến lên một bước, kiếp sau có thể lui lại một bước, làm cho số lượng cường giả Hỗn Độn Cảnh ít ỏi đến đáng thương!

Chu Hằng chẳng những có 9 cái hố đen chống đỡ, hắn còn có

lốc xoáy tinh tú, vòng thiên hà, Tuệ Tinh Môn siêu cấp đại viên mãn, đều củng cố cơ sở cho hắn. Cho nên, hắn thử một loại phương pháp rất điên cuồng.

Hắn đồng thời tăng lên 9 loại pháp tắc!

Làm cho 9 loại pháp tắc này kiềm chế lẫn nhau, đạt đến cân bằng tinh vi!

Điều này rõ ràng là biện pháp rất mạo hiểm, dù cho hắn là siêu cấp đại viên mãn ba đại cảnh giới, nhưng một khi không khống chế được 9 loại pháp tắc cao tới 90 bước, như vậy dưới phản ứng dây chuyền, lực phá hoại khủng bố sẽ làm cho hắn không còn sót lại dù chỉ là một sợi tóc!

Nhưng Chu Hằng không còn cách nào!

Trong thiên địa cũng chỉ có 9 loại đại đạo, hắn làm sao hình thành được hố đen thứ 10?

Cho nên, hắn phải áp dụng phương pháp mạo hiểm, trước tiên đặt mình vào tuyệt địa, sau đó tuyệt cảnh sống lại!

Lĩnh ngộ pháp tắc đối với Chu Hằng mà nói thì chỉ là chuyện nhỏ, hắn không ngừng tiến hành suy diễn pháp tắc hiện có, chỉ 3 tháng sau, hắn đã tăng toàn bộ 9 loại pháp tắc lên đến độ cao 90 bước.

Lại đi ra một bước, sẽ là Hỗn Độn Cảnh!

Lần này, đại đạo thiên địa cũng không áp chế Chu Hằng nữa, không cần hắn hình thành hố đen thứ 10 mới để hắn đột phá, mà có thể bước ra bất kỳ lúc nào!

Chu Hằng mạnh mẽ áp chế tu vi của mình!

Một bước này đi ra rồi sẽ không thể quay đầu được nữa, làm như vậy hắn sẽ là ba siêu cấp đại viên mãn thêm một đại viên mãn, sẽ không phải siêu cấp đại viên mãn tuyệt đối. Như vậy có lẽ để hắn thay thế Hồng Nguyệt trở thành Hỗn Độn Cảnh mạnh nhất thiên hạ, nhưng muốn chiến đấu với Thánh nhân thì chỉ là vọng tưởng, huống chi là chiến thắng đại ma đầu càng mạnh hơn vượt xa Thánh nhân!

Như vậy rõ ràng quá khó chịu!

Chu Hằng có chút hiểu được vì sao lúc trước Thiên Mệnh Chân Quân không chờ Tuệ Tinh Cảnh đại viên mãn đã đột phá, bởi vì có lực lượng càng mạnh hơn ngoắc gọi phía trước, mà lại dễ dàng như trở bàn tay, muốn nhịn được loại dụ dỗ này

thật là quá khó khăn.

Vì càng mạnh hơn!

Trong lòng Chu Hằng không ngừng nói với mình, áp chế kích động một hơi xông lên Hỗn Độn Cảnh, làm cho lòng mình bình thản, suy nghĩ khả năng hình thành hố đen thứ 10.

Nhưng một cái hố đen sẽ tương ứng một nhánh đại đạo thiên địa, trong thiên địa rõ ràng chỉ có 9 nhánh đại đạo thiên địa, đi đâu mà tìm một nhánh đại đạo mới tương ứng với hố đen thứ 10 đây chứ?

Điều này giống một cái tử cục!

Chu Hằng ngồi trong sân viện, từ khi hắn đạt đến 9 động, đã suốt 4 tháng không nhúc nhích. 3 tháng đầu còn được, hắn suy diễn 9 nhánh đại đạo lên đến 90 bước, nhưng 1 tháng sau thì hoàn toàn là lãng phí thời gian, căn bản không nghĩ ra được một chút manh mối nào.

Bản thân, hắn được coi như là Chuẩn Hỗn Độn Cảnh hùng mạnh nhất lịch sử rồi chứ?

Chu Hằng tự giễu, 9 nhánh đại đạo toàn đạt đến 90 bước, nếu chỉ đơn giản chồng lên, vậy thì đạt đến 810 bước, hoàn toàn có

thể so sánh với bốn đại thần thú đời đầu lão Thanh Long.

Đương nhiên, pháp tắc tuyệt đối không thể chồng đơn giản như vậy, nhưng pháp tắc Ngũ Hành tương sinh tương hỗ, đủ để cho hắn chống chọi Hỗn Độn Cảnh chừng 200 bước!

Nhưng Hỗn Độn Cảnh trên đời này thật sự quá ít, 100 bước cùng 500 bước thật ra không khác gì nhau, đều là là cao thủ tịch mịch.

– Chu tiểu tử, chúng ta đi luận bàn thử coi! Con lừa đen kiêu ngạo hiên ngang chạy tới, ngẩng đầu ưỡn ngực, tỏ rõ ngông nghênh.

Chu Hằng cười ha hả, nói: – Tới đây, đã lâu không đánh người, vừa vặn ngứa tay quá rồi!

Một người một lừa tiến vào trong không gian đại chiến.

Một bên là Hỗn Độn Cảnh chân chính, một bên lại là biến thái trong Chuẩn Hỗn Độn Cảnh, quái thai 9 loại đại đạo đều đạt đến 90 bước, kết quả đại chiến tự nhiên là ngang nhau kết thúc, không ai làm gì được ai.

– Chu tiểu tử, ngươi thật không phải người, rõ ràng không tiến vào Hỗn Độn Cảnh, làm sao mà lợi hại như thế? Con lừa đen

rất không phục nói.

– Ta cũng rất không cam lòng, con lừa ngươi rõ ràng không tốn thời gian tu luyện, tại sao lại để ngươi trở thành Hỗn Độn Cảnh vậy chứ? Chu Hằng xòe tay.

– Bổn tọa là điềm lành thiên địa, Hỗn Độn Cảnh tính là cái gì, Lư đại gia còn muốn thành Thánh nữa! Con lừa đen khoác lác.

– Ngươi thật là dám nói!

– Vì sao bổn tọa không dám nói?

Bị con lừa đen quấy rối như vậy, Chu Hằng cũng tạm thời không phiền não chuyện hố đen thứ 10, dù sao hắn khổ ở suy nghĩ 4 tháng cũng không có một chút manh mối nào, không bằng đi ra giải sầu một chút, nói không chừng linh quang chợt lóe liền đột nhiên có biện pháp.

– Đi, ra ngoài dạo! Chu Hằng nắm đuôi con lừa, một người một lừa đi dạo trong thành.

Liên tục 3 ngày, Chu Hằng thêm một phần tâm tình bình thường, hắn không còn chấp nhất hố đen thứ 10, mà bắt đầu hưởng thụ cuộc sống.

Hắn bắt đầu chu du từng thành thị, thưởng thức đặc sắc địa phương, thưởng thức món ngon nơi đó. Ban đầu con lừa còn đi cùng với hắn, thuận tiện lừa đảo một phen, nhưng nó nhanh chóng không quen với tiết tấu cuộc sống chậm như vậy, liền bỏ lại Chu Hằng mà chạy đi.

Chu Hằng cũng không để ý, tiếp tục du sơn ngoạn thủy, gửi tình vào thiên địa.

Một năm sau, hắn tùy ý mà làm, gặp chuyện bất bình rút kiếm ba xich, không chút che giấu yêu ghét của bản thân. Vì thế, hắn còn đặc biệt chạy đi tìm Hỏa Tâm trưởng lão, kéo vị trưởng lão này vào không gian đánh một trận.

Kết quả? Kết quả tự nhiên là vị cường giả Chuẩn Hỗn Độn Cảnh lâu năm này bị đánh cho mặt mũi bầm dập, suýt nữa chuyển thế sớm!

Có thù báo thù, có ơn báo ơn!

Trong 3 năm tiếp theo, Chu Hằng trả hết ân oán, tâm linh trong lành sạch bóng như tuyết!

Đến năm thứ 5, Chu Hằng bỏ xuống hết thảy.

Hắn giao lại hắc kiếm cho Hoặc Thiên, chính thức trả lại món Bảo khí bổn mạng của Thái Hư Thánh Nhân trở về với Thái Hư Tông.

Nó không thuộc đạo của hắn!

Hắn phải nhảy ra ra khỏi vòng tròn vốn có, mới có thể đột phá.

Hỏa Thần Lô, Lạc Nhật Cung… Chu Hằng giao hết mọi thứ trên người cho Hoặc Thiên, sau đó một mình lẻ loi đi lưu lạc trong không gian.

Ba năm sau, hắn đến một chỗ Lục Nguyên Tinh, đặt chân ở lại, thu liễm một thân tu vi, làm nông dân bình thường.

Năm đầu tiên, hắn góc cạnh rõ ràng, nếu có côn đồ lưu manh gì tới đây quậy phá, hắn sẽ dùng cuốc đánh đau đối phương một trận rồi đuổi đi. Nhưng đến năm thứ hai, hắn chân chính làm được bình thường.

Tuy nhiên bởi vì "hung uy" năm đầu của hắn hù dọa, năm thứ hai, năm thứ ba lại không còn lưu manh côn đồ nào đến quậy phá nữa.

Rất nhanh liền có bà mối tới cửa, dẫn mối hôn sự cho Chu

Hằng.

Chu Hằng cười từ chối, hắn không phải thật sự ẩn thế, cuộc đời của hắn có ràng buộc với quá nhiều người, chia ly bây giờ chỉ là vĩnh viễn ở cùng nhau về sau. Hắn mặt trời mọc mà làm, mặt trời lặn mà nghỉ. 7 năm sau, hắn không cần cố ý áp chế, một thân linh lực cũng sẽ không tuôn trào, ẩn sâu trong người hắn như hồ nước lặn.

Lĩnh ngộ pháp tắc cao đến 90 bước, tổng cộng 810 bước, giống như hoa trong gương, trăng trong nước, như đã bị hắn quên lãng.

Hắn biến thành người phàm chân chính.

Hắn bắt đầu già đi, từ từ có nếp nhăn, dần dần bạc đầu, vẻ anh tuần bắt đầu xuất hiện dấu vết năm tháng tang thương, từ một thanh niên anh khí kinh người biến thành một đại thúc nội liễm.

Đại cô nương làm mối với hắn đã sớm lập gia đình, sinh ra đứa nhỏ, năm tháng lơ đãng trôi qua, không cản được, muốn cản cũng không được.

Chu Hằng có thêm một cái đuôi nhỏ, đó là tiểu nha đầu tên "Hoa Hoa", mẹ của nó chính là đại cô nương năm đó muốn gả cho Chu Hằng. Tiểu nha đầu này còn nhỏ quỷ lớn, muốn biết vì sao mẫu thân lại thích đại thúc như thế, đã qua rất nhiều

năm mà nhắc đến tên Chu Hằng lại vẫn còn lộ ra vẻ ngẩn ngơ.

Bé đi theo Chu Hằng xuống ruộng, nhìn hắn đổ mồ hôi như mưa, canh tác dưới trời nắng gắt, đánh vỡ lớp băng múc nước giữa trời băng đất tuyết.

Thời gian thấm thoát, chớp mắt lại 8 năm trôi qua, Hoa Hoa cũng từ một bé đậu đũa biến thành thiếu nữ thanh xuân duyên dáng yêu kiều, có chút xinh đẹp. Hoa Hoa không gọi là Hoa Hoa, nàng đã sớm dùng "đại danh", gọi là Lâm Ngữ Hoa.

Nàng cũng không còn mãi theo đuôi Chu Hằng, nhưng vẫn thường hay chạy đến chỗ Chu Hằng ăn ké, luôn miệng gọi "đại thúc" thật là ngọt ngào.

Chương 1124: Thiết Huyết Trại

Lại một năm trôi qua, Lâm Ngữ Hoa cũng gả cho người, nhà xây cách vách Chu Hằng.

Nàng gả cho một nam nhân trung thực, nói năng không hay lắm nhưng mà thật thà hiền hậu. Chu Hằng cũng xem Lâm Ngữ Hoa là thân nhân, lúc hai người lập gia đình, hắn còn vận dụng lực lượng, thừa dịp hai người ngủ say cải thiện thể chất cho bọn họ.

Cũng không phải để cho bọn họ mạnh hơn, mà để cho quãng đời của bọn họ không đau không bệnh.

Ba năm sau, bọn họ sinh một người con trai tên là Lộ Đồng.

ads

Tiểu tử kia vừa sinh đã khoẻ mạnh kháu khỉnh, vô cùng nghịch ngợm, rất thích bám lấy Chu Hằng, lên núi làm nương, giống

mẫu thân hắn năm đó.

Sáu năm sau, một tu giả ngẫu nhiên đi ngang qua, sau khi phát hiện tiểu tử kia, liền nói Lộ Đồng tư chất không tồi, muốn dặm hỏi vợ chồng Lâm Ngữ Hoa để Lộ Đồng theo hắn trở lại Nộ Giang Tông tu luyện?

Hai vợ chồng thương lượng ba ngày, còn cố ý hỏi ý kiến của Chu Hằng, cuối cùng đồng ý để Lộ Đồng đi tới Nộ Giang Tông.

Nộ Giang Tông cách thôn ba vạn dặm, tuy rằng ở Minh giới, nhân loại sanh ra đã có tu vi Hóa Thần Cảnh, nhưng mà trọng lực của Minh giới vượt xa Phàm giới, 3 vạn dặm vẫn là khoảng cách cực xa đối với người thường.

Vợ chồng Lâm Ngữ Hoa cứ hai năm lại tới Nộ Giang Tông gặp Lộ Đồng một lần, mỗi lần trở về đều nói cho Chu Hằng biết tiểu tử kia cao bao nhiêu, tu vi tăng tiến thế nào.

Liên tục mười năm, nhưng tới năm thứ 10, vợ chồng Lâm Ngữ Hoa rời đi lại không trở về nữa.

Chu Hằng bước lên hành trình tìm kiếm, khôngcó dùng linh lực hoặc là pháp tắc, từng bước đi tìm vợ chồng Lâm Ngữ Hoa, một đường hỏi thăm, rốt cục biết được tung tích của vợ chồng Lâm Ngữ Hoa cách đó hai vặn dặm.

Bọn họ gặp phải cướp đường, không rõ sống chết.

Chu Hằng tìm được sơn trại của bọn cướp, trong cái hố thi thể vạn người phát hiện thi thể phu thân của Lộ Đồng… Thi thể đã thối rữa, lộ ra xương trắng. Nhưng mà vì Chu Hằng tự tay thi thuật qua cho nên hắn cảm ứng được khí tức mình lưu lại.

Sau đó, hắn tìm được Lâm Ngữ Hoa ở một gian phòng.

Trong gian phòng này… Tất cả đều là nữ nhân quần áo xộc xệch, mỗi người vẻ mặt chết lặng. Giống như cái xác không hồn.

Đây là nơi đám cướp đường tìm vui.

Lâm Ngữ Hoa hai mắt vô thần nhìn đỉnh đầu, sinh mệnh chi hỏa lung lay sắp đổ.

Chương 1125: Một lóng tay giải nguy

– Tiền bối, vãn bối biết sai rồi, xin cho vãn bối một cơ hội. Triệu Hỉ lập tức tỏ thái độ, tuy rằng hàng năm Triệu gia đều thu lượng lớn lễ vật của Thiết Huyết Trại xem như hồi báo, còn khi Thiết Huyết Trại gặp nguy Triệu gia sẽ xuất thủ một chút, dọn sạch một ít kẻ lợi hại Thiết Huyết Trại không đối phó được.

Như vậy cả hai đều có lợi.

Triệu gia không cần bẩn tay cũng có được lượng lớn tài vật, có đôi khi còn có thể thu được vài mỹ nữ cực phẩm, nhưng muốn cùng sống chết với Thiết Huyết Trại? Nói giỡn à!

Thiết Huyết Trại là cái thứ gì, có thể cùng ngồi cùng ăn với Triệu gia sao?

Triệu Hỉ chỉ nhất thời hứng thú, cho nên mới giành đi một chuyến, không nghĩ tới lại không đúng lúc như vậy, không ngờ hắn đụng vào một địch thủ kinh khủng.

Cường giả như vậy, chỉ sợ lão tổ tông ra mới có thể chống lại được à.

Triệu Hỉ dùng kiến thức hắn ếch ngồi đáy giếng của hắn suy nghĩ, ở trong mắt hắn, tu vi Tinh Thần Đế của lão tổ tông chính là mạnh nhất thiên hạ, tuyệt đối không có tồn tại mạnh hơn.

Chu Hằng lắc lắc đầu, nói: – Chậm rồi, ngươi cũng đã chọn rồi.

– Tiền bối, gia tổ Triệu Khắc Quần, chính là Tinh Thần Đế! Triệu Hỉ ngạo nghễ nói, lấy đại nhân vật ra chống lưng.

Chu Hằng nhoẻn miệng cười, nói: – Thì tính sao?

Thì tính sao?

Tinh Thần Đế đấy, thằng nhà quê!

Triệu Hỉ ánh mắt loạn chuyển, đột nhiên quăng kiếm, xoay người chạy! Hắn không muốn nhúng vào vũng nước đục này, vốn không liên quan tới Triệu gia, không đi thì còn làm gì?

Chu Hằng một chỉ điểm ra, phốc, Triệu Hỉ còn đang chạy đột nhiên máu tươi tung tóe, chết không thể chết lại. Xít!

Tất cả sơn tặc đều hóa đá!

Xong rồi!

ads

Không nói tên sát tinh Chu Hằng này, chỉ là tộc nhất kiệt xuất nhất trong thế hệ trẻ của Triệu gia chết tại đây… bọn họ cũng bị Triệu gia tức giận mà giết chết à! Chết không thể chết lại, toàn bộ sơn trại chó gà không tha.

– Không cần lo lắng, chuyện này không liên quan tới các ngươi. Chu Hằng cười nhạt nói, nhưng sát khí lại sôi trào.

– Liều mạng! Tất cả sơn tặc đều đỏ mắt, nếu Chu Hằng đoạn tuyệt đường sống của bọn họ, bọn họ đương nhiên chỉ có liều mạng.

Đáng tiếc, bọn họ cũng không biết Chu Hằng đến tột cùng có tu vi gì. Triệu gia thì nhằm nhò gì?

Chu Hằng tùy ý vung tay lên, một đạo hàn quang hiện lên, tất cả sơn tặc đều nổ tung, hóa thành mưa máu.

Đây chính là chiến lực 200 bước a! Chu Hằng trở lại bình thường, hắn đã mơ hồ có được phương hướng đột phá, chứng minh những năm này hắn sống bình thường cũng không uổng phí, cho nên hắn lại trở lại bình thường. Có lẽ, tiếp theo hắn sẽ có thể chân chính đột phá.

Hắn đi về phía Nộ Giang Tông, một đường phong trần, dùng tốc độ người bình thường đi tới.

Lại một tháng sau, hắn đi tới ngoài sơn môn Nộ Giang Tông.

– Tiểu ca, phiền toái thông báo một chút, ta muốn gặp Lộ Đồng! Chu Hằng nói với gã thủ vệ hộ sơn.

– Lộ Đồng! Có bốn gã thủ vệ hộ sơn. Nghe cái tên Lộ Đồng đều nghiêm lại, thủ vệ đối diện với Chu Hằng nói: – Lão nhân gia, ngươi là thân nhân của Lộ sư thúc sao?

– Trưởng bối của hắn, ngươi nói với hắn, ta tên là Chu Hằng! Chu Hằng nói.

– Lão nhân gia, xin chờ một chút. Ta đi thông báo!

Tên thủ vệ kia vội vàng đi thông báo, đại khái mười mấy phút sau, chỉ thấy hắn và một thiếu niên cường tráng bay tới.

– Chu đại gia! Thiếu niên nhìn thấy Chu Hằng, hơi chút sửng sốt một chút, nhưng lập tức lớn tiếng kêu lên, vô cùng nhiệt tình. hắn hiển nhiên chính là Lộ Đồng, mười năm không gặp, hắn đã lớn thành một tên tiểu tử khôi ngô tuấn tú rồi.

Hắn lấm lét nhìn trái phải một chút kỳ quái nói: – Cha mẹ ta đâu? Chu đại gia, cha mẹ ta gặp phải chuyện gì sao, sao lần này lại là người tới gặp ta?

Chu Hằng đi tới, cầm tay thiếu niên nói: – Đi theo ta, ta muốn nói cho ngươi một chuyện!

Hai người đi qua một bên. Rất nhanh liền truyền đến tiếng rống giận của Lộ Đồng, sau đó là tiếng khóc lớn của thiếu niên này.

Chu Hằng không trở về nữa, hắn dựng một cái nhà tranh ở ngoài sơn môn Nộ Giang Tông.

Hắn đã đáp ứng Lâm Ngữ Hoa phải chiếu cố Lộ Đồng, chiếu cố đương nhiên không có khả năng cả cuộc đời. Nhưng ít ra

khi hắn còn hóa thân phàm nhân, hắn phải luôn thủ hộ Lộ Đồng, cho tới khi hắn bước ra một bước kia, hình thành hắc động thứ 10!

Lộ Đồng đi tế điện cha mẹ, khi hắn đến Thiết Huyết Trại, lại chỉ thấy một mảnh phế tích, mà mộ phần Chu Hằng dựng lại bình yên vô sự. hắn hỏi thăm một chút, cũng không biết tại sao, Thiết Huyết Trại không ngờ đắc tội Triệu gia, kết quả Triệu gia dưới cơn nóng giận đã tiêu diệt Thiết Huyết Trại!

Thù bị người khác báo!

Lộ Đồng quỳ ở trước mộ phần ba ngày ba đêm mới trở lại Nộ Giang Tông, càng thêm chăm chỉ tu luyện, cộng thêm có Chu Hằng trong bóng tối tương trợ, thay hắn cải thiện thể chất, hắn tiến cảnh cực nhanh, trong vòng trăm năm có hy vọng đột phá Tinh Thần Cảnh!

Điều này khiến cả Nộ Giang Tông đều vui mừng khôn xiết, bởi vì đại tông chủ Nộ Giang Tông đã thoái ẩn, đệ nhất cao thủ cũng chỉ là Tinh Thần Đế mà thôi! Từ tốc độ tiến cảnh của Lộ Đồng bây giờ mà xem, tương lai rất có thể hắn vượt qua Tinh Thần Cảnh!

Vì để cho tên thiên tài này không còn nhớ nhà, đại tông chủ còn có ý gả con gái mình cho Lộ Đồng, nghĩ hết biện pháp để hai người cùng ở chung.

Khuê nữ này tên là Ngô Tú Mị, người cũng như tên, vừa đẹp vừa ướt át, là đại mỹ nữ nổi danh. Chỉ là quá đẹp khó tránh khỏi tâm cao khí ngạo, tuy rằng Lộ Đồng nhất kiến chung tình với nàng, nhưng mà nàng lại không động tâm với Lộ Đồng.

Nhưng mà bị lão tử nghiêm lệnh, cả ngày Ngô Tú Mị vẫn ở cùng một chỗ với Lộ Đồng, mọi người là muốn lâu ngày sinh tình!

Lộ Đồng là một đứa con hiếu thảo, cứ mỗi ngày lại tới thăm nom Chu Hằng một lần, bởi vì Ngô Tú Mị trừ tối ngủ một mình ra, thời gian còn lại đều ở cùng Lộ Đồng, bởi vậy nàng cũng theo hắn gặp qua Chu Hằng vài lần.

Lâu này nàng đến đây còn nhiều hơn Lộ Đồng, có đôi khi lúc ngủ cũng lén lút tới đây.

Thiếu nữ có tâm sự rất lớn.

Nàng cũng không thích, cũng không ghét Lộ Đồng, chỉ là không đồng ý bị cha mẹ, bị trưởng bối, bị mọi người buộc cùng với Lộ Đồng, cho nên nàng mới muốn làm phản.

Từ sau ngày Chu Hằng thấy Lộ Đồng ít lời đi, liền luôn trầm mặc không nói, Ngô Tú Mị còn tưởng rằng hắn là câm điếc, cho nên thường xuyên tâm sự với hắn.

Cuộc sống yên bình nửa năm sau lại bị phá vỡ.

Lộ Đồng, Ngô Tú Mị đi theo đại tông chủ Ngô Thông Nộ Giang Tông khi đi tham gia hội đấu giá đại môn phái, vốn tính kiếm một ít thiên tài địa bảo để Lộ Đồng tu luyện nhanh hơn, kết quả thuốc mua được, nhưng mà Ngô Tú Mị cũng khiến cho Thiếu tông chủ Thiên Lam Tông coi trọng.

Bảy ngày sau, Thiên Lam Tông liền phái sứ giả đi tới Nộ Giang Tông, nói Thiếu tông chủ bọn họ muốn lấy Ngô Tú Mị là thị thiếp thứ 23.

Thái độ sứ giả cực kỳ kiêu ngạo, dường như không phải tới đề thân, mà chỉ là thông tri, căn bản không coi Nộ Giang Tông có nguyện ý hay không.

Đối phương có vốn để phách lối!

Bởi vì Thiên Lam Tông mạnh hơn Nộ Giang Tông không chỉ một đoạn… bọn họ có cường giả Thiên Hà Cảnh tọa trấn đấy!

Thế giới này cường giả là vua, nếu Thiên Lam Tông mạnh hơn Nộ Giang Tông quá nhiều, như vậy thân là Thiếu tông chủ Thiên Lam Tông tự nhiên dư lực cầu thân Nộ Giang Tông, không phục, trực tiếp san bằng!

Điều này làm cho cao tầng Nộ Giang Tông cảm thấy khó xử!

Đáp ứng sao, trước không nói đem ái nữ tông chủ gả cho người khác làm thị thiếp nhục nhã cỡ nào, quan trọng là Lộ Đồng sẽ như thế nào? Nam nhân nào chịu đựng được chuyện này chứ?

Nộ Giang Tông chẳng những vô cùng nhục nhã, còn mất đi một thiên tài tiền đồ vô lượng.

Sau khi thương lượng qua, Nộ Giang Tông quyết định phản kháng! Nhưng chính diện đọ sức, Nộ Giang Tông hoàn toàn là lấy trứng chọi đá, bởi vậy Ngô Thông đầu tiên làm bộ đáp ứng, để ổn định Thiên Lam Tông, vừa động viên toàn bộ tông môn dời đi.

Đợi ngày sau Lộ Đồng tiến vào Thiên Hà Cảnh, bọn họ tự nhiên có thể hãnh diện trở về!

Nhưng mà Nộ Giang Tông từ trên xuống dưới có tới ngàn người, không có khả năng mỗi người đều yêu quý tông môn mình, liền có tiểu nhân vì tiền đồ của mình, chạy tới Thiên Lam Tông mật báo!

Điều này làm cho cao tầng Thiên Lam Tông giận tím mặt!

Nộ Giang Tông nho nhỏ lại dám lừa gạt bọn họ?

Vì thế, một vị Thái thượng trưởng lão tự mình dẫn dắt đội ngũ, giết tới Nộ Giang Tông… Lần này Thiên Lam Tông mặc dù không xuất động cường giả Thiên Hà Cảnh, nhưng lại phái ra 11 Tinh Thần Cảnh, một người trong đó là Tinh Thần Đế, năm Tinh Thần Hoàng, năm Tinh Thần Vương!

Đội hình như vậy đã có thể tiêu diệt Nộ Giang Tông nhiều lần rồi!

Nộ Giang Tông không kịp như dự liệu, bọn họ còn chưa chuyển nhà đâu, Thiên Lam Tông đã áp sát! Tử chiến, hay là đầu hàng?

Thiên Lam Tông cho Nộ Giang Tông một lựa chọn, nếu không muốn bị diệt tông, như vậy Nộ Giang Tông phải quỳ hết xuống nhận tội, nam nhân chui háng, mà nữ nhân… đội tất

Đây là trần trục nhục nhã!

Nộ Giang Tông không nhịn được cục tức này, quyết ý tử chiến!

Lộ Đồng lại đến gặp Chu Hằng, hắn bảo Chu Hằng rời đi, việc

này không liên quan tới Chu Hằng, hơn nữa, chiến đấu ngay từ đầu Nộ Giang Tông lấy mục tiêu phá vây, rất nhiều người phải hy sinh, chỉ lưu lại phần cốt lõi nhất, đệ tử có tiềm lực lớn nhất, để Đông Sơn tái khởi.

Hắn khẳng định là đối tượng trọng điểm bồi dưỡng, lại không có khả năng ích kỷ để cao thủ trong tông chiếu cố Chu Hằng!

– Chu đại gia, ngươi đi trước đi! Lộ Đồng khuyên nhủ: – Ngươi không biết võ công, người bên ngoài sẽ không làm khó dễ ngươi.

Chu Hằng cười cười, lần đầu mở miệng nói: – Tiểu tử ngốc, ở trứng lật sao lại có trứng nguyên vẹn, Thiên Lam Tông lần này là để lập uy, làm sao bỏ qua người sống chứ?

Nghe hắn nói chuyện, Ngô Tú Mị đầu tiên chấn kinh há hốc miệng, lập tức lại đỏ mặt cười trừ.

Nàng nói với Chu Hằng quá nhiều chuyện, cả những bí mật của riêng con gái.

Đại gia đáng ghét, không ngờ giả câm vờ điếc!

Lộ Đồng khuyên hồi lâu, khả nhưng mà không khuyên được Chu Hằng, đành phải ảm đạm rời đi, mà Ngô Tú Mị lại đáp

cho Chu Hằng một ánh mắt hung hăng, có vẻ rất giận. Nhưng mọi người qua hôm nay không biết có ngày mai hay không, giận hơn nữa cũng phải bỏ qua.

Kỳ hạn ba ngày vừa qua, Thiên Lam Tông bắt đầu công thành. Ông!

Đúng lúc này, một đạo ý chí vô cùng kinh khủng đột nhiên buông xuống, Chu Hằng khôi phục lại giọng nói trẻ tuổi nói: – Cút.

Thiên Lam Tông đương nhiên không chịu đi vào khuôn khổ, còn muốn thử thật hư một chút trước, kết quả một ngón tay từ trên trời giáng xuống, trong nháy mắt đã đánh chết hết 11 Tinh Thần Cảnh, vì thế, nguy cơ diệt tông của Nộ Giang Tông lần này được hóa giải.

Cường giả thần bí này là ai? Toàn bộ Nộ Giang Tông đều tò mò. – – – – – oOo- – – – –

Chương 1126: Cô gái nhỏ thử

Thiên Lam Tông nổi lên sóng to gió lớn!

Nộ Giang Tông là thế lực gì? Tuy rằng khai tông lập phái, nhưng mà người mạnh nhất bất quá chỉ là Tinh Thần Đế, hơn nữa cũng chỉ có một tôn! Nhưng mà Thiên Lam Tông đã có Thiên Hà Đế tọa trấn, tuy rằng lần này cũng không xuất động Thiên Hà Cảnh, nhưng mà nhiều cường giả cấp Tinh Thần như vậy, tuyệt đối có thể quét ngang toàn bộ Nộ Giang Tông! Kết quả, lại là toàn quân Thiên Lam Tông bị diệt!

Theo người sống sót của Thiên Lam Tông và người Nộ Giang Tông nói, ngón tay kia là từ trên bầu trời thọc xuống, sau đó 11 cao thủ Tinh Thần Cảnh bị chấn nát, không có tia phản kháng.

Vậy ít nhất phải là cường giả Thiên Hà Cảnh, thậm chí Thiên Hà Đế cũng có thể! Chính vì suy đoán như vậy, không ngờ Thiên Lam Tông không thẹn quá hóa giận khởi binh trả thù, mà lại trở nên vô cùng điệu thấp, quy định người trong tông không được sinh sự, dường như trước đó chưa từng có người chết vậy.

Bên ngoài tin đồn khắp nơi, nói lão tổ Thiên Lam Tông thực ra cũng không có năng lực như thế, một chỉ cách không chấn nát

11 Tinh Thần Cảnh, bởi vậy Thiên Lam Tông không muốn nhịn cũng phải nhịn!

Thế giới này, từ trước đến nay chỉ thờ cường giả!

Mà đối với Nộ Giang Tông mà nói, kết quả này quá đột ngột, không thể tưởng tượng được!

Bọn họ vốn đã chuẩn bị liều mạng cá chết lưới rách, ai ngờ nguy cơ lại bị hóa giải dễ dàng như vậy.

Nhưng lại có một cường giả vô thượng ẩn trong tông môn bọn họ?

Nộ Giang Tông từ trên xuống dưới đều âm thầm quan sát, lưu ý những người bình thường đều không chú ý, xem người nào giống như tiền bối cao nhân! Nhưng mà người như vậy rất nhiều, lão già tỉa cây, người gác cổng, cụ ông trông coi kho hàng, bác gái giặt đồ… Người nào cũng dung mạo xấu xí, sao có thể là cao thủ lánh đời cơ chứ?

Nhưng cao thủ người ta xuất thủ cứu Nộ Giang Tông cũng không nguyện lộ diện, rõ ràng không muốn bị người quấy rầy cuộc sống yên bình, bởi vậy Nộ Giang Tông cũng chỉ dám âm thầm quan sát, âm thầm đoán, cũng không dám hỏi ai.

Chính vì vậy mà đám người làm được đãi ngộ nhiều hơn.

Mấy ngày sau, Ngô Tú Mị đi tới chỗ ở Chu Hằng, như ngày thường ngồi cạnh hắn tâm sự.

ads

Cô gái nhỏ này biết Chu Hằng cũng không phải người câm điếc. Từng cáu giận bỏ đi, không nghĩ tới mới qua vài ngày lại chạy trở lại.

– Chu đại gia, mấy ngày trước có phải là ngươi ra tay hay không? Cô gái nhỏ đột nhiên hỏi.

Chu Hằng như ngày thường, mắt không nhìn, tai không nghe.

– Hừ, ngươi không nói ta cũng biết, khẳng định là ngươi! Ngươi mới là tiền bối cao nhân chúng ta luôn tìm kiếm! Ngô Tú Mị khẳng định nói. – Ngươi rõ ràng có được thực lực kinh thiên động địa, tại sao muốn ở trong này làm người thường?

– Ta hiểu rồi!

– Ngươi nhất định thầm mến mẫu thân, thậm chí bà ngoại Lộ Đồng! Ta nghe Lộ Đồng nói, năm đó ngươi cùng hắn bà ngoại có một đoạn tình duyên à, còn có còn có, mẫu thân hắn từ nhỏ cũng đi theo ngươi… Xít, chẳng lẽ nàng là con gái tư sanh của ngươi. Lộ Đồng là ngoại tôn của ngươi sao?

– Nếu không phải như vậy, tại sao ngươi phải ở lại đây, là để bảo hộ Lộ Đồng đúng không?

– Đại gia, ngươi thật si tình đấy!

Cô gái nhỏ hai mắt lóe sáng, giống như cảm động vì mối tình si.

Chu Hằng vẫn như ngày xưa, hắn càng ngày càng nắm giữ được phương hướng kia. Nhưng mà vẫn luôn như xem hoa trong sương, kém một chút là nhìn rõ ràng, nhưng mà vẫn không có cách nào bước qua bức rèm kia.

Nhưng hắn tin tưởng, không còn bao lâu nữa.

– Chu đại gia, mọi người đều nói ta hẳn gả cho Lộ Đồng! Ngô Tú Mị đột nhiên đổi đề tài: – Thực ra, ta cũng không thích hay ghét gì Lộ sư đệ, nhưng mà mọi người đều muốn gả ta cho hắn để giữ hắn lại tông. Điều này làm cho ta rất khó chịu, dường

như mình không phải người, mà là một món hàng, sống vì tông mốn.

– Nhưng mà ta muốn sống vì mình.

Cô gái nhỏ đảo mắt nói: – Thực ra bọn họ muốn Lộ Đồng lưu lại, cũng chỉ là nhìn trúng tìm lực của Lộ Đồng. Cho rằng tương lai hắn có thể đạt tới Thiên Hà Cảnh, nhưng mà đại gia ngươi bây giờ chính là Thiên Hà Cảnh, gả cho Lộ Đồng còn không bằng trực tiếp gả cho ngươi cho nhanh.

Nha đầu kia có lối suy nghĩ kỳ quái, không ngờ lại quá giới hạn.

Chu Hằng không nhúc nhích. hắn đã trải qua tang thương, mấy thập niên lắng đọng, tâm linh của hắn đã trong vắt, không bị ngoại vật lây dính.

– Chu đại gia, ta gả cho ngươi được không? Cô gái nhỏ đỏ mặt nói: – Người ta nói nhiều chuyện riêng của con gái cho ngươi biết như vậy à, đây chính là chuyện chỉ có trượng phu mới có tư cách biết đấy.

– Người ta là con gái bảo thủ, sao còn mặt mũi gả cho người khác chứ.

Chu Hằng trong lòng buồn cười, cô gái này không ngờ dám tự mai mối cho mình, nàng tuyệt đối là người lớn gan, tính tình hào sảng, tính cách như vậy sao lại câu nệ tiểu tiết?

– Chu đại gia, ta cũng không quản ngươi già hơn ta đâu! ngươi xem, thực lực ngươi mạnh như vậy, cho dù đã sống rất nhiều rất nhiều năm, nhưng mà thọ mệnh còn lại vẫn dư sống với ta đấy.

– Qua mấy năm nữa, mặt ta cũng có nếp nhăn, chúng ta liền thành vợ chồng!

Cô gái nhỏ này càng nói càng nhỏ, dù sao nàng vẫn là khuê nữ, khó tránh khỏi thẹn thùng.

Chu Hằng rất là buồn cười, không khỏi cảm thán mị lực của mình, rõ ràng đã là lão nhân 60, nhưng mà lại hấp dẫn được một đóa hoa đẹp, đúng là làm bậy a!

Ngô Tú Mị nhìn chằm chằm Chu Hằng, đột nhiên một chưởng chụp ra, dùng hết lực lượng! Thình thịch! Chu Hằng không khác gì người thường, vô luận là linh lực hay là thần thức đều thu liễm, bởi vậy một chưởng này hắn không thể tránh thoát, nhưng mà thể chất Long tộc của hắn cũng không vì vậy mà biến hóa!

Ngô Tú Mị vỗ xuống một chưởng này lập tức bị thể chất Chu Hằng phản phệ, lực lượng cường đại phản xạ, lập tức chấn cho

nàng miệng rỉ máu! Này còn chưa xong, vẫn còn chưa triệt tiêu được lực phản kích của Chu Hằng, mỗi một tấc thịt nàng đều nổ tung, trong nháy mắt cả người đẫm máu.

– Quả nhiên… Quả nhiên… Cô gái nhỏ thì thào nói, ngã trên mặt đất.

Không trực tiếp bị đánh chết đã là tốt rồi.

Chu Hằng thở dài, vì sao nữ nhân đều là chuyện liều mạng như vậy, căn bản không cho người ta đường lui?

Lâm Ngữ Hoa trước khi lâm chung bảo hắn chiếu cố Lộ Đồng, cũng không chờ hắn đáp ứng hoặc là cự tuyệt đã thoải mái ra đi, nha đầu kia còn quá đáng hơn, không chịu trách nhiệm đánh hắn một chưởng chỉ vì muốn chứng minh suy đoán của mình là đúng!

Thật là phiền toái! Chu Hằng đưa tay phải ra, tâm niệm chuyển động, nếp nhăn bàn tay lập tức biến mất, trở nên ôn nhuận như ngọc, tràn đầy mỹ cảm và uy áp, hắn vươn tay nhẹ nhàng ấn lên trán Ngô Tú Mị một cái. Oanh!

Mộc pháp tắc điên cuồng vận chuyển, thương thế của Ngô Tú Mị lập tức lấy mắt thường có thể thấy được nhanh chóng khôi phục, mà sinh khí tức nhộn nhạo, cỏ cây xung quanh cũng lớn lên, hoa tươi nở rộ.

Chỉ trong nháy mắt, Chu Hằng đã thu tay về, lúc này mộc pháp tắc của hắn đã lên tới 90 bước, muốn trị liệu một người ngay cả Tinh Thần Cảnh cũng chưa tới thì rất đơn giản.

Hắn nhắm mắt, tư thế giống như đúc lúc trước, dường như chưa làm gì.

Ưm một tiếng, Ngô Tú Mị tỉnh lại, đầu tiên nàng sửng sốt, sau đó bò dậy, không ngừng vuốt dọc người mình, phát hiện không có một vết thương, không khỏi ngạc nhiên vui mừng, nhảy đến bên cạnh Chu Hằng, nói: – Ha ha ha ha, Chu đại gia, ngươi thua rồi! Ngươi thua rồi! Ngươi quả nhiên thừa nhận!

Chu Hằng không để ý tới.

Ngô Tú Mị hừ một tiếng, lại ngồi xuống bên cạnh Chu Hằng, nâng tay mình lên nhìn, đột nhiên cả kinh kêu lên: – Oa, da của ta sao lại mịn như vậy, thật tinh tế, thật trắng, thật co dãn nha.

Mọi người đều thích cái đẹp, nhất là mỹ nữ như nàng, càng hy vọng mình thập toàn thập mỹ.

Nàng liếc Chu Hằng một cái, xoay người hai tay che ngực mình, gương mặt xinh đẹp vừa vui mừng vừa sợ hãi… Trở nên lớn hơn! Lớn hơn ít nhất 1 vòng! Đây chính là chuyện nàng

nằm mộng cũng muốn a!

Nàng cái gì cũng tốt, khuôn mặt xinh đẹp, dáng người thon dài, nhất là hai cái chân thon dài, chỉ để cho nam nhân thấy kỳ quái là khuyết điểm duy nhất của nàng chính là bộ ngực bằng phẳng… Khiến cho nàng luôn cảm thấy thiếu tư vị thiếu nữ.

Nhưng bây giờ, bộ ngực nàng trở nên đầy đặn, tròn trĩnh, rất tròn, đĩnh kiều, co dãn mười phần! Ngượng muốn chết!

Ngô Tú Mị cười vui vẻ, nhưng nàng lập tức thẹn thùng.

Không hề nghi ngờ, đây nhất định là Chu Hằng chữa. Nhưng mà chữa bằng cách nào chứ? Trong đầu cô gái nhỏ lập tức hiện lên rất nhiều hình ảnh không nên hiện, như là phương pháp mát xa… Chuyện này nàng nghe sư tỷ muội nói qua, ngực nữ nhân càng mát xa càng lớn, nhưng mà tối nàng đều bỏ thời gian ra mát xa, nhưng lại không có kết quả.

Chẳng lẽ chỉ có nam nhân mát xa mới được?

Ngô Tú Mị tuy rằng rất muốn ngực mình cao vút, nhưng mà tuyệt đối không thừa nhận bộ ngực quý báu của mình bị nam nhân sờ qua.

Đại gia đáng chết này, lão không đứng đắn, lão sắc lang!

Cô gái nhỏ giương nanh múa vuốt ở sau lưng Chu Hằng, cuối cùng lại ngồi xuống tựa lên lưng Chu Hằng mặt cũng nghiêm lại: – Đại gia, ngươi đều đem ta… Như vậy, nhất định phải cưới ta đấy! Nếu không, ta chết cho ngươi xem!

Chu Hằng dở khóc dở cười, hắn không làm cái gì à, chỉ là mấy năm nay hắn luôn thôi diễn tỉ mỉ pháp tắc của Thiên Mệnh Chân Quân thôi, cũng đạt được tiến bộ lớn. Bởi vậy, rõ ràng mộc hệ pháp tắc hắn chỉ đi ra 90 bước, nhưng mà pháp tắc đến gần hoàn mỹ, thậm chí có thể sánh với 200, 300 bước!

Sinh cơ mộc hệ pháp tắc rất mảnh liệt, kết quả chẳng những trị khỏi cho Ngô Tú Mị, thậm chí còn hơi cải tạo thân thể nàng một chút.

Thực ra làn da tinh tế, bóng loáng, thậm chí bộ ngực lớn lên cũng chỉ là chi tiết nhỏ, quan trọng là… , thể chất cô gái nhỏ này cũng được cải thiện, về sau tu luyện sẽ làm ít công to, ít nhất xông lên Thiên Hà Cảnh không có gì khó khăn.

– Hả, đại gia, trên người có mùi thật thơm nha! Cô gái nhỏ lộ ra bộ dáng mê muội.

Sau khi Chu Hằng dung hợp thủy tinh tím cơ thể có một mùi thơm, nữ nhân thực lực cường đại càng là thì càng không thể chống cự lại được, nhưng nữ nhân thực lực thấp thì cảm thấy rất khó ngửi nha. Nhưng mà không chịu nổi Ngô Tú Mị lại

cũng nhào tới, vậy dĩ nhiên là ngửi được.

Chu Hằng bất đắc dĩ lắc lắc đầu, vung tay lên một cái, thân thể Ngô Tú Mị đã bay lên núi. – – – – – oOo- – – – –

Chương 1127: Người đồ đệ thứ ba!

Sáng ngày thứ hai, thời điểm khi Ngô Tú Mị đến dưới chân núi, lại phát hiện trong túp lều đã không có một bóng người, chỉ có hoa tươi bốn phía đồng loạt nở rộ chẳng phân biệt mùa nào.

Đi rồi?

Ngày thứ ba, ngày thứ tư … Một tháng… Nửa năm … Hai năm … Chu Hằng cũng không có xuất hiện nữa.

Phiền muộn của Ngô Tú Mị đột nhiên tiêu tan, nhưng làm cho Nộ Giang Tông phấn chấn không thôi chính là, ái nữ của vị tông chủ này dường như đột nhiên thoát khỏi điểm mấu chốt; ở võ đạo tinh tiến nhanh chóng tới dọa người, chẳng những vượt lên trước Lộ Đồng bước vào Tinh Thần Cảnh, hơn nữa còn tiếp tục tăng lên, căn bản không có xu thế dừng lại!

Nên biết rằng, ở Tinh Thần Cảnh mỗi khi hình thành một tinh tú mới cũng không dễ dàng a, chẳng những cần tích lũy linh lực, còn cần lĩnh ngộ, không lĩnh ngộ được, chỉ có một thân linh lực cũng không thể hình thành tinh tú mới!

Nàng và Lộ Đồng có được sự đãi ngộ trong tu luyện giống nhau, đan dược ăn vào để gia tăng tích lũy linh lực, số lượng cũng giống nhau như đúc, nhưng nàng hình thành một viên tinh tú chỉ cần bốn tháng, mà Lộ Đồng lại là bảy tháng!

So sánh, ai tài năng xuất chúng hơn liếc mắt một cái đã có thể thấy rõ!

Bởi vậy, tầm quan trọng của nàng lập tức cũng vượt qua Lộ Đồng, đương nhiên Nộ Giang Tông cũng không thể buông bỏ Lộ Đồng, hai người này nếu là đều có thể trở thành Thiên Hà Cảnh, vậy Nộ Giang Tông liền thực sự thăng quan tiến chức như diều gặp gió.

Mọi người đều cho rằng Ngô Tú Mị "thông suốt" là vì hậu tích bạc phát, nhưng chỉ có Ngô Tú Mị tự mình biết, đó là bởi vì Chu Hằng!

Nhưng vị đại gia này đến tột cùng chạy đi nơi nào?

Lại là một năm sau, Thiên Lam Tông điệu thấp làm việc khiêm tốn đột nhiên cường thế xuất hiện lại, tuyên bố muốn Nộ Giang Tông diệt môn!

Tin tức truyền ra, lập tức kinh động tất cả thế lực ở khu vực chung quanh.

Thiên Lam Tông nhịn ba năm, như thế nào đột nhiên nổi lên?

Đáp án rất nhanh đã được công bố, nguyên lai Thiên Lam Tông có một vị tông chủ thượng thượng đại luôn luôn bế quan khổ tu, cuối cùng mấy ngày trước đã đột phá đến Tuệ Tinh Cảnh! Để lập uy, Thiên Lam Tông dĩ nhiên lựa chọn Nộ Giang Tông là đối tượng, một là báo thù khuất nhục ba năm trước đây, thứ hai cũng là phơi bày một ít lực lượng của Tuệ Tinh Cảnh!

Lần này, Thiên Lam Tông sẽ không cho Nộ Giang Tông bất cứ cơ hội nào. Bị giễu cợt ba năm, Thiên Lam Tông nhất định phải trừ tận gốc Nộ Giang Tông, như vậy mới có thể làm cho Thiên Lam Tông đứng thẳng người một lần nữa.

Đại quân rất nhanh thì nguy cấp!

Thiên Lam Tông xuất động tất cả cường giả, trừ bỏ một gã "cường giả siêu cấp" Tuệ Tinh Cảnh, còn có bốn gã Thiên Hà Cảnh, 36 gã Tinh Thần Cảnh, đội hình như vậy quả thật đủ để bóp chết Nộ Giang Tông hơn trăm lần!

– Nộ Giang Tông tạp toái môn, đều lăn ra đây nhận lấy cái chết cho ta!

Một gã cường giả Thiên Hà Cảnh quát lớn. Thanh âm rầm rầm đột nhiên truyền khắp toàn bộ đỉnh núi, hắn dừng một chút, lại

nói.

– Lão tổ khai ân, người nào quỳ một đường đi từ trên núi xuống, có thể chỉ phế tu vi, thoát chết!

Đối với võ giả mà nói, huỷ bỏ tu vi thực ra không có quá nhiều khác biệt cùng chết. Nhưng cuối cùng ít nhất còn có thể lưu lại một cái mạng. Không bao lâu sau, liền thấy một nhóm người bò từ trên núi xuống dưới.

Bởi vì là bò cho nên tốc độ cũng không nhanh.

– Ha ha ha ha!

ads

Không chỉ là Thiên Lam Tông, rất nhiều người đã chạy tới xem náo nhiệt cũng nhao nhao cười to.

Lần này là Thiên Lam Tông rõ ràng muốn lập uy, mặt mũi này nhất định phải bán, bằng không có khả năng lần ra oai này sẽ chĩa vào trên đầu tông môn của mình! Cho nên, mỗi một tông môn ở phụ cận cũng sẽ phái ra môn nhân cấp quan trọng tới đây xem cuộc chiến, sau khi đánh xong, tự nhiên còn phải bày tỏ lòng trung thành các loại với Thiên Lam Tông!

Trước kia người mạnh nhất bên trong khu vực này cũng chỉ là Thiên Hà Đế, hiện tại Thiên Lam Tông đột nhiên xuất hiện một Tuệ Tinh Vương, toàn bộ cân bằng liền bị đánh vỡ, biến thành cục diện mới là Thiên Lam Tông xưng vương, thế lực khác chỉ có thể phụ thuộc.

Những người quỳ bò xuống này quả thực vứt sạch mặt của Nộ Giang Tông!

Những người này leo đến dưới chân núi, lập tức liền bị đánh bể đan điền, vô số năm vất vả tu luyện đều hóa thành bọt nước. Sau đó bị ném ra ngoài giống như chó chết.

– Những người còn lại của Nộ Giang Tông nghe đây, các ngươi còn có một giờ cuối cùng, nếu không quỳ bò ra ngoài … Giết không tha!

Nhưng lần này, trong Nộ Giang Tông không còn người bò ra ngoài nữa.

Thời gian từng giờ trôi qua, rất nhanh kỳ hạn chót một giờ đã đến rồi.

– Giết!

Thiên Lam Tông phát động tổng tiến công, cường giả Minh Tiên trở lên đều là bay vút lên, mà những người khác giết lên theo đường núi.

Đánh giáp lá cà! Đại chiến lập tức bạo phát!

Máu chảy thành sông!

Mấy năm này, Nộ Giang Tông mặc dù có thêm hai cao thủ Tinh Thần Cảnh, nhưng vừa so sánh với Thiên Lam Tông, chỉ là ở số lượng cao thủ Tinh Thần Cảnh liền kém khá xa, huống chi Thiên Lam Tông còn có bốn gã cường giả Thiên Hà Cảnh>>

Cao thủ Tuệ Tinh Cảnh đương nhiên không thể nào động, hắn phải trấn áp vị cường giả thần bí kia của Nộ Giang Tông.

– Như thế nào vị tiền bối kia còn không ra tay?

– Chúng ta đều phải chết a!

– Ta đầu hàng!

– Không nên!

Rất nhiều người không hàng, là bởi vì bon hắn đều tin tưởng vị cường giả thần bí kia sẽ cứu vớt bọn họ từ trong nguy nan một lần nữa, mà khi áp lực tử vong đã gần ngay trước mắt, bọn họ liền không thể kiên trì nữa.

Đây không phải dũng khí chân chánh, chỉ là ôm may mắn mà thôi.

– Giết! Không chừa một mống!

Cao thủ của Thiên Lam Tông nói, hiện tại đầu hàng? Đã muộn!

Ngươi nghĩ đầu hàng liền đầu hàng, coi lời nói của Thiên Lam Tông là cái gì?

Phốc! Phốc! Phốc!

Máu tươi văng khắp nơi, chi gãy bay loạn.

Người sống sót của Nộ Giang Tông đã chưa tới mười người, trừ bỏ bốn Tinh Thần Cảnh, còn dư lại cũng đều là Minh Tiên bậc cao.

– Lão tổ, người thần bí kia quả nhiên là sợ hãi uy thế của lão nhân gia ngài, căn bản không dám ra tay!

Dưới chân núi, một người trẻ tuổi nói nịnh cường giả tân tấn Tuệ Tinh Cảnh của Thiên Lam Tông.

Cường giả Tuệ Tinh Cảnh kia tên là Chư Lập, hắn vuốt râu mỉm cười, có vẻ rất cẩn thận, nhưng biểu tình vui thích trên mặt cho thấy hắn thực ra rất hưởng thụ nịnh hót như vậy.

– Ác đồ kia giết 11 người của tông ta, tội ác tày trời, nếu là dám thò đầu ra, lão phu chắc chắn chém hắn dưới kiếm!

Chư Lập nói.

– Lão tổ uy vũ, kẻ nhát gan kia tuyệt đối không phải kẻ địch của lão tổ!

Người trẻ tuổi vội vàng tiếp tục vuốt mông ngựa.

– Ha ha ha! Trừ bỏ người nữ kia, toàn bộ giết chết!

Một gã Thiên Hà Vương nói.

– Thiên Lam Tông ta nếu nói muốn nạp nữ nhân này là thị thiếp, liền nhất định nói lời giữ lời!

Ngô Tú Mị thần tình tuyệt vọng, nàng tình nguyện chết cũng sẽ không gả cho một người đáng ghét! Mà nàng cũng có tự trách thật sâu, nếu không phải nàng "ép" Chu Hằng đi, những người bên trong tông cũng sẽ không chết!!

Phốc! Phốc!

Lại có hai Minh Tiên chết trận, tình thế đã là nguy ở sớm tối.

– Thấy không, đây là kết quả khi cãi lời bổn tông!

Dưới chân núi, một gã thanh niên cất giọng nói, ánh mắt quét người chung quanh một vòng, trên mặt có kiêu ngạo cùng phách lối vô cùng.

Loại cảm giác này thật tốt quá, cao cao tại thượng. Ánh mắt của mỗi người nhìn về phía mình đều tràn đầy kính sợ, cho dù là thực lực mạnh hơn so với chính mình cũng là như thế!

Mọi người đều im lặng, xem người khác lập uy, cho dù mình không phải là con gà trong cái hố kia, nhưng bị coi là khi con thì trong lòng làm sao có thể dễ chịu?

Nhưng tình thế phụ thuộc vào người mạnh, lúc này đứng ra phản đối chẳng những sẽ đánh mất tánh mạng của mình, sẽ còn liên lụy tới tông môn sau lưng!

Trừ bỏ yên lặng chịu đựng, còn có thể có biện pháp nào?

– Ai!

Một tiếng thở dài nhẹ nhàng vang lên, phiêu đãng ở trong núi.

– Chu đại gia!

Ngô Tú Mị lập tức kêu lên, vô cùng ngạc nhiên vui mừng.

Chu đại gia?

Lộ Đồng không khỏi khó hiểu, ba năm trước đây Chu đại gia đã không biết tung tích, nàng còn tưởng rằng Chu Hằng trở về quê nhà. Nhưng Ngô Tú Mị vì cái gì ngạc nhiên vui mừng như vậy, vì cái gì chỉ nghe một tiếng thở dài liền cho rằng là Chu Hằng?

Cho dù là Chu Hằng thì như thế nào? Cũng không phải là chịu chết sao?

– Đều cút cho ta!

Chu Hằng khôi phục thanh âm trẻ tuổi.

– Ha ha ha ha, rốt cục ngươi đã xuất hiện!

Thân hình Chư Lập bắn ra, đã bay vút lên khoảng không, khí tức Tuệ Tinh Cảnh tận tình phóng thích ra không che dấu chút nào, để mọi người ở dưới đều khó thở.

– Không cần giả thần giả quỷ, nhanh đi ra chịu chết đi!

Ầm!

Một ngón tay như cự trụ từ trên trời giáng xuống, điểm tới chỗ Chư Lập.

– Lớn mật, ngươi nghĩ lão phu là …

Bành!

Chư Lập ra quyền nghênh đón, miệng còn muốn kiêu ngạo hai câu, nhưng chỉ chốc lát, hắn căn bản không có một tia chống cự liền bị ấn xuống dưới. Lực lượng kinh khủng trên ngón tay lưu chuyển, thân thể Chư Lập còn không có bị áp tới đất liền thấy một cột mưa máu hiện lên, đường đường là Tuệ Tinh Vương trực tiếp bị oanh thành mưa máu.

Mọi người đều là thất thanh thất sắc!

Tuệ Tinh Vương a, cường giả có thể tung hoành một phương! Nhưng chỉ là một chiêu liền bị đánh giết, người trong bóng tối kia mạnh bao nhiêu?

Thiên Lam Tông thật đúng là không hay ho, vừa mới sinh ra một Tuệ Tinh Vương, nhưng trong nháy mắt liền bị người ta đánh giết, hơn nữa ngay cả mặt mũi cũng không thấy! Chuyện này đủ để cho Thiên Lam Tông trở thành trò cười của thiên hạ!

– Cút!!

Chu Hằng lại quát một tiếng, bành bành bành bành, đệ tử Thiên Lam Tông xông lên núi bất kể tu vi cao thấp, trong nháy mắt đều bị chấn thành mưa máu.

Người dưới chân núi thất kinh, bất kể là dư nghiệt của Thiên Lam Tông, hay người xem cuộc chiến ai cũng quay đầu bỏ chạy.

Nơi này quá nguy hiểm!

– Tiền … Tiền bối!

Mấy người may mắn còn tồn tại của Nộ Giang Tông đều là run giọng kêu lên, bọn họ biết vị cao nhân thần bí kia rất cường đại, nhưng cường đến nước này … vậy hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn họ.

– Chu đại gia …

Ngô Tú Mị thì si ngốc kêu.

– Chu đại gia, thực sự là ngươi sao?

Lộ Đồng cũng kêu lên, hiện tại nàng nhớ lại một ít chuyện không hợp tình lý, tỷ như, Thiết Huyết Trại bị phá hủy hoàn toàn, nhưng phần mộ của cha mẹ nàng lại là bình yên vô sự!

Thân hình Chu Hằng nhoáng lên một cái, chậm rãi đi ra từ trong một góc, vẫn là hình dáng sáu mươi, đầu đầy tóc hoa râm.

– Chu đại gia!

Ngô Tú Mị lập tức nhào tới.

Tay phải Chu Hằng phất một cái, thân hình cô gái nhỏ lập tức nghiêng một cái, nhào vào khoảng không.

– Bái kiến tiền bối!

Mọi người đều quỳ xuống, đây chính là một vị tồn tại có thể miểu sát Tuệ Tinh Vương, thực lực … sâu không lường được! Ít nhất lấy cấp độ của bọn họ đã không thể tính toán.

Chu Hằng gật gật đầu, vẫy vẫy tay với Lộ Đồng, ý bảo nàng đi

qua.

Lộ Đồng vội vàng đi tới, Ngô Tú Mị thì bĩu môi, trong lòng tràn đầy giận dữ, Chu đại gia này ngay cả ngực của nàng cũng đã sờ cho lớn, không ngờ ăn xong chùi mép không nhận, thật ghê tởm a!

– Bắt đầu từ ngày mai, ta dạy cho ngươi tu luyện!

Chu Hằng nói.

Lộ Đồng mừng rỡ, Chu Hằng cụ thể mạnh bao nhiêu hắn không biết, nhưng một chiêu có thể đánh giết Tuệ Tinh Vương, đã làm cho hắn chỉ có thể nhìn lên.

– Bái kiến sư phụ!

Hắn vội vàng quỳ xuống dập đầu.

Chu Hằng gật đầu, nói:

– Ngươi là đồ đệ thứ hai của ta.

Trên thực tế, Lộ Đồng hẳn xem như người thứ ba, trừ bỏ Tiểu Ăn Tạp, hắn còn có một đồ đệ Hồ Nhân tiện nghi.

– … đồ đệ thứ ba, về phần chuyện của ta, về sau sẽ chậm chậm nói cho ngươi biết!

Chương 1128: Cường địch chân chính!

Phía trước phía sau thu ba đồ đệ, nhưng không có một đồ đệ nào là Chu Hằng chân chính nhìn trúng.

Tiểu Ăn Tạp là quấn chân không rời, Hồ Nhân thì tiện tay bồi dưỡng một chút, miễn cưỡng nhấc lên chút quan hệ thầy trò, về phần Lộ Đồng thì bởi vì lúc lâm chung Lâm Ngữ Hoa nhắc nhở, đây là một phần nhân quả ở trên thế gian của hắn.

Luận tư chất, chỉ có Tiểu Ăn Tạp mới có thể xem như thượng thừa, mà nói đến ngộ tính, chỉ sợ ba đồ đệ đều phi thường bình thường.

Chu Hằng thở dài, bình thường thì bình thường đi, vị tất không phải phúc khí.

Người thường căn bản không biết uy hiếp của Ma Hải, mà cường giả mấy chục năm này khẳng định trong lòng quá bất an, bởi vì từng hình thức ban đầu của Ma Hải một khi hoàn toàn thành hình, đó chính là tận thế của tất cả sinh linh!

Nếu không thể tránh được tử vong, vậy còn không bằng không buồn không lo vượt qua thời gian sau cùng trước khi tử vong.

Tuỳ ý dạy dỗ đi!

Chu Hằng ở Nộ Giang Tông, mà bởi vì một ít chuyện lúc trước, Nộ Giang Tông tuy rằng chỉ còn lại có vài người, nhưng thanh thế lại là cất cao đến tột đỉnh, tất cả tông môn chung quanh đều là tự mình tiến đến làm lễ, phụng Nộ Giang Tông làm thượng chủ, hàng năm cũng sẽ tiến cống.

Dưới thanh thế như vậy, người mỗi ngày tiến đến Nộ Giang Tông bái sư vô số kể, cũng có cường giả Thiên Hà Cảnh tiến đến nhập, chức vị nhỏ cũng không thèm để ý.

Chu Hằng minh tưởng dưới một gốc cây hòe lớn chết héo, cây hòe lớn này nghe nói có lịch sử trên vạn năm, vài thập niên trước mới bị thiên lôi bổ trúng mà chết, chứng kiến hưng khởi suy bại của Nộ Giang Tông.

Mỗi ngày Lộ Đồng cũng sẽ tới nơi này thỉnh giáo, mà Chu Hằng cũng không cấm những người khác tiến đến dự thính, mỗi lần cũng làm cho các cường giả Thiên Hà Cảnh cảnh tỉnh, chợt có tỉnh ngộ.

Thanh danh truyền ra, càng ngày càng nhiều cường giả ngưỡng mộ mà đến, lúc đầu chỉ là võ giả Thiên Hà Cảnh, , dần dần liền có cường giả Tuệ Tinh Cảnh ở địa phương xa hơn đến, nhưng chỉ cần nghe qua một lần truyền đạo của Chu Hằng, liền không người nào nguyện ý rời đi, đều là hết sức

chân thành, vô cùng cung kính ngồi xếp bằng chung quanh Chu Hằng, thể hiện lễ của hậu bối.

Lộ Đồng xem như là đồ đệ của Chu Hằng tự nhiên cũng được hưởng phần tôn kính này. Cho dù hắn vẫn là Tinh Thần Cảnh, nhưng cho dù là Tuệ Tinh Đế cũng đối với hắn khách khách khí khí, tiếng kêu Lộ lão đệ đều là tự phụ.

Chỉ có Ngô Tú Mị rất không thích, xú lão đầu này ăn sạch người khác còn phủi tay, bây giờ còn trở thành cao nhân truyền đạo, thật sự là vô sỉ.

Thời gian trôi qua cực nhanh, danh vọng của Chu Hằng càng ngày càng cao. Mọi người cực kỳ tôn kính đối với hắn, đều không hề xưng tên của hắn, mà xưng là "Thượng sư", thay mặt thượng thiên thụ đạo, là sư của mọi người trong thiên hạ.

Dưới chân núi Nộ Giang Tông, dựng lên một pho tượng đá của Chu Hằng. Chiều cao 3 vạn trượng, cắm thẳng tới tận trời.

Mỗi ngày đều có nhân vật mới của võ đạo tới quỳ lạy, lâu ngày chày tháng, tượng đá thông linh, đúng là có quang hoa trong suốt chớp động, như như!

Năm năm sau, gốc cây lão hòe thụ chết héo kia đâm chồi lần nữa. Toả sáng mùa xuân thứ hai, vài kỳ tích chồng lên nhau, để thanh danh của Chu Hằng càng thêm chấn động, tên của thượng sư thiên hạ đều biết, mỗi ngày đều có vô số người từ

các ngõ ngách của thế giới xuất phát, đi tới Nộ Giang Tông hành hương.

Nhưng Chu Hằng lại là càng ngày càng già nua, giống như một thân tu vi của hắn hoàn toàn biến mất, chẳng những tóc hoàn toàn biến thành xám trắng. Ngay cả bảo thể cũng hiện đầy nếp nhăn, khô gầy, khí huyết suy bại, giống như một khối Khô Lâu.

ads

Mọi người đều đoán, thượng sư không biết đã sống mấy triệu năm, đã sớm tới tình trạng thọ nguyên khô khốc, mới có thể dừng lại ở tinh cầu của bọn họ, vượt qua giai đoạn sau cùng của sinh mệnh, sắp sửa tọa hóa!

Lại là ba năm sau, Chu Hằng không còn một tia khí tức lưu chuyển, chính là Lộ Đồng tiến đến thỉnh giáo cũng không có trả lời, lão hòe thụ lại chết héo, giống như hộ tống Chu Hằng cùng chết đi.

Thượng sư tọa hóa!

Tin tức truyền ra, toàn bộ tinh cầu đều lâm vào trong bi ai vô hạn. Tuy rằng không phải mỗi người đều nghe qua Chu Hằng truyền thụ đại đạo, nhưng cũng không thiếu người có chí đem những truyền thụ của Chu Hằng truyền bá đại đạo ra ngoài, trong thiên hạ người người kính trọng.

Lộ Đồng cùng Ngô Tú Mị cũng không tin Chu Hằng thực sự đã chết, mỗi ngày cũng đến thăm.

Trong nháy mắt, lại là năm năm trôi qua.

Trong tinh không, một chiếc tinh thuyền vượt qua không gian tới, trong khoang thuyền có ba gã khí tức cường đại.

– Tam sư huynh, đã nhiều năm như vậy, người là càng ngày càng ít, tuy rằng nhiệm vụ của chúng ta cũng hạ xuống thành mỗi năm mới cung cấp 1 tỉ sinh linh, nhưng tinh vực gần kề đã hoàn toàn thành tử tinh, định phải chạy đến địa phương xa như vậy, nhiệm vụ này càng ngày càng khó hoàn thành!

Một gã nam nhân nhìn qua bộ dáng trung niên nói, mặc áo dài màu tím.

– Đây là nhiệm vụ sư phụ giao phó, ngươi dám oán giận?

Một gã nam nhân áo xanh bên cạnh lạnh lùng nói.

– Ta nào dám oán giận, chỉ là đang nói sự thật thôi! Các ngươi nói xem, sư phụ muốn nhiều sinh linh như vậy đến tột cùng là muốn làm gì?

Trung niên áo tím có vẻ thật tò mò

– Sư phụ nghĩ như thế nào, cũng là chuyện ngươi có thể phỏng đoán sao?

Nam nhân áo xanh có điểm tức giận nói.

– Chớ ồn ào!

Một tên nam tử áo lam sau cùng đi ra hoà giải.

– Sinh linh của tinh cầu này có ít nhất mây trăm ưc, đủ để cho chúng ta hoàn thành nhiệm vụ trong nhiều năm!

– Đi trước hỏi thăm một chút, tông môn naog ở tinh cầu này có thực lực mạnh nhất, sau khi thu phục bọn họ, có thể tiết kiệm thật là nhiều khí lực cho chúng ta!

Ba người khống chế tinh thuyền hạ xuống, rất nhanh liền rơi xuống đất, sau khi tùy tiện đi tìm một người hỏi, ba người đều là lộ ra nụ cười lạnh.

Thượng sư?

Thật to gan, chính là Thánh nhân cũng không dám xưng thượng sư! Thay mặt trời làm sư? Ai có thể đại biểu ý chí thiên địa?

– Đi, chúng ta đi Nộ Giang Tông!

Ba người đều là vô cùng cường đại, chỉ là cất bước vài lần đã tới dưới sơn môn của Nộ Giang Tông, khi thấy tượng đá đứng sừng sững trong mây kia, trung niên áo tím hừ lạnh một tiếng, bổ một chưởng ra!

Ầm!

Tượng đá này lập tức hóa thành nát bấy, phiêu tán giữa thiên địa.

– Cái gì thượng sư, lăn ra đây cho ta!

Hắn quát lớn, thanh âm ầm ầm, chấn tận trời cao.

– Dám can đảm sỉ nhục thượng sư, đại bất kính!

– Liều mạng với ngươi!

– Ai cũng không thể sỉ nhục thượng sư!

Dưới sơn môn của Nộ Giang Tông, mỗi ngày đều có vô số người hành hương ở nơi này, mắt thấy trung niên áo tím không ngờ một chưởng chụp nát tượng đá, cho dù biết rõ là thực lực sai biệt quá lớn, bọn họ cũng không sợ hãi.

– Ha ha ha! Thượng sư chó má, ngay cả thánh nhân cũng không dám xưng thượng sư, một lão già không biết từ đâu xuất hiện lại dám cuồng ngạo như vậy, cũng không sợ thiên địa trừng phạt?

Trung niên áo tím hừ lạnh một tiếng, khí tức cấp bậc 7 động phóng thích ra, thân hình mọi người đều run lên, đều là úp sấp trên mặt đất, ngay cả nhúc nhích một ngón tay cũng không thể!

– Xin hỏi ba vị, các ngươi muốn gặp gia sư có chuyện gì?

Lúc này, Lộ Đồng đi xuống từ trên núi, trải qua mấy năm, hắn mặc dù mới đạt tới Tinh Thần Hoàng, nhưng trong lúc giơ tay nhấc chân lại nhiều hơn một cỗ đại khí.

– Tinh Thần Hoàng nho nhỏ cũng dám đứng ở trước mặt của ta nói chuyện?

Trung niên áo tím lạnh lùng nói.

– Còn không quỳ xuống?

– Tại hạ trên lạy trời đất, dưới quỳ cha mẹ, giữa quỳ ân sư!

Lộ Đồng không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

– Gia sư đang bế quan, ba vị có chuyện gì, tại hạ tiếp nhận!

– Ha ha ha ha, một Tinh Thần Hoàng nho nhỏ dám khoác lác như thế!

Trung niên áo tím thất thanh cười to.

– Đừng nói ta lấy thế đè người, nhưng sư phụ ngươi dám tự xưng là thượng sư, thật sự là không biết trời cao đất rộng, ta không thể không giáo huấn ngươi một phen!

– Thiên hạ mạnh nhất chính là Thánh nhân, mà ba người bọn ta chính là môn hạ của Kim Dương Thánh nhân!

Môn đồ của Thánh nhân!

Lời vừa nói ra, mọi người đều quá sợ hãi!

Theo bốn Thánh mới xuất hiện, tên của Thánh nhân cũng truyền khắp toàn bộ tinh vũ, đây là người thi hành tượng trưng cho vô địch, ý chí thiên địa!

Như thế nào lại dẫn môn đồ của Thánh nhân tới?

– Tiểu tử, ta đánh hạ ngươi trước tiên, sau đó để sư phụ ngươi lăn ra đây gặp ta!

Trung niên áo tím vươn tay chụp tới Lộ Đồng, uy lực của 7 động, Lộ Đồng chính là chiến lực Tinh Thần Hoàng thì tính là cái gì, lập tức bị bắt tại trận.

Nhưng vào lúc này, trên người của Lộ Đồng bùng lên một đạo hào quang năm màu, đúng là làm cho bàn tay của trung niên áo tím nứt toạt ra!

– Cái gì?

Nam nhân áo xanh cùng nam tử áo lam đồng thời cả kinh kêu lên, trên mặt đều là vẻ kinh hãi.

Bọn họ là môn đồ của Thánh nhân, kiến thức tự nhiên uyên bác, biết rõ không phải Lộ Đồng giả heo ăn lão hổ, mà là trên người của đối phương phong ấn pháp tắc thiên địa vô cùng cường đại, một khi nhận được công kích vượt qua cực hạn của bản thân sẽ tự động phát động!

Nhưng người phong nhập pháp tắc thiên địa này đến tột cùng là ai, không ngờ có thể làm cho bàn tay của một gã cường giả 7 động nứt toạt ra.

Hỗn Độn Cảnh!

Chỉ có cường giả Hỗn Độn Cảnh … Ân, còn có cường giả Chuẩn Hỗn Độn Cảnh mới có thể làm được!

Trong bọn họ mạnh nhất cũng chỉ là 9 động, hơn nữa còn là

vừa mới đạt tới 9 động viên mãn, còn không có lựa chọn một chi đại đạo để bắt đầu đột phá, chống lại Chuẩn Hỗn Độn Cảnh khẳng định không thắng chỉ bại!

Không nghĩ tới tinh cầu nho nhỏ này cất giấu một Chuẩn Hỗn Độn Cảnh, thậm chí cường giả Hỗn Độn Cảnh!

Tuy nhiên, như vậy rất tốt!

Một gã cường giả Chuẩn Hỗn Độn Cảnh có thể chống đỡ ít nhất 10 tỉ sinh linh, Hỗn Độn Cảnh có thể chống đỡ hàng tỉ, thậm chí ngàn tỉ sinh linh!

Kêu gọi giúp đỡ, nhất định phải đánh hạ cường giả nơi này, cũng thuận tay mang tất cả sinh linh trên tinh cầu này đi!

– Hai người các ngươi đi mời lão tổ của Họa Đấu tộc, hắn hẳn là đang ở trong tinh vực phụ cận, ta hạ tiểu tử này trước!

Nam nhân áo xanh nói, ánh mắt lạnh lùng, tuy rằng Lộ Đồng mới chỉ là Tinh Thần Hoàng, nhưng làm một tên đệ tử của Chuẩn Hỗn Độn Cảnh, thậm chí Hỗn Độn Cảnh, vẫn đáng giá để hắn tự mình xuất thủ.

– Ân!

Hai người khác đều là gật đầu, lập tức lấy ra tài liệu dựng Pháp trận đưa tin từ không gian pháp khí. Hiện tại toàn bộ thiên hạ đều bởi vì Bổ Thiên Giáo hành động, ngay cả bốn đại thần thú đều vội vã dồn sức tìm kiếm sinh linh đang khắp nơi để giao nộp, Họa Đấu tộc mặc dù có lão tổ Hỗn Độn Cảnh, nhưng so với bốn đại thần thú thì kém nhiều lắm, có tư cách gì nói không?

Lộ Đồng chau mày, đột nhiên linh quang vừa hiện, liền bỏ chạy.

– Muốn chạy?

Nam nhân áo xanh rút kiếm oanh kích, một đạo kiếm quang chém vào trên người Lộ Đồng, nhưng chỉ là khơi dậy hào quang năm màu, cũng không tạo thành một tia thương tổn cho Lộ Đồng. Nam nhân áo xanh cũng không ngoài ý đối với chuyện này, nhưng phong ấn pháp tắc có thể sử dụng bao nhiêu lần?

Đến lúc đó Lộ Đồng còn không phải ngoan ngoãn bị hắn bắt!

Lộ Đồng trốn trốn trốn, rất nhanh liền tới sơn cốc nguyên bản của Thiết Huyết Trại, nơi này có phần mộ hợp táng của cha mẹ hắn … Còn có Mộ Bi mà Chu Hằng lưu lại!

Nếu không phải bất đắc dĩ, hắn không muốn dẫn đối phương tới nơi này, nhưng hắn càng không muốn ba người này quấy nhiễu Chu Hằng, cho dù là hắn chỉ có thể tranh thủ một chút xíu thời gian.

Nam nhân áo xanh dừng lại, hắn thấy được khối Mộ Bi kia, lập tức liền bị bảy chữ đạo vận tràn ngập phía trên hấp dẫn toàn bộ tinh thần!

Chương 1129: Họa Đấu lão tổ!

Nam nhân áo xanh tên là Dư Hoành, là người đệ tử thứ ba của Đế Khuyết, có được thực lực cấp bậc 9 động, tuy nhiên vừa mới đạt tới 9 động viên mãn, còn không có lựa chọn đại đạo thiên địa nào để đột phá con đường Hỗn Độn Cảnh.

Không được qua loa!

Một khi lựa chọn, nếu vứt bỏ đổi lại trên đường, vậy thân thể 9 động viên mãn vô cùng có khả năng sẽ không chịu nổi lực lượng pháp tắc xông phá, cuối cùng người vong đạo tiêu!

Đây cũng không phải là vấn đề chuyển thế liền có thể giải quyết, nhẹ thì lưu lại đả thương ở đạo, trọn đời đi theo, nặng thì trực tiếp thần hồn tiêu tán, vậy thực sự chết hết.

Xem như là tồn tại 9 động Đại viên mãn, Dư Hoành có thể khẳng định, bảy chữ này tất nhiên là một tồn tại cường đại hơn so với hắn lưu lại, Nhưng cụ thể mạnh bao nhiêu, hắn hoàn toàn không có nắm chắc.

Dường như chỉ có bộ dạng 8 90 bước, hẳn vẫn chỉ là Chuẩn Hỗn Độn Cảnh, nhưng cảm giác áp bách cho hắn lại là tới 2

300 bước!

Đây cũng là chuyện hoàn toàn không thể nào, nào có kết luận mâu thuẫn như vậy? Nhưng sự thật chính là như thế!

Dư Hoành nhìn chằm chằm tấm bia đá, qua một hồi lâu mới nói.

– Sư phụ ngươi là ai?

Lộ Đồng ngẩng cao đầu, nói:

– Sư phụ ta là Chu Hằng!

Chu Hằng? Là Chu Hằng kia?

Dư Hoành không khỏi lộ ra vẻ khiếp sợ, sư đệ của Hoặc Thiên, không, sư đệ bị khai trừ khỏi tông của Hoặc Thiên! Tên này tại sao lại ở hoang vắng hẻo lánh hoang vắng này, từ góc độ tu luyện mà nói, cường giả cấp Hắc Động nào nguyện ý tới nơi này?

Hoặc Thiên Thánh nhân rất trâu bò, nhưng hiện tại … Bổ Thiên Giáo chính là có được ba vị Thánh nhân, chính là Hoặc

Thiên đến thì đã sao, vẫn phải xám mặt đi về!

Chính mình nhất định là bị ảo giác!

Chu Hằng làm sao có thể mạnh như vậy, vài thập niên trước cũng chỉ là 6 động, mới chút thời gian như vậy hắn làm sao có thể đột phá đến Hỗn Độn Cảnh? Nhiều nhất là đi ra 5 60 bước! Như vậy tuy rằng đã rất không thể, nhưng lão tổ Họa Đấu tộc chính là Hỗn Độn Cảnh 300 bước, muốn trấn áp một Chuẩn Hỗn Độn Cảnh hoàn toàn là dư dả!

Nghĩ đến đây, hung mang của hắn khôi phục, ngang nhiên ra tay chụp tới Lộ Đồng.

Lộ Đồng gắt gao cắn môi, hắn mới chỉ là Tinh Thần Hoàng, đừng nói 9 động, tùy tiện một Thiên Hà Cảnh đi lên là có thể trấn áp hắn! Mà hắn chỉ có thể gửi hy vọng vào trên mộ bia Chu Hằng lập ra, trong lòng của hắn Chu Hằng chính là không gì làm không được, thậm chí Chu Hằng nói hắn có thể địch nổi Thánh nhân, Lộ Đồng cũng sẽ tin tưởng không chút do dự.

Một chưởng hạ xuống!

ads

Ông!

Mộ Bi phóng xuất ra hào quang nhiều màu, lực lượng pháp tắc lưu chuyển, cuối cùng bộc phát ra uy lực kinh khủng!

Phốc một tiếng, bàn tay to mà Dư Hoành đánh ra lập tức bị đánh tan. Mà hữu chưởng của hắn cũng hoàn toàn hóa thành mưa máu, từng đạo ánh sáng pháp tắc vận chuyển ở chỗ cổ tay bị đứt của hắn, để máu chảy như trút, căn bản không dừng được!

Dư Hoành đại kinh, làm sao có thể? Làm sao có thể?

Hắn dầu gì cũng là 9 động Đại viên mãn a, làm sao có thể ngay cả một khối Mộ Bi người khác lưu lại cũng đánh không vỡ. Ngược lại bị chấn bể một bàn tay của chính mình? Thậm chí, hắn rõ ràng phát hiện, không ngờ hắn không thể ngăn cản miệng vết thương khép lại!

Lực lượng pháp tắc tràn đầy sát khí cuồng bạo!

Đó là bởi vì lúc ấy Chu Hằng đứng ở bia mộ tràn đầy sát khí, tâm tình tức giận thông qua việc viết văn tự truyền xuống dưới, dung hợp vào pháp tắc pháp tắc, để bảy chữ này một khi bị phát động, sẽ cuồng bạo như hắc kiếm!

Dư Hoành quyết định thật nhanh. Cắt đứt trọn cả cánh tay phải xuống, nếu không, hắn tin tưởng mình sẽ để máu tươi chảy hết! Hắn là 9 động, đổ máu khẳng định không chết nhưng máu tươi của cường giả cũng vô cùng trân quý a, có thể so với Thánh dược, đương nhiên là Thánh dược nhân loại không thể tiêu hóa, một thân máu tươi chảy hết, tu vi của hắn tất nhiên sẽ thụt lùi. Thậm chí ảnh hưởng tới lĩnh ngộ ở pháp tắc của hắn!

Tráng sĩ chặt tay, không phải là không yêu quý tay của mình, mà là quý trọng tánh mạng của mình hơn!

Lộ Đồng nhìn tới trợn mắt hốc mồm, đối phương hò hét lợi hại như vậy, lại bị một khối Mộ Bi sư phụ lập ra rất nhiều năm trước làm vỡ nát bàn tay, bị bắt buộc chặt tay để tự bảo vệ mình! Sau đó, trong lòng hắn dâng lên tự hào mãnh liệt. Đây là sư phụ của hắn!

Có lẽ hắn vĩnh viễn cũng không đạt được độ cao như vậy, nhưng hắn nguyện ý dùng tánh mạng để chờ đợi vinh quang như vậy!

Dư Hoành hai mắt đều đỏ, hắn chặt chẽ nhìn chằm chằm Lộ Đồng, nhưng không có lại ra tay.

Hắn cũng không muốn vứt bỏ một cái cánh tay khác!

Đúng lúc này, một đạo truyền âm chợt tới, hắn lộ ra vẻ lắng nghe sau khi hung hăng liếc mắt nhìn Lộ Đồng một cái, quay đầu bước đi, đúng là phương hướng Nộ Giang Tông, hắn vừa mới nhận được tin tức, lão tổ Họa Đấu tộc đã khởi hành, chỉ cần mười mấy phút sẽ tới.

Chỉ cần vị cường giả Hỗn Độn Cảnh này vừa đến, đó chính là tử kỳ của Chu Hằng!

Về phần tiểu tử này … để hắn sống thêm một chút nữa!

Lộ Đồng nhìn Dư Hoành biến mất, hắn đầu tiên là nhẹ nhàng thở ra, sau đó thì lộ ra vẻ sốt ruột.

Hắn thủy chung không tin Chu Hằng đã chết, mà là đang bế quan, bởi vậy hắn sao có thể để ba người này quấy nhiễu sư phụ khổ tu? Cho dù là lui 1 vạn bước mà nói, cho dù Chu Hằng thực sự đã chết, hắn làm sao có thể để cho người khác động vào di thể của sư phụ?

Hắn cũng liền chạy ngược về, dù sao trên người hắn có phù văn mà Chu Hằng ban cho hắn, còn có thể dùng nhiều lần!

Tốc độ của hắn đương nhiên không thể so sánh với cường giả 9 động, nhưng Nộ Giang Tông nơi này chỉ có hơn vạn dặm, đối với Tinh Thần Hoàng mà nói cũng chỉ là chuyện trong mười mấy phút. Khi hắn đi tới, oanh, một cỗ ý chí vô cùng

mạnh mẽ cũng đồng thời buông xuống!

Phốc!

Mọi người ở dưới sơn môn đều dữ dội phun ra máu tươi, từng người hai chân như nhũn ra quỳ xuống, giống như con thỏ gặp Mãnh Hổ, chỉ có thể run lẩy bẩy.

Chỉ có toàn thân Lộ Đồng có hào quang năm màu chớp động, chặn cổ ý chí này.

Hưu, một đạo nhân ảnh từ trên trời giáng xuống, đây là một nam nhân vô cùng anh tuấn, dáng người thon dài, làn da lộ vẻ vàng óng ánh, như thần nhân trên trời hạ xuống, sau đầu lại có một vầng sáng, tản ra ánh sáng vàng thần thánh!

– Tham kiến Họa Đấu lão tổ!

Dư Hoành ba người xoay mình thi lễ, vẻ mặt cực kỳ cung kính.

Đối phương chính là cường giả Hỗn Độn Cảnh đi ra hơn 300 bước, cho dù bọn họ là đồ đệ của Thánh nhân thì như thế nào, nên tuân thủ quy củ thì đương nhiên phải tuân thủ. Trừ phi Bổ Thiên Giáo với Họa Đấu tộc trở mặt, như vậy bọn họ tự nhiên không cần tất cung tất kính đối với địch nhân.

Họa Đấu lão tổ phất tay áo, ánh sáng vàng sau đầu rung động, hắn nhìn Dư Hoành, mở miệng nói:

– Ngươi tại sao lại bị thương nặng như vậy?

Đường đường là 9 động Đại viên mãn cư nhiên bị chém một cánh tay!

Dư Hoành đỏ bừng cả khuôn mặt, hắn sao có thể nói ra mình truy kích một Tinh Thần Hoàng nho nhỏ, kết quả trúng kế bị dẫn tới một cái mộ địa, cuối cùng bị một khối Mộ Bi chấn bể bàn tay, không thể không chặt tay tự bảo vệ mình!

Chuyện này mắc cỡ chết người a!

Hắn vội vàng nói:

– Xin Họa Đấu lão tổ làm chủ, thay vãn bối hướng Chu Hằng đòi lại công đạo!

Chu Hằng?

Họa Đấu lão tổ cùng hai người môn đồ khác của Đế Khuyết đều là hơi lộ ra vẻ khiếp sợ, Chu Hằng kia?

Không phải Chu Hằng cường đại, mà là lúc trước Hoặc Thiên vì Chu Hằng đã tát vào mặt của Thạch Dương trước mặt mọi người, loại chuyện này ai có thể quên? Động vào Chu Hằng, thì tương đương với chọc giận Hoặc Thiên, đây chính là đệ nhất Thánh thiên hạ a, ai nghe xong mà không nhướng mày?

– Lão tổ, Bổ Thiên Giáo chúng ta chính là có ba vị Thánh nhân!

Dư Hoành thấy Họa Đấu lão tổ lộ ra vẻ chần chờ, vội vàng bỏ thêm một câu.

Đây là vừa cổ động, vừa uy hiếp!

Bổ Thiên Giáo có ba vị Thánh nhân, đủ để chống cự lại, thậm chí áp chế Hoặc Thiên, mà ba vị Thánh nhân là một, một Hỗn Độn Cảnh như ngươi chọc nổi sao?

Họa Đấu lão tổ nhướng mày, hắn tự nhiên nghe ra được ý tứ trong lời nói của Dư Hoành, cũng là như thế nên hắn có vẻ có chút bất mãn, lại dám uy hiếp hắn? Chính là 9 động mà thôi, dám làm càn ở trước mặt hắn, thật sự là cáo mượn oai hùm

Nhưng Bổ Thiên Giáo quá mạnh mẽ, uy lực khi ba vị Thánh nhân liên thủ đã vượt qua Hoặc Thiên, hắn căn bản không có lựa chọn khác

– Chu Hằng, đi ra gặp bản tôn!

Họa Đấu lão tổ cất giọng nói, thanh âm oanh chấn, như cửu thiên nộ lôi.

Hắn quả thật có chút sinh khí.

Phốc! Phốc! Phốc!

Dưới khí tức chấn kích của hắn, phụ cận không ngừng có người bị chấn thành mưa máu.

Dư Hoành ba người không thèm để ý chút nào, ở trong mắt cường giả kẻ yếu cũng chỉ là con kiến mà thôi, mà Họa Đấu lão tổ thì càng không để ý, hắn là thần thú, căn bản không phải người!

– Không ra?

Họa Đấu lão tổ vốn là có chút tức giận, thấy Chu Hằng lại dám không để ý chính mình, không khỏi càng thêm tức giận, những môn hạ của Thánh nhân này thật đúng là tính tình lơn, mỗi một người đều chỉ biết cậy thế mà thôi!

Hắn ghét nhất người như vậy!

– Không ra, bản tôn liền hủy ngọn núi này!

Lão tổ lão tổ giương tay một cái, một cái bàn tay màu vàng to lớn liền từ trên trời giáng xuống, đủ để bao bọc trọn ngọn núi.

Tạp! Tạp! Tạp!

Bàn tay từ trời rơi xuống, còn không có rơi xuống trên ngọn núi, nhưng toàn bộ bụng núi đã hiện ra từng vết nứt, đỉnh núi lan tràn đến dưới chân núi, chỉ sợ không cần chờ bàn tay kia đánh xuống thì đã vỡ nát.

Phốc phốc phốc, bên kia, còn không ngừng có người bị khí tức của Họa Đấu lão tổ chấn thành mưa máu!

Núi lở, đất rung, máu chảy thành sông, như tận thế!

– Thượng sư, xin hiển linh, cứu vớt thiên hạ thương sinh!

Trên đỉnh núi, mọi người của Nộ Giang Tông đều quỳ chung quanh Chu Hằng, đối thủ quá cường đại, cường đại đến mức làm cho bọn họ ngay cả ý niệm phản kháng cũng không dậy nổi, chỉ có thể ký thác hy vọng vào trên thân Chu Hằng.

Ầm ầm, không ngừng có công trình kiến trúc vỡ nát, sập, một mảnh tro bụi tràn ngập, tuyệt vọng bao phủ ở tim của mỗi người.

– Thượng sư!

– Thượng sư mau cứu chúng ta!

– Cầu thượng sư khai ân, cầu thượng sư hiển linh!

Mọi người lạy càng thêm thành kính, bọn họ còn có một chút hy vọng, chính là tất cả kiến trúc, cây cối đều sụp đổ, nhưng cây hòe lớn sau lưng Chu Hằng lại hoàn hảo không tổn hao gì!

Trên bầu trời, bàn tay chậm rãi hạ xuống, ánh sáng vàng nhìn như thần thánh lại chỉ mang đến hủy diệt!

Một nhánh cây của lão hòe thụ đột nhiên tách ra, chú ý tới không ai chú ý tới, đột nhiên đổi thành vô tận sinh cơ, một mảnh xanh biếc dạt dào. Đây là lão hòe thụ lần thứ hai cây khô gặp mùa xuân, mà sinh cơ bộc phát ra càng thêm tràn đầy.

Lần này rốt cục để mọi người thấy rõ, bọn họ không khỏi mừng rỡ, nhao nhao rạp xuống đất, trong miệng thì thào "Thượng sư", chính là hiện tại bỏ mình cũng không tiếc.

Bàn tay to màu vàng đánh xuống.

Ngô Tú Mị gắt gao nhắm hai mắt lại, nhưng trong lòng thì nghĩ tới một gương mặt già nua.

Ông!

Một đạo hào quang năm màu chớp động, Chu Hằng giơ tay phải lên, cầm lấy bàn tay to màu vàng đang hạ xuống.

– Ha ha ha! Tiểu tử của Thái Hư Tông, ngươi vẫn là xuất thủ, bản tôn còn tưởng rằng ngươi muốn làm Ô Quy rụt đầu!

Họa Đấu lão tổ cười to nói.

– Một khi đã như vậy, cũng không cần ẩn giấu nữa, đi ra chịu chết đi!

– Lão thú, ngươi muốn bị ta ăn luôn sao?

Chu Hằng đứng lên, đầu đầy tóc bạc tung bay, lại là hiển lộ ra hết vẻ hào hùng.

Chương 1130: Cường đại đến quỷ dị

– Tiểu tử ngông cuồng! Họa Đấu lão tổ giận dữ, lại là một chưởng bỏ lên núi.

Bùng!

Chu Hằng một quyền vang trời, lại đem bàn tay màu vàng chấn tan. Hắn đi nhanh từ trên núi xuống, phía sau thì là Ngô Tú Mị và đám tùy tùng, mỗi người đều mắt lộ vẻ cuồng nhiệt.

Khi Chu Hằng đầu tóc bạc trắng, đầy người héo rũ xuất hiện ở trước mặt Họa Đấu lão tổ và ba người Dư Hoành, lập tức làm bốn người này sợ nhảy dựng.

Đạt tới loại cảnh giới này của bọn họ, người nào không phải là khí huyết tràn đầy? Chỉ có khi đến cuối sinh mệnh, phải chuyển thế, lúc này mới khí huyết suy bại, thân thể héo rũ! Nhưng Chu Hằng rõ ràng còn có vô số năm để sống, tại sao hiện tại liền khí huyết suy bại?

– Ngươi… ngươi chẳng lẽ tu luyện bí pháp cấm kỵ gì? Họa Đấu lão tổ nhìn chằm chằm Chu Hằng: – Nếu không, ngươi làm sao có thể trong thời gian ngắn như vậy liền đạt tới 90

bước, chỉ kém một chút xíu là có thể bước vào Hỗn Độn Cảnh!

– Hừ, bí pháp cấm kỵ chính là cấm kỵ, tuy rằng trong thời gian ngắn đem tiềm lực của ngươi đào móc ra toàn bộ, lại không thể bước ra một bước cuối cùng cũng là mấu chốt nhất!

– Hiện tại ngươi tự ăn quả ác, chẳng những không tiến vào Hỗn Độn Cảnh, hơn nữa khí huyết suy bại, sinh cơ không nhiều!

Vừa nghe Họa Đấu lão tổ nói như vậy, ba người Dư Hoành mới lộ ra vẻ bừng tỉnh, lại càng cười trên đau khổ người khác.

Thực lực của bọn họ nguyên bản đều ở trên Chu Hằng, không biết trải qua bao nhiêu năm, bao nhiêu đời mới đạt tới độ cao hiện tại. Mà sau khi tiến vào Hắc Động Cảnh, mỗi một đời đều tiến cảnh cực nhỏ, chỉ tiến tới một bước nhỏ đều có thể khiến cho bọn họ hưng phấn thật nhiều năm!

Nhưng Chu Hằng khi ở Thiên Thần Đại Hội mới chỉ là Tuệ Tinh Cảnh, Hoặc Thiên lại đạt tới 9 động viên mãn, thậm chí đi ra 90 bước. Điều này có thể khiến cho bọn họ không hâm mộ ghen tị hận sao?

Nhưng hết thảy đều là Chu Hằng vắt kiệt sinh mệnh đổi lấy, biến thành bộ dạng người không giống người quỷ không giống quỷ hiện tại!

Ha ha ha, thật là đáng đời! Đáng đời!

Chu Hằng tười nhạt, kỳ thật hắn đã sớm đạt tới 9 động viên mãn, đem 9 loại pháp tắc đều thôi diễn tới 90 bước, cùng bộ dạng suy bại hiện tại của hắn căn bản không hề có một chút quan hệ.

Hắn là đang đánh vào hắc động thứ 10 xưa nay chưa từng có!

Đáng tiếc, bọn họ chỉ là ếch ngồi đáy giếng, lại làm sao có thể biết siêu cấp đại viên mãn phải như thế nào mới có thể đạt thành?

Chu Hằng cũng lười giải thích, . – Lão thú, nếu ngươi còn không chút di, ta đành phải đem ngươi hầm ăn luôn! Nghe nói Họa Đấu tộc nguyên hình là chó, hắc hắc, đã lâu chưa được ăn thịt chó!

Họa Đấu lão tổ giận không thể át, không ngờ đem Họa Đấu tộc vĩ đại bọn họ đánh đồng với chó, đây là nhục nhã trắng trợn!

ads

Hắn là ai?

Cường giả Hỗn Độn Cảnh 300 bước, là có thể bị sỉ nhục sao?

Hắn giận quát một tiếng, lại ra một chưởng, nhưng lần này cũng không phải là bàn tay màu vàng mà là một móng vuốt lửa bùng cháy!

Họa Đấu, ăn lửa, phun lửa, hình như loại chó, lửa mới là thuộc tính chân chính của bọn họ. Lúc trước dùng bàn tay màu vàng chỉ là vì tỏ vẻ cao quý một chút mà thôi.

Nhưng cao quý cũng không đại biểu thực lực, Họa Đấu lão tổ ở đại đạo kim hệ nhiều nhất đi ra 50, 60 bước, miễn cưỡng xem như Chuẩn Hỗn Độn Cảnh, dùng pháp tắc hệ kim đương nhiên uy lực không mạnh. Nếu Chu Hằng đã đạt tới 90 bước, hắn tự nhiên cần vận chuyển pháp tắc lửa mới có thể trấn áp.

Chu Hằng tiện tay đánh ra một quyền, hào quang 5 màu chiếu rọi, nhẹ nhàng hóa giải một trảo này của đối phương.

– Ồ? Họa Đấu lão tổ lộ ra vẻ kinh hãi.

Một đòn vừa rồi, hắn vận dụng pháp tắc lửa cao tới 100 bước!

Đừng nhìn 100 bước chỉ nhiều hơn 10 bước so với 90 bước, nhưng uy lực cũng tuyệt đối không phải là một phần đơn giản như vậy! 91 bước tức là Hỗn Độn Cảnh, là một cái chất biến, 100 bước đủ để nghiền ép 90 bước!

Nhưng Chu Hằng lại thoải mái đón đỡ!

Cổ quái!

Chẳng lẽ tiểu tử này nhảy vào Hỗn Độn Cảnh rồi?

Không đúng, hoàn toàn không đúng!

Hắn chính là Hỗn Độn Cảnh, làm sao có thể không cảm ứng được hơi thở của Hỗn Độn Cảnh. Chu Hằng mặc dù ở pháp tắc đạt tới 90 bước, là mạnh nhất trong Chuẩn Hỗn Độn Cảnh, nhưng mạnh mấy đi nữa vẫn là Hắc Động Cảnh!

Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

– Lão thú, nếu ngươi muốn bị ta ăn tươi như vậy, vậy ta đành

phải thành toàn cho ngươi! Chu Hằng đi từng bước về phía trước, tốc độ cũng không nhanh. Dường như linh lực, thậm chí sức lực đều biến mất, đi hai bước là sẽ giống như người già thở dốc không thôi.

Họa Đấu lão tổ lại bất chấp phẫn nộ, mà là cực kỳ giật mình nói: – Linh lực của ngươi đâu? Còn nữa, ngươi rõ ràng có thể chất Long tộc, vì sao bản tôn không cảm ứng được một tia lực lượng của thân thể?

– Chim sẻ sao hiểu chí của hạc, ngươi không hiểu! Chu Hằng lắc lắc đầu, không có hứng giải thích.

Họa Đấu lão tổ kinh hãi, lúc này hắn mới phát hiện trên người Chu Hằng cũng không có một tia linh lực, một tia dao động thể lực, đây là phàm nhân hoàn toàn triệt để! Nhưng Chu Hằng rõ ràng ở pháp tắc đạt tới độ cao 90 bước, nếu là không có 9 động đại viên mãn chống đỡ, với thân thể yếu ớt này của hắn hiện tại không phải là khoảnh khắc liền bị pháp tắc đánh tan?

Chuyện cổ quái như vậy làm sao có thể phát sinh?

Khi Thiên Thần Đại Hội, hắn từng thấy chiến lực cường đại của Chu Hằng, nhưng nếu nói với thân thể phàm nhân chứa pháp tắc 90 bước, đây căn bản là chuyện không có khả năng!

Hắn lại không phải là Hỗn Độn Cảnh chuyển thế, có thần thức cấp bậc Hỗn Độn Cảnh khống chế pháp tắc! Cái này giống

như là một người phàm lưng cõng một ngọn núi, kết quả duy nhất chính là bị núi đè chết.

– Bản tôn ngược lại có hứng thú đối với ngươi! Họa Đấu lão tổ lộ ra nụ cười, tu vi đình trệ thật lâu của hắn nói không chừng có thể đạt được tiến bộ sau khi nghiên cứu ra bí mật của Chu Hằng!

– Thật có lỗi, tính hướng của ta rất bình thường, hơn nữa ngươi còn là một con chó! Chu Hằng nghiêm trang nói.

– Tiểu tử đáng ghét! Họa Đấu lão tổ giận dữ, lại bổ ra một chưởng.

Rõ ràng Chu Hằng nhìn qua già nua hơn hắn nhiều, nhưng ở trong mắt của hắn Chu Hằng vẫn là tên sư đệ của Hoặc Thiên khí phách ngời ngời ở Thiên Thần Đại Hội kia!

Chu Hằng mỉm cười, vung chưởng đón đỡ, có vẻ ung dung tự nhiên.

– 200 bước! Họa Đấu lão tổ quát to một tiếng, đem lực lượng pháp tắc đẩy lên tới độ cao 200 bước. Hắn kỳ thật không cần hô ra một tiếng như vậy, nhưng ai bảo Chu Hằng quá đáng ghét, hắn cũng muốn làm cho đối phương sợ nhảy dựng!

Nhưng Chu Hằng lại căn bản không bị dọa đến, vẫn như cũ một quyền đánh ra, hào quang năm màu dập dờn.

Lại hóa giải!

– 300 bước! Họa Đấu lão tổ rất nhanh liền toàn lực ứng phó, hắn ở pháp tắc hệ hỏa đạt tới độ cao 326 bước, tuy rằng trong miệng hắn nói là 300 bước, trên thực tế đã đem oai pháp tắc tăng lên tới cực hạn!

Ầm!

Chu Hằng lần này ra quyền không còn là hào quang 5 màu lóng lánh mà là 9 màu!

Lại hóa giải.

– Ngươi… ngươi không phải là một nhánh đại đạo đạt tới 90 bước, mà là 9 nhánh đại đạo 90 bước! Họa Đấu lão tổ đột nhiên tỉnh ngộ, dùng giọng điệu vô cùng khiếp sợ kinh hô.

Cái gì!

Ba người Dư Hoành cũng sợ gần chết!

Đây cmn là quái thai sao?

9 động viên mãn cũng chỉ có thể chống đỡ một nhánh đại đạo đạt tới 90 bước, nếu không pháp tắc va chạm, không chết cũng tạo thành đạo thương, đây quả thật là muốn chết! Nhưng Chu Hằng chẳng những làm như vậy, hơn nữa còn đem 9 nhánh đại đạo toàn bộ đi tới 90 bước!

Cái này… cái này khiến bọn họ làm sao chịu nổi? Khiến bọn họ làm sao không hâm mộ đến đỏ mắt?

Đến tột cùng là làm sao làm được?

Ngay cả Họa Đấu lão tổ đều hết sức tò mò, bởi vì trừ đại đạo hệ hỏa ra, hắn chính là ở hệ kim cũng chỉ đi ra được hơn 50 bước, dùng để cho hắn khoe khoang, 7 nhánh đại đạo khác căn bản là không liên quan tới!

Hắn là Thần thú, hơn nữa còn là đời đầu, sinh ra chính là Hỗn Độn Cảnh. Chỉ là không cường đại như 4 đại Thần thú đám lão Thanh Long mà thôi.

Chu Hằng tuổi còn trẻ, lại chỉ mất không đến trăm năm liền đem 9 nhánh đại đạo đẩy lên tới 90 bước, đây là kinh người bậc nào?

Trong này nếu nói không có bí mật gì, ai có thể tin?

Họa Đấu lão tổ lập tức nổi lên ý chiếm hữu mãnh liệt, hắn nhất định phải chiếm được bí mật như vậy!

Nếu có thể ở trên 9 nhánh đại đạo đều đi ra 90 bước, hết 9 về một, oai pháp tắc có thể sánh ngang hơn 300 bước ít nhất cũng có thể tiếp nhận… Đây nhưng là chuyện xưa nay chưa từng xuất hiện, nếu không có tiền lệ tự nhiên cũng không có so sánh, tham khảo.

Muốn đánh hạ Chu Hằng, phải lại tăng lên chiến lực!

Họa Đấu lão tổ thân hình lay động, lập tức từ một thanh niên anh tuấn biến thành một con yêu thú như chó, toàn thân đều bốc lửa, cần cổ thì có một chuỗi xương đầu lâu, tổng cộng có 18 cái.

Hình thái chiến đấu mạnh nhất của Thần thú đương nhiên là nguyên hình!

Thùng! Thùng! Thùng!

Họa Đấu lão tổ cao tới vạn trượng, đây là hắn co rút thân thể, nếu không hình thể của hắn hoàn toàn có thể sánh ngang với một tinh cầu. Nhưng thân thể vạn trượng vẫn là vô cùng to lớn, giẫm xuống đất, đất rung núi chuyển!

Thân núi vỡ nát, mặt đất nứt ra, Thần thú mạnh nhất chính là thể chất, lực lượng thể chất vô cùng khủng bố!

Lần này, cự trảo chân chính như là núi đập xuống!

Lực lượng pháp tắc lưu chuyển, phối hợp thể chất khủng bố của Thần thú, uy lực tuyệt đối có thể so với 400 bước!

Chu Hằng vẫn như cũ một quyền đánh ra, nhưng lần này lại không còn có hào quang 9 màu lóng lánh, mà là một quyền bình thường nhất!

Nắm đấm khô gầy hoàn toàn là da bọc xương, có thể nhìn thấy bộ dạng xương cốt hoàn chỉnh, giống như là thi thể sấy khô vậy.

Bùng!

Nắm đấm như vậy liền đón đỡ móng vuốt vô cùng mạnh mẽ của Họa Đấu lão tổ!

Một luồng sóng chấn động gợn ra bốn phương tám hướng, chấn sập núi cao trên đường đi, đem nước trong hồ toàn bộ chấn bay lên trời, cuối cùng vào biển, nhấc lên con sóng cao trăm trượng, đánh ra nơi xa hơn.

Móng vuốt bị chặn lại!

Ba người Dư Hoành đều lộ ra biểu tình tuyệt đối không dám tin tưởng. Cánh tay khô gầy như vậy, một người hơi thở suy bại, lọm khọm chờ chết như vậy không ngờ có thể đỡ được một đòn toàn lực của Thần thú Hỗn Độn Cảnh!

Cùng Thần thú đấu sức, đó là chuyện chỉ có Thánh nhân mới có thể làm!

Bởi vì Hỗn Độn Cảnh có giới hạn cao nhất lực lượng, chỉ cần là Hỗn Độn Cảnh lâu đời người nào không đạt tới giới hạn cao nhất như vậy? Mà thể chất của Thần thú liền chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, bọn họ mạnh hơn so với loài người ít nhất 50% lực lượng!

Muốn chống lại Thần thú, phải vượt qua về pháp tắc, như vậy mới có thể bù lại không đủ về thể chất.

Nhưng Chu Hằng dựa vào cái gì?

Hắn chỉ là Hắc Động Cảnh! Điều này liền quyết định lực lượng giới hạn cao nhất của hắn kém xa không thể so với Hỗn Độn Cảnh, huống chi là Thần thú cấp bậc Hỗn Độn Cảnh!

– Không có khả năng! Họa Đấu lão tổ cũng không dám tin, càng không thể tin tưởng. Điều này hoàn toàn không có đạo lý!

Thiên địa vận chuyển tự có quy tắc, phân chia cấp bậc tu luyện tự có đạo lý, làm sao có thể xuất hiện chuyện kỳ quặc như vậy?

– Ngươi đến tột cùng là thứ gì?

Chương 1131: Hắc động thứ 10

Câu "Ngươi đến tột cùng là thứ gì" này của Họa Đấu lão tổ tuyệt đối không bao hàm nghĩ xấu, mà là tràn đầy khiếp sợ!

Hắn thật sự không thể tưởng tượng, có loài người hoặc là Thần thú nào lại cổ quái như vậy! Chính là lão tổ Hỗn Độn Cảnh như lão đều không kìm nổi biến sắc mặt.

Chu Hằng lắc lắc ngón tay, nói: – Ta tự nhiên là ngươi, hơn nữa là người thích ăn Thần thú!

Họa Đấu lão tổ da mặt co giật, dù là Thánh nhân cũng chưa từng nói qua lời muốn ăn hắn! Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt năm đó tuy rằng từng đánh hắn, chà đạp hắn, nhưng cũng chưa từng cắt một cái chân chó của hắn để ăn.

Chủ yếu là bộ dạng bẩn thỉu của hắn quả tởm lợm, khiến Hoặc Thiên và Hồng Nguyệt đều mất sự thèm ăn.

– Họa từ miệng mà ra, bản tôn muốn đốt ngươi thành tro! Họa Đấu lão tổ há miệng, phun ra một ngọn lửa không màu.

Đây là cực hạn của đạo lửa!

Ngay cả hắn đều không có biện pháp một mực vận chuyển, cứ phun một ngụm là phải tiêu hao một bộ phận tinh huyết. Tuy rằng hắn là đời đầu, tinh huyết nhiều đến thái squái, nhưng tinh huyết nhiều mấy cũng không phải là vô hạn, sẽ có lúc dùng hết.

Chu Hằng vẫn như cũ một quyền đánh ra, đồng dạng không hề có chút sáng bóng, thậm chí ngay cả lực lượng pháp tắc cũng biến mất, thật giống như người thường tùy ý đánh ra một quyền.

Ầm!

Lửa đầy trời đều bị hóa giải!

– Đây là pháp tắc gì? Họa Đấu lão tổ quá sợ hãi, hắn chung quy là cường giả Hỗn Độn Cảnh, sau khi đánh lâu như vậy rốt cuộc phát hiện quỷ dị.

Hắn phải đối mặt là một loại lực lượng hoặc nói là… pháp tắc trước nay chưa từng có. Giống như hắc động hấp thu công kích của hắn, công kích này bao gồm lực lượng, pháp tắc!

Nhưng hắc động tuyệt đối không mạnh mẽ như vậy!

Hỗn Độn Cảnh vượt qua hắc động, há là hắc động có thể cắn nuốt?

Chu Hằng lộ ra nụ cười, nhưng lộ ra ở trên mặt chỉ còn lại một lớp da của hắn lại cực kỳ dọa người, hắn nói: – Lão thú, ngươi quá ngu, cái này còn cần hỏi sao?

– Ngươi tuy rằng nắm giữ một loại pháp tắc quỷ dị, nhưng ngươi còn chưa có tư cách láo xược ở trước mặt bản tôn! Họa Đấu lão tổ bất mãn nói, hắn nhưng là Hỗn Độn Cảnh, bất kể nói thế nào địa vị vượt xa Chu Hằng.

– Một con thú già sắp thành món ăn trên bàn của ta, càng không có tư cách vênh váo trước mặt ta! Chu Hằng đưa tay phải ra, xòe ra nhìn, lẩm bẩm nói: – Còn kém một chút!

ads

– Cái gì còn kém một chút? Họa Đấu lão tổ không khỏi tiếp lời, hắn bản năng cảm thấy điều này có liên quan pháp tắc quỷ dị của Chu Hằng.

– Thật muốn biết? Chu Hằng thản nhiên nói.

– Hừ! Họa Đấu lão tổ rất là kiêu ngạo ngẩng đầu, tỏ vẻ rất khinh thường. Ngươi muốn nói thì nói, không muốn cũng không sao.

Chu Hằng cười ha hả một tiếng, nói: – Sắp, sắp rồi! Nếu là bốn kẻ ngu xuẩn các ngươi không tới quấy rối, nói không chừng ta đã thành công, nhưng hiện tại…cũng không kém bao nhiêu!

Ngu xuẩn? Còn là bốn người?

Họa Đấu lão tổ trong lòng giận dữ, Chu Hằng rõ ràng là đưa hắn và ba người Dư Hoành đặt cùng một chỗ! Nhưng hắn đường đường là Hỗn Độn Cảnh, ba người Dư Hoành lại chỉ là Hắc Động Cảnh, có thể đặt cùng một chỗ sao?

Dưới cơn căm giận, hắn liền muốn ra tay, nhưng ngụm lửa thứ hai còn chưa phun ra, hắn lại phát hiện Chu Hằng đang lột da!

Không… không phải lột da!

Hắn lập tức đính chính lại cái nhìn của mình, da trên người

Chu Hằng không ngờ đang biến mất, với một loại phương thức cực kỳ quỷ dị – dường như bốc hơi! Đúng, giống như là bốc hơi mất, trống rỗng biến mất!

Làn da toàn thân Chu Hằng đang biến mất, hiện ra một bộ xương trắng!

Chẳng lẽ, Chu Hằng kỳ thật là Tử Linh?

Không, là hắn tu luyện một loại công pháp đem chính mình chuyển biến thành Tử Linh?

Nhưng điều này có ý nghĩa gì?

Dưới ánh mắt khiếp sợ của tất cả mọi người, xương trắng trên người Chu Hằng cũng đang biến mất, hơn nữa tốc độ rất nhanh, dường như cả người hắn sắp trống rỗng biến mất khỏi thế giới này vậy.

Loại chuyện này dù là Họa Đấu lão tổ cũng xưa nay chưa từng gặp, bởi vậy hắn cũng hoàn toàn quên ra tay, chỉ là mơ hồ có loại cảm giác, hắn sắp chứng kiến một đại kỳ tích!

Dưới xương trắng, nội tạng của Chu Hằng đã sớm biến mất, chỉ còn lại một không gian đan điền hỗn độn, mơ hồ có thể nhìn thấy sao dạng lốc xoáy, thiên hà dạng vòng cùng với tuệ

tinh dạng cánh cửa.

Trừ bỏ vòng thiên hà thật sự nhìn không ra có bao nhiêu thiên hà ra, khi mọi người nhìn rõ số lượng sao và tuệ tinh đều hít một hơi khí lạnh.

Vạn ngôi sao, 100 tuệ tinh!

Bởi vì cơ sở quyết định thượng tầng, như vậy nếu đã có 100 tuệ tinh, nghĩa là số lượng thiên hà tất nhiên là 1000! Đây là từ đại viên mãn suy ra, bởi vì trong lịch sử chưa từng xuất hiện qua siêu cấp đại viên mãn!

Cho dù là người thực lực yếu ớt như Tinh Thần Cảnh, Thiên Hà Cảnh vào thời khắc này đều lộ ra tuyệt đối khiếp sợ!

Siêu cấp đại viên mãn!

Hơn nữa không phải là một cảnh giới mà là suốt ba cảnh giới!

Chờ một chút, chẳng lẽ… Chu Hằng không đột phá Hỗn Độn Cảnh là bởi vì hắn muốn hình thành hắc động thứ 10, đạt tới siêu cấp đại viên mãn bốn cảnh giới?

Họa Đấu lão tổ, ba người Dư Hoành cũng quá sợ hãi. Bọn họ hoặc là cường giả Hỗn Độn Cảnh hoặc là môn đồ Thánh nhân, biết rõ ràng siêu cấp đại viên mãn là căn bản không có khả năng đạt tới!

Cái này cần phải phá vỡ trói buộc thiên địa, cùng thiên địa là địch! Nhưng ai có thể chống lại trời? Ai có thể nghịch thiên?

Nhưng hiện tại, Chu Hằng làm được!

Một khi để hắn hình thành siêu cấp đại viên mãn bốn cảnh giới lớn, cực hạn tương lai của hắn sẽ là cái gì?

Khác loại thành thánh!

Trong lòng bốn người đồng thời dâng lên ý tưởng giống nhau, mà điều này dọa cho bọn họ da đầu tê rần!

Ở trong không gian đan điền của Chu Hằng, 9 cái hắc động hiện lên. Nó nguyên bản vô hình, nhưng bởi vì cắn nuốt hết thảy tạo thành 9 hình dạng. Mà 9 cái hắc động này không ngờ đang mấp máy, tiến hành một loại biến hóa cổ quái nào đó.

– Không đúng, hắn đây là đang hình thành hắc động thứ 10! Họa Đấu lão tổ đột nhiên nói, hắn tuy rằng hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra, nhưng kinh nghiệm của không biết bao

nhiêu tỷ năm nói cho hắn, tuyệt đối không thể để Chu Hằng tiếp tục như vậy nữa!

Hiện tại, bí mật của Chu Hằng đã vạch trần, hắn có thể mạnh mẽ như vậy là bởi vì hắn đạt tới siêu cấp đại viên mãn ba cảnh giới. Mà kỳ tích như vậy là hoàn toàn không thể phục chế!

Bởi vậy, bí mật như vậy cũng không hề giá trị!

Thừa dịp hiện tại còn có khả năng, đánh chết yêu nghiệt có khả năng khác loại thành thánh này!

Họa Đấu lão tổ há miệng, cuối cùng đem ngụm lửa không màu thứ hai phun ra. Hắn nóng lòng giết người, luồng lửa này dài tới vạn trượng, to trăm trượng. Nếu là trực tiếp phun trên mặt đất, có thể đem cả tinh cầu luyện thành tro tàn!

Ít nhất phải trăm giọt tinh huyết mới có thể phun ra ngọn lửa như vậy!

Ầm!

Ngọn lửa ập đến, 9 hắc động của Chu Hằng đón đỡ, lại vừa chạm một cái đều vỡ ra, nhưng tốc độ mấp máy lại càng tăng!

– Tiểu tử khá lắm, lại dám mượn sức của bản tôn giúp ngươi hình thành hắc động mới? Tốt tốt tốt, bản tôn cũng cho ngươi xem xem, lực lượng của bản tôn há là dễ mượn như vậy! Họa Đấu lão tổ hét lớn một tiếng, phun ra ngọn lửa thứ ba, đồng thời một móng đạp xuống.

Hắc Động Cảnh dù sao chỉ là Hắc Động Cảnh. Có lực lượng giới hạn cao nhất cũng có cắn nuốt giới hạn cao nhất! Hắn chỉ cần phá vỡ giới hạn cao nhất này, Chu Hằng liền sẽ nổ tan xác mà chết!

Tuy rằng Chu Hằng hiện tại đã không có hình thể, nhưng phá vỡ đan điền, phá hủy thần hồn vẫn như cũ chết triệt để, ngay cả cơ hội chuyển thể cũng không có!

Ầm!

Dưới oanh kích như vậy, 9 hắc động của Chu Hằng lập tức không chịu nổi, lập tức hoàn toàn vỡ nát!

– Ha ha ha, thật sự là tự tìm chết, không ngờ dám đột phá trước mặt bản tôn! Họa Đấu lão tổ biến trở về hình người cười lạnh. Chu Hằng thật sự quá gan lớn bằng trời, trước mặt một vị cường giả Hỗn Độn Cảnh tiến hành đột phá mấu chốt nhất, đây không phải là đầu mọc ra từ mông sao?

Nhưng cười cười, thanh âm của Họa Đấu lão tổ lại càng ngày

càng thấp, sắc mặt càng ngày càng khó coi. Bởi vì hắn phát hiện vỡ nát chỉ là hắc động của Chu Hằng, nhưng lốc xoáy sao, vòng thiên hà, Tuệ Tinh Môn lại vẫn tồn tại như cũ!

Chu Hằng còn chưa chết!

Làm sao có thể!

9 hắc động đều không chịu nổi lực lớn mà vỡ nát rồi mà!

Cái này dù không chết… ít nhất cũng bị thương nặng chứ? Họa Đấu lão tổ lộ ra một tia buông lỏng. Hắc động đều vỡ nát, hơn nữa còn là đạo thương hình thành khi đột phá, nó sẽ đi theo vĩnh viễn, dù là chuyển thế cũng không thể tiêu trừ!

Nói cách khác, cực hạn của Chu Hằng nhiều nhất chính là 9 động, vĩnh viễn không có khả năng lại có đột phá!

Thân thể Chu Hằng lại xuất hiện, đầu tiên là xương cốt, sau là da thịt, vẫn khô gầy như cũ nhưng trong hai mắt của hắn lại lóe sáng như thái dương. Hai tay hắn ôm vòng, vô số mảnh vỡ hắc động xoay tròn dưới chưởng của hắn.

– Tiểu tử, ngươi đã xong rồi! Họa Đấu lão tổ tâm tình sung sướng nói, tự tay hủy một thiên tài rất có khả năng khác loại thành thánh, hắn tràn ngập cảm giác thành tựu.

Chu Hằng cười nhạt, không nói gì, nhưng mảnh vỡ hắc động trong tay bay múa càng nhanh, hơn nữa đang kịch liệt thu nhỏ lại. Từ hình cầu nguyên bản biến thành một điểm nhỏ.

Ầm!

Trên người Chu Hằng chợt đổi thành sức sống vô tận, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, chỉ thấy làn da của hắn từ héo rũ như vỏ cây nhanh chóng trở nên bóng loáng như ngọc, cơ bắp gồ lên, thắt lưng còng xuống cũng thẳng lên.

Khi đầu tóc bạc của hắn cũng hoàn toàn biến thành màu đen, hắn cũng khôi phục bộ dạng trẻ tuổi, anh tuấn, cao lớn, một luồng uy nghiêm không thể hình dung tràn ra. Cũng không sắc bén, lại khiến người vui lòng phục tùng.

– Ngươi… ngươi… bản tôn hiểu rồi! Họa Đấu lão tổ sắc mặt chợt đại biến, lớn tiếng kêu.

– Hiểu…nhưng quá muộn rồi!

Chu Hằng cười nhạt, mảnh vỡ hắc động đã hoàn toàn biến thành một điểm, hòa vào trong không gian đan điền của hắn!

Ầm!

Thiên địa chợt vang, vô số đạo thần điện màu tím xuất hiện không hề dấu hiệu, dị hương ngát mũi, bốn phương tám hướng có rồng gầm hổ rống, phượng bay lên trời!

Chu Hằng hình thành hắc động thứ 10, thiên địa cộng minh!

– Làm sao có thể! Họa Đấu lão tổ thất hồn lạc phách: – Trong thiên địa chỉ có 9 loại đại đạo, ngươi làm sao có thể hình thành hắc động thứ 10, căn bản không có pháp tắc đối ứng!

– Sai rồi! Chu Hằng lắc lắc đầu: – Trong thiên địa quả thật có loại pháp tắc thứ 10, chẳng lẽ ngươi quên đặc tính của hắc động?

Đặc tính của hắc động? Hắc động có đặc tính gì, đây chỉ là dùng để tích trữ linh lực và duy trì pháp tắc vận chuyển!

Họa Đấu lão tổ mặt đầy mờ mịt.

– Đặc tính của hắc động là cắn nuốt! Chu Hằng mỉm cười:

– Loại pháp tắc thứ 10 chính là cắn nuốt!

Cắn nuốt? Đây cũng là pháp tắc? Hắc động hấp thu hết thảy, cắn nuốt hết thảy không phải là chuyện rất bình thường! Hơn nữa, nếu như nói hắc động nguyên bản liền đại biểu cho pháp tắc, như vậy lại làm sao có thể từng cái đối ứng 9 loại pháp tắc?

Chu Hằng lắc lắc đầu, càng là thường thấy thì càng dễ dàng bị xem nhẹ, kỳ thật loại pháp tắc thứ 10 một mực bày ra ở trước mắt, nhưng hắn cũng là làm người thường mấy chục năm mới rốt cuộc lĩnh ngộ được.

Ngay dưới mí mắt!

– Bản tôn hiểu rồi!

Họa Đấu lão tổ lộ ra vẻ bừng tỉnh đại ngộ: – Ngươi căn bản là đang mượn lực lượng của bản tôn đánh nát hắc động, để cho hắc động thứ 10 có thể cắn nuốt!

Chương 1132: Cắn nuốt hết thảy

– Sai rồi, không phải là cho hắc động thứ 10 cắn nuốt, mà là pháp tắc cắn nuốt cắn nuốt 9 hắc động hình thành hắc động thứ 10, cũng là hắc động duy nhất! Chu Hằng thản nhiên nói:
– 9 là số cực của thiên địa, hết 9 về 1, Hỗn Độn Cảnh theo đuổi chính là 1 duy nhất trong thiên địa, căn nguyên pháp tắc thiên địa. Lại không biết, kỳ thật mỗi mogọ cảnh giới đều là một cái một!

Hắn đánh ra mộtq uyền, không chút do dự đánh nát lốc xoáy sao, dung hợp vào trong hắc động thứ 10 cũng chính là hắc động duy nhất còn lại kia!

Tất cả mọi người đều nhìn mà trợn mắt há mòm, chỉ cảm thấy Chu Hằng điên rồi!

Đây nhưng là sao! Căn cơ của Tinh Thần Cảnh, tự hủy cơ sở – đây không phải là đầu bị lừa đá sao? Hơn nữa, đây còn là vạn ngôi sao xưa nay chưa từng có, thứ người khác nằm mơ đều cầu không được, hắn tốt rồi tiện tay một quyền đánh nát!

Cũng không chỉ là lốc xoáy sao!

Chu Hằng lại đánh ra một quyền, vòng thiên hà vỡ nát. Lại đánh ra một quyền, Tuệ Tinh Môn vỡ nát. Chẳng những siêu cấp đại viên mãn của ba cảnh giới lớn diệt hết, thậm chí ngay cả vầng trăng, mặt trời của Tiên Nhân Cảnh, sông núi của Phàm Nhân Cảnh cũng đồng loạt vỡ nát!

Dập nát hết thảy, đều bị hắc động duy nhất cắn nuốt!

Khí thế của Chu Hằng lại không giảm mà tăng, lực lượng cuồng bạo quay cuồng bên g hắn. Hai tay hắn mở ra, từng dòng phù văn giống như những con thần long lượn dưới chưởng của hắn, cuối cùng hóa thành 9.

Đây là 9 loại pháp tắc trong thiên địa!

Họa Đấu lão tổ nhìn mà hết hồn, pháp tắc còn có thể chơi như vậy?

Chu Hằng mỉm cười, hai tay chà xát nắn bóp, 9 loại pháp tắc liền đan vào một chỗ, hình thành một viên cầu màu trắng sáng, tiện tay ném ném, nhìn Họa Đấu lão tổ.

Cái này dọa cho Họa Đấu lão tổ nhảy dựng, không tự chủ lùi 3000 dặm.

Hắn bản năng cảm ứng được lực sát thương khủng bố ẩn chứa

trong viên cầu kia đây năng lượng 9 loại pháp tắc dung hợp, chỉ là tạm thời bị Chu Hằng dùng thủ đoạn kỳ diệu áp chế, cân bằng lẫn nhau, lúc này mới không bộc phát ra. Nhưng một khi mất khống chế…

Với 9 loại pháp tắc cao tới 90 bước mà nói, chấn động lẫn nhau mà phát sinh bùng nổ ngay cả cường giả Hỗn Độn Cảnh đều có thể dễ dàng bị thương, thậm chí nổ chết!

Chu Hằng không truy kích mà là đem hắc động duy nhất mở ra, đem viên cầu ánh sáng này nuốt vào.

Dùng viên pháp tắc mẫu cầu này đi nện Họa Đấu lão tổ? Quá lãng phí!

Pháp tắc cần hắc động chống đỡ, hắc động cũng cần pháp tắc để hoàn thiện. Khi Chu Hằng đem viên pháp tắc mẫu cầu này dung hợp vào hắc động duy nhất, hắc động này lập tức trở nên sinh động, giống như có sinh mệnh, mấp máy, mở rộng.

Chu Hằng đem hắc động duy nhất thu vào không gian đan điền. Hắc động này vừa mới hình thành, cần thời gian và không gian trưởng thành.

Ông!

ads

Hơi thở của hắn bắt đầu chuyển biến.

Chí cao vô thượng, như quân đích thân tới!

Hỗn Độn Cảnh!

Hắn bắt đầu lột xác sau cùng, hắc động thứ 10 đã thành, loại pháp tắc thứ 10 đã thành!

– Không… Họa Đấu lão tổ hét lớn một tiếng, từ đằng xa đánh tới. Hắn tuyệt đối không thể cho phép Chu Hằng tiến vào Hỗn Độn Cảnh! Đối thủ như vậy quá đáng sợ, nếu lúc trước đã kết thù sâu, như vậy chỉ có tận lực chém giết!

Hắn cũng không muốn bị Chu Hằng làm thịt đưa lên bàn ăn!

Hắn cất bước một cái đi tới trước người Chu Hằng, trong nháy mắt hóa thành Họa Đấu nguyên thể cao vạn trượng. Há miệng một luồng lửa vô hình phun ra, nhưng ngọn lửa này lại chỉ vẻn vẹn dài nửa xích, giống như thực lực của lão thú giảm mạnh.

Không, ngụm lửa này kỳ thật hao phí gần nửa số tinh huyết, nguyên bản có thể dài tới hàng tỉ trượng, một hơi phá hủy mấy chục tinh vực, lại bị hắn nén ép đến chỉ dài nửa xích!

Lực sát thương càng tăng!

Ầm ngọn lửa này phun tới trên đầu Chu Hằng!

Họa Đấu lão tổ lộ ra nụ cười lạnh lẽo, chỉ cần bị ngụm lửa này của hắn phun trúng, dù là lão Thanh Long, Bạch Hổ cũng phải sứt đầu mẻ trán, không chết cũng mất nửa cái mạng. Huống chi Chu Hằng còn chỉ là Hắc Động Cảnh? Hơn nữa còn đang ở thời khắc mấu chốt đột phá Hỗn Độn Cảnh?

Ngọn lửa chạm thân thể, nhao nhao biến mất!

Cái gì!

Chẳng những Họa Đấu lão tổ giật mình trố mắt, ba người Dư Hoành cũng giống như vậy. Điều này làm sao có thể!

Đây năng lượng một đòn toàn lực của một vị lão tổ Hỗn Độn Cảnh… Không, vượt qua một đòn toàn lực, bởi vì đều vận

dụng một nửa tinh huyết. Công kích như vậy chỉ có thể đánh ra hai lần, chuẩn xác mà nói là một đòn toàn lực của một đòn toàn lực!

Nhưng đánh lên người Chu Hằng… chuyện đéo gì cũng không có?

Cái này gọi người làm sao tin tưởng?

– Lão thú, ngươi làm sao vẫn gian ngoan mất linh như vậy? Thanh âm Chu Hằng bay lên: – Ta dung hợp 9 loại pháp tắc, hình thành pháp tắc cắn nuốt. Thiên hạ vạn pháp đều cho ta dùng, ngươi dùng pháp tắc đánh ta, lại có tác dụng gì?

Họa Đấu lão tổ lập tức bừng tỉnh đại ngộ!

Tuy nhiên, nếu không phải là tận mắt nhìn thấy, tận tay gây nên, hắn cũng tuyệt đối không thể tưởng tượng! Bởi vì hắn năng lượng Hỗn Độn Cảnh cao tới 300 bước mà, lại tiêu hao nửa số tinh huyết để thúc giục, oai ngọn lửa kia thậm chí có thể đạt tới trình độ 500 bước!

Đây há là một tiểu tử ngay Hỗn Độn Cảnh đều chưa đạt tới có thể cắn nuốt?

Nhưng sau khi tận mắt nhìn thấy, trong lòng hắn liền sinh ra

một ý tưởng quả nhiên như thế. Con ngươi hắn đảo vòng, pháp tắc cắn nuốt chỉ có thể cắn nuốt pháp tắc, như vậy lực lượng thì sao? Thần thú vốn chính là sở trường lực lượng, cao hơn loài người ít nhất 50%, một trảo này vỗ xuống còn đánh không chết?

Tiểu tử ngu xuẩn, ngươi đúng là nhắc nhở ta!

Họa Đấu lão tổ cười lạnh lẽo, lập tức một móng vỗ xuống.

Ầm!

Móng vuốt dừng ở đỉnh đầu Chu Hằng, không thể hạ xuống thêm mảy may.

Họa Đấu lão tổ lập tức tròn mắt, sao lại bị đỡ được?

– Ai nói cho ngươi biết lực lượng liền hữu hiệu đối với ta? Chu Hằng lắc lắc đầu: – Pháp tắc cắn nuốt cắn nuốt vạn pháp, mà hắc động của ta đồng dạng có thể cắn nuốt hết thảy trừ pháp tắc ra!

Đúng vậy, vừa rồi ngay cả 9 hắc động, vòng thiên hà, Tuệ Tinh Môn đều cắn nuốt!

Họa Đấu lão tổ gật đầu trong lòng, nhưng lập tức phát hiện không đúng. Hắn tại sao có thể tán thành Chu Hằng chứ? Hắn tại sao có thể bị Chu Hằng nắm mũi dẫn đi chứ?

– Khốn kiếp! Hắn giận quát một tiếng, một trảo quét ra, cùng lúc lửa nóng phun ra. Đây gọi là hai bút cùng vẽ.

Cắn nuốt! Cắn nuốt!

Chu Hằng thân hình không nhúc nhích, hắc động tự động vận chuyển, cắn nuốt hết thảy. Pháp tắc thêm thân, vạn pháp bất xâm!

Làm sao bây giờ?

Họa Đấu lão tổ có một loại cảm giác tay chân lạnh băng, hắn chưa từng ra mắt đối thủ như vậy, mặc hắn oanh kích lại không hề bị thương! Nên biết, dù là Thánh nhân bị hắn oanh kích như vậy ít nhất cũng sẽ mặt xám mày tro!

Chu Hằng lực lượng yếu ớt, lĩnh ngộ pháp tắc thậm chí vừa mới đạt tới tiêu chuẩn Hỗn Độn Cảnh, nhưng vì sao lại còn đáng sợ hơn cả Thánh nhân?

Đây là kết quả của bốn cảnh giới lớn siêu cấp đại viên mãn

sao?

Xưa nay chưa từng có, muôn đời duy nhất!

Họa Đấu lão tổ không khỏi nổi lên ý sợ hãi mãnh liệt, Chu Hằng chưa đánh trả đã đáng sợ như vậy, nếu là hắn đánh trả thì sao?

Rút… rút lui!

Kẻ đáng sợ như vậy liền giao cho ba Thánh nhân đi đối phó, hắn cũng không muốn đối mặt nữa, sẽ gặp ác mộng!

Họa Đấu lão tổ quyết định thật nhanh, lập tức thân hình xoay chuyển, quay đầu bỏ chạy!

– Lão thú. Ta từng nói muốn đem ngươi làm thành tiệc thịt nướng, ngươi đi gấp như vậy là có ý gì, không nể mặt ta sao? Chu Hằng thản nhiên nói, giương tay một cái, vỗ tới Họa Đấu lão tổ.

Lúc này có thể nể mặt sao?

Họa Đấu lão tổ tâm kinh đảm hàn, chỉ còn lại một ý niệm bỏ

chạy, căn bản không dám cùng Chu Hằng giao thủ. Hắn đã cảm ứng được, Chu Hằng gần như hoàn thành lột xác Hỗn Độn Cảnh, lúc này mới có thể rảnh tay công kích hắn.

– Ặc…

Hắn hoảng sợ dừng bước, bởi vì hắn phát hiện hết thảy bốn chung quanh trở thành hư không, căn bản không tồn tại đông tây nam bắc, trên dưới trái phải!

Ở trước mắt hắn, toàn bộ thế giới biến mất!

Mà ở trong nháy mắt những người khác, lạilà Chu Hằng một chưởng chụp qua, Họa Đấu lão tổ liền biến mất!

Quỷ dị, không hiểu!

Chu Hằng xoay người lại, hướng về ba người Dư Hoành nhe răng cười. Hắn là với phương pháp cắn nuốt đem Họa Đấu lão tổ trực tiếp nuốt vào không gian đan điền, do hắc động duy nhất trấn áp!

Ba người Dư Hoành đồng thời sợ hãi lùi lại không thôi, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Đây nhưng là lão tổ của Họa Đấu tộc a, đời đầu! Đời đầu! Khi thiên địa sinh ra liền tồn tại, trải qua hàng tỉ năm năm tháng tang thương mà bất diệt. Đủ để chứng minh thực lực của hắn!

Nhưng sau một chưởng của Chu Hằng lại biến mất!

Sống phải gặp người, chết cũng phải thấy xác. Chạy đi đâu rồi? Một cường giả Hỗn Độn Cảnh làm sao có thể biến mất quỷ dị như vậy?

Biến thái bốn cảnh giới lớn siêu cấp đại viên mãn thật sự đáng sợ vậy sao?

Chu Hằng lắc lắc đầu nói: – Các ngươi đều là Nhân tộc, không ăn được đành phải giết!

Ba người Dư Hoành vừa tức vừa sợ. Tức là bọn họ không ngờ bị khinh bỉ không thể mang lên bàn ăn. Sợ là uy hiếp tử vong gần trong gang tấc!

– Liều mạng! Ba người đồng thời tế ra bảo khí, muốn đánh liều một phen.

– Không lãng phí thời gian nữa! Chu Hằng nhìn trời, toàn bộ thiên địa ở trước mặt của hắn hiện ra ô lưới màu vàng, nhưng

những ô lưới này đều rất không ổn định, giống như một tấm lưới đánh cá dùng đã lâu, tùy tiện gặp phải một con cá lớn giãy giụa đâm vào một chút là sẽ rách hỏng.

Ma Hải hình thức ban đầu hình thành ngay ở nơi địa hạch yếu ớt nhất của ô lưới màu vàng này, lại ăn mòn từng chút một, lấy một tinh cầu làm cơ sở, lan tràn toàn bộ vũ trụ. Cuối cùng mở rộng ra toàn bộ Minh giới, thậm chí Tiên giới, Phàm giới.

Tam giới cùng diệt!

Hắn tùy ý một chưởng bổ qua, Hỗn Độn lực trào lên, 9 loại pháp tắc đan vào, ba người Dư Hoành lập tức bị chấn thành mảnh nhỏ, hoàn toàn tiêu tan trong thiên địa.

– Sư phụ!

– Thượng sư!

Ở phía sau hắn, tất cả mọi người đều thành kính quỳ xuống, bọn họ vừa mới tận mắt thấy thần tích phát sinh.

Chu Hằng xoay người lại, hướng về phía Lộ Đồng vẫy tay.

– Sư phụ, ngài có phải là muốn rời đi hay không? Lộ Đồng sau khi đi tới bên cạnh Chu Hằng, lại hỏi trước.

Chu Hằng gật gật đầu, nói: – Ta lưu lạc tinh vũ chính là vì tu luyện bản thân, hiện tại rốt cuộc đột phá, cần phải trở về!

– Đồ nhi có thể ở lại chỗ này hay không? Lộ Đồng cắn răng, đầy kiên định nói.

Chu Hằng nhìn Ngô Tú Mị một cái, không khỏi mỉm cười nói: – Trả giá của ngươi không nhất định sẽ có kết quả, ngươi không hối hận?

Lộ Đồng cũng xoay đầu nhìn Ngô Tú Mị một cái, xoay đầu lại nói: – Đồ nhi không hối! Hắn biết Ngô Tú Mị không thích mình, thậm chí hắn biết Ngô Tú Mị thích là Chu Hằng. Nhưng yêu một người… chỉ cần có thể thủ hộ bên cạnh nàng là đủ rồi!

Loại đồ vật tình yêu này, dù là Thánh nhân cũng không có biện pháp!

Chu Hằng vân đạm phong khinh, Ngô Tú Mị thích hoặc không thích không có khả năng để lại trong lòng hắn một tia gợn sóng. Nếu ai thích hắn hắn liền cưới, như vậy hậu cung của hắn tuyệt đối có thể rải đầy một tinh cầu!

– Tự giải quyết cho tốt, có chuyện gì có thể đi Thái Hư tinh vực! Đây là Tinh Môn ta nén ép pháp tắc hình thành, chỉ có thể sử dụng một lần, có thể đem ngươi truyền tống đến phụ cận Thái Hư tinh vực.

Chương 1133: Thánh lừa?

Chu Hằng tung người lên, bước vào hư không mênh mông, không chút lưu luyến.

Ngô Tú Mị si ngốc nhìn bầu trời, bất giác hai hàng lệ chảy ra. Lộ Đồng nhìn thấy rõ ràng, niềm tin canh giữ trong lòng không khỏi càng thêm vững chắc.

Hiện tại Chu Hằng đã không còn Tuệ Tinh Môn, nhưng tốc độ của hắn lại nhanh hơn.

Một chân bước ra, pháp tắc không gian rung động, thân hình hắn lóe lên đã xuất hiện đằng xa hàng ngàn tỷ dặm, một bước là vượt qua một tinh vực.

Hắn nội thị không gian đan điền của mình, nhìn hố đen duy nhất, có một loại hiểu ra.

Hố đen này, thực ra đã không thể gọi là hố đen, sau khi tiến vào Hỗn Độn Cảnh, nó diễn hóa thành một mảnh hỗn độn. Hỗn độn, trạng thái khi thiên địa sơ khai, không có thời gian, không có không gian, gọi là hỗn độn.

Một mảnh hỗn độn này lại bảo lưu đặc tính của hố đen, có thể cắn nuốt bất cứ mọi thứ!

Hơn nữa, hố đen này cũng đang không ngừng vươn xa đến một không gian không rõ, như muốn nối kết với không gian đan điền của hắn.

Hắn không khỏi kinh ngạc, bởi vì sau khi lốc xoáy tinh tú hình thành, hắn có thể hấp thu linh khí trong hư ảo! Nhưng không gian đó ở đâu, làm sao lại có linh khí vô tận, hắn hoàn toàn không biết!

Sau khi đánh nát lốc xoáy tinh tú, cũng bị hố đen duy nhất cắn nuốt, hiện tại hố đen duy nhất cũng kế thừa đặc tính này, hơn nữa còn tăng mạnh!

Không chỉ còn hấp thu linh khí, hơn nữa còn nối kết toàn hướng!

Rốt cuộc đó là thế giới gì?

Chu Hằng không biết!

Có lẽ… là thế giới thiên ngoại!

Đám người Thiên Mệnh Chân Quân không phải đang muốn xé trời hay sao? Như vậy thiên ngoại đương nhiên là thế giới khác!

Nếu không gian đan điền của hắn thật có thể kết nối thế giới thiên ngoại, vậy chẳng phải có thể dùng hố đen duy nhất này làm cầu nối, đưa người khác ra ngoài?

ads

Chu Hằng không khỏi bật cười, nếu quả thật nói thế, vậy đám người Thiên Mệnh Chân Quân không tiếc tàn sát tỷ tỷ sinh linh để cầu xé trời, nhưng hắn chỉ cần mở ra không gian đan điền một cái là được, tuyệt đối là trào phúng!

Hắn bước đi chậm, nhìn như tản bộ, nhưng tốc độ nhanh kinh người.

Mỗi một ngày qua đi, hắn lại lĩnh ngộ pháp tắc đi ra một bước, hơn nữa không phải một loại pháp tắc, là chín loại!

Pháp tắc cắn nuốt nói cho nghiêm túc, là một loại đặc tính, lĩnh ngộ được chính là hai chữ cắn nuốt! Về phần năng lực cắn nuốt, vậy phải xem thực lực của bản thân hắn. Bản thân càng mạnh, có thể cắn nuốt pháp tắc càng mạnh hơn!

Pháp tắc đương nhiên chỉ có thể cắn nuốt pháp tắc, về phần lực lượng thì phải cần hố đen duy nhất để cắn nuốt!

Pháp tắc dựa vào hố đen, hố đen cũng không tách khỏi lĩnh ngộ pháp tắc, là một thể cùng sinh, giống như âm và dương, tương sinh tương hỗ.

Kết quả như vậy là trình tự linh lực của bản thân càng cao, hố đen lại càng mạnh, bản thân lĩnh ngộ pháp tắc càng nhiều, pháp tắc cắn nuốt lại càng mạnh.

Tuy rằng mất đi lốc xoáy tinh tú, nhưng hố đen duy nhất đã thay thế, cũng có thể rút ra linh khí cho hắn, cuồn cuộn không ngớt chuyển hóa thành tích lũy linh lực cho bản thân, hơn nữa tốc độ còn nhanh hơn!

Mỗi ngày Chu Hằng đều có tiến bộ, hơn nữa tốc độ tiến bộ dọa người!

Đi ra 3 năm, lúc trở về chỉ có 4 tháng, hắn hạ xuống Thái Hư Tinh.

– Đã về rồi! Tiếng nói của Hoặc Thiên lập tức vang lên.

– Đã về rồi! Chu Hằng gật đầu thật mạnh, tâm tình bình lặng như nước lập tức trào lên cơn sóng lớn, hắn cam nguyện bình tĩnh, một mình tịch mịch mấy chục năm, là vì vĩnh viễn ở cùng một chỗ với người mình thích.

Thân hình chợt lóe, hắn đã xuất hiện trong cung điện của Hoặc Thiên. Thiên nữ tuyệt thế này đang dạy bảo các trưởng lão Chuẩn Hỗn Độn Cảnh, Hỏa Tâm, Thiên Ấn cũng nằm trong đó, còn 8 thị nữ thì xếp một hàng ngang đằng sau người nàng.

Chu Hằng nào còn nhịn được, mấy chục năm chia lìa làm hắn động tình như lửa, lập tức nhào lên, ôm cổ Hoặc Thiên, cúi đầu hôn lên đôi môi ngọt ngào như hoa hồng của nàng.

– Ưm… Hoặc Thiên trước tiên phát ra tiếng kinh hô, nhưng lập tức lại mê say trong nụ hôn dài với Chu Hằng, thân thể mềm nhũn như nước, cánh tay không tự chủ quấn lấy cổ Chu Hằng, bắt đầu nồng nhiệt đáp lại hắn.

Tứ đại trưởng lão Hỏa Tâm, Thiên Ấn đều vô cùng xấu hổ. Kính thưa, bọn họ còn đang ở đây, còn đang nhìn đây này! Gian phu dâm phụ các ngươi đừng có củi khô bắt lửa dính nhau xong, quay đầu liền giết bọn họ diệt khẩu!

Tám nữ hầu lại đồng loạt nổi giận, hận không thể rút kiếm lên

chém Chu Hằng!

Ở trong lòng các nàng, Hoặc Thiên hoàn mỹ vô khuyết, trên đời này căn bản không có một nam nhân nào xứng đôi, bất cứ nam nhân nào đủ chỉ là có ý tưởng cũng là khinh nhờn thiên nữ tuyệt thế, huống gì là ôm hôn nàng!

Thật muốn chém người mà!

Hôn ít nhất 10 phút, Chu Hằng mới thỏa mãn nhấc đầu lên, còn Hoặc Thiên vốn đã tình căn đâm sâu với hắn, cộng thêm mùi đặc thù của hắn hấp dẫn, làm cho nàng động tình không thôi, mắt sáng như nước, có vài phần mơ màng, dẫn dụ động lòng người.

Suýt nữa Chu Hằng muốn ôm mỹ nhân này tiến vào sâu trong hư không giày vò một phen, nhưng thiên địa nguy hiểm đã tới trước mắt, thật không phải lúc làm cái chuyện phong lưu đó!

– Ngươi đột phá Hỗn Độn Cảnh? Hoặc Thiên hồi thần lại, ánh mắt xuyên thấu nhìn vào đan điền của Chu Hằng, lại kinh ngạc phát hiện, nàng lại không nhìn thấu được!

Không phải trên người của Chu Hằng có lực lượng gì bảo vệ, mà là… ánh mắt của nàng bị một loại lực lượng cắn nuốt mất!

Nàng là Thánh nhân đấy!

Cái lực lượng gì mà ngay cả ánh mắt của nàng cũng cắn nuốt được?

– Ta sắp có tư cách làm nam nhân của nàng! Chu Hằng ôm eo nhỏ của Hoặc Thiên, cắn mang tai của nàng nói.

– Khốn kiếp! Hoặc Thiên sẵng giọng, nhưng cả người không tự chủ nhũn ra, như muốn đứng không vững được nữa.

– Khụ! Khụ! Bốn người Thiên Ấn trưởng lão đều ho khan, tám thị nữ kia còn có thể coi như nha đầu thông phòng, nhưng bọn họ lại không có ai muốn đi làm lão thái giám, nếu không muốn bị diệt khẩu, vậy mau cáo lui cho lành!

– Lui xuống đi! Hoặc Thiên hạ lệnh.

– Rõ! Tông chủ đại nhân! Bốn vị trưởng lão như được đại xá, vội vàng quay đầu bỏ chạy, sợ chạy chậm một giây sẽ thấy hình ảnh không nên thấy, bởi vậy mà bị giết người diệt khẩu!

Chu Hằng một tay nhấc Hoặc Thiên lên, ôm nàng ngồi xuống, ngửi mùi hương mê người của nàng, cảm nhận thân thể mềm mại của người ngọc, tâm tình liền bình tĩnh lại, trả giá mấy chục năm cuối cùng cũng được đền đáp.

– Ngươi hình thành hố đen thứ 10? Hoặc Thiên còn muốn xác nhận lại, dù sao hố đen thứ 10 quá khó hình thành, trong thiên địa có loại pháp tắc thứ 10 hay sao?

– Ừm! Chu Hằng gật đầu. – Không bao lâu nữa, nàng sẽ không phải là đối thủ với ta, chỉ có nước ngoan ngoãn làm vợ ta, giao vị trí tông chủ này cho người khác, về sau theo ta dạy con đi!

– Hừ! Hoặc Thiên trợn trắng, nàng nào phải tiểu nữ nhân phải dựa vào nam nhân? Bằng không nàng sống nhiều kiếp như vậy, làm gì phải mãi ở một mình?

– Nàng đang chờ ta! Chỉ có ta mới xứng đôi với nàng! Chu Hằng cắn vành tai của nàng nói.

– Thật vậy sao?

– Đương nhiên là thật, thật không thể thật hơn!

……..

Chu Hằng tiến bộ cực nhanh, ấn theo hắn suy tính, chỉ cần ba

năm năm là hắn sẽ đạt đến cực hạn lực lượng Hỗn Độn Cảnh. Mà dựa theo mỗi ngày tiến một bước pháp tắc, xem ra 3 năm sau hắn sẽ lĩnh ngộ pháp tắc vượt qua Hoặc Thiên và Hồng Nguyệt, trở thành đệ nhất nhân lĩnh vực pháp tắc.

Hố đen duy nhất mạnh mẽ trấn chết Họa Đấu, Chu Hằng dùng lực lượng rèn luyện một phen, nhưng thi thể Họa Đấu lão tổ vẫn to lớn đến ngàn trượng, mỗi một miếng thịt đều tràn đầy lực lượng, có thể sánh với thánh dược!

Hoặc Thiên ngại xấu xí không có khẩu vị, nhưng Chu Hằng lại không để ý. Dùng pháp tắc hỏa diễm cao đến 200 bước tiến hành nấu nướng, tốn 1 tháng mới nấu chín Họa Đấu lão tổ, một nồi canh thịt chó thật lớn đã hoàn thành.

Lúc có chuyện tốt luôn không thể thiếu phần con lừa được!

Khi đại tiệc Hỗn Độn Cảnh hoàn thành, vừa lúc con lừa đê tiện này trở về, dứt khoát không khách khí ngồi xuống, cùng mọi người chia xẻ đại tiệc xa xỉ này.

Chu Hằng không phải người hẹp hồi, trên dưới Thái Hư Tông chỉ cần có năng lực tiêu hóa được đại tiệc Hỗn Độn Cảnh này thì mỗi người đều được chia một chén súp. Nhưng ngay cả như thế, tối thiểu cũng là 9 động, ngay cả nhóm thiên tài như Nguyên Tâm cũng chỉ có đứng một bên chảy nước miếng, tối đa chỉ nhấp một miếng canh, tuyệt đối không được ăn thịt, ăn một cái là chết thẳng cẳng.

Đây chính là thịt thú Hỗn Độn Cảnh, khắp thiên hạ này lại có mấy con thần thú Hỗn Độn Cảnh? Bốn đại thần thú có tổng cộng 8 cái, các thần thú xếp sau cũng chỉ có 7 cái, tổng cộng mới có 15 cái!

Chu Hằng liền làm thịt một con trong đó, còn làm thành đại tiệc!

Mọi người vừa ăn, vừa vô cùng kính sợ Chu Hằng, hắn nghiễm nhiên thành yêu nghiệt Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt thứ hai, có thể tùy ý chà đạp thần thú!

Chu Hằng khẩu vị rất lớn, thể chất Long tộc cực cần vật đại bổ thế này, còn con lừa đen khẩu vị cũng không nhỏ, lại cũng ăn không kém hơn Chu Hằng, giống như lực lượng Hỗn Độn Cảnh căn bản không nhồi nổ nó được!

Mấy chục năm không gặp, con lừa đê tiện này mạnh như thế?

– Chu tiểu tử, bổn tọa có cảm giác, như là sắp đột phá! Ăn xong rồi, con lừa đen vỗ bụng căng phồng nói.

– Đột phá? Chu Hằng cả kinh. – Ngươi đã là Hỗn Độn Cảnh, làm sao còn…. Hả! Thánh nhân!

– Không sai! Bổn tọa sắp thành Thánh! Con lừa đen ngạo nghễ nói, chỉ là nhìn nó ngồi dưới đất, hai móng tùy tiện giang ra, lưng dựa tường, cả người đầy vàng bạc thô tục, thật sự không thể liên tưởng được tới Thánh nhân.

– Thần thú làm sao có thể thành Thánh? Chu Hằng nhướng mày, nhưng lập tức lắc đầu.

Con lừa đen trước giờ nào có là thần thú, nó vẫn luôn đi con đường Linh tu!

Trên thực tế, con lừa này còn chẳng tính là yêu thú, nếu không phải con lừa đen này đã ăn một trái Thiên Địa Quả, nó chỉ có thể trải qua mười mấy năm sinh mệnh bình thường, đã sớm trở về cát bụi rồi!

Nếu nó còn không tính là yêu thú, lại đi thẳng đường Linh tu, vì cái gì không thể thành Thánh chứ?

– Khó trách bốn Thánh đã xuất hiện lâu như vậy, Thánh thứ năm lại chậm chạp không thấy tung tích, thì ra là ứng trên đầu con lừa đê tiện này! Chu Hằng bừng tỉnh đại ngộ.

– Cái gì con lừa đê tiện, sự thật chứng minh bổn tọa xác thật là điềm lành thiên địa! Con lừa đen kiêu ngạo ngông nghênh nói.

Thì ra, Thánh nhân cũng có thể hóa thành Thiên Địa Quả!

Chuyện này không có tiền lệ, bởi vì năm Thánh cũng chỉ chết có một lần!

Con lừa đen thật đúng là may mắn, chỉ ăn một cái trái cây, sau đó hồ đồ liền thành Thánh!

Thiên địa không có mắt mà!

– Chu tiểu tử, ngươi nói về sau bổn tọa đi đánh cướp, còn có ai dám không theo? Con lừa đen hưng phấn nói.

– …. Ngươi chỉ có chút tiền đồ đó! Chu Hằng thở dài, thiên địa này thật là không có mắt mà!

Chương 1134: Di thể năm Thánh

Hố đen của Chu Hằng vẫn trưởng thành như thường, tốc độ rất nhanh, nhưng vẫn không hoàn thành kết nối với thế giới không rõ kia. Khoảng cách như xa vạn dặm, nhưng lại như gần trong gang tấc, lúc nào cũng có thể hoàn thành.

Có vội cũng không được, không bằng lặng lẽ theo dõi thay đổi, dù sao hắn đã bước ra bốn bước khó khăn nhất, hiện tại hắn phải làm là lĩnh ngộ pháp tắc, mau chóng tăng lên chiến lực.

Hắn mơ hồ có cảm giác, mấu chốt thành Thánh khác loại này nằm ở chỗ hố đen trưởng thành.

Lại nửa năm trôi qua, một tin tức kinh người đột nhiên truyền đến… Thi thể của năm Thánh xưa đột nhiên xuất hiện ở vùng đất khởi nguồn thiên địa!

Nghe nói, ai có thể lấy được thi thể của năm Thánh, đem luyện hóa, như vậy ít nhất có thể trở thành Hỗn Độn Cảnh! Mà nếu có thể luyện hóa toàn bộ thị thể năm Thánh, vậy sẽ có thể trở thành tân Thánh nhân!

Tin tức truyền ra, người trong thiên hạ phấn chấn!

Sau khi bị Bổ Thiên Giáo bắt lấy nhiều sinh linh như thế, còn sót lại đều là cường giả, hoặc là tinh vực có cường giả đỉnh cấp trấn giữ, ví dụ như Long Vực, Hổ Vực, Thái Hư tinh vực, còn có một số cường giả Hắc Động Cảnh, một mình bỏ chạy trong lúc đại lùng bắt.

Dù sao một hành tinh quá lớn, không thể nào một lưới bắt hết mọi cường giả, Bổ Thiên Giáo cũng chỉ có ba Thánh nhân, cộng thêm vài Hỗn Độn Cảnh bắt buộc gia nhập, vậy liền để cho cường giả cấp Hắc Động có cơ hội chạy trốn.

Không ai biết tin tức truyền ra từ đâu, là từ ai nói, nhưng tin tức này lại lan tràn như bão lửa ra khắp thiên hạ, bất cứ người nào cũng khó tránh động lòng!

Thành Thánh!

Không sai, hiện tại chỉ có 4 vị Thánh nhân, nhưng trong thiên địa lẽ ra phải có năm Thánh, vì sao chỉ có bốn Thánh thôi? Đây là cơ hội trời cao ban cho!

Trong nhất thời, có không biết bao nhiêu người hướng về phía vùng đất khởi nguồn thiên địa.

– Đây là một cái cạm bẫy! Chu Hằng cùng Hoặc Thiên trao đổi ý kiến, lập tức có kết luận.

Bởi vì bọn họ biết, Thánh thứ năm đã có người được chọn, đã không còn khả năng rơi vào tay người khác!

Nhưng con lừa đen còn chưa chân chính thành Thánh, nói ra thì ai tin? Dù cho tự mình Hoặc Thiên lên tiếng, người khác cũng sẽ hoài nghi là có thể nào Thái Hư Tông muốn nuốt riêng thi thể Thánh nhân, lại tạo thành một tân Thánh nhân khác!

ads

Thành Thánh thật là dụ hoặc quá lớn!

– Dù là cạm bẫy, chúng ta cũng phải đi một chuyến, không thể để cho di thể của sư phụ bị kẻ khác làm nhục! Hoặc Thiên nói.

Chu Hằng gật đầu, nói:

– Bằng thực lực của ta và nàng, cộng thêm con lừa kia, ngay cả ba Thánh liên thủ cũng không sợ! Nhưng ta rất không yên

lòng đối với Thiên Mệnh Chân Quân kia, di thể của năm Thánh xuất hiện ở vùng đất khởi nguồn thiên địa, tuyệt đối có liên quan tới hắn, tuyệt đối không thể coi thường!

Người này trước sau hại Hoặc Thiên cùng Hồng Nguyệt, ai dám coi thường hắn!

– Hơn nữa, để phòng trước, ta phải về Long Vực một chuyến, mang mọi người theo! Chu Hằng nói tiếp.

Hoặc Thiên khẽ cau mày, chuyện Hồng Nguyệt vẫn luôn là vướng mắc đối với nàng, dù là nàng không còn trách Chu Hằng, nhưng nếu bảo nàng cùng Hồng Nguyệt ở chung?

Rất không vui!

– Không cho giận dỗi! Chu Hằng rất bá đạo hôn sâu Hoặc Thiên, hôn thẳng đến khi đầu óc nàng choáng váng, không còn nói ra một chữ không nữa.

Chuẩn bị một chút, Chu Hằng, Hoặc Thiên, con lừa đen cùng với một đám đông người Thái Hư Tông tiến về phía Long Vực.

Bởi vì lần này đi vùng đất khởi nguồn thiên địa sẽ không biết bao lâu, có lẽ sẽ rất nhanh, cũng có lẽ phải thật lâu, có thể mỗi

một cái sơ hình Ma Hải đều sẽ hoàn toàn thành hình. Đến lúc đó ngay cả Thánh nhân cũng phải sứt đầu mẻ trán!

Cho nên, vẫn đi theo Chu Hằng là an toàn nhất!

Mặc dù Hoặc Thiên không hề có ý quan tâm người khác, nhưng Thái Hư Tông là tâm huyết của sư phụ nàng, ít nhất trước khi nàng từ nhiệm tông chủ, tuyệt đối không thể trơ mắt nhìn Thái Hư Tông diệt vong ở trong tay nàng.

Vì thế, liền có một đám đông người hành động tập thể, những người còn lại chờ trong Tiên Cư.

Bởi vì kéo theo lớn nhỏ cả nhà, dù là có Hoặc Thiên cùng Chu Hằng dẫn đừng, nhưng tốc độ của bọn họ vẫn không nhanh, tốn gần nửa năm mới đến Long Vực.

Cảm giác của Hồng Nguyệt đáng sợ cỡ nào, lập tức đi ra nghênh đón.

– Sư phụ… Nàng có chút căng thẳng gọi.

Hoặc Thiên sắc mặt nghiêm nghị, im lặng một hồi, nói: – Ngươi đã bị ta khai trừ khỏi tông, không còn là đệ tử của ta nữa!

– Vâng! Hồng Nguyệt gật đầu, nàng bái lạy, dập đầu chín cái, tỏ vẻ đoạn tuyệt tình nghĩa thầy trò.

Không đoạn tuyệt quan hệ thầy trò, vậy làm sao cùng nhau làm thê thất của Chu Hằng?

Chu Hằng cảm giác được, thật ra thì Hoặc Thiên cũng không vui vẻ, chỉ là cố nén không bộc phát ra.

Cơn giận này không dễ tiêu tan như thế!

Nhưng nữ nhân sợ quấn chân, hắn kéo bên trái, Hồng Nguyệt kéo bên phải, còn sợ không kéo ngã được Hoặc Thiên? Không kéo được đôi thầy trò này bị hắn trái ôm phải ấp?

Thiên hạ đệ nhất Thánh giá lâm, lão Thanh Long tự nhiên phải đích thân ra nghênh đón, chỉ là sắc mặt hết sức khó coi…. Ma nữ lớn nhỏ ở một chỗ, làm sao không gợi lên hồi ức thảm thiết của hắn?

Đã nhiều năm trôi qua, mặc dù chúng nữ không có một chút biến đổi, nhưng Chu An đã trưởng thành là nam nhân chân chính, còn có cả đám vợ, tuyên bố làm con phải trò giỏi hơn thầy, không thể thua Chu Hằng trên số lượng.

Chu Hằng để Long tộc thay mặt truyền tin, triệu tập người thân bạn cũ trong không gian đến Vĩnh Hằng Long Tinh, hắn thì tự mình chạy một chuyến, phải mang Lộ Đồng về, dù là đồ đệ tiện nghi, nhưng đã hứa phải chăm sóc, cũng không thể nuốt lời được.

Cho nên, lại qua 1 năm, toàn bộ mọi người mới tụ tập ở Vĩnh Hằng Long Tinh, bao gồm Vạn Cổ Đại Đế, Chung Cổ Phong, tiểu ăn tạp. Mấy năm nay bọn họ đều trưởng thành rất nhanh, nhưng tự nhiên không thể so sánh với Chu Hằng.

Vẫn là Vạn Cổ Đại Đế mạnh nhất, hắn đã là Tuệ Tinh Đế, hơn nữa sắp đạt tới cảnh giới đại viên mãn, huyết mạch Chu gia quả nhiên đặc thù… Tuy nhiên, cũng chỉ xuất hiện hai người là Chu Hằng cùng Vạn Cổ Đại Đế, so với toàn bộ nhân số người lão Chu gia, vẫn còn ít đến đáng thương.

Đóng gói mọi người vào trong Tiên Cư, đoàn người Chu Hằng chuẩn bị xuất phát, lão Thanh Long trái lo phải nghĩ một hồi, cũng quyết định mang theo tinh nhuệ Long tộc đi cùng. Bởi vì hắn biết Ma Hải đã không thể giữ được, vô số sơ hình Ma Hải đang phát triển, một khi thành hình, vậy sẽ là cả thế giới tận thế!

Chỉ là Long tộc thật sự quá lớn, ngay cả mỗi cường giả cấp Hắc Động trở lên đều mang theo một cái Tiên Cư, nhưng cũng không có khả năng mang theo tất cả tộc nhân.

Nhất định phải chọn lấy hay bỏ, hơn nữa chỉ riêng di dời đã là một công trình to lớn.

Cũng may có một năm thời gian giảm xóc, cũng đủ cho Long tộc tiến hành sàng lọc, quyết định phải mang theo người nào, lại nhất định bỏ qua người nào.

Chu Hằng lại đi đáy Ma Hải một chuyến, còn dẫn theo Hoặc Thiên cùng Hồng Nguyệt, nhưng đối mặt với lỗ hỏng thiên địa trầm lắng tử khí, Chu Hằng không có cách nào, Hoặc Thiên cũng không có cách, Hồng Nguyệt càng bó tay.

Có lẽ, thiên địa nhất định hủy diệt, tử cực trọng sinh, âm dương xoay chuyển, có chết đi mới có sinh ra, tuần hoàn vô tận, còn bọn họ chỉ có thể làm được là bảo toàn bản thân, không bị hủy diệt trong vũ trụ bao la này.

– Xuất phát, vùng đất khởi nguồn thiên địa!

– Thiên địa sinh ra ở nơi đó, có lẽ cũng là chỗ kết thúc hết thảy!

Đoàn người hùng hồn xuất phát, người Hắc Động Cảnh trở lên không tiến vào Tiên Cư, bởi vì mỗi người bọn họ đều mang theo Tiên Cư bên mình… Tiên Cư không thể bỏ thêm Tiên Cư, bằng không nhất định phải có một cái tan vỡ.

Chu Hằng, Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt, lão Thanh Long tự mình làm phép, mở ra đường hầm không gian, tăng tốc hành trình của mọi người. Nhưng ngay cả như thế, bọn họ cũng mất gần nửa năm mới đến được vùng đất khởi nguồn thiên địa.

Chỗ này đông muốn chết!

Ba đại thần thú khác đã đến, bảy đại thần thú thấp hơn cũng đến…. Đương nhiên, Họa Đấu lão tổ vĩnh viễn không đến được, đã bị dọn lên bàn ăn mất, còn có các thần thú khác, còn có cường giả loài người khác!

Dưới săn sinh linh khắp thiên hạ, loài người vì yếu thế, chỉ có một số cường giả cấp Hắc Động, Hỗn Độn mới chạy thoát được, dựa vào Tiên Cư mang theo một ít tộc nhân hoặc hậu bối tông môn.

Có thể nói, toàn bộ cường giả thiên hạ đều ở chỗ này, còn sót lại đang chạy đến, hoặc là đã tiến vào vùng đất khởi nguồn thiên địa.

Nhưng mà, ba đại Thánh nhân còn chưa tới, thế lực trực thuộc bọn họ cũng không đến, bao gồm cả Hằng Hà nhất mạch trước mắt còn chưa có Thánh nhân.

Hơi thở âm mưu đã rõ ràng đến không thể rõ hơn, h Hoặc Thiên lại nói, nàng cảm ứng được ở bên trong vùng đất khởi

nguồn thiên địa, có khí tức thuộc về Thái Hư Thánh Nhân!

Tối thiểu nơi này có di thể Thánh nhân hoàn toàn là sự thật!

Cho nên, đây là một cái dương mưu, biết rõ là cạm bẫy mà vẫn phải đạp vào!

– Coi nào, vẫn phải tiến vào đó! Con lừa đen lắc đầu liên tục, nó sắp đạt đến Hỗn Độn Cảnh đỉnh phong, chỉ cần vừa chạm vào giới tuyến này, nó sẽ tự nhiên có thể vượt qua, chân chính phát huy hiệu quả cuối cùng của Thiên Địa Quả.

Thành Thánh!

Nhưng con lừa tham tài này lại sợ chết, vùng đất khởi nguồn thiên địa đáng sợ cỡ nào, nó đã biết từ sớm, tự nhiên hiện tại không muốn nhảy vào hố lửa nữa.

Hoặc Thiên chỉ trừng nó một cái, con lừa đen lập tức ngoan ngoãn cụp đầu xuống.

– Đi! Chu Hằng đi tới trước, hắn quá quen chỗ này. Tuy nhiên, sau khi hắn thật sự tiến vào, lại phát hiện hố đen duy nhất của mình lại đang cắn nuốt lực lượng không gian hỗn loạn chỗ này!

Hắn không khỏi ngạc nhiên, dứt khoát vận chuyển pháp tắc cắn nuốt, quả nhiên, pháp tắc không gian nơi này cũng có thể bị cắn nuốt.

Hắn một đường đi qua, làm cho vùng nguy hiểm này xuất hiện một con đường bình yên!

Có người khác phát hiện ra, tự nhiên mừng rỡ, cũng không cố suy nghĩ gì, mỗi người đều đi theo sau Chu Hằng.

Tử triều siêu cấp bùng nổ trên Thiên Thần Đại Hội, mọi người đều nhìn rõ sự thần kỳ của Chu Hằng, dưới ánh sáng thiên hà chiếu rọi, tất cả Tử Linh vừa đụng là chết! Cho nên, hiện tại biểu hiện kinh người cũng không đến mức làm bọn họ khiếp sợ biến sắc.

Dù sao loại năng lực này lại không thể dùng chiến đấu, có mạnh hơn nữa cũng không sợ!

Đây là suy nghĩ của những người khác.

Đương nhiên, điều này sai đến không thể sai hơn, nếu Họa Đấu lão tổ còn có thể mở miệng, đương nhiên sẽ hết lời khuyên can mọi người từ bỏ ý nghĩ ngu xuẩn như thế.

Chỉ mới 1 ngày sau, bọn họ liền đi đến trung tâm vùng đất khởi nguồn thiên địa… là ở bên ngoài, ngay ở trong này, Chu Hằng gặp Thiên Mệnh Chân Quân, lần đầu tiên gặp được đối thủ đáng sợ kia.

Nhưng mà, chỗ này đột ngột xuất hiện 5 lối đi.

– Thì ra di thể 5 đại Thánh nhân đều ở trong này! Không biết là ai rống lên một tiếng, toàn trường lập tức trở nên rối loạn.

Chương 1135: Nội không gian của Thánh nhân

Bị một cái tin tức không ngừng tẩy não, có ít nhất một nửa người tin tưởng, luyện hóa thân thể Thánh nhân có thể giành được chỗ tốt rất lớn!

Thật ra điều này hoàn toàn có thể hiểu được, mỗi một võ giả bậc cao ngang với bảo dược bậc cao, giống như cường giả cấp Hắc Động sau khi chết có khả năng hình thành Thiên Địa Quả, mà Thiên Địa Quả có tác dụng gì, mọi người đều hiểu rõ ràng.

Trước đó chưa từng có Thánh nhân ngã xuống, tự nhiên không ai biết sau khi Thánh nhân chết sẽ như thế nào, ví dụ như thi thể của Thánh nhân có thể nào lấy đi luyện dược gì đó…. Nhưng mỗi người đều không hề nghi ngờ, chỉ riêng thi thể Thánh nhân đã có thể gọi là bảo vật vô thượng!

Cho nên, nếu nói luyện hóa thi thể Thánh nhân có thể tiến vào Hỗn Độn Cảnh, luyện hóa toàn bộ năm Thánh sẽ có thể trở thành tân Thánh nhân, tuy rằng tin tức đó không hề có căn cứ, nhưng cố tình lại rất được chú ý.

Bởi vì mọi người đều chịu tin tưởng như thế!

Hỗn Độn Cảnh khó lên cỡ nào, toàn bộ tộc quần thần thú tổng cộng lại cũng chỉ có mười mấy vị, loài người lại càng ít, hiện tại "chỉ cần" luyện hóa một bộ thi thể Thánh nhân liền có thể trở thành Hỗn Độn Cảnh, chuyện tốt như vậy thì ai mà không muốn xảy ra trên người mình?

Huống gì còn có cơ hội thành Thánh!

Sau khi có người kêu lên một tiếng, liền có rất đông người tranh nhau xông vào những lối đi, sợ chậm một bước liền bị người ta giành trước, dù sao chỗ này có quá đông cường giả, như là lão tổ bốn đại thần thú, thậm chí còn có một vị Thánh nhân.

Chu Hằng nhìn sang Hoặc Thiên, Hoặc Thiên gật đầu, nói: – Ta có thể cảm ứng được khí tức của sư phụ chính là chỗ này!

Nàng chỉ vào con đường thứ ba.

– Ta cũng cảm ứng được! Hồng Nguyệt cũng gật đầu.

Xem ra, di thể Thái Hư Thánh Nhân ở bên trong là đúng, nhưng mà…. Chu Hằng lắc đầu, lần trước đến chỗ này còn không có 5 cái lối đi, hiện tại lại đột nhiên xuất hiện, như vậy mà không làm người ta hoài nghi cũng không được!

Người chết đương nhiên sẽ không làm ra cái gì, nhưng người sống thì khác.

– Có người cố ý dẫn chúng ta vào! Chu Hằng nói, người này thì không cần phải nói, chính là Thiên Mệnh Chân Quân, còn có ba Thánh khác.

– Bọn họ có ba Thánh nhân, tuy rằng đều là gà đất chó kiểng, nhưng dù sao cũng là Thánh nhân, ba người liên thủ, ta không phải đối thủ! Hoặc Thiên rất coi thường ba Thánh nhân khác một cái, sau đó lại thừa nhận thực lực của bọn họ.

– Nhưng chúng ta không thể không vào? Chu Hằng thở dài.

ads

Hoặc Thiên gật đầu, nói: – Nhất định phải đi vào, nếu ta không biết thì cũng thôi, đã biết di thể của sư phụ ở đâu, vậy nhất định phải để ngài ấy xuống mộ yên nghỉ!

Đây là lòng hiếu, Chu Hằng không cảm thấy có gì không đúng, nhưng lòng hiếu này lại bị người ta lợi dụng, vậy lại làm hắn rất là khó chịu! Nhưng đám người Thiên Mệnh Chân Quân không xuất hiện một ai, làm cho cục tức của hắn không có chỗ trút ra.

– Hoặc Thiên, nàng ở lại bên ngoài, miễn cho sau khi chúng ta đi vào, bị người ta làm tận diệt! Hắn suy nghĩ một lúc rồi nói.

Hoặc Thiên lại không đồng ý, nói:

– Vậy làm sao ngươi biết những người đó không canh sẵn ở bên trong?

Cái này đúng là vấn đề!

– Hơn nữa dù coi như bọn họ ở bên ngoài, chỉ cần chia ra hai người cuốn lấy ta, còn lại một người tiến vào là đủ bắt giết các ngươi! Hoặc Thiên nói tiếp.

Cái này cũng là vấn đề!

Nói lĩnh ngộ pháp tắc, đừng nói Hồng Nguyệt, ngay cả lão tổ bốn đại thần thú cũng toàn vượt tân ba vị Thánh. Nhưng chỗ mạnh của Thánh nhân không phải pháp tắc, mà là lực lượng! Dốc sức phá vạn pháp, mặc kệ ngươi nắm giữ pháp tắc thâm hậu cỡ nào, ta đều một quyền đánh nát!

– Vậy nói cả buổi, vì di thể Thái Hư Thánh Nhân, chúng ta chỉ có đi cắn mồi! Chu Hằng hết sức khó chịu.

– Chờ con lừa thành Thánh, hoặc là thực lực của ngươi tăng lên, tình huống sẽ khác! Hoặc Thiên an ủi hắn.

Sau khi con lừa thành Thánh, phía bọn họ sẽ có hai Thánh nhân, không cần con lừa đen mạnh mẽ cỡ nào, chỉ cần nó có thể chặn được một Thánh nhân là tốt, như vậy Hoặc Thiên chống đỡ một người khác, Chu Hằng sẽ có thể tung hoành vô địch!

Đến khi Chu Hằng xông lên 1000 bước, 2000 bước, thậm chí nắm giữ pháp tắc, thành Thánh khác loại, tình huống sẽ hoàn toàn điên đảo, nói không chừng hắn chỉ cần một tay là có thể đánh gục ba Thánh!

Từ khi hắn bước vào Hỗn Độn Cảnh đến giờ đã hơn 2 năm, hiện tại hắn lĩnh ngộ pháp tắc gần đến 800 bước, ngang hàng lão tổ bốn đại thần thú. Nhưng khủng bố ở chỗ, cả 9 loại pháp tắc của hắn cùng tiến lên, thực lực đã hoàn toàn vượt xa bọn họ!

Thậm chí Hồng Nguyệt cũng không phải là đối thủ với hắn, cũng chỉ có Hoặc Thiên có thể dựa vào lực lượng cấp Thánh nhân trấn áp hắn!

Nhưng như vậy cũng nói rõ trước mắt Chu Hằng còn không phải đối thủ của Thánh nhân, 800 bước chín loại pháp tắc còn không đủ để chống đỡ lực lượng cấp Thánh nhân.

Di thể của năm Thánh xuất hiện ở đây, rõ ràng là một âm mưu, nhưng đám người Chu Hằng cũng không hoàn toàn bị động chịu đòn, bởi vì bọn họ có hai lực lượng không xác định —- Con lừa đen cùng Chu Hằng.

Con lừa đen có khả năng thành Thánh bất cứ lúc nào, còn Chu Hằng thậm chí có thể sẽ sở hữu thực lực vượt qua Thánh nhân!

Ai là thợ săn, ai là con mồi còn chưa biết!

– Chúng ta đi vào!

Chu Hằng, Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt, cùng tất cả Long tộc đi vào con đường di thể Thái Hư Thánh Nhân. Về phần ba đại thần thú thì đi lối khác, bởi vì nếu đi cùng đám người Chu Hằng, rõ ràng không có khả năng giành được một bộ di thể Thánh nhân.

Trên thực tế bọn họ không biết, hiện giờ thực lực của Chu Hằng đã vượt qua Hồng Nguyệt, hơn nữa con lừa đen cũng sắp thành Thánh, bọn họ cũng đánh không lại!

Từ ý nghĩa khác mà nói, lựa chọn của bọn họ là đúng, nhưng ở tình hình này, Chu Hằng lại cảm thấy mọi người hẳn phải nên đoàn kết một chỗ, dù sao kiến nhiều cắn chết voi, Âm Ảnh Tử Linh mạnh nhất mới 30 bước, nhưng có thể tạo thành uy hiếp tới tính mạng của Thánh nhân!

Vì sao? Còn không phải vì số lượng đông còn gì!

Tuy rằng số lượng của bọn họ kém xa không thể so sánh với Âm Ảnh Tử Linh, nhưng bọn họ có chất lượng cao. 800 bước trở lên đã có 6 người, cộng thêm các Hỗn Độn Cảnh, cấp Hắc Động khác, chẳng lẽ còn không chống đỡ được một Thánh nhân?

Con đường mỗi người đi đều là tự lựa chọn, Chu Hằng không tiện bắt buộc người khác, hơn nữa, hắn chỉ là kính nể công tích bốn đại thần thú nhiều đời phòng thủ Ma Hải, cũng không phải thật có hảo cảm gì với bọn họ.

Người ta đã lựa chọn như thế, nếu hắn đi khuyên can thì ngược lại sẽ dẫn tới người ta phản cảm.

Hoặc Thiên đi dẫn đầu, đoàn người bọn họ cũng vào trong lối đi.

Lối đi này hẳn là có thuộc tính không gian, đi trong đó không ngừng có dao động xuyên qua không gian, hơn nữa rất lâu, đến một ngày sau bọn họ mới đi đến cuối cùng, đằng trước lập

tức sáng chói, xuất hiện một mảnh thiên địa mới.

Đây là một cái thế giới kỳ quái, màu sắc lốm đốm, vô cùng rực rỡ. Khắp nơi đều là ánh sáng, ánh sáng đủ màu sắc lạ, có như dòng sông chảy bình thường trên mặt đất, có như dòng thác từ trên trời đổ xuống dưới.

– Đây là nội thế giới của sư phụ! Hoặc Thiên đột nhiên nói.

Đây là nội thế giới của một vị Thánh nhân?

Nội thế giới không phải không thể chứa được vật sống hay sao?

– Thánh nhân khác biệt, nội thế giới của Thánh nhâncó thể coi như sơ hình của thế giới chân chính! Hoặc Thiên giải thích.

– Vậy sao nàng không để… Chu Hằng còn chưa nói hết liền hiểu được.

Ý của hắn, nếu Hoặc Thiên đã có sơ hình thế giới chân chính, vì sao không cho hắn cùng những người khác đi vào. Nhưng hắn lập tức nghĩ lại đây là Hoặc Thiên mà, nàng sẽ cho phép người khác tiến vào “trong thân thể” nàng hay sao?

Đừng nói nàng không cho, ngay cả Chu Hằng cũng không đồng ý!

Đây là nội thế giới của Thánh nhân!

– Người đã chết, nội thế giới cũng sẽ sụp đổ, chỉ là thời gian dài ngắn khác nhau! Hoặc Thiên sâu xa nói. – Thế giới này, cũng sắp sụp đổ rồi!

Trong lòng Chu Hằng khẽ động, như nắm được linh cảm gì, nhưng ngẫm lại liền biến mất sạch.

– Nếu là nội thế giới vậy chúng ta làm sao tìm được di thể của Thái Hư Thánh Nhân? Chu Hằng buồn bực hỏi.

Bọn họ đang ở "trong thân thể" Thái Hư Thánh Nhân, vậy làm sao còn tìm được Thái Hư Thánh Nhân.

– Vậy thì đi ra ngoài!

Đi ra ngoài khẳng định không phải là quay đầu về đường cũ, bởi vì bọn họ đã thấy rõ, chỗ đó chỉ có một cửa vào, không có di thể của Thái Hư Thánh Nhân.

Nếu đây là một cái nội thế giới, vậy chắc chắn không thể vô biên được.

Võ giả tu luyện, giai đoạn người phàm chính là quá trình sáng lập không gian đan điền, tuy rằng mỗi người không giống nhau, thậm chí còn chênh lệch mấy vạn mấy trăm vạn lần, nhưng đan điền lớn hơn nữa cũng phải có tận cùng.

Thánh nhân đương nhiên không ngoại lệ, người Minh giới sinh ra chính là Hóa Thần Cảnh, không gian đan điền đã cố định, bởi vì thể chất đều khác biệt, nhưng sẽ không xuất hiện không gian vô hạn.

Hoặc Thiên cảm ứng một hồi, chỉ vào một hướng nói: – Bên đó!

Mọi người khởi hành, tiến về phía Hoặc Thiên đã chỉ, trên đường đi bọn họ thấy được vô số cảnh tượng hoa lệ, ví dụ như mặt trời rơi xuống, trăng sáng nổ tung, thiên hà vỡ vụn, đây là tràng cảnh tan vỡ.

Vẫn có một chút nguy hiểm, dù sao đây là lực lượng cấp Thánh nhân.

Cũng may còn có Hoặc Thiên, nàng là Thánh nhân mạnh nhất, ngay cả năm Thánh ban đầu sống lại cũng không thể chống nổi nàng. Một chân đạp xuống, hoa đào tuôn ra đầy trời, hóa

mọi nguy cơ thành vô hình.

Bọn họ còn thấy được rất nhiều người giành tiến vào đây trước, bởi vì rất nhiều người chỉ là cấp Hắc Động, làm sao chống nổi uy lực như thế, chết cả mảng lớn, sau khi thấy được đoàn người Chu Hằng đến, tự nhiên nháo nhào đi theo đuôi bọn họ.

Đội ngũ ngày càng to lớn, mà hành trình này lại xa quá mức, một tháng, hai tháng, ba tháng, một năm trôi qua, bọn họ vẫn đang đi trong mảnh nội thế giới này, như là thật sự vĩnh viễn không có bờ bến.

– Nhanh thôi, thêm một tháng nữa là có thể ra ngoài! Hoặc Thiên nói.

Đối với lời nàng nói, không ai hoài nghi.

Tính cách của Hoặc Thiên quyết định nàng khinh thường nói dối, nàng nói còn một tháng, vậy khẳng định chỉ có một tháng!

Mà trong lúc này xảy ra hai chuyện lớn.

Đầu tiên, con lừa đen đột phá!

Tôn Thánh nhân thứ năm…. Ờ, Thánh lừa!

Một con lừa thành Thánh, điều này làm cho những người đồng hành giật mình rớt tròng đầy đất! Nhưng đồng thời cũng phá vỡ lời đồn trước đó, đó là luyện hóa di thể của năm Thánh ban đâu là có thể đạt được ngôi vị Thánh nhân người cuối cùng!

Thì ra đã sớm có lựa chọn!

Nhưng làm sao mà Thánh vị của Hằng Hà nhất mạch lại rơi xuống đầu một con lừa?

Đối với điểm này, tự nhiên mọi người nghĩ mãi không hiểu, nhưng lại làm cho một phía Chu Hằng sĩ khí đại chấn, bây giờ bọn họ đã có chỗ dựa cùng thực lực liều mạng trực tiếp với Bổ Thiên Giáo!

Một chuyện lớn khác, đó là Chu Hằng đạt tới Hỗn Độn Cảnh đỉnh phong, bất luận tích lũy linh lực hay lĩnh ngộ pháp tắc, hay là hố đen duy nhất trưởng thành!

Nhưng, sắc mặt Chu Hằng trở nên cực kỳ cổ quái!

Chương 1136: Thế giới kỳ diệu

Hắc động duy nhất của Chu Hằng luôn tăng trưởng, kết nối với một cái thế giới không biết, hoặc là nói không gian, hoặc là chỉ là một nơi nào đó, nói tóm lại, lốc xoáy tinh tú có thể rút ra linh khí từ đó, cuồn cuộn không ngừng giúp hắn đề thăng.

Hắn vẫn muốn biết cái không gian kia là gì, mà giờ khắc này cuối cùng đã tới.

Hắc động ngừng tăng trưởng, bởi vì nó đã hoàn thành sứ mệnh làm cầu nối, đem không gian đan điền của Chu Hằng kết nối với một không gian khác.

Cái lối đi này, Chu Hằng không có khả năng xuyên qua, bởi vì đây là ở trong cơ thể hắn! nhưng mà ý thức của hắn không bị hạn chế, cũng hoàn toàn không thấy khoảng cách trói buộc của không gian. Ý thức của hắn giống như xúc giác xuyên qua đầu kia hắc động tiến ra ngoài.

Sau đó, hắn ôm lấy một món khác lui trở lại không gian đan điền, tâm niệm vừa động, món đồ đã lơ lửng ở trước mặt. Một viên thủy tinh màu tím!

– Này… Hoặc Thiên kinh dị kêu lên.

– Chuyện gì vậy? Hồng Nguyệt, con lừa đen, lão Thanh Long đều hỏi.

Hoặc Thiên dùng tay chỉ viên thủy tinh tím đang lơ lững kia, mặt đầy kinh ngạc.

Đây rõ ràng là vật tên nhân sĩ Chu Tước tộc kia nhàm chán chạy tới thế giới bên canh mang về mà, cứng rắn đến nỗi ngay cả lực lượng Thánh nhân cũng không thể phá hủy được, lại bị Chu Hằng dễ dàng dung nhập vào cơ thể.

Nhưng bây giờ Chu Hằng sao lại lấy ra được một khối?

– Ta cũng không biết! Chu Hằng vừa khiếp sợ vừa mờ mịt, không gian đan điền của hắn không ngờ thông qua hắc động duy nhất kết nối với thế giới bên cạnh.

– Đây là vật gì? Hồng Nguyệt vươn tay, nhưng sờ lên viên thủy tinh tím nó lại không có chút phản ứng nào. Nàng dùng sức nắm chặt, nhưng không khỏi lộ ra vẻ hoảng sợ, bởi vì khối thủy tinh này cứng rắn vô cùng!

Nên biết rằng nàng là ai?

Hỗn Độn Cảnh cấp bậc1000 bước à, thực lực chỉ dưới năm Thánh! Nhưng mà nàng lại không thể bóp vỡ nó, thậm chí ngay cả một vết rạn cũng không có, thật khó có thể tin nổi.

– Ngươi đừng có làm hư nó, đây là bảo bối đấy! Chu Hằng cười nói.

ads

– Bảo bối? Con lừa đen lập tức nhảy dựng lên, giơ móng lên muốn mượn gió bẻ măng. – Ừ, không tồi, bổn tọa vừa lúc thiếu vật trang sức, cho bổn tọa đi!

Chu Hằng vội vàng chụp lấy, chuyện quỷ dị xuất hiện, khối thủy tinh màu tím này lại dung nhập vào lòng bàn tay hắn!

– Hả? Người xung quanh đều cả kinh kêu lên.

Hoặc Thiên không phải lần đầu tiên nhìn thấy chuyện như vậy, nhưng mà nàng vẫn bị ngạc nhiên. Dù sao đây là chuyện ngay cả Thánh nhân cũng không làm được à.

Xem ra, tuyệt đối liên quan tới siêu cấp đại viên mãn, cũng chỉ có siêu cấp đại viên mãn mới có thể tiêu hóa được chỗ tốt như vậy.

Lần này, Chu Hằng cũng không ngất đi, hắn tự thể nghiệm biến hóa thân thể.

Thật nóng!

Hắn mạnh mẽ nhịn xuống, không cho mình rên lên, nhưng lúc cảm giác nóng rực kia bắt đầu nổi lên. Thân thể hắn lặng lẽ phát sinh biến hóa.

Hắn đã đạt đến Hỗn Độn Cảnh đỉnh phong, vô luận là tích lũy linh lực hay là lĩnh ngộ pháp tắc đều đạt tới cực hạn, không thể tăng lên nữa. Chuyện này rất bình thường, bất kỳ cảnh giới gì đều có giới hạn, cho dù pháp tắc lĩnh ngộ nhìn như vô cùng vô tận, nhưng mà thiên địa có hạn, cho nên ngươi cũng chỉ nắm giữ pháp tắc được nhiêu đó. Các pháp tắc khác ngươi lấy đâu bù lại?

Nhưng mà thủy tinh tím lại kỳ tích đề thăng lực lượng của hắn, bù lại pháp tắc còn thiếu của hắn.

Giống như siêu cấp Tinh Hạch, nhưng hiệu quả mạnh hơn vô số lần, bởi vì Tinh Hạch chỉ có thể gia tăng tích lũy linh lực,

không thể khiến pháp tắc vượt lên giới hạn cao nhất.

Không đến nửa ngày, Chu Hằng mới tiêu hóa được khối thủy tinh tím này.

Nếu xem lực lượng cực hạn của Hỗn Độn Cảnh là 1000 bước, như vậy lực lượng của hắn bây giờ đã đạt tới 1110 bước, mà lĩnh ngộ pháp tắc cũng lên tới 1110 bước!

Từ rất lâu trước. Chu Hằng đã từng nghĩ như vậy, nếu như có thủy tinh màu tím cuồn cuộn không ngừng, thể chất và linh lực, lĩnh ngộ pháp tắc của hắn sẽ đạt tới mức độ không thể tưởng tượng nổi.

Mà bây giờ chuyện này đang diễn ra!

Hắn lại dùng thần thức xuyên qua hắc động tóm lấy một khối thủy tinh màu tím nữa.

Chu Hằng dường như có sở ngộ.

Đây là con đường thành Thánh khác!

Chỉ có bốn đại cảnh giới đều đạt tới siêu cấp đại viên mãn,

mới có thể hình thành được hắc động duy nhất. Mà chỉ có hắc động duy nhất mới có thể kết nối thế giới bên cạnh! Cũng chỉ có thân thể siêu cấp đại viên mãn mới có thể dung hợp được thủy tinh tím!

Cho nên, cho dù có người chạy đến thế giới bên cạnh mang thủy tinh tím về cũng vô dụng, bởi vì căn bản không luyện hóa được! Mà cho dù Chu Hằng tự mình đi thế giới bên cạnh, thủy tinh tím cũng không phải tùy ý lấy được. Rất có khả năng mười năm, trăm năm, ức vạn năm mới chiếm được một khối.

Chỉ có hình thành hắc động duy nhất kết nối với thế giới bên cạnh, mới có thể muốn lấy là lấy được.

Lực lượng Thánh nhân đại khái hơn Hỗn Độn Cảnh cực hạn vạn lần, nếu một khối thủy tinh tím có thể gia tăng được 10 bước lực lượng, như vậy chỉ cần hắn luyện hóa 100 vạn khối thủy tinh tím là có được lực lượng Thánh nhân.

Mà pháp tắc lại vươn tới trình độ kinh khủng không thể tính nổi!

Có lẽ pháp tắc cũng có cuối, cũng không quá cao, mà muốn đạt tới 5000 bước hoặc là 1 vạn bước, lại chỉ cần 400 khối đến 900 khối thủy tinh tím!

– Ta muốn bế quan! Chu Hằng bỏ lại một câu đã đi vào Tiên Cư.

Loại thành Thánh này, khó nhất chính là bốn đại cảnh siêu cấp đại viên mãn, mà sau khi đi xong bốn bước kia, con đường phía trước tuyệt đối bằng phẳng, chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Chu Hằng buông bỏ tất cả, bắt đầu không ngừng dùng hắc động duy nhất lấy thủy tinh màu tím luyện hóa.

Mặc dù bây giờ nhìn như không gặp nguy hiểm, ba Thánh và Thiên Mệnh Chân Quân chưa ai xuất hiện, hơn nữa, bên bọn họ con lừa đen cũng thành Thánh, hoàn toàn có tư cách chống lại, nhưng mà Chu Hằng luôn có cảm giác nguy cơ mơ hồ.

Nó đến từ Thiên Mệnh Chân Quân!

Người này… Đánh vỡ số mệnh 8 động, đi vào Hỗn Độn Cảnh, độ khó đâu chỉ nhỏ như thành Thánh! Hơn nữa, Thiên Mệnh Chân Quân hiển nhiên có quan hệ mập mờ với đại ma đầu thần bí.

Trăm năm sắp qua, chẳng những Ma Hải hình thức ban đầu hoàn toàn thành hình, mà đại ma đầu kia cũng sắp xuất hiện.

Chống lại đại ma đầu kia, đừng nói Hoặc Thiên và con lừa đen, cho dù 5 tân Thánh liên thủ cũng không phải là đối thủ

của nó! Hơn nữa, đại ma đầu kia đã bị năm Thánh phong ấn một lần, còn có vết xe đổ lần nữa sao

Quá khó khăn, cường giả tuyệt thế sao có thể ngã xuống một hố hai lần?

Hơn nữa, Chu Hằng cũng không thể để Hoặc Thiên hy sinh đi phong ấn tên đại ma đầu kia!

Cho nên, ký thác hy vọng vào kỳ tích, không bằng khiến mình có được lực lượng tuyệt đối tự mình giải quyết.

Từng khối từng khối thủy tinh tím bị hắn dung hợp, mà trong lòng hắn lại càng gấp gáp, cũng không đợi được dung hợp từng khối một, mà là hai khối, 3 khối, thiếu chút nữa cái nóng đốt cháy hắn, nhưng mà hắn lại mạnh mẽ chống đỡ được. Cực hạn là một lần dung hợp 4 khối!

Chu Hằng đã có kết luận, tuy rằng một lần 4 khối khiến hắn chết đi sống lại, sau khi dung hợp cả người đều cơ hồ biến thành tro bụi! Nhưng mà lực lượng của hắn lại đạt tới mức độ cao tới trước nay chưa từng có, mỗi lần dung hợp 4 khối thủy tinh tím liền ý nghĩa với lực lượng cùng pháp tắc của hắn cùng tăng 40 bước!

Hắn tuyệt đối là đệ nhất Minh giới về lĩnh ngộ pháp tắc, cho dù Hoặc Thiên cũng chỉ có thể trố mắt, cam bái hạ phong, nhưng nói về lực lượng, Thánh nhân quá mạnh mẽ, mạnh hơn

Hỗn Độn Cảnh tới vạn lần, hắn cần phải đi ra một ngàn vạn bước, cho nên cần thời gian rất dài, rất dài.

Cũng chỉ có một tháng là ra khỏi thế giới của Thái Hư Thánh Nhân, Chu Hằng tin tưởng âm mưu của đám người Thiên Mệnh Chân Quân không phải ở bên trong thế giới, mà là chính là cửa ra thông đạo.

Cho nên, thời gian không còn nhiều!

Hắn nghĩ nghĩ, vận chuyển pháp tắc thời gian để dòng chảy thời gian nhanh gấp mười lần.

Chuyện này cho dù Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt đều làm không được! Bởi vì pháp tắc bị thiếu!

Các nàng chỉ có thể dùng pháp tắc thời gian lưu động, tỷ như bỗng nhiên nhanh hơn, hay chậm một chút, nhưng từ tổng thể mà nói, thời gian dao động triệt tiêu lẫn nhau, cuối cùng vô ích.

Nhưng mà Chu Hằng lại khác.

Pháp tắc hắn nắm giữ đã vượt qua cực hạn của Minh giới có được! Có thể nói là có được năng lực của Thần!

Chỉ cần người thực lực yếu hơn hắn, hắn có thể tăng tốc dòng chảy thời gian, khiến cho sinh mệnh đối phương rút ngắn chín lần… Đương nhiên, đối với người xem thì lại thấy khác.

Hắn dùng dòng chảy thời gian cho mình, đây là một hành vi rất mạo hiểm, bởi vì như vậy sẽ mâu thuẫn với pháp tắc của hắn, rất có thể sinh ra hậu quả không lường trước được.

Nhưng mà Chu Hằng chỉ có thể tranh thủ thời gian, nếu không hắn căn bản không có khả năng ở trong thời gian ngắn để mình có được lực lượng cấp bậc Thánh nhân!

Cũng may hắn ngộ tính nghịch thiên, gồng mình khống chế được pháp tắc, tốc độ thời gian từng chút tăng lên đến mười lần.

Hiện tại hắn có thời gian gấp mười lần, nhưng mà lại phải dung hợp hơn trăm vạn khối thủy tinh tím, cho nên tốc độ gấp mười lần còn chưa đủ.

Hắn tính toán, một ngày hắn nhiều nhất chỉ dung hợp được 10 khối thủy tinh tím, như vậy muốn đạt tới trăm vạn phải mất hơn 10 vạn ngày! Mà hắn cũng chỉ có một tháng, như vậy cần dòng chảy thời gian gấp 3000 lần.

Gấp mười, 3000 lần, chênh lệch quá xa!

Chu Hằng liều mạng, mỗi lần gia tăng lĩnh ngộ pháp tắc, liền gia tốc dòng chảy thời gian, tốc độ từ gấp mười lên tới gấp 20 lần, 50 lần, gấp trăm lần, tốc độ tăng vọt, mà thực lực của hắn cũng tiến triển cực nhanh.

Nhưng mà vẫn chỉ là lượng biến, chưa hình thành chất biến, bao gồm cả lực lượng và pháp tắc.

Nói cách khác, lực lượng, phắp tắc của hắn chưa đạt tới điểm tới hạn có thể trở thành Thánh nhân.

Mà ở bên ngoài Tiên Cư, đoàn người Hoặc Thiên cũng tới cuối thông đạo này.

Hơi lượng lự một chút, bọn họ đều bước ra ngoài.

Vô tận hào quang biến mất, xuất hiện ở trước mặt bọn họ là một cái tinh vân lốc xoáy, mà chính giữa tinh vân có một cái kén, mơ hồ có thể nhìn thấy hình người bên trong, mà bên ngoài lại bọc từng vầng sáng.

Xung quanh cái kén có 5 lão nhân ngồi xếp bằng, từng người đặt một tay lên vai nhau, tay kia lại áp lên tầng sáng cái kén.

Năm người này sớm đã chết rồi, nhưng mà thân thể bọn họ lại tản ra khí thế tang thương cường đại, cho dù cường giả Hỗn Độn Cảnh cung run rẩy cả tâm linh.

– Hoan nghênh, hoan nghênh tới trung tâm vùng đất khởi nguồn thiên địa! Thiên Mệnh Chân Quân vỗ tay cười nói, bên cạnh hắn là ba vị Thánh nhân và cường giả Hỗn Độn Cảnh Hằng Hà nhất mạch – Minh Chiếu Thiên Tôn. – – – – – oOo- – – – –

Chương 1137: Hắc Ám Ma Chủ

– Sư phụ! Hoặc Thiên nhìn một người trong năm lão nhân kia có chút kích động.

Đây là nguyên năm Thánh thiên địa, bọn họ vì phong ấn đại ma đầu thần bí mà hy sinh bản thân, một người trong đó còn tạo thành Thiên Địa Quả… Quả thật, bọn họ vốn chết ở vùng đất khởi nguồn thiên địa, rất tiện cho việc hình thành Thiên Địa Quả.

Chiếu theo đó, kẻ ở trong cái kén kia chính là tên đại ma đầu đó!

Đáng tiếc, có quầng sáng ngăn trở, không ai thấy rõ diện mạo và bộ dạng người kia.

– Sư muội, bây giờ vẫn còn cơ hội, cùng ta hợp tác xé trời, nếu không… Thiên Mệnh Chân Quân nhún vai: – Thiên tài đẹp như ngươi cùng mục nát với phiến thiên địa này thì thật đáng tiếc.

– Thiên Mệnh, đi ra nhận lấy cái chết! Hồng Nguyệt nhảy ra ngoài, giận dữ chỉ thẳng Thiên Mệnh Chân Quân, trên thực tế

nàng còn hận Thiên Mệnh Chân Quân hơn cả Hoặc Thiên, bởi vì chẳng những nàng bị Thiên Mệnh Chân Quân mê hoặc ra tay với Hoặc Thiên, mà còn bị đối phương mê hoặc xuống tay với đồ đệ của mình.

Có thể nói là hai lần phản bội!

– Ha ha ha! Giết ta?

Thiên Mệnh Chân Quân lắc lắc đầu: Hồng Nguyệt sư điệt thân ái của ta, ngươi không phải là đối thủ của ta! Hiện giờ người có thể giết chết được ta… Căn bản không tồn tại!

– Bớt sàm ngôn đi! Hồng Nguyệt ngang nhiên ra tay, tính cách của nàng giống với Hoặc Thiên, quản hắn là cái gì, đánh trước nói sau!

Oanh!

Một vầng trăng máu lưu chuyển, cắt tới Thiên Mệnh Chân Quân.

– Bóng tối! Thiên Mệnh Chân Quân bình thản nói một câu, một mảng bóng tối tràn ra cắn nuốt vầng trăng máu của Hồng Nguyệt.

Hồng Nguyệt cả kinh, mày liễu nhăn lại, bên trên Hoặc Thiên cũng nhướng mày.

– Ngươi không phải là Thiên Mệnh Chân Quân! Hoặc Thiên đột nhiên nói ra một câu kinh người.

ads

– Sao lại nói như vậy? Thiên Mệnh Chân Quân không phủ nhận cũng không thừa nhận, lại cười nhìn về phía Hoặc Thiên.

– Ngươi vừa mới đột phá Hỗn Độn Cảnh, mặc cho ngươi thiên tài đi nữa, cũng không thể lĩnh ngộ pháp tắc lên tới 1000 bước trong thời gian ngắn như vậy. Hoặc Thiên giọng điệu bình tĩnh, đối phương có ba Thánh trông chừng, hiển nhiên muốn tử chiến ở đây một trận.

Một khi đã như vậy, nàng cũng không vội xuất thủ với Thiên Mệnh Chân Quân.

– Không tồi! Không tồi! Đây đúng là sơ hở! Thiên Mệnh Chân Quân vỗ tay cười to. – Tuy nhiên, sự tình đã tới bước này,

cũng không cần che giấu nữa, không sai, ta không phải Lý Tử Thanh, cũng không phải Thiên Mệnh Chân Quân!

– Ngươi chính là đại ma đầu kia! Hồng Nguyệt đột nhiên chỉ người trong cái kén.

Thiên Mệnh Chân Quân cười ha ha, vỗ tay nói: – Thông minh! Thông minh! Quả thật chỉ có một luồng thần thức của ta chiếm đoạt cỗ thân thể này. Mà cũng nhờ sư muội đánh chết hắn, nếu không thần thức của ta cũng không thể tạo được ảnh hưởng tới Lý Tử Thanh, không thể đoạt xá được.

– Trăm vạn năm trước, sau khi ngươi bị trấn áp, vừa vặn gặp sư huynh ta tìm kiếm phương pháp đột phá gần đó. Vì thế ngươi dùng thần thức mê hoặc hắn? Hoặc Thiên phỏng đoán.

– Cơ bản là chính xác! Thiên Mệnh Chân Quân khen, vẻ mặt ung dung như tất cả đều trong dự liệu, cho dù ba Thánh cũng không ngắt lời, dường như để mặc hắn làm chủ vậy: – Quá trình phức tạp hơn một chút, dù sao Lý Tử Thanh cách ta khá xa, ta lại không thể đi ra nói chuyện với hắn. Các ngươi cũng biết, ta không tiện mà. Hắn tự cho là vui, tự cười ha hả một mình.

Trong lúc nói chuyện, lại một cái lối đi bắt đầu khởi động, một đám người đi ra, lấy Bạch Hổ lão tổ cầm đầu, còn lại là tán tu và chủng thần thú khác. Bọn họ đều có chút chật vật, dù sao không có Thánh nhân bảo vệ.

Khi nhìn thấy Hoặc Thiên, ba Thánh, bọn họ đều kinh hãi.

Thiên Mệnh Chân Quân lại không tác thèm để ý: – Nhưng nguyện vọng theo đuổi cường đại của Lý Tử Thanh đã trở thành chấp niệm, vì thế, tìm mấy trăm năm, ta đã thành công kết nối với hắn, cũng phân ra một luồng thần thức nhập vào người hắn. Không ngừng gây ảnh hưởng tới hắn!

– Đáng tiếc, đáng tiếc, hai lần ra tay đều không thành công! Nhưng cũng không liên quan tới ta, dù sao cũng không phải ta muốn cường đại. Ta chỉ nghĩ ra được mà thôi!

– Chừng trăm năm trước, sư muội tìm tới cửa, sau khi giết chết hắn, ta rốt cuộc đoạt xá được hắn, thần thức của ta thiếu chút nữa hao hết mới đem được di thể người này tới đây, về sau chủ thần thức cứu sống hắn, từ khoảnh khắc đó, ta coi như là một phân thân của hắn.

Lúc này, trong thông đạo thứ ba lại có người đi ra, lấy Chu Tước nhất tộc cầm đầu, tự nhiên còn có những chủng tộc cùng tán tu khác.

Mọi người đều không nói gì, đây mới thực là đại bí mật kinh thiên động địa!

– Như vậy, đến tột cùng ngươi là ai? Hoặc Thiên quát hỏi.

– Ha ha ha! Đúng, ta quên giới thiệu!

Thiên Mệnh Chân Quân cười cười: – Là ta không đúng, là ta không đúng! Thực ra tên của ta rất bình thường, bình thường đến mức nói ra có chút ngượng ngùng!

– Bớt nói nhảm đi, ngươi đến tột cùng là ai! Hồng Nguyệt hận hận nói.

– Bổn tọa họ Hoàng, Hoàng Văn Chính, tuy nhiên, ta lại thích ngoại hiệu hơn, ngoại hiệu của ta là Hắc Ám Ma Chủ! Thiên Mệnh Chân Quân lắc lắc ngón tay: – Nhớ rõ phải gọi ta Hắc Ám Ma Chủ, ta không thích người gọi thẳng tên ta.

– Như vậy, Hắc Ám Ma Chủ, ngươi dẫn chúng ta tới đây là có mưu đồ gì? Lão Thanh Long chen lời nói.

– Cái này à, an tâm một chút chớ nóng vội, người còn chưa tới đủ đâu. Thiên Mệnh Chân Quân, không, phải nói là Hắc Ám Ma Chủ nói: – Chờ một chút, chờ một chút, chờ mọi người tới đông đủ, ta cũng không muốn lặp lại, hơn nữa khi động thủ cũng dễ dàng hơn.

Động thủ?

Quả nhiên, cuối cùng vẫn không tránh được phải chiến một trận!

Hoặc Thiên không vội, Hồng Nguyệt cũng không gấp, mười mấy ngày trước các nàng được Chu Hằng thông báo, bảo các nàng tận khả năng kéo dài thời gian, để hắn tranh thủ thời gian đột phá.

Chu Hằng cần thời gian, các nàng liền tranh thủ thời gian cho Chu Hằng.

Một ngày sau hi, đoàn người Huyền Vũ tộc từ trong thông đạo đi ra, mà lại ba ngày sau, từ thông đạo thứ năm tiến ra một ít người. Bởi vì bọn họ không có Thánh nhân như Hoặc Thiên, lại không có cường giả cấp Hỗn Độn như 4 thần thú tọa trấn, cho nên thương vong là chuyện đương nhiên.

– Khụ! Khụ! Hiện tại người đến không xê xích lắm rồi, những người tới sau cũng nên biết thân phận của ta, cho nên, xin chú ý lắng nghe, bởi vì ta chỉ nói một lần! Hắc Ám Ma Chủ giả ngu nói: – Các ngươi bây giờ chỉ có hai lựa chọn, một là thần phục ta, hai là chết!

– Ta xin nhắc nhở các ngươi một chút! Thế giới các ngươi cũng sắp xong đời rồi.

– Ta tin các ngươi đều biết Ma Hải hình thức ban đầu đang

thành hình, không bao lâu nữa, toàn bộ Minh giới sẽ trở thành thiên hạ của Tử Linh! Cho nên, thần phục ta, đây là đường sống duy nhất, bởi vì ta có thể xé trời dẫn các ngươi rời khỏi nơi này.

Xé trời! Lời này đại nghịch bất đạo cỡ nào!

Nhưng mà tới cấp bậc Hắc Động Cảnh, nhất là thần thú các tộc, bọn họ rất thấm thía sự khủng bố của Âm Ảnh Tử Linh! Nếu mỗi tinh cầu đều hóa thành Ma Hải, vậy tuyệt đối là ngày tận thế của sinh linh!

Mọi người đều động tâm, không ai ngại mệnh dài, huống chi xé trời đi vào thế giới khác, sức hấp dẫn không thể kháng cự được.

Hoặc Thiên cười lạnh, nói:

– Ngươi lừa chúng ta tới đây, chẳng lẽ chỉ nói những câu vô nghĩa như vậy sao? Hắc Ám Ma Chủ, nguyện vọng lớn nhất của ngươi không phải là thả chân thân của ngươi ra sao?

Hắc Ám Ma Chủ mỉm cười, nói: – Đó là tất nhiên, hiện tại ta chỉ là một luồng thần thức chiếm đoạt thân thể này, nhưng nếu như bản thể chết đi, vậy ta cũng chết theo.

– Xé trời cần huyết tế, mà muốn mở ra phong ấn năm Thánh cũng cần huyết tế quy mô lớn. Ngươi lừa mọi người tới đây… chính là để huyết tế mở ra phong ấn! Hoặc Thiên lớn tiếng quát.

Như cảnh tỉnh, nhất thời vẻ mặt mọi người chợt nghiêm lại. Trong tân Thánh nhân có tới ba người cùng phe với Hắc Ám Ma Chủ, nhưng mà muốn mở ra phong ấn năm Thánh, chỉ sợ nhất thiết phải gom đủ lực lượng 5 tân Thánh mới được.

Nếu không… Còn có một biện pháp rất đơn giản, đó chính là huyết tế! Ở đây nhiều cao thủ cấp Hắc Động, cấp Hỗn Độn như vậy, huyết tế chất lượng cao này đủ đánh vỡ phong ấn năm Thánh rồi!

– Đó là tất nhiên! Hắc Ám Ma Chủ cũng không che giấu: – Nếu không nơi tốt như vùng đất khởi nguồn thiên địa dễ tiến vào như vậy sao? Ta phí hết tâm tư mới đem nội thế giới 5 Thánh tạo thành thông đạo dẫn các ngươi vào đây an toàn, tự nhiên không có khả năng để các ngươi nghe ta nói một hồi!

– Các ngươi chính là súc vật dùng để hiến tế, giá trị duy nhất chính là hiến tế! Lời này… Rất đả thương người!

Cường giả cấp Hắc Động đã đứng ở đỉnh phong Minh giới, nhưng bây giờ không ngờ chỉ có thể dùng để tế phẩm? Ai lại phục!

Nhưng mà Hắc Ám Ma Chủ là ai? Đây chính là tồn tại năm Thánh đều phải liên thủ, thậm chí hy sinh bản thân mới có thể phong ấn, không biết mạnh hơn bọn họ bao nhiêu lần, cho dù khinh thường thì thế nào?

Ở trong mắt cường giả, kẻ yếu chính là con kiến!

Bọn họ tốt xấu gì còn được coi là tế phẩm, còn có chút tác dụng đấy.

– Người thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết! Hắc Ám Ma Chủ lạnh lùng nói: – Thời gian cho các ngươi không nhiều lắm, ta đếm tới 10, kẻ còn đứng đối diện với ta chính là địch nhân của ta.

– Một!

– Hai!

– Ba!

Lúc tới ba, mọi người bắt đầu động, có người tiến về phía Hắc Ám Ma Chủ, có người lại không động.

– Tám!

– Chín!

– Mười!

Cuối cùng, có một phần ba người gia nhập trận doanh với Hắc Ám Ma Chủ, 2 phần 3 người còn lại không nhúc nhích. Bởi vì phần lớn mọi người đều rõ ràng, cho dù huyết tế xé trời cũng cần phải bao nhiêu người? Hơn nữa, chân thân Hắc Ám Ma Chủ cường đại như vậy, ai có thể khắc chế được hắn?

Đến lúc đó đều giết bọn họ huyết tế xé trời, oan này ai tố đây?

Quan trọng là phần lớn người ở đây đều tham gia Thiên Thần Đại Hội, biết còn có một người có thể khắc chế được Âm Ảnh Tử Linh!

Chu Hằng!

Tuy rằng Chu Hằng chưa hiện thân, nhưng đối với mọi người mà nói đây lại là một tin tốt, bởi vì không xuất hiện chính là đang bế quan đột phá.

– Tốt lắm, nhiều người như vậy cũng đủ huyết tế rồi, giết cho ta! Hắc Ám Ma Chủ phất phất tay, hắn đã không kịp chờ đợi muốn thả chân thân ra ngoài rồi. bởi vì phiến thiên địa này càng ngày càng hỏng bét.

Hắn cũng không muốn chết ở đây! – – – – – oOo- – – – –

Chương 1138: Vị Thánh thứ 5

Hắc Ám Ma Chủ có mười phần nắm chắc… Có hai Thánh nhân giằng co với Hoặc Thiên, như vậy Thánh nhân còn lại có thể đại khai sát giới, không người nào địch nổi!

– Giết cho ta!

Hắn ra lệnh, cho dù 3 Thánh nhân hắn cũng có quyền lãnh đạo, tin tưởng một là thân phận thực sự của hắn là Hắc Ám Ma Chủ, thứ hai là vì hắn có bí thuật mê hoặc lòng người, nói không chừng ngay cả Thánh nhân cũng bị ảnh hưởng.

Dù sao Thánh nhân mạnh cũng chỉ là lực lượng mạnh mà thôi!

Chiến đấu hết sức căng thẳng, sau đó nhanh chóng bạo phát trở thành huyết chiến.

Hắc Ám Ma Chủ tuyệt không để ý thương vong bên mình, dù sao hắn cần là máu tươi, máu tươi cường giả dùng để cởi bỏ phong ấn. Chỉ cần phong ấn chân thân hắn được cởi bỏ, như vậy thiên địa này ai có thể địch nổi hắn?

Tất cả như hắn dự liệu, vừa hỗn chiến, hai đại Thánh nhân ngăn cản Hoặc Thiên, vị Thánh nhân thứ ba, cũng chính là Huyết Sát không ngờ không thể đại khai sát giới, mà lại bị một con lừa đen ngăn cản lại.

Một con lừa! Phốc!

Thấy một màn như vậy, nhiều người đều bất ngờ.

Tình huống gì vậy? Chỉ là một con lừa mà cũng có thể chặn được Thánh nhân? Nên biết rằng con lừa này ngay cả yêu thú cũng không tính, chỉ là súc vật thồ hàng hoặc để thịt ở Phàm giới, sao lại có thể địch nổi Thánh nhân chứ?

Hơn nữa còn lừa này vừa nhìn là biết đê tiện vô cùng, trên cái mông là cái váy bông, cả người đeo đầy vàng bạc châu báu, giống như nhà giàu mới nổi, nhưng làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi, nó lại có được chiến lực cấp Thánh nhân!

Nhưng mà sự thật thắng hùng biện! Chỉ là mấy chiêu sau, mọi người đều hiểu, con lừa đen là vị Thánh nhân thứ năm!

Tuy rằng không phải lúc, nhưng mà ánh mắt mọi người đều tập trung lên Minh Chiếu Thiên Tôn của Hằng Hà nhất mạch. Bởi vì bốn tân Thánh đều là môn hạ của nguyên Thánh nhân, cho nên dựa theo lẽ thường thì tân Thánh Nhân cũng phải xuất hiện ở Hằng Hà Tông mới đúng.

Nhưng bây giờ vị tân Thánh này lại là một con lừa.

ads

Quả thật bẽ mặt a!

Quả nhiên Minh Chiếu Thiên Tôn sắc mặt khó coi, khuôn mặt xinh đẹp động lòng người lúc xanh, lúc trắng, lúc đỏ, nàng luôn cực kỳ mong chờ cái Thánh vị này. Hơn nữa còn tin tưởng ít nhất có chín thành chín là của mình.

Bởi vậy, nàng tuy rằng vẫn là Hỗn Độn Cảnh nhưng lại có thể ngồi cùng ăn với ba tân Thánh, trong lòng đã sớm đặt mình ngang hàng với 3 Thánh nhân rồi, giống như thái tử, chỉ là còn chưa lên ngôi mà thôi.

Hiện tại, bẽ mặt quá!

Càng làm cho nàng không chịu nổi là, vì sao lại là một con lừa?

Cho dù thánh vị bị đồ đệ của nàng chiếm được thì cũng không thể khó chấp nhận như lúc này.

Nhưng nàng nào có biện pháp, chẳng nhẽ buộc được con lừa đen giao thánh vị ra được sao? Đừng nói con lừa đen có chịu hay không, cho dù chịu, cũng chưa từng nghe qua Thánh nhân vị có thể chuyển giao! Không, vẫn còn có biện pháp!

Minh Chiếu Thiên Tôn lộ ra sát khí lành lạnh, năm tân Thánh làm sao có được? Năm nguyên Thánh chết đi, tân thánh mới xuất hiện được! Nếu giết chết con lừa đen, vậy thánh vị trống kia nhất định là của Hằng Hà nhất mạch rồi.

Cũng không tin ông trời lại giao thánh vị cho người ngoài, hoặc là cái thứ kỳ quái gì đó.

Đương nhiên, chiến đấu cấp Thánh nhân cũng không phải nàng có thể nhúng tay được, bởi vậy nàng chỉ có thể hy vọng thả được Hắc Ám Ma Chủ ra ngoài, sau đó đuổi tận giết tuyệt đám người Hoặc Thiên, như vậy nàng mới có thể lập tức thành Thánh!

Giết!

Nàng không thể tham dự chiến đấu cấp Thánh nhân, nhưng có thể giết hại những người khác. Dù sao muốn phóng thích Hắc

Ám Ma Chủ cũng chỉ cần máu tươi, bất kể là máu của ai cũng chẳng sao.

Hồng Nguyệt hừ lạnh một tiếng, vọt tới cản lại, một chưởng ra, vầng trăng máu cắt qua không ai, Hỗn Độn Cảnh ai có thể chống được nàng?

– Tận lực đừng giết người! Hoặc Thiên vừa đánh vừa nói, giết người đổ máu. Mặc kệ là thế lực nào, cũng chỉ tiện nghi cho Hắc Ám Ma Chủ!

– Có thể sao? Hắc Ám Ma Chủ cười lạnh, phe Hoặc Thiên không ngờ có thêm một vị Thánh nhân, đúng là nằm ngoài dự liệu của hắn, nhưng mà không thành vấn đề, như vậy lượng lượng cấp Thánh nhân hai bên huề nhau, còn toàn bộ thì chưa chắc.

Mà hắn. Vẫn có thể tàn sát tất cả!

– Bóng tối! Hắn hét lớn một tiếng, bóng tối vô tận mở ra bao phủ toàn bộ mọi người.

Trừ Thánh nhân không bị ngăn trở tầm nhìn ra, người còn lại đều có mắt như mù. Thậm chí ngay cả cảm giác cũng bị hạ xuống thấp nhất, gần như bị người khác đụng vào mới nhận ra được!

Dưới tình huống như vậy, ai cũng cảm thấy nguy cơ, đều giống như con nhím tự bảo vệ mình, bởi vì ai không ai biết kẻ đánh mình là địch hay là bạn..

Vì mình, tất nhiên không cần nghĩ ngợi một chưởng nện ra, một kiếm chém tới, nếu không, mình bị thương, hay chết thì ai kêu oan cho đây?

Loài người đều ích kỷ, nhất là lúc dính tới tính mạng!

Chiến đấu tanh máu mãnh liệt, không ai nguyện ý đặt tính mạng của mình vào tay người khác, bởi vậy bọn họ đều như kẻ điên, chỉ cần kẻ ở trước mặt là ra tay lấy mạng hắn.

Không ngừng có người bị chém trúng, thậm chí bị giết chết, mà từng cái Tiên Cư cũng bị bể nát, trào ra lượng lớn người!

Người ở bên trong Tiên Cư tự nhiên tu vi rất thấp, một khi không còn Tiên Cư bảo hộ, trong nháy mắt bọn họ bị đánh thành thịt vụn, trong khoảng thời gian ngắn, mùi máu tươi gay mũi, Hắc Ám Ma Chủ liên tục vận chuyển tưới lên cái kén.

Ong ong ông, thân kén run lên, quầng sáng chớp động, giống như sắp bị hòa tan vậy.

Hoặc Thiên vừa giận vừa gấp, tiếp tục như vậy nữa, chân thân Hắc Ám Ma Chủ sẽ xuất thế!

Như vậy sẽ là đại nạn thiên hạ, uổng phí sự hy sinh của sư phụ nàng! Sau khi nàng một chưởng bức lui Thạch Dương và Đế Khuyết, lắc người truy kích Hắc Ám Ma Chủ, đối phương chỉ là Hỗn Độn Cảnh, bóng tối thả ra cũng chỉ có thể ảnh hưởng được Hỗn Độn Cảnh, không có hiệu quả với Thánh nhân.

– Đứng lại cho bổn Thánh! Thạch Dương hừ lạnh, hắn không được quên mối thù bị Hoặc Thiên làm nhục, trước kia không có cơ hội báo thù, nhưng bây giờ… tình thế đảo lộn.

Hoặc Thiên xoay tay vẽ ra, hoa đào nở rộ ngăn lại Thạch Dương và Đế Khuyết.

– Làm sao có thể! Thực lực của ngươi sao lại tăng nhanh vậy? Đế Khuyết cả kinh kêu lên.

Khi ở Bạch Cốt tinh vực, hắn đã cùng Thạch Dương liên thủ đánh với Hoặc Thiên, kết quả song phương ngang nhau. Nhưng mà chưa tới trăm năm, không ngờ chiến lực của Hoặc Thiên lại tăng mạnh như vậy, mơ hồ có thể trấn áp hai người liên thủ.

Lực lượng Thánh nhân đều giống nhau, vĩnh viễn không thể gia tăng. Như vậy, muốn gia tăng chiến lực chỉ còn cách lĩnh ngộ pháp tắc.

Nói cách khác, Hoặc Thiên nắm giữ pháp tắc có tiến bộ.

Nhưng mà nàng vốn đã đăng đỉnh pháp tắc, muốn tiến thêm một bước nữa thì khó khăn dường nào? Hơn nữa, đây cũng không phải là tiến thêm một bước a, mà là 10 bước, 20 bước!

Hắn sao có thể biết, Hoặc Thiên giúp Chu Hằng tăng tốc lốc xoáy tinh tú cũng có được dẫn dắt, với ngộ tính của nàng, cộng thêm ưu thế của Thánh nhân, tự nhiên chiếm được ưu đãi vượt qua tưởng tượng.

Mặt khác, pháp tắc Chu Hằng học lén được, Hoặc Thiên cũng học được, tất cả cộng lại, Hoặc Thiên tiến bộ 18, 19 bước cũng không khó hiểu.

Điều này cho nàng có được co hội chiến thắng hai Thánh!

Đế Khuyết và Thạch Dương vội vàng đuổi theo, bọn họ không thể để Hoặc Thiên làm thịt Hắc Ám Ma Chủ được, bởi vì bọn họ đều bị mê hoặc bởi tương lai tươi sáng kia, với năng lực tẩy não của Hắc Ám Ma Chủ, cho dù hai đại Thánh nhân cũng đều bị mê hoặc.

– Ha ha ha ha, ngươi không cản được đâu! Ai cũng không cản được! Hắc Ám Ma Chủ cười to, thân hình tùy ý thuấn di trong

bóng tối, hắn là chủ nhân bóng tối, trong bóng tối hắn chính là vua.

Thánh nhân thì thế nào, chạm không được ta thì làm gì được ta?

Cũng giống như Hồng Nguyệt có thể chạy trốn dưới tay Hoặc Thiên vậy, thực lực Hắc Ám Ma Chủ lại còn trên cả Hồng Nguyệt, chính diện chống đỡ hắn tự nhiên không phải là đối thủ của Hoặc Thiên, nhưng nói đến bảo mệnh, hắn lại thành thạo.

– Thạch Dương, Đế Khuyết, không cần lãng phí thời gian đuổi theo nàng, các ngươi đi giết người đi! Hắc Ám Ma Chủ hạ lệnh.

Thạch Dương, Đế Khuyết đều gật đầu.

Bọn họ đuổi theo Hoặc Thiên thì thế nào, cũng không giết được vị Thánh nhân mạnh nhất này à! Mà mục đích chủ yếu của bọn họ là gì, đương nhiên là phóng xuất chân thân Hắc Ám Ma Chủ, bởi vì chỉ có Hắc Ám Ma Chủ mới có thể chủ trì xé trời, mang bọn họ đi tân thế giới.

Thánh nhân không bị bóng tối ảnh hưởng, hơn nữa thực lực của bọn họ lại cường đại cỡ nào, một chưởng chụp xuống lập tức có trên trăm tên Hắc Động Cảnh bị giết chết, toàn bộ máu thịt bay tới chỗ ánh sáng kia.

– Đáng ghét! Hoặc Thiên đành phải buông bỏ đuổi giết Hắc Ám Ma Chủ, quay đầu cả hai người Thạch Dương và Đế Khuyết lại.

Nhưng cũng không phải biện pháp tốt.

Vẫn luôn có máu chảy, luôn có người tử vong, chỉ là khi Thánh nhân không thể ra tay, thương vong cũng ít đi, nhưng mà cũng không thể giải quyết được vấn đề, huyết tế vẫn tiến hành, chân thân Hắc Ám Ma Chủ vẫn có thể thoát khốn, chỉ là thời gian lâu hơn mà thôi.

Chu Hằng! Chu Hằng! Ngươi sao còn chưa ra!

Hoặc Thiên lần đầu tiên hiện lên ý niệm dựa dẫm người khác, nàng đã cố hết sức, hy vọng duy nhất chính là Chu Hằng!

– Ha ha ha! Đều đi tìm chết cho ta! Chết! Hắc Ám Ma Chủ cũng không phải chỉ đơn giản phóng thích bóng tối, hắn cũng không ngừng ra tay, lực lượng pháp tắc 1000 bước lưu chuyển, hắn tận tình giết chóc, cấp bậc Hắc Động căn bản không thể địch lại hắn, cho dù Hỗn Độn Cảnh cũng bị hắn dễ dàng đả thương.

Có thể địch nổi hắn chỉ có Hồng Nguyệt, nhưng mà ở trong

bóng tối, Hồng Nguyệt ngay cả hắn ở đâu cũng không biết, nói gì ngăn cản?

Luận thực lực chỉnh thể, tuyệt đối là bên Hoặc Thiên mạnh hơn, sau khi Thánh nhân triệt tiêu nhau, bọn họ còn có lão tổ bốn đại thần thú, cộng thêm bốn nhị tổ, đủ để nghiền ép hết thảy!

Nhưng mà một tên Hắc Ám Ma Chủ đã hoàn toàn nghịch đảo hết thảy!

Chiến lực đỉnh cao hoàn toàn không thể thay thế! Cũng giống như ánh sáng thần thánh của Chu Hằng có thể đánh giết Âm Ảnh Tử Linh, đây là không nói đạo lý! Mà bóng tối của Hắc Ám Ma Chủ cũng giống vậy, trừ Thánh nhân ra, ai cũng không thể nhìn rõ, cũng không giảng đạo lý!

Mà ở trung tâm chiến đấu, quầng sáng quanh cái kén rung lên càng lúc càng mãnh liệt, từng đạo lưu quang bắt đầu khởi động, nếu áp mặt lên vầng sáng kia, có thể mơ hồ nhìn rõ người bên trong đang mở hai mắt, giống như hai vầng mặt trời sáng rực vậy! – – – – – oOo- – – – –

Chương 1139: Ma Chủ thoát khốn!

– Đều đi chết đi! Các ngươi những con kiến này có thể cống hiến để cho ta thoát khốn, cũng là vinh dự của các ngươi!

Hắc Ám Ma Chủ đại khai sát giới, thân hình xẹt qua, một đường máu tươi phun mạnh.

Phốc! Phốc! Phốc!

Từng gã cường giả bị oanh giết, thi thể bị ném vào cái kén ánh sáng, máu tươi đổ xuống, trở thành một bộ phận huyết tế.

Suốt ba ngày sau đó, giữa sân gần như nhìn không thấy vài cường giả cấp Hắc Động, bộ phận nhỏ chết ở trong chém giết lẫn nhau, đại bộ phận chính là bị Hắc Ám Ma Chủ tự tay đánh giết, nhưng đều không ngoại lệ, máu thịt của bọn họ đều bị mang đi huyết tế!

Ông! Ông!

Cái kén ánh sáng sáng choang, có nhịp tim đập mãnh liệt, sau

mỗi một lần tim đập, sẽ có một nhịp đập truyền ra khắp, rung trời vang địa, vô cùng khiếp người!

– Ha ha, ha ha ha ha, còn thiếu vài người, chỉ còn thiếu vài người!

Hắc Ám Ma Chủ cười to, nhưng giữa sân đã không có kẻ yếu, tuy rằng còn có vài Hắc Động Cảnh, nhưng lại được bốn đại thần thú kết thành trận thế bảo hộ.

Đánh lâu như vậy, với khả năng của bốn đại thần thú lão tổ, muốn tập trung một số ít người vào một chỗ tuyệt không phải là việc khó gì.

Hắc Ám Ma Chủ tuy rằng cường đại, nhưng nếu muốn cường phá giết người do bốn đại thần thú liên thủ bảo vệ, cái này thập phần khó khăn

Hắn rất kiên nhẫn nhiều lần thử công kích, nhưng bốn đại thần thú lão tổ căn bản không tham công liều lĩnh, cũng chỉ canh giư những người còn dư lại, không cho Hắc Ám Ma Chủ lại có cơ hội huyết tế.

– Nghĩ đến như vậy có thể ngăn cản ta?

Hắc Ám Ma Chủ cười lạnh một tiếng, thân hình hoa động, đã

xuất hiện ở bên người Minh Chiếu Thiên Tôn, hắn chụp ra một chưởng, trực tiếp đánh vào đầu đối phương!

Cái gì?

Minh Chiếu Thiên Tôn căn bản không kịp nói chuyện, chỉ là cả kinh kêu lên từ đáy lòng, đầu đã trúng một chưởng!

Nàng tuyệt đối không nghĩ tới Hắc Ám Thiên Tôn sẽ tự mình ra tay, mà không phải trợ giúp nàng giết chết Hồng Nguyệt.

Thứ nhất là thực lực của nàng kém Hắc Ám Ma Chủ quá xa, thứ hai là dưới bóng tối che lấp, lực phòng ngự của nàng cũng hạ xuống thấp nhất, thứ ba là nàng căn bản không có nghĩ đến chính mình sẽ trở thành mục tiêu bị hạ thủ!

Ba nhân tố chung vào một chỗ, tạo thành bất ngờ cho nàng!

Bành!

Nàng nặng nề đụng vào cái kén ánh sáng, một gương mặt xinh đẹp đã bị đánh bay một nửa. Tuy nhiên có thể nhìn thấy vẻ ngoài ý muốn, khiếp sợ, kinh ngạc từ trong ánh mắt nàng!

Hỗn Độn Cảnh duy nhất của Hằng Hà nhất mạch ngã xuống!

– Vẫn là thiếu một chút!

Hắc Ám Ma Chủ thì thào nói.

ads

– Tuy nhiên, cũng có thể!

Hắn bỗng nhiên thu hồi bóng tối.

Tầm nhìn của mọi người lập tức rõ ràng, nhưng khi nhìn thấy xung quanh cũng chỉ còn lại có vài người, không khỏi đều là rất khiếp sợ. Mặc dù mọi người sớm đã đoán trước như vậy, nhưng tận mắt thấy lại là một chuyện khác.

Không chỉ là cường giả Hắc Động Cảnh đã chết đơn giản như vậy, Tiên Cư trên người bọn họ cũng vỡ nát. Vậy người chết coi như nhiều rồi!

Bất kể là Long Tộc hay Hổ tộc hay Chu Tước tộc, mỗi một chi thần thú đều là tổn thất thảm trọng.

Mà hết thảy chuyện này, đều là bởi vì một người!

Ánh mắt mọi người đều chăm chú vào trên người của Hắc Ám Ma Chủ, hận không thể dùng ánh mắt giết chết hắn.

– Ta biết, các ngươi hiện tại rất muốn giết ta!

Hắc Ám Ma Chủ nhún vai, lộ ra một nụ cười mỉm. Không để đám đông ở trong lòng chút nào.

– Ai bảo ta là người tốt, thích thỏa mãn tâm nguyện của người khác nhất! Ta chết!

Ba!

Hắn dùng một bàn tay vỗ vào trên trán của mình, đầu ầm ầm vỡ vụn, máu tươi phun ra, thân thể hắn lập tức vô lực ngã xuống phía sau cái kén ánh sáng.

– Không tốt!

Vô luận là Hoặc Thiên hay Hồng Nguyệt hay bốn đại thần thú lão tổ, trên mặt đều là biến sắc!

Hắc Ám Ma Chủ mặc dù là kẻ điên, nhưng tuyệt đối không phải người ngu!

Hắn tự sát vào lúc này sợ rằng cũng không phải sợ tội, mà là … Phong ấn chỉ thiếu một phần huyết tế cuối cùng này là có thể mở ra!

Quả nhiên!

Bành! Bành! Bành!

Chấn động trong cái kén ánh sáng càng ngày càng mãnh liệt, từng đạo vết rạn xuất hiện trên cái kén ánh sáng, thành dài, biến lớn, giống như mạng nhện dầy đặc khắp cả thân cái kén.

Ba!

Một quầng sáng mở tung, nhưng bên trong còn có một tầng, nhưng tiệc vui chóng tàn, tầng quầng sáng này cũng có vết rạn xuất hiện. Sau đó mở rộng, bể nát! Bên trong là tầng quầng

sáng thứ ba, nhưng quầng sáng này cũng lập tức vỡ tan tành, sau đó là tầng thứ tư!

Đây là phong ấn năm Thánh liên thủ, nói cách khác, quầng sáng tổng cộng chỉ có năm tầng!

Chỉ còn lại có một tầng cuối cùng!

Giải phóng chân thân của Hắc Ám Ma Chủ đã không thể ngăn cản!

Tạp tạp tạp tạp tạp!

Một đạo quầng sáng cuối cùng cũng hiện ra vết rạn, bành, một tiếng nặng nề vang lên. Một quyền đầu đánh ra ngoài từ trong quầng sáng, mà toàn bộ cái kén ánh sáng cũng hoàn toàn vỡ vụn, hiện ra một nam nhân thân hình cao lớn, đầu đầy tóc đen không gió mà bay. Mắt sáng ngời như mặt trời, trên người có khí tức xưa cũ mà cường đại lưu chuyển.

Hắc Ám Ma Chủ!

Chân thân!

– Các vị vừa lòng chứ, xin bớt giận a?

Hắc Ám Ma Chủ lộ ra nụ cười, tràn đầy tà khí.

Tất cả mọi người đều không lên tiếng, đây là một quái vật khiến thánh nhân cũng bó tay không có biện pháp, cuối cùng chỉ có thể hy sinh bản thân để phong ấn! Nhưng hiện tại, tên ma đầu này lại xuất thế, còn có ai có thể phong ấn hắn một lần nữa?

– Tuy nhiên, các ngươi ép ta tự sát, phải bồi thường cho ta như thế nào?

Hắc Ám Ma Chủ liếc mắt quét mọi người một cái.

– Muốn chiến liền chiến!

Hoặc Thiên nghiêm nghị nói, một gốc cây đào mở tán cây ức vạn dặm ra phía sau nàng, từng phiến hoa đào hạ xuống, làm cho nàng vô cùng kỳ mỹ.

– Sách sách sách, Hoặc Thiên sư muội, mỹ nữ như ngươi vậy, cho dù là … Cũng không thấy nhiều, thật không nghĩ tới, trong thế giới như vậy có thể sinh ra mỹ nữ động nhân như thế!

Hắc Ám Ma Chủ lộ ra một chút vẻ tán thưởng.

– Thế nào, theo ta cùng nhau rời đi, với tư chất của ngươi, cho dù là tại thiên địa đó cũng có thể được cho là thượng thừa, làm gì cần vây chết ở chỗ này, làm một người ếch ngồi đáy giếng?

Xem như trả lời, Hoặc Thiên đánh ra một phiến hoa đào, đánh tới Hắc Ám Ma Chủ.

– Không đủ kỳ lực, nói đến lĩnh ngộ pháp tắc, kém xa!

Hắc Ám Ma Chủ tùy ý giương tay một cái, đóa hoa đào này lập tức mai một.

Sau lần giao phong này, Hoặc Thiên lập tức có hiểu biết tương đối về chiến lực của Hắc Ám Ma Chủ.

Cấp độ lực lượng, xấp xỉ! Nhưng ở trên độ cao về pháp tắc … Hoàn toàn không so được!

Hắc Ám Ma Chủ nắm giữ pháp tắc rất tỉ mỉ, không sứt mẻ, hơn nữa ít nhất đạt tới vạn bước trở lên!

Dưới tình huống lực lượng như nhau, ai nắm giữ pháp tắc nhiêu, , người đó liền chiếm ưu thế, đây là chuyện rất hiển nhiên! Tựa như Hoặc Thiên lúc trước vì cái gì có thể điên cuồng tát Thạch Dương? Nàng chính là có được ưu thế quá lớn ở pháp tắc.

Hiện tại cũng giống vậy, Hắc Ám Ma Chủ ở pháp tắc hoàn toàn áp chế Hoặc Thiên, nhưng lại không phải nhỏ tí tẹo, mà là nghiền ép tuyệt đối của vạn bước đối với 1000 bước!

Pháp tắc là vua!

Hoặc Thiên hoàn toàn không phải là đối thủ!

Khó trách năm đó năm Thánh chỉ có thể bất đắc dĩ hy sinh bản thân, pháp tắc cao tới vạn bước tuyệt đối thắng được năm Thánh liên thủ, thậm chí có thể phong ấn đã là may mắn!

– Hoặc Thiên sư muội, đây chính là cơ hội cuối cùng của ngươi!

Xem ra Hắc Ám Ma Chủ tương đối yêu thích Hoặc Thiên.

Hoặc Thiên ngay cả trả lời một tiếng cũng lười, chém ra một đóa hoa đào xem như đáp lại.

– Không có biện pháp, mặc dù có tiếc hận vì đốt đàn nấu hạc, nhưng ta không thể để cho bất kỳ người nào ảnh hưởng đến đại sự phá thiên! Như vậy, người nghịch ta, đều đi chết đi!

Hắc Ám Ma Chủ hung uy đại phát, một chưởng chụp ra, khí tức kinh khủng lưu chuyển, pháp tắc cao tới vạn bước lưu chuyển, đủ để cho các Hỗn Độn Cảnh ngay cả hô hấp cũng không thể!

– Chu tiểu tử, nhanh đi ra cứu mạng a!

Con lừa đen vừa kêu lên, vừa cụp đuôi chạy như điên.

Mặt mũi tính là gì?

Cho dù ở vào thời điểm này, mọi người đều không khỏi nhíu mày, có thể nhìn thấy Thánh nhân vô sỉ thấp hèn đến loại tình trạng này … Bị chết cũng đáng giá a!

– Chu Hằng?

Hắc Ám Ma Chủ ngừng tung chưởng một lát.

– Vị sư đệ kia của ta đi nơi nào? Trường hợp trọng yếu như vậy tại sao có thể thiếu hắn?

– Nếu Chu tiểu tử đi ra, khẳng định đánh cho ngươi ngay cả mẹ cũng không nhận ra!

Con lừa đen miệng còn không sạch sẽ, nó trời sinh miệng lưỡi đê tiện, không đổi được!

Cho dù là Hắc Ám Ma Chủ cũng lộ ra vẻ nổi giận, con lừa này làm sao lại đê tiện như vậy?

– Trước hết là giết tiện thánh ngươi đã!

Hắn vươn một chưởng, chụp tới con lừa đen.

– Muốn giết bổn tọa, ngươi còn sớm mấy vạn năm a!

Con lừa đen vừa khinh thường nói, vừa nhanh chân chạy như điên, hét lớn:

– Chu tiểu tử, Chu tiểu tử, nếu ngươi không ra, Lư đại gia sẽ chửi má nó!

Đây cũng không phải là vô sỉ bình thường!

Ầm!

Đúng lúc này, một đạo sấm sét vang lên vô cùng đột ngột.

Đây chính là vùng đất khởi nguồn thiên địa a, khắp nơi là lực lượng không gian hỗn loạn, làm sao có thể có tiếng sấm vang động?

Thân hình Hắc Ám Ma Chủ lại chợt dừng lại, lộ ra vẻ khó tin, lẩm bẩm nói:

– Chẳng lẽ … Không thể nào đâu!

Xuy! Xuy! Xuy!

Tiếng sấm liên động, trong thiên địa có dị hương ập vào mũi, long ngâm hổ gầm, thải phượng trình tường, từng đạo hư ảnh xẹt qua tinh vũ, giống như đi vào tiên cảnh.

Hưu, một đạo nhân ảnh hiện lên, ngồi xếp bằng ở khoảng không, có từng đạo uy áp không rõ phát ra từ trên người của hắn.

Chu Hằng!

– Thật sự đột phá?

Hắc Ám Ma Chủ lộ ra vẻ khó tin.

– Làm sao có thể? Nơi này rõ ràng là … Làm sao có thể đột phá?

Hung quang của hắn chợt nhoáng lên một cái, không thể để cho Chu Hằng đột phá!

Một khi Chu Hằng đột phá, đối phương đã có được thực lực cấp độ như hắn!

Chuyện phá thiên tuyệt đối không thể bị bất kỳ ảnh hưởng gì!

Hắn và Chu Hằng cũng không có ân oán cá nhân, nhưng không có cách nào, hắn tuyệt không cho phép bất kỳ người nào ảnh hưởng việc hắn phá thiên!

Trăm vạn năm trước năm Thánh không được, bây giờ Chu Hằng cũng không được!

Sắc mặt hắn nghiêm túc, một chưởng mở ra, đánh Chu Hằng.

– Dừng tay!

Hoặc Thiên vội vàng ra tay ngăn cản, Hồng Nguyệt, con lừa đen tuy rằng chậm một nhịp, nhưng cũng ra tay theo sát sau, sau bọn họ là bốn đại thần thú lão tổ! Có vài người tuy rằng không rõ Chu Hằng đang làm cái gì, nhưng bản năng ý thức được hiện tại có thể thay đổi hết thảy có lẽ chỉ có thể là Chu Hằng!

– Chỉ bằng các ngươi cũng muốn ngăn cản ta?

Hắc Ám Ma Chủ hung quang đại lộ, một cái ý niệm chuyển đổi, trừ bỏ Hoặc Thiên cùng con lừa đen, thân hình những người khác đều bị giam cầm, nhưng hắn giương tay một cái nữa. Hoặc Thiên cùng con lừa đen cũng bị hắn đánh bay ra ngoài.

Một chưởng này, vẫn là vỗ xuống người Chu Hằng, không thể ngăn cản!

Nhưng vào lúc này, từng đạo điện mang màu tím xẹt qua trên bầu trời, trọn chín chín 81 đạo, đồng loạt đánh vào trên người Chu Hằng.

Trong khoảng thời gian ngắn, mắt mọi người đều như bị mù, cho dù bọn họ là Hỗn Độn Cảnh, thậm chí Thánh nhân thì như thế nào, căn bản nhìn không thấu!

Chương 1140: Sâu mọt!

Ầm!

Một chưởng này của Hắc Ám Ma Chủ đánh vào điện mang, bùng lên hào quang vô cùng mỹ lệ, dường như vũ trụ sơ khai, chính là thần thức của hắn cũng không dám xuyên thấu vào trong để xem tình huống của Chu Hằng.

Dưới tình huống bình thường, hắn bổ xuống một chưởng này, trong thiên địa không ai có thể chịu đựng!

Nhưng mấu chốt là, Chu Hằng tuyệt không bình thường!

Hắn nhíu mày, bởi vì nhìn không thấu lại không cảm ứng được, hắn chỉ có thể kiên nhẫn chờ đợi!

Không chỉ là hắn, những người khác cũng đều đang đợi, nếu là Chu Hằng bị đập chết, vậy bọn họ mất đi hi vọng cuối cùng.

Điện mang phai đi, hiện ra thân thể Chu Hằng.

Vẫn ngồi xếp bằng như cũ, nhưng hai mắt của hắn lại mở ra, cả người tản phát ra khí tức vô cùng cường đại, đúng là gần như Hắc Ám Ma Chủ!

Hoặc Thiên là người thứ nhất lộ ra nụ cười!

Nàng là đệ nhất Thánh thiên hạ, lập tức cảm ứng được khí tức của Chu Hằng đã đạt đến cấp bậc Thánh nhân! Không, không chỉ là cường đại như Thánh nhân, mà là khó hiểu hơn nữa, càng cao quý hơn, dường như giống nhau, lại tựa hồ không giống!

Đúng rồi!

Giống nhau ở cấp độ lực lượng, nhưng độ cao pháp tắc lại vượt qua rất xa, tựa như Hắc Ám Ma Chủ, rõ ràng chỉ có lực lượng cấp bậc Thánh nhân, nhưng nắm giữ ở pháp tắc lại cao tới vạn bước!

Lánh loại thành Thánh, đánh vỡ gông cùm xiềng xiếc của thiên địa, lại vượt qua xa Thánh nhân!

Thành công!

Chu Hằng duỗi cánh tay một cái, dường như vừa mới tỉnh lại, hắn nắm chặt quyền, rung lên một lần, quen thuộc lực lượng mới của chính mình.

Ở bên ngoài nhìn như chỉ qua hơn một tháng, nhưng đối với hắn mà nói, lại là đã trải qua gần tới ba trăm năm, lúc này mới tăng lực lượng lên lần, đạt tới một điểm tới hạn, sau đó chợt có cảm giác, chạy ra khỏi Tiên Cư.

Nếu không, bị điện mang màu tím oanh kích, Tiên Cư của hắn tất nhiên sẽ vỡ nát.

Lực lượng của hắn tăng lên vạn lần, nhưng lĩnh ngộ pháp tắc lại sớm đã ngưng trệ ở tại vạn bước, giống như gặp một lớp màng, không đánh vỡ lớp màng này, hắn liền không cách nào tiến bộ nữa.

Nhưng ngay tại vừa rồi, hắn dường như phá vỡ một loại gông cùm xiềng xiếc, tăng vọt vào tầng thứ mới!

Hiện tại, lực lượng của hắn còn có thể tăng lên! Lĩnh ngộ pháp tắc của hắn cũng đồng dạng còn có thể tăng lên!

Trên Thánh nhân, còn có không gian tăng lên!

Hắn phá vỡ hạn chế của thiên địa, từ đó thu hoạch được tư

cách coi thường quy tắc thiên địa để trở thành mạnh hơn!

ads

– Chu sư đệ! Vì cái gì ngươi không thể đàng hoàng đi tìm chết?

Hắc Ám Ma Chủ cau mày nói.

– Ta cũng muốn nói lời như vậy với ngươi!

Chu Hằng liếc nhìn ba Thánh sau lưng Hắc Ám Ma Chủ, nhất là Thạch Dương, hắn lộ ra nụ cười.

– Không ngại để ta giải quyết ân oán cá nhân trước chứ?

– Tùy ý!

Hắc Ám Ma Chủ nhún nhún vai, rất là thờ ơ nói.

– Không!

Thạch Dương lập tức nhảy dựng lên.

– Ma Chủ! Ngươi đã đáp ứng chúng ta, mang chúng ta đi tân thế giới, ngươi không thể nói không giữ lời!

Đối với sự thất thố của Thạch Dương, Đế Khuyết cùng Huyết Sát đều là lộ ra biểu tình khinh thường, bọn họ cũng thập phần khinh thường tên Thánh nhân này, quả thực vứt sạch mặt của Thánh nhân! Bọn họ cũng lười để ý tới, đều là đạp bước tiến lên, đưa mắt chăm chú vào trên thân Chu Hằng.

Thánh nhân có kiêu ngạo của Thánh nhân!

Thiên địa này, là thiên địa của Thánh nhân, được thiên địa yêu quý, thay mặt ý chí thiên địa mà đi!

Bọn họ không cho phép cũng không nguyện tin tưởng có người có thể ngự trị trên bọn họ. Hắc Ám Ma Chủ đến từ thiên ngoại, không phải thê giơi này!

Chu Hằng mạnh hơn so với bọn hắn?

Bọn họ không tin, cũng không thể thừa nhận!

Hai đại thánh nhân cũng rút kiếm ra, mà Thạch Dương sau khi cuồng loạn một trận, cũng lấy đầu khô lâu ra đứng song song với hai thánh khác. Nếu là ba Thánh liên thủ cũng đánh không lại Chu Hằng. Như vậy một mình hắn thì càng không có hy vọng.

Hắc Ám Ma Chủ hai tay ôm ngực đứng ở một bên, Thánh nhân loại lực lượng này cũng chỉ xứng làm thủ hạ cho hắn, lo liệu một ít việc vặt, tỷ như thu thập thiên hạ sinh linh để mà phá thiên! Hiện tại những thứ này đều đã làm xong, ba Thánh trong mắt hắn liền không còn một chút tác dụng.

Chết thì chết, hắn vừa lúc dùng ba người này để thử tài năng của Chu Hằng.

Một mình chọi ba Thánh, đây là chuyện đủ để cho bất luận kẻ nào cũng xanh mặt. Nhưng Chu Hằng lại là không để ở trong lòng chút nào, hắn vân đạm phong khinh, dường như không phải đang đối mặt với ba Thánh, mà là ba con chó mèo vô danh.

Khinh thị như vậy khiến ba thánh nhân cũng giận dữ. Bọn họ nhao nhao hét lớn một tiếng, giương Bảo khí trong tay tấn công Chu Hằng.

Lực lượng của Thánh nhân, vô địch thiên hạ!

Chu Hằng tiện tay rung lên, trong tay liền xuất hiện một thanh trường kiếm.

Đây cũng không phải là Bảo khí, mà là hắn dùng pháp tắc ngưng tụ, kiếm của pháp tắc.

Choang!! Choang!! Choang!

Hắn tùy ý chém, mỗi một kiếm đều là lấy kiếm ý của Lăng Thiên Cửu Thức chém ra, với lực lượng kinh khủng hiện tại của hắn đã có thể vận chuyển chiêu kiếm pháp này vô tận. Nhưng đối thủ của hắn là ba Thánh nhân, người nào cũng không kém gì hắn về lực lượng, Lăng Thiên Cửu Thức cũng không thể lập uy.

Trên thực tế, đây cũng là Lăng Thiên Cửu Thức không đủ, bởi vì lực lượng nó thả ra là có hạn mức cao nhất, cũng chính là một kích toàn lực của Thánh nhân. Mà Thạch Dương ba người đều là Thánh nhân, ở lực lượng người nào cũng đều không thua Chu Hằng, làm sao có thể bị hắn gây thương tích?

Lánh loại thành Thánh, chính là pháp tắc cường đại!

Sĩ khí của Thạch Dương ba người đều là rung lên, lực lượng của đối phương chỉ sàn sàn như bọn họ, như vậy có gì phải sợ? Ba Thánh liên thủ chẳng lẽ còn không đè ép được một Thánh nhân?

Chính là Hoặc Thiên dưới sự liên thủ của ba người bọn họ cũng chỉ có tư cách thất bại mà trốn!

Ba Thánh đều thi triển thần uy, lực lượng kinh khủng lưu chuyển, đánh tới Chu Hằng.

Thiên sang bách khổng!

Hai mắt Chu Hằng như thần, trong mắt hắn ba Thánh nhân trừ bỏ lực lượng còn đáng giá, ở pháp tắc quả thực giống như tiểu nhi vẽ tranh, ngây thơ tới mức hoàn toàn không hình thành được kết cấu, hắn tùy ý chỉ một cái là có thể chọc rách hết pháp tắc của bọn họ.

Trách không được năm đó năm Thánh liên thủ cũng đánh không lại Hắc Ám Ma Chủ, cuối cùng chỉ có thể hy sinh chính mình tiến hành phong ấn, nếu là lựa chọn được, ai nguyện ý tự sát?

– Cắn nuốt!

Chu Hằng nhẹ nhàng nói, hắc động duy nhất mở ra, cắn nuốt hết thảy lực lượng.

Công kích của ba Thánh lập tức sụp đổ!

Cái gì?

Ba Thánh đồng loạt chấn kinh đến mức tròng mắt lòi ra ngoài, cho dù là một chưởng này của Chu Hằng đánh bay bọn họ thì cũng sẽ không khiến bọn họ khiếp sợ như vậy, nhưng có thể dễ dàng cắn nuốt lực lượng của bọn họ, cái này cũng thật là đáng sợ!

– Quả thế, quả thế!

Bên kia, Hắc Ám Ma Chủ tự lẩm bẩm.

– Hắn phá vỡ gông cùm xiềng xiếc của thiên địa, tương đương với trở thành chủ nhân thiên địa, nhưng ba người đần độn kia bất quá là tay sai của thiên địa, lực lượng của bọn họ đều do ở thiên địa ban tặng, làm sao có thể đối phó với chủ nhân? Giao thủ cùng hắn ở phiến thiên địa này, ta chịu thiệt quá lớn! Tuy nhiên, ta cũng không cần giết hắn, chỉ cần phá thiên thành công là được! Thật là không có nghĩ đến, nguyên tưởng rằng có thể kiếm tiện nghi, kiếm lời một chút, không ngờ lại vây khốn mình trăm van năm!

Thanh âm của hắn rất nhẹ, nhưng cấp bậc Thánh nhân đều có thể nghe được rõ ràng, ba Thánh, Hoặc Thiên, con lừa đen đều là lộ ra kinh sợ. Không ngờ Chu Hằng mạnh như vậy, trở thành chủ nhân của phiến thiên địa này?

Khó trách hắn có thể cắn nuốt hết thảy, bởi vì phiến thiên địa này tương đương với thân ngoại hóa thân của hắn, như vậy mình sao có khả năng tạo phản đối với mình?

– Không có khả năng!

– Thánh nhân được thiên địa ban ân, chúng ta mới là chủ nhân của phiến thiên địa này!

Thạch Dương ba người đều là không cam lòng kêu lên, từ miệng của Hắc Ám Ma Chủ bọn họ không ngờ thành tay sai. Điều này bảo bọn họ làm sao chịu nổi?

Chu Hằng nhìn về phía Hắc Ám Ma Chủ, nói:

– Ngươi dường như hiểu rõ phiến thiên địa này vô cùng!

– Đó là đương nhiên, các ngươi chỉ là ếch ngồi đáy giếng, căn bản ngay cả mình ở đâu cũng không biết!

Hắc Ám Ma Chủ lộ ra vẻ khinh bỉ, đây cũng không phải là bởi vì thực lực hắn mạnh mà khinh thường mọi người, càng giống như là một văn minh cao cấp thấy được một đám dã nhân còn đang uống máu, đó là một loại khinh bỉ của tầng lớp trên.

– Nếu thiên địa này của chúng ta nhỏ hẹp như vậy, vì cái gì ngươi còn muốn tiến vào?

Chu Hằng hỏi, một mặt tiện tay chống đỡ công kích của ba Thánh, hắn thấy, công kích của ba người này giống như đứa nhỏ múa lợi kiếm, căn bản không có uy hiếp.

– Ngươi nghĩ rằng ta muốn vào?

Hắc Ám Ma Chủ hừ lạnh.

– Ngươi đừng nói ngươi không cẩn thận tiến vào thế giới này?

Chu Hằng lắc lắc đầu.

– Ta sẽ không tin tưởng!

– Ha ha, ta quả thật có toan tính, tuy nhiên ưu đãi không có mò được lại vướng vào một thân tanh tưởi!

Hắc Ám Ma Chủ cũng không có ý tứ liên thủ với ba Thánh. Bởi vì ba người này chỉ sẽ vướng chân vướng tay.

– Ngươi muốn, có phải cái này hay không?

Tay Chu Hằng vừa lộn, đã xuất hiện một khối thủy tinh màu tím!

– Mảnh vỡ Thần Hạch!

Ánh mắt Hắc Ám Ma Chủ sáng ngời, lộ ra vẻ tham lam mãnh liệt.

Quả nhiên!

Chu Hằng gật đầu, tử thủy tinh này có thể tăng lực lượng cùng pháp tắc của hắn lên hạn mức cao nhất, tuy rằng lúc trước pháp tắc tăng lên bị dừng lại, nhưng khi hắn lánh loại thành Thánh, hạn mức cao nhất của lực lượng cùng pháp tắc đồng thời buông ra, hắn lại có được không gian tăng lên vô cùng vô tận.

Cái này được Hắc Ám Ma Chủ xưng là mảnh vỡ Thần Hạch!

– Chu Hằng, phiến thiên địa này nhất định bị hủy diệt, chúng ta chung nhau phá thiên. Chia đều mảnh vỡ Thần Hạch, như thế nào?

Hắc Ám Ma Chủ lại đưa ra đề nghị liên thủ.

– Tự ta liền có thể phá thiên, vì cái gì cần liên thủ cùng ngươi?

Chu Hằng thản nhiên nói, hắn lánh loại thành Thánh, không trở thành người phát ngôn của ý chí thiên địa giống với các Thánh nhân khác, hắn ngự trị trên ý chí thiên địa.

Nếu hắn là chủ nhân của thiên địa, như vậy phá thiên có cái gì khó?

– Ngươi căn bản không biết thế giới bên ngoài!

Hắc Ám Ma Chủ lớn tiếng nói:

– Ngươi cho là mình rất lợi hại? Ha ha ha!! Ngươi tu vi như thế chạy đi ra bên ngoài, chỉ là một tiểu nhân vật tầng thấp

nhất!

– Nói như vậy, ngươi cũng là một tiểu nhân vật mà thôi, ta càng không cần phải … Hợp tác cùng ngươi rồi!

Chu Hằng lắc đầu.

– Ngươi, ngươi căn bản không hiểu!

Hắc Ám Ma Chủ cắn răng một cái, dường như hạ quyết tâm.

– Ngươi cho phiến thiên địa này là cái gì? Ngươi nghĩ đến đây mới thực là thiên địa? Sai, sai, sai, đây chỉ là một nội không gian của Thần vương!

Nội không gian!

Chỉ là nội không gian!

Không có khả năng, cho dù là nội không gian của Thánh nhân đều cũng có hạn, nhưng phiến thiên địa này lại là vô hạn! Không, không phải vô hạn, kẻ điên của Chu Tước tộc từng đã đến thế giới bên cạnh, còn mang về một khối tử thủy tinh.

Mà nếu như nói đây chỉ là một nội không gian, bọn họ tính là cái gì?

Trong khoảng thời gian ngắn, mọi người đều chấn kinh đến da đầu run lên, chính là ba Thánh cũng đình chỉ ra tay, bọn họ hiện tại chỉ muốn biết hết thảy từ đầu đến cuối.

– Ha ha ha ha, các ngươi thật sự là một bầy kiến hôi a! Một bầy kiến hôi!

Hắc Ám Ma Chủ tràn đầy khinh bỉ, đó là kiêu ngạo của tầng thứ sinh mệnh cao hơn.

– Các ngươi căn bản không thể tính là nhân loại, yêu thú chân chánh, bất quá là sâu mọt, sâu mọt đi ra ngoài Huyết Nhục Diễn Sinh của một vị Thần vương sau khi chết!

Chương 1141: Chân tướng!

Hắc Ám Ma Chủ cuồng tiếu, dường như vạn người đều say mình ta tỉnh, trong tiếng cười tràn đầy khinh thường.

Hắn nhìn mọi người im lặng, dùng ngón tay điểm ra, nói:

– Để ta nói rõ ràng một chút! Nghe cẩn thận, ếch ngồi đáy giếng! Ở ngoài tiểu thế giới này, mới thật sự là thiên địa, được chúng ta xưng là … Thần Giới! Chủ nhân Thần Giới đương nhiên là Thần Linh, nhưng cho dù là Thần Linh cũng phân thực lực mạnh yếu, thấp nhất chính là Ngụy Thần, sau đó là Hư Thần, trên Hư Thần là Hạ Vị Thần, trên Hạ Vị Thần là Trung Nguyên Thần, trên Trung Nguyên Thần là Thượng Thiên Thần, chỉ có Thần vương mới đứng ở đỉnh của thế giới, là vua của hết thảy Thần Linh! Tất cả Thần Linh đều có được thọ mệnh muôn đời bất diệt! Cho nên, các ngươi đã hiểu ra chưa, cái gọi là năm Thánh các ngươi … Bất quá là Ngụy Thần yếu nhất của Thần Giới, chỉ có ở lực lượng đạt tới cấp độ Thần Linh, căn bản không có lĩnh ngộ được pháp tắc tương ứng! Chỉ có Hư Thần mới có thể được xưng là Thần Linh chân chính, bởi vì Hư Thần là thành đạo từ pháp tắc, mà Ngụy Thần, không đủ kỳ lực! Thế giới này của các ngươi, chỉ là nội không gian của một Thần vương! Ta ngoài ý muốn mới đi vào một tòa lăng mộ của Thần vương, muốn đạt được cơ duyên, không nghĩ tới lại bị thi thể của Thần vương hút vào! Các ngươi cho rằng ta là tới chiếm lấy thế giới này của các ngươi? Chê cười, cho tới bây giờ ta chỉ có một ý tưởng, đó chính là rời đi nơi này! Cho dù là Thần vương, di thể cũng không thể trọn đời Bất Hủ, cuối cùng cũng có thời điểm hủy diệt! Các

ngươi nghĩ đến Ma Hải kia là cái gì? Ha ha ha!! Đó chính là thân thể Thần vương đang mục nát, bắt đầu ăn mòn nội thế giới! Đến lúc đó, các ngươi sẽ sụp đổ cùng di thể Thần vương! Cái này cũng là vận mệnh của các ngươi, vì di thể di thể mà sinh, cũng vì di thể Thần vương mà diệt!

Ầm!

Mọi người chỉ cảm thấy da đầu run lên, đầu bị chấn cho ầm ầm rung động, trong khoảng thời gian ngắn hoàn toàn không có ý nghĩ.

Thế giới của bọn họ không ngờ chỉ là nội thế giới của một vị cường giả, mà bọn họ cũng chỉ là sinh mệnh phụ thuộc sinh ra trong di thể vị cường giả kia.

Tuy rằng khoa trương thái quá, hoàn toàn phá hủy thế giới quan của bọn họ, nhưng còn sống đều là cường giả chân chính, có được đầu óc tĩnh táo cùng lịch duyệt uyên bác, sau khi bọn họ cẩn thận suy nghĩ, lại là lựa chọn tin Hắc Ám Ma Chủ.

Đối phương không cần phải … Lừa gạt bọn họ, hơn nữa, lời của đối phương cũng giải thích hợp lý rất nhiều chuyện.

Chu Hằng biết nhiều hơn so với người khác, bởi vì hắn vô luận là trình tự lực lượng hay độ cao pháp tắc cũng không yếu hơn Hắc Ám Ma Chủ, thiên địa này không trọn vẹn, pháp tắc không được đầy đủ. Vì cái gì?

Bởi vì đây không phải thiên địa chân chánh, mà chỉ là nội không gian của một vị Thần vương!

Bọn họ sinh tồn trong nội không gian hình thành ở trong Thần vương, tiếp xúc được chỉ là pháp tắc mà Thần vương lĩnh ngộ được, hơn nữa chỉ là một bộ phận, pháp tắc chân chính … Ở trong tử thủy tinh!

Hiện tại, Chu Hằng đương nhiên biết đó cũng không phải thủy tinh chân chánh!

Nên biết rằng, bọn họ đang ở trong nội không gian của một vị Thần vương, như vậy, hắc động duy nhất của hắn câu thông với cái gì?

ads

Di thể của Thần vương!

Tử thủy tinh … Hẳn là tinh hoa của vị Thần vương kia, có thể tăng trưởng lực lượng cùng tăng lĩnh ngộ pháp tắc lên, là vật mà Hắc Ám Ma Chủ chân chánh mong muốn!

Đúng vậy, Hắc Ám Ma Chủ tại sao bị di thể Thần vương hấp thu tiến vào trong không gian, nhất định là muốn phá mở di thể Thần vương, nhận được tinh hoa trong đó, kết quả Thần vương quá cường đại, cho dù là đã chết cũng có được uy năng lớn lao, hấp thu hắn vào nội không gian!

– Ngươi là Hư Thần!

Chu Hằng mở miệng nói, từ tin tức đối phương tiết lộ ra ngoài, khác biệt của Ngụy Thần cùng Hư Thần chỉ ở nắm giữ pháp tắc, mà lực lượng hẳn là ngang hàng, cái đó với sự chênh lệch của Thánh nhân và Hắc Ám Ma Chủ rất giống.

Hắc Ám Ma Chủ hơi hơi sửng sốt. Sau đó gật đầu, nói:

– Không tồi, ta đúng là Hư Thần! Thần Linh chân chính! Chu Hằng, hợp tác cùng ta, ta có thể dẫn dắt ngươi gầy dựng một mảnh thiên địa ở Thần Giới rộng lớn! Không cần lãng phí thời gian nữa, đợi cho di thể Thần vương hoàn toàn mục nát, tất cả mảnh vỡ Thần Hạch cũng sẽ thành tro!

Hắn cấp bách khó dằn nổi, mảnh vỡ Thần Hạch đúng là mục tiêu của hắn

Chu Hằng cười ha ha.

– Không sai, chúng ta quả thật chỉ là sinh mệnh sinh ra từ trong nội thế giới, nhưng ngươi thì như thế nào? Bất quá là Hư Thần nho nhỏ, ở trên ngươi còn có Hạ Vị Thần, còn có Trung Nguyên Thần, còn có Thượng Thiên Thần, còn có Thần vương! Ngươi có tư cách gì để kiêu ngạo? Bất quá là tên trộm mộ! Mà chúng ta, cũng có thể nói là hậu duệ của Thần vương, chúng ta nếu so với ngươi thì cao quý hơn nhiều rồi!

– Ở nội thế giới nơi pháp tắc không hoàn toàn này chúng ta đều có thể tu luyện tới cực hạn, như vậy, chỉ cần chúng ta rời khỏi thế giới này. Không gian trưởng thành của chúng ta há là ngươi có thể tưởng tượng? Ngươi chẳng qua chỉ dẫn trước một bước so với chúng ta, nhiều nhất chỉ có thể coi là một con chó, chó quả thật có thể tạm thời khi dễ cọp con, nhưng cọp con luôn luôn lớn lên thành Mãnh Hổ, đến lúc đó một ốn dã cẩu há có thể nói gì!

Chu Hằng nói tới say sưa, chẳng những khiến tinh thần mọi người đại chấn, cũng để cho Hắc Ám Ma Chủ vừa tức vừa giận!

Trộm mộ?

Tìm kiếm di phủ của cường giả không phải là sự tình từng võ giả cũng sẽ làm sao, như thế nào đến hắn lại thành trộm mộ? Nhưng mấu chốt là bắt kẻ trộm phải bắt tận tay a, hắn trộm mộ còn bị kéo vào trong di thể, nhược điểm này bị cầm lấy để nói ra, trên mặt chính là nóng tới lợi hại!

– Chu Hằng, ngươi căn bản không biết Thần Giới đáng sợ, không có ta chỉ dẫn, cho dù ngươi rời đi nội không gian này thì như thế nào, không toiws một tháng, một năm, ngươi sẽ bị người giết chết, cướp lấy Thần Hạch!

Hắn thẹn quá thành giận kêu to.

– Thần Hạch?

Chu Hằng nhướng mày, trong cơ thể hắn không có Thần Hạch gì.

– Ha ha! Ha ha ha ha!

Hắc Ám Ma Chủ đột nhiên cười to.

– Ta hiểu được! Ta hiểu được! Nơi này là nội thế giới, ngươi thành thần cũng không được đại đạo thiên địa tán thành, cho nên ngươi cũng không có hình thành Thần Hạch! Không hình thành Thần Hạch, liền không có cách nào rèn luyện Thần thể! Ha ha ha ha, ngươi nhiều nhất chỉ cường đại hơn một chút so với Ngụy Thần, một khi đã như vậy, ta liền giết ngươi trước, sau đó lấy hết mảnh vỡ Thần Hạch!

Hắc Ám Ma Chủ lộ ra vẻ lành lạnh.

Thạch Dương ba Thánh hai mặt nhìn nhau, sau khi bọn họ biết chuyện từ đầu đến cuối, đều động ý tưởng mỗi người đi một ngả với Hắc Ám Ma Chủ, bởi vì bọn họ là "Hậu duệ" của Thần vương, cao quý hơn không biết gấp bao nhiêu lần so với một Hư Thần!

Nhưng bọn họ hết lần này tới lần khác lại đắc tội với Chu Hằng, vẫn đứng ở mặt đối lập với Chu Hằng, bọn họ sợ sau khi đổi ý Chu Hằng không tiếp thụ bọn họ, vậy bọn họ liền thực sự chính là ngoại không phải người!

– Kẻ tiểu nhân mượn gió bẻ măng, a dua nhất định không có kết cục tốt!

Hắc Ám Ma Chủ phát ra một tiếng cười lạnh, ; đột nhiên ra tay đánh ba người Thạch Dương.

Thạch Dương ba người vừa giận vừa vội, bọn họ còn không có phản bội, như thế nào Hắc Ám Ma Chủ liền xuất thủ đánh bọn họ?

Không công bình! Thật quá mức!

Hắc Ám Ma Chủ lấy một địch ba, lại hoàn toàn chiếm cứ thượng phong, năm đó hắn bị trấn áp cũng là không nghĩ tới ở bên trong nội thế giới này, năm Thánh ban đầu là "trời sanh trời nuôi" không ngờ có thể điều động một bộ phận lực lượng của Thần vương, mới trấn áp hắn!

Nhưng sau khi ăn thiệt một lần, hắn há lại sẽ tái phạm?

Lúc trước Chu Hằng chiến ba Thánh, Hắc Ám Ma Chủ cũng không có nhúng tay, mà hiện tại Hắc Ám Ma Chủ chiến ba Thánh, Chu Hằng cũng không có nhúng tay, bởi vì hắn cũng không cần ba Thánh này trợ lực.

Hắn nối liền tất cả mọi chuyện từ đầu tới giờ một lần.

Vô số ức năm trước, một vị Thần vương biến mất. Bởi vì Thần Linh đều có được sinh mệnh vô tận, cho nên vị Thần vương này hoặc là chết trận, hoặc chính là vì tấn công cảnh giới cao hơn, nhưng không có thành công, lực lượng kinh khủng phản phệ, đánh chết một vị Thần vương!

Nói tóm lại, vị Thần vương này nhất định là chết!

Nhưng Thần vương quá cường đại, người đã chết, nhưng thân thể vẫn giữ một tia hoạt tính như cũ, nội không gian cũng vẫn tồn tại như cũ, giống như vũ trụ chân chính, bắt đầu uẩn dục sinh mệnh mới. Mà trong nội không gian vốn là có pháp tắc vận chuyển, từ đó tạo thành căn bản của đại đạo thiên địa,

thậm chí còn có một bộ phận lạc ấn của Thần vương vốn có.

Bởi vì chỉ là nội không gian của Thần vương, thiên địa này tuy rằng có thể nói là hoàn mỹ, nhưng cuối cùng cũng có giới hạn, hơn nữa pháp tắc không được đầy đủ, mất đi khả năng để sinh linh của nội thế giới dựa vào tu luyện để trở thành Thần Linh.

Chỉ có đại đạo thiên địa mới có thể lựa chọn năm Thánh để rót lực lượng vào trở thành Ngụy Thần, về phần tại sao chọn năm người này, vậy cũng có thể là bản năng của Thần vương có tác dụng.

Thậm chí, Chu Hằng còn có một phỏng đoán, Thần vương quá cường đại, cường đại đến mức hắn thậm chí có một bộ phận ý thức bất tử, chỉ là cũng không có cách nào sống lại, từng sợi ý thức của hắn bám vào trên thân một ít người ở nội thế giới, những người này liền sinh ra cường đại.

Tỷ như thần thú, tỷ như năm Thánh, mà huyết mạch của Chu gia tại sao cổ quái như vậy, chỉ sợ cũng không thoát được quan hệ với ý thức của Thần vương, nói không chừng chính là một luồng ý thức cường đại tương đương.

Có lẽ, vị Thần vương này còn muốn sống lại, để từng sợi thần thức phát triển trên người của sinh linh ở nội thế giới, nhưng đáng tiếc chính là, đã chết cuối cùng vẫn là đã chết, từng sợi thần thức chung quy cũng sẽ ma diệt trong năm tháng tang thương.

Hoặc là chỉ có năm Thánh ban đầu mới biết tình huống, bọn họ là Thánh nhân đời thứ nhất, sống vô số ức năm.

Nhưng người nội thế giới cũng không phải không thể hoàn toàn thành thần, đó chính là đánh vỡ quy tắc của tiểu thiên địa này, hình thành hắc động duy nhất, nối liền với di thể Thần vương, nhận được cái gọi là mảnh vỡ Thần Hạch, dựa vào nó để đánh vỡ pháp tắc trói buộc của tiểu thiên địa.

Nói cách khác, Chu Hằng chiếm được một bảo tàng của Thần vương!

– Chu Hằng, bản thánh nguyện ý thần phục ngươi, chỉ cần ngươi có thể mang bản thánh đi Thần Giới!

Đế Khuyết đột nhiên kêu lên.

Không phải hắn muốn chịu thua, thật sự là tình thế quá nguy hiểm, ba Thánh bọn họ liên thủ cũng bị Hắc Ám Ma Chủ đánh cho quân lính tan rã, bại vong chỉ là vấn đề thời gian, hơn nữa thời gian này tuyệt đối không phải rất lâu!

Thánh nhân bất tử, đó là bởi vì Thánh nhân là Ngụy Thần, phàm nhân làm sao có thể giết thần? Mà cấp độ lực lượng của Thánh nhân, lại bị quy tắc của tiểu thiên địa trói buộc, cũng giết không được nhau, liền có người nói Thánh nhân bất tử.

Nhưng Hắc Ám Ma Chủ không phải sinh linh trong trời đất nhỏ bé này, hơn nữa còn là Hư Thần!

Thần Linh chân chính, hoàn toàn nắm giữ pháp tắc!

Pháp tắc thương tổn mới là đả kích mang hủy diệt tính chân chính, thần hồn câu diệt, ngay cả cơ hội chuyển thế cũng không có!

Nếu không phải như thế, đường đường là Thánh nhân lại cầu xin trước mặt mọi người?

Chương 1142: Giết thánh

– Không có hứng thú!

Chu Hằng lắc đầu, cho dù Hắc Ám Ma Chủ không ra tay hắn cũng sẽ đích thân ra tay xử lý ba người Thạch Dương. Hiện tại Hắc Ám Ma Chủ nguyện ý làm thay hắn cũng không ngại.

– Hắc Ám Ma Chủ, chúng ta liên thủ xử lý người kia!

Thạch Dương thì vừa chống đỡ vừa la lớn.

– Không cần! Máu thịt của ba người các ngươi ta thu, có máu thịt của ba Ngụy Thần, dùng để xé trời hẳn là nắm chắc càng lớn hơn một chút!

Hắc Ám Ma Chủ lạnh lùng cự tuyệt, hắn muốn nhất tự nhiên là rời khỏi nội thế giới này, tránh cho cùng di thể Thần Vương cùng nhau vỡ nát!

Chớ nhìn hắn là Hư Thần, siêu cấp trâu bò, nhưng ở trước mặt lực lượng của cấp Thần Vương, một vạn hắn, một tỷ hắn cộng

lại đều không đủ xem, cho nên chuyện xé trời không cho phép trì hoãn.

Sinh linh trong nội thế giới đều là những tia máu thịt của Thần Vương biến thành, tự nhiên có một tia đặc tính, một chút xíu pháp tắc của bản thân Thần Vương. Cho nên huyết tế mới có thể cởi bỏ hết thảy cấm chế, chỉ cần đủ số lượng.

Càng là cường giả, pháp tắc Thần Vương ẩn chứa trong cơ thể càng nhiều, phá giải cấm chế cũng càng dễ dàng.

Đương nhiên, nhiều này cũng chỉ là chỉ người trong nội thế giới, so với bản thân Thần Vương thì như muối bỏ biển.

– Hoặc Thiên. Hắc Ám Ma Chủ chính là người ngoài, là kẻ địch chung của chúng ta. Các ngươi hiện tại khoanh tay đứng nhìn, đợi lát nữa liền đến phiên các ngươi xui xẻo!

Đế Khuyết chuyển sang Hoặc Thiên nói, hắn biết lực ảnh hưởng của Hoặc Thiên đối với Chu Hằng rất lớn.

Hoặc Thiên lạnh lùng không nói, từ khoảnh khắc ba người này "thông đồng" Hắc Ám Ma Chủ kia trở đi, cũng đã quyết định vận mệnh của bọn họ.

Đường là chính mình chọn, có tư cách gì oán trách người

khác?

Hắc Ám Ma Chủ quả thật cường đại, vẻn vẹn chỉ có ba thánh căn bản không đủ để chống lại hắn, cộng thêm hắn lần này hoàn toàn không bởi vì đất của tiểu thế giới mà sơ suất, chiến lực toàn bộ khai hỏa, ép cho ba thánh hoàn toàn không có sức đánh trả.

– Đi!

Ba người Thạch Dương đều lớn tiếng nói, còn chiến nữa bọn họ thật sự sẽ ngã xuống ở đây! Tuy rằng Hắc Ám Ma Chủ "vứt bỏ" bọn họ, Chu Hằng lại không chịu tiếp thu bọn họ, bọn họ người nào cũng không có biện pháp xé trời, nhưng dù sao tốt hơn hiện tại chết ở nơi này.

Về phần uy hiếp của Âm Ảnh Tử Linh, như vậy về sau hay nói!

Trước tránh thoát một kiếp này!

Ba người tách ra trốn, Hắc Ám Ma Chủ hơi do dự, đuổi theo hướng Đế Khuyết. Mà Chu Hằng thì dưới chân khẽ động, ngăn cản Thạch Dương.

Hắn có thể thả chạy Huyết Sát, nhưng Thạch Dương và Đế

Khuyết lại phải chết!

– Chu Hằng!

Thạch Dương nghiến răng nghiến lợi nói, trong giọng nói tràn ngập hận ý. Hắn sau khi vừa trở thành Thánh nhân liền bởi vì Chu Hằng mà ăn một chầu tát của Hoặc Thiên, cái hận này thủy chung khắc sâu trong lòng.

ads

– Nghiệt tự mình làm ra, vậy không nên đem trách nhiệm đẩy lên đầu người khác!

Chu Hằng nói, một tay thò ra, pháp tắc lưu chuyển.

– Hừ, bản thánh sợ ngươi sao?

Nói thì nói vậy nhưng Thạch Dương sau khi bổ ra một chưởng lại quay đầu chạy mất dép. Nói đùa à, Chu Hằng nghiễm nhiên cùng Hắc Ám Ma Chủ bằng vai phải lứa, ba thánh bọn họ đều không làm gì được Hắc Ám Ma Chủ, một mình hắn đấu Chu Hằng không phải là muốn chết sao?

– Chạy được sao?

Chu Hằng tiện tay vung lên, toàn bộ thiên địa ở trong mắt hắn đều là những ô lưới màu vàng, do hắn tùy ý chi phối.

Hắn phá vỡ quy tắc thiên địa, khác loại thành thánh. Điều này ý nghĩa cũng không đơn giản là chỉ trở thành Hư Thần, mà là hắn chân chính trở thành chủ nhân của tiểu thế giới này, ngự trị trên pháp tắc!

Thạch Dương mới vừa động lại phát hiện mình không ngờ đang đi ngược!

Điều này sao có thể?

Hắn khiếp sợ không hiểu, rõ ràng là đang chạy về phía trước, làm sao lại ngược lại xông về phía Chu Hằng?

Chu Hằng không nói, pháp tắc hóa kiếm, hướng về phía Thạch Dương chém qua.

Thạch Dương vội vàng tế chuyển đầu khô lâu đón đỡ, nhưng

pháp tắc trong vùng tiểu thiên địa này đều dưới sự khống chế của Chu Hằng, ở trước mặt hắn vận dụng bảo khí không phải là nói đùa sao? Đầu khô lâu phun ra sương tím đều đảo ngược, ngược hướng Thạch Dương mà đi.

– Cái gì…

Thạch Dương vội vàng thân hình rút lui, thần tình kinh hãi đến khó tin.

– Ở trong vùng thiên địa này, ta chính là vua!

Chu Hằng bình tĩnh nói, một chỉ điểm ra, ô lưới màu vàng hướng về phía Thạch Dương bao trùm cuốn tới, giống như lưới cá đem đối phương quấn gắt gao.

– Không, ta là Thánh nhân, ngươi không thể giết ta!

Thạch Dương không thể động đậy, không khỏi thất thanh kêu sợ hãi.

– Tất cả mọi người đều có thể chết, ngươi sao có thể ngoại lệ?

Chu Hằng một chỉ hạ xuống, ấn ở mi tâm Thạch Dương.

Thạch Dương lập tức miệng há một nửa, cũng không thể nói ra được nữa.

Khi Chu Hằng thu ngón tay về, cả người hắn ta đột nhiên thành tro, theo gió bay tán.

Hắn và Hắc Ám Ma Chủ quả thật đều chỉ là Hư Thần, nhưng ở trong vùng tiểu thế giới nay, Chu Hằng lại có thể điều động một bộ phận pháp tắc Thần Vương! Năm đó năm thánh đều có thể, Chu Hằng hiện tại phá vỡ trói buộc của tiểu thiên địa, tự nhiên càng thêm không có đạo lý không thể.

Ở trước mặt pháp tắc Thần Vương, Ngụy Thần cỏn con lại tính là cái gì?

Khi Chu Hằng xoay người lại, Hắc Ám Ma Chủ cũng giải quyết xong Đế Khuyết, tầm mắt hai người tiếp xúc, lập tức bùng lên một chùm tia lửa.

Hắc Ám Ma Chủ muốn giết Chu Hằng, bởi vì Chu Hằng thu được "truyền thừa" của Thần Vương, mảnh vỡ Thần Hạch chính là bảo vật hàng tỷ năm trước hắn đã muốn chiếm được! Mà Chu Hằng cũng muốn làm thịt Hắc Ám Ma Chủ, đối phương trước sau xuống tay đối với Hoặc Thiên và Hồng Nguyệt, suýt nữa khiến hai nàng vạn kiếp bất phục!

– Kỳ thật chúng ta cũng không có ân oán gì không giải được!

Hắc Ám Ma Chủ cười nói:

– Vì sao ngươi luôn không chịu cùng ta liên thủ?

– Bởi vì ngươi không xứng!

Chu Hằng lắc lắc ngón tay, theo thời gian hắn khác loại thành thánh cànglâu, hắn cũng càng ngày càng nhiều cảm ứng được sự vĩ đại của vùng thiên địa này! Không, vĩ đại không phải là vùng thiên địa này mà là chủ nhân sáng tạo ra nó!

Ở trước mặt vị Thần Vương này, Hắc Ám Ma Chủ căn bản ngay cả xách giày đều không xứng!

Chu Hằng nhất định phải giết hắn, nhưng trong lòng lại không coi hắn là đối thủ nữa.

Không xứng!

Một Hư Thần – một Hư Thần trộm mộ, có tư cách gì bị Chu Hằng coi là đối thủ?

Đối thủ của hắn vẫn đều là những thiên kiêu thiên phú trác tuyệt kia!

Về sau, cũng sẽ là thần tử của Thần Giới!

Tuyệt đối không bao gồm Hắc Ám Ma Chủ ở trong đó!

– Ngươi còn chưa trải qua thiên kiếp gột rửa, đạt được sự thừa nhận của thiên địa đại đạo, căn bản không thể tính là Thần Linh chân chính. Có tư cách gì miệt thị ta?

Hắc Ám Ma Chủ rất không phục nói.

Ở trong mắt hắn đám người Chu Hằng càng thêm thấp kém, chỉ là sâu một từ trong một cỗ thi thể diễn sinh ra mà thôi!

Chu Hằng cười nhạt, không có hứng thú cùng hắn ta tranh luận xuất thân, huyết thống. Hắn nói:

– Danh hiệu Hắc Ám Ma Chủ này chỉ là ngươi tự thêm cho mình hả? Nếu không, với tu vi Hư Thần Cảnh của ngươi, dám lấy danh hiệu như vậy hoàn toàn là bị người phút giây giết chết!

– Ngươi…

Hắc Ám Ma Chủ lúc này thật đúng là bị tức mà câm.

Có một số ngoại hiệu quả thật là không thể lấy lung tung, tỷ như thiên hạ chí tôn, vũ trụ đệ nhất, loại ngoại hiệu này hoàn toàn chính là thèm ăn đòn! Hắc Ám Ma Chủ cũng giống như vậy, "chủ" có thể dùng loạn sao?

Chu Hằng khoát tay, nói:

– Ta không có hứng thú biết danh hiệu chân chính của ngươi, dù sao ngươi phải chết ở chỗ này!

– Ha ha, ngươi thật đúng là nói khoác không biết ngượng!

Hắc Ám Ma Chủ cười lạnh:

– Nếu ngươi thủy chung gian ngoan mất linh, như vậy chỉ có thể gặp nhau bằng bản lĩnh thật!

Hắn dẫn đầu ra tay, một chưởng chụp ra, vô tận tối tăm lưu chuyển.

Chu Hằng một quyền đón đỡ, ánh sáng thần thánh chiếu rọi, tất cả tối tăm đều như tuyết đun nóng, trong nháy mắt liền biến mất sạch sẽ.

Một quyền đối một chưởng!

Ầm!

Hai người cùng lui, trừ phương diệt pháp tắc, lực lượng của hai người chênh lệch vô cùng.

Nhưng, trên nắm tay của Chu Hằng lại xuất hiện những vết rạn, sau đó rịn máu tươi, chảy không ngừng.

– Ha ha ha, quả nhiên. Ngươi chưa trải qua thiên kiếp, chưa hình thành Thần Hạch, liền không có Thần thể!

Hắc Ám Ma Chủ lạnh lẽo nói:

– Hư Thần tổng cộng ba trọng thiên, ta bị vây khốn nhiều năm như vậy cũng không lãng phí thời gian vô ích. Tuy rằng lực

lượng của ta bị giới hạn bởi vùng tiểu thiên địa này, nhưng lĩnh ngộ pháp tắc của ta đã đạt tới Hư Thần nhị trọng thiên!

– Tuy rằng ta còn chưa vượt qua thiên kiếp, lại có thể có hạn sử dụng lực lượng pháp tắc của Hư Thần nhị trọng thiên!

– Ngươi vừa mới bước vào Hư Thần cảnh, có tư cách gì nói muốn giết ta?

Chu Hằng mỉm cười, lật tay lấy ra một khối thủy tinh tím, nói:

– Chỉ bằng cái này!

Hắn ở trước mặt Hắc Ám Ma Chủ đem khối thủy tinh tím này dung hợp vào trong cơ thể của mình.

– Không…

Hắc Ám Ma Chủ đau lòng kêu lên, đây nhưng là mảnh vỡ Thần Hạch, bao hàm tinh hoa tu luyện của một vị Thần Vương! Mặc dù chỉ là một khối nhỏ nhỏ bé không đáng kể, nhưng hắn đã đem toàn bộ Thần Hạch coi là tài sản riêng của hắn, cử động của Chu Hằng khiến hắn nổi lên một loại phẫn nộ bị ăn trộm.

– Của ta! Của ta! Của ta!

Hắn xông về phía Chu Hằng.

Chu Hằng ung dung ứng phó, một quyền đánh ra, không hề yếu thết cứng đối cứng với đối phương.

Hắn quả thật ở độ cao pháp tắc tạm thời kém hơn đối phương, nhưng mảnh vỡ Thần Hạch lại có thể bù lại hết thảy!

Hắn phải làm, chính là tận khả năng dung hợp thủy tinh tím, tăng lên lực lượng và nắm giữ pháp tắc của mình.

Một khối, hai khối, ba khối. Sau khi hắn khác loại thành thánh, tốc độ dung hợp thủy tinh tím tăng lên thật lớn, giống như cá voi hút nước, khẩu vị lớn đến khủng bố!

Hắc Ám Ma Chủ có thể rõ ràng cảm ứng được lực lượng của Chu Hằng đang tăng lên, mà oai pháp tắc cũng càng ngày càng cường đại!

Đang đuổi theo hắn!

Hắn đau lòng đến quả thật đang rỉ máu!

Những lực lượng, pháp tắc lĩnh ngộ này đều nên là của hắn! Của hắn!

– Không cho phép ngươi ăn cắp lực lượng của ta nữa!

Hắn hét lớn, song chưởng rung lên, từng đợt tối tăm tuôn trào mẩ.

– Thật là buồn cười!

Chu Hằng lắc đầu, đầy vẻ khinh thường.

Bình thường người ôm tâm tính diệt sạch sinh linh hoặc là kẻ điên hoặclà tuyệt đại kiêu hùng, nhưng Hắc Ám Ma Chủ bất đồng. Hắn vừa không phải là kẻ điên càng không phải là kiêu hùng, hắn chỉ là một nhân vật nhỏ của Thần Giới, bởi vì lòng tham bị hút vào nơi này mà thôi.

Một người nhỏ, ngươi có thể trông cậy hắn sẽ có khí phách gì sao?

Hắc Ám Ma Chủ mạnh, chỉ là vùng tiểu thiên địa này bị giới

hạn bởi pháp tắc Thần Vương, mọi người đều không thể vượt qua ranh giới Thần Linh này mà thôi. Ngay cả năm thánh đều không phải là chính mình tu luyện, mà là thiên địa ban cho.

Cũng giống như một người bình thường tiến vào nước tí hon, như vậy sức chiến đấu khẳng định là tăng vọt không người có thể địch, nhưng đó cũng không phải là thực lực của hắn chân chính tăng lên, mà là hoàn cảnh thay đổi, đối thủ yếu đi!

Hắc Ám Ma Chủ vẫn chỉ là kẻ trộm mộ bắt gà trộm chó triệu năm trước mà thôi!

Cùng loại người giẻ rách này có gì phải nói nhảm?

Chu Hằng gia tăng dung hợp thủy tinh tím, chỉ cần hắn ở lĩnh ngộ pháp tắc có thể ngang hàng đối phương, như vậy ưu thế của hắn thân là "địa chủ" liền có thể hoàn toàn phát huy ra.

– Không… không… không…

Hắc Ám Ma Chủ hét lớn như tâm thần, Chu Hằng càng ngày càng mạnh!

Chương 1143: Xé trời

Chu Hằng có mảnh vỡ Thần Hạch duy trì, chẳng những thực lực tăng lên như bay, hơn nữa thương thế cũng lập tức khép lại!

Đổi là một người khác đương nhiên không có khả năng dễ dàng hấp thu như vậy. Dung hợp Thần Hạch của một vị Thần Vương, cho dù chỉ là một bộ phận mảnh vỡ nho nhỏ, nhưng Thần Vương dù sao cũng là Thần Vương, lực lượng, pháp tắc cần phải dựa vào thời gian để luyện hóa "dã tính" trong đó từng chút một.

Nhưng Chu Hằng bất đồng, hắn khác loại thành thánh, kết nối thân thể Thần Vương, tương đương với đem ý chí của mình nhập vào, như vậy hắn muốn dung hợp mảnh vỡ Thần Hạch có gì khó khăn?

Đây chính là của chính hắn!

Hắc Ám Ma Chủ càng đánh càng tuyệt vọng, đối thủ như vậy hắn làm sao có thể chiến thắng?

Hoàn toàn chính là đang gian dối!

Không đánh nữa! Còn đánh nữa cũng không có ý nghĩa gì, hắn ngay cả lúc Chu Hằng yếu nhất đều không thể giết chết, như vậy theo đối phương càng ngày càng mạnh hắn tự nhiên càng thêm không có biện pháp!

Tốt xấu đã sưu tập đủ sinh linh, đủ để xé trời rồi!

Không chiếm được Thần Hạch tuy rằng đáng tiếc, nhưng có thể rời khỏi đã là việc vui lớn rồi, hắn đã bị vây khốn triệu năm, chịu đủ rồi!

Đi!

Hắc Ám Ma Chủ lập tức xoay người bỏ chạy. Hắn trâu bò cũng chỉ là ở trong tiểu thiên địa này mà thôi, tuy rằng hắn cũng là Thần Linh, lại là tồn tại tầng dưới chót của Thần Giới, tôn nghiêm mặt mũi gì gì đó, như vậy chờ thực lực cường đại mới đi nghĩ!

Hiện tại, trước rời khỏi địa phương quỷ quái này rồi tính!

Chu Hằng hừ lạnh một tiếng, ngón tay đong đưa, từng đạo ô lưới màu vàng hướng về phía Hắc Ám Ma Chủ quấn tới.

Tuy nhiên, Hắc Ám Ma Chủ dù sao không phải Thạch Dương có thể sánh bằng, ô lưới màu vàng chỉ có thể giằng co hắn lại không thể đem hắn hoàn toàn vây khốn. Hắc Ám Ma Chủ chỉ là thân hình khựng lại, nhưng ngay sau đó hắn liền tránh thoát, tiếp tục đi tới.

Nhưng ô lưới màu vàng có bao nhiêu?

Đây kỳ thật chính là pháp tắc thiên địa, tuy rằng nơi này là vùng đất khởi nguồn thiên địa, pháp tắc cực độ hỗn loạn, nhưng với năng lực của Chu Hằng hiện tại vẫn có thể điều động tự nhiên.

Hắc Ám Ma Chủ cất bước khó khăn, dường như người thường đi ở trong đất tuyết sâu cả thước, mỗi bước đi tới đều phải bỏ ra sức lực thật lớn.

Kết quả như vậy chính là, hắn bỏ năm phút đồng hồ không ngờ chỉ đi ra trăm dặm!

Vẻn vẹn trăm dặm!

Cho dù là cường giả cấp Hắc Động một bước cũng có thể bước ra vạn dặm, nhưng Hắc Ám Ma Chủ 5’ đồnghồ mới ra được trăm dặm, cái này phải chậm cỡ nào hả?

ads

Đám người Hoặc Thiên đều bật cười, nhìn một người cường đại hơn xa mình với tốc độ gần như ốc sên dốc sức chạy như điên, cảm giác vui vẻ này thật sự quá đã, muốn không cười cũng không được.

Hắc Ám Ma Chủ hiển nhiên cũng ý thức được điểm ấy, hắn đột nhiên quay đầu nói:

– Chu Hằng, giữa chúng ta cũng không có ân oán không giải được, ta làm hết thảy cũng chỉ là vì rời khỏi nơi này, ngươi hà tất đau khổ chèn ép?

– Sai rồi, giữa chúng ta quả thật có ân oán không giải được!

Chu Hằng trầm giọng nói, hắn tuyệt đối sẽ không tha thứ Hắc Ám Ma Chủ. Bởi vì dưới sự mê hoặc của Hắc Ám Ma Chủ, Thiên Mệnh Chân Quân mới trước sau hạ độc thủ đối với Hoặc Thiên và Hồng Nguyệt!

– Hừ!

Hắc Ám Ma Chủ không nói động được Chu Hằng, trên mặt cũng thu hồi biểu tình tức giận, lạnh lùng nhìn Chu Hằng.

Trận tử chiến này là khó tránh khỏi!

Nhưng làm sao đánh?

Hắc Ám Ma Chủ trong lòng hoàn toàn không tự tin, đối phương tay cầm đống lớn mảnh vỡ Thần Hạch, trời sinh liền đứng ở thế bất bại, hơn nữa sẽ càng đánh càng mạnh. Đối thủ như vậy nghĩ thôi cũng sẽ hộc máu!

Đột phá! Vẫn là phải nghĩ biện pháp đột phá! Đây là một đối thủ không thể chiến thắng!

Hắc Ám Ma Chủ cùng lúc bày ra tư thái tử chiến, cùng lúc lại đang vận chuyển pháp tắc. hắn muốn mở ra một cái cửa truyền tống khoảng cách xa, trực tiếp đem chính mình truyền tống đến địa phương lúc trước thu thập tỷ tỷ sinh linh.

Chân thân hắn đã thoát khốn, có thể tiến hành huyết tế xé trời rồi!

Chu Hằng cất bước mà ra, mộtquyền đánh ra, lực lượng và

pháp tắc hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ. Uy lực so với khi vừa mới đột phá ít nhất tăng lên gấp ba!

Hắc Ám Ma Chủ vừa tị vừa hận, hắn cho rằng những mảnh vỡ Thần Hạch này hẳn đều thuộc về hắn, hiện tại lại bị Chu Hằng đánh cắp dùng để đối phó hắn. Nhưng hận nữa thì lại thế nào, hắn vô kế khả thi.

Hắn một bên nghênh chiến Chu Hằng, một bên âm thầm chuẩn bị cửa truyền tống. Hết thảy đều làm được phi thường bí mật, dù là Chu Hằng đều không có phát giác!

Bỗng nhiên hắn nhấc tay, trước người đã xuất hiện một cái cửa ánh sáng!

Chu Hằng nhướng mày, ngón tay vạch ra, vạn ngàn ô lưới màu vàng lại cuốn về phía Hắc Ám Ma Chủ. Nhưng như vậy chỉ làm tốc độ của Hắc Ám Ma Chủ thoáng chậm lại giây lát, cuối cùng không thể ngăn cản hắn tiến vào trong cửa ánh sáng!

Vút – cửa ánh sáng chợt nhoáng lên rồi mất, Hắc Ám Ma Chủ đã biến mất dạng.

Chu Hằng hừ một tiếng, tâm niệm đẩy ra, thần thức trong nháy mắt bao phủ toàn bộ Minh giới!

Nơi đây tương đương với nội thế giới của hắn!

Tìm được rồi!

Chu Hằng "nhìn" thấy Hắc Ám Ma Chủ xuất hiện ở trên một tinh cầu, mà nơi đó có vô số Tiên Cư bị phong ấn!

Hắc Ám Ma Chủ muốn xé trời!

– Đi!

Tay Chu Hằng cuốn một cái, đem những người còn lại đều bao bọc lại, cất bước một cái thân hình lập tức biến mất khỏi vùng đất khởi nguồn thiên địa, mà khi một chân kia theo kịp, hắn đã đạp chân lên trên tinh cầu cùng Hắc Ám Ma Chủ.

– Chu Hằng, ngươi không ngăn cản được ta!

Hắc Ám Ma Chủ cười điên cuồng, chỉ cần rời khỏi nội thế giới này, ưu thế của Chu Hằng liền không còn sót lại chút nào. Tuy rằng điều này cũng nghĩa là hắn cũng không thể đạt được Thần Hạch của Thần Vương nữa!

Nhưng chỉ cần bảo vệ tính mạng, ngày sau thế nào sẽ còn có

cơ hội. Trung Nguyên Thần, Thượng Nguyên Thần đã chết nhiều mà, đối với hắn mà nói kỳ thật hiệu quả so với Thần Vương cũng không kém bao nhiêu, bởi vì đều cường đại hơn hắn không biết bao nhiêu tỷ lần.

Bùng! Bùng! Bùng!

Hắn liên tục ra tay, đem từng kiện Tiên Cư chấn vỡ, lực lượng khủng bố lưu chuyển, sinh linh bên trong lập tức trong nháy mắt bị đánh chết, vô số máu tươi vãi trên bầu trời.

– Hừ!

Chu Hằng giận dữ. Cho dù những sinh linh này cuối cùng khó thoát khỏi số chết, sẽ theo sự hủy diệt của thân thể Thần Vương mà hủy diệt, nhưng cũng tuyệt đối không phải là kết quả như vậy, bị người coi là tế phẩm xương cốt không còn.

Hắn ra tay.

Hắc Ám Ma Chủ lại không hề có ý tứ cứng đối cứng với hắn, đánh lại đánh không chết, còn đánh cái gì! Hắn ta hiện tại chỉ có một ý niệm, cũng là ý niệm duy nhất bị trấn áp triệu năm qua, đó chính là rời khỏi nơi này.

Vô số Tiên Cư bị chấn vỡ, sinh linh bên trong trong nháy mắt

bị giết chết, căn bản không có một chút năng lực phản kháng.

Máu tươi rơi vãi, hình thành một vùng biển máu!

Thoáng cái liền chết 1tỉ sinh linh!

– Ha ha ha ha, Thần Giới, ta sắp trở về!

Hắc Ám Ma Chủ càng trở nên điên cuồng. Hiện tại thực lực của Chu Hằng cũng không yếu hơn hắn, nhưng muốn ngăn cản hắn giết người lại là tuyệt đối không có khả năng làm được.

Chênh lệch của song phương cũng không lớn đến mức ấy.

Chỉ thời gian mấy phút hắn liền phá hủy gần nửa Tiên Cư, mà khi hắn đem tất cả Tiên Cư đều phá hủy, như vậy thiên địa sẽ bị tế nứt ra một lỗ hổng – thông đạo rời khỏi nội thế giới này.

Chu Hằng ra tay càng gấp, nhưng hắn muốn trong mấy phút xử lý một Hư Thần cũng là chuyện hoàn toàn không có khả năng.

– Ngươi không ngăn cản được ta!

Hắc Ám Ma Chủ quát lớn.

– Vậy thì sao!

Chu Hằng thét dài một tiếng, từng quyền đánh ra, hắn không phải là Thánh nhân, không có chí lớn lòng bao la thiên hạ, chỉ cầu có thể bảo hộ người bên cạnh là được.

Hắn chỉ muốn đánh chết Hắc Ám Ma Chủ!

Bốp! Bốp! Bốp!

Càng ngày càng nhiều Tiên Cư bị chấn nát, toàn bộ tinh cầu hoàn toàn biến thành hải dương đỏ thẫm, máu sền sệt là màu sắc duy nhất.

– Thành! Thành rồi! Ta sắp rời khỏi nơi này!

Hắc Ám Ma Chủ chấn vỡ một nhóm Tiên Cư cuối cùng, trên mặt tràn đầy biểu tình chờ mong.

Nhưng… cái gì cũng không xảy ra!

Không có thiên địa nứt ra, vẫn như lúc trước!

– Tại sao lại như vậy!

Hắc Ám Ma Chủ lập tức hồn bay phách lạc, chẳng lẽ là quy mô huyết tế còn chưa đủ? Không có khả năng! Gần trăm năm nay, hắn hóa thân tự mình giám sát, tuyệt đối đã đem ít nhất 90% sinh linh tam giới đều thu thập lại đây!

Nhưng vì sao không xuất hiện thiên địa nứt ra?

Ầm! Ầm ầm!

Biến hóa tới!

Nhưng cũng không phải là tới từ bầu trời mà là từ dưới đất!

Bùng!

Biển máu nổ tung, vô số Âm Ảnh Tử Linh vọt ra!

TêXé trời! Tất cả mọi người đều biến sắc!

Nơi này cũng không có Trấn Hải Kim Cô Bổng trấn áp, tất cả Âm Ảnh Tử Linh đều không chịu bất kỳ ảnh hưởng, có thể phát huy ra chiến lực mạnh nhất!

Rõ ràng là xé trời, sao lại chạy ra Âm Ảnh Tử Linh?

Chu Hằng nhắm hai mắt lại, sau khi dùng thần thức cảm ứng một chút, lập tức bừng tỉnh.

Huyết tế – chẳng những có thể phát trừ bất kỳ cấm chế, còn có thể thúc đẩy Ma Hải thành hình!

Máu tươi đại biểu cho tử vong, đại biểu cho phá hoại, cái này cùng Ma Hải là nhất mạch tương thừa! Hắc Ám Ma Chủ ngàn không nên, vạn không nên ở trên một tinh cầu tiến hành huyết tế! Trăm năm trôi qua, Ma Hải hình thức ban đầu đã sắp thành hình, lại gặp phải loại huyết tế hoàn toàn có thể xé trời này, lập tức gây nên kịch biến!

Thân thể Thần Vương đang gia tốc hoại tử!

Âm Ảnh Tử Linh này đại biểu cho tử khí trong cơ thể Thần

Vương, khi chúng nó hoàn toàn tràn ngập nội thế giới này, chính là lúc chung kết hết thảy! Hơn nữa, cho dù là đem những Tử Linh này giết sạch cũng vô dụng, bởi vì chúng nó là do thân thể Thần Vương chuyển hóa mà đến, chúng nó chết hết cũng đại biểu cho thân thể Thần Vương hoàn toàn diệt vong!

Không có thân thể duy trì, nội thế giới làm sao tồn tại?

Cho nên nói, tiểu thế giới này số đã định là sẽ hủy diệt!

Không có thứ gì vĩnh hằng bất diệt, chết hết thì sinh ra, vô tận tuần hoàn, đây mới là vận chuyển của đại đạo thiên địa.

Âm Ảnh Tử Linh ra hết, loại huyết tế quy mô này tuyệt đối là mở ra một lỗ hổng thật lớn, Âm Ảnh Tử Linh trào ra nhiều đến thái quá, chính là Tử triều siêu cấp, hơn nữa còn là Tử Triều siêu cấp trong Tử Triều siêu cấp

Ma Hải trong nháy mắt xuất hiện, với toàn bộ tinh cầu làm trung tâm, hướng về phía vũ trụ mịt mờ lan tràn.

Huyết tế không xé trời lại điên cuồng thúc đẩy Ma Hải hình thành, mở rộng. Đây nhưng là tụ tập hơn 90% sinh linh tam giới, toàn bộ hóa thành tử khí thúc đẩy Ma Hải trưởng thành, khiến cho Ma Hải này trong nháy mắt liền vượt qua tinh vực bốn đại Thần thú tọa trấn!

Âm Ảnh Tử Linh vừa xuất hiện, lập tức không phân biệt địch ta phát động công kích với tất cả mọi người, bao gồm Chu Hằng, Hắc Ám Ma Chủ, bao gồm những người khác.

Chu Hằng phất tay đem những người khác đều thu vào không gian đan điền của mình. Hắn hiện tại đã khác loại thành thánh, không gian đan điền có thể diễn hóa thành một cái thế giới chân thật, sinh linh tiến vào trong đó sẽ không tử vong nữa.

– A…

Hắc Ám Ma Chủ lâm vào khổ chiến, Âm Ảnh Tử Linh cũng sẽ không có bất kỳ lòng sợ hãi, dù cho hắn là Hư Thần thì lại thế nào? Vô số Âm Ảnh Tử Linh vây đuổi chặn, đem đường tiến thối của hắn hoàn toàn chặt đứt.

Rất tốt!

Chu Hằng mở ra hắc động duy nhất, ánh sáng thần thánh chiếu rọi, Âm Ảnh Tử Linh đều tan rã. Hắn đánh về phía Hắc Ám Ma Chủ.

Tên kia tự ăn quả đắng!

Chương 1144: Ma Hải thành hình

– Chu Hằng, ngươi quá hèn hạ!

Hắc Ám Ma Chủ vừa chống đỡ Âm Ảnh Tử Linh vô cùng vô tận vừa mắng chửi Chu Hằng.

Hèn hạ?

– Ngươi đây là tự ăn quả đắng!

Chu Hằng lắc lắc đầu, cùng loại nhân vật nhỏ này căn bản là không có gì để nói – hắn một mực cho rằng đại ma đầu bị nguyên năm thánh trấn áp chính là tuyệt thế kiêu hùng, không nghĩ tới chỉ là một nhân vật nhỏ bởi vì trộm mộ đi lầm vào. Tuy rằng Hắc Ám Ma Chủ lúc đó thực lực có thể ngạo thị tam giới, nhưng từ tâm tính mà nói hắn ta quả thật chỉ là một nhân vật nhỏ.

Cùng một nhân vật nhỏ có gì phải nói nhảm, cho dù giết Chu Hằng cũng không thấy có cảm giác vinh quang gì, vẫn là mau chóng làm thịt, sau đó rời khỏi nơi này!

Hắc Ám Ma Chủ tiến hành trận huyết tế này chẳng những không xé trời thành công ngược lại đem pháp tắc bảo hộ tiểu thiên địa này hàon toàn phá hỏng, hiện tại lượng lớn Âm Ảnh Tử Linh đang thông qua lỗ hổng như vậy trào ra.

Đây là tử khí trên người vị Thần Vương kia, một khi tử khí hoàn toàn lan tràn, như vậy di thể của hắn cũng sẽ trở về cát bụi. Đây là một quá trình không thể nghịch chuyển!

Dù là Chu Hằng cũng không có biện pháp!

Hắn làm sao có thể chống lại lực lượng cấp Thần Vương?

Bởi vậy, biện pháp giải quyết duy nhất của hắn chính là rời khỏi nơi này. Không giống Hắc Ám Ma Chủ, hắn toàn diện tiếp nhận quyền khống chế của vùng thiên địa này, muốn mở trời chạy ra ngoài thật sự không khó.

– Giúp ta một lần ra ngoài, ta cũng không muốn mảnh vỡ Thần Hạch nữa, ta có thể giúp ngươi. Thật, ta có thể giúp ngươi!

Hắc Ám Ma Chủ khẩn cầu Chu Hằng.

Đây thật là một nhân vật nhỏ, đổi là bất kỳ một kiêu hùng nào tuyệt đối sẽ chỉ khẳng khái chịu chết, làm sao sẽ cầu khẩn kẻ

địch của mình? Huống chi kẻ địch này vẫn là “con kiến”, “sâu một” mà hắn ta một mực xem thường?

– Ta chỉ có hứng thú đối với tính mạng của ngươi!

Chu Hằng phớt lờ, hai quyền liên tục đấm, sau khi không ngừng dung hợp thủy tinh tím, bất kể là lực lượng hay là độ cao pháp tắc hắn đã không yếu so với Hắc Ám Ma Chủ.

Mà hắn kế tục một bộ phận đặc tính của Thần Vương, trời sinh khắc chế Âm Ảnh Tử Linh, tương đương với đang cùng Âm Ảnh Tử Linh liên thủ đối chiến Hắc Ám Ma Chủ. Điều này không thể nghi ngờ khiến Hắc Ám Ma Chủ vô cùng khó chịu.

ads

Cho dù hắn là Hư Thần thì lại thế nào, oai pháp tắc có thể nhẹ nhàng giết chết Âm Ảnh Tử Linh thì như thế nào. Tử Linh này thật sự quá nhiều, căn bản giết không hết! Hơn nữa, nguy hiểm chân chính cũng không phải là những Âm Ảnh Tử Linh này, mà là Ma Hải mở rộng. Một khi nhét đầy nội không gian này, nghĩa là một phần sinh cơ cuối cùng của thân thể Thần Vương cũng sẽ hao hết, đến lúc đó lực lượng hủy diệt cuốn qua, Hư Thần cỏn con lại làm sao có thể chống lại lực lượng của Thần Vương?

Hơn nữa, còn có một Chu Hằng thực lực không hề thua kém hắn ở bên cạnh không ngừng oanh kích. Đây mới là chán ghét

nhất, mỗi một đòn đều khiến hắn không thể không toàn lực ứng phó!

Hắn càng không dám bị Chu Hằng đánh trúng. Đây nhưng là cường giả cùng cấp, bị Chu Hằng đánh trúng một cái tất nhiên sẽ bị thương nặng. Nhưng chỉ riêng một Chu Hằng là có thể chống lại hắn, huống chi còn có nhiều Âm Ảnh Tử Linh như vậy?

Đám Tử Linh này nhưng là có đặc tính xuyên thấu phòng ngự, dưới sự không đâu không vào của chúng, Hắc Ám Ma Chủ đã vết thương lớp lớp. Tuy rằng đều là thương da thịt, nhưng bởi vì bị Âm Ảnh Tử Linh rạch ra, phía trên lây dính tử khí, như vậy làm sao có thể dễ dàng khép lại?

Hắc Ám Ma Chủ toàn thâm đẫm máu, hai mắt tóe hung quang, tiếp tục như vậy hắn sẽ chết ở chỗ này!

Điều này khiến hắn làm sao cam lòng?

Chết ở trong cơ thể một người chết? Cho dù là người chết này là Thần Vương cũng không được!

Hắn đánh ra một quyền ngăn cản công kích của Chu Hằng,

liều mạng ăn vô số Âm Ảnh Tử Linh oanh kích, không ngờ phóng về phía đáy Ma Hải.

Hắn muốn mạo hiểm xuyên qua đáy Ma Hải! Bởi vì đó là chỗ quy tắc thiên địa đứt đoạn, nói không chừng liền có thể rời khỏi tiểu thiên địa này, chỉ là quá mạo hiểm. Lúc trước hắn cũng từng nếm thử, nhưng còn chưa đi được một nửa liền bị Âm Ảnh Tử Linh điên cuồng tràn ra ép trở về.

Lúc đó tình huống thiên địa lại không hỏng bét như vậy, cũng không có Chu Hằng đuổi sát sau mông hắn. Hắn tự nhiên không dám lấy cái mạng nhỏ của của mình mạo hiểm, nhanh chóng vòng trở về.

Nhưng hiện tại… hắn không có lựa chọn khác!

Ở lại chỗ này nhất định chỉ có một con đường chết! Hoặc là bị Chu Hằng đánh chết hoặc là bị cùng chết khi nội không gian hủy diệt.

Chu Hằng không chút do dự triển khai truy kích, ở trong vùng thiên địa này hắn hoàn toàn vô địch. Bất kể là Âm Ảnh Tử Linh hay là Hắc Ám Ma Chủ đều không thể tạo thành một chút xíu uy hiếp đối với hắn.

Pháp tắc thiên địa đều trong sự khống chế, hắn một bước vạn dặm, đã đuổi kịp Hắc Ám Ma Chủ, một quyền vung ra đánh tới.

– Khinh người quá đáng!

Hắc Ám Ma Chủ xoay người chống đỡ một cái lại lập tức xoay người chạy, tốc độ như bay.

Hắn tuyệt đối không thể bị Chu Hằng dây dưa!

Tốc độ Hắc Ám Ma Chủ như bay, nguyên bản với tốc độ của hắn muốn tới tâm tinh cầu nhiều nhất chính là chuyện trong phút giây, nhưng hiện tại nơi này lại háo thành Ma Hải, tràn ngập Âm Ảnh Tử Linh, dù cho hắn là Hư Thần thì lại thế nào, vẫn như cũ cất bước khó khăn!

Ầm! Ầm! Ầm!

Chu Hằng không chút lưu tình hai quyền đấm loạn, khiến cho thân hình Hắc Ám Ma Chủ nghiêng ngả lảo đảo, bị rất nhiều Âm Ảnh Tử Linh thừa cơ cào ra vô số vết thương trên người.

Tuy nhiên, đối với Hắc Ám Ma Chủ đã bất chấp mọi giá mà nói lại là đã không có đường lui, hoặc là xông ra hoặc là chết!

Hắn không muốn chết, cho nên hắn nhất định phải xông ra!

Người trong cơn tuyệt vọng hoặc là mất hết ý chí chiến đấu hoặc là đỏ mắt liều mạng. Hắc Ám Ma Chủ hiển nhiên lựa chọn loại thứ hai.

Hắn dù sao cũng là Hư Thần, hơn nữa còn đạt tới nhị trọng thiên, mạnh mẽ cũng không chỉ là lực lượng, pháp tắc cũng đạt tới khoảng 10 vạn bước. Điều này khiến hắn có được lực sát thương hoàn toàn đối với Âm Ảnh Tử Linh.

Một chưởng đẩy ra, phía trước liền bị dọn trống hoàn toàn!

Đáng tiếc ngày vui ngắn chẳng tầy gang!

Âm Ảnh Tử Linh 30 bước xuất hiện, hơn nữa còn không phải là mấy con mười con, mà là mấy ngàn, mấy vạn!

Lực lượng pháp tắc chung quy cũng là có hạn, một chưởng xuống dưới có thể đánh chết tuyệt đại bộ phận, nhưng chung quy sẽ có mấy con trở thành cá lọt lưới, hướng về phía Hắc Ám Ma Chủ tiếp tục tấn công.

Hơn nữa, đây nhưng là đáy Ma Hải, số lượng Âm Ảnh Tử Linh nhiều đến giận sôi, giết mấy ngàn con lại có mấy vạn con tới bổ sung!

Hắc Ám Ma Chủ đã bắt đầu nôn ra máu, bởi vì hắn không chỉ là phải đối kháng Âm Ảnh Tử Linh còn phải ứng phó uy hiếp lớn hơn – Chu Hằng! Chỉ riêng một Chu Hằng đã đủ khiến hắn sứt đầu mẻ trán, huống chi hiện tại lại tới nhiều Tử Linh bậc cao như vậy?

Mà càng khiến Hắc Ám Ma Chủ hộc máu chính là, phía trước lại còn xuất hiện Âm Ảnh Tử Linh 40 bước!

40 bước!

Dù là Chu Hằng cũng hơi hơi giật mình, bởi vì lúc trước trong Ma Hải chỉ có Âm Ảnh Tử Linh 30 bước!

Xem ra, huyết tế phá vỡ quy tắc thiên địa, khiến cho Âm Ảnh Tử Linh mạnh hơn tiến vào nơi này!

Nếu đã có Âm Ảnh Tử Linh 40 bước, vì sao không thể có 50 bước, 70 bước, 90 bước chứ? Thậm chí…Âm Ảnh Tử Linh Hỗn Độn Cảnh!

Tốc độ của Hắc Ám Ma Chủ càng ngày càng chậm, bởi vì Âm Ảnh Tử Linh phía trước hắn càng ngày càng mạnh. Mà một khi bị chậm chân, công kích của Chu Hằng không thể nghi ngờ sẽ khiến hắn càng thêm thong thả, phải liều mạng ăn vài lần công kích để đổi lấy cơ hội chạy trốn.

Nhưng chiến lực Chu Hằng cường đại như vậy, hắn dám ăn mấy phát?

Hắc Ám Ma Chủ liên tục khóc thét, vừa đánh vừa lui.

Nhưng hắn rất nhanh liền tuyệt vọng, bởi vì phía trước không chỉ có Âm Ảnh Tử Linh 40 bước, còn xuất hiện 50 bước, 60 bước, 70 bước, cuối cùng thì xuất hiện Hỗn Độn Cảnh!

Hơn nữa số lượng này nhiều đến vô biên!

Nếu là một đấu một, cho dù là Hỗn Độn Cảnh mạnh hơn nữa đều không phải là địch một hiệp của Hắc Ám Ma Chủ! Nhưng đối mặt với số lượng nhiều như vậy, với năng lực của Hắc Ám Ma Chủ một đòn xuống dưới cũng nhiều nhất xử lý chừng chục con, tuyệt đối không thể nhiều hơn!

Mà hiện tại nơi này có bao nhiêu Tử Linh cấp Hỗn Độn?

Ít nhất cũng có hàng triệu!

Hắc Ám Ma Chủ lập tức rơi vào vòng vây công kích của đám Tử Linh này, chỉ mười mấy giây hắn liền phát ra tiếng kêu

thảm. Bởi vì đám Âm Ảnh Tử Linh này đối với máu thịt tràn ngập khát vọng, đang không ngừng cắn xé máu thịt của hắn.

Chu Hằng ngừng tay, hiện tại cho dù hắn không ra tay Hắc Ám Ma Chủ cũng khó thoát khỏi cái chết.

Đáy Ma Hải này thông với chính là thân thể Thần Vương, mộtvị Thần Vương cường đại bao nhiêu, Tử Linh do di thể của hắn diễn hóa ra tự nhiên cũng vô cùng khủng bố. Chỉ là lúc trước bị giới hạn bởi pháp tắc của tiểu thiên địa, chỉ có số ít Tử Linh thực lực yếu ớt có thể xuyên qua.

Nhưng hiện tại bất đồng, huyết tế quy mô siêu lớn hoàn toàn phá hủy pháp tắc bảo hộ của tiểu thiên địa này, vì thế đại quân Tử Linh tràn vào, hơn nữa còn xuất hiện Tử Linh cấp bậc Hỗn Độn Cảnh!

Nếu là không có trận huyết tế này, Ma Hải tuy rằng cũng đang thành hình, cũng đang liền thành một mạch, nhưng muốn đem pháp tắc bảo hộ phá hỏng đến mức độ này lại ít nhất cũng cần thời gian mấy trăm năm.

Thật sự là tự tìm đường chết!

Chu Hằng lắc lắc đầu, sát khí trong ánh mắt lại nổi lên, hướng về phía Hắc Ám Ma Chủ đánh tới.

Chém hung đồ này, sau đó rời khỏi tiểu thiên địa này, đi tới đại thế giới chân chính!

– Không… không… không…

Hắc Ám Ma Chủ không ngừng phát ra tiếng kêu hoảng sợ, bất kể là Chu Hằng hay Âm Ảnh Tử Linh đều đã không phải là hắn có thể đối kháng, huống chi là hai bên cùng nhau liên thủ.

Bốp! Bốp!

Tay chân hắn gãy đoạn, máu tươi phun vãi, nhưng hắn vẫn đang vì sống sót mà liều mạng.

– Đây là ngươi tự làm bậy, nếu không, nếu ngươi chịu tử tế ngồi xuống thương nghị, mà không phải là với tư thái cao cao tại thượng miệt thị chúng sinh một giới này, lại làm sao rơi xuống loại trình trạng này?

Chu Hằng lạnh lùng nói, không hề có lòng đồng tình.

– Các ngươi đều chỉ là sâu một đê tiện, có tư cách gì ngang hàng với ta?

Hắc Ám Ma Chủ vẫn không hề có lòng tỉnh lại, chỉ là công kích của Chu Hằng và Âm Ảnh Tử Linh càng gấp, khiến cho hắn ngay sau đó lại phát ra mấy tiếng kêu thảm.

– Nếu ngươi vẫn là chưa có giác ngộ, vậy ta cũng lười nói nhảm với ngươi!

Chu Hằng thét dài một tiếng, chiến lực toàn bộ khai hỏa.

– Tiểu tử chết tiệt, nếu là lần đầu tiên ở vùng đất khởi nguồn thiên địa liền giết ngươi, cũng sẽ không phát sinh hết thảy! Ta hận! Ta hận! Ta hận!

Hắc Ám Ma Chủ nói liên tục ba câu "ta hận", trên mặt tràn đầy vẻ oán hận.

– A…

Nhưng hắn lập tức liên tục kêu thảm, bởi vì đùi phải hắn trong nháy mắt liền bị Âm Ảnh Tử Linh gặm mấtmột nửa, máu thịt bầy nhầy, xương trắng ẩn hiện.

Hiện tại Âm Ảnh Tử Linh nhưng là đạt tới Hỗn Độn Cảnh, kiến nhiều hoàn toàn có thể cắn chết voi, huống chi đám "kiến" này còn là con nào con nấy hung hãn, hoàn toàn không

biết sợ, hoàn toàn không sợ chết.

Chỉ mấy phút sau, tay trái và đùi phải Hắc Ám Ma Chủ hoàn toàn bị gặm mất, ngay cả mảnh xương vỡ đều không để lại!

– Lên đường đi!

Chu Hằng từ trong Âm Ảnh Tử Linh lao ra, đánh ra một đòn cuối cùng.

Chương 1145: Thiên kiếp

– Không… Ta không cam lòng! Ta không cam lòng! Hắc Ám Ma Chủ phát ra tiếng rống giận kinh thiên, hắn quả thật không cam lòng, đường đường một đời Thần linh lại lọt vào trong một cỗ thi thể, bị nhốt trăm vạn năm còn không nói, còn vì vậy mà ngã xuống!

Ầm!

Chu Hằng đánh tới một quyền, nện lên ngực Hắc Ám Ma Chủ, lực lượng pháp tắc khủng bố lưu chuyển, trên người Hắc Ám Ma Chủ lập tức phát ra những đạo hào quang, hết sức chói mắt.

Sau đó, những ánh sáng này trở nên cháy bỏng, thân thể Hắc Ám Ma Chủ cũng nổ tan thành nhiều mảnh.

Âm Ảnh Tử Linh điên cuồng nhào lên, nháy mắt ăn sạch những phần thịt thừa. Bọn chúng cũng không nhìn tới Chu Hằng, ồ ạt phóng lên trên Ma Hải.

Lỗ hổng thiên địa vừa mở ra, tốc độ mở rộng của Ma Hải tăng vọt cả ngàn, cả triệu lần, hơn nữa căn bản không thể đảo

ngược.

Chu Hằng đứng thẳng như gốc cây cổ thụ, nhưng thần thức của hắn lại thông qua hố đen duy nhất không ngừng thu lấy thủy tinh tím… Hắn phải thừa dịp còn thời gian mà ra sức lấy nhiều một chút, bằng không thi thể Thần Vương sụp đổ, mọi thứ đều hóa thành tro.

Chậm một chút nữa, cho mình thêm một chút thời gian!

Một tháng sau, bỗng nhiên Chu Hằng mở mắt, tay phải vung lên phía trước, xuất hiện một cánh cửa ánh sáng. Hắn nhấc chân bước vào, cửa ánh sáng nháy mắt đóng lại, vào lúc này, toàn bộ Minh giới đã hoàn toàn bị Ma Hải chiếm cứ.

Vù! Thân hình Chu Hằng lóe lên, đã xuất hiện ở một nơi xa lạ, đây là một tòa cung điện to lớn, hắn đang đứng dưới một cái vương tọa. Còn bên trên là một nam nhân thần uy lẫm liệt, tràn đầy khí phách bá đạo thiên hạ!

Đã chết rồi!

Đây là vị Thần Vương kia!

Chu Hằng có thể cảm giác được, chỉ là một luồng khí tức đã có thể chấn mình thành bụi phấn, nhưng bởi vì giữa hai người

có quan hệ truyền thừa nhất mạch, có chút giống cha và con, cho nên khí tức Thần Vương sẽ chỉ làm hắn cảm thấy hùng mạnh, nhưng không hề tổn thương tới hắn.

Trong lúc hắn quan sát, thi thể Thần Vương đang mục nát!

Trên đời này không có thứ gì là không mục nát, ngay cả di thể Thần Vương cũng không được. Tuy rằng đã tồn tại không biết bao nhiêu tỷ tỷ năm, nhưng cuối cùng cũng phải trở về trời đất.

Oành! Một đạo dao động xẹt qua, thi thể Thần Vương hoàn toàn hóa thành mảnh vụn, bay đi theo gió.

Di thể Thần Vương hoàn toàn mất đi, mảnh tiểu thế giới kia cũng hoàn toàn biến mất.

Nơi này là Thần Giới, thế giới chân chính!

ads

Chu Hằng nhắm mắt cảm ứng, trong không gian có pháp tắc sôi động, sống động như có được sinh mệnh.

Đây mới là đại đạo hoàn chỉnh!

Hắn cảm ứng một hồi, bỗng nhiên nhớ tới, lần lượt thả đám người Hoặc Thiên ở nội thế giới đi ra ngoài.

– Đây là chỗ nào?

– Pháp tắc thật hoàn hảo, linh khí quá tràn đầy!

– Nhất định nơi này là Thần Giới!

– Trời ạ, cuối cùng chúng ta thoát được Ma Hải uy hiếp!

– Chu Hằng, Hắc Ám Ma Chủ đâu? Hoặc Thiên đi tới cạnh Chu Hằng, hỏi.

– Chết rồi! Chu Hằng kể lại chuyện đã xảy ra, mọi người nghe xong không khỏi cảm khái, đường đường một vị Hư Thần lại rơi xuống kết cục này.

– Ở trong này, ta có thể thành Thánh… Không, ta có thể trở thành Hư Thần! Hồng Nguyệt đứng ở bên kia Chu Hằng cũng nói.

Chu Hằng gật đầu, đây mới thật là đại thế giới, không như tiểu thế giới thiếu khuyết pháp tắc cùng ý chí thiên địa áp chế, Thánh nhân, hay là Ngụy Thần, sẽ không phải điểm tu luyện cuối cùng của sinh linh. Bọn họ có thể trèo lên đỉnh cao hơn.

Ví dụ như Hư Thần, thậm chí Hạ Vị Thần, Trung Nguyên Thần, Thượng Thiên Thần… Thần Vương!

Nhưng khẳng định không phải mỗi người đều như thế, chỉ có một số ít nhân tài tư chất thượng thừa mới có tư cách trở thành Hư Thần, ví dụ như Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt. Trên phương diện lĩnh ngộ pháp tắc, thần thú cũng không có chút ưu thế nào, Chu Hằng càng coi trọng là Vạn Cổ Đại Đế, thành Thánh ở Thần Giới không cần phải siêu cấp đại viên mãn bốn đại cảnh giới!

Bởi vì nơi này có pháp tắc hoàn chỉnh, pháp tắc không khiếm khuyết như trong tiểu thiên địa, chỉ có thể hình thành hố đen duy nhất kết nối di thể Thần Vương, dùng mảnh vỡ Thần Hạch bù đắp hoàn chỉnh pháp tắc!

Ầm ầm!

Ngay lúc này, những tiếng sấm nổ vang, tỏa ra khí tức khủng

bố!

– Không xong! Chu Hằng đột nhiên tỉnh ngộ ra. – Đây là thiên kiếp!

Hắn còn nhớ Hắc Ám Ma Chủ có nói, chỉ có trải qua thiên kiếp mới có thể chân chính trở thành Thần vị. Lúc trước hắn bị khép kín trong tiểu thế giới của Thần Vương, ngăn cách thiên địa Thần Giới cảm ứng, nhưng bây giờ hắn đã đi ra, tự nhiên thiên kiếp cũng tới theo!

– Các người chờ ta ở đây đã! Chu Hằng nhấc bước đã ra ngoài đại diện, bên ngoài là một mảnh sa mạc, quay đầu nhìn, giữa mảnh sa mạc này lại có một tòa cung điện hoa lệ, thật là quá đột nhiên.

Nhưng hiện tại Chu Hằng không có thời gian đi cảm thán những chuyện này, hắn cảm giác được uy hiếp vô cùng, hai tay xiết lại, ánh mắt nhìn chằm chằm bầu trời.

Trên bầu trời mây sấm dày đặc, tạo thành ba màu!

Đột nhiên, ầm, một tia sét bổ xuống, dài đến vạn trượng, to chừng trăm trượng, như một cây mâu dài bắn thẳng vào Chu Hằng.

– Biến cho ta! Chu Hằng bùng nổ hào khí, đánh một trận với Hắc Ám Ma Chủ đúng là không đã tay, hắn rất muốn đại chiến một trận oanh oanh liệt liệt.

Ầm! Ầm!

Hắn vung quyền đánh liên tiếp, nhanh chóng đánh tan tia sét, nhưng trên người cũng để lại những vết cháy xém, thậm chí trên ngực còn có một vết thương dài, máu chảy đầm đìa.

– Chỉ có chút năng lực thế này thôi sao? Chu Hằng cười ha hả.

Mây sấm lại tụ tập, lần này, tạo thành năm màu.

– Sặc! Chu Hằng không khỏi mắng một tiếng, đúng là không thể chơi ngông mà, vừa chơi ngông là thiên kiếp liền tăng lên cả mảng lớn!

Ầm!

Lại là một tia sét đánh xuống, biến thành dài 3 vạn trượng, lớn tới 500 trượng, quả thật là như hủy diệt thế giới!

Thiên kiếp, Phàm giới, Tiên giới, Minh giới đều không có thứ

này. Hết cách, tiểu thế giới hoạt động theo quy tắc mà Thần Vương xác định lúc còn sống, nhưng đó không phải ý chí thiên địa chân chính.

– Cắn nuốt!

Chu Hằng mở ra hố đen duy nhất, ra sức cắn nuốt tia sét, còn hắn cũng tiếp tục đấm ra.

Hóa giải xong đạo thiên kiếp thứ hai, mây sấm lại chuyển thành bảy màu!

– Có xong chưa vậy! Chu Hằng vội vàng bỏ chạy, nhưng mây sấm như có được ý chí, bám sát theo hắn, ầm, tia sét thứ ba giáng xuống.

Chạy trốn cũng vô dụng!

Trong lòng Chu Hằng đưa ra kết luận, hắn dừng bước, chiến ý thiêu đốt, vậy đấu một trận!

Nuốt cho ta! Nuốt! Nuốt!

Chu Hằng toàn lực mở ra hố đen duy nhất, liều mạng cắn nuốt

lực thiên kiếp.

Mây sấm lại biến ảo lần nữa, hình thành chín màu.

Chu Hằng nghiêm mặt, ba đạo thiên kiếp trước đã làm hắn mình đầy thương tích, mà thiên kiếp này cái sau lợi hại hơn cái trước, đạo thiên kiếp thứ tư tuyệt đối càng thêm đáng sợ!

Tại sao lại cuồng bạo như thế?

Chu Hằng không biết, tu vi phải tuần tự tiến lên, đặt chân từng bước một. Thật ra hắn đã đạt đến Hư Thần nhị trọng thiên, mà ở Thần Giới, mỗi lần tăng lên một tiểu cảnh giới đều phải trải qua một lần thiên kiếp.

Nói cách khác, thật ra hắn phải chịu đựng hai lần thiên kiếp Hư Thần nhất trọng thiên và Hư Thần nhị trọng thiên. Nhưng trời cao sẽ không tách lẻ hai lần thiên kiếp mà tiến hành, mà sẽ chồng hai cái lên nhau!

Như vậy sẽ không đơn giản là một cộng một bằng hai, mà là tăng lên gấp mấy lần!

Bởi vậy, không ai ở Thần Giới dám đi tới chỗ ngăn cách cảm ứng thiên địa, một hơi tu luyện đến cảnh giới cực cao rồi trở ra. Nếu như tích lũy ba bốn lần thiên kiếp, dù cho có tu luyện

đến trình tự Thần Vương cũng phải bị thiên kiếp đánh đến chết tươi!

Mặc dù Chu Hằng chỉ là tích lũy hai lần thiên kiếp, nhưng một lần thiên kiếp cũng đủ để một nửa Thần Linh phải ngã xuống, huống gì là hai lần chồng lên?

Mấu chốt là, hắn không biết rốt cuộc thiên kiếp này sẽ giáng xuống mấy tia sét, không có kinh nghiệm nào!

Khi đạo thần lôi thứ tư bị Chu Hằng hóa giải, cánh tay trái của hắn đã bị tia sét đánh cho cháy nát!

Ánh mắt Chu Hằng cứng cỏi, như vậy ngược lại khơi dậy ý chí chiến đấu vô thượng của hắn. Vừa lấy ra thủy tinh tím dung hợp… Trong một tháng trước, hắn vẫn luôn rút ra mảnh vỡ Thần Hạch, nhưng sau khi rời khỏi nội thế giới của Thần Vương, hắn phát hiện thủy tinh tím này thật ra chỉ mỏng như sợi tóc!

Hắc Ám Ma Chủ nói đây là Thần Hạch, tượng trưng, tiêu chuẩn, căn nguyên lực lượng của Thần Linh. Mà bất kể là Thần Vương hay Hắc Ám Ma Chủ đều không phải người khổng lồ kinh thiên động địa, có thể thấy được thật ra Thần Hạch cũng rất nhỏ.

Sở dĩ lúc trước mảnh vỡ Thần Hạch lớn như thế, đó là bởi bọn họ ở trong nội thế giới của Thần Vương!

Dung hợp! Không ngừng dung hợp!

Thần Hạch khác thì Chu Hằng không có khả năng dung hợp, chỉ có thể luyện hóa, nhưng cái này thì khác, bởi vì sau khi hắn đạt tới siêu cấp đại viên mãn, coi như là ý chí thứ hai của Thần Vương, Thần Hạch này chính là của hắn!

Đồ của mình thì tự nhiên chỉ cần dung hợp là được, căn bản không cần luyện hóa.

Đây là thế giới chân chính, pháp tắc hoàn chỉnh, Chu Hằng vừa dung hợp mảnh vỡ Thần Hạch, vừa cảm ngộ pháp tắc xung quanh, hai đấm vung lên không ngừng, trong ánh mắt bắn ra hai đạo thần quang, chiến ý xông thẳng tận trời.

Mây sấm tiếp tục biến đổi, cũng may, dừng lại ở chín màu, nhưng sau khi tia sét thứ năm giáng xuống, lại biến ảo thành một còn sói điện màu tím, nhào vào Chu Hằng.

Ầm! Ầm! Ầm!

Chu Hằng tung quyền đánh trả, nhưng sói điện công kích kéo theo pháp tắc hệ lôi hoàn toàn vượt qua hắn, mỗi một lần va đụng làm cho hai đấm của hắn tê dại, thậm chí cả người tỏa ra tia sét, cảm giác như bị điện giật đến chín luôn.

– Đậu mợ nó! Chu Hằng dùng pháp tắc hóa kiếm, chém vào sói điện, chống lại tồn tại pháp tắc diễn hóa thành, phải nên dùng cùng loại pháp tắc mới được.

Sói điện là lực lượng thiên kiếp biến thành, mà không phải sinh linh chân chính, cho nên lực lượng của nó tuyệt đối có hạn, chỉ cần kéo nó nửa canh giờ, tự nhiên không thua cũng tự tan biến!

Ý tưởng của Chu Hằng không thể nói là sai, nhưng hắn lại không biết gì về thiên kiếp!

10 phút sau, đạo thiên kiếp thứ sáu hình thành, hóa thành một còn hổ điện!

Một sói một hổ!

Càng không dễ đối phó!

Chu Hằng huyết chiến, nhưng khi sói điện vẫn không biến mất, đạo thiên kiếp thứ bảy, thứ tám, thứ chín lần lượt giáng xuống, hóa thành các hình thái gấu, báo, sư tử.

Năm con tương đương tồn tại Hư Thần nhị trọng thiên, hơn nữa pháp tắc hệ lôi là cuồng bạo nhất, tổ hợp 5 con thú có chiến lực vô cùng khủng bố, làm cho Chu Hằng sứt đầu mẻ trán, vết thương cũ chưa lành, thương mới đã sinh, toàn thân đẫm máu.

Điều này lại hoàn toàn kích phát ra chiến ý của Chu Hằng, hắn gầm lên, kiếm pháp tắc trong tay không ngừng chém ra, nắm đấm tay trái đánh điêncuồng, mở ra hố đen duy nhất, không ngừng cắn nuốt lực lượng đánh tới.

Sau đạo thiên kiếp thứ 9, cuối cùng không hình thành thiên kiếp mới nữa.

Xem ra, 9 là số cực hạn cũng áp dụng ở Thần Giới!

Chỉ cần tiêu diệt 5 đạo thiên kiếp này là có thể chống qua được.

Chu Hằng tử chiến!

Chương 1146: Thần Giới [Đại kết cục]

Chu Hằng cùng cực thăng hoa, dưới 5 đạo thiên kiếp áp bức, hắn nắm giữ pháp tắc nhanh chóng tăng lên, cộng thêm vừa dung hợp mảnh vỡ Thần Hạch, thực lực của hắn đang vững bước tăng lên.

Dù là lần lượt bị đánh hộc máu, thậm chí đứt tay chân, nhưng hắn vẫn không chết được, ngang ngạnh chống đỡ qua, khí tức ngày càng ổn định, mạnh mẽ lên!

Hắn chân chính làm quen, hơn nữa thích ứng được lực lượng của mình.

Ầm!

Một kiếm chém qua, sói điện xuất hiện sớm nhất, cũng đã tiêu hao lực lượng thiên kiếp nhiều nhất, bị hắn chém ngã đầu tiên. Nhưng vì thế mà Chu Hằng cũng phải trả giá bị đâm thủng ba cái lỗ trên ngực, vết thương nghiêm trọng nhất thậm chí nằm ngay cạnh trái tim của hắn, có thể thấy được trái tim đang đập!

Chu Hằng vận chuyển lực lượng pháp tắc, tăng tốc khép lại vết thương, lao về phía hổ điện.

Thiên kiếp xuất hiện càng sớm, cũng tiêu hao lực lượng càng nhiều, so sánh lại thì càng dễ đối phó hơn.

Hắn lại trả giá bị xuyên thủng bụng, chém giết hổ điện!

Thần lôi thiên địa cực kỳ cuồng bạo, tuy rằng Chu Hằng vận chuyển pháp tắc khôi phục thương thế, nhưng gặp phải pháp tắc hệ lôi thì không thể lập tức thấy được hiệu quả, tốc độ vết thương khép lại vô cùng chậm chạp. Cho nên, tuy rằng chỉ còn ba đạo thiên kiếp, nhưng tình thế của Chu Hằng cũng không tốt hơn bao nhiêu!

Dũng cảm không bỏ cuộc sẽ chiến thắng!

Chiến!

Chu Hằng vung kiếm pháp tắc đón đỡ, hố đen duy nhất mở ra, cắn nuốt lực lượng hệ lôi cuồng bạo trong không gian, nó phá hủy không gian, làm cho hắn khó mà vận chuyển thuấn di. Cộng thêm không gian Thần Giới vững chắc vượt xa nội thế giới của Thần Vương, tốc độ của hắn giảm xuống không biết bao nhiêu lần.

Nhưng thứ này đều cần thích ứng.

Bùm! Bùm! Bụp!

Trên người Chu Hằng bắn ra hoa máu, nửa người trên suýt nữa bị con gấu điện tát một cái xé làm hai, nhưng hắn cũng thành công chém được báo điện.

Chỉ còn hai đạo!

Trong lòng hắn thầm tính, tuy rằng lúc này thương thế nghiêm trọng đến mức làm hắn chỉ muốn nhắm mắt hôn mê, nhưng chiến ý mãnh liệt lại kéo hắn lên.

Vừa mới chiến thắng Hắc Ám Ma Chủ, đánh vỡ tiểu thế giới đi tới Thần Giới, làm sao lại chết ở đây được?

ads

Chiến! Chiến! Chiến!

Hắn như cuồng ma, trong đầu chỉ còn một ý niệm chiến đấu.

Phập!

Gấu điện bị hắn đánh chết, mà đùi phải, tay trái của Chu Hằng cũng gãy lìa, chỉ còn lại một chân một tay. Nhưng tinh khí thần của hắn lại sôi trào đến cực hạn.

Vượt qua bản thân, thăng hoa cực hạn!

– Ui da! Có tiếng hét thảm, trên bầu trời bỗng nhiên rơi xuống một bóng người nho nhỏ, vừa vặn rớt xuống ngay bên cạnh Chu Hằng. Lập tức, mây kiếp còn chưa tan đi liền tụ tập, tạo thành một đợt thiên kiếp mới.

Thiên kiếp, chỉ có một người độ, kẻ nào nhúng tay vào thiên kiếp của người khác, sẽ hình thành thiên kiếp mới có uy lực chồng chiến lực của hai người!

Ầm!

Chỉ trong khoảng khắc, lại một tia sét giáng xuống, hóa thành Chiến thần giáp vàng!

Chu Hằng hít một hơi lạnh, Chiến thần giáp vàng này lại tỏa ra

khí tức sánh với Thần Vương!

Thần Vương là khái niệm gì?

Cao hơn Hư Thần tận bốn cấp lớn!

Như vậy cũng như Tinh Thần Cảnh gặp phải Hỗn Độn Cảnh, chênh lệch lớn đến không thể hình dung bằng từ ngữ nào nữa.

Sao mà xui xẻo như vậy!

Tuy rằng Chu Hằng không rõ tiêu chuẩn của thiên kiếp, nhưng đoán được bỗng nhiên giáng xuống đạo thiên kiếp thứ 10 là có liên quan đến bóng người vừa xuất hiện… Thiên kiếp chỉ là một loại rèn luyện, tuyệt đối sẽ không cố ý giết người!

Khi hắn chuyển ánh mắt về phía bóng người kia, không khỏi toát ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì đó lại chỉ là một tiểu nha đầu!

Tối đa mới 5-6 tuổi, mặt nhỏ vô cùng xinh xắn, vừa nhìn là tiêu chuẩn mầm mỹ nhân, thậm chí có thể sánh được với Hoặc Thiên, Hồng Nguyệt, không biết tương lai sẽ rung động lòng

người đến cỡ nào!

Tiểu nha đầu này ngã chổng vó lên trời thật là khó coi, nàng nghiến năng bò dậy, vừa xoa mông, mặt nhỏ toát ra vẻ ủy khuất như sắp khóc.

Tiểu nha đầu như vậy làm cho Chu Hằng căn bản không thể nổi nóng được, chỉ có chán nản thở dài, đây là vận mệnh ư!

– Oa, lão trời già, ngươi dám đánh bổn tiểu thư, xem bổn tiểu thư chỉnh ngươi thế nào! Tiểu mỹ nữ lấy ra một hạt châu tím, liếc Chu Hằng một cái, như là mới phát hiện ra hắn, liền mỉm cười, lộ ra hàm răng đáng yêu, sau đó toát ra vẻ hưng phấn như điên, vung tay ném hạt châu ra ngoài.

ÀM!

Ngọn lửa bùng lên, Chiến thần giáp vàng kia bị ngọn lửa thiêu rụi!

Mây kiếp tan đi, thiên địa trở về bình tĩnh, mọi chuyện như bình thường.

Chu Hằng trợn mắt há mồm, vừa rồi uy lực thiên kiếp tuyệt đối đạt đến trình tự Thần Vương, nhưng tiểu nha đầu nhỏ bé chỉ ném ra một cái hạt châu liền nổ cho thiên kiếp mất tiêu,

Thần Giới này toàn là quái vật hay sao?

Thần Vương chính là mạnh nhất trên đời này, thiên kiếp cấp bậc Thần Vương làm sao mà dễ đối phó như vậy!

– Đại thúc, ngươi trừng mắt méo miệng làm gì, có phải đói bụng rồi không, ta mời ngươi ăn bánh táo được chứ! Tiểu nha đầu còn nhỏ quỷ lớn, lấy ra một miếng điểm tâm như hiến vật quý, còn dùng khăn tay bọc lại.

Tiểu cô nương kỳ quái!

Chu Hằng cảm giác thế giới quan sắp sụp đổ, thậm chí còn làm hắn khiếp sợ hơn cả Hắc Ám Ma Chủ nói bọn họ ở trong nội không gian của một vị Thần Vương. Hắn sững sờ nhận lấy miếng bánh táo, hỏi: – Tiểu cô nương, bé tên gì, sao lại một mình chạy đến đây?

– Bé tên Lâm Tiếu Tiếu, bởi vì bé thích cười nhất, đại thúc, nhìn bé cười có xinh đẹp không? Tiểu nha đầu nhoẻn miệng cười, nàng vốn là mỹ nhân vô cùng xinh xắn, mặc kệ thế nào cũng vô cùng xinh đẹp, chỉ là vừa nói vừa ăn bánh táo, miệng lại dính mấy cái vụn đen, nhìn thật là buồn cười.

– Rất đẹp! Chu Hằng gật đầu, cái này là ăn ngay nói thật. – Ta là Chu Hằng, Tiếu Tiếu, bé có biết đây là chỗ nào không?

– Không biết nữa, bé vừa bỏ nhà trốn ra, ai biết mới đến đây liền bị sét đánh xuống dưới, đáng ghét mà! Lâm Tiếu Tiếu giương nanh múa vuốt, oành, cả người liền biến thành người lửa, phát tán ra khí tức pháp tắc vô cùng hùng mạnh.

Chu Hằng kinh hãi không thôi, uy lực pháp tắc này thậm chí vượt qua cả Thần Vương!

Thực lực tiểu nha đầu này yếu đến đáng thương, tối đa là cấp bậc Hư Thần, xấp xỉ như hắn, nhưng uy lực pháp tắc lại khủng bố không cách nào hình dung! Chu Hằng tin tưởng nếu vị Thần Vương kia sống lại, một chưởng vỗ lên người tiểu nha đầu này cũng sẽ chỉ làm bản thân biến thành tro tàn!

Không phải Thần Vương mạnh nhất Thần Giới hay sao?

Nó tuyệt đối là một loại thể chất, truyền thừa từ cha mẹ, sinh ra đã hùng mạnh!

– Tiếu Tiếu, cha mẹ bé là ai? Chu Hằng không nhịn được tò mò hỏi.

Lâm Tiếu Tiếu lập tức trở nên cảnh giác, nhìn Chu Hằng nói: – Có phải ngươi muốn đi báo tin cho cha hay mẹ ta biết đúng không?

– Tuyệt đối là không!

Chu Hằng giơ hai tay lên: – Ta thề!

– Cha ta là Lâm Lạc, mẹ ruột của ta là Hỏa Dạ Dung, bọn họ đều là người xấu, cứ bắt nhốt người ta trong nhà, lại còn nói phải lâu đến 1 kỷ nguyên! Lâm Tiếu Tiếu lập tức lại mỉm cười rạng rỡ, không hề có phòng bị.

Nếu mình sinh ra con gái như vậy, khẳng định cũng sẽ nhốt trong nhà, thả ra ngoài quá nguy hiểm! Dễ dàng tin tưởng người khác như vậy, dung mạo lại xinh xắn đáng yêu như thế!

Nhưng mà, ngẫm lại Lâm Tiếu Tiếu hóa thân ngọn lửa hùng mạnh, trên đời này thật có người nào uy hiếp được nàng hay sao?

Lâm Lạc cùng Hỏa Dạ Dung kia lại là người như thế nào, làm sao hùng mạnh như thế, sinh đứa con gái cũng làm cho Thần Vương phải đứng sang một bên!

– Chu Hằng… Đoàn người Hoặc Thiên đều ra khỏi cung điện, bọn họ thấy được mây kiếp ngập trời tiêu tán, biết là đã an toàn.

– Oa, tỷ tỷ thật là xinh đẹp! Lâm Tiếu Tiếu nhìn thấy Hoặc Thiên cùng Hồng Nguyệt, lập tức nhảy dựng lên, vù một cái nhào vào trong lòng Hoặc Thiên, đầu nhỏ không ngừng cọ ngực Hoặc Thiên. – Tỷ tỷ, tỷ tỷ, tỷ thật là xinh đẹp, sắp sánh được với mẫu thân, Sư di nương rồi!

Tuy rằng trước kia Hoặc Thiên là đệ nhất Thánh, nhưng đặt ở Thần Giới thì chẳng qua là Ngụy Thần mà thôi. Hơn nữa Lâm Tiếu Tiếu lại hết sức cổ quái, nàng làm sao cản được! Đầu tiên là hoảng sợ, lại thấy đối phương chẳng qua là đứa bé gái, lúc này mới thở phào.

Lâm Tiếu Tiếu cọ Hoặc Thiên một hồi, lại nhào vào lòng Hồng Nguyệt, nếu không phải nàng cũng là tiểu mỹ nhân, Chu Hằng sẽ ghen phát điên mất.

– Đây là Thần Giới! Mọi người nhìn mảnh thiên địa xa lạ này, cảm ứng được linh khí tràn trề cùng pháp tắc hoàn chỉnh, mỗi người đều toát ra vẻ hưng phấn.

Đây là một thế giới xa lạ, nhưng đồng thời cũng là thế giới tràn ngập hy vọng!

Ở trong này, ai cũng có thể thành Thánh, có được sinh mệnh chân chính vĩnh hằng bất diệt!

– Ta đi đây! Vạn Cổ Đại Đế bỏ lại lời này, liền phủi mông tiêu sái trực tiếp bỏ đi. Sau đó, đám người Chung Cổ Phong cũng

lần lượt cáo biệt Chu Hằng. Hiện tại trước mặt bọn họ là con đường mênh mông, bọn họ đều là người không chịu thua, đều muốn dùng hai tay của mình đánh ra một mảnh trời.

Bốn đại thần thú, các thế lực khác đều rời đi, đều phải đi con đường của riêng mình.

– Lại chỉ còn mấy người chúng ta! Con lừa đen mặt mày ủ ê, đi ra tiểu thế giới đối với nó thì thật ra là tin xấu!

Ở bên trong nó là Thánh lừa, quả thật là vô địch! Nhưng còn bây giờ, Ngụy Thần bò đầy đất, Hư Thần nhiều như chó, bảo nó làm sao đi trộm gà bắt chó được?

– Con lừa, ngươi cần phải nghĩ, tuy rằng chỗ này nhiều cao thủ hơn, nhưng bảo vật cũng cao cấp hơn! Chu Hằng an ủi.

– Không sai! Đúng là có lý! Con lừa đen lập tức khôi phục tinh thần, lập tức trở nên thần thái sáng láng, hai chữ bảo vật đâm trúng ngay mệnh môn của nó.

– Phu quân, bây giờ chúng ta đi đâu? Chúng nữ Ứng Mộng Phạm đều hỏi.

– Đương nhiên là du lịch thế giới này một phen! Chu Hằng tràn đầy hướng tới, vốn hắn tưởng thành Thánh chính là cuối

võ đạo, nhưng thực tế đó chỉ là đẩy ra cánh cửa đi lên điện phủ tối cao!

Hư Thần mới có thể được coi như Thần Linh chân chính, mà Thần Vương ở tít trên cao, thậm chí còn có tồn tại hùng mạnh hơn cả Thần Vương!

Nghĩ tới đây, Chu Hằng không khỏi nhìn sang Lâm Tiếu Tiếu, khẳng định cha mẹ của tiểu nha đầu này là tồn tại vượt xa Thần Vương.

Lâm Tiếu Tiếu đang dúi đầu làm nũng trong lòng Hồng Nguyệt, thấy ánh mắt Chu Hằng nhìn qua, không khỏi nổi lòng cảnh giác, nói: – Làm gì? Tỷ tỷ xinh đẹp này là của bé, ngươi không được giành!

– Bé đang ôm là vợ của ta! Chu Hằng cười nói.

– Hừ! Keo kiệt! Lâm Tiếu Tiếu ngẩng đầu nhìn Hồng Nguyệt. – Tỷ tỷ xinh đẹp, tỷ bỏ cái tên kia đi, đàn ông không có ai là tốt!

Lời này không khỏi làm mọi người bật cười.

Hồng Nguyệt vuốt đầu tiểu nha đầu, nói: – Nhưng ta cứ thích hắn, vậy làm sao đây?

– Ôi! Lâm Tiếu Tiếu còn nhỏ quỷ lớn thở dài một hơi, còn nhún vai.

– Nể tình tỷ tỷ xinh đẹp thích như thế, ta dẫn tên kia đi gặp cha, bảo cha thu hắn làm đồ đệ vậy!

– Cha ta rất lợi hại, là Chí Tôn trong Chí Tôn!

– Nè nè nè, các người đi đâu, người ta nói thật mà!

Thấy mọi người Chu Hằng đều bước đi, Lâm Tiếu Tiếu liền vội vàng đuổi theo.

Dưới ánh mặt trời chiếu rọi, bóng của mọi người ngày càng vươn dài ra, ánh mắt Chu Hằng ngày càng vững vàng. Hiện tại hắn chỉ là Hư Thần thì sao, sẽ có một ngày, hắn sẽ bước lên đỉnh cao thế giới, lại trở thành một trong cưởng giả mạnh nhất thiên hạ!

Nội dung từ **Chương 1: Đoạn kiếm màu đen** đến **Chương 1146: Thần Giới [Đại kết cục]**

Truyện được tải từ DTV EBOOK

Userscript được viết bởi: lelinhtinh